THE HOLY BIBLE

CONTAINING THE

OLD AND NEW TESTAMENTS

TRANSLATED INTO THE BURMESE

FROM

THE ORIGINAL TONGUES

By Rev. A. JUDSON, D.D.

ဟေဗြဲ၊ ဟေလသပါဠိတော်မှ မြန်မာဘာသာအားဖြင့်၊ ဆရာယုဒသန်
အနက်ပြန်၍ပုံနှိပ်သော

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းနှင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်း

တည်းဟူသော

ထာဝရဘုရား၏

သမ္မာကျမ်း။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်း ၃၉ ကျမ်းတို့၏ အမည်နာမများ

၁။	ကမ္ဘာဦးကျမ်း	က
၂။	ထွက်မြောက်ရာကျမ်း	ထွ
၃။	ဝတ်ပြုရာကျမ်း	ဝတ်
၄။	တောလည်ရာကျမ်း	တော
၅။	တရားဟောရာကျမ်း	တရား
၆။	ယောရှုမှတ်စာ	ယောရှု
၇။	တရားသူကြီးမှတ်စာ	သူကြီး
၈။	ရုသဝတ္ထု	ရု
၉။	ဓမ္မရာဇဝင်ပဌမစောင်	၁ ရာ
၁၀။	ဓမ္မရာဇဝင်ဒုတိယစောင်	၂ ရာ
၁၁။	ဓမ္မရာဇဝင်တတိယစောင်	၃ ရာ
၁၂။	ဓမ္မရာဇဝင်စတုတ္ထစောင်	၄ ရာ
၁၃။	ရာဇဝင်ချုပ်ပဌမစောင်	၅ ရာ
၁၄။	ရာဇဝင်ချုပ်ဒုတိယစောင်	၆ ရာ
၁၅။	ဧဇရမှတ်စာ	ဧဇ
၁၆။	နေဟမိမှတ်စာ	နေ
၁၇။	ဧသတာဝတ္ထု	ဧသ
၁၈။	ယောဘဝတ္ထု	ယောဘ
၁၉။	ဆာလံကျမ်း	ဆာ
၂၀။	သုတ္တံကျမ်း	သု
၂၁။	ဒေသနာကျမ်း	ဒေ
၂၂။	ရှောလမုန်သီချင်း	သီ
၂၃။	ဟေရှာယအနာဂတ္တိကျမ်း	ဟေရှာ
၂၄။	ယေရမိအနာဂတ္တိကျမ်း	ယေ
၂၅။	ယေရမိမြည်တမ်းစကား	မြည်
၂၆။	ယေဇကျေလအနာဂတ္တိကျမ်း	ယေဇ
၂၇။	ဒံယေလအနာဂတ္တိကျမ်း	ဒံ
၂၈။	ဟောရှေအနာဂတ္တိကျမ်း	ဟော
၂၉။	ယောလအနာဂတ္တိကျမ်း	ယောလ
၃၀။	အာမုတ်အနာဂတ္တိကျမ်း	အာ
၃၁။	သြဗဒိအနာဂတ္တိကျမ်း	သြ
၃၂။	ယောနဝတ္ထု	ယောန
၃၃။	မိက္ခာအနာဂတ္တိကျမ်း	မိ
၃၄။	နာဟုံအနာဂတ္တိကျမ်း	နာ
၃၅။	ဟဗက္ကုတ်အနာဂတ္တိကျမ်း	ဟဗ
၃၆။	ဇေဖနိအနာဂတ္တိကျမ်း	ဇေ
၃၇။	ဟဂ္ဂဲအနာဂတ္တိကျမ်း	ဟဂ္ဂဲ
၃၈။	ဇာခရိအနာဂတ္တိကျမ်း	ဇာ
၃၉။	မာလခိအနာဂတ္တိကျမ်း	မာလ

ကမ္ဘာဦးကျမ်း။
GENESIS.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	၃၀
၃၁	၃၂	၃၃	၃၄	၃၅	၃၆	၃၇	၃၈	၃၉	၄၀
၄၁	၄၂	၄၃	၄၄	၄၅	၄၆	၄၇	၄၈	၄၉	၅၀

ကမ္ဘာဦးကျမ်း။
GENESIS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ အစအဦး၌ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။–

၁း၂ မြေကြီးသည် အဆင်းသဏ္ဌာန်မရှိ၊ လွတ်လပ်လဟာဖြစ်၏။ နက်နဲရာအရပ်ကို မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်း၍ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတော်မူ၏။

၁း၃ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ အလင်းဖြစ်စေဟု အမိန့်တော်ရှိ၍ အလင်းဖြစ်လေ၏။–

၁း၄ ထိုအလင်းကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင်မြင်၍၊ အလင်းနှင့်မှောင်မိုက်ကို ပိုင်းခြား ခွဲထားတော်မူ၏။–

၁း၅ အလင်းကို နေ့ဟူသော အမည်ဖြင့်၎င်း၊ မှောင်မိုက်ကို ညဉ့်ဟူသောအမည်ဖြင့်၎င်း၊ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်တော်မူ၍၊ ညဦးနှင့် နံနက်သည် ပဌမ နေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။

၁း၆ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ ရေအလယ်၌ မိုဃ်းမျက်နှာကြက်ဖြစ်စေ၊ ရေနှင့် ရေချင်း ခြားနားစေဟု အမိန့်တော်ရှိသဖြင့်၊–

၁း၇ မိုဃ်းမျက်နှာကြက်ကို ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ မိုဃ်းမျက်နှာကြက်အောက်၌ ရှိသောရေနှင့်၊ မိုဃ်းမျက်နှာကြက်အပေါ်၌ရှိသော ရေကို ပိုင်းခြားတော်မူသည်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။–

၁း၈ မိုဃ်းမျက်နှာကြက်ကိုလည်း မိုဃ်းကောင်းကင်ဟူသော အမည်ဖြင့် ဘုရားသခင် ခေါ်ဝေါ်သမုတ်တော်မူ၍၊ ညဦးနှင့် နံနက်သည် ဒုတိယနေ့ရက် ဖြစ်လေ၏။

၁း၉ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌ရှိသော ရေစုဝေးစေ၊ ကုန်းပေါ်စေဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။–

၁း၁၀ ကုန်းကို မြေဟူသောအမည်ဖြင့်၎င်း၊ ရေစုဝေးရာကို ပင်လယ်ဟူသောအမည်ဖြင့်၎င်း၊ ဘုရားသခင် ခေါ်ဝေါ်သမုတ်တော်မူ၍၊ ထိုအမှုအရာ ကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင်မြင်တော်မူ၏။

၁း၁၁ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ မြေသည်မြက်ပင်ကို၎င်း၊ စပါးသီးကိုဖြစ်စေသောစပါးပင်ကို၎င်း၊ မြေပေါ်မှာမျိုးစေ့ပါလျက် သစ်သီးမျိုးကို ဖြစ်စေသော သစ်ပင်ကို၎င်း၊ ပေါက်စေဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။–

၁း၁၂ မြေသည် မြက်ပင်ကို၎င်း၊ စပါးသီးမျိုးကို ဖြစ်စေသောစပါးပင်ကို၎င်း၊ မိမိ၌ မျိုးစေ့ပါလျက် သစ်သီးမျိုးကိုဖြစ်စေသော သစ်ပင်ကို၎င်း ပေါက်စေ၏။–

၁း၁၃ ထိုအမှုအရာ ကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင် မြင်တော်မူ၍၊ ညဦးနှင့်နံနက်သည် တတိယနေ့ရက် ဖြစ်လေ၏။

၁း၁၄ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ နေ့နှင့် ညဉ့်ကို ပိုင်းခြားစေခြင်းငှါ မိုဃ်းကောင်းကင် မျက်နှာကြက်၌ အလင်းအိမ်တည်စေ၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ ချိန်းချက်သောအချိန်၊ နေ့ရက်အပိုင်းအခြား၊ နှစ်အပိုင်းအခြားဘို့ ဖြစ်စေ။–

၁း၁၅ မိုဃ်းကောင်းကင်မျက်နှာကြက်၌တည်၍ မြေကြီးလင်းစရာ အလင်းအိမ်ဖြစ်စေဟု၊ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းဖြစ်လေ၏။

၁း၁၆ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် အလင်းအိမ်ကြီး နှစ်လုံးတည်းဟူသော၊ နေ့ကိုအုပ်စိုးရသော အကြီးတလုံး၊ ညဉ့်ကိုအစိုးရသော အငယ်တလုံးနှင့်တကွ ကြယ်များတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ ပြီးလျှင်၊–

၁း၁၇ မြေကြီး၌လင်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ နေ့နှင့်ညဉ့်ကို အုပ်စိုး၍

၁း၁၈ အလင်းနှင့်မှောင်မိုက်ကို ပိုင်းခြားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်မျက်နှာကြက်၌ ဘုရားသခင်ထားတော်မူ၏။ ထိုအမှုအရာကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင်မြင်တော်မူ၍၊–

၁း၁၉ ညဦးနှင့်နံနက်သည် စတုတ္ထနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။

၁း၂၀ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ အသက်ရှင်၍လှုပ်ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကို ရေသည် များပြားစွာမွေးဘွားစေ။ ငှက်တို့လည်း မြေပေါ် မိုဃ်းကောင်းကင်မျက်နှာကြက်ပြင်ဝယ် ပျံစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။–

၁း၂၁ ထိုသို့လျှင် ရေသည်တိရစ္ဆာန်အမျိုးအလိုက် များပြားစွာမွေးဘွား၍၊ ငါးကြီးအစရှိသော အသက်ရှင်၍ လှုပ်ရှားတတ်သောတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ ပျံတတ်သောငှက်မျိုးအပေါင်းတို့ကို၎င်း ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်း၍၊ ထိုအမှုအရာကောင်းသည်ကို မြင်တော်မူ၏။–

၁း၂၂ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ များပြားစွာမွေးဘွားကြလော့။ ပင်လယ်ရေများကို ပြည့်စေကြလော့။ ငှက်တို့လည်း မြေပေါ်၌ များပြားစေသတည်းဟု ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍၊–

၁း၂၃ ညဦးနှင့်နံနက်သည် ပဥ္စမနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။

၁း၂၄ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ မြေသည် အသက်ရှင်သော သတ္တဝါမျိုးတည်းဟူသော သားယဉ်တို့ကို၎င်း၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကို၎င်း၊ သားရဲမျိုးတို့ကို၎င်း၊ မွေးဘွားစေဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။–

၁း၂၅ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် သားရဲမျိုး၊ သားယဉ်မျိုး၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုး အပေါင်းတို့ကို ဖန်ဆင်း၍၊ ထိုအမှုအရာ ကောင်းသည်ကို မြင်တော် မူ၏။

၁း၂၆ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ ငါတို့ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်တညီတသဏ္ဌာန်တည်း လူကိုဖန်ဆင်းကြစို့။ သူသည်ပင်လယ်ငါးတို့ကို၎င်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့ကို၎င်း၊သားယဉ်တို့ကို၎င်း၊ မြေတပြင် လုံးနှင့်တကွ၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ အုပ်စိုးစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။–

၁း၂၇ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် မိမိပုံသဏ္ဌာန်နှင့်အညီ လူကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဌာန်တော်နှင့်အညီ လူယောကျ်ား၊ လူမိန်းမကို ဖန်ဆင်းပြီးလျှင်၊–

၁း၂၈ အချင်းတို့၊ များပြားစွာမွေးဘွားကြလော့။ မြေကြီးကိုပြည့်စေ၍ နိုင်ကြလော့။ ပင်လယ်ငါးတို့ကို၎င်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့ကို၎င်း၊ အသက်ရှင်၍မြေပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့ကို၎င်း အုပ်စိုးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ သူတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

၁း၂၉ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ ကြည့်ရှုလော့။ မြေတပြင်လုံး၌ စပါးသီးကိုဖြစ်စေသော စပါးပင်အမျိုးမျိုးတို့ကိုင်း၊ မျိုးစေ့ကိုဖြစ်စေသော အသီးနှင့်ပြည့်စုံသော သစ်ပင်အမျိုးမျိုးတို့ကိုင်း၊ သင်တို့စားစရာဘို့ ငါပေး၏။–

၁း၃၀ မြေသား၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်၊ အသက်ရှင်၍ မြေပေါ်မှာတွားတတ်သောတိရစ္ဆာန် မျိုးအပေါင်းတို့ စားစရာဘို့၊ မြက်ပင်အမျိုးမျိုးတို့ကို ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။–

၁း၃၁ ဘုရားသခင်သည် မိမိဖန်ဆင်းသမျှသော အရာတို့ကိုကြည့်ရှုလျှင်၊ အလွန်ကောင်းသည်ကို မြင်တော်မူ၏၊ ညဦးနှင့် နံနက်သည် ဆဋ္ဌမနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ထိုသို့ ကောင်းကင် မြေကြီးနှင့်တကွ၊ ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာတို့သည် ပြီးစီးလျက်ရှိကြ၏။–

၂း၂ သတ္တမနေ့ရက်ရောက်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည်ဖန်ဆင်းသောအမှုကို လက်စသတ်တော်မူခဲ့ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဖန်ဆင်းသမျှသော အမှုအရာတို့သည် ပြီးစီးပြီးမှ၊ ထိုသတ္တမနေ့၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတော်မူ၏။–

၂း၃ ထိုသတ္တမနေ့ကို ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကြီးပေး၍ သန့်ရှင်းစေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူသော အမှုအရာအလုံးစုံတို့သည် ပြီးစီးသောကြောင့်၊ ထိုနေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတော်မူ၏။

၂း၄ ဤအကြောင်းအရာကား၊ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်နှင့်မြေ ကြီးကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောနေ့၊ ဖန်ဆင်းရာကာလ၌ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး၏မူလ အတ္တုပ္ပတ္တိပေတည်း။–

၂း၅ မြေ၌လယ်ယာပျိုးပင်မပေါက်မှီ၊ လယ်ယာ၌ စပါးပင်မကြီးပွါးမှီ၊ အပင်ရှိသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် မြေပေါ်၌ မိုဃ်းကို ရွာစေတော်မမူသေး။ မြေ၌လုပ်သောလူလည်း မရှိသေးသည်ဖြစ်၍၊–

၂း၆ မြေမှအခိုးအငွေ့ထွက်သဖြင့် မြေတပြင်လုံးကို စိုစေလေ၏။

၂း၇ ထိုနောက်၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် မြေမှုန့်ဖြင့် လူကိုဖန်ဆင်း၍၊ သူ၏နှာခေါင်းထဲသို့ ဇီဝအသက်ကို မှုတ်တော်မူလျှင်၊ လူသည် အသက်ရှင်သောသတ္တဝါ ဖြစ်လေ၏။

၂း၈ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည်လည်း အရှေ့မျက်နှာ၊ ဒင်အရပ်၌ ဥယျာဉ်ကိုစိုက်ပျိုးပြီးလျှင်၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသောလူကို ထိုဥယျာဉ်၌ နေရာချတော်မူ၏။–

၂း၉ ထိုမြေထဲက အဆင်းလှ၍၊ စားဘွယ်ကောင်းသောအပင်အမျိုးမျိုးကို ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင် ပေါက်စေတော်မူ၏။ ထိုဥယျာဉ်အလယ်၌ အသက်ပင်လည်း ရှိ၏။ ကောင်းမကောင်းကို သိကျွမ်းရာအပင်လည်းရှိ၏။

၂း၁၀ ထိုဥယျာဉ်ကို စိုစေလိုသောငှါ မြစ်တမြစ်သည် ဒေင်အရပ်ထဲကစီးထွက်သဖြင့်၊ ဥယျာဉ်ပြင်မှာ လေးဖြာကွဲ၍ မြစ်မလေးသွယ်ဖြစ်လေ၏။–

၂း၁၁ ပဌမမြစ်ကား ဖိရှုန်အမည်ရှိ၏။ ထိုမြစ်သည် ရွှေရှိသောဟာဝိလပြည်နားတရှောက်လုံးကို စီးသွားလေ၏။–

၂း၁၂ ထိုပြည်မှဖြစ်သောရွှေသည် ကောင်းလှ၏။ ဗဒေလသစ်စေးနှင့် ရှဟံကျောက်လည်းရှိ၏။–

၂း၁၃ ဒုတိယမြစ်ကား ဂိဟုန်အမည်ရှိ၏။ ထိုမြစ်သည် ကုရှပြည်နား တရှောက်လုံးကို စီးသွားလေ၏။–

၂း၁၄ တတိယမြစ်ကား ဟိဒကေလအမည်ရှိ၏။ ထိုမြစ်သည် အာရှုရိတိုင်းအရှေ့သို့ စီးသွားလေ၏။ စတုတ္ထမြစ်ကား ဥဖရတ်အမည်ရှိ၏။–

၂း၁၅ ထိုအခါ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် လူကိုယူ၍ ဒေင်ဥယျာဉ်ကို ပြုစုစောင့်နေစေခြင်းငှါ ထားတော်မူ၏။–

၂း၁၆ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ကလည်း၊ ကောင်းမကောင်းကို သိကျွမ်းရာအပင်မှတပါး၊ ထိုဥယျာဉ်၌ရှိသမျှသော အပင်တို့၏အသီးကို သင်သည် စားရသောအခွင့်ရှိ၏။–

၂း၁၇ ထိုအပင်၏အသီးကိုကား မစားရ။ စားသောနေ့တွင် ကေန်အမှန် သေရမည်ဟု လူကိုပညတ်ထားတော်မူ၏။

၂း၁၈ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ကလည်း၊ ယောက်ျားသည် တယောက်တည်း မနေကောင်း၊ သူနှင့်တော်သောအထောက်အမကို သူ့ဘို့ ငါလုပ်ဦးမည်ဟုအကြံရှိတော်မူ၏။–

၂း၁၉ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် မြေတိရစ္ဆာန်တို့နှင့်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်အပေါင်းတို့ကို မြေဖြင့်ဖန်ဆင်းတော်မူပြီးလျှင်၊ လူသည် အဘယ်သို့ခေါ်ဝေါ်သမုတ်မည်ကို သိခြင်းငှါ၊ လူရှိရာသို့ ဆောင်ခဲ့တော်မူ၏။ လူသည်လည်း အသက်ရှင်သောသတ္တဝါ အပေါင်းတို့ကို ခေါ်ဝေါ်သမုတ်သည်အတိုင်း၊ နာမည်အသီးအသီးရှိကြ၏။–

၂း၂၀ ထိုသို့ လူသည် သားယဉ်အပေါင်းတို့ကိုင်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်အပေါင်းတို့ကိုင်း၊ သားရဲအပေါင်းတို့ကိုင်း၊ အမည်ပေး၍ မှည့်လေ၏။ သို့သော်လည်း လူနှင့်တော်သော အထောက်အမ မပေါ်မရှိသေး။

၂း၂၁ ထိုအခါ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် လူကို ကြီးသောအိပ်ခြင်းဖြင့် အိပ်စေတော်မူ၍၊ လူသည် အိပ်ပျော်စဉ်၊ နံရိုးတချောင်းကို ဘုရားသခင်ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရိုးအစားအသားကို စေ့စပ်စေတော်မူ၏။–

၂း၂၂ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် လူထဲက ထုတ်သောနံရိုးဖြင့် လူမိန်းမကို ဖန်ဆင်း၍ လူရှိရာသို့ ဆောင်ခဲ့တော်မူ၏။–

၂း၂၃ လူကလည်း၊ ယခု ဤသူသည် ငါ့အရိုးထဲက အရိုး၊ ငါ့အသားထဲက အသားဖြစ်၏။ လူထဲကထုတ်သောကြောင့် သူ့ကို လူမိန်းမဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်ဟု ဆိုလေ၏။–

၂း၂၄ ထိုအကြောင်းကြောင့် ယောက်ျားသည် ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍၊ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌ မှီဝဲသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။–

၂း၂၅ ထိုသူ လင်မယားနှစ်ဦးတို့သည် အဝတ်မဝတ်ဘဲ နေ၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ မြွေသည် ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူသော မြေတိရစ္ဆာန်တကာတို့ထက် လိမ္မာသည်ဖြစ်၍၊ မိန်းမအား၊ သင်တို့သည် ဥယျာဉ်၌ ရှိသမျှသော အပင်တို့၏ အသီးကိုမစားရဟု ကေန်စင်စစ် ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူ သလောဟု မေး၏။–
၃း၂ မိန်းမကလည်း၊ ငါတို့သည် ဥယျာဉ်၌ရှိသောအပင်တို့၏အသီးကို စားရသောအခွင့်ရှိ၏။–
၃း၃ ဥယျာဉ်အလယ်၌ ရှိသော အပင်၏အသီးကိုကား၊ သင်တို့သည် မကိုင်မစားဘဲ နေကြလော့။ သို့မဟုတ် သေမည်ဟု ဘုရားသခင် အမိန့်တော် ရှိသည်ဟု မြွေအားဆို၏။–
၃း၄ မြွေကလည်း၊ သင်တို့သည် ကေန်အမှန် သေရမည်မဟုတ်။–
၃း၅ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအသီးကို စားသောနေ့၌ သင်တို့သည် မျက်စိပွင့်လင်းလျက် ကောင်းမကောင်းကိုသိ၍၊ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြလတံ့ သည်ကို၊ ဘုရားသခင်သိတော်မူသည် ဟုမိန်းမအားဆို၏။–
၃း၆ ထိုအပင်သည် စားဘွယ်ကောင်းခြင်း၊ အဆင်းလည်း လှခြင်း၊ ပညာတိုးပွါးစေလိုသော်ငါ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအပင်ဖြစ်ခြင်းကို မိန်းမသည် မြင်လျှင်၊ အသီးကို ယူ၍စား၏။ မိမိခင်ပွန်းအားလည်း ပေး၍ သူသည်လည်း စား၏။–
၃း၇ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် မျက်စိပွင့်လင်း၍၊ မိမိတို့၌ အဝတ်အချည်းစည်းရှိသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ မိမိတို့ ဝတ်ရန်ဘို့ သင်္ဘောသဖန်းပင်အရွက်တို့ကို ချုပ်စပ်၍ ခါးစည်းကိုလုပ်ကြ၏။
၃း၈ နေချေသောအချိန်တွင်၊ ထိုဥယျာဉ်၌ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင် ကြွတော်မူသောအသံကို လူလင်မယားတို့သည် ကြားလျှင်၊ အထံတော်မှ လွတ်ခြင်းငှါ၊ ဥယျာဉ်အပင်တို့တွင် ပုန်းကွယ်လျက် နေကြ၏။–
၃း၉ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု၊ လူကိုခေါ်တော်မူ၏။–
၃း၁၀ လူကလည်း၊ ဥယျာဉ်၌ ကိုယ်တော်၏အသံကို ကျွန်တော်ကြားလျှင်၊ အဝတ်အချည်းစည်း ရှိသောကြောင့်၊ ကြောက်၍ ပုန်းလျက် နေပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။–
၃း၁၁ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်၌ အဝတ်အချည်းစည်းရှိသည်ကို သင်အား အဘယ်သူပြောသနည်း။ မစားရဟု ငါပညတ်သောအပင်၏အသီးကို စားပြီလောဟုမေးတော်မူ၏။–
၃း၁၂ လူကလည်း၊ ကျွန်တော်၌အပ်ပေးတော်မူသောမိန်းမသည် ထိုအပင်၏အသီးကိုပေး၍ ကျွန်တော် စားမိပါသည်ဟုလျှောက်လေ၏။–
၃း၁၃ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည်အဘယ်သို့ပြုပြီးသနည်းဟု မိန်းမအားမေးတော်မူလျှင်၊ မိန်းမက၊ မြွေသည် ကျွန်တော်မကို လှည့်စား၍၊ ကျွန်တော်မသည် စားမိပါပြီ ဟုလျှောက်လေ၏။
၃း၁၄ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် မြွေကိုခေါ်၍ သင်သည် ဤအမှုကို ပြုသောကြောင့်၊ သားယဉ်၊ သားရဲအပေါင်းတို့ထက် ကျိန်ခြင်းကိုခံရ၏။ သင်သည် ဝမ်းဖြင့်သွား၍ မြေမှုန့်ကို တသက်လုံးစားရမည်။–
၃း၁၅ သင်နှင့် မိန်းမကိုင်း၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်နှင့် မိန်းမ၏အမျိုးအနွယ်ကိုင်း၊ ငါသည် ရန်ငြိုးဖွဲ့စေမည်။ သူသည် သင်၏ခေါင်းကို ကြိတ်လိမ့်မည်၊ သင်သည် သူ၏ဖနောင့်ကို ကြိတ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃း၁၆ မိန်းမကိုလည်း၊ သင်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း ဝေဒနာကို ငါ အလွန်များပြားစေမည်။ ပင်ပန်းစွာဝေဒနာကိုခံ၍ သားဘွားရမည်။ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏ အလိုသို့ လိုက်၍၊ သူ၏အုပ်စိုးခြင်းကိုလည်း ခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၃း၁၇ ယောက်ျားကိုလည်း၊ ထိုအပင်၏အသီးကို မစားရဟု ငါပညတ်သော်လည်း၊ သင်သည် မယား၏စကားကိုနားထောင်၍စားမိသောကြောင့်၊ မြေသည် သင်၏အတွက် ကျိန်ခြင်းကို ခံလျက်ရှိ၏။ မြေ၏အသီးကို တသက်ပတ်လုံး ပင်ပန်းစွာစားရမည်။–
၃း၁၈ ဆူးပင်အမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း သင်အဘို့မြေပေါက်စေမည်။ လယ်၌ဖြစ်သောဟင်းသီးဟင်းရွက်တို့ကို သင်စားရမည်။–
၃း၁၉ သင်ထွက်ရာမြေသို့ မပြန်မှီတိုင်အောင်၊ သင်၏မျက်နှာမှ ချွေးထွက်လျက် အစာကို စားရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် မြေမှုန့်ဖြစ်၍၊ မြေမှုန့်သို့ ပြန်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃း၂၀ ထိုအခါ လူသည် မိမိမယားကို၊ ဧဝအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် အသက်ရှင်သောသူအပေါင်းတို့၏အမိဖြစ်သတည်း။
၃း၂၁ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ လူလင်မယားဘို့ သားရေဖြင့် ဝတ်လုံကိုလုပ်၍ ဝတ်ခြုံစေတော်မူ၏။
၃း၂၂ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ကလည်း၊ လူသည် ငါတို့တွင် တပါးပါးကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းမကောင်းကို သိတတ်၏။ ယခုမှာ သူသည် ထာဝရ အသက်ကိုရခြင်းငှါ၊ လက်ကိုဆန့်လျက် အသက်ပင်၏အသီးကိုယူ၍ မစားသင့်ဟု မိန့်တော်မူ၍၊–
၃း၂၃ လူသည် မိမိထွက်သောမြေ၌လုပ်ရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်၊ ဒေဝဥယျာဉ်ထဲက လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။–
၃း၂၄ ထိုသို့ လူကိုနှင်ထုတ်ပြီးလျှင်၊ အသက်ပင်လမ်းကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ၊ မီးစက်လက်နက်နှင့်တကွ ခေရုဗိမ်တို့ကို ဥယျာဉ်အရှေ့ဘက်၌ ထားတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ထိုနောက်၊ လူအာဒံသည် မယားဧဝနှင့် ဆက်ဆံသဖြင့်၊ ဧဝသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍၊ ကာဣနကိုဘွားမြင်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏လူကို ငါရပြီဟု ဆိုလေ၏။–
၄း၂ တဖန် သူ့ညီအာဗေလကို ဘွားမြင်လေ၏။ အာဗေလကား သိုးထိန်းဖြစ်၏။ ကာဣနကား လယ်လုပ်သောသူဖြစ်၏။–
၄း၃ အချိန်စေ့သောအခါ၊ ကာဣနသည် ထာဝရဘုရားထံ ပူဇော်သက္ကာဘို့၊ မြေအသီးကို ဆောင်ခဲ့၏။–
၄း၄ အာဗေလသည်လည်း၊ မိမိသိုးစုတွင် အဦးဘွားသောသားအချို့နှင့်၊ သိုးဆီဥကိုဆောင်ခဲ့၏။ ထာဝရဘုရားသည် အာဗေလနှင့် သူ၏ ပူဇော်သက္ကာကို ပမာဏပြုတော်မူ၏။–
၄း၅ ကာဣနနှင့် သူ၏ပူဇော်သက္ကာကို ပမာဏပြုတော်မမူ။ ထိုကြောင့် ကာဣနသည် အလွန်စိတ်ဆိုး၍ မျက်နှာပျက်လေ၏။–

၄း၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည်အဘယ်ကြောင့်စိတ်ဆိုးသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာပျက်သနည်း။–

၄း၇ သင်သည် ကောင်းမွန်စွာပြုလျှင် အခွင့်မရလော။ ကောင်းမွန်စွာမပြုလျှင်၊ အပြစ်ဖြေသောယဇ်ကောင်သည် တံခါးနားမှာ ဝပ်လျက်ရှိ၏။ သူသည် သင်၏အလိုသို့လိုက်၍၊ သင်သည် သူ့ကို အုပ်စိုးရ၏ဟု ကာဣနကို မိန့်တော်မူ၏။

၄း၈ ကာဣနကလည်း လယ်သို့သွားကြကုန်အံ့ဟု ညီအာဗေလကိုခေါ်၍၊ လယ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ညီအာဗေလကို ရန်ဘက်ပြု၍ သတ်လေ၏။–

၄း၉ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင့်ညီအာဗေလသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု၊ ကာဣနကို မေးတော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်မသိပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ညီကိုစောင့်ရသောသူဖြစ်ပါသလောဟု လျှောက်ဆို၏။–

၄း၁၀ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သို့ပြုပြီးသနည်း။ သင့်ညီအသွေး၏အသံသည် မြေထဲက ငါ့ကို အော်ဟစ်လျက် ရှိသည်တကား။–

၄း၁၁ သို့ဖြစ်၍ သင့်ညီ၏အသွေးကို ခံယူခြင်းငှါ၊ မိမိပစပ်ကိုဖွင့်သောမြေကြီး၏ကျိန်ခြင်းကို သင်သည် ခံရသောကြောင့်၊–

၄း၁၂ ယခုမှစ၍ မြေ၌လုပ်သောအခါ ပကတိအတိုင်း အသီးအနှံကိုမရရ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြေးရသောသူ၊ အရပ်ရပ်လည်ရသောသူ ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၄း၁၃ ကာဣနကလည်း၊ အကျွန်ုပ်အပြစ်သည် မဖြေနိုင်အောင် ကြီးပါသလော။–

၄း၁၄ အကျွန်ုပ်ကို မြေကြီးပြင်မှ ယနေ့ နှင်ထုတ်တော်မူပြီ၊ မျက်နှာတော်ကိုလည်းမမြင်ရ။ မြေကြီးပေါ်မှာပြေးရသောသူ အရပ်ရပ်လည်ရသောသူ ဖြစ်ပါရမည်။ တွေ့သမျှသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို သတ်ပါလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားကို လျှောက်ဆို၏။

၄း၁၅ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ကာဣနကိုသတ်သောသူမည်သည်ကား၊ ခုနစ်ဆသောအပြစ်ဒဏ်ကို ခံရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ကာဣနကိုတွေ့သောသူ တစုံတယောက်မျှ မသတ်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် သူ၌ အမှတ်ပေးတော်မူ၏။

၄း၁၆ ကာဣနသည် ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ ထွက်သွား၍၊ ဒေဝ်ပြည်အရှေ့၊ နောဒပြည်တွင် နေလေ၏။–

၄း၁၇ ထိုအခါ ကာဣနသည် မိမိမယားနှင့်ဆက်ဆံသဖြင့်၊ သူသည်ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍၊ သား ဧနောက်ကို ဘွားမြင်လေ၏။ ကာဣနသည်လည်း မြို့ကိုတည်၍၊ မိမိသား၏အမည်အလိုက်၊ ထိုမြို့ကို ဧနောက်မြို့ဟု သမုတ်လေ၏။–

၄း၁၈ ဧနောက်သားကား ဣရဒ်၊ ဣရဒ်သားကား၊ မဟုယေလ၊ မဟုယေလ သားကား၊ မသုရှလ၊ မသုရှလသားကား၊ လာမက်တည်း။

၄း၁၉ လာမက်သည်၊ အာဒနှင့် ဇိလအမည်ရှိသော မိန်းမနှစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ဘက်ပြု၍၊–

၄း၂၀ အာဒံသည် သားယာဗလကို ဘွားမြင်လေ၏။ ထိုသားကား၊ တဲ၌နေသောသူ၊ သိုး နွား စသည်တို့ကို မွေးသောသူတို့၏အဘဆရာဖြစ်လေသတည်း။–

၄း၂၁ ယုဗလအမည်ရှိသော ညီမူကား၊ စောင်းမျိုး၊ နှဲခရာမျိုးတို့ကို တီးမှုတ်တတ်သောသူ အပေါင်းတို့၏ အဘဆရာဖြစ်လေသတည်း။–

၄း၂၂ ဇိလသည်လည်း၊ သားတုဗလကာဣနကိုဘွားမြင်လေ၏။ သူသည် ပန်းတဉ်းသမား၊ ပန်းပဲသမားအပေါင်းတို့၏ဆရာဖြစ်လေ၏။ တုဗလကာဣန၏နှမကား၊နေမအမည် ရှိ၏။–

၄း၂၃ လာမက်ကလည်း၊ အာဒနှင့်ဇိလ၊ ငါပြောသံကိုမှတ်ကြလော့။ လာမက်မယားတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ငါ့ကိုထိခိုက်သောလူတယောက်တည်းဟူသော၊ ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲသောလူပျိုတယောက်ကို ငါသတ်ခဲ့ပြီ။–

၄း၂၄ ကာဣနသည် ခုနစ်ဆသောတရားကိုရလျှင်၊ အကယ်၍ လာမက်သည်၊ အဆ ခုနစ်ဆယ်ခုနစ်ဆသောတရားကိုရလိမ့်မည်ဟု၊ မိမိမယားတို့ကို ပြောဆို၏။

၄း၂၅ အာဒံသည်လည်း မိမိမယားနှင့် တဖန်ဆက်ဆံပြန်လျှင်၊ မယားသည် သားကို ဘွားမြင်၍၊ ရှေသဟူသော အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကာဣနသတ်သော အာဗေလ ကိုယ်စား၊ တပါးသောအနွယ်ကို၊ အကျွန်ုပ်အဘို့ ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူပြီဟု ဆိုသတည်း။–

၄း၂၆ ရှေသသည်လည်း သားကိုရ၍ ဧနုတ်ဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ထိုကာလ၌၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို အမှီပြု၍ ကိုးကွယ်စပြုကြလေ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ အာဒံ၏သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်းဟူမူကား၊ လူကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောကာလ၌၊ မိမိပုံသဏ္ဍာန်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။–

၅း၂ လူယောကျ်ား လူမိန်းမကို ဖန်ဆင်း၍၊ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ဖန်ဆင်းသောနေ့၌လည်း၊ သူတို့ကို အာဒံအမည်ဖြင့် မှည့်တော်မူ၏။

၅း၃ အာဒံသည် အသက်တရာသုံးဆယ်ရှိသော်၊ မိမိပုံသဏ္ဍာန်နှင့် တညီတသဏ္ဍာန်တည်း သားကို မြင်ရ၍၊ ရှေသအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။–

၅း၄ ရှေသကို ဘွားမြင်သောနောက် အာဒံသည် အနှစ်ရှစ်ရာအသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။–

၅း၅ အာဒံသည် အသက်နှစ်ပေါင်းကိုးရာသုံးဆယ်စေ့သော် သေလေ၏။

၅း၆ ရှေသသည် အသက်တရာငါးနှစ်ရှိသော်၊ သားဧနုတ်ကို မြင်လေ၏။–

၅း၇ ဧနုတ်ဘွားမြင်သောနောက်၊ ရှေသသည် အနှစ်ရှစ်ရာခုနစ်နှစ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။–

၅း၈ ရှေသသည် အသက် နှစ်ပေါင်းကိုးရာတဆယ်နှစ်နှစ်စေ့သော် သေလေ၏။

၅း၉ ဧနုတ်သည် အသက်ကိုးဆယ်ရှိသော်၊ သားကာဣနန်ကိုမြင်လေ၏။–

၅း၁၀ ကာဣနန်ဘွားမြင်သောနောက်၊ ဧနုတ်သည် အနှစ်ရှစ်ရာတဆယ်ငါးနှစ်အသက်ရှင်၍ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။–

၅း၁၁ ဧနုတ်သည် အသက်နှစ်ပေါင်း ကိုးရာငါးနှစ်စေ့သော် သေလေ၏။

၅း၁၂ ကာဣနန်သည် အသက်ခုနှစ်ဆယ်ရှိသော်၊ သားမဟာလေလလကို မြင်လေ၏။–

၅း၁၃ မဟာလေလဘွားမြင်သောနောက်၊ ကာဣနန်သည် အနှစ်ရှစ်ရာလေးဆယ်အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။–

၅း၁၄ ကာဣနန်သည်၊ အသက်နှစ်ပေါင်းကိုးရာတဆယ်စေ့သော် သေလေ၏။

၅း၁၅ မဟာလေလသည် အသက်ခြောက်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊ သားယာရက်ကို မြင်လေ၏။–

၅း၁၆ ယာရက်ဘွားမြင်သောနောက်၊ မဟာလေလသည်၊ အနှစ်ရှစ်ရာသုံးဆယ်အသက်ရှင်၍ သားသမီးများကိုမြင်လေ၏။–

၅း၁၇ မဟာလေလသည် အသက်နှစ်ပေါင်း ရှစ်ရာကိုးဆယ်ငါးနှစ်စေ့သော် သေလေ၏။

၅း၁၈ ယာရက်သည်၊ အသက်တရာခြောက်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ သားဧနောက်ကိုမြင်လေ၏။–
၅း၁၉ ဧနောက်ဘွားမြင်သောနောက်၊ ယာရက်သည် အနှစ်ရှစ်ရာအသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကိုမြင်လေ၏။–
၅း၂၀ ယာရက်သည် အသက်နှစ်ပေါင်းကိုးရာခြောက်ဆယ်နှစ်နှစ်စေ့သော် သေလေ၏။
၅း၂၁ ဧနောက်သည်အသက်ခြောက်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊သားမသုရှလကိုမြင်လေ၏။–
၅း၂၂ မသုရှလဘွားမြင်သောနောက်၊ ဧနောက်သည် အနှစ်သုံးရာပတ်လုံး ဘုရားသခင်နှင့်အတူ သွားလာ၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။–
၅း၂၃ ဧနောက် အသက်နှစ်ပေါင်း သုံးရာခြောက်ဆယ်ငါးနှစ်တည်း။–
၅း၂၄ ဧနောက်သည် ဘုရားသခင်နှင့်အတူ သွားလာ၏။ နောက်တဖန် သူသည်မရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင် သိမ်းယူတော်မူသောကြောင့်တည်း။
၅း၂၅ မသုရှလသည် အသက် တရာရှစ်ဆယ်ခုနစ်နှစ်ရှိသော်၊ သားလာမက်ကို မြင်လေ၏။–
၅း၂၆ လာမက်ဘွားမြင်သောနောက်၊ မသုရှလသည် အနှစ်ခုနစ်ရာရှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။–
၅း၂၇ မသုရှလသည် အသက်နှစ်ပေါင်း ကိုးရာခြောက်ဆယ်ကိုးနှစ်စေ့သော် သေလေ၏။
၅း၂၈ လာမက်သည် အသက်တရာရှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော် သားကိုမြင်၍၊–
၅း၂၉ ဤသူသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား ကျိန်တော်မူသောမြေ၌လုပ်၍၊ ပင်ပန်းစွာခံရသော ငါတို့အား သက်သာစေသောသူဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍၊ သူ့ကို နောဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။–
၅း၃၀ နောဘွားမြင်သောနောက်၊ လာမက်သည် အနှစ်ငါးရာကိုးဆယ်ငါးနှစ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။–
၅း၃၁ လာမက်သည် အသက်နှစ်ပေါင်းခုနစ်ရာခုနစ်ဆယ်ခုနစ်နှစ်စေ့သော် သေလေ၏။–
၅း၃၂ နောသည် အသက်ငါးရာရှိ၏။ နောသားကား၊ ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်း။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ မြေကြီးမျက်နှာပေါ်မှာလူတို့သည်များပြား၍၊ သမီးများကိုလည်းရကြသောအခါ၊–
၆း၂ ဘုရားသခင်၏သားတို့သည် လူသမီးတို့လှကြောင်းကို မြင်၍၊ ကိုယ်စိတ်ရှိသည်အတိုင်း စုံဘက်ကြ၏။–
၆း၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါ့ဝိညာဉ်သည် လူတို့တွင် အစဉ်မဆုံးမရ။ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် အသားဖြစ်၏။ သူ၏အသက်တန်းသည်လည်း၊ အနှစ်တရာနှစ်ဆယ်ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၆း၄ ထိုကာလ၌၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ကိုယ်ကြီးမားသောသူအချို့ရှိကြ၏။ ထိုနောက်၌လည်း၊ ဘုရားသခင်၏သားတို့သည်၊ လူသမီးတို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ ရသောသားတို့သည်၊ အားကြီးသောသူ၊ ရှေးကာလမှစ၍၊ ကျော်စောသောသူဖြစ်ကြ၏။
၆း၅ မြေကြီးပေါ်မှာ လူအပြစ်ကြီး၍၊ သူ၏စိတ်နှလုံး အကြံအစည် ရှိသမျှတို့သည် အစဉ်မပြတ်ဆိုးညစ်ခြင်းသက်သက်ရှိကြောင်းကို၊ ဘုရားသခင် သိမြင်တော်မူလျှင်၊–
၆း၆ မြေကြီးပေါ်မှာ လူကိုဖန်ဆင်းတော်မူသည်ကို နောင်တရ၍၊ နှလုံးတော် ပူပန်လျက် ရှိတော်မူ၏။–
၆း၇ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါဖန်ဆင်းသောလူကိုင်း၊ လူမှစ၍သားများ၊ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်များ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်များတို့ကိုင်း မြေကြီးမျက်နှာမှ ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။ သူတို့ကို ဖန်ဆင်းသောကြောင့် ငါနောင်တရသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။–
၆း၈ နောမူကား၊ ထာဝရဘုရားစိတ်တော်နှင့်တွေ့သောသူဖြစ်သတည်း။
၆း၉ နောအေတ္တုပ္ပတ္တိဟူမူကား၊ နောသည် ဖြောင့်မတ်သောသူ၊ မိမိအမျိုး၌စုံလင်သောသူဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်နှင့်အတူ သွားလာ၏။–
၆း၁၀ နောသည်၊ ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်းဟူသော သားသုံးယောက်ကိုမြင်လေ၏။–
၆း၁၁ ထိုအခါ မြေကြီးသည်၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ ပုပ်စပ်လျက်ရှိ၏။ မြေကြီးသည် အဓမ္မအမှုနှင့်ပြည့်စုံလေ၏။–
၆း၁၂ ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးကို ကြည့်ရှုသောအခါ၊ ပုပ်စပ်လျက်ရှိသည်ကိုမြင်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာ လူအပေါင်းတို့သည် ဖေါက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။
၆း၁၃ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည်၊ နောအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏အဆုံးသည် ငါ့မျက်မှောက်တွင် ပေါ်လာပြီ။ သူတို့ကြောင့် မြေကြီးသည် အဓမ္မအမှုနှင့်ပြည့်စုံလေ၏။ အကယ်စင်စစ် မြေကြီးနှင့်တကွ သူတို့ကို ငါ ဖျက်ဆီးမည်။–
၆း၁၄ ဂေါဖရသစ်သားဖြင့်၊ သင်္ဘောကိုကိုယ်ဘို့တည်လုပ်လော့။ အထဲ၌လည်း အခန်းများကိုလုပ်လော့။ အတွင်း၊ ပြင်၊ ပတ်လည်ကို ထင်းရှူးစေးနှင့် သုတ်လော့။–
၆း၁၅ လုပ်ရမည်ပုံဟူမူကား၊ သင်္ဘော အလျား အတောင်သုံးရာ၊ အနံအတောင်ငါးဆယ်၊ အမြင့် အတောင်သုံးဆယ်ရှိစေရမည်။–
၆း၁၆ အပေါ်၌လည်း အမိုးကိုလုပ်ရမည်။ ထိုအမိုးအပေါ်အလယ်ချက်၌၊ ထိပ်အုပ်အနံ တတောင်အကျယ် ရှိစေရမည်။ သင်္ဘောနံ တဘက်၌လည်း တံခါးကို လုပ်ရမည်။ အောက်ဆင့်၊ အလယ်ဆင့်၊ အပေါ်ဆင့်ဟူ၍၊ သုံးဆင့်ကိုလည်း ရှိစေရမည်။–
၆း၁၇ အသက်ရှင်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို၊ ကောင်းကင်အောက်မှ ငါ့ကိုယ်တိုင် ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ မြေကြီးကို ရေလွှမ်းမိုးစေသဖြင့်၊ မြေပေါ်မှာ ရှိသမျှတို့သည် သေရကြမည်။–
၆း၁၈ သင်၌မူကား၊ ငါ့ပဋိညာဉ်ကိုငါတည်စေမည်။ သင်သည်၊ သား၊ မယား၊ ချွေးမများနှင့်တကွ၊ သင်္ဘောထဲသို့ ဝင်ရမည်။–
၆း၁၉ အသက်ရှင်သောတိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးထဲက၊ အထီးအမ၊ အစုံတို့ကိုယူ၍၊ သင်နှင့်အတူ အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ သင်္ဘောထဲသို့ သွင်းရမည်။–
၆း၂၀ ငှက်လည်း အမျိုးအလိုက်၊ သားလည်း အမျိုးအလိုက်၊ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန် အပေါင်းလည်း အမျိုးအလိုက်၊ အထီးအမ၊ အစုံတို့သည် အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ သင့်ထံသို့ လာကြလိမ့်မည်။–
၆း၂၁ ကိုယ်စားစရာအဘို့၊ တိရစ္ဆာန်တို့ စားစရာအဘို့၊ စားအပ်သော အစာအမျိုးမျိုးကိုယူ၍ သိုထားရမည်ဟု၊ ဘုရားသခင် မှာထားတော်မူ၏။–
၆း၂၂ မှာထားတော်မူသည်အတိုင်းလည်း နောဇ ပြုလေ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ထိုနောက်၊ ထာဝရဘုရားသခင်သည် နောဧကို တဖန်မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ ဤကာလအမျိုးတွင် သင်သည်ငါ့ရှေ့၌ဖြောင့်မတ်ကြောင်းကို ငါသိမြင်သည်ဖြစ်၍၊ သင်၏အိမ်သူအိမ်သား အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ သင်္ဘောထဲသို့ ဝင်ကြလော့။–

၇း၂ မြေကြီးပေါ်မှာ တိရစ္ဆာန်အမျိုးမပျက် ဆက်နွယ်စေခြင်းငှါ၊ စင်ကြယ်သောသားမျိုး၊ တမျိုးတမျိုးတွင် အထီးအမ ခုနစ်စုံစီ၊ မစင်ကြယ်သော သားမျိုး၊ တမျိုးတမျိုးတွင်လည်း အထီးအမ နှစ်စုံစီ၊–

၇း၃ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်၊ တမျိုးတမျိုးတွင်လည်း အထီးအမခုနစ်စုံစီ၊ အသီးအသီးတို့ကို သိမ်းယူရမည်။–

၇း၄ အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်စေ့လျှင်၊ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး မြေကြီးပေါ်သို့ မိုဃ်းရွာစေမည်။ ငါဖန်ဆင်းသောသတ္တဝါအပေါင်း တို့ကို၊ မြေကြီးမျက်နှာပေါ်မှ ငါပယ်ရှင်းမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူ၏။–

၇း၅ မှာထားတော်မူသည်အတိုင်းလည်း နောဧ ပြုလေ၏။–

၇း၆ မြေကြီးကို ရေလွှမ်းမိုးသောအခါ၊ နောဧသည် အသက်ခြောက်ရာရှိသတည်း။–

၇း၇ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းဘေးကြောင့်၊ နောဧသည် မိမိသား၊ မယား၊ ချွေးမများနှင့်တကွ၊ သင်္ဘောထဲသို့ဝင်၍၊–

၇း၈ ဘုရားသခင် မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ စင်ကြယ်သောသား၊ မစင်ကြယ်သောသား၊ ငှက်များနှင့်၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်များအထဲက၊–

၇း၉ အထီးအမအစုံတို့သည်၊ နောဧနှင့်အတူ သင်္ဘောထဲသို့ ဝင်ကြ၏။

၇း၁၀ ခုနစ်ရက်စေ့သောအခါ၊ လွှမ်းမိုးအပ်သောရေသည် မြေပေါ်၌ ပေါ်လာ၏။–

၇း၁၁ နောဧ အသက်ခြောက်ရာစေ့သောနှစ်၊ ဒုတိယလ၊ ဆယ်ခုနစ်ရက်နေ့တွင်၊ ကြီးစွာသော နက်နဲရာ ရေပေါက်ရေတွင်းတို့၏ အဆီးအတား ရှိသမျှကိုပယ်ရှင်း၍၊ မိုဃ်းကောင်းကင် ပြွန်ဝများကို ဖွင့်သဖြင့်၊–

၇း၁၂ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး မြေကြီးပေါ်မှာ မိုဃ်းရွာလေ၏။–

၇း၁၃ ထိုနေ့ရက်တွင်၊ နောဧနှင့် မိမိမယားမှစ၍၊ ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်းဟူသော၊ နောဧသားသုံးယောက်၊ ချွေးမသုံးယောက်တို့သည်၊ သင်္ဘောထဲသို့ ဝင်ကြ၏။–

၇း၁၄ သားရဲမျိုး၊ သားယဉ်မျိုး၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်မျိုး၊ ပျံတတ်သော ကြက်ငှက်မျိုး၊–

၇း၁၅ အသက်ရှင်သော တိရစ္ဆာန် အမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့အထဲက၊ အထီးအမအစုံတို့သည်၊ နောဧနှင့်အတူ သင်္ဘောထဲသို့ ဝင်ကြလေ၏။–

၇း၁၆ ထိုသို့ နောဧကို ဘုရားသခင် မှာထားတော်မူသည်အတိုင်းဝင်သော တိရစ္ဆာန်တို့သည်၊ ခပ်သိမ်းသော တိရစ္ဆာန်တို့အထဲက၊ အထီးအမ စုံလျက် ဝင်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ နောဧကို အထဲမှာ ပိတ်ထားတော်မူ၏။

၇း၁၇ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းသည်၊ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး၊ မြေကြီးပေါ်မှာ အစဉ်အတိုင်းတိုးတက်၍၊ သင်္ဘောကို မြေမှခွါလျက် ဆောင်ယူလေ၏။–

၇း၁၈ တဖန် ရေသည်အားကြီး၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ အလွန်တိုးတက်သဖြင့်၊ သင်္ဘောသည် ရေမျက်နှာပေါ်၌ မျောလျက်နေလေ၏။–

၇း၁၉ နောက်တဖန် ရေသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အလွန်အားကြီးသဖြင့်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌ရှိသမျှသော တောင်ကြီးအပေါင်းတို့သည် မြုပ်ကြ၏။–

၇း၂၀ ရေမြုပ်သောတောင်တို့ အထက်၌ လွှမ်းတက်သောရေသည် ဆယ်ငါးတောင်ရှိသတည်း။

၇း၂၁ မြေပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုးတည်းဟူသော ငှက်၊ သားယဉ်၊ သားရဲ၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့နှင့် လူ အပေါင်းတို့သည် သေကြကုန်၏။–

၇း၂၂ အသက်ရှူလျက် ကုန်းပေါ်မှာ ရှိလေသမျှတို့သည် သေကြကုန်၏။–

၇း၂၃ မြေမျက်နှာပေါ်၌ရှိသော လူဖြစ်စေ၊ သားဖြစ်စေ၊ တွားတတ်သောအရာဖြစ်စေ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်ဖြစ်စေ၊ အသက်ရှင်သောအရာရှိရှိသမျှတို့ကို၊ မြေကြီးပေါ်က ပယ်ရှင်းတော်မူ၍၊ ပျက်စီးကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်၏။ နောဧမှစ၍ နောဧနှင့်အတူ သင်္ဘောထဲ၌ရှိသောသူတို့သာ ကျန်ကြွင်းကြလေ၏။–

၇း၂၄ ရေသည်လည်း မြေကြီးပေါ်မှာ၊ ရက်ပေါင်းတရာငါးဆယ်ပတ်လုံး အားကြီးစွာတည်လေ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ဘုရားသခင်သည်၊ နောဧမှစ၍ အသက်ရှင်သမျှသော သတ္တဝါ၊ နောဧနှင့်အတူ သင်္ဘောထဲ၌ရှိသော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို အောက်မေ့၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ လေလာစေတော်မူသဖြင့် ရေငြိမ်လေ၏။–

၈း၂ နက်နဲရာ ရေပေါက်ရေတွင်းများ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ပြွန်ဝများကို ဆို့ပိတ်၍၊ မိုဃ်းကိုစဲစေတော်မူ၏။–

၈း၃ ရေသည်လည်း မြေပေါ်မှာ အစဉ်အတိုင်း စီးသွား၍၊ အရက်တရာငါးဆယ်စေ့သောအခါ ယုတ်လျော့လေ၏။–

၈း၄ သတ္တမလ၊ ဆယ်ခုနစ်ရက်နေ့တွင် သင်္ဘောသည် အာရရတ်အမည်ရှိသော တောင်ပေါ်မှာ တင်လေ၏။–

၈း၅ ဒသမလတိုင်အောင် ရေသည်အစဉ်မပြတ် ယုတ်လျော့၍၊ ထိုလဆန်း တရက်နေ့တွင် တောင်ထိပ်တို့သည် ပေါ်ကြ၏။

၈း၆ ထိုမှ အရက်လေးဆယ်ကြာလျှင်၊ နောဧသည် သင်္ဘောထဲ၌လုပ်ခဲ့သောပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်၍၊ ကျီးအတကောင်ကို လွှတ်လေ၏။–

၈း၇ ထိုကျီးအသည်မြေပေါ်မှာရေမခန်းမခြောက်မှီတိုင်အောင်၊ သွားလာလျက်နေလေ၏။–

၈း၈ တဖန် မြေမျက်နှာပေါ်မှာ ရေကုန်သည် မကုန်သည်ကိုသိခြင်းငှါ၊ ချိုးတကောင်ကို လွှတ်ပြန်လေ၏။–

၈း၉ မြေတပြင်လုံး၌ ရေရှိသေးသောကြောင့်၊ ချိုးသည် ခြေဖြင့်နင်း၍ အမောဖြေစရာကို မတွေ့သဖြင့်၊ နောဧရှိရာ သင်္ဘောသို့ ပြန်လာလေ၏။ နောဧသည်လည်း လက်ကိုဆန့်၍၊ ချိုးကို ကိုင်ယူပြီးလျှင်၊ မိမိနေရာသင်္ဘောထဲသို့ သွင်းလေ၏။–

၈း၁၀ တဖန် ခုနစ်ရက်နေပြီးမှ ထိုချိုးကို သင်္ဘောထဲက လွှတ်ပြန်၏။–

၈း၁၁ ညဦးအချိန်၌ ချိုးသည် နောထံသို့ပြန်လာ၍၊ မိမိဆိတ်ယူသောသံလွင်ရွက်ကို မိမိနှုတ်သီးဖြင့် ဆောင်ခဲ့သောကြောင့်၊–

၈း၁၂ မြေကြီးပေါ်မှာရေကုန်ကြောင်းကိုနောသိလေ၏။ တဖန် ခုနစ်ရက်နေပြီးမှ ထိုချိုးကိုလွှတ်ပြန်၏။ နောက်တဖန် ချိုးသည် မပြန်မလာနေ၏။

၈း၁၃ အနှစ်ခြောက်ရာတခု ပဌမလဆန်း တရက်နေ့တွင်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရေခန်းခြောက်သည်ရှိသော်၊ နောသည် သင်္ဘောမိုးကို ပယ်ဖျက်၍ ကြည့်ရှုသောအခါ၊ မြေမျက်နှာ သွေ့ခြောက်စ ရှိသည်ကို မြင်၏။–

၈း၁၄ ဒုတိယလ၊ နှစ်ဆယ်ခုနစ်ရက်နေ့တွင် မြေကြီးသွေ့ခြောက်လေ၏။

၈း၁၅၊၁၆ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည်၊ သား၊ မယား၊ ချွေးမတို့နှင့်တကွ၊ သင်္ဘောထဲက ထွက်ဆင်းလော့။–

၈း၁၇ သင်ထံမှာ အသက်ရှင်သော တိရစ္ဆာန်၊ ငှက်များ၊ သားများ၊ မြေပေါ်၌ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်များတို့သည်၊ မြေပေါ်မှာ သားကိုမွေး၍ အလွန်တိုးပွါးများပြားမည် အကြောင်း၊ ထိုတိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့ကို ကိုယ်နှင့်အတူ ထုတ်ဆောင်လော့ဟု၊ နောကို မိန့်တော်မူ၏။–

၈း၁၈ ထိုအခါ နောမှစ၍၊ သား၊ မယား၊ ချွေးမတို့သည် ထွက်ဆင်းကြ၏။–

၈း၁၉ သားများ၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်များ၊ ငှက်များ၊ မြေပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သမျှသော အမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ သင်္ဘောထဲက ထွက်ဆင်းကြ၏။

၈း၂၀ နောသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ပြီးမှ၊ စင်ကြယ်သောသား၊ စင်ကြယ်သောငှက်အမျိုးမျိုးထဲကယူ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့သောယဇ်ကို ပူဇော်လေ၏။–

၈း၂၁ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ မွှေးကြိုင်သောအနံ့ကို ခံယူ၍၊ ငါသည် နောက်တဖန် လူတို့အတွက် မြေကြီးကိုမကျိန်။ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍၊ စိတ်နှလုံးအကြံအစည် ဆိုးကြ၏။ ငါသည် ယခုတခါ ပြုပြီးသကဲ့သို့၊ အသက်ရှင်သောအရာရှိသမျှတို့ကို နောက်တဖန် ဒဏ်မခတ်။–

၈း၂၂ မြေကြီးမကုန်မှီတိုင်အောင်၊ မျိုးစေ့ကြဲရသောကာလ၊ အသီးအနှံကိုသိမ်းရသောကာလ၊ ချမ်းသောကာလ၊ ပူသောကာလ၊ နွေကာလ၊ ဆောင်းကာလမပြတ်ရဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ နောနှင့်သူ၏သားတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍၊ သင်တို့သည် များပြားစွာမွေးဘွားလျက် မြေကြီးကို ပြည့်စေကြလော့။–

၉း၂ မြေတိရစ္ဆာန်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်အစရှိသော၊ မြေပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သမျှနှင့်၊ ပင်လယ်ငါးအပေါင်းတို့သည်၊ သင်တို့ရှေ့မှာ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းသဘောရှိရကြလိမ့်မည်။ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကို သင်တို့လက်၌ ငါအပ်၏။–

၉း၃ အသက်ရှင်၍လှုပ်ရှားတတ်သမျှသည်၊ အသီးအရွက်ကဲ့သို့၊ သင်တို့စားစရာဘို့ဖြစ်ရမည်။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သင်တို့၌ ငါအပ်ပေး၏။–

၉း၄ သို့သော်လည်း၊ အသက်တည်းဟူသောအသွေးနှင့်တကွ အသားကိုမစားရ။–

၉း၅ အကယ်၍ သင်တို့အသက်တည်းဟူသော၊ သင်တို့အသွေးကို ငါတောင်းမည်။ လူ၊ တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့၌ ငါတောင်းမည်။ ခပ်သိမ်းသောလူတို့၏ ညီအစ်ကို၌၊ လူ၏အသက်ကို ငါတောင်းမည်။–

၉း၆ အကြင်သူသည်လူ၏အသွေးကိုသွန်း၏၊ ထိုသူ၏အသွေးကိုလူလက်ဖြင့်သွန်းရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိပုံသဏ္ဍာန်နှင့်အညီ လူကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။–

၉း၇ သင်တို့သည် သားကိုဘွား၍ များပြားကြလော့။ မြေပေါ်မှာ အလွန်မွေးဘွား၍ များပြားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉း၈ တဖန် ဘုရားသခင်သည်၊ နောနှင့်သူ၏သားတို့ကို မိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၉း၉ သင်တို့နှင့်၎င်း၊ နောက်ဖြစ်လတံ့သောအမျိုးအနွယ်နှင့်၎င်း၊–

၉း၁၀ သင်တို့ထံမှာ အသက်ရှင်သော တိရစ္ဆာန်တည်းဟူသော၊ ငှက်၊ သားယဉ်၊ သားရဲရှိသမျှ သင်္ဘောထဲကထွက်ဆင်းသမျှမှစ၍၊ မြေတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့နှင့်၎င်း၊ ငါသည် ကိုယ်တိုင် ပဋိညာဉ်ပြု၏။–

၉း၁၁ သင်တို့နှင့် ငါပြုသော ပဋိညာဉ်ဟူမူကား၊ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းအားဖြင့်၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည် နောက်တဖန် မဆုံးရကြ။ မြေကြီးကိုဖျက်ဆီးဘို့ရာ နောက်တဖန် ရေလွှမ်းမိုးခြင်း မရှိရ။–

၉း၁၂ ထိုမှတပါး၊ ငါတဘက်၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့ထံမှာ အသက်ရှင်သမျှသော တိရစ္ဆာန်တို့တဘက်၌၊ သားမြေးအစဉ်အဆက်မပြတ်၊ ငါပြုသော ပဋိညာဉ်၏လက္ခဏာ သက်သေဟူမူကား၊–

၉း၁၃ ငါ၏သက်တံ့ကို မိုဃ်းတိမ်၌ ငါထား၏။ ထိုသက်တံ့သည် မြေကြီးနှင့် ငါပြုသော ပဋိညာဉ်၏သက်သေဖြစ်လိမ့်မည်။–

၉း၁၄ ငါသည် မိုဃ်းကိုအုံ့စေသောအခါ၊ မိုဃ်းတိမ်၌ သက်တံ့သည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။–

၉း၁၅ ထိုအခါ ငါတဘက်၊ သင်တို့မှစ၍၊ အသက်ရှင်သော သတ္တဝါ၊ တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့ တဘက်၌ရှိသော၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို ငါအောက်မေ့သဖြင့်၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ နောက်တဖန် ရေလွှမ်းမိုးခြင်း မရှိရ။–

၉း၁၆ မိုဃ်းတိမ်၌ သက်တံ့ရှိသည်ကို ငါကြည့်ရှုသဖြင့်၊ ဘုရားသခင်နှင့်မြေကြီးပေါ်မှာ အသက်ရှင်သောသတ္တဝါတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ စပ်ကြားမှာရှိသော ထာဝရပဋိညာဉ်ကို ငါအောက်မေ့မည်။–

၉း၁၇ ဤသည်ကား၊ ငါနှင့်မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသောသတ္တဝါအပေါင်းတို့၏စပ်ကြားမှာ၊ ငါအမြဲဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်၏လက္ခဏာသက်သေ ဖြစ်သတည်းဟု၊ နောကို ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူ၏။

၉း၁၈ သင်္ဘောထဲက ထွက်ဆင်းသောနောသားတို့၏အမည်ကား ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်း။ ဟာမသည် ခါနာန်၏အဘဖြစ်၏။–

၉း၁၉ ဤသူတို့သည် နော၏သားသုံးယောက်ဖြစ်၍၊ မြေကြီးတပြင်လုံး၌ နှံ့ပြားကြ၏။

၉း၂၀ နောသည် လယ်လုပ်သောအတတ်ကိုပြုစု၍၊ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်လေ၏။–

၉း၂၁ စပျစ်ရည်ကိုလည်းသောက်၍ ယစ်မူးသဖြင့်၊ မိမိတဲ၌ အဝတ်မခြုံဘဲ နေလေ၏။–
၉း၂၂ ခါနာန်၏အဘဟာမသည်၊ မိမိအဘ၌ အဝတ်အချည်းစည်းရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ပြင်မှာရှိသော အစ်ကိုနှစ်ယောက်ကို ပြောလေ၏။–
၉း၂၃ ရှေမနှင့်ယာဖက်တို့သည် အဝတ်ကိုယူ၍ ပခုံးပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်၊ နောက်သို့ဆုတ်သွား၍ မိမိအဘ၌၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိသည်ကို ဖုံးကြ၏။ သူတို့သည် ပြင်သို့ မျက်နှာပြုသောကြောင့်၊ မိမိအဘ၌ အဝတ်အချည်းစည်းရှိသည်ကို မမြင်ရ။–
၉း၂၄ နောသည် ယစ်မူးခြင်းပျောက်၍ နိုးသောအခါ၊ မိမိ၌သားငယ်ပြုသည်ကိုသိလျှင်၊–
၉း၂၅ ခါနာန်သည် ကျိန်ခြင်းကိုခံပါစေ။ အစ်ကိုတို့၏ကျွန်တို့၌ ကျွန်ဖြစ်ပါစေဟုဆို၏။–
၉း၂၆ တဖန် ရှေမ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ခါနာန်သည် ရှေမ၏ကျွန်ဖြစ်ပါစေ။–
၉း၂၇ ဘုရားသခင်သည် ယာဖက်ကိုကျယ်စေတော်မူသဖြင့်၊ ရှေမ၏တဲတို့တွင် နေပါစေ။ ခါနာန်မူကား၊ သူ၏ကျွန်ဖြစ်ပါစေဟု ဆိုလေ၏။
၉း၂၈ နောသည် ရေလွှမ်းမိုးသောနောက်၊ အနှစ်သုံးရာငါးဆယ်အသက်ရှင်၍၊–
၉း၂၉ အသက်ပေါင်း ကိုးရာငါးဆယ်စေ့သော် အနိစ္စရောက်လေ၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ရေလွှမ်းမိုးသောနောက်၊ နောသား ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တို့မှ ဆင်းသက်သော သားစဉ်မြေးဆက်တို့ကို ဆိုပေအံ့။–
၁၀း၂ ယာဖက်၏သားကား၊ ဂေါမာ၊ မာဂေါဂ၊ မာဒဲ၊ ယာဝန်၊ တုဗလ၊ မေရှက်၊ ထိရတ်တည်း။–
၁၀း၃ ဂေါမာသားကား၊ အာရှကေနတ်၊ ရိဖတ်၊ တော်ဂမတည်း။–
၁၀း၄ ယာဝန်သားကား၊ ဧလိရှာ၊ တာရှု၊ ကိတ္တိမ်၊ ဒေါဒနိမ်တည်း။–
၁၀း၅ ဤသူတို့သည် လူအမျိုးမျိုး တကျွန်းတနိုင်ငံမြေနယ်တို့ကို၊ ဘာသာအသီးအသီး၊ အမျိုးအနွယ် အသီးအသီးရှိသည်အတိုင်း၊ အချင်းချင်း ခွဲဝေကြ၏။–
၁၀း၆ ဟာမသားကား၊ ကုရှ၊ မိဇရိမ်၊ ဖုတ၊ ခါနာန်တည်း။–
၁၀း၇ ကုရှသားကား၊ သေဘ၊ ဟာဝိလ၊ သာဘတ၊ ရာဂမ၊ သတ္တေခါတည်း။ ရာဂမသားကား၊ ရှေဘ၊ ဒေဒန်တည်း။–
၁၀း၈ ကုရှသည် သားနိမ်ရောဒကိုလည်း ရသေး၏။ ထိုသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အဦးစွမ်းနိုင်သောသူဖြစ်၏။–
၁၀း၉ ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ အားကြီးသောမုဆိုးဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် စကားပုံ၌ကား၊ ဘုရားရှေ့နိမ်ရောဒ၊ အားကြီးမုဆိုး၊ ပြုလုပ်သည်လိုဟု စပ်ဆိုသတည်း။–
၁၀း၁၀ သူ၏နိုင်ငံအဦးကား၊ရှိနာပြည်၌ဗာဗုလုန်မြို့၊ ဧရက်မြို့၊ အက္ကဒ်မြို့၊ ကာလနေမြို့တည်း။–
၁၀း၁၁ ထိုပြည်မှ အာရှုရိပြည်သို့သွား၍ နိနေဝေမြို့၊ ရဟောဘုတ်မြို့၊ ကာလမြို့ကို၎င်း၊–
၁၀း၁၂ နိနေဝေမြို့နှင့်၊ ကာလမြို့စပ်ကြားမှာ ကြီးစွာသောမြို့တည်းဟူသော ရေသင်မြို့ကို၎င်း တည်ဆောက်လေ၏။
၁၀း၁၃ မိဇရိမ်သားကား၊ လုဒိမ်လူ၊ အာနမိမ်လူ၊ လဟာဗိမ်လူ၊ နတ္တုဟိမ်လူ၊–
၁၀း၁၄ ပါသရုသိမ်လူ၊ ကာသလုဟိမ်လူ၊ ကတ္တောရိမ်လူတည်း။ ကာသလုဟိမ်အမျိုးထဲက ဖိလိတ္တိလူဖြစ်သတည်း။
၁၀း၁၅ ခါနာန်သား အကြီးကား၊ ဇိဒုန်။ ထိုနောက် ဟေသ။–
၁၀း၁၆ ထိုနောက် ယေဗုသိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဂိရဂါရှိလူ၊–
၁၀း၁၇ ဟိဝိလူ၊ အာကိလူ၊ သိနိလူ၊–
၁၀း၁၈ အာဝဒိလူ၊ ဇေမရိလူ၊ ဟာမသိ လူတည်း။ ထိုနောက် ခါနာန်အမျိုးသား အသီးအသီးတို့သည် နှံ့ပြားကြလေ၏။–
၁၀း၁၉ ခါနာန်အမျိုးသားနေရာပြည်နယ်သည် ဇိဒုန်မြို့မှ ဂေရာမြို့၊ ဂါဇမြို့တိုင်အောင်၎င်း၊ တဖန် သောဒုံမြို့၊ ဂေါမောရမြို့၊ အာဒမာမြို့၊ ဇေဘိုင်မြို့ကိုလွန်၍ လာရှမြို့တိုင်အောင်၎င်း ရှိသတည်း။–
၁၀း၂၀ ဤသူတို့သည် သီးခြားသော အမျိုးအနွယ်၊ သီးခြားသောဘာသာအလိုက်၊ အပြည်ပြည် အတိုင်းတိုင်း၌နေသော ဟာမသားများဖြစ်သတည်း။
၁၀း၂၁ ယာဖက်ညီ၊ ဟေဗြဲလူအပေါင်းတို့၏အဘ၊ရှေမသည်လည်း သားများကိုမြင်လေ၏။–
၁၀း၂၂ ရှေမသားကား၊ ဧလံ၊ အာရှုရ၊ အာဖါဇဒ်၊ လုဒ၊ အာရံတည်း။–
၁၀း၂၃ အာရံသားကား၊ ဥဇ၊ ဟုလ၊ ဂေသာ၊ မာရှတည်း။–
၁၀း၂၄ အာဖာဇဒ်သား ရှာလ၊ ရှာလသား ဟေဗာတည်း။–
၁၀း၂၅ ဟေဗာသည်လည်း သားနှစ်ယောက်ကိုမြင်လေ၏။ သားတယောက်ကား၊ ဖာလက် အမည်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူ့လက်ထက်၌ မြေကြီးကို ခွဲဝေကြ၏။ သူ၏ညီကား၊ ယုတ္တန်အမည်ရှိ၏။–
၁၀း၂၆ ယုတ္တန်သားကား၊ အာလမောဒဒ်၊ ရှေလပ်၊ ဟာဇာမာဝက်၊ ယေရ၊–
၁၀း၂၇ ဟာဒေါရံ၊ ဥဇလ၊ ဒိကလ၊–
၁၀း၂၈ ဩဗလ၊ အဘိမေလ၊ ရှေဘ၊–
၁၀း၂၉ ဩဖိရ၊ ဟာဝိလ၊ ယောဗပ်၊ ဤသူအပေါင်းတို့သည် ယုတ္တန်သားဖြစ်သတည်း။–
၁၀း၃၀ သူတို့နေရာမူကား၊ မေရှမြို့မှသည် အရှေ့မျက်နှာ၌ သေဖာတောင်တိုင်အောင်ရှိသတည်း။–
၁၀း၃၁ ဤသူတို့သည် သီးခြားသော အမျိုးအနွယ်၊ သီးခြားသော ဘာသာအလိုက်၊ အပြည်ပြည် အတိုင်းတိုင်းတို့၌နေသော ရှေမသားများ ဖြစ်သတည်း။
၁၀း၃၂ ဤရွေ့ကား မိမိတို့အမျိုးအနွယ် အသီးအသီးအလိုက်မှတ်သားသော နောသား ဆွေစဉ်မျိုးဆက် စာရင်းပေတည်း။ ထိုသူတို့သည် ရေလွှမ်းမိုးသောနောက်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ သီးခြားသောတိုင်းပြည်တို့ကို တည်ထောင်ကြလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် ဘာသာတမျိုးတည်း၊ စကားတမျိုးတည်း ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊–

၁၁း၂ အရှေ့မျက်နှာမှခရီးသွားသဖြင့်၊ ရှိနာပြည်၌ မြေညီရာအရပ်ကိုတွေ့၍ နေရာချကြ၏။–

၁၁း၃ သူတို့ကလည်းလာကြ။ အုတ်လုပ်၍ ခိုင်မာစွာဖုတ်ကြကုန်အံ့ဟု၊ တယောက်ကိုတယောက်ပြောကြ၏။ ထိုသို့ ကျောက်အရာ၌ အုတ်ကို၄င်း၊ သရွတ်အရာ၌ ရေညှိတမျိုးကို၄င်း ရပြီးလျှင်၊–

၁၁း၄ လာကြ၊ မြေကြီးတပြင်လုံး၌ အရပ်ရပ်ကွဲပြားမည်ကိုစိုးရိမ်၍၊ မြို့ကို၄င်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ မှီရသောရဲတိုက်ကို၄င်း တည်လုပ်သဖြင့်၊ ကျော်စောကိတ္တိရှိစေခြင်းငှါ ပြုကြကုန်အံ့ဟု ပြောဆိုကြ၏။–

၁၁း၅ ထိုသို့ လူသားတို့တည်လုပ်သောမြို့နှင့် ရဲတိုက်ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဆင်းသက်တော်မူ၏။–

၁၁း၆ ထာဝရဘုရားက၊ ကြည့်ရှုလော့။ လူတမျိုးတည်း၊ စကားတမျိုးတည်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ဤအမှုကိုအဦးပြုကြ၏။ ယခုကြံစည်သမျှတို့ကို အဆီးအတားမရှိ၊ သူတို့ပြုကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၇ လာကြ။ ဆင်းသက်ကြကုန်အံ့။ သူတို့သည် အချင်းချင်းနားမလည်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့စကားကို ရှုတ်ထွေးကြကုန်အံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၁း၈ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုမြေကြီးတပြင်လုံး၌ အရပ်ရပ်ကွဲပြားစေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် မြို့ကိုမတည်ဘဲနေကြ၏။–

၁၁း၉ သို့ဖြစ်၍ ထိုမြို့၌ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၏စကားကိုရှုတ်ထွေး၍၊ သူတို့ကို မြေကြီးတပြင်လုံး၌ အရပ်ရပ်ကွဲပြား စေတော်မူသော ကြောင့်၊ ထိုမြို့သည် ဗာဗုလုန်မြို့ဟူ၍ တွင်သတည်း။

၁၁း၁၀ ရှေမ၏သားစဉ်မြေးဆက်ဟူမူကား၊ ရှေမသည်အသက်တရာရှိ၍၊ ရေလွှမ်းမိုးသောနောက် နှစ်နှစ်ကြာသော်၊ သားအာဖာဇဒ်ကို မြင်လေ၏။–

၁၁း၁၁ အာဖာဇဒ် ဘွားမြင်သောနောက်၊ ရှေမသည် အနှစ်ငါးရာအသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။–

၁၁း၁၂ အာဖာဇဒ်သည် အသက်သုံးဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊ သားရှာလကိုမြင်လေ၏။–

၁၁း၁၃ ရှာလ ဘွားမြင်သောနောက်၊ အာဖာဇဒ်သည် အနှစ်လေးရာသုံးနှစ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။–

၁၁း၁၄ ရှာလသည် အသက်သုံးဆယ်ရှိသော်၊ သားဟေဗာကို မြင်လေ၏။–

၁၁း၁၅ ဟေဗာဘွားမြင်သောနောက်၊ ရှာလသည် အနှစ်လေးရာသုံးနှစ်အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။–

၁၁း၁၆ ဟေဗာသည် အသက်သုံးဆယ်လေးနှစ်ရှိသော်၊ သားဖာလက်ကိုမြင်လေ၏။–

၁၁း၁၇ ဖာလက် ဘွားမြင်သောနောက်၊ ဟေဗာသည် အနှစ်လေးရာသုံးဆယ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။–

၁၁း၁၈ ဖာလက်သည် အသက်သုံးဆယ်ရှိသော်၊ သားရာဂေါကို မြင်လေ၏။–

၁၁း၁၉ ရာဂေါ ဘွားမြင်သောနောက်၊ ဖာလက်သည် အနှစ် နှစ်ရာကိုးနှစ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို ဘွားမြင်လေ၏။–

၁၁း၂၀ ရာဂေါသည် အသက်သုံးဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ သားစေရောက်ကို မြင်လေ၏။–

၁၁း၂၁ စေရောက်ဘွားမြင်သောနောက်၊ ရာဂေါသည်အနှစ် နှစ်ရာခုနစ်နှစ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။–

၁၁း၂၂ စေရောက်သည် အသက်သုံးဆယ်ရှိသော်၊ သားနာခေါ်ကို မြင်လေ၏။–

၁၁း၂၃ နာခေါ် ဘွားမြင်သောနောက်၊ စေရောက်သည် အနှစ်နှစ်ရာ အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။–

၁၁း၂၄ နာခေါ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ်ရှိသော်၊ သားတေရကိုမြင်လေ၏။–

၁၁း၂၅ တေရ ဘွားမြင်သောနောက်၊ နာခေါ်သည် အနှစ်တရာတဆယ်ကိုးနှစ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။–

၁၁း၂၆ တေရသည် အသက်ခုနစ်ဆယ်ရှိသော်၊ သားအာဗြံ၊ နာခေါ်၊ ခါရန်တို့ကိုမြင်လေ၏။

၁၁း၂၇ တေရ၏သားစဉ်မြေးဆက်ဟူမူကား၊ တေရသည်အာဗြံ၊နာခေါ်၊ ခါရန်တို့ကိုမြင်လေ၏။–

၁၁း၂၈ ခါရန်သည်လည်း လောတကို မြင်လေ၏။ ခါရန်သည်၊ အဘတေရ မသေမီ၊ မိမိဘွားရာအရပ်၊ ခါလဒဲပြည်သားတို့နေသော ဥရမြို့၌သေလေ၏။–

၁၁း၂၉ အာဗြံနှင့် နာခေါ်သည် မယားကိုယူ၍၊ အာဗြံ၏မယားကား၊ စာရဲအမည်ရှိ၏။ နာခေါ်၏မယားကား၊ ခါရန်၏သမီး မိလခါအမည်ရှိ၏။ ခါရန်သည် မိလခါနှင့် ဣသခ၏အဘဖြစ်သတည်း။–

၁၁း၃၀ စာရဲမူကား၊ မြုံသောမိန်းမဖြစ်၍၊ သားသမီးမရှိ။–

၁၁း၃၁ တေရသည် သားအာဗြံကို၄င်း၊ ခါရန်၏သားဖြစ်သော မြေးလောတကို၄င်း၊ သားအာဗြံ၏မယားဖြစ်သော မိမိချွေးမစာရဲကို၄င်း ခေါ်၍၊ သူတို့ သည် ခါနာန်ပြည်သို့သွားခြင်းငှါ၊ ခါလဒဲပြည်သား တို့နေသောဥရမြို့မှထွက်သဖြင့်၊ ခါရန်မြို့သို့ရောက်၍ နေကြ၏။–

၁၁း၃၂ တေရသည် အသက်နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာငါးနှစ်ရှိသော်၊ ခါရန်မြို့၌ သေလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ထာဝရဘုရားသည်လည်း အာဗြံကိုခေါ်တော်မူ၍၊ သင်၏ပြည်နှင့်တကွ အမျိုးသားချင်း ပေါက်ဘော်များထဲက ထွက်ပြီးလျှင်၊ ငါပြလတံ့သော ပြည်သို့ သွားလော့။–

၁၂း၂ ငါသည် သင့်ကိုလူမျိုးကြီးဖြစ်စေမည်။ ငါကောင်းကြီးပေး၍သင်၏နာမကိုကြီးမြတ်စေမည်။ သင်သည် ကောင်းကြီးခံရသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။–

၁၂း၃ သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးသောသူကို ငါကောင်းကြီးပေးမည်။ သင့်ကိုကျိန်ဆဲသောသူကို ငါကျိန်ဆဲမည်။ သင်အားဖြင့်လည်း လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၂း၄ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အာဗြံထွက်သွား၍ လောတလည်း လိုက်လေ၏။ အာဗြံသည် ခါရန်မြို့မှ ထွက်သွားသောအခါ၊ အသက်ခုနစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိ၏။–

၁၂း၅ အာဗြံသည် မယားစာရဲ၊ အစ်ကိုသားလောတနှင့်၊ ဥစ္စာရတတ်သမျှကို၄င်း၊ ခါရန်မြို့၌ ရသောလူတို့ကို၄င်း ယူပြီးလျှင်၊ ခါနာန်ပြည်သို့ရောက်ခြင်းငှါ ထွက်သွား၍၊ ထိုပြည်သို့ ရောက်ကြ၏။

၁၂း၆ အာဗြံသည် ထိုပြည်ကိုရှောက်သွား၍ ရှိခင်အရပ်၊ မောရေသပိတ်ပင်သို့ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ၊ ခါနာန်အမျိုးသားတို့သည် ထိုပြည်၌ရှိကြ၏။–

၁၂း၇ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံအား ထင်ရှား၍၊ ဤပြည်ကို သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ထင်ရှားတော်မူသော ထာဝရဘုရားဘို့၊ ထိုအရပ်၌၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လေ၏။

၁၂း၈ ထိုအရပ်မှ သွားပြန်၍၊ ဗေသလမြို့အရှေ့၌ရှိသောတောင်သို့ပြောင်းသဖြင့်၊ ဗေသလမြို့အရှေ့၊ အာဣမြို့အနောက်စပ်ကြားမှာ တဲကိုဆောက်၍၊ ထာဝရဘုရား ဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ပဌနာပြု၏။–

၁၂း၉ အာဗြံသည် ခရီးသွားလျက်၊ ပြောင်းလျက်၊ တောင်မျက်နှာသို့ ရောက်လေ၏။

၁၂း၁၀ ထိုနောက်၊ ခါနာန်ပြည်၌ အစားခေါင်းပါးခြင်းဖြစ်၏။ အလွန်အစားခေါင်းပါးသောကြောင့်၊ အာဗြံသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ တည်းခိုခြင်းငှါ သွားလေ၏။–

၁၂း၁၁ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်နီးသောအခါ၊ မိမိမယားစာရဲကို၊ သင်သည် အဆင်းလှသောမိန်းမဖြစ်သည်ကို ငါသိ၏။–

၁၂း၁၂ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သင့်ကိုမြင်သောအခါ၊ ဤမိန်းမသည် သူ၏မယားဖြစ်၏ဟုဆိုလျက်၊ ငါ့ကိုသတ်၍ သင့်ကို အသက်ချမ်းသာပေးလိမ့်မည်။–

၁၂း၁၃ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ငါ့နှမဖြစ်ကြောင်းကိုပြောပါလော့။ သို့ပြောလျှင် သင့်အတွက် ငါကောင်းစားလိမ့်မည်။ သင်၏ကျေးဇူးအားဖြင့်၊ ငါအသက် ချမ်းသာရလိမ့်မည်ဟုဆို၏။

၁၂း၁၄ အာဗြံသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်သောအခါ၊ သူ၏မယားသည် အလွန်အဆင်းလှသည်ကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည် မြင်ကြ၏။–

၁၂း၁၅ ဖါရောဘုရင်၏မှူးတော် မတ်တော်တို့လည်းမြင်၍၊ ရှေ့တော်၌ချီးမွမ်းပြီးလျှင်၊ နန်းတော်သို့ သွင်းရကြ၏။–

၁၂း၁၆ ဖါရောဘုရင်သည် ထိုမိန်းမအတွက် အာဗြံ၌ ကျေးဇူးပြုသဖြင့်၊ သူသည် သိုး၊ နွား၊ မြည်းထီး၊ မြည်းမ၊ ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမ၊ ကုလားအုပ်များနှင့် ကြွယ်ဝ၏။–

၁၂း၁၇ ထာဝရဘုရားသည်၊ အာဗြံ၏မယား စာရဲအတွက်ကြောင့်၊ ဖါရောဘုရင်မှစ၍ နန်းတော်သားတို့ကို ကြီးသောဘေးဒဏ်ဖြင့် ဆုံးမတော်မူ၏။–

၁၂း၁၈ ဖါရောဘုရင်သည်လည်း အာဗြံကိုခေါ်၍၊ သင်သည် ငါ၌ပြုသောအမှုကား အဘယ်သို့နည်း။ သူသည် သင်၏မယားဖြစ်ကြောင်းကို၊ ငါအား အဘယ်ကြောင့် မပြောသနည်း။–

၁၂း၁၉ ငါသည် သူ့ကိုသိမ်းပိုက်စေခြင်းငှါ၊ သူသည် ငါ့နှမဖြစ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ဆိုသနည်း။ သင်၏မယားကို ယခုယူ၍သွားလော့ဟုအမိန့်ရှိ၏။–

၁၂း၂၀ ထိုသို့ အာဗြံအမှုကိုစီရင်၍၊ မိမိလူတို့အား မှာထားသဖြင့်၊ သူတို့သည် အာဗြံ၌ ရှိသမျှသောဥစ္စာနှင့်တကွ၊ သမီးမောင်နှံတို့ကို လွှတ်လိုက်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ အာဗြံ သမီးမောင်နှံ တို့သည်လည်း၊ လောတနှင့်တကွ မိမိတို့၌ ရှိသမျှသောဥစ္စာကိုယူ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွားသဖြင့်၊ ခါနာန်ပြည် တောင်ပိုင်းသို့ရောက်ကြ၏။–

၁၃း၂ ထိုအခါ အာဗြံသည်၊ သိုး၊ နွားစသည်တို့ကိုငှင်း၊ ရွှေငွေကိုငှင်း အလွန်ရတတ်၏။–

၁၃း၃ တဖန် တောင်ပိုင်းမှ ခရီးသွား၍၊ ဗေသလနယ်အတွင်း၊ ဗေသလမြို့၊ အာဣမြို့စပ်ကြား၌၊ အထက်က တဲကိုဆောက်၍၊–

၁၃း၄ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ခဲ့ဘူးသောအရပ်သို့ရောက်ပြန်လျှင်၊ ထိုအရပ်တွင် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ပဌနာပြု၏။–

၁၃း၅ အာဗြံနှင့်အတူ လိုက်လာသော လောတ သည်လည်း သိုး၊ နွားများနှင့် တဲအများရှိသဖြင့်၊–

၁၃း၆ ထိုလူနှစ်ဦးတို့သည် အတူနေခြင်းငှါ ထိုမြေမဆံ့နိုင်။ ဥစ္စာများလွန်း၍၊ သူတို့သည် တရပ်တည်း မနေနိုင်ကြ။–

၁၃း၇ အာဗြံ၏ နွားကျောင်းသား၊ လောတ၏ နွားကျောင်းသားတို့သည်လည်း ခိုက်ရန်ပြုကြ၏။ ထိုအခါ၊ ခါနာန်အမျိုးသား၊ ဖေရဇိအမျိုးသားတို့သည် ထိုပြည်၌ နေကြသတည်း။–

၁၃း၈ အာဗြံကလည်း၊ ငါတို့သည် ညီအစ်ကိုချင်းဖြစ်လျက်၊ ငါနှင့်သင်၌ငှင်း၊ ငါ့နွားကျောင်းသားတို့နှင့်၊ သင့်နွားကျောင်းသားတို့၌ငှင်း၊ ခိုက်ရန် မရှိပါစေနှင့်။–

၁၃း၉ မြေတပြင်လုံးသည် သင့်ရှေ့မှာရှိသည်မဟုတ်လော့။ ငါနှင့်ခွါ၍နေပါလော့။ သင်သည် လက်ဝဲဘက်သို့ သွားလျှင်၊ ငါသည် လက်ျာဘက်သို့သွားမည်။ သင်သည် လက်ျာဘက်သို့သွားလျှင်၊ ငါသည် လက်ဝဲဘက်သို့သွားမည်ဟုဆို၏။–

၁၃း၁၀ ထိုကာလအခါ၊ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ကို ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီးတော်မမူမှီ၊ ဇောရမြို့သို့သွားသောလမ်း၊ ယော်ဒန်မြစ်ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်ရပ်၌ ရေများ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဥယျာဉ်တော်ကဲ့သို့ငှင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကဲ့သို့ငှင်း ဖြစ်သည်ကို၊ လောတမြော်ကြည့်၍ မြင်လျှင်၊–

၁၃း၁၁ ယော်ဒန်ချိုင့်တရှောက်လုံးကို ရွေးချယ်၍၊ အရှေ့သို့ပြောင်းသွားသဖြင့်၊ အချင်းချင်း တဦးနှင့်တဦး ကွဲပြားကြ၏။–

၁၃း၁၂ အာဗြံသည် ခါနာန်ပြည်၌ နေလေ၏။ လောတမူကား၊ မြစ်ပတ်ဝန်းကျင်မြို့တို့တွင်နေ၍၊ သောဒုံမြို့နားမှာ တဲကိုဆောက်လေ၏။–

၁၃း၁၃ သောဒုံမြို့သားတို့သည် ဆိုးသောသူ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့၌၊ အလွန်အပြစ်များသောသူဖြစ်ကြသတည်း။

၁၃း၁၄ လောတသည် အာဗြံနှင့်ခွါ၍ သွားပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံကိုခေါ်၍၊ သင်ရှိသောအရပ်က၊ တောင်၊ မြောက်၊ အရှေ့၊ အနောက်သို့ မြော်ကြည့်လော့။–

၁၃း၁၅ သင်မြင်သော မြေတပြင်လုံးကို၊ သင်နှင့်သင်၏အမျိုးအနွယ်အား၊ ငါသည် ကာလ အစဉ်အမြဲပေးမည်။–

၁၃း၁၆ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို မြေမှုန့်ကဲ့သို့ ငါ များပြားစေမည်။ သို့ဖြစ်၍ လူသည် မြေမှုန့်ကို ရေတွက်နိုင်လျှင်၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို ရေတွက်နိုင်ကြလိမ့် မည်။–

၁၃း၁၇ သင်ထ၍ မြေကို အလျားအားဖြင့်ငှင်း၊ အနံအားဖြင့်ငှင်း ရှောက်သွားလော့။ သင်အား ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၃း၁၈ တဖန် အာဗြံသည် တဲကိုပြောင်း၍၊ ဟေဗြုန်မြို့၊ မံရေသပိတ်တောသို့ရောက်မှ နေရာကျ၍၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လေ၏။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ ထိုရောအခါ၊ ရှိနာမင်းကြီးအံရဖေလ၊ လောသာမင်းကြီးအာရုတ်၊ ဧလံမင်းကြီး ခေဒေါရလောမာ၊ ဂေါအိမ်မင်းကြီး တိဒလတို့သည်၊ –
၁၄း၂ သောဒုံမင်းကြီး ဗေရ၊ ဂေါမောရမင်းကြီး ဗိရရှ၊ အာဓမာမင်းကြီး ရှိနပ်၊ ဇေဘိုင်မင်းကြီးရှေမဘာ၊ ဗေလာမင်းကြီးတို့နှင့်စစ်တိုက်ကြ၏။ ဗေလပြည်ကား၊ ဇောရအမည်လည်း ရှိသတည်း။ –
၁၄း၃ ထိုပြည်ရှိသမျှတို့သည်၊ သောဒုံအိုင်ဖြစ်သော စိဒ္ဒိမ်ချိုင့်တွင် နီးစပ်လျက်ရှိကြ၏။ –
၁၄း၄ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး ခေဒေါရလောမာမင်းကြီးထံ ကျွန်ခံပြီးလျှင်၊ တဆယ်သုံးနှစ် မြောက်သောအခါ ပုန်ကန်ကြ၏။ –
၁၄း၅ တဆယ်လေးနှစ်မြောက်လျှင်၊ ခေဒေါရလောမာမင်းသည်၊ မိမိဘက်ကနေသောမင်းကြီးတို့နှင့်တကွ လာ၍၊ အာရှတရုတ်ကာနိမ်မြို့၌၊ ရေဖိမ် လူများကိုင်း၊ ဟာမမြို့၌ ဇုဇိမ်လူများကိုင်း၊ ကိရယသိမ်ချိုင့်၌ ဧမိမ်လူများကိုင်း၊ –
၁၄း၆ စိရတောင်ပေါ်မှာ ဟောရိလူများကိုင်း လုပ်ကြံ၍၊ တောနားမှာရှိသော လေပါရန်မြို့တိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။ –
၁၄း၇ တဖန်ပြန်လာ၍၊ ကာဒေရှပြည်၊ အင်မိရှပတ်မြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ အာမလက်ပြည် ရှိသမျှကိုင်း၊ ဟာဇဇုန္တာမာမြို့၌နေသော အာမောရိ လူများကိုင်း လုပ်ကြံကြ၏။ –
၁၄း၈ ထိုအခါ သောဒုံမင်းကြီး၊ ဂေါမောရမင်းကြီး၊ အာဓမာမင်းကြီး၊ ဇေဘိုင်မင်းကြီး၊ ဇောရတည်းဟူသောဗေလာမင်းကြီးတို့သည် ချီထွက်၍၊ စိဒ္ဒိမ် ချိုင့်၌ စစ်ပြိုင်ကြ၏။ –
၁၄း၉ ထိုသို့ ဧလံမင်းကြီး ခေဒေါရလောမာ၊ ဂေါအိမ်မင်းကြီးတိဒလ၊ ရှိနာမင်းကြီး အံရဖေလ၊ လောသာမင်းကြီးအာရုတ်တည်းဟူသော၊ မင်းကြီး လေးပါးနှင့်၊ မင်းကြီးငါးပါးတို့သည် စစ်ပြိုင်ကြ၏။ –
၁၄း၁၀ စိဒ္ဒိမ်ချိုင့်၌ ရေညှိအကျိအချွဲနှင့် ပြည့်သောတွင်းများရှိ၏။ သောဒုံမင်းကြီး၊ ဂေါမောရမင်းကြီးတို့သည် ပြေး၍ ထိုတွင်းများ၌ကျလေ၏။ ကြွင်းသောသူတို့သည် တောင်သို့ပြေးကြ၏။ –
၁၄း၁၁ အောင်သောမင်းတို့သည်၊ သောဒုံမြို့နှင့်ဂေါမောရမြို့၌ရှိသမျှသောဥစ္စာနှင့်မြို့ရိက္ခာရှိသမျှတို့ကို ယူ၍သွားကြ၏။ –
၁၄း၁၂ သောဒုံမြို့၌နေသော အာဗြံအစ်ကိုသား လောတနှင့် သူ၏ဥစ္စာတို့ကိုလည်း သိမ်းယူ၍ သွား၏။
၁၄း၁၃ ထိုဘေးမှလွတ်၍ပြေးသောသူတယောက်သည်၊ ဟေဗြဲလူအာဗြံနှင့် မိဿဟာယဖွဲ့သောသူ၊ ရှေကောလနှင့် အာနေရ၏အစ်ကို အာမောရိလူ မံရေ၏ သပိတ်တောနားမှာနေသော အာဗြံထံသို့ ရောက်၍၊ သိတင်းကြားပြောလေ၏။ –
၁၄း၁၄ အာဗြံသည် မိမိအစ်ကိုသားကို ဘမ်းသွားကြောင်းကို ကြားလျှင်၊ မိမိအိမ်၌ဘွား၍ သွန်သင်သောလူသုံးရာတဆယ်ရှစ်ယောက်တို့ကို စီရင်၍၊ ဒန်မြို့ တိုင်အောင် လိုက်လေ၏။ –
၁၄း၁၅ ညဥ့်အခါ၊ မိမိလူတို့ကို ခွဲ၍ တိုက်စေသဖြင့်၊ လုပ်ကြံပြီးလျှင်၊ ဒမာသက်မြို့မြောက်ဘက် ဟောဘမြို့တိုင်အောင် လိုက်ပြန်လေ၏။ –
၁၄း၁၆ ရန်သူတို့သိမ်းသွားသောဥစ္စာရှိသမျှကိုင်း၊ မိမိအစ်ကိုသားလောတနှင့် သူ၏ဥစ္စာကိုင်း၊ မိန်းမများနှင့် လူများကိုင်း၊ တဖန်ဆောင်ယူခဲ့လေ၏။
၁၄း၁၇ ခေဒေါရလောမာနှင့်၊ သူ့ဘက်ကနေသော မင်းကြီးတို့ကို လုပ်ကြံရာမှ အာဗြံပြန်လာသောအခါ၊ သောဒုံမင်းကြီးသည် ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ရှာဝေချိုင့်တည်းဟူသော မင်းကြီးချိုင့်သို့ ထွက်သွား၏။ –
၁၄း၁၈ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်၏ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော၊ ရှာလင်မင်းကြီးမေလခိဇေဒက်သည်လည်း၊ မုန့်နှင့်စပျစ်ရည်ကို ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ –
၁၄း၁၉ ကောင်းကင်မြေကြီးရှင်၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်သည် အာဗြံအား ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသောဟု၊ အာဗြံကို ကောင်းကြီးပေး၍၊ –
၁၄း၂၀ သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏လက်၌ အပ်နှံတော်မူသော၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်လည်း၊ မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်းဟု မြွက်ဆို၏။ အာဗြံသည်လည်း ဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို၊ ထိုမင်းအား ဆယ်ဘို့တဘို့ လှူလေ၏။
၁၄း၂၁ သောဒုံမင်းကြီးကလည်း၊ လူတို့ကို ကျွန်ုပ်အားပြန်ပေးပါ၊ ဥစ္စာတို့ကိုကား၊ ကိုယ်တိုင်ယူပါလော့ဟု အာဗြံအား ပြောဆိုလျှင်၊ –
၁၄း၂၂–၂၄ အာဗြံက၊ မင်းကြီးသည် အာဗြံကို ငါရတတ်စေပြီဟုပြောစရာမရှိစေခြင်းငှါ လုလင်တို့သည် စားပြီးသောအရာကိုင်း၊ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ လိုက် လာသောသူ၊ အာနေရ၊ ရှေကောလ၊ မံရေတို့သည် မိမိတို့အဘို့ကို ယူစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးသဖြင့်၊ သူတို့ယူသောအဘို့ကိုင်း ထား၍၊ မင်းကြီး၏ ဥစ္စာ၊ အပ်ခြည်တမျှင်ဖြစ်စေ၊ ခြေနင်းကြိုး တပင်ဖြစ်စေ၊ တစုံတခုကိုမျှ ငါမယူဟု ကောင်းကင်မြေကြီးရှင်၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၊ ကျွန်ုပ်သည်လက်ကိုချီ၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါပြီဟု၊ သောဒုံမင်းကြီးအား ပြောဆိုလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ ထိုနောက်မှ ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် အာဗြံသို့ရောက်၍၊ အချင်းအာဗြံ၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည် သင်၏ အကွယ်အကာဖြစ်၏။ သင်၏အကျိုးသည် အလွန်ကြီးလှ၏ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ –
၁၅း၂ အာဗြံက၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် သားမရှိဘဲသွားရပါ၏။ ဤဒမာသက်မြို့သား ဧလျာဇာသည် အကျွန်ုပ်၏အမွေခံဖြစ်ရပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူပါမည်နည်းဟု လျှောက်ဆို၏။ –
၁၅း၃ တဖန် အာဗြံက အကျွန်ုပ်အား အမျိုးအနွယ်ကိုပေးတော်မမူပါ။ အကျွန်ုပ်၏အိမ်၌ ဘွားသောသူသည်၊ အကျွန်ုပ်၏အမွေခံဖြစ်ရပါသည်တကားဟု လျှောက်ဆို၏။ –
၁၅း၄ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ရောက်လာသည်ကား၊ ဤသူသည် သင်၏အမွေခံမဖြစ်ရ။ သင်၏ကိုယ်ထဲက ထွက်သောသူသည် သင်၏အမွေခံဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ –
၁၅း၅ အာဗြံကိုပြင်သို့ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုမြော်ကြည့်လော့။ ကြယ်များကိုရေတွက်နိုင်လျှင်၊ ရေတွက်လော့။ သင်၏အမျိုး အနွယ်သည် ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၁၅း၆ အာဗြံသည် ထာဝရဘုရားကို ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။
၁၅း၇ တဖန်၊ ငါသည် ဤပြည်ကို သင်အမွေခံစရာဘို့၊ သင်အား ပေးလိုသောငှါ၊ ခါလဒဲပြည်သားတို့နေသော ဥရမြို့မှ သင့်ကိုထုတ်ဆောင်သောထာဝရ

ဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ –
၁၅း၈ အရှင် ထာဝရဘုရား၊ ဤပြည်ကို အကျွန်ုပ် အမွေခံရမည်ကို အဘယ်သို့ သိရပါအံ့နည်းဟု မေးလျှောက်လေ၏။ –
၁၅း၉ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သုံးနှစ်အသက်ရှိသော နွားမတကောင်၊ သုံးနှစ်အသက်ရှိသော ဆိတ်မတကောင်၊ သုံးနှစ်အသက်ရှိသော သိုးထီးတကောင်၊ ချိုးတကောင်၊ ခိုသငယ်တကောင်တို့ကို ငါ့ဘို့ယူလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –
၁၅း၁၀ ထိုတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကိုယူ၍၊ တကောင် တကောင်ကို ထက်ဝက်စီခွဲပြီးလျှင်၊ ခွဲသောအသားတို့ကို တဘက်တချက်၌ ထားလေ၏။ ငှက်ကောင်တို့ကို မခွဲ။ –
၁၅း၁၁ ငှက်ရဲတို့သည် အသေကောင်တို့အပေါ်သို့ ဆင်းလာသောအခါ၊ အာဗြံသည် နှင်လေ၏။ –
၁၅း၁၂ နေဝင်သောအခါ၊ အာဗြံသည် ကြီးသောအိပ်ခြင်းဖြင့် အိပ်ပျော်လျက်၊ ထူသော မှောင်မိုက်နှင့်တွေ့၍၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ –
၁၅း၁၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည်၊ သူတပါးပိုင်သောပြည်၌ဧည့်သည် ဖြစ်ကြသဖြင့်၊ သူတပါးတို့၌ကျွန်ခံခြင်း၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို အနှစ်လေးရာပတ်လုံး ခံရကြလိမ့်မည်ကို အမှန်သိမှတ်လော့။ –
၁၅း၁၄ သူတို့ကိုစေခိုင်းသောလူမျိုးကိုလည်း ငါစီရင်မည်။ ထိုနောက်မှ၊ သူတို့သည် များစွာသောဥစ္စာနှင့် ထွက်ကြလိမ့်မည်။ –
၁၅း၁၅ သင်သည် ဘိုးဘေးတို့ထံသို့ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားရလိမ့်မည်။ အသက်ကြီးရင့်လျက် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ –
၁၅း၁၆ လူမျိုးလေးဆက်လွန်သောအခါ၊ သူတို့သည် ဤပြည်သို့ ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ အာမောရိအမျိုးသားတို့၏ ဒုစရိုက်အပြစ်သည် မစုံလင်သေးဟု အာဗြံအား မိန့်တော်မူ၏။
၁၅း၁၇ တဖန် နေဝင်၍မိုက်သောအခါ၊ ခွဲထားသောအသားအလယ်၌၊ မီးခိုးထွက်သော မီးဖို၊ မီးထွန်းလင်းသောမီးခွက်သည် ထင်ရှားစွာရှောက်သွားလေ၏။ –
၁၅း၁၈ ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုတော်မူလျက်၊ အဲဂုတ္တုမြစ်မှစ၍ မြစ်ကြီးတည်းဟူသော၊ ဥဖရတ်မြစ်တိုင်အောင်၊ ဤပြည်ကိုငှင်း၊ –
၁၅း၁၉ ကေနိလူ၊ ကေနဇိလူ၊ ကာဒမောနိလူ၊ –
၁၅း၂၀ ဟိတ္တိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ရေဖိမ်လူ၊ အာမောရိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဂိရဂါရှိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့ကိုငှင်း၊ –
၁၅း၂၁ သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ငါအပ်ပေးပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ အာဗြံ၏မယားစာရဲ၌ သားဘွားခြင်းမရှိသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သူဟာဂရအမည်ရှိသော ကျွန်မတယောက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ –
၁၆း၂ စာရဲက၊ အကျွန်ုပ်အား သားဘွားရသောအခွင့်ကို ထာဝရဘုရား ပေးတော်မမူ။ အကျွန်ုပ်၏ကျွန်မထံသို့ဝင်ပါလော့။ သူ့အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် တည်ဆောက်ခြင်း ရှိကောင်းရှိပါလိမ့်မည်ဟု အာဗြံအား ပြောဆို၍၊ အာဗြံသည် စာရဲ၏စကားကို နား ထောင်လေ၏။ –
၁၆း၃ ထိုသို့ အာဗြံသည်ခါနာန်ပြည်၌ဆယ်နှစ်နေပြီးမှ၊ အာဗြံ၏မယားစာရဲသည် မိမိကျွန်မ အဲဂုတ္တုပြည်သူ ဟာဂရကိုယူ၍၊ မိမိခင်ပွန်းအာဗြံသိမ်းပိုက်စေဘို့ အပ်နှင်းလေ၏။ –
၁၆း၄ အာဗြံသည်လည်း ဟာဂရထံသို့ဝင်၍၊ ဟာဂရသည် ပဋိသန္ဓေစွဲလေ၏။ ဟာဂရသည် မိမိတွင် ပဋိသန္ဓေစွဲနေကြောင်းကို သိလျှင်၊ မိမိသခင်မကို မထီမဲ့မြင်ပြုလေ၏။ –
၁၆း၅ စာရဲကလည်း အကျွန်ုပ်ခံရသောအပြစ်သည် ကိုယ်တော်ခေါင်းပေါ်၌ တည်ရှိပါစေ။ အကျွန်ုပ်၏ကျွန်မကို ကိုယ်တော်ရင်ခွင်၌ အကျွန်ုပ်အပ်နှင်းပါပြီ။ သူသည် ကိုယ်၌ ပဋိသန္ဓေစွဲနေကြောင်းကိုသိလျှင်၊ အကျွန်ုပ်ကိုမထီမဲ့မြင်ပြုပါသည်တကား။ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်နှင့်ကိုယ်တော်အမှုကို စီရင်တော်မူပါစေသောဟု၊ အာဗြံအား ဆိုလေ၏။ –
၁၆း၆ အာဗြံကလည်း၊ သင်၏ကျွန်မသည်သင်၏လက်၌ရှိ၏။ သူ၌ပြုချင်သမျှပြုပါလော့ဟု စာရဲအား ပြန်ပြောလျှင်၊ စာရဲသည် ကျွန်မကို ညှဉ်းဆဲသဖြင့်၊ ကျွန်မသည် သခင်မထံမှ ထွက်ပြေးလေ၏။
၁၆း၇ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် ရှုရမြို့သို့သွားရာတောလမ်း၌ရှိသော စမ်းရေတွင်းနားမှာ ဟာဂရကိုတွေ့လျှင်၊ –
၁၆း၈ စာရဲကျွန်မ ဟာဂရ၊ အဘယ်ကလာသနည်း။ အဘယ်အရပ်သို့သွားမည်နည်းဟုမေးသော်၊ ကျွန်မသည် သခင်မစာရဲထံမှ ပြေးလာပါသည်ဟု ဆိုလေ၏။ –
၁၆း၉ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သင်၏သခင်မထံသို့ပြန်၍၊ သူ၏အုပ်စိုးခြင်းကိုခံလော့ဟု အမိန့်ရှိ၏။ –
၁၆း၁၀ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်က၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို မရေတွက်နိုင်အောင်၊ ငါအလွန်များပြားစေမည်ဟူ၍၎င်း၊ –
၁၆း၁၁ သင်သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားကို ဣရှမေလအမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ ုရားသည် သင်၏ဆင်းရဲဒုက္ခကို ကြားသိတော်မူပြီ။ –
၁၆း၁၂ သူသည် လူရိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ လူအပေါင်းတို့ကို ရန်ဘက်ပြုလိမ့်မည်။ သူ့ကိုလည်း လူအပေါင်းတို့သည် ရန်ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်။ မိမိညီအစ်ကိုအ ပေါင်း တို့၏အပါး၌ နေရလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း မြွက်ဆိုလေ၏။ –
၁၆း၁၃ ထိုသို့မိန့်မြွက်တော်မူသော ထာဝရဘုရားကို၊ အာတောလေရောဟူသောအမည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်၍၊ ငါ့ကိုမြင်တော်မူသောသူကို ဤအရပ်၌ပင် ငါဖူးမြင်ရသည်တကားဟု ဟာဂရဆိုလေ၏။ –
၁၆း၁၄ ထိုအကြောင်းကို အစွဲပြု၍၊ ထိုရေတွင်းကို ဗေရလဟဲရောဟု သမုတ်ကြ၏။ ကာဒေရှမြို့နှင့် ဗေရက်မြို့၏စပ်ကြားမှာ ရှိသတည်း။
၁၆း၁၅ ထိုနောက်၊ ဟာဂရသည် အာဗြံအား သားကိုဘွားမြင်၏။ အာဗြံလည်း ဟာဂရတွင်မြင်သောသားကို ဣရှမေလအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ –
၁၆း၁၆ အာဗြံသည်၊ သားဣရှမေလကို ဟာဂရဘွားမြင်သောအခါ၊ အသက်ရှစ်ဆယ်ခြောက်နှစ်ရှိသတည်း။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ ထိုနောက်၊ အာဗြံသည် အသက်ကိုးဆယ်ကိုးနှစ်ရှိသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံအား ထင်ရှားတော်မူ၍၊ ငါသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါ့ရှေ့မှာသွားလာ၍ စုံလင်ခြင်းရှိလော့။–
၁၇း၂ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို သင်နှင့်ငါပြုမည်။ သင့်ကို ငါအလွန်များပြားစေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၇း၃ အာဗြံသည်လည်း ပြပ်ဝပ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်က၊–
၁၇း၄ ငါပြုသော ပဋိညာဉ်သည် သင်၌ရှိ၏။ သင်သည် လူမျိုးအများတို့၏အဘဖြစ်လိမ့်မည်။–
၁၇း၅ နောက်တဖန် သင်၏အမည်ကို အာဗြံဟု မခေါ်ရ။ သင်၏အမည်ကို အာဗြဟံဟု ခေါ်ရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်သင့် ကိုများစွာသောလူအမျိုးတို့ ၏အဘအရာ၌ ခန့်ထားပြီ။–
၁၇း၆ ငါသည် သင့်ကိုအလွန်ပွါးများစေမည်။ သင်အားဖြင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ကိုဖြစ်စေမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်၌လည်း ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။–
၁၇း၇ ငါသည် သင်၏ဘုရား၊ သင့်နောက်၌သင့်အမျိုးအနွယ်၏ဘုရားဖြစ်မည်ဟု၊ သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်အစဉ်အဆက်တို့၌၊ ငါ့ပဋိညာဉ်ကို ထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်စေမည်။–
၁၇း၈ သင်သည် ယခုဧည့်သည်ဖြစ်၍နေသောပြည်တည်းဟူသော၊ ခါနာန်ပြည်တရောက် လုံးကို၊ သင်အား၎င်း၊ သင့်နောက်၌ သင်၏အမျိုးအနွယ်အား၎င်း၊ အစဉ်အမြဲ အပိုင်ပေးမည်။ သူတို့၏ဘုရားလည်း ငါဖြစ်မည်ဟု မိန့်မြွက်တော်မူ၏။
၁၇း၉ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ သို့ဖြစ်၍ သင်နှင့်တကွ သင့်နောက်၌ သင်၏အမျိုး အနွယ် အစဉ်အဆက်တို့သည်၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို စောင့်ရှောက်ရကြမည်။–
၁၇း၁၀ သင်နှင့်တကွ သင့်နောက်၌ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည်၊ ငါ့ရှေ့မှာ စောင့်ရှောက်ရသော ငါ၏ပဋိညာဉ်ဟူမူကား၊ သင်တို့တွင် သားယောက်ျားတိုင်း အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံရမည်။–
၁၇း၁၁ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာသည်၊ ငါနှင့် သင်တို့ ပြုသောပဋိညာဉ်၏လက္ခဏာသက်သေ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။–
၁၇း၁၂ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့၌ သားယောက်ျားတိုင်း၊ ကိုယ်အိမ်၌ဘွားသောသူဖြစ်စေ၊ ကိုယ်အမျိုးမဟုတ်၊ တပါးအမျိုးသား၌ ငွေနှင့်ဝယ်သောသူဖြစ်စေ၊ အသက်ရှစ်ရက်မြောက်လျှင်၊ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံရမည်။–
၁၇း၁၃ ကိုယ်အိမ်၌ဘွားသောသူ၊ ကိုယ်ငွေနှင့်ဝယ်သောသူသည်၊ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံရမည်။ ငါ့ပဋိညာဉ်လည်း သင်တို့၏အသား၌ ထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ် လိမ့်မည်။–
၁၇း၁၄ အရေဖျားမလှီး၊ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို မခံသောသားယောက်ျားကို သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ပဋိညာဉ်ကိုဖျက်လေပြီဟု၊ အာဗြဟံအား မိန့်တော်မူ၏။
၁၇း၁၅ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ သင်၏မယား စာရဲကိုမူကား၊ စာရဲဟူသောအမည်ဖြင့်မခေါ်ရ။ စာရာဟူသောအမည်ဖြင့် ခေါ်ရ၏။–
၁၇း၁၆ သူ့ကို ငါကောင်းကြီးပေး၍၊ သူ့အားဖြင့်လည်း သင်အား သားကိုပေးမည်။ အကယ်စင်စစ် သူ့ကို ကောင်းကြီးပေး၍၊ သူသည်လူအမျိုးမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏အမျိုး အနွယ်၌လည်း၊ အပြည်ပြည်သောရှင်ဘုရင်ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု၊ အာဗြဟံအား မိန့်တော်မူ၏။–
၁၇း၁၇ ထိုအခါ အာဗြဟံသည် ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အသက်တရာရှိသောသူသည် သားကိုရလိမ့်မည်လော။ အသက်ကိုးဆယ်ရှိသော စာရာသည် သားကိုဘွားလိမ့်မည်လောဟုရယ်လျက်၊ စိတ်နှလုံးထဲမှာ အောက်မေ့ပြီးလျှင်၊–
၁၇း၁၈ ဣရှမေလသည် ရှေ့တော်၌ အသက်ရှင်ပါစေသောဟု၊ ဘုရားသခင်ကိုလျှောက်သောအခါ၊–
၁၇း၁၉ ဘုရားသခင်က၊ သင်၏မယား စာရာသည် သင်အား သားကိုဘွားလိမ့်မည်။ ထိုသားကိုလည်း ဣဇာက်အမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်။ သူ၌၎င်း၊ သူ့နောက်မှ သူ၏အမျိုးအနွယ်၌၎င်း၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို ထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်စေမည်။–
၁၇း၂၀ ဣရှမေလအမှု၌ကား၊ သင်၏စကားကို ငါနားထောင်၏။ သူ့ကိုငါကောင်းကြီးပေး၏။ သူ့အနွယ်ကို တိုးပွါးစေ၍ သူ့ကို အလွန်များပြားစေမည်။ သူသည် မင်းသားဆယ်နှစ်ပါးတို့၏အဘဖြစ်လိမ့်မည်။ ကြီးသောလူမျိုး ဖြစ်စေခြင်းငှါလည်း ငါပြုမည်။–
၁၇း၂၁ သို့သော်လည်း၊ နောင်နှစ်၊ ချိန်းချက်သောအချိန်တွင်၊ စာရာသည် သင်အား ဘွားလတံ့သောသားဣဇာက်၌၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို ငါတည်စေမည်ဟုမိန့်တော် မူပြီးလျှင်။–
၁၇း၂၂ မိန့်မြွက်တော်မူသံငြိမ်း၍၊ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံထံမှ တက်ကြွတော်မူ၏။
၁၇း၂၃ အာဗြဟံသည်လည်း၊ သားဣရှမေလမှစ၍၊ ကိုယ်အိမ်၌ဘွားသောသူအပေါင်း၊ ကိုယ်ငွေနှင့် ဝယ်သောသူ အပေါင်းတည်းဟူသော၊ အာဗြဟံအိမ်နှင့် ဆိုင်သော ယောက်ျားအပေါင်းတို့ကို ယူ၍၊ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ တနေ့ခြင်းတွင် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ပေးလေ၏။–
၁၇း၂၄ အာဗြဟံသည် ကိုယ်တိုင် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံသောအခါ၊ အသက်ကိုးဆယ်ကိုးနှစ်ရှိ၏။–
၁၇း၂၅ သားဣရှမေလသည် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံသောအခါ၊ အသက်တဆယ်သုံးနှစ် ရှိ၏။–
၁၇း၂၆ တနေ့ခြင်းတွင် အာဗြဟံနှင့်သားဣရှမေလသည်အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံလေ၏။–
၁၇း၂၇ သူ၏အိမ်၌ဘွားသောသူ၊ တပါးအမျိုးသား၌ သူ၏ငွေနှင့် ဝယ်သောသူ၊ သူ၏အိမ်နှင့်ဆိုင်သော ယောက်ျားအပေါင်းတို့သည်၊ သူနှင့်အတူ အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကိုခံကြလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ ထာဝရဘုရားသည် မံရေသပိတ်တောနားမှာ၊ အာဗြဟံအား ထင်ရှားတော်မူသည် အကြောင်းအရာဟူမူကား၊ နေပူသောအချိန်တွင်၊ အာဗြဟံသည် တဲတံခါးဝ၌ထိုင်လျက်၊–
၁၈း၂ မြော်ကြည့်၍၊ မိမိရှေ့မှာ လူသုံးယောက် ရပ်နေကြသည်ကိုမြင်သောအခါ၊ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ တဲတံခါးဝမှပြေး၍ မြေသို့ဦးညွှတ်ချလျက်၊–
၁၈း၃ အကျွန်ုပ်သခင်၊ ရှေ့တော်၌အကျွန်ုပ်သည် မျက်နှာရလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မှလွန်၍ မသွားပါနှင့်။–

၁၈း၄ ရေအနည်းငယ်ကို ယူခဲ့ပါရစေ။ ခြေကိုဆေးပြီးလျှင် သစ်ပင်အောက်၌လျောင်းနေကြပါလော့။–

၁၈း၅ မုန့်အနည်းငယ်ကိုလည်းယူခဲ့ပါမည်။ အမောအပန်းပြေသောအခါ သွားကြပါလော့။ ထိုသို့သောကျေးဇူးတော်ကို ခံစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ရှိရာသို့ ရောက်ပါပြီဟုဆို၏။ ထိုသူတို့ကလည်း၊ ပြောသည်အတိုင်း ပြုပါလော့ဟုဆိုကြ၏။–

၁၈း၆ အာဗြဟံသည်လည်း၊ တဲအတွင်း၌ရှိသော စာရာဆီသို့ အလျင်အမြန်ဝင်ပြီးလျှင်၊ ဂျုံမုန့်ညက်သုံးစလယ်ကိုအသော့ပြင်၍ နယ်ပါ။ ပေါင်မုန့်ကို လုပ်ပါဟု ဆိုလေ၏။–

၁၈း၇ တဖန် နွားစုသို့ပြေး၍ နုထွားကောင်းမွန်သောနွားသငယ်ကို ယူခဲ့၍၊ လုလင်၌ အပ်သဖြင့် မြန်မြန်ပြင်ဆင်စေ၏။–

၁၈း၈ ထိုနောက်၊ နို့နှင့်နို့ဓမ်းကိုင်၄း၊ ပြင်ဆင်သောနွားသငယ်ကို၄င်း ယူ၍၊ ထိုသူတို့ရှေ့၌ ထည့်ပြီးလျှင်၊ သစ်ပင်အောက်၊ သူတို့အနားမှာရပ်နေ၍၊ သူတို့သည် စားကြ၏။–

၁၈း၉ ပြီးသောအခါ၊ သင်၏မယား စာရာသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးကြလျှင်၊ တဲအတွင်း၌ရှိပါသည်ဟု ပြန်ပြော၏။–

၁၈း၁၀ ထိုသူတို့တွင် တပါးကလည်း၊ ဘွားချိန်စေ့သောအခါ၊ ငါသည် သင့်ဆီသို့ဆက်ဆက်ပြန်လာဦးမည်။ ထိုအခါ သင်၏မယားစာရာသည် သားကိုရလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသောသူ၏နောက်၌ တံခါးဝအနားမှာ၊ စာရာရှိသောကြောင့် ထိုစကားကိုကြား၏။–

၁၈း၁၁ ထိုအခါ အာဗြဟံနှင့် စာရာသည် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လှပြီ။ စာရာသည် မိန်းမတို့၌ ဥတုရောက်မြဲရှိသည်အတိုင်း မရောက်ပြီ။–

၁၈း၁၂ ထိုကြောင့် စာရာက၊ ငါလည်း အိုပြီ၊ ငါ့သခင်လည်း အိုပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါသည်ပျော်မွေ့ခြင်းရှိလိမ့်မည်လောဟုဆိုလျက်၊ တိတ်ဆိတ်စွာရယ်လေ၏။–

၁၈း၁၃ သင်၏မယားစာရာက၊ အကယ်၍ ငါသည်အိုပြီးမှ၊ သားကိုဘွားလိမ့်မည်လောဟု ဆိုလျက်၊ အဘယ်ကြောင့်ရယ်သနည်း။–

၁၈း၁၄ ထာဝရဘုရား မတတ်နိုင်သောအမှု တစုံတခုရှိသလော။ ချိန်းချက်သောဘွားချိန်စေ့သောအခါ၊ သင့်ဆီသို့ငါပြန်လာ၍၊ စာရာသည်သားကို ရလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြဟံအား မိန့်တော်မူ၏။–

၁၈း၁၅ စာရာကလည်း၊ ကျွန်မ မရယ်ပါဟု၊ ကြောက်၍ငြင်းလေ၏။ မဟုတ်ဘူး။ သင်ရယ်ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈း၁၆ ထိုလူတို့သည် ထိုအရပ်ကထ၍ သောဒုံမြို့သို့ မျက်နှာပြုလျက်သွားကြ၏။ အာဗြဟံသည်လည်း သူတို့ကို ပို့ခြင်းငှါ လိုက်လေ၏။–

၁၈း၁၇ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါပြုမည်အမှုကို အာဗြဟံအားမဘော်မပြဘဲ ဝှက်ထားရမည်လော။–

၁၈း၁၈ အာဗြဟံသည် ကြီးမြတ်၍၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသောလူမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် သူ့အားဖြင့် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်။–

၁၈း၁၉ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် မိမိနောက်၌ဖြစ်သောသားများ၊ အိမ်သူများတို့အား ပညတ်မည်အရာကို ငါသိ၏။ သူတို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ တရားလမ်းသို့လိုက်၍၊ ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်ကြလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြဟံ၌ပြုရသော အခွင့်ရှိ လိမ်မည်ဟု အကြံတော်ရှိ၏။–

၁၈း၂၀ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သောဒုံမြို့၊ ဂေါမောရမြို့၌ ကြွေးကြော်သောအသံသည် ကြီး၍၊ အလွန်အပြစ်လေးသောကြောင့်၊–

၁၈း၂၁ ယခု ငါသွား၍ ငါ့ရှေ့သို့ရောက်ခဲ့ပြီးသော ကြွေးကြော်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် အမှန်ပြုသည် မပြုသည်ကို ငါကြည့်ရှုမည်။ မပြုလျှင် မပြုကြောင်း ကို ငါသိမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၈း၂၂ ထိုသူတို့သည် ထိုအရပ်မှမျက်နှာလှည့်၍ သောဒုံမြို့သို့သွားကြ၏။ အာဗြဟံမူကား၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရပ်နေလျက်ရှိသေး၏။

၁၈း၂၃ ထိုအခါ အာဗြဟံချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို၊ မတရားသောသူတို့နှင့်တကွ ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လော။–

၁၈း၂၄ ထိုမြို့တွင် ဖြောင့်မတ်သောသူငါးဆယ်ရှိလျှင်၊ ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လော။ ဖြောင့်မတ်သောသူငါးဆယ်ပါသောမြို့ကို သူတို့အတွက် မနှမြောဘဲ ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လော။–

၁၈း၂၅ ထိုသို့ပြု၍ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို မတရားသောသူတို့နှင့်တကွ ကွပ်မျက်ခြင်းအမှုသည် ကိုယ်တော်နှင့် ဝေးပါစေသတည်း။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို မတရားသောသူတို့ကဲ့သို့ ခံစေသောအမှုသည် ကိုယ်တော်နှင့်ဝေးပါစေသတည်း။ မြေကြီးလုံးကို စီရင်တော်မူသော သခင်သည်၊ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူမည်မဟုတ်လောဟု လျှောက်ဆို၏။–

၁၈း၂၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သောဒုံမြို့၌ ဖြောင့်မတ်သောသူငါးဆယ်ကိုငါတွေ့လျှင်၊ သူတို့အတွက် ထိုအရပ်လုံးကို ငါနှမြောမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၈း၂၇ တဖန် အာဗြဟံက၊ အကျွန်ုပ်သည်မြေမှုန့်နှင့်ပြာသက်သက်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဘုရားရှင်ကို ယခုလျှောက်မည်ဟု အားထုတ်ပါ၏။–

၁၈း၂၈ ဖြောင့်မတ်သောသူငါးဆယ်တို့တွင် ငါးယောက်မပြည့်လျှင်၊ ထိုငါးယောက်မပြည့်သောအတွက်ကြောင့်၊ ထိုမြို့လုံးကို ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လောဟု မေးလျှောက်ပြန်သော်၊ ထိုမြို့၌ လေးဆယ်ငါးယောက်ကို ငါတွေ့လျှင်၊ ငါမဖျက်ဆီးဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၁၈း၂၉ တဖန်တုံ၊ ထိုမြို့၌လေးဆယ်ကိုတွေ့ကောင်းတွေ့တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆိုပြန်လျှင်၊ ထိုလေးဆယ်အတွက် ငါမပြုဘဲနေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၈း၃၀ တဖန်တုံ၊ အိုဘုရားရှင်၊ စိတ်ရှိတော်မမူပါနှင့်၊ အကျွန်ုပ်လျှောက်ပါရစေ။ ထိုမြို့၌ သုံးဆယ်ကိုတွေ့ကောင်းတွေ့တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆိုပြန်လျှင်၊ ထိုမြို့၌ သုံးဆယ်ကိုငါတွေ့လျှင်၊ ငါမပြုဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၈း၃၁ တဖန်တုံ၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရားကို ယခုလျှောက်မည်ဟု အားထုတ်ပါ၏။ ထိုမြို့၌နှစ်ဆယ်ကိုတွေ့ကောင်းတွေ့တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆိုပြန်လျှင်၊ နှစ်ဆယ်အတွက် ငါမဖျက်ဆီးဘဲနေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၈း၃၂ အိုဘုရားရှင်၊ စိတ်ရှိတော်မမူပါနှင့်။ သည်တကြိမ်အကျွန်ုပ်လျှောက်ပါရစေဦး။ ထိုမြို့၌ တဆယ်ကိုတွေ့ကောင်း တွေ့တော်မူလိမ့်မည် ဟု လျှောက်ဆိုပြန်လျှင်၊ တဆယ်အတွက် ငါမဖျက်ဆီးဘဲနေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၈း၃၃ ထာဝရဘုရားသည်၊ အာဗြဟံနှင့် နှုတ်ဆက်ခြင်းအမှုကုန်စင်ပြီးမှ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ အာဗြဟံသည်လည်း မိမိနေရာအရပ်သို့ပြန်လေ၏။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ ကောင်းကင်တမန်နှစ်ပါးတို့သည် ညဦးအချိန်၌ သောဒုံမြို့သို့ရောက်လာ၏။ လောတသည် မြို့တံခါးဝ၌ထိုင်လျက် သူတို့ကိုမြင်လျှင်၊ ခရီးဦးကြိုပြု ခြင်းငှါထ၍၊ မြေ၌ဦးညွှတ်ချလျက်၊–

၁၉း၂ အကျွန်ုပ်သခင်တို့၊ ကိုယ်တော်တို့ကျွန်၏အိမ်သို့ဝင်၍ တညဉ့်လုံးနေကြပါ။ ခြေကို ဆေးကြပါ။ နံနက်စောစောထ၍ကြွသွားကြပါလော့ဟုဆိုလေ၏။ ကောင်း ကင်တမန် တို့က၊ ငါတို့သည်မဝင်၊ တညဉ့်လုံး လမ်း၌နေတော့မည်ဟုဆိုသော်လည်း၊ –

၁၉း၃ ကျပ်ကျပ်သွေးဆောင်သောကြောင့်၊ တဖန်လောတနေရာသို့လှည့်၍၊ သူ၏အိမ်သို့ ဝင်ကြ၏။ လောတလည်း၊ သူတို့အဘို့ ပွဲလုပ်၍၊ တဆေးမပါသော မုန့် ကိုပေါင်းပြီးမှ၊ သူတို့သည် စားကြ၏။

၁၉း၄ ထိုသူတို့သည် မအိပ်မှီ၊ သောဒုံမြို့သား ယောကျ်ားအကြီးအငယ်၊ အရပ်ရပ်က လာသောသူ အပေါင်းတို့သည် အိမ်ကို ဝိုင်း၍၊ –

၁၉း၅ လောတကိုဟစ်ခေါ်လျက်၊ ယနေ့ညမှာ သင့်အိမ်သို့ဝင်သောလူတို့သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ထိုသူတို့နှင့်ငါတို့သည် ဆက်ဆံလိုသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ထံ သို့ထွက်စေလော့ဟု ဆိုကြ၏။

၁၉း၆ လောတသည်လည်း၊ တံခါးပြင်မှာ သူတို့ထံသို့ထွက်၍၊ မိမိနောက်၌ တံခါးကိုပိတ်ပြီးလျှင်၊ –

၁၉း၇ ညီအစ်ကိုတို့၊ အဓမ္မအမှုကို ဤမျှလောက် မပြုကြပါနှင့်။ –

၁၉း၈ အကျွန်ုပ်၌ ယောကျ်ားနှင့်မဆက်ဆံသောသမီးနှစ်ယောက်ရှိပါ၏။ သူတို့ကို သင်တို့ထံသို့ ထုတ်ရသောအခွင့်ကို ပေးကြပါလော့။ သူတို့၌ ပြုချင်သမျှပြု ကြပါလော့။ ဤလူတို့၌ အလျှင်းမပြုကြပါနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အိမ်မိုးအရိပ်ကို ခိုနေပါ၏ ဟုတောင်းပန်သော်လည်း၊ –

၁၉း၉ သူတို့က၊ဆုတ်လော့ဟုဆိုကြ၏။ တဖန်ကား၊ သင်သည် တည်းခိုခြင်းငှါသာရောက်လာသည်နှင့်၊ တရားသူကြီးလုပ်ရမည်လော။ ယခုမှာ ထိုသူတို့၌ပြုသည်ထက်၊ သင်၌ သာ၍ဆိုးသောအမှုကိုပြုမည်ဟု ဆိုလျက်၊ လောတကိုကျပ်ကျပ်ဖိ၍ တံခါးကိုလည်းပေါက်ခွဲ ချိုးဖျက်ခြင်းငှါ ချဉ်းလာကြ၏။ –

၁၉း၁၀ ထိုအခါ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် လက်ကိုဆန့်၍၊ လောတကို မိမိတို့နေရာအိမ်အတွင်းသို့ ဆွဲသွင်းပြီးလျှင်၊ တံခါးကို ပိတ်ကြ၏။ –

၁၉း၁၁ အိမ်တံခါးနားမှာ ရှိသောသူအကြီးအငယ်တို့ကို၊ မျက်စိကန်းစေခြင်းငှါ ဒဏ်ခတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် တံခါးကိုရှာ၍ ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၉း၁၂ ကောင်းကင်တမန်တို့ကလည်း၊ ဤအရပ်၌သင်နှင့်ဆိုင်သောသူရှိသေးသလော။ သားသမီး၊ သမက်၊ မြို့ထဲမှာ သင်၌ရှိသမျှကို ဤအရပ်က ထုတ် ဆောင်လော့။ –

၁၉း၁၃ ဤအရပ်ကို ငါတို့သည်ဖျက်ဆီးရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ အရပ်သားတို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော် မှာ အလွန်ကြွေးကြော်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဖျက်ဆီး စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို စေလွှတ်တော် မူပြီဟု လောတအား ပြောဆိုကြ၏။ –

၁၉း၁၄ လောတထွက်၍၊ သမီးနှင့်စုံဘက်သောသူ၊ မိမိသမက်တို့အား၊ ထကြ။ ဤအရပ်မှ ထွက်သွားကြ။ ဤမြို့ကို ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီးတော်မူမည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ ကျီစားဟန်ရှိသည်ဟု၊ သမက်တို့ ထင်ကြ၏။

၁၉း၁၅ မိုဃ်းသောက်သောအခါ၊ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် လောတကိုဆော်လျက်၊ သင်သည် ထ၍၊ ဤအရပ်၌ရှိသော မယားနှင့်သမီးနှစ်ယောက်တို့ကို ယူသွားလော့။ သို့မဟုတ်၊ မြို့၏အပြစ်၌ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟုဆိုသော်လည်း၊ –

၁၉း၁၆ သူသည် ဖင့်နွဲ့သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသနားတော်မူသောကြောင့်၊ ကောင်းကင် တမန်တို့သည်၊ သူနှင့် သူ၏မယား၊ သူ၏သမီးနှစ်ယောက်တို့ကို လက်ဆွဲ ၍၊ မြို့ပြင်သို့ ထုတ်ဆောင်ကြ၏။

၁၉း၁၇ ပြင်သို့ ရောက်သောအခါ၊ သင်သည် အသက်ချမ်းသာရခြင်းငှါ ပြေးလော့။ နောက်သို့လှည့်၍ မကြည့်နှင့်။ မြေညီသောအရပ်၌ အလျှင်းမနေနှင့်။ တောင်ပေါ်သို့ပြေးလော့။ သို့မဟုတ် ဆုံးလိမ့်မည်ဟုဆိုလေ၏။ –

၁၉း၁၈ လောတကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သခင်၊ ထိုသို့မဆိုပါနှင့်။ –

၁၉း၁၉ ယခုမှာ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ရှေ့တော်၌မျက်နှာရပါပြီ။ အကျွန်ုပ်အသက်ချမ်းသာ စေသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၌ပြုတော်မူသော ကရုဏာကျေးဇူး များပြားလှပါ၏။ ဘေးလွတ်၍ တောင်ပေါ်သို့ မပြေးနိုင်ပါ။ ဘေးတစုံတခုတွေ့၍ သေမည်ကိုစိုးရိမ်ပါ၏။ –

၁၉း၂၀ ကြည့်ပါ။ ထိုမြို့နီးပါ၏၊ ပြေးသာပါ၏၊ ငယ်သောမြို့လည်း ဖြစ်ပါ၏။ ဘေးလွတ်၍ ထိုအရပ်သို့ပြေးပါရစေ။ ထိုမြို့သည် ငယ်သောမြို့မဟုတ်လော။ သို့ပြေးလျှင်၊ အသက်ချမ်းသာရပါမည်ဟုလျှောက်ဆို၏။ –

၁၉း၂၁ ထိုသူကလည်း၊ ကြည့်ပါ။ ဤအမှုအရာ၌လည်း သင်၏စကားကို ငါနားထောင်စေခြင်းငှါ၊ ထိုမြို့အတွက် တောင်းပန်သောကြောင့် ငါမဖျက်ဆီး။ –

၁၉း၂၂ ဘေးလွတ်ခြင်းငှါ ထိုမြို့သို့အလျင်အမြန်ပြေးလော့။ ထိုမြို့သို့မရောက်မှီ၊ ငါသည်အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုနိုင်ဟုဆိုလေ၏။ ထိုကြောင့် ထိုမြို့ကို ဇောရမြို့ဟု သမုတ်ကြ၏။ –

၁၉း၂၃ လောတသည် ဇောရမြို့သို့ ဝင်သောအခါ၊ မြေကြီးပေါ်မှာ နေထွက်ချိန်ဖြစ်သတည်း။ –

၁၉း၂၄ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်ထက်၊ အထံတော်မှ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့အပေါ်သို့ ကန့်နှင့်မီးမိုဃ်းကို ရွာစေတော်မူ၏။ –

၁၉း၂၅ ထိုမြို့တို့ကိုင်၎င်း၊ ချိုင့်အရပ်တရှောက်လုံးကို၎င်း၊ မြို့သားအပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ မြေ၌ပေါက်သမျှကို၎င်း မှောက်လှဲတော်မူ၏။ –

၁၉း၂၆ လောတ၏မယားမူကား၊ နောက်သို့လှည့်ကြည့်၍ ဆားတိုင်ဖြစ်လေ၏။

၁၉း၂၇ နံနက်စောစော အာဗြဟံသည် ထ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရပ်နေသောအရပ်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ –

၁၉း၂၈ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့မှစသော ချိုင့်အရပ်တရှောက်လုံးကို ကြည့်ရှု၍၊ မီးဖို၌ အခိုးကဲ့သို့၊ တပြည်လုံးအခိုးတက်သည်ကို မြင်လေ၏။ –

၁၉း၂၉ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် ချိုင့်ထဲမှာရှိသော မြို့တို့ကို ဖျက်ဆီးသောအခါ၊ အာဗြဟံကို အောက်မေ့တော်မူ၏။ လောတနေသောမြို့တို့ကို မှောက်လှဲသောအ ခါ၊ မှောက်လှဲရာထဲက လောတကို လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။

၁၉း၃၀ လောတသည် ဇောရမြို့မှထွက်၍၊ သမီးနှစ်ယောက်နှင့်တကွ တောင်ပေါ်မှာနေ၏။ ဇောရမြို့၌မနေဝံ့၍၊ သမီးနှစ်ယောက်နှင့်တကွ ဥမင်၌နေ၏။ –

၁၉း၃၁ သမီးအကြီးက၊ ငါတို့အဘ အိုပြီ။ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၏ ဘာသာအတိုင်း၊ ငါတို့ထံသို့ဝင်ရသော ယောကျ်ားတယောက်မျှ မြေပေါ်မှာမရှိ။ –

၁၉း၃၂ လာကြ။ ငါတို့အဘကို စပျစ်ရည်တိုက်ကြစို့။ ငါတို့အဘ၏အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်မ၍၊ သူနှင့်အိပ်ကြစို့ဟု ညီမကိုပြောဆို၏။ –

၁၉း၃၃ ထိုနေ့ညမှာ သူတို့သည် အဘကို စပျစ်ရည်တိုက်ပြီးလျှင်၊ သမီးအကြီးသည်ဝင်၍ အဘနှင့်အိပ်လေ၏။ သူအိပ်ကြောင်းကို၎င်း၊ ထကြောင်းကို၎င်း အဘ မသိ။ –

၁၉း၃၄ နက်ဖြန်နေ့တွင် အကြီးကလည်း၊ မနေ့ညမှာ ငါသည် အဘနှင့်အိပ်လေပြီ။ ယနေ့ညတဖန် သူ့ကို စပျစ်ရည်တိုက်ကြစို့။ သင်သည် ဝင်၍ အဘ၏အမျိုးအနွယ်ကိုစောင့်မခြင်းငှါ၊ သူနှင့်အိပ်လော့ဟု ညီမကိုပြောဆို၏။ –

၁၉း၃၅ ထိုနေ့ညဥ့်၌လည်း သူတို့သည် အဘကိုစပျစ်ရည်တိုက်ပြီးလျှင်၊ အငယ်သည် ဝင်၍ အဘနှင့်အိပ်လေ၏။ အိပ်ကြောင်းကိုငှင်း၊ ထကြောင်းကိုငှင်း အဘမ သိ။–
၁၉း၃၆ ထိုသို့ လောတ၏သမီးနှစ်ယောက်တို့သည်၊ မိမိအဘအားဖြင့် ပဋိသန္ဓေစွဲနေ၏။–
၁၉း၃၇ သမီးအကြီးသည် သားကိုဘွား၍ မောဘအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ ထိုသူသည် ယနေ့တိုင်အောင်ရှိသော မောဘအမျိုးသားတို့၏အဘ ဖြစ်သတည်း။–
၁၉း၃၈ သမီးအငယ်သည်လည်း သားကိုဘွား၍၊ ဗေနမ္မိအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ထိုသူသည် ယနေ့တိုင်အောင်ရှိသော အမ္မုန်အမျိုးသားတို့၏ အဘဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ တဖန် အာဗြဟံသည် တောင်ပြည်သို့ခရီးသွားသဖြင့်၊ ကာဒေရှမြို့နှင့် ရှုရမြို့စပ်ကြားမှာနေ၍၊ ဂေရာမြို့၌ တည်းခို၏။–
၂၀း၂ ထိုအခါ မိမိမယား စာရာသည် မိမိနှမဖြစ်သည်ဟု၊ သူတပါးတို့အား အာဗြဟံဆိုသောကြောင့်၊ ဂေရာမင်းကြီး အဘိမလက်သည် မိမိလူကို စေလွှတ်၍၊ စာရာကိုယူစေ၏။–
၂၀း၃ ညဥ့်အချိန်တွင် အိပ်မက်အားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် အဘိမလက်ဆီသို့ကြွလာ၍၊ သင်သည် လူသေဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်ယူသောမိန်းမသည် သူ့မယားဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၂၀း၄ အဘိမလက်သည်၊ ထိုမိန်းမနှင့် မပေါင်းဘော်သေးသည်ဖြစ်၍၊ အိုဘုရားရှင်၊ ဖြောင့်မတ်သော လူမျိုးကိုကွပ်မျက်တော်မူမည်လော။–
၂၀း၅ သူသည် ငါ့နှမဖြစ်၏ဟု အကျွန်ုပ်အား ယောကျ်ားဆိုသည်မဟုတ်ပါလော။ သူသည် ငါ့မောင်ဖြစ်၏ဟု၊ မိန်းမလည်း ဆိုသည်မဟုတ်ပါလော။ ဖြောင့်မတ်သောသဘောရှိ၍၊ သန့်ရှင်းသောလက်နှင့် ဤအမှုကို အကျွန်ုပ်ပြုပါပြီဟုလျှောက်ဆို၏။
၂၀း၆ ထိုအိပ်မက်၌ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ မှန်ပေ၏။ သင်သည် ဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့်ပြုသည်ကို ငါသိ၏။ သင်သည် ငါ့ကိုမပြစ်မှားစေခြင်းငှါ၊ သင့် ကို ငါဆီးတားပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ထိုမိန်းမနှင့်ပေါင်းဘော်ရသောအခွင့်ကို ငါမပေး။–
၂၀း၇ ယခုမှာ၊ သူ၏မယားကို သူ့အားပြန်ပေးလော့။ သူသည် ပရောဖက်ဖြစ်၏။ သင့်အဘို့ဆုတောင်းလျှင်၊ သင်သည် အသက်ချမ်းသာရလိမ့်မည်။ ပြန်၍မပေးဘဲ နေလျှင်၊ သင်မုစ၍၊ သင်နှင့်ဆိုင်သောသူအပေါင်းတို့သည် ကေန်အမှန်သေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၀း၈ နံနက်စောစော အဘိမလက်သည်ထ၍၊ မိမိကျွန်အပေါင်းတို့ကို ခေါ်ပြီးမှ၊ အမှုအရာအလုံးစုံကိုပြောသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် အလွန်ကြောက်ကြ၏။–
၂၀း၉ အာဗြဟံကိုလည်း အဘိမလက်ခေါ်၍၊ သင်သည် ငါတို့၌အဘယ်သို့ပြုသနည်း။ သင့်ကို ငါတို့သည် အဘယ်သို့ ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ သင်သည် ငါ၌၎င်း၊ ငါ့နိုင်ငံ၌၎င်း၊ ကြီးစွာသောအပြစ်ကို ရောက်စေသနည်း။ သင်သည်မပြုအပ်သောအမှုကို ငါ၌ ပြုပါသည်တကားဟု ဆိုလေ၏။–
၂၀း၁၀ တဖန် အဘိမလက်က၊ သင်သည် အဘယ်အမှုကိုမြင်၍ ဤသို့ပြုသနည်းဟု အာဗြဟံကို မေးလျှင်၊–
၂၀း၁၁ အာဗြဟံက၊ ဤအရပ်သားတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုမကြောက်၊ အကျွန်ုပ်၏မယားအတွက် အကျွန်ုပ်ကို သတ်ကြလိမ့်မည်ဟု အကျွန်ုပ်ထင် သောကြောင့်၊ ထိုသို့ပြုမိပါပြီ။–
၂၀း၁၂ သို့သော်လည်း သူသည် အကျွန်ုပ်နှမမှန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အဘ၏သမီးဖြစ်၏။ အမိ၏သမီးမဟုတ်။ အကျွန်ုပ်မယားလည်း ဖြစ်ပါ၏။–
၂၀း၁၃ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ကို အဘ၏အိမ်မှခေါ်၍ လည်စေတော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်က၊ သင်သည် ငါ၌ပြုရသောကျေးဇူးဟူမူကား၊ ငါသည် သင်၏မောင်ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ရောက်လေရာရာ၌ ပြောရမည်ဟု၊ မယားကို မှာထားပါသည်ဟု ပြန်ပြောလေ၏။–
၂၀း၁၄ ထိုအခါ အဘိမလက်သည်၊ သိုး၊ နွား၊ ကျွန်ယောကျ်ား၊ ကျွန်မိန်းမတို့ကိုယူ၍၊ အာဗြဟံအား ပေးလေ၏။ မယားစာရာကိုလည်း ပြန်ပေး၏။–
၂၀း၁၅ အဘိမလက်ကလည်း၊ ငါ့မြေသည် သင့်ရှေ့မှာရှိ၏။ အလိုရှိသည်အတိုင်းနေပါဟု အမိန့်ရှိ၏။–
၂၀း၁၆ စာရာကိုလည်း၊ သင်နှင့် သင့်အပေါင်းအဘော်တို့အဘို့၊ မျက်နှာဖုံးများကို ဝယ်စရာဘို့၊ သင်၏မောင်အား ငွေတထောင်ကို ငါပေးပြီဟု အမိန့်ရှိသဖြင့်၊ သူသည်လည်း အရာရာ၌ အဆုံးအမခံရ၏။
၂၀း၁၇ အာဗြဟံသည်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း၍၊ ဘုရားသခင်သည်၊ အဘိမလက်နှင့် သူ၏မယား၊ သူ၏ကျွန်မတို့ကို အနာပျောက်စေ တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် သားကိုဘွားကြ၏။–
၂၀း၁၈ အထက်က အာဗြဟံ၏မယား စာရာကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်၊ အဘိမလက်၏အိမ်သူ၊ မိန်းမတယောက်မျှ ပဋိသန္ဓေမယူစေခြင်းငှါ၊ စီရင်တော်မူသတည်း။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ ထာဝရဘုရားသည်၊ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ စာရာကိုအကြည့်အရှုကြွတော်မူ၍၊ ဂတိတော်ရှိသည်နှင့်လျော်စွာ သူ၌ပြုတော်မူသဖြင့်၊–
၂၁း၂ စာရာသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍၊ ဘုရားသခင်အမိန့်တော်နှင့် ချိန်းချက်သောအချိန်၌၊ အာဗြဟံအသက်ကြီးသောအခါ၊ သူ့အား သားကိုဘွားလေ၏။–
၂၁း၃ အာဗြဟံသည်လည်း၊ မိမိရသော သားတည်းဟူသော၊ စာရာဘွားသောသားကို ဣဇာက်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။–
၂၁း၄ ဘုရားသခင် မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အာဗြဟံသည် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သားဣဇာက်ကို အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာပေးလေ၏။–
၂၁း၅ သားဣဇာက်ကိုမြင်ရသောအခါ၊ အာဗြဟံသည် အသက်တရာရှိသတည်း။–
၂၁း၆ စာရာကလည်း၊ ငါရယ်ရသောအခွင့်ကို ဘုရားသခင်ပေးတော်မူပြီ။ ဤသိတင်းကို ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ငါနှင့်အတူ ရယ်ကြ လိမ့်မည် ဟူ၍၎င်း၊–
၂၁း၇ စာရာသည် သားကိုနို့တိုက်လိမ့်မည်ဟု အာဗြဟံအား အဘယ်သူပြောနှင့်ရသနည်း။ သူသည် အသက်ကြီးသောအခါ၊ ငါသည် သားကို ဘွားပြီဟူ၍၎င်း ဆိုလေ၏။–

၂၁း၈ ထိုသူငယ် ကြီးပွါး၍ နို့နှင့်ကွာလေ၏။ နို့ကွာသောနေ့၌ အာဗြဟံသည် ပွဲကြီးလုပ်လေ၏။
၂၁း၉ အဲဂုတ္တုအမျိုးသားဟာဂရတွင် အာဗြဟံရသောသားသည် ဆဲရေးသည်ကို စာရာသိမြင်လျှင်၊ –
၂၁း၁၀ ဤကျွန်မနှင့် သူ၏သားကို နှင်ထုတ်ပါလော့။ ဤကျွန်မ၏သားသည် အကျွန်ုပ်၏ သားဣဇာက်နှင့်အတူ အမွေမခံရဟု၊ အာဗြဟံအား ဆိုလေ၏။ –
၂၁း၁၁ အာဗြဟံလည်း၊ မိမိသား ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုအမှု အလွန်ခက်သည်ဟု ထင်လေ၏။ –
၂၁း၁၂ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်က၊ ထိုသူငယ်နှင့် သင်၏ကျွန်မကြောင့်၊ ဤအမှုခက်သည်ဟု မထင်နှင့်။ စာရာပြောလေရာရာ၌ သူ၏စကားကို နားထောင်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဣဇာက်၌သာ သင်၏အမျိုးတည်လိမ့်မည်။ –
၂၁း၁၃ ကျွန်မ၏သားသည် သင်၏အမျိုးဖြစ်သောကြောင့်၊ သူ့ကိုလည်း လူမျိုးဖြစ်စေမည်ဟု အာဗြဟံအား မိန့်တော်မူ၏။
၂၁း၁၄ အာဗြဟံသည် နံနက်စောစောထ၍၊ မုန့်နှင့်ရေဘူးကိုယူသဖြင့်၊ ဟာဂရပခုံး၌ တင်ပြီးလျှင်၊ သူငယ်ကိုအပ်၍ ကျွန်မကိုလွှတ်လိုက်လေ၏။ သူသည် လည်းသွား၍၊ ဗေရရှေဘတော၌လှည့်လည်လျက်နေ၏။ –
၂၁း၁၅ ဘူး၌ရေကုန်သောအခါ၊ သူငယ်ကို ချုံဖုတ်အောက်၌ ထား၍၊ –
၂၁း၁၆ ငါသည် သူငယ်သေသည်ကို မမြင်လိုဟုဆိုလျက်၊ ခပ်ဝေးဝေး၊ လေးတပစ်ခန့် လောက်သွားပြီးလျှင်၊ သူငယ်ရှေ့မှာထိုင်၍နေလေ၏။ ထိုသို့ ထိုင်၍နေစဉ်၊ သူသည် အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးလေ၏။ –
၂၁း၁၇ ဘုရားသခင်သည် လုလင်၏အသံကို ကြားတော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ ဟာဂရ၊ သင်၌အဘယ်အမှုရှိသနည်း။ မစိုးရိမ်နှင့်။ လုလင်နေသောအရပ်ထဲက သူ၏အသံကို ဘုရားသခင်ကြားတော်မူပြီ။ –
၂၁း၁၈ ထလော့။ လုလင်ကိုကြွ၍ လက်နှင့်မလော့။ ငါသည် သူ့ကို လူမျိုးကြီးဖြစ်စေမည်ဟု ကောင်းကင်ထဲကခေါ်၍ ဟာဂရအား မြွက်ဆို၏။ –
၂၁း၁၉ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် ဟာဂရ၏မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ရေတွင်းကိုမြင်လေသော်၊ သွား၍ ဘူးကို ရေဖြည့်ပြီးလျှင်၊ လုလင်အား ရေကို တိုက်လေ၏။ –
၂၁း၂၀ ထိုလုလင်ဘက်၌လည်း၊ ဘုရားသခင်ရှိတော်မူ၏။ သူသည် ကြီးပွါး၍ တော၌နေသဖြင့်၊ လေးသမားဖြစ်လေ၏။ –
၂၁း၂၁ ပါရန်တော၌နေသည်ဖြစ်၍၊ သူ့အမိသည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ မိန်းမတယောက်ကိုခေါ်၍ သူနှင့်စုံဘက်စေ၏။
၂၁း၂၂ ထိုရောအခါ၊ အဘိမလက်မင်းနှင့် ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖိကောလတို့သည် အာဗြဟံကိုခေါ်၍၊ သင်သည်ပြုလေရာရာ၌ သင့်ဘက်မှာ ဘုရားသခင်ရှိတော်မူ၏။ –
၂၁း၂၃ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ငါ့ကိုငှင်း၊ ငါ့သားကိုငှင်း၊ ငါ့မြေးကိုငှင်း မလှည့်စား။ ငါသည် သင်၌ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့၊ ငါ၌ငှင်း၊ သင်တည်းနေရာငါ့ပြည်၌ငှင်း ကျေးဇူးပြုမည်ဟု ဘုရားသခင်ကို တိုင်တည်၍ ငါ့အားကျိန်ဆိုပါလော့ဟုပြောဆို၏။ –
၂၁း၂၄ အာဗြဟံကလည်း၊ ထိုအတိုင်း ငါကျိန်ဆိုပါမည်ဟု ပြန်ပြောလေ၏။ –
၂၁း၂၅ အဘိမလက်မင်း၏ ကျွန်တို့သည် အနိုင်အထက် လုယူသော ရေတွင်းအကြောင်းကြောင့်၊ အာဗြဟံသည်လည်း အဘိမလက်မင်းကို အပြစ်တင်လေ၏။ –
၂၁း၂၆ အဘိမလက်မင်းကလည်း၊ ဤအမှုကို အဘယ်သူပြုသည်ကို ငါမသိ။ သင်သည် ငါ့ကိုမပြော။ ငါလည်း ယနေ့တိုင်အောင် မကြားရဟုဆို၏။ –
၂၁း၂၇ အာဗြဟံသည်လည်း သိုး၊ နွားတို့ကိုယူပြီးလျှင်၊ အဘိမလက်အားပေး၍ ထိုနှစ်ပါးတို့သည် ပဋိညာဉ်ပြုကြ၏။ –
၂၁း၂၈ အာဗြဟံသည်လည်း သိုးသငယ်မ ခုနစ်ကောင်တို့ကို သိုးစုနှင့် ခွဲထားလေ၏။ –
၂၁း၂၉ အဘိမလက်ကလည်း၊ ခွဲထားသောဤသိုးသငယ်မခုနစ်ကောင်တို့သည်၊ အဘယ်သို့နည်းဟုမေးသော်၊ –
၂၁း၃၀ အာဗြဟံက၊ ဤရေတွင်းကိုငါတူးပြီဟုဤသိုးသငယ်မခုနစ်ကောင်တို့သည်ငါ့ဘက်၌ သက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း သူတို့ကိုသင်သည် ငါ့လက်မှ ခံယူရ မည်ဟုဆိုလေ၏။ –
၂၁း၃၁ သို့ဖြစ်၍ ထိုအရပ်၌ ထိုနှစ်ပါးတို့သည် ကျိန်ဆိုသောကြောင့်၊ ထိုအရပ်ကို ဗေရရှေဘဟု တွင်ကြ၏။
၂၁း၃၂ ထိုသို့ဗေရရှေဘအရပ်၌ ပဋိညာဉ်ပြုကြ၏။ အဘိမလက်နှင့်ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖိကောလတို့သည် ထ၍ ဖိလိတ္တိပြည်သို့ ပြန်ကြ၏။
၂၁း၃၃ အာဗြဟံသည် ဗေရရှေဘအရပ်၌မန်ကျည်းပင်ကိုစိုက်၍၊ အစဉ်အမြဲတည်တော်မူသောဘုရားသခင်တည်းဟူသော၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ပဌနာပြုလေ၏။ –
၂၁း၃၄ ဖိလိတ္တိပြည်မှာ ကာလရှည်ကြာစွာတည်းနေသတည်း။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ ထိုနောက်မှ ဘုရားသခင်သည်၊ အာဗြဟံကို စုံစမ်းခြင်းငှါ၊ အာဗြဟံဟု ခေါ်တော်မူ၍၊ အာဗြဟံက၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊ –
၂၂း၂ သင်သည် အလွန်ချစ်သော တယောက်တည်းသောသား ဣဇာက်ကိုယူ၍၊ မောရိ ပြည်သို့သွားလော့။ ငါပြလတံ့သောတောင်ပေါ်မှာ၊ သူ့ကို မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၂း၃ အာဗြဟံသည် နံနက်စောစောထ၍၊ မြည်းကိုကုန်းနှီးတင်ပြီးလျှင်၊ မိမိသား ဣဇာက်နှင့်ငယ်သားနှစ်ယောက်ကိုခေါ်၍၊ ယဇ်ရှို့စရာ ထင်းကိုခွဲပြီးမှ၊ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသောအရပ်သို့ ထသွားလေ၏။ –
၂၂း၄ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ မျော်ကြည့်၍၊ ထိုအရပ်ကိုအဝေးကမြင်လျှင်၊ –
၂၂း၅ ငယ်သားနှစ်ယောက်တို့အား၊ သင်တို့သည် ဤအရပ်၌ မြည်းနှင့်အတူ နေရစ်ကြလော့။ ငါသည် သားနှင့်အတူ ထိုအရပ်သို့ သွား၍၊ ကိုးကွယ်ခြင်းကို ပြုအံ့။ ထိုအမှုပြီးမှ၊ သင်တို့ဆီသို့ ပြန်လာဦးမည်ဟု ဆိုလေ၏။ –
၂၂း၆ ထိုအခါ ယဇ်ရှို့စရာ ထင်းကိုယူ၍၊ သားဣဇာက်အပေါ်မှာ တင်ပြီးလျှင်၊ မီးနှင့်ထားကို မိမိလက်၌ ကိုင်လျက်၊ နှစ်ယောက်အတူ သွားကြ၏။ –
၂၂း၇ သွားကြစဉ်တွင်၊ ဣဇာက်သည် အဘအာဗြဟံကိုအဘဟုခေါ်လျှင်၊ ငါ့သား၊ ငါရှိ၏ဟုအာဗြဟံထူးလေ၏။ ဣဇာက်ကလည်း၊ မီးပါ၏၊ ထင်းလည်းပါ၏။ ယဇ်ရှို့စရာဘို့ သိုးသငယ်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးလျှင်၊ –

၂၂:၈ အာဗြဟံက၊ ငါ့သား၊ ယဇ်ရှို့စရာဘို့ သိုးသငယ်ကို ဘုရားသခင်သည် မိမိအဘို့ပြင်ဆင်တော်မူလိမ့်မည်ဟုဆိုလေ၏။–

၂၂:၉ ထိုသို့နှစ်ယောက်အတူ သွား၍၊ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသောအရပ်သို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ အာဗြဟံသည်ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ ထင်းကို ခင်းပြီးလျှင်၊ သားဣဇာက်ကိုချည်နှောင်၍၊ ယဇ်ပလ္လင်၌ ထင်းပေါ်မှာတင်ထား၏။–

၂၂:၁၀ မိမိလက်ကိုဆန့်၍၊ သားကိုသတ်ခြင်းငှါ၊ ထားကိုကိုင်ယူလေ၏။

၂၂:၁၁ ထိုအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်က၊ အာဗြဟံ၊ အာဗြဟံဟု ကောင်းကင်ပေါ်က ခေါ်လေ၏။ အာဗြဟံက၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟုလျှောက် လျှင်၊–

၂၂:၁၂ ထိုလုလင်ကို မထိမခိုက်နှင့်။ အလျှင်းမပြုနှင့်။ သင်သည် ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သည်ဟု ယခုငါသိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏သား၊ သင်၌ တယောက်တည်းသောသားကို ငါတောင်း၍၊ သင်သည်ငါ့ကိုမငြင်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂:၁၃ ထိုအခါ အာဗြဟံသည် မြော်ကြည့်၍၊ မိမိနောက်မှာ ချုံဖုတ်၌ ချိုညိလျက်ရှိသောသိုးကိုမြင်လေ၏။ ထိုသိုးကိုသွား၍ ယူပြီးလျှင်၊ မိမိသားကိုယ်စား မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်လေ၏။

၂၂:၁၄ ထိုအရပ်ကို ယေဟောဝါယိရေဟု အာဗြဟံ သမုတ်လေ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ တောင်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား ပြင်ဆင်တော်မူမည်ဟု ယနေ့ တိုင်အောင် ဆိုလေ့ရှိသတည်း။

၂၂:၁၅ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကောင်းကင်ပေါ်က အာဗြဟံကို ခေါ်လျက်၊–

၂၂:၁၆ သင်သည်ဤအမှုကိုပြု၍၊ သင်၏သား သင်၌တယောက်တည်းသောသားကို၊ ငါ့အား မငြင်းသောကြောင့်၊–

၂၂:၁၇ ငါသည် သင့်အား အစဉ်အမြဲ ကောင်းကြီးပေးမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုလည်း၊ ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သမုဒ္ဒရာသဲလုံးကဲ့သို့၎င်း၊ အစဉ်အမြဲ ပွါး များစေမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ရန်သူတို့၏မြို့တံခါးများကို အစိုးရလိမ့်မည်။–

၂၂:၁၈ သင်၏အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု ငါ၏စကားကို သင်နားထောင်သောကြောင့်၊ ငါသည် ကိုယ်ကိုကိုယ် တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို၏ဟု ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုလေ၏။–

၂၂:၁၉ ထိုအခါ အာဗြဟံသည် ငယ်သားတို့ရှိရာသို့ ပြန်၍၊ သူတို့သည် ထပြီးလျှင်၊ ဗေရရှေဘအရပ်သို့ လိုက်သွားကြ၏။ ထိုအရပ်၌ အာဗြဟံနေလေ၏။

၂၂:၂၀ ထိုနောက်မှ၊ အာဗြဟံကြားသောသိတင်းစကားဟူမူကား၊ သင်၏အစ်ကိုနာခေါ်မယား မိလခါသည် သားများကိုဘွားမြင်လေပြီ။–

၂၂:၂၁ သားအကြီးဟုဇ၊ သူ့ညီဗုဇ၊ အာရံအဘ ကေမွေလ၊–

၂၂:၂၂ ခေသက်၊ ဟာဇော၊ ပိလဒါရှ၊ ယိဒလပ်၊ ဗေသွေလတည်းဟူသော၊–

၂၂:၂၃ သားရှစ်ယောက်တို့ကို၊ အာဗြဟံအစ်ကို နာခေါ်၏မယားမိလခါဘွားမြင်လေ၏။ ဗေသွေလကား၊ ရေဗက္ကအဘတည်း။–

၂၂:၂၄ ရုမာအမည်ရှိသော နာခေါ်၏မယားငယ်သည်လည်း၊ တေဘ၊ ဂါဟံ၊ သဟာရှ၊ မာခါတို့ကို ဘွားမြင်လေ၏။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃:၁ စာရာသည် အသက် တရာနှစ်ဆယ်ခုနစ်နှစ်ရှိ၏။ ထိုမျှလောက် အသက်ကြီးသော်၊–

၂၃:၂ ခါနာန်ပြည်၊ ဟေဗြုန်မြို့တည်းဟူသော၊ ကိရယသာဘမြို့၌သေလေ၏။ အာဗြဟံသည်လည်း စာရာကြောင့် ညည်းတွားငိုကြွေးခြင်းငှါ လာ၏။

၂၃:၃ အာဗြဟံသည်မိမိမယားအသေကောင်ရှေ့ကထ၍၊ ဟေသအမျိုးသားတို့အား၊–

၂၃:၄ ငါသည် သင်တို့ထံမှာ ဧည့်သည်အာဂန္တု ဖြစ်ပါ၏။ ငါ၏မယား အသေကောင်ကို မျက်ကွယ်မြှုပ်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့တွင် သင်္ချိုင်းကို ငါ့အား အခွင့်ပေးပါလော့ဟု ဆို၏။–

၂၃:၅ ဟေသအမျိုးသားတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သခင်၊ နားထောင်ပါ။–

၂၃:၆ ကိုယ်တော်သည်၊ အကျွန်ုပ်တို့တွင်၊ ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သောမင်းဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့၏သင်္ချိုင်းများတွင်ရွေး၍၊ ကိုယ်တော်၏ မယား အသေကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ်ပါလော့။ ကိုယ်တော်၏မယားအသေကောင်ကို မသင်္ဂြိုဟ်စေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်တို့တွင် အဘယ်သူမျှ မိမိသင်္ချိုင်းကို မပေးဘဲမနေပါဟု၊ အာဗြဟံအား ပြန်ပြောကြ၏။–

၂၃:၇ အာဗြဟံသည် ထ၍၊ ထိုပြည်သားတည်းဟူသော ဟေသအမျိုးသားများရှေ့မှာ ဦးညွှတ်ချလျက်၊–

၂၃:၈ ငါသည် ငါ၏မယားအသေကောင်ကို မျက်ကွယ်မြှုပ်စေခြင်းငှါ သင်တို့အလိုရှိလျှင်၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြပါလော့။–

၂၃:၉ သင်တို့တွင် ငါပိုင်ထိုက်သောသင်္ချိုင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ ဇောဟာသား ဖေရုန်သည်၊ မိမိလယ်ပြင်အစွန်း၌ရှိသော မပေလမြေတွင်းကို၊ အဘိုးထိုက်သမျှ ငွေနှင့် ငါ့အားရောင်းစေခြင်းငှါ၊ ငါ့အတွက် သူ့ကိုတောင်းပန်ကြပါလော့ဟုနှုတ်ဆက်၍ ပြောဆို၏။–

၂၃:၁၀ ထိုအခါ ဖေရုန်သည်၊ ဟေသအမျိုးသားတို့တွင်ထိုင်လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ မြို့တံခါး သို့ဝင်သောသူအပေါင်းတည်းဟူသောဟေသအမျိုးသား ပရိသတ်၌၊ ဟိတ္တိအမျိုးသား ဖေရုန်က၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။–

၂၃:၁၁ အကျွန်ုပ်သခင်၊ အကျွန်ုပ်စကားကိုနားထောင်ပါ။ ထိုလယ်ပြင်ကို၎င်း၊ လယ်ပြင်၌ရှိသောမြေတွင်းကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်အား အကျွန်ုပ်ပေးပါ၏။ အကျွန်ုပ်အမျိုးသားများရှေ့၌၊ ကိုယ်တော်အား အကျွန်ုပ်ပေးပါ၏။ ကိုယ်တော်၏မယား အသေကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ်ပါဟု၊ အာဗြဟံအား ပြန်ပြောလေ၏။

၂၃:၁၂ အာဗြဟံသည်လည်း၊ ထိုပြည်သားများရှေ့မှာ ဦးညွှတ်ချလျက်၊ အကယ်၍ ငါ့စကားကို နားထောင်ပါ။–

၂၃:၁၃ ထိုလယ်ပြင် အဘိုးငွေကို ငါပေးမည်။ ငွေကိုယူပါ၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ထိုအရပ်၌ ငါ၏မယားအသေကောင်ကို ငါသင်္ဂြိုဟ်ပါမည်ဟု ပြည်သား ပရိသတ်တို့ရှေ့မှာ၊ ဖေရုန် အား ပြောဆို၏။–

၂၃:၁၄ ဖေရုန်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သခင်၊ နားထောင်ပါ။–

၂၃:၁၅ ထိုမြေသည် ငွေလေးပိဿာအဘိုးထိုက်ပါ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်အကျွန်ုပ်၌ အဘယ်အတွက်ရှိသနည်း။ ကိုယ်တော်၏မယားအသေကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ်ပါလော့ဟု၊ အာဗြဟံအား ပြန်ပြော၏။–

၂၃:၁၆ အာဗြဟံသည်လည်း၊ ဧဖရုန်စကားကို နားထောင်သည်ဖြစ်၍၊ ကုန်သည်သုံးတတ်သောငွေမျိုး၊ ဟေသအမျိုးသား ပရိသတ်ရှေ့၊ ဧဖရုန် အဘိုးပြတ်သည်အတိုင်း၊ ငွေလေးပိဿာကိုချိန်၍၊ သူ့အား ပေးလေ၏။–

၂၃:၁၇ ထိုသို့ မံရေမြို့ရှေ့မှာ၊ မပ္ပေလအရပ်၌ရှိသော ဧဖရုန်၏လယ်ပြင်ကို၎င်း၊ လယ်ပြင်၌ ရှိသောမြေတွင်းနှင့် သစ်ပင်များ၊ ပတ်ဝန်းကျင် သစ်ပင်များကို၎င်း၊–

၂၃:၁၈ ဟေသအမျိုးသားပရိသတ်၌၊ မြို့တံခါးသို့ ဝင်သောသူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ၊ အာဗြဟံဥစ္စာဘို့ လုံခြုံစွာအပ်ပေးလေ၏။

၂၃:၁၉ ထိုနောက်မှ အာဗြဟံသည်၊ မံရေမြို့ရှေ့မှာ၊ မပ္ပေလလယ်ပြင်မြေတွင်း၌၊ မယားစာရာကို သင်္ဂြိုဟ်ရလေ၏။ ထိုအရပ်ကား၊ ခါနာန်ပြည် ဟေဗြုန်အရပ်ဖြစ်သတည်း။–

၂၃:၂၀ ထိုလယ်ပြင်နှင့်မြေတွင်းကို၊ အာဗြဟံပိုင်ထိုက်သော သင်္ချိုင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဟေသအမျိုးသားတို့သည် လုံခြုံစွာ အပ်ပေးကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄:၁ အာဗြဟံသည် အို၍၊ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လှပြီ။ ထာဝရဘုရားသည်၊ အရာရာ၌ သူ့ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူပြီ။–

၂၄:၂ အာဗြဟံသည်၊ မိမိအိမ်သားတို့တွင် အသက်ကြီး၍ ဘဏ္ဍာစိုးလုပ်သောသူကို ခေါ်လျက်၊–

၂၄:၃ သင်သည်၊ ငါနေသောခါနာန်အမျိုးသမီးတို့တွင်၊ ငါ့သားဘို့မယားကိုမရွေးမယူဘဲ၊–

၂၄:၄ ငါ့ပြည် ငါ့အမျိုးသားချင်းတို့ထံသို့ သွား၍၊ ငါ့သားဣဇာက်အဘို့ မယားကိုယူရမည်ဟု၊ သင်၏လက်ကို ငါ့ပေါင်အောက်၌ထားပြီးမှ၊ ကောင်းကင်မြေကြီး အရှင် ဘုရားသခင်၊ ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍၊ ငါကျိန်ဆိုစေပါမည်ဟုဆို၏။–

၂၄:၅ ကျွန်ကလည်း၊ မိန်းမသည် ဤပြည်သို့မလိုက်မလာလိုလျှင်၊ ကိုယ်တော် ထွက်လာသောပြည်သို့ ကိုယ်တော်၏သားကို တဖန် ကျွန်တော်ခေါ်သွား ရပါမည်လောဟု မေးလေသော်၊–

၂၄:၆ အာဗြဟံက၊ ထိုပြည်သို့ ငါ့သားကိုခေါ်၍ မသွားနှင့်။ သတိပြုလော့။–

၂၄:၇ ငါ့အဘ၏အိမ်မှ၎င်း၊ငါ့အမျိုးသားနေရာပြည်မှ၎င်း ငါ့ကိုခေါ်၍၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ဤပြည်ကို ငါပေးမည်ဟု၊ ငါ့အား ဗျာဒိတ်တော်ပေး၍ ကျိန်ဆို တော်မူသော ကောင်းကင်ဘုံရှင် ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ မိမိကောင်းကင်တမန်ကို သင့်ရှေ့၌ စေလွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် ထိုပြည်မှငါ့သားဘို့ မယားကို ယူရလိမ့်မည်။–

၂၄:၈ မိန်းမသည် သင်နှင့်အတူ မလိုက်လိုလျှင်၊ သင်သည်၊ ယခုငါပေးသောကျိန်ဆိုခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေ။ ငါ့သားကို ထိုပြည်သို့ခေါ်၍မသွားနှင့်ဟု ဆိုပြီးမှ၊–

၂၄:၉ ကျွန်သည် သခင် အာဗြဟံ၏ပေါင်အောက်၌ လက်ကိုထား၍ ထိုအမှု၌ကျိန်ဆိုလေ၏။

၂၄:၁၀ ထိုကျွန်သည်လည်း၊ မိမိသခင်၏ဥစ္စာရှိသမျှကို စီရင်သောသူဖြစ်၍၊ သခင်၏ ကုလားအုပ်စုထဲက၊ ကုလားအုပ်ဆယ်စီးကိုယူ၍ ထသွားသဖြင့်၊ မေသောပေါတာမိတိုင်း၊ နာခေါ်မြို့သို့ရောက်လေ၏။–

၂၄:၁၁ မိန်းမများ ရေခပ်သော ညဦးယံအချိန်၌၊ မြို့ပြင်ရေတွင်းနားမှာ ကုလားအုပ်တို့ကို ဝပ်စေပြီးလျှင်၊–

၂၄:၁၂ အကျွန်ုပ်၏သခင်၊ အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားယနေ့အကျွန်ုပ်အကြံကို ထမြောက်စေ၍၊ အကျွန်ုပ်၏သခင်အာဗြဟံ၌ကျေးဇူးပြုတော် မူပါဟု၊ အ ကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပါ၏။–

၂၄:၁၃ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဤရေတွင်းနားမှာ ရပ်နေ၍၊ ထိုမြို့သူ သတို့သမီးတို့သည်၊ ရေခပ်ခြင်းငှါ လာကြသည်တွင်၊–

၂၄:၁၄ အကြင်သတို့သမီးကို၊ ကျွန်ုပ်သောက်ခြင်းငှါ သင်၏ရေဘူးကို ချပါဟုဆိုသော်၊ သောက်ပါ၊ သင်၏ကုလားအုပ်တို့ကိုလည်း ရေတိုက်ပါမည်ဟု၊ ပြန်ဆိုသော သတို့သမီးသည်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဣဇာက်ဘို့ ခန့်ထားတော်မူသောသူဖြစ်ပါစေသော။ ထိုသို့အားဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၏သခင်၌ကျေး ဇူးပြုတော်မူကြောင်းကို၊ အကျွန်ုပ်သိရပါမည်ဟုလျှောက်ဆို၏။

၂၄:၁၅ ထိုသို့လျှောက်ဆို၍မပြီးမှီ၊ အာဗြဟံအစ်ကိုနာခေါ်မယား မိလခါသား၊ ဗေသွေလ၏ သမီး ရေဗက္ကသည်၊ ရေဘူးကိုထမ်းလျက် ထွက်လာသည်ကို မြင်၏။–

၂၄:၁၆ ထိုသတို့သမီးသည်၊ အလွန်အဆင်းလှ၍၊ ယောက်ျားနှင့်မဆက်ဆံသေးသောကညာ ဖြစ်၏။ ရေတွင်းသို့ဆင်း၍၊ ရေဘူးကိုရေနှင့်ဖြည့်ပြီးမှတ က်လာ၏။–

၂၄:၁၇ ကျွန်သည်လည်း၊ ထိုမိန်းမနှင့်တွေ့ခြင်းငှါပြေး၍၊ သင်၏ရေဘူး၌ ရေအနည်းငယ်ကို သောက်ပါရစေဟုဆိုလေသော်၊–

၂၄:၁၈ မိန်းမက၊ သောက်ပါလောအရှင်ဟုဆိုသဖြင့်၊ မိမိလက်ပေါ်မှာ၊ အလျင်အမြန်ရေဘူးကိုချ၍၊ ရေကိုပေးလေ၏။–

၂၄:၁၉ ရေကိုပေးပြီးလျှင်၊ သင်၏ကုလားအုပ်တို့သည်လည်း၊ ဝစွာသောက်စရာဘို့ ရေခပ်ပါမည်ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊–

၂၄:၂၀ အလျင်အမြန်ဘူး၌ရှိသောရေကို ရေတိုက်ခွက်ထဲ၌ လောင်းပြီးလျှင်၊ တဖန်ခပ်ခြင်းငှါ ရေတွင်းသို့ပြေး၍၊ ကုလားအုပ်အဘို့ ရေခပ်လေ၏။–

၂၄:၂၁ ယောက်ျားသည် ထိုမိန်းမကို အံ့ဩ၍၊ မိမိရောက်လာသောအမှုကို ထာဝရဘုရားပြုစုတော်မူသည်၊ မမူသည်ကိုသိလို၍၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေလေ၏။–

၂၄:၂၂ ကုလားအုပ်များကို ရေသောက်စေပြီးသောနောက်၊ ယောက်ျားသည်၊ အချိန်ငါးမူးရှိသောရွှေနှာဆွဲ၊ အကျပ်တဆယ် အချိန်ရှိသော ရွှေလက် ကောက် တရံကိုထုတ်၍၊–

၂၄:၂၃ သင်သည် အဘယ်သူ၏သမီး ဖြစ်သနည်း။ ကျွန်ုပ်ကိုပြောပါ။ သင်၏အဘအိမ်၌ ကျွန်ုပ်တို့တည်းခိုစရာအရပ်ရှိသလောဟု မေးလေသော်၊–

၂၄:၂၄ မိန်းမက၊ ကျွန်ုပ်သည် နာခေါ်၏မယား မိလခါဘွားမြင်သော၊ ဗေသွေလ၏ သမီး ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊–

၂၄:၂၅ ကျွန်ုပ်တို့၌ မြက်ခြောက်များ၊ စားဘွယ်သောက်ဘွယ်များနှင့် တည်းခိုစရာ အရပ်လည်း ရှိသည်ဟူ၍၎င်း ဆိုလေ၏။–

၂၄:၂၆ ထိုအခါ ယောက်ျားသည် ဦးညွှတ်ချ၍ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်လျက်၊–

၂၄:၂၇ ကရုဏာ၊ သစ္စာတော်ကို အကျွန်ုပ်သခင်မှ ရုပ်သိမ်းတော်မမူသော၊ အကျွန်ုပ်သခင် အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော် မူစေ သတည်း။ လမ်းမှာသွားလျက်ရှိသော အကျွန်ုပ်ကို ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်သခင်၏ ညီအစ်ကိုတို့ အိမ်သို့ပို့ဆောင်တော် မူပါသည် တကားဟု မြွက်ဆို၏။–

၂၄း၂၈ သတို့သမီးသည်လည်း ပြေး၍ အမိ၏အိမ်၌ ဤအရာများကို ကြားပြောလေ၏။

၂၄း၂၉ ရေဗက္က၌လာဗန်အမည်ရှိသောမောင်တယောက်ရှိ၏။ လာဗန်သည် ယောက်ျားရှိရာရေတွင်းသို့ပြေး၏။–

၂၄း၃၀ သူသည် နှာဆွဲကိုင်း၊ နှမလက်၌ လက်ကောက်ကိုင်းမြင်၍၊ ထိုယောက်ျားသည် ကျွန်ုပ်ကို ဤသို့ပြောသည်ဟု၊ နှမရေဗက္ကဆိုသောစကားကို ကြားသော အခါ၊ ရေတွင်း၌ ကုလားအုပ်အနားမှာရပ်နေသောယောက်ျားထံသို့ရောက်သောအခါ၊–

၂၄း၃၁ ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူသောသူ၊ ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ဝင်ပါလော့။ ပြင်၌ အဘယ်ကြောင့် ရပ်နေသနည်း။ အိမ်ကိုင်း၊ ကုလား အုပ်များ နေရာ အ ရပ်ကိုင်း၊ ကျွန်ုပ် ပြင်ပါပြီဟု ဆိုသဖြင့်၊–

၂၄း၃၂ ယောက်ျားကိုအိမ်သို့သွင်း၍ ကုလားအုပ်တို့တန်ဆာကိုချွတ်ပြီးမှ၊ သူတို့အား မြက်ခြောက်နှင့် စားစရာကိုပေး၏။ ယောက်ျားခြေ၊ လိုက်သော သူတို့ခြေ ဆေးဘို့ ရေကိုလည်း ပေးလေ၏။–

၂၄း၃၃ သူ့ရှေ့မှာ စားစရာကို ထည့်သောအခါ၊ သူက၊ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အမှုကို မပြောမှီ မစားလိုပါဟုဆိုလျှင်၊ ပြောပါဟု ဆို၏။–

၂၄း၃၄ ယောက်ျားကလည်း၊ ကျွန်ုပ်ကား အာဗြဟံ၏ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။–

၂၄း၃၅ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်၏သခင်ကို အလွန်ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ကြီးမြတ်ခြင်းသို့ရောက်လေပြီ။ သိုးစု၊ နွားစု၊ ရွှေ ငွေ၊ ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမ၊ ကုလားအုပ်နှင့် မြည်းများတို့ကို ပေးတော်မူပြီ။–

၂၄း၃၆ ကျွန်ုပ်သခင်၏မယားစာရာသည်၊ သခင်အသက်အိုသောအခါ၊ သူ့အား သားကိုဘွားမြင်သဖြင့်၊ ထိုသားအား ဥစ္စာရှိသမျှကို သခင်သည် အပ်ပေးပြီ။–

၂၄း၃၇ ကျွန်ုပ်၏သခင်ကလည်း၊ သင်သည်ငါနေသောခါနာန်အမျိုးသမီးတို့တွင်၊ ငါ့သားဘို့ မယားကို မရွေးဘဲ၊–

၂၄း၃၈ ငါ့အဘ၏အိမ်၊ ငါ့အမျိုးသားချင်းတို့ထံသို့ သွား၍၊ ငါ့သားဘို့ မယားကိုယူရမည်ဟု အကျွန်ုပ်ကို ကျိန်ဆိုစေ၏။–

၂၄း၃၉ အကျွန်ုပ်ကလည်း၊ မိန်းမသည် မလိုက်လိုလျှင် အဘယ်သို့နည်းဟု သခင်ကိုမေးလေသော်၊–

၂၄း၄၀ သခင်က၊ အကြင် ထာဝရဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ငါသွားလာ၏၊ ထိုဘုရားသည် မိမိ ကောင်းကင်တမန်ကို သင်နှင့်အတူ စေလွှတ်၍၊ သင်သွားသောအမှုကို ပြုစုတော်မူသဖြင့်၊ ငါ့အမျိုးသားချင်း၊ ငါ့အဘ၏အိမ်ထဲက ငါ့သားဘို့ မယားကို ယူရ မည်။–

၂၄း၄၁ ငါ့အမျိုးသားချင်းတို့ထံသို့ ရောက်သောအခါ၊ သင်သည် ငါပေးသော ကျိန်ဆိုခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်စေ။ ထိုသူတို့သည် မိန်းမကိုမပေးသော်လည်း၊ သင်သည် ငါပေးသော ကျိန်ဆိုခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေမည်ဟု ပြော၏။–

၂၄း၄၂ ကျွန်ုပ်သည် ယနေ့ ရေတွင်းသို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်သခင် အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ရောက်လာသောအမှုကို ယခုပြုစုတော်မူလျှင်၊–

၂၄း၄၃ အကျွန်ုပ်သည် ရေတွင်းနားမှာရပ်နေ၍၊ ရေခပ်ခြင်းငှါလာသော အကြင်သမီးကညာကို၊ ကျွန်ုပ်သောက်ဘို့ သင်၏ရေဘူး၌ ရေအနည်းငယ်ကို ပေးပါဟု တောင်းသော်၊–

၂၄း၄၄ သောက်ပါ။ သင်၏ ကုလားအုပ်တို့ဘို့လည်း ရေခပ်ပါမည်ဟု ပြန်ဆိုသော သမီးကညာသည်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏ သားဘို့၊ ခန့်ထားတော်မူသော မိန်းမ ဖြစ် ပါစေသောဟု လျှောက်ဆို၏။–

၂၄း၄၅ ထိုသို့စိတ်နှလုံး၌လျှောက်ဆို၍မပြီးမှီ၊ ရေဗက္ကသည် ရေဘူးကိုထမ်းလျက်ထွက်လာသဖြင့်၊ ရေတွင်းသို့ ဆင်း၍ ရေခပ်သည်ကို ကျွန်ုပ်မြင်လျှင်၊ ရေသောက် ပါရစေဟု သူ့ကို တောင်းလေသော်၊–

၂၄း၄၆ သူသည် အလျင်အမြန် ပခုံးပေါ်က ရေဘူးကိုချလျက်၊ သောက်ပါလော့။ သင်၏ကုလားအုပ်တို့ကိုလည်း၊ ရေတိုက်ပါမည်ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ ကျွန်ုပ် သောက်ရ၏။ ကုလားအုပ်တို့ကိုလည်း ရေတိုက်လေ၏။–

၂၄း၄၇ ကျွန်ုပ်ကလည်း၊သင်သည်အဘယ်သူ၏သမီးဖြစ်သနည်းဟုမေးသော်၊ သူက၊ ကျွန်ုပ်သည် မိလခါဘွားမြင်သောနာခေါ်သား ဗေသွေလ၏ သမီးဖြစ်သည်ဟု ပြောဆို၏။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ သူ၏မျက်နှာ၌နှာဆွဲကိုင်း၊ သူ၏လက်၌ လက်ကောက်တို့ကိုင်း ထည့်ပြီးလျှင်၊–

၂၄း၄၈ ဦးညွှတ်ချ၍၊ ကျွန်ုပ်သခင်အစ်ကို၏မြေးကို သခင်၏သားဘို့ယူစေခြင်းငှါ၊ မှန်သောလမ်းဖြင့် ပို့ဆောင်တော်မူသော ကျွန်ုပ်သခင် အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေး၍ ကိုးကွယ်လေ၏။–

၂၄း၄၉ ယခုတွင် သင်တို့သည်၊ ကျွန်ုပ်သခင်၌ သစ္စာနှင့် ကျေးဇူးပြုမည်၊ မပြုမည်ကိုပြောပါ။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း၊လက်ျာလမ်းဖြစ်စေ၊ လက်ဝဲလမ်းဖြစ်စေ၊ တလမ်း လမ်းသို့ လိုက်သွားပါမည်ဟုပြောဆို၏။

၂၄း၅၀ လာဗန်နှင့် ဗေသွေလတို့ကလည်း၊ ဤအမှုသည် ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသောအမှုဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သင့်အား ကောင်းမကောင်းကို မပြောနိုင်ပါ။–

၂၄း၅၁ ရေဗက္ကသည် သင့်ရှေ့၌ ရှိပါ၏။ ယူသွားပါလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ သင်၏သခင်သား၏မယားဖြစ်စေဟု ပြန်ဆို၏။–

၂၄း၅၂ ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ အာဗြဟံကျွန်သည် ဦးညွှတ်ချ၍၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ပြီးမှ၊–

၂၄း၅၃ ငွေဖလား၊ ရွှေဖလား၊ အဝတ်တန်ဆာများကိုထုတ်၍ ရေဗက္ကအား ပေး၏။ သူ၏အမိ၊ မောင်အားလည်း၊ အဘိုးထိုက်သောလက်ဆောင်ကိုပေး၏။–

၂၄း၅၄ သူနှင့်သူ၏အဘော်အပေါင်းတို့သည်၊ စားသောက်၍ညဉ့်ကို လွန်စေပြီးမှ၊ နံနက်ယံ၌ ထလျက်၊ ကျွန်ုပ်သည်၊ သခင်ထံသို့ ပြန်ပါရစေဟု ဆိုလေသော်၊–

၂၄း၅၅ မောင်နှင့်အမိက၊ မိန်းမကလေးသည်၊ ကျွန်ုပ်တို့ထံမှာ၊ ဆယ်ရက်ခန့်လောက်နေပါစေဦး။ နောက်မှ၊ သူ့ကို သွားပါစေမည်ဟု ဆိုကြ၏။–

၂၄း၅၆ ထိုသူကလည်း၊ ကျွန်ုပ်ကို မဆီးတားပါနှင့်။ ထာဝရဘုရားသည်၊ ကျွန်ုပ်ရောက်လာ သောအမှုကို ပြုစုတော်မူပြီ။ ကျွန်ုပ်သည် သခင်ထံသို့ သွားရ သော အခွင့်ကို ပေးပါလော့ဟုဆိုလျှင်၊–

၂၄း၅၇ သူတို့က၊ မိန်းကလေးကိုခေါ်၍၊ သူ့အလိုကိုမေးပါဦးမည်ဟုဆိုသည်နှင့်၊–

၂၄း၅၈ ရေဗက္ကကိုခေါ်၍ သင်သည် ဤလူနှင့်အတူ ယခုလိုက်မည်လောဟု မေးသောအခါ၊ ကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်ဟုဆို၏။–

၂၄း၅၉ သို့ဖြစ်၍၊ မိမိနှမရေဗက္ကနှင့် သူ၏အထိန်းကိုင်း၊ အာဗြဟံကျွန်နှင့် သူ၏လူတို့ကိုင်း လွှတ်လိုက်ကြ၏။–

၂၄း၆၀ ရေဗက္ကကိုလည်း၊ သင်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏နှမဖြစ်၏။ အသောင်းအသိန်းတို့၏ အမိ ဖြစ်ပါစေသော။ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ရန်သူတို့၏ တံခါးများကို အစိုးရပါစေသောဟု ကောင်းကြီးပေးကြ၏။–

၂၄း၆၁ ရေဗက္ကနှင့်သူ၏မိန်းမငယ်တို့သည် ထ၍ ကုလားအုပ်ကိုစီးလျက်၊ ထိုယောကျ်ားနှင့်အတူလိုက်ကြ၏။ ထိုသို့ အာဗြဟံကျွန်သည် ရေဗက္ကကို ဆောင် ယူ သွားလေ၏။

၂၄း၆၂ ထိုအခါ တောင်ပြည်အတွင်း၌နေသောဣဇာက်သည်၊ ဗေရလဟဲရောလမ်းဖြင့် ရောက်လာသည်ဖြစ်၍၊ –

၂၄း၆၃ ညဦးအချိန်၌ ဆင်ခြင်လိုသောငှါ၊ တောအရပ်သို့ ထွက်သွား၍၊ မြော်ကြည့်လျှင်၊ ကုလားအုပ်များလာသည်ကို မြင်လေ၏။ –

၂၄း၆၄ ရေဗက္ကသည်လည်း မြော်ကြည့်၍ ဣဇာက်ကိုမြင်သောအခါ၊ ကုလားအုပ်အပေါ်မှဆင်းပြီး လျှင်၊ –

၂၄း၆၅ ကျွန်ုပ်တို့ကို ကြိုဆိုခြင်းငှါ၊ တော၌လာသော ထိုသူကား၊ အဘယ်သူနည်းဟုကျွန်ကိုမေးလေသော်၊ ကျွန်က၊ ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်သခင်ဖြစ်ပါ၏ ဟု ပြောဆို သောစကားကိုကြားလျှင်၊ ရေဗက္ကသည် မျက်နှာဖုံးကို ယူ၍ဖုံးလေ၏။ –

၂၄း၆၆ ကျွန်သည်လည်း၊ မိမိပြုလေသမျှတို့ကို ဣဇာက်အား ကြားပြောပြီးမှ၊ –

၂၄း၆၇ ဣဇာက်သည် မိမိအမိ စာရာ၏တဲသို့ ရေဗက္ကကိုဆောင်ယူ၍ စုံဘက်လေ၏။ ရေဗက္ကကိုချစ်နှစ်မြို့သဖြင့်၊ အမိသေသောအမှု၌ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

အခန်းကြီး (၂၅)

၂၅း၁ တဖန် အာဗြဟံသည်၊ ကေတုရအမည်ရှိသောမိန်းမနှင့် စုံဘက်၍၊ –

၂၅း၂ ထိုမိန်းမသည် ဇိမရံ၊ ယုတ်ရှန်၊ မေဒန်၊ မိဒျန်၊ ဣရှဗက်၊ ရှုအာတို့ကို ဘွားမြင်လေ၏။ –

၂၅း၃ ယုတ်ရှန်သားကား၊ ရှေဘနှင့် ဒေဒန်တည်း။ ဒေဒန်သားကား၊ အာရှုရိမ်လူ၊ လေတုရှိမ်လူ၊ လုမ်မိမ်လူတည်း။ –

၂၅း၄ မိဒျန်သားကား၊ ဧဖါ၊ ဧဖေရ၊ ဟာနုတ်၊ အဘိဒ၊ လေဒါတည်း။ ထိုသူအပေါင်းတို့ကား ကေတုရအနွယ်ဖြစ်ကြသတည်း။

၂၅း၅ အာဗြဟံသည်၊ မိမိဥစ္စာရှိသမျှကို ဣဇာက်အား ပေးလေ၏။ –

၂၅း၆ မယားငယ်တို့၌ရသောသားတို့အားလည်း၊ မိမိအသက်ရှင်စဉ်တွင် ဆုလပ်များကိုဝေပေး၍၊ သားဣဇာက်ထံမှ အရှေ့ပြည်သို့ လွှတ်လိုက်လေ၏။

၂၅း၇ ထိုနောက် အာဗြဟံသည် အသက်ကြီးရင့်၍၊ အိုမင်းခြင်း၊ နေ့ရက်ကာလပြည့်စုံခြင်းနှင့်တကွ၊ အသက်ပေါင်း တရာခုနစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊ –

၂၅း၈ အသက်ချုပ်၍ အနိစ္စဖြစ်သဖြင့်၊ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ရောက်လေ၏။ –

၂၅း၉ သားဣဇာက်နှင့်ဣရှမေလတို့သည်၊ မံရေမြို့ရှေ့မှာ၊ ဟိတ္တိအမျိုးသား၊ ဇောရသား ဧဖရုန်၏လယ်ပြင်တွင်၊ မပေလမြေတွင်း၌ အဘကို သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ –

၂၅း၁၀ ဟေသအမျိုးသားတို့အား အဘိုးပေး၍ အာဗြဟံဝယ်သောလယ်ပြင်၌၊ အာဗြဟံနှင့် မယားစာရာတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ကြသတည်း။

၂၅း၁၁ အာဗြဟံသေသောနောက်၊ သားဣဇာက်ကို ဘုရားသခင်ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ဣဇာက်သည် ဗေရလဟဲရောမြို့မှာ နေသတည်း။ –

၂၅း၁၂ စာရာ၏ကျွန်မ၊ အဲဂုတ္တုအမျိုးသား ဟာဂရ ဘွားမြင်သော အာဗြဟံသား ဣရှမေလ၏သားစဉ်မြေးဆက်တည်းဟူသော၊ –

၂၅း၁၃ မိမိအမျိုးအနွယ်အလိုက်၊ ဣရှမေလသားများအမည်ဟူမူကား၊ သားအကြီးနဗာယုတ်။ ထိုနောက် ကေဒါ၊ အာဒဗေလ၊ မိဗသံ၊ –

၂၅း၁၄ မိရှမ၊ ဒုမာ၊ မာဇ၊ –

၂၅း၁၅ ဟာဒဒ်၊ တေမ၊ ယေတုရ၊ နာဖိရှ၊ ကေဒမာတည်းဟူသော၊ –

၂၅း၁၆ ဣရှမေလသားတည်း။ ထိုသို့အမည်ရှိသောသူတို့သည်၊ မိမိမြို့၊ မိမိရဲတိုက်အလိုက်၊ အမျိုးမျိုးသောမင်းဆယ်နှစ်ပါး ဖြစ်သတည်း။ –

၂၅း၁၇ ဣရှမေလသည် အသက်တရာသုံးဆယ်ခုနစ်နှစ် ရှိသော်၊ အသက်ချုပ်၍သေသဖြင့်၊ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ရောက်လေ၏။ –

၂၅း၁၈ သူတို့သည်လည်း၊ အာရှုရိပြည်သို့ သွားရာလမ်း၊ ဟဝိလမြို့မှစ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည် အရှေ့၊ ရှုရမြို့တိုင်အောင် နေကြ၏။ ထိုသို့ဣရှမေလ၏ နေရာသည်၊ မိမိညီအစ်ကို အပေါင်းအနား၌ ကျသတည်း။

၂၅း၁၉ အာဗြဟံသား ဣဇာက်၏အဆက်အနွယ်ဟူမူကား၊ အာဗြဟံသားကား ဣဇာက်တည်း။ –

၂၅း၂၀ ဣဇာက်သည်၊ အသက်လေးဆယ်ရှိသောအခါ၊ ပါဒနာရံအရပ်သူ၊ ရှုရိအမျိုးဗေသွေလ၏သမီး၊ ရှုရိလူ လာဗန်၏နှမ ရေဗက္ကနှင့် အိမ်ထောင် လေ၏။ –

၂၅း၂၁ ဣဇာက်သည်၊ မိမိမယား ရေဗက္က မြုံသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကိုတောင်းပန်၍၊ ထာဝရဘုရား နားထောင်တော်မူသဖြင့်၊ သူ၏မယားသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူလေ၏။ –

၂၅း၂၂ ဝမ်းအတွင်း၌တည်သောသူငယ်တို့သည်၊အချင်းချင်းတိုက်ခိုက်ကြ၏။ အမိကလည်း၊ ထိုသို့ဖြစ်၍ ငါ၌အဘယ်အမှုရောက်ပါလိမ့်မည်နည်းဟုဆို သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်ခြင်းငှါ သွားလေ၏။ –

၂၅း၂၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်၏ဝမ်းအတွင်း၌ လူမျိုးနှစ်မျိုးရှိ၏။ သင်၏ဝမ်းထဲက ခြားနားသောလူစုနှစ်စုကိုဘွားရလိမ့်မည်။ လူတမျိုးသည် တမျိုးထက် အားကြီးလိမ့်မည်။ အကြီးသည် အငယ်၌ကျွန်ခံရလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ –

၂၅း၂၄ ဘွားချိန်စေ့သောအခါ၊ သူ၏ဝမ်း၌သားအမွှာရှိသဖြင့်၊ –

၂၅း၂၅ အဦးဘွားသောသားသည်၊ အမွေးပါသောအဝတ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ တကိုယ်လုံးအဆင်းနီ၏။ သူ့ကို ဧသောဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်ကြ၏။ –

၂၅း၂၆ ထိုနောက်မှ သူ့ညီသည်၊ အစ်ကိုဧသော၏ဖနှောင့်ကို ကိုင်လျက် ဘွားလာ၏။ သူ့ကိုကား၊ ယာကုပ်အမည်ဖြင့် မှည့်ကြ၏။ ထိုသားနှစ်ယောက်ကို ဘွား သောအခါ၊ ဣဇာက်သည် အသက်ခြောက်ဆယ်ရှိသတည်း။ –

၂၅း၂၇ သူငယ်တို့သည် ကြီးပွါး၍၊ ဧသောကား လိမ္မာသော တောသားမုဆိုးဖြစ်လေ၏။ ယာကုပ်ကား တဲ၌နေတတ်၍ စိတ်ကောင်းသော သူဖြစ်၏။ –

၂၅း၂၈ ဣဇာက်သည်၊ ဧသောပေးသောအမဲသားကို စားလေ့ရှိသောကြောင့် သူ့ကိုချစ်၏။ ရေဗက္ကမူကား ယာကုပ်ကိုချစ်၏။

၂၅း၂၉ တနေ့သ၌၊ ယာကုပ်သည် စားစရာကိုချက်ပြုတ်စဉ်တွင်၊ ဧသောသည် တောမှလာ၍ မောသောကြောင့်၊ –

၂၅း၃၀ ယာကုပ်အား၊ ထိုနီသောစားစရာနှင့် ငါ့ကိုကျွေးပါလော့၊ ငါမောပါသည်ဟုဆိုလေ၏။ ထိုကြောင့် သူ၏နာမည်ကို ဧဒုံဟုတွင်သတည်း။ –

၂၅း၃၁ ယာကုပ်ကလည်း၊ ယနေ့ပင် သင်၏သားဦးအရာကို၊ ငါ့အားရောင်းပါဟုဆိုလျှင်၊ –

၂၅း၃၂ ဧသောက၊ ငါသေလုပြီ။ သားဦးအရာအားဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိပါလိမ့်မည်နည်းဟု ဆို၏။ –

၂၅း၃၃ ယာကုပ်ကလည်း၊ ယနေ့ပင် ငါ့အား ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုပါဟုဆိုသော်၊ သူသည် ကျိန်ဆိုသဖြင့်၊ ယာကုပ်အား မိမိသားဦးအရာကို ရောင်းလေ၏။–

၂၅း၃၄ ထိုအခါ ယာကုပ်သည်၊ မုန့်နှင့်ပဲဟင်းကို ဧသောအား ပေးသဖြင့်၊ သူသည် စားသောက်ပြီးမှထ၍ သွားလေ၏။ ထိုသို့ ဧသောသည်၊ မိမိနှင့်ဆိုင်သောသားဦးအရာကို မထီမဲ့မြင်ပြုသတည်း။

အခန်းကြီး (၂၆)

၂၆း၁ အာဗြဟံလက်ထက် ထိုပြည်၌ဖြစ်ဘူးသောအစာခေါင်းပါးခြင်းမှတပါး၊ နောက်တဖန် အစာခေါင်းပါးခြင်း ရှိပြန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဇာက်သည် ဖိလိတ္တိ မင်းကြီး အဘိမလက်နေရာ ဂေရာမြို့သို့ သွားလေ၏။–

၂၆း၂ ထာဝရဘုရားသည်လည်း သူ့အား ထင်ရှား၍၊ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့မသွားနှင့်၊ ငါပြောလတ့ံသောပြည်၌နေလော့။–

၂၆း၃ ယခု ဤပြည်၌တည်းခို၍နေလော့။ သင့်ဘက်မှာ ငါနေ၍ ကောင်းကြီးပေးမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်နှင့်သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ဤပြည်ရှိသမျှတို့ကို ငါပေးမည်။ သင်၏အဘအာဗြဟံအား ငါကျိန်ဆိုသောစကားရှိသည်အတိုင်း ငါပြုမည်။–

၂၆း၄ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့ များပြားစေမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်အားလည်း၊ ဤပြည်ရှိသမျှတို့ကို ငါပေးမည်။ သင်၏ အမျိုးအနွယ် အားဖြင့်လည်း၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်။–

၂၆း၅ အကြောင်းမူကား၊ အာဗြဟံသည် ငါ့စကားကို နားထောင်၍၊ ငါစီရင်မှာထားသော ပညတ်တရားအမျိုးမျိုးတို့ကို စောင့်ရှောက်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၆း၆၊၇ ဣဇာက်သည် ဂေရာမြို့၌နေစဉ်တွင်၊ – မြို့သားတို့သည် သူ၏မယားအကြောင်းကို မေးသောအခါ၊ ရေဗက္ကသည် လှသောအဆင်းအရောင်ရှိသော ကြောင့်၊ ဤပြည်သား ယောကျ်ားတို့သည် သူ့အကြောင်းကြောင့် ငါ့ကိုသတ်မည်ဟုစိုးရိမ်၍၊ သူသည် ငါ့မယားဖြစ်သည်ဟု မပြောမဆိုဝံ့၊ ငါ့နှမဖြစ်သည်ဟု ပြောဆို၏။–

၂၆း၈ ထိုမြို့၌ ကာလအင်တန်ကြာနေပြီးမှ၊ တနေ့သ၌၊ ဣဇာက်သည် မိမိမယားရေဗက္ကနှင့် ကစားသည်ကို၊ ဖိလိတ္တိမင်းကြီးအဘိမလက်သည် ပြတင်းပေါက်ဝကကြည့်မြင်လျှင်၊ –

၂၆း၉ ဣဇာက်ကိုခေါ်၍၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အကယ်စင်စစ် သင်၏မယားဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်၊ သူသည် ငါ့နှမဖြစ်၏ဟု အဘယ်ကြောင့် သင်ပြောရသနည်း ဟုမေးသော်၊ ဣဇာက်က၊ သူ့အတွက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်သေမည်ကို စိုးရိမ်ပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။–

၂၆း၁၀ အဘိမလက်မင်းကလည်း၊ ငါတို့၌ သင်ပြုသောအမှုကား အဘယ်သို့နည်း။ တစုံတယောက်သောသူသည် သင်၏မယားနှင့် အမှတ်တမဲ့ သင့်နေလျှင်၊ ငါတို့ခေါင်းပေါ်မှာ သင်သည် အပြစ်ရောက်စေလိမ့်မည်တကားဟု ဆိုပြီးမှ၊ –

၂၆း၁၁ ဤသူ လင်မယားကို ပြစ်မှားသောသူသည် ဆက်ဆက်အသေခံရမည်ဟု မိမိလူအပေါင်းတို့ကို မှာထားသတည်း။

၂၆း၁၂ ထိုပြည်၌ ဣဇာက်သည်မျိုးစေ့ကိုကြဲ၍၊ တနှစ်ခြင်းတွင်အဆတရာသောအသီးအနှံကို ရလေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ကောင်းကြီးပေး တော်မူသဖြင့်၊ –

၂၆း၁၃ သူသည် ကြီးပွါး၍၊ အလွန်စည်းစိမ်ကြီးသည်တိုင်အောင် တိုးတက်လျက်၊ စီးပွါးဥစ္စာ များပြားစွာ ဖြစ်လေ၏။–

၂၆း၁၄ သိုးစု၊ နွားစုများ၊ ကျွန်များနှင့် ပြည့်စုံကြွယ်ဝ၏။ ထိုကြောင့်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် သူ့ကိုငြူစူကြ၏။–

၂၆း၁၅ အဘအာဗြဟံလက်ထက်၌၊ အဘ၏ကျွန်တို့တူးသောရေတွင်းရှိသမျှတို့ကို မြေနှင့် ဖို့ပိတ်ကြ၏။–

၂၆း၁၆ အဘိမလက်မင်းကလည်း၊ သင်သည် ငါတို့ထက် တန်ခိုးကြီး၏။ ငါတို့ထံမှထွက်သွားလော့ဟု၊ ဣဇာက်ကိုအမိန့်ရှိသောကြောင့်၊ –

၂၆း၁၇ ဣဇာက်သည် ထိုမြို့မှထွက်သွားပြီးလျှင်၊ ဂေရာချိုင့်၌ တဲကိုဆောက်၍နေလေ၏။

၂၆း၁၈ ထိုအခါ ဣဇာက်သည်၊ အဘအာဗြဟံကျွန်တို့တူး၍၊ အဘသေသောနောက်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ဖို့သောရေတွင်းတို့ကို တူးဘော်ပြန်၍၊ အထက်က အဘ သမုတ်သော အမည်ဖြင့် သမုတ်လေ၏။–

၂၆း၁၉ ဣဇာက်ကျွန်တို့လည်း၊ ချိုင့်ထဲ၌တူး၍စမ်းရေတွင်းကိုတွေ့ကြ၏။–

၂၆း၂၀ ဂေရာအမျိုးသားနွားကျောင်းတို့ကလည်း၊ ဤရေသည်ငါတို့ရေဖြစ်၏ဟု၊ ဣဇာက်၏နွားကျောင်းတို့နှင့်လုယက် ပြောဆိုကြ၏။ ထိုသို့အချင်းချင်းလုယက်ကြသောကြောင့်၊ ထိုရေတွင်းကို ဧသက် အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။–

၂၆း၂၁ နောက်တဖန် အခြားသောရေတွင်းကို တူးပြန်ကြ၏။ ထိုရေတွင်းကိုလည်း တဖန် လုကြသောကြောင့်၊ သိတနအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။–

၂၆း၂၂ ထိုအရပ်မှ နေရာပြောင်း၍၊ အခြားသောရေတွင်းကိုတူးကြ၏။ ထိုရေတွင်းကို အဘယ်သူမျှ မလုယက်သောကြောင့်၊ ငါတို့နေစရာအခွင့်ကို ယခု ထာဝရ ဘုရားပေးတော်မူပြီဖြစ်၍၊ ဤပြည်၌ ငါတို့သည် စီးပွါးများကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက်၊ ထိုရေ တွင်းကို ရဟောဘုတ်အမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။

၂၆း၂၃ တဖန် ထိုအရပ်မှ ဗေရရှေဘအရပ်သို့ ပြောင်းလေ၏။–

၂၆း၂၄ ထိုနေ့ညမှာ ထာဝရဘုရားသည် ထင်ရှား၍၊ ငါသည် သင်၏အဘအာဗြဟံ၏ဘုရား ဖြစ်၏။ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည်သင့်ဘက်မှာရှိ၏။ ငါသည် ကောင်း ကြီးပေးမည်။ ငါ၏ကျွန်အာဗြဟံအတွက်၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို ငါများပြားစေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၂၆း၂၅ ထိုအရပ်၌ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ပဌနာပြု၏။ တဲကိုလည်း တည်ဆောက်၍၊ ကျွန်တို့သည် ရေတွင်းကိုတူးကြ၏။

၂၆း၂၆ ထိုအခါ အဘိမလက်မင်းသည်၊ အဆွေတော်အဟုဇတ်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖိကောလတို့ကိုခေါ်၍၊ ဂေရာမြို့မှ ဣဇာက်ရှိရာသို့ သွား၏။–

၂၆း၂၇ ဣဇာက်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုမြင်ပျင်း၍နှင်ထုတ်ပြီးမှ၊ အဘယ်ကြောင့်လာကြသနည်းဟု မေးလျှင်၊ –

၂၆း၂၈ ထိုသူတို့က၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ဘက်မှာရှိတော်မူကြောင်းကို၊ ငါတို့အမှန် သိမြင်သည်ဖြစ်၍၊ –

၂၆း၂၉ ငါတို့သည် သင့်ကိုမထိမခိုက်၊ ကျေးဇူးကိုသာပြု၍၊ ငြိမ်ဝပ်စွာလွှတ်လိုက်သည်နည်းတူ၊ သင်သည်ငါတို့ကို အပြစ်မပြုရဟု၊ ငါတို့တဘက်၊ သင့်တဘက်၊ နှစ်ဘက်သားတို့သည်၊ သစ္စာဂတိထား၍ မိဿဟာယဖွဲ့ကြစို့။ သင်သည် ထာဝရဘုရား ကောင်း ကြီးပေးတော်မူသောသူဖြစ်ပါ၏ ဟုဆိုကြလေသော်၊ –

၂၆း၃၀ ဣဇာက်သည်၊ သူတို့အဘို့ စားသောက်ပွဲကိုလုပ်၍၊ အတူစားသောက်ကြ၏။–

၂၆း၃၁ နံနက်စောစောထ၍၊ အချင်းချင်းတဦးနှင့်တဦးသစ္စာပြုကြပြီးမှ၊ ဣဇာက်သည် သူတို့ကို လွှတ်လိုက်၍၊ သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာသွားရကြ၏။–
၂၆း၃၂ ထိုနေ့၌ပင် ဣဇာက်ကျွန်တို့သည် လာ၍၊ မိမိတို့ တူးသောတွင်း၌ ရေတွေ့ကြောင်းကို ပြောဆိုကြလျှင်၊–
၂၆း၃၃ ထိုရေတွင်းကို ရှေဘာအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ထိုကြောင့် ထိုအရပ်၌ တည်သောမြို့ကို ဗေရရှေဘမြို့ဟု ယနေ့တိုင်အောင် တွင်လေသတည်း။
၂၆း၃၄ ဧသောသည် အသက်လေးဆယ်ရှိသောအခါ၊ ဟိတ္တိအမျိုးသား ဗေရိ၏သမီး ယုဒိတ်၊ ဟိတ္တိအမျိုးသား ဧလုန်၏သမီးဗာရှမတ်တို့နှင့် အိမ်ထောင်လေ၏။–
၂၆း၃၅ ထိုမိန်းမတို့သည် ဣဇာက်နှင့်ရေဗက္က၌ စိတ်နှလုံးပူပန်စရာအကြောင်းဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၂၇)

၂၇း၁ ထိုနောက် ဣဇာက်သည် အို၍မျက်စိမှုန်သဖြင့် မမြင်နိုင်သောအခါ၊ သားအကြီးဧသောကို၊ ငါ့သားဟုခေါ်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟုထူးလေ၏။–
၂၇း၂ အဘကလည်း ယခုငါအိုလှပြီ။ အဘယ်သောအခါ သေရမည်ကို ငါမသိ။–
၂၇း၃ မသေမီ ငါ့ဝိညာဉ်သည် သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ သင်၏လက်နက်တည်းဟူသော လေးနှင့်မြားတောင့်ကို ဆောင်ယူလျက် တောသို့ သွား၍၊ ငါစားစရာဘို့ အမဲကောင်ကိုရအောင် ရှာပြီးလျှင်၊–
၂၇း၄ ငါမြိန်ရှက်တတ်သော အမဲဟင်းလျာကိုချက်၍ ငါ့ထံသို့ ယူခဲ့ပါလော့ဟု ပြောဆို၏။–
၂၇း၅ ထိုသို့ ဣဇာက်သည် သားဧသောအား ပြောဆိုသောစကားကို၊ ရေဗက္ကကြားသည် ဖြစ်၍၊ ဧသောသည် အမဲသားကိုရအောင် တောသို့ အရှာသွားစဉ်တွင်၊–
၂၇း၆ ရေဗက္ကသည် သားယာကုပ်ကိုခေါ်၍၊–
၂၇း၇ သင်၏အဘက၊ ငါမသေမီ ထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော်မှာ သင့်ကို ငါကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ ငါစားစရာဘို့ အမဲသားကိုယူခဲ့၍၊ အမဲဟင်းလျာကို ချက်ပါဟု သင်၏အစ်ကိုဧသောအား ပြောသည်ကို ငါကြားပြီ။–
၂၇း၈ သို့ဖြစ်၍ ငါ့သား၊ ငါမှာထားသမျှသော စကားကို နားထောင်ပါလော့။–
၂၇း၉ ယခုဆိတ်စုရှိရာသို့ သွား၍၊ ကောင်းသောဆိတ်သငယ်နှစ်ကောင်ကို ငါ့ထံသို့ ယူခဲ့ပါလော့။ သင်၏အဘမြိန်ရှက်တတ်သော အမဲဟင်းလျာကို ငါချက်မည်။–
၂၇း၁၀ သင်၏အဘမသေမီ သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ ထိုအစာကို အဘစားစေခြင်းငှါ သင်သည် အဘထံသို့ ပို့ဆောင်ရမည်ဟုဆိုလေ၏။–
၂၇း၁၁ ယာကုပ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်အစ်ကို ဧသောကား အမွေးရှိသောသူ၊ ကျွန်ုပ်ကား ချောမွတ်သောသူ ဖြစ်၏။–
၂၇း၁၂ ကျွန်ုပ်အဘသည် ကျွန်ုပ်ကို စမ်းသပ်ကောင်းစမ်းသပ်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ကျွန်ုပ်ကို လှည့်စားသောသူဟူ၍ ထင်သဖြင့်၊ ကျွန်ုပ်သည် မင်္ဂလာကိုမရဘဲ ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာကိုသာ ခံရလိမ့်မည်ဟု အမိကို ဆိုလေ၏။–
၂၇း၁၃ အမိ ရေဗက္ကကလည်း၊ ငါ့သား၊ သင်ခံရသော ကျိန်ခြင်း အမင်္ဂလာသည် ငါ၌ သင့်ရောက်ပါစေ။ ငါ့စကားကိုနားထောင်၍ ဆိတ်သငယ်တို့ကိုသာ ယူခဲ့ပါဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊–
၂၇း၁၄ သူသည် သွား၍ ဆိတ်သငယ်တို့ကို အမိထံသို့ ယူခဲ့သဖြင့်၊ အမိသည်လည်း အဘမြိန်ရှက်တတ်သော အမဲဟင်းလျာကိုချက်လေ၏။–
၂၇း၁၅ ထိုအခါ ရေဗက္ကသည် အိမ်တွင် မိမိလက်၌ရှိသော သားကြီး ဧသော၏ အဝတ်၊ ကောင်းမွန်သော အဝတ်ကို ယူ၍၊ သားငယ် ယာကုပ်ကို ဝတ်စေလျက်၊–
၂၇း၁၆ ဆိတ်သငယ်၏သားရေကိုလည်း ယူ၍ သူ၏လက်၌၎င်း၊ လည်ပင်းချောသောဘက်၌၎င်း ဆင်ယင်ပြီးလျှင်၊–
၂၇း၁၇ မိမိချက်သောအမဲဟင်းနှင့် မုန့်ကို သားယာကုပ် လက်၌ အပ်ပေး၏။
၂၇း၁၈ ယာကုပ်လည်း အဘထံသို့ သွား၍၊ အဘဟု ခေါ်လေ၏။ အဘကလည်း၊ ငါရှိ၏ငါ့သား။ သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟုမေး၏။–
၂၇း၁၉ ယာကုပ်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်ကား သားအကြီး ဧသောဖြစ်ပါ၏။ အဘမှာထားသည်အတိုင်း ပြုပါပြီ။ ထ၍ ထိုင်ပါ။ အဘ၏ဝိညာဉ်သည် အကျွန်ုပ်ကို ကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်၏အမဲသားကို စားပါလော့ဟု ဆိုလေ၏။–
၂၇း၂၀ အဘဣဇာက်ကလည်း၊ ငါ့သား၊ ဤမျှလောက် လျင်မြန်စွာတွေ့ရသော အကြောင်းကား၊ အဘယ်သို့နည်းဟု သားအား မေးလျှင်၊ အဘ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ ဆောင်ခဲ့တော်မူသောကြောင့်၊ လျင်မြန်စွာ တွေ့ရပါသည်ဟု ပြန်ဆိုလေ၏။–
၂၇း၂၁ ဣဇာက်ကလည်း၊ ငါ့သား၊ သင်သည် ငါ့သားဧသော မှန်သည်မမှန်သည်ကို သိလို၍၊ သင့်ကို ငါစမ်းသပ်စေခြင်းငှါ၊ ငါ့ထံပါးသို့ ချဉ်းကပ်ပါလော့ဟု ဆိုလျှင်၊–
၂၇း၂၂ ယာကုပ်သည် အဘထံပါးသို့ ချဉ်းကပ်၍၊ အဘသည် စမ်းသပ်လျက်၊ အသံကား ယာကုပ်၏အသံ၊ လက်တို့ကား ဧသော၏ လက်ဖြစ်ပေသည် ဟု ဆိုလေ၏။–
၂၇း၂၃ ထိုသို့ သူ၏လက်တို့သည် ဧသော၏လက်ကဲ့သို့ အမွေးပါသောကြောင့်၊ ယာကုပ်ဖြစ်မှန်းကို အဘမရိပ်မိသဖြင့်၊ ကောင်းကြီးပေးလေ၏။–
၂၇း၂၄ သို့ရာတွင် တဖန်ကား၊ သင်သည် ငါ့သား ဧသော စင်စစ်အမှန်ပင် ဖြစ်သလောဟု မေးပြန်လျှင်၊ မှန်ပါသည်ဟု ဆို၏။–
၂၇း၂၅ အဘကလည်း၊ ငါ့ထံပါးသို့ သွင်းခဲ့ပါ။ ငါ့ဝိညာဉ်သည် သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ ငါ့သား၏အမဲသားကို ငါစားအံ့ဟု ဆိုလျှင်၊ ယာကုပ်သည် အဘထံပါးသို့ သွင်း၍၊ အဘ စားလေ၏။ စပျစ်ရည်ကိုလည်း ပေး၍ အဘသောက်လေ၏။–
၂၇း၂၆ ထိုနောက် အဘက၊ ငါ့သား ချဉ်းကပ်၍ ငါ့ကိုနမ်းပါလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ယာကုပ်သည် ချဉ်းကပ်၍ အဘကိုနမ်းလေ၏။–
၂၇း၂၇ အဘဣဇာက်ကလည်း၊ သူ့အဝတ်၏အနံ့ကိုခံ၍ ကြည့်ပါ။ ငါ့သား၏အနံ့သည်၊ ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူသော လယ်၏ အမွှေးအကြိုင် နှင့် တူ၏။–
၂၇း၂၈ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည် မိုဃ်းကောင်းကင်၏နှင်းကို၎င်း၊ မြေကြီး၏ဆီဥကို၎င်း၊ များစွာသောဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်ကို၎င်း၊ သင့်အား ပေးတော် မူစေသတည်း။–
၂၇း၂၉ သူတပါးတို့သည် သင်၌ကျွန်ခံ၍၊ အပြည်ပြည်တို့သည် သင့်ရှေ့မှာ ဦးညွှတ်ရကြစေသတည်း။ သင်သည်သင်၏ညီအစ်ကိုတို့၌အရှင်ဖြစ်၍၊

သင့်အ မိ၏ သားတို့သည် သင့်ရှေ့မှာ ဦးညွှတ်ရကြစေသတည်း။ သင့်ကို ကျိန်ဆဲသောသူအပေါင်းတို့သည် ကျိန်ဆဲခြင်းကိုခံရကြစေသတည်း။ သင့်ကိုကောင်းကြီးပေး သောသူအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးကို ခံရကြစေသတည်းဟု ကောင်းကြီးပေးလေ၏။

၂၇း၃၀ ယာကုပ်သည်၊ အဘဣဇာက်ပေးသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံ၍၊ အဘထံမှ ထွက်သွားသော ခဏခြင်းတွင်၊ အစ်ကို ဧသောသည် မုဆိုးပြုရာမှ ရောက်လာ၏။–

၂၇း၃၁ သူသည်လည်း အမဲဟင်းလျာကို ချက်၍ အဘထံသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ အကျွန်ုပ် အဘ၏ဝိညာဉ်သည်၊ အကျွန်ုပ်ကိုကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ သား၏အမဲသားကို ထ၍ စားပါလော့ဟု ဆိုလေ၏။–

၂၇း၃၂ အဘဣဇာက်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်ကား သားအကြီးဧသောဖြစ်ပါ၏ဟုဆိုလေသော်၊ အဘဣဇာက်သည် အလွန်တုန်လှုပ်၍၊ အဘယ်သူနည်း၊–

၂၇း၃၃ အမဲသားကို ရ၍၊ ငါ့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးသောသူသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ သင်မရောက်မီ ငါသည် အကုန်အစင် စားပြီး၍၊ သူ့ကို ကောင်းကြီးပေးမိပြီ။ သူသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ကေန်အမှန် ခံရလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။–

၂၇း၃၄ အဘဆိုသောစကားကို ဧသောကြားလျှင်၊ အလွန်ပြင်းသောအသံနှင့် သည်းထန်စွာ ငိုကြွေးလျက်၊ အိုအဘ၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း ကောင်းကြီးပေးပါလော့၊ ပေးပါလော့ဟု ဆိုလေသော်။–

၂၇း၃၅ အဘက၊ သင့်ညီသည် လိမ္မာစွာလာ၍၊ သင်၏ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ယူသွားပြီဟုဆိုလေ၏။–

၂၇း၃၆ ဧသောကလည်း၊ သူ့ကို ယာကုပ်ဟူသောအမည်ဖြင့် လျောက်ပတ်စွာမှည့်ပါပြီ မဟုတ်လော။ အကျွန်ုပ်ကို နှစ်ကြိမ်လှည့်စား၍နိုင်ပါပြီ။ သားဦး အရိပ် အရာကို အရင်ယူသွားပါပြီ။ ယခုလည်း တဖန် အကျွန်ုပ်၏ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ယူသွားပါပြီဟူ၍၎င်း၊ အကျွန်ုပ်အဘို့ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာတပါးကိုမျှ မချွင်းပါသလောဟူ၍၎င်း ဆိုလေ၏။–

၂၇း၃၇ ဣဇာက်ကလည်း၊ သူ့ကို သင်၏အရှင် ဖြစ်စေပြီ။ ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို သူ၌ ကျွန်ခံစေပြီ။ ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်နှင့် သူ့ကိုထောက်မပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါ့သား၊ သင်၌ အဘယ်သို့ပြုနိုင်တော့အံ့နည်းဟု၊ ဧသောအား ပြန်ပြောလျှင်၊–

၂၇း၃၈ ဧသောက၊ အိုအဘ၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ တစုံတခုမျှ မရှိပါသလော။ အိုအဘ၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း ကောင်းကြီးပေးပါလော့၊ ပေးပါလော့ဟု အဘအား ပြောဆို လျက်၊ တဖန် အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးလေ၏။–

၂၇း၃၉ အဘ ဣဇာက်ကလည်း၊ ကြည့်ရှုပါ။ သင်၏နေရာသည် မြေကြီး၏ ဆီဥနှင့်၎င်း၊ အထက်မိုဃ်းကောင်းကင်၏ နှင်းနှင့်၎င်း ပြည့်စုံလိမ့်မည်။–

၂၇း၄၀ ထားဖြင့် အသက်ကို မွေးရလိမ့်မည်။ ညီ၌ ကျွန်ခံရလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် အစိုးရသောအခါ၊ သူတင်သော ထမ်းဘိုးကို သင်၏လည်ပင်းမှ ချိုးပယ်လိမ့် မည်ဟု ပြန်၍ ဆိုလေ၏။

၂၇း၄၁ အဘသည် ယာကုပ်အားပေးသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကြောင့်၊ ဧသောသည် ယာကုပ်ကို အငြိုးထား၍၊ ငါ့အဘကြောင့် ညည်းတွားရသော နေ့ရက် ကာလအချိန် နီးပြီ။ ထိုအခါ ငါ့ညီယာကုပ်ကို ငါသတ်မည်ဟု၊ အကြံနှင့် ပြောလေ၏။–

၂၇း၄၂ ထိုသို့ သားကြီး ဧသောပြောသောစကားကို အမိရေဗက္ကကြားလျှင်၊ သားငယ် ယာကုပ်ကိုခေါ်၍၊ သင်၏အစ်ကိုဧသောသည် သင့်ကိုသတ်သဖြင့်၊ သင့် အမှု၌ စိတ်ပြေလိမ့်မည်။–

၂၇း၄၃ ထိုကြောင့်၊ ငါ့သား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ပါ။ ငါ့မောင် လာဗန်နေရာ ခါရန်မြို့သို့ ထ၍ပြေးသွားပါလော့။–

၂၇း၄၄ သင်၏အစ်ကို စိတ်ပြေသည်တိုင်အောင်၊ သူ့ထံမှာ ခဏရှောင်၍ နေပါလော့။–

၂၇း၄၅ သင်၏အစ်ကို စိတ်ပြေ၍၊ သင်သည် သူ၌ ပြုသောအမှုကို သူမေ့လျော့သောအခါ၊ ငါမှာလိုက်၍၊ ထိုအရပ်မှ သင့်ကိုဆောင်ခဲ့စေမည်။ ငါ့သားနှစ် ယောက် လုံးကို တနေ့ခြင်းတွင် အဘယ်ကြောင့် ငါရှုံးရမည်နည်းဟု ဆိုလေ၏။–

၂၇း၄၆ တဖန် ရေဗက္ကသည် ဣဇာက်ထံသို့ သွား၍၊ ကျွန်မသည် ဟေသအမျိုးသမီးတို့ကြောင့်၊ ကိုယ်အသက်ကို ငြီးငွေ့လှ၏။ ဤပြည်သူ သမီးကဲ့သို့သောသူ၊ ဟေသ အမျိုးသမီးနှင့် ယာကုပ် အိမ်ထောင်ဘက်ပြုလျှင်၊ ကျွန်မအသက်ရှင်၍ အဘယ်ကျေးဇူးရှိပါလိမ့်မည်နည်းဟု ပြောဆိုလေ၏။

အခန်းကြီး (၂၈)

၂၈း၁ ထိုအခါ ဣဇာက်သည် ယာကုပ်ကို ခေါ်၍၊ သင်သည် ခါနာန်အမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ဘက်မပြုရ။–

၂၈း၂ အမိ၏အဘ ဗေသွေလအမျိုးသားနေရာ ပါဒနာရံအရပ်သို့ ထ၍ သွားလော့။ သင့်ဦးရီးလာဗန်၏သမီး တစုံတယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ဘက် ပြုလော့။–

၂၈း၃ အနန္တ တန်ခိုးရှင် ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကြီးပေး၍ တိုးပွါးစေသဖြင့်၊ သင်သည် အမျိုးကြီးဖြစ်မည်အကြောင်းနှင့် များပြားစေတော်မူ စေသတည်း။–

၂၈း၄ အထက်က အာဗြဟံအား ပေးတော်မူ၍၊ သင်ယခုဧည့်သည်ဖြစ်လျက်နေသော ဤပြည်ကို၊ သင်အမွေခံရမည်အကြောင်း၊ သင့်အား၎င်း၊ သင်၏ အမျိုးအနွယ်အား၎င်း၊ အာဗြဟံ၏ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ပေးတော်မူစေသတည်းဟု ကောင်းကြီးပေးလျက် မှာထား၍ လွှတ်လိုက်လေ၏။–

၂၈း၅ ထိုသို့ ယာကုပ်နှင့်ဧသော၏အမိ၊ ရေဗက္က၏မောင်၊ ရှုရိလူ ဗေသွေလသား လာဗန်နေရာ ပါဒနာရံပြည်သို့ ယာကုပ်သွားလေ၏။

၂၈း၆ ထိုသို့ ဣဇာက်သည်ယာကုပ်ကိုကောင်းကြီးပေး၍၊ ပါဒနာရံပြည်၌အိမ်ထောင်ဘက် ပြုစေခြင်းငှါ လွှတ်လိုက်သောအကြောင်းကို၎င်း၊ ခါနာန် အမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ဘက်မပြုရဟု၊ ကောင်းကြီးပေးသောအခါ မှာထားကြောင်းကို၎င်း၊–

၂၈း၇ ယာကုပ်သည် မိဘစကားကိုနားထောင်၍၊ ပါဒနာရံပြည်သို့ သွားကြောင်းကို၎င်း၊–

၂၈း၈ ခါနာန်အမျိုးသမီးတို့ကို အဘဣဇာက် မနှစ်သက်ကြောင်းကို၎င်း၊ ဧသောသိမြင်လျှင်၊–

၂၈း၉ ဣရှမေလထံသို့ သွား၍၊ အထက်မယားတို့မှတပါး၊ အာဗြဟံသား ဣရှမေလသမီး၊ နဗာယုတ်နှမ၊ မဟာလတ်နှင့် တဖန် အိမ်ထောင်ဘက် ပြုပြန်လေ၏။

၂၈း၁၀ ယာကုပ်သည် ဗေရရှေဘရွာမှ ထွက်၍၊ ခါရန်ပြည်သို့ ခရီးသွားစဉ်တွင်၊–

၂၈း၁၁ တစုံတခုသောအရပ်သို့ရောက်၍၊ မိုဃ်းချုပ်သောကြောင့်၊ ညဉ့်ကိုလွန်စေမည်အကြံရှိသည်နှင့်၊ ထိုအရပ်၌ ကျောက်ကို ယူ၍ ခေါင်းအုံးဘို့ ထားပြီးလျှင် အိပ်လေ၏။–

၂၈း၁၂ မြင်ရသောအိပ်မက်ဟူမူကား၊ မြေကြီးပေါ်၌ လှေကားထောင်လျက် အဖျားသည် မိုဃ်းကောင်းကင် တိုင်အောင်မှီ၏။ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင် တမန် တို့သည်၊ ထိုလှေကားဖြင့် ဆင်းလျက် တက်လျက် ရှိကြ၏။–

၂၈း၁၃ ထာဝရဘုရားသည် လှေကားထက်၌ရပ်တော်မူလျက်၊ ငါသည်သင်၏အဘအာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရားတည်းဟူသော ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်အိပ်သောမြေကို သင်နှင့်သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်။–

၂၈း၁၄ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် မြေမှုန့်ကဲ့သို့ များပြားလိမ့်မည်။ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ လေးမျက်နှာ အရပ်တို့သို့ နှံ့ပြားကြလိမ့်မည်။ သင်နှင့် သင်၏ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် လူမျိုးအပေါင်း တို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြလိမ့်မည်။–

၂၈း၁၅ ငါသည် သင့်ဘက်မှာရှိ၏။ သင်သွားလေရာရာ၌ ငါစောင့်မမည်။ ဤပြည်သို့တဖန် ဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ ဂတိထားသည်အတိုင်း မပြည့်စုံမှီ၊ သင့်ကိုငါမစွန့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၈း၁၆ ယာကုပ်သည် အိပ်ပျော်ရာမှ နိုးလျှင်၊ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် ဤအရပ်၌ ရှိတော်မူ၏။ ရှိတော်မူကြောင်းကို ငါမသိ။–

၂၈း၁၇ ဤအရပ်ကား၊ အဘယ်မျှလောက် ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်သည်တကား။ ဤအရပ်ကား၊ အခြားမဟုတ်၊ ဘုရားသခင်၏ဘုံဗိမာန်၊ ကောင်းကင် တံခါးဝဖြစ် သည်တကားဟု၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်၍ ဆို၏။

၂၈း၁၈ နံနက်စောစော ယာကုပ်သည်ထ၍၊ ခေါင်းအုံးသောကျောက်ကိုယူသဖြင့်၊ မှတ်တိုင်ဖြစ်စေ လျက်ထူထောင် ပြီးလျှင်၊ ကျောက်ထိပ်ဖျား အပေါ်၌ဆီကို လောင်းလေ၏။–

၂၈း၁၉ ထိုအရပ်ကိုလည်း၊ ဗေသလအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ထိုမြို့၏အမည်ဟောင်းကား၊ ဥလံလုဇဟူသတည်း။–

၂၈း၂၀ ထိုအခါ ယာကုပ်က၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ဘက်၌ရှိလျက်၊ ငါယခုသွားရာလမ်းမှာ၊ ငါ့ကိုစောင့်မ၍ စားစရာအစား၊ ဝတ်စရာအဝတ်ကို ပေးသနားတော်မူလျှင်၄င်း၊ –

၂၈း၂၁ ငါသည် တဖန် အဘ၏အိမ်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်ရောက်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူလျှင်၄င်း၊ မှတ်တိုင်ပြု၍ ငါထူထောင်သော ဤကျောက်သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်ဖြစ်ရမည်။–

၂၈း၂၂ ပေးသနားတော်မူသမျှတို့ကို ဆယ်ဘို့တဘို့ ပူဇော်ပါမည်ဟူ၍ သစ္စာပြုလေ၏။

အခန်းကြီး (၂၉)

၂၉း၁ တဖန် ယာကုပ်သည် ခရီးသွား၍၊ အရှေ့ပြည်သားတို့နေရာအရပ်သို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊ –

၂၉း၂ မြော်ကြည့်၍ တောစဉ်၌ ရေတွင်းတခုကိုမြင်၏။ ထိုတွင်းရေဖြင့် သိုးစုများကို တိုက်တတ်သည်ဖြစ်၍၊ တွင်းနားမှာ သိုးစုသုံးစုအိပ်လျက်ရှိ၏။ ရေတွင်းဝပေါ်မှာ ကြီးစွာသော ကျောက်ရှိ၏။–

၂၉း၃ သိုးထိန်းအပေါင်းတို့သည် ထိုအရပ်၌ စုဝေးသောအခါ၊ ရေတွင်းဝ၌ ဖုံးအုပ်သော ကျောက်ကို လှိမ့်လှန်၍၊ သိုးများကို ရေတိုက်ပြီးလျှင်၊ ထိုကျောက်ကို မိမိနေရာ ရေတွင်းဝပေါ်မှာ တဖန် တင်ထားလေ့ရှိ၏။–

၂၉း၄ ယာကုပ်ကလည်း၊ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အဘယ်အရပ်က လာကြသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ငါတို့သည် ခါရန်မြို့က လာကြသည်ဟု ပြောဆိုလေ၏။–

၂၉း၅ တဖန် ယာကုပ်က၊ နာခေါ်သား လာဗန်ကိုသိသလောဟုမေးလျှင်၊ သိ၏ဟုပြန်ဆိုသော်၊ –

၂၉း၆ သူသည် မာပါ၏လောဟု တဖန် မေးပြန်လျှင်၊ မာပါ၏။ သူ၏သမီးရာခေလသည် သိုးများနှင့်တကွ လာလိမ့်မည်ဟုဆိုကြလေ၏။–

၂၉း၇ ယာကုပ်ကလည်း၊ နေ့အချိန် အလွန်များစွာရှိသေး၏။ သိုးတို့ကိုစုဝေးရာအချိန် မဟုတ်သေး။ ရေတိုက်ပြီးလျှင်၊ သွား၍ထိန်းကြဦးလော့ဟုဆိုလေ၏။–

၂၉း၈ သူတို့ကလည်း၊ သိုးထိန်းအပေါင်းစုဝေး၍၊ ရေတွင်းဝ၌ဖုံးအုပ်သောကျောက်ကိုလှိမ့်လှန်ပြီးမှသာ၊ သိုးတို့ကို ရေတိုက်ရ၏။ သို့မဟုတ်၊ မတိုက်ရဟု ပြန်ဆိုကြ၏။–

၂၉း၉ ထိုသို့ တဦးနှင့်တဦး နှုတ်ဆက်ကြစဉ်တွင်၊ ရာခေလသည်၊ မိမိအဘ၏သိုးတို့ကို ထိန်းရသည်ဖြစ်၍၊ သိုးတို့ကို ဆောင်လျက် လာ၏။–

၂၉း၁၀ ယာကုပ်သည်၊ မိမိဦးရီးလာဗန်၏သမီး ရာခေလနှင့် ဦးရီးလာဗန်၏သိုးတို့ကို မြင်သောအခါ၊ အနီးသို့ ချဉ်း၍၊ ရေတွင်း၌ဖုံးအုပ်သောကျောက်ကို လှိမ့်လှန် ပြီးလျှင်၊ ဦးရီးလာဗန်၏သိုးတို့ကို ရေတိုက်လေ၏။–

၂၉း၁၁ ထိုနောက်၊ ယာကုပ်သည် ရာခေလကိုနမ်း၍၊ ကျယ်သောအသံနှင့်ငိုလေ၏။–

၂၉း၁၂ မိမိသည် ရာခေလအဘ၏တူ၊ ရေဗက္က၏သားဖြစ်ကြောင်းကို ကြားပြောလျှင်၊ ရာခေလသည် ပြေး၍ မိမိအဘအား ပြန်ကြားလေ၏။–

၂၉း၁၃ လာဗန်သည် မိမိတူ ယာကုပ်၏သိတင်းစကားကို ကြားသောအခါ၊ ကြိုဆိုခြင်းငှါ အလျင်အမြန် သွား၍၊ ပိုက်ဘက်နမ်းရှုတ်လျက်၊ မိမိအိမ်သို့ ဆောင်သွား လေ၏။ ယာကုပ်သည်လည်း မိမိအမှုအရာရှိသမျှကို ကြားပြောလျှင်၊ –

၂၉း၁၄ လာဗန်က၊ အကယ်စင်စစ် သင်သည် ငါ့အရိုးအသားပင်ဖြစ်၏ဟု ဆိုလေ၏။

၂၉း၁၅ ယာကုပ်သည် တလခန့်မျှနေပြီးမှ၊ လာဗန်က၊ သင်သည် ငါ့တူဖြစ်သောကြောင့်၊ အကျိုးမဲ့ ကျွန်ခံရပါမည်လော။ ခံလိုသောအခကို ငါ့အားပြောလော့ဟု ဆိုလေ၏။–

၂၉း၁၆ ထိုအခါ လာဗန်၌သမီးနှစ်ယောက်ရှိ၏။ အကြီးကား၊ လေအာအမည်ရှိ၏။ အငယ်ကား၊ ရာခေလအမည်ရှိ၏။–

၂၉း၁၇ လေအာကား၊ မျက်စိနုညံ့၏။ ရာခေလကား၊ ပုံပြင်ယဉ်ကျေး၍ အသွေးအဆင်းလည်း လှ၏။–

၂၉း၁၈ ယာကုပ်သည် ရာခေလကိုချစ်သောကြောင့်၊ လာဗန်အား၊ ဦးမင်းသမီးအငယ် ရာခေလကိုရခြင်းငှါ၊ ခုနစ်နှစ် အစေခံပါမည်ဟုဆိုလျှင်၊ –

၂၉း၁၉ လာဗန်က၊ အခြားသောသူအား ပေးစားသည်ထက်၊ သင့်အား ပေးစားသော် သာ၍ကောင်း၏။ ငါနှင့်အတူနေလော့ဟုဆို၏။–

၂၉း၂၀ ယာကုပ်သည်လည်း၊ ရာခေလကိုရခြင်းငှါ ခုနစ်နှစ်အစေခံလေ၏။ ရာခေလကိုချစ်သောကြောင့်၊ ခုနစ်နှစ်ကိုနည်းသောနေ့ရက်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်သတည်း။

၂၉း၂၁ ယာကုပ်ကလည်း၊ ချိန်းချက်သောအချိန်စေ့ပါပြီ။ ကျွန်ုပ်သည် မယားနှင့်ဆက်ဆံဘို့ရာ ပေးစားပါဟု လာဗန်အား ဆိုလျှင်၊–
၂၉း၂၂ လာဗန်သည် ထိုအရပ်၌နေသောသူအပေါင်းတို့ကို စည်းဝေးစေ၍ ပွဲလုပ်လေ၏။–
၂၉း၂၃ ညဦးအချိန်ရောက်မှ၊ ဇိလပအမည်ရှိသော ကျွန်မကို သမီးလေအာ၌ လက်ဖွဲ့လျက်၊
၂၉း၂၄ ထိုသမီးကိုဆောင်သွင်း၍၊ ယာကုပ်သည် သူနှင့်ဆက်ဆံလေ၏။–
၂၉း၂၅ နံနက်အချိန်ရောက်မှ ယာကုပ်သည်ကြည့်ရှုသောအခါ၊ လေအာဖြစ်ကြောင်းကိုသိမြင်လျှင်၊ လာဗန်ထံသို့သွား၍ ကျွန်ုပ်၌ပြုသောအမှုကား၊ အဘယ်သို့နည်း။ ကျွန်ုပ်သည် ရာခေလကိုရခြင်းငှါ အစေခံရပြီမဟုတ်လော။ ကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့် လှည့်စားရသနည်းဟုဆိုသော်၊–
၂၉း၂၆ လာဗန်က၊ ငါတို့ပြည်၌ သမီးအကြီးကို မပေးစားမှီ၊ အငယ်ကိုမပေးစားရ။–
၂၉း၂၇ ခုနစ်ရက်စေ့အောင် ငံ့ဦးလော့။ နောက်တဖန် ခုနစ်နှစ်အစေခံရသည်အတွက်၊ရာခေလကိုလည်း သင့်အား ပေးစားဦးမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊–
၂၉း၂၈ ယာကုပ်ဝန်ခံ၍ ခုနစ်ရက်စေ့ပြီးမှ၊ လာဗန်သည် ဗိလဟာ အမည်ရှိသော ကျွန်မကို
၂၉း၂၉ လက်ဖွဲ့လျက်၊ သမီးရာခေလကို ပေးစားလေ၏။–
၂၉း၃၀ ယာကုပ်သည် ရာခေလနှင့် ဆက်ဆံ၍၊ လေအာကိုချစ်သည်ထက် သာ၍ချစ်၏။ လာဗန်ထံမှာ တဖန် ခုနစ်နှစ် အစေခံလေ၏။
၂၉း၃၁ လေအာသည်အမုန်းခံရသည်ကို ထာဝရဘုရားသိမြင်၍၊ သားဘွားရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ရာခေလမူကား မြုံ၏။–
၂၉း၃၂ လေအာသည် ပဋိသန္ဓေယူသဖြင့်၊ သားကိုဘွားမြင်၍ ရုဗင်အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ဆင်းရဲခံခြင်းကိုအမှန် ကြည့်မြင်တော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ယခု ငါ့လင်သည် ငါ့ကိုချစ်လိမ့်မည်ဟုဆိုသတည်း။–
၂၉း၃၃ တဖန် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ သားကိုဘွားမြင်သော်၊ ငါသည်အမုန်းခံရကြောင်းကို ထာဝရဘုရား ကြားသောကြောင့်၊ ဤသားကိုလည်း ပေးသနားတော်မူပြီဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ထိုသားကို ရှိမောင်အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။–
၂၉း၃၄ တဖန် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ သားကိုဘွားမြင်သော်၊ ငါ့လင်အား သားသုံးယောက်ကို ငါဘွားမြင်သောကြောင့်၊ ယခုတခါ သူသည် ငါနှင့်ပေါင်းဘော်လိမ့်မည် ဟုဆို၍၊ ထိုသားကို လေဝိအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။–
၂၉း၃၅ တဖန် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ သားကိုဘွားမြင်သော်၊ ထာဝရဘုရားကို ယခုငါချီးမွမ်းမည်ဟုဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသားကို ယုဒအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ ထိုနောက်၊ သားပြတ်၍ မဘွားဘဲနေ၏။

အခန်းကြီး (၃၀)

၃၀း၁ ရာခေလသည် ယာကုပ်အားသားမဘွားကြောင်းကိုမိမိသိမြင်သောအခါ၊ အစ်မကိုငြူစူသောစိတ်ရှိ၍၊ ငါ့အားသားကိုပေးပါ။ သို့မဟုတ် ငါသေတော့ အံ့ဟု ယာကုပ်ကိုဆိုလေ၏။–
၃၀း၂ ယာကုပ်ကလည်း၊ ငါသည် သင့်အား သားဘွားသောအခွင့်ကိုပေးတော်မမူသော ဘုရားသခင်ကိုယ်စားတော်ဖြစ်သလောဟု၊ ရာခေလကို အမျက်ထွက်၍ ပြန်ဆို၏။–
၃၀း၃ ရာခေလကလည်း၊ အကျွန်ုပ်၌ ကျွန်မ ဗိလဟာရှိပါ၏။ သူ့ထံသို့ဝင်ပါ။ သူသည် အကျွန်ုပ်ဒူးပေါ်မှာ သားဘွား၍၊ သူ့အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် တည်ဆောက် ခြင်းရှိပါလိမ့်မည်ဟုဆိုလျက်၊–
၃၀း၄ ကျွန်မဗိလဟာကို ယာကုပ်၏မယားဖြစ်စေခြင်းငှါ အပ်၍၊ သူ့ထံသို့ ယာကုပ် ဝင်လေ၏။–
၃၀း၅ ဗိလဟာသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍၊ ယာကုပ်အား သားကိုဘွားမြင်သည်ရှိသော်၊–
၃၀း၆ ရာခေလက၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ဘက်၌တရားစီရင်တော်မူပြီ။ ငါ့စကားကိုကြား၍ သားကိုပေးသနားတော်မူပြီဟုဆိုသည်နှင့်အညီ၊ ထိုသားကို ဒန်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။–
၃၀း၇ တဖန် ရာခေလ၏ကျွန်မ ဗိလဟာသည် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍၊ ယာကုပ်အား နှစ်ကြိမ်မြောက်သောသားကို ဘွားမြင်သည်ရှိသော်၊–
၃၀း၈ ရာခေလက၊ ငါသည် ငါ့အစ်မနှင့်ကျပ်ကျပ်လုံးထွေး၍နိုင်ခဲ့ပြီဟုဆို၍၊ ထိုသားကို နဿလိအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
၃၀း၉ လေအာသည် သားပြတ်၍ မဘွားဘဲနေကြောင်းကို မိမိသိမြင်သောအခါ၊ မိမိကျွန်မ ဇိလပကိုယူ၍၊ ယာကုပ်၏မယားဖြစ်စေခြင်းငှါ အပ်လေ၏။–
၃၀း၁၀ လေအာ၏ကျွန်မ ဇိလပသည်လည်း ယာကုပ်အား သားကိုဘွားမြင်သည်ရှိသော်၊–
၃၀း၁၁ လေအာက၊ ကောင်းကျိုးလာသည်ဟုဆို၍၊ ထိုသားကို ဂဒ်အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။–
၃၀း၁၂ တဖန် လေအာ၏ကျွန်မဇိလပသည် ယာကုပ်အား နှစ်ကြိမ်မြောက်သော သားကို ဘွားမြင်သည်ရှိသော်၊–
၃၀း၁၃ လေအာက၊ ငါ၌မင်္ဂလာရှိ၏။ လူသမီးတို့သည် ငါ့ကို မင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍ခေါ်ကြလိမ့်မည်ဟုဆိုသဖြင့်၊ ထိုသားကို အာရှာအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
၃၀း၁၄ ထိုနောက်၊ ဂျုံစပါးကိုစုသိမ်းသောအချိန်ကာလ၌၊ ရုဗင်သည်လယ်ပြင်သို့ထွက်သွားပြီးလျှင်၊ အနုဆေးသီးကိုတွေ့၍၊ မိမိအမိလေအာ ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ လေ၏။ ရာခေလကလည်း၊ သင်၏သားရခဲ့သောအနုဆေးသီးအချို့ကို ပေးပါလော့ဟု၊ လေအာကို တောင်းလျှင်၊–
၃၀း၁၅ လေအာက၊သင်သည်ငါ့လင်ကိုယူ၍ အတွက်မရှိထင်သလော။ ငါ့သား၏အနုဆေးသီးကိုလည်း ယူချင်သေးသည်တကားဟု ဆိုလေသော်၊ ရာခေလက၊ သို့ ဖြစ်လျှင်၊ သင့်သား၏အနုဆေးသီးအတွက်၊ လင်သည် ယနေ့ညဉ့်တွင် သင်နှင့်အိပ်ရမည်ဟု ဆို ၏။–
၃၀း၁၆ ညဦးအချိန်၌၊ လယ်ပြင်မှ ယာကုပ်လာသောအခါ၊ လေအာသည် ခရီးဦးကြိုပြုခြင်း ငှါသွား၍၊ သင်သည် အကျွန်ုပ်ထံသို့ဝင်ရမည်။ အကျွန်ုပ်၏ သားရခဲ့ သောအနုဆေး သီးနှင့် သင့်ကို အကျွန်ုပ်ငှါးသည်မှန်ပါ၏ဟုဆိုသဖြင့်၊ ထိုနေ့ညဉ့်တွင် သူနှင့်အိပ်ရလေ၏။–
၃၀း၁၇ လေအာစကားကို ဘုရားသခင် နားထောင်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍၊ ယာကုပ်အား ပဉ္စမသားကို ဘွားမြင်လေသော်၊–
၃၀း၁၈ ငါ့ကျွန်မကိုငါ့လင်အားပေးသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့အားအခကိုပေးတော်မူပြီဟုဆို၍၊ ထိုသားကိုဣသခါအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။–
၃၀း၁၉ တဖန် လေအာသည် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍၊ ယာကုပ်အား ဆဋ္ဌမသားကိုဘွားမြင်လေသော်၊–
၃၀း၂၀ ဘုရားသခင်သည်၊ ကောင်းသောလက်ဖွဲ့ကို ပေးသနားတော်မူပြီ။ ငါ့လင်အား သားခြောက်ယောက်ကို ဘွားမြင်သောကြောင့်၊ ယခု ငါနှင့်အမြဲနေ လိမ့်မည်ဟုဆို၍၊ ထိုသားကို ဇာဗုလုန်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။–

၃၀း၂၁ ထိုနောက်မှ သမီးကိုဘွား၍ ဒိနအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
၃၀း၂၂ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် ရာခေလကိုအောက်မေ့တော်မူ၏။ သူ၏စကားကို နားထောင်၍၊ သားဘွားသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူသဖြင့်၊ –
၃၀း၂၃ သူသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားကို ဘွားမြင်လျှင်၊ ငါ၏ရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်းအကြောင်းကို ဘုရားသခင်သည် ပယ်တော်မူပြီဟူ၍၄င်း၊ –
၃၀း၂၄ ထာဝရဘုရားသည် အခြားသောသားကို ထပ်၍ ပေးတော်မူပါစေသောဟူ၍၄င်း ဆိုလျက်၊ ထိုသားကို ယောသပ်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
၃၀း၂၅ ရာခေလသည်ယောသပ်ကိုဘွားမြင်ပြီးသောနောက်၊ ယာကုပ်က၊အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နေရင်းပြည်သို့ သွားမည့်အကြောင်း အကျွန်ုပ်ကို လွှတ်ပါလော့။ –
၃၀း၂၆ ကျွန်ုပ်သည် အစေခံ၍ရသောမယားနှင့်သားတို့ကိုဆောင်ယူ၍၊ သွားရသောအခွင့်ကို ပေးပါလော့။ ကျွန်ုပ် အစေခံသည်အကြောင်းကို အဘ သိပါသည်ဟု လာဗန်အားဆိုလျှင်၊ –
၃၀း၂၇ လာဗန်က၊သင်၏စိတ်နှင့်တွေ့ပါစေ။ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏အကြောင်းကြောင့် ငါ့အား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်ကို ငါရိပ်မိပြီ။ –
၃၀း၂၈ ငါပေးရမည့်အခကို ပြောပါ၊ ငါပေးမည်ဟုဆိုလေသော်၊ –
၃၀း၂၉ ကျွန်ုပ်သည်အဘ၌အဘယ်သို့အစေခံသည်ကို၄င်း၊ အဘ၏တိရစ္ဆာန်တို့သည် ကျွန်ုပ်၌ အဘယ်သို့ရှိနေသည်ကို၄င်း အဘသိပါ၏။ –
၃၀း၃၀ အထက်က အဘ၏ဥစ္စာသည်နည်းလှ၏။ ယခုတိုးပွါး၍ များပြားလျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်သွားလာလုပ်ကိုင်သောအားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် အဘ အားကောင်း ကြီးပေးတော်မူပြီ။ ယခုမှာ၊ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို အဘယ်သောအခါ ကျွန်ုပ် ပြုစုရပါအံ့နည်းဟုဆိုလေ၏။ –
၃၀း၃၁ လာဗန်ကလည်း၊ အဘယ်အခကို ပေးရမည်နည်းဟုမေးပြန်လျှင်၊ ယာကုပ်က၊ ဘာကိုမျှ မပေးပါနှင့်။ ကျွန်ုပ်၌ကျေးဇူးတခုပြုလိုလျှင်။ အဘ၏ သိုးစု၊ ဆိတ်စု ကို တဖန် ကျွေးမွေးစောင့်ထိန်းပါဦးမည်။ –
၃၀း၃၂ ယနေ့သိုးစု၊ ဆိတ်စု တရှောက်လုံးကို ကျွန်ုပ်သွား၍၊ ပြောက်ကျားသောဆိတ်များ၊ ညိုသောသိုးများ ရှိသမျှတို့ကို ရွေးနုတ်ခွဲထားပါမည်။ နောက်မှ ပြောက်ကျားသော ဆိတ်၊ ညိုသောသိုးတို့သည် ကျွန်ုပ်၏အခဖြစ်စေလော့။ –
၃၀း၃၃ သို့ဖြစ်၍၊ နောင်ကာလ၌ ကျွန်ုပ်၏အခသည်၊ အဘရှေ့သို့ရောက်သောအခါ၊ ကျွန်ုပ်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်ကိုစောင့်ရှောက်ပါလိမ့်မည်။ မပြောက်မ ကျားသောဆိတ်၊ မညိုသောသိုးရှိသမျှတို့ကို၊ ကျွန်ုပ်ခိုးသောအကောင်ဟူ၍မှတ်စေလော့ဟုဆိုလေ၏။ –
၃၀း၃၄ လာဗန်ကလည်း၊ သင်ပြောတိုင်း ဖြစ်စေလော့ဟုဝန်ခံ၍၊ ထိုနေ့၌ပင်၊ ပြောက်ကျားသောဆိတ်ထီး၊ ပြောက်ကျားသောဆိတ်မ၊ –
၃၀း၃၅ အဖြူပါသောဆိတ်ရှိသမျှတို့နှင့်၊ အဆင်းညိုသောသိုးရှိသမျှတို့ကို ရွေး၍၊ မိမိသားတို့လက်သို့ အပ်ပေးလေ၏။ –
၃၀း၃၆ ကိုယ်နေရာအရပ်နှင့်၊ ယာကုပ်နေရာအရပ်ကို သုံးရက်ခရီးကွာစေခြင်းငှါ စီရင်သေး၏။ ယာကုပ်သည် ကြွင်းသောလာဗန်၏သိုးဆိတ်များကို ထိန်းလျက် နေရလေ၏။
၃၀း၃၇ ထိုအခါ ယာကုပ်သည်၊စိမ်းသောလိဗနာပင်၊ လုဇပင်၊ အာရမုန်ပင်တို့၏ အခက်တံဖျာများကိုယူ၍၊ အဖြူ အစိမ်း၊ အတန့်တန့်ပေါ်အောင် အခွံကို လှီးခွါပြီးလျှင်၊ –
၃၀း၃၈ ရေသောက်လာသော သိုး၊ဆိတ် အထီးအမ ရှက်တင်စေမည်အကြံရှိ၍၊ ရေသောက် လာသောအခါ၊ အခွံခွါပြီးသော တံဖျာတို့ကို ရေသောက် ကျင်း၊ သောက်ခွက်တို့၌ သိုးဆိတ်တို့ရှေ့မှာ စိုက်ထားလေ၏။ –
၃၀း၃၉ သိုးဆိတ်တို့သည် တံဖျာများရှေ့မှာ ရှက်တင်၍၊ အပြောက်အကျား စသည်တို့ကို ဘွားကြ၏။ –
၃၀း၄၀ ယာကုပ်သည် သိုး၊ဆိတ်သငယ်တို့ကိုလည်း ခွဲထား၍၊ လာဗန်၏သိုးစု၊ ဆိတ်စုတွင် အဆင်းပြောက်ကျားသော အကောင်၊ အဆင်း ညိုသောအကောင် ရှိသမျှတို့ရှေ့မှာ သိုးဆိတ်များကို မျက်နှာပြုစေ၏။ မိမိတိရစ္ဆာန်များနှင့် လာဗန်၏တိရစ္ဆာန်များကို လည်း မရောမနှောစေဘဲ၊ တစုစီ ခွဲထားလေ၏။ –
၃၀း၄၁ အားကြီးသောအကောင်တို့သည် ရှက်တင်သောအခါ၊ တံဖျာတို့တွင် ရှက်တင်စေခြင်းငှါ၊ ယာကုပ်သည် တံဖျာများကို ရေကျင်း၌၊ သူတို့ မျက်မှောက်တွင် ထားတတ်၏။ –
၃၀း၄၂ အားနည်းသောအကောင်တို့ရှေ့မှာ တံဖျာတို့ကို မပြမထား။ ထိုကြောင့် အားနည်းသောအကောင်တို့သည် လာဗန်၏ဥစ္စာ ဖြစ်လေ၏။ အားကြီးသော အကောင်တို့မူကား၊ ယာကုပ်၏ဥစ္စာဖြစ်လေ၏။ –
၃၀း၄၃ ထိုသို့ ယာကုပ်၌ စည်းစိမ်တိုးပွါး၍၊ သိုး၊ ဆိတ်၊ ကျွန်ယောက်ျား ကျွန်မိန်းမ၊ ကုလားအုပ်၊ မြည်းအများရှိကြ၏။

အခန်းကြီး (၃၁)

၃၁း၁ ထိုအခါ လာဗန်သားတို့က၊ ငါတို့ဘခင်၏ဥစ္စာရှိသမျှကို ယာကုပ်သည်ယူသွားလေပြီတကား၊ ငါတို့အဘ၏ဥစ္စာအားဖြင့်၊ သူ၌ဤမည်သောစည်းစိမ်ရှိသမျှသည် ဖြစ်လေပြီဟု ဆိုကြသည်ကို ယာကုပ်ကြား၍၊ –
၃၁း၂ လာဗန်၏မျက်နှာကိုကြည့်သောအခါ၊ ရှေ့ကကဲ့သို့မဟုတ်၊ ခြားနားသည်ကိုသိမြင်၏။ –
၃၁း၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်၏ဘိုးဘ နေသောပြည်၊ သင်၏အမျိုးသားချင်းထံသို့ ပြန်သွားလော့။ ငါသည် သင့်ဘက်၌ရှိနေမည်ဟုယာကုပ်အား မိန့်တော်မူ၏။ –
၃၁း၄ ယာကုပ်သည် လူကိုစေလွှတ်၍၊ ရာခေလနှင့် လေအာကို၊ သိုးစုရှိရာတောသို့ခေါ်ပြီးလျှင်၊ –
၃၁း၅ သင်တို့အဘ၏ မျက်နှာသည် ငါ၌ရှေ့ကကဲ့သို့မဟုတ်၊ ခြားနားသည်ကို ငါသိမြင်၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါ့အဘ၏ ဘုရားသခင်သည်၊ ငါ့ဘက်၌ ရှိတော်မူ၏။ –
၃၁း၆ သင်တို့အဘ၏အမှုကို၊ ငါတတ်နိုင်သမျှအတိုင်း၊ ငါစောင့်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ –
၃၁း၇ သင်တို့အဘသည်လည်း ငါ့ကိုလှည့်စား၍၊ ငါရထိုက်သောအခကိုဆယ်ကြိမ်လဲခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် အခွင့်ပေးတော် မမူ။ –
၃၁း၈ သူက၊ ပြောက်သောအကောင်တို့သည်၊ သင်၏အခဖြစ်စေဟုဆိုလျှင်၊ သိုး၊ ဆိတ်ရှိသမျှတို့သည်၊ ပြောက်သောအကောင်တို့ကို မွေးကြ၏။ ကျားသောအ ကောင်တို့သည်၊ သင်၏အခဖြစ်စေဟုဆိုလျှင်၊ သိုး၊ ဆိတ်ရှိသမျှတို့သည်၊ ကျားသောအကောင်တို့ကို မွေးကြ၏။ –

၃၁း၉ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည်၊ သင်တို့အဘ၏တိရစ္ဆာန်တို့ကိုနှုတ်၍ ငါ့အား ပေးတော်မူပြီ။–

၃၁း၁၀ ထိုတိရစ္ဆာန်များတို့သည်၊ ရုက်တင်ကြသောအခါ၊ ငါမြော်ကြည့်၍၊ တိရစ္ဆာန်မတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သောတိရစ္ဆာန်အထီးတို့သည်၊ အပြောက်အကျားမှစ၍၊ အထွေထွေသောအဆင်းရှိကြောင်းကို အိပ်မက်၌ ငါမြင်ရ၏။–

၃၁း၁၁ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ယာကုပ်ဟု အိပ်မက်၌ ငါ့ကိုခေါ်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟုငါထူး၏။–

၃၁း၁၂ သူကလည်း၊ မြော်၍ကြည့်လော့၊ တိရစ္ဆာန်မနှင့် ပေါင်းဘော်သောတိရစ္ဆာန်အထီးရှိသမျှတို့သည်၊ အပြောက်အကျားမှစ၍၊ အထွေထွေသောအဆင်းရှိကြ ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၌လာဗန်ပြုသမျှတို့ကို ငါမြင်၏။–

၃၁း၁၃ ငါကား၊ သင်သည်မှတ်တိုင်ကိုဆီလောင်း၍၊ ငါ၌သစ္စာပြုရာ ဗေသလအရပ်၏ဘုရားဖြစ်၏။ ယခုထ၍ ဤအရပ်မှထွက်သဖြင့်၊ အမျိုးသားချင်းတို့နေသော ပြည်သို့ ပြန်သွားလော့ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏ဟု ယာကုပ်သည် ကြားပြောပြီးလျှင်၊–

၃၁း၁၄ ရာခေလနှင့် လေအာတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်အဘ၏ အိမ်နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အဘယ်သို့အမွေခံရသေးသနည်း။–

၃၁း၁၅ သူသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို တကျွန်းတနိုင်ငံသားကဲ့သို့ မှတ်တတ်သည်မဟုတ်လော။ ကျွန်ုပ်တို့ကို ရောင်းစားခဲ့ပြီတကား။–

၃၁း၁၆ ကျွန်ုပ်တို့အဘမှ ဘုရားသခင် ရုပ်သိမ်းတော်မူသော စည်းစိမ်ရှိသမျှသည် ငါတို့ဥစ္စာ၊ ငါတို့သားသမီးများဥစ္စာဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်မှာထားတော် မူသည်အတိုင်း ယခုတွင် ပြုပါလော့ဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၃၁း၁၇ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် ထ၍၊ မိမိသားမယားတို့ကို ကုလားအုပ်ပေါ်မှာ စီးစေ၏။–

၃၁း၁၈ မိမိတိရစ္ဆာန်တည်းဟူသော၊ ပါဒနာရံအရပ်၌ရသော တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့နှင့်၊ ရတတ်သမျှသောဥစ္စာတို့ကို ဆောင်ယူ၍၊ အဘဣဇာက်နေရာ ခါနာန် ပြည်သို့ ခရီးသွားလေ၏။–

၃၁း၁၉ လာဗန်သည် သိုးမွေးကိုညှပ်ခြင်းငှါ၊ အခြားတပါးသို့ သွားခိုက်တွင်၊ ရာခေလသည်၊ သူ၏တေရပ်ရုပ်တုတို့ကို ခိုးယူလေ၏။–

၃၁း၂၀ ယာကုပ်သည် မိမိပြေးမည့်အကြောင်းကို မကြားမပြောဘဲနေ၍၊ ရှုရိလူဖြစ်သော လာဗန်ကို ပရိယာယ်အားဖြင့် နိုင်လေ၏။–

၃၁း၂၁ ထိုသို့မိမိဥစ္စာရှိသမျှပါလျက် ပြေးသွား၍၊ မြစ်တဘက်သို့ အလျင်အမြန်ကူးပြီးလျှင်၊ ဂိလဒ်တောင်ကို ရှေ့ရှုပြုလျက် ခရီးသွားလေ၏။

၃၁း၂၂ ယာကုပ်ပြေးကြောင်းကို၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ လာဗန်ကြားသိလျှင်၊–

၃၁း၂၃ ညီအစ်ကိုတို့ကိုခေါ်၍၊ ခုနစ်ရက်ခရီးလိုက်သဖြင့်၊ ဂိလဒ်တောင်ပေါ်မှာ မှီလေ၏။–

၃၁း၂၄ ဘုရားသခင်သည် ရှုရိလူလာဗန်ဆီသို့ ညဥ့်အချိန်တွင် အိပ်မက်၌ကြွတော်မူ၍၊ သင်သည် ယာကုပ်အား ကောင်းမကောင်းကို မပြောနှင့်၊ သတိ ပြုလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၃၁း၂၅ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် မိမိတဲကို ဂိလဒ်တောင်ပေါ်မှာဆောက်နှင့်ပြီ။ လာဗန်သည် လိုက်၍မှီသောအခါ၊ မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့်တကွ၊ ထိုတောင်ပေါ်မှာ တဲကို ဆောက်လေ၏။–

၃၁း၂၆ လာဗန်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သို့ပြုသနည်း။ စစ်တိုက်ရာ၌ ဘမ်းမိသောသူတို့ကိုသိမ်းသွားသကဲ့သို့၊ ငါ့ကိုလှည့်စား၍၊ ငါ့သမီး တို့ကိုသိမ်းသွား လေပြီတကား။–

၃၁း၂၇ ငါ့ကိုလှည့်စား၍၊ အဘယ်ကြောင့် တိတ်ဆိတ်စွာ ထွက်ပြေးသနည်း။ ငါသည် ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြု၍ သီခြင်းဆိုလျက်၊ ပတ်သာနှင့်စောင်းတီးလျက်၊ သင့်ကို လွှတ်လိုက် စေခြင်းငှါ၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို မကြားမပြောဘဲနေသနည်း။–

၃၁း၂၈ ငါ့သားသမီးတို့ကို ငါနမ်းစေခြင်းငှါ၊ အဘယ်ကြောင့်အခွင့်မပေးသနည်း။ သင်သည် မိုက်စွာပြုလေပြီတကား။–

၃၁း၂၉ ယခု သင့်ကိုငါညှဉ်းဆဲနိုင်၏။ သို့သော်လည်း၊ မနေ့ညမှာ သင်၏အဘကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်သည် ကြွလာ၍၊ ယာကုပ်အား ကောင်း မကောင်းကို မပြောနှင့်။ သတိပြုလော့ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။–

၃၁း၃၀ ယခုမှာ၊ သင်သည် မိဘအိမ်ကိုအလွန်အောက်မေ့သောကြောင့်၊ သွားရသည် ဟုတ်စေတော့။ ငါ၏ဘုရားတို့ကို အဘယ်ကြောင့် ခိုးယူခဲ့ရ သနည်းဟု ယာကုပ်ကိုဆို၏။–

၃၁း၃၁ ယာကုပ်ကလည်း၊ သင်သည် ကိုယ်သမီးတို့ကို အနိုင်သိမ်းယူကောင်း သိမ်းယူလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်စိုးရိမ်သောကြောင့် ထွက်ပြေးရ၏။–

၃၁း၃၂ သင်၏ဘုရားတို့ကိုမူကား၊ အကြင်သူ၌တွေ့လျှင်၊ ထိုသူကိုသေစေလော့။ ကျွန်ုပ်တို့ ညီအစ်ကိုများရှေ့တွင်၊ သင်၏ဥစ္စာကိုပြည့်ရှာ၍ယူပါလော့ဟု၊ လာ ဗန်အား ပြန်ပြော၏။ ရာခေလခိုးကြောင်းကို ယာကုပ်မသိ။–

၃၁း၃၃ လာဗန်သည် ယာကုပ်တဲ၊ လေအာတဲ၊ ကျွန်မနှစ်ယောက်တို့၏ တဲသို့ဝင်၍ ရှာသော်လည်း မတွေ့လျှင်၊ လေအာတဲထဲမှထွက်၍၊ ရာခေလတဲသို့ ဝင်လေ၏။–

၃၁း၃၄ ရာခေလသည်၊ ထိုရုပ်တုတို့ကိုယူ၍ ကုလားအုပ် ကုန်းနှီးတန်ဆာထဲသို့ သွင်းထားပြီးလျှင်၊ ထိုတန်ဆာပေါ်မှာ ထိုင်လျက်နေ၏။ လာဗန်သည် တတဲလုံးကို ရှာဖွေ၍ မတွေ့လျှင်၊–

၃၁း၃၅ ရာခေလက၊ ဘခင်ရှေ့မှာ ကျွန်မ မထနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ စိတ်ရှိတော်မမူပါနှင့်။ မိန်းမတို့၌ ဖြစ်မြဲရှိသည်အတိုင်း၊ ကျွန်မ၌ဖြစ်ပါသည်ဟု အဘအား ဆိုလေ၏။ ထိုသို့ လာဗန်သည် ရှာဖွေ၍ ရုပ်တုတို့ကို မတွေ့ရ။

၃၁း၃၆ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် စိတ်ဆိုး၍ လာဗန်ကို ဆုံးမသည်ကား၊ ကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ပြစ်မှား၍၊ အဘယ်အပြစ်ရှိသောကြောင့်၊ ကျွန်ုပ်ကို ဤမျှလောက်ပြင်းထန်စွာ လိုက်ရသနည်း။–

၃၁း၃၇ ကျွန်ုပ်ဥစ္စာရှိသမျှကို ရှာဖွေသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏ဥစ္စာပရိက္ခရာ တစုံတခုကို တွေ့မိလျှင်၊ သင်၏ညီအစ်ကို၊ ကျွန်ုပ်ညီအစ်ကိုတို့ရှေ့တွင်၊ ဤအရပ်၌ထားပါ။ သူတို့သည်၊ ငါတို့နှစ်ယောက်စပ်ကြားမှာ စီရင်ပါစေ။–

၃၁း၃၈ ကျွန်ုပ်သည် သင့်ထံ၌ အနှစ်နှစ်ဆယ်ပတ်လုံး နေရာတွင်၊ သင်၏သိုးမ၊ ဆိတ်မတို့သည် ဝမ်းပိုးမပျက်။ ဆိတ်ထီး၊ သိုးထီးတို့ကို ကျွန်ုပ်မစား။–

၃၁း၃၉ သားရဲကိုက်သတ်သောအကောင်ကို သင့်ထံသို့ ကျွန်ုပ်မဆောင်ခဲ့၊ ကိုယ်အရှုံးခံရ၏။ နေ့မှာ ခိုးသည်ဖြစ်စေ၊ ညမှာ ခိုးသည်ဖြစ်စေ၊ သင်သည် ကျွန်ုပ်တွင် အစားတောင်းလေ့ရှိ၏။–

၃၁း၄၀ နေ့အချိန်၌လည်း နေပူကို၄င်း၊ ညဥ့်အချိန်၌လည်း နှင်းခဲကို၄င်း ခံရပြီ။ အအိပ်ပျက်ခြင်းကိုလည်း ခံရပြီ။–

၃၁း၄၁ ထိုသို့ ကျွန်ုပ်သည် အနှစ်နှစ်ဆယ်ပတ်လုံး သင်၏အိမ်၌နေ၍၊ သင်၏သမီးနှစ်ယောက်အတွက်ကြောင့် ဆယ်လေးနှစ်၊ သိုးဆိတ်တို့အတွက်ကြောင့် ခြောက်နှစ် အစေခံရပြီ။ သို့ရာတွင် သင်သည်၊ ကျွန်ုပ်အခကို ဆယ်ကြိမ်လဲပြီတကား။–

၃၁း၄၂ ယခုလည်း ကျွန်ုပ်အဘ၏ဘုရားသခင်၊အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင်၊ဣဇာက်၏ကြောက်ရွံ့ရာဘုရားသည် ကျွန်ုပ်ဘက်၌ မရှိလျှင်၊ သင်သည် ကျွန်ုပ်ကို ဧကန် အမှန် လက်ချည်းလွှတ်လိုက်လိမ့်မည်တကား။ အကယ်စင်စစ် ကျွန်ုပ်ဆင်းရဲခံရခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာ လုပ်ကိုင်ရခြင်းကို ဘုရားသခင်မြင်၍၊ မနေ့ညမှာ သင့်ကိုဆုံးမတော်မူပြီဟုဆိုလေ၏။–

၃၁း၄၃ လာဗန်ကလည်း၊ ဤသမီးတို့သည် ငါ့သမီးဖြစ်ကြ၏။ ဤသူငယ်တို့သည်၊ ငါ့သား ဖြစ်ကြ၏။ ဤတိရစ္ဆာန်တို့လည်း၊ ငါ့တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ကြ၏။ မြင်သမျှသောဥစ္စာသည် ငါ့ဥစ္စာဖြစ်၏။ ငါ့သမီးတို့၌၄င်း၊ သူတို့ဘွားမြင်သောငါ့သူငယ်တို့၌၄င်း၊ အဘယ်သို့ ငါပြုနိုင်သနည်း။–

၃၁း၄၄ သို့ဖြစ်၍ ယခု သင်နှင့်ငါစပ်ကြား၌ သက်သေဖြစ်စေ၍၊ ငါတို့နှစ်ယောက်သည် ပဋိညာဉ် ပြုကြစို့ဟု ယာကုပ်အား ပြန်ပြော၏။–

၃၁း၄၅ ယာကုပ်သည်လည်း ကျောက်ကိုယူ၍၊ မှတ်တိုင်ဘို့ စိုက်ထူပြီးလျှင်၊–

၃၁း၄၆ ကျောက်များကို စုထားကြပါဟု ညီအစ်ကိုတို့အား ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် ကျောက်များကိုယူ၍၊ကျောက်ပုံကိုတည်လုပ်ပြီးမှ၊ ထိုကျောက်ပုံအပေါ်၌ စားသောက်ခြင်းကိုပြုကြ၏။–

၃၁း၄၇ ထိုကျောက်ပုံကို လာဗန်သည် ယေဂါသဟာဒုသဟူ၍၄င်း၊ ယာကုပ်သည် ဂိလဒ်ဟူ၍၄င်း သမုတ်လေ၏။–

၃၁း၄၈ လာဗန်ကလည်း၊ ယနေ့ဤကျောက်ပုံသည် ငါနှင့်သင်၏စပ်ကြား၌ သက်သေဖြစ်သည်ဟုဆို၏။ ထိုကြောင့် ဂိလဒ်ဟူ၍သမုတ်ကြ၏။–

၃၁း၄၉ မိဇပါဟူ၍သမုတ်ကြသေး၏။ အကြောင်းမူကား၊ လာဗန်က၊ ငါတို့သည်တယောက်နှင့်တယောက် ခွဲသွားကြသောနောက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါနှင့်သင်၏ စပ်ကြား၌ စောင့်တော်မူစေသတည်း။–

၃၁း၅၀ သင်သည် ငါ့သမီးတို့ကိုညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်စေ၊ ငါ့သမီးတို့မှတပါး အခြားသောမိန်းမနှင့်စုံဘက်သည်ဖြစ်စေ၊ ငါတို့၌ လူသက်သေမရှိ၊ ဘုရားသခင်သည် ငါနှင့်သင်၏ စပ်ကြား၌ သက်သေဖြစ်တော်မူစေသတည်း ဟူ၍၄င်း၊–

၃၁း၅၁ တဖန်လည်း၊ ငါနှင့်သင်၏စပ်ကြား၌ သင်သည် တည်လုပ်ခဲ့ပြီးသောဤကျောက်ပုံနှင့် ဤမှတ်တိုင်ကို ကြည့်ပါလော့။–

၃၁း၅၂ ငါသည် သင့်ကိုခိုက်ရန်ပြုခြင်းငှါ၊ ဤကျောက်ပုံ၊ ဤမှတ်တိုင်ကို မကျော်ရ။ သင်သည် ငါ့ကိုခိုက်ရန်ပြုခြင်းငှါ၊ ဤကျောက်ပုံ၊ဤမှတ်တိုင်ကို မကျော်ရဟု ဤကျောက်ပုံနှင့် ဤမှတ်တိုင်သည် သက်သေဖြစ်စေသတည်း။–

၃၁း၅၃ အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင်၊ နာခေါ်၏ဘုရားသခင်၊ သင့်အဘ၏ဘုရားသခင်သည် ငါတို့စပ်ကြား၌ စီရင်တော်မူစေသတည်းဟူ၍၄င်း ယာကုပ်အားဆို၏။ ယာကုပ်သည်လည်း၊ မိမိအဘကြောက်ရွံ့ရာ ဘုရားကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလေ၏။–

၃၁း၅၄ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် တောင်ပေါ်မှာ ယဇ်ပူဇော်၍၊ ညီအစ်ကိုများကို အစာစားစေခြင်းငှါ ခေါ်ဘိတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် စားသောက်၍၊ တောင်ပေါ်မှာ ညဉ့်ကိုလွန်စေကြ၏။–

၃၁း၅၅ နံနက်စောစော လာဗန်ထ၍ မိမိသားသမီးများကိုနမ်းလျက် ကောင်းကြီးပေးပြီးမှ၊ မိမိနေရာပြည်သို့ ပြန်သွားလေ၏။

အခန်းကြီး (၃၂)

၃၂း၁ ယာကုပ်သည် ခရီးသွားပြန်၍၊ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကြိုဆိုခြင်းငှါ လာကြသည်ကို၊–

၃၂း၂ ယာကုပ်မြင်လျှင် ဘုရားသခင်၏တပ်တော်ဖြစ်သည်ဟုဆို၍၊ ထိုအရပ်ကို မဟာနိမ်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၃၂း၃ ထိုအခါ ယာကုပ်သည်၊ အစ်ကိုသောနေရာ ဧဒုံပြည်တည်းဟူသော စိရပြည်သို့၊ တမန်တို့ကို မိမိရှေ့မှာ စေလွှတ်၍ မှာလိုက်သည်ကား၊–

၃၂း၄ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ယာကုပ်က၊ ကျွန်တော်သည် လာဗန်ထံမှာ တည်းခို၍၊ ယခုတိုင်အောင်နေပါပြီ။–

၃၂း၅ ကျွန်တော်၌ နွား၊မြည်း၊သိုး၊ ဆိတ်၊ ကျွန်ယောက်ျားမိန်းမများရှိကြပါ၏။ ကျွန်တော်သည်သခင်၏စိတ်တော်နှင့်တွေ့စေခြင်းငှါ၊ လျှောက်ကြားလိုက်ပါသည်ဟု၊ ငါ့သခင် ဧသောကို လျှောက်ကြဟု မှာလိုက်လေ၏။–

၃၂း၆ တမန်တို့လည်း ယာကုပ်ထံသို့ပြန်လာ၍၊ ကျွန်တော်တို့သည်၊ကိုယ်တော်၏အစ်ကို ဧသောထံသို့ ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ သူသည် ကိုယ်တော်ကိုတွေ့ခြင်းငှါ၊ လူလေး ရာနှင့်ချီလာပါသည်ဟုလျှောက်ကြ၏။–

၃၂း၇ ထိုအခါ ယာကုပ်သည်၊ အလွန်ကြောက်၍စိတ်ပူပန်လျှင်၊ မိမိတွင်ပါသောလူစု၊ သိုး ဆိတ်စု၊ နွားစု၊ ကုလားအုပ်များတို့ကို နှစ်စုခွဲ၍ ထားလေ၏။–

၃၂း၈ အကြောင်းမူကား၊ တစုကို ဧသောတွေ့၍ လုပ်ကြံလျှင်၊ ကြွင်းသောတစု လွတ်လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

၃၂း၉ တဖန် ယာကုပ်က၊ အကျွန်ုပ်အဘ အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်အဘ ဣဇာက်၏ဘုရားသခင်၊ ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်က၊ သင်၏ပြည်၊ သင်၏ အမျိုးသားချင်းတို့ထံသို့ ပြန်လော့။ ငါသည် သင်၌ကျေးဇူးပြုမည်ဟု မိန့်တော်မူပါပြီ။–

၃၂း၁၀ ကိုယ်တော်ကျွန်၌ပြုတော်မူသော ကရုဏာသစ္စာတော်အငယ်ဆုံးကိုမျှ အကျွန်ုပ်မခံထိုက်ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အထက်က၊ ဤယော်ဒန်မြစ်ကို လက်စွဲ တောင်ဝေးနှင့်သာ ကူးပါ၏။ ယခုမူကား၊ အပေါင်းအသင်းနှစ်စုဖြစ်ပါ၏။–

၃၂း၁၁ သို့ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို အစ်ကိုသောလက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပါ၏။ သူသည်လာ၍ အကျွန်ုပ်ကို၄င်း၊ သားမယားတို့ကို၄င်း၊ သတ်မည်ဟု အလွန်စိုးရိမ်ပါ၏။–

၃၂း၁၂ ကိုယ်တော်က၊ ငါသည်သင်၌အမှန်ကျေးဇူးပြု၍၊ မရေတွက်နိုင်အောင်များပြားသော သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို ငါဖြစ်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူပါပြီဟု တောင်းလျှောက်လေ၏။

၃၂း၁၃ ထိုအရပ်၌ တညဉ့်ပတ်လုံးနေပြီးမှ၊ မိမိလက်ရှိဥစ္စာစုထဲက အစ်ကိုသောအား လက်ဆောင်ဆက်စရာဘို့၊–

၃၂း၁၄ ဆိတ်မနှစ်ရာ၊ ဆိတ်ထီးနှစ်ဆယ်၊ သိုးမနှစ်ရာ၊ သိုးထီးနှစ်ဆယ်၊–

၃၂း၁၅ နို့စို့သားငယ်နှင့်တကွ၊ နို့ညှစ်ကုလားအုပ်မ သုံးဆယ်၊ နွားမလေးဆယ်၊ နွားထီး တဆယ်၊ မြည်းမနှစ်ဆယ်နှင့် မြည်းကလေးတဆယ်တို့ကို ယူ၍၊–

၃၂း၁၆ အသီးအသီးတစုတခြားစီခွဲသန့်လျက်၊ ကျွန်တို့လက်သို့ အပ်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ကူးသွား၍၊ တစုနှင့်တစုကို ခရီးကွာစေလော့ဟု၊ ကျွန်တို့အား မှာထားလေ၏။–

၃၂း၁၇ ရှေ့ဦးစွာသွားသောသူကိုလည်း၊ ငါ့အစ်ကို ဧသောသည် သင့်ကိုတွေ့၍၊ သင်ကား၊ အဘယ်သူ၏လူ ဖြစ်သနည်း။ အဘယ်အရပ်သို့ သွားသနည်း။ သင့်ရှေ့ မှာရှိသော တိရစ္ဆာန်များကား၊ အဘယ်သူ၏ဥစ္စာဖြစ်သနည်းဟုမေးလျှင်၊ –

၃၂း၁၈ ကိုယ်တော်ကျွန် ယာကုပ်၏ ဥစ္စာဖြစ်ပါ၏။ သခင်ဧသောအား ဆက်သလိုက်သော လက်ဆောင်ဖြစ်ပါ၏။ သူသည်လည်း နောက်မှာ ရှိပါ၏ဟု၊ လျှောက်ရ မည်ဟု မှာထားလေ၏။ –

၃၂း၁၉ ထိုနည်းတူ၊ ဒုတိယသူ၊ တတိယသူမှစ၍၊ အစုစုတို့နှင့် လိုက်သောသူအပေါင်းကိုလည်း၊ သင်တို့သည် ဧသောနှင့်တွေ့လျှင်၊ ဤသို့လျှောက်ရ မည်ဟူ၍၄င်း၊ –

၃၂း၂၀ ကိုယ်တော်ကျွန်ယာကုပ်သည်လည်း နောက်မှာရှိပါ၏ဟု၊ ကြားလျှောက်ရမည်ဟူ၍၄င်း မှာထားလေ၏။ ယာကုပ်က၊ ယခု ငါ့ရှေ့တွင် ထွက်သွား သော လက်ဆောင်ဖြင့်၊ သူ၏စိတ်ကို ငါဖြေမည်။ နောက်မှ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့သောအခါ၊ ငါ့ကိုလက်ခံကောင်း လက်ခံလိမ့်မည်ဟု အကြံ ရှိသတည်း။ –

၃၂း၂၁ ထိုသို့ ယာကုပ်ရှေ့မှာ လက်ဆောင်သည် အရင်ကူးသွား၍၊ သူကိုယ်တိုင် ထိုညဉ့်၌ လူအစုအဝေးနှင့်အတူ အိပ်၍နေ၏။ –

၃၂း၂၂ ညဉ့်မကုန်မှီထ၍မယားနှစ်ယောက်၊ ကျွန်မနှစ်ယောက်၊ သားတဆယ်နှင့်တယောက်တို့ကို ဆောင်ယူ၍၊ ယဗ္ဗုတ်ချောင်းရေတိမ်ရာအရပ်ကို ကူးလေ၏။

၃၂း၂၃ ထိုသို့ သူတို့ကိုယူ၍ မိမိဥစ္စာရှိသမျှနှင့်တကွ ချောင်းတဘက်သို့ကူးစေပြီးမှ၊ –

၃၂း၂၄ ယာကုပ်သည် တယောက်တည်းနေရစ်၍၊ လူတဦးသည် မိုဃ်းလင်းသည်တိုင်အောင် သူနှင့် လုံးထွေးလေ၏။ –

၃၂း၂၅ ထိုသူသည် မိမိမနိုင်မှန်းကိုသိလျှင်၊ ယာကုပ်ပေါင်ချန်ကို ထိုး၍၊ လုံးထွေးစဉ်တွင် ပေါင်ဆစ်ပြုတ်လေ၏။ –

၃၂း၂၆ ထိုသူကလည်း၊ ငါ့ကိုလွှတ်ပါ၊ မိုဃ်းလင်းဆဲရှိပြီဟုဆိုလျှင်၊ ယာကုပ်က၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ကောင်းကြီးမပေးလျှင်၊ မသွားရဟုဆို၏။ –

၃၂း၂၇ ထိုသူကလည်း၊ သင်၏အမည်ကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးလျှင်၊ ယာကုပ်ဖြစ်ပါသည်ဟုပြန်ဆို၏။ –

၃၂း၂၈ နောင်၌ သင်၏အမည်ကို ယာကုပ်ဟူ၍မခေါ်ရ။ ဣသရေလဟူ၍ ခေါ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ဘုရားသခင်နှင့်၄င်း၊ လူနှင့်၄င်း၊ မင်းကဲ့သို့ ပြိုင်၍နိုင်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၃၂း၂၉ ယာကုပ်ကလည်း၊ နာမတော်ကား အဘယ်သို့နည်း။ အကျွန်ုပ်အား ဘော်ပြတော်မူပါဟု မေးလျှောက်လျှင်၊ ငါ့နာမကို အဘယ်ကြောင့် မေးသနည်းဟုဆို၍၊ ထိုအရပ်၌ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ –

၃၂း၃၀ ထိုအရပ်ကို ပေနေလဟူ၍၊ ယာကုပ်သည် သမုတ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ဖူးမြင်ရသော်လည်း၊ အသက် ချမ်းသာပြီ ဟုဆိုသတည်း။ –

၃၂း၃၁ ပေနွေလအရပ်ကို ယာကုပ်လွန်သွားသောအခါ၊ နေထွက်ချိန်ရှိ၍၊ သူသည် ထော့နဲ့သွားလေ၏။ –

၃၂း၃၂ ထိုသို့ယာကုပ်၏ပေါင်ချန်အကြောကြီးကိုထိုးတော်မူသောကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ပေါင်ချန်၌ရှိသောအကြောကြီးကို ယနေ့ တိုင်အောင် မစား ရှောင်လေ့ရှိကြ၏။

အခန်းကြီး (၃၃)

၃၃း၁ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် မြော်ကြည့်၍၊ အစ်ကိုဧသောသည် လူလေးရာပါလျက် ချီလာသည်ကိုမြင်လျှင်၊ လေအာ၊ ရာခေလ၊ ကျွန်မနှစ် ယောက်တို့တွင်၊ သားများတို့ကို ဝေပေးလေ၏။ –

၃၃း၂ ကျွန်မနှစ်ယောက်ကိုကား၊ သူတို့သားများနှင့်ရှေ့ကနေစေ၍၊ လေအာနှင့်သူ၏သားတို့ကို အလယ်၌၄င်း၊ ရာခေလနှင့်ယောသပ်ကို နောက်၌ ၄င်း ထားလေ၏။ –

၃၃း၃ သူတို့ရှေ့မှာ ကိုယ်တိုင်လွန်သွား၍၊ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ဦးညွှတ်ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အစ်ကိုအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။ –

၃၃း၄ ထိုအခါ ဧသောသည် ကြိုဆိုခြင်းငှါ ပြေးလာ၍၊ လည်ချင်းရက်လျက်၊ ပိုက်ဘက် နမ်းရှုတ်ခြင်းကိုပြု၍၊ နှစ်ယောက်စလုံးတို့သည် ငိုကြွေးကြ၏။ –

၃၃း၅ ထိုနောက်၊ မြော်ကြည့်၍၊ မိန်းမများ၊ သူငယ်များကို မြင်လျှင်၊ သင်၌ပါသောဤသူတို့သည်၊ အဘယ်သူနည်းဟုမေးသော်၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန် အား၊ ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသောသူငယ်ဖြစ်ကြပါ၏ဟု ပြန်ပြောပြီးမှ၊ –

၃၃း၆ ကျွန်မတို့သည်၊ မိမိတို့သားများနှင့် ချဉ်းကပ်၍ ဦးညွှတ်ကြ၏။ –

၃၃း၇ ထိုနောက်၊ လေအာသည် သူ၏သားများနှင့်ချဉ်းကပ်၍၊ ဦးညွှတ်ကြ၏။ ထိုနောက်၊ ယောသပ်နှင့် ရာခေလသည် ချဉ်းကပ်၍ ဦးညွှတ်ခြင်းကို ပြုကြ၏။ –

၃၃း၈ ဧသောကလည်း၊ ကျွန်ုပ်တွေ့သော တိရစ္ဆာန်စု အပေါင်းတို့သည်၊ အဘယ်သို့သော အရာနည်းဟု မေးလျှင်၊ သခင်၏စိတ်တော်နှင့် တွေ့စေ ခြင်းငှါ ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်ပြော၏။ –

၃၃း၉ ဧသောကလည်း၊ငါ့ညီ၊ငါ၌လုံလောက်အောင်ရှိ၏။ သင်၏ဥစ္စာတို့ကိုယူထားဦးလော့ ဟုဆို၏။ –

၃၃း၁၀ ယာကုပ်ကလည်း၊ ထိုသို့ မဆိုပါနှင့်။ စိတ်တော်နှင့် တွေ့သည်မှန်လျှင်၊ ကျွန်တော် ဆက်သောလက်ဆောင်ကို ခံယူတော်မူပါ။ ဘုရားသခင်၏ မျက်နှာတော်ကိုဖူးမြင်ရသကဲ့သို့၊ ကိုယ်တော်၏မျက်နှာကို ဖူးမြင်ရပါ၏။ စိတ်တော်သည်လည်း နူးညွှတ်ပါ၏။ –

၃၃း၁၁ ကိုယ်တော်ထံသို့ ရောက်သော ကျွန်တော်၏မင်္ဂလာကိုခံယူတော်မူပါ။ ဘုရားသခင်သည်၊ ကျွန်တော်၌ များစွာသော ကျေးဇူးကိုပြုတော်မူပြီ။ ကျွန်တော်၌လုံလောက်အောင် ရှိပါ၏ဟူ၍ တိုက်တွန်းသောကြောင့် ခံယူလေ၏။

၃၃း၁၂ ဧသောကလည်း၊ ခရီးသွားကြစို့၊ သင့်ရှေ့မှာ ကျွန်ုပ်သွားမည်ဟုဆိုလျှင်၊ –

၃၃း၁၃ ယာကုပ်က၊ သခင်သိသည်အတိုင်း၊ ဤသူငယ်တို့သည်နုငယ်ပါ၏။ သားငယ်ပါသော သိုး၊ ဆိတ်၊ နွားမတို့သည် ကျွန်တော်၌ ပါပါ၏။ တနေ့ ခြင်းတွင် အနှင်လွန်လျှင်၊ ရှိသမျှတို့သည် သေကြပါလိမ့်မည်။ –

၃၃း၁၄ ထိုကြောင့် သခင်သည်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ရှေ့မှာ ကြွနှင့်တော်မူပါ။ ကျွန်တော်မူကား၊ ကျွန်တော်ဆောင်ခဲ့သော တိရစ္ဆာန်များ၊ သူငယ်များ၊ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း၊ သခင်နေရာ စိရပြည်သို့ ရောက်အောင်၊ တဖြည်းဖြည်း ပို့ ဆောင်ပါမည်ဟုလျှောက်လေ၏။ –

၃၃း၁၅ ဧသောကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ်၌ပါသောသူအချို့တို့ကို ညီ၌ထားခဲ့ပါရစေဟုဆိုလျှင်၊ ယာကုပ်က၊ အဘယ်အကြောင်းရှိပါသနည်း။ သခင်၏စိတ်တော်နှင့်တွေ့ပါစေဟု ပြန်ဆိုသော်၊ –
၃၃း၁၆ ဧသောသည် ထိုနေ့ခြင်းတွင် စိရပြည်သို့ ခရီးသွား၍ ပြန်လေ၏။
၃၃း၁၇ ယာကုပ်လည်း၊ သုကုတ်အရပ်သို့ခရီးသွား၍၊ ကိုယ်နေဘို့အိမ်ကိုဋ်၊ တိရစ္ဆာန်များနေဘို့ တင်းကုပ်တို့ကိုဋ်၊ ဆောက်လေ၏။ ထို ကြောင့် ထိုအရပ်ကို၊ သုကုတ်ဟူ၍ တွင်လေသတည်း။
၃၃း၁၈ ထိုနောက်မှ၊ ရှေခင်မြို့သို့ ဘေးမဲ့ရောက်လေ၏။ ပါဒနာရံပြည်မှ ပြန်လာ၍၊ ခါနာန်ပြည်သို့ ရောက်သော လမ်းခရီးတွင်၊ ထိုမြို့ရှိ သတည်း။ ထိုမြို့ရှေ့မှာ တဲကို ဆောက်လေ၏။ –
၃၃း၁၉ တဲဆောက်ရာမြေအကွက်ကို ရှေခင်၏အဘ၊ ဟာမော်၏သားတို့တွင်၊ ငွေတပိဿာ အဘိုးပေး၍ ဝယ်ရသတည်း။ –
၃၃း၂၀ ထိုအရပ်၌လည်းယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ပြီးလျှင်၊ ဧလေလောဣသရေလဟူ၍သမုတ်လေ၏။

အခန်းကြီး (၃၄)

၃၄း၁ ယာကုပ်၏မယား၊ လေအာဘွားမြင်သောသမီးဒိနသည်၊ ထိုပြည်၏အမျိုးသမီးတို့ကို အကြည့်အရှုသွားရာတွင်၊ –
၃၄း၂ ထိုပြည်ကိုအစိုးရသောဟိဝိအမျိုး၊ ဟာမော်မင်း၏သား ရှေခင်သည် ဒိနကိုမြင်လျှင်၊ ယူသွား၍ အိပ်ဘော်ပြုလျက်၊ သူ့အသရေကို ရှုတ်ချလေ၏။ –
၃၄း၃ နောက်မှ သူ့ကိုချစ်သောစိတ်မကုန်၊ အမြဲချစ်၍၊ မေတ္တာစကားနှင့် ဖြားယောင်းလျက် နေ၏။ –
၃၄း၄ ခမည်းတော် ဟာမော်ထံသို့လည်း ဝင်၍၊ ဤမိန်းမကို အကျွန်ုပ်ကြင်ဘက်ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ၊ တောင်း၍ပေးတော်မူပါဟုလျှောက်ဆို၏။ –
၃၄း၅ ယာကုပ်သည်မိမိသမီးဒိနကို၊ ရှေခင်မင်းသားရှုတ်ချကြောင်းကို ကြားသိသော်လည်း၊ မိမိသားတို့သည် တောအရပ်မှာတိရစ္ဆာန်တို့နှင့်အတူရှိသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့ကို ငံ့လင့်လျက် တိတ်ဆိတ်စွာနေလေ၏။ –
၃၄း၆ ထိုနောက်၊ ရှေခင်အဘ ဟာမော်မင်းသည် ယာကုပ်နှင့်နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ လာ၍၊ –
၃၄း၇ ယာကုပ်၏သားတို့လည်း သိတင်းကြားသောအခါ၊ တောအရပ်မှပြန်ရောက်ကြ၏။ ထိုမင်းသားသည် ယာကုပ်၏သမီးနှင့်အိပ်မိ၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ မိုက်သောအမှု၊ မပြုအပ်သောအရာကိုပြုမိသောကြောင့်၊ သူတို့သည် စိတ်နာ၍ အလွန်အမျက်ထွက်ကြ၏။ –
၃၄း၈ ဟာမော်မင်းလည်း သူတို့နှင့် နှုတ်ဆက်လျက်၊ ငါ့သား ရှေခင်သည်၊ သင်တို့သမီးကို အလွန်ချစ်အားကြီးပါ၏။ ထိမ်းမြားပေးစားကြပါလော့။ –
၃၄း၉ သင်တို့သည် ငါတို့နှင့်အချင်းချင်းထိမ်းမြားခြင်းကိုပြုလျက်၊ သင်တို့သမီးကိုပေးစားကြလော့။ ငါတို့သမီးနှင့်လည်း စုံဘက်ကြလော့။ –
၃၄း၁၀ သင်တို့သည် ငါတို့နှင့်အတူ နေ၍၊ ဤပြည်၌ အဆီးအတားမရှိ၊ နေရာချလျက်၊ ဖေါက်ကား ရောင်းဝယ်ခြင်းကို ပြု၍၊ အပိုင်ယူကြလော့ဟု ဆိုလေ၏။ –
၃၄း၁၁ ရှေခင်ကလည်း၊ သင်တို့စိတ်နှင့်တွေ့ကြပါစေ။ တောင်းသမျှကိုပေးပါမည်။ –
၃၄း၁၂ ကန်တော့ဥစ္စာဖြစ်စေ၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာဖြစ်စေ၊ နည်းများမဆို၊ တောင်းသည်အတိုင်း ပေးပါမည်။ ဤမိန်းမကိုသာ ငါ့အားထိမ်းမြားပေးစားကြပါဟု၊ မိန်းမ ၏အဘနှင့် မောင်တို့အား ဆိုလေ၏။
၃၄း၁၃ ယာကုပ်၏သားတို့သည်၊ နှမဒိနကို ရှေခင်မင်းသား ရှုတ်ချသောအကြောင်းကို ဆင်ခြင်၍၊ မင်းသားနှင့်အဘဟာမော်ကို ပရိယာယ်ဖြင့် ပြန်ပြောသည်မှာ၊ –
၃၄း၁၄ ကျွန်ုပ်တို့နှမကို အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို မခံသောသူအား မပေးစားနိုင်ပါ။ ပေးစားလျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်သောအကြောင်းဖြစ်ပါ၏။ –
၃၄း၁၅ သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ဘာသာအတိုင်းပြု၍၊ ယောကျ်ားတိုင်း အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝန်ခံကြပါမည်။ –
၃၄း၁၆ သို့ပြုလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သမီးကို သင်တို့အား ပေးစား၍၊ သင်တို့၏သမီးနှင့်လည်း စုံဘက်ကြသဖြင့်၊ သင်တို့နှင့်အတူ နေထိုင်၍၊ တမျိုးတည်းဖြစ်ကြလိမ့် မည်။ –
၃၄း၁၇ သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့စကားကိုနားမထောင်၊ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုမခံလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သမီးကိုယူ၍သွားမည်ဟု ဆိုကြ၏။ –
၃၄း၁၈ ထိုစကားကို ဟာမော်မင်းနှင့်သားတော်ရှေခင်သည် နှစ်သက်၍၊ –
၃၄း၁၉ ထိုမင်းသားသည်၊ ယာကုပ်၏သမီးကို ချစ်အားကြီးသောကြောင့်ဋ်၊ အဘ၏အမျိုးသားချင်းအပေါင်းတို့ထက် အသရေရှိသောကြောင့်ဋ်၊ ချက်ခြင်းဝန်ခံ လေ၏။
၃၄း၂၀ ထိုအခါ၊ ဟာမော်မင်းနှင့် သားတော်ရှေခင်သည်၊ မိမိမြို့တံခါးသို့ သွား၍၊ မြို့ သားတို့နှင့်နှုတ်ဆက်လျက်၊ –
၃၄း၂၁ အချင်းတို့၊ ဤသူတို့သည် ငါတို့နှင့် သင့်တင့်ကြပြီ။ ငါတို့ပြည်၌နေ၍ ဖေါက်ကားရောင်းဝယ်မှုကို ပြုကြပါစေ။ ငါတို့ပြည်သည် သူတို့နေသာအောင် ကျယ်ပေ၏။ သူတို့သမီးများနှင့် အိမ်ထောင်ဘက်ပြုကြစို့။ ငါတို့သမီးများကိုလည်း သူတို့အား ထိမ်းမြားပေးစားကြစို့။ –
၃၄း၂၂ သို့ရာတွင် သူတို့သည် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံသကဲ့သို့၊ ငါတို့တွင် ယောကျ်ားတိုင်း အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံမှသာ၊ ထိုလူတို့သည် ငါတို့တွင်နေ၍ တမျိုးတည်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။ –
၃၄း၂၃ သူတို့၏သိုးနွားမှစ၍ တိရစ္ဆာန်များ၊ ဥစ္စာများတို့သည် ငါတို့ဥစ္စာဖြစ်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်လော။ သူတို့အလိုသို့ လိုက်ကြစို့။ သို့ပြုလျှင် သူတို့သည် ငါတို့ တွင် နေကြလိမ့်မည်ဟု၊ –
၃၄း၂၄ ဟာမော်မင်းနှင့် သားတော်ရှေခင်ပြောသောစကားကို၊ မြို့တံခါးမှထွက်သောသူ အပေါင်းတို့သည် နားထောင်၍ ယောကျ်ားရှိသမျှတို့သည် အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို ခံကြ၏။
၃၄း၂၅ ထိုသို့ခံ၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အလွန်နာကြသောအခါ၊ ယာကုပ်သား၊ ဒိန၏မောင် ရှိမောင်နှင့် လေဝိညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ထား လက်နက် တယောက် တစင်းစီစွဲကိုင်လျက်၊ သတိမရှိသောထိုမြို့ကိုတိုက်၍၊ ယောကျ်ားအပေါင်းတို့ကို သတ်လေ၏။ –
၃၄း၂၆ ဟာမော်မင်းနှင့် သားတော်ရှေခင်ကိုလည်း ထားလက်နက်ဖြင့် သတ်ပြီးလျှင်၊ ဒိနကို ရှေခင်အိမ်မှနှုတ်ယူ၍ ပြန်သွားကြ၏။ –

၃၄း၂၇ မိမိတို့နှမ ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊ တဖန် ယာကုပ်သားတို့သည် အသေသတ်ပြီးသော သူတို့ဆီသို့ သွားပြန်၍၊ မြို့ကို လုယက်ဖျက်ဆီးသဖြင့်၊ –

၃၄း၂၈ သူတို့ သိုး၊ ဆိတ်၊ နွား၊ မြည်းမှစ၍၊ မြို့၌ရှိသမျှ၊ လယ်၌ရှိသမျှသော ဥစ္စာကိုင်း၊ –

၃၄း၂၉ သူတို့သားမယား သူငယ်အပေါင်းကိုင်း သိမ်းယူ၍၊ အိမ်တို့၌ရှိသမျှကိုလည်း လုယက်ဖျက်ဆီးကြ၏။ –

၃၄း၃၀ ထိုအခါ ယာကုပ်က၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲကြပြီတကား။ ခါနနိလူ၊ ဖေရဇိလူတည်းဟူသော၊ ဤပြည်သားတို့သည် ငါ့ကို ရွံရှာအောင် ပြုကြပြီတကား။ ငါတို့၌ လူအရေအတွက် အားနည်းသောကြောင့်၊ သူတို့သည် စုဝေး၍ ငါ့ကိုတိုက်သတ်သဖြင့်၊ ငါနှင့် ငါ့အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်ဟု၊ ရှိမောင်နှင့် လေဝိတို့အား ဆိုလေသော်၊ –

၃၄း၃၁ သူတို့က၊ ငါတို့နှမကို ပြည်တန်ဆာကဲ့သို့မှတ်၍ ပြုရမည်လောဟု ပြန်ဆိုလေ၏။

အခန်းကြီး (၃၅)

၃၅း၁ ထိုနောက် ဘုရားသခင်က၊ သင်ထ၍ ဗေသလအရပ်သို့သွားနေလော့။ သင်သည် အစ်ကို ဧသောထံမှ ပြေးသောအခါ၊ သင့်အား ထင်ရှားသော ဘုရားသခင်အဘို့၊ ထိုအရပ်၌ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လော့ဟု၊ ယာကုပ်အား မိန့်တော်မူ၏။ –

၃၅း၂ ထိုအခါ ယာကုပ်သည် အိမ်သူအိမ်သားများနှင့်၊ မိမိ၌ရှိသောသူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့တွင် ပါသော၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏ဘုရားတို့ကို ပယ်ပစ်ကြလော့။ အဝတ်ကိုလဲ၍ သန့်ရှင်းခြင်းရှိစေကြလော့။ –

၃၅း၃ ယခုထ၍ ဗေသလအရပ်သို့သွားကြစို့။ ငါသည် ဆင်းရဲခံရသောကာလ ငါ့ကိုထူး၍၊ ငါသွားသောလမ်း၌ကြွတော်မူသောဘုရားသခင်အဘို့ ထိုအရပ်၌ ယဇ်ပလ္လင်ကို ငါတည်မည်ဟု ဆိုလေ၏။ –

၃၅း၄ သူတို့သည်လည်း၊ မိမိတို့၌ပါသောတပါးအမျိုးသားတို့၏ဘုရားအပေါင်းတို့နှင့်၊ နား၌ပန်သောနားပန်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၊ ယာကုပ်အား ပေး၍၊ ယာကုပ် လည်း၊ ရှေခင် မြို့နားတွင်ရှိသော သပိတ်ပင်အောက်၌မြှုပ်ထားလေ၏။ –

၃၅း၅ သူတို့ ပြောင်းသွားကြသောအခါ၊ ပတ်ဝန်းကျင် မြို့သားတို့သည်၊ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့၍၊ ယာကုပ်သားတို့ကို မလိုက်ဝံ့ဘဲနေကြ၏။ –

၃၅း၆ ယာကုပ်သည် မိမိ၌ပါသောသူအပေါင်းနှင့်တကွ၊ ခါနာန်ပြည်လုဇမြို့တည်းဟူသော၊ ဗေသလအရပ်သို့ရောက်ကြသော်၊ –

၃၅း၇ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်၍၊ ထိုအရပ်ကို ဗေသလအမည်ဖြင့် တဖန် သမုတ်ပြန်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အစ်ကိုထံမှပြေးသောအခါ၊ ထိုအရပ်၌ ဘုရားသခင် ထင်ရှားတော်မူသတည်း။

၃၅း၈ ရေဗက္က၏အထိန်း ဒေဗောရသေ၍၊ ဗေသလအရပ်၌ သပိတ်ပင်အောက်တွင် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံရလေ၏။ ထိုအပင်ကို အာလုန္မာကုတ်ဟူ၍ တွင်သတည်း။

၃၅း၉ ယာကုပ်သည် ပါဒနာရံအရပ်မှ ပြန်လာသောနောက်၊ တဖန် ဘုရားသခင်ထင်ရှား၍ ကောင်းကြီးပေးတော်မူပြီးလျှင်၊ –

၃၅း၁၀ သင်သည် ယခုယာကုပ်အမည်ရှိ၏။ နောင်၌ သင်၏အမည်ကို ယာကုပ်ဟူ၍မခေါ်ရ။ ဣသရေလဟူ၍ခေါ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ ဣသရေလအမည်ဖြင့် သမုတ်တော်မူ၏။ –

၃၅း၁၁ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ ငါသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ တိုးပွါးများပြားလော့။ လူတမျိုးမက၊ အမျိုးမျိုးတို့သည် သင်၌ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ရှင် ဘုရင်တို့သည် သင်၏အမျိုးအနွယ်၌ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ –

၃၅း၁၂ အာဗြဟံနှင့်ဣဇာက်အား ငါပေးသောမြေကို သင်နှင့်သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၃၅း၁၃ ထိုသို့ ယာကုပ်နှင့်နှုတ်ဆက်၍ မိန့်မြွက်တော်မူရာအရပ်မှ၊ ဘုရားသခင်တက်ကြွတော်မူ၏။ –

၃၅း၁၄ ဘုရားသခင်နှုတ်ဆက်၍ မိန့်မြွက်တော်မူရာအရပ်၌၊ ယာကုပ်သည်ကျောက်တိုင်ကို စိုက်၍၊ ကျောက်ဖျာပေါ်၌ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကိုင်း၊ ဆီကို ၄င်း လောင်းလေ၏။ –

၃၅း၁၅ ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသောထိုအရပ်ကိုလည်း၊ ဗေသလဟူ၍တဖန်သမုတ်ပြန်လေ၏။

၃၅း၁၆ ထိုနောက် တဖန် ဗေသလအရပ်မှခရီးသွားပြန်၍၊ ဧဖရတ်မြို့နှင့်နီးသောအခါ၊ ရာခေလသည် သားဘွားအံ့သော အချိန် ရောက်၍၊ ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကို ခံရ၏။ –

၃၅း၁၇ ထိုသို့ပြင်းစွာခံနေရစဉ်တွင်၊ ဝမ်းဆွဲက၊ မစိုးရိမ်နှင့်၊ သားယောက်ျားကိုရပြီဟုဆိုလေ၏။ –

၃၅း၁၈ ရာခေလသည် သေအံ့ဆဲဆဲရှိ၍၊ နံဝိညာဉ်ထွက်စဉ်အခါ၊ ထိုသားကိုဗေနောနိအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အဘမူကား ဗင်္ယာမိန်အမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။ –

၃၅း၁၉ ရာခေလ သေ၍၊ ဗက်လင်အမည်ရှိသော ဧဖရတ်မြို့သို့သွားသော လမ်းခရီးတွင်၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ –

၃၅း၂၀ ယာကုပ်လည်း သင်္ချိုင်းအပေါ်မှာ မှတ်တိုင်ကိုစိုက်လေ၏။ ထိုမှတ်တိုင်ကား၊ ယနေ့ တိုင်အောင် ရာခေလ၏သင်္ချိုင်းမှတ်တိုင် ဖြစ်သတည်း။

၃၅း၂၁ ဣသရေလသည် တဖန်ခရီးသွားပြန်၍၊ ဒေါ်လင်ဧဒါစင်ကိုလွန်ပြီးမှ တဲကိုဆောက်လေ၏။ –

၃၅း၂၂ ထိုအရပ်၌နေသောအခါ၊ ရုဗင်သည်သွား၍ အဘ၏မယားငယ်၊ ဗိလဟာနှင့်အိပ်လေ၏။ ထိုသတင်းကို ဣသရေလ ကြား၏။

၃၅း၂၃ ယာကုပ်သား တကျိပ်နှစ်ပါးရှိ၏။ လေအာတွင် မြင်သောသားကား၊ ယာကုပ်၏သားဦးရုဗင်၊ အစရှိသော ရှိမောင်၊ လေဝိ၊ ယုဒ၊ ဣသခါ၊ ဇာဗုလုန် တည်း။ –

၃၅း၂၄ ရာခေလသားကား၊ ယောသပ်နှင့် ဗင်္ယာမိန်တည်း။ –

၃၅း၂၅ ရာခေလ၏ကျွန်မ ဗိလဟာသားကား၊ ဒန်နှင့် နဿလိတည်း။ –

၃၅း၂၆ လေအာ၏ကျွန်မ ဇိလပသားကား၊ ဂဒ်နှင့် အာရှာတည်း။ ဤသူတို့ကား၊ ပါဒနာရံပြည်၌ ဘွားမြင်သောယာကုပ်၏သားများတည်း။

၃၅း၂၇ ထိုနောက် ယာကုပ်သည် အာဗြဟံနှင့် ဣဇာက်တည်းခိုရာ၊ မံရေအရပ်၊ ဟေဗြုန်မြို့တည်းဟူသော ကိရယသာဘမြို့၌နေသော၊ အဘ ဣဇာက်ထံသို့ရောက်လေ၏။ –

၃၅း၂၈ ဣဇာက်အသက်သည် အနှစ်တရာရှစ်ဆယ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊ –

၃၅း၂၉ အသက်ကြီးရင့်ရာ၊ ကာလပြည့်စုံရာ၌ အသက်ချုပ်၍ အနိစ္စဖြစ်သဖြင့်၊ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ရောက်လေ၏။ သားဧသောနှင့် ယာကုပ်တို့သည် သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၃၆)

၃၆း၁ ဧဒုံအမည်ရှိသော ဧသောအမျိုးအနွယ်၏အတ္တုပ္ပတ္တိများဟူမူကား၊ –

၃၆း၂ ဧသောသည် ဟိတ္တိအမျိုး ဧလုန်၏သမီးအာဒတယောက်၊ ဟိဝိအမျိုး ဇိဘောင်သား အာနရ၏သမီးအဟောလိဗာမတယောက်၊ ဣရှမေလ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက် နှင့်၄င်း၊ –

၃၆း၃ ဣရှမေလသမီးတည်းဟူသောနဗာယုတ်နှမဗာရှမတ်တယောက်နှင့်၄င်း အိမ်ထောင်လေ၏။ –

၃၆း၄ ဧသောမယားအာဒဘွားသောသားကား၊ ဧလိဖတ်၊ ဗာရှမတ်ဘွားသောသားရွေလတည်း။ –

၃၆း၅ အဟောလိဗာမ ဘွားသောသားကား၊ ယုရှ၊ ယာလံ၊ ကောရတည်း။ ဤသူတို့ကား၊ ခါနာန်ပြည်၌ ဧသောမြင်သော သားတည်း။

၃၆း၆ ဧသောသည် မယားသားသမီးနှင့်တကွ၊ အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့ကို၄င်း၊ သိုး နွားစသည်တို့နှင့် တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့ကို၄င်း၊ ခါနာန်ပြည်၌ ရတတ်သော ဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို၄င်း ယူ၍၊ ညီယာကုပ်ထံမှ ပြောင်းသွားလေ၏။ –

၃၆း၇ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူနှစ်ပါးတို့သည် ဥစ္စာများလွန်းသောကြောင့် တရပ်တည်း မနေနိုင်ကြ။ သူတို့နေရာမြေသည်၊ သူတို့တိရစ္ဆာန်များကြောင့် မဆံ့နိုင် ရာ။ –

၃၆း၈ သို့ဖြစ်၍ ဧဒုံအမည်ရှိသောဧသောသည် စိရတောင်ပေါ်မှာ နေလေ၏။

၃၆း၉ စိရတောင်ပေါ်မှာ ဧဒုံအမျိုးသားတို့၏အဘ ဧသော၏သားစဉ်မြေးဆက်တို့ကို ဆိုပေအံ့။ –

၃၆း၁၀ ဧသော၏သားတို့အမည်ကား၊ မယားအာဒဘွားသောသားဧလိဖတ်၊ မယားဗာရှမတ် ဘွားသောသား ရွေလတည်း။ –

၃၆း၁၁ ဧလိဖတ်သားကား၊ တေမန်၊ သြမရ၊ ဇေဖေါ၊ ဂါတံ၊ ကေနတ်တည်း။ –

၃၆း၁၂ ဧသောသား ဧလိဖတ်၏မယားငယ်၊ တိမနဘွားသောသားကား၊ အာမလက်တည်း။ ဤသူတို့သည် ဧသောမယား အာဒ၏အနွယ်ဖြစ်သတည်း။ –

၃၆း၁၃ ရွေလသားကား၊ နာဟတ်၊ ဇေရ၊ ရှမ္မ၊ မိဇ္ဇတည်း။ ဤသူတို့သည် ဧသောမယား ဗာရှမတ်၏အနွယ်ဖြစ်သတည်း။ –

၃၆း၁၄ ဇိဘောင်သား အာနရ၏သမီး၊ ဧသောမယား အဟောလိဗာမ ဘွားသောသားကား၊ ယုရှ၊ ယာလံ၊ ကောရတည်း။

၃၆း၁၅ ဧသောသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်သောသူဟူမူကား၊သားဦးဧလိဖတ်၏သားဗိုလ်တေမန်၊ ဗိုလ်သြမရ၊ ဗိုလ်ဇေဖေါ၊ ဗိုလ်ကေနတ်၊ –

၃၆း၁၆ ဗိုလ်ဂါတံ၊ဗိုလ်အာမလက်တည်း။ ဤဗိုလ်တို့သည် အာဒ၏အနွယ်၊ ဧဒုံပြည်၌ဧလိဖတ်ရသောသား ဖြစ်သတည်း။ –

၃၆း၁၇ ဧသောသား ရွေလ၏ သားကား၊ ဗိုလ်နာဟတ်၊ ဗိုလ်ဇေရ၊ ဗိုလ်ရှမ္မ၊ ဗိုလ်မိဇ္ဇတည်း။ ဤဗိုလ်တို့သည် ဧသောမယား ဗာရှမတ်၏အနွယ်၊ ဧဒုံပြည်၌ ရွေလရ သော သားဖြစ် သတည်း။ –

၃၆း၁၈ ဧသောမယားအဟောလိဗာမ၏သားကား၊ ဗိုလ်ယုရှ၊ ဗိုလ်ယာလံ၊ဗိုလ်ကောရတည်း။ ဤဗိုလ်တို့သည် အာနရ၏သမီး၊ ဧသောမယား အဟောလိဗာမသား ဖြစ်သတည်း။ –

၃၆း၁၉ ဧဒုံအမည်ရှိသောဧသော၏သားမြေးများ၊ သူတို့တွင်ဗိုလ်လုပ်သောသူများ၊ ဤသို့တည်း။

၃၆း၂၀ ထိုပြည်၌နေသောဟောရိအမျိုး၊ စိရ၏သားကား၊ လောတန်၊ ရှောဗလ၊ ဇိဘောင်၊ အာန၊ –

၃၆း၂၁ ဒိရှုန်၊ ဧဇာ၊ ဒိရှန်တည်း။ ဤသူတို့သည် ဧဒုံပြည်၌ ဟောရိအမျိုး၊ စိရ၏သားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်သောသူဖြစ်သတည်း။ –

၃၆း၂၂ လောတန်သားကား၊ ဟောရိနှင့် ဟေမံတည်း။ လောတန်နှမကား၊ တိမနတည်း။ –

၃၆း၂၃ ရှောဗလသားကား၊ အာလဝန်၊ မနာဟတ်၊ ဧဗလ၊ ရှေဖေါ၊ သြနံတည်း။ –

၃၆း၂၄ ဇိဘောင်သားကား၊ အာယနှင့်အာနတည်း။ ထိုအာနကား၊ အဘဇိဘောင်၏မြည်းတို့ကို ထိန်းသောအခါ၊ တော၌ နွေးသောစမ်းရေတွင်းတို့ကို တွေ့သော သူပေတည်း။ –

၃၆း၂၅ အာနသားကား၊ ဒိရှုန်နှင့် သမီးအဟောလိဗာမတည်း။ –

၃၆း၂၆ ဒိရှုန်သားကား၊ ဟင်ဒ်န်၊ ဧရှဗန်၊ ဣသရန်၊ ခေရန်တည်း။ –

၃၆း၂၇ ဧဇာသားကား၊ ဗိလဟန်၊ ဇာဝန်၊ အာကန်တည်း။ –

၃၆း၂၈ ဒိရှန်သားကား၊ ဥဇနှင့်အာရန်တည်း။ –

၃၆း၂၉ ဟောရိအမျိုးဗိုလ်များကား၊ ဗိုလ်လောတန်၊ ဗိုလ်ရှောဗလ၊ဗိုလ်ဇိဘောင်၊ဗိုလ်အာန၊ –

၃၆း၃၀ ဗိုလ်ဒိရှုန်၊ ဗိုလ်ဧဇာ၊ ဗိုလ်ဒိရှန်တည်း။ ဤသူတို့သည် စိရပြည်၌ ဗိုလ်လုပ်သောသူတို့တွင်၊ ဟောရိအမျိုး ဗိုလ်ဖြစ်သတည်း။

၃၆း၃၁ ဣသရေလအမျိုး၌ အစိုးရသောမင်းကြီးမရှိမှီ၊ ဧဒုံပြည်၌အစိုးရသောမင်းကြီး ဟူမူကား၊ –

၃၆း၃၂ ဗောရသား ဗေလာသည် ဧဒုံပြည်၌ မင်းပြု၏။ မြို့တော်ကား၊ ဒိန္နာဗာမြို့တည်း။ –

၃၆း၃၃ ဗေလာမင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ ဗောဇရအရပ်သား၊ ဇေရ၏သား ယောဗပ်သည် မင်းပြုလေ၏။ –

၃၆း၃၄ ယောဗပ်မင်းသေ၍၊ သူ၏အရာ၌တေမနိအရပ်သားဟုရှံသည် မင်းပြုလေ၏။ –

၃၆း၃၅ ဟုရှံမင်းသေ၍၊ မောဘလွင်ပြင်၌ မိဒျန်လူတို့ကို လုပ်ကြံသောသူ၊ ဗေဒဒ်သား ဟာဒဒ်သည်၊ ဟုရှံအရာ၌ မင်းပြုလေ၏။ မြို့တော်ကား၊ အာဝိတ်မြို့တည်း။ –

၃၆း၃၆ ဟာဒဒ်မင်းသေ၍၊ သူ၏အရာ၌မာသရက်အရပ်သား စာမလသည် မင်းပြုလေ၏။ –

၃၆း၃၇ စာမလမင်းသေ၍၊ သူ၏အရာ၌ မြစ်နားမှာနေသော ရဟောဘုတ်အရပ်သားရှောလသည် မင်းပြုလေ၏။ –

၃၆း၃၈ ရှောလမင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌၊ အာခဗော်သား ဗာလဟာနန်သည် မင်းပြုလေ၏။ –

၃၆း၃၉ အာခဗော်သား ဗာလဟာနန်မင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ ဟာဒါသည် မင်းပြုလေ၏။ မြို့တော်ကား၊ ပေါမြို့တည်း။ မယားကသားတော်ကား၊ မေဇဟပ်သမီး မာတရက်၏သမီး မဟေတဗေလတည်း။

၃၆း၄၀ သေဘာမှဆင်းသက်၍ မိမိအမျိုးအနွယ်၊ နေရာအရပ်၊ ခံရသောဘွဲ့နာမအလိုက်၊ ဗိုလ်လုပ်သောသူဟူမူကား၊ ဗိုလ်တိမနာ၊ ဗိုလ်အာလဝ၊ ဗိုလ်ယေ သက်၊–
၃၆း၄၁ ဗိုလ်အဟောလိဗာမ၊ ဗိုလ်ဧလာ၊ ဗိုလ်ပိနုန်၊–
၃၆း၄၂ ဗိုလ်ကေနတ်၊ ဗိုလ်တေမန်၊ ဗိုလ်မိဗဇာ၊–
၃၆း၄၃ ဗိုလ်မာဂဒျေလ၊ ဗိုလ်ဣရံတည်း။ ဤသူတို့သည် မိမိနေရာအရပ်၊ မိမိပိုင်သောပြည်၌၊ ဧဒုံဗိုလ်များဖြစ်သတည်း။ ဧသောသည် ဧဒုံအမျိုးသားတို့၏ အဘဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၃၇)

၃၇း၁ ယာကုပ်သည် မိမိအဘတည်းခိုရာ ခါနာန်ပြည်၌နေ၏။–
၃၇း၂ ယာကုပ်အမျိုးအနွယ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများဟူမူကား၊ ယောသပ်သည် အသက်တဆယ် ခုနစ်နှစ်ရှိ၍၊ အစ်ကိုတို့နှင့်အတူ သိုးဆိတ်များကို ထိန်းလေ၏။ အဘ၏ မယားဗိလဟာနှင့် ဇိလပ၏သားတို့နှင့်အတူနေ၍၊ သူတို့အပြစ်ကို အဘအား ကြားပြောတတ် ၏။–
၃၇း၃ ဣသရေလသည် အသက်ကြီးစဉ်အခါ သားယောသပ်ကို ရသောကြောင့်၊ အခြား သောသားအပေါင်းတို့ကိုချစ်သည်ထက်ယောသပ်ကိုသာ၍ ချစ်၏။ အဆင်းအရောင် ထူးခြားသောအင်္ကျီကိုချုပ်၍ ပေး၏။–
၃၇း၄ အဘသည် မိမိသားအပေါင်းတို့တွင်၊ ယောသပ်ကို သာ၍ချစ်ကြောင်းကို၊ အစ်ကိုတို့သည် သိမြင်သောအခါ၊ သူ့ကိုမုန်း၍၊ မေတ္တာစကားကို သူ့အား မပြောနိုင်ကြ။
၃၇း၅ ယောသပ်သည်အိပ်မက်ကိုမြင်၍၊ အစ်ကိုတို့အား ပြန်ပြောသဖြင့်၊ သူတို့သည် သာ၍မုန်းကြ၏။–
၃၇း၆ အိပ်မက်ကို အဘယ်သို့ ပြန်ပြောသနည်းဟူမူကား၊ ကျွန်ုပ်မြင်ရသော အိပ်မက်ကို နားထောင်ကြပါလော့။–
၃၇း၇ ကျွန်ုပ်တို့သည် လယ်၌ ကောက်လှိုင်းကိုစည်း၍နေကြစဉ်တွင်၊ ကျွန်ုပ်ကောက်လှိုင်းသည်ထ၍ မတ်တတ်နေသဖြင့်၊ သင်တို့၏ ကောက်လှိုင်းတို့သည် ဝိုင်း၍ ရပ်လျက်၊ ကျွန်ုပ်ကောက်လှိုင်းကို ရှိခိုးကြသည်ဟု ပြောဆိုလေ၏။–
၃၇း၈ အစ်ကိုတို့ကလည်း၊ သင်သည် ငါတို့၌မင်းပြုရလိမ့်မည်လော၊ ငါတို့ကို အစိုးရလိမ့်မည်လောဟု ပြန်ဆို၍၊ သူ၏အိပ်မက်နှင့် သူ၏ စကားအကြောင်းကြောင့် သာ၍ မုန်းကြ၏။
၃၇း၉ တဖန် အိပ်မက်ကိုမြင်ပြန်၍ အစ်ကိုတို့အား၊ အခြားသောအိပ်မက်ကို ကျွန်ုပ်မြင်ရပြီ။ နေ၊ လနှင့်တကွ၊ ကြယ်ဆယ်တလုံးတို့သည်၊ ကျွန်ုပ်ကိုရှိခိုးကြ၏ဟုကြားပြောလေ၏။–
၃၇း၁၀ ထိုသို့အဘနှင့် အစ်ကိုတို့အား ကြားပြောသောအခါ၊ အဘက၊ သင်မြင်သောအိပ်မက်သည် အဘယ်သို့နည်း။ ငါနှင့်သင်၏အမိ၊ သင်၏ အစ်ကိုတို့သည် သင့်ထံသို့ စင်စစ်လာ၍ ဦးညွှတ်ချရမည်လောဟူ၍၊ သူ့ကိုဆုံးမလေ၏။–
၃၇း၁၁ အစ်ကိုတို့သည် သူ့ကိုငြူစူကြ၏။ အဘသည် ထိုအရာကိုမှတ်လေ၏။
၃၇း၁၂ အစ်ကိုတို့သည် အဘ၏သိုးဆိတ်များကို ရှေခင်မြို့မှာထိန်းခြင်းငှါသွားကြ၏။–
၃၇း၁၃ ဣသရေလသည် ယောသပ်ကိုခေါ်၍၊ သင်၏အစ်ကိုတို့သည် သိုးဆိတ်များကို ရှေခင်မြို့မှာ ထိန်းကြသည်မဟုတ်လော။ လာပါ။ သင့်ကို သူတို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်မည်ဟုခေါ်လျှင်၊ ကျွန်ုပ်ရှိပါသည်ဟုဆိုသော်၊–
၃၇း၁၄ အဘက သွားပါ၊ အစ်ကိုတို့သည် ချမ်းသာသလော၊ သိုးဆိတ်တို့လည်း ကောင်းမွန်စွာရှိသလောဟူ၍ကြည့်ရှုပြီးလျှင်၊ ငါ့အားသိတင်းကြားပြောပါဟု မှာ လိုက်လျက်၊ ဟေဗြုန်ချိုင့်မှစေလွှတ်သဖြင့်၊ သူသည် ရှေခင်မြို့သို့ရောက်လေ၏။–
၃၇း၁၅ တော၌လှည့်လည်စဉ်တွင်၊ တစုံတယောက်သောသူနှင့်တွေ့၍၊ ထိုသူက၊ သင်သည် ဘာကိုရှာသနည်းဟုမေးလျှင်၊–
၃၇း၁၆ အစ်ကိုများကိုရှာ၏။ အဘယ်မှာထိန်းကြသည်ကိုပြောပါဟုဆိုသော်၊–
၃၇း၁၇ ထိုသူက၊ ဤအရပ်မှထွက်သွားပြီ။ ဒေါသန်မြို့သို့ သွားကြစို့ဟု သူတို့ပြောသံကို ကျွန်ုပ်ကြားခဲ့ပြီဟုဆို၏။ ယောသပ်သည်လည်း၊ အစ်ကိုတို့ကို လိုက်ရှာ၍ ဒေါသန်မြို့မှာ တွေ့လေ၏။
၃၇း၁၈ အနီးသို့မရောက်မှီ အဝေး၌ရှိစဉ်ပင်၊ အစ်ကိုတို့သည်မြင်လျှင်၊ သတ်ခြင်းငှါ တိုင်ပင်လျက်၊–
၃၇း၁၉ ကြည့်လော့။ အိပ်မက်ဆရာလာပြီ။–
၃၇း၂၀ ကိုင်ကြ။ သူ့ကိုသတ်၍ တစုံတခုသောတွင်းထဲသို့ ချပစ်ကြစို့။ ဆိုးသောသားရဲတစုံတခု ကိုက်စားပြီဟုပြောကြစို့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သူ၏ အိပ်မက်တို့သည် အဘယ်သို့နေရာကျမည်ကို ကြည့်ကြစို့ဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။–
၃၇း၂၁ ထိုစကားကို ရုဗင်ကြားလျှင်၊ သူ့ကိုမသတ်ဘဲ နေကြစို့ဟုဆိုလျက်၊ သူတို့လက်မှ ယောသပ်ကို နှုတ်လေ၏။–
၃၇း၂၂ တဖန် ရုဗင်က၊ သူ၏အသွေးကို မသွန်းကြနှင့်။ ကိုယ်လက်နှင့်မပြုဘဲ၊ တော၌ ဤမည်သောတွင်းထဲသို့ချကြစို့ဟု သူတို့လက်မှ ယောသပ် ကိုနှုတ်ယူ၍၊ အဘ၌တဖန် အပ်မည်အကြံရှိသည်နှင့် ဆိုလေ၏။
၃၇း၂၃ ယောသပ်သည် အစ်ကိုတို့ထံသို့ရောက်သောအခါ၊သူဝတ်သောအင်္ကျီ၊ အဆင်း ထူးခြားသောအင်္ကျီကိုချွတ်ပြီးမှ၊–
၃၇း၂၄ သူ့ကိုကိုင်ယူ၍ တွင်းထဲသို့ချကြ၏။ ထိုတွင်း၌ရေမရှိ၊ သွေ့ခြောက်သောတွင်းဖြစ်သတည်း။–
၃၇း၂၅ ထိုနောက် အစာစားခြင်းငှါ ထိုင်ကြစဉ်၊ မျှော်ကြည့်၍၊ ဣရှမေလအမျိုးသား အစုအဝေးသည်ဂိလဒ်ပြည်မှလာ၍ နံ့သာမျိုး၊ ဗာလစံစေး၊ မုရန်စေးများကို ကုလားအုပ်ပေါ်၌ တင်ဆောင်လျက်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ခရီးသွားကြသည်ကို မြင်လျှင်၊–
၃၇း၂၆ ယုဒက၊ ငါတို့သည် ညီကိုသတ်၍ သေကြောင်းကို ဖွက်ထားလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။–
၃၇း၂၇ ကိုင်ကြ။ ကိုယ်တိုင်မညှဉ်းဆဲဘဲ၊ ဣရှမေလလူတို့အားရောင်းလိုက်ကြစို့။ သူသည်တို့ညီ၊ တို့အမျိုးဖြစ်၏ဟု အစ်ကိုတို့အားဆိုသည်ရှိသော်၊ ညီအစ်ကိုတို့ သည်ဝန်ခံကြ၏။–
၃၇း၂၈ ထိုအခါ၊ မိဒျန်အမျိုးသားကုန်သည်တို့သည် ခရီးသွားကြစဉ်တွင်၊ အစ်ကိုတို့သည် ယောသပ်ကို တွင်းထဲက ဆွဲတင်ပြီးလျှင်၊ ငွေအကျပ် နှစ်ဆယ်အဘိုးနှင့် ဣရှမေလလူတို့အား ရောင်း၍၊ ထိုသူတို့သည်ယောသပ်ကိုအဲဂုတ္တုပြည်သို့ဆောင်သွားကြ၏။

၃၇း၂၉ ရုဗင်သည်လည်း တွင်းသို့သွား၍၊ တွင်းထဲမှာ ယောသပ်မရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆွဲဆုတ်လျက်၊ –
၃၇း၃၀ ညီတို့ရှိရာသို့သွား၍၊ သူငယ်မရှိသည်ပါတကား။ ငါသည် အဘယ်သို့ သွားရပါမည်နည်းဟုဆိုလေ၏။ –
၃၇း၃၁ သူတို့သည်လည်း၊ ယောသပ်အင်္ကျီကိုယူ၍၊ ဆိတ်သငယ်ကိုသတ်ပြီးမှ၊ အင်္ကျီကိုအသွေး၌နှစ်လေ၏။ –
၃၇း၃၂ ထိုနောက်မှ၊ အဆင်းထူးခြားသော ထိုအင်္ကျီကိုပေးလိုက်၍၊ အချို့တို့သည် အဘထံသို့ဆောင်ခဲ့လျက်၊ ဤအင်္ကျီကို အကျွန်ုပ်တို့တွေ့ပါပြီ။ သား၏အင်္ကျီဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို ကြည့်ပါဟုဆိုလျှင်၊ –
၃၇း၃၃ ထိုအင်္ကျီကိုအဘမှတ်မိ၍၊ ငါ့သား၏အင်္ကျီမှန်၏။ သူ့ကိုဆိုးသောသားရဲကိုက်စားပြီ။ အကယ်၍ ယောသပ်ကိုအပိုင်းအပိုင်း ကိုက်ဖြတ် ပါပြီတကား ဟုဆို လျက်၊ –
၃၇း၃၄ မိမိအဝတ်ကို ဆွဲဆုတ်၍၊ လျှော်တေအဝတ်ကို ပတ်စည်းသဖြင့်၊ အင်တန်ကာလပတ်လုံး၊ သားကြောင့် စိတ်မသာညည်း တွားလျက် နေလေ၏။ –
၃၇း၃၅ သားသမီးအပေါင်းတို့သည်၊ အဘကို နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ ကြိုးစားသော်လည်း၊ သူသည် နှစ်သိမ့်စေသောစကားကို နားမထောင်ဘဲ၊ ငါ့သားရှိရာမရဏာနိုင်ငံ သို့ စိတ်မသာညည်းတွားလျက် ဆင်းသက်တော့မည်ဟုဆိုလေ၏။ ထိုသို့ယောသပ်အဘသည် သားကြောင့် ငိုကြွေး မြည်တမ်းလျက်နေလေ၏။ –
၃၇း၃၆ ယောသပ်ကိုကား၊ မိဒျန်လူတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ဆောင်သွား၍၊ ဖါရောဘုရင်၏ အမတ်ဖြစ်သော ကိုယ်ရံတော်မှူး၊ ပေါတိဖါထံမှာ ရောင်းကြ၏။

အခန်းကြီး (၃၈)

၃၈း၁ ထိုကာလအခါ ယုဒသည် ညီအစ်ကိုနေရာမှသွား၍၊ ဟိရအမည်ရှိသော အဒုလံ အမျိုးသားထံသို့ ဝင်လေ၏။ –
၃၈း၂ ထိုအရပ်၌ ရှုအာအမည်ရှိသော၊ ခါနာန်အမျိုးသား၏သမီးကိုတွေ့မြင်၍၊ အိမ်ထောင်ဘက်ပြုလျက်၊ –
၃၈း၃ ထိုမိန်းမသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားကိုဘွားမြင်၏။ ထိုသားကို ဧရအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ –
၃၈း၄ တဖန် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ ဘွားမြင်သောသားကို သြနန်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ –
၃၈း၅ တဖန် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ ဘွားမြင်သောသားကို ရှေလအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ရှေလ ဘွားသောအခါ၊ အဘသည် ခေဇိပ်မြို့မှာ ရှိသတည်း။
၃၈း၆ ထိုနောက်မှ ယုဒသည် မိမိသားဦးဧရကို တာမာအမည်ရှိသော သတို့သမီးနှင့် စုံဘက်စေ၏။ –
၃၈း၇ ယုဒ၏သားဦးဧရသည် ထာဝရဘုရားရှေ့၌ ဆိုးသောသူဖြစ်၍၊ သူ့ကို ထာဝရဘုရား ကွပ်မျက်တော်မူ၏။ –
၃၈း၈ ထိုအခါ ယုဒသည် သြနန်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်၏အစ်ကိုမယားထံသို့ဝင်၍ သူနှင့် အိမ်ထောင်ဘက်ပြုသဖြင့်၊ အစ်ကိုအမျိုးကို ဆက်နွယ် လော့ဟုဆို၏။ –
၃၈း၉ သြနန်သည် သားကိုရလျှင်မူကား၊ မိမိသားမမှတ်ရဟုသိ၍ အစ်ကိုအား သားကို မပေးလိုဘဲ၊ အစ်ကိုမယားထံသို့ ဝင်သောအခါ၊ သုတ်ရည်ကို ထုတ်၍ စွန့်လေ၏။ –
၃၈း၁၀ ထိုအမှုကို ထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်မမူသောကြောင့်၊ သြနန်ကိုလည်း ကွပ်မျက်တော်မူ၏။ –
၃၈း၁၁ သားငယ်ရှေလသည် အစ်ကိုတို့သေသကဲ့သို့ သေမည်ဟု ယုဒသည်စိုးရိမ်၍၊ မိမိချွေးမ တာမာကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ငါ့သားရှေလ မကြီးမှီ သင်သည် သင့်အဘ၏အိမ်၌ မုတ်ဆိုးမပြု၍နေပါဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ တာမာသွား၍မိမိအဘ၏အိမ်၌နေလေ၏။
၃၈း၁၂ ကာလအင်တန်ကြာလေသော်၊ ရှုအာသမီးဖြစ်သော ယုဒမယားလည်းသေလေ၏။ ယုဒသည်နှစ်သိမ့်ပြီးမှ၊ မိမိသိုးမွေးညှပ်သောသူတို့ရှိရာ တိမနတ်မြို့သို့ မိမိအဆွေ အဒုလံအမျိုး ဟိရနှင့်အတူ သွားလေ၏။ –
၃၈း၁၃ မိမိယောက္ခမသည် သိုးမွေးကိုညှပ်ခြင်းငှါ၊ တိမနတ်မြို့သို့သွားကြောင်းကို တာမာ ကြားလျှင်၊ –
၃၈း၁၄ မုတ်ဆိုးမအဝတ်ကိုချွတ်၍မျက်နှာဖုံးနှင့်မျက်နှာကိုဖုံးလျက်၊ကိုယ်ကိုလည်းခြုံရုံလျက်၊ တိမနတ်မြို့သို့သွားသောလမ်းအနား၊ ဧနိမ်မြို့တံခါးဝ၌ ထိုင်နေလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရှေလကြီးသော်လည်း၊ မိမိနှင့် အိမ်ထောင်ဘက်မပြုရဟု သိမြင်သောကြောင့် တည်း။ –
၃၈း၁၅ ယုဒသည် ထိုမိန်းမကိုမြင်သောအခါ၊ သူသည် မိမိမျက်နှာကိုဖုံး၍ နေသောကြောင့်၊ ပြည်တန်ဆာဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်လျက်၊ –
၃၈း၁၆ လမ်းကိုလွှဲ၍ အနားသို့ ချဉ်းပြီးလျှင်၊ သင့်ထံသို့ ငါဝင်ရသောအခွင့်ကို ပေးပါလော့ဟု ဆိုလေသော်၊ မိန်းမက၊ သင်သည် ကျွန်မထံသို့ ဝင်လိုသောငှါ အဘယ်ဆုကိုပေးမည်နည်းဟုမေးလျှင်၊ –
၃၈း၁၇ ယုဒက၊ ဆိတ်သငယ်ကိုပေးလိုက်မည်ဟုဆိုလေ၏။ မိန်းမကလည်း၊ မပေးလိုက်မှီ တစုံတခုသောအရာကို ပေါင်ထားမည်လောဟုမေးလျှင်၊ –
၃၈း၁၈ ယုဒက၊ အဘယ်အရာကို ပေါင်စေချင်သနည်းဟု ပြန်၍မေးလေသော်၊ မိန်းမက၊ သင်၏ တံဆိပ်၊ စလွယ်၊ လက်စွဲ တောင်ဝေးတို့ကို ပေါင်တော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ ထိုဥစ္စာကိုအပ်၍ မိန်းမထံသို့ဝင်သဖြင့်၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူလေ၏။ –
၃၈း၁၉ ထိုနောက်မှ၊ မိန်းမသည် ထသွား၍ မျက်နှာဖုံးကိုချွတ်ပြီးလျှင်၊ မုတ်ဆိုးမအဝတ်ကို ဝတ်မြဲဝတ်ပြန်လေ၏။ –
၃၈း၂၀ ယုဒသည် မိန်းမ၌ပေါင်သောဥစ္စာကိုရွေးယူခြင်းငှါ၊ မိမိအဆွေအဒုလံအမျိုးသားတွင် ဆိတ်သငယ်ကို ပေးလိုက်၏။ အဒုလံအမျိုးသားသည် ထိုမိန်းမကိုမတွေ့လျှင်၊ –
၃၈း၂၁ ဧနိမ်မြို့လမ်းနားမှာ ထိုင်နေသော ပြည်တန်ဆာမသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု ထိုအရပ်သားတို့ကိုမေးလေသော်၊ အရပ်သားတို့က၊ ဤအရပ်၌ ပြည်တန်ဆာမ မရှိဟုဆိုကြလျှင်၊ –
၃၈း၂၂ ယုဒထံသို့ပြန်၍၊ ကျွန်ုပ်သည် ထိုမိန်းမကိုရှာ၍မတွေ့။ အရပ်သားတို့ကလည်း၊ ဤအရပ်၌ ပြည်တန်ဆာမ မရှိဟု ဆိုကြောင်းကို ပြောလေ၏။ –
၃၈း၂၃ ယုဒကလည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အရှက်မကွဲမည်အကြောင်း၊ ယူပါလေစေ။ ကြည့်ပါ။ ဤဆိတ်သငယ်ကို ကျွန်ုပ်ပေးလိုက်၍ သင်သည် မိန်းမကို ရှာ၍ မတွေ့ ပါတကားဟု ဆို၏။
၃၈း၂၄ ထိုနောက် သုံးလခန့်လွန်သည်ရှိသော်၊ သူတပါးက၊ သင်၏ချွေးမတာမာသည် ပြည်တန်ဆာလုပ်၍ မတရားသော မေထုန် ပြုသဖြင့် ကိုယ်ဝန် ဆောင်လျက်နေပြီတကားဟု ယုဒအားပြောဆိုလျှင်၊ ယုဒက သူ့ကိုထုတ်၍ မီးရှို့စေဟု စီရင်လေ၏။ –

၃၈း၂၅ ထုတ်သောအခါ၊ တာမာသည် တံဆိပ်၊ စလွယ်၊ တောင်ဝေးတို့ကို ယောက္ခမထံသို့ ပို့စေ၍၊ ဤဥစ္စာကို ပိုင်သောသူအားဖြင့် ကျွန်မသည် ပဋိသန္ဓေယူပြီ။ ဤဥစ္စာတို့သည် အဘယ်သူ၏ဥစ္စာဖြစ်သည်ကို ကြည့်ပါလော့ဟု မှာလိုက်၏။–

၃၈း၂၆ ထိုဥစ္စာကိုယုဒမှတ်မိ၍ သူ၏အပြစ်ထက် ငါ့အပြစ်သာ၍ကြီးပေ၏။ သူ့အားငါ့သား ရှေလကို ငါမပေးစားဘဲနေမိပြီဟု ပြောဆို၏။ နောက်တဖန် သူ့ကို မချဉ်းမကပ်ဘဲ နေ၏။

၃၈း၂၇ ထိုနောက် တာမာသည်သားဘွားချိန်ရောက်လျှင်၊ ဝမ်းထဲတွင် သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။–

၃၈း၂၈ ဘွားစဉ်တွင် သားတယောက်သည် လက်ကိုထုတ်ဆန့်၍၊ ဝမ်းဆွဲက ဤသူသည် အရင်ဘွားလိမ့်မည်ဟုဆိုလျက် လက်ကိုကိုင်၍ နီသောကြိုးနှင့် စည်းလေ၏။–

၃၈း၂၉ သို့သော်လည်း ထိုသူသည် မိမိလက်ကိုရုပ်ပြန်၍ သူ့အစ်ကိုဘွားသည်ကိုဝမ်းဆွဲက၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် အနိုင်အထက်ပြုရသနည်း။ အနိုင်အထက်ပြုသော ဤအမှုသည် သင်၌စွဲစေဟုဆိုလျက် သူ့ကို ဖါရက်အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။–

၃၈း၃၀ ထိုနောက်မှ လက်၌ ကြိုးနီစည်းသောညီ ဘွား၍၊ သူ့ကို ဇာရအမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။

အခန်းကြီး (၃၉)

၃၉း၁ ဣရှမေလလူတို့သည် ယောသပ်ကိုဆောင်သွား၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်သောအခါ၊ အဲဂုတ္တုအမျိုးသား ဖါရောဘုရင်၏အမတ် ဖြစ်သောကိုယ်ရံတော် မှူးပေါတိဖါထံမှာ ရောင်းကြ၏။–

၃၉း၂ ထာဝရဘုရားသည် ယောသပ်ဘက်၌ ရှိတော်မူသဖြင့် သူသည် အကြံထမြောက်တတ်၏။ အဲဂုတ္တုအမျိုးသား မိမိသခင်၏အိမ်၌ နေရလေ၏။–

၃၉း၃ သူ့ဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် ရှိတော်မူ၍၊ သူပြုလေရာရာ၌ အောင်စေတော်မူကြောင်းကို သခင်လည်း သိမြင်၏။–

၃၉း၄ ထိုကြောင့် ယောသပ်သည် သခင်ရှေ့၌မျက်နှာရ၍ ခစားလျက်နေရ၏။ သခင်သည်လည်း မိမိအိမ်တွင် အိမ်အုပ်အရာနှင့်ခန့်ထား၍ ဥစ္စာရှိသမျှကို အပ်လေ၏။–

၃၉း၅ ထိုသို့အိမ်နှင့်ဥစ္စာရှိသမျှကို အုပ်စိုးစေသည်ကာလမှစ၍ ထာဝရဘုရားသည် ယောသပ် အတွက် ထိုအဲဂုတ္တုသား၏အိမ်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ ပေးတော်မူသောကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည် အတွင်း၊ ပြင်၊ ဥစ္စာရှိရှိသမျှအပေါ်မှာလည်း သက်ရောက်လေ၏။–

၃၉း၆ သခင်သည် မိမိ၌ရှိသမျှကို ယောသပ်လက်သို့အပ်၍၊ မိမိစားသောအစာမှတပါး အခြားသောဥစ္စာရှိမှန်းကိုမျှ မသိမမှတ်ဘဲ နေ၏။ ယောသပ်သည် ပုံပြင်ယဉ်ကျေး၍ အသွေးအဆင်းလည်း လှသောသူဖြစ်၏။

၃၉း၇ ထိုနောက်မှ သခင်၏မယားသည် ယောသပ်ကိုတပ်သောစိတ်ရှိ၍ ငါနှင့်အတူ အိပ်ပါဟုဆို၏။–

၃၉း၈ ယောသပ်ကလည်း၊ ကျွန်တော်သခင်သည် အိမ်တော်၌ရှိသမျှသောဥစ္စာတို့ကို ကျွန်တော်လက်သို့အပ်ပါပြီ။ ကျွန်တော်၌အဘယ်ဥစ္စာ ရှိမှန်းကိုမျှမသိ မမှတ်ပါ။–

၃၉း၉ ဤအိမ်တွင်လည်း ကျွန်တော်ထက်သာ၍ ကြီးသောသူမရှိပါ။ ကိုယ်မယားဖြစ်သော သခင်မမှတပါး အဘယ်အရာကိုမျှ ကျွန်တော်အား မမြစ်တားပါ။ သို့ဖြစ်လျှင် အပြစ်ကြီးသောဤအမှုကို ကျွန်တော်ပြု၍ ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့ပြစ်မှားနိုင်သနည်းဟု သခင်၏မယားကို ငြင်း၍ ပြန်ဆို၏။–

၃၉း၁၀ ထိုသို့ သခင်မသည် နေ့တိုင်းသွေးဆောင်သော်လည်း၊ ယောသပ်သည် သူ၏စကားကို နားမထောင်၊ သူနှင့်အတူ အိပ်ခြင်း၊ နေခြင်းအမှုကို ရှောင်လေ၏။–

၃၉း၁၁ တနေ့သ၌ ယောသပ်သည် အမှုဆောင်ခြင်းငှါ အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ အိမ်သားယောကျ်ား တယောက်မျှမရှိသောအခါ၊–

၃၉း၁၂ သခင်မက ငါနှင့်အတူ အိပ်ပါဟုဆိုလျက်၊ ယောသပ်အဝတ်ကို ကိုင်ဆွဲလျှင်၊ ယောသပ်သည် မိမိအဝတ်ကိုစွန့်၍ ပြင်သို့ထွက်ပြေးလေ၏။–

၃၉း၁၃ ထိုသို့ သခင်မလက်၌မိမိအဝတ်ကိုစွန့်၍ ပြင်သို့ ထွက်ပြေးသည်ကို သခင်မသိမြင်သောအခါ၊–

၃၉း၁၄ အိမ်သား ယောကျ်ားတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့ကြည့်ကြ။ ငါတို့၌ မရိုမသေ ပြုစေခြင်းငှါ ဤဟေဗြဲလူကိုသခင်သွင်းထားပြီတကား။ သူသည် ငါနှင့် အတူ အိပ်ခြင်းငှါ ဝင်လာ၍ ငါသည် ကျယ်သောအသံနှင့်အော်ဟစ်ရ၏။–

၃၉း၁၅ ကျယ်ကျယ် အော်ဟစ်သံကိုကြားလျှင်၊ သူသည် မိမိအဝတ်ကိုစွန့်၍ ပြင်သို့ထွက်ပြေးသည်ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊–

၃၉း၁၆ သခင်ရောက်သည်တိုင်အောင် ထိုအဝတ်ကို မိမိ၌ထားလေ၏။–

၃၉း၁၇ သခင်ရောက်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သွင်းထားသောဟေဗြဲကျွန်သည် ကျွန်ုပ်ကို မရိုမသေပြုခြင်းငှါ ဝင်လာပါ၏။–

၃၉း၁၈ ကျွန်ုပ်သည် ကျယ်သောအသံနှင့် အော်ဟစ်သောအခါ၊ သူသည် မိမိအဝတ်ကို စွန့်၍ ပြင်သို့ ထွက်ပြေးပါသည်ဟူသော စကားဖြင့် ကြားပြောလေ၏။–

၃၉း၁၉ ကိုယ်တော်၏ကျွန်သည် ကျွန်ုပ်၌ဤသို့ပြုခဲ့ပြီဟု မယားပြောသောစကားကို သခင်ကြားလျှင်၊ ယောသပ်ကို အမျက်ထွက်၍၊–

၃၉း၂၀ ခေါ်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်ချုပ်ထားသော သူတို့နေရာ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားသဖြင့်၊ ယောသပ်သည် ထောင်ထဲမှာ နေရ၏။–

၃၉း၂၁ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် သူ့ဘက်၌ရှိ၍ ကယ်မသနားတော်မူသဖြင့်၊ ထောင်မှူးထံ မျက်နှာရစေတော်မူ၏။–

၃၉း၂၂ သို့ဖြစ်၍ ထောင်မှူးသည်ထောင်၌ချုပ်ထားသောသူအပေါင်းတို့ကို ယောသပ်လက်သို့အပ်၍၊ ထောင်ထဲတွင် ပြုသမျှသောအမှုကို ယောသပ် စီရင်ရ၏။–

၃၉း၂၃ ထိုနောက် ထောင်မှူးသည်ထောင်အမှုကိုကိုယ်တိုင်ပြန်၍မကြည့်မရှုရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်ယောသပ်ဘက်မှာရှိ၍ သူပြုလေရာရာ၌ အောင်စေတော်မူသတည်း။

အခန်းကြီး (၄၀)

၄၀း၁ ထိုနောက်မှ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ထံ ဖလားတော်ဝန်နှင့် စားတော်ဝန်တို့သည် မိမိတို့အရှင် အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ကို ပြစ်မှားကြ၏။–
၄၀း၂ ဖါရောဘုရင်သည် ထိုအမတ်နှစ်ယောက်တည်းဟူသော ဖလားတော်ဝန်နှင့်စားတော်ဝန်တို့ကို အမျက်ထွက်၍၊–
၄၀း၃ ယောသပ်အချုပ်ခံရာထောင်တည်းဟူသော ကိုယ်ရံတော်မှူး၏အိမ်၌ချုပ်ထားတော် မူ၏။–
၄၀း၄ ကိုယ်ရံတော်မှူးသည် သူတို့ကို ယောသပ်၌ အပ်၍၊ ယောသပ်သည် ပြုစုရ၏။ သူတို့လည်း အင်တန်ကာလ အချုပ်ခံလျက်နေရကြ၏။
၄၀း၅ ထိုသို့ ထောင်ထဲမှာ အချုပ်ခံလျက်နေရသော အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်၏ဖလားတော် ဝန်နှင့်စားတော်ဝန်နှစ်ယောက်တို့သည်၊ အသီးအသီးမိမိတို့ကိုယ်စီ ဆိုင်သောအနက်နှင့် ပြည့်စုံသောအိပ်မက်ကို တညဉ့်ခြင်းတွင် တယောက်တနည်းစီမြင်မက်ကြ၏။–
၄၀း၆ နံနက်အချိန်ရောက်မှ ယောသပ်သည် သူတို့ထံသို့ ဝင်၍ကြည့်ရှုသောအခါ၊ သူတို့ မျက်နှာညှိုးငယ်လျက်ရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊–
၄၀း၇ သင်တို့သည် ယနေ့အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာညှိုးငယ်သနည်းဟု မိမိသခင်အိမ်၌ မိမိနှင့်အတူအချုပ်ခံနေရသော ဖါရောမင်း၏အမတ်တို့အား မေး၏။–
၄၀း၈ သူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် အိပ်မက်ကိုမြင်ရပြီ။ အနက်ကို ဘတ်နိုင်သောသူမရှိဟု ဆိုကြသော်၊ ယောသပ်က၊ အိပ်မက်အနက်များကို ဘုရားသခင် ဆိုင် တော်မူသည် မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့အိပ်မက်ကိုကျွန်ုပ်အား ကြားပြောကြပါဟု ဆို၏။–
၄၀း၉ ထိုအခါ ဖလားတော်ဝန်သည် မိမိအိပ်မက်ကို ယောသပ်အား ကြားပြောသည်ကား၊ ငါမြင်မက်သောအိပ်မက်တွင်၊ ငါ့ရှေ့မှာ စပျစ်နွယ်ပင်ရှိ၏။–
၄၀း၁၀ ထိုစပျစ်နွယ်ပင်၌အလက်သုံးလက်ရှိ၏။ ထိုအလက်တို့၌ပန်းငုံကဲ့သို့ရှိ၏။ အပွင့်လည်း ပွင့်၏။ အသီးပြွတ်တို့လည်း မှည့်သောစပျစ်သီးဖြစ်လေ၏။–
၄၀း၁၁ ဖါရောမင်း၏ဖလားတော်ကိုငါကိုင်လျက်၊ ထိုစပျစ်သီးကိုယူ၍ ဖလားတော်၌ညှစ်ပြီးမှ လက်တော်တွင်ဆက်သည်ဟု ပြောဆို၏။–
၄၀း၁၂ ယောသပ်ကလည်း သင်၏အိပ်မက် အနက်ဟူမူကား၊ စပျစ်နွယ် သုံးလက်တို့သည် သုံးရက်ဖြစ်၏။–
၄၀း၁၃ သုံးရက်လွန်မှ ဖါရောမင်းသည် သင်၏ဦးခေါင်းကိုချီးမြှောက်၍ သင်၏အရာကိုပြန်ပေးတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည်အထက်က ဖလားတော်ဝန်ဖြစ်၍ ပြုဘူး သည်နည်းတူ၊ တဖန် ဖလားတော်ကို ဖါရောမင်း၏ လက်တွင် ဆက်မြဲဆက်ရလိမ့်မည်။–
၄၀း၁၄ သင်သည် ချမ်းသာရသောအခါ ကျွန်ုပ်ကိုအောက်မေ့၍ ကျေးဇူးပြုပါလော့။ ဖါရောဘုရင်ကို လျှောက်၍ ကျွန်ုပ်ကို ဤအိမ်မှ နှုတ်ယူပါ။–
၄၀း၁၅ အကယ်စင်စစ် ကျွန်ုပ်ကို ဟေဗြဲပြည်မှ ခိုးယူခဲ့ကြ၏။ ဤပြည်မှာလည်း ကျွန်ုပ်၌ အပြစ်မရှိဘဲ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားကြသည်ဟု ဆိုလေ၏။
၄၀း၁၆ ထိုအိပ်မက်အနက် ကောင်းသည်ကို စားတော်ဝန်သိမြင်လျှင်၊ ငါသည်လည်း ဖြူသောတောင်းသုံးလုံးကို ကိုယ်တိုင်ရွက်နေသည်ကို မြင်မက်၏။–
၄၀း၁၇ အပေါ်တောင်းတွင် ဖါရောမင်းစားတော်ခေါ်ဘို့ ချက်ပြီးသော ခဲဘွယ်စားဘွယ် အမျိုးမျိုးရှိ၍၊ ငှက်တို့သည်လည်း ငါရွက်သောတောင်းထဲက နှုတ်၍စားကြသည်ဟု ယောသပ်အား ပြောဆို၏။–
၄၀း၁၈ ယောသပ်ကလည်း၊ သင်၏အိပ်မက်အနက်ဟူမူကား၊ တောင်းသုံးလုံးသည် သုံးရက်ဖြစ်၏။–
၄၀း၁၉ သုံးရက်လွန်မှ ဖါရောမင်းသည် သင်၏ဦးခေါင်းကို ကိုယ်နှင့်ခွါမြှောက်လျက် သစ်ပင်၌ ဆွဲထားတော်မူ၍၊ ငှက်တို့သည် သင်၏အသားကို နှုတ်၍စားကြ လိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော၏။
၄၀း၂၀ ထိုနောက် သုံးရက်လွန်သောအခါ၊ ဖါရောမင်းဘွားသောနေ့ရက်၌ နှစ်စဉ်ပွဲကိုခံ၍ ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ဖလားတော်ဝန်၏ ဦးခေါင်းနှင့် စားတော်ဝန်၏ဦးခေါင်းကို ကျွန်တော်မျိုးတို့တွင် ဖေါ်တော်မူ၍၊–
၄၀း၂၁ အိပ်မက်အနက်ကို ယောသပ်ဘတ်သည်အတိုင်း၊ ဖလားတော်ဝန်ကို အထက်အရာ၌ တဖန်ခန့်ထားတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ဖလားတော်ကို ဖါရော မင်း၏လက်တွင် ဆက်မြဲဆက်ရ၏။–
၄၀း၂၂ စားတော်ဝန်ကိုမူကား၊ ဆွဲထားတော်မူ၏။–
၄၀း၂၃ သို့သော်လည်း ဖလားတော်ဝန်သည် ယောသပ်ကိုမအောက်မေ့ဘဲ မေ့လျော့၍နေလေ၏။

အခန်းကြီး (၄၁)

၄၁း၁ ထိုနောက် နှစ်နှစ်လွန်သောအခါ၊ ဖါရောမင်းသည် အိပ်မက်ကိုမြင်မက်သည်ကား၊ မိမိသည် မြစ်နား၌ရပ်နေ၏။–
၄၁း၂ အဆင်းလှ၍ဝသော နွားခုနစ်ကောင်တို့သည် မြစ်ထဲကထွက်၍ မြစ်နားမှာပေါက်သော မြက်ပင်ကို စားလျက်နေကြ၏။–
၄၁း၃ ထိုနွားတို့နောက်မှ အဆင်းမလှ၊ပိန်သောနွားခုနစ်ကောင်တို့သည် မြစ်ထဲကထွက်၍ အရင်နွားတို့အနား၌ ကမ်းပေါ်မှာ ရပ်နေကြ၏။–
၄၁း၄ အဆင်းမလှ ပိန်သောနွားတို့သည်၊ အဆင်းလှ၍ဝသောနွားခုနစ်ကောင်တို့ကို ကိုက်စားကြ၏။ ဖါရောမင်းလည်း နိုးလေ၏။–
၄၁း၅ တဖန် အိပ်ပြန်၍ အိပ်မက်ကိုမြင်မက်ပြန်သည်ကား၊ အလုံးကြီး၍ကောင်းသောစပါး ခုနစ်နှံတို့သည် စပါးတပင်တည်း၌ဖြစ်ကြ၏။–
၄၁း၆ ထိုနောက်မှ အလုံးသေး၍ အရှေ့လေဖြင့်ပျက်သော စပါးခုနစ်နှံတို့သည် ပေါက်ကြ၏။–
၄၁း၇ အလုံးသေးသောစပါးခုနစ်နှံတို့သည် အလုံးကြီး၍ ကောင်းသောစပါးခုနစ်နှံတို့ကို စားကြ၏။ ဖါရောမင်းလည်းနိုး၍ အိပ်မက်ဖြစ်သည်ကို သိလေ၏။
၄၁း၈ နံနက်အချိန်ရောက်သောအခါ၊ ဖါရောမင်းသည်စိတ်ပူပန်၍၊အဲဂုတ္တုဗေဒင်တတ် ပညာရှိအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍ အိပ်မက်တော်ကို ပြန်ကြားတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ရှေ့တော်၌ အနက်ကိုဘတ်နိုင်သောသူ တယောက်မျှမရှိ။–
၄၁း၉ ထိုအခါ ဖလားတော်ဝန်က၊ ကျွန်တော်သည်ကိုယ်အပြစ်ကိုယနေ့အောက်မေ့ပါ၏။–
၄၁း၁၀ ဖါရောဘုရင်သည် ကျွန်တော်နှင့် စားတော်ဝန်ကို အမျက်ထွက်၍ ကိုယ်ရံတော်မှူးအိမ်၌ ချုပ်ထားတော်မူသောအခါ၊–
၄၁း၁၁ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည် အသီးအသီး မိမိတို့ကိုယ်စီဆိုင်သောအနက်နှင့်ပြည့်စုံသောအိပ်မက်ကို တညဉ့်ခြင်းတွင် မြင်မက်ကြပါ၏။–
၄၁း၁၂ ကျွန်တော်တို့၌ ကိုယ်ရံတော်မှူး၏ကျွန် ဟေဗြဲလုလင်တယောက်ရှိ၏။ ထိုသူအား ကျွန်တော်တို့သည်ကြားပြော၍သူသည် အိပ်မက်၏အနက်ကို ဘတ်ပါ ၏။ တယောက်စီ မြင်မက်သည်အတိုင်း ဘတ်ပါ၏။–
၄၁း၁၃ ဘတ်သည်အတိုင်းလည်း မှန်ပါ၏။ ကျွန်တော်သည်အရင်အရာကိုရပြန်၍၊ စားတော်ဝန်မူကား၊ ဆွဲထားခြင်းကိုခံရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၄၁း၁၄ ထိုအခါ ဖါရောမင်းသည် လူကိုစေလွှတ်၍ ယောသပ်ကိုခေါ်တော်မူ၏။ ယောသပ်သည် ထောင်ထဲကအလျင်အမြန်ထွက်ရ၍၊ မုတ်ဆိတ်ညှပ်ခြင်း၊ အဝတ်လဲခြင်းကိုပြုပြီးမှ အထံတော်သို့ ဝင်ရ၏။–

၄၁း၁၅ ဖါရောမင်းကလည်း၊ ငါသည်အိပ်မက်ကိုမြင်မက်ပြီ။ အနက်ကို အဘယ်သူမျှမဘတ်နိုင်။ သင်သည်အိပ်မက်ကို နားလည်သောဉာဏ် နှင့်အနက်ဘတ်နိုင်သည်ကို ငါကြားရပြီဟုဆို၏။–

၄၁း၁၆ ယောသပ်ကလည်း၊ ကျွန်တော်သည် အလိုအလျောက် မတတ်နိုင်ပါ။ ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာအဖြေစကားကို ဖါရောဘုရင်အား ပေးတော်မူပါစေသော ဟုလျှောက်လေ၏။–

၄၁း၁၇ ဖါရောမင်းကလည်း၊ ငါမြင်မက်သည်မှာ၊ မြစ်နား၌ငါရပ်နေ၏။–

၄၁း၁၈ အဆင်းလှ၍ ဝသော နွားခုနစ်ကောင်တို့သည် မြစ်ထဲကထွက်၍၊ မြစ်နားမှာပေါက်သောမြက်ပင်ကို စားလျက်နေကြ၏။–

၄၁း၁၉ ထိုနွားတို့နောက်မှ၊ အဆင်းမလှပိန်ကြုံသောနွားခုနစ်ကောင်တို့သည် ထွက်လာကြ၏။ ထိုမျှလောက် အရုပ်ဆိုးသောနွားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး တွင် တခါမျှမမြင်ရစဖူး။–

၄၁း၂၀ အဆင်းမလှပိန်သောနွားတို့သည်၊ ဝသောအရင်နွားခုနစ်ကောင်တို့ကိုကိုက်စားကြ၏။–

၄၁း၂၁ စားပြီးသောနောက်၊ စားမှန်းကို အဘယ်သူမျှမသိရ။ အရင်ကဲ့သို့ အရုပ်ဆိုးသေး၏။ ငါလည်း နိုး၏။–

၄၁း၂၂ တဖန် ငါမြင်မက်ပြန်သည်ကား၊ အလုံးကြီး၍ ကောင်းသောစပါးခုနစ်နှံတို့သည် စပါးတပင်တည်း၌ ဖြစ်ကြ၏။–

၄၁း၂၃ ထိုနောက်မှ ညှိုးနွမ်းလျက် အလုံးသေး၍ အရှေ့လေဖြင့် ပျက်သောစပါးခုနစ်နှံတို့သည် ပေါက်ကြ၏။–

၄၁း၂၄ အလုံးသေးသောစပါးနှံတို့သည် ကောင်းသောစပါးခုနစ်နှံတို့ကို စားကြ၏။ ထိုအိပ်မက်ကို ဗေဒင်တတ်တို့အား ငါကြားပြော၍ အနက်ကို အဘယ်သူမျှ မဘတ်နိုင်ဟု ယောသပ်အား ပြောဆိုတော်မူ၏။

၄၁း၂၅ ယောသပ်ကလည်း၊ ဖါရောဘုရင် မြင်မက်တော်မူသောအိပ်မက်ကား တပါးတည်းဖြစ်ပါ၏။ ဘုရားသခင်ပြုလတံ့သောအမှုကိုဖါရောဘုရင်အား ပြတော်မူပြီ။–

၄၁း၂၆ ကောင်းသောနွားခုနစ်ကောင်တို့သည် ခုနစ်နှစ်ဖြစ်ပါ၏။ ကောင်းသောစပါးခုနစ်နှံတို့သည်လည်း ခုနစ်နှစ်ဖြစ်ပါ၏။ အိပ်မက်တော်ကား တပါးတည်းဖြစ် ပါ၏။–

၄၁း၂၇ ထိုနွားတို့နောက် ထွက်လာသောနွား၊ ပိန်၍အရုပ်ဆိုးသောနွားခုနစ်ကောင်တို့သည် ခုနစ်နှစ်ဖြစ်ပါ၏။ အရှေ့လေဖြင့် ပျက်သော စပါးဖျင်းခုနစ်နှံ တို့သည်လည်း၊ အစာ ခေါင်းပါးသော ခုနစ်နှစ်ဖြစ်ပါ၏။–

၄၁း၂၈ ဖါရောဘုရင်အား ကျွန်တော်လျှောက်လိုသောအရာဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်ပြုလတံ့သော အမှုကို ဖါရောဘုရင်အား ပြတော်မူ၏။–

၄၁း၂၉ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးတွင် ဝပြောသောနှစ် ခုနစ်နှစ်ရှိလိမ့်မည်။–

၄၁း၃၀ ထိုနောက်မှအစာခေါင်းပါးသောနှစ် ခုနစ်နှစ်ပေါ်လာ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌အလုံးစုံသော ဝပြောခြင်းသည် တိမ်မြုပ်လျက် အစာခေါင်းပါးခြင်းအားဖြင့် တပြည် လုံး ပျက်စီးလိမ့်မည်။–

၄၁း၃၁ အစာခေါင်းပါးခြင်းသည်အလွန်အားကြီးသောကြောင့်၊ အရင်ဝပြောခြင်း၏လက္ခဏာ မထင်ရ။–

၄၁း၃၂ ဖါရောဘုရင်သည် ထပ်၍ အိပ်မက်မြင်ရသည်အရာမှာ၊ ထိုအမှုကို ဘုရားသခင်မြဲမြံ ခိုင်ခံ့စေ၍ အလျင်အမြန်စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။–

၄၁း၃၃ သို့ဖြစ်၍ ဖါရောဘုရင်သည် ဉာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောသူကို ရွေးချယ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်ကို အုပ်စိုးစေတော်မူပါ။–

၄၁း၃၄ ခန့်ထားတော်မူသောသူသည်လည်း တပြည်လုံး၌ အကြီးအကြပ်တို့ကို ခန့်ထား၍၊ ဝပြောသောနှစ်ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး တပြည်လုံးတွင် ငါးဘို့ တဘို့ကောက် ယူကြပါစေ။–

၄၁း၃၅ ထိုသူတို့သည်ဖြစ်လတံ့သောမင်္ဂလာနှစ်တို့တွင် ရိက္ခာရှိသမျှကိုစုရုံး၍ ဖါရောဘုရင် ထံတော်၌စပါးများကိုဆည်းဘူးကြပါစေ။ မြို့များ၌လည်း ရိက္ခာကို သိုထားကြပါစေ။–

၄၁း၃၆ သို့ဖြစ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌ အစာခေါင်းပါးသောနှစ် ခုနစ်နှစ်ရောက်သောအခါ၊ ပြည်သူပြည်သား စားစရာဘို့ သိုထားလျက်ရှိနှင့်၍ အစာ ခေါင်းပါး သောကာလတွင် ပြည်တော်မပျက်ရဟု ဖါရောမင်းအား လျှောက်လေ၏။

၄၁း၃၇ ထိုသို့ယောသပ်လျှောက်သောစကားကို ဖါရောမင်းအစရှိသော ကျွန်တော်မျိုး အပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်ကြ၍၊–

၄၁း၃၈ ဖါရောမင်းက၊ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ကိုရ၍ ဤကဲ့သို့သောသူကို အဘယ်မှာရှာတွေ့မည်နည်းဟု ကျွန်တော်မျိုးတို့အား မိန့်တော်မူ၏။–

၄၁း၃၉ ယောသပ်အားလည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ဤအမှုအလုံးစုံတို့ကို သင့်အား ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍ သင်ကဲ့သို့ ဉာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောသူမရှိ။–

၄၁း၄၀ သင်သည် နန်းတော်အုပ် ဖြစ်ရမည်။ သင်၏စကားအတိုင်း ငါ၏ပြည်သားအပေါင်းတို့ကို ငါစီရင်စေမည်။ ရာဇပလ္လင်အားဖြင့်သာ ငါသည် သင့်ထက်ကြီး မြတ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၄၁း၄၁ တဖန် ကြည့်ပါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်တပြည်လုံးကို သင်အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ငါခန့်ထားပြီဟု ယောသပ်အား မိန့်တော်မူလျက်၊–

၄၁း၄၂ လက်စွပ်တော်ကိုချွတ်၍ ယောသပ်လက်၌ စွပ်စေတော်မူ၏။ ပိတ်ချောအဝတ်ကိုလည်းဝတ်စေ၍၊ လည်ပင်း၌ ရွှေစလွယ်ကို ဆွဲပြီးလျှင်၊–

၄၁း၄၃ ဒုတိယရထားတော်ကို စီးစေတော်မူ၏။ ပြပ်ဝပ်၍နေကြဟု သူ့ရှေ့မှာဟစ်ကြ၏။ ထိုသို့လျှင် အဲဂုတ္တုပြည်တပြည်လုံးကို အုပ်စိုးစေတော်မူ၏။–

၄၁း၄၄ ဖါရောမင်းကလည်း၊ ငါသည် ဖါရောဘုရင်မှန်၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်၏အခွင့်မရှိလျှင် အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးတွင် အဘယ်သူမျှ မိမိလက်ခြေကို မကြွရဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၄၁း၄၅ ဖါရောမင်းသည်လည်း၊ ဇဖဏာသဖါဏာတည်းဟူသော ဘွဲ့နာမနှင့် ယောသပ်ကိုချီးမြှောက်၍ ဩနမြို့၏ယဇ်ပုရောဟိတ်ပေါတိဖေရ၏သမီး အာသနတ် နှင့်စုံဘက်စေတော်မူ၏။ ထိုသို့ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တုနိုင်ငံအုပ် အရာနှင့် အထံတော်က ထွက်လေ၏။

၄၁း၄၆ ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖါရောမင်းထံ၌ အခွင့်ရသောအခါ၊ အသက်အနှစ်သုံးဆယ် ရှိသတည်း။ အထံတော်ကထွက်၍ အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက်လုံးသို့ သွားလေ၏။–

၄၁း၄၇ ဝပြောသောနှစ် ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး မြေအသီးအနှံတို့သည် အလွန်များပြားကြ၏။–

၄၁း၄၈ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး အဲဂုတ္တုပြည်တွင် ရှိသမျှသောရိက္ခာကို စုရုံး၍ မြို့တို့၌သိုထားလေ၏။ မြို့ပတ်ဝန်းကျင်လယ်တို့၌ရသောရိက္ခာကို မြို့အသီး အသီးတို့တွင် သိုထားလေ၏။–

၄၁း၄၉ စပါးကိုကား သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ အလွန်များစွာ စုထား၍ မရေတွက်နိုင်အောင် များသောကြောင့် မရေတွက်ဘဲ နေသတည်း။

၄၁း၅၀ အစာခေါင်းပါးသောနှစ်မရောက်မှီ၊ ယောသပ်သည် ဩနမြို့၏ယဇ်ပုရောဟိတ် ပေါတိဖေရ၏သမီး အာသနတ်တွင် သားနှစ်ယောက်တို့ကို မြင်ရ ၏။–

၄၁း၅၁ သားဦးကိုကား မနာရှေအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါခံရသမျှသော ပင်ပန်းခြင်းနှင့် ငါ့အဘ၏အိမ်သားအပေါင်းတို့ကို ငါမေ့စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင် ပြုတော်မူပြီဟု ဆိုသတည်း။–

၄၁း၅၂ နောက်ရသော သားကိုကား၊ ဖေရိမ်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ငါဆင်းရဲခံရသောပြည်၌ ငါ့ကို ပွါးများစေတော်မူပြီဟု ဆိုသတည်း။

၄၁း၅၃ ထိုနောက် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဝပြောသောနှစ် ခုနစ်နှစ်ကုန်လေ၏။–

၄၁း၅၄ ယောသပ်ပြောသည်အတိုင်း အစာခေါင်းပါးသောနှစ်တို့သည် ရောက်စရှိ၏။ ထိုအခါ ခပ်သိမ်းသောပြည်တို့၌ အစာခေါင်းပါးခြင်းရှိသော်လည်း အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဆန်စပါးရှိသေး၏။–

၄၁း၅၅ နောက်တဖန် အဲဂုတ္တုပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် မွတ်သိပ်သောအခါ စားစရာကိုရပါမည်အကြောင်း ဖါရောမင်းထံ၌ ကြွေးကြော်ကြ၏။ ဖါရော မင်းကလည်း၊ ယောသပ်ထံသို့ သွားကြ၊ သူစီရင်သည်အတိုင်းပြုကြဟု အဲဂုတ္တုပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။–

၄၁း၅၆ မြေပြင်တရှောက်လုံး၌ အစာခေါင်းပါးသောအခါ၊ ယောသပ်သည် စပါးကျီရှိသမျှတို့ကိုဖွင့်၍ အဲဂုတ္တုလူတို့အား ရောင်းလေ၏။ ထိုအခါ အဲဂုတ္တုပြည်၌ အစဉ်အတိုင်း အစာခေါင်းပါးသတည်း။–

၄၁း၅၇ ခပ်သိမ်းသောပြည်တို့၌လည်း အလွန်အစာခေါင်းပါးသောကြောင့်၊ အသီးအသီးသောပြည်သားတို့သည် စပါးကိုဝယ်ခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုပြည် ယောသပ်ထံသို့ လာရောက်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၄၂)

၄၂း၁ အဲဂုတ္တုပြည်၌ စပါးရှိကြောင်းကို ယာကုပ်ကြားသိလျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် တယောက်ကိုတယောက် ကြည့်ရှု၍နေကြသနည်း။–

၄၂း၂ အဲဂုတ္တုပြည်၌ စပါးရှိကြောင်းကို ငါကြားရပြီ။ ငါတို့သည် မသေ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ ထိုပြည်သို့သွား၍ ငါတို့အဘို့ကို ဝယ်ကြလော့ဟု မိမိသားတို့အား ဆိုသည်အတိုင်း၊–

၄၂း၃ ယောသပ်၏အစ်ကိုတကျိပ်တို့သည် စပါးကိုဝယ်ခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွားကြ၏။–

၄၂း၄ ယောသပ်၏ညီဗင်္ယာမိန်ကိုကား အစ်ကိုတို့နှင့်အတူ ယာကုပ်သည်မစေမလွှတ်။ အကြောင်းမူကား၊ သူ၌ဘေးရောက်ကောင်းရောက်လိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်သ တည်း။

၄၂း၅ ထိုအခါ ခါနာန်ပြည်၌အစာခေါင်းပါးသောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်လာသောသူတို့တွင်၊ ဣသရေလသားတို့သည် စပါးကိုဝယ်ခြင်းငှါ လာကြ၏။–

၄၂း၆ ယောသပ်သည် နိုင်ငံအုပ်ဖြစ်၍ ပြည်သားအပေါင်းတို့အား ရောင်းသောအမှုကို စီရင်လေ၏။ ယောသပ်အစ်ကိုတို့သည်လာ၍ သူ့ရှေ့မှာ ဦးညွှတ်ချကြ၏။–

၄၂း၇ ယောသပ်သည် အစ်ကိုတို့ကိုမြင်လျှင် သိ၏။ သို့သော်လည်း မသိဟန်ဆောင်၍ ကြမ်းတမ်းစွာပြောလျက်၊ သင်တို့သည် အဘယ်က လာကြသနည်းဟုမေး၏။ သူတို့ကလည်း၊ အစာကိုဝယ်ခြင်းငှါ ခါနာန်ပြည်က လာကြပါသည်ဟုလျှောက်ကြ၏။–

၄၂း၈ ယောသပ်သည် အစ်ကိုတို့ကိုသိသော်လည်း၊ သူတို့သည် ယောသပ်ကို မသိကြ။–

၄၂း၉ ယောသပ်သည် သူတို့အကြောင်းနှင့် မြင်ရသောအိပ်မက်တို့ကို အောက်မေ့လျက်၊ သင်တို့သည် သူလျှိုဖြစ်ကြ၏။ ပြည်တော်၌အားနည်းသောအရပ်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ လာကြပြီဟုဆိုလျှင်၊–

၄၂း၁၀ သူတို့က၊ မဟုတ်ပါ သခင်။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည် အစာကိုဝယ်ခြင်းငှါသာ လာကြပါ၏။–

၄၂း၁၁ ကျွန်တော်တို့သည် တယောက်တည်းသောသူ၏သားဖြစ်ကြပါ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူလည်း ဖြစ်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည် သူလျှို မဟုတ်ပါဟု လျှောက်ကြ ၏။–

၄၂း၁၂ ယောသပ်ကလည်း၊ မဟုတ်ဘူး။ ပြည်တော်၌ အားနည်းသောအရပ်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ လာကြပြီဟုဆိုပြန်၏။–

၄၂း၁၃ သူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ခါနာန်ပြည်၌ တယောက်တည်းသောသူ၏သား၊ ညီအစ်ကိုတကျိပ်နှစ်ယောက်ဖြစ်ကြပါ၏။ အငယ်ဆုံးသောသူကား အဘနှင့်အတူ ယခုရှိရစ်ပါ၏။ တယောက်ကား မရှိပါဟုလျှောက်ပြန်လျှင်၊–

၄၂း၁၄ ယောသပ်က၊ သင်တို့သည် သူလျှိုဖြစ်ကြ၏ဟု ငါဆိုသည်အရာမှာ၊–

၄၂း၁၅ သင်တို့ကို အဘယ်သို့စုံစမ်းရမည်နည်းဟူမူကား၊ အငယ်ဆုံးသောညီမလာလျှင်၊ ဖါရောဘုရင် အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း သင်တို့သည် ဤအရပ်မှ မထွက်မသွားရ။–

၄၂း၁၆ သင်တို့စကားမှန်သည် မမှန်သည်ကို စုံစမ်း၍သိစေခြင်းငှါ သင်တို့တွင် တယောက်သောသူကိုစေလွှတ်၍ ညီကိုဆောင်ခဲ့စေ။ ကြွင်းသောသူတို့ကို ထောင်ထဲမှာချထားမည်။ သို့မဟုတ် ဖါရောဘုရင် အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် သူလျှိုဖြစ်ကြ၏ဟုဆိုပြီးလျှင်၊–

၄၂း၁၇ အစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို သုံးရက်ချုပ်ထားလေ၏။ –

၄၂း၁၈ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ယောသပ်သည်သူတို့ကိုခေါ်၍၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ပြုရသောအမှု ဟူမူကား၊–

၄၂း၁၉ သင်တို့သည်ဖြောင့်မတ်သောသူမှန်လျှင်၊ သင်တို့ညီအစ်ကိုတို့တွင် တစုံတယောက်ကို ထောင်အိမ်၌ အချုပ်ခံလျက် နေစေပြီးလျှင်၊ ကြွင်းသော သူတို့မူကား သွားကြလော့။ အိမ်သူအိမ်သားတို့၌ အစာခေါင်းပါးသောကြောင့် စပါးကိုယူ၍ သွားကြလော့။–

၄၂း၂၀ အငယ်ဆုံးသောညီကို ငါ့ထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့စကားမှန်လိမ့်မည်။ သင်တို့အသက်လည်း ချမ်းသာရလိမ့်မည်ဟု ဆိုသည် အတိုင်း သူတို့သည် ပြုကြ၏။

၄၂း၂၁ ထိုအခါ သူတို့အချင်းချင်း ဆိုကြသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ် ငါတို့သည် ညီ၏အမှု၌အပြစ်ကြီးကြ၏။ သူသည် ငါတို့ကိုတောင်းပန်သောအခါ၊ သူ့စိတ် ဆင်းရဲခြင်းကို ငါတို့သည်မြင်လျက်နှင့် နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။ ထိုကြောင့် ဤအမှုသည် ငါတို့အပေါ်မှာ ယခုရောက်လာပြီဟု တယောက်ကိုတယောက် ပြောဆိုကြ၏။–

၄၂း၂၂ ရုဗင်ကလည်း၊ သူငယ်ကိုမပြစ်မှားပါနှင့်ဟု ကျွန်ုပ်ဆိုသည်မဟုတ်လော။ သင်တို့သည် နားမထောင်ဘဲ နေကြသောကြောင့် သူ၏အသွေးအတွက် ယခု အစစ်ခံရကြ သည်ဟု ပြန်၍ဆို၏။–

၄၂း၂၃ ထိုသို့မိမိတို့ပြောဆိုကြသောစကားကို ယောသပ်နားလည်သည်ဟု သူတို့မထင်ကြ။ အကြောင်းမူကား၊ ယောသပ်သည် စကားပြန်နှင့် သူတို့ကို ပြောတတ် သောကြောင့်တည်း။–

၄၂း၂၄ ထိုအခါ ယောသပ်သည် သူတို့ထံမှ ခဏခွါ၍ ငိုလေ၏။ တဖန်လာပြန်၍နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်၊ ရှိမောင်ကို သူတို့အစုထဲကယူ၍ သူတို့ရှေ့တွင် ချည်နှောင် လေ၏။–

၄၂း၂၅ ထိုနောက် သူတို့အိတ်များကိုစပါးနှင့်ပြည့်စေ၍၊ သူတို့ငွေကိုလည်း အသီးအသီး အိတ်တို့တွင်ပြန်ထည့်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ လမ်းခရီး၌စားစရိတ်ကို ပေးစေခြင်းငှါ၄င်း စီရင်၍ ထိုသို့လျှင် သူတို့၌ပြုလေ၏။–

၄၂း၂၆ သူတို့သည်လည်း မြည်းများအပေါ်၌ စပါးကိုတင်၍ ထွက်သွားကြ၏။–

၄၂း၂၇ စားခန်းသို့ရောက်သောအခါ၊ တယောက်သောသူသည် မြည်းကိုအစာကျွေးခြင်းငှါ မိမိအိတ်ကိုဖွင့်လျှင်၊ အိတ်ဝတွင်ရှိသောငွေကိုမြင်လေ၏။–

၄၂း၂၈ ညီအစ်ကိုတို့အားလည်း ကျွန်ုပ်ငွေကိုပြန်ထားပြီ။ ကြည့်ပါ အိတ်ထဲမှာရှိသည်ဟုဆိုသော်၊ သူတို့သည်စိတ်နှလုံးလျော့၍ကြောက်လန့်လျက်၊ ငါတို့၌ ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသောဤအမှုသည် အဘယ်အမှုဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်းဟု တယောက်ကိုတယောက် ဆိုကြ၏။

၄၂း၂၉ ခါနာန်ပြည် အဘယာကုပ်ထံသို့ရောက်လျှင်၊ မိမိတို့၌ဖြစ်လေသမျှတို့ကိုကြားပြောသည်ကား၊–

၄၂း၃၀ ထိုပြည်ကိုအုပ်စိုးသောသူသည်ကြမ်းတမ်းစွာပြောလျက်၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုပြည်၌ သူလျှိုလုပ်သူဟူ၍ မှတ်လေ၏။–

၄၂း၃၁ ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း၊ ကျွန်တော်တို့သည် ဖြောင့်မတ်သောသူဖြစ်ကြပါ၏။ သူလျှိုမဟုတ်ပါ။–

၄၂း၃၂ တဘတည်းသား၊ ညီအစ်ကိုချင်း တကျိပ်နှစ်ယောက်ဖြစ်ကြပါ၏။ တယောက်ကား မရှိပါ။ အငယ်ဆုံးသောသူကား ခါနာန်ပြည်၌ အဘနှင့်အတူ ယခုရှိရစ်ပါသည်ဟု လျှောက်သောအခါ၊–

၄၂း၃၃ ထိုပြည်ကိုအုပ်စိုးသောသခင်က၊ သင်တို့သည် ဖြောင့်မတ်သောသူမှန်သည်ကို အဘယ်သို့ငါသိနိုင်မည်နည်းဟုဆိုသော်၊ သင်တို့ညီအစ်ကိုတို့တွင် တစုံတ ယောက်ကို ငါ့ထံ၌ထားရစ်ကြလော့။ သင်တို့အိမ်သူအိမ်သားတို့၌အစာခေါင်းပါးသောကြောင့် အစာကိုယူ၍ သွားကြလော့၊–

၄၂း၃၄ အငယ်ဆုံးသောညီကို ငါ့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့သည် သူလျှိုမဟုတ် ဖြောင့်မတ်သောသူဖြစ်သည်ကို ငါသိလိမ့်မည်။ သင်တို့ညီအစ် ကိုကိုလည်း ငါပြန်၍အပ်မည်။ သင်တို့သည် ပြည်တော်၌ဖေါက်ကားရောင်းဝယ်ရကြမည်ဟုဆို ကြောင်းကို ကြားပြောကြပြီးမှ၊–

၄၂း၃၅ မိမိတို့အိတ်များအထဲက စပါးကိုထုတ်သောအခါ၊ အသီးအသီးဆိုင်သောငွေထုပ်တို့သည် မိမိတို့အိတ်၌ရှိကြ၏။ ငွေထုပ်များကို သူတို့နှင့်အဘ သည် မြင်သောအခါ ကြောက်လန့်ကြ၏။–

၄၂း၃၆ အဘယာကုပ်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့သားတို့ကို လုယူကြပြီ။ ယောသပ်မရှိ၊ ရှိမောင်မရှိ၊ ဗင်္ယာမိန်ကိုလည်း ယူသွားချင်သည်တကား။ ဤအမှု အလုံး စုံတို့သည် ငါနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်တကားဟု သူတို့အား ဆို၏။–

၄၂း၃၇ ရုဗင်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်သည် ဗင်္ယာမိန်ကို အဘထံသို့ ပြန်၍မဆောင်ခဲ့လျှင်၊ ကျွန်ုပ်သား နှစ်ယောက်တို့ကိုသတ်ပါလော့။ သူ့ကို ကျွန်ုပ်လက်၌ အပ်ပါ။ ကျွန်ုပ် တဖန် အဘထံသို့ပြန်၍ ဆောင်ခဲ့ပါမည်ဟု အဘအားဆို၏။–

၄၂း၃၈ အဘကလည်း၊ သင်တို့နှင့်အတူ ငါ့သားမသွားရ။ သူ၏အစ်ကိုသေပြီ။ သူသည် တယောက်တည်း ကျန်ရစ်၏။ သင်တို့သွားရာလမ်းခရီးတွင် သူ၌ ဘေးရောက်လျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ဆံပင်ဖြူကို ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တကွ မရဏာနိုင်ငံသို့ သက်ရောက်စေကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။

အခန်းကြီး (၄၃)

၄၃း၁ ခါနာန်ပြည်၌ အလွန်အစာခေါင်းပါးသည်ဖြစ်၍၊–

၄၃း၂ အဲဂုတ္တုပြည်မှဆောင်ခဲ့သောစပါးကို စားကုန်ပြီးမှ၊ အဘက၊ တဖန်သွား၍ ငါတို့စားစရာအနည်းငယ်ကို ဝယ်ကြပါဦးဟုဆို၏။–

၄၃း၃ ယုဒကလည်း၊ ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ကျပ်ကျပ်ခြိမ်းချောက်လျက်၊ သင်တို့ညီမပါလျှင် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ရဟုပြောထားပြီ။–

၄၃း၄ ကျွန်ုပ်တို့ညီကို ထည့်လျှင် သွား၍ အဘစားဘို့ရာ ဝယ်ပါမည်။–

၄၃း၅ ညီကိုမထည့်လျှင် မသွားပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူကသင်တို့ညီမပါလျှင် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ရဟုပြောထားပြီဟု အဘအား ပြန်ဆိုလေ၏။–

၄၃း၆ ဣသရေလကလည်း၊ သင်တို့၌ညီရှိမှန်းကို ထိုသူအား ပြော၍ အဘယ်ကြောင့်ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲကြသနည်းဟုဆိုသော်၊–

၄၃း၇ သူတို့က၊ ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်တို့၏အကြောင်းအရာအမျိုးအနွယ်တို့ကိုကျပ်ကျပ်မေးလျက်၊ သင်တို့အဘအသက်ရှင်သေးသလော၊ ညီရှိသေးသ လောဟု မေးသောအခါ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ၏စကားသဘောသို့လိုက်၍ပြန်ပြောရပါ၏။ သင်တို့ညီကိုဆောင်ခဲ့ကြဟု သူပြောမည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သည် အမှန်သိနိုင်ပါသလောဟုဆိုကြ၏။–

၄၃း၈ ယုဒကလည်း၊ သူငယ်ကို ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ လွှတ်ပါ။ သို့ပြုလျှင် အဘမှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် သူငယ်များတို့သည် မသေ၊ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ ထ၍သွားကြပါမည်။–

၄၃း၉ ကျွန်ုပ်သည် သူ၏အာမခံဖြစ်ပါမည်။ ကျွန်ုပ်တွင် သူ့ကိုတောင်းပါ။ သူ့ကိုပြန်၍ မဆောင် အဘရှေ့မှာ မထားလျှင်၊ အစဉ်မပြတ် အပြစ်ကို ခံပါစေ။–

၄၃း၁၀ ဤမျှလောက်မဖင့်နွှဲလျှင်၊ အကယ်၍ ဒုတိယအကြိမ်တွင် ပြန်ရောက်ပါပြီဟု အဘ ဣသရေလအား ဆို၏။–

၄၃း၁၁ အဘဣသရေလကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ဤသို့ပြုကြလော့။ ထိုသူအား ဆက်စရာဘို့ သင်တို့အိတ်ဝတို့တွင် ခါနာန်ပြည်၏အသီးမျိုး အကောင်း ဆုံးတည်း ဟူသော ဗလစံစေးအနည်းငယ်၊ ပျားရည်အနည်းငယ်၊ နံ့သာမျိုး၊ မုရန်စေး၊ သစ်အယ်သီး၊ ဗာတံသီးတို့ကို ယူကြလော့။–

၄၃း၁၂ သင်တို့လက်၌ ငွေနှစ်ဆကိုလည်းယူကြလော့။ အိတ်ဝတွင် ဆောင်ခဲ့သောငွေကို တဖန် လက်၌ဆောင်သွားကြဦးလော့။ ထိုအမှုသည် သတိ လစ်သော အမှုဖြစ်ဟန်ရှိ၏။ –
၄၃း၁၃ သင်တို့ညီကိုလည်းယူ၍ တဖန် ထိုသူထံသို့ ထသွားကြလော့။ –
၄၃း၁၄ ထိုသူသည် သင်တို့အစ်ကို တယောက်နှင့် ဗင်္ယာမိန်ကို လွှတ်လိုက်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် သူ့စိတ်နှင့်တွေ့ရသောအခွင့်ကို အနန္တ တန်ခိုးရှင်ဘုရား သခင်ပေးတော် မူပါစေသော။ သို့ရာတွင် ငါသည် သားဆုံးခြင်းကိုခံရလျှင် ခံရတော့မည်ဟု သားတို့အား ဆိုသည်အတိုင်း၊ –
၄၃း၁၅ သူတို့သည် ထိုလက်ဆောင်ကိုင်း၊ မိမိလက်၌ ငွေနှစ်ဆကိုင်း၊ ဗင်္ယာမိန်ကိုင်း၊ ယူ၍ ထပြီးလျှင်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ ယောသပ်ရှေ့မှာ ရပ်နေကြ၏။
၄၃း၁၆ သူတို့နှင့်အတူ ဗင်္ယာမိန်ပါလာသည်ကို ယောသပ်မြင်လျှင်၊ ဝန်စာရေးကိုခေါ်၍၊ ဤသူတို့ကို အိမ်သို့ခေါ်သွားလော့။ အကောင်များကိုသတ်၍စား စ ရာကိုပြင်ဆင်လော့။ သူတို့သည် ငါနှင့်အတူ မွန်းတည့်စာကို စားရကြလိမ့်မည်ဟု မှာထားသည် အတိုင်း၊ –
၄၃း၁၇ ဝန်စာရေးပြု၍၊ သူတို့ကို ယောသပ်အိမ်သို့ ခေါ်သွား၏။ –
၄၃း၁၈ ယောသပ်အိမ်သို့ ခေါ်သွားသောအခါ၊ သူတို့သည် ငါတို့အိတ်၌ယမန်ပြန်ပေးသော ငွေကြောင့် ခေါ်သွင်းပြီ။ သူသည် အမှုရှာလိမ့်မည်။ ငါတို့ကို အပြစ်ပြုသဖြင့် ကျွန်ခံစေ၍၊ မြည်းတို့ကို သိမ်းလိမ့်မည်ဟုဆိုကြပြီးလျှင်၊ –
၄၃း၁၉ ယောသပ်၏ဝန်စာရေးအနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍ အိမ်တံခါးနားမှာ နှုတ်ဆက်လျက်၊ –
၄၃း၂၀ သခင်၊ ယမန်က အကျွန်ုပ်တို့သည် အစာကိုဝယ်ခြင်းငှါ အမှန်လာပါ၏။ –
၄၃း၂၁ စားခန်းသို့ရောက်၍အိတ်များကိုဖွင့်သောအခါ၊ လူတိုင်းဆိုင်သောငွေသည်အလျှင်းမလျော့ဘဲ အိတ်ဝတွင်ရှိပါ၏။ ထိုငွေကိုတဖန်ဆောင်ခဲ့ကြပါပြီ။ –
၄၃း၂၂ ယခုလည်း အစာကိုဝယ်ခြင်းငှါ အခြားသောငွေကို ကိုယ်၌ဆောင်ခဲ့ကြပါ၏။ ထိုငွေကို အကျွန်ုပ်တို့အိတ်များ၌ အဘယ်သူထားသည် ကိုမသိနိုင်ပါဟုဆို ကြသော်၊ –
၄၃း၂၃ ဝန်စာရေးက၊ ချမ်းသာပါစေ၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သင်တို့ဘုရားသခင်၊ သင်တို့အဘ၏ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အိတ်များ၌ဘဏ္ဍာ ကိုသနားတော်မူပြီ။ သင် တို့ငွေကိုငါခံရပြီဟုဆိုသဖြင့်၊ ရှိမောင်ကိုထုတ်၍ အပ်လိုက်လေ၏။ –
၄၃း၂၄ ယောသပ်အိမ်သို့ သွင်းပြီးမှ၊ ဝန်စာရေးသည်ရေကိုပေး၍ ခြေဆေးစေ၏။ မြည်းတို့ကိုလည်း ကျွေးလေ၏။ –
၄၃း၂၅ မွန်းတည့်အချိန်၌ ယောသပ်လာလိမ့်မည်ဟုသူတို့သည်မျော်လင့်၍ လက်ဆောင်ကို ပြင်နှင့်ကြ၏။ ထိုအိမ်၌ သူတို့သည် အစာကိုစားရလိမ့်မည်ဟု သူတို့ သည် ကြားလေသတည်း။
၄၃း၂၆ ယောသပ်သည် အိမ်သို့ရောက်သောအခါ၊ သူတို့သည် ကိုယ်၌ပါသော လက်ဆောင်ကို အိမ်ထဲ ယောသပ်ထံသို့သွင်း၍ သူ့ရှေ့မှာ ဦးညွှတ် ချလျက် နေကြ၏။ –
၄၃း၂၇ ယောသပ်သည် နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့အဘတည်းဟူသော သင်တို့အရင်ပြောသော အသက်ကြီးသူသည် ကျန်းမာပါ၏လော။ အသက် ရှင်သေး၏ လောဟု မေးလျှင်၊ –
၄၃း၂၈ သူတို့က၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ကျွန်တော်တို့အဘသည် ကျန်းမာပါ၏၊ အသက်ရှင်ပါသေး၏ဟု လျှောက်လျက် ဦးညွှတ်ချ၍ ရှိခိုးလျက် နေကြ၏။ –
၄၃း၂၉ ထိုအခါ ယောသပ်သည် မျော်ကြည့်၍၊ မိမိအမိ၏သား၊ မိမိညီရင်း ဗင်္ယာမိန်ကိုမြင်လျှင်၊ ဤသူကား သင်တို့အရင်ပြောသောသင်တို့ညီဖြစ် သလောဟုမေးလျက်၊ သင့်ကို ဘုရားသခင်ကယ် မသနားတော်မူပါစေသောငါ့သားဟုဆိုပြီးမှ၊ –
၄၃း၃၀ ညီရင်းကိုမြင်ရ၍ ကြင်နာသောစိတ်ရှိသောကြောင့် အလျင်အမြန်ထသွားလေ၏။ ငိုရာအရပ်ကို ရှာသဖြင့်၊ အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်၍ ငိုလေ၏။ –
၄၃း၃၁ တဖန် မျက်နှာကိုသစ်၍ ကြံ့ခြံ့ချုပ်တည်းလျက် ပြင်သို့ထွက်ပြီးလျှင်၊ စားပွဲကိုပြင်ကြဟု အမိန့်ရှိ၏။ –
၄၃း၃၂ ယောသပ်ဘို့တပွဲ၊ အစ်ကိုတို့ဘို့တပွဲ၊ ယောသပ်နှင့်စားသော အဲဂုတ္တုလူတို့ဘို့တပွဲ အသီးအသီးတို့ကို ပြင်ကြ၏။ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ဟေဗြဲ လူတို့နှင့်အတူမစားရ၊ ထိုအမှုကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ရွံတတ်ကြ၏။ –
၄၃း၃၃ ညီအစ်ကိုတို့သည် အကြီးမှစ၍ အငယ်တိုင်အောင် အရွယ်အလိုက် ယောသပ်ရှေ့မှာ ထိုင်နေကြ၏။ သူတို့သည် အချင်းချင်းကြည့်ရှု၍ အံ့သြ ခြင်းရှိကြ ၏။ –
၄၃း၃၄ ယောသပ်သည်လည်း သူတို့စားရန်အဘို့ အသီးအသီးတို့ကို မိမိထံမှပေးလိုက်၏။ ဗင်္ယာမိန်ရသောအဘို့သည် အစ်ကိုတို့ရသောအဘို့ထက် ငါးဆများသတည်း။ သူတို့သည် သောက်၍ ပျော်မွေ့ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၄၄)

၄၄း၁ ယောသပ်သည်လည်း ဝန်စာရေးကိုခေါ်၍ ထိုသူတို့အိတ်များ၌ ရိက္ခာပါနိုင်သမျှ အပြည့်ထည့်လော့။ လူတိုင်းဆိုင်သောငွေကို မိမိတို့ အိတ်ဝတွင်ငှင်း၊ –
၄၄း၂ စပါးအဘိုးငွေနှင့် ငါ့ငွေဖလားကို၊ အငယ်ဆုံးသောသူ၏အိတ်ဝတွင်ငှင်း ထည့်ထားလော့ဟု မှာသည်အတိုင်း ဝန်စာရေးပြုလေ၏။ –
၄၄း၃ နံနက်မိုဃ်းလင်းသောအခါ၊ ထိုသူတို့ကို မြည်းများနှင့်တကွ လွှတ်လိုက်လေ၏။ –
၄၄း၄ မြို့ပြင်သို့ရောက်၍ မဝေးသေးသောအခါ၊ ယောသပ်သည် ဝန်စာရေးကိုခေါ်၍၊ ထိုသူတို့ကို မြန်မြန်လိုက်လော့။ မှီသောအခါ သင်တို့သည် ကျေးဇူးကို မကောင်းသောအမှုနှင့် အဘယ်ကြောင့် ဆပ်ကြသနည်း။ –
၄၄း၅ ငါ့သခင် သောက်သောဖလား မဟုတ်လော။ ထူးဆန်းသောဉာဏ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော ဖလားမဟုတ်လော။ သင်တို့ပြုသောဤအမှုသည် မကောင်းပါတကားဟု ပြောဆိုလော့ဟု မှာသည်အတိုင်း၊ –
၄၄း၆ ဝန်စာရေးလိုက်၍ မှီသောအခါ ပြောဆိုလေ၏။ သူတို့ကလည်း ဤစကားကို သခင်သည် အဘယ်ကြောင့်ပြောပါသနည်း။ –
၄၄း၇ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့နှင့် ထိုသို့သောအမှု ဝေးပါစေသတည်း။ –
၄၄း၈ ယမန်က အိတ်ဝတွင်တွေ့သောငွေကို၊ ခါနာန်ပြည်မှကိုယ်တော်ထံသို့တဖန်ဆောင် ခဲ့ပါပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင် ကိုယ်တော်၏သခင်အိမ်၌ ရွှေငွေကို အဘယ် ကြောင့် ခိုးရပါအံ့နည်း။ –

၄၄း၉ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့တွင်မည်သူ၌တွေ့လျှင်၊ ထိုသူကိုသေစေ။ ကျွန်တော်တို့သည် လည်း သခင်၏ကျွန် ခံကြပါမည်ဟု ဆိုကြ၏။–
၄၄း၁၀ ဝန်စာရေးကလည်း၊ သင်တို့စကားအတိုင်းဖြစ်စေ။ သို့သော်လည်း မည်သူ၌တွေ့လျှင်၊ ထိုသူသည် ငါ့ကျွန်ဖြစ်စေ။ သင်တို့မူကား၊ အပြစ်လွတ်ကြစေဟု ဆိုသော်၊–
၄၄း၁၁ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့အိတ်များကို မြေ၌ချ၍ဖွင့်ကြ၏။–
၄၄း၁၂ ဝန်စာရေးသည်လည်း၊ အကြီးမှစ၍ အငယ်တိုင်အောင် ရှာသဖြင့် ဗင်္ယာမိန်အိတ်၌ ဖလားကိုတွေ့၏။–
၄၄း၁၃ ထိုအခါ သူသည် မိမိတို့အဝတ်ကိုဆုတ်၍ လူတိုင်း မိမိမြည်းပေါ်မှာ ဝန်ကိုတင်ပြန်သဖြင့် မြို့သို့ပြန်သွားကြ၏။
၄၄း၁၄ ယုဒနှင့်ညီအစ်ကိုတို့သည် ယောသပ်အိမ်သို့ ရောက်၍၊ သူသည် အိမ်၌ရှိသေးသဖြင့်၊ သူ့ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ်လျက်နေကြ၏။–
၄၄း၁၅ ယောသပ်ကလည်း၊ သင်တို့သည်အဘယ်သို့ပြုပြီးသနည်း။ငါကဲ့သို့သောယောကျ်ားသည် ထူးဆန်းသော ဥာဏ်ရှိကြောင်းကို သင်တို့မသိကြသလော ဟုဆို၏။–
၄၄း၁၆ ယုဒကလည်း၊ ကျွန်တော်တို့သည် သခင်အား အဘယ်စကားဖြင့် လျှောက်ရပါအံ့နည်း။ အဘယ်သို့ ပြောရပါအံ့နည်း။ ဤအမှုနှင့် အဘယ်သို့ လွတ် နိုင်ပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့၏အပြစ်ကို ဘုရားသခင်စစ်၍တွေ့တော်မူပြီ။ အကြင်သူ၌ ဖလားတော်ကိုတွေ့၏၊ ထိုသူမှစ၍ ကျွန်တော်တို့ရှိသမျှသည် သခင်၏ကျွန်ဖြစ်ကြပါ၏ဟု လျှောက်လေသော်၊–
၄၄း၁၇ ယောသပ်က ထိုသို့ ငါမပြုရ။ အကြင်သူ၏လက်၌ ငါ့ဖလားကိုတွေ့၏၊ ထိုသူသည် ငါ့ကျွန်ဖြစ်စေ။ သင်တို့မူကား အဘထံသို့ ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားကြလော့ဟု စီရင်လေ၏။
၄၄း၁၈ ထိုအခါ ယုဒသည် ချဉ်းကပ်လျက်၊ သခင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် စကားတခွန်းဖြင့် နားတော်လျှောက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန်၌ အမျက်ထွက်တော် မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်သည် ဖါရောဘုရင်ကဲ့သို့ ဖြစ်တော်မူ၏။–
၄၄း၁၉ သခင်က၊ သင်တို့သည် အဘရှိသလော။ ညီရှိသလောဟု ကျွန်တော်တို့အား မေးတော်မူလျှင်၊–
၄၄း၂၀ ကျွန်တော်တို့က၊ ကျွန်တော်တို့အဘ အသက်ကြီးသောသူရှိပါ၏။ အဘအသက်ကြီးစဉ်အခါရသော သားငယ်တယောက်ရှိပါ၏။ သူ၏အစ်ကိုသေပါပြီ။ သူ့အမိ ဘွားသောသားတို့တွင် သူတယောက်တည်း ကျန်ရစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့် သူ၏အဘသည် သူ့ကိုချစ်ပါ၏ဟု သခင်အား ပြန်လျှောက်လေသော်၊–
၄၄း၂၁ ကိုယ်တော်က၊ ထိုသူကို ငါကြည့်ရှုရအောင် ငါ့ထံသို့ ခေါ်ခဲ့ကြဟု ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။–
၄၄း၂၂ ကျွန်တော်တို့က၊ ထိုသူငယ်ကို အဘနှင့် မခွါနိုင်ပါ။ အဘနှင့်ခွါလျှင် အဘသေပါလိမ့်မည်ဟု သခင်အား လျှောက်သော်လည်း၊–
၄၄း၂၃ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့ညီမပါလျှင် သင်တို့သည် ငါ့မျက်နှာကို နောက်တဖန် မမြင်ရဟု ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။–
၄၄း၂၄ ထိုနောက် ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကျွန်တည်းဟူသော ကျွန်တော်တို့အဘထံသို့ပြန်၍ ရောက်သောအခါ၊ သခင်စကားတော်ကို အဘအား ပြန်ကြားပါ၏။–
၄၄း၂၅ ကျွန်တော်တို့အဘကလည်း၊ တဖန်သွား၍ ငါတို့စားစရာအနည်းငယ်ကို ဝယ်ကြပါဟုဆိုသောအခါ၊–
၄၄း၂၆ ကျွန်တော်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မသွားနိုင်ပါ။ ညီပါလျှင် သွားနိုင်ပါ၏။ ညီမပါလျှင် ထိုသူ၏မျက်နှာကို မမြင်ရပါဟု ပြန်ပြောပါ၏။–
၄၄း၂၇ ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ကျွန်တော်အဘကလည်း၊ သင်တို့သိသည်အတိုင်း ငါ့မယားသည် ငါ့အား သားနှစ်ယောက်ကိုဘွား၏။–
၄၄း၂၈ တယောက်ကား ငါ့ထံမှထွက်သွား၏။ အကယ်စင်စစ် သူသည် အပိုင်းပိုင်းကိုက်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရပါပြီတကားဟု ငါဆိုရ၏။ ထိုကာလမှစ၍ သူ့ကိုငါမမြင်ရ။–
၄၄း၂၉ ဤသူကိုလည်း ငါ့ထံမှ ယူသွား၍ သူ၌ဘေးရောက်လျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ဆံပင်ဖြူကို ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တကွ မရဏာနိုင်ငံသို့သက်ရောက်စေကြလိမ့်မည် ဟု ကျွန်တော်တို့အား ဆိုပါ၏။–
၄၄း၃၀ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်၊ကျွန်တော်အဘထံသို့ရောက်သောအခါ၊ သူငယ်မပါလျှင် အဘ၏အသက်သည် သူငယ်၏အသက်၌မှီလျက်ရှိ သောကြောင့်၊–
၄၄း၃၁ သူငယ်မရှိသည်ကိုမြင်သောအခါ အဘသေပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တည်းဟူသော ကျွန်တော်တို့အဘ ဆံပင်ဖြူကို ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တကွ မရဏာနိုင်ငံသို့ သက်ရောက်စေကြပါလိမ့်မည်။–
၄၄း၃၂ ကိုယ်တော်ကျွန်က၊ အကျွန်ုပ်သည် တဖန် သူငယ်ကိုအဘထံသို့ပြန်၍ မဆောင်ခဲ့ လျှင်၊ အစဉ်မပြတ်အဘရှေ့မှာ အပြစ်ကိုခံပါစေဟုဆိုသဖြင့်၊ အဘထံ မှာ သူငယ်၏အာမခံဖြစ်ပါ၏။–
၄၄း၃၃ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် သူငယ်အတွက် နေရစ်၍ သခင်ထံ ကျွန်ခံရသောအခွင့်၊ သူငယ်ကိုကား အစ်ကိုတို့နှင့်အတူ သွားရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။–
၄၄း၃၄ သူငယ်သည် ကျွန်တော်၌မပါလျှင်၊ ကျွန်တော်အဘထံသို့ အဘယ်သို့ ကျွန်တော်သွားနိုင်ပါမည်နည်း။ သို့ပြုလျှင် ကျွန်တော်အဘ၌ ရောက်လတံ့သောဘေးဥပဒ်ကို ကျွန်တော်မြင်ရပါလိမ့်မည်တကားဟု လျှောက်လေ၏။

အခန်းကြီး (၄၅)

၄၅း၁ ထိုအခါ ယောသပ်သည် မိမိထံ၌ရှိသောသူအပေါင်းတို့ရှေ့တွင်၊ ကြ္ခန္ဓေကိုမချုပ်တည်းနိုင်သော ကြောင့်၊ လူအပေါင်းတို့ ငါ့ထံမှထွက်သွားကြဟု ဟစ်၍ မိမိဇာတိအဖြစ်ကို အစ်ကိုတို့အား ပြသောအခါ၊ အခြားသောသူတယောက်မျှမရှိရ။–
၄၅း၂ သူသည်လည်း ကျယ်သောအသံနှင့်ငိုကြွေး၏။ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် နန်းတော်တိုင်အောင် ကြားကြ၏။–
၄၅း၃ အစ်ကိုတို့အားလည်း၊ ကျွန်ုပ်သည် ယောသပ်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်အဘသည် အသက်ရှင်သေးသလောဟု ဆို၏။ အစ်ကိုတို့သည် စကားတုံ့ပြန်၍ မပြောနိုင်အောင် သူ့ရှေ့မှာ မိန်းမောတွေဝေလျက်နေကြ၏။–
၄၅း၄ ယောသပ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်အနီးအပါးသို့ လာကြပါလော့ဟု အစ်ကိုတို့အားဆိုလျှင်၊ သူတို့သည် အနီးအပါးသို့ ချဉ်းလာကြ၏။ သူကလည်း ကျွန်ုပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောင်းလိုက်သော သင်တို့ညီဖြစ်ပါ၏။–

၄၅း၅ သို့ရာတွင် သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်ကို ဤအရပ်သို့ ရောင်းလိုက်မိသောကြောင့် စိတ်မညှိုးငယ်ကြနှင့်။ ကိုယ်ကိုအမျက်မထွက်ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် လူတို့အသက်ကိုစောင့်မစေခြင်းငှါ သင်တို့ရှေ့မှာ ကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီ။–
၄၅း၆ မြေပေါ်မှာနှစ်နှစ်အစာခေါင်းပါးခဲ့ပြီ။ လယ်လုပ်ခြင်း၊ စပါးရိတ်ခြင်းကို မပြုရသောနှစ် ငါးနှစ်ရှိသေး၏။–
၄၅း၇ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို မြေကြီးပေါ်မှာကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကြီးစွာသော ကယ်တင်ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့အသက်ကို ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့ရှေ့မှာ ကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူပြီ။–
၄၅း၈ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်ကို ဤအရပ်သို့ စေလွှတ်သည်မဟုတ်၊ ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူသတည်း။ ကျွန်ုပ်ကိုဖါရောဘုရင်၏ အဘအရာ၌၎င်း၊ နန်းတော်အုပ်အရာ၌၎င်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်လုံးကို အုပ်စိုးသောသခင်အရာ၌၎င်း ခန့်ထားတော်မူပြီ။–
၄၅း၉ အလျင်အမြန်ထ၍ အဘထံသို့ သွားကြလော့။ အဘအားလည်း၊ သားယောသပ်က၊ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်ကို အဲဂုတ္တုပြည်လုံး သခင်ဖြစ်စေတော်မူပြီ။ ကျွန်ုပ်ထံသို့ လာပါ၊ မဆိုင်းပါနှင့်။–
၄၅း၁၀ အဘသည် ဂေါရှင်အရပ်၌နေရမည်။ ကျွန်ုပ်အနားမှာရှိရမည်။ အဘမှစ၍သားမြေး၊ သိုး၊ နွားနှင့်တကွ ရှိသမျှပါရမည်။–
၄၅း၁၁ ထိုအရပ်၌ ကျွန်ုပ်ကျွေးမွေးပါမည်။ သို့မဟုတ် အဘမှစ၍ အိမ်သူအိမ်သားနှင့်တကွ ရှိသမျှတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အစာခေါင်းပါးသောနှစ် ငါးနှစ် ရှိသေးသည်ဟုပြောကြလော့။–
၄၅း၁၂ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တိုင်သင်တို့နှင့်နှုတ်ဆက်သည်ကို၊ သင်တို့မျက်စိ၊ ကျွန်ုပ်ညီဗင်္ယာမိန်မျက်စိအမြင်သားဖြစ်၏။–
၄၅း၁၃ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကျွန်ုပ်ရသော ဘုန်းစည်းစိမ်မှစ၍ သင်တို့မြင်သမျှတို့ကို အဘအား ပြောရမည်။ အလျင်အမြန်ပြု၍ အဘကိုဤပြည်သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်ဟုဆိုပြီးလျှင်၊ –
၄၅း၁၄ ညီဗင်္ယာမိန်လည်ပင်းကိုဘက်၍ ငိုလေ၏။ ဗင်္ယာမိန်သည်လည်း သူ၏လည်ပင်း၌ ငိုလေ၏။–
၄၅း၁၅ တဖန်အစ်ကိုရှိသမျှတို့ကိုနမ်း၍ သူတို့နှင့်ငိုသောနောက်အချင်းချင်းနှုတ်ဆက်ကြ၏။
၄၅း၁၆ ယောသပ်အစ်ကိုတို့သည် ရောက်လာကြပြီဟု နန်းတော်၌ သိတင်းကြား၍၊ ဖါရောဘုရင်အစရှိသောကျွန်တော်မျိုးတို့သည် နှစ်သက်ကြ၏။–
၄၅း၁၇ ဖါရောဘုရင်သည်လည်း ယောသပ်ကိုခေါ်၍၊ သင်၏အစ်ကိုတို့အား အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ဤသို့ပြုကြလော့။ မြည်းတို့ကိုဝန် တင်၍ ခါနာန်ပြည်သို့ ပြန်သွားသဖြင့်၊ –
၄၅း၁၈ သင်တို့အဘနှင့် အိမ်သူအိမ်သားတို့ကိုယူ၍ ကျွန်ုပ်ထံသို့လာကြလော့။ အဲဂုတ္တုပြည်၏စည်းစိမ်ကို ငါပေး၍၊ သင်တို့သည် မြေဩဇာကို စားရကြလိမ့်မည်။–
၄၅း၁၉ အမိန့်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဤသို့ပြုကြလော့။ သင်တို့မိန်းမများ၊ သူငယ်များဘို့၊ အဲဂုတ္တုပြည်ထဲက လှည်းတို့ကိုယူပြီးလျှင် အဘကို ဆောင်၍ လာခဲ့ကြလော့။–
၄၅း၂၀ သင်တို့ဥစ္စာများကိုမနှမြောကြနှင့်။ အဲဂုတ္တုပြည်၏စည်းစိမ်ရှိသမျှသည် သင်တို့ဥစ္စာဖြစ်၏ ဟုအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ –
၄၅း၂၁ ဣသရေလ၏သားတို့သည်ပြု၍၊ ယောသပ်သည် လှည်းတို့ကို၎င်း၊ လမ်းခရီး၌ စား စရိတ်များကို၎င်း ပေး၏။–
၄၅း၂၂ အစ်ကိုရှိသမျှတို့အားလည်း အဝတ်လဲစရာဘို့ပေး၏။ ဗင်္ယာမိန်အားလည်း၊ ငွေ အကျပ်သုံးရာနှင့်အဝတ်လဲစရာဘို့ အဝတ်ငါးစုံကို ထပ်၍ပေး၏။–
၄၅း၂၃ အဘအားလည်း အဲဂုတ္တုပြည်၏ကောင်းသောအရာတို့ကိုဆောင်သောမြည်းတဆယ်၊ လမ်းခရီး၌ အဘစားစရာဘို့ စပါး၊ မုန့်၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ် များကို ဆောင်သော မြည်း တဆယ်ကို ပေးလိုက်၏။–
၄၅း၂၄ သင်တို့သည် လမ်း၌ ရန်မတွေ့ကြနှင့်ဟု မှာထားလျက် အစ်ကိုတို့ကိုလွှတ်လိုက်၍ သူတို့သည် သွားကြ၏။
၄၅း၂၅ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွား၍၊ ခါနာန်ပြည် အဘယာကုပ်ထံသို့ ရောက်ကြလျှင်၊ –
၄၅း၂၆ ယောသပ်သည် အသက်ရှင်သေး၏။ အဲဂုတ္တုပြည်လုံးကိုအုပ်စိုးရ၏ဟုကြားပြောကြသည်ရှိသော်၊ ယာကုပ်သည် စိတ်နှလုံးလျော့၏။ သူတို့စကား ကိုမယုံနိုင်။–
၄၅း၂၇ သူတို့သည်လည်း ယောသပ်ပြောသမျှသောစကားတို့ကို ပြန်ပြောကြ၏။ အဘယာကုပ်သည် မိမိစီးစရာဘို့ ယောသပ်ပေးလိုက်သောလှည်းတို့ကို မြင်သောအခါ စိတ် နှလုံးအားဖြည့်ပြန်၏။–
၄၅း၂၈ ဣသရေလကလည်း၊ တန်တော့။ ငါ့သားယောသပ်အသက်ရှင်သေး၏။ ငါမသေမီ သူ့ကို သွား၍ကြည့်မည်ဟုဆို၏။

အခန်းကြီး (၄၆)

၄၆း၁ ထိုအခါ ဣသရေလသည် မိမိဥစ္စာရှိသမျှနှင့်တကွခရီးသွား၍ ဗေရရှေဘာအရပ် သို့ရောက်လျှင်၊မိမိအဘဣဇာက်၏ဘုရားသခင်အား ယဇ်ပူဇော်ခြင်း ကိုပြုလေ၏။–
၄၆း၂ ညဥ့်အခါ ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်က၊ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်ဟုခေါ်တော်မူလျှင်၊ ယာကုပ်က အကျွန်ုပ်ရှိပါသည်ဟုလျှောက်လေ၏။–
၄၆း၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါသည်ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ သင့်အဘ၏ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွားရမည်အခွင့်ကို မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည် ထိုပြည် ၌သင့်ကိုလူမျိုးကြီး ဖြစ်စေမည်။–
၄၆း၄ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သင်နှင့်အတူ ငါသွားမည်။ တဖန် ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ ယောသပ်သည် မိမိလက်ကို သင်၏မျက်စိပေါ်မှာ တင်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄၆း၅ တဖန် ယာကုပ်သည် ဗေရရှေဘာအရပ်မှထွက်၍ သူစီးစရာဘို့ ဖါရောမင်းပေးလိုက်သော လှည်းတို့ဖြင့် ဣသရေလ၏သားတို့သည် အဘမှစ၍ မိန်းမများနှင့် သူငယ်များတို့ကို ဆောင်လျက်၊–
၄၆း၆ ခါနာန်ပြည်၌ရသောတိရစ္ဆာန်များနှင့်ဥစ္စာများကိုလည်းယူ၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွားကြ၏။–
၄၆း၇ ယာကုပ်သည် ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သားသမီးမြေးတည်းဟူသော အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ဆောင်သွားလေ၏။
၄၆း၈ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်သော ဣသရေလသားတို့၏အမည်ကား၊ ယာကုပ်နှင့် သူ၏သားများ။ သားဦးရုဗင်။–
၄၆း၉ ရုဗင်သား။ ဟာနုတ်၊ ဖါလု၊ ဟေဇရုံ၊ ကာမိ။–

၄၆း၁၀ ရှိမောင်သား။ ယေမွေလ၊ ယာမိန်၊ သြဟဒ်၊ ယာခိန်၊ ဇောဟာ၊ ခါနာန်အမျိုးမိန်းမ၏ သားရှောလ။–
၄၆း၁၁ လေဝိသား။ ဂေရရှုံ၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိ။–
၄၆း၁၂ ယုဒသား။ ဧရ၊ သြနန်၊ ရှေလ၊ ဖါရက်၊ ဇာရ။ ထိုသူတို့တွင် ဧရနှင့် သြနန်သည်ခါ နာန်ပြည်၌သေသတည်း။ ဖါရက်သား၊ ဟေဇရုံနှင့်ဟာမုလ။–
၄၆း၁၃ ဣသခါသား။ တောလ၊ ဖုဝါ၊ ယောဘ၊ ရှိမရုန်။–
၄၆း၁၄ ဇာဗုလုန်သား။ သရက်၊ လေုန်၊ ယာလေလ။–
၄၆း၁၅ ဤသူတို့ကား၊ ယာကုပ်မယားလေအာသည် ပါဒနာရံအရပ်၌ဘွားသောသားတည်း။ သမီးဒိနနှင့်တကွ၊ သားသမီးပေါင်းသုံးဆယ်သုံး။
၄၆း၁၆ ဂဒ်သား။ ဇိဖျန်၊ ဟဂ္ဂိ၊ ရှုနိ၊ ဧဇေုန်၊ ဧရိ၊ အရောဒိ၊ အရေလိ။–
၄၆း၁၇ အာရှာသား။ ယိမန၊ ဣရွှာ၊ ဣရွှိ၊ ဗေရိယ၊ နှမစေရတည်း။ ဗေရိယသား၊ ဟေဗာနှင့် မာလချေလ။–
၄၆း၁၈ ဤသူတို့ကား၊ လာဗန်သည် သမီးလေအာအား၊ လက်ဖွဲ့သော ယာကုပ်မယားဇိလပဘွားသောသားတည်း။ ပေါင်းတဆယ်ခြောက်။
၄၆း၁၉ ယာကုပ်မယားရာခေလသား။ ယောသပ်နှင့် ဗယ်္ဂာမိန်။–
၄၆း၂၀ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သြနမြို့၏ယဇ်ပုရောဟိတ် ပေါတိဖေရသမီး အာသနတ်တွင် ယောသပ်ရနှင့်သောသား၊ မနာရှေနှင့် ဧဖရိမ်။–
၄၆း၂၁ ဗယ်္ဂာမိန်သား။ ဗေလ၊ ဗေခါ၊ အာရှဗေလ၊ ဂေရ၊ နေမန်၊ ဧဟိ၊ ရောရှ၊ မုပိမ်၊ ဟုပိမ်၊ အာရဒ။–
၄၆း၂၂ ဤသူတို့ကား၊ ယာကုပ်မယား ရာခေလဘွားသောသားတည်း။ ပေါင်းတဆယ်လေး။
၄၆း၂၃၊၂၄ဒန်သား။ ဟုရှိမ်။–နဿလိသား။ ယာဇေလ၊ ဂုနိ၊ ယေဇာ၊ ရှိလင်။–
၄၆း၂၅ ဤသူတို့ကား၊ လာဗန်သည် သမီးရာခေလအား လက်ဖွဲ့သော ယာကုပ်မယား ဗိလဟာဘွားသောသားတည်း။ ပေါင်း ခုနစ်။–
၄၆း၂၆ ယာကုပ်ချွေးမများကိုမဆိုဘဲ၊ ယာကုပ်မှဆင်းသက်၍၊ သူနှင့်အတူ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွားသောလူပေါင်းကား၊ ခြောက်ဆယ်ခြောက်ယောက်တည်း။–
၄၆း၂၇ အဲဂုတ္တုပြည်၌ယောသပ်ရနှင့်သောသားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်သောယာကုပ်၏အမျိုးသားပေါင်းကား ခုနစ်ဆယ်တည်း။
၄၆း၂၈ ယောသပ်ထံသို့ ဂေါရှင်ပြည်ကို သွားစေခြင်းငှါ ယုဒကို အရင်စေလွှတ်ပြီးမှ ဂေါရှင်ပြည်သို့ ရောက်ကြ၏။–
၄၆း၂၉ ယောသပ်သည် ရထားကိုပြင်၍ အဘဣသရေလကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ဂေါရှင်ပြည်သို့သွား၍ အဘရှေ့သို့ရောက်သော်၊ အဘ၏လည်ပင်းကို ဘက်လျက် ကြာကြာ ငိုလေ၏။–
၄၆း၃၀ ဣသရေလကလည်း၊ယခုငါသေပါစေသော။ သင်၏မျက်နှာကိုငါမြင်ရပြီ။သင်သည် အသက်ရှင်သေး၏ဟု ယောသပ်အား ဆိုလေ၏။–
၄၆း၃၁ ယောသပ်ကလည်း၊ ဖါရောမင်းထံသို့ ကျွန်ုပ်သွားဦးမည်။ ခါနာန်ပြည်၌နေသော ကျွန်တော်အစ်ကိုများ၊ ကျွန်တော်အဘ၏အိမ်သားများတို့သည် ကျွန်တော်ထံသို့ရောက်ကြပါပြီ။–
၄၆း၃၂ ထိုသူတို့သည် သိုးထိန်းဖြစ်ပါ၏။ သိုးနွားတို့ကိုမွေးသောသူဖြစ်ပါ၏။ သူတို့သိုးနွားမှစ၍ ရှိသမျှတို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြပါပြီဟုလျှောက်မည်။–
၄၆း၃၃ နောက်တခါ သင်တို့ကို ဖါရောမင်းခေါ်၍ သင်တို့သည် အဘယ်သို့လုပ်ဆောင်တတ်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊–
၄၆း၃၄ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ဘိုးဘေးနှင့်တကွ၊ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် သိုးနွားတို့ကိုမွေးသောသူဖြစ်ကြပါ၏ဟုလျှောက်ရမည်။ သို့ဖြစ်၍ ဂေါရှင်ပြည်မှာနေသောအခွင့်ကို ရကြလိမ့်မည်။ သိုးထိန်းဖြစ်သောသူကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ရွံရှာတတ်ကြ၏ဟု အစ်ကိုများ၊ အဘ၏ အိမ်သားများတို့ကို ပြောဆို၏။

အခန်းကြီး (၄၇)

၄၇း၁ ထိုစကားအတိုင်း ယောသပ်သည် ဖါရောမင်းထံသို့သွား၍၊ ကျွန်တော်အဘနှင့် အစ်ကိုတို့သည် သိုးနွား၊ ဥစ္စာရှိသမျှကိုဆောင်လျက် ခါနာန်ပြည်က ရောက်လာ၍၊ ဂေါရှင်ပြည်၌ရှိကြပါသည်ဟု လျှောက်သဖြင့်၊–
၄၇း၂ အစ်ကိုစုထဲက ရွေး၍ ငါးယောက်တို့ကို အထံတော်သို့သွင်းလေ၏။–
၄၇း၃ ဖါရောမင်းကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့လုပ်ဆောင်လေ့ရှိကြသနည်းဟုမေးလျှင်၊ သူတို့က၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ဘိုးဘေးနှင့်တကွ သိုးထိန်း ဖြစ်ကြပါ၏ ဟူ၍၄င်း။–
၄၇း၄ ခါနာန်ပြည်၌ အလွန်အစာခေါင်းပါး၍ သိုးနွားကျက်စားရာမရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ပြည်တော်၌တည်းခိုခြင်းငှါ လာကြပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော် ကျွန်တို့သည် ဂေါရှင်ပြည်၌နေရမည့်အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါဟူ၍၄င်း လျှောက်ကြ၏။–
၄၇း၅ ဖါရောမင်းကလည်း၊ သင်၏အဘနှင့်အစ်ကိုတို့သည် သင့်ထံသို့ ရောက်လာကြသည်ဖြစ်၍၊–
၄၇း၆ အဲဂုတ္တုပြည်သည် သင့်ရှေ့မှာရှိ၏။ သင်၏အဘနှင့်သင်၏အစ်ကိုတို့ကို အကောင်းဆုံးသောအရပ် ဂေါရှင်ပြည်၌ နေရာချလော့။ သူတို့တွင် အစွမ်း သတ္တိရှိသောသူ အချို့တို့ကိုတွေ့လျှင် ငါ၏သိုးနွားအုပ်အရာ၌ ခန့်ထားလော့ဟု ယောသပ်အား မိန့်တော်မူ၏။
၄၇း၇ ယောသပ်သည် အဘယာကုပ်ကိုသွင်း၍ ဖါရောမင်းရှေ့မှာ ထားသဖြင့်၊ ယာကုပ်သည် ဖါရောမင်းကို ကောင်းကြီးပေး၏။–
၄၇း၈ ဖါရောမင်းက၊ သင်သည် အသက်အဘယ်မျှလောက်ရှိပြီနည်းဟု ယာကုပ်အား မေးလျှင်၊–
၄၇း၉ ကျွန်တော်သည်ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်၍ လွန်သောအသက်သည်အနှစ်တရာသုံးဆယ် ရှိပါပြီ။ ကျွန်တော်အသက်ရှင်သောနှစ်ပေါင်းနည်း၍ ဆိုးပါ၏။ ဧည့်သည်အာဂန္တု ဖြစ်သောဘိုးဘေးတို့၏အသက်တန်းကိုမမှီပါဟုလျှောက်ဆိုပြီးလျှင်၊–
၄၇း၁၀ ဖါရောမင်းကို ကောင်းကြီးပေး၍ အထံတော်က ထွက်သွားလေ၏။
၄၇း၁၁ ဖါရောမင်းအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ယောသပ်သည် အဘနှင့်အစ်ကိုတို့ကို နေရာချ၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌အကောင်းဆုံးသောအရပ် ရာမသက် မြေကိုအပိုင်ပေး၏။–
၄၇း၁၂ အဘနှင့်အစ်ကိုများ၊ အဘ၏အိမ်သားရှိသမျှတို့ကို အနည်းအများအလိုက်ကျွေးမွေး၏။
၄၇း၁၃ အလွန်အစာခေါင်းပါး၍ တပြည်လုံးစားစရာမရှိသောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် ခါနာန်ပြည်သည် အားလျော့လေ၏။–
၄၇း၁၄ ပြည်သားဝယ်သောစပါးအဘိုး၊ အဲဂုတ္တုပြည်၊ ခါနာန်ပြည်၌တွေ့သမျှသောငွေကို ယောသပ်စုသိမ်း၍ နန်းတော်သို့သွင်းထားလေ၏။–

၄၇း၁၅ အဲဂုတ္တုပြည်၊ ခါနာန်ပြည်၌ ငွေကုန်သောအခါ၊ အဲဂုတ္တုလူအပေါင်းတို့သည် ယောသပ်ထံသို့လာ၍ စားစရာကိုပေးသနားတော်မူပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် ငွေကုန်သော်လည်း ရှေ့တော်၌အဘယ်ကြောင့် သေရပါအံ့နည်းဟုလျှောက်ကြသော်၊ –

၄၇း၁၆ ယောသပ်က၊ ငွေကုန်လျှင် တိရစ္ဆာန်များကိုပေးကြ။ တိရစ္ဆာန်အတွက် စပါးကိုပေး မည်ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ –

၄၇း၁၇ သူတို့သည် တိရစ္ဆာန်တို့ကိုယူခဲ့၍၊ ယောသပ်သည် မြင်း၊ သိုး၊နွား၊မြည်းတို့အတွက် စပါးကို ပေးသဖြင့် ထိုနှစ်တွင် တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့အတွက် ပြည်သား များကိုကျွေးမွေး၏။ –

၄၇း၁၈ ထိုနှစ်ကုန်ပြီးမှ ဒုတိယနှစ်တွင် လာကြလျှင်၊ ကျွန်တော်တို့ ငွေကုန်ကြောင်းကို သခင်ရှေ့မှာ မထိမ်ဝှက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ တိရစ္ဆာန်များကိုလည်း သခင်ရ ပါပြီ။ သခင်ရှေ့မှာ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်နှင့်မြေမှတပါး အဘယ်အရာမျှ မကျန်ပါ။ –

၄၇း၁၉ ရှေ့တော်၌ အဘယ်ကြောင့် သေ၍ ပြည်တော်ပျက်ရပါအံ့နည်း။ အစာကိုပေး၍ ကျွန်တော်တို့နှင့် ကျွန်တော်တို့မြေကို ဝယ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် မြေနှင့် တကွ ဖါရောဘုရင်၏ကျွန်ခံပါမည်။ ကျွန်တော်တို့သည် မသေ၊ အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ပြည်တော်သည် လူမဆိတ်ညံ့စေခြင်းငှါ၎င်း၊ မျိုးစေ့ကိုပေးပါဟု လျှောက်ကြသော်၊ –

၄၇း၂၀ ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တုမြေရှိသမျှကို ဖါရောမင်းဘို့ဝယ်လေ၏။ အစာခေါင်းပါး၍ အဲဂုတ္တုလူတို့သည်မတတ်နိုင်သောကြောင့်၊ အသီးအသီးပိုင်သောမြေအကွက်တို့ကို ရောင်းကြသဖြင့် မြေသည် ဘဏ္ဍာတော်ဖြစ်လေ၏။ –

၄၇း၂၁ လူတို့ကိုကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်တစွန်းမှသည် တစွန်းတိုင်အောင် မြို့တို့သို့ပြောင်းစေ၏။ –

၄၇း၂၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ပိုင်သော မြေကိုကား မဝယ်။ သူတို့သည် ဖါရောမင်းကျွေးမွေး သည်အတိုင်း ကျွေးမွေးသောအစာကိုစားရကြ၏။ ထိုကြောင့် မိမိတို့ မြေကိုမရောင်း ရကြ။ –

၄၇း၂၃ ယောသပ်ကလည်း၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့မြေကို ဖါရောမင်းဘို့ ယနေ့ငါဝယ်ပြီ။ မျိုးစေ့ကိုယူ၍ လယ်လုပ်ကြလော့။ –

၄၇း၂၄ အသီးအနှံကိုရသောအခါ၊ ငါးဘို့တွင် တဘို့ကို ဖါရောမင်းအား ဆက်ရကြမည်။ လေးဘို့ကိုကား သင်တို့ယူ၍ နောက်တဖန် မျိုးစေ့ကိုကြဲကြလော့။ သင်တို့ စား၍ အိမ်သားများ၊ သူငယ်များတို့ကို ကျွေးကြလော့ဟု ပြည်သားတို့အားဆို၏။ –

၄၇း၂၅ သူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်တော်တို့အသက်ကိုကယ်ပါပြီ။ သနားသော စိတ်နှင့်ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် ဖါရောဘုရင်၏ ကျွန် ခံရပါမည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ –

၄၇း၂၆ ထိုကြောင့် ဖါရောမင်းမပိုင်သောယဇ်ပုရောဟိတ်တို့မြေကိုထား၍၊ ဖါရောမင်းသည် ငါးဘို့တွင် တဘို့ကို ပိုင်တော်မူစေဟု ယနေ့တိုင်အောင် အဲဂုတ္တုပြည် ၌တည်သော ဓမ္မသတ်ကို ယောသပ်စီရင်၍ ထားသတည်း။

၄၇း၂၇ ဣသရေလသားတို့သည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်ဂေါရှင်အရပ်၌နေသဖြင့်၊ ဥစ္စာရတတ်၍ တိုးပွါးများပြားကြ၏။ –

၄၇း၂၈ ယာကုပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဆယ်ခုနစ်နှစ်အသက်ရှင်၍ အသက်နှစ်ပေါင်း တရာလေးဆယ်ခုနစ်နှစ် ရှိသတည်း။ –

၄၇း၂၉ ဣသရေလသည် သေရသောအချိန်နီးသော်၊ သားယောသပ်ကိုခေါ်၍၊ငါ့ကိုသနားလျှင် သင်၏လက်ကို ငါ့ပေါင်အောက်၌ထားပါလော့။ ကရုဏာသစ္စာနှင့် အညီ ငါ၌ပြုပါ။ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါ့ကို မသင်္ဂြိုဟ်ပါနှင့်။ –

၄၇း၃၀ ငါသည် ဘိုးဘေးနှင့်အတူ အိပ်ချင်ပါ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်မှငါ့ကိုဆောင်သွား၍ သူတို့ သင်္ချိုင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ရမည်ဟုဆို၏။ ယောသပ်ကလည်း၊ အဘဆိုသည်အ တိုင်း အကျွန်ုပ်ပြုပါမည်ဟု ဝန်ခံလေ၏။ –

၄၇း၃၁ ငါ့အား ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုပါဟုဆိုပြန်လျှင်၊ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြု၏။ ဣသရေလသည်လည်း ခုတင်ခေါင်းရင်းပေါ်မှာ ကိုးကွယ်လေ၏။

အခန်းကြီး (၄၈)

၄၈း၁ နောက်တဖန် ယောသပ်သည်အဘနာကြောင်းကိုကြားသဖြင့်၊ သားနှစ်ယောက် မနာရှေနှင့်ဧဖရိမ်ကိုယူ၍သွား၏။ –

၄၈း၂ သားယောသပ်လာကြောင်းကို ယာကုပ်သည်ကြားလျှင်၊ အားထုတ်၍ ခုတင်ပေါ်မှာထိုင်၏။ –

၄၈း၃ ထိုအခါ ယာကုပ်က၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်ဘုရားသခင်သည်၊ ခါနာန်ပြည် လုဇမြို့၌ ငါ့အား ထင်ရှား၍ကောင်းကြီးပေးတော်မူလျက်၊ –

၄၈း၄ ငါသည် သင့်ကိုတိုးပွါးများပြားစေမည်။ သင့်ကိုများစွာသောလူဖြစ်စေမည်။ သင်၏ အမျိုးအနွယ်သည် သင့်နောက်မှ ဤပြည်ကိုအစဉ်အမြဲ ပိုင်စေခြင်းငှါ ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၄၈း၅ သင်နေသောအဲဂုတ္တုပြည်သို့ ငါမရောက်မှီ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သင်ရနှင့်သော သားနှစ်ယောက်၊ ဧဖရိမ်နှင့်မနာရှေတို့သည် ငါ့သားဖြစ်ရမည်။ ရုဗင်နှင့် ရှိမောင် ကဲ့သို့ ငါ့သား ဖြစ်ရမည်။ –

၄၈း၆ နောက်မှ သင်ရသောသားတို့သည် သင်၏သားဖြစ်၍ မိမိအမွေခံရာတွင် မိမိအစ်ကိုတို့အမည်ဖြင့် သမုတ်ရကြမည်။ –

၄၈း၇ ငါသည် ပါဒနာရံအရပ်မှလာသည်ကာလ၊ ခါနာန်ပြည်၌ခရီးသွား၍၊ ဧဖရတ်မြို့နှင့် နီးသောအခါ၊ သင့်အမိရာခေလသည် ငါ့အနားမှာသေရှာ၏။ သေသော အရပ် ဗက်လင်အမည်ရှိသောဧဖရတ်မြို့သို့သွားသောလမ်း၌ သင်္ဂြိုဟ်လေသည်ဟု ယောသပ်အားဆို၏။

၄၈း၈ တဖန် ဣသရေလသည် ယောသပ်၏သားတို့ကို ကြည့်ရှု၍၊ ဤသူတို့ကား အဘယ်သူနည်း မေးလျှင်၊ –

၄၈း၉ ယောသပ်က၊ ဤပြည်၌အကျွန်ုပ်အား ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသောအကျွန်ုပ်၏ သားဖြစ်ပါသည်ဟု အဘအားဆိုသော်၊ အဘက၊ ငါ့ထံသို့ လာပါစေ လော့။ သူတို့ကို ငါကောင်းကြီးပေးမည်ဟုဆို၏။ –

၄၈း၁၀ ဣသရေလသည် အသက်ကြီး၍ မျက်စိမှုန်သဖြင့်၊ မမြင်နိုင်သောကြောင့်၊ သားတို့ကို အနီးသို့ ချဉ်းကပ်စေ၍ ပိုက်ဘက် နမ်းရှုပ်လေ၏။ –

၄၈း၁၁ ဣသရေလကလည်း၊ ငါသည် သင်၏မျက်နှာကို မြင်ရမည်ဟု ငါမထင်။ ယခုတွင် သင်၏သားတို့ကိုပင် ဘုရားသခင်ပြတော်မူပြီဟု ယောသပ်အား ဆို၏။ –

၄၈း၁၂ ယောသပ်သည်လည်း၊ သားတို့ကို အဘ၏ဒူးကြားမှထုတ်၍ အဘရှေ့၌ ဦးညွှတ်ချစေ၏။ –

၄၈း၁၃ တဖန် ယောသပ်သည် သားတို့ကိုယူ၍ ဧဖရိမ်ကိုလက်ျာလက်နှင့်ကိုင်လျက်၊ ဣသရေလလက်ဝဲလက်သို့၎င်း၊ မနာရှေကိုလက်ဝဲလက်နှင့်ကိုင် လျက်၊ဣသ ရေလလက်ျာလက်သို့၎င်း ချဉ်းကပ်စေ၏။ –

၄၈း၁၄ မနာရှေသည် သားဦးဖြစ်သော်လည်း၊ ဣသရေလသည် မိမိလက်တို့ကိုဆန့်၍ လိမ္မာစွာပဲ့ပြင်လျက်၊ အသက်ငယ်သောသူဖေရိမ်၏ခေါင်းပေါ်မှာ လက်ျာ လက်ကို တင်ပြီးလျှင်၊ လက်ဝဲလက်ကို မနာရှေ၏ ခေါင်းပေါ်မှာတင်၏။–

၄၈း၁၅ ယောသပ်ကိုကောင်းကြီးပေးလျက်၊ ငါ့အဘအာဗြဟံနှင့် ဣဇာက်ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၊ ငါ့ကိုတသက်လုံးယနေ့တိုင်အောင် ကျွေးမွေး တော်မူသော ဘုရားသခင်တည်းဟူသော၊–

၄၈း၁၆ ငါ့ကိုခပ်သိမ်းသော ဘေးဒဏ်အထဲက ကယ်နုတ်တော်မူသော ကောင်းကင်တမန်သည်၊ ဤသူငယ်တို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။ သူတို့ကို ငါ့အမည်ဖြင့်၄င်း၊ ငါ့အဘ အာဗြဟံနှင့်ဣဇာက်၏ အမည် ဖြင့်၄င်း၊ ထပ်၍မှည့်ပါစေသော။ သူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ အလွန်တိုးပွါး များပြားပါစေသောဟု မြွက်ဆို၏။–

၄၈း၁၇ အဘသည် လက်ျာလက်ကို ဖေရိမ်၏ခေါင်းပေါ်မှာတင်သည်ကို ယောသပ်မြင်လျှင်၊ အားမရသည်ဖြစ်၍၊–

၄၈း၁၈ မဟုတ်ပါအဘ။ ဤသူသည် သားဦးဖြစ်ပါ၏။ သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ လက်ျာလက်ကို တင်ပါဟုဆိုလျက် အဘ၏လက်ကို ဖေရိမ်ခေါင်းပေါ်က မနာရှေခေါင်း ပေါ်သို့ ပြောင်းခြင်းငှါ ချီလေ၏။–

၄၈း၁၉ အဘသည် ငြင်း၍၊ ငါသိ၏ငါ့သား၊ ငါသိ၏။ သူသည် ကြီးစွာသောလူစု ဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ သူ့ညီသည် သူ့ထက်သာ၍ ကြီးသဖြင့်၊ သူ၏အမျိုး အနွယ်သည် များစွာသော လူအစုစုဖြစ်လိမ့်မည်ဟုဆို၏။–

၄၈း၂၀ တဖန် ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို ဖေရိမ်ကဲ့သို့၄င်း၊ မနာရှေကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်စေတော်မူပါစေသောဟူ၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သင့်အားဖြင့် ကောင်းကြီးပေးကြလိမ့်မည်ဟု ထိုနေ့၌ သူတို့ကို ကောင်းကြီးပေးလေ၏။ ထိုသို့ မနာရှေရှေ့မှာ ဖေရိမ်ကို နေရာချသတည်း။–

၄၈း၂၁ ဣသရေလ ကလည်း၊ ငါသေတော့မည်။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ဘက်၌ရှိ၍၊ သင်တို့ကို ဘိုးဘေးနေရာ ပြည်သို့ တဖန် ဆောင်တော်မူ လိမ့်မည်။–

၄၈း၂၂ ထိုမှတပါး သင်၏အစ်ကိုတို့အား ပေးသည်ထက် သင့်အားသာ၍ပေးသောအရာဟူ မူကား၊ ငါ့ထား၊ ငါ့လေးဖြင့် အာမောရိအမျိုးသားလက် မှနုတ်ယူသောအရာကို သင့်အားငါပေးသည်ဟု ယောသပ်ကို ပြောဆို၏။

အခန်းကြီး (၄၉)

၄၉း၁ ထိုရောအခါ၊ ယာကုပ်သည် မိမိသားတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည် စည်းဝေးကြလော့။ နောင်ကာလအခါ၊ သင်တို့၌ ဖြစ်လတံ့သော အမှုအရာများကို ငါဟောပြောမည်။–

၄၉း၂ ယာကုပ်၏သားတို့၊ စည်းဝေး၍ကြားကြလော့။ အဘဣသရေလ၏စကားကို နားထောင်ကြလော့။

၄၉း၃ အို ရုဗင်၊ သင်သည် ငါ့သားဦး၊ ငါ့အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါ့ခွန်အား အစအဦး၊ ဘုန်းအထွဋ်၊ တန်ခိုးအထွဋ် ဖြစ်၏။–

၄၉း၄ သို့သော်လည်း ရေကဲ့သို့ ပွက်ထသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထူးမြတ်ခြင်းသို့ မရောက်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် အဘ၏အိပ်ရာကိုတက်၍ ညစ်ညူးစေ၏။ ငါခုတင်ထက်သို့ တက်လေပြီတကား။

၄၉း၅ ရှိမောင်နှင့် လေဝိသည် ညီအစ်ကိုဖြစ်၏။ အဓမ္မအမှုကို ကြံသည်အတိုင်းပြီးစီးကြပြီ။–

၄၉း၆ ငါ့ဝိညာဉ်သည် သူတို့လျှို့ဝှက်ခြင်းအမှုထဲသို့မဝင်ရ။ ငါ့ဘုန်းသည် သူတို့စည်းဝေးရာနှင့်အသင်းမဖွဲ့ရ။ သူတို့သည် အမျက်ထွက်၍ လူအသက် ကိုသတ်ကြပြီ။ ကိုယ်အလိုသို့လိုက်၍ မြို့ကိုဖြိုဖျက်ကြပြီ။–

၄၉း၇ သူတို့ပြင်းစွာထွက်သောအမျက်၊ ကြမ်းတမ်းစွာသောဒေါသသည် ကျိန်ခြင်းကိုခံပါစေသော။ ယာကုပ်အမျိုး၊ ဣသရေလအနွယ်သားတို့တွင် သူတို့ကို ငါကွဲပြားပြန့်လွင့်စေမည်။

၄၉း၈ အိုယုဒ၊ သင်သည် ညီအစ်ကိုတို့ ချီးမွမ်းရသောသူဖြစ်၏။ သင်၏လက်သည် သင်၏ရန်သူလည်ပင်းပေါ်မှာ ရှိလိမ့်မည်။ အဘ၏သားတို့သည် သင့်ရှေ့ မှာဦးညွှတ်ချကြလိမ့်မည်။–

၄၉း၉ ယုဒသည်ခြင်္သေ့ပျိုဖြစ်၏။ ငါ့သား၊ သင်သည်ဘမ်းယူကိုက်စားရာမှ တက်လာတတ်၏။ ဝပ်လျက်နေ၏။ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၄င်း၊ ခြင်္သေ့မကဲ့သို့၄င်း ဝပ်တွားတတ်၏။ အဘယ်သူ နှိုးဆော်ဝံ့မည်နည်း။–

၄၉း၁၀ ရှိလော မရောက်မှီတိုင်အောင်၊ ရာဇလှံတံသည် ယုဒထံမှ၄င်း၊ မင်းအာဏာသည် သူ၏အမျိုးအနွယ်ထံမှ၄င်း မရွေ့ရ။ ရှိလော၌လူမျိုးတို့သည် ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။–

၄၉း၁၁ မိမိမြည်းကိုစပျစ်နွယ်ပင်၌၄င်း၊ မြည်းကလေးကို အမြတ်ဆုံးသောစပျစ်နွယ်ပင်၌၄င်း ချည်နှောင်၍၊ မိမိအဝတ်ပုဆိုးများကို စပျစ်သီး အသွေးတည်းဟူသော စပျစ်ရည်ဖြင့် လျှော်လိမ့်မည်။–

၄၉း၁၂ သူ၏မျက်စိသည် စပျစ်ရည်နှင့်နီလိမ့်မည်။ သွားသည်လည်း နို့နှင့်ဖြူလိမ့်မည်။

၄၉း၁၃ ဇာဗုလုန်သည်ပင်လယ်ကမ်းနားမှာနေ၍၊ သင်္ဘောဆိပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏နယ်သည် ဇိဒုန်မြို့တိုင်အောင် ကျယ်ဝန်းလိမ့်မည်။

၄၉း၁၄ ဣသခါသည် တောင်ကြားမှာဝပ်လျက် အားကြီးသောမြည်းဖြစ်၏။–

၄၉း၁၅ ငြိမ်ဝပ်ရာအရပ်ကောင်း၍၊ မြေသာယာသည်ကို မြင်သဖြင့်၊ မိမိပခုံးပေါ်မှာ ထမ်းပိုးကိုတင်ထမ်း၍၊ အခွန်ပေးသောကျွန်ဖြစ်လေ၏။

၄၉း၁၆ ဒန်သည် ဣသရေလအနွယ် တစုံတပါးကဲ့သို့၊ မိမိလူတို့ကို စီရင်လိမ့်မည်။–

၄၉း၁၇ ဒန်သည် လမ်း၌နေသောမြွေဖြစ်လိမ့်မည်။ မြင်းစီးသောသူကို နောက်သို့လဲစေခြင်းငှါ လမ်းကြားမှာနေ၍၊ မြင်းခြေကို ကိုက်တတ်သော မြွေဆိုးဖြစ် လိမ့်မည်။–

၄၉း၁၈ အို ထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ်မြော်လင့်လျက်နေပါပြီ။

၄၉း၁၉ ဂဒ်မူကား၊ စစ်သူရဲတို့သည် သူ့ကိုတိုက်ကြ၍၊ သူသည် ပြန်တိုက်လိမ့်မည်။

၄၉း၂၀ အာရှာ၌ဖြစ်သောအစာသည် အရသာနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ မင်း၏ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို ထုတ်ပေးလိမ့်မည်။

၄၉း၂၁ နဿလိသည် လှသောအခက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ကျယ်ဝန်းသောသပိတ်ပင်ဖြစ်၏။

၄၉း၂၂ ယောသပ်သည် သန်သောပျိုးပင်၊ ရေတွင်းနားမှာ သန်သောပျိုးပင်ဖြစ်၏။ အခက်အလက်တို့သည် အုတ်ရိုးပေါ်မှာ ကျော်သွားကြ၏။–

၄၉း၂၃ လေးသမားတို့သည် သူ့ကို အငြိုးထား၍၊ အလွန်ညှဉ်းဆဲပစ်ခတ်ကြ၏။–
၄၉း၂၄ သို့သော်လည်း သူ၏လေးသည်အားမလျော့။ သူကိုင်သောလက်နက်တို့သည်၊ ယာကုပ်အမျိုး၌ တန်ခိုးကြီးသောဘုရား၏လက်ဖြင့်၄င်း၊ သိုးထိန်းတည်းဟူ သော ဣသရေလအမျိုး၏ကျောက်ဖြင့်၄င်း၊–
၄၉း၂၅ သင့်ကို မစတော်မူသောသင့်အဘ၏ဘုရားသခင်အားဖြင့်၄င်း၊ သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူသော အနန္တတန်ခိုးရှင်အားဖြင့်၄င်း ခိုင်မာ လျက်ရှိ၏။ ထို ဘုရားသည်အထက်မိုဃ်းကောင်းကင်၏မင်္ဂလာ၊ အောက်နက်နဲသောအရပ်၏မင်္ဂလာ၊ သားမြတ်နှင့်ဆိုင်သောမင်္ဂလာ၊ ဝမ်းနှင့်ဆိုင်သောမင်္ဂလာတို့ဖြင့် သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။–
၄၉း၂၆ သင်၏အဘပေးသောကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည်၊ ထာဝရတောင်တို့၌ဖြစ်သောကောင်းကြီးမင်္ဂလာ၊ ထာဝရကုန်းတို့၌နှစ်သက်ဘွယ်သောအရာ တို့ ထက် သာ၍မြတ်၏။ ထိုမင်္ဂလာသည် ယောသပ်ခေါင်းပေါ်၊ မိမိအစ်ကိုတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူ၏ ခေါင်းထိပ်ပေါ်မှာ သက်ရောက် ပါစေသော။
၄၉း၂၇ ဗယ်္ဂာမိန်သည် လုယူကိုက်စားတတ်သောတောခွေးဖြစ်လိမ့်မည်။ ဘမ်းရသောအရာကို နံနက်အချိန်၌ကိုက်စား၍၊ လုယူသောအရာကိုလည်း ညအချိန် ၌ဝေဖန်လိမ့်မည်ဟုမြွက်ဆို၏။
၄၉း၂၈ ဤသူတို့ကား၊ ဣသရေလအမျိုးဆယ်နှစ်မျိုးဖြစ်၏။ ဤစကားသည်လည်း သူတို့အဘမြွက်ဆို၍၊ သူတို့အသီးအသီးခံရသောမင်္ဂလာရှိသည်အ တိုင်း၊ ကောင်းကြီးပေးသောစကားပေတည်း။
၄၉း၂၉ တဖန်တုံ၊ ငါ့လူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ငါသွားရမည်။ ဟိတ္တိအမျိုးသား၊ ဧဖရုန်၏ လယ်ပြင်တွင်ရှိသောမြေတွင်း၌၊ ငါ့အဘတို့နှင့်အတူ ငါ့ကို သင်္ဂြိုဟ်ကြပါ။–
၄၉း၃၀ ခါနာန်ပြည်မံရေမြို့ရှေ့မှာ၊ မပေလလယ်ပြင်၌ရှိသောထိုမြေတွင်းကို၊ အာဗြဟံသည် ကိုယ်ပိုင်သောသင်္ချိုင်းဘို့ လယ်ပြင်နှင့်တကွ ဟိတ္တိအမျိုးသား ဧဖရုန်၌ ဝယ်လေပြီ။–
၄၉း၃၁ ထိုမြေတွင်း၌ အာဗြဟံနှင့်မယားစာရာကို သင်္ဂြိုဟ်ကြပြီ။ ဣဇာက်နှင့်မယားရေဗက္ကကိုလည်း သင်္ဂြိုဟ်ကြပြီ။ လေအာကိုလည်း ငါ သင်္ဂြိုဟ်ပြီ။–
၄၉း၃၂ ထိုမြေတွင်းရှိသော ထိုလယ်ပြင်ကို၊ ဟေသအမျိုးသားရှေ့မှာ ဝယ်သတည်းဟု မှာထား၏။–
၄၉း၃၃ ထိုသို့ ယာကုပ်သည် မိမိသားတို့ကို အကုန်အစင်မှာထားပြီးလျှင်၊ မိမိခြေတို့ကိုခုတင်ပေါ်မှာ ရုပ်သိမ်းသဖြင့်၊ အသက်ချုပ်၍ မိမိလူမျိုးစည်းဝေး ရာသို့ ရောက်လေ၏။

အခန်းကြီး (၅၀)

၅၀း၁ ထိုအခါ ယောသပ်သည် အဘ၏မျက်နှာပေါ်မှာ ငုံ့၍၊ ငိုလျက် နမ်းလျက်နေ၏။–
၅၀း၂ အဘ၏အလောင်းကို နံ့သာမျိုးနှင့်ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ၊ မိမိကျွန်ဆေးသမားတို့ကို အမိန့်ရှိ၍။ သူတို့သည် နံ့သာမျိုးနှင့် ပြင်ဆင်ကြ၏။–
၅၀း၃ နံ့သာမျိုးနှင့်ပြင်ဆင်သောအလောင်းကို၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ထား၍၊ အရက်လေးဆယ်လွန်လျှင်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ယာကုပ်ကြောင့်၊ အရက်ခုနစ်ဆယ်ပတ်လုံး ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြ၏။–
၅၀း၄ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသောနေ့ရက်လွန်သောအခါ၊ ယောသပ်သည် နန်းတော်သားအချို့တို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်ကိုစေတနာစိတ်ရှိလျှင်၊ ဖါရောဘုရင်ထံတော်သို့သွား၍၊–
၅၀း၅ ကျွန်တော်အဘက၊ငါသေတော့မည်။ ခါနာန်ပြည်၌ ကိုယ်ဘို့ငါတူးဘူးသောသင်္ချိုင်းတွင်း၌၊ ငါ့ကို သင်္ဂြိုဟ်ရမည်ဟူ၍ ကျွန်တော်ကို ကျိန်ဆိုစေပါပြီ။ ထိုကြောင့် ကျွန်တော်သွား၍၊ အဘကို သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ ပြန်လာပါမည်အကြောင်းကို အသနားတော်ခံပါသည်ဟု နားတော်လျှောက်ကြပါလော့ဟုဆို၏။–
၅၀း၆ ဖါရောမင်းကလည်း၊ သင်၏အဘကို ကျိန်ဆိုစေသည်အတိုင်းသွား၍၊ သင်္ဂြိုဟ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅၀း၇ ယောသပ်သည် အဘကိုသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ ထွက်သွား၍၊ ဖါရောမင်း၏ကျွန်များတည်းဟူသော နန်းတော်အရာရှိ၊ အဲဂုတ္တုပြည်အရာရှိအပေါင်းတို့ နှင့်၊–
၅၀း၈ ယောသပ်အိမ်သား၊ အစ်ကိုတို့အိမ်သား၊ အဘအိမ်သားရှိသမျှတို့သည် လိုက်ကြ၏။ သူငယ်တို့နှင့် သိုးနွားများကိုသာ၊ ဂေါရှင်ပြည်၌ ကျန်ရစ်စေကြ၏။–
၅၀း၉ ထိုသို့လျှင် ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများတည်းဟူသော အလွန်များစွာသောအလုံးအရင်းတို့သည် ယောသပ်နှင့်တကွ လိုက်သွားကြ၏။–
၅၀း၁၀ ယော်ဒန်မြစ်နားမှာ အာတဒ်ကောက်နယ်တလင်းသို့ရောက်သောအခါ၊ အလွန်ကြီးစွာသော ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြုကြပြန်၏။ ယောသပ်သည် မိမိအဘကြောင့် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုလေ၏။–
၅၀း၁၁ ထိုသို့အာတဒ်ကောက်နယ်တလင်း၌ပြုသောငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို၊ ထိုပြည်သား ခါနာန်လူတို့သည် မြင်လျှင်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ပြင်းစွာ ငိုကြွေးမြည် တမ်းပါသည်တကားဟု ဆိုကြ၏။ ထိုကြောင့် ယော်ဒန်မြစ်နားမှာရှိသောထိုအရပ်ကို၊ အဗေလမိဇရိမ်ဟူ၍ သမုတ်ကြသတည်း။–
၅၀း၁၂ ယာကုပ်သားတို့သည်၊ အဘမှာထားသည်အတိုင်း ပြုကြ၏။–
၅၀း၁၃ ခါနာန်ပြည်သို့ဆောင်သွား၍၊ အာဗြဟံသည် ကိုယ်ပိုင်သောသင်္ချိုင်းဘို့၊ ဟိတ္တိအမျိုးသားဧဖရုန်၌ဝယ်သောမံရေမြို့ရှေ့၊ မပေလလယ်ပြင်တွင် ရှိသောမြေတွင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။–
၅၀း၁၄ ယောသပ်သည် အဘကို သင်္ဂြိုဟ်ပြီးလျှင်၊ အစ်ကိုများမှစ၍ မသာလိုက်လာသောသူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်လေ၏။
၅၀း၁၅ ယောသပ်အစ်ကိုတို့သည် အဘသေသည်ကိုသိမြင်လျှင်၊ ငါတို့ကို ယောသပ်သည် အငြိုးထားကောင်းထားလိမ့်မည်။ ငါတို့သည် အထက်က သူ့ကိုညှဉ်းဆဲသောကြောင့်၊ ငါတို့အား ကေန်အမှန်ပြန်၍ညှဉ်းဆဲလိမ့်မည်ဟုစိုးရိမ်လျက်၊–
၅၀း၁၆ သူ့ထံသို့ တမန်ကိုစေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်အစ်ကိုတို့သည် မကောင်းသောအမှုကို ကိုယ်တော်အားပြုမိ၍၊–

၅၀း၁၇ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို လွှတ်တော်မူပါဟု၊ ကိုယ်တော်အား ကြားလျှောက်ရမည်အကြောင်း၊ ခမည်းတော်မသေမီ ကျွန်တော်တို့ကို မှာထားခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ယခုတွင် ခမည်းတော်၏ဘုရားသခင် ကျွန်တို့၏အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။ ထိုသို့ လျှောက်ကြသောအခါ၊ ယောသပ်သည် မျက်ရည်ကျလေ၏။–

၅၀း၁၈ အစ်ကိုတို့သည်လည်း ဝင်၍ ယောသပ်ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဖြစ်ကြပါသည်ဟုလျှောက်ကြ၏။–

၅၀း၁၉ ယောသပ်ကလည်း၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ကျွန်ုပ်သည်ဘုရားသခင်ကိုယ်စားဖြစ်သလော။–

၅၀း၂၀ သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲမည်ကြံကြသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ယနေ့ဖြစ်သည်အတိုင်း၊ လူများအသက် ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ကျေးဇူးပြုမည် ကြံတော်မူ၏။–

၅၀း၂၁ ထိုကြောင့်၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သင်တို့နှင့် သူငယ်များကို ကျွန်ုပ်ကျွေးမွေးမည်ဟုဆိုလျက်၊ သူတို့ကို နှစ်သိမ့်၍ မေတ္တာစကားကို ပြောလေ၏။

၅၀း၂၂ ထိုသို့ ယောသပ်သည် မိမိအဘ၏အမျိုးသားတို့နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်၌နေ၍၊ အသက်တရာတဆယ်ကိုမှီ၏။–

၅၀း၂၃ ဖေရိမ်၏မြေးကို မြင်ရ၏။ မနာရှေ၏သား၊ မာခိရ၏သားသမီးတို့ကိုလည်း မိမိဒူးပေါ်မှာ မွေးစားရ၏။

၅၀း၂၄ ယောသပ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်သေတော့မည်။ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူမည်။ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့၊ ဤပြည်မှဆောင်သွားတော်မူမည်ဟု အစ်ကိုတို့အားဆို၏။–

၅၀း၂၅ တဖန်တုံ၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူမည်။ ကျွန်ုပ်အရိုးတို့ကို ဤအရပ်မှယူသွားရမည်ဟူ၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ကျိန်ဆိုစေ၏။–

၅၀း၂၆ ထိုသို့ ယောသပ်သည် အသက်တရာတဆယ်ရှိသော် အနိစ္စရောက်လေ၏။ အလောင်းကိုကား၊ နံ့သာမျိုးနှင့်ပြင်ဆင်ပြီးလျှင် အဲဂုတ္တုပြည်၌ တလားနှင့် ထားကြလေ၏။

ရှင်မောရှေစီရင်ရေးထားသော ကမ္ဘာဦးကျမ်းပြီး၏။

ထွက်မြောက်ရာကျမ်း။
EXODUS.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	၃၀
၃၁	၃၂	၃၃	၃၄	၃၅	၃၆	၃၇	၃၈	၃၉	၄၀

ထွက်မြောက်ရာကျမ်း။
EXODUS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ မိမိတို့အိမ်သူအိမ်သားပါလျက်၊ အဘယာကုပ်နှင့်အတူ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်လာသော ဣသရေလသားတို့၏အမည်ဟူမူကား၊ –
၁း၂ ရုဗင်၊ ရှိမောင်၊ လေဝိ၊ ယုဒ၊ –
၁း၃ ဣသခါ၊ ဇာဗုလုန်၊ ဗင်္ယာမိန်၊ –
၁း၄ ဒန်၊ နဿလိ၊ ဂဒ်၊ အာရှာတည်း။ –
၁း၅ ယာကုပ်အမျိုးသားပေါင်းကား၊ ခုနစ်ဆယ်တည်း။ ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိနှင့်သတည်း။
၁း၆ ယောသပ်နှင့်အစ်ကိုများမှစ၍၊ ထိုကာလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သေကြကုန်၏။ –
၁း၇ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သားကိုဘွား၍ အလွန်တိုးပွါးများပြားသဖြင့်၊ အလွန်အားကြီး၍ တပြည်လုံး၌နှံ့ပြားကြလေ၏။
၁း၈ ထိုနောက်မှ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ယောသပ်ကိုမသိသော ရှင်ဘုရင်သစ်ပေါ်လာ၏။ –
၁း၉ ထိုရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ငါတို့ထက်သာ၍များကြ၏၊ သာ၍ အားကြီးကြ၏။ –
၁း၁၀ လာကြ၊ သူတို့ကို လိမ္မာစွာပြုကြစို့။ သို့မဟုတ် သူတို့သည် များပြားကြလိမ့်မည်။ နောက်တခါ စစ်မှုရောက်လျှင် ငါတို့ရန်သူဘက်သို့ ဝင်စား၍ ငါတို့ကိုတိုက်သဖြင့်၊ ပြည်တော်ထဲက ထွက်သွားကြလိမ့်မည်ဟု မိမိလူတို့အား ဆိုလေ၏။ –
၁း၁၁ ထိုကြောင့် အဲဂုတ္တုမင်းတို့သည်၊ ကျပ်တည်းစွာနှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှါ အအုပ်အချုပ် ခန့်ထားကြ၏။ ဣသရေလလူတို့သည်၊ ဘဏ္ဍာတော်သိုထားဘို့၊ ပိသုံမြို့နှင့်ရာမသက်မြို့ကို တည်ဆောက် ရကြ၏။ –
၁း၁၂ သို့သော်လည်း နှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရသည်အတိုင်း၊ တိုးပွါးများပြားလျက်ရှိကြ၏။ သူတို့ကြောင့် အဲဂုတ္တုလူတို့သည် စိတ်ညစ်၍၊ –
၁း၁၃ အလွန်ကြမ်းတမ်းစွာညှဉ်းဆဲကြ၏။ –
၁း၁၄ သရွတ်နှင့်အုတ်လုပ်သောအမှု၊ လယ်လုပ်သောအမှုအမျိုးမျိုး၌ ခဲယဉ်းစွာစေခိုင်း၍ အလွန်ဆင်းရဲပင်ပန်းစေကြ၏။ စေခိုင်းလေရာရာ၌လည်း ခဲယဉ်းစွာစေခိုင်းကြ၏။
၁း၁၅ ရှိဖရနှင့် ပုအာအမည်ရှိသော ဟေဗြဲဝမ်းဆွဲမတို့ကို၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်က၊ –
၁း၁၆ သင်တို့သည် ဟေဗြဲမိန်းမတို့အား ဝမ်းဆွဲလုပ်၍ မွေးရာအရပ်၌ စောင့်နေသောအခါ၊ ယောက်ျားဖြစ်လျှင် သေစေ၊ မိန်းမဖြစ်လျှင် အသက်ရှင်စေဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။ –
၁း၁၇ ဝမ်းဆွဲမတို့သည်ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့၍၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းမပြု၊ ယောက်ျားတို့ကို အသက်ချမ်းသာပေးကြ၏။ –
၁း၁၈ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဝမ်းဆွဲမတို့ကိုခေါ်၍ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်း။ ယောက်ျားတို့ကို အဘယ်ကြောင့် အသက်ချမ်းသာပေးသနည်းဟု မေးစစ်သော်၊ –
၁း၁၉ ဝမ်းဆွဲမတို့က၊ ဟေဗြဲမိန်းမတို့သည်၊ အဲဂုတ္တုမိန်းမကဲ့သို့မဟုတ်၊ သန်စွမ်းသောကြောင့်၊ ဝမ်းဆွဲမ မရောက်မှီ သားကိုဘွားတတ်ကြ၏ဟုပြန်လျှောက်လေ၏။ –
၁း၂၀ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ဝမ်းဆွဲမတို့ကို ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ထိုလူအမျိုးသည်လည်း များပြား၍ အလွန်အားကြီးကြလေ၏။ –
၁း၂၁ ဝမ်းဆွဲမတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ သူတို့အိမ်သူအိမ်သားများကို ပြုစုတော်မူ၏။ –
၁း၂၂ ဖါရောဘုရင်ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင်၊ ဘွားမြင်သောသူငယ်ယောက်ျားအပေါင်းတို့ကို မြစ်ထဲသို့ချပစ်စေ။ မိန်းမကိုမူကား အသက်ရှင်စေဟု မိမိလူအပေါင်းတို့ကိုမှာထားတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ထိုကာလ၌ လေဝိအမျိုးသားတယောက်သည်၊ လေဝိအမျိုးသမီးနှင့်အိမ်ထောင်ဘက်ပြု၍၊ –
၂း၂ မိန်းမသည် ပဋိသန္ဓေယူသဖြင့် သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လေ၏။ ထိုသားသည် အဆင်းလှကြောင်းကို အမိမြင်လျှင်၊ သုံးလပတ်လုံး ဖွက်ထားလေ၏။ –
၂း၃ နောက်တဖန် ဖွက်၍မထားနိုင်သောအခါ၊ ဂမာကိုင်းပင်ဖြင့်ရက်သောပုခက်ကိုယူ၍ ရေညှိနှင့်သစ်စေးဖြင့် လူးပြီးလျှင်၊ ပုခက်ထဲတွင် သူငယ်ကို ထည့်၍ မြစ်ကမ်းနား ကိုင်းတော၌ထားလေ၏။ –
၂း၄ သူငယ်အစ်မလည်း အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကို သိမြင်ခြင်းငှါ အဝေး၌ရပ်နေလေ၏။ –
၂း၅ ဖါရောဘုရင်၏သမီးတော်သည် ရေချိုးခြင်းငှါ ဆင်းလာ၍၊ ကျွန်မတို့နှင့်မြစ်ကမ်းနား၌ လှည့်လည်စဉ်၊ ကိုင်းတော၌ပုခက်ကိုမြင်၍ဆောင်ယူစေခြင်းငှါ ကျွန်မတယောက်ကို စေလွှတ်လေ၏။ –
၂း၆ ပုခက်ဖုံးကိုဖွင့်သောအခါ၊ ငိုလျက်နေသောသူငယ်ကိုမြင်၍၊ သနားသောစိတ်ရှိလျှင်၊ ဤသူငယ်သည် ဟေဗြဲအမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်ဟုဆိုပြီးသော်၊ –
၂း၇ သူငယ်၏အစ်မက၊ ကိုယ်တော်အတွက် သူငယ်ကိုထိန်းရသောဟေဗြဲအထိန်းကိုကျွန်မ သွား၍ခေါ်ရပါမည်လောဟု ဖါရောဘုရင်၏သမီးတော်အား မေးလျှောက်၍၊ –
၂း၈ မင်းသမီးက သွားလော့ဟု အခွင့်ပေးလျှင်၊ မိန်းမငယ်သွား၍ သူငယ်၏အမိကိုခေါ်လေ၏။

၂း၉ ဖါရောဘုရင်၏သမီးတော်က၊ ဤသူငယ်ကို ယူသွား၍ ငါ့ဘို့ထိန်းလော့။ အခကို ငါပေးမည်ဟုမှာထားသည်အတိုင်း၊ ထိုမိန်းမသည် သူငယ်ကိုယူသွား၍ ထိန်းလေ၏။–

၂း၁၀ သူငယ်ကြီးပွါးသောအခါ၊ ဖါရောဘုရင်၏သမီးတော်ထံသို့ ပို့ဆောင်၍ မင်းသမီးသည် သားအရာ၌ ခန့်ထားလျက်၊ မောရှေအမည်ဖြင့် မှည့်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရေထဲက ငါနုတ်ယူသည်ဟု ဆိုသတည်း။

၂း၁၁ မောရှေသည် ကြီးသောအခါ၊ မိမိအမျိုးသားချင်းတို့ရှိရာသို့ သွား၍ သူတို့ အမှုထမ်းရသောအခြင်းအရာတို့ကို ကြည့်ရှုလေ၏။ မိမိအမျိုးသား ဟေဗြဲလူတယောက်ကို၊ အဲဂုတ္တုလူရိုက်သည် ကို မြင်လျှင်၊–

၂း၁၂ ပတ်လည်ကြည့်ရှု၍ အဘယ်သူမျှမရှိသည်ကိုသိသောအခါ၊ အဲဂုတ္တုလူကိုသတ်၍ သဲထဲ၌မြှုပ်ထားလေ၏။–

၂း၁၃ နက်ဖြန်နေ့၌ထွက်ပြန်သော်၊ ဟေဗြဲလူနှစ်ယောက်တို့သည် အချင်းချင်းသတ်ကြသည် ကိုမြင်လျှင်၊ သင်သည် သင်၏အပေါင်းအဘော်ကိုအဘယ်ကြောင့်ရိုက်သနည်းဟု ညှဉ်းဆဲသောသူအား မေးသည်ရှိသော်၊–

၂း၁၄ ထိုသူက၊ အဘယ်သူသည် သင့်ကို ငါတို့အပေါ်မှာ အကဲအမှူး တရားသူကြီးအရာ၌ ခန့်ထားသနည်း။ အဲဂုတ္တုလူကိုသတ်သကဲ့သို့ ငါ့ကိုသတ်လိုသလောဟုပြန်ဆို၏။ ထိုအခါ မောရှေသည် မိမိပြုသောအမှုထင်ရှားပြီဟုသိ၍ကြောက်လေ၏။–

၂း၁၅ ထိုသိတင်းကို ဖါရောဘုရင်ကြားသောအခါ၊ မောရှေကိုသတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံလေ၏။ မောရှေသည် ဖါရောဘုရင်ထံမှ ထွက်ပြေး၍၊ မိဒျန်ပြည်သို့ရောက်လျှင်၊ ရေတွင်းနားမှာထိုင်၍ နားနေလေ၏။

၂း၁၆ ထိုအခါ မိဒျန်ယဇ်ပုရောဟိတ်၏သမီး ညီအစ်မခုနစ်ယောက်တို့သည်၊ မိမိတို့အဘ၏သိုးဆိတ်များကိုရေတိုက်ခြင်းငှါ လာ၍ရေခပ်ပြီးလျှင်၊ ရေသောက်ခွက်တို့၌လောင်းကြ၏။–

၂း၁၇ သိုးထိန်းအချို့တို့လည်း လာ၍ သိုးဆိတ်များကိုမောင်းကြ၏။ ထိုအခါ မောရှေသည်ထ၍ ထိုမိန်းမတို့ဘက်၌နေလျက်၊ သိုးဆိတ်များကို ရေတိုက်လေ၏။–

၂း၁၈ ထိုမိန်းမတို့သည် အဘရွေလထံသို့ရောက်ကြသော်၊ အဘက အဘယ်ကြောင့် ယနေ့ အလျင်အမြန်ရောက်လာရကြသနည်းဟုမေးလေ၏။–

၂း၁၉ သူတို့ကလည်း၊ အဲဂုတ္တုလူ တယောက်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို သိုးထိန်းတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်၍၊ ရေလိုသမျှကို ခပ်သဖြင့်၊ သိုးဆိတ်များကို ရေတိုက်ပါသည်ဟု ပြန်ပြော၏။–

၂း၂၀ အဘကလည်း၊ ထိုသူသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် သူ့ကိုပစ်ထားခဲ့သနည်း။ အစာစားစေခြင်းငှါ သူ့ကိုခေါ်ချေကြဟုဆိုလေ၏။–

၂း၂၁ မောရှေသည် ထိုသူထံမှာ နေ၍ ပျော်မွေ့သဖြင့်၊ သမီးဇိပေါရကို မောရှေအား ထိမ်းမြားပေးစားလေ၏။–

၂း၂၂ ထိုမိန်းမဘွားသောသားကို ဂေရရှုံအမည်ဖြင့် မှည့်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တကျွန်းတနိုင်ငံ၌ ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်ရပြီဟုဆိုသတည်း။

၂း၂၃ ကာလအင်တန်ကြာပြီးမှ၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်အနိစ္စရောက်လေ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့လည်း အစေကျွန်ခံရသောကြောင့် ညည်းတွား ငိုကြွေးကြ၏။ ထိုသို့အစေကျွန်ခံ၍ ငိုကြွေးသောအသံသည် ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ တက်ရောက်လေ၏။–

၂း၂၄ သူတို့ ညည်းတွားမြည်တမ်းခြင်းအသံကို ဘုရားသခင်ကြားတော်မူလျှင်၊ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်နှင့် ပြုခဲ့ဘူးသောပဋိညာဉ်ကို အောက်မေ့တော်မူ၏။–

၂း၂၅ ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုကြည့်ရှု၍ သူတို့အမှုကိုဆင်ခြင်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ မောရှေသည်၊ မိမိယောက္ခမ မိဒျန်ယဇ်ပုရောဟိတ် ယေသရော၏ သိုးဆိတ်များကိုထိန်းစဉ်၊ တောနောက်ဘက်သို့ ဆောင်သွား၍၊ ဟောရပ်အမည်ရှိသောဘုရားသခင်၏ တောင်သို့ ရောက်လေ၏။–

၃း၂ ထိုအခါ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်သည် ချုံထဲကထွက်သော မီးလျှံ၌ ထင်ရှား၏။ မောရှေသည် ကြည့်သောအခါ၊ မီးလောင်၍ ချုံမကျွမ်းဘဲရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊–

၃း၃ အဘယ်ကြောင့် ချုံမကျွမ်းဘဲရှိသနည်း။ ဤထူးဆန်းသောရူပါရုံကို ငါသွား၍ကြည့်ရှုမည်ဟု ဆို၏။–

၃း၄ မောရှေသွား၍ ကြည့်ရှုကြောင်းကို ထာဝရဘုရားမြင်တော်မူလျှင်၊ မောရှေ၊ မောရှေဟု ချုံထဲက ခေါ်တော်မူ၏။ မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟုလျှောက်လေ၏။–

၃း၅ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ မချဉ်းနှင့်။ သင်၏ခြေနင်းကိုချွတ်လော့။ သင်နင်းသောအရပ်ကား သန့်ရှင်းသောမြေဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊–

၃း၆ ငါသည်သင့်အဘ၏ဘုရား၊ အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရား ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း မိန့်တော်မူ၏။ မောရှေသည် ဘုရားသခင်ကိုမကြည့်ဝံ့၊ မိမိမျက်နှာကိုဖုံးလျက်နေ၏။

၃း၇ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသောငါ၏လူတို့ခံရသောညှဉ်းဆဲခြင်းကို ငါစေ့စေ့မြင်ခဲ့ပြီ။ သူတို့ကိုစေခိုင်းသော သခင်တို့ကြောင့် သူတို့မြည်တမ်းသောအသံကိုလည်း ငါကြားခဲ့ ပြီ။ သူတို့နာကြည်းခြင်းဝေဒနာကို ငါသိ၏။–

၃း၈ သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်၊အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှကယ်နှုတ်၍၊ ခါနနိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့နေရာ၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးတတ်သောပြည်သို့ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ ငါဆင်းလာပြီ။–

၃း၉ ယခုတွင်လည်း ဣသရေလအမျိုးသားတို့ငိုကြွေးသောအသံသည်ငါ့ထံသို့တက်ရောက်၍၊ သူတို့ကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကိုလည်း ငါမြင်ရပြီ။–

၃း၁၀ ထိုကြောင့် ယခုသွားလော့။ သင်သည် ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်မည့်အကြောင်း၊ သင့်ကို ဖါရောဘုရင်ထံသို့ ငါစေလွှတ်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃း၁၁ မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍၊ ဖါရောဘုရင်ထံသို့ဝင်သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်ရပါမည်နည်းဟု ဘုရားသခင်အား လျှောက် လျှင်၊–

၃း၁၂ ဘုရားသခင်က၊ အကယ်စင်စစ် ငါသည် သင့်ဘက်၌ရှိလိမ့်မည်။ ငါသည်သင့်ကို စေလွှတ်ခြင်း လက္ခဏာသက်သေဟူမူကား၊ သင်သည်

ထိုလူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ပြီးလျှင်၊ ဤတောင်ပေါ်မှာ ဘုရားသခင်အား ဝတ်ပြုရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော် မူ၏။—

၃း၁၃ မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ရောက်၍၊ သင်တို့ ဘိုးဘေးများ၏ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူပြီဟု အကျွန်ုပ်ဆိုလျှင်၊ သူတို့က၊ ထိုဘုရားသခင်၏နာမတော်ကား အဘယ်သို့နည်းဟု အကျွန်ုပ်ကိုပြန်၍မေးသောအခါ၊ အဘယ်သို့ပြန်ပြောရပါမည်နည်းဟု ဘုရားသခင်အား မေးလျှောက်လေ၏။—

၃း၁၄ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ ငါဖြစ်သည်အတိုင်း ငါဖြစ်၏ဟူ၍၎င်း၊ ငါဖြစ်သည်ဟုအမည်ရှိသောသူသည်၊ ငါ့ကိုသင်တို့ရှိရာသို့စေလွှတ်တော်မူပြီဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပြန်ပြောလော့ဟူ၍၎င်း၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၃း၁၅ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများ၏ ဘုရားသခင်၊ အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားတည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည်၊ ငါ့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူပြီဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပြောရမည်။ ထိုအမည်သည် အစဉ်ငါ့အမည်ဖြစ်၏။ လူမျိုးအစဉ်အဆက်မပြတ် ငါ့ဘွဲ့နာမဖြစ်၏။—

၃း၁၆ သွား၍ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများ၏ဘုရားသခင်၊ အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားတည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားထင်ရှားတော်မူလျက်၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့ကိုငါအကြည့်အရှုလာ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သင်တို့အားပြုသောအမှုကို ငါမြင်ပြီ။—

၃း၁၇ အဲဂုတ္တုပြည်၌ခံရသောဒုက္ခထဲက သင်တို့ကို ငါနှုတ်၍၊ ခါနနိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့နေရာ၊ နို့နှင့်ပျား ရည်စီးတတ်သောပြည်သို့ ပို့ဆောင်မည် ငါဂတိရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူပြီဟု သူတို့အားပြောလော့။—

၃း၁၈ သူတို့သည် သင်၏စကားကို နားထောင်၍၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသား အသက်ကြီးသူများပါလျက်၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဝင်သဖြင့်၊ ဟေဗြဲလူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့်တွေ့တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ တောသို့သုံးရက်ခရီးသွားရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ရမည်။—

၃း၁၉ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်သည် ကြီးစွာသောတန်ခိုးကို မတွေ့မမြင်လျှင်၊ သွားရသောအခွင့်ကို သင်တို့အား မပေးကြောင်းကို ငါသိ၏။—

၃း၂၀ ငါသည်လည်း လက်ကိုဆန့်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်ထဲ၌ ငါပြုလတံ့သောငါ၏အံ့ဘွယ်သော အမှုရှိသမျှတို့နှင့် ထိုပြည်ကိုဒဏ်ခတ်မည်။ ထိုနောက် အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့ကို လွှတ်လိမ့်မည်။—

၃း၂၁ ထိုလူမျိုးသည် အဲဂုတ္တုလူတို့ထံ၌မျက်နှာရသောအခွင့်ကိုငါပေး၍၊ သင်တို့သည် ထွက်သွားသောအခါ လက်ချည်းမသွားရကြ။—

၃း၂၂ အကြောင်းမူကား၊ မိန်းမတိုင်း မိမိအိမ်နီးချင်း၊ မိမိအိမ်မှာတည်းသောသူ၌ ငွေတန်ဆာ၊ ရွှေတန်ဆာနှင့် အဝတ်တန်ဆာများကိုတောင်း၍၊ သင်တို့ သားသမီးများကိုတန်ဆာဆင်စေသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့၏ဥစ္စာကို လုယူကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ မောရှေကလည်း၊ ထိုသူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုမယုံ၊ အကျွန်ုပ်စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်အား ထင်ရှားတော်မမူဟု ဆိုကြပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။—

၄း၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်၏လက်၌အဘယ်အရာရှိသနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ လှံတံရှိပါ၏ဟုလျှောက်၏။—

၄း၃ မြေပေါ်မှာပစ်ချလော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပစ်ချသဖြင့်၊ လှံတံသည် မြွေဖြစ်၍၊ မောရှေသည် သူ့ရှေ့မှပြေးလေ၏။—

၄း၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင့်လက်ကိုဆန့်၍ သူ့အမြီးကို ကိုင်ဘမ်းလော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် လက်ကိုဆန့်၍ ဘမ်းမိသဖြင့်၊ သူ၏လက်၌လှံတံဖြစ်ပြန်လေ၏။—

၄း၅ သို့ပြုလျှင် သူတို့ဘိုးဘေးများ၏ဘုရားသခင်၊ အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားတည်းဟူသောထာဝရဘုရားသည် သင့်အား ထင်ရှားတော်မူကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် ယုံကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄း၆ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏လက်ကို သင်၏ရင်ခွင်သို့သွင်းလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ လက်ကိုရင်ခွင်သို့သွင်း၍ထုတ်ပြန်သောအခါ၊ လက်သည်မိုယ်းပွင့်အဆင်းကဲ့သို့ နူလေ၏။—

၄း၇ တဖန် သင်၏လက်ကို သင့်ရင်ခွင်သို့သွင်းဦးလော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ တဖန် လက်ကိုရင်ခွင်သို့သွင်း၍ ထုတ်ပြန်သောအခါ၊ ပကတိအသားဖြစ်ပြန်လေ၏။—

၄း၈ ထိုသူတို့သည် သင့်ကိုမယုံ၊ ပဌမနိမိတ်သက်သေကိုနားမထောင်လျှင်၊ နောက်ဖြစ်သော နိမိတ်သက်သေကိုယုံကြလိမ့်မည်။—

၄း၉ သို့မဟုတ် ထိုနိမိတ်နှစ်ပါးကို မယုံ၊ သင်၏စကားကိုနားမထောင်လျှင်၊ သင်သည်မြစ်ရေအချို့ကိုယူ၍ ကုန်းပေါ်မှာသွန်းလော့။ ထိုသို့ မြစ်ထဲကယူသောရေသည် ကုန်းပေါ်မှာ အသွေးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄း၁၀ မောရှေကလည်း၊ အိုဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်သည်နှုတ်သတ္တိမရှိပါ။ အထက်ကလည်းမရှိပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန်အား မိန့်တော်မူသောအခါ၌ပင်မရှိပါ။ နှုတ်လေးသောသူ၊ စကားနှေးနှေးပြော တတ်သောသူဖြစ်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရားအားလျှောက်ဆို၏။—

၄း၁၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ လူ၏နှုတ်ကို အဘယ်သူဖန်ဆင်းသနည်း။ စကားအသောသူ၊ နားပင်းသောသူ၊ မျက်စိမြင်သောသူ၊ မမြင်သောသူတို့ကို အဘယ်သူဖန်ဆင်းသနည်း။ ငါထာဝရဘုရားဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်လော။—

၄း၁၂ သို့ဖြစ်၍ ယခုသွားလော့။ သင်၏နှုတ်၌ငါရှိ၍၊ သင်သည်အဘယ်သို့ပြောရမည်ကိုသွန်သင်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။—

၄း၁၃ မောရှေကလည်း၊ အိုဘုရားရှင်၊ အလိုတော်ရှိသောသူ၏လက်တွင် ပေးလိုက်တော်မူပါဟု လျှောက်သော်၊—

၄း၁၄ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား အမျက်တော်ထွက်၍၊ လေဝိလူအာရုန်သည် သင်၏ အစ်ကိုဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ သူသည် ကောင်းမွန်စွာ ပြောတတ်သည်ကို ငါသိ၏။ သူသည်လည်း သင့်ကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါယခုလာ၏။ တွေ့မြင်သောအခါဝမ်းမြောက် လိမ့်မည်။—

၄း၁၅ သင်သည် သူနှင့်စကားပြော၍၊ သူပြောစရာစကားကိုပေးရမည်။ သင်၏နှုတ်၌၎င်း၊ သူ၏နှုတ်၌၎င်း ငါရှိ၍၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ပြုရမည်ကိုသွန်သင်မည်။—

၄း၁၆ သူသည်လည်း လူတို့ရှေ့မှာ သင်၏စကားပြန်လုပ်၍ သင်၏နှုတ်ကိုယ်စားဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်သည်လည်း သူ၏ဘုရားသခင်ကိုယ်စားဖြစ်လိမ့်မည်။–

၄း၁၇ သင်သည် နိမိတ်သက်သေတို့ကိုပြလတံ့သော ဤလှံတံကိုလည်း၊ သင်၏လက်၌ကိုင်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄း၁၈ မောရှေသည်လည်း ယောက္ခမ ယေသရောထံသို့ပြန်သွား၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်ရှိသော ကျွန်ုပ်အမျိုးသားချင်းတို့သည် အသက်ရှင်သေးသလောဟု ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ သူတို့ရှိရာသို့ ကျွန်ုပ်သွားရ သောအခွင့်ကိုပေးပါလော့ဟုဆိုသော်၊ ယေသရောက၊ ငြိမ်ဝပ်စွာသွား လော့ဟုပြန်ဆိုလေ၏။–

၄း၁၉ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်သွားလော့။ သင်၏အသက်ကိုရှာသောသူ အပေါင်းတို့သည် သေကြပြီဟု မိဒျန်ပြည်၌မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–

၄း၂၀ ထိုအခါ၊ မောရှေသည် မယားနှင့်သားနှစ်ယောက်တို့ကိုယူ၍ မြည်းကိုစီးစေသဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏လှံတံတော်ကိုလက်စွဲလျက်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်လေ၏။–

၄း၂၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည်အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ ရောက်လျှင်၊ သင်၌ငါအပ်သောအံ့ဘွယ်သောအမှုအလုံးစုံတို့ကို ဖါရောဘုရင် ရှေ့မှာပြလော့။ ထိုသို့ပြသော်လည်း သူ၏နှလုံးကိုငါခိုင်မာ စေ၍၊ သူသည် ဣသရေလလူတို့ကိုမလွှတ်ဘဲ နေလိမ့်မည်။–

၄း၂၂ ဖါရောဘုရင်ကိုလည်း ထာဝရဘုရားက ဣသရေလသည် ငါ့သားဖြစ်၏။ ငါ့သားဦးဖြစ်၏။–

၄း၂၃ ငါ့သားသည် ငါ့အား ဝတ်ပြုသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ လွှတ်လော့။ မလွှတ်ဘူးဟုငြင်းလျှင်၊ သင်၏သား၊ သင်၏သားဦးကိုပင် ငါကွပ်မျက်မည် ဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆိုလော့ဟု မောရှေအား မှာထားတော်မူ၏။

၄း၂၄ ခရီးသွားစဉ်တွင်၊ စားခန်းစရပ်၌ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကိုတွေ့၍ ကွပ်မျက်ခြင်းငှါ ရှာကြံတော်မူ၏။–

၄း၂၅ ထိုအခါ၊ ဇိပေါရသည် ထားကိုယူ၍ သား၏အရေဖျားကိုလှီးဖြတ်ပြီးမှ၊ လင်၏ခြေရင်း၌ပြုပ်ဝပ်လျက်၊ အကယ်စင်စစ် သင်သည်အကျွန်ုပ်၌အင သွေးနှင့်ယှဉ်သောလင်ဖြစ်သည်ဟုဆို၏။–

၄း၂၆ ထိုအခါ မောရှေကိုလွှတ်တော်မူ၏။ မယားကလည်း၊ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကြောင့်၊ သင်သည် အကျွန်ုပ်၌အသွေးနှင့်ယှဉ်သောလင်ဖြစ်၏ဟုဆို သတည်း။

၄း၂၇ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ မောရှေကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ တောသို့သွားလော့ဟု အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အာရုန်သည်သွားလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏တောင်ပေါ်၌ မောရှေကို တွေ့၍နမ်းခြင်းကိုပြု၏။–

၄း၂၈ မောရှေသည်လည်း၊ မိမိကိုစေလွှတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏စကားတော်အလုံးစုံတို့ကိုင်၄း၊ မှာထားတော်မူသမျှသော နိမိတ်သက်သေ တို့ကို၄င်း၊ အာရုန်အား ကြားပြောလေ၏။

၄း၂၉ ထိုသူညီနောင်နှစ်ပါးတို့သည် သွား၍ ဣသရေလအမျိုးသားအသက်ကြီးသူတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊–

၄း၃၀ အာရုန်သည် မောရှေအား ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားတော်အလုံးစုံတို့ကို ပြန်ပြော၍၊ လူတို့ရှေ့မှာ နိမိတ်သက်သေတို့ကို ပြလေ၏။–

၄း၃၁ ထိုလူများတို့သည်ယုံကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အကြည့်အရှုကြွတော်မူသည်ကို၄င်း၊ သူတို့ခံရသောဆင်းရဲခြင်းကို မှတ်တော်မူသည်ကို၄င်း ကြားသောအခါ၊ ဦးညွတ်ချ ၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ထိုနောက်မှ၊ မောရှေနှင့်အာရုန်သည် ဖါရောဘုရင်ထံသို့ဝင်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားက၊ ငါ၏လူတို့သည် တော၌ ငါ့အဘို့ပွဲခံစေခြင်းငှါ လွှတ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ ကြောင်းကိုလျှောက်၏။–

၅း၂ ဖါရောမင်းကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏စကားကိုနားထောင်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ငါလွှတ်စေခြင်းငှါ ထိုဘုရားကား အဘယ်သူနည်း။ ထာဝရဘုရားကို ငါမသိ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ငါမလွှတ်ဟုဆိုလေ၏။–

၅း၃ သူတို့ကလည်း၊ ဟေဗြဲလူတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်တော်တို့နှင့် တွေ့တော်မူပြီ။ တောသို့ သုံးရက်ခရီးသွား၍၊ ကျွန်တော်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ သို့မဟုတ် ကာလနာဘေး၊ ထားဘေးတစုံတခုဖြင့် ကျွန်တော်တို့ကို ဒဏ်ခတ်ေ တော်မူလိမ့်မည်ဟုလျှောက်ဆို၏။–

၅း၄ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ မောရှေနှင့်အာရုန်၊ သင်တို့သည် ဤလူများတို့ကိုအဘယ်ကြောင့် အလုပ်ပြုတ်စေသနည်း။ အမှုတော်ကိုသွား၍ ဆောင်ရွက်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၅း၅ တဖန်လည်း ပြည်တော်၌ ထိုလူတို့သည် ယခုများကြ၏။ အမှုမထမ်းစေခြင်းငှါ သင်တို့သည် အခွင့်ပေးကြသည်တကားဟု ဖါရောဘုရင်ဆို၍၊–

၅း၆ ထိုနေ့ခြင်းတွင် အအုပ်အချုပ်၊ အကြပ်အဆော်တို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊–

၅း၇ အုတ်လုပ်စရာဘို့ ကောက်ရိုးကို လူတို့အား အရင်ပေးသကဲ့သို့မပေးနှင့်။ သူတို့သည် ကောက်ရိုးကို ကိုယ်ဘို့ရှာယူကြစေ။–

၅း၈ အုတ်ကိုကား၊ အရေအတွက်အားဖြင့် အရင်ကဲ့သို့ လုပ်စေရမည်၊ အလျှင်းမလျော့စေနှင့်။ သူတို့သည် ပျင်းရိကြ၏။ ထိုကြောင့် သွား၍ ငါတို့ဘုရားသခင်အား ယဇ်ပူဇော်ကြစို့ဟုကြွေးကြော် တတ်ကြ၏။–

၅း၉ သို့ဖြစ်၍ စည်းကြပ်လျက် လုပ်စေကြ။ ပင်ပန်းစေကြ။ လူမိုက်စကားကိုနားမထောင်စေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၅း၁၀ အအုပ်အချုပ် အကြပ်အဆော်တို့သည် ထွက်၍၊ ဖါရောဘုရင်က ကောက်ရိုးကို ငါမပေး။–

၅း၁၁ ကောက်ရိုးကိုတွေ့နိုင်ရာအရပ်၌ရှာကြ။ သို့သော်လည်း လုပ်ရသောအလုပ် အလျှင်းမလျော့ရဟု အမိန့်တော်ရှိသည်ဟု လူတို့အား ပြန်ကြားကြ၏။–

၅း၁၂ သို့ဖြစ်၍ လူတို့သည်ကောက်ရိုးအတွက်အမှိုက်ကိုရှာယူခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးတွင် အရပ်ရပ်ကွဲပြားကြ၏။–

၅း၁၃ အုပ်ချုပ်သောသူတို့ကလည်း၊ ကောက်ရိုးကိုရသည်ကာလ၌နေ့တိုင်းလုပ်ရသည်အတိုင်း၊ ပြီးအောင်လုပ်ကြဟုသူတို့ကိုနှိုးဆော်ကြ၏။–

၅း၁၄ ဖါရောမင်း၏အအုပ်အချုပ်တို့သည် ခန့်ထားသောဣသရေလအမျိုး အကြပ်အဆော်တို့ကို သင်တို့ သည် အရင်ကလုပ်သည်အတိုင်း၊ ယနေ့နှင့် မနေ့၌ အုတ်လုပ်ရသောအမှုကို အဘယ်ကြောင့် မပြီးစီးစေ ကြသနည်းဟု စစ်၍ ရိုက်ကြ၏။–

၅း၁၅ ထိုအခါ၊ ဣသရေလအမျိုး အကြပ်အဆော်တို့သည်၊ ဖါရောမင်းထံသို့ သွား၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့စီရင်တော်မူသနည်း။–

၅း၁၆ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အား၊ ကောက်ရိုးကိုမပေး၊ အုပ်ချုပ်သောသူတို့ကလည်း၊ အုတ်ကို လုပ်ကြဟုဆိုသဖြင့်၊ ကျွန်တော်တို့သည် အရိုက်ခံရကြပါ၏။ ကိုယ်တော်လူတို့၌သာ အပြစ်ရှိပါသည်ဟု အော်ဟစ်ကြ၏။–

၅း၁၇ ဖါရောဘုရင်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ပျင်းရိသည်၊ပျင်းရိသည်။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် သွား၍ ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ကြစို့ဟု သင်တို့ဆိုတတ်ကြ၏။–

၅း၁၈ သို့သောကြောင့် ယခုသွား၍လုပ်ကြ။ ကောက်ရိုးကိုမပေးရ။ သို့သော်လည်း အုတ်ကို ပေးမြဲ ပေးရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅း၁၉ ထိုသို့ နေ့တိုင်းလုပ်ရသောအုတ်အရေအတွက်၌အလျှင်းမလျော့ရဟု အမိန့်တော် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး အကြပ်အဆော်တို့သည် မိမိတို့၌ အမှုကြီး ရောက်ကြောင်းကို သိမြင်ကြ၏။–

၅း၂၀ ဖါရောမင်းထံမှ ထွက်သွားကြစဉ်၊ လမ်း၌စောင့်လျက်နေသော မောရှေနှင့်အာရုန်ကို တွေ့လျှင်၊–

၅း၂၁ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကိုကြည့်ရှု၍ စီရင်တော်မူပါစေသော။ အကြောင်းမူကား၊ ဖါရောမင်းနှင့် အမှုတော်ထမ်းအပေါင်းတို့သည် ငါတို့ကိုရွံရှာစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါတို့ကို သတ်ရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့သည် ပြုကြပြီတကားဟုဆိုကြ၏။–

၅း၂၂ မောရှေသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့သွား၍၊ အိုဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးကို အဘယ်ကြောင့် ညှဉ်းဆဲတော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့်စေလွှတ်တော်မူသနည်း။–

၅း၂၃ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့်ပြောခြင်းငှါ၊ ဖါရောမင်းထံသို့ဝင်သည့်နေ့မှစ၍၊ သူသည် ဤလူမျိုးကိုညှဉ်းဆဲပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို အလျှင်းကယ်လွှတ်တော်မမူပါဟု လျှောက်၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါသည် ဖါရောမင်း၌ အဘယ်သို့ပြုမည်ကို သင်သည် ယခုသိလိမ့်မည်။သူသည်ကြီးစွာသောတန်ခိုးကိုတွေ့မြင်၍၊ ငါ၏လူတို့ကိုလွှတ်ရလိမ့်မည်။ ကြီးစွာသော တန်ခိုးကို တွေ့မြင်၍ သူတို့ကို မိမိပြည်မှနှင်ရလိမ့်မည်ဟုမောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၆း၂ တဖန် ဘုရားသခင်သည် မောရှေ၌ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်ကား၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၆း၃ ငါသည် အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်၊ ဘုရားသခင်နာမနှင့် ထင်ရှားသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားနာမအားဖြင့် သူတို့သည် ငါ့ကိုမသိကြ။–

၆း၄ သူတို့သည် အရပ်ရပ်လည်၍၊ ဧည့်သည်နေရာပြည်၊ ခါနာန်ပြည်ကို သူတို့အားပေးခြင်းငှါ၊ သူတို့နှင့်ငါပြုသောပဋိညာဉ်ကို ငါတည်စေပြီ။–

၆း၅ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် အစေကျွန်ခံစေသော ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ ညည်းတွားမြည်တမ်းခြင်းအသံကို ငါကြားရပြီ။ ငါ့ပဋိညာဉ်ကိုလည်း ငါအောက်မေ့၏။–

၆း၆ ထို့ကြောင့် ဣသရေအမျိုးသားတို့အား ပြောရသောစကားဟူမူကား၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည်လည်း သင်တို့ကိုအဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှလွှတ်၍၊ သူတို့၏ညှဉ်းဆဲခြင်းထဲကနှုတ်ယူမည်။ လက်ဆန့်ခြင်း၊ ကြီးစွာသောဒဏ်ခတ်ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့ကို ငါရွေးမည်။–

၆း၇ ငါ၏လူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို ငါသိမ်းယူမည်။ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ ငါသည် သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှလွှတ်သော သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိကြလိမ့်မည်။–

၆း၈ ငါသည်လည်း၊ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အားပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုသောပြည်သို့ ငါပို့ဆောင်၍၊ အမွေခံစရာဘို့ ပေးမည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၆း၉ ထိုသို့ မောရှေသည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုသော်လည်း၊ သူတို့သည် အလွန်စိတ်ပင်ပန်း၍ ကြမ်းတမ်းစွာညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊ မောရှေစကားကို နားမထောင်ဘဲ နေကြ၏။

၆း၁၀ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖါရောမင်းထံသို့ ဝင်၍၊–

၆း၁၁ သူသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို မိမိပြည်မှလွှတ်ရမည်အကြောင်း ပြောလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–

၆း၁၂ မောရှေကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အကျွန်ုပ်ပြောသောစကားကို နားမထောင်ဘဲနေသည် ဖြစ်၍၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောနှုတ်နှင့် ပြောတတ်သော အကျွန်ုပ်၏စကားကို ဖါရောမင်းသည် အဘယ်သို့နားထောင်ပါမည်နည်းဟု ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ လျှောက်ဆို၏။–

၆း၁၃ သို့ရာတွင် မောရှေနှင့်အာရုန်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုခေါ်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ထံသို့၎င်း၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖါရောမင်းထံသို့၎င်း စေခိုင်းမှာထားတော်မူ၏။

၆း၁၄ ဣသရေလအဆွေအမျိုးသူကြီးတို့၏အမည်ဟူမူကား၊ ဣသရေလသားဦးရုဗင်၏ သားကား၊ ဟာနုတ်၊ ဖါလု၊ ဟေဇရုံ၊ ကာမိတည်း။ ဤသူတို့သည် ရုဗင်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၏။–

၆း၁၅ ရှိမောင်၏သားကား၊ယမွေလ၊ ယာမိန်၊ သြဟဒ်၊ ယာခိန်၊ ဇောဟာ၊ ခါနာန်အမျိုးသမီး မိန်းမ၏သား ရှောလတည်း။ ဤသူတို့သည် ရှိမောင်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၏။–

၆း၁၆ လေဝိသားအဆွေအမျိုးအလိုက်ဟူမူကား၊ ဂေရရှုံ၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိတည်း။ လေဝိအသက်သည် အနှစ်တရာသုံးဆယ်ခုနစ်နှစ်ရှိသတည်း။–

၆း၁၇ ဂေရရှုံသားအဆွေအမျိုးအလိုက်ဟူမူကား၊ လိဗနိနှင့်ရှိမိတည်း။–

၆း၁၈ ကောဟတ်သားကား၊ အာမရံ၊ ဣဇဟာ၊ ဟေဗြုန်၊ သြဇေလတည်း။ ကောဟတ် အသက်သည် အနှစ်တရာသုံးဆယ်သုံးနှစ်ရှိသတည်း။–

၆း၁၉ မေရာရိသားကား၊ မဟာလိနှင့်မုရှိတည်း။ ဤသူတို့သည် လေဝိအဆွေအမျိုး အသီးအသီးဖြစ်သတည်း။–

၆း၂၀ အာမရံသည် မိမိအရီးယောခေဗက်နှင့်စုံဘက်၍၊ သူသည် အာရုန်နှင့် မောရှေကို၎င်း၊ သူတို့အစ်မမိရိအံကို၎င်း ဘွားလေ၏။ အာမရံအသက်သည် အနှစ်တရာသုံးဆယ်ခုနစ် နှစ်ရှိသတည်း။–

၆း၂၁ ကောဟသသားကား၊ ကောရ၊ နေဖက်၊ ဇိခရိတည်း။ –
၆း၂၂ ဩဇေလသားကား၊ မိရှေလ၊ လေဇာဖန်၊ သိသရိတည်း။ –
၆း၂၃ အာရုန်သည် အမိနဒပ်သမီး၊ နာရှုန်နှမ ဧလိရှာဘနှင့်စုံဘက်၍၊ သူသည် နာဒပ်၊ အဘိဟု၊ ဧလာဇာ၊ ဣသမာတို့ကို ဘွားလေ၏။ –
၆း၂၄ ကောရ သားကား၊ အဿိရ၊ ဧလကာန၊ အဗျာသပ်တည်း။ ဤသူတို့သည် ကောရ အဆွေအမျိုးဖြစ်သတည်း။ –
၆း၂၅ အာရုန်သား ဧလာဇာသည် ပုတေျလသမီးတယောက်နှင့်စုံဘက်၍၊ သူသည် ဖိနဟတ်ကို ဘွားလေ၏။ ဤသူတို့သည် လေဝိအမျိုး၊ အသီး အသီးတို့၏အဆွေအမျိုးသူကြီး ဖြစ်ကြသတည်း။ –
၆း၂၆ ထာဝရဘုရားက ဣသရေလအမျိုးသား ဗိုလ်ပါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်လော့ဟု မိန့်တော်မူသောစကားကိုခံသောသူ၊ –
၆း၂၇ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖါရောမင်းထံ၌လျှောက်ရသော သူတို့သည်၊ ထိုအာရုန်နှင့် မောရှေဖြစ်သတည်း။
၆း၂၈ အဲဂုတ္တုပြည်မှာ ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသော နေ့ရက်၌လည်း၊ –
၆း၂၉ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါမှာလိုက်သမျှတို့ကို၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖါရောမင်းအား ပြန်ပြောရမည်ဟု မောရှေအား ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ –
၆း၃၀ မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောနှုတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဖါရောဘုရင်သည် အကျွန်ုပ်စကားကို အဘယ်သို့နားထောင် ပါလိမ့်မည်နည်းဟု ထာဝရဘုရားရှေ့မှာလျှောက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ သင့်ကိုဖါရောဘုရင်၏ဘုရားအရာ၌ငါခန့်ထား၏။ သင်၏အစ်ကိုအာရုန်သည်၊ သင်၏ပရောဖက်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ –
၇း၂ ငါမိန့်တော်မူသမျှတို့ကို သင်သည်ပြန်ပြောရမည်။ ဖါရောဘုရင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို မိမိပြည်မှ လွှတ်လိုက်ရမည်အကြောင်းကို၊ သင်၏အစ်ကိုအာရုန်သည် သူ့ထံ၌လျှောက်ရမည်။ –
၇း၃ ငါသည်လည်း ဖါရောမင်း၏နှလုံးကိုခိုင်မာစေ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါ၏နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို များပြားစေမည်။ –
၇း၄ သို့သော်လည်း ဖါရောမင်းသည် သင်တို့စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း ငါ့လက်ကို အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာ တင်၍ ကြီးစွာသောဒဏ်ခတ်ခြင်းအားဖြင့် ငါ၏ဗိုလ်ပါများ၊ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်မည်။ –
၇း၅ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာ ငါ့လက်ကိုဆန့်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို သူတို့အထဲမှ နှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သိကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ –
၇း၆ မောရှေနှင့်အာရုန်တို့သည် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း ပြုကြ၏။ –
၇း၇ ဖါရောဘုရင်ထံ၌လျှောက်ကြသောအခါ၊ မောရှေ၏အသက်သည် အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိ၏။ အာရုန်၏အသက်သည် အနှစ်ရှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ရှိ၏။
၇း၈ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –
၇း၉ ဖါရောဘုရင်က၊ သင်တို့အတွက် ထူးဆန်းသောတန်ခိုးကိုပြလော့ဟုဆိုလျှင်၊ သင်၏လှံတံကိုယူ၍ ရှေ့တော်၌ချလော့ဟု အာရုန်အားပြောလော့။ လှံတံသည်လည်း မြွေဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၇း၁၀ မောရှေနှင့်အာရုန်သည်ဖါရောဘုရင်ထံသို့ဝင်၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုသဖြင့်၊ အာရုန်သည် ဖါရောဘုရင်ရှေ့၊ သူ၏ကျွန်များ ရှေ့မှာ လှံတံကိုချ၍မြွေဖြစ်လေ၏။ –
၇း၁၁ ထိုအခါ ဖါရောဘုရင်သည် ပညာရှိများ၊ပြုစားတတ်သောသူများတို့ကိုခေါ်၍၊ အဲဂုတ္တုအမျိုးဝိဇ္ဇာဆရာတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့် ထိုအတူ ပြု၍၊ –
၇း၁၂ မိမိတို့ကိုင်သောလှံတံများကိုချ၍ မြွေဖြစ်ကြလေ၏။ သို့သော်လည်း အာရုန်၏လှံတံသည် သူတို့၏လှံတံများကို မျိုလေ၏။ –
၇း၁၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဖါရောဘုရင်သည် နှလုံးခိုင်မာ၍သူတို့၏စကားကို နားမထောင်ဘဲနေ၏။
၇း၁၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဖါရောဘုရင်သည် နှလုံးခိုင်မာ၍ ဣသရေလလူတို့ကို မလွှတ်ဘဲ နေ၏။ –
၇း၁၅ နံနက်အချိန်၌ ဖါရောဘုရင်ထံသို့ သွားလော့။ သူသည် ရေဆိပ်သို့ သွားလိမ့်မည်။ သူမရောက်မီ သင်သည် မြစ်ကမ်းနားမှာ ရပ်နေလော့။ မြွေဖြစ်သော လှံတံကိုလည်း လက်တွင်ကိုင်လော့။ –
၇း၁၆ ဟေဗြဲအမျိုးသားတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားက၊ ငါ့လူတို့သည် တော၌ ငါ့အား ဝတ်ပြုမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကိုလွှတ်လော့ဟု အမိန့်တော် ပါသော ကျွန်ုပ်ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်သည် ယခုတိုင်အောင် နားမထောင်ဘဲနေပါသည်တကား။ –
၇း၁၇ ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်သည်အဘယ်သို့သိရမည်နည်းဟူမူကား၊ ငါကိုင်သောလှံတံနှင့်မြစ်ရေကို ရိုက်၍ ထိုရေသည် အသွေးဖြစ်လိမ့်မည်။ –
၇း၁၈ မြစ်၌ရှိသောငါးတို့သည်သေကြလိမ့်မည်။ မြစ်ရေလည်းနံလိမ့်မည်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည်လည်း မြစ်ရေကိုရွံကြလိမ့်မည်အကြောင်းကိုပြန်ပြောလေ ့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။
၇း၁၉ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကိုမိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ အာရုန်အား သင်၏လှံတံကိုယူ၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော ချောင်းရေ၊ မြစ်ရေ၊ အိုင်အင်းရေ၊ ကန်ရေ၊ တွင်းရေရှိသမျှ အပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်လော့။ ထိုရေရှိသမျှတို့သည် အသွေးဖြစ်လိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက်လုံး၊ သစ်ခွက်၊ ကျောက်အိုး၌မျှမကြွင်း အသွေးရှိလိမ့်မည်အကြောင်းကို ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၇း၂၀ မောရှေနှင့်အာရုန်သည် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြု၍၊ အာရုန်သည် ဖါရောဘုရင်ရှေ့၊ သူ၏ကျွန်များရှေ့မှာ လှံတံကိုချီ၍ မြစ်ရေကိုရိုက်သဖြင့်၊ မြစ်ရေရှိသမျှသည် အသွေးဖြစ်လေ၏။ –
၇း၂၁ မြစ်၌ရှိသော ငါးတို့သည်လည်းသေကြ၍၊ မြစ်ရေ နံသောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် မြစ်ရေကို မသောက်နိုင်ကြ။ အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက်လုံး၌ အသွေးနှံ့ပြားလျက် ရှိလေ၏။ –

၇း၂၂ အဲဂုတ္တုအမျိုးသား ဝိဇ္ဇာဆရာတို့လည်း ဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့် ထိုအတူပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဖါရောဘုရင်သည် နှလုံးခိုင်မာ၍ သူတို့၏စကားကို နားမထောင်ဘဲနေ၏။–

၇း၂၃ နန်းတော်သို့ လှည့်လည်ပြန်သွား၍ ထိုအမှုကို နှလုံးမသွင်းဘဲ နေလေ၏။–

၇း၂၄ ထိုအခါ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် မြစ်ရေကိုမသောက်နိုင်ကြသောကြောင့်၊ သောက်ရေကိုရခြင်းငှါ မြစ်နားမှာ တွင်းတူးကြ၏။–

၇း၂၅ ထာဝရဘုရားသည် မြစ်ကိုဒဏ်ခတ်၍ ခုနစ်ရက်ကို လွန်စေတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ဖါရောဘုရင်ထံသို့ဝင်၍ ငါ၏လူတို့သည် ငါ့အားဝတ်ပြုမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကို လွှတ်လော့။–

၈း၂ မလွှတ်ဘူးဟု ငြင်းလျှင်၊ သင်၏ပြည်တရှောက်လုံးကို ဖားတို့ဖြင့် ဒဏ်ခတ်ဦးမည်။–

၈း၃ မြစ်သည်လည်း များစွာသောဖားတို့ကို ဘွားး၍၊ သူတို့သည် သင်၏အိမ်၌၎င်း၊ အိပ်ခန်း၌၎င်း၊ အိပ်ရာပေါ်၌၎င်း၊ သင်၏ကျွန်တို့အိမ်၌၎င်း၊ သင်၏လူတို့အပေါ်၌၎င်း၊ သင်၏မီးဖို၌၎င်း၊ မုန့်နယ်သောခွက်၌၎င်း တက်ကြလိမ့်မည်။–

၈း၄ သင်မှစ၍ သင်၏လူ၊ သင်၏ကျွန် ရှိသမျှတို့အပေါ်၌ တက်ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အကြောင်းကို ကြားပြောလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၈း၅ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ အာရုန်သည် ချောင်းရေ၊ မြစ်ရေ၊ အိုင်အင်းရေတို့အပေါ်၌လှံတံကို ကိုင်လျက်၊ လက်ကိုဆန့်၍ အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်သို့ ဖားများကိုတက်စေခြင်းငှါ ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၈း၆ အာရုန်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသောရေအပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်သဖြင့်၊ ဖားတို့သည် တက်၍ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးကိုဖုံးလွှမ်းကြ၏။–

၈း၇ ဝိဇ္ဇာဆရာတို့သည်လည်း ဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့် ထိုအတူပြု၍ ဖားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်သို့ ဆောင်ကြ၏။

၈း၈ ထိုအခါ ဖါရောမင်းသည်၊ မောရှေနှင့် အာရုန်ကိုခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖားတို့ကို ငါနှင့်ငါ့လူတို့ထံမှ ပယ်ရှားတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်လော့။ ဣသရေလလူတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ရသောအခွင့်ကို ငါပေးမည်ဟု ဆို၏။–

၈း၉ မောရှေကလည်း၊ ကိုယ်တော်နှင့်ကိုယ်တော်အိမ်များမှ ဖားတို့ကို ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီး၍၊ မြစ်၌သာ နေစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်ကျွန်များ၊ လူများအဘို့ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ရ သောအချိန်ကို ချိန်းချက်တော်မူပါဟုလျှောက်သော်၊–

၈း၁၀ နက်ဖြန်နေ့တောင်းပန်လော့ဟုမိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မောရှေက၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနှင့်တူသော ဘုရားမရှိကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိစေခြင်းငှါ အမိန့်တော်အတိုင်းဖြစ်၍၊–

၈း၁၁ ဖားတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်အိမ်များ၊ ကျွန်များ၊ လူများထံမှ ထွက်သွား၍ မြစ်၌သာနေကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေလျှောက်ပြီးလျှင်၊–

၈း၁၂ အာရုန်နှင့်အတူ အထံတော်မှ ထွက်သွား၍၊ ဖါရောဘုရင်အပေါ်သို့ ထာဝရဘုရား ဆောင်တော်မူသော ဖားတို့အကြောင်းကြောင့်၊ မောရှေသည် ဆုတောင်းပဌနာပြုလေ၏။–

၈း၁၃ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ တောင်းလျှောက်သော စကားအတိုင်း ပြုတော်မူသဖြင့်၊ ဖားတို့သည် အိမ်များ၊ ရွာများ၊ လယ်ပြင်များတို့တွင် သေကြ၏။–

၈း၁၄ အသေကောင်တို့ကိုစုပုံ၍ထားသဖြင့် တပြည်လုံးနံလေ၏။–

၈း၁၅ ဖါရောမင်းလည်း၊ သက်သာရကြောင်းကို သိမြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ နှလုံးခိုင်မာ၍ သူတို့စကားကို နားမထောင်ဘဲနေပြန်လေ၏။

၈း၁၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက်လုံး၌ရှိသောမြေမှုန့်သည် ခြင်ကောင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အာရုန်သည် လှံတံကိုကိုင်လျက် လက်ကို ဆန့်၍၊ မြေမှုန့်ကိုရိုက်စေခြင်းငှါပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊–

၈း၁၇ အာရုန်သည် လှံတံကိုကိုင်လျက် လက်ကိုဆန့်၍ မြေမှုန့်ကိုရိုက်လေ၏။ မြေမှုန့်သည်လည်း လူ၌၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်၌၎င်း ခြင်ကောင်ဖြစ်လေ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ မြေမှုန့်ရှိသမျှသည် ခြင်ကောင်ဖြစ်လေ၏။–

၈း၁၈ ဝိဇ္ဇာဆရာတို့လည်း၊ ခြင်ကောင်တို့ကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ ဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့် ထိုအတူပြု၍ မတတ်နိုင်ကြ။ သို့ဖြစ်၍ လူတို့နှင့်တိရစ္ဆာန်တို့၌ ခြင်ကောင်တို့သည် ရှိကြ၏။–

၈း၁၉ ထိုအခါ ဝိဇ္ဇာဆရာတို့က၊ ဤအမှုသည် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဖါရောဘုရင်အား လျှောက်ကြားကြ၏။ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဖါရောဘုရင်သည် နှလုံးခိုင်မာ၍ သူတို့စကားကို နားမထောင်ဘဲနေပြန်လေ၏။

၈း၂၀ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် နံနက်စောစောထလော့။ ရေဆိပ်သို့ထွက်သွားသော ဖါရောဘုရင် ရှေ့မှာ ရပ်၍ ထာဝရဘုရားက၊ ငါ၏ လူတို့သည် ငါ့အားဝတ်ပြုမည် အကြောင်း၊ သူတို့ကို လွှတ်လော့။–

၈း၂၁ မလွှတ်ဘဲနေလျှင် သင်နှင့်သင်၏ကျွန်များ၊ လူများ၊ အိမ်များထဲသို့ ယင်ရဲတို့ကို ငါစေလွှတ်သဖြင့် အဲဂုတ္တုလူတို့နေသောအိမ်၊ ရပ်သောမြေသည် ယင်ရဲနှင့်အပြည့်ရှိရလိမ့်မည်။–

၈း၂၂ ငါသည် မြေကြီးအလယ်၌ ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်သိစေခြင်းငှါ ငါ၏လူတို့နေရာ ဂေါရှင်ပြည်ကို ထိုနေ့၌ငါခြားနားစေ၍၊ ထိုပြည်၌ ယင်ရဲမရှိရ။–

၈း၂၃ ထိုသို့ ငါ၏လူတို့နှင့်သင်၏လူတို့ကို ငါခြားနားစေမည်။ နက်ဖြန်နေ့၌ ထိုနိမိတ်ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြောလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–

၈း၂၄ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသဖြင့်၊ အလွန်ကြမ်းတမ်းသောယင်ရဲတို့သည်၊ ဖါရောဘုရင်၏အိမ်အစရှိသော သူ၏ကျွန်တို့အိမ်၊ အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက်လုံး၌ရောက်လာ၍၊ ထိုယင်ရဲတို့ကြောင့် အဲဂုတ္တုပြည်ပျက်လေ၏။

၈း၂၅ ထိုအခါ၊ ဖါရောဘုရင်သည် မောရှေနှင့်အာရုန်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့သည် ဤပြည်၌ သင်တို့၏ဘုရားသခင်အား ယဇ်ပူဇော်သွားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသော်၊–

၈း၂၆ မောရှေကထိုသို့မပြုသင့်။ ပြုလျှင် အဲဂုတ္တုလူတို့၏ရွံရှာဘွယ်သောအရာကို အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားယဇ်ပူဇော်ရပါမည်။ အဲဂုတ္တုလူတို့၏ရွံရှာဘွယ်သောအရာကို သူတို့မျက် မှောက်၌ယဇ်ပူဇော်လျှင်၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ခဲနှင့်ပစ်ကြပါလိမ့်မည်မဟုတ်လော။–
၈း၂၇ သို့ဖြစ်၍ တော၌သုံးရက်ခရီးသွား၍ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ယဇ်ပူဇော်ကြပါမည်ဟုလျှောက်ဆို၏။–
၈း၂၈ ဖါရောဘုရင်ကလည်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား၊ တော၌ ယဇ်ပူဇော်မည်အကြောင်း၊ သွားရသောအခွင့်ကို ငါပေးမည်။ သို့ရာတွင် ဝေးဝေးမသွားရကြ။ ငါ့အဘို့တောင်းပန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၈း၂၉ မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံမှထွက်သွား၍ ယင်ရဲတို့သည် ဖါရောဘုရင်နှင့် သူ၏ကျွန်များ၊ လူများထံမှ၊ နက်ဖြန်နေ့သွားမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်ပါမည်။ သို့ရာတွင် ဣသရေလလူတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်မပူဇော်ရမည်အကြောင်း၊ နောက်တဖန် ဆီးတား၍ လှည့်စားတော်မမူပါနှင့်ဟု လျှောက်ပြီးလျှင်၊–
၈း၃၀ ဖါရောဘုရင်ထံမှ ထွက်သွား၍ ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်လေ၏။–
၈း၃၁ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ မောရှေစကားကိုနားထောင်၍ ယင်ရဲတို့ကိုဖါရောဘုရင်နှင့် သူ၏ကျွန်များ၊ လူများထံမှာ တကောင်မျှ မကျန်စေခြင်းငှါ ပယ်ရှားတော်မူ၏။–
၈း၃၂ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဖါရောဘုရင်သည် နှလုံးခိုင်မာပြန်၍၊ ဣသရေလလူတို့ကို မလွှတ်ဘဲနေလေ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ဖါရောဘုရင်ထံသို့ဝင်၍ ငါ၏လူတို့သည် ငါ့အား ဝတ်ပြုမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကိုလွှတ်လော့။–
၉း၂ မလွှတ်ဘူးဟုငြင်း၍ ဆီးတားသေးလျှင်၊–
၉း၃ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည် လယ်ပြင်၌ရှိသော တိရစ္ဆာန်၊ မြင်း၊ မြည်း၊ ကုလားအုပ်၊ သိုး၊ နွားတို့အပေါ်၌ ရောက်၍ အလွန်ပြင်းစွာသေဘရောဂါစွဲလိမ့်မည်။–
၉း၄ ထာဝရဘုရားသည်၊ ဣသရေလလူတို့၏တိရစ္ဆာန်နှင့် အဲဂုတ္တုလူတို့၏တိရစ္ဆာန်ကို ခြားနားစေသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားပိုင်သော တိရစ္ဆာန်တကောင်မျှမသေရ။–
၉း၅ နက်ဖြန်နေ့၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ထိုအမှုကို ထာဝရဘုရားပြုတော်မူမည်ဟု မှန်သောအချိန်ကို ချိန်းချက်တော်မူပြီဟု ဟေဗြဲလူတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အကြောင်းကိုပြော လော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–
၉း၆ နက်ဖြန်နေ့၌ ထိုအမှုကိုပြုတော်မူသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့၏တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးသေကြ၏။ ဣသရေလလူတို့၏တိရစ္ဆာန်တကောင်မျှမသေ။–
၉း၇ ဖါရောဘုရင်သည် လူကိုစေလွှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏တိရစ္ဆာန် တကောင်မျှ မသေကြောင်းကို သိရ၏။ သို့သော်လည်း နှလုံးခိုင်မာပြန်၍၊ ဣသရေလလူတို့ကို မလွှတ်ဘဲ နေလေ၏။
၉း၈ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ မီးဖိုထဲကပြာကို လက်နှင့်ယူ၍ မောရှေသည် ဖါရောဘုရင်ရှေ့၌ မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ ပစ်လွှင့်စေ။
၉း၉ ထိုပြာသည် အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ နှံ့ပြားသောအမှုန့်ဖြစ်၍၊ ပြည်တရှောက်လုံးတွင် လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့၌ အခဲအကျိတ်ပြည့်သောအနာဆိုး ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မောရှေနှင့်အာရုန်တို့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–
၉း၁၀ သူတို့သည် မီးဖိုထဲကပြာကိုယူ၍၊ ဖါရောဘုရင်ရှေ့မှာ ရပ်လျက်၊ မောရှေသည် မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ပစ်လွှင့်သဖြင့်၊ ထိုပြာသည်လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့၌အခဲအကျိတ်ပြည့်သော အနာဆိုးဖြစ်လေ၏။–
၉း၁၁ ဝိဇ္ဇာဆရာတို့သည် အနာဆိုးကြောင့်၊ မောရှေရှေ့၌မရပ်မနေနိုင်။ ထိုအနာဆိုးသည် ဝိဇ္ဇာဆရာတို့၌၎င်း၊ အဲဂုတ္တုလူအပေါင်းတို့၌၎င်း စွဲသတည်း။–
၉း၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ဖါရောဘုရင်၏နှလုံးကို ခိုင်မာစေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့စကားကို နားမထောင်ဘဲနေလေ၏။
၉း၁၃ တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ နံနက်စောစောထ၍၊ ဖါရောဘုရင်ရှေ့မှာရပ်လျက်၊ ဟေဗြဲလူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားက၊ ငါ၏လူတို့သည် ငါ့အားဝတ်ပြုမည်အကြောင်း၊ သွားရသော အခွင့်ကို ပေးလော့။–
၉း၁၄ သို့မဟုတ် ယခုကာလအခါ သင်၏နှလုံး၌၎င်း၊ သင်၏ကျွန်များ၊ လူများ၌၎င်း၊ ငါ၏ဘေးဒဏ် အလုံးစုံတို့ကို သင့်ရောက်စေမည်။ မြေကြီးတရှောက်လုံး၌ ငါကဲ့သို့သောသူမရှိကြောင်းကို သင်သည် သိရလိမ့်မည်။–
၉း၁၅ ငါ့လက်ကိုငါဆန့်၍ သင်နှင့်သင်၏လူတို့ကိုကာလနာဖြင့်ဒဏ်ခတ်မည်။ သင့်ကိုလည်း မြေကြီးပေါ်က သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။–
၉း၁၆ အကယ်စင်စစ် ငါ့တန်ခိုးကို သင်၌ ငါပြခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ့နာမကို မြေကြီးတပြင်လုံးတွင် ကျော်စောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင့်ကို ငါချီးမြှောက်ခဲ့ပြီ။–
၉း၁၇ သင်သည် ငါ၏လူတို့ကိုမလွှတ်ဘဲ၊ သူတို့ကိုစော်ကားသေးသလော။–
၉း၁၈ ကြည့်ရှုလော့။ အဲဂုတ္တုပြည်တည်သည်ကာလမှစ၍ ယခုတိုင်အောင် မရွာဘူးသော အလွန်ကြီးစွာသော မိုဃ်းသီးရွာခြင်းကို နက်ဖြန်နေ့ ဤအချိန်၌ငါဖြစ်စေမည်။–
၉း၁၉ ထိုကြောင့် ယခုစေလွှတ်၍၊ လယ်ပြင်၌ရှိသောတိရစ္ဆာန်များနှင့်ရှိလေသမျှတို့ကို သိမ်းယူလော့။ အိမ်သို့မဆောင်လျှင်၊ လယ်ပြင်၌ တွေ့သမျှသောလူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့အပေါ်မှာ မိုဃ်းသီးကျ၍၊
သူတို့သည် သေကြလိမ့်မည်အကြောင်းကိုပြောလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–
၉း၂၀ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သော ဖါရောဘုရင်၏ကျွန်တို့သည်၊ မိမိကျွန်နှင့် မိမိတိရစ္ဆာန်တို့ကို အိမ်သို့ ပြေးစေကြ၏။–
၉း၂၁ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ပမာဏ မပြုသော သူတို့သည်၊ မိမိကျွန်၊ မိမိတိရစ္ဆာန်တို့ကို လယ်ပြင်၌ ထားကြ၏။
၉း၂၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌လူတို့အပေါ်မှာ၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်တို့အပေါ်မှာ၎င်း၊ လယ်ပြင်၌ ရှိလေသမျှသော အပင်များအပေါ်မှာ၎င်း၊ မိုဃ်းသီးရွာစေခြင်းငှါ၊ သင်၏ လက်ကိုမိုဃ်းကောင်းကင်သို့ ဆန့်လော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–

၉း၂၃ မောရှေသည် မိမိလှံတံကို မိုယ်းကောင်းကင်သို့ဆန့်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုယ်းကြိုးနှင့်မိုယ်းသီးကိုလွှတ်တော်မူ၏။ မီးသည်လည်း မြေပေါ်မှာ ပြေးလေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌မိုယ်းသီးရွာစေတော်မူသဖြင့်၊ –

၉း၂၄ အဲဂုတ္တုပြည်တည်ထောင်သည်ကာလမှစ၍ တခါမျှမဖြစ်ဘူးသောမိုယ်းသီး၊ မီးနှင့်ရောစ၍ အလွန်ပြင်းထန်စွာသောမိုယ်းသီးဖြစ်လေ၏။ –

၉း၂၅ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌၊ လယ်ပြင်မှာ ရှိသမျှသောလူနှင့်တိရစ္ဆာန်များ၊ မြက်ပင်များ၊ သစ်ပင်များတို့ကို မိုယ်းသီးထိလေ၏။ –

၉း၂၆ သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးသားနေရာဂေါရှင်ပြည်၌ မိုယ်းသီးမကျမရွာ။

၉း၂၇ ထိုအခါ ဖါရောဘုရင်သည် လူကိုစေလွှတ်၍၊ မောရှေနှင့်အာရုန်ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ဤအမှု၌ ငါပြစ်မှားပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ ငါနှင့် ငါ၏လူတို့သည် အပြစ်များပါ၏။ –

၉း၂၈ တန်ပါပြီ။ အားကြီးသော မိုယ်းကြိုးနှင့် မိုယ်းသီး စဲမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်ပါ။ သင်တို့ကို ငါမဆီးမတား အလျှင်အမြန်လွှတ်မည်ဟုဆိုလေ၏။ –

၉း၂၉ မောရှေကလည်း၊ မြို့ထဲကကျွန်ုပ်ထွက်သွားသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကျွန်ုပ်လက်ဝါးတို့ကို ဖြန့်ပါမည်။ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကိုအစိုးရတော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိစေခြင်းငှါ မိုယ်းကြိုးစဲလိမ့်မည်။ မိုယ်းသီးလည်း မကျမရွာရ။ –

၉း၃၀ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည်၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ကိုမကြောက်သေးကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သိပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။ –

၉း၃၁ ပိုက်ဆန်ပင်၊ မုယောပင်ကို မိုယ်းသီးထိ၏။ မုယောပင်သည် အသီးအနှံနှင့်ပြည့်စုံပြီ။ ပိုက်ဆံပင်လည်း အသီးမှည့်ပြီ။ –

၉း၃၂ ဂျုံစပါး၊ ကောက်စပါးပင်ကိုကား မထိ။ ထိုအပင်တို့သည် မပေါက်ကြသေး။ –

၉း၃၃ မောရှေသည် ဖါရောဘုရင်ထံမှ ထွက်၍ မြို့ပြင်သို့သွားပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ လက်ဝါးတို့ကို ဖြန့်သဖြင့်၊ မိုယ်းကြိုးနှင့် မိုယ်းသီး စဲလေ၏။ မြေပေါ်၌လည်း မိုယ်းမရွာ။ –

၉း၃၄ ထိုသို့ မိုယ်းမရွာ၍ မိုယ်းသီးနှင့်မိုယ်းကြိုးစဲသည်ကို ဖါရောဘုရင်မြင်လျှင်၊ တဖန် ပြစ်မှား၍၊ ကျွန်များနှင့်အကွ နှလုံးခိုင်မာလျက်နေ၏။ –

၉း၃၅ ထိုသို့ ဖါရောဘုရင်သည် နှလုံးခိုင်မာသည်ဖြစ်၍၊ မောရှေ၌ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို မလွှတ်ဘဲ နေပြန်သတည်း။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဖါရောဘုရင်ထံသို့ ဝင်လော့။ ငါသည် ဤနိမိတ်တို့ကို သူ့ရှေ့၌ ပြခြင်းငှါ၎င်း၊ –

၁၀း၂ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါပြုသောအမှု၊ အဲဂုတ္တုလူတို့တွင် ငါပြသောနိမိတ်တို့ကို၊ သင်၏သားမြေးတို့အား ကြားပြောသဖြင့်၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သူ၏နှလုံး၊ သူ၏ကျွန်တို့နှလုံးကို ငါခိုင်မာစေပြီဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။ –

၁၀း၃ မောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည်၊ ဖါရောဘုရင်ထံသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ ဟေဗြဲလူတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာ ကိုယ်ကို ကိုယ်မနှိမ့်ချဘဲ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး နေလိမ့်မည်နည်း။ ငါ၏လူတို့သည် ငါ့အား ဝတ်ပြုမည်အကြောင်း၊ သွားရ သောအခွင့်ကိုပေးလော့။ –

၁၀း၄ သို့မဟုတ် ငါ၏လူတို့ကို မလွှတ်ဘဲနေလျှင်၊ ကြည့်ရှုလော့။ ကျိုင်းကောင်တို့ကို သင်၏ပြည်သို့ နက်ဖြန်ငါဆောင်ခဲ့မည်။ –

၁၀း၅ မြေမထင်ပေါ်နိုင်အောင် သူတို့သည် မြေမျက်နှာကိုဖုံးလွှမ်းကြလိမ့်မည်။ မိုယ်းသီးမဖျက်၊ သင်တို့၌ ကျန်ကြွင်းသေးသမျှကို၎င်း၊ သင်တို့အဘို့ မြေ၌ပေါက်သမျှသောအပင်တို့ကို၎င်း စားကြလိမ့်မည်။ –

၁၀း၆ သင်၏ဘိုးဘေးတို့သည် မြေပေါ်မှာဖြစ်သည်ကာလမှစ၍၊ ယနေ့တိုင်အောင် မမြင်ဘူးသကဲ့သို့၊ သင်၏အိမ်များ၊ သင်၏ကျွန်တို့အိမ်များ၊ အဲဂုတ္တုလူအပေါင်းတို့၏အိမ်များတို့ကို ဖြည့်ကြလိမ့်မည်ဟုဆိုပြီးလျှင်၊ လှည့်၍ ဖါရောဘုရင်ထံမှ ထွက်သွားလေ၏။

၁၀း၇ ဖါရောဘုရင်၏ကျွန်တို့ကလည်း၊ ဤလူသည် ငါတို့ကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး နှောင့်ရှက်ပါ လိမ့်မည်နည်း။ ထိုသူတို့သည် သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုမည်အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ အဲဂုတ္တုပြည်ပျက်ကြောင်းကို သိတော်မမူ သေးသလောဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ –

၁၀း၈ မောရှေနှင့် အာရုန်ကို တဖန် ဖါရောဘုရင်ထံသို့သွင်းပြန်၍၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုခြင်းငှါ သွားကြလော့။ သို့ရာတွင် သွားရသောသူတို့သည် အဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှင်၊ –

၁၀း၉ မောရှေက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သူငယ်၊ သူအို၊ သားသမီး၊ သိုး၊ နွား ပါလျက် သွားပါမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပွဲခံရပါမည်ဟု ပြန်ဆိုလေသော်၊ –

၁၀း၁၀ ဖါရောမင်းက၊ သင်တို့နှင့် သူငယ်များကို ငါလွှတ်သည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌ ရှိစေသော။ သတိပြု၊ မကောင်းသောအကြံကို ကြံကြသည်တကား။ –

၁၀း၁၁ ထိုသို့မဖြစ်ရာ။ အရင်တောင်းလျှောက်သည်အတိုင်း၊ ယောကျ်ားဖြစ်သော သူတို့သာ သွား၍ ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုကြဟု မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ကို အထံတော်မှ နှင်ကြလေ၏။

၁၀း၁၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ကျိုင်းတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်လာ၍ မိုယ်းသီး မဖျက်၊ မြေပေါ်မှာကျန်ရစ်သောအပင်ရှိသမျှတို့ကိုစားစေခြင်းငှါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့် လော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –

၁၀း၁၃ မောရှေသည် မိမိလှံတံကို အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာ ဆန့်သဖြင့်၊ ထိုနေ့နှင့် ထိုညဉ့်ပတ်လုံး၊ အရှေ့လေကို မြေပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားလာစေတော်မူ၍၊ နံနက်ရောက်မှ အရှေ့လေသည် ကျိုင်းတို့ ကို ဆောင်ခဲ့လေ၏။ –

၁၀း၁၄ ထိုကျိုင်းတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်လုံးကိုလွှမ်းမိုး၍၊ ပြည်နယ်နိမိတ်ရှိသမျှအပေါ်မှာ နားသဖြင့် အလွန်များပြားကြ၏။ ထိုသို့သောကျိုင်းတို့သည် ရှေးကမဖြစ်စဖူး၊ နောက်၌လည်း မဖြစ်ရလတံ့။ –

၁၀း၁၅ မြေမည်းသည်တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံးကို ဖုံးအုပ်၍ တပြည်လုံးတွင် မြက်ပင်ရှိသမျှ မိုယ်းသီးနှင့်လွတ်သောသစ်သီးရှိသမျှကို စားကြသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးတွင် သစ်ပင်မြက်ပင်တို့၌ စိမ်းသောအရာ တစုံတခုမျှ မကျန်ရစ်။

၁၀း၁၆ ထိုအခါ ဖါရောဘုရင်သည် မောရှေနှင့်အာရုန်ကို အလျင်အမြန်ခေါ်၍၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို၎င်း၊ သင်တို့ကို၎င်း ငါပြစ်မှားပါပြီ။–

၁၀း၁၇ သို့ဖြစ်၍ သည်တခါ ငါ့အပြစ်ကို သည်းခံပါလော့။ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဤသေဘေးတခုကိုသာ ငါမှ ပယ်ရှားပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်ပါဟု ဆိုသည်ရှိသော်၊–

၁၀း၁၈ မောရှေသည် အထံတော်မှ ထွက်၍၊ ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်လေ၏။–

၁၀း၁၉ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသောအနောက်လေကို လွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုလေသည် ကျိုင်းတို့ကိုဆောင်သွား၍ ဒေံပင်လယ်၌ချပစ်လေ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ ကျိုင်းတကောင်မျှ မကျန်ရစ်။–

၁၀း၂၀ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖါရောဘုရင်၏နှလုံးကို ခိုင်မာစေတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို မလွှတ်ဘဲ နေပြန်လေ၏။

၁၀း၂၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ မှောင်မိုက်သာမည့မဟုတ်၊ စမ်းသပ်၍ တွေ့ရသောမှောင်မိုက်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သင်၏လက်ကို မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ ဆန့်လော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း၊–

၁၀း၂၂ မောရှေသည် မိမိလက်ကို မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ဆန့်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ ထူထပ်သောမှောင်မိုက်သည် သုံးရက်ပတ်လုံးဖြစ်လေ၏။–

၁၀း၂၃ ထိုအခါ တယောက်ကို တယောက်မမြင်နိုင်ကြ။ သုံးရက်ပတ်လုံး အဘယ်သူမျှ မိမိ နေရာမှမထရကြ။ သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ မိမိတို့နေရာ၌ အလင်းကို ရကြ၏။

၁၀း၂၄ ထိုအခါ ဖါရောဘုရင်သည် မောရှေနှင့်အာရုန်ကိုခေါ်၍ ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုခြင်းငှါ သွားကြလော့။ သို့ရာတွင် သိုးနွားများကို ထားခဲ့ကြစေ။ သူငယ်များကိုခေါ်ကြစေဟု မိန့် တော်မူ၏။–

၁၀း၂၅ မောရှေကလည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်စရာဘို့ ယဇ်ကောင်များ၊ မီးရှို့ရာပူဇော်သက္ကာများကို ကိုယ်တော်ပေးရမည်။–

၁၀း၂၆ ကျွန်ုပ်တို့သည်တိရစ္ဆာန်များကိုဆောင်သွားရမည်။ တကောင်မျှမကျန်ရစ်ရ။အကြောင်းမူကား၊ သူတို့အထဲက ကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုစရာဘို့ ရွေးယူရမည်။ ထာဝရဘုရားအား အဘယ်မည်သောအကောင်နှင့်ဝတ်ပြုရမည်ကို ထိုအရပ်သို့မရောက်မှီ မသိပါဟု ဆိုလေသော်၊–

၁၀း၂၇ ထာဝရဘုရားသည် ဖါရောဘုရင်၏နှလုံးကိုခိုင်မာစေတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုမလွှတ်။–

၁၀း၂၈ မောရှေကိုလည်း၊ ငါ့ထံမှ ထွက်သွားလော့။ နောက်တဖန် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်အောင် သတိပြုလော့။ ငါ့မျက်နှာကိုမြင်သောနေ့၌သေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၀း၂၉ မောရှေကလည်း၊ မိန့်တော်မူချက်သည် လျောက်ပတ်ပါ၏။ မျက်နှာတော်ကို နောက်တဖန်မမြင်ပါဟု လျှောက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားက၊ ဖါရောဘုရင်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာ ဘေးတပါးကို ငါရောက်စေဦးမည်။ ထိုနောက် သင်တို့ကို လွှတ်လိမ့်မည်။ လွှတ်သောအခါ၌လည်း၊ အကယ်၍ သင်တို့ကို တပြိုင်နက် နှင်လိမ့်မည်။–

၁၁း၂ ဣသရေလလူ ယောက်ျားသည်၊ အိမ်နီးချင်းယောက်ျား၌၎င်း၊ မိန်းမသည် အိမ်နီးချင်းမိန်းမ၌၎င်း၊ ငွေတန်ဆာ၊ ရွှေတန်ဆာ၊ အဝတ်တန်ဆာတို့ကိုတောင်းစေခြင်းငှါ၊ လူများတို့အား ပြောလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–

၁၁း၃ သူတို့တောင်းသည်အတိုင်း၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ပေးချင်သောစေတနာစိတ်ကို ထာဝရဘုရား ဖြစ်စေတော်မူ၏။ မောရှေသည်လည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်တွင် ဖါရောဘုရင်၏ကျွန်များ၊ လူများရှေ့၌ ကြီးစွာသောအသရေရှိလေ၏။

၁၁း၄ ထိုအခါ မောရှေက၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သန်းခေါင်အချိန်၌ အဲဂုတ္တုပြည် အလယ်သို့ ငါထွက်သွားမည်။–

၁၁း၅ နန်းထိုင်သောဖါရောဘုရင်၏သားဦးမှစ၍၊ ကြိတ်ဆုံနောက်၌ထိုင်သောကျွန်မ၏သားဦး တိုင်အောင်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသမျှသောသားဦးတို့နှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၏သားဦးရှိသမျှတို့သည် သေကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၆ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးတွင်၊ ရှေးကာလ၌မဖြစ်စဖူး၊ နောင်ကာလ၌လည်းမဖြစ်လတံ့သော ကြီးစွာသောငိုကြွေးခြင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။–

၁၁း၇ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့နှင့် ဣသရေလလူတို့ကို ခြားနားစေ တော်မူကြောင်းကိုသင်တို့ သိစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလလူတစုံတယောက်ကို ခွေးတကောင်မျှ မဟိန်းရဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၁း၈ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဖြစ်သောဤလူအပေါင်းတို့သည်လည်း ကျွန်ုပ်ထံသို့လာ၍ ပြပ်ဝပ်လျက်ထွက်သွားပါ။ ကိုယ်တော်နှင့်ကိုယ်တော်နောက်၌လိုက်သောသူအပေါင်းတို့ထွက်သွားကြပါဟု ပြောဆိုပြီးမှ ကျွန်ုပ်ထွက်သွားပါမည်ဟု လျှောက်ဆိုသဖြင့်၊ အမျက်ထွက်၍ ဖါရောဘုရင်ထံမှ ထွက်သွားလေ၏။

၁၁း၉ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ များပြားမည်အကြောင်း၊ ဖါရောဘုရင်သည် သင်တို့၏စကားကို နားမထောင်ဘဲနေလိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–

၁၁း၁၀ မောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည် ဖါရောဘုရင်ရှေ့မှာ ဤအံ့ဘွယ်သောအမှုအလုံးစုံတို့ကို ပြုသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖါရောဘုရင်၏နှလုံးကို ခိုင်မာစေတော်မူသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ပြည်တော်မှ ထွက်သွားရသောအခွင့်ကို မပေးဘဲနေသတည်း။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ မောရှေနှင့်အာရုန်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၁၂း၂ ဤလသည် သင်တို့၌ လဦးတည်းဟူသော နှစ်စဉ်တွင် ပဌမလဖြစ်ရမည်။ –

၁၂း၃ သင်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းတို့ကိုမှာထားရသောစကားဟူမူကား၊ ဤလဆယ်ရက်နေ့၌ သင်တို့ရှိသမျှသည်၊ မိမိအိမ်ထောင် အသီးအသီးအတိုင်း တအိမ်ထောင်လျှင် သိုးသငယ် တကောင်စီ ယူရမည်။ –

၁၂း၄ အိမ်ထောင်ငယ်၍ သိုးသငယ်တကောင်နှင့်မတန်လျှင်၊ နီးစပ်သောအိမ်နီးချင်းနှင့် စပ်ဘက်၍ လူမည်မျှရှိသည်ဟုရေတွက်ပြီးလျှင်၊ တကောင် ကိုစားလောက်သောသူများကိုထောက်၍ သိုးသငယ်တ ကောင်ကိုယူရမည်။ –

၁၂း၅ သိုးသငယ်ဖြစ်စေ၊ ဆိတ်သငယ်ဖြစ်စေ၊ သင်တို့ယူသောအကောင်သည် အပြစ်မပါ၊ အခါမလည်သောအထီးဖြစ်ရမည်။ –

၁၂း၆ ထိုသိုးသငယ်တို့ကို၊ ထိုလဆယ်လေးရက်တိုင်အောင် စောင့်ထားပြီးမှ၊ ညဦးအချိန်၌ ဣသရေလအမျိုးအစည်းအဝေးပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် သတ်ရကြမည်။ –

၁၂း၇ သိုးသငယ်၏အသားကိုစားရသောအိမ်၏တံခါးထုပ်နှင့်တံခါးတိုင်နှစ်ဘက်၌၊သိုးသငယ်၏အသွေးကိုယူ၍ ထိုးရမည်။ –

၁၂း၈ အသားကိုမီးနှင့်ကင်ပြီးမှ၊ ထိုညဉ့်ခြင်းတွင် တဆေးမပါသောမုန့်၊ ခါးသောဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့်စားရမည်။ –

၁၂း၉ အသားစိမ်းသည်ဖြစ်စေ၊ ရေနှင့်ပြုတ်သည်ဖြစ်စေ မစားရ။ ခေါင်း၊ ခြေထောက်၊ အသည်း၊ နှလုံးစသည်တို့နှင့်တကွ၊ မီးကင်ပြီးမှ စားရမည်။ –

၁၂း၁၀ နံနက်တိုင်အောင် ထိုအသားကို မကြွင်းစေရ။ အနည်းငယ်ကြွင်းလျှင် မီးနှင့်ရှို့ရမည်။ –

၁၂း၁၁ အဘယ်သို့စားရမည်နည်းဟူမူကား၊ ခါးစည်းကိုစည်းလျက်၊ ခြေနင်းကိုစီးလျက်၊ တောင်ဝေးကိုကိုင်လျက် အလျင်အမြန်စားရမည်။ ထာဝရ ဘုရား၏ ပသခါဖြစ်သတည်း။ –

၁၂း၁၂ အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့ညဉ့်တွင် အဲဂုတ္တုပြည်ကို ငါသည် ထုတ်ချင်းခပ်သွား၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော လူတို့၏သားဦးများနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၏ သားဦးများ အပေါင်းတို့ကို ဒဏ်ခတ်၍၊ အဲဂုတ္တု ပြည်၏ဘုရားတို့ကို တရားစီရင်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ –

၁၂း၁၃ သိုးသငယ်၏အသွေးသည် သင်တို့နေရာအိမ်၌ သင်တို့၏လက္ခဏာသက်သေဖြစ်၍၊ ထိုအသွေးကို ငါမြင်သောအခါ၊ သင်တို့ကို ငါလွန်သွားမည်။ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ငါသည်ဒဏ်ခတ်သော အခါ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းဘေးဥပဒ်သည် သင်တို့ကို မသင့်မရောက်ရ။ –

၁၂း၁၄ ဤနေ့ရက်သည်လည်းသင်တို့အောက်မေ့စရာဘို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့၏အမျိုးအစဉ်အဆက်မပြတ် ဤနေ့ရက်၌ ထာဝရဘုရားအား ပွဲခံရကြမည်။ ပညတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုပွဲကို အစဉ်အမြဲ ခံရကြမည်။ –

၁၂း၁၅ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမပါသောမုန့်ကို စားရမည်။ ပဌမနေ့ရက်၌ တဆေးကိုအိမ်များမှ ပယ်ရမည်။ ပဌမနေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်နေ့တိုင်အောင်၊ တဆေးပါသောမုန့်ကိုစားသောသူမည်သည် ကား၊ ဣသရေလအမျိုးမှပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်။ –

၁၂း၁၆ ပဌမနေ့၌၎င်း၊ ခုနစ်ရက်နေ့၌၎င်း၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်။ ထိုနေ့ရက်၌လူတိုင်း စားခြင်းကိစ္စနှင့်ဆိုင်သော အလုပ်အဆောင်မှတပါး အခြားသောအလုပ်ကို မလုပ် မဆောင်ရ။ –

၁၂း၁၇ ထိုအဇုမပွဲကို ခံရသော အကြောင်းဟူမူကား၊ ထိုနေ့ရက်၌ သင်တို့ဗိုလ်ခြေများကို၊ အဲဂုတ္တုပြည်ထဲက ငါနှုတ်ဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုအကြောင်း ကြောင့် ပညတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်တို့၏ အမျိုးအစဉ်အဆက်မပြတ် ထိုနေ့ရက်ကို အမြဲစောင့်ရကြမည်။ –

၁၂း၁၈ ပဌမလ ဆယ်လေးရက်နေ့ညဦးမှစ၍ နှစ်ဆယ်တရက်နေ့ ညဦးတိုင်အောင်၊ သင်တို့သည် တဆေးမပါသော မုန့်ကို စားရကြမည်။ –

၁၂း၁၉ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သင်တို့အိမ်များ၌ တဆေးမရှိရ။ တဆေးပါသောမုန့်ကို စားသောသူမည်သည်ကား၊ တကျွန်း တနိုင်ငံသားဖြစ်စေ၊ ပြည်သား ဖြစ်စေ၊ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်မှ ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်။ –

၁၂း၂၀ သင်တို့နေရာအရပ်ရပ်တို့၌တဆေးပါသောမုန့်ကိုမစားရ။ တဆေးမပါသောမုန့်ကိုသာ စားရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂း၂၁ ထိုအခါ မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့သည် အိမ်ထောင်များအသီးအသီး ကိုယ်စီကိုယ်စီသိုး သငယ်တို့ကိုယူ၍ ပသခါပွဲဘို့ သတ်ကြလော့။ –

၁၂း၂၂ ဟုသုပ်ပင်ညွန့်တစည်းကိုယူ၍ အင်တုံ၌ထည့်သောအသွေးထဲမှာ နှစ်ပြီးလျှင်၊ တံခါးထုပ် တံခါးတိုင် နှစ်ဘက်တို့ကို ထိုးသုတ်ကြလော့။ ထိုနောက်မှ နံနက်တိုင်အောင် အဘယ်သူမျှ မိမိအိမ်တံခါးပြင်သို့ မထွက်မသွားရ။ –

၁၂း၂၃ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုလူတို့ကို ဒဏ်ခတ်ခြင်းငှါ ထုတ်ချင်းခတ်သွားတော်မူမည်။ တံခါးထုပ်နှင့် တံခါးတိုင်နှစ်ဘက်၌ရှိသော အသွေးကိုမြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် တံခါးကိုလွန်သွားတော်မူမည်။ ဖျက်ဆီးသောသူသည် သင်တို့ကိုဒဏ်ခတ်ခြင်းငှါ၊ အိမ်ထဲသို့ ဝင်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မမူ။ –

၁၂း၂၄ သင်တို့နှင့်သင်တို့၏သားများ၌ ပညတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဤအမှုကိုအစဉ်အမြဲစောင့်ရကြမည်။ –

၁၂း၂၅ ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူလတံ့သောပြည်သို့ သင်တို့သည် ရောက်ကြသောအခါ ဤဝတ်ကိုပြုရမည်။ –

၁၂း၂၆ သင်တို့၏သားမြေးတို့က၊ ဤဝတ်ကိုပြု၍ အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်းဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊ –

၁၂း၂၇ ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုလူတို့ကို ဒဏ်ခတ်၍၊ ငါတို့အိမ်များကို ချမ်းသာပေးတော်မူသောအခါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ အိမ်များကို လွန်သွားတော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ ပသခါယဇ်ဖြစ်သတည်းဟု ပြန်ပြောရကြမည်ဟု မောရှေဆိုပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ဦးညွှတ်ချ၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။ –

၁၂း၂၈ ထိုသို့မောရှေနှင့်အာရုန်တို့ကို ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြုကြ၏။

၁၂း၂၉ သန်းခေါင်အချိန်၌၊ ထာဝရဘုရားသည် နန်းထိုင်သောဖါရောဘုရင်၏သားဦးမှစ၍ ထောင်ထဲမှာ အချုပ်ခံရသောသူ၏သားဦးတိုင်အောင်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သားဦးရှိသမျှကို၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏သားဦးရှိသမျှကို၎င်း ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။ –

၁၂း၃၀ ထိုညဉ့်တွင်၊ ဖါရောဘုရင်နှင့်သူ၏ကျွန်များ၊ အဲဂုတ္တုလူများတို့သည် ထကြ၍၊ အသေကောင်ကင်းသော အိမ်တအိမ်မျှ မရှိသောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကြီးစွာသောငိုကြွေးခြင်းဖြစ်လေ၏။ –

၁၂း၃၁ ထိုညဉ့်ခြင်းတွင် မောရှေနှင့်အာရုန်ကိုခေါ်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့မှစ၍ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ထ၍ ငါ့လူစုထဲကထွက်သွားကြလော့။ သင်တို့ တောင်းသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရားအား သွား၍ ဝတ်ပြုကြလော့။ –

၁၂း၃၂ သင်တို့တောင်းသည်အတိုင်း သိုးနွားများကိုယူ၍ သွားကြလော့။ ငါ့ကိုလည်း ကောင်းကြီးပေးကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။–
၁၂း၃၃ အဲဂုတ္တုလူတို့ကလည်း၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် အသေကောင်ဖြစ်ကြပြီဟု ဆိုလျက်၊ ဣသရေလလူတို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်ထဲကအလျင်အမြန်လွှတ်ခြင်းင ှါ ကျပ်ကျပ်နှိုးဆော်ကြ၏။–
၁၂း၃၄ ထိုလူတို့သည် တဆေးမရောသေးသောမုန့်စိမ်းကိုယူ၍ မုန့်နယ်သောခွက်တို့ကိုလည်း အဝတ်နှင့်တကွထုပ်၍ ထမ်းကြ၏။–
၁၂း၃၅ မောရှေစီရင်သည်အတိုင်း၊ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ငွေတန်ဆာ၊ ရွှေတန်ဆာ၊ အဝတ်တန်ဆာများကို အဲဂုတ္တုလူတို့၌ တောင်းကြ၏။–
၁၂း၃၆ တောင်းသည်အတိုင်းလည်း၊ ပေးချင်သောစေတနာစိတ်ကို အဲဂုတ္တုလူတို့အား ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့၏ ဥစ္စာများကို လုယူကြ၏။
၁၂း၃၇ ဣသရေလအမျိုးသားမိန်းမနှင့် သူငယ်ကိုမဆိုဘဲ၊ ယောကျ်ားအရေအတွက်အားဖြင့် ခြောက်သိန်းခန့်မျှရှိသောသူတို့သည်၊ ရာမသက်မြို့မှထွက်၍ သုကုတ်အရပ်သို့ ခရီးသွားကြ၏။–
၁၂း၃၈ အမျိုးမျိုးသောလူအများတို့သည်လည်း၊ သိုးနွားအစရှိသော များစွာသော တိရစ္ဆာန်တို့နှင့်တကွ လိုက်ကြ၏။–
၁၂း၃၉ တဆေးမရောဘဲ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဆောင်ခဲ့သောမုန့်စိမ်းကိုယူ၍၊ တဆေးမပါသောမုန့်ကို ဖုတ်ရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ မနှဲမဖင့် အနှင်ခံရသောကြောင့်၊ ကိုယ်စားစရာကို မပြင်မှီကြ။
၁၂း၄၀ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ညှော်သည်ဖြစ်၍၊ တည်နေကြသော ကာလနှစ်ပေါင်း လေးရာသုံးဆယ်ဖြစ်သတည်း။–
၁၂း၄၁ အနှစ်လေးရာသုံးဆယ်စေ့သောနေ့ခြင်းတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့သည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွားကြ၏။–
၁၂း၄၂ အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသော အတွက်ကြောင့်၊ ထိုနေ့ညဉ့်ကို အထူးသဖြင့် ထာဝရဘုရား၌စောင့်စရာကောင်း၏။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏အမျိုးအစဉ်အဆက် မပြတ်စောင့်ရသော ထာဝရဘုရား၏ညဉ့်ကား၊ ဤသည်ညဉ့်ပေတည်း။
၁၂း၄၃ ပသခါပွဲတရားဟူမူကား၊ တပါးအမျိုးသား မစားရ။–
၁၂း၄၄ သို့ရာတွင် ငွေနှင့်ဝယ်သောကျွန်သည် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံပြီးလျှင် စားရ၏။–
၁၂း၄၅ တကျွန်းတနိုင်ငံသားဖြစ်စေ၊ အခစားသောကျွန်ဖြစ်စေ၊ မစားရ။–
၁၂း၄၆ တအိမ်တည်း၌တကောင်ကိုစားရ၏။ အသားကိုအိမ်ပြင်သို့ ယူမသွားရ။ အရိုးကိုလည်း မချိုးရ။–
၁၂း၄၇ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ထိုပွဲကို ခံရကြမည်။–
၁၂း၄၈ သင်တို့ထံမှာ တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားသည် ထာဝရဘုရားအဘို့ ပသခါပွဲကို ခံခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ သူ၌ရှိသောယောကျ်ားအပေါင်းသည် အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို ခံကြစေ။ သို့ပြီးမှ ထိုသူသည် ပြည်သားကဲ့သို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ ချဉ်း၍ ထိုပွဲသို့ဝင်စေ။ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို မခံသောသူမည်သည်ကား၊ ထိုပွဲ၌ ဝင်၍ မစားရ။–
၁၂း၄၉ အမျိုးသားချင်းဖြစ်သောသူ၊ သင်တို့တွင် တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်သောသူတို့သည်၊ တပါးတည်းသောတရားနှင့် ဆိုင်ကြ၏ဟု ထာဝရ ဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်၌ ပညတ်ထားတော်မူ၏။–
၁၂း၅၀ ထိုသို့ မောရှေနှင့်အာရုန်၌ ထာဝရဘုရား ပညတ်ထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ပြုကြ၏။–
၁၂း၅၁ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားဗိုလ်ခြေတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဆောင်သွားတော်မူပြီးလျှင်၊

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ မောရှေကိုခေါ်၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင် အဦးဘွားသောသူ၊–
၁၃း၂ လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကို ငါ့အဘို့သန့်ရှင်းစေလော့။ ငါ့ဥစ္စာဖြစ်ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၃း၃ မောရှေကလည်း၊ သင်တို့သည် ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွားသော ဤနေ့ရက်ကိုအောက်မေ့ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသောလက်တော်ဖြင့် သင်တို့ကို ထိုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူပြီ။ တဆေးပါသောမုန့်ကိုမစားရ။–
၁၃း၄ အဗိဗလ၊ ယနေ့၌ပင် သင်တို့သည် ထွက်လာကြပြီ။–
၁၃း၅ သင်တို့အား ပေးခြင်းငှါ ဘိုးဘေးများ၌ ထာဝရဘုရားကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၊ ခါနနိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့နေ ရာတည်းဟူသောနို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူပြီးမှ၊ ယခုလတွင် သင်တို့သည် ဤဝတ်ကိုပြုရကြမည်။–
၁၃း၆ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမပါသော မုန့်ကိုစားပြီးမှ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ပွဲခံရကြမည်။–
၁၃း၇ တဆေးမပါသော မုန့်ကိုစားရသောခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သင်တို့၌တဆေးကိုမတွေ့မမြင်ရ။ သင်တို့နေသောအရပ်ရပ်တို့၌လည်း မတွေ့မမြင်ရ။–
၁၃း၈ ငါတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သောကာလ၊ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဤသို့ပြုရ၏ဟု ထိုနေ့၌ သားမြေးတို့အား ကြားပြောရမည်။–
၁၃း၉ ထာဝရဘုရား၏တရားသည်၊ သင်၏နှုတ်၌တည်မည်အကြောင်း၊ ဤအရာသည်သင်၏ လက်၌ လက္ခဏာသက်သေ၊ သင်၏မျက်စိကြားမှာ အောက်မေ့ဘို့ရာဖြစ်ရမည်။ အားကြီးသောလက်တော် ဖြင့် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူပြီ။–
၁၃း၁၀ ထိုကြောင့် စီရင်တော်မူသော ဤထုံးစံကို၊ မိမိအချိန်၌ နှစ်စဉ်အတိုင်း စောင့်ရကြမည်။–
၁၃း၁၁ သင်တို့၌၎င်း၊ ဘိုးဘေး၌၎င်း၊ ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို ပို့ဆောင်၍၊ ထိုပြည်ကိုပေးသနားတော်မူသောအခါ၊–
၁၃း၁၂ သင်တို့၌အဦးဘွားသောသားအပေါင်းတို့နှင့် သင်တို့၌ရှိသောတိရစ္ဆာန်တို့၏သားဦးအပေါင်းတို့ကို၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ အသီးအခြား ခွဲထားရ ကြမည်။ အထီးရှိသမျှတို့သည်၊ ထာဝရဘုရား၏ဥစ္စာ ဖြစ်ရကြမည်။–
၁၃း၁၃ မြည်းမ၌အဦးဘွားသောမြည်းသငယ်ကို၊ သိုးသငယ်နှင့်ရွေးရမည်။ မရွေးလိုလျှင်၊မြည်းသငယ်လည်ပင်းကိုချိုးရမည်။ လူသားတို့တွင် သားဦး အပေါင်းကိုရွေးရမည်။–
၁၃း၁၄ နောင်ကာလ၌ သင်၏သားကလည်း၊ အဘယ်သို့နည်းဟုမေးမြန်းလျှင်၊ သင်ကလည်း ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ၊ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသောလက်တော်ဖြင့် ငါတို့ကို နှုတ်ဆောင်တော်မူ၏။–

၁၃း၁၅ ဖါရောဘုရင်သည်၊ ငါတို့ကိုအလွယ်တကူမလွှတ်ဘဲ နေသောအခါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရား ကွပ်မျက်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် အဦးဘွားသောတိရစ္ဆာန်အထီးရှိသမျှတို့ကို ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ရမည်။ ကိုယ်သားတို့တွင် သားဦးကိုရွေးရမည်ဟုပြန်ဆိုရမည်။–

၁၃း၁၆ ဤအရာသည်လည်း၊ သင်၏လက္ခဏာသက်သေ၊ သင်၏မျက်စိကြားမှာ သင်းကျပ်ဖြစ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသောလက်တော်ဖြင့် ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူပြီဟု လူများတို့အား ပြောဆိုလေ၏။

၁၃း၁၇ ဖါလသရေလလူတို့ကိုဖါရောဘုရင်လွှတ်သောနောက်၊ ဖိလိတ္တိပြည်ကိုရှောက်သောလမ်းသည် ဖြောင့်သော်လည်း၊ ထိုလမ်းဖြင့် ဘုရားသခင် ဆောင်တော်မမူ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် စစ်မှုကိုတွေ့မြင်သောအခါ စိတ်ပျက်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်ကောင်း ပြန်ကြလိမ့်မည်ဟု သိတော်မူ၏။–

၁၃း၁၈ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည်၊ သူတို့ကို ဒေဲပင်လယ်နား တောလမ်းဖြင့် ဝိုင်း၍ဆောင်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ခင်းကျင်းသော တပ်အစဉ်အတိုင်း အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက် သွားကြ၏။–

၁၃း၁၉ အထက်ကာလ၌ ယောသပ်က၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကိုအကြည့်အရှုကြွလာတော်မူမည်။ ကျွန်ုပ်အရိုးတို့ကို ဤအရပ်မှယူသွားရမည်ဟူ၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ကျပ်ကျပ်ကျိန်ဆိုစေသောကြောင့်၊ သူ၏အရိုးတို့ကို မောရှေသည် မိမိ၌ ယူဆောင်လေ၏။

၁၃း၂၀ တဖန် သူတို့သည် သုကုတ်အရပ်မှ ထွက်သွား၍ တောအနား၊ ဧသံမြို့၌ စခန်းချကြ၏။–

၁၃း၂၁ သူတို့သည် နေ့ညသွားနိုင်အောင် ထာဝရဘုရားသည် နေ့၌ကား၊ လမ်းပြဘို့ မိုဃ်းတိမ်တိုင်အားဖြင့်၎င်း၊ ညဉ့်၌ကား၊ အလင်းပေးဘို့ မီးတိုင်အားဖြင့်၎င်း၊ သူတို့ရှေ့က ကြွတော်မူ၏။–

၁၃း၂၂ နေ့အချိန်၌ မိုဃ်းတိမ်တိုင်၊ ညဉ့်အချိန်၌ မီးတိုင်ကို သူတို့ရှေ့မှ ရုပ်သိမ်းတော်မမူ။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊– ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် လည့်၍ ပိဟဟိရုတ်မြို့နား၊–

၁၄း၂ မိဂဒေါလမြို့နှင့် ပင်လယ်စပ်ကြား၊ ဗာလဇေဖုန်မြို့ရှေ့မှာ တပ်ချစေခြင်းငှါ မှာလိုက်လော့။ ထိုမြို့ရှေ့၊ ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ တပ်ချရကြမည်။–

၁၄း၃ အကြောင်းမူကား၊ ဖါရောဘုရင်က၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကျဉ်းကျပ်ရာသို့ ရောက်ကြပြီ။ တောလမ်းပိတ်လျက်ရှိ၏ဟုဆိုလိမ့်မည်။–

၁၄း၄ ငါသည်လည်း၊ ဖါရောဘုရင်၏နှလုံးကို ခိုင်မာစေ၍၊ သူသည် ဣသရေလတို့ကိုလိုက်လိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည်သိစေခြင်းငှါ၊ ထိုမင်းနှင့်သူ၏စစ်သူရဲ အလုံးအရင်းအားဖြင့် ငါ့ဘုန်းပွင့်လိမ့်မည်ဟုမောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသူတို့သည် ပြုကြ၏။

၁၄း၅ ထိုလူတို့ထွက်ပြေးကြောင်းကို၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်အား ကြားလျှောက်သဖြင့်၊ သူမှစ၍ ကျွန်များတို့သည် မနာလိုသောစိတ် ပေါက်ပြန်လျှင်၊ ငါတို့သည် ဤသို့ပြု၍ ဣသရေလလူတို့ကို ငါတို့စေခိုင်းရာမှ အဘယ်ကြောင့်လွှတ်ရသနည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။–

၁၄း၆ ထိုအခါ ဖါရောဘုရင်သည်၊ ရထားတော်ကိုပြင်၍၊ မိမိလူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်လေ၏။–

၁၄း၇ ရွေးသောရထားခြောက်ရာ၊ အဲဂုတ္တုမြင်းစီးသူရဲအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဗိုလ်မင်းအသီးသီးတို့ကို ခေါ်ယူလေ၏။–

၁၄း၈ ထာဝရဘုရားသည်၊ ဖါရောဘုရင်၏နှလုံးကိုခိုင်မာစေတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုလိုက်လေ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဣသရေလလူတို့သည်ဝါကြွားသော အခြင်းအရာနှင့် ထွက် သွားကြ၏။–

၁၄း၉ ထိုသို့ ဖါရောဘုရင်၏မြင်းတော်၊ ရထားတော်၊ မြင်းစီးသူရဲဗိုလ်ပါ၊ အဲဂုတ္တုလူအပေါင်းတို့သည် လိုက်၍ပိဟဟိရုတ်မြို့နား၊ ဗာလဇေဖုန်မြို့ရှေ့၌ ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ တပ်ချလျက်နေသော ဣသရေလလူတို့ကို မှီကြ၏။

၁၄း၁၀ ဖါရောဘုရင်သည်ချဉ်းလာသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မြော်ကြည့်၍၊ အဲဂုတ္တုလူတို့စစ်ချီလာကြောင်းကိုမြင်လျှင်၊ အလွန်ကြောက်လန့်၍ ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ် ကြ၏။–

၁၄း၁၁ မောရှေကိုလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သင်္ချိုင်းမရှိသောကြောင့်၊ ဤတော၌သေစေခြင်းငှါ ငါတို့ကိုဆောင်ခဲ့သလော။ ငါတို့ကိုဤသို့ပြု၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ အဘယ်ကြောင့်ဆောင်ခဲ့သနည်း။–

၁၄း၁၂ ငါတို့သည် အဲဂုတ္တုလူတို့ထံ၌ အစေကျွန်ခံနေလျက် ရှိကြပါစေဟု အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါတို့ပြောရာတွင်၊ ဤအမှုကိုရည်ဆောင်၍ပြောသည် မဟုတ်လော။ ငါတို့သည်ဤတော၌သေရသည်ထက်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့ထံ၌အစေကျွန်ခံလျှင် သာ၍ကောင်းသည်ဟု ဆိုကြ၏။–

၁၄း၁၃ မောရှေကလည်း မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ငြိမ်ဝပ်စွာရပ်နေကြ။ ထာဝရဘုရားသည်၊ ယနေ့ပြု တော်မူသောကယ်တင်ခြင်းကို ကြည့်ရှုကြလော့။ သင်တို့သည် ယနေ့မြင်သောအဲဂုတ္တုလူတို့ကို နောက်တဖန် အလျှင်းမမြင်ရကြ။–

၁၄း၁၄ သင်တို့ဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် စစ်တိုက်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရကြမည်ဟု လူများတို့အား ဆို၏။–

၁၄း၁၅ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့်ငါ့ကိုအော်ဟစ်သနည်း။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် တက်သွားစေခြင်းငှါ မှာလိုက်လော့။–

၁၄း၁၆ သင်မူကား၊ လှံတံကိုချီပြီးလျှင်၊ ပင်လယ်ပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်၍ ပင်လယ်ရေကို ခွဲလော့။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပင်လယ်အလယ်၌မြေပေါ်မှာရှောက်သွားရကြမည်။–

၁၄း၁၇ ငါသည်လည်း အဲဂုတ္တုလူတို့၏နှလုံးကိုခိုင်မာစေသဖြင့်၊ သူတို့သည်လိုက်ကြလိမ့်မည်။ ဖါရောဘုရင်နှင့်သူ၏ဗိုလ်ခြေ၊ ရထား၊ မြင်းစီးသူရဲများ အားဖြင့် ငါ့ဘုန်းပွင့်လိမ့်မည်။–

၁၄း၁၈ ထိုသို့ ဖါရောဘုရင်နှင့်သူ၏ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများအားဖြင့် ငါ့ဘုန်းပွင့်သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော် မူ၏။

၁၄း၁၉ ထိုအခါ ဣသရေလတပ်ရှေ့မှာသွားသော ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်သည် နောက်၌လိုက်သဖြင့်၊ မိုဃ်းတိမ်တိုင်သည် သူတို့ရှေ့က ရွှေ့၍ နောက်၌ ရပ်နေလေ၏။–

၁၄း၂၀ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုတပ်နှင့် ဣသရေလတပ် စပ်ကြားသို့ ရောက်လျှင်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့၌ မိုက်သောမိုဃ်းတိမ်ဖြစ်၍၊ ဣသရေလလူတို့အား အလင်းကို ပေးလျက် နေသဖြင့်၊ တညဥ့်လုံး တပ်တဦးနှင့် တဦး မချဉ်းနိုင်ရာ။—

၁၄း၂၁ မောရှေသည် ပင်လယ်ပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် တညဥ့်လုံး၌ အားကြီးသောအရှေ့လေအားဖြင့် ပင်လယ်ရေကို လှန်ပြန်၍၊ မြေကိုပေါ်စေတော်မူသည် နှင့်၊ ရေသည် ကွဲပြတ်လျက်ရှိ၏။—

၁၄း၂၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပင်လယ်အလယ်၌ မြေပေါ်မှာ ရှောက်သွားကြ၍၊ ရေသည် သူတို့လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်မှာ ကျောက်ထရံ ကဲ့သို့ ရှိနေ၏။—

၁၄း၂၃ အဲဂုတ္တုလူများ၊ ဖါရောဘုရင်၌ပါသောမြင်း၊ ရထား၊ မြင်းစီးသူရဲအပေါင်းတို့သည်၊ ပင်လယ်အလယ်သို့ လိုက်ဝင်ကြ၏။—

၁၄း၂၄ နံနက်ယံ၌ ထာဝရဘုရားသည် မီးမိုဃ်းတိမ်တိုင်အားဖြင့် အဲဂုတ္တုတပ်ကို ကြည့်ရှု၍ နှောင့်ရှက်တော်မူ၏။—

၁၄း၂၅ သူတို့ရထားအသွားခက်စေခြင်းငှါ ရထားဘီးများကို ချွတ်ပဲ့စေတော်မူ၏။ အဲဂုတ္တုလူတို့ကလည်း၊ ဣသရေလလူတို့ထံမှ ပြေးကြစို့။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ဘက်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့တဘက်၌ စစ်တိုက်သည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၁၄း၂၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ပင်လယ်ရေသည် အဲဂုတ္တုလူများ၊ ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများတို့အပေါ်သို့ ပြန်စေခြင်းငှါ၊ ပင်လယ်အပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်လော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊—

၁၄း၂၇ မိုဃ်းလင်းသောအခါ၊ မောရှေသည် လက်ကိုပင်လယ်ပေါ်မှာဆန့်သဖြင့်၊ ပင်လယ်ရေသည် အားကြီး၍ ပြန်လာသည်ကို၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ပြေးကြသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ပင်လယ်အလယ်၌ လှဲတော်မူ၏။—

၁၄း၂၈ ထိုသို့ပင်လယ်ရေသည်၊ ပြန်လာ၍၊ ပင်လယ်ထဲသို့ လိုက်ဝင်သော ဖါရောဘုရင်၏ရထား၊ မြင်းစီးသူရဲ၊ ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကိုလွှမ်းမိုးသဖြင့်၊ တစုံတယောက်မျှ မကျန်ရစ်ရ။—

၁၄း၂၉ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့မူကား၊ ပင်လယ်အလယ်၌ မြေပေါ်မှာရှောက်သွား၍၊ ရေသည် သူတို့လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်မှာ ကျောက်ထရံကဲ့သို့ ရှိနေ၏။—

၁၄း၃၀ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ထိုနေ့၌ ဣသရေလလူတို့ကို၊ အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ အဲဂုတ္တုလူ အသေကောင်တို့ကို မြင်ရကြ၏။—

၁၄း၃၁ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုလူတို့၌ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသော အမှုကြီးကို၊ ဣသရေလလူတို့သည်မြင်၍၊ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ထာဝရ ဘုရားနှင့် ကိုယ်တော်၏ကျွန် မောရှေကို ယုံကြည် ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ ထိုအခါ မောရှေနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားအား သီချင်းဆိုသောစကားဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းပွင့်လျက် အောင်ပွဲခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်အား သီချင်းဆိုပါအံ့။ မြင်းနှင့်မြင်းစီးသူရဲကို ပင်လယ်ထဲသို့ လှဲချတော်မူပြီ။—

၁၅း၂ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါသီချင်းဆိုကြောင်း၊ ငါ့ကိုကယ်တင်သောအရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားသည် ငါကိုးကွယ်သောဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူ၍၊ ထောမနာ ပြုပါမည်။ ငါ့ဘိုးဘေး တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၍၊ ငါချီးမြှောက်ပါမည်။—

၁၅း၃ ထာဝရဘုရားသည် စစ်သူရဲဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားတည်းဟူသောနာမတော်ရှိတော်မူ၏။—

၁၅း၄ ဖါရောဘုရင်၏ရထားနှင့် ဗိုလ်ခြေတို့ကို ပင်လယ်ထဲသို့ လှဲချတော်မူပြီ။ ရွေးသော ဗိုလ်မင်းတို့သည်၊ ဒေးပင်လယ်ထဲ၌ မြုပ်လျက်ရှိကြ၏။—

၁၅း၅ နက်စွာသောအရပ်၌ လွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြ၏။ ကျောက်ကဲ့သို့ အောက်သို့ဆင်းကြ၏။—

၁၅း၆ အို ထာဝရဘုရား၊ လက်ျာလက်တော်သည် တန်ခိုးအားဖြင့် ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ လက်ျာလက်တော်သည် ရန်သူတို့ကို ချိုးဖဲ့ ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။—

၁၅း၇ ကိုယ်တော်တဘက်၌ ထသောသူတို့ကို၊ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်တို့နှင့်လှဲတော်မူ၏။ အမျက်တော်ကိုလွှတ်၍၊ သူတို့ကို အမှိုက်ကဲ့သို့ မီးလောင်စေတော်မူ၏။—

၁၅း၈ နှာခေါင်းတော်လေအားဖြင့် ရေသည်စုဝေး၍၊ စီးသောရေသည်ပုံ့ပုံ့ကြွ၍၊ ပင်လယ်၏ အထဲ၌ပင် နက်သောရေသည် တောင့်မာလျက်နေရ၏။—

၁၅း၉ ရန်သူက၊ ငါလိုက်မည်။ သူတို့ကိုမှီလိမ့်မည်။ လုယူသောဥစ္စာကိုဝေ၍ သူတို့၌ငါချင်ရဲပြေလိမ့်မည်။ ထားကို အိမ်မှထုတ်၍ သူတို့ကို ငါ့လက်နှင့် ဖျက်ဆီးမည်ဟု ဆိုသတည်း။—

၁၅း၁၀ ကိုယ်တော်သည် လေကိုမှုတ်တော်မူသဖြင့်၊ ပင်လယ်သည် သူတို့ကိုလွှမ်းမိုး၍ သူတို့သည် အားကြီးသောရေထဲမှာ ခဲကဲ့သို့ ဆင်းကြလေ၏။—

၁၅း၁၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ဘုရားများတို့တွင် အဘယ်မည်သောဘုရားသည်၊ ကိုယ်တော်နှင့်တူပါသနည်း။ သန့်ရှင်းခြင်းအားဖြင့် ဘုန်းကြီးတော်မူထသော၊ ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံစဉ်တွင်၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်တော်မူထသော၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုတော်မူသော၊ ကိုယ်တော်နှင့် အဘယ်ဘုရား တူပါသနည်း။—

၁၅း၁၂ လက်ျာလက်တော်ကို ဆန့်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ကို မြေမျိုလေ၏။—

၁၅း၁၃ ရွေးတော်မူသောလူမျိုးကို ကရုဏာတော်အားဖြင့် ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ သန့်ရှင်းသော နေတော်မူရာသို့ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် လမ်းပြတော်မူ၏။—

၁၅း၁၄ လူမျိုးတို့သည် သိတင်းကြား၍ ကြောက်လန့်ကြလိမ့်မည်။ ပါလေတ္တိနပြည်သူ ပြည်သားတို့သည် ပူပန်ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။—

၁၅း၁၅ ဧဒုံဗိုလ်တို့သည်မိန်းမောတွေဝေခြင်း၊ မောဘသူရဲတို့သည် တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ခါနာန်ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်။—

၁၅း၁၆ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် လွန်သွားသောအခါ၊ ရွေးတော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် လွန်သွားသောအခါ၊ ထိုလူ အမျိုးမျိုးတို့သည်ကြောက်သောစိတ်၊ ထိတ်လန့်သောစိတ် အားကြီး၍ လက်ရုံးတော်တန်ခိုးကြောင့်၊ သူတို့သည် ကျောက်ကဲ့သို့ ငြိမ်ငြိမ်နေကြ လိမ့်မည်။—

၁၅း၁၇ အို ထာဝရဘုရား၊ အမွေခံတော်မူရာ တောင်တည်းဟူသော ကျိန်းဝပ်တော်မူရာဘို့ ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရပ်ထဲသို့ ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို သွင်းတော်မူလိမ့်မည်။ အို ထာဝရဘုရား၊ လက်တော်နှင့် တည်တော်မူသောသန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ နေရာချ တော်မူလိမ့်မည်။–

၁၅း၁၈ ထာဝရဘုရားသည် ကာလအစဉ်အမြဲစိုးစံတော်မူစေသတည်းဟု သီချင်းဆိုကြလေ၏။–

၁၅း၁၉ အကြောင်းမူကား၊ ဖါရောဘုရင်၏မြင်းများ၊ ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများတို့သည် ပင်လယ်ထဲသို့ဝင်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အပေါ်မှာ ပင်လယ်ရေကိုလွှမ်းမိုးစေတော်မူ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့မူကား၊ ပင်လယ်အလယ်၌ မြေပေါ်မှာ ရှောက်သွားကြ၏။

၁၅း၂၀ အာရုန်၏အစ်မဖြစ်သော ပရောဖက်မ မိရိအံသည် ပတ်သာကိုကိုင်၍၊ မိန်းမ အပေါင်းတို့သည် ပတ်သာတီးလျက် ကလျက် လိုက်သွားကြ၏။–

၁၅း၂၁ မိရိအံကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းပွင့်လျက် အောင်ပွဲကိုခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်အား သီချင်းဆိုကြလော့။ မြင်းနှင့်မြင်းစီး သူရဲကိုပင်လယ်ထဲသို့ လှဲချတော်မူပြီဟု သူတို့နှင့်အသံ ပြိုင်၍ ဆိုလေ၏။

၁၅း၂၂ ထိုနောက် မောရှေသည် ဣသရေလလူတို့ကို၊ ဒေ့ပင်လယ်မှဆောင်သွား၍၊ သူတို့သည် ရှုရတောသို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုတော၌ သုံးရက်ခရီးသွား၍ ရေကိုမတွေ့မရကြ။–

၁၅း၂၃ မာရအရပ်သို့ရောက်သောအခါ၊ မာရရေသည် ခါးသောကြောင့် မသောက်နိုင်ကြ။ ထိုကြောင့် ထိုအရပ်ကို မာရဟုသမုတ်ကြသတည်း။–

၁၅း၂၄ လူများတို့သည် မောရှေကို အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းလျက်၊ အဘယ်သို့သောက်ရပါမည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။–

၁၅း၂၅ မောရှေသည် ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် သစ်ပင်တပင်ကိုပြတော်မူ၏။ ထိုအပင်ကို ရေထဲသို့ချပြီးလျှင်၊ ရေသည် ချိုလေ၏။ ထိုအရပ်၌ သူတို့ကို စုံစမ်း၍ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသည်ကား၊–

၁၅း၂၆ သင်တို့သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏စကားကို စေ့စေ့နားထောင်၍ နှစ်သက်တော်မူသော အကျင့်ကိုကျင့်လျှင်၄င်း၊ ပညတ်တရားတော်အလိုသို့ လိုက်၍ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၄င်း၊ ငါသည် အဲဂုတ္တုလူတို့၌ စွဲစေသော ရောဂါ တစုံတခုကိုမျှ သင်တို့၌မစွဲစေ။ ငါသည် သင်တို့၏ရောဂါကို ငြိမ်းစေသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၅း၂၇ ထိုနောက်မှ ရေတွင်းဆယ်နှစ်တွင်း၊ စွန်ပလွံပင်ခုနစ်ဆယ်နှင့် ပြည့်စုံရာ ဧလိမ်ရွာသို့ရောက်၍၊ ထိုအရပ်တွင် ရေရှိရာအနားမှာ တပ်ချကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည်၊ ဧလိမ်အရပ်မှထွက်၍ ခရီးသွားကြ၏။အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သွားသောနောက်၊ ဒုတိယ လဆယ် ငါးရက်နေ့တွင်၊ ဧလိမ်အရပ်နှင့် သိနာတောင်စပ်ကြားမှာ သိန်တောသို့ရောက်ကြ၏။–

၁၆း၂ ထိုတော၌ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့က၊–

၁၆း၃ ငါတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ အမဲသားချက်သော အိုးကင်းနားမှာထိုင်၍ ဝစွာစားရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်ဖြင့် သေလျှင် သာ၍ကောင်း၏။ ယခုမူကား၊ ဤစည်းဝေးလျက်ရှိသော လူအပေါင်းတို့ကို ငတ်မွတ်ခြင်းအားဖြင့် သတ်လိုသောငှါ၊ ဤ တောအရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီတကားဟု မောရှေနှင့်အာရုန်ကို အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းလျက် ဆိုကြ၏။

၁၆း၄ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားက ကြည့်ရှုလော့။ ငါသည်သင်တို့အဘို့ မိုဃ်းကောင်းကင်က မုန့်မိုဃ်းကို ရွာစေမည်။ လူတို့သည် နေ့တိုင်းထွက်၍ တနေ့စားလောက်အောင် သိမ်းယူရကြမည်။ ငါ၏တရားအတိုင်း ကျင့်မည်လော၊မကျင့်လောဟု ထိုသို့သောအားဖြင့် သူတို့ကိုငါစုံစမ်းမည်။–

၁၆း၅ နေ့တိုင်းသိမ်းယူသောအရာထက်၊ ခြောက်ရက်မြောက်သောနေ့၌ နှစ်ဆကို သိမ်းယူ၍ ပြင်ရကြမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–

၁၆း၆ မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသည်ဟု ယနေ့ညဦးယံ၌ သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်။–

၁၆း၇ နံနက်ယံ၌လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို အပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်းကြသောအသံကို ကြားတော်မူပြီ။ ငါတို့ကို အပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်းစေခြင်း ငှါ၊ ငါတို့သည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သနည်းဟု ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့အား ဆိုလေ၏။–

၁၆း၈ တဖန်လည်း မောရှေက၊ ထာဝရဘုရားသည် ညဦးယံ၌သင်တို့စားစရာအမဲသားကို၄င်း၊ နံနက်ယံ၌ ဝလောက်အောင် မုန့်ကို၄င်း ပေးတော်မူသောအခါ၊ ဤစကားပြည့်စုံလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်းကြသောအသံကို ထာဝရဘုရားကြား တော်မူပြီ။ ငါတို့သည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သနည်း။ သင်တို့သည် အပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်းကြသောစကားသည်၊ ငါတို့ကို မထိမခိုက်၊ ထာဝရ ဘုရားကိုထိခိုက်သည်ဟု ဆိုလေ၏။–

၁၆း၉ တဖန် သင်တို့သည် အပြစ်တင်လျက်၊ မြည်တမ်းသောအသံကို ထာဝရဘုရား ကြားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်ကြလော့ဟုဣ သရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆို လော့ဟု အာရုန်ကိုမှာထားသည်အတိုင်း၊–

၁၆း၁၀ အာရုန်သည် ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုသောအခါ၊ သူတို့သည် တောသို့မြော်ကြည့်၍၊ မိုဃ်းတိမ်၌ထင်ရှားသော ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်ကို မြင်ရကြ၏။–

၁၆း၁၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်းသောအသံကို ငါကြားရပြီ။–

၁၆း၁၂ ညဦးယံ၌ သင်တို့သည် အမဲသားကိုစားရကြလိမ့်မည်။ နံနက်ယံ၌လည်း မုန့်နှင့်ဝရကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည်ဟု သူတို့ကိုပြော လော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆း၁၃ ညဦးယံ၌ ငုံးငှက်တို့သည် တပ်ကို အနှံ့အပြားတက်လာကြ၏။ နံနက်ယံ၌လည်း တပ်ပတ်လည်အရပ်ရပ်တွင် နှင်းကျလျက်ရှိ၏။–

၁၆း၁၄ နှင်းတက်ပြီးသောအခါ၊ နှင်းခဲကဲ့သို့ သေးသေးလုံးလုံးအရာသည် မြေမျက်နှာပေါ်မှာ ရှိရစ်လေ၏။–

၁၆း၁၅ ထိုအရာကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မြင်သောအခါ၊ အဘယ်အရာနည်းဟု မသိသောကြောင့်၊ တယောက်ကိုတယောက် မေးကြ၏။ မောရှေကလည်း၊ ဤအရာသည် သင်တို့စားစရာဘို့ ထာဝရဘုရား ပေးသနားတော်မူသောမုန့်ဖြစ်၏။–

၁၆း၁၆ လူတိုင်း မိမိတဲ၌ရှိသောသူ အရေအတွက်နှင့်အညီ၊ လူအသီးအသီးစားလောက်အောင် တယောက်တဩမဲစီသိမ်းယူကြလော့ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကိုပြန်ပြောလေ၏။–

၁၆း၁၇ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထိုသို့ပြု၍၊ အနည်းအများအလိုက် သိမ်းယူကြ၏။–
၁၆း၁၈ ဩမဲတောင်းနှင့်ခြင်ကြသောအခါ၊ များများရသောသူမပို၊ နည်းနည်းရသောသူမလို၊ အသီး အသီးတို့သည် စားလောက်အောင် သိမ်းယူကြ၏။–
၁၆း၁၉ မောရှေကလည်း၊ နံနက်တိုင်အောင် အဘယ်သူမျှ မကျန်စေနှင့်ဟုဆိုသော်လည်း၊ –
၁၆း၂၀ အချို့တို့သည် မောရှေစကားကို နားမထောင်ဘဲ၊ နံနက်တိုင်အောင်ကျန်စေသဖြင့်၊ ပိုးဖြစ်၍ နံလေသော်၊ မောရှေသည် အမျက်ထွက်၏။–
၁၆း၂၁ ထိုသူအသီးအသီးတို့သည် နေ့တိုင်း မိမိတို့စားလောက်သမျှကို သိမ်းယူကြ၏။ နေပူသောအခါ အရေဖြစ်လေ၏။
၁၆း၂၂ ခြောက်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ မုန့်နှစ်ဆတည်းဟူသော တယောက် နှစ်ဩမဲစီ သိမ်းရကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို ပရိသတ်အုပ်အပေါင်းတို့သည်မောရှေအားကြားပြောလေ၏။–
၁၆း၂၃ သူကလည်း၊ နက်ဖြန်နေ့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့၌သန့်ရှင်းသောဥပုသ်နေ့၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရသောနေ့ဖြစ်၏။ မုန့်ကိုပေါင်းချင်သည်အတိုင်း ပေါင်းကြလော့။ ပြုတ်ချင်သည်အတိုင်း ပြုတ်ကြလော့။ ကျန်သောအရာကိုနံနက်တိုင်အောင် စောင့်၍သိုထားကြလော့ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလေ၏။–
၁၆း၂၄ မောရှေမှာထားသည်အတိုင်း၊ နံနက်တိုင်အောင် သိုထားကြ၏။ နံခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်၏။ ပိုးလည်းမရှိ။–
၁၆း၂၅ မောရှေကလည်း၊ ကျန်သောအရာကို ယနေ့စားကြလော့။ ယနေ့သည် ထာဝရဘုရား၏ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ယနေ့တွင် ထိုအရာကိုတော၌မတွေ့ရ။–
၁၆း၂၆ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး သိမ်းယူရကြ၏။ ဥပုသ်နေ့တည်းဟူသောခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် မရှိမတွေ့ရဟုဆိုလေ၏။–
၁၆း၂၇ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အချို့တို့သည် သိမ်းယူခြင်းငှါ ထွက်သွားရာတွင်၊ ရှာ၍ မတွေ့ရကြ။–
၁၆း၂၈ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ ပညတ်တရားများတို့ကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ငြင်းပယ်ကြလိမ့်မည်နည်း။–
၁၆း၂၉ ထာဝရဘုရားသည် ဥပုသ်နေ့ကို သင်တို့အား ပေးတော်မူပြီ။ ထိုကြောင့် ခြောက်ရက်မြောက်သောနေ့၌ နှစ်ရက်အတွက် မုန့်ကိုပေးတော်မူ၏။ လူတိုင်းမိမိနေရာ၌နေစေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ မိမိနေရာမှ အဘယ်သူမျှ မသွားစေနှင့်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–
၁၆း၃၀ ထိုကြောင့် လူများတို့သည် ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြ၏။–
၁၆း၃၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထိုစားစရာကို မန္နဟုခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ နံနံစေ့ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဖြူသောအဆင်းရှိ၏။ ပျားရည်နှင့်ရောသောမုန့်ကြွပ်နှင့် အရသာတူ၏။
၁၆း၃၂ မောရှေကလည်း၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ တော၌ သင်တို့အား ကျွေးသောမုန့်ကို၊ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည် မြင်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့အဘို့ သိုထားရသော ဩမဲ တဩမဲကို ဖြည့်ကြလော့ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလေ၏။–
၁၆း၃၃ တဖန် အာရုန်ကိုလည်း၊ အိုးတလုံးကိုယူ၍ မန္နတဩမဲကို အပြည့်ထည့်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့ လူမျိုးအစဉ်အဆက်ဘို့ စောင့်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သိုထားလော့ ဟုဆို၍၊–
၁၆း၃၄ မောရှေကို ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုမန္နကို အာရုန်စောင့်စေခြင်းငှါ၊ သက်သေတော်ရှေ့မှာ သိုထားလေ၏။–
၁၆း၃၅ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ လူနေရာပြည်သို့မရောက်မှီတိုင်အောင်၊ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး မန္နကိုစားကြ၏။ ခါနာန်ပြည် နယ်နိမိတ်သို့ မရောက်မှီတိုင်အောင် မန္နကိုစားကြ၏။–
၁၆း၃၆ ဩမဲမူကား၊ ဖေါဆယ်စုတစု ဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သိန်တောထဲကထွက်၍ ခရီးသွားသဖြင့်၊ ရေဖိဒိမ်အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်၌ လူများ သောက်ဘို့ရာရေမရှိ။–
၁၇း၂ ထိုကြောင့် လူများတို့က၊ သောက်ဘို့ရေပေးပါဟုဆို၍ မောရှေကို ရန်တွေ့ကြ၏။ မောရှေကလည်း၊ ငါ့ကိုအဘယ်ကြောင့်ရန်တွေ့ကြသနည်း။ ထာဝရဘုရားကိုအဘယ်ကြောင့် စုံစမ်းကြသနည်း ဟုဆိုလေ၏။–
၁၇း၃ လူများတို့သည် ရေငတ်၍ မောရှေကိုအပြစ်တင်မြည်တမ်းလျက်၊ ငါတို့မှစ၍ သားသမီး တိရစ္ဆာန်တို့ကို အငတ်ထား၍ သတ်ခြင်းအလို့ငှါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ အဘယ်ကြောင့်ဆောင်ခဲ့သနည်းဟုဆို ကြ၏။–
၁၇း၄ ထိုအခါ မောရှေသည် ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ်၍၊ ဤလူတို့အား အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်ကို ခဲနှင့်ပစ်လုကြ ပါပြီဟုလျှောက်လေ၏။–
၁၇း၅ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ လူများရှေ့သို့သွား၍ ဣသရေလအမျိုးသားအသက်ကြီးသူတို့ကို ခေါ်လော့။ မြစ်ကိုရိုက်သောသင်၏လှံတံကိုကိုင်လျက်၊ ဟောရပ်အရပ်သို့ သွားလော့။–
၁၇း၆ ထိုအရပ်၌ရှိသောကျောက်ပေါ်တွင် သင့်ရှေ့မှာ ငါရပ်နေမည်။ သင်သည် ထိုကျောက်ကိုရိုက်ရမည်။ လူများသောက်ဘို့ ထိုကျောက်ထဲက ရေထွက်လိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ မောရှေ သည်သည်လည်း ဣသရေလလူမျိုးအသက်ကြီးသူတို့ရှေ့မှာ ထိုသို့ပြုလေ၏။–
၁၇း၇ ဣသရေလအမျိုးသားတို့က၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့တွင်ရှိသလော မရှိလောဟု ထာဝရဘုရားကို စုံစမ်း၍ ရန်တွေ့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ထိုအရပ်ကို မဿာနှင့် မေရိဘဟု သမုတ်သတည်း။
၁၇း၈ ထိုအခါ အာမလက်လူတို့သည်လာ၍၊ ရေဖိဒိမ်အရပ်၌ ဣသရေလလူတို့ကို စစ်တိုက်ကြ၏။–
၁၇း၉ မောရှေကလည်း၊ လူတို့ကိုရွေး၍ အာမလက်လူတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ထွက်လော့။ နက်ဖြန်နေ့၌ ဘုရားသခင်၏လှံတံကိုကိုင်လျက်၊ တောင်ထိပ် ပေါ်မှာ ငါရပ်နေမည်ဟု ယောရှုအားဆို၏။–
၁၇း၁၀ မောရှေမှာလိုက်သည်အတိုင်း ယောရှုပြု၍၊ အာမလက်လူတို့ကိုစစ်တိုက်လေ၏။ မောရှေ၊ အာရုန်၊ ဟုရတို့သည် တောင်ထိပ်ပေါ်သို့တက်ကြ၏။–
၁၇း၁၁ မောရှေသည် လက်ကိုချီသောအခါ၊ ဣသရေလလူတို့သည် နိုင်ကြ၏။ လက်ကိုချသောအခါ၊ အာမလက်လူတို့သည် နိုင်ကြ၏။–
၁၇း၁၂ သို့ရာတွင် မောရှေ၏လက်သည် ညောင်းသောကြောင့်၊ သူတို့သည် ကျောက်ကိုယူ၍ မောရှေကို ထိုင်စေပြီးလျှင်၊ အာရုန်နှင့်ဟုရတို့သည် တယောက်တဘက်နေ၍ သူ၏ လက်ကိုမကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ နေဝင်သည်တိုင်အောင် သူ၏လက်တို့သည် အမြဲနေလေ၏။–

၁၇း၁၃ ယောရှုသည်လည်း အာမလက်မင်းနှင့်လူများတို့ကိုထားလက်နက်ဖြင့်လုပ်ကြံလေ၏။–

၁၇း၁၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤအမှုကို အောက်မေ့စရာဘို့ စာရေးထား၍ ယောရှုအား ဘတ်ရွတ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်အောက်၌ အာမလက်၏အမှတ် ရှိသမျှကို ငါပယ်ရှင်းမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–

၁၇း၁၅ မောရှေသည်လည်း ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ ယေဟောဝါနိဿိဟု သမုတ်လေ၏။–

၁၇း၁၆ အကြောင်းမူကား၊ အာမလက်အမျိုး၏လက်သည် ထာဝရဘုရား၏ရာဇပလ္လင်တော်၏ ရန်ဘက်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ကာလအစဉ်အဆက် အာမလက်အမျိုးကို စစ်တိုက်တော်မူလိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ ဘုရားသခင်သည် မောရှေမှစ၍ ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးအဘို့ပြုတော်မူသမျှကိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူကြောင်းကိုင်း၊ မိဒျန်ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သောမောရှေ၏ ယောက္ခမယေသရော ကြားသည်ရှိသော်၊–

၁၈း၂ မောရှေလွှတ်ခဲ့သောမယားနှင့်၊–

၁၈း၃ သူ၏သားနှစ်ယောက်ကိုယူ၍သွားလေ၏။ သားတယောက်ကား၊ ဂေရရှုံအမည်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တကျွန်းတနိုင်ငံ၌ ဧည့်သည် အာဂန္တုဖြစ်ရပြီဟု အဘာဆိုသတည်း။–

၁၈း၄ သားတယောက်ကား၊ဧလျေဇာအမည်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုမစ၍ ဖါရောဘုရင်၏ထားမှကယ်လွှတ် တော်မူပြီဟု ဆိုသတည်း။–

၁၈း၅ မောရှေ၏ယောက္ခမယေသရောသည် မောရှေမယားနှင့်သားတို့ကိုယူ၍၊ တော၌ဘုရားသခင်၏ တောင်တော်နား၊ မောရှေတပ်ချရာအရပ်သို့ ရောက်လာလျှင်၊–

၁၈း၆ ကိုယ်တော်၏ယောက္ခမယေသရောနှင့်ကိုယ်တော်၏မယား၊ သားနှစ်ယောက်တို့သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ ရောက်လာပါပြီဟုမောရှေအား ကြား ပြောသော်၊–

၁၈း၇ မောရှေသည် ယောက္ခမကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ထွက်၍ ဦးချနမ်းရှုပ်လျက်၊ ကျန်းမာကြောင်းကို တယောက်နှင့်တယောက် မေးမြန်းလျက် တဲသို့ဝင်ကြ၏။–

၁၈း၈ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးအတွက်ဖါရောဘုရင်နှင့်အဲဂုတ္တုလူတို့၌ပြုတော်မူသမျှကိုင်း၊ လမ်းခရီးတွင်ခံရသောဆင်းရဲဒုက္ခအလုံးစုံ ကိုင်း၊ ထိုဆင်းရဲဒုက္ခမှ ထာဝရဘုရားကယ်လွှတ် တော်မူကြောင်းကိုင်း၊ မောရှေသည် ယောက္ခမအား ကြားပြောလေ၏။–

၁၈း၉ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်၍ပြုတော်မူသော ကျေးဇူးကြောင့် ယေသရောသည် ဝမ်းမြောက် လျက်၊–

၁၈း၁၀ အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှင်း၊ ဖါရောဘုရင်လက်မှင်း၊ သင့်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူထသော၊ လူများတို့ကို အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။–

၁၈း၁၁ ထာဝရဘုရားသည် အခြားသောဘုရားရှိသမျှတို့ထက် သာ၍ကြီးမြတ်တော်မူကြောင်းကို ယခုငါသိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် မာန ထောင်လွှားသောအမှုအရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား နိုင်တော်မူ၏ဟု ဆိုပြီးမှ၊–

၁၈း၁၂ မောရှေ၏ယောက္ခမယေသရောသည်၊ မီးရှို့စရာယဇ်နှင့် ဘုရားသခင်အဘို့ ယဇ်များကို ဆောင်ခဲ့၍၊ အာရုန်နှင့်ဣသရေလ အမျိုးအသက်ကြီး သူအပေါင်းတို့သည်၊ မောရှေ၏ယောက္ခမနှင့်အတူ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ အစာစားခြင်းငှါ လာကြ၏။

၁၈း၁၃ နက်ဖြန်နေ့၌ မောရှေသည်၊ လူများကို တရားစီရင်ခြင်းငှါ ထိုင်လေ၏။ နံနက်မှစ၍ ညဦးတိုင်အောင်၊ လူများတို့သည် မောရှေရှေ့မှာ နေကြ၏။–

၁၈း၁၄ မောရှေသည် လူများတို့အားပြုသမျှကို ယောက္ခမမြင်လျှင်၊ ဤလူများတို့အား ပြုသောအမှု အဘယ်သို့နည်း။ သင်သည် တယောက်တည်း ထိုင်လျက်၊ လူအပေါင်းတို့သည် နံနက်မှစ၍ ညဦးတိုင်အောင် သင့်ရှေ့မှာ အဘယ်ကြောင့်နေရကြသနည်းဟုဆို၏။–

၁၈း၁၅ မောရှေကလည်း၊ ဤသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏အယူတော်ကိုခံလို၍ ကျွန်ုပ်ထံသို့လာသောကြောင့် ဤသို့ဖြစ်၏။–

၁၈း၁၆ သူတို့သည် အမှုရှိလျှင် အကျွန်ုပ်ထံသို့လာ၍ သူတို့၏အမှုကို ကျွန်ုပ်ဆုံးဖြတ်ရ၏။ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တရားများကို သင်ချရ၏ဟု ယောက္ခမ အားပြောလျှင်၊–

၁၈း၁၇ ယောက္ခမက၊ သင်ပြုသောအမှုသည် မတော်မသင့်ဖြစ်၏။–

၁၈း၁၈ သင်မှစ၍ သင်၌ပါသောဤလူများတို့သည် အမှန်အားလျော့ကြလိမ့်မည်။ ဤအမှုသည် သင်၌ အလွန်လေး၏။ တယောက်တည်း မတတ်နိုင် သောအမှုဖြစ်၏။–

၁၈း၁၉ ငါ့စကားကိုနားထောင်လော့။ ငါအကြံပေးမည်။ ဘုရားသခင်သည်လည်း သင့်ဘက်၌ ရှိတော်မူလိမ့်မည်။ သင်သည် ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သောအမှု၌ လူများတို့၏အမှုကိုစောင့်လျက် ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ဝင်၍ လျှောက်ရမည်။–

၁၈း၂၀ သူတို့အားလည်း ပညတ်တရားတော်များကို သင်ချရမည်။ သူတို့သွားရာလမ်း၊ ပြုရသောအမှုကိုလည်း ပြရမည်။–

၁၈း၂၁ ထိုမှတပါး ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့လျက်၊ သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ လောဘကိုရွံရှာလျက်၊ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူတို့ကို လူအပေါင်းတို့အထဲက ရွေးကောက်၍၊ တထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ငါးဆယ် အုပ်၊ တဆယ်အုပ်အရာ၌ ခန့်ထားရမည်။–

၁၈း၂၂ ထိုသူတို့သည် ခပ်သိမ်းသောအချိန်၌ လူများတို့ကို တရားစီရင်ကြစေ။ ကြီးသောအမှု၌ သင်၏အယူကိုခံကြစေ။ ငယ်သောအမှုကိုအလိုလိုစီရင်ကြစေ။ သို့ဖြစ်လျှင် သူတို့သည် ဝိုင်းညီ၍ အမှု ထမ်းသဖြင့် သင်သည် သက်သာလိမ့်မည်။–

၁၈း၂၃ ထိုသို့ ဘုရားသခင်အခွင့်နှင့်ပြုလျှင် သင်သည် ခိုင်ခံ့လိမ့်မည်။ ဤလူအပေါင်းတို့သည် မိမိနေရာပြည်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။–

၁၈း၂၄ မောရှေသည်လည်း ယောက္ခမ၏စကားကို နားထောင်၍ စကားရှိသည်အတိုင်း ပြုလျက်၊–

၁၈း၂၅ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူတို့ကို ဣသရေလအမျိုးထဲက ရွေးကောက်၍ လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ငါးဆယ်အုပ်၊ တဆယ်အုပ် အသီးအသီး ခေါင်းအရာ၌ ခန့်ထားလေ၏။–
၁၈း၂၆ ထိုသူတို့သည် ခပ်သိမ်းသောအချိန်၌ လူတို့ကို တရားစီရင်ကြ၏။ ခက်သောအမှု၌ မောရှေ၏အယူကိုခံကြ၏။ လွယ်သောအမှုကို အလိုလို စီရင်ကြ၏။–
၁၈း၂၇ ထိုနောက် မောရှေသည် ယောက္ခမသွားရသောအခွင့်ကိုပေး၍၊ သူသည် မိမိနေရာသို့သွားလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွားသောနောက်၊ တတိယလ တရက်နေ့၌ သိနာတောသို့ရောက်ကြ၏။–
၁၉း၂ ရေဖိဒိမ်အရပ်က ထွက်သွားပြီးမှ သိနာတောသို့ရောက်၍၊ ထိုတော၌တောင်ရှေ့မှာ တပ်ချကြ၏။–
၁၉း၃ မောရှေသည် ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့တက်သွားလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် တောင်ပေါ်က ခေါ်တော်မူ၍၊ သင်သည် ယာကုပ်အမျိုး၊ ဣသရေလသားတို့အား ပြန်ပြောရသော အမိန့်တော်ဟူမူကား၊–
၁၉း၄ ငါသည် အဲဂုတ္တုလူတို့၌ပြုသောအကြောင်း၊ သင်တို့ကို ရွှေလင်းတအတောင်ဖြင့်ထမ်း၍ ကိုယ်ဘို့သိမ်းယူသောအကြောင်းကို သင်တို့သည် သိမြင်ရကြပြီ။–
၁၉း၅ ထိုကြောင့် ယခုတွင် သင်တို့သည် ငါ့စကားကို အမှန်နားထောင်၍ ငါ့ပဋိညာဉ်ကို စောင့်ရှောက်လျှင် အခြားသောလူမျိုးတကာတို့ထက် သင်တို့သည် ငါပိုင်ထိုက်သော ဘဏ္ဍာတော်ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးရှိသမျှသည် ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်၏။–
၁၉း၆ သင်တို့သည်လည်း မင်းစည်းစိမ်ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မျိုး၊ သန့်ရှင်းသောလူမျိုးဖြစ်ရကြလိမ့်မည် ဟူသောအမိန့်တော်ကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၉း၇ မောရှေသည် ပြန်လာ၍ လူတို့တွင် အသက်ကြီးသူတို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသောစကားအလုံးစုံတို့ကို ပြန်ပြောလေ၏။–
၁၉း၈ လူအပေါင်းတို့ကလည်း ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည်ပြုပါမည်ဟု တညီတညွတ်တည်း ပြန်ပြောကြ၏။ မောရှေသည် လည်း သူတို့၏စကားကို ထာဝရဘုရားအား ပြန်လျှောက်လေ၏။–
၁၉း၉ ထာဝရဘုရားကလည်း ကြည့်ရှုလော့။ သင်နှင့်ငါပြောသောအခါလူများတို့သည်ကြား၍ အစဉ်အမြဲ သင့်ကို ယုံမည်အကြောင်း၊ မိုဃ်းတိမ်တိုက်၌ သင့်ဆီသို့ ငါလာမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ မောရှေသည်လည်း ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို လူများတို့အား ပြန်ပြောလေ၏။
၁၉း၁၀ ထာဝရဘုရားကလည်း လူတို့ရှိရာသို့သွား၍၊ ယနေ့နှင့်နက်ဖြန်၌ သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေလော့။ သူတို့အဝတ်ကို လျှော်စေ၍၊–
၁၉း၁၁ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ အသင့်ရှိနေစေလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် လူအပေါင်းတို့ရှေ့၊ သိနာ တောင်ပေါ်သို့ ဆင်းသက် တော်မူမည်။–
၁၉း၁၂ လူတို့ မကျော်ရသော အဆီးအကာတို့ကို တောင်ပတ်လည်၌ စီရင်၍၊ သင်တို့သည် တောင်ပေါ်သို့ မတက်၊ တောင်ခြေရင်းကို မထိရအောင် သတိပြုကြဟု ပြောလော့။ တောင်ကို ထိမိသော သူမည်သည်ကား၊ ကေန်အမှန် အသေခံစေ။–
၁၉း၁၃ ထိုသူကို လက်နှင့်မထိရ။ အကယ်စင်စစ် ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ရမည်။ သို့မဟုတ် လှံနှင့်ထိုးရမည်။ လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ အသက်မရှင်ရ။ တံပိုးသည် ကြာကြာမြည်သောအခါ၊ လူများတို့သည် တောင်သို့ လာရကြမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–
၁၉း၁၄ မောရှေသည် တောင်ပေါ်မှ လူတို့ရှိရာသို့ ဆင်းသက်၍၊ သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေ၏။ သူတို့သည် မိမိအဝတ်များကို လျှော်ကြ၏။–
၁၉း၁၅ မောရှေကလည်း၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ အသင့်ရှိစေကြလော့။ မယားကိုမချဉ်းကြနှင့်ဟု လူတို့အား ဆိုလေ၏။
၁၉း၁၆ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၊ နံနက်အချိန်၌ တောင်ပေါ်မှာ မိုဃ်းချုန်းခြင်း၊ လျှပ်ပြက်ခြင်းနှင့်တကွ မိုဃ်းတိမ်တိုက် လွှမ်းမိုး၍ ကြီးသောအသံနှင့် တံပိုးမြည်သဖြင့်၊ တပ်၌ရှိသော လူအပေါင်းတို့သည် တုန်လှုပ်ကြ၏။–
၁၉း၁၇ မောရှေသည်လည်း ဘုရားသခင်နှင့်တွေ့စေခြင်းငှါ၊ လူများတို့ကို တပ်ထဲက ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သူတို့သည် တောင်ခြေရင်းအောက်၌ရပ်နေကြ၏။–
၁၉း၁၈ ထာဝရဘုရားသည် မီးဖြင့်လွှမ်းလျက်၊ သိနာတောင်ပေါ်သို့ ဆင်းသက်တော်မူသောကြောင့်၊ တတောင်လုံး မီးခိုးထွက်လေ၏။ မီးခိုးသည်လည်း မီးဖို၏မီးခိုးကဲ့သို့တက်၍ တတောင်လုံး ပြင်းစွာလှုပ်လေ၏။–
၁၉း၁၉ တံပိုးမြည်သံသည် ကြာကြာမြည်လျက်၊ အသံတိုး၍ကြီးသောအခါ၊ မောရှေသည်ခေါ်၍၊ ဘုရားသခင်သည် စကားသံနှင့်ထူးတော်မူ၏။–
၁၉း၂၀ ထာဝရဘုရားသည်လည်း သိနာတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ဆင်းသက်၍၊ မောရှေကို တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ခေါ်တော်မူလျှင်၊ မောရှေသည် တက်လေ၏။–
၁၉း၂၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ လူတို့သည် ကြည့်ရှုခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားထံသို့ ကျော်ဝင်၍၊ အများတို့သည် သေကြလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာ ရှိသော ကြောင့် ဆင်း၍ သတိပေးလော့။–
၁၉း၂၂ ထာဝရဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ် သန့်ရှင်းစေရမည်။ သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ် တော်မူမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–
၁၉း၂၃ မောရှေကလည်း၊ လူတို့သည် သိနာတောင်သို့ မတက်နိုင်ကြပါ။ အကြောင်းမူကား၊ မကျော်ရသောအဆီးအကာတို့ကို တောင်ပတ်လည်၌ စီရင်၍၊ သန့်ရှင်းစေလော့ဟုမှာ ထားတော်မူပြီဟု ထာဝရဘုရားအား ပြန်လျှောက်လေ၏။–
၁၉း၂၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဆင်းသွားလော့။ သင်နှင့်အာရုန်သာလျှင် တက်ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ လူများတို့သည် ထာဝရဘုရားထံသို့ တက်ခြင်းငှါ မကျော်မဝင်စေနှင့်။ သို့မဟုတ် သူတို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၉း၂၅ မောရှေသည်လည်း လူများတို့ရှိရာသို့ ဆင်း၍ ကြားပြောလေ၏။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ ထိုအခါ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသော စကားများဟူမူကား၊ –

၂၀း၂ ငါသည် သင့်ကိုကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့ပြီးသော သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ –

၂၀း၃ ငါမှတပါး အခြားသောဘုရားကို မကိုးကွယ်နှင့်။ –

၂၀း၄ အထက်မိုယ်းကောင်းကင်၌၎င်း၊ အောက်အရပ်မြေကြီးပေါ်၌၎င်း၊ မြေကြီးအောက် ရေထဲ၌၎င်း ရှိသောအရာနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်တူအောင်၊ ရုပ်တုဆင်းတုကို ကိုယ်အဘို့ မလုပ်နှင့်။ –

၂၀း၅ ဦးမချ ဝတ်မပြုနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင် ငါ ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၌ အပြစ်ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သောဘုရား၊ ငါ့ကိုမုန်းသောသူတို့၏ အမျိုးအစဉ်အဆက်၊ တတိယအဆက်၊ စတုတ္ထအဆက်တိုင်အောင်၊ အဘတို့၏အပြစ်ကို သားတို့၌ ဆပ်ပေးစီရင်သောဘုရား၊ –

၂၀း၆ ငါ့ကိုချစ်၍ ငါ့ပညတ်တို့ကိုကျင့်သောသူတို့၏အမျိုးအစဉ်အဆက်အထောင်အသောင်း တိုင်အောင်၊ ကရုဏာကိုပြသောဘုရားဖြစ်၏။ –

၂၀း၇ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို မုသာနှင့်ဆိုင်၍မမြွက်မဆိုနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ နာမတော်ကိုမုသာနှင့်ဆိုင်၍ မြွက်ဆိုသောသူကိုအပြစ်မရှိဟု ထာဝရဘုရား မှတ်တော်မမူ။ –

၂၀း၈ ဥပုသ်နေ့ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထိုနေ့ရက်ကိုအောက်မေ့လော့။ –

၂၀း၉ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်မျိုးကို ကြိုးစား၍လုပ်ဆောင်လော့။ –

၂၀း၁၀ သတ္တမနေ့ရက်သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ သင်မှစ၍ သင်၏သားသမီး၊ ကျွန်ယောကျ်ား မိန်းမ၊ တိရစ္ဆာန်၊ သင်၏တံခါးအတွင်း၌ နေသောဧည့်သည် အာဂန္တုသည် အလုပ်မလုပ်ရ။ –

၂၀း၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုယ်းကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာ၊ အရပ်ရပ်၌ ရှိသမျှတို့ကို ခြောက်ရက်တွင် ဖန်ဆင်း၍ သတ္တမနေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် သတ္တမနေ့ရက်ကို ကောင်းကြီးပေး၍ သန့်ရှင်း စေတော်မူ၏။ –

၂၀း၁၂ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးသနားတော်မူသောပြည်၌ သင်၏အသက်တာ ရှည်မည်အကြောင်း၊ သင်၏မိဘကိုရိုသေစွာပြုလော့။ –

၂၀း၁၃ လူအသက်ကို မသတ်နှင့်။ –

၂၀း၁၄ သူ့မယားကို မပြစ်မှားနှင့်။ –

၂၀း၁၅ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်။ –

၂၀း၁၆ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူတဘက်၌ မမှန်သောသက်သေကိုမခံနှင့်။ –

၂၀း၁၇ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏အိမ်ကို တပ်မက်လိုချင်သောစိတ်မရှိစေနှင့်။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူ၏မယား၊ သူ၏ကျွန်ယောကျ်ားမိန်းမ၊ နွား၊ မြည်းမှစ၍ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင် သောသူ၏ဥစ္စာတစုံ တခုကိုမျှ တပ်မက်လိုချင်သောစိတ်မရှိစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀း၁၈ လူအပေါင်းတို့သည် မိုယ်းချုန်းခြင်း၊ လျှပ်ပြက်ခြင်း၊ တံပိုးသံမြည်ခြင်း၊ တောင်ထဲက မီးခိုးထွက်ခြင်း အကြောင်းအရာတို့ကိုမြင်သောအခါ၊ ကြောက်သောကြောင့် ရွှေ့၍ အဝေး၌ ရပ် နေကြ၏။ –

၂၀း၁၉ မောရှေကိုလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ကိုယ်တော် မိန့်တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် နားထောင်ပါမည်။ အကျွန်ုပ်တို့အား ဘုရားသခင် မိန့်တော်မမူပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သေမည်ကို စိုးရိမ်ပါသည်ဟုလျှောက်ဆိုကြ၏။ –

၂၀း၂၀ မောရှေကလည်း၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သင်တို့ကို စုံစမ်းခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့သည် ပြစ်မှားခြင်းနှင့် လွတ်မည်အကြောင်း ကိုယ်တော်ကိုကြောက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘုရားသခင် ကြွလာတော်မူပြီဟု လူများတို့အား ပြောဆို၏။ –

၂၀း၂၁ လူများတို့သည်လည်း အဝေး၌ရပ်နေကြ၏။ မောရှေမူကား၊ ဘုရားသခင်ရှိတော်မူရာ ထူထပ်သောမှောင်မိုက်သို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။ –

၂၀း၂၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားပြန်ပြောရသောစကားဟူမူကား၊ ငါသည် ကောင်းကင်ဘုံမှသင်တို့နှင့်နှုတ်ဆက်ကြောင်းကို သင်တို့သည် သိမြင်ကြပြီ။ –

၂၀း၂၃ ငါ့ကို ကိုးကွယ်သောအမှု၌ ကိုယ်သုံးဘို့ ငွေဘုရား၊ ရွှေဘုရားကို မလုပ်ရ။ –

၂၀း၂၄ ငါ့အဘို့ မြေယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ရမည်။ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ သင်၏မီးရှို့သောယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တည်းဟူသောသင်၏သိုးနွားတို့ကို ယဇ်ပူဇော်ရမည်။ ငါ့အခွင့်ရှိ၍၊ ငါ့နာမကို ကိုးကွယ်ရာအရပ် ခပ်သိမ်းတို့၌၊ သင့်ဆီသို့ ငါကြွလာ၍ ကောင်းကြီးပေးမည်။ –

၂၀း၂၅ သင်သည် ကျောက်ယဇ်ပလ္လင်ကို ငါ့အဘို့တည်လျှင်၊ ဆစ်သောကျောက်ကိုမတည်ရ။ သံတန်ဆာပါ၍ တည်သောယဇ်ပလ္လင်သည် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။ –

၂၀း၂၆ သင်၌ ရှက်စရာအကြောင်း မထင်မပေါ်စေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်သို့ လှေကားဖြင့် မတက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ စီရင်ရသောဓမ္မသတ်ဟူမူကား၊ –

၂၁း၂ ဟေဗြဲအမျိုးဖြစ်သောကျွန်ကိုဝယ်လျှင်၊ ခြောက်နှစ်သာအစေကျွန်ခံစေရမည်။ သတ္တမနှစ်ရောက်သော်၊ ကိုယ်ဘိုးကိုမတောင်းဘဲ လွှတ်ရမည်။ –

၂၁း၃ ကျွန်ခံစက တယောက်တည်းခံလျှင်၊ တယောက်တည်းထွက်ရမည်။ လင်မယားနှစ်ယောက် ခံလျှင်၊ မယားနှင့်တကွ ထွက်စေရမည်။ –

၂၁း၄ သို့မဟုတ် သခင်ပေးစားသောမယားရှိ၍ ထိုမယားသည် သားသမီးကိုဘွားမြင်လျှင်၊ မယားနှင့်သားသမီးတို့ကို သခင်ပိုင်ရမည်။ ကျွန်မူကား၊ တယောက်တည်း ထွက်ရမည်။ –

၂၁း၅ သို့မဟုတ် ကျွန်က၊ ကျွန်တော်သခင်နှင့်မယားသားသမီးတို့ကို ကျွန်တော်ချစ်ပါ၏။ မထွက်မသွားလိုပါဟု အတည့်အလင်းပြောဆိုလျှင်၊ –

၂၁း၆ သခင်သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်သို့၎င်း၊ အိမ်တံခါးတိုင်သို့၎င်း ဆောင်ယူ၍၊ နားရွက်ကိုစူးဖြင့်ဖောက်ပြီးမှ၊ ထိုကျွန်သည် အစဉ်အမြဲကျွန်ခံရမည်။

၂၁း၇ အဘသည် သမီးကို ကျွန်ခံစေခြင်းငှါ ရောင်းလျှင် ထိုမိန်းမသည် ကျွန်ယောကျ်ားကဲ့သို့ လွတ်ရသည်မဟုတ်။ –

၂၁း၈ သခင်သည် ထိုမိန်းမကိုသိမ်းယူ၍ မကြိုက်လျှင်၊ ရွေးစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးရမည်။ သူ့ကို လှည့်ဖြားမိသောကြောင့်၊ တပါးအမျိုးသားတို့သို့ ရောင်းချပိုင်သောအခွင့်မရှိ။–

၂၁း၉ မိမိသား၌ ပေးစားလျှင်မူကား၊ သမီးကဲ့သို့ ပြုစုရမည်။–

၂၁း၁၀ အခြားမိန်းမကိုသိမ်းပြန်လျှင်၊ အရင်သိမ်းသောမိန်းမ၏အဝတ်အစားနှင့် မယားဝတ်ကို မလျှော့ရ။–

၂၁း၁၁ ထိုသုံးပါးကို မပြုလျှင်၊ ကိုယ်ဘိုးကိုမတောင်းဘဲ လွှတ်ရမည်။

၂၁း၁၂ လူကို အသေသတ်သောသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။–

၂၁း၁၃ အသေသတ်မည်အကြံမရှိဘဲ၊ သူ၏လက်၌ လူအသက်ကိုဘုရားသခင်အပ်တော်မူလျှင်၊ ပြေးရသောအရပ်ကို ငါခန့်ထားမည်။–

၂၁း၁၄ အိမ်နီးချင်းကို သတ်မည်အကြံရှိ၍ အနိုင်တိုက်သောသူကိုကား၊ ငါ့ယဇ်ပလ္လင်၌ ခိုလှုံသော်လည်း၊ ဆွဲယူ၍ သတ်ရမည်။–

၂၁း၁၅ မိဘကိုအသေသတ်သောသူသည်၊ အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။–

၂၁း၁၆ လူကိုခိုးသောသူသည်၊ ရောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ သူ၏လက်၌ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။–

၂၁း၁၇ မိဘကို ကျိန်ဆဲသောသူသည်၊ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။–

၂၁း၁၈ လူချင်း ခိုက်ရန်ပြု၍ တယောက်သည် ကျောက်ခဲနှင့်ထုသည်ဖြစ်စေ၊ လက်သီးနှင့်ထိုးသည်ဖြစ်စေ၊ အရိုက်ခံရသောသူသည် မသေသော်လည်း၊ အိပ်ရာ၌တုံးလုံးနေရလျှင်ငှင်း၊–

၂၁း၁၉ တဖန် ထ၍ တောင်ဝေးနှင့်သွားလျှင်ငှင်း၊ ရိုက်သောသူကို အပြစ်လွှတ်ရမည်။ သို့ရာတွင် နာသောသူသည် အလုပ်ပျက်ရသည်အတွက်၊ အနာပျောက်စေခြင်းငှါ ကုသရသည်အတွက် ငွေကိုလျော် ရမည်။–

၂၁း၂၀ သခင်သည် ကျွန်ယောကျ်ား ကျွန်မိန်းမကို ဒုတ်နှင့်ရိုက်၍ ထိုကျွန်သေလျှင်၊ သခင်သည် လေးသောဒဏ်ကိုခံရမည်။–

၂၁း၂၁ သို့ရာတွင် ကျွန်သည် တရက်နှစ်ရက်နာ၍ မသေဘဲနေလျှင်၊ သခင်သည် ထိုကျွန်ကို ပိုင်သောကြောင့်၊ ဒဏ်နှင့်လွှတ်ရမည်။

၂၁း၂၂ လူချင်း ခိုက်ရန်ပြုကြ၍၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမကို ထိခိုက်သဖြင့် ကိုယ်ဝန်ပျက်၍ အခြားသောအနာမဖြစ်လျှင်၊ မိန်းမလင်စီရင်သည်အတိုင်း ဒဏ်ခံရမည်။ မင်းစီရင်သည်အတိုင်း လည်း ငွေကိုလျော်ရမည်။–

၂၁း၂၃ အခြားသောအနာဖြစ်လျှင်၊ အသက်အတွက် အသက်ကိုငှင်း၊–

၂၁း၂၄ မျက်စိအတွက် မျက်စိကိုငှင်း၊ သွားအတွက် သွားကိုငှင်း၊ လက်အတွက် လက်ကိုငှင်း၊ ခြေအတွက် ခြေကိုငှင်း၊–

၂၁း၂၅ မီးလောင်ခြင်းအတွက် မီးလောင်ခြင်းကိုငှင်း၊ ရှနခြင်းအတွက် ရှနခြင်းကိုငှင်း၊ ဒဏ်ချက်ရာအတွက် ဒဏ်ချက်ရာကိုငှင်း ခံရမည်။–

၂၁း၂၆ သခင်သည် ကျွန်ယောကျ်ား ကျွန်မိန်းမ၏မျက်စိကို ပျက်အောင်ရိုက်လျှင်၊ မျက်စိပျက်သည်အတွက် လွှတ်ရမည်။–

၂၁း၂၇ ထိုအတူ ကျွန်ယောကျ်ား ကျွန်မိန်းမ၏သွားကို ကျိုးအောင်ရိုက်လျှင်၊ သွားကျိုးသည်အတွက် လွှတ်ရမည်။

၂၀း၂၈ နွားသည် လူယောကျ်ားမိန်းမကို ခွေ့၍ လူသေလျှင်၊ စင်စစ် ထိုနွားကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ သတ်ရမည်။ အသားကိုလည်း မစားရ။ နွားရှင်ကိုကား၊ အပြစ်လွှတ်ရမည်။–

၂၀း၂၉ ၄င်းနည်း နွားသည် အထက်ကခွေ့ဘူး၍၊ ခွေ့ကြောင်းကို နွားရှင်ကြားသိလျက် မချည်မနှောင် အလွှတ်ထား၍၊ နွားသည်ယောကျ်ားမိန်းမကို သတ်မိလျှင်၊ ထိုနွားကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်သတ်ရမည်။ နွားရှင်ကိုလည်း အသေသတ်ရမည်။–

၂၁း၃၀ သို့မဟုတ် ငွေလျော်စေဟုစီရင်လျှင်၊ စီရင်သည်အတိုင်း မိမိအသက်ရွေးရန် အဘိုးကိုလျော်ရမည်။–

၂၁း၃၁ သူတပါး၏သားသမီးကိုခွေ့လျှင်၊ စီရင်သည်အတိုင်း ခံရမည်။–

၂၁း၃၂ ကျွန်ယောကျ်ား ကျွန်မိန်းမကိုခွေ့လျှင်မူကား၊ နွားရှင်သည် ကျွန်ရှင်အား ငွေအကျပ်သုံးဆယ်ကို လျော်ရမည်။ နွားကိုလည်း ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်သတ်ရမည်။–

၂၁း၃၃ လူသည် တွင်းကိုဖွင့်၍ ထားသည်ဖြစ်စေ၊ တွင်းကိုတူး၍ မပိတ်ဘဲထားသည်ဖြစ်စေ၊ သူတပါး၏မြင်း၊ နွားသည် ထိုတွင်း၌ကျလျှင်၊–

၂၁း၃၄ တွင်းရှင်သည် မြင်း၊ နွား အဘိုးကိုလျော်၍ အသေကောင်ကိုယူရမည်။–

၂၁း၃၅ အကြင်သူ၏နွားသည်၊ သူတပါး၏နွားကိုအသေခွေ့လျှင်၊ နွားရှင်နှစ်ဦးတို့သည်၊ အသက်ရှင်သောနွားကိုရောင်း၍ အဘိုးကိုဝေယူရမည်။ သေသောနွားကိုလည်း ဝေယူရမည်။–

၂၁း၃၆ ၄င်းနည်း နွားသည် အထက်ကခွေ့ဘူးကြောင်းကို၊ နွားရှင်သိလျက်နှင့် မချည်မနှောင် အလွှတ်ထားလျှင်၊ နွားသေကောင်ကို ကိုယ်တိုင်ယူရမည်။ ထိုနွားတကောင်အတွက် တကောင်ကို အမှန် လျော်ရမည်။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ လူသည် သိုးနွားကိုခိုး၍ သတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ရောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ နွားတကောင်အတွက် နွားငါးကောင်ကိုငှင်း၊ သိုးတကောင်အတွက် သိုးလေးကောင်ကိုငှင်း ပြန်ပေးရမည်။–

၂၂း၂ သူခိုးသည် အိမ်ကိုထွင်းဖေါက်စဉ်၊ သူတပါးတွေ့၍ သေအောင်သတ်သော်လည်း၊ သေစားမသေစေရ။–

၂၂း၃ သို့သော်လည်း နေထွက်လျှင် သေစားသေစေရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ပြန်ပေးစရာ အကြောင်းရှိ၏။ ဥစ္စာအလျှင်းမရှိလျှင်၊ ခိုးသည်ဥစ္စာအတွက် ကိုယ်ကိုရောင်းရမည်။–

၂၂း၄ သူခိုးလက်၌ခိုးသောနွား၊ သိုးကို အသက်ရှင်လျက် အမှန်တွေ့လျှင်၊ နှစ်ဆပြန်ပေးရမည်။

၂၂း၅ သူ့လယ်၊ သူ့စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စားစေသော်ငှင်း၊ မိမိတိရစ္ဆာန်ကို သူ့လယ်၌ထိန်း ကျောင်းသော်ငှင်း၊ မိမိလယ်၊ မိမိစပျစ်ဥယျာဉ်ထဲက အကောင်းဆုံးကို ထုတ်၍ ပြန်ပေးရမည်။–

၂၂း၆ မီးရှို့သောအခါ မြက်ပင်ကြောင့် အစဉ်အတိုင်း ရှောက်၍လောင်လျက်၊ ကောက်လှိုင်း၊ စပါးပင်၊ လယ်၌ရှိသော အရာတို့ကို လောင်လျှင်၊ မီးရှို့သောသူသည် အမှန်လျော်ရမည်။

၂၂း၇ လူတဦးသည် အိမ်နီးချင်းတဦး၌ ရွှေငွေအစရှိသော ဥစ္စာတစုံတခုကို အပ်နှံ၍၊ အပ်နှံခံသောသူ၏ အိမ်မှ သူခိုးခိုးသွားလျှင်၊ သူခိုးကို တွေ့မိသောအခါ နှစ်ဆ လျော်စေ။—

၂၂း၈ သူခိုးကိုမတွေ့လျှင်၊ အိမ်ရှင်သည် မိမိအိမ်နီးချင်းဥစ္စာကို ယူသလော မယူလောဟု ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ အစစ်ခံရမည်။—

၂၂း၉ သူ့ဥစ္စာကိုပြစ်မှားသည်အမှုမှာ၊ နွား၊ မြည်း၊ သိုး၊ အဝတ်အစရှိသောပျောက်သောဥစ္စာ တစုံတခုကိုတွေ့၍၊ ဤဥစ္စာကား၊ ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်သည်ဟု တစုံတယောက်ဆိုလျှင်၊ အမှုသည်နှစ်ဦးတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌အစစ်ခံရ၍၊ တရားရှုံးသောသူသည် နှစ်ဆ လျော်ရမည်။—

၂၂း၁၀ လူသည် အိမ်နီးချင်းလယ်၌ မြည်း၊ နွား၊ သိုးအစရှိသော တိရစ္ဆာန်တစုံတခုကိုအပ်နှံ၍၊ ထိုတိရစ္ဆာန်သေသော်၎င်း၊ ထိခိုက်၍နာသော်၎င်း၊ သက်သေမရှိဘဲသူတပါးမောင်း၍ သွားသော်၎င်း၊—

၂၂း၁၁ အပ်နှံခံသောသူသည်ငါ့အိမ်နီးချင်း၏ဥစ္စာကိုငါမယူဟု နှစ်ဦးသဘောတူလျက်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ အကျိန်ခံရလျှင်၊ ဥစ္စာရှင်သည် ဝန်ခံရမည်။ အပ်နှံခံသူလည်း မလျော်ရ။—

၂၂း၁၂ သို့ရာတွင် သူတပါးခိုးသွားလျှင်၊ အပ်နှံခံသူသည် ဥစ္စာရှင်အား ပြန်ပေးရမည်။—

၂၂း၁၃ သားရဲကိုက်လျှင် သက်သေတို့ အသေကောင်ကို ပြစေ။ ပြနိုင်လျှင် အလျော်မခံရ။—

၂၂း၁၄ လူသည် အိမ်နီးချင်း၌ တစုံတခုကိုငှါး၍ ဥစ္စာရှင်မပါဘဲ သေသော်၎င်း၊ ထိခိုက်၍နာသော်၎င်း၊ အမှန်လျော်ရမည်။—

၂၂း၁၅ ဥစ္စာရှင်ပါလျှင်၊ ငှါးသောသူသည်မလျော်ရ။ အခနှင့်ငှါးလျှင်မူကား၊ ဥစ္စာရှင်သည် အခကိုသာ တောင်းရမည်။

၂၂း၁၆ မပေးစားလိုသောအပျိုကို၊ အကြင်ယောကျ်ားသည် ချော့မော့၍သင့်နေလျှင်၊ ကန်တော့ဥစ္စာကိုပေး၍ ထိုမိန်းမကို မယားအရာ၌မြှောက်ထားရမည်။—

၂၂း၁၇ မိန်းမ၏အဘသဘောမတူ မပေးစားလိုလျှင်၊ ကန်တော့ရသည်နှင့်အမျှ ငွေကိုလျော်ရမည်။—

၂၂း၁၈ စုန်းမကို အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ အခွင့်မပေးရ။—

၂၂း၁၉ တိရစ္ဆာန်နှင့်သင့်နေသောသူသည် အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။—

၂၂း၂၀ ထာဝရဘုရားမှတပါး အခြားသောဘုရားရှေ့မှာ ယဇ်ပူဇော်သောသူကိုရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရမည်။

၂၂း၂၁ တပြည်တနိုင်ငံသားဖြစ်သောဧည့်သည်ကို မနှောင့်ရှက်မညှဉ်းဆဲရ။ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်ကြဘူးပြီ။—

၂၂း၂၂ မိဘမရှိသောသူငယ်နှင့် မုတ်ဆိုးမကို သင်တို့သည် မနှောင့်ရှက်ရ—

၂၂း၂၃ နှောင့်ရှက်ခြင်းတစုံတခုကိုပြု၍ သူတို့သည် ငါ့အား အနည်းငယ်အော်ဟစ်လျှင်၊ ငါသည် ထိုအသံကို အမှန်ကြား၍၊—

၂၂း၂၄ ငါအမျက်ပြင်းစွာထွက်လျက် သင်တို့ကို ထားဘေးဖြင့် ကွပ်မျက်မည်။ သင်တို့မယားများသည်လည်း မုတ်ဆိုးမဖြစ်၍၊ သားသမီးများသည်လည်း မိဘမရှိသောသူငယ် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၂၂း၂၅ ငါ့လူဖြစ်သော ဆင်းရဲသားအိမ်နီးချင်းအား သင်သည်ငွေကိုချေးလျှင်၊ အတိုးစားသောသူကဲ့သို့ သူ၌မပြု၊ အတိုးကိုမတောင်းရ။—

၂၂း၂၆ အိမ်နီးချင်းသည် မိမိစောင်ကို သင်၌ပေါင်ထားလျှင်၊ မိုဃ်းမချုပ်မှီ ပြန်ပေးရမည်။—

၂၂း၂၇ အကြောင်းမူကား၊ အခြားသော ခြုံစရာမရှိ။ ကိုယ်ခြုံဘို့ဖြစ်၏။ သူသည် အဘယ်သို့ အိပ်နိုင်သနည်း။ ငါ့အားအော်ဟစ်လျှင်ငါကြားမည်။ ငါသည်သနားသောသဘောရှိ၏။

၂၂း၂၈ ဘုရားသခင်ကိုလွန်ကျူး၍မပြောရ။သင်၏အမျိုးကိုအုပ်စိုးသောမင်းကိုမကျိန်ဆဲရ။—

၂၂း၂၉ အဦးမှည့်သောအသီး၊ အဦးညှစ်သောအရည်ကိုမထိမ်မဝှက်ဘဲ ဆက်ကပ်ရမည်။ အဦးဘွားသော သားယောကျ်ားကိုလည်း ငါ့အား ဆက်ကပ်မည်။—

၂၂း၃၀ ထိုနည်းတူ သိုးနွားတို့ကို ပြုရမည်။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သိုးနွားသငယ်ကို အမိနှင့်အတူ နေစေ၍၊ အဋ္ဌမနေ့ရောက်မှ ငါ့အား ဆက်ကပ်ရမည်။—

၂၂း၃၁ သင်တို့သည် ငါ့ထံ၌ သန့်ရှင်းသောသူဖြစ်ရကြမည်။ တော၌ သားရဲကိုက်သောအမဲသားကိုမစားရ။ ခွေးတို့အား ပစ်ပေးရမည်။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃း၁ သင်သည် မှားသောသိတင်းစကားကိုမကြားမပြောရ။ မတရားသောသူတို့နှင့်ဝိုင်းညီ၍ မမှန်သောသက်သေကိုမခံရ။—

၂၃း၂ လူများနောက်သို့လိုက်၍ မတရားသဖြင့် မပြုရ။ တရားတွေ့သည်အမှုမှာ ကြီးသောသူဘက်၌နေ၍၊ တရားလမ်းမှလွဲစေခြင်းငှါ မပြောရ။—

၂၃း၃ ဆင်းရဲသောသူဘက်၌လည်း မငဲ့ကွက်ရ။—

၂၃း၄ သင်သည် ရန်သူ၏မြင်းနွား လမ်းလွဲသည်ကိုတွေ့မြင်လျှင်၊ အမှန်ပြန်ပို့ရမည်။—

၂၃း၅ သင့်ကိုမုန်းသောသူ၏မြည်းသည်၊ မိမိဆောင်ရွက်သောဝန်အောက်မှာ လဲနေသည်ကို တွေ့မြင်လျှင်၊ မမစဘဲ နေနိုင်သလော။ အမှန် ဝိုင်းညီ၍ မစရမည်။—

၂၃း၆ သင်၌ဆင်းရဲသောသူသည် တရားတွေ့သောအခါ၊ သူ့ကို မတရားသဖြင့် မစီရင်ရ။—

၂၃း၇ မဟုတ်မမှန်သောအမှုကိုရှောင်ရမည်။ အပြစ်မရှိသောသူ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူကိုမကွပ်မျက်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် မတရားသောသူကို အပြစ်မလွှတ်။—

၂၃း၈ သင်သည် တံစိုးမစားရ။ တံစိုးသည် ပညာရှိတို့၏မျက်စိကိုကွယ်စေ၍၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏စကားကိုလွဲစေတတ်၏။—

၂၃း၉ တကျွန်းတနိုင်ငံသားဖြစ်သော ဧည့်သည်ကို မညှဉ်းဆဲရ။ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်ခဲ့ဘူးသောကြောင့်၊ ဧည့်သည်၏စိတ်သဘောကို သိကြ၏။

၂၃း၁၀ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး လယ်လုပ်၍ အသီးကိုသိမ်းရမည်။—

၂၃း၁၁ သတ္တမနှစ်တွင် လယ်ကိုမလုပ်ဘဲ အလွတ်ထားရမည်။ သို့ပြုလျှင် ဆင်းရဲသောအမျိုးသားချင်းတို့သည် စားရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ကြွင်းသော အရာကိုလည်း၊ မြေတိရစ္ဆာန်တို့သည် စားရကြ လိမ့်မည်။ ထိုနည်းတူ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ်ကိုလည်း ပြုရမည်။—

၂၃း၁၂ ခြောက်ရက်ပတ်လုံးအလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရမည်။ သို့ပြုလျှင် သင်၏ နွားမြည်းတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသောအခွင့် ရှိလိမ့်မည်။ သင်၏ငယ်သားများ၊ ဧည့်သည်များတို့လည်း သက်သာရကြလိမ့်မည်။—

၂၃း၁၃ ငါပညတ်သမျှတို့၌ သတိပြုကြလော့။ အခြားသောဘုရား၏နာမကို မမြွက်မဆိုနှင့်။ သင်၏နှုတ်ထဲက မြွက်သံကို သူတပါး မကြားစေနှင့်။
၂၃း၁၄ တနှစ်တွင် သုံးကြိမ် ငါ့အဘို့ပွဲခံရမည်။–
၂၃း၁၅ ငါမှာထားခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း၊ အဗိဗလချိန်းချက်သော နေ့ရက်အချိန်၌ အဇုမပွဲကိုခံ၍၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမဲ့သောမုန့်ကိုစားရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုလတွင် သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်က ထွက်လာသတည်း။ ထိုပွဲကိုခံစဉ် ငါ့ထံသို့ အဘယ်သူမျှ လက်ချည်း မပေါ်မလာရ။–
၂၃း၁၆ လယ်လုပ်၍အသီးအနှံကိုသိမ်းစရှိသည်ကာလ၊ သိမ်းပွဲကိုငှင်း၊ လယ်လုပ်၍အသီးအနှံကို သိုထားသည်ကာလ၊ နှစ်လဲသောအခါ၊ သိုထားပွဲကိုငှင်း ခံရမည်။–
၂၃း၁၇ သင်တို့တွင် ယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည်၊ တနှစ်လျှင် သုံးကြိမ် ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ မျက်နှာပြရကြမည်။–
၂၃း၁၈ ငါ့ယဇ်ကောင်၏အသွေးကို၊ တဆေးပါသောမုန့်နှင့်ရော၍ မပူဇော်ရ။ ငါ့ယဇ်ကောင် ဆီဥကို နံနက်တိုင်အောင် မကြွင်းစေရ။–
၂၃း၁၉ သင်၏မြေ၌ အဦးသီးသောအသီးအနှံအကောင်းဆုံးကို၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ထဲသို့ ဆောင်သွင်းရမည်။ ဆိတ်သငယ်ကို အမိနို့ရည်နှင့်မပြုတ် မချက်ရ။
၂၃း၂၀ ကြည့်ရှုလော့။ လမ်းခရီး၌ သင့်ကိုစောင့်ရှောက်၍၊ ငါပြင်ဆင်နှင့်သောအရပ်သို့ ပို့စေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်တမန်ကို သင့်ရှေ့၌ ငါစေလွှတ်၏။–
၂၃း၂၁ ထိုတမန်ကို ရိုသေစွာပြုလော့။ စကားတော်ကိုနားထောင်လော့။ အာဏာတော်ကို မဆန်နှင့်။ သင်တို့ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို သူသည်မလွှတ်။ ငါ့နာမသည် သူ၌တည်ရှိ၏။–
၂၃း၂၂ အကယ်စင်စစ် သင်သည်သူ့စကားကိုနားထောင်၍ ငါပညတ်သမျှအတိုင်းပြုလျှင်၊သင်၏ရန်သူတို့ကို ငါသည်ရန်ဘက်ပြုမည်။ သင့်ကိုဆီးတားသောသူတို့ကိုလည်း ငါဆီးတားမည်။–
၂၃း၂၃ ငါ့တမန်သည် သင့်ရှေ့၌သွား၍ သင့်ကို အာမောရိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဂိရဂါရှိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့ရှိရာသို့ ဆောင်သွင်း၍၊ သူတို့ကိုပယ်ရှင်းမည်။–
၂၃း၂၄ သူတို့ဘုရားများကို ဦးမချ ဝတ်မပြုရ။ သူတို့ဘာသာအတိုင်း မကျင့်ရ။ သူတို့ကို အကုန်အစင် မှောက်လှဲ၍၊ ရုပ်တုဆင်းတုများကိုလည်း ရှင်းရှင်းဖြိုဖျက်ရမည်။–
၂၃း၂၅ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုရမည်။ သင်၏မုန့်ကိုငှင်း၊ ရေကိုငှင်း၊ ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ အနာရောဂါကိုလည်း သင်၏အထဲက နှုတ်ယူပယ်ရှားတော်မူမည်။–
၂၃း၂၆ သင်၏ပြည်တွင် ကိုယ်ဝန်ပျက်သောသတ္တဝါ၊ မြုံသောသတ္တဝါနှင့်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ သင်၏အသက်တန်းကို ငါစုံလင်စေမည်။–
၂၃း၂၇ ငါ့ကိုကြောက်တတ်သောသဘောကို သင့်ရှေ့သို့ငါစေလွှတ်၍၊ သင်ရောက်လေရာရာ အရပ်၌ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးကိုငါဖျက်ဆီးမည်။ သင်၏ရန်သူအပေါင်းတို့ကို နောက်သို့လှည့်စေမည်။–
၂၃း၂၈ ပျားတုပ်များကိုလည်း သင့်ရှေ့သို့ ငါစေလွှတ်၍၊ သူတို့သည် ဟိဝိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဟိတ္တိ လူတို့ကို သင့်ရှေ့မှာ နှင်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။–
၂၃း၂၉ ထိုလူများကို တနှစ်ခြင်းတွင် သင့်ရှေ့မှာ ငါမနှင်ထုတ်။ သို့ပြုလျှင် ပြည်သည် လူဆိတ်ညံ၍ သားရဲသည် သင့်တဘက်၌ များပြားလိမ့်မည်။–
၂၃း၃၀ သင်သည်တိုးပွါး၍ တပြည်လုံးကို ဝင်စားသည်တိုင်အောင်၊ သူတို့ကိုသင့်ရှေ့မှာ ဖြည်းဖြည်း ငါနှင်ထုတ်မည်။–
၂၃း၃၁ သင့်နေရာနယ် အပိုင်းအခြားကို၊ ဒေံပင်လယ်မှသည် ဖိလိတ္တိပင်လယ်တိုင်အောင်ငှင်း၊ တောမှသည် မြစ်တိုင်အောင်ငှင်း ငါမှတ်သားမည်။ ထိုအရပ်သားများကို သင့်လက်သို့ ငါအပ်၍၊ သင်သည် နှင်ထုတ်ရလိမ့်မည်။–
၂၃း၃၂ သူတို့နှင့်ငှင်း၊ သူတို့ဘုရားများနှင့်ငှင်း သင်သည် မိဿဟာယမဖွဲ့ရ။–
၂၃း၃၃ သင်သည် ငါ့ကိုပြစ်မှားစေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည်ပြုမည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိသောကြောင့်၊ သူတို့သည် သင့်ပြည်၌မနေရကြ။ သင်သည် သူတို့ဘုရားကို ဝတ်ပြုလျှင်၊ ထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်း အမှန်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်၊ နာဒပ်၊ အဘိဟုအစရှိသော ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ ခုနစ်ကျိပ်နှင့်တကွ၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ တက်၍၊ သူတို့သည် ဝေးဝေး ကိုးကွယ်ကြစေ။–
၂၄း၂ သင်တယောက်တည်းသာ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ရမည်။ အခြားသောသူ မချဉ်းမကပ်ရ။ လူများတို့သည် သင်နှင့်အတူ မတက်ရကြဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–
၂၄း၃ မောရှေသည်လည်း လူများတို့ရှိရာသို့လာ၍၊ ထာဝရဘုရား၏စကားတော်အလုံးစုံကိုငှင်း၊ စီရင်တော်မူ ချက်အလုံးစုံကိုငှင်း ပြန်ကြား၍၊ လူများအပေါင်းကလည်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း အကျွန်ုပ်တို့ပြုပါမည်ဟု တသံတည်း ပြန်ပြောကြ၏။–
၂၄း၄ မောရှေသည် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်အလုံးစုံတို့ကို ရေးထားပြီးမှ၊ နံနက်စောစောထ၍၊ တောင်ခြေရင်း၌ ယဇ်ပလ္လင်ကိုငှင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးတဆယ်နှစ်မျိုးနှင့်အမျှ ကျောက်တိုင်တဆယ် နှစ်တိုင်ကိုငှင်း တည်လေ၏။–
၂၄း၅ ဣသရေလအမျိုးသားလူပျိုတို့ကို စေခိုင်းသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် နွားများကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ မီးရှို့သောယဇ်၊ မိဿဟာယ ယဇ်ကိုပူဇော်ကြ၏။–
၂၄း၆ မောရှေသည်လည်း၊ အသွေးတဝက်ကို အင်တုံ၌ထည့်၍၊ တဝက်ကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်းလေ၏။–
၂၄း၇ ပဋိညာဉ်စာကိုလည်းယူ၍၊ ပရိသတ်များရှေ့မှာဘတ်ပြီးလျှင်၊ သူတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ သမျှအတိုင်း အကျွန်ုပ်တို့ပြုပါမည်၊ နားထောင်ပါမည်ဟုပြောဆိုကြ၏။–
၂၄း၈ မောရှေသည်လည်း၊ အသွေးကိုယူ၍ လူများအပေါ်မှာဖြန်းလျက်၊ ဤအသွေးကား ဤအမှုအရာတို့တွင် သင်တို့၌ ထာဝရဘုရား ဝန်ခံတော်မူသော ပဋိညာဉ်၏အသွေးဖြစ်သည်ဟုပြောဆို၏။
၂၄း၉ ထိုအခါ မောရှေ၊ အာရုန်၊ နာဒပ်၊ အဘိဟုအစရှိသော ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူ ခုနစ်ကျိပ်တို့သည်တက်၍၊–
၂၄း၁၀ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ကို မြင်ကြ၏။ ခြေတော်အောက်၌ နီလာကျောက်ဖြင့်ပြီးသော ကျောက်ခင်းကဲ့သို့ငှင်း၊ ကြည်လင်သော

ကောင်းကင်မျက်နှာကဲ့သို့ငှင်း ထင်လေ၏။–
၂၄း၁၁ ဣသရေလအမျိုးသားမှူးမတ်တို့ကို အပြစ်ပေးတော်မမူ။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မြင်ရသော်လည်း၊ စားသောက်လျက် နေကြ၏။
၂၄း၁၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါရှိရာတောင်ပေါ်သို့ တက်၍နေလော့။ လူများတို့အား သွန်သင်ဘို့ရာကျောက်ပြားပေါ်မှာ ငါရေးထားသော ပညတ်တရားများကို သင်၌ငါအပ်ပေးမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူလျှင်၊–
၂၄း၁၃ မောရှေသည် မိမိလက်ထောက် ယောရှုနှင့်အတူ ထ၍ ဘုရားသခင်၏တောင်တော် ပေါ်သို့တက်သွား၏။–
၂၄း၁၄ အသက်ကြီးသူတို့အားလည်း၊ ငါတို့မလာမီတိုင်အောင် ဤအရပ်၌ငံ့နေကြလော့။ အာရုန်နှင့် ဟုရသည် သင်တို့၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မည်သည့်သူမဆို အမှုအခင်းရှိလျှင်၊ သူတို့ထံသို့ သွားစေဟု မှာထားလေ၏။
၂၄း၁၅ မောရှေသည် တောင်တော်ပေါ်သို့ တက်၍၊ မိုဃ်းတိမ်သည် တောင်တော်ကို လွှမ်းမိုး၏။–
၂၄း၁၆ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် သိနာတောင်ပေါ်မှာ ထိ၍၊ မိုဃ်းတိမ်သည် ခြောက်ရက်ပတ်လုံးလွှမ်းမိုး၏။ သတ္တမနေ့ရက်၌ မိုဃ်းတိမ်အထဲက အသံတော်ထွက်၍၊ မောရှေကိုခေါ် တော်မူ၏။–
၂၄း၁၇ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ လောင်သောမီးကဲ့သို့ ထင်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မြင်ရကြ၏။–
၂၄း၁၈ မောရှေသည် မိုဃ်းတိမ်အထဲသို့ဝင်သဖြင့် တောင်ပေါ်သို့ရောက်၍ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး တောင်ပေါ်မှာနေလေ၏။

အခန်းကြီး (၂၅)

၂၅း၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊–
၂၅း၂ ငါ့အား လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကိုဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့။ ကြည်ညိုသော စေတနာစိတ်နှင့် ငါ့အား လှူသမျှသောသူတို့၌ သင်သည် အလှူကို ခံရမည်။–
၂၅း၃ ခံရသောအလှူဟူမူကား၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊–
၂၅း၄ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချော၊ ဆိတ်မွေး။–
၂၅း၅ အနီဆိုးသောသိုးရေ၊ တဟာရှုသားရေ၊ အကာရှသစ်သား။–
၂၅း၆ လိမ်းရန်ဆီဘော်ဘို့၊ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းမွှေးဘော်ဘို့ရာ၊ နံ့သာမျိုး၊ မီးထွန်းစရာဆီ၊–
၂၅း၇ ရှုဟံကျောက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သင်တိုင်းနှင့် ရင်ဖုံး၌စီစရာကျောက်မြတ်တည်းဟူသော အလှူကို ခံရမည်။–
၂၅း၈ ငါသည် သင်တို့တွင် ကျိန်းဝပ်ရာဘို့ သန့်ရှင်းရာဌာနကို လုပ်ကြစေ။–
၂၅း၉ ငါပြသမျှသောတဲတော်ပုံ၊ တဲတော်တန်ဆာပုံနှင့်အညီလုပ်ရမည်။
၂၅း၁၀ အလျားနှစ်တောင်ထွာ၊ အနံတတောင်ထွာ၊ စောက်တတောင်ထွာရှိသောသေတ္တာကို၊ အကာရှသားနှင့်လုပ်၍၊ သေတ္တာအတွင်းအပြင်ကို ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံရမည်။–
၂၅း၁၁ သေတ္တာအပေါ်နားပတ်လည်၌ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာကိုလည်းလုပ်ရမည်။–
၂၅း၁၂ ရွှေလေးကွင်းကိုသွန်း၍၊ သေတ္တာလေးထောင့်၌ တမျက်နှာ နှစ်ကွင်းစီတပ်ရမည်။–
၂၅း၁၃ အကာရှသားထမ်းဘိုးကိုလုပ်၍ ရွှေနှင့်မွမ်းမံပြီးမှ၊–
၂၅း၁၄ သေတ္တာထမ်းစရာဘို့ တဘက်တချက် ရွှေကွင်းထဲသို့ လျှိုထားရမည်။–
၂၅း၁၅ ထိုထမ်းဘိုးကိုလည်း သေတ္တာရွှေကွင်းထဲက မနှုတ် အစဉ်ရှိစေရမည်။–
၂၅း၁၆ ငါပေးသောသက်သေခံချက်ကို၊ ထိုသေတ္တာထဲမှာ ထားရမည်။
၂၅း၁၇ အလျားနှစ်တောင်ထွာ၊ အနံတတောင်ထွာရှိသောသေတ္တာအဖုံးကိုလည်း ရွှေနှင့် လုပ်ရမည်။–
၂၅း၁၈ ရွှေခေရုဗိမ် နှစ်ပါးကိုလည်း သေတ္တာအဖုံးတွင် အလျား တဘက်တချက်၌ ထုလုပ်ရမည်။–
၂၅း၁၉ ထိုခေရုဗိမ်နှစ်ပါးကို သေတ္တာဖုံး ကိုယ်ထဲက ထုတ်၍၊ သေတ္တာဖုံးအပေါ်၌ တဘက် တပါးစီ လုပ်ပြီးလျှင်၊–
၂၅း၂၀ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍၊ သေတ္တာဖုံးကိုရှုလျက်၊ မိမိအတောင်ကိုဖြန့်၍ သေတ္တာဖုံးကို မိုးရမည်။–
၂၅း၂၁ သေတ္တာအဖုံးကို သေတ္တာပေါ်မှာ တင်ရမည်။ ငါပေးသောသက်သေခံချက်ကိုလည်း သေတ္တာထဲမှာ ထားရမည်။–
၂၅း၂၂ ထိုအရပ်၌ ငါသည် သင်နှင့်တွေ့၍၊ သက်သေခံချက်ထားသော သေတ္တာဖုံးအပေါ်၊ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါး စပ်ကြားမှာ သင်နှင့်နှုတ်ဆက်သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ဆင့်ဆိုရာသမျှတို့ကို စီရင်မည်။
၂၅း၂၃ အလျားနှစ်တောင်၊ အနံတတောင်၊ အမြင့်တတောင်ထွာရှိသော စားပွဲကိုလည်း အကာရှသားနှင့်လုပ်၍၊–
၂၅း၂၄ ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံရမည်။ စားပွဲအပေါ်နား ပတ်လည်၌ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာကိုငှင်း၊–
၂၅း၂၅ အနံလက်တဝါးရှိသော ခါးပန်းကိုငှင်း၊ ခါးပန်းအပေါ်နားပတ်လည်၌ကွပ်သောရွှေတန်ဆာကိုငှင်း လုပ်ရမည်။–
၂၅း၂၆ ရွှေလေးကွင်းကိုလည်းလုပ်၍၊ ခြေထောက်လေးခုအထက်စားပွဲလေးထောင့်၌တပ်ရမည်။–
၂၅း၂၇ ထိုရွှေကွင်းတို့သည် ခါးပန်းပေါ်မှာရှိ၍၊ စားပွဲထမ်းစရာထမ်းဘိုးနေရာဖြစ်ရမည်။–
၂၅း၂၈ စားပွဲထမ်းစရာအကာရှသားထမ်းဘိုးကိုလုပ်၍ ရွှေနှင့်မွမ်းမံရမည်။–
၂၅း၂၉ စားပွဲနှင့်ဆိုင်သောလင်ပန်း၊ ဇွန်း၊ အင်တုံ၊ လောင်းစရာဖလားများကိုလည်း ရွှေစင်နှင့် လုပ်ရမည်။–
၂၅း၃၀ ငါ့ရှေ့စားပွဲပေါ်မှာ ရှေ့တော်မုန့်ကို အစဉ်တင်ရမည်။
၂၅း၃၁ မီးခုံကိုလည်းရွှေစင်နှင့်လုပ်၍၊ မီးခုံတိုင်အစရှိသောအလက်များ၊ ခွက်များ၊ ဘူးသီးများ၊ ကြာပွင့်များတို့ကို တစပ်တည်း ထုရမည်။–
၂၅း၃၂ မီးခုံတိုင် တဘက်တချက် သုံးလက်စီထွက်၍၊ အလက်ခြောက်လက်ရှိရမည်။–
၂၅း၃၃ မီးခုံတိုင်ထဲက ထွက်သော အလက်သုံးလက်တွင်၊ တလက်တလက်၌ ဘူးကြာပွင့်နှင့်တကွ၊ ဗာတံသီးနှင့်ပုံတူသော ခွက်သုံးခွက်ရှိရမည်။–
၂၅း၃၄ မီးခုံတိုင်၌လည်း ဘူးကြာပွင့်နှင့်တကွ၊ ဗာတံသီးနှင့်ပုံတူသော ခွက်လေးခွက်ရှိရမည်။–

၂၅း၃၅ မီးခုံတိုင်ထဲကထွက်သော အလက် ခြောက်လက်ရှိသည်အတိုင်း၊ အလက် နှစ်ဘက်အောက်၌လည်း ဘူးသီးတလုံးစီရှိရမည်။–
၂၅း၃၆ ဘူးများ၊ အလက်များတို့ကို တကိုယ်တစပ်တည်း ဖြစ်စေ၍၊ မီးခုံတကိုယ်လုံးကို ရွှေစင်နှင့် ထုလုပ်ရမည်။–
၂၅း၃၇ မီးခွက်ခုနစ်လုံးကိုလည်းလုပ်ရမည်။ စားပွဲကိုလင်းစေခြင်းငှါ ထိုမီးခွက်ကိုထွန်းရမည်။–
၂၅း၃၈ မီးညှပ်နှင့် မီးညှပ်ခံစရာခွက်တို့သည်လည်း ရွှေစင်ဖြစ်ရမည်။–
၂၅း၃၉ မီးခုံနှင့် မီးခုံတန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၊ ရွှေစင်အခွက်တဆယ်နှင့် လုပ်ရမည်။–
၂၅း၄၀ တောင်ပေါ်မှာ သင့်အား ပြခဲ့ပြီးသောပုံနှင့် ညီလျော်စွာလုပ်ခြင်းငှါ သတိပြုရမည်။

အခန်းကြီး (၂၆)

၂၆း၁ တနည်းကား၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်ဖြင့် ပြီးသော ခေရုဗိမ်အရုပ်နှင့် ချယ်လှယ်သော၊ ပိတ်ချော ကုလားကာဆယ်ထည်ဖြင့် တဲတော်ကို လုပ်ရမည်။–
၂၆း၂ ကုလားကာသည် အလျားနှစ်ဆယ်ရှစ်တောင်၊ အနံလေးတောင်ရှိ၍၊ ကုလားကာချင်း အလျားအနံတူရမည်။–
၂၆း၃ ကုလားကာ ငါးထည်စီ တစပ်တည်းချုပ်ရမည်။–
၂၆း၄ ကုလားကာတထည်ပြင်ဘက်မှာ၊ ကုလားကာနားချင်း ဆက်မှီရာ၌ ကွင်းများကို ပြာသောအထည်နှင့်လုပ်ရမည်။ အခြားသော ကုလားကာပြင်ဘက်မှာ၊ ကုလားကာနားချင်း ဆက်မှီရာ၌လည်း ထိုအတူ လုပ်ရမည်။
၂၆း၅ ကုလားကာတထည်၌ ကွင်းငါးဆယ်ကို၎င်း၊ အခြားသောကုလားကာအနားဆက်မှီရာ၌ ကွင်းငါးဆယ်ကို၎င်း ကွင်းချင်းဆိုင်မိအောင် လုပ်ရမည်။–
၂၆း၆ ရွှေချောင်းငါးဆယ်ကိုလည်းလုပ်၍၊ ထိုရွှေချောင်းဖြင့် ကုလားကာများကို ပူးတွဲသဖြင့်၊ တဲတော် တဆောင်တည်း ဖြစ်ရမည်။
၂၆း၇ တဲတော်ဖုံးအုပ်ဘို့အခြားသောကုလားကာဆယ်တထည်ကိုဆိတ်မွေးနှင့်လုပ်ရမည်။–
၂၆း၈ ကုလားကာသည် အလျားအတောင်သုံးဆယ်၊ အနံလေးတောင်ရှိ၍၊ ကုလားကာ ဆယ်တထည်တို့သည် အလျားအနံချင်းတူရမည်။–
၂၆း၉ ကုလားကာငါးထည်တစပ်၊ ခြောက်ထည်တစပ်တည်းချုပ်၍၊ ဆဋ္ဌမကုလားကာကို တဲတော်ဦး၌ ခေါက်ထားရမည်။–
၂၆း၁၀ ကုလားကာများဆက်မှီရာ၌ပြင်ဘက်ကနေသောကုလားကာတထည်အနားမှာ၊ ကွင်းငါး ဆယ်ကို၎င်း၊ဆက်မှီသောအခြားကုလားကာအနားမှာ၊ ကွင်းငါးဆယ်ကို၎င်းလုပ်ရမည်။–
၂၆း၁၁ ကြေးဝါချောင်းငါးဆယ်ကိုလည်းလုပ်၍၊ ကွင်းတို့၌လျှိုပြီးလျှင်၊ အပေါ်တဲတပိုင်းနှင့် တပိုင်းပူးတွဲသဖြင့်၊ တဲတဆောင်တည်းဖြစ်ရမည်။–
၂၆း၁၂ ထိုအပေါ်တဲ၌ပိုသောကုလားကာတဝက်ကိုကား၊ တဲတော်နောက်ဖေးမှာ တွဲလွဲဆွဲထားရမည်။–
၂၆း၁၃ အပေါ်တဲ၌ပိုသောကုလားကာအလျားနှစ်တောင်တွင်၊ တဲတော်ဖုံးအုပ်ဘို့ တဘက် တချက် တတောင်စီ တွဲလွဲဆွဲထားရမည်။–
၂၆း၁၄ အပေါ်တဲဖုံးအုပ်ဘို့ အနီဆိုးသော သိုးရေကို၎င်း၊ ထိုသိုးရေအပေါ်၌ တဟာရှသားရေကို၎င်း လုပ်ရမည်။
၂၆း၁၅ တဲတော်ကာရန် ထောင်ထားရသောအကာရှပျဉ်ပြားတို့ကိုလည်း လုပ်ရမည်။–
၂၆း၁၆ ပျဉ်ပြားသည် အလျားဆယ်တောင်၊ အနံတတောင်ထွာရှိရမည်။–
၂၆း၁၇ ထိုပျဉ်ပြားရှိသမျှတို့၌ ခြေထောက်နှစ်ခုစီ တတန်းတည်းရှိစေခြင်းငှါ လုပ်ရမည်။–
၂၆း၁၈ တဲတော်တောင်ဘက်၌ကာရန် ပျဉ်ပြားနှစ်ဆယ်ကို လုပ်ရမည်။–
၂၆း၁၉ ထိုပျဉ်ပြားနှစ်ဆယ်တွင်၊ တပြားတပြားအောက်၌ ခြေထောက်နှစ်ခုစီ စွပ်စရာဘို့ ငွေခြေစွပ် လေးဆယ်ကိုလုပ်ရမည်။–
၂၆း၂၀ ထိုအတူ တဲတော်မြောက်ဘက်၌ကာရန် ပျဉ်ပြားနှစ်ဆယ်ရှိရမည်။–
၂၆း၂၁ ထိုပျဉ်ပြား၌လည်း ငွေခြေစွပ်လေးဆယ်၊ တပြားနှစ်ခုစီ ရှိရမည်။–
၂၆း၂၂ တဲတော်အနောက်ဘက်၌ကာရန် ပျဉ်ပြားခြောက်ပြားကို၎င်း၊ –
၂၆း၂၃ ထောင့်တဘက်တချက်၌ကာရန် ပျဉ်ပြားနှစ်ပြားကို၎င်း လုပ်ရမည်။–
၂၆း၂၄ အထက်၌၎င်း၊ အောက်၌၎င်း၊ ကွင်းကိုတပ်၍စေ့စပ်လျက်ထောင့်နှစ်ခုကိုပြီးစေရမည်။–
၂၆း၂၅ ပျဉ်ပြားရှစ်ပြား၊ ငွေခြေစွပ်ဆယ်ခြောက်ခု၊ တပြားနှစ်ခုစီရှိရမည်။–
၂၆း၂၆ တဲတော်၌ကာရသောပျဉ်ပြားကို လျှိုစရာဘို့ အကာရှသား ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို တဘက် ငါးချောင်းစီလုပ်ရမည်။–
၂၆း၂၇ တဲတော်နောက်ဖေး၌ကာရသော ပျဉ်ပြားကို လျှိုစရာဘို့ ကန့်လန့်ကျင်ငါးချောင်းကိုလည်း လုပ်ရမည်။–
၂၆း၂၈ အလယ်ကန့်လန့်ကျင်ကို၊ ထောင့်တဘက်တချက်၌ ဆုံးစေရမည်။–
၂၆း၂၉ ပျဉ်ပြားတို့ကို ရွှေနှင့်မွမ်းမံရမည်။ ကန့်လန့်ကျင်လျှိုဘို့ရာ ရွှေကွင်းကိုလည်းလုပ်၍၊ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို ရွှေနှင့်မွမ်းမံရမည်။–
၂၆း၃၀ တောင်ပေါ်မှာ သင့်အားပြသောပုံနှင့်အညီ၊ တဲတော်ကို တည်ဆောက်ရမည်။
၂၆း၃၁ တနည်းကား၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့် ပြီး၍၊ ခေရုဗိမ်အရုပ်နှင့်ချယ်လှယ်သော ကုလားကာတထည်ကို ချုပ်ရမည်။–
၂၆း၃၂ ရွှေချသောအကာရှသား တိုင်လေးတိုင်အပေါ်မှာ၊ ထိုကုလားကာကို ဆွဲထားရမည်။ ထိုတိုင်တို့သည် ရွှေတံစို့နှင့်၎င်း၊ ငွေခြေစွပ်လေးခုနှင့်၎င်း ပြည့်စုံရမည်။–
၂၆း၃၃ သက်သေခံချက်ထားသော သေတ္တာကို၊ ကုလားကာအတွင်းသို့ သွင်းစရာဘို့ ထိုကုလားကာကို ရွှေချောင်းဖြင့်ဆွဲကာ၍၊ ဟဂျာအရပ်၊ ဟဂျာဟဂျိအရပ်နှစ်ပါးစပ်ကြား၌ အပိုင်းအခြားဖြစ်ရမည်။–
၂၆း၃၄ ဟဂျာဟဂျိအရပ်၌ သက်သေခံချက်သေတ္တာအပေါ်မှာ၊ သေတ္တာအဖုံးကို တင်ထားရမည်။–
၂၆း၃၅ ကုလားကာပြင်မှာစားပွဲကိုထားရမည်။ တဲတော်တောင်ဘက်နားမှာမီးခုံကို၎င်း၊ မြောက်ဘက်နားမှာ စားပွဲကို၎င်း၊ တဘက်နှင့်တဘက်ဆိုင်မိအောင်ထားရမည်။

၂၆း၃၆ တဲတော်တံခါးဝ၌ကာရန်၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍၊ ချယ်လှယ်သောကုလားကာတထည်ကို လုပ်ရမည်။-
၂၆း၃၇ ထိုကုလားကာဘို့ ရွှေတံစို့နှင့်ပြည့်စုံသောအကာရှတိုင် ငါးတိုင်ကိုလုပ်၍ ရွှေနှင့်မွမ်းမံရမည်။ ကြေးဝါခြေစွပ်ငါးခုကိုလည်း သွန်းရမည်။

အခန်းကြီး (၂၇)

၂၇း၁ တနည်းကား၊ အလျားငါးတောင်၊ အနံငါးတောင်ရှိ၍ စတုရန်း လေးထောင့်ဖြစ်သော ယဇ်ပလ္လင်ကို၊ အကာရှသားနှင့်လုပ်ရမည်။ အမြင့်လည်း သုံးတောင်ရှိရမည်။-
၂၇း၂ ယဇ်ပလ္လင်လေးထောင့်အပေါ်မှာ၊ ဦးချိုလေးချောင်းကိုအကာရှသားနှင့်လုပ်၍ ကြေးဝါနှင့်မွမ်းမံရမည်။-
၂၇း၃ ပြာခံစရာအိုးနှင့်တကွ တူးရွင်းပြား၊ အင်တုံ၊ အမဲသားချိတ်၊ လင်ပန်း အစရှိသော ယဇ်ပလ္လင်နှင့်ဆိုင်သောတန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ကြေးဝါနှင့် လုပ်ရမည်။-
၂၇း၄ ကြေးဝါဆန်ခါကိုင်း၊ ဆန်ခါလေးထောင့်အပေါ်မှာ ကြေးဝါလေးကွင်းကိုင်း လုပ်ပြီးလျှင်၊-
၂၇း၅ ယဇ်ပလ္လင်ခါးပန်းအောက်၊ အလယ်၌ ထားရမည်။-
၂၇း၆ ယဇ်ပလ္လင်ထမ်းစရာ အကာရှသားထမ်းဘိုးတို့ကိုလုပ်၍ ကြေးဝါနှင့်မွမ်းမံပြီးမှ၊-
၂၇း၇ ယဇ်ပလ္လင်ကို ထမ်းစရာဘို့ တဘက်တချက်ကွင်းများ၌ လျှိုထားရမည်။-
၂၇း၈ တောင်ပေါ်မှာ သင့်အား ပြသည်အတိုင်း၊ ထိုယဇ်ပလ္လင်ကို အပေါ်အောက် ဟင်းလင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ပျဉ်ပြားနှင့်လုပ်ရမည်။
၂၇း၉ တဲတော်ဝင်းကာရန်မှုကား၊ အလျားအတောင်တရာရှိသောပိတ်ချောနှင့် တောင်ဘက်၌ ကုလားကာကိုလုပ်ရမည်။-
၂၇း၁၀ ထိုကုလားကာဘို့ တိုင်နှစ်ဆယ်၊ တိုင်ခြေစွပ်နှစ်ဆယ်ကို ကြေးဝါနှင့်လုပ်၍ တိုင်တံစို့၊ တိုင်တန်းတို့ကို ငွေဖြင့်ပြီးစေရမည်။-
၂၇း၁၁ ထိုနည်းတူ၊ မြောက်ဘက်၌ကာရန် အလျားအတောင်တရာရှိသော ကုလားကာနှင့်တကွ ငွေတံစို့၊ ငွေတန်းပါသော ကြေးဝါတိုင် နှစ်ဆယ်၊ ကြေးဝါခြေစွပ်နှစ်ဆယ်ရှိရ မည်။-
၂၇း၁၂ ဝင်းအနောက်ဘက် အနံ၌ကာရန်၊ အလျား အတောင်ငါးဆယ်ရှိသော ကုလားကာနှင့်တကွ တိုင်တဆယ်၊ ခြေစွပ်တဆယ်ရှိရမည်။-
၂၇း၁၃ ဝင်းအရှေ့ဘက်၌လည်း အနံအတောင်ငါးဆယ်ရှိရမည်။-
၂၇း၁၄ တံခါးဝတဘက်တချက်၌ကာရန်၊ အလျားဆယ်ငါးတောင်ရှိသော ကုလားကာနှင့်တကွ တိုင်သုံးတိုင်၊-
၂၇း၁၅ ခြေစွပ်သုံးခုရှိရမည်။-
၂၇း၁၆ ဝင်းတံခါးဝ၌ကာရန်၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့် ပြီး၍၊ ချယ်လှယ်သောကုလားကာ အတောင် နှစ်ဆယ်နှင့်တကွ တိုင်လေးတိုင် ခြေစွပ်လေးခုရှိရမည်။-
၂၇း၁၇ ဝင်းပတ်လည်၌ တိုင်ရှိသမျှတို့သည် ငွေတံစို့၊ ငွေတန်း၊ ကြေးဝါခြေစွပ်နှင့် ပြည့်စုံရမည်။-
၂၇း၁၈ ဝင်းသည် အလျားအတောင်တရာ၊ အနံငါးဆယ်၊ အမြင့်ငါးတောင်ရှိ၍၊ ပိတ်ချောနှင့် ကြေးဝါခြေစွပ်ဖြင့် ပြီးရမည်။-
၂၇း၁၉ အမှုတော်ထမ်းဘို့ တဲတော် အသုံးအဆောင် ရှိသမျှကိုင်း၊ တဲတော်တံသင်၊ ဝင်းနှင့်ဆိုင်သော တံသင်ရှိသမျှကိုင်း၊ ကြေးဝါနှင့်လုပ်ရမည်။
၂၇း၂၀ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တွင်၊ သက်သေခံချက်ထားရာအရပ်ကိုကာသော ကုလားကာပြင်မှာ၊ မီးခုံ၌အစဉ်မပြတ်မီးထွန်းစရာဘို့ သံလွင်သီးကိုထောင်း၍ယူသော သံလွင်ဆီစစ်ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဆောင်ခဲ့ရကြမည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့။-
၂၇း၂၁ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်၊ ညဦးမှသည် နံနက်တိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထိုအမှုကို စီရင်ရမည်။ ဣသရေလအမျိုးတို့သည်၊ သားအစဉ်အဆက် စောင့်ရသောပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၂၈)

၂၈း၁ သင်၏အစ်ကို အာရုန်သည်၊ ငါ့ရှေ့မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရမည်အကြောင်း၊ သူနှင့်သူ၏သားတည်းဟူသော နာဒပ်၊ အဘိဟု၊ ဧလာဇာ၊ ဣသမာတို့ကို၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အထဲက ရွေးချယ်၍ သင့်အောက်၌ ခန့်ထားလော့။-
၂၈း၂ သင်၏အစ်ကိုအာရုန်၌ ဘုန်းအသရေထင်ပေါ်စေခြင်းငှါ၊ သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကိုလုပ်၍ပေးရမည်။-
၂၈း၃ အာရုန်သည် ငါ့ရှေ့မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရသော အခွင့်ရှိ၍၊ သူ့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ငါပေးသောဉာဏ်ကိုရသောပညာရှိ အပေါင်းတို့သည် ထိုအဝတ်ကိုလုပ်ရမည်အကြောင်းမှာထားရမည်။-
၂၈း၄ လုပ်ရသောအဝတ်ဟူမူကား၊ ရင်ဖုံး၊ သင်တိုင်း၊ ဝတ်လုံ၊ ချယ်လှယ်သောအင်္ကျီ၊ ပေါင်း၊ ခါးပန်းတည်းဟူသော သင်၏အစ်ကိုအာရုန်နှင့်သူ၏ သားတို့သည်၊ ငါ့ရှေ့မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရမည်အကြောင်း၊ သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကိုလုပ်ခြင်းငှါ၊-
၂၈း၅ ရွှေနှင့်ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောတို့ကိုယူရမည်။-
၂၈း၆ ထိုရွှေအစရှိသည်တို့နှင့် သင်တိုင်းကို ထူးဆန်းစွာလုပ်ရမည်။-
၂၈း၇ သိုင်းကြိုးနှစ်ပင်ရှိ၍၊ သင်တိုင်းအပေါ်နားချင်းတွဲမိစေခြင်းငှါ၊ တဘက်တချက်ကို ဆွဲချုပ်ရမည်။-
၂၈း၈ သင်တိုင်းအပေါ်နား၌ထူးဆန်းသောရင်စည်းကိုလည်း၊ သင်တိုင်းကိုယ်ကဲ့သို့ရွှေနှင့်ကိုင်း၊ ပြာသောအထည်၊မောင်းသောအထည်၊နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောတို့ကိုင်းလုပ်ရမည်။-
၂၈း၉ ရှဟံကျောက်နှစ်လုံးကိုယူ၍၊ ဣသရေလအမျိုး တဆယ့်နှစ်မျိုးကို၊-
၂၈း၁၀ အသက်အကြီးအငယ်အလိုက်၊ကျောက်နှစ်လုံးပေါ်မှာ အမျိုးနာမည်ခြောက်ခုစီအက္ခရာ တင်ရမည်။-

၂၈း၁၁ တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခရာတင်သကဲ့သို့ ကျောက်လုပ်သောအလုပ်နှင့်တကွ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ နာမည်တို့ကို ထိုကျောက်နှစ်လုံးအပေါ်မှာ အက္ခရာတင်၍ ရွှေကျောက်အိုး၌ ထည့်ရမည်။–

၂၈း၁၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အောက်မေ့စေခြင်းငှါ၊ ထိုကျောက်နှစ်လုံးကို သင်တိုင်း သိုင်းကြိုးပေါ်မှာတပ်ရမည်။ ထိုသို့ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုအောက်မေ့စေခြင်းငှါ၊ သူတို့နာမည်များကို အာရုန်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မိမိပခုံးပေါ်မှာ ဆောင်ရမည်။–

၂၈း၁၃ ကျောက်အိုးတို့ကို ရွှေနှင့်လုပ်ရမည်။–

၂၈း၁၄ အဆုံး၌တပ်ရသောကြိုးနှစ်ပင်တို့ကို ရွှေစင်နှင့်ကျစ်၍လုပ်ပြီးမှကျောက်အိုး၌တွဲရမည်။

၂၈း၁၅ ရွှေနှင့်၄င်း၊ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ပိတ်ချောနှင့်၄င်း၊ သင်တိုင်းကိုလုပ်သည်နည်းတူ၊ ဗျာဒိတ်ရင်ဖုံးကို ထူးဆန်းစွာလုပ်ရမည်။–

၂၈း၁၆ နှစ်ထပ်ခေါက်လျက်၊ အလျားတထွာ၊ အနံတထွာ၊ စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်ရမည်။–

၂၈း၁၇ ထိုရင်ဖုံး၌ ကျောက်မြတ်ကို လေးတန်းစီရမည်။ ပဌမအတန်းကား၊ ကျောက်နီ၊ ဥဿဖရား၊ ပတ္တမြား၊–

၂၈း၁၈ ဒုတိယအတန်းကား၊ မြ၊ နီလာ၊ စိန်၊–

၂၈း၁၉ တတိယအတန်းကား၊ ဝိုကိန္တမဟူရာ၊ ဂေါ်မိတ်။–

၂၈း၂၀ စတုတ္ထအတန်းကား၊မျက်ရွဲ၊ကြောင်၊နဂါးသွဲ့ဖြစ်၍၊အသီးအသီးတို့ကိုရွှေအိုး၌စီရမည်။–

၂၈း၂၁ ဣသရေလအမျိုး တဆယ်နှစ်မျိုးရှိသည်အတိုင်း၊ တံဆိပ်ပေါ်မှာအက္ခရာတင်သကဲ့သို့ ထိုကျောက်တို့၌၊ ထိုတဆယ်နှစ်ပါးသောနာမည်အသီးအသီးတို့ကိုတင်လျက်၊ ကျောက်တလုံးလျှင် နာမည်တပါးစီ ပါရမည်။–

၂၈း၂၂–၂၅ရင်ဖုံးအပေါ်ထောင့်နှစ်ခု၌ ရွှေနှစ်ကွင်းကို၄င်း၊ ကျစ်သောရွှေကြိုးနှစ်ပင်ကို၄င်း လုပ်ပြီးမှ၊ ထိုရွှေကွင်း၌တပ်၍၊ သင်တိုင်းသိုင်းကြိုးပေါ်မှာရှိသော ကျောက်အိုးတို့နှင့် တွဲရမည်။–

၂၈း၂၆ တဖန် ရွှေနှစ်ကွင်းကိုလုပ်၍ သင်တိုင်းအောက်နားမှာရှိသော ရင်ဖုံးအောက်ထောင့်နှစ်ခု၌ တပ်ရမည်။–

၂၈း၂၇ အခြားသော ရွှေနှစ်ကွင်းကိုလည်းလုပ်၍၊ သင်တိုင်းရှေ့ဘက် အောက်နား၌ ထူးဆန်းသော ရင်စည်းအပေါ်နား ဆက်မှီရာတွင်၊ သင်တိုင်းကိုယ်တဘက်တချက်၌ တပ်ရမည်။–

၂၈း၂၈ ရင်ဖုံးရွှေနှစ်ကွင်းကို သင်တိုင်းရွှေနှစ်ကွင်းနှင့်တွဲ၍၊ ပြာသောကြိုးဖြင့် ပြီးစေရမည်။ ထိုသို့ရင်ဖုံးကို ထူးဆန်းသောရင်စည်းအပေါ်နားမှာဆွဲ၍၊ သင်တိုင်းနှင့်မကွာ အမြဲရှိစေရမည်။–

၂၈း၂၉ အာရုန်သည်လည်း၊ သန့်ရှင်းရာအရပ်ဌာနတော်ထဲသို့ဝင်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ထာဝရဘုရားအစဉ်အောက်မေ့တော်မူစေခြင်းငှါ၊ ဗျာဒိတ်ရင်ဖုံး၌ပါသော သူတို့နာမည်များကို မိမိနှလုံးပေါ်မှာ ဆောင်ရမည်။–

၂၈း၃၀ ဗျာဒိတ်ရင်ဖုံးအထဲ၌ ဥရိမ်နှင့်သုမိမ်ကိုသွင်းထားရမည်။ အာရုန်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ ဝင်သောအခါ၊ မိမိနှလုံးပေါ်မှာ ဥရိမ်နှင့်သုမိမ်ပါသည်ဖြစ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အမှု၌ စီရင်တော်မူချက်ကို ထာဝရဘုရားရှေ့၊ မိမိနှလုံးပေါ်မှာဆောင်ရမည်။

၂၈း၃၁ သင်တိုင်းနှင့်ဆိုင်သောဝတ်လုံကို၊ ပြာသောအထည်နှင့်သာ လုပ်ရမည်။–

၂၈း၃၂ ဝတ်လုံ၌လည်စွပ်ပါ၍ လည်စွပ်ကိုမစုတ်စေခြင်းငှါ၊ သံချပ်လည်စွပ်ကွပ်သကဲ့သို့၊ ရက်သောအထည်နှင့် ကွပ်ရမည်။–

၂၈း၃၃ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်နှင့်လုပ်သောသလဲသီးများကို၄င်း၊ ရွှေဆည်းလည်းများကို၄င်း၊ ဝတ်လုံအောက်စွန်းနားပတ်လည်၌၊–

၂၈း၃၄ သလဲသီးတလုံး၊ ရွှေဆည်းလည်းတလုံးစီခြားလျက်၊ အစဉ်အတိုင်း ဆွဲထားရမည်။–

၂၈း၃၅ အာရုန်သည် အမှုတော်ကို ဆောင်၍၊ သန့်ရှင်းရာအရပ် ဌာနတော် အထဲမှာ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထွက်ဝင်သောအခါ၊ သေဘေးနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ထိုဝတ် လုံကိုဝတ်၍ သူ၏အသံကို ကြားရမည်။

၂၈း၃၆ ရွှေစင်သင်းကျစ်ကိုလည်းလုပ်၍၊ တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခရာတင်သကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားအား သန့်ရှင်းခြင်းဟု အက္ခရာတင်၍၊–

၂၈း၃၇ ပြာသောကြိုးနှင့်ပေါင်းရှေ့၌ချည်ထားရမည်။–

၂၈း၃၈ အာရုန်သည် ထိုသင်းကျစ်ကို နဖူး၌ဆင်သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏သန့်ရှင်းသော အလှူဒါနနှင့်ဆိုင်၍၊ သန့်ရှင်းစေသမျှသောအရာတို့၌ ပါသောအပြစ်ကိုဆောင်ရမည်။ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏စိတ်တော်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ၊ အာရုန်၏နဖူး၌ အစဉ်ဆင်ရမည်။–

၂၈း၃၉ ပိတ်ချောအင်္ကျီကိုလည်းလုပ်၍ ချယ်လှယ်ရမည်။ ပေါင်းကိုလည်း ပိတ်ချောနှင့်လုပ်ရမည်။ ခါးပန်းကိုလည်း ချယ်လှယ်သောအလုပ်နှင့် ပြီးစေရမည်။

၂၈း၄၀ အာရုန်၏သားတို့ ဘုန်းအသရေကို ထင်ပေါ်စေခြင်းငှါ၊ အင်္ကျီ၊ ခါးပန်း၊ ဦးထုပ်များကို လုပ်ပေးရမည်။–

၂၈း၄၁ ထိုသို့ သင်၏အစ်ကို အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ကို ဝတ်ဆင်စေပြီးမှ၊ သူတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ သူတို့ကိုဆီနှင့် လိမ်းသဖြင့် အရာ၌ခန့်ထား၍ သန့်ရှင်းစေရမည်။–

၂၈း၄၂ သူတို့၌ရှက်စရာအကြောင်း၊ မထင်မပေါ်စေခြင်းငှါ၊ ခါးမှပေါင်သို့အထိ ပိတ်ပေါင်းဘီကိုချုပ်၍ ပေးရမည်။–

၂၈း၄၃ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ထဲသို့ ဝင်သော်၄င်း၊ သန့်ရှင်းရာအရပ်ဌာန၌ ယဇ်ပလ္လင်အနားသို့ ချဉ်းကပ်သော်၄င်း၊ အပြစ်ရောက်၍ မသေစေခြင်းငှါထိုသို့ဝတ်ရမည်။ အာရုန်မှစ၍ သူ၏အမျိုး အစဉ်အဆက်တို့သည် စောင့်ရသော ပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၂၉)

၂၉း၁ သူတို့သည်ငါ့ရှေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့ သန့်ရှင်းစေရမည်နည်းဟူမူကား၊ အပြစ်မပါသော နွားသငယ် အထီးနှင့် သိုးနှစ်ကောင်တို့ကို၄င်း၊–

၂၉း၂ တဆေးမပါသောဂျုံမုန့်၊ တဆေးမပါဘဲ ဆီနှင့်လုပ်သောဂျုံမုန့်ပြား၊ တဆေးမပါဘဲ ဆီနှင့်လူးသော ဂျုံမုန့်ကြွပ်တို့ကို၄င်း ယူရမည်။–

၂၉း၃ ထိုမုန့်များကို တောင်းတလုံးထဲ၌ ထည့်ပြီးမှ၊ နွားတကောင်၊ သိုးနှစ်ကောင်နှင့်တကွ ဆောင်ခဲ့ရမည်။–

၂၉း၄ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့ကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တံခါးနားသို့ခေါ်ခဲ့၍ ရေချိုးရမည်။–

၂၉း၅ အဝတ်တန်ဆာများကိုယူ၍၊ အင်္ကျီ၊ ဝတ်လုံ၊ သင်တိုင်း၊ ရင်ဖုံးနှင့် အာရုန်ကိုဝတ်စေ၍၊ ထူးဆန်းသောသင်တိုင်း ရင်စည်းနှင့်စည်းရမည်။–

၂၉း၆ သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ ပေါင်းကိုတင်၍၊ ပေါင်း၌သန့်ရှင်းသောသင်းကျစ်ကိုတပ်ရမည်။–

၂၉း၇ ထိုအခါ လိမ်းစရာဆီကိုယူ၍ သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ လောင်းသဖြင့် သူ့ကိုလိမ်းရမည်။–

၂၉း၈ သူ၏သားတို့ကိုလည်းခေါ်ခဲ့၍ အင်္ကျီဝတ်စေရမည်။–

၂၉း၉ ခါးပန်းကိုလည်းစည်း၍၊ ဦးထုပ်ကိုလည်း ဆောင်းစေပြီးလျှင်၊ သူတို့သည် ထာဝရပညတ်တော်အတိုင်း ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကိုဆိုင်ရမည်။ ထိုသို့ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့ကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထားရမည်။

၂၉း၁၀ ထိုနောက်၊ နွားထီးတကောင်ကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ရှေ့သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်၊ မိမိတို့လက်ကို နွားခေါင်းပေါ်မှာ တင်ရကြမည်။–

၂၉း၁၁ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးနားမှာ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထိုနွားကိုသတ်ရမည်။–

၂၉း၁၂ အသွေးကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ လက်ညှိုးနှင့်ထည့်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသောအသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနား၌ သွန်ရမည်။–

၂၉း၁၃ အအူကိုဖုံးသောဆီဥရှိသမျှ၊အသည်းပေါ်၌ရှိသောအမြှေး၊ကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့်ကျောက်ကပ်ဆီဥကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။–

၂၉း၁၄ နွား၏အသား၊ အရေ၊ ချေးနှင့်ကား၊ တပ်ပြင်မှာ မီးရှို့ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်၏။

၂၉း၁၅ သိုးထီးတကောင်ကိုလည်းယူ၍၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်၊ မိမိတို့လက်ကို သိုးခေါင်းပေါ်မှာတင်ရမည်။–

၂၉း၁၆ ထိုသိုးကိုသတ်ပြီးလျှင် အသွေးကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်နား ပတ်လည်၌ ဖြန်းရမည်။–

၂၉း၁၇ သိုးကိုလည်း အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍၊ ဝမ်းထဲ၌ရှိသောအရာနှင့်ခြေတို့ကိုဆေးကြောပြီးလျှင်၊ ခေါင်းနှင့် သားတစ်များကိုစုထား၍၊–

၂၉း၁၈ သိုးတကောင်လုံးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့သောယဇ်ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍၊ မွှေးကြိုင်သောပူဇော်သက္ကာဖြစ်၏။

၂၉း၁၉ အခြားသောသိုးကိုလည်းယူ၍၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည် မိမိတို့လက်ကို သိုးခေါင်းပေါ်မှာ တင်ရမည်။–

၂၉း၂၀ ထိုသိုးကို သတ်ပြီးလျှင် အသွေးကိုယူ၍ အာရုန်၏လက်ျာနားပျဉ်း၌၄င်း၊ သူ၏သားတို့၏ လက်ျာနားပျဉ်း၌၄င်း၊ သူတို့၏ လက်ျာလက်မ၌၄င်း၊ လက်ျာခြေမ၌၄င်း ထည့်၍၊ ယဇ်ပလ္လင်အပေါ် ပတ်လည်၌ ဖြန်းရမည်။–

၂၉း၂၁ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော အသွေးနှင့်လိမ်းစရာဆီကိုယူ၍ အာရုန်နှင့် သူ၏အဝတ်၌၄င်း၊ သူ၏သားတို့နှင့် သူတို့အဝတ်၌၄င်း ဖြန်းသဖြင့်၊ အာရုန်မှစ၍ သားများ၊ အဝတ်များတို့သည် သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။–

၂၉း၂၂ ထိုသိုးသည် အရာ၌ခန့်ထားရာသိုးဖြစ်သောကြောင့်၊ ဆီဥ၊ အမြီး၊ အအူကိုဖုံးသော ဆီဥ၊ အသည်းပေါ်၌ရှိသောအမြှေး၊ ကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ကိုဖုံးသောဆီဥ၊ လက်ျာပခုံး၊–

၂၉း၂၃ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထားသော တဆေးမဲ့မုန့်တောင်းထဲကမုန့်တလုံး၊ ဆီနှင့်လုပ်သော မုန့်ပြားတပြား၊ မုန့်ကြွပ်တချပ်ကိုယူ၍၊–

၂၉း၂၄ အာရုန်လက်၊ သူ၏သားတို့လက်၌ ထိုအရာတို့ကိုထားပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ချီလွှဲ၍၊ ချီလွှဲသောပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။–

၂၉း၂၅ ထိုအရာတို့ကို သူတို့လက်မှခံယူ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်တွင် မွှေးကြိုင်သောအနံ့ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပလ္လင်၌မီးရှို့ရာယဇ်အပေါ်မှာ ရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပူဇော်သောသက္ကာဖြစ်၏။–

၂၉း၂၆ အာရုန်၏အရာ၌ခန့်ထားရာသိုး၏ရင်ပတ်ကိုယူ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ချီလွှဲသဖြင့်၊ ချီလွှဲသောပူဇော်သက္ကာပြုပြီးမှ၊ သိုး၏ရင်ပတ်သည် သင်၏အဘို့ဖြစ်ရမည်။–

၂၉း၂၇ ထိုသို့အာရုန်နှင့်သားတို့၏အရာ၌ ခန့်ထားရာ သိုးထဲက၊ ချီလွှဲသောပူဇော်သက္ကာပြု၍၊ ချီလွှဲသောရင်ပတ်ကို၄င်း၊ ချီမြှောက်သောပူဇော်သက္ကာပြု၍၊ ချီမြှောက်သောပခုံးကို၄င်း သန့်ရှင်းစေပြီးမှ၊–

၂၉း၂၈ ထိုရင်ပတ်၊ ပခုံးတို့သည် ထာဝရပညတ်တော်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားလှူသော အာရုန်၏အဘို့၊ သူ့သားတို့၏အဘို့ ဖြစ်ရမည်။ ဣသရေလအမျိုးသားပြုသော မိဿဟာယယဇ်ထဲက၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီမြှောက်၍၊ ချီမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာဖြစ်၏။

၂၉း၂၉ အာရုန်၏သန့်ရှင်းသော အဝတ်တန်ဆာကို၊ သူ၏သားတို့သည် အမွေခံသဖြင့်၊ ဆီလိမ်းခြင်း မင်္ဂလာနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားသောအခါ၊ ဝတ်ဆင်ရမည်။–

၂၉း၃၀ အာရုန်ကိုယ်စား ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်သော သားသည်၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကိုဆောင်ခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ ဝင်သောအခါ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဝတ်ဆင်ရမည်။

၂၉း၃၁ အရာ၌ ခန့်ထားရာ သိုး၏အသားကိုယူ၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ပြုတ်ပြီးမှ၊–

၂၉း၃၂ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် ထိုအသားကို၄င်း၊ တောင်းထဲ၌ရှိသောမုန့်ကို၄င်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးနားမှာ စားရကြမည်။–

၂၉း၃၃ သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေ၍၊ အရာ၌ ခန့်ထားစေခြင်းငှါ၊ အပြစ်ဖြေရာ မင်္ဂလာပြုခြင်းနှင့် ဆိုင်သောအရာတို့ကို၊ သူတို့သည် စားရကြမည်။ ထိုအရာတို့သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ မဆိုင်သောသူမစားရ။–

၂၉း၃၄ အရာ၌ ခန့်ထားရာနှင့်ဆိုင်သောအမဲသားဖြစ်စေ၊ မုန့်ဖြစ်စေ၊ နံနက်တိုင်အောင် ကျန်ကြွင်းလျှင်၊ ထိုအကြွင်းကို မီးရှို့ရမည်။ သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှမစားရ။–

၂၉း၃၅ ထိုသို့ ငါပညတ်သမျှအတိုင်း အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့အားပြု၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားခြင်းမင်္ဂလာကို၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆောင်ရမည်။–

၂၉း၃၆ ထိုမှတပါး၊ အပြစ်ဖြေခြင်းအလိုငှါ၊ နေ့တိုင်း နွားထီးတကောင်ကိုပူဇော်၍၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုရမည်။ ထိုသို့ ယဇ်ပလ္လင်ဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုပြီးမှ၊ ပလ္လင်ကိုစင်ကြယ်စေရမည်။ ထိုနောက် သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ဆီနှင့်လိမ်းရမည်။–

၂၉း၃၇ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ယဇ်ပလ္လင်ဘို့အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြု၍ သန့်ရှင်းစေပြီးမှ၊ အလွန်သန့်ရှင်းသော ယဇ်ပလ္လင်ဖြစ်၍၊ ထိုပလ္လင်နှင့်တွေ့သမျှသော အရာတို့သည် သန့်ရှင်းသောအရာဖြစ်ရမည်။

၂၉း၃၈ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်ရသောအရာဟူမူကား၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်နှစ်ကောင်ကိုယူ၍၊–

၂၉း၃၉ နေ့တိုင်း အစဉ်မပြတ် နံနက်ယံ၌တကောင်၊ ညဦးယံ၌တကောင်ကို ပူဇော်ရမည်။–

၂၉း၄၀ သိုးသငယ်တကောင်ကို ပူဇော်သောအခါ၊ သံလွင်သီးကိုထောင်း၍ ရသောသံလွင်ဆီ သုံးလောဃနှင့်ရောသော မုန့်ညက် တဩမဲကိုင်း၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာဘို့ စပျစ်ရည် သုံးလောဃကိုင်း၊ သိုးသငယ်နှင့်အတူ ပူဇော်ရမည်။–

၂၉း၄၁ အခြားသောသိုးသငယ်ကိုညဦးယံ၌ပူဇော်သောအခါ၊ နံနက်ယံ၌ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာပါသည်နည်းတူပါလျက်၊ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ဆက်ကပ်၍ မွှေးကြိုင် သောပူဇော်သက္ကာ ပြုရမည်။–

၂၉း၄၂ ထိုသို့သင်တို့သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် သင်နှင့်ငါတွေ့၍နှုတ်ဆက်ရာအရပ်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးနားမှာ အစဉ်မပြတ်မီးရှို့သောယဇ်ကို ပူဇော်ရကြမည်။–

၂၉း၄၃ ထိုအရပ်၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ငါတွေ့၍၊ ငါ့ဘုန်းတော်အားဖြင့် သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေမည်။–

၂၉း၄၄ ငါ့ရှေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်စေခြင်းငှါ၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့ကိုင်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ကိုင်း၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုင်း၊ ငါသန့်ရှင်းစေမည်။–

၂၉း၄၅ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် ငါနေ၍၊ သူတို့၏ဘုရားဖြစ်မည်။–

၂၉း၄၆ ငါသည် သူတို့တွင်နေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်ထဲက ကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့သော သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၀)

၃၀း၁ တနည်းကား၊ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့စရာယဇ်ပလ္လင်ကို အကာရှသားနှင့်လုပ်ရမည်။–

၃၀း၂ ထိုပလ္လင်သည် အလျားတတောင်၊ အနံတတောင်၊ စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်၍၊ အမြင့်နှစ်တောင်ရှိရမည်။ ဦးချိုတို့ကိုလည်း အကာရှသားဖြင့် ပြီးစေရမည်။–

၃၀း၃ ပလ္လင်ထိပ်၊ နံရံ၊ ဦးချိုတို့ကို ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံ၍၊ အပေါ်နားပတ်လည်၌ ကွပ်သောရွှေတန်ဆာကိုလည်း လုပ်ရမည်။–

၃၀း၄ ရွှေတန်ဆာအောက်၊ ပလ္လင်တဘက်တချက်ထောင့်၌ ရွှေကွင်းနှစ်ကွင်းကို လုပ်၍၊ ပလ္လင်ထမ်းစရာ ထမ်းဘိုးနေရာဖြစ်ရမည်။–

၃၀း၅ ထမ်းဘိုးတို့ကို အကာရှသားနှင့်လုပ်၍ ရွှေနှင့်မွမ်းမံရမည်။–

၃၀း၆ ငါသည် သင်နှင့်တွေ့ရာအရပ်၊ သက်သေခံချက်ထားသောသေတ္တာကို၊ ကာသော ကုလားကာရှေ့၌ ထိုပလ္လင်ကို ထားရမည်။–

၃၀း၇ အာရုန်သည် နံနက်တိုင်း မီးခွက်တို့ကို ပြင်သောအခါ၊ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ မွှေးသောနံ့သာ ပေါင်းကိုရှို့ရမည်။–

၃၀း၈ ညဦးယံ၌လည်း မီးခွက်တို့ကို ထွန်းသောအခါ၊ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကိုရှို့ရမည်။ ထိုသို့ သင်တို့ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အစဉ်အမြဲ ပြုရသော နံ့သာ ပေါင်းရှို့ခြင်း ဖြစ်သတည်း။–

၃၀း၉ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ ထူးခြားသောနံ့သာပေါင်းကို မရှို့ရ။ မီးရှို့သောယဇ်ကိုမပြုရ။ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကိုလည်း မပြုရ။ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကိုလည်း မပြုရ။–

၃၀း၁၀ အာရုန်သည် တနှစ်တခါ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင်အသွေးကိုယူ၍၊ ထိုပလ္လင်၏ဦးချို တို့၌အပြစ်ဖြေခြင်း မင်္ဂလာကိုပြုရမည်။ သင်တို့ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် တနှစ်တခါ ထိုသို့ပြုရကြမည်။ ထာဝရဘုရားအား အလွန်သန့်ရှင်းသော ယဇ်ပလ္လင်ဖြစ်သတည်း။

၃၀း၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၃၀း၁၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ရေတွက်၍ စာရင်းယူသောအခါ၊ ဘေးလွတ်မည်အကြောင်း ရှိသမျှတို့သည် အသီးအသီး မိမိအသက်ရွေးရန်အဘိုးကို ထာဝရဘုရားအား ဆက်ကပ်ရမည်။–

၃၀း၁၃ ရေတွက်၍ စာရင်းဝင်သောသူအပေါင်းတို့သည် အကျပ်တော်အလိုက်၊ ငွေအကျပ်တဝက်စီ ထာဝရဘုရားအားဆက်ကပ်ရမည်။ အကျပ်ကား၊ ဂေရနှစ်ဆယ်ဖြစ်သတည်း။–

၃၀း၁၄ အသက်နှစ်ဆယ်မှစ၍၊ ပိုလွန်သောသူအပေါင်းတို့သည် စာရင်းဝင်၍၊ ထိုသို့သောပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရားအား ပြုရမည်။–

၃၀း၁၅ ကိုယ်အသက်ကို ရွေးခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာကို ပြုသောအခါ၊ ငွေရတတ်သော သူတို့သည် မပို၊ ဆင်းရဲသောသူတို့သည်မလျှော့ဘဲ၊ လူတိုင်းအကျပ်တဝက်စီပေးရမည်။–

၃၀း၁၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏အရွေးငွေကို ယူ၍ သူတို့အသက်ကိုရွေးခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏သက်သေဖြစ်ရမည်အကြောင်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်စရိတ်အဘို့အလို့ငှါ ထားရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀း၁၇ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၃၀း၁၈ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ လက်ခြေဆေးစရာဘို့ ကြေးဝါခြေထောက်ပါသော ကြေးဝါ အင်တုံကိုလုပ်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်စပ်ကြား၌ ထားရမည်။–

၃၀း၁၉ သူတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်သို့ ဝင်သော်၎င်း၊–

၃၀း၂၀ အမှုတော်ကိုထမ်း၍ ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့သောယဇ်ကိုပူဇော်ခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပလ္လင်အနားသို့ ချဉ်းကပ်သော်၎င်း၊–

၃၀း၂၁ သေဘေးနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ မိမိတို့လက်ခြေကို ဆေးရမည်။ ထိုသို့သူတို့နှင့် သူတို့အမျိုးအနွယ်အစဉ်အဆက်တို့သည် စောင့်ရသော ပညတ်တော်ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀း၂၂ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊–

၃၀း၂၃ သင်သည် မြတ်သောနံ့သာမျိုးကို အကျပ်တော်နှင့်ချိန်လျက်၊ စင်ကြယ်သောမုရန်စေး အကျပ်ငါးရာ၊ မွှေးသောသစ်ကြံပိုး နှစ်ရာငါးဆယ်၊ မွှေးသောကြံနှစ်ရာငါးဆယ်၊–

၃၀း၂၄ သစ်ကြံပိုးတမျိုးငါးရာ၊ သံလွင်ဆီတဟိန်ကိုယူ၍၊–

၃၀း၂၅ ဆေးသမားအတတ်နှင့် ဖယောင်းဆီကိုဘော်တတ်သည်အတိုင်း၊ လိမ်းရန်ဆီတည်းဟူသော သန့်ရှင်းသောနံ့သာဆီကိုဘော်ပြီးမှ၊–

၃၀း၂၆ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်နှင့် သက်သေခံချက်သေတ္တာကိုင်း၊–

၃၀း၂၇ စားပွဲနှင့် စားပွဲတန်ဆာရှိသမျှကိုင်၎င်း၊ မီးခုံနှင့်မီးခုံတန်ဆာကို၎င်း၊ နံ့သာပေါင်းရှို့သောပလ္လင်၊ –
၃၀း၂၈ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်သော ပလ္လင်နှင့် ပလ္လင်တန်ဆာရှိသမျှကို၎င်း၊အင်တုံနှင့် အင်တုံခြေထောက်ကို၎င်း၊ ထိုနံ့သာဆီနှင့်လိမ်းသဖြင့်၊ –
၃၀း၂၉ ထိုအရာတို့ကို အလွန်သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထိုသို့သန့်ရှင်းစေရမည်။ ထိုအရာတို့နှင့် တွေ့သမျှသောအရာသည်သန့်ရှင်းသောအရာဖြစ်ရမည်။ –
၃၀း၃၀ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့ကိုလိမ်း၍၊ သူတို့သည် ငါ့ရှေ့၌ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားရမည်။ –
၃၀း၃၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သားစဉ်မြေးဆက်အပေါင်းတို့၌ ဤဆီသည်၊ ငါ့အဘို့ သန့်ရှင်းသောလိမ်းရန်ဆီဖြစ်ရမည်။ –
၃၀း၃၂ လူ၏ကိုယ်ပေါ်မှာ မလောင်းရ။ ထိုဆီကိုဘော်သည်နည်းတူ၊ အခြားသောဆီကိုမဘော်ရ။ သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းသည်ဟု သင်တို့သည် မှတ်ရမည်။ –
၃၀း၃၃ ထိုဆီနှင့်တူအောင်ဘော်သောသူ၊ မဆိုင်သောလူ၌ လိမ်းသောသူ မည်သည်ကား၊ မိမိအမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၀း၃၄ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မွှေးသောနံ့သာ မျိုးတည်းဟူသော နတပ်စေး၊ မွှေးသောငါးခွံ၊ ဂါလဗန်စေး၊ စင်သောလောဗန်စေးတို့ကို အညီအမျှ ချိန်ယူ၍၊ –
၃၀း၃၅ ဆေးသမားအတတ်နှင့်နှာဆေးကိုဘော်တတ်သည်နည်းတူ ရောနှော၍၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောနံ့သာပေါင်းကိုဘော်ရမည်။ –
၃၀း၃၆ အချို့ကိုလည်း ညက်ညက်ထောင်းပြီးမှ၊ ငါသည်သင်နှင့်တွေ့ရာအရပ်၊ ပရိသတ်စည်း ဝေးရာတဲတော်၌ သက်သေခံချက်ရှေ့မှာ ထားရမည်။ သင်တို့တွင် အလွန်သန့်ရှင်းရမည်။ –
၃၀း၃၇ ထိုသို့သောနံ့သာပေါင်းကို ဘော်သည်နည်းတူ၊ အခြားသောနံ့သာပေါင်းကို ကိုယ်သုံးဘို့ မဘော်ရ။ သင်တို့တွင် ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။ –
၃၀း၃၈ အကြင်သူသည် မိမိရှူစရာဘို့ ထိုနံ့သာပေါင်းနှင့်တူအောင် ဘော်၏၊ ထိုသူသည် မိမိအမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၁)

၃၁း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ –
၃၁း၂ နားထောင်လော့၊ ငါသည် ယုဒအမျိုးသားဟုရ၏သားဖြစ်သော ဥရိ၏သား ဗေဇလေလကို အမည်ဖြင့် ခန့်ထား၏။ –
၃၁း၃–၅ သူသည် ရွှေငွေကြေးဝါကိုလုပ်သောအတတ်၊ ကျောက်ကိုသွေး၍စီသောအတတ်၊ သစ်သားကိုထုလုပ်သောအတတ်နှင့် အမျိုးမျိုးသောအလုပ်ကို ထူးဆန်းစွာလုပ်တတ်မည် အကြောင်း၊ ဉာဏ်ပညာ နှင့်တကွ သိပ္ပံအတတ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ငါပေး၍၊ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံစေ၏။ –
၃၁း၆ သူနှင့်အတူ ဒန်အမျိုးသား အဟိသမက်၏သား၊ အဟောလျဘကိုလည်း ငါခန့်ထား၏။ ငါသည် သင့်အားမှာထားသမျှတို့ကို လိမ္မာသောသူ အပေါင်းတို့သည်လုပ်တတ်မည်အကြောင်း၊ သူတို့နှလုံးထဲသို့ ဉာဏ်ပညာကို ငါသွင်းထားပြီ။ –
၃၁း၇ ထိုသူတို့သည်ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၊ သက်သေခံချက်သေတ္တာ၊ သေတ္တာအပေါ်မှာတင်သောသေတ္တာအဖုံး၊ တဲတော်တန်ဆာရှိသမျှကို၎င်း၊ –
၃၁း၈ စားပွဲနှင့်စားပွဲတန်ဆာကို၎င်း၊ စင်ကြယ်သောမီးခုံနှင့် မီးခုံတန်ဆာရှိသမျှကို၎င်း၊ နံ့သာပေါင်း ရှို့သောပလ္လင်၊ –
၃၁း၉ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်သောပလ္လင်တန်ဆာရှိသမျှကို၎င်း၊ အင်တုံနှင့် အင်တုံခြေထောက်ကို၎င်း၊ –
၃၁း၁၀ အမှုတော်ကိုထမ်းစရာအဝတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်နှင့် သူ၏သားဝတ်ဘို့ သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကို၎င်း၊ –
၃၁း၁၁ လိမ်းစရာဆီနှင့်သန့်ရှင်းရာဌာန၌သုံးဘို့နံ့သာပေါင်းမွှေးကို၎င်း၊ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း လုပ်ရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၁း၁၂ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ –
၃၁း၁၃ ငါသည် သင်တို့ကိုသန့်ရှင်းစေသော ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိစေခြင်းငှါ၊ ငါနှင့်သင်တို့၏ သားစဉ်မြေးဆက် စပ်ကြား၌ လက္ခဏာ သက်သေဖြစ်ဘို့ရာ၊ ငါ့ဥပုသ်နေ့ကို စင်စစ်စောင့်ရကြမည်။ –
၃၁း၁၄ ဥပုသ်နေ့သည် သင်တို့အား သန့်ရှင်းသောကြောင့် ထိုနေ့ကို စောင့်ရကြမည်။ ဥပုသ်နေ့ကို ဖျက်သောသူတိုင်း အသေခံရမည်။ ထိုနေ့၌ အလုပ်လုပ်သောသူမည်သည်ကား၊ မိမိအမျိုးမှပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်။ –
၃၁း၁၅ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့သည် ထာဝရဘုရားအား သန့်ရှင်း၍ ငြိမ်ရသောဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ဥပုသ်နေ့၌ အလုပ်လုပ်သောသူမည်သည်ကား ကေန်အမှန် အသေခံရမည်။ –
၃၁း၁၆ သို့ဖြစ်၍ ဣသရေလအမျိုးသားအစဉ်အဆက်တို့သည်၊ ထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဥပုသ်နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း ဥပုသ်စောင့်ရကြမည်။ –
၃၁း၁၇ ထိုသို့စောင့်လျှင်၊ ငါနှင့်ဣသရေလအမျိုးသားစပ်ကြား၌ ထာဝရလက္ခဏာ သက်သေဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို၊ ခြောက်ရက်တွင် ဖန်ဆင်း၍၊ သတ္တမနေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေလျက် အားဖြည့်တော်မူသည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ –
၃၁း၁၈ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည်သိနာတောင်ပေါ်မှာ၊ မောရှေနှင့်နှုတ်ဆက်တော်မူသည်အဆုံး၌၊ လက်ညှိုးတော်နှင့် အက္ခရာတင်သော သက်သေခံချက် ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို ပေးတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၂)

၃၂း၁ မောရှေသည် တောင်ပေါ်မှာ ကြာမြင့်စွာရှိနေကြောင်းကို လူများတို့သည် သိမြင်သောအခါ၊ အာရုန်ထံသို့ စည်းဝေးကြ၍၊ ထပါ။ ငါတို့ရှေ့မှာ သွားရသောဘုရားတို့ကို ငါတို့အဘို့ လုပ်ပါ။ ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သော ထိုမောရှေ၌အဘယ်သို့ ဖြစ်သည်ကို ငါတို့မသိပါဟုပြောဆိုကြ၏။–

၃၂း၂ အာရုန်ကလည်း၊ သင်တို့မယား သားသမီးများ၏နား၌ဆင်သော ရွှေနားတောင်းများကို ချွတ်၍၊ ငါ့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြဟုဆိုလျှင်၊–

၃၂း၃ လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နား၌ဆင်သောရွှေနားတောင်းများကိုချွတ်၍၊ အာရုန်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။–

၃၂း၄ အာရုန်သည်လည်း လက်ခံ၍၊ နွားသငယ်ရုပ်ပုံသဏ္ဍာန်ကို ကညစ်နှင့်ရေးသားပြီးလျှင် သွန်းလေ၏။ လူများတို့ကလည်း၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ ဤဘုရားသည် သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သော သင်၏ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်ဟု ဆိုကြ၏။–

၃၂း၅ အာရုန်သည် ထိုအမှုကိုသိမြင်လျှင်၊ ရုပ်တုရှေ့မှာ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ နက်ဖြန်နေ့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ ပွဲခံရသောနေ့ဖြစ်သည်ဟု တပ်ကိုလည့်၍ ကြော်ငြာစေ၏။–

၃၂း၆ နက်ဖြန်နံနက်စောစော လူတို့သည်ထ၍၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်ပြီးမှ၊ စားသောက်လျက် ထိုင်နေကြ၏။ နောက်တဖန် ကခုန်မြူးထူးခြင်းငှါ ထကြ၏။

၃၂း၇ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဆင်းသွားလော့။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော သင်၏လူတို့သည် ဖေါက်ပြန်ကြပြီ။–

၃၂း၈ ငါမှာထားသောလမ်းမှ အလျင်အမြန်လွှဲသွား၍၊ နွားသငယ်ရုပ်ကို သွန်းပြီးလျှင်၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ ဤဘုရားသည်သင့်ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ခဲ့သောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ဟု ဆိုလျက်၊ ရုပ်တုရှေ့မှာ ယဇ်ပူဇော်ကိုးကွယ်ကြပြီဟူ၍၎င်း၊–

၃၂း၉ ဤလူမျိုးကို ငါကြည့်မြင်ပြီ။ လည်ပင်းခိုင်မာသောအမျိုးဖြစ်၏။–

၃၂း၁၀ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ကိုရှိစေတော့။ ငါသည်အမျက်ပြင်းစွာထွက်၍သူတို့ကိုဖျက်ဆီးမည်။ သင့်ကိုကား ကြီးသောအမျိုးဖြစ်စေမည်ဟူ၍၎င်း၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–

၃၂း၁၁ မောရှေကလည်း၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်မဟာတန်ခိုးအားကြီးသောလက်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို၊ အဘယ်ကြောင့် အမျက်ပြင်းစွာထွက်တော်မူ သနည်း။–

၃၂း၁၂ အဲဂုတ္တုလူတို့ကလည်း၊ ဘုရားသခင်သည် မကောင်းသောအကြံရှိသဖြင့်၊ သူတို့ကို တောတောင်များ၌ သတ်၍ မြေကြီးပေါ်က သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းအလိုငှါသာ၊ နှုတ်ဆောင်လေသည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ဆိုဘွယ်အကြောင်းရှိရပါမည်နည်း။ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်ကို ပယ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏လူတို့၌ ဤသို့အပြစ်ပေးမည်အကြံကို နောင်တရတော်မူပါ။–

၃၂း၁၃ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့အမျိုးအနွယ်ကို ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့ ငါများပြားစေမည်။ ငါပြောခဲ့သောဤမြေရှိသမျှကို သင်တို့အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးသဖြင့်၊ သူတို့သည် အစဉ်အမြဲအမွေခံရကြ လိမ့်မည်ဟု ကိုယ်ကိုကိုယ် တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသောစကားကို ခံခဲ့ပြီးသောကိုယ်တော်၏ ကျွန်အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ဣသရေလတို့ကိုအောက်မေ့တော်မူပါဟု မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တောင်းပန်လေ၏။

၃၂း၁၄ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့အား အပြစ်ပေးမည်အကြံကို နောင်တရတော်မူ၏။

၃၂း၁၅ မောရှေသည် သက်သေခံချက် ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို ကိုင်ယူလျက်၊ လှည့်၍ တောင်ပေါ်ကဆင်းသွားလေ၏။ ထိုကျောက်ပြားနှစ်မျက်နှာပေါ်၌ အက္ခရာတင်လျက် ရှိ၏။–

၃၂း၁၆ ထိုကျောက်ပြားတို့သည်ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသောကျောက်ပြား၊ စာသည်လည်း ဘုရားသခင်အက္ခရာတင်တော်မူသောစာဖြစ်သတည်း။–

၃၂း၁၇ လူများကြွေးကြော်သံကို ယောရှုသည်ကြားလျှင်၊ တပ်၌ စစ်တိုက်သံကို ကြားပါသည်ဟု မောရှေအား ဆို၏။

၃၂း၁၈ မောရှေကလည်း၊ ငါကြားသောအသံသည် အောင်၍ကြွေးကြော်သံမဟုတ်၊ ရှုံး၍ငိုကြွေးသံလည်းမဟုတ်၊ သီချင်းဆိုသံဖြစ်သတည်းဟု ပြန်ပြော၏။–

၃၂း၁၉ တပ်အနီးသို့ ရောက်သောအခါ၊ နွားသငယ်ကို၎င်း၊ ကခုန်ခြင်းကို၎င်း မြင်လျှင်၊ မောရှေသည် အမျက်ထွက်သဖြင့် ကျောက်ပြားတို့ကိုချ၍ တောင်ခြေရင်း၌ ချိုးဖဲ့၏။–

၃၂း၂၀ သူတို့လုပ်သောနွားသငယ်ကိုလည်းယူ၍ အရည်ကျို၏။ ညက်ညက်ခြေပြီးမှ ရေပေါ်မှာ ဖြူး၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုသောက်စေ၏။–

၃၂း၂၁ အာရုန်ကိုလည်း ခေါ်၍၊ သင်သည် သူတို့၌ ဤမျှလောက်ကြီးသောအပြစ်ကို ရောက်စေခြင်းငှါ သူတို့သည် သင်၌ အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟု မေးလျှင်၊–

၃၂း၂၂ အာရုန်က၊သခင်၊အမျက်မထွက်ပါနှင့်။ ဤလူတို့သည် မကောင်းသောအကြံရှိကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိပါ၏။–

၃၂း၂၃ သူတို့ကလည်း၊ ငါတို့ရှေ့မှာ သွားရသော ဘုရားတို့ကို ငါတို့အဘို့လုပ်ပါ။ ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်ခဲ့သောသူ၊ ထိုမောရှေ၌ အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို ငါတို့မသိပါဟု အကျွန်ုပ်အား ပြောဆိုကြလျှင်၊–

၃၂း၂၄ အကျွန်ုပ်က၊ ရွှေရှိသောသူသည် ချွတ်စေဟု ဆိုသည်နှင့်အညီ၊ သူတို့ပေးသောရွှေကို အကျွန်ုပ်သည် မီးထဲ၌ ထည့်လျှင်၊ ဤနွားသငယ် ထွက်လာပါသည်ဟု ပြန်ပြော၏။–

၃၂း၂၅ ထိုသို့ အာရုန်သည် လူများကို ရန်သူတို့ရှေ့မှောက်၌ အဝတ်တန်ဆာကိုချွတ်စေသည် ဖြစ်၍၊ အဝတ်တန်ဆာအချည်းစည်းရှိကြကြောင်းကို မောရှေ မြင်သောအခါ၊–

၃၂း၂၆ တပ်တံခါးဝမှာရပ်လျက်၊ ထာဝရဘုရားဘက်၌ အဘယ်သူနေသနည်း။ ငါ့ထံသို့လာစေဟုဆိုလျှင်၊ လေဝိအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သူ့ထံ၌ စည်းဝေးကြ၏။–

၃၂း၂၇ မောရှေကလည်း၊ လူတိုင်း ထားလွယ်လျက် တပ်တမျက်နှာတံခါးမှ တမျက်နှာတံခါးတိုင်အောင် ထုတ်ချင်းခပ်သွား၍၊ အသီးအသီးမိမိညီအစ်ကို၊ မိမိအပေါင်းအဘော်၊ မိမိ အိမ်နီးချင်းကိုသတ်စေဟု ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အမိန့် ရှိတော်မူသည်ဟု၊–

၃၂း၂၈ မောရှေစီရင်သည်အတိုင်း၊လေဝိအမျိုးသားတို့သည်ပြု၍၊ထိုနေ့၌လူသုံးထောင်လောက် သေကြ၏။–

၃၂း၂၉ တဖန် မောရှေက၊ ထာဝရဘုရားသည် ယနေ့ကောင်းကြီးပေးတော်မူစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည် အသီးအသီး ကိုယ်သား၊ ကိုယ်ညီအစ်ကိုကို

ထိခိုက်သောအားဖြင့်၊ သင်တို့သည် ယနေ့ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်ကြပြီဟု ဆိုလေ၏။
၃၂း၃၀ နက်ဖြန်နေ့၌လည်း၊ သင်တို့ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြီးလှ၏။ ယခုမှာ ထာဝရဘုရား အထံတော်သို့ ငါတက်သွား၍၊ သင်တို့အပြစ်ဖြေနိုင်လျှင် ဖြေစေခြင်းငှါ ပြုမည်ဟု မောရှေသည် လူများတို့အား ဆိုပြီးမှ၊ –
၃၂း၃၁ ထာဝရဘုရားအထံတော်သို့ ပြန်သွား၍၊ အိုဘုရားသခင်၊ ဤလူတို့သည် ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြီးလှပါ၏။ မိမိတို့အဘို့ ရွှေဘုရားကိုလုပ်ပါပြီ။ –
၃၂း၃၂ သို့သော်လည်း သူတို့အပြစ်ကိုလွှတ်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျှင် လွှတ်တော်မူပါ။ သို့မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်စီရင်တော်မူသောစာရင်း၌ အကျွန်ုပ်နာမကိုချေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊ –
၃၂း၃၃ ထာဝရဘုရားက၊ အကြင်သူသည် ငါ့ကိုပြစ်မှား၏၊ ထိုသူ၏နာမကို ငါ့စာရင်း၌ ငါချေမည်။ –
၃၂း၃၄ သို့ဖြစ်၍ ငါမှာထားသော အရပ်သို့ သူတို့ကို ယခုသွား၍ ပို့ဆောင်လော့။ ငါ့တမန်သည် သင့်ရှေ့မှာသွားလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ငါသည် အကြည့်အရှုကြွလာသောအခါ၊ သူတို့၌ အပြစ်ပေးလျက် ကြွလာမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၃၂း၃၅ အာရုန်နှင့် လူများတို့သည် နွားသငယ်ကို လုပ်ကြသောကြောင့် သူတို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၃)

၃၃း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်မှစ၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်နှုတ်ဆောင်ခဲ့သောလူတို့၊ ဤအရပ်မှထွက်၍ သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်ဟု အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်၌ ငါကျိန်ဆို သောပြည်သို့ သွားကြလော့။ –
၃၃း၂ ကောင်းကင်တမန်ကိုလည်း သင်တို့ရှေ့သို့ ငါစေလွှတ်၍၊ သူသည် ခါနနိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့ကို နှင်ထုတ်၍၊ –
၃၃း၃ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်သို့ သင်တို့ကိုပို့ဆောင်လိမ့်မည်။ သင်တို့နှင့်အတူ ငါကိုယ်တိုင် မသွား။ သင်တို့သည် လည်ပင်းခိုင်မာသောလူမျိုးဖြစ်သောကြောင့်၊ လမ်း၌သွားစဉ် သင်တို့ကို ငါဖျက်ဆီးမည် စိုးရိမ်စရာရှိသည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ –
၃၃း၄ ထိုမကောင်းသောသိတင်းကို လူများတို့သည်ကြားသောအခါ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက် အဘယ်သူမျှ တန်ဆာမဆင်ဘဲနေကြ၏။ –
၃၃း၅ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် လည်ပင်းခိုင်မာသောအမျိုးဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့အလယ်၌ ချက်ခြင်း ငါပေါ်လာ၍ ဖျက်ဆီးမည်။ ထိုကြောင့် သင်တို့၌ အဘယ်သို့ ငါပြုရမည်ကို ငါသိခြင်းငှါ၊ သင်တို့ တန်ဆာများကို ချွတ်ကြလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူနှင့်သတည်း။ –
၃၃း၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဟောရပ်တောင်ခြေရင်း၌ မိမိတို့တန်ဆာများကို ချွတ်ကြ၏။
၃၃း၇ မောရှေသည် တဲတော်ကိုယူ၍ တပ်ပြင်၌ ခပ်ဝေးဝေးဆောက်ပြီးလျှင်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ရှာသောသူအပေါင်းတို့သည် တပ်ပြင်၌ရှိသောပရိသတ် စည်းဝေးရာတဲတော်သို့ ထွက်သွားကြ၏။ –
၃၃း၈ မောရှေသည် တဲတော်သို့ ထွက်သွားသောအခါ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထ၍ အသီးအသီး မိမိတို့ တဲတံခါးဝ၌ ရပ်လျက် တဲတော်အထဲသို့ မောရှေဝင်သည်တိုင်အောင် ကြည့်ရှုလျက်နေကြ၏။ –
၃၃း၉ မောရှေသည် တဲတော်အထဲသို့ဝင်ပြီးမှ၊ မိုဃ်းတိမ်တိုင်ဆင်းသက်၍ တဲတော်တံခါးဝ၌ ရပ်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် နှုတ်ဆက်တော်မူ၏။ –
၃၃း၁၀ တဲတော်တံခါးဝ၌ မိုဃ်းတိမ်တိုင် ရပ်နေသည်ကို မြင်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထ၍ အသီးအသီး မိမိတို့တဲတံခါးဝ၌ ကိုးကွယ်ကြ၏။ –
၃၃း၁၁ ထာဝရဘုရားသည် အဆွေခင်ပွန်းချင်းကို နှုတ်ဆက်တတ်သည်နည်းတူ၊ မောရှေနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ နှုတ်ဆက်တော်မူ၏။ မောရှေသည် တပ်ထဲသို့ ပြန်ဝင်သောအခါ၊ သူ၏လက်ထောက် နုန်၏သား ယောရှုမည်သော လုလင်သည်၊ တဲတော်မှ မထွက်ဘဲနေ၏။
၃၃း၁၂ မောရှေကလည်း၊ ဤလူတို့ကို ပို့ဆောင်လော့ဟု ကိုယ်တော် မိန့်တော်မူသည်တွင်၊ အကျွန်ုပ်နှင့် အတူ အဘယ်သူကိုစေလွှတ်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်မသိရ။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်က၊ သင့်ကိုသင်၏နာမဖြင့် ငါသိ၏။ သင်သည် ငါ့ရှေ့၌ မျက်နှာရပြီဟု အကျွန်ုပ်အား မိန့်တော်မူပြီ။ –
၃၃း၁၃ သို့ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရလျှင်၊ မျက်နှာရကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သိပါမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏လမ်းကို ပြတော်မူပါ။ ဤလူမျိုးသည် ကိုယ်တော်၏လူဖြစ်ကြောင်းကို ဆင်ခြင်တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရားအား လျှောက်ဆို၏။ –
၃၃း၁၄ ငါကိုယ်တိုင်သွား၍ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းချမ်းသာကိုပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၃၃း၁၅ တဖန် မောရှေက၊ ကိုယ်တော်တိုင်မသွားလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကို ဤအရပ်မှပို့တော်မမူပါနှင့်။ –
၃၃း၁၆ အကျွန်ုပ်နှင့် ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရသောအကြောင်းသည် အဘယ်သို့ ထင်ရှားပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ကြွသွားတော်မူသောအားဖြင့်သာ ထင်ရှားပါမည်မဟုတ် လော။ ထိုသို့ အကျွန်ုပ်နှင့် ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသမျှသောလူတို့နှင့် ခြားနားရပါမည်ဟုလျှောက်ဆိုလျှင်၊ –
၃၃း၁၇ ထာဝရဘုရားက၊ သင်လျှောက်သည်အတိုင်း ငါပြုမည်။ သင်သည် ငါ့ရှေ့၌မျက်နှာရပြီ။ သင့်ကို သင်၏နာမဖြင့် ငါသိ၏ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ –
၃၃း၁၈ တဖန်တုံ၊ ကိုယ်တော်၏ဘုန်းကို အကျွန်ုပ်အားပြတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊ –
၃၃း၁၉ ထာဝရဘုရားက ငါ၏ကောင်းမွန်ခြင်းရှိသမျှကို သင့်ရှေ့၌ငါရှောက်သွားစေမည်။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကိုလည်း၊ သင့်ရှေ့၌ ငါကြွေးကြော်မည်။ ငါသည် ကျေးဇူးပြုလို သောသူကို ကျေးဇူး ပြုမည်။ သနားလိုသောသူကိုလည်း သနားမည်။ –
၃၃း၂၀ သို့ရာတွင် သင်သည် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်နိုင်ရာ။ ငါ့မျက်နှာကိုမြင်လျှင် အသက်ရှင်ရသောလူ တစုံတယောက်မျှ မရှိဟူ၍၄င်း၊ –
၃၃း၂၁ ငါ့အနားမှာ နေရာတခုရှိ၏။ သင်သည် ကျောက်ပေါ်မှာ ရပ်ရမည်။ –
၃၃း၂၂ ငါ့ဘုန်းရှောက်သွားသောအခါ၊ သင့်ကိုကျောက်ကြား၌ ငါသွင်းထား၍ ငါကြွသွားသည်အခိုက်၊ သင့်ကို ငါ့လက်နှင့်ဖုံးအုပ်မည်။ –
၃၃း၂၃ ငါ့လက်ကို သိမ်းရုပ်သောအခါ၊ ငါ့ကျောကိုသာ မြင်ရမည်၊ ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ရဟူ၍၄င်း မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၄)

၃၄း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ အရင်ကျောက်ပြား နှစ်ပြားနှင့်တူအောင် ကျောက်ပြား နှစ်ပြားကို ခုတ်လော့။ သင်ချိုးဖဲ့သောအရင်ကျောက်ပြား၌ စကားပါသည်အတိုင်း နောက်ကျောက်ပြားပေါ်မှာ ငါရေးထားမည်။–

၃၄း၂ နက်ဖြန်နံနက် သင်သည် အသင့်နေလျက်၊ သိနာတောင်ပေါ်သို့ တက်၍ တောင်ထိပ်၌ ငါ့ရှေ့မှာ ကိုယ်ကိုပြလော့။–

၃၄း၃ သင်နှင့်အတူ အဘယ်သူမျှ မတက်ရ။ တောင်တပြင်လုံး၌ လူကို မထင်ရှားစေနှင့်။ တောင်ခြေရင်း၌ သိုးနွားတို့ကို ကျက်စားရာမပြုစေနှင့်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၃၄း၄ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အရင်ကျောက်ပြားနှင့်တူအောင် ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကိုခုတ်ပြီးမှ၊ မောရှေသည် နံနက်စောစောထ၍ ထိုကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို ကိုင်လျက်၊ သိနာတောင် ပေါ်သို့ တက်လေ၏။–

၃၄း၅ ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းတိမ်ဖြင့်ဆင်းသက်၍၊ ထိုအရပ်၌ မောရှေအနားမှာရပ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ကြွေးကြော်တော်မူ၏။–

၃၄း၆ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေရှေ့၌ကြွသွားတော်မူလျက်၊ ထာဝရဘုရား၊ ထာဝရဘုရား၊ ချစ်သနားခြင်း မေတ္တာ ကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံ၍ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်း နှင့်ကြွယ်ဝ တော်မူထသော၊–

၃၄း၇ အထောင်အသောင်းများသောသူတို့အား သနားခြင်းကျေးဇူးတရားကို စောင့်တော်မူထသော၊ အဓမ္မကျင့်ခြင်း၊ တရားတော်ကိုလွန်ကျူးခြင်း၊ ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်တို့ကို ဖြေလွှတ်သော်လည်း၊ အချည်းနှီးသက်သက်ဖြေလွှတ်တော်မမူထသော၊ သားစဉ်မြေးဆက်၊ တတိယအဆက်၊ စတုတ္ထအဆက် တိုင်အောင်၊ အဘတို့၏အပြစ်ကို သားတို့၌ဆပ်ပေးစီရင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ဟု ကြွေးကြော်တော်မူ၏။–

၃၄း၈ မောရှေသည် အလျင်အမြန်ဦးညွှတ်ချ၍ ကိုးကွယ်လျက်၊–

၃၄း၉ အိုဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌မျက်နှာရလျှင်၊ အကျွန်ုပ်အရှင်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ကြွတော်မူပါစေသော၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏။ ဤလူမျိုးသည် လည်ပင်းခိုင်မာသောအမျိုး ဖြစ်သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ပြစ်မှားမိသော ဒုစရိုက်အပြစ်များကို လွှတ်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကိုယ်တော်အမွေဥစ္စာဘို့ သိမ်းယူတော်မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊–

၃၄း၁၀ ထာဝရဘုရားက၊ ကြည့်ရှုလော့။ ငါပဋိညာဉ်ပြု၏။ မြေကြီးပေါ်မှာ လူမျိုး၌မပြုစဖူးသော အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို သင်၏လူမျိုးရှေ့မှာ ငါပြုမည်။ သင်တို့အဘို့ ငါ ထာဝရဘုရားပြုရသော အမှုသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သောအမှုဖြစ်ကြောင်းကို၊ သင်ပေါင်းဘော်သော လူအပေါင်းတို့သည် မြင်ရကြလိမ့်မည်။–

၃၄း၁၁ ယနေ့ ငါမှာထားသောစကားကိုမှတ်လော့။ သင့်ရှေ့မှာ အာမောရိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့ကို ငါနှင်ထုတ်မည်။–

၃၄း၁၂ သင်သည် ယခုသွားသောပြည်သူပြည်သားတို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့သဖြင့်၊ သင့်အလယ်၌ တိုက်မိ၍ လဲစရာအကြောင်း မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ကို ကိုယ်သတိပြုလော့။–

၃၄း၁၃ သူတို့ယဇ်ပလ္လင်များကို ဖျက်ဆီးရမည်။ သူတို့ရုပ်တု၊ ဆင်းတုများကိုချိုးဖဲ့ရမည်။ သူတို့ အာရှရပင်များကို ခုတ်လှဲရမည်။–

၃၄း၁၄ အခြားသောဘုရားကို သင်သည် မကိုးကွယ်ရ။ အပြစ်ရှိယုံလွယ်အမည်ရှိသောထာဝရဘုရားသည် အပြစ်ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သောဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။–

၃၄း၁၅ သင်သည် ထိုပြည်သူပြည်သားတို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့သဖြင့်၊ သူတို့သည် မိမိတို့ဘုရားနှင့် မှားယွင်းခြင်းကိုပြု၍၊ ထိုဘုရားတို့အား ယဇ်ပူဇော်သောအခါ၊ သင့်ကိုခေါ်၍သင်သည် ထိုယဇ်ကောင်ကို စားမည်ဟူ၍၎င်း၊–

၃၄း၁၆ သင်သည် သူတို့သမီးများကိုယူ၍၊ ကိုယ်သားတို့နှင့်ထိမ်းမြားပေးစားသဖြင့်၊ ထိုသမီးတို့သည် မိမိတို့ဘုရားနှင့် မှားယွင်းခြင်းကိုပြု၍ သင်၏သားတို့ကို ထိုဘုရားတို့နှင့် မှားယွင်းစေမည်ဟူ၍ ၎င်း စိုးရိမ်စရာရှိ၏။–

၃၄း၁၇ သင်သည် ကိုယ်အဘို့ သွန်းသောဘုရားတို့ကို မလုပ်ရ။

၃၄း၁၈ သင်သည် အဗိဗလ၌ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သောကြောင့်၊ ငါပညတ်သည်အတိုင်း၊ အဗိဗလတွင် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမဲ့မုန့်ကိုစား၍ အဇုမပွဲကိုခံရမည်။–

၃၄း၁၉ သားဦးအပေါင်းတို့သည် ငါ့ဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။ သင်၏တိရစ္ဆာန်တို့တွင်လည်း၊ နွားဖြစ်စေ၊ သိုးဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့သည် ငါ့ဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ မြည်းသားဦးကို သိုးသငယ်နှင့် ရွေးယူ ရမည်။–

၃၄း၂၀ မရွေးလိုလျှင်၊ မြည်းသငယ်၏လည်ပင်းကိုချိုးရမည်။ သင်၏သားဦးအပေါင်းတို့ကိုရွေးရမည်။ ငါ့ထံသို့ အဘယ်သူမျှ လက်ချည်းမပေါ်မလာရ။–

၃၄း၂၁ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရမည်။ လယ်လုပ်ရာကာလ၊ အသီးအနှံသိမ်းရာကာလဖြစ်သော်လည်း၊ သတ္တမနေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရမည်။–

၃၄း၂၂ ဂျုံစပါးကို သိမ်းစရှိသည်ကာလ ခုနစ်သီတင်းပွဲကို၎င်း၊ နှစ်လဲသောအခါ သိုထားပွဲကို၎င်း ခံရမည်။

၃၄း၂၃ သင်တို့အမျိုးသားယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ တနှစ်လျှင် သုံးကြိမ်မျက်နှာပြရကြမည်။–

၃၄း၂၄ တပါးအမျိုးသားများကို သင်တို့ရှေ့က ငါနှင်ထုတ်၍၊ သင်တို့နေရာနယ်ကိုငါကျယ်စေမည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တနှစ်တွင်သုံးကြိမ်မျက်နှာပြသွားသောအခါ၊ သင်၏မြေကို အဘယ်သူမျှ မတပ်မက်ရ။–

၃၄း၂၅ ငါ့ယဇ်ကောင်အသွေးကို တဆေးနှင့်ရော၍ မပူဇော်ရ။ ပသခါပွဲယဇ်ကောင်ကို၊ နံနက်တိုင်အောင် မကြွင်းစေရ။–

၃၄း၂၆ သင်၏မြေ၌အဦးသီးသော အသီးအနှံအကောင်းဆုံးကို သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ထဲသို့ ဆောင်သွင်းရမည်။ ဆိတ်သငယ်ကို အမိနို့ရည်နှင့် မပြုတ်မချက်ရ။–

၃၄း၂၇ ဤစကားများကိုရေးထားလော့။ ဤစကားများလာသည်အတိုင်း သင်မှစ၍ဣသရေလအမျိုးနှင့် ငါပဋိညာဉ်ပြုသည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–

၃၄း၂၈ ထိုအရပ်မှာ မောရှေသည် အစာကိုမစား၊ ရေကိုမသောက်ဘဲ၊ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရား အထံတော်၌ နေလေ၏။ ကျောက်ပြားပေါ်မှာ ပဋိညာဉ်စကား၊ ပညတ်တော်ဆယ်ပါးကို ရေးထားတော်မူ၏။

၃၄း၂၉ မောရှေသည် သက်သေခံချက်ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို ကိုင်လျက်၊ သိနာတောင်ပေါ်မှ ဆင်းသက်သောအခါ၊ မိမိနှင့် ဘုရားသခင်နှုတ်ဆက်တော်မူသောကြောင့်၊ မိမိမျက်နှာအရေထွန်းပ ကြောင်းကို မိမိမသိ။–
၃၄း၃၀ အာရုန်နှင့် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ မောရှေကိုမြင်သောအခါ၊ သူ၏မျက်နှာ အရေထွန်းပသောကြောင့်၊ သူတို့သည် မချဉ်းမကပ်ဝံ့ကြ။–
၃၄း၃၁ မောရှေသည် သူတို့ကိုခေါ်၍၊ အာရုန်နှင့် ပရိသတ်သူကြီးတို့သည် ချဉ်းကပ်ကြလျှင်၊ မောရှေသည် နှုတ်ဆက်လေ၏။–
၃၄း၃၂ ထိုနောက် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ချဉ်းကပ်ကြလျှင်၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှတို့ကို သူတို့အား ဆင့်ဆိုလေ၏။–
၃၄း၃၃ မောရှေသည် သူတို့အား ဟောပြော၍ မပြီးမှီ မိမိမျက်နှာကို ဖုံးအုပ်လေ၏။–
၃၄း၃၄ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ ဝင်၍ လျှောက်သောအခါ၊ မထွက်မှီတိုင်အောင် မျက်နှာဖုံးကိုချွတ်ထား၏။ တဖန်ထွက်၍ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆို၏။–
၃၄း၃၅ သူ၏မျက်နှာအရေထွန်းပကြောင်းကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မြင်ကြလျှင်၊ တဖန် အထဲသို့ဝင်၍ မလျှောက်မှီတိုင်အောင် မိမိမျက်နှာကို ဖုံးအုပ်ပြန်၏။

အခန်းကြီး (၃၅)

၃၅း၁ မောရှေသည်၊ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်အပေါင်းကို စည်းဝေးစေ၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော သင်တို့ကျင့်ဝတ်တရားဟူမူကား၊–
၃၅း၂ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့ရက်သည် သင်တို့၌သန့်ရှင်းသောနေ့၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသောဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ အလုပ်လုပ်သောသူမည်သည်ကား အသေခံရမည်။–
၃၅း၃ သင်တို့နေရာအရပ်၌ ဥပုသ်နေ့မှာ မီးကိုမမွေးရဟု ဆင့်ဆို၏။
၃၅း၄ တဖန် မောရှေသည်၊ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အလယ်၌ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုသည်ကား၊–
၃၅း၅ သင်တို့တွင် ထာဝရဘုရားအား လှူသောအလှူကို ပြင်ဆင်ကြလော့။ ကြည်ညိုသော စေတနာစိတ်ရှိသမျှသော သူတို့သည်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊–
၃၅း၆ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချော၊ ဆိတ်မွေး၊–
၃၅း၇ အနီဆိုးသောသိုးရေ၊ တဟာရှုသားရေ၊ အကာရှသစ်သား၊–
၃၅း၈ လိမ်းရန် ဆီဘော်ဘို့၊ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းမွှေးဘော်ဘို့ရာ နံ့သာမျိုး၊ မီးထွန်းစရာဆီ၊–
၃၅း၉ ရှုဟံကျောက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သင်တိုင်းနှင့် ရင်ဖုံး၌စီစရာကျောက်မြတ်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားအား လှူသောအလှူကို ဆောင်ခဲ့ကြလော့။–
၃၅း၁၀ သင်တို့တွင် လိမ္မာသောသူရှိသမျှတို့သည် လာ၍၊–
၃၅း၁၁ တဲတော်နှင့် အပေါ်တဲ၊ အပေါ်တဲအဖုံး၊ ရွှေချောင်း၊ ပျဉ်ပြား၊ ကန့်လန့်ကျင်၊ တိုင်၊ ခြေစွပ်တို့ကို၄င်း၊–
၃၅း၁၂ သေတ္တာနှင့် သူ၏ထမ်းဘိုး၊ သေတ္တာအဖုံး၊ ကာရသောကုလားကာကို၄င်း၊–
၃၅း၁၃ စားပွဲနှင့် သူ၏ထမ်းဘိုး၊ သူ၏တန်ဆာရှိသမျှနှင့် ရှေ့တော်မုန့်ကို၄င်း၊–
၃၅း၁၄ မီးထွန်းစရာဘို့ မီးခုံနှင့် သူ၏တန်ဆာ၊ မီးခွက်များ၊ မီးထွန်းစရာဆီကို၄င်း၊–
၃၅း၁၅ နံ့သာပေါင်းရှို့သောပလ္လင်နှင့် သူ၏ထမ်းဘိုး၊ လိမ်းရန်ဆီ၊ မွှေးသောနံ့သာပေါင်း၊ တဲတော်တံခါးဝကာရန် ကုလားကာကို၄င်း၊–
၃၅း၁၆ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်သောပလ္လင်နှင့်ကြေးဝါဆန်ခါ၊ ထမ်းဘိုး၊ တန်ဆာရှိသမျှ၊ အင်တုံနှင့် ခြေထောက်ကို၄င်း၊–
၃၅း၁၇ တဲတော်ဝင်းကုလားကာ၊ တိုင်၊ ခြေစွပ်၊ ဝင်းတံခါးဝကာစရာ ကုလားကာကို၄င်း၊–
၃၅း၁၈ တဲတော်တံသင်၊ ဝင်းတံသင် ကြိုးများကို၄င်း၊–
၃၅း၁၉ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကိုထမ်းစရာအဝတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်နှင့် သူ၏သား ဝတ်၍ သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကို၄င်း၊ ထာဝရဘုရားမှာထား တော်မူသမျှအတိုင်း လုပ်ရကြမည်ဟု ဆင့်ဆို၏။
၃၅း၂၀ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊ မောရှေထံမှ ထွက်သွားကြ၍၊–
၃၅း၂၁ မိမိစိတ်နှလုံးနှိုးဆော်သောသူ၊ ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ်သဘောရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်လုပ်ဘို့၄င်း၊ အမှုတော်ထမ်းစရာဘို့၄င်း၊ သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကို၄င်း၊ ထာဝရဘုရားအား လှူသောအလှူကိုဆောင်လျက် လာကြ၏။–
၃၅း၂၂ ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ်ရှိသောယောက်ျား၊ မိန်းမတို့သည်၊ လက်ကောက်၊ နားတောင်း၊ လက်စွပ်၊ နှာခေါင်းဘူး၊ ရွှေတန်ဆာရှိသမျှကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ လှူသောသူ အသီးအသီးတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားအား ရွှေကိုလှူကြ၏။–
၃၅း၂၃ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချော၊ ဆိတ်မွေး၊ အနီဆိုးသောသိုးရေ၊ တဟာရှုသားရေရှိသောသူတိုင်း ဆောင်ခဲ့၏။–
၃၅း၂၄ ငွေနှင့်ကြေးဝါကိုလှူသောသူတိုင်း ထာဝရဘုရားအား လှူလေ၏။ အမှုတော်နှင့်ယှဉ်သောအလုပ် လုပ်စရာဘို့ အကာရှသစ်သားရှိသော သူတိုင်းလည်း ဆောင်ခဲ့လေ၏။–
၃၅း၂၅ ရက်ကန်းတတ်သောမိန်းမအပေါင်းတို့လည်း၊ ကိုယ်လက်နှင့်ရက်၍ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချော ရက်သမျှကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။–
၃၅း၂၆ မိမိဉာဏ်နှိုးဆော်သော မိန်းမအပေါင်းတို့သည် ဆိတ်မွေးကိုရက်ကြ၏။–
၃၅း၂၇ သူကြီးတို့သည်လည်း ရှုဟံကျောက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သင်တိုင်းနှင့် ရင်ဖုံး၌ စီစရာကျောက်ကို၄င်း၊–
၃၅း၂၈ မီးထွန်းစရာဘို့ လိမ်းရန် ဆီဘော်ဘို့ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းမွှေးဘော်ဘို့ရာ နံ့သာမျိုးနှင့်ဆီကို၄င်း ဆောင်ခဲ့ကြ၏။–

၃၅း၂၉ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထားတော်မူသော အလုပ်အမျိုးမျိုးရှိ သမျှအဘို့၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် ကြည်ညိုသော စေတနာစိတ်နှိုးဆော်သော ယောက်ျားမိန်းမအ ပေါင်းတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားအား ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် လှူကြ၏။

၃၅း၃၀ တဖန် မောရှေက၊ နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒအမျိုးသား ဟုရ၏သားဖြစ်သော ဥရိ၏သား ဗေဇလေလကို အမည်ဖြင့် ခန့်ထားတော်မူပြီ။–

၃၅း၃၁–၃၃သူသည် ရွှေငွေကြေးဝါကိုလုပ်သောအတတ်၊ ကျောက်ကိုသွေး၍စီသောအတတ်၊ သစ်သားကို ထုလုပ်သောအတတ်နှင့် အမျိုးမျိုးသောအလုပ်ကို ထူးဆန်းစွာလုပ်တတ်မည်အကြောင်း၊ ဉာဏ်ပညာနှင့်တကွ သိပ္ပံအတတ်အမျိုးမျိုးကိုပေး၍၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူပြီ။–

၃၅း၃၄ သူနှင့်ဒန်အမျိုးသား အဟိသမက်၏သား အဟောလျဘသည်၊ သူတပါးအား အတတ်သင်ပေးနိုင်မည်အကြောင်း၊ ဉာဏ်ကိုပေးတော်မူပြီ။–

၃၅း၃၅ ထိုသူတို့သည် ထုလုပ်တတ်သောသူ၏အလုပ်၊ ဆန်းပြားသောလက်သမား၏အလုပ်၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသော အထည်၊ ပိတ်ချောကိုချယ်လှယ်တတ်သောသူ၏အလုပ်၊ ရက်တတ်သောသူ၏အလုပ်၊ အနည်းနည်းလုပ်တတ်သောသူ၏အလုပ်၊ ထူးဆန်းစွာ ကြံစည်တတ်သောသူ၏အလုပ်အမျိုးမျိုးရှိသမျှတို့ကို လုပ်တတ်မည်အကြောင်း၊ ဉာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူပြီ။

အခန်းကြီး (၃၆)

၃၆း၁ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ဆောင်စရာဘို့၊ အမျိုးမျိုးသော အလုပ်ကိုလုပ်တတ်သော ဉာဏ်ပညာကို ထာဝရဘုရား ပေးသွင်းတော်မူသော ပညာရှိအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဗေဇလေလ၊ အဟောလျဘတို့သည် အလုပ်လုပ်ကြလိမ့်မည်ဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုလေ၏။

၃၆း၂ တဖန် မောရှေသည်၊ဗေဇလေလ၊ အဟောလျဘကို၄င်း၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ဉာဏ်သဘောကိုရ၍၊ အလုပ်လုပ်ချင်သောစေတနာ စိတ်ရှိသောပညာရှိအပေါင်းတို့ကို၄င်း ခေါ်ပြီးလျှင်၊–

၃၆း၃ သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် အမှုတော်ထမ်းရန်တန်ဆာတို့ကို လုပ်ကိုင်စေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ဆောင်ခဲ့သောအလှူရှိသမျှကို ထိုသူတို့သည် မောရှေလက်မှခံကြ၏။ ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် လှူသောအလှူကို နံနက်တိုင်းထပ်၍ဆောင်ခဲ့ကြသေး၏။–

၃၆း၄ ထိုအခါ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်သောပညာရှိအပေါင်းတို့သည်၊ အသီးအသီး မိမိလုပ်ရာမှ၊–

၃၆း၅ မောရှေထံသို့လာ၍ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသောအလုပ်ပြီးလောက်ရုံမျှမက၊ ပို၍ ဆောင်ခဲ့ကြပါပြီဟု ကြားပြောလျှင်၊–

၃၆း၆ မောရှေက၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အဘို့ လှူခြင်းငှါ အဘယ်ယောက်ျား မိန်းမမျှ ထပ်မံ၍ မလုပ်စေနှင့်ဟုစီရင်၍၊ တတပ်လုံး၌ ကြော်ငြာစေသဖြင့်၊ လူများ အလှူဆောင်ခြင်းအမှုကို ဆီးတား၏။–

၃၆း၇ ရခဲ့သောဥစ္စာသည် အလုပ်ရှိသမျှကို ပြီးစီးလောက်ရုံမျှမက ပိုလျက်ရှိသတည်း။

၃၆း၈ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်သောသူတို့တွင်၊ ပညာရှိသောသူသည် ပိတ်ချော၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအ ထည်ဖြင့်ပြီးသောခေရုဗိမ်အရုပ်နှင့် ချယ်လှယ် သောပိတ်ချောကုလားကာဆယ်ထည်ကို လုပ်လေ၏။–

၃၆း၉ ကုလားကာသည် အလျားနှစ်ဆယ်ရှစ်တောင်၊ အနံလေးတောင်ရှိ၍၊ ကုလားကာချင်း အလျားအနံတူ၏။–

၃၆း၁၀ ကုလားကာငါးထည်စီ တစပ်တည်းချုပ်လေ၏။–

၃၆း၁၁ ကုလားကာတထည်ပြင်ဘက် ကုလားကာနားချင်းဆက်မှီရာ၌ ကွင်းများကို ပြာသောအထည်နှင့်လုပ်၍၊ အခြားသောကုလားကာပြင်ဘက် ကုလားကာနားချင်းဆက်မှီရာ၌လည်း ထိုအတူ လုပ်လေ၏။–

၃၆း၁၂ ကုလားကာတထည်၌ ကွင်းငါးဆယ်ကို၄င်း၊ အခြားသောကုလားကာအနားဆက်မှီရာ၌ ကွင်းငါးဆယ်ကို၄င်း လုပ်သဖြင့်၊ ကွင်းချင်းဆိုင်မိကြ၏။–

၃၆း၁၃ ရွှေချောင်းငါးဆယ်ကိုလည်းလုပ်၍၊ ထိုရွှေချောင်းဖြင့် ကုလားကာများကို ပူးတွဲသဖြင့် တဲတော်တဆောင်တည်း ဖြစ်လေ၏။–

၃၆း၁၄ တဲတော်ဖုံးအုပ်ဘို့ အခြားသောကုလားကာ ဆယ်တထည်ကို ဆိတ်မွေးနှင့် လုပ်လေ၏။–

၃၆း၁၅ ကုလားကာသည် အလျားအတောင်သုံးဆယ်၊ အနံလေးတောင်ရှိ၍ ကုလားကာဆယ်တထည်တို့သည် အလျားအနံချင်းတူ၏။–

၃၆း၁၆ ကုလားကာငါးထည်တစပ်၊ ခြောက်ထည်တစပ်တည်း ချုပ်လေ၏။–

၃၆း၁၇ ကုလားကာများဆက်မှီရာ၌၊ ပြင်ဘက်ကနေသော ကုလားကာတထည်အနားမှာ ကွင်းငါးဆယ်ကို၄င်း၊ ဆက်မှီသော အခြား ကုလားကာအနားမှာ ကွင်းငါးဆယ်ကို၄င်း လုပ်လေ၏။–

၃၆း၁၈ ကြေးဝါချောင်းငါးဆယ်ကိုလည်းလုပ်၍၊ အပေါ်တဲတပိုင်းနှင့် တပိုင်းကိုပူးတွဲသဖြင့်၊ တဲတဆောင်တည်းဖြစ်လေ၏။–

၃၆း၁၉ အပေါ်တဲဖုံးအုပ်ဘို့ အနီဆိုးသောသိုးရေကို၄င်း၊ ထိုသိုးရေအပေါ်၌ တဟာရှသားရေကို၄င်း လုပ်လေ၏။

၃၆း၂၀ တဲတော်ကာရန် ထောင်ထားသော အကာရှပျဉ်ပြားတို့ကိုလည်း လုပ်လေ၏။–

၃၆း၂၁ ပျဉ်ပြားသည် အလျားဆယ်တောင်၊ အနံတတောင်ထွာရှိ၏။–

၃၆း၂၂ ထိုပျဉ်ပြားရှိသမျှတို့၌ ခြေထောက်နှစ်ခုစီ တတန်းတည်းရှိစေခြင်းငှါ လုပ်လေ၏။–

၃၆း၂၃ တဲတော်တောင်ဘက်၌ကာရန် ပျဉ်ပြားနှစ်ဆယ်ကိုလုပ်၍၊–

၃၆း၂၄ ထိုပျဉ်ပြားနှစ်ဆယ်တွင်၊ တပြားတပြားအောက်၌ ခြေထောက်နှစ်ခုစီစွပ်စရာဘို့ ငွေခြေစွပ်လေးဆယ်ကို လုပ်လေ၏။–

၃၆း၂၅ ထိုအတူ တဲတော်မြောက်ဘက်၌ကာရန် ပျဉ်ပြားနှစ်ဆယ်ကိုလုပ်၍၊–

၃၆း၂၆ ထိုပျဉ်ပြား၌လည်း ငွေခြေစွပ်လေးဆယ်၊ တပြားနှစ်ခုစီလုပ်လေ၏။–

၃၆း၂၇ တဲတော်အနောက်ဘက်၌ကာရန် ပျဉ်ပြားခြောက်ပြားကို၄င်း၊–

၃၆း၂၈ ထောင့်တဘက်တချက်၌ကာရန် ပျဉ်ပြားနှစ်ပြားကို၄င်း လုပ်လေ၏။–

၃၆း၂၉ အထက်၌၄င်း၊ အောက်၌၄င်း၊ ကွင်းကိုတပ်၍ စေ့စပ်လျက် ထောင့်နှစ်ခုပြီးလေ၏။–

၃၆း၃၀ ပျဉ်ပြားရှစ်ပြား၊ ငွေခြေစွပ်ဆယ်ခြောက်ခု၊ တပြားနှစ်ခုစီရှိလေ၏။–

၃၆း၃၁ တဲတော်၌ကာရသော ပျဉ်ပြားကို လျှိုစရာဘို့ အကာရှသား ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို၊ တဘက်ငါးချောင်းစီ လုပ်လေ၏။–

၃၆း၃၂ တဲတော်နောက်ဖေး၌ကာရသောပျဉ်ပြားကို လျှိုစရာဘို့၊ ကန့်လန့်ကျင်ငါးချောင်းကိုလည်း လုပ်လေ၏။ –
၃၆း၃၃ အလယ်ကန့်လန့်ကျင်ကို ထောင့်တဘက်တချက်၌ ဆုံးစေ၏။ –
၃၆း၃၄ ပျဉ်ပြားတို့ကို ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။ ကန့်လန့်ကျင်လျှိုဘို့ရာ ရွှေကွင်းကိုလည်းလုပ်၍ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။
၃၆း၃၅ တနည်းကား၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့် ပြီး၍၊ ခေရုဗိမ်အရုပ်နှင့်၊ ချယ်လှယ်သော ကုလားကာတထည်ကိုင်၄င်း၊ –
၃၆း၃၆ ထိုကုလားကာဘို့ ရွှေချသောအကာရှသား တိုင်လေးတိုင်ကို၄င်း လုပ်လေ၏။ ထိုတိုင်တို့သည် ရွှေတံစို့နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ငွေခြေစွပ်လေးခုကိုလည်း သွန်းလေ၏။ –
၃၆း၃၇ တဲတော်တံခါးဝ၌ ကာရန်၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍ ချယ်လှယ်သော ကုလားကာတထည်ကို၄င်း၊ –
၃၆း၃၈ ထိုကုလားကာဘို့တံစို့နှင့်ပြည့်စုံသော တိုင်ငါးတိုင်ကို၄င်း လုပ်၍၊ တိုင်ထိပ်နှင့် တိုင်တန်းတို့ကို ရွှေနှင့် မွမ်းမံလေ၏။ ကြေးဝါခြေစွပ်ငါးခုလည်းရှိ၏။

အခန်းကြီး (၃၇)

၃၇း၁ တဖန် ဗေဇလေလသည်၊ အလျားနှစ်တောင်ထွာ၊ အနံတတောင်ထွာ၊ စောက်တတောင်ထွာရှိသော သေတ္တာကို အကာရှသားနှင့်လုပ်၍၊
၃၇း၂ သေတ္တာအတွင်းအပြင်ကို ရွှေစင်နှင့် မွမ်းမံလေ၏။ သေတ္တာအပေါ်နားပတ်လည်၌ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာကိုလည်း လုပ်လေ၏။ –
၃၇း၃ ရွှေလေးကွင်းကို သွန်း၍၊ သေတ္တာလေးထောင့်၌ တမျက်နှာနှစ်ကွင်းစီတပ်လေ၏။ –
၃၇း၄ အကာရှသား ထမ်းဘိုးကိုလုပ်၍ ရွှေနှင့်မွမ်းမံပြီးမှ၊ –
၃၇း၅ သေတ္တာထမ်းစရာဘို့ တဘက်တချက်ရွှေကွင်း၌ လျှိုထားလေ၏။
၃၇း၆ အလျား နှစ်တောင်ထွာ၊ အနံတတောင်ထွာရှိသောသေတ္တာအဖုံးကိုလည်း၊ ရွှေစင်နှင့်လုပ်လေ၏။ –
၃၇း၇ ရွှေခေရုဗိမ်နှစ်ပါးကိုလည်း၊ သေတ္တာအဖုံးတွင်အလျားတဘက်တချက်၌ထုလုပ်လေ၏။ –
၃၇း၈ ထိုသို့ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးကို၊ သေတ္တာဖုံးကိုယ်ထဲက ထုတ်၍၊ သေတ္တာဖုံးအပေါ်၌ တဘက်တပါးစီ လုပ်ပြီးလျှင်၊ –
၃၇း၉ ခေရုဗိမ် နှစ်ပါးတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍၊ သေတ္တာဖုံးကို ရှုလျက်၊ မိမိအတောင်ကို ဖြန့်၍ သေတ္တာဖုံးကို မိုးလျက်ရှိ၏။
၃၇း၁၀ အလျားနှစ်တောင်၊ အနံတတောင်၊ အမြင့်တတောင်ထွာရှိသောစားပွဲကိုလည်း၊ အကာရှသားနှင့်လုပ်၍၊ –
၃၇း၁၁ ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံလေ၏။ စားပွဲအပေါ်နားပတ်လည်၌ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာကို၄င်း၊ –
၃၇း၁၂ အနံတလက်ဝါးရှိသောခါးပန်းကို၄င်း၊ ခါးပန်းအပေါ်နားပတ်လည်၌ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာကို၄င်း လုပ်လေ၏။ –
၃၇း၁၃ ရွှေလေးကွင်းကိုလည်းသွန်း၍ ခြေထောက်လေးခုအထက်၊ စားပွဲလေးထောင့်၌တပ်လေ၏။ –
၃၇း၁၄ ထိုရွှေကွင်းတို့သည် ခါးပန်းပေါ်မှာ ရှိ၍၊ စားပွဲထမ်းစရာ ထမ်းဘိုးနေရာဖြစ်၏။ –
၃၇း၁၅ စားပွဲထမ်းစရာ အကာရှသားထမ်းဘိုးကိုလုပ်၍ ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။ –
၃၇း၁၆ စားပွဲတန်ဆာတည်းဟူသော လင်ပန်း၊ ဇွန်း၊ အင်တုံ၊ လောင်းစရာ ဖလားများကိုလည်း ရွှေစင်နှင့် လုပ်လေ၏။
၃၇း၁၇ မီးခုံကိုလည်းရွှေစင်နှင့်လုပ်၍၊ မီးခုံတိုင်အစရှိသောအလက်များ၊ ခွက်များ၊ ဘူးသီးများ၊ ကြာပွင့်များတို့ကို တစပ်တည်းထုလေ၏။ –
၃၇း၁၈ မီးခုံတိုင်တဘက်တချက် သုံးလက်စီထွက်၍၊ အလက်ခြောက်လက်ရှိ၏။ –
၃၇း၁၉ မီးခုံတိုင်ထဲကထွက်သော အလက်သုံးလက်တွင်၊ တလက်တလက်၌ ဘူး၊ ကြာပွင့်နှင့်တကွ ဗာတံသီးနှင့်ပုံတူသော ခွက် သုံးခွက်ရှိ၏။ –
၃၇း၂၀ မီးခုံတိုင်၌လည်း ဘူး၊ ကြာပွင့်နှင့်တကွ ဗာတံသီးနှင့်ပုံတူသော ခွက်လေးခွက်ရှိ၏။ –
၃၇း၂၁ မီးခုံတိုင်ထဲကထွက်သော အလက်ခြောက်လက်ရှိသည်အတိုင်း၊ အလက်နှစ်ဘက်အောက်၌လည်း ဘူးသီးတလုံးစီရှိ၏။ –
၃၇း၂၂ ဘူးများ၊ အလက်များတို့ကို တကိုယ်တစပ်တည်းဖြစ်စေ၍ မီးခုံတကိုယ်လုံးကို ရွှေစင်နှင့်ထုလုပ်လေ၏။ –
၃၇း၂၃ မီးခွက်ခုနစ်လုံး၊ မီးညှပ်နှင့် မီးညှပ်ခံစရာခွက်များကိုလည်း ရွှေစင်နှင့် လုပ်လေ၏။ –
၃၇း၂၄ မီးခုံနှင့် မီးခုံတန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ရွှေစင်အခွက်တဆယ်နှင့် လုပ်သတည်း။
၃၇း၂၅ တနည်းကား၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့စရာ ယဇ်ပလ္လင်ကို အကာရှသားနှင့်လုပ်လေ၏။ ထိုပလ္လင်သည် အလျားတတောင်၊ အနံတတောင်၊ စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်၍ အမြင့်နှစ်တောင်ရှိ လေ၏။ ဦးချိုတို့ကိုလည်း အကာရှသားဖြင့် ပြီးစေ၏။ –
၃၇း၂၆ ပလ္လင်ထိပ်၊ နံရံ၊ ဦးချိုတို့ကို ရွှေစင်နှင့် မွမ်းမံ၍၊ အပေါ်နားပတ်လည်၌ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာကိုလုပ်လေ၏။ –
၃၇း၂၇ ရွှေတန်ဆာအောက်ပလ္လင် တဘက်တချက်ထောင့်၌ ရွှေကွင်းနှစ်ကွင်းကိုလုပ်၍၊ ပလ္လင်ထမ်းစရာ ထမ်းဘိုးနေရာဖြစ်၏။ –
၃၇း၂၈ ထမ်းဘိုးတို့ကို အကာရှသားနှင့်လုပ်၍ ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။ –
၃၇း၂၉ ဆေးသမားအတတ်နှင့် ဆေးပေါင်းကိုဘော်တတ်သည်အတိုင်း၊ သန့်ရှင်းသောလိမ်းရန် နံ့သာဆီကို၄င်း၊ နံ့သာမျိုးနှင့်ဘော်သော မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းစင်ကို၄င်း လုပ်လေ၏။

အခန်းကြီး (၃၈)

၃၈း၁ တနည်းကား၊ အလျားငါးတောင်၊ အနံငါးတောင်ရှိ၍ စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်သော မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ကို အကာရှသားနှင့် လုပ်လေ၏။ အမြင့်လည်း သုံးတောင်ရှိ၏။ –
၃၈း၂ ယဇ်ပလ္လင်လေးထောင့်အပေါ်မှာ ဦးချိုလေးချောင်းကို အကာရှသားနှင့်လုပ်၍ ကြေးဝါနှင့်မွမ်းမံလေ၏။ –
၃၈း၃ အိုးနှင့်တကွ တူးရွင်းပြား၊ အင်တုံ၊ အမဲသားချိတ်၊ လင်ပန်းအစရှိသော ယဇ်ပလ္လင်နှင့်ဆိုင်သော တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ကြေးဝါနှင့် လုပ်လေ၏။ –

၃၈း၄ ကြေးဝါဆန်ခါကိုလုပ်၍ ယဇ်ပလ္လင်ခါးပန်းအောက်အလယ်၌ ထား၍၊ –
၃၈း၅ ထမ်းဘိုးထားရာဆန်ခါလေးထောင့်၌ တပ်ရသောကြေးဝါလေးကွင်းကို သွန်းလေ၏။ –
၃၈း၆ အကာရှသားထမ်းဘိုးတို့ကိုလုပ်၍ ကြေးဝါနှင့် မွမ်းမံပြီးမှ၊ –
၃၈း၇ ယဇ်ပလ္လင်ကို ထမ်းစရာဘို့ တဘက်တချက် ကွင်းများ လျှိုထားလေ၏။ ထိုယဇ်ပလ္လင်ကို အပေါ်အောက် ဟင်းလင်းဖြစ်စေ ခြင်းငှါ၊ ပျဉ်ပြားနှင့် လုပ်လေ၏။ –
၃၈း၈ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးရှေ့မှာ စည်းဝေးတတ်သော မိန်းမတို့၏ကြေးဝါမှန်များကိုယူ၍ ကြေးဝါအင်တုံနှင့် ကြေးဝါခြေထောက်ကို လုပ်လေ၏။
၃၈း၉ တဲတော်ဝင်းကာရန်မူကား၊ အလျားအတောင်တရာရှိသောပိတ်ချောနှင့် တောင်ဘက်၌ ကုလားကာကို လုပ်လေ၏။ –
၃၈း၁၀ ထိုကုလားကာဘို့ တိုင်နှစ်ဆယ်၊ တိုင်ခြေစွပ်နှစ်ဆယ်ကို ကြေးဝါနှင့်လုပ်၍ တိုင်တံစို့၊ တိုင်တန်းတို့ကို ငွေဖြင့် ပြီးစေ၏။ –
၃၈း၁၁ ထိုနည်းတူ မြောက်ဘက်၌ကာရန် အလျားအတောင်တရာရှိသောကုလားကာနှင့်တကွ ငွေတံစို့၊ ငွေတန်းပါသော ကြေးဝါတိုင်နှစ်ဆယ်၊ ကြေးဝါ ခြေစွပ် နှစ်ဆယ်ရှိ၏။ –
၃၈း၁၂ အနောက်ဘက်၌ကာရန် အလျားအတောင်ငါးဆယ်ရှိသော ကုလားကာနှင့်တကွ တိုင်တဆယ်၊ ခြေစွပ်တဆယ်ရှိ၏။ –
၃၈း၁၃ အရှေ့ဘက်၌လည်း အတောင်ငါးဆယ်ရှိ၏။ –
၃၈း၁၄ တံခါးဝတဘက်တချက်၌ကာရန် အလျားဆယ်ငါးတောင်ရှိသောကုလားကာနှင့်တကွ
၃၈း၁၅ တိုင်သုံးတိုင်၊ ခြေစွပ်သုံးခုရှိ၏။ –
၃၈း၁၆ ဝင်းပတ်လည်၌ကာသော ကုလားကာရှိသမျှတို့သည် ပိတ်ချောဖြင့် ပြီး၏။ –
၃၈း၁၇ တိုင်တို့သည် ကြေးဝါခြေစွပ်၊ ငွေတံစို့၊ ငွေတန်းနှင့် ပြည့်စုံ၍ တိုင်ထိပ်များကိုလည်း ငွေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။ ဝင်းတိုင်တန်းရှိသမျှတို့သည် ငွေတန်းဖြစ်၏။ –
၃၈း၁၈ ဝင်းတံခါးဝ၌ကာရန် ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့် ပြီး၍ ချယ်လှယ်သော ကုလားကာ၊ အလျား အတောင်နှစ်ဆယ်၊ အမြင့်ငါးတောင်ရှိ၍၊ ဝင်းကာသော ကုလားကာနှင့်တညီတည်းဖြစ်၏။ –
၃၈း၁၉ ဝင်းတံခါးဝတိုင်လေးခုရှိ၍၊ ကြေးဝါခြေစွပ်လေးခု၊ ငွေတံစို့၊ ငွေတန်းများ၊ ငွေနှင့် မွမ်းမံသောထိပ်များနှင့် ပြည့်စုံကြ၏။ –
၃၈း၂၀ တဲတော်တံသင်ဝင်းပတ်လည်၌စိုက်သော တံသင်ရှိသမျှတို့သည် ကြေးဝါတံသင်ဖြစ်ကြ၏။
၃၈း၂၁ ဤရွေ့ကား၊ မောရှေစီရင်သည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏သားဣသမာသည်၊ လေဝိလူများ အမှုတော်ဆောင်စရာ တဲတော်ကို ရေတွက်မှတ်သားသော သက်သေခံချက် တဲတော်စာရင်းပေတည်း။ –
၃၈း၂၂ မောရှေအား ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသမျှတို့ကို၊ ယုဒအမျိုးသားဟုရ၏သားဖြစ်သော၊ ဥရိ၏သား ဗေဇလေလသည် လုပ်လေ၏။ –
၃၈း၂၃ ထိုမှတပါး၊ ထုလုပ်တတ်သောသူ၏အလုပ်၊ ဆန်းပြားသောလက်သမားအလုပ်၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောကိုချယ်လှယ်တတ်သောသူ၏အလုပ်ကို လုပ်တတ်သော ဒန်အမျိုးသား အဟိသမက်၏သား အဟောလျာဘလည်းရှိ၏။ –
၃၈း၂၄ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ပြီးအောင် လှူ၍လုပ်သော ရွှေချိန်ပေါင်းကား အကျပ်တော်အတိုင်း အခွက်နှစ်ရာကိုးဆယ်ခုနစ်ပိဿာသုံးဆယ်ဖြစ် သတည်း။ –
၃၈း၂၅ စာရင်းဝင်သောပရိသတ်များပေးသောငွေချိန်ပေါင်းကား၊ အကျပ်တော်အတိုင်း အခွက်တထောင်နှင့် တဆယ်ခုနစ်ပိဿာခုနစ်ဆယ်ငါးကျပ် ဖြစ် သတည်း။ –
၃၈း၂၆ အသက်နှစ်ဆယ်မှစ၍ ပိုလွန်သမျှသောသူ စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း၊ လူခြောက်သိန်း သုံးထောင် ငါးရာငါးဆယ်တို့သည်၊ အကျပ်တော်အလိုက် ငွေချိန်အကျပ်တဝက်စီပေးရကြ၏။ –
၃၈း၂၇ ခြေစွပ်တခု၌ ငွေအခွက်တဆယ်စီဝင်သည်ဖြစ်၍၊ ငွေအခွက်တထောင်နှင့် တဲတော် ခြေစွပ်၊ အတွင်းကုလားကာခြေစွပ်တည်းဟူသော ခြေစွပ် တရာကိုသွန်းလေ၏။ –
၃၈း၂၈ ကျန်သော ငွေအခွက်တဆယ်ခုနစ်ပိဿာ ခုနစ်ဆယ်ငါးကျပ်နှင့် တိုင်တံစို့နှင့် တိုင်တန်းတို့ကိုလုပ်၍ တိုင်ထိပ်များကို မွမ်းမံလေ၏။ –
၃၈း၂၉ လှူသော ကြေးဝါပေါင်းကား အခွက်ခုနစ်ရာ နှစ်ဆယ်နှင့် လေးပိဿာ ဖြစ်သတည်း။ –
၃၈း၃၀ ထိုကြေးဝါနှင့်ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးဝခြေစွပ်၊ ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်၊ ကြေးဝါဆန်ခါ၊ ယဇ်ပလ္လင်တန်ဆာရှိသမျှကိုင်း၊ –
၃၈း၃၁ ကာသောဝင်းခြေစွပ်၊ ဝင်းတံခါးဝခြေစွပ်၊ တဲတော်တံသင်၊ ဝင်းပတ်လည်၌ စိုက်သော တံသင်ရှိသမျှကိုင်း လုပ်လေ၏။

အခန်းကြီး (၃၉)

၃၉း၁ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကိုဆောင်သောအခါ၊ ဝတ်ရသောအဝတ်ကိုင်း၊ အာရုန်ဝတ်ဘို့ သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်နှင့် လုပ်လေ၏။ –
၃၉း၂ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောနှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ် သင်တိုင်းကို လုပ်ရာတွင်၊ –
၃၉း၃ ရွှေကိုအပြားခတ်၍ ရွှေကြိုးကိုလှီးပြီးမှ၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောတို့ကို ထူးဆန်းစွာ အပြောက် ထိုးလေ၏။ –
၃၉း၄ သိုင်းကြိုးနှစ်ပင်ကိုလုပ်၍ သင်တိုင်းအပေါ်နားချင်း တွဲမိစေခြင်းငှါ၊ တဘက်တချက်ကို ဆွဲချုပ်လေ၏။ –
၃၉း၅ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တိုင်းအပေါ်နား၌ ထူးဆန်းသောရင်စည်းကိုလည်း သင်တိုင်းကိုယ်ကဲ့သို့ ရွှေနှင့်ငှင်း၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောတို့နှင့်ငှင်း လုပ်လေ၏။ –
၃၉း၆ ရှဟံကျောက်နှစ်လုံးကိုသွေး၍ တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခရာတင်သကဲ့သို့ ဣသရေလအမျိုး၏နာမည်တို့ကို အက္ခရာတင်ပြီးမှ၊ ရွှေကျောက်အိုး၌ ထည့်လေ၏။ –

၃၉း၇ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အောက်မေ့ဘို့ရာ၊ ထိုကျောက်နှစ်လုံးကို သင်တိုင်းသိုင်းကြိုးအပေါ်မှာတပ်လေ၏။

၃၉း၈ ရွှေနှင့်၄င်း၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောနှင့်၄င်း သင်တိုင်းကိုလုပ်သည်နည်းတူ၊ ရင်ဖုံးကို ထူးဆန်းစွာလုပ်လေ၏။–

၃၉း၉ ရင်ဖုံးနှစ်ထပ်ခေါက်လျက်၊ အလျားတထွာ၊ အနံတထွာ၊ စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်၏။–

၃၉း၁၀ ထိုရင်ဖုံး၌ ကျောက်မြတ်ကို လေးတန်းစီလေ၏။ ပဌမအတန်းကား ကျောက်နီ၊ ဥဿဘယား၊ ပတ္တမြား။–

၃၉း၁၁ ဒုတိယအတန်းကား မြ၊ နီလာ၊ စိန်။–

၃၉း၁၂ တတိယအတန်းကား ဝှါကိန္တ၊ မဟူရာ၊ ဂေါမိတ်။–

၃၉း၁၃ စတုတ္ထအတန်းကား မျက်ရွဲ၊ ကြောင်၊ နဂါးသွဲ့ဖြစ်၍၊ အသီးအသီးတို့ကို ရွှေအိုး၌ စီလေ၏။–

၃၉း၁၄ ဣသရေလအမျိုးတဆယ်နှစ်မျိုးရှိသည်အတိုင်း တံဆိပ်ပေါ်မှာအက္ခရာတင်သကဲ့သို့၊ ထိုကျောက်တို့၌ ထိုတဆယ်နှစ်ပါးသောနာမည်အသီးအသီးတို့ကိုတင်လျက် ကျောက်တလုံးလျှင် နာမည်တ ပါးစီ ပါ၏။–

၃၉း၁၅–၁၈ရင်ဖုံးအပေါ်ထောင့်နှစ်ခု၌၊ ရွှေနှစ်ကွင်းကို၄င်း၊ ရွှေကျောက်အိုးနှစ်လုံးကို၄င်း ကျစ်သော ရွှေကြိုးနှစ်ပင်ကို၄င်း လုပ်ပြီးမှ ထိုရွှေကွင်း၌တပ်၍ သင်တိုင်းသိုင်းကြိုးအပေါ်မှာ ရှိသောကျောက်အိုး တို့၌တွဲလေ၏။–

၃၉း၁၉ တဖန် ရွှေနှစ်ကွင်းကိုလုပ်၍ သင်တိုင်းအောက်နားမှာရှိသော ရင်ဖုံးအောက်ထောင့် နှစ်ခု၌တပ်လေ၏။–

၃၉း၂၀ အခြားသောရွှေနှစ်ကွင်းကိုလည်းလုပ်၍ သင်တိုင်းအရှေ့ဘက်အောက်နားနှင့်ထူးဆန်းသော ရင်စည်းအပေါ်နား ဆက်မိရာတွင် သင်တိုင်းကို တဘက်တချက်၌ တပ်လေ၏။–

၃၉း၂၁ ရင်ဖုံးရွှေနှစ်ကွင်းကို၊ သင်တိုင်းရွှေနှစ်ကွင်းနှင့်တွဲ၍၊ ပြာသောကြိုးဖြင့် ပြီးစေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ရင်ဖုံးသည် ထူးဆန်းသောရင်စည်းအပေါ်မှာ ဆွဲ၍ သင်တိုင်းနှင့်မကွာဘဲ အမြဲနေလေ၏။

၃၉း၂၂ ထိုမှတပါး၊ ပြာသောအထည်ကိုရက်ပြီးမှ၊ သင်တိုင်းနှင့်ဆိုင်သောဝတ်လုံကို ထိုအထည်နှင့်သာ လုပ်လေ၏။–

၃၉း၂၃ ဝတ်လုံ၌ လည်စွပ်ပါ၍ လည်စွပ်ကိုမစုတ်စေခြင်းငှါ၊ သံချပ်လည်စွပ်ကွပ်သကဲ့သို့ကွပ်လေ၏။–

၃၉း၂၄ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောနှင့်လုပ်သောသလဲသီးများကို၄င်း၊–

၃၉း၂၅ ရွှေစင်ဆည်းလည်းများကို၄င်း၊ ဝတ်လုံအောက်စွန်းနားပတ်လည်၌၊–

၃၉း၂၆ သလဲသီးတလုံး၊ ဆည်းလည်းတလုံးစီခြားလျက် အစဉ်အတိုင်းဆွဲထားသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အမှုတော်ကိုဆောင်ရသော ဝတ်လုံကို လုပ်၍ ပြီးလေ၏။

၃၉း၂၇ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အဘို့ ရက်သော ပိတ်ချောအင်္ကျီများကို၄င်း၊–

၃၉း၂၈ ပိတ်ချောဖေါင်းကို၄င်း၊ တင့်တယ်သောပိတ်ချောဦးထုပ်များကို၄င်း၊ ပိတ်ချောပေါင်းဘီများကို၄င်း၊–

၃၉း၂၉ ချယ်လှယ်သောပိတ်ချော၊ အထည်ပြာ၊ အထည်မောင်း၊ အထည်နီဖြင့်ပြီးသောခါးပန်းကို၄င်း လုပ်လေ၏။–

၃၉း၃၀ မောရှေအား ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သန့်ရှင်းသောသင်းကျစ်ပြားကိုလည်း ရွှေစင်နှင့်လုပ်၍ တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခရာတင်သကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားအား သန့်ရှင်းခြင်းဟု အက္ခရာတင်၍၊–

၃၉း၃၁ ပြာသောကြိုးနှင့် ဖေါင်းအပေါ်နား၌ ချည်ထားလေ၏။

၃၉း၃၂ ထိုသို့ မောရှေအား ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြု၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အလုပ်ရှိသမျှကို ပြီးစီးကြ၏။–

၃၉း၃၃ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ တဲတော်နှင့်အပေါ်တဲမှစ၍၊ ရွှေချောင်း၊ ပျဉ်ပြား၊ ကန့်လန့်ကျင်၊ တိုင်၊ ခြေစွပ်တည်းဟူသော တဲတော်တန်ဆာရှိသမျှကို၄င်း၊–

၃၉း၃၄ အနီဆိုးသောသိုးရေအမိုး၊ တဟာရှသားရေအမိုး၊ ကွယ်ကာရာအတွင်း ကုလားကာကို၄င်း၊–

၃၉း၃၅ သက်သေခံချက်သေတ္တာနှင့် သူ၏ထမ်းဘိုး၊ သူ၏အဖုံးကို၄င်း၊–

၃၉း၃၆ စားပွဲမှစ၍ စားပွဲတန်ဆာနှင့် ရှေ့တော်မုန့်ကို၄င်း၊–

၃၉း၃၇ စင်ကြယ်သောမီးခုံမှစ၍၊ ပြင်ဆင်ရသောမီးခွက်များ၊ မီးခုံတန်ဆာရှိသမျှနှင့် မီးထွန်းစရာဆီကို၄င်း၊–

၃၉း၃၈ ရွှေယဇ်ပလ္လင်၊လိမ်းရန်ဆီ၊မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းမွှေး၊ တဲတော်တံခါးဝကာစရာကုလားကာကို၄င်း၊–

၃၉း၃၉ ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်၊ ကြေးဝါဆန်ခါ၊ ပလ္လင်ထမ်းဘိုးအစရှိသော တန်ဆာရှိသမျှကို၄င်း၊ အင်တုံနှင့် သူ၏ခြေထောက်ကို၄င်း၊–

၃၉း၄၀ ဝင်းကုလားကာ၊ ဝင်းတိုင်၊ ခြေစွပ်၊ ဝင်းတံခါးဝကာစရာ ကုလားကာကြိုးများ၊ တံသင်များကို၄င်း၊ တဲတော်အတွင်း၌ အမှုတော်ကိုဆောင်စရာ တန်ဆာ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တန် ဆာရှိသမျှကို၄င်း၊–

၃၉း၄၁ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကိုဆောင်သောအခါ ဝတ်ရသောအဝတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကိုဆောင် သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်ဝတ်ဘို့ သန့်ရှင်းသောအဝတ်၊ သူ၏သား ဝတ်ရသော အဝတ်ကို၄င်း၊–

၃၉း၄၂ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်တိုင်း ပြီးစီးအောင်လုပ်ပြီးမှ မောရှေထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။–

၃၉း၄၃ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အလုပ်ရှိသမျှကို ပြီးစီးစေခြင်းငှါ၊ လုပ်ကြောင်းကို မောရှေသိမြင်သောအခါ၊ သူတို့ကို ကောင်းကြီး ပေးလေ၏။

အခန်းကြီး (၄၀)

၄၀း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –
၄၀း၂ သင်သည် ပဌမလ၊ ပဌမနေ့၌ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ကိုဆောက်ရမည်။–
၄၀း၃ တဲတော်အထဲ၌၊သက်သေခံချက်သေတ္တာကိုသွင်းထား၍၊ အတွင်းကုလားကာဖြင့် ကွယ်ကာရမည်။–
၄၀း၄ စားပွဲကိုလည်းသွင်း၍၊ စားပွဲပေါ်မှာပြင်ဆင်ရသမျှတို့ကို ပြင်ဆင်ရမည်။ မီးခုံကိုလည်းသွင်း၍၊ မီးခွက်တို့ကိုထွန်းရမည်။–
၄၀း၅ နံ့သာပေါင်းရှို့ရာရွှေပလ္လင်ကို သက်သေခံချက်သေတ္တာရှေ့၌ တည်ထား၍၊ တဲတော်တံခါးဝကာသော ကုလားကာကို ဆွဲကာရမည်။–
၄၀း၆ ယဇ်ကောင်ရှို့ရာပလ္လင်ကိုလည်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးရှေ့၌တည်ထားရမည်။–
၄၀း၇ အင်တုံကိုလည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်စပ်ကြားမှာ တည်ထား၍၊ အင်တုံ၌ ရေကိုထည့်ရမည်။–
၄၀း၈ တဲတော်ပတ်လည်ဝင်းကိုထူ၍၊ ဝင်းတံခါးဝကာသောကုလားကာကို ဆွဲကာရမည်။–
၄၀း၉ လိမ်းရန်ဆီကိုယူ၍၊ တဲတော်နှင့်တဲတော်၌ရှိသမျှတို့ကိုလိမ်းသဖြင့်၊ တဲတော်နှင့်တဲ တော်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုသန့်ရှင်းစေရမည်။ ထိုသို့တဲတော်သည်သန့်ရှင်းရလိမ့်မည်။–
၄၀း၁၀ ယဇ်ကောင်ရှို့ရာပလ္လင်နှင့် တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုလိမ်း၍ သန့်ရှင်းစေသဖြင့်၊ ထိုပလ္လင်သည် အလွန်သန့်ရှင်းသောပလ္လင်ဖြစ်ရမည်။–
၄၀း၁၁ အင်တုံနှင့် ခြေထောက်ကိုလည်းလိမ်း၍ သန့်ရှင်းစေရမည်။–
၄၀း၁၂ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့ကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံခါးနားသို့ခေါ်ခဲ့၍ ရေချိုးရမည်။–
၄၀း၁၃ အာရုန်သည် ငါ့ရှေ့၌၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ သန့်ရှင်းသောအဝတ်နှင့်ဝတ်စေ၍ ဆီလိမ်းသဖြင့် သန့်ရှင်းစေရမည်။–
၄၀း၁၄ သူ၏သားတို့သည်လည်း ငါ့ရှေ့၌ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ သူတို့ကိုခေါ်ခဲ့၍ အင်္ကျီဝတ်စေလျက်၊ သူတို့အဘကိုဆီလိမ်းသကဲ့သို့၊ သူတို့ကို ဆီလိမ်းရမည်။–
၄၀း၁၅ အကယ်စင်စစ် သူတို့ဆီလိမ်းခြင်းဘိသိက်သည် သားစဉ်မြေးဆက်ပတ်လုံး၊ ထာဝရယဇ်ပုရောဟိတ်အရာဖြစ်သတည်းဟု၊ –
၄၀း၁၆ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း မောရှေပြုလေ၏။
၄၀း၁၇ သက္ကရာဇ်နှစ်ခု၊ ပဌမလ၊ ပဌမနေ့၌ မောရှေသည် တဲတော်ကိုဆောက်လေ၏။–
၄၀း၁၈ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ခြေစွပ်များကို နေရာချ၍၊ ပျဉ်ပြားများကို ထောင်ပြီးလျှင်၊ ကန့်လန့်ကျင်များကိုလျှို၍၊ တိုင်တို့ကိုထူလေ၏။–
၄၀း၁၉ တဲတော်အပေါ်မှာ တဲကိုဖြန့်မိုး၍ ထိုတဲအပေါ်မှာလည်း အထပ်ထပ်မိုးပြန်လေ၏။–
၄၀း၂၀ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သက်သေခံချက်ကို သေတ္တာထဲမှာသွင်းထား၍၊ သေတ္တာကွင်းတို့၌ ထမ်းဘိုးကိုလျှို၍၊ သေတ္တာပေါ်အဖုံးကိုတင်ပြီးမှ၊ –
၄၀း၂၁ သေတ္တာကို တဲတော်၌သွင်း၍ ကွယ်ကာရာအတွင်းကုလားကာကို ကာထားသဖြင့်၊ သက်သေခံချက်သေတ္တာကိုကွယ်ကာလေ၏။–
၄၀း၂၂ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ စားပွဲကိုလည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အတွင်း မြောက်ဘက်နား ကုလားကာပြင်မှာ ထား၍၊ –
၄၀း၂၃ စားပွဲပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မုန့်ကိုပြင်ဆင်လေ၏။–
၄၀း၂၄ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မီးခုံကိုလည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အတွင်း၊ တောင်ဘက်နား စားပွဲဆိုင်ရာတွင်ထား၍၊ –
၄၀း၂၅ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မီးခွက်များကိုထွန်းလေ၏။–
၄၀း၂၆ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ရွှေပလ္လင်ကိုလည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အတွင်း၊ ကုလားကာပြင်မှာ ထား၍၊ –
၄၀း၂၇ ထိုပလ္လင်ပေါ်၌ မွှေးသောနံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့လေ၏။–
၄၀း၂၈ တဲတော်တံခါးဝ၌လည်း၊ ကုလားကာကို ဆွဲကာလေ၏။–
၄၀း၂၉ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ကိုလည်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့မှာထား၍၊ ထိုပလ္လင်ပေါ်၌ မီးရှို့ရာယဇ်ကို၎င်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို၎င်း ပူဇော်လေ၏။–
၄၀း၃၀ အင်တုံကိုလည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲနှင့်ယဇ်ပလ္လင်စပ်ကြားမှာထား၍၊ ဆေးစရာရေကို အင်တုံ၌ ထည့်လေ၏။–
၄၀း၃၁ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့်အာရုန်မှစ၍ သူ၏သားတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အထဲသို့ ဝင်သော်၎င်း၊ –
၄၀း၃၂ ယဇ်ပလ္လင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သော်၎င်း၊ လက်ခြေတို့ကို ဆေးရကြ၏။–
၄၀း၃၃ တဲတော်နှင့်ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည် ဝင်းကိုထူ၍၊ ဝင်းတံခါးဝ၌ ကာသောကုလားကာကို ဆွဲလေ၏။ ထိုသို့မောရှေသည် အလုပ်ကိုပြီးစီးစေသတည်း။
၄၀း၃၄ ထိုအခါ မိုဃ်းတိမ်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ကိုလွှမ်းမိုး၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် တဲတော်ကိုဖြည့်လေ၏။–
၄၀း၃၅ ထိုသို့မိုဃ်းတိမ်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အပေါ်၌နေသောကြောင့်၊ မောရှေသည် အထဲသို့ မဝင်ရ။ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် တဲတော်ကိုဖြည့်လျက်နေ၏။–
၄၀း၃၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ခရီးသွားလေရာရာတွင်၊ မိုဃ်းတိမ်သည် တဲတော်အပေါ်မှ ကွာမြောက်သောအခါ ခရီးသွားကြ၏။–
၄၀း၃၇ မိုဃ်းတိမ်မကွာမမြောက်လျှင်၊ မကွာမမြောက်မှီနေ့တိုင်အောင်၊ ခရီးမသွားဘဲနေကြ၏။–
၄၀း၃၈ ခရီးသွားလေရာရာတွင် ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ရှေ့မျှော်၌ ထာဝရဘုရား၏ မိုဃ်းတိမ်သည် နေ့အခါ တဲတော်အပေါ်မှာ တည်နေ၏။ ညဉ့်အခါ မီးလျှံဖြစ်လျက် တည်နေလေသတည်း။

ရှင်မောရှေစီရင်ရေးထားသောထွက်မြောက်ရာကျမ်းပြီး၏။

ဝတ်ပြုရာကျမ်း။
LEVITICUS.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇			

ဝတ်ပြုရာကျမ်း။
LEVITICUS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ထာဝရဘုရားသည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ထဲကအသံကိုလွှင့်လျက် မောရှေကိုခေါ်တော်မူ၍၊–

၁း၂ သင်သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက် သောသူသည် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာကို ပြုလိုလျှင်၊ ယဉ်သောတိရစ္ဆာန်တည်းဟူသော နွား၊ သိုး၊ ဆိတ်ကို ဆောင်ခဲ့၍ ဆက်ရမည်။

၁း၃ နွားကို မီးရှို့ရာယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ်မပါသောအထီးကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရား စိတ်တော်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော် တံခါးအနားမှာဆက်ရမည်။–

၁း၄ ပူဇော်သော နွား၏ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကိုတင်ရသဖြင့်၊ သူ၏အပြစ်ကို ဖြေမည်အကြောင်း လက်ခံတော်မူမည်။–

၁း၅ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထိုနွားကိုသတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုန်၏သားယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် အသွေးကိုယူ၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးအနား ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည်ဖြန်းရမည်။–

၁း၆ ပူဇော်သောသူသည် ထိုအကောင်၏အရေကိုချွတ်၍ အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ရမည်။–

၁း၇ အာရုန်၏သား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးကိုထည့်၍မီးပေါ်မှာ ထင်းကိုခင်းပြီးမှ၊–

၁း၈ ထင်းပေါ်မှာ ခေါင်း၊ ဆီဥ၊ သားတစ်များကို တင်ရမည်။–

၁း၉ ခြေထောက်နှင့် အအူအစရှိသည်တို့ကို ရေနှင့်အရင်ဆေးရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုယဇ်တကောင်လုံးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ မီးရှို့ရာယဇ် ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍ မွှေးကြိုင်သောပူဇော်သက္ကာ ဖြစ်သတည်း။

၁း၁၀ သိုး၊ ဆိတ်ကို မီးရှို့ရာယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ်မပါသောအထီးကိုဆောင်ခဲ့၍၊–

၁း၁၁ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ယဇ်ပလ္လင်မြောက်ဘက်နားမှာ သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုန်၏ သားယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ အသွေးကိုယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည်ဖြန်းရမည်။–

၁း၁၂ ပူဇော်သောသူသည် အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍ ခေါင်းနှင့်ဆီဥကိုစုထားပြီးလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်၌ရှိသော ထင်းမီးအပေါ်မှာခင်းရမည်။–

၁း၁၃ ခြေထောက်နှင့် အအူအစရှိသည်တို့ကို ရေနှင့်အရင်ဆေးရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် တကောင်လုံးကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ မီးရှို့သောယဇ် ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရဘုရား အား မီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍ မွှေးကြိုင်သောပူဇော်သက္ကာ ဖြစ်သတည်း။

၁း၁၄ ထာဝရဘုရားအား ငှက်ကို မီးရှို့ရာယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ ခိုဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးဖြစ်စေဆောင်ခဲ့၍ ဆက်ရမည်။–

၁း၁၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ခေါင်းကို လိမ်ဖြတ်ပြီးလျှင် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်နားမှာ ညှစ်ရမည်။–

၁း၁၆ စာလုတ်မှစ၍ စာလုတ်၌ရှိသောအရာကိုချွတ်ပြီးလျှင်၊ ပြာစုထားရာအရပ်၊ ယဇ်ပလ္လင် အရှေ့ဘက်နား၌ ပစ်ထားရမည်။–

၁း၁၇ အတောင်ပါလျက် ငှက်ကောင်ကို ခွဲဖွင့်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်၌ ရှိသော ထင်းမီးအပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ မီးရှို့သော ယဇ်ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ဆက်ကပ်၍ မွှေးကြိုင်သော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ထာဝရဘုရားအား ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာပြုလိုလျှင်၊ မုန့်ညက်ကိုဆက်ရမည်။ မုန့်ညက်အပေါ်မှာ ဆီကိုလောင်း၍ လောဗန်ကိုလည်း ထည့်ပြီးမှ၊–

၂း၂ အာရုန်၏သားယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် မုန့်ညက်တလက်ဆွန်း၊ ဆီအချို့၊ လောဗန်ရှိသမျှကိုယူ၍၊ ထိုအတွက် အတာကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထာဝရ ဘုရားအား မီးဖြင့် ဆက်ကပ်၍၊ မွှေးကြိုင်သောပူဇော် သက္ကာဖြစ်သတည်း။–

၂း၃ ကျန်ကြွင်းသောဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာမူကား၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့အဘို့ဖြစ်ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပြုသော ပူဇော်သက္ကာထဲက အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာဖြစ်၏။

၂း၄ မီးဖို၌ဖုတ်သောမုန့်ကို ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာပြုလိုလျှင်၊ ဆီနှင့်မုန့်ညက်ဖြင့်လုပ်သော တဆေးမဲ့မုန့်ပြားသော်၎င်း၊ ဆီလူးသောတဆေးမဲ့ မုန့်ကြွပ်သော်၎င်း ဖြစ်ရမည်။–

၂း၅ သံပြားပူနှင့် လုပ်သောမုန့်ကို ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာပြုလိုလျှင်၊ ဆီရော၍ တဆေးမပါသော မုန့်ညက်နှင့်လုပ်ရမည်။–

၂း၆ ထိုမုန့်ကိုချိုးဖဲ့၍ ဆီကိုလောင်းရမည်။ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။–

၂း၇ အိုးကင်းနှင့်ကြော်သောမုန့်ကို ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာပြုလိုလျှင်၊ ဆီရောသော မုန့်ညက်နှင့် လုပ်ရမည်။

၂း၈ ထိုဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာအမျိုးမျိုးတို့ကို၊ ထာဝရဘုရား အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ဆက်ပြီးမှ၊ သူသည် ယဇ်ပလ္လင်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။–

၂း၉ ထိုဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာထဲက အတွက်အတာကို နှိုက်ယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ဆက်ကပ်၍ မွှေးကြိုင် သောပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။–

၂း၁၀ ကျန်ကြွင်းသောဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာမူကား၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့အဘို့ ဖြစ်ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာထဲက အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာဖြစ်၏။–

၂း၁၁ ထာဝရဘုရားအား ဆက်သော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၌ တဆေးမပါရ။ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့် ပူဇော်သက္ကာ ပြုသောအခါ၊ တဆေးကို မီးမရှို့ရ။ ပျားရည်ကိုလည်း မရှို့ရ။–

၂း၁၂ အဦးသီးသော အသီးအနှံကို ပူဇော်သောအမှုမှာ၊ တဆေးနှင့် ပျားရည်ကို၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရသော်လည်း၊ မွှေးကြိုင်ရာဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးမရှို့ရ။–

၂း၁၃ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာပြုလေရာရာ၌ ဆားခပ်ရမည်။ သင်ပြုသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၌၊ သင်၏ဘုရားသခင်ပဋိညာဉ်ဆားကို မခပ်ဘဲ မနေရ။–

၂း၁၄ အဦးသီးသောအသီးအနှံကို၊ ထာဝရဘုရားအား ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာပြုလိုလျှင်၊ စပါးနှံကို အရည်စစ်အောင် မီးနားမှာထား၍၊ စပါးစေ့ကို ပွတ်ယူပြီးမှ၊–

၂း၁၅ ဆီကိုလောင်း၍၊ လောဗန်ကိုတင်လျက်၊ ပူဇော်သက္ကာကိုပြုရမည်။ ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာဖြစ်သတည်း။–

၂း၁၆ ပွတ်ယူသောစပါးစေ့အချို့၊ ဆီအချို့၊ လောဗန် ရှိသမျှတည်းဟူသော ထိုဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ အတွက်အတာကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် မီးရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ နွားကိုမိဿဟာယယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ်မပါသောအထီးအမတကောင်ကောင်ကို၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆက်ရမည်။–

၃း၂ ပူဇော်သောနွား၏ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကို တင်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးနားမှာ သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုန်၏သား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည် ဖြန်းရမည်။–

၃း၃ အအူကိုဖုံးသောဆီဥ၊–

၃း၄ အအူနှင့်ဆိုင်သမျှသောဆီဥ၊ ခါးအတွင်းနား၌ရှိသောကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်နှင့်တကွ အသည်းပေါ်၌ရှိသော အမြှေးတို့ကို၊ မိဿဟာယယဇ်ကောင်ထဲကယူ၍ ထာဝရဘု ရားအားမီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာဘို့ဆက်ပြီးမှ၊–

၃း၅ အာရုန်၏သားတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ရှိသော ထင်းမီးပေါ်မှာ တင်သောယဇ်ကောင်နှင့်အတူ မီးရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ဆက်ကပ်၍၊ မွှေးကြိုင်သော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။

၃း၆ ထာဝရဘုရားအား သိုး၊ ဆိတ်ကို၊ မိဿဟာယယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ်မပါသော အထီးအမတကောင်ကောင်ကို ဆက်ရမည်။–

၃း၇ သိုးသငယ်ကို ပူဇော်လိုလျှင်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆက်ပြီးမှ၊–

၃း၈ ပူဇော်သောသိုး၏ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကိုတင်၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့မှာ သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုန်၏သားတို့သည် အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည်ဖြန်းရမည်။–

၃း၉ အကောင်ဆီဥ၊ ကျောရိုးက တိတိဖြတ်သောအမြီးရှိသမျှ၊ အအူကိုဖုံးသောဆီဥ၊ အအူနှင့်ဆိုင်သမျှသော ဆီဥ၊–

၃း၁၀ ခါးအတွင်းနား၌ရှိသော ကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်နှင့်တကွ အသည်းပေါ်၌ရှိသော အမြှေးတို့ကို၊ မိဿဟာယ ယဇ်ကောင်ထဲက ယူ၍ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပြုသော ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆက်ပြီးမှ၊–

၃း၁၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာအစာအာဟာရဖြစ်သတည်း။

၃း၁၂ ဆိတ်ကို ပူဇော်လိုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆက်ပြီးမှ၊–

၃း၁၃ ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကိုတင်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့မှာ သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုန်၏သားတို့သည် အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည်ဖြန်းရ မည်။–

၃း၁၄ အအူကိုဖုံးသောဆီဥ၊ အအူနှင့်ဆိုင်သမျှသောဆီဥ၊–

၃း၁၅ ခါးအတွင်းနား၌ရှိသောကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်နှင့်တကွ အသည်းပေါ်၌ရှိသောအမြှေးတို့ကို၊ မိမိပူဇော်သက္ကာထဲက ယူ၍ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပြုသောပူဇော် သက္ကာဘို့ ဆက်ပြီးမှ၊–

၃း၁၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ မွှေးကြိုင်ရာဘို့ မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ အစာအာဟာရဖြစ်သတည်း။ ဆီဥရှိသမျှကို ထာဝရဘုရားဆိုင်တော်မူ၏။–

၃း၁၇ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည်၊ နေလေရာရာ၌ဆီဥကိုမစားရ၊ အသွေးကိုမစားရဟု ထာဝရပညတ်တော်ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်

၄း၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ တရားကိုမသိ၊ ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ကိုလွန်ကျူးပြစ်မှား၍ မပြုအပ်သောအမှုကို ပြုမိသည်အရာတွင်၊–

၄း၃ ဘိသိက်ခံသောယဇ်ပုရောဟိတ်သည် လူများကို အပြစ်ထဲသို့ သွေးဆောင်၍ ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားလျှင်၊ ထိုအပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ အပြစ်မပါ၊ အသက်ပျိုသောနွားထီးကို၊–

၄း၄ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနား၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရားအား ဆက်ရမည်။ ထိုအခါ နွား၏ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကိုတင်၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နွားကို သတ်ရမည်။–

၄း၅ ဘိသိက်ခံသော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ နွား၏အသွေးကိုယူ၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ –

၄း၆ မိမိလက်ညှိုးကို အသွေး၌နှစ်၍ သန့်ရှင်းရာဌာနတော် ကုလားကာရှေ့၊ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ခုနစ်ကြိမ် ဖြန်းရမည်။ –

၄း၇ တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အတွင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာရှိသော နံ့သာပေါင်းမွှေးကို မီးရှို့ရာ ပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ နွားအသွေးကို ထည့်၍၊ ကြွင်းသောအသွေး ကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့၌ရှိသော မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနားမှာ သွန်ရမည်။ –

၄း၈ မိဿဟာယယဇ်ပြုသော နွား၏ဆီဥကိုယူသကဲ့သို့၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုသောနွား အအူကို ဖုံးသောဆီဥ၊ အအူနှင့်ဆိုင်သမျှသောဆီဥ၊ –

၄း၉ ခါးအတွင်းနား၌ရှိသောကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်နှင့်တကွ အသည်းပေါ်၌ရှိသော အမြှေးတည်းဟူသော နွားဆီဥရှိသမျှကိုယူ၍၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရှို့ရမည်။ –

၄း၁၀ နွား၏ခေါင်း၊ ခြေထောက်၊

၄း၁၁ အအူ၊ ချေးနှင့်တကွ အရေ၊ အသားရှိသမျှတည်းဟူသော၊ –

၄း၁၂ နွားတကောင်လုံးကို၊ တပ်ပြင်မှာ ပြာသွန်ထားရာ ရှင်းလင်းသောအရပ်သို့ယူသွား၍ ထင်းအပေါ်၌ မီးရှို့ရမည်။ ပြာသွန်၍ ထားရာအရပ်၌ မီးရှို့ရမည်။

၄း၁၃ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် တရားကိုမသိ၊ အကျိုးအပြစ်ကို မရိပ်မိဘဲ၊ ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးပြစ်မှား၍ မပြုအပ်သော အမှုကိုပြုမိသဖြင့် အပြစ်ရောက်လျှင်၊ –

၄း၁၄ ထိုသို့ပြစ်မှားမိသောအပြစ်ကိုသိသောအခါ၊ ထိုအပြစ်အတွက် ပရိသတ်တို့သည် အသက်ပျိုသောနွားထီးကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့သို့ ဆောင်ခဲ့၍ ဆက်ရမည်။ –

၄း၁၅ ပရိသတ်တွင်အသက်ကြီးသောသူတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌မိမိတို့လက်ကို နွားခေါင်းပေါ်မှာ တင်၍၊ ထိုနွားကို ရှေ့တော်၌ သတ်ရကြမည်။ –

၄း၁၆ ဘိသိက်ခံသောယဇ်ပုရောဟိတ်သည် နွားအသွေးကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ –

၄း၁၇ မိမိလက်ညှိုးကိုအသွေး၌နှစ်၍၊ ကုလားကာရှေ့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ခုနစ်ကြိမ်ဖြန်းရမည်။ –

၄း၁၈ တဖန်ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အတွင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့ တော်မှာရှိသောပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ အသွေးကိုထည့်၍၊ ကြွင်းသောအသွေးကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံ ခါးရှေ့၌ရှိသော မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနားမှာသွန်ရမည်။ –

၄း၁၉ နွားဆီဥရှိသမျှကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ –

၄း၂၀ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုသောနွားကိုပြုသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ၍နွားကိုပြုသဖြင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် လူများတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ သူတို့အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။ –

၄း၂၁ ထိုနောက်မှ နွားကို တပ်ပြင်သို့ ဆောင်သွား၍၊ အရင်နွားကိုမီးရှို့သကဲ့သို့ ရှို့ရမည်။ ပရိသတ်အဘို့ အပြစ်ဖြေရာယဇ် ဖြစ်သတည်း။

၄း၂၂ မင်းသည်လည်း တရားကိုမသိ၊ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးပြစ်မှား၍ မပြုအပ်သောအမှုကို ပြုမိသဖြင့် အပြစ်ရောက်လျှင်၊ –

၄း၂၃ မိမိပြစ်မှားမိသောအပြစ်ကို သိသောအခါ၊ အပြစ်မပါသောဆိတ်သငယ်အထီးကို ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ –

၄း၂၄ ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာမိမိလက်ကိုတင်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မီးရှို့ရာ ယဇ်ကောင် သတ်ရာအရပ်တွင် သတ်ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်သတည်း။ –

၄း၂၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုအပြစ်ဖြေရာယဇ်၏အသွေးကို လက်ညှိုးနှင့်ယူ၍ မီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ ထည့်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသောအသွေးကို ထိုပလ္လင်ခြေရင်းနား၌ သွန်ရမည်။ –

၄း၂၆ မိဿဟာယယဇ်ကောင်ဆီဥကိုပြုသကဲ့သို့ ဆီဥရှိသမျှကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထိုသို့ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် မင်း၏အပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ သူ၏အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။

၄း၂၇ ဆင်းရဲသားတစုံတယောက်သည် တရားကိုမသိ၊ ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးပြစ်မှား၍ မပြုအပ်သောအမှုကိုပြုမိသဖြင့် အပြစ်ရောက်လျှင်၊ –

၄း၂၈ မိမိပြစ်မှားမိသောအပြစ်ကိုသိသောအခါ၊ ထိုအပြစ်အတွက် ပူဇော်သက္ကာဘို့ အပြစ်မပါသော ဆိတ်သငယ်အမကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။ –

၄း၂၉ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုသောဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာမိမိလက်ကိုတင်၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကိုသတ်ရာအရပ်၌ ထိုဆိတ်ကို သတ်ရမည်။ –

၄း၃၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်အသွေးကိုလက်ညှိုးနှင့်ယူ၍ မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ ထည့်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသောအသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနား၌ သွန်ရမည်။ –

၄း၃၁ မိဿဟာယယဇ်ကောင်ဆီဥကို ယူသကဲ့သို့၊ ဆီဥရှိသမျှကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားအား မွှေးကြိုင်စရာဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ သူ၏အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။ –

၄း၃၂ သိုးသငယ်ကို အပြစ်ဖြေရာယဇ် ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ်မပါသောအမကို ဆောင်ခဲ့ရ မည်။ –

၄း၃၃ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုသော သိုးခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကိုတင်၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကို သတ်ရာအရပ်၌ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ သတ်ရမည်။ –

၄း၃၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုယဇ်ကောင်အသွေးကိုလက်ညှိုးနှင့်ယူ၍ မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင် ဦးချိုတို့၌ ထည့်ပြီးမှ ဖြန်းသောအသွေးကို ထိုပလ္လင်ခြေရင်းနား၌ သွန်ရမည်။ –

၄း၃၅ မိဿဟာယယဇ်ကောင်သိုးသငယ်ဆီဥကိုပြုသကဲ့သို့၊ ဆီဥရှိသမျှကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပူဇော်သက္ကာနှင့်အတူ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထိုသို့ယဇ် ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူပြစ်မှားမိသောအပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ သူ၏အပြစ် လွတ်လိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ တစုံတယောက်သောသူသည် အမှုကိုမြင်သည်ဖြစ်စေ၊ သိသည်ဖြစ်စေ၊ ကျိန်ဆိုစေသောစကားကိုကြား၍ သက်သေဖြစ်လျက်နှင့် ပြန်မပြောဘဲ နေသဖြင့် ပြစ်မှား၍၊ မိမိဒုစရိုက်အပြစ်ကိုခံရ သော်၄င်း၊ –

၅း၂ တစုံတယောက်သောသူသည် မစင်ကြယ်သောသားရဲ၊ သားယဉ်၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်၏အသေကောင် အစရှိသော မစင်ကြယ်သော အရာတစုံတခုကို အမှတ်တမဲ့ ထိမိသဖြင့်၊ မစင်ကြယ် ရာသို့ ရောက်၍ အပြစ်ရှိသော်၄င်း၊ –

၅း၃ လူ၌ကပ်သော မစင်ကြယ်သောအရာတစုံတခုကိုလည်း မသိဘဲ ထိမိ၍ နောက်တဖန် သိလျှင်၊ အပြစ်ရှိရာသို့ ရောက်သော်၄င်း၊ –

၅း၄ တစုံတယောက်သောသူသည် ကောင်းသောအမှု၊ မကောင်းသောအမှုကိုပြုမည်ဟု အကျိုးအပြစ်ကို မသိဘဲ ကျိန်ဆိုလျက် သစ္စာပြု၍ နောက်တဖန်သိလျှင်၊ အရင်ကျိန်ဆိုလျက် သစ္စာပြုလေရာရာ၌ အပြစ်တစုံတခုရောက်သော်၄င်း၊ –

၅း၅ ထိုသို့သော အပြစ်တစုံတခုရောက်လျှင်၊ ထိုအပြစ်ကို ဘော်ပြတောင်းပန်ရမည်။ –

၅း၆ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ သိုးသငယ်ဖြစ်စေ၊ ဆိတ်သငယ်ဖြစ်စေ၊ အမတကောင်ကောင်တည်းဟူသော ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကို ထာဝရဘုရားအထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူ၏အပြစ် အတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။

၅း၇ သိုးသငယ်ကိုမတတ်နိုင်လျှင်၊ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ တကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့တကောင်၊ ခိုနှစ်ကောင်၊ သို့မဟုတ် ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ကို ထာဝရဘုရား အထံတော်၊ –

၅း၈ ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှေ့သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ကောင်ကို အရင်ပူဇော်လျက်၊ ခေါင်းကိုလိမ်၍ ဖြတ်ရမည်။ ကိုယ်ကို ရှင်းရှင်း မခွဲရ။ –

၅း၉ ထိုအပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ကောင်အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်နံရံ၌ဖြန်း၍၊ ကြွင်းသောအသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနားမှာ ညှစ်ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ဖြစ်သတည်း။ –

၅း၁၀ ဒုတိယငှက်ကောင်ကို၊ ပညတ်တရားအတိုင်း မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ရမည်။ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုသူပြစ်မှားမိသော အပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလျှင်၊ သူ၏အပြစ် လွတ်လိမ့်မည်။

၅း၁၁ ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေး နှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကို မတတ်နိုင်လျှင်၊ ပြစ်မှားသောသူသည် အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်အရာ၌ မုန့်ညက် တဩမဲကို ဆောင်ခဲ့၍ ဆက်ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ဖြစ်သောကြောင့် ဆီကိုမလောင်းရ၊ လောဗန်ကို မတင်ရ။ –

၅း၁၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် မုန့်ညက် တလက် ဆွန်းတည်းဟူသော ပူဇော်သက္ကာအတွက်အတာကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာနှင့် အတူ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်သတည်း။ –

၅း၁၃ ထိုသို့ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုသူပြစ်မှားမိသောအပြစ် တစုံတခုအတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ သူ၏အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။ ကြွင်းသော အရာသည် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကဲ့သို့၊ ယဇ်ပုရော ဟိတ်အဘို့ဖြစ်သည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၅း၁၄ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၅း၁၅ တစုံတယောက်သောသူသည် တရားကိုမသိ၊ ထာဝရဘုရားနှင့်ဆိုင်သောအရာတို့၌ လွန်ကျူးပြစ်မှားမိလျှင်၊ ထိုပြစ်မှားခြင်းအတွက် ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်တည်းဟူသော အပြစ်မပါသောသိုးထီးကို ၄င်း၊ အကျပ်တော်အလိုက် ချင့်တွက်၍ ချိန်သောအလျော် ငွေကို၄င်း၊ ထာဝရဘုရား အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ –

၅း၁၆ ထိုသို့ ဘုရားနှင့်ဆိုင်သောအရာ၌ပြစ်မှားမိရာကို ပြုပြင်ပြီးလျှင်၊ ငါးစုတစုကိုလည်းထပ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အားပေးရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ် သည်လည်း၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာ ယဇ်ဖြစ်သောသိုးအားဖြင့်၊ ထိုသူအဘို့အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ သူ၏အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။

၅း၁၇ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ထာဝရဘုရားပညတ်တော်မူသောအမှုတစုံတခုကို ပြု၍ ပြစ်မှားမိလျှင်၊ ကိုယ်ပြစ်မှားမှန်းကိုမသိသော်လည်း အပြစ်ရောက်၍ ထိုအပြစ်ကို ခံရမည်။ –

၅း၁၈ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကိုပြုခြင်းငှါ ချင့်တွက်သော အလျော်ငွေနှင့်တကွ၊ အပြစ်မပါသောသိုးထီးကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။ တရားကိုမသိ ပြစ်မှား မိသော်လည်း၊ ကိုယ်ပြစ်မှား မှန်းကိုမသိသောသူအဘို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ ထိုသူ၏ အပြစ် လွတ်လိမ့်မည်။ –

၅း၁၉ ဒုစရိုက်ဖြေသောယဇ် ဖြစ်သတည်း။ အကယ်စင်စစ် ထိုသူသည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားရာရောက်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၆း၂ တစုံတယောက်သောသူသည် သူတပါးအပ်နှံသောဥစ္စာအတွက်ပေါင်ထားသောဥစ္စာအတွက်၊ မိမိနှင့်စပ်ဆိုင်သောသူအား မုသာစကားကို ပြော သော်၄င်း၊ သူ့ဥစ္စာကို အနိုင်အထက်ယူသော်၄င်း၊ မိမိနှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုလှည့်စားသော်၄င်း၊ –

၆း၃ ပျောက်သောဥစ္စာကိုတွေ့သောအခါ၊ မုသာစကားကိုပြော၍ မဟုတ်မမှန်ဘဲ ကျိန်ဆိုသော်၄င်း၊ ထိုသို့သောဒုစရိုက်တစုံတခုကိုပြု၍ ထာဝရ ဘုရားကို ပြစ်မှားမိလျှင်၊ –

၆း၄ ထိုသူသည်ပြစ်မှား၍ အပြစ်ရောက်သောကြောင့်၊ အနိုင်အထက်ယူသောဥစ္စာ၊ လှည့်စား၍ရသောဥစ္စာ၊ သူတပါးအပ်နှံသောဥစ္စာ၊ ပျောက်၍ တွေ့သောဥစ္စာ၊ –

၆း၅ မဟုတ်မမှန်ဘဲ ကျိန်ဆို၍ရသော ဥစ္စာအဘိုးနှင့်တကွ၊ ငါးစုတစုကိုထပ်၍ ဒုစရိုက်ဖြေသောယဇ်ပူဇော်သောနေ့၌ ဥစ္စာရှင်အား ပြန်ပေးရမည်။ –

၆း၆ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကိုပြုခြင်းငှါ ချင့်တွက်သောအလျော်ငွေနှင့်တကွ၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာ ယဇ်တည်းဟူသော အပြစ်မပါသောသိုးထီးကို ထာဝရ ဘုရားထံတော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှေ့သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ –

၆း၇ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူအဘို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလျှင်၊ သူပြစ်မှားသမျှသောအပြစ်လွတ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော် မူ၏။

၆း၈ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အား

၆း၉ ဆင့်ဆိုရသောမီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်းတရားဟူမူကား၊ ယဇ်ကောင်ကိုယဇ်ပလ္လင်ထင်း မီးပေါ်မှာတညဉ့်လုံး နံနက်တိုင်အောင် ရှိစေ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်မီးသည် အစဉ်လောင်ရမည်။–

၆း၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ပိတ်အင်္ကျီ၊ ပိတ်ပေါင်းဘီကို ဝတ်လျက်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ကျွမ်းလောင်သော မီးရှို့ရာယဇ်ပြာကို ကျုံး၍ ပလ္လင်နားမှာ ထားရမည်။–

၆း၁၁ တဖန် အဝတ်ကိုလဲ၍၊ ထိုပြာကို တပ်ပြင်၌ရှင်းလင်းသောအရပ်သို့ ယူသွားရမည်။–

၆း၁၂ ယဇ်ပလ္လင်မီးသည် မသေဘဲ အစဉ်လောင်ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် နံနက်တိုင်း ထင်းမီးထည့်၍၊ ထင်းပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုခင်းရမည်။ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာလည်း၊ မိဿဟာယယဇ်ဆီဉကို မီးရှို့ရမည်။–

၆း၁၃ ယဇ်ပလ္လင်မီးသည် အလျှင်းမသေဘဲ အစဉ်မပြတ် လောင်ရမည်။

၆း၁၄ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာတရားဟူမူကား၊ အာရုန်၏သားတို့သည် ထိုပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရားထံတော်၊ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ ပူဇော်သောအခါ၊–

၆း၁၅ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ မုန့်ညက်တလက်ဆွန်း၊ ဆီအချို့၊ လောဗန်ရှိသမျှတည်းဟူသောပူဇော်သက္ကာအတွက်အတာကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားအား မွှေးကြိုင်စရာဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။–

၆း၁၆ ကြွင်းသောအရာတို့ကို၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ဝင်းအတွင်းတွင်၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ တဆေးမပါဘဲ စားရမည်။–

၆း၁၇ ထိုမုန့်ညက်ကို တဆေးထည့်၍ မုန့်မလုပ်ရ။ မီးဖြင့် ငါ့အားပြုသောပူဇော်သက္ကာထဲက ထိုမုန့်ညက်ကို သူတို့အဘို့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါပေးပြီ။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကဲ့သို့ အလွန် သန့်ရှင်းပေ၏။–

၆း၁၈ အာရုန်၏သားယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည် စားရကြမည်။ မီးဖြင့် ထာဝရဘုရားအားပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ကိုင်သောသူအပေါင်းတို့သည် သန့်ရှင်းရကြမည်ဟု သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသောပညတ်တော်ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆း၁၉ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၆း၂၀ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် ဘိသိက်ခံသောနေ့မှစ၍ ထာဝရဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ မုန့်ညက်တဩမဲကို၊ နံနက်တဝက်၊ ညတဝက် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရမည်။–

၆း၂၁ ထိုမုန့်ညက်ကို ဆီထည့်၍ သံပြားပူနှင့်မုန့်လုပ်ပြီးမှ၊ ဆောင်ခဲ့၍ ချိုးဖဲ့သဖြင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ အကျိုးအပဲ့တို့ကို ထာဝရဘုရားအား မွှေးကြိုင်စရာဘို့ ပူဇော်ရမည်။–

၆း၂၂ အာရုန်အရာ၌ဘိသိက်ခံသောသားသည်လည်း၊ ထိုပူဇော်သက္ကာကိုပြုရမည်။ ထာဝရဘုရားအဘို့ ထာဝရပညတ်တော် ဖြစ်သတည်း။–

၆း၂၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်အတွက် ပြုသောဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ရှိသမျှကို အကုန်အစဉ် မီးရှို့ရမည်။ အလျှင်းမစားရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆း၂၄ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်မှာ၊–

၆း၂၅ သင်သည် အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့အား ဆင့်ဆိုရသောအပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း တရားဟူမူကား၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်ကောင်သတ်ရာ အရပ်၌ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကို သတ်ရမည်။ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။–

၆း၂၆ အပြစ်ဖြေဘို့ ပူဇော်သောယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ဝင်းအတွင်းတွင် သန့်ရှင်းရာဌာန၌ စားရမည်။–

၆း၂၇ ထိုအသားကို ထိသမျှသည် သန့်ရှင်း၏။ အသွေးဖြန်းသမျှသောအဝတ်တို့ကို သန့်ရှင်းရာဌာန၌လျှော်ရမည်။–

၆း၂၈ ထိုအသားပြုတ်သောမြေအိုးကို ခွဲရမည်။ ကြေးဝါအိုးဖြစ်လျှင် ပွတ်၍ ရေနှင့်ဆေးရမည်။–

၆း၂၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည်စားရကြမည်။ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။–

၆း၃၀ အပြစ်ဖြေရာယဇ်အသွေးကိုသန့်ရှင်းရာဌာန၌ အပြစ်ဖြေခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အတွင်းသို့ဆောင်ခဲ့လျှင်၊ ထိုယဇ်အသားကိုမစားရ။ မီးရှို့ရမည်။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ဒုစရိုက်ဖြေသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းတရားဟူမူကား၊ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။–

၇း၂ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကို သတ်ရာအရပ်၌ ဒုစရိုက်ဖြေသောယဇ်ကောင်ကိုသတ်၍ အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည်ဖြန်းရမည်။

၇း၃ အမြီးနှင့်တကွ အအူကို ဖုံးသောဆီဉ၊–

၇း၄ ခါးအတွင်းနား၌ရှိသော ကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဉ၊ ကျောက်ကပ်နှင့်တကွ အသည်းပေါ်၌ရှိသော အမြှေးတည်းဟူသော ဆီဉရှိသမျှကိုယူ၍ ဆက်လျှင်၊–

၇း၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့၍ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော် သက္ကာပြုရမည်။ ဒုစရိုက်ဖြေရာ ယဇ်ဖြစ်သတည်း။–

၇း၆ အသားကို ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည်၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ စားရကြမည်။ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။–

၇း၇ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်၏တရားတပါးတည်းဖြစ်၍၊ ဒုစရိုက်အပြစ် ဖြေခြင်းကိုပြုသောယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ယူရမည်။–

၇း၈ လူတစုံတယောက်ပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ မိမိပူဇော်သော ယဇ်ကောင်အရေကို ယူရမည်။–

၇း၉ မီးဖို၌ဖုတ်သော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ အိုးကင်း၊ သံပြားပူနှင့်လုပ်သောအရာရှိသမျှ ကို ပူဇော်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ယူရမည်။–

၇း၁၀ ဆီထည့်သည်ဖြစ်စေ၊ မထည့်သည်ဖြစ်စေ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာရှိသမျှကို အာရုန်၏သားအပေါင်းတို့သည် အညီအမျှ ယူရကြမည်။

၇း၁၁ ထာဝရဘုရားအား ပြုရသောမိဿဟာယယဇ်ပူဇော်ခြင်းတရားဟူမူကား၊–

၇း၁၂ ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံဘို့ရာ ပူဇော်လျှင်၊ ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာ ယဇ်နှင့်တကွ ဆီရောသောတဆေးမဲ့မုန့်ပြား၊ ဆီနှင့်လုပ်သော တဆေးမဲ့မုန့်ကြွပ်၊ ဆီရောသောမုန့်ညက်နှင့်လုပ်၍ ကြော်သော မုန့်ပြားတို့ကို ပူဇော်ရမည်။–

၇း၁၃ ထိုမုန့်ပြားမှတပါး၊ မိဿဟာယပူဇော်သက္ကာနှင့်ဆိုင်သော ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာ ယဇ်နှင့်တကွ၊ တဆေးပါသောမုန့်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။–

၇း၁၄ ပူဇော်သက္ကာရှိသမျှအထဲက မုန့်တလုံးကို ထာဝရဘုရားအား ချီးမြှောက်သောပူဇော်သက္ကာပြု၍ ထိုမုန့်ကို မိဿဟာယယဇ် အသွေးဖြန်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ် ယူရ မည်။–

၇း၁၅ ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံဘို့ရာ ပူဇော်သော မိဿဟာယယဇ်အသားကို၊ ပူဇော်သောနေ့ ခြင်းတွင် စားရမည်။ နံနက်တိုင်အောင် မကြွင်းစေရ။

၇း၁၆ သို့မဟုတ် သစ္စာပြု၍ ယဇ်ပူဇော်သည်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်အလိုအလျောက်ပူဇော်သည်ဖြစ်စေ၊ ပူဇော်သောနေ့ခြင်းတွင်၊ ယဇ်အသားကိုစား၍ အကြွင်းကိုလည်း နက်ဖြန်နေ့စားရမည်။–

၇း၁၇ ကြွင်းသေးသောအသားကိုလည်း သန်ဘက်နေ့၌ မီးရှို့ရမည်။–

၇း၁၈ မိဿဟာယယဇ် အသားအနည်းငယ်ကို၊ သန်ဘက်နေ့၌စားမိလျှင် စိတ်တော်နှင့် မတွေ့။ ပူဇော်သောသူသည် အကျိုးကိုမရ။ ရွံရှာဘွယ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ စားသောသူသည် ကိုယ်အပြစ်ကို ခံရလိမ့်မည်။–

၇း၁၉ မစင်ကြယ်သောအရာနှင့် ထိမိသော ယဇ်သားကို မစားရ။ မီးရှို့ရမည်။ စင်ကြယ်သောသူတို့သာလျှင် ထိုယဇ်သားကို စားရကြမည်။–

၇း၂၀ ထာဝရဘုရားနှင့်ဆိုင်သော မိဿဟာယယဇ်သားကို အကြင်သူသည် မစင်ကြယ်သော အပြစ်ရှိလျက်နှင့် စားမိ၏။ ထိုသူကို သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။–

၇း၂၁ အကြင်သူသည်လည်း၊လူ၌မစင်ကြယ်သောအရာ၊ မစင်ကြယ်သောသား၊ မစင်ကြယ်သောပိုးရွ အစရှိသော မစင်ကြယ်သောအရာ တစုံတခုကို ထိမိ၍၊ ထာဝရဘုရားနှင့်ဆိုင်သော မိဿဟာယ ယဇ်သားကို စား၏၊ ထိုသူကို သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇း၂၂၊၂၃ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် သိုး၊ ဆိတ်၊ နွားဆီဥကို အလျှင်းမစားရ။–

၇း၂၄ အလိုလိုသေသော တိရစ္ဆာန်ဆီဥ၊ သားရဲကိုက်၍ သေသောတိရစ္ဆာန်ဆီဥကို အခြားသို့ သုံးရသော်လည်း၊ အလျှင်းမစားရ။–

၇း၂၅ အကြင်သူသည် ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပူဇော်သက္ကာပြုသောတိရစ္ဆာန်ဆီဥကိုစား၏၊ ထိုသူကို သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။–

၇း၂၆ သင်တို့သည် နေလေရာရာ၌ ငှက်သွေး၊သားသွေးမှစ၍ အသွေးမည်မျှကို မစားရ။–

၇း၂၇ အကြင်သူသည် တစုံတခုသောအသွေးကိုစား၏၊ ထိုသူကို သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇း၂၈၊၂၉ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရားအား မိဿဟာယယဇ်ကို ပူဇော်သောသူသည်၊ မိမိပူဇော်သောယဇ် အထဲက၊ ထာဝရဘုရားအား ဆက်ဘို့ရာ ဆောင်ခဲ့ရမည်။–

၇း၃၀ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရင်ပတ်ကိုချီလွှဲ၍၊ ချီလွှဲသောပူဇော်သက္ကာ ပြုစေခြင်းငှါ၊ ရင်ပတ်နှင့် ဆီဥတည်းဟူသောမီးဖြင့် ထာဝရဘုရား အားပူဇော်သောအရာကို ကိုယ်တိုင်ဆောင်ခဲ့ရမည်။–

၇း၃၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ဆီဥကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့၍၊ ရင်ပတ်ကို အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် ယူရကြမည်။–

၇း၃၂ မိဿဟာယယဇ်ထဲက လက်ျာပခုံးကိုချီမြှောက်သော ပူဇော်သက္ကာဘို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ပေးရမည်။–

၇း၃၃ မိဿဟာယယဇ်အသွေးနှင့် ဆီဥကို၊ အာရုန်၏သားတို့တွင် ပူဇော်သောသူသည်၊ လက်ျာပခုံးကို မိမိအဘို့ယူရမည်။–

၇း၃၄ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ပြုသော မိဿဟာယယဇ်များထဲက ချီလွှဲသောရင်ပတ်၊ ချီမြှောက်သောပခုံးကို ငါနှုတ်ယူ၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အား ထာဝရပညတ်တော်အားဖြင့် ငါပေးပြီဟု မိန့်တော်မူ ၏။–

၇း၃၅ ထိုသို့အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ သူတို့ကို ခန့်ထားသောနေ့၌ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာများထဲက သူတို့ခံရသောအဘို့ ဖြစ်၏။–

၇း၃၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့လက်မှ ထိုသို့သောအဘို့ကို ခံရမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကို ဘိသိက်ပေးတော်မူသောနေ့၌ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ၏။ သူတို့အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသော ပညတ်ဖြစ်သတည်း။–

၇း၃၇ ဤရွေ့ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊

၇း၃၈ သိနာတောင်၌ထာဝရဘုရားအား ပူဇော် သက္ကာပြုရမည်အကြောင်းမှာထားတော်မူသောနေ့၌ သိနာတောင်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအား ပေးတော်မူသောမီးရှို့ရာယဇ်တရား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာတရား၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တရား၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်တရား၊ အရာ၌ခန့်ထားရာ ယဇ်တရား၊ မိဿဟာယယဇ်တရားဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်နှင့်သူ၏သားများ၊ အဝတ်များ၊လိမ်း

၈း၂ ရန်ဆီ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့နွားထီးသိုးထီးနှစ်ကောင်၊ တဆေးမဲ့မုန့်တတောင်းကို ယူ၍၊–

၈း၃ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးရှေ့သို့ ပရိသတ်အပေါင်းကို စည်းဝေးစေလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–

၈း၄ မောရှေပြု၍၊ ပရိသတ်တို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့မှာ စည်းဝေးကြ၏။–

၈း၅ မောရှေကလည်း၊ ဤသို့ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူပြီဟု ပရိသတ်တို့အားပြောဆိုလျက်၊–

၈း၆ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့ကိုခေါ်ခဲ့၍ ရေ ချိုးပြီးလျှင်၊–

၈း၇ အာရုန်ကို အင်္ကျီဝတ်စေ၍၊ ခါးပန်းကိုစည်းစေလေ၏။ ဝတ်လုံနှင့်သင်တိုင်းကိုလည်း ခြုံစေ၍၊ ထူးဆန်းသောသင်တိုင်းခါးစည်းဖြင့် စည်းလေ၏။–

၈း၈ ရင်ဖုံးကိုလည်း ဆင်စေ၍၊ ရင်ဖုံးအထဲ၌ ဥရိမ်နှင့် သုမိမ်ကိုသွင်းထားလေ၏။–

၈း၉ သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ ပေါင်းကိုတင်၍၊ သန့်ရှင်းသောရွှေသင်းကျစ်ပြားကို ပေါင်းရှေ့၌ တပ်လေ၏။–

၈း၁၀ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် လိမ်းရန်ဆီကိုယူ၍၊ တဲတော်နှင့် တဲတော်တန်ဆာရှိသမျှကို လိမ်းသဖြင့် သန့်ရှင်း စေ၏။–

၈း၁၁ ထိုဆီကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ခုနစ်ကြိမ်ဖြန်း၍၊ ယဇ်ပလ္လင် တန်ဆာရှိသမျှကို၎င်း၊ အင်တုံနှင့် ခြေထောက်ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ လိမ်းလေ၏။–

၈း၁၂ လိမ်းရန်ဆီကိုအာရုန်ခေါင်းပေါ်မှာလောင်း၍ သူ့ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါလိမ်းလေ၏။–

၈း၁၃ အာရုန်၏သားတို့ကိုလည်း အင်္ကျီဝတ်စေ၍၊ ခါးပန်းကို စည်းစေလျက်၊ ဦးထုပ်ကို ဆောင်းစေလေ၏။
၈း၁၄ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ နွားထီးကို ဆောင်ခဲ့၍၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊ မိမိတို့လက်ကို နွားခေါင်းပေါ်မှာ တင်ကြ၏။–
၈း၁၅ နွားကိုသတ်၍၊ မောရှေသည် ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည်ဦးချိုတို့၌ အသွေးကိုလက်ညှိုးနှင့် ယူ၍ထည့်သဖြင့်၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုစင်ကြယ်စေပြီးမှ၊ ကြွင်းသောအသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနား၌သွန်၍၊ ထိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုမည်အကြောင်း သန့်ရှင်းစေ၏။–
၈း၁၆ အအူကိုဖုံးသော ဆီဥရှိသမျှ၊ အသည်းပေါ်၌ရှိသော အမြှေး၊ ကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့လေ၏။–
၈း၁၇ အရေ၊ အသား၊ ချေးနှင့်တကွ နွားကောင်ကို၊ တပ်ပြင်မှာ ရှို့ရ၏။
၈း၁၈ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်ပြုသော သိုးထီးကိုလည်း ဆောင်ခဲ့၍၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊ မိမိတို့လက်ကို သိုးခေါင်းပေါ်မှာတင်ကြ၏။–
၈း၁၉ သိုးကိုသတ်ပြီးလျှင်၊ မောရှေသည် အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည်ဖြန်းလေ၏။–
၈း၂၀ သိုးကိုလည်း အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ပြီးလျှင်၊ ခေါင်းမှစ၍ သားတစ်များနှင့် ဆီဥကိုမီးရှို့လေ၏။–
၈း၂၁ ဝမ်းထဲ၌ရှိသောအရာနှင့် ခြေတို့ကို ဆေးကြော၍၊ သိုးတကောင်လုံးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့လေ၏။ မွှေးကြိုင်ရာဘို့ မီးရှို့သောယဇ်ဖြစ်သတည်း။ မီးဖြင့် ထာဝရဘုရားအားပြုသော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။
၈း၂၂ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အခြားသောသိုး၊ အရာ၌ခန့်ထားရာ သိုးကိုဆောင်ခဲ့၍၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည် မိမိတို့လက်ကို သိုးခေါင်းပေါ်မှာ တင်ကြ၏။–
၈း၂၃ သိုးကိုသတ်ပြီးမှ၊ မောရှေသည် အသွေးကိုယူ၍ အာရုန်၏ လက်ျာနားပျဉ်း၌၎င်း၊ လက်ျာလက်မ၌၎င်း၊ လက်ျာခြေမ၌၎င်း ထည့်လေ၏။–
၈း၂၄ အာရုန်၏သားတို့ကိုလည်း ခေါ်ခဲ့၍၊ သူတို့လက်ျာနားပျဉ်း၊ လက်ျာလက်မ၊ လက်ျာခြေမတို့၌ အသွေးကိုထည့်ပြီးမှ၊ ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည်ဖြန်းလေ၏။–
၈း၂၅ ဆီဥ၊ အမြီး၊ အအူကိုဖုံးသောဆီဥ၊ အသည်းပေါ်၌ရှိသောအမြှေး၊ ကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ကို ဖုံးသောဆီဥ၊ လက်ျာပခုံး၊–
၈း၂၆ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထားသော တဆေးမဲ့မုန့်တောင်းထဲက တဆေးမဲ့မုန့်တလုံး၊ ဆီနှင့်လုပ်သောမုန့်ပြားတပြား၊ မုန့်ကြွပ်တချပ်ကိုယူ၍ မုန့်များကိုဆီဥနှင့် လက်ျာပခုံးပေါ်မှာ ထည့်ပြီးလျှင်၊–
၈း၂၇ အာရုန်၏လက်၊ သူ၏သားတို့လက်၌ထိုအရာတို့ကို ထား၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲသဖြင့်၊ ချီလွှဲသောပူဇော်သက္ကာပြုလေ၏။–
၈း၂၈ ထိုအရာတို့ကို၊ သူတို့လက်မှခံယူ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်အတူ ရှို့လေ၏။ မွှေးကြိုင်သောအနံ့ရှိ၍ အရာ၌ ခန့်ထားရာယဇ် ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပြုသောပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။–
၈း၂၉ ထိုနောက် မောရှေသည်ရင်ပတ်ကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲသဖြင့်၊ ချီလွှဲသောပူဇော်သက္ကာပြုလေ၏။ အရာ၌ခန့်ထားရာသိုး၏ ရင်ပတ်သည်မောရှေ၏အဘို့ ဖြစ်သတည်း။–
၈း၃၀ တဖန် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော အသွေးနှင့် လိမ်းရန်ဆီကိုယူ၍၊ အာရုန်နှင့်သူ၏ အဝတ်၌၎င်း၊ သူ၏သားတို့နှင့် သူတို့အဝတ်၌၎င်း ဖြန်းသဖြင့်၊ အာရုန်မှစ၍ သားများ၊ အဝတ်များတို့ကို သန့်ရှင်းစေလေ၏။
၈း၃၁ မောရှေသည်၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အားလည်း၊ ထိုသိုး၏အသားကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနားမှာ ပြုတ်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားက၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် ထိုအသားကို စားရကြမည်ဟု ငါ့အား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ ထိုအသားကို၎င်း၊ အရာ၌ခန့်ထားရာ မုန့်တောင်း၌ရှိသောမုန့်ကို၎င်း၊ ထိုအရပ်၌ စားကြလော့။–
၈း၃၂ ကျန်ကြွင်းသောအသားနှင့်မုန့်ကို မီးရှို့ရမည်။–
၈း၃၃ သင်တို့ကို အရာ၌ခန့်ထားရာကာလ ခုနစ်ရက်မစေ့မှီ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော် တံခါးပြင်သို့ မထွက်ရကြ။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးအရာ၌ခန့်ထားခြင်းမင်္ဂလာကို ဆောင်ရကြမည်။–
၈း၃၄ ယနေ့ပြုသည်အတိုင်း သင်တို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူပြီ။–
၈း၃၅ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သေဘေးနှင့်ကင်းလွတ်ခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနားမှာ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး နေ့ညဉ့်မပြတ်နေ၍၊ ထာဝရဘုရားအမှုတော်ကို စောင့်ရကြမည်။ ထိုသို့ ငါ့အား မှာထားတော်မူပြီဟု ဆင့်ဆိုသည်ဖြစ်၍၊–
၈း၃၆ မောရှေအားဖြင့် ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည် ပြုကြ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ အဋ္ဌမနေ့၌ မောရှေသည် အာရုန်နှင့်သူ၏သားများ၊ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူများတို့ကိုခေါ်၍၊–
၉း၂ အာရုန်အား၊ သင်သည် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ အပြစ်မပါသောနွားသငယ်တကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အပြစ်မပါသော သိုးထီးတကောင်ကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပူဇော်လော့။–
၉း၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားလည်း သင်တို့သည်အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ဆိတ်သငယ်တကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အပြစ်မပါ အခါမလည်သော နွားသငယ်တကောင်၊ သိုးသငယ်တကောင်၊–
၉း၄ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပူဇော်သောမိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီး တကောင်၊ ဆီနှင့်ရောသောဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို ယူကြလော့။ ယနေ့ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား ထင်ရှားတော်မူမည်ကို ပြောလော့ဟု ဆိုလေ၏။–
၉း၅ မောရှေမှာထားသောအရာတို့ကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ရှေ့သို့ဆောင်ခဲ့ပြီးမှ၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ရပ်နေကြ၏။–
၉း၆ မောရှေကလည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ဤသို့ပြုကြ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် သင်တို့အား ထင်ရှားမည်ဟူ၍၎င်း၊–

၉း၇ အာရုန်အားလည်း၊ သင်သည်ယဇ်ပလ္လင်သို့သွား၍ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်၏အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်သဖြင့်၊ သင်နှင့်လူများအတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြု လော့။ လူများဆောင်ယူခဲ့သောပူဇော်သက္ကာကိုလည်း ပူဇော်၍၊ သူတို့အတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလော့ဟူ၍၄င်း ဆိုလေ၏။
၉း၈ အာရုန်သည်လည်း၊ ယဇ်ပလ္လင်သို့သွား၍ မိမိနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ဖြေရာယဇ် နွားသငယ်ကို သတ်လေ၏။–
၉း၉ သူ၏သားတို့လည်းအသွေးကိုယူဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ အာရုန်သည်မိမိလက်ညှိုးကိုအသွေး၌နှစ်၍ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ထည့်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသောအသွေး ကိုယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနား၌သွန်လေ၏။–
၉း၁၀ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင်ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်၊ အသည်းပေါ်၌ရှိသောအမြှေးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့လေ၏။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအ ားမှာထားတော်မူ၏။–
၉း၁၁ အသားနှင့်အရေကို တပ်ပြင်မှာ မီးရှို့လေ၏။–
၉း၁၂ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကိုလည်းသတ်၍၊ သူ၏သားတို့သည်အသွေးကိုဆက်ပြီးလျှင်၊ သူသည် ယဇ်ပလ္လင်အပေါ် ပတ်လည်၌ ဖြန်းလေ၏။–
၉း၁၃ သူတို့သည် မီးရှို့ရာယဇ်ကောင် သားတစ်များနှင့် ခေါင်းကိုဆက်၍၊ သူသည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့လေ၏။–
၉း၁၄ ဝမ်းထဲ၌ရှိသောအရာများနှင့် ခြေတို့ကို ဆေးကြော၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်အတူ ရှို့လေ၏။
၉း၁၅ လူများ ပူဇော်သက္ကာကိုလည်း ဆောင်ခဲ့၍၊ လူများအပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်သော ဆိတ်ကိုယူသတ်ပြီးလျှင်၊ ရှေ့နည်းအတူ အပြစ်အတွက် ပူဇော် လေ၏။–
၉း၁၆ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကိုလည်း ဆောင်ခဲ့၍၊ ထိုနည်းတူ ပူဇော်လေ၏။–
၉း၁၇ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကိုလည်း ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ တလက်ဆွန်းကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်၌ နံနက်မီးရှို့ရာယဇ်နားမှာ မီးရှို့လေ၏။–
၉း၁၈ လူများအတွက် မိဿဟာယယဇ်နွားထီး၊ သိုးထီးကိုလည်းသတ်၍၊ သူ၏သားတို့သည် အသွေးကိုဆက်ပြီးလျှင်၊ သူသည် ယဇ်ပလ္လင်အပေါ် ပတ်လည်၌ဖြန်းလေ၏။–
၉း၁၉ အမြီးနှင့်တကွ အအူကိုဖုံးသောဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်၊ အသည်းအမြှေးတည်းဟူသော သိုးနွားဆီဥကို၊–
၉း၂၀ ရင်ပတ်ပေါ်မှာတင်၍ ယဇ်ပလ္လင်၌ မီးရှို့လေ၏။–
၉း၂၁ ရင်ပတ်နှင့်လက်ျာပခုံးကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲ၍၊ ချီလွှဲသောပူဇော်သက္ကာ ကိုပြုလေ၏။ ထိုသို့ပြုရမည်ဟုမောရှေမှာထားသတည်း။–
၉း၂၂ အာရုန်သည် မိမိလက်ကို လူများရှေ့သို့ချီလျက် ကောင်းကြီးပေး၍၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်ကိုပူဇော်ရာမှ ဆင်း လေ၏။–
၉း၂၃ တဖန် မောရှေနှင့်အာရုန်တို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ထဲသို့ဝင်၍ ထွက်ပြီးမှ၊ လူများကို ကောင်းကြီးပေးသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် လူများတို့အား ထင်ရှားလေ၏။–
၉း၂၄ ထာဝရဘုရားထံတော်မှ မီးထွက်၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်ဆီဥကို လောင်လေ၏။ ထိုအကြောင်းအရာကို လူများတို့သည် မြင်သောအခါ ကြွေးကြော်၍ ပြပ်ဝပ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ အာရုန်၏သား နာဒပ်နှင့် အဘိဟုတို့သည်၊ ကိုယ်စီဆိုင်သော လင်ပန်းတို့ကိုယူလျက် မီးကိုထည့်၍ လောဗန်ကိုတင်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရားမှာထားတော်မူသော မီးမဟုတ်၊ ထူးခြားသောမီးကို ရှေ့တော်၌ ပူဇော်၏။–
၁၀း၂ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားထံတော်မှ မီးထွက်၍ သူတို့ကိုလောင်သဖြင့် ရှေ့တော်၌သေကြ၏။–
၁၀း၃ ထိုအခါ မောရှေသည် အာရုန်ကိုခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိသည်ဟု ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်သောသူတို့သည် မှတ်ရမည်။ လူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ဘုန်းကို ချီးမြှင့်ရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူရာ၌၊ ထိုသို့သောအမှုကို ရည်ဆောင်၍ မိန့်တော်မူသည်ဟုဆိုလျှင်၊ အာရုန်သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေလေ၏။–
၁၀း၄ မောရှေသည် အာရုန်၏ဘထွေး ဩဇေလသားမိရှေလနှင့် လေဇာဖန်ကိုခေါ်၍၊လာကြ။ သင်တို့ပေါက်ဘော်တို့ကို သန့်ရှင်းရာဌာနတော်က၊ တပ်ပြင်သို့ ယူသွားကြလော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊–
၁၀း၅ သူတို့သည်လာ၍ အင်္ကျီဝတ်လျက်ရှိသောအသေကောင်ကို တပ်ပြင်သို့ ယူသွားကြ၏။–
၁၀း၆ မောရှေသည် အာရုန်နှင့်သူ၏သား ဧလာဇာနှင့်ဣသမာတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့လည်းသေမည်။ လူအပေါင်းတို့အပေါ်မှာ အမျက်တော် သင့်ရောက် မည်ကို စိုးရိမ်သည် ဖြစ်၍၊ သင်တို့ဦးထုပ်ကို မချွတ်နှင့်။ အဝတ်ကိုမဆုတ်နှင့်။ သင်တို့ညီအစ်ကို ဣသရေလအမျိုးသား ရှိသမျှ တို့သည် ထာဝရ ဘုရားပြုတော်မူသောမီးလောင်ခြင်းကိုသာ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြစေ။–
၁၀း၇ သင်တို့သေမည်ကိုစိုးရိမ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံခါးပြင်သို့ မထွက်နှင့်။ ထာဝရဘုရား၏ဘိသိက်ဆီသည် သင်တို့အပေါ်၌ရှိသည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း သူတို့ပြုကြ၏။
၁၀း၈၊၉ တဖန် အာရုန်အား ထာဝရဘုရားက၊–
၁၀း၁၀၊၁၁ သင်နှင့်သင်၏သားတို့သည် သေဘေးနှင့်ကင်းလွတ်ခြင်းငှါ၄င်း၊ သန့်ရှင်းသောအရာ၊ မသန့်ရှင်းသောအရာ၊ စင်ကြယ်သောအရာ၊ မစင်ကြယ် သောအရာတို့ကိုပိုင်းခြားတတ်ခြင်းငှါ၄င်း၊ ထာဝရ ဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထားသမျှသောပညတ်တို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ သွန်သင်တတ်ခြင်းငှါ၄င်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ဝင်သောအခါ၊ စပျစ်ရည်အစရှိသော ယစ်မျိုးကိုမသောက်နှင့်။ သင်တို့အမျိုး အစဉ်အဆက် စောင့်ရသောပညတ်ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀း၁၂ မောရှေသည်လည်း၊ အာရုန်နှင့် ကြွင်းသောသား လောဇာ၊ ဣသမာတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာအကြွင်းကိုယူ၍ တဆေးမပါဘဲ ယဇ်ပလ္လင်နားမှာ စားကြလော့။ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။–

၁၀း၁၃ ထိုအကြွင်းသည် ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပြုသော ပူဇော်သက္ကာထဲက သင်နှင့်သင်၏သားတို့ ခံထိုက်သောအဘို့ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ စားရကြမည်။ ထိုပညတ်တော်ကို ငါခံရပြီ။–

၁၀း၁၄ ချီလွှဲသောရင်ပတ်၊ ချီမြှောက်သောပခုံးကိုကား၊ သင်နှင့်တကွ သင်၏သားသမီးတို့သည် စင်ကြယ်သောအရပ်၌ စားရကြမည်။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပူဇော်သောမိဿဟာယယဇ်ထဲက၊ သင်နှင့်သင်၏သားတို့သည် ခံထိုက်သောအဘို့ဖြစ် သတည်း။–

၁၀း၁၅ မီးဖြင့် ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ဆီဥနှင့်တကွ၊ ချီမြှောက်ရာပခုံး၊ ချီလွှဲရာရင်ပတ်ကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲ၍၊ ချီလွှဲသော ပူဇော်သက္ကာကိုပြုခြင်းငှါ ဆောင်ခဲ့ရကြ၍၊ ထာဝရ ပညတ်တော်အတိုင်း၊ သင်နှင့်သင်၏သားတို့သည် ကိုယ်အဘို့ ယူရကြမည်။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူပြီဟု ဆိုလေ၏။–

၁၀း၁၆ တဖန် မောရှေသည် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုသောဆိတ်ကို ကြိုးစား၍ရှာသော်လည်း မတွေ့။ မီးရှို့နှင့်ပြီ။ ထိုကြောင့် ကြွင်းသောအာရုန်သား ဧလာဇာ၊ ဣသမာတို့ကို အမျက်ထွက်လျက် ဆိုသည်ကား၊–

၁၀း၁၇ အပြစ်ဖြေရာယဇ်သားသည် အလွန်သန့်ရှင်း၏။ သင်တို့သည်ပရိသတ်တို့အပြစ်ကိုခံ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သူတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုစေခြင်းငှါ ထိုယဇ်သားကို ပေးတော်မူ သည်ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ အဘယ်ကြောင့် မစားသနည်း။–

၁၀း၁၈ ထိုယဇ်သားအသွေးကိုလည်း သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ မသွင်းပါတကား။ အကယ်၍ ငါမှာထားခဲ့သည်အတိုင်း၊ ထိုယဇ်သားကို သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ စားရမည်ဟုဆိုလျှင်၊–

၁၀း၁၉ အာရုန်က၊ ယနေ့ သူတို့သည် လူများတို့အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၌ ထိုသို့သောအမှုရောက်သည်တွင်၊ ယနေ့အပြစ်ဖြေရာယဇ်သားကို စားမိလျှင်၊ ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော်မူပါမည်လောဟု မောရှေကို ပြောဆို၏။–

၁၀း၂၀ မောရှေသည် ထိုစကားကို ကြားလျှင် ဝန်ခံလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ကိုခေါ်တော်မူ၍၊–

၁၁း၂ သင်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော သားတကာတို့တွင်၊–

၁၁း၃ ခွါကွဲပြား၍ စားမြုံ့ပြန်သောသားများကို သင်တို့သည် စားရသောအခွင့်ရှိ၏။–

၁၁း၄ သို့သော်လည်း၊ စားမြုံ့ပြန်သောသား၊ ခွါကွဲပြားသောသားတို့တွင်မစားရသောသားဟူမူကား၊ ကုလားအုပ်သည် စားမြုံ့ပြန်သော်လည်း ခွါမကွဲပြားသောကြောင့် သင်တို့၌မစင်ကြယ်။–

၁၁း၅ ရှာဖန်သည်စားမြုံ့ပြန်သော်လည်း၊ ခွါမကွဲပြားသောကြောင့် သင်တို့၌မစင်ကြယ်။–

၁၁း၆ အာရနဘက်သည်စားမြုံ့ပြန်သော်လည်း ခွါမကွဲပြားသောကြောင့် သင်တို့၌မစင်ကြယ်။–

၁၁း၇ ဝက်သည် ခွါကွဲပြားသော်လည်း၊ စားမြုံ့မပြန်သောကြောင့် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်။–

၁၁း၈ ထိုသို့သောတိရစ္ဆာန်အသားကို မစားရ။ အသေကောင်ကိုလည်း မထိရ။ မစင်ကြယ်ဟု သင်တို့မှတ်ရကြမည်။

၁၁း၉ ပင်လယ်ရေ၊ မြစ်ရေအစရှိသော ရေ၌နေသောတိရစ္ဆာန်တကာတို့တွင်၊ အယပ်နှင့် အကြေးရှိသောတိရစ္ဆာန်ကိုသာ စားရမည်။–

၁၁း၁၀ အယပ်နှင့်အကြေးမရှိ၊ ပင်လယ်ရေ၊မြစ်ရေအစရှိသော ရေ၌လှုပ်ရှားလျက် အသက်ရှင်လျက်နေသောတိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့သည် သင်တို့၌ ရွံရှာ ဘွယ်ဖြစ်ရကြမည်။–

၁၁း၁၁ အယပ်အကြေးနှင့် မပြည့်စုံသောရေတိရစ္ဆာန်အသားကို သင်တို့သည်မစားရ။

၁၁း၁၂ သူတို့အသေကောင်ကိုလည်း ရွံရှာရကြမည်။

၁၁း၁၃ သင်တို့သည် ရွံရှာဘွယ်မှတ်၍ မစားရသောငှက်မျိုးဟူမူကား၊ ရွှေလင်းတ၊ ပင်လယ်လင်းတ၊ လင်းယုန်၊–

၁၁း၁၄ ဒါဟ၊ စွန်မျိုး၊–

၁၁း၁၅ ကျီးမျိုးရှိသမျှ၊–

၁၁း၁၆ ကုလားအုပ်ငှက်၊ ငှက်ဆိုး၊ ဥဗျိုင်း၊ သိမ်းမျိုး၊–

၁၁း၁၇ ဇီကွက်၊ ကြိုးကြာ၊ ဣဗိတ်၊–

၁၁း၁၈ ငှက်ကျား၊ ဝံပို၊ ဝံလို၊–

၁၁း၁၉ တောငန်း၊ ဒုံးစပ်မျိုး၊ ဒုံးကုလား၊ လင်းနို့မှစ၍၊–

၁၁း၂၀ အတောင်ရှိလျက် ခြေလေးချောင်းနှင့် တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုးရှိသမျှတို့သည် သင်တို့၌ရွံရှာဘွယ် ဖြစ်ရကြမည်။–

၁၁း၂၁ သို့ရာတွင် အတောင်ရှိလျက် ခြေလေးချောင်းနှင့်တွားတတ်၍၊ မြေပေါ်မှာ ခုန်စရာဘို့ အခြားခြေထက်ရှည်သော ခြေထောက်ရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့တွင်၊–

၁၁း၂၂ အာရာဘကျိုင်းမျိုး၊ သလောင်ကျိုင်းမျိုး၊ ခရဂလကျိုင်းမျိုး၊ ခါဂပ်ကျိုင်းမျိုးကိုစားရမည်။–

၁၁း၂၃ အတောင်ရှိ၍ ခြေလေးချောင်းနှင့်တွားတတ်သော အခြားတိရစ္ဆာန်တို့သည်သင်တို့၌ ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်ရကြမည်။–

၁၁း၂၄ ထိုတိရစ္ဆာန်အားဖြင့် သင်တို့စင်ကြယ်ခြင်း ပျက်တတ်၏။ သူတို့အသေကောင်ကို ထိသောသူသည်၊ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။–

၁၁း၂၅ ထိုအသေကောင်ကိုဆောင်သွားသောသူသည် မိမိအဝတ်ကို လျှော်ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင်လည်း မစင်ကြယ်။–

၁၁း၂၆ ခွါမကွဲပြားသောတိရစ္ဆာန်၊ စားမြုံ့မပြန်သောတိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့သည် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်။ သူတို့အသေကောင်ကို ထိသမျှသော သူတို့သည် မစင်ကြယ်ကြ။–

၁၁း၂၇ ခွါမရှိသောသား အမျိုးမျိုးတို့သည် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်ကြ။ သူတို့အသေကောင်ကို ထိသောသူသည် ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။–

၁၁း၂၈ သူတို့အသေကောင်ကို ဆောင်သွားသောသူသည် မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင်လည်း မစင်ကြယ်။

၁၁း၂၉ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်တို့တွင် ပွေး၊ ကြွက်၊ အိမ်မြှောင်မျိုး၊–

၁၁း၃၀ တောက်တဲ့၊ မြွေပါ၊ သင်းချော၊ ပုတတ်၊ ပုတ်သင်တို့သည် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်ကြ။–

၁၁း၃၁ သူတို့အသေကောင်ကို ထိသောသူသည် ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။–

၁၁း၃၂ ထိုအသေကောင်သည် သစ်ခွက်၊ အဝတ်၊ အရေ၊ အမွေးအိတ်အစရှိသော အသုံးအဆောင် တစုံတခုပေါ်သို့ကျလျှင် ထိုအသုံးအဆောင် မစင်ကြယ်။ ရေ၌နှစ်ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင်လည်း မစင်ကြယ်။ ထိုနောက် စင်ကြယ်လိမ့်မည်။–

၁၁း၃၃ မြေခွက်တစုံတခုပေါ်သို့အသေကောင်ကျလျှင် ထိုမြေခွက်မစင်ကြယ်သောကြောင့် ခွဲရမည်။–

၁၁း၃၄ ထိုမြေခွက်ရေသည်၊ စားစရာအမဲသားပေါ်သို့ကျလျှင်၊ အမဲသား မစင်ကြယ်။ ထိုမြေခွက်၌ သောက်စရာရေလည်း မစင်ကြယ်။–

၁၁း၃၅ အကြင်အရာအပေါ်၌ ထိုအသေကောင်ကျ၏။ ထိုအရာသည်မီးဖိုဖြစ်စေ၊ ခံ့လောက် ဖြစ်စေ၊မစင်ကြယ်ရာသို့ရောက်၍ သင်တို့၌မစင်ကြယ်သောကြောင့်ဖြိုဖျက်ရမည်။–

၁၁း၃၆ သို့ရာတွင် ရေစုဝေးရာစမ်းရေတွင်း၊ တူးသောရေတွင်းသည် မစင်ကြယ်ရာသို့ မရောက်။ အသေကောင်ကို ထိမိသောအရာသာ မစင်ကြယ်ရာသို့ ရောက်၏။

၁၁း၃၇ ကြဲစရာမျိုးစေ့အပေါ်၌ ထိုအသေကောင်ကျလျှင်၊ မျိုးစေ့သည် မစင်ကြယ်ရာသို့ မရောက်။–

၁၁း၃၈ ရေ၌စိမ်ထားပြီးသော မျိုးစေ့အပေါ်၌ ထိုအသေကောင်ကျလျှင်၊ မျိုးစေ့သည် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်။–

၁၁း၃၉ သင်တို့စားအပ်သောတိရစ္ဆာန်သေလျှင်၊ အသေကောင်ကို ထိမိသောသူသည် ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။–

၁၁း၄၀ ထိုအသေကောင်ကို စားသောသူသည်၊ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။ ထိုအသေကောင်ကို ဆောင်သွားသောသူသည်လည်း မိမိအဝတ်ကို လျှော်ရမည်။ ညဦးတိုင် အောင် မစင်ကြယ်။

၁၁း၄၁ မြေပေါ်မှာတွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့သည် ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၍သင်တို့မစားရ။–

၁၁း၄၂ ခြေမရှိ၊ ဝမ်းဖြင့်သွားသည်ဖြစ်စေ၊ ခြေလေးချောင်းဖြင့်သွားသည်ဖြစ်စေ၊ ခြေလေးချောင်းမကများသောခြေဖြင့်သွားသည်ဖြစ်စေ၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန် တစုံတခုကိုမျှ မစားရ။ ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။–

၁၁း၄၃ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန် တစုံတခုအားဖြင့် သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုရွံရှာဘွယ် မဖြစ်စေရ။ ထိုသို့အားဖြင့် ကိုယ်ညစ်ညူးအောင် ကိုယ်၌ မစင်ကြယ်သည်ကို မပြုရ။–

၁၁း၄၄ ငါသည် သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည်သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ သင်တို့လည်း ကိုယ်ကိုကိုယ်သန့်ရှင်းစေ၍ သန့်ရှင်းခြင်းရှိရကြမည်။ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်တစုံတခုအားဖြင့်မျှ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်မညစ်ညူးစေရကြ။–

၁၁း၄၅ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှကယ်နှုတ်သော ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည် သန့်ရှင်းသောကြောင့် သင်တို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိရကြမည်။–

၁၁း၄၆ ဤရွေ့ကား၊ စင်ကြယ်၊ မစင်ကြယ်၊ စားအပ်၊ မစားအပ်သောတိရစ္ဆာန်တို့ကို ပိုင်းခြားစေခြင်းငှါ၊ သား၊ ငှက်၊ ရေ၌သွား၍အသက်ရှင်သောတိရစ္ဆာန်၊ မြေပေါ်မှာတွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှနှင့်ဆိုင်သော တရားဖြစ်သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊–

၁၂း၂ မိန်းမသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောကျ်ားကိုဘွားမြင်ပြီးလျှင်၊ ဥတုရောက်၍ ခုနစ်ရက်မစင်ကြယ်သကဲ့သို့ ခုနစ်ရက်မစင်ကြယ်နေရမည်။–

၁၂း၃ အဋ္ဌမနေ့၌ သားယောကျ်ားအား အရေဖျားလှီးခြင်းကိုပြုရမည်။–

၁၂း၄ ထိုနောက် အမိသည် စင်ကြယ်စေခြင်းနှင့်ဆိုင်သော အသွေးရှိ၍၊ အရက်သုံးဆယ် သုံးရက်ပတ်လုံးနေရမည်။ စင်ကြယ်စေခြင်းနေ့ရက် မစေ့မှီတိုင်အောင် သန့်ရှင်းသောအရာကို မကိုင်ရ။ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်သို့ မသွားရ။–

၁၂း၅ သားမိန်းမကိုဘွားမြင်လျှင်၊ ဥတုရောက်သကဲ့သို့ တဆယ်လေးရက်ပတ်လုံး မစင်ကြယ်နေရမည်။ စင်ကြယ်စေခြင်းနှင့်ဆိုင်သောအသွေးရှိ၍၊ အရက်ခြောက်ဆယ် ခြောက်ရက်ပတ်လုံး နေရမည်။–

၁၂း၆ သားယောကျ်ားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ၊ စင်ကြယ်စေခြင်းနေ့ရက်ကာလစေ့သောအခါ၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ချိုးကလေးတကောင်၊ သို့မဟုတ် ခိုတကောင်ကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါး ရှေ့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။–

၁၂း၇ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပူဇော်၍၊ ထိုမိန်းမအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ သူသည် အသွေးသွန်ခြင်းအပြစ်မှ သန့်ရှင်းရလိမ့်မည်။–

၁၂း၈ သိုးသငယ်ကိုမတတ်နိုင်လျှင်၊ ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့တကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တကောင် ကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သူ့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ သူသည်သန့်ရှင်းရလိမ့်မည်။ ဤရွေ့ကား၊ သားယောကျ်ား၊ သားမိန်းမကိုဘွားမြင်သော အမိနှင့်ဆိုင်သော တရားဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေနှင့်အာရုန်အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၁၃း၂ လူသည်ကိုယ်အရေ၌အဖုးဖြစ်စေ၊ ယားနာဖြစ်စေ၊ နူကွက်ဖြစ်စေ၊ နူသောလက္ခဏာ ပေါ်လျှင်၊ ထိုသူကိုယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်ထံသို့ဖြစ်စေ၊ သူ၏သားယဇ်ပုရောဟိတ် တစုံတယောက်ထံ သို့ဖြစ်စေ ခေါ်ခဲ့ရမည်။–

၁၃း၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုသူ၏အရေ၌ပေါ်သောအနာကိုကြည့်ရှုသောအခါ၊ အနာ၌ ရှိသောအမွေးသည်ဖြူလျှင်၎င်း၊ အနာသည် အရေအောက်၌ စွဲဟန်ရှိလျှင်၎င်း၊ နူနာ မှန်၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ် သည် ထိုသူကိုကြည့်ရှုပြီးမှ၊ မစင်ကြယ်ဟု စီရင်ရမည်။–

၁၃း၄ ကိုယ်အရေ၌ရှိသော နူကွက်သည် ဖြူလျှင်၎င်း၊ အရေအောက်၌ စွဲဟန်မရှိ၊ အမွေးမဖြူလျှင်၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ အနာရှိသောသူကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးချုပ်ထားရမည်။–

၁၃း၅ သတ္တမနေ့၌ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍၊ အနာသည် အရေ၌မတိုး မလျော့နေလျှင်၊ တဖန် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ချုပ်ထားရမည်။–

၁၃း၆ တဖန် သတ္တမနေ့၌ကြည့်ရှု၍ အနာသည် အရေ၌မတိုးပွါး၊ ခပ်မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊ ထိုသူသည် စင်ကြယ်၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ ယားနာသက်သက်ဖြစ်၏။ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ စင်ကြယ်ရ၏။–

၁၃း၇ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှုပြီးမှ၊ နောက်တဖန်ယားနာတိုးပွါးပြန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ကြည့်ရှုပြန်၍၊–

၁၃း၈ ယားနာတိုးပွါးသည်ကိုမြင်သောအခါ၊ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်ဟု စီရင်ရမည်။ နူနာ ဖြစ်၏။

၁၃း၉ နူနာစွဲသောသူကို ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ခေါ်ခဲ့ရမည်။–

၁၃း၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်ကြည့်ရှု၍၊ အရေ၌ထသောအဖူးနှင့်တကွ အမွေးသည်ဖြူလျှင်၎င်း၊ အဖူး၌အသားစိုရှိလျှင်၎င်း၊–

၁၃း၁၁ ကိုယ်အရေ၌ ဟောင်းသောနူနာဖြစ်၏။ ထိုသူသည်မစင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်၍ ချုပ်ထားသဖြင့်၊ သူသည် မစင်ကြယ်ဘဲ နေရမည်။–

၁၃း၁၂ နူနာသည်အရေ၌တိုးပွါး၍ အနာစွဲသောသူတကိုယ်လုံး၊ ခေါင်းထိပ်မှသည်ခြေဘဝါးတိုင်အောင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ကြည့်ရှုလေရာရာ၌ နူနာနှံ့ပြားလျှင်၊–

၁၃း၁၃ ထိုသို့ တကိုယ်လုံးအနာနှံ့ပြားသောသူသည် စင်ကြယ်၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် ဆင်ခြင်၍ စီရင်ရမည်။ တကိုယ်လုံးဖြူသည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်၏။–

၁၃း၁၄ သို့မဟုတ် အသားစိုပေါ်လျှင် မစင်ကြယ်။–

၁၃း၁၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အသားစိုကိုကြည့်ရှု၍ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်ဟုစီရင်ရမည်။ အသားစိုသည် မစင်ကြယ်။ နူနာအမှန်ဖြစ်၏။–

၁၃း၁၆ အသားစိုသည်ခြားနား၍ဖြူပြန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ တဖန်လာရမည်။–

၁၃း၁၇ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍၊ အနာဖြူပြန်သည်ကိုမြင်လျှင်၊ ထိုအနာရှိသော သူစင်ကြယ်၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရသဖြင့် သူသည် စင်ကြယ်၏။

၁၃း၁၈ ကိုယ်အရေ၌ အနာစိမ်းဖြစ်၍ ပျောက်ပြီးမှ၊–

၁၃း၁၉ အနာရွတ်၌ ဖြူသောအဖူးဖြစ်စေ၊ ဖြူနီသောအနူကွက်ဖြစ်စေ၊ ပေါ်လာသည်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍၊–

၁၃း၂၀ အရေအောက်၌စွဲဟန်ရှိ၍အမွေးဖြူလျှင်၊ ထိုသူသည်မစင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။ အနာစိမ်းထဲကထွက်သောနူနာဖြစ်၏။–

၁၃း၂၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှုသောအခါ၊ ဖြူသောအမွေးမရှိ၊ အရေအောက်၌မစွဲ၊ ခပ်မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ထိုသူကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ချုပ်ထားရမည်။–

၁၃း၂၂ အရေ၌တိုးပွါးလျှင်၊ ထိုသူသည်မစင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ နူနာဖြစ်၏။–

၁၃း၂၃ သို့မဟုတ် နူကွက်မရွေ့၊ မတိုးပွါးလျှင် အနာစိမ်းရွတ်ဖြစ်၏။ ထိုသူစင်ကြယ်၏ဟု စီရင်ရမည်။

၁၃း၂၄ အရေအသား၌မီးလောင်နာရှိ၍၊ မီးလောင်နာအသားစို၌ဖြူနီသောနူကွက်ရှိလျှင်၊–

၁၃း၂၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုရမည်။ နူကွက်အမွေးဖြူ၍ အရေအောက်၌ စွဲဟန်ရှိလျှင်၊ မီးလောင်နာထဲကထွက်သောနူနာဖြစ်၏။ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်ဟုယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ နူနာမှန်၏။–

၁၃း၂၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှုသောအခါ ၊နူကွက်၌ဖြူသောအမွေးမရှိ၊ အရေအောက်၌မစွဲ၊ ခပ်မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ချုပ်ထားရမည်။–

၁၃း၂၇ သတ္တမနေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှု၍ နူကွက်သည် အရေ၌တိုးပွါးလျှင်၊ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ နူနာဖြစ်၏။–

၁၃း၂၈ သို့မဟုတ် နူကွက်မရွေ့ အရေ၌မတိုးပွါး ခပ်မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊ မီးလောင်နာအဖူး ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် စင်ကြယ်၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။ မီးလောင်သော အနာရွတ်သက်သက်ဖြစ်၏။

၁၃း၂၉ ယောကျ်ားမိန်းမသည်လည်း၊ ခေါင်း၌ဖြစ်စေ၊ မေး၌ဖြစ်စေ၊ အနာပေါက်၍၊–

၁၃း၃၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုသောအခါ၊ အရေအောက်၌စွဲဟန်နှင့်တကွ အမွေးဝါဝါပါးပါးရှိလျှင်၊ ထိုသူမစင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ ခေါင်း၌ဖြစ်စေ၊ မေး၌ဖြစ်စေ၊ ဖောက်နူနာ ဖြစ်၏။–

၁၃း၃၁ ထိုအနာကို ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှုသောအခါ၊ အရေအောက်၌စွဲဟန်မရှိ၊ နက်သောအမွေးလည်းမရှိလျှင်၊ ထိုအနာပေါက်သောသူကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးချုပ်ထားရမည်။–

၁၃း၃၂ သတ္တမနေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုရ၍ အနာမတိုးပွါး၊ ပါးသောအမွေးမရှိ။ အရေအောက်၌စွဲဟန်လည်းမရှိလျှင်၊–

၁၃း၃၃ ထိုသူ၏အမွေးကို ရိတ်ရမည်။ အနာအမွေးကိုကား မရိတ်ရ။ တဖန် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးချုပ်ထားရမည်။–

၁၃း၃၄ သတ္တမနေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍ အရေ၌အနာမတိုးပွါး၊ အရေအောက်၌မစွဲလျှင်၊ ထိုသူသည် စင်ကြယ်၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍စင်ကြယ်ရ၏။–

၁၃း၃၅ စင်ကြယ်စေပြီးမှ၊ နောက်တဖန်ဖောက်နူနာတိုးပွါးလျှင်၊–

၁၃း၃၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှုပြန်၍အနာတိုးပွါးသည်မှန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဝါသောအမွေးကို မရှာရ။ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်။–

၁၃း၃၇ သို့မဟုတ်ဖောက်နူနာသည်ရပ်နေဟန်ရှိ၍နက်သောအမွေးပေါက်လျှင်၊ အနာပျောက်၍ ထိုသူသည်စင်ကြယ်သောကြောင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်က၊ ထိုသူသည်စင်ကြယ်၏ဟုစီရင်ရမည်။

၁၃း၃၈ ယောကျ်ား မိန်းမသည်လည်း၊ ကိုယ်အရေ၌ ဖြူသောနူကွက်ရှိ၍၊–

၁၃း၃၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုသောအခါ မွဲသောအဆင်းရှိလျှင်၊ အရေ၌ပေါက်သော ညှင်းဖြစ်၏။ ထိုသူသည်စင်ကြယ်၏။–

၁၃း၄၀ ဆံပင်ကျွတ်သောသူသည်၊ ခေါင်းပြောင်သော်လည်း စင်ကြယ်၏။–

၁၃း၄၁ နဖူးဆံကျွတ်သောသူသည်၊ နဖူးပြောင်သော်လည်း စင်ကြယ်၏။–

၁၃း၄၂ ပြောင်သောခေါင်း၌ဖြစ်စေ၊ ပြောင်သောနဖူး၌ဖြစ်စေ၊ ဖြူနီသောအနာပေါက်လျှင်၊ ထိုပြောင်ရာ၌ပေါက်သောနူနာဖြစ်၏။–

၁၃း၄၃ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှု၍၊ ကိုယ်အရေ၌နူနာထင်သကဲ့သို့ပြောင်ရာ၌ ပေါက်သောအနာ၏အဖူးဖြူနီလျှင်၊–

၁၃း၄၄ ထိုသူသည်မစင်ကြယ်။ လူနူဖြစ်၏။ ခေါင်း၌အနာပေါက်သောကြောင့်၊ အလျှင်း မစင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။–

၁၃း၄၅ နူနာစွဲသောသူသည် စုတ်သောအဝတ်ကို ဝတ်ရမည်။ ခေါင်းကိုမဖုံး၊ အထက်နှုတ်ခမ်းကိုဖုံးလျက်၊ မစင်ကြယ်၊ မစင်ကြယ်ဟု ဟစ်ကြော်ရမည်။–

၁၃း၄၆ ထိုအနာစွဲသည်ကာလပတ်လုံး၊ သူသည် ညစ်ညူး၏။ မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ တယောက်တည်း နေရမည်။ သူ့နေရာသည် တပ်ပြင်မှာ ရှိရမည်။

၁၃း၄၇ ၄င်းနည်းနူနာစွဲသောအဝတ်သည်၊ ပိတ်အဝတ်ဖြစ်စေ၊ သိုးမွေးအဝတ်ဖြစ်စေ၊–

၁၃း၄၈ ရက်ကန်းပင်ဖြစ်စေ၊ ရက်ကန်းသားဖြစ်စေ၊ သားရေဖြစ်စေ၊ သားရေနှင့်လုပ်သော အသုံးအဆောင်ဖြစ်စေ၊–

၁၃း၄၉ အဝတ်၌စွဲသောအနာသည် ခပ်စိမ်းစိမ်း၊ ခပ်နီနီရှိလျှင် နူနာဖြစ်၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ပြရမည်။–

၁၃း၅၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အနာစွဲသောအဝတ်ကိုကြည့်ရှု၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး လုံခြုံစွာ ထားရမည်။–

၁၃း၅၁ သတ္တမနေ့၌ တဖန်ကြည့်ရှု၍ အဝတ်၌အနာတိုးပွါးလျှင်၊ ရက်ကန်းပင်ဖြစ်စေ၊ ရက်ကန်းသားဖြစ်စေ၊ သားရေဖြစ်စေ၊ သားရေနှင့်လုပ်သောအရာဖြစ်စေ မစင်ကြယ်။ စားတတ်သောနူနာစွဲပြီ။–

၁၃း၅၂ ထိုအဝတ်ကိုမီးရှို့ရမည်။ စားတတ်သောနူနာစွဲသောရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသား၊ ပိတ်အဝတ်၊ သိုးမွေးအဝတ်၊ သားရေအသုံးအဆောင်ကို မီးရှို့ရမည်။–

၁၃း၅၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍၊ ရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသားအဝတ်၊ သားရေအသုံးအဆောင်၌အနာမတိုးပွါးလျှင်၊–

၁၃း၅၄ အနာစွဲသောအရာကို ဆေးလျှော်စေမည်အကြောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်၍ တဖန် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး လုံခြုံစွာထားရမည်။–

၁၃း၅၅ ဆေးလျှော်ပြီးမှ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုပြန်၍၊ အနာမတိုးပွါးသော်လည်း၊ အဆင်းမခြားနားလျှင် မစင်ကြယ် မီးရှို့ရမည်။ အတွင်း၌ဖြစ်စေ၊ ပြင်၌ဖြစ်စေ ဆွေးမြေ့ခြင်းရှိ၏။–

၁၃း၅၆ ဆေးလျှော်ပြီးမှ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှု၍ အနာသည်ခပ်မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊ အဝတ်၊ သားရေ၊ ရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသားထဲက အနာကွက်ကိုဆုတ်ဖဲ့ရမည်။–

၁၃း၅၇ နောက်တဖန် ထိုရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသားအဝတ်၊ သားရေအသုံးအဆောင်၌ အနာပေါ်ပြန်လျှင်၊ တိုးပွါးတတ်သော အနာဖြစ်၏။ ထိုသို့အနာစွဲသောဥစ္စာကိုမီးရှို့ရမည်။–

၁၃း၅၈ ရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသားအဝတ်၊ သားရေအသုံးအဆောင်ဟူသမျှကို ဆေးလျှော်၍ အနာပျောက်လျှင်၊ ဒုတိယအကြိမ်ဆေးလျှော်၍ စင်ကြယ်ရ၏။–

၁၃း၅၉ ဤရွေ့ကား၊ စင်ကြယ်သည်၊ မစင်ကြယ်သည်ကို စီရင်စေခြင်းငှါ၊ နူနာစွဲသောပိတ် အဝတ်၊ သိုးမွေးအဝတ်၊ ရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသား၊ သားရေအသုံးအဆောင်တို့နှင့်ဆိုင်သော တရားဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁၊၂ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊– နူနာစွဲသောသူသည် စင်ကြယ်စေသောနေ့၌ ကျင့်ရသောတရားဟူမူကား၊–

၁၄း၃ ထိုသူကို ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ ခေါ်ခဲ့ပြီးမှ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ တပ်ပြင်သို့ထွက်၍ ကြည့်ရှုသောအခါ၊ နူနာပျောက်သည်မှန်လျှင်၊–

၁၄း၄ စင်ကြယ်စေခြင်းကို ခံရသောထိုသူအဘို့၊ အသက်ရှင်၍ စင်ကြယ်သော ငှက်နှစ်ကောင်၊ အာရဇ်သစ်သား၊ နီမောင်းသောကြိုး၊ ဟုဿုပ်ပင်ညွန့်တို့ကိုမှာလိုက်၍၊–

၁၄း၅ စီးသောရေကိုထည့်သော မြေအိုးထဲ၌ ငှက်တကောင်ကိုသတ်စေပြီးမှ၊–

၁၄း၆ အာရဇ်သစ်သား၊ နီမောင်းသောကြိုး၊ ဟုဿုပ်ပင်ညွန့်နှင့်တကွ၊ အသက်ရှင်သော ငှက်ကိုယူ၍ ငှက်သွေးရောပြီးသောရေ၌နှစ်ပြီးလျှင်၊–

၁၄း၇ နူနာစင်ကြယ်စေရသောလူအပေါ်မှာ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင်ဖြန်း၍၊ ထိုသူသည် စင်ကြယ်၏ဟုစီရင်ရမည်။ ထိုနောက် အသက်ရှင်သောငှက်ကို ဟင်းလင်းသောအရပ်၌ လွှတ်လိုက်ရမည်။–

၁၄း၈ စင်ကြယ်စေရသောသူသည် မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍၊ မိမိဆံပင်ကိုအကုန်အစင်ရိတ်ပြီးမှ၊ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ရေချိုးရမည်။ ထိုနောက် တပ်ထဲသို့ဝင်၍၊ မိမိတဲပြင်၌ ခုနစ်ရက်နေရမည်။–

၁၄း၉ သတ္တမနေ့၌ မိမိဆံပင်၊ မုတ်ဆိတ်၊ မျက်ခုန်းမွေးအစရှိသော ကိုယ်မွေးရှိသမျှကို ရိတ်၍၊ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ပြီးမှ၊ ရေချိုး၍ စင်ကြယ်ရ၏။–

၁၄း၁၀ အဋ္ဌမနေ့၌လည်း အပြစ်မရှိ၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်အထီးနှစ်ကောင်၊ အမတကောင်ကို၄င်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီရောသော မုန့်ညက်သုံးဩမဲနှင့် ဆီတလောဃကို၄င်း ယူပြီး လျှင်၊–

၁၄း၁၁ စင်ကြယ်စေသောယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ စင်ကြယ်စေအပ်သောလူကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးနား၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထိုပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ ဆက်ရမည်။–

၁၄း၁၂ သိုးသငယ်အထီးတကောင်ကိုယူပြီးလျှင် ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ပူဇော်၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲသောပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီတလောဃနှင့်တကွ ချီလွှဲရမည်။–

၁၄း၁၃ ထိုသိုးသငယ်ကို အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကို သတ်ရာအရပ်၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌သတ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်ယူပိုင်သကဲ့သို့၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကောင်ကိုယူပိုင်၏။ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။–

၁၄း၁၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ဒုစရိုက်အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင်အသွေးကိုယူ၍၊ စင်ကြယ်စေရသောသူ၏လက်ျာနားပျဉ်း၌၄င်း၊ လက်ျာလက်မ၊ လက်ျာခြေမ၌၄င်း ထည့်ရမည်။–

၁၄း၁၅ ဆီအချို့ကိုလည်းယူ၍ မိမိလက်ဝဲလက်ဝါး၌လောင်းပြီးလျှင်၊–

၁၄း၁၆ ထိုဆီကို မိမိလက်ျာလက်ညှိုးနှင့် တို့ယူ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ဖြန်းရမည်။–

၁၄း၁၇ မိမိလက်၌ကြွင်းသောဆီကို၊ စင်ကြယ်စေရသောသူ၏လက်ျာနားပျဉ်း၌၄င်း၊ လက်ျာလက်မ၊ လက်ျာခြေမ၌၄င်းရှိသောဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကောင် အသွေးအပေါ်မှာ ထည့်ရမည်။–

၁၄း၁၈ မိမိလက်၌ကြွင်းသေးသောဆီကို၊ စင်ကြယ်စေရသောသူ၏ခေါင်းပေါ်မှာလောင်း၍ ထိုသူအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပြုရမည်။

၁၄း၁၉ ထိုမှတပါး၊ စင်ကြယ်စေရသောသူအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းငှါ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကိုပူဇော်၍၊ နောက်တဖန်မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကိုသတ်ရမည်။–

၁၄း၂၀ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်နှင့်ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်သဖြင့်၊ ထိုလူအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြု၍၊ သူသည် သန့်ရှင်းရ၏။

၁၄း၂၁ ထိုသူသည် ဆင်းရဲ၍ ဤမျှလောက်မတတ်နိုင်လျှင်၊ ချီလွှဲ၍မိမိအပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုစရာဘို့ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်သိုးသငယ်တကောင်ကို၄င်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီရောသောမုန့်ညက်တ ဩမဲနှင့်ဆီတလောဃကို၄င်း၊–

၁၄း၂၂ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း၊ ခိုနှစ်ကောင်၊ သို့မဟုတ်ချိုးကလေးနှစ်ကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့တကောင်ကို၄င်း ယူ၍၊–

၁၄း၂၃ မိမိစင်ကြယ်ခြင်းအလိုငှါ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်တွင် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော် တံခါးနား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ အဋ္ဌမနေ့၌ဆောင်ခဲ့ပြီးမှ၊–

၁၄း၂၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဒုစရိုက်အပြစ်ဖြေရာယဇ် သိုးသငယ်နှင့် ဆီတလောဃကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲရာ ပူဇော်သက္ကာဘို့ ချီလွှဲရမည်။–

၁၄း၂၅ ထိုသိုးသငယ်ကိုသတ်ပြီးလျှင်၊ အသွေးကိုယူ၍ စင်ကြယ်စေရသောသူ၏လက်ျာနားပျဉ်း၌၄င်း၊ လက်ျာလက်မ၊ လက်ျာခြေမ၌၄င်း ထည့်ရမည်။–

၁၄း၂၆ ဆီအချို့ကိုလည်း မိမိလက်ဝဲလက်ဝါး၌လောင်းပြီးလျှင်၊–

၁၄း၂၇ ထိုဆီကို မိမိလက်ျာလက်ညှိုးနှင့် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ဖြန်းရမည်။–

၁၄း၂၈ မိမိလက်၌ကြွင်းသောဆီကို စင်ကြယ်စေရသောသူ၏လက်ျာနားပျဉ်း၌၄င်း၊ လက်ျာလက်မ၊ လက်ျာခြေမ၌၄င်း ရှိသောဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကောင်အသွေးပေါ်မှာထည့်၍၊–

၁၄း၂၉ မိမိ၌ကြွင်းသေးသောဆီကို ထိုလူခေါင်းပေါ်မှာလောင်း၍၊ သူ့အဘို့အပြစ်ဖြေခြင်းကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပြုရမည်။–

၁၄း၃၀ ထိုသူသည်တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊–

၁၄း၃၁ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တကောင်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ တကောင်ကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ပူဇော်လျက်၊ ထိုသူအဘို့အပြစ်ဖြေခြင်းကို ထာဝရဘုရားရှေ့ တော်၌ပြုရမည်။–

၁၄း၃၂ ဤရွေ့ကား၊ နူနာစွဲ၍ မိမိစင်ကြယ်စေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်အောင် ဆင်းရဲသောသူနှင့် ဆိုင်သောတရားဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄း၃၃ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့်အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၁၄း၃၄ သင်တို့ပိုင်ထိုက်ရာ၊ ငါပေးသောခါနာန်ပြည်သို့ သင်တို့ရောက်သောအခါ၊ သင်တို့နေရာ ထိုပြည်တွင် အိမ်တစုံတခု၌ နူနာကို ငါစွဲစေလျှင်၄င်း၊–

၁၄း၃၅ အိမ်ရှင်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား၍၊ အကျွန်ုပ်အိမ်ကို နူနာစွဲဟန်ရှိပါ၏ဟု ပြောဆိုလျှင်၄င်း၊–

၁၄း၃၆ ထိုအိမ်၌ရှိသမျှတို့သည်၊ မစင်ကြယ်ရာသို့ရောက်မည်ကိုစိုးရိမ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် နူနာကိုအကြည့်အရှုမဝင်မီ၊ ရှိသမျှကိုထုတ်စေခြင်းငှါ စီရင်ရမည်။ ထိုနောက် ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုအိမ်ကို အကြည့်အရှုဝင်၍၊–

၁၄း၃၇ အနာကို ကြည့်ရှုသောအခါ၊ ကျောက်ထရံချိုင့်ရာတို့၌ ခပ်စိမ်းစိမ်း၊ ခပ်နီနီဖြစ်၍ ကျောက်ထရံထဲ၌အနာစွဲဟန်ရှိလျှင်၊–

၁၄း၃၈ အိမ်တံခါးပြင်သို့ထွက်၍၊ ထိုအိမ်ကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးပိတ်ထားရမည်။–

၁၄း၃၉ သတ္တမနေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အကြည့်အရှုလာ၍၊ ကျောက်ထရံ၌အနာတိုးပွါးလျှင်၊–

၁၄း၄၀ အနာစွဲသောကျောက်တို့ကိုနှုတ်ပယ်၍၊ မြို့ပြင်မစင်ကြယ်သောအရပ်၌ ပစ်ထားစေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်၍၊–

၁၄း၄၁ ထိုအိမ်ကို အတွင်းပတ်လည်၌ခြစ်စေရမည်။ ခြစ်၍ကျသောအမှုန့်ကိုလည်း မြို့ပြင်မစင်ကြယ်သောအရပ်၌ သွန်ပစ်ရမည်။–

၁၄း၄၂ အရင်ကျောက်အစား၌ အခြားသောကျောက်ကိုယူ၍ ထည့်ပြီးလျှင်၊ အသစ်သောအင်္ဂတေနှင့်မွမ်းမံရမည်။–

၁၄း၄၃ ထိုသို့ ကျောက်ကိုနှုတ်ပယ်၍ အိမ်ကိုခြစ်ခြင်း၊ အသစ်မွမ်းမံခြင်းကိုပြုပြီးမှ၊ တဖန်အနာစွဲပြန်လျှင်၊–

၁၄း၄၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်လည်း အကြည့်အရှုလာ၍၊ ထိုအိမ်၌အနာတိုးပွါးသည်မှန်လျှင်၊ စားတတ်သောနူနာဖြစ်၏။ ထိုအိမ်သည် မစင်ကြယ်သောကြောင့်၊–

၁၄း၄၅ ကျောက်၊ သစ်သား၊ အင်္ဂတေရှိသမျှကိုဖြိုဖျက်၍၊ မြို့ပြင်မစင်ကြယ်သောအရပ်သို့ ယူသွားရမည်။–

၁၄း၄၆ ထိုမှတပါး၊ ထိုအိမ်ကိုပိတ်ထားသည်ကာလပတ်လုံး၊ အထဲသို့ ဝင်မိသောသူသည်၊ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။–

၁၄း၄၇ ထိုအိမ်၌ အိပ်သောသူ၊ စားသောက်သောသူသည် မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ရမည်။

၁၄း၄၈ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်အကြည့်အရှုလာသောအခါ၊အိမ်ကိုအသစ်မွမ်းမံပြီးမှ အနာမတိုးပွါးလျှင်၊ အနာပျောက်သောကြောင့် ထိုအိမ်သည် စင်ကြယ်၏ဟုစီရင်ရမည်။–

၁၄း၄၉ ထိုအိမ်ကိုစင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ငှက်နှစ်ကောင်၊ အာရဇ်သစ်သား၊ နီမောင်းသောကြိုး၊ ဟုသုပ်ပင်ညွန့်တို့ကိုယူ၍၊–

၁၄း၅၀ စီးသောရေကိုထည့်သောမြေအိုးထဲ၌ ငှက်တကောင်ကိုသတ်ပြီးမှ၊–

၁၄း၅၁ အာရဇ်သစ်သား၊ ဟုသုပ်ပင်ညွန့်၊ နီသောကြိုး၊ အသက်ရှင်သောငှက်ကိုယူ၍၊ ငှက်သွေးရောသောရေ၌နှစ်ပြီးလျှင်၊ ထိုအိမ်ကိုခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ဖြန်းရမည်။–

၁၄း၅၂ ထိုသို့ ငှက်သွေးအစရှိသည်တို့နှင့် ထိုအိမ်ကိုစင်ကြယ်စေပြီးမှ၊–

၁၄း၅၃ အသက်ရှင်သောငှက်ကိုမြို့ပြင်ဟင်းလင်းသောအရပ်၌လွှတ်လိုက်၍၊ ထိုအိမ်အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင် စင်ကြယ်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။–

၁၄း၅၄–၅၇ ဤရွေ့ကား၊ စင်ကြယ်သည်၊မစင်ကြယ်သည်ကိုပိုင်းခြား၍သိစေခြင်းငှါ၊ ဖောက် နူနာအစရှိသော နူနာအမျိုးမျိုး၊ အဝတ်၌စွဲသောနူနာ၊ အိမ်၌စွဲသောနူနာ၊ အဖု၊ ယားနာ၊ နူကွက်နှင့်ဆိုင်သော နူနာတရားဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ တဖန် မောရှေနှင့်အာရုန်အား ထာဝရဘုရားက၊ –

၁၅း၂ သင်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ရိနာစွဲသောယောကျ်ားသည် မစင်ကြယ်။ –

၁၅း၃ အစဉ်ယိုသည်ဖြစ်စေ၊ တခါတလေရပ်သည်ဖြစ်စေ၊ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်။ –

၁၅း၄ အိပ်သမျှ ထိုင်သမျှသော အိပ်ရာထိုင်ရာတို့သည်လည်း မစင်ကြယ်။ –

၁၅း၅–၈ သူ၏အိပ်ရာကိုထိသောသူ၊ သူ့ထိုင်ရာအပေါ်မှာထိုင်သောသူ၊ သူ၏ကိုယ်ကိုထိသောသူ၊ သူ၏တံထွေး ထိမိသောသူသည်၊ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင်မစင် ကြယ်ဖြစ်၏။ –

၁၅း၉ ရိနာစွဲသောသူ စီးသောကုန်းနှီးလည်း မစင်ကြယ်။ –

၁၅း၁၀ သူ့အောက်၌ရှိသောအရာကိုထိသောသူသည် ညဦးတိုင်အောင်မစင်ကြယ်။ ထိုအရာ တစုံတခုကို ဆောင်သောသူသည်၊ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်၏။ –

၁၅း၁၁ ရိနာစွဲသောသူသည်၊ လက်မဆေးဘဲ သူတပါးကိုလက်နှင့်ထိလျှင်၊ ထိုသူသည် မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ –

၁၅း၁၂ ရိနာစွဲသောသူထိသော မြေတန်ဆာကိုခွဲရမည်။ သစ်သားတန်ဆာကို ရေနှင့်ဆေးရမည်။ –

၁၅း၁၃ ရိနာစွဲသောသူသည်အနာပျောက်သောအခါ၊ ပျောက်သောနေ့ကစ၍၊ ခုနစ်ရက်လွန်မှ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ စီးသောရေနှင့် ကိုယ်ကိုချိုးသဖြင့် စင်ကြယ်ရ၏။ –

၁၅း၁၄ အဋ္ဌမနေ့၌လည်း၊ ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံခါးနားသို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ပေးရမည်။ –

၁၅း၁၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့တကောင်ကို ပူဇော်၍၊ ရိနာစွဲသောသူအဘို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။ –

၁၅း၁၆ ယောကျ်ားသည် သုတ်ရည်ထွက်လျှင် တကိုယ်လုံး ရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ –

၁၅း၁၇ သုတ်ရည်ထိသောအဝတ်၊ သားရေရှိသမျှတို့ကို ရေနှင့်လျှော်ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ –

၁၅း၁၈ ယောကျ်ားသည် မိန်းမနှင့်သံဝါသပြုလျှင်၊ နှစ်ယောက်လုံးစတို့သည် ရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။

၁၅း၁၉ မိန်းမသည် ဥတုရောက်လျှင်၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဥတုမစင်ကြယ်ရာ၌နေရမည်။ သူ့ကိုထိသောသူသည် ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ –

၁၅း၂၀ ဥတုမစင်ကြယ်လျက် အိပ်သမျှ၊ ထိုင်သမျှတို့သည် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ –

၁၅း၂၁ သူ၏အိပ်ရာ၊ သူ၏ထိုင်ရာကို ထိသောသူသည်၊

၁၅း၂၂ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကို ရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ –

၁၅း၂၃ သူ၏နေရာထိုင်ရာ စွန်းလျှင်၊ ထိုနေရာထိုင်ရာကို ထိသောသူသည် ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ –

၁၅း၂၄ ဥတုရောက်သော မိန်းမနှင့် သံဝါသပြုသောသူသည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မစင်ကြယ်၊ အိပ်ရာရှိသမျှလည်း မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ –

၁၅း၂၅ ဥတု မစင်ကြယ်ရာကာလလွန်မှ၊ သွေးယိုနာ မပျောက်လျှင်၊ အနာမပျောက်မှီတိုင်အောင် ဥတုမစင်ကြယ်လျက် နေရသကဲ့သို့ မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ –

၁၅း၂၆ အနာမပျောက်မှီတိုင်အောင် သူ၏အိပ်ရာသည် ဥတုမစင်ကြယ်သောအိပ်ရာကဲ့သို့၎င်း၊ ထိုင်ရာသည်လည်း ထိုကဲ့သို့၎င်း မစင်ကြယ်ဖြစ်ကြ၏။ –

၁၅း၂၇ ထိုအရာတို့ကို ထိသောသူသည်လည်း မစင်ကြယ်သောကြောင့်၊ မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ –

၁၅း၂၈ ထိုမိန်းမသည် သွေးယိုနာပျောက်၍ ခုနစ်ရက်လွန်လျှင် စင်ကြယ်လိမ့်မည်။ –

၁၅း၂၉ အဋ္ဌမနေ့၌ ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကိုပရိသတ် စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးနား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ –

၁၅း၃၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့တကောင်ကို ပူဇော်၍၊ ဥတုမစင်ကြယ်သောမိန်းမအဘို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။ –

၁၅း၃၁ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မိမိတို့တွင်ရှိသောငါ့တဲတော်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ မိမိတို့မစင်ကြယ်ရာ၌ မသေစေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကို မစင်ကြယ်ခြင်းနှင့် ကင်းစင်စေရမည်။ –

၁၅း၃၂ ဤရွေ့ကား၊ ရိနာစွဲသောသူ၊ သုတ်ရည်ထွက်၍ညစ်ညူးသောသူ၊ –

၁၅း၃၃ ဥတုရောက်သောမိန်းမ၊ သံဝါသပြုသောယောကျ်ားမိန်းမ၊ မစင်ကြယ်သောမိန်းမနှင့် သံဝါသပြုသောယောကျ်ား စောင့်ရသောတရား ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ အာရုန်၏သားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပူဇော်၍ သေသောနောက်၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၁၆း၂ သင်၏အစ်ကိုအာရုန်သည် သေဘေးနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အထဲ၊ သေတ္တာအပေါ်မှာတင်သောအဖုံးကို ကွယ်ကာသော ကုလားကာအတွင်းသို့ အခါခပ်သိမ်းမဝင်စေခြင်းငှါ ဆင့်ဆိုလော့။ ငါသည်သေတ္တာဖုံးအပေါ်၊ မိုဃ်းတိမ်၌ ထင်ရှားမည်။ –

၁၆း၃ အာရုန်သည် သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အထဲသို့ အဘယ်သို့ ဝင်ရမည်နည်းဟူမူကား၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ သိုးထီးတကောင် ပါရမည်။ –

၁၆း၄ သန့်ရှင်းသောပိတ်ချောအင်္ကျီ၊ ပိတ်ချောပေါင်းဘီကိုဝတ်၍၊ ပိတ်ချောခါးပန်းကိုစည်းရမည်။ ပိတ်ချောပေါင်းကိုလည်း ဆောင်းရမည်။ ထိုအဝတ်တန်ဆာတို့သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ ကိုယ်ကိုရေ ချိုးပြီးမှ ဝတ်ဆင်ရမည်။–

၁၆း၅ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်နှစ်ကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ သိုးတကောင်ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်လက်မှခံယူရမည်။–

၁၆း၆ အာရုန်သည် မိမိနှင့်ဆိုင်သော မိမိအပြစ်ဖြေရာယဇ်နွားကိုပူဇော်၍၊ မိမိအဘို့နှင့်မိမိအိမ်သူများအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။–

၁၆း၇ ဆိတ်နှစ်ကောင်ကိုလည်းယူ၍ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးနား၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆက်ရမည်။–

၁၆း၈ အာရုန်သည် ထိုဆိတ်နှစ်ကောင်ကို ထာဝရဘုရားအဘို့ စာရေးတံတတံ၊ လွှတ်လပ်လဟာအဘို့ တတံ၊ စာရေးတံနှစ်တံချ၍၊–

၁၆း၉ ထာဝရဘုရားအဘို့ စာရေးတံကျသောဆိတ်ကို ဆောင်ခဲ့၍ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ပူဇော်ရမည်။–

၁၆း၁၀ လွှတ်လပ်လဟာအဘို့ စာရေးတံကျသောဆိတ်ကို၊ အသက်ရှင်လျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဆက်၍၊ သူ့အပေါ်မှာ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုပြီးလျှင်၊ တော၌လွှတ်လပ်လဟာသို့ လွှတ်လိုက်ရမည်။

၁၆း၁၁ အာရုန်သည် မိမိနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ဖြေရာယဇ်နွားကိုဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ မိမိအဘို့နှင့် မိမိအိမ်သူအိမ်သားများအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြု၍၊ မိမိနှင့်ဆိုင်သောအပြစ်ဖြေရာယဇ်နွားကို သတ်ရမည်။–

၁၆း၁၂ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်ယဇ်ပလ္လင်မီးခဲနှင့်ပြည့်သောလင်ပန်းကိုကိုင်လျက်၊ ညက်စွာသော နံ့သာပေါင်းမွှေး အမှုန့်ကို မိမိလက်၌ အပြည့်ယူ၍၊ ကုလားကာအတွင်းသို့ ဆောင်သွားရမည်။–

၁၆း၁၃ ထိုအခါ သူသည် သေဘေးနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ နံ့သာပေါင်းအခိုးအငွေ့သည် သက်သေခံချက်အပေါ်မှာရှိသော သေတ္တာအဖုံးကို မွှန်းစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နံ့သာပေါင်းကို မီးပေါ်မှာ တင်ရမည်။–

၁၆း၁၄ နွားအသွေးအချို့ကိုလည်းယူ၍၊ အရှေ့မျက်နှာဘက် သေတ္တာဖုံးအပေါ်၌ လက်ညှိုးနှင့်ဖြန်းရမည်။ သေတ္တာဖုံးရှေ့၌လည်း ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် လက်ညှိုးနှင့် ဖြန်းရမည်။

၁၆း၁၅ ထိုနောက် လူများနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဆိတ်ကိုသတ်၍၊ အသွေးကို ကုလားကာအတွင်းသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ နွားအသွေးကိုဖြန်းသကဲ့သို့၊ သေတ္တာဖုံး အပေါ်၌၎င်း၊ ရှေ့၌၎င်း ဖြန်းရမည်။–

၁၆း၁၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏မစင်ကြယ်သောအပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ပြစ်မှားသောအပြစ် အမျိုးမျိုးတို့ကြောင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသား တို့၏ မစင်ကြယ်သောအပြစ်ထဲမှာ နေရသော ပရိသတ် စည်းဝေးရာတဲတော်အဘို့ ပြုရမည်။–

၁၆း၁၇ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုအံ့သောငှါ ဝင်သောအခါ၊ မိမိအဘို့၊ မိမိအိမ်သူအိမ်သားများအဘို့၊ ဣသရေလပရိသတ်အပေါင်းတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြု၍ မထွက်မှီတိုင်အောင်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ထဲမှာ အဘယ်သူမျှ မနေရ။–

၁၆း၁၈ နောက်တဖန် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်ယဇ်ပလ္လင်သို့ထွက်လာ၍၊ ထိုပလ္လင်အဘို့အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုအံ့သောငှါ၊ နွားအသွေး၊ ဆိတ်အသွေးကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည် ဦးချိုတို့၌ ထည့်ရမည်။–

၁၆း၁၉ ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌လည်း၊ ထိုအသွေးကို လက်ညှိုးနှင့် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင်ဖြန်း၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ မစင်ကြယ်သော အပြစ်မှ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းစေရမည်။

၁၆း၂၀ ထိုသို့ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အဘို့၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အဘို့၊ ယဇ်ပလ္လင်အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြီးစီးပြီးမှ၊ အသက်ရှင်သောဆိတ်ကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။–

၁၆း၂၁ အာရုန်သည် အသက်ရှင်သောဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ လက်နှစ်ဘက်ကိုတင်လျက်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ ဒုစရိုက်မှစ၍ ပြစ်မှားသောအပြစ်အမျိုးမျိုးရှိသမျှတို့ကို ဘော်ပြ၍၊ ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ တင်ထားပြီးလျှင်၊ တော်လျော်သောလူတွင် တောသို့ စေလွှတ်ရမည်။–

၁၆း၂၂ သူတို့အပြစ်ရှိသမျှကို၊ လူမနေသော အရပ်သို့ဆောင်သွားသော ထိုဆိတ်ကိုတော၌ လွှတ်လိုက်ရမည်။–

၁၆း၂၃ တဖန် အာရုန်သည်ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ထဲသို့ဝင်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ထဲသို့ အရင်ဝင်သောအခါ၊ ဝတ်သောပိတ်ချောအဝတ်ကိုချွတ်၍ ထိုအရပ်၌ထားရ မည်။–

၁၆း၂၄ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ကိုယ်ကိုရေချိုး၍၊ မိမိအဝတ်ကိုဝတ်ပြီးမှတဖန်ထွက်လာ၍၊ မိမိမီးရှို့ရာယဇ်၊ လူများမီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်သဖြင့်၊ မိမိအဘို့နှင့် လူများအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။–

၁၆း၂၅ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင်ဆီဥကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။–

၁၆း၂၆ လွှတ်လပ်လဟာသို့ ဆိတ်ကိုလွှတ်လိုက်သောသူသည်လည်း မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍၊ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ထိုနောက်မှ တပ်ထဲသို့ဝင်ရမည်။–

၁၆း၂၇ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုအံ့သောငှါ ဆောင်သွင်းသောအသွေးနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ဖြေရာယဇ်နွားကို၎င်း၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဆိတ်ကို၎င်း၊ တပ်ပြင်သို့ ယူသွား၍ အရေ၊ အသား၊ ချေးနှင့် မီးရှို့ရမည်။–

၁၆း၂၈ မီးရှို့သော သူသည်လည်း မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ထိုနောက်မှ တပ်ထဲသို့ဝင်ရမည်။

၁၆း၂၉ သင်တို့သည် အစဉ်စောင့်ရသောပညတ်တော်ဟူမူကား၊ အမျိုးသားချင်းဖြစ်စေ၊ သင်တို့တွင်တည်းနေသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ သတ္တမလဆယ်ရက်နေ့၌အလုပ်ကိုအလျှင်းမလုပ်၊ ခြိုးခြံ စွာကျင့်လျက်နေရကြမည်။–

၁၆း၃၀ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အပြစ်ရှိသမျှတို့နှင့်ကင်းစင်မည်အကြောင်း၊ ထိုနေ့ရက်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သင်တို့ကိုစင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။–

၁၆း၃၁ ထိုနေ့ရက်သည် ထာဝရပညတ်တော်အတိုင်း၊ သင်တို့ငြိမ်ဝပ်ရာဥပုသ်နေ့၊ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရသောနေ့ဖြစ်သတည်း။–

၁၆း၃၂ အဘအရာ၌ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်စေခြင်းငှါ၊ အရင်ယဇ်ပုရောဟိတ်လက်မှ ဘိသိက်နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို ခံသောသူသည်၊ ထိုအပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။ ထိုယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သန့်ရှင်းသောပိတ်ချောအဝတ်ကိုဝတ်၍၊–

၁၆း၃၃ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်အဘို့၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အဘို့၊ ယဇ်ပလ္လင်အဘို့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်များအဘို့၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။–

၁၆း၃၄ ဤရွေ့ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏အပြစ်ရှိသမျှတို့ကြောင့် တနှစ်တခါ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုမည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် အစဉ်စောင့်ရသောပညတ်တော်ဖြစ်သတည်းဟု မောရှေအား ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း အာရုန်ပြုလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်နှင့် သူ၏သား၊
၁၇း၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ –
၁၇း၃ ဣသရေလအမျိုးသားတစုံတယောက်သည်၊ သိုး၊ ဆိတ်၊ နွားကို တပ်ထဲမှာ သတ်သည်ဖြစ်စေ၊ တပ်ပြင်မှာ သတ်သည်ဖြစ်စေ၊ –
၁၇း၄ ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်ရှေ့တွင် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုခြင်းငှါ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးသို့ မဆောင်ခဲ့လျှင်၊ ထိုသူသည် အသက်သတ်သော အပြစ်ရှိသည်ဟု မှတ်ရမည်။ အသက်သတ်သောထိုသူကို သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။ –
၁၇း၅ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် တော၌ပူဇော်သောယဇ်တို့ကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့တွင် ထာဝရဘုရားထံတော်မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှေ့သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရားအား မိဿဟာယယဇ်ပူဇော်စေခြင်းငှါ ထိုသို့စီရင်ရသတည်း။ –
၁၇း၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုယဇ်ကောင်အသွေးကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးနား၌ရှိသောထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်း၍၊ ဆီဥကိုလည်း ထာဝရဘုရားအား မွှေးကြိုင်ရာဘို့ မီးရှို့ရမည်။ –
၁၇း၇ သူတို့သည် အထက်က မှားယွင်းသကဲ့သို့ နောက်တဖန် နတ်ဆိုးတို့အား ယဇ်မပူဇော်ရ။ ဤပညတ်သည် သူတို့အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသောပညတ်တော် ဖြစ်သတည်း။ –
၁၇း၈ ဣသရေလအမျိုးသားချင်းဖြစ်စေ၊ သင်တို့တွင်တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသောအခြားသောယဇ် တစုံတခုကို ပူဇော်သောအခါ၊ –
၁၇း၉ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံခါးသို့မဆောင်ခဲ့လျှင်၊ ထိုသူကို သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်ဟု သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်။
၁၇း၁၀ ဣသရေလအမျိုးသားမှစ၍၊ သင်တို့တွင် တည်းနေသောတပါးအမျိုးသား တစုံတယောက်သည်၊ အသွေးတမျိုးမျိုးကိုစားလျှင်၊ ထိုသူကိုငါသည် မျက်နှာထား၍သူ၏ အမျိုးမှပယ်ရှင်းမည်။ –
၁၇း၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အသက်သည် အသွေး၌တည်၏။ သင်တို့ပြုသောအပြစ်ကို ဖြေစေခြင်းငှါ၊ ထိုအသွေးကိုသင်တို့အား ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ငါပေးပြီ။ လူအပြစ်ကို ဖြေသောအရာကား၊ အသွေးဖြစ်သတည်း။ –
၁၇း၁၂ ထိုကြောင့် သင်တို့၌အဘယ်သူမျှ အသွေးကိုမစားရ။ သင်တို့တွင် တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားလည်း အသွေးကိုမစားရဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ငါ့အမိန့်တော်ရှိ၏။ –
၁၇း၁၃ ဣသရေလ အမျိုးသားမှစ၍ သင်တို့တွင် တည်းနေသော တပါးအမျိုးသား တစုံတယောက်သည်၊ မုဆိုးလုပ်၍ စားစရာဘို့ သား၊ ငှက်ကို ဘမ်းမိလျှင်၊ အသွေးကိုသွန်၍ မြေနှင့်ဖုံးရမည်။ –
၁၇း၁၄ အသွေးသည် ခပ်သိမ်းသောကိုယ်ခန္ဓာအသက်ရှင်ရာအကြောင်းဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် တစုံတခုသောကိုယ်ခန္ဓာ၏အသွေးကို မစားရဟုဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ငါ့အမိန့်တော်ရှိ၏။ ခပ်သိမ်းသောကိုယ်ခန္ဓာအသက်သည် အသွေး၌ တည်သောကြောင့်၊ အသွေးကို စားသောသူမည်သည်ကား၊ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်။ –
၁၇း၁၅ အလိုလိုသေသောအကောင်၊ သားရဲကိုက်၍ သေသောအကောင်၏အသားကိုစားသော ကိုယ်အမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသားမည်သည်ကား၊ စားလျှင် မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍ ကိုယ်ကို ရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ ထိုနောက် စင်ကြယ်ခြင်း ရှိ၏။ –
၁၇း၁၆ အဝတ်ကိုမလျှော်ရေမချိုးလျှင်၊ ကိုယ်အပြစ်ကို ကိုယ်ခံရမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် ပညတ်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား
၁၈း၂ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ –
၁၈း၃ သင်တို့နေဘူးသော အဲဂုတ္တုပြည်၏အကျင့်ကိုငှင်း၊ သင်တို့ကို ငါပို့ဆောင်လတံ့သောခါနာန်ပြည်၏အကျင့်ကိုငှင်း၊ သင်တို့သည်မကျင့်၊ သူတို့ တရားလမ်းသို့မလိုက်ရကြ။ –
၁၈း၄ ငါစီရင်ချက်ရှိသည်အတိုင်း ကျင့်၍၊ ငါ့ပညတ်တရားလမ်းသို့ လိုက်ခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ –
၁၈း၅ ထိုကြောင့် ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ထိုအကျင့်ကိုကျင့်သော သူသည်၊ ထိုအကျင့်အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။
၁၈း၆ သင်တို့တွင် အဘယ်သူမျှ ကိုယ်ပေါက်ဘော်တော်သောသူကိုချဉ်း၍ သံဝါသမပြုရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ –
၁၈း၇ သင်၏အဘနှင့်သာဆိုင်သော သင်၏အမိကို မချဉ်းရ။ ကိုယ်အမိဖြစ်သောကြောင့် သံဝါသမပြုရ။ –
၁၈း၈ ကိုယ်အဘ၏မယားမည်သည်ကို မချဉ်းရ။ အဘနှင့်သာ ဆိုင်၏။ –
၁၈း၉ တအိမ်တည်း၌မွေးဘွားသည်ဖြစ်စေ၊ အခြားသောအရပ်၌မွေးဘွားသည်ဖြစ်စေ၊ သင်၏နှမကို မချဉ်းရ။ –
၁၈း၁၀ ကိုယ်ရင်သွေးဖြစ်သော သင်၏မြေးကို မချဉ်းရ။ –
၁၈း၁၁ အမိခြားသော်လည်း တဘတည်းဖြစ်သော နှမကို မချဉ်းရ။ –
၁၈း၁၂ သင့်အဘ၏ပေါက်ဘော်ရင်းဖြစ်သော အဘ၏နှမကိုငှင်း၊ –
၁၈း၁၃ သင့်အမိ၏ပေါက်ဘော်ရင်းဖြစ်သော အမိ၏ညီအစ်မကိုငှင်း၊ –
၁၈း၁၄ အဘ၏ညီအစ်ကိုနှင့်သာဆိုင်သောမိကြီးမိထွေးဖြစ်သောအဘ၏ညီအစ်ကိုမယားကိုငှင်း၊ –
၁၈း၁၅ သား၏မယားတည်းဟူသော ချွေးမကိုငှင်း၊ –

၁၈း၁၆ ညီအစ်ကိုနှင့်သာဆိုင်သော ညီအစ်ကို၏မယားကိုလင်း မချဉ်းရ။–

၁၈း၁၇ ကိုယ်မယား၏ပေါက်ဘော်ရင်းဖြစ်သော မယား၏သမီး၊ မယား၏မြေးကို မချဉ်းရ။ မတရားသောအမှုဖြစ်၏။–

၁၈း၁၈ ကိုယ်မယားကိုနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊ သူအသက်ရှင်စဉ်တွင်၊ သူ၏ညီအစ်မကိုမသိမ်းရ။

၁၈း၁၉ ဥတုရောက်၍မစင်ကြယ်သောမိန်းမကိုလည်း မချဉ်းရ။–

၁၈း၂၀ ကိုယ်ကိုညစ်ညူးစေလျက်၊ သူ့မယားကိုမပြစ်မှားရ။–

၁၈း၂၁ သင်၏သားသမီးတို့ကို၊ မောလုတ်ဘုရားအား မီးဖြင့်မပူဇော်ရ။ သင်၏ဘုရားသခင် နာမတော်ကို မရှုတ်မချရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၁၈း၂၂ မိန်းမနှင့်ပေါင်းဘော်သကဲ့သို့ယောကျ်ားချင်းမပေါင်းဘော်ရ။ ရွံရှာဘွယ်အမှုဖြစ်၏။–

၁၈း၂၃ ကိုယ်ကိုကိုယ်ညစ်ညူးစေ၍ တိရစ္ဆာန်နှင့်မပေါင်းဘော်ရ။ မိန်းမသည်လည်း မိမိနှင့် တိရစ္ဆာန်၏ပေါင်းဘော်ခြင်းကို မခံရ။ ရွံရှာဘွယ်သော ရောနှောခြင်းဖြစ်၏။

၁၈း၂၄ ထိုသို့သောအမှုအားဖြင့်ကိုယ်ကိုကိုယ်မညစ်ညူးစေရ။ သင်တို့ရှေ့မှငါနှင်ထုတ်သော လူအမျိုးမျိုးတို့သည်၊ ထိုသို့သောအမှုကိုပြု၍ ညစ်ညူးကြ၏။–

၁၈း၂၅ သူတို့ပြည်သည်လည်း ညစ်ညူး၏။ ညစ်ညူးသောအပြစ်ကြောင့် ငါဆုံးမ၍၊ ထိုပြည်သည် မိမိသားတို့ကို အော့အန်လိမ့်မည်။–

၁၈း၂၆–၂၈ သင်တို့မူကား၊ ငါ့စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ထိုပြည်သည် သင်တို့ရှေ့၌ရှိသောလူအမျိုးမျိုးတို့ကို အော့အန်သကဲ့သို့ တဖန်ညစ်ညူးခြင်းကိုခံ၍၊ သင်တို့ကို မအော့အန် စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ သင်တို့တွင် တည်းနေ သောတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ထိုသို့သောရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကိုမပြုရ။ သင်တို့ရှေ့၌ရှိသောပြည်သားတို့သည်၊ ထိုသို့သောရွံရှာ ဘွယ်အမှုတို့ကို ပြုသောအားဖြင့် သူတို့ပြည်သည် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။–

၁၈း၂၉ ထိုသို့သောရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကိုပြုသောသူမည်သည်ကား၊ သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်။–

၁၈း၃၀ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့ရှေ့၌ပြုဘူးသောထိုရွံရှာဘွယ်ထုံးစံဓလေ့သို့ သင်တို့သည်လိုက်၍ ကိုယ်ကိုကိုယ် မညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ ငါ့ပညတ်တရားကို စောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်

၁၉း၂ အပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ငါ ထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ သင်တို့လည်း သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလော့။–

၁၉း၃ လူတိုင်း ကိုယ်မိဘကိုရိုသေရမည်။ ငါ့ဥပုသ်နေ့တို့ကိုလည်း စောင့်ရမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၁၉း၄ ရုပ်တုဆင်းတုကိုလည်း မချဉ်းမကပ်ရ။ ကိုယ်အဘို့သွန်းသောဘုရားတို့ကို မလုပ်ရ။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၁၉း၅ မိဿဟာယယဇ်ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်လျှင်၊ စိတ်တော်နှင့်တွေ့အောင် ပူဇော်ရမည်။–

၁၉း၆ ပူဇော်သောနေ့နှင့် နက်ဖြန်နေ့၌ စားရမည်။ သန်ဘက်နေ့တိုင်အောင် ကျန်ကြွင်းလျှင် မီးရှို့ရမည်။–

၁၉း၇ သန်ဘက်နေ့၌ အနည်းငယ်ကိုမျှစားလျှင် ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။ စိတ်တော်နှင့်မတွေ့။–

၁၉း၈ စားသောသူသည် ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းသောအရာကို ရှုတ်ချသောကြောင့် မိမိ အပြစ်ကို ခံရမည်။ ထိုသူကို သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။–

၁၉း၉ ကိုယ်မြေ၌ဖြစ်သောစပါးကိုရိတ်သောအခါ၊ လယ်ထောင့်တို့ကို အကုန်အစင်မရိတ်ရ။ သိမ်းရာတွင် ကျန်ကြွင်းသောအရာကို ပြန်၍မကောက် မသိမ်းရ။–

၁၉း၁၀ ကိုယ်စပျစ်သီးကိုလည်းအကုန်အစင်မသိမ်းရ။ ကျန်ကြွင်းသောအသီးကိုပြန်၍မဆွတ်ရ။ ထိုအသီးကို ဆင်းရဲသောသူ ဧည့်သည်အာဂန္တုအဘို့ ချန်ထားခဲ့ရမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၁၉း၁၁ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးရ။ သူတပါးကို မလှည့်စားရ။ တယောက်ကိုတယောက် မုသာ စကားမပြောရ။–

၁၉း၁၂ ငါ့နာမကို တိုင်တည်၍ မဟုတ်မမှန်ဘဲ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုမပြုရ။ သင်၏ ဘုရားသခင်နာမကို မရှုတ်မချရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၁၉း၁၃ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏ဥစ္စာကို မတရားသဖြင့် မသိမ်းရ။ အနိုင်အထက်ပြု၍ မယူရ။ သူငှါးခံထိုက်သောအခကို တညဉ့်လုံး နံနက်တိုင်အောင် မထားရ။–

၁၉း၁၄ နားပင်းသောသူကို မကျိန်ဆဲရ။ မျက်စိမမြင်သောသူရှေ့မှာ ထိမိ၍လဲစရာကိုမထားရ။ သင်၏ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ရမည်။ ငါသည် ထာဝရ ဘုရားဖြစ်၏။–

၁၉း၁၅ တရားတွေ့သည်အမှုမှာ မတရားသဖြင့် မစီရင်ရ။ ဆင်းရဲသောသူဘက်၌ မငဲ့ကွက်၊ ကြီးသောသူ၏မျက်နှာကိုမထောက်ဘဲ၊ ကိုယ်အမျိုးသားချင်း ကိုတရားသဖြင့် စီရင်ရမည်။–

၁၉း၁၆ သူ့အသရေပျက်သောသိတင်းကို ကြားပြောခြင်းငှါ၊ ကိုယ်အမျိုးသားချင်းတို့တွင် မလှည့်လည်ရ။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုသေစေခြင်းငှါ မကြံစည်ရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၁၉း၁၇ သင်၏ညီအစ်ကိုကို စိတ်အခုအခံမရှိရ။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၌ရှိသောအပြစ်ကို တတ်တိုင်းမရှိစေဘဲ၊ သူ့ကိုအမှန်ဆုံးမရမည်။–

၁၉း၁၈ သင့်အမျိုးသားချင်းသည် သင့်ကိုပြစ်မှားလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်အပြစ်ပြန်၍မတုံ့ရ။ အငြိုး မထားရ။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်ရမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၁၉း၁၉ ငါ၏ပညတ်တရားကို သင်တို့သည်စောင့်ရကြမည်။ အမျိုးခြားသောတိရစ္ဆာန် အထီးအမတို့ကို မရှက်မတင်စေရ။ ခြားနားသောမျိုးစေ့ကိုရောနှော၍ လယ်၌မကြဲရ။ ဝါနှင့်သိုးမွေးရော၍ ရက်သောအဝတ်ကို မဝတ်ရ။–

၁၉း၂၀ ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းလျက်၊ မရွေးမလွှတ်သေးသောကျွန်မိန်းမနှင့် သင့်နေသောသူသည် ရိုက်နှက်ခြင်းကိုခံရမည်။ ထိုမိန်းမသည် သူ့ကျွန် ဖြစ်သောကြောင့် သေပြစ်နှင့် လွတ်ရမည်။–

၁၉း၂၀ ယောကျ်ားသည်လည်း၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ဘို့ သိုးထီးတကောင်ကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးနား ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။–

၁၉း၂၂ ထိုယောကျ်ားပြုမိသောအပြစ်ကိုဖြေခြင်းငှါ၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်သိုးကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့မှာပူဇော်ရမည်။ ထိုယောကျ်ားသည် အပြစ်လွတ်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။–

၁၉း၂၃ သင်တို့သည် ငါပေးသောပြည်သို့ရောက်၍၊ စားအပ်သောအပင်အမျိုးမျိုးကိုစိုက်ပြီးမှ၊ သုံးနှစ်ပတ်လုံး သီးသောအသီးကို၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောအသီးဟူ၍ မှတ်ရမည်။ ထိုအသီးကို မစားရ။–

၁၉း၂၄ စတုတ္ထနှစ်တွင်သီးသောအသီးရှိသမျှသည်သန့်ရှင်း၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းဘို့ရာ ဖြစ်ရမည်။–

၁၉း၂၅ ပဉ္စမနှစ်တွင် သီးသောအသီးကို စားရမည်။ ထိုသို့ပြုလျှင် အပင်တို့သည် သာ၍သီးကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၁၉း၂၆ အသွေးပါသောအသေကောင်ကိုမစားရ။ မကောင်းသောအတတ်ကိုမပြုစုရ။ ကာလဗေဒင်ကိုမကြည့်ရ။–

၁၉း၂၇ ဦးခေါင်းအနားပတ်လည်၌ ဆံပင်ကိုဝန်း၍ မရိတ်ရ။ ပါးမုန်းကိုလည်း မရိတ်ရ။–

၁၉း၂၈ သေသောသူအတွက် ကိုယ်အသားကိုမခုတ်မရှရ၊ သံပူမထိုးရ။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၁၉း၂၉ ကိုယ်သမီးကိုပြည်တန်ဆာဖြစ်စေခြင်းငှါ မရှုတ်မချရ။ သို့ပြုလျှင် တပြည်လုံးသည် မတရားသောမေထုန်သို့လိုက်၍ အဓမ္မအမှုနှင့်ပြည့်လိမ့်မည်။–

၁၉း၃၀ ငါ့ဥပုသ်နေ့တို့ကိုစောင့်၍၊ ငါ့သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ရိုသေရမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၁၉း၃၁ ကိုယ်ကိုကိုယ် ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ နတ်ဝင်သူကိုမမှီဝဲရ။ စုန်းလုပ်သူကိုလည်း မရှာဖွေရ။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၁၉း၃၂ ဆံပင်ဖြူသောသူရှေ့မှာ ထရမည်။ အသက်ကြီးသောသူ၏မျက်နှာကို ရိုသေရမည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ရမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၁၉း၃၃ သင်၏ပြည်၌ တည်းနေသောဧည့်သည်ကို မညှဉ်းဆဲရ။–

၁၉း၃၄ သင်နှင့် အတူနေသောဧည့်သည်ကို ကိုယ်အမျိုးသားချင်းကဲ့သို့ မှတ်ရမည်။ ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်ရမည်။ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ဧည့်သည်ဖြစ်ကြဘူးပြီ။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၁၉း၃၅ တိုင်းထွာသောအမှု၊ ချိန်တွယ်သောအမှု၊ ခြင်တွက်သောအမှု၌ မတရားစွာမပြုရ။–

၁၉း၃၆ မှန်သောချိန်ခွင်၊ မှန်သောအလေး၊ မှန်သောဖေါ၊ မှန်သောဟိန်တို့ကိုသုံးရမည်။ ငါသည် သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သော သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၁၉း၃၇ သင်တို့သည် ငါ့စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် အလုံးစုံတို့ကို စောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊–

၂၀း၂ ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ဣသရေလအမျိုး၌တည်းနေသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ မိမိသားကိုမောလုတ်ဘုရားအား ဆက်ကပ်သောသူသည်အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ပြည်သားတို့လည်း ခဲနှင့် ပစ်ရကြမည်။–

၂၀း၃ ငါ့သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကိုညစ်ညူးစေလျက်၊ ငါ့သန့်ရှင်းသောနာမတော်ကိုရှုတ်ချလျက်၊ မိမိသားကို မောလုတ်ဘုရားအားဆက်ကပ်သောသူကို၊ ငါသည်မျက်နှာထား၍ သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းမည်။–

၂၀း၄ မိမိသားကိုမောလုတ်ဘုရားအား ဆက်ကပ်သောသူကို၊ ပြည်သားတို့သည်အမှုမထား မသတ်ဘဲနေလျှင်၊–

၂၀း၅ ထိုသို့နေသောသူနှင့် သူ၏အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို၊ ငါသည်မျက်နှာထား၍၊ ထိုသူကိုငှင်း၊ သူနှင့်အတူမောလုတ်ဘုရားထံ၌ မှားယွင်းသောသူကိုငှင်း၊ သူတို့အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းမည်။–

၂၀း၆ လမ်းလွဲ၍နတ်ဝင်သူ၊ စုန်းလုပ်သူနောက်သို့လိုက်လျက်၊ မှားယွင်းသောသူကိုငါသည် မျက်နှာထား၍ သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းမည်။–

၂၀း၇ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ငါထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေ၍၊ သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလော့။–

၂၀း၈ ငါ့နည်းနိဿယတို့ကို ကျင့်ဆောင်ရကြမည်။ ငါသည် သင်တို့ကိုသန့်ရှင်းစေသော ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၂၀း၉ မိဘကိုကျိန်ဆဲသောသူတိုင်း အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။ မိဘကိုကျိန်ဆဲသောကြောင့် သေထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။–

၂၀း၁၀ သူ့မယားကိုပြစ်မှားသောသူသည်၊ မှားယွင်းသောမိန်းမနှင့်တကွ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။–

၂၀း၁၁ ကိုယ်အဘ၏မယားနှင့်သင့်နေသောသူသည် အဘနှင့်သာဆိုင်သောအရာကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထိုမိန်းမနှင့်တကွ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။–

၂၀း၁၂ ယောကျ်ားသည် ကိုယ်ချွေးမနှင့်သင့်နေလျှင်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ရွံရှာဘွယ်သောရောနှောခြင်းကိုပြုသောကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သေထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။–

၂၀း၁၃ မိန်းမနှင့်ပေါင်းဘော်သကဲ့သို့ယောကျ်ားခြင်းပေါင်းဘော်လျှင်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ရွံရှာဘွယ်သောအမှုကို ပြုသောကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သေထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။–

၂၀း၁၄ ယောကျ်ားသည် သမီးနှင့်အမိကိုမယားပြုလျှင်၊ မတရားသောအမှုဖြစ်၏။ သင်တို့တွင် မတရားသောအမှုမရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူသုံးယောက်တို့ကိုမီးရှို့ရမည်။–

၂၀း၁၅ ယောကျ်ားသည် တိရစ္ဆာန်နှင့်ပေါင်းဘော်လျှင် အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။ ထိုတိရစ္ဆာန်ကိုလည်း သတ်ရမည်။–

၂၀း၁၆ မိန်းမသည်လည်း၊ မိမိနှင့်တိရစ္ဆာန်၏ပေါင်းဘော်ခြင်းကိုခံလျှင်၊ ထိုမိန်းမနှင့်တိရစ္ဆာန်သည် အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။ သေထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။–

၂၀း၁၇ ယောက်ျားသည် အဘ၏သမီး၊ အမိ၏သမီးဖြစ်သော မိမိနှမနှင့်သင့်နေလျှင်၊ မတရားသောအမှုဖြစ်၏။ ထိုသူတို့သည် အမျိုးသားချင်းတို့ ရှေ့မှောက်၌ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရကြမည်။ ထိုယောက်ျား သည် နှမနှင့်သင့်နေသောကြောင့်၊ မိမိအပြစ်ကိုခံရ မည်။–
၂၀း၁၈ ယောက်ျားသည် ဥတုရောက်လျက်ရှိသော မိန်းမနှင့်သင့်နေလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် သဘောတူ၍၊ သွေးသွန်အနာကို ထင်ရှားစေသောကြောင့်၊ သူတို့အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရကြမည်။–
၂၀း၁၉ အဘ၏နှမ၊ အမိ၏ညီမနှင့် မသင့်မနေရ။ ထိုသို့သောပေါက်ဘော်ရင်းနှင့်သင့်နေသောသူတို့သည် မိမိအပြစ်ကိုခံရကြမည်။–
၂၀း၂၀ အဘ၏ညီအစ်ကိုမယားနှင့် သင့်နေလျှင်၊ အဘ၏ညီအစ်ကိုနှင့်သာဆိုင်သောအရာကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထိုသူတို့သည် မိမိအပြစ်ကိုခံရသဖြင့်၊ တသက်လုံးသားမရဘဲ နေရလိမ့်မည်။–
၂၀း၂၁ ညီအစ်ကို၏မယားနှင့် သင့်နေလျှင်၊ ညစ်ညူးသောအမှုဖြစ်၏။ ညီအစ်ကိုနှင့်သာဆိုင်သောအရာကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထိုသူတို့သည် သားမရဘဲ နေရလိမ့်မည်။
၂၀း၂၂ သင်တို့ကို ငါပို့ဆောင်၍နေရာချသောပြည်သည် မအော့အန်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည် ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှတို့ကို ကျင့်ဆောင်ရမည်။–
၂၀း၂၃ သင်တို့ရှေ့မှ ငါနှင်ထုတ်သောလူအမျိုးမျိုးတို့၏ဘာသာဓလေ့သို့ မလိုက်ရ။ သူတို့သည် ထိုသို့သောအမှုခပ်သိမ်းတို့ကို ပြုသောကြောင့် ငါရွံရှာ၏။–
၂၀း၂၄ သူတို့ပြည်တည်းဟူသော နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်ကို သင်တို့သည် အမွေခံစေခြင်းငှါ ငါအပိုင်ပေးမည်ဟုငါ့အမိန့်တော်ရှိပြီ။ ငါသည်သင်တို့ ကိုအခြားသောအမျိုးနှင့် ခွဲထားသော သင်တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–
၂၀း၂၅ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ စင်ကြယ်သောသား၊ မစင်ကြယ်သောသား၊ စင်ကြယ်သောငှက်၊ မစင်ကြယ်သောငှက်တို့ကိုပိုင်းခြားရမည်။ ငါခွဲထားသည် အတိုင်း၊ မစင်ကြယ်သောသား၊ငှက်၊မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်တစုံတခုအားဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ရွံရှာဘွယ်မဖြစ်စေရ။–
၂၀း၂၆ ငါထာဝရဘုရားသန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ကိုငါအလိုရှိသဖြင့်၊ အခြားသောအမျိုးနှင့်ခွဲထားသောကြောင့်၊ ငါ့အဘို့ သန့်ရှင်းခြင်းရှိရကြမည်။–
၂၀း၂၇ ယောက်ျားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ၊ နတ်ဝင်သောသူ၊ စုန်းလုပ်သောသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ထိုသို့သောသူကို ခဲနှင့် ပစ်ရကြမည်။ သူ၌သေထိုက်သော အပြစ်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်၏သား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အမျိုးသားချင်း သေသောအတွက် သင်တို့တွင် အဘယ်သူမျှ ညစ်ညူး ခြင်းမရှိရ။–
၂၁း၂ သို့ရာတွင် ပေါက်ဘော်ရင်းတည်းဟူသောမိဘ၊ သားသမီး၊ ညီအစ်ကို၊–
၂၁း၃ လင်မနေသောကညာနှမရင်းအတွက် ညစ်ညူးခြင်းကို ခံရသောအခွင့်ရှိ၏။–
၂၁း၄ အမျိုးသားချင်းသူကြီးအတွက်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ရှုတ်ချ၍ ညစ်ညူးခြင်းမရှိရ။–
၂၁း၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဆံပင်ကိုမရိတ်ရ၊ ပါးမုန်းကိုမရိတ်ရ၊ အသား၌ခုတ်ရှခြင်းကို မပြုရ။–
၂၁း၆ သူသည် မိမိဘုရားသခင်အဘို့သန့်ရှင်းရမည်။ မိမိဘုရားသခင်၏နာမတော်ကိုမရှုတ် မချရ။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာ၊ မိမိဘုရားသခင်၏အစာ အာဟာရကို ပူဇော်သောကြောင့် သန့်ရှင်းခြင်းရှိရမည်။–
၂၁း၇ သူသည် ပြည်တန်ဆာမိန်းမ၊ သီလပျက်သောမိန်းမ၊ လင်နှင့်ကွာသောမိန်းမနှင့်မစုံဘက်ရ။ မိမိဘုရားသခင်အဘို့ သန့်ရှင်း၏။–
၂၁း၈ သင်၏ဘုရားသခင့် ပွဲတော်ကို ဆက်သောကြောင့်၊ သူ့ကိုသန့်ရှင်းစေ၍၊ သူသည် သင့်အဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။ သင်တို့ကို သန့်ရှင်းစေသော ငါထာဝရဘုရား သန့်ရှင်း၏။–
၂၁း၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်သမီးသည်၊ ပြည်တန်ဆာလုပ်၍ ကိုယ်ကိုကိုယ် ရှုတ်ချလျှင်၊ မိမိအဘကို ရှုတ်ချရာရောက်၏။ ထိုသူကို မီးရှို့ရမည်။
၂၁း၁၀ မိမိအမျိုးသားချင်းတို့တွင်၊ အဝတ်တန်ဆာဆင်လျက်၊ အရာ၌ခန့်ထား၍ မိမိခေါင်းပေါ်မှာ ဆီလောင်းခြင်း ဘိသိက်ကို ခံသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည်၊ မိမိခေါင်း၌ တန်ဆာကို မချွတ်ရ၊ မိမိအဝတ်ကို မဆုတ်ရ။–
၂၁း၁၁ အသေကောင်ကိုမချဉ်းရ။ မိဘအတွက် ညစ်ညူးခြင်းကိုမခံရ။–
၂၁း၁၂ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ထဲကမထွက်ရ။ မိမိဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို မရှုတ်မချရ။ အကြောင်းမူကား၊ မိမိဘုရားသခင်၏ဘိသိက်ဆီ နှင့်ဆိုင်သောသင်းကျစ်ကို ဆောင်းရသောသူဖြစ်၏။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–
၂၁း၁၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည်၊ အပျိုကညာနှင့်သာ စုံဘက်ရမည်။–
၂၁း၁၄ မုတ်ဆိုးမ၊ လင်နှင့်ကွာသောမိန်းမ၊ သီလပျက်သောမိန်းမ၊ ပြည်တန်ဆာမိန်းမနှင့်မစုံဘက်ရ။ မိမိအမျိုးသားချင်းအပျိုကညာနှင့်သာ စုံဘက် ရမည်။–
၂၁း၁၅ မိမိသားကို၊ အမျိုးသားချင်းတို့တွင် မရှုတ်မချရ။ ငါထာဝရဘုရားသည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကို သန့်ရှင်းစေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၁း၁၆ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊–
၂၁း၁၇ သင်၏အမျိုးအစဉ်အဆက်တွင် ကိုယ်၌အပြစ်ရှိသောသူသည်၊ မိမိဘုရားသခင်၏ ပွဲတော်ကို ဆက်ကပ်အံ့သောငှါ မချဉ်းမကပ်ရ။–
၂၁း၁၈ မျက်စိကန်းသောသူ၊ ခြေဆွံ့သောသူ၊ နှာခေါင်းပိသောသူ၊ အင်္ဂါပိုလွန်သောသူ၊–
၂၁း၁၉ လက်ကျိုးသောသူ၊ ခြေကျိုးသောသူ၊–
၂၁း၂၀ ကျောကုန်းသောသူ၊ ပုသောသူ၊ မျက်စိနာသောသူ၊ ဝဲစွဲသောသူ၊ ယားနာစွဲသောသူ၊ ဝှေးစေ့ပျက်သောသူသည် မချဉ်းမကပ်ရ။–
၂၁း၂၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်အမျိုးတွင်၊ ကိုယ်၌အပြစ်ပါသောသူတစုံတယောက်မျှ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ် အံ့သောငှါ မချဉ်းမကပ်ရ။ ကိုယ်၌အပြစ်ပါသောကြောင့်၊ မိမိဘုရားသခင်၏မုန့်တော်ကိုဆက်ကပ်အံ့သောငှါ မချဉ်းမကပ်ရ။–
၂၁း၂၂ သန့်ရှင်းသောမုန့်ဖြစ်စေ၊ အလွန်သန့်ရှင်းသောမုန့်ဖြစ်စေ၊ မိမိဘုရားသခင်၏ မုန့်တော်ကို စားရမည်။

၂၁း၂၃ ကိုယ်၌အပြစ်ပါသောကြောင့်၊ ငါ့သန့်ရှင်းရာဌာနအရပ်တို့ကိုရှုတ်ချမည်ကိုစိုးရိမ်၍၊ ကုလားကာအတွင်းသို့ မဝင်ရ။ ယဇ်ပလ္လင်သို့ မချဉ်းမကပ်ရ။ ငါထာဝရဘုရားသည် ထိုအရပ်တို့ကို သန့်ရှင်းစေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၁း၂၄ မောရှေသည် အာရုန်နှင့်သူ၏သား ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုလေ၏။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၂၂း၂ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် ငါ့အဘို့ သန့်ရှင်းစေသောအရာအားဖြင့်၊ သန့်ရှင်းသော ငါ၏နာမတော်ကို မရှုတ်မချဘဲ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ သန့်ရှင်းသောအရာများနှင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ကွာစေရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၂၂း၃ ထာဝရဘုရားအဘို့ဣသရေအမျိုးသားသန့်ရှင်းစေသဖြင့်၊ သန့်ရှင်းခြင်းရှိသောအရာတို့ကို၊ ကိုယ်မစင်ကြယ်လျက်နှင့်ချဉ်းကပ်သောယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးသားမည်သည်ကား၊ ငါ့ထံမှ ပယ်ရှင်းခြင်း ကို ခံရမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၂၂း၄ နူနာ၊ရိနာစွဲသော အာရုန်၏အမျိုးသားမည်သည်ကား၊ မစင်ကြယ်မှီတိုင်အောင် သန့်ရှင်းသောအရာကိုမစားရ။ အသေကောင်နှင့်ဆိုင်၍ မသန့်ရှင်းသောအရာကိုထိသောသူ၊ သုတ်ရည်ထွက် သောသူ၊–

၂၂း၅ ညစ်ညူးစေ၍ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်ကိုထိသောသူ၊ ညစ်ညူးခြင်းတစုံတခုစွဲ၍ ညစ်ညူးသောသူ၊ ထိုသို့သောသူကို ထိသမျှသောသူတို့သည်၊–

၂၂း၆ ညဦးတိုင်အောင်မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကိုယ်ကိုရေမချိုးဘဲနေလျှင်၊ သန့်ရှင်းသောအရာကို မစားရ။–

၂၂း၇ နေဝင်သောနောက်မှ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းသောအရာသည် သူတို့ စားစရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုနောက်မှ စားရကြမည်။–

၂၂း၈ အလိုလိုသေသောအကောင်၊ သားရဲကိုက်၍ သေသောအကောင်အားဖြင့် ကိုယ်ကို ညစ်ညူးစေ၍ မစားရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၂၂း၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်ငါ့ပညတ်တော်ကိုဖျက်သဖြင့်၊ ကိုယ်အပြစ်ကိုခံလျက် မသေရမည်အကြောင်း၊ ငါ့ပညတ်တရားကိုစောင့်ရှောက်ကြရမည်။ ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေ၏။

၂၂း၁၀ တပါးအမျိုးသားသည် သန့်ရှင်းသောအရာကိုမစားရ။ ယဇ်ပုရောဟိတ်၌တည်း နေသောဧည့်သည်မစားရ။ သူငှါးလည်း မစားရ။–

၂၂း၁၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကိုယ်ငွေနှင့်ဝယ်သောသူ၊ သူ၏အိမ်၌မွေးသောသူသည် သူ၏အစာကို စားရမည်။–

၂၂း၁၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်သမီးသည် တပါးအမျိုးသား၏မယားဖြစ်လျှင်၊ သန့်ရှင်းသောပူဇော်သက္ကာအရာကို မစားရ။–

၂၂း၁၃ သို့ရာတွင် လင်သေသော်၄င်း၊လင်နှင့်ကွာသော်၄င်း၊ သားမရှိဘဲမိမိအဘအိမ်သို့ပြန်၍ ငယ်စဉ်အခါနေသကဲ့သို့နေပြန်လျှင်၊ အဘ၏အစာကို စားရမည်။ တပါးအမျိုးသား မစားရ။–

၂၂း၁၄ လူသည်သန့်ရှင်းသောအရာကိုမသိဘဲ စားမိလျှင်၊ စားမိသောအရာ၏အဘိုးနှင့်တကွ ငါးစုတစုကို ထပ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ပေးရမည်။–

၂၂း၁၅ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်၍၊ သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို မရှုတ်မချရ။–

၂၂း၁၆ ထိုအရာတို့ကိုစားမိ၍ ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို မခံစေရ။ ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၂း၁၇ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်အာရုန်နှင့်သူ၏သားဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊–

၂၂း၁၈ ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ဣသရေလအမျိုး၌တည်းနေသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ သစ္စာဂတိရှိ၍ပြုသောပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလိုပြုသော ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသောမီးရှို့ရာယဇ်ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်လိုလျှင်၊–

၂၂း၁၉ စိတ်တော်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ၊ အပြစ်မပါသောသိုး၊ ဆိတ်၊ နွားအထီးကိုပူဇော်ရမည်။–

၂၂း၂၀ အပြစ်ပါသောအကောင်ကိုမပူဇော်ရ။ ပူဇော်လျှင်စိတ်တော်နှင့်မတွေ့။–

၂၂း၂၁ သစ္စာဂတိရှိ၍ပြုသောပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလိုပြုသောပူဇော်သက္ကာသိုး၊ ဆိတ်၊ နွားကို၊ ထာဝရဘုရားအားယဇ်ပူဇော်လိုလျှင်၊ စိတ်တော်နှင့် တွေ့ခြင်းငှါ စုံလင်ရမည်။ အပြစ် တစုံတခုမျှမရှိရ။–

၂၂း၂၂ မျက်စိကန်းသောအပြစ်၊ အရိုးကျိုးသောအပြစ်၊ အင်္ဂါချို့တဲ့သောအပြစ်၊ မြင်းဖုရှိသော အပြစ်၊ ဝဲနာ၊ ယားနာစွဲသောအပြစ်တစုံတခုရှိလျှင်၊ ထာဝရဘုရားအား မပူဇော်ရ။ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပူဇော်သက္ကာမပြုရ။–

၂၂း၂၃ သို့ရာတွင် အင်္ဂါပိုခြင်း၊ ချို့တဲ့ခြင်းအပြစ်ရှိသောသိုး၊ ဆိတ် ၊နွားကိုအလိုလိုပူဇော်သက္ကာဘို့ ပူဇော်ရမည်။ သစ္စာဂတိနှင့်ဆိုင်၍ ပူဇော်လျှင် စိတ်တော်နှင့်မတွေ့။–

၂၂း၂၄ ကြိတ်နယ်စုတ်ပြတ်ရာ အနာရှိသောအထီးကို၊ ထာဝရဘုရားအား မပူဇော်ရ။ သင်တို့ပြည်၌ ထိုသို့သောအကောင်ကို ပူဇော်သက္ကာမပြုရ။–

၂၂း၂၅ ထိုသို့သောအကောင်ကိုတပါးအမျိုးသားဆက်သော်လည်း၊ ပျက်သောအပြစ်ပါသောကြောင့်၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင့်ပွဲတော်ဘို့ မပူဇော်ရ။ ပူဇော်လျှင် စိတ်တော်နှင့် မတွေ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂း၂၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၂၂း၂၇ သိုး၊ ဆိတ်၊ နွားတို့သည် မွေးဘွားသောအခါ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်းတွင် သားငယ်ကို အမိနှင့် မကွာစေရ။ အဋ္ဌမနေ့မှစ၍ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပူဇော်သက္ကာဘို့ တော်သင့်၏။–

၂၂း၂၈ နွားဖြစ်စေ၊ သိုးဆိတ်ဖြစ်စေ၊ သားအမိနှစ်ကောင်ကို တနေ့ခြင်းတွင် မသတ်ရ။–

၂၂း၂၉ ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာယဇ်ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်လိုလျှင်၊ စိတ်တော်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ ပူဇော်လော့။–

၂၂း၃၀ တနေ့ခြင်းတွင် စားရမည်။ နက်ဖြန်နေ့တိုင်အောင် မကြွင်းစေရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၂၂း၃၁ သင်တို့သည် ငါ့ပညတ်တို့ကိုကျင့်စောင့်ရကြမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၂၂း၃၂ သန့်ရှင်းသောငါ၏နာမတော်ကို မရှုတ်မချရ။ ထာဝရဘုရားသန့်ရှင်းတော်မူသည်ဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ထင်မှတ်ရကြမည်။–

၂၂း၃၃ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်၍၊ သန့်ရှင်းစေသောထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃:၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ –

၂၃:၂ သင်တို့သည်စီရင်ရသော ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းတည်းဟူသော ငါထာဝရဘုရား၏ပွဲတော်များဟူမူကား၊ –

၂၃:၃ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့ရက်သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသော ဥပုသ်နေ့၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရသောနေ့ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ သင်တို့သည်အလုပ်မလုပ်ရကြ။ သင်တို့နေရာအ ရပ်ရပ်၌ ထာဝရဘုရား၏ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။

၂၃:၄ အချိန်တန်မှ သင်တို့ကြော်ငြာရသော ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းတည်းဟူသော ထာဝရဘုရား၏ပွဲတော်များဟူမူကား၊ –

၂၃:၅ ပဌမလဆယ်လေးရက်နေ့ညဦးယံ၌၊ ထာဝရဘုရား၏ပသခါပွဲဖြစ်၏။ –

၂၃:၆ ၄င်းလဆယ်ငါးရက်နေ့၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ အဇုမပွဲကိုခံရကြမည်။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမဲ့မုန့်ကိုစားရကြမည်။ –

၂၃:၇ ပဌမနေ့၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကိုမလုပ်ရ။ –

၂၃:၈ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်သက္ကာကိုပြုရမည်။ သတ္တမနေ့၌လည်း ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကိုမလုပ်ရဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၃:၉ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ –

၂၃:၁၀ သင်တို့သည် ငါပေးသောပြည်သို့ရောက်၍ စပါးကိုရိတ်သောအခါ၊ အဦးရိတ်သော ကောက်လှိုင်းတစည်းကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။ –

၂၃:၁၁ သင်တို့သည်စိတ်တော်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဥပုသ်နေ့လွန်မှ၊ နက်ဖြန်နေ့တွင် ထိုကောက်လှိုင်းကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲရမည်။ –

၂၃:၁၂ ကောက်လှိုင်းကို ချီလွှဲသောနေ့၌ အခါမလည် အပြစ်မပါသောသိုးသငယ်အထီးကို ထာဝရဘုရားအဘို့ မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ရမည်။ –

၂၃:၁၃ ထိုယဇ်နှင့်ဆိုင်သောဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကား၊ ထာဝရဘုရားအားမွှေးကြိုင်ရာဘို့ မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော ဆီနှင့်ရောသော မုန့်ညက်နှစ်ဆယ်မဲဖြစ်ရမည်။ သွန်းလောင်းရာပူဇော် သက္ကာကား၊ စပျစ်ရည်သုံးလောဃဖြစ်ရမည်။ –

၂၃:၁၄ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ပူဇော်သက္ကာကိုဆောင်ခဲ့သောနေ့ မရောက်မှီ၌၊ မုန့်၊ ဆန်လှော်၊ စိမ်းသောအသီးအနှံကိုမစားရ။ သင်တို့နေရာအရပ်ရပ်၌ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရ သောပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။

၂၃:၁၅ ချီလွှဲရာပူဇော်သက္ကာကောက်လှိုင်းကို ဆောင်ခဲ့သောနေ့၊ ဥပုသ်နေ့အလွန် နက်ဖြန်နေ့ကစ၍ သိတင်းခုနစ်သိတင်းစေ့အောင်ရေတွက်ရမည်။ –

၂၃:၁၆ သတ္တမဥပုသ်နေ့အလွန်နက်ဖြန်နေ့အထိ အရက်ငါးဆယ်တိုင်တိုင်ရေတွက်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရားအား ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာအသစ်ကိုဆက်ရကြမည်။ –

၂၃:၁၇ ထာဝရဘုရားအဘို့အဦးသီးသောအသီး၊ တဆေးဖြင့်ဖေါင်းကြွသောမုန့်ညက်နှစ်ဆယ်မဲနှင့်လုပ်သော ချီလွှဲရာမုန့်နှစ်လုံးကို သင်တို့အိမ်မှ ထုတ်ဆောင်ခဲ့၍၊ –

၂၃:၁၈ ထိုမုန့်နှင့်တကွအခါမလည်အပြစ်မပါသောသိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်၊ နွားသငယ်အထီးတကောင်၊ ဆိတ်နှစ်ကောင်ကိုဆက်၍၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော် သက္ကာနှင့်တကွ၊ ထာဝရဘု ရားအား မွှေးကြိုင်ရာဘို့ မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော မီးရှို့ရာယဇ်ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရမည်။ –

၂၃:၁၉ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ဆိတ်သငယ်တကောင်ကို၄င်း၊ မိဿဟာယယဇ်ဘို့အခါမလည်သောသိုးသငယ်နှစ်ကောင်ကို၄င်း ပူဇော်၍၊ –

၂၃:၂၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အဦးသီးသောအသီးမုန့်နှင့်တကွ ချီလွှဲသဖြင့်၊ သိုးသငယ်နှစ်ကောင်ပါလျက်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲရာ ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။ ထိုအရာတို့သည်လည်း၊ ယဇ်ပုရော ဟိတ်အဘို့ ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ သန့်ရှင်းသောအရာဖြစ် သတည်း။ –

၂၃:၂၁ ထိုနေ့၌လည်း ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို စီရင်ရကြမည်။ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။ သင်တို့နေရာ အရပ်ရပ်၌ သင်တို့အမျိုး အစဉ်အဆက် စောင့်ရ သောပညတ် ဖြစ်သတည်း။

၂၃:၂၂ ကိုယ်မြေ၌ဖြစ်သောစပါးကိုရိတ်သောအခါ၊ လယ်ထောင့်တို့ကိုအကုန်အစင် မရိတ်ရ။ သိမ်းရာတွင် ကျန်ကြွင်းသောအရာကိုပြန်၍ မကောက်မသိမ်းရ။ ထိုအရာကို ဆင်းရဲသောသူ ဧည့်သည် အာဂန္တုအဘို့ ချန်ခြွင်းရမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃:၂၃ တဖန်မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ –

၂၃:၂၄ သင်တို့သည် သတ္တမလ၊ ပဌမနေ့ရက်၌ တံပိုးမှုတ်ပွဲ၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရသောဥပုသ်နေ့ကိုစောင့်ရကြမည်။

၂၃:၂၅ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃:၂၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၂၃:၂၇ သတ္တမလ၊ ဒသမနေ့သည်လည်း အပြစ်ဖြေရာနေ့၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုသောနေ့ ဖြစ်၏။ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်ရမည်။ –

၂၃:၂၈ ထိုနေ့၌ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှမလုပ်ရ။ သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကိုယ်အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရသောနေ့ဖြစ်၏။ –

၂၃:၂၉ ထိုနေ့၌ခြိုးခြံစွာမကျင့်သောသူမည်သည်ကား၊ မိမိအမျိုးမှပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်။ –

၂၃:၃၀ ထိုနေ့၌အလုပ်တစုံတခုကိုလုပ်သောသူမည်သည်ကို၊ သူ၏အမျိုးမှ ငါပယ်ရှားဖျက်ဆီးမည်။ –

၂၃:၃၁ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှမလုပ်ရ။ သင်တို့နေရာအရပ်ရပ်၌ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသောပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။ –

၂၃:၃၂ ထိုနေ့သည်ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသောနေ့၊ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရသောနေ့ဖြစ်၏။ နဝမနေ့ညဦးမှစ၍ နက်ဖြန်ညဦးတိုင်အောင် ဥပုသ်စောင့်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃:၃၃ တဖန်မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ –

၂၃:၃၄ သင်တို့သည် သတ္တမလ၊ ဆယ်ငါးရက်နေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအဘို့ သကေနေပွဲကို ခံရကြမည်။ –

၂၃:၃၅ ပဌမနေ့၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်။ အလုပ်ကိုမလုပ်ရ။ –

၂၃း၃၆ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာကိုဆက်ကပ်ရမည်။ အဋ္ဌမနေ့၌လည်း၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြု၍၊ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်ရမည်။ ထူးဆန်းသောစည်းဝေးခြင်းဖြစ်၍ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။ –

၂၃း၃၇ ဤရွေ့ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ဥပုသ်နေ့၊ ထာဝရဘုရားအား ဆက်ကပ်ရသောအလှူ

၂၃း၃၈ ဒါန၊ သစ္စာဂတိနှင့်ဆိုင်သော ပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလိုပြုသော ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ နေ့ရက်အသီးအသီးတို့၌ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကိုပြုစေခြင်းငှါ စီရင်ရသောဓမ္မစည်းဝေးခြင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ပွဲတော်များဖြစ်သတည်း။ –

၂၃း၃၉ ထိုမှတပါး၊ သင်တို့သည်မြေအသီးအနှံကိုသိမ်းယူသောနောက်၊ သတ္တမလဆယ်ငါးရက်နေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအား ပွဲခံရကြမည်။ ပဌမနေ့နှင့်အဋ္ဌမနေ့၌ ဥပုသ်စောင့်ရ ကြမည်။ –

၂၃း၄၀ ပဌမနေ့၌ ကောင်းမွန်သောသစ်သီး၊ စွန်ပလွံခက်၊ မိုယ်းမခပင်အစရှိသောအရွက်များသောအပင်၏ အကိုင်းအခက်တို့ကိုယူ၍၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ရွှင်လန်းခြင်းကိုပြုရကြမည်။ –

၂၃း၄၁ ထိုပွဲတော်ကို တနှစ်တနှစ်လျှင် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအဘို့ခံရကြမည်။ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်စောင့်ရသော ပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။ ထိုပွဲတော်ကို သတ္တမလ၌ ခံရကြမည်။ –

၂၃း၄၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ သစ်ခက်တဲ၌နေ

၂၃း၄၃ စေကြောင်းကို သင်တို့အမျိုး အစဉ်အဆက်တို့သည် သိမှတ်မည်အကြောင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သစ်ခက်တဲ၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးနေရကြမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၂၃း၄၄ မောရှေသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ပွဲတော်များကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပြန်ကြားလေ၏။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၂၄း၂ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တွင် သက်သေခံချက် ကုလားကာပြင်မှာ မီးခုံ၌ အစဉ်မပြတ်မီးထွန်းရာဘို့၊ သံလွင်သီးကိုထောင်း၍ယူသော သံလွင်ဆီစစ်ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သင့်ထံ သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့။ –

၂၄း၃ အာရုန်သည်လည်း၊ ညဦးမှသည်နံနက်တိုင်အောင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထိုအမှုကို စီရင်ရမည်။ သင်တို့အမျိုး အစဉ်အဆက် စောင့်ရသော ပညတ်တော် ဖြစ်သတည်း။ –

၂၄း၄ စင်ကြယ်သောမီးခုံ၌ မီးခွက်များကို၊ အာရုန်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ အစဉ်အမြဲပြင်ဆင်ရမည်။

၂၄း၅ သင်သည်မုန့်ညက်ကိုယူ၍၊ မုန့်တလုံးလျှင် နှစ်ဩမဲစီ၊ မုန့်ဆယ်နှစ်လုံးကိုလုပ်ပြီးလျှင်၊ –

၂၄း၆ ထာဝရဘုရားရှေ့ စင်ကြယ်သောစားပွဲပေါ်မှာ မုန့်တလုံးပေါ်၌ တလုံးကိုထပ်ဆင့်၍၊ တပုံခြောက်လုံးစီ၊ နှစ်ပုံပုံရမည်။ –

၂၄း၇ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော အောက်မေ့တော်မူဘို့ရာဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ထိုမုန့်နှစ်ပုံပေါ်မှာ စင်ကြယ်သော လောဗန်ကို တင်ထားရမည်။ –

၂၄း၈ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်နှင့်အညီ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့လက်မှ ခံယူသော ထိုမုန့်ကို၊ အာရုန်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဥပုသ်နေ့တိုင်း အစဉ်အမြဲ ပြင်ဆင်ရမည်။ –

၂၄း၉ ထိုမုန့်ကို အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည် ပိုင်၍၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်၌ စားရကြမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာထဲက ထိုမုန့်သည်၊ ထာဝရပညတ်တော်အတိုင်း၊ အာရုန်အဘို့ အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၄း၁၀ အဲဂုတ္တုလူနှင့်ဣသရေလမိန်းမရ၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်အတူလိုက်လာသော သားတယောက်သည်၊ တပ်ထဲမှာ ဣသရေလလူနှင့် ရန်တွေ့သဖြင့်၊ –

၂၄း၁၁ နာမတော်ကိုပြစ်မှားလျက် ကျိန်ဆဲလေ၏။ ထိုသူ၏အမိကား၊ ဒန်အမျိုး၊ ဒိဗရိသမီး ရှေလောမိတ်ဖြစ်သတည်း။ –

၂၄း၁၂ ပြစ်မှားသောသူကို မောရှေထံသို့ဆောင်ယူခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရား၏အလိုတော်ကို မသိမှီတိုင်အောင် ချုပ်ထားကြ၏။ –

၂၄း၁၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ကျိန်ဆဲသောသူကိုတပ်ပြင်သို့ဆောင်သွား၍၊ သူ၏စကားကို

၂၄း၁၄ ကြားသောသူ အပေါင်းတို့သည်၊ သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ လက်ကိုတင်ပြီးမှ၊ ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ကြစေ။ –

၂၄း၁၅ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ မိမိဘုရားသခင်ကို ကျိန်ဆဲသောသူသည် မိမိအပြစ်ကိုခံရမည်။ –

၂၄း၁၆ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုပြစ်မှားသောသူသည်အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊ထိုသူကိုအမှန်ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ရကြမည်။ အမျိုးသားချင်းဖြစ်စေ၊ တပါးအမျိုးသား ဖြစ်စေ၊ နာမတော်ကိုပြစ်မှားလျှင် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ –

၂၄း၁၇ လူအသက်ကိုသတ်သောသူသည်လည်း အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။ –

၂၄း၁၈ တိရစ္ဆာန်အသက်ကို သတ်သောသူသည်လည်း ဥစ္စာရှင်အား တကောင်အတွက် တကောင်ကိုလျော်ရမည်။ –

၂၄း၁၉ လူသည် အိမ်နီးချင်းကို နာအောင်ပြုလျှင်၊ သူ့ကိုပြုသည်အတိုင်း ကိုယ်ခံရမည်။ –

၂၄း၂၀ အရိုးကိုချိုးသည်အတွက် အရိုးချိုးခြင်းကိုငှါး၊ မျက်စိကိုဖျက်သည်အတွက်၊ မျက်စိဖျက်ခြင်းကိုငှါး၊ သွားကိုချိုးသည်အတွက်၊ သွားချိုးခြင်းကို ငှါး၊ သူ့ကိုနာကျင်စွာပြုသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တိုင် နာကျင်စွာ ခံရမည်။ –

၂၄း၂၁ တိရစ္ဆာန်အသက်ကို သတ်သောသူသည်၊ တကောင်အတွက် တကောင်ကိုပြန်ပေးရမည်။ လူအသက်ကို သတ်သောသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။ –

၂၄း၂၂ ကိုယ်အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ သူတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ တပါးတည်းသောတရားနှင့်သာ စီရင်ခြင်းကိုခံရမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ –

၂၄း၂၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ကျိန်ဆဲသောသူကို တပ်ပြင်သို့ဆောင်သွား၍၊ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ရမည်အကြောင်း မောရှေဆင့်ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း သူတို့သည် ပြုကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၅)

၂၅း၁ တဖန် သိနာတောင်ပေါ်မှာ၊ မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ –
၂၅း၂ သင်တို့သည် ငါပေးသောပြည်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ထိုပြည်သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ ဥပုသ်စောင့်ရမည်။ –
၂၅း၃ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံးလယ်လုပ်လျက်၊ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုသုတ်သင်၍အသီးကိုသိမ်းလျက် နေရမည်။ –
၂၅း၄ သတ္တမနှစ်သည်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ဥပုသ်နှစ်၊ တပြည်လုံးငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ ဥပုသ်စောင့်ရသောနှစ်ဖြစ်၏။ လယ်မလုပ်ရ။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို မသုတ်သင်ရ။ –
၂၅း၅ လယ်၌အလိုလိုပေါက်သောအသီးအနှံကိုမျှ မရိတ်ရ။ မသုတ်သင်သောစပျစ်ဥယျာဉ် အသီးကိုမျှမဆွတ်ရ။ တပြည်လုံးငြိမ်ဝပ်စွာနေရသော နှစ်ဖြစ်၏။ –
၂၅း၆ ပြည်ဥပုသ်တည်းဟူသောအလိုလိုဖြစ်ပွါးသောအရာရှိသမျှသည်၊ သင်ကိုယ်မှစ၍သင်၏ကျွန်၊ ကျွန်မ၊ သူငှါး၊ ဧည့်သည် စားစရာ၊ –
၂၅း၇ သင်၏ပြည်၌ရှိသောသားယဉ် သားရဲ စားစရာဖြစ်ရမည်။
၂၅း၈ ဥပုသ်နှစ် ခုနစ်နှစ်ကိုရေတွက်၍၊ ခုနစ်နှစ် ခုနစ်လီတည်းဟူသော လေးဆယ်ကိုးနှစ်စေ့ပြီးမှ၊ –
၂၅း၉ သတ္တမလဆယ်ရက်နေ့၊ အပြစ်ဖြေခြင်းပြုရာနေ့၌၊ ယုဘိလတံပိုးကိုတပြည်လုံးမှုတ် စေရမည်။ –
၂၅း၁၀ ငါးဆယ်မြောက်သောနှစ်ကို သန့်ရှင်းစေသဖြင့်၊ တပြည်လုံး၌ ပြည်သားအပေါင်းတို့အား၊ လွတ်ရာအခွင့်ကိုကြွေးကြော်ရမည်။ ယုဘိလနှစ်ဖြစ်၍၊ လူတိုင်းမိမိပိုင်သောမြေ၊ မိမိအဆွေအမျိုးထံသို့ ပြန်ရမည်။ –
၂၅း၁၁ ငါးဆယ်မြောက်သောနှစ်သည်ယုဘိလနှစ်ဖြစ်သောကြောင့် လယ်မလုပ်ရ။ အလိုလို ပေါက်သောအပင်ကိုမျှမရိတ်ရ။ မသုတ်သင်သောစပျစ်ဥယျာဉ် အသီးကိုမျှမဆွတ်ရ။ –
၂၅း၁၂ ယုဘိလနှစ်သည် သန့်ရှင်းသောနှစ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ လယ်၌ရသောအသီးအနှံကိုသာ စားရမည်။ –
၂၅း၁၃ ယုဘိလနှစ်တွင် လူတိုင်း မိမိပိုင်သောမြေသို့ ပြန်ရမည်။ –
၂၅း၁၄ သင်တို့သည် အချင်းချင်းရောင်းဝယ်မှုကိုပြုလျှင်၊ တယောက်ကိုတယောက်မညှဉ်းဆဲရ။ –
၂၅း၁၅ ယုဘိလနှစ်လွန်၍ လိုသေးသောနှစ်ပေါင်း၊ အသီးအနှံသီးလတံ့သောနှစ်ပေါင်းကိုရေတွက်၍ ရောင်းဝယ်မှုကိုပြုရမည်။ –
၂၅း၁၆ ထိုသို့ အသီးသီးရသော နှစ်များကိုလိုက်၍ ရောင်းသောကြောင့်၊ နှစ်ပေါင်း အနည်းအများအလိုက် အဘိုးလျော့လျက်၊ တိုးလျက် ရောင်းဝယ်ရမည်။ –
၂၅း၁၇ သင်တို့သည်တယောက်ကိုတယောက်မညှဉ်းဆဲရ။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ရမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။
၂၅း၁၈ သင်တို့သည် ငါ့စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို ကျင့်စောင့်လျှင်၊ ထိုပြည်၌ ဘေးလွတ်လျက် နေရကြလိမ့်မည်။ –
၂၅း၁၉ မြေသည်လည်း မိမိအသီးအနှံကို ပေးသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ဝစွာစား၍ ဘေးလွတ်လျက် နေရကြလိမ့်မည်။ –
၂၅း၂၀ သင်တို့ကလည်း၊ သတ္တမနှစ်တွင် ငါတို့သည် အဘယ်သို့စားရမည်နည်း။ လယ်မလုပ်ရ၊ အသီးအနှံကိုမသိမ်းရပါတကားဟုဆိုလျှင်၊ –
၂၅း၂၁ ဆဌမနှစ်တွင် သင်တို့ကို ငါကောင်းကြီးပေး၍၊ ထိုနှစ်တွင် သုံးနှစ်အဘို့အသီးအနှံကိုဖြစ်စေမည်။ –
၂၅း၂၂ သင်တို့သည် အဋ္ဌမနှစ်တွင် လယ်လုပ်၍၊ နဝမနှစ်တွင် အသီးအနှံကိုသိမ်းရာကာလတိုင်အောင် ဟောင်းသောအသီးအနှံကို စားရကြမည်။
၂၅း၂၃ မြေကို သူတပါးအစဉ်ပိုင်စေခြင်းငှါ မရောင်းရ။ မြေသည် ငါ့ဥစ္စာဖြစ်၏။ သင်တို့သည် ငါ၌တည်းသောဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်ကြ၏။ –
၂၅း၂၄ သင်တို့သည်မြေကိုပိုင်လေရာရာ၌ ရွေးနှုတ်ရသောအခွင့်ကိုပေးရကြမည်။ –
၂၅း၂၅ သင်၏အမျိုးသားချင်းသည်ဆင်းရဲ၍၊ မိမိပိုင်သောမြေကိုရောင်းလျှင်၎င်း၊ သူ၏ပေါက်ဘော်တစုံတယောက်သည် ဝယ်ခြင်းငှါ လာလျှင်၎င်း၊ မိမိပေါက်ဘော်ရောင်းသော ဥစ္စာကို ရွေးနှုတ်ရသော အခွင့်ရှိရမည်။ –
၂၅း၂၆ ထိုမြေကိုရွေးနှုတ်သောသူတယောက်မျှမပေါ်မရှိ၍၊ မြေရှင်ဟောင်းသည် ကိုယ်တိုင်ရွေးနှုတ်နိုင်လျှင်၊ –
၂၅း၂၇ မိမိမြေသို့ပြန်အံ့သောငှါ၊ ရောင်း၍လွန်သောနှစ်ပေါင်းကိုရေတွက်ပြီးမှ၊ လိုသေးသော အဘိုးကို အထက်က ရောင်းခဲ့သောသူအား ပြန်ပေးရမည်။ –
၂၅း၂၈ ပြန်၍မပေးနိုင်လျှင် ရောင်းခဲ့သောဥစ္စာကိုယုဘိလနှစ်တိုင်အောင် ဝယ်သောသူလက်၌ ရှိစေရမည်။ ယုဘိလနှစ်တွင် လက်လွှတ်၍ အရှင်ဟောင်းလက်သို့ ရောက်စေရမည်။
၂၅း၂၉ မြို့ထဲ၌ရှိသောအိမ်ကို အိမ်ရှင်ရောင်းလျှင်၊ တနှစ်အတွင်းတွင် ရွေးနှုတ်သော အခွင့်ရှိစေရမည်။ –
၂၅း၃၀ တနှစ်အတွင်းတွင် မရွေးနှုတ်လျှင်၊ ထိုအိမ်ကိုဝယ်သောသူမှစ၍ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် အမြဲပိုင်ရကြမည်။ ယုဘိလနှစ်ရောက်သော်လည်း လက်မလွှတ်ရ။ –
၂၅း၃၁ မြို့ရိုးမရှိ၊ ရွာ၌ရှိသောအိမ်ကို လယ်ယာကဲ့သို့မှတ်၍ ရွေးနှုတ်ရသောအခွင့်ရှိ၏။ ယုဘိလနှစ်ရောက်သောအခါ လက်လွှတ်ရမည်။ –
၂၅း၃၂ သို့ရာတွင် လေဝိသားပိုင်သောမြို့နှင့်မြို့အိမ်တို့ကို၊ အဘယ်ကာလအချိန်မဆိုဘဲ ရွေးနှုတ်ရသောအခွင့်ရှိ၏။ –
၂၅း၃၃ လေဝိသားပိုင်သောမြို့ကို၎င်း၊ အိမ်ကို၎င်း၊ သူတပါးဝယ်လျှင်၊ ယုဘိလနှစ်ရောက်သောအခါ လက်လွှတ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလလူအမျိုးသားတို့တွင် လေဝိသားတို့သည်၊ ကိုယ်နေရာမြို့အိမ်မှတပါး အခြားသောဥစ္စာမရှိ။ –
၂၅း၃၄ သို့ဆိုသော်လည်း၊ လေဝိသားမြို့နယ်၌ရှိသော လယ်ယာတို့ကို မရောင်းရ။ အစဉ်အမြဲ ပိုင်ရမည်။
၂၅း၃၅ သင်၏အမျိုးသားချင်းသည် ဆင်းရဲ၍ လက်အားလျော့သဖြင့် တပါးအမျိုးသား ဧည့်သည်အာဂန္တုကဲ့သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင့်ထံမှာနေစေခြင်းငှါ သူ့ကိုမစရမည်။ –

၂၅း၃၆ သူ၌အတိုးအပွါးကိုမယူရ။ သင်၏အမျိုးသားချင်းသည် သင့်ထံမှာ နေစေခြင်းငှါ၊သင်၏ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့လော့။–

၂၅း၃၇ အတိုးအပွါးကိုမြော်လင့်၍ငွေကိုငှင်း၊ စားစရာကိုငှင်း၊ သူ၌မချေးမငှါးရ။–

၂၅း၃၈ ငါသည်ခါနာန်ပြည်ကိုသင်တို့အားပေး၍၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်အံ့သောငှါ၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သော သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၂၅း၃၉ သင်၏အမျိုးသားချင်းသည် ဆင်းရဲ၍ သင်၌အရောင်းခံလျှင်၊ အစေခံကျွန်ကိုပြု သကဲ့သို့သူ့ကိုအနိုင်မပြုရ။–

၂၅း၄၀ သူသည် သူငှါးကဲ့သို့၎င်း၊ ဧည့်သည်ကဲ့သို့၎င်း၊ သင့်ထံမှာနေ၍ ယုဘိလနှစ်တိုင်အောင် အစေခံရမည်။–

၂၅း၄၁ ထိုအခါ သူသည် သားသမီးနှင့်တကွ ထွက်၍၊ မိမိအဆွေအမျိုး၊ မိမိဘိုးဘပိုင်သော မြေသို့ပြန်ရမည်။–

၂၅း၄၂ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှငါနှုတ်ဆောင်သောငါ၏အမှုထမ်းဖြစ်၍၊ အစေခံကျွန်ဖြစ်စေခြင်းငှါ မရောင်းရ။–

၂၅း၄၃ သူ့ကိုကြမ်းတမ်းစွာမစီရင်ရ။ သင်၏ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ရမည်။–

၂၅း၄၄ သင်သည်စေခိုင်းသောကျွန်၊ ကျွန်မတို့ကို၊ သင့်ပတ်လည်ဝန်းကျင်တို့၌နေသော သာသနာပလူတို့တွင် ဝယ်ရမည်။–

၂၅း၄၅ ထိုမှတပါး၊ သင်တို့တွင်တည်းနေသောတကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့ကို၎င်း၊ သင်တို့ပြည်၌ သူတို့ရသောသားသမီးများကို၎င်း ဝယ်၍ပိုင်ရမည်။–

၂၅း၄၆ သူတို့သည်ကျွန်သားပေါက်ဖြစ်၍၊ သင်တို့နှင့်သင်တို့သားသမီးတို့သည် အမွေခံ၍ ပိုင်ရမည်။ ကိုယ်အမျိုးသားချင်းတည်းဟူသော ဣသရေလ အမျိုးသားဖြစ်လျှင်၊ တယောက်ကိုတယောက် ကြမ်းတမ်းစွာမစီရင်ရ။

၂၅း၄၇ သင့်အနားမှာ တည်းနေသောတကျွန်းတနိုင်ငံသားသည် ငွေရတတ်၍ သူ၏အနားမှာနေသော သင်၏အမျိုးသားချင်းဆင်းရဲသဖြင့်၊ သင့်အနားမှာ တည်းနေသော တကျွန်းတနိုင်ငံသား၌၎င်း၊ သူ၏သားမြေး၌၎င်း၊ ကိုယ်ကိုရောင်းချလျှင်၊–

၂၅း၄၈ ရောင်းပြီးမှရွေးနှုတ်သောအခွင့်ရှိစေရမည်။ မိမိအမျိုးသားတစုံတယောက်သည်ရွေးနှုတ်ရမည်။–

၂၅း၄၉ ဘကြီး၊ ဘထွေး၊ ညီအစ်ကိုတော်မှစ၍ အဆွေအမျိုးပေါက်ဘော်ရင်းတစုံတယောက်သည် ရွေးနှုတ်ရမည်။ ကိုယ်တိုင်တတ်နိုင်လျှင်လည်း ကိုယ်ကိုရွေးနှုတ်ရမည်။–

၂၅း၅၀ သခင်နှင့်ကျွန်တို့သည်၊ ရောင်းဝယ်သောနှစ်မှစ၍ယုဘိလနှစ်တိုင်အောင် နှစ်ပေါင်းကိုရေတွက်ပြီးလျှင်၊ နှစ်ပေါင်းအနည်းအများကိုထောက်၍ ၎င်း၊ သူငှါးလုပ်ရသည်ကာလကို ထောက်၍၎င်း၊ ကိုယ်အဘိုးကိုစီရင်ရမည်။–

၂၅း၅၁ ယုဘိလနှစ်မရောက်မှီ၊ အစေခံရသောနှစ်ပေါင်းအနည်းအများကိုရေတွက်၍၊–

၂၅း၅၂ လိုသေးသောနှစ်ပေါင်းအနည်းအများအလိုက် ရွေးရန်အဘိုးကို၊ ဝယ်ရင်းငွေထဲက နှုတ်၍ပြန်ပေးရမည်။–

၂၅း၅၃ ထိုသူသည် တနှစ် နောက်တနှစ်၊ သူငှါးကဲ့သို့နေရမည်။ သင့်မျက်မှောက်၌ညှဉ်းဆဲခြင်းကို မခံရ။–

၂၅း၅၄ ထိုသို့သောနည်းဖြင့် မရွေးမနှုတ်လျှင်၊ ယုဘိလနှစ်ရောက်သောအခါ၊ သူ့ကိုသားမယားနှင့်တကွ သခင်လက်မှ လွှတ်ရမည်။–

၂၅း၅၅ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ငါ၏အမှုထမ်းဖြစ်ကြ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်ခဲ့သောငါ၏အမှုထမ်းဖြစ်ကြ၏။ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

အခန်းကြီး (၂၆)

၂၆း၁ သင်တို့သည် ကိုယ်အဘို့ ထုလုပ်သောရုပ်တုဆင်းတုကိုမရှိစေရ။ သင်တို့ပြည်၌ ကိုးကွယ်စရာမှတ်တိုင်ကို မစိုက်ရ။ ထုသောကျောက်ကို ထောင်၍မထားရ။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၂၆း၂ ငါ့ဥပုသ်နေ့တို့ကိုစောင့်၍၊ ငါ့သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ရိုသေရမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၂၆း၃ သင်တို့သည်၊ ငါ့ထုံးဖွဲ့ရာလမ်းသို့လိုက်၍၊ ငါ့ပညတ်တို့ကိုကျင့်စောင့်လျှင်၊–

၂၆း၄ အချိန်တန်မှ ငါသည် သင်တို့အဘို့မိုဃ်းရွာစေသဖြင့်၊ မြေသည်မိမိဘဏ္ဍာကိုပေး၍၊ ဥယျာဉ်အပင်တို့သည် အသီးသီးကြလိမ့်မည်။–

၂၆း၅ စပါးနင်းနယ်သောအမှုသည်၊ စပျစ်သီးညှစ်ရာကာလတိုင်အောင်၎င်း၊ စပျစ်သီးညှစ်သောအမှုသည်၊ မျိုးစေ့ကြဲရာကာလတိုင်အောင်၎င်း မှီသဖြင့်၊ သင်တို့သည်ဝစွာစား၍၊ ကိုယ်ပြည်၌ဘေးလွတ် လျက် နေရကြလိမ့်မည်။–

၂၆း၆ သင်တို့ပြည်၌စစ်မှုကိုငါငြိမ်းစေ၍၊ ခြိမ်းချောက်သောသူမရှိဘဲ သင်တို့သည် အိပ်ရကြလိမ့်မည်။ ဆိုးသောသားရဲတို့ကိုလည်း ငါပယ်ရှားမည်။ တပြည်လုံးသည် ထားဘေးနှင့်ကင်းလွတ်လိမ့် မည်။–

၂၆း၇ သင်တို့သည် ရန်သူများကိုလိုက်၍ ထားလက်နက်ဖြင့် အောင်ကြလိမ့်မည်။–

၂၆း၈ သင်တို့တွင် လူငါးယောက်သည်၊ ရန်သူတရာကိုလိုက်လိမ့်မည်။ လူတရာသည်ရန်သူတသောင်းကိုပြေးစေ၍၊ ထားလက်နက်ဖြင့် အောင်ကြ လိမ့်မည်။–

၂၆း၉ သင်တို့ကိုငါစောင့်မသဖြင့် တိုးပွါးများပြားစေ၍၊ သင်တို့နှင့်ငါပြုသောပဋိညာဉ်ကို ငါမြဲမြံစေမည်။–

၂၆း၁၀ သိုထားသောစပါးဟောင်းကိုစား၍မကုန်မှီ၊ စပါးသစ်ပေါ်သောကြောင့်၊ အဟောင်းကို ထုတ်ရကြမည်။–

၂၆း၁၁ ငါသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာခြင်းမရှိဘဲ သင်တို့တွင် တဲတော်ကိုတည်မည်။–

၂၆း၁၂ သင်တို့တွင်လည်းလှည့်လည်၍ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သင်တို့သည်လည်း ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၂၆း၁၃ အဲဂုတ္တုပြည်၌အစေကျွန်ခံရသောသင်တို့ကို ငါလွှတ်၍ နှုတ်ဆောင်သောသင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်တို့၏ထမ်းဘိုးကြိုးကို ငါဖြတ်၍ သင်တို့ကို တည့်မတ်စေပြီ။

၂၆း၁၄ သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊ ဤပညတ်အလုံးစုံကိုမစောင့်၊–

၂၆း၁၅ ငါ့စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်များကိုရွံရှာ၍၊ မထီမဲ့မြင်ပြုလျက်၊ ငါ့ပညတ်တရားကိုမကျင့်၊ ငါ့ပဋိညာဉ်သစ္စာကိုဖျက်လျှင်၊–

၂၆း၁၆ သင်တို့၌ငါပြုလတ့ံသောအမှုဟူမူကား၊ သင်တို့၌မျက်စိပျက်လျက်၊ စိတ်ပူပန်လျက် ရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိတ်လန့်သောသဘော၊ တူလာ၊ ဖျားနာတို့ကို သင်တို့အပေါ်မှာ ငါခန့်ထားမည်။ သင်တို့သည် မျိုးစေ့ကိုကြဲသော်လည်း အကျိုးမရှိ။ ရန်သူတို့သည် အသီးအနှံကိုစားကြလိမ့်မည်။–

၂၆း၁၇ သင်တို့ကို ငါမျက်နှာထား၍၊ ရန်သူရှေ့မှာဆုံးစေမည်။ သင်တို့သည် ရန်သူ၏အုပ်စိုးခြင်းကိုခံရ၍၊ အဘယ်သူမျှ မလိုက်သော်လည်း၊ ပြေးကြလိမ့်မည်။–
၂၆း၁၈ ထိုမျှလောက်ခံရသော်လည်း၊ငါ့စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေသေးလျှင်၊ သင်တို့အပြစ်ကြောင့် ခုနစ်ဆသောဒဏ်ကို ငါပေးဦးမည်။–
၂၆း၁၉ သင်တို့မာနအစွယ်ကိုငါချိုးမည်။ မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုသံကဲ့သို့၎င်း၊ မြေကြီးကိုကြေးဝါကဲ့သို့၎င်း၊ ငါဖြစ်စေသဖြင့်၊–
၂၆း၂၀ သင်တို့သည် အချည်းနှီးကြိုးစားအားထုတ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မြေသည်မိမိဘဏ္ဍာကိုမပေး။ ဥယျာဉ်အပင်တို့သည် အသီးမသီးကြ။
၂၆း၂၁ သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊ ငါ့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလျှင်၊ သင်တို့အပြစ်အလျောက် ခုနစ်ဆသောဘေးကြီးကို ငါသက်ရောက်စေမည်။–
၂၆း၂၂ သင်တို့၏သားသမီးများကိုချီသွား၍၊ သင်တို့၏တိရစ္ဆာန်များကိုဖျက်ဆီးလျက်၊ သင်တို့ကို နည်းစေခြင်းငှါ၊ သားရဲများကို ငါစေလွှတ်သဖြင့်၊ သင်တို့သွားရာလမ်းမတို့သည် လူဆိတ်ညံ့ရာဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။–
၂၆း၂၃ ထိုသို့ခံရသော်လည်း၊ သင်တို့သည်သတိမရ၊ ငါ့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသေးလျှင်၊–
၂၆း၂၄ ငါသည်လည်း သင်တို့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ သင်တို့အပြစ်ကြောင့် ခုနစ်ဆသော ဒဏ်ကိုပေးဦးမည်။–
၂၆း၂၅ ငါ့ပဋိညာဉ်ဘက်၌နေ၍၊ တရားစီရင်ရသောထားဘေးကို သင်တို့အပေါ်မှာ ငါသက်ရောက်စေမည်။ သင်တို့သည်မြို့ထဲ၌စုဝေးသောအခါ၊ ကာလနာဘေးကိုငါစေလွှတ်၍၊ ရန်သူလက်သို့ရောက် စေမည်။–
၂၆း၂၆ သင်တို့၏အစာအာဟာရအထောက်အပင့်ကိုငါပယ်ရှားသောအခါ၊ မိန်းမတကျိပ်တို့ သည်သင်တို့၏မုန့်ကိုမီးဖိုတဖို၌ဖုတ်ပြီးမှ၊ ထိုမုန့်ကိုချိန်ပေးသဖြင့်သင်တို့သည်ဝစွာ မစားရကြ။–
၂၆း၂၇ ထိုမျှလောက်ခံရသော်လည်း၊ ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊ ငါ့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသေးလျှင်၊–
၂၆း၂၈ ငါသည်လည်း အမျက်ထွက်၍ သင်တို့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသဖြင့်၊ သင်တို့အပြစ်ကြောင့် ခုနစ်ဆသောဒဏ်ကိုပေးဦးမည်။–
၂၆း၂၉ သင်တို့သည် ကိုယ်သားသမီးတို့၏အသားကိုစားရကြလိမ့်မည်။–
၂၆း၃၀ သင်တို့မြင့်သောအရပ်များကိုငါဖြိုဖျက်၍၊ ရုပ်တုဆင်းတုများကိုခုတ်လှဲမည်။ သင်တို့ အသေကောင်များကို၊ ရုပ်တုဆင်းတုအသေကောင်အပေါ်မှာပစ်ချ၍၊ သင်တို့ကိုစက်ဆုပ်ရွံရှာမည်။–
၂၆း၃၁ သင်တို့မြို့များကိုငါဖျက်ဆီး၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသဖြင့်၊ သင်တို့နံ့သာပေါင်းအမွှေးအကြိုင်ကို ငါမနမ်း။–
၂၆း၃၂ တပြည်လုံးကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောအမှုကို၊ ထိုပြည်၌နေသောသင်တို့၏ရန်သူတို့သည်မြင်၍ မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။–
၂၆း၃၃ သာသနာပလူတို့တွင် သင်တို့ကိုအရပ်ရပ်ငါကွဲပြားစေ၍၊ ထားမိုးလျက်လိုက်မည်။ သင်တို့ ပြည်သည်လည်း လူဆိတ်ညံ့လျက်၊ မြို့သည်လည်း ပျက်စီးလျက် ရှိလိမ့်မည်။–
၂၆း၃၄ ထိုသို့ သင်တို့သည် ရန်သူပြည်၌နေ၍၊ ကိုယ်ပြည်သည် လူဆိတ်ညံ့လျက်နေသော ကာလပတ်လုံး ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍၊ မိမိဥပုသ်နေ့တို့၌ မွေ့လျော် ရလိမ့်မည်။–
၂၆း၃၅ လူဆိတ်ညံ့လျက်နေရသောကာလပတ်လုံးငြိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။ သင်တို့ရှိနေသောအခါ၊ ဥပုသ်နေ့တို့၌ပြည်သည် မငြိမ်မဝပ်ရ။–
၂၆း၃၆ ရန်သူပြည်မှာ ကျန်ကြွင်းသောသင်တို့စိတ်နှလုံးထဲသို့၊ ထိတ်လန့်သောသဘောကို ငါပေးသွင်းသဖြင့်၊ သစ်ရွက်လှုပ်သံကြောင့် သင်တို့သည် ကြောက်၍၊ ထားဘေးမှ ပြေးသကဲ့သို့ ပြေးကြလိမ့် မည်။ အဘယ်သူမျှ မလိုက်သော်လည်း လဲကြလိမ့်မည်။–
၂၆း၃၇ အဘယ်သူမျှ မလိုက်ဘဲ ထားဘေးမှ ပြေးသောသူကဲ့သို့ တယောက်အပေါ်မှာ တယောက် လဲကြလိမ့်မည်။ ရန်သူရှေ့မှာ ရပ်နိုင်သောတန်ခိုးမရှိရ။–
၂၆း၃၈ ရန်သူပြည်သည် သင်တို့ကိုမျိုစား၍၊ သာသနာပလူတို့တွင်ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။–
၂၆း၃၉ ကျန်ကြွင်းသောသင်တို့သည်၊ ရန်သူပြည်၌ကိုယ်အပြစ်၊ ဘိုးဘတို့အပြစ်ကိုခံလျက်၊ ဘိုးဘနှင့်တကွ အားလျော့ကြလိမ့်မည်။
၂၆း၄၀ သို့ရာတွင် သူတို့သည် ငါ့ကိုပြစ်မှား၍၊ ငါ့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောကြောင့်–
၂၆း၄၁ ငါသည်သူတို့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ရန်သူပြည်သို့ပို့ဆောင်သောအကြောင်းများနှင့်တကွ၊ ကိုယ်အပြစ်၊ ဘိုးဘတို့အပြစ်များကိုဘော်ပြတောင်းပန်လျှင်၎င်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသော မိမိတို့နှလုံး ကိုနှိမ့်ချ၍၊ မိမိတို့အပြစ်ကြောင့် ခံရသော ဒဏ်ကို ဝန်ခံလျှင်၎င်း၊–
၂၆း၄၂ ငါသည် ယာကုပ်နှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်၊ ဣဇာက်နှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်၊ အာဗြဟံနှင့် ပြုသောပဋိညာဉ်ကို၎င်း၊ ထိုပြည်ကို၎င်း ငါအောက်မေ့မည်။–
၂၆း၄၃ ထိုပြည်သည် သူတို့လက်မှလွတ်၍၊ သူတို့မရှိဘဲ လူဆိတ်ညံ့လျက်နေစဉ်တွင်၊ မိမိ ဥပုသ်နေ့တို့၌မွေ့လျော်လိမ့်မည်။ သူတို့သည် ငါ့စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်များကို ရွံရှာ၍ မထီမဲ့မြင်ပြုသောအပြစ် ကြောင့်၊ ခံရသောဒဏ်ကိုဝန်ခံရကြလိမ့်မည်။–
၂၆း၄၄ သို့ရာတွင် ရန်သူပြည်၌နေကြသောအခါ၊ သူတို့ကိုရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍၊ သူတို့နှင့်ငါပြုသောပဋိညာဉ်ကို ပယ်သည်တိုင်အောင် သူတို့ကို ငါမစွန့်ပစ် မရွံရှာ။ ငါသည်သူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–
၂၆း၄၅ ငါသည်သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်အံ့သောငှါ သာသနာပလူတို့မျက်မှောက်၌၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်သောသူတို့ ဘိုးဘေးနှင့် ငါပြုသောပဋိညာဉ်ကို သူတို့အတွက် ငါအောက်မေ့မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။–
၂၆း၄၆ ဤရွေ့ကား ထာဝရဘုရားသည်၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာဣသရေလအမျိုးသားတို့အဘို့ မောရှေလက်တွင် ထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်တရားဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၂၇)

၂၇း၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊–
၂၇း၂ လူသည် သစ္စာဂတိပြု၍ပူဇော်လျှင်၊ ပူဇော်အပ်သောသူသည်၊ သင်အဘိုးပြတ်သည်အတိုင်း ထာဝရဘုရား၏ဘဏ္ဍာတော်ဖြစ်ရမည်။–
၂၇း၃ သင်သည် အဘယ်မျှအဘိုးပြတ်ရမည်နည်းဟူမူကား၊ ယောက်ျားကိုအသက်နှစ်ဆယ် မှသည်ခြောက်ဆယ်တိုင်အောင်၊ အကျပ်တော်အလိုက် ငွေအကျပ်ငါးဆယ်နှင့် အဘိုးပြတ်ရမည်။–
၂၇း၄ မိန်းမဖြစ်လျှင်၊ ငွေအကျပ်သုံးဆယ်နှင့်အဘိုးပြတ်ရမည်။–
၂၇း၅ အသက်ငါးနှစ်မှသည် ဆယ်နှစ်တိုင်အောင်၊ ယောက်ျားကို အကျပ်နှစ်ဆယ်၊ မိန်းမကို အကျပ်တဆယ်နှင့် အဘိုးပြတ်ရမည်။–

၂၇း၆ အသက်တလမှသည်ငါးနှစ်တိုင်အောင်၊ ယောက်ျားကိုငွေငါးကျပ်၊ မိန်းမကိုသုံးကျပ်နှင့် အဘိုးပြတ်ရမည်။–
၂၇း၇ အသက်ခြောက်ဆယ်လွန်လျှင်၊ ယောက်ျားကို ဆယ်ငါးကျပ်၊ မိန်းမကို တဆယ်နှင့် အဘိုးပြတ်ရမည်။–
၂၇း၈ သင် အဘိုးပြတ်သည်အတိုင်း မတတ်နိုင်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သစ္စာဂတိပြုသောသူတတ်နိုင်သမျှအတိုင်း အဘိုးပြတ်ရမည်။
၂၇း၉ လူသည် တိရစ္ဆာန်ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်လျှင်၊ ပူဇော်သမျှသည် သန့်ရှင်းရမည်။–
၂၇း၁၀ ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ညံ့သည်ဖြစ်စေ၊ တကောင်အတွက် တကောင်ကို မလဲရ။ လဲလိုလျှင်၊ နှစ်ကောင်စလုံး သန့်ရှင်းရမည်။–
၂၇း၁၁ ထာဝရဘုရားအားမပူဇော်အပ်၊ မစင်ကြယ်သောတိရစ္ဆာန်ဖြစ်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ပြ၍၊–
၂၇း၁၂ ကောင်း မကောင်းရှိသည်အလျောက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဘိုးပြတ်ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်ပြတ်သည်အတိုင်း အဘိုးရှိရမည်။–
၂၇း၁၃ ပူဇော်သောသူသည် ရွေးလိုလျှင်၊ အဘိုးရင်းနှင့် ငါးစုတစုကို ထပ်၍ပေးရမည်။
၂၇း၁၄ လူသည် မိမိအိမ်ကို ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းစေလျှင်၊ ကောင်း မကောင်း ရှိသည်အလျောက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဘိုးပြတ်ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်ပြတ်သည်အတိုင်း အဘိုးရှိရမည်။–
၂၇း၁၅ ထိုအိမ်ကိုသန့်ရှင်းစေသောသူရွေးလိုလျှင်၊ ပြတ်သောအဘိုးရင်းနှင့် ငါးစုတစုကိုပေး၍ အိမ်ကိုယူရမည်။
၂၇း၁၆ လူသည် ကိုယ်ပိုင်သောလယ်ယာကို ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းစေလျှင်၊ မုယောမျိုးစေ့ကြဲရသည်အတိုင်း အဘိုးပြတ်ရမည်။ မျိုးစေ့တသြမဲကြဲရသောလယ်ကို၊ ငွေအကျပ်ငါးဆယ် နှင့်အဘိုးပြတ်ရမည်။–
၂၇း၁၇ ယုဘိလနှစ်မှစ၍ မိမိလယ်ကိုသန့်ရှင်းစေလျှင်၊ ပြတ်သည်အတိုင်း အဘိုးရှိရမည်။–
၂၇း၁၈ ယုဘိလနှစ်လွန်မှ မိမိလယ်ကိုသန့်ရှင်းစေလျှင်၊ နောင်ယုဘိလနှစ်မှီအောင်လိုသေးသောနှစ်ပေါင်းကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ရေတွက်၍ ပြတ်သောအဘိုးရင်းငွေကို လျှော့ရမည်။–
၂၇း၁၉ မိမိလယ်ကိုသန့်ရှင်းစေသောသူသည်ရွေးလိုလျှင်၊ ပြတ်သောအဘိုးရင်းနှင့်ငါးစုတစုကိုပေး၍ လယ်ကိုအပိုင်ယူရမည်။–
၂၇း၂၀ သို့မဟုတ်လယ်ကိုမရွေးလို၊ အခြားသောသူအားရောင်းမိလျှင်၊ နောက်တဖန်မရွေးရ။–
၂၇း၂၁ ယုဘိလနှစ်တွင် ထိုလယ်သည် အမှုလွတ်သောအခါ၊ ကျိန်ဆိုသော လယ်ကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားအား သန့်ရှင်း၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ဥစ္စာဖြစ်ရမည်။–
၂၇း၂၂ လူသည် ကိုယ်ပိုင်ရင်းမဟုတ်၊ ဝယ်သောလယ်ယာကို ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းစေလျှင်၊–
၂၇း၂၃ ယုဘိလနှစ်တိုင်အောင် ပြတ်သောအဘိုးကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရေတွက်၍၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းစေသောနေ့၌ အဘိုးပြတ်သောငွေကို ပေးရမည်။–
၂၇း၂၄ ယုဘိလနှစ်ရောက်သောအခါ၊ ထိုလယ်ကိုအရင်ပိုင်၍ ရောင်းသောသူလက်သို့ ပြန်စေရမည်။–
၂၇း၂၅ အဘိုးပြတ်လေရာရာ၌ အကျပ်တော်အလိုက် ပြတ်ရမည်။ အကျပ်ကား၊ ဂေရနှစ်ဆယ်ဖြစ်သတည်း။
၂၇း၂၆ ထာဝရဘုရားပိုင်ထိုက်သောတိရစ္ဆာန်သားဦးကို၊ အဘယ်သူမျှမသန့်ရှင်းစေရ။ နွားဖြစ်စေ၊ သိုးဆိတ်ဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရားဥစ္စာဖြစ်၏။–
၂၇း၂၇ မစင်ကြယ်သော တိရစ္ဆာန်ဖြစ်လျှင်၊ အဘိုးပြတ်သည်အတိုင်းရွေး၍၊ ငါးစုတစုကိုထပ်၍ ပေးရမည်။ မရွေးလိုလျှင်၊ အဘိုးပြတ်သည်အတိုင်း ရောင်းရမည်။
၂၇း၂၈ သို့ရာတွင် လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ပိုင်ရင်းလယ်ဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရားအား ကျိန်ဆို၍ပူဇော်သမျှကို မရောင်းမရွေးရ။ ကျိန်ဆို၍ပူဇော်သမျှတို့သည် ထာဝရဘုရားအား အလွန်သန့်ရှင်းရမည်။–
၂၇း၂၉ လူကိုပင် ကျိန်ဆို၍ပူဇော်လျှင်၊ နောက်တဖန် မရွေးရ၊ သတ်ရမည်။
၂၇း၃၀ စပါးဖြစ်စေ၊ သစ်သီးဖြစ်စေ၊ မြေကဖြစ်သမျှသောအသီးအနှံဆယ်စုတစုသည် ထာဝရဘုရား၏ဘဏ္ဍာတော်ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။–
၂၇း၃၁ ဆယ်စုတစုကို ရွေးလိုလျှင်၊ အဘိုးရင်းနှင့် ငါးစုတစုကို ထပ်၍ပေးရမည်။–
၂၇း၃၂ နွားဖြစ်စေ၊ သိုးဆိတ်ဖြစ်စေ၊ ကြိမ်လုံးအောက်၌သွားသမျှသောအကောင်ဆယ်စု တစုသည်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။–
၂၇း၃၃ ကောင်းသလော၊ ညံ့သလောဟု မမေးမစစ်ရ။ တကောင်အတွက် တကောင်ကိုမလဲရ။ လဲလိုလျှင် နှစ်ကောင်စလုံး သန့်ရှင်းရမည်။ အလျှင်းမရွေးရဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၂၇း၃၄ ဤရွေ့ကား ထာဝရဘုရားသည်၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အဘို့ မောရှေ၌ထားတော်မူသော ပညတ်တော်များဖြစ်သတည်း။

ရှင်မောရှေစီရင်ရေးထားသော ဝတ်ပြုရာကျမ်းပြီး၏။

တောလည်ရာကျမ်း။
NUMBERS.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	၃၀
၃၁	၃၂	၃၃	၃၄	၃၅	၃၆				

တောလည်ရာကျမ်း။
NUMBERS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်၍၊ ဒုတိယနှစ်၊ ဒုတိယလ၊ ပဌမနေ့၌ သိနာတောတွင် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်မှာ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –
၁း၂ သင်နှင့်အာရုန်သည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်တို့တွင်၊ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍
၁း၃ စစ်တိုက်နိုင်သောယောကျ်ားအပေါင်းတို့ကို၊ သူတို့အဆွေအမျိုးအသီးအသီးအလိုက်စာရင်းယူလျက်၊ တပ်ခင်းကျင်း၍ ရေတွက်လော့။ –
၁း၄ အမျိုးအနွယ်အသီးအသီး၊ တမျိုးတယောက်စီ၊ မိမိတို့အဆွေအမျိုး၌သူကြီးဖြစ်သော လူတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူ ကူညီ၍ ထိုအမှုကို ဆောင်ရကြမည်။ –
၁း၅ သင်တို့နှင့်အတူကူညီ၍ အမှုကိုဆောင်ရသောသူဟူမူကား၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ရှေဒုရသား ဧလိဇုရ။ –
၁း၆ ရှိမောင်အမျိုး၊ ဇုရိရှဒ္ဒဲသား ရှေလုမျေလ။ –
၁း၇ ယုဒအမျိုး၊ အမိနဒပ်သားနာရှုန်။ –
၁း၈ ဣသခါအမျိုး၊ ဇုအာသား နာသနေလ။ –
၁း၉ ဇာဗုလုန်အမျိုး၊ ဟေလုန်သားဧလျာဘ။ –
၁း၁၀ ယောသပ်သားတွင်၊ ဧဖရိမ်အမျိုး၊ အမိဟုဒ်သားဧလိရှမာ။ မနာရှေအမျိုး၊ ပေဒါဇုရ သားဂါမလျေလ။ –
၁း၁၁ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုး၊ ဂိဒေါနိသား အဘိဒန်။ –
၁း၁၂ ဒန်အမျိုး၊ အမိရှဒ္ဒဲသား အဟေဇာ။ –
၁း၁၃ အာရှာအမျိုး၊ ဩကရန်သားပါဂျေလ။ –
၁း၁၄ ဂဒ်အမျိုး၊ ဒွေလသား ဧလျာသပ်။ –
၁း၁၅ နဿလိအမျိုး၊ ဧနန်သား အဟိရတည်း။ –
၁း၁၆ ဤသူတို့သည် ပရိသတ်တွင်ကျော်စောသောသူ၊ အဆွေအမျိုးသူကြီးမင်းဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌ လူတထောင်စီအုပ်ရသောသူဖြစ်ကြ သတည်း။
၁း၁၇ ထိုသို့နာမည်ဖြင့်ရွေးတော်မူသောထိုသူတို့ကို၊ မောရှေနှင့်အာရုန်သည်ခေါ်၍၊ –
၁း၁၈ ဒုတိယလ၊ ပဌမနေ့၌ ပရိသတ်အပေါင်းကို စည်းဝေးစေပြီးမှ၊ အဆွေအမျိုးစာရင်း ကိုဘော်ပြ၍၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်လွန်သောသူတို့၏နာမည်ပေါင်း ကိုမှတ်သဖြင့်၊ –
၁း၁၉ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သိနာတော၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ရေတွက်လေ၏။ –
၁း၂၀ ဣသရေလ၏ သားဦး၊ ရုဗင်၏အမျိုးသားတို့တွင်၊ အဆွေအမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌ မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ –
၁း၂၁ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောကျ်ားပေါင်း လေးသောင်းခြောက်ထောင်ငါးရာရှိကြ၏။ –
၁း၂၂ ရှိမောင်အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကိုစာရင်း၌ မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ –
၁း၂၃ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သောယောကျ်ားပေါင်းငါးသောင်းကိုးထောင်သုံးရာရှိကြ၏။ –
၁း၂၄ ဂဒ်အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကိုစာရင်း၌မှတ်သားသည် အတိုင်း၊ –
၁း၂၅ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောကျ်ားပေါင်းလေးသောင်းငါးထောင်ခြောက်ရာငါးဆယ် ရှိကြ၏။ –
၁း၂၆ ယုဒအမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကိုစာရင်း၌မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ –
၁း၂၇ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သောယောကျ်ားပေါင်းခုနစ်သောင်းလေးထောင်ခြောက်ရာရှိကြ၏။ –
၁း၂၈ ဣသခါအမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကိုစာရင်း၌ မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ –
၁း၂၉ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောကျ်ားပေါင်းငါးသောင်းလေးထောင်လေးရာရှိကြ၏။ –
၁း၃၀ ဇာဗုလုန်အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကိုစာရင်း၌ မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ –
၁း၃၁ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောကျ်ားပေါင်း ငါးသောင်းနှစ်ထောင်လေးရာရှိကြ၏။
၁း၃၂ ယောသပ်မှဆင်းသက်သောဧဖရိမ်အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကိုစာရင်း၌ မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ –
၁း၃၃ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောကျ်ားပေါင်းလေးသောင်းငါးရာရှိကြ၏။ –
၁း၃၄ မနာရှေ အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကိုစာရင်း၌ မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ –
၁း၃၅ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောကျ်ားပေါင်းသုံးသောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ရာရှိကြ၏။ –
၁း၃၆ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကိုစာရင်း၌ မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ –
၁း၃၇ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောကျ်ားပေါင်း သုံးသောင်းငါးထောင်လေးရာရှိကြ၏။ –
၁း၃၈ ဒန်အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကိုစာရင်း၌ မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ –
၁း၃၉ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍စစ်တိုက်နိုင်သောယောကျ်ားပေါင်းခြောက်သောင်းနှစ်ထောင်ခုနစ်ရာရှိကြ၏။ –
၁း၄၀ အာရှာ အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကိုစာရင်း၌ မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ –
၁း၄၁ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သောယောကျ်ားပေါင်း လေးသောင်းတထောင်ငါးရာရှိကြ၏။ –

၁း၄၂ နဿလိအမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကိုစာရင်း၌ မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ –
၁း၄၃ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောက်ျားပေါင်း ငါးသောင်းသုံးထောင်လေးရာ ရှိကြ၏။ –
၁း၄၄ ထိုသို့မောရှေနှင့်အာရုန်အစရှိသောဣသရေလအမျိုး၌ အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်သော မင်းဆယ်နှစ်ပါးတို့သည်၊ –
၁း၄၅ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို အဆွေအမျိုးအလိုက် ရေတွက်၍ စာရင်းယူသည်အတိုင်း၊ –
၁း၄၆ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍စစ်တိုက်နိုင်သောလူပေါင်းကား ခြောက်သိန်းသုံးထောင်ငါးရာငါးဆယ်ရှိသတည်း။
၁း၄၇ လေဝိသားတို့သည်၊ ဘိုးဘအမျိုးအလိုက် စာရင်းမဝင်ရသည်အမှုမှာ၊ –
၁း၄၈ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –
၁း၄၉ လေဝိသားတို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်ရောနှော၍ မရေတွက်ရ။ စာရင်းထဲ၌ မသွင်းရ။ –
၁း၅၀ လေဝိသားတို့အား သက်သေခံချက်တဲတော်ကိုင်၄င်း၊ တဲတော်တန်ဆာရှိသမျှကိုင်၄င်း၊ တဲတော်နှင့်ဆိုင်သမျှတို့ကိုင်၄င်းအပ်၍၊ သူတို့သည် တဲတော်နှင့်တဲတော်တန်ဆာ အလုံးစုံကိုဆောင်ရွက်ရကြမည်။ တဲတော်မှုကိုလည်း ထမ်းရကြမည်။တပ်ချသောအခါ၊ တဲတော်ပတ်လည်၌ မိမိတို့နေရာချရကြမည်။ –
၁း၅၁ တဲတော်ကိုယူသွားချိန်ရောက်သောအခါ၊ လေဝိသားတို့သည် ရုပ်သိမ်းရမည်။နေရာချချိန်ရောက်သောအခါ၊ ထူထောင်ပြန်ရမည်။ လေဝိအမျိုးသားမှတပါး အခြားသော အမျိုးသားသည် ချဉ်းကပ်လျှင်၊ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ –
၁း၅၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်တပ်ချသောအခါ၊ အလုံးအရင်းတရှောက်လုံး၊ လူတိုင်းမိမိဆိုင်သောတပ်တွင် မိမိဆိုင်သောအလံနားမှာ မိမိတဲကို ဆောက်ရမည်။ –
၁း၅၃ ဣသရေလအမျိုးသားစည်းဝေးရာ ပရိသတ်အပေါ်မှာ အမျက်တော်မသက်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ လေဝိသားတို့သည်သက်သေခံချက်တဲတော်ပတ်လည်၌နေရာချ၍၊သက် သေခံချက်တဲတော်ကို စောင့်ရှောက်ရမည်ဟု၊ –
၁း၅၄ မောရှေအား ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြုကြ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့်အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –
၂း၂ ဣသရေလအမျိုးသား အသီးအသီးတို့သည်၊ မိမိတပ်နှင့်ဆိုင်သောအလံ၊ မိမိအဆွေအမျိုးနှင့်ဆိုင်သောအလံ အနားမှာ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ကို ရှေ့ရှုပြု၍ နေရာချရမည်။ –
၂း၃ နေထွက်ရာအရှေ့မျက်နှာ၌၊ ယုဒတပ်အလံနှင့်ဆိုင်သော အလုံးအရင်းသည်နေရာကျ၍၊ အမိနဒပ်သားနာရှုန်သည်၊ ယုဒအမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ –
၂း၄ သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ ခုနစ်သောင်းလေးထောင်ခြောက်ရာရှိသတည်း။ –
၂း၅ ယုဒတပ်အနားမှာ၊ဣသခါတပ်ချ၍၊ ဇုအာသားနာသနေလသည်၊ ဣသခါအမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ –
၂း၆ သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ ငါးသောင်းလေးထောင်လေးရာ ရှိသတည်း။ –
၂း၇ ထိုနောက်၊ ဇာဗုလုန်တပ်ချ၍၊ ဟေလုန်သားဧလျာဘသည်၊ ဇာဗုလုန်အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ –
၂း၈ သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ငါးသောင်းခုနစ်ထောင်လေးရာရှိသတည်း။ –
၂း၉ ယုဒတပ်နှင့်ဆိုင်သော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ တသိန်းရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်လေးရာရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည်၊ တပ်ဦး အရာ၌ချီရကြမည်။
၂း၁၀ တောင်မျက်နှာ၌၊ ရုဗင်တပ်အလုံးအရင်းသည်၊ ရုဗင်အလံကိုထူ၍၊ ရှေဒုရသား ဧလိဇုရသည်၊ ရုဗင်အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ –
၂း၁၁ သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ လေးသောင်းခြောက်ထောင်ငါးရာ ရှိသတည်း။ –
၂း၁၂ ရုဗင်တပ်အနားမှာရှိမောင်တပ်ချ၍၊ ဇုရိရှဒ္ဒဲသားရှေလုမျေလသည်၊ ရှိမောင်အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ –
၂း၁၃ သူအုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက်ကား၊ ငါးသောင်းကိုးထောင်သုံးရာရှိသတည်း။ –
၂း၁၄ ထိုနောက်ဂဒ်တပ်ချ၍၊ ဒွေလသားဧလျာသပ်သည်၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့တွင်ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ –
၂း၁၅ သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ လေးသောင်းငါးထောင်ခြောက်ရာငါးဆယ်ရှိသတည်း။ –
၂း၁၆ ရုဗင်တပ်နှင့်ဆိုင်သောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ တသိန်းငါးသောင်းတထောင်လေးရာ ငါးဆယ်ရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည် ဒုတိယတပ် အရာ၌ချီရကြမည်။
၂း၁၇ ထိုအခါ၊ တပ်မအလယ်၌ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်နှင့်တကွ၊ လေဝိတပ်ချီရမည်။ တပ်ချသည်အတိုင်း၊ လူအသီးအသီးတို့သည်၊ မိမိနေရာ ၌မိမိဆိုင်သောအလံနှင့်အတူ လိုက်လျက် ချီရကြမည်။
၂း၁၈ အနောက်မျက်နှာ၌ ဖေရိမ်တပ်အလုံးအရင်းသည်၊ ဖေရိမ်အလံကိုထူ၍၊ အမိဟုဒ်သား ဧလိရှမာသည်၊ ဖေရိမ်အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ –
၂း၁၉ သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ လေးသောင်းငါးရာရှိသတည်း။ –
၂း၂၀ ဖေရိမ်တပ်အနားမှာ မနာရှေတပ်ချ၍၊ ပေဒါဇုရသား ဂါမလျေလသည်၊ မနာရှေ အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ –
၂း၂၁ သူအုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက်ကား၊ သုံးသောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ရာ ရှိသတည်း။ –
၂း၂၂ ထိုနောက် ဗယ်္ာမိန်တပ်ချ၍၊ ဂိဒေါနိသားအဘိဒန်သည်၊ ဗယ်္ာမိန် အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ –
၂း၂၃ သူအုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက်ကား၊ သုံးသောင်းငါးထောင်လေးရာ ရှိသတည်း။ –
၂း၂၄ ဖေရိမ်တပ်နှင့်ဆိုင်သော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ တသိန်းရှစ်ထောင်တရာ ရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည် တတိယတပ်အရာ၌ ချီရကြမည်။
၂း၂၅ တပ်များမြောက်မျက်နှာ၌၊ ဒန်တပ်အလုံးအရင်းသည်၊ ဒန်အလံကိုထူ၍၊အမိရှဒ္ဒဲ သား အဟေဇာသည်၊ ဒန် အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ –
၂း၂၆ သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ ခြောက်သောင်းနှစ်ထောင်ခုနစ်ရာရှိ သတည်း။ –

၂း၂၇ ဒန်တပ်အနားမှာ၊ အာရှာတပ်ချ၍၊ သြကရန်သားပါဂျေလသည်၊ အာရှာအမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ –

၂း၂၈ သူ့အုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ လေးသောင်းတထောင်ငါးရာရှိသတည်း။ –

၂း၂၉ ထိုနောက်၊ နဿလိတပ်ချ၍၊ ဧနန်သားအဟိရသည်၊ နဿလိ အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ –

၂း၃၀ သူ့အုပ်ရသောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ ငါးသောင်းသုံးထောင်လေးရာရှိသတည်း။ –

၂း၃၁ ဒန်တပ်နှင့်ဆိုင်သောအလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ တသိန်းငါးသောင်းခုနစ်ထောင်ခြောက်ရာ ရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည်၊ မိမိတို့အလံပါလျက် နောက်ဆုံးတပ်အရာ၌ ချီရကြမည်။

၂း၃၂ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် ရေတွက်သောဣသရေလအမျိုးသားတပ် အလုံးအရင်းလူပေါင်းကား၊ ခြောက်သိန်းသုံးထောင်ငါးရာငါးဆယ်ရှိသတည်း။ –

၂း၃၃ ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ လေဝိသားတို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်ရောနှော၍မရေတွက်ရ။ –

၂း၃၄ ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသား အသီးအသီးတို့သည်၊ မိမိအလံအနားမှာ မိမိနေရာချခြင်းကို၄င်း၊ မိမိဘိုးဘအမျိုးအလိုက် ချီခြင်းကို၄င်း ပြုရကြ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ထာဝရဘုရားသည်၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာမောရှေအား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသောအခါ၊ အာရုန်နှင့်မောရှေအမျိုးအနွယ်၏အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို မှတ်သားသည်တွင်၊ –

၃း၂ အာရုန်၏သားဟူမူကား၊ သားဦးနာဒပ်၊ ညီအဘိဟု၊ ဧလာဇာ၊ ဣသမာတည်း။ –

၃း၃ ဤသူတို့ကား၊ အဘသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်စေခြင်းငှါ ဆီလောင်းခြင်း ဘိသိက်ကိုပေး၍ အရာ၌ခန့်ထားသောအာရုန်၏သားဖြစ်ကြသတည်း။ –

၃း၄ နာဒပ်နှင့်အဘိဟုသည်၊ သိနာတောတွင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၊ ထူးခြားသောမီး ကိုပူဇော်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သေကြ၏။ သူတို့၌သားမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧလာဇာနှင့်ဣသမာသည်၊ အဘအာရုန်ရှေ့မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြ၏။

၃း၅ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၃း၆ သင်သည်လေဝိအမျိုးသားတို့ကိုခေါ်ခဲ့၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်အမှုကိုဆောင်စေခြင်းငှါ၊ အာရုန်ထံ၌နေရာချလော့။ –

၃း၇ သူတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့မှာ၊ အာရုန်နှင့်ပရိသတ် အပေါင်းတို့ ဆောင်ရသောအမှုတည်းဟူသော တဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြမည်။ –

၃း၈ သူတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုကြည့်ရှုပြုစု၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားဆောင်ရသောတဲတော်အမှုကို ဆောင်ရကြမည်။ –

၃း၉ လေဝိသားတို့ကို၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့၌ အပ်ရမည်။ ဣသရေလအမျိုးထဲက သူတို့ကိုရွေး၍ ငါ့အား အပိုင်ပေးရမည်။ –

၃း၁၀ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့ကိုလည်း ခန့်ထား၍၊ သူတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို စောင့်ရကြမည်။ သူ၏အမျိုးမှတပါး၊ အခြားသောသူသည် ချဉ်းကပ်လျှင်၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃း၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၃း၁၂ ဣသရေလအမျိုးတွင် အဦးဘွားမြင်သောသားဦးများအတွက်၊ လေဝိသားတို့ကို ငါရွေးယူသောကြောင့်၊ လေဝိသားတို့သည် အထူးသဖြင့် ငါ၏လူဖြစ်ရကြမည်။ –

၃း၁၃ အကြောင်းမူကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သားဦးအပေါင်းတို့ကိုငါသည်ဒဏ်ခတ်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးတွင် လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကို ငါ့အဘို့ ငါသန့်ရှင်းစေသောကြောင့်၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကို အထူးသဖြင့် ငါပိုင်ရ၏။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃း၁၄ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ သိနာတော၌ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၃း၁၅ လေဝိသားတို့တွင်အသက်တလကျော်ရှိသောယောကျ်ားအပေါင်းတို့ကိုအဆွေအမျိုး အလိုက် ရေတွက်လော့ဟု၊ –

၃း၁၆ မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် လေဝိသားတို့ကို ရေတွက်လေ၏။ –

၃း၁၇ လေဝိသားတို့၏နာမည်ဟူမူကား၊ ဂေရရှုန်၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိတည်း။ –

၃း၁၈ မိမိအဆွေအမျိုးအလိုက် ဂေရရှုန်သားတို့၏နာမည်ကား၊ လိဗနိနှင့်ရှိမိတည်း။ –

၃း၁၉ မိမိအဆွေအမျိုးအလိုက် ကောဟတ်သားတို့၏နာမည်ကား၊ အာမရံ၊ ဣဇဟာ၊ ဟေဗြုန်၊ သြဇေလတည်း။ –

၃း၂၀ မိမိအဆွေအမျိုးအလိုက် မေရာရိသားတို့၏နာမည်ကား၊ မဟာလိနှင့်မုရှိတည်း။ ဤသူတို့သည်၊ မိမိဘိုးဘအမျိုးအလိုက်ရေတွက်သောလေဝိအမျိုးအနွယ်ဖြစ်ကြ၏။

၃း၂၁ ဂေရရှုန်မှဆင်းသက်သောလိဗနိအဆွေအမျိုး၊ ရှိမိအဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဂေရရှုန် အမျိုးအနွယ်ဖြစ်ကြ၏။ –

၃း၂၂ ထိုအဆွေအမျိုးတို့ကိုရေတွက်၍ အသက်တလကျော်ရှိသောယောကျ်ားပေါင်းကား၊ ခုနစ်ထောင်ငါးရာရှိသတည်း။ –

၃း၂၃ ဂေရရှုန်အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ တဲတော်အနောက်မျက်နှာ၌နေရာချရမည်။ –

၃း၂၄ ဂေရရှုန်အဆွေအမျိုးသူကြီးကား၊ လေလသားဧလျာသပ်တည်း။ –

၃း၂၅ ဂေရရှုန်သားတို့အင်္ဂနီးအတာဟူမူကား၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၊ အပေါ်တဲ၊ အပေါ်တဲအဖုံး၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးဝ၌ကာသောကုလားကာ၊ –

၃း၂၆ တဲတော်နှင့်ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည်ဝင်းကုလားကာ၊ ဝင်းတံခါးဝ၌ကာသောကုလားကာ၊ ကြိုးများအစရှိသည်တို့ကို ကြည့်ရှုပြုစုရကြမည်။

၃း၂၇ ကောဟတ်မှ ဆင်းသက်သော အာမရံ အဆွေအမျိုး၊ ဣဇဟာအဆွေအမျိုး၊ ဟေဗြုန် အဆွေအမျိုး၊ ဩဇေလ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ကောဟတ်အမျိုးအနွယ် ဖြစ်ကြ၏။–
၃း၂၈ တဲတော်ကိုစောင့်သောသူ၊ ထိုအဆွေအမျိုးတို့ကိုရေတွက်၍ အသက်တလကျော်ရှိသောယောကျ်ားပေါင်းကား၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ရာရှိသတည်း။–
၃း၂၉ ကောဟတ်အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ တဲတော်တောင်မျက်နှာ၌နေရာချရမည်။–
၃း၃၀ ကောဟတ်အဆွေအမျိုးသူကြီးကား၊ ဩဇေလသား ဧလိဇာဖန်တည်း။–
၃း၃၁ သူတို့အငန်းအတာဟူမူကား၊သေတ္တာ၊ စားပွဲ၊ ယဇ်ပလ္လင်များ၊ အမှုတော်ထမ်းစရာတဲတော် တန်ဆာများ၊ အတွင်းကုလားကာအစရှိသည်တို့ကို ကြည့်ရှုပြုစုရကြမည်။–
၃း၃၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်သား ဧလာဇာသည်၊ လေဝိအဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ကိုအုပ်၍၊ တဲတော်စောင့်သောသူတို့ကိုကြည့်ရှုစီရင်ရမည်။
၃း၃၃ မေရာရိမှဆင်းသက်သောမဟာလိအဆွေအမျိုး၊ မုရှိအဆွေအမျိုးတို့သည်၊ မေရာရိအမျိုးအနွယ်ဖြစ်ကြ၏။–
၃း၃၄ ထိုအဆွေအမျိုးတို့ကိုရေတွက်၍ အသက်တလကျော်ရှိသောယောကျ်ားပေါင်းကား၊ ခြောက်ထောင်ခုနစ်ရာရှိသတည်း။–
၃း၃၅ မေရာရိအဆွေအမျိုးသူကြီးကား၊ အဘိဟဲလသား ဇုရေလတည်း။ ဤသူတို့သည် တဲတော်မြောက်မျက်နှာ၌နေရာချရမည်။–
၃း၃၆ မေရာရိသားတို့အငန်းအတာဟူမူကား၊ တဲတော်ပျဉ်ပြားများ၊ကန့်လန့်ကျင်များ၊တိုင်များ၊ ခြေစွပ်များ၊ ထိုအရာနှင့်ဆိုင်သောတန်ဆာများအစရှိသည်တို့ကို၎င်း၊ ဝင်းတိုင်များ၊–
၃း၃၇ ခြေစွပ်များ၊ တံသင်များ၊ ကြိုးများတို့ကို၎င်း ကြည့်ရှုပြုစုရကြမည်။
၃း၃၈ မောရှေနှင့်အာရုန်မှစ၍၊အာရုန်၏သားတို့သည်၊ဣသရေလအမျိုးသားတို့အဘို့၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကိုစောင့်လျက်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အရှေ့မျက်နှာ၌ နေရာချရမည်။ သူတို့အ မျိုးမှတပါး၊ အခြားသောသူသည်ချဉ်းကပ်လျှင်အသေသတ် ခြင်းကိုခံရမည်။–
၃း၃၉ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် လေဝိသားတို့ကို အဆွေအမျိုးအလိုက်ရေတွက်၍၊ အသက်တလကျော်ရှိသောယောကျ်ားပေါင်းကား၊နှစ်သောင်း နှစ်ထောင်ရှိသတည်း။
၃း၄၀ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင်၊ အသက်တလကျော်ရှိသော သားဦးယောကျ်ားအပေါင်းတို့ကို ရေတွက်၍ စာရင်းယူလော့။–
၃း၄၁ ဣသရေလအမျိုး သားဦးအပေါင်းတို့အတွက် လေဝိသားတို့ကို၎င်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၌ တိရစ္ဆာန်သားဦးအပေါင်းတို့အတွက် လေဝိသားတို့၌ရှိသောတိရစ္ဆာန်များကို၎င်း ငါ့အဘို့ယူလော့။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု၊–
၃း၄၂ မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုးသားဦးအပေါင်းတို့ကို ရေတွက်၍၊–
၃း၄၃ အသက်တလကျော်ရှိသော သားဦးယောကျ်ား နာမည်ပေါင်းကား၊ နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ရာ ခုနစ်ဆယ်သုံးယောက်ရှိသတည်း။–
၃း၄၄ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊–
၃း၄၅ ဣသရေလအမျိုးသားဦးအပေါင်းတို့အတွက်လေဝိသားတို့ကို၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ တိရစ္ဆာန်များအတွက် လေဝိသားတို့၌ရှိသော တိရစ္ဆာန်များကို၎င်း ယူလော့။ လေဝိသားတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်ရကြမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–
၃း၄၆ လေဝိသားတို့ထက်ပိုသော ဣသရေလအမျိုး သားဦး နှစ်ရာခုနစ်ဆယ်သုံးယောက် တို့ကို ရွေးရမည်အမှုမှာ၊–
၃း၄၇ အကျပ်တော်အလိုက် လူတကိုယ်လျှင် ငါးကျပ်စီခံယူရမည်။ အကျပ်ကား၊ ဂေရနှစ် ဆယ်ဖြစ်သတည်း။–
၃း၄၈ ပိုသောသူတို့ပေးရသောအရွေးငွေကို၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့အား ပေးရမည်ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–
၃း၄၉ လေဝိသားတို့နှင့် ဣသရေလအမျိုး သားဦးတို့ကိုရွေး၍၊ ပိုသေးသောသားဦးတို့၏ အရွေးငွေကို၊–
၃း၅၀ မောရှေသည် အကျပ်တော်နှင့်ချိန်လျက်၊ အခွက်တဆယ်သုံးပိဿာခြောက်ဆယ်ငါး ကျပ်ကို ယူပြီးလျှင်၊–
၃း၅၁ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသော စကားတော်အတိုင်း၊ ထိုအရွေးငွေကို အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အား ပေးလေ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့်အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊–
၄း၂ လေဝိအမျိုး၊ ကောဟတ်အနွယ် သားတို့တွင်၊ အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ်မမှီ၊
၄း၃ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းဝင်သောသူအပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းယူလော့။–
၄း၄ အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာတို့နှင့်ဆိုင်၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌ ကောဟတ်သားများ စောင့်ရှောက်ရသော အမှုဟူမူကား၊–
၄း၅ တပ်ချီချိန်ရောက်သောအခါ၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်လာ၍၊ အတွင်းကုလားကာကိုချပြီးလျှင်၊ သက်သေခံချက်သေတ္တာကိုအုပ်ရမည်။–
၄း၆ ကုလားကာအပေါ်မှာ တဟာရှသားရေနှင့်အုပ်ပြန်၍၊ သားရေအပေါ်မှာလည်း ပြာသောအထည်ကိုခင်းပြီးမှ၊ ထမ်းဘိုးတို့ကိုလျှိုထားရမည်။–
၄း၇ ရှေ့တော်မုန့်စားပွဲပေါ်မှာ ပြာသောအထည်ကိုခင်း၍၊ လင်ပန်း၊ ဇွန်း၊ လောင်းစရာ ဖလားများနှင့်တကွ၊ အမြဲထည့်ရသောမုန့်ကိုတင်ပြီးမှ၊–
၄း၈ ထိုအရာတို့ကို၊ နီသောအထည်နှင့်အုပ်ရမည်။ တဖန် တဟာရှသားရေနှင့်အုပ်ပြန်၍၊ ထမ်းဘိုးတို့ကို လျှိုထားရမည်။–
၄း၉ မီးထွန်းရာမီးခုံ၊ မီးခွက်၊ မီးညှပ်၊ မီးညှပ်ခံရာခွက်၊ ဆီအိုးအစရှိသည်တို့ကို၊ ပြာသောအထည်နှင့်အုပ်ပြီးမှ၊–
၄း၁၀ ထိုတန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၊ တဟာရှသားရေအိတ်ထဲ၌သွင်းထား၍၊ ထမ်းဘိုးကိုတပ်ရမည်။–
၄း၁၁ ရွှေယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ၊ ပြာသောအထည်ကိုခင်း၍၊ တဟာရှသားရေနှင့် အုပ်ပြီးလျှင်၊ ထမ်းဘိုးတို့ကိုလျှိုထားရမည်။–
၄း၁၂ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရန် တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၊ ပြာသောအထည် အိတ်ထဲ၌ သွင်းထား၍၊ တဟာရှသားရေဖြင့် အုပ်ပြီးမှ၊ ထမ်းဘိုးကို တပ်ရမည်။–
၄း၁၃ ယဇ်ပလ္လင်မှပြာကိုပယ်ရှင်း၍၊ ပလ္လင်ပေါ်မှာမောင်းသောအထည်ကိုခင်းပြီးလျှင်၊–
၄း၁၄ ထိုပလ္လင်နှင့်ဆိုင်သောအမှုတော်ထမ်းရန်တန်ဆာတည်းဟူသော လင်ပန်း၊ အမဲသားချိတ်၊ တူးရွင်းပြား၊ အင်တုံအစရှိသော၊ ယဇ်ပလ္လင်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုတင်၍၊ တဟာရှသားရေနှင့်အုပ်ပြီးမှ၊ ထမ်းဘိုးတို့ကို လျှိုထားရမည်။–

၄း၁၅ ထိုသို့ တပ်ချီချိန်ရောက်သောအခါ၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်၊ သန့်ရှင်းရာဌာန တော်နှင့် သန့်ရှင်းသောတန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ဖုံးအုပ်သောနောက်၊ ကောဟတ်သား တို့သည်ထမ်းခြင်းငှါ ချဉ်း ကပ်ရကြမည်။ သို့ရာတွင် သူတို့သည် သေဘေးနှင့်လွတ် မည်အကြောင်း၊ သန့်ရှင်းသောအရာကိုမကိုင်ရ။ ဤရွေ့ကား ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်၌ ကောဟတ်သားများ ဆောင်ရွက်ရ သောအမှုပေတည်း။

၄း၁၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်သားဧလောဇာ၏အရာနှင့်ဆိုင်သောအမှုဟူမူကား၊ မီးထွန်းစရာဆီ၊ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းမွှေး၊ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်းဆက်ကပ်ရသောဘောဇဉ်ပူ ဇော်သက္ကာ၊ လိမ်းရန်ဆီအ စရှိသော တဲတော်နှင့် တဲတော်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုင်၄း၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်နှင့် သန့်ရှင်းသောတန်ဆ ရှိသမျှတို့ကို၄င်း ကြည့်ရှုပြုစုရမည်။

၄း၁၇ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့်အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၄း၁၈ ကောဟတ်အဆွေအမျိုးအနွယ်သားတို့ကို၊ လေဝိသားစုထဲက မပယ်မဖြတ်နှင့်။ –

၄း၁၉ သူတို့သည် အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကိုချဉ်းကပ်သောအခါ၊ သေဘေးလွတ်၍ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည် အရင်ဝင်၍၊ လူအသီးအသီး စောင့်ရသောအမှု၊ ထမ်းရသောဝန်တို့ကိုခွဲခန့်ရမည်။ –

၄း၂၀ သို့ရာတွင် သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကိုဖုံးအုပ်စဉ်အခါ ကောဟတ်သားတို့သည် သေဘေးနှင့်လွတ်မည်အကြောင်း၊ အထဲသို့ ဝင်၍မကြည့်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄း၂၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၄း၂၂ ဂေရရှုန်အနွယ်သားတို့တွင်၊ အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ငါးဆယ်မမီ၊

၄း၂၃ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို ဆောင်ခြင်းငှါ အလုံးအရင်းဝင်သောသူအပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းယူလော့။ –

၄း၂၄ ဂေရရှုန်အဆွေအမျိုးတို့သည် စောင့်ရသောအမှု၊ ထမ်းရသောဝန်ဟူမူကား၊ –

၄း၂၅ အတွင်းတဲတော် ကုလားကာ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ကုလားကာ၊ အပေါ်တဲ၊ တဟာရှုသားရေအဖုံး၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးဝ၌ ကာသောကုလားကာ၊ –

၄း၂၆ တဲတော်နှင့်ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည်ဝင်းကုလားကာ၊ ဝင်းတံခါးဝ၌ကာသောကုလားကာ၊ ကြိုးများအစရှိသည်တို့ကို၄င်း၊ ထိုအရာများနှင့်ဆိုင်၍ အမှုတော်ထမ်းရန်တန်ဆာရှိ သမျှတို့ကို၄င်း ထမ်းရွက်ရကြမည်။ –

၄း၂၇ ဂေရရှုန်သားများအမှုစောင့်လေရာရာ၊ ဝန်ထမ်းလေရာရာ၌၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့ ခွဲခန့်စီရင်သည်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရကြမည်။ –

၄း၂၈ ဤရွေ့ကား၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်၌၊ ဂေရရှုန်အဆွေအမျိုးသားများဆောင်ရွက်ရသော အမှုပေတည်း။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏သား ဣသမာသည် သူတို့ကို အုပ်ရမည်။

၄း၂၉ မေရာရိသားတို့တွင်လည်း၊ အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ငါးဆယ်မမီ၊

၄း၃၀ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းဝင်သောသူအပေါင်းတို့ကို ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းယူလော့။ –

၄း၃၁ သူတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌စောင့်ရသောအမှု၊ ထမ်းရသောဝန်ဟူမူကား၊ တဲတော်ပျဉ်ပြား၊ ကန့်လန့်ကျင်၊ တိုင်၊ ခြေစွပ်၊ –

၄း၃၂ ဝင်းတိုင်၊ ခြေစွပ်၊ တံသင်၊ ကြိုးများတို့ကို၄င်း၊ ထိုအရာများနှင့်ဆိုင်၍အမှုတော်ထမ်းရန် တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၄င်း ထမ်းရွက်ရကြမည်။ သူတို့ထမ်းရွက်ရသောတန်ဆာတို့ကို အမည်မှတ်၍ ရေတွက်ရမည်။ –

၄း၃၃ ဤရွေ့ကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏သားဣသမာအုပ်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲ တော်၌ မေရာရိအဆွေအမျိုးသားများဆောင်ရွက်ရသော အမှုပေတည်း။

၄း၃၄–၃၆ မောရှေနှင့်အာရုန်အစရှိသောပရိသတ်သူကြီးတို့သည်၊ ကောဟတ်သားတို့တွင် အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ငါးဆယ်မမီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို ဆောင်ခြင်းငှါ၊အလုံး အရင်းဝင်သောသူအပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ရေတွက်၍ စာရင်း သွင်းသောလူပေါင်းကား၊ နှစ်ထောင်ခုနစ်ရာငါးဆယ်ရှိသတည်း။ –

၄း၃၇ ဤသူတို့သည်၊ မောရှေ၌ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့်အာ ရုန်သည် ရေတွက်၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အမှုကိုဆောင်ရွက်ရသော ကော ဟတ်အဆွေအမျိုးသားပေတည်း။

၄း၃၈–၄၀ ဂေရရှုန်သားတို့တွင် အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ငါးဆယ်မမီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းဝင်သောသူအပေါင်းတို့ကို ဘိုးဘအဆွေ အမျိုးအလိုက် ရေတွက်၍ စာရင်းသွင်းသောလူပေါင်းကား၊ နှစ်ထောင်ခြောက်ရာ သုံးဆယ်ရှိသတည်း။ –

၄း၄၁ ဤသူတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့်အာရုန်သည် ရေတွက်၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အမှုကိုဆောင်ရွက်ရသော ဂေရရှုန်အဆွေ အမျိုးသားပေတည်း။

၄း၄၂–၄၄ မေရာရိသားတို့တွင် အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ငါးဆယ်မမီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းဝင်သောသူအပေါင်းတို့ကို၊ဘိုးဘအဆွေ အမျိုးအလိုက် ရေတွက်၍ စာရင်းသွင်းသောလူပေါင်းကား၊ သုံးထောင်နှစ်ရာရှိ သတည်း။ –

၄း၄၅ ဤသူတို့သည်၊ မောရှေ၌ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့် အာရုန်သည် ရေတွက်သော မေရာရိအဆွေ အမျိုးသားပေတည်း။

၄း၄၆–၄၈ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ လေဝိသားတို့တွင် အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ်မမီ၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာတဲတော်အမှုတော်ကိုစောင့်၍ ဝန်များကို ထမ်းခြင်းငှါ ဝင်သောသူ အပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် မောရှေနှင့်အာရုန်အစရှိသောဣသရေ လအမျိုးသူကြီးတို့သည် ရေတွက်၍ စာရင်းသွင်းသောလူပေါင်းကား၊ ရှစ်ထောင်ငါး ရာရှစ်ဆယ်ရှိသတည်း။ –

၄း၄၉ မောရှေ၌ထာဝရဘုရားထားတော်မူသောပညတ်တော်အတိုင်း၊ လူအသီးအသီးစောင့် ရသောအမှု၊ အသီးအသီးထမ်းရသော ဝန်တို့ကိုထောက်၍ မောရှေရေတွက်သတည်း။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၅း၂ ငါနေသောတပ်ကိုမညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ နူသောသူ၊

၅း၃ ရိနာစွဲသောသူ၊ အသေကောင်ထိ၍ မစင်ကြယ်သောသူ ယောကျ်ားမိန်းမ အပေါင်းတို့ကို၊ တပ်ပြင်မှာနေရချထားရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆို လော့ဟု၊ –

၅း၄ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြုကြ၏။

၅း၅ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ –

၅း၆ လူပြုတတ်သောဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသဖြင့် အပြစ်ရောက်သော ယောကျ်ားမိန်းမသည်၊ –

၅း၇ ထိုအပြစ်ကိုဘော်ပြ၍တောင်းပန်ရမည်။ ပြစ်မှားသောအတွက်၊ ငါးစုတစုကိုထပ်၍ ပြစ်မှားခံသောသူအား ပေးရမည်။ –

၅း၈ ထိုအပြစ်အတွက်ပေးသောဥစ္စာကိုခံထိုက်သောအမျိုးသားချင်းမရှိလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဘို့ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရမည်။ ထိုမှတပါး၊ အပြစ်ဖြေစေခြင်းငှါ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့၊ သိုးတ ကောင်ကိုပူဇော်ရမည်။

၅း၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ဣသရေလအမျိုးသားပူဇော်၍သန့်ရှင်းသောအရာရှိသမျှ တို့သည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ ဥစ္စာ ဖြစ်ရမည်။ –

၅း၁၀ လူတိုင်း သန့်ရှင်းစေ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား လှူသမျှတို့သည်လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ ဥစ္စာဖြစ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅း၁၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ –

၅း၁၂ လင်ရှိသောမိန်းမသည် အခြားတပါးသောယောကျ်ားနှင့် မှားယွင်း၍ လင်ကိုပြစ်မှားလျှင်၄င်း၊

၅း၁၃ မှားယွင်းစဉ်တွင် သူတပါးမတွေ့မိ၊ သက်သေမရှိ၊ သီလပျက်သော်လည်း၊ ထိုအမှုကိုဝှက်ထား၍ လင်မသိလျှင်၄င်း၊ –

၅း၁၄ သီလပျက်သည်ဖြစ်စေ၊ မပျက်သည်ဖြစ်စေ၊ လင်သည်မယားကိုမယုံလျှင်၄င်း၊ –

၅း၁၅ ထိုမိန်းမပြုရသောပူဇော်သက္ကာဘို့ မုယောမုန့်တဆယ်ပုံတပုံကိုယူ၍ သူ့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ခေါ်သွားရမည်။ မုန့်ညက်ပေါ်မှာဆီကိုမလောင်းရ၊ လောဗန်ကိုမတင်ရ။ မယားကိုမယုံခြင်းပူဇော် သက္ကာ၊ အပြစ်ကိုဖေါ်တင်ရာ ပူဇော်သက္ကာဖြစ်၏။ –

၅း၁၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုပူဇော်သက္ကာကိုယူ၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထားရမည်။ –

၅း၁၇ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်သန့်ရှင်းသောရေကိုမြေအိုး၌လောင်းပြီးလျှင်၊တဲတော်၌ရှိသော မြေမှုန့်ကိုယူ၍ရေထဲမှာထည့်ရမည်။ –

၅း၁၈ ထိုမိန်းမကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ ထားပြီးလျှင်၊ ခေါင်း၌အချည်းစည်းရှိစေ၍၊ မယားကိုမယုံခြင်းပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသောသတိပေးရာ ပူဇော်သက္ကာကို မိန်းမလက်၌ ထည့်ရမည်။ ကျိန်ခြင်းဘေးကိုဖြစ်စေသောရေခါးကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ကိုယ်တိုင် ကိုင်ရမည်။ –

၅း၁၉ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုမိန်းမကို အကျိန်တိုက်လျက်၊ သင်သည်ကိုယ်ခင် ပွန်းမှတပါးအခြားသော ယောကျ်ားနှင့်မှားယွင်းခြင်း၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိလျှင်၊ ကျိန်ခြင်း ဘေးကိုဖြစ်စေသော၊ ဤရေခါးနှင့် ကင်းလွတ်စေသတည်း။ –

၅း၂၀ ကိုယ်ခင်ပွန်းမှတပါး အခြားသောယောကျ်ားနှင့်မှားယွင်း၍ ညစ်ညူးခြင်းရှိလျှင်၊ –

၅း၂၁ ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၏ပေါင်ကိုပိန်စေ၍ ဝမ်းကိုလည်းရောင်စေသဖြင့်၊ သင့်ကို ကျိန်အပ်သောသူ၊ အထိမ်းအမှတ်ပြု၍ လူများကျိန်ဆိုခြင်း ကိုခံရသောသူဖြစ်စေခြင်း ငှါ စီရင်တော်မူစေသတည်း။ –

၅း၂၂ ကျိန်ခြင်းဘေးဖြစ်စေသောဤရေသည်သင်၏ဝမ်းထဲသို့ဝင်၍ ဝမ်းရောင်ခြင်း၊ ပေါင်ပိန်ခြင်းကို ဖြစ်စေသတည်းဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကျိန်ခြင်း အကျိန်တိုက်လျှင်၊ မိန်းမက၊ အာမင်၊ အာမင်ဟု ဝန်ခံရမည်။ –

၅း၂၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်လည်း၊ ထိုအကျိန်တို့ကို ရေးမှတ်၍၊ တဖန် ရေခါးနှင့် ချေပြီးမှ၊ –

၅း၂၄ ကျိန်ခြင်းဘေးဖြစ်စေသောရေခါးကို မိန်းမအား တိုက်ရမည်။ ထိုရေသည် မိန်းမထဲသို့ ဝင်၍ ခါးလိမ့်မည်။ –

၅း၂၅ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ မယားကိုမယုံခြင်း ပူဇော်သက္ကာကို မိန်းမလက်မှယူ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲလျက် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဆက်ပြီးလျှင်၊ –

၅း၂၆ မုန့်ညက်တလက်ဆွန်းတည်းဟူသောပူဇော်သက္ကာအတွက်အတာကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့၍၊ ထိုနောက် အကျိန်ရေကို မိန်းမသောက်စေရမည်။ –

၅း၂၇ ထိုမိန်းမသည် လင်ကိုပြစ်မှား၍ ညစ်ညူးခြင်းရှိလျှင်၊ ကျိန်ခြင်းဘေးဖြစ်စေသောရေကို သောက်ပြီးမှ၊ သူ့အထဲ၌ ရေဝင်၍ ခါးသဖြင့်၊ ဝမ်းရောင် ခြင်း၊ ပေါင်ပိန်ခြင်းသို့ ရောက်၍ ထိုမိန်းမသည် မိမိအမျိုး၌ကျိန်အပ်သောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ –

၅း၂၈ သို့မဟုတ် ထိုမိန်းမသည် မညစ်ညူး၊ စင်ကြယ်ခြင်းရှိလျှင်၊ ဘေးနှင့်လွတ်၍ ပဋိသန္ဓေယူသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ –

၅း၂၉ ဤရွေ့ကား၊ မိန်းမသည် ကိုယ်ခင်ပွန်းမှတပါး အခြားသောယောကျ်ားနှင့်မှားယွင်း၍ ညစ်ညူးခြင်းရှိသော်၄င်း၊ –

၅း၃၀ ယောကျ်ားသည် မယားကိုမယုံသောသဘောစွဲလမ်းသော်၄င်း၊ စောင့်ရသောတရားပေတည်း။ ယောကျ်ားသည် မယားကိုမယုံ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထားသောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဤတရားအတိုင်း စီရင်သဖြင့်၊ –

၅း၃၁ ယောကျ်ားသည်အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်၍ မိန်းမသည် မိမိအပြစ်ကိုခံရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ တဖန်မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ –

၆း၂ ယောကျ်ားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ မိမိကိုခြားနားစေ၍၊ နာဇရိ သစ္စာပြုခြင်းငှါ၊ မိမိကိုမိမိခွဲထားသောအခါ၊ –

၆း၃ စပျစ်ရည်နှင့်ယစ်မျိုးကိုရှောင်ရမည်။ စပျစ်ရည်ချဉ်နှင့်ယစ်မျိုးချဉ်ကိုလည်းမသောက်ရ။ စပျစ်သီးဖြင့်လုပ်သောအရည်ကိုအလျှင်းမသောက်ရ။ စပျစ်သီးအစိမ်းအခြောက်ကိုလည်း မစားရ။ –

၆း၄ ခြားနားလျက်နေသောကာလပတ်လုံး၊ စပျစ်သီးအဆန်၊ စပျစ်သီးအခွံမှစ၍ စပျစ်ပင်ကဖြစ်သမျှကို မစားရ။ –

၆း၅ ခြားနားခြင်းသစ္စာစောင့်သောကာလပတ်လုံး ဦးဆံကိုမရိတ်ရ။ ထာဝရဘုရားအဘို့ မိမိကို ခြားနားစေသောကာလ မစေ့မီတိုင်အောင်၊ သူသည် သန့်ရှင်းရသဖြင့်၊ မိမိ ဆံပင်ကို အလိုအလျောက် တိုးပွါးစေရမည်။–

၆း၆ ထာဝရဘုရားအဘို့ မိမိကို ခြားနားစေသောကာလပတ်လုံး၊ အသေကောင်ကိုမချဉ်းမကပ်ရ။–

၆း၇ သူ၏ဘုရားသခင်အဘို့ သူ၏ခေါင်းကိုခြားနားစေသောကြောင့်၊ မိဘ၊ ညီအစ်ကို၊ နှမသေသော်လည်း၊ ညစ်ညူးခြင်းကိုမခံရ။–

၆း၈ ခြားနားလျက်နေသောကာလပတ်လုံး၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။–

၆း၉ သူ့အနားမှာ တစုံတယောက်သောသူသည် ချက်ခြင်းသေ၍၊ သူသည်ခြားနားစေသောခေါင်းကိုညစ်ညူးစေလျှင်၊ စင်ကြယ်စေသောနေ့ တည်းဟူသော သတ္တမနေ့၌ ဦးဆံကိုရိတ်ရမည်။–

၆း၁၀ အဋ္ဌမနေ့၌ ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကို ပရိသတ် စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးရှေ့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။–

၆း၁၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်လည်း၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့တကောင် ကိုပူဇော်၍၊ ထိုသူ၌အသေကောင်အားဖြင့် ရောက်သော အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုပြီးမှ၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင် သူ၏ခေါင်းကို သန့်ရှင်းစေရမည်။–

၆း၁၂ အရင်ခြားနားစေသောကာလကိုထာဝရဘုရားအဘို့တဖန်ခြားနားစေ၍၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်တကောင်ကို ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ရမည်။ အရင်ခြားနားခြင်းပျက်သောကြောင့်၊ လွန်သောကာလပျောက်ရမည်။

၆း၁၃ ခြားနား၍နေသောကာလစေ့ပြီးမှ၊ နာဇရိလူစောင့်ရသောတရားဟူမူကား၊ သူသည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးရှေ့သို့ လာ၍၊–

၆း၁၄ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အခါမလည်၊ အပြစ်မပါသောသိုးသငယ်အထီးတကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့အခါမလည်၊ အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်အမတကောင်၊ မိဿဟာယယဇ်ဘို့ အပြစ်မပါသော ဆိတ်တကောင်၊–

၆း၁၅ ဆီရောသောမုန့်ညက်နှင့်လုပ်သောမုန့်ပြား၊ ဆီလူးသောတဆေးမဲ့မုန့်ကြွပ်တည်းဟူသောတဆေးမဲ့မုန့်တတောင်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရားအား ဆက်ရမည်။–

၆း၁၆ ထိုပူဇော်သက္ကာများကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ သွင်း၍၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်ရမည်။–

၆း၁၇ တဆေးမဲ့မုန့်တတောင်းနှင့်တကွ၊ မိဿဟာယယဇ်ဆိတ်ကိုငင်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရမည်။–

၆း၁၈ နာဇရိလူသည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးနားမှာ၊ မိမိခြားနားသောဦးဆံကို ရိတ်၍၊ ထိုဆံကိုမိဿဟာယယဇ်အောက်၌ရှိသောမီးထဲမှာ ထည့်ရမည်။–

၆း၁၉ ခြားနားသောဦးဆံကိုရိတ်ပြီးမှ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ပြုတ်သောဆိတ်ပခုံးတဘက်၊ တောင်းထဲက တဆေးမဲ့မုန့်ပြားတပြား၊ တဆေးမဲ့မုန့်ကြွပ် တချပ်ကိုယူ၍၊ နာဇရိလူ လက်၌ထည့်ပြီးလျှင်၊–

၆း၂၀ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ချီလွှဲရာပူဇော်သက္ကာဘို့ ချီလွှဲရမည်။ ထိုအရာတို့သည်၊ချီလွှဲရာရင်ပတ်၊ ချီလွှဲရာပခုံးနှင့်တကွ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။ ထိုနောက်မှ၊ နာဇရိလူသည် စပျစ်ရည်ကိုသောက်ရသောအခွင့်ရှိ၏။–

၆း၂၁ ဤရွေ့ကား၊ သစ္စာပြုသောနာဇရိလူသည်၊ အလိုအလျောက် တတ်နိုင်သမျှမှတပါး၊ မိမိခြားနားခြင်းအတွက်၊ ထာဝရဘုရားအား ဆက်ရသော ပူဇော်သက္ကာနှင့်ဆိုင်သော တရားပေတည်း။ သစ္စာပြုသည်အတိုင်း၊ ခြားနားခြင်းတရားနှင့်အညီ ပြုရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၆း၂၂ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊–

၆း၂၃ သင်တို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ကောင်းကြီးပေး၍မြွက်ရသောစကား ဟူမူကား၊–

၆း၂၄ ထာဝရဘုရားသည်၊ သင့်ကိုကောင်းကြီးပေး၍ စောင့်မတော်မူပါစေသော။–

၆း၂၅ ထာဝရဘုရားသည်သင်၌မျက်နှာတော်အလင်းကို လွှတ်၍ ကရုဏာကျေးဇူးပြုတော်မူပါစေသော။–

၆း၂၆ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုမြော်ကြည့်၍ ချမ်းသာပေးတော်မူပါစေသောဟု၊–

၆း၂၇ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အပေါ်မှာ ငါ့နာမကိုမြွက်ဆို၍တင်လျှင်၊ ငါသည် ထိုသူတို့ကို ကောင်းကြီးမင်္ဂလာပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ မောရှေသည် တဲတော်ကိုထူထောင်၍၊ တဲတော်နှင့်တဲတော်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုငင်း၊ ယဇ်ပလ္လင်နှင့်ယဇ်ပလ္လင်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုငင်းဆီလူး၍၊ သန့်ရှင်းစေခြင်း အမှုကို လက်စသတ်သော နေ့၌၊–

၇း၂ စာရင်းဝင်သောသူတို့ကိုအုပ်၍ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အသီးအသီးတို့၌ မင်းဖြစ်သောသူ၊ အဆွေအမျိုးသူကြီးမင်းတို့သည်၊–

၇း၃ မင်းတပါး နွားထီးတကောင်စီ၊ မင်းနှစ်ပါး အမိုးပါသောရထားတခုစီ၊ ရထားခြောက်ခု၊ နွားဆယ်နှစ်ကောင်တို့ကို တဲတော်ရှေ့သို့ဆောင်ခဲ့၍ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုကြ၏။–

၇း၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ

၇း၅ တဲတော်အမှုဆောင်ရွက်စရာဘို့ ခံယူ၍ အမှုကိုဆောင်ရွက်ရသည်အတိုင်း၊ လေဝိသားအသီးအသီးတို့အားပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၇း၆ မောရှေသည် ရထားနှင့်နွားတို့ကိုခံယူ၍ လေဝိသားတို့အား ပေးသဖြင့်၊–

၇း၇ အမှုဆောင်ရွက်စရာရှိသည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏သား ဣသမာအုပ်သော ဂေရရှုန်သားတို့အား ရထားနှစ်ခုနှင့် နွားလေးကောင် တို့ကိုငင်း၊–

၇း၈ မေရာရိသားတို့အား ရထားလေးခုနှင့် နွားရှစ်ကောင်တို့ကိုငင်း ပေးလေ၏။–

၇း၉ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အမှုကို စောင့်ရသော ကောဟတ်သားတို့သည်၊ မိမိတို့ပခုံး၌ ထမ်းရွက်ရသောကြောင့်၊ သူတို့အား ရထားနှင့်နွားတို့ကို မပေး။

၇း၁၀ ယဇ်ပလ္လင်ကို ဆီလူးသောနေ့၌ အနုမောဒနာပြုစရာဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ အခြားသော ပူဇော်သက္ကာကိုပြုကြ၏။–

၇း၁၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုအနုမောဒနာပြုစရာဘို့ မင်းအသီးအသီးတို့သည် နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း မိမိပူဇော်သက္ကာကိုပြုရကြမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–
၇း၁၂ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ပဌမနေ့၌ ယုဒအမျိုး၊ အမိနဒပ်သား နာရှုန်သည်ဆက်သောပူဇော်သက္ကာဟူမူကား၊–
၇း၁၃ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသောငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလားဥဆီနှင့်ရော၍အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊–
၇း၁၄ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊–
၇း၁၅ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တကောင်၊–
၇း၁၆ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊–
၇း၁၇ မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို အမိနဒပ်သားနာရှုန်သည် ပူဇော်လေ၏။
၇း၁၈ ဒုတိယနေ့၌ ဣသခါအမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သောဇုအာသား နာသနေလဆက်သော ပူဇော်သက္ကာဟူမူကား၊–
၇း၁၉ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသောငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ ဆီနှင့်ရော၍အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊–
၇း၂၀ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း၊–
၇း၂၁ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တကောင်၊–
၇း၂၂ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊–
၇း၂၃ မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ဇုအာသား နာသနေလသည် ပူဇော်လေ၏။
၇း၂၄ တတိယနေ့၌ ဇာဗုလုန်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သောဟေလုန်သားဧလျာဘဆက်သော ပူဇော်သက္ကာဟူမူကား၊–
၇း၂၅ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသောငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့်ရော၍အပြည့် ထည့်သောမုန့်ညက်၊–
၇း၂၆ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း၊–
၇း၂၇ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တကောင်၊–
၇း၂၈ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊–
၇း၂၉ မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ဟေလုန်သားဧလျာဘသည် ပူဇော်လေ၏။
၇း၃၀ စတုတ္ထနေ့၌ ရုဗင်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သောရှေဒုရသား ဧလိဇုရဆက်သော ပူဇော်သက္ကာဟူမူကား၊–
၇း၃၁ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသောငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန် ရှိသောငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့်ရော၍အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊–
၇း၃၂ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း၊–
၇း၃၃ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တကောင်၊–
၇း၃၄ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊–
၇း၃၅ မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ရှေဒုရသား ဧလိဇုရသည် ပူဇော်လေ၏။
၇း၃၆ ပဥ္စမနေ့၌ ရှိမောင်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော ဇုရိရှဒ္ဒဲသား ရှေလုမျေလဆက်သော ပူဇော်သက္ကာဟူမူကား၊–
၇း၃၇ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသောငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့်ရော၍ အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊–
၇း၃၈ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း၊–
၇း၃၉ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်တကောင်၊–
၇း၄၀ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊–
၇း၄၁ မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ဇုရိရှဒ္ဒဲသား ရှေလုမျေလသည် ပူဇော်လေ၏။
၇း၄၂ ဆဋ္ဌမနေ့၌ ဂဒ်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော ဒွေလသား ဧလျာသပ်ဆက်သော ပူဇော်သက္ကာဟူမူကား၊–
၇း၄၃ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသောငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့်ရော၍ အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊–
၇း၄၄ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း၊–
၇း၄၅ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်တကောင်၊–
၇း၄၆ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊–
၇း၄၇ မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ဒွေလသား ဧလျာသပ်သည် ပူဇော်လေ၏။
၇း၄၈ သတ္တမနေ့၌ ဧဖရိမ်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော အမိဟုဒ်သား ဧလိရှမာဆက်သော ပူဇော်သက္ကာဟူမူကား၊–
၇း၄၉ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသောငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့်ရော၍ အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊–

၇း၅၀ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း၊ –
၇း၅၁ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တကောင်၊ –
၇း၅၂ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊ –
၇း၅၃ မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ အမိဟုဒ်သား ဧလိရှမာသည် ပူဇော်လေ၏။
၇း၅၄ အဋ္ဌမနေ့၌ မနာရှေအမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော ပေဒါဇုရသား ဂါမလျေလဆက်သော ပူဇော်သက္ကာဟူမူကား၊ –
၇း၅၅ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသောငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့်ရောစ၍ အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊ –
၇း၅၆ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း၊ –
၇း၅၇ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်တကောင်၊ –
၇း၅၈ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊ –
၇း၅၉ မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ပေဒါဇုရသား ဂါမလျေလသည် ပူဇော်လေ၏။
၇း၆၀ နဝမနေ့၌ ဗယ်္ဂါမိန်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော ဂိဒေါနိသား အဘိဒန်ဆက်သော ပူဇော်သက္ကာဟူမူကား၊ –
၇း၆၁ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသောငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့်ရောစ၍ အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊ –
၇း၆၂ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍အကျပ် တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း၊ –
၇း၆၃ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်တကောင်၊ –
၇း၆၄ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊ –
၇း၆၅ မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ဂိဒေါနိသား အဘိဒန်သည် ပူဇော်လေ၏။
၇း၆၆ ဒသမနေ့၌ ဒန်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော အမိရှဒ္ဒဲသား အဟေဇာဆက်သော ပူဇော်သက္ကာဟူမူကား၊ –
၇း၆၇ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသောငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့်ရောစ၍ အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊ –
၇း၆၈ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း၊ –
၇း၆၉ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်တကောင်၊ –
၇း၇၀ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊ –
၇း၇၁ မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ အမိရှဒ္ဒဲသား အဟေဇာသည် ပူဇော်လေ၏။
၇း၇၂ ဧကာဒသမနေ့၌ အာရှာအမျိုးတွင်မင်းဖြစ်သော ဩကရန်သား ပါဂျေလဆက်သော ပူဇော်သက္ကာဟူမူကား၊ –
၇း၇၃ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသောငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့်ရောစ၍ အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊ –
၇း၇၄ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း၊ –
၇း၇၅ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်တကောင်၊ –
၇း၇၆ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊ –
၇း၇၇ မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ဩကရန်သား ပါဂျေလသည် ပူဇော်လေ၏။
၇း၇၈ ဒွါဒသမနေ့၌ နဿလိအမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော ဧနန်သား အဟိရဆက်သော ပူဇော်သက္ကာဟူမူကား၊ –
၇း၇၉ အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသောငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့်ရောစ၍ အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊ –
၇း၈၀ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း၊ –
၇း၈၁ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တကောင်၊ –
၇း၈၂ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊ –
၇း၈၃ မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ဧနန်သား အဟိရသည် ပူဇော်လေ၏။
၇း၈၄ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးတို့၌ မင်းဖြစ်သောသူတို့သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို ဆီလူးသောနေ့၌ အနုမောဒနာပြုစရာဘို့ ဆက်သောငွေအင်တုံပေါင်းဆယ်နှစ်လုံး၊ ငွေဖလားပေါင်းဆယ်နှစ်လုံး၊ ရွှေဇွန်းပေါင်းဆယ်နှစ်စင်းတည်း။ –
၇း၈၅ ငွေအင်တုံအချိန်ကား၊ တလုံးလျှင်တပိဿာသုံးဆယ်စီ၊ ငွေဖလားအချိန်ကား၊ တလုံးလျှင် ခုနစ်ဆယ်စီရှိ၍၊ ငွေချိန်ပေါင်းကား၊ အကျပ်တော်အလိုက်၊ အခွက်နှစ်ဆယ် လေးပိဿာရှိသတည်း။ –
၇း၈၆ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်သောရွှေဇွန်း ဆယ်နှစ်စင်း အချိန်ကား၊ အကျပ်တော် အလိုက် ဆယ်ကျပ်စီရှိ၍၊ ရွှေချိန်ပေါင်းကား တပိဿာနှစ်ဆယ်ရှိသတည်း။ –
၇း၈၇ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ နွားပေါင်း ဆယ်နှစ်ကောင်၊ သိုးထီး ဆယ်နှစ်ကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်ဆယ်နှစ်ကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်ပေါင်း ဆယ်နှစ်ကောင်၊ –

၇း၈၈ မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားပေါင်း၊နှစ်ဆယ်လေးကောင်၊ သိုးထီးခြောက်ဆယ်၊ ဆိတ်ထီးခြောက်ဆယ်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်ခြောက်ဆယ်ရှိသတည်း။ ဤရွေ့ကား၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုဆီလူးသော နောက်၊ အနုမောဒနာပြုဘို့ဆက်သောပူဇော်သက္ကာ ပေတည်း။–

၇း၈၉ မောရှေသည် ဘုရားသခင်ကို လျှောက်ခြင်းငှါ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ထဲသို့ ဝင်သောအခါ၊ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးကြားမှာ၊ သက်သေခံချက်သေတ္တာအပေါ်၌တင်သော အဖုံးအထက်က၊ ဘုရားသခင်ခေါ်တော်မူသံကို မောရှေသည်ကြား၍ ထူးလေ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် အာရုန်အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊–

၈း၂ မီးခွက်များကို ထွန်းသောအခါ၊ မီးခွက်ခုနစ်လုံးတို့သည် မီးခုံတဘက်တချက်၌ ထွန်းလင်းရမည်ဟု၊–

၈း၃ မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အာရုန်ပြု၍ မီးခုံတဘက်တချက်၌မီးခွက်များကို ထွန်းလေ၏။–

၈း၄ မီးခုံမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား ပြတော်မူသောပုံနှင့်အညီ၊ မီးခုံတိုင်မှစ၍ ကြာပွင့်တိုင်အောင် ရွှေဖြင့် တစပ်တည်းထုလုပ်သောမီးခုံဖြစ်သတည်း။

၈း၅ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၈း၆ လေဝိသားတို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အထဲက ရွေးကောက်၍ စင်ကြယ်စေလော့။–

၈း၇ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါပြုရမည်အမှုဟူမူကား၊ စင်ကြယ်ခြင်းမင်္ဂလာရေကို သူတို့အပေါ်မှာဖြန်း၍၊ သူတို့သည်တကိုယ်လုံးကိုအမွေးရိတ်ခြင်း၊ အဝတ်လျှော်ခြင်းကိုပြုသဖြင့် စင်ကြယ်စေရမည်။–

၈း၈ ဆီရောသောမုန့်ညက်တည်းဟူသောဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ၊အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်ကိုယူပြီးလျှင်၊–

၈း၉ လေဝိသားတို့ကိုပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ရှေ့သို့ခေါ်ခဲ့၍၊ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို စည်းဝေးစေပြီးမှ၊–

၈း၁၀ လေဝိသားတို့ကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ သူတို့ခေါင်းပေါ်မှာဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် လက်ကိုတင်သဖြင့်၊–

၈း၁၁ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုထမ်းစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ပြုသော ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော လေဝိသားတို့ကိုအာရုန်သည် ထာဝရဘုရားအား ဆက်ရမည်။–

၈း၁၂ လေဝိသားတို့သည်လည်း၊ နွားခေါင်းပေါ်မှာ မိမိတို့လက်ကိုတင်၍၊ သူတို့အဘို့အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလိုသောငှါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့မှာနွားတကောင်ကို အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ တကောင်ကို မီးရှို့ရာ ယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ရကြမည်။–

၈း၁၃ လေဝိသားတို့ကို၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့ရှေ့မှာ ထား၍ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။–

၈း၁၄ ထိုသို့လေဝိသားတို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် တခြားစီခွဲထား၍၊ သူတို့သည် အထူးသဖြင့် ငါ့လူဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။–

၈း၁၅ ထိုနောက်မှလေဝိသားတို့သည်၊ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အမှုကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ ဝင်ရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို စင်ကြယ်စေ၍၊ ပူဇော်သက္ကာပြုရသောအကြောင်းဟူမူကား၊–

၈း၁၆ ဣသရေလအမျိုးထဲက သူတို့ကိုရွေးကောက်၍၊ ငါ့အား အပိုင်ပေးရမည်။ ဣသရေလအမျိုးတွင် အဦးဘွားမြင်သော သားဦးများ အတွက်သူတို့ကို ငါသိမ်းယူ၏။–

၈း၁၇ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သားဦးအပေါင်းတို့ကို ငါသည်ဒဏ်ခတ်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးတွင်လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကိုကိုယ်အဘို့ သန့်ရှင်းစေသောကြောင့်၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကို အထူးသဖြင့် ငါပိုင်ရမည်။–

၈း၁၈ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားဦးအပေါင်းတို့အတွက်၊ လေဝိသားတို့ကို ငါယူ၏။–

၈း၁၉ သူတို့သည်လည်းပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌၊ ဣသရေလအမျိုးသားဆောင်ရွက်ရသော အမှုကိုဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်သို့ ချဉ်းကပ်သောအခါ၊ ဘေးဒဏ်နှင့်လွတ်မည်အကြောင်း၊ အပြစ်ဖြေခြင်း ကိုပြုစေခြင်းငှါ၄င်း၊ ဣသရေလအမျိုးထဲက လေဝိသားတို့ကို၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့အား စွန့်ကြဲပေးကမ်းသည်ဟု၊–

၈း၂၀ လေဝိသားအမှု၌၊ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊မော ရှေနှင့်အာရုန်အစရှိသောဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်လေဝိသား တို့ကိုပြုကြလျှင်၊–

၈း၂၁ သူတို့သည် စင်ကြယ်ခြင်းသို့ရောက်၍ မိမိတို့အဝတ်ကိုလျှော်ကြ၏။ အာရုန်သည်လည်း၊ သူတို့ကို ထာဝရဘုရားအား ဆက်ကပ်၍ သူတို့အဘို့အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုသဖြင့် စင်ကြယ်စေလေ၏။–

၈း၂၂ ထိုနောက်မှ လေဝိသားတို့သည် အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့ရှေ့၌ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါဝင်ကြ၏။ လေဝိသားတို့အမှု၌ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ လူအပေါင်းတို့သည် ပြုကြ၏။

၈း၂၃ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၈း၂၄ လေဝိသားတို့သည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်လွန်မှ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ ဝင်ရကြမည်။–

၈း၂၅ အသက်ငါးဆယ်လွန်မှ အမှုလွတ်၍ နောက်တဖန် မဆောင်ရွက်ဘဲ၊ ပရိသတ်စည်း ဝေးရာတဲတော်၌ မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ ကူညီ၍ အလှည့်လှည့်စောင့်ရကြမည်။ ထိုသို့ လေဝိသားများ စောင့်ရသောအမှုကို စီရင်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်၍ ဒုတိယနှစ်၊ ပဌမလ၌ သိနာတောတွင် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊–
၉း၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ချိန်းချက်သောကာလအချိန်၌ ပသခါပွဲကို ခံရကြမည်။–
၉း၃ စီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှသောထုံးစံအတိုင်း၊ ချိန်းချက်သောကာလအချိန်တည်းဟူသောယခုလ တဆယ်လေးရက်နေ့ ညဦးယံ၌ စောင့်ရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၉း၄ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပသခါပွဲကိုခံရမည်အကြောင်း၊ မောရှေဆင့်ဆိုသည် အတိုင်း၊–
၉း၅ သိနာတောတွင် ပဌမလ တဆယ်လေးရက်နေ့ ညဦးယံ၌ပသခါပွဲကိုခံရကြ၏။ မောရှေအား ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြုကြ၏။
၉း၆ ထိုနေ့၌ ပသခါပွဲကို မခံရမည်အကြောင်း၊ လူအသေကောင်အားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းသို့ ရောက်သောလူအချို့တို့သည်၊ ထိုနေ့၌ မောရှေနှင့် အာရုန်ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊–
၉း၇ အကျွန်ုပ်တို့သည် လူအသေကောင်အားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းရှိပါ၏။ ချိန်းချက်သော အချိန်၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်အတူ၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာကိုမပြုစေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဆီးတားပါမည်လောဟု မေးလျှောက်ကြ၏။–
၉း၈ မောရှေကလည်း၊ နေကြဦးလော့။ သင်တို့အမှု၌ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကို ငါနားထောင်ဦးမည်ဟု ပြန်ဆို၏။–
၉း၉ ထိုအခါ မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊–
၉း၁၀ သင်တို့အမျိုးသားသည် အသေကောင်အားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းရှိသော်၎င်း၊ ဝေးသောအရပ်သို့ ခရီးသွားသော်၎င်း၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ပသခါပွဲကို ခံရမည်။–
၉း၁၁ ဒုတိယလ တဆယ်လေးရက်နေ့ ညဦးယံ၌ပွဲခံ၍၊ သိုးသငယ်အသားကို တဆေးမပါသောမုန့်၊ ခါးသောဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့်စားရမည်။–
၉း၁၂ ထိုအသားကို နံနက်တိုင်အောင် မကြွင်းစေရ။ အရိုးကိုလည်း မချိုးရ။ ပသခါပွဲနှင့် ဆိုင်သောအထုံးအဖွဲ့ရှိသမျှတို့ကို လိုက်၍ ပွဲခံရသော အခွင့်ရှိ၏။–
၉း၁၃ ညစ်ညူးခြင်းမရှိ၊ အခြားတပါးသို့ခရီးမသွားသောသူသည် ပသခါပွဲကိုမခံဘဲနေလျှင်၊ ထိုသူကို သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်။ ချိန်းချက်သောအချိန်၌ ထိုသူသည်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ပူဇော်သက္ကာကိုမဆောင်ခဲ့သောကြောင့် မိမိအပြစ်ကိုခံရမည်။–
၉း၁၄ သင်တို့ထံမှာ တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားသည်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ပသခါပွဲကိုခံခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့၍ ခံရသောထုံးစံအတိုင်း ပွဲခံရမည်။ သင်တို့တွင် တည်းခိုသောတ ပါးအမျိုးသားဖြစ်သောသူ၊ အမျိုးသားချင်းဖြစ်သောသူတို့သည်၊ ထုံးစံတပါးတည်းသာ ရှိရကြမည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။
၉း၁၅ တဲတော်ကို ထူထောင်သောနေ့၌၊ မိုဃ်းတိမ်သည် တဲတော်ပေါ်မှာတည်၍၊ သက်သေခံချက်တဲတော်ကို ဖုံးအုပ်လေ၏။ ညဦးမှစ၍ နံနက်တိုင်အောင် တဲတော်ပေါ်မှာ မီးကဲ့သို့ ထင်လေ၏။–
၉း၁၆ ထိုသို့အစဉ်ဖြစ်၍ နေ့အချိန်၌မိုဃ်းတိမ်ဖုံးအုပ်လျက်၊ ညအချိန်၌ မီးကဲ့သို့ထင်လျက် ရှိ၏။–
၉း၁၇ မိုဃ်းတိမ်သည် တဲတော်အပေါ်မှ ကွာပြောင်းသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ခရီးသွားကြ၏။ မိုဃ်းတိမ်တည်လေရာရာ၌လည်း၊ တဲများကို ဆောက်ပြန်ကြ၏။–
၉း၁၈ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ခရီးသွားကြ၏။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းလည်း၊ တဲများကို ဆောက်ကြ၏။ မိုဃ်းတိမ်သည် တဲတော်အပေါ်မှာ တည်နေသမျှသော ကာလပတ်လုံး သူတို့သည် တဲ၌နေကြ၏။–
၉း၁၉ မိုဃ်းတိမ်သည် တဲတော်အပေါ်မှာ နေ့ရက်ကြာမြင့်စွာတည်နေသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ခရီးမသွားဘဲ ထာဝရဘုရားထံတော်၌ စောင့်နေကြ၏။–
၉း၂၀ မိုဃ်းတိမ်သည်တဲတော်အပေါ်မှာနေ့ရက်အနည်းငယ်မျှတည်နေသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်အတိုင်း၊ သူတို့သည် တဲ၌နေကြ၏။ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော် အတိုင်းလည်း၊ ခရီးသွား ကြ၏။–
၉း၂၁ ညဦးယံမှစ၍ နံနက်အချိန်တိုင်အောင် မိုဃ်းတိမ်တည်နေ၍၊ နံနက်အချိန်၌ ပြောင်းသောအခါ ခရီးသွားကြ၏။ နေ့ဖြစ်စေ၊ ညဖြစ်စေ၊ မိုဃ်းတိမ်ပြောင်းသောအခါ ခရီးသွားကြ၏။–
၉း၂၂ နှစ်ရက်ဖြစ်စေ၊ တလဖြစ်စေ၊ တနှစ်ဖြစ်စေ၊ မိုဃ်းတိမ်သည် တဲတော်ပေါ်မှာတည်နေသမျှသော ကာလပတ်လုံး ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ခရီးမသွားဘဲ တဲ၌နေကြ၏။ တဖန် မိုဃ်းတိမ် ပြောင်းပြန်သောအခါ ခရီးသွားကြ၏။–
၉း၂၃ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်အတိုင်း တဲ၌နေကြ၏။ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်းလည်း ခရီးသွားကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရားအထံတော်၌ စောင့်နေကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊–
၁၀း၂ သင်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ တပ်တို့ကိုချီစေခြင်းငှါ၎င်း၊ မှုတ်ရသော ငွေတံပိုးနှစ်လုံးကို၊ တလုံးလျှင် ငွေတတုံးစီဖြင့် မဆက်ဘဲ လုပ်ရမည်။–
၁၀း၃ တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးရှေ့၊ သင့်ထံ၌စည်းဝေးရကြမည်။–
၁၀း၄ တံပိုးတလုံးတည်းကိုမှုတ်လျှင်၊ ဣသရေလအမျိုး၌ လူတထောင်ကိုအုပ်သောမင်းတို့သည် သင့်ထံ၌စည်းဝေးရကြမည်။–
၁၀း၅ နှိုးဆော်သံနှင့်မှုတ်သောအခါ၊ အရှေ့တပ်တို့သည် ချီသွားရကြမည်။–
၁၀း၆ ဒုတိယအကြိမ်နှိုးဆော်သံနှင့်မှုတ်သောအခါ၊ တောင်တပ်တို့သည်ချီသွားရကြမည်။ တတိယအကြိမ်နှိုးဆော်သံနှင့်မှုတ်သောအခါ၊ အနောက်တပ်

တို့သည် ချီသွားရကြမည်။ စတုတ္ထအကြိမ်နှိုးဆော် သံနှင့်မှုတ်သောအခါ၊ မြောက်တပ်တို့သည် ချီသွားရကြမည်။ အစဉ်အတိုင်း ချီသွားစေခြင်းငှါ နှိုးဆော်သံနှင့်မှုတ်ရမည်။–
၁၀း၇ ပရိသတ်စည်းဝေးစေခြင်းငှါ နှိုးဆော်သံကိုမပြုဘဲ တံပိုးမှုတ်ရမည်။–
၁၀း၈ အာရုန်၏သား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ထိုတံပိုးကို မှုတ်ရကြမည်။ သင်တို့အမျိုး အစဉ်အဆက် စောင့်ရသောပညတ်ဖြစ်သတည်း။–
၁၀း၉ သင်တို့သည် ကိုယ်ပြည်၌နေသောအခါ၊ တိုက်လာသောရန်သူတို့ကို စစ်ချီလျှင်၊ နှိုးဆော်သံနှင့်တံပိုးမှုတ်ရမည်။ ထိုအခါ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့ကို အောက်မေ့၍၊ ရန်သူလက်မှ ကယ်တင်တော်မူမည်။–
၁၀း၁၀ သင်တို့သည် ရွှင်လန်းခြင်းကိုပြုသောနေ့၊ ပွဲသဘင်နေ့၊ လဆန်းနေ့တို့၌၊ သင်တို့ ဘုရားသခင်အောက်မေ့တော်မူဘို့ရာ၊ သင်တို့မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ် ပူဇော်သက္ကာများအပေါ်မှာ တံပိုးမှုတ်ရကြမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀း၁၁ ဒုတိယနှစ်၊ ဒုတိယလ အရက်နှစ်ဆယ်မြောက်သောနေ့ရက်၌၊ မိုဃ်းတိမ်သည် သက်သေခံချက်တဲတော်မှ ကွာမြောက်သည်ဖြစ်၍၊–
၁၀း၁၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သိနာတောင်မှခရီးသွားကြ၏။ နောက်တဖန် မိုဃ်းတိမ်သည် ပါရန်တော၌တည်နေ၏။–
၁၀း၁၃ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ပဌမခရီးသွား ခြင်းကိုပြုကြ၏။–
၁၀း၁၄ ယုဒတပ်အစဉ်အတိုင်း အလုံးအရင်းတို့သည်၊ အလံနှင့်တကွ ရှေ့ဦးစွာချီသွားကြ၏။ ယုဒတပ်ကို၊ အမိနဒပ်သား နာရှုန်အုပ်ရ၏။–
၁၀း၁၅ ဣသခါတပ်ကို၊ ဇုအာသား နာသနေလ အုပ်ရ၏။–
၁၀း၁၆ ဇာဗုလုန်တပ်ကို၊ ဟေလုန်သား ဧလျာဘ အုပ်ရ၏။–
၁၀း၁၇ တဲတော်ကိုဖြုတ်ချ၍၊ ဂေရရှုန်သား၊ မေရာရိသားတို့သည် တဲတော်ကို ထမ်းလျက် ချီသွားကြ၏။–
၁၀း၁၈ ရုဗင်တပ်အစဉ်အတိုင်း အလုံးအရင်းတို့သည် အလံနှင့်တကွ ချီသွားကြ၏။ ရုဗင်တပ်ကို ရှေဒုရသား ဧလိဇုရ အုပ်ရ၏။–
၁၀း၁၉ ရှိမောင်တပ်ကို ဇုရိရှဒ္ဒဲသား ရှေလုမျေလ အုပ်ရ၏။–
၁၀း၂၀ ဂဒ်တပ်ကို ဒွေလသား ဧလျာသပ် အုပ်ရ၏။–
၁၀း၂၁ ကောဟတ်သားတို့သည် သန့်ရှင်းရာဌာနတန်ဆာတို့ကိုထမ်းလျက် ချီသွားကြ၏။ သူတို့မရောက်မီ အရင်သွားသောသူတို့သည် တဲတော်ကို ထူထောင်ရကြ၏။–
၁၀း၂၂ ဧဖရိမ်တပ်အစဉ်အတိုင်း အလုံးအရင်းတို့သည် အလံနှင့်တကွချီသွားကြ၏။ ဧဖရိမ်တပ်ကို အမိဟုဒ်သား ဧလိရှမာ အုပ်ရ၏။–
၁၀း၂၃ မနာရှေတပ်ကို ပေဒါဇုရသား ဂါမလျေလ အုပ်ရ၏။–
၁၀း၂၄ ဗင်္ယာမိန်တပ်ကို ဂိဒေါနိသား အဘိဒန် အုပ်ရ၏။–
၁၀း၂၅ နောက်ဆုံးတပ်တည်းဟူသော ဒန်တပ်အစဉ်အတိုင်း အလုံးအရင်းတို့သည် အလံနှင့်တကွ ချီသွားကြ၏။ ဒန်တပ်ကို အမိရှဒ္ဒဲသား အဟေဇာ အုပ်ရ၏။–
၁၀း၂၆ အာရှာတပ်ကို ဩကရန်သား ပါဂျေလ အုပ်ရ၏။–
၁၀း၂၇ နဿလိတပ်ကို ဧနန်သား အဟိရ အုပ်ရ၏။–
၁၀း၂၈ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ချီသွားသောအခါ၊ တပ်များအစဉ်အတိုင်း ချီ၍ ခရီးသွားကြ၏။
၁၀း၂၉ မောရှေကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ဂတိတော်အတိုင်း ငါတို့အားပေးတော်မူမည်အရပ်သို့ ငါတို့သည်ယခုခရီးသွားကြ၏။ ငါတို့နှင့်အတူလိုက်၍ လာပါ။ ငါတို့သည် ကျေးဇူးပြုပါမည်။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ကျေးဇူးပြုတော်မူ မည်ဂတိရှိပါ၏ဟု မိမိယောက္ခမ မိဒျန်အမျိုး၊ ရွေလသား ဟောဗပ်အား ဆိုလျှင်၊–
၁၀း၃၀ ဟောဗပ်က ငါမလိုက်မသွားပါ။ ငါ့နေရင်းပြည်၊ ငါ့အဆွေအမျိုးရှိရာသို့ ပြန်သွားပါမည်ဟု မောရှေအား ဆို၏။–
၁၀း၃၁ မောရှေကလည်း၊ ငါတို့ကို စွန့်ပစ်၍မသွားပါနှင့်။ သင်သိသည်အတိုင်း ငါတို့သည် တော၌စားခန်းချရမည်။ သင်သည် ငါတို့မျက်စိဖြစ်ရပါ၏။–
၁၀း၃၂ ငါတို့နှင့်အတူလိုက်လျှင် ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို ငါတို့သည်ခံရသည်အတိုင်း၊ သင်၌ကျေးဇူးပြုပါမည်ဟု ဆိုလေ၏။
၁၀း၃၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ထာဝရဘုရား၏တောင်တော်မှထွက်၍၊ သုံးရက်ကွာသောခရီးကို သွားကြ၏။ ထိုသုံးရက်ကွာသောခရီးကို သွားကြစဉ်၊ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာသည် သူတို့အဘို့ စားခန်းချရာအရပ်ကိုရှာ၍ သူတို့ရှေ့ကသွား လေ၏။–
၁၀း၃၄ သူတို့သည်နေ့အချိန်၌တပ်ချီ၍သွားသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏မိုဃ်းတိမ်သည် သူတို့အပေါ်မှာ ရှိလေ၏။–
၁၀း၃၅ သေတ္တာတော်သွားသောအခါ၊ မောရှေက၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ထတော်မူပါ၊ ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့သည် လွင့်ကြပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကို မုန်းသောသူတို့သည် ရှေ့တော်မှပြေးကြပါစေသော ဟူ၍၎င်း၊–
၁၀း၃၆ သေတ္တာတော်မသွားဘဲရပ်နေသောအခါ၊ အို ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလအမျိုးသား အထောင်အသောင်းရှိရာသို့ ပြန်လာတော်မူပါဟူ၍၎င်း လျှောက်ဆိုလေ့ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ တဖန် လူများတို့သည် အလိုတော်မရှိသော မြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့စကားကိုကြား၍ အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ ရှို့တော်မူသော မီးသည် သူတို့တွင် လောင်၍၊ တပ်အစွန်အနား၌ရှိသောသူအချို့တို့ကို သေစေလေ၏။–
၁၁း၂ လူများတို့သည် မောရှေအား အော်ဟစ်၍၊ မောရှေသည်ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းသဖြင့် မီးငြိမ်းလေ၏။–
၁၁း၃ ထာဝရဘုရား၏မီးသည် သူတို့တွင် လောင်သောကြောင့်၊ ထိုအရပ်ကို တဗေရဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
၁၁း၄ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်ရောနှောလျက်ပါသော တပါးအမျိုးသားတို့သည် တောင့်တသောစိတ်စွဲလမ်းကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်လည်း တဖန်ငိုကြွေးလျက် ငါတို့စားစရာဘို့ အမဲသားကို အဘယ်သူပေးလိမ့်မည်နည်း။–
၁၁း၅ အဲဂုတ္တုပြည်၌ အလိုအလျောက်စားရသော ငါးသား၊ သခွါးသီး၊ ဖရဲသီး၊ ကြက်သွန် အနီ၊ အဖြူ၊ အရိုင်းအမျိုးမျိုးတို့ကို အောက်မေ့၏။–
၁၁း၆ ယခုမှာ ငါတို့အသက်သည် အားလျော့ပြီ။ ဤမန္နမှတပါး တစုံတခုကိုမျှမမြင်ရဟု ဆိုကြ၏။–

၁၁:၇ မန္နသည် နံနံစေ့နှင့်တူ၍ ဗဒေလသစ်စေ့ကဲ့သို့ အဆင်းဖြစ်၏။–

၁၁:၈ လူများတို့သည် လှည့်လည်လျက် မန္နကိုစုသိမ်း၍ ဆုံ၌ကြိတ်ခြင်း၊ ထောင်းခြင်းကို ပြုပြီးမှ အိုးနှင့်ပြုတ်ကြ၏။ မုန့်ပြားကိုလည်း လုပ်ကြ၏။ အရသာသည် မုန့်ဆီကြော်အရသာနှင့်တူ၏။–

၁၁:၉ စားခန်းချရာအရပ်၌ ညဉ့်အခါ နှင်းနှင့်အတူ မန္နကျတတ်၏။

၁၁:၁၀ ထိုအခါ လူများအသီးအသီးတို့သည် မိမိတဲတံခါး၀၌ မိမိအိမ်ထောင်နှင့်တကွ ငိုကြွေးကြသည်ကိုမောရှေကြားရ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ အပြစ်ရှိသည်ကို မောရှေသိမြင်လျှင်၊–

၁၁:၁၁ ဤလူအပေါင်းတို့ကိုထမ်းစေဟု သူတို့ကို ကိုယ်တော်ကျွန်အပေါ်မှာတင်၍အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲတော်မူပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်ရှေ့တော်၌ မျက်နှာမရဘဲ နေရပါသနည်း။–

၁၁:၁၂ သူတို့ဘိုးဘေးများ၌ ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့သွား၍၊ အထိန်းသည် နို့စို့သူငယ်ကိုဆောင်သကဲ့သို့၊ ဤလူတို့ကိုပိုက်ချီလျက်ဆောင်လော့ဟု အကျွန်ုပ်အားမိန့်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ဤလူအ ပေါင်းတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ပါသလော။ ဘွားမြင်ပါသလော။–

၁၁:၁၃ ဤလူအပေါင်းတို့အား ကျွေးစရာဘို့ အမဲသားကို အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်မှာ ရနိုင် ပါအံ့နည်း။ သူတို့က အကျွန်ုပ်တို့စားစရာဘို့ အမဲသားကို ပေးပါဟု ငိုကြွေးလျက် အကျွန်ုပ်ကိုတောင်းကြ ပါ၏။–

၁၁:၁၄ ဤလူအပေါင်းတို့ကို အကျွန်ုပ်တယောက်တည်းသာ မဆောင်ရွက်နိုင်ပါ။ ဆောင်ရွက်ရသောဝန်လည်းလေးလွန်းပါ၏။–

၁၁:၁၅ ထိုသို့ အကျွန်ုပ်၌ပြုတော်မူလျှင်၄င်း၊ စိတ်တွေ့တော်မူလျှင်၄င်း၊ အကျွန်ုပ်ကိုအလျင် အမြန်သေစေတော်မူပါ။ ကိုယ်ဆင်းရဲကို ကိုယ်မသိမမြင်ပါ စေနှင့်ဟု ထာဝရဘုရားအား လျှောက်ဆို၏။

၁၁:၁၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်ကျွမ်းကျင်သောဣသရေလအမျိုးသားအသက်ကြီးသူ ခုနစ်ကျိပ်တို့ကို၊ ငါ့ရှေ့မှာစုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာတဲတော်သို့ ခေါ်ခဲ့၍ သင်နှင့်အတူ ရပ်နေကြစေလော့။–

၁၁:၁၇ ငါသည်လည်း ထိုအရပ်သို့ ဆင်းသက်၍ သင်နှင့်နှုတ်ဆက်မည်။ သင့်အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်သောဝိညာဉ်အချို့ကို ငါယူ၍ သူတို့အပေါ်မှာတင်မည်။ ဤလူတို့ကို သင်တယောက်တည်းသာ ဆောင်ရွက်ရမည်မဟုတ်၊ ထိုအသက်ကြီးသူတို့သည် ဝိုင်းညီ ၍ ဆောင်ရွက်ရကြမည်။–

၁၁:၁၈ သင်သည်လည်း လူများတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ နက်ဖြန်နေ့အဘို့ ကိုယ်ကိုကိုယ် သန့်ရှင်းစေကြလော့။ အမဲသားကို စားရကြမည်။ သင်တို့က အဘယ်သူသည် ငါတို့အား အမဲသားကို ပေးလိမ့်မည်နည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်၌နေစဉ်၊ ငါတို့သည် ချမ်းသာစွာနေကြ၏ဟု ငိုကြွေးလျက်ပြောဆိုသံကို ထာဝရဘုရားကြားသောကြောင့်၊ အမဲသားကိုပေးတော်မူသဖြင့် သင်တို့သည် စားရကြမည်။–

၁၁:၁၉ တရက်၊ နှစ်ရက်၊ ငါးရက်၊ ဆယ်ရက်၊ အရက်နှစ်ဆယ်သာ စားရကြမည်မဟုတ်။–

၁၁:၂၀ သင်တို့နှာခေါင်းထဲက အမဲသားထွက်၍ ရွံစရာဖြစ်သည်တိုင်အောင် တလပတ်လုံး စားရကြမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့တွင် ရှိတော်မူသော ထာဝရဘုရားကို၊ သင်တို့သည် မထီမဲ့မြင်ပြု လျက်၊ ငါတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ အဘယ်ကြောင့် ထွက်လာရသနည်းဟု ရှေ့တော်၌ငိုကြွေးလျက် ပြောဆိုကြပြီတကားဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။–

၁၁:၂၁ မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်နှင့်ဆိုင်သောလူယောကျ်ားပေါင်းခြောက်သိန်းရှိကြသည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်က တလစားစရာဘို့ သူတို့အားအမဲသားကို ငါပေးမည်ဟုမိန့်တော်မူသည်တကား၊ –

၁၁:၂၂ သူတို့ကို ဝစွာကျွေးခြင်းငှါ၊ သိုး ဆိတ် နွားစုတို့ကို သတ်ရပါမည်လော။ သို့မဟုတ် ဝစွာကျွေးခြင်းငှါ ပင်လယ်ငါးရှိသမျှတို့ကို စုဝေးရပါမည်လောဟု လျှောက်လျှင်၊ –

၁၁:၂၃ ထာဝရဘုရားက၊ ထာဝရဘုရား လက်တိုသလော။ ငါ့စကားတည်မည် မတည်မည်ကို သင်သိလိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁:၂၄ မောရှေသည်ထွက်၍ ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို လူများတို့အားဆင့်ဆိုပြီးလျှင်၊ အမျိုးသားအသက်ကြီးသူ ခုနစ်ကျိပ်တို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ပတ်လည်၌ ထားလေ၏။–

၁၁:၂၅ ထာဝရဘုရားသည် မိုယ်းတိမ်ဖြင့် ဆင်းသက်၍ မောရှေနှင့် နှုတ်ဆက်တော်မူ၏။ မောရှေအပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်သောဝိညာဉ်အချို့ကိုယူ၍ အသက်ကြီးသူခုနစ်ကျိပ်တို့အပေါ်မှာ တင်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုဝိညာဉ်သည် သူတို့အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်သောအခါ၊ သူတို့သည် ပရောဖက်ပြု၍ မပြတ်မစဲဟောကြ၏။–

၁၁:၂၆ ထိုလူစု၌ပါသောသူ လေဒဒ်နှင့်မေဒဒ်တို့သည် စာရင်းဝင်သော်လည်း၊ တဲတော်သို့ မသွားဘဲ တပ်ထဲမှာ နေရစ်စဉ်တွင် သူတို့အပေါ်မှာ ထိုဝိညာဉ်ကျိန်းဝပ်သဖြင့် သူတို့သည်လည်း ပရောဖက်ပြု၍ တပ်ထဲမှာဟောကြ၏။–

၁၁:၂၇ လုလင်တယောက်သည်လည်း မောရှေထံသို့ပြေး၍၊ လေဒဒ်နှင့်မေဒဒ်တို့သည်တပ်ထဲမှာ ပရောဖက်ပြု၍ဟောပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊ –

၁၁:၂၈ မောရှေ၏လက်ထောက်ဖြစ်သော လုလင်နုန်သား ယောရှုက၊ သခင်မောရှေ၊ သူတို့ကို ဆီးတားတော်မူပါဟု ဆိုသော်၊ –

၁၁:၂၉ မောရှေက၊ သင်သည် ငါ့အတွက် ငြူစူသောစိတ်ရှိသလော။ ထာဝရဘုရား၏လူအပေါင်းတို့သည် ပရောဖက်ဖြစ်ကြပါစေသော။ ထာဝရဘုရား သည် ဝိညာဉ်တော်ကို သူတို့အပေါ်မှာတင်တော်မူ ပါစေသောဟုဆိုပြီးမှ၊ –

၁၁:၃၀ ဣသရေလအမျိုးသားအသက်ကြီးသူတို့နှင့်အတူ တပ်ထဲသို့ ပြန်သွားလေ၏။

၁၁:၃၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် လေကိုစေလွှတ်၍၊ ငုံးများကို ပင်လယ်မှဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ တပ်ပတ်လည် တရက်ခရီးစီတိုင်တိုင်ကွာသော အရပ်တို့၌၊ မြေပေါ်မှာ ဒုနှစ်တောင်ခန့်မျှ ဆင်းစေတော်မူ၏။–

၁၁:၃၂ လူများတို့သည် တနေ့လုံး၊ တညဉ့်လုံး၊ နက်ဖြန်လည်း တနေ့လုံးထ၍ ငုံးများကို စုသိမ်းကြ၏။ နည်းနည်းသိမ်းသောသူသည်ဆယ်ဟောမဲကို သိမ်းရ၏။ တပ်ပတ်လည် အရပ်ရပ်၌ ဖြန့်ထားကြ၏။–

၁၁:၃၃ သို့ရာတွင် ငုံးသားကို ကိုက်၍မဝါးမှီ၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို အမျက်တော်ထွက်၍ အလွန်ပြင်းသောဘေးနှင့်ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။–

၁၁:၃၄ တောင့်တသောသူတို့ကိုသင်္ဂြိုဟ်ရာထိုအရပ်ကို ကိဗြုတ်ဟတ္တာဝါဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။–

၁၁:၃၅ လူများတို့သည် ကိဗြုတ်ဟတ္တာဝါအရပ်မှထွက်ပြီးလျှင်၊ ဟာဇရုတ်အရပ်သို့ရောက်၍ နေကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ မောရှေသည် ကုရှအမျိုးသားမိန်းမနှင့်စုံဘက်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုမိန်းမကြောင့် မိရိအံနှင့် အာရုန်သည် မောရှေကို အပြစ်တင်လျက်၊ –

၁၂း၂ အကယ်၍ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားဖြင့်သာဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသလော။ ငါတို့အားဖြင့်လည်း ပေးတော်မမူလောဟု ဆိုကြ၏။ ထိုစကားကို ထာဝရဘုရား ကြားတော်မူ၏။ –

၁၂း၃ မောရှေသည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိနေသောသူအပေါင်းတို့ထက် သာ၍နူးညံ့သိမ်မွေ့သောသဘောရှိ၏။ –

၁၂း၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်တို့သုံးယောက်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်သို့ ထွက်သွားကြလော့ဟု မောရှေ၊ အာရုန်၊ မိရိအံတို့အား ချက်ခြင်းမိန့်တော်မူ၍ သူတို့သည် ထွက်သွားကြ၏။ –

၁၂း၅ ထာဝရဘုရားသည် မိုယ်းတိမ်တိုင်ဖြင့် ဆင်းသက်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော် တံခါးဝ၌ရပ်လျက်၊ အာရုန်နှင့်မိရိအံကိုခေါ်တော်မူ၍၊ သူတို့သည်ချဉ်းကပ်ကြ၏။ –

၁၂း၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ သင်တို့တွင် ပရောဖက်ရှိလျှင်၊ ငါထာဝရဘုရားသည် ထိုသူ၌ ထူးဆန်းသောရူပါရုံအားဖြင့် ကိုယ်ကိုပြမည်။ သို့မဟုတ် အိပ်မက်အားဖြင့် ဗျာဒိတ်ပေးမည်။ –

၁၂း၇ အိမ်တော် တအိမ်လုံး၌သာ သစ္စာစောင့်သော ငါ့ကျွန် မောရှေသည် ထိုသို့မဟုတ်။ –

၁၂း၈ သူ၌ဗျာဒိတ်ပေးသောအခါ၊ နက်နဲသောစကားအားဖြင့် မပေး၊ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ် ထင်ရှားစွာဗျာဒိတ်ပေးမည်။ သူသည် ထာဝရဘုရား၏ ပုံသဏ္ဌာန်ကိုလည်းမြင်ရမည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ငါ့ကျွန်မောရှေကို အဘယ်ကြောင့် အပြစ်တင်ဝံ့သနည်းဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ –

၁၂း၉ အမျက်တော်ထွက်၍ ထာဝရဘုရားကြွသွားတော်မူသဖြင့်၊ –

၁၂း၁၀ မိုယ်းတိမ်သည် တဲတော်အပေါ်မှကွာသွား၏။ မိရိအံသည်လည်း၊ နူနာစွဲ၍ မိုယ်းပွင့်ကဲ့သို့ ဖြူလေ၏။ အာရုန်ကြည့်၍ မိရိအံနူသည်ကို မြင်လျှင်၊ –

၁၂း၁၁ အို အကျွန်ုပ်သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မိုက်သောအမှုကိုပြုမိ၍ ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ တင်တော်မမူပါနှင့်၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏။ –

၁၂း၁၂ ဘွားစကပင် ကိုယ်အသားတဝက် ပျက်သောအသေကောင်ကဲ့သို့ သူသည်မဖြစ်ပါစေနှင့်ဟု တောင်းပန်လျှင်၊ –

၁၂း၁၃ မောရှေက၊ အိုဘုရားသခင် သူ၏အနာကိုပျောက်စေတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ်လေ၏။ –

၁၂း၁၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သူ၏အဘသည် သူ၏မျက်နှာကို တံထွေးနှင့်ထွေးရုံမျှသာပြုလျှင်၊ သူသည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးအရှက်ကွဲခြင်းကိုခံရမည်မဟုတ်လော။ ယခုတွင် သူ့ကိုနှင်ထုတ်၍ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံးတပ်ပြင်မှာနေစေ။ ထိုနောက်မှ တပ်ထဲသို့တဖန် ဝင်စေဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –

၁၂း၁၅ မိရိအံကို နှင်ထုတ်၍ သူသည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တပ်ပြင်မှာနေရ၏။ မိရိအံ အနာမပျောက်မှီတိုင်အောင် လူများတို့သည် ခရီးမသွားဘဲနေကြ၏။ –

၁၂း၁၆ ထိုနောက် ဟာဇရုတ်အရပ်မှပြောင်း၍ ပါရန်တော၌ တဲဆောက်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၁၃း၂ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ငါပေးသော ခါနာန်ပြည်ကိုစူးစမ်းစေခြင်းငှါ၊ အမျိုးအနွယ်အသီးအသီးထဲက အဆွေအမျိုး သူကြီးဖြစ်သောသူ တမျိုးတယောက်စီရွေးကောက်၍ စေလွှတ်လော့ဟု၊ –

၁၃း၃ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူထားသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် လူတို့ကိုပါရန်တောကစေလွှတ်လေ၏။ စေလွှတ်သောသူအပေါင်းတို့သည် ဣသရေလအမျိုး၌ အကဲအမှူးဖြစ်ကြ၏။ –

၁၃း၄ သူတို့အမည်ကား၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဇက္ကုရသား ရှမ္မွာ။ –

၁၃း၅ ရှိမောင်အမျိုး၊ ဟောရိသား ရှာဖတ်။ –

၁၃း၆ ယုဒအမျိုး၊ ယေဖုန္နာသား ကာလက်။ –

၁၃း၇ ဣသခါအမျိုး၊ ယောသပ်သား ဣဂါလ။ –

၁၃း၈ ဖေရိမ်အမျိုး၊ နုန်သား သြရှေ။ –

၁၃း၉ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုး၊ ရာဖုသား ပါလတိ။ –

၁၃း၁၀ ဇာဗုလုန်အမျိုး၊ သောဒိသား ဂါဒျေလ။ –

၁၃း၁၁ ယောသပ်သားတွင် မနာရှေအမျိုး၊ သုသိသား ဂဒ္ဒိ။ –

၁၃း၁၂ ဒန်အမျိုး၊ ဂေမလ္လိသား အမျေလ။ –

၁၃း၁၃ အာရှာအမျိုး၊ မိက္ခေလသား သေသုရ။ –

၁၃း၁၄ နဿလိအမျိုး၊ ဝါဖသိသား နာဘိ၊ –

၁၃း၁၅ ဂဒ်အမျိုး၊ မာခိသား ဂွေလတည်းဟူသော၊ –

၁၃း၁၆ ခါနာန်ပြည်ကိုစူးစမ်းစေခြင်းငှါ မောရှေစေလွှတ်သောသူတို့၏အမည်တည်း။ နုန်၏သား သြရှေကို၊ ယောရှုဟူသောအမည်ဖြင့် မောရှေမှည့်လေ၏။

၁၃း၁၇ ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်းစေခြင်းငှါ မောရှေစေလွှတ်လျက်၊ သင်တို့သည် တောင်မျက်နှာလမ်းဖြင့်သွား၍ တောင်ရိုးပေါ်သို့ တက်ကြလော့။ –

၁၃း၁၈ ထိုပြည်သည် အဘယ်သို့သော ပြည်ဖြစ်သနည်း။ ပြည်သားတို့သည် အားကြီးသလော၊ အားနည်းသလော။ များသလော၊ နည်းသလော။ –

၁၃း၁၉ သူတို့နေသောပြည်သည် ကောင်းသလော၊ မကောင်းလော။ သူတို့နေသောမြို့ရွာတို့သည် အဘယ်သို့နည်း။ တဲနှင့်နေကြသလော၊ခိုင်ခံ့သော မြို့နှင့်နေကြသလော။–
၁၃း၂၀ ထိုမြေသည် ကောင်းသလော၊ မကောင်းလော။ တောများသလော၊ နည်းသလောဟု ကြည့်ရှုကြလော့။ ရဲရင့်သောစိတ်ရှိကြလော့။ သစ်သီး အချို့ကိုလည်း ယူခဲ့ကြလော့ဟု မှာလိုက်လေ၏။ ထိုကာလသည် စပျစ်သီးမှည့်စကာလ ဖြစ်သတည်း။
၁၃း၂၁ ထိုသူတို့သည် ဇိနတောမှသွား၍ ဟာမတ်မြို့သို့ ရောက်သောလမ်းနား၊ ရဟောဘမြို့တိုင်အောင် ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်းကြ၏။–
၁၃း၂၂ တောင်မျက်နှာ၌ရှောက်သွား၍ အာနကအမျိုးသား အဟိမန်၊ ရှေရှဲ၊ တာလမဲနေသော ဟေဗြုန်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ဟေဗြုန်မြို့ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဇောနမြို့မတည်မီ ခုနစ်နှစ်ကတည်သောမြို့ဖြစ်သတည်း။–
၁၃း၂၃ ဧရှကောလချိုင့်သို့ရောက်လျှင်၊ အသီးတပြွတ်ပါသောစပျစ်နွယ်ပင်အခက်တခက်ကိုခုတ်၍ လူနှစ်ယောက်တို့သည် ထမ်းဘိုးနှင့်ထမ်းကြ၏။ သလဲသီး၊ သင်္ဘောသဖန်းသီးများကိုလည်း ဆောင်ခဲ့ကြ၏။–
၁၃း၂၄ ဣသရေလအမျိုးသားခုတ်ယူသောစပျစ်သီးပြွတ်ကိုထောက်၍၊ ထိုချိုင့်ကို ဧရှကောလချိုင့်ဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။–
၁၃း၂၅ အရက်လေးဆယ်လွန်မှ ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်းသောအမှုပြီး၍ ပြန်လာကြ၏။
၁၃း၂၆ မောရှေနှင့်အာရုန်မှစ၍ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့နေရာ ပါရန်တော၊ ကာဒေရှအရပ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ပရိသတ် အပေါင်းတို့အား သိတင်းကြားပြော၍၊ ထိုပြည်၌ သီးသောအသီးကို ပြကြ၏။–
၁၃း၂၇ မောရှေအားလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်စေလွှတ်သောပြည်သို့ ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ အကယ်စင်စစ် ထိုပြည်သည် နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြ ည်ဖြစ်ပါ၏။ ဤအသီးတို့ကား ထိုပြည်၌သီးသော အသီးဖြစ်ပါ၏။–
၁၃း၂၈ သို့ရာတွင် ပြည်သူပြည်သားတို့သည် အားကြီးပါ၏။ ခိုင်ခံ့သောမြို့ကြီးနှင့်နေကြပါ၏။ ထိုမျှမက၊ အာနကအမျိုးသားတို့ကိုလည်း မြင်ရပါ၏။–
၁၃း၂၉ အာမလက်အမျိုးသားတို့သည် တောင်ဘက်၌၄င်း၊ ဟိတ္တိလူ၊ ယေဗုသိလူ၊ အာမောရိလူတို့သည် တောင်ရိုးပေါ်၌၄င်း၊ ခါနာနိလူတို့သည် ပင်လယ်နား ယော်ဒန်မြစ်နား၌၄င်း နေကြပါသည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။–
၁၃း၃၀ ကာလက်ကလည်း ချက်ခြင်းချီသွား၍ ထိုပြည်ကိုသိမ်းယူကြစို့။ အောင်နိုင်ကောင်းသည်ဟုဆို၍ မောရှေရှေ့မှာ လူများတို့ကို ငြိမ်းစေ၏။–
၁၃း၃၁ သူနှင့်အတူ လိုက်သွားသောသူတို့က၊ ထိုပြည်သားတို့ကို ငါတို့မတိုက်နိုင်။ သူတို့သည် ငါတို့ထက်သာ၍ အားကြီးကြသည်ဟူ၍၄င်း၊–
၁၃း၃၂ ငါတို့သွား၍စူးစမ်းသောပြည်သည် မိမိသားတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ငါတို့တွေ့မြင်သော ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် အလွန်အရပ်မြင့်ကြ၏။–
၁၃း၃၃ ကိုယ်ကြီးသောလူအမျိုးအနွယ်၊ အာနကအမျိုးအနွယ်ဖြစ်၍၊ အလွန်ကြီးမားသောသူတို့ကိုလည်း မြင်ခဲ့ကြပြီ။ သူတို့ရှေ့မှာ ငါတို့သည် ကိုယ် အထင်အတိုင်း နှံကောင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ အထင်အတိုင်းလည်း ထိုသို့ဖြစ်ကြသည်ဟူ၍၄င်း၊ မိမိတို့စူးစမ်းသောပြည်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား မကောင်းသောသိတင်းကို ကြားပြောကြလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ ထိုအခါ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် အသံကိုလွှင့်၍ မြည်တမ်းသဖြင့်၊ တညဥ့်လုံးငိုကြွေးကြ၏။–
၁၄း၂ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊ မောရှေနှင့်အာရုန်ကို အပြစ်တင်သောစကားနှင့် မြည်တမ်းလျက်၊ ငါတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည် ၌မသေပါလေ။ ဤတော၌ မသေပါလေ။–
၁၄း၃ ငါတို့သည် ထားဖြင့်သေ၍ သားမယားတို့သည် ရန်သူလက်သို့ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်ကြောင့် ငါတို့ကို ဤအရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့တော်မူသနည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်ကောင်းသည် မဟုတ်လောဟု မောရှေနှင့်အာရုန်အားဆိုပြီးမှ၊–
၁၄း၄ တဖန် လူတစုံတယောက်ကို ချီးမြှောက်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြန်ကြစို့ဟု တယောက်ကိုတယောက် ဆိုကြ၏။–
၁၄း၅ မောရှေနှင့်အာရုန်တို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ်လျက်နေကြ၏။–
၁၄း၆ ခါနာန်ပြည်ကိုစူးစမ်းသောလူစုထဲက နုန်၏သားယောရှု၊ ယေဖုန္နာ၏သားကာလက်တို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကိုဆုတ်၍၊–
၁၄း၇ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အားခေါ်လျက်၊ ငါတို့ရှောက်သွား၍ စူးစမ်းသောပြည်သည် အလွန်တရာကောင်းသောပြည်ဖြစ်ပါ၏။–
၁၄း၈ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုနှစ်သက်လျှင်၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသော ထိုပြည်သို့ ငါတို့ကိုဆောင်သွင်း၍ အပိုင်ပေးတော်မူလိမ့်မည်။–
၁၄း၉ ထာဝရဘုရားကို မပုန်ကန်ကြပါနှင့်။ ထိုပြည်သူပြည်သားတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ သူတို့သည် ငါတို့စားစရာဘို့ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့၌အမှီတကဲမရှိ။ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘက်၌ရှိတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်ဟုပြောဆိုကြလေသော်။–
၁၄း၁၀ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်ကိုကျောက်ခဲနှင့်ပစ်စေခြင်းငှါ စီရင်ကြ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်၌ ထင်ရှားလေ၏။
၁၄း၁၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤလူမျိုးသည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ငါ့ကိုမရိုမသေပြုကြလိမ့်မည်နည်း။ သူတို့၌ ငါပြခဲ့ပြီးသမျှသောနိမိတ်လက္ခ ဏာတို့ကို မြင်ရသော်လည်း၊ အဘယ်မျှကာ လပတ်လုံး ငါ့ကိုမယုံဘဲ နေကြလိမ့်မည်နည်း။–
၁၄း၁၂ သူတို့ကို ကာလနာဘေးဖြင့် ငါသည် ဒဏ်ခတ်၍ သား၏အရာကိုနှုတ်မည်။ သူတို့ထက် သင့်ကိုသာ၍စည်ပင်သောအမျိုး၊ သာ၍တန်ခိုးကြီးေ သာအမျိုးဖြစ်စေမည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။–
၁၄း၁၃ မောရှေကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးကိုတန်ခိုးတော်အားဖြင့် အဲဂုတ္တုလူတို့ထဲက နှုတ်ဆောင်ခဲ့တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ နောက်တဖန် ဤသိတင်းကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ကြားပြန်လျှင်၊–
၁၄း၁၄ ဤပြည်၌နေသောသူတို့အား သိတင်းပြောကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုး၌ရှိတော်မူကြောင်းကို၄င်း၊ ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ထင်ရှားတော်မူကြောင်းကို၄င်း၊ မိုဃ်းတိမ်တော်သည် သူတို့ကိုလွှမ်းမိုးကြောင်းကို၄င်း၊ ကိုယ်တော်သည် နေ့အချိန်၌ မိုဃ်းတိမ်တိုင်၊ ညဥ့်အချိန်၌မီးတိုင်ဖြင့် သူတို့ရှေ့ကကြွတော်မူကြောင်းကို၄င်း ကြားရကြပြီ။–
၁၄း၁၅ ယခုမှာ၊ ဤလူမျိုးကိုလူတယောက်ကဲ့သို့မှတ်၍ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူလျှင်၊ သိတင်းတော်ကိုကြားဘူးသောလူအမျိုးမျိုးတို့က၊–

၁၄း၁၆ ထာဝရဘုရားသည် ထိုလူတို့အား ဤမည်သောပြည်ကို ငါပေးမည်ဟုကျိန်ဆိုသော်လည်း၊ ထိုပြည်သို့ သူတို့ကို ဆောင်သွင်းခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သောကြောင့်၊ တော၌သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီဟု ပြောဆိုကြပါလိမ့်မည်။–

၁၄း၁၇ ကိုယ်တော်က၊ ထာဝရဘုရားသည် သည်းခံသောသဘော၊ သနားသောသဘောနှင့်

၁၄း၁၈ ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ အဓမ္မကျင့်ခြင်း၊ တရားတော်ကိုလွန်ကျူးခြင်း အပြစ်တို့ကို ဖြေလွှတ်သော်လည်း၊ အချည်းနှီးသက်သက် ဖြေလွှတ်တော်မမူထသော၊ လူအစဉ်အဆက်၊ တတိယအဆက်၊ စတုတ္ထအဆက် တိုင်အောင်၊ အဘတို့၏အပြစ်ကို သားတို့၌ ဆပ်ပေးစီရင်တော်မူသောဘုရားသခင်ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားရှင် တန်ခိုးတော်သည်ကြီးပါစေသော။–

၁၄း၁၉ အဲဂုတ္တုပြည်က ထွက်သောနေ့မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် ဤလူမျိုး၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ ကရုဏာတော်များပြားသည်နှင့်အညီ၊ ယခုလည်း လွှတ်တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရားအား လျှောက်ဆိုလျှင်၊–

၁၄း၂၀ ထာဝရဘုရားက၊ သင်တောင်းပန်သည်အတိုင်း ငါလွှတ်၏။–

၁၄း၂၁ ငါအသက်ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် မြေတပြင်လုံး၌ နှံ့ပြားလိမ့်မည်။–

၁၄း၂၂ ငါ့ဘုန်းတော်ကိုငှင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှစ၍ ဤတော၌ထူးဆန်းသောတန်ခိုးတော်ကိုငှင်း မြင်ရသောလူအပေါင်းတို့သည်၊ ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊ ဆယ်ကြိမ်တိုင်အောင် ငါ့ကိုစုံစမ်းသောကြောင့်၊–

၁၄း၂၃ သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား ငါကျိန်ဆိုသောပြည်ကို အကယ်စင်စစ် သူတို့သည် မမြင်ရကြ။ ငါ့ကိုမရိုမသေပြုသောသူ တစုံတယောက်မျှ မမြင်ရ။–

၁၄း၂၄ ငါ့ကျွန်ကာလက်မူကား ထူးခြားသောသဘောရှိ၍၊ ငါ့နောက်သို့ လုံးလုံးလိုက်သောကြောင့်၊ သူသွားခဲ့ပြီးသောပြည်သို့ သူ့ကိုငါဆောင်သွင်းသဖြင့်၊ သူ၏သားမြေးတို့သည် အမွေခံရကြလိမ့်မည်။–

၁၄း၂၅ အာမလက်အမျိုးသားနှင့် ခါနာန်အမျိုးသားတို့သည် ချိုင့်မှာနေကြသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် နက်ဖြန်နေ့၌လှည့်လည်၍ ဒေးပင်လယ်လမ်းဖြင့် တောသို့သွားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄း၂၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့်အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၁၄း၂၇ ငါ့ကိုအပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းသော ဤပရိသတ်ဆိုးတို့ကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ငါသည် သည်းခံရအံ့နည်း။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ငါ့ကိုအပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းသောစကားတို့ကို ငါကြားရပြီ။–

၁၄း၂၈ သင်သည် သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရားက၊ ငါအသက်ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုကြားစေခြင်းငှါ ပြောကြသောစကားအတိုင်း သင်တို့ကို ငါပြုမည်။–

၁၄း၂၉ သင်တို့ကိုရေတွက်၍ စာရင်းယူသည်အတိုင်း၊ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်သောသူ၊ ငါ့ကို အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းသောသူအပေါင်းတို့သည် သေ၍ ဤတော၌အသေကောင်ဖြစ်လျက်နေရစ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၄း၃၀ ငါသည် ဤမည်သောပြည်၌ သင်တို့ကိုနေရာချမည်ဟု ငါကျိန်ဆို၏။ ထိုပြည်သို့ ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်၊ နုန်၏သားယောရှုမှတပါး အဘယ်သူမျှမရောက်ရ။–

၁၄း၃၁ ရန်သူလုယူရာဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သင်တို့ဆိုသောသူငယ်တို့ကို ငါဆောင်သွင်း၍ သင်တို့ပယ်သောပြည်ကို သူတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။–

၁၄း၃၂ သင်တို့မူကား၊ ဤတော၌သေ၍ အသေကောင်ဖြစ်လျက် နေရစ်ရကြလိမ့်မည်။–

၁၄း၃၃ ဤတော၌ သင်တို့အသေကောင်များ ပျောက်ပျက်သည်တိုင်အောင်၊ကိုယ်သားသမီးတို့သည် မိဘမှားယွင်းခြင်းအပြစ်များကို ဆောင်၍၊ ဤတော၌အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး လှည့်လည်ရကြလိမ့် မည်။–

၁၄း၃၄ ထိုပြည်ကိုစူးစမ်းရာနေ့ရက်ပေါင်း အရက်လေးဆယ်နှင့်အညီ၊ တရက်ကိုတနှစ်ထား၍၊ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး ကိုယ်အပြစ်ကိုဆောင်လျက်၊ ငါစွန့်ပစ်ခြင်းကိုသိရကြလိမ့်မည်။–

၁၄း၃၅ အကယ်စင်စစ် ငါ့တဘက်၌စည်းဝေးသောဤပရိသတ်ဆိုးအပေါင်းတို့ကို ထိုသို့ငါပြု၍ သူတို့သည် ဤတော၌သေကြေပျောက်ပျက်ကြလိမ့်မည်ဟု ငါထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄း၃၆ မောရှေစေလွှတ်သောအခွင့်နှင့် ခါနာန်ပြည်ကိုစူးစမ်း၍ ပြန်လာသောအခါ၊ ထိုပြည်ကိုကဲ့ရဲ့သဖြင့် ပရိသတ်အပေါင်း မြည်တမ်းစေခြင်းငှါ တိုက်တွန်းသောသူ၊–

၁၄း၃၇ ခါနာန်ပြည်ကို မကောင်းသောသိတင်းကြားပြောသောသူတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကာလနာဘေးနှင့် သေကြလေ၏။–

၁၄း၃၈ ထိုပြည်ကို စူးစမ်း၍ သွားသောလူတို့တွင် နုန်၏သား ယောရှုနှင့် ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်တို့သာ အသက်ချမ်းသာရကြ၏။–

၁၄း၃၉ မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား စကားတော်များကို ဆင့်ဆိုသောအခါ၊ လူများတို့သည် အလွန်ညည်းတွားလျက် နေကြ၏။

၁၄း၄၀ နံနက်စောစောထ၍ တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်ပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည် ပြစ်မှားပြီ။ သို့သော်လည်း ယခုအသင့်ရှိပါ၏။ ထာဝရဘုရား ဂတိထားတော်မူသောပြည်သို့ သွားပါမည်ဟု ဆိုကြသော်၊–

၁၄း၄၁ မောရှေက၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို အဘယ်ကြောင့် လွန်ကျူးကြသနည်း။ သင်တို့အကြံမထမြောက်ရ။–

၁၄း၄၂ မသွားကြနှင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ဘက်၌ရှိတော်မမူ။ သွားလျှင် ရန်သူရှေ့မှာ ရှုံးရကြလိမ့်မည်။–

၁၄း၄၃ အာမလက်အမျိုးသားနှင့် ခါနာန်အမျိုးသားတို့သည် သင်တို့မရောက်မီ ရောက်နှင့်သည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ထားဖြင့် ဆုံးကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားထံတော်မှ လွှဲသွားသောကြောင့်၊ထာဝရ ဘုရားသည်သင်တို့ဘက်၌နေတော်မမူဟုဆိုသော်လည်း၊–

၁၄း၄၄ သူတို့သည် ခိုင်ခံ့သောစိတ်နှင့် တောင်ထိပ်ထက်သို့ တဖန်တက်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်နှင့်တကွ၊ မောရှေသည် တပ်ပြင်သို့ မထွက်မသွားဘဲ နေလေ၏။–

၁၄း၄၅ ထိုအခါ တောင်ပေါ်မှာရှိနှင့်သော အာမလက်အမျိုးသားနှင့် ခါနာန်အမျိုးသားတို့သည် ဆင်းလာလျက်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို တိုက်၍အောင်သဖြင့်၊ ဟောမာမြို့တိုင်အောင် လိုက်ကြလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ –

၁၅း၂ သင်တို့နေရာဖြစ်သော ငါပေးသောပြည်သို့ ရောက်၍နေကြသောအခါ၊ –

၁၅း၃ သစ္စာဂတိရှိ၍ ပူဇော်သော်၄င်း၊ အလိုလိုပူဇော်သော်၄င်း၊ ပွဲသဘင်ခံ၍ ပူဇော်သော်၄င်း၊ မီးရှို့ရာယဇ် အစရှိသော အခြားသောယဇ်ကို မီးဖြင့်ပူဇော်၍၊ သိုးနွားအားဖြင့် ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့ကို ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ –

၁၅း၄ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာကိုပြုသောသူသည်၊

၁၅း၅ သိုးသငယ်ကိုပူဇော်လျှင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဖြစ်စေ၊ အခြားသောယဇ်ဖြစ်စေ၊ ယဇ်နှင့်တကွ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာကို ဆီသုံးလောဃရောသောမုန့်ညက်တဆယ်ဖို့ကို၄င်း၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာဘို့ စပျစ်ရည်သုံးလောဃကို၄င်း ပြင်ဆင်၍ဆောင်ခဲ့ရမည်။ –

၁၅း၆ သိုးကိုပူဇော်လျှင်၊

၁၅း၇ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီလေးလောဃရောသော မုန့်ညက်နှစ်ဆယ်ဖို့ကိုပြင်ဆင်၍ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာဘို့ စပျစ်ရည်လေးလောဃကိုပူဇော်ရမည်။ –

၁၅း၈ ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်၊ သစ္စာဂတိရှိ၍ ပူဇော်သောယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားကိုပြင်ဆင်လျှင်၊ –

၁၅း၉ မီးဖြင့်ပူဇော်၍ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါ၊ –

၁၅း၁၀ နွားနှင့်တကွ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီခြောက်လောဃရောသော မုန့်ညက်သုံးဆယ်ဖို့ကို၄င်း၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာဘို့ စပျစ်ရည်ခြောက်လောဃကို၄င်း ဆောင်ခဲ့ရမည်။ –

၁၅း၁၁ နွားတကောင်၊ သိုးတကောင်၊ သိုးသငယ်တကောင်၊ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကို ယဇ်ပူဇော်သောအခါ ထိုသို့ပြုရမည်။ –

၁၅း၁၂ ပြင်ဆင်သော သိုးနွားအရေအတွက်သို့လိုက်၍၊ တကောင်တကောင်ကို ထိုသို့ပြုရမည်။ –

၁၅း၁၃ ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် မီးဖြင့်ပူဇော်၍ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့ ရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိုသို့နှင့်အညီ ပြုရကြမည်။ –

၁၅း၁၄ သင်တို့တွင် တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ အခြားတပါးသောသူဖြစ်စေ၊ မီးဖြင့် ပူဇော်၍ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါအလိုရှိလျှင်၊ သင်တို့ပြုသည့်နည်းတူ သူသည်လည်း ပြုရမည်။ –

၁၅း၁၅ ပရိသတ်အဝင်ဖြစ်သောသူ၊ သင်တို့တွင် တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်သောသူတို့သည်၊ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်စောင့်ရသောတပါးတည်းသောထုံးစံရှိ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သင်တို့ သည် ဖြစ်သည်နည်းတူ သူသည်လည်းဖြစ်ရမည်။ –

၁၅း၁၆ သင်တို့ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သင်တို့တွင် တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားတို့သည် တပါးတည်းသောတရား၊ တပါးတည်းသောထုံးစံရှိရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅း၁၇ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ –

၁၅း၁၈ ငါပို့ဆောင်သောပြည်သို့ သင်တို့သည် ရောက်၍၊ –

၁၅း၁၉ ထိုပြည်၌ဖြစ်သောမုန့်ကို စားကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားအား ချီမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ရမည်။ –

၁၅း၂၀ အဦးနယ်သော မုန့်စိမ်းဖြင့်လုပ်သော မုန့်ပြားကို ချီမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာပြု၍၊ ကောက်နယ်တလင်းထဲက ချီမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာကိုပြုသကဲ့သို့ ချီမြှောက်ရမည်။ –

၁၅း၂၁ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည်၊ အဦးနယ်သောမုန့်စိမ်းထဲက ချီမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရားအား ဆက်ရကြမည်။

၁၅း၂၂ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကိုမှာထားသောနေ့မှစ၍၊

၁၅း၂၃ မောရှေအားဖြင့် သင်တို့၌ ထားတော်မူသောပညတ်၊ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်၌ ထားတော်မူလတံ့သောပညတ် အလုံးစုံတို့ကို သင်တို့သည်မစောင့် မှားယွင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြသည်အမှုမှာ၊ –

၁၅း၂၄ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မသိဘဲ သတိလစ်၍ မှားယွင်းခြင်းသို့ရောက်လျှင်၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါ၊ ထုံးဖွဲ့သောထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ၊ အသက်ပျိုသောနွားထီးဖြင့် မီးရှို့ရာယဇ်ကို၄င်း၊ ဆိတ်ဖြင့် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကို၄င်း ပူဇော်ရကြမည်။ –

၁၅း၂၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရသဖြင့်၊ သူတို့သည် သတိလစ်၍ ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထိုအပြစ်ကို လွှတ်ရလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်း သတိလစ်သောအပြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်နှင့်တကွ မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရကြမည်။ –

၁၅း၂၆ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ပြစ်မှားသော်လည်း၊ သတိလစ်၍ ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းကို၄င်း၊ သူတို့ထံမှာ တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားကို၄င်း ထိုအပြစ်မှ လွှတ်ရလိမ့်မည်။

၁၅း၂၇ လူတစုံတယောက်သည် သတိလစ်၍ ပြစ်မှားလျှင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ အခါမလည်သောဆိတ်မတကောင်ကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။ –

၁၅း၂၈ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သတိလစ်၍ ပြစ်မှားမိသောထိုသူအဘို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရသဖြင့် ထိုအပြစ်ကိုလွှတ်ရလိမ့်မည်။ –

၁၅း၂၉ ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်သောသူ၊ တည်းခိုသောတပါး အမျိုးသားဖြစ်သောသူတို့သည် သတိလစ်၍ပြစ်မှားသောအခါ၊ တပါးတည်းသောတရားကို စောင့်ရကြမည်။

၁၅း၃၀ ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ရဲရင့်စွာပြစ်မှားလျှင်၊ ထာဝရဘုရားကို မရိုသေရာသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူကိုသူ၏ အမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်။ –

၁၅း၃၁ ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို မထီမဲ့မြင်ပြု၍ ပညတ်တော်ကိုလွန်ကျူးသောကြောင့်၊ ထိုသူကိုရှင်းရှင်းပယ်ရှားရမည်။ မိမိအပြစ်ကို မိမိခံရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၅း၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် တောခ၌ရှိကြသောအခါ၊ တနေ့သောဥပုသ်နေ့၌ ထင်းခွေသောသူတယောက်ကို တွေ့လေ၏။ –

၁၅း၃၃ တွေ့သောသူတို့သည်၊ ထိုသူကို မောရှေ၊ အာရုန်၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့သို့ခေါ်ခဲ့ကြ၏။ –

၁၅း၃၄ သူ၏အမှုကိုစီရင်ရာလမ်း မထင်ရှားသေးသောကြောင့် ချုပ်ထားကြ၏။ –

၁၅း၃၅ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထိုသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် တပ်ပြင်မှာ သူ့ကိုကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ရကြမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၍၊ –

၁၅း၃၆ ထိုအမိန့်တော်အတိုင်း ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ထိုသူကို တပ်ပြင်သို့ဆောင်သွား၍၊ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြသဖြင့် သူသည် အသေခံရ၏။

၁၅း၃၇ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ –

၁၅း၃၈ သူတို့အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည်၊ အဝတ်စွန်းတို့၌ဆွဲစရာဘို့ ပန်းပွါးတို့ကိုလုပ်၍၊ ပြာသောကြိုးနှင့် ချည်တွဲရကြမည်။ –

၁၅း၃၉ ထိုပန်းပွါးတို့ကို သင်တို့သည် ကြည့်မြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား ပညတ်တော်မူသမျှတို့ကို အောက်မေ့၍ ကျင့်ကြမည်အကြောင်း၊ အထက်က ကိုယ်အလိုသို့လိုက်လျက်၊ ကိုယ်ဉာဏ်ကိုမှီဝဲလျက် မှားယွင်းသကဲ့သို့မလိုက်၊ မမှီဝဲ၊ –

၁၅း၄၀ ငါပညတ်သမျှတို့ကိုအောက်မေ့၍ ကျင့်သဖြင့်၊ သင်တို့ဘုရားသခင်အဘို့ သန့်ရှင်းမည်အကြောင်း ထိုသို့ပြုရမည်။ –

၁၅း၄၁ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ လေဝိအမျိုး၊ ကောဟတ်သားဣဇဟာ၏သားကောရသည်၊ ရုဗင်အမျိုးဧလျာဘ၏သား ဒါသန်နှင့်အဘိရံ၊ ပေလက်၏သား ဩနတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ –

၁၆း၂ ပရိသတ်၌ကျော်စော၍ ဂုဏ်အသရေရှိသောသူ၊ အစည်းအဝေး၌ မင်းပြုသောသူ၊ ဣသရေလအမျိုးသားနှစ်ရာငါးဆယ်နှင့်တကွ၊ မောရှေကို ပုန်ကန်၍၊ –

၁၆း၃ မောရှေနှင့်အာရုန်တဘက်၌ စုဝေးလျက်၊ သင်တို့သည် အမှုတော်ကိုစောင့်လွန်း၏။ ပရိသတ်ရှိသမျှ အပေါင်းတို့သည် သန့်ရှင်းကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့တွင်ရှိတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်အပေါ်မှာ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမြှောက်ရသနည်းဟု ဆိုလေ၏။ –

၁၆း၄ ထိုစကားကို မောရှေကြားလျှင် ပြပ်ဝပ်လျက် နေ၏။ –

၁၆း၅ တဖန် မောရှေက၊ အဘယ်သူသည် ထာဝရဘုရား၏လူဖြစ်သည်ကိုငှင်း၊ အဘယ်သူ သန့်ရှင်းသည်ကိုငှင်း၊ အဘယ်သူကို ချဉ်းကပ်စေမည်ကိုငှင်း၊ နက်ဖြန်နေ့၌ ထာဝရဘုရား ပြတော်မူမည်။ ရွေးကောက်တော်မူသောသူကိုလည်း အနီးအပါးသို့ချဉ်းကပ် စေတော်မူမည်။ –

၁၆း၆ အိုကောရနှင့် ကောရ၏အပေါင်းအသင်းရှိသမျှတို့၊ သင်တို့ပြုရမည်အမှုဟူမူကား၊ လင်ပန်းတို့ကိုယူ၍၊ –

၁၆း၇ နက်ဖြန်နေ့၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မီးနှင့်လောဗန်ကို တင်ကြလော့။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောသူသည်၊ သန့်ရှင်းသော သူဖြစ်စေ။ အိုလေဝိသားတို့၊ သင်တို့သည်အမှုတော်ကို စောင့်လွန်းကြသည်ဟုဆိုလေ၏။ –

၁၆း၈ တဖန် မောရှေက၊ အိုလေဝိသားတို့၊ နားထောင်ကြပါလော့။ –

၁၆း၉ သင်တို့သည်ထာဝရဘုရား၏တဲတော်အမှုကိုဆောင်ရွက်၍၊ပရိသတ်ရှေ့မှာရပ်လျက်၊ သူတို့အမှုကိုလည်း စောင့်စေမည်အကြံ ရှိတော်မူသည်နှင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်သည်၊ သင်တို့ကို အနီးအပါးသို့ခေါ်၍ နေရာချခြင်းငှါ၊ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်နှင့်ခွဲထား၍၊ –

၁၆း၁၀ သင့်ကိုငှင်း၊ သင့်ညီအစ်ကိုလေဝိသားအပေါင်းတို့ကိုငှင်း၊ အနီးအပါး၌နေရာချတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို မထီမဲ့မြင်ပြု၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကိုလည်း ရှာကြသည်တကား။ –

၁၆း၁၁ ထိုကြောင့် သင်နှင့်သင်၏အပေါင်းအသင်းရှိသမျှတို့သည် ထာဝရဘုရားတဘက်၌ စုဝေးကြပြီတကား။ အာရုန်ကိုအပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းရမည်အကြောင်း၊ သူသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ် သနည်းဟု ကောရအား ဆိုပြီးမှ၊ –

၁၆း၁၂ ဧလျာဘသား ဒါသန်နှင့်အဘိရံတို့ကိုခေါ်ခြင်းငှါ စေလွှတ်လေ၏။ သူတို့ကလည်း ငါတို့မလာ။ –

၁၆း၁၃ သင်သည် ဤတော၌ ငါတို့ကိုသတ်လို၍ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်မှဆောင်ခဲ့သော်လည်း၊ ငါတို့အပေါ်၌ လုံးလုံး မင်းမပြုရလျှင်၊ စိတ်မပြေသေးသည်တကား။ –

၁၆း၁၄ ထိုမှတပါး နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်သို့ ငါတို့ကိုမဆောင်၊ လယ်ယာများ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်များကိုမပေးဘဲ၊ ဤလူတို့၏မျက်စိကိုဖေါက်ချင်သလော။ ငါတို့သည် သင့်ထံသို့ မလာဟုပြန်ဆို၏။ –

၁၆း၁၅ မောရှေသည် အလွန်အမျက်ထွက်၍၊ ဤသူတို့ပူဇော်သက္ကာကို ပမာဏပြုတော်မမူပါနှင့်။ သူတို့ဥစ္စာ မြည်းတကောင်ကိုမျှ အကျွန်ုပ်မသိမ်းပါ။ သူတို့တွင်တယောက်ကိုမျှ မညှဉ်းဆဲပါဟု ထာဝရဘုရားအား လျှောက်၍၊ –

၁၆း၁၆ ကောရအားလည်း၊ အာရုန်နှင့်သင်အစရှိသောသင်၏အပေါင်းအသင်းရှိသမျှတို့သည်၊ နက်ဖြန်နေ့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရှိကြလော့။ –

၁၆း၁၇ လူအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့လင်ပန်းများကိုယူ၍ လောဗန်ကိုတင်ပြီးမှ၊ သင်နှင့်အာရုန်သည်လည်း မိမိတို့လင်ပန်းပါလျက်၊ လူအပေါင်းတို့သည် လင်ပန်းနှစ်ရာငါးဆယ်တို့ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြလော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ –

၁၆း၁၈ ထိုသူ အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့လင်ပန်းများကိုယူ၍ မီးနှင့်လောဗန်ကိုတင်ပြီးမှ၊ မောရှေ၊ အာရုန်နှင့်အတူ၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးဝ၌ ရပ်နေကြ၏။

၁၆း၁၉ ကောရသည်လည်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးဝ၌ ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို မောရှေနှင့်အာရုန်တဘက်၌ စုဝေးစေပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် ပရိသတ်အပေါင်းတို့၌ ထင်ရှားလေ၏။ –

၁၆း၂၀ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤပရိသတ်တို့နှင့်ခွါ၍ တခြားစီနေလော့။

၁၆း၂၁ ငါသည်သူတို့ကို ချက်ခြင်းဖျက်ဆီးမည်ဟု မောရှေနှင့်အာရုန်အား မိန့်တော်မူလျှင်၊ –

၁၆း၂၂ သူတို့က ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အိုဘုရားသခင်၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏ အသက်ဝိညာဉ်များကို အစိုးရတော်မူသောဘုရားသခင်၊ လူတယောက် ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို အမျက်ထွက်တော်မူမည်လောဟု လျှောက်ဆိုလေ၏။ –

၁၆း၂၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ကောရ၊ ဒါသန်၊

၁၆း၂၄ အဘိရံတို့၏တဲများကို ရှောင်၍နေစေခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်တို့အား ဆင့်ဆိုလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–
၁၆း၂၅ မောရှေထ၍ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့နှင့်တကွ၊ ဒါသန်၊ အဘိရံနေရာ သို့ သွားပြီးမှ၊–
၁၆း၂၆ ဤလူဆိုးတို့၏နေရာ တဲများကို ရှောင်၍နေကြပါလော့။ သူတို့၏ဥစ္စာတစုံတခုကိုမျှ မထိကြပါနှင့်။ သို့မဟုတ် သူတို့နှင့်အတူ၊ သူတို့အပြစ်ကြောင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ပရိသတ်တို့အား ဆင့်ဆိုလျှင်၊–
၁၆း၂၇ လူများတို့သည် ကောရ၊ ဒါသန်၊ အဘိရံတဲပတ်ဝန်းကျင်၌မနေဘဲ ရှောင်လွှဲ၍ သွားကြသဖြင့်၊ ဒါသန်၊အဘိရံသည်၊ သားမယား အကလေးများနှင့်တကွ ထွက်၍ မိမိတို့တဲတံခါးဝ၌ရပ်နေကြ၏။–
၁၆း၂၈ မောရှေကလည်း၊ ဤအမှုအလုံးစုံတို့ကို ငါသည်အလိုလိုမပြု၊ ထာဝရဘုရားစေခိုင်းတော်မူ၍ ငါပြုသည်အကြောင်းကို သင်တို့သည် အဘယ်သို့သိရမည်နည်းဟူမူကား၊–
၁၆း၂၉ ခပ်သိမ်းသောလူသတ္တဝါတို့ခံရသောသေခြင်း၊ ခပ်သိမ်းသောလူသတ္တဝါတို့ခံရသော ဆုံးမခြင်းကိုသာ ဤလူတို့ခံရလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မမူ။–
၁၆း၃၀ သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားသည် အသစ်ဖန်ဆင်းတော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီးကွဲပွင့်လျက် ဤလူတို့ကိုငှင်း၊ သူတို့နှင့်ဆိုင်သမျှကိုငှင်း မျို၍၊ သူတို့သည် အသက်ရှင်လျက် သေမင်းနိုင်ငံသို့ ဆင်းသွား လျှင်၊ ထာဝရဘုရား၌ပြစ်မှားကြောင်းကို သင်တို့သည် သိနားလည်ရကြလိမ့်မည်ဟု၊–
၁၆း၃၁ ပြောဆိုပြီးသည်အဆုံး၌၊ သူတို့နင်းရာမြေကြီးသည် ကွဲ၍၊–
၁၆း၃၂ မိမိခံတွင်းကိုဖွင့်သဖြင့်၊ သူတို့နှင့်သူတို့အိမ်များကိုငှင်း၊ ကောရနှင့်ဆိုင်သမျှသောသူတို့နှင့် သူတို့ဥစ္စာရှိသမျှကိုငှင်း မျိုလေ၏။–
၁၆း၃၃ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ ဆိုင်သမျှသောသူတို့နှင့်တကွ၊ အသက်ရှင်လျက် သေမင်းနိုင်ငံသို့ဆင်းသက်၍၊ သူတို့အပေါ်မှာ မြေစေ့ပြန်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ပရိသတ်မှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရကြ၏။–
၁၆း၃၄ သူတို့အော်ဟစ်သံကို ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသော ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကြားလျှင်၊ ငါတို့ကိုလည်း မြေမျိုကောင်း မျိုလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်လျက် ပြေးကြ၏။–
၁၆း၃၅ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍ပူဇော်သောသူနှစ်ရာငါးဆယ်တို့ကိုလည်း၊ ထာဝရဘုရားထံတော်က မီးထွက်၍ လောင်လေ၏။
၁၆း၃၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထိုသန့်ရှင်းသောလင်ပန်းတို့ကို မီးလောင်ရာထဲက ကောက်ယူ၍ မီးကိုပစ်ချပြီးမှ၊–
၁၆း၃၇ ကိုယ်အသက်ကိုသေစေခြင်းငှါ ပြစ်မှားသောသူတို့၏လင်ပန်းတို့ဖြင့် ယဇ်ပလ္လင်ကို ဖုံးအုပ်စရာ ကြေးဝါပြားတို့ကို လုပ်ရမည်အကြောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏သား ဧလာဇာကိုဆင့်ဆိုလော့။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပူဇော်သောကြောင့်၊ ထိုလင်ပန်းတို့သည် သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား နိမိတ်ဖြစ်ရကြမည်ဟုမောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–
၁၆း၃၈ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာသည်၊ မီးလောင်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့ပူဇော်သောလင်ပန်းများကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ကိုဖုံးအုပ်စရာကြေးဝါပြားတို့ကို လုပ်လေ၏။–
၁၆း၄၀ ထိုသို့ အာရုန်အမျိုးမဟုတ် အခြားတပါးသော အမျိုးသားသည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍ ပူဇော်သောအားဖြင့်၊ ကောရနှင့်သူ၏အပေါင်းအသင်းကဲ့သို့ မဖြစ်စေမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုလင်ပန်းတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား သတိပေးရာ နိမိတ်ဖြစ်ရကြ၏။
၁၆း၄၁ နက်ဖြန်နေ့၌ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့က၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏လူတို့ကိုသတ်ကြပြီဟုဆိုလျက်၊ မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ကို အပြစ်တင်၍မြည်တမ်းကြ၏။–
၁၆း၄၂ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်မောရှေနှင့်အာရုန်တဘက်၌စုဝေးကြသောအခါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ မျှော်ကြည့်၍၊ မိုဃ်းတိမ်သည် တဲတော်ကိုလွှမ်းမိုး၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် ထင်ရှားလေ၏။–
၁၆း၄၃ မောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။–
၁၆း၄၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊
၁၆း၄၅ ဤပရိသတ်တို့ကိုရှောင်၍နေကြလော့။ ငါသည် သူတို့ကို ချက်ခြင်းဖျက်ဆီးမည်ဟုမောရှေအား မိန့်တော်မူလျှင်၊ သူတို့သည် ပြပ်ဝပ်လျက် နေကြ၏။–
၁၆း၄၆ မောရှေကလည်း၊ သင်သည် လင်ပန်းကိုကိုင်၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်က မီးကိုယူထည့်ပြီးလျှင်၊ လောဗန်ကိုလည်းတင်လျက်၊ ပရိသတ်ရှိရာသို့ အလျင်အမြန်သွား၍ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလော့။ ထာဝရဘုရားထံတော်က အမျက်တော်ထွက်၍ ဘေးဥပဒ် ရောက်လျက်ရှိပြီဟု၊–
၁၆း၄၇ အာရုန်အား မှာထားသည်အတိုင်း၊ အာရုန်သည်ယူ၍ ပရိသတ်ထဲသို့ ပြေးလေ၏။ ထိုအခါ လူတို့၌ဘေးဥပဒ်ရောက်စရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောဗန်ကိုတင်သဖြင့် လူများတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်း ကိုပြု၏။–
၁၆း၄၈ အသက်ရှင်သောသူ၊ သေသောသူစပ်ကြားမှာ ရပ်နေ၍၊ ဘေးဥပဒ်ငြိမ်းလေ၏။–
၁၆း၄၉ ကောရအမှုကြောင့် သေသောသူတို့ကိုထား၍ ထိုဘေးဥပဒ်ဖြင့် သေသောလူပေါင်းကား၊ တသောင်းလေးထောင်ခုနစ်ရာရှိသတည်း။–
၁၆း၅၀ ထိုဘေးဥပဒ်ငြိမ်းပြီးမှ၊ အာရုန်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးဝ၊ မောရှေထံသို့ပြန်လာ၏။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊–
၁၇း၂ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုပြီးမှ၊ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ဣသရေလဆယ်နှစ်မျိုး၌ မင်းပြုသောသူ အသီး အသီးပေးရသော လှံတံဆယ်နှစ် ချောင်းတို့ကိုယူ၍၊ လူတိုင်းအမည်ကို သူ့လှံတံပေါ်မှာ ရေးထားလော့။–
၁၇း၃ လေဝိအမျိုး၏လှံတံပေါ်မှာ အာရုန်အမည်ကို ရေးထားလော့။ ဘိုးဘအဆွေအမျိုး သူကြီးတဦးလျှင် လှံတံတချောင်းစီရှိရမည်။–
၁၇း၄ ထိုလှံတံတို့ကို ငါဗျာဒိတ်ပေးရာအရပ်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အတွင်း၊ သက်သေခံချက်ရှေ့မှာ တင်ထားလော့။–

၁၇း၅ ငါရွေးကောက်သောသူ၏လှံတံသည် အပွင့်ပွင့်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ပြုမှ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သင်၌အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းခြင်းကို နောက်တဖန် ငါနားမငြီးရာဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –

၁၇း၆ မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆို၍၊ မင်းအပေါင်းတို့သည် ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက်၊ မင်းတဦးလျှင် လှံတံတချောင်းစီ လှံတံဆယ်နှစ်ချောင်းတို့ကို ပေးကြ၏။ အာရုန်၏လှံ တံသည် လှံတံများ၌ ပါသတည်း။ –

၁၇း၇ မောရှေသည် ထိုလှံတံတို့ကို သက်သေခံချက်တဲတော်အတွင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တင်ထားလေ၏။ –

၁၇း၈ နက်ဖြန်နေ့၌ သက်သေခံချက် တဲတော်အတွင်းသို့ မောရှေဝင်သောအခါ၊ လေဝိအမျိုးနှင့်ဆိုင်သော အာရုန်၏လှံတံသည် အရွက်ထွက်လျက်၊ ငုံလျက်၊ ပွင့်လျက်၊ ဗာတံသီးကိုသီးလျက်ရှိ၏။ –

၁၇း၉ မောရှေသည် လှံတံရှိသမျှတို့ကို ထာဝရဘုရားထံတော်က ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့သို့ ထုတ်ဆောင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ကြည့်ရှု၍၊ လူတိုင်းမိမိလှံတံကိုယူပြန်လေ၏။ –

၁၇း၁၀ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ပုန်ကန်သောသူတို့တဘက်၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အာရုန်၏လှံတံကိုသက်သေခံချက်ရှေ့၌ ပြန်ထား၍ အမြဲရှိစေလော့။ ထိုသို့သူတို့သည် သေဘေးနှင့်လွတ်မည်အကြောင်း၊ သူတို့အပြစ်တင်၍မြည်တမ်းခြင်းကို ငါနားမငြီးရာဟု၊ –

၁၇း၁၁ မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် ပြုလေ၏။ –

၁၇း၁၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သေကြေပျက်စီးကြပါ၏။ တယောက်မျှမကြွင်း ပျက်စီးရကြပါ၏။ –

၁၇း၁၃ ထာဝရဘုရား၏တဲတော်ကို ချဉ်းကပ်သောသူတိုင်းသေပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှသည် သေဘေးသင့်၍ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ရကြပါဦးမည်လောဟု မောရှေအား လျှောက်ဆိုကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်နှင့်သင်၏ သားမြေး အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်နှင့် ဆိုင်သောအပြစ်၊ သင်တို့ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာနှင့်ဆိုင် သောအပြစ်ကို ခံရကြမည်။ –

၁၈း၂ သင်၏ဘိုးဘအဆွေအမျိုး၊ လေဝိအမျိုးသားညီအစ်ကိုချင်းတို့သည်၊ သင်နှင့်အတူကူညီ၍ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ခေါ်ထားလော့။ သို့ရာတွင် သင်နှင့်တကွ သင်၏သားတို့သည်၊ သက် သေခံချက်တဲတော်ရှေ့မှာ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ရကြမည်။ –

၁၈း၃ လေဝိသားတို့သည် သင့်ကိုငဲ့၊ တဲတော်ရှိသမျှကိုငဲ့ စောင့်ရကြမည်။ သို့ရာတွင် သင်တို့နှင့်သူတို့သည် သေဘေးလွတ်မည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် တဲတော်တန်ဆာ၊ ယဇ်ပလ္လင်တန်ဆာများကို မချဉ်းကပ်ရကြ။ –

၁၈း၄ သူတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူကူညီ၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ကိုစောင့်လျက်၊ တဲတော်အမှုရှိသမျှကို ထမ်းရကြမည်။ မဆိုင်သောသူသည် သင်တို့အနီးသို့ မချဉ်းမကပ်ရ။ –

၁၈း၅ နောက်တဖန် အမျက်တော်ထွက်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အပေါ်သို့ မရောက်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းရာဌာနတော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်ကိုစောင့်ရကြမည်။ –

၁၈း၆ ထိုသို့ သင်တို့၏ညီအစ်ကိုလေဝိသားတို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ထဲက ရွေးယူ၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အမှုကို ထမ်းစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားအားပြုသော ပူဇော်သက္ကာကဲ့သို့ သင်တို့အား ငါပေး၏။ –

၁၈း၇ ထိုကြောင့် သင်နှင့်သင်၏သားတို့သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်နှင့်ဆိုင်သောအမှု၊ ကုလားကာအတွင်း၌ ဆောင်ရွက်စရာအမှုရှိသမျှတို့ကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ပြု၍ ဆောင်ရွက်ရကြမည်။ သင်တို့အားကျေးဇူးပြု၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို ငါပေးပြီ။ မဆိုင်သောသူသည် အနီးအပါးသို့ ချဉ်းကပ်လျှင်၊ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈း၈ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သန့်ရှင်းစေ၍ ဆက်ကပ်သမျှသော ပူဇော်သက္ကာတို့အထဲက၊ ငါ့အား ချီမြှောက်သောပူဇော်သက္ကာတို့ကို သင်၌အပ်၍၊ သင်နှင့်သင်၏သားတို့အဘို့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရပညတ်တရားအားဖြင့် ငါပေး၏။ –

၁၈း၉ မီးသို့မရောက်၊ သန့်ရှင်းသောအရာထဲက သင်တို့ဆိုင်သောအရာဟူမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားလှူသောဥစ္စာ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ် ပူဇော်လေသမျှတို့သည် သင်နှင့်သင်၏သားတို့အဘို့ သန့်ရှင်းရကြမည်။ –

၁၈း၁၀ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ စားရမည်။ ယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည် စားရသောအခွင့်ရှိ၏။ သင်တို့အဘို့ သန့်ရှင်းပေ၏။ –

၁၈း၁၁ ထိုမှတပါး ဣသရေလအမျိုးသားတို့ ပူဇော်သော ချီမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာ၊ ချီလွှဲရာပူဇော်သက္ကာတို့ကို၊ သင်နှင့်သင်၏သားသမီးတို့အား ထာဝရပညတ်တရားအားဖြင့်ငါပေးပြီ။ သင့်အိမ်၌ သန့်ရှင်းသောသူ အပေါင်းတို့သည် စားရသောအခွင့်ရှိ၏။ –

၁၈း၁၂ ဣသရေလအမျိုးသားရွေး၍ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သမျှ အကောင်းဆုံးသောဆီ၊ အကောင်းဆုံးသောစပျစ်ရည်၊ အကောင်းဆုံးသောဂျုံစပါးကို သင်တို့အား ငါပေးပြီ။ –

၁၈း၁၃ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သမျှ အဦးမှည့်သောသစ်သီးကိုလည်း သင်ဆိုင်ရမည်။ သင့်အိမ်၌ သန့်ရှင်းသောသူအပေါင်းတို့သည် စားရသောအခွင့်ရှိ၏။ –

၁၈း၁၄ ဣသရေလအမျိုး၌ကျိန်ဆို၍ပူဇော်သမျှတို့ကိုလည်း သင်ဆိုင်ရမည်။ –

၁၈း၁၅ အဦးဘွားသောသား၊ လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့သမျှတို့ကို သင်ဆိုင်ရမည်။ သို့ရာတွင် လူ၏သားဦးနှင့် မစင်ကြယ်သောတိရစ္ဆာန်၏သားဦးကို အမှန်ရွေး ရမည်။ –

၁၈း၁၆ ရွေးရသောသားတို့ကို အသက်တလလွန်မှ၊ သင်အဘိုးပြတ်သည်အတိုင်း ဂေရနှစ်ဆယ်နှင့်မျှသော အကျပ်တော်အလိုက် ငွေငါးကျပ်နှင့် ရွေးရမည်။ –

၁၈း၁၇ နွားသားဦး၊ သိုးသားဦး၊ ဆိတ်သားဦးသည် သန့်ရှင်းသောကြောင့် မရွေးရ။ သူ၏အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်းရမည်။ ဆီဥကိုလည်း ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့ရှိစေ၍၊ မီးဖြင့်ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။ –

၁၈း၁၈ အသားမှုကား ချီလွှဲရာပူဇော်သက္ကာ၏ရင်ပတ်နှင့် လက်ျာပခုံးကဲ့သို့ သင့်အဘို့ဖြစ်ရမည်။–

၁၈း၁၉ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သန့်ရှင်းစေ၍ ထာဝရဘုရားအား ဆောင်ခဲ့သောပူဇော်သက္ကာရှိသမျှတို့ကို သင်နှင့် သင်၏သားသမီးတို့အား ထာဝရပညတ်တရားအားဖြင့် ငါပေးပြီ။ သင်အစရှိသော သင်၏ အမျိုးအနွယ်နှင့်ဆိုင်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆားနှင့်ယှဉ်သော ထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈း၂၀ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ နေရာပြည်၌ သင့်အမွေခံရာမြေ၊ သူတို့နှင့်ရော၍ ပိုင်သောအဘို့မရှိရ။ ငါသည်ကား သူတို့တွင် သင်ပိုင်သောအဘို့ သင့်အမွေဥစ္စာဖြစ်၏။–

၁၈း၂၁ လေဝိသားတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်သောကြောင့်၊ သူတို့အမွေခံစရာ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ဥစ္စာ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို ငါပေးပြီ။–

၁၈း၂၂ ယခုမှစ၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကိုခံ၍ သေဘေးနှင့်မတွေ့မည်အကြောင်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော် အနီးအပါးသို့ မချဉ်းမကပ်ရကြ။–

၁၈း၂၃ လေဝိသားတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကိုဆောင်ရွက်၍၊ ကိုယ်အပြစ်ကို ကိုယ်ခံရကြမည်။ သူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့်ရော၍ အမွေမခံရကြဟု သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသောပညတ်ဖြစ်သတည်း။–

၁၈း၂၄ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုသော ကိုယ်ဥစ္စာ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို၊ လေဝိသားအမွေခံစရာဘို့ ငါပေးပြီ။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်ရော၍ အမွေမခံရဟု ငါ့အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၈း၂၅ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် လေဝိသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊–

၁၈း၂၆ သင်တို့အမွေခံစရာငါပေးသော ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ဥစ္စာ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို သင်တို့သည် ခံယူသောအခါ၊ ထိုအဘို့ကို ဆယ်ဘို့ဘို့ပြန်၍ တဘို့ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြု ရကြမည်။–

၁၈း၂၇ ထိုပူဇော်သက္ကာကို၊ ကောက်နယ်တလင်းထဲကယူသော ဆန်စပါးကဲ့သို့၎င်း၊ စပျစ်သီး နယ်ရာကျင်းထဲက ယူသော စပျစ်ရည်ကဲ့သို့၎င်း၊ သင်တို့ အဘို့ မှတ်ရလိမ့်မည်။–

၁၈း၂၈ ထိုသို့သင်တို့သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့မှခံယူသောဆယ်ဘို့တဘို့ထဲက၊ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုရကြမည်။ ထိုပူဇော်သက္ကာကို လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်အား လှူရကြမည်။–

၁၈း၂၉ သင်တို့ ခံရသမျှသော အလှူတို့အထဲက အကောင်းဆုံးသောအဘို့ သန့်ရှင်းသောအဘို့ကို နှုတ်ယူ၍ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုရကြမည်။–

၁၈း၃၀ သို့ဖြစ်၍ သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ လေဝိသားတို့သည် အကောင်းဆုံးသောအဘို့ကို နှုတ်ယူပူဇော်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသောအဘို့ကို ကောက်နယ် တလင်း၏ကျေးဇူး၊ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်း၏ကျေးဇူး ကဲ့သို့ မိမိတို့အဘို့ မှတ်ရလိမ့်မည်။–

၁၈း၃၁ ထိုကြွင်းသောအဘို့ကို၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ အိမ်သူအိမ်သားတို့သည် စားချင်သောအရပ်ရပ်၌ စားရသောအခွင့်ရှိ၏။ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်၌ အမှုစောင့်သောအတွက် ငါချသောဆုဖြစ်၏။–

၁၈း၃၂ အကောင်းဆုံးသောအဘို့ကို နှုတ်ယူပူဇော်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသောအဘို့အားဖြင့် အပြစ်ရောက်စရာ အကြောင်းမရှိ။ သေဘေးနှင့်မတွေ့မည်အကြောင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏သန့်ရှင်းသောအရာ တို့ကို မညစ်ညူးစေရဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့်အာရုန်တို့ကိုခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရား စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသောပညတ်တရားဟူမူကား၊–

၁၉း၂ အပြစ်မပါ၊ တခါမျှထမ်းဘိုးမတင်၊ ကွက်ကျားခြင်းမရှိ၊ အဆင်းနီသောနွားမပျိုကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဆောင်ခဲ့မည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့။–

၁၉း၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာ၌အပ်၍ တပ်ပြင်သို့ဆောင်သွားပြီးမှ၊ သူ့ရှေ့၌ အခြားသူ သတ်ရမည်။–

၁၉း၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာသည် အသွေးကိုလက်နှင့်ယူ၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့စူးစူး၌ ခုနစ်ကြိမ်ဖြန်းရမည်။–

၁၉း၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှေ့မှာ ထိုနွားမ၏ အရေ၊ အသား၊ အသွေး၊ ချေးနှင့်တကွ တကောင်လုံးကို အခြားသူသည် မီးရှို့ရမည်။–

၁၉း၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်လည်း အကာရှသစ်သား၊ ဟုဿုပ်ပင်ညွန့်နှင့် နီမောင်းသောအထည်ကိုယူ၍၊ နွားမ မီးလောင်ရာထဲသို့ ပစ်ချရမည်။–

၁၉း၇ ထိုနောက် မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုလည်း ရေချိုးပြီးမှ၊ တပ်ထဲသို့ဝင်၍ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။–

၁၉း၈ မီးရှို့သောသူသည်လည်း၊ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုလည်း ရေချိုးပြီးမှ၊ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။–

၁၉း၉ စင်ကြယ်သောသူ တစုံတယောက်သည် နွားမ၏ပြာကိုစုသိမ်း၍၊ တပ်ပြင်မှာ စင်ကြယ်သောအရပ်၌ ထားရမည်။ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်အဘို့ စင်ကြယ်စေသောရေဘော်ဘို့၊ ထိုပြာကို သိုထားရမည်။ အပြစ်နှင့်ကင်းစင်စေစရာဘို့ဖြစ်သတည်း။–

၁၉း၁၀ နွားမ၏ပြာကို စုသိမ်းသောသူသည်လည်း၊ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤရွေ့ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသား၊ တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားတို့သည် အစဉ်အမြဲစောင့်ရသော ပညတ်ဖြစ်သတည်း။

၁၉း၁၁ လူသေကောင်ကို ထိသောသူသည် ခုနစ်ရက်မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။–

၁၉း၁၂ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထိုပြာနှင့်ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေ၍၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ စင်ကြယ်လိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ကိုယ်ကိုမသန့်ရှင်းစေလျှင်၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့ တိုင်အောင် မစင်ကြယ်ရ။–

၁၉း၁၃ လူသေကောင်ကိုထိ၍ကိုယ်ကိုမသန့်ရှင်းစေသောသူသည်၊ ထာဝရဘုရား၏တဲတော်ကိုညစ်ညူးစေ၏။ ထိုသူကိုဣသရေလအမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်။ စင်ကြယ်စေသော ရေဖြန်းခြင်းကိုမခံသောကြောင့် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ စင်ကြယ်ခြင်းသို့ မရောက်သေး။–

၁၉း၁၄ တဲ၌လူသေလျှင် စောင့်ရသောတရားဟူမူကား၊ တဲသို့ဝင်သောသူ၊ တဲ၌ရှိနေသောသူအပေါင်းတို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မစင်ကြယ်ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။–

၁၉း၁၅ မဖုံးဘဲ ဖွင့်ထားသောအိုးရှိသမျှတို့သည်လည်း၊ မစင်ကြယ်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၉း၁၆ သတ်၍သေသောသူ၊ နာ၍သေသောသူ၊ လူသေအရိုး၊ လူသင်္ချိုင်းကိုလယ်ပြင်၌တွေ့၍ထိလျှင်၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးမစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။–
၁၉း၁၇ မစင်ကြယ်သောသူဘို့ အပြစ်ကင်းစေရာ မီးရှို့သောနွားမ၏ပြာအချို့ကိုယူ၍၊ စီးသောရေနှင့်အတူ အိုး၌ထည့်ပြီးမှ၊–
၁၉း၁၈ စင်ကြယ်သောသူသည်၊ ဟုဿုပ်ပင်ညွန့်ကိုရေ၌နှစ်၍တဲပေါ်မှာ၄င်း၊ တန်ဆာများ၊ တဲ၌ရှိသော လူများပေါ်မှာ၄င်း၊ လူသေအရိုး၊ သတ်၍သေသောသူ၊ နာ၍သေသောသူ၊ လူသင်္ချိုင်းကိုထိသောသူ ပေါ်မှာ၄င်း၊ ထိုရေကိုဖြန်းရမည်။–
၁၉း၁၉ စင်ကြယ်သောသူသည် မစင်ကြယ်သောသူကို သုံးရက်မြောက်သောနေ့၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ဖြန်းရမည်။ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေလျက်၊ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ရေချိုးလျှင်၊ ညဦးအချိန်တွင် စင်ကြယ်လိမ့်မည်။
၁၉း၂၀ မစင်ကြယ်သောသူသည် ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ မပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေသောကြောင့်၊ ပရိသတ်မှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်။ စင်ကြယ်စေသောရေဖြန်းခြင်းကို မခံသောကြောင့်၊ မစင်ကြယ်ဘဲနေ၏။–
၁၉း၂၁ အစဉ်အမြဲစောင့်ရသော ပညတ်ဟူမူကား၊ စင်ကြယ်သောရေကို ဖြန်းသောသူသည် မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ရမည်။ ထိုရေကိုထိသောသူလည်း၊ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။–
၁၉း၂၂ မစင်ကြယ်သောသူ ထိသမျှသောအရာသည်လည်း မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအရာကိုထိသောသူလည်း ညဦးတိုင်အောင်မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ သက္ကရာဇ်လေးဆယ်၊ ပဌမလ၌ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ဇိနတောသို့ ရောက်၍၊ ကာဒေရှအရပ်၌ နေကြ၏။ ထိုအရပ်၌ မိရိအံသေ၍ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။–
၂၀း၂ ပရိသတ်တို့ သောက်စရာရေမရှိသောကြောင့်၊ မောရှေနှင့်အာရုန်တဘက်၌ စုဝေးကြလျက်၊–
၂၀း၃ ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ ငါတို့အစ်ကိုများသေသောအခါ၊ ငါတို့လည်း မသေပါလေ။–
၂၀း၄ ငါတို့နှင့်ငါတို့တိရစ္ဆာန်များကိုသေစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်ကို ဤတောသို့ အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့သနည်း။–
၂၀း၅ ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်စေ၍၊ ဤဆိုးသောအရပ်သို့ အဘယ်ကြောင့်ဆောင်ခဲ့သနည်း။ ဤအရပ်သည် လယ်လုပ်စရာမကောင်း၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်၊ စပျစ်နွယ်ပင်၊ သလဲပင်စိုက်စရာမကောင်း။ သောက်စရာရေမျှ မရှိဟု မောရှေကိုအပြစ်တင်၍ ဆိုကြ၏။–
၂၀း၆ မောရှေနှင့်အာရုန်တို့သည် လူအစုအဝေးမှထွက်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးဝသို့သွားသဖြင့် ပြပ်ဝပ်လျက်နေကြစဉ်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည်ထင်ရှားလေ၏။–
၂၀း၇ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ လှံတံတော်ကို ကိုင်ယူ၍ သင်၏အစ်ကို အာရုန်ပါလျက်၊ ပရိသတ်များကို စုဝေးစေလော့။ သူတို့ရှေ့မှာ ကျောက်ကို မှာထားလော့။ ကျောက်သည် မိမိရေကိုပေးလိမ့်မည်။ ထိုသို့ သင်သည်ကျောက်ထဲကရေကိုထွက်စေ၍၊ ပရိသတ်များနှင့် သူတို့တိရစ္ဆာန်များတို့အား သောက်ဘို့ ရေကိုပေးရမည်ဟု၊–
၂၀း၈ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် လှံတံတော်ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်ကယူ၍၊–
၂၀း၁၀ အာရုန်ပါလျက်၊ ပရိသတ်တို့ကို ကျောက်ရှေ့မှာ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ အချင်းသူပုံတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ငါတို့သည် သင်တို့အဘို့ ဤကျောက် ထဲက ရေကိုထွက်စေရမည်လောဟု ဆိုလျက်၊–
၂၀း၁၁ မိမိလက်ကိုဆန့်၍ကျောက်ကိုလှံတံနှင့်နှစ်ကြိမ်ရိုက်သဖြင့်၊ ရေသည်များစွာထွက်၍၊ လူပရိသတ်တို့နှင့်တိရစ္ဆာန်တို့သည် သောက်ရကြ၏။
၂၀း၁၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုမယုံကြည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ငါ့ကိုမရိုမသေပြုသောကြောင့်၊ ဤပရိသတ်တို့အား ငါပေးသောပြည်သို့ သင်တို့သည်ပို့ဆောင် သောအခွင့်ကိုမရကြဟု မောရှေနှင့်အာရုန်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။–
၂၀း၁၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော်လည်း၊ သူတို့တွင် ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းကိုခံတော်မူသောကြောင့်၊ ထိုရေသည် မေရိဘာရေဖြစ်သတည်း။
၂၀း၁၄ မောရှေသည် ကာဒေရှအရပ်မှ ဧဒုံရှင်ဘုရင်ထံသို့ သံတမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော့်ညီ ဣသရေလက၊ အကျွန်ုပ်တို့တွေ့ရသောအမှု အလုံးစုံတည်းဟူသော၊–
၂၀း၁၅ အကျွန်ုပ်တို့ဘိုးဘေးသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှာ ကာလကြာမြင့်စွာနေသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဘိုးဘေးများကို ညှဉ်းဆဲကြောင်း၊–
၂၀း၁၆ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်သောအခါ၊ ကောင်းကင်တမန်ကိုစေလွှတ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိပါ၏။ ယခုမှာ အကျွန်ုပ် တို့သည်ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံအစွန်အနား၊ ကာဒေရှအရပ်၌ရှိကြပါ၏။–
၂၀း၁၇ ကိုယ်တော့်ပြည်အလယ်၌ရှောက်၍သွားပါရစေ။ လယ်ယာများ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်များကို မနင်းပါ။ တွင်းရေကိုလည်း မသောက်ပါ။ ကိုယ်တော့် ပြည်နယ်ကို မလွန်မှီတိုင်အောင်၊ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲ၊ မင်းလမ်းသို့သာ ရှောက်လိုက်ပါမည်ဟု တောင်းပန်စေ၏။–
၂၀း၁၈ ဧဒုံကလည်း၊ သင်သည် ငါ့ပြည်အလယ်၌မရှောက်မသွားရ။ ရှောက်သွားလျှင်၊ ထားလက်နက်နှင့်ဆီးတားမည်ဟု ပြန်ပြော၏။–
၂၀း၁၉ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကလည်း၊ မင်းလမ်းသို့သာရှောက်လိုက်ပါမည်။ ကိုယ်တိုင်မှစ၍တိရစ္ဆာန်တို့သည် ကိုယ်တော့်ရေကိုသောက်လျှင် အဘိုးကိုပေးပါမည်။ အခြားသောအမှုကိုမပြုဘဲ၊ ခြေဖြင့်သွားရုံမျှသာပြုပါမည်ဟုဆိုသော်လည်း၊–
၂၀း၂၀ ဧဒုံက၊ သင်သည်ရှောက်၍မသွားရဟုဆိုလျက်၊ များစွာသောဗိုလ်ခြေအလုံးအရင်းနှင့်တကွ ဆီးတားခြင်းငှါ ထွက်လာ၏။–
၂၀း၂၁ ထိုသို့ဧဒုံသည် သူ၏ပြည်အလယ်၌ရှောက်သွားသောအခွင့်ကို ဣသရေလအား မပေးသောကြောင့်၊ ဣသရေလသည် လွှဲရှောင်လေ၏။
၂၀း၂၂ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ကာဒေရှအရပ်မှပြောင်း၍ ဟောရတောင်သို့ ရောက်ကြ၏။–
၂၀း၂၃ ဧဒုံပြည်စွန်နား၊ ဟောရတောင်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့်အာရုန်တို့ကိုခေါ်၍၊–
၂၀း၂၄ သင်တို့သည် မေရိဘာစမ်းရေနားမှာ ငါ့စကားကိုဆန့်ကျင်သောကြောင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ငါပေးသောပြည်သို့ အာရုန်သည် မဝင်ရ။ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့သွားရမည်။–

၂၀း၂၅ သို့ဖြစ်၍ အာရုန်နှင့်သူ၏သားဧလာဇာကိုခေါ်၍ ဟောရတောင်ပေါ်သို့ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊ –
၂၀း၂၆ အာရုန်၏အဝတ်ကိုချွတ်၍သူ၏သားဧလာဇာကိုဝတ်စေပြီးမှ၊ အာရုန်သည် ထိုအရပ်၌သေ၍ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့သွားရမည်ဟု၊ –
၂၀း၂၇ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေပြု၍၊ သူတို့သည် ပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ဟောရတောင်ပေါ်သို့ တက်ကြ၏။–း
၂၀း၂၈ မောရှေသည် အာရုန်၏အဝတ်ကိုချွတ်၍ ဧလာဇာကိုဝတ်စေပြီးမှ၊ အာရုန်သည် တောင်ထိပ်၌ သေလေ၏။ မောရှေနှင့်ဧလာဇာတို့သည် တောင်ပေါ်ကဆင်းလာကြ၏။–
၂၀း၂၉ အာရုန်သည် အနိစ္စရောက်ကြောင်းကို ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် သိမြင်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားရှိသမျှတို့သည်၊ အာရုန်အတွက် အရက်သုံးဆယ်ပတ်လုံး ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ ဣသရေလအမျိုးသည် အသရိမ်လမ်းဖြင့် လာကြသည်သိတင်းကို တောင်မျက်နှာ၌ နေသောခါနာန်အမျိုးအာရဒ်မင်းကြီးကြားလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးကိုစစ်တိုက်၍ လူအချို့တို့ကို ဘမ်းဆီး သိမ်းသွားလေ၏။–
၂၁း၂ ဣသရေလအမျိုးကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးကိုအကျွန်ုပ်တို့လက်သို့အပ်တော်မူလျှင်၊ သူတို့မြို့များကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးပါမည်ဟု ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိပြုလေ၏။–
၂၁း၃ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ စကားကို နားထောင်၍၊ ထိုခါနာန် အမျိုးသားတို့ကို အပ်တော်မူ၏။ သူတို့နှင့်သူတို့မြို့များကို ဣသရေလလူတို့သည် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍၊ ထိုအရပ်ကို ဟော်မာအမည်ဖြင့် သမုတ်ကြ၏။
၂၁း၄ ဟောရတောင်မှထွက်၍ ဧဒုံပြည်ကိုဝိုင်းခြင်းငှါ၊ ဧဒုံပင်လယ်လမ်းဖြင့် ချီသွားကြစဉ်၊ အသွားခက်သောကြောင့်၊ လူများတို့သည် စိတ်အား လျော့ကြ၍၊ –
၂၁း၅ သင်သည် ငါတို့ကို ဤတော၌သေစေခြင်းငှါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှအဘယ်ကြောင့်ဆောင်ခဲ့သနည်း။ မုန့်မရှိ၊ ရေလည်းမရှိ၊ ဤပေါ့ပျက်သောစားစရာကိုလည်း ငါတို့သည် အလွန်ရွံရှာ၏ဟုဘုရားသခင် နှင့်မောရှေကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ဆိုကြ၏။–
၂၁း၆ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် မီးမြွေများကို စေလွှတ်တော်မူ၍၊ လူအများတို့သည် အကိုက်ခံရသဖြင့် သေကြ၏။–
၂၁း၇ ထိုကြောင့် လူများတို့သည် မောရှေထံသို့လာ၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရား နှင့်ကိုယ်တော်ကိုဆန့်ကျင်လျက် ပြောဆို၍ ပြစ်မှားပါပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် မြွေများကို အကျွန်ုပ်တို့မှ ပယ်ရှားတော်မူမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပါဟုလျှောက်လျှင်၊ မောရှေသည် လူများအဘို့ ဆုတောင်းလေ၏။–
၂၁း၈ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ မီးမြွေရုပ်ကိုလုပ်၍ တိုင်ပေါ်မှာမြှောက်ထားလော့။ အကိုက်ခံရသောသူတိုင်း ကြည့်ရှုလျှင် အသက်ချမ်းသာရလိမ့်မည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –
၂၁း၉ မောရှေသည် ကြေးဝါဖြင့်မြွေကိုလုပ်၍ တိုင်ပေါ်မှာမြှောက်ထားပြီးလျှင်၊ မြွေကိုက်သောသူမည်သည်ကား၊ ကြေးဝါမြွေကိုကြည့်ရှုသောအခါ အသက်ချမ်းသာရကြ၏။
၂၁း၁၀ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် နေရာပြောင်း၍ သြဗုတ်အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။–
၂၁း၁၁ သြဗုတ်အရပ်မှပြောင်းပြန်၍၊ နေထွက်ရာဘက်၊ မောဘပြည်ရှေ့တွင်ရှိသော တောမှာ၊ ဣဇာဗာရိမ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။–
၂၁း၁၂ ထိုအရပ်မှပြောင်း၍၊ ဇာရက်ချောင်းနား၌စားခန်းချကြ၏။–
၂၁း၁၃ ထိုအရပ်မှတဖန်ပြောင်းပြန်၍၊ အာမောရိပြည်နယ်နှင့် စပ်သောတော၌ရှိသော အာနုန်ချောင်းနား တဘက်တချက်၌ စားခန်းချကြ၏။ အာနုန်ချောင်းကား၊ မောဘပြည်၊ အာမောရိပြည်စပ်ကြား အပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်း။–
၂၁း၁၄ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ထာဝရဘုရားစစ်တိုက်စာ၌ကား၊ ဇာရက်အရပ်၊ သုပအရပ်၊ အာနုန်ချောင်းတို့၊ –
၂၁း၁၅ အာရပြည်သို့စီး၍ မောဘပြည်အနား၌ ရောက်သွားသောချောင်းအသွယ်သွယ်ဟု လာသတည်း။–
၂၁း၁၆ အာနုန်ချောင်းမှ ဗေရရေတွင်းသို့ ခရီးသွားကြ၏။ ထိုရေတွင်းကား အခြားမဟုတ်၊ ထာဝရဘုရားက၊ လူများကိုစုဝေးစေလော့၊ ရေကိုငါပေးမည်ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူရာ၌ ရည်ဆောင်သောရေတွင်း ဖြစ်သတည်း။–
၂၁း၁၇ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးက၊ အိုတွင်းရေ၊ ထွက်လော့။ ထွက်အောင် သီခြင်းဆိုကြလော့။–
၂၁း၁၈ တရားမင်းစီရင်သည်အတိုင်း၊ မှူးမတ်တို့သည် ရေတွင်းကိုတူးကြပြီ၊ လူတို့တွင် အကဲအမှူးတို့သည် တောင်ဝေးတို့နှင့်ရေတွင်းကိုတူးကြပြီဟု သီခြင်းဆိုလေ၏။–
၂၁း၁၉ ထိုတောမှ မတ္တနာအရပ်သို့၄င်း၊ မတ္တနာအရပ်မှ နဟာလျေလအရပ်သို့၄င်း၊ နဟာလျေလအရပ်မှ ဗာမုတ်အရပ်သို့၄င်း၊ –
၂၁း၂၀ ဗာမုတ်အရပ်မှမောဘချိုင့်သို့၄င်း၊ ယေရှိမုန်မြို့ကိုမျက်နှာပြုသောပိသဂါတောင်ထိပ်သို့၄င်း ခရီးသွားကြ၏။
၂၁း၂၁ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ အာမောရိရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်မင်းထံသို့ သံတမန်တို့ကိုစေလွှတ်လျက်၊ –
၂၁း၂၂ အကျွန်ုပ်တို့သည် မင်းကြီး ပြည်အလယ်၌ ရှောက်၍သွားပါရစေ။ လယ်ယာသို့၄င်း၊ စပျစ်ဥယျာဉ်သို့၄င်း မဝင်ပါ။ တွင်းရေကိုလည်း မသောက်ပါ။ မင်းကြီးပြည်ကိုမလွန် မှီတိုင်အောင်၊ မင်းလမ်းသို့သာ ရှောက်လိုက်ပါမည်ဟုအခွင့်တောင်းကြ၏။–
၂၁း၂၃ ထိုပြည်အလယ်၌ရှောက်သွားရသောအခွင့်ကို၊ ရှိဟုန်မင်းသည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားမပေး။ မိမိလူအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေ၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ဆီးတားခြင်းငှါ၊ သူတို့ရှိရာ တောသို့ထွက်၍ ယာဟတ်မြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင် စစ်တိုက်လေ၏။–
၂၁း၂၄ ထိုမင်းကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထားနှင့်လုပ်ကြံ၍၊ အာနုန်ချောင်းမှသည် ယဗ္ဗုတ်ချောင်းတိုင်အောင်၄င်း၊ အမ္မုန်အမျိုးသားနေရာ တိုင်အောင်၄င်း၊ ထိုမင်းပိုင်သောမြေကိုသိမ်းယူကြ၏။ အမ္မုန်အမျိုးသားနေရာနယ်စပ်ကား အားကြီး၏။–
၂၁း၂၅ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ဟေရှဘုန်မြို့မှစ၍ အာမောရိအမျိုးသားနေသော မြို့ရွာရှိသမျှတို့ကို သိမ်းယူ၍နေကြ၏။–
၂၁း၂၆ ဟေရှဘုန်မြို့ကား၊ မောဘပြည်ကိုအစိုးရသောအရင်ရှင်ဘုရင်နှင့်စစ်တိုက်၍ အာနုန်ချောင်းတိုင်အောင် ပြည်ကိုလုယူသောအာမောရိရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်မင်းနေသောမြို့ဖြစ်သတည်း။–

၂၁:၂၇ ထိုအကြောင်းကိုရည်ဆောင်၍ လင်္ကာဆရာတို့က၊ ဟေရှဘုန်မြို့သို့သွား၍ တဖန် တည်ကြစို့။ ရှိဟုန်ရှင်ဘုရင်နေသောမြို့ကို ပြင်ဆင်ကြစို့။–
၂၁:၂၈ ရှိဟုန်ဘုရင်နေရာ ဟေရှဘုန်မြို့မှ မီးလျှံထွက်၍ မောဘပြည် အာရမြို့နှင့်တကွ၊ အာနုန်ချောင်းနား၊ မြင့်သောအရပ်၌ အစိုးရသောမင်းတို့ကို လောင်လေပြီ။–
၂၁:၂၉ အိုမောဘပြည်၊ သင်သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ အိုခေမုရှတပည့်တို့၊ သင်တို့သည်အကျိုးနည်းကြပြီ။ ပြေးရသောမိမိသားသမီးတို့ကိုအာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်လက်သို့ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုဘုရားသည် အခွင့်ပေးပြီတကား။–
၂၁:၃၀ တဖန် ငါတို့သည်အာမောရိသားတို့ကိုတိုက်ပြန်သောကြောင့်၊ ဟေရှဘုန်ပြည်သည် ဒိဘုန်မြို့တိုင်အောင် ပျက်လေပြီ။မေဒဘမြို့နှင့်နီးစပ်သောနောဖါမြို့တိုင်အောင် သူတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း ကြပြီဟု ဆိုသတည်း။–
၂၁:၃၁ ထိုသို့ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အာမောရိပြည်၌နေရကြ၏။–
၂၁:၃၂ မောရှေသည်လည်း၊ ယာဇာမြို့ကိုစူးစမ်းခြင်းငှါ လူကိုစေလွှတ်ပြီးလျှင်၊ ထိုမြို့ရွာတို့ကိုသိမ်းယူ၍၊ အရင်နေသောအာမောရိအမျိုးသားတို့ကိုနှင်ထုတ်ကြ၏။
၂၁:၃၃ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် လှည့်၍၊ ဗာရှန်ပြည်သို့ခရီးသွားကြ၏။ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်သြဃသည်၊ မိမိလူအပေါင်းတို့နှင့် ဧဒြေအရပ်မှာ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချီသွား၏။–
၂၁:၃၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သူ့ကိုမကြောက်နှင့်။ သူနှင့်တကွ သူ၏လူအပေါင်းကိုင်း၊ သူ၏မြေကိုင်း၊သင့်လက်၌ငါအပ်ပေးပြီ။ ဟေရှဘုန်မြို့နေအာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်ကိုပြုသကဲ့သို့၊ ဤမင်းကိုလည်းပြုရမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–
၂၁:၃၅ ထိုမင်းနှင့်သားများ၊ လူများအပေါင်းတို့ကို တယောက်မျှမကြွင်း လုပ်ကြံ၍ သူ၏ပြည်ကိုသိမ်းယူကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂:၁ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ခရီးသွား၍ မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၌ တဲဆောက်ကြ၏။–
၂၂:၂ အာမောရိအမျိုးသားတို့၌ ပြုကြသော အမှုအလုံးစုံကို၊ ဇိပေါ်သား ဗာလက်မင်း သိမြင်လျှင်၊–
၂၂:၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် များပြားသောကြောင့်၊ မောဘပြည်သားတို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၍၊–
၂၂:၄ နွားသည် မြက်ပင်ကိုလှမ်း၍စားသကဲ့သို့ ဤအလုံးအရင်းသည် ငါတို့ပတ်လည်၌ ရှိသမျှကိုလှမ်း၍စားလိမ့်မည်ဟု ပူပန်သောစိတ်ရှိလျက်၊ မိဒျန်ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့အား ဆိုကြ၏။ ထိုအခါ ဇိပေါ်သား ဗာလက်သည်၊ မောဘရှင်ဘုရင် ဖြစ် သည်နှင့်၊–
၂၂:၅ အမ္မုန်ပြည်၌စီးသောမြစ်၏အနားမှာရှိသော ပေသော်မြို့နေ ဗေါရသား ဗာလမ်ကို ခေါ်ပင့်ခြင်းငှါ၊ သံတမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှရောက်လာသော လူတမျိုးသည် မြေမျက်နှာကိုဖုံး လွှမ်းလျက် ငါ့အနား၌နေရာချကြပြီ။–
၂၂:၆ သို့ဖြစ်၍၊ ကြွလာပါ။ ဤလူမျိုးသည် ငါ့ထက်အားကြီးသောကြောင့် သူတို့ကို ငါ့အဘို့ကျိန်ဆဲပါ။ သို့ပြုလျှင် သူတို့ကိုငါတိုက်၍ ငါ့ပြည်မှနှင်ထုတ်နိုင်ကောင်း နှင်ထုတ်နိုင်လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်ကောင်းကြီးပေးသော သူသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာခံရ သည်ကိုင်း၊ ကိုယ်တော်ကျိန်ဆဲသောသူသည် ကျိန်ဆဲအပ်သောသူဖြစ်သည်ကိုင်း ငါသိသည်ဟု မှာလိုက်လေ၏။–
၂၂:၇ မောဘပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့နှင့် မိဒျန်ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့သည် ပြုစားခြင်းလက်ဆောင် ပါလျက်သွား၍၊ ဗာလမ်ထံသို့ ရောက်သောအခါ၊ ဗာလက်မင်း စကားကိုကြားလျှောက်လေ၏။–
၂၂:၈ ဗာလမ်က၊ယနေ့ညမှာဤအရပ်၌နေကြပါဦး။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ငါပြန်ပြောမည်ဟုဆိုလျှင်၊ မောဘအရာရှိတို့သည် ဗာလမ်ထံမှာနေကြ၏။–
၂၂:၉ ဘုရားသခင်သည် ဗာလမ်ရှိရာသို့လာ၍၊ သင်၌ရှိသော ဤလူတို့သည် အဘယ်သူနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊–
၂၂:၁၀ ဗာလမ်က၊ မောဘရှင်ဘုရင် ဇိပေါ်သား ဗာလက်သည် အကျွန်ုပ်ဆီသို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊–
၂၂:၁၁ အဲဂုတ္တုပြည်မှရောက်လာသောလူအများသည်၊မြေမျက်နှာကိုဖုံးလွှမ်းလျက်နေကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ကြွလာပါ။ ဤလူမျိုးကိုငါ့အဘို့ကျိန်ဆဲပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ သူတို့ကိုငါတိုက်၍ နှင်ထုတ်နိုင်ကောင်းနှင် ထုတ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ခေါ်ပင့်ကြောင်းကို၊ ဘုရားသခင်အား လျှောက်ဆို၏။–
၂၂:၁၂ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည်ဤလူတို့နှင့်အတူမလိုက်မသွားရ။ ထိုလူမျိုးကိုမကျိန်ဆဲရ။ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရသောလူမျိုးဖြစ်သည်ဟု ဗာလမ်အားမိန့်တော်မူ၏။–
၂၂:၁၃ နံနက်ရောက်မှ၊ ဗာလမ်သည်ထ၍ သင်တို့သည် ကိုယ်ပြည်သို့ပြန်သွားကြပါလော့။ သင်တို့နှင့်အတူ ငါလိုက်ရသောအခွင့်ကို ထာဝရဘုရား ပေးတော်မမူဟု ဗာလက်မင်းစေလွှတ်သောအရာရှိတို့အား ပြန်ပြောလေ၏။–
၂၂:၁၄ ထိုအခါ မောဘပြည် အရာရှိတို့သည် ဗာလက်မင်းထံသို့ ပြန်သွား၍၊ ဗာလမ်သည် ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူ မလိုက်လိုပါဟု လျှောက်ကြ၏။
၂၂:၁၅ တဖန် ဗာလက်မင်းသည်၊ အရင်ထက် အရေအတွက်အားဖြင့် များ၍ အရာအားဖြင့် ဘုန်းကြီးသောမှူးမတ်တို့ကို စေလွှတ်ပြန်သည်အတိုင်း၊–
၂၂:၁၆ သူတို့သည် ဗာလမ်ထံသို့ ရောက်လာ၍ ဇိပေါ်သား ဗာလက်မင်းက၊ ကိုယ်တော်သည် ငါ့ထံသို့ မလာမည်အကြောင်း အဘယ်အဆီးအတားမျှမရှိပါစေနှင့်။–
၂၂:၁၇ ငါသည် ကိုယ်တော်ကိုအလွန်ချီးမြှောက်မည်။ ကိုယ်တော် တောင်းသမျှကိုပေးမည်။ သို့ဖြစ်၍ ကြွလာပါ။ ဤလူမျိုးကို ငါ့အဘို့ ကျိန်ဆဲပါဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောကြ၏။–
၂၂:၁၈ ဗာလမ်ကလည်း၊ ဗာလက်မင်းသည် ရွှေငွေနှင့်ပြည့်သော မိမိနန်းတော်ကိုပင် ပေးသော်လည်း၊ ငါကိုးကွယ်သောဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို လွန်ကျူး၍အမှုအကြီးအငယ်တစုံ တခုကိုမျှ ငါမပြုနိုင်။–
၂၂:၁၉ သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားသည်အဘယ်သို့ထပ်၍မိန့်တော်မူမည်ကိုငါသိမည်အကြောင်း၊ ယနေ့ညမှာ ဤအရပ်၌နေကြပါဦးဟု ဗာလက်မင်းကျွန်တို့အား ပြန်ပြော၏။–
၂၂:၂၀ ညအချိန်၌ ဘုရားသခင်သည် ဗာလမ်ရှိရာသို့လာ၍၊ ထိုလူတို့သည် သင့်ကိုခေါ်ခြင်းငှါလာလျှင်၊ သူတို့နှင့်အတူ ထ၍လိုက်လော့။ သို့ရာတွင် ငါမှာထားသမျှအတိုင်းသာ ပြုရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၂း၂၁ နံနက်ရောက်မှ ဗာလမ်ထ၍မြည်းကိုကုန်းနှီးတင်ပြီးလျှင်၊ မောဘအရာရှိတို့နှင့်အတူ လိုက်လေ၏။–
၂၂း၂၂ ထိုသို့ လိုက်သောကြောင့်၊ ဘုရားသခင် အမျက်တော်ထွက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် သူ့ကို ဆီးတားခြင်းငှါ လမ်း၌ရပ်နေ၏။ ထိုအခါ ဗာလမ်သည် မြည်းကိုစီး၍ ငယ်သားနှစ်ယောက်နှင့် သွားစဉ်တွင်၊–
၂၂း၂၃ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထားကိုမိုးလျက်၊ လမ်း၌ရပ်နေသည်ကို မြည်းသည်မြင်လျှင်၊ လမ်းလွှဲ၍လယ်သို့ဝင်လေ၏။ ဗာလမ်လည်း မြည်းကိုလမ်းသို့ ပြန်စေခြင်းငှါရိုက်လေ၏။–
၂၂း၂၄ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်၊ စပျစ်ဥယျာဉ်စောင်ရန်းနှစ်ဘက်စပ်ကြား လမ်း၌ တဖန်ရပ်နေ၏။–
၂၂း၂၅ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ကို မြည်းသည် မြင်ပြန်သောအခါ၊ စောင်ရန်း တဘက်၌တိုး၍ ဗာလမ်၏ခြေကိုဖိလေ၏။ ဗာလမ်လည်း တဖန်ရိုက်ပြန်လေ၏။–
၂၂း၂၆ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် လွန်သွား၍၊ လမ်းတဘက်ဘက်မျှ မလွှဲနိုင်အောင် ကျဉ်းမြောင်းသောအရပ်၌ ရပ်နေ၏။–
၂၂း၂၇ မြည်းသည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ကိုမြင်ပြန်သောအခါ၊ ဗာလမ်အောက်၌ ဝပ်လျက်နေ၏။ ဗာလမ်သည်အမျက်ထွက်၍ တောင်ဝေးနှင့်မြည်းကိုရိုက်လေ၏။–
၂၂း၂၈ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည်မြည်း၏နှုတ်ကိုဖွင့်တော်မူ၍၊ မြည်းက သင်သည် ငါ့ကို သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ရိုက်ရမည်အကြောင်း၊ ငါသည်သင်၌ အဘယ်သို့ပြုဘိသနည်းဟု ဗာလမ်အား မေးလျှင်၊–
၂၂း၂၉ ဗာလမ်က၊ သင်သည် ငါ့ကိုကျီစားပါသည်တကား။ ငါ၌ထားရှိပါစေသော။ ထားရှိလျှင် သင့်ကို ယခုသတ်မည်ဟု မြည်းအားဆို၏။–
၂၂း၃၀ မြည်းကလည်း၊ ငါသည်ယနေ့တိုင်အောင်သင်၏အစီးကိုအစဉ်ခံရသောသင်၏မြည်း ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သင်၌တခါမျှ ဤသို့ ငါပြုဘူးသလောဟု ဗာလမ်အား မေးလျှင်၊ မပြုဘူးဟုပြန်ပြော၏။–
၂၂း၃၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ဗာလမ်မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် ထားကိုမိုးလျက်၊ လမ်း၌ရပ်နေသည်ကို ဗာလမ်သည်မြင်သဖြင့် ဦးချ၍ပြပ်ဝပ်လေ၏။–
၂၂း၃၂ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သင်၏မြည်းကိုသုံးကြိမ်တိုင်အောင် အဘယ်ကြောင့် ရိုက်သနည်း။ သင်သွားသောလမ်းသည် ငါနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောကြောင့်၊ သင့်ကိုဆီးတားခြင်းငှါ ငါထွက်လာပြီ။–
၂၂း၃၃ မြည်းသည် ငါ့ကိုမြင်၍သုံးကြိမ်ရှောင်ခဲ့ပြီ။ ထိုသို့မရှောင်လျှင်၊ အကယ်စင်စစ် သင့်ကို ငါသတ်၍ မြည်းကိုအသက်ချမ်းသာပေးလေပြီဟုဆိုလေ၏။–
၂၂း၃၄ ဗာလမ်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် လမ်း၌ကန့်လန့်နေတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်မသိပါ။ ယခုမှာ အလိုတော်မရှိလျှင် အကျွန်ုပ်ပြန်၍သွားပါမည်ဟုထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်အား ဆိုလျှင်၊–
၂၂း၃၅ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်က၊ သူတို့နှင့်အတူ လိုက်လော့။ သို့ရာတွင် ငါမှာထားသော စကားကိုသာဟောပြောရမည်ဟု ဗာလမ်အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူသည်ဗာလက်မင်း၏ ကျွန်တို့နှင့်အတူ လိုက်သွားလေ၏။–
၂၂း၃၆ ဗာလမ်ရောက်သောသိတင်းကို ဗာလက်မင်းကြားလျှင်၊ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ၊ မောဘပြည်စွန် အာနုန်ချောင်းနားမှာရှိသော မြို့တမြို့သို့ ထွက်သွား၏။–
၂၂း၃၇ ဗာလက်မင်းကလည်း၊ ကိုယ်တော်ကိုခေါ်ပင့်စေခြင်းငှါ ငါသည်အထပ်ထပ်စေလွှတ်သည်မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့်နှေးပါသနည်း။ ကိုယ်တော်ကိုငါချီးမြှောက်နိုင်သည်မဟုတ်လောဟုဗာလမ်အား ဆိုလျှင်၊–
၂၂း၃၈ ဗာလမ်က၊ မင်းကြီးထံသို့ ငါလာပါပြီ။ သို့ရာတွင် ငါသည်စကားတခွန်းကိုမျှ ပြောပိုင်သလော။ ငါ့နှုတ်၌ ဘုရားသခင် ထားတော်မူသော စကားကိုသာ ငါပြောပါမည် ဟုပြန်ပြောပြီးမှ၊–
၂၂း၃၉ ဗာလက်မင်းနှင့်အတူ လိုက်၍ ကိရယသုဇုတ်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။–
၂၂း၄၀ ဗာလက်မင်းသည်လည်း၊ သိုးနွားတို့ကိုပူဇော်၍ ဗာလမ်နှင့်အရာရှိတို့အား ပေးလိုက်လေ၏။–
၂၂း၄၁ နက်ဖြန်နေ့၌ ဗာလက်မင်းသည် ဗာလမ်ကိုခေါ်၍ ဗ္ဗာလရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို အကုန်အစင်ပြခြင်းငှါ ဗာလဘုရားနှင့်ဆိုင်သောကုန်းရိုးပေါ်သို့ ပို့ဆောင်လေ၏။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃း၁ ထိုအခါ ဗာလမ်က၊ ဤအရပ်၌ ငါ့အဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ခုနစ်ခုကိုတည်လော့။ နွားထီးခုနစ်ကောင်၊ သိုးထီးခုနစ်ကောင်တို့ကိုပြင်ဆင်လော့ဟု ဗာလက်မင်းအား ဆိုသည်အတိုင်း၊–
၂၃း၂ ဗာလက်မင်းသည် ပြုပြီးလျှင်၊ ထိုသူနှစ်ပါးတို့သည် ယဇ်ပလ္လင် တခုတခုအပေါ်မှာ နွားတကောင်စီနှင့် သိုးတကောင်စီကိုပူဇော်ကြ၏။–
၂၃း၃ ဗာလမ်ကလည်း၊ မင်းကြီးပူဇော်သောမီးရှို့ရာယဇ်နားမှာ ရပ်လော့။ ငါသည် အခြားတပါးသို့သွားပါမည်။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုကြိုဆိုခြင်းငှါ ကြွလာကောင်းကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။ ငါ့အားပြတော်မူသမျှကို မင်းကြီးအား ငါကြားပြောပါမည်ဟု ဗာလက်မင်းအား ဆိုပြီးမှ ကုန်းတခုပေါ်သို့ တက်သွား၏။–
၂၃း၄ ဘုရားသခင်သည် ဗာလမ်ကိုကြိုဆိုတော်မူလျှင်၊ ဗာလမ်က အကျွန်ုပ်သည် ယဇ်ပလ္လင်ခုနစ်ခုကိုပြင်ဆင်၍ ပလ္လင်တခုတခုအပေါ်မှာ နွားထီးတကောင်စီနှင့် သိုးထီးတကောင်စီကိုပူဇော်ပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။–
၂၃း၅ ထာဝရဘုရားသည် ဗာလမ်နှုတ်၌ စကားကိုထားလျက်၊ သင်သည် ဗာလက်မင်းထံ သို့ပြန်၍ ဤသို့ပြောလော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–
၂၃း၆ ဗာလမ်ပြန်သောအခါ၊ ဗာလက်မင်းသည် မောဘမှူးမတ်အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ မိမိ ပူဇော်သောမီးရှို့ရာယဇ်နားမှာ ရပ်နေ၏။
၂၃း၇ ထိုအခါ ဗာလမ်သည်၊ ပရောဖက်စကားအားဖြင့် မြွက်ဆိုသည်ကား၊ မောဘရှင်ဘုရင်ဗာလက်က၊ လာပါ။ ငါ့အဘို့ ယာကုပ်အမျိုးကိုကျိန်ဆဲပါ။ လာပါ။ ဣသရေလအမျိုးကိုပျက်စီးခြင်းသို့ အပ်လိုက်ပါဟုခေါ်၍ ငါ့ကိုအာရံပြည်အရှေ့တောင် ရိုးမှဆောင်ခဲ့ပြီ။–

၂၃း၈ ဘုရားသခင် ကျိန်ဆဲတော်မမူသောသူကို အဘယ်သို့ငါကျိန်ဆဲနိုင်မည်နည်း။ ဘုရားသခင်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ အပ်တော်မမူသောသူကို အဘယ်သို့ ငါအပ်နိုင်မည်နည်း။–

၂၃း၉ ကျောက်ပေါ်ကသူ့ကိုငါမြင်၏။ တောင်ပေါ်က သူ့ကိုငါကြည့်ရှု၏။ ထိုလူမျိုးသည် တမျိုးတည်းနေ၍ အခြားတပါးသောလူမျိုးတို့နှင့် မရောနှောရ။–

၂၃း၁၀ ယာကုပ်အမျိုးမြေမှုန့်ကို အဘယ်သူရေတွက်နိုင်သနည်း။ ဣသရေလအမျိုးလေးစုတစုကိုမျှ အဘယ်သူရေတွက်နိုင်သနည်း။ ဖြောင့်မတ်သောသူသေသကဲ့သို့ ငါသေပါစေသော။ ငါ့အဆုံးသည် သူ၏အဆုံးကဲ့သို့ဖြစ်ပါစေသောဟုမြွက်ဆို၏။–

၂၃း၁၁ ဗာလက်မင်းကလည်း၊ သင်သည်ငါ၌အဘယ်သို့ပြုသနည်း။း ငါ၏ရန်သူတို့ကို ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ သင့်ကို ငါခေါ်ခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း သင်သည် လုံးလုံးကောင်းကြီးပေးလေပြီတကားဟု ဗာလမ်အားဆိုလျှင်၊–

၂၃း၁၂ ဗာလမ်က၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့နှုတ်၌ ထားတော်မူသောစကားကို ပြောရအောင် ငါသတိမပြုရသလောဟု ပြန်ဆို၏။

၂၃း၁၃ ဗာလက်မင်းကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို တပြိုင်နက်မမြင်ရဘဲ တပိုင်းကိုမျှသာ ကြည့်မြင်ရာ၊ အခြားသောအရပ်သို့ ငါနှင့်အတူ လိုက်ပါလော့။ ထိုအရပ်၌သူတို့ကိုငါ့အ ဘို့ကျိန်ဆဲပါဟုဆိုလျက်၊–

၂၃း၁၄ ပိသဂါတောင်ပေါ်၊ ဇောဖိမ်လယ်ပြင်သို့ဆောင်သွား၍ ယဇ်ပလ္လင်ခုနစ်ခုကိုတည်ပြီးမှ၊ ပလ္လင်တခုတခုအပေါ်မှာ နွားတကောင်စီနှင့် သိုးတကောင်စီကိုပူဇော်လေ၏။–

၂၃း၁၅ ဗာလမ်ကလည်း၊ မင်းကြီးပူဇော်သောမီးရှို့ရာယဇ်နားမှာ ရပ်လော့။ ငါသည် ထာဝရဘုရားကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ အခြားတပါးသို့ သွားပါမည်ဟု ဗာလက်မင်းအား ဆို၏။–

၂၃း၁၆ ထာဝရဘုရားသည် ဗာလမ်ကိုကြိုဆို၍ သူ၏နှုတ်၌စကားကိုထားလျက်၊ သင်သည် ဗာလက်မင်းထံသို့ ပြန်၍ ဤသို့ ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–

၂၃း၁၇ ဗာလမ်ပြန်သောအခါ၊ ဗာလက်မင်းသည် မောဘမှူးမတ်တို့နှင့်တကွ၊ မိမိပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်နားမှာ ရပ်နေလျက်၊ ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်းဟု မေးလေ၏။

၂၃း၁၈ ထိုအခါ ဗာလမ်သည်၊ ပရောဖက်စကား အားဖြင့် မြွက်ဆိုသည်ကား၊ အိုဇိပေါ်သား ဗာလက်မင်း၊ ထလော့။ ငါ့စကားကို စေ့စေ့နားထောင်လော့။–

၂၃း၁၉ ဘုရားသခင်သည်မုသာစကားကိုပြောအံ့သောငှါ လူဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်။ နောင်တရအံ့သောငှါ လူသားဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်။ မိန့်တော်မူပြီးမှ၊စကားတော်အတိုင်းမပြုဘဲ နေတော်မူမည်လော။ ဂတိတော်ထားတော်မူပြီးမှ၊ ဂတိတော်မတည်ဘဲ နေတော်မူမည်လော။–

၂၃း၂၀ ကောင်းကြီးပေးရမည်အကြောင်း၊ အမိန့်တော်ကိုငါခံရပြီ။ ဘုရားသခင်ကောင်းကြီး ပေးတော်မူပြီ။ ထိုကောင်းကြီးကို ငါမဖျက်နိုင်။–

၂၃း၂၁ ယာကုပ်အမျိုးကိုညှဉ်းဆဲသောအမှု၊ ဣသရေလအမျိုးတဘက်၌ပြုသော နှောင့်ရှက်ခြင်းအမှုကို ဘုရားသခင်သည် ကြည့်ရှု၍နေတော်မမူ။ သူတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင်ကြွေးကြော်ခြင်းအသံကို သူတို့တွင် ကြားရ၏။–

၂၃း၂၂ ဘုရားသခင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ကြံ့အားကြီးသကဲ့သို့အားကြီး၏။–

၂၃း၂၃ အကယ်စင်စစ် ယာကုပ်အမျိုးကို၊ ထူးဆန်းသောအတတ်အားဖြင့် မနိုင်ရာ။ ဣသရေလအမျိုးကို အဘယ်သူမျှ မပြုစားရာ။ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သို့ပြုတော်မူပြီတကားဟု ယခုကာလ ကိုထောက်၍ ယာကုပ်အမျိုး၊ ဣသရေလအမျိုးကို ရည်ဆောင်လျက် ဆိုလေ့ရှိလိမ့်မည်။–

၂၃း၂၄ ဤလူမျိုးသည်၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ထလိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့ ထွက်လိမ့်မည်။ ဘမ်းမိသောအကောင်ကို မစားမှီ၊ သတ်အပ်သောတိရစ္ဆာန်အသွေးကို မသောက်မှီတိုင်အောင် ငြိမ်ဝပ်စွာမနေဟု မြွက်ဆို၏။–

၂၃း၂၅ ဗာလက်မင်းကလည်း၊ သူတို့ကို အလျှင်းမကျိန်ဆဲပါနှင့်။ ကောင်းကြီးကိုလည်း အလျှင်းမပေးပါနှင့်ဟု ဗာလမ်အား ဆိုလျှင်၊–

၂၃း၂၆ ဗာလမ်က၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း ငါပြုရပါမည်ဟု မင်းကြီးအား အရင်ပြောနှင့်ပြီ မဟုတ်လောဟု ဗာလက်မင်းအား ပြန်ပြော၏။

၂၃း၂၇ တဖန် ဗာလက်မင်းက၊ လာပါတော့။ အခြားသောအရပ်သို့ဆောင်သွားပါမည်။ ထိုအရပ်၌ သူတို့ကို ငါ့အဘို့ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိကောင်းရှိ တော်မူလိမ့်မည်ဟုဗာလမ် အားဆိုလျက်၊–

၂၃း၂၈ ယေရှိမုန်မြို့ကိုမျက်နှာပြုသောပေဂုရတောင်ထိပ်သို့ဆောင်သွားလေ၏။–

၂၃း၂၉ ဗာလမ်ကလည်း၊ ဤအရပ်၌ ငါ့အဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ခုနစ်ခုကိုတည်လော့။ နွားထီးခုနစ်ကောင်၊ သိုးထီးခုနစ်ကောင်တို့ကို ပြင်ဆင်လော့ဟု ဗာလက်မင်းအား ဆိုသည်အတိုင်း၊–

၂၃း၃၀ ဗာလက်မင်းသည်ပြု၍၊ ယဇ်ပလ္လင် တခုတခုအပေါ်မှာ နွားတကောင်စီနှင့် သိုးတကောင်စီကိုပူဇော် လေ၏။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄း၁ ထာဝရဘုရားသည်၊ ဣသရေလအမျိုးကို ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူကြောင်းကို ဗာလမ်သိမြင်လျှင်၊ ထူးဆန်းသောအတတ်ကိုရှာခြင်းငှါ အရင်သွားသကဲ့သို့ မသွားဘဲ၊ တောသို့မျက်နှာပြုလေ၏။–

၂၄း၂ သို့ရာတွင်၊ မျှော်ကြည့်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အမျိုးအနွယ်အလိုက် အသီးအသီး တပ်ချလျက် နေကြသည်ကို မြင်သောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ်မှာ သက်ရောက်တော်မူလျှင်၊–

၂၄း၃ သူသည် ပရောဖက်စကားအားဖြင့် မြွက်ဆိုလေသည်မှာ၊ မျက်စိပွင့်သောသူ၊ ဗောရသား ဗာလမ်၏စကား၊–

၂၄း၄ ဘဝင်ဖြစ်၍ မျက်စိပွင့်လျက် အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ရူပါရုံကိုမြင်၍၊ ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကို ကြားသောသူ၏စကားဟူမူကား၊–

၂၄း၅ အိုယာကုပ်အမျိုး၊ သင်တို့၏တဲများ၊ အိုဣသရေလအမျိုး သင်တို့၏ဘုံဗိမာန်များတို့သည် အဘယ်မျှလောက်တင့်တယ်ကြသည်တကား။–

၂၄း၆ ကျယ်ဝန်းသောချိုင့်များ၊ မြစ်နားမှာရှိသောဥယျာဉ်များ၊ ထာဝရဘုရား စိုက်တော်မူသော အကျော်ပင်များ၊ ရေနားမှာပေါက်သော အာရဇ်ပင်များကဲ့သို့ ဖြစ်ကြသည်တကား၊–

၂၄း၇ ထိုအမျိုး၏ရေပုံးတို့မှ ရေစီးလိမ့်မည်။ ရေပေါသောအရပ်၌မျိုးစေ့ကျလိမ့်မည်။ သူ၏ရှင်ဘုရင်သည် အာဂတ်မင်းထက် ဘုန်းကြီး၍၊ နိုင်ငံတော်သည် ချီးမြှောက်သော နိုင်ငံဖြစ်လိမ့်မည်။–

၂၄း၈ ဘုရားသခင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသည်၊ ကြံ့အားကြီးသကဲ့သို့ အားကြီး၏။ ရန်သူဖြစ်သော လူမျိုးတို့ကို ကိုက်ဝါး၍၊ အရိုးတို့ကိုချိုးဖဲ့လိမ့်မည်။ မြှားဖြင့် ထုတ်ချင်းခပ်အောင် ခွင်းလိမ့်မည်။–

၂၄း၉ ဝပ်လျက်နေ၏။ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၄င်း၊ ခြင်္သေ့မကဲ့သို့၄င်း ဝပ်တွားလေ၏။ အဘယ်သူ နှိုးဆော်ဝံ့မည်နည်း။ သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးသောသူသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာရှိ၏။ သင့်ကိုကျိန်ဆဲသောသူသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကိုခံရသည်ဟုမြွက်ဆို၏။

၂၄း၁၀ ထိုအခါ ဗာလက်မင်းသည်၊ ဗာလမ်ကိုအမျက်ထွက်၍ လက်ခုပ်တီးလျက်၊ ငါ၏ရန်သူတို့ကို ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ သင့်ကိုငါခေါ်ခဲ့၏။ သင်သည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် အကြွင်းမဲ့ကောင်းကြီးပေး လေပြီတကား။–

၂၄း၁၁ ထိုကြောင့် သင့်နေရာပြည်သို့ပြေးသွားလော့။ သင့်ကိုချီးမြှောက်မည်ဟု အထက်က ငါအကြံရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ ဘုန်းကိုမတိုးပွါးစေခြင်းငှါ ဆီးတားလေပြီဟုဆို၏။–

၂၄း၁၂ ဗာလမ်ကလည်း၊ ဗာလက်မင်းသည် ရွှေငွေနှင့်ပြည့်သော မိမိနန်းတော်ကိုပင် ပေးသော်လည်း၊–

၂၄း၁၃ ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ကိုလွန်ကျူး၍ ကောင်းသောအမှု၊ မကောင်းသောအမှု တစုံတခုကို ကိုယ်အလိုအလျောက် ငါမပြုနိုင်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှကို ငါပြောပါမည်ဟု မင်းကြီးစေ လွှတ်သော သံတမန်တို့အား ငါပြောနှင့်ပြီမဟုတ်လော။–

၂၄း၁၄ ယခုမူကား၊ ငါ့အဆွေအမျိုးတို့ထံသို့ ငါသွားတော့မည်။ နားထောင်ပါ။ နောင်ကာလ၌ ဤလူမျိုးသည် မင်းကြီး၏ လူမျိုး၌ အဘယ်သို့ ပြုမည်အရာကို မင်းကြီးအား ကြားပြောပါမည်ဟု ဗာလက်မင်းအား ပြန်ဆိုပြီးမှ၊–

၂၄း၁၅ ပရောဖက်စကားအားဖြင့် မြွက်ဆိုလေသည်မှာ၊ မျက်စိပွင့်သောသူ ဗောရသား ဗာလမ်၏စကား၊–

၂၄း၁၆ ဘဝင်ဖြစ်၍ မျက်စိပွင့်လျက်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ ရူပါရုံကိုမြင်၍၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား ပေးတော်မူသောဉာဏ်ကိုရ၍၊ ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်ကိုကြားသောသူ၏ စကားဟူမူကား၊–

၂၄း၁၇ ထိုအရာကိုငါမြင်၏။ သို့သော်လည်း ယခုမဖြစ်ရသေး။ ထိုအရာကိုငါရှု၏။ သို့သော်လည်း ဖြစ်ရသောအချိန်မနီးသေး။ ကြယ်တလုံးသည် ယာကုပ်အမျိုး၌ပေါ်ထွန်း၍၊ ရာဇလှံတံသည် ဣသရေလအမျိုး၌ထင်ရှားလိမ့်မည်။ မောဘပြည်စွန်းတိုင်အောင် ထိခိုက်၍ မငြိမ်မဝပ် ရုန်းရင်း ခတ်ပြုတတ်သောသူအပေါင်းတို့ကိုဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။–

၂၄း၁၈ ဧဒုံပြည်ကိုလည်း သိမ်းယူလိမ့်မည်။ စိရတောင်သည်လည်း ရန်သူလက်သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုးသည် ရဲရင့်စွာပြုလိမ့်မည်။–

၂၄း၁၉ အစိုးရသောသူတပါးသည်၊ ယာကုပ်အမျိုးထဲကထွက်၍၊ ကျန်ကြွင်းသောမြို့သူမြို့သားတို့ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်ဟုမြွက်ဆို၏။–

၂၄း၂၀ တဖန် အာမလက်ပြည်ကိုကြည့်ရှု၍ ပရောဖက်စကားအားဖြင့်မြွက်ဆိုပြန်သည်ကား၊ အာမလက်အမျိုးသည် လူမျိုးတကာတို့ထက် အထွဋ်ဖြစ်ဘူးသော်လည်း၊ အဆုံး၌ ရှင်းရှင်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟုမြွက်ဆို၏။–

၂၄း၂၁ တဖန် ကေနိအမျိုးသားတို့ကိုကြည့်ရှု၍ ပရောဖက်စကားအားဖြင့် မြွက်ဆိုပြန်သည်ကား၊ သင်တို့နေရာသည် အားကြီး၏။ ကျောက်ပေါ်မှာ အသိုက်ကိုလုပ်ကြပြီ။–

၂၄း၂၂ သို့သော်လည်း အာရှုရိမင်းသည် သိမ်းယူ၍ မသွားမီတိုင်အောင်၊ ကေနိအမျိုးသည် အမျက်ကိုခံရလိမ့်မည်ဟုမြွက်ဆို၏။–

၂၄း၂၃ တဖန် ပရောဖက်စကားအားဖြင့် မြွက်ဆိုပြန်သည်ကား၊ အလိုလေ့၊ ဤအမှုကို ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူသောအခါ၊ အဘယ်သူသည် အသက်ချမ်းသာရလိမ့်မည်နည်း။–

၂၄း၂၄ သင်္ဘောတို့သည်လည်း ခိတ္တိမ်ပြည်မှလာ၍ အာရှုရိပြည်ကို၄င်း၊ ဟေဗာပြည်ကို၄င်း နှောင့်ရှက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်း ရှင်းရှင်းပျက်စီး ကြလိမ့်မည်ဟုမြွက်ဆိုပြီးမှ၊–

၂၄း၂၅ ဗာလမ်သည်ထ၍ မိမိနေရာအရပ်သို့ ပြန်သွား၏။ ဗာလက်မင်းသည်လည်း သွားလေ၏။

အခန်းကြီး (၂၅)

၂၅း၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ရှိတ္တိမ်အရပ်၌ နေသောအခါ၊ အချို့တို့သည် မောဘမိန်းမတို့နှင့် မတရားသောမေထုန်ကိုပြုကြ၏။–

၂၅း၂ ထိုမိန်းမတို့သည် မိမိတို့ဘုရားရှေ့မှာ ယဇ်ပူဇော်ရာပွဲသို့ ဣသရေလ လူတို့ကို ခေါ်သွားသဖြင့်၊ ယောကျ်ားတို့သည် ယဇ်သားကိုစား၍ ထိုဘုရား ရှေ့မှာ ဦးချကြ၏။–

၂၅း၃ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ဗာလပေဂုရဘုရားကိုဆည်းကပ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် အမျက်ထွက်တော်မူ၏။–

၂၅း၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါသည်ပြင်းစွာသောအမျက်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးမှလွှဲစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလမင်းအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ ပြစ်မှား သောသူတို့ကို ဘုရားရှေ့မှာ ထင်ရှားစွာဆွဲထား လော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–

၂၅း၅ မောရှေသည် ဣသရေလမင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ ဗာလပေဂုရဘုရားကို ဆည်းကပ်သောသူတို့ကို သင်တို့ အသီးအသီးဆိုင်သည်အတိုင်း ကွပ်မျက်ကြလော့ဟု မှာထားလေ၏။

၂၅း၆ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတယောက်သည်၊ မောရှေရှေ့၌၄င်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနားမှာ ငိုကြွေးသော ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့၌၄င်း၊ မိဒျန်မိန်းမကိုလည်း၊ မိမိညီအစ်ကိုတို့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့လေ၏။–

၂၅း၇ ထိုအမှုကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏သား ဧလာဇာ၏သား ဖိနဟတ်သည် မြင်လျှင်၊ ပရိသတ်ထဲမှာထ၍ လှံကိုကိုင်လျက်၊–

၂၅း၈ ထိုဣသရေလလူကို တဲအတွင်းသို့ လိုက်ပြီးမှ၊ ယောကျ်ားကိုထုတ်ချင်းခပ်အောင်၄င်း၊ မိန်းမကို ဝမ်းပေါက်အောင်၄င်း ထိုးလေ၏။ ထိုသို့ပြုသောအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် ဘေးငြိမ်း လေ၏။–

၂၅း၉ ထိုဘေးဖြင့် သေသောလူပေါင်းကား၊ နှစ်သောင်းလေးထောင်ရှိသတည်း။

၂၅း၁၀ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါသည် အမျက်ထွက်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို

၂၅း၁၁ မဖျက်ဆီးမည်အကြောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏သား ဧလာဇာ၏သား၊ဖိနဟတ် သည် သူတို့တွင် ငါ့ဘက်၌ စိတ်အားကြီး၍ ငါ့အမျက်ကို သူတို့မှလွှဲပြီ။–

၂၅း၁၂ သို့ဖြစ်၍ သင်ပြောရသည်ကား၊ ငါ၏ချမ်းသာပဋိညာဉ်ကို သူ့အား ငါပေး၏။–

၂၅း၁၃ သူသည် မိမိဘုရားသခင်ဘက်၌ စိတ်အားကြီး၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုသောကြောင့်၊ သူမှစ၍ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် ထိုပဋိညာဉ် တည်းဟူသော ထာဝရ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာနှင့်ဆိုင်သော ပဋိညာဉ်ကိုရပြီဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ –

၂၅း၁၄ မိဒျန်မိန်းမနှင့် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသော ဣသရေလလူ၏အမည်ကား၊ ရှိမောင်အမျိုး၌ ထင်ရှားသော အဆွေအမျိုးတွင် အကဲအမှူး သာလု၏သား ဇိမရိ ဖြစ်သတည်း။ –

၂၅း၁၅ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသော မိဒျန်မိန်းမအမည်ကား၊ မိဒျန်အမျိုး၌ ထင်ရှားသော အဆွေအမျိုးတွင် အကဲအမှူး ဇုရ၏ သမီး ကောဇဘိ ဖြစ်သတည်း။

၂၅း၁၆ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ မိဒျန်အမျိုးသားတို့ကိုနှောင့်ရှက်၍ လုပ်ကြံကြလော့။ –

၂၅း၁၇ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ပေဂုရဘုရားအမှု၌၎င်း၊ ပေဂုရဘုရားကြောင့် ဘေးရောက်သောနေ့၌ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့နှမ မိဒျန်မင်းသမီး ကောဇဘိ အမှု၌၎င်း၊ သင်တို့ကို ပရိယာယ်များအားဖြင့် လှည့်စားနှောင့်ရှက်ကြပြီဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၆)

၂၆း၁ ထိုဘေးငြိမ်းသောနောက်၊ ထာဝရဘုရားက၊ –

၂၆း၂ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍စစ်တိုက်နိုင်သော ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက်စာရင်းယူကြလော့ဟုမောရှေနှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာတို့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –

၂၆း၃ သူတို့သည် မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၌၊ –

၂၆း၄ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်သောသူတို့ကို စာရင်းယူရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုကြ၏။

၂၆း၅ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင်၊ ဣသရေလ၏ သားဦးရုဗင်၏ သားဟူမူကား ဟာနုတ်မှဆင်းသက်သော ဟောနောခိအဆွေအမျိုး၊ ဖါလုမှ ဆင်းသက်သောဖါလ္လိ အဆွေအမျိုး၊ –

၂၆း၆ ဟေဇရုံမှဆင်းသက်သောဟေဇရောနိအဆွေအမျိုး၊ ကာမိမှဆင်းသက်သောကာမိတ် အဆွေအမျိုးတည်း။ –

၂၆း၇ ဤသူတို့သည် ရုဗင်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ လေးသောင်းသုံးထောင်ခုနစ်ရာသုံးဆယ်ရှိသတည်း။ –

၂၆း၈ ဖါလု၏သားဧလျာဘ၊ ဧလျာဘ၏သား နေမွေလ၊ ဒါသန်၊ အဘိရံတည်း။ –

၂၆း၉ ဤဒါသန်၊ အဘိရံတို့သည် အခြားမဟုတ်၊ ကောရအပေါင်းအသင်းသည် ထာဝရဘုရားနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောအခါ၊ ပရိသတ်၌ကျော်စော၍မောရှေနှင့်အာရုန်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော ဒါသန်၊ အဘိရံဖြစ်ကြ၏။ –

၂၆း၁၀ မြေကြီးသည် မိမိခံတွင်းကိုဖွင့်၍ သူတို့ကို၎င်း၊ ကောရကို၎င်း မျိုသဖြင့်၊ ထိုအပေါင်းအသင်းဝင်သူတို့သည် သေကြ၏။ မီးသည်လည်း လူနှစ်ရာငါးဆယ်တို့ကို အသက်ဆုံးစေ၏။ ထိုသူတို့သည် သတိပေးသော သက်သေဖြစ်သတည်း။ –

၂၆း၁၁ သို့ရာတွင် ကောရ၏သားသမီးတို့သည် သေဘေးနှင့် လွတ်ကြ၏။

၂၆း၁၂ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ရှိမောင်၏သားဟူမူကား၊ ယေမွေလမှဆင်းသက် သောယေမွေလိအဆွေအမျိုး၊ ယာမိန်မှဆင်းသက်သောယာမိနိအဆွေအမျိုး၊ ယာခိန်မှဆင်းသက်သော ယာခိနိ အဆွေအမျိုး၊ –

၂၆း၁၃ ဇေရမှဆင်းသက်သောဇေရဟိအဆွေအမျိုး၊ ရှောလမှဆင်းသက်သောရှောလိအဆွေအမျိုးတည်း။ –

၂၆း၁၄ ဤသူတို့သည် ရှိမောင်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍ လူပေါင်းကား၊ နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ရာရှိသတည်း။

၂၆း၁၅ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ဂဒ်၏သားဟူမူကား၊ ဇေဖုန်မှဆင်းသက်သော ဇေ ဖေါနိအဆွေအမျိုး၊ ဟဂ္ဂိမှဆင်းသက်သော ဟဂ္ဂိတ် အဆွေအမျိုး၊ ရှုနိမှဆင်းသက် သောရှုနိတ်အဆွေအမျိုး၊ –

၂၆း၁၆ ဩဇနိမှဆင်းသက်သော ဩဇနိတ်အဆွေအမျိုး၊ ဧရိမှဆင်းသက်သောဧရိတ်အဆွေအမျိုး၊ –

၂၆း၁၇ အာရုဒ်မှဆင်းသက်သော အာရောဒိအဆွေအမျိုး၊ အရေလိမှဆင်းသက်သော အရေလိတ်အဆွေအမျိုးတည်း။ –

၂၆း၁၈ ဤသူတို့သည်ဂဒ်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ လေးသောင်းငါးရာရှိသတည်း။

၂၆း၁၉ ယုဒ၏သားဟူမူကား၊ ခါနာန်ပြည်၌သေသောဧရနှင့်ဩနန်အစရှိသော၊ –

၂၆း၂၀ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက်၊ ရှေလမှဆင်းသက်သောရှေလနိအဆွေအမျိုး၊ ဖါရဇ်မှဆင်းသက်သော ဖါရဇိအဆွေအမျိုး၊ ဇေရမှဆင်းသက်သော ဇေရဟိအဆွေအမျိုးတည်း။ –

၂၆း၂၁ ဖါရဇ်၏သား၊ ဟေဇရုံမှဆင်းသက်သော ဟေဇရောနိအဆွေအမျိုး၊ ဟာမုလမှဆင်းသက်သော ဟာမုလိအဆွေအမျိုးတည်း။ –

၂၆း၂၂ ဤသူတို့သည် ယုဒအဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ ခုနစ်သောင်းခြောက်ထောင်ငါးရာရှိသတည်း။

၂၆း၂၃ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက်၊ ဣသခါ၏သားဟူမူကား၊ တောလမှဆင်းသက်သော တောလိအဆွေအမျိုး၊ ဖုဝါမှဆင်းသက်သောဖုဝနိအဆွေအမျိုး၊ –

၂၆း၂၄ ယာရှုပ်မှဆင်းသက်သော ယာရှုဘိအဆွေအမျိုး၊ ရှိမရုန်မှဆင်းသက်သော ရှိမရောနိအဆွေအမျိုးတည်း။ –

၂၆း၂၅ ဤသူတို့သည် ဣသခါအဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ ခြောက်သောင်းလေးထောင်သုံးရာရှိသတည်း။

၂၆း၂၆ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ဇာဗုလုန်၏သားဟူမူကား၊ သရက်မှဆင်းသက်သော သရဒိအဆွေအမျိုး၊ ဧလုန်မှဆင်းသက်သော ဧလောနိအဆွေအမျိုး၊ ယာလေလမှ ဆင်းသက်သော ယာလေလိအဆွေအမျိုးတည်း။ –

၂၆း၂၇ ဤသူတို့သည် ဇာဗုလုန်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ ခြောက်သောင်းငါးရာရှိသတည်း။

၂၆း၂၈ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ယောသပ်၏သား မနာရှေနှင့်ဧဖရိမ်တို့တွင်၊ –

၂၆း၂၉ မနာရှေ၏သားဟူမူကား၊ မာခိရမှဆင်းသက်သော မာခိရိအဆွေအမျိုး၊ –

၂၆း၃၀ ယေဇေရမှ ဆင်းသက်သော ယေဇေရိအဆွေအမျိုး၊ ဟေလက်မှ ဆင်းသက်သော ဟေလကိအဆွေအမျိုး၊ –

၂၆း၃၁ အသရေလမှ ဆင်းသက်သော အာသရေလိအဆွေအမျိုး၊ ရှေခင်မှဆင်းသက်သော ရှေခေမိအဆွေအမျိုး၊ –

၂၆း၃၂ ရှမိဒမှဆင်းသက်သောရှမိဒိအဆွေအမျိုး၊ ဟေဖါမှဆင်းသက်သောဟေဖေရိအဆွေအမျိုးတည်း။ မာခိရ၏သားဂိလဒ်မှဆင်းသက်သော ဂိလဒိအဆွေအမျိုးတည်း။ –

၂၆း၃၃ ဟေဖါ၏သား ဇလောဖဒ်၌ကား၊ သားယောက်ျားမရှိ၊ သမီး သက်သက်သာရှိ၏။ ဇလောဖဒ်၏သမီးတို့အမည်ကား၊ မာလာ၊ နောအာ၊ ဟောဂလာ၊ မိလကာ၊ တိရဇာတည်း။ –

၂၆း၃၄ ဤသူတို့သည်မနာရှေအဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ ငါးသောင်းနှစ်ထောင်ခုနစ်ရာရှိသတည်း။

၂၆း၃၅ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ဧဖရိမ်၏သားဟူမူကား၊ ရှုသလမှဆင်းသက်သော ရှုသလိအဆွေအမျိုး၊ ဗေခါမှဆင်းသက်သော ဗေခရိအဆွေအမျိုး၊ တာဟန်မှ ဆင်းသက်သော တာဟနိ အဆွေအမျိုးတည်း။ –

၂၆း၃၆ ရှုသေလ၏သား ဧရန်မှ ဆင်းသက်သော ဧရနိအဆွေအမျိုးတည်း။ –

၂၆း၃၇ ဤသူတို့သည်ဧဖရိမ်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ သုံးသောင်းနှစ်ထောင်ငါးရာရှိ သတည်း။ ဤသူတို့သည် ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ယောသပ်၏သားစဉ်မြေးဆက်ဖြစ် သတည်း။

၂၆း၃၈ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ဗယ်္ာမိန်၏သားဟူမူကား၊ ဗေလမှဆင်းသက်သော ဗေလိအဆွေအမျိုး၊ အာရှဗေလမှဆင်းသက်သော အာရှဗေလိအဆွေအမျိုး၊အဟိရံမှဆင်းသက်သော ဟိရမိအဆွေအမျိုး။ –

၂၆း၃၉ ရှုဖံမှဆင်းသက်သော ရှုဖမိအဆွေအမျိုး၊ ဟုဖံမှဆင်းသက်သော ဟုဖမိအဆွေအမျိုးတည်း။ –

၂၆း၄၀ ဗေလသား အာရဒမှဆင်းသက်သော အာရဒိအဆွေအမျိုး၊ နေမန်မှဆင်းသက်သော နေမနိအဆွေအမျိုးတည်း။ –

၂၆း၄၁ ဤသူတို့သည် ဗယ်္ာမိန်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား လေးသောင်းငါးထောင်ခြောက်ရာရှိသတည်း။

၂၆း၄၂ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ဒန်၏သားဟူမူကား၊ ရှုဟံမှဆင်းသက်သောရှုဟမိ အဆွေအမျိုးတည်း။ ဤသူတို့သည် ဒန်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ –

၂၆း၄၃ စာရင်းဝင်သောရှုဟမိလူပေါင်းကား၊ ခြောက်သောင်းလေးထောင်လေးရာရှိသတည်း။

၂၆း၄၄ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် အာရှာ၏သားဟူမူကား၊ ယိမနမှဆင်းသက်သော ယိမနိအဆွေအမျိုး၊ ယေသဝိမှဆင်းသက်သော ယေသဝိတ် အဆွေအမျိုး၊ ဗေရိမှဆင်းသက်သော ဗေရိတ် အဆွေအမျိုးတည်း။ –

၂၆း၄၅ ဗေရိ၏သားဟေဗေရမှဆင်းသက်သော ဟေဗေရိအဆွေအမျိုး၊ မာလချေလမှ ဆင်းသက်သော မာလချေလိအဆွေအမျိုးတည်း။ –

၂၆း၄၆ အာရှာ၏သမီးအမည်ကား၊ စာရာတည်း။ –

၂၆း၄၇ ဤသူတို့သည်အာရှာအဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ ငါးသောင်းသုံးထောင်လေးရာရှိသတည်း။

၂၆း၄၈ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် နဿလိ၏သားဟူမူကား၊ ယာဇေလမှ ဆင်းသက်သော ယာဇေလိအဆွေအမျိုး၊ ဂုနိမှဆင်းသက်သော ဂုနိတ် အဆွေအမျိုး၊ –

၂၆း၄၉ ယေဇေရမှဆင်းသက်သော ယေဇေရိအဆွေအမျိုး၊ ရှိလ္လင်မှဆင်းသက်သော ရှိလ္လမိအဆွေအမျိုးတည်း။ –

၂၆း၅၀ ဤသူတို့သည် နဿလိအဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ လေးသောင်းငါးထောင်လေးရာရှိသတည်း။ –

၂၆း၅၁ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုး၊ စာရင်းဝင်သူလူပေါင်းကား ခြောက်သိန်းတထောင်ခုနစ်ရာငါးဆယ်ရှိသတည်း။

၂၆း၅၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤသူတို့အား အရေအတွက် ရှိသည်အတိုင်း၊ ခါနာန်ပြည်ကို ဝေရမည်။ –

၂၆း၅၃ လူများလျှင် များသော အမွေမြေကိုင်း၊ လူနည်းလျှင် နည်းသောအမွေမြေကိုင်း၊ အနည်းအများအလိုက် အသီးအသီးတို့အား အမွေမြေကို ဝေပေးရမည်။ –

၂၆း၅၄ သို့ရာတွင် ထိုပြည်ကို စာရေးတံချ၍ဝေရမည်။ ဘိုးဘအမျိုးအနွယ်အလိုက် အမွေခံရကြမည်။ –

၂၆း၅၅ စာရေးတံကျသည်အတိုင်း မြေကို ဝေ၍ အနည်းအများအလိုက် ပိုင်ရကြမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၆း၅၆ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းဝင်သော လေဝိ၏သားဟူမူကား၊ ဂေရရှုန်မှဆင်းသက်သော ဂေရရှောနိအဆွေအမျိုး၊ ကောဟတ်မှ ဆင်းသက်သော ကောဟသိ အဆွေအမျိုး၊မေရာရိမှ ဆင်းသက်သောမေရာရိတ်အဆွေအမျိုးတည်း။ –

၂၆း၅၇ ဤသည်လျှင် လေဝိအဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ လိဗနိအဆွေအမျိုး၊ ဟေဗြောနိအဆွေအမျိုး၊ မာလိအဆွေအမျိုး၊ မုရှိအဆွေအမျိုး၊ ကောရသိ အဆွေအမျိုး ပါသတည်း။ ကောဟတ်၏သားကား၊ အာမရံတည်း။ –

၂၆း၅၈ အာမရံ၏မယားကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ လေဝိမယားဘွားမြင်သောလေဝိ၏သမီးယောခေဗက်တည်း။ ထိုမိန်းမသည် အာမရံ၏မယားဖြစ်၍၊ အာရုန်၊ မောရှေ၊ နှမမိရိအံတို့ကို ဘွားမြင်လေ၏။ –

၂၆း၅၉ အာရုန်၏သားကား၊ နာဒပ်၊ အဘိဟု၊ လောဇာ၊ ဣသမာတည်း။ –

၂၆း၆၀ နာဒပ်နှင့် အဘိဟုတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထူးခြားသောမီးကိုပူဇော်သောအခါ သေကြ၏။ –

၂၆း၆၁ အသက်တလလွန်၍ စာရင်းဝင်သောလေဝိသား ယောက်ျားပေါင်းကား၊ နှစ်သောင်းသုံးထောင် ရှိသတည်း။ သူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့်အတူ အမွေမခံရသောကြောင့်၊ ရောနှော၍ စာရင်းမဝင်ရကြ။ –

၂၆း၆၂ ဤရွေ့ကား၊ မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာတို့သည်၊ မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၌ စာရင်းယူသော ဣသရေလအမျိုးသားပေတည်း။ –

၂၆း၆၃ မောရှေနှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်တို့သည်၊ သိနာတော၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို စာရင်းယူ၍၊ ထိုစာရင်း၌ဝင်သောသူတယောက်မျှ မပါ။ –

၂၆း၆၄ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် တော၌ အမှန်သေရကြမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီ။ ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်နှင့် နုန်၏သား ယောရှုမှတပါး၊ အရင်းလူတယောက်မျှ မကြွင်းမကျန်ရ။

အခန်းကြီး (၂၇)

၂၇း၁ ထိုအခါ ယောသပ်၏သား၊ မနာရှေအဆွေအမျိုး၌ပါလျက်၊ မနာရှေ၊ မာခိရ၊ ဂိလဒ်၊ ဟေဖေရတို့မှ ဆင်းသက်သော ဇလောဖဒ်၏သမီး မာလာ၊ နောအာ၊ ဟောဂလာ၊ မိလကာ၊ တိရဇာတို့သည် လာ၍၊–

၂၇း၂ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနား၊ မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ၊ မင်းများ၊ ပရိသတ်များအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ရပ်လျက်၊–

၂၇း၃ အကျွန်ုပ်တို့၏ အဘသည် တော၌သေပါ၏။ ထာဝရဘုရားတဘက်၌ စုဝေးသောအပေါင်းအသင်း၊ ကောရ၏ အပေါင်းအသင်း၌ မပါ။ မိမိအပြစ်ကြောင့် သေပါ၏။ သူ၌ သားယောက်ျားမရှိပါ။–

၂၇း၄ ထိုသို့ သားယောက်ျားမရှိသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့အဘ၏အမည်သည် အကျွန်ုပ်တို့အဆွေအမျိုး၌ ပျောက်ရပါမည်လော။ အကျွန်ုပ်တို့အဘ၏ ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား အမွေပေးပါဟု လျှောက်ကြ၏။–

၂၇း၅ သူတို့အမှုကို မောရှေသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထားလေ၏။–

၂၇း၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊

၂၇း၇ ဇလောဖဒ်သမီးတို့၏ စကားသည် လျောက်ပတ်ပေ၏။ အကယ်စင်စစ် သူတို့အဘ၏ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ အမွေခံရသောအခွင့်ကိုသူတို့အားပေးရမည်။ သူတို့အဘ၏အမွေဥစ္စာသည်သူတို့လက်သို့ ရောက်စေရမည်။–

၂၇း၈ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ လူသည် သားယောက်ျား မရှိဘဲသေလျှင်၊ သူ၏အမွေဥစ္စာကို သူ၏သမီးလက်သို့ ရောက်စေရမည်။–

၂၇း၉ သမီးမရှိလျှင်၊ သူ၏အမွေဥစ္စာကို သူ၏ညီအစ်ကိုတို့အား ပေးရမည်။–

၂၇း၁၀ ညီအစ်ကိုမရှိလျှင်၊ အမွေဥစ္စာကို ဘကြီး ဘထွေးတို့အား ပေးရမည်။–

၂၇း၁၁ ဘကြီး ဘထွေးမရှိလျှင်၊ သူ၏အဆွေအမျိုး၌ နီးစပ်ရင်းခြာသော ပေါက်ဘော်အားပေး၍၊ ထိုသူသည် ပိုင်ရမည်။ ဤရွေ့ကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ဖြစ်စေဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၇း၁၂ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဤအာဗရိမ် တောင်ပေါ်သို့တက်လော့။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ငါပေးသောပြည်ကို ကြည့်ရှုလော့။–

၂၇း၁၃ သို့ပြီးမှ၊ သင်၏အစ်ကိုအာရုန်သည် မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ သွားသကဲ့သို့၊ သင်သည်လည်း သွားရမည်။–

၂၇း၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ပရိသတ်တို့သည် ဇိနတော၊ ကာဒေရှအရပ်၊ မေရိဘစမ်းရေအနား၌ ရန်းရင်းခတ်ပြုကြသောအခါ၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ သူတို့ရှေ့မှာ ငါ့ကိုမရိုမသေပြုသော အပြစ်ရှိသည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–

၂၇း၁၅–၁၇ မောရှေကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်တို့သည် အထိန်းမရှိသော သိုးကဲ့သို့ မဖြစ်စေမည်အကြောင်း၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏ အသက်ဝိညာဉ်ကိုအစိုးရတော်မူသော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ဤပရိသတ်တို့ရှေ့၌ ထွက်ဝင်နိုင်သောသူ၊ ပြင်သို့ထုတ်ခြင်း၊ အတွင်းသို့ သွင်းခြင်းအမှုကို တတ်နိုင်သောသူ တစုံတယောက်ကို သူတို့အပေါ်မှာ ခန့်ထားတော်မူပါစေ သောဟု ထာဝရဘုရားအား လျှောက်လေ၏။–

၂၇း၁၈ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဝိညာဉ်တော်ကိုရသောနုန်၏သားယောရှုကိုခေါ်၍၊ သင်၏လက်ကို သူ့အပေါ်မှာ တင်လော့။–

၂၇း၁၉ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာရှေ့၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့၌ သူ့ကို ထား၍ မှာခဲ့လော့။–

၂၇း၂၀ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ သူ၏စကားကို နားထောင်မည်အကြောင်း၊ သင်၏ဘုန်းအသရေအချို့ကို သူ့အပေါ်၌တင်ထားလော့။–

၂၇း၂၁–၂၃ ထိုသူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာရှေ့မှာ ရပ်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဥရိမ်စီရင်ဆုံးဖြတ်သောတရားအတိုင်း၊ သူ့အတွက် မေးမြန်းရမည်။ သူစီရင် သည်အတိုင်း၊ သူနှင့်အတူ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် ထွက်ဝင်ရကြမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း မောရှေပြုလျက်၊ ယောရှုကိုခေါ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာရှေ့၊ ပရိသတ် အပေါင်းတို့ရှေ့၌ ထားပြီးလျှင်၊–

၂၇း၂၄ သူ့အပေါ်မှာ လက်ကိုတင်၍ မှာခဲ့လေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် ပညတ်ထားတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၈)

၂၈း၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊

၂၈း၂ ငါ၏ပူဇော်သက္ကာကို၎င်း၊ ငါ့အဘို့မွှေးကြိုင်သောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါ မီးဖြင့်ပြုသောငါ၏အစာအာဟာရကို၎င်း၊ အချိန်တန်မှ ငါ့အား ပူဇော်ခြင်းငှါ သတိပြုရကြမည်။–

၂၈း၃ တဖန် ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ နေ့တိုင်းအစဉ်အမြဲ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့၊ အခါမလည်၊ အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်နှစ်ကောင်ကို ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပူဇော်ရမည်။–

၂၈း၄ နံနက်ယံ၌ သိုးသငယ်တကောင်၊ ညဦးယံ၌ တကောင်ကို ပူဇော်ရမည်။–

၂၈း၅ သံလွင်သီးကိုထောင်း၍ရသောသံလွင်ဆီသုံးလောဃနှင့်ရောသော မုန့်ညက်တဩမဲကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။–

၂၈း၆ ဤရွေ့ကား၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာ စီရင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ၊ အစဉ်အမြဲပြုရသောမီးရှို့ရာယဇ်ဖြစ်သတည်း။–

၂၈း၇ သိုးသငယ်တကောင်နှင့်အတူ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာဘို့၊ စပျစ်ရည်သုံးလောဃကို ပူဇော်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာဘို့၊ ထာဝရဘုရားအားသွန်းလောင်းရမည်။–

၂၈း၈ အခြားသောသိုးသငယ်ကို ညဦးယံ၌ပူဇော်သောအခါ၊ နံနက်ယံ၌ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာပါသည်နည်းတူ ပါလျက်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့ နှင့်ပြည့်စုံ၍ မီးဖြင့်ပူဇော်သော ယဇ်ကို ပြုရမည်။–

၂၈း၉ နေ့တိုင်းအစဉ်ပူဇော်သောမီးရှို့ရာယဇ်၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊

၂၈း၁၀ ဥပုသ်နေ့ရက်၌ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်နှစ်ကောင်ကိုငင်း၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာပါလျက်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီရောသောမုန့်ညက်နှစ်သြမ်ကိုငင်းပူဇော်ရမည်။

၂၈း၁၁ လဆန်းတရက်နေ့၌၊ အသက်ပျိုသော နွားထီးနှစ်ကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်၊ အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်တို့ကို၊ ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော် ရမည်။–

၂၈း၁၂ နွားတကောင်အဘို့၊ ဆီရောသောမုန့်ညက် သုံးသြမ်၊ သိုးတကောင်အဘို့၊ ဆီရောသောမုန့်ညက် နှစ်သြမ်၊–

၂၈း၁၃ သိုးသငယ်တကောင်အဘို့၊ ဆီရောသောမုန့်ညက် တသြမ်စီတည်းဟူသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ၊ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပူဇော်၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပြုရမည်။–

၂၈း၁၄ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာဘို့ကား၊ နွားတကောင်နှင့် စပျစ်ရည်ခြောက်လောဃ၊ သိုးတကောင်နှင့် လေးလောဃ၊ သိုးသငယ်တကောင်နှင့် သုံးလောဃကို ပူဇော်ရမည်။ ထိုသို့ လတိုင်း အစဉ်မပြတ် မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်ရမည်။–

၂၈း၁၅ နေ့တိုင်းအစဉ်ပူဇော်သောမီးရှို့ရာယဇ်၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ထာဝရဘုရားအား ဆိတ်သငယ်တကောင်ကို လည်း ပူဇော်ရမည်။

၂၈း၁၆ ပဌမလ တဆယ်လေးရက်နေ့၌၊ ထာဝရဘုရား၏ပသခါပွဲဖြစ်၏။–

၂၈း၁၇ ငင်းလ တဆယ်ငါးရက်နေ့၌ပွဲကိုခံရမည်။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးတဆေးမဲ့မုန့်ကိုစားရကြမည်။–

၂၈း၁၈ ပဌမနေ့၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကိုမလုပ်ရ။–

၂၈း၁၉ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ယဇ်တည်းဟူသော အသက်ပျိုသော နွားထီးနှစ်ကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်တို့ကို မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ရမည်။–

၂၈း၂၀ နွားတကောင်လျှင် ဆီရောသောမုန့်ညက်သုံးသြမ်၊ သိုးတကောင်လျှင် နှစ်သြမ်၊–

၂၈း၂၁ သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင် တသြမ်စီနှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။–

၂၈း၂၂ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်တကောင်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။–

၂၈း၂၃ နေ့ရက်အစဉ် နံနက်တိုင်း ပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်မှတပါး၊ ထိုယဇ်များကို ထပ်၍ ပူဇော်ရမည်။–

၂၈း၂၄ ထိုသို့ အစဉ်အမြဲ ပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တနေ့တနေ့လျှင် ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ အစာအာဟာရကို ပူဇော်ရမည်။–

၂၈း၂၅ သတ္တမနေ့၌လည်း၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။

၂၈း၂၆ ထိုမှတပါး၊ သိတင်းခုနစ်သိတင်းစေ့ပြီးမှ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာအသစ်ကို ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သောနေ့၊ အဦးသီးသောအသီး နေ့ရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။–

၂၈း၂၇ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးနှစ်ကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ် ခုနစ်ကောင်တို့ကို ပူဇော်ရမည်။–

၂၈း၂၈ နွားတကောင်လျှင် ဆီရောသောမုန့်ညက် သုံးသြမ်၊ သိုးတကောင်လျှင် နှစ်သြမ်၊–

၂၈း၂၉ သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင်တသြမ်စီနှင့်ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ပြုရမည်။–

၂၈း၃၀ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုအံ့သောငှါ၊ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။–

၂၈း၃၁ ထိုသို့ အစဉ်အမြဲ ပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ၊ အပြစ်မပါသော ယဇ်ကောင်များတို့ကို ထပ်၍ ပူဇော်ရမည်။

အခန်းကြီး (၂၉)

၂၉း၁ သတ္တမလ၊ ပဌမနေ့ရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကိုမလုပ်ရ။ တံပိုးမှုတ်ခြင်းကိုပြုရသောနေ့ဖြစ်၏။–

၂၉း၂ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင် တို့ကို ပူဇော်ရမည်။–

၂၉း၃ နွားတကောင်လျှင် ဆီရောသောမုန့်ညက်သုံးသြမ်၊ သိုးတကောင်လျှင် နှစ်သြမ်၊–

၂၉း၄ သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင်တသြမ်စီနှင့်ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ပြုရမည်။–

၂၉း၅ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။–

၂၉း၆ ထိုသို့ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ လဆန်းနေ့မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် သူ၏ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ နေ့တိုင်းပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် သူ၏ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော် သက္ကာမှတပါး၊ ထာဝရ ဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် မီးဖြင့်ပြုသောယဇ် ပူဇော်သက္ကာကို ပူဇော်ရမည်။

၂၉း၇ ငင်းလ၊ ဒသမနေ့ရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြု၍ခြိုးခြံစွာကျင့်ရမည်။ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ရ။–

၂၉း၈ ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့်မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်တို့ကို ပူဇော်ရမည်။–

၂၉း၉ နွားတကောင်လျှင် ဆီရောသောမုန့်ညက်သုံးသြမ်၊ သိုးတကောင်လျှင် နှစ်သြမ်၊–

၂၉း၁၀ သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင်တသြမ်စီနှင့်ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ပြုရမည်။–

၂၉း၁၁ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့လည်း၊ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကို ပူဇော်ရမည်။ ထိုသို့ အပြစ်ဖြေခြင်းငှါ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ အစဉ်အမြဲပြုသောမီးရှို့ရာယဇ်၊ သူ၏ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး ထပ်၍ပြုရမည်။

၂၉း၁၂ ငင်းလ တဆယ်ငါးရက်နေ့၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ဘဲ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအဘို့ ပွဲခံရမည်။–

၂၉း၁၃ ပဌမနေ့၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် မီးဖြင့်ပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးဆယ်သုံးကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသငယ် ဆယ်လေးကောင်တို့ကို ပူဇော်ရမည်။–
၂၉း၁၄ နွားဆယ်သုံးကောင်စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင် ဆီရောသောမုန့်ညက်သုံးဩမဲစီ၊ သိုးနှစ်ကောင်စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင် နှစ်ဩမဲစီ၊–
၂၉း၁၅ သိုးသငယ်ဆယ်လေးကောင်စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင် တဩမဲစီနှင့်ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။–
၂၉း၁၆ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကို အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာမှတပါး ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။
၂၉း၁၇ ဒုတိယနေ့၌၊ အသက်ပျိုသော နွားထီးဆယ်နှစ်ကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ဆယ်လေးကောင်ကိုင်း၊–
၂၉း၁၈ သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ် အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကိုင်း၊–
၂၉း၁၉ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကိုင်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသောမီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။–
၂၉း၂၀ တတိယနေ့၌ နွားထီးဆယ်တကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည်အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ဆယ်လေးကောင်ကိုင်း၊–
၂၉း၂၁ သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ် အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကိုင်း၊–
၂၉း၂၂ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်တကောင်ကိုင်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။–
၂၉း၂၃ စတုတ္ထနေ့၌ နွားထီးဆယ်ကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည်အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ဆယ်လေးကောင်ကိုင်း၊–
၂၉း၂၄ သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ် အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကိုင်း၊–
၂၉း၂၅ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်တကောင်ကိုင်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။–
၂၉း၂၆ ပဥ္စမနေ့၌ နွားထီးကိုးကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည်အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ဆယ်လေးကောင်ကိုင်း၊–
၂၉း၂၇ သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ် အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကိုင်း၊–
၂၉း၂၈ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကိုင်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသောမီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။–
၂၉း၂၉ ဆဋ္ဌမနေ့၌၊ နွားထီးရှစ်ကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည်အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ဆယ်လေးကောင်ကိုင်း၊–
၂၉း၃၀ သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ် အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကိုင်း၊–
၂၉း၃၁ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်တကောင်ကိုင်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာမှတပါး ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။–
၂၉း၃၂ သတ္တမနေ့၌ နွားထီးခုနစ်ကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည်အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ဆယ်လေးကောင်ကိုင်း၊–
၂၉း၃၃ သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ်အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကိုင်း၊–
၂၉း၃၄ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ဘို့ ဆိတ်တကောင်ကိုင်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ထပ်၍ ပူဇော်ရမည်။–
၂၉း၃၅ အဋ္ဌမနေ့၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကိုမလုပ်ရ။–
၂၉း၃၆ ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် မီးဖြင့်ပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်ကိုင်း၊–
၂၉း၃၇ သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ် အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကိုင်း၊–
၂၉း၃၈ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်တကောင်ကိုင်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ထပ်၍ ပူဇော်ရမည်။–
၂၉း၃၉ ထိုသို့သစ္စာဂတိရှိ၍ ပြုသောပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလိုပြုသောပူဇော်သက္ကာ၊ မီးရှို့ရာ ပူဇော်သက္ကာ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ၊ မိဿဟာယပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ချိန်းချက်သော ပွဲတို့၌ ထာဝရဘုရားအား ထပ်၍ ပူဇော်ရမည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၂၉း၄၀ ထိုသို့ မောရှေသည်၊ မိမိအား ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသမျှတို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုလေ၏။

အခန်းကြီး (၃၀)

၃၀း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကိုမောရှေသည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် အမျိုးအနွယ်တို့၌ မင်းဖြစ်သောသူတို့အား ဆင့်ဆိုသည်ကား၊–
၃၀း၂ လူယောကျ်ားသည် ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိပြုသော်၎င်း၊ ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသော်၎င်း၊ မိမိပြောသောစကားကိုမဖျက်ဘဲ၊ မိမိနှုတ်ထွက်ရှိသည်အတိုင်းပြုရမည်။
၃၀း၃ မိန်းမသည် အဘအိမ်၌ အသက်ငယ်စဉ်အခါ၊ ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိပြုသော်၎င်း၊ ကိုယ်၌ကိုယ်ချည်နှောင်သော်၎င်း၊–
၃၀း၄ ထိုသစ္စာစကား၊ ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ချည်နှောင်သောစကားကို အဘသည်ကြားလျက် တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင် ထိုသစ္စာစကားရှိသမျှတို့နှင့် ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ချည်နှောင်သော စကားဟူသမျှတို့သည် တည်ရကြမည်။–
၃၀း၅ သို့မဟုတ် အဘသည် ကြားသောနေ့၌ မြစ်တားလျှင်၊ ထိုသစ္စာစကားမည်မျှ၊ ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သောစကား မည်မျှမတည်ရ။ အဘမြစ်တားသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား လွှတ်တော်မူမည်။
၃၀း၆ မိန်းမသည် လင်ရှိလျက်၊ သစ္စာဂတိပြု၍ ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ချည်နှောင်ခြင်းငှါ နှုတ်မြွက်သောအခါ၊–

၃၀း၇ လင်သည် ကြားလျှင်၎င်း၊ ကြားသောနေ့၌ တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင်၎င်း၊ ထိုသစ္စာစကား၊ ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ချည်နှောင်သောစကား တည်ရမည်။–

၃၀း၈ သို့မဟုတ် လင်သည် ကြားသောနေ့၌ မြစ်တားလျှင်၊ ထိုသစ္စာစကား၊ ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သောစကားကို လင်သည်ပယ်၍၊ ထာဝရဘုရားလည်း လွှတ်တော်မူမည်။

၃၀း၉ လင်သေသောမိန်းမ၊ လင်နှင့်ကွာသောမိန်းမသည် ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သော သစ္စာဂတိအလုံးစုံတို့သည် တည်ရကြမည်။–

၃၀း၁၀ လင်အိမ်၌ရှိစဉ်အခါ၊ သစ္စာဂတိပြုသော်၎င်း၊ ကျိန်ဆိုခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သော်၎င်း၊–

၃၀း၁၁ လင်သည် ကြားသော်လည်း မမြစ်တား တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင်၊ ထိုသစ္စာဂတိရှိသမျှ ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ချည်နှောင်ခြင်းရှိသမျှတို့သည် တည်ရကြမည်။–

၃၀း၁၂ သို့မဟုတ် လင်သည် ကြားသောနေ့၌ ရှင်းရှင်းပယ်ဘူးလျှင်၊ သစ္စာဂတိနှင့်၎င်း၊ စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်ခြင်းနှင့်၎င်း ဆိုင်သော စကားမည်မျှ မတည်ရ။ လင်သည် ပယ်သောကြောင့်၊ ထာဝရ ဘုရားလည်း လွှတ်တော်မူမည်။–

၃၀း၁၃ ခပ်သိမ်းသောသစ္စာဂတိ၊ ခြိုးခြံစွာကျင့်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သမျှသော အချည်အနှောင် ကျိန်ဆိုခြင်းတို့ကို၊ လင်သည် တည်စေပိုင်သောအခွင့်၊ ပယ်ပိုင်သောအခွင့်ရှိ၏။–

၃၀း၁၄ လင်သည် တနေ့ထက်တနေ့ တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင်၊ မယားပြုသော သစ္စာဂတိရှိ သမျှတို့နှင့် မယား၌ ချည်နှောင်ခြင်း ရှိသမျှတို့ကို တည်စေ၏။ ကြားသောနေ့၌တိတ်ဆိတ်စွာနေသောကြောင့် တည်စေပြီ။–

၃၀း၁၅ ထိုစကားကို ကြားသောနေ့နောက်မှ၊ လင်သည် ပယ်အံ့သော်ငါ၊ ပြုလျှင်၊ မယားအပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်ခံရမည်။–

၃၀း၁၆ ဤရွေ့ကား၊ မယားနှင့်လင်စပ်ကြား၌၎င်း၊ အဘအိမ်မှာ အသက်နုငယ်သောသမီးနှင့် အဘစပ်ကြား၌၎င်း၊ မောရှေအားဖြင့် ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသောပညတ်တရားဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၃၁)

၃၁း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ မိဒျန်အမျိုးသားတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို

၃၁း၂ ပြစ်မှားသောအပြစ်အလျောက် ဣသရေလအမျိုးသားဘက်၌နေ၍တရားစီရင်လော့။ သို့ပြီးမှ သင်သည် မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ သွားရမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။–

၃၁း၃ မောရှေသည်လည်း လူများတို့ကိုခေါ်၍၊ အချို့တို့သည် လက်နက်ကိုကိုင်လျက်၊ မိဒျန်အမျိုးသားတို့သို့ စစ်ချီ၍ ထာဝရဘုရားဘက်၌ တရားစီရင်စေ။–

၃၁း၄ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့တွင် တမျိုးတမျိုးထဲက၊ လူတထောင်စီရွေး၍ စစ်ချီစေဟု စီရင်သည်အတိုင်း၊–

၃၁း၅ ဣသရေလအမျိုးသားအထောင်အသောင်းတို့တွင် တမျိုးတမျိုးထဲက၊ စစ်တိုက်လက်နက်ပါသောသူ တထောင်စီ၊ လူပေါင်းတသောင်းနှစ်ထောင်ကို အပ်၍၊–

၃၁း၆ မောရှေသည် ထိုသူတို့ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်းသောလက်နက်နှင့်တကွ၊ မှုတ်ရာတံပိုးတို့ကို ကိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဇာသား ဖိနဟတ်ကို၎င်း စစ်ချီစေ၏။–

၃၁း၇ မောရှေအား ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသူတို့သည် မိဒျန်အမျိုးသားတို့ကို တိုက်၍ လူယောက်ျားအပေါင်းတို့ကို သတ်ကြ၏။–

၃၁း၈ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့တွင် ဧဝိ၊ ရေကင်၊ ဇုရ၊ ဟုရ၊ ရေဘတည်းဟူသော မိဒျန်မင်းကြီး ငါးပါးပါကြ၏။ ဗောရသား ဗာလမ်ကိုလည်း ထားနှင့်သတ်ကြ၏။–

၃၁း၉ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ မိဒျန်မိန်းမများ၊ သူငယ်များတို့ကိုလက်ရသိမ်းယူ၍၊ သိုး၊ ဆိတ်၊ နွားအစရှိသော ဥစ္စာအလုံးစုံတို့ကို လုယူကြ၏။–

၃၁း၁၀ မိဒျန်အမျိုးသားတို့နေသောမြို့ရွာရှိသမျှတို့ကို မီးရှို့ကြ၏။–

၃၁း၁၁ ဘမ်းရသောလူ၊ တိရစ္ဆာန်နှင့်တကွ၊ လက်ရဥစ္စာအလုံးစုံတို့ကို သိမ်းသွား၍၊–

၃၁း၁၂ မောဘလွင်ပြင်ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၌ တပ်ချလျက်နေသော မောရှေ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာ၊ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်တို့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၃၁း၁၃ မောရှေနှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာမှစ၍ ပရိသတ်တို့၌ မင်းအပေါင်းတို့သည် ကြိုဆိုခြင်းငှါ တပ်ပြင်သို့ ထွက်သွားကြ၏။–

၃၁း၁၄ မောရှေသည် စစ်တိုက်ရာမှပြန်လာသောတပ်မှူးများ၊ ဗိုလ်မင်းများတို့ကို အမျက်ထွက်၍၊–

၃၁း၁၅ သင်တို့သည် မိန်းမအပေါင်းတို့ကို အဘယ်ကြောင့်အသက်ရှင်စေကြသနည်း။–

၃၁း၁၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပေဂုရဘုရားအမှု၌ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားစေခြင်းငှါ၊ ဤမိန်းမတို့သည် ဗာလမ်ပေးသော အကြံကိုလိုက်၍ ပြုကြသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်၌ ဘေးရောက်လေသည်တကား။–

၃၁း၁၇ ထိုကြောင့်၊ သူငယ်ယောက်ျားအပေါင်းကို၎င်း၊ ယောက်ျားနှင့်ဆက်ဆံဘူးသောမိန်းမအပေါင်းကို၎င်း သတ်ကြလော့။–

၃၁း၁၈ ယောက်ျားနှင့် မဆက်ဆံဘူးသော မိန်းမငယ်အပေါင်းတို့ကို၊ မိမိတို့အဘို့ အသက်ချမ်းသာပေးကြလော့။–

၃၁း၁၉ သင်တို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တပ်ပြင်မှာနေရကြမည်။ လူကိုသတ်သောသူ၊ အသေကောင်ကို ထိသောသူ အပေါင်းတို့ကိုယ်ကို၎င်း၊ သိမ်းယူသောသူတို့ကို၎င်း၊ တတိယနေ့၊ သတ္တမနေ့၌ စင်ကြယ်စေကြလော့။–

၃၁း၂၀ သင်တို့အဝတ်နှင့်သားရေတန်ဆာရှိသမျှ၊ ဆိတ်မွေးဖြင့်ရက်သောအရာ၊ သစ်သားဖြင့် လုပ်သောအရာရှိသမျှတို့ကို စင်ကြယ်စေကြလော့ဟု မှာထားလေ၏။

၃၁း၂၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာသည်လည်း၊ စစ်တိုက်သွားသော စစ်သူရဲတို့ကိုခေါ်၍၊ မောရှေ၌ ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော ပညတ်တရားဟူမူကား၊–

၃၁း၂၂ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ၊ ကြေးဖြူ၊ ခဲအစရှိသော၊–

၃၁း၂၃ မီးကို ခံနိုင်သော အရာရှိသမျှတို့ကို မီးအလယ်၌သွားစေသဖြင့် စင်ကြယ်စေရမည်။ သို့ရာတွင် စင်ကြယ်စေသောရေဖြင့်လည်း စင်ကြယ်စေရမည်။ မီးမခံနိုင်သောအရာ ရှိသမျှတို့ကို ရေအလယ်၌ သွားစေရမည်။–
၃၁း၂၄ သတ္တမနေ့၌ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ပြီးမှ၊ စင်ကြယ်ခြင်းရှိ၍၊ တပ်ထဲသို့ ဝင်ရကြမည်ဟု မှာထားလေ၏။
၃၁း၂၅ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်နှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာ၊–
၃၁း၂၆ ပရိသတ်အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည်၊ ယခုလက်ရသိမ်းယူခဲ့သော ဥစ္စာ၊လူ၊တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့ကို ယူ၍၊–
၃၁း၂၇ ထက်ဝက်ခွဲပြီးလျှင်၊တဝက်ကိုစစ်မှုထမ်း၍အတိုက်သွားသောသူတို့အားငှင်း၊ တဝက်ကို ပရိသတ်အပေါင်းတို့အားငှင်း ဝေပေးလော့။–
၃၁း၂၈ စစ်တိုက်သွားသောစစ်သူရဲတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားအား ပေးရသောအခွန်ကိုခွဲ၍ လူ၊ နွား၊ မြည်း၊ သိုးအကောင်ငါးရာတွင် တကောင်ကို ကောက်ယူပြီးလျှင်၊–
၃၁း၂၉ သူတို့ခံရသောထက်ဝက်အဘို့ထဲက နုတ်၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာပြုဘို့ရာ ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာအား ပေးရမည်။–
၃၁း၃၀ ဣသရေလအမျိုးသားခံရသော ထက်ဝက်အဘို့ထဲကလည်း၊ လူ၊ နွား၊ မြည်း၊ သိုး အစရှိသော တိရစ္ဆာန်မျိုး အကောင်ငါးဆယ်တို့တွင် တကောင်ကိုကောက်ယူ၍ ထာဝရဘုရား၏တဲတော်ကိုစောင့်သော လေဝိသားတို့အား ပေးရမည်ဟု၊–
၃၁း၃၁ မောရှေအား ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာတို့သည် ပြုလေ၏။
၃၁း၃၂ စစ်သူရဲတို့သည် လက်ရသိမ်းယူခဲ့၍ ကျန်ကြွင်းသောဥစ္စာပေါင်းကား၊ သိုး ခြောက်သိန်းခုနစ်သောင်းငါးထောင်၊–
၃၁း၃၃ နွား ခုနစ်သောင်းနှစ်ထောင်၊–
၃၁း၃၄ မြည်း ခြောက်သောင်းတထောင်၊–
၃၁း၃၅ ယောကျ်ားနှင့် မဆက်ဆံဘူးသောမိန်းမ သုံးသောင်းခုနစ်ထောင် ရှိသတည်း။–
၃၁း၃၆ စစ်တိုက်သွားသောသူတို့ ခံရသော ထက်ဝက်အဘို့ကား၊ သိုး သုံးသိန်းသုံးသောင်း ခုနစ်ထောင်ငါးရာရှိသည်ဖြစ်၍၊–
၃၁း၃၇ ထာဝရဘုရား ခံရသောအခွန်ကား၊ သိုးခြောက်ရာခုနစ်ဆယ်ငါးကောင်တည်း။–
၃၁း၃၈ နွားသုံးသောင်းခြောက်ထောင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား ခံရသောအခွန်ကား၊ နွား ခုနစ်ဆယ်ခုနစ်ကောင်တည်း။–
၃၁း၃၉ မြည်း သုံးသောင်းငါးရာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား ခံရသော အခွန်ကား၊ မြည်း ခြောက်ဆယ်တကောင်တည်း။–
၃၁း၄၀ လူတသောင်းခြောက်ထောင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား ခံရသောအခွန်ကား၊ လူ သုံးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၃၁း၄၁ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် ရှေ့တော်၌ ချီမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာပြုဘို့ရာ အခွန်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာအား အပ်ပေးလေ၏။–
၃၁း၄၂ တဖန် စစ်တိုက်သောသူတို့လက်မှမောရှေယူ၍၊ ဣသရေလအမျိုးသား၊–
၃၁း၄၃ ပရိသတ်တို့ခံရသောထက်ဝက်အဘို့ကား၊ သိုး သုံးသိန်းသုံးသောင်းခုနစ်ထောင်ငါးရာ၊–
၃၁း၄၄ နွား သုံးသောင်းခြောက်ထောင်၊–
၃၁း၄၅ မြည်း သုံးသောင်းငါးရာ၊–
၃၁း၄၆ လူတသောင်းခြောက်ထောင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊–
၃၁း၄၇ ဣသရေလအမျိုးသားခံရသောထက်ဝက်အဘို့လူ၊ တိရစ္ဆာန်အကောင် ငါးဆယ်တို့တွင် တကောင်ကို မောရှေကောက်ယူ၍ ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်ကိုစောင့်သော လေဝိသားတို့အား ပေး၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ၏။
၃၁း၄၈ လူတရာ၊ တထောင်ကိုအုပ်သောတပ်မှူးများ၊ ဗိုလ်များတို့သည်လည်း၊ မောရှေ ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊–
၃၁း၄၉ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည်အုပ်သောစစ်သူရဲတို့ကိုစာရင်းယူပြန်၍၊ လူတယောက်မျှမလျော့ပါ။–
၃၁း၅၀ ထို့ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အသက်အဘိုးကိုဖြေဘို့ရာ လူအသီးအသီးရသောရွှေတန်ဆာ၊ လည်ဆွဲ၊ လက်ကောက်၊ လက်စွပ်၊ နားတောင်း၊ နှာခေါင်းဆွဲဘူးတို့ကိုထာဝရဘုရားအား ပူဇော်လျက် ဆောင်ခဲ့ပါပြီဟု လျှောက်ဆိုလျှင်၊–
၃၁း၅၁ မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာတို့သည်၊ ထိုရွှေတည်းဟူသော လုပ်ပြီးသော တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ခံယူကြ၏။–
၃၁း၅၂ ထိုသို့ စစ်သူရဲအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့အဘို့ သိမ်းယူ၍၊
၃၁း၅၃ တပ်မှူးများ၊ ဗိုလ်များတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သောရွှေချိန်ပေါင်းကား၊ တရာခြောက်ဆယ်ခုနစ်ပိဿာနှင့် အကျပ်ငါးဆယ်ရှိသတည်း။–
၃၁း၅၄ တပ်မှူးများ၊ ဗိုလ်များ ပူဇော်သောရွှေကို မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာတို့သည် ယူ၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ထာဝရဘုရား အောက်မေ့တော်မူဘို့ရာ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌ သွင်းထားကြ၏။

အခန်းကြီး (၃၂)

၃၂း၁ ရုဗင်အမျိုးသားနှင့်ဂဒ်အမျိုးသားတို့သည်၊ အလွန်များပြားသောတိရစ္ဆာန်တို့နှင့် ကြွယ်ဝသည်ဖြစ်၍၊ ယာဇာပြည်၊ ဂိလဒ်ပြည်တို့၌ တိရစ္ဆာန် ကျက်စားစရာဘို့ကောင်းသည်ကို မြင်ကြလျှင်၊–
၃၂း၂ မောရှေနှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာအစရှိသော ပရိသတ်တို့တွင် မင်းများတို့ထံသို့လာ၍၊–
၃၂း၃ အတရုတ်၊ ဒိဘုန်၊ ယာဇာ၊ နိမရ၊ ဟေရှဘုန်၊ လောလေ၊ ရှေဘံ၊ နေဗော၊ ဗောနတည်းဟူသော၊–
၃၂း၄ ဣသရေလပရိသတ်ရှေ့မှာထာဝရဘုရားလုပ်ကြံတော်မူသော ဤပြည်သည်၊ တိရစ္ဆာန်နှင့်တော်လျော်ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့၌လည်း တိရစ္ဆာန်များပြားပါ၏။–
၃၂း၅ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရလျှင်၊ ဤပြည်ကိုကိုယ်တော်ကျွန်တို့အား အပိုင်ပေးတော်မူပါ။ ကျွန်တော်တို့ကို ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ ပို့ဆောင်တော်မမူပါနှင့်ဟု လျှောက်ကြ၏။–
၃၂း၆ မောရှေကလည်း၊ သင်တို့သည် ဤအရပ်၌နေရစ်၍၊ သင်တို့ညီအစ်ကိုများတို့သည် စစ်တိုက်သွားရမည်လော။–

၃၂:၇ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်သို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မကူးမသွားမည်အကြောင်း၊ သူတို့စိတ်ကိုအဘယ်ကြောင့် ဖျက်ကြသနည်း။ –

၃၂:၈ ပြည်တော်ကိုကြည့်ရှုစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့အဘတို့ကို ကာဒေရှဗာနာအရပ်က ငါစေလွှတ်သောအခါ ထိုသို့ပြုကြ၏။ –

၃၂:၉ ဧရှကောလချောင်းသို့ သွား၍ ပြည်တော်ကို ကြည့်မြင်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်သို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မသွားမည်အကြောင်း သူတို့စိတ်ကိုဖျက်ကြ၏။ –

၃၂:၁၀–၁၂ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် အမျက်တော်ထွက်လျက်၊ အကယ်စင်စစ် အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ငါကျိန်ဆို၍ပေးသောပြည်ကို၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်လာသောသူတို့တွင် ကေနက် အမျိုး ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်နှင့် နုန်၏သားယောရှုမှတပါး၊ အဘယ်သူမျှငါ့နောက်သို့ လုံးလုံးမလိုက်သောကြောင့်၊ အသက်နှစ်ဆယ် လွန်သောသူတစုံတယောက်မျှမမြင်ရ။ ထိုသူနှစ် ယောက်သာ ထာဝရဘုရားနောက်သို့ လုံးလုံး လိုက်ကြပြီဟု ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။ –

၃၂:၁၃ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆိုးသောအမှုကိုပြုသောလူအပေါင်းတို့သည် မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အမျက်ထွက်၍ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး တော၌ လှည့်လည်စေတော်မူ၏။ –

၃၂:၁၄ ယခုမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို သာ၍ပြင်းစွာအမျက်တော်ထွက်စေမည် အကြောင်း၊ သာ၍ဆိုးသောသူတည်းဟူသော သင်တို့သည် သင်တို့အဘများကိုယ်စား ပေါ်ထကြပြီတကား။ –

၃၂:၁၅ သင်တို့သည် နောက်တော်သို့မလိုက်ဘဲ လွှဲသွားကြလျှင်၊ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို တော၌စွန့်ပစ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ဤလူမျိုးအပေါင်းကိုဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်ဟု ဂဒ်အမျိုးသား၊ ရုဗင်အမျိုးသားတို့အား ပြန်ပြော၏။

၃၂:၁၆ ထိုသူတို့သည်၊ အနီးအပါးသို့ချဉ်းကပ်၍၊ ကျွန်တော်တို့သည် ကျွန်တော်တို့ တိရစ္ဆာန်များအဘို့ ဤအရပ်၌ သိုးခြံတို့ကိုငှ၄င်း၊ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်များအဘို့ မြို့တို့ကို၄င်း တည်ပါမည်။ –

၃၂:၁၇ သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို သူတို့နေရာအရပ်သို့ မပို့မဆောင်မှီတိုင်အောင်၊ ကျွန်တော်တို့သည် လက်နက်ကိုင်လျက် သူတို့ရှေ့မှာ သွားပါမည်။ ဤပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသေးသောလူ တို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့သူငယ်များသည် ခိုင်ခံ့သော မြို့၌ နေရပါမည်။ –

၃၂:၁၈ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် အမွေခံရသောမြေကိုမဝင်စားမှီတိုင်အောင် ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်အိမ်သို့ မပြန်မလာပါ။ –

၃၂:၁၉ ကျွန်တော်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌ သူတို့နှင့်အတူ အမွေကို မတောင်းမခံပါ။ ကျွန်တော်တို့အမွေခံရာမြေသည် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌ ကျပါသည်ဟုလျှောက်ပြန်ကြ၏။ –

၃၂:၂၀ မောရှေကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ လက်နက်ကိုင်လျက် စစ်တိုက်သွားလျှင်၄င်း၊ –

၃၂:၂၁ ထာဝရဘုရားသည် ရန်သူတို့ကို ရှေ့တော်မှနှင်ထုတ်၍ ထိုပြည်ကိုအောင်တော်မမူ မှီတိုင်အောင်၊ –

၃၂:၂၂ သင်တို့ရှိသမျှသည် လက်နက်ကိုင်လျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ ကူးသွားလျှင်၄င်း၊ ထိုနောက်မှ ထာဝရဘုရားရှေ့၊ ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့၌ အပြစ်ကင်းလွတ်လျက်၊ ဤပြည်သို့ပြန်လာ၍ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်အမွေခံ ရကြမည်။ –

၃၂:၂၃ ထိုသို့မပြုလျှင်မူကား၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ ထိုအပြစ်သည် သင်တို့ကိုလိုက်၍ မှီလိမ့်မည်။ –

၃၂:၂၄ သူငယ်များအဘို့ မြို့တို့ကို၄င်း၊ သိုးများအဘို့ သိုးခြံတို့ကို၄င်း တည်လုပ်ကြလော့။ ယခုပြောသမျှအတိုင်း ပြုကြလော့ဟုဆိုလျှင်၊ –

၃၂:၂၅ ဂဒ်အမျိုးသားနှင့်ရုဗင်အမျိုးတို့က၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် သခင်မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း ပြုပါမည်။ –

၃၂:၂၆ ကျွန်တော်တို့မယားသား သူငယ်များနှင့် သိုးနွားအလုံးစုံတို့သည် ဤအရပ်၊ ဂိလဒ် မြို့တို့၌နေရစ်ရပါမည်။ –

၃၂:၂၇ ကိုယ်တော်ကျွန်အပေါင်းတို့မူကား၊ သခင်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ လက်နက်ကိုင်လျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ကူးသွားပါမည်ဟု လျှောက်ထားကြ၏။ –

၃၂:၂၈ ထိုအမှုကြောင့်၊ မောရှေသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာ၊ နုန်၏သားယောရှု အစရှိသော ဣသရေလအမျိုးသား အဆွေအမျိုး သူကြီးများတို့ကိုခေါ်၍၊ –

၃၂:၂၉ ဂဒ်အမျိုးသားနှင့် ရုဗင်အမျိုးသားတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အသီးအသီးလက်နက်ကိုင်လျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သင်တို့နှင့်အတူ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ကူးသွား၍၊ သင်တို့သည် ထိုပြည်ကိုအောင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအမျိုးသားတို့အား ဂိလဒ်ပြည်ကို အပိုင်ပေးရကြမည်။ –

၃၂:၃၀ သို့မဟုတ် သူတို့သည် လက်နက်ကိုင်လျက် သင်တို့နှင့်အတူ မကူးမသွားလျှင်၊ ခါနာန်ပြည်၌ သင်တို့တွင် ကိုယ်ပိုင်ရာမြေကိုခံယူရကြမည်ဟု မှာထားလေ၏။ –

၃၂:၃၁ ဂဒ်အမျိုးသားနှင့် ရုဗင်အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကျွန်တော်တို့သည် ပြုကြပါမည်။ –

၃၂:၃၂ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌အမွေခံရပါမည်အကြောင်း၊ ကျွန်တော်တို့သည် လက်နက်ကိုင်လျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ခါနာန်ပြည်သို့ကူးသွားပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။ –

၃၂:၃၃ ထိုအခါ မောရှေသည် အာမောရိရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်၏နိုင်ငံဆိုင်သမျှ၊ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃ၏ နိုင်ငံဆိုင်သမျှသောနယ်မြေ မြို့ရွာတို့ကို ဂဒ်အမျိုးသား၊ ရုဗင်အမျိုးသား၊ ယောသပ်၏သားမနာရှေမှ ဆင်းသက်သော မနာရှေအမျိုးသား တဝက်၌ အပ်ပေးလေ၏။

၃၂:၃၄ ဂဒ်အမျိုးသားတို့သည် ဒိဗုန်၊ အတရုတ်၊ အာရော်၊ –

၃၂:၃၅ အာတရုတ်၊ ရှောဖန်၊ ယာဇာ၊ ယုဗ္ဗေဟာ၊ –

၃၂:၃၆ ဗက်နိမရာ၊ ဗေသာရန်မြို့များကို၄င်း၊ သိုးခြံများကို၄င်း တည်လုပ်ကြ၏။ –

၃၂:၃၇ ရုဗင်အမျိုးသားတို့သည် ဟေရှဘုန်၊ လောလေ၊ ကိရယသိမ်၊ –

၃၂:၃၈ နေဗော၊ဗာလမောန၊ရှိဗမမြို့များကို အသစ်သောအမည်ဖြင့် သမုတ်၍တည်ကြ၏။ –

၃၂:၃၉ မနာရှေမှဆင်းသက်သောမာခိရအမျိုးသားတို့သည်၊ ဂိလဒ်မြို့သို့သွား၍သိမ်းယူပြီးလျှင်၊ အရင်မြို့သားအာမောရိလူတို့ကို နှင်ထုတ်ကြ၏။ –

၃၂:၄၀ မောရှေသည် ဂိလဒ်မြို့ကို မနာရှေ၏သား မာခိရအမျိုးသားတို့အားပေး၍ သူတို့သည်နေကြ၏။ –

၃၂:၄၁ မနာရှေအမျိုးသား ယာဣရသည်လည်း သွား၍ ဂိလဒ်ရွာများကို သိမ်းယူပြီးမှ၊ ဟာဝုတ်ယာဣရအမည်ဖြင့် သမုတ်လေ၏။ –

၃၂:၄၂ နောဗာသည်လည်း သွား၍ ကေနတ်မြို့ရွာတို့ကို သိမ်းယူပြီးမှ၊ မိမိအမည်ဖြင့် နောဗာမြို့ဟု သမုတ်လေ၏။

အခန်းကြီး (၃၃)

၃၃း၁ မောရှေနှင့်အာရုန်စီရင်၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်လာသော ဣသရေလအမျိုးသား အလုံးအရင်းတို့သည် ခရီးသွားခြင်းအကြောင်းအရာများကို၊ –

၃၃း၂ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်း မောရှေမှတ်သား၍၊ ထိုခရီးသွားခြင်းအကြောင်း အရာပါသောစာရင်းဟူမူကား၊ –

၃၃း၃ ပဌမလ တဆယ်ငါးရက်နေ့၌ ရာမသက်မြို့မှ ထွက်လာကြ၏။ ပသခါပွဲကိုခံပြီးသောနောက်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုလူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာဝါကြွားသောအခြင်း အရာနှင့်ထွက်လာကြ၏။ –

၃၃း၄ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားဒဏ်ခတ်တော်မူသောသားဦးအပေါင်းတို့ကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သင်္ဂြိုဟ်ရကြ၏။ သူတို့၏ဘုရားများကိုလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် တရားစီရင်တော်မူ၏။ –

၃၃း၅ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ရာမသက်မြို့မှပြောင်း၍ သုကုတ်အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၆ သုကုတ်အရပ်မှပြောင်း၍ တောစပ်နား၊ ဧသံမြို့၌စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၇ ဧသံမြို့မှပြောင်း၍ ဗာလဇေဖုန်မြို့ရှေ့မှာရှိသော ပိဟဟိရုတ်မြို့သို့ တဖန်လည်၍ မိဂဒေါလမြို့ရှေ့၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၈ ပိဟဟိရုတ်မြို့မှပြောင်း၍ပင်လယ်အလယ်၌ရှောက်သွားသဖြင့် ဧသံတောသို့ရောက်၍၊ ထိုတောထဲ၌ သုံးရက်ခရီးသွားပြီးလျှင်၊ မာရအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၉ မာရအရပ်မှပြောင်း၍ ရေတွင်းဆယ်နှစ်တွင်းနှင့် စွန်ပလွံပင်ခုနစ်ဆယ်ရှိသော ဧလိမ်ရွာသို့ရောက်၍ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၁၀ ဧလိမ်ရွာမှပြောင်း၍ ဧဒုံပင်လယ်နားမှာ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၁၁ ဧဒုံပင်လယ်မှပြောင်း၍ သိန်တော၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၁၂ သိန်တောမှပြောင်း၍ ဒေါဖကာအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၁၃ ဒေါဖကာအရပ်မှပြောင်း၍ အာလုရှအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၁၄ အာလုရှအရပ်မှပြောင်း၍ လူများသောက်စရာရေမရှိသော ရေဖိဒိမ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၁၅ ရေဖိဒိမ်အရပ်မှပြောင်း၍ သိနာတော၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၁၆ သိနာတောမှပြောင်း၍ ကိဗြုတ်ဟတ္တဝါအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၁၇ ကိဗြုတ်ဟတ္တဝါအရပ်မှပြောင်း၍ ဟာဇရုတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၁၈ ဟာဇရုတ်အရပ်မှပြောင်း၍ ရိသမအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၁၉ ရိသမအရပ်မှပြောင်း၍ ရိမ္မုန်ဖါရက်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၂၀ ရိမ္မုန်ဖါရက်အရပ်မှပြောင်း၍ လိဗနာရွာ၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၂၁ လိဗနာရွာမှပြောင်း၍ ရိဿအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၂၂ ရိဿအရပ်မှပြောင်း၍ ကေဟလာသအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၂၃ ကေဟလာသအရပ်မှပြောင်း၍ ရှာဖါတောင်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၂၄ ရှာဖါတောင်မှပြောင်း၍ ဟာရဒအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၂၅ ဟာရဒအရပ်မှပြောင်း၍ မက္ကလုတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၂၆ မက္ကလုတ်အရပ်မှပြောင်း၍ တာဟတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၂၇ တာဟတ်အရပ်မှပြောင်း၍ တာရအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၂၈ တာရအရပ်မှပြောင်း၍ မိသကာအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၂၉ မိသကာအရပ်မှပြောင်း၍ ဟာရှမောနအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၃၀ ဟာရှမောနအရပ်မှပြောင်း၍ မောသရုတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၃၁ မောသရုတ်အရပ်မှပြောင်း၍ ဗယ်ာကန်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၃၂ ဗယ်ာကန်အရပ်မှပြောင်း၍ ဟောရဂိဒ်ဂဒ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၃၃ ဟောရဂိဒ်ဂဒ်အရပ်မှပြောင်း၍ ယုတ္ဗာသအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၃၄ ယုတ္ဗာသအရပ်မှပြောင်း၍ ဧဗြောနအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၃၅ ဧဗြောနအရပ်မှပြောင်း၍ ဇေယုန်ဂါဗာအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၃၆ ဇေယုန်ဂါဗာအရပ်မှပြောင်း၍ ဇိနတော၊ ကာဒေရှအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၃၇ ကာဒေရှအရပ်မှပြောင်း၍ ဧဒုံပြည်အနားမှာ ဟောရတောင်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၃၈ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သောနောက်၊ သက္ကရာဇ်လေးဆယ်၊ ပဉ္စမလပဌမနေ့ရက်၌ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်သည် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ အနိစ္စရောက်လေ၏။ –

၃၃း၃၉ အာရုန်သည် ဟောရတောင်ပေါ်မှာအနိစ္စရောက်သောအခါ၊ အသက်တရာနှစ်ဆယ်သုံးနှစ် ရှိသတည်း။ –

၃၃း၄၀ ခါနာန်ပြည်တောင်ပိုင်း၌နေသောခါနနိရှင်ဘုရင်အာရဒ်သည် ဣသရေလအမျိုးသား ရောက်ကြောင်းကို ကြားလေ၏။ –

၃၃း၄၁ သူတို့သည် ဟောရတောင်မှပြောင်း၍၊ ဇာလမောနအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၄၂ ဇာလမောနအရပ်မှပြောင်း၍ ပုနုန်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၄၃ ပုနုန်အရပ်မှပြောင်း၍ ဩဗုတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၄၄ ဩဗုတ်အရပ်မှပြောင်း၍ ဣဇာဗာရိမ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၄၅ ဣဇာဗာရိမ်အရပ်မှပြောင်း၍ ဒိဗုန်ဂဒ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၄၆ ဒိဗုန်ဂဒ်အရပ်မှပြောင်း၍ အာလမုန်ဒိဗလသိမ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၄၇ အာလမုန်ဒိဗလသိမ်အရပ်မှပြောင်း၍ နေဗောတောင်ရှေ့တွင် အာဗရိမ်တောင်ရိုး၌ စားခန်းချကြ၏။ –

၃၃း၄၈ အာဗရိမ်တောင်ရိုးမှ ပြောင်း၍ မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၌ စားခန်းချကြ၏။–
၃၃း၄၉ ထိုသို့ မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နားမှာ ဗက်ယေရှိမုတ်မြို့မှ အာဗေလရှိတ္တိမ်မြို့တိုင်အောင် စားခန်းချကြ၏။
၃၃း၅၀ မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကိုခေါ်၍၊–
၃၃း၅၁ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် ယော်ဒန် မြစ်ကိုကူး၍ ခါနာန်ပြည်သို့ ရောက်ကြသောအခါ၊–
၃၃း၅၂ ထိုပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို နှင်ထုတ်ရကြမည်။ သူတို့ရေးသောအရုပ်၊ သွန်းသောရုပ်တုဆင်းတုရှိသမျှတို့ကို ဖျက်ရကြမည်။ သူတို့ လုပ်သောကုန်းရှိသမျှတို့ကို ဖြိုချရကြမည်။–
၃၃း၅၃ ထိုပြည်ကို သင်တို့အားငါအပိုင်ပေးသောကြောင့်၊ ထိုပြည်သားတို့ကို နှင်ထုတ်၍ သင်တို့ကိုယ်တိုင်နေရကြမည်။–
၃၃း၅၄ သင်တို့အဆွေအမျိုးတို့အား စာရေးတံချ၍ ထိုမြေကိုဝေရမည်။ လူများလျှင် များသောမြေ၊ လူနည်းလျှင် နည်းသောမြေကို ပေးရမည်။ အသီးအသီးတို့သည် စာရေးတံကျသည်အတိုင်း၊ ဘိုးဘအမျိုးအနွယ်အလိုက် အမွေခံရကြမည်။–
၃၃း၅၅ သင်တို့သည် ထိုပြည်သူပြည်သားတို့ကို အကုန်အစင်မနှင်ထုတ်လျှင်၊ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည် သင်တို့မျက်စိ၌ အပ်ဖျားကဲ့သို့၎င်း၊ သင်တို့နံဘေး၌ဆူးကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၍၊ သင်တို့နေသောပြည်မှာ သင်တို့ကိုနှောင့်ရှက်ကြလိမ့်မည်။–
၃၃း၅၆ ထိုမှတပါး၊ သူတို့အား ငါကြံစည်သည်အတိုင်း သင်တို့ကိုငါပြုမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၄)

၃၄း၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊–
၃၄း၂ သင်တို့သည် ခါနာန်ပြည်သို့ရောက်ကြသောအခါ၊ သင်တို့အမွေခံရသောခါနာန်ပြည်နယ် အပိုင်းအခြားဟူမူကား၊–
၃၄း၃ တောင်မျက်နှာတွင် ဇိနတောင်မှဒေုံပြည်အနား၌ရှောက်လျှင်၊ သောဒုံအိုင်အရှေ့စွန်းသည် တောင်ဘက်အပိုင်းအခြားဖြစ်ရမည်။–
၃၄း၄ တောင်ဘက်အပိုင်းအခြားသည်တောင်မျက်နှာမှလည့်၍၊ အာကရဗ္ဗိမ်ကုန်းကိုရှောက်လျက် ဇိနရွာသို့ ရောက်ရမည်။ ထိုရွာကပြန်၍ ကာဒေရှဗာနာရွာ၊ ဟာဇရဒ္ဒါရွာ၊ အာဇမုန်ရွာကို ရှောက်သဖြင့်၊–
၃၄း၅ အာဇမုန်ရွာမှပြန်၍ အဲဂုတ္တုချောင်းကိုလိုက်လျက် ပင်လယ်၌ဆုံးရမည်။–
၃၄း၆ အနောက်ဘက်၌ ပင်လယ်ကြီးသည် အနောက်အပိုင်းအခြားဖြစ်ရမည်။–
၃၄း၇ မြောက်ဘက်အပိုင်းအခြားသည် ကြီးသောပင်လယ်ကထွက်၍ ဟောရတောင်ကိုရှေ့ရှုသွားပြီးလျှင်၊–
၃၄း၈ ထိုတောင်မှ ဟာမတ်လမ်းဝ၊ ဇေဒဒ်ရွာ၊–
၃၄း၉ ဇိဖြုန်ရွာကိုရှောက်၍ ဟာဇရေနန်ရွာ၌ ဆုံးရမည်။–
၃၄း၁၀ အရှေ့အပိုင်းအခြားသည် ဟာဇရေနန်ရွာမှထွက်၍ ရှေဖံရွာသို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊–
၃၄း၁၁ အဗ္ဗိနရွာအရှေ့၌ရှောက်၍ ရိဗလရွာသို့ သွားရမည်။ ထိုရွာမှထွက်၍ ဂနေသရက်အိုင် အရှေ့ဘက်ကမ်းကိုရှောက်သဖြင့်၊–
၃၄း၁၂ ယော်ဒန်မြစ်ကိုလိုက်၍ သောဒုံအိုင်၌ဆုံးရမည်။ ဤရွေ့ကား၊ သင်တို့အမွေခံရသော ပြည်နယ်အပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၄း၁၃ မောရှေကလည်း၊ ဤရွေ့ကား၊ သင်တို့သည် စာရေးတံချ၍ အမွေခံရသောပြည်၊ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊အမျိုးကိုးမျိုးနှင့်အမျိုးတဝက်၌ ဝေပေးရသောပြည်ဖြစ် သတည်း။–
၃၄း၁၄ ရုဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုးသား၊ မနာရှေအမျိုးသား တဝက်တည်းဟူသော အမျိုးနှစ်မျိုးနှင့် တဝက်တို့သည် မိမိတို့အမွေခံသောမြေကိုယော်ဒန်မြစ်အရှေ့၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၊ နေထွက် ရာဘက်၌ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ခံရကြပြီဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား မှာထားလေ၏။
၃၄း၁၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊–
၃၄း၁၇ အမျိုးသားတမျိုးလျှင် မင်းတပါးစီရွေး၍၊ ထိုမင်းတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာ၊ နုန်၏သားယောရှုတို့နှင့်ဝိုင်းလျက်၊–
၃၄း၁၈ ခါနာန်ပြည်ကိုဝေ၍ သင်တို့အား အမွေပေးရကြမည်။–
၃၄း၁၉ ရွေးရသောမင်းတို့၏အမည်ကား၊ ယုဒအမျိုးသားထဲက ယေဖုန္နာသားကာလက်။–
၃၄း၂၀ ရှိမောင်အမျိုးသားထဲက အမိဟုဒ်သား ရှေမွေလ။–
၃၄း၂၁ ဗယ်္ာမိန်အမျိုးထဲက ခိသလုန်သား ဧလိဒဒ်။–
၃၄း၂၂ ဒန်အမျိုးကိုအုပ်စိုးသောသူ၊ ယောဂလိသား ဗုက္ကိ။–
၃၄း၂၃ ယောသပ်သားတို့တွင် မနာရှေအမျိုးကိုအိုပ်စိုးသောသူ၊ ဧဖုဒ်သား ဟံယေလ။–
၃၄း၂၄ ဧဖရိမ်အမျိုးကိုအုပ်စိုးသောသူ၊ ရှိဖတန်သား ကေမွေလ။–
၃၄း၂၅ ဇာဗုလုန်အမျိုးကိုအုပ်စိုးသောသူ၊ ပါနက်သား ဧလိဇဖန်။–
၃၄း၂၆ ဣသခါအမျိုးကိုအုပ်စိုးသောသူ၊ အဇ္ဇန်သား ပါလတေလ။–
၃၄း၂၇ အာရှာအမျိုးကိုအုပ်စိုးသောသူ၊ ရှေလောမိသား အဘိဟုဒ်။–
၃၄း၂၈ နဿလိအမျိုးကိုအုပ်စိုးသောသူ၊ အမိဟုဒ်သား ပေဒဟေလတည်း။–
၃၄း၂၉ ဤသူတို့သည် ခါနာန်ပြည်၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား အမွေမြေကိုဝေပေးစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား ခန့်ထားတော်မူသောသူဖြစ်ကြသတည်း။

အခန်းကြီး (၃၅)

၃၅း၁ မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကိုခေါ်တော်မူ၍၊–

၃၅း၂ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သူတို့သည်အမွေခံသောမြေ၌ လေဝိသားတို့နေစရာဘို့ မြို့တို့ကို၄င်း၊ မြို့ပတ်လည် နယ်တို့ကို၄င်း၊ ပေးရကြမည်။–

၃၅း၃ ထိုမြို့တို့သည် လေဝိသား နေစရာဘို့ဖြစ်၍၊ မြို့ပတ်လည်နယ်တို့၌ သိုးနွားအစရှိသောတိရစ္ဆာန်များနှင့် ဥစ္စာများကို ထားရမည်။–

၃၅း၄ လေဝိသားတို့အားပေးသော မြို့နယ်တို့ကို မြို့ပြင်ပတ်လည်၌ အတောင်တထောင် ကျယ်စေရမည်။–

၃၅း၅ မြို့ပြင်၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်အရပ်လေးမျက်နှာ၌ နှစ်ထောင်စီတိုင်းထွာ၍၊ ထိုမြေအလယ်ချက်၌ မြို့တည်ရမည်။ ဤရွေ့ကား၊ မြို့နယ်အတိုင်းအရှည် ဖြစ်ရသတည်း။–

၃၅း၆ လေဝိသားတို့အား ပေးသောမြို့တို့တွင်၊ လူကိုသတ်သောသူသည် ပြေး၍ မှီခိုရာမြို့ခြောက်မြို့တို့ကို ရွေးထားရမည်။ ထိုမြို့မှတပါး အခြားသေ ၁မြို့လေးဆယ်နှစ်မြို့တို့ကို ပေးရမည်။–

၃၅း၇ ထိုသို့ လေဝိသားတို့အား ပေးရသောမြို့ပေါင်းကား၊ နယ်နှင့်တကွလေးဆယ်ရှစ်မြို့ ဖြစ်သတည်း။–

၃၅း၈ ထိုမြို့တို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားပိုင်သောမြေထဲကနှုတ်ရမည်။ များသောမြေကိုရသောသူသည် များသောမြို့၊ နည်းသောမြေကိုရသောသူသည် နည်းသောမြို့တို့ကို ပေးရမည်။ လူအသီးအသီးတို့သည် အမွေခံရသည်အတိုင်း၊ မိမိတို့မြို့များထဲကနှုတ်၍ လေဝိသားတို့အား ပေးရမည်။

၃၅း၉ တဖန် မောရှေအား၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊–

၃၅း၁၀ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍၊ ခါနာန်ပြည်သို့ရောက်ကြသောအခါ၊–

၃၅း၁၁ လူအသက်ကိုအမှတ်တမဲ့သတ်မိသောသူပြေး၍မှီခိုရာမြို့တို့ကို ရွေးထားရမည်။–

၃၅း၁၂ ထိုမြို့တို့ကား၊ လူအသက်ကိုသတ်သောသူသည် ပရိသတ်ရှေ့သို့ရောက်၍၊ တရားစီရင်ခြင်းကို မခံမှီတိုင်အောင်၊ သေစားသေစေသောသူ၏ လက်မှလွတ်၍မှီခိုရာမြို့ဖြစ် ရသတည်း။–

၃၅း၁၃ လေဝိသားတို့အား ပေးသောမြို့တို့တွင် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌မှီခိုရာမြို့သုံးမြို့၊

၃၅း၁၄ ခါနာန်ပြည်၌ မှီခိုရာမြို့သုံးမြို့၊ ပေါင်းခြောက်မြို့တို့ကို ရွေးထားရမည်။–

၃၅း၁၅ ထိုမြို့ခြောက်မြို့တို့ကား၊ လူအသက်ကို အမှတ်တမဲ့သတ်မိသော ဣသရေလအမျိုးသား၊ သင်တို့တွင် တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားတို့သည် ပြေး၍ မှီခိုရာမြို့ ဖြစ်သတည်း။–

၃၅း၁၆ သို့ရာတွင် လူအသက်ကိုသေစေခြင်းငှါ၊ သံလက်နက်နှင့်ရိုက်လျှင် လူသတ်ဖြစ်၏။ လူသတ်သည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။–

၃၅း၁၇ လူအသက်ကိုသေစေခြင်းငှါ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်လျှင် လူသတ်ဖြစ်၏။ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။–

၃၅း၁၈ လူအသက်ကိုသေစေခြင်းငှါ သစ်သားလက်နက်နှင့်ရိုက်လျှင်လူသတ်ဖြစ်၏။ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။–

၃၅း၁၉ သေစားသေစေသောသူသည် လူသတ်ကိုတွေ့သောအခါ၊ ကိုယ်တိုင်သတ်ရမည်။–

၃၅း၂၀ သူတပါးကို အငြိုးထား၍တွန်းချသော်၄င်း၊ သေစေခြင်းငှါချောင်းမြောင်း၍ တစုံတခုနှင့်ပစ်သော်၄င်း၊–

၃၅း၂၁ သေစေခြင်းငှါ မုန်းသောစိတ်ရှိ၍ လက်နှင့်ရိုက်သော်၄င်း၊ ထိုသို့ပြုသောသူသည် လူသတ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။ သေစားသေစေသောသူသည် တွေ့သောအခါ သတ်ရမည်။–

၃၅း၂၂ သို့မဟုတ် မုန်းသောစိတ်မရှိဘဲ အမှတ်တမဲ့ တွန်းချသော်၄င်း၊ မချောင်းမြောင်းဘဲ တစုံတခုနှင့်ပစ်မိသော်၄င်း၊–

၃၅း၂၃ သူ၏ရန်သူမဟုတ်၊ မုန်းသောစိတ်မရှိ၊ သူ့ကိုမမြင်ဘဲလျက် သေအောင်ကျောက်ခဲ နှင့်ပစ်မိသော်၄င်း၊–

၃၅း၂၄ ယခုစီရင်ထုံးဖွဲ့သည်အတိုင်း၊ ပရိသတ်တို့သည် သတ်သောသူနှင့် သေစားသေစေသောသူစပ်ကြား၌ တရားစီရင်၍၊–

၃၅း၂၅ သတ်သောသူကိုသေစားသေစေသောသူ၏လက်မှ နှုတ်သဖြင့်၊ အထက်ကပြေး၍ မှီခိုသောမြို့သို့ ပြန်ပို့ရမည်။ ဓမ္မဆီလောင်းခြင်းကိုခံရသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း မသေမှီတိုင်အောင် ထိုမြို့၌ နေရမည်။–

၃၅း၂၆ လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူသည် ပြေး၍ မှီခိုသောမြို့နယ်ပြင်သို့ ထွက်သော်၊–

၃၅း၂၇ သေစားသေစေသောသူသည် မြို့နယ်ပြင်မှာ ထိုသူကိုတွေ့၍ သတ်လျှင်၊ လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်မရှိ။–

၃၅း၂၈ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းမသေမှီတိုင်အောင်၊ မိမိမှီခိုသော မြို့ထဲမှာနေရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသေသောနောက်မှ၊ ထိုသူသည်မိမိပိုင်သောမြေသို့ပြန်ရသောအခွင့်ရှိ၏။–

၃၅း၂၉ ဤရွေ့ကား၊ သင်တို့သည်နေလေရာရာ၌ သားမြေးအစဉ်အဆက်စောင့်ရသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ဖြစ်သတည်း။–

၃၅း၃၀ လူအသက်ကိုသတ်၍ လူသတ်ဖြစ်သောသူမည်သည်ကား၊ သက်သေခံချက်ရှိသည်အတိုင်း အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သို့ရာတွင် သက်သေတယောက်တည်းသာရှိလျှင် မသတ်ရ။–

၃၅း၃၁ အသေခံထိုက်သောလူသတ်၏ အသက်ဘိုးငွေကို မခံမယူရ။ သူသည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။–

၃၅း၃၂ မှီခိုရာမြို့သို့ပြေးသောသူသည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း မသေမှီ၊ မိမိနေရင်းအရပ်သို့ ပြန်၍နေမည်အကြောင်း၊ အရွေးငွေကိုမခံမယူရ။–

၃၅း၃၃ ထိုသို့ သင်တို့နေသောပြည်ကို မညစ်ညူးစေရ။ လူအသွေးသည် ပြည်ကိုညစ်ညူးစေတတ်၏။ လူအသွေးကိုသွန်းသောသူ၏အသွေးအားဖြင့်သာ ထိုညစ်ညူးခြင်းကို စင်ကြယ်စေနိုင်၏။–

၃၅း၃၄ ငါကျိန်းဝပ်၍ သင်တို့နေသောပြည်ကို မညစ်ညူးစေရ။ ငါထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် ကျိန်းဝပ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၆)

၃၆း၁ ယောသပ်အမျိုးဖြစ်သော မနာရှေနှင့်မာခိရတို့မှ ဆင်းသက်သောဂိလဒ်၏သား အဆွေ အမျိုးသူကြီးတို့သည်၊ မောရှေအစရှိသောဣသရေလ အမျိုးသားအဆွေအမျိုး သူကြီးတို့ထံသို့လာ၍၊–

၃၆း၂ အကျွန်ုပ်တို့သခင်သည်စာရေးတံချသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ခါနာန်ပြည်ကို အမွေပေးစေခြင်းငှါ၄င်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အစ်ကို ဇလောဖဒ်၏အမွေမြေကို သူ၏သမီးတို့အား ပေးစေခြင်း ငှါ၄င်း၊ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိပါ၏။–

၃၆း၃ ထိုမိန်းမတို့သည် မိမိအမျိုးမှတပါး၊ အခြားသော ဣသရေလအမျိုးသားနှင့် စုံဘက်လျှင်၊ သူတို့အမွေမြေကို အကျွန်ုပ်တို့ မိစဉ်ဘဆက်အမွေမှနှုတ်၍ သူတို့ဝင်သော အမျိုး၏အမွေထဲ၌ပါ သွားသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့အမွေမြေသည် လျော့ပါလိမ့်မည်။–

၃၆း၄ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ယုဘိလနှစ်ရောက်သောအခါ၊ သူတို့အမွေမြေသည် သူတို့ဝင်သော အမျိုး၏အမွေ၌အမြဲတည်သဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ မိစဉ်ဘဆက်အမွေမှ အစဉ်နှုတ်လျက်ရှိပါလိမ့် မည်ဟု လျှောက်ထားကြ၏။–

၃၆း၅ ထိုအခါ မောရှေသည် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား မှာထားလေသည်မှာ၊ ယောသပ်အမျိုးသားတို့၏ စကားသည် လျောက်ပတ်ပေ၏။–

၃၆း၆ ဇလောဖဒ်သမီးတို့၏အမှု၌ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် အလိုရှိသောသူနှင့် စုံဘက်ပါလေစေ။ သို့ရာတွင် မိစဉ် ဘဆက်အမျိုးသားမှတပါး၊ အခြားသူနှင့်စုံဘက်ခြင်းကို မပြုစေနှင့်။–

၃၆း၇ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏အမွေမြေသည်တမျိုးမှတမျိုးသို့မပြောင်းရ။ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်၊ အသီးအသီး မိမိတို့ မိစဉ် ဘဆက်အမွေမြေ၌ နေရကြမည်။–

၃၆း၈ ဣသရေလအမျိုး တစုံတမျိုး၌ အမွေမြေရှိသောမိန်းမသည် မိမိတို့မိစဉ်ဘဆက် အမျိုးသားနှင့် စုံဘက်ရမည်။ ထိုသို့ ဣသရေလ အမျိုးသားအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့မိစဉ်ဘဆက်အမွေ မြေကိုခံစားရကြမည်။–

၃၆း၉ အမွေမြေသည် တမျိုးမှတမျိုးသို့ မပြောင်းရ။ ဣသရေလအမျိုးသား အသီးအသီး မိမိတို့မိစဉ်ဘဆက်အမွေမြေ၌ နေရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၆း၁၀ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဇလောဖဒ်၏သမီး မာလာ၊–

၃၆း၁၁ တိရဇာ၊ ဟောဂလာ၊ မိလကာ၊ နောအာတို့သည် ပြု၍၊ ဘကြီးသား၊ ဘထွေးသားတို့နှင့် စုံဘက်ကြ၏။–

၃၆း၁၂ ထိုသို့ ယောသပ်တွင်မြင်သောမနာရှေသားအဆွေအမျိုး၌ စုံဘက်ခြင်းအမှုကိုပြု၍၊ သူတို့အမွေမြေသည် သူတို့မိစဉ်ဘဆက်အမျိုး၌တည်နေ၏။–

၃၆း၁၃ ဤရှေ့ကား၊မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား ယေရိခေါမြို့တဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ဖြစ်သတည်း။

ရှင်မောရှေစီရင်ရေးထားသော တောလည်ရာကျမ်းပြီး၏။

တရားဟောရာကျမ်း။
DEUTERONOMY.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	၃၀
၃၁	၃၂	၃၃	၃၄						

တရားဟောရာကျမ်း။
DEUTERONOMY.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ တောကြီးလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ သုဖမြို့တဘက်၊ ပါရန်မြို့၊ တောဖေလမြို့၊ လာဗန်မြို့၊ ဟာဇရုတ်မြို့၊ ဒိဇဟတ်မြို့တို့အလယ်၌ မောရှေ
သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဟောပြောသော စကားများကို ပြန်ရလေသည်မှာ၊
၁း၂ ကာဒေရှဗာနာအရပ်သည်၊ စိရတောင်လမ်းဖြင့် ဟောရပ်အရပ်နှင့်ဆယ်တရက်ခရီး ကွာသတည်း။
၁း၃-၅ မောရှေသည် ဟေရှဘုန်မြို့၌နေသော အာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်ကိုင်၄င်း၊ ဧဒြိပြည်၊ အာရှတရုတ်မြို့၌နေသော ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃကို၄င်း
လုပ်ကြံပြီးမှ၊ သက္ကရာဇ်လေးဆယ်ပြည့်၊ ကောဒသမလ၊ ပဌမနေ့ရက်၌ မောဘပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ်နားမှာ ထာဝရဘုရားမှာ ထားတော်မူနှင့်
သမျှအတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆို၍ ဟောပြောသောတရားစကားဟူမူကား၊
၁း၆ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဟောရပ်အရပ်၌ ငါတို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ကာလအချိန်စေ့အောင် ဤတောင်၌
နေကြပြီ။-
၁း၇ လှည့်လည်၍ ခရီးသွားကြလော့။ အာမောရိတောင်သို့၄င်း၊ ထိုတောင်နှင့်နီးသောအရပ်၊ လွင်ပြင်၊ တောင်ရိုး၊ ချိုင့်၊ တောင်မျက်နှာ၊ ပင်လယ်နား
သို့၄င်း၊ ခါနာန်ပြည်၊ လေဗနုန်တောင်၊ ဥဖရတ်မြစ်ကြီးတိုင်အောင်၄င်း သွားကြလော့။-
၁း၈ ထိုပြည်ကို သင်တို့ရှေ့မှာ ငါထားပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အဘအာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်မှစ၍၊ သူတို့အမျိုးအနွယ်အားပေးမည်ဟု
ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်ကိုဝင်၍ သိမ်းယူကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁း၉ ထိုအခါ သင်တို့အား ငါပြောသည်ကား၊ သင်တို့အမှုကို ငါတယောက်တည်း မထမ်းနိုင်။-
၁း၁၀ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကိုများပြားစေတော်မူ၍၊ သင်တို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့် ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့
ယနေ့ဖြစ်ကြ၏။-
၁း၁၁ သင်တို့အဘများ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို အဆအထောင်အားဖြင့် များပြားတော်မူပါစေသော။ ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း
ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။-
၁း၁၂ သင်တို့ပင်ပန်းခြင်း၊ အမှုဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းဝန်ကို ငါတယောက်တည်း အဘယ်သို့ထမ်းနိုင်မည်နည်း။-
၁း၁၃ ဉာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၍ အသရေရှိသောသူတို့ကို သင်တို့အမျိုးများထဲက ရွေးပေးကြလော့။ သူတို့ကို မင်းအရာ၌ ငါခန့်ထားမည်ဟုပြောဆိုလျှင်၊-
၁း၁၄ သင်တို့က ကိုယ်တော်ပြောသည်အတိုင်း ပြုကောင်းပါသည်ဟုပြန်ဆိုကြ၏။-
၁း၁၅ ထိုကြောင့် သင်တို့အမျိုးများ၌ အသရေရှိသောလူကြီး၊ ပညာရှိတို့ကိုငါရွေးချယ်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့တွင် မင်းလုပ်ရသောသူတည်းဟူသော
လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ငါးဆယ်အုပ်၊ တဆယ်အုပ်၊ အကြပ်အဆော်အရာ၌ခန့်ထား၏။-
၁း၁၆ တရားသူကြီးတို့အားလည်း၊ သင်တို့ညီအစ်ကို၏အမှုတို့ကိုနားထောင်၍ အမျိုးသားချင်း တရားတွေ့သည်ဖြစ်စေ၊ တပါးအမျိုးသားနှင့်တွေ့သည
ဖြစ်စေ၊ တရားသဖြင့်စီရင်ကြလော့။-
၁း၁၇ တရားအမှုကိုစီရင်သောအခါ အဘယ်သူ၏မျက်နှာကိုမထောက်ရ။ လူငယ်စကားကို လူကြီးစကားကဲ့သို့ မှတ်ရမည်။ အဘယ်လူကိုမျှ
မကြောက်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ တရားအမှုကို ဘုရားသခင်ပိုင်တော်မူသော ကြောင့်တည်း။ ကိုယ်တိုင်မစီရင်တတ်သောအမှုကို ငါ့ထံမှာ
အယူခံရမည်။ ငါလည်း နားထောင်မည်ဟု မှာခဲ့၏။-
၁း၁၈ သင်တို့ပြုရသမျှသောအမှုတို့ကိုလည်း ထိုအခါ ငါမှာထားခဲ့၏။
၁း၁၉ ငါတို့သည် ဟောရပ်အရပ်မှထွက်သောနောက်၊ အာမောရိတောင်သို့သွားသောလမ်းနားမှာ ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်၍ သင်တို့တွေ့မြင်သော
တောကြီးအလယ်၌၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ရှောက်သွား၍၊ ကာဒေရှဗာနာအရပ်သို့ ရောက်ကြ၏။-
၁း၂၀ ထိုအခါ ငါကလည်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောအာမောရိတောင်သို့ သင်တို့သည်ရောက်ကြပြီ။-
၁း၂၁ သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ပြည်တော်ကိုသင်တို့ရှေ့မှာ ထားတော်မူပြီ။ သင်တို့အဘများ၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ တက်သွား၍ သိမ်းယူကြလော့။ မကြောက်ကြနှင့်။ စိတ်လည်းမပျက်ကြနှင့်ဟုပြောဆို၏။-
၁း၂၂ ထိုအခါ သင်တို့ရှိသမျှသည် ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ရှေ့၌ လူတို့ကိုစေလွှတ်ပါမည်။ သူတို့သည် ထိုပြည်ကို စူးစမ်းပြီးမှ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
အဘယ်လမ်းသို့သွားလျှင် အဘယ်မြို့သို့ရောက်ရမည်ကို ကြားပြောကြပါလိမ့်မည်ဟု၊-
၁း၂၃ လျှောက်ဆိုသောစကားကို ငါနှစ်သက်၍၊ သင်တို့တွင် တမျိုးတယောက်စီ။ လူပေါင်း တကျိပ်နှစ်ယောက် တို့ကို ရွေးထား၏။-
၁း၂၄ ထိုသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ လှည့်သွား၍၊ ရှေကောလချိုင့်သို့ရောက်သဖြင့် စူးစမ်းကြ၏။-
၁း၂၅ ထိုပြည်၌ရသောသစ်သီးကို ထမ်း၍ဆောင်ခဲ့လျက်၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်သည် ကောင်းသောပြည်ဖြစ်၏ဟု
ကြားပြောကြသော်လည်း၊-
၁း၂၆ သင်တို့သည် မသွားဘဲ၊ သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆန်လျက်၊-
၁း၂၇ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုမုန်း၍ ဖျက်ဆီးချင်သောကြောင့်၊ အာမောရိလူတို့လက်၌ အပ်လိုသော၄ါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူသည်
တကား။-
၁း၂၈ ငါတို့သည် အဘယ်သို့သွားရမည်နည်း။ ညီအစ်ကိုတို့က၊ ထိုပြည်သားတို့သည် ငါတို့ထက်သာ၍ကြီး၏။ အရပ်လည်းသာ၍မြင့်၏။ မြို့လည်း
မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ထိသော မြို့ရိုးလည်းရှိ၏။ ထိုပြည်၌လည်း၊ အာနကအမျိုးသားတို့ကိုမြင်ရ၏ဟု ငါတို့စိတ်ကိုဖျက်ကြပြီဟု သင်တို့သည်
တဲများ၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုကြ၏။-

၁း၂၉ ထိုအခါ ငါက၊ မထိတ်လန့်ကြနှင့်၊ သူတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်။–
၁း၃၀ သင်တို့ရှေ့မှာ ကြွတော်မူသော သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ မျက်မှောက်အဲဂုတ္တုပြည်၌၄င်း၊ –
၁း၃၁ သင်တို့လိုက်လာသောလမ်းတရှောက်လုံး၊ ဤအရပ်တိုင်အောင် အဘသည်သားကို ချီပိုက်သကဲ့သို့၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကိုချီပိုက်တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကိုခံရာတော၌၄င်း၊ သင်တို့အဘို့ပြုတော်မူသကဲ့သို့၊ သင်တို့ဘက်၌ စစ်ကူတော်မူမည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ –
၁း၃၂ သင်တို့တဲစားခန်းချရာအရပ်ကိုရှာ၍
၁း၃၃ သင်တို့သွားလတံ့သောလမ်းကိုပြခြင်းငှါ၊ ညဉ့်အခါ မီး၌၄င်း၊ နေ့အခါ မိုဃ်းတိမ်၌၄င်း၊ သင်တို့ရှေ့မှာ ကြွတော်မူသော သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို ထိုအမှု၌သင်တို့မယုံကြပါတကား။–
၁း၃၄ သင်တို့စကားသံကို ထာဝရဘုရားကြား၍ အမျက်တော်ထွက်လျက်၊ –
၁း၃၅ သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးမည်ဟု ငါကျိန်ဆိုသောပြည်ကောင်းကို၊ ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်မှတပါး၊ ဤဆိုးသောလူမျိုးတစုံတယောက်မျှ ဆက်ဆက်မမြင်ရ။–
၁း၃၆ ထိုသူသည် ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ လုံးလုံးလိုက်သောကြောင့် မြင်ရ၏။ သူနင်းသောပြည်ကို သူမှစ၍သူ၏သားမြေးတို့အား ငါပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။–
၁း၃၇ သင်တို့အတွက် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုလည်း အမျက်တော်ထွက်၍၊ သင်သည် ထိုပြည်သို့မဝင်စားရ။–
၁း၃၈ သင့်လက်ထောက်နုန်၏သားယောရှုသည် ဝင်စားရမည်။ သူသည် ဣသရေလအမျိုးသား အမွေခံစေမည့်သူဖြစ်သောကြောင့်၊ သူ့ကိုအား ပေးလော့။–
၁း၃၉ ရန်သူလုယူရာဖြစ်မည်ဟု သင်တို့ဆိုသောသူငယ်များ၊ ထိုအခါ ကောင်းမကောင်းကို ပိုင်းခြားမသိနိုင်သေးသော သားသမီးများတို့သည် ထိုပြည်ကိုဝင်စား၍၊ ငါပေးသည်အတိုင်း သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။–
၁း၄၀ သင်တို့မူကား၊ လှည့်၍ ဒေးပင်လယ်လမ်းဖြင့် တောသို့ခရီးသွားကြဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁း၄၁ သင်တို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားမိပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ ယခုသွား၍စစ်တိုက်ပါ မည်ဟုငါ့အားလျှောက်ဆိုလျက်၊ လူအပေါင်းတို့သည်လက်နက်စွဲကိုင်လျက်၊ တောင်ပေါ်သို့တက်ခြင်းငှါ အသင့်နေကြ၏။–
၁း၄၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ တက်၍မတိုက်ကြနှင့်။ သင်တို့ဘက်၌ ငါမရှိ။ တိုက်လျှင် ရန်သူရှေ့မှာရှုံးရကြလိမ့်မည်ဟု သင်တို့အား ဆင့်ဆိုရမည်အကြောင်း၊ ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –
၁း၄၃ ငါဆင့်ဆိုသော်လည်း သင်တို့သည်နားမထောင်၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ငြင်းဆန်၍ ခိုင်ခံ့သောစိတ်နှင့် တောင်ပေါ်သို့တက်ကြ၏။–
၁း၄၄ ထိုအခါ တောင်ပေါ်မှာရှိနှင့်သော အာမောရိအမျိုးသားတို့သည် သင်တို့တဘက်၌ ထွက်လာလျက်၊ ပျားများအုံ၍လိုက်သကဲ့သို့ သင်တို့ကိုလိုက်၍၊ စိရအရပ်၊ ဟောမာမြို့တိုင်အောင်ဖျက်ဆီးကြ၏။–
၁း၄၅ သင်တို့သည်လည်း ပြန်လာ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ငိုကြွေးကြ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့စကားကို ထာဝရဘုရားနားထောင်နားယူတော်မမူ။–
၁း၄၆ ထိုကြောင့် ကာဒေရှအရပ်၌ အရင်နေသကဲ့သို့ ကြာမြင့်စွာနေပြန်ရကြ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါတို့သည်လှည့်၍၊ ဒေးပင်လယ်လမ်းဖြင့် တောသို့ခရီးသွားလျက်၊ စိရတောင်ကို ကြာမြင့်စွာလှည့်လည်ကြ၏။–
၂း၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊
၂း၃ သင်တို့သည်ကာလအချိန်စေ့အောင် ဤတောင်ကိုလှည့်လည်ကြပြီ။ တဖန် မြောက်မျက်နှာသို့ သွားကြဦးလော့။–
၂း၄ သင်သည် လူများတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့၏ညီအစ်ကို ဧသောအမျိုးသားတို့နေသော စိရပြည်အနားမှာ သင်တို့ရှောက်သွားသောအခါ၊ သူတို့သည် ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် သတိပြုကြလော့။–
၂း၅ သူတို့ကို အလျှင်းမပြုကြနှင့်။ သူတို့ပြည်ကို သင်တို့အားငါမပေး။ ခြေနင်းရာခန့်ကိုမျှမပေး။ စိရတောင်ကို ဧသောအားငါအပိုင်ပေးပြီ။–
၂း၆ သင်တို့သည် စားဘို့ရာအစာကို၄င်း၊ သောက်ဘို့ရာရေကို၄င်း သူတို့ထံငွေနှင့်ဝယ် ရကြမည်။–
၂း၇ သင်တို့ပြုလေရာရာ၌ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကြီးပေးတော်မူပြီ။ ဤတောကြီး၌ သင်တို့လှည့်လည်သော အကြောင်းအရာတို့ကို သိတော်မူ၏။ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့၌ဘာမျှမလိုဟု ဆင့်ဆိုရ၏။
၂း၈ စိရပြည်မှာနေသော ငါတို့ညီအစ်ကိုဧသောအမျိုးသားတို့အနား၌ရှောက်လျက် လေပ်မြို့၊ ဧဇယုန် ဂါဗါမြို့မှသွားသောလွင်ပြင်လမ်းသို့လိုက်ပြီး လျှင်၊ တဖန်လှည့်၍ မောဘတောလမ်းဖြင့်သွားကြ၏။–
၂း၉ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ မောဘပြည်သားတို့ကိုမနှောင့်ရှက်နှင့်။ စစ်မတိုက်နှင့်။ သူတို့ပြည်ကို သင့်အားငါအပိုင်မပေး။ အာရပြည်ကို လောတ အမျိုးသားတို့အား ငါအပိုင်ပေးပြီဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။–
၂း၁၀ ရှေးကာလ၌ အာနကအမျိုးသားကဲ့သို့ ကြီးမြင့်များပြားသောလူ၊ ဧမိမ်အမျိုးသားတို့သည် ထိုပြည်မှာနေကြ၏။–
၂း၁၁ ထိုသူတို့သည် အာနကအမျိုးသားကဲ့သို့ အလွန်ကြီးမားသောလူတို့အဝင်ဖြစ်သည်ကိုလူများထင်မှတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် မောဘပြည်သားတို့သည် ထိုသူတို့ကို ဧမိမ်ဟူ၍ ခေါ်ကြ၏။–
၂း၁၂ ရှေးကာလ၌ ဟောရိလူတို့သည်လည်း စိရပြည်မှာနေကြ၏။ ထိုသူတို့ကို ဧသောအမျိုးသားတို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ သူတို့နေရာ၌နေကြ၏။ ထိုအတူ ထာဝရဘုရားအပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြုရကြသတည်း။–
၂း၁၃ ယခုထ၍ ဇေရက်ချောင်းကိုကူးကြလော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည် ဇေရက်ချောင်းကိုကူးကြ၏။–

၂း၁၄ ကာဒေရှဗာနာအရပ်သို့ အရင်ရောက်သောကာလမှစ၍ ဇေရက်ချောင်းကိုကူးသော ကာလတိုင်အောင် နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ရှစ်နှစ်လွန်သတည်း။ ထာဝရဘုရားကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ အရင်စစ်သူရဲမျိုးအပေါင်းတို့သည် လူအလုံးအရင်းထဲက သေကြေကွယ်ပျောက်ရကြ၏။–

၂း၁၅ ထိုသူတို့မကွယ်မပျောက်မှီတိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုအလုံးအရင်းထဲက ပယ်ရှားခြင်းငှါ လက်တော်ကိုဆန့်တော်မူ၏။

၂း၁၆ စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် လူစုထဲက သေကြေကွယ်ပျောက်ပြီးမှ၊–

၂း၁၇ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် မောဘပြည်၊

၂း၁၈ အာရနယ်အလယ်၌ ယနေ့ရှောက်သွားရမည်။–

၂း၁၉ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့အနီးသို့ရောက်သောအခါ သူတို့ကိုမနှောင့်ရှက်နှင့်၊ အလျှင်းမပြုနှင့်။ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့နေသောပြည်ကို သင့်အား ငါအပိုင်မပေး၊ ထိုပြည်ကို လောတအမျိုးသားတို့အား ငါအပိုင်ပေးပြီဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။–

၂း၂၀ ထိုပြည်ကိုလည်း၊ အလွန်ကြီးမားသောသူတို့၏နေရာဖြစ်သည်ဟု လူများထင်မှတ်ကြ၏။ ရှေးကာလ၌ ထိုသို့သောလူတို့သည်နေကြ၏။ သူတို့ကို အမ္မုန်ပြည်သားတို့သည်ဇံဇုမ္မိမ်ဟူ၍ခေါ်ကြ၏။–

၂း၂၁ ထိုလူမျိုးသည်အာနကအမျိုးသားကဲ့သို့ကြီးမြင့်များပြားသောလူဖြစ်ကြ၏။

၂း၂၂ သို့သော်လည်း စိရပြည်၌နေသော ဧသောအမျိုးသားရှေ့မှာ ဟောရိလူတို့ကို ထာဝရဘုရားဖျက်ဆီး တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နေရာ၌ ဧသော အမျိုးသားတို့သည်ယနေ့တိုင်အောင်နေကြသကဲ့သို့၊ အမ္မုန်အမျိုးသားရှေ့မှာ ဇံဇုမ္မိမ်လူတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နေရာ၌ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်နေကြ၏။–

၂း၂၃ ထိုအတူ၊ ဟာဇရိမ်မြို့မှစ၍ အဇ္ဇာမြို့တိုင်အောင်နေဘူးသော အာဝိမ်လူတို့ကို၊ ကတ္တောရမြို့မှ ထွက်သောကတ္တောရိမ်လူတို့သည် ဖျက်ဆီး၍ သူတို့နေရာ၌နေကြ၏။

၂း၂၄ သင်တို့သည်ထ၍ခရီးသွားသဖြင့် အာနုန်မြစ်ကိုကူးကြလော့။ အာမောရိအမျိုး၊ ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်နှင့် သူ၏မြေကိုသင်တို့လက်၌ ငါအပ်သောကြောင့်၊ ထိုမြေကိုသိမ်းစပြု၍ ထိုမင်းကိုစစ်တိုက်ကြလော့။–

၂း၂၅ မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌ရှိသမျှသောလူမျိုးတို့သည် ယနေ့ သင်တို့ကိုကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်စရှိမည်အကြောင်း ငါပြုမည်။ သင်တို့၏ သိတင်းကိုကြား၍ တုန်လှုပ်ခြင်း၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂း၂၆ ငါသည်လည်း၊ ကေဒမုတ်တောမှဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်မင်းထံသို့ သံတမန်တို့ကိုစေလွှတ်လျက်၊–

၂း၂၇ မင်းကြီး၏ပြည်အလယ်၌ကျွန်ုပ်ရှောက်သွားပါရစေ။ မင်းလမ်းသို့သာလိုက်ပါမည်။ လက်ျာဘက်လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲပါ။–

၂း၂၈ စိရပြည်၌နေသောဧသောအမျိုးသား၊

၂း၂၉ အာရပြည်၌နေသောမောဘအမျိုးသားတို့သည် ကျွန်ုပ်၌ပြုသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်စားဘို့ရာအစာကိုငှင်း၊ သောက်ဘို့ရာရေကိုငှင်း၊ မင်းကြီးသည် ငွေနှင့်ရောင်းပါလော့။ ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်သို့ ကျွန်ုပ်သည်ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍မရောက်မှီတိုင်အောင် မင်းကြီးပြည် အလယ်၌ ခြေဖြင့်သွားရုံမျှသာပြုပါမည်ဟု မိဿဟာယစကားနှင့်ပြောဆိုသော်လည်း၊–

၂း၃၀ ကျွန်ုပ်တို့ရှောက်သွားရသောအခွင့်ကို ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်မင်းသည်မပေး။ အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့ထင်ရှားသည်အတိုင်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ထိုမင်းကိုသင်တို့လက်၌ အပ်ခြင်းငှါ ခက်ထန်သောစိတ်သဘော၊ ခိုင်မာသောနှလုံးကို သူ၌ပေးသွင်းတော်မူ၏။–

၂း၃၁ ထာဝရဘုရားလည်း၊ ရှိဟုန်မင်းနှင့်သူ၏မြေကို သင့်အားငါပေးစပြု၏။ ထိုမြေကို အမွေခံအံ့သောငှါ၊ သိမ်းလော့ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။–

၂း၃၂ ထိုအခါ ရှိဟုန်မင်းသည် သူ၏လူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ယာဟတ်မြို့မှာ ငါတို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါ ထွက်လာ၏။–

၂း၃၃ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ထိုမင်းကို ငါတို့၌အပ်တော်မူသဖြင့် သူမှစ၍သားများ၊ လူများအပေါင်းတို့ကို ငါတို့သည်လုပ်ကြံကြ၏။ –

၂း၃၄ ထိုအခါ သူ၏မြို့ရှိသမျှတို့ကိုတိုက်ယူ၍၊ ယောက်ျားမိန်းမသူငယ်တို့ကို တယောက်မျှမကြွင်းစေခြင်းငှါ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။–

၂း၃၅ တိရစ္ဆာန်များ၊ မြို့ရွာ၌လက်ရဥစ္စာများကိုသာ ကိုယ်ဘို့သိမ်းယူကြ၏။–

၂း၃၆ အာနုန်မြစ်နား၌ရှိသော အာရော်မြို့မှစ၍ ဂိလဒ်မြို့တိုင်အောင်၊ မြစ်နား၌ရှိသမျှသောမြို့တို့တွင် ငါတို့မအောင်နိုင်သောမြို့တမြို့မျှမရှိ။ ငါတို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အလုံးစုံတို့ကိုငါတို့၌ အပ်တော်မူ၏။–

၂း၃၇ သို့ရာတွင် အမ္မုန်အမျိုးသားနေသောမြေ၊ ယဗ္ဗုတ်မြစ်နှင့်ဆိုင်သောမြေ၊ တောင်ရိုးမြို့အစရှိသော၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မြစ်တားတော်မူသောအရာတစုံတခုကိုမျှ မချဉ်းရကြ။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ထိုအခါ ငါတို့သည်လှည့်၍၊ ဗာရှန်ပြည်သို့ခရီးသွားကြ၏။ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃသည်လည်း မိမိလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဧဒြေအရပ်မှာ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချီလာ၏။–

၃း၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သူ့ကိုမကြောက်နှင့်။ သူနှင့်တကွ သူ၏လူအပေါင်းတို့ကိုငှင်း၊ သူ့မြေကိုငှင်း၊ သင့်လက်၌ငါအပ်ပေးမည်။ ဟေရှဘုန်မြို့နေ အာမောရိရှင်ဘုရင်ကိုပြုသကဲ့သို့ ဤမင်းကိုလည်းပြုရမည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။–

၃း၃ ထိုသို့ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃနှင့်သူ၏လူအပေါင်းတို့ကို ငါတို့လက်၌အပ်တော်မူသဖြင့်၊ တယောက်မျှမကြွင်းစေခြင်းငှါ လုပ်ကြံကြ၏။–

၃း၄ ထိုအခါ ငါတို့သည် မြို့ခြောက်ဆယ်နှင့်ပြည့်စုံသောအာဂေါဘတိုင်း၊ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃမင်း၏နိုင်ငံကို၊ တမြို့မျှမကြွင်းစေခြင်းငှါ တိုက်ယူကြ၏။–

၃း၅ ထိုမြို့ရှိသမျှတို့သည်မြင့်သောမြို့ရိုး၊ မြို့တံခါးများ၊ ကန့်လန့်ကျင်များနှင့်ခိုင်ခံ့သောမြို့ဖြစ်သတည်း။ ထိုမှတပါး များစွာသောရွာတို့ကိုလည်း တိုက်ယူ၍ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။–

၃း၆ ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်ကိုပြုသကဲ့သို့၊ အရပ်ရပ်၌ ယောက်ျားမိန်းမသူငယ်တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြ၏။–

၃း၇ တိရစ္ဆာန်များ၊ မြို့ရွာ၌လက်ရဥစ္စာများရှိသမျှတို့ကို ကိုယ်ဘို့သိမ်းယူကြ၏။–

၃း၈ ထိုအခါ အာနုန်မြစ်မှစ၍ ဟေရမုန်တောင်တိုင်အောင်၊ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌ရှိသောမြေကို ငါတို့သည် သိမ်းယူကြ၏။–

၃း၉ ဟေရမုန်တောင်ကို ဇိဒုန်လူတို့သည် စိရုန်ဟူ၍၎င်း၊ အာမောရိလူတို့သည်ရှနိရဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။–

၃း၁၀ ချိုင့်၌ရှိသမျှသောမြို့တို့နှင့် ဂိလဒ်ပြည်တရှောက်လုံး၊ ဩဃမင်း၏နိုင်ငံအဝင်၊ သာလကမြို့၊ ဧဒြေမြို့တိုင်အောင် ဗာရှန်ပြည်တရှောက်လုံးကို သိမ်းယူကြ၏။–

၃း၁၁ အလွန်ကြီးမားသောလူမျိုးမှဆင်းသက်သော ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃတယောက်တည်းသာကျန်ကြွင်း၏။ လူအတောင်အားဖြင့် အလျားကိုးတောင်၊ အနံလေးတောင်ရှိသော သူ၏သံခုတင်သည် အမ္မုန်ပြည် ရဗ္ဗတ်မြို့၌ရှိသည်မဟုတ်လော။

၃း၁၂ ထိုအခါ ငါတို့သိမ်းယူသောမြေကို၊ အာနုန်မြစ်နားတွင်ရှိသောအာရော်မြို့မှစ၍ ဂိလဒ်တောင်တဝက်တိုင်အောင်၊ မြို့များနှင့်တကွ ရုဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့အား ငါပေး၏။–

၃း၁၃ ဂိလဒ်တောင်တဝက်နှင့်ဩဃမင်းအစိုးရသောနိုင်ငံအဝင်၊ အလွန်ကြီးမားသောလူမျိုးနေရာဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သောအာဂေါဘတိုင်း၊ ဗာရှန်ပြည်တပြည်လုံးကို မနာရှေအမျိုးသားတဝက်အားငါပေး၏။–

၃း၁၄ မနာရှေအမျိုးသား ယာဣရသည်၊ အာဂေါဘတိုင်း တတိုင်းလုံးကို ဂေရှုရရွာ၊ မာခါရွာအထိ သိမ်းယူပြီးမှ၊ ယနေ့တိုင်အောင် မိမိအမည်ကိုလိုက်၍ ဗာရှန်ဟာဝုတ်ယာဣရပြည်ဟု သမုတ်လေ၏။–

၃း၁၅ ဂိလဒ်မြို့ကိုကား၊ မာခိရအမျိုးသားတို့အား ငါပေး၏။–

၃း၁၆ ရုဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့အားလည်း၊ ဂိလဒ်မြို့မှ အာနုန်မြစ်တိုင်အောင်၊ မြစ်ကွေ့သော မြေနှင့်တကွ၊ အမ္မုန်ပြည်အပိုင်းအခြားဖြစ်သော ယဗ္ဗုတ်မြစ်တိုင်အောင် မြေတရှောက်လုံးကို၎င်း၊–

၃း၁၇ လွင်ပြင်နှင့်တကွ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ဂနေသရက်အရပ်မှလွင်ပြင်နှင့်ဆိုင်သောသော ဒုံအိုင်အရှေ့၊ အာဇုတ်ပိသဂါမြို့တိုင်အောင်၊ မြေတရှောက်လုံးကို၎င်း ငါပေး၏။

၃း၁၈ ထိုအခါ ငါက၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဤမြေကို သင်တို့အားအပိုင်ပေးတော်မူပြီ။ သို့ရာတွင် စစ်တိုက်တတ်သော သူအပေါင်းတို့သည် လက်နက်ကိုကိုင်၍၊ သင်တို့ညီအစ်ကိုဣသရေလ အမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ကူးသွားရကြမည်။–

၃း၁၉ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အားချမ်းသာပေးတော်မူသည်နည်းတူ၊

၃း၂၀ ညီအစ်ကိုတို့အားပေးတော်မမူမှီတိုင်အောင်၎င်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောမြေကို သူတို့သည် မသိမ်းမယူမှီတိုင်အောင်၎င်း၊ သင်တို့မယား၊ သားသူငယ်များ၊ တိရစ္ဆာန်များတို့သည်ငါပေးသောမြို့တို့၌နေရကြမည်။ သင်တို့တွင် တိရစ္ဆာန်များစွာ ရှိသည်ကို ငါသိ၏။ အမှုပြီးမှ ငါပေးနှင့်သည်အတိုင်း၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် အသီးအသီးပိုင်ထိုက်သောမြေသို့ ပြန်လာရကြမည်ဟု သင်တို့အား ငါမှာထား၏။–

၃း၂၁ ထိုအခါ ယောရှုကိုလည်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဤရှင်ဘုရင်နှစ်ပါး၌ပြုတော်မူသောအမှု အလုံးစုံကို သင်သည်ကိုယ်တိုင်မြင်ရပြီ။ ထိုအတူ၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်ရောက်သမျှသော တိုင်းနိုင်ငံတို့၌ပြုတော်မူလိမ့်မည်။–

၃း၂၂ ထိုသူတို့ကိုမကြောက်နှင့်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ဘက်၌စစ်ကူတော်မူမည်ဟု ငါမှာထားလေ၏။

၃း၂၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားကို ငါတောင်းပန်သည်ကား၊–

၃း၂၄ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်အား တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကို၎င်း၊ အားကြီးသောလက်တော်ကို၎င်း ပြစပြုတော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်စီရင်၍ တန်ခိုးတော်ကိုပြသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်မြေကြီးပေါ်မှာ အဘယ်မည်သောဘုရား ပြုနိုင်ပါသနည်း။–

၃း၂၅ အကျွန်ုပ်သည် ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ကူး၍၊ ထိုကောင်းမွန်သောပြည်နှင့်လေဗနုန်တောင်မှစ၍ တင့်တယ်သောတောင်များကိုမြင်ရမည်အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန်သော်လည်း၊–

၃း၂၆ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အတွက် ငါ့ကိုအမျက်ထွက်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါ့စကားကို နားထောင်တော်မမူ။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ တန်တော့၊ ဤအမှုနှင့်ဆိုင်သောစကားကို နောက်တဖန်မလျှောက်နှင့်။–

၃း၂၇ ပိသဂါတောင်ထိပ်ပေါ်သို့တက်ပြီးလျှင်၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် လေးမျက်နှာသို့မြော်၍ ထိုပြည်ကိုကြည့်ရှုလော့။ ယော်ဒန်မြစ်ကို မကူးရ။–

၃း၂၈ သို့ရာတွင် ယောရှုကိုမှာခဲ့၍ အားပေးလော့။ မစထောက်ပင့်လော့။ သူသည် ဤလူမျိုးရှေ့မှာသွား၍၊ သင်မြင်ရသောပြည်ကို အမွေခံစေရမည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။–

၃း၂၉ ထိုသို့ ငါတို့သည် ဗက်ပေဂုရမြို့တဘက်၌ရှိသော ချိုင့်တွင်နေရကြ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေးကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်ကို ဝင်စားမည်အကြောင်း၊ သင်တို့ကျင့်စရာဘို့ ငါသွန်သင်သောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို နားထောင်ကြလော့။–

၄း၂ ငါမှာထားသောစကား၌သင်တို့သည်အသစ်မသွင်းရ။ အလျှင်းမနုတ်မပယ်ရ။ ငါမှာထားသည်အတိုင်း၊ သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရကြမည်။–

၄း၃ ထာဝရဘုရားသည် ဗာလပေဂုရကြောင့် ပြုတော်မူသောအမှုကို သင်တို့သည်ကိုယ်တိုင်မြင်ရကြပြီ။ ဗာလပေဂုရ၌ဆည်းကပ်သောသူအပေါင်းတို့ကိုသင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အထဲက သုတ်သင်ပယ်ရှားတော်မူပြီ။–

၄း၄ သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၌မှီဝဲသမျှသောသင်တို့မူကား၊ ယနေ့တိုင်အောင် အသက်ရှင်ရကြ၏။–

၄း၅ သင်တို့သည် သွား၍ဝင်စားသောပြည်၌ကျင့်စရာဘို့၊ ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို သင်တို့အား ငါသွန်သင်ပြီ။–

၄း၆ သို့ဖြစ်၍ ထိုပညတ်တရားတို့ကိုကျင့်စောင့်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ထိုပညတ်တရားရှိသမျှတို့ကို ကြားရသောလူမျိုးများရှေ့မှာ၊ သင်တို့၏ ဥာဏ်ပညာသည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ သူတို့ကလည်း၊ ဤကြီးမြတ်သောလူမျိုးသည် အကယ်စင်စစ်ဥာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောအမျိုးဖြစ်၏ ဟုဆိုကြလိမ့်မည်။–

၄း၇ ငါတို့သည် ဆုတောင်းလေရာရာ၌၊ ငါတို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ကြည့်ရှုပြုစုတော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုခံရသည်နည်းတူ၊ အခြားသောဘုရား ကြည့်ရှုပြုစုသောကျေးဇူးကို အဘယ်မည်သောလူမျိုး ကြီးခံရသနည်း။–

၄း၈ ငါသည် ယနေ့သင်တို့၌ထားသောတရားအပေါင်းနှင့်အမျှ ဖြောင့်မတ်သောစီရင်ထုံး ဖွဲ့ချက်တို့ကိုရသော အဘယ်လူမျိုးကြီးရှိသနည်း။–

၄း၉ သင်တို့သည်၊ ဟောရပ်အရပ်မှာ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရပ်နေကြသောအခါ၊ ကိုယ်တိုင်မြင်သောအမှုအရာတို့ကို မမေ့မလျော့။ နောက်တသက်လုံး နှလုံးသွင်းနိုင်မည်အကြောင်း ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြုကြလော့။ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကိုကြိုးစား၍ စောင့်ရှောက်ကြလော့။ ထိုအရာတို့ကို သားမြေးတို့အားလည်း သွန်သင်ကြလော့။–

၄း၁၀ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားက၊ လူများတို့ကို ငါ့ထံမှာ စုဝေးစေလော့။ သူတို့သည်မြေကြီးပေါ်မှာ အသက်ရှင်သမျှသောကာလပတ်လုံး ငါ့ကိုကြောက်ရွံ့၍ သားမြေးတို့အား သွန်သင်စေခြင်းငှါ၊ ငါ့စကားကို ကြားစေမည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–

၄း၁၁ သင်တို့သည် အနီးတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ တောင်ခြေရင်း၌ရပ်နေကြ၏။ တောင်ထိပ်သည် မိုဃ်းကောင်းကင်အလယ်၌ မီးလောင်လျက်၊ မည်းသော အဆင်း၊ မိုဃ်းတိမ်တိုက်၊ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်နှင့်ပြည့်စုံလေ၏။–

၄း၁၂ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ မီးထဲက သင်တို့အား မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ သင်တို့သည် သဏ္ဍာန်တော်ကိုမမြင်ရဘဲ၊ စကားတော်အသံကိုသား ကြားရကြ၏။–

၄း၁၃ သင်တို့ကျင့်စရာဘို့မှာထားတော်မူသောပဋိညာဉ်တရားတည်းဟူသော ပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့ကို မိန့်မြွက်၍ ကျောက်ပြားနှစ်ပြားပေါ်၌ ရေး ထားတော်မူ၏။–

၄း၁၄ သင်တို့သည် သွား၍ ဝင်စားသောပြည်၌ကျင့်စရာဘို့ သင်တို့အား ငါသွန်သင်ရသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် တို့ကိုလည်း၊ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မှာထားတော်မူ၏။

၄း၁၅ ဟောရပ်အရပ်၌ ထာဝရဘုရားသည် မီးထဲက သင်တို့အား မိန့်မြွက်တော်မူသောအခါ၊ မည်သည့်အဆင်းသဏ္ဍာန်ကိုမျှ မမြင်ရသည်ဖြစ်၍၊–

၄း၁၆ နောက်တဖန် သင်တို့သည်လူယောကျ်ား၊ လူမိန်းမသဏ္ဍာန်၊–

၄း၁၇ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော တိရစ္ဆာန်သဏ္ဍာန်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ ပျံတတ်သောငှက်သဏ္ဍာန်၊–

၄း၁၈ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်သဏ္ဍာန်၊ မြေနိမ့်ရာ၌နေသော ငါးသဏ္ဍာန်ရှိသောရုပ်တုကို၊ သင်တို့သည် ဖေါက်ပြန်၍ ကိုယ်အဘို့ မလုပ် ရမည်အကြောင်း၊–

၄း၁၉ မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုမြော်၍၊ နေ၊ လ၊ ကြယ်များတည်းဟူသော မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို မြင်သောအခါ၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌ရှိသမျှသော လူမျိုးတို့အား ဝေငှပေးကမ်းတော်မူသော ထိုတန်ဆာတို့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်စေခြင်းငှါ၊ သူတပါးတို့သည် သွေးဆောင်၍မရနိုင်မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြုကြလော့။–

၄း၂၀ သင်တို့သည် ယနေ့၌ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားအမွေခံတော်မူသော လူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည် သံမီးဖိုထဲက နှုတ်၍ယူဆောင်တော်မူပြီ။

၄း၂၁ ထိုမှတပါး၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အတွက် ငါ့ကိုအမျက်တော်ထွက်၍၊ ငါသည် ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ မကူးရမည်အကြောင်းနှင့် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အမွေခံစရာဘို့ပေးတော်မူသော ထိုပြည်မြတ်သို့ မဝင်စားရမည်အကြောင်း ကျိန်ဆိုတော်မူပြီ။–

၄း၂၂ သို့ဖြစ်၍ ဤပြည်၌ငါသေရမည်၊ ယော်ဒန်မြစ်ကိုမကူးရ။ သင်တို့သည်ကူး၍ ထိုကောင်းမွန်သောပြည်ကို ဝင်စားကြလိမ့်မည်။–

၄း၂၃ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌ ထားတော်မူသောပဋိညာဉ်ကို မေ့လျော့၍၊ သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမြစ်တား တော်မူသောအရာတို့၏ သဏ္ဍာန်ရှိသောရုပ်တုကို မလုပ်မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြုကြလော့။–

၄း၂၄ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် လောင်သောမီး၊ အပြစ်ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

၄း၂၅ သင်တို့သည် သားမြေးတို့ကိုဘွားမြင်၍၊ ထိုပြည်၌ကြာမြင့်စွာနေပြီးမှ၊ တဖန်ဖေါက်ပြန်သဖြင့်၊ သဏ္ဍာန်တစုံတခုရှိသော ရုပ်တုကိုလုပ်၍၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြုလျှင်၊–

၄း၂၆ ကောင်းကင်မြေကြီးကို သင်တို့တဘက်၌ ယနေ့ငါတိုင်တည်သည်ကား၊ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူး၍ ဝင်စားသောပြည်၌၊ မကြာမမြင့်မှီ ဆက်ဆက်ပျောက်ပျက်ရကြလိမ့်မည်။ ထိုပြည်၌ တာရှည်စွာ အသက်မရှင်ရ။ ရှင်းရှင်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်။–

၄း၂၇ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ သင်တို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့တွင် အရပ်ရပ်ကွဲပြားစေ၍၊ နှင်ထုတ်တော်မူသော သာသနာပလူတို့တွင် သင်တို့သည် နည်းနည်းကျန်ကြွင်းရကြလိမ့်မည်။–

၄း၂၈ ထိုအရပ်တို့၌၊ လူလက်ဖြင့်လုပ်၍ မမြင်နိုင်၊ မကြားနိုင်၊ မစားနိုင်၊ မနမ်းနိုင်သော သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို သင်တို့သည် ဝတ်ပြု ရကြလိမ့်မည်။–

၄း၂၉ သို့သော်လည်း၊ ထိုအရပ်တို့၌ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို တဖန်ရှာလိုသောအခါ၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ရှာလျှင် တွေ့ရကြလိမ့်မည်။–

၄း၃၀ သင်တို့သည် နောင်ကာလ၌ ဒုက္ခဆင်းရဲကိုခံရ၍၊ ဤအမှုအလုံးစုံတို့နှင့်တွေ့ကြုံသောအခါ၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပြန်လာ၍ စကားတော်ကိုနားထောင်လျှင်၊–

၄း၃၁ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သနားတတ်သောဘုရားဖြစ်တော်မူသောကြောင့်၊ သင်တို့ကိုစွန့်ပစ်ဖျက်ဆီးတော်မမူ။ သင်တို့ဘိုးဘေး တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပဋိညာဉ်တရားကို မေ့လျော့တော်မမူ။

၄း၃၂ ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ လူကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောနေ့မှစ၍ သင်တို့မဖြစ်မှီ လွန်လေပြီးသောကာလပတ်လုံး၊ မိုဃ်းကောင်းကင်တဘက်မှ တဘက်တိုင်အောင် မေးမြန်းကြလော့။ ဤမျှလောက်ကြီးသောအမှုဖြစ်ဘူးသလော။ ဤကဲ့သို့သောအမှု၏သိတင်းကိုကြားဘူးသလော။–

၄း၃၃ ဘုရားသခင်သည် မီးထဲက မိန့်မြွက်တော်မူသံကို သင်တို့သည် ကြားသကဲ့သို့၊ အခြားသောလူမျိုးသည် ကြား၍၊ အသက်ချမ်းသာရဘူးသလော။–

၄း၃၄ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှာ သင်တို့ မျက်မှောက်၌ပြုတော်မူသကဲ့သို့၊ စုံစမ်းခြင်းနိမိတ်လက္ခဏာနှင့်အံ့ဘွယ် သောအမှုတို့ကိုပြခြင်း၊ စစ်မှုကိုရောက်စေခြင်း၊ အားကြီးသော လက်ရုံးတော်ကိုဆန့်ခြင်း၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောရူပါရုံတို့ကိုပြခြင်းအားဖြင့်၊

အခြားတပါးသော ဘုရားသည်သွား၍ လူတမျိုးထဲကတမျိုးကို မိမိအဘို့နှုတ်ယူဘူးသလော။–
၄း၃၅ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို၄င်း၊ ကိုယ်တော်မှတပါး အခြားသော ဘုရားမရှိကြောင်းကို၄င်း၊ သင်တို့သိစေခြင်းငှါ၊ ထိုအခြင်းအရာတို့ကို သင်တို့အားပြတော်မူပြီ။–
၄း၃၆ သင်တို့ကို သွန်သင်၍ ကောင်းကင်ထဲက စကားတော်သံကိုကြားစေတော်မူပြီ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ကြီးစွာသော မီးတော်ကိုလည်း ပြတော်မူ၍၊ သင်တို့သည် မီးထဲကစကားတော်ကိုကြားရကြပြီ။–
၄း၃၇ သင်တို့ဘိုးဘေးများကိုချစ်တော်မူသောကြောင့်၊ သူတို့အမျိုးအနွယ်ကိုရွေးကောက်တော်မူပြီ။–
၄း၃၈ သင်တို့ထက်အားကြီး၍ များပြားသောလူမျိုးတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှနှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ ယနေ့ပင်ဖြစ်သကဲ့သို့ သူတို့မြေထဲသို့ သင်တို့ကိုသွင်း၍ အမွေခံစေခြင်းငှါ၊ မဟာတန်ခိုးတော်အားဖြင့် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ရှေ့တော်၌ နှုတ်ဆောင်တော်မူပြီ။–
၄း၃၉ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် အထက်ကောင်းကင်ပေါ်၊ အောက်အရပ်မြေကြီးပေါ်မှာ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို၄င်း၊ အခြားတပါးသောဘုရားမရှိကြောင်းကို၄င်း၊ ယနေ့သိမှတ်၍ နှလုံး၌ သွင်းမိကြလော့။–
၄း၄၀ သင်တို့နှင့်တကွ သားမြေးတို့သည် ချမ်းသာရခြင်းငှါ၄င်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်၌ အသက်တာရှည် စေခြင်းငှါ၄င်း၊ ယနေ့ငါမှာထားသော ပညတ်တရားတော်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရကြမည်ဟု မောရှေသည်ဟောပြောလေ၏။
၄း၄၁ ထိုအခါ အိမ်နီးချင်းကိုအငြိုးမထားဘဲ၊ အမှတ်တမဲ့သတ်မိသောသူသည်ပြေး၍၊
၄း၄၂ အသက်ချမ်းသာရသောမြို့သုံးမြို့တို့ကို ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့၊ နေထွက်ရာဘက်၌ မောရှေသည် ခွဲထားလေ၏။–
၄း၄၃ ထိုမြို့တို့၏အမည်ကား၊ ရုဗင်အမျိုးသားနေရာ တောလွင်ပြင်၌ဗေဇာမြို့၊ ဂဒ်အမျိုးသားနေရာဂိလဒ်ပြည်၌ ရာမုတ်မြို့၊ မနာရှေအမျိုးသားနေရာ ဗာရှန်ပြည်၌ ဂေါလန် မြို့တည်း။
၄း၄၄ ဤရှေ့ကား၊ မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ထားသောတရား၊–
၄း၄၅ သူတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သောနောက်၊ ဟေရှဘုန်မြို့နေအာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်၏နိုင်ငံအတွင်း၊ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၊ ဗက်ပေဂုရမြို့ တဘက်၌ရှိသောချိုင့်တွင်၊ မောရှေဟောပြောသော သက်သေစကား၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့သောစကားတည်း။–
၄း၄၆ မောရှေနှင့်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်ကြသောနောက်၊ ထိုရှင်ဘုရင်နှင့်၊–
၄း၄၇ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်သြဃတည်းဟူသော၊ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့၊ နေထွက်ရာဘက်၌နေသော အာမောရိရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးကိုလုပ်ကြံ၍၊ သူတို့ပြည်ကို၊–
၄း၄၈ အာနုန်မြစ်နားမှာရှိသော အာရော်မြို့မှစ၍ ဟေရမုန်တောင်တည်းဟူသော ဇိအုန်တောင်တိုင်အောင်၄င်း၊–
၄း၄၉ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်လွင်ပြင်နှင့်တကွ လွင်ပြင်နှင့်ဆိုင်သောအိုင်နား၊ အာဇုတ်ပိသဂါမြို့တိုင်အောင်၄င်း သိမ်းယူကြ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ တဖန် မောရှေသည်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ယနေ့ သင်တို့အားငါဟောပြောသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို သင်တို့သည် သွန်သင်၍ကျင့်ခြင်းငှါ သတိပြုမည်အကြောင်း နားထောင်ကြလော့။–
၅း၂ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဟောရပ်တောင်၌ ငါတို့နှင့်ပဋိညာဉ်ပြုတော်မူ၏။–
၅း၃ ထိုပဋိညာဉ်တရားကို ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘိုးဘေးများနှင့်သာပြုတော်မူသည်မဟုတ်။ ယနေ့ပင် အသက်ရှင်၍ ဤအရပ်၌ရှိသမျှသော ငါတို့နှင့်ပြုတော်မူ၏။–
၅း၄ ထာဝရဘုရားသည် တောင်ပေါ်မှာ မီးထဲက သင်တို့နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်၍မိန့်မြွက်တော်မူ၏။–
၅း၅ ထိုအခါ သင်တို့သည် မီးကိုကြောက်၍ တောင်ပေါ်သို့မတက်ဝံ့သောကြောင့်၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုခြင်းငှါ၊ ထာဝရ ဘုရားနှင့် သင်တို့စပ်ကြားမှာရပ်နေ၏။–
၅း၆ မိန့်မြွက်တော်မူသောစကားဟူမူကား၊ ငါသည် သင့်ကိုကျွန်ခံနေရာအဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်ဆောင် ယူခဲ့ပြီးသော သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–
၅း၇ ငါမှတပါး အခြားသောဘုရားကို မကိုးကွယ်နှင့်။–
၅း၈ အထက်မိုဃ်းကောင်းကင်၌၄င်း၊ အောက်အရပ်မြေကြီးပေါ်၌၄င်း၊ မြေကြီးအောက် ရေထဲ၌၄င်း ရှိသောအရာနှင့်ပုံသဏ္ဌာန်တူစွာရုပ်တုဆင်းတု ကို ကိုယ်အဘို့မလုပ်နှင့်။–
၅း၉ ဦးမချ ဝတ်မပြုနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင်၊ ငါထာဝရဘုရားသည် သင်၌အပြစ်ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သောဘုရား၊ ငါ့ကိုမုန်းသောသူတို့၏ အမျိုးအစဉ်အဆက်၊ တတိယအဆက်၊ စတုတ္ထအဆက် တိုင်အောင် အဘတို့၏အပြစ်ကို သားတို့၌ဆပ်ပေးစီရင်သောဘုရား၊–
၅း၁၀ ငါ့ကိုချစ်၍ ငါ့ပညတ်တို့ကို ကျင့်သောသူတို့၏ အမျိုးအစဉ်အဆက် အထောင်အသောင်းတိုင်အောင် ကရုဏာကိုပြသောဘုရားဖြစ်၏။–
၅း၁၁ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို မုသာနှင့်ဆိုင်၍မမြွက်မဆိုနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ နာမတော်ကို မုသာနှင့်ဆိုင်၍မြွက်ဆိုသောသူကို အပြစ်မရှိဟု ထာဝရဘုရားမှတ်တော်မမူ။–
၅း၁၂ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဥပုသ်နေ့ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထိုနေ့ရက်ကိုစောင့်လော့။–
၅း၁၃ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်မျိုးကို ကြိုးစား၍လုပ်ဆောင်လော့။–
၅း၁၄ သတ္တမနေ့ရက်သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌သင်မှစ၍ သင်၏သားသမီး၊ ကျွန်ယောကျ်ားမိန်းမ၊ နွားမြည်းအစရှိသောသင်၏ တိရစ္ဆာန်၊ သင်၏တံခါးအတွင်း၌ နေသောဧည့်သည်အာဂန္တုသည် အလုပ်မလုပ်ရ။ သင်သည်ငြိမ်ဝပ်စွာနေသကဲ့သို့၊ သင်၏ကျွန်ယောကျ်ား မိန်းမတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေရကြမည်။–
၅း၁၅ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ကျွန်ခံကြောင်းကို၄င်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသော လက်ရုံးတော်ကိုဆန့်၍၊ ထိုပြည်မှသင့်ကို နှုတ်ဆောင်ကြောင်းကို၄င်း အောက်မေ့လော့။ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သင်သည် ဥပုသ်နေ့ကိုစောင့်ရမည်ဟု သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူ၏။

၅း၁၆ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးသနားတော်မူသောပြည်၌ သင်သည်အသက်တာရှည်၍ ကောင်းစားရမည်အကြောင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်၏မိဘကိုရိုသေစွာပြုလော့။–

၅း၁၇ လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်။–

၅း၁၈ သူ့မယားကိုမပြစ်မှားနှင့်။–

၅း၁၉ သူ့ဥစ္စာကိုမခိုးနှင့်။–

၅း၂၀ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူတဘက်၌ မမှန်သောသက်သေကိုမခံနှင့်။–

၅း၂၁ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏မယားကိုတပ်မက်သောစိတ်မရှိစေနှင့်။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏အိမ်၊ လယ်ယာ၊ ကျွန်ယောက်ျားမိန်းမ၊ နွားမြည်းမှစ၍ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏ဥစ္စာတစုံတခုကိုမျှ တပ်မက်လိုချင်သောစိတ်မရှိစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅း၂၂ ထိုစကားတော်ကို ထာဝရဘုရားသည် တောင်ပေါ်မှာ မီး၊ မိုဃ်းတိမ်၊ ထူထပ်သောမှောင်မိုက်ထဲက ကြီးစွာသောအသံနှင့် သင်တို့စည်းဝေးရာပရိသတ်အပေါင်းတို့အား မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ ထပ်၍မိန့်မြွက်တော်မမူ။ ထိုစကားတော်ကိုလည်း ကျောက်ပြားနှစ်ပြားပေါ်မှာရေး၍ ငါ၌အပ်တော်မူ၏။–

၅း၂၃ သင်တို့သည်မှောင်မိုက်ထဲကစကားသံကိုကြား၍၊ တောင်ထိပ်သည် မီးလောင်လျက်ရှိသောအခါ၊ သင်တို့အမျိုးအနွယ်တို့၌မင်းဖြစ်သောသူ၊ အသက်ကြီးသူတို့သည် ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်၍၊–

၅း၂၄ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ပြတော်မူပြီ။ မီးထဲကစကားတော်အသံကို အကျွန်ုပ်တို့သည်ကြားရပါပြီ။ ဘုရားသခင်သည် လူနှင့်နှုတ်ဆက်တော်မူသော်လည်း၊ လူသည်အသက်ရှင်သေးသည်ကို၊ ယနေ့ အကျွန်ုပ်တို့သည် သိမြင်ရပါပြီ။–

၅း၂၅ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ယခုသေရပါမည်နည်း။ ဤကြီးစွာသောမီးဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆုံးရှုံးပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောအသံတော်ကို တဖန်ကြားရလျှင် သေရပါလိမ့်မည်။–

၅း၂၆ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် မီးထဲက မိန့်မြွက်တော်မူသောအသံတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့ကြားရသကဲ့သို့ အဘယ်လူသတ္တဝါသည် ကြား၍အသက်ရှင်သနည်း။–

၅း၂၇ ကိုယ်တော်သည် အနီးအပါးသို့ချဉ်းသွား၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်အား မိန့်တော်မူသမျှကို ဆင့်ဆိုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်နားထောင်၍ ပြုပါမည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။–

၅း၂၈ ထိုသို့သင်တို့သည် ငါ့အားလျှောက်သောစကားကို ထာဝရဘုရားကြားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤလူမျိုးသည် သင့်အား လျှောက်သောစကားသံကို ငါကြားရပြီ။ လျှောက်လေသမျှသောစကားသည် လျောက်ပတ်ပေ၏။–

၅း၂၉ သူတို့နှင့်သားမြေးအစဉ်အဆက်တို့သည် ချမ်းသာရမည်အကြောင်း၊ ငါ့ကိုကြောက်ရွံ့၍ ငါပညတ်သမျှတို့ကို အစဉ်စောင့်ရှောက်ချင်သော စိတ်နှင့် ပြည့်စုံကြပါစေသော။–

၅း၃၀ တဲများသို့ပြန်သွားကြလော့ဟု သူတို့အား ပြောလော့။–

၅း၃၁ သင်မှာမူကား၊ ဤအရပ်၌ ငါ့နားမှာရပ်နေလော့။ သူတို့အား ငါအပိုင်ပေးသောပြည်၌ သူတို့ကျင့်ဘို့ရာ သင်သည် သူတို့အား သွန်သင်ရသောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်၊ ပညတ်တရားအလုံးစုံတို့ကို ငါမြွက်ဆိုမည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။–

၅း၃၂ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည်ကျင့်အံ့သောငှါ စောင့်နေရကြမည်။ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲလက်သို့မလွှဲမရှောင်ရကြ။–

၅း၃၃ သင်တို့ ဝင်စားလတံ့သောပြည်၌ သင်တို့သည် သေဘေးလွတ်လျက် ချမ်းသာရ၍၊ အသက်တာရှည်မည် အကြောင်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသောလမ်းအပေါင်းတို့၌ ရှောက်သွားရကြမည်။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ သင်တို့နှင့်သားမြေးတို့သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍၊–

၆း၂ ငါပေးထားသော ပညတ်တရားတော်ရှိသမျှတို့ကို တသက်လုံးစောင့်ရှောက်မည်အကြောင်းနှင့် သင်တို့၏အသက်တာရှည်စေမည်အကြောင်း၊ သင်တို့သွား၍ ဝင်စားလတံ့သောပြည်၌ကျင့်ဘို့ရာ သင်တို့အားငါသွန်သင်စိမ့်သောငှါ၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်တရားဟူမူကား၊–

၆း၃ အို ဣသရေလအမျိုး၊ ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်သည် နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်၌ ချမ်းသာရ၍ အလွန်ပွါးများမည်အကြောင်း နားထောင်လော့။ သတိနှင့်ကျင့်စောင့်လော့။–

၆း၄ အို ဣသရေလအမျိုး၊ နားထောင်လော့။ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် တဆူတည်းသော ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။–

၆း၅ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့်ချစ်လော့။–

၆း၆ ယနေ့ငါမှာထားသောစကားကို နှလုံးသွင်းရမည်။–

၆း၇ ထိုစကားကို သင်၏သားသမီးတို့အား ကြိုးစား၍ သွန်သင်ရမည်။ အိမ်၌ထိုင်လျက်နေသည်ဖြစ်စေ၊ ခရီး၌သွားသည်ဖြစ်စေ၊ အိပ်လျက်၊ ထလျက်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ထိုစကားကိုပြောရမည်။–

၆း၈ ထိုစကားကိုလည်း သင်၏လက်၌လက္ခဏာသက်သေဘို့ရာငှါ၎င်း၊ သင်၏မျက်စိကြားမှာ သင်းကျစ်ကဲ့သို့၎င်း ချည်ထားရမည်။–

၆း၉ အိမ်တံခါး၊ မြို့တံခါးတို့၌လည်း ရေးထားရမည်။

၆း၁၀ သင်မတည်သောမြို့ကြီးမြို့မြတ်တို့ကို၎င်း၊ သင်မဖြည့်ဘဲ ကောင်းသောအရာနှင့်ပြည့်သော အိမ်တို့ကို၎င်း၊ သင်မတူးသောရေတွင်းတို့ကို၎င်း၊ သင်မစိုက်မပျိုးသော စပျစ်ဥယျာဉ်နှင့်သံလွင်ပင်တို့ကို၎င်း သင့်အားပေးခြင်းငှါ၊ သင်၏အဘအာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ကျိန်ဆို

တော်မူသောပြည်သို့ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုဆောင်သွင်းတော်မူ၍၊ သင်သည် ဝစွာစားလျက် နေရသောအခါ၊ –

၆း၁၂ ကျွန်ခံနေရာအဲဂုတ္တုပြည်မှ သင့်ကိုကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့သောထာဝရဘုရားကို မမေ့လျော့မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြုလော့။–

၆း၁၃ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ရမည်။ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာဝတ်ပြုရမည်။ နာမတော်အားဖြင့်လည်း ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုရမည်။–

၆း၁၄ အခြားတပါးသောဘုရား၊ သင့်ပတ်လည်၌နေသောလူမျိုးတို့၏ဘုရားကို မဆည်းမကပ်ရ။–

၆း၁၅ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌အပြစ်ရှိသည်ဟုယုံလွယ်သော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုအမျက်ထွက်၍ မြေကြီးပြင်မှာသုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူ မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။–

၆း၁၆ သင်သည် မဿာအရပ်၌ပြုသကဲ့သို့၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို အစုံအစမ်းမပြုရ။–

၆း၁၇ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသောသက်သေခံချက်၊ စီရင်ချက်၊ ပညတ်တရားတို့ကို ကြိုးစား၍စောင့်ရှောက်ရမည်။–

၆း၁၈ သင်သည် ချမ်းသာရခြင်းငှါ၄င်း၊ –

၆း၁၉ ထာဝရဘုရားဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း ရန်သူအပေါင်းတို့ကို သင့်ရှေ့မှနှင်ထုတ်သဖြင့်၊ သင့်၏ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်မြွတ်ကိုဝင်စား၍နေခြင်းငှါ၄င်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ် လျောက်ပတ်သောအမှုတို့ကိုပြုရမည်။

၆း၂၀ နောင်ကာလ၌ သင်၏သားက၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော ဤသက်သေခံချက်၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့သည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ –

၆း၂၁ သင်က၊ ငါတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဖါရောဘုရင်၏ကျွန်ဖြစ်၍နေစဉ်အခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသောလက်တော်နှင့် ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူ၏။–

၆း၂၂ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ကြီးမားခက်ထန်သောနိမိတ်လက္ခဏာအံ့ဘွယ်သရဲတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာ၄င်း၊ ငါတို့မျက်မှောက်၌ပြတော်မူပြီး လျှင်၊ –

၆း၂၃ ငါတို့ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့သွင်း၍ နေရာချခြင်းအလို့ငှါ၊ ထိုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူ၏။–

၆း၂၄ ထာဝရဘုရားသည် ယနေ့တိုင်အောင် ကျေးဇူးပြုတော်မူသကဲ့သို့၊ ငါတို့အသက်ကိုစောင့်တော်မူမည် အကြောင်း၊ ငါတို့သည် ကိုယ်အကျိုးကို ထောက်၍၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့လျက်၊ ဤပညတ်အလုံးစုံတို့ကို ကျင့်စေခြင်းငှါ မှာထားတော်မူ၏။–

၆း၂၅ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဤပညတ်အလုံးစုံတို့ကို ရှေ့တော်၌ကျင့်စောင့်ခြင်းငှါသတိပြုလျှင်၊ ဖြောင့် မတ်ရာသို့ရောက်ရကြလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြောရမည်။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်သွား၍ ဝင်စားလတံ့သောပြည်သို့ သင့်ကိုဆောင်သွင်းလျက်၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဂိရဂါရှိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ခါနာနိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတည်းဟူသော၊ သင့်ထက် ကြီးမြင့်များပြားသောလူမျိုးခုနစ်မျိုးတို့ကို သင့်ထံကနှင်ထုတ်၍၊ –

၇း၂ တဖန် သင့်လက်၌အပ်တော်မူသောအခါ၊ သူတို့ကိုလုပ်ကြံ၍အကုန်အစင်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရမည်။ သူတို့နှင့်မိဿဟာယမဖွဲ့ရ၊ ကရုဏာကိုမပြုရ။

၇း၃ သူတို့နှင့်စုံဘက်ခြင်းကိုမပြုရ။ သင်၏သမီးကိုသူ၏သားနှင့်၄င်း၊ သင်၏သားကိုသူ၏သမီးနှင့်၄င်း၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကိုမပြုရ။–

၇း၄ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် သင်၏သားကိုငါ၌မဆည်းမကပ်စေဘဲ၊ အခြားတပါးသောဘုရားအား ဝတ်ပြုစေခြင်းငှါ သွေးဆောင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ အမျက်ထွက်၍ သင်တို့ကိုချက်ခြင်းဖျက်ဆီး တော်မူလိမ့်မည်။–

၇း၅ သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့၌အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟူမူကား၊ သူတို့ယဇ်ပလ္လင်များကိုဖျက်ရမည်။ ရုပ်တုများကိုဖြိုချရမည်။ အာရှရပင်များကိုခုတ်လှဲရမည်။ ထုသောရုပ်တုဆင်းတုများကို မီးရှို့ရမည်။–

၇း၆ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းသောအမျိုးဖြစ်၏။ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသောလူမျိုးထက် သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပိုင်ထိုက်သောအမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ သင့်ကိုရွေးချယ်တော်မူပြီ။–

၇း၇ သင်သည် အခြားသောလူမျိုးထက် သာ၍များသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုချစ်၍ ရွေးချယ်တော်မူသည်မဟုတ်။ သင်သည် အခြားသောလူမျိုးတကာတို့ထက် သာ၍နည်း၏။–

၇း၈ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုချစ်သောကြောင့်၄င်း၊ သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောအကျိန်ကို မဖျက်လိုသောကြောင့်၄င်း၊ ကျွန်ခံ နေရာ အဲဂုတ္တုပြည်ကိုအစိုးရသော ဖါရောဘုရင်လက်မှ အားကြီးသောလက်တော်နှင့် သင့်ကိုရွေးနှုတ်ဆောင်ယူခဲ့တော်မူပြီ။–

၇း၉ သို့ဖြစ်၍ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မှန်သောဘုရား၊ သစ္စာစောင့်သောဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုချစ်၍ ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်သောသူတို့၏ အမျိုးအစဉ်အဆက် အထောင်အသောင်းတိုင်အောင် ပဋိညာဉ်စကားတည်၍ ကရုဏာကိုပြသောဘုရား၊ –

၇း၁၀ ကိုယ်တော်ကိုမုန်းသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ သူတို့မျက်မှောက်၌ အပြစ်ပေးသောဘုရား ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို သိမှတ်လော့။ ကိုယ်တော်ကို မုန်းသောသူတို့ကို အားမနာဘဲ၊ သူတို့မျက်မှောက်၌အပြစ်ပေးတော်မူမည်။–

၇း၁၁ သို့ဖြစ်၍ ယနေ့ငါထားသောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်၊ ပညတ်တရားတို့ကို ကျင့်အံ့သောငှါ စောင့်ရှောက်ရမည်။

၇း၁၂ ထိုပညတ်တို့ကို သင်သည် ကျင့်ဆောင်အံ့သောငှါ နားထောင်လျှင်၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆို တော်မူသောပဋိညာဉ်နှင့် ကရုဏာတော်ကို စောင့်တော်မူမည်။–

၇း၁၃ သင့်ကိုချစ်သဖြင့် ကောင်းကြီးပေး၍များပြားစေတော်မူမည်။ သင့်အားပေးခြင်းငှါ၊ သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၌ သင်ဘွား မြင်သော သားတို့ကို၄င်း၊ သင်၏မြေအသီးအနှံ၊ စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ နွား အစီးအပွါး၊ သိုးစုတို့ကို၄င်း ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။–

၇း၁၄ သင်သည် လူမျိုးတကာတို့ထက်သာ၍ကောင်းကြီးခံရသောသူဖြစ်၍၊ သင်၌မြုံသောယောကျ်ား မိန်းမ တယောက်မျှ၊ တိရစ္ဆာန်တွင် မြုံသော အထီးအမတကောင်မျှမရှိရ။–

၇း၁၅ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ အနာရောဂါရှိသမျှတို့ကို သင့်ဆီက ပယ်ရှား၍၊ သင်သိသောအဲဂုတ္တုပြည်၏ အနာဆိုးကို သင်၌စွဲစေတော်မမူ။ သင့်ကိုမုန်းသောသူအပေါင်းတို့၌ စွဲစေတော်မူမည်။–

၇း၁၆ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်၌အပ်ပေးတော်မူသောလူမျိုးအပေါင်းကို ဖျက်ဆီးရမည်။ သင်၏မျက်စိသည် သူတို့ကိုမသနားရ။ သူတို့ဘုရားအား ဝတ်မပြုရ။ ဝတ်ပြုလျှင်၊ ထိမိ၍လဲစရာ အကြောင်းဖြစ်လိမ့်မည်။–
၇း၁၇ ထိုလူမျိုးတို့သည် ငါ့ထက်သာ၍များ၏။ ငါသည်သူတို့ကို အဘယ်သို့နှင်ထုတ်နိုင်မည်နည်းဟု သင်သည် စိတ်ထဲမှာအောက်မေ့လျက်၊–
၇း၁၈ သူတို့ကို မကြောက်ရ။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဖါရောဘုရင်နှင့်အဲဂုတ္တုပြည်တပြည်လုံး၌ ပြုတော်မူသောအမှုကိုင်း၊–
၇း၁၉ ကိုယ်တိုင်မြင်၍ ကြီးစွာသောစုံစမ်းခြင်းတို့ကိုင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုနှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ ပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုင်း၊ အားကြီးသောလက်ရုံးတော်ကိုဆန့်တော်မူခြင်းကိုင်း စေ့စေ့အောက်မေ့ရမည်။ထိုနည်းတူ၊ သင်ကြောက်တတ်သောလူမျိုးရှိသမျှတို့၌ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပြုတော်မူမည်။–
၇း၂၀ ထိုမှတပါး၊ ကျန်ကြွင်း၍ပုန်းရှောင်လျက်နေသောသူတို့သည် မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ပျားတုပ်များကို သူတို့တွင် စေလွှတ်တော်မူမည်။–
၇း၂၁ သူတို့ကြောင့် ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ တန်ခိုးကြီး၍ ကြောက်မက်ဘွယ်သော သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့တွင်ရှိတော်မူ၏။–
၇း၂၂ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ထိုလူမျိုးတို့ကို သင့်ထံက တရွေ့ရွေ့နှင်ထုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ တောသားရဲတို့သည် သင့်တဘက်၌ များပြားမည်ကိုစိုးရိမ်၍၊ သူတို့ကိုချက်ခြင်း မပယ်မရှားသင့်။–
၇း၂၃ သို့ရာတွင် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုသင်၌အပ်၍၊ သူတို့မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းကို စီရင်တော်မူမည်။–
၇း၂၄ သူတို့ရှင်ဘုရင်များကိုလည်း သင့်လက်၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ဘွဲ့နာမကိုပင် ကောင်းကင်အောက်မှာ ပယ်ရှင်းရမည်။ သူတို့ကို မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင် သင့်ရှေ့ မှာအဘယ်သူမျှမရပ်မနေနိုင်ရာ။–
၇း၂၅ သူတို့ထုသောရုပ်တု၊ ဆင်းတုဘုရားများကို မီးရှို့ရမည်။ ရုပ်တုဆင်းတု၌ပါသောရွှေငွေကို မတပ်မက်ရ၊ မသိမ်းမယူရ။ ယူလျှင် အပြစ်ရောက်မည်ဟုစိုးရိမ်စရာရှိ၏။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။–
၇း၂၆ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအရာကို သင့်အိမ်ထဲသို့မသွင်းရ။ သွင်းလျှင်၊ သင်သည် ထိုအရာကဲ့သို့ ကျိန်အပ်သောအရာဖြစ်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ထိုသို့သောအရာကို သင်သည် အကြွင်းမဲ့စက်ဆုပ်ရွံရှာရ မည်။ ကျိန်အပ်သောအရာပင်ဖြစ်ပေ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ သင်သည် အသက်ရှင်၍ များပြားမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့သွား၍ ဝင်စားမည်အကြောင်း၊ ယနေ့ငါမှာထားသောပညတ်အလုံးစုံတို့ကို ကျင့်ဆောင်အံ့သောငှါ သတိပြုရမည်။–
၈း၂ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုနှိမ့်ချစုံစမ်း၍၊ ပညတ်တော်တို့ကိုကျင့်ချင်သော စိတ်ရှိသည်မရှိသည်ကို သိမည်အကြောင်း၊ လွန်ခဲ့ပြီးသောအနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး တော၌ ပို့ဆောင်တော်မူသော လမ်းခရီးတရှောက်လုံးကို အောက်မေ့ရမည်။–
၈း၃ ထိုသို့သင့်ကိုနှိမ့်ချ၍အငတ်အမွတ်ခံစေတော်မူသောအခါ၊ သင်သည်ကိုယ်တိုင်မသိ၊ သင်၏ဘိုးဘေးမသိဘူးသော မန္နနှင့်ကျွေးမွေးတော်မူသဖြင့်၊ လူသည် မုန့်အားဖြင့်သာ အသက်ကိုမွေးရသည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသမျှအားဖြင့် အသက်မွေးရသည်ကို သိစေတော်မူ၏။–
၈း၄ လွန်ခဲ့ပြီးသောအနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး သင်ဝတ်သောအဝတ် မဟောင်းမနွမ်း၊ သင့်ခြေလည်း မပွန်းမရောင်။–
၈း၅ အဘသည် သားကိုဆုံးမသကဲ့သို့၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်အား ဆုံးမတော်မူသည်ကို စိတ်ထဲမှာ အောက်မေ့ရမည်။–
၈း၆ သို့ဖြစ်၍ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသောလမ်းသို့လိုက်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သဖြင့် ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရမည်။–
၈း၇ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းသောပြည်၊ ချိုင့်ထဲ၊ တောင်ထဲကပေါက်သောမြစ်၊ ချောင်း၊ စမ်းရေတွင်း၊ ရေကန်များနှင့် ပြည့်စုံသောပြည်၊–
၈း၈ ဂျုံ၊ မုယော၊ စပျစ်ပင်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်၊ သလဲပင်နှင့်ပြည့်စုံသောပြည်၊ သံလွင်ဆီ၊ ပျားရည်နှင့်ပြည့်စုံသောပြည်၊–
၈း၉ ဘာမျှမလိုဘဲ ဝစွာစားရသောပြည်၊ သံကျောက်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ တောင်ထဲကကြေးနီကို တူးရသောပြည်သို့ သင့်ကိုဆောင်သွားတော်မူ၏။–
၈း၁၀ ထိုကောင်းမွန်သောပြည်ကို ပေးသနားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်သည်ဝစွာစားရသောအခါ၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းရမည်။
၈း၁၁ ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်၊ ပညတ်တရားတော်တို့ကို သင်သည်မစောင့်၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို မေ့လျော့သောအပြစ်ကို သတိနှင့်ရှောင်လော့။–
၈း၁၂ သင်သည်ဝစွာစား၍ ကောင်းသောအိမ်ကိုဆောက်လျက်နေရစဉ်၊–
၈း၁၃ သင်၏သိုးနွား၊ ရွှေငွေအစရှိသော ဥစ္စာမျိုးများပြားစဉ်အခါ၊–
၈း၁၄ သင်သည် မာနထောင်လွှားခြင်းသို့ရောက်၍၊ အထက်ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့တော်မူထသော၊–
၈း၁၅ မီးမြွေ၊ ကင်းမြီးကောက်များ၍၊ ရေမရှိ၊ အငတ်ခံရာအရပ်၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော တောကြီးအလယ်၌ သင့်ကိုပို့ဆောင်၍ မီးပါကျောက်ထဲက ရေကိုထွက်စေတော်မူထသော၊–
၈း၁၆ သင့်ကိုနှိမ့်ချစုံစမ်း၍၊ နောက်ဆုံး၌ ကျေးဇူးပြုလိုသောငှါ၊ သင်၏ဘိုးဘေးမသိဘူးသော မန္နနှင့်တော၌ ကျွေးမွေးတော်မူသောသင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မေ့လျော့၍၊–
၈း၁၇ ငါ့တန်ခိုး၊ ငါ့လက်သတ္တိအားဖြင့် ဤစည်းစိမ်ကိုငါရတတ်သည်ဟုစိတ်ထဲမှာအောက်မေ့ခြင်းအပြစ်ကို သတိနှင့်ကြဉ်ရှောင်လော့။–
၈း၁၈ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုသာ အောက်မေ့ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပဋိညာဉ်တရားတော်ကို ယနေ့ကဲ့သို့တည်စေလိုသောငှါ၊ စည်းစိမ်ရတတ်သော အစွမ်းသတ္တိကို ဘုရားသခင်ပေးတော်မူ၏။–

၈း၁၉ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို သင်သည်မေ့လျော့သဖြင့်၊ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို ဆည်းကပ်၍ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်လျှင်၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ အမှန်ရောက်လိမ့်မည်ဟု ယနေ့ ငါသည် သင့်တဘက်၌သက်သေခံ၏။–

၈း၂၀ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို နားမထောင်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ရှေ့မှာ ဖျက်ဆီးတော်မူသော လူမျိုးများကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ သင်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ အိုဣသရေလအမျိုး၊ နားထောင်လော့။ သင့်ထက်အားကြီး၍ များပြားသောလူမျိုးတို့ကိုင်၄း၊ မိုယ်းကောင်းကင်ကိုထိသော မြို့ရိုးနှင့်ပြည့်စုံသောမြို့ကြီးတို့ကိုင်၄း၊ –

၉း၂ အာနကအမျိုးသားရှေ့မှာ အဘယ်သူရပ်နိုင်သနည်းဟူသောစကားကို သင်ကြား၍၊ သင်သိသော အာနကအမျိုးသားတည်းဟူသော အလွန်ကြီးမြင့်သော လူမျိုးကိုင်၄း တိုက်ယူခြင်းငှါ၊ ယခုယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ ကူးလုပြီ။–

၉း၃ သို့ဖြစ်၍ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ရှေ့မှာကြွသဖြင့်၊ လောင်သောမီးကဲ့သို့ဖြစ်လျက် သူတို့ကိုဖျက်ဆီး၍၊ သင့်မျက်မှောက်၌ နှိမ့်ချတော်မူမည်အကြောင်းကို ယခုသဘောကျလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်သည် သူတို့ကိုနှင်ထုတ်၍ အလျင်အမြန်ဖျက်ဆီးရလိမ့်မည်။–

၉း၄ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို သင့်ရှေ့မှနှင်ထုတ်တော်မူသောနောက်၊ သင်က၊ ငါ့ကုသိုလ်ကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို သွင်း၍၊ ဤပြည်ကို အပိုင်ပေးတော်မူသည်ဟူ၍မအောက်မေ့ရ။ ထိုလူမျိုးတို့၏ မကောင်းမှုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုငါ့ရှေ့မှနှင်ထုတ်တော်မူသည်ဟူ၍ စိတ်ထဲမှာ အောက်မေ့ရမည်။–

၉း၅ သင်ပြုသောကုသိုလ်ကြောင့်၄င်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသဘောကြောင့်၄င်း၊ ထိုပြည်ကို သွား၍ ဝင်စားရမည်မဟုတ်။ ထိုလူမျိုးတို့၏မကောင်းမှုကြောင့်၄င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏အဘအာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောစကားတော်ကို တည်စေလိုသောငှါ၄င်း၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို သင့်ရှေ့မှနှင်ထုတ်တော်မူ၏။–

၉း၆ သို့ဖြစ်၍ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ကုသိုလ်ကြောင့်၊ ထိုကောင်းမွန်သောပြည်ကို ပေးတော်မူသည်မဟုတ်။ သင်သည် လည်ပင်းခိုင်မာသောအမျိုးဖြစ်၏။

၉း၇ သင်သည်၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို အမျက်တော်ထွက်စေခြင်းငှါ၊ တော၌ပြုမိသည်ကို မမေ့နှင့်၊ အောက်မေ့လော့။ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်ထဲကထွက်သောနေ့မှစ၍ ဤအရပ်သို့ရောက်သည် တိုင်အောင် ထာဝရဘုရားကိုပုန်ကန်ပြီ။–

၉း၈ ဟောရပ်အရပ်၌ ထာဝရဘုရားကို အမျက်တော်ထွက်စေသဖြင့်၊ သင့်ကိုဖျက်ဆီးလောက်အောင် အမျက်ထွက်တော်မူ၏။–

၉း၉ ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့နှင့်ဖွဲ့သောပဋိညာဉ်တရားကို ရေးထားသောကျောက်ပြားတို့ကိုခံယူခြင်းငှါ၊ တောင်ပေါ်သို့ငါတက်သောအခါ၊ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး မုန့်ကိုမစား၊ ရေကိုမသောက်ဘဲ တောင်ပေါ်မှာနေလေ၏။–

၉း၁၀ သင်တို့သည် စည်းဝေးကြသောနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် တောင်ပေါ်မှာ မီးထဲက မြွက်ဆိုတော်မူသော စကားတော်အလုံးစုံတို့ကိုလက်ညှိုးတော်ဖြင့်ရေးထားသော ကျောက်ပြားနှစ်ပြားတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားအပ်ပေးတော်မူ၏။–

၉း၁၁ အရက်လေးဆယ်စေ့သောအခါ၊ ထိုပဋိညာဉ်ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားပေးတော်မူလျှင်၊ –

၉း၁၂ သင်သည် ထ၍အလျင်အမြန်ဆင်းသွားလော့။ အဲဂုတ္တုပြည်မှသင်နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော သင်၏လူတို့သည် ဖေါက်ပြန်၍၊ ငါမှာထားသောလမ်းမှ အလျင်အမြန်လွှဲ၍၊ ရုပ်တုကို သွန်းကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၉း၁၃ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ ဤလူမျိုးကို ငါကြည့်မြင်ပြီ။ လည်ပင်းခိုင်မာသောအမျိုးဖြစ်၏။–

၉း၁၄ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ကိုရှိစေလော့။ သူတို့ကို ငါဖျက်ဆီးမည်။ သူတို့နာမကိုလည်း ကောင်းကင်အောက်မှာ ငါချေမည်။ သင့်ကိုမူကား၊ သူတို့ထက်အားကြီး၍ များပြားသော အမျိုးဖြစ်စေမည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။–

၉း၁၅ ထိုအခါ ငါသည်ပဋိညာဉ်ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကိုကိုင်လျက်၊ လှည့်၍ မီးလောင်သောတောင်ပေါ်က ဆင်းလာ၏။–

၉း၁၆ သင်တို့သည် သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှား၍၊ နွားသငယ်ရုပ်တုကိုသွန်းကြောင်းနှင့် ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသောလမ်းမှ အလျင်အမြန်လွှဲသွားကြောင်းကို ငါသည်ကြည့်မြင်လျှင်၊ –

၉း၁၇ လက်နှစ်ဘက်နှင့်ကိုင်သောကျောက်ပြားတို့ကိုချ၍၊ သင်တို့မျက်မှောက်၌ ငါချိုးဖဲ့၏။–

၉း၁၈ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကိုအမျက်တော်ထွက်စေခြင်းငှါ၊ ရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကို ပြုမိသောအပြစ်ရှိသမျှ တို့ကြောင့်၊ ငါသည်အရင်ပြုသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပြပ်ဝပ်၍ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး မုန့်ကိုမစား၊ ရေကိုမသောက်ဘဲနေရ၏။–

၉း၁၉ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ အလွန်ပြင်းစွာထွက်သော အမျက်တော်အရှိန်ကို ငါကြောက်၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့စကားကို တဖန် နားထောင်တော်မူ၏။–

၉း၂၀ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ အာရုန်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါအလွန်အမျက်ထွက်တော်မူသောကြောင့်၊ အာရုန်အဘို့ကိုလည်း ငါဆုတောင်းလေ၏။–

၉း၂၁ သင်တို့ဒုစရိုက်တည်းဟူသော သင်တို့လုပ်သောနွားသငယ်ကို ငါယူသဖြင့် အရည်ကျို၍၊ အမှုန့်ဖြစ်အောင် ညက်ညက်ချေပြီးလျှင်၊ တောင်ထဲကထွက်သောချောင်းရေပေါ်မှာ ချပစ်လေ၏။

၉း၂၂ တဗေရအရပ်၊ မဿာအရပ်၊ ကိဗြုတ်ဟတ္တဝါအရပ်၌လည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို အမျက်တော်ထွက်အောင် ပြုကြ၏။–

၉း၂၃ ကာဒေရှဗာနာအရပ်၌လည်း၊ ထာဝရဘုရားက၊ သွား၍ ငါပေးသောပြည်ကိုသိမ်းယူကြလော့ဟု သင်တို့ကို စေခိုင်းတော်မူသောအခါ၊ သင်တို့သည် သင်တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ကို ငြင်းဆန်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကိုမယုံ၊ စကားတော်ကိုနားမထောင်ဘဲနေကြ၏။–

၉း၂၄ ငါသိကျွမ်းသောနေ့မှစ၍၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပုန်ကန်လျက်နေကြပြီ။–

၉း၂၅ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို ဖျက်ဆီးမည်ဟု မိန့်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါသည် အရင်ပြပ်ဝပ်သကဲ့သို့၊ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးပြပ်ဝပ်လျက်နေရ၏။–

၉း၂၆ ထာဝရဘုရားအားလည်း၊ အိုအရှင်ဘုရားသခင်၊ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်ရွေးတော်မူ၍၊ အားကြီးသော လက်တော်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏အမွေဥစ္စာဖြစ်သော ဤလူတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မမူပါနှင့်။–

၉း၂၇ ကိုယ်တော်၏ကျွန်အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ ဤလူမျိုးသည် ခိုင်မာသောသဘောရှိ၍၊ ပြစ်မှားမိသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကို မှတ်တော်မမူပါနှင့်။–

၉း၂၈ သို့မဟုတ် အကျွန်ုပ်တို့ကို နှုတ်ဆောင်တော်မူသောပြည်သားတို့က၊ ထာဝရဘုရားသည် ဂတိထားသောပြည်သို့ သူတို့ကိုဆောင်သွင်းခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သောကြောင့်၎င်း၊ သူတို့ကိုမုန်းသောကြောင့်၎င်း၊ တော၌သတ်လိုသောငှါထုတ်သွားပြီဟုဆိုကြပါလိမ့်မည်တကား။–

၉း၂၉ ဤလူတို့သည်ကား၊ မဟာတန်ခိုးတော်နှင့် လက်ရုံးတော်ကိုဆန့်သဖြင့် နှုတ်ဆောင်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏အမွေလူဖြစ်ကြပါသည်ဟု ငါသည် ဆုတောင်းလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားက၊ အရင်ကျောက်ပြားနှစ်ပြားနည်းတူ၊ ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို ခုတ်ဦးလော့။ ငါရှိရာသို့ တက်လာလော့။ သေတ္တာကိုလည်း လုပ်လော့။–

၁၀း၂ သင်ချိုးဖဲ့သောအရင်ကျောက်ပြား၌စကားပါသည်အတိုင်း၊ နောက်ကျောက်ပြားပေါ်မှာ ငါရေးထားဦးမည်။ သင်သည် ထိုကျောက်ပြားကို သေတ္တာထဲမှာထားရမည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။–

၁၀း၃ ငါသည်လည်း၊ အကာရှသစ်သားဖြင့် သေတ္တာကိုလုပ်၍၊ အရင်ကျောက်ပြားနည်းတူ ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကိုခုတ်ပြီးမှ၊ ထိုကျောက်ပြားကိုကိုင်လျက် တောင်ပေါ်သို့တက်လေ၏။–

၁၀း၄ သင်တို့စည်းဝေးသောနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် တောင်ပေါ်မှာ မီးထဲကမိန့်မြွက်တော်မူသော ပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့ကို၊ အရင်စာ၌ လာသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ရေးထား၍ ငါ့အားပေးတော်မူ၏။–

၁၀း၅ ငါသည်လည်း လှည့်၍ တောင်ပေါ်က ဆင်းသဖြင့်၊ လုပ်ပြီးသောသေတ္တာထဲ၌ ထိုကျောက်ပြားကို ထား၍၊ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသေတ္တာထဲ၌ ယခုရှိ၏။–

၁၀း၆ ငါသည် တောင်ပေါ်မှာ အရင်နေသောကာလနှင့်အမျှ၊ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး တဖန်နေပြန်၍၊ ထိုအခါ၌လည်း ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကိုမဖျက်ဆီးမည်အကြောင်း၊ ငါ့စကားကို နားထောင်တော်မူ၏။–

၁၀း၇ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထလော့။ ဤလူမျိုးအား ပေးခြင်းငှါ၊ သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား ငါကျိန်ဆိုသော ပြည်သို့ သူတို့သည်သွား၍သိမ်းယူမည်အကြောင်း၊ သူတို့ရှေ့မှာခရီးသွားလော့ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။–

၁၀း၈ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မောသရုတ်အရပ်မှခရီးသွား၍၊

၁၀း၉ ဗယ်ာကန်အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှခရီးသွား၍ ဟောရဂိဒ်ဂဒ်အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှ ခရီးသွား၍ ချောင်းမြစ်များရာ ယုဗ္ဗာအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှခရီးသွား၍ ဧဗြောနအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှခရီးသွား၍ ဧဇယုန်ဂါဗာအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှ ခရီးသွား၍ ဇိနတောကာဒေရှအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှခရီးသွား၍ ဟောရတောင်၌စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်၌ အာရုန်သည် အနိစ္စရောက်၍သူ့ကိုသင်္ဂြိုဟ်ရ၏။ သူ၏သားဧလေဇာသည် အဘ၏အရာ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်ရ၏။–

၁၀း၁၀ လေဝိသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာကို ထမ်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ရှေ့တော်၌ရပ်၍ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ အခွင့်တော်နှင့် ကောင်းကြီးပေးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ယနေ့တိုင်အောင် ထိုသူတို့ကို ခွဲခန့်တော်မူ၏။–

၁၀း၁၁ ထိုကြောင့် လေဝိသားတို့သည် ညီအစ်ကိုတို့နှင့်ရော၍ အဘို့ကိုမပိုင်၊ အမွေကိုမခံရ။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူ့တို့ခံရသော အမွေဖြစ်တော်မူ၏။

၁၀း၁၂ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍၊ လမ်းတော်သို့ လိုက်သွားခြင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ချစ်၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊–

၁၀း၁၃ သင်၏အကျိုးကိုထောက်၍ ယနေ့ငါဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း အမှုမှတပါး၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်အမှုကို တောင်းတော်မူသနည်း။–

၁၀း၁၄ မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့်ကောင်းကင်ဘဝဂ်ကို၎င်း၊ မြေကြီးနှင့်မြေကြီးတန်ဆာရှိသမျှကို၎င်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပိုင်တော်မူ၏။–

၁၀း၁၅ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ဘိုးဘေးတို့ကို ချစ်ခင်မြတ်နိုး၍၊ ယနေ့ရှိသကဲ့သို့၊ သူတို့အမျိုးအနွယ်တည်းဟူသော သင့်ကို၊ အခြားသော လူမျိုးတကာတို့တွင် ရွေးကောက်တော်မူ၏။–

၁၀း၁၆ သို့ဖြစ်၍ သင်၏နှလုံးအရေဖျားကို လှီးဖြတ်လော့။ နောက်တဖန် ခိုင်မာသောလည်ပင်းမရှိစေနှင့်။–

၁၀း၁၇ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ဘုရားတို့၏ဘုရား၊ သခင်တို့၏သခင်၊ ကြီးမြတ်သောဘုရား၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၍ ကြောက်မက်ဘွယ်သောဘုရား၊ သူ့မျက်နှာကိုမထောက်၊ တံစိုးကိုမစားဘဲ၊–

၁၀း၁၈ မိဘမရှိသောသူငယ်၊ မုတ်ဆိုးမဘက်၌တရားစီရင်၍၊ ဧည့်သည်အာဂန္တုတို့ကိုစုံမက်သဖြင့်၊ အဝတ်အစားတို့ကိုပေးသနားသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။–

၁၀း၁၉ သို့ဖြစ်၍ ဧည့်သည်တို့ကိုချစ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊သင်တို့သည်အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်ကြဘူးပြီ။–

၁၀း၂၀ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ရမည်။ ကိုယ်တော်၌ဆည်းကပ်ရမည်။ နာမတော်အားဖြင့် ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုရမည်။–

၁၀း၂၁ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ဂုဏ်အသရေ၊ သင်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်သည်အတိုင်း၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအမှုအရာကြီးတို့ကို သင့်အဘို့ပြုတော်မူပြီ။–

၁၀း၂၂ သင်၏ဘိုးဘေးတို့သည်၊ အရေအတွက်အားဖြင့်လူခုနစ်ဆယ်မျှသာရှိလျက်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ဆင်းသွား ကြ၏။ ယခုမူကား၊ အရေအတွက်အားဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင်ကြယ်နှင့်အမျှ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် များပြားစေတော်မူပြီ။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုချစ်ရမည်။ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်၊ မှာထားတော်မူသောပညတ်တော်တို့ကို အစဉ်စောင့်ရှောက်ရမည်။–

၁၁း၂ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဆုံးမတော်မူခြင်းကိုင်၄း၊ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို၄င်း၊ အားကြီးသောလက်ရုံးဆန့်တော်မူခြင်းကို၄င်း၊–

၁၁း၃ ထူးဆန်းသောတန်ခိုးတော်ကို၄င်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖါရောမင်းနှင့် ပြည်သူပြည်သားများတို့အား ပြုတော်မူသောအမှုကို၄င်း၊–

၁၁း၄ အဲဂုတ္တုစစ်သူရဲအလုံးအရင်းတည်းဟူသောမြင်းစီးသူရဲ၊ ရထားစီးသူရဲတို့အားပြုတော်မူသောအမှုကို၄င်း၊ သင်တို့ကိုလိုက်သောသူတို့ကို ဒေ့ဒိုး ပင်လယ်ရေလွှမ်းမိုးစေ၍၊ ယနေ့တိုင်အောင်ဖျက်ဆီးတော်မူကြောင်း ကို၄င်း၊–

၁၁း၅ ဤအရပ်သို့မရောက်မှီ၊ တော၌လှည့်လည်စဉ်တွင် သင်တို့အားပြုတော်မူသောအမှုကို၄င်း၊–

၁၁း၆ ရုဗင်အမျိုး၊ ဧလျာဘသားဒါသန်နှင့်အဘိရံတို့အား ပြုတော်မူသောအမှုကို၄င်း၊ မြေကြီးသည် မိမိခံတွင်းကိုဖွင့်၍ သူတို့နှင့်အိမ်သူအိမ်သားများ၊ တဲများ၊ သူတို့၌ရတတ်သမျှသောဥစ္စာပစ္စည်းများကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အလယ်၌၊ မျိုကြောင်းကို၄င်း မသိမမြင်သောသင်တို့၏သားသမီး တို့အား ငါမပြော၊ သင်တို့ကိုယ်တိုင်သိမှတ်ကြလော့။–

၁၁း၇ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသော အမှုကြီးအလုံးစုံတို့ကို သင်တို့သည်ကိုယ်တိုင်မြင်ကြပြီ။–

၁၁း၈ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည်သွား၍ ဝင်စားလတံ့သောပြည်ကို

၁၁း၉ ကြီးစွာသောခွန်အားနှင့် ဝင်စားမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၏ဘိုးဘေးတို့နှင့် သူတို့အမျိုး အနွယ်အားပေးခြင်းငှါ ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်၌ သင်တို့အသက်တာရှည်မည် အကြောင်း၊ ယနေ့ငါမှာထားသမျှသောပညတ်တို့ကို စောင့် ရှောက်ရကြမည်။–

၁၁း၁၀ သင်တို့သွား၍ဝင်စားလတံ့သောပြည်သည်ကား၊ ယာလုပ်သကဲ့သို့ မျိုးစေ့ကြဲ၍ ခြေဖြင့်ရေလောင်းရသော ပြည်တည်းဟူသော သင်တို့ထွက် လာသောအဲဂုတ္တုပြည်နှင့်တူသည်မဟုတ်။–

၁၁း၁၁ သင်တို့သွား၍ဝင်စားလတံ့သောပြည်သည် တောင်များ၊ ချိုင့်များနှင့်ပြည့်စုံ၍ မိုဃ်းရေကိုသောက်သောပြည်၊–

၁၁း၁၂ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပြုစု၍ တနှစ်ပတ်လုံးကြည့်ရှုတော်မူသောပြည် ဖြစ်၏။

၁၁း၁၃ သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ချစ်၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ ယနေ့ ငါမှာထားသမျှသောပညတ်တို့ကို စေ့စေ့နားထောင်လျှင်၊–

၁၁း၁၄ သင်တို့သည် စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီတို့ကို စုသိမ်းစေခြင်းငှါ အရင်မိုဃ်း၊နောက်မိုဃ်းတည်းဟူသော သင်တို့ပြည်နှင့်ဆိုင်သော မိုဃ်းရေကို ငါ ပေးမည်။–

၁၁း၁၅ သင်တို့သည်ဝစွာစားရမည်အကြောင်း၊ သင်တို့တိရစ္ဆာန်များအဘို့ လွင်ပြင်၌ မြက်ပင်ကိုငါပေါက်စေမည်။–

၁၁း၁၆ သင်တို့သည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကိုစွဲ၍လမ်းမလွဲ၊ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြု၊ ကိုးကွယ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြုကြလော့။–

၁၁း၁၇ သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားသည်အမျက်တော်ထွက်၍ မိုဃ်းမရွာ၊ မြေ၏အသီးအနှံကို မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုပိတ်တော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ကောင်းမွန်သောပြည်၌ သင်တို့သည် အလျင်အမြန်ပျောက်ပျက်ကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၁၈ သို့ဖြစ်၍ ငါဟောပြောသောဤစကားကို စိတ်နှလုံး၌သွင်းထား၍၊ လက်၌လက္ခဏာ သက်သေဘို့ရာ၄င်း၊ မျက်စိကြားမှာသင်းကျစ်ကဲ့သို့၄င်း ချည်ထားရကြမည်။–

၁၁း၁၉ ထိုစကားကို သင်တို့သည် အိမ်၌ထိုင်လျက်နေသည်ဖြစ်စေ၊ ခရီးသွားသည်ဖြစ်စေ၊ အိပ်လျက်ထလျက်ရှိသည်ဖြစ်စေ ဟောပြော၍၊ သားသမီး တို့အား သွန်သင်ရကြမည်။–

၁၁း၂၀ အိမ်တံခါးမြို့တံခါး၌လည်း ရေးထားရကြမည်။–

၁၁း၂၁ သို့ပြုလျှင် ထာဝရဘုရားသည် ဘိုးဘေးတို့အား ပေးခြင်းငှါ ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၌ သင်တို့အသက်၊ သားသမီးများအသက်တာသည်၊ ကောင်းကင်၌အသက်တာရှည်သကဲ့သို့၊ မြေကြီးပေါ်မှာ တာရှည်ရလိမ့်မည်။–

၁၁း၂၂ သင်တို့သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ချစ်သောစိတ်နှင့် လမ်းတော်သို့လိုက်၍၊ ကိုယ်တော်၌ ဆည်းကပ်မှီဝဲမည်အကြောင်း၊ ငါမှာထားသမျှသော ဤပညတ်တို့ကို ကျင့်အံ့သောငှါ သတိနှင့်စောင့်ရှောက်လျှင်၊–

၁၁း၂၃ ထာဝရဘုရားသည် ဤလူမျိုးခပ်သိမ်းတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှနှင်ထုတ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ထက်အားကြီး၍ များပြားသောလူမျိုးတို့ကို အစိုးရကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၂၄ သင်တို့သည် ခြေနှင့်နင်းသမျှသောအရပ်ကိုပိုင်သဖြင့်၊ တောမှစ၍လေဗနုန်တောင်တိုင်အောင်၄င်း၊ ဥဖရတ်မြစ်ကြီးမှစ၍ ပင်လယ်ကမ်းနား တိုင်အောင်၄င်း၊ မြေတရှောက်လုံးသည် သင်တို့၏နိုင်ငံ အဝင်ဖြစ်လိမ့်မည်။–

၁၁း၂၅ သင်တို့ရှေ့မှာအဘယ်သူမျှမရပ်မနေနိုင်အောင်၊ သင်တို့နင်းသောမြေအရပ်၌ရှိသော သူအပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကိုကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မည် အကြောင်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူမည်။

၁၁း၂၆ ယနေ့ကောင်းကြီးပေးခြင်းနှင့် ကျိန်ခြင်းတည်းဟူသောဤနှစ်ပါးကို သင်တို့ရှေ့မှာ ငါထား၏။–

၁၁း၂၇ ယနေ့ငါဆင့်ဆိုသော သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်တို့ကို နားထောင်လျှင်မူကား၊ ကောင်းကြီးပေးခြင်း၊–

၁၁း၂၈ သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်တို့ကို နားမထောင်၊ ယနေ့ငါမှာထားသော လမ်းမှလွှဲရှောင်၍၊ မသိဘူးသောအခြားတပါးသော ဘုရားကိုမှီဝဲဆည်းကပ်လျှင်မူကား ကျိန်ခြင်းကိုငါထား၏။–

၁၁း၂၉ သင်တို့သည်သွား၍ ဝင်စားလတံ့သောပြည်သို့ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဆောင်သွင်းတော်မူပြီးမှ၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ဂေရဇိမ်တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ ကျိန်ခြင်းကို ဧဗလတောင်ပေါ်၌၎င်း တင်ထားရကြမည်။–

၁၁း၃၀ ထိုတောင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်အနောက်၊ နေဝင်ရာဘက်မှာ ခါနနိလူတို့နေရာအရပ်တည်းဟူသော၊ မောရေသပိတ်တောအနား၊ ဂိလဂါလမြို့နှင့်ဆိုင်သောလွင်ပြင်၌ ရှိသည်မဟုတ်လော။–

၁၁း၃၁ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်ကို ဝင်စားခြင်းငှါ၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ကူးသွား၍၊ ထိုပြည်ကိုဝင်စားလျက် နေရကြမည်။–

၁၁း၃၂ ယနေ့ ငါထားသမျှသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုကျင့်အံ့သောငှါ စောင့်ရှောက်ရကြမည်။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ သင်တို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ အသက်ရှင်သမျှကာလပတ်လုံးဝင်စားစေခြင်းငှါ သင်တို့ဘိုးဘေးကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်၌ ကျင့်အံ့သောငှါ စောင့်ရှောက်ရသောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်များဟူမူကား၊ –

၁၂း၂ သင်တို့အစိုးရသောလူမျိုးတို့သည် တောင်ကြီး၊ တောင်ငယ်အပေါ်၊ စိမ်းသောသစ်ပင်အောက်၌ မိမိတို့ဘုရားများကို ဝတ်ပြုရာအရပ်ရှိသမျှတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရမည်။–

၁၂း၃ သူတို့ယဇ်ပလ္လင်များကိုလည်း ဖျက်ရမည်။ ရုပ်တုများကိုဖြိုချရမည်။ အာရှရပင်များကိုမီးရှို့ရမည်။ ထုလုပ်သောဘုရားဆင်းတုများကိုခုတ်လှဲရမည်။ ထိုအရပ်၌ ထိုဘုရားတို့၏နာမကိုပင် ပယ်ရှင်းရမည်။–

၁၂း၄ သူတို့ပြုသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားမပြုရဘဲ၊ –

၁၂း၅ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့အမျိုးအနွယ်ရှိသမျှတို့တွင် နာမတော်ကိုတည် စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်တည်းဟူသော ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ်ကိုရှာ၍ လာရကြမည်။–

၁၂း၆ ထိုအရပ်သို့ သင်တို့သည် မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသောယဇ်များ၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ပူဇော်သက္ကာ၊ ချီမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာ၊ သစ္စာဂတိနှင့် ဆိုင်သော ပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလိုပြုသောပူဇော်သက္ကာမှစ၍၊ သိုးနွားတွင် အဦးဘွားသောသားငယ်တို့ကို ဆောင်ခဲ့ရကြမည်။–

၁၂း၇ ထိုအရပ်၌ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ စားရကြမည်။ ပြုလေရာရာ၌ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ အိမ်သူအိမ်သားတို့သည် ရွှင်လန်းခြင်းကိုပြုရကြမည်။–

၁၂း၈ ယခုကာလ၊ ဤအရပ်၌ပြုသကဲ့သို့၊ ထိုအရပ်၌ လူတိုင်းကိုယ်ဉာဏ်ကိုလိုက်၍ မပြုရကြ။–

၁၂း၉ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော အမွေခံရာချမ်းသာထဲသို့ သင်တို့သည် မဝင်ရကြသေး။–

၁၂း၁၀ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ကူး၍၊ သင်တို့အမွေခံရာဘို့ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်၌ နေကြသောအခါ၊ ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ သင်တို့ကိုကယ်နှုတ်တော်မူသဖြင့် ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြသောအခါ၊ –

၁၂း၁၁ နာမတော်ကိုတည်စေဘို့ရာ၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်ရှိရမည်။ ထိုအရပ်သို့ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း၊ သင်တို့မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသောယဇ်များ၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ ပူဇော်သက္ကာ၊ ချီမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာ၊ ထာဝရဘုရားအား ဂတိရှိသည်အတိုင်း၊ မြတ်သော ပူဇော်သက္ကာတို့ကို ဆောင်ခဲ့ရကြမည်။–

၁၂း၁၂ ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ သားသမီး၊ ကျွန်ယောက်ျားမိန်းမတို့နှင့် ကိုယ်အဘို့မရှိ၊ အမွေမခံရဘဲ၊ သင်တို့၌ တည်းခိုသောလေဝိသားတို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ရွှင်လန်းခြင်းကို ပြုရကြမည်။–

၁၂း၁၃ တွေ့မြင်ရာရာအရပ်၌ မီးရှို့ရာယဇ်ကို မပူဇော်ရမည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့။–

၁၂း၁၄ သင်တို့အမျိုးတမျိုးတွင် ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်၍၊ ငါမှာထားသမျှတို့ကိုပြုရကြမည်။–

၁၂း၁၅ သို့ရာတွင် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့နေရာအရပ်ရပ်၌ စားချင်သောအလိုသို့လိုက်၍ သတ်စားရသောအခွင့်ရှိကြ၏။ သမင်၊ ဒရယ်ကိုစားသကဲ့သို့၊ စင်ကြယ်သောသူ၊ မစင်ကြယ်သောသူတို့သည် အတူစားရကြမည်။–

၁၂း၁၆ သို့ရာတွင် အသွေးကိုမစားရ။ ရေကိုသွန်သကဲ့သို့ မြေပေါ်မှာသွန်ရမည်။

၁၂း၁၇ စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီဆယ်ဘို့တွင် ပူဇော်သောတဘို့၊ သိုးနွားတွင်အဦးဘွားသောသားငယ်၊ သစ္စာဂတိနှင့်ဆိုင်သောပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလိုပြုသော ပူဇော်သက္ကာ၊ ချီမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာ တစုံတခုကိုမျှ၊ သင်တို့သည် ကိုယ်နေရာအရပ်၌မစားရကြ။–

၁၂း၁၈ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သားသမီး၊ ကျွန်ယောက်ျားမိန်းမ၊ တည်းခိုသောလေဝိသားတို့သည် စားရကြမည်။ ပြုလေရာရာ၌ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ ရွှင်လန်းခြင်းကို ပြုရကြမည်။–

၁၂း၁၉ မြေကြီးပေါ်မှာ အသက်ရှင်သမျှသောကာလပတ်လုံး၊ လေဝိသားတို့ကိုမမေ့မလျော့မည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့။–

၁၂း၂၀ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်၏နေရာပြည်ကို ကျယ်စေတော်မူသောအခါ၊ သင်သည်အမဲသားကိုစားချင်သောစိတ်ရှိ၍၊ အမဲသားကိုငါစားမည်ဟု ဆိုလျှင်၊ စားချင်တိုင်းစားရသောအခွင့်ရှိ၏။–

၁၂း၂၁ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်ကိုတည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်သည်သင့်နေရာနှင့်ဝေးလွန်းလျှင်၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော သိုးနွားကို၊ ငါမှာထားသည်အတိုင်းသတ်၍၊ သင့်နေရာအရပ်၌စားချင်တိုင်းစားရသော အခွင့်ရှိ၏။–

၁၂း၂၂ သမင်၊ ဒရယ်ကိုစားသကဲ့သို့ စားရမည်။ စင်ကြယ်သောသူ၊ မစင်ကြယ်သောသူတို့သည် ရောနှော၍ စားရသောအခွင့်ရှိကြ၏။–

၁၂း၂၃ သို့ရာတွင် အသွေးကိုမစားမည်အကြောင်း၊ သတိပြုလော့။ အသက်သည် အသွေး၌တည်၏။ အသားနှင့်တကွ အသက်ကိုမစားရ။

၁၂း၂၄ ထိုကြောင့် အသွေးကိုမစားရ။ ရေကိုသွန်သကဲ့သို့ မြေပေါ်မှာသွန်ရမည်။–

၁၂း၂၅ သင်သည်ထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်မူဘွယ်သောအမှုကိုပြုသဖြင့်၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သားမြေးတို့သည် ချမ်းသာစွာနေရမည်အကြောင်း၊ အသွေးကိုရှောင်ရမည်။–

၁၂း၂၆ သင်၌သန့်ရှင်းသောပူဇော်သက္ကာ၊ သစ္စာဂတိအတိုင်းပြုသောပူဇော်သက္ကာတို့ကိုယူ၍၊ ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်သို့ သွားရမည်။–

၁၂း၂၇ အသားနှင့်အသွေးကိုရောနှော၍၊ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာပူဇော်ရမည်။ ယဇ်ကောင်အသွေးကို၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ သွန်းလောင်း၍၊ အသားကိုစားရမည်။–

၁၂း၂၈ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား နှစ်သက်မြတ်နိုးတော်မူဘွယ်သောအမှုကိုပြုသဖြင့်၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သားမြေးအစဉ်အဆက်တို့သည် ချမ်းသာစွာနေရမည်အကြောင်း၊ ငါမှာထားသမျှသောဤစကားတို့ကို စေ့စေ့နားထောင်၍ စောင့်ရှောက်လော့။–

၁၂း၂၉ သင်သွား၍ဝင်စားလတံ့သောပြည်၌ရှိသောလူမျိုးတို့ကို၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ရှေ့မှာ ပယ်ရှင်းတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နေရာပြည်၌ သင်သည်ဝင်၍နေသောအခါ၊–

၁၂း၃၀ သူတို့သည်သင့်ရှေ့မှာပျက်စီးသောနောက်၊ သူတို့အကျင့်အတိုင်းသင်ကျင့်၍အပြစ်မရောက်မည်အကြောင်း၊ ထိုလူမျိုးတို့သည် သူတို့ဘုရားများကို အဘယ်သို့ဝတ်ပြုသနည်း။ ထိုနည်းတူ ငါပြုမည်ဟု သူတို့ဘုရားဝတ်ကို မမေးမြန်းမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြုလော့။–

၁၂း၃၁ သူတို့ပြုသကဲ့သို့၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား သင်မပြုရ။ သူတို့သည်၊ ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူသမျှတို့ကို သူတို့ဘုရား၌ ပြုကြပြီ။ ကိုယ်သားသမီးကိုပင် သူတို့ဘုရားအားဝတ်ပြု၍မီးရှို့ကြပြီ။–

၁၂း၃၂ ငါမှာထားသမျှတို့ကို ကျင့်အံ့သောငှါ စောင့်ရှောက်လော့။ ထပ်၍မပိုရ၊ နှုတ်၍မလျော့စေရ။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ သင်တို့တွင် ပရောဖက်ပြုသောသူ၊ အိပ်မက်ကိုမြင်သောသူသည်ပေါ်လာ၍၊–

၁၃း၂ သင်တို့မသိသောအခြားတပါးသောဘုရားကို ဆည်းကပ်၍ ဝတ်ပြုကြစို့ဟုပြောဆိုလျက်၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုကိုပေး၍၊ ထိုနိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုသည် ပြည့်စုံသော်လည်း၊–

၁၃း၃ ထိုပရောဖက်ပြုသောသူ၊ အိပ်မက်ကိုမြင်သောသူတို့၏ စကားကိုနားမထောင်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ချစ်သည် မချစ်သည်ကို၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် စုံစမ်းတော်မူ၏။–

၁၃း၄ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့ လိုက်ရကြမည်။ ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့် ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရကြမည်။ စကားတော်ကိုနားထောင်လျက် ဝတ်ပြု၍၊ ကိုယ်တော်၌ ဆည်းကပ်မှီဝဲရကြမည်။–

၁၃း၅ ကျွန်ခံနေရာအဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်တို့ကိုကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့တော်မူသော သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်မှလွှဲစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့လိုက်စရာဘို့ မှာထားတော်မူသောလမ်းမှထွက်စေခြင်းငှါ၎င်း ဟောပြောသောကြောင့်၊ ထိုပရောဖက်ပြုသူနှင့် အိပ်မက်မြင်သူတို့သည်အသေသတ်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ ထိုသို့ဒုစရိုက်အပြစ်ကို သင်တို့အထဲက ပယ်ရှင်းရကြမည်။

၁၃း၆ သင်၏ညီအစ်ကိုရင်း၊ သင်၏သားသမီး၊ သင်၏ရင်ခွင်၌နေသောမယား၊ ကိုယ်ကဲ့သို့ မှတ်တတ်သောအဆွေခင်ပွန်း တစုံတယောက်က၊ သွားကြစို့။ သင်လည်းမသိ၊ ဘိုးဘေးတို့လည်းမသိသော အခြားတပါးသောဘုရား၊–

၁၃း၇ သင့်ပတ်လည်အနီးအဝေး၌နေသောသူ၊ မြေကြီးစွန်းတဘက်မှသည် တဘက်တိုင်အောင်၊ ကိုးကွယ်သောဘုရားကိုဝတ်ပြုကြစို့ဟု တိတ်ဆိတ်စွာ သွေးဆောင်လျှင်၊–

၁၃း၈ သင်သည် ဝန်မခံရ။ သူ၏စကားကိုနားမထောင်ရ။ သူ့ကိုမြင်သောအခါ မသနားရ။ နှမြောသဖြင့် ဖွက်၍မထားရဘဲ၊ သူ့ကိုအမှန်သတ်ရမည်။–

၁၃း၉ သူသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံစိမ့်သောငှါ၊ သင်သည်အဦးပြုပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ပြုရကြမည်။–

၁၃း၁၀ ကျွန်ခံနေရာအဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်တို့ကိုနှုတ်ဆောင်တော်မူသော သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံ တော်မှ လွှဲစေခြင်းငှါ ကြံစည်သောကြောင့်၊ ထိုသူကိုကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ အသေသတ်ရကြမည်။–

၁၃း၁၁ ထိုသိတင်းကိုဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ကြား၍၊ ထိုသို့သောအဓမ္မအမှုကို သင်တို့တွင် နောက်တဖန် မပြုဝံ့ဘဲနေကြလိမ့်မည်။

၁၃း၁၂ အဓမ္မလူတို့သည် သင်တို့အထဲက ထွက်၍၊ သင်တို့မသိသော၊–

၁၃း၁၃ အခြားတပါးသောဘုရားထံသို့ သွား၍ ဝတ်ပြုကြစို့ဟု ပြောဆိုလျက်၊ သူတို့မြို့သူမြို့သားတို့ကို သွေးဆောင်ကြောင်းကို၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်နေစရာဘို့ပေးတော်မူသောမြို့ တစုံတမြို့၌ သင်သည်သိတင်းကြားလျှင်၊ ထိုအမှုကို စေ့စေ့မေးမြန်းစစ်ကြောရမည်။–

၁၃း၁၄ သိတင်းကြားသည်အတိုင်း ထင်ရှားစွာဧကန်မှန်၍၊ ထိုသို့သောစက်ဆုပ်ဘွယ်အမှုကို သင်တို့တွင်အမှန်ပြုမိလျှင်၊–

၁၃း၁၅ ထိုမြို့သူမြို့သားတို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြံရမည်။ မြို့မှစ၍ မြို့၌ရှိသောလူနှင့်တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို ထားနှင့်ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရမည်။–

၁၃း၁၆ လုယူရာဥစ္စာရှိသမျှကို မြို့လမ်းမအလယ်၌စုပုံ၍၊ ထိုမြို့နှင့်တကွ လုယူရာဥစ္စာရှိသမျှကို သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့ မီးရှို့ရမည်။ ထိုမြို့သည် အစဉ်အမြဲအမှိုက်ပုံဖြစ်ရမည်။ နောက်တဖန် မတည်မဆောက်ရ။–

၁၃း၁၇ ထာဝရဘုရားသည် အမျက်တော်အရှိန်ကို ငြိမ်းစေ၍၊ သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင့်ကိုကယ်မသနားတော်မူသဖြင့် များပြားစေတော်မူမည်အကြောင်း၊ ကျိန်အပ်သောဥစ္စာတစုံတခုကိုမျှ မသိမ်းမယူဘဲ၊ အလုံးစုံတို့ကိုစွန့်ပစ်ရမည်။–

၁၃း၁၈ ယနေ့ ငါမှာထားသည်အတိုင်း သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနားထောင်၍ ပညတ်တော်အလုံးစုံတို့ကိုကျင့်သဖြင့်၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်မူဘွယ် ပြုသောအခါ၊ ရှေးဂတိတော်အတိုင်း ပြုတော်မူမည်။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ သင်တို့သည် သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏သားဖြစ်ကြ၏။ သေသောသူအတွက် အသားကိုမခုတ်မရှရ။ မျက်မှောင်ကြားမှာ အမွေးကို မရိတ်ရ။–

၁၄း၂ သင်တို့သည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းသောလူမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသောလူမျိုးထက်၊ ကိုယ်တော်ပိုင်ထိုက်သော အမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့ကိုရွေးချယ်တော်မူပြီ။–

၁၄း၃ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအရာကို သင်တို့မစားရ။–

၁၄း၄ စားရသောတိရစ္ဆာန်ဟူမူကား၊ နွား၊ သိုး၊ ဆိတ်၊–

၁၄း၅ သမင်၊ ဒရယ်၊ ဆတ်၊ ဂျီ၊ ဒိရှုန်၊ စိုင်၊ ဇမေရ အစရှိသော၊–

၁၄း၆ ခွါကွဲပြား၍စားမြုံ့ပြန်သောသားများကို စားရသောအခွင့်ရှိ၏။–

၁၄း၇ သို့သော်လည်း စားမြုံ့ပြန်သောသား၊ ခွါကွဲပြားသောသားတွင် မစားရသောသားဟူမူကား၊ ကုလားအုပ်၊ အာရနဘက်၊ ရှာဖန်တို့သည် စားမြုံ့ပြန်သော်လည်း၊ ခွါမကွဲပြားသောကြောင့် သင်တို့၌မစင်ကြယ်။–

၁၄း၈ ဝက်သည် ခွါကွဲပြားသော်လည်း၊ စားမြုံ့မပြန်သောကြောင့်၊ သင်တို့၌မစင်ကြယ်။ အသားကိုမစားရ။ အသေကောင်ကိုလည်း မထိရ။–

၁၄း၉ ရေ၌နေသောတိရစ္ဆာန်တကာတို့တွင် အယပ်နှင့်အကြေးရှိသောတိရစ္ဆာန်ကိုသာစားရ၏။–

၁၄း၁၀ အယပ်နှင့်အကြေးမရှိသောတိရစ္ဆာန်ကိုမစားရ။ သင်တို့၌မစင်ကြယ်။–

၁၄း၁၁ စင်ကြယ်သောငှက်အမျိုးမျိုးကိုစားရသောအခွင့်ရှိ၏။–

၁၄း၁၂ မစားရသောငှက်ဟူမူကား၊ ရွှေလင်းတ၊ ပင်လယ်လင်းတ၊ လင်းယုန်၊–

၁၄း၁၃၊၁၄ ဒါဟ၊ စွန်၊ လင်းတကြမ်းမျိုး၊–ကျီးမျိုးရှိသမျှ၊ ကုလားအုပ်ငှက်၊

၁၄း၁၅ ငှက်ဆိုး၊ ဥဗျိုင်း၊ သိမ်းမျိုး၊–

၁၄း၁၆၊၁၇ ဇီကွက်၊ ကုလာဗိတ်၊ ငှက်ကျား၊– ဝံပို၊ ဝံလို၊ ကြိုးကြာ၊–

၁၄း၁၈ တောငန်း၊ ဒုံးစပ်မျိုး၊ ဒုံးကုလား၊ လင်းနို့မှစ၍၊–

၁၄း၁၉ အတောင်ရှိလျက်တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့သည် သင်တို့၌မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ အသားကိုမစားရ။–

၁၄း၂၀ စင်ကြယ်သောငှက်အမျိုးမျိုးကိုစားရသောအခွင့်ရှိ၏။

၁၄း၂၁ အလိုလိုသေသောအကောင်ကိုမစားရ။ သင်တို့၌တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသား စားစရာဘို့ပေးရမည်။ သို့မဟုတ် တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့အား ရောင်းရမည်။ သင်တို့သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းသောလူမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ဆိတ်သငယ်ကို အမိနို့ရည်နှင့်မပြုတ်မချက်ရ။–

၁၄း၂၂ လယ်ယာ၌တနှစ်တနှစ်တွင် သိမ်းရသောအသီးအနှံဆယ်ဘို့တဘို့ကို အမှန်ခွဲထားရမည်။–

၁၄း၂၃ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ နာမတော်ကိုတည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌ စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီမှစ၍၊ သိုး၊ နွားတွင် အဦးဘွားသောသားငယ်ဆယ်ဘို့တဘို့ကို ရှေ့တော်မှာ စားရကြမည်။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို အစဉ်ကြောက်ရွံ့ရမည် အကြောင်း၊ သင်ရကြလိမ့်မည်။–

၁၄း၂၄ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသောအခါ၊ နာမတော်ကိုတည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်သည် ဝေးလွန်း၍ ခရီးရှည်လျားသဖြင့်၊ ဥစ္စာဆယ်ဘို့တဘို့ကို ဆောင်၍မသွားနိုင်လျှင်၊–

၁၄း၂၅ ထိုဥစ္စာကိုရောင်း၍ငွေကိုကိုင်လျက်၊သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်သို့သွား၍၊–

၁၄း၂၆ စားချင်သောစိတ်အလိုရှိသည်အတိုင်း၊ နွား၊ သိုး၊ စပျစ်ရည်၊ သေရည်အစရှိသော စားချင်သမျှကိုဝယ်၍၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ၊ အိမ်သူအိမ်သားများနှင့်တကွ စားသောက်လျက်၊ ရွှင်လန်းခြင်းကိုပြုရကြမည်။–

၁၄း၂၇ သို့ရာတွင်၊ သင်တို့၌တည်းခိုသောလေဝိသားဟူမူကား၊ သင်တို့နှင့်ရော၍၊အဘို့မရှိ၊ အမွေကိုမခံရသောကြောင့်၊ သူ့ကိုမစွန့်ပစ်ရဘဲ၊–

၁၄း၂၈ တတိယနှစ်တွင် သိမ်းသောအသီးအနှံဆယ်ဘို့တဘို့ရှိသမျှကိုထုတ်၍ မြို့ထဲမှာသိုထားရမည်။–

၁၄း၂၉ သင်တို့နှင့်ရော၍ အဘို့မရှိ၊ အမွေကိုမခံရသောလေဝိသား၊ သင်တို့နေရာအရပ်၌ရှိသောတပါးအမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူငယ်၊ မုတ်ဆိုးမများတို့သည်လာ၍ဝစွာစားရကြမည်။ သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့ပြုလေရာရာ၌ ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁၊၂ ခုနစ်နှစ်တခါ လွှတ်ခြင်းကိုပြုရမည်။–လွှတ်ခြင်းတရားဟူမူကား၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူအား ဥစ္စာကိုချေးငှါးသောကြွေးရှင်မည်သည်ကား၊ ထိုကြွေးကိုလွှတ်ရမည်။ ထာဝရဘုရားလွှတ်ခြင်းကာလ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုကြွေးကို အိမ်နီးချင်း၊ ညီအစ်ကိုချင်း၌မတောင်းရ။–

၁၅း၃ တကျွန်းတနိုင်ငံသား၌တောင်းရသောအခွင့်ရှိ၏။ ညီအစ်ကို၌ရှိသော ကိုယ်ဥစ္စာကိုမတောင်းဘဲ လွှတ်ရမည်။–

၁၅း၄ သင်၌ဆင်းရဲသားမရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိုသို့ပြုရမည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား အမွေခံဘို့ရာ အပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်၌ သင့်ကို အလွန်ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။–

၁၅း၅ ယနေ့ငါမှာထားသမျှသော ဤပညတ်တို့ကိုကျင့်မည်အကြောင်း စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုစေ့စေ့နားထောင်လော့။–

၁၅း၆ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် လူမျိုးများတို့အား ချေးငှါးရသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင့်အား ချေးငှါးရသောအခွင့်မရှိရ။ သင်သည် လူမျိုးများတို့ကို အစိုးပိုင်ရလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင့်ကို အစိုးမပိုင်ရကြ။–

၁၅း၇ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်တွင်၊ မြို့တစုံတမြို့၌ ဆင်းရဲသောညီအစ်ကိုချင်း ရှိလျှင်၊ ထိုဆင်းရဲသောညီအစ်ကို၌ သင်သည်သနားသောစိတ်ကို မချုပ်တည်းရ။ လက်ကိုလည်းမပိတ်ရ။–

၁၅း၈ သင်၏လက်ကိုသူ့အဘို့ကျယ်ကျယ်ဖွင့်၍၊ သူ၏ဆင်းရဲပျောက်လောက်အောင် ချေးငှါးရမည်။–

၁၅း၉ သင့်စိတ်နှလုံး၌ဆိုးညစ်သောသဘောရှိ၍၊ သတ္တမနှစ်တည်းဟူသော လွှတ်ရာနှစ်နီးပြီဟု အောက်မေ့လျက်၊ ထိုဆင်းရဲသောညီအစ်ကိုကို မနာလိုသောစိတ်ရှိ၍၊ ဘာမျှမပေးဘဲနေလျှင် သူသည် ထာဝရဘုရားအားအော်ဟစ်သဖြင့်၊ သင်၌အပြစ်မရောက်မည်အကြောင်း သတိပြုလော့။–

၁၅း၁၀ အကယ်စင်စစ်သူ့အားပေးရမည်။ ပေးသောအခါနှမြောသောစိတ်မရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဒါနကြောင့် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်ပြုလေရာရာ၊ လုပ်ဆောင်လေရာရာ၌ ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။–

၁၅း၁၁ သင့်နေရာပြည်၌ ဆင်းရဲသားမပြတ်ရ။ ထိုကြောင့်၊ သင်ပြည်၌ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော ညီအစ်ကိုချင်းတို့အား သင်၏လက်ကို ကျယ်ကျယ်ဖွင့်ရမည် အကြောင်း ငါမှာထား၏။

၁၅း၁၂ သင်၏ညီအစ်ကိုချင်း၊ ဟေဗြဲအမျိုးယောကျ်ားမိန်းမသည် သင်၌ကျွန်ဖြစ်၍၊ ခြောက်နှစ်အစေခံပြီးမှ၊ သတ္တမနှစ်ရောက်လျှင်လွှတ်ရမည်။–

၁၅း၁၃ လွှတ်သောအခါ၊ လက်ချည်းမလွှတ်ဘဲ၊–

၁၅း၁၄ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်၏ သိုးစု၊ ကောက်နယ်တလင်း၊ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းထဲက များစွာပေးရမည်။–

၁၅း၁၅ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ကျွန်ခံခဲ့ဘူးကြောင်းကို၄င်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုရွေးနှုတ်တော်မူကြောင်းကို၄င်း အောက်မေ့ ရမည်။ ထိုကြောင့် ဤပညတ်ကိုယနေ့ငါထား၏။–

၁၅း၁၆ သို့ရာတွင် ကျွန်က၊ ကျွန်တော်သည်မထွက်မသွားလိုပါ။ ကိုယ်တော်နှင့်ကိုယ်တော် အိမ်သူအိမ်သားတို့ကိုချစ်ပါ၏။ နေ၍ပျော်ပါ၏ဟုဆိုလျှင်၊–

၁၅း၁၇ သင်သည်စူးကိုယူ၍ တံခါး၌ကျွန်၏နားရွက်ကိုဖေါက်ပြီးမှ၊ သူသည်အစဉ်အမြဲ ကျွန်ခံရမည်။ ထိုအတူ ကျွန်မ၌လည်းပြုရမည်။–

၁၅း၁၈ သင်၏ကျွန်ကိုလွှတ်သောအခါ ခက်သည်ဟူ၍မထင်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး အစေခံသဖြင့်၊ သူငှါးဆောင်ရွက်သောအမှုနှစ်ဆကို သူသည်ဆောင်ရွက်လေပြီ။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်လည်းသင်ပြုလေရာရာ၌ ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။–

၁၅း၁၉ သင်၏သိုးနွားတို့တွင် အဦးဘွားသောအထီးရှိသမျှတို့ကို သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းစေရမည်။ အဦးဘွားသောနွား၊ အဦး ဘွားသောသိုးကို မသုံးဆောင်ရ။–

၁၅း၂၀ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ ထိုသိုးနွားတို့ကို နှစ်စဉ်မပြတ် အိမ်သူ အိမ်သားတို့နှင့်တကွ ကိုယ်တိုင်စားရမည်။–

၁၅း၂၁ ထိုသိုးနွားတို့၌ ခြေဆွံ့၊ မျက်စိကန်းအစရှိသော အင်္ဂါချို့တဲ့ခြင်းအပြစ်၊ အခြားသောအပြစ်တစုံတခုရှိလျှင်၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ယဇ်မပူဇော်ရ။–

၁၅း၂၂ သင့်နေရာအရပ်၌ စားရမည်။ သမင်၊ ဒရယ်ကိုစားသကဲ့သို့ စင်ကြယ်သောသူ၊ မစင်ကြယ်သောသူတို့သည် အတူစားရကြမည်။–

၁၅း၂၃ သို့ရာတွင် အသွေးကိုမစားရ။ ရေကိုသွန်သကဲ့သို့ မြေပေါ်မှာသွန်ရမည်။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အဗိဗလ၊ ညဉ့်အခါ၌သင့်ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသောကြောင့်၊ အဗိဗလကိုမှတ်၍၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ပသခါပွဲကိုခံလော့။–

၁၆း၂ ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်ကိုတည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌ သိုးနွားတို့ကိုယဇ်ပူဇော်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ပသခါပွဲကိုခံရမည်။–

၁၆း၃ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်လာသောနေ့ရက်ကို တသက်လုံးအောက်မေ့ဘို့ရာ ပသခါပွဲခံစဉ်၊ တဆေးပါသောမုန့်ကိုမစားရဘဲ၊ တဆေး မပါသောမုန့်တည်းဟူသော ဒုက္ခမုန့်ကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးစားရ မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှအလျင်တဆောထွက်လာ သတည်း။–

၁၆း၄ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ သင့်နေရာပြည်၌ တဆေးပါသောမုန့်မရှိရ။ ပဌမနေ့ညဦးယံ၌ ပူဇော်သောယဇ်၏ အသားကို တညဉ့်လုံး နံနက်တိုင်အောင် မကျန်ကြွင်းစေရ။–

၁၆း၅ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော မြို့အရပ်ရပ်တို့တွင် ပသခါယဇ်ကို ပူဇော်ရသောအခွင့်ရှိသည်မဟုတ်။–

၁၆း၆ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ နာမတော်ကိုတည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်တွင်၊ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသောအချိန်၊ နေဝင်ရာ ညဦးယံအချိန်၌ ပသခါယဇ်ကိုပူဇော်ရမည်။–

၁၆း၇ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်မှာ မီးနှင့်ကင်၍ စားပြီးမှ၊ နံနက်အချိန်၌အိမ်သို့ပြန်သွားရမည်။–

၁၆း၈ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမဲ့မုန့်ကိုစားရမည်။ သတ္တမနေ့၌ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်။ ထိုနေ့ရက်၌ အလုပ်မလုပ်ရ။

၁၆း၉ စပါးကိုရိတ်စကာလနောက်၊ အရေအတွက်အားဖြင့် ခုနစ်သိတင်းလွန်မှ၊–

၁၆း၁၀ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်အတိုင်း၊ အလိုလိုပြုသောပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။–

၁၆း၁၁ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်တည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်တွင်၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့ ခုနစ်သိတင်းပွဲကိုခံ၍ သားသမီး၊ ကျွန်ယောကျ်ားမိန်းမ၊ သင့်နေရာ၌တည်းခိုသောလေဝိသား၊ ဧည့်သည်အာဂန္တု၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမ တို့သည် ရွှင်လန်းခြင်းကိုပြုရကြမည်။–

၁၆း၁၂ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ကျွန်ခံခဲ့ဘူးကြောင်းကိုအောက်မေ့၍။ ဤပညတ်တရားတို့ကို ကျင့်စောင့်ရမည်။

၁၆း၁၃ စပါးနှင့် စပျစ်ရည်ကိုသိမ်းယူပြီးမှ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သကေနေပွဲကို ခံရကြမည်။–

၁၆း၁၄ ထိုပွဲခံစဉ်၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ သားသမီး၊ ကျွန်ယောက်ျားမိန်းမ၊ သင့်နေရာ၌တည်းခိုသောလေဝိသား၊ ငြိမ်းသည်အာဂန္တု၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမတို့သည် ရွှင်လန်းခြင်းကိုပြုရကြမည်။–

၁၆း၁၅ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား အဘို့၊ ဓမ္မပွဲကိုခံရမည်။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ တိုးပွါးလေရာရာ၊ သင်လုပ်ဆောင်လေရာ ရာ၌ ကောင်းကြီးပေးတော်မူသောကြောင့်၊ အမှန်ရွှင်လန်းခြင်းကိုပြုရမည်။

၁၆း၁၆ အဇုမပွဲခံချိန်၊ ခုနစ်သီတင်းပွဲခံချိန်၊ သကေနေပွဲခံချိန်တည်းဟူသော တနှစ်တွင် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် သင်တို့ယောက်ျားအပေါင်းတို့သည်၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌ ရှေ့တော်မှာမျက်နှာပြရကြမည်။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ အဘယ်သူမျှ လက်ချည်းမပေါ်မလာရ။–

၁၆း၁၇ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ လူအသီးအသီးတို့သည် တတ်နိုင်သည်အတိုင်း ဆက်ရကြမည်။–

၁၆း၁၈ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော မြို့ရှိသမျှတို့တွင်၊ တရားသူကြီး၊ အရာရှိတို့ကို သင့်နေရာခရိုင်များ၌ အနှံ့အပြားခန့်ထားရမည်။ သူတို့သည်၊ လူမျိုးတို့တွင် တရားမှုကို တရားသဖြင့်စီရင်ရကြမည်။–

၁၆း၁၉ သင်သည် တရားလမ်းမှမလွှဲရ။ လူမျက်နှာကိုမထောက်ရ။ တံစိုးကိုမစားရ။ တံစိုးသည် ပညာရှိမျက်စိကိုကွယ်စေတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ စကားကို ကောက်စေတတ်၏။–

၁၆း၂၀ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်ကို သင်သည် အသက်ရှင်၍ အမွေခံမည်အကြောင်း၊ ဖြောင့်သောတရားလမ်းသို့သာ လိုက်ရမည်။–

၁၆း၂၁ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့ သင်တည်သောယဇ်ပလ္လင်အနားမှာ အဘယ်သို့သောအာရှရပင်ကိုမျှ မစိုက်ရ။–

၁၆း၂၂ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မုန်းတော်မူသော ရုပ်တုဆင်းတုကို မတည်မထားရ။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ အပြစ်ပါသောသိုး၊ နွား၊ ယုတ်သောလက္ခဏာပါသောသိုး၊ နွားကို၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်မပူဇော်ရ။ ထိုသို့သောယဇ်ကို သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။

၁၇း၂ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောမြို့တို့တွင်၊ နေ၊ လ၊

၁၇း၃ မိုယ်းကောင်းကင် တန်ဆာအစရှိသော ငါမြစ်တားသမျှ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကိုသွား၍ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်သဖြင့်၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်ကိုလွန်ကျူး၍၊ ရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကို ပြုမိသောယောက်ျားမိန်းမရှိသည်ဟု၊–

၁၇း၄ သင်သည်သိတင်းကြား၍ စေ့စေ့မေးမြန်းသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ထိုစက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုကိုပြုမိသည်မှန်လျှင်၊–

၁၇း၅ ထိုဒုစရိုက်ကိုပြုမိသောယောက်ျားမိန်းမကို မြို့တံခါးဝသို့ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ အသေသတ်ရမည်။–

၁၇း၆ သက်သေခံ နှစ်ယောက်သုံးယောက်ရှိလျှင် သေထိုက်သောသူသည် အသေခံရမည်။ သက်သေခံတယောက်တည်းရှိလျှင် အသေမခံရ။–

၁၇း၇ ထိုသူကိုအသေသတ်စိမ့်သောငှါ၊ သက်သေခံတို့သည် အဦးပြုပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့သည်ပြုရကြမည်။ ထိုသို့ပြုလျှင် သင်တို့မှ ဒုစရိုက်ကို ပယ်ရကြလိမ့်မည်။

၁၇း၈ သင့်နေရာမြို့တွင် လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းအမှု၊ တရားတွေ့ခြင်းအမှု၊ လူချင်းရိုက်ပုတ်ခြင်း အမှုတို့သည် မင်းရှေ့သို့ရောက်၍ မစီရင်မဆုံးဖြတ်နိုင်လျှင်၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်သို့သွား၍၊–

၁၇း၉ ထိုကာလအခါ တရားသူကြီးလုပ်သောသူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့ရှေ့မှာ အစီရင်ခံရမည်။ သူတို့သည်လည်း စီရင်ချက်ကို ဘော်ပြရမည်။–

၁၇း၁၀ ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်သားတို့သည် ဘော်ပြသောစီရင်ချက်အတိုင်း၊ သင်သည်ပြုရမည်။ သူတို့သွန်သင်သည်အတိုင်း ပြုရခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်ရမည်။–

၁၇း၁၁ သူတို့ဘော်ပြသောဓမ္မသတ်စီရင်ချက်၊ ကြားပြောသောဆုံးဖြတ်ချက်ရှိသည်အတိုင်းပြုရမည်။ သူတို့ပြသောစီရင်ချက်မှလက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲရ။–

၁၇း၁၂ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အမှုတော်ကိုစောင့်သောယဇ်ပုရောဟိတ်၊ တရားသူကြီးစကားကိုနားမထောင်ဘဲ ရဲရင့်စွာပြုသောသူကို အသေသတ်သဖြင့် ဣသရေလအမျိုးမှ ဒုစရိုက်ကိုပယ်ရမည်။–

၁၇း၁၃ ထိုသိတင်းကို လူခပ်သိမ်းတို့သည်ကြားလျှင် ကြောက်ရွံ့သောစိတ်ရှိသဖြင့် နောက်တဖန် ရဲရင့်စွာမပြုဘဲနေကြလိမ့်မည်။

၁၇း၁၄ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်ကို သင်သည်ဝင်စား၍နေသောအခါ။ သင်က၊ ငါ့ပတ်လည်၌နေသောတပါးသောလူမျိုး အပေါင်းတို့နည်းတူ၊ ငါသည် ရှင်ဘုရင်အရာ၌ တစုံတယောက်ကို ချီးမြှောက်မည်ဟုဆိုလျှင်၊–

၁၇း၁၅ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသောသူ၊ ညီအစ်ကိုအမျိုးသားချင်းကိုသာ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ချီးမြှောက်ရမည်။ ညီအစ်ကို အမျိုးသားချင်းမဟုတ်သော တပါးအမျိုးသားကို မချီးမြှောက်ရ။–

၁၇း၁၆ ထိုရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်အဘို့ များစွာသောမြင်းတို့ကို မမွေးရ။ မြင်းများပြားစေခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ လူကိုမပြန်စေရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုလမ်းသို့မပြန်မသွားရဟု ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိ၏။–

၁၇း၁၇ သူ၏စိတ်နှလုံးသည်ဖေါက်ပြန်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း များစွာသောမယားတို့ကိုမယူရ။ ရွှေငွေကိုလည်းများစွာ မဆည်းဖူးရ။–

၁၇း၁၈–၂၀ ထိုရှင်ဘုရင်သည် သားစဉ်မြေးဆက်နှင့်တကွ၊ ဣသရေလအမျိုး၌ အသက်တာရှည်စွာ စိုးစံခြင်းအလိုငှါ၊ သူ၏ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ ဤပညတ်တရားစကားတော်အလုံးစုံတို့ကို ကျင့်စောင့်အောင် သွန်သင်မည်အကြောင်း၊ သူ၏ညီအစ်ကိုတို့ကိုမထီမဲ့မြင်ပြု၍ မာနထောင်လွှားသဖြင့်၊ တရားလမ်းမှလက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲမည်အကြောင်း၊ နန်းတော်ပေါ်မှာထိုင်သောအခါ လေဝိသားယဇ်ပုရောဟိတ်၌ရှိသော ဤဓမ္မပညတ်တရားစာကိုရေးကူး၍ လက်ခံစာကိုတသက်လုံး စောင့်ရှောက် ကြည့်ရှုဘတ်ရွတ်ရမည်။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ လေဝိသားယဇ်ပုရောဟိတ်အစရှိသောလေဝိသားအပေါင်းတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ရော၍ အမွေမခံရဘဲ၊ ထာဝရဘုရား၏ အမွေတည်းဟူသော မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာတို့ကို စားရကြမည်။–

၁၈း၂ ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည် ညီအစ်ကိုများနှင့်အတူ အမွေမခံရကြ။ ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း သူတို့၏အမွေဖြစ်တော်မူ၏။–

၁၈း၃ လူတို့သည် ယဇ်ပူဇော်သောအခါ၊ နွားဖြစ်စေ၊ သိုးဖြစ်စေ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ခံရသောအဘို့ ပခုံးတဘက်၊ ပါးနှစ်ဘက်၊ အအူများကိုငှင်း၊–

၁၈း၄ အဦးသိမ်းသောစပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ သိုးမွေးကိုငှင်း လှူရမည်။–

၁၈း၅ အကြောင်းမူကား၊ သူမှစ၍သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် အမှုတော်ကို အစဉ်ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၏ အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့တွင် သူ့ကိုရွေးကောက်တော်မူပြီ။–

၁၈း၆ ဣသရေလမြို့ရွာတို့၌ တည်းခိုသောလေဝိသားတစုံတယောက်သည်၊ ထာဝရဘုရားရွေးကောက် တော်မူသောအရပ်ကို ကြည်ညိုသော စိတ်အားကြီး၍ ရောက်လာလျှင်၊–

၁၈း၇ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌နေရာရသောညီအစ်ကို လေဝိသားအပေါင်းတို့နည်းတူ သူ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်အမှုတော်ကိုဆောင် ရွက်ရမည်။–

၁၈း၈ သူ၏အမွေကိုရောင်း၍ရသောဥစ္စာမှတပါး၊ လေဝိသားများတို့နှင့်အတူ အညီအမျှခံရမည်။

၁၈း၉ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်သို့ သင်သည် ဝင်စားသောအခါ၊ ထိုပြည်၌နေသောလူမျိုးတို့ပြုတတ်သော စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို ပြုခြင်းငှါမသင်ရ။–

၁၈း၁၀ သင်တို့တွင် မိမိသားသမီးကို မီးဖြင့်ပူဇော်သောသူ၊ ဖြစ်လတံ့သောအမှုကို ကိုယ်ဉာဏ်နှင့် ဟောပြောသောသူ၊ ကာလဗေဒင်ကိုကြည့်သောသူ၊ မကောင်းသောအတတ်ကိုပြုစုသောသူ၊–

၁၈း၁၁ ပြုစားတတ်သောသူ၊ နတ်ဆိုးနှင့်ပေါင်းသောသူ၊ ဝိဇ္ဇာအတတ်ကိုပြုစုသောသူ၊ လူ သေကိုမေးမြန်းသောသူ တစုံတယောက်မျှမရှိရ။–

၁၈း၁၂ ထိုသို့ပြုတတ်သောသူအပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ ထိုစက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုများတို့ကြောင့် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ထိုလူမျိုးတို့ကို သင့်ရှေ့မှနှင်ထုတ်တော်မူ၏။–

၁၈း၁၃ သင်သည်၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စုံလင်ခြင်းရှိရမည်။–

၁၈း၁၄ သင်အစိုးရအံ့သောလူမျိုးတို့သည်၊ ကာလဗေဒင်ကိုကြည့်သောသူ၊ ဖြစ်လတံ့သောအမှုကို ကိုယ်ဉာဏ်အားဖြင့်ဟောပြောသောသူတို့စကားကို နားထောင်တတ်ကြ၏။ သင်မူကား ထိုသို့ပြုရအောင် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်အခွင့်ပေးတော်မမူ။

၁၈း၁၅ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့အထဲ၌ ငါနှင့်တူသော ပရောဖက်တပါးကို သင့်အဘို့ပေါ်ထွန်းစေတော်မူမည်။ ထိုပရောဖက်၏ စကားကိုနားထောင်ရမည်။–

၁၈း၁၆ ဟောရပ်အရပ်တွင် စည်းဝေးကြသောနေ့၌ သင်က၊ နောက်တဖန် အကျွန်ုပ်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်အသံကို မကြား ရပါစေနှင့်။ ထိုကြီးစွာသောမီးကို မမြင်ရပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်သေမည်ကို စိုးရိမ်ပါသည်ဟု သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တောင်းပန်သမျှအတိုင်း၊–

၁၈း၁၇ ထာဝရဘုရားက၊ သူတို့စကားသည် လျောက်ပတ်ပေ၏။–

၁၈း၁၈ သူတို့အမျိုးသားချင်းတို့အထဲ၌ သင်နှင့်တူသောပရောဖက်တပါးကို သူတို့အဘို့ ငါပေါ်ထွန်းစေ၍၊ ထိုပရောဖက်နှုတ်၌ ငါ့စကားကိုငါအပ်သဖြင့် ငါမှာထားသမျှတို့ကို သူတို့အားဆင့်ဆိုရလိမ့်မည်။–

၁၈း၁၉ ထိုပရောဖက်သည် ငါ့အခွင့်နှင့်ဟောပြောသောငါ့စကားတို့ကို အကြင်သူသည် နားမထောင်ဘဲနေအံ့၊ ထိုသူကို ငါစစ်ကြောမည်။–

၁၈း၂၀ ငါမမှာထားဘဲငါ့အခွင့်ကိုဆောင်၍ ရဲရင့်စွာဟောပြောသောပရောဖက်၊ အခြားတပါးသောဘုရားအခွင့်နှင့် ဟောပြောသောပရောဖက်သည် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။–

၁၈း၂၁ သင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည် မမူသည်ကို ငါတို့သည် အဘယ်သို့သိနိုင်သနည်းဟု တွေးတောလျှင်၊–

၁၈း၂၂ ပရောဖက်သည်ထာဝရဘုရား၏အခွင့်ကိုဆောင်၍ဟောပြောသည်အတိုင်းအမှုမဖြစ်၊ ဟောပြောသော စကားမပြည့်စုံလျှင်၊ ထိုစကားကိုထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မမူ။ ပရောဖက်သည် ရဲရင့်စွာဟောပြောပြီ။ သူ့ကိုမကြောက်ရ။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်၌ နေသောလူမျိုးတို့ကို သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပယ်ဖြတ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် သူတို့အရာ၌ ဝင်စား၍၊ သူတို့မြို့၊ သူတို့အိမ်၌နေသော အခါ၊–

၁၉း၂ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အပိုင်ပေးတော်မူသောထိုပြည်အတွင်း၌ မြို့သုံးမြို့တို့ကို ခွဲထားရမည်။–

၁၉း၃ လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူအပေါင်းတို့သည် ထိုမြို့သို့ ပြေးနိုင်မည်အကြောင်း၊ သင့်အမွေခံစရာအဘို့ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေး တော်မူသောပြည်ကို သုံးပိုင်းပိုင်း၍ လမ်းခရီးကိုလည်း ပြင်ဆင်ရမည်။–

၁၉း၄ လူအသက်ကိုသတ်မိ၍၊

၁၉း၅ ကိုယ်အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ ထိုမြို့သို့ပြေးရသောသူ၏ အမှုဟူမူကား၊ လူသည် ထင်းခုတ်ခြင်းငှါ အဘော်နှင့်တောသို့သွား၍ သစ်ပင်ကို ခုတ်လှဲစဉ်အခါ၊ ပုဆိန်သည် အရိုးကျွတ်၍ အဘော်ကိုထိသော ကြောင့်၊ မိမိအဘော်သေအောင်ပြုမိသောသူနှင့်တူ၍၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းမရှိဘဲ မိမိအဘော်ကို အမှတ်တမဲ့ သတ်မိသောသူသည်၊ ထိုမြို့တစုံတမြို့သို့ပြေး၍ အသက်ချမ်းသာရလိမ့်မည်။–

၁၉း၆ သို့မဟုတ် သေစားသေစေသောသူသည် စိတ်မာန်ထစဉ်အခါ၊ လူသတ်ကိုလိုက်လျက် ခရီးဝေးသောကြောင့် မှီ၍သတ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့မသတ် သင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် မိမိအဘော်ကို ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းမရှိသောကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို မခံထိုက်။–

၁၉း၇ ထိုကြောင့် မြို့သုံးမြို့တို့ကို ခွဲထားရမည်ဟု ငါမှာထား၏။–

၁၉း၈–၁၀ ယနေ့ငါမှာထားသမျှသော ဤပညတ်တော်တို့ကိုကျင့်စောင့်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ချစ်သောစိတ်နှင့် အစဉ်အမြဲလမ်းတော်သို့လိုက်လျှင်၎င်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ပေးခြင်းငှါ ဂတိထားသောပြည်ရှိသမျှကိုသင့်အားပေးတော်မူ၍၊ သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုသည်အတိုင်း၊ သင့်နေရာပြည်ကို ကျယ်ဝန်းစေတော်မူလျှင်၎င်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်အမွေခံစရာဘို့ ပေးတော်မူသောပြည်၌ အသေမခံထိုက်သောသူသည် အသေခံ၍ လူ့အသက်ကိုသတ်သောအပြစ်သည် သင့်အပေါ်မှာ မရောက်မည်အကြောင်း၊ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသောမြို့သုံးမြို့မှတပါး၊ အခြားသောမြို့သုံးမြို့တို့ကို ထပ်၍ခွဲထားရမည်။

၁၉း၁၁ တနည်းကား၊ မိမိအဘော်ကို ရန်ငြိုးဖွဲ့သဖြင့် ချောင်းမြောင်း၍ သေအောင်တိုက်သောသူသည် ထိုမြို့တစုံတခုသို့ ပြေး၍ ရောက်သော်လည်း၊–

၁၉း၁၂ သူ့နေရာမြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့သည် လူကိုစေလွှတ်၍ ထိုသူကိုဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သေစေခြင်းငှါ သေစားသေစေသောသူ၏လက်၌ အပ်လိုက်ရကြမည်။–

၁၉း၁၃ သင်၏မျက်စိသည်သူ့ကိုမသနားရ။ သင်သည်ချမ်းသာရမည်အကြောင်း၊ လူအသက်သတ်ခြင်းအပြစ်ကို ဣသရေလအမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။

၁၉း၁၄ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်အားအပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်မှာ အမွေခံရာမြေ၌ ရှေးဟောင်းလူတို့သည် စိုက်ထားနှင့်သော အိမ်နီးချင်း၏မြေမှတ်တိုင်ကို မရွှေ့ရ။–

၁၉း၁၅ လူသည်ပြုမိသောဒုစရိုက်၊ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်ကို စစ်ကြောသောအခါ၊ သက်သေခံတဦးတည်းရှိလျှင် သူ၏စကားမတည်ရ။ သက်သေခံနှစ်ဦး၊ သုံးဦးအားဖြင့် စကားရှိသမျှတို့သည် တည်ရလိမ့်မည်။–

၁၉း၁၆ မမှန်သောသက်သေခံတယောက်သည်၊ သူတပါးတဘက်၌မမှန်သောသက်သေကိုခံလျှင်၊–

၁၉း၁၇ တရားတွေ့သောသူနှစ်ယောက်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့၎င်း၊ ထိုကာလ၌ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ တရားသူကြီးရှေ့သို့၎င်း လာသဖြင့်၊–

၁၉း၁၈ တရားသူကြီးတို့သည် စေ့စေ့စစ်ကြော၍ ထိုသက်သေခံသောသူသည် မိမိအဘော်တဘက်၌ မမှန်သောသက်သေကိုခံပြီးလျှင်၊–

၁၉း၁၉ မိမိအဘော်၌ပြုမည်ဟုအကြံရှိသည်အတိုင်း သူ၌ပြုရမည်။ ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုသင်တို့အထဲက ထိုသို့ပယ်ရှားရမည်။–

၁၉း၂၀ ကြွင်းသောသူတို့သည်လည်း ထိုသိတင်းကိုကြား၍ ကြောက်သောကြောင့်၊ နောက်တဖန် ထိုသို့သောဒုစရိုက်ကိုမပြုဘဲနေကြလိမ့်မည်။–

၁၉း၂၁ သင်၏မျက်စိသည် မသနားရ။ အသက်အတွက် အသက်ကို၎င်း၊ မျက်စိအတွက် မျက်စိကို၎င်း၊ သွားအတွက် သွားကို၎င်း၊ လက်အတွက် လက်ကို၎င်း၊ ခြေအတွက်ခြေကို၎င်း ဒဏ်ပေးရမည်။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ သင်သည် ရန်သူတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချီသွားသောအခါ၊ ကိုယ်ထက်သာ၍များသောမြင်း၊ ရထား၊ လူတို့ကိုမြင်သော်လည်း မကြောက်နှင့်။ သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သော သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ဘက်၌ရှိတော်မူ၏။–

၂၀း၂ စစ်တိုက်ချိန်နီးသောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်ချဉ်း၍၊–

၂၀း၃ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ယနေ့သင်တို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ရန်သူတို့ကိုချဉ်းကြပြီ။ သူတို့ကြောင့် စိတ်ပျက်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်း၊ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိကြနှင့်။–

၂၀း၄ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ရန်သူတို့ကို စစ်တိုက်၍ သင်တို့ကို ကယ်တင်ခြင်းအလိုငှါ၊ သင်တို့နှင့်အတူ ကြွတော်မူသည်ဟု လူတို့အားပြောဆိုရကြမည်။–

၂၀း၅ ဗိုလ်တို့ကလည်း၊ အိမ်သစ်ကိုဆောက်၍ ဘုရားသခင်၌မအပ်ရသေးသောသူရှိလျှင်၊ မိမိအိမ်သို့ပြန်၍ အပ်ပါလေစေ။ သို့မဟုတ် စစ်တိုက်ရာတွင် သေ၍ အခြားသောသူသည် ထိုအိမ်ကိုအပ်လိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။–

၂၀း၆ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုစိုက်၍ စပျစ်သီးကို မစားရသေးသောသူရှိလျှင် မိမိအိမ်သို့ပြန်သွားပါလေစေ။ သို့မဟုတ် စစ်တိုက်ရာတွင်သေ၍ အခြားသောသူသည် စပျစ်သီးကိုစားလိမ့်မည်ဟုစိုးရိမ်စရာရှိ၏။–

၂၀း၇ မိန်းမနှင့်လက်ထပ်၍ မသိမ်းရသေးသောသူရှိလျှင်၊ မိမိအိမ်သို့ပြန်သွားပါလေစေ။ သို့မဟုတ် စစ်တိုက်ရာတွင်သေ၍ အခြားသောသူသည် ထိုမိန်းမကိုသိမ်းလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသည်ဟု လူများတို့အား ပြောရကြမည်။–

၂၀း၈ တဖန်လည်း၊ ဗိုလ်တို့က ကြောက်တတ်သောသဘောရှိ၍ စိတ်ပျက်သောသူရှိလျှင်၊ မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွားပါလေစေ။ သို့မဟုတ်လျှင် ထိုသူစိတ်ပျက်သကဲ့သို့ သူ၏အဘော်တို့သည် စိတ်ပျက်ကြ လိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသည်ဟု လူများတို့အား ပြောရကြမည်။–

၂၀း၉ ဗိုလ်တို့သည် လူများတို့အား ထိုသို့ပြောပြီးမှ တပ်မှူးတို့သည် လူများကို စစ်ချီစေရကြမည်။

၂၀း၁၀ သင်သည်မြို့တစုံတမြို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါ ချဉ်းသောအခါ၊ စစ်ငြိမ်းမည်အကြောင်းကို ဟစ်ကြော်ရမည်။–

၂၀း၁၁ ထိုမြို့သည် စစ်ငြိမ်းရာစကားပြေကိုပြန်ပြော၍ မြို့တံခါးကိုဖွင့်ထားလျှင်၊ ထိုမြို့၌ရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် သင့်အား အခွန်ပေး၍ သင့်အမှုကို ထမ်းရကြမည်။–

၂၀း၁၂ သို့မဟုတ် စကားပြေမပြောဘဲ သင့်ကိုစစ်တိုက်လျှင်၊ ထိုမြို့ကိုဝိုင်းထား၍၊–

၂၀း၁၃ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်သင့်လက်၌အပ်တော်မူသောအခါ၊ ယောကျ်ားရှိသမျှတို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြံရမည်။–

၂၀း၁၄ မိန်းမ၊ သူငယ်၊ တိရစ္ဆာန်အစရှိသော မြို့၌တွေ့သောဥစ္စာရှိသမျှကို ကိုယ်ဘို့သိမ်း၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော သင်၏ရန်သူလက်မှရသောဥစ္စာကို စားရမည်။–

၂၀း၁၅ ဤလူမျိုးနေသောမြို့မှတပါး သင်နှင့်ဝေးသောမြို့ရှိသမျှတို့အား ထိုသို့ပြုရမည်။–

၂၀း၁၆ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်အမွေခံစရာဘို့၊ ဤလူမျိုးနေရာမြို့တို့၌ အသက်ရှူသောလူသတ္တဝါတစုံတယောက်ကိုမျှ အသက်မရှင်စေရ။–

၂၀း၁၇ ဟိတ္တိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့သည် မိမိတို့ဘုရားများ၌ပြုသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို သင့်အားသွန်သင်၍၊ သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို မပြစ်မှားမည်အကြောင်း သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုလူမျိုးအပေါင်းတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရမည်။–

၂၀း၁၈ သင်သည် မြို့တစုံတမြို့ကို တိုက်ယူခြင်းငှါ ကြာမြင့်စွာဝိုင်းထားလျှင်၊ သစ်ပင်များကို မခုတ်မဖြတ်ရ။ မြေ၌ပေါက်သောအပင်တို့သည် လူအသက်မွေးဘို့ရာဖြစ်သောကြောင့် အသီးကိုသာစားရမည်။ မြို့ကို ဝိုင်းထားရာအမှုကိုဆောင်၍ အပင်ကိုမလှဲရ။–

၂၀း၁၉ သို့ရာတွင်မစားရသောသစ်ပင်တို့ကိုခုတ်လှဲ၍၊ သင်နှင့်စစ်တိုက်သောမြို့ကိုမအောင်မီတိုင်အောင်၊ စစ်တိုက်ရာတန်ဆာတို့ကို ဆောက်လုပ်ရသော အခွင့်ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား အပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်တွင်၊ လွတ်လပ်သောအရပ်၌ လူအသေကောင်ရှိသည်ကိုတွေ့၍၊ အဘယ်သူ သတ်သည်ကို မသိလျှင်၊ –

၂၁း၂ သင်၌အသက်ကြီးသူ၊ တရားသူကြီးတို့သည် ထွက်၍၊ ပတ်ဝန်းကျင်မြို့ရွာများတိုင်အောင် တိုင်းထွာရကြမည်။–

၂၁း၃ အသေကောင်နှင့်အနီးဆုံးသောမြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့သည် ထမ်းဘိုးတင်ခြင်း၊ စေခိုင်းခြင်းကိုမပြုဘူးသေးသောနွားသငယ်ကိုယူ၍၊ –

၂၁း၄ လယ်မလုပ်မျိုးစေ့မကြဲနိုင်အောင် ရေမပြတ်သောချောင်းသို့ဆောင်သွား၍၊ ထိုချောင်း၌ နွားလည်ပင်းကိုဖြတ်ပြီးမှ၊ –

၂၁း၅ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ကောင်းကြီးပေးစေခြင်းငှါ၎င်း ရွေးချယ်တော်မူသောလေဝိသား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်ချဉ်း၍ တရားတွေ့ခြင်းအမှု၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်းအမှုရှိသမျှတို့ကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ရကြမည်။–

၂၁း၆ အသေကောင်နှင့်အနီးဆုံးသောမြို့သား အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့သည်၊ ထိုချောင်း၌ လည်ပင်းဖြတ်ပြီးသောနွားမအပေါ်မှာ မိမိတို့လက်ကို ဆေးလျက်၊ –

၂၁း၇ ငါတို့လက်သည် ဤအသွေးကိုမသွန်း၊ ငါတို့မျက်စိသည်မမြင်။–

၂၁း၈ အို ထာဝရဘုရား၊ ရွေးတော်မူသောကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးကိုသနားတော်မူပါ။ မသေထိုက်သောသူကိုသတ်သောအပြစ်သည် ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးအပေါ်သို့ရောက်စေတော်မမူပါနှင့်ဟုမြွက်ဆိုရကြမည်။ သို့ပြုလျှင် အသက်ကိုသတ်သောအပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။–

၂၁း၉ ထိုသို့ သင်သည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကောင်းသောအမှုကိုပြုသောအခါ၊ မသေထိုက်သောသူ၏ အသွေးကို ပယ်ရှင်းရလိမ့်မည်။

၂၁း၁၀ သင်သည် ရန်သူတို့ကိုစစ်တိုက်သွား၍ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို သင့်လက်၌အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် ဘမ်းယူသောအခါ၊ –

၂၁း၁၁ ဘမ်းယူသောသူတို့တွင် အဆင်းလှသောမိန်းမကိုမြင်၍ စုံဘက်ခြင်းငှါအလိုရှိလျှင်၊ –

၂၁း၁၂ သင့်အိမ်သို့ သူ့ကိုခေါ်သွား၍၊ သူသည်ဦးဆံရိတ်ခြင်း၊ လက်သည်းလှီးဖြတ်ခြင်းကိုပြုလျက်၊ –

၂၁း၁၃ ဘမ်းယူရာအဝတ်ကိုချွတ်ပယ်၍ တလပတ်လုံး မိဘတို့ကိုမြည်တမ်းလျက် သင့်အိမ်၌နေပြီးသောနောက်၊ သင်သည်သူနှင့်စုံဘက်၍ သူသည် သင်၏မယားဖြစ်မည်။–

၂၁း၁၄ နောက်တဖန် သူ့ကိုမချစ်လျှင်၊ သူ့အလိုအလျောက် သွားသောအခွင့်ကိုပေးရမည်။ သူ့ကိုရှုတ်ချသောကြောင့် ငွေနှင့်မရောင်းရ၊ ကျွန်အရာ၌ မထားရ။

၂၁း၁၅ လင်ချစ်သောမယား၊ မုန်းသောမယားနှစ်ယောက်တို့သည် သားကိုဘွား၍၊ အဦးဘွားသောသားသည် မုန်းသောမယား၏သားဖြစ်လျှင်၊ –

၂၁း၁၆ ထိုသူသည် မိမိအမွေဥစ္စာကို ဝေသောအခါ၊ မုန်းသောမယား၏သားဦးကိုနှိမ့်ချ၍ ချစ်သောမယား၏သားကို သားဦးအရာ၌ မချီးမြှောက်ရ။–

၂၁း၁၇ မုန်းသောမယား၏သားသည် သားဦးဖြစ်သည်ဟုဝန်ခံ၍၊ နှစ်ဆသောအမွေဥစ္စာကို သူ့အားပေးရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသားသည် အဘ၏ခွန်အားအစအဦးဖြစ်၏။ သားဦးအရိပ်အရာနှင့်ဆိုင်ပေ၏။

၂၁း၁၈ အဘ၌ဆိုးသောသား၊ ခက်ထန်သောသဘောရှိ၍ မိဘစကားကိုနားမထောင်သောသား၊ မိဘတို့ဆုံးမသော်လည်း ဆုံးမခြင်းကို မခံသော သားရှိလျှင်၊ –

၂၁း၁၉ မိဘတို့သည် ထိုသားကိုဆွဲကိုင်၍၊ မြို့၌အသက်ကြီးသူတို့ရှိရာမြို့တံခါးဝသို့ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ –

၂၁း၂၀ အကျွန်ုပ်တို့သားသည် ဆိုးသောသူ၊ ခက်ထန်သောသဘောရှိ၍ အကျွန်ုပ်တို့စကားကို နားမထောင်သောသူဖြစ်ပါ၏။ စားကြူးသောသူ၊ သောက်ကြူးသောသူဖြစ်ပါ၏ဟု မြို့၌အသက်ကြီးသူတို့အား လျှောက်ဆိုရမည်။–

၂၁း၂၁ မြို့သားယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည် ထိုသားကိုကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ အသေသတ်ရကြမည်။ ထိုသို့သင်တို့တွင် ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုပယ်ရှားသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ထိုသိတင်းကိုကြား၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။

၂၁း၂၂ သေထိုက်သောအပြစ်ရှိသောသူကို သစ်တိုင်၌ဆွဲ၍သတ်လျှင်၊ –

၂၁း၂၃ အသေကောင်ကို သစ်တိုင်၌တညဉ့်လုံးမထားရ။ ထိုနေ့ခြင်းတွင်မြေ၌ ဆက်ဆက်မြှုပ်ရမည်။ သစ်တိုင်၌ဆွဲထားခြင်းကိုခံရသော သူသည် ကျိန်ခြင်းကိုခံရသောသူဖြစ်၏။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အမွေခံစရာဘို့ ပေးတော်မူသောပြည်သည် မညစ်ညူး စေမည်အကြောင်း ထိုသို့ပြုရမည်။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ သင့်ညီအစ်ကို၏သိုးနွားသည် လမ်းလွဲသည်ကိုကြည့်၍မနေရ။ ညီအစ်ကိုထံသို့ ဆက်ဆက်ပြန်ပို့ရမည်။–

၂၂း၂ ညီအစ်ကိုဝေးသော်၎င်း၊ သူ့ကိုမသိသော်၎င်း၊ ထိုသိုးနွားကို ကိုယ်အိမ်သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ညီအစ်ကိုသည်မရှာ၊ သူ၌ မအပ်မှီတိုင်အောင် ကိုယ်အိမ်၌ထားရမည်။–

၂၂း၃ မြည်းဖြစ်စေ၊ အဝတ်ဖြစ်စေ၊ ညီအစ်ကို၏ဥစ္စာ တစုံတခုပျောက်၍သင်တွေ့မိလျှင်၊ ကြည့်၍မနေဘဲ ထိုအတူပြုရမည်။–

၂၂း၄ ညီအစ်ကို၏မြည်းနွားသည် လမ်း၌လဲလျက်ရှိသည်ကိုကြည့်၍မနေရ။ ညီအစ်ကိုနှင့်ဝိုင်း၍ ဆက်ဆက်မစရမည်။

၂၂း၅ မိန်းမသည် ယောကျ်ားအဝတ်ကိုမဝတ်ရ။ ယောကျ်ားသည်လည်း မိန်းမအဝတ်ကိုမဝတ်ရ။ ထိုသို့ဝတ်သောသူရှိသမျှတို့ကို သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။–

၂၂း၆ သစ်ပင်ပေါ်မြေပေါ်မှာ ငှက်သိုက်၌ငှက်မသည် အဥများ၊သားငယ်များကိုဝပ်လျက် နေသည်ကိုတွေ့လျှင်၊ သားငယ်တို့နှင့်အတူ အမိကိုမယူရ။–

၂၂း၇ သင်သည်ကောင်းစား၍အသက်တာရှည်မည်အကြောင်း၊ သားငယ်တို့ကိုသိမ်းယူလျှင်လည်း အမိကိုလွှတ်လိုက်ရမည်။–

၂၂း၈ လူသည် အိမ်မိုးပေါ်ကကျ၍လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်မရောက်မည့်အကြောင်း၊ အိမ်အသစ်ကိုဆောက်သောအခါ၊ အမိုးနားပတ်လည်၌ အဆီးအတားကိုလုပ်ရမည်။–

၂၂း၉ စပျစ်ဥယျာဉ်၌ခြားနားသောမျိုးစေ့တို့ကို ရောနှော၍မကြဲရ။ ထိုသို့ကြဲလျှင်၊ မျိုးစေ့အသီး၊ စပျစ်ပင်အသီး နှစ်ပါးလုံးပျက်လိမ့်မည်။–

၂၂း၁၀ နွားနှင့်မြည်းကိုဘက်၍ လယ်မထွန်ရ။–

၂၂း၁၁ ဝါနှင့်သိုးမွေးကိုရောနှော၍ ရက်သောအဝတ်ကို မဝတ်ရ။–

၂၂း၁၂ သင်ခြုံသောအဝတ်စွန်လေးဘက်၌ ပန်းပွါးတို့ကိုဆွဲရမည်။

၂၂း၁၃ လူသည် မယားနှင့်ထိမ်းမြားဆက်ဆံပြီးမှ၊ တဖန် ထိုမိန်းမကိုမုန်း၍၊–

၂၂း၁၄ ငါသည် ဤမိန်းမနှင့်ထိမ်းမြားဆက်ဆံသောအခါ၊ ကညာမစစ်ကြောင်းကိုသိရပြီဟု ထိုမိန်းမ၌ ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းကိုပြု၍ သူ့အသရေကိုဖျက်လျှင်၊–

၂၂း၁၅ ထိုမိန်းမ၏မိဘတို့သည်ကညာ၏လက္ခဏာသက်သေကိုဆောင်လျက်၊ မြို့၌အသက်ကြီးသူတို့ရှိရာ မြို့တံခါးဝသို့သွား၍၊–

၂၂း၁၆ ထိုမိန်းမ၏အဘက၊ အကျွန်ုပ်သမီးကိုဤလူ၌အကျွန်ုပ်ပေးစားပါပြီ။ သူသည်အကျွန်ုပ်သမီးကိုမုန်း၍၊–

၂၂း၁၇ သင်၏သမီးသည် ကညာမစစ်ကြောင်းကိုငါတွေ့ပြီဟုဆိုလျက် ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းကိုပြုပါ၏။ သို့ရာတွင် ဤသည်ကား၊ အကျွန်ုပ်၏သမီးကညာလက္ခဏာသက်သေဖြစ်ပါ၏ဟု အသက်ကြီးသူတို့အား လျှောက်ဆိုလျက် ထိုအဝတ်ကိုသူတို့ရှေ့မှာ လှန်၍ပြရမည်။–

၂၂း၁၈ ထိုအခါ မြို့၌အသက်ကြီးသူတို့သည် ထိုလူကိုယူ၍ ရိုက်ပြီးမှ၊–

၂၂း၁၉ ငွေတပိဿာကိုလျော်စေ၍၊ မိန်းမ၏အဘအားပေးရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုး ကညာ၏အသရေကို ထိုသူဖျက်လေပြီ။ ထိုမိန်းမသည် သူ၏မယားဖြစ်ရမည်။ တသက်လုံး ထိုမိန်းမနှင့်မကွာရ။–

၂၂း၂၀ သို့မဟုတ် လင်စကားမှန်၍၊ ထိုမိန်းမ၌ကညာလက္ခဏာသက်သေမရှိလျှင်၊–

၂၂း၂၁ မြို့သားယောကျ်ားတို့သည်ထိုမိန်းမကိုအဘအိမ်တံခါးသို့ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ အသေသတ်ရကြမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည်အဘအိမ်၌ မတရားသောမေထုန်သို့လိုက်၍ ဣသရေလအမျိုး၌ မိုက်မဲသောအမှုကိုပြုလေပြီ။ ထိုသို့သင်တို့တွင် ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုပယ်ရှားရကြမည်။

၂၂း၂၂ လင်ရှိသောမိန်းမနှင့် အခြားသောယောကျ်ား သင့်နေသည်ကိုတွေ့မိလျှင်၊ ထိုယောကျ်ားနှင့် မိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ ထိုသို့ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဣသရေလအမျိုးမှ ပယ်ရှားရမည်။–

၂၂း၂၃ အပျိုကညာကိုယောကျ်ားနှင့်ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းပြီးမှ၊ အခြားသောယောကျ်ားသည် မြို့ထဲမှာတွေ့၍သင့်နေလျှင်၊–

၂၂း၂၄ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကို မြို့တံခါးဝသို့ ထုတ်ဆောင်ပြီးလျှင် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ အသေသတ်ရကြမည်။ မိန်းမသည် မြို့ထဲမှာရှိလျက်ပင် မအော်မဟစ်သောကြောင့်၎င်း၊ ယောကျ်ားလည်း သူ့မယားကို ရှုတ်ချသောကြောင့်၎င်း၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ ထိုသို့ သင်တို့တွင် ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုပယ်ရှားရကြမည်။–

၂၂း၂၅ အပျိုကိုယောကျ်ားနှင့်ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းပြီးမှ အခြားသောယောကျ်ားသည် တော၌တွေ့၍ အနိုင်အထက်ပြုလျှင်၊ ထိုယောကျ်ားတယောက်တည်းကိုသာ အသေသတ်ရမည်။–

၂၂း၂၆ သေထိုက်သောအပြစ်မရှိသော ထိုမိန်းမကို သင်သည်အဘယ်သို့မျှမပြုရ။–

၂၂း၂၇ အကြောင်းမူကား၊ ယောကျ်ားသည် ထိုမိန်းမကိုတော၌တွေ့၍ မိန်းမအော်ဟစ်သော်လည်း ကူညီသောသူမရှိသောကြောင့်၊ ထိုအမှုသည်လူချင်းတယောက်ကိုတယောက်ရန်ပြု၍ သတ်သောအမှုနှင့်တူ၏။–

၂၂း၂၈ ယောကျ်ားနှင့်မထိမ်းမြားမဆောင်နှင်းသေးသော အပျိုကညာကို အခြားသောယောကျ်ားသည်တွေ့၍ ကိုင်ဆွဲသင့်နေသည်ကိုတွေ့မိလျှင်၊–

၂၂း၂၉ ထိုယောကျ်ားသည် မိန်းမ၏အဘအား ငွေငါးဆယ်ကိုလျော်ရမည်။ ထိုမိန်းမသည်လည်း သူ၏မယားဖြစ်ရမည်။ သူ့ကိုရှုတ်ချသောကြောင့် တသက်လုံးမကွာရ။–

၂၂း၃၀ လူသည် မိမိအဘနှင့်သာဆိုင်သော အဘ၏မယားကိုမသိမ်းရ။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃း၁ ယောက်ျား၏အင်္ဂါလက္ခဏာမစုံလင်၊ချို့တဲ့သောယောက်ျားသည် ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်တော်၌ အပါအဝင်မဖြစ်ရ။–

၂၃း၂ မျောက်မထား၍ ရသောသားသည် ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်တော်၌အပါအဝင်မဖြစ်ရ။ ဆယ်ဆက်မြောက်အောင်မဝင်ရ။–

၂၃း၃ အမ္မုန်အမျိုးသား၊ မောဘအမျိုးသားသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်တော်၌အပါအဝင်မဖြစ်ရ။ ကာလအစဉ်မကုန်၊ ဆယ်ဆက်မြောက် အောင်မဝင်ရ။–

၂၃း၄ အကြောင်းမူကား၊သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်လာသောအခါ၊ သူတို့သည် မုန့်နှင့်ရေကိုဆောင်၍ ခရီးဦးကြိုမလာကြ။ သင့်ကိုကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ၊ မေသောပေါတာမိပြည်၊ ပေသော်မြို့၌နေသောဗောရသား ဗာလမ်ကိုငှါးကြ၏။–

၂၃း၅ သို့ရာတွင် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဗာလမ်စကားကိုနားမထောင်။ သင့်ကိုချစ်သောကြောင့် ကျိန်ဆဲခြင်းကို သင်၌ကောင်းကြီး မင်္ဂလာဖြစ်စေတော်မူ၏။–

၂၃း၆ သင်သည် သူတို့ချမ်းသာ၊ သူတို့စည်းစိမ်ကို တသက်လုံးအစဉ်မပြုစုရ။–

၂၃း၇ ဒေံအမျိုးသားကိုမူကား၊ မမုန်းရ။ သူသည်သင်၏ညီအစ်ကိုဖြစ်၏။ အဲဂုတ္တုအမျိုးသားကိုလည်းမမုန်းရ။ သူ၏ပြည်၌ သင်သည်ကျွန်ခံခဲ့ဘူးပြီ။–

၂၃း၈ သူတို့အမျိုးအနွယ်သည် သုံးဆက်မြောက်မှသာ ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်တော်၌ အပါအဝင်ဖြစ်ရသောအခွင့်ရှိ၏။

၂၃း၉ ရန်သူတို့ကိုစစ်တိုက်သွားသောအခါ၊ မတရားသောအမှုရှိသမျှကိုရှောင်လော့။–

၂၃း၁၀ ညဉ့်အချိန်၌ရောက်တတ်သောမစင်ကြယ်သောအကြောင်းကြောင့် မစင်ကြယ်သောသူသည် သင်တို့တွင်ရှိလျှင် သူသည်တပ်ပြင်သို့ထွက်ရမည်၊ တပ်ထဲသို့မဝင်ရ။–

၂၃း၁၁ မိုယ်းချုပ်သောအခါ ရေချိုး၍၊ နေဝင်ပြီးမှ တပ်ထဲသို့ဝင်ရမည်။–

၂၃း၁၂ သင့်ကျင်ကြီးစွန့်ရာအရပ်သည် တပ်ပြင်၌ရှိရမည်။–

၂၃း၁၃ တပ်ပြင်သို့ထွက်၍ စွန့်သောအခါ၊ ကိုယ်၌ပါသော သစ်သားတူရွင်းနှင့် မြေ၌တူးရမည်။ နောက်တဖန်လှည့်၍ မစင်ကို ဖုံးအုပ်ရမည်။–

၂၃း၁၄ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုကယ်တင်၍ ရန်သူတို့ကို သင့်လက်၌အပ်ခြင်းငှါ၊ သင်၏တပ်ထဲမှာ သွားလာတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ သင့်အထဲ၌ မစင်ကြယ်သောအရာတစုံတခုကိုမြင်၍ သင်မှရှောင်သွားတော်မမူမည်အကြောင်း၊ သင်၏ တပ်သည် သန့်ရှင်းရမည်။

၂၃း၁၅ မိမိသခင်ထံကပြေး၍ သင့်ထံသို့ရောက်သောကျွန်ကို သခင်၌မအပ်ရ။–

၂၃း၁၆ ထိုကျွန်သည် အလိုအလျောက်နေချင်သောအရပ်၊ သင့်နေရာမြို့တစုံတမြို့၌ သင့်ထံမှာနေရသော အခွင့်ရှိ၏။ သူ့ကိုမညှဉ်းဆဲရ။–

၂၃း၁၇ ဣသရေလအမျိုးသမီးတို့တွင် ပြည်တန်ဆာမရှိရ။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် ယောက်ျားအလိုသို့ လိုက်တတ်သော မိန်းမလျှာမရှိရ။–

၂၃း၁၈ ပြည်တန်ဆာလုပ်၍ရသောငွေ၊ ခွေးကိုရောင်း၍ရသောငွေကို သစ္စာဂတိပြေစေခြင်းငှါ၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သို့ မသွင်းရ။ ထိုသို့သောငွေကို စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။

၂၃း၁၉ သင်၏အမျိုးသားချင်း၌ အတိုးယူ၍၊ ငွေ၊ စားစရာ၊ အသုံးအဆောင်ကို မချေးမငှါးရ။–

၂၃း၂၀ တပါးအမျိုးသား၌အတိုးယူ၍ချေးငှါးရ၏။ သင်သွား၍ဝင်စားသောပြည်တွင် သင်ပြုလေရာရာ၌ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်အကြောင်း၊ အမျိုးသားချင်း၌ အတိုးယူ၍ ချေးငှါးခြင်းကိုရှောင်ရမည်။

၂၃း၂၁ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိထားလျှင်၊ ထားသည်အတိုင်း မပြုဘဲမနေရ။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကေန် အမှန်တောင်းတော်မူမည်။ သင်သည်မပြုဘဲနေလျှင် အပြစ်ရောက်လိမ့်မည်။–

၂၃း၂၂ သစ္စာဂတိမထားဘဲနေလျှင် အပြစ်မရောက်။–

၂၃း၂၃ သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ကိုယ်အလိုအလျောက် သစ္စာဂတိထား၍၊ ကိုယ်နှုတ်နှင့်မြွက်ဆိုသောစကားကိုတည်စေ၍၊ ဂတိရှိသည်အတိုင်းပြုရမည်။

၂၃း၂၄ သင်သည် အိမ်နီးချင်း၏စပျစ်ဥယျာဉ်ထဲသို့ ဝင်သောအခါ၊ အလိုအလျောက် စပျစ်သီးကို ဝစွာစားရသော်လည်း မသိမ်းမယူရ။–

၂၃း၂၅ အိမ်နီးချင်း၏စပါးလယ်ထဲသို့ဝင်သောအခါ၊ စပါးနှံကို လက်နှင့်ဆွတ်ရသော်လည်း တံစဉ်နှင့်မရိတ်ရ။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄း၁ တစုံတယောက်သောသူသည် မယားနှင့်ထိမ်းမြား၍ဆက်ဆံပြီးမှ တဖန် အပြစ်တင်စရာအကြောင်း ရှိသောကြောင့် စိတ်မတွေ့လျှင်၊ ဖြတ်စာ ကိုရေး၍ သူ၌အပ်ပေးသဖြင့် လွှတ်လိုက်ရမည်။–

၂၄း၂ ထိုမိန်းမသည် လင်အိမ်မှထွက်သွားသောနောက်၊ အခြားသောသူ၏မယားဖြစ်ရသောအခွင့်ရှိ၏။–

၂၄း၃ နောက်နေသောလင်သည်လည်း သူ့ကိုမုန်းလျှင်၊ ဖြတ်စာကိုရေး၍ သူ၌အပ်သဖြင့် လွှတ်လိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ ထိုလင်သေသည်ဖြစ်စေ၊–

၂၄း၄ အရင်လွှတ်လိုက်သော လင်ဟောင်းသည် ညစ်ညူးခြင်းရှိသောထိုမိန်းမကို နောက်တဖန်မသိမ်းရ။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စက်ဆုပ် ဘွယ်သောအမှုဖြစ်၏။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်အမွေခံစရာဘို့ပေးတော်မူသောပြည်၌ အပြစ်မရောက်စေရ။

၂၄း၅ အိမ်ထောင်ဘက်ပြုစရှိသောသူသည် စစ်တိုက်မသွားရ။ မင်းအမှုကိုမဆောင်ရ။ တနှစ်ပတ်လုံး ကိုယ်အိမ်၌အလွတ်နေ၍ မယားကို ကျွေးမွေး ပြုစုရမည်။

၂၄း၆ ကြိတ်ဆုံအပေါ်ကျောက်ပြားကိုဖြစ်စေ၊ အောက်ကျောက်ပြားကိုဖြစ်စေ၊အဘယ်သူမျှ အပေါင်မယူရ။ ထိုသို့ယူလျှင်၊ သူ့အသက်ကို အပေါင် ယူသည်နှင့်တူ၏။–

၂၄း၇ လူသည် မိမိအမျိုးသားချင်းဖြစ်သောဣသရေလအမျိုးသားကိုခိုး၍ ကျွန်အရာ၌ထားသည်ဖြစ်စေ၊ ရောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ထိုသူခိုးကိုတွေ့မိလျှင် အသေသတ်ရမည်။ သင်တို့တွင်ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ထိုသို့ပယ်ရှားရကြမည်။

၂၄း၈ နူနာဘေးရောက်သောအခါ၊လေဝိသားယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သွန်သင်သမျှအတိုင်းသတိပြု၍ စေ့စေ့စောင့်ရှောက်လော့။ သူတို့ကိုငါမှာထားသည်အတိုင်း ကျင့်စောင့်ကြလော့။–
၂၄း၉ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်၍ခရီးသွားကြစဉ်တွင်၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ မိရိအံ၌ပြုသောအမှုကို အောက်မေ့ကြလော့။
၂၄း၁၀ သင်သည် အမျိုးသားချင်း၌ တစုံတခုကိုချေးငှါးလျှင်၊ အပေါင်ထားသောဥစ္စာကိုယူခြင်းငှါ သူ့အိမ်ထဲသို့မဝင်ရ။–
၂၄း၁၁ သင်သည် အိမ်ပြင်မှာ ရပ်နေ၍၊ ထိုသူသည်အပေါင်ထားသောဥစ္စာကို သင့်ရှိရာအိမ်ပြင်သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။–
၂၄း၁၂ ထိုသူသည် ဆင်းရဲလျှင်၊ ပေါင်ထားသောဥစ္စာကို ပြန်မအပ်ဘဲ ညဥ့်ကိုမလွန်စေရ။–
၂၄း၁၃ သူသည် မိမိအဝတ်ကိုဝတ်ခြုံလျက် အိပ်ပျော်၍ သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ သူပေါင်၍ထားသောဥစ္စာကို နေဝင်လျှင် ဆက်ဆက်ပြန်အပ်ရမည်။ ထိုသို့ပြုသောအမှုသည် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်သောအမှုဖြစ်လိမ့်မည်။–
၂၄း၁၄ အမျိုးသားချင်းဖြစ်စေ၊ သင့်နေရာ မြို့ရွာတို့၌တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူငှါးကို မညှဥ်းဆဲရ။–
၂၄း၁၅ နေ့စဉ်မပြတ် သူ့အခကိုပေးရမည်။ မပေးဘဲနေမဝင်စေနှင့်။ သူသည်ဆင်းရဲသောကြောင့် ရထိုက်သောအခကိုလည်း စိတ်စွဲလမ်းလျက်ရှိလိမ့်မည်။ မပေးဘဲနေလျှင် သူသည် သင့်ကိုအပြစ်တင်၍ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်သဖြင့် သင်၌အပြစ်ရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။
၂၄း၁၆ အဘသည် သား၏အပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ သားသည် အဘ၏အပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ အသေမခံရ။ လူတိုင်းမိမိအပြစ်ကြောင့်သာ အသေခံရမည်။–
၂၄း၁၇ တရားတွေ့ခြင်းအမှုမှာ တပါးအမျိုးသားနှင့် မိဘမရှိသောသူကို အရှုံးမပေးရ။ မုတ်ဆိုးမအဝတ်ကိုအပေါင်မယူရ။–
၂၄း၁၈ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကျွန်ခံခဲ့ဘူးကြောင်းကို၎င်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုထိုပြည်မှရွေးနှုတ်တော်မူကြောင်းကို၎င်း အောက်မေ့ရမည်။ ထိုကြောင့် ဤပညတ်ကိုငါထား၏။
၂၄း၁၉ သင်သည်ကိုယ်လယ်၌အသီးအနှံကိုရိတ်သောအခါ၊ မေ့လျော့သောကောက်လှိုင်းကိုပြန်၍မယူရ။ သင်ပြုလေရာရာ၌ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူမည် အကြောင်း၊ ထိုကောက်လှိုင်းကို တပါးအမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမအဘို့ ထားရမည်။–
၂၄း၂၀ သင်၏သံလွင်သီးကိုရိုက်ချွေသောအခါ၊ ကျန်ကြွင်းသောအသီးကိုပြန်၍မရိုက်မချွေရ။ တပါးအမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမအဘို့ ထားရမည်။
၂၄း၂၁ သင်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်၌ စပျစ်သီးကို ဆွတ်ယူသောအခါ ပြန်၍ ကောက်သိမ်းခြင်းကိုမပြုရ။ ကျန်ကြွင်းသော အသီးသည် တပါးအမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမအဘို့ဖြစ်ရမည်။–
၂၄း၂၂ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကျွန်ခံခဲ့ဘူးကြောင်းကို အောက်မေ့ရမည်။ ထိုကြောင့် ဤပညတ်ကိုငါထား၏။

အခန်းကြီး (၂၅)

၂၅း၁ လူချင်းအမှုရှိ၍ မင်းထံ၌အစီရင်ခံလျက်၊ မင်းရှေ့မှာ တရားတွေ့ကြသောအခါ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူကိုအပြစ်လွတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဆိုးသောသူကိုအရှုံးခံစေခြင်းငှါ၎င်း စီရင်ရမည်။–
၂၅း၂ ဆိုးသောသူသည် အရိုက်ခံထိုက်လျှင်၊ တရားသူကြီးသည် ကိုယ်မျက်မှောက်၌ သူ့ကိုချ၍၊ အပြစ်နှင့်အလျောက် မည်မျှသောဒဏ်ချက်ဖြင့် ရိုက်စေရမည်။–
၂၅း၃ သို့သော်လည်း ဒဏ်ချက်လေးဆယ်ထက်မလွန်စေရ။ လွန်၍များစွာသောဒဏ်ချက်ဖြင့်ရိုက်လျှင်၊ သင်၏အမျိုးသားချင်းသည် ယုတ်ညံ့သောသူဖြစ်ဟန်ရှိမည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိ၏။–
၂၅း၄ စပါးနင်းနယ်သောနွား၏နှုတ်ကိုမချုပ်တည်းရ။
၂၅း၅ အတူနေသော ညီအစ်ကိုတို့တွင်၊ တစုံတယောက်သောသူသည် သားမရှိဘဲသေလျှင်၊ သေသောသူ၏မယားသည် အခြားတပါးသောလူစိမ်းနှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုမပြုရ။ သူ၏လင်ညီသည် သူ့ကိုသိမ်းယူဆက်ဆံ၍ မရီး၌ပြုအပ်သောဝတ်ကို ပြုရမည်။–
၂၅း၆ ဣသရေလအမျိုး၌ အစ်ကိုအမည်ကို မပျောက်စေခြင်းငှါ၊ အဦးဘွားသောသားသည် သေသောဘကြီး၏အရိပ်အရာကို ခံရမည်။–
၂၅း၇ ညီသည် အစ်ကိုမယားကိုမယူလိုလျှင်၊ မိန်းမသည်အသက်ကြီးသူတို့ရှိရာမြို့တံခါးဝသို့သွား၍၊ ကျွန်မ၏လင်ညီသည် အစ်ကိုအမည်ကို ဣသရေလအမျိုး၌မတည်စေလိုပါ။ သူပြုအပ်သောဝတ်ကို မပြုလိုပါဟုလျှောက်လျှင်၊–
၂၅း၈ မြို့၌အသက်ကြီးသူတို့သည် ထိုသူကိုခေါ်၍မေးမြန်းရကြမည်။ သူကလည်း၊ ထိုမိန်းမကို အကျွန်ုပ်မယူလိုပါဟုဆို၍ ခိုင်မာစွာနေလျှင်၊–
၂၅း၉ သူ၏မရီးသည် အသက်ကြီးသူတို့ရှေ့မှာ သူ့အပါးသို့ချဉ်း၍ သူ၏ခြေနင်းကိုချွတ်လျက်၊ သူ၏မျက်နှာ၌ တံတွေးထွေးလျက်၊ မိမိအစ်ကိုအိမ်ကိုမဆောက်လိုသောသူ၌ ဤသို့ပြုသင့်သည်ဟု သူ့အားပြန်ပြောရမည်။–
၂၅း၁၀ နောက်မှ၊ ထိုသူကိုခြေနင်းချွတ်ရသောအမျိုးဟူ၍ ဣသရေလအမျိုး၌ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ရမည်။
၂၅း၁၁ လူချင်းခိုက်ရန်ပြုကြစဉ်တွင်၊ တယောက်သောသူ၏မယားသည် အပါးသို့ချဉ်း၍ မိမိလင်ကိုကူညီလိုသောငှါ ခိုက်ရန်ပြုသောသူ၏ယောက်ျားတန်ဆာကို ကိုင်ဆွဲမိလျှင်၊–
၂၅း၁၂ ထိုမိန်းမလက်ကိုဖြတ်ရမည်။ သင်၏မျက်စိသည် သူ့ကိုမသနားရ။–
၂၅း၁၃ သင့်အိတ်၌ကြီးသောအလေး၊ ငယ်သောအလေးတည်းဟူသော ခြားနားသောအလေးကို မရှိစေရ။–
၂၅း၁၄ သင့်အိမ်၌ ခြားနားသောခြင်စရာတန်ဆာအကြီးအငယ်ကိုမရှိစေရ။–
၂၅း၁၅ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်၌ သင်၏အသက်တာရှည်မည်အကြောင်း၊ မှန်ကန်သောအလေး၊ မှန်ကန်သောခြင်စရာတန်ဆာများကိုသာ သုံးရမည်။–
၂၅း၁၆ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောအမှုကို ပြုသောသူအပေါင်းတို့နှင့် မတရားသဖြင့်ပြုသောသူအပေါင်းတို့ကို၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။
၂၅း၁၇ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်၍ ခရီးသွားသောအခါ၊–

၂၅း၁၈ သင်သည် အားကုန်၍မောလျက်နေစဉ်တွင်၊ သင့်နောက်၌လိုက်သောသူ၊ အားနည်းသောသူတို့ကို အာမလက်အမျိုးသားတို့သည် လမ်း၌ ဆီးကြို၍ လုပ်ကြံကြောင်းကိုင်း၊ ဘုရားသခင်ကိုမကြောက်ရွံ့ ကြောင်းကိုင်း၊ အောက်မေ့လော့။–

၂၅း၁၉ သို့ဖြစ်၍ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်အမွေခံစရာဘို့အပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်၌ သင့်ပတ်လည်၌နေသော ရန်သူအပေါင်းတို့၏ လက်မှကယ်လွှတ်၍ ချမ်းသာပေးတော်မူသောအခါ၊ အာမလက်အမျိုးကို အောက်မေ့စရာမရှိစေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်အောက်၌ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရမည်။ ထိုအမှုကို မမေ့မလျော့ရ။

အခန်းကြီး (၂၆)

၂၆း၁ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင့်အမွေခံစရာဘို့ပေးတော်မူသောပြည်သို့ သင်သည်ဝင်စား၍နေသောအခါ၊–

၂၆း၂ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်၌ အဦးသီးသောအသီးအမျိုးမျိုးကိုယူ၍ ခြင်းတောင်း၌ထည့်ပြီးမှ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်တည်စရာဘို့ ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်သို့သွား၍၊–

၂၆း၃ ထိုကာလ၌ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်သောသူထံသို့ချဉ်းလျက်၊ ထာဝရဘုရားသည်ငါ့အားပေးခြင်းငှါ၊ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့ အကျွန်ုပ်ရောက်ပါပြီဟု ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ယနေ့အကျွန်ုပ်ဝန်ခံပါသည်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ပြောဆိုရမည်။–

၂၆း၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်လည်း ခြင်းတောင်းကို သင့်လက်မှယူ၍ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ ချထားရမည်။–

၂၆း၅ သင်ကလည်း၊ အရပ်ရပ်သို့လှည့်လည်သောရှုရိအမျိုးသားသည် အကျွန်ုပ်အဘဖြစ်ပါ၏။ သူသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ လူအနည်းငယ်နှင့်တကွ တည်းခိုစဉ်တွင် ကြီးမားများပြားသောလူမျိုးဖြစ်ပါ၏။–

၂၆း၆ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၍ ကျပ်တည်းစွာကျွန်ခံစေကြ၏။–

၂၆း၇ ဘိုးဘေးတို့ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်၍လျှောက်ကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်တော်မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ခံရသောညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊ ပင်ပန်းခြင်းတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။–

၂၆း၈ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် တန်ခိုးကြီးသောလက်ရုံးတော်ကိုဆန့်၍ ကြောက်မက်ဘွယ်သော နိမိတ်လက္ခဏာအံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနုတ်ပြီးလျှင်၊–

၂၆း၉ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသော ဤပြည်သို့ ပို့ဆောင်၍ ပေးသနားတော်မူပြီ။–

၂၆း၁၀ ယခုမှာ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ပေးသနားတော်မူသောပြည်၌ အဦးသီးသောအသီးကို အကျွန်ုပ်ဆောင်ခဲ့ပါပြီဟု သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား လျှောက်ဆိုလျက်၊ ထိုအသီးကို သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထားရမည်။ ရှေ့တော်၌လည်း ကိုးကွယ်ခြင်းကိုပြုရမည်။–

၂၆း၁၁ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်နှင့်သင်၏အိမ်သူအိမ်သားတို့အား ပြုတော်မူသမျှသော ကျေးဇူး၌၊ သင်သည်သင်နှင့်အတူ တည်းခိုသောလေဝိသားမှစ၍ တပါးအမျိုးသားတို့နှင့်တကွ ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုရမည်။

၂၆း၁၂ သုံးနှစ်တွင် ဆယ်ဘို့တဘို့ပေးရသော တတိယနှစ်ရောက်သောအခါ၊ အစီးအပွါးရှိသမျှတို့ကို ဆယ်ဘို့တဘို့ကောက်ယူ၍၊ လေဝိသား၊ တပါးအမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမတို့ကို သင့်နေရာမြို့များစွာ၌ ဝစွာကျွေးမွေးပြီးမှ၊–

၂၆း၁၃ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုမှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ သန့်ရှင်းသောဥစ္စာတို့ကို အိမ်မှထုတ်၍ လေဝိသား၊ တပါးအမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမတို့အားပေးပါပြီ။ ပညတ်တော်တို့ကို မလွန်ကျူး၊ မမေ့လျော့ပါ။–

၂၆း၁၄ မသာအမှုကိုဆောင်စဉ်အခါ ထိုဥစ္စာကို အကျွန်ုပ်မစားပါ။ မစင်ကြယ်သောအသုံးအဆောင်ဘို့ အနည်းငယ်ကိုမျှမယူပါ။ သေသောသူတို့အဘို့ အနည်းကိုမျှမပေးပါ။ အကျွန်ုပ်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနားထောင်ပါပြီ။ ကိုယ်တော်မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်းပြုပါပြီ။–

၂၆း၁၅ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသောနေရာ ကောင်းကင်ဘုံမှငုံ့ကြည့်၍၊ ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးကိုင်း၊ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အားပေးတော်မူသောပြည်၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်ကိုင်း ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါဟုလျှောက်ဆိုရမည်။

၂၆း၁၆ ယခုစီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှအတိုင်း ကျင့်ရမည်ဟု သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်ဖြစ်၍ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ကျင့်စောင့်ရမည်။–

၂၆း၁၇ ထာဝရဘုရားသည်သင်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟူ၍၎င်း၊ လမ်းတော်သို့လိုက်ပါမည်၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသောပညတ်တရားတော်ကို စောင့်ရှောက်ပါမည်၊ စကားတော်ကို နားထောင်ပါမည်ဟူ၍၎င်း ယနေ့သင်သည်ဝန်ခံပြီ။–

၂၆း၁၈ ထာဝရဘုရားသည်လည်း ဂတိထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ သင်သည် ပညတ်တော်အလုံးစုံတို့ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ၊ အထူးသဖြင့် ကိုယ်တော်၏လူမျိုးဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊–

၂၆း၁၉ ဖန်ဆင်းတော်မူသောလူမျိုးတကာတို့ထက် သင်၏ဂုဏ်အသရေကျော်စောကိတ္တိကို လွန်ကဲစေတော်မူမည်ဟူ၍၎င်း ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းသောလူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း ယနေ့ဝန်ခံတော်မူပြီဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဟောပြောလေ၏။

အခန်းကြီး (၂၇)

၂၇း၁ တဖန် မောရှေသည်၊ ဣသရေလအမျိုး၌အသက်ကြီးသူတို့နှင့်တကွ လူများတို့ကို မှာထားသည်ကား၊ ယနေ့ငါထားသမျှသောပညတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ကြလော့။–

၂၇း၂ သင်သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ကြီးသောကျောက်တို့ကိုထူထောင်၍ အင်္ဂတေနှင့်မွမ်းမံရမည်။–

၂၇း၃ ဘိုးဘေးတို့ကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း သင့်အားပေးတော်မူသောပြည်၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်သို့ ဝင်စားအံ့သောငှါ ကူးသွားပြီးမှ၊ ဤတရားစကားတော်အလုံးစုံတို့ကို ထိုကျောက်ပေါ်မှာရေးထားရမည်။–

၂၇း၄ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးပြီးမှ၊ ယနေ့ငါမှာထားသောကျောက်တို့ကို ဧဗလတောင်ပေါ်မှာထူထောင်၍ အင်္ဂတေနှင့်မွမ်းမံရမည်။–

၂၇း၅ ထိုအရပ်၌လည်း သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့၊ –

၂၇း၆ ယဇ်ပလ္လင်ကို ကျောက်နှင့်တည်ရမည်။ သံတန်ဆာကိုမသုံးဆောင်ဘဲ၊ မကွဲမပြတ်သောကျောက်တို့နှင့် တည်ရမည်။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာပူဇော်ရမည်။–

၂၇း၇ မိဿဟာယယဇ်တို့ကိုလည်းပူဇော်၍၊ ထိုအရပ်တွင် စားသောက်လျက် ရှေ့တော်၌ ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုရမည်။–

၂၇း၈ ထိုကျောက်ပေါ်မှာ ဤတရားစကားတော်အလုံးစုံတို့ကို သေချာစွာရေးထားရမည် ဟုပြောဆိုကြ၏။–

၂၇း၉ တဖန် မောရှေနှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ လေဝိသားများတို့က၊ ဣသရေလအမျိုး၊ သတိနှင့်နားထောင်လော့။ ယနေ့သင်သည် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ လူမျိုးဖြစ်လေပြီ။–

၂၇း၁၀ သို့ဖြစ်၍ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို နားထောင်ရမည်။ ယနေ့ ငါတို့ဆင့်ဆိုသော စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကိုကျင့်ရမည် ဟုဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုကြ၏။

၂၇း၁၁ တဖန် မောရှေသည် ထိုနေ့၌လူများတို့ကိုမှာထားသည်မှာ၊ –

၂၇း၁၂ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးသောနောက်၊ လူများတို့အား ကောင်းကြီးပေးခြင်းအလိုငှါ ဂေရဇိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရပ်ရသောသူဟူမူကား၊ ရှိမောင်၊ လေဝိ၊ ယုဒ၊ ဣသခါ၊ ယောသပ်၊ ဗင်္ယာမိန်တည်း။–

၂၇း၁၃ ကျိန်ခြင်းအလိုငှါ၊ ဧဗလတောင်ပေါ်မှာရပ်ရသောသူဟူမူကား၊ ရုဗင်၊ ဂဒ်၊ အာရှာ၊ ဇာဗုလုန်၊ ဒန်၊ နဿလိတည်း။–

၂၇း၁၄ ထိုအခါ လေဝိသားတို့သည် ကြီးသောအသံနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား ဟစ်ကြော်ရသောစကားဟူမူကား၊ –

၂၇း၁၅ ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံရှာသောအရာ၊ လက်သမားလက်နှင့် ထုလုပ်သောရုပ်တု၊ သွန်းသောဆင်းတုကို လုပ်၍ မထင်ရှားသောအရပ်၌ ထားသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟုကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။–

၂၇း၁၆ မိဘကို မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟုကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟုဝန်ခံရကြမည်။–

၂၇း၁၇ အိမ်နီးချင်းမြေမှတ်တိုင်ကို ရွေ့သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟုကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။–

၂၇း၁၈ မျက်စိမမြင်သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟုကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။–

၂၇း၁၉ တရားတွေ့ခြင်းအမှုမှာ တပါးအမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမကိုမတရားသဖြင့် အရှုံးပေးသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။–

၂၇း၂၀ အဘနှင့်သာဆိုင်သော အဘ၏မယားနှင့်ပေါင်းဘော်သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။–

၂၇း၂၁ တိရစ္ဆာန်တစုံတမျိုးနှင့် ပေါင်းဘော်သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟုကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။–

၂၇း၂၂ အဘ၏သမီး၊ အမိ၏သမီးတည်းဟူသော မိမိအစ်မနှင့်ပေါင်းဘော်သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟုဝန်ခံရကြမည်။–

၂၇း၂၃ မယား၏အမိနှင့်ပေါင်းဘော်သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟုကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။–

၂၇း၂၄ အိမ်နီးချင်းကို မထင်မရှားရိုက်သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။–

၂၇း၂၅ အပြစ်မရှိသောသူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါ အခကိုခံယူသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။–

၂၇း၂၆ ဤပညတ်တရားစကားတို့ကို အမြဲမကျင့်သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။–

အခန်းကြီး (၂၈)

၂၈း၁ ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသောပညတ်တော်တို့ကို သင်သည်ကျင့်စောင့်ခြင်းငှါ၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို စေ့စေ့နားထောင်လျှင်၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးတကာတို့ထက် သင့်ကိုချီးမြှောက်တော်မူမည်။–

၂၈း၂ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကိုနားထောင်လျှင်၊ သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်လတံ့ သော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာများဟူမူကား၊ –

၂၈း၃ သင်သည် မြို့၌မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ တော၌မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။–

၂၈း၄ သားသမီးအားဖြင့်၄င်း၊ မြေအသီးအနှံအားဖြင့်၄င်း၊ တိရစ္ဆာန်ဘွားသောသားငယ်အားဖြင့်၄င်း၊ သိုးနွားအစီးအပွါးအားဖြင့်၄င်း မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။–

၂၈း၅ ခြင်တောင်း၌၄င်း၊ မုန့်နယ်သောခွက်၌၄င်း မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။–

၂၈း၆ မိမိအိမ်ထဲသို့ဝင်သောအခါ မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ ပြင်သို့ထွက်သောအခါ မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။–

၂၈း၇ သင့်တဘက်၌ထသောရန်သူတို့ကို သင့်မျက်မှောက်၌ ထာဝရဘုရားသည်ဒဏ်ခံစေတော်မူမည်။ သူတို့သည် တလမ်းတည်းဖြင့် သင့်ရှိရာသို့ လာသော်လည်း၊ လမ်းခုနစ်သွယ်ဖြင့် သင့်ရှေ့မှပြေးကြလိမ့်မည်။–

၂၈း၈ သင်၏ဘဏ္ဍာတိုက်၌၄င်း၊ သင်ပြုလေရာရာ၌၄င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်အပေါ်မှာ မင်္ဂလာရောက်စေခြင်းငှါ မိန့်တော်မူမည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်၌ သင့်ကိုကောင်းကြီးမင်္ဂလာပေးတော်မူမည်။–

၂၈း၉ သင်သည်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်၍ လမ်းတော်သို့လိုက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားကျိန်ဆိုသည်အတိုင်း၊ သင့်ကို ကိုယ်တော်အဘို့ သန့်ရှင်းသောအမျိုး အစဉ်အမြဲ ဖြစ်စေတော်မူမည်။–

၂၈း၁၀ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကိုခံရသည်ဟု လူမျိုးခပ်သိမ်းတို့သည် သိမြင်၍ သင့်ကိုကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။–

၂၈း၁၁ ထာဝရဘုရားသည် သင့်အားပေးခြင်းငှါ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၌ ဥစ္စာပစ္စည်း၊ သားသမီး၊ တိရစ္ဆာန်အတိုးအပွါး၊ မြေအသီးအနှံများကို ကြွယ်ဝစေတော်မူမည်။–
၂၈း၁၂ ထာဝရဘုရားသည် အချိန်တန်မှ သင်၏ပြည်၌ မိုယ်းရွာစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်ပြုလေရာရာ၌ ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘဏ္ဍာတော်တိုက်တည်းဟူသော မိုယ်းကောင်းကင်ကိုဖွင့်တော်မူမည်။ သင်သည် လူမျိုးများတို့အား ချေးငှါးရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သူတို့သည်သင့်အား ချေးငှါးရသောအခွင့်မရှိရ။–
၂၈း၁၃ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုအမြီးမဖြစ်စေဘဲ ခေါင်းဖြစ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် အောက်၌မနေရဘဲ အပေါ်၌သာနေရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသော၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်စောင့်ခြင်းငှါနားထောင်လျှင်၎င်း၊–
၂၈း၁၄ ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသောစကားတော်လမ်းမှထွက်၍ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲ၊ အခြားတပါးသောဘုရားနောက်သို့လိုက်၍ ဝတ်မပြုဘဲ နေလျှင်၎င်း၊ ထိုသို့သောကျေးဇူးတော်ကို ခံရလိမ့်မည်။
၂၈း၁၅ ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသော သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက် အလုံးစုံတို့ကို ကျင့်စောင့်ခြင်းငှါ စကားတော်ကို နားမထောင်လျှင်၊ သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်လတံ့သော ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာများဟူမူကား၊–
၂၈း၁၆ သင်သည် မြို့၌အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်၊ တော၌အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။–
၂၈း၁၇ ခြင်တောင်း၌၎င်း၊ မုန့်နယ်သောခွက်၌၎င်း အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။–
၂၈း၁၈ သားသမီးအားဖြင့်၎င်း၊ မြေအသီးအနှံအားဖြင့်၎င်း၊ သိုးနွားအစီးအပွါးအားဖြင့်၎င်း အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။–
၂၈း၁၉ မိမိအိမ်ထဲသို့ဝင်သောအခါ အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ ပြင်သို့ထွက်သောအခါအမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။–
၂၈း၂၀ ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍ ပြုမိသောဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် အလျင်အမြန်ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်မှီတိုင်အောင်၊ ပြုလေရာရာ၌ ကျိန်ဆဲခြင်း၊ နှောင့်ရှက်ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ ခြင်းတို့ကို သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်စေတော်မူမည်။–
၂၈း၂၁ သင်သွား၍ဝင်စားလတံ့သောပြည်မှ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မမူမှီတိုင်အောင်၊ ကာလနာကို သင်၌စွဲစေတော်မူမည်။–
၂၈း၂၂ ထာဝရဘုရားသည်သင့်ကို တူလာ၊ဖျားနာ၊ဒလခက်နာ၊ခရခရနာဖြင့်၎င်း၊ ထားဘေး၊ လေထိ၍ အပင်သေသောဘေး၊ အရည်ယို၍ အပင်သေဘေးဖြင့်၎င်း ဒဏ်ခတ်တော်မူ၍၊ သင်သည် မပျက်စီးမှီတိုင်အောင် ထိုဘေးတို့သည် လိုက်ကြလိမ့်မည်။–
၂၈း၂၃ သင့်ခေါင်းပေါ်မှာ မိုယ်းကောင်းကင်သည် ကြေးဝါကဲ့သို့၎င်း၊ သင့်အောက်၌ မြေသည် သံကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်လိမ့်မည်။–
၂၈း၂၄ ထာဝရဘုရားသည် သင့်နေရာပြည်၌ရွာသောမိုယ်းရေကိုမြေမှုန့်၊ ဖုံဖြစ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် မပျက်စီးမှီတိုင်အောင် သင့်အပေါ်မှာ ကျရလိမ့်မည်။–
၂၈း၂၅ သင်၏ရန်သူတို့ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဒဏ်ပေးတော်မူမည်။ သင်သည် တလမ်းတည်းဖြင့် သူတို့ရှိရာသို့သွားသော်လည်း၊ လမ်းခုနစ်သွယ်ဖြင့် သူတို့ရှေ့မှပြေး၍ မြေပေါ်မှာရှိသော အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်သို့ပြောင်းသွားရလိမ့်မည်။–
၂၈း၂၆ သင်၏အသေကောင်သည် မိုယ်းကောင်းကင်ငှက်၊ တောသားရဲစားစရာဘို့ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကို အဘယ်သူမျှမမောင်းရ။–
၂၈း၂၇ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို အဲဂုတ္တုအနာစိမ်း၊ မြင်းသရိုက်နာ၊ ဝဲနာ၊ မပျောက်နိုင်သောယားနာဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။–
၂၈း၂၈ ရူးသောအနာ၊ မျက်စိကန်းသောအနာ၊ မိန်းမောတွေဝေသောအနာဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူ၍၊–
၂၈း၂၉ မျက်စိကန်းသောသူသည် မှောင်မိုက်၌စမ်းသပ်ရသကဲ့သို့၊ သင်သည်မွန်းတည့်အချိန်၌ပင် စမ်းသပ်ရလိမ့်မည်။ သင်ပြုသောအမှု၌မအောင်ဘဲ ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ လုယူခြင်းကိုသာခံရလိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှ မကယ်တင်ရ။–
၂၈း၃၀ မိန်းမနှင့်လက်ထပ်ပြီးသော်လည်း အခြားသောသူသည်ပေါင်းဘော်ရလိမ့်မည်။ အိမ်ကိုဆောက်သော်လည်း ကိုယ်တိုင်မနေရ။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်သော်လည်း စပျစ်သီးကိုမဆွတ်မယူရ။–
၂၈း၃၁ သင့်နွားကို သင့်မျက်မှောက်၌သတ်၍သေသော်လည်း သင့်ကိုယ်တိုင်မစားရ။ သင့်မြည်းကို သင့်ရှေ့မှောက်၌ အနိုင်အထက်ယူသွားပြီးမှ၊ နောက်တဖန် ပြန်၍မပေးရ။ သင့်သိုးတို့ကို သင့်ရန်သူ၌အပ်သောအခါ ကယ်နှုတ်သောသူ မပေါ်မရှိရ။–
၂၈း၃၂ သင့်သားသမီးတို့သည်သူတပါးလက်သို့ရောက်၍၊ သင့်မျက်စိသည် တနေ့လုံးမြော်ကြည့်လျက် အားကုန်လိမ့်မည်။ သင့်လက်သည်လည်း ခွန်အားမရှိရ။–
၂၈း၃၃ သင်မသိမကျွမ်းသောလူမျိုးသည် သင့်နေရာပြည်၏ အသီးအနှံကို၎င်း၊ သင်လုပ်ဆောင်၍ရသော ဥစ္စာကို၎င်း စားလိမ့်မည်။ သင်သည် ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကိုသာ အစဉ်မပြတ်ခံရလိမ့်မည်။–
၂၈း၃၄ ထိုသို့ ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်သောအမှုကြောင့် သင်သည် အရူးဖြစ်ရလိမ့်မည်။–
၂၈း၃၅ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ဒူးနှင့်ခြေထောက်မက၊ ခြေဘဝါးမှစ၍ ဦးခေါင်းထိပ်တိုင်အောင် မပျောက်နိုင်သောအနာစိမ်းဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။
၂၈း၃၆ ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်ချီးမြှောက်သောရှင်ဘုရင်ကို သင်နှင့် သင့်ဘိုးဘေးတို့ မသိမကျွမ်းဘူးသောလူမျိုးရှိရာသို့ ဆောင်သွားတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည်အခြားတပါးသောဘုရား၊ သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုရလိမ့်မည်။–
၂၈း၃၇ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုဆောင်သွားတော်မူသောအပြည်ပြည်တို့၌ သင်သည်အံ့ဩရာ၊ ပုံခိုင်းရာ၊ ကဲ့ရဲ့ရာဖြစ်လိမ့်မည်။–
၂၈း၃၈ သင်သည် များစွာသောမျိုးစေ့ကိုလယ်သို့ယူသွား၍ ကျိုင်းကောင်တို့သည် ကိုက်စားသောကြောင့်၊ နည်းသောစပါးကို သိမ်းရလိမ့်မည်။–
၂၈း၃၉ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကိုစိုက်၍ပြုစုသော်လည်း၊ ပိုးများကိုက်စားသောကြောင့်ကိုယ်တိုင် စပျစ်သီးကိုမဆွတ်ရ၊ စပျစ်ရည်ကိုလည်း မသောက်ရ။–
၂၈း၄၀ သင့်နေရာအရပ်ရပ်၌ သံလွင်ပင်ရှိသော်လည်း၊ အသီးမမှည့်မှီ ကြွေသောကြောင့် သင်သည် သံလွင်ဆီနှင့် ကိုယ်ကိုမလိမ်းရ။–
၂၈း၄၁ သားသမီးကိုဘွားမြင်သော်လည်း၊ သူတို့နှင့်မပျော်မွေ့ရ။ ရန်သူတို့သည် သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။–
၂၈း၄၂ သင့်နေရာပြည်၌ သစ်ပင်ရှိသမျှ၊ မြေအသီးအနှံရှိသမျှကို ကျိုင်းကောင်သည် ကိုက်စားကြလိမ့်မည်။–
၂၈း၄၃ သင်နှင့်အတူနေသော တပါးအမျိုးသားသည်မြင့်လျက်၊ သင့်အပေါ်သို့တက်လိမ့်မည်။ သင်မူကား၊ အောက်သို့ဆင်း၍ နေရလိမ့်မည်။–
၂၈း၄၄ သူသည် သင့်အားချေးငှါးသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သင်မူကား၊ သူ့အားချေးငှါးသော အခွင့်မရှိရ။ သူသည် ခေါင်းဖြစ်၍၊ သင်သည် အမြီးဖြစ်လိမ့်မည်။–
၂၈း၄၅ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တရားကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သင်သည် စကားတော်ကိုနားမထောင်သောကြောင့်၊ မပျက်စီးမှီတိုင်အောင် ဤကျိန်ခြင်း အမင်္ဂလာရှိသမျှတို့သည် သင့်အပေါ်မှာသက်ရောက်လျက်၊ သင့်ကိုလိုက်၍မှီလျက်ရှိကြ

လိမ့်မည်။–

၂၈း၄၆ သင့်အပေါ်၌၎င်း၊ သင့်အမျိုးအနွယ်အပေါ်၌၎င်း၊ အစဉ်မပြတ်နိမိတ်လက္ခဏာအံ့ဘွယ်သော အမှုဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၂၈း၄၇ သင်သည် ဥစ္စာကြွယ်ဝသောအခါ၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကို မဆောင်ရွက်သောကြောင့်၊–

၂၈း၄၈ ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူသောရန်သူ၏အမှုကို သင်သည် မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်းနှင့်တကွ၊ အရာရာ၌ ဆင်းရဲစွာဆောင်ရွက်ရလိမ့်မည်။ သင်သည် မပျက်စီးမီတိုင်အောင် သင့်လည်ပင်း၌ သံထမ်းဘိုးကိုတင်ထားတော်မူမည်။

၂၈း၄၉ ရွှေလင်းတပျံတတ်သကဲ့သို့ လျင်မြန်သောလူမျိုး၊ ကြမ်းတမ်းသောမျက်နှာနှင့် ပြည့်စုံလျက်၊

၂၈း၅၀ အသက်ကြီးသူကိုမရိုသေ၊ အသက်ငယ်သူကိုမသနားတတ်သောလူမျိုးကို၊ ဝေးသောအရပ်၊ မြေကြီးစွန်းမှ ထာဝရဘုရားသည်ခေါ်၍ သင့်ကို တိုက်စေတော်မူမည်။–

၂၈း၅၁ သင်သည် မပျက်စီးမီတိုင်အောင်၊ ထိုရန်သူသည် သင်၏သိုးသငယ်၊ နွားသငယ်၊ မြေအသီးအနှံကို စားရလိမ့်မည်။ သင့်ကိုမဖျက်ဆီးမီတိုင်အောင်၊ ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ သိုးနွားအစီးအပွါးကို သင့်အဘို့ မချန်မထားရ။–

၂၈း၅၂ သင့်နေရာပြည်အရပ်ရပ်တို့၌သင်ကိုးစားသောမြို့ရိုး၊ မြင့်၍ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုးတို့သည် မပြိုမကျမီတိုင်အောင်၊ သင့်နေရာမြို့ရှိသမျှတို့ကို ဝိုင်းထားလိမ့်မည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ပြည်အရပ်ရပ်တို့၌၊ မြို့ရှိသမျှတို့ကိုလည်းဝိုင်းထားလိမ့်မည်။–

၂၈း၅၃ ထိုသို့ဝိုင်းထား၍ ရန်သူသည်ကျဉ်းကျပ်စေသောအခါ၊ ကိုယ်ရင်သွေးတည်းဟူသော သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော သားသမီးတို့၏အသားကို သင်စားရလိမ့်မည်။–

၂၈း၅၄ သင့်နေရာမြို့တို့ကို ရန်သူဝိုင်းထား၍ ကျဉ်းကျပ်စေသောအခါ၊–

၂၈း၅၅ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့သောယောကျ်ားသည် စားစရာအလျှင်း မကျန်ကြွင်းသောကြောင့်၊ မိမိသားသမီး၏ အသားကိုစားရသော်လည်း၊ မိမိညီအစ်ကို၊ မိမိရင်ခွင်၌ရှိသောမယား၊ ကျန်ကြွင်းသေးသော သားသမီးတို့ကို မနာလိုသောစိတ်ရှိ၍၊ ထိုအသားကို သူတို့အားမဝေမပေးဘဲစားလိမ့်မည်။–

၂၈း၅၆ သင့်နေရာမြို့တို့ကို ရန်သူဝိုင်းထား၍ ကျဉ်းကျပ်စေသောအခါ၊

၂၈း၅၇ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့သဖြင့် မြေကိုမနင်းဝံ့သောမိန်းမသည်လည်း၊ စားစရာအလျှင်းမရှိသောကြောင့်၊ မိမိရင်ခွင်၌ရှိသောလင်၊ မိမိသားသမီး၊ မိမိဝမ်းထဲကထွက်သောအချင်း၊ မိမိဘွားမြင်သောသူငယ်တို့ကို မနာလိုသောစိတ်ရှိ၍ မိမိသူငယ်ကို တိတ်ဆိတ်စွာစားရလိမ့်မည်။–

၂၈း၅၈ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းကြီး၍ ကြောက်မက်ဘွယ်သောနာမတော်ကို ကြောက်စေခြင်းငှါ၊ ဤကျမ်းစာ၌ရေးထားသော ဤတရားတော်စကားအလုံးစုံတို့ကို သင်သည် မကျင့်မစောင့်ဘဲနေလျှင်၊–

၂၈း၅၉ ထာဝရဘုရားသည် သင်ခံရသောဘေး၊ သင့်အမျိုးအနွယ်ခံရသောဘေးတို့ကို အံ့သြဘွယ်သောဘေး၊ အလွန်ကြီး၍ မြဲမြံသောဘေး၊ အလွန်ပြင်း၍ မြဲမြံသောရောဂါဝေဒနာဖြစ်စေတော်မူမည်။–

၂၈း၆၀ ထိုမှတပါး၊ သင်ကြောက်တတ်သောအဲဂုတ္တုပြည်၏အနာရောဂါရှိသမျှတို့ကို သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ သင်၌ထိုအနာရောဂါတို့သည် စွဲကပ်ကြလိမ့်မည်။–

၂၈း၆၁ ထိုမှတပါး၊ ဤပညတ္တိကျမ်းစာ၌ရေး၍မထားသောအနာရောဂါဘေးဥပဒ်ရှိရှိသမျှတို့ကို သင်သည် မပျက်မစီးမီတိုင်အောင်၊ သင့်အပေါ်မှာ ထာဝရ ဘုရားသက်ရောက်စေတော်မူမည်။–

၂၈း၆၂ သင်သည် အရေအတွက်အားဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့များသော်လည်း၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို နားမထောင်သောကြောင့် နည်းနည်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။–

၂၈း၆၃ သင့်ကိုကျေးဇူးပြု၍ များပြားစေသောအမှု၌ ထာဝရဘုရားပျော်မွေ့တော်မူသည်နည်းတူ၊ တဖန် သင့်ကိုဖျက်ဆီး၍ အကျိုးနည်းစရာအမှု၌ ပျော်မွေ့တော်မူသဖြင့်၊ သင်သွား၍ ဝင်စားလတံ့သောပြည်ထဲက သင်သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။–

၂၈း၆၄ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ မြေကြီးစွန်းတဘက်မှသည် တဘက်တိုင်အောင်၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့တွင် သင့်ကို အရပ်ရပ်ကွဲပြားစေတော်မူသဖြင့်၊ သင်နှင့် သင့်ဘိုးဘေးတို့ မသိဘူးသောအခြားတပါးသောဘုရား၊ သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုရလိမ့်မည်။–

၂၈း၆၅ ထိုလူမျိုးတို့တွင် သင်သည်သက်သာခြင်းမရှိရာ၊ နေရာမကျရာ။ နှလုံးတုန်လှုပ်ခြင်း၊ မျက်စိမှေ်မြင်၍ အားကုန်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကို ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူသဖြင့်၊–

၂၈း၆၆ သင်သည် အသက်ဆုံးလုသည်ဖြစ်၍၊ နေ့ညဥ့်မပြတ်စိုးရိမ်လျက် သေဘေးနှင့်လွတ်မည် မလွတ်မည်ကို မသိဘဲလျက်နေရလိမ့်မည်။–

၂၈း၆၇ သင်၏စိတ်နှလုံးထဲမှာကြောက်ရွံ့ရသောအကြောင်း၊ သင့်မျက်စိနှင့်မြင်ရသောအရာကြောင့်၊ နံနက်အချိန်၌ သင်က၊ ညဥ့်ရောက်ပါစေဟူ၍၎င်း၊ ညဥ့်အချိန်၌ နံနက်ရောက်ပါစေဟူ၍၎င်း ဆုတောင်းရလိမ့်မည်။–

၂၈း၆၈ ထိုလမ်းကို နောက်တဖန် သင်မမြင်ရဟု မိန့်တော်မူသောလမ်းဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် တဖန်သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သင်္ဘောနှင့်ပို့ဆောင်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုပြည်တွင် ကျွန်ယောကျ်ား၊ ကျွန်မိန်းမဖြစ်စေခြင်းငှါ ရန်သူတို့၌ ရောင်းကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် အဘယ်သူမျှသင့်ကိုမဝယ်လိုဟု ဣသရေလလူများတို့ကို ဟောပြောလေ၏။

အခန်းကြီး (၂၉)

၂၉း၁ ဤရွှေ့ကား၊ ဟောရပ်အရပ်၌ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးနှင့် ပြုတော်မူသောပဋိညာဉ်မှတပါး၊ မောဘပြည်၌ မောရှေသည်ထိုလူမျိုးနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသော ပဋိညာဉ်စကားတော်ဖြစ်သတည်း။

၂၉း၂ တဖန် မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုပြည်မှာ ဖါရောဘုရင်၌၎င်း၊ သူ၏ကျွန်အပေါင်းတို့၌၎င်း၊ သူ၏ပြည်တရှောက်လုံး၌၎င်း၊ သင်တို့မျက်မှောက်တွင်ပြုတော်မူသမျှတည်းဟူသော၊–

၂၉း၃ ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်သော အလွန်ကြီးစွာသောစုံစမ်းခြင်းအမှု၊ အလွန်ကြီးသောနိမိတ်လက္ခဏာ၊ ထူးဆန်းသောတန်ခိုးများကို သင်တို့သည် မြင်ရကြပြီ။–

၂၉း၄ သို့သော်လည်း နားလည်နိုင်သောနှလုံး၊ မြင်နိုင်သောမျက်စိ၊ ကြားနိုင်သောနားတို့ကို ယနေ့တိုင်အောင် ထာဝရဘုရားသည်ပေးတော်မမူသေး။–
၂၉း၅ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး သင်တို့ကို တော၌ငါပို့ဆောင်တော်မူပြီ။ သင်တို့အဝတ်သည် မဟောင်းမနွမ်း။ သင်တို့စီးသောခြေနင်းလည်းမပျက်။–
၂၉း၆ သင်တို့သည် မုန့်ကိုမစား။ စပျစ်ရည်နှင့် သေရည်သေရက်ကိုမသောက်ဘဲနေသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်ကြောင်းကိုသိရ၏။–
၂၉း၇ သင်တို့သည် ဤအရပ်သို့ရောက်သောအခါ၊ ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်၊ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃတို့သည် ငါတို့ကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှါ ထွက်လာသဖြင့်၊ ငါတို့သည် သူတို့ကိုလုပ်ကြံ၍၊–
၂၉း၈ သူတို့ပြည်ကိုသိမ်းယူပြီးမှ၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်၌ ပေးလေ၏။–
၂၉း၉ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့ပြုလေရာရာ၌အောင်နိုင်မည်အကြောင်း ဤပဋိညာဉ်စကားတို့ကိုစောင့်ရှောက်၍ ကျင့်ကြလော့။
၂၉း၁၀–၁၃ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်ယနေ့ပြုတော်မူသောသစ္စာကို သင်သည်ခံ၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနှင့်ပဋိညာဉ်ပြုခြင်းငှါ၄င်း၊ သင့်ကို ကိုယ်တော်၏လူမျိုးအရာ၌ ယနေ့ ခန့်ထားတော်မူစေခြင်းငှါ၄င်း၊ အထက်ကမိန့်တော်မူ၍၊ သင်၏အဘအာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူစေခြင်းငှါ၄င်း၊ သင်တို့အမျိုးအနွယ်၏ အကဲအမှူး၊ အသက်ကြီးသူ၊ မင်းအရာရှိ၊ ဣသရေလအမျိုးယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်၊ ထင်းခုတ်သောသူ၊ ရေခပ်သောသူမှစ၍ တပ်၌ရှိသမျှသောသူတို့သည် သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ယနေ့ရပ်နေကြ၏။–
၂၉း၁၄ ထိုမှတပါး ဤပဋိညာဉ်၊ ဤသစ္စာကို သင်တို့နှင့်သာငါပြုသည်ထက်မက၊–
၂၉း၁၅ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ယနေ့ရပ်နေသောသူတို့နှင့်၄င်း၊ ငါတို့တွင် ယနေ့မပါသောသူတို့နှင့်၄င်း ငါပြု၏။–
၂၉း၁၆ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ပေါင်းဘော်သောသူ၊ ခရီးသွား၍လမ်း၌တွေ့ကြုံသော လူမျိုးတို့ကို သင်တို့သိကြ၏။–
၂၉း၁၇ သူတို့၌ရှိသောစက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောသစ်သားရုပ်တု၊ ကျောက်ရုပ်တု၊ ရွှေရုပ်တု၊ ငွေရုပ်တုတို့ကို မြင်ကြပြီ။–
၂၉း၁၈ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်မှ လွှဲရှောင်ချင်သောသဘောရှိလျက်၊ ထိုလူမျိုးတို့၏ ဘုရားများထံသို့သွား၍ ဝတ်ပြုသောယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ အဆွေအမျိုးတစုံတယောက်သည် သင်တို့တွင်ပါမည်ဟူ၍၄င်း၊ ခါးစွာသောအသီး၊ ဒေါနကိုသီးတတ်သောအပင်မြစ်သည် သင်တို့တွင် ပေါက်မည်ဟူ၍၄င်း၊–
၂၉း၁၉ ထိုသို့သောသူသည်ဤကျိန်ခြင်းစကားကိုကြားရသောအခါ၊ စိတ်ခိုင်မာသည်အတိုင်း၊ ငါကျင့်၍ ရေငတ်ခြင်းအပေါ်၌ ယစ်မူးခြင်းကို ထပ်ဆင့်သော်လည်း၊ ချမ်းသာရမည်ဟု စိတ်ထဲမှာ ကိုယ်ကိုကိုယ် ကောင်းကြီးပေးမည်ဟူ၍၄င်း စိုးရိမ်စရာရှိ၏။–
၂၉း၂၀ ထိုသူကိုထာဝရဘုရားနှမြောတော်မမူ။ အပြစ်ရှိသည်ဟုထင်လွယ်သောစိတ်၊ အမျက်တော်အရှိန် မီးခိုးထွက်၍ ဤကျမ်းစာ၌ရေးထားသောအမင်္ဂလာရှိသမျှတို့သည် ထိုသူအပေါ်မှာတည်နေကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်သူ၏အမည်ကိုမိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌ ချေတော်မူလိမ့်မည်။–
၂၉း၂၁ ဤပညတ္တိကျမ်းစာ၌ရေးထားသော ပဋိညာဉ်အမင်္ဂလာရှိသမျှတို့နှင့်အညီ၊ ထိုသူကို ဣသရေလ အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ထဲက၊ ထာဝရဘုရား နှုတ်၍ အပြစ်ပေးဘို့ရာ ခွဲထားတော်မူလိမ့်မည်။–
၂၉း၂၂ သူ့နေရာအရပ်၌ ထာဝရဘုရားဒဏ်ခတ်တော်မူသော၊–
၂၉း၂၃ အနာရောဂါဘေးဥပဒ်တို့ကို၄င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဒေါသအမျက်တော်ထွက်၍ မှောက်လှန်တော်မူသော သောဒုံမြို့၊ ဂေါမောရမြို့၊ အာဒမာမြို့၊ ဇေဘိုင်မြို့တို့ပြိုပျက်ရာကဲ့သို့၊ တပြည်လုံးကို ကန့်နှင့်မီးကျွမ်းလောင်သော ဆားသက်သက်ဖြစ်၍၊ မျိုးစေ့မကြဲ၊ အသီးအနှံမသီး၊ မြက်ပင်မပေါက်ကြောင်းကို၄င်း၊ သင်တို့နောက်မှာ ဖြစ်လတံ့သောသင်တို့အမျိုးသား၊ ဝေးသောအရပ်မှလာသော တပါးအမျိုးသားတို့သည် မြင်ကြသောအခါ၊–
၂၉း၂၄ ထာဝရဘုရားသည် ဤပြည်၌ အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ပြုတော်မူသနည်း။ ဤပြင်းစွာသော အမျက်တော်အရှိန်ကား၊ အဘယ်သို့နည်းဟု လူအမျိုးမျိုးတို့သည် မေးမြန်းကြလျှင်၊–
၂၉း၂၅ သူတပါးတို့က၊ ထိုသူတို့၏ဘိုးဘေးတို့ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ သူတို့နှင့်ဖွဲ့တော်မူသောပဋိညာဉ်ကို သူတို့သည် စွန့်ကြသောကြောင့်၄င်း၊–
၂၉း၂၆ အထက်ကသူတို့မသိ၊ သူတို့အား အဘယ်အရာကိုမျှမပေးသော အခြားတပါးသောဘုရားတို့အား ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြသောကြောင့်၄င်း၊–
၂၉း၂၇ ဤမည်သောကျမ်းစာ၌ ရေးထားသောအမင်္ဂလာရှိသမျှတို့ကို ဤပြည်၌သင့်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အမျက်တော်ထွက်သဖြင့်၊–
၂၉း၂၈ ပြင်းစွာသောဒေါသအမျက်အရှိန်အားကြီးလျက် သူတို့ပြည်ထဲက သူတို့ကိုနှုတ်ပယ်၍၊ ယနေ့တိုင်အောင် အခြားတပါးသောပြည်သို့ နှင်ထုတ်တော်မူသည်ဟု ပြန်ပြောကြလိမ့်မည်။–
၂၉း၂၉ မထင်ရှားသောအရာတို့သည်၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အငန်းအတာဖြစ်ကြ၏။ ဘော်ပြတော်မူသောအရာတို့သည် ကာလအစဉ်မပြတ် ငါတို့နှင့် ငါတို့သားသမီးများ၏ အငန်းအတာဖြစ်၍၊ ဤပညတ်တရားစကားအလုံးစုံတို့ကို စောင့်ရှောက်ရမည်အကြောင်းတည်း။

အခန်းကြီး (၃၀)

၃၀း၁ သင့်ရှေ့၌ငါထား၍ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသမျှသောအရာတည်းဟူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာနှင့် ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာတို့သည် သင့်အပေါ်မှာရောက်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုနှင်ထုတ်တော်မူရာ အပြည်ပြည်တို့၌ ထိုအရာတို့ကို အောက်မေ့လျက်၊–
၃၀း၂ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပြန်လာ၍၊ ယနေ့ငါမှာထားသမျှအတိုင်း၊ သင်နှင့်သားသမီးတို့သည် စကားတော်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့နားထောင်လျှင်၊–
၃၀း၃ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်ခံရသောသိမ်းသွားခြင်းအမှုကို ကုန်စေမည်အကြောင်း၊ သင့်ကိုသနားသဖြင့် တဖန်ပြန်လာ၍၊ အထက်ကအရပ်ရပ်နှင်ထုတ် ရာအပြည်ပြည်တို့မှ သိမ်းယူတော်မူလိမ့်မည်။–
၃၀း၄ သင်၏လူအချို့တို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်အောက် အဝေးဆုံးသောအရပ်သို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ ထိုအရပ်မှ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသိမ်းယူဆောင်ခဲ့တော်မူလိမ့်မည်။–

၃၀း၅ ဘိုးဘေးတို့ဝင်စားသောပြည်သို့ တဖန်ဆောင်ခဲ့တော်မူသဖြင့်၊ သင်သည်ဝင်စားရလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ကျေးဇူးပြုတော်မူပြန်သဖြင့်၊ ဘိုးဘေးများတို့ထက် သင့်ကိုသာ၍ များစေတော်မူလိမ့်မည်။–

၃၀း၆ သင်သည် အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ချစ်စေခြင်းငှါ၊ သင့်နှလုံးနှင့်သင့်အမျိုး၏နှလုံးအရေဖျားကို လှီးဖြတ်တော်မူလိမ့်မည်။–

၃၀း၇ သင်၏ရန်သူတည်းဟူသောသင့်ကိုမုန်း၍ညှဉ်းဆဲသောသူတို့အပေါ်၌လည်း၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာရှိသမျှတို့ကို သက်ရောက်စေတော်မူလိမ့်မည်။–

၃၀း၈ သင်သည် ပြန်လာလျက် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနားထောင်၍၊ ယနေ့ ငါမှာထားသမျှသော ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လိမ့်မည်။–

၃၀း၉ သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနားထောင်၍၊–

၃၀း၁၀ ဤပညတ္တိကျမ်းစာ၌ရေးထားသော စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၎င်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ပြန်လာလျှင်၎င်း၊ သင်ပြုလေရာရာ၌ အောင်မည်အကြောင်းနှင့် သင်၏သားသမီး၊ တိရစ္ဆာန်၊ အသီးအနှံတိုးပွါးများပြားမည်အကြောင်းကိုစီရင်၍ သင့်အကျိုးကိုပြုစုတော်မူလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ဘိုးဘေးတို့၌ အားရဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့ သင်၌ အားရဝမ်းမြောက်၍၊ သင့်အကျိုးကို ပြုစုတော်မူလိမ့်မည်။

၃၀း၁၁ ယနေ့ ငါမှာထားသောပညတ်တရားတော်သည် သင်နားမလည်နိုင်သောတရားမဟုတ်။–

၃၀း၁၂ သင်နှင့်ဝေးသည်မဟုတ်။ တရားတော်ကို ငါတို့သည်နားထောင်၍ စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊ ကောင်းကင်သို့အဘယ်သူတက်၍ ငါတို့ထံသို့ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်နည်းဟု မေးစေခြင်းငှါ ကောင်းကင်၌ ရှိသည်မဟုတ်။–

၃၀း၁၃ တရားတော်ကို ငါတို့သည်နားထောင်၍ စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊ ပင်လယ်ကိုအဘယ်သူကူး၍ ငါတို့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်နည်းဟု မေးစေခြင်းငှါ၊ ပင်လယ်တဘက်၌ရှိသည်မဟုတ်။–

၃၀း၁၄ တရားတော်သည် သင်စောင့်ရှောက်ဘို့ရာ သင်နှင့်အလွန်နီး၏။ သင်၏နှုတ်၌၎င်း၊ သင်၏နှလုံး၌၎င်းရှိ၏။–

၃၀း၁၅ ကြည့်ပါတော့၊ အသက်ရှင်ခြင်းချမ်းသာနှင့် သေခြင်းဆင်းရဲတို့ကိုသင့်ရှေ့မှာ ယနေ့ငါထား၏။–

၃၀း၁၆ သင်သည် အသက်ရှင်၍ တိုးပွါးမည်အကြောင်းနှင့် သင်ဝင်စားလတံ့သောပြည်၌၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်အကြောင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ချစ်သဖြင့် နောက်တော်သို့လိုက်၍၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်ပညတ်တရားတော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လော့ဟု ငါမှာထား၏။–

၃၀း၁၇ သို့မဟုတ် သင့်နှလုံးလွဲသွားသဖြင့်၊ သင်သည်နားမထောင်ဘဲ သူတပါးသွေးဆောင်ရာသို့လိုက်၍၊ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်လျှင်၊–

၃၀း၁၈ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ဝင်စားလတံ့သောပြည်၌ အသက်တာမရှည်၊ ကေန်အမှန်ပျက် စီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်ဟု ယနေ့ငါသတိပေး၏။–

၃၀း၁၉ အသက်ရှင်ခြင်း၊ သေခြင်း၊ ကောင်းကြီးပေးခြင်း၊ ကျိန်ခြင်းတို့ကို သင့်ရှေ့၌ငါထားသည်ဟု သင့်တဘက်၌ ကောင်းကင်မြေကြီးကို ငါတိုင်တည်၏။

၃၀း၂၀ သို့ဖြစ်၍၊ သင်နှင့်သင့်အမျိုးအနွယ်သည် အသက်ရှင်မည်အကြောင်းနှင့်၎င်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုချစ်၍ စကားတော်ကိုနားထောင်သဖြင့်၊ အသက်ရှင်ခြင်းအကျိုး၊ အသက်တာရှည်ခြင်းအကျိုးကိုပေးတော်မူသော ကိုယ်တော်ကို ဆည်းကပ်မှီဝဲမည်အကြောင်းနှင့်၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည်သင်၏ဘိုးဘေးအာဗြဟံ၊ဣဇာက် ယာကုပ်တို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၌ နေမည်အကြောင်းနှင့်ယှဉ်သော အသက်တရားကိုရွေးယူလော့ဟု ဣသရေလအမျိုးအားဟောပြော၏။

အခန်းကြီး (၃၁)

၃၁း၁ တဖန် မောရှေသည်သွား၍ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား ဟောပြောသည်ကား၊–

၃၁း၂ ငါသည် ယနေ့အသက်တရာနှစ်ဆယ်စေ့ပြီ။ သင်တို့ရှေ့မှာထွက်ဝင်ခြင်းငှါ နောက်တဖန်မတတ်နိုင်။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည်ယော်ဒန်မြစ်ကိုမကူးရဟုမိန့်တော်မူပြီ။–

၃၁း၃ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ရှေ့မှာကူး၍၊ ထိုပြည်သားအမျိုးမျိုးတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နေရာကို သင်တို့ဝင်စားရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်း၊ ယောရှုသည်လည်း သင်တို့ရှေ့မှာ ကူးရလိမ့်မည်။–

၃၁း၄ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ အာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်နှင့် ဩဃတို့၌၎င်း၊ ဖျက်ဆီးတော်မူသော သူတို့ပြည်၌၎င်းပြုသကဲ့သို့၊ ထိုပြည်သားအမျိုးမျိုးတို့၌ ပြုတော်မူလိမ့်မည်။–

၃၁း၅ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုသင်တို့၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ငါမှာထားသမျှပညတ်တို့အတိုင်း၊ သူတို့၌ပြုရကြလိမ့်မည်။–

၃၁း၆ အားယူ၍ရဲရင့်ခြင်းရှိကြလော့။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သူတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ဘုရားသခင်ဖြစ်၍ သင်တို့နှင့်အတူကိုယ်တိုင်ကြွတော်မူမည်။ သင်တို့ကိုစွန့်တော်မမူ၊ ပစ်ထားတော်မမူဟုဟောပြော၏။–

၃၁း၇ တဖန် ယောရှုကိုခေါ်၍၊ သင်သည် အားယူ၍ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤလူတို့အားပေးခြင်းငှါ၊ ဘိုးဘေးတို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့ သင်သည် သူတို့နှင့်အတူ သွား၍ အမွေခံစေရမည်။–

၃၁း၈ သင့်ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တိုင်ကြွ၍ သင်နှင့်ရှိတော်မူလိမ့်မည်။ သင့်ကိုစွန့်တော်မမူ၊ ပစ်ထားတော်မမူ။ မစိုးရိမ်နှင့်။ စိတ်မပျက်နှင့်ဟု ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပြောဆို၏။

၃၁း၉ ဤပညတ်တရားကိုမောရှေသည်ရေးထား၍ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို ထမ်းသော လေဝိသားယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူများအပေါင်းတို့၌အပ်၍၊–

၃၁း၁၀ မှာထားသည်ကား၊ ခုနစ်နှစ်စေ့၍ ကျွန်များကိုလွှတ်ခြင်းငှါ ချိန်းချက်သောနှစ်၊ သကေနေပွဲခံချိန်ရောက်မှ၊–

၃၁း၁၁ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူလတံ့သောအရပ်တွင် ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကိုပြခြင်းငှါ လာကြသောအခါ၊ ဤပညတ်တရားကို ထိုပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ဘတ်ရွတ်ရမည်။–

၃၁း၁၂ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်များ၊ တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားများတို့သည် ကြား၍နားလည်သဖြင့်၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ဤပညတ်တရားစကား အလုံးစုံတို့ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ ပရိသတ်တို့ကို စုဝေးစေကြလော့။–

၃၁း၁၃ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ နားမလည်သေးသောသူငယ်တို့သည် ကြားသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ဝင်စားလတံ့သောပြည်၌ နေသည်ကာလပတ်လုံး၊ သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါ သင်ကြလိမ့်မည်ဟု မှာထားသတည်း။

၃၁း၁၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် သေရသောအချိန်နီးပြီ။ ယောရှုကိုခေါ်၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်သို့ ချဉ်းကပ်လော့။ သူ့ကိုငါမှာထားမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့်ယောရှုသည်သွား၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။–

၃၁း၁၅ ထာဝရဘုရားသည် တဲတော်တွင် မိုဃ်းတိမ်တိုင်၌ ထင်ရှားတော်မူ၍၊ မိုဃ်းတိမ်တိုင်သည် တဲတော်တံခါးဝအပေါ်မှာတည်နေ၏။–

၃၁း၁၆ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်သောအခါ၊ ဤလူမျိုးသည်ထ၍ ယခုသွားသောပြည်၌နေသော တပါးအမျိုးသားကိုးကွယ်သောဘုရားတို့နှင့် မှားယွင်း၍ ငါ့ကိုစွန့်လျက်၊ ငါဖွဲ့ထားသောပဋိညာဉ်တရားကို ဖျက်လိမ့်မည်။–

၃၁း၁၇ ထိုအခါ ငါသည် အမျက်တော်ထွက်၍ သူတို့ကိုစွန့်မည်။ သူတို့မှ ငါ့မျက်နှာကိုလွှဲသဖြင့်၊ သူတို့သည်ပျက်စီး၍ဘေးဒဏ်ရန်မာန်အပေါင်းတို့နှင့် တွေ့ကြုံကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါသူတို့က၊ ငါတို့ဘုရားသခင်သည် ငါတို့တွင် ရှိတော်မမူသောကြောင့်၊ ဤဘေးဒဏ်တို့သည် ငါတို့အပေါ်မှာရောက်သည် မဟုတ်လောဟုဆိုကြလိမ့်မည်။–

၃၁း၁၈ သူတို့သည်အခြားတပါးသောဘုရားတို့နောက်သို့လွှဲသွား၍ ပြုသောဒုစရိုက်အပေါင်းတို့ကြောင့်၊ ထိုအခါ ငါသည် ကိုယ်မျက်နှာကိုကေန်အမှန်လွှဲမည်။–

၃၁း၁၉ ယခုမှာ ဓမ္မသီချင်းကို ရေးထားကြလော့။ ထိုသီချင်းကိုဣသရေလအမျိုးတဘက်၌ ငါ့အဘို့ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည်နှုတ်ကျက်ရအောင် သင်စေကြလော့။–

၃၁း၂၀ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၏ဘိုးဘေးတို့အားငါကျိန်ဆို၍ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်သို့ သူတို့ကိုငါဆောင်သွင်းသဖြင့် သူတို့သည် ဝစွာစားရ၍ ဆူဖြိုးသောအခါ၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ထံသို့လွှဲသွား၍ ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်။ ငါ့ကိုပုန်ကန်၍ငါ့ပဋိညာဉ်တရားကို ဖျက်ကြလိမ့်မည်။–

၃၁း၂၁ ဘေးဒဏ်ရန်မာန်အပေါင်းတို့နှင့်တွေ့ကြုံသောအခါ၊ ထိုသီချင်းသည် သူတို့တဘက်၌ သက်သေခံလိမ့်မည်။ သူတို့အမျိုးအနွယ်သည် နှုတ်ကျက်မမေ့မလျော့ရ။ ငါကျိန်ဆိုသောပြည်သို့ ငါဆောင်၍မသွင်းမီ၊ ယခုပင် သူတို့ကြံစည်သောအကြံအစည်ကို ငါသိ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၃၁း၂၂ မောရှေသည်လည်း၊ ထိုနေ့၌ဓမ္မသီချင်းကိုရေးထား၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား သင်လေ၏။–

၃၁း၂၃ တဖန် နုန်၏သားယောရှုအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ ငါကျိန်ဆိုသောပြည်သို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ဆောင်သွင်းရမည်။ ငါသည်သင်နှင့်အတူရှိမည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၃၁း၂၄ မောရှေသည် ဤပညတ်တရားစကားတော်အလုံးစုံတို့ကို အကုန်အစင်ရေးထားပြီးမှ၊–

၃၁း၂၅ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသော လေဝိသားတို့ကိုခေါ်၍၊–

၃၁း၂၆ ဤပညတ္တိကျမ်းစာသည် သင်တို့အမျိုးတဘက်၌ သက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ထိုစာကိုယူ၍ သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်အနားမှာတင်ထားကြလော့။–

၃၁း၂၇ သင်တို့အမျိုးသည် ပုန်ကန်တတ်သောသဘော၊ ခိုင်မာသောသဘောရှိကြောင်းကို ငါသိ၏။ ငါအသက်ရှင်၍၊ သင်တို့တွင်နေစဉ်အခါ၊ ယနေ့ပင် သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပုန်ကန်ကြပြီ။ ငါသေသောနောက် ထိုမျှမကပြုကြလိမ့်မည်။–

၃၁း၂၈ သင်တို့အမျိုးအနွယ်အသက်ကြီးသူ၊ အရာရှိသူအပေါင်းတို့ကို ငါ့ထံမှာစုဝေးစေကြလော့။ ဤစကားတို့ကို သူတို့အားဟောပြော၍ သူတို့တဘက်၌ ကောင်းကင်မြေကြီးကို ငါတိုင်တည်မည်။–

၃၁း၂၉ အကြောင်းမူကား၊ ငါသေသောနောက် သင်တို့သည်လုံးလုံးဖေါက်ပြန်၍ ငါမှာထားသောလမ်းမှ လွှဲသွားကြလိမ့်မည်ကို ငါသိ၏။ နောင်ကာလတွင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ကိုယ်လက်နှင့်လုပ်ဆောင်သောအားဖြင့် အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်သောကြောင့်၊ သင်တို့သည် ဘေးဥပဒ်နှင့် တွေ့ကြုံကြလိမ့်မည်ဟု သတိပေးလေ၏။

၃၁း၃၀ မောရှေသည် ဣသရေလပရိသတ်အပေါင်းတို့အား အကုန်အစင်မြွက်ဆိုသော သီချင်းစကားဟူမူကား၊

အခန်းကြီး (၃၂)

၃၂း၁ အို ကောင်းကင်၊ နားထောင်လော့၊ ငါပြောမည်။ အိုမြေကြီး၊ ငါမြွက်ဆိုသောစကားကိုကြားလော့။–

၃၂း၂ ငါ့ဒေသနာသည် မိုဃ်းရေကဲ့သို့ စက်စက်ကျ၍၊ ငါ့စကားသည်နှင်းကဲ့သို့ ဖြည်းညှင်းစွာသက်ရောက်လိမ့် မည်။ နုသောပျိုးပင်ပေါ်မှာရွာသော မိုဃ်းကဲ့သို့၎င်း၊ မြက်ပင်ပေါ်မှာ များပြားသောမိုဃ်းရေကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်လိမ့်မည်။–

၃၂း၃ ငါသည် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ဘော်ပြသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။–

၃၂း၄ ဘုရားသခင်သည်မူလအမြစ်ဖြစ်၍၊ အမှုတော်သည် စုံလင်ပေ၏။ စီရင်တော်မူသမျှတို့သည် တရားနှင့်ညီလျက်၊ သစ္စာစောင့်သောဘုရား၊ အပြစ်ကင်းလွတ်၍ ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်သောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။–

၃၂း၅ သူတို့သည် ယိုယွင်းကြပြီ။ ဘုရားသခင်၏သားမဟုတ်၊ အညစ်ကြေးကပ်ကြ၏။ သဘောကောက်၍ ဖေါက်ပြန်သောအမျိုးဖြစ်ကြ၏။–

၃၂း၆ အို ပညာမဲ့သောလူမိုက်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုဤသို့ဆပ်မည်လော။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုဖြစ်စေသောအဘ၊ သင့်ကိုဖန်ဆင်း၍ နေရာချသောသူဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်လော။–

၃၂း၇ ရှေးကာလကိုအောက်မေ့လော့။ လွန်လေပြီးသောနှစ်ပေါင်းများကို ဆင်ခြင်လော့။ သင့်အဘကို မေးမြန်းလျှင် သူသည်ဘော်ပြလိမ့်မည်။ အသက်ကြီးသူတို့ကိုမေးမြန်းလျှင် သူတို့သည် ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။–

၃၂း၈ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည် အာဒံ၏အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော လူမျိုးတို့ကိုပိုင်းခြား၍ အမွေမြေကိုဝေပေးသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့

အရေအတွက်ကိုထောက်ရှု၍၊ လူမျိုးတို့နေရာအပိုင်းအခြားကိုစီရင်တော်မူ၏။–
၃၂း၉ ထာဝရဘုရား၏အဘို့ကား၊ လူမျိုးတော်တည်း။ ယာကုပ်အမျိုးသည် အမွေခံတော်မူရာဖြစ်သတည်း။–
၃၂း၁၀ လူဆိတ်ညံသောအရပ်၊ သားရဲမြည်၍၊ လွတ်လပ်သောတောလွင်ပြင်၌ ယာကုပ်ကိုတွေ့တော်မူသောအခါ ဝန်းရံဆီးကာခြင်း၊ သွန်သင်ခြင်း ကျေးဇူးကိုပြု၍ မျက်ဆန်တော်ကဲ့သို့ စောင့်တော်မူ၏။–
၃၂း၁၁ ရွှေလင်းတသည် အသိုက်ကိုမွှေလျက်၊ သားငယ်တို့အပေါ်မှာလှုပ်ရှားလျက်၊ အတောင်တို့ကိုဖြန့်လျက်၊ သားငယ်တို့ကိုယူ၍ မိမိအတောင်တို့ဖြင့် ဆောင်သကဲ့သို့၊–
၃၂း၁၂ ထာဝရဘုရားတပါးတည်းသာလျှင်၊ ယာကုပ်ကိုဆောင်သွားတော်မူ၏။ အခြားတပါးသောဘုရားမည်မျှမရှိ။–
၃၂း၁၃ မြေကြီးပေါ်မှာမြင့်မြတ်သောအရပ်တို့၌ နေရာချတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် မြေအသီးအနှံကိုစား၍ ကျောက်ထဲက ပျားရည်ကိုငှင်း၊ မီးပါ ကျောက်ထဲကဆီကိုငှင်း၊–
၃၂း၁၄ သိုးသငယ်ဆီဥ၊ ဗာရှန်အမျိုး၏သိုးထီး၊ ဆိတ်ထီးဆီဥ၊ ဂျုံစပါး၊ ကျောက်ကပ်ဆီဥနှင့်တကွ နွားနို့ဓမ်းနှင့် သိုးနို့ကိုငှင်း စို့မည်အကြောင်း စီရင်တော်မူ၍၊ သင်သည် စပျစ်သီးအသွေးစစ်ကိုသောက်ရ၏။
၃၂း၁၅ သို့ရာတွင်၊ ယေရှုရုန်သည် ဆူဝ၍ခြေနှင့်ကန်လေ၏။ ဆူဝလျက်၊ တုတ်လျက်၊ ဆီဥနှင့်ပြည့်စုံလျက်နေသဖြင့်၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုစွန့်၍၊ ကယ်တင်ရာကျောက်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုလေ၏။–
၃၂း၁၆ သူတို့သည် အခြားတပါးသောဘုရားအားဖြင့် ငြူစူစေကြ၏။– ရွံရှာဘွယ်သောအမှုအရာအားဖြင့် အမျက်တော်ကိုနိုးဆော်ကြ၏။–
၃၂း၁၇ ဘုရားမဟုတ်သောနတ်ဆိုး၊ မသိဘူးသောဘုရား၊ ဘိုးဘေးတို့မကြောက်ဘူးသော ဘုရားသစ်တို့အား ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။–
၃၂း၁၈ သင်ဖြစ်ရာမူလအမြစ်ကို သင်မမှတ်မိ။ သင့်ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသခင်ကို သင်မေ့လျော့ပြီ။–
၃၂း၁၉ ထိုအမှုကို ထာဝရဘုရားမြင်သောအခါ၊ အမျက်တော်ထွက်၍ သားသမီးတော်တို့ကို စွန့်ပစ်တော်မူလျက်၊–
၃၂း၂၀ ငါသည် ကိုယ်မျက်နှာကိုသူတို့မှလွှဲမည်။ သူတို့သည်အဘယ်သို့ဆုံးမည်ကိုငါကြည့်မည်။ သဘောခိုင်မာသောအမျိုး၊ သစ္စာမရှိသော သားသမီးဖြစ်ကြ၏။–
၃၂း၂၁ ဘုရားမဟုတ်သောအရာအားဖြင့် ငါသည် ငြူစူသောစိတ်ရှိစေခြင်းငှါပြုကြပြီ။ အချည်းနှီးသော အရာအားဖြင့် ငါ့အမျက်ကိုနိုးဆော်ကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ မရေရသောလူမျိုးအားဖြင့် သူတို့သည် ငြူစူသောစိတ် ရှိစေခြင်းငှါ၄င်း၊ ပညာမရှိသောလူမျိုးအားဖြင့် စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ၄င်း ငါပြုမည်။–
၃၂း၂၂ ငါသည် အမျက်ထွက်၍မီးရှို့သဖြင့်၊ အနက်ဆုံးသောမရဏာနိုင်ငံသို့ လောင်လိမ့်မည်။ မြေနှင့်မြေအသီးအနှံကို ကျွမ်းစေ၍ တောင်ခြေရင်း တိုင်အောင် လောင်လိမ့်မည်။–
၃၂း၂၃ သူတို့အပေါ်မှာ ဘေးဥပဒ်များကိုငါပို့မည်။ ငါ့မြှားတို့ကို အကုန်အစင်ပစ်မည်။–
၃၂း၂၄ သူတို့သည် မွတ်သိပ်ခြင်းအရှိန်ကိုခံရ၍၊ ပူလောင်ခြင်းဘေး၊ ပြင်းစွာသောဖျက်ဆီးခြင်းဘေးအားဖြင့် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။ သားရဲတို့၏သွားကို၄င်း၊ မြေ၌ကျင်လည်သော မြွေအဆိပ်ကို၄င်း၊ သူတို့၌ ငါစေလွှတ်မည်။–
၃၂း၂၅ အိမ်ပြင်၌ထားဘေး၊ အိမ်အတွင်း၌ကြောက်မက်ဘွယ်သောဘေးသည် လူပျိုနှင့်အပျိုကို၄င်း၊ နို့စို့သူငယ်နှင့်ဦးဆံဖြူသောသူကို၄င်း ဖျက်ဆီးလိမ့် မည်။–
၃၂း၂၆ ရန်သူ၏မာန်မာနကို ငါမကြောက်လျှင်၄င်း၊–
၃၂း၂၇ ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့သည် ထောင်လွှားလျက်၊ ဤအမှုအလုံးစုံကို ထာဝရဘုရားမပြု၊ ဘုန်းကြီးသော ငါတို့လက်ရုံးပြုပြီဟုပြောမည်ကို စိုးရိမ်စရာမရှိလျှင်၄င်း၊ သူတို့ကို မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေ၍၊ အဘယ်သူမျှမအောက်မေ့စေခြင်းငှါ ပယ်ရှင်းမည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။–
၃၂း၂၈ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ပညာသတိမရှိ၊ ဉာဏ်ကင်းသောလူမျိုးဖြစ်ကြ၏။–
၃၂း၂၉ ပညာကိုရ၍ ဤအမှုကိုနားလည်ကြပါစေသော။ နောက်ဆုံးသောကာလ၌ အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကို ဆင်ခြင်ကြပါစေသောဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၂း၃၀ သူတို့ခိုလှုံစရာကျောက်သည် သူတို့ကိုမရောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို အပ်တော်မမူလျှင်၊ လူတယောက်သည် လူတထောင်ကိုအဘယ် သို့နှင်နိုင်မည်နည်း။ လူနှစ်ယောက်သည် လူနှစ်သောင်းကိုအဘယ်သို့ပြေးစေနိုင်မည်နည်း။–
၃၂း၃၁ ငါတို့၏ရန်သူများစီရင်ဆုံးဖြတ်သော်လည်း၊ သူတို့ကျောက်သည် ငါတို့ကျောက်နှင့်မတူ။–
၃၂း၃၂ သူတို့စပျစ်နွယ်ပင်သည် သောဒုံစပျစ်နွယ်ပင်မျိုး၊ ဂေါမောရမြေ၌ပေါက်သောအပင်မျိုးဖြစ်၏။ သူတို့စပျစ်သီးသည် ခါးသောအပင်၏အသီးဖြစ်၍၊ စပျစ်သီးပြွတ်တို့သည် ခါးသောအရသာနှင့် ပြည့်စုံကြ၏။–
၃၂း၃၃ သူတို့စပျစ်ရည်သည် နဂါးအဆိပ်၊ ပြင်းထန်သောမြွေဆိုးအဆိပ်အတောက်ဖြစ်၏။–
၃၂း၃၄ ဤအမှုသည် ငါ့ထံမှာသိုထားလျက်၊ ငါ့ဘဏ္ဍာတိုက်၌ တံဆိပ်ခတ်လျက်ရှိသည်မဟုတ်လော။–
၃၂း၃၅ အပြစ်တရားကိုစီရင်ရသောအခွင့်၊ အပြစ်နှင့်အလျောက်ဆပ်ပေးရသောအခွင့်ကို ငါပိုင်၏။ အချိန်တန်မှ သူတို့ခြေသည်ချော်လိမ့်မည်။ သူတို့၌ ဘေးရောက်သောအချိန်နီးပြီ။ သူတို့တွေ့ကြုံရသောအမှုသည် အလျင်အမြန်ရောက်လာလိမ့်မည်။–
၃၂း၃၆ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့အဘို့ တရားစီရင်တော်မူမည်။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည် တန်ခိုးကုန်ကြောင်း၊ အချုပ်ခံရသောသူ၊ လွတ်သော သူတယောက်မျှမရှိကြောင်းကို မြင်သောအခါ၊ သူတို့အမှုကြောင့် နောင်တရတော်မူလျက်၊–
၃၂း၃၇ သူတို့ဘုရား၊ သူတို့ခိုလှုံသောကျောက်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။–
၃၂း၃၈ သူတို့ပူဇော်သောဆီဥကိုစား၍ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာ စပျစ်ရည်ကိုသောက်သောသူတို့သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ သူတို့သည်ထ၍ သင်တို့ကိုကွယ်ကာစောင့်မပါလေစေ။–
၃၂း၃၉ ငါသည် ကိုယ်တိုင်အားဖြင့် ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို၄င်း၊ ငါမှတပါးအခြားသောဘုရားမရှိကြောင်းကို၄င်း ကြည့်ရှုကြလော့။ ငါသည်အသက်ကို သေစေ၏။ အသက်ကိုလည်း ရှင်စေ၏။ ငါသည် အနာပေါ်စေခြင်းငှါ ဒဏ်ခတ်၏။ အနာကိုလည်း ပျောက်စေ၏။ ငါ့လက်မှအဘယ်သူမျှ မကယ်မနှုတ်နိုင်။–

၃၂း၄၀ ငါသည်အစဉ်အမြဲအသက်ရှင်ပေ၏ဟု ငါ့လက်ကိုကောင်းကင်သို့ချီ၍ကျိန်ဆို၏။–
၃၂း၄၁ ငါသည် ပြောင်လက်သောထားကိုသွေး၍၊ တရားစီရင်စပြုလျက်ငါ့ရန်သူတို့၌ အပြစ်တရားကိုစီရင်မည်။ ငါ့ကိုမုန်းသောသူတို့ ခံထိုက်သောအပြစ်အလျောက် ငါဆပ်ပေးမည်။
၃၂း၄၂ ငါ့မြားတို့ကို အသွေးနှင့်ယစ်မူးစေမည်။ ငါ့ထားသည် အသားကိုစားလိမ့်မည်။ သတ်သောသူ၊ လက်ရသောသူတို့၏အသွေး၊ ရန်သူအကဲအမှူးတို့၏ ဦးခေါင်းကို စားသောက်လိမ့်မည်။–
၃၂း၄၃ တပါးအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည်ဘုရားသခင်၏လူမျိုးနှင့်အတူဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့ကိုသတ်သောအပြစ်နှင့်အလျောက် ဒဏ်ပေး၍ ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့၌ အပြစ်တရားကိုစီရင်တော်မူမည်။ ပြည်တော်နှင့်မိမိလူမျိုးကိုကယ်မသနားတော်မူမည်ဟူသော၊–
၃၂း၄၄ ဤသီချင်းစကားကို မောရှေသည်လာ၍ နုန်သားယောရှုနှင့်အတူ လူများတို့အား ဟောပြောမြွက်ဆို၏။–
၃၂း၄၅ ထိုသို့မောရှေသည် ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား အကုန်အစင်ဟောပြောမြွက်ဆိုပြီးလျှင်၊–
၃၂း၄၆ သင်တို့အား ယနေ့ ငါသက်သေခံသမျှသောစကားတို့ကိုနှလုံးသွင်းကြလော့။ သင်တို့သားသမီးတို့သည် ဤပညတ်တရားစကားတော် အလုံးစုံတို့ကိုစောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့အား ထပ်ဆင့်၍ မှာထားရကြမည်။–
၃၂း၄၇ ဤအမှုသည် သာမညအမှုမဟုတ်။ သင်တို့အသက်နှင့်ဆိုင်သောအမှုဖြစ်၏။ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ဝင်စားလတံ့သောပြည်၌ဤအမှုကိုစောင့်ရှောက်လျှင်၊ ကိုယ်အသက်တာရှည်ကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။
၃၂း၄၈ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ထာဝရဘုရားက၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၊ မောဘပြည်အာဗရိမ်တောင်ရိုး၊ နေဗောတောင်ထိပ်ပေါ်သို့တက်၍၊–
၃၂း၄၉ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ငါအပိုင်ပေးသောခါနာန်ပြည်ကို ကြည့်ရှုလော့။–
၃၂း၅၀ သင့်အစ်ကိုအာရုန်သည် ဟောရတောင်ပေါ်မှာသေ၍ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ရောက်သကဲ့သို့၊ သင်သည်လည်း တက်သွားသော ဤတောင်ပေါ်မှာသေ၍၊ သင်၏လူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ရောက်လော့။–
၃၂း၅၁ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်ဇိနတော၊ ကာဒေရှရွာ၊ မေရိဘစမ်းရေအနား၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ငါ့ကိုမရိုမသေပြု၍ပြစ်မှားကြပြီ။–
၃၂း၅၂ ထိုကြောင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ငါပေးသောပြည်ကို သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရသော်လည်း၊ ထိုပြည်သို့ မဝင်စားရဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၃)

၃၃း၁ ဘုရားသခင်၏လူမောရှေသည်မသေမီ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ကောင်းကြီးပေးသော မင်္ဂလာစကားဟူမူကား၊–
၃၃း၂ ထာဝရဘုရားသည်သိနာတောင်ပေါ်ကကြွတော်မူ၏။ စိရအရပ်မှထိုလူတို့အားနေထွက်တော်မူ၏။ ပါရန်တောင်ပေါ်က ရောင်ခြည်ထွန်းပတော်မူ၍၊ သန့်ရှင်းသောသူ အထောင်အသောင်းတို့နှင့်အတူ ကြွတော်မူ၍၊ ဓမ္မမီးသည် ဣသရေလလူတို့အဘို့၊ လက်ျာလက်တော်မှ ထွက်လေ၏။–
၃၃း၃ အကယ်စင်စစ် ထိုလူမျိုးကိုချစ်တော်မူ၏။ မိမိသန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည် အထံတော်ပါးတွင်ရှိကြ၏။ သူတို့သည် ခြေတော်ရင်း၌ပြပ်ဝပ်၍ စကားတော်တို့ကို နားခံကြလေ၏။–
၃၃း၄ ယာကုပ်အမျိုး ပရိသတ်အမွေခံရသောဓမ္မတရားကို မောရှေသည် ငါတို့အားထား၏။–
၃၃း၅ ဣသရေလအမျိုးမင်းများနှင့်တကွ၊ အမျိုးအနွယ်များတို့သည် စည်းဝေးသောအခါ၊ ထိုသူသည် ယေရှုရုန်အမျိုး၌ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။
၃၃း၆ ရုဗင်အမျိုးမသေ၊ အသက်ရှင်၍ သူ၏လူတို့သည် များပါစေသော၊–
၃၃း၇ ယုဒအမျိုးကိုကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ယုဒစကားသံကိုနားထောင်၍ သူ့ကိုအမျိုးသားချင်းတို့ရှိရာသို့ ဆောင်ခဲ့တော်မူပါ။ မိမိလက်တို့သည် မိမိအဘို့တန်ပါစေသော။ သူ့ကို ရန်သူတို့လက်မှ ကယ်တင်တော်မူပါ။–
၃၃း၈ လေဝိအမျိုးကိုကား၊ သင်၏သုမိမ်နှင့်ဥရိမ်သည် မဿာအရပ်၌သင်စုံစမ်း၍၊ မေရိဘစမ်းရေအနားမှာ သင်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော သင်၏သန့်ရှင်းသူ၌ရှိပါစေသော၊–
၃၃း၉ ထိုသူသည် ကိုယ်မိဘဖြစ်သော်လည်း ငါမတွေ့မမြင်ဟုဆိုတတ်၏။ ကိုယ်ညီအစ်ကိုကိုလည်း မမှတ်တတ်။ ကိုယ်သားသမီးကိုလည်း မသိတတ်။ အကြောင်းမူကား၊ စကားတော်ကိုနားထောင်၍ ပဋိညာဉ်တရားတော်ကိုစောင့်ရှောက်တတ်၏။–
၃၃း၁၀ သူတို့သည် စီရင်တော်မူချက်တို့ကိုယာကုပ်အမျိုး၌၄င်း၊ တရားတော်ကို ဣသရေလအမျိုး၌၄င်း သွန်သင်ကြလိမ့်မည်။ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းကို ရှေ့တော်၌၄င်း၊ တကိုယ်လုံးမီးရှို့ရာယဇ်ကို ယဇ်ပလ္လင်တော်ပေါ်၌၄င်း တင်ထားကြလိမ့်မည်။–
၃၃း၁၁ အိုထာဝရဘုရား၊ သူ၏ဥစ္စာကိုကောင်းကြီးပေး၍ သူလုပ်ဆောင်သောအမှုကို လက်ခံတော်မူပါ။ သူ့တဘက်၌ထ၍ သူ့ကိုမုန်းသောသူတို့သည် နောက်တဖန်မထနိုင်အောင် သူတို့ခါးကို ချိုးတော်မူပါ။
၃၃း၁၂ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးကိုကား၊ ထာဝရဘုရားချစ်တော်မူသောသူသည် အထံတော်ပါးတွင် လုံခြုံစွာနေရလိမ့်မည်။ သူ့ကိုအစဉ်အမြဲဖုံးလွှမ်း၍ သူ၏ပခုံးကြားမှာ နေရာချတော်မူလိမ့်မည်။–
၃၃း၁၃ ယောသပ်အမျိုးကိုကား၊ ထိုအမျိုးနေသောပြည်သည်အထက်မိုဃ်းကောင်းကင်ဘဏ္ဍာအားဖြင့်၄င်း၊ အောက်အရပ်၌ပုန်းကွယ်၍ နက်နဲသောအရာအားဖြင့်၄င်း၊–
၃၃း၁၄ နေဖြစ်စေသောဘဏ္ဍာ၊ လဖြစ်စေသောဘဏ္ဍာအားဖြင့်၄င်း၊–
၃၃း၁၅ အသက်ကြီးသောတောင်ထိပ်၊ မြဲမြံသောတောင်ထဲက ထွက်သောဘဏ္ဍာအားဖြင့်၄င်း၊–
၃၃း၁၆ မြေကြီးဘဏ္ဍာစုံလင်ရာအားဖြင့်၄င်း၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူရာ၌ မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ချုံ၌နေတော်မူသောသူ၏ကျေးဇူးတော်သည် ယောသပ် ခေါင်းပေါ်၊ မိမိအစ်ကိုတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူ၏ခေါင်းထိပ်ပေါ်မှာ သက်ရောက်ပါစေသော။–

၃၃း၁၇ သူ၏ဘုန်းသည် နွားလားဥသဘဘုန်းကဲ့သို့၎င်း၊ သူ၏ဦးချိုတို့သည် ကြံ့ဦးချိုကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။ ထိုဦးချိုတို့နှင့်လူအမျိုးမျိုးတို့ကို မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် တပြိုင်နက်ထိုးခတ်လိမ့်မည်။ ဖေရိမ်အမျိုးသားအသောင်းသောင်း၊ မနာရှေအမျိုးသားအထောင်ထောင်ပေတည်း။

၃၃း၁၈ ဇာဗုလုန်အမျိုးကိုကား၊ အိုဇာဗုလုန်အမျိုး၊ ထွက်သွားရာအမှု၌ဝမ်းမြောက်လော့။ အိုဣသခါအမျိုး၊ မိမိတဲ၌နေလျက် ဝမ်းမြောက်လော့။–

၃၃း၁၉ ထိုအမျိုးတို့သည် လူများတို့ကို တောင်တော်သို့ခေါ်၍၊ တောင်တော်၌တရားသဖြင့် ယဇ်ပူဇော်ကြလိမ့်မည်။ ပင်လယ်စည်းစိမ်၊ သဲ၌ဝှက်ထားလျက်ရှိသောဘဏ္ဍာကို နို့စို့ကြလိမ့်မည်။–

၃၃း၂၀ ဂဒ်အမျိုးကိုကား၊ ဂဒ်အမျိုးကို ကျယ်ဝန်းစေသောသူသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ထိုအမျိုးသည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့နေ၍၊ လက်ရုံးနှင့်ဦးထိပ်ကိုဆုတ်ဖဲ့တတ်၏။–

၃၃း၂၁ ရှေ့ဦးစွာသောအဘို့ကို မိမိအဘို့ရွေးယူ၍၊ တရားမင်းခွဲဝေရာထိုအရပ်၌လုံခြုံရ၏။ လူများတို့၏အကဲအမှူးပြုလျက်လိုက်လာ၍၊ ထာဝရဘုရား၏တရားမှု၊ ဣသရေလအမျိုး၌ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို ပြုလေ၏။–

၃၃း၂၂ ဒန်အမျိုးကိုကား၊ ဒန်အမျိုးသည် ခြင်္သေ့သငယ်ဖြစ်၍ ဗာရှန်ပြည်မှခုန်လိမ့်မည်။–

၃၃း၂၃ နဿလိအမျိုးကိုကား၊ အိုနဿလိအမျိုး၊ ကျေးဇူးတော်နှင့်ကြွယ်ဝ၍၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော မင်္ဂလာနှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ အနောက်ပိုင်း၊ တောင်ပိုင်းကိုဝင်စားလော့။–

၃၃း၂၄ အာရှာအမျိုးကိုကား၊ အာရှာအမျိုးသည် သားသမီးကိုရ၍ မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ညီအစ်ကိုချင်း၏စိတ်နှင့်တွေ့ခြင်း၊ မိမိခြေကိုဆီ၌နှစ်ခြင်းရှိပါစေသော။–

၃၃း၂၅ သင်၏တံခါးကန့်လန့်ကျင်တို့သည် သံနှင့်ကြေးဝါဖြင့်ပြီးကြလိမ့်မည်။ သင်၏နေ့ရက်ကာလဖြစ်သည်အတိုင်း သင့်အစွမ်းသတ္တိဖြစ်လိမ့်မည်။

၃၃း၂၆ သင့်ကိုပြုစုစေခြင်းငှါ ဘုန်းအာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို စီးတော်မူသောယေရှုရုန်အမျိုး၏ဘုရားသခင်နှင့်တူသောသူမရှိ။–

၃၃း၂၇ ရှေ့ဦးစွာသောဘုရားသခင်သည် သင့်ခိုလှုံရာဖြစ်၍၊ နိစ္စထာဝရလက်ရုံးတော်ဖြင့် သင့်ကိုထောက်မတော်မူ၏။ ရန်သူတို့ကို သင့်ရှေ့မှနှင်ထုတ်၍ သူတို့ကိုဖျက်ဆီးသော အခွင့်ပေးတော်မူမည်။–

၃၃း၂၈ ဣသရေလအမျိုးသည် ဘေးလွတ်၍ တမျိုးတည်းနေရလိမ့်မည်။ ယာကုပ်အနွယ်သည် စပါး၊ စပျစ်ရည်နှင့်ပြည့်စုံသောပြည်၌ နေရာကျ၍၊ မိုဃ်းနှင်းရည်လည်း စက်စက်ကျလိမ့်မည်။–

၃၃း၂၉ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ထာဝရဘုရားကယ်တင်တော်မူသောအမျိုး၊ သင်နှင့်အဘယ်သူတူသနည်း။ ထိုဘုရားသည် သင့်ကိုကွယ်ကာသောဒိုင်းလွှား၊ သင့်ကိုချီးမြှောက်သောထားလက်နက်ဖြစ်တော်မူ၏။ သင်၏ရန်သူတို့သည်သင့်ရှေ့မှာရှုံး၍၊ သင်သည်သူတို့၏မြင့်မြတ်သောအရပ်တို့၌ နင်းရလိမ့်မည်ဟုမြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၃၄)

၃၄း၁ ထိုနောက်၊ မောရှေသည် မောဘလွင်ပြင်မှသွား၍၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၊ နေဗောတောင်၊ ပိသဂါထိပ်ပေါ်သို့တက်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဒန်မြို့တိုင်အောင်၊ ဂိလဒ်ပြည်တရှောက်လုံး၊–

၃၄း၂ နဿလိပြည်တရှောက်လုံး၊ ဖေရိမ်ပြည်၊ မနာရှေပြည်နှင့်တကွ အဝေးဆုံးသောပင်လယ်တိုင်အောင်၊ ယုဒပြည်တရှောက်လုံး၊–

၃၄း၃ တောင်ပြည်နှင့်တကွ ဇောရမြို့တိုင်အောင် စွန်ပလွံမြို့တည်းဟူသောယေရိခေါမြို့တည်သောချိုင့်နှင့် လွင်ပြင်တို့ကို ပြတော်မူ၏။–

၃၄း၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါသည် အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အားကျိန်ဆို၍ သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်ဟု ဂတိထားသောပြည်ကို ကြည့်လော့။ သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်ရသောအခွင့်ကိုငါပေး၏။ သို့ရာတွင် ကူး၍မသွားရဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၃၄း၅ ထိုသို့ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေသည် မောဘပြည်၊ ထိုအရပ်၌ အနိစ္စရောက်၍၊–

၃၄း၆ ဗက်ပေဂုရမြို့တဘက်၊ မောဘပြည်၊ တစုံတခုသောချိုင့်၌ သင်္ဂြိုဟ်တော်မူ၏။ မောရှေ၏သင်္ချိုင်းကို ယနေ့တိုင်အောင် အဘယ်လူမျှမသိရာ။–

၃၄း၇ မောရှေသည် အနိစ္စရောက်သောအခါ အသက်တရာနှစ်ဆယ်ရှိ၏။ သူ၏မျက်စိမမှုန်သေး။ ခွန်အားလည်း မလျော့သေး။–

၃၄း၈ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မောရှေကိုအောက်မေ့၍၊ မောဘလွင်ပြင်၌ အရက်သုံးဆယ်ပတ်လုံး ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြ၏။

၃၄း၉ မောရှေအတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော နေ့ရက်ကာလလွန်ပြီးမှ၊ နုန်၏သား ယောရှုသည် အထက်က မောရှေ၏လက်တင်မင်္ဂလာကိုခံရသဖြင့်၊ ပညာသဘောနှင့်ပြည့်စုံသောသူဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ယောရှု၏စကားကို နားထောင်လျက်၊ မောရှေအား ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုကြ၏။

၃၄း၁၀–၁၂ ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်တွင် ဖါရောဘုရင်နှင့်သူ၏ကျွန်မှစ၍ ပြည်သားအပေါင်းတို့၌ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုအလုံးစုံတို့ကိုပြု၍၊ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ မဟာတန်ခိုးတော်နှင့် အလွန်ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုအရာအပေါင်းတို့ကို ပြုလေရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏မျက်နှာတော်ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ်ဖူးမြင်ရသော ပရောဖက်မောရှေကဲ့သို့ နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုး၌ သူနှင့်တူသော ပရောဖက်တစုံတပါးမျှ မပေါ်မထွန်း။

ရှင်မောရှေစီရင်ရေးထားသော တရားဟောရာကျမ်းပြီး၏။

ယောရှုမှတ်စာ။
JOSHUA.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄						

ယောရှုမှတ်စာ။
JOSHUA.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေသည် အနိစ္စရောက်သောနောက်၊ မောရှေလက်ထောက်၊ နုန်၏သားယောရှုအား ထာဝရဘုရားက၊ –
၁း၂ ငါ၏ကျွန်မောရှေသည် အနိစ္စရောက်လေပြီ။ သို့ဖြစ်၍၊ သင်နှင့်သင်၌ပါသော ဤလူအပေါင်းတို့သည် ယခုထ၍ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ကူးကြလော့။
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ငါပေးသောပြည်ကိုဝင်စားကြလော့။ –
၁း၃ မောရှေအား ငါဂတိရှိသည်အတိုင်း သင်တို့နင်းသမျှသောမြေကို သင်တို့အားငါပေးမည်။ –
၁း၄ တောကြီးမှစ၍ လေဗနုန်တောင်တိုင်အောင်၎င်း၊ ဥဖရတ်မြစ်ကြီးမှစ၍ ဟိတ္တိပြည်တရှောက်လုံးပါလျက်၊ နေဝင်ရာဘက် ပင်လယ်ကြီး တိုင်
အောင် ၎င်း၊ သင်တို့နယ်အပိုင်းအခြားဖြစ်ရမည်။ –
၁း၅ သင့်အသက်တည်သည်ကာလပတ်လုံး သင့်ရှေ့မှာ အဘယ်သူမျှမခံမရပ်နိုင်ရာ။ မောရှေနှင့်အတူ ငါရှိသကဲ့သို့ သင်နှင့်အတူငါရှိလိမ့်မည်။
ငါသည် သင့်ကိုမစွန့်၊ သင့်ကိုပစ်၍မထား။
၁း၆ အားယူ၍ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ ဘိုးဘေးတို့အားပေးမည်ဟု ငါကျိန်ဆိုသောပြည်ကို သင်သည် ဤလူတို့အားဝေ၍ အမွေပေးရမည်။ –
၁း၇ သို့ဖြစ်၍ ငါ၏ကျွန်မောရှေမှာထားသော တရားအတိုင်းကျင့်မည်ဟု စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ အားယူ၍အလွန်ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ ကြံစည်လေသမျှတို့၌
အောင်မည်အကြောင်း ထိုတရားလမ်းသို့လိုက်လော့။ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲနှင့်။ –
၁း၈ ထိုပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားသမျှအတိုင်းကျင့်မည်ဟု စောင့်ရှောက်ခြင်းအလိုငှါ ကျမ်းစာကို မဘတ်မရွတ်ဘဲမနေ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ် ကြည့်ရှု
ဘတ်ရွတ်ရမည်။ သို့ပြုလျှင် သင်သည် အကြံထမြောက်၍ အောင်မြင်လိမ့်မည်။ –
၁း၉ သင့်ကို ငါမှာထားသည် မဟုတ်လော။ အားယူ၍ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ မကြောက်နှင့်၊ စိတ်မပျက်နှင့်။ သွားလေရာရာ၌ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁း၁၀ ထိုအခါ ယောရှုသည် ဗိုလ်မင်းများတို့ကိုခေါ်၍၊ –
၁း၁၁ တပ်တရှောက်လုံးသို့ သွားကြလော့။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား အပိုင်ပေးတော်မူသော ပြည်ကိုဝင်စားခြင်းငှါ၊ သုံးရက်အတွင်းတွင်
ဤယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ ကူးရသောကြောင့် ရိက္ခာကို ပြင်ဆင်ရကြမည်အကြောင်း၊ လူများတို့အားဆင့်ဆိုကြလော့ဟု မှာထားလေ၏။
၁း၁၂ တဖန် ယောရှုသည် ရုဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုးသား၊ မနာရှေအမျိုးသားတဝက်တို့ကိုခေါ်၍၊ –
၁း၁၃ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေသည်၊ သင်တို့အားမှာထားသောစကားဟူမူကား၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို ဤပြည်၌
နေရာချတော်မူပြီ။ –
၁း၁၄ သင်တို့သားမယား၊ သူငယ်များနှင့်တိရစ္ဆာန်များတို့သည် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက် မောရှေပေးသောပြည်၌ နေရစ်ရကြမည်။ –
၁း၁၅ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား နေရာချသည်အတိုင်း၊ ညီအစ်ကိုတို့အားနေရာချတော်မမူမှီ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်
မူသောပြည်ကို သူတို့သည်မသိမ်းမယူမှီတိုင်အောင်၊ သင်တို့တွင် ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် လက်နက်ကိုင်လျက်၊ သင်တို့
ညီအစ်ကိုများ ရှေ့မှာကူး၍ မစရကြမည်ဟူသောစကားကို အောက်မေ့ကြလော့။ ထိုနောက်မှ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်မောရှေသည် ယော်ဒန်မြစ်
နေထွက်ရာဘက်၌ပေး၍။ သင်တို့ပိုင်သောပြည်သို့ ပြန်၍ဝင်စားရကြမည်ဟု ပြောဆို၏။ –
၁း၁၆ ထိုသူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်မှာထားတော်မူသမျှကို ကျွန်တော်တို့ပြုပါမည်။ စေလွှတ်တော်မူသမျှသော အရပ်သို့ သွားပါမည်။ –
၁း၁၇ အရာရာတို့၌မောရှေ၏စကားကိုနားထောင်သည်နည်းတူ ကိုယ်တော်စကားကိုလည်း နားထောင်ပါမည်။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့်အတူရှိသကဲ့သို့ ကိုယ်တော်နှင့် အတူ ရှိတော်မူပါစေသော။ –
၁း၁၈ အာဏာတော်ကိုဆန်၍၊ မှာထားတော်မူသမျှသောစကားကိုနားမထောင်သောသူမည်သည်ကား၊ အသေသတ်ခြင်းကိုခံစေရမည်။ သို့ဖြစ်၍
အားယူတော်မူပါ။ ရဲရင့်ခြင်းရှိတော်မူပါဟု ယောရှုအားပြန်လျှောက်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ နုန်၏သားယောရှုသည် သူလျှိုနှစ်ယောက်ကိုရှိတ္တိမ်မြို့မှတိတ်ဆိတ်စွာစေလွှတ်လျက်၊ ခါနာန်ပြည် ယေရိခေါမြို့ကိုသွား၍ ကြည့်ရှုကြလော့ဟု
မှာထားလိုက်သည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်သွားပြီးလျှင် ရာခပ်အမည်ရှိသော ပြည်တန်ဆာမိန်းမအိမ်သို့ဝင်၍နေလေ၏။ –
၂း၂ ပြည်သားအချို့တို့ကလည်း၊ ဤပြည်ကိုစူးစမ်းခြင်းငှါ ဣသရေလအမျိုးသားအချို့တို့သည်ယနေ့ညမှာ မြို့တွင်းသို့ဝင်ပါပြီဟု ယေရိခေါမင်းကြီး
အားလျှောက်ကြားကြသည်ရှိသော်၊ –
၂း၃ ယေရိခေါမင်းကြီးသည် ရာခပ်အား သင့်ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ သင့်အိမ်သို့ဝင်သော သူတို့ကိုအပ်လော့။ သူတို့သည်တပြည်လုံးကိုစူးစမ်းခြင်းငှါ
ရောက်လာပြီဟုအမိန့်တော်နှင့်စေလွှတ်လေ၏။ –
၂း၄ ရာခပ်သည် ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကိုဝှက်ထားနှင့်ပြီးမှ ကျွန်မဆီသို့ လူရောက်သည်မှန်ပါ၏။ သို့ရာတွင် အဘယ်အရပ်ကလာသည်ကို မသိပါ။ –
၂း၅ မိုယ်းချုပ်၍ တံခါးပိတ်ချိန်ရှိသောအခါ၊ သူတို့သည် ထွက်သွားကြပါ၏။ အဘယ်အရပ်သို့ထွက်သွားသည် ကိုမသိပါ။ အလျင်အမြန်လိုက်ကြလော့။
မှီကောင်းမှီပါလိမ့်မည်ဟုပြန်ပြော၏။ –

၂း၆ သို့ဆိုသော်လည်း ထိုသူတို့ကိုအိမ်အပေါ်သို့တက်စေ၍၊ အမိုးပေါ်မှာဖြန့်ထားသော ပိုက်ဆန်ရိုးထဲ၌ ဝှက်ထားနှင့်ပြီ။–
၂း၇ မင်းလုလင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကူးရာလမ်းသို့ လိုက်ကြ၏။ မြို့ပြင်သို့ရောက်ကြပြီးမှ မြို့တံခါးများကိုပိတ်ကြ၏။
၂း၈ သူလျှိုတို့သည် မအိပ်မှီ မိန်းမသည်သူတို့ရှိရာ အိမ်မိုးပေါ်သို့တက်၍၊–
၂း၉ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား ဤပြည်ကိုပေးတော်မူကြောင်းကိုငှင်း၊ သင်တို့ကို ငါတို့ကြောက်လန့် အားကြီး၍ သင်တို့ကြောင့် ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက်ကြောင်းကိုငှင်း ကျွန်မသိပါ၏။–
၂း၁၀ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသောအခါ၊ ဒေးပင်လယ်ရေကို ထာဝရဘုရားခန်းခြောက်စေတော် မူကြောင်းကိုငှင်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌နေ၍ သင်တို့ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးသော အာမောရိရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်နှင့်ဩဃတို့၌ သင်တို့ပြုသောအမှုကိုငှင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ကြားရကြပြီ။–
၂း၁၁ ထိုသိတင်းကိုကြားသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ပျက်၍ သင်တို့ကြောင့် တစုံတယောက်သောသူ၌မျှ ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိ အလျှင်းမကျန်ကြွင်းပါ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အထက်ကောင်းကင်ဘုံ၌ငှင်း၊ အောက်အရပ်မြေကြီး၌ငှင်း အစိုးရသော ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။–
၂း၁၂ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့၌ ကျွန်မသည် ကျေးဇူးပြုသောကြောင့် သင်တို့သည် ကျွန်မပေါက်ဘော်တို့၌ ကျေးဇူးပြု၍၊–
၂း၁၃ ကျွန်မမိဘ၊ ညီအစ်မ၊ မောင်အစရှိသောသူတို့နှင့်ဆိုင်သမျှသောသူတို့ကိုမသတ်ဘဲ အသက်ချမ်းသာ ပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုကြပါ။ မှန်သောလက္ခဏာသက်သေကိုလည်း ပေးခဲ့ကြပါဟုဆိုလျှင်၊–
၂း၁၄ ထိုသူတို့က၊ သင်သည် ငါတို့အမှုကို မဘော်မပြလျှင် သင့်အသက်အတွက် ငါတို့အသက်သည် အာမခံဖြစ်စေတော့။ ဤပြည်ကို ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောအခါ၊ သင်၌သစ္စာစောင့်၍ ကျေးဇူးပြုမည်ဟုဝန်ခံကြ၏။–
၂း၁၅ ထိုမိန်းမနေရာအိမ်သည် မြို့ရိုးနားမှာရှိသောကြောင့်၊ ထိုသူတို့ကို ပြတင်းပေါက်က ကြိုးနှင့်လျှော့ချလျက်၊–
၂း၁၆ သင်တို့သည် လိုက်၍ရှာသော သူတို့နှင့်လွတ်မည်အကြောင်း တောင်ပေါ်သို့ပြေး၍ သုံးရက်ပုန်းနေကြပါ။ ရှာသောသူတို့သည် ပြန်သောနောက်မှ သွားကြပါဟုဆိုလျှင်၊–
၂း၁၇ ထိုသူတို့က၊ သင်သည် ကျိန်ဆိုစေသောအကျိန်ကြောင့်၊ ငါတို့၌ အပြစ်မရောက်ပါစေနှင့်။–
၂း၁၈ ဤပြည်သို့ ငါတို့ရောက်လာသောအခါ၊ ယခုလျှော့ချသောပြတင်းပေါက်၌ ဤကြိုးနီကိုချည်ထား၍၊ သင့်မိဘ၊ သင့်မောင်များနှင့် ပေါက်ဘော်များ အပေါင်းတို့ကို သင့်အိမ်၌ခေါ်ထားရမည်။–
၂း၁၉ ထိုအခါ သင့်အိမ်ထဲကလမ်းသို့ထွက်သွားသောသူမည်သည်ကား၊ သေလျှင်သေပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်ခံစေ၊ ငါတို့သည်အပြစ်လွတ်စေ။ သင့်အိမ်၌ ရှိသောသူ မည်သည်ကို အသေသတ်လျှင် သေပြစ်ကို ငါတို့သည်ခံစေ။–
၂း၂၀ ငါတို့အမှုကိုလည်း သင်သည်ဘော်ပြလျှင်၊ သင်ယခုကျိန်ဆိုစေသောအကျိန်နှင့် ငါတို့သည် လွတ်စေဟုဆိုလျှင်၊–
၂း၂၁ မိန်းမက၊ သင်တို့စကားရှိသည်အတိုင်းဖြစ်ပါစေတော့ဟု ဝန်ခံလျက် လွှတ်လိုက်၍ သူတို့သည်သွားကြ၏။ မိန်းမသည်လည်း ထိုကြိုးနီကို ပြတင်းပေါက်၌ ချည်ထားလေ၏။–
၂း၂၂ ထိုသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ရောက်အောင်သွား၍ လိုက်ရှာသောသူတို့ မပြန်မှီတိုင်အောင် သုံးရက်နေကြ၏။ ရှာသောသူတို့သည်လည်း လမ်းတရှောက်လုံးရှာ၍မတွေ့ကြ။–
၂း၂၃ ထိုလူနှစ်ယောက်တို့သည်လှည့်၍ တောင်ပေါ်ကဆင်းပြီးမှ မြစ်ကိုကူးသဖြင့်၊ နုန်၏သားယောရှုထံသို့ ရောက်၍၊ မိမိတို့၌ဖြစ်သမျှတို့ကိုပြန်ကြားလျက်၊–
၂း၂၄ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် ထိုပြည်တရှောက်လုံးကို ငါတို့လက်သို့အပ်တော်မူပြီ။ ငါတို့ကြောင့် ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက်လျက်ရှိကြပါ၏ဟု ယောရှုအားလျှောက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ယောရှုသည် နံနက်စောစောထ၍ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်တကွရှိတ္တိမ်မြို့မှပြောင်း၍ ယော်ဒန်မြစ်ကိုမကူးမှီ မြစ်နားတွင် စားခန်းချကြ၏။–
၃း၂ သုံးရက်စေ့သောအခါ၊ တပ်မှူးတို့သည် တပ်တရှောက်လုံးသို့သွား၍၊–
၃း၃ သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာကိုငှင်း၊ သေတ္တာထမ်းသောယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားတို့ကိုငှင်း မြင်လျှင်၊ သင်တို့သည် နေရာပြောင်း၍ လိုက်ရကြမည်။–
၃း၄ သေတ္တာတော်နှင့်သင်တို့စပ်ကြားကိုအတောင်နှစ်တောင်ခြား၍ ခရီးကွာစေရမည်။ လိုက်ရသောလမ်းကို သိမည်အကြောင်း၊ သေတ္တာတော်အနီးသို့ မချဉ်းဘဲလိုက်ရမည်။ ဤလမ်းသို့ သင်တို့သည် တခါမျှမလိုက်ကြသေးဟု လူအပေါင်းတို့အားမှာထားကြ၏။–
၃း၅ ယောရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သန့်ရှင်းစေကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ နက်ဖြန်နေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုသင်တို့တွင်ပြုတော်မူမည်ဟု လူများတို့အား မှာထားလေ၏။
၃း၆ တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကိုခေါ်၍ သင်တို့သည် ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုထမ်းလျက်၊ လူများရှေ့သို့ ကူးသွားကြလော့ဟု ယောရှုဆိုသည် အတိုင်းသူတို့သည် ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုထမ်း၍ လူများရှေ့သို့သွားကြ၏။–
၃း၇ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ယောရှုကိုခေါ်၍ ငါသည်မောရှေနှင့်အတူရှိသကဲ့သို့ သင်နှင့်အတူရှိသည်ကို ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ သည်သိကြမည်အကြောင်း၊ သူတို့မျက်မှောက်၌ သင့်ကိုယနေ့ငါချီးမြှင့်စပြုမည်။–
၃း၈ ပဋိညာဉ်သေတ္တာကိုထမ်းသောယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ ယော်ဒန်မြစ်ရေနားသို့ ရောက်သောအခါ၊ ယော်ဒန်မြစ်၌ရပ်နေရမည်အကြောင်း ကိုဆင့်ဆိုလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။–
၃း၉ ယောရှုကလည်း၊လာကြလော့။ သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို နားထောင်ကြလော့ဟု ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ ကိုခေါ်လျက်၊–

၃း၁၀ အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်သည် သင်တို့တွင်ရှိ၍၊ သင်တို့ရှေ့မှ ခါနနိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဂိရဂါရှိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့ကို စင်စစ်နှင်ထုတ်တော်မူမည်အကြောင်းကို အဘယ်သို့သိရမည်နည်းဟူမူကား၊ –

၃း၁၁ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးရတော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာသည် သင်တို့ရှေ့မှာ၊ ယော်ဒန်မြစ်ထဲသို့ ကူးသွားလိမ့်မည်။ –

၃း၁၂ သို့ဖြစ်၍ ဣသရေလအမျိုးများထဲက တမျိုးတယောက်စီ၊ လူတဆယ်နှစ်ယောက်တို့ကို ရွေးကောက်ကြလော့။ –

၃း၁၃ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးရတော်မူသောအရှင်ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်ခြေဘဝါးတို့သည်၊ ယော်ဒန်မြစ်ရေကိုနင်းသောခဏခြင်းတွင်၊ မြစ်ညာရေသည် ပြတ်၍ ပုံ့ပုံ့ကြွလျက်နေလိမ့်မည်ဟုဆိုလေ၏။

၃း၁၄ လူများတို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးအံ့သောငှါ၊ တဲတို့မှပြောင်း၍ ပဋိညာဉ်သေတ္တာကို ထမ်းသောယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် လူများရှေ့မှာသွားလျက်၊ –

၃း၁၅ ယော်ဒန်မြစ်နားသို့ရောက်၍ ခြေဘဝါးတို့သည်လျှံသောရေကိုနင်းသောအခါ၊ စပါးရိတ်ရာကာလ၌ ထိုမြစ်ရေသည် ကမ်းတရှောက်လုံးကိုလျှံလေ့ရှိသော်လည်း၊ –

၃း၁၆ မြစ်ညာက စီးလာသောရေသည် တန့်ရပ်၍ ဝေးသောအရပ်၊ ဇာရတန်မြို့နားမှာရှိသောအာဒံမြို့တိုင်အောင် ပုံ့ပုံ့ကြွလျက်နေ၏။ လွင်ပြင်အိုင်တည်းဟူသော သောဒုံအိုင်သို့စီးသွားသောရေသည်လည်း အကုန်အစင်ပြတ်၍၊ လူများတို့သည် ယေရိခေါ မြို့သို့ရှေ့ရှုကူးကြ၏။ –

၃း၁၇ လူများအပေါင်းတို့သည် ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့မရောက်မီတိုင်အောင် ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ် သေတ္တာကိုထမ်းသောယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ မြစ်အလယ်တွင် မြေပေါ်၌မြဲမြံစွာနင်း၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် မြေပေါ်၌ရှောက်သွားရကြ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ လူအပေါင်းတို့သည် တယောက်မျှမကြွင်း ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးကြပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားက၊ –

၄း၂ လူများတို့တွင် တမျိုးတယောက်စီ၊ လူတဆယ်နှစ်ယောက်ကိုရွေးကောက်၍၊ –

၄း၃ သူတို့သည် ယော်ဒန်မြစ်အလယ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့မြဲမြံစွာနင်းရာ၊ ဤအရပ်ထဲကကျောက်တဆယ် နှစ်လုံးကိုယူပြီးလျှင် ထမ်းသွား၍၊ ယနေ့ညဉ့်စားခန်းချရာအရပ်၌ ထားရမည်အကြောင်းဆင့်ဆိုလော့ဟု ယောရှုအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –

၄း၄ ယောရှုသည် ခန့်ထားနှင့်သော ဣသရေလအမျိုးတမျိုးတယောက်စီ၊ လူတဆယ်နှစ်ယောက်ကိုခေါ်၍၊ –

၄း၅ သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ရှေ့၊ ယော်ဒန်မြစ်အလယ်သို့ကူးသွား၍၊ ဣသရေလ အမျိုး အရေအတွက်အတိုင်း၊ လူတယောက်ကျောက်တလုံးစီယူ၍ ထမ်းသွားကြလော့။ –

၄း၆ သို့ပြုလျှင် သက်သေကိုရကြလိမ့်မည်။ နောင်ကာလ၌သင်တို့၏သားသမီးတို့က ဤကျောက်တို့သည် အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ –

၄း၇ သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးသောအခါ၊ သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ မြစ်ရေပြတ်လေသည်ဟု ပြန်ပြောရကြမည်။ ထိုသို့ဤကျောက်တို့သည် အစဉ်မပြတ်ဣသရေလ အမျိုးသား အောက်မေ့စရာဘို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု ယောရှုမှာထားသည်အတိုင်း၊ –

၄း၈ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ယောရှုအားမိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ဣသရေလအမျိုး အရေအတွက်အတိုင်း၊ ယော်ဒန်မြစ်ထဲက ကျောက်တဆယ်နှစ်လုံးကိုယူပြီးမှ၊ စားခန်းချရာအရပ်သို့ ထမ်းသွား၍ထားကြ၏။ –

၄း၉ တဖန်တုံ၊ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ နင်းရာအရပ် ယော်ဒန်မြစ်အလယ်၌ ကျောက်တဆယ်နှစ်လုံးကို ယောရှုသည်စိုက်ထား၍ ယနေ့တိုင်အောင်ရှိကြ၏။

၄း၁၀ ယောရှုသည် မောရှေမှာထားသည်အတိုင်း၊ လူများတို့အားဆင့်ဆိုစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှတို့ကို အကုန်အစင်ပြုသည်တိုင်အောင် သေတ္တာတော် ကိုထမ်းသောယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည်၊ ယော်ဒန်မြစ်အလယ်၌ရပ်နေကြ၏။ လူများတို့သည်လည်း ကြိုးစား၍ကူးကြ၏။ –

၄း၁၁ လူများအပေါင်းတို့သည်အကုန်အစင်ကူးကြပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် လူများမျက်မှောက်တွင် ကူးကြ၏။ –

၄း၁၂ ရုဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုးသား၊ မနာရှေအမျိုးသားတဝက်တို့သည် မောရှေမှာခဲ့သည်အတိုင်း လက်နက်ကိုစွဲကိုင်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာကူးသွားကြ၏။ –

၄း၁၃ ထိုအမျိုးသားတို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့် လေးသောင်းခန့်မျှရှိ၍၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါပြင်ဆင်လျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ယေရိခေါ လွင်ပြင်သို့ကူးသွားကြ၏။ –

၄း၁၄ ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ယောရှုကို ချီးမြှင့်တော်မူ၍၊ သူတို့သည် မောရှေကိုကြောက်ရွံ့သကဲ့သို့ ယောရှုကိုလည်း သူ၏အသက်တည်သည် ကာလပတ်လုံး ကြောက်ရွံ့ကြ၏။

၄း၁၅ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊သက်သေခံချက်သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသောယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်

၄း၁၆ ယော်ဒန်မြစ်ထဲက တက်လာရမည်အကြောင်းဆင့်ဆိုလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –

၄း၁၇ ယော်ဒန်မြစ်ထဲက တက်လာကြလော့ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား ယောရှုသည်ဆင့်ဆိုလေ၏။ –

၄း၁၈ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာကိုထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ ယော်ဒန်မြစ်အလယ်ထဲက တက်လာ၍၊ ခြေဘဝါးတို့သည် ကုန်းကိုနင်းမိကြသောအခါ၊ ယော်ဒန်မြစ်ရေသည် မိမိနေရာသို့ ပြန်လာ၍၊ အရင်ကဲ့သို့ ကမ်းတရှောက်လုံးကိုလျှံလျက်နေ၏။

၄း၁၉ ပဌမလ၊ ဒသမနေ့ရက်တွင်၊ လူများတို့သည်ယော်ဒန်မြစ်ထဲကတက်လာ၍၊ ယေရိခေါမြို့ အရှေ့ဘက်နားမှာ၊ ဂိလဂါလအရပ်၌ တပ်ချကြ၏။ –

၄း၂၀ ယော်ဒန်မြစ်ထဲကထုတ်ယူသောကျောက်တဆယ်နှစ်လုံးကို ယောရှုသည် ဂိလဂါလအရပ်၌ စိုက်ထား၏။ –

၄း၂၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားလည်း၊ နောင်ကာလ၌ သင်တို့၏သားသမီးတို့က၊ ဤကျောက်တို့သည် အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟု အဘတို့အားမေးမြန်းလျှင်၊ –

၄း၂၂ သင်တို့က၊ ဣသရေလလူတို့သည် မြေပေါ်မှာရှောက်သကဲ့သို့ ဤယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးလာကြသည်ဟု သားသမီးတို့အားကြားပြောရကြမည်။ –

၄း၂၄ ထာဝရဘုရားသည်တန်ခိုးကြီးတော်မူသည်ကို မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် သိကြမည်အကြောင်းနှင့် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုသင်တို့သည် အစဉ်အမြဲကြောက်ရွံ့ရမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် ဧဒုံပင်လယ်ကိုကူး၍ ကမ်းတဘက်သို့မရောက်မှီတိုင်အောင်၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ရှေ့မှာပင်လယ်ရေကို ခန်းခြောက်စေတော် မူသည်နည်းတူ၊ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ကမ်းတဘက်သို့မရောက်မှီ တိုင်အောင်၊ သင်တို့ရှေ့မှာမြစ်ရေကို ခန်းခြောက်စေတော်မူသည်ဟု ယောရှုမှာထားလေ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကူးစေခြင်းငှါ၊ ယော်ဒန်မြစ်ရေကို ခန်းခြောက်စေ တော်မူသည်အကြောင်းကို၊ ယော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်၌နေသော အာမောရိမင်းကြီးအပေါင်း၊ ပင်လယ်နားမှာနေသောခါနနိမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် ကြားသိသောအခါ၊ ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိအလျှင်းမကြွင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကြောင့် စိတ်ပျက်ကြ၏။

၅း၂ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ယောရှုကိုခေါ်၍၊ သင်သည် ကျောက်ထားများကိုလုပ်ပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို တဖန်ပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –

၅း၃ ယောရှုသည် ကျောက်ထားများကိုလုပ်၍ ဂိဘာရာလုတ်အရပ်၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ပေးလေ၏။ –

၅း၄ ထိုသို့အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုပေးရသောအကြောင်းဟူမူကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်လာသော စစ်သူရဲယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည် တော၌သေကြ၏။ –

၅း၅ ထိုပြည်မှ ထွက်လာသောသူအပေါင်းတို့သည် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံနှင့်ကြပြီ။ တော၌ခရီးသွားရာတွင် ဘွားမြင်သောသူအပေါင်းတို့မူကား အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို မခံရကြသေး။ –

၅း၆ အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်လာသောစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို နားမထောင်ဘဲ နေ၍၊ မသေမပျောက်မှီတိုင်အောင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး တော၌လှည့်လည်ရကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်၊ ငါပေးမည်ဟုဘိုးဘေးတို့အားကျိန်ဆိုတော် မူသောပြည်၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်ကို ထိုသူတို့သည် မမြင်ရကြဟု ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။ –

၅း၇ သူတို့ကိုယ်စားဖြစ်စေတော်မူသောသူတို့၏သားများတို့သည်၊ လမ်း၌အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို မခံရသေးသောကြောင့်၊ ယောရှုသည်အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ပေးလေ၏။ –

၅း၈ လူအပေါင်းတို့သည် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံပြီးမှ၊ အနာမပျောက်မှီတိုင်အောင် တပ်ထဲ၌နေကြ၏။ –

၅း၉ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်ဆိုင်သောကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းကို သင်တို့မှ ယနေ့ငါပယ်ရှင်းပြီဟု ယောရှုအားမိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုအရပ်ကို ဂိလဂါလဟု ယနေ့တိုင်အောင်ခေါ်ဝေါ်သတည်း။

၅း၁၀ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဂိလဂါလအရပ်တွင်တပ်ချ၍၊ ထိုလတဆယ်လေးရက်နေ့၊ ညဦးယံ၌ ယေရိခေါလွင်ပြင်မှာ ပသခါပွဲကိုခံကြ၏။ –

၅း၁၁ ပသခါပွဲကို ခံပြီးမှ၊ နက်ဖြန်နေ့၌ ခါနာန်စပါးဖြင့်လုပ်သောတဆေးမဲ့မုန့်နှင့်ပေါက်ပေါက်ကို တနေ့ခြင်းတွင်စားရကြ၏။ –

၅း၁၂ ခါနာန်ပြည်စပါးကိုစား၍၊ နက်ဖြန်နေ့၌မန္နပြတ်လေ၏။ နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မန္နကိုမရကြ။ ထိုနှစ်တွင် ခါနာန်ပြည်၌ဖြစ်သောအသီးအနှံကို စားရကြ၏။

၅း၁၃ ယောရှုသည် ယေရိခေါမြို့အနားမှာရှိနေစဉ်မျှော်ကြည့်၍၊ လူတယောက်သည် ထားကိုထားအိမ်မှ ထုတ်ကိုင်လျက်၊ ကန့်လန့်ရပ်နေသည်ကိုမြင်လျှင်၊ သူ့ထံသို့သွား၍ သင်သည် ငါတို့ဘက်၌ နေသောသူလော၊ ငါတို့ရန်သူဘက်၌နေသောသူလောဟုမေးသော်၊ –

၅း၁၄ ထိုသူက၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား၏ဗိုလ်ခြေကိုအုပ်စိုးသောဗိုလ်မှူးဖြစ်၍ ယခုငါလာသည်ဟုဆို၏။ ယောရှုသည်လည်း မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်လျက်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူမည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ –

၅း၁၅ ထာဝရဘုရား၏ဗိုလ်ခြေကိုအုပ်စိုးသောဗိုလ်မှူးက၊ သင်၏ခြေနင်းကိုချွတ်လော့။ သင်နင်းသောအရပ်ကား မြေမြတ်ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်အတိုင်း ယောရှုပြုလေ၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကြောင့်၊ ယေရိခေါမြို့သည် ကျပ်တည်းစွာပိတ်ထားလျက်ရှိ၍၊ ထွက်သောသူ၊ ဝင်သောသူ တစုံတယောက်မျှမရှိသည်နှင့်အညီ၊ –

၆း၂ ထာဝရဘုရားက၊ ကြည့်ရှုလော့။ ယေရိခေါမြို့၊ ယေရိခေါမင်းကြီးနှင့်တကွ ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲတို့ကို သင့်လက်၌ငါအပ်လေပြီ။ –

၆း၃ သို့ဖြစ်၍ မြို့ကိုလှည့်ပတ်ရကြမည်။ ဣသရေလစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ခြောက်ရက်ပတ်လုံး လှည့်ပတ်ခြင်းအမှုကိုပြုရကြမည်။ –

၆း၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်ခုနစ်ယောက်တို့သည် သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ ယုဘိလတံပိုးခုနစ်လုံးကိုဆောင်ရကြမည်။ သတ္တမနေ့ရက်၌ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင်မြို့ကိုလှည့်ပတ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် တံပိုးကိုမှုတ်ရကြမည်။ –

၆း၅ ယုဘိလတံပိုးတို့ကို ရှည်သောအသံနှင့်မှုတ်၍၊ တံပိုးသံကိုကြားလျှင် လူအပေါင်းတို့သည် ကျယ်သော အသံနှင့်ကြွေးကြော်၍၊ မြို့ရိုးသည် အကုန်အစင်ပြိုလဲရလိမ့်မည်။ ထိုအခါ လူများတို့သည် တည့်တည့်တက်ရကြမည်ဟု ယောရှုအားမိန့်တော်မူ၏။

၆း၆ နုန်၏သားယောရှုသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို ထမ်းသွားသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ရှေ့မှာခုနစ်ယောက်တို့သည် ယုဘိလတံပိုး ခုနစ်လုံးကိုဆောင်သွားကြလော့ဟူ၍၄င်း၊ –

၆း၇ လူများတို့အားလည်း၊ သင်တို့သွား၍ မြို့ကိုလှည့်ပတ်ကြလော့။ လက်နက်ကိုင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ သွားကြလော့ဟူ၍၄င်းမှာထားလေ၏။ –

၆း၈ ယောရှုသည် လူများတို့အားမှာထားပြီးမှ၊ ယုဘိလတံပိုးခုနစ်လုံးကိုဆောင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ခုနစ်ယောက်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တံပိုးမှုတ်လျက်သွားကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်သည် သူတို့နောက်သို့လိုက်လေ၏။–

၆း၉ တံပိုးမှုတ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ရှေ့မှာ လက်နက်ကိုင်တို့သည်သွား၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ တံပိုးမှုတ်လျက်သွားကြစဉ်၊ နောက်တပ်သားတို့သည် သေတ္တာတော်နောက်သို့လိုက်ကြ၏။–

၆း၁၀ ယောရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ကြွေးကြော်စေခြင်းငှါ ငါမှာထားသောနေ့မရောက်မီတွင် မကြွေးကြော်ရ၊ အသံတစုံတခုကိုမျှမပြုရ၊ စကားတခွန်းကိုမျှမပြောရ။ ထိုနေ့ရောက်မှ ကြွေးကြော်ရကြမည်ဟု လူများတို့အားမှာနှင့်လေပြီ။–

၆း၁၁ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်သည် မြို့ကိုတကြိမ်လှည့်ပတ်ဝိုင်းသွားပြီးလျှင်၊ တပ်ထဲသို့ဝင်ပြန်၍ ညဉ့်ကိုလွန်စေကြ၏။

၆း၁၂ နံနက်စောစော ယောရှုသည်ထ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကို ထမ်းယူကြ၏။–

၆း၁၃ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ ယုဘိလတံပိုးခုနစ်လုံးကိုဆောင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ခုနစ်ယောက်တို့သည် သွားမြဲသွား၍ တံပိုးမှုတ်ကြ၏။ လက်နက်ကိုင်တို့သည် သူတို့ရှေ့မှာသွား၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ တံပိုးမှုတ်လျက်သွားကြစဉ်၊ နောက်တပ်သားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်နောက်သို့လိုက်ကြ၏။–

၆း၁၄ ဒုတိယနေ့၌ မြို့ကိုတကြိမ်လှည့်ပတ်ပြီးမှ တပ်ထဲသို့ပြန်လာကြ၏။ ထိုသို့ခြောက်ရက်ပတ်လုံးပြုကြ၏။–

၆း၁၅ သတ္တမနေ့ နံနက်စောစောမိုဃ်းလင်းစကထ၍ အရင်နည်းတူ၊ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် မြို့ကိုလှည့်ပတ်ကြ၏။ ထိုနေ့၌သာ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် မြို့ကိုလှည့်ပတ်ရကြ၏။–

၆း၁၆ သတ္တမအကြိမ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ ယောရှုက၊ ကြွေးကြော်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား မြို့ကို ပေးတော်မူမည်။–

၆း၁၇ မြို့နှင့်တကွ မြို့၌ရှိသမျှတို့ကိုကျိန်၍ ထာဝရဘုရား၌အပ်ရမည်။ သို့ရာတွင် ပြည်တန်ဆာရာခပ်သည် ငါတို့စေလွှတ်သောတမန်တို့ကိုဝှက်ထားသောကြောင့်၊ သူနှင့်တကွသူ၏အိမ်၌ရှိသမျှတို့အား အသက်ချမ်းသာပေးရမည်။–

၆း၁၈ သင်တို့သည် ကျိန်အပ်သောအရာကို သတိနှင့်ရှောင်ကြလော့။ သို့မဟုတ် ထိုအရာကိုသိမ်းယူလျှင် မိမိတို့ကိုငှါ၊ ဣသရေလတပ်ကိုငှါ အကျိန်ခံစေ၍၊ နှောင့်ရှက်မည်ကိုစိုးရိမ်စရာရှိ၏။–

၆း၁၉ ရွှေငွေကိုငှါ၎၊ ကြေးဝါတန်ဆာ၊ သံတန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုငှါ၎၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းစေ၍၊ ဘဏ္ဍာတော်ထဲသို့ သွင်းထားရကြမည်ဟု လူများတို့အား ယောရှုသည် မှာထားလေ၏။

၆း၂၀ ထိုသို့နှင့်အညီ တံပိုးကိုမှုတ်၍၊ လူများတို့သည် ကြွေးကြော်ကြ၏။ တံပိုးသံကိုကြား၍ ကျယ်သောအသံနှင့်ကြွေးကြော်ကြသောအခါ၊ မြို့ရိုးသည် အကုန်အစင်ပြိုလဲ၍၊ လူများအပေါင်း တို့သည် မြို့ထဲသို့တည့်တည့်ဝင်ပြီးလျှင် သိမ်းယူကြ၏။–

၆း၂၁ မြို့ထဲ၌ရှိသမျှသော ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ အကြီးအငယ်၊ သိုး၊ နွား၊ မြည်းရှိသမျှတို့ကို ထားနှင့်ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။–

၆း၂၂ ထိုပြည်ကိုစူးစမ်းသောလူနှစ်ယောက်တို့အား ယောရှုက၊ သင်တို့သည်ကျိန်ဆိုသည်အတိုင်း၊ ပြည်တန်ဆာ မိန်းမအိမ်သို့သွား၍၊ သူနှင့်တကွ သူ၌ရှိသမျှတို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြလော့ဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊–

၆း၂၃ တံလျှိုလုပ်သောလုလင်တို့သည်ဝင်၍၊ ရာခပ်နှင့်သူ့မိဘ၊ သူ့မောင်များ၊ သူ၌ရှိသမျှတို့ကိုငှါ၎၊ သူ့ပေါက်ဘော်အပေါင်းတို့ကိုငှါ ထုတ်ဆောင်ခဲ့၍၊ ဣသရေလတပ်ပြင်မှာထားပြီးလျှင်၊–

၆း၂၄ မြို့နှင့်တကွ မြို့၌ရှိသမျှတို့ကို မီးရှို့ကြ၏။ သို့ရာတွင် ရွှေငွေကိုငှါ၎၊ ကြေးဝါတန်ဆာ၊ သံတန်ဆာတို့ကိုငှါ၎၊ ထာဝရဘုရား၏ဘဏ္ဍာတော်ထဲသို့သွင်းထားကြ၏။–

၆း၂၅ ယောရှုသည်လည်း၊ ပြည်တန်ဆာရာခပ်နှင့်သူ့ပေါက်ဘော်၊သူ၌ရှိသမျှတို့ကို အသက်ချမ်းသာပေး၍၊ သူသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် ယနေ့တိုင်အောင်နေရလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယေရိခေါမြို့ကို စူးစမ်းစေခြင်းငှါ၊ ယောရှုစေလွှတ်သော တမန်တို့ကို သူသည်ဝှက်ထားသောကြောင့်တည်း။–

၆း၂၆ ထိုအခါ ယောရှုက၊ အကြင်သူသည်ထ၍ ယေရိခေါမြို့ကိုတည်ပြန်၏၊ ထိုသူသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကျိန်အပ်သောသူဖြစ်ပါစေ။ သူသည်သားဦးလက်ထက်၌ မြို့ရိုးအမြစ်ကိုတည်၍ သားထွေးလက်ထက်၌ မြို့တံခါးတို့ကိုထောင်ပါစေဟုကျိန်ဆို၏။–

၆း၂၇ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ယောရှုနှင့်အတူရှိတော်မူ၍၊ သူ၏သိတင်းသည် တပြည်လုံး၌ နှံ့ပြားကျော်စောလေ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ သို့ရာတွင် ယုဒအမျိုး၊ ဇေရ၊ ဇာဗဒိ၊ ကာမိတို့မှဆင်းသက်သောအာခန်သည်၊ ကျိန်အပ်သော အရာကိုသိမ်းယူ၍ ထိုအရာအားဖြင့် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပြစ်မှားသောအပြစ်ရှိသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့၌အမျက်ထွက်တော်မူ၏။–

၇း၂ ယောရှုသည်လည်း၊ ယေရိခေါမြို့မှ လူတို့ကိုစေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည် ဗေသလမြို့အရှေ့၊ ဗေသဝင်မြို့ အနားမှာရှိသော အာဣမြို့သို့သွား၍ ထိုပြည်ကို ကြည့်ရှုကြလော့ဟု မှာထားသည်အတိုင်း သူတို့သည်သွား၍၊ အာဣမြို့ကိုကြည့်ရှုပြီးလျှင်၊–

၇း၃ ယောရှုထံသို့ ပြန်လာ၍၊ ဤလူတို့ကို အကုန်အစင်မသွားပါစေနှင့်။ လူနှစ်ထောင်သုံးထောင်လောက်သွား၍ အာဣမြို့ကိုလုပ်ကြံပါစေ။ ထိုမြို့သို့သွားရာတွင် ဤလူအပေါင်းတို့ကို မပင်ပန်းပါစေနှင့်။ မြို့သားတို့သည် မများပါဟုလျှောက်သည်နှင့်အညီ၊–

၇း၄ လူသုံးထောင်ခန့်မျှချီသွား၍ အာဣမြို့သားတို့ရှေ့မှာ ပြေးရကြ၏။–

၇း၅ အာဣမြို့သားတို့သည် လူသုံးဆယ်ခြောက်ယောက်တို့ကိုသတ်ကြ၏။ မြို့တံခါးမှသည် ရှေဗရိမ်အရပ် တိုင်အောင်လိုက်၍၊ ထိုအရပ်၌ဆင်းရာတွင်လုပ်ကြံကြသောကြောင့်၊ လူများတို့၏စိတ်နှလုံးသည် အရည်ကျို၍ ရေကဲ့သို့ဖြစ်လေ၏။–

၇း၆ ထိုအခါ ယောရှုသည် မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့နှင့်တကွ၊ မိမိတို့ခေါင်းပေါ်၌ မြေမှုန့်ကိုတင်၍ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ ညဦးတိုင်အောင်ဝပ်လျက်နေကြ၏။–

၇း၇ ယောရှုကလည်း၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဤလူအပေါင်းတို့ကို အာမောရိလူတို့ လက်သို့အပ်၍ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ ယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ အဘယ်ကြောင့်ဆောင်ခဲ့တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရောင့်ရဲသောစိတ်ရှိ၍ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌ နေကြပါစေသော။–
၇း၈ အိုဘုရားရှင်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ရန်သူတို့ရှေ့မှာ ကျောကိုလှည့်ရကြသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ပြောရပါမည်နည်း။–
၇း၉ ခါနနိလူအစရှိသောဤပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ထိုသိတင်းကိုကြားလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုဝိုင်း၍ အကျွန်ုပ်တို့၏နာမည်ကို မြေကြီးမှ ပယ်ရှင်းကြပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ်သောနာမတော် အဘို့အလိုငှါ အဘယ်သို့ပြုတော်မူမည်နည်းဟုလျှောက်ဆို၏။
၇း၁၀ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထလော့။ အဘယ်ကြောင့် ဝပ်၍နေသနည်း။–
၇း၁၁ ဣသရေလအမျိုးသည် ပြစ်မှားပြီ။ ငါမှာထားသောပဋိညာဉ်တရားကို ဖျက်လေပြီ။ ကျိန်အပ်သောအရာကို ခိုးယူ၍ ပရိယာယ်ပြုသဖြင့် မိမိဥစ္စာထဲမှာထားလေပြီ။–
၇း၁၂ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကျိန်အပ်သောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ ရန်သူတို့ရှေ့မှာမခံမရပ်နိုင်၊ ကျောကိုလှည့်ရကြ၏။ ကျိန်အပ်သော သူကို သင်တို့အထဲကမပယ်မရှင်းလျှင် သင်တို့နှင့်အတူငါမနေ။–
၇း၁၃ ထ၍ လူများတို့ကို သန့်ရှင်းစေလော့။ နက်ဖြန်နေ့အဘို့ ကိုယ်ကိုကိုယ်သန့်ရှင်းစေကြဟု ဆင့်ဆိုလော့။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ ကျိန်အပ်သောအရာသည် သင်တို့အထဲ၌ရှိ၏။ ထိုအရာကို သင်တို့အထဲကမပယ်မရှင်းမှီ တိုင်အောင်ရန်သူတို့ရှေ့မှာ မခံမရပ်နိုင်ကြ။–
၇း၁၄ နက်ဖြန်နံနက်၌ သင်တို့သည် အမျိုးအနွယ်အလိုက် ချဉ်းကပ်ရကြမည်။ ထာဝရဘုရားမှတ်တော်မူသော အမျိုးသည်၊ အဆွေအမျိုး အလိုက်ချဉ်းကပ်ရကြမည်။ ထာဝရဘုရားမှတ်တော်မူသောအဆွေအမျိုးသည်၊ အိမ်ထောင်စုံနှင့် ချဉ်းကပ်ရကြမည်။ ထာဝရဘုရားမှတ်တော်မူ သော အိမ်ထောင်သည် လူအသီးအသီး ချဉ်းကပ်ရကြမည်။–
၇း၁၅ ကျိန်အပ်သောအရာပါလျက် မှတ်တော်မူသောသူမှစ၍၊ သူ၌ရှိသမျှတို့ကို မီးရှို့ရကြမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ် တရားကိုဖျက်၍ ဣသရေလအမျိုး၌ အဓမ္မအမှုကိုပြုလေပြီဟု ယောရှုအားမိန့်တော်မူ၏။
၇း၁၆ နံနက်စောစော ယောရှုသည်ထ၍ ဣသရေလလူတို့ကို အမျိုးအနွယ်အလိုက်ဆောင်ခဲ့သဖြင့် ယုဒအမျိုးကို မှတ်တော်မူ၏။–
၇း၁၇ ယုဒအမျိုးကိုဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ဇေရိအဆွေအမျိုးကို မှတ်တော်မူ၏။ ဇေရိအဆွေအမျိုး အိမ်ထောင်စုံ အသီးအသီးတို့ကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့်ဇာဗဒိ အိမ်ထောင်ကိုမှတ်တော်မူ၏။–
၇း၁၈ ထိုအိမ်ထောင်လူအသီးအသီးတို့ကိုဆောင်ခဲ့သဖြင့် ယုဒအမျိုး၊ ဇေရ၊ ဇာဗဒိ၊ ကာမိတို့မှ ဆင်းသက်သောအာခန်ကို မှတ်တော်မူ၏။–
၇း၁၉ ယောရှုကလည်း၊ ငါ့သား၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်း၍ ရှေ့တော်၌ ကိုယ်အပြစ်ကို ဘော်ပြတောင်းပန်ပါလော့။ သင်ပြုမိသောအမှုကို ငါ့အားပြောပါလော့။ ဝှက်၍ မထားပါနှင့်ဟု အာခန်အားဆိုလျှင်၊–
၇း၂၀ အာခန်က၊ ဟုတ်ပါ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကျွန်တော်ပြစ်မှားပါပြီ။ ကျွန်တော်ပြုမိသောအမှုဟူမူကား၊–
၇း၂၁ လုယူသောဥစ္စာတို့တွင် မြတ်သောဗာဗုလုန်ဝတ်လုံ၊ ငွေနှစ်ပိဿာ၊ ရွှေတုံးအကျပ်ငါးဆယ်ကို ကျွန်တော်မြင်သဖြင့်၊ တပ်မက်၍ သိမ်းယူမိပါပြီ။ ကျွန်တော်တဲအတွင်းမြေ၌မြှုပ်လျက် ငွေသည်အောက်ဆုံးရှိပါသည်ဟု ယောရှုအားပြန်လျှောက်လေ၏။–
၇း၂၂ ထိုအခါ ယောရှုစေလွှတ်သောသူတို့သည် တဲသို့ပြေး၍ ထိုဥစ္စာသည် တဲအတွင်းမြေ၌မြှုပ်လျက်၊ ငွေသည်အောက်ဆုံးရှိသည်ကိုတွေ့သော်၊–
၇း၂၃ တဲထဲကထုတ်၍ ယောရှုထံ ဣသရေလအမျိုးသားများရှေ့သို့ ဆောင်သွားသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ထားကြ၏။–
၇း၂၄ ယောရှုနှင့်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ ဇေရသား အာခန်မှစ၍ ထိုငွေ၊ ဝတ်လုံ၊ ရွှေတုံး၊ သားသမီး၊ သိုးနွားမြည်း၊ တဲနှင့်တကွ သူ၌ရှိသမျှတို့ကို အာခေါ်ချိုင့်သို့ ဆောင်သွားပြီးမှ၊–
၇း၂၅ ယောရှုက၊ ငါတို့ကို အဘယ်ကြောင့်နှောင့်ရှက်သနည်း။ ယနေ့ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုနှောင့်ရှက် တော်မူမည်ဟုဆိုသဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြ၏။ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြပြီးမှ၊ မီးရှို့ကြ၏။–
၇း၂၆ သူ့အပေါ်၌များစွာသောကျောက်တို့ကိုပုံထားကြ၍ ယနေ့တိုင်အောင်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း အမျက်တော်အရှိန်ကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ ထိုအမှုကိုအစွဲပြု၍ ထိုချိုင့်ကို ယနေ့တိုင်အောင် အာခေါ်ချိုင့်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသတည်း။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် မကြောက်နှင့်၊ စိတ်မပျက်နှင့်။ သင်၌ပါသောစစ်သူရဲ အပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍ အာဣမြို့သို့ ထသွားလော့။ အာဣမင်းကြီးနှင့်သူ့လူများ၊ သူ့မြို့၊ သူ့မြေကို သင့်လက်၌ငါအပ်မည်။–
၈း၂ ယေရိခေါမြို့နှင့်မင်းကြီးအားပြုသကဲ့သို့ အာဣမြို့နှင့်မင်းကြီးအားပြုရမည်။ သို့ရာတွင် လုယူသောဥစ္စာ၊ တိရစ္ဆာန်များကို ကိုယ်အဘို့သိမ်းရမည်။ မြို့နောက်မှာ ကင်းတပ်ကိုထားရမည်ဟု ယောရှုအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–
၈း၃ ယောရှုနှင့်စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် အာဣမြို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါထကြ၏။ ယောရှုသည် ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲသုံးသောင်းတို့ကိုရွေးချယ်၍ ညဉ့်အခါစေလွှတ်လျက်၊–
၈း၄ သင်တို့သည် ထိုမြို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါ မြို့နောက်မှာကင်းထိုးလျက်နေကြလော့။ မြို့နှင့်ဝေးဝေးခွါ၍ မသွားကြနှင့်။ တညီတညွတ်တည်း အသင့် နေကြလော့။–
၈း၅ ငါနှင့်တကွ ငါ၌ပါသောသူအပေါင်းတို့သည် မြို့အနီးသို့ချဉ်းကပ်မည်။ သူတို့သည် ယမန်ကဲ့သို့တိုက်ခြင်းငှါ ထွက်လာကြသောအခါ၊ ငါတို့သည် သူတို့ရှေ့မှာပြေးရမည်။–
၈း၆ သူတို့လည်း လိုက်ခြင်းငှါ မြို့ထဲကထွက်၍၊ မြို့နှင့်ကွာမှန်းကို မသိဘဲခွါ၍လိုက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ရှေ့မှာငါတို့သည် ပြေးသောအခါ၊ ယမန်ကဲ့သို့ ငါတို့ရှေ့မှာ ပြေးကြပြီဟု သူတို့ဆိုကြလိမ့်မည်။–
၈း၇ ထိုအခါ သင်တို့သည် ကင်းထိုးလျက်နေရာအရပ်မှထ၍ မြို့ကိုတိုက်လျှင်၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့လက်၌ အပ်တော်မူမည်။–

၈း၈ တိုက်၍အောင်သောအခါ မြို့ကိုမီးရှို့ရကြမည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းပြုရကြမည်။ ထိုသို့ငါဆင့်ဆိုသည်ဟု ထိုသူတို့အား မှာထားလေ၏။—

၈း၉ ယောရှုစေလွှတ်သည်အတိုင်း၊ ထိုသူတို့သည် ကင်းထိုးခြင်းငှါသွား၍၊ ဗေသလမြို့နှင့် အာဣမြို့စပ်ကြားတွင် အာဣမြို့အနောက်ဘက်မှာ နေကြ၏။ ယောရှုသည် ထိုညဉ့်တွင် လူများထဲမှာနေသေး၏။—

၈း၁၀ နံနက်စောစောထ၍ လူများတို့ကိုရေတွက်ပြီးမှ၊ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့နှင့်အတူ အာဣမြို့သို့ အဦးချီသွားလေ၏။—

၈း၁၁ ယောရှု၌ပါသော စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည်လိုက်၍ မြို့အနီးသို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ မြို့မြောက်ဘက်၌ တပ်ချကြ၏။ သူတို့နှင့်မြို့စပ်ကြားမှာ ချိုင့်တခုရှိ၏။—

၈း၁၂ တဖန် အာဣမြို့အနောက်၊ ထိုမြို့နှင့်ဗေသလမြို့စပ်ကြားမှာ ကင်းထိုးစေခြင်းငှါ လူငါးထောင်ခန့်မျှ ထားလေ၏။—

၈း၁၃ ထိုသို့လျှင်၊ မြို့မြောက်ဘက်မှာ ဗိုလ်ခြေအပေါင်းခင်းကျင်းလျက်၊ အနောက်ဘက်မှာလည်း ကင်းထိုးလျက်၊ အသီးအသီးနေရာကျကြသောအခါ၊ ယောရှုသည် ထိုညဉ့်တွင် ချိုင့်အလယ်သို့သွားလေ၏။—

၈း၁၄ ထိုအခြင်းအရာတို့ကို အာဣမင်းကြီးသည်မြင်လျှင်၊ မြို့သားယောက်ျားတို့သည် စောစောထ၍ အလျင်အမြန်ပြင်ဆင်ပြီးမှ၊ မင်းကြီးသည် လူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ ကိုတိုက်ခြင်းငှါ၊ ချိန်းချက်သောအချိန်၌လွင်ပြင်သို့ချီသွားလေ၏။ သို့ရာတွင် မြို့နောက်မှာ ကင်းတပ်ရှိမှန်းကိုမသိ။—

၈း၁၅ ယောရှုနှင့်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ရှုံးဟန်ပြုလျက် တောလမ်းဖြင့်ပြေးကြ၏။—

၈း၁၆ သူတို့ကိုလိုက်ခြင်းငှါ၊ အာဣမင်းကြီးသည်မြို့၌ရှိသမျှသောယောက်ျားတို့ကိုနှိုးဆော်ပြီးလျှင်၊ မြို့သားတို့သည် ယောရှုကိုလိုက်၍ မြို့နှင့်ကွာမှန်း မသိခွါသွားကြ၏။—

၈း၁၇ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုမလိုက်ဘဲ၊ အာဣမြို့နှင့်ဗေသလမြို့၌ ယောက်ျားတယောက်မျှမနေ၊ မြို့ကိုလှပ်ထားလျက် ဣသရေလအမျိုး သားတို့ကိုလိုက်ကြ၏။—

၈း၁၈ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်ကိုင်သောလှံကို အာဣမြို့သို့ရွယ်လော့။ ထိုမြို့ကို သင့်လက်သို့ငါအပ်မည်ဟု ယောရှုအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ယောရှုသည် မိမိကိုင်သောလှံကို ထိုမြို့သို့ရွယ်လေ၏။—

၈း၁၉ ရွယ်သောအခါ၊ ကင်းတပ်သားတို့သည်ချက်ခြင်းထ၍ အလျင်အမြန်ပြေးလျက် မြို့ထဲသို့ဝင်မိလျှင်၊ ကြိုးစား၍သိမ်းယူပြီးမှမီးရှို့ကြ၏။—

၈း၂၀ အာဣမြို့သားတို့သည် ပြန်ကြည့်၍၊ မြို့ကိုလောင်သောမီး၏အခိုးသည် မိုဃ်းကောင်းကင်သို့တက်လျက် ရှိသည်ကိုမြင်သောအခါ၊ အဘယ် အရပ်ကိုမျှပြေးခြင်းငှါ မတတ်စွမ်းနိုင်ကြ။ တောသို့ပြေးသောသူ တို့သည်လည်း လိုက်သောသူတို့ကို ပြန်လှန်၍တိုက်ကြ၏။—

၈း၂၁ ကင်းတပ်သားတို့သည် မြို့ကိုရ၍ မြို့၌မီးခိုးတက်လျက်ရှိသည်ကို ယောရှုနှင့်ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်မြင်လျှင်၊ တဖန်ပြန်လှည့်၍ အာဣမြို့သားတို့ကို တိုက်သတ်ကြ၏။—

၈း၂၂ အခြားသောသူတို့သည်လည်းမြို့ထဲကထွက်၍တိုက်သောကြောင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အာဣလူတို့ကို ညှပ်၍တိုက်သဖြင့် တယောက် ကိုမျှမလွတ်မကျန် ကွပ်မျက်ခြင်းငှါ လုပ်ကြံကြ၏။—

၈း၂၃ အာဣမင်းကြီးကို အရှင်ဘမ်း၍ ယောရှုထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။—

၈း၂၄ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်လွင်ပြင်၌၎င်း၊ လိုက်ရှာရာတော၌၎င်း၊ အာဣမြို့သားအပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြံ၍ ထားဖြင့်အကုန်အစင်သုတ်သင်ပြီးမှ၊ တဖန်မြို့သို့ပြန်လာ၍ ထားဖြင့်လုပ်ကြံကြ၏။—

၈း၂၅ ထိုနေ့၌ တသောင်းနှစ်ထောင်ခန့်မျှရှိသော အာဣမြို့သားယောက်ျားမိန်းမအပေါင်းတို့သည်သေကြ၏။—

၈း၂၆ အာဣမြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကို အကုန်အစင်မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင် ယောရှုသည် လှံကိုင်သောလက်ကို မသိမ်းမရုပ်။—

၈း၂၇ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည်ယောရှုအားမှာထားတော်မူသောစကားအတိုင်း၊ တိရစ္ဆာန်များနှင့် လက်ရဥစ္စာများကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ သည်ကိုယ်အဘို့သိမ်းယူကြ၏။—

၈း၂၈ ယောရှုသည်လည်းအာဣမြို့ကိုမီးရှို့၍၊ ယနေ့တိုင်အောင်ထာဝရဖျက်ဆီးရာအမှိုက်ပုံ ဖြစ်စေ၏။—

၈း၂၉ အာဣမင်းကြီးကို ညဦးတိုင်အောင် သစ်ပင်တွင်ဆွဲထား၍၊ မိုဃ်းချုပ်သောအခါ၊ ယောရှုစီရင်သည်အတိုင်း၊ အသေကောင်ကို သစ်ပင်ကချပြီးလျှင် မြို့တံခါးဝ၌ ပစ်ထား၍၊ အသေကောင်အပေါ်၌ များစွာသော ကျောက်တို့ကိုစုပုံကြ၏။ ထိုကျောက်ပုံသည် ယနေ့တိုင်အောင်ရှိ၏။

၈း၃၀ ထိုအခါ ယောရှုသည်၊ ဧဗလတောင်ပေါ်မှာ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားအဘို့၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်လေ၏။—

၈း၃၁ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေသည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုမှာထား၍ မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်း၌ ရေးမှတ်လျက်ရှိသည်အတိုင်း၊ သံတန်ဆာ မပါမသုံးဘဲ မကွဲမပြတ်သောကျောက်တို့ဖြင့် ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော် ကြ၏။—

၈း၃၂ ယောရှုသည်လည်း၊ ထိုကျောက်ပေါ်၌ မောရှေ၏ပညတ်တရားကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့ ရှေ့မှာရေးကူးလေ၏။—

၈း၃၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ကောင်းကြီးပေးခြင်းအလိုငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေမှာထားခဲ့သည် အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီး၊ ဗိုလ်မင်း၊ တရားသူကြီး အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်လေဝိသားထမ်းသောထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာနှစ်ဘက်၌ရပ်၍၊ အမျိုးသားစစ်နှင့်တကျွန်းတနိုင်ငံသားပါလျက်၊ ဂေရဇိမ်တောင်ပေါ်မှာလူတဝက်၊ ဧဗလတောင်ပေါ်မှာတဝက်တို့သည် နေကြလျှင်၊—

၈း၃၄ ပညတ္တိကျမ်း၌ရေးထားသမျှသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာစကားနှင့် ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာစကားတည်းဟူသော တရားစကားအလုံးစုံတို့ကိုဘတ်ရွတ် လေ၏။—

၈း၃၅ ယောရှုသည် မောရှေမှာထားသောစကားတခွန်းကိုမျှမချန်မထား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသား ပါသော ဣသရေလအမျိုးသားပရိ သတ်အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ အကုန်အစင်ဘတ်ရွတ်လေ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ယော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်၊ တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ ချိုင့်ထဲ၌၎င်း၊ လေဗနုန်တောင်တဘက်၊ မဟာပင်လယ်ကမ်းတရှောက်လုံး၌၎င်း နေသောဟိတ္တိ၊ အာမောရိ၊ ခါနနိ၊ ဖေရဇိ၊ ဟိဝိ၊ ယေဗုသိအမျိုး မင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် သိတင်းကြားသောအခါ၊ –

၉း၂ ယောရှုနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ တညီတညွတ်တည်းစည်းဝေးကြ၏။

၉း၃ ဂိဗောင်မြို့သားတို့သည် ယေရိခေါမြို့၊ အာဣမြို့၌ယောရှုပြုသောအမှုကိုကြားသောအခါ၊ –

၉း၄ ပရိယာယ်ပြု၍ သံတမန်လုပ်လျက်၊ မြည်းပေါ်မှာ ဟောင်းနွမ်းသောအိတ်တို့ကိုတင်၍၊ ဟောင်းနွမ်းစုတ်ကွဲဖါပြင်သော စပျစ်ရည်သားရေဘူးတို့ကိုယူကြ၏။ –

၉း၅ ဟောင်းနွမ်းဖါပြင်သောခြေနင်းကိုစီး၍၊ ဟောင်းနွမ်းသောအဝတ်ကိုလည်းဝတ်ကြ၏။ အောက်၍မှိုတက်လျက်ရှိသော ရိက္ခာကိုသာဆောင်ခဲ့လျက်၊ –

၉း၆ ယောရှုရှိရာ ဂိလဂါလတပ်သို့ ရောက်လာလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်းငှါ၊ ဝေးသောပြည်ကလာကြပါသည်ဟု ယောရှုနှင့် ဣသရေလလူတို့အားပြောဆိုကြ၏။ –

၉း၇ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါတို့အနားမှာနေသည်မနေသည်ကိုမသိနိုင်။ အဘယ်သို့ မိဿဟာယဖွဲ့နိုင်သနည်းဟု ဟိဝိလူတို့အားဆိုကြလျှင်၊ –

၉း၈ သူတို့က အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကျွန်ဖြစ်ပါ၏ဟု ယောရှုအားလျှောက်ဆိုကြ၏။ ယောရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့သောသူနည်း။ အဘယ်အရပ်ကလာကြသနည်းဟုမေးလျှင်၊ –

၉း၉ သူတို့က၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကြောင့် ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် အလွန်ဝေးသောပြည်ကလာပါပြီ။ ထာဝရဘုရား၏သိတင်းတော်ကို၎င်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ပြုတော် မူသမျှကို၎င်း၊ –

၉း၁၀ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌နေသော အာမောရိမင်းကြီး၊ ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်၊ အာရှတရုတ်မြို့မှာ နေသော ဗာရှန်ရှင်ဘုရင် ဩဃ တို့၌ ပြုတော်မူသမျှကို၎င်း ကြားပါပြီ။ –

၉း၁၁ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့၌ အသက်ကြီးသောသူတို့နှင့် ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့က၊ လမ်းခရီးရိက္ခာကို ယူ၍ သူတို့ကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ သွားကြလော့။ ငါတို့သည် သူတို့၏ကျွန်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ရပါမည်အကြောင်းကို လျှောက်ထားကြလော့ဟု မှာလိုက်ပါပြီ။ –

၉း၁၂ ကိုယ်တော်ထံသို့ ရောက်အံ့သောငှါ ထွက်လာသောနေ့၌ ခရီးရိက္ခာဘို့ကိုယ်အိမ်မှ ဆောင်ယူခဲ့သော ဤ မုန့်သည် ပူနွေးလျက်ရှိပါ၏။ ယခုကြည့်ပါ။ အောက်လျက် မှိုတက်လျက်ရှိပါ၏။ –

၉း၁၃ စပျစ်ရည်ပြည့်သော ဤသားရေဘူးတို့သည် အသစ်ဖြစ်သော်လည်း၊ ယခုကြည့်ပါ စုတ်ကွဲလျက်ရှိပါ၏။ ဤအဝတ် ဤခြေနင်းတို့သည်လည်း အလွန်ခရီးဝေးသောကြောင့် ဟောင်းနွမ်းပါပြီဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။ –

၉း၁၄ ဣသရေလလူတို့သည် ထာဝရဘုရားထံတော်၌ အခွင့်မပန်ဘဲ ထိုသူတို့၏ရိက္ခာကိုစားကြ၏။ –

၉း၁၅ ယောရှုသည်လည်းသူတို့ကိုစစ်မှုနှင့်လွတ်စေ၍၊ အသက်ချမ်းသာစေမည်အကြောင်း မိဿဟာယဖွဲ့၏။ ပရိသတ်မင်းတို့သည်လည်း ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုကြ၏။

၉း၁၆ မိဿဟာယဖွဲ့၍ သုံးရက်လွန်သောအခါ၊ ထိုသူတို့သည် အိမ်နီးချင်းဖြစ်၍၊ အနားမှာနေကြောင်းကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကြားသိလျှင်၊ –

၉း၁၇ ခရီးသွား၍သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ သူတို့မြို့ရွာသို့ ရောက်ကြ၏။ သူတို့မြို့ကား ဂိဗောင်မြို့၊ ခေဖိရာမြို့၊ ဗေရုတ်မြို့၊ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့တည်း။ –

၉း၁၈ ပရိသတ်အကဲအမှူးတို့သည် ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသောကြောင့်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သူတို့ကိုမလုပ်ကြံကြ။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် အကဲအမှူးတို့ကို အပြစ်တင်ကြ၏။ –

၉း၁၉ အကဲအမှူးတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသောကြောင့် သူတို့ကို မထိမခိုက်ရ။ –

၉း၂၀ သူတို့အား ကျိန်ဆိုမိသောကြောင့် အပြစ်ဒဏ်ရောက်မည်ကိုစိုးရိမ်၍၊ အသက်ချမ်းသာပေးသဖြင့် အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟူမူကား၊ –

၉း၂၁ အကဲအမှူးများ ဂတိရှိသည်အတိုင်း အသက်ချမ်းသာပေး၍၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့အဘို့ ထင်းခုတ်သောသူ၊ ရေခပ်သောသူဖြစ်စေရမည်ဟု ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား ပြန်ပြောကြ၏။ –

၉း၂၂ ယောရှုသည်လည်း သူတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ငါတို့အနားမှာနေလျက်ပင်၊ ဝေးသောအရပ်က လာပါပြီဟုဆို၍ ငါတို့ကိုအဘယ်ကြောင့်လှည့်စားကြသနည်း။ –

၉း၂၃ ယခုမှာ သင်တို့သည် ကျိန်အပ်သောသူဖြစ်သဖြင့်၊ ကျွန်ခံ၍ငါ၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်အဘို့ ထင်းခုတ်ခြင်း၊ ရေခပ်ခြင်းအမှုနှင့် တယောက်မျှ မလွတ်ရဟုဆို၏။ –

၉း၂၄ သူတို့ကလည်း၊ ဤပြည်တရှောက်လုံးကို သင်တို့အားပေး၍၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှပယ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်မောရှေအား မှာထားတော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ဆက်ဆက်ကြားသိ၍၊ သင်တို့လက်၌ အသက်ဆုံးမည်ကို အလွန်ကြောက်သောကြောင့်၊ ဤအမှုကိုပြုပါပြီ။ –

၉း၂၅ ယခုမှာ ကျွန်တော်တို့သည်ကိုယ်တော်လက်တွင်ရှိပါ၏။ ကျွန်တော်တို့၌ပြုကောင်းပြုသင့်သည်ဟု စိတ်တော်ထင်သည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါဟု ယောရှုအား ပြန်လျှောက်ကြ၏။ –

၉း၂၆ ထိုသို့နှင့်အညီ ယောရှုသည်ပြု၍၊ သူတို့ကို အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ဣသရေလလူတို့ လက်မှကယ်နှုတ်သဖြင့်၊ –

၉း၂၇ ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌ တည်သောယဇ်ပလ္လင်တော်အဘို့နှင့် ပရိသတ်တော်အဘို့ ထိုသူတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် ထင်းခုတ်၍ ရေခပ်ရမည်အကြောင်း၊ ထိုနေ့၌စီရင်လေ၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ယောရှုသည် ယေရိခေါမြို့နှင့် မင်းကြီးကိုပြုသကဲ့သို့၊ အာဣမြို့နှင့်မင်းကြီးကိုတိုက်ယူ၍ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးကြောင်းကို၄င်း၊ ဂိဗောင်မြို့သားတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့၍ အတူနေကြောင်းကို၄င်း၊ ယေရုရှလင်မင်းကြီး အဒေါနိဇေဒက်သည် ကြားသောအခါ၊ –

၁၀း၂ ဂိဗောင်မြို့သည် မြို့တော်ကဲ့သို့ ကြီးစွာသောမြို့၊ အာဣမြို့ထက်ကြီး၍ မြို့သားယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည် ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့် အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ –

၁၀း၃ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မင်းကြီး အဒေါနိဇေဒက်သည်၊ ဟေဗြုန်မင်းကြီး ဟောဟံ၊ ယာမုတ်မင်းကြီး ပိရံ၊ လာခိရှမင်းကြီး ယာဖျာ၊ ဧဂလုန်မင်းကြီးဒေဗိရတို့ထံသို့ စေလွှတ်၍၊ –

၁၀း၄ ဂိဗောင်မြို့သည် ယောရှုမှစ၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့သောကြောင့်၊ ထိုမြို့ကို လုပ်ကြံခြင်းငှါ ငါ့ထံသို့လာ၍ ငါနှင့်အတူ ကူညီကြပါဟု နှုံးဆော်သည်အတိုင်း၊ –

၁၀း၅ ယေရုရှလင်မင်းကြီး၊ ဟေဗြုန်မင်းကြီး၊ ယာမုတ်မင်းကြီး၊ လာခိရှမင်းကြီး၊ ဧဂလုန်မင်းကြီးတည်းဟူသော အာမောရိမင်းကြီးငါးပါးတို့သည် စည်းဝေး၍ မိမိတို့ဗိုလ်ပါ စစ်သည်အပေါင်းတို့နှင့်တကွစစ်ချီ၍၊ ဂိဗောင်မြို့ရှေ့မှာ တပ်ချလျက်စစ်တိုက်ကြ၏။ –

၁၀း၆ ဂိဗောင်မြို့သားတို့သည် ယောရှုရှိရာ ဂိလဂါလမြို့သို့စေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့ကိုကြည့်ရှုလျက် နေတော်မမူပါနှင့်။ အလျင်အမြန်ကြွ၍ မစကယ်တင်တော်မူပါ။ တောင်ပေါ်မှာနေသော အာမောရိမင်းကြီး အပေါင်းတို့သည် ကျွန်တော်တို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါ စည်းဝေးကြပါပြီဟုလျှောက်ကြ၏။ –

၁၀း၇ ယောရှုသည်လည်း၊ စစ်မှု၌ကျင်လည်သောသူ၊ ခွန်အားကြီးသောသူရဲအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဂိလဂါလမြို့မှတက်သွားလေ၏။ –

၁၀း၈ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သူတို့ကိုမကြောက်နှင့်။ သင်၏လက်၌ငါအပ်မည်။ သင့်ရှေ့မှာ လူတစုံတယောက်မျှ မခံမရပ်နိုင်ရာဟု ယောရှုအားမိန့်တော်မူ၏။ –

၁၀း၉ ယောရှုသည် ဂိလဂါလမြို့မှ တညဥ့်လုံးချီသွား၍၊ ရန်သူတို့ကို အမှတ်တမဲ့တိုက်လာသဖြင့်၊ –

၁၀း၁၀ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာရှုံးစေ၍၊ ဂိဗောင်မြို့အနားမှာ ကြီးစွာသောလုပ် ကြံခြင်းအားဖြင့်သတ်၍၊ ဗေသောရုံမြို့သို့ သွားသောလမ်း၌လိုက်လျက်၊ အဇေကာမြို့၊ မက္ကေဒါမြို့တိုင်အောင် လုပ်ကြံတော်မူ၏။ –

၁၀း၁၁ ထိုသူတို့သည် ဣသရေလလူတို့ရှေ့မှာပြေး၍ ဗေသောရုန်မြို့သို့ ဆင်းသွားရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းကောင်းကင်မှ ကြီးစွာသော မိုဃ်းသီးကိုအဇေကာမြို့တိုင်အောင် သူတို့အပေါ်၌ချတော်မူ၍၊ သူတို့သည် ဣသရေလလူတို့၏ထားကြောင့် သေသည်ထက် မိုဃ်းသီး ကြောင့်သာ၍သေကြ၏။ –

၁၀း၁၂ ထိုသို့ အာမောရိလူတို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌အပ်တော်မူသောနေ့မှာ၊ ယောရှုသည် ထာဝရ ဘုရားကိုဆုတောင်းပြီးလျှင်၊ အိုနေ၊ သင်သည် ဂိဗောင်မြို့၌၄င်း၊ အိုလ၊ သင်သည်အာယလုန်ချိုင့်၌၄င်း ငြိမ်ဝပ်စွာနေလော့ဟု ဣသရေလအမျိုးသားများရှေ့တွင် မြွက်ဆိုသည်အတိုင်း၊ –

၁၀း၁၃ ဣသရေလလူတို့သည် ရန်သူတို့အားအပြစ်ဒဏ်မပေးမှီတိုင်အောင် နေသည်ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ လသည် ရပ်လေ၏။ ယာရှာ၏စာ၌ပါသည်ကား၊ မိုဃ်းကောင်းကင်အလယ်၌ နေသည်ရပ်နေ၏။ ဝင်မြဲဝင်အံ့သောငှါတနေ့လုံးအလျင်မပြုဟု ပါသည်မဟုတ်လော။

၁၀း၁၄ ထာဝရဘုရားသည် လူစကားကိုနားထောင်၍၊ ထိုသို့သောနေ့တနေ့မျှမဖြစ်စဖူး။ နောက်တဖန်လည်းမဖြစ်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးဘက်မှာ စစ်တိုက်တော်မူ၏။ –

၁၀း၁၅ ထိုနောက်၊ ယောရှုသည်၊ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဂိလဂါလတပ်သို့ပြန်သွား၏။ –

၁၀း၁၆ မင်းကြီးငါးပါးတို့သည်ပြေး၍ မက္ကေဒါလိုင်ခေါင်း၌ပုန်းလျက်နေကြ၏။ –

၁၀း၁၇ မက္ကေဒါလိုင်ခေါင်း၌ပုန်းလျက်နေသော မင်းကြီးငါးပါးကိုတွေ့ပါပြီဟု ယောရှုအား ကြားလျှောက်လျှင်၊ –

၁၀း၁၈ ယောရှုက၊ လိုင်ခေါင်းဝပေါ်မှာ ကြီးစွာသောကျောက်တို့ကိုလှိမ့်ပုံ၍ လူစောင့်တို့ကို ထားကြလော့။ –

၁၀း၁၉ သင်တို့မူကား မဆိုင်းမလင့်။ ရန်သူတို့ကိုလိုက်၍မှီသမျှသောသူတို့ကိုကွပ်မျက်ကြ။ မြို့ထဲသို့မဝင်စေ ကြနှင့်။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို သင်တို့လက်၌ အပ်တော်မူပြီဟု မှာထားလေ၏။ –

၁၀း၂၀ ယောရှုနှင့်ဣသရေလလူတို့သည် ရန်သူတို့ကို ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီးမှ၊ ကျန်ကြွင်းသောသူအချို့တို့သည် ခိုင်ခံ့သောမြို့သို့ ဝင်၍နေကြ၏။ –

၁၀း၂၁ လူအပေါင်းတို့သည်ယောရှုရှိရာမက္ကေဒါတပ်သို့ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်လာကြ၏။ ဣသရေလလူတစုံတယောက်ကို အဘယ်သူမျှ အပြစ်မတင်ရ။ –

၁၀း၂၂ ယောရှုကလည်း၊ လိုင်ခေါင်းကိုဖွင့်ပြီးလျှင်၊ ထိုမင်းကြီးငါးပါးတို့ကို လိုင်ခေါင်းထဲကထုတ်၍ ငါ့ထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊ –

၁၀း၂၃ သူတို့သည်ပြု၍၊ ယေရုရှလင်မင်းကြီး၊ ဟေဗြုန်မင်းကြီး၊ ယာမုတ်မင်းကြီး၊ လာခိရှမင်းကြီး၊ ဧဂလုန်မင်းကြီးငါးပါးတို့ကို လိုင်ခေါင်းထဲက ဆောင်ခဲ့၍၊ –

၁၀း၂၄ ယောရှုထံသို့ရောက်ပြီးမှ၊ ယောရှုသည် မိမိနှင့်အတူစစ်ချီသောဗိုလ်မင်းတို့နှင့်ဣသရေလလူအပေါင်းတို့ ကိုခေါ်လျှင်၊ ချဉ်းလာကြ။ ဤမင်းကြီး တို့၏လည်ကုပ်အပေါ်၌ ခြေကိုတင်ကြဟု ဗိုလ်မင်းတို့အားဆိုသည် အတိုင်း၊ သူတို့သည်ချဉ်းလာ၍ ထိုမင်းကြီးတို့၏လည်ကုပ်အပေါ်၌ ခြေကို တင်ကြ၏။ –

၁၀း၂၅ ယောရှုကလည်း သင်တို့တိုက်ရသောရန်သူအပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် ဤကဲ့သို့ပြုတော်မူမည် ဖြစ်၍ မကြောက်ကြနှင့်၊စိတ်မပျက်ကြနှင့်။ အားယူ၍ရဲရင့်ခြင်းရှိကြလော့ဟု ဆိုပြီးမှ၊ –

၁၀း၂၆ ထိုမင်းကြီးတို့ကို ထားနှင့်ကွပ်မျက်၍ သစ်ပင်ငါးပင်တို့၌ ဆွဲထားလေ၏။ ညဦးတိုင်အောင် သစ်ပင်၌ဆွဲထားပြီးမှ၊ –

၁၀း၂၇ နေဝင်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ ယောရှုစီရင်သည်အတိုင်း သစ်ပင်မှချပြီးလျှင်၊ သူတို့ပုန်းလျက်နေရာ လိုင်ခေါင်း၌ပစ်ထား၍၊ လိုင်ခေါင်းဝပေါ်မှာ ကြီးစွာသောကျောက်တို့ကိုစုပုံကြ၏။ ထိုကျောက်ပုံသည် ယနေ့တိုင်အောင်ရှိ၏။

၁၀း၂၈ ထိုနေ့၌ယောရှုသည်မက္ကေဒါမြို့ကိုတိုက်ယူ၍မြို့နှင့်မင်းကြီးကိုထားနှင့်လုပ်ကြံပြီးလျှင်၊ မင်းကြီးနှင့်တကွ မြို့သားအပေါင်းတို့ကို တယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းရဘဲရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးလေ၏။ ယေရိခေါမင်းကြီးကိုပြုသကဲ့သို့ မက္ကေဒါမင်းကြီးကို ပြုသတည်း။ –

၁၀း၂၉ ထိုနောက် ယောရှုသည် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ မက္ကေဒါမြို့မှ လိဗနမြို့သို့ ချီသွား၍ တိုက်သဖြင့်၊ –

၁၀း၃၀ ထာဝရဘုရားသည် ထိုမြို့နှင့်မင်းကြီးကို ဣသရေလလူတို့လက်၌အပ်တော်မူ၍၊ မြို့နှင့်မြို့သားအပေါင်းတို့ ကို တယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရဘဲ ထားနှင့်လုပ်ကြ၍၊ ယေရိခေါမင်းကြီးကိုပြုသကဲ့သို့ ထိုမင်းကြီးကိုပြုကြ၏။–

၁၀း၃၁ ယောရှုသည် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ လိဗနမြို့မှ လာခိရှမြို့သို့ချီသွား၍ တပ်ချလျက်တိုက်ကြ၏။–

၁၀း၃၂ ထာဝရဘုရားသည် ထိုမြို့ကို ဣသရေလလူတို့လက်၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ဒုတိယနေ့၌ရ၍ လိဗနမြို့ကိုပြုသကဲ့သို့ ထိုမြို့နှင့်မြို့သူမြို့သား အပေါင်းတို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြကြ၏။–

၁၀း၃၃ ထိုအခါ ဂေဇာမင်းကြီး ဟောရံသည်၊ လာခိရှမြို့ကို ကူညီမည်ဟုလာသောကြောင့်၊ ယောရှုသည် ထိုမင်းကြီးနှင့်သူ၏လူအပေါင်းတို့ကို တယောက်မျှမကျန်ကြွင်းစေရဘဲ ရှင်းရှင်းလုပ်ကြလေ၏။–

၁၀း၃၄ တဖန် ယောရှုသည် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ လာခိရှမြို့မှဧဂလုန်မြို့သို့ ချီသွား၍တပ်ချလျက်တိုက်ကြ၏။–

၁၀း၃၅ ထိုနေ့ခြင်းတွင်ရ၍ လာခိရှမြို့ကိုပြုသကဲ့သို့၊ ထိုမြို့နှင့်မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြ၍ တနေ့ခြင်းတွင် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။–

၁၀း၃၆ တဖန် ယောရှုသည် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဧဂလုန်မြို့မှဟေဗြုန်မြို့သို့ ချီသွား၍ တိုက်ကြ၏။–

၁၀း၃၇ ရသောအခါ၊ ဧဂလုန်မြို့ကိုပြုသကဲ့သို့၊ ထိုမြို့နှင့်မင်းကြီးကိုငှင်း၊ ထိုမြို့နှင့်ဆိုင်သောမြို့ရှိသမျှတို့ကိုငှင်း၊ မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကိုငှင်း တယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရဘဲ ထားနှင့်လုပ်ကြ၍ မြို့နှင့်မြို့သား အပေါင်းတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။–

၁၀း၃၈ တဖန် ယောရှုသည် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဒေဗိရမြို့သို့ပြန်လာ၍ တိုက်ကြ၏။–

၁၀း၃၉ ထိုမြို့နှင့်မင်းကြီးကိုငှင်း၊ ထိုမြို့နှင့်ဆိုင်သောမြို့ရှိသမျှတို့ကိုငှင်းရ၍၊ ထားနှင့်လုပ်ကြသဖြင့် မြို့သားအပေါင်းတို့ကို တယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရဘဲ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။ ဟေဗြုန်မြို့၊ လိဗနမြို့နှင့်မင်းကြီးကိုပြုသကဲ့သို့ ဒေဗိရမြို့နှင့်မင်းကြီးကို ပြုသတည်း။–

၁၀း၄၀ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ယောရှုသည် တောင်ပေါ်အရပ်၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၊ ချိုင့်ထဲအရပ်၊ စမ်းရေတွင်း အရပ်ရှိသမျှတို့နှင့်တကွ၊ မင်းကြီးအပေါင်းတို့ကိုလုပ်ကြ၍၊ အသက်ရှင်သောသူတယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရဘဲ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။–

၁၀း၄၁ ကာဒေရှဗာနာမြို့မှစ၍ ဂါဇမြို့တိုင်အောင်ငှင်း၊ ဂေါရှင်ပြည်တရှောက်လုံးနှင့်တကွ၊ ဂိဗောင်မြို့တိုင်အောင် ငှင်းလုပ်ကြ၍၊–

၁၀း၄၂ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ဣသရေလအမျိုးဘက်မှာ စစ်တိုက်တော်မူသောကြောင့်၊ ထိုပြည်များနှင့်တကွ မင်းကြီး အပေါင်းတို့ကိုတခါတည်း အောင်လေ၏။–

၁၀း၄၃ ထိုနောက် ယောရှုသည်၊ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဂိလဂါလတပ်သို့ပြန်သွား၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ထိုသိတင်းကို ဟာဇော်မင်းကြီးယာဘိန်သည် ကြားသောအခါ၊ မာဒုန်မင်းကြီးယောဗပ်၊ ရှိမြုန်မင်းကြီးအာခရှပ်မင်းကြီးတို့ထံသို့ငှင်း၊–

၁၁း၂ တောင်ရိုးမြောက်ဘက်အရပ်၊ ဂနေသရက်မြို့တောင်ဘက်လွင်ပြင်အရပ်၊ ချိုင့်ထဲအရပ်၊ အနောက်မျက်နှာ ဒေါရပြည်နယ်၌ရှိသောမင်းကြီးများ ထံသို့ငှင်း၊–

၁၁း၃ အရှေ့အနောက်၌နေသောခါနနိလူ၊ တောင်ပေါ်မှာနေသောအာမောရိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ယေဗုသိလူ၊ မိဇပါပြည်၊ ဟေရမုန်တောင်ခြေ ရင်း၌နေသောဟိဝိလူတို့ရှိရာသို့ငှင်းစေလွှတ်၍၊–

၁၁း၄ ထိုမင်းကြီးများတို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ အလွန်များစွာသောဗိုလ်ပါ အပေါင်း၊ မြင်းများ၊ရထားများအပေါင်းတို့ နှင့်တကွထွက်လာကြ၏။–

၁၁း၅ ထိုမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးလျက်၊ ဣသရေလအမျိုးကို တိုက်ခြင်းငှါချီလာ၍၊ မေရုံအိုင်နားမှာ တစုတည်း တပ်ချလျက်နေကြ၏။–

၁၁း၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သူတို့ကိုမကြောက်နှင့်။ ငါသည်နက်ဖြန်နေ့ ယခုအချိန်၌ ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှာ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့ကိုအသေအပ်မည်။ မြင်းတို့၏ခြေကြောကို ဖြတ်ရမည်။ ရထားတို့ကိုမီးရှို့ရမည်ဟု ယောရှုအားမိန့်တော်မူ၏။–

၁၁း၇ ယောရှုသည်လည်း၊ မိမိစစ်သူရဲအပေါင်းတို့နှင့်တကွ မေရုံအိုင်နားသို့ အမှတ်တမဲ့စစ်ချီ၍ တိုက်လေ၏။–

၁၁း၈ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုဣသရေလအမျိုးသားတို့လက်၌အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ကိုလုပ်ကြ၍ ဇိဒုန်ရဗ္ဗာမြို့၊ မိသရဖေါသမိမ်မြို့ အရှေ့ မျက်နှာမိဇပါချိုင့် တိုင်အောင်လိုက်၍ တယောက်ကိုမျှ မကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှါ လုပ်ကြကြ၏။–

၁၁း၉ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ယောရှုသည်မြင်းတို့၏ခြေကြောကိုဖြတ်၍ ရထားတို့ကိုမီးရှို့လေ၏။–

၁၁း၁၀ ထိုအခါ ယောရှုသည်ပြန်၍ ဟာဇော်မြို့ကို တိုက်ယူသဖြင့်၊ မင်းကြီးကိုထားနှင့်ကွပ်မျက်လေ၏။ ရှေးကာလ၌ ဟာဇော်မြို့သည် ထိုပြည်များ တို့ကိုအုပ်စိုးရသတည်း။–

၁၁း၁၁ ထိုမြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကိုထားနှင့်ကွပ်မျက်သဖြင့် တယောက်ကိုမျှအသက်ရှင်စေခြင်းငှါမထား။ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍ မြို့ကိုလည်း မီးရှို့ လေ၏။–

၁၁း၁၂ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေမှာထားသည်အတိုင်း၊ ထိုမင်းကြီးများအစိုးရသောမြို့ရှိသမျှတို့နှင့် မင်းကြီးအပေါင်းတို့ကို ယောရှုတိုက်ယူ၍ ထားနှင့်လုပ်ကြသဖြင့် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။–

၁၁း၁၃ သို့ရာတွင်၊ ဟာဇော်မြို့မှတပါး၊ တောင်ပေါ်၌တည်သောမြို့တို့ကို ဣသရေလလူတို့သည် မီးမရှို့ကြ။ ဟာဇော်မြို့တမြို့ကိုသာ ယောရှုမီးရှို့ သတည်း။–

၁၁း၁၄ ထိုမြို့များ၌ လက်ရဥစ္စာနှင့် တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့ကို ဣသရေလလူတို့သည် ကိုယ်အဘို့ သိမ်းယူကြ၏။ လူတို့ကိုမဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင် ရှိသမျှတို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြကြ၏။ တယောက်ကိုမျှ အရှင်မကျန်ကြွင်းစေကြ။–

၁၁း၁၅ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်မောရှေကိုမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် ယောရှုကိုဆင့်ဆို၏။ ယောရှုလည်း ထိုသို့ပြုလေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကိုမှာထားတော်မူသမျှသောအမှု တစုံတခုကိုလှုပ်၍မထား။

၁၁း၁၆ ထိုသို့စိရလမ်းတွင်ရှိသော ဟာလက်တောင်မှစ၍ ဟေရမုန်တောင်ခြေရင်း၊–

၁၁း၁၇ လေဗနုန်ချိုင့်၌ရှိသော ဗာလဂဒ်မြို့တိုင်အောင်၊ တောင်ပေါ်အရပ်၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၊ ဂေါရှင်ပြည်၊ ချိုင့်များ၊ လွင်ပြင်များ၊ ဣသရေလတောင်၊ ဣသရေလချိုင့်နှင့်တကွ ထိုပြည်အလုံးစုံကိုယောရှုသည် သိမ်းယူ၍၊ မင်းကြီးအပေါင်းတို့ကိုအောင်သဖြင့် လုပ်ကြံကွပ်မျက်လေ၏။ –

၁၁း၁၈ ထိုမင်းကြီးအပေါင်းတို့ကို ကာလကြာမြင့်စွာစစ်တိုက်ရ၏။ –

၁၁း၁၉ ဟိဝိလူ၊ ဂိဗောင်မြို့သားမှတပါး ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်မိဿဟာယဖွဲ့သော မြို့တမြို့မျှမရှိ။ အခြားသောမြို့ရှိသမျှတို့ကိုတိုက်၍ အနိုင်သိမ်းယူရကြ၏။ –

၁၁း၂၀ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကိုမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုလူမျိုးတို့ကိုကျေးဇူးမပြု အကုန်အစင်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းစေမည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုဆီး၍ တိုက်ဝံ့သည်တိုင်အောင် သူတို့စိတ်နှလုံးခိုင်မာစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားအလိုရှိတော်မူသတည်း။ –

၁၁း၂၁ ထိုကာလအခါ ယောရှုသည်ချီသွား၍၊ အာနကလူတို့ကို တောင်ပေါ်အရပ်ဟေဗြုန်မြို့၊ ဒေဗိရမြို့၊ အာနပ်မြို့၊ ယုဒတောင်၊ ဣသရေလတောင်ရှိသမျှတို့မှပယ်ရှား၍၊ သူတို့မြို့များနှင့်တကွ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။ –

၁၁း၂၂ ဂါဇမြို့၊ ဂါသမြို့၊ အာဇုတ်မြို့မှတပါး၊ ဣသရေလတိုင်းနိုင်ငံတွင်ကျန်ကြွင်းသော အာနကလူတယောက်မျှမရှိ။ –

၁၁း၂၃ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေကိုမိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း၊ ယောရှုသည်ထိုပြည်တရှောက်လုံးကိုသိမ်းယူ၍ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အသီးအသီးတို့အားအမွေပေးသဖြင့်၊ တပြည်လုံးစစ်ငြိမ်းလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့နေထွက်ရာဘက်၌၊ အာနုန်မြစ်မှစ၍ဟေရမုန်တောင်တိုင်အောင်၊ အရှေ့လွင်ပြင်ရှိသမျှပါလျက်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် လုပ်ကြံ၍ သိမ်းယူသောပြည်ကို အစိုးရသောမင်းကြီးများဟူမူကား၊ –

၁၂း၂ အာနုန်မြို့အနားမှာ အာရော်မြို့၊ မြစ်တဝက်၊ ဂိလဒ်ပြည်တဝက်မှစ၍ အမ္မုန်ပြည်စွန်းအပိုင်းအခြား ယဗ္ဗုတ်မြစ်တိုင်အောင်၎င်း၊ –

၁၂း၃ အရှေ့မျက်နှာ၌လွင်ပြင်မှစ၍ ဂနေသရက်အိုင်နှင့်လွင်ပြင်အိုင်တည်းဟူသော သောဒံအိုင်အရှေ့ ဗက်ဗက်ယေရှိမုတ်မြို့သို့သွားရာလမ်း၊ အာဇုတ်ပိသဂါမြို့အနား၊ တောင်မျက်နှာမှလာရာလမ်း တိုင်အောင်၎င်း အစိုးရ၍၊ ဟေရှဘုန်မြို့၌နေသောအာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်တပါး၊ –

၁၂း၄ ဟေရမုန်တောင်နှင့် သာလကပြည်ကို၎င်း၊

၁၂း၅ ဂေရှုရိလူ၊ မာခါသိလူနေသောပြည်စွန်းတိုင်အောင် ဗာရှန်ပြည်တရှောက်လုံးကို၎င်း၊ ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်ပိုင်သောနိုင်ငံစွန်းတိုင်အောင် ဂိလဒ်ပြည် တဝက်ကို၎င်းအစိုးရ၍၊ အာရှတရုတ်မြို့၊ ဧဒြေမြို့၌ နေသောအလွန်ကြီးမားသော လူမျိုးထဲက ကျန်ကြွင်းသောသူဗာရှန်ရှင်ဘုရင် ဩဃတပါး၊ –

၁၂း၆ ထိုရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးကို ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေနှင့်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် လုပ်ကြံ၍၊ ထာဝရ ဘုရား၏ကျွန်မောရှေသည် သူတို့ပြည်ကိုရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်တို့အား အပိုင်ပေးလေ၏။

၁၂း၇ ယော်ဒန်မြစ် အနောက်ဘက်မှာ လေဗနုန်ချိုင့်၌ရှိသော ဗာလဂဒ်မြို့မှစ၍၊

၁၂း၈ စိရလမ်းတွင်ရှိသောဟာလက်တောင်တိုင်အောင် တောင်ပေါ်အရပ်၊ ချိုင့်ထဲအရပ်၊ လွင်ပြင်အရပ်၊ စမ်းရေတွင်းအရပ်၊ တောအရပ်၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၊ ဟိတ္တိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူနေရာ၊ ယောရှုနှင့်ဣသရေလအမျိုးသား လုပ်ကြံ၍၊ ယောရှုသည် သရေလ အမျိုးအနွယ် အသီးအသီးတို့အား အပိုင်ပေးသောပြည်ကို အစိုးရသောမင်းကြီးများဟူမူကား၊ –

၁၂း၉ ယေရိခေါမင်းကြီးတပါး၊ ဗေသလမြို့အနားမှာ၊ အာဣမင်းကြီးတပါး၊ –

၁၂း၁၀ ယေရုရှလင်မင်းကြီးတပါး၊ ဟေဗြုန်မင်းကြီးတပါး၊ –

၁၂း၁၁ ယာမုတ်မင်းကြီးတပါး၊ လာခိရှမင်းကြီးတပါး၊ –

၁၂း၁၂ ဧဂလုန်မင်းကြီးတပါး၊ ဂေဇာမင်းကြီးတပါး၊ –

၁၂း၁၃ ဒေဗိရမင်းကြီးတပါး၊ ဂေဒါမင်းကြီးတပါး၊ –

၁၂း၁၄ ဟောမာမင်းကြီးတပါး၊ အာရဒ်မင်းကြီးတပါး၊ –

၁၂း၁၅ လိဗနမင်းကြီးတပါး၊ အဒုလံမင်းကြီးတပါး၊ –

၁၂း၁၆ မက္ကဒါမင်းကြီးတပါး၊ ဗေသလမင်းကြီးတပါး၊ –

၁၂း၁၇ တာပွါမင်းကြီးတပါး၊ ဟေဖါမင်းကြီးတပါး၊ –

၁၂း၁၈ အာဖက်မင်းကြီးတပါး၊ လာရှုရုန်မင်းကြီးတပါး၊ –

၁၂း၁၉ မာဒုန်မင်းကြီးတပါး၊ ဟာဇော်မင်းကြီးတပါး၊ –

၁၂း၂၀ ရှိမရုန်မင်းကြီးတပါး၊ အာခရှပ်မင်းကြီးတပါး၊ –

၁၂း၂၁ တာနက်မင်းကြီးတပါး၊ မေဂိဒ္ဒေါမင်းကြီးတပါး၊ –

၁၂း၂၂ ကေဒေရှမင်းကြီးတပါး၊ ကရမေလတောင်ပေါ်မှာ ယောကနမ်မင်းကြီးတပါး၊ –

၁၂း၂၃ ဒေါရပြည်နယ်မှာ ဒေါရမင်းကြီးတပါး၊ ဂိလဂါလပြည်မှာ ဂေါအိမ်မင်းကြီးတပါး၊ –

၁၂း၂၄ တိရဇမင်းကြီးတပါး၊ မင်းကြီးပေါင်း သုံးဆယ်တပါးတည်း။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ယောရှုသည် အိုရှ် အသက်ကြီးရင့်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အိုရှ်အသက်ကြီး ရင့်ပြီ။ သိမ်းယူရမည့်မြေလည်း အများကျန်သေး၏။–

၁၃း၂ ကျန်သောမြေဟူမူကား၊ ဖိလိတ္တိပြည်မှစ၍ ဂေရှုရိပြည်တရှောက်လုံး၊–

၁၃း၃ အဲဂုတ္တုပြည်အရှေ့၊ ရှိဟောရမြစ်မှစ၍ မြောက်မျက်နှာ၌ကြေုန်မြို့နယ်တိုင်အောင်၊ ခါနနိလူနေသောပြည်၊ ဖိလိတ္တိမင်းငါးပါးတည်းဟူသော ဂါဇသိလူ၊ အာဇောတိလူ၊ ရှေကလောနိလူ၊ ဂိတ္တိလူ၊ ဧကြောနိလူနှင့်တကွ၊ အာဝိလူနေသောပြည်၊–

၁၃း၄ တောင်မျက်နှာမှစ၍ အာမောရိပြည်အာဖက်မြို့တိုင်အောင်၊ ခါနနိပြည်တရှောက်လုံးနှင့် ဇိဒုန်ပြည်အနားမှာရှိသောမာရာပြည်၊–

၁၃း၅ နေထွက်ရာဘက်၊ ဟေရမုန်တောင်ခြေရင်း၌ ဗာလဂဒ်မြို့မှစ၍ ဟာမတ်ပြည်အဝင်တိုင်အောင် ဂေဗလပြည်၊ လေဗနုန်ပြည်တရှောက်လုံးကျန်သတည်း။–

၁၃း၆ လေဗနုန်တောင်မှစ၍ မိသရဖေါသမိမ်မြို့တိုင်အောင်၊ တောင်ပေါ်၌နေသောသူနှင့် ဇိဒေါနိလူအပေါင်းတို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှ ငါနှင်ထုတ်မည်။ သို့ဖြစ်၍ငါမှာထားသည်အတိုင်း စာရေးတံပြုလျက် ထိုမြေကိုဣသရေလလူတို့အား အမွေဝေဖန်လော့။–

၁၃း၇ ယခုမှာ ဤပြည်ကို ဣသရေလအမျိုးကိုးမျိုးနှင့် မနာရှေအမျိုးတဝက်တို့အား အမွေဝေဖန်လော့။–

၁၃း၈ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၊ မောရှေပေးသည်အတိုင်း မိမိတို့အမွေမြေကိုခံကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃း၉ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေပေးသောမြေဟူမူကား၊ အာနုန်မြစ်နား၌ရှိသော အာရော်မြို့၊ မြစ်အကွေ့၌ရှိသမျှသောမြို့တို့နှင့်တကွ၊ ဒိဘုန်မြို့တိုင်အောင် မေဒဘလွင်ပြင်တရှောက်လုံး၊–

၁၃း၁၀ အမ္မုန်ပြည်စွန်းတိုင်အောင်၊ ဟေရှဘုန်မြို့၌ မင်းပြုသောအာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန် အစိုးရသောမြို့ရှိသမျှ၊–

၁၃း၁၁ ဂိလဒ်ပြည်၊ ဂေရှုရိလူ၊ မာခါသိလူနေသောပြည်၊ ဟေရမုန်တောင်ရှိသမျှ၊ သာလကပြည်တိုင်အောင် ဗာရှန်ပြည်တရှောက်လုံး၊–

၁၃း၁၂ အလွန်ကြီးမားသောလူမျိုးထဲက ကျန်ကြွင်းသောသူ၊ အာရှတရုတ်မြို့၊ ဧဒြေမြို့၌မင်းပြုသောဗာရှန်ရှင် ဘုရင်ဩဃ၏နိုင်ငံတရှောက်လုံးပါသတည်း။ ထိုမင်းတို့ကိုမောရှေသည် လုပ်ကြံ၍ပယ်ရှားလေ၏။–

၁၃း၁၃ သို့ရာတွင် ဣသရေလလူတို့သည် ဂေရှုရိလူ၊ မာခါသိလူတို့ကို မနှင်ထုတ်ကြ။ ထိုလူမျိုးတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် အတူနေကြ၏။

၁၃း၁၄ လေဝိအမျိုးအားအမွေကိုမပေး။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်သောယဇ်တို့သည် အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း သူတို့အမွေဖြစ်သတည်း။

၁၃း၁၅ မောရှေသည်၊ ရုဗင်အမျိုးသား အဆွေအမျိုးအသီးအသီးတို့အားအမွေပေးသော ပြည်များဟူမူကား၊–

၁၃း၁၆ အာနုန်မြစ်နား၌ရှိသောအာရော်မြို့၊ မြစ်အကွေ့၌ရှိသမျှသောမြို့တို့နှင့်တကွ၊ မေဒဘလွင်ပြင် တရှောက်လုံး၊–

၁၃း၁၇ ဟေရှဘုန်မြို့နှင့်တကွ လွင်ပြင်၌ရှိသမျှသောမြို့၊ ဒိဘုန်မြို့၊ ဗာမုတ်ဗာလမြို့၊ ဗက်ဗာလမောင်မြို့၊–

၁၃း၁၈ ယဟာဇမြို့၊ ကေဒမုတ်မြို့၊ မေဖတ်မြို့၊–

၁၃း၁၉ ကိရယသိမ်မြို့၊ စိဗမာမြို့၊ ချိုင့်တွင်တောင်ပေါ်မှာရှိသောဇာရက်ရှာဟာမြို့၊–

၁၃း၂၀ ဗက်ပေဂုရမြို့၊ အာဇုတ်ပိသကာမြို့၊ ဗက်ယေရှိမုတ်မြို့၊–

၁၃း၂၁ လွင်ပြင်၌ရှိသမျှသောမြို့တို့နှင့်တကွ၊ ဟေရှဘုန်မြို့၌မင်းပြုရသောအာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်၏နိုင်ငံ တရှောက်လုံးကိုပေးသတည်း။ ထိုရှင်ဘုရင်ကို၄င်း၊ ထိုရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်၍ သူ့ပြည်၌ နေသော မိဒျန်မင်းကြီးငါးပါး၊ ဧဝိ၊ ရေကင်၊ ဇုရ၊ ဟုရ၊ ရေဘတို့ကို၄င်း၊ မောရှေသည် လုပ်ကြံလေ၏။–

၁၃း၂၂ ပရောဖက်လုပ်သော ဗောရသား ဗာလမ်ကိုလည်း၊ အသေခံရသောသူတို့နှင့်ရော၍ ဣသရေလလူတို့ သည် ထားနှင့်ကွပ်မျက်ကြ၏။–

၁၃း၂၃ ရုဗင်အမျိုးသားနေရာ အပိုင်းအခြားကား၊ ယော်ဒန်မြစ်နှင့်မြစ်ကမ်းပါးတည်း။ ဤရွှေ့ကား၊ ရုဗင်အမျိုးသား အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရသော မြို့ရွာများပေတည်း။

၁၃း၂၄ မောရှေသည် ဂဒ်အမျိုးသား အဆွေအမျိုးအသီးအသီးတို့အား အမွေပေးသော ပြည်များဟူမူကား၊–

၁၃း၂၅ ယာဇာမြို့မှစ၍ ဂိလဒ်မြို့ရှိသမျှတို့နှင့်တကွ၊ ရဗ္ဗာမြို့ရှေ့၌ရှိသော အာရော်မြို့တိုင်အောင် အမ္မုန်ပြည်တဝက်၊–

၁၃း၂၆ ဟေရှဘုန်မြို့မှစ၍ ရာမတ်မိဇပါမြို့၊ ဗေတောနိမ်မြို့တိုင်အောင်၄င်း၊ မဟာနိမ်မြို့မှ စ၍ဒေဗိရမြို့နယ် တိုင်အောင်၄င်း ပါသောပြည်၊–

၁၃း၂၇ ချိုင့်၌လည်း၊ ဗေသာရံမြို့၊ ဗက်နိမရမြို့၊ သုကုတ်မြို့၊ ဇာဖုန်မြို့အစရှိသောယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက် ယော်ဒန်မြစ်အပိုင်းအခြား၊ ဂနေသရက်အိုင်နားတိုင်အောင်၊ ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်ပိုင်သော နိုင်ငံကျန်ကြွင်းသမျှကို ပေးသတည်း။–

၁၃း၂၈ ဤရွှေ့ကား၊ ဂဒ်အမျိုးသား အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရသော မြို့ရွာများပေတည်း။

၁၃း၂၉ မောရှေသည် မနာရှေအမျိုးတဝက်အားအမွေပေး၍၊ မနာရှေအမျိုးသားတဝက်သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရသောပြည်များဟူမူကား၊– မဟာနိမ်မြို့မှစ၍ ဗာရှန်ပြည်တည်းဟူသော ဗာရှန်ရှင်ဘုရင် ဩဃ၏နိုင်ငံတရှောက်လုံး၊

၁၃း၃၀ ဗာရှန်ပြည်၌ပါသောယာဣရမြို့ခြောက်ဆယ်ကို အမွေခံရသတည်း။–

၁၃း၃၁ ဂိလဒ်ပြည်တဝက်၊ ဗာရှန်ပြည်၌ဩဃ၏နိုင်ငံအဝင်၊ အာရှတရုတ်မြို့နှင့်ဧဒြေမြို့တို့ကို မနာရှေသား မာခိရ၏သားမြေးတဝက်အဆွေအမျိုးအလိုက် ပိုင်ရကြ၏။–

၁၃း၃၂ ဤရွှေ့ကား၊ မောရှေသည် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၊ မောဘလွင်ပြင်၌ အမွေဝေဖန်သော ပြည်များပေတည်း။–

၁၃း၃၃ လေဝိအမျိုးအားအမွေကိုမပေး။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်ရှိသည် အတိုင်း သူတို့အမွေဖြစ်တော်မူသတည်း။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ ခါနာန်ပြည်၌လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလောဇာ၊ နုန်၏သားယောရှုအစရှိသော ဣသရေလအမျိုး အနွယ်တို့၌မင်းဖြစ်သောသူတို့သည် အမွေဝေဖန်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အမွေခံရကြ၏။–

၁၄း၂ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးကိုးမျိုးနှင့် တဝက်တို့သည် စာရေးတံပြု၍ အမွေခံရကြ၏။–

၁၄း၃ မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုးနှစ်မျိုးနှင့် တဝက်တို့အား၊ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌ အမွေပေးနှင့်ပြီ။ လေဝိသားတို့အား အခြားသောအမျိုး နှင့်ရော၍အမွေမပေး။–

၁၄း၄ ယောသပ်အမျိုးသားတို့သည် မနာရှေအမျိုး၊ ဧဖရိမ်အမျိုးနှစ်မျိုးဖြစ်၍၊ လေဝိသားတို့နေစရာမြို့၊ သူတို့တိရစ္ဆာန်နှင့်ဥစ္စာကို ထားစရာမြို့နယ်မှ တပါးအခြားသောမြေကိုမပေး။–

၁၄း၅ မောရှေအား ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ပြု၍ မြေကိုဝေဖန်ကြ၏။

၁၄း၆ ထိုအခါ ယုဒအမျိုးသားတို့သည်၊ ဂိလဂါလမြို့၌ယောရှုထံသို့လာ၍၊ ကေနက်အမျိုးယေဖုန္နာ၏ သားကာလက်က၊ ထာဝရဘုရားသည် ကာဒေရှ ဗာနာအရပ်၌ ကိုယ်တော်နှင့်အကျွန်ုပ်ကိုရည်ဆောင်၍၊ ဘုရားသခင်၏လူမောရှေအား မိန့်တော်မူသောစကားကို ကိုယ်တော်သိပါ၏။–

၁၄း၇ ဤပြည်ကိုစူးစမ်းစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်၏ကျွန်မောရှေသည် အကျွန်ုပ်ကို ကာဒေရှဗာနာအရပ်မှ စေလွှတ်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်သည် အသက် လေးဆယ်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်စိတ်ထင် သည်အတိုင်း ပြန်ကြားလျှောက်ထားပါ၏။–

၁၄း၈ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူသွားသောညီအစ်ကိုတို့သည်၊ လူများစိတ်ပျက်စရာကိုပြုသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ လုံးလုံးလိုက်ပါ၏။–

၁၄း၉ ထိုနေ့ရက်၌ မောရှေက၊ သင်သည် ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့ လုံးလုံးလိုက်သော ကြောင့်၊ အကယ်၍သင်နင်းပြီးသောမြေသည် အစဉ်အဆက် သင်၏အမွေ၊ သင်၏သားမြေးတို့၏ အမွေဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု ကျိန်ဆိုလေ၏။–

၁၄း၁၀ ဣသရေလအမျိုးသည် တော၌လှည့်လည်စဉ်အခါ၊ ထာဝရဘုရားသည်ထိုသို့မောရှေအား မိန့်တော် မူသောနေ့မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် အမိန့်တော်ရှိ သည်အတိုင်း၊ အနှစ်လေးဆယ်ငါးနှစ်ပတ်လုံး အကျွန်ုပ်အသက်ကိုရှင်စေတော်မူသဖြင့်၊ ယနေ့မှာအကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိပါပြီ။–

၁၄း၁၁ သို့ရာတွင် မောရှေစေလွှတ်သောနေ့၌ ခွန်အားရှိသကဲ့သို့ ယနေ့၌ရှိပါ၏။ ထိုအခါ ထွက်ဝင်ခြင်းအမှု၊ စစ်တိုက်ခြင်းအမှုကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့ ယခုလည်းတတ်စွမ်းနိုင်ပါ၏။–

၁၄း၁၂ သို့ဖြစ်၍ ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော ဤတောင်ကို အကျွန်ုပ်အားပေးပါ။ ဤတောင်ပေါ်မှာ အာနကလူရှိကြောင်းကိုငှင်း၊ ကြီးမား ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့နှင့်ပြည့်စုံကြောင်းကိုငှင်း၊ ထိုနေ့၌ကိုယ်တော်သည် ကြားရပြီ။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်နှင့်အတူရှိတော်မူလျှင်၊ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ထိုသူတို့ကို နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်တတ်စွမ်းနိုင်ပါသည်ဟုလျှောက်ဆို၏။–

၁၄း၁၃ ထိုအခါ ယောရှုသည် ကောင်းကြီးပေး၏။ ဟေဗြုန်ပြည်ကိုလည်း၊ ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်အမွေခံစရာ ဘို့အပ်ပေးလေ၏။–

၁၄း၁၄ သို့ဖြစ်၍ ကေနက်အမျိုးယေဖုန္နာ၏သားကာလက်သည်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ လုံးလုံးလိုက်သော ကြောင့်၊ ဟေဗြုန်ပြည်သည် ယနေ့တိုင်အောင် ကာလက်၏ အမွေမြေဖြစ်သတည်း။–

၁၄း၁၅ ဟေဗြုန်မြို့သည် အထက်ကကိရယသာဘအမည်ရှိ၏။ အာဗသည် အာနကအမျိုးသားတို့တွင် လူကြီးဖြစ်၏။ ထိုအခါ တပြည်လုံးစစ်ငြိမ်းလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍ အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရသောမြေဟူမူကား၊ တောင်မျက်နှာ၌ ဒေ့ပြည်နယ်နှင့်နီးစပ်လျက်၊ တေမန်ပြည်စွန်းမှစ၍ ဇိနတောဖြစ်သော –

၁၅း၂ တောင်ဘက် အပိုင်းအခြားသည် သောဒုံအိုင်၌ တောင်အကွေ့မှထွက်၍၊ –

၁၅း၃ တောင်မျက်နှာနား၊ အကရဗ္ဗိမ်ကုန်းကိုရှောက်လျက်ဇိနရွာသို့ရောက်လေ၏။ တဖန် တောင်မျက်နှာနား၊ ကာဒေရှဗာနာရွာ၊ ဟေဇရုန်ရွာ၊ အာဒါရွာ၊ ကာကာရွာ၊ –

၁၅း၄ အဇမုန်ရွာကိုရှောက်သဖြင့် အဲဂုတ္တုချောင်းသို့လိုက်၍ ပင်လယ်၌ဆုံးလေ၏။–

၁၅း၅ အရှေ့ဘက်၌ သောဒုံအိုင်သည် ယော်ဒန်မြစ်ဝတိုင်အောင် အရှေ့အပိုင်းအခြားဖြစ်၏။ မြောက်ဘက် အပိုင်းအခြားသည် ယော်ဒန်မြစ်သို့ဆင်း ရာသောဒုံအိုင်ကွေ့မှ ထွက်၍၊ –

၁၅း၆ ဗေသောဂလရွာသို့ငှင်း၊ ဗေသရာဗရွာမြောက်နားမှာရှောက်လျက် ရုဗင်သားဗောဟန်၏ကျောက်သို့ ငှင်းရောက်လေ၏။–

၁၅း၇ အာခေါ်ချိုင့်မြောက်ဘက်မှထွက်၍ ဒေဗိရရွာသို့ငှင်း၊ မြစ်တောင်ဘက်အဒုမ္မိမ်ကုန်းရှေ့၌ရှိသော ဂိလဂါလမြို့သို့ငှင်း ရောက်ပြီးမှ၊ အင်ရှေမက်အိုင်၊ အင်ရောဂေလရွာလမ်းသို့လိုက်လျက်၊ –

၁၅း၈ ဟိန္နုံသား၏ချိုင့်နား ယေရုရှလင်မြို့ရာ ယေဗုသိအရပ် တောင်ဘက်နားမှာရှောက် ၍ဟိန္နုံချိုင့်အနောက်၊ ရေဖိမ်ချိုင့်မြောက်ဘက်၌ရှိသော တောင်ပေါ်သို့တက်လေ၏။–

၁၅း၉ ထိုတောင်ပေါ်မှဆင်းပြန်၍၊ နေဖတောစမ်းရေတွင်းကိုရှောက်သဖြင့် ဖေရုန်တောင်နှင့်ဆိုင်သော မြို့များသို့ငှင်း၊ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့ ရာဗာလာမြို့သို့ငှင်း၊ –

၁၅း၁၀ ဗာလာမြို့အနောက်ဘက်နားမှာ ရှောက်လျက် စိရတောင်သို့ငှင်း၊ ခေသလုန်တောင်တည်းဟူသော ယာရိမ်တောင် မြောက်ဘက်နားမှာ ရှောက် လျက်ဗက်ရှေမက်မြို့၊ တိမနာမြို့သို့ငှင်း၊ –

၁၅း၁၁ ကြေုန်မြို့မြောက်ဘက်နားမှာရှောက်လျက် ရှိကြုန်ရွာသို့ငှင်း၊ ဗာလာတောင်သို့ငှင်း၊ ယာဗနေလရွာသို့ငှင်း ရောက်၍ ပင်လယ်၌ဆုံးလေ၏။–

၁၅း၁၂ အနောက်ဘက်၌ ပင်လယ်ကြီးနှင့် ပင်လယ်ကမ်းပါးသည် အနောက်အပိုင်းအခြား ဖြစ်၏။ ဤရွေ့ကား ယုဒအမျိုးသား အဆွေအမျိုးအလိုက် နေရာပြည်နယ် အပိုင်းအခြား ဖြစ်သတည်း။
၁၅း၁၃ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ယောရှုသည်ယုဒအမျိုးသားတို့တွင် ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်အဘို့ ဟေဗြုန်မြို့တည်းဟူသော အာနကအဘအာဘ၏ မြို့ကိုချပေးလေ၏။–
၁၅း၁၄ ထိုမြို့ထဲက ကာလက်သည် အာနကသား သုံးယောက်၊ ရှေရှဲ၊ အဟိမန်၊ တာလမဲတို့ကို နှင်ထုတ်သောနောက်၊–
၁၅း၁၅ ကိရယသေဖါအမည်ဟောင်းရှိသော ဒေဗိရမြို့သားတို့ရှိရာသို့ တဖန်ချီသွား၍၊–
၁၅း၁၆ ကိရယသေဖါမြို့ကိုတိုက်ယူလုပ်ကြံသောသူအား ငါသည် သမီးအာခသကိုပေးစားမည် ဟုဆိုလျှင်၊–
၁၅း၁၇ ကာလက်ညီ ကေနတ်၏သား ဩသံယေလသည် ထိုမြို့ကိုတိုက်ယူ၍ ကာလက်သည် သမီးအာခသကို သူ့အားပေးစားလေ၏။–
၁၅း၁၈ ထိုမိန်းမသည်ခရီးသွားစဉ်အခါ၊ လယ်တကွက်ကိုအဘ၌တောင်းခြင်းငှါလင်နှင့်တိုင်ပင်ပြီးမှ မြည်းပေါ်က ဆင်းလေ၏။အဘကာလက်က အဘယ်အလိုရှိသနည်းဟုမေးလျှင်၊–
၁၅း၁၉ သမီးကကောင်းကြီးပေးစေချင်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်တောင်မျက်နှာအရပ်ကိုပေးပါပြီ။ စမ်းရေတွင်းတို့ ကိုလည်း ပေးတော်မူပါဦးဟုတောင်းသည်အတိုင်း အဘသည် အထက်စမ်းရေတွင်း၊ အောက်စမ်းရေတွင်းတို့ကို ပေးလေ၏။–
၁၅း၂၀ ဤရွေ့ကား၊ ယုဒအမျိုးသားအဆွေအမျိုးအလိုက် ခံရသောအမွေမြေဖြစ်သတည်း။
၁၅း၂၁ ယုဒအမျိုးသားပိုင်သော မြို့များဟူမူကား၊ ဒုံပြည်နှင့်နီးစပ်သောတောင်ပိုင်း၌ ကပ်ဇေလမြို့၊ ဧဒေရမြို့၊ ယာဂုရမြို့၊–
၁၅း၂၂ ကိနမြို့၊ ဒိမောနမြို့၊ အာဒဒါမြို့၊–
၁၅း၂၃ ကေဒေရှမြို့၊ ဟာဇော်မြို့၊ ဣသနန်မြို့၊–
၁၅း၂၄ ဇိဖမြို့၊ တေလင်မြို့၊ ဗာလုတ်မြို့၊–
၁၅း၂၅ ဟာဇော်မြို့သစ်၊ ဟာဇော်မြို့ဟောင်းတည်းဟူသောဟေဇရုန်မြို့၊–
၁၅း၂၆ အာမန်မြို့၊ ရှေမမြို့၊ မောလဒမြို့၊–
၁၅း၂၇ ဟာဇာဂဒ္ဒမြို့၊ ဟေရှမုန်မြို့၊ ဗက်ပါလက်မြို့၊–
၁၅း၂၈ ဟာဇာရှွာလမြို့၊ ဗေရရှေဘမြို့၊ ဗိဇ္ဇောသယာမြို့၊–
၁၅း၂၉ ဗာလာမြို့၊ ဣအိမ်မြို့၊ အာဇင်မြို့၊–
၁၅း၃၀ ဧလတောလဒ်မြို့၊ ခေသိလမြို့၊ ဟောမာမြို့၊–
၁၅း၃၁ ဇိကလတ်မြို့၊ မာဒမန္နာမြို့၊ သံသန္နာမြို့၊–
၁၅း၃၂ လေဗောက်မြို့၊ ရှိလဟိမ်မြို့၊ အအိန်မြို့၊ ရိမ္မုန်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ မြို့ပေါင်းကား သုံးဆယ်ခြောက်မြို့တည်း။–
၁၅း၃၃ ချိုင့်၌လည်း ဧရှတောလမြို့၊ ဇောရာမြို့၊ အာရှနာမြို့၊–
၁၅း၃၄ ဇာနောမြို့၊ အင်္ဂန္နိမ်မြို့၊ တာပွါမြို့၊ နေံမြို့၊–
၁၅း၃၅ ယာမုတ်မြို့၊ အဒုလံမြို့၊ စောခေါမြို့၊ အဇေကာမြို့၊–
၁၅း၃၆ ရှာရိမ်မြို့၊ အဒိသိမ်မြို့၊ ဂဒေရမြို့၊ ဂဒေရောသိမ်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ မြို့ပေါင်းကား၊ ဆယ်ငါးမြို့တည်း။–
၁၅း၃၇ ထိုမှတပါး၊ ဇေနန်မြို့၊ ဟဒါရှမြို့၊ မိဂဒလဂဒ်မြို့၊–
၁၅း၃၈ ဒိလန်မြို့၊ မိဇပါမြို့၊ ယောကသေလမြို့၊–
၁၅း၃၉ လာခိရှမြို့၊ ဗောဇကတ်မြို့၊ ဧကလုန်မြို့၊–
၁၅း၄၀ ကဗ္ဗုန်မြို့၊ လာမံမြို့၊ ကိသလိတ်မြို့၊–
၁၅း၄၁ ဂဒေရုတ်မြို့၊ ဗက်ဒါဂုန်မြို့၊နေမမြို့၊မက္ကဒါမြို့၊ရွာနှင့်တကွဆယ်ခြောက်မြို့တည်း။–
၁၅း၄၂ ထိုမှတပါး၊ လိဗနမြို့၊ သောမြို့၊ အာရှန်မြို့၊–
၁၅း၄၃ ယိဖတမြို့၊ အာရှနာမြို့၊ နေဇိပ်မြို့၊–
၁၅း၄၄ ကိလမြို့၊ အောခဇိပ်မြို့၊ မရေရှမြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ကိုးမြို့တည်း။–
၁၅း၄၅ ထိုမှတပါး၊ ဧကြုန်မြို့နှင့်သူဆိုင်သောမြို့ရွာများ၊–
၁၅း၄၆ ဧကြုန်မြို့မှစ၍ ပင်လယ်တိုင်အောင်၊ အာဇုတ်မြို့နှင့်နီးစပ်သောမြို့ရွာများ၊–
၁၅း၄၇ အာဇုတ်မြို့နှင့်သူဆိုင်သောမြို့ရွာများ၊ အဲဂုတ္တုမြစ်၊ ပင်လယ်ကြီး၊ ပင်လယ်ကမ်းပါး တိုင်အောင်၊ ဂါဇမြို့နှင့် သူဆိုင်သော မြို့ရွာများ၊–
၁၅း၄၈ တောင်ပေါ်၌လည်း၊ ရှမိရမြို့၊ ယတ္တိရမြို့၊ စောခေါမြို့၊–
၁၅း၄၉ ဒန္နမြို့၊ ဒေဗိရမြို့တည်းဟူသော၊ ကိရယသန္နမြို့၊–
၁၅း၅၀ အာနပ်မြို့၊ ဧရှတမောမြို့၊ အာနိမ်မြို့၊–
၁၅း၅၁ ဂေါရှင်မြို့၊ ဟောလုန်မြို့၊ ဂိလောမြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်တမြို့တည်း။–
၁၅း၅၂ အာရပ်မြို့၊ ဒုမာမြို့၊ ဧရှန်မြို့၊–
၁၅း၅၃ ယာနုံမြို့၊ ဗက်တာပွါမြို့၊ အာဖက်မြို့၊–
၁၅း၅၄ ဟုမ္တာမြို့၊ ဟေဗြုန်မြို့တည်းဟူသော ကိရယသာဘမြို့၊ ဇိအောရမြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ကိုးမြို့တည်း။–
၁၅း၅၅ မောင်မြို့၊ ကရမေလမြို့၊ ဇိဖမြို့၊ ယုတ္တာမြို့၊–
၁၅း၅၆ ယေဇရေလမြို့၊ ယောကဒံမြို့၊ ဇာနောမြို့၊–
၁၅း၅၇ ကဣနမြို့၊ ဂိဘာမြို့၊ တိမနမြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်မြို့တည်း။–
၁၅း၅၈ ဟာလဟုလမြို့၊ ဗက်ဇုရမြို့၊ ဂေဒေါ်မြို့၊–
၁၅း၅၉ မာရပ်မြို့၊ ဗေသနုတ်မြို့၊ ဧလတေကုန်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွခြောက်မြို့တည်း။–
၁၅း၆၀ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့တည်းဟူသော ကိရယတ်ဗာလမြို့၊ရဗ္ဗာမြို့၊ရွာနှင့်တကွနှစ်မြို့တည်း။–

၁၅း၆၁ တော၌လည်း၊ ဗေသရာဗမြို့၊ မိဒ္ဒိန်မြို့၊ သေကာကမြို့၊–
၁၅း၆၂ နိဗရှန်မြို့၊ မေလက်မြို့၊ အင်္ဂေဒိမြို့၊ ရွာနှင့်တကွခြောက်မြို့တည်း။–
၁၅း၆၃ ယေရုရှလင်မြို့၌နေသောယေဗုသိလူတို့ကိုကား၊ ယုဒအမျိုးသားတို့သည်မနှင်ထုတ်နိုင်ဘဲ သူတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့် အတူယေရုရှလင်မြို့၌ နေကြသတည်း။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ ယောသပ်အမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍ အမွေခံရသောမြေအပိုင်းအခြားသည် ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့အရှေ့၊ ယေရိခေါအိုင်မှထွက်၍ တောလမ်းသို့လိုက်လျက်၊ ဗေသလတောင်တရှောက်လုံးသွားသဖြင့်၊–
၁၆း၂ ဗေသလလုဇမြို့သို့၄င်း၊ အာခိအတရုတ်မြို့သို့၄င်း၊
၁၆း၃ အနောက်မျက်နှာ၌ ယာဖလေတိမြို့သို့၄င်း၊ အောက်ဗက်ဟောရုန်မြို့သို့၄င်း၊ ဂေဇာမြို့သို့၄င်းရောက်၍ ပင်လယ်၌ဆုံးလေ၏။–
၁၆း၄ ထိုသို့ယောသပ်၏သားမနာရှေနှင့် ဧဖရိမ်တို့သည် အမွေခံရကြ၏။
၁၆း၅ ဧဖရိမ်အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်နေသောမြေအပိုင်းအခြားသည်၊ အရှေ့ဘက်၌ အတရုတ်အဒ္ဒါမြို့မှ အထက်ဗက်ဟောရုန်မြို့သို့လိုက်၍၊–
၁၆း၆ မြောက်မျက်နှာ၌ ပင်လယ်နား၊မိတ်မေသမြို့သို့ထွက်၏။ တဖန်အရှေ့သို့ မျက်နှာပြု၍ တာနတ်ရှိလောမြို့ အရှေ့မှာရှောက်လျက်၊–
၁၆း၇ ယနောဟမြို့သို့၄င်း၊ ယနောဟမြို့မှအတရုတ်မြို့၊ နာရတ်မြို့၊ ယေရိခေါမြို့သို့၄င်းရောက်၍ ယော်ဒန်မြစ်၌ဆုံးလေ၏။–
၁၆း၈ တာပွါမြို့မှအနောက်သို့သွား၍ ကာနမြစ်သို့လိုက်လျက် ပင်လယ်၌ဆုံးလေ၏။
၁၆း၉ ဤရွေ့ကား၊ မနာရှေအမျိုးသားတို့ အမွေခံရသောမြေ၌ ဧဖရိမ်အမျိုးသားတို့အဘို့ ခွဲထားသောမြို့များနှင့် တကွ ဧဖရိမ်အမျိုးသားအဆွေအမျိုးအလိုက်အမွေခံရသော မြို့ရွာများဖြစ်သတည်း။–
၁၆း၁၀ ဂေဇာမြို့၌နေသောခါနနိလူတို့ကိုမနှင်ထုတ်ဘဲ သူတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် ဧဖရိမ်အမျိုးသားတို့နှင့် အတူနေ၍အခွန်ပေးရကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ ယောသပ်၏သားဦးမနာရှေအမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍ အမွေခံရသောမြေဟူမူကား၊ မနာရှေ၏သားတည်းဟူသော ဂိလဒ်၏အဘမာခိရသည် စစ်သူရဲဖြစ်၍၊ ဂိလဒ်ပြည်နှင့်ဗာရှန်ပြည်ကိုရ၏။–
၁၇း၂ ယောသပ်၏သား မနာရှေ၏သားယောကျ်ား အခြားတည်းဟူသော အဗျေဇာသား၊ ဟေလက်သား၊ အသရေလသား၊ ရှေခင်သား၊ ဟေဖါသား၊ ရှမိဒသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရေးတံပြု၍ ရကြသေး၏။–
၁၇း၃ သို့ရာတွင် မနာရှေ၊ မာခိရ၊ ဂိလဒ်၊ ဟေဖါတို့မှဆင်းသက်သော ဇလောဖဒ်၌သားယောကျ်ားမရှိ၊ သမီးသက်သက်သာရှိ၏။ သူ၏သမီးတို့ အမည်ကား၊ မာလာ၊ နောအာ၊ ဟောဂလာ၊ မိလကာ၊ တိရဇာတည်း။–
၁၇း၄ ထိုမိန်းမတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာ၊ နုန်၏သားယောရှု၊ မင်းများရှေ့သို့ချဉ်းကပ်၍ အကျွန်ုပ်တို့ ပေါက်ဘော်နှင့်အတူ အမွေခံရသောအခွင့်ကို အကျွန်ုပ်တို့အားပေးစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကိုမှာထားတော်မူပြီဟုလျှောက်၍၊ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း သူတို့အဘ၏ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ အမွေခံရသောအခွင့်ကိုပေး၏။–
၁၇း၅ ထိုသို့ မနာရှေ၏သမီးတို့သည် သားတို့နှင့်အတူ အမွေကိုခံရ၍၊
၁၇း၆ မနာရှေ၏သား အချို့တို့သည် ဂိလဒ်ပြည်ကိုရသောကြောင့်၊ ယော်ဒန်မြစ် အရှေ့ဘက် ဂိလဒ်ပြည်နှင့် ဗာရှန်ပြည်မှတပါး၊ မနာရှေ အမျိုးသည် ဆယ်ဘို့ကိုရသေး၏။
၁၇း၇ မနာရှေခရိုင် အပိုင်းအခြားသည် အာရှာခရိုင်မှ ရှေခင်မြို့ရှေ့တွင်ရှိသော မိတ်မေသမြို့သို့ သွား၍ လက်ျာဘက်၌ အင်တာပွါမြို့သို့လိုက်လေ၏။–
၁၇း၈ တာပွါမြို့နယ်ကို မနာရှေပိုင်သော်လည်း၊ မနာရှေခရိုင်စွန်းမှာရှိသော တာပွါမြို့ကို ဧဖရိမ်သားတို့သည် ပိုင်ကြ၏။–
၁၇း၉ တဖန် အပိုင်းအခြားသည် ကာနမြစ်တောင်ဘက်သို့လိုက်၍၊ မနာရှေမြို့တို့တွင် ဧဖရိမ်မြို့အချို့ ပါသော်လည်း၊ မြစ်မြောက်ဘက်မြေသည် မနာရှေမြေဖြစ်၍ ပင်လယ်၌ဆုံးလေ၏။–
၁၇း၁၀ တောင်ဘက်၌ဧဖရိမ်မြေ၊ မြောက်ဘက်၌မနာရှေမြေဖြစ်လျက်၊ ပင်လယ်ကန့်ကွက်၍ မြောက်ဘက်၌ အာရှာခရိုင်၊ အရှေ့ဘက်၌ဣသခါခရိုင်ရှိ၏။–
၁၇း၁၁ ထိုခရိုင်၌ မနာရှေအမျိုးရသောပြည်သုံးပြည်ဟူမူကား၊ ဗက်ရှန်မြို့နှင့်သူ့မြို့ရွာများ၊ ဣဗလံမြို့နှင့် သူ့မြို့ရွာများ၊ ဒေါရမြို့နှင့်သူ့မြို့ရွာများ၊ အဒေါ်ရမြို့နှင့်သူ့မြို့ရွာများ၊ တာနက်မြို့နှင့်သူ့မြို့ရွာများ၊ မေဂိဒ္ဒေါမြို့နှင့်သူ့မြို့ရွာများတို့ကိုရသေး၏။–
၁၇း၁၂ သို့ရာတွင် မနာရှေအမျိုးသားတို့သည် ထိုမြို့တို့ကို မသိမ်းမယူနိုင်ဘဲ၊ ခါနနိလူတို့သည် ထိုအရပ်၌ အနိုင်နေကြ၏။–
၁၇း၁၃ ဣသရေလလူတို့သည် အားတိုးပွါးသောအခါ၊ ထိုခါနနိလူတို့ကို အကုန်အစင်မနှင်ထုတ်ဘဲ အခွန်ပေးစေကြ၏။
၁၇း၁၄ ယောသပ်အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရသဖြင့် အမျိုးကြီးဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် တဘို့တခရိုင်တည်းကိုသာ အဘယ်ကြောင့်ပေးပါသနည်းဟု ယောရှုအား မေးလျှောက် ကြသော်၊–
၁၇း၁၅ ယောရှုက၊ သင်တို့သည် အမျိုးကြီးဖြစ်၍ ဧဖရိမ်တောင်ကျဉ်းမြောင်းလျှင်၊ တောအရပ်သို့သွား၍ ဖေရဇိပြည်၊ ရေဖိမ်ပြည်၌ခုတ်လှဲကြလော့ဟု ပြန်ပြော၏။–
၁၇း၁၆ ယောသပ်အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ဧဖရိမ်တောင်သည် အကျွန်ုပ်တို့အဘို့မလောက်ပါ။ ချိုင့်အရပ် ဗက်ရှန်မြို့ရွာတို့၌၄င်း၊ ယေဇရေလချိုင့်၌ ၄င်းနေသော ခါနနိလူအပေါင်းတို့သည် သံရထားနှင့် ပြည့်စုံပါသည်ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊–
၁၇း၁၇ ယောရှုက၊ သင်တို့သည် အမျိုးကြီးဖြစ်၍ ခွန်အားကြီးသောကြောင့်၊ တဘို့တည်းကိုသာမယူရ။–

၁၇း၁၈ တောင်သည်လည်း သင်တို့အဘို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သစ်ပင်များလျှင်ခုတ်လှဲရမည်။ ထွက်ရာလမ်းတို့သည် လည်း သင်တို့အဘို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ခါနနိလူတို့သည် ခွန်အားကြီး၍ သံရထားနှင့်ပြည့်စုံသော်လည်း၊ သူတို့ကိုနှင်ထုတ်ကြလိမ့်မည်ဟု ဧဖရိမ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတည်းဟူသော ယောသပ်အမျိုးသား တို့အားပြောဆို၏။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ရှိလောမြို့မှာစည်းဝေး၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ကို တည်ထောင်ကြ၏။ သူတို့ရှေ့မှာပြည်လုံးနှိမ့်ချလျက်ရှိ၏။ –
၁၈း၂ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးခုနစ်မျိုးတို့သည်၊ အမွေမြေကို မခံရသေးသည်ဖြစ်၍၊ –
၁၈း၃ ယောရှုက၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောမြေကို သင်တို့သည် မသိမ်းမယူဘဲ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးနေကြလိမ့်မည်နည်း။ –
၁၈း၄ သင်တို့တွင် အမျိုးတမျိုးလျှင် လူသုံးယောက်စီရွေးကောက်၍ ငါစေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် တပြည်လုံးသို့ထသွား၍ အမွေခံသင့်သည်အတိုင်း ရေးသားပြီးမှ ငါ့ထံသို့ပြန်လာရကြမည်။ –
၁၈း၅ သူတို့သည် ပြည်ကိုခုနစ်ပိုင်း ပိုင်းခြားရကြမည်။ ယုဒအမျိုးသည် တောင်ဘက်မိမိနေရာ၌နေရမည်။ ယောသပ်အမျိုးသည် မြောက်ဘက်မိမိနေရာ၌နေရမည်။ –
၁၈း၆ ပြည်ကို ခုနစ်ပိုင်းပိုင်းခြားပြီးမှ၊ ပြည်ပုံကို ငါ့ထံသို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သင်တို့အဘို့စာရေးတံပြုမည်။ –
၁၈း၇ လေဝိသားတို့သည် သင်တို့နှင့်ရောရ၍ အဘို့ကိုမယူရ။ ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာသည် သူတို့အမွေဖြစ်၏။ ဂဒ်အမျိုး၊ ရုဗင်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက် ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေပေးသည်အတိုင်း၊ အမွေမြေကိုခံယူကြပြီဟု ဣသရေလလူတို့အား ပြောဆို၏။ –
၁၈း၈ ထိုလူတို့သည် ထ၍သွားသဖြင့်၊ ယောရှုကလည်း၊ တပြည်လုံးသို့ရှောက်၍ရေးသား ပြီးလျှင် ငါ့ထံသို့ ပြန်လာကြလော့။ ရှိလောမြို့မှာထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သင်တို့အဘို့ စာရေးတံပြုမည်ဟု ပြည်ပုံကိုရေးသားခြင်းငှါ သွားသောသူတို့ကိုမှာထားသည်နှင့်အညီ၊ –
၁၈း၉ သူတို့သည် တပြည်လုံးသို့ရှောက်သွားသဖြင့်၊ မြို့ရွာရှိသည်အတိုင်း စာ၌ခုနစ်ပိုင်းပိုင်း၍ ရေးသားပြီးမှ ယောရှုနေရာရှိလောတပ်သို့ ရောက်လာကြ၏။ –
၁၈း၁၀ ယောရှုသည် ရှိလောမြို့မှာ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စာရေးတံပြု၍ ဣသရေလအမျိုးသားအသီးအသီး တို့အား မြေကိုပိုင်းခြားလေ၏။
၁၈း၁၁ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍ အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသောမြေသည် ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့် ယောသပ်အမျိုးသားတို့ စပ်ကြားမှာကျ၏။ –
၁၈း၁၂ မြေအပိုင်းအခြားသည်မြောက်မျက်နှာ၌ယော်ဒန်မြစ်မှထွက်၍ ယေရိခေါမြို့မြောက်ဘက်နား၌၎င်း၊ အနောက်ဘက်တောင်ပေါ်၌၎င်း ရှောက်လျက်၊ ဗေသဝင်တောသို့ ထွက်သွား၏။ –
၁၈း၁၃ တဖန် တောင်မျက်နှာသို့ သွား၍ ဗေသလလုဇမြို့နား၌ရှောက်သဖြင့်၊ အောက်ဗက်ဟောရုန်မြို့တောင် ဘက်မှာရှိသော တောင်ခြေရင်း အတရုတ်အဒ္ဒါမြို့သို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊ –
၁၈း၁၄ ထိုတောင်မှထွက်၍ အိုင်တောင်ကွေ့ကို ဝိုင်းသဖြင့်၊ ယုဒအမျိုးသားနေသော ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့ တည်းဟူသော ကိရယတ်ဗာလမြို့သို့ ထွက်သွား၏။ ဤရွေ့ကား အနောက်ဘက် အပိုင်းအခြားတည်း။ –
၁၈း၁၅ တောင်ဘက်အပိုင်းအခြားသည် ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့စွန်းမှ အနောက်ဘက်နား၌ နေဖတောရေတွင်းသို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊ –
၁၈း၁၆ ဟိန္နုံသား၏ချိုင့်ရှေ့မှာ၊ ရေဖိမ်ချိုင့်မြောက်ဘက်၌ရှိသော တောင်ခြေရင်းသို့လာ၍ ယေဗုသိမြို့ တောင်ဘက်ဟိန္နုံချိုင့်သို့၎င်း၊ အင်ရော်ဂေလရွာသို့၎င်း၊ –
၁၈း၁၇ မြောက်ဘက်နား၌ အင်ရှေမက်ရွာသို့၎င်း၊ အဒုမ္မိမ်ကုန်းတဘက် ဂေလိလုတ်ရွာသို့၎င်း၊ ရုဗင်သားဗောဟန်၏ကျောက်သို့၎င်း ရောက်လေ၏။ –
၁၈း၁၈ တဖန် အရာဗမြို့ မြောက်မျက်နှာတဘက် လွင်ပြင်နားမှာရှောက်၍ အရာဗမြို့သို့ရောက်သဖြင့်၊ –
၁၈း၁၉ ဗက်ဟောဂလမြို့မြောက်ဘက်နားမှာရှောက်၍ သောဒုံအိုင်မြောက်ကွေ့၊ ယော်ဒန်မြစ်ဝ၌ဆုံးလေ၏။ ဤရွေ့ကား တောင်ဘက် အပိုင်းအခြားတည်း။ –
၁၈း၂၀ ယော်ဒန်မြစ်သည် အရှေ့ဘက်ပိုင်းခြားလျက်ရှိ၏။ ဤရွေ့ကား ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုး အလိုက်အမွေခံရသော မြေနယ်ဖြစ်သတည်း။
၁၈း၂၁ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်ရသောမြို့များဟူမူကား၊ ယေရိခေါမြို့၊ ဗေသောဂလမြို့၊ မေကျေဇိမြို့၊ –
၁၈း၂၂ ဗေသရာဗမြို့၊ ဇေမရိမ်မြို့၊ ဗေသလမြို့၊ –
၁၈း၂၃ အာဝိမ်မြို့၊ ပါရမြို့၊ ဩဖရာမြို့၊ –
၁၈း၂၄ ခေဖါဟာမောနဲမြို့၊ ဩဖနိမြို့၊ ဂါဘမြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်နှစ်မြို့တည်း။ –
၁၈း၂၅ ထိုမှတပါး၊ ဂိဗောင်မြို့၊ ရာမမြို့၊ ဗေရုတ်မြို့၊ –
၁၈း၂၆ မိဇပါမြို့၊ ခေဖိရမြို့၊ မောဇမြို့၊ –
၁၈း၂၇ ရေကင်မြို့၊ ဣရပေလမြို့၊ တာရလမြို့၊ –
၁၈း၂၈ ဇေလမြို့၊ လေပ်မြို့၊ ယေရုရှလင်မြို့တည်းဟူသော ယေဗုသိမြို့၊ ဂိဗတ်မြို့၊ ကိရယတ်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်လေးမြို့တည်း။ ဤရွေ့ကား ဗင်္ယာမိန် အမျိုးသားတို့သည်အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသော အမွေတည်း။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ ဒုတိယတကြိမ်စာရေးတံပြု၍၊ ရှိမောင်အမျိုးသားတို့သည်အဆွေအမျိုးအလိုက် ယုဒအမွေမြေ အတွင်း၌ အမွေခံရကြ၏။–
၁၉း၂ သူတို့အမွေမြေ၌ရှိသောမြို့များဟူမူကား၊ ဗေရရှေဘမြို့၊ မောလဒါမြို့၊–
၁၉း၃ ဟာဇာရွှာလမြို့၊ ဗာလာမြို့၊ အာဇင်မြို့၊–
၁၉း၄ ဧလတောလဒ်မြို့၊ ဗေသုလမြို့၊ ဟောမာမြို့၊–
၁၉း၅ ဇိကလတ်မြို့၊ ဗက်မာကဗုတ်မြို့၊ ဟာဇာသုသမြို့၊–
၁၉း၆ ဗက်လေဗောက်မြို့၊ ရှရုဟင်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်သုံးမြို့တည်း။–
၁၉း၇ ထိုမှတပါး၊ အင်ရိမ္မုန်မြို့၊တောခင်မြို့၊သောမြို့၊အာရှန်မြို့၊ရွာနှင့်တကွ လေးမြို့တည်း။–
၁၉း၈ ထိုမှတပါး တောင်မျက်နှာ၌ ဗာလတ်ဗေရရာမတ်မြို့တိုင်အောင် အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော မြို့ပတ်ဝန်းကျင် ရွာရှိသမျှပါသတည်း။ ဤရွေ့ကားရှိမောင်အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသောအမွေတည်း။–
၁၉း၉ ရှိမောင်အမွေမြေသည် ယုဒအမျိုးသားခံသောအဘို့ထဲက နှုတ်ရ၏။ ယုဒအမျိုးသားတို့အဘို့သည် ကြီးကျယ်သောကြောင့်၊ သူတို့အမွေမြေအတွင်း၌ ရှိမောင်အမျိုးသားတို့သည် အမွေခံရကြ၏။
၁၉း၁၀ တတိယတကြိမ် စာရေးတံပြု၍ ဇာဗုလုန်အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရကြ၏။ သူတို့အမွေမြေအပိုင်းအခြားသည် စာရိဒ်မြို့မှထွက်၍၊–
၁၉း၁၁ အနောက်သို့သွားလျက် မရာလမြို့၊ ဒဗ္ဗရှက်မြို့သို့၎င်း၊ ယောကနံမြို့ရှေ့မှာရှိသော မြစ်သို့၎င်းမှီလေ၏။–
၁၉း၁၂ တဖန် စာရိဒ်မြို့မှနေထွက်ရာအရှေ့မျက်နှာသို့လှည့်သဖြင့်၊ ခိသလုတ္တာဗော်မြို့၊ ဒါဗရတ်မြို့သို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊ ယာဖျာမြို့သို့တက်လေ၏။–
၁၉း၁၃ ထိုမြို့မှစ၍ အရှေ့ဘက်နားမှာလိုက်လျက်၊ ဂိတ္တဟေဖါမြို့၊ အိတ္တကာဇိန်မြို့၊ ရိမ္မုန် မေသောရနေအာမြို့သို့ ရောက်လေ၏။–
၁၉း၁၄ မြောက်ဘက်၌လည်းဝိုင်းသဖြင့်၊ ဟန္နသုန်မြို့သို့ရောက်၍ယိဖသေလချိုင့်၌ဆုံးလေ၏။–
၁၉း၁၅ ထိုမှတပါး၊ ကတ္တတ်မြို့၊ နဟာလာလမြို့၊ ရှိမရုန်မြို့၊ ဣဒလမြို့၊ ဗက်လင်မြို့တည်းဟူသော ရွာနှင့်တကွ ဆယ်နှစ်မြို့ရှိသတည်း။–
၁၉း၁၆ ဤရွေ့ကား မြို့ရွာပါလျက် ဇာဗုလုန်အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသော အမွေတည်း။
၁၉း၁၇ စတုတ္ထတကြိမ်စာရေးတံပြု၍၊ ဣသခါအမျိုးသားတို့သည်အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရကြ၏။–
၁၉း၁၈ သူတို့အပိုင်းအခြားသည် ယေဇရေလမြို့၊ ခေသုလုတ်မြို့၊ ရှုနင်မြို့၊–
၁၉း၁၉ ဟာဖရိမ်မြို့၊ ရှိဟုန်မြို့၊ အာနဟာရတ်မြို့၊–
၁၉း၂၀ ရဗ္ဗိတ်မြို့၊ ကိရှုန်မြို့၊ အာဗက်မြို့၊–
၁၉း၂၁ ရေမက်မြို့၊ အင်္ဂန္နိမ်မြို့၊ အင်္ဟဒ္ဒါမြို့၊ ဗက်ပဇ္ဇက်မြို့ပါလျက်၊–
၁၉း၂၂ တာဗော်မြို့၊ ရှာဟဇိမမြို့၊ ဗက်ရှေမက်မြို့သို့ရောက်၍ ယော်ဒန်မြစ်၌ဆုံးလေ၏။ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်ခြောက်မြို့ရှိသတည်း။–
၁၉း၂၃ ဤရွေ့ကား မြို့ရွာပါလျက် ဣသခါအမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသော အမွေတည်း။
၁၉း၂၄ ပဥ္စမတကြိမ်စာရေးတံပြု၍ အာရှာအမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်အမွေခံရကြ၏။–
၁၉း၂၅ သူတို့အပိုင်းအခြားသည် ဟေလကတ်မြို့၊ ဟာလိမြို့၊ ဗေတင်မြို့၊ အာခရှပ်မြို့၊–
၁၉း၂၆ အာလမ္မေလက်မြို့၊ အာမဒ်မြို့၊ မိရှာလမြို့ပါလျက်၊ အနောက်မျက်နှာ၌ ကရမေလမြို့၊ ရှိဟောရလိဗနတ်မြို့သို့ ရောက်လေ၏။–
၁၉း၂၇ တဖန် နေထွက်ရာဘက်သို့လှည့်၍ ဗက်ဒါဂုန်မြို့၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ယိဖသေလချိုင့်ကို ရှောက်သဖြင့်၊ မြောက်မျက်နှာသို့သွား၍ ဗေသမက်မြို့၊ နယေလမြို့၊ကာဗုလမြို့၊–
၁၉း၂၈ ဟေဗြုန်မြို့၊ရဟောဘမြို့၊ဟမ္မုန်မြို့၊ကာနမြို့၊ဇိဒုန်မြို့ကြီးတိုင်အောင် ရောက်ပြီးလျှင်၊–
၁၉း၂၉ ရာမမြို့၊ ခိုင်ခံ့သောတုရုမြို့၊ ဟောသမြို့သို့လှည့်လျက်၊ ပင်လယ်ကမ်းပါးမှစ၍ အာခဇိပ်မြို့တိုင်အောင် ပင်လယ်၌ဆုံးလေ၏။–
၁၉း၃၀ အုမ္မမြို့၊အာဖက်မြို့၊ရဟောဘမြို့နှင့်တကွ၊ ရွာပါလျက် နှစ်ဆယ်နှစ်မြို့ရှိသတည်း။–
၁၉း၃၁ ဤရွေ့ကားမြို့ရွာပါလျက် အာရှာအမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသော အမွေတည်း။
၁၉း၃၂ ဆဋ္ဌမတကြိမ်စာရေးတံပြု၍ နဿလိအမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရကြ၏။–
၁၉း၃၃ သူတို့အပိုင်းအခြားသည် ဟေလပ်မြို့၊အာလုန်မြို့၊ ဇာနန္နိမ်မြို့၊ အာဒမိမြို့၊ နေကပ်မြို့၊ ယာဗနေလမြို့၊ လာကုံမြို့ပါလျက် ယော်ဒန်မြစ်၌ဆုံးလေ၏။–
၁၉း၃၄ တဖန်အနောက်မျက်နှာသို့လှည့်သဖြင့် အာဇနုတ္တာဘော်မြို့၊ ဟုကုတ်မြို့သို့ရောက်၍၊ တောင်ဘက်၌ ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ အနောက်ဘက်၌ အာရှာခရိုင်၊ နေထွက်ရာဘက်၌ ယော်ဒန်မြစ်အပိုင်းအခြားရှိ၏။–
၁၉း၃၅ ခိုင်ခံ့သောမြို့များဟူမူကား၊ ဇိဒ္ဒိမ်မြို့၊ ဇေရမြို့၊ ဟမ္မတ်မြို့၊ ရက္ကတ်မြို့၊ ဂနေ်သရက်မြို့၊–
၁၉း၃၆ အာဒမာမြို့၊ ရာမမြို့၊ ဟာဇော်မြို့၊–
၁၉း၃၇ ကေဒေရှမြို့၊ အင်ဟာဇော်မြို့၊ ဧဒြိမြို့၊–
၁၉း၃၈ ဣရုန်မြို့၊ မိဂဒေလေလမြို့၊ ဟောရင်မြို့၊ ဗေသနတ်မြို့၊ ဗက်ရှေမက်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်ကိုးမြို့တည်း။–
၁၉း၃၉ ဤရွေ့ကား မြို့ရွာပါလျက်၊ နဿလိအမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသော အမွေတည်း။
၁၉း၄၀ သတ္တမတကြိမ် စာရေးတံပြု၍ ဒန်အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရကြ၏။–
၁၉း၄၁ သူတို့အမွေခံရသောမြို့များဟူမူကား၊ ဇောရာမြို့၊ ဧရှတောလမြို့၊ဣရရှေမက်မြို့၊–
၁၉း၄၂ ရှာလဗ္ဗိန်မြို့၊ အာယလုန်မြို့၊ ယေသလမြို့၊–
၁၉း၄၃ ဧလုန်မြို့၊ သိမနာသမြို့၊ ဧကြုန်မြို့၊–
၁၉း၄၄ ဧလတေကမြို့၊ ဂိဗ္ဗသုန်မြို့၊ ဗာလပ်မြို့၊–
၁၉း၄၅ ယေဟုတ်မြို့၊ ဗေနဗေရက်မြို့၊ ဂါသရိမ္မုန်မြို့၊–

၁၉း၄၆ မေယာကုန်မြို့၊ ရက္ကုန်မြို့၊ ယာဖေါမြို့ရှေ့မှာရှိသောမြေပါသတည်း။ –

၁၉း၄၇ ဒန်အမျိုးသားရသောမြေသည်ကျဉ်းမြောင်းသောကြောင့်၊ လေရှမြို့ကိုစစ်ချီ၍ တိုက်ယူလုပ်ကြံသဖြင့် နေရာချကြ၏။ လေရှမြို့ကို၊ အမျိုး၏ အဘဒန်ကို အစွဲပြု၍၊ ဒန်မြို့ဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်ကြ၏။ –

၁၉း၄၈ ဤရွေ့ကား မြို့ရွာပါလျက်၊ ဒန်အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသော အမွေတည်း။

၁၉း၄၉ ထိုသို့ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မြေတပြင်လုံးကို အပိုင်းအခြားနှင့်တကွ ဝေဖန်၍ အမွေခံပြီးမှ၊ နုန်၏သားယောရှုအား အမွေမြေကို ပေးကြ၏။ –

၁၉း၅၀ သူတောင်းသောမြို့ ဖေရိမ်တောင်ပေါ်မှာ တိမနသေရမြို့ကို ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်း ပေးသဖြင့်၊ သူသည် မြို့ကိုတည်ထောင်၍ နေလေ၏။ –

၁၉း၅၁ ဤရွေ့ကား ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာ၊ နုန်၏သားယောရှု၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုး သူကြီးတို့သည်၊ ရှိလောမြို့မှာ ထာဝရဘုရားရှေ့ ပရိသတ်စည်း ဝေးရာတဲတော်တံခါးနား၌ ဝေပေးသော အမွေခံစရာမြေအသီးအသီးပေတည်း။ ဤရွေ့ကား၊ ပြည်ကို ဝေဖန်သောအမှု ပြီးလေ၏။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ယောရှုကိုခေါ်တော်မူ၍၊ –

၂၀း၂ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည်မောရှေအားဖြင့် မှာထားသည်အတိုင်း၊ –

၂၀း၃ လူအသက်ကိုသတ်မည်ဟုအကြံမရှိဘဲ အမှတ်တမဲ့သတ်မိသောသူသည်ပြေး၍မှီခိုရာမြို့တို့ကို ရွေးထားကြလော့။ သေစားသေစေသောသူလက်နှင့် လွတ်၍ မှီခိုရာမြို့ဖြစ်ရသတည်း။ –

၂၀း၄ ထိုမြို့တစုံတမြို့သို့ပြေးသောသူသည် မြို့တံခါးဝ၌ရပ်၍၊ ထိုမြို့၌အသက်ကြီးသူတို့အား မိမိအမှုကို ကြားပြောသောအခါ၊ သူတို့သည် မြို့ထဲသို့ ခေါ်၍ သူတို့ထံမှာနေရာချရကြမည်။ –

၂၀း၅ သေစားသေစေသောသူသည်လိုက်လာလျှင်၊ သူ့လက်သို့သတ်မိသောသူကိုမအပ်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည်မိမိအဘော်ကိုအငြိုးမထား ဘဲအမှတ်တမဲ့သတ်မိ၏။ –

၂၀း၆ ထိုသူသည် ပရိသတ်ရှေ့သို့ရောက်၍ တရားစီရင်ခြင်းကိုမခံမီသော်၎င်း၊ ထိုကာလယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း မသေမီသော်၎င်း ထိုမြို့၌နေရမည်။ ထိုနောက်မှပြန်လာ၍ အထက်ပြေးရသောမြို့၊ မိမိနေရင်းအိမ်၌ နေရသောအခွင့်ရှိရမည်ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –

၂၀း၇ သူတို့သည် ဂါလိလဲပြည်၊ နဿလိတောင်ပေါ်မှာ ကေဒေရှမြို့၊ ဖေရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရှေခင်မြို့၊ ယုဒတောင်ပေါ်မှာ ဟေဗြုန်မြို့တည်းဟူသော ကိရယသာဘမြို့တို့ကို၎င်း၊ –

၂၀း၈ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊ ယေရိခေါမြို့အရှေ့မှာ ရုဗင်ခရိုင်၊ တောလွင်ပြင်၌ ဗေဇာမြို့၊ ဂဒ်ခရိုင်၊ ဂိလဒ်ပြည်၌ ရာမုတ်မြို့၊ မနာရှေခရိုင်၊ ဗာရှန်ပြည် ၌ ဂေါလန်မြို့တို့ကို၎င်း ရွေးထားကြ၏။ –

၂၀း၉ ဤမြို့တို့ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ သူတို့တွင်တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ အမှတ်တမဲ့ လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူသည် သေစားသေစေသောသူလက်နှင့်လွတ်၍ ပရိသတ်ရှေ့သို့မရောက်မီ တိုင်အောင် ပြေးရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ ရွေးထားသောမြို့ဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ လေဝိသားအဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာ၊ နုန်၏သားယောရှု၊ ဣသရေလအမျိုးတို့တွင် အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊ –

၂၁း၂ အကျွန်ုပ်တို့နေစရာဘို့ မြို့တို့ကို၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်များတို့မြို့နယ်တို့ကို၎င်းပေးစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့်မှာထားတော်မူပြီဟု ခါနာန်ပြည်၊ ရှိလောမြို့၌ ပြောဆိုကြလျှင်၊ –

၂၁း၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မိမိတို့အမွေခံရသော မြေထဲက၊ မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကို ပေးကြ၏။ –

၂၁း၄ စာရေးတံပြု၍ကောဟတ်အဆွေအမျိုးတို့သည် အမွေခံရာတွင်၊ လေဝိသားယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏သားမြေးတို့သည် စာရေးတံပြုသောအားဖြင့်၊ ယုဒခရိုင်၊ရှိမောင်ခရိုင်၊ ဗယ်္ယာမိန်ခရိုင်ထဲက ဆယ်သုံးမြို့တို့ကိုရကြ၏။ –

၂၁း၅ ကြွင်းသောကောဟတ်သားတို့သည် ဖေရိမ်ခရိုင်၊ ဒန်ခရိုင်၊ မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက ဆယ်မြို့ကိုရကြ၏။ –

၂၁း၆ ဂေရရှုံသားတို့သည် စာရေးတံပြုသောအားဖြင့်၊ ဣသခါခရိုင်၊အာရှာခရိုင်၊ နဿလိခရိုင်၊ ဗာရှန်ပြည်၌ မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက၊ ဆယ်သုံးမြို့ကို ရကြ၏။ –

၂၁း၇ မေရာရိသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် ရုဗင်ခရိုင်၊ ဂဒ်ခရိုင်၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲက၊ ဆယ်နှစ်မြို့ ကိုရကြ၏။ –

၂၁း၈ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍ ထိုမြို့တို့ကို မြို့နယ်နှင့်တကွ လေဝိသားတို့အားပေးကြ၏။

၂၁း၉ ယုဒအမျိုးသားခရိုင်၊ ရှိမောင်အမျိုးသားခရိုင်ထဲကပေး၍ လေဝိသားဖြစ်သော

၂၁း၁၀ ကောဟတ် အဆွေအမျိုး၊ အာရုန်၏သားမြေးတို့သည် ပဌမစာရေးတံအားဖြင့်ရသောမြို့တို့၏ အမည်များဟူမူကား၊ –

၂၁း၁၁ ယုဒခရိုင်တောင်ကြား၌ ဟေဗြုန်မြို့တည်းဟူသော အာနကအဘအာဘနေသောမြို့ကို မြို့နယ်နှင့်တကွ ပေးကြ၏။ –

၂၁း၁၂ သို့ရာတွင် မြို့နှင့်ဆိုင်သောလယ်များ၊ ရွာများတို့ကို ယေဖုန္နာ၏သားကာလက်အား အပိုင်ပေးကြ၏။ –

၂၁:၁၃ လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူ မှီခိုရာမြို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဟေဗြုန်မြို့ကို မြို့နယ်နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်၏သားမြေးတို့အား ပေးကြ၏။–
၂၁:၁၄ ထိုမှတပါး၊ လိဗနမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ယတ္တိရမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဧရှတေမောမြို့နှင့်မြို့နယ်၊–
၂၁:၁၅ ဟောလုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဒေဗိရမြို့နှင့်မြို့နယ်၊–
၂၁:၁၆ အဣနမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ယုတ္တမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဗက်ရှေမက်မြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသော ထိုခရိုင်နှစ်ခရိုင်ထဲက ကိုးမြို့တို့ကိုင်၎င်း၊–
၂၁:၁၇ ဗယ်္ယာမိန်ခရိုင်ထဲက ဂိဗောင်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂေဗမြို့နှင့်မြို့နယ်၊–
၂၁:၁၈ အာနသုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာလမုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကို၎င်းပေးကြ၏။–
၂၁:၁၉ အာရုန်၏သားမြေး ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ရသော မြို့ပေါင်းကား၊ မြို့နယ်ပါသောမြို့ ဆယ်သုံးမြို့ရှိသတည်း။
၂၁:၂၀ ကြွင်းသောကောဟတ်သားအဆွေအမျိုးဖြစ်သောလေဝိသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍ ဖရိမ်ခရိုင်ထဲက ရသည်အတိုင်း၊–
၂၁:၂၁ လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူ မှီခိုရာမြို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဖရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရှေခင်မြို့ကို မြို့နယ်နှင့်တကွ ပေးကြ၏။–
၂၁:၂၂ ထိုမှတပါး ဂေဇာမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ကိဗဇိမ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဗေသောရုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကို၎င်း၊–
၂၁:၂၃ ဒန်ခရိုင်ထဲက လေတေကမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂိဗ္ဗသုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊–
၂၁:၂၄ အာဇလုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂါသရိမ္မုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသောလေးမြို့တို့ကို၎င်း၊–
၂၁:၂၅ မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက တာနက်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂါသရိမ္မုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသော နှစ်မြို့တို့ကို၎င်း ပေးကြ၏။–
၂၁:၂၆ ကြွင်းသောကောဟတ်သားအဆွေအမျိုးတို့သည် ရသောမြို့နယ်နှင့်တကွ မြို့ပေါင်းကားဆယ်မြို့တည်း။
၂၁:၂၇ လေဝိအဆွေအမျိုး၊ ဂေရရှုံသားတို့အားလည်း၊ မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက လူအသက်ကို သတ်မိသောသူမှီခိုရာမြို့၊ ဗာရှန်ပြည်၌ဂေါလန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဗေရှတေရ မြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသော နှစ်မြို့တို့ကို၎င်း၊–
၂၁:၂၈ ဣသခါခရိုင်ထဲက ကိရှုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဒါဗရေမြို့နှင့်မြို့နယ်၊–
၂၁:၂၉ ယာမုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အင်္ဂန္နိမ်မြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကို၎င်း၊–
၂၁:၃၀ အာရှာခရိုင်ထဲက မိရှလမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာဗဒုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊–
၂၁:၃၁ ဟေလကတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ရဟောဘမြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကို၎င်း၊–
၂၁:၃၂ နဿလိခရိုင်ထဲက၊ လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူမှီခိုရာမြို့၊ ဂါလိလဲပြည်၌ကေဒေရှ မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဟမ္မုဒ္ဒေါ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ကာတံမြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသော သုံးမြို့တို့ကို၎င်းပေးကြ၏။–
၂၁:၃၃ ဂေရရှုံသားတို့သည်၊ အဆွေအမျိုးအလိုက်ရသော မြို့နယ်နှင့်တကွမြို့ပေါင်းကား ဆယ်သုံးမြို့တည်း။
၂၁:၃၄ ကြွင်းသောလေဝိသား၊ မေရာရိအဆွေအမျိုးတို့အား ဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲက ယောကနံမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ကာတမြို့နှင့်မြို့နယ်၊–
၂၁:၃၅ ဒိမနမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ နဟာလာလမြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကို၎င်း၊–
၂၁:၃၆ ရုဗင်ခရိုင်ထဲက လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူမှီခိုရာမြို့၊ တော၌ဗေဇာမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ယဟာဇမြို့နှင့်မြို့နယ်၊–
၂၁:၃၇ ကေဒမုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ မေဖတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသောလေးမြို့တို့ကို၎င်း၊–
၂၁:၃၈ ဂဒ်ခရိုင်ထဲက၊ လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူမှီခိုရာမြို့၊ ဂိလဒ်ပြည်၌ရာမုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ မဟာနိမ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊–
၂၁:၃၉ ဟေရှဘုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ယာဇာမြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကို၎င်း ပေးကြ၏။–
၂၁:၄၀ ကြွင်းသောလေဝိအဆွေအမျိုး မေရာရိသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍ အဆွေအမျိုးအလိုက် ရသောမြို့နယ်နှင့်တကွ မြို့ပေါင်းကား ဆယ်နှစ်မြို့တည်း။–
၂၁:၄၁ ဣသရေလအမျိုးသားနေရာနိုင်ငံအဝင်၊ လေဝိသားနေသောမြို့ပေါင်းကား၊ မြို့နယ်နှင့်တကွ လေးဆယ်ရှစ်မြို့တည်း။–
၂၁:၄၂ ထိုမြို့ရှိသမျှတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင်နယ်နှင့်ပြည့်စုံလျက် ရှိသတည်း။
၂၁:၄၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါပေးမည်ဟု ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်ရှိသမျှကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် သိမ်းယူ၍ နေရာကျကြ၏။–
၂၁:၄၄ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသမျှအတိုင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ ငြိမ်ဝပ်ရာအခွင့်ကို ပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ရှေ့မှာ အဘယ်ရန်သူမျှမရပ်နိုင်။ ရန်သူအပေါင်းတို့ကို သူတို့လက်သို့အပ်တော်မူ၏။–
၂၁:၄၅ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးအဘို့ မိန့်တော်မူသောကောင်းကျိုးတစုံတပါးမျှမလျော့၊ ရှိသမျှတို့သည် ပြည့်စုံကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂:၁ တဖန် ယောရှုသည် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်တို့ကို ခေါ်၍၊–
၂၂:၂ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်မောရှေမှာထားသမျှအတိုင်း၊ သင်တို့သည်ပြု၍၊ ငါမှာထားသမျှသောစကားကိုလည်း နားထောင်ကြပြီ။–
၂၂:၃ ယနေ့တိုင်အောင် ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုများကို မစွန့်ဘဲနေ၍၊ သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား စီရင်မှာထားတော်မူသမျှကို စောင့်ရှောက်ကြပြီ။–
၂၂:၄ ယခုမှာ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ညီအစ်ကိုတို့အား ငြိမ်သက်ခြင်း အခွင့်ကိုပေးတော်မူသောကြောင့်၊ သင်တို့ပြန်၍ကိုယ်နေရာအိမ်သို့၎င်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေပေးသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်ပိုင်သောမြေသို့၎င်း သွားကြလော့။–
၂၂:၅ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေ မှာထားသောပညတ်တရားအတိုင်းကျင့်၍၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ချစ်ခြင်း၊ လမ်းတော်အလုံးစုံတို့၌လိုက်သွားခြင်း၊ ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ကိုယ်တော်၌ဆည်းကပ်ခြင်း၊ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ ကြိုးစား၍ သတိပြုကြလော့ဟုမှာထားလျက်၊–
၂၂:၆ ကောင်းကြီးပေး၍ လွှတ်လိုက်လေ၏။ သူတို့သည် ကိုယ်နေရာအိမ်သို့ သွားကြ၏။–

၂၂း၇ မနာရှေအမျိုးတဝက်အား မောရှေသည်ဗာရှန်ပြည်၌မြေကိုပေးနှင့်ပြီ။ အမျိုးတဝက်အား ယောရှုသည် ယော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်၌ သူတို့ညီအစ်ကိုများနှင့်အတူမြေကိုပေး၏။–

၂၂း၈ ယောရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် အလွန်ဥစ္စာရတတ်၍ များစွာသောတိရစ္ဆာန်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ၊ အဝတ်တန်ဆာများတို့ကိုယူဆောင်လျက် သင်တို့ နေရာအိမ်သို့ပြန်သွားကြလော့။ ရန်သူတို့၌ လုယူ၍ရသောဥစ္စာကို သင်တို့ညီအစ်ကိုများ၌ ဝေဖန်ကြလော့ဟု မှာထားလျက်၊ ကောင်းကြီး ပေး၍ သူတို့နေရာအိမ်သို့ လွှတ်လိုက်လေ၏။–

၂၂း၉ ထာဝရဘုရားသည်မောရှေအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး တဝက်တို့သည် ပိုင်ထိုက်သောမြေ၊ ဂိလဒ်ပြည်သို့သွားခြင်းငှါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားရှိရာ ခါနာန်ပြည်၊ ရှိလောမြို့မှ ထွက်သွားကြ၏။

၂၂း၁၀ ခါနာန်ပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ်နားသို့ရောက်သောအခါ၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး တဝက်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်နားမှာ ထင်ရှားစွာသောယဇ်ပလ္လင်ကြီးကို တည်ကြ၏။–

၂၂း၁၁ ထိုသို့ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်တို့သည် ခါနာန်ပြည်တဘက်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ဣသရေလအမျိုးသား ကူးရာအရပ်၌ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ကြပြီဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သိတင်းကြားကြ၏။–

၂၂း၁၂ ထိုသိတင်းကိုကြားသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် စစ်ချီခြင်းငှါ၊ ရှိလောမြို့၌စည်းဝေးကြ၏။–

၂၂း၁၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာသားဖိနဟတ်နှင့်တကွ၊

၂၂း၁၄ ဣသရေလအမျိုး အသီးအသီးတို့အထဲကရွေးကောက်၍၊ လူတထောင်ကိုအုပ်သော အဆွေအမျိုး သူကြီးဆယ်ပါးတို့ကို ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်ရှိရာ ဂိလဒ်ပြည်သို့စေလွှတ်ကြ၏။–

၂၂း၁၅ ထိုမင်းတို့သည် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်ရှိရာ ဂိလဒ်ပြည်သို့ ရောက်၍၊–

၂၂း၁၆ ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်အပေါင်းတို့မှာလိုက်သည်ကား၊ သင်တို့သည်ထာဝရဘုရားကို ယနေ့ပုန်ကန်၍ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့မလိုက်၊ ယနေ့လွှဲသွားခြင်းငှါ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်ကား အဘယ်သို့နည်း။–

၂၂း၁၇ သင်တို့သည်ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့မလိုက် လွှဲသွားရမည်အကြောင်း၊ ပေဂုရအပြစ်သည် ငါတို့အဘို့ မလောက်သလော။ ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်တော်၌ ဘေးကြီးရောက်သော်လည်း၊ ယနေ့တိုင်အောင် ထိုအပြစ်မရှင်းလင်းသေး။–

၂၂း၁၈ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ယနေ့ပုန်ကန်၍ နက်ဖြန်နေ့ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို အမျက်ထွက်တော်မူမည်။–

၂၂း၁၉ သို့သော်လည်း သင်တို့အပိုင်ရသောမြေသည် မစင်ကြယ်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားအပိုင် ယူတော်မူ၍၊ တဲတော်ရှိရာမြေသို့ကူးသဖြင့် ငါတို့နှင့်အတူ အပိုင်ယူကြလော့။ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်တော်မှတပါး၊ အခြားသောယဇ်ပလ္လင်ကို ကိုယ်အဘို့တည်၍ ထာဝရဘုရားကို မပုန်ကန်ကြနှင့်။ ငါတို့ကိုလည်း မပုန်ကန်ကြနှင့်။–

၂၂း၂၀ ဇေရသားအာခန်သည် ကျိန်အပ်သောအရာ၌ပြစ်မှား၍ အမျက်တော်သည် ဣသရေလအမျိုးပရိသတ် အပေါင်းတို့အပေါ်မှာ ရောက်သည်မဟုတ်လော။ ထိုသူသည် ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် တယောက်တည်းသာ သေရသည်မဟုတ်ဟုဆိုကြ၏။

၂၂း၂၁ ထိုအခါ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးတွင် လူတထောင်စီအုပ်သော အကဲအမှူးတို့အား ပြန်ပြောလေသည်မှာ၊–

၂၂း၂၂ မြတ်စွာဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးလည်းကိုယ်တိုင်သိရလိမ့်မည်။ ပုန်ကန်မည်အကြံ၊ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားမည် အကြံရှိ၍၊ ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့ မလိုက်ဘဲ လွှဲသွားခြင်းငှါ ငါတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်သည်မှန်လျှင်၊ ယနေ့ဘေးမလွတ်ပါစေနှင့်။–

၂၂း၂၃ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ မိဿဟာယပူဇော်သက္ကာကို ပူဇော်မည် အကြံရှိလျှင်လည်း ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင်စစ်ကြောတော်မူပါစေ။–

၂၂း၂၄ နောင်ကာလ၌ သင်တို့သားမြေးတို့က၊ အိုရုဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်ကြသနည်း။–

၂၂း၂၅ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့နှင့်သင်တို့စပ်ကြား၌ ပိုင်းခြားလျက် ယော်ဒန်မြစ်ကိုထားတော်မူပြီ။ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် အလျှင်း မဆိုင်ကြဟု ငါတို့သားမြေးတို့ အားပြောဆိုသဖြင့်၊ ငါတို့သားမြေးတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုမကြောက်ရွံ့ဘဲနေစေမည်အကြောင်း၊ သင်တို့သားမြေး တို့သည် ပြုကြမည်ဟု စိုးရိမ်၍ ဤအမှုကိုပြုပြီမဟုတ်လော။–

၂၂း၂၆ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည်ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ခြင်းငှါ ပြင်ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုကြသောအခါ၊ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော ယဇ်မျိုးကို ပူဇော်မည်အကြံရှိသည်မဟုတ်။–

၂၂း၂၇ ငါတို့သည်မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသောယဇ်မျိုး၊ မိဿဟာယပူဇော်သက္ကာအမျိုးမျိုးကိုပြုသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား အမှုကိုရှေ့တော်၌ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ၎င်း၊ နောင်ကာလ၌ သင်တို့သားမြေးတို့က၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့်အလျှင်းမဆိုင်ကြဟု ငါတို့သားမြေးတို့အား မပြောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဤယဇ်ပလ္လင်သည် ငါတို့နှင့်သင်တို့စပ်ကြား၊ ငါတို့သားမြေးနှင့်သင်တို့ သားမြေးစပ်ကြားမှာ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ တည်ကြပါပြီ။–

၂၂း၂၈ နောင်ကာလ၌ သူတို့သည် ငါတို့နှင့်ငါတို့သားမြေးတို့အား ထိုသို့ပြောဆိုလျှင်၊ ငါတို့က၊ ငါတို့အဘတို့ သည် မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသောယဇ်မျိုးကို ပူဇော်ခြင်းငှါမဟုတ်၊ ငါတို့နှင့်သင်တို့စပ်ကြားမှာ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ တည်သောထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ပုံကိုကြည့်ကြလော့ဟု ပြန်ပြောစရာ အကြောင်း ရှိစေခြင်းငှါ ငါတို့သည်တိုင်ပင်ကြပြီ။–

၂၂း၂၉ တဲတော်ရှေ့၌ရှိသောငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်တော်မှတပါးအခြားသော ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသောယဇ်မျိုး၊ ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာမျိုးကိုပြုသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားကိုပုန်ကန်၍ နောက်တော်သို့မလိုက် လွှဲသွားခြင်းအမှုသည် ငါတို့နှင့် ဝေးပါစေသောဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၂၂း၃၀ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖိနဟတ်နှင့်ပရိသတ်မင်းများ၊ ဣသရေလအမျိုး၌ လူတထောင်စီအုပ်သော အကဲအမှူးများတို့သည် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးသားတို့ပြောသောစကားကို ကြားရသောအခါအားရကြ၏။–

၂၂း၃၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာသား ဖိနဟတ်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို မပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့တွင် ရှိတော်မူကြောင်းကို ယနေ့ ငါတို့သိမြင်ကြ၏။ သင်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ထာဝရဘုရားလက်တော်မှ ယခုကယ်လွှတ်ကြပြီဟု

ရှဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးသားတို့အားပြောဆိုကြ၏။–

၂၂း၃၂ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာသားဖိနဟတ်နှင့်မင်းများတို့သည် ရှဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့နေရာ ဂိလဒ်ပြည်မှ ဣသရေလအမျိုးသားနေရာခါနာန်ပြည်သို့ပြန်လာ၍ သိတင်းကြားပြောသဖြင့်၊–

၂၂း၃၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၍ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ နောက်တဖန် ရှဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့နေသောပြည်ကိုလုပ်ကြံအံ့သောငှါ စစ်ချီမည်ဟု အကြံမရှိကြ။–

၂၂း၃၄ ရှဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို ဤယဇ်ပလ္လင်သည်ငါတို့စပ်ကြားမှာ သက်သေခံပါစေသောဟုဆိုလျက် ထိုပလ္လင်ကို ဒေအမည်ဖြင့်မှည့်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃း၁ ထာဝရဘုရားသည် ပတ်ဝန်းကျင်နေသောရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှဣသရေလအမျိုးကို ကယ်လွှတ်၍၊ ငြိမ်သက်ခြင်းအခွင့်ကိုကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံးပေးတော်မူပြီးမှ၊ ယောရှုသည် အသက်ကြီး၍ အိုမင်းသောအခါ၊–

၂၃း၂ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူ၊ အကဲအမှူး၊ တရားသူကြီး၊ အရာရှိသောသူများနှင့်တကွ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ ငါသည်အသက်ကြီးရင့်၍ အိုမင်းပြီ။–

၂၃း၃ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အတွက် ဤလူမျိုးအပေါင်းတို့၌ ပြုတော်မူသမျှကို သင်တို့သည်သိမြင်ကြပြီ။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ဘက်၌ စစ်တိုက်တော်မူပြီ။–

၂၃း၄ ယော်ဒန်မြစ်မှစ၍အနောက်ပင်လယ်ကြီးတိုင်အောင်၊ ငါပယ်ရှင်းသမျှသောလူမျိုးတို့နှင့်တကွ ကြွင်းသေးသောဤလူမျိုးနေသောပြည်ကိုသင်တို့အမျိုးများအမွေခံစရာဘို့ စာရေးတံချ၍ ငါဝေဖန်ပြီ။–

၂၃း၅ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ဤလူမျိုးတို့ကို နှင်ထုတ်၍ သင်တို့မမြင်ရအောင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့၏မြေကို သင်တို့သည် အပိုင်ရကြလိမ့်မည်။–

၂၃း၆ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်းစာလမ်းမှ လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲဘဲ၊ ပါသမျှ အတိုင်းကျင့်စောင့်ခြင်းငှါ၎င်း၊–

၂၃း၇ သင်တို့တွင် ကြွင်းသေးသောဤလူမျိုးနှင့်မပေါင်းဘော်၊ သူတို့ဘုရား၏နာမကိုမြွက်၍မကျိန်ဆို၊ ဝတ်မပြု၊ ဦးမညွှတ်ဘဲ၊–

၂၃း၈ ယနေ့တိုင်အောင် ကျင့်သကဲ့သို့၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၌ဆည်းကပ်မှီဝဲခြင်းငှါ၎င်း၊ အလွန်ရဲရင့်သောစိတ်ရှိကြလော့။–

၂၃း၉ အကြောင်းမူကား၊ ကြီးမား၍ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံသောလူမျိုးတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူသဖြင့်၊ ယနေ့တိုင်အောင် သင်တို့ရှေ့၌အဘယ်သူမျှ မရပ်နိုင်။–

၂၃း၁၀ သင်တို့တယောက်သော်လည်း အခြားသောသူတထောင်ကို ပြေးစေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း သင်တို့ဘက်၌ စစ်တိုက်တော်မူ၏။–

၂၃း၁၁ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ချစ်ခြင်းငှါ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို သတိပြုကြလော့။

၂၃း၁၂ သို့မဟုတ် သင်တို့သည်ရွေ့လျော့၍၊ သင်တို့တွင် ကျန်ကြွင်းသေးသောဤလူမျိုးတို့၌ မှီဝဲလျက်၊ ထိမ်းမြားပေးစား၍ ပေါင်းဘော်ဆက်ဆံခြင်းရှိလျှင်၊–

၂၃း၁၃ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် နောက်တဖန် ဤလူမျိုးတို့ကိုသင်တို့ရှေ့မှနှင်ထုတ်တော်မမူ။ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ၍ ကောင်းမွန်သောဤပြည်၌ သင်တို့သည် မပျောက်မပျက်မှီတိုင်အောင် သူတို့သည် သင်တို့၌ ကျော့ကွင်း၊ ထောင်ချောက်၊ သင်တို့ နံစောင်၌နှင်တံ၊ သင်တို့မျက်စိ၌ ဆူးဖြစ်ကြလိမ့်မည်အကြောင်းကို ကေန်အမှန် သိမှတ်ကြလော့။–

၂၃း၁၄ ငါသော်ကား၊ မြေသားအပေါင်းတို့သွားရာလမ်းသို့ ယနေ့သွားလုပြီ။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားသည် သင်တို့အဘို့ မိန့်တော်မူသောကောင်းကျိုးတစုံတပါးမျှ မယုတ်မလျော့၊ အကုန်အစင်ပြည့်စုံ ကြောင်းကို သင်တို့သည် စိတ်နှလုံးထဲမှာသိကြ၏။–

၂၃း၁၅ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကျိုးအပေါင်းတို့သည် သင်တို့ အပေါ်၌ရောက်သကဲ့သို့၊ ထိုအတူသင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားပေးတော်မူသော ဤကောင်းမွန်သောပြည်မှ သင်တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မမူမှီတိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အပေါ်၌ ဘေးဥပဒ်အပေါင်းတို့ကိုရောက်စေတော်မူမည်။–

၂၃း၁၆ သင်တို့သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော ပဋိညာဉ်တရားကို ပြစ်မှားလျက်၊ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ထံသို့သွား၍ ဦးညွှတ်ဝတ်ပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် အမျက်ထွက်၍၊ အရင်ပေးတော်မူသောဤကောင်းမွန်သောပြည်၌ သင်တို့သည် အလျင်အမြန်ပျောက်ပျက်ကြ လိမ့်မည်ဟုဟောပြော၏။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄း၁ တဖန် ယောရှုသည် ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းတို့ကို ရှေခင်မြို့၌စည်းဝေးစေ၍၊ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ၊ အကဲအမှူး၊ တရားသူကြီး၊ အရာရှိသောသူတို့ကိုခေါ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်သို့ချဉ်းကပ်ကြ၏။–

၂၄း၂ ထိုအခါ ယောရှုသည် လူအပေါင်းတို့အား ဟောပြောလေသည်မှာ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အာဗြဟံနှင့်နာခေါ်တို့၏ အဘတေရမှစ၍ သင်တို့ဘိုးဘေးတို့သည် ရှေးကာလ၌မြစ်ကြီးတဘက်မှာနေ၍ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကြ၏။–

၂၄း၃ သင်တို့အဘအာဗြဟံကို မြစ်ကြီးတဘက်မှ ငါခေါ်ပြီးလျှင်၊ ခါနာန်ပြည် အရပ်ရပ်သို့ ပို့ဆောင်၍ သူ၏အမျိုးအနွယ်ကို များပြားစေလျက်၊ ဣဇာက်ကိုပေး၏။–

၂၄:၄ ဣဇာက်အားလည်း၊ ယာကုပ်နှင့်ဧသောကိုငါပေး၍၊ ဧသောအားလည်း စိရတောင်ကို အပိုင်ပေး၏။ ယာကုပ်နှင့်သူ၏သားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည် သို့သွားကြ၏။–

၂၄:၅ မောရှေနှင့်အာရုန်ကို ငါစေလွှတ်၍ အဲဂုတ္တုလူတို့၌ပြုသည်အတိုင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ဆုံးမသောနောက်၊ သင်တို့ကိုနှုတ်ဆောင်လေ၏။–

၂၄:၆ ထိုသို့ သင်တို့အဘများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဒေ့ပင်လယ်သို့ရောက်၍၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ရထားနှင့်မြင်းစီးသူ ရဲပါလျက်ထိုပင်လယ်တိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။–

၂၄:၇ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်သောအခါ၊ သင်တို့နှင့် အဲဂုတ္တုလူတို့စပ်ကြားမှာ မှောင်မိုက်ကိုငါထား၍ သူတို့ကိုပင်လယ်ရေလွှမ်းမိုးစေ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်၌ငါပြုသောအမှုကို သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်မြင်ကြပြီ။ တော၌လည်း ကာလကြာမြင့်စွာနေရကြ၏။–

၂၄:၈ နောက်တဖန် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌နေသော အာမောရိလူတို့ပြည်သို့ သင်တို့ကို ငါပို့ဆောင်၍၊ သူတို့သည်စစ်တိုက်သောအခါ သူတို့ကိုသင်တို့လက်၌ ငါအပ်၍ သူတို့မြေကို သင်တို့သည် သိမ်းယူကြ၏။ သူတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှ ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။–

၂၄:၉ မောဘရှင်ဘုရင်ဇိပေါ်၏သားဗာလက်သည်ထ၍ ဣသရေလအမျိုးကို စစ်တိုက်သဖြင့်၊ သင်တို့ကို ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ၊ ဗောရ၏သားဗာလမ်ကို ခေါ်သောအခါ၊–

၂၄:၁၀ ဗာလမ်၏စကားကို ငါနားမထောင်သောကြောင့်၊ သူသည် အထပ်ထပ်ကောင်းကြီးပေး၍ သူ့လက်မှသင်တို့ကို ငါကယ်လွှတ်လေ၏။–

၂၄:၁၁ တဖန် သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ယေရိခေါမြို့သို့ရောက်ကြသောအခါ၊ ယေရိခေါလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဂိရဂါရှိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့သည် သင်တို့ကိုစစ်တိုက်၍ သူတို့ကို သင်တို့လက်၌ ငါအပ်လေ၏။–

၂၄:၁၂ သင်တို့၌ထားနှင့်လေးမပါဘဲ၊ သင်တို့ရှေ့မှာပျားတုပ်ကို ငါစေလွှတ်၍၊ အာမောရိမင်းကြီးနှစ်ပါးကို သင်တို့ရှေ့မှ ငါနှင်ထုတ်လေ၏။–

၂၄:၁၃ သင်တို့မလုပ်သောမြေ၊ မတည်သောမြို့တို့ကို ငါပေး၍ သင်တို့သည်နေရကြ၏။ ကိုယ်တိုင် မစိုက်သောစပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ်တို့ကို စားရကြသည်ဟု ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိ၏။

၂၄:၁၄ ယခုမှာ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍ ကြည်ဖြူခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့်တကွ ဝတ်ပြုကြလော့။ မြစ်ကြီးတဘက်၌၎င်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌၎င်း၊ ဘိုးဘေးတို့ဝတ်ပြုသော ဘုရားများကိုပယ်၍ ထာဝရဘုရားကိုသာ ဝတ်ပြုကြလော့။–

၂၄:၁၅ သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားအား ဝတ်မပြုကောင်းဟု သင်တို့ထင်လျှင်၊ မြစ်ကြီးတဘက်၌ ဘိုးဘေးတို့ ဝတ်ပြုသောဘုရား၊ သင်တို့နေရာ အာမောရိပြည်သားတို့၏ ဘုရားများတွင်၊ အဘယ်မည်သော ဘုရားတို့အား ဝတ်ပြုမည်အရာကို ယနေ့ရွေးကြလော့။ ငါနှင့်ငါ့အိမ်သားဖြစ်လျှင် ထာဝရ ဘုရားကိုသာ ဝတ်ပြုမည်ဟု ဆိုလေသော်၊–

၂၄:၁၆ လူများတို့က အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားကိုစွန့်သောအမှုသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့်ဝေးပါစေသော။–

၂၄:၁၇ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ကျွန်ခံနေရာအဲဂုတ္တုပြည်မှ အဘတို့နှင့်ငါတို့ကို နှုတ်ဆောင်၍၊ ကြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုငါတို့မျက်မှောက်၌ပြုတော်မူ ပြီ။ ငါတို့သွားလေရာရာအရပ်၊ ရှောက်လေရာရာလူမျိုးတို့တွင် စောင့်တော်မူပြီ။–

၂၄:၁၈ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဤပြည်၌နေသောသူအာမောရိလူအပေါင်းတို့ကို ငါတို့ရှေ့မှနှင်ထုတ်တော် မူပြီ။ ထာဝရဘုရားအားဝတ်ပြုပါမည်။ ထိုဘုရားသည် ငါတို့ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။–

၂၄:၁၉ ယောရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားအား ဝတ်မပြုနိုင်။ ထိုဘုရားသည် သန့်ရှင်းသောဘုရား၊ အပြစ်ရှိသည်ဟုထင်လွယ်သော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ သင်တို့လွန်ကျူးပြစ်မှားသောအပြစ်တို့ကို သည်းခံတော်မမူ။–

၂၄:၂၀ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍ တကျွန်းတနိုင်ငံဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုလျှင်၊ သင်တို့၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူပြီးမှ တဖန်လှည့်၍ ညှဉ်းဆဲ ဖျက်ဆီး တော်မူမည်ဟုဆိုလျှင်၊–

၂၄:၂၁ လူများတို့က၊ မဟုတ်ပါ။ ထာဝရဘုရားကိုသာ ဝတ်ပြုပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။–

၂၄:၂၂ ယောရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကိုဝတ်ပြုခြင်းငှါ ထိုဘုရားကိုရွေးကြပြီဟု ကိုယ်အမှု၌ ကိုယ်သက်သေခံကြသည်ဟုဆိုလျှင် သူတို့က၊ သက်သေခံကြပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊–

၂၄:၂၃ ယောရှုက၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့တွင်ရှိသောတကျွန်းတနိုင်ငံဘုရားတို့ကိုပယ်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဘက်သို့ စိတ်နှလုံးကိုညွတ်ကြလော့ဟု ဆိုလေ၏။–

၂၄:၂၄ လူများတို့ကလည်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုပါမည်။ စကားတော်ကို နားထောင်ပါမည်ဟုဝန်ခံပြီးမှ၊–

၂၄:၂၅ ယောရှုသည် ထိုနေ့၌လူများတို့နှင့်ပဋိညာဉ်ပြု၍ ရှေခင်မြို့မှာ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ကိုထားလေ၏။–

၂၄:၂၆ ထိုစကားကိုလည်း ဘုရားသခင်၏ဓမ္မကျမ်းစာ၌ ရေးထား၍၊ ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်နားမှာရှိသော သပိတ်ပင်အောက်၌ ကျောက်ကြီးကိုထောင်လျက်၊–

၂၄:၂၇ ဤကျောက်သည် ငါတို့အား သက်သေဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော စကားအလုံးစုံကို ကြားရပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကိုငြင်းပယ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း သင်တို့အား သက်သေဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု လူအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုပြီးမှ၊–

၂၄:၂၈ အသီးအသီး မိမိတို့အမွေခံရာအရပ်သို့ ပြန်သွားရသောအခွင့်ကို ပေးလေ၏။

၂၄:၂၉ ထိုနောက်မှ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်၊ နုန်၏သားယောရှုသည် အသက်တရာတဆယ်ရှိသော် အနိစ္စရောက်လေ၏။–

၂၄:၃၀ ဖေရိမ်တောင်ပေါ်၊ ဂါရှကုန်းမြောက်မှာရှိသော သူ၏အမွေခံရာ တိမနသေရမြို့နယ် မြေ၌သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။–

၂၄:၃၁ ယောရှုလက်ထက်ကာလပတ်လုံး ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးအဘို့ ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုသိ၍ ယောရှုမရှိသည်နောက် အသက်ရှင်သေးသောအသက်ကြီးသူတို့ လက်ထက်၌လည်း ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုကြ၏။

၂၄:၃၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှဆောင်ခဲ့သောယောသပ်၏အရိုးတို့ကို၊ ရှေခင်၏အဘဟာမော်၏သားတို့တွင် ငွေတပိဿာနှင့် ယာကုပ်ဝယ်သော ရှေခင်မြို့နယ်မြေအကွက်၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ ထိုမြေအကွက်သည် ယောသပ်သားတို့အမွေမြေဖြစ်သတည်း။–

၂၄:၃၃ အာရုန်သား ဧလဇာသည်လည်း အနိစ္စရောက်လေ၏။ သူ၏သားဖိနဟတ်အား လူများပေးခဲ့သော ဖေရိမ်တောင်ပေါ်၊ ဖိနဟတ်ကုန်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

ယောရှုမှတ်စာပြီး၏။

တရားသူကြီးမှတ်စာ။
JUDGES.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁									

တရားသူကြီးမှတ်စာ။
JUDGES.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ယောရှု အနိစ္စရောက်သောနောက်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ခါနနိလူတို့ရှိရာသို့ ရှေ့ဦးစွာချီသွား
ရပါမည်နည်းဟု ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ –
၁း၂ ထာဝရဘုရားက၊ ယုဒသည်ချီသွားရမည်။ ထိုပြည်ကို သူ၏လက်၌ငါအပ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၁း၃ ယုဒသည် မိမိအစ်ကိုရှိမောင်အား၊ ခါနနိလူတို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါ ငါ့အမွေမြေသို့ ငါနှင့်အတူလိုက်ပါ။ သင့်အမွေမြေသို့လည်း သင်နှင့်အတူ
ငါလိုက်သွားမည်ဟုဆိုသည်အတိုင်း ရှိမောင်သည် လိုက်သွားလေ၏။ –
၁း၄ ယုဒချီသွား၍ ထာဝရဘုရားသည် ခါနနိလူ၊ ဖေရဇိလူတို့ကိုအပ်တော်မူသဖြင့်၊ ဗေဇက်မြို့၌ လူတထောင်ကိုသတ်လေ၏။ –
၁း၅ အဒေါနိဗေဇက်မင်းကို ဗေဇက်မြို့၌တွေ့၍၊ ခါနနိလူ၊ ဖေရဇိလူတို့ကို သတ်သောအခါ၊ –
၁း၆ အဒေါနိဗေဇက်သည် ပြေးလေ၏။ ယုဒလူတို့သည် လိုက်၍ဘမ်းမိပြီးလျှင် လက်မ၊ ခြေမတို့ကိုဖြတ်ကြ၏။ –
၁း၇ အဒေါနိဗေဇက်ကလည်း၊ လက်မနှင့်ခြေမဖြတ်သောမင်းကြီးခုနစ်ဆယ်တို့သည်၊ အထက်ကငါ့စားပွဲအောက်၌ စားနုပ်စားပေါက်ကိုကောက်၍
စားရကြ၏။ ငါပြုဘူးသည်အတိုင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ၌အပြစ်ပေးတော်မူပြီဟုဆို၏။ ထိုမင်းကိုယေရုရှလင်မြို့သို့ပို့၍ သူသည်ထိုမြို့မှာ
သေလေ၏။ –
၁း၈ ယုဒအမျိုးသားတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်ယူ၍ထားနှင့်လုပ်ကြံပြီးမှမီးရှို့ကြ၏။ –
၁း၉ ထိုနောက် တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ တောင်မျက်နှာ၌၎င်း၊ ချိုင့်ထဲ၌၎င်းနေသော ခါနနိလူတို့ကို အတိုက်သွားကြ၏။
၁း၁၀ တဖန် ယုဒအမျိုးသည်၊ ကိရယသာဘအမည်ဟောင်းရှိသော ဟေဗြုန်မြို့၌နေသော ခါနနိလူတို့ရှိရာသို့ချီသွား၍၊ ရှေရှဲ၊ အဟိမန်၊ တာလမဲ
တို့ကိုလုပ်ကြံကြ၏။ –
၁း၁၁ တဖန် ကိရယသေဖါအမည်ဟောင်းရှိသော ဒေဗိရမြို့သားတို့ရှိရာသို့ ချီပြန်၍၊ –
၁း၁၂ ကာလက်က၊ ကိရယသေဖါမြို့ကို တိုက်ယူလုပ်ကြံသောသူအား၊ ငါသည်သမီးအာခသကို ပေးစားမည်ဟုဆိုလျှင်၊ –
၁း၁၃ ကာလက်ညီ ကေနတ်၏သားဩသံယေလသည်ထိုမြို့ကိုတိုက်ယူ၍၊ ကာလက်သည် သမီးအာခသကို သူ့အားပေးစားလေ၏။ –
၁း၁၄ ထိုမိန်းမသည် ခရီးသွားစဉ်အခါ၊ လယ်တကွက်ကို အဘ၌တောင်းခြင်းငှါ လင်နှင့်တိုင်ပင်ပြီးမှ မြည်းပေါ်က ဆင်းလေ၏။ အဘကာလက်က၊
အဘယ်အလိုရှိသနည်းဟုမေးလျှင်၊ –
၁း၁၅ သမီးက၊ ကောင်းကြီးပေးစေချင်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်တောင်မျက်နှာအရပ်ကိုပေးပါပြီ။ စမ်းရေတွင်းတို့ ကိုလည်း ပေးတော်မူပါဦးဟု တောင်း
သည်အတိုင်းအဘသည် အထက်စမ်းရေတွင်း၊ အောက်စမ်းရေ တွင်းတို့ကို ပေးလေ၏။
၁း၁၆ မောရှေ ယောက္ခမ၏သားမြေးဖြစ်သော ကေနိအမျိုးသားတို့သည်၊ ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့်အတူ စွန်ပလွံမြို့မှ အာရဒ်မြို့တောင်ဘက်၊ ယုဒ
တောသို့လိုက်သွား၍ နေရာကျကြ၏။ –
၁း၁၇ တဖန် ယုဒသည်အစ်ကိုရှိမောင်နှင့်အတူသွား၍ ဇေဖတ်မြို့၌နေသောခါနနိလူတို့ကိုလုပ်ကြံ၍ မြို့ကိုရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးပြီးလျှင်၊ ထိုမြို့ကို ဟော်မာ
အမည်ဖြင့်သမုတ်ကြ၏။ –
၁း၁၈ ယုဒသည် ဂါဇမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာရှကေလုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဧကြုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုလည်း တိုက်ယူလေ၏။ –
၁း၁၉ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒနှင့်အတူရှိတော်မူ၍၊ သူသည်တောင်ပေါ်မှာနေသောသူတို့ ကိုနှင်ထုတ်လေ၏။ ချိုင့်သားတို့ကို မနှင်ထုတ်နိုင်။
အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် သံရထားရှိကြ၏။ –
၁း၂၀ မောရှေ မှာထားသည်အတိုင်း ဟေဗြုန်မြို့ကို ကာလက်အားပေးကြ၍၊ သူသည် အာနကသားသုံးယောက် တို့ကို ထိုမြို့မှနှင်ထုတ်လေ၏။ –
၁း၂၁ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌နေသောယေဗုသိလူတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ၊ သူတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့
နှင့်အတူယေရုရှလင်မြို့၌ နေကြသတည်း။
၁း၂၂ ယောသပ်အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ဗေသလမြို့သို့ချီသွား၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့် အတူရှိတော်မူ၏။ –
၁း၂၃ လုဇအမည်ဟောင်းရှိသောထိုမြို့ကို စူးစမ်းစေခြင်းငှါ စေလွှတ်သောသူလျှိုတို့သည်၊ –
၁း၂၄ မြို့ထဲကထွက်လာသောလူတယောက်ကိုတွေ့မြင်၍၊ မြို့ထဲသို့ဝင်သောလမ်းကိုပြပါတော့။ သို့ပြုလျှင် သင့်ကိုချမ်းသာပေးမည်ဟုဆိုသော်၊ –
၁း၂၅ ထိုသူသည် မြို့ထဲသို့ဝင်သောလမ်းကိုပြသဖြင့်၊ သူတို့သည် မြို့သားတို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြံ၍၊ ထိုလူနှင့် သူ၏အိမ်သားအပေါင်းတို့ကိုလွှတ်ကြ၏။ –
၁း၂၆ ထိုသူသည် ဟိတ္တိပြည်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ မြို့ကိုတည်ထောင်၍ လုဇအမည်ဖြင့်သမုတ်လေ၏။ ယနေ့တိုင်အောင် ထိုသို့ခေါ်ဝေါ်ကြသတည်း။
၁၇း ၂၇ မနာရှေအမျိုးသည်၊ ဗက်ရှန်မြို့ရွာများ၊ တာနက်မြို့ရွာများ၊ ဒေါရမြို့ရွာများ၊ ဣဗလံမြို့ရွာများ၊ မေဂိဒ္ဒေါမြို့ရွာများ၌နေသော သူတို့ကို
မနှင်ထုတ်ဘဲ၊ ခါနနိလူတို့သည် အနိုင်နေကြ၏။ –
၁း၂၈ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်အားကြီးသောအခါ၊ ခါနနိလူတို့ကိုမနှင်ထုတ်သော်လည်း အခွန်ကိုဆက်သွင်းစေကြ၏။ –
၁း၂၉ ထိုအတူ ဖေရိမ်အမျိုးသည် ဂေဇာမြို့၌နေသောခါနနိလူတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ သူတို့သည် ဂေဇာမြို့၌ ရောနှောလျက်နေကြ၏။ –
၁း၃၀ ထိုအတူ ဇာဗုလုန်အမျိုးသည် ကိတရုန်မြို့သား၊ နဟာလောလမြို့သားတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ၊ ခါနနိလူတို့သည် ရောနှောလျက်နေ၍အခွန်ပေးကြ၏။ –
၁း၃၁ ထိုအတူ အာရှာအမျိုးသည် အက္ခောမြို့သား၊ ဇိဒုန်မြို့သား၊ အာလပ်မြို့သား၊ အာခဇိပ်မြို့သား၊ ဟေလဗမြို့သား၊ အာဖိတ်မြို့သား၊ ရဟော
ဘမြို့သားတို့ကိုမနှင်ထုတ်ဘဲ၊ –
၁း၃၂ အာရှာအမျိုးသားတို့သည် ပြည်သားခါနနိလူတို့နှင့်ရောနှော၍နေကြ၏။ –

၁း၃၃ ထိုအတူ နဿလိအမျိုးသည် ဗက်ရှေမက်မြို့သား၊ ဗေသနတ်မြို့သားတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ၊ ပြည်သားခါနနိလူတို့နှင့်ရောနှော၍နေကြ၏။ သို့ရာတွင်ဗက်ရှေမက်မြို့သား၊ ဗေသနတ်မြို့သား တို့သည် အခွန်ပေးလျက်နေကြ၏။–

၁း၃၄ အာမောရိလူတို့သည်လည်း ဒန်အမျိုးသားတို့ကိုတောင်ပေါ်သို့နှင်သဖြင့်၊ ချိုင့်ထဲမှာ နေရသောအခွင့်ကို မပေးကြ။–

၁း၃၅ အာမောရိလူတို့သည် ဟေရက်တောင်ပေါ်မြို့၊ အာဇလုန်မြို့၊ ရှာလဗိမ်မြို့၌ အနိုင်နေကြ၏။ သို့ရာတွင် ယောသပ်အမျိုးသားတို့သည် အားကြီးသဖြင့်အာမောရိလူတို့သည် အခွန်ပေးရကြ၏။–

၁း၃၆ အာမောရိလူနေရသောအရပ်သည် အကရဗ္ဗိမ်ကုန်းနား၊ သေလမြို့မှစ၍ အထက်အရပ်ပေတည်း။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ထာဝရဘုရား၏တမန်တော်သည်၊ ဂိလဂါလမြို့မှဗောခိမ်မြို့သို့လာ၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေးတို့အား ငါကျိန်ဆိုသောပြည်သို့ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်တို့ကို ငါဆောင်ခဲ့ပြီ။ သင်တို့နှင့်ငါဖွဲ့သောပဋိညာဉ်ကိုငါမဖျက် အစဉ်အမြဲစောင့်မည်။–

၂း၂ သင်တို့သည် ဤပြည်သားတို့နှင့် မိဿဟာယမဖွဲ့ရ။ သူတို့ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို လှဲချရမည်ဟု ငါဆိုသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်ကြ။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြုကြသနည်း။–

၂း၃ တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ဤပြည်သားတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှငါမနှင်ထုတ်။ သူတို့သည် သင်တို့တဘက်၌ မုဆိုးလုပ်လျက်၊ သူတို့ဘုရားတို့သည်လည်းသင်တို့၌ကျော့ကွင်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂း၄ ထာဝရဘုရား၏တမန်တော်သည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား ဤသို့မိန့်တော်မူသောအခါ၊ လူများတို့သည် အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးကြ၏။–

၂း၅ ထိုအရပ်ကို ဗောခိမ်အမည်ဖြင့်မှည့်၍ ငိုကြွေးကြ၏။–

၂း၅ ထိုအရပ်ကို ဗောခိမ်အမည်ဖြင့်မှည့်၍ ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

၂း၆ အထက်က ယောရှုသည် လူများတို့ကို လွှတ်လိုက်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့အမွေခံရာမြေကို သိမ်းယူခြင်းငှါသွားကြ၏။–

၂း၇ ယောရှုလက်ထက် ကာလပတ်လုံး၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးအဘို့ ပြုတော်မူသောအမှုကြီးအလုံးစုံတို့ကို သိမြင်၍၊ ယောရှုမရှိသောနောက် အသက်ရှင်သေးသောအသက်ကြီးသူတို့လက်ထက်၌လည်း ထာဝရဘုရားကိုဝတ်ပြုကြ၏။–

၂း၈ ထာဝရဘုရား၏ကျွန် နုန်၏သားယောရှုသည် အသက်တရာတဆယ်ရှိသော် အနိစ္စရောက်လေ၏။–

၂း၉ ဖေရိမ်တောင်ပေါ်၊ ဂါရှကုန်းမြောက်မှာရှိသော သူ၏အမွေခံရာတိမနသေရမြို့နယ် မြေ၌သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၂း၁၀ ယောရှုလက်ထက်ကာလ၌ ဖြစ်သောသူအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ဘိုးဘေးတို့စုဝေးရာသို့ ရောက်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားကိုင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးအဘို့ ပြုတော်မူသော အမှုတို့ကိုင်း မသိသော နောင်ကာလအမျိုးသားတို့သည် ပေါ်လာကြ၏။–

၂း၁၁ ထိုကာလအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ဗာလဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကြ၏။–

၂း၁၂ အဲဂုတ္တုပြည်မှသူတို့ကိုဆောင်ခဲ့တော်မူသော ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသော လူမျိုးတို့၏ ဘုရားတပါးတို့နောက်သို့လိုက်လျက် ဦးညွှတ်သဖြင့် ထာဝရဘုရားအမျက်တော်ကိုထွက်စေကြ၏။–

၂း၁၃ ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍ ဗာလဘုရား၊ အာရှတရက်ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကြသောကြောင့်၊–

၂း၁၄ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး၌ပြင်းစွာအမျက်ထွက်လျက်၊ လုယူသောသူတို့ လက်သို့အပ်၍၊ ပတ်ဝန်းကျင်သောရန်သူတို့၌ ရောင်းတော်မူသဖြင့်၊ ရန်သူတို့ရှေ့မှာ သူတို့သည် တဖန်မရပ်နိုင်ကြ။–

၂း၁၅ သူတို့သည်ထွက်သွားလေရာရာ၌ ထာဝရဘုရားမိန့်မြွက်ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ လက်တော် အဆီးအတားနှင့်တွေ့၍ အလွန်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။–

၂း၁၆ သို့ရာတွင် လုယူသောသူတို့လက်မှ ကယ်လွှတ်သော တရားသူကြီးတို့ကို ထာဝရဘုရားပေါ် ထွန်းစေတော်မူ၏။–

၂း၁၇ ထိုတရားသူကြီးတို့စကားကိုလည်း သူတို့သည်နားမထောင်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့နှင့်မှားယွင်း၍ ဦးညွှတ်ကြ၏။ ဘိုးဘေးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်တို့ကိုကျင့်၍လိုက်သောလမ်းမှ သူတို့သည် အလျင်အမြန်လွှဲသွားသဖြင့်၊ ဘိုးဘေးကျင့်သည်အတိုင်း မကျင့်ကြ။–

၂း၁၈ ထာဝရဘုရားသည် တရားသူကြီးကို ပေါ်ထွန်းစေသောအခါ သူနှင့်အတူရှိ၍၊ သူ့လက်ထက်ပတ်လုံး ဣသရေလလူတို့ကို ရန်သူ၏ လက်မှကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် နှောင့်ရှက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရ၍ မြည်တမ်းကြ သောအခါ ထာဝရဘုရားသည် နောင်တရတော်မူ၏။–

၂း၁၉ တရားသူကြီးသေသောနောက်၊ သူတို့သည် တဖန် ဘိုးဘေးထက်သာ၍ဆိုးသဖြင့်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့နောက်သို့လိုက်လျက် ဝတ်ပြု၍ ဦးညွှတ်ကြ၏။ မိမိတို့အကျင့်ဓလေ့နှင့် ကြမ်းတမ်းသောလမ်းကို မစွန့်မပယ်ကြ။–

၂း၂၀ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး၌ပြင်းစွာအမျက်ထွက်လျက်၊ ဤလူတို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်။ သူတို့ဘိုးဘေးတို့နှင့် ငါဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကိုဖျက်သောကြောင့်၊–

၂း၂၁ ယောရှုသေသောနောက် ကျန်ကြွင်းရစ်သောလူမျိုးတစုံတမျိုးကို သူတို့ရှေ့မှနောက် တဖန် ငါမနှင်ထုတ်။–

၂း၂၂ သူတို့ဘိုးဘေးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏လမ်းတော်သို့ လိုက်ခြင်းငှါစောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ သူတို့သည် စောင့်ရှောက်မည်လော၊ မစောင့်ရှောက်လောဟု ကျန်သေးသောလူမျိုးအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးကို ငါစုံစမ်းမည်ဟုမိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊–

၂း၂၃ ထိုလူမျိုးကို ယောရှုလက်၌မအပ် အလျင်အမြန် မနှင်ထုတ်ဘဲ နေတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ခါနာန်ပြည်၌တိုက်သောစစ်မှုရှိသမျှတို့ကိုမသိသော ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို စုံစမ်းခြင်းငှါ၄င်း၊

၃း၂ စစ်မှုကိုမသိသောဣသရေလအမျိုးသားအစဉ်အဆက်တို့သည် စစ်အတတ်ကိုသင်၍ တတ်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ ထာဝရဘုရား ချန်ထားတော်မူသော လူမျိုးများဟူမူကား၊ –

၃း၃ ဖိလိတ္တိမင်းငါးပါးအစရှိသော ခါနနိလူအမျိုးမျိုး၊ ဇိဒုန်လူ၊ ဗာလဟေရမုန်တောင်မှစ၍ ဟာမတ်လမ်းဝ တိုင်အောင် လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာ နေသောဟိဝိလူတို့သည် ကျန်ကြွင်းကြ၏။ –

၃း၄ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် ဘိုးဘေးတို့ကိုမှာထားတော်မူသောပညတ်များအတိုင်း ကျင့်မည် မကျင့်မည်ကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ဣသ ရေလအမျိုးကို စုံစမ်းဘို့ရာဖြစ်သတည်း။

၃း၅ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ခါနနိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့တွင်နေ၍၊ –

၃း၆ သူတို့သမီးနှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုပြုလျက်၊ မိမိတို့သမီးကိုပေးစားလျက်၊ သူတို့ဘုရားများကိုဝတ်ပြုကြ၏။ –

၃း၇ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားကို မေ့လျော့သဖြင့်၊ ဗာလဘုရားများ၊ အာရှရပင်များကို ဝတ်ပြုသောကြောင့်၊ –

၃း၈ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး၌ ပြင်းစွာအမျက်တော်ထွက်၍၊ မေသောပေါတာမိရှင်ဘုရင် ခုရှံရိရှသိမ်၌ ရောင်းတော်မူသဖြင့်၊ ဣသ ရေလလူတို့သည် ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး ထိုရှင်ဘုရင်ထံ၌ ကျွန်ခံရကြ၏။ –

၃း၉ နောက်တဖန် ထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်ကြသောအခါ၊ ကယ်တင်သောသခင်၊ ကာလက်ညီ၊ ကေနတ်၏သားဩသံယေလကို သူတို့အဘို့ ပေါ်ထွန်းစေတော်မူ၏။ –

၃း၁၀ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ်သို့သက်ရောက်သဖြင့်၊ သူသည်ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုး၍စစ်ချီလေ၏။ မေသောပေါတာမိရှင် ဘုရင်ခုရှံရိရှသိမ်ကို သူ့လက်၌ ထာဝရဘုရား အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ထိုရှင်ဘုရင်ကို အောင်လေ၏။ –

၃း၁၁ အနှစ်လေးဆယ်တိုင်တိုင် တပြည်လုံးငြိမ်းပြီးမှ၊ ကေနတ်၏သားဩသံယေလသည် သေလေ၏။

၃း၁၂ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောကြောင့်၊ မောဘရှင်ဘုရင်ဧဂလုန်ကို ဣသရေလအမျိုးတဘက်၌ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ –

၃း၁၃ ထိုမင်းသည် အမ္မုန်အမျိုးသား၊ အာမလက်အမျိုးသားတို့ကို စုဝေးစေလျက် ချီသွား၍၊ ဣသရေလ လူတို့ကိုလုပ်ကြံပြီးမှ၊ စွန်ပလွံမြို့ကို သိမ်းယူသဖြင့်၊ –

၃း၁၄ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် တဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး မောဘရှင်ဘုရင်ဧဂလုန်မင်းထံ၌ ကျွန်ခံရကြ၏။ –

၃း၁၅ နောက်တဖန် ထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်သောအခါ၊ ကယ်တင်သောသခင်၊ လက်ျာလက်ကို မသုံးတတ်သောဗယ်္ာမိန်အမျိုး၊ ဂေရသားဧဟုဒကို ပေါ်ထွန်းစေတော်မူ၏။ သူ့လက်တွင် ဣသရေလလူတို့သည် လက်ဆောင်ကို မောဘရှင်ဘုရင် ဧဂလုန်ထံသို့ ပေးလိုက်ကြ၏။ –

၃း၁၆ ဧဟုဒသည် အလျားတတောင်ရှိသောသန်လျက်ကိုလုပ်၍ လက်ျာပေါင်အဝတ်တွင်း၌ စည်းထားပြီးလျှင်၊ –

၃း၁၇ မောဘရှင်ဘုရင်ဧဂလုန်ထံသို့ လက်ဆောင်ကိုဆောင်ခဲ့လေ၏။ ဧဂလုန်သည်အလွန်ဝသောသူဖြစ်၏။ –

၃း၁၈ ဧဟုဒသည် လက်ဆောင်ကိုဆက်ပြီးလျှင်၊ လက်ဆောင်ကိုထမ်းသောသူတို့ကိုလွှတ်လိုက်၍၊ –

၃း၁၉ ဂိလဂါလမြို့နား၌ရှိသော ကျောက်တိုင်တို့မှ ကိုယ်တိုင်ပြန်လာ၍၊ ဘုရားကျွန်တော်သည် တိတ်ဆိတ်စွာ လျှောက်စရာအကြောင်းရှိပါသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်က၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြဟု အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း၊ အထံတော်၌ ခစားသောသူအပေါင်းတို့သည် ထွက်ကြ၏။ –

၃း၂၀ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်တိုင်တယောက်တည်းနေတတ်သော နွေနန်းဆောင်၌ ထိုင်နေစဉ်၊ ဧဟုဒသည် ချဉ်းကပ်၍ ကိုယ်တော်နှင့်ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ပါပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊ ရှင်ဘုရင်သည် ထလေ၏။ –

၃း၂၁ ဧဟုဒသည် လက်ဝဲလက်ကိုဆန့်လျက် သန်လျက်ကို လက်ျာပေါင်မှထုတ်၍ ရှင်ဘုရင်၏ဝမ်းကို ထိုးသဖြင့်၊ –

၃း၂၂ လက်ကိုင်အရိုးနှင့်တကွ သန်လျက်မြုပ်ဝင်၍၊ ဝမ်းထဲကမနှုတ်နိုင်အောင် ဆီဥသည် သန်လျက်ကို လွှမ်းလျက်၊ ချေးနုလည်းထွက်လျက်ရှိလေ၏။ –

၃း၂၃ ထိုအခါ ဧဟုဒသည် အခန်းပြင်သို့ထွက်ပြီးလျှင် နန်းတော်တံခါးတို့ကိုပိတ်၍ သော့ခတ်လေ၏။ –

၃း၂၄ ထွက်သွားသောနောက်၊ ကျွန်တော်မျိုးအချို့တို့သည်လာ၍ နန်းတော်တံခါး၌သော့ခတ်လျက်ရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊ စင်စစ်နွေနန်းဆောင်၌ စက်တော်ခေါ်သည်ဟု ဆိုလျက်၊ –

၃း၂၅ ရှက်ကြောက်သည်တိုင်အောင်ငံ့နေပြီးမှ၊ သူတို့အရှင်သည်တံခါးကိုမဖွင့်သောကြောင့်၊ သူတို့သည် သော့ကိုယူ၍ဖွင့်ကြည့်သောအခါ၊ မြေပေါ် မှာလဲ၍ သေလျက်ရှိသော မိမိတို့အရှင်ကိုတွေ့မြင်ကြ၏။ –

၃း၂၆ ထိုသို့သူတို့သည် ငံ့နေကြစဉ်တွင်၊ ဧဟုဒသည် ဘေးလွတ်သဖြင့်၊ ကျောက်တိုင်တို့ကိုလွန်၍ စိရပ်ရွာသို့ရောက်ပြီးမှ၊ –

၃း၂၇ ဧဖရိမ်တောင်ပေါ်မှာ တံပိုးကိုမှုတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သူ့နောက်သို့လိုက်လျက် တောင်ပေါ်က ဆင်းကြ၏။ –

၃း၂၈ သူကလည်း ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၏ရန်သူမောဘလူတို့ကို သင့်တို့လက်၌အပ်တော်မူမည်ဟုဆိုသည်အတို င်း၊ သူ့နောက်မှာဆင်း၍ ယော်ဒန်မြစ်ကူးရာ မောဘပြည်သို့သွားရာလမ်းကိုဆီးတားသဖြင့်၊လူတစုံတယောက်ကိုမျှ မကူးစေရ။ –

၃း၂၉ ထိုအခါ ခွန်အားကြီးသောမောဘစစ်သူရဲတယောက်မျှမလွတ်ဘဲ၊ လူတသောင်းကိုသတ်၍၊ –

၃း၃၀ မောဘအမျိုးသည် ဣသရေလအမျိုးလက်၌ရှုံးသဖြင့်၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်တိုင်တိုင် တပြည်လုံးငြိမ်းလေ၏။ –

၃း၃၁ ဧဟုဒနောက်မှာ အာနတ်သားရှံဂါပေါ်ထွန်း၍၊ တုတ်ချွန်နှင့်ဖိလိတ္တိလူခြောက်ရာတို့ကိုသတ်သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ကယ်လွှတ် လေ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ဧဟုဒသေသောနောက်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တဖန်ဒုစရိုက်ကိုပြုသောကြောင့်၊ –
၄း၂ ထာဝရဘုရားသည် ဟာဇော်မြို့၌မင်းပြုသော ခါနန်ရှင်ဘုရင်ရာဘိန်၌ရောင်းတော်မူ၏။ သူခန့်ထားသော ဗိုလ်ချုပ်မင်းကား၊ ဂေါအိမ်ပြည် ဟာရောရှက်မြို့၌ နေသောသိသရတည်း။ –
၄း၃ ထိုမင်း၌ သံရထားကိုးရာရှိ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အနှစ်နှစ်ဆယ်ပတ်လုံး အလွန်ညှဉ်းဆဲသော ကြောင့်၊ သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်ကြ၏။
၄း၄ ထိုကာလအခါ လပိဒုတ်မြို့သား ပရောဖက်မဒေဗောရသည် ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုး၏။ –
၄း၅ သူသည် ဧဖရိမ်တောင်ပေါ်၊ ရာမမြို့နှင့်ဗေသလမြို့စပ်ကြား၊ ဒေဗောရစွန်ပလွံပင် အောက်မှာနေ၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထိုပရောဖက်မ၏ စီရင်ခြင်းကိုခံအံ့သောငှါ ရောက်လာတတ်ကြ၏။ –
၄း၆ တဖန် ဒေဗောရသည် လူကိုစေလွှတ်၍၊ နဿလိခရိုင် ကေဒေရှမြို့မှာနေသော အဘိနောင်၏သား ဗာရက်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်သည်နဿလိအမျိုး၊ ဇာဗုလုန်အမျိုးထဲက လူတသောင်းကို သွေးဆောင်၍ တာဗော်တောင်သို့သွားလော့။ –
၄း၇ ငါသည်လည်း ယာဘိန်မင်း၏ဗိုလ်ချုပ်သိသရနှင့်ရထားဗိုလ်ပါများကိုသင်ရှိရာကိရှုန်မြစ်သို့ သွေးဆောင်၍ သင့်လက်၌အပ်မည်ဟု ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်ဟု ဆင့်ဆိုလေ၏။ –
၄း၈ ဗာရက်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့်အတူကြွလျှင် အကျွန်ုပ်သွားပါမည်။ ကြွတော်မမူလျှင်မူကား မသွားပါဟုလျှောက်သော်၊ –
၄း၉ ဒေဗောရက၊ ငါသည်သင်နှင့်အတူ အမှန်သွားမည်။ သို့သော်လည်း သင်သွားရာ လမ်း၌ဂုဏ်အသရေကို မရရာ။ ထာဝရဘုရားသည် သိသရကို မိန်းမ၌ ရောင်းတော်မူမည်ဟုဆိုပြီးမှ ထ၍ဗာရက်နှင့်အတူ ကေဒေရှမြို့သို့သွားလေ၏။
၄း၁၀ ဗာရက်သည် နဿလိအမျိုးသား၊ ဇာဗုလုန်အမျိုးသားတို့ကို ကေဒေရှမြို့သို့ခေါ်၍၊ လိုက်သောသူတသောင်းနှင့်တကွ ဒေဗောရပါလျက် တက်လေ၏။ –
၄း၁၁ မောရှေ၏ယောက္ခမ ဟောဗတ်၏သားမြေးအဝင်၊ ကေနိအမျိုးသားဟေဗာသည်၊ ကေနိလူတို့နှင့်ခွါ၍ ကေဒေရှမြို့အနား၊ ဇာနိမ်သပိတ်ပင်ခြေရင်း၌ တဲကိုဆောက်လျက်နေနှင့်သတည်း။ –
၄း၁၂ အဘိနောင်၏သားဗာရက်သည် တာဗော်တောင်ပေါ်သို့ တက်ကြောင်းကို သိသရအားကြားပြောလျှင်၊ –
၄း၁၃ သိသရသည် မိမိရထားရှိသမျှတည်းဟူသော သံရထားကိုးရာနှင့်ဂေါအိမ်ပြည်ဟာရောရှက်မြို့မှစ၍ ကိရှုန်မြစ်တိုင်အောင် မိမိလူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၏။ –
၄း၁၄ ဒေဗောရကလည်း၊ ထလော့။ ယနေ့ကား ထာဝရဘုရားသည် သိသရကို သင့်လက်၌ အပ်တော်မူသော နေ့ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ရှေ့မှာ ကြွတော်မူပြီမဟုတ်လောဟုဆိုလေသော်၊ ဗာရက်သည် လူတသောင်းနှင့်တကွ တာဗော်တောင်ပေါ်က ဆင်းလေ၏။ –
၄း၁၅ ထာဝရဘုရားသည် သိသရမှစ၍ သူ၏ရထားများနှင့်ဗိုလ်ပါစစ်သည်များအပေါင်းတို့ကို ဗာရက်ရှေ့မှာ ထားဖြင့်ရှုံးစေတော်မူသောကြောင့်၊ သိသရသည် မိမိရထားမှဆင်း၍ ခြေဖြင့်ပြေးလေ၏။ –
၄း၁၆ ဗာရက်သည် ရထားများ၊ ဗိုလ်ပါစစ်သည်များကို ဂေါအိမ်ပြည် ဟာရောရှက်မြို့တိုင်အောင်လိုက်၍၊ သိသရစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် တယောက်မျှမကျန်ကြွင်း ထားနှင့်သေကြကုန်၏။
၄း၁၇ သိသရသည် ကေနိအမျိုးသားဟေဗာ၏မယားယေလ၏တဲသို့ ခြေဖြင့်ပြေး၏။ ထိုကာလ၌ ဟာဇော်ရှင်ဘုရင်ယာဘိန်သည် ဟေဗာအမျိုးသား ချင်းကေနိလူတို့နှင့်မိဿဟာယဖွဲ့လျက်ရှိသတည်း။ –
၄း၁၈ ယေလသည် သိသရကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါထွက်၍၊ သခင်ဝင်ပါ၊ ကျွန်မဆီသို့ဝင်ပါ။ စိုးရိမ်တော်မမူပါနှင့် ဟုခေါ်သည်အတိုင်း၊ သူသည် ယေလနေရာတဲထဲသို့ဝင်၍ ယေလသည် သူ့ကိုစောင်နှင့်ခြုံလေ၏။ –
၄း၁၉ သူကလည်း၊ ငါရေငတ်သည်၊ ရေအနည်းငယ်ကိုပေးပါဟုတောင်းလျှင်၊ မိန်းမသည် နွားနို့ဘူးကို ဖွင့်၍သောက်စေပြီးမှ တဖန်ခြုံလေ၏။ –
၄း၂၀ သူကလည်း၊ တဲတံခါးဝ၌နေပါ။ လူတစုံတယောက်က ယောကျာ်းရှိသလောဟု လာ၍မေးလျှင် မရှိကြောင်းကိုပြောလော့ဟု မှာထားလေ၏။ –
၄း၂၁ ထိုအခါ ဟေဗာမယားယေလသည် သိသရမောလျက် အိပ်ပျော်စဉ်တွင်၊ တဲတံသင်တချောင်းနှင့် လက်ရိုက်ကိုကိုင်လျက် သူ့ထံသို့ တိတ်ဆိတ်စွာသွား၍ တံသင်ကိုမြေ၌ စွဲစေသည်တိုင်အောင် သူ၏နားပန်းထဲသို့ ရိုက်သွင်းသဖြင့် သိသရသည်သေ၏။ –
၄း၂၂ ဗာရက်သည်သိသရကိုလိုက်ရှာသောအခါ၊ ယေလထွက်၍ ကျွန်မဆီသို့ဝင်ပါ။ ရှာသောသူကိုပြပါမည်ဟု ကြိုဆိုလျှင်၊ ဗာရက်သည် တဲထဲသို့ဝင်၍ သိသရသေလျက် နားပန်း၌ တံသင်စူးလျက်ရှိသည်ကို မြင်လေ၏။ –
၄း၂၃ ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် ခါနာန်ရှင်ဘုရင် ယာဘိန်ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ နှိမ့်ချတော်မူသဖြင့်၊ –
၄း၂၄ သူတို့သည် ထိုရှင်ဘုရင်ကို မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင် အစဉ်အောင်လျက်နေကြ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ထိုနေ့၌ ဒေဗောရနှင့် အဘိနောင်၏သားဗာရက်တို့ဆိုသော သီချင်းစကားဟူမူကား၊ –
၅း၂ ဣသရေလအမျိုး၌မင်းတို့သည် အဦးပြုသောကြောင့်၄င်း၊ ဆင်းရဲသားတို့သည် စေတနာစိတ်နှင့် မိမိကိုယ်ကိုလှူသောကြောင့်၄င်း၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။
၅း၃ အိုရှင်ဘုရင်တို့ ကြားကြလော့။ အိုမင်းသားတို့ နားထောင်ကြလော့။ ငါသီချင်းဆိုမည်။ ထာဝရဘုရားအား သီချင်းဆိုမည်။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းမည်။ –
၅း၄ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် စိရတောင်ရိုးပေါ်မှကြွ၍ ဧဒုံတောမှ စစ်ချီတော်မူသောအခါ၊ မြေကြီးလှုပ်၍ မိုဃ်းရွာသဖြင့် မိုဃ်းတိမ်တို့မှ မိုဃ်းရေသည် စီးပါ၏။ –

၅း၅ တောင်ရိုးတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၄င်း၊ သိနာတောင်သည်လည်း ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၄င်း တုန်လှုပ်ပါ၏။

၅း၆ အာနတ်သား ရှံဂါမင်းလက်ထက်၌၄င်း၊ ယေလမင်းလက်ထက်၌၄င်း၊ လမ်းမတို့သည် ဆိတ်ညံလျက်ရှိ၍ ခရီးသွားသောသူတို့သည် လမ်းကြားတို့၌ လိုက်သွားရကြ၏။–

၅း၇ ဣသရေလအမျိုး၌ မင်းဆက်ပြတ်လျက်ရှိ၏။ ငါဒေဗောရသည်မပေါ်၊ ငါသည် ဣသရေလအမျိုး၌ အမိမပေါ်ထွန်းမှီတိုင်အောင် မင်းဆက်ပြတ်လျက်ရှိ၏။–

၅း၈ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသစ်တို့ကိုရွေးယူကြ၏။ ထိုအခါ သူတို့မြို့များကို ရန်သူတို့သည် တိုက်လာကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသား လေးသောင်းတွင် ဒိုင်းလွှားတခု၊ လှံတစင်းမျှမရှိ။

၅း၉ စေတနာစိတ်ရှိ၍ ဆင်းရဲသားတို့တွင် မိမိကိုယ်ကိုလှူသော ဣသရေလအမျိုးမင်းတို့အား ငါစိတ်နူးညွတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။–

၉း၁၀ ဖြူသောမြည်းကိုစီးသောသူ၊ တရားမှုကိုစီရင်သောသူ၊ လမ်း၌သွားသောသူတို့၊–

၉း၁၁ ရေကျင်းများအနားမှာ လက်ရဉ်စွာကို ဝေမျှသောသူတို့၏အသံကို ကြားသောအခါ သီချင်းဆိုကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ တရားသောအမှု၊ ဣသရေလမြို့ရွာတို့၌ တရားသဖြင့်ပြုတော်မူသောအမှုတို့ကို ထိုအရပ်တို့တွင် ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏လူတို့သည် မိမိတို့နေသောမြို့သို့ ပြန်သွားကြလိမ့်မည်။

၅း၁၂ နိုးပါ၊ နိုးပါ၊ ဒေဗောရ။ နိုးပါ၊ နိုးပါ၊ သီချင်းဆိုပါ၊ အိဗာရက်၊ ထပါ၊ အဘိနောင်သား၊ သင်ဘမ်းဆီး ချုပ်ထားသောသူတို့ကိုထုတ်ပြပါ။–

၅း၁၃ ထိုအခါ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည် သူရဲကြီးတို့ထံသို့ ဆင်းကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏လူတို့သည် အစွမ်းတန်ခိုးကြီးသောသူတို့ထံသို့ ငါ့အဘို့ ဆင်းကြ၏။–

၅း၁၄ အာမလက်လူနေရာအနားမှာ နေရာကျသောသူတို့သည် ဧဖရိမ်ခရိုင်ထဲကထွက်လာကြ၏။ သူတို့နောက် မှာ သင်၏ဗိုလ်ခြေတို့တွင် ဗယ်္ာမိန် အမျိုးသားတို့သည်လိုက်ကြ၏။ မာခိရအမျိုးထဲကမင်းများ၊ ဇာဗုလုန်အမျိုးထဲက စီရင်တတ်သောသူများတို့သည် ထွက်လာကြ၏။–

၅း၁၅ ဣသခါမင်းတို့သည်လည်း၊ ဒေဗောရ၌ပါ၍ ဣသခါအမျိုးသည် ဗာရက်၏လက်ရုံးဖြစ်၏။ ဗာရက်နောက်မှာ ချိုင့်ထဲသို့ပြေးလိုက်ကြ၏။ ရုဗင် အမျိုးနေရာချောင်း အသွယ်သွယ်၌ စိတ်နှလုံးပြဋ္ဌာန်းခြင်းများကြ၏။–

၅း၁၆ နောက်တဖန် သင်သည် သိုးမြည်သံကိုနားထောင်ခြင်းငှါ တောင်ကြားမှာ အဘယ်ကြောင့်ထိုင်နေသနည်း။ ရုဗင်အမျိုးနေရာချောင်းအသွယ်သွယ်၌ စိတ်နှလုံးတွန့်တိုခြင်းများကြသည်တကား။–

၅း၁၇ ဂိလဒ်ပြည်သားတို့သည် ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြ၏။ ဒန်အမျိုးသည် သင်္ဘောဆိပ်အနားမှာ အဘယ်ကြောင့်နေရစ်သနည်း။ အာရှာအမျိုးသည်လည်း ပင်လယ်ကမ်းနား သင်္ဘောဆိုက်ရာကွေ့တို့၌ မလှုပ်ဘဲငြိမ်ဝပ်စွာနေသည်တကား။–

၅း၁၈ ဇာဗုလုန်အမျိုးသည် အသက်ကိုစွန့်စားသည်တိုင်အောင် ရဲရင့်၍ နဿလိအမျိုးသည် မြင့်သောတောအရပ်၌ ထိုနည်းတူပြု၏။

၅း၁၉ ရှင်ဘုရင်တို့သည် လာ၍ စစ်တိုက်ကြ၏။ ခါနနိရှင်ဘုရင်တို့သည် မေဂိဒ္ဒေါအိုင်၊ တာနက်မြို့ အနားမှာ တိုက်သော်လည်း၊ ငွေကိုလုယူ၍မရကြ။–

၅း၂၀ ကောင်းကင်မှစစ်ကူကြ၏။ ကြယ်တို့သည် လှည့်ပတ်စဉ်အခါ သိသရကိုစစ်တိုက်ကြ၏။–

၅း၂၁ ကိရှုန်မြစ်၊ စစ်မှုကြောင့်ကျော်စောသောမြစ်၊ ကိရှုန်မြစ်သည် ရန်သူတို့ကိုပယ်သွား၏။ အိုငါ့ဝိညာဉ်၊ သင်သည် ခွန်အားကြီးသောသူကို နှိပ်နင်းပြီ။–

၅း၂၂ ထိုအခါ မြင်းစီးသူရဲတို့သည် မြင်းကိုနှင်လျက် နှင်လျက် စီးသောကြောင့်၊ မြင်းတို့သည် မြေကိုခွါနှင့်ထိခိုက်လျက် ပြေးကြ၏။

၅း၂၃ မေရောဇမြို့သားတို့သည် ထာဝရဘုရားဘက်၊ စစ်သူရဲတို့နှင့်ဝိုင်း၍ ထာဝရဘုရားဘက်သို့ မကူကြသောကြောင့်၊ မေရောဇမြို့ကို ကျိန်ကြလော့။ မြို့သားတို့ကို ပြင်းစွာကျိန်ကြလော့ဟု ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် မှာထား၏။

၅း၂၄ ကေနိအမျိုးသားဟေဗာ၏မယားယေလသည်၊ မိန်းမတကာတို့ထက် မြတ်စွာသောမင်္ဂလာရှိ၏။ တဲ၌နေသောမိန်းမတကာတို့ထက်မြတ်စွာသော မင်္ဂလာရှိ၏။–

၅း၂၅ ထိုသူသည် ရေကိုတောင်း၍ယေလသည်နို့ကိုပေး၏။ မင်းသုံးသောဖလားနှင့်နို့ဓမ်းကိုဆက်လေ၏။–

၅း၂၆ တဲတံသင်ကိုယူ၍ လက်ျာလက်နှင့်လက်ရိုက်ကိုကိုင်လျက် သိသရကိုရိုက်လေ၏။ သူ၏ခေါင်းကို ထိုးရိုက်၍ နားပန်းကိုထုတ်ချင်းခွင်းဖောက်လေ၏။–

၅း၂၇ သူသည် ယေလခြေရင်း၌ကျ၍ လဲလျက်တုံးလုံးနေ၏။ ခြေရင်း၌ကျလဲ၍ ကျရာအရပ်၌ သေလျက်လဲနေ၏။

၅း၂၈ သိသရအမိသည် ပြတင်းပေါက်ဝဖြင့်ကြည့်၍ ကုလားကာအတွင်း၌နေလျက်၊ သူ၏ရထားသည် အဘယ်ကြောင့်လာခဲ့သနည်း။ ရထားဘီးတို့သည် အဘယ်ကြောင့် နှေးသနည်းဟုမြည်တမ်းလေ၏။–

၅း၂၉ ပညာရှိသောမင်းသမီးတို့သည် ပြန်လျှောက်သည်သာမက၊ သူ့ကိုယ်တိုင်ပြန်ပြောသည်ကား၊–

၅း၃၀ သူတို့သည် တွေ့၍ရသောဥစ္စာကိုဝေဖန်လျက်နေကြသည်မဟုတ်လော။ စစ်သူရဲတို့အား အပျိုကညာ တယောက် နှစ်ယောက်စီ၊ သိသရဘို့ ပန်းဆိုးသောအဝတ်၊ ပန်းဆိုး၍ ချယ်လှယ်သောအဝတ်တန်ဆာ၊ အောင်သောသူတို့၏လည်ပင်း၌ဆင်စရာဘို့ ပန်းဆိုး၍ချယ်လှယ်လျက် အဆင်းအရောင်ထူးခြားသော အဝတ်တန်ဆာကို လုယူ၍ ဝေဖန်လျက်နေကြသည်မဟုတ်လောဟု သိသရ၏အမိသည်ဆိုတတ်၏။–

၅း၃၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ရန်သူအပေါင်းတို့သည် ထိုသို့ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြပါစေသော။ ထာဝရဘုရားကိုချစ်သောသူတို့သည် အရှိန်တန်ခိုးနှင့် ထွက်သွားသောနေမင်းကဲ့သို့ဖြစ်ပါစေသောဟု သီချင်းဆိုကြ၏။ ထိုနောက် အနှစ်လေးဆယ်တိုင်တိုင် တပြည်လုံးငြိမ်းလေ၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောကြောင့်၊ သူတို့ကို မိဒျန်အမျိုးလက်၌ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံးအပ်တော်မူသဖြင့်၊ –

၆း၂ မိဒျန်အမျိုးသည် ဣသရေလအမျိုးကိုနိုင်၍ ညှဉ်းဆဲသောကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် တောင်ရိုး၌ခိုင်ခံ့သောဥမင်မြေတွင်းတို့ကို လုပ်ရကြ၏။ –

၆း၃ ဣသရေလအမျိုးသည် လယ်လုပ်ပြီးမှ၊ မိဒျန်ပြည်သားနှင့်အာမလက်ပြည်သားအစရှိသော အရှေ့ပြည်သားတို့သည် ချီလာ၍၊ –

၆း၄ တပ်ချသဖြင့်၊ ဂါဇမြို့တိုင်အောင် မြေအသီးအနှံကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလျက် စားစရာကိုချန်၍မထား။ သိုးနွားမြည်းကိုလည်း ချန်၍မထားကြ။ –

၆း၅ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သူတို့သည် တိရစ္ဆာန်များ၊ တဲများပါလျက်၊ ကျိုင်းကောင်များပြားသကဲ့သို့၊ သူတို့နှင့်ကုလားအုပ်တို့သည်မရေတွက်နိုင်အောင်များပြားသဖြင့် ဣသရေလပြည်ကိုဖျက်ဆီးလျက် လာကြ၏။ –

၆း၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မိဒျန်အမျိုးသားတို့ကြောင့် အလွန်ဆင်းရဲ၍ ထာဝရဘုရားအား ဟစ်ကြော်ကြ၏။ –

၆း၇ ထိုသို့ မိဒျန်အမျိုးသားတို့ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားအား ဟစ်ကြော်ကြသောအခါ၊ –

၆း၈ ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်တယောက်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကျွန်ခံနေရာအဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်တို့ကိုငါနှုတ်ဆောင်ပြီ။ –

၆း၉ အဲဂုတ္တုပြည်သားလက်မှ၄င်း၊ ညှဉ်းဆဲသောသူအပေါင်းတို့လက်မှ၄င်း၊ သင်တို့ကိုကယ်နှုတ်၍၊ သူတို့ကိုသင်တို့ရှေ့မှ နှင်ထုတ်သဖြင့် သူတို့ပြည်ကိုပေးပြီ။ –

၆း၁၀ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်တို့နေသောအာမောရိပြည်သားကိုးကွယ်သော ဘုရားတို့ကိုမကြောက်ရွံ့ကြနှင့်ဟု ငါပညတ်သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆း၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်လာ၍၊ သြဖရရွာမှာ အဗျေဇာအမျိုးသား ယောရှပိုင်သော သပိတ်ပင်အောက်၌ ထိုင်လေ၏။ ယောရှသားဂိဒေါင်သည် မိမိစပါးကို မိဒျန်လူတို့ မတွေ့စေခြင်းငှါ၊ စပျစ်သီးနယ်ရာတန်ဆာအနားမှာ စပါးကိုနယ်လျက်နေ၏။ –

၆း၁၂ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကိုယ်ထင်ရှား၍၊ ခွန်အားကြီးသောအချင်းသူရဲ၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်အတူရှိတော်မူ၏ဟုဆိုလျှင်၊ –

၆း၁၃ ဂိဒေါင်က၊ အိုသခင်၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူရှိတော်မူသည်မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် ဤအမှုကြီးရောက်ရပါသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူသည် မဟုတ်လောဟု အကျွန်ုပ်တို့အဘများ ပြောသည်အတိုင်းပြုတော်မူသော၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုရှိ သမျှတို့သည် အဘယ်မှာရှိပါသနည်း။ ယခုမှာ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုစွန့်၍ မိဒျန်လူတို့လက်သို့အပ်တော်မူပြီတကားဟုဆိုလေသော်၊ –

၆း၁၄ ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကိုကြည့်ရှု၍ ယခုသင်ရသောတန်ခိုးကို အမှီပြုလျက်သွားလော့။ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးကို မိဒျန်လူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်လိမ့်မည်။ သင့်ကို ငါစေခိုင်းသည်မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၆း၁၅ ဂိဒေါင်ကလည်း၊ အိုသခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဣသရေလအမျိုးကို အဘယ်သို့ကယ်နှုတ်နိုင်ပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုးသည် မနာရှေအမျိုး၌သာ၍ဆင်းရဲပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ကိုယ်အဆွေ အမျိုး၌အယုတ်ဆုံးသောသူဖြစ်ပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊ –

၆း၁၆ ထာဝရဘုရားက၊ အကယ်စင်စစ် ငါသည် သင်နှင့်အတူရှိသဖြင့်၊ သင်သည် လူတယောက်ကို လုပ်ကြံသကဲ့သို့၊ မိဒျန်လူတို့ကို လုပ်ကြံလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၆း၁၇ ဂိဒေါင်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌မျက်နှာရပါလျှင် အကျွန်ုပ်နှင့်ယခုနှုတ်ဆက်တော်မူကြောင်း ထင်ရှားသောနိမိတ်လက္ခဏာကိုပြတော်မူပါ။ –

၆း၁၈ အကျွန်ုပ်သည် တဖန်လာပြန်၍၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ရှေ့၌ မတင်မီတိုင်အောင်၊ ဤအရပ်က ကြွသွားတော်မမူပါနှင့်ဟု တောင်းပန်လျှင်၊ သင်သည် ပြန်၍မလာမီတိုင်အောင် ငါနေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၆း၁၉ ဂိဒေါင်သည်သွား၍ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကို၄င်း၊ မုန့်ညက်တဖောနှင့်လုပ်သော တဆေးမဲ့မုန့်ပြား တို့ကို၄င်း ပြင်ဆင်လေ၏။ ဆိတ်သားကို တောင်း၌ထည့်၍၊ ဆိတ်သားပြုတ်ရည်ကို အိုး၌လောင်း ပြီးမှ၊ ကောင်းကင်တမန်ရှိရာ သပိတ်ပင်အောက်သို့ဆောင်ခဲ့၍ ဆက်လေ၏။ –

၆း၂၀ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ အမဲသားနှင့်တဆေးမဲ့မုန့်ပြားတို့ကိုယူ၍ ဤကျောက်ပေါ်မှာ တင်ထားလော့။ အမဲသားပြုတ်ရည်ကို သွန်းလောင်းလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ ဆိုသည်အတိုင်း ဂိဒေါင်သည်ပြုလေ၏။ –

၆း၂၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိကိုင်သောတောင်ဝေးကိုဆန့်၍၊ အမဲသားနှင့် တဆေးမဲ့မုန့်ပြားတို့ကိုတို့သဖြင့်၊ ကျောက်ထဲကမီးထ၍ အမဲသားနှင့်တဆေးမဲ့မုန့်ပြားတို့ကို လောင်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် ကွယ်လေ၏။ –

၆း၂၂ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်သည်ကို ဂိဒေါင်သည်သိမြင်သောအခါ၊ အို အရှင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်၍မြင်ရပါပြီတကားဟု လျှောက်သော်၊ –

၆း၂၃ ထာဝရဘုရားက၊ ချမ်းသာပါစေ။ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်သည် သေဘေးနှင့်လွတ်လျက်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၆း၂၄ ထိုအရပ်၌ ဂိဒေါင်သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ ယေဟောဝါရှာလုံအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အဗျေဇာသား၏နေရာ သြဖရရွာ၌ ယနေ့တိုင်အောင်ရှိသတည်း။

၆း၂၅ ထိုနေ့ညမှာ ထာဝရဘုရားက၊ သင့်အဘ၏နွားပိုက်နှင့်အသက်ခုနစ်နှစ်ရှိသော ဒုတိယနွားထီး ကိုယူပြီးလျှင်၊ သင့်အဘတည်သော ဗာလဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ကို ဖြိုဖျက်၍၊ ယဇ်ပလ္လင်အနားမှာ ရှိသောအာရှရပင်ကို ခုတ်လှဲလော့။ –

၆း၂၆ ငါစီရင်သည်အတိုင်း၊ ဤကျောက်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားအဘို့ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ပြီးလျှင်၊ ခုတ်လှဲသော သစ်သားဖြင့် ဒုတိယနွားကိုမီးရှို့၍ ယဇ်ပူဇော်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ –

၆း၂၇ ဂိဒေါင်လည်း မိမိကျွန်ဆယ်ယောက်တို့ကိုခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းပြုလေ၏။ မိမိအဘ၏အိမ်သားတို့ကို၄င်း၊ မြို့သားတို့ကို၄င်းကြောက်၍၊ နေ့အချိန်၌မပြုဝံ့သောကြောင့်၊ ညဉ့်အချိန်၌ပြု၏။ –

၆း၂၈ နံနက်စောစော မြို့သားတို့သည် ထကြသောအခါ၊ ဗာလဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်သည် ပြိုပျက်လျက်၊ အနားမှာရှိသောအာရှရပင်လည်းလဲလျက်၊ နောက်တည်သောယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဒုတိယနွားထီးကို ပူဇော်လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့ကြလျှင်၊–
၆း၂၉ ဤအမှုကို အဘယ်သူပြုသနည်းဟု တယောက်ကိုတယောက် မေးမြန်းစစ်ကြောလျှင်၊ ဤအမှုကို ယောရှသားဂိဒေါင်ပြုပြီဟု လူအချို့တို့သည်ဆိုကြ၏။–
၆း၃၀ ထိုအခါ မြို့သားတို့သည် ယောရှအား၊ သင်၏သားသည် ဗာလဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ကိုဖြိုဖျက်၍၊ အနားမှာ ရှိသောအာရှရပင်ကိုခုတ်လှဲသောကြောင့်၊ သူ့ကိုအသေခံစေခြင်းငှါ ထုတ်လော့ဟုဆိုသော်လည်း၊–
၆း၃၁ ယောရှသည် တဘက်၌နေသောသူအပေါင်းတို့အား၊ သင်တို့သည် ဗာလဘုရားဘက်၌ အမှုစောင့် မည်လော။ သူ့ကိုကယ်တင်မည်လော။ သူ့ဘက်၌အမှုစောင့်သောသူသည်၊ နံနက်မလွန်မီ အသေခံပါလေစေ။ ဗာလသည် ဘုရားမှန်လျှင်၊ သူ၏ယဇ်ပလ္လင်ကို တစုံတယောက် ဖြိုဖျက်သောကြောင့်၊ မိမိအမှုကို မိမိစောင့်ပါလေစေဟု ပြန်ပြော၏။–
၆း၃၂ ထိုသို့ ဗာလဘုရားသည် သူ၏ယဇ်ပလ္လင်ကို တစုံတယောက်ဖြိုဖျက်သောကြောင့်၊ ထိုသူတဘက် မိမိအမှုကိုမိမိစောင့်ပါလေစေဟုဆိုလျက် သူ၏သားကိုထိုနေ့၌ ယေရုဗ္ဗာလအမည်ဖြင့်မှည့်သတည်း။
၆း၃၃ ထိုအခါ မိဒျန်ပြည်သား၊ အာမလက်ပြည်သား၊ အရှေ့ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးသဖြင့်၊ ယေဇရေလချိုင့်သို့ကူးသွား၍ တပ်ချကြ၏။–
၆း၃၄ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် ဂိဒေါင်အပေါ်မှာ သက်ရောက်၍၊ သူသည်တံပိုးမှုတ်သဖြင့် အဗျေဇာသားတို့သည်လိုက်ကြ၏။–
၆း၃၅ တမန်တို့ကို မနာရှေခရိုင်တရှောက်လုံးသို့ စေလွှတ်၍၊ မနာရှေအမျိုးသားတို့သည်လိုက်ကြ၏။ တဖန် အာရှာခရိုင်၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ နဿလိခရိုင်သို့ တမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍၊ ထိုခရိုင်သားတို့သည်လည်း စုဝေးရာသို့ လာကြ၏။
၆း၃၆ ဂိဒေါင်သည်လည်း ဘုရားသခင်အား၊ ကိုယ်တော်သည်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးကိုအကျွန်ုပ်အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူမည်မှန်လျှင်၊–
၆း၃၇ အကျွန်ုပ်သည် သိုးတကောင်၏အမွေးကို တလင်း၌ထားပါမည်။ သိုးမွေးသည် နှင်းစို၍ မြေတပြင်လုံး သွေ့ခြောက်လျှင်၊ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို အကျွန်ုပ်အားဖြင့် ကယ်တင်တော် မူမည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါမည်ဟု တောင်းလျှောက်သည်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။–
၆း၃၈ နံနက်စောစောထ၍ သိုးမွေးကိုညှစ်သဖြင့် နှင်းရည်သည် အင်တုံအပြည့်ရှိလေ၏။–
၆း၃၉ တဖန် ဂိဒေါင်က၊ အမျက်ထွက်တော်မမူပါနှင့်။ တကြိမ်သာလျှောက်ပါဦးမည်။ သိုးတကောင်၏ အမွေးနှင့်ယခုတကြိမ်သာ စုံစမ်းရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ။ မြေတပြင်လုံးသည်နှင်းစို၍ သိုးမွေးသွေ့ခြောက်ပါစေဟု ဘုရားသခင်အားတောင်းလျှောက်သည်အတိုင်း၊–
၆း၄၀ ထိုညဉ့်၌လည်း ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသဖြင့်၊ မြေတပြင်လုံးသည် နှင်းစို၍ သိုးမွေးသွေ့ခြောက်လျက်ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ယေရုဗ္ဗာလအမည်ဖြင့်ခေါ်ဝေါ်သောဂိဒေါင်သည် နံနက်စောစောထ၍၊ ရှိသမျှသောသူတို့နှင့်တကွ ဟာရုတ်ရေတွင်းနားမှာတပ်ချသဖြင့်၊ မိဒျန်တပ်သည် မြောက်ဘက်၊ မောရေတောင်ခြေရင်း ချိုင့်၌ရှိ၏။–
၇း၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်၌ပါသောလူတို့သည် အလွန်များ၍၊ သူတို့လက်၌မိဒျန်လူတို့ကို ငါမအပ်ရ။ အပ်လျှင် ဣသရေလအမျိုးက၊ ငါ့လက်ရုံးသည် ငါ့ကိုကယ်တင်ပြီဟု ငါ့တဘက်၌ ဝါကြွားလိမ့်မည်။–
၇း၃ သို့ဖြစ်၍၊ ကြောက်လန့်သောသူမည်သည်ကား၊ ဂိလဒ်တောင်မှစောစောပြန်သွားစေဟု လူများတို့အား ဟစ်ကြော်လော့ဟု ဂိဒေါင်အား မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ လူနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်ပြန်သွား၍ တသောင်းကျန်ရစ်၏။–
၇း၄ တဖန် ထာဝရဘုရားကလည်း၊ လူတို့သည် အလွန်များသေး၏။ ရေဆိပ်သို့ခေါ်ခဲ့လော့။ သူတို့ကို ရေဆိပ်မှာ သင့်အဘို့ငါစုံစမ်းမည်။ ထိုအခါ ဤမည်သောသူသည် သင်နှင့်အတူသွားရမည်ဟု ငါဆိုလျှင်၊ ထိုသူသည် သွားရမည်။ ဤမည်သောသူ မသွားရဟုငါဆိုလျှင် ထိုသူသည် မသွားရဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–
၇း၅ ဂိဒေါင်သည် လူတို့ကိုရေဆိပ်သို့ခေါ်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရားက၊ ခွေးသည်ရေကိုလျက်၍ သောက်သကဲ့သို့ လျှာနှင့်လျက်၍ သောက်သောသူတစု၊ ဒူးထောက်လျက်ဝပ်၍ သောက်သောသူတစု၊ ထိုလူနှစ်စုကိုခွဲထားလော့ဟု ဂိဒေါင်အား မိန့်တော်မူ၏။–
၇း၆ ထိုအခါ မိမိလက်ခုပ်နှင့်ရေကိုယူသဖြင့် လျက်၍သောက်သောသူသုံးရာရှိ၏။ ကြွင်းသောသူအပေါင်း တို့သည် ရေသောက်ခြင်းငှါ ဒူးထောက်၍ ဝပ်ကြ၏။–
၇း၇ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ လျက်၍သောက်သောသူသုံးရာအားဖြင့် သင့်ကိုငါကယ်တင်၍ မိဒျန်လူတို့ကို သင့်လက်၌အပ်မည်။ ကြွင်းသောသူတို့ကိုမိမိနေရာသို့ပြန်သွားစေဟု ဂိဒေါင်အားမိန့်တော်မူ၏။–
၇း၈ ထိုသူတို့သည် စားစရိတ်နှင့်တံပိုးများကိုယူ၍၊ ကြွင်းသောဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို မိမိနေရာသို့ဂိဒေါင်သည်လွှတ်လိုက်သဖြင့်၊ ထိုသုံးရာသောလူတို့ကိုသာ မိမိနှင့်အတူချန်ထား လေ၏။ မိဒျန်လူတို့သည် သူ့အောက်ချိုင့်၌တပ်ချလျက် ရှိကြ၏။
၇း၉ ထိုညဉ့်တွင် ထာဝရဘုရားက၊ ထလော့။ ရန်သူတပ်ချရာသို့ချီသွားလော့။ သင့်လက်၌ ငါအပ်မည်။–
၇း၁၀ မချီဝံ့လျှင် သင်၏ကျွန်ဖုရကို ရှေ့ဦးစွာခေါ်သွားလော့။–
၇း၁၁ သူတို့သည် အဘယ်သို့ပြောသည်ကိုကြားလိမ့်မည်။ ထိုနောက်မှတပ်ချရာသို့ချီသွားခြင်းငှါ သင့်လက် အားကြီးလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဂိဒေါင်သည်မိမိကျွန်ဖုရကိုခေါ်၍ ရန်သူ၏တပ်ပြင်၌ ကင်းထိုးသောသူရှိရာသို့ သွားလေ၏။–
၇း၁၂ မိဒျန်ပြည်သား၊ အာမလက်ပြည်သား၊ အရှေ့ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ချိုင့်၌အိပ်လျက်၊ ကျိုင်းကောင် နှင့်အမျှ များကြ၏။ ကုလားအုပ်တို့သည်လည်း၊ သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ အတိုင်းမသိများကြ၏။–
၇း၁၃ ဂိဒေါင်သည် ရောက်သောအခါ၊ လူတယောက်သည် မိမိမြင်မက်သောအိပ်မက်ကို မိမိအပေါင်းအ ဘော်အား ပြန်ပြောသည်မှာ၊ ငါမြင်မက်သည်ကား၊ မုယောမုန့်တပြားသည် မိဒျန်တပ်ထဲသို့လိမ့်၍ တဲတဆောင်ကိုတွေ့လျှင်၊ ထိခိုက်မှောက်လှန် ဖြိုချလေ၏ဟုဆိုသော်၊–

၇း၁၄ သူ၏အပေါင်းအဘော်က၊ ထိုမုန့်ပြားသည်အခြားမဟုတ် ဣသရေလအမျိုးယောရှသားဂိဒေါင်၏ ထားဖြစ်၏။ ထိုသူလက်၌ ဘုရားသခင်သည် မိဒျန်အမျိုး၊ မိဒျန်ဗိုလ်ခြေအပေါင်းကို အပ်တော်မူမည်ဟုပြန်ပြော၏။–

၇း၁၅ ထိုအိပ်မက်နှင့်အိပ်မက်အနက်ကို ဂိဒေါင်သည်ကြားသောအခါ၊ ကိုးကွယ်၍ ဣသရေလတပ်သို့ ပြန်ပြီးလျှင်၊ ထကြ၊ ထာဝရဘုရားသည်မိဒျန်ဗိုလ်ခြေတို့ကို သင်တို့လက်၌အပ်တော်မူမည်ဟုဆို၏။

၇း၁၆ ထိုအခါ လူသုံးရာတို့ကိုသုံးစုခွဲ၍၊ တံပိုးတလုံးနှင့်မီးခွက်ပါသောအိုးတလုံးစီကို လူတိုင်းလက်၌ ဆောင်စေ၏။–

၇း၁၇ ငါ့ကိုကြည့်၍ ငါပြုသည်အတိုင်းပြုကြ။ တပ်ပြင်သို့ရောက်သောအခါ၊ ငါပြုသည်အတိုင်းပြုကြ။–

၇း၁၈ ငါနှင့်ငါ၌ပါသောသူအပေါင်းတို့သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ တပ်ပတ်လည်အရပ်ရပ်၌ သင်တို့သည် တံပိုးမှုတ်၍၊ ထာဝရဘုရားနှင့်ဂိဒေါင်၏ထားဟု ဟစ်ကြလော့ဟု မှာထား၏။–

၇း၁၉ ထိုသို့ ဂိဒေါင်နှင့်သူ၌ပါသောလူတရာတို့သည် သန်းခေါင်ယံ၌ကင်းလဲစက တပ်ပြင်သို့ရောက်သဖြင့် တံပိုးမှုတ်ကြ၏။ မိမိကိုင်သောအိုးတို့ကို လည်းခွဲကြ၏။–

၇း၂၀ လူသုံးစုတို့သည် တံပိုးမှုတ်၍ အိုးတို့ကိုခွဲသဖြင့် လက်ဝဲလက်၌ မီးခွက်တို့ကိုင်၄င်း၊ လက်ျာလက်၌ မှုတ်စရာတံပိုးတို့ကို၄င်းကိုင်လျက်၊ ထာဝရဘုရားနှင့်ဂိဒေါင်၏ထားဟု ဟစ်ကြ၏။–

၇း၂၁ သူတို့သည် တပ်ပတ်ဝန်းကျင်၌ လူတိုင်း မိမိနေရာအရပ်တွင်ရပ်နေ၍၊ တပ်သားအပေါင်းတို့သည် ပြေးလျက်၊ အော်လျက် ထွက်ပြေးကြ၏။–

၇း၂၂ လူသုံးရာတို့သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏တန်ခိုးတော်ကြောင့်၊ တပ်သားအပေါင်းတို့သည် တယောက်ကိုတယောက်တိုက်၍၊ ဇေရရတ်အရပ် ဗက်ရှိတ္တမြို့သို့၄င်း၊ တဗ္ဗတ်မြို့နားမှာ အာဗေလ မဟောလမြို့နယ်သို့၄င်း ပြေးကြ၏။–

၇း၂၃ ဣသရေလလူတို့သည် နဿလိခရိုင်၊ အာရှာခရိုင်၊ မနာရှေခရိုင်အရပ်ရပ်ထဲက စုလာ၍၊ မိဒျန်လူတို့ကို လိုက်ကြ၏။–

၇း၂၄ ဂိဒေါင်သည်လည်း၊ တမန်တို့ကို ဧဖရိမ်တောင်တရှောက်လုံးသို့ စေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည် မိဒျန်လူတို့ကို ဆီးတားခြင်းငှါ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ဗက်ဗာရရွာတိုင်အောင် သူတို့အရင်စောင့်နေကြလော့ဟု မှာလိုက်သည် အတိုင်း၊ ဧဖရိမ်လူအပေါင်းတို့သည်စုဝေး၍၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ဗက်ဗာရရွာတိုင်အောင် စောင့်နေကြ၏။–

၇း၂၅ မိဒျန်ဗိုလ်ချုပ်နှစ်ယောက်၊သြရဘနှင့်ဇေဘကိုဘမ်းဆီး၍၊ သြရဘကိုသြရဘကျောက်ပေါ်၌၄င်း၊ ဇေဘကို ဇေဘစပျစ်သီးနယ်ရာတန်ဆာ၌၄င်း သတ်ပြီးမှ၊ မိဒျန်လူတို့ကိုလိုက်သဖြင့်၊ သြရဘ၏ဦးခေါင်းနှင့်ဇေဘ၏ ဦးခေါင်းတို့ကို ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊ ဂိဒေါင်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ဧဖရိမ်လူတို့က၊ သင်သည် မိဒျန်လူတို့ကိုတိုက်သွားသောအခါ၊ ငါတို့ကိုမခေါ်ဘဲ ငါတို့၌ အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟု ကျပ်ကျပ်အပြစ်တင်ကြ၏။–

၈း၂ ဂိဒေါင်ကလည်း၊ သင်တို့ပြုသကဲ့သို့ ငါသည် အဘယ်သို့ပြုပြီးသနည်း။ အဗျေဇာစပျစ်သီးသိမ်းခြင်းထက် ဧဖရိမ်လိုက်ကောက်ခြင်းသည်သာ၍ ကောင်းသည်မဟုတ်လော။–

၈း၃ ဘုရားသခင်သည် မိဒျန်ဗိုလ်ချုပ်သြရဘနှင့်ဇေဘတို့ကို သင်တို့လက်၌အပ်တော်မူပြီ။ သင်တို့ပြုသကဲ့သို့ ငါသည်အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်းဟု ပြန်ပြောသောစကားကို သူတို့သည် ကြားသောအခါ စိတ်ပြေကြ၏။

၈း၄ ဂိဒေါင်သည် ယော်ဒန်မြစ်သို့ရောက်သောအခါ၊ သူ၌ရှိသောသူသုံးရာတို့သည် ပင်ပန်းလျက်နှင့် ကူး၍လိုက်ကြ၏။–

၈း၅ သုကုတ် မြို့သားတို့အားလည်း၊ ငါ့နောက်လိုက်သောသူတို့အား မုန့်ကိုပေးကြပါလော့။ သူတို့သည် ပင်ပန်းကြပြီ။ ငါသည် မိဒျန်မင်းကြီး ဇေဘဟနှင့် ဇာလမုန္နကို ယခုလိုက်ရှာပါ၏ဟု တောင်းသော်လည်း၊–

၈း၆ သုကုတ်မင်းတို့က၊ ငါတို့သည် သင့်အမှုထမ်းတို့အား မုန့်ကိုပေးရမည်အကြောင်း၊ ဇေဘဟနှင့် ဇာလမုန္နသည် သင့်လက်၌ရှိသလောဟုပြန်ပြောကြ၏။–

၈း၇ ဂိဒေါင်ကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် ဇေဘဟနှင့်ဇာလမုန္နတို့ကိုငါ့လက်၌အပ်တော်မူသော အခါ၊ သင်တို့ကျောကွဲအောင် တောဆူးပင်အမျိုးမျိုးနှင့်ငါရိုက်မည်ဟုဆိုပြီးလျှင်၊–

၈း၈ ထိုအရပ်က ပေနွေလမြို့သို့သွား၍၊ သူတို့အား ထိုနည်းတူတောင်းသော်လည်း၊ သုကုတ်မြို့သားတို့ ပြန်ပြောသည်နည်းတူ၊ ပေနွေလမြို့သားတို့သည် ပြန်ပြောကြ၏။–

၈း၉ ဂိဒေါင်ကလည်း၊ ငါသည် တဖန် ငြိမ်ဝပ်စွာလာသောအခါ၊ ဤရဲတိုက်ကိုဖြိုဖျက်မည်ဟု သူတို့အား ဆို၏။

၈း၁၀ ထိုအခါ ထားကိုင်သောလူတသိန်းနှစ်သောင်းသေသောကြောင့်၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်သား အပေါင်းတို့တွင် ကျန်ကြွင်းသော လူတသောင်းငါးထောင်ခန့်မျှသာပါလျက်၊ ဇေဘဟနှင့် ဇာလမုန္နတို့သည် ကာကော်မြို့၌ရှိကြ၏။–

၈း၁၁ ဂိဒေါင်သည် နောဗာမြို့၊ ယုဗ္ဗေဟာမြို့အရှေ့၊ တဲ၌နေသူတို့လမ်းဖြင့် ချီသွား၍၊ မစိုးရိမ်ဘဲနေသော မိဒျန်တပ်ကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊–

၈း၁၂ မိဒျန်မင်းကြီး ဇေဘဟနှင့်ဇာလမုန္နပြေးသောအခါ၊ ဂိဒေါင်သည်လိုက်၍ တပ်ကိုဖျက်လေ၏။–

၈း၁၃ ယောရှသား ဂိဒေါင်သည် နေမထွက်မှီ စစ်တိုက်ရာမှပြန်လာ၍၊–

၈း၁၄ သုကုတ်မြို့သားလုလင်တယောက်ကိုဘမ်းမိ၍မေးစစ်လျှင်၊ ထိုသူသည် သုကုတ်မြို့အရာရှိ၊ အသက်ကြီးသူခုနစ်ဆယ်ခုနစ်ယောက်တို့၏အမည် အသီးအသီးတို့ကိုပြောလေ၏။–

၈း၁၅ ဂိဒေါင်သည်လည်း၊ သုကုတ်မြို့သားတို့ရှိရာသို့လာ၍၊ သင်တို့က၊ ပင်ပန်းသောသင့်အမှုထမ်းတို့အား ငါတို့သည် မုန့်ကိုပေးရမည်အကြောင်း၊ ဇေဘဟနှင့် ဇာလမုန္န သည်သင့်လက်၌ရှိသလောဟု ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့၍ သင်တို့ပြောသောဇေဘဟနှင့်ဇာလမုန္နကို ကြည့်ကြလော့ဟုဆိုလျက်၊–

၈း၁၆ ထိုမြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့ကိုခေါ်၍ တောဆူးပင်အမျိုးမျိုးနှင့် သုကုတ်မြို့သားတို့ကို ဆုံးမလေ၏။–

၈း၁၇ ပေနွေလမြို့ ရဲတိုက်ကိုလည်း ဖြိုဖျက်၍ မြို့သားတို့ကို ကွပ်မျက်လေ၏။–

၈း၁၈ ထိုအခါ ဇေဘဟနှင့် ဇာလမုန္နတို့အား တာဗော်မြို့မှာ သင်တို့သတ်ခဲ့သောသူတို့သည် အဘယ်သို့သော သူဖြစ်သနည်းဟုမေးမြန်းသော်၊ ထိုသူတို့က၊ ကိုယ်တော်ဖြစ်သကဲ့သို့သူတို့ရှိသမျှသည်ဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင် သား၏အဆင်းအရောင်နှင့်ပြည့်စုံကြပါ၏ဟုပြန်ပြောသော်၊–

၈း၁၉ ဂိဒေါင်က၊ ထိုသူတို့သည် ငါ့အမိ၏သား၊ ငါ့ညီဖြစ်ပါသည်တကား၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော် မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည် သူတို့ကိုအသက်ချမ်းသာပေးမိလျှင်၊ သင်တို့ကို ငါမသတ်ဘဲနေလိမ့်မည်ဟု၊–

၈း၂၀ မိမိသားဦးယေသာအား၊ ဤသူတို့ကို ထ၍သတ်လော့ဟုဆိုသော်လည်း၊ သားသည် အသက်အရွယ် ငယ်သောကြောင့်၊ ထားကို မဆွဲ မထုတ်ဘဲနေ၏။–

၈း၂၁ ဇေဘဟနှင့်ဇာလမုန္နတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်တိုင်ထ၍ ငါတို့ကိုလုပ်ကြံလော့။ လူဖြစ်သကဲ့သို့ သူ့အစွမ်းသတ္တိဖြစ်တတ်သည်ဟုဆိုလျှင်၊ ဂိဒေါင်သည်ထ၍ ဇေဘဟနှင့်ဇာလမုန္နကို သတ်သဖြင့်၊ သူတို့ကုလားအုပ်၏လည်ပင်း၌ဆင်သောတန်ဆာတို့ကို ချွတ်ယူလေ၏။

၈း၂၂ ထိုအခါ ဣသရေလလူတို့က၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို မိဒျန်လူတို့လက်မှကယ်နှုတ် သောကြောင့်၊ သားစဉ်မြေးဆက်နှင့်တကွ အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်စိုးတော်မူပါဟု၊ ဂိဒေါင်အား လျှောက်ဆိုကြသော်၊–

၈း၂၃ ဂိဒေါင်က၊ ငါသည် သင်တို့ကိုမအုပ်စိုးရ။ ငါ့သားလည်း မအုပ်စိုးရ။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို အုပ်စိုးတော်မူရ၏ဟူ၍၄င်း၊–

၈း၂၄ သို့ရာတွင်သင်တို့ရှိသမျှသည်လုယူ၍ရသောနားတောင်းတို့ကိုပေးပါမည်အကြောင်း၊ ငါတောင်းချင်သည် ဟူ၍၄င်း ဆိုလေ၏။ ရန်သူတို့သည် ဣရှမေလအမျိုးဖြစ်၍ ရွှေနားတောင်းကိုဆင်တတ်ကြသတည်း။–

၈း၂၅ သူတို့ကလည်း၊ စင်စစ်ပေးပါမည်ဟုဆိုလျက် စောင်ကိုခင်း၍၊ လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့လုယူ၍ ရသောနားတောင်းများကို ချထားကြ၏။–

၈း၂၆ ဂိဒေါင်တောင်းသောရွှေနားတောင်းများအချိန်ကား၊ အခွက်တဆယ်ခုနစ်ပိဿာရှိ၏။ ထိုမှတပါး၊ မိဒျန်မင်းကြီးဝတ်ဆင်သောတန်ဆာ၊ လည်ဆွဲ၊ နီမောင်းသောအဝတ်၊ ကုလားအုပ်လည်ကြိုးများ ကို ရသေး၏။–

၈း၂၇ ထိုတန်ဆာတို့နှင့် ဂိဒေါင်သည်သင်တိုင်းတော်ကိုလုပ်၍ မိမိနေရာဩဖရမြို့မှာထားသဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ထိုသင်တိုင်းတော်နှင့် မှားယွင်းလျက် သွားတတ်ကြ၏။ ထိုအမှုသည် ဂိဒေါင်နှင့်သူ၏အမျိုး ပြစ်မှားရာအကြောင်းဖြစ်သတည်း။–

၈း၂၈ ထိုသို့ မိဒျန်အမျိုးသည် ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှာ ရှုံး၍၊ နောက်တဖန် အစိုးမရဘဲနေကြ၏။ ဂိဒေါင်လက်ထက် အနှစ်လေးဆယ်တိုင်တိုင် တပြည်လုံးငြိမ်းလေ၏။–

၈း၂၉ ယောရှသား ယေရုဗ္ဗာလသည် မိမိအိမ်သို့သွား၍နေသတည်း။

၈း၃၀ ဂိဒေါင်သည် မယားများ၍၊ ကိုယ်ရသောသားခုနစ်ဆယ်ရှိ၏။–

၈း၃၁ ရှေခင်မြို့၌နေသောမယားငယ်သည် သားယောက်ျားကိုဘွားမြင်၍၊ ထိုသားကိုအဘိမလက်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။–

၈း၃၂ ယောရှသားဂိဒေါင်သည်အသက်ကြီးရင့်သော် အနိစ္စရောက်၍၊ အဗျေဇာသားနေရာ ဩဖရမြို့မှာ၊ အဘယောရှသင်္ချိုင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံရလေ၏။–

၈း၃၃ ဂိဒေါင်သေသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဖောက်ပြန်၍ ဗာလဘုရားတို့နှင့် မှားယွင်းသဖြင့်၊ ဗာလဗေရိတ်ကို ဘုရားအရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။–

၈း၃၄ ပတ်ဝန်းကျင် ရန်သူလက်မှကယ်နှုတ်တော်မူသော မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုမအောက်မေ့ဘဲ၊–

၈း၃၅ ဂိဒေါင်တည်းဟူသောယေရုဗ္ဗာလသည် ဣသရေလအမျိုး၌ပြုသမျှသော ကျေးဇူးနှင့်အညီ၊ သူ၏အမျိုး၌ ကျေးဇူးတုံ့ကိုပြန်၍ မပြုဘဲနေကြ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ယေရုဗ္ဗာလသားအဘိမလက်သည်ရှေခင်မြို့သို့သွား၍ ဦးရီးများ၊ အမိ၏အဆွေအမျိုးများ အပေါင်းတို့နှင့် နှုတ်ဆက်လျက်၊–

၉း၂ ယေရုဗ္ဗာလသား ခုနစ်ဆယ်တို့သည် သင်တို့ကို အုပ်စိုးကောင်းသလော။ သားတယောက်တည်းအုပ်စိုး ကောင်းသလော။ငါသည်သင်တို့၏ အရိုးအသားစစ်ဖြစ်ကြောင်းကို မမေ့ကြနှင့်ဟု ရှေခင်မြို့သားအပေါင်းတို့အား ပြောရမည်အကြောင်းကို တိုင်ပင်လေ၏။–

၉း၃ ထိုစကားကို ဦးရီးတို့သည် ရှေခင်မြို့သားတို့အား အကုန်အစင်ပြန်ပြော၍၊ သူတို့က၊ အဘိမလက်သည် ငါတို့ညီအစ်ကိုဖြစ်သည်ဟုဆိုလျက် သူ့နောက်သို့လိုက်ချင်သောစိတ်နှုးညွတ်သဖြင့်၊–

၉း၄ ငွေခုနစ်ဆယ်ကို ဗာလဗေရိတ်အိမ်မှထုတ်၍ပေးလျှင်၊ အဘိမလက်သည် လျှပ်ပေါ်သောသူတို့ကို ထိုငွေနှင့်ငှါး၍ အမှုကိုထမ်းစေ၏။–

၉း၅ တဖန် ဩဖရမြို့၌ရှိသောမိမိအဘအိမ်သို့သွား၍၊ မိမိညီအစ်ကိုယေရုဗ္ဗာလသား ခုနစ်ဆယ်တို့ကို ကျောက်တခုပေါ်မှာသတ်လေ၏။ သို့ရာတွင်၊ ယေရုဗ္ဗာလသား အငယ်ဆုံးယောသံသည် ပုန်းရှောင်၍နေသောကြောင့် ကျန်ရစ်သတည်း။–

၉း၆ ရှေခင်မြို့သားအပေါင်းတို့နှင့် မိလ္လောအဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည် ရှေခင်မြို့တွင်ရှိသော အထိမ်းအမှတ် သပိတ်ပင်အနားမှာ စည်းဝေး၍ အဘိမလက်ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားကြ၏။

၉း၇ ထိုအမှုကို ယောသံသည်ကြားသိသောအခါ၊ ဂေရဇိမ်တောင်သို့သွား၍၊ တောင်ပေါ်မှာရပ်လျက် အသံကိုလွှင့်၍ကြွေးကြော်လေသည်မှာ၊ အိုရှေခင်မြို့သားတို့၊ သင်တို့စကားကို ဘုရားသခင် နားထောင်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။–

၉း၈ သစ်ပင်တို့သည် မိမိတို့ကိုအုပ်စိုးရသောရှင်ဘုရင်ကိုခန့်ထားလျက် ဘိသိက်ပေးခြင်း ငှါထွက်သွား၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်စိုးတော်မူပါဟု သံလွင်ပင်အားလျှောက်ကြလျှင်၊–

၉း၉ သံလွင်ပင်က၊ ဘုရားအသရေ၊ လူအသရေကိုပြုစုရာ ငါ့အဆီအပြားကို ငါသည်စွန့်၍ သစ်ပင်တို့ အပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးရမည်လောဟုဆို၏။–

၉း၁၀ တဖန် သင်္ဘောသဖန်းပင်အား၊ ကိုယ်တော်ကြွ၍အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးတော်မူပါဟု သစ်ပင်တို့သည် လျှောက်ကြလျှင်၊–

၉း၁၁ သင်္ဘောသဖန်းပင်က၊ ငါ၌ချိုသောအရသာနှင့်ကောင်းသောအသီးကို ငါသည်စွန့်၍ သစ်ပင်တို့အပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးရမည်လောဟုဆို၏။–

၉း၁၂ တဖန် စပျစ်ပင်အား ကိုယ်တော်ကြွ၍ အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်စိုးတော်မူပါဟု သစ်ပင်တို့သည် လျှောက်ကြလျှင်၊–

၉း၁၃ စပျစ်ပင်က၊ ဘုရား၏စိတ်နှင့်လူ၏စိတ်ကို ရွှင်လန်းစေသောငါ့စပျစ်ရည်ကိုငါသည် စွန့်၍ သစ်ပင်တို့အပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးရမည်လောဟုဆို၏။–

၉း၁၄ တဖန် ဆူးလေပင်အား ကိုယ်တော်ကြွ၍ အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်စိုးတော်မူပါဟု သစ်ပင်အပေါင်းတို့သည် လျှောက်ကြလျှင်၊–

၉း၁၅ ဆူးလေပင်က၊ သင်တို့သည်ငါ့ကိုသင်တို့၏ရှင်ဘုရင်ဖြစ်စေခြင်းငှါခန့်ထား၍ ကေန်အမှန်ဘိသိက်ပေးလို လျှင်၊လာကြ၊ ငါ့အရိပ်ကိုခိုလှုံကြ။ သို့မဟုတ် ဆူးလေပင်ထဲက မီးထွက်၍လေဗနုန်အာရစ်ပင်တို့ကို လောင်လိမ့်မည်ဟု သစ်ပင်တို့အားပြန်ပြော၏။–

၉း၁၆ ယခုမှာ သင်တို့သည် အဘိမလက်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားသောအားဖြင့် သစ္စာတရားကိုစောင့်၍၊ ယေရုဗ္ဗာလနှင့်သူ၏အမျိုးအနွယ်အားကောင်းမွန်စွာပြုကြပြီလော။ ယေရုဗ္ဗာလသည်ကျေးဇူးပြု၍ ခံထိုက်သည်အတိုင်းသူ့အားကျေးဇူးဆပ်ကြပြီလော။–
၉း၁၇ ငါ့အဘသည် သင်တို့အဘို့ စစ်တိုက်၍ ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်စားလျက်၊ သင်တို့ကို မိဒျန်အမျိုးလက်မှ ကယ်နှုတ်လေပြီ။–
၉း၁၈ သင်တို့သည် ငါ့အဘ၏အဆွေအမျိုးတဘက်၌ ယနေ့ထ၍သူ၏သားခုနစ်ဆယ်တို့ကို ကျောက်တခု ပေါ်မှာသတ်ပြီးလျှင်၊ သူ၏ကျွန်မတွင်မြင်သောသားအဘိမလက်သည် သင်တို့ညီအစ်ကိုဖြစ်သော ကြောင့်၊ သူ့ကိုရှေခင်မြို့သားတို့၏ရှင်ဘုရင် ခန့်ထားကြပြီတကား။–
၉း၁၉ ယခုမှာ သင်တို့သည် ယေရုဗ္ဗာလနှင့်သူ၏အမျိုးအနွယ်အား သစ္စာတရားအတိုင်း ယနေ့ပြုပြီးလျှင်၊ အဘိမလက်ကို အမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ အဘိမလက်သည်လည်း သင်တို့ကိုအမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်ပါစေ။–
၉း၂၀ သို့မဟုတ်လျှင် အဘိမလက်ထဲက မီးထွက်၍၊ ရှေခင်မြို့သားနှင့် မိလ္လောအဆွေအမျိုးကိုလောင်ပါစေ။ ရှေခင်မြို့သားနှင့် မိလ္လောအဆွေအမျိုးထဲကမီးထွက်၍ အဘိမလက်ကို လောင်ပါစေဟု ကြွေးကြော်ပြီးမှ၊–
၉း၂၁ အလျင်အမြန်ပြေး၍ အစ်ကိုအဘိမလက်ကို ကြောက်သောကြောင့် ဗေရမြို့သို့ သွား၍နေလေ၏။
၉း၂၂ အဘိမလက်သည် ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုး၍သုံးနှစ်စေ့သောအခါ၊–
၉း၂၃ ဘုရားသခင်သည် အဘိမလက်နှင့် ရှေခင်မြို့သားစပ်ကြားမှာဆိုးသောဝိညာဉ်ကိုစေလွှတ်တော်မူ၍၊ ရှေခင်မြို့သားတို့သည် အဘိမလက်၏သစ္စာကိုဖျက်ကြ၏။–
၉း၂၄ အကြောင်းမူကား၊ ယေရုဗ္ဗာလ၏သားခုနစ်ဆယ်တို့၌ ကြမ်းတမ်းစွာပြု၍ သတ်မိသောအပြစ်သည် သူတို့ကိုသတ်သောသူတို့ညီအစ်ကိုအဘိမလက်အပေါ်သို့၎င်း၊ ညီအစ်ကိုများကိုသတ်သောအမှု၌ ဝိုင်း၍လက်ခံသော ရှေခင်မြို့သားတို့အပေါ်သို့၎င်း ရောက်ရမည်အကြောင်းတည်း။–
၉း၂၅ ရှေခင်မြို့သားတို့သည် အဘိမလက်ကို ချောင်းမြောင်းစေခြင်းငှါ၊ လူတို့ကို တောင်ထိပ်ပေါ်မှာထား၍ ထိုသူတို့သည် ခရီးသွားသောသူအပေါင်းတို့၏ဥစ္စာကိုလုယူကြ၏။ ထိုသိတင်းကိုလည်း အဘိမလက်သည်ကြား၏။–
၉း၂၆ ဧဗက်၏သားဂါလသည် မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ ရှေခင်မြို့ဘက်သို့ဝင်၍ ရှေခင်မြို့သားတို့သည် သူ့ကိုကိုးစားကြ၏။–
၉း၂၇ ဥယျာဉ်၌လည်လျက် စပျစ်သီးကို သိမ်းယူလျက် ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ မိမိတို့ ဘုရား၏ကျောင်းသို့ သွား၍ အဘိမလက်ကို ကျိန်ဆဲကြ၏။–
၉း၂၈ ဧဗက်၏သားဂါလကလည်း၊ ငါတို့သည် အဘိမလက်အမှုကိုစောင့်ရမည်အကြောင်း၊ အဘိမလက်ကား အဘယ်သူနည်း၊ ရှေခင်ကား အဘယ်သူနည်း။ အဘိမလက်သည် ယေရုဗ္ဗာလသား မဟုတ်လော။ ဇေဗုလသည် သူ၏အမှုထမ်းမဟုတ်လော။ ရှေခင်အဘဟာမော်လူတို့၏အမှုကိုထမ်းကြလော့။ အဘိမလက်အမှုကို အဘယ်ကြောင့်ထမ်းရမည်နည်း။–
၉း၂၉ ဤလူတို့သည် ငါ့လက်သို့ရောက်ပါစေသော။ သို့ဖြစ်လျှင် အဘိမလက်ကို ငါပယ်မည်ဟူ၍၎င်း၊ အဘိမလက်အား သင်၏ဗိုလ်ခြေတို့ကိုပြင်ဆင်၍လာတော့ဟူ၍၎င်း ဆို၏။–
၉း၃၀ ဧဗက်၏သားဂါလစကားကို မြို့အုပ်ဇေဗုလကြားသောအခါ အမျက်ထွက်၍၊–
၉း၃၁ ပရိယာယ်အားဖြင့် အဘိမလက်ထံသို့ စေလွှတ်လျက်၊ ဧဗက်၏သားဂါလသည် မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ ရှေခင်မြို့သို့လာ၍ ကိုယ်တော်တဘက်၌ မြို့ကိုပြင်ဆင်ကြပါ၏။–
၉း၃၂ သို့ဖြစ်၍ ညဉ့်အခါ ကိုယ်တော်သည် ပါသောသူတို့နှင့်တကွထ၍၊ တော၌ချောင်းမြောင်းလျက် နေတော်မူပါ။–
၉း၃၃ နံနက်စောစောနေထွက်စကထ၍ မြို့ကိုတိုက်တော်မူပါ။ ဂါလသည် သူ၌ပါသောလူတို့နှင့်တကွ ဆီး၍ကြိုသောအခါ၊ အဆင်သင့်သည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါဟုကြားလျှောက်လေ၏။
၉း၃၄ အဘိမလက်သည် သူ၌ပါသမျှသော လူတို့နှင့်တကွညဉ့်အခါထ၍တပ်လေးတပ်ခွဲပြီးလျှင်၊ ရှေခင်မြို့ကိုချောင်းမြောင်းလျက် နေကြ၏။–
၉း၃၅ ဧဗက်၏သားဂါလသည် ထွက်၍ မြို့တံခါးဝ၌ရပ်လျှင်၊ အဘိမလက်သည် မိမိ၌ပါ သောသူတို့နှင့်တကွ ချောင်းမြောင်းရာမှ ထကြ၏။–
၉း၃၆ ဂါလသည် ထိုလူတို့ကိုမြင်လျှင်၊ တောင်ပေါ်မှ လူများဆင်းလာကြသည်ဟု ဇေဗုလအားဆိုသော်၊ ဇေဗုလက တောင်အရိပ်သည်လူကဲ့သို့ထင်သည်ဟု ပြန်ပြော၏။–
၉း၃၇ တဖန် ဂါလက၊ ကြည့်ပါ။ လူအချို့တို့သည် တောင်ရိုးပေါ်မှဆင်းလာကြ၏။ အချို့တို့သည် မောနေနိမ် သပိတ်တောလမ်းဖြင့်လာကြ၏ဟု ပြောဆိုလျှင်၊–
၉း၃၈ ဇေဗုလက၊ ငါတို့သည်အဘိမလက်အမှုကိုထမ်းရမည်အကြောင်း၊ အဘိမလက်သည်အဘယ်သူနည်းဟု သင်ဆိုသောနှုတ်သည်ယခုအဘယ်မှာရှိသနည်း။ ထိုလူတို့သည် သင်မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူမဟုတ်လော။ ထွက်၍သူတို့ကိုစစ်တိုက်ပါလော့ဟုဆိုသော်၊–
၉း၃၉ ဂါလသည် ရှေခင်မြို့သားတို့ရှေ့မှာထွက်၍ အဘိမလက်ကိုတိုက်လေ၏။–
၉း၄၀ အဘိမလက်လိုက်၍ ဂါလပြေးသဖြင့် များသောသူတို့သည် မြို့တံခါးဝတိုင်အောင် အထိအခိုက်ခံလျက် လဲ၍သေကြ၏။–
၉း၄၁ အဘိမလက်သည် အရုမမြို့မှာနေ၍ ဇေဗုလသည် ဂါလနှင့်သူ၏ညီအစ်ကိုတို့ကို ရှေခင်မြို့၌မနေစေခြင်းငှါ နှင်ထုတ်လေ၏။–
၉း၄၂ နက်ဖြန်နေ့၌ လူများတို့သည် မြို့ပြင်သို့ထွက်မည်အကြောင်းကို အဘိမလက်သည် ကြားလျှင်၊–
၉း၄၃ မိမိလူတို့ကိုသုံးစုခွဲ၍တော၌ချောင်းမြောင်းလျက်နေသဖြင့်၊ မြို့သားတို့သည် ထွက်လာကြသောအခါထ၍ လုပ်ကြံလေ၏။–
၉း၄၄ အဘိမလက်သည် မိမိလူတစုနှင့်မြို့တံခါးဝသို့ ပြေးတက်၍စောင့်နေ၏။ အခြားသော လူနှစ်စုတို့သည် တော၌ရှိသောလူတို့ဆီသို့ ပြေး၍ သတ်ကြ၏။–
၉း၄၅ အဘိမလက်သည် တနေ့လုံးမြို့ကိုတိုက်၍ရသောအခါ၊ မြို့၌တွေ့သောသူတို့ကို သတ်ပြီးလျှင် မြို့ရိုးကိုဖြိုဖျက်၍ မြို့ရာကိုဆားနှင့်ကြဲဖြန့်လေ၏။
၉း၄၆ ထိုသိတင်းကိုရှေခင်ရဲတိုက်သားအပေါင်းတို့သည်ကြားလျှင်၊ ဗေရိတ်ဘုရား၏ကျောင်း၌ ခိုင်ခံ့သောအခန်းထဲမှာ စုဝေးကြ၏။–
၉း၄၇ ရှေခင်ရဲတိုက်သားအပေါင်းတို့သည် စုဝေးကြောင်းကို အဘိမလက်သည်ကြားလတ်သော်၊–
၉း၄၈ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ ပါသောသူအပေါင်းတို့သည်ဇလမုန်တောင်သို့သွားပြီးလျှင်၊ အဘိမလက်သည် ပုဆိန်နှင့် သစ်ခက်ကိုခုတ်၍မိမိပခုံးပေါ်မှာတင်ထမ်းလျက်၊ ငါပြုသည်ကို သင်တို့မြင်သည်အတိုင်း အလျင်အမြန်ပြုပြုကြလော့ဟု လိုက်သောသူတို့အား ဆိုလျှင်၊–
၉း၄၉ သူ၏လူအပေါင်းတို့သည် ထိုအတူ အသီးအသီးသစ်ခက်တို့ကိုခုတ်၍ အဘိမလက် နောက်သို့ လိုက်လျက် ခိုင်ခံ့သောအခန်းကိုမီးရှို့ကြ၏။ ထိုသို့ရှေခင်ရဲတိုက်သားအပေါင်းတို့နှင့်အတူ တထောင်သောယောကျ်ားမိန်းမတို့သည် သေကြကုန်၏။
၉း၅၀ ထိုနောက်မှ အဘိမလက်သည် သေဗက်မြို့သို့သွား၍တပ်ချပြီးလျှင် တိုက်ယူလေ၏။–

၉း၅၁ သို့ရာတွင် မြို့ထဲမှာ ခိုင်ခံ့သောရဲတိုက်တခုရှိ၍၊ မြို့သားယောက်ျား မိန်းမအပေါင်းတို့သည် ထိုရဲတိုက်ထဲ သို့ပြေးဝင်ကြ၏။ တံခါးကိုလည်း ပိတ်ထား၍ ရဲတိုက်အပေါ်သို့ တက်ကြ၏။–
၉း၅၂ အဘိမလက်သည် ရဲတိုက်ကိုလာ၍တိုက်လျက်၊ ရဲတိုက်တံခါးကိုမီးရှို့ခြင်းငှါချဉ်းကပ်သောအခါ၊–
၉း၅၃ မိန်းမတယောက်သည် ကြိတ်ဆုံကျောက်တဖဲ့ကို အဘိမလက်ခေါင်းပေါ်သို့ပစ်ချ၍ ဦးခေါင်းခွံပေါက်ကွဲလေ၏။–
၉း၅၄ သူသည် လက်နက်ကိုင်လုလင်ကို အလျင်အမြန်ခေါ်၍ မိန်းမသည် အဘိမလက်ကို သတ်သည်ဟု ပြောစရာမရှိစေခြင်းငှါ၊ သင့်ထားကိုထုတ်၍ ငါ့ကိုသတ်လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ လုလင်သည် ထိုး၍ အဘိမလက်သေလေ၏။–
၉း၅၅ အဘိမလက်သေကြောင်းကို ဣသရေလလူတို့သည်သိမြင်လျှင်၊ အသီးအသီးမိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။–
၉း၅၆ ထိုသို့အဘိမလက်သည် မိမိညီအစ်ကိုခုနစ်ဆယ်တို့ကိုသတ်၍ ပြုမိသောဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဘုရားသခင် ဆပ်ပေးတော်မူ၏။–
၉း၅၇ ရှေခင်မြို့သားပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်ကိုလည်း သူတို့ခေါင်းပေါ်သို့ ဘုရားသခင်ရောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ ယေရုဗ္ဗာလသားယောသံ ကျိန်သော စကားအတိုင်း သူတို့သည်ခံရကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ အဘိမလက် လက်ထက်နောက်မှ၊ ဣသရေလအမျိုးကိုကယ်တင်သောသူ ဣသခါအမျိုး၊ ဒေါဒေါ်သားဖုဝါ၏သားတောလသည် ပေါ်ထွန်း၍၊ ဖေရိမ်တောင်ပေါ်၊ ရှမိရမြို့မှာနေလေ၏။–
၁၀း၂ ထိုသူသည် ဣသရေလအမျိုးကို အနှစ်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ပတ်လုံးအုပ်စိုးပြီးမှသေ၍၊ ရှမိရမြို့မှာ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။
၁၀း၃ ထိုသူလက်ထက်နောက်မှ၊ ဂိလဒ်ပြည်သား ယာဣရသည် ပေါ်ထွန်း၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို အနှစ်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံးအုပ်စိုး၏။–
၁၀း၄ ထိုမင်း၌ကား သားသုံးဆယ်ရှိ၍၊ သူတို့သည် မြည်းသငယ်သုံးဆယ်တို့ကိုစီးလျက် ဂိလဒ်ပြည်၌ ယာဝုတ် ယာဣရအမည်ဖြင့် ယနေ့တိုင် အောင်ခေါ်ဝေါ်သော မြို့သုံးဆယ်တို့ကို ကံကျွေးပြုကြ၏။–
၁၀း၅ ယာဣရသေ၍ ကာမုန်မြို့မှာ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။
၁၀း၆ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ဗာလဘုရား၊ အာရှတရက်ဘုရား၊ ရှုရိဘုရား၊ ဇိဒုန်ဘုရား၊ မောဘဘုရား၊ အမ္မုန်ဘုရား၊ ဖိလိတ္တိဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြု၍ ထာဝရဘုရားကိုဝတ်မပြု စွန့်ထားကြ၏။–
၁၀း၇ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကိုအမျက်ထွက်၍ ဖိလိတ္တိလူတို့၌၄င်း၊ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့၌၄င်း၊ ရောင်းတော်မူသဖြင့်၊–
၁၀း၈ ယော်ဒန်မြစ်တဘက် အာမောရိလူနေရာဂိလဒ်ပြည်၌နေသောဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို ထိုနှစ်မှစ၍ တဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး ညှဉ်းဆဲကြ၏။–
၁၀း၉ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ယုဒအမျိုး၊ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုး၊ ဖေရိမ်အမျိုးသားတို့ကို တိုက်သဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။
၁၀း၁၀ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ ၏ဘုရားသခင်ကိုစွန့်၍၊ ဗာလဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုမိပါပြီဟု ထာဝရဘုရားအား ဟစ်ကြော်ကြ၏။–
၁၀း၁၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါသည်သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုလူ၊ အာမောရိလူ၊ အမ္မုန်လူ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်သည်မဟုတ်လော။–
၁၀း၁၂ ဇိဒုန်လူ၊ အာမလက်လူ၊ မောနိလူတို့ညှဉ်းဆဲသောအခါ၌လည်း၊ သင်တို့သည်ငါ့ကိုဟစ်ကြော်၍၊ သူတို့လက်မှငါကယ်နှုတ်၏။–
၁၀း၁၃ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ငါ့ကိုစွန့်၍ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုသောကြောင့်၊ နောက်တဖန် ငါမကယ်နှုတ်။–
၁၀း၁၄ သင်တို့ရွေးယူသောဘုရားတို့ကိုသွား၍ဟစ်ကြော်ကြလော့။ အမှုရောက်သောယခုကာလ၌ သူတို့သည်ကယ်နှုတ်ကြစေဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားမိန့်တော်မူ၏။–
၁၀း၁၅ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားပါပြီ။ စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ် တို့၌ပြုတော်မူပါ။ ယခုတကြိမ်သာ ကယ်နှုတ်တော်မူမည်အကြောင်းအကျွန်ုပ်တို့တောင်းပန်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရားအားတောင်းလျှောက်လျက်၊–
၁၀း၁၆ တပါးအမျိုးသားကိုးကွယ်သောဘုရားတို့ကိုပယ်၍ ထာဝရဘုရားကိုဝတ်ပြုကြ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးခံရသောဒုက္ခ ဆင်းရဲကြောင့် ကြင်နာသောစိတ်နှလုံးရှိတော်မူ၏။–
၁၀း၁၇ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်စည်းဝေး၍ ဂိလဒ်ပြည်၌တပ်ချကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်စည်း ဝေး၍ မိဇပါမြို့မှာတပ်ချကြ၏။–
၁၀း၁၈ ဂိလဒ်ပြည်သားမင်းများတို့က၊ အကြင်သူသည် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကို အဦးတိုက်၏၊ ထိုသူသည် ဂိလဒ်ပြည်သားအပေါင်းတို့၏ အထွဋ်ဖြစ်စေဟု တိုင်ပင်စီရင်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ဂိလဒ်အမျိုးသားယေဖသသည် ခွန်အားကြီးသောသူရဲဖြစ်၏။ သူ့အဘကား ဂိလဒ်၊ သူ့အမိကား ပြည်တန်ဆာဖြစ်၏။–
၁၁း၂ ဂိလဒ်၏မယားဘွားမြင်သောသားတို့သည် ကြီးသောအခါ၊ သင်သည် အခြားတပါးသောမိန်းမ၏ သားဖြစ်သောကြောင့်၊ ငါတို့အဆွေအမျိုးနှင့် အတူအမွေမခံရဟု ယေဖသကိုဆို၍ နှင်ထုတ်လေ၏။–
၁၁း၃ ထိုအခါ ယေဖသသည် ညီတို့ဆီမှထွက်သွား၍ တောဘပြည်၌နေသဖြင့်၊ လျှပ်ပေါ်သောသူတို့သည် သူ့ထံမှာစည်းဝေး၍ သူ့နောက်၌လိုက်ကြ၏။–
၁၁း၄ နောက်တဖန် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် ဣသရေလအမျိုးကိုစစ်တိုက်ကြ၏။–
၁၁း၅ ထိုသို့အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် ဣသရေလအမျိုးကို စစ်တိုက်သောအခါ၊ ဂိလဒ်ပြည်သားအသက် ကြီးသူတို့သည် ယေဖသကို တောဘပြည်မှ ခေါ်ခြင်းငှါသွား၍၊–

၁၁း၆ ငါတို့သည် အမ္မုန်လူတို့ကို စစ်တိုက်ရမည်အကြောင်း၊ လာ၍ ငါတို့၏ဗိုလ်ချုပ်မင်းလုပ်ပါဟုမှာလိုက်သော်၊–

၁၁း၇ ယေဖသက၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုမုန်း၍ ငါ့အဘအိမ်မှနှင်ထုတ်သည်မဟုတ်လော။ ယခုဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ထံသို့လာကြသနည်းဟု ဂိလဒ်ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့ အားပြောဆို၏။–

၁၁း၈ ဂိလဒ်ပြည်သားအသက်ကြီးသူတို့ကလည်း၊ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ယခုသင့်ထံသို့ ပြန်လာပါ၏။ ငါတို့နှင့်အတူကြွ၍ အမ္မုန်လူတို့ကို စစ်တိုက်ပြီးလျှင်၊ ဂိလဒ်ပြည်သားအပေါင်းတို့၏အထွဋ် လုပ်ပါဟု ယေဖသအားတောင်းပန်ပြန်သော်၊–

၁၁း၉ ယေဖသက၊ အမ္မုန်လူတို့ကို စစ်တိုက်စေခြင်းငှါ သင်တို့သည်ငါ့ကိုပြန်ပို့၍ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ငါ့ရှေ့မှာအပ်တော်မူလျှင်၊ ငါသည် သင်တို့အထွဋ်ဖြစ်ရသော အခွင့်ကိုပေးမည်လောဟု ဂိလဒ်ပြည်သားအသက်ကြီးသူတို့အား မေးလေသော်၊–

၁၁း၁၀ ဂိလဒ်ပြည်သားအသက်ကြီးသူတို့က၊ သင်ပြောသောစကားအတိုင်း ငါတို့မပြုလျှင် ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်ငါတို့စပ်ကြား၌ သက်သေ ဖြစ်တော်မူပါစေသောဟု ယေဖသအားပြန်ပြောကြ၏။–

၁၁း၁၁ ထိုအခါ ယေဖသသည် ဂိလဒ်ပြည်သားအသက်ကြီးသူတို့နှင့်သွား၍ သူ့ကိုလူများတို့၏အထွဋ် ဗိုလ်ချုပ်မင်းအရာ၌ ခန့်ထားကြ၏။ ယေဖသသ ည်လည်းထိုစကားအလုံးစုံတို့ကို မိဇပါမြို့မှာ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပြန်ကြားလျှောက်ထား၏။

၁၁း၁၂ ထိုနောက်မှ ယေဖသသည်၊ အမ္မုန်ရှင်ဘုရင်ထံသို့သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍၊ သင်သည် ငါနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ငါ့နိုင်ငံ၌ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုရန်ပြုသနည်းဟု မေးသော်၊–

၁၁း၁၃ အမ္မုန်ရှင်ဘုရင်က၊ ဣသရေလအမျိုးသည် အဲဂုတ္တုပြည်မှလာသောအခါ၊ ငါ့မြေကို အာနုန်မြစ်မှစ၍ ယဗ္ဗုတ်ချောင်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တိုင်အောင်လုယ်၍ ယူသောကြောင့် ငါပြု၏။ ထိုမြေကို ယခုအသင့် အတင့်ပြန်ပေးပါဟုယေဖသ၏သံတမန်အား ပြန်ပြော၏။–

၁၁း၁၄ တဖန် ယေဖသသည် သံသမန်ကို အမ္မုန်ရှင်ဘုရင်ထံသို့ စေလွှတ်၍၊–

၁၁း၁၅ ယေဖသမှာလိုက်သည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသည် မောဘမြေ၊ အမ္မုန်မြေကိုလုယူ သည်မဟုတ်။–

၁၁း၁၆ ဣသရေလအမျိုးသည် အဲဂုတ္တုပြည်မှလာ၍ ဒေးပင်လယ်အနား၊ တော၌လှည့်လည်သဖြင့် ကာဒေရှရွာသို့ ရောက်သောအခါ၊–

၁၁း၁၇ ဧဒုံရှင်ဘုရင်ထံသို့ သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍၊ မင်းကြီးပြည်ကိုရှောက်သွားပါရစေဟုအခွင့်တောင်း သော်လည်း၊ ဧဒုံရှင်ဘုရင်သည်နားမထောင်။ ထိုနည်းတူမောဘရှင်ဘုရင် ထံသို့စေလွှတ်၍၊ သူသည်လည်းအခွင့်မပေးသောကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ကာဒေရှရွာ၌ နေရကြ၏။–

၁၁း၁၈ နောက်တဖန် တောကိုရှောက်လျက်၊ ဧဒုံပြည်နှင့်မောဘပြည်ကိုဝိုင်း၍ မောဘပြည် အရှေ့ဘက်သို့ ရောက်ပြီးမှ အာနုန်မြစ်တဘက်၌တပ်ချကြ၏။ ထိုအခါ မောဘ ပြည်နယ်အတွင်းသို့ မဝင်ကြ။ အာနုန်မြစ်သည် မောဘပြည် အပိုင်းအခြား ဖြစ်သတည်း။–

၁၁း၁၉ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသည် အာမောရိအမျိုး ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်ထံသို့ သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍၊ ငါတို့နေရာသို့ ရောက်အံ့သောငှါမင်းကြီး ပြည်ကိုရှောက်သွားပါရစေဟု အခွင့်တောင်းသော်လည်း၊–

၁၁း၂၀ ရှိဟုန်သည် ဣသရေလအမျိုးကိုမယုံ၊ မိမိပြည်ကိုရှောက်သွားစေခြင်းငှါ အခွင့်မပေးသည်သာမက၊ မိမိလူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ယာဟတ်မြို့၌ တပ်ချပြီးလျှင် ဣသရေလအမျိုးကို စစ်တိုက်လေ၏။–

၁၁း၂၁ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ရှိဟုန်မင်းနှင့်တကွ သူ၏လူအပေါင်းတို့ကို ဣသရေလအမျိုး လက်၌အပ်တော်မူ၍၊ သူတို့ကိုလုပ်ကြံသဖြင့် ထိုပြည်၌နေသော အာမောရိလူတို့၏ မြေတရှောက်လုံးကို သိမ်းယူကြ၏။–

၁၁း၂၂ အာမောရိပြည်နယ် မြေတရှောက်လုံးကိုအာနုန်မြစ်မှစ၍ ယဗ္ဗုတ်ချောင်းတိုင်အောင်၎င်း၊ တောမှစ၍ ယော်ဒန်မြစ်တိုင်အောင်၎င်း သိမ်းယူကြ၏။–

၁၁း၂၃ ထိုသို့ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ အာမောရိလူတို့ကို ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှာ သူတို့ပြည်ကိုနှုတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်သည်သိမ်းယူရမည်လော။–

၁၁း၂၄ သင်၏ဘုရားခေမုရှအပိုင်ပေးသောမြေကိုသင်သိမ်းယူရသည်မဟုတ်လော။ ထိုအတူ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နှင်ထုတ်တော်မူသောသူတို့၏ မြေကို ငါတို့သည် သိမ်းယူရ၏။–

၁၁း၂၅ သင်သည် မောဘရှင်ဘုရင် ဇိပ်ဖော်မင်း၏သား ဗာလက်ထက်သာ၍ မြတ်သလော။ သူသည် ဣသရေလအမျိုးနှင့် ရန်တွေ့ဘူးသလော။ စစ်တိုက်ဘူးသလော။–

၁၁း၂၆ ဣသရေလအမျိုးသည် ဟေရှဘုန်မြို့ရွာတို့၌၎င်း၊ အာရော်မြို့ရွာတို့၌၎င်း၊ အာနုန် မြစ်နားမှာရှိသော မြို့ရွာအလုံးစုံတို့၌၎င်း အနှစ်သုံးရာပတ်လုံးနေစဉ်တွင် အဘယ်ကြောင့် သင်တို့သည်မရပြန်သနည်း။–

၁၁း၂၇ သင့်ကိုငါမပြစ်မှား။ သင်သည်စစ်တိုက်၍ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲ၏။ ထာဝရဘုရားသည်တရားသူကြီးလုပ်၍ ဣသရေလအမျိုးသား၊ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ စပ်ကြားမှာယနေ့တရား စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ စေသောဟု မှာလိုက်လေ၏။–

၁၁း၂၈ သို့သော်လည်း ယေဖသမှာလိုက်သောစကားကို အမ္မုန်ရှင်ဘုရင်သည် နားမထောင်ဘဲနေ၏။

၁၁း၂၉ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် ယေဖသအပေါ်မှာသက်ရောက်၍၊ သူသည် ဂိလဒ်ပြည်၊ မနာရှေပြည်ကိုရှောက်လျက် ဂိလဒ်ပြည် မိဇပါမြို့ကိုလွန်၍ အမ္မုန်လူတို့ရှိရာသို့ ချီသွားလေ၏။–

၁၁း၃၀ ယေဖသသည် ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိထားလျက်၊ အကယ်၍ကိုယ်တော်သည် အမ္မုန်အမျိုးသား တို့ကို အကျွန်ုပ်လက်၌အပ်တော်မူလျှင်၊–

၁၁း၃၁ အကျွန်ုပ်သည် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ရှိရာမှ ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်လာသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်ကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့ သောငှါ အကျွန်ုပ်အိမ်တံခါးဝမှ ထွက်လာသောသူမည်သည်ကို ထာဝရဘုရားအား အမှန်ဆက်သ၍ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ပါမည်ဟု သစ္စာဂတိထားပြီးမှ၊–

၁၁း၃၂ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကို တိုက်ခြင်းငှါချီသွား၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုယေဖသလက်၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊–

၁၁း၃၃ အာရော်မြို့မှစ၍ မိန္နိတ်မြို့ တိုင်အောင်၎င်း၊ အာဗေလခေရမိမ်မြို့ တိုင်အောင်၎င်း၊ မြို့နှစ်ဆယ်တို့ကို ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် သူတို့ကိုတိုက်သတ်လေ၏။ ထိုသို့အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ရှုံးရကြ၏။

၁၁း၃၄ ယေဖသသည် မိဇပါမြို့ မိမိအိမ်သို့ရောက်လာသောအခါ၊ မိမိသမီးသည် ပတ်သာတီးလျက်၊ ကလျက် ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ ထွက်လာ၏။ သူသည်တယောက်တည်းသောသမီးဖြစ်၍၊ သူမှတပါးသားသမီးမရှိ။–

၁၁း၃၅ ယေဖသသည် သူ့ကိုမြင်လျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍၊ အိုငါ့သမီး၊ သင်သည် ငါ့ကို အလွန်နှိမ့်ချပြီတကား။ ငါ့ကိုနှောင့်ရှက်သောသူတယောက် ဖြစ်ပါသည်တကား။ ထာဝရဘုရားအား ငါလျှောက်ထားပြီ။ နှုတ်ရသောအခွင့်မရှိဟုဆိုသော်၊–

၁၁း၃၆ သမီးက၊ ခမည်းတော်သည်ထာဝရဘုရားအားလျှောက်ထားလျှင်၊ လျှောက်ထားသည်အတိုင်း ကျွန်မ၌ပြုပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်ခမည်းတော်၏ရန်သူ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့၌ ခမည်းတော်၏စိတ်ပြေစေခြင်းငှါ အပြစ်ပေးတော်မူပြီ။–

၁၁း၃၇ ဘို့ရာတွင် ကျွန်မသည် အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်တကွ တောင်ရိုးပေါ်မှာလှည့်လည်၍၊ ကျွန်မ၏ အပျိုကညာဖြစ်ခြင်းကို ငိုကြွေးမြည်တမ်းရမည်အကြောင်း၊ နှစ်လပတ်လုံး အလွတ်နေပါရစေဟု အဘအားအခွင့်တောင်းသည်အတိုင်း၊–

၁၁း၃၈ အဘက၊ သွားလေတော့ဟုဆိုလျက် နှစ်လကိုချိန်းချက်၍လွှတ်လိုက်လျှင်၊ အပေါင်းအဘော်တို့နှင့် တကွသွား၍ တောင်ရိုးပေါ်မှာမိမိအပျိုကညာဖြစ်ခြင်းကို ငိုကြွေးမြည်တမ်းလေ၏။–

၁၁း၃၉ နှစ်လစေ့သောအခါ အဘထံသို့ပြန်လာ၍၊ အဘသည် သစ္စာဂတိရှိသည်အတိုင်းပြုလေ၏။ ထိုမိန်းမသည် ယောကျ်ားနှင့်မဆက်ဆံသောသူဖြစ်၏။–

၁၁း၄၀ ထိုနောက်မှဣသရေလအမျိုးသမီးတို့သည်၊ ဂိလဒ်အမျိုးသားယေဖသ၏သမီးကြောင့် တနှစ်တနှစ်လျှင် လေးရက်ပတ်လုံး ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းငှါ သွားရသောဣသရေလထုံးစံဓလေ့ ဖြစ်လေ၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ဖေရိမ်အမျိုးသားတို့သည် စည်းဝေး၍ မြောက်သို့ချီသွားလျှင်၊ ယေဖသအား သင်သည် ငါတို့ကိုမခေါ်ဘဲ၊ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကို အဘယ်ကြောင့်တိုက်ခြင်းငှါ သွားသနည်း။ သင့်အိမ်ကို သင့်အပေါ်မှာ မီးရှို့မည်ဟုဆိုကြသော်၊–

၁၂း၂ ယေဖသက၊ ငါနှင့်ငါ၏လူတို့သည် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့နှင့်ကြီးသောအမှုရှိစဉ်အခါ၊ သင်တို့ကို ငါခေါ်သော်လည်း၊ သင်တို့သည်အမ္မုန်လူတို့လက်မှငါ့ကိုမကယ်မနှုတ်ဘဲနေကြ၏။–

၁၂း၃ မကယ်မနှုတ်ကြောင်းကို ငါသည် သိမြင်သောအခါ၊ ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်စားလျက် အမ္မုန်အမျိုးသား တို့ကို တိုက်ခြင်းငှါသွား၍ ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကိုငါ့လက်၌အပ်တော်မူ၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုတိုက်ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့်ယနေ့လာကြသနည်းဟု ပြောဆိုပြီးလျှင်၊–

၁၂း၄ ဂိလဒ်ပြည်သားအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေ၍ ဖေရိမ်အမျိုးကို တိုက်ကြ၏။ ဖေရိမ်လူတို့က၊ သင်တို့သည် ဖေရိမ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးထဲကထွက်ပြေး၍ အမျိုးမစစ်သောသူဖြစ်သည်ဟု ဂိလဒ်ပြည်သားတို့ကို ကဲ့ရဲ့ဘူးသောကြောင့်၊ ဖေရိမ်လူတို့ကိုလုပ်ကြံကြ၏။–

၁၂း၅ ဂိလဒ်လူတို့သည် ဖေရိမ်လူတို့ရှေ့မှာ ယော်ဒန်မြစ်ကူးရာအရပ်တို့ကိုဆီးတား၍ ပြေးလွတ်သော ဖေရိမ်လူက၊ ကူးပါရစေဟုအခွင့်တောင်းသောအခါ၊ ဂိလဒ်လူတို့က၊ သင်သည် ဖေရိမ်အမျိုးသား ဖြစ်သလောဟုမေးစစ်သော်၊ သူကမဟုတ်ပါဟုဆိုလျှင်၊–

၁၂း၆ သူတို့က၊ ရှိဗောလက်ဟူသောစကားကိုပြောတော့ဟုဆိုသော်၊ ဖေရိမ်လူသည် ထိုစကားကိုပြီအောင် မပြောတတ်ဘဲသိဗောလက်ဟုပြော၏။ ထိုသို့ပြောသောသူကိုဘမ်းဆီး၍ ယော်ဒန်မြစ်ကူးရာ အရပ်၌သတ်ကြ၏။ ထိုအခါ ဖေရိမ်အမျိုးသား လေးသောင်းနှစ်ထောင်သေကြ၏။–

၁၂း၇ ဂိလဒ်ပြည်သားယေဖသသည် ဣသရေလအမျိုးကို ခြောက်နှစ်အုပ်စိုးပြီးမှသေ၍ ဂိလဒ်မြို့တမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။

၁၂း၈ ယေဖသနောက်မှဗက်လင်မြို့သားဣဗဇန်သည်၊ ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုး၏။–

၁၂း၉ ထိုမင်းသည် သားသုံးဆယ်၊ သမီးသုံးဆယ်ရှိ၏။ သမီးများကို အခြားတပါးသို့ စေလွှတ်၍ ချွေးမသုံး ဆယ်ကိုသိမ်းထား၏။–

၁၂း၁၀ ဣဗဇန်သည် ဣသရေလအမျိုးကို ခုနစ်နှစ်အုပ်စိုးပြီးမှသေ၍ ဗက်လင်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။–

၁၂း၁၁ ဣဗဇန်နောက်မှ ဇာဗုလုန်အမျိုးသားဧလုန်သည်၊ ဣသရေလအမျိုးကို ဆယ်နှစ်အုပ်စိုး၏။–

၁၂း၁၂ ထိုမင်းသေ၍ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ အာဇလုန်မြို့၌သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။–

၁၂း၁၃ ဧလုန်နောက်မှ ပိရသုန်မြို့နေ ဟိလေလ၏သားအာဗဒုန်သည်၊ ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုး၏။–

၁၂း၁၄ ထိုမင်းသည် သားလေးဆယ်၊ မြေးသုံးဆယ်ရှိ၍ သားမြေးတို့သည် ခုနစ်ဆယ်သောမြည်းသငယ်တို့ ကိုစီးကြ၏။–

၁၂း၁၅ ပိရသုန်မြို့နေ ဟိလေလသား အာဗဒုန်သည်၊ ဣသရေလအမျိုးကိုရှစ်နှစ်အုပ်စိုးပြီးမှသေ၍ ဖေရိမ်ခရိုင်၊ ပိရသုန်မြို့၊ အာမလက်တောင်ပေါ်မှာ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုဖိလိတ္တိလူတို့လက်သို့ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး အပ်တော်မူ၏။–

၁၃း၂ ဒန်အမျိုး၊ ဇောရာမြို့သား မာနော်အမည်ရှိသောသူတယောက်ရှိ၏။ သူ၏မယားသည် မြုံသောကြောင့် သားမဘွား။–

၁၃း၃ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထိုမိန်းမအား ကိုယ်ထင်ရှား၍၊ သင်သည် မြုံသောကြောင့် သားမဘွားသော်လည်း၊ ယခုပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။–

၁၃း၄ သို့ဖြစ်၍ သတိပြုလော့။ စပျစ်ရည်ကိုမသောက်နှင့်။ သေရည်သေရက်ကိုမသောက်နှင့်။ မစင်ကြယ်သော အစာကိုမစားနှင့်။–

၁၃း၅ အကြောင်းမူကား၊ ပဋိသန္ဓေယူ၍ ဘွားမြင်လတံ့သော သားယောကျ်ားသည် ဆံပင်ရိတ်ခြင်းကိုမခံဘဲ၊ အမိဝမ်းထဲမှစ၍ ဘုရားသခင်၏ နာဇရိလူဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း ဣသရေလအမျိုးကို ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်စပြုလိမ့်မည်ဟုဆို၏။–

၁၃း၆ ထိုမိန်းမသည်လည်း မိမိခင်ပွန်းထံသို့သွား၍ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်မျက်နှာကဲ့သို့ကြောက် မက်ဘွယ်သောမျက်နှာရှိသောဘုရားသခင်၏လူတယောက်သည် အကျွန်ုပ်ဆီသို့လာ၏။ အဘယ်ကလာသနည်းဟု အကျွန်ုပ်လည်း မမေး။ သူသည်လည်း မိမိအမည်ကိုမပြော။–

၁၃း၇ သူကလည်း၊ သင်သည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောကျ်ားကိုဘွားမြင်လိမ့်မည်။ စပျစ်ရည်ကိုမသောက်နှင့်။ သေရည်သေရက်ကိုမသောက်နှင့်။ မစင်ကြယ်သောအစာကို မစားနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူငယ်သည် အမိဝမ်းထဲမှစ၍ သေသောနေ့တိုင်အောင် ဘုရားသခင်၏နာဇရိလူဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု အကျွန်ုပ်အား မိန့်မြွက်ကြောင်းကို ပြောဆိုလေ၏။

၁၃း၈ ထိုအခါ မာနော်က၊ အိုဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ဘွားမြင်လတံ့သောသူငယ်၌ အဘယ်သို့ ပြုရမည်ကို ဘုရားသခင်၏တမန်တော်သည် တဖန်လာ၍သွန်သင်စေတော်မူပါဟု ထာဝရဘုရားအား တောင်းလျှောက်သော်၊ –

၁၃း၉ ထာဝရဘုရားသည် မာနော်စကားကို နားထောင်တော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်သည် လယ်လုပ်ရာအရပ်၌ထိုင်လျက်ရှိသော ထိုမိန်းမဆီသို့လာပြန်၏။ ထိုအခါ ခင်ပွန်းမာနော်မရှိ။ –

၁၃း၁၀ မိန်းမသည် မိမိခင်ပွန်းထံသို့ အလျင်အမြန်ပြေး၍၊ တနေ့ကလာသောသူသည် ယခုလာရောက်ပြီဟု ကြားပြောလျှင်၊ –

၁၃း၁၁ မာနော်သည်ထ၍ မယားနှင့်အတူ ထိုသူထံသို့သွားပြီးလျှင်၊ သင်သည် ဤမိန်းမအား ပြောသောသူမှန် သလောဟု မေးသော်၊ မှန်သည်ဟုဆို၏။ –

၁၃း၁၂ မာနော်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏စကား ပြည့်စုံပါစေသော။ သူငယ်သည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်ပါ လိမ့်မည်နည်း။ သူ၌အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟုမေးသော်၊ –

၁၃း၁၃ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်က၊ ငါပြောသမျှကို မိန်းမရှောင်ရမည်။ –

၁၃း၁၄ စပျစ်ပင်မှဖြစ်သမျှကို မစားရ။ စပျစ်ရည်မှစ၍ သေရည်သေရက်ကို မသောက်ရ။ မစင်ကြယ်သော အရာကို မစားရ။ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း စောင့်ရှောက်ရမည်ဟု မာနော်အား ပြောဆို၏။

၁၃း၁၅ မာနော်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်အဘို့ ဆိတ်သငယ်ကို မပြင်ဆင်မှီတိုင်အောင် ကိုယ်တော်ကို ဆီးတားပါရစေဟု ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်အားဆိုလျှင်၊ –

၁၃း၁၆ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်က၊ ငါ့ကိုဆီးတားသော်လည်း သင်၏စားစရာကို ငါမစား။ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်လိုလျှင် ထာဝရဘုရားအားပူဇော်ရမည်ဟု မာနော်အား ဆိုပြန်၏။ သူသည် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်သည်ကို မာနော်မသိသေး။ –

၁၃း၁၇ မာနော်ကလည်း ကိုယ်တော်စကားပြည့်စုံသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းရမည် အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏အမည်ကား အဘယ်သို့နည်းဟု ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်အား မေးသော်၊

၁၃း၁၈ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်သော ငါ့အမည်ကို အဘယ်ကြောင့်မေးသနည်း ဟုဆို၏။

၁၃း၁၉ မာနော်သည်ဆိတ်သငယ်နှင့်ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကိုယူ၍ ကျောက်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်လေ၏။ ထိုအခါ မာနော်လင်မယားတို့သည်ကြည့်၍မြင်ရသော အံ့ဩဘွယ်ဟူမူကား၊ –

၁၃း၂၀ မီးလျှံသည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်က မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ တက်စဉ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင် တမန်သည် ယဇ်ပလ္လင်မီးလျှံ၌ တက်လေ၏။ မာနော်လင်မယားတို့သည် ကြည့်၍ မြင်လျှင် မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်လျက်နေကြ၏။ –

၁၃း၂၁ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်၊ မာနော်လင်မယားတို့အား တဖန်မပေါ်လာ။ ထိုအခါ မာနော်သည် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်သည်ကို သိ၏။ –

၁၃း၂၂ မာနော်ကလည်း၊ ငါတို့သည်ဘုရားသခင်ကိုမြင်သောကြောင့်၊ ဆက်ဆက်သေတော့မည်ဟု မယားအား ပြောသော်၊ –

၁၃း၂၃ မယားက၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုသတ်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျှင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာကို ငါတို့လက်မှခံယူတော်မမူ။ ဤအခြင်းအရာအလုံးစုံတို့ကိုလည်း ပြတော်မမူ။ ယခုအခါ၌ ဤသို့သောစကားကိုလည်း မိန့်တော်မမူဟု ပြန်ပြော၏။

၁၃း၂၄ ထိုမိန်းမသည် သားယောကျ်ားကိုဘွားမြင်၍၊ ရှံဆုန်အမည်ဖြင့်မှည့်၏။ သူငယ်သည် ကြီးပွါး၍ ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ –

၁၃း၂၅ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်၊ ဇောရာမြို့နှင့်ဧရှတောလမြို့စပ်ကြား၊ ဒန်အမျိုးတပ်၌ တခါတလေနှိုးဆော်စပြုတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ တရံရောအခါ၊ ရှံဆုန်သည် တိမနတ်မြို့သို့သွား၍၊ ထိုမြို့၌ ဖိလိတ္တိအမျိုးဖြစ်သော မိန်းမတယောက်ကို မြင်လျှင်၊ –

၁၄း၂ မိဘထံသို့ပြန်လာ၍၊ တိမနတ်မြို့၌ ဖိလိတ္တိအမျိုးဖြစ်သောမိန်းမတယောက်ကိုမြင်ခဲ့ပြီ။ ကျွန်ုပ်ကြင်ဘက် ဖြစ်ဘို့ရာ တောင်း၍ပေးပါဟုဆိုသော်၊ –

၁၄း၃ မိဘတို့က၊ သင်သည်အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောဖိလိတ္တိလူတို့တွင် မယားကိုသွား၍ယူရမည် အကြောင်း၊ သင်၏ညီအစ်ကိုသမီး ငါတို့အမျိုးသားချင်းသမီးတို့တွင်မိန်းမတယောက်မျှမရှိ လောဟု ဆိုသော်လည်း၊ ရှံဆုန်က၊ ထိုမိန်းမကိုတောင်း၍ပေးပါ။ အလွန်နှစ်သိမ့်ပါသည်ဟု အဘအားပြောဆို၏။ –

၁၄း၄ ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ရှံဆုန်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့၌အမှုရှာကြောင်းကို မိဘတို့သည် မရိပ်မိကြ။ ထိုကာလ၌ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးသတည်း။ –

၁၄း၅ ထိုအခါ ရှံဆုန်သည်မိဘနှင့်တကွ တိမနတ်မြို့သို့သွား၍၊ တိမနတ်စပျစ်ဥယျာဉ်များသို့ရောက်လျှင်၊ ခြင်္သေ့ပျိုတကောင်သည်သူ့ကိုတွေ့၍ဟောက်လေ၏။ –

၁၄း၆ ထိုအခါ ရှံဆုန်လက်၌ တစုံတခုမျှမပါသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ်မှာ သက်ရောက်သဖြင့်၊ သူသည် ဆိတ်သငယ်ကို ဆွဲဖြတ်သကဲ့သို့ ထိုခြင်္သေ့ကိုဆွဲဖြတ်၏။ သို့ရာတွင် မိမိပြုသောအမှုကို မိဘတို့အား မကြားမပြောဘဲနေ၏။ –

၁၄း၇ မြို့သို့ရောက်၍ မိန်းမနှင့်နှုတ်ဆက်သဖြင့် ရှံဆုန်သည်နှစ်သိမ့်၏။ –

၁၄း၈ အချိန်စေ့၍ ထိုမိန်းမကိုသိမ်းယူခြင်းငှါသွားစဉ်အခါ၊ ခြင်္သေ့အကောင်ကိုကြည့်ရှုအံ့သောငှါ၊ လမ်းမှလွှဲ သွား၍ ခြင်္သေ့အကောင်ထဲမှာ ပျားအုံနှင့် ပျားရည်ရှိသည်ကိုတွေ့မြင်လျှင်၊ –

၁၄း၉ နှိုက်ယူ၍စားလျက် ခရီးသွားလေ၏။ မိဘထံသို့ရောက်သော်ပေး၍ သူတို့သည်လည်းစားကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုပျားရည်ကို ခြင်္သေ့အကောင်ထဲကနှိုက်ယူကြောင်းကို မကြားမပြောဘဲနေ၏။

၁၄း၁၀ အဘသည်လည်း၊ မိန်းမနေရာအရပ်သို့သွားပြန်၍ ရှံဆုန်သည်လူပျိုထုံးစံအတိုင်း ပွဲလုပ်လေ၏။ –

၁၄း၁၁ ထိုအရပ်သားတို့သည် ရှံဆုန်ကိုမြင်သောအခါ၊ သူနှင့်အတူပွဲခံခြင်းငှါ အပေါင်းအဘော်သုံးဆယ်တို့ ကိုခေါ်ခဲ့ကြ၏။ –

၁၄း၁၂ ရှံဆုန်ကလည်း၊ သင်တို့အား စကားဝှက်ကိုငါပြောမည်။ ပွဲခံရာခုနစ်ရက်တွင် ဘော်ပြနိုင်လျှင် ခြုံထည်သုံးဆယ်၊ အင်္ကျီသုံးဆယ်ကို ငါပေးမည်။ –

၁၄း၁၃ မဘော်မပြနိုင်လျှင် သင်တို့သည် ခြုံထည်သုံးဆယ်၊ အင်္ကျီသုံးဆယ်ကို ငါ့အားပေးရမည်ဟုဆိုသော် သူတို့က၊ သင့်စကားဝှက်ကို ငါတို့အား ကြားပြောပါဟုဝန်ခံကြ၏။–

၁၄း၁၄ ရှံဆုန်ကလည်း၊ စားတတ်သောသူ၏ အထဲကအစာ၊ သန်စွမ်းသောသူ၏ အထဲကအချို ထွက်လေစွဟု ဆို၏။ ထိုစကားဝှက်အနက်ကို သူတို့သည်သုံးရက်ပတ်လုံးရှာ၍ မတွေ့နိုင်ကြ။–

၁၄း၁၅ စတုတ္ထနေ့ရောက်မှ၊ သူတို့က၊ သင်၏လင်သည် စကားဝှက်အနက်ကို ဘော်ပြစေခြင်းငှါ သူ့ကိုချော့မော့ရမည်။ သို့မဟုတ် သင်နှင့်တကွ သင့်အဆွေအမျိုးကို မီးရှို့မည်။ ငါတို့ဥစ္စာကိုလုယူခြင်းငှါ ငါတို့ကိုခေါ်ဘိတ်သလောဟု ရှံဆုန်၏မယားကိုဆိုသောကြောင့်၊–

၁၄း၁၆ သူသည် လင်ရှေ့မှာငိုကြွေး၍ သင်သည်ငါ့ကိုမချစ်မုန်းပါ၏။ ငါ့အမျိုးသားချင်းတို့ အားစကားဝှက်ကိုပြော သော်လည်း၊ အနက်ကိုငါ့အားမပြပါ တကားဟုဆို၏။ ရှံဆုန်ကလည်း၊ ငါသည်ကိုယ်မိဘကိုမျှမပြဘဲ သင့်အားပြရမည်လောဟုဆိုသော်လည်း၊–

၁၄း၁၇ ပွဲခံရာခုနစ်ရက်စေ့အောင် လင်ရှေ့မှာငိုကြွေး၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ အလွန်ပူဆာသောကြောင့် အနက်ကိုဘော်ပြ၏။ မိန်းမသည်လည်း အမျိုးသားချင်းတို့အား ပြန်ပြောလေ၏။–

၁၄း၁၈ မြို့သားတို့သည်ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့ နေမဝင်မှီလာ၍ ပျားရည်ထက် အဘယ်အရာချိုသနည်း။ ခြင်္သေ့ထက် အဘယ်အရာသန်စွမ်းသနည်းဟု ဘော်ပြောကြ၏။ ရှံဆုန်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့နွားမပျိုနှင့်မထွန်လျှင် ငါ့စကားဝှက်အနက်ကို ရှာ၍မတွေ့ဟုဆို၏။–

၁၄း၁၉ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် ရှံဆုန်အပေါ်မှာ သက်ရောက်သဖြင့်၊ သူသည် အာရှကေလုန်မြို့သို့ သွား၍ မြို့သားသုံးဆယ်ကိုသတ်ပြီးမှ သူတို့ဥစ္စာကိုလုယူ၍ စကားဝှက်အနက်ကိုဘော်ပြသော သူတို့အား အဝတ်စုံတို့ကို ပေးပြီးမှ၊ အမျက်ထွက်၍ မိမိအဘအိမ်သို့ ပြန်သွားလေ၏။–

၁၄း၂၀ မယားကိုကား ရှံဆုန်ပေါင်းဘော်သော အဆွေခင်ပွန်းအားပေးစားသတည်း။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ နောက်တဖန် ဂျုံစပါးရိတ်ရာကာလ၌ ရှံဆုန်သည် ဆိတ်သငယ်ပါလျက်၊ မိမိမယားကိုကြည့်ရှု ခြင်းငှါ သွား၍၊ သူ့အခန်းထဲမှာ သူနှင့်အတူ အိပ်မည်ဟု ကြံသော်၊ ယောက္ခမသည်ဆီးတား၍၊–

၁၅း၂ သင်သည် ငါ့သမီးကိုဆက်ဆက်မုန်းသည်ဟု ငါအထင်ရောက်သောကြောင့်၊ သင့်အပေါင်းအဘော်အား ငါပေးစားပြီ။ သူ့ညီမသည် သူ့ထက် သာ၍ လှသည် မဟုတ်လော။ အစ်မ၏ကိုယ်စား ညီမကိုယူပါတော့ ဟုဆို၏။–

၁၅း၃ ထိုအမှုကိုထောက်၍ ရှံဆုန်က၊ ငါသည် ဖိလိတ္တိလူတို့၌အပြစ်ပြုသော်လည်း၊ သူတို့သည် ငါ့ကိုအပြစ် တင်စရာမရှိဟုဆိုသည်နှင့်အညီ၊–

၁၅း၄ သွား၍မြေခွေးသုံးရာတို့ကိုဘမ်းပြီးမှ၊ မြေခွေးအမြီးတခုနှင့်တခုကိုပေါင်းလျက်၊အမြီးနှစ်ခုကြား၌ မီးရှူးကိုစည်း၍၊–

၁၅း၅ မီးရှူးတို့ကိုမီးညှိသဖြင့် ဖိလိတ္တိလူတို့ စပါးလယ်ထဲသို့လွှတ်လိုက်၍ စပါးပင်ကို၄င်း၊ ကောက်လှိုင်းကို၄င်း၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ်တို့ကို ၄င်းမီးလောင်လေ၏။–

၁၅း၆ ဖိလိတ္တိလူတို့ကလည်း၊ ဤအမှုကို အဘယ်သူပြုသနည်းဟုမေးမြန်းသော်၊ တိမနတ်မြို့သား၏ သမက်ရှံဆုန်ပြုပြီ။ သူ၏မယားကို သူ၏ အပေါင်းအဘော်အား ပေးစားပြီတကားဟု ပြန်ပြောလျှင်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လာ၍ ထိုမိန်းမနှင့်သူ၏အဘကို မီးရှို့ကြ၏။–

၁၅း၇ ရှံဆုန်ကလည်း၊ ထိုသို့ပြုသောကြောင့် ငါသည်စိတ်ပြေအောင်ပြုမည်။ စိတ်ပြေပြီးမှ ငြိမ်သက်စွာ နေမည်ဟုဆိုလျက်၊–

၁၅း၈ သူတို့ကို ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် တပြိုင်နက်ရိုက်သတ်ပြီးလျှင် ဧတံကျောက်ထိပ်သို့ သွား၍နေ၏။

၁၅း၉ တဖန် ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ယုဒပြည်သို့ချီသွား၍ တပ်ချသဖြင့်၊ လေဟိအရပ်၌ အနှံ့အပြားနေကြ၏။–

၁၅း၁၀ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့် ချီလာကြသနည်းဟုမေးသော်၊ ငါတို့၌ရှံဆုန် ပြုသကဲ့သို့ သူ့ကိုချည်နှောင်၍ ပြုခြင်းငှါ ချီလာသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။–

၁၅း၁၁ ထိုအခါ ယုဒလူသုံးထောင်တို့သည်ဧတံကျောက်ထိပ်သို့သွား၍၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ငါတို့သခင်ဖြစ် ကြောင်းကို သင်မသိလော။ သင်သည် ငါတို့၌အဘယ်သို့ပြုသနည်း ဟုမေးသော်၊ ငါ၌သူတို့ပြုသ ကဲ့သို့ သူတို့၌ငါပြုပြီဟု ပြန်ပြော၏။–

၁၅း၁၂ သူတို့ကလည်း၊ သင့်ကိုချည်နှောင်၍ဖိလိတ္တိလူတို့လက်သို့အပ်ခြင်းငှါ ယခုငါတို့လာကြပြီဟုဆိုသော်၊ ရှံဆုန်က၊ သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်ငါ့ကို မလုပ်ကြံပါဟုကျိန်ဆိုကြလော့ဟုဆိုလျှင်၊–

၁၅း၁၃ သူတို့က၊ ငါတို့သည်မလုပ်ကြံပါ။ ကျပ်ကျပ်ချည်နှောင်၍သူတို့လက်၌အပ်မည်။ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တိုင်သင့်ကိုမသတ်ပါဟုဆိုလျက် ကြိုး သစ်နှစ်စင်းဖြင့်ချည်နှောင်၍ ကျောက်ပေါ်က ဆောင်ခဲ့ကြ၏။–

၁၅း၁၄ လေဟိအရပ်သို့ရောက်သောအခါ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ကြွေးကြော်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ်မှာသက်ရောက်သဖြင့်၊ သူ့လက်၌ချည်သောကြိုးတို့သည် မီးထိသောပိုက်ဆန်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ အချည်အနှောင်ကျွတ်လေ၏။–

၁၅း၁၅ သူသည်လည်း မြည်းမေးရိုးလတ်လတ်ကိုတွေ့၍ကိုင်ယူပြီးလျှင် လူတထောင်တို့ကိုသတ်လေ၏။–

၁၅း၁၆ သတ်ပြီးလျှင် မြည်းမေးရိုးဖြင့် အပုံပုံ၊ မြည်းမေးရိုးဖြင့် လူတထောင်ကိုငါသတ်လေပြီဟု ဆိုသောနောက်၊–

၁၅း၁၇ မြည်းမေးရိုးကိုပစ်လိုက်၍၊ ထိုအရပ်ကို ရာမတ်လေဟိအမည်ဖြင့်တွင်လေ၏။–

၁၅း၁၈ အလွန်ရေငတ်၍ထာဝရဘုရားကိုဆုတောင်းလျက်၊ ကိုယ်တော်သည်ဤကြီးစွာသောကယ်တင်ခြင်းကို ကိုယ်တော်၏ကျွန်လက်၌ပေးတော်မူပြီးမှ၊ ယခုအကျွန်ုပ်သည်ရေငတ်သဖြင့်သေ၍ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူတို့လက်သို့ ရောက်ရပါမည်လောဟု လျှောက်သော်၊–

၁၅း၁၉ လေဟိအရပ်၌ ချိုင့်ဝှမ်းရာကို ဘုရားသခင်ဖောက်တော်မူ၍ ရေထွက်လေ၏။ သူသည်ရေကို သောက်သဖြင့်အသက်ရှုပြန်၍ အားဖြည့်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုချိုင့်ဝှမ်းရာကိုအဟက္ကောရ အမည်ဖြင့်တွင်၍ ယနေ့တိုင်အောင် လေဟိအရပ်၌ရှိသတည်း။–

၁၅း၂၀ ရှံဆုန်သည်လည်း ဖိလိတ္တိလူတို့လက်ထက် ဣသရေလအမျိုးကို အနှစ်နှစ်ဆယ် အုပ်စိုးလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ နောက်တဖန် ရှံဆုန်သည်ဂါဇမြို့သို့သွား၍ ပြည်တန်ဆာမိန်းမကိုတွေ့ပြီးလျှင် သူ့ဆီသို့ ဝင်၍နေ၏။–

၁၆း၂ ရှံဆုန်ရောက်ကြောင်းကိုဂါဇမြို့သားတို့သည်ကြားလျှင်ဝိုင်းထားလျက်၊ မြို့တံခါးဝ၌တညဥ့်လုံးချောင်း မြောင်းလျက်၊ နံနက်မိုယ်းလင်းသောအခါသူ့ကိုသတ်မည်ဟုဆို၍ တညဥ့်လုံးငြိမ်သက်စွာနေကြ၏။–

၁၆း၃ ရှံဆုန်သည် သန်းခေါင်တိုင်အောင်အိပ်ပြီးမှ၊ သန်းခေါင်အချိန်၌ထ၍ မြို့တံခါးရွက်တို့ကို၊ တံခါးတိုင်၊ ကန့်လန့်ကျင်နှင့်တကွယူ၍ ပခုံးပေါ်မှာတင်လျက်ထမ်းသွား၍၊ ဟေဗြုန်မြို့ရှေ့၊ တောင်ပေါ်၌ ပစ်ထားလေ၏။

၁၆း၄ နောက်တဖန် စောရက်ချိုင့်၌နေသော ဒေလိလအမည်ရှိသောမိန်းမတယောက်ကိုချစ်ပြန်၏။–

၁၆း၅ ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် ထိုမိန်းမဆီသို့လာ၍၊ ရှံဆုန်၌ ကြီးသောခွန်အားသည် အဘယ်အရာအားဖြင့် တည်သနည်း၊ သူ့ကိုချည်နှောင်၍ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ အဘယ်သို့တတ်နိုင်မည်နည်းဟု သူ့ကိုချော့မော့၍ စူးစမ်းပါ။ ငါတို့သည်ဝိုင်း၍ ငွေဆယ်တပိသာကို ပေးမည်ဟုဆိုကြ၏။–

၁၆း၆ ဒေလိလကလည်း၊ သင်၌ကြီးသောခွန်အားသည် အဘယ်အရာအားဖြင့်တည်သည်ကိုငှင်း၊ သင့်ကို နှိပ်စက်ခြင်းငှါ အဘယ်သို့ချည်နှောင်ရမည်ကိုငှင်းပြောပါဟု ရှံဆုန်အားတောင်းပန်သော်၊–

၁၆း၇ ရှံဆုန်က၊ တခါမျှမသွေ့ခြောက်သော လျှော်ကြိုးစိမ်းခုနစ်စင်းနှင့် ငါ့ကိုချည်နှောင်လျှင် ငါ၌ခွန်အားလျော့၍ အခြားသောသူကဲ့သို့ ငါဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။–

၁၆း၈ ထိုအခါ ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် တခါမျှမသွေ့ခြောက်သောလျှော်ကြိုးစိမ်းခုနစ်စင်းတို့ကိုယူခဲ့၍၊ ထိုမိန်းမသည် ရှံဆုန်ကိုချည်နှောင်လေ၏။–

၁၆း၉ ယောကျ်ားအချို့တို့သည် ထိုမိန်းမ၏အိပ်ခန်းထဲမှ ချောင်းမြောင်းလျက်နေသည်ဖြစ်၍ မိန်းမက၊ ရှံဆုန်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် သင့်ကိုတိုက်လာကြသည်ဟုဆိုသော်၊ သူသည် မီးထိသောပိုက်ဆန်ချည်ကဲ့သို့ ထိုကြိုးတို့ကိုဖြတ်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူ၏ ခွန်အားကို မသိရကြ။–

၁၆း၁၀ ဒေလိလကလည်း၊ သင်သည်ငါ့ကိုကျီစား၍မုသာကိုသာပြောပြီ။ သင့်ကိုအဘယ်သို့ချည်နှောင်ရမည်ကို ယခုပြောပါဟုရှံဆုန်အားတောင်းပန်သော်၊–

၁၆း၁၁ သူက၊ မသုံးဘူးသောကြိုးသစ်နှင့်ကျပ်ကျပ်ချည်နှောင်လျှင် ငါ၌ခွန်အားလျော့၍ အခြားသောသူကဲ့သို့ ငါဖြစ်လိမ့်မည်ဟုပြောဆိုသည်အတိုင်း၊–

၁၆း၁၂ ဒေလိလသည် ကြိုးသစ်တို့ကိုယူ၍ချည်နှောင်ပြီးမှ၊ ထိုအခန်း၌ချောင်းမြောင်းသော သူအချို့ရှိနေလျက်၊ ရှံဆုန်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်သင့်ကိုတိုက်လာကြသည်ဟုဆိုသော်၊ ရှံဆုန်သည်လက်ရုံး၌ ချည်သောကြိုး တို့ကို အပ်ချည်ကဲ့သို့ဖြတ်လေ၏။–

၁၆း၁၃ ဒေလိလကလည်း၊ ယခုတိုင်အောင် သင်သည် ငါ့ကိုကျီစား၍ မုသာကိုသာပြောပြီ။ အဘယ်သို့ချည် နှောင်ရမည်ကိုပြောပါဟု ရှံဆုန်အားတောင်းပန်သော်၊ သူက၊ ငါ့ဆံပင်ခုနစ်စုတို့ကိုရက်ကန်းသား၌ ရက်သွင်း၍ ထရံတွင်စို့နှင့်ရိုက်ထားလျှင် ငါ၌ခွန်အားလျော့၍ အခြားသောသူကဲ့သို့ငါဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုသည်အတိုင်း၊–

၁၆း၁၄ ဒေလိလသည် သူ၏ဆံပင်ခုနစ်စုတို့ကို ရက်ကန်းသား၌ရက်သွင်း၍ ထရံတွင်စို့နှင့် ရိုက်ထားပြီးမှ၊ ရှံဆုန်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် သင့်ကိုတိုက်လာကြသည်ဟုဆိုသော်၊ ရှံဆုန်နိုး၍ ရက်ကန်းလက်လိပ်၊ စို့၊ ရက်ကန်းသားပါလျက်သွား၏။–

၁၆း၁၅ ဒေလိလကလည်း၊ သင်သည် ငါ့ကိုချစ်သည်ဟု စိတ်နှလုံးမပါဘဲလျက် အဘယ်သို့ပြောနိုင်သနည်း။ သင့်၌ ကြီးသောခွန်အားသည် အဘယ်အရာအားဖြင့် တည်သည်ကိုမပြော။ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ငါ့ကိုကျီစားပြီဟုဆို၏။

၁၆း၁၆ ထိုသို့ ဒေလိလသည် နေ့တိုင်းပူဆာ၍ သူအသက်သေလုအောင် နှောင့်ရှက်သောကြောင့်၊–

၁၆း၁၇ ရှံဆုန်သည် မိမိစိတ်နှလုံး၌ရှိသမျှအတိုင်းပြော၍၊ ငါ့ဆံပင်ကိုတခါမျှမရိတ်သေး။ အမိဝမ်းထဲမှစ၍ ဘုရားသခင်၏နာဇရိလူဖြစ်၏။ ငါ့ဆံပင်ကိုရိတ်လျှင်ငါ၌ခွန်အားလျော့၍ အခြားသောသူကဲ့သို့ ငါဖြစ်လိမ့်မည်ဟုပြောဆို၏။–

၁၆း၁၈ ထိုသို့ မိမိစိတ်နှလုံးထဲမှာ ရှိသမျှအတိုင်းပြောကြောင်းကို ဒေလိလသိလျှင်၊ ဖိလိတ္တိ မင်းတို့ကို တဖန်ခေါ်၍၊ ယခုတခါလာကြပါဦး။ သူသည် မိမိစိတ်နှလုံးရှိသမျှအတိုင်း ပြောပြီဟုမှာ လိုက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ငွေကိုဆောင်ယူခဲ့လျက်လာကြ၏။–

၁၆း၁၉ ဒေလိလသည်ရှံဆုန်ခေါင်းကို မိမိဒူးပေါ်မှာတင်လျက် သူ့ကိုအိပ်စေသဖြင့်၊ လူတယောက်ကိုခေါ်၍သူ၏ ဆံပင်ခုနစ်စုတို့ကိုရိတ်စေပြီးမှ၊ သူ့ကိုနှောင့်ရှက်စပြု၍ သူ၏ခွန်အားသည် လျော့ပျောက်၏။–

၁၆း၂၀ မိန်းမကလည်း၊ ရှံဆုန်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် သင့်ကိုတိုက်လာကြသည်ဟုဆိုသော်၊ ရှံဆုန်နိုး၍ ထာဝရဘုရားစွန့်တော်မူကြောင်းကို မရိပ်မိသောကြောင့်၊ အရင်ကဲ့သို့ ငါထွက်၍အား ထုတ်မည်ဟု အကြံရှိသော်လည်း၊–

၁၆း၂၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဘမ်းဆီး၍ သူ့မျက်စိကိုဖောက်ပြီးမှ ဂါဇမြို့သို့ယူသွားပြီးလျှင် ကြေးဝါကြိုးနှင့် ချည်နှောင်၍ ထောင်အိမ်၌ကြိတ်ဆုံနှင့်ကြိတ်စေကြ၏။

၁၆း၂၂ ရှံဆုန် ဆံပင်ရိတ်သောနောက်၊ တဖန်ပေါက်ပြန်သောအခါ၊–

၁၆း၂၃ ဖိလိတ္တိမင်းတို့ကို၊ ငါတို့ဘုရားသည် ငါတို့ရန်သူကို ငါတို့လက်သို့အပ်တော်မူပြီဟု ဆိုလျက်၊ သူတို့ဘုရားဒါဂုန်အား ယဇ်ကြီးကိုပူဇော်၍ ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုအံ့သောငှါ စည်းဝေးကြ၏။–

၁၆း၂၄ လူများတို့သည် ရှံဆုန်ကိုမြင်သောအခါ၊ ငါတို့ဘုရားသည် ငါတို့ပြည်ကိုဖျက်ဆီး၍၊ ပြည်သားအများ တို့ကိုသတ်သောငါတို့၏ရန်သူကို၊ ငါတို့လက်သို့အပ်တော်မူပြီဟု မိမိတို့ဘုရားကို ချီးမွမ်းကြ၏။–

၁၆း၂၅ စိတ်နှလုံးရွှင်လန်းသောအခါ၊ ရှံဆုန်ကိုခေါ်ခဲ့။ ငါတို့အဘို့ကစားပါလေစေဟု ဆိုသဖြင့်၊ ရှံဆုန်ကိုထောင် အိမ်မှခေါ်ခဲ့၍ သူသည်ကစားရ၏။ သူ့ကိုလည်းစရပ်တိုင်ကြားမှာထားကြ၏။–

၁၆း၂၆ ရှံဆုန်ကလည်း၊ စရပ်တိုင်တို့ကို ငါမှီ၍နေရအောင် လက်နှင့်တွေ့ပါရစေဟု လက်ဆွဲသောလူကလေးကို အခွင့်တောင်း၏။–

၁၆း၂၇ ထိုစရပ်၌ ယောကျ်ားမိန်းမတို့သည် အပြည့်ရှိကြ၏။ ဖိလိတ္တိမင်းအပေါင်းတို့လည်းပါကြ၏။ စရပ်မိုးပေါ် မှာလည်း သုံးထောင်မျှလောက်သော ယောကျ်ားမိန်းမတို့သည် ရှံဆုန်ကစားသည်ကိုကြည့်ရှု လျက်ရှိကြ၏။–

၁၆း၂၈ ရှံဆုန်ကလည်း၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊အကျွန်ုပ်ကိုအောက်မေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်မျက်စိနှစ်ဘက်ကို ဖောက်သော ဖိလိတ္တိလူတို့၌ တပြိုင်နက်အပြစ်ဒဏ်ပေးနိုင်မည်အကြောင်း၊ ယခုတကြိမ်မျှသာ ခွန်အားကိုပြန်ပေးတော်မူပါဘုရားဟု ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းပြီးမှ၊–

၁၆း၂၉ စရပ်ခေါင်တိုင်နှစ်တိုင်တို့ကို လကျ်ာလက် လက်ဝဲလက်နှစ်ဘက်နှင့်ကိုင်၍ မှီနေလျက်၊–

၁၆း၃၀ အကျွန်ုပ်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့နှင့်အတူ သေပါရစေဟုဆိုလျက်၊ အားထုတ်၍ ကိုယ်ကိုညွတ်ချသဖြင့်၊ စရပ်သည် မင်းများ၊ လူများအပေါင်းတို့အပေါ်မှာလဲ၍ဖိလေ၏။ ထိုသို့အသက်ရှင်စဉ်အခါ သတ်ခဲ့သည်ထက် သေစဉ်အခါသာ၍များသောသူတို့ကို သတ်လေ၏။–
၁၆း၃၁ သူညီများ၊ အဆွေအမျိုးများအပေါင်းတို့သည်လာ၍ အလောင်းကောင်ကိုထမ်းသွားပြီးလျှင်၊ ဇောရာမြို့နှင့် ဧရှတောလမြို့စပ်ကြားတွင် အဘမာနော်၏သင်္ချိုင်း၌သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ သူသည်ဣသရေလအမျိုးကို အနှစ်နှစ်ဆယ်အုပ်စိုးသတည်း။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ မိက္ခာအမည်ရှိသော ဧဖရိမ်တောင်သားတယောက်ရှိ၏။–
၁၇း၂ သူသည် အမိအား၊ အိုအမေ၊ ပျောက်သောငွေ၊ အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ ကျိန်ဆဲသောစကားကိုပြောသော ငွေဆယ်တပိဿာသည်အကျွန်ုပ်၌ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ယူမိပြီဟုဆိုသော်၊ အမိက၊ ငါ့သား၊ ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသောဟု ဆို၏။–
၁၇း၃ ထိုငွေဆယ်တပိဿာကိုအမိအား ပြန်ပေးသောအခါ၊ အမိက၊ ငါ့သားသည် ထုသောရုပ်တုနှင့်သွန်းသော ရုပ်တုကို လုပ်စရာဘို့ ဤငွေရှိသမျှကို ထာဝရဘုရားအား ငါပူဇော်နှင့်ပြီ။–
၁၇း၄ သို့ဖြစ်၍ ငါ့သားအား ယခုငါပြန်ပေးမည်ဟုဆိုသော်လည်း၊ သားသည် ထိုငွေကိုအမိအားပြန်ပေး၏။ အမိသည်လည်းနှစ်ပိဿာကိုယူ၍ ပန်းတိမ်သမား၌အပ်သဖြင့်၊ သူသည်ထုသောရုပ်တုနှင့် သွန်းသောရုပ်တုကိုလုပ်၍ ရုပ်တုတို့သည်မိက္ခာအိမ်၌ရှိ၏။–
၁၇း၅ ထိုလူမိက္ခာသည် ဘုရားကျောင်းရှိ၍၊ သင်တိုင်းတော်နှင့် တေရပ်ရုပ်တုကိုလုပ်ပြီးမှ၊ မိမိသား တယောက်ကို မိမိယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားလေ၏။–
၁၇း၆ ထိုကာလ၌ဣသရေလရှင်ဘုရင်မရှိ။လူတိုင်းမိမိစိတ်အလိုရှိသည်အတိုင်းပြုသတည်း။
၁၇း၇ ယုဒအမျိုးနှင့်စပ်ဆိုင်သောဗက်လင်ယုဒမြို့သား လေဝိအမျိုးလုလင်တယောက်သည်၊ ဗက်လင်မြို့မှာတည်းခို၍နေပြီးလျှင်၊–
၁၇း၈ တဖန်ထွက်သွား၍ တည်းခိုစရာအရပ်ကိုရှာလျက် ခရီးသွားသဖြင့်၊ ဧဖရိမ်တောင်၊ မိက္ခာအိမ်သို့ ရောက်လေ၏။–
၁၇း၉ မိက္ခာကလည်း၊ သင်သည်အဘယ်ကလာသနည်းဟုမေးသော်၊ လုလင်က၊ ငါသည် ယုဒခရိုင်ဗက်လင် မြို့သား လေဝိလူဖြစ်၏။ တည်းခိုစရာအရပ်ကိုရှာ၏ဟုပြန်ပြောသော်၊–
၁၇း၁၀ မိက္ခာက၊ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူနေပါ။ အကျွန်ုပ်၏အဘ၊ အကျွန်ုပ်၏ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် တနှစ်တနှစ်လျှင် ငွေအကျပ်တဆယ်နှင့်အဝတ်စုံကို၄င်း၊ စားစရာကို၄င်းပေးပါမည်ဟုပင့်ဘိတ်သောအခါ၊ လေဝိလူသည်ဝင်၍၊–
၁၇း၁၁ ထိုသူနှင့်အတူနေခြင်းငှါ အလိုရှိသဖြင့် သားကဲ့သို့ဖြစ်လေ၏။–
၁၇း၁၂ မိက္ခာသည်လည်း၊ ထိုလေဝိလုလင်ကို မိမိယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားသည်အတိုင်း၊ လုလင်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်၍ မိက္ခာအိမ်၌နေ၏။–
၁၇း၁၃ မိက္ခာကလည်း၊ ယခုမှာ လေဝိလူသည် ငါ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၌ကျေးဇူးပြုတော်မူမည်ကို ငါသိသည်ဟုဆို၏။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ ထိုကာလအခါ ဣသရေလရှင်ဘုရင်မရှိစဉ်၊ ဒန်အမျိုးသားတို့သည်အမွေခံစရာ မြေကိုရှာကြ၏။ ထိုကာလတိုင်အောင်အခြားသော ဣသရေလအမျိုးတို့တွင်၊ အမွေခံထိုက် သည်အတိုင်း မခံရသေး။–
၁၈း၂ သို့ဖြစ်၍ ဒန်အမျိုးသားတို့သည် ပြည်ကိုကြည့်ရှုစူးစမ်းစေခြင်းငှါ မိမိတို့အမျိုးသားခွန်အားကြီးသော သူရဲငါးယောက်တို့ကို သူတို့နေရာအရပ်ဇောရာမြို့၊ ဧရှတောလမြို့မှစေလွှတ်လျက်၊ ပြည်ကိုသွား၍ စူးစမ်းကြလော့ဟုမှာ လိုက်ကြသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် ဧဖရိမ်တောင်၊ မိက္ခာအိမ်သို့ရောက်ပြီးလျှင် တည်းခို၍ နေကြ၏။–
၁၈း၃ မိက္ခာအိမ်၌ရှိစဉ်အခါ၊ လေဝိလုလင်၏ စကားသံကိုမှတ်မိ၍၊ သူ့နေရာသို့ဝင်လျှင်၊ သင်သည် ဤအရပ်သို့ အဘယ်ကြောင့်ရောက်သနည်း။ ဤသူနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အဘယ်သို့လုပ်၍နေသနည်းဟုမေးသော်၊–
၁၈း၄ ထိုသူက၊ မိက္ခာသည် ဤမည်သောအမှုဤမည်သောအရာကိုပေး၍ ငါ့ကိုငှါးသဖြင့်၊ ငါသည် သူ၏ယဇ် ပုရောဟိတ်လုပ်နေသည်ဟုပြန်ပြော၏။–
၁၈း၅ သူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ယခုခရီးသွားရာတွင် အကြံမြောက်မည်မမြောက်မည်ကိုသိမည် အကြောင်း ဘုရားသခင်ကို မေးမြန်းပါလော့ဟု တောင်းပန်သည်အတိုင်း၊–
၁၈း၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်က ငြိမ်ဝပ်စွာသွားကြလော့။ သင်တို့သွားရာလမ်းကို ထာဝရဘုရားကြည့်ရှုတော် မူသည်ဟု ပြန်ပြော၏။
၁၈း၇ ထိုလူ ငါးယောက်တို့သည် ထွက်သွား၍ လဲရှမြို့သို့ရောက်သဖြင့်၊ မြို့သားတို့သည် ဇိဒုန်အ မျိုးသားတို့ သတိမရှိသကဲ့သို့ သတိမရှိ၊ မစိုးရိမ်ဘဲငြိမ်ဝပ်စွာနေကြောင်းကို၄င်း၊ ဆုံးမပိုင်သောမင်းမရှိ ကြောင်းကို၄င်း၊ ဇိဒုန်အမျိုးသားတို့နှင့်ဝေး၍ အဘယ်သူနှင့်မျှအမှုမဆိုင်ကြောင်းကို၄င်း ကြည့်ရှုပြီးမှ၊–
၁၈း၈ အမျိုးသားချင်းရှိရာဇောရာမြို့၊ ဧရှတောလမြို့သို့ပြန်လာ၍ အမျိုးသားချင်းတို့က၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ပြောကြမည်နည်းဟုမေးသော်၊–
၁၈း၉ သူတို့က၊ ထ၍သွားတိုက်ကြကုန်အံ့။ ထိုပြည်သည် ကောင်းမွန်သောပြည်ဖြစ်သည်ကို ငါတို့မြင်ပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြသေးသလော။ ထိုပြည်ကို သိမ်းယူဝင်စားခြင်းငှါ မဖင့်နွဲ့ကြနှင့်။–
၁၈း၁၀ သွားလျှင် သတိမရှိသောလူမျိုးနှင့် ကျယ်ဝန်းသောပြည်ကိုတွေ့ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ လက်၌အပ်တော်မူမည်။ ထိုပြည်၌ မြေကြီးဥစ္စာစုံလင်လျက်ရှိသည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။
၁၈း၁၁ ထိုအခါ ဇောရာမြို့၊ ဧရှတောလမြို့မှ ဒန်အမျိုးသားလူခြောက်ရာတို့သည် စစ်တိုက်လက်နက် ပါလျက် ချီသွားကြ၏။–

၁၈း၁၂ သွားရာတွင်၊ ယုဒခရိုင် ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့မှာ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်ကိုယနေ့တိုင်အောင် ဒန်အမျိုး တပ်ဟူ၍တွင်သတည်း။ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့နောက်မှာရှိ၏။

၁၈း၁၃ ထိုအရပ်မှသွား၍ ဖေရိမ်တောင်၌ မိက္ခာအိမ်သို့ရောက်ကြ၏။–

၁၈း၁၄ ထိုအခါ လဲရှမြို့ကို စူးစမ်းခြင်းငှါ သွားသောသူ ငါးယောက်တို့က၊ ဤအိမ်တို့၌ သင်တိုင်းတော်၊ တေရပ်ရုပ်တု၊ ထုသောရုပ်တု၊ သွန်းသောရုပ်တုရှိကြောင်းကို သိသလော။ အဘယ်သို့ပြုရ မည်ကိုဆင်ခြင်ကြလော့ဟု အမျိုးသားချင်းတို့အား ဆိုသော်၊–

၁၈း၁၅ သူတို့သည် ထိုအရပ်သို့လှည့်သွားသဖြင့်၊ လေဝိလုလင်နေရာ မိက္ခာအိမ်သို့ရောက်၍ သူ့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။–

၁၈း၁၆ စစ်တိုက်လက်နက်ပါသော ဒန်အမျိုးသားခြောက်ရာတို့သည် တံခါးဝ၌နေကြ၏။–

၁၈း၁၇ လဲရှမြို့ကိုစူးစမ်းသော လူငါးယောက်တို့သည် မိက္ခာအိမ်သို့ဝင်၍၊–

၁၈း၁၈ ထုသောရုပ်တု၊ သင်တိုင်းတော်၊ တေရပ်ရုပ်တု၊ သွန်းသောရုပ်တုတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှေ့မှာ ယူကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်ကလည်း၊ အဘယ်သို့ပြုကြသနည်းဟုမေးသော်၊–

၁၈း၁၉ သူတို့က တိတ်ဆိတ်စွာနေပါ။ ကိုယ်တော်နှုတ်ကို လက်နှင့်ပိတ်၍ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်ကြွပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ အဘလုပ်ပါ။ ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်ပါ။ တအိမ်ထောင်၌သာယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်ကောင်းသလော။ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့တွင်တမျိုးတနွယ်လုံး၌ယဇ်ပုရောဟိတ်မလုပ်ကောင်းသလော ဟုဆိုကြသော်၊–

၁၈း၂၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ဝမ်းမြောက်၍ သင်တိုင်းတော်၊ တေရပ်ရုပ်တု၊ ထုသောရုပ်တုကိုယူလျက်၊ ထိုလူစု ထဲသို့ဝင်သွားလေ၏။–

၁၈း၂၁ ထိုသူတို့သည် သူငယ်များ၊ တိရစ္ဆာန်များ၊ ဝန်စလယ်များကို အဦးသွားစေသဖြင့် ကိုယ်တိုင်လိုက်လျက် လှည့်သွားကြ၏။–

၁၈း၂၂ မိက္ခာအိမ်နှင့်ဝေးသောအခါ၊ မိက္ခာ၏အိမ်နီးချင်းတို့သည်စည်းဝေး၍၊ ဒန်အမျိုးသားတို့ကို မှီအောင်လိုက်ကြ၏။–

၁၈း၂၃ ကြွေးကြော်သောအခါ၊ ဒန်အမျိုးသားတို့သည် လှည့်ကြည့်လျက် သင်သည်အဘယ်အခင်းရှိ၍ လူအပေါင်းတို့နှင့်လိုက်လာသနည်းဟု မိက္ခာအားမေးသော်၊–

၁၈း၂၄ မိက္ခာက၊ သင်တို့သည်ငါလုပ်သောဘုရားတို့နှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်ကိုယူသွားကြသည်တကား။ ထိုအရာမှ တပါး ငါ၌အဘယ်အရာရှိသေးသနည်း။ သို့သော်လည်း သင်တို့က၊ အဘယ်အခင်းရှိသနည်းဟု ငါ့ကိုမေးကြသည်တကားဟုဆိုလေသော်၊–

၁၈း၂၅ ဒန်အမျိုးသားတို့က၊ ငါတို့တွင်သင့်စကားကိုမကြားပါစေနှင့်။ သို့မဟုတ် စိတ်ဆိုးသောသူတို့သည် သင့်ကိုတိုက်၍ သင့်အသက်နှင့် သင့်အိမ်သားတို့အသက်ဆုံးကောင်းဆုံးလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက်ခရီးသွားကြ၏။–

၁၈း၂၆ မိက္ခာသည် သူတို့ကိုမိမိမနိုင်သည်ကိုသိ၍ မိမိအိမ်သို့ပြန်သွားလေ၏။

၁၈း၂၇ ဒန်အမျိုးသားတို့သည်၊ မိက္ခာလုပ်သောအရာတို့နှင့် သူ၌နေသောယဇ်ပုရောဟိတ်ကို ယူသွား၍၊ သတိမရှိ ငြိမ်ဝပ်စွာနေသောလဲရှမြို့သားတို့ဆီသို့ရောက်သဖြင့် ထားနှင့်လုပ်ကြံ၍ မြို့ကိုမီးရှို့ကြ၏။

၁၈း၂၈ ဇိဒုန်မြို့နှင့်ဝေးသောကြောင့်၄င်း၊ အဘယ်သူနှင့်မျှအမှုမဆိုင်သောကြောင့်၄င်း၊ ကယ်နှုတ်သောသူမရှိ။ ထိုမြို့သည် ဗက်ရဟောဘမြို့အနားမှာရှိသောချိုင့်၌တည်၏။ ထိုအရပ်၌ မြို့သစ်ကိုတည်၍နေကြ၏။–

၁၈း၂၉ ထိုမြို့ကို သူတို့အမျိုး၏အဘဣသရေလ၏သား ဒန်အမည်ကိုမှီသဖြင့် ဒန်မြို့ဟူ၍တွင်ကြ၏။ ထိုမြို့အမည်ဟောင်းကား လဲရှတည်း။–

၁၈း၃၀ ဒန်အမျိုးသားတို့သည် မိက္ခာထုသောရုပ်တုကိုတည်ထောင်၍ မနာရှေသားဂေရရှုံ၏သား ယောနသန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် သေတ္တာတော်ကိုသိမ်းသွားသည်နေ့တိုင်အောင် ဒန်အမျိုး၌ယဇ်ပုရောဟိတ် လုပ်ကြ၏။–

၁၈း၃၁ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သည် ရှိလောမြို့၌ရှိသည်ကာလပတ်လုံး၊ မိက္ခာသွန်းသောရုပ်တုကိုလည်း တည်ထောင်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်မရှိသည်ကာလ၊ ဖေရိမ်တောင်ခါးပန်း၌တည်းခိုသော လေဝိလူတ ယောက်သည်၊ ယုဒခရိုင်ဗက်လင်မြို့သူမိန်းမတယောက်ကိုသိမ်းယူ၏။–

၁၉း၂ ထိုမိန်းမသည် လင်ကိုပြစ်မှား၍ ဗက်လင်မြို့မိမိအဘအိမ်သို့သွားသဖြင့် လေးလနေလေ၏။–

၁၉း၃ လင်သည် သူ့ကိုချော့မော့၍ ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ငယ်သားတယောက်နှင့်မြည်းနှစ်စီးပါလျက်ထသွား၍ ရောက်သောအခါ၊ မယားငယ်သည် မိမိအဘအိမ်ထဲသို့ခေါ်သွင်း၍၊ အဘသည်သမက်ကို တွေ့မြင်လျှင် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ၍ သိမ်းဆည်းလေ၏။–

၁၉း၄ ထိုကြောင့် သမက်သည်စားသောက်လျက်၊ အိပ်လျက်၊ သုံးရက်ပတ်လုံး ယောက္ခမအိမ်၌နေ၏။–

၁၉း၅ စတုတ္ထနေ့ရက် နံနက်စောစောထ၍ ထွက်သွားအံ့သောငှါ ပြင်ဆင်သောအခါ၊ ယောက္ခမက၊ မုန့်အနည်း ငယ်ကိုစား၍ အားဖြည့်ပြီးမှသွားကြပါဟု သမက်အား ဆိုသည်အတိုင်း၊–

၁၉း၆ နှစ်ယောက်လုံး ထိုင်၍စားသောက်လျက်နေကြ၏။ ယောက္ခမကလည်း၊ သဘောကျပါတော့။ ယနေ့ညဉ့်ကိုလည်းလွန်စေသဖြင့် ပျော်မွေ့လျက်နေပါတော့ဟုသမက်အား ဆိုပြန်၍၊–

၁၉း၇ သမက်သည် သွားအံ့သောငှါထသော်လည်း၊ ယောက္ခမသွေးဆောင်သဖြင့် သမက်သည် ထိုအရပ်၌ အိပ်ပြန်လေ၏။–

၁၉း၈ ပဉ္စမနေ့ရက် နံနက်စောစောသွားအံ့သောငှါထသောအခါ၊ ယောက္ခမက၊ အားဖြည့် ပါဦးတော့ဟုဆို၍ မွန်းလွဲသည်တိုင်အောင်နှစ်ယောက်လုံး စားသောက်လျက်နေကြ၏။–

၁၉း၉ ထိုသူသည် မယားငယ်နှင့်ငယ်သားကိုခေါ်၍သွားအံ့သောငှါထပြန်သောအခါ၊ သူ၏ယောက္ခမဖြစ်သော ထိုမိန်းမ၏အဘက၊ ကြည့်ပါ၊ မိုဃ်းချုပ်လုပြီ။ ယနေ့ညဉ့်ကိုလည်း လွန်စေပါတော့။ နေ့အချိန်ကုန်လုပြီ။ ဤအရပ်၌အိပ်၍ ပျော်မွေ့လျက်နေပါတော့။ နက်ဖြန်နံနက် စောစောထ၍ ကိုယ်နေရာအရပ်သို့ သွားတော့ဟုဆိုသော်လည်း၊–

၁၉း၁၀ သမက်သည်ထိုညဉ့်ကိုမလွန်စေဘဲထသွား၍ ကုန်းနှီးတင်သောမြည်းနှစ်စီးနှင့်မယားငယ်လည်းပါလျက် ယေရုရှလင်မြို့တည်းဟူသော ယေဗုတ်မြို့အနီးသို့ ရောက်လေ၏။–

၁၉း၁၁ ထိုမြို့အနီးသို့ရောက်သောအခါ၊ မိုဃ်းချုပ်သောကြောင့် ငယ်သားက၊ နားထောင်ပါတော့။ ယေဗုသိလူ နေရာ ဤမြို့သို့ဝင်၍ အိပ်ကြကုန်အံ့ဟု သခင်အားဆိုသော်၊ –

၁၉း၁၂ သခင်က၊ ဣသရေလအမျိုးမဟုတ်၊ တပါးအမျိုးသားနေသောမြို့သို့မဝင်၊ ဂိဗာမြို့သို့ သွားဦးမည်။ –

၁၉း၁၃ ဂိဗာမြို့၊ ရာမမြို့အစရှိသောတစုံတခုသောအရပ်၌ ညဉ့်ကိုလွန်စေခြင်းငှါသွားကြကုန်အံ့ဟု ငယ်သားအားဆိုလျက်၊ –

၁၉း၁၄ ခရီးသွားပြန်၍ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင် ဂိဗာမြို့အနီးသို့ရောက်သောအခါ နေဝင်လေ၏။ –

၁၉း၁၅ ဂိဗာမြို့မှာ ညဉ့်ကိုလွန်စေမည်အကြံနှင့် မြို့ထဲသို့ဝင်၍ အဘယ်သူမျှ ညှေ့မခံသေးသောကြောင့် လမ်းမှာထိုင်နေ၏။

၁၉း၁၆ ဂိဗာမြို့သားတို့သည် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားဖြစ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် တည်းခိုသောဖေရိမ် တောင်သား လူအိုတယောက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူသည် ညဦးယံ၌ လယ်လုပ်ရာမှလာစဉ်၊ –

၁၉း၁၇ မြော်ကြည့်၍၊ မြို့လမ်းမှာဧည့်သည်တယောက်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊ သင်သည်အဘယ်အရပ်သို့သွားသနည်း၊ အဘယ်အရပ်ကလာသနည်းဟု မေးသော်၊ –

၁၉း၁၈ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယုဒခရိုင်ဗက်လင်မြို့မှ ဖေရိမ်တောင်ခါးပန်းသို့သွား၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဖေရိမ်တောင်သား ဖြစ်၏။ ဗက်လင်မြို့သို့ခဏသွားပြီးမှယခု ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့သွား၏။ အဘယ်သူမျှ ညှေ့မခံသေး။

၁၉း၁၉ သို့ရာတွင် မြည်းတို့မြက်ခြောက်နှင့်အခြားကျွေးစရာရှိ၏။ ကိုယ်နှင့်ကိုယ်တော်ကျွန်မလိုက်လာသော ငယ်သားဘို့မုန့်နှင့်စပျစ်ရည်ရှိ၏။ တစုံတခုမျှ မလိုပါဟုပြောဆို၏။ –

၁၉း၂၀ လူအိုကလည်း၊ သင်၌ချမ်းသာရှိပါစေသော။ သင်လိုသမျှသည် ငါ့တာရှိစေတော့။ လမ်းမှာညဉ့်ကိုမလွန် စေနှင့်ဟုဆိုလျက်၊ –

၁၉း၂၁ မိမိအိမ်သို့ခေါ်သွင်း၍ မြည်းတို့ကိုကျွေးလေ၏။ သူတို့သည်ခြေကိုဆေး၍ စားသောက်ကြ၏။

၁၉း၂၂ ထိုသို့ပျော်မွေ့လျက်နေကြသောအခါ၊ ထိုမြို့သား အဓမ္မလူအချို့တို့သည် အိမ်ကိုဝိုင်း၍ တံခါးကိုရိုက်ကြ၏။ အိမ်ရှင်လူအိုကိုလည်း ခေါ်၍၊ သင့်အိမ်သို့ဝင်သောယောကျ်ားနှင့်ငါတို့သည် ဆက်ဆံလိုသည်ဖြစ်၍၊ ထုတ်ခဲ့လော့ဟုဆိုကြ၏။ –

၁၉း၂၃ အိမ်ရှင်သည်လည်းထွက်၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ဆိုးသောအမှုကိုမပြုပါနှင့်။ ဤသူသည် အကျွန်ုပ်အိမ်၌တည်း ခိုသောသူဖြစ်၍ အဓမ္မမပြုကြပါနှင့်။ –

၁၉း၂၄ အကျွန်ုပ်၌သမီးကညာရှိပါ၏။ သူ၏မယားငယ်လည်းရှိပါ၏။ သူတို့ကိုထုတ်၍ပေးပါမည်။ သူတို့ကို ရှုတ်ချကြပါ။ အလိုရှိသည်အတိုင်း ပြုကြပါ။ ဤယောကျ်ား၌ ဤမျှလောက်ဆိုးသောအမှုကို မပြုပါနှင့်ဟု တောင်းပန်သော်လည်း၊ –

၁၉း၂၅ သူတို့သည် နားမထောင်သောကြောင့်၊ လေဝိလူသည် မိမိမယားငယ်ကိုထုတ်၍အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် တညဉ့်လုံးအဓမ္မပြု၍ နံနက်တိုင်အောင် ရှုတ်ချပြီးမှ အာရုဏ်တက်မှလွှတ်လိုက်ကြ၏။ –

၁၉း၂၆ အာရုဏ်တက်သောအခါ၊ မိန်းမသည်လာ၍ မိမိသခင်နေရာအိမ်တံခါးရှေ့မှာ မိုဃ်းလင်းသည်တိုင်အောင် လဲနေ၏။ –

၁၉း၂၇ နံနက်အချိန်ရောက်မှ သူ၏သခင်သည်ထ၍ အိမ်တံခါးကိုဖွင့်သဖြင့်၊ ခရီးသွားအံ့သောငှါ ထွက်သောအခါ၊ မယားငယ်သည် အိမ်တံခါးရှေ့မှာလဲ၍ တံခါးခုံကိုလက်တင်လျက်ရှိသည်ကိုမြင်သော်၊ –

၁၉း၂၈ ထလော့။ သွားကြကုန်အံ့ဟုဆိုသော်လည်း သူသည် ပြန်မပြောဘဲနေ၏။ ထိုအခါ ယောကျ်ားသည် သူ့ကိုမြည်းပေါ်မှာတင်သဖြင့် မိမိနေရာ သို့သွားလေ၏။ –

၁၉း၂၉ မိမိအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ထားကိုယူ၍ မယားငယ်အကောင်ကို အရိုးနှင့်တကွ ဆယ်နှစ်ပိုင်းပိုင်း၍ ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံးသို့ ပေးလိုက်လေ၏။ –

၁၉း၃၀ သိမြင်သောသူအပေါင်းတို့က၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်ကထွက်သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် ဤကဲ့သို့သောအမှုကို အဘယ်သူမျှမပြု၊ တခါမျှ မဖြစ်စဖူး။ ဆင်ခြင်၍တိုင်ပင်စီ ရင်ကြလော့ဟုပြောဆိုကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ ဂိလဒ်ပြည်သားတို့နှင့်တကွထလျက်၊ ဒန်မြို့မှစ၍ ဗေရရှေဘမြို့တိုင်အောင် ပရိသတ်အပေါင်း တို့သည်တယောက်သောသူကဲ့သို့ မိဇပါမြို့၊ ထာဝရဘုရားထံတော်၌စည်းဝေးကြ၏။ –

၂၀း၂ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်း၊ ပြည်သားအပေါင်းတို့၏အကြီးအကဲတို့သည်စည်းဝေးကြသော်၊ ဘုရားသခင်၏လူ၊ ထားလက်နက်စွဲကိုင်သော ခြေသည် သူရဲလေးသိန်းနှင့်တကွ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ –

၂၀း၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မိဇပါမြို့သို့သွားကြောင်းကို ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည် ကြားသိကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့က၊ ထိုအဓမ္မ အမှုကားအဘယ်သို့နည်းဟုမေးမြန်းလျှင်၊ –

၂၀း၄ အသေခံရသောမိန်းမ၏လင်လေဝိလူက၊ အကျွန်ုပ်သည် မယားငယ်နှင့်အတူလာ၍ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်၊ ဂိဗာမြို့မှာ ညဉ့်ကိုလွန်စေပါ၏။ –

၂၀း၅ ညဉ့်အခါ ဂိဗာမြို့သားတို့သည်ထ၍ အကျွန်ုပ်တည်းခိုသောအိမ်ကိုဝိုင်းလျက်၊ အကျွန်ုပ်ကိုတိုက်သတ် မည်အားထုတ်ကြပါ၏။ မယားငယ်သေ သည်တိုင်အောင်ရှုတ်ချကြပါ၏။ –

၂၀း၆ အကျွန်ုပ်သည်လည်း မယားငယ်အကောင်ကိုယူ၍အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ပြီးမှ၊ ဣသရေလအမျိုးအမွေခံရာပြည် တရှောက်လုံးသို့ပေးလိုက်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုး၌ဆိုးညစ်သောအမှု၊ အဓမ္မအမှုကိုပြုကြပါပြီ။ –

၂၀း၇ သင်တို့ရှိသမျှသည် ဣသရေလအမျိုးဖြစ်ကြပါ၏။ ဤအရပ်၌ တိုင်ပင်စီရင်ကြပါလော့ဟုပြောဆိုလေ၏။ –

၂၀း၈ လူအပေါင်းတို့သည် တယောက်သောသူကဲ့သို့ထ၍ ငါတို့သည်တယောက်မျှ မိမိတဲသို့မသွား၊ မိမိအိမ်သို့မပြန်။ –

၂၀း၉ ဂိဗာမြို့၌အဘယ်သို့ပြုမည်နည်းဟူမူကား၊ စာရေးတံချ၍ အတိုက်သွားမည်။ –

၂၀း၁၀ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင် ဂိဗာမြို့သားတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုးတို့၌ ပြုသမျှသောအဓမ္မအမှုနှင့်ညီလျော်စွာ လူများတို့သည် ထိုမြို့သို့ရောက်၍အပြစ် ဒဏ်ပေးမည်အကြောင်း၊ သူတို့စားစရိတ်ကိုပို့စေခြင်းငှါ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့၌ လူတရာတွင် တဆယ်၊ တထောင်တွင်တရာ၊ တသောင်း တွင်တထောင်တို့ကို ရွေးကောက်ကြကုန်အံ့ဟုဆိုလျက်၊ –

၂၀း၁၁ ဣလသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဂိဗာမြို့တဘက်၌စည်းဝေး၍ တယောက်သောသူကဲ့သို့ သင်းဖွဲ့လျက်နေကြ၏။

၂၀း၁၂ ဣလသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ဗယ်္ယာမိန်ခရိုင်တရှောက်လုံးသို့စေလွှတ်၍၊ သင်တို့တွင် ပြုသောဤအဓမ္မအမှုကား အဘယ်သို့နည်း။–

၂၀း၁၃ ယခုမှာ ဂိဗာမြို့၌ရှိသောထိုအဓမ္မလူတို့ကိုငါတို့ယူ၍သတ်သဖြင့် ဣလသရေလအမျိုးထဲက ဒုစရိုက် အပြစ်ကိုပယ်ရှားမည်အကြောင်းထိုလူတို့ကို အပ်ကြပါဟု မှာလိုက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဗယ်္ယာမိန် အမျိုးသားတို့သည်၊ ညီအစ်ကိုဣလသရေလအမျိုးသားတို့ စကားကိုနားမထောင်ဘဲ၊–

၂၀း၁၄ ထိုအမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ အမြို့မြို့အရွာရွာကထွက်၍ ဂိဗာမြို့၌စည်းဝေးကြ၏။–

၂၀း၁၅ ထိုအခါ ဂိဗာမြို့သားယောကျာ်းကောင်း ခုနစ်ရာမှတပါး အမြို့မြို့အရွာရွာကလာသော ဗယ်္ယာမိန် အမျိုးသားအရေအတွက်ကား၊ ထားလက်နက်စွဲကိုင်သောသူ နှစ်သောင်းခြောက်ထောင်တည်း။–

၂၀း၁၆ ထိုလူအပေါင်းတို့တွင် လက်ဝဲလက်ကိုသုံးတတ်သဖြင့်၊ ဆံခြည်တပင်ကိုလောက်လွှဲနှင့် မှန်အောင် ပစ်နိုင်သောယောကျာ်းကောင်းခုနစ်ရာ ပါသတည်း။–

၂၀း၁၇ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးသားမှတပါး ထားလက်နက်စွဲကိုင်၍စစ်သူရဲဖြစ်သော ဣလသရေလအမျိုးသားအရေအ တွက်ကား လေးသိန်းတည်း။

၂၀း၁၈ ဣလသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ ထ၍သွားပြီးလျှင်၊ အကျွန်ုပ် တို့တွင် အဘယ်သူသည်ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးကိုအဦးချီ သွားရပါမည်နည်းဟု ဘုရားသခင်ထံတော်၌ မေးလျှောက်ကြသော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ယုဒသည်အဦးချီသွားရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၂၀း၁၉ နံနက်စောစော ဣလသရေလအမျိုးသားတို့သည်ထ၍ ဂိဗာမြို့အနား၌တပ်ချပြီးမှ၊–

၂၀း၂၀ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါချီသွား၍၊ ဂိဗာမြို့ရှေ့မှာ စစ်ခင်းကျင်းလျက်နေကြ၏။–

၂၀း၂၁ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည် ဂိဗာမြို့ထဲကထွက်ပြီးလျှင်၊ ထိုနေ့တွင် ဣလသရေလလူ တသောင်းနှစ် ထောင်တို့ကို မြေပေါ်၌လှဲ၍သတ်ကြ၏။–

၂၀း၂၂ သို့ရာတွင် ဣလသရေလအမျိုးသားတို့သည်ရဲရင့်သောစိတ်ကိုယူ၍ ပဌမနေ့တွင်စစ်ခင်းကျင်းသော အရပ်၌တဖန်ခင်းကျင်းကြ၏။–

၂၀း၂၃ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့သွား၍ ညဦးယံတိုင်အောင် ငိုကြွေးလျက်၊ အကျွန်ုပ်တို့ညီဗယ်္ယာမိန်အမျိုးသား တို့ကို တဖန်စစ်တိုက်ရပါမည်လောဟု ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက ချီသွားကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၂၀း၂၄ ဒုတိယနေ့တွင် ဣလသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးတို့အနီးသို့ ချဉ်းကြသောအခါ၊–

၂၀း၂၅ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည် ဂိဗာမြို့ထဲကထွက်ပြီးလျှင်၊ ထားလက်နက်စွဲကိုင်သော ဣလသရေလလူ တသောင်းရှစ်ထောင်တို့ကို မြေပေါ်၌ လှဲ၍သတ်ကြ၏။

၂၀း၂၆ ထိုအခါ ဣလသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်အိမ်တော်သို့သွား၍ ငိုကြွေးလျက်၊ ထာဝရဘုရားထံတော်၌ဝပ်လျက်၊ တနေ့လုံးညဦးယံတိုင်အောင် အစာကိုရှောင်၍ ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်ကြ၏။–

၂၀း၂၇ ထိုကာလ၌ ဘုရားသခင်၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ပါလျက်၊ အာရုန်၏သားဖြစ်သော လောဇာ၏သား ဖိနဟတ်သည်၊ သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ အမှုစောင့်သည်ဖြစ်၍၊–

၂၀း၂၈ ဣလသရေလအမျိုးသားတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့ညီဗယ်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့ကို တဖန်သွား၍တိုက်ရပါမည်လော၊ မသွားဘဲနေရပါမည်လောဟု ထာဝရ ဘုရားအားမေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားကသွားကြလော့။ နက်ဖြန်နေ့တွင် သူတို့ကိုသင်တို့လက်၌ ငါအပ်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၂၀း၂၉ ဣလသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဂိဗာမြို့ပတ်လည်၌ ကင်းစောင့်လူတို့ကိုထားပြီးမှ၊–

၂၀း၃၀ တတိယနေ့တွင် ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ချီသွား၍၊ ယမန်ကဲ့သို့ ဂိဗာမြို့အနား၌ စစ်ခင်းကျင်း လျက်နေကြ၏။–

၂၀း၃၁ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည် အတိုက်ထွက်၍ မြို့နှင့်ကွာသွားကြ၏။ ဗေသလမြို့သို့သွားသောလမ်း၊ ဂိဗာတောရွာသို့သွားသောလမ်းတွင် ယမန်ကဲ့သို့ဣလသရေလအမျိုး သူရဲတို့ကိုလုပ်ကြံစပြု၍ လူသုံးဆယ်ခန့်မျှသေကြ၏။–

၂၀း၃၂ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့က၊ သူတို့သည် ယမန်ကဲ့သို့ ငါတို့ရှေ့မှာရှုံးကြပြီဟုဆိုသော်လည်း၊ ဣလသရေလ အမျိုးသားတို့က ပြေးကြကုန်အံ့။ သူ တို့ကိုမြို့နှင့်ဝေးသောလမ်းတို့သို့ သွေးဆောင်ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုလျက်၊–

၂၀း၃၃ ဣလသရေလလူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာအရပ်မှထ၍ ဗာလတာမာမြို့၌စစ်ခင်းကြ၏။ ကင်းစောင့် လျက်နေသော ဣလသရေလလူတို့သည် လည်းမိမိတို့နေရာဂိဗာလွင်ပြင်မှထကြသဖြင့်၊–

၂၀း၃၄ ဣလသရေလအမျိုးသား ယောကျာ်းကောင်းတသောင်းတို့သည် ဂိဗာမြို့သို့ချီလာ၍၊ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးသား တို့သည် ဘေးရောက်လုနီးသည်ကိုမရိပ်မိသောကြောင့်၊ ကျပ်တည်းစွာဆီး၍တိုက်ကြ၏။–

၂၀း၃၅ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ဗယ်္ယာမိန်လူတို့ကို ဣလသရေလလူတို့ရှေ့မှာရှုံးစေတော်မူသဖြင့်၊ ထိုနေ့တွင် ဣလသရေလလူတို့သည် ထားလက်နက် စွဲကိုင်သောဗယ်္ယာမိန်လူနှစ်သောင်းငါးထောင်တရာတို့ကို ပယ်ရှင်းကြ၏။

၂၀း၃၆ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည် မိမိတို့ရှုံးသည်ကိုသိမြင်ကြ၏။ ဣလသရေလလူတို့သည်၊ ဂိဗာမြို့ အနား၌ထားသောကင်းတပ်ကို ကိုးစားသောကြောင့်၊ အစကဗယ်္ယာမိန်လူတို့ရှေ့မှာ ဆုတ်ကြ၏။–

၂၀း၃၇ ကင်းတပ်သားတို့သည် ဂိဗာမြို့သို့ တဟုန်တည်းပြေးဝင်၍ အနှံ့အပြားတိုက်သဖြင့် တမြို့လုံးကို ထားနှင့်လုပ်ကြံကြ၏။–

၂၀း၃၈ မြို့ထဲမှာကြီးစွာသောမီးခိုးတက်စေရမည်အကြောင်း ဣလသရေလလူတို့သည်ကင်းစောင့်လူတို့အား အကြံပေးနှင့်ကြပြီဖြစ်၍၊–

၂၀း၃၉ ဣလသရေလလူတို့သည်စစ်တိုက်ရာတွင်ဆုတ်သောအခါ၊ ဗယ်္ယာမိန်လူတို့က၊ အကယ်၍ သူတို့သည် ယမန်စစ်ရှုံးသကဲ့သို့ ငါတို့ရှေ့မှာရှုံးကြပြီ ဟုဆိုလျက် သူရဲတို့ကို လုပ်ကြံစပြု၍ လူသုံးဆယ် ခန့်မျှသေကြ၏။–

၂၀း၄၀ တဖန် မီးလောင်၍ ထူထပ်သောမီးခိုးသည် မြို့ထဲမှာတက်စရှိသောအခါ၊ ဗယ်္ယာမိန်လူတို့သည်ပြန်ကြည့်၍ မြို့ကိုလောင်သောမီးလျှံသည်မိုဃ်း ကောင်းကင်သို့တက်သည်ကိုမြင်ကြ၍၊–

၂၀း၄၁ ဣလသရေလလူတို့သည် လှည့်၍ပြန်သောအခါ၊ ဗယ်္ယာမိန်လူတို့သည် ဘေးရောက်ကြောင်းကိုသိမြင်လျှင်၊–

၂၀း၄၂ မိန်းမောတွေဝေ၍ဣလသရေလလူတို့ရှေ့မှာ တောလမ်းသို့ပြေးသော်လည်း၊ စစ်တိုက်လိုက်လာသော သူတို့သည် မှီသဖြင့် ပြေးသောသူတို့ကိုငှင်း၊ မြို့ရွာများထဲကထွက်လာသောသူတို့ကိုငှင်း၊ တပြိုင်နက်ဖျက်ဆီးကြ၏။–

၂၀း၄၃ ဗယ်္ယာမိန်လူတို့ကိုဝိုင်းလျက်လိုက်လျက်၊ နုခါရွာမှစ၍နေထွက်ရာဘက်၊ ဂိဗာမြို့အနားတိုင်အောင် နှိပ်နင်းကြ၏။–

၂၀း၄၄ ထိုအခါ ဗယ်္ယာမိန်သူရဲတသောင်းရှစ်ထောင်တို့သည် လဲ၍သေကြ၏။–

၂၀း၄၅ ကြွင်းသောသူတို့သည် လှည့်၍ တောအရပ်ရိမ္မုန်ကျောက်သို့ပြေးကြစဉ်တွင်၊ လိုက်သောသူတို့သည် လူငါးထောင်တို့ကို လမ်းမှာဘမ်းမိကြ၏။ ဂိဒုံမြို့တိုင်အောင် အပြင်းလိုက်၍ လူနှစ်ထောင်တို့ကိုလည်း သတ်ကြ၏။–

၂၀း၄၆ ထိုနေ့တွင် လဲ၍သေသောဗင်္ယာမိန်ထားစွဲသူရဲတို့အရေအတွက်ကား၊ နှစ်သောင်းငါးထောင်တည်း။ –
၂၀း၄၇ လူခြောက်ရာတို့သည် လှည့်၍ တောအရပ်ရိမ္မုန်ကျောက်ကို မှီအောင်ပြေးသဖြင့်၊ ထိုကျောက် အောက်မှာ လေးလနေကြ၏။ –
၂၀း၄၈ ဣသရေလလူတို့သည် တဖန်လှည့်၍၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့ကိုတိုက်လျက် မြို့ရွာ၌ရှိသောလူ၊ တိရစ္ဆာန်တွေ့သမျှတို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြံ၍၊ တွေ့သမျှသောမြို့ရွာတို့ကို မီးရှို့ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဘယ်သူမျှ မိမိသမီးကို ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသား၌ မပေးစား ရမည်အကြောင်း၊ မိဇပါမြို့မှာ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုနှင့်ကြပြီ။ –
၂၁း၂ လူများတို့သည် ဘုရားသခင့်အိမ်တော်သို့လာ၍ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ညဦးတိုင်အောင်နေလျက်၊ အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးလျက်၊ –
၂၁း၃ အိုဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့တွင် ယနေ့တမျိုးချို့တဲ့ ရသောအမှုသည်အဘယ်ကြောင့်ဖြစ် ရပါသနည်းဟုလျှောက်ဆိုကြ၏။ –
၂၁း၄ နက်ဖြန်နံနက်စောစောလူများတို့သည်ထပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ ကိုပူဇော်ကြ၏။ –
၂၁း၅ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့တွင်အဘယ်သူသည် ပရိသတ် အပေါင်းနှင့်အတူ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့မလာဘဲနေသနည်းဟု မေးကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မိဇပါမြို့ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ မလာဘဲနေသောသူသည် ကေန် အမှန်အသေသတ်ခြင်းကို ခံစေဟု ကြီးစွာသောကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုနှင့်ကြပြီ။ –
၂၁း၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ညီဗင်္ယာမိန်အတွက် နောင်တရလျက်၊ ဣသရေလအမျိုး အနွယ်တို့တွင် ယနေ့ တမျိုးဆုံးပြီ။ –
၂၁း၇ ငါတို့သည် ကိုယ်သမီးကိုသူတို့အား မပေးစားရမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ကျိန်ဆို သောကြောင့်၊ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့အဘို့ မိန်းမတို့ကိုအဘယ်သို့ရနိုင်သနည်းဟူ၍၄င်း၊ –
၂၁း၈ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့တွင် အဘယ်သူသည်မိဇပါမြို့ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ မလာဘဲနေ သနည်းဟူ၍၄င်းမေးမြန်းလျှင်၊ ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သားတယောက်မျှ စုဝေးရာတပ်သို့ မရောက်မလာကြောင်းကိုသိကြ၏။ –
၂၁း၉ လူများတို့ကိုရေတွက်သောအခါ၊ ဂိလဒ်ပြည်ယာဗက်မြို့သားတယောက်မျှမပါ။ –
၂၁း၁၀ ထိုအခါ စုဝေးသောသူတို့သည် စစ်သူရဲတသောင်းနှစ်ထောင်တို့ကိုစေလွှတ်လျက်၊ သင်တို့သည်သွား၍ ဂိလဒ်ပြည်ယာဗက်မြို့သား ယောက်ျား မိန်းမသူငယ်တို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြံကြလော့။ –
၂၁း၁၁ သို့ဆိုသော်၊ ယောက်ျားအပေါင်းကို၄င်း၊ ယောက်ျားနှင့်ဆက်ဆံသောမိန်းမအပေါင်းကို၄င်း၊ ရှင်းရှင်းပယ်ရှားကြလော့ဟုမှာထားသည်အတိုင်း၊ –
၂၁း၁၂ စစ်သူရဲတို့သည် ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သားတို့တွင်၊ ယောက်ျားနှင့်မဆက်ဆံသေးသော ကညာမိန်းမ အပျိုလေးရာတို့ကိုတွေ့၍ ခါနာန်ပြည်၌ တပ်ချရာ၊ ရှိလောမြို့သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ –
၂၁း၁၃ တဖန် စုဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည်၊ ရိမ္မုန်ကျောက်၌နေသောဗင်္ယာမိန်လူတို့ကိုနှုတ်ဆက်၍ အသင့်အတင့်ခေါ်ခြင်းငှါလူတို့ကိုစေလွှတ်ကြ၏။ –
၂၁း၁၄ ထိုအခါ ဗင်္ယာမိန်လူတို့သည်လာပြန်၍၊ ဣသရေလလူတို့သည်အရှင်ချန်ထားသော ဂိလဒ်ပြည်ယာ ဗက်မြို့သူ မိန်းမတို့နှင့်ပေးစားကြ၏။ သို့သော်လည်းမိန်းမတို့သည် မလောက်မငကြ။ –
၂၁း၁၅ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့တွင်ပြိုပျက်ရာကိုပြုတော်မူသောကြောင့်၊ ဣသရေလလူတို့သည် ဗင်္ယာမိန်အတွက် နောင်တရကြ၏။ –
၂၁း၁၆ စုဝေးရာ ပရိသတ်အသက်ကြီးသူတို့ကလည်း၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးထဲက မိန်းမတို့ကို ပယ်ရှင်းသောကြောင့်၊ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့အဘို့ မိန်းမတို့ ကိုအဘယ်သို့ရနိုင်သနည်းဟူ၍၄င်း၊ –
၂၁း၁၇ ဣသရေလ အမျိုးတို့တွင် တမျိုးကိုမပျောက်စေခြင်းငှါ သေဘေးမှလွတ်သော ဗင်္ယာမိန်လူတို့ အမွေခံစရာမြေရှိရမည်။ –
၂၁း၁၈ သို့သော်လည်း အကြင်သူသည် ဗင်္ယာမိန်လူ၌သမီးကိုပေးစား၏။ ထိုသူသည်ကျိန်အပ်သောသူဖြစ်စေဟု ဣသရေလလူတို့သည် ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသောကြောင့် ငါတို့သည် ကိုယ်သမီးတို့ကို မပေးစားရဟူ၍၄င်း၊ –
၂၁း၁၉ ဗေသလမြို့မြောက်ဘက်၊ ဗေသလမြို့မှရှေခင်မြို့သို့သွားသောလမ်းအရှေ့ဘက်၊ လေဗောနမြို့ တောင်ဘက်၊ ရှိလောမြို့နယ်တွင် ထာဝရဘုရား အဘို့နှစ်စဉ် ပွဲခံတတ်သည်ဟူ၍၄င်း၊ တိုင်ပင်ကြသည်နှင့်အညီ၊ –
၂၁း၂၀ ဗင်္ယာမိန်လူတို့ကိုခေါ်၍ သင်တို့သည်သွားကြလော့။ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့၌ချောင်းမြောင်းလျက်နေကြလော့။ ရှိလောမြို့သမီးတို့သည်ပွဲခံအံ့သောငှါ ကလျက်လာကြသောအခါ၊ –
၂၁း၂၁ စပျစ်ဥယျာဉ်ထဲကထွက်ပြီးလျှင်၊ ထိုမြို့သမီးတို့ကို အသီးအသီးကိုယ်မယားဖြစ်စေဘို့ဘမ်းဆီး၍ ဗင်္ယာမိန်ပြည်သို့ဆောင်သွားကြလော့။ –
၂၁း၂၂ သူတို့အဘနှင့်မောင်တို့သည် ငါတို့ထံသို့လာ၍ အမှုလုပ်သောအခါ၊ ငါတို့က ငါတို့မျက်နှာကိုထောက်၍ သူတို့ကိုသနားကြပါ။ စစ်တိုက်ရာတွင် သူ တို့အသီးအသီးဆိုင်သောမယားတို့ကို သူတို့အဘို့ ငါတို့သည် မချန်မထားမိပါ။ သင်တို့၌ အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါ ယခုပေးစားကြသည်မဟုတ်ဟု သူတို့အား ပြန်ပြောမည်ဟုမှာထားကြသည်အတိုင်း၊ –
၂၁း၂၃ ဗင်္ယာမိန်လူတို့သည်ပြု၍ ပွဲခံလျက်ကသောမိန်းမတို့ကို ကိုယ်အရေအတွက်အတိုင်း မယားဖြစ်ဘို့ရာ ဘမ်းဆီး၍ယူသွားကြ၏။ ကိုယ်အမွေခံရာ မြေသို့ ပြန်ရောက်ပြီးလျှင်၊ မြို့တို့ကိုအသစ်ပြင်ဆင်၍ နေကြ၏။ –
၂၁း၂၄ ထိုအခါ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည်လည်း ကိုယ်အမျိုး၊ ကိုယ်အဆွေနေရာ ကိုယ်အမွေခံရာမြေသို့ ပြန်သွားကြ၏။ –
၂၁း၂၅ ထိုကာလ၌ဣသရေလရှင်ဘုရင်မရှိ၊ လူတိုင်းမိမိစိတ်အလိုရှိသည်အတိုင်းပြုသတည်း။

တရားသူကြီးမှတ်စာပြီး၏။

ရှုသဝတ္ထု။
RUTH.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄

ရုသဝတ္ထု။
RUTH.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ တရားသူကြီးအုပ်စိုးသောကာလ၊ တရံရောအခါ ဣသရေလပြည်၌ အစာအာဟာရခေါင်းပါး၍ ယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့သားတယောက်သည်၊
မယားနှင့် သားနှစ်ယောက်ပါလျက် မောဘပြည်၌ တည်းခိုခြင်းငှါသွား၏။
၁း၂ ထိုသူ၏အမည်ကား ဧလိမလက်။ မယားအမည်ကားနောမိ။ သားနှစ်ယောက်အမည်ကား မဟာလုန်နှင့်ခိလျုန်တည်း။ သူတို့သည် ယုဒပြည်၊
ဗက်လင်မြို့၊ ဧဖရတ်အရပ်သားဖြစ်လျက်၊ မောဘပြည်သို့သွား၍နေကြ၏။–
၁း၃ နောမိ၏ခင်ပွန်း ဧလိမလက်သည်သေ၍ မယားနှင့်သားနှစ်ယောက်တို့သည် ကျန်ရစ်ကြ၏။
၁း၄ သားတို့သည် မောဘပြည်သူဩရပနှင့် ရုသအမည်ရှိသော မိန်းမနှစ်ယောက်တို့နှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုပြု၍၊ ထိုပြည်မှာ ဆယ်နှစ်ခန့်မျှနေပြီးမှ၊–
၁း၅ ထိုသားနှစ်ယောက် မဟာလုန်နှင့်ခိလျုန်တို့သည်သေ၍ နောမိသည်သားမရှိ၊ ခင်ပွန်းလည်းမရှိ ကျန်ရစ်လေ၏။
၁း၆ တဖန်ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို အကြည့်အရှုကြွ၍ မုန့်ကိုပေးသနားတော်မူကြောင်းကို ထိုမိန်းမသည် မောဘပြည်၌ကြားသောအခါ၊
မောဘပြည် မှပြန် သွားမည်ဟု ချွေးမနှစ်ယောက်နှင့်အတူထ၍၊–
၁း၇ တည်းခိုရာအရပ်က ထွက်ပြီးလျှင် ယုဒပြည်သို့ရောက်လိုသောငှါ သွားကြ၏။–
၁း၈ သို့ရာတွင် ချွေးမနှစ်ယောက်တို့အား၊ သင်တို့သည် ကိုယ်အမိအိမ်သို့ ပြန်သွားကြလော့။ သေလွန်သောသူ၌၎င်း၊ ငါ၌၎င်း၊ ကျေးဇူးပြုသည်နှင့်အညီ၊
ထာဝရ ဘုရားသည် သင်တို့၌ကျေးဇူးပြုတော်မူပါစေသော။–
၁း၉ သင်တို့နှစ်ယောက်သည် နောက်ရသောလင်အိမ်၌ ချမ်းသာစွာနေရမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားကယ်မသနားတော်မူပါစေသောဟုဆိုလျက်
သူတို့ကို နမ်းလေ၏။ သူတို့သည်လည်း၊ အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးလျက်၊–
၁း၁၀ အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ၊ ကိုယ်တော်၏အမျိုးထံသို့ လိုက်သွားပါမည်ဟုဆိုကြ၏။–
၁း၁၁ နောမိကလည်း၊ ငါ့သမီးတို့ ပြန်သွားကြလော့။ ငါနှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် လိုက်ရမည်နည်း။ သင်တို့လင်လျှာဘို့ ငါ၏ဝမ်း၌သားရှိသေးသလော။–
၁း၁၂ ငါ့သမီးတို့ ပြန်သွားကြလော့။ ငါသည် အသက်အရွယ်လွန်၍ လင်နှင့်မနေသင့်။ သို့မဟုတ် မြော်လင့်စရာရှိသေးသည်ဟုငါဆိုလျှင်၎င်း၊ ယနေ့
ညမှာလင် နေလျှင်၎င်း၊ သားတို့ကိုလည်းဘွားမြင်လျှင်၎င်း၊–
၁း၁၃ ထိုသားတို့သည် ကြီးပွါးသည်တိုင်အောင် ငံ့နေလိမ့်မည်လော။ လင်မနေဘဲ သူတို့ကို မြော်လင့်လိမ့်မည်လော။ ငါ့သမီးတို့ ထိုသို့မဖြစ်ရ။
ထာဝရဘုရား လက်တော်သည် ငါ၌ကန့်လန့်ရှိသည်ကို သင်တို့အတွက် ငါအလွန်ကြင်နာသောစိတ်ရှိသည် ဟုဆိုလေသော်၊–
၁း၁၄ သူတို့သည် တဖန်အသံကိုလွှင့်၍ငိုကြွေးကြ၏။ ထိုအခါ ဩရပသည်ယောက္ခမကိုနမ်း၍ မိမိအမျိုးသားတို့ထံသို့ ပြန်သွား၏။ ရုသမူကား၊
ယောက္ခမ၌ မှီဝဲဆည်းကပ်လျက် နေသေး၏။–
၁း၁၅ နောမိကလည်း၊ သင့်အစ်မသည် အမျိုးသားရင်း ဘုရားရင်းတို့ထံသို့ ပြန်သွားပြီ။ အစ်မနောက်သို့ လိုက်သွားပါဟုဆိုသော်၊–
၁း၁၆ ရုသက၊ ကျွန်မသည် ကိုယ်တော်ကိုမစွန့်ပါရစေနှင့်။ နောက်တော်သို့မလိုက်ဘဲ ပြန်သွားစေခြင်းငှါမပြုပါနှင့်။ ကိုယ်တော်သွားလေရာရာသို့
ကျွန်မလိုက် ပါမည်။ ကိုယ်တော်အိပ်လေရာရာ၌ကျွန်မအိပ်ပါမည်။ ကိုယ်တော်အမျိုးသည် ကျွန်မအမျိုး၊ ကိုယ်တော်ဘုရားသည် ကျွန်မ
ဘုရားဖြစ်ပါစေ။–
၁း၁၇ ကိုယ်တော်သေရာအရပ်၌ ကျွန်မသေ၍သင်္ဂြိုဟ်ခံပါမည်။ သေခြင်းမှတပါး၊ အခြားသောအမှုကြောင့် ကိုယ်တော်နှင့်ကျွန်မကွာလျှင်၊ ထာဝရ
ဘုရားသည် ကျွန်မ၌ထိုမျှမက ပြုတော်မူပါစေသောဟုပြန်ဆို၏။–
၁း၁၈ ရုသသည် လိုက်ခြင်းငှါ ခိုင်ခံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို နောမိသည်သိမြင်သော် တိတ်ဆိတ်စွာနေလေ၏။
၁း၁၉ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်ခရီးသွား၍ ဗက်လင်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ တမြို့လုံးအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်၍၊ ဤသူကား နောမိဟုတ်သလောဟု
မေးကြ၏။–
၁း၂၀ သူကလည်း နောမိဟူ၍မခေါ်ပါနှင့်။ မာရဟူ၍ခေါ်ပါ။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့အား အလွန်ခါးသောအရာကိုပေးတော်မူပြီ။–
၁း၂၁ ငါသည် ကြွယ်ဝပြည့်စုံလျက် ထွက်သွား၏။ ယခုမူကားဆင်းရဲလျက် တကိုယ်တည်းရှိမှ၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုပို့ပြန်တော်မူပြီ။ ထာဝရ
ဘုရားသည် ငါ့ကိုနှိမ့်ချ၍ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ကိုဆင်းရဲစေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ နောမိအမည်ဖြင့် အဘယ်ကြောင့်ငါ့ကိုခေါ်ကြသနည်း
ဟုပြန်ပြော၏။–
၁း၂၂ ထိုသို့ မောဘပြည်မှလိုက်လာသောမောဘပြည်သူချွေးမရုသနှင့်အတူ နောမိသည်ပြန်လာ၍၊ မုယောစပါးကို ရိတ်စကာလ၌ ဗက်လင်မြို့
သို့ရောက်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ နောမိ၏လင် ဧလိမလက်၏အဆွေအမျိုးတွင် အလွန်ရတတ်သောပေါက်ဘော်တယောက်ရှိ၏။ သူ၏အမည်ကား ဗောဇတည်း။ –

၂း၂ မောဘပြည်သူရုသက၊ ကျွန်မသည်လယ်ပြင်သို့သွား၍ စိတ်နှင့်တွေ့သောသူနောက်မှာ စပါးကျန်ကိုကောက်ပါရစေဟု နောမိ၌အခွင့်ပန်လျှင်၊ နောမိက၊ သွားတော့ ငါ့သမီးဟုဆို၏။ –

၂း၃ ရုသသည်သွား၍ စပါးရိတ်သောသူတို့နောက်မှာ၊ စပါးကျန်ကိုကောက်သည်တွင်၊ ဧလိမလက်၏အဆွေအမျိုးဗောဇပိုင်သောလယ်၌ အမှတ်တမဲ့နေရာကျ၏။ –

၂း၄ ထိုအခါ ဗောဇသည် ဗက်လင်မြို့ကလာ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိတော်မူပါစေသောဟု ရိတ်သောသူတို့အားဆိုလျှင်၊ သူတို့က၊ ကိုယ်တော် ကိုထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသောဟုပြန်ပြောကြ၏။ –

၂း၅ ဗောဇကလည်း၊ ထိုမိန်းမငယ်သည် အဘယ်သူနှင့်ဆိုင်သနည်းဟု လယ်ခေါင်းအားမေးသော်၊ –

၂း၆ လယ်ခေါင်းက၊ မောဘပြည်မှနောမိနှင့်အတူလိုက်လာသော မောဘအမျိုးသမီးဖြစ်ပါ၏။ –

၂း၇ သူကလည်း၊ ကျွန်မသည် စပါးရိတ်သောသူတို့နောက်၌ ကောက်လှိုင်းစုထဲမှာ ကျန်သောစပါးကိုကောက်သိမ်းပါရစေဟုအခွင့်တောင်းလျက် ဝင်သဖြင့်၊ နံနက်မှစ၍ ယခုခဏတဲ၌နေသောအချိန်တိုင်အောင် လုပ်နေပါပြီဟု ပြောဆိုလျှင်၊ –

၂း၈ ဗောဇသည် ရုသကိုခေါ်၍၊ နားထောင်ပါ၊ ငါ့သမီး။ အခြားသောလယ်သို့သွား၍ စပါးကျန်ကိုမကောက်နှင့်။ ဤအရပ်က မထွက်ဘဲ၊ ငါ့ကျွန်မတို့၌ မှီဝဲလျက်နေတော့။ –

၂း၉ သူတို့ရိတ်သောလယ်ကွက်ကိုကြည့်မှတ်၍ သူတို့နောက်၌ လိုက်လော့။ လုလင်တို့သည်သင့်ကို မနှောင့်ရှက်ရမည်အကြောင်း ငါမှာထားပြီ။ ရေငတ်သော အခါ၊အိုးထားရာသို့ သွား၍ လုလင်ခပ်သောရေကို သောက်တော့ဟုဆိုလေသော်၊ –

၂း၁၀ ရုသသည် မြေပေါ်မှာ ဦးချပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကျွန်မသည် တပါးအမျိုးသားဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်မကိုသိမှတ်မည်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့ စိတ်တော်နှင့် တွေ့ရပါသနည်းဟုလျှောက်လေ၏။ –

၂း၁၁ ဗောဇကလည်း၊ သင်၏လင်သေသောနောက်၊ သင်သည် ယောက္ခမအား ပြုစုသမျှကိုင်း၊ သင်သည် မိဘနှင့်မွေးဘွားရာဌာနပြည်ကိုစွန့်၍ အထက်က မသိဘူးသော ပြည်သို့လာကြောင်းကိုင်း၊ ငါ့အားသေချာစွာပြောကြပြီ။ –

၂း၁၂ သင့်အမှု၏အကျိုးကို ထာဝရဘုရားပေးတော်မူပါစေသော။ သင်သည် အတောင်တော်အောက်၌ခိုလှုံခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်သောဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားသည် စုံလင်သောဆုကို ချတော်မူပါစေသောဟုဆိုသော်၊ –

၂း၁၃ ရုသကလည်း၊ သခင်ကျွန်မသည် ရှေ့တော်၌မျက်နှာရပါစေ။ ကျွန်မသည် ကိုယ်တော်ကျွန်မတို့နှင့်မတူသော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် လောကဝတ် စကားကိုပြော၍ ကျွန်မကိုနှစ်သိမ့်စေပါပြီဟုလျှောက်လေ၏။ –

၂း၁၄ ဗောဇကလည်း၊ စားသောက်သောအချိန်ရှိပြီ။ လာ၍မုန့်ကိုစားလော့။ ပုံးရည်၌စားစရာကိုနှစ်လော့ဟုခေါ်ဆိုသည်အတိုင်း၊ ရုသသည် စပါးရိတ်သော သူတို့နှင့်အတူထိုင်လျှင်၊ ဗောဇသည်ပေါက်ပေါက်ကိုလှမ်း၍ပေးသဖြင့်၊ သူသည်ဝစွာစားပြီးမှ ချန်ထားသေး၏။ –

၂း၁၅ စပါးကျန်ကိုကောက်ခြင်းငှါ ထသွားသောအခါ၊ ဗောဇသည် လုလင်တို့အား၊ ထိုမိန်းမသည် ကောက်လှိုင်းစုထဲမှာကျန်သောစပါးကိုကောက်သိမ်းပါစေ၊ အရှက်မခွဲကြနှင့်။ –

၂း၁၆ ရိတ်ပြီးသောစပါးအချို့ကိုလည်း သူ့အဘို့ချထားလော့။ ကောက်ယူပါစေ။ အပြစ်မတင်ကြနှင့်ဟု မှာထား၏။ –

၂း၁၇ ရုသသည် ထိုလယ်၌ညဦးတိုင်အောင် စပါးကျန်ကိုကောက်၍ရသောစပါးကိုနယ်ပြီးလျှင် မုယောဆန်တဧဖာခန့်မျှရှိ၏။ –

၂း၁၈ ထိုဆန်ကိုယူ၍ မြို့ထဲသို့ဝင်သဖြင့်၊ ကောက်၍ရသောဆန်ကိုလည်း ယောက္ခမအားပြ၏။ ဝစွာစားပြီးမှ ချန်ထားသောအစာကိုလည်း ထုတ်၍ပေးသေး၏။ –

၂း၁၉ ယောက္ခမကလည်း၊ ယနေ့အဘယ်မှာစပါးကျန်ကိုကောက်သနည်း။ အဘယ်မှာလုပ်သနည်း။ သင်သိမှတ်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိပါစေသောဟုမြွက်ဆိုလျှင်၊ ရုသက ယနေ့ကျွန်မလုပ်သောသူ၏အမည်ကား၊ ဗောဇဖြစ်ပါသည်ဟု ယောက္ခမအားကြားပြောသော်၊ –

၂း၂၀ ယောက္ခမက၊ အသက်ရှင်သောသူ၊ သေသောသူတို့၌ ကျေးဇူးမပြတ်ပြုတော်မူသေးသော ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော ဟူ၍၎င်း၊ ထိုသူသည် ငါတို့နှင့်ပေါက်ဘော်တော်သောသူ၊ နီးစပ်သောအမျိုးသားချင်းအဝင်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ချွေးမအားပြောဆို၏။ –

၂း၂၁ ထိုသူက၊ ငါ့စပါးရိတ်ခြင်းအမှုမပြီးမှီတိုင်အောင်၊ ငါ့လူတို့၌ မှီဝဲလျက်နေတော့ဟုဆိုကြောင်းကိုလည်း မောဘအမျိုးသမီးရုသသည် ကြားပြောသော်၊ –

၂း၂၂ နောမိက၊ ငါ့သမီး၊ သင်သည်သူ၏ကျွန်မတို့နှင့်ပေါင်းဘော်ကောင်း၏။ အခြားသောလယ်၌ သူတို့သည်သင့်ကိုမတွေ့စေကောင်းဟု၊ ချွေးမရုသအားပြောသည်အတိုင်း၊ –

၂း၂၃ သူသည် မုယောစပါး၊ ဂျုံစပါးရိတ်ခြင်းအမှုပြီးသည်တိုင်အောင် ဗောဇ၏ကျွန်မတို့၌မှီဝဲလျက်၊ စပါးကျန်ကိုကောက်၍ ယောက္ခမထံမှာနေလေ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ တဖန် ယောက္ခမနောမိက၊ ငါ့သမီး၊သင့်ကိုချမ်းသာစေခြင်းငှါ ငြိမ်ဝပ်ရာအရပ်ကို သင့်အဘို့ငါမရှာရသလော။–
၃း၂ သင်ပေါင်းဘော်သောကျွန်မတို့၏သခင်ဗောဇသည် ငါတို့ပေါက်ဘော်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ယနေ့ညမှာ ကောက်နယ်တလင်း၌ မုယောစပါးကို လှေ့လျက် နေ၏။–
၃း၃ သင်သည် ရေချိုးခြင်း၊ဆီလိမ်းခြင်း၊ အဝတ်တန်ဆာဆင်ခြင်းကိုပြုပြီးလျှင် ကောက်နယ်တလင်းသို့သွားတော့။ သူသည်စားသောက်ခြင်း အမှုကိုမပြီးမှီ ကိုယ်ကိုမပြနှင့်။–
၃း၄ သူအိပ်သောအခါ၊ အိပ်ရာအရပ်ကိုမှတ်ပြီးမှဝင်၍ သူ့ခြေ၌ဖုံးသောအဝတ်ကို ဖွင့်ပြီးလျှင်အိပ်တော့။ သင်သည်အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို သူပြောလိမ့်မည် ဟုဆိုသော်၊–
၃း၅ ရုသက၊ မိခင်မှာထားသမျှတို့ကိုပြုပါမည်ဟု ဝန်ခံလျက်၊–
၃း၆ ကောက်နယ်တလင်းသို့သွား၍ ယောက္ခမ မှာထားသမျှအတိုင်းပြုလေ၏။–
၃း၇ ဗောဇသည် စားသောက်၍ ရွှင်လန်းလျက်၊ စပါးပုံအနားသို့သွား၍ အိပ်သောအခါ၊ ရုသသည် တိတ်ဆိတ်စွာချဉ်းကပ်၍ သူ့ခြေ၌ဖုံးသောအဝတ်ကို ဖွင့်ပြီး လျှင်အိပ်လေ၏။–
၃း၈ သန်းခေါင်အချိန်၌ ယောကျ်ားသည် လန့်၍လှည့်သဖြင့်၊ မိန်းမသည် ခြေရင်း၌ ရှိသည်ကိုသိလျက်၊–
၃း၉ သင်သည်အဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှင်၊ ကျွန်မသည် ကိုယ်တော်၏ကျွန်မရုသဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ရွေးပိုင်သောအမျိုးသားချင်းဖြစ်သော ကြောင့်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မကို အဝတ်တော်စွန်းနှင့် ဖုံးပါတော့ဟုဆိုသော်၊–
၃း၁၀ သူက၊ ငါ့သမီး၊ ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။ သင်သည် ငွေရတတ်သောလူပျို၊ ဆင်းရဲသောလူပျိုတစုံတယောက်ကိုမမှီဝဲဘဲနေ၍၊ အရင်ပြုသောကျေးဇူးထက် နောက်ပြုသောကျေးဇူးသာ၍ကြီး၏။–
၃း၁၁ မစိုးရိမ်နှင့် ငါ့သမီး။ တောင်းသမျှကို ငါပြုမည်။ သင်သည် သီလနှင့်ပြည့်စုံသောမိန်းမဖြစ်ကြောင်းကို ငါ့လူမျိုးနေသော တမြို့လုံးသိ၏။–
၃း၁၂ ငါသည် ရွေးပိုင်သောအမျိုးသားချင်း မှန်ပေ၏။ သို့သော်လည်း ငါ့ထက်သာ၍ ရွေးပိုင်သောအမျိုးသားချင်းတယောက်ရှိသေး၏။–
၃း၁၃ ယနေ့ညမှာ နေဦးတော့။ ထိုသူသည် ရွေးပိုင်သောအမျိုးသားချင်းဝတ်ကိုပြုလိုလျှင် ပြုပါလေစေ။ ကောင်း၏။ မပြုလျှင် ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း ငါပြုမည်။ နံနက်တိုင်အောင် အိပ်ဦးတော့ဟုဆို၏။
၃း၁၄ ရုသသည် နံနက်တိုင်အောင် သူ့ခြေရင်းနားမှာအိပ်ပြီးမှ၊ တယောက်ကိုတယောက် သိနိုင်သောအချိန်မရောက်မှီ ထလေ၏။ ယောကျ်ားကလည်း၊ မိန်းမသည် ဤကောက်နယ်တလင်းသို့လာသည်ကို အဘယ်သူမျှမသိစေနှင့်ဟုဆို၏။–
၃း၁၅ တဖန် သင်၌ပါသောတင်းတိမ်ကိုယူခဲ့၍ ဖြန့်ခင်းတော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ ရုသဖြန့်လျက် မုယောစပါးခြောက်သြမဲကိုခြင်၍ သူ့အပေါ်မှာတင်သဖြင့်၊ သူသည် မြို့ ထဲသို့သွားလေ၏။–
၃း၁၆ ယောက္ခမထံသို့ ရောက်သောအခါ၊ ယောက္ခမက အဘယ်သို့နည်းဟုမေးလျှင်၊ မိမိ၌ထိုသူပြုသမျှကိုငင်း၊–
၃း၁၇ သူက၊ သင်သည်ယောက္ခမထံသို့ လက်ချည်းမသွားနှင့်ဟုဆိုလျက် မုယောစပါးခြောက်သြမဲပေးကြောင်းကိုငင်း ကြားပြောလေ၏။–
၃း၁၈ ယောက္ခမကလည်း၊ ငါ့သမီး၊ ဤအမှုသည် အဘယ်သို့ပြီးလိမ့်မည်ကို မသိမှီတိုင်အောင် ထိုင်နေတော့။ ယောကျ်ားသည် ယနေ့ဤအမှုကိုမပြီးစီးမှီ ငြိမ်ဝပ်စွာမနေဟု ပြောဆို၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ထိုအခါ ဗောဇသည် မြို့တံခါးဝသို့သွား၍ထိုင်သဖြင့်၊ မနေ့ကပြောသော အမျိုးသားချင်း ရောက်သွားသည်ကိုမြင်လျှင်၊ အိုမည်သူလှည့်၍ ထိုင်ပါတော့ဟု ခေါ်သည်အတိုင်း သူသည် လှည့်၍ထိုင်လေ၏။–
၄း၂ တဖန် မြို့သားအသက်ကြီးသူတကျိပ်တို့ကိုခေါ်၍၊ သည်မှာထိုင်ပါတော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း သူတို့သည်လည်း ထိုင်ကြ၏။–
၄း၃ အမျိုးသားချင်းကိုလည်း၊ မောဘပြည်မှပြန်လာသော နောမိသည် ငါတို့အစ်ကိုလေမလက်ပိုင်သော မြေအကွက်ကိုရောင်းမည်ဖြစ်၍၊–
၄း၄ သင်ကို ငါတိုင်ကြားလျက်၊ ပြည်သားများ၊ ငါတို့အမျိုး၌ အသက်ကြီးသူများ ရှေ့မှာဝယ်ပါတော့ဟု ပြောမည်အကြံရှိပါ၏။ သင်သည် ရွေးလိုလျှင်ရွေးပါတော့၊ မရွေးလိုလျှင် ကျွန်ုပ်အားကြားပြောပါတော့။ သင်မှတပါး ရွေးပိုင်သောသူမရှိ။ သင့်နောက်မှာ ကျွန်ုပ်နေရာကျသည်ဟုဆိုသော်၊ အမျိုးသားချင်းက၊ ကျွန်ုပ်ရွေးမည်ဟု ပြန်ပြော၏။–
၄း၅ ဗောဇကလည်း၊ ထိုလယ်ကွက်ကို နောမိလက်မှဝယ်သောနေ့ရက်တွင် သေသောသူ၏အမွေဥစ္စာအားဖြင့် သူ၏နာမည်ကိုထောက်မခြင်းငှါ၊ သူ၏မယား မောဘအမျိုး သမီးရုသကိုလည်း ဝယ်ရသေးသည်ဟုဆိုသော်၊–
၄း၆ အမျိုးသားချင်းက၊ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အဘို့မရွေးနိုင်ပါ။ ရွေးလျှင် ကိုယ်အမွေဥစ္စာကိုဖျက်မည်စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ကျွန်ုပ်မရွေးနိုင်သောကြောင့်၊ ကျွန်ုပ်ရွေးပိုင် သောအရာကို ကိုယ်အဘို့ရွေးပါတော့ဟုပြန်ပြော၏။–
၄း၇ ဣသရေလရှေးထုံးစံဟူမူကား၊ ရွေးခြင်းအမှု၊ ဥစ္စာလဲခြင်းအမှုကိုမြဲမြံစေခြင်းငှါ တယောက်သောသူသည် မိမိခြေနင်းကိုချွတ်၍ တယောက် သောသူအား အပ်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ပြုသောအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် သက်သေတည်ရ၏။–
၄း၈ သို့ဖြစ်၍ အမျိုးသားချင်းက၊ ကိုယ်အဘို့ဝယ်ပါတော့ဟု ဗောဇအားဆို၍ မိမိခြေနင်းကိုချွတ်၏။–
၄း၉ ဗောဇကလည်း၊ လေမလက်ဥစ္စာ၊ ခိလျုန်ဥစ္စာ၊ မဟာလုန်ဥစ္စာဟူသမျှကို နောမိလက်မှငါဝယ်၍၊–
၄း၁၀ သေသောသူ၏နာမည်ကိုသူ၏ ညီအစ်ကိုစုထဲကငင်း၊ သူနေရာမြို့တံခါးထဲကငင်း မပြတ်စေခြင်းငှါ၊ သူ၏အမွေအားဖြင့် သူ၏ နာမည်ကိုထောက်မမည် အကြောင်း၊ မဟာလုန်၏မယား မောဘအမျိုးသမီးရုသကို ငါ၏မယားဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါဝယ်သည်ကို သင်တို့သည် ယနေ့သက်သေဖြစ်ကြပါ၏ဟုအသက် ကြီးသူများ၊ လူများအပေါင်းတို့အားပြောဆို၏။–
၄း၁၁ တံခါးဝ၌ရှိသောအသက်ကြီးသူများ၊ လူများအပေါင်းတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည်သက်သေဖြစ်ကြ၏။ သင့်အိမ်သို့ရောက်သော ဤမိန်းမသည်၊

ဣလသရေလ အမျိုးကိုတည်ထောင်သော မိန်းမနှစ်ယောက်၊ ရာခေလနှင့် လေအာကဲ့သို့ဖြစ်မည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားပြုတော်မူပါစေသော။ သင်သည်လည်း ဖေရတ်အရပ်၌ အစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၍ ဗက်လင်မြို့၌ အသရေကျော်စောခြင်းရှိပါစေသော။–

၄း၁၂ အသက်ပျိုသော ဤမိန်းမတွင်၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူလတံ့သောမျိုးစေ့အားဖြင့် သင်၏အမျိုး အနွယ်သည် ယုဒမယား တာမာဘွားမြင်သော ဖာရက်အမျိုးအနွယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါစေသောဟု ပြောဆိုကြ၏။

၄း၁၃ ဗောဇသည် ရုသကိုသိမ်း၍စုံဘက်လျက် ဆက်ဆံသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ရုသသည်ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောကျ်ား ကိုဘွားမြင်လေ၏။–

၄း၁၄ မိန်းမတို့သည်လည်း နောမိအား၊ သင့်ကိုပြုစုသောအမျိုးသားချင်းကို ယနေ့ဖြတ်တော်မမူသော ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူပါစေသော။ ယခုရ သော အမျိုးသားချင်းသည်လည်း ဣလသရေလအမျိုး၌ အသရေကျော်စောပါစေသော။–

၄း၁၅ သူသည် သင်၏အသက်ကိုပြုပြင်သောသူ၊ သင်အသက်ကြီးသောအခါ သင့်ကိုကောင်းမွန်စွာပြုစုသောသူဖြစ်ပါစေသော။ သင့်ကိုချစ်၍ သားခုနစ်ယောက် ထက်သင့်အဘို့ သာ၍ကောင်းသော သင်၏ချွေးမသည် သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်ပြီဟု ပြောဆိုကြ၏။–

၄း၁၆ နောမိသည် ထိုသူငယ်ကိုယူ၍ ပိုက်ချီလျက်ထိန်းလေ၏။–

၄း၁၇ အိမ်နီးချင်းမိန်းမတို့ကလည်း၊ နောမိသည် သားယောကျ်ားကိုရပြီဟုဆိုလျက်၊ ထိုသူငယ်ကို ဩဗက်အမည်ဖြင့် မှည့်ကြ၏။ ဩဗက်သားကားယေရှဲ။ ယေရှဲသားကား ဒါဝိဒ်တည်း။

၄း၁၈ ဖာရက်၏သားစဉ်မြေးဆက်ဟူမူကား၊ ဖာရက်သား ဟေဇရုံ၊–

၄း၁၉ ဟေဇရုံသားအာရံ၊ အာရံသားအမိနဒပ်၊–

၄း၂၀ အမိနဒပ်သား နာရှုန်၊ နာရှုန်သား စာလမုန်၊–

၄း၂၁ စာလမုန်သား ဗောဇ၊ ဗောဇသားဩဗက်၊–

၄း၂၂ ဩဗက်သား ယေရှဲ၊ ယေရှဲသား ဒါဝိဒ်တည်း။

ရုသဝတ္ထုပြီး၏။

ဓမ္မရာဇဝင်ပဌမစောင်။
FIRST BOOK OF SAMUEL.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	၃၀
၃၁									

ဓမ္မရာဇဝင်ပဌမစောင်။
FIRST BOOK OF SAMUEL.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ဖေရတ်မြို့သားဇုဖ၊ တောဟု၊ ဧလိဟု၊ ယေရောဟံမှ ဆင်းသက်၍ ဖေရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရာမသိမ်ဇုဖိမ်မြို့၌နေသော ဧလကာနအမည်ရှိသော သူတယောက်ရှိ၏။–

၁း၂ ထိုသူသည် မယားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ တယောက်ကား ဟန္န၊ တယောက်ကား ပေနိန္နအမည်ရှိ၏။ ပေနိန္န၌သားသမီးရှိ၏။ ဟန္န၌မရှိ။–

၁း၃ ဧလကာနသည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်၍ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ မိမိနေရာ မြို့မှရှိလောမြို့သို့ နှစ်တိုင်းသွားမြဲရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလိ၏သား ဟောဖနိနှင့်ဖိနဟတ်သည် ရှိလောမြို့၌နေသတည်း။–

၁း၄ ဧလကာနသည် ယဇ်ပူဇော်အချိန်ရောက်သောအခါ၊ မယားပေနိန္နနှင့် သူ၏သားသမီးအပေါင်း တို့အား ဝေမျှ၏။–

၁း၅ ဟန္နကိုချစ်သောကြောင့် နှစ်ဆသောအဘို့ကိုပေး၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် ဟန္နအားသားဘွား သောအခွင့်ကို ပေးတော်မမူ။–

၁း၆ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည် အခွင့်ကိုပေးတော်မမူသောကြောင့်၊ ဟန္နစိတ်ဆိုးညစ်အောင်ရန်သူသည် အလွန်နှောင့်ရှက်တတ်၏။–

၁း၇ နှစ်စဉ်မပြတ်ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့သွားသောအခါ၊ ရန်သူနှောင့်ရှက်သဖြင့် ဟန္နသည်အစာ မစားနိုင်၊ ငိုလျက်နေတတ်၏။–

၁း၈ သူ၏ခင်ပွန်းဧလကာနက၊ ဟန္နအဘယ်ကြောင့်ငိုသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်မစားဘဲနေသနည်း။ အဘယ် ကြောင့်စိတ်ညှိုးငယ်သနည်း။ သား တကျိပ်ထက် သင်၌ငါသာ၍ ကောင်းသည်မဟုတ်လောဟု ဆို၏။

၁း၉ ရှိလောမြို့၌စားသောက်ကြသောနောက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလိသည် ထာဝရဘုရား၏အိမ် တော်တိုင်နားမှာ ထိုင်စဉ်၊–

၁း၁၀ ဟန္နသည် ညှိုးငယ်သောစိတ်နှင့်ထ၍၊ မျက်ရည်များစွာကျလျက် ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းသည်ကား၊–

၁း၁၁ အို ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မကိုမေ့လျော့တော်မမူဘဲ၊ ကိုယ်တော် ကျွန်မ၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ကြည့်ရှု အောက်မေ့သဖြင့်၊ သားယောကျ်ားကို ပေးသနားတော်မူလျှင်၊ သူ၏ဆံ ပင်ရိတ်ခြင်းကို အလျှင်းမပြု၊တသက်လုံး ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ကျွန်မအပ်ပါမည်ဟု သစ္စာဂတိပြုလေ၏။–

၁း၁၂ ဟန္နသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကြာမြင့်စွာဆုတောင်းစဉ်၊ ဧလိသည် သူ၏နှုတ်ကို ကြည့်မှတ်လေ၏။–

၁း၁၃ စိတ်နှလုံးနှင့်ဆုတောင်း၍ နှုတ်ခမ်းလှုပ်သော်လည်း၊ စကားသံမထွက်သောကြောင့်၊ ယစ်မူးသည်ဟု ဧလိထင်လျက်၊–

၁း၁၄ သင်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ယစ်မူးလိမ့်မည်နည်း။ သင်၏စပျစ်ရည်ကို ပယ်ရှောင်လော့ဟုဆို၏။–

၁း၁၅ ဟန္နကလည်း၊ မဟုတ်ပါအရှင်။ ကျွန်မသည် စိတ်ညှိုးငယ်သောမိန်းမဖြစ်ပါ၏။ စပျစ်ရည်ကိုမသောက်ပါ၊ သေရည်သေရက်ကို မသောက်ပါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စိတ်နှလုံးကို သွန်းလောင်းလျက်နေပါ၏။–

၁း၁၆ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မကို အဓမ္မမိန်းမဟူ၍ မမှတ်ပါနှင့်။ မြည်တမ်းစရာအကြောင်း၊ ဝမ်းနည်းစရာအကြောင်း များသည်ဖြစ်၍၊ ယခုတိုင်အောင် လျှောက်နေပါသည်ဟု ပြန်ပြောသော်၊ ဧလိက၊ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့။–

၁း၁၇ ယခုဆုတောင်းသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူပါစေသောဟု မြွက်ဆို၏။–

၁း၁၈ ဟန္နကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မသည် ရှေ့တော်၌မျက်နှာရပါစေသောဟု လျှောက်ပြီးမှ၊ ခြားနားသော မျက်နှာနှင့်သွား၍ အစာစားလေ၏။

၁း၁၉ ထိုသူတို့သည် နံနက်စောစောထ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ်ပြီးလျှင်၊ ရာမမြို့မှာ ရှိသော မိမိတို့အိမ်သို့ ပြန်သွားကြ၏။ ထိုအခါဧလကာနသည်မယားဟန္နနှင့်ဆက်ဆံ၍ ထာဝရဘုရား အောက်မေ့တော်မူသဖြင့်၊–

၁း၂၀ ဟန္နသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ ကာလအချိန်စေ့သောအခါ၊ သားယောကျ်ားကိုဘွားမြင်ပြီးလျှင်၊ ထိုသားကို ထာဝရဘုရားထံ၌ ဆုတောင်းသောကြောင့်၊ ရှမွေလအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။–

၁း၂၁ ဧလကာနသည် အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့နှင့်အတူ နှစ်စဉ်ပြုရသောယဇ်ကိုငှ၄်း၊ သစ္စာဂတိနှင့်ဆိုင်သော ပူဇော်သက္ကာကိုငှ၄်း၊ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်ခြင်းငှါတက်သွားသောအခါ၊–

၁း၂၂ ဟန္နက၊ နို့နှင့်ကွာပြီးမှ သူငယ်ကိုဆောင်သွားပါမည်။ ထိုအခါသူသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ရောက်၍ အမြဲနေရလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျှင်၊–

၁း၂၃ ခင်ပွန်းဧလကာနက၊ စိတ်ရှိသည်အတိုင်းပြုလော့။ နို့နှင့်မကွာမှီတိုင်အောင်နေလော့။ ထာဝရဘုရား၏ ဂတိတော်သာတည်ပါစေသောဟု ဝန်ခံ၍၊ မယားသည် သူငယ်ကို နို့တိုက်လျက် နို့မကွာမှီတိုင်အောင် မသွားဘဲနေ၏။–

၁း၂၄ နို့ကွာပြီးမှ၊ အသက်သုံးနှစ်ရှိသော နွားတကောင်၊ မုန့်ညက်တဖော၊ စပျစ်ရည်တဘူးနှင့်တကွ သူငယ်ကို ဆောင်သွား၍၊ ရှိလောမြို့၌ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ သူငယ်သည် အသက်နုသေး၏။–

၁း၂၅ နွားကိုသတ်၍ သူငယ်ကိုဧလိထံသို့ သွင်းလျက်၊ ဟန္နက၊ ကျွန်မ၏သခင်၊–

၁း၂၆ ကိုယ်တော်အသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ ကျွန်မသည် ယမန်တခါ ဤအရပ်၌ကိုယ်တော်အနားမှာ ရပ်လျက် ဆုတောင်းသောမိန်းမဖြစ်ပါ၏။–

၁း၂၇ ထိုအခါ ဤသူငယ်ကို ရမည်အကြောင်းဆုတောင်းပါ၏။ တောင်းသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရားသည် ပေးသနားတော်မူပြီ။–

၁း၂၈ ထိုကြောင့် ကျွန်မသည် သူ့ကိုထာဝရဘုရားအား ငှါးပါပြီ။ သူသည် တသက်လုံး ထာဝရဘုရားထံတော်၌ အငှါးခံ၍ နေရပါမည်သခင်ဟု လျှောက်ပြီးမှ၊ ထိုအရပ်၌ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ တဖန်ဟန္နသည် ပဌနာစကားကို မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ထာဝရဘုရားကို အမှီပြု ၍ရွှင်လန်းလျက်၊ ထာဝရဘုရားကြောင့် ငါ့ဦးချိုမြင့်လျက်ရှိ၏။ ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍၊ ရန်သူတို့အား ဝါကြွားသောစကားကိုပြောရ၏။—
၂း၂ ထာဝရဘုရားသန့်ရှင်းတော်မူသကဲ့သို့ အဘယ်သူမျှမသန့်ရှင်း။ ကိုယ်တော်မှတပါး အခြားသော ဘုရားမရှိ။—
၂း၃ ငါတို့ဘုရားသခင်ကဲ့သို့သော ခိုလှုံစရာမရှိ။ ကိုယ်ကိုကိုယ် မချီးမြှောက်ကြနှင့်။ ဝါကြွားစော်ကားသော စကားကို မပြောကြနှင့်။ အဝမ္ဗစကားကိုနှုတ်ထဲကမထွက်စေကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သဗ္ဗညုတဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ အမှုအရာတို့ကို ညှိညွတ်တော်မူ၏။—
၂း၄ သူရဲတို့ကိုင်သောလေးများကျိုးလျက်၊ လဲတတ်သောသူတို့သည် ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံလျက်ရှိကြ၏။—
၂း၅ ဝစွာစားသောသူတို့သည် စားစရာကိုရခြင်းငှါ၊ သူငှါးလုပ်ရကြပြီ။ ငတ်မွတ်သောသူတို့မူကား၊ တဖန်ဝကြပြီ။ မြုံသောသူသည် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင်ဘွားမြင်ပြီ။ သားများသောသူမူကား၊ တဖန်အားလျော့ပြီ။—
၂း၆ ထာဝရဘုရားသည် သေစေသောအခွင့်၊ အသက်ရှင်စေသောအခွင့်၊ မရဏာနိုင်ငံသို့ နှိမ့်ချသောအခွင့်၊ ထမြောက်စေသောအခွင့်ရှိတော်မူ၏။—
၂း၇ ဆင်းရဲစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ရတတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရားပြု၍၊ နှိမ့်ချသောအခွင့်၊ ချီးမြှောက်သော အခွင့်ရှိတော်မူ၏။—
၂း၈ ဆင်းရဲသောသူကို မြေမှုန့်ထဲက၎င်း၊ ငတ်မွတ်သောသူကို နောက်ချေးပုံထဲက၎င်း ချီးမြှောက်၍၊ မင်းသားတို့ နှင့်ထိုင်ရသောအခွင့်၊ ဘုန်းကြီးသောပလ္လင်ကိုအမွေခံရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးတိုင်တို့ကို ထာဝရဘုရားပိုင်၍၊ ထိုတိုင်တို့အပေါ်မှာ လောကဓာတ်ကိုတည်တော်မူပြီ။—
၂း၉ မိမိသန့်ရှင်းသူတို့ခြေကိုစောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။ မတရားသောသူတို့သည် မှောင်မိုက်၌ တိတ်ဆိတ်စွာ နေရကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့်အဘယ်သူမျှမနိုင်ရာ။—
၂း၁၀ ထာဝရဘုရားသည် ရန်သူတို့ကိုချိုးဖဲ့တော်မူမည်။ သူတို့အပေါ်၌မိုဃ်းကောင်းကင်မှ မိုဃ်းချုန်းစေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်တရားစီရင်သဖြင့်၊ ခန့်ထားတော်မူသောရှင်ဘုရင်ကို ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံစေ၍၊ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံသောသူကို ချီးမြှောက်တော်မူမည်ဟု မြွက်ဆို၏။—
၂း၁၁ ထိုနောက်မှ၊ လေကာနသည် ရာမမြို့၌ရှိသော မိမိအိမ်သို့သွား၍၊ သူငယ်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလိရှေ့တွင် အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်လေ၏။
၂း၁၂ ဧလိ၏သားတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုမသိ၊ အဝမ္ဗလူဖြစ်ကြ၏။—
၂း၁၃ လူများတို့တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်ပြုသောထုံးစံဟူမူကား၊ ယဇ်ပူဇော်၍အမဲသားကိုပြုတ်စဉ်အခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏အစေအပါတယောက်သည်လာ၍၊ သုံးချောင်းရှိသောအမဲချိတ်ကိုကိုင်လျက်၊—
၂း၁၄ အိုးအစရှိသည်တို့၌ ထိုးခပ်၍၊ အမဲချိတ်တွင်ပါသမျှကို ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သိမ်းယူတတ်၏။ ရှိလောမြို့သို့ ရောက်လာသော ဣသရေလလူအပေါင်းတို့အား ထိုသို့ပြုကြ၏။—
၂း၁၅ ဆီဥကို မီးမရှို့မှီ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏အစေအပါသည်လာ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဘို့ ကင်စရာအမဲသား ကိုပေးပါ။ ပြုတ်သောအမဲသားကိုမယူ၊ စိမ်းသောအမဲသားကိုသာယူမည်ဟု ယဇ်ပူဇော်သောသူအား ဆိုတတ်၏။—
၂း၁၆ ထိုသူက၊ ဆီဥကိုအရင်မီးရှို့ပါရစေ။ နောက်မှ ယူချင်တိုင်းယူပါဟုဆိုလျှင်၊ မဟုတ်ဘူး ယခုပေးရမည်။ သို့မဟုတ်အနိုင်ယူမည်ဟု ပြောဆိုတတ်၏။—
၂း၁၇ ထိုယဇ်ပုရောဟိတ်ပျိုတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားဝတ်ကို လူများရွံ့စရာပြုသောကြောင့်၊ ရှေ့တော်၌ အလွန်အပြစ်ကြီးသောသူဖြစ်ကြ၏။
၂း၁၈ သူငယ်ရှမွေလသည် ပိတ်သင်တိုင်းကို ဝတ်စည်းလျက်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်လေ၏။—
၂း၁၉ နှစ်စဉ်ပြုရသောယဇ်ကိုပူဇော်ခြင်းငှါ၊ သူ၏မိဘသည် ရောက်လာသောအခါ၊ အမိသည်တနှစ်မပြတ် သားအဘို့ အင်္ကျီငယ်ကိုချုပ်၍ ဆောင်ခဲ့တတ်၏။—
၂း၂၀ တရံရောအခါ၊ ဧလိက၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား၌ ငှါးထားသောသားအတွက်၊ ဤမိန်းမတွင် အမျိုးအနွယ်ကို ပေးတော်မူပါစေသောဟု လေကာနလင်မယားကို ကောင်းကြီးပေး၏။ ထိုသူတို့သည် နေရာအိမ်သို့ ပြန်သွားသောနောက်၊—
၂း၂၁ ထာဝရဘုရားသည် ဟန္နကို အကြည့်အရှုကြွတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍၊ သားသုံးယောက်၊ သမီးနှစ်ယောက်တို့ကို ဘွားမြင်လေ၏။ သူငယ်ရှမွေလသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကြီးပွါးသတည်း။
၂း၂၂ ဧလိသည် အသက်အရွယ်လွန်သောအခါ၊ သူ၏သားတို့သည် ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့၌ ပြုသမျှကို၎င်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနားမှာစည်းဝေးသောမိန်းမနှင့် မှားယွင်းကြောင်းကို၎င်း ကြားသိလျှင်၊—
၂း၂၃ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုကြသနည်း။ သင်တို့ပြုသော ဒုစရိုက်တို့ကို လူအပေါင်းတို့သည် ပြော၍ ငါကြားရ၏။—
၂း၂၄ မကောင်းဘူးငါ့သားတို့။ ငါကြားသောသိတင်းသည် ကောင်းသောသိတင်းမဟုတ်။ ထာဝရဘုရား၏ လူတို့သည် ပြစ်မှားရမည်အကြောင်း၊ သင်တို့ပြုကြသည်တကား။—
၂း၂၅ လူချင်းတယောက်ကိုတယောက်ပြစ်မှားလျှင်၊ တရားသူကြီး စစ်ကြောစီရင်ရ၏။ လူသည် ထာဝရဘုရား ကိုပြစ်မှားလျှင်၊ သူ့အတွက်အဘယ်သူ တောင်းပန်လိမ့်မည်နည်း ဟုဆုံးမသော်လည်း၊ သူတို့သည် အဘ၏စကားကိုနားမထောင်ကြ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ကွပ်မျက်ခြင်းငှါအလို ရှိတော်မူ၏။—
၂း၂၆ သူငယ်ရှမွေလသည် ကြီးပွါး၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့၊ လူတို့ရှေ့၌မျက်နှာရလေ၏။
၂း၂၇ ဘုရားသခင်၏လူတယောက်သည် ဧလိထံသို့လာ၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၊ ဖာရောဘုရင်ထံ၌နေရသော သင့်အဘ၏အမျိုးအား ငါထင်ရှားသည်မဟုတ်လော။—
၂း၂၈ ငါ၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်ခြင်း၊ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ခြင်း၊ ငါ့ရှေ့မှာ သင်တိုင်းကိုဝတ်ခြင်းအမှုကို စောင့်ရသောငါ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သူ့ကိုဣသရေ လအမျိုးအပေါင်းတို့အထဲက ငါရွေးကောက်သည်မဟုတ်လော။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာရှိသမျှတို့ကို၊ သင့်အဘ၏အမျိုးအား ငါပေးသည်မဟုတ်လော။—

၂း၂၉ ငါ့အိမ်၌ ငါစီရင်သောယဇ်၊ ငါ့ပူဇော်သက္ကာကို အဘယ်ကြောင့်ခြေနှင့်ကန်သနည်း။ ငါ၏လူဣသရေလ အမျိုးသားတင်လှူသော ပူဇော်သက္ကာရှိသမျှတို့တွင်၊ အမြတ်ဆုံးသောအရာကို ဝစွာစားစေ၍၊ သင်၏သားတို့ကို ငါ့အပေါ်မှာအဘယ်ကြောင့် ချီးမြှောက်သနည်း။–

၂း၃၀ ထိုသို့ပြုသောကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အမျိုး၊ သင့်အဘ၏အမျိုးသည် ငါ့ရှေ့မှာ အစဉ်သွားလာရလိမ့်မည်ဟု ငါဆိုမိသော်လည်း၊ တဖန်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုဂတိသည် ငါနှင့်ဝေးပါစေ။ ငါ့ကို ချီးမြှောက်သောသူတို့ကိုငါချီးမြှောက်မည်။ ငါ့ကိုမထီမဲ့မြင်ပြုသောသူတို့သည် ဂုဏ်အသရေပျက်ရကြလိမ့်မည်။–

၂း၃၁ သင်၏အမျိုးတွင်အိုသောသူတယောက်မျှမရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်၏လက်ရုံးနှင့် သင့်အဆွေအမျိုး၏ လက်ရုံးကိုငါဖြတ်သောအချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။–

၂း၃၂ ဣသရေလအမျိုးအား ငါပေးသောစည်းစိမ်ရှိရာ အိမ်ပေါ်မှာဘေးဥပဒ်ရောက်ကြောင်းကို သင်မြင်ရလိမ့်မည်။ သင်၏အမျိုးတွင် အိုသောသူတယောက်မျှအစဉ်မရှိရ။–

၂း၃၃ ငါ၏ယဇ်ပလ္လင်မှ ငါမပယ်မဖြတ်သောသင်၏အမျိုးသားသည်၊ သင့်မျက်စိပျက်၍ စိတ်ကြင်နာဘို့ရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်၏သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် အသက်ပျိုစဉ်ပင်သေရကြလိမ့်မည်။–

၂း၃၄ သင်၏သားဟောဖနိနှင့် ဖိနဟတ်နှစ်ယောက်တို့၌ဖြစ်စေ၍၊ သင့်အား ငါပေးသောပုပ္ပနိမိတ်ဟူမူကား၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် တနေ့ခြင်းတွင်သေလိမ့်မည်။–

၂း၃၅ တဖန်ငါ့စိတ်နှလုံးအလိုသို့လိုက်၍ သစ္စာစောင့်သောယဇ်ပုရောဟိတ်ကို ငါပေါ် ထွန်းစေမည်။ မြဲသော အိမ်ကို သူ့အဘို့ငါဆောက်ပေးသဖြင့်၊ သူသည်ငါ့ထံ၌ ဘိသိက်ခံသောသူရှေ့မှာ အစဉ်သွားလာ ရလိမ့်မည်။–

၂း၃၆ သင်၏အမျိုး၌ ကျန်ကြွင်းသောသူတိုင်း သူ့ထံသို့လာ၍၊ ကျွန်တော်သည်မုန့်အနည်းငယ်ကို စားရမည်အကြောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာနှင့်ဆိုင်သောအမှုတစုံတခု၌ ကျွန်တော်ကိုစေခိုင်းပါလော့ဟု ငွေစ၊ မုန့်စကိုရလိုသောငှါ၊ ရှိခိုးလျက်တောင်းပန်လိမ့်မည်ဟု အမိန့်တော်ကိုပြန်လေ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ သူငယ်ရှမွေလသည်၊ ဧလိရှေ့တွင် ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်လေ၏။ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် နည်းပါး၏။ ထင်ရှားသောရူပါရုံမရှိ။–

၃း၂ တရံရောအခါ ဧလိသည် မိမိနေရာ၌အိပ်လျက်၊ သူ၏မျက်စိမှုန်သောကြောင့် မမြင်နိုင်သည်ကာလ၊–

၃း၃ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ရှိရာ ထာဝရဘုရားအိမ်တော်၌မီးခွက်မသေမီ၊ ရှမွေလသည်လည်း အိပ်လျက်ရှိသောအခါ၊–

၃း၄ ထာဝရဘုရားသည် ရှမွေလကိုခေါ်တော်မူ၍၊ ရှမွေလက အကျွန်ုပ်ရှိပါသည်ဟု ထူးသဖြင့်၊–

၃း၅ ဧလိထံသို့ပြေး၍၊ ကိုယ်တော်ခေါ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်လာပါသည်ဟုဆိုလျှင်၊ ဧလိက ငါမခေါ်၊ အိပ်တော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ ရှမွေလသွား၍ အိပ်ပြန်လေ၏။–

၃း၆ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ ရှမွေလဟုခေါ်တော်မူလျှင်၊ ရှမွေလသည်ထပြီးလျှင်၊ ဧလိထံသို့သွား၍၊ ကိုယ်တော်ခေါ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်လာပါသည်ဟု ဆိုသော်၊ ဧလိက ငါမခေါ်ငါ့သား၊ အိပ်တော့ဟုဆို၏။–

၃း၇ ရှမွေလသည် ထာဝရဘုရားကိုမသိသေး။ ဗျာဒိတ်တော်ကိုမခံရသေး။–

၃း၈ တတိယအကြိမ်ထာဝရဘုရားက၊ ရှမွေလဟုခေါ်တော်မူလျှင်၊ ရှမွေလထပြီးလျှင် ဧလိထံသို့သွား၍၊ ကိုယ်တော်ခေါ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်လာပါသည်ဟုဆိုသော်၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူငယ်ကို ခေါ်တော်မူကြောင်းကို ဧလိသည်ရိပ်မိလျှင်၊–

၃း၉ သင်သွား၍ အိပ်ဦးတော့၊ နောက်တဖန်ခေါ်လျှင်၊ အိုထာဝရဘုရား အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ကျွန်ကြားပါသည်ဟု လျှောက်ရမည်အကြောင်း ရှမွေလကိုမှာထားသည်အတိုင်း၊ ရှမွေလသွား၍ မိမိနေရာ၌ အိပ်လေ၏။–

၃း၁၀ ထာဝရဘုရားသည်လည်း ရှေ့နည်းတူလာရပ်လျက်၊ ရှမွေလ၊ ရှမွေလဟု ခေါ်တော်မူလျှင်၊ ရှမွေလက၊ အိုထာဝရဘုရား အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန်ကြားပါသည်ဟု လျှောက်လေသော်၊–

၃း၁၁ ထာဝရဘုရားက၊ သိတင်းကြားသောသူတိုင်း နားနှစ်ဘက်ခါးစေခြင်းငှါ ငါသည် ဣသရေလအမျိုး၌ တစုံတခုကို ပြုမည်။–

၃း၁၂ ဧလိအိမ်သားတို့တဘက်၌ ငါပြောသမျှအတိုင်း ထိုနေ့တွင်ငါပြုမည်။ ပြုစရှိပြီးမှ လက်စသတ်မည်။

၃း၁၃ ထိုသူ၏သားတို့သည် ကိုယ်ယုတ်မာသည့်တိုင်အောင်၊ ကိုယ်ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုသူသိသော်လည်း ကျပ်တည်းစွာမဆုံးမဘဲနေသောကြောင့်၊ သူ၏အိမ်သားတို့၌ ငါသည် အစဉ်အမြဲဒဏ်ပေးမည်ဟု ငါပြောပြီ။–

၃း၁၄ ထိုကြောင့် ဧလိ၏အိမ်သားတို့ အပြစ်သည် ယဇ်နှင့်ပူဇော်သက္ကာအားဖြင့်မပြေ၊ အစဉ်အမြဲတည်ရမည် အကြောင်း သူတို့အားငါကျိန်ဆိုပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃း၁၅ ရှမွေလသည် နံနက်တိုင်အောင် အိပ်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်တံခါးတို့ကို ဖွင့်လေ၏။ မြင်ရသောရူပါရုံကို ဧလိအားမကြားမပြောဝံ့။–

၃း၁၆ ဧလိက၊ ငါ့သားရှမွေလဟု ခေါ်လျှင်၊ ရှမွေလက အကျွန်ုပ်ရှိပါသည်ဟု ထူးလေ၏။–

၃း၁၇ ဧလိကလည်း၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။ ငါ့အား ဝှက်မထားပါနှင့်။ မိန့်တော်မူသမျှ တစုံတခုကို ငါ့အားဝှက်ထားလျှင်၊ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းမကသင်၌ပြုတော်မူပါစေသောဟု ဆိုလေသော်၊–

၃း၁၈ ရှမွေလသည် တစုံတခုကိုမျှ ဝှက်မထား အလုံးစုံတို့ကို ပြန်ကြား၏။ ဧလိကလည်း၊ ထာဝရဘုရားဖြစ်လျှင် အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူပါစေသောဟု ဝန်ခံလေ၏။–

၃း၁၉ ရှမွေလသည် အစဉ်အတိုင်းကြီး၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူရှိတော်မူသဖြင့်၊ သူ၏စကားတခွန်းမျှ ပျက်စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မမူ။–

၃း၂၀ သူသည် ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက်စစ်ဖြစ်ကြောင်းကို ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ ဒန်မြို့မှစ၍ ဗေရရှေဘမြို့ တိုင်အောင် သိကြ၏။–

၃း၂၁ ထာဝရဘုရားသည် ရှိလောမြို့၌ အထပ်ထပ်ထင်ရှားတော်မူ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် ရှမွေလအား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏။ ရှမွေလစကားသည်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးတရှောက်လုံးကို နှံ့ပြားလေ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ ချီသွား၍၊ ဧဗနေဇာမြို့နားမှာတပ်ချလျက်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် အာဖက်မြို့၌ တပ်ချလျက်နေကြ၏။

၄း၂ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးကို စစ်ခင်းကျင်း၍ တိုက်ကြသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသည် စစ်ရှုံး၍၊ ရန်သူလက်တွင် သူရဲ လေးထောင်ခန့်မျှသေကြ၏။–

၄း၃ လူများတို့သည် တပ်ထဲသို့ရောက်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့က၊ ယနေ့ထာဝရ ဘုရားသည် ငါတို့ကို ဖိလိတ္တိလူတို့ရှေ့မှာ အဘယ်ကြောင့်ရှုံးစေတော်မူသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်သည်လာ၍၊ ငါတို့ကို ရန်သူလက်မှကယ်တင်စေခြင်းငှါ၊ ရှိလောမြို့မှ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုကြသည်အတိုင်း၊–

၄း၄ လူများတို့သည်ရှိလောမြို့သို့လူကိုစေလွှတ်၍၊ ခေရုဗိမ်စပ်ကြားမှာနေသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်နှင့် အတူ ဧလိ၏သားဟောဖနိနှင့်ဖိနဟတ် နှစ်ယောက်တို့သည်ပါကြ၏။–

၄း၅ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်သည် တပ်ထဲသို့ရောက်သောအခါ၊ မြေကြီးအသံမြည်သည် တိုင်အောင် တပ်သားအပေါင်းတို့သည် ကြွေးကြော်ကြ၏။–

၄း၆ ကြွေးကြော်သံကို ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ကြားလျှင်၊ ဟေဗြဲတပ်၌ပြုသောကြွေးကြော်သံကို ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ကြားလျှင်၊ ဟေဗြဲတပ်၌ပြုသော ကြွေးကြော်သံကြီးကား အဘယ်သို့နည်းဟုမေးလျက်၊ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်သည် ထိုတပ်ထဲသို့ရောက်ကြောင်းကိုသိကြ၏။–

၄း၇ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ကြောက်၍၊ ဘုရားသခင်သည် ဟေဗြဲတပ်ထဲသို့ရောက်လေပြီတကား။ ငါတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ တခါမျှဤသို့မဖြစ်စဖူး၊–

၄း၈ ငါတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ တန်ခိုးကြီးသော ဤဘုရားသခင်၏ လက်မှငါတို့ကို အဘယ်သူကယ်တင် လိမ့်မည်နည်း။ တော၌အဲဂုတ္တုလူတို့ ကိုဘေးအပေါင်းနှင့်ဒဏ်ခတ်သောဘုရားကား၊ အခြားမဟုတ် ဤဘုရားပေတည်း။–

၄း၉ အိုဖိလိတ္တိလူတို့၊ ဣသရေလလူတို့သည် သင်တို့ထံ၌ ကျွန်ခံရသကဲ့သို့၊ သူတို့ထံ၌ငါတို့သည် ကျွန်မခံရမည်အကြောင်း၊ အားယူ၍ ယောကျ်ားပြုကြလော့။ ယောကျ်ားပြု၍ တိုက်ကြလော့ဟု ပြောဆိုကြ၏။–

၄း၁၀ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် စစ်တိုက်သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုး ရှုံးပြန်၍၊ လူတိုင်းမိမိနေရာသို့ပြေးလေ၏။ ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းဖြစ်၍၊ ဣသရေလ ခြေသည်သူရဲသုံးသောင်းတို့သည် သေကြ၏။–

၄း၁၁ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်သည် ရန်သူလက်သို့ရောက်၍၊ ဧလိ၏သားဟောဖနိနှင့် ဖိနဟတ်နှစ်ယောက် တို့သည် အသက်ဆုံးလေ၏။

၄း၁၂ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတယောက်သည်၊ စစ်တိုက်ရာထဲကပြေးလာ၍၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်လျက်၊ မိမိခေါင်းပေါ်မှာ မြေမှုန့်ကိုတင်လျက်၊ ထိုနေ့ခြင်း တွင်ရှိလောမြို့သို့ရောက်လေ၏။–

၄း၁၃ ရောက်သောအခါ၊ ဧလိသည် လမ်းနား၌ ခုံပေါ်မှာထိုင်၍၊ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်အတွက် စိတ်နှလုံး တုန်လှုပ်လျက်စောင့်နေ၏။ ပြေးသောသူသည်မြို့ထဲသို့ရောက်၍ သိတင်းပြောသဖြင့်၊ တမြို့လုံးအော်ဟစ်ကြ၏။–

၄း၁၄ အော်ဟစ်သံကို ဧလိကြားသော်၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သောအသံကား၊ အဘယ်သို့နည်းဟုမေးလျှင်၊ ထိုသူသည် အလျင်အမြန်လာ၍ ဧလိအားလျှောက်လေ၏။–

၄း၁၅ ထိုအခါဧလိသည် အသက်ကိုးဆယ်ရှစ်နှစ်ရှိ၍ မျက်စိမမြင်နိုင်အောင်မျက်ကြောသေနှင့်ပြီ။–

၄း၁၆ ပြေးသောသူက၊အကျွန်ုပ်သည်စစ်တိုက်ရာမှရောက်လာသောသူဖြစ်ပါ၏။ စစ်တိုက်ရာထဲကယနေ့ အကျွန်ုပ်ပြေး၍လာပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊ ဧလိက၊ ငါ့သား၊ အမှုကားအဘယ်သို့နည်းဟု မေးလေသော်၊–

၄း၁၇ တမန်က၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ဖိလိတ္တိလူတို့ရှေ့မှာပြေး၍ ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းကို ခံရကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်၏သား၊ ဟောဖနိနှင့် ဖိနဟတ်နှစ်ယောက်တို့သည်သေပါပြီ။ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာ တော်သည်လည်းရန်သူလက်သို့ ရောက်ပါပြီဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။–

၄း၁၈ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်သိတင်းကိုကြားသောအခါ၊ ဧလိသည်တံခါးနားမှာထိုင်သောခုံပေါ်က နောက်သို့လန်ကျသဖြင့်၊ လည်ပင်းကျိုး၍ သေလေ၏။ အသက်ကြီး၍ကိုယ်လေးသောသူဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ဣသရေလအမျိုးကို အနှစ်လေးဆယ်အုပ်စိုးသတည်း။–

၄း၁၉ သူ၏ချွေးမ ဖိနဟတ်၏မယားသည် ပဋိသန္ဓေအရင့်အမာရှိ၍ အချိန်နီးလျက်၊ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်သည် ရန်သူလက်သို့ရောက်ကြောင်း၊ ယောက္ခမနှင့်လင်သေကြောင်းကိုကြားသောအခါ၊ ကျောကုန်း၍သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို ချက်ခြင်းခံရ၏။–

၄း၂၀ သေလုသောအခါအနားမှာရှိသောမိန်းမတို့က၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်ပြီဟု ဆိုသော်လည်း ပြန်မပြော၊ အမှုမထားဘဲနေ၏။–

၄း၂၁ တဖန် ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်သည် ရန်သူလက်သို့ရောက်သောကြောင့်၄င်း၊ မိမိယောက္ခမနှင့် လင်အမှုကြောင့်၄င်း၊ ဣသရေလ ဘုန်းအသရေပျောက်ခဲ့ပြီဟု ဆိုလျက်၊ ထိုသူငယ်ကို ဣခဗုဒ်အမည်ဖြင့် မှည့်၍၊–

၄း၂၂ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင့်သေတ္တာတော်သည် ရန်သူလက်သို့ ရောက်သောကြောင့်၊ ဣသရေလ ဘုန်းအသရေ ပျောက်ခဲ့ပြီဟု ဆိုလေ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကိုယူ၍ ဧဗနေဇာမြို့မှအာဇုတ်မြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။–

၅း၂ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ဒါဂုန်ကျောင်းထဲသို့သွင်း၍ ဒါဂုန်အနားမှာထားကြ၏။–

၅း၃ အာဇုတ်မြို့သားတို့သည် နံနက်စောစောထကြသောအခါ၊ ဒါဂုန်သည် ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော် ရှေ့၌ မြေပေါ်မှာလဲ၍ ပြပ်ဝပ်လျက် ရှိသည်ကိုတွေ့သဖြင့်၊ သူ့ကိုယူ၍ သူ၏နေရာ၌ တင်ထားပြန်ကြ၏။–

၅း၄ တဖန် နက်ဖြန်နံနက်စောစောထကြသောအခါ၊ ဒါဂုန်သည် ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ရှေ့၌ မြေပေါ်မှာလဲ၍ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ခေါင်းနှင့် လက်ဝါးနှစ်ဘက်ပြတ်၍ တံခါးခုံပေါ်မှာတင်လျက်၊ ဒါဂုန်၌ကိုယ်တိတိရှိသည်ကို တွေ့ကြ၏။–

၅း၅ ထိုကြောင့် ဒါဂုန်၏ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ ဒါဂုန်ကျောင်းသို့ ဝင်သောသူများတို့သည်၊ အာဇုတ်မြို့၌ရှိသော ဒါဂုန်ကျောင်းတံခါးခုံကို ယနေ့တိုင်အောင်ကျော်နင်းလေ့မရှိကြ။

၅း၆ အာဇုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၌နေသောသူတို့အပေါ်မှာ၊ ထာဝရဘုရားသည် လေးသောလက် တော်နှင့်ဖျက်တော်မူ၏။ မြင်းသရိုက်အနာနှင့်လည်း ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။ –

၅း၇ အာဇုတ်မြို့သားတို့သည် ထိုအမှုကိုမြင်လျှင်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့နှင့်ငါတို့ဘုရား ဒါဂုန်အပေါ်မှာ လေးသောလက်တော်ကို တင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ထိုဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ငါတို့တွင်မရှိစေရဟု ဆိုလျက်၊ –

၅း၈ လူကိုစေလွှတ်၍ ဖိလိတ္တိမင်းအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင့်သေတ္တာ တော်ကို အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးကြ၏။ မင်းများကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင့် သေတ္တာတော်ကို ဂါသမြို့သို့ ဆောင်သွားစေဟု စီရင်သည်အတိုင်း ဆောင်သွားကြ၏။ –

၅း၉ ထိုမြို့သို့ ဆောင်သွားသောနောက်၊ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည် ထိုမြို့၌ကြီးစွာသော ဖျက်ဆီးခြင်း ကိုပြု၍၊ မြို့သူမြို့သားအကြီးအငယ်တို့ကိုဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ ကိုယ်အတွင်း၌ မြင်းသရိုက်အနာကို ခံရကြ၏။ –

၅း၁၀ တဖန်ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ဧကြုန်မြို့သို့ပို့လိုက်သဖြင့်၊ ထိုမြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ မြို့သူမြို့ သားတို့က၊ ငါတို့နှင့်ငါတို့လူများကို သတ်စေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင့်သေတ္တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့ပါသည်တကားဟု ဟစ်ကြော်လျက်၊ –

၅း၁၁ လူကိုစေလွှတ်၍ ဖိလိတ္တိမင်းအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင့်သေတ္တာ တော်သည် ငါတို့နှင့်ငါတို့လူများကိုမသတ်စေခြင်းငှါ လွှတ်လိုက်ကြကုန်အံ့၊ မိမိနေရင်းအရပ်သို့သွား ပါလေစေဟု ဆိုကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် အလွန်လေးသောလက်တော်ကို တင်တော်မူသဖြင့်၊ တမြို့လုံး သေစေတတ်သောအနာရောဂါ နှံ့ပြားလေ၏။ –

၅း၁၂ သေဘေးနှင့်လွတ်သော်လည်း မြင်းသရိုက်နာဖြင့် ဒဏ်ခတ်ခြင်းကို ခံရ၍၊ ထိုမြို့ အော်ဟစ်သော အသံသည် မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ တက်လေ၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်သည် ဖိလိတ္တိပြည်၌ ခုနစ်လနေပြီးမှ၊ –

၆း၂ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ ပရောဖက်လုပ်သူများတို့ကိုခေါ်၍ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကို အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း။ သူနေရင်းအရပ်သို့ အဘယ်သို့သော ပူဇော်သက္ကာနှင့်လွှတ် လိုက်ရပါမည်နည်းဟုမေးမြန်းကြ၏။ –

၆း၃ သူတို့ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင့်သေတ္တာတော်ကို လွှတ်လိုက်လျှင် ကိုယ်ချည်းမလွှတ် လိုက်ကြနှင့်။ ဒုစရိုက်ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ဆက်ပေးလိုက်ရမည်။ သို့ပြုလျှင်ရောဂါငြိမ်းလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်လက်တော်မရွေ့သေးသည်ကိုသိကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။ –

၆း၄ အဘယ်အရာကို ဒုစရိုက်ဖြေရာပူဇော်သက္ကာဘို့ ပြန်ပေးလိုက်ရပါမည်နည်းဟု မေးလျှင်၊ ဖိလိတ္တိမင်း အရေအတွက်အတိုင်းရွှေမြင်းသရိုက်ပုံငါးခုနှင့်ရွှေကြွက်ငါးကောင်ကိုပေးလိုက်ရမည်။ သင်တို့နှင့် သင်တို့မြင်းများ၌ ရောဂါတပါးတည်းစွဲလျက်ရှိ၏။ –

၆း၅ ထိုကြောင့် မြင်းသရိုက်ပုံ၊ မြေကိုဖျက်တတ်သောကြွက်ပုံတို့ကိုလုပ်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းရကြမည်။ လက်တော်သည်သင်တို့နှင့် သင်တို့ဘုရားအပေါ်၊ သင်တို့မြေအပေါ်မှာ ပေါ့ကောင်းပေါ့လိမ့်မည်။ –

၆း၆ သို့ဖြစ်၍ ဖာရောဘုရင်နှင့်အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ခိုင်မာသောစိတ်နှလုံးရှိသကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် ခိုင်မာသောစိတ်နှလုံးရှိကြသနည်း။ သူတို့တွင် အထူးသဖြင့်ပြုတော်မူသောအခါ၊ သူတို့သည် လွှတ်လိုက်၍ ဣသရေလလူတို့သည် သွားကြ၏။ –

၆း၇ ယခုမှာလှည်းသစ်ကိုလုပ်ပြီးမှ ထမ်းပိုးမတင်၊ သားငယ်ရှိသော နွားမနှစ်ကောင်ကို လှည်း၌က၍၊ နွားသငယ်တို့ကို သူ့နေရာသို့ပို့ကြလော့။ –

၆း၈ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကိုလှည်းပေါ်မှာတင်၍ ပြန်ပေးလိုက်သော ဒုစရိုက်ဖြေရာပူဇော်သက္ကာ တည်းဟူသော ရွှေတန်ဆာတို့ကို သေတ္တာတော်နားမှာအခြားသော သေတ္တာ၌ထားပြီးလျှင် လွှတ်လိုက်၍သွားပါလေစေ။ –

၆း၉ သေတ္တာတော်သည် မိမိပြည်သို့သွားသောလမ်း ဗက်ရှေမက်မြို့သို့လိုက်လျှင်၊ ထိုဘုရားသခင်သည် ဤဘေးကြီးကို ငါတို့၌ဖြစ်စေပြီ။ သို့မဟုတ် ဒဏ်ခတ်တော်မူသောကြောင့် ငါတို့မခံ၊ အလိုလိုခံရ သည်ကို သိရကြမည်ဟု စီရင်သည်အတိုင်း၊ –

၆း၁၀ လူများတို့သည်ပြုသဖြင့်၊ သားငယ်ရှိသော နွားမနှစ်ကောင်ကိုလှည်း၌က၍၊ နွားသငယ်တို့ကို သူ့နေရာ၌ချုပ်ထားကြ၏။ –

၆း၁၁ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်နှင့်တကွ ရွှေကြွက်များ၊ မြင်းသရိုက်ပုံများပါသောသေတ္တာတော်ကို လှည်းပေါ်မှာတင်ကြ၏။ –

၆း၁၂ နွားမတို့သည် ဗက်ရှေမက်လမ်းသို့ တည့်တည့်လိုက်၍ မြည်တွန်လျက်သွားကြ၏။ လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲ လမ်းမသို့သာလိုက်ကြ၏။ ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် ဗက်ရှေမက်မြို့နယ်တိုင် အောင်လိုက်ကြ၏။ –

၆း၁၃ ဗက်ရှေမက်မြို့သားတို့သည်ချိုင့်၌ဂျုံစပါးကိုရိတ်လျက်မြော်ကြည့်၍ သေတ္တာတော်ကိုမြင်သောအခါ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ –

၆း၁၄ လှည်းသည်ဗက်ရှေမက်မြို့သားယောရှု၏လယ်ကွက်ထဲသို့ဝင်၍ ကျောက်ကြီးအနားမှာရပ်နေ၏။ ထိုသူတို့သည်လှည်းကိုချိုးခွဲပြီးလျှင် နွားမတို့ကို ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ပူဇော်ကြ၏။

၆း၁၅ ထိုအခါ လေဝိသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်နှင့် ရွှေတန်ဆာပါသော သေတ္တာကိုချ၍ ကျောက်ကြီးပေါ်မှာ တင်ထားပြီးလျှင်၊ ဗက်ရှေမက်မြို့သားတို့သည် ထိုနေ့ခြင်းတွင်မီးရှို့ရာယဇ်မှစ၍ ယဇ်မျိုးကိုထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ကြ၏။ –

၆း၁၆ ထိုအမှုကို ဖိလိတ္တိမင်းငါးယောက်တို့သည် မြင်ပြီးမှ၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ဧကြုန်မြို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။ –

၆း၁၇ ထာဝရဘုရားအားပြန်ပေးသော ဒုစရိုက်ဖြေရာပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော ရွှေမြင်းသရိုက်ပုံတို့ကား၊ အာဇုတ်မြို့ဘို့တခု၊ ဂါဇမြို့ဘို့တခု၊ အာရှကေလုန်မြို့ဘို့တခု၊ ဂါသမြို့ဘို့တခု၊ ဧကြုန်မြို့ဘို့တခု ဖြစ်သတည်း။ –

၆း၁၈ ရွှေကြွက်တို့ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကို တင်ထားသောကျောက်ကြီးတိုင်အောင် ခိုင်ခံ့သော မြို့ဖြစ်စေ၊ တောရွာဖြစ်စေ၊ ဖိလိတ္တိမင်းငါးပါး ဆိုင်သမျှသော မြို့ရွာအရေအတွက်အတိုင်း ဖြစ်သတည်း။ ထိုကျောက်ကား ယနေ့တိုင်အောင် ဗက်ရှေမက်မြို့သား ယောရှု၏ လယ်ကွက်၌ရှိ၏။

၆း၁၉ ဗက်ရှေမက်မြို့သားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ထဲသို့ ကြည့်ရှုမိသောကြောင့်၊ လူခုနစ်ဆယ်နှင့်လူငါးသောင်းတို့သည် ဒဏ်ခတ်တော်မူခြင်းကိုခံရကြ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် ဒဏ်ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ လူများတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၏။–
၆း၂၀ ဗက်ရှေမက်မြို့သားတို့က၊ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဤဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အဘယ်သူ ရပ်နေနိုင်သနည်း။ ငါတို့အရပ်က၊ အဘယ်သူရှိရာသို့ ကြွသွားတော်မူမည်နည်းဟု ဆိုသဖြင့်၊–
၆း၂၁ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့သားတို့ထံသို့ လူကိုစေလွှတ်၍ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကို တဖန်ပို့ကြပြီ။ သင်တို့လာ၍ ဆောင်သွားကြပါတော့ဟု မှာလိုက်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့သားတို့သည်လာ၍ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကိုဆောင်သွားသဖြင့်၊ တောင်ပေါ်မှာရှိသော အမိနဒပ်အိမ်၌ထား၍ သေတ္တာတော်ကိုစောင့်စေခြင်းငှါ၊ သူ၏သားဧလာဇာကို သန့်ရှင်းစေကြ၏။–
၇း၂ သေတ္တာတော်သည် အနှစ်နှစ်ဆယ်ပတ်လုံးကြာမြင့်စွာ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့၌ရှိစဉ်အခါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုအောက်မေ့၍ မြည်တမ်းကြ၏။
၇း၃ တဖန် ရှမွေလက၊ သင်တို့သည် အခြားတပါးသောဘုရားတည်းဟူသော ဗာလဘုရား၊ အာရှတရက်ဘုရားတို့ကိုပယ်၍ ထာဝရဘုရားအဘို့ သင်တို့စိတ်နှလုံးကိုပြင်ဆင်လျက်၊ ထာဝရ ဘုရားထံတော်သို့စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ပြန်လာသဖြင့်၊ထိုဘုရားကိုသာဝတ်ပြုကြလျှင်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှ ကယ်တင်တော်မူမည်ဟု ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား ဆုံးမသည်အတိုင်း၊–
၇း၄ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဗာလဘုရား၊ အာရှတရက်ဘုရားတို့ကိုပယ်၍ ထာဝရဘုရား ကိုသာဝတ်ပြုကြ၏။–
၇း၅ ရှမွေလကလည်းဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့တို့ မိဇပါမြို့၌စုဝေးစေကြလော့။ သင်တို့အဘို့ ထာဝရဘုရားကို ငါဆုတောင်းမည်ဟု မှာခဲ့သည်အတိုင်း၊–
၇း၆ သူတို့သည်မိဇပါမြို့၌ စည်းဝေးသဖြင့်၊ ရေကိုခပ်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သွန်းလောင်းခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်တို့ကိုကျင့်လျက်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားပါပြီဟု ဝန်ခံကြ၏။ ရှမွေလသည်မိဇပါမြို့၌ ဣသရေလအမျိုးသားတရားမှုတို့ကို စစ်ကြောစီရင်လေ၏။
၇း၇ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မိဇပါမြို့၌ စည်းဝေးကြောင်းကို ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ကြားလျှင်၊ ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် ဣသရေလအမျိုးရှိရာသို့ စစ်ချီကြ၏။ ထိုသိတင်းကို ဣသရေလလူတို့သည် ကြားလျှင်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ကြောက်၍၊–
၇း၈ ရှမွေလအား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖိလိတ္တိ လူတို့လက်မှ ကယ်တင်တော်မူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်တို့အဘို့အစဉ်မပြတ်ဆုတောင်းပါလော့ဟု ဆိုကြ၏။–
၇း၉ ရှမွေလသည်လည်းနို့စို့သိုးသငယ်ကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားအား တကောင်လုံးမီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်လျက်၊ ဣသရေလအမျိုးအဘို့ဆုတောင်း၍ထာဝရဘုရားနားထောင်တော်မူ၏။–
၇း၁၀ ရှမွေလသည် မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်စဉ်အခါ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးကိုတိုက်ခြင်းငှါချဉ်း လာကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ထိုနေ့၌ ဖိလိတ္တိလူတို့အပေါ်မှာ ပြင်းစွာမိုဃ်းချုန်းစေ၍၊ သူတို့တပ်ကိုဖျက်တော်မူသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှာ ရှုံးကြ၏။–
၇း၁၁ ဣသရေလလူတို့သည် မိဇပါမြို့မှထွက်၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလုပ်ကြံလျက်၊ ဗက်ကာမြို့တိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။–
၇း၁၂ ထိုအခါရှမွေလသည် ကျောက်ကိုယူ၍ မိဇပါမြို့နှင့်ရှင်မြို့စပ်ကြားမှာ ထူထောင်သဖြင့်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ငါတို့ကို ယခုတိုင်အောင်မစတော်မူပြီဟု ဆိုလျက်၊ ထိုကျောက်ကို ဧဗနေဇာအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။–
၇း၁၃ ထိုသို့ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ရှုံးသဖြင့်၊ နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုးနေရာအရပ်သို့ မလာကြ။ ရှမွေလ လက်ထက်ကာလပတ်လုံး ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ဆီးတားတော်မူ၏။–
၇း၁၄ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် သိမ်းယူသော ဣသရေလမြို့ရွာတို့ကို ဧကြုန်မြို့မှစ၍ ဂါသမြို့တိုင်အောင် ပြန်ပေးရကြ၏။ မြို့နယ်တို့ကိုလည်း ဣသရေလ လူတို့သည် ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှ နှုတ်ယူကြ၏။ ဣသရေလလူနှင့် အာမောရိလူတို့သည်လည်း စစ်မရှိ အသင့်အတင့်နေကြ၏။–
၇း၁၅ ရှမွေလသည် တသက်လုံး ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးလေ၏။–
၇း၁၆ ဗေသလမြို့၊ ဂိလဂါလမြို့၊ မိဇပါမြို့တို့ကို နှစ်တိုင်းလှည့်ပတ်၍ အရပ်ရပ်တွင် ဣသရေလအမျိုး၌ စီရင်ရန် အမှုတို့ကိုစစ်ကြောစီရင်လေ့ရှိ၏။–
၇း၁၇ ပြန်လာသောအခါ၊ မိမိအိမ်ရှိသောရာမမြို့သို့ပြန်လာ၍ ထိုမြို့မှာလည်း ဣသရေလအမျိုး၌ စီရင်ရန် အမှုတို့ကို စစ်ကြောစီရင်လျက်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လျက်နေလေ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ရှမွေလသည် အသက်ကြီးသောအခါ၊ မိမိသားတို့ကို ဣသရေလအမျိုး၌ အုပ်စိုးရသော အခွင့်နှင့် ခန့်ထား၏။–
၈း၂ သားဦးအမည်ကား ယောလ၊ ဒုတိယသားအမည်ကား အဘိရတည်း။ ထိုသူတို့သည် ဗေရရှေဗမြို့၌ တရားသူကြီးလုပ်ကြ၏။–
၈း၃ သို့ရာတွင် အဘလမ်းသို့မလိုက်။ ငွေကိုတပ်မက်သောစိတ်နှင့်လွဲသွား၍ တံစိုးစားလျက် တရားကို ဖျက်ကြ၏။–
၈း၄ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့သည် စည်းဝေး၍၊ ရှမွေလရှိရာအရပ် ရာမမြို့သို့လာပြီးလျှင်၊–
၈း၅ ကိုယ်တော်သည် အသက်ကြီးပါ၏။ ကိုယ်တော်၏သားတို့သည် ကိုယ်တော်လမ်းသို့ မလိုက်ကြပါ။ လူမျိုးအပေါင်းတို့၏ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်စိုးရသောရှင်ဘုရင်ကို ချီးမြှောက်ပါ လော့ဟု လျှောက်ကြ၏။

၈း၆ ထိုသို့အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်စိုးရသော ရှင်ဘုရင်ကိုပေးပါလော့ဟု လျှောက်သောအမှုကို ရှမွေလသည် မနှစ်သက်သောကြောင့် ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းလေ၏။–

၈း၇ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင့်အားလူများတို့ပြောဆိုသမျှသော စကားကိုနားထောင်လော့။ သူတို့သည် သင့်ကိုသာမပယ်၊ ငါသည်သူတို့ကို မအုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ငါ့ကိုလည်းပယ်ကြပြီ။–

၈း၈ သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါဆောင်ခဲ့သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်ငါ့ကိုစွန့်၍ အခြားတပါးသောဘုရား တို့ကို ဝတ်ပြုသဖြင့် ကျင့်မိသမျှသော အကျင့်အတိုင်း သင်၌လည်းပြုကြ၏။–

၈း၉ ယခုမှာ သူတို့စကားကို နားထောင်လော့။ သို့ရာတွင် သတိပေး၍ သူတို့ကိုအုပ်စိုးသောရှင်ဘုရင်၏ ထုံးစံကိုပြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈း၁၀ ရှမွေလသည်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်ကိုတောင်းသောသူတို့အား ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိသမျှကို ပြန်ပြော၍၊–

၈း၁၁ သင်တို့ကို အုပ်စိုးသောရှင်ဘုရင်၏ထုံးစံဟူမူကား၊ သင်တို့သားများကိုယူ၍ မိမိရထားထိန်း၊ မြင်းထိန်း အရာ၌ခန့်ထား၍၊ အချို့တို့ သည်လည်းသူ၏ရထားရှေ့မှာ ပြေးရကြမည်။–

၈း၁၂ လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ငါးဆယ်အုပ်၊ တဆယ်အုပ်အရာ၌ခန့်ထား၍၊ လယ်လုပ်ခြင်း၊ စပါးရိတ်ခြင်း၊ စစ်တိုက်တန်ဆာ၊ ရထား တန်ဆာကိုလုပ်ခြင်းအမှုများကို ဝေဖန်လိမ့်မည်။–

၈း၁၃ သင်တို့သမီးများကိုလည်းယူ၍၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကိုပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ စားတော်ကဲ၊ မုန့်သည်ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ၎င်း ခန့်ထားလိမ့်မည်။–

၈း၁၄ သင်တို့လယ်ကွက်၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ်အကောင်းဆုံးတို့ကိုယူ၍ မိမိကျွန်တို့အားပေးလိမ့်မည်။–

၈း၁၅ သင်တို့မျိုးစေ့စပျစ်သီးဆယ်ဘို့တဘို့ကိုယူ၍ သူ၏အရာရှိအမှုထမ်းတို့အား ပေးလိမ့်မည်။–

၈း၁၆ သင်တို့ကျွန်၊ ကျွန်မ၊ အကောင်းဆုံးသောလုလင်၊ မြည်းများကိုယူ၍ သူ၏အမှုကို လုပ်ကိုင်စေလိမ့်မည်။–

၈း၁၇ သင်တို့ သိုးစုဆယ်ဘို့တဘို့ကိုလည်း ယူ၍သင်တို့သည် သူ၏ကျွန်ခံရကြမည်။–

၈း၁၈ သင်တို့ရွေးယူသောရှင်ဘုရင်ကြောင့်၊ ထိုနေ့၌သင်တို့အော်ဟစ်သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်တော်မမူဟုသတိပေးလေ၏။–

၈း၁၉ သို့သော်လည်း လူများတို့က၊ မဟုတ်ပါ။ အုပ်စိုးသောရှင်ဘုရင်ကို လိုချင်ပါ၏။–

၈း၂၀ အကျွန်ုပ်တို့သည်တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်တူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်စိုးသော ရှင်ဘုရင်ရှိရမည်။ အကျွန်ုပ်တို့ရှေ့မှာ ထွက်ကြွ၍ စစ်တိုက်ရမည်ဟု ရှမွေလ၏စကားကိုနား မထောင်ဘဲ ဆိုကြ၏။–

၈း၂၁ ထိုသူတို့၏စကားများကို ရှမွေလသည်ကြားလျှင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌လျှောက်လေ၏။–

၈း၂၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သူတို့စကားကိုနားထောင်၍ သူတို့အဘို့ရှင်ဘုရင်ကိုချီးမြှောက်လော့ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ ရှမွေလက၊ သင်တို့အသီး အသီးနေရာမြို့ရွာသို့ပြန်သွားကြလော့ဟု ဣသရေလလူတို့အားပြောဆိုလေ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးသားအာဖိ၊ ဗေခေါရတ်၊ ဇေရော်၊ အဗျေလမှ ဆင်းသက်၍ ကိရှအမည်ရှိသော ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးသားတယောက်ရှိ၏။ သူသည် အလွန်ခွန်အားကြီးသောသူ ဖြစ်၏။–

၉း၂ ထိုသူ၌ရှောလုအမည်ရှိသော သားတယောက်ရှိ၏။ ထိုသားသည် အဆင်းလှ၍ထူးဆန်းသောသူဖြစ်၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင်ထိုသူ ထက်သာ၍အဆင်းလှသောသူတယောက်မျှမရှိ။ သူသည် အခြား သောသူထက် ပခုံးအထက်မှာ အရပ်သာ၍မြင့်၏။–

၉း၃ ရှောလုအဘကိရှ၏ မြည်းတို့သည်ပျောက်သောကြောင့်၊ ကိရှက၊ သင်သည် ငယ်သားတယောက်ကို ခေါ်၍ မြည်းတို့ကိုရှာအံ့သောငှါ ထသွားလော့ဟု မိမိသားရှောလုအား ဆိုသည်အတိုင်း၊–

၉း၄ သူတို့သည် ဖေရိမ်တောင်အရပ်နှင့် ရှလိရှအရပ်တရှောက်လုံး၌ရှာ၍မတွေ့လျှင်၊ တဖန် ရှာလိမ်အရပ်မှ သည် ဗယ်္ယာမိန်အရပ်များတရှောက်လုံး၌ ရှာ၍မတွေ့။–

၉း၅ ဇုဖအရပ်သို့ ရောက်သောအခါ ရှောလုက၊ ပြန်ကြစို့၊ သို့မဟုတ် အဘသည်မြည်းတို့ကြောင့်မစိုးရိမ်၊ ငါတို့ကြောင့် စိုးရိမ်လိမ့်မည်ဟု ငယ်သားကိုပြောဆိုလျှင်၊–

၉း၆ ငယ်သားက၊ ဤမြို့၌ အသရေထင်ရှားသော ဘုရားသခင်၏လူတယောက်ရှိ၏။ သူပြောသမျှသော စကားသည် ကေန်အမှန်ပြည့်စုံတတ်၏။ သူ့ထံသို့သွားကြစို့။ ငါတို့သွားရသောလမ်းကို သူပြကောင်းပြလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။–

၉း၇ ရှောလုကလည်း၊ သွားလျှင်အဘယ်အရာကိုလှူရမည်နည်း။ ငါတို့၌ပါသောမုန့်ကုန်ပြီ။ ဘုရားသခင်၏ လူကိုလှူစရာ အလှူတစုံတခုမျှမရှိ။ ငါတို့၌ တစုံတခုရှိသေးသလောဟု ငယ်သားအားမေးသော်၊–

၉း၈ ငယ်သားက၊ ကျွန်တော်လက်၌ ငွေတမတ်ရှိပါ၏။ ငါတို့ကို လမ်းပြသည်အတွက် ဘုရားသခင်၏ လူအားပေးပါမည်ဟု ရှောလုအားပြန်ပြော၏။–

၉း၉ ရှေးကာလ၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မေးမြန်းခြင်းငှါသွားမည်ဟု အကြံရှိလျှင်၊ မြင်သောသူထံသို့ သွားကြစို့ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။ ပရောဖက်ဟူ၍ ယခုခေါ်ဝေါ်သောသူကို ရှေးကာလ၌ မြင်သောသူဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြသတည်း။–

၉း၁၀ ရှောလုကလည်း၊ ကောင်းပြီသွားကြစို့ဟု ငယ်သားအားဆိုလျက်၊ ဘုရားသခင်၏ လူရှိရာမြို့သို့ သွားကြ၏။–

၉း၁၁ မြို့ပြင်ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ရေခပ်လာသောမိန်းမပျိုတို့ကိုတွေ့၍၊ ဤအရပ်၌မြင်သောသူရှိ သလောဟု မေးသော်၊–

၉း၁၂ ရှိပါ၏။သင်တို့ရှေ့မှာရှိပါ၏။ အလျင်အမြန်သွားတော့။ မြင်သောသူသည် ဤမြို့သို့ ယနေ့လာပြီ။ လူများတို့သည် မြင့်သောအရပ်၌ ယနေ့ ယဇ်ပွဲကိုဆောင်ကြ၏။–

၉း၁၃ ဆရာသည်မြင့်သောအရပ်၌ ယဇ်သားကိုစားအံ့သောငှါမတက်မှီ သင်တို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်လျှင် ချက်ခြင်းတွေ့လိမ့်မည်။ သူမရောက်မှီလူများ တို့သည်မစားတတ်ကြ။ သူသည် ယဇ်ပွဲ၌ ဘုရားဝတ် ကိုပြုတတ်၏။ ဝတ်ပြုပြီးမှခေါ်ဘိတ်သောသူတို့သည် စားတတ်ကြ၏။ ယခုမှာ သွားလျှင် တွေ့ကြလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြောသည်နှင့်အညီ၊–

၉း၁၄ သူတို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်၍ ရှမွေလသည် မြင့်သောအရပ်သို့ တက်သွားလျက် သူတို့ကိုဆီး၍ ကြိုလေ၏။–

၉း၁၅ ရှောလုမရောက်မှီမနေ့၌ ထာဝရဘုရားက၊ နက်ဖြန်နေ့၊ –
၉း၁၆ ဤအချိန်၌ဗင်္ယာမိန်ပြည်မှ လူတယောက်ကိုသင်ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်မည်။ သင်သည် ထိုသူကိုငါ၏ လူဣသရေလအမျိုး၏မင်းအရာ၌ခန့်ထား၍ ဆီလောင်းခြင်းဘိသိက်ကို ပေးရမည်။ သူသည်ငါ၏ လူတို့ကို ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှကယ်တင်ရလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့အော်ဟစ်သံကိုကြား၍ သူတို့ကိုကြည့်ရှုသည်ဟု ရှမွေလနားအပါး၌ မိန့်တော်မူနှင့်ပြီ။ –
၉း၁၇ ရှမွေလသည် ရှောလုကိုမြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားက၊ ငါပြောသောသူကိုကြည့်လော့၊ ဤသူသည် ငါ၏လူတို့ကိုအုပ်ချုပ်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၉း၁၈ ထိုအခါ ရှောလုသည် ရှမွေလရှိရာတံခါးဝသို့ ချဉ်းကပ်လျှင်၊ မြင်သောသူ၏အိမ်ကိုပြပါလော့ဟု တောင်းပန်သော်၊ –
၉း၁၉ ရှမွေလက၊ ငါသည်မြင်သောသူဖြစ်၏။ ငါ့ရှေ့မှာ မြင့်သောအရပ်သို့ တက်သွားလော့။ ယနေ့ငါနှင့်အတူ စားရမည်။ နက်ဖြန်နေ့ငါလွှတ်လိုက်မည်။ သင့်စိတ်နှလုံးထဲမှာရှိသမျှကိုလည်း ငါဘော်ပြမည်။ –
၉း၂၀ တမျန်နေ့ကပျောက်သော သင်၏မြည်းတို့ကို မအောက်မေ့နှင့်တွေ့လျက်ရှိပြီ။ ဣသရေလအမျိုးသည် အဘယ်သူကိုအလိုရှိသနည်း။ သင်နှင့် သင်၏အဆွေအမျိုးအပေါင်းကို အလိုရှိသည်မဟုတ်လောဟု ရှောလုအားပြောဆို၏။ –
၉း၂၁ ရှောလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဣသရေလအမျိုးတို့တွင် အငယ်ဆုံးသောအမျိုး၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသား ဖြစ်ပါသည်မဟုတ်လော။ အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုးသည် ဗင်္ယာမိန်အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့တွင်အငယ် ဆုံးဖြစ်ပါသည် မဟုတ်လော။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အားအဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြောပါသနည်းဟု လျှောက်လေ၏ –
၉း၂၂ ထိုအခါ ရှမွေလသည် ရှောလုနှင့်သူ၏ငယ်သားကိုခေါ်၍ အိမ်ခန်းထဲသို့ သွင်းပြီးလျှင်၊ ခေါ်ဘိတ်သော သူသုံးဆယ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံးသောအရပ်၌ ထိုင်စေ၏။ –
၉း၂၃ ပွဲသူကြီးကိုလည်း ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်၌ငါအပ်ပေး၍ အခြားစီထားစေခြင်းငှါ၊ ငါမှာခဲ့သော အဘို့ကိုယူခဲ့တော့ ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ –
၉း၂၄ ပွဲသူကြီးသည်ပခုံးနှင့်ပခုံးပေါ်မှာခင်းသောအရာကိုယူ၍ ရှောလုရှေ့မှာထားလေ၏။ ရှမွေလကလည်း၊ ချန်ထားသောအရာကိုယူ၍ စားတော့။ ခေါ်ဘိတ်သောသူတို့အား ပြောနှင့်သည်အတိုင်း သင့်အဘို့ ယခုတိုင်အောင် သိုထားလျက်ရှိပြီဟုဆို၍ ထိုနေ့၌ ရှောလုသည် ရှမွေလနှင့်အတူစားသောက်လေ၏။
၉း၂၅ ထိုသူတို့သည် မြင့်သောအရပ်မှဆင်း၍ မြို့ထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ ရှမွေလနှင့်ရှောလုတို့သည် အိမ်မိုးပေါ်မှာစကားပြောလျက်နေကြ၏။ –
၉း၂၆ နံနက်စောစောထ၍ မိုဃ်းလင်းသောအခါ၊ ရှမွေလက၊ ထလော့။ သင့်ကိုငါလွှတ်လိုက်မည်ဟုရှောလုကို အိမ်မိုးပေါ်မှာခေါ်ပြီးလျှင်၊ ရှောလုသည်ထ၍ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ထွက်သွားကြ၏။ –
၉း၂၇ မြို့စွန်းသို့ရောက်သောအခါ ရှမွေလက၊ သင်၏ငယ်သားကိုရှေ့သို့ သွားစေခြင်းငှါပြောတော့ဟု ရှောလုအားဆိုသဖြင့်၊ ငယ်သားသည် ရှေ့သို့ သွားလေ၏။ ရှမွေလက လည်းရပ်နေတော့။ ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကိုငါပြန်မည်ဟု ဆိုလျက်၊

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ဆီဘူးကိုယူ၍ ရှောလု၏ခေါင်းပေါ်မှာလောင်းလေ၏။ တဖန် သူ့ကိုနမ်းသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား သည်သင့်ကို အမွေတော်လူမျိုး၏ မင်းအရာ၌ ခန့်ထား၍ ဆီလောင်းခြင်းဘိသိက်ကိုပေးတော်မူ၏။ –
၁၀း၂ ယနေ့ငါနှင့်ကွာ၍ သွားသောအခါ၊ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်စွန်း၊ ဇေလဇရွာ၊ ရာခေလသင်္ချိုင်း အနားမှာ လူနှစ်ယောက်ကိုတွေ့လိမ့်မည်။ သူတို့က၊ သင်သွား၍ရှာသော မြည်းတို့ကိုတွေ့ပြီ။ သင်၏အဘသည် မြည်းတို့ကိုအမှုမထား၊ ငါ့သားအဘို့အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု ဆိုလျက် စိုးရိမ်ကြောင်းကို ပြောကြလိမ့်မည်။ –
၁၀း၃ ထိုအရပ်မှလွန်၍တာဗော်လွင်ပြင်သို့ရောက်လျှင်၊ ဆိတ်သငယ်သုံးကောင်ကို ဆောင်သောသူတယောက်၊ မုန့်သုံးလုံးကိုဆောင်သောသူ တယောက်၊ စပျစ်ရည်ဘူးကိုဆောင်သောသူတယောက်တည်းဟူသော ဗေသလမြို့ ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့သွားသောသူသုံးယောက်တို့နှင့် သင်သည်တွေ့ကြုံ လိမ့်မည်။ –
၁၀း၄ ထိုသူတို့သည် နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင် မုန့်နှစ်လုံးကိုပေး၍၊ သင်သည်သူတို့လက်မှခံယူရလိမ့်မည်။ –
၁၀း၅ ထိုနောက်မှ ဖိလိတ္တိတပ်ရှိရာ ဘုရားသခင်၏တောင်သို့ရောက်၍ မြို့သို့ချဉ်းကပ်သောအခါ၊ ပရောဖက် အပေါင်းအသင်းသည် တယော၊ ပတ်သာ၊ ပုလွေ၊ စောင်းပါလျက် ပရောဖက်ပြုလျက်၊ မြင့်သောအရပ်မှ ဆင်းလာကြသည်ကို တွေ့လိမ့်မည်။ –
၁၀း၆ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သင့်အပေါ်မှာသက်ရောက်သဖြင့်၊ သင်သည် သူတို့နှင့် အတူ ပရောဖက်ပြု၍ ခြားနားသော သူဖြစ်လိမ့်မည်။ –
၁၀း၇ ဤနိမိတ်လက္ခဏာတို့သည် သင်၌ဖြစ်သောအခါ၊ အဆင်သင့်သည်အတိုင်းပြုလော့။ ဘုရားသခင်သည် သင်နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ –
၁၀း၈ သင်သည်လည်းငါ့ရှေ့မှာ ဂိလဂါလမြို့သို့သွားရမည်။ ငါသည်လည်း မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်ခြင်းငှါသင်ရှိရာသို့လာမည်။ ငါလာ၍ သင်ပြုရသောအမှုကို မပြမှီတိုင်အောင် သင်သည်ငံ့နေရ မည်ဟုဆို၏။ –
၁၀း၉ ရှောလုသည် ရှမွေလထံမှ ထွက်သွားမည်ဟု လှည့်သောအခါ၊ ခြားနားသောစိတ်နှလုံးကို ဘုရားသခင် ပေးတော်မူ၍၊ ထိုနိမိတ်လက္ခဏာ အလုံးစုံတို့သည်ထိုနေ့ခြင်းတွင် ဖြစ်လေ၏။ –
၁၀း၁၀ တောင်တော်သို့ရောက်သောအခါ၊ ပရောဖက်အပေါင်းအသင်းတို့သည် ဆီး၍ကြိုကြစဉ်တွင်၊ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် ရှောလုအပေါ်သို့ သက်ရောက်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နှင့် အတူပရောဖက်ပြုလေ၏။ –
၁၀း၁၁ ရှောလုသည် ပရောဖက်တို့နှင့်အတူ ပရောဖက်ပြုသည်ကို အထက်ကသိကျွမ်းသောသူတို့သည် မြင်သောအခါ၊ ကိရှ၏သား၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ရှောလုသည်လည်းပရောဖက်တို့၌ ပါသလောဟု တယောက်ကိုတယောက်မေးမြန်းကြ၏။ –
၁၀း၁၂ ထိုအရပ်သားတယောက်က၊ သူတို့အဘကား အဘယ်သူနည်းဟုဆို၍၊ ရှောလုသည်လည်း ပရောဖက် တို့၌ပါသလောဟူသော စကားသည် ပုံစကားဖြစ်လေ၏။ –

၁၀း၁၃ ရှောလုသည် ပရောဖက်ပြုပြီးမှ မြင့်သောအရပ်သို့သွား၏။–

၁၀း၁၄ ရှောလု၏ဘထွေးက၊ သင်တို့သည် အဘယ်အရပ်သို့သွားသနည်းဟု ရှောလုနှင့်ငယ်သားကိုမေးလျှင်၊ ရှောလုက၊ မြည်းတို့ကိုရှာရအောင်သွား၏။ မတွေ့သောအခါ ရှမွေလထံသို့ရောက်သည်ဟု ပြန်ပြော၏။–

၁၀း၁၅ ဘထွေးကလည်း၊ ရှမွေလသည် အဘယ်သို့ပြောသနည်း။ ငါ့အားပြန်ပြောပါဟု တောင်းပန်သော်၊–

၁၀း၁၆ မြည်းတို့ကိုတွေ့ပြီဟု ရှမွေလသည် အတပ်ပြောကြောင်းကိုသာ ရှောလုသည် ဘထွေးအားပြန်ပြော၍၊ ရှမွေလပြောသောနိုင်ငံအမှုအရေးကို ဘထွေးအားမကြား မပြောဘဲနေ၏။

၁၀း၁၇ တဖန်ရှမွေလသည် လူများတို့ကို မိဇပါမြို့ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ခေါ်၍ စည်းဝေးစေပြီးလျှင်၊–

၁၀း၁၈ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးဖြစ်သော သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါဆောင်ခဲ့၍၊ အဲဂုတ္တုမင်းအစရှိသော သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲသောမင်း အပေါင်းတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်သော်လည်း၊–

၁၀း၁၉ သင်တို့ကို ဒုက္ခဆင်းရဲဘေးဥပဒ်ရှိသမျှတို့အထဲက ကယ်တင်သောသင်တို့၏ဘုရားသခင်ကို ယနေ့ သင်တို့သည်ပယ်ကြပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ရှင်ဘုရင်ရှိစေခြင်းငှါ ချီးမြှောက်တော်မူပါဟု လျှောက်ကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ အမျိုးအသီးအသီး၊ အဆွေအသီးအသီးအလိုက် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်သို့ချဉ်းကပ်ကြလော့ဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆိုသဖြင့်၊–

၁၀း၂၀ အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ကို ချဉ်းကပ်စေပြီးမှ၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးကို မှတ်တော်မူ၏။–

၁၀း၂၁ ဗင်္ယာမိန်အဆွေအမျိုးအလိုက်ချဉ်းကပ်စေပြီးမှ၊ မာတရိအဆွေအမျိုးကို၎င်း၊ ကိရှ၏သားရှောလုကို၎င်း မှတ်တော်မူသဖြင့် သူ့ကိုရှာ၍မတွေ့ကြ။–

၁၀း၂၂ ထိုသူသည် လာရပါမည်လောဟု ထာဝရဘုရားအားမေးလျှောက်လျှင်၊ထာဝရဘုရားက၊ လှည်းများ အစရှိသည်တို့၌ ပုန်း၍နေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၀း၂၃ သူတို့သည် ပြေး၍ခေါ်ခဲ့ကြ၏။ ရှောလုသည် လူများတို့တွင် ရပ်သောအခါ၊ ပခုံးအထက်မှာ အခြားသောသူထက်အရပ်သာ၍မြင့်၏။–

၁၀း၂၄ ရှမွေလကလည်း၊ ထာဝရဘုရားရွေးချယ်တော်မူသောသူကိုကြည့်ကြလော့။ လူခပ်သိမ်းတို့တွင် သူနှင့်တူသောသူ တစုံတယောက်မျှမရှိဟု လူအပေါင်းတို့အားပြောဆိုလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က၊ ရှင်ဘုရင်အသက်တော်မြဲပါစေဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။–

၁၀း၂၅ ရှမွေလသည်လည်း မင်းကျင့်တရားကို လူများတို့အားဟောပြော၍ စာ၌ရေးမှတ်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ထားပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့ကို အသီးအသီးမိမိတို့အိမ်သို့ လွှတ်လိုက်လေ၏။–

၁၀း၂၆ ရှောလုသည်လည်း ဂိဗာမြို့ မိမိအိမ်သို့သွား၍၊ဘုရားသခင်သွေးဆောင်တော်မူသော လူအပေါင်း အသင်းသည် သူနှင့်အတူလိုက်သွားကြ၏။–

၁၀း၂၇ အဓမ္မလူတို့က၊ ဤသူသည် ငါတို့ကိုအဘယ်သို့ကယ်တင်လိမ့်မည်နည်းဟုဆိုလျက်၊ လက်ဆောင်ကို မဆက်ဘဲ မထီမဲ့မြင်ပြုသော်လည်း၊ ရှောလုသည်အမှုမထားဘဲနေ၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ထိုနောက်မှ အမ္မုန်အမျိုးသားနာဟတ်သည် လာ၍ ဂိလဒ်ပြည်ယာဗက်မြို့အနားမှာ တပ်ချလျှင်၊ မြို့သားအပေါင်းတို့က အကျွန်ုပ်တို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ထံ၌ ကျွန်ခံပါမည်ဟု နာဟတ်မင်းအားလျှောက်သော်လည်း၊–

၁၁း၂ အမ္မုန်အမျိုးသားနာဟတ်က၊ သင်တို့၌ လက်ျာမျက်စိရှိသမျှကိုဖောက်၍ ဣသရေလအမျိုးတမျိုးလုံး၌ ငါကဲ့ရဲ့ရသောအခွင့်ကိုပေးမှသာ မိဿဟာယဖွဲ့မည်ဟု ပြန်ပြောသော်၊–

၁၁း၃ ယာဗက်မြို့သားအသက်ကြီးသူတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံးသို့ တမန်တို့ ကိုစေလွှတ်ခြင်းငှါ ခုနစ်ရက်မျှငံ့လင့်ပါ။ ထိုအခါကယ်တင်သောသူ မပေါ်မရှိလျှင် မင်းကြီးထံသို့ ထွက်ပါမည်ဟု ဆိုကြ၏။–

၁၁း၄ တမန်တို့သည် ရှောလုနေရာ ဂိဗာမြို့သို့လာ၍ လူများတို့အား သိတင်းကြားပြောသော်၊ လူအပေါင်း တို့သည် အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးကြ၏။–

၁၁း၅ ရှောလုသည် နွားစုနောက်သို့လိုက်လျက် လယ်လုပ်ရာမှ ရောက်လာသောအခါ၊ လူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးကြသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ယာဗက်မြို့သားတို့၏ သိတင်းကိုပြောကြ၏။–

၁၁း၆ ထိုသိတင်းကို ရှောလုကြားသောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သက်ရောက်၍ သူသည်ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်လျက်၊–

၁၁း၇ နွားတရှဉ်းကိုယူ၍ ခုတ်ဖြတ်ပြီးမှ၊ သံတမန်တို့လက်တွင် ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံးသို့ပေးလိုက်၍၊ ရှောလုနှင့်ရှမွေလနောက်သို့ထွက်၍ မလိုက်သောသူ၏နွားတို့ကို ဤကဲ့သို့ပြုမည်ဟု ကြော်ငြာစေသဖြင့်၊ လူတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်၍ တညီတညွတ်တည်းထွက်လာကြ၏။–

၁၁း၈ ဗေဇက်မြို့၌တပ်စာရင်းယူသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားသုံးသိန်း၊ ယုဒအမျိုးသားသုံးသောင်းရှိကြ၏။–

၁၁း၉ ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့မှလာသော တမန်တို့အား၊ နက်ဖြန်နေ့ နေပူချိန်ရောက်သောအခါ ချမ်းသာရမည် အကြောင်းကို၊ မြို့သားတို့အား ကြားပြောကြလော့ဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊ တမန်တို့သည် သွား၍ သိတင်းကြားပြောသဖြင့် ယာဗက်မြို့သားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြ၏။–

၁၁း၁၀ အကျွန်ုပ်တို့သည် နက်ဖြန်နေ့၌ ကိုယ်တော်ထံသို့ထွက်ပါမည်။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသမျှအတိုင်း ပြုတော်မူပါဟု နာဟတ်မင်းအားလျှောက်ကြ၏။

၁၁း၁၁ နက်ဖြန်နေ့၌ ရှောလုသည် လူတို့ကိုသုံးတပ်ခွဲပြီးမှ၊ နံနက်ယံအချိန်၌ ရန်သူအလုံးအရင်း ထဲသို့ဝင်၍ နေပူချိန်တိုင်အောင် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ကျန်ကြွင်းသောသူ တယောက်နှင့်တယောက် ပေါင်း၍မနေရသည်တိုင်အောင် လူအပေါင်းတို့သည် ကွဲပြားလျက်ရှိကြ၏။–

၁၁း၁၂ ဣသရေလလူတို့ကလည်း၊ ရှောလုသည် ငါတို့ကိုအုပ်စိုးရမည်လောဟု ဆိုမိသောသူကား အဘယ်သူ နည်း။ ထိုသို့ဆိုမိသောသူတို့ကို ခေါ်၍သတ်ကြကုန်အံ့ဟု ရှမွေလအားဆိုကြသော်၊–

၁၁း၁၃ ရှောလုက၊ လူတယောက်ကိုမျှ ယနေ့မသတ်ရ၊ ထာဝရဘုရားသည် ယနေ့ဣသရေလအမျိုးကို ကယ်တင်တော်မူပြီဟုဆို၏။–

၁၁း၁၄ ရှမွေလကလည်း၊ ဂိလဂါလမြို့သို့သွား၍ နိုင်ငံတော်ကိုပြုပြင်ကြကုန်အံ့ဟု လူများတို့အား ပြောဆိုသည် အတိုင်း၊–

၁၁း၁၅ လူအပေါင်းတို့သည် ဂိလဂါလမြို့သို့သွား၍၊ ထိုမြို့၌ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ ရှောလုကိုရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။ ထိုမြို့၌လည်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ မိဿဟာယယဇ်ကို ပူဇော်သဖြင့်၊ ရှောလုနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် အလွန်ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ရှမွေလကလည်း၊ သင်တို့ပြောသမျှသောစကားကို ငါနားထောင်၍၊ သင်တို့အပေါ်မှာ ရှင်ဘုရင်ကိုငါချီးမြှောက်လေပြီ။–

၁၂း၂ ယခုမှာ ရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့ရှေ့၌ကြွနေတော်မူ၏။ ငါသည်အသက်ကြီး၍ ဆံပင်ဖြူပြီ။ ငါ့သားတို့သည် သင်တို့၌ရှိကြ၏။ ငါသည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်သင်တို့ရှေ့၌သွားပြီ။–

၁၂း၃ ဤအရပ်၌ ယခုငါရှိ၏။ အဘယ်သူ၏နွားကို ငါယူဘူးပြီနည်း။ အဘယ်သူ၏မြည်းကို ယူဘူးပြီနည်း။ အဘယ်သူကို လုည့်စားဘူးပြီနည်း။ အဘယ်သူကိုညှဉ်းဆဲဘူးပြီနည်း။ ကိုယ်မျက်စိကိုကွယ်စေခြင်းငှါ အဘယ်သူလက်မှ တံစိုးကိုခံဘူးပြီနည်း။ ထာဝရဘုရားရှေ့၊ ဘိသိက်တော်ကိုခံသောသူရှေ့မှာ ငါ့တဘက်၌ သက်သေခံကြလော့။ သူ့ဥစ္စာကို ငါယူမိလျှင်ပြန်ပေးပါမည်ဟု ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့အား ပြောဆိုသော်၊–

၁၂း၄ သူတို့က၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို မလုည့်စားပါ။ မညှဉ်းဆဲပါ။ အဘယ်သူ၏ဥစ္စာကိုမျှမယူပါဟု ပြောဆိုကြ၏။–

၁၂း၅ ရှမွေလကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့လက်၌ သူတပါး၏ဥစ္စာကိုရှာ၍ မတွေ့ကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့တဘက်၌ သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။ ဘိသိက်တော်ကိုခံသောသူလည်း သက်သေဖြစ်၏ဟုဆိုလျှင်၊ သူတို့က၊ သက်သေဖြစ်ပါသည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။–

၁၂း၆ တဖန် ရှမွေလက၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့်အာရုန်ကိုချီးမြှောက်၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှဆောင်ခဲ့တော်မူ၏။–

၁၂း၇ ယခုတွင် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့် သင်တို့ဘိုးဘေးများ၌ တရားသဖြင့်ပြုတော်မူသောအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ သင်တို့အား ငါဆွေးနွေးဟောပြောမည်။–

၁၂း၈ ယာကုပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေးတို့သည် ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ်သောအခါ၊ မောရှေနှင့်အာရုန်ကို စေလွှတ်သဖြင့်ဘိုးဘေးတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်၍ ဤပြည်၌ နေရာချတော်မူ၏။–

၁၂း၉ သူတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို မေ့လျော့သောအခါ၊ ဟာဇော်ဗိုလ်ချုပ်မင်းသိသရလက်သို့၄င်း၊ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်သို့၄င်း၊ မောဘရှင်ဘုရင်လက်သို့၄င်းရောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ ထိုရန်သူတို့၏ တိုက်ဖျက်ခြင်းကိုခံရကြ၏။–

၁၂း၁၀ တဖန်သူတို့သည် ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်ကို စွန့်၍ဗာလ ဘုရားနှင့် အာရှတရက်ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုသဖြင့်ပြစ်မှားပါပြီ။ သို့ရာတွင် ရန်သူလက်မှ ကယ်နှုတ် တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကိုဝတ်ပြုပါမည်ဟု လျှောက်ကြသောအခါ၊–

၁၂း၁၁ ထာဝရဘုရားသည် ယေရုဗ္ဗာလ၊ ဗာရက်၊ ယေဖသ၊ ရှမွေလတို့ကိုစေလွှတ်၍၊ ပတ်ဝန်းကျင်ရန်သူတို့ လက်မှကယ်နှုတ်တော်မူသဖြင့် သင်တို့သည်ဘေးလွတ်ရကြ၏။–

၁၂း၁၂ နောက်တဖန် အမ္မုန်အမျိုးသားရှင်ဘုရင်နာဟတ်သည် စစ်ချီမည်အကြောင်းကို သိသောအခါ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် အရင်ကဲ့သို့မဟုတ်၊ ရှင်ဘုရင်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်စိုးရမည်ဟု သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ရှင်ဘုရင်လုပ်လျက်ပင် ငါ့အားလျှောက်ထားကြ၏။–

၁၂း၁၃ ယခုမှာ သင်တို့လိုချင်၍ ရွေးချယ်သောရှင်ဘုရင်ကို ကြည့်ရှုကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အပေါ်မှာ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ချီးမြှောက်တော်မူပြီ။–

၁၂း၁၄ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍ ဝတ်ပြုခြင်းနှင့်တကွ အာဏာတော်ကိုမဆန်၊ စကားတော် ကိုနားထောင်လျှင် သင်တို့နှင့်သင်တို့ကို အုပ်စိုးသောရှင်ဘုရင်သည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားနောက်တော်သို့ အမြဲလိုက်ကြလိမ့်မည်။–

၁၂း၁၅ သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို နားမထောင်၊ အာဏာတော်ကိုဆန်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ဘိုးဘေးတို့ကိုဆီးတားသကဲ့သို့သင်တို့ကိုဆီးတားတော်မူလိမ့်မည်။–

၁၂း၁၆ ယခုမှာသင်တို့မျက်မှောက်၌ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူလတံ့သောအမှုကြီးကို ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ ကြည့်ရှုကြလော့။–

၁၂း၁၇ ယနေ့ ဂျုံစပါးရိတ်ရာကာလဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရားကိုငါဆုတောင်း၍ မိုဃ်းချုန်းခြင်းနှင့်တကွ မိုဃ်းရွာစေတော်မူမည်။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့သည်ရှင်ဘုရင်ကိုတောင်းသော အားဖြင့် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်သည်ကြီးကြောင်းကို ရိပ်မိသိမြင်ရ ကြမည်ဟု လူများတို့အားပြောဆိုပြီးလျှင်၊–

၁၂း၁၈ ထာဝရဘုရားကိုဆုတောင်း၍၊ ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းချုန်းခြင်းနှင့်တကွမိုဃ်းရွာစေတော်မူ၍၊ လူအပေါင်းတို့သည်ထာဝရဘုရားနှင့် ရှမွေလကို အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၏။–

၁၂း၁၉ လူအပေါင်းတို့က၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည် မသေရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အဘို့ဆုတောင်းတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို တောင်းသောအားဖြင့် အထက်အပြစ်များတို့အပေါ်မှာထပ်၍ ဒုစရိုက်ကိုပြုမိပါပြီဟု ရှမွေလအား တောင်းပန်ကြ၏။–

၁၂း၂၀ ရှမွေလကလည်း မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ဤဒုစရိုက်အပေါင်းကိုပြုမိသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့ လိုက်ရာမှမလွှဲကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ဝတ်ပြုကြလော့။–

၁၂း၂၁ ကျေးဇူးမပြုမကယ်တင်နိုင်၊ အချည်းနှီးဖြစ်သောအရာတို့နောက်သို့ လမ်းလွှဲ၍မလိုက်ကြနှင့်၊ ထိုသို့သော အရာသည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်၏။–

၁၂း၂၂ ထာဝရဘုရားသည် မဟာနာမတော်ကိုထောက်၍ မိမိလူတို့ကိုစွန့်တော်မမူ။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို မိမိလူအရာ၌ ခန့်ထားခြင်းငှါအလိုရှိတော်မူပြီ။–

၁၂း၂၃ ငါမူကား သင်တို့အဘို့ ဆုမတောင်းဘဲနေသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားခြင်းအမှုသည် ငါနှင့်ဝေး ပါစေသော။ ကောင်းမွန်ဖြောင့်မတ်သော လမ်းကိုလည်းသင်တို့အား ငါပြသဦးမည်။–

၁၂း၂၄ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍ သစ္စာနှင့်တကွ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ဝတ်ပြုကြလော့။ သင်တို့အဘို့အဘယ်မျှလောက် ပြုတော်မူပြီးသည်ကိုအောက်မေ့ကြလော့။–

၁၂း၂၅ သို့မဟုတ်သင်တို့သည်ဒုစရိုက်ပြုမြဲပြုလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်တကွပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရကြလိမ့်မည်ဟု လူများတို့အား ပြောဆိုလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁၊၂ ရှောလုသည်တနှစ်ကျော်နှစ်နှစ်ခန့်လောက်ဣသရေလအမျိုး၌ မင်းပြုပြီးမှ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားသုံးထောင်တို့ကို ရွေးကောက်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်နေသော မိတ်မတ်မြို့နှင့်ဗေသလ တောင်ပေါ်မှာလူနှစ်ထောင်၊ ဗယ်ာမိန်ခရိုင်၊ ဂိဗာမြို့ ယောနသန်ထံမှာ တထောင်ကိုထား၍၊ အခြားသောသူတို့ကို မိမိတို့အသီးအသီး နေရာအရပ်သို့လွှတ်လိုက်လေ၏။–

၁၃း၃ ယောနသန်သည် ဂိဗာမြို့၌ရှိသော ဖိလိတ္တိတပ်ကို လုပ်ကြံသဖြင့် ဖိလိတ္တိလူတို့သည် သိတင်းကြားကြ၏။ ရှောလုကလည်း မြစ်တဘက်၌ နေသောသူတို့သည် ကြားသိစေဟု တပြည်လုံးတံပိုးမှုတ်စေ၏။–

၁၃း၄ ရှောလုသည် ဖိလိတ္တိတပ်ကိုလုပ်ကြံကြောင်းနှင့် ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလလူတို့ကိုရွံရှာကြောင်းကို ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကြားသိ၍၊ လူများတို့သည်ရှောလုနောက် ဂိလဂါလမြို့၌ စည်းဝေးကြ၏။–

၁၃း၅ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ ရထားသုံးထောင်နှင့် မြင်းခြောက် ထောင်ကိုငှင်း၊ သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့် အမျှရှိသောလူများကိုငှင်း စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ စစ်ချီဗေသဝင်မြို့အရှေ့၊ မိတ်မတ်မြို့၌ တပ်ချကြ၏။–

၁၃း၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အလွန်ဆင်းရဲခံရသဖြင့်၊ မိမိတို့ကျဉ်းမြောင်းလျက်ရှိသည်ကို သိမြင်သောအခါ၊ ဥမင်၊ တောအုံ၊ ကျောက်ကြား၊ တောင်ထိပ်၊ မြေတွင်းတို့၌ ပုန်းရှောင်၍ နေကြ၏။–

၁၃း၇ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌နေသော သူအချို့တို့သည် ကူးပြန်၍၊ ဂဒ်ပြည်၊ ဂိလဒ်ပြည်သို့သွားကြ၏။ ရှောလုသည်ဂိလဂါလမြို့၌နေသေး၍၊ လူအပေါင်းတို့သည်သူ့နောက်၌ တုန်လှုပ်လျက်ရှိကြ၏။–

၁၃း၈ ရှမွေလချိန်းချက်သည်အတွင်း ရှောလုသည် ခုနစ်ရက်ငံ့လင့်၍၊ ရှမွေလသည် ဂိလဂါလမြို့သို့မရောက်၊ လူများတို့လည်း ထွက်ပြေးကြ၏။–

၁၃း၉ ရှောလုကလည်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်မိဿဟာယပူဇော်သက္ကာတို့ကို ငါ့ထံသို့ယူခဲ့ကြဟု ဆိုသဖြင့်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်လေ၏။–

၁၃း၁၀ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုပြီးသည်အဆုံး၌ ရှမွေလသည်လာ၏။ ရှောလုသည် ကောင်းကြီးပေး၍ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ထွက်သွားလျှင်၊–

၁၃း၁၁ ရှမွေလက၊ သင်သည်အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟုမေးသော်၊ ရှောလုက၊ လူများတို့သည် အကျွန်ုပ်ထံမှ ထွက်ပြေးကြောင်း၊ ကိုယ်တော်သည် ချိန်းချက်သောအချိန်၌ မရောက်ကြောင်း၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် မိတ်မတ်မြို့၌ စုဝေးကြောင်းများကို သိမြင်သောအခါ၊–

၁၃း၁၂ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ငါရှိရာဂိလဂါလမြို့သို့ စစ်ချီကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို ငါမတောင်းပန်သေးဟု အကျွန်ုပ်အောက်မေ့သဖြင့်၊ ကိုယ်ကို အနိုင်ပြု၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်မိပြီဟု ပြန်ပြော၏။–

၁၃း၁၃ ရှမွေလကလည်းသင်သည်မှားပြီ။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသောပညတ်တရားကို မစောင့်ပါတကား။ စောင့်မိလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး၌ သင်၏အာဏာကိုယခုမှစ၍ အစဉ်အမြဲတည်စေတော်မူပြီ။–

၁၃း၁၄ ယခုမူကားသင်၏အာဏာမတည်ရ။ ထာဝရဘုရားသည် စိတ်နှလုံးတော်နှင့်ညီညွတ်သောသူကိုရှာ တော်မူ၏။ ထိုသူသည် လူမျိုးတော်အပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်းမကျင့်ဟု ရှောလုအားဆိုပြီးလျှင်၊–

၁၃း၁၅ ထ၍ဂိလဂါလမြို့မှ ဗယ်ာမိန်ခရိုင်၊ ဂိဗာမြို့သို့သွား၏။ ရှောလုသည် မိမိ၌ရှိသောလူတို့ကိုရေတွက်၍ ခြောက်ရာခန့်မျှရှိ၏။–

၁၃း၁၆ သူနှင့်သားတော် ယောနသန်၊ သူတို့၌ရှိသောလူအပေါင်းတို့သည် ဗယ်ာမိန်ခရိုင်၊ ဂိဗာမြို့တွင်နေကြ၏။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် မိတ်မတ်မြို့တွင် တပ်ချကြ၏။

၁၃း၁၇ လုယူသောတပ်သုံးတပ်တို့သည်၊ ဖိလိတ္တိတပ်မထဲကထွက်၍တတပ်သည် ရှုလပြည် သြဖရမြို့လမ်းသို့လိုက်၏။–

၁၃း၁၈ တတပ်သည် ဗေသောရုန်မြို့လမ်းသို့လိုက်၏။ တတပ်သည် တောဘက်မှာ ဇေဘိုင်ချိုင့်ကို မျက်နှာပြုသော ပြည်စွန်းလမ်းသို့ လိုက်၏။–

၁၃း၁၉ ဖိလိတ္တိလူတို့က၊ ဟေဗြဲလူတို့သည် ထားလှံတို့ကိုမလုပ်စေနှင့်ဟု စီရင်မြဲရှိသောကြောင့်၊ ဣသရေလ ပြည်တရှောက်လုံးတွင် ပန်းပဲတယောက်မျှမရှိ။

၁၃း၂၀ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် ထွန်သွား၊ ပေါက်တူး၊ ပုဆိန်၊ တူးရွင်းကိုထက်စေခြင်းငှါ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ ရှိရာသို့ သွားရကြ၏။–

၁၃း၂၁ နောက်တဖန် ထွန်သွား၊ ပေါက်တူး၊ သုံးခွခက်ရင်း၊ ပုဆိန်၊ ထိုးတံချွန်တုံးလျက်ရှိကြ၏။–

၁၃း၂၂ သို့ဖြစ်၍ စစ်တိုက်ရာကာလရှောလုနှင့်သားတော်ယောနသန်မှ တပါးအဘယ်သူ၌မျှ ထားလှံမရှိ။

၁၃း၂၃ တဖန် ဖိလိတ္တိတပ်သားတို့သည် မိတ်မတ်မြို့လမ်းဝသို့ ထွက်၍နေကြစဉ်တွင်၊

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ တနေ့သ၌ ရှောလု၏သား ယောနသန်သည် ခမည်းတော်ထံ၌ အခွင့်မပန်ဘဲ၊ လက်နက်ဆောင် လုလင်ကိုခေါ်၍၊ တဘက်၌နေသော ဖိလိတ္တိ တပ်သို့သွားကြကုန်အံ့ဟု ဆိုလေ၏။–

၁၄း၂ ရှောလုသည် ဂိဗာမြို့စွန်း၊ မိဂြုန်ရွာ၊ ရိမ္မုန်ကျောက်ဆောင်နားမှာနေ၍၊ အထံတော်၌ လူခြောက်ရာခန့်မျှ ရှိ၏။–

၁၄း၃ သင်တိုင်းဝတ်၍ ရှိလောမြို့၌ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သောသူ ဧလိနှင့်ဖိနဟတ်တို့မှ ဆင်းသက်သော ဣခဗုဒ်၏အစ်ကိုအဟိတုပ်၏ သားအဟိယလည်းရှိ၏။ ယောနသန်သွားကြောင်း ကို လူများမသိကြ။–

၁၄း၄ ယောနသန်သည် ဖိလိတ္တိတပ်သို့သွားစမ်းသောလမ်းကြားမှာ၊ တဘက်တချက်၌ ကျောက်ငူရှိ၏။ ကျောက်ငူတခုသည် ဗောဇက်၊ တခုသည် သေနေအမည်ရှိ၏။–

၁၄း၅ တခုကား မြောက်ဘက်၌ မိတ်မတ်မြို့သို့ငှင်း၊ တခုကား တောင်ဘက်၌ဂိဗာမြို့သို့ငှင်း မျက်နှာပြုသတည်း။–

၁၄း၆ ယောနသန်က၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသော ထိုတပ်သားတို့ဆီသို့ သွားကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့အမှုကိုစောင့်ကောင်းစောင့် တော်မူလိမ့်မည်။ လူများသော်ငှင်း၊ နည်းသော်ငှင်း၊ ထာဝရဘုရားကယ် တင်တော်မူခြင်းကို အဆီးအတားမရှိနိုင်ဟု လက်နက်ဆောင်လုလင် အားပြောဆိုလျှင်၊–

၁၄း၇ လုလင်က၊ စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်းပြုပါ။ လှည့်သွားပါ။ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ကျွန်တော်လိုက်ပါ မည်ဟု ပြန်ပြောသော်၊–

၁၄း၈ ယောနသန်က၊ ထိုလူတို့ဆီသို့သွား၍ ကိုယ်ကိုပြကြကုန်အံ့။–
၁၄း၉ သူတို့ကနေကြ။ ငါတို့လာမည်ဟုဆိုလျှင် သူတို့ဆီသို့မသွားဘဲနေကြမည်။–
၁၄း၁၀ သို့မဟုတ်၊ လာကြဟုဆိုလျှင် သွားကြမည်။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုငါတို့ လက်သို့အပ်တော်မူ၏။ ထိုသို့သော ပုပ္ပနိမိတ်ရှိရ၏ဟု ဆိုသည်နှင့်အညီ၊–
၁၄း၁၁ နှစ်ယောက်တို့သည်ဖိလိတ္တိတပ်သားတို့အား ကိုယ်ကိုပြသောအခါ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့က၊ ဟေဗြဲလူတို့သည် ပုန်းရှောင်ရာတွင်းထဲကထွက်လာပါ သည်တကားဟု ဆိုလျက်၊–
၁၄း၁၂ တပ်သားတို့က၊ လာကြ။ တစုံတခုကိုပြမည်ဟု ယောနသန်နှင့်လက်နက်ဆောင်လုလင်အား ဆိုလျှင်၊ ယောနသန်က၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ဣသရေလလူတို့လက်သို့ အပ်တော်မူပြီဟု လုလင်အားဆိုသဖြင့်၊–
၁၄း၁၃ လေးဘက်တွားလျက်တက်၍၊ လုလင်လည်းလိုက်၏။ ယောနသန်ရှေ့မှာ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လဲ၍ လုလင်သည် သူ့သခင့်နောက်မှာလုပ်ကြံလေ၏။–
၁၄း၁၄ ယောနသန်နှင့်လုလင်ပြုသောပဌမလုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် နွားတရှဉ်ထွန်နိုင်သောမြေကွက်အတွင်း တွင်လူနှစ်ဆယ်ခန့်မျှသေကြ၏။–
၁၄း၁၅ စစ်သူရဲများ၊ လယ်လုပ်သူများ၊ အခြားသူများအပေါင်းတို့သည် တပ်သားများ၊ လုယူသောသူများနှင့် တကွ တုန်လှုပ်ကြ၍၊ မြေကြီးလည်း လှုပ်သဖြင့်၊ အလွန်ကြီးသောတုန်လှုပ်ခြင်းရှိ၏။
၁၄း၁၆ ဗယ်္ယာမိန်ခရိုင်ဂိဗာမြို့၌ ရှောလု၏ကင်းစောင့်တို့သည် ကြည့်ရှုသောအခါ၊ ဖိလိတ္တိလူအလုံး အရင်းသည်လျော့၍ တယောက်ကိုတယောက်ထိုး ရိုက်လျက်သွားကြ၏။–
၁၄း၁၇ ရှောလုကလည်း၊ အဘယ်သူထွက်သွားသည်ကို သိခြင်းငှါ လူများကိုရေတွက်ကြလော့ဟု အထံတော်၌ ရှိသောသူတို့အား စီရင်သည်အတိုင်း ရေတွက်၍၊ ယောနသန်နှင့်သူ၏လက်နက်ဆောင်လုလင်မရှိ။–
၁၄း၁၈ ထိုကာလအခါဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရှောလုက၊ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကိုယူခဲ့ပါဟု အဟိယအားဆို၏။–
၁၄း၁၉ ရှောလုသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့်စကားပြောစဉ်တွင်၊ ဖိလိတ္တိတပ်၌ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သောအသံ တိုးပွါးသောကြောင့်၊ ရှောလုက၊ နေဦးတော့ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်အားဆိုသဖြင့်၊–
၁၄း၂၀ မိမိနှင့်လူအပေါင်းတို့သည် တယောက်ကိုတယောက်နှိုးဆော်လျက် စစ်ချီ၍ရောက်သောအခါ၊ ဖိလိတ္တိလူ တို့သည် တယောက်ကိုတယောက် ခုတ်သဖြင့်အလွန်တပ်ပျက်လေ၏။–
၁၄း၂၁ အထက်ကာလ၌ ဖိလိတ္တိလူတို့ဘက်မှာနေ၍ အရပ်ရပ်တို့က တပ်သို့လိုက်လာသော ဟေဗြဲလူတို့ သည်လည်း ရှောလုနှင့်ယောနသန်၌ပါသော ဣသရေလလူတို့ဘက်သို့ဝင်ကြ၏။–
၁၄း၂၂ ဧဖရိမ်တောင်၌ပုန်းရှောင်၍နေသော ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ဖိလိတ္တိလူပြေးကြောင်းကို ကြားသောအခါ စစ်ချီ၍ကျပ်ကျပ် လိုက်ကြ၏။–
၁၄း၂၃ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို ထိုနေ့၌ကယ်တင်တော်မူသဖြင့်၊ စစ်မှုသည် ဗေသဝင်မြို့သို့လွန်သွားလေ၏။
၁၄း၂၄ ထိုနေ့၌ ဣသရေလလူတို့သည် ဆင်းရဲခံရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရှောလုက၊ ငါ သည် ငါ့ရန်သူတို့၌ ငါ့စိတ်ပြေမည်အကြောင်း၊ ညဦးချိန် မရောက်မှီအစာစားသောသူတိုင်း ကျိန်ဆဲအပ်စေဟု လူတို့အား အကျိန်ပေးသောကြောင့် အဘယ်သူမျှအစာမစားရ။–
၁၄း၂၅ လူအပေါင်းတို့သည် မြေပေါ်၌ပျားရည်ရှိရာတောသို့ရောက်သဖြင့်၊–
၁၄း၂၆ တောထဲသို့ဝင်သောအခါ ပျားရည်စက်စက်ကျလျက်ရှိသော်လည်း၊ အကျိန်တော်ကို ကြောက်သောကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှ မိမိလက်ကို မိမိပစပ်၌မထည့်။–
၁၄း၂၇ သို့ရာတွင် ခမည်းတော်သည် လူများတို့အား အကျိန်ပေးသည်ကိုယောနသန်မကြားသောကြောင့်၊ မိမိကိုင်သောလှံတံဖျားကို ပျားလပို့၌ နှစ်၍ မိမိလက်နှင့်ယူစားသဖြင့် မျက်စိကြည်လင်လေ၏။–
၁၄း၂၈ ခမည်းတော်က၊ ယနေ့အစာစားသောသူတိုင်း ကျိန်ဆဲအပ်စေဟု လူများတို့အား ကျပ်ကျပ်အကျိန်ပေး တော်မူပြီဟု လူတယောက်ကြားလျှောက်၏။ လူတို့သည်လည်း မောလျက်နေကြ၏။–
၁၄း၂၉ ယောနသန်ကလည်း၊ ငါ့အဘသည် ပြည်သားတို့ကိုနှောင့်ရှက်လေပြီ။ ဤပျားရည် အနည်းငယ်ကိုငါ စားသောကြောင့် ငါ့မျက်စိ ကြည်လင် သည်ကိုကြည့်ပါတော့။–
၁၄း၃၀ လူများတို့သည် ယနေ့တွေ့မိသော ရန်သူ၏ဥစ္စာကို စားချင်တိုင်းစားလျှင်၊ အဘယ်မျှလောက်အကျိုးကြီး လိမ့်မည်တကား။ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို သာ၍လုပ်ကြံကြလိမ့်မည်တကားဟု ဆိုလေ၏။
၁၄း၃၁ ထိုနေ့၌ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုမိတ်မတ်မြို့မှ အာဇလုန်မြို့တိုင်အောင်လုပ်ကြံကြ၏။ ဣသရေလ လူတို့သည် အလွန်ပင်ပန်းသဖြင့်၊–
၁၄း၃၂ ရန်သူ၏ဥစ္စာကိုလုယူ၍၊ သိုး၊ နွား၊ နွားသငယ်တို့ကို မြေပေါ်မှာသတ်ပြီးလျှင် အသွေးနှင့်တကွ စားကြ၏။–
၁၄း၃၃ ထိုသို့လူများတို့သည် အသွေးနှင့်တကွစား၍ ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသည်ဟု ရှောလုအားကြားလျှောက် လျှင်၊ သင်တို့သည် သစ္စာပျက်ကြပြီ။ ကြီးစွာသောကျောက်ကိုငါ့ထံသို့ယနေ့လှိမ့်ခဲ့။–
၁၄း၃၄ လူများတို့တွင် အရပ်ရပ်သွား၍ လူအသီးအသီး မိမိတို့သိုးနွားကို ဤအရပ်သို့ယူခဲ့ပြီးလျှင်၊ ဤအရပ်၌ သတ်စားကြစေ။ အသွေးနှင့်တကွစား၍ ထာဝရဘုရားကိုမပြစ်မှားစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ လူများတို့သည် အသီးအသီးမိမိတို့ သိုးနွားကိုထိုညဉ့်၌ယူခဲ့၍ ထိုအရပ်၌သတ်ကြ၏။–
၁၄း၃၅ ရှောလုသည်လည်း ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လေ၏။ ထိုပလ္လင်ကား ထာဝရဘုရား အဘို့တည်သော ပဌမပလ္လင်ဖြစ်သတည်း။–
၁၄း၃၆ တဖန်ရှောလုက၊ ညဉ့်အခါငါတို့သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလိုက်၍ တယောက်ကိုမျှမကျန်ကြွင်းစေဘဲ၊ မိုဃ်းလင်းသည်တိုင်အောင် ဖျက်ဆီး ကြကုန်အံ့ဟု စီရင်၍၊ လူများတို့က စိတ်တော်ရှိသည် အတိုင်းပြုတော်မူပါဟု ဝန်ခံကြသော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်က၊ ဘုရားသခင့်အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုလေ၏။–
၁၄း၃၇ ရှောလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်ဖိလိတ္တိလူတို့ကို လိုက်ရပါမည်လော။ သူတို့ကို ဣသရေလလူတို့လက် သို့အပ်တော်မူမည်လောဟု ဘုရားသခင့်ထံအခွင့်ပန်သော်လည်း၊ ထိုနေ့တွင် ပြန်တော်မမူ။–
၁၄း၃၈ ရှောလုကလည်း၊ လူတို့တွင်အရာရှိအပေါင်းတို့၊ ယနေ့အဘယ်သူပြစ်မှားမိသည်ကို သိမြင်အံ့သောငှါ ချဉ်း၍လာကြလော့။–

၁၄း၃၉ ဣသရေလအမျိုးကို ကယ်တင်သောထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါ့သား ယောနသန်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဆက်ဆက်သေရမည်ဟု ဆိုသော်၊ အဘယ်သူမျှ ပြန်၍မလျှောက်ဝံ့။–

၁၄း၄၀ ရှောလုကလည်း၊ သင်တို့သည်တဘက်၊ ငါနှင့်ငါ့သားယောနသန်သည် တဘက်နေရကြမည်ဟုဆိုလျှင်၊ လူများတို့က စိတ်တော်ရှိသည် အတိုင်း ပြုတော်မူပါဟုလျှောက်ကြသော်၊–

၁၄း၄၁ ရှောလုက၊ ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်တော်မူပါဟု ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းသဖြင့်၊ လူများတို့သည် လွတ်ကြ၍၊ ရှောလုနှင့်ယောနသန်ကို မှတ်တော်မူ၏။–

၁၄း၄၂ ရှောလုကလည်း၊ ငါနှင့်ငါ့သားယောနသန်အဘို့စာရေးတံပြုလော့ဟုဆိုသဖြင့်၊ ယောနသန်ကို မှတ်တော်မူ၏။–

၁၄း၄၃ ရှောလုကလည်း၊ သင်ပြုသောအမှုကို ပြောလော့ဟုယောနသန်အားဆိုလျှင်၊ ယောနသန်က၊ အကျွန်ုပ်ကိုင်သောလှံ့ဖျားနှင့်ပျားရည်အနည်းငယ် ကိုယူ၍ မြည်းစမ်းမိပါပြီ။ ထိုအမှုကြောင့် သာသေရပါမည်ဟု ပြန်ပြော၏။–

၁၄း၄၄ ရှောလုကလည်း၊ ယောနသန်၊ သင်သည် ဆက်ဆက်မသေလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ထိုမျှမက ငါ၌ပြုတော်မူပါစေသောဟု ဆိုသော်လည်း၊–

၁၄း၄၅ လူများတို့က၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ဤကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကိုပြုပြီးသော ယောနသန်သည် သေရမည် လော။ ထိုသို့မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ထာဝရ ဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း သူ၏ဆံခြည်တပင်မျှ မြေပေါ်မှာမကျရ။ သူသည် ဘုရားသခင်နှင့်အတူ ယနေ့ဝိုင်း၍ပြုပါပြီဟုဆိုသဖြင့်၊ အသက်ချမ်း သာစေခြင်းငှါ ယောနသန်ကို ကယ်နှုတ်ကြ၏။–

၁၄း၄၆ ထိုနောက်ရှောလုသည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုမလိုက်။ သူတို့သည် နေရင်းအရပ်သို့ပြန်သွားကြ၏။

၁၄း၄၇ ထိုသို့ရှောလုသည် ဣသရေလအမျိုးကိုစိုးစံ၍ ပတ်ဝန်းကျင်ရန်သူ၊ မောဘပြည်သား၊ အမ္မုန်ပြည်သား၊ ဧဒုံပြည်သား၊ ဇောဘမင်းများ၊ ဖိလိတ္တိလူများတို့ကို စစ်တိုက်၍ စစ်ချီလေရာရာ၌ သူတို့ကိုအောင်လေ၏။–

၁၄း၄၈ ဗိုလ်ခြေများကိုနှိုးဆော်၍ အာမလက်အမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို လုယက်ဖျက်ဆီးသောသူတို့လက်မှကယ် နှုတ်လေ၏။–

၁၄း၄၉ သားတော်ကား ယောနသန်၊ ဣရှိ၊ မေလခိရှုတည်း။ သမီးတော်နှစ်ယောက်တွင် အကြီးကားမေရပ်။ အငယ်ကား၊ မိခါလတည်း။–

၁၄း၅၀ မြောက်သားတော်ကား အဟိမတ်၏သမီး အဟိနောင်တည်း။ ဗိုလ်ချုပ်မင်းကား၊ ဘထွေးတော်နေရသား အာဗနာတည်း။–

၁၄း၅၁ ခမည်းတော်ကိရှနှင့် အာဗနာ၏အဘနေရသည် အဗျေလ၏သားဖြစ်၏။

၁၄း၅၂ ရှောလုလက်ထက်ကာလပတ်လုံး၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ကျပ်ကျပ်စစ်တိုက်ရကြ၏။ ခွန်အားကြီးသောသူ၊ ရဲရင့်သောသူတွေ့သမျှတို့ကို ရှောလု သည်ရွေးကောက်ခန့်ထားလေ့ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ တဖန်ရှမွေလက၊ ထာဝရဘုရား၏လူ ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ သင့်ကိုဘိသိက် ပေးမည်အကြောင်း၊ ငါ့ကိုအထက်က စေလွှတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ယခုမှာ ထာဝရဘုရား၏စကား တော်ကို နားထောင်လော့။–

၁၅း၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော ဣသရေလအမျိုး၌၊ အာမလက်အမျိုးပြုသော ဆီးတားခြင်းအမှုကို ငါမှတ်လျက်ရှိ၏။–

၁၅း၃ ယခုသွား၍ ထိုအမျိုးကိုလုပ်ကြံလော့။ နှမြောခြင်းမရှိဘဲ၊ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်၊ နို့စို့မှစ၍၊ သိုး၊ နွား၊ ကုလားအုပ်၊ မြည်းတို့ကိုသတ်လော့ဟု ရှောလုအား ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း၊–

၁၅း၄ ရှောလုသည်လူတို့ကိုစုဝေးစေ၍ တေလိမ်မြို့မှာ စာရင်းယူသဖြင့်၊ ခြေသည်သူရဲနှစ်သိန်း၊ ယုဒစစ်သူရဲတသောင်းရှိကြ၏။–

၁၅း၅ ရှောလုသည်လည်း အာမလက်မြို့သို့စစ်ချီ၍ ချိုင့်၌တပ်ချပြီးမှ၊–

၁၅း၆ ကေနိလူတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်လျက်၊ သင်တို့ကို အာမလက်လူတို့နှင့်အတူငါဖျက်ဆီးမည်ဟု စိုးရိမ်စရာ ရှိသောကြောင့်၊ သူတို့အထဲက ထွက်သွား၍ နေရာပြောင်းကြလော့။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသောအခါ၊ သင်တို့သည် ကျေးဇူးပြုကြပြီဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊ ကေနိလူတို့သည် အာမလက်လူတို့အထဲက ထွက်သွားကြ၏။–

၁၅း၇ ရှောလုသည် ဟဝိလမြို့မှစ၍ အဲဂုတ္တုပြည်တဘက်တချက်၌နေသောရှုရမြို့တိုင်အောင် အာမလက် လူတို့ကို လုပ်ကြံလေ၏။–

၁၅း၈ အာမလက်ရှင်ဘုရင်အာဂတ်ကို အရှင်ဘမ်းမိ၏။ လူအပေါင်းတို့ကိုထားဖြင့် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။–

၁၅း၉ သို့ရာတွင် ရှောလုနှင့်လူများတို့သည် အာဂတ်မင်းနှင့်တကွ၊ သိုးနွားအမြတ်အလတ်၊ ဆူသောသိုးသငယ်၊ ကောင်းသောဥစ္စာရှိသမျှကိုနှမြော၍ ရှင်းရှင်းမဖျက်ဆီးကြ။ အသုံးမဝင်ယုတ်မာသောဥစ္စာရှိသမျှကိုသာ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။

၁၅း၁၀ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရှမွေလသို့ရောက်လာ၍၊–

၁၅း၁၁ ငါသည်ရှောလုကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားသည်အမှုကြောင့် နောင်တရ၏။ သူသည်ငါ၏ပညတ်တို့ကို မကျင့်၊ ငါ့နောက်သို့မလိုက်၊ လမ်းလွှဲပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရှမွေလသည် ဝမ်းနည်း၍ တညဉ့်လုံးထာဝရ ဘုရားအား ဟစ်ကြော်ပြီးလျှင်၊–

၁၅း၁၂ နံနက်စောစောထ၍ ရှောလုကိုကြိုဆိုခြင်းငှါ သွားသောအခါ၊ ရှောလုသည် ကရမေလမြို့သို့ရောက်၍ အောင်တိုင်ကိုစိုက်ပြီးမှ၊ လှည့်လည်သဖြင့်ဂိလဂါလမြို့သို့ လွှန်သွားကြောင်းကိုကြားသောကြောင့်၊ ရှောလုရှိရာသို့သွားလေ၏။–

၁၅း၁၃ ရှောလုကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်းပြု ပါပြီဟုဆို၏။–

၁၅း၁၄ ရှမွေလကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ငါကြားရသောသိုးမြည်သံ၊ နွားမြည်သံကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးသော်၊–

၁၅း၁၅ ရှောလုက၊ အာမလက်ပြည်မှဆောင်ခဲ့ပါပြီ။ လူများတို့သည် ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်လိုသောငှါ အကောင်း ဆုံးသောသိုးနွားတို့ကိုနှမြော၍၊ ကြွင်းသောအရာ ရှိသမျှတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးပါပြီဟု ဆို၏။–

၁၅း၁၆ ရှမွေလကလည်း၊ နေပါဦးလော့။ မနေ့ညမှာ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကို ပြန်ပြောပါမည်ဟု ရှောလုအားဆိုလျှင်၊ ရှောလုက ပြောပါတော့ဟုဆို၏။–
၁၅း၁၇ ရှမွေလကလည်း၊ သင်သည် ကိုယ်အထင်အတိုင်းငယ်သောသူဖြစ်လျက်ပင်၊ ဣသရေလအမျိုးတို့၏ အထွဋ်သို့ရောက်၍၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အရာနှင့် ထာဝရဘုရား ဘိသိက်ပေးတော်မူသည် မဟုတ်လော။–
၁၅း၁၈ ထာဝရဘုရားက၊ သွားလော့။ အပြစ်များသောအာမလက်အမျိုးသားတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလော့။ မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင် စစ်တိုက်လော့ဟု သင့်ကိုဝေးသောအရပ်သို့စေလွှတ်တော်မူ၏။–
၁၅း၁၉ သို့ဖြစ်၍သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်ဘဲ၊ ရန်သူ၏ဥစ္စာကိုလုယူ၍ ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ဤဒုစရိုက်ကို အဘယ်ကြောင့်ပြုဘိသနည်းဟု ပြောဆိုသော်၊–
၁၅း၂၀ ရှောလုက၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ကေန်အမှန်နားထောင်ပါပြီ။ ထာဝရဘုရား စေခိုင်းတော်မူသော လမ်းသို့လိုက်ပါပြီ။ အာမလက်ရှင်ဘုရင်အာဂတ်ကိုဆောင်ခဲ့၍၊ အာမလက်အမျိုး သားတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးပါပြီ။–
၁၅း၂၁ သို့ရာတွင်လူများတို့သည် ဂိလဂါလမြို့၌ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်လိုသောငှါ လုယူသောသိုးနွား၊ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးအပ်သောအရာ အကောင်းဆုံးတို့ကို သိမ်းယူကြပါပြီဟု ပြောဆိုပြန်၏။–
၁၅း၂၂ ရှမွေလကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်ခြင်း၌ အားရတော်မူသကဲ့သို့၊ မီးရှို့ရာယဇ် အစရှိသောယဇ်မျိုးတို့ကိုပူဇော်ခြင်း၌ အားရတော်မူမည်လော။ အလိုတော်သို့လိုက်ခြင်းသည် ယဇ်မျိုးထက်သာ၍ကောင်း၏။ နားထောင်ခြင်းသည် သိုးထီးဆီဥထက်သာ၍ကောင်း၏။–
၁၅း၂၃ ငြင်းဆန်သောသဘောသည် နတ်ဆိုးနှင့်ပေါင်းခြင်းကဲ့သို့၄င်း၊ ခိုင်မာသောသဘောသည် ဗေဒင်တန်ဆာ ကိုးကွယ်ခြင်းကဲ့သို့၄င်း အပြစ်ကြီး၏။ သင်သည်ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကိုပယ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ရှင်ဘုရင်အရာကိုနှုတ်၍ သင့်ကိုပယ်တော်မူပြီဟု ဆို၏။–
၁၅း၂၄ ရှောလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်ပြစ်မှားပါပြီ။ လူများကိုကြောက်၍ သူတို့စကားကိုနားထောင်သော ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို၄င်း၊ ကိုယ်တော်၏စကားကို၄င်း လွန်ကျူးပါပြီ။–
၁၅း၂၅ အကျွန်ုပ်အပြစ်ကို သည်းခံတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ပြန်လာပါဟု တောင်းပန်သော်လည်း၊–
၁၅း၂၆ ရှမွေလက၊ သင်နှင့်အတူငါမပြန်။ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုပယ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင် အရာကိုနှုတ်၍ သင့်ကိုပယ်တော်မူပြီဟု ရှောလုအားဆိုပြီးမှ၊–
၁၅း၂၇ လှည့်သွားသောအခါ ရှောလုသည် ရှမွေလ၏ဝတ်လုံစွန်းကိုကိုင်ဆွဲ၍ ဝတ်လုံစုတ်လေ၏။
၁၅း၂၈ ရှမွေလကလည်း၊ ယနေ့ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလနိုင်ငံကို သင်မှဆုတ်ယူ၍၊ သင့်ထက်ကောင်း သောသင်၏အိမ်နီးချင်းအားပေးတော်မူပြီ။–
၁၅း၂၉ ထိုမှတပါးဣသရေလအမျိုး၏အစွမ်းသတ္တိဖြစ်သောဘုရားသည်မုသာသုံးခြင်း၊ နောင်တရခြင်းနှင့်ကင်း လွတ်တော်မူ၏။နောင်တရအံ့သောငှါ လူဖြစ်တော်မမူဟုဆိုသော်၊–
၁၅း၃၀ ရှောလုကအကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ။ သို့သော်လည်းအကျွန်ုပ်အမျိုးသားချင်းအသက်ကြီးသူတို့ရှေ့၌၄င်း၊ ဣသရေလအမျိုးရှေ့၌၄င်း၊ အကျွန်ုပ်၏ ဂုဏ်အသရေကိုမဖျက်ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ပြန်လာပါဟု တောင်းပန်သည်အတိုင်း၊–
၁၅း၃၁ ရှမွေလသည် ရှောလုနောက်သို့လိုက်၍၊ ရှောလုသည် ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်လေ၏။–
၁၅း၃၂ ထိုအခါ ရှမွေလက၊ အာမလက်ရှင်ဘုရင်အာဂတ်ကိုငါ့ထံသို့ခေါ်ခဲ့ကြဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ အာဂတ်က သေဘေးသည်စင်စစ်လွန်သွားပြီဟုဆို လျက်ရွှင်လန်းစွာလာ၏။–
၁၅း၃၃ ရှမွေလက၊ မိန်းမများတို့သည် သင်၏ထားကြောင့်သားဆုံးသကဲ့သို့၊ သင်၏အမိသည် သားဆုံးသော မိန်းမဖြစ်ရမည်ဟုဆိုလျက်၊ ဂိလဂါလ မြို့မှာထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အာဂတ်ကိုအပိုင်းပိုင်းဖြတ်စေ၏။–
၁၅း၃၄ ထိုနောက်ရှမွေလသည် ရာမမြို့သို့သွား၍ ရှောလုသည်မိမိနေရာ ဂိဗာမြို့၊ နန်းတော်သို့ပြန်သွားလေ၏။–
၁၅း၃၅ ရှောလုအနိစ္စမရောက်မှီတိုင်အောင်၊ ရှမွေလသည် နောက်တဖန်အကြည့်အရှုမလာ။ သို့ရာတွင် ရှမွေလသည် ရှောလုအတွက်စိတ်မသာညည်း တွားလျက်နေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ရှောလုကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားသောအမှုကို နောင်တရတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ ရှောလုကိုဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာမှ ငါပယ်သောကြောင့်၊ သင်သည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး စိတ်မသာညည်းတွား လျက်နေလိမ့်မည်နည်း။ သင်၏ဘူးကို ဆီနှင့်ပြည့်စေလော့။ ဗက်လင်မြို့သား ယေရှဲရှိရာသို့ငါစေလွှတ်မည်။ သူ၏သားတို့တွင်ငါ့အဘို့ ရှင်ဘု ရင်တပါးကိုငါပြင်ဆင်ပြီဟုရှမွေလအား မိန့်တော်မူ၏။–
၁၆း၂ ရှမွေလက၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့သွားနိုင်ပါမည်နည်း။ ရှောလုကြားလျှင် သတ်ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ နွားမတန်း ကိုယူ၍ ငါသည် ထာဝရဘုရားအားယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ လာပြီဟု ပြောလော့။–
၁၆း၃ ယေရှဲကိုလည်း ယဇ်ပွဲသို့ခေါ်ဘိတ်လော့။ ထိုအခါသင်သည် အဘယ်သို့ပြုရမည်ကိုငါပြမည်။ ငါသည် နာမဖြင့်ထုတ်ပြသောသူကို ငါ့အဘို့ဘိသိက်ပေးရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–
၁၆း၄ ရှမွေလပြု၍ ဗက်လင်မြို့သို့သွားလေ၏။ ဗက်လင်မြို့သားအသက်ကြီးသူတို့သည် ရှမွေလနှင့်တွေ့သော အခါတုန်လှုပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ချမ်းသာပေးလျက်လာတော်မူသလောဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊–
၁၆း၅ ချမ်းသာပေးလျက် ထာဝရဘုရားအားယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ ငါလာပြီ။ မိမိတို့ကို သန့်ရှင်းစေပြီးမှ ငါနှင့်အတူ ယဇ်ပွဲသို့လာကြဟုဆိုသဖြင့်၊ ယေရှဲနှင့် သူ၏သားတို့ကို သန့်ရှင်းစေ၍ ယဇ်ပွဲသို့ခေါ်လေ၏။–

၁၆း၆ သူတို့သည် ရောက်လာသောအခါ ဧလျာဘကိုကြည့်ရှု၍၊ စင်စစ်ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်ဘိသိက်ခံရသော သူသည် ငါ့ရှေ့မှာရှိ၏ဟု ဆိုလေသော်၊ –

၁၆း၇ ထာဝရဘုရားက၊ သူ၏မျက်နှာသူ၏အရပ်ကိုမကြည့်မရှုနှင့်။ သူ့ကိုငါပယ်ပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် လူမြင်သကဲ့သို့မြင်တော်မူသည်မဟုတ်။ လူသည်အဆင်းသဏ္ဍာန်ကိုကြည့်ရှုတတ်၏။ ထာဝရ ဘုရားမူကား နှလုံးကိုကြည့်ရှုတတ်သည်ဟု ရှမွေလအားမိန့်တော်မူ၏။ –

၁၆း၈ တဖန် ယေရှဲသည် အဘိနဒပ်ကိုခေါ်၍ ရှမွေလရှေ့မှာသွားစေသဖြင့်၊ ရှမွေလက၊ ဤသူကိုလည်း ထာဝရဘုရားရွေးတော်မမူဟု ဆို၏။ –

၁၆း၉ တဖန် ယေရှဲသည် ရှိမာကိုသွားစေသဖြင့်၊ ဤသူကိုလည်း ထာဝရဘုရားရွေးတော်မမူဟုဆို၏။ –

၁၆း၁၀ တဖန် ယေရှဲသည် သားခုနစ်ယောက်တို့ကို ရှမွေလရှေ့မှာသွားစေသဖြင့်၊ ရှမွေလက၊ ဤသူတို့ကို လည်းထာဝရဘုရားရွေးတော်မမူ။ –

၁၆း၁၁ သင်၌သားမရှိပြီလောဟု ယေရှဲအားမေးလျှင်၊ ယေရှဲက အငယ်ဆုံးသောသားရှိပါသေး၏။ သိုးတို့ကိုထိန်း ကျောင်းလျက်နေပါသည်ဟုပြောဆိုသော်၊ ရှမွေလက သူကိုခေါ်စေခြင်းငှါ လူကိုစေလွှတ်ပါ။ သူမရောက် မှီပွဲသို့ဝင်၍ မထိုင်ရဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ –

၁၆း၁၂ စေလွှတ်၍သူ့ကိုခေါ်ခဲ့၏။ သူသည်နီသောဆံပင်ရှိ၏။ လှသောအဆင်းနှင့်ချစ်ဘွယ်သောမျက်နှာလည်း ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားက ဤသူပေတည်း။ ထ၍ဘိသိက်ပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၁၆း၁၃ ရှမွေလသည်လည်း၊ ဆီဘူးကိုယူ၍ သူ၏အစ်ကိုစုထဲမှာ သူ့ကိုဘိသိက်ပေးလေ၏။ ထိုနေ့မှစ၍ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ဒါဝိဒ်အပေါ်မှာသက်ရောက်လေ၏။ ရှမွေလသည်ထ၍ ရာမမြို့သို့ပြန်သွား၏။

၁၆း၁၄ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ရှောလုမှထွက်သွား၍၊ ထာဝရဘုရားထံတော်က ဆိုးသောဝိညာဉ်သည် နှောင့်ရှက်တတ်၏။ –

၁၆း၁၅ ရှောလု၏ကျွန်တို့ကလည်း၊ ယခုမှာ ဘုရားသခင်ထံတော်က ဆိုးသောဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်ကို နှောင့်ရှက်တတ်ပါ၏။ –

၁၆း၁၆ ခစားသောကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည်၊ သာယာစွာ စောင်းတီးတတ်သောသူကို ရှာဖွေရမည်အကြောင်း အရှင်အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ ဘုရားသခင့် ထံတော်ကဆိုးသော ဝိညာဉ်လာသောအခါ၊ သူသည် စောင်းတီး သဖြင့် ကိုယ်တော်သည် ချမ်းသာရတော်မူမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊ –

၁၆း၁၇ ရှောလုက၊ သာယာစွာတီးတတ်သောသူကို ငါ့အဘို့ရှာဖွေ၍ ငါ့ထံသို့ခေါ်ခဲ့ကြဟု ကျွန်တို့အားမိန့်တော် မူသော်၊ –

၁၆း၁၈ ကျွန်တယောက်က၊ ကျွန်တော်တွေ့ဘူးသော ဗက်လင်မြို့သား ယေရှဲသားသည် စောင်းတီးသောအတတ်၊ ရဲရင့်ခြင်းအစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ စစ်မှု၌ငှင်း၊ ပညာစကား၌ငှင်း လေ့ကျက်ပါ၏။ အဆင်းလည်းလှပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူရှိတော်မူ၏ဟု လျှောက်သောကြောင့်၊ –

၁၆း၁၉ ရှောလုက၊ ယေရှဲရှိရာသို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ သိုးထိန်းဖြစ်သောသင်၏သား ဒါဝိဒ်ကို ငါ့ထံသို့စေလွှတ် ရမည်ဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ –

၁၆း၂၀ ယေရှဲသည် မုန့်တင်သောမြည်း၊ စပျစ်ရည်ဘူး၊ ဆိတ်သငယ်ကိုယူ၍ မိမိသားဒါဝိဒ်တွင်ရှောလုထံသို့ ပေးလိုက်လေ၏။ –

၁၆း၂၁ ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုထံသို့ရောက်၍ ခစားသဖြင့်၊ ရှောလုသည် အလွန်ချစ်၍ လက်နက်တော်ဆောင် အရာ၌ခန့်ထား၏။ –

၁၆း၂၂ ရှောလုသည်လည်း ယေရှဲရှိရာသို့လူကိုစေလွှတ်၍၊ ဒါဝိဒ်ကို ငါ့စိတ်နှင့်တွေ့သောကြောင့် ငါ့ထံ၌ ခစားပါစေဟု အခွင့်တောင်းလေ၏။ –

၁၆း၂၃ ဘုရားသခင့်ထံတော်က ဆိုးသောဝိညာဉ်သည် ရှောလုအပေါ်မှာရောက်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် စောင်းကိုယူ၍တီးသဖြင့် ဆိုးသော ဝိညာဉ် ထွက်သွား၍၊ ရှောလုသည်သက်သာလျက် ပကတိ ကျန်းမာလျက်ရှိတတ်၏။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဗိုလ်ခြေများကိုနှိုးဆော်၍ ယုဒခရိုင် ရှောခေါမြို့၌စုဝေးသဖြင့်၊ ရှောခေါမြို့နှင့် အဇေကာမြို့စပ်ကြား ဒမိမ်အရပ်မှာတပ်ချကြ၏။ –

၁၇း၂ ရှောလုနှင့်ဣသရေလလူတို့သည် စုဝေး၍လောချိုင့်နားမှာတပ်ချ၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုတိုက်မည်ဟု စစ်ခင်းကျင်းကြ၏။ –

၁၇း၃ ဖိလိတ္တိလူအချို့တို့သည် ချိုင့်တဘက်၌တောင်ပေါ်မှာရပ်လျက်၊ ဣသရေလလူအချို့တို့သည် ချိုင့်တဘက်၌တောင်ပေါ်မှာ ရပ်လျက်ရှိကြ၏။ –

၁၇း၄ ခြောက်တောင်နှင့်တထွာအရပ်မြင့်သော ဂါသမြို့သားဂေါလျတ်အမည်ရှိသောသူရဲသည် ဖိလိတ္တိတပ်ထဲကထွက်လာ၏။ –

၁၇း၅ သူသည်ခေါင်းပေါ်မှာ ကြေးဝါခမောက်လုံးကိုဆောင်း၍ အခွက်ငါးဆယ်အချိန်ရှိသော ကြေးဝါချပ်အင်္ကျီ ကိုဝတ်၏။ –

၁၇း၆ ကြေးဝါခြေစွပ်ကိုစွပ်လျက် ပခုံးကြားမှာကြေးဝါကိဒုန်လက်နက်ကို ဆွဲလျက်ရှိ၏။ –

၁၇း၇ လှံရိုးကား ရက်ကန်းလက်လိပ်နှင့်အမျှကြီး၏။ လှံကိုယ်ကား သံခြောက်ပိဿာအချိန်ရှိ၏။ သူ့ရှေ့မှာ ဒိုင်းလွှားကိုဆောင်သောသူတယောက်သည်သွားရ၏။ –

၁၇း၈ ထိုသူရဲသည်ရပ်လျက် သင်တို့သည် စစ်ပြိုင်ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့်ထွက်လာကြသနည်း။ ငါသည်ဖိလိတ္တိ လူ၊ သင်တို့သည်ရှောလု၏ ကျွန်ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။ လူတယောက်ကိုရွေးကောက်၍ ငါနှင့်တိုက်ခြင်းငှါလာပါစေ။ –

၁၇း၉ သူသည် ငါ့ကိုတိုက်၍ သတ်နိုင်လျှင် ငါတို့သည်သင်တို့၏ကျွန်ခံမည်။ သို့မဟုတ်ထိုသူကိုငါနိုင်၍ သတ်လျှင်၊ သင်တို့သည် ငါတို့၏ကျွန်ခံ၍ ငါတို့အမှုကိုဆောင်ရွက်ရကြမည်ဟု ဣသရေလ ဗိုလ်ခြေတို့ကို ဟစ်၍ပြောဆို၏။ –

၁၇း၁၀ တဖန် ထိုဖိလိတ္တိလူက၊ ဣသရေလဗိုလ်ခြေတို့ကို ယနေ့ငါကြိမ်းပ၏။ လူချင်းတိုက်စေခြင်းငှါ လူတယောက်ကိုပေးကြလော့ဟု ဆို၏။ –

၁၇း၁၁ ဖိလိတ္တိလူပြောသော ထိုစကားကို ရှောလုနှင့်ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည်ကြားလျှင် စိတ်ပျက်၍ အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ –

၁၇း၁၂ ယုဒပြည်၊ ဗက်လင်မြို့၊ ဧဖရတ်အရပ်သားဖြစ်သော ဒါဝိဒ်၏အဘယေရှဲသည် သားရှစ်ယောက် ရှိ၏။ ရှောလုလက်ထက်၌ထိုသူသည်အသက်ကြီးသောသူ၏အရာရှိ၏။ –

၁၇း၁၃ ယေရှဲ၏သားတို့တွင် အသက်အကြီးဆုံးသောသူသုံးယောက်တို့သည်စစ်မှုကိုထမ်း၍ ရှောလုနောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ သူတို့အမည်ကား သားဦး ဧလျာဘ၊ ဒုတိယသား အဘိနဒပ်၊ တတိယသား ရှိမာတည်း။ –

၁၇း၁၄ ဒါဝိဒ်သည်အငယ်ဆုံးသောသားဖြစ်၏။ သားကြီးသုံးယောက်တို့သည်ရှောလုနောက်တော်သို့ လိုက်ကြသော်လည်း၊ –

၁၇း၁၅ ဒါဝိဒ်သည်မလိုက်၊ ဗက်လင်မြို့မှာ မိမိအဘ၏သိုးတို့ကိုထိန်းကျောင်းခြင်းငှါ ပြန်သွားလေ၏။ –

၁၇း၁၆ ဖိလိတ္တိလူသည် အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး၊ နံနက်တခါ၊ ညဦးတခါချဉ်းကပ်၍ကိုယ်ကိုပြ၏။ –

၁၇း၁၇ ထိုအခါယေရှဲသည် မိမိသားဒါဝိဒ်ကိုခေါ်၍၊ သင့်အစ်ကိုတို့အဘို့ ဤပေါက်ပေါက်တဖောနှင့် ဤမုန့်ဆယ် လုံးတို့ကိုယူ၍ အစ်ကိုတို့ရှိရာ တပ်တော်သို့ပြေးသွားလော့။ –

၁၇း၁၈ ဤဒိန်ခဲဆယ်လုံးကိုလည်းယူ၍ သူတို့တပ်မှူးအားဆက်လော့။ သင့်အစ်ကိုတို့သည် ကျန်းမာခြင်းရှိသည် မရှိသည်ကို ကြည့်ရှုပြီးမှ၊ သူတို့ထံမှာသက်သေတစုံတခုကို ခံယူလော့ဟုမှာလိုက်လေ၏။–

၁၇း၁၉ ထိုကာလ၌ ရှောလုမှစ၍ ဒါဝိဒ်အစ်ကိုတို့နှင့် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် ဧလာချိုင့်မှာ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုစစ်တိုက်လျက်ရှိကြ၏။

၁၇း၂၀ ဒါဝိဒ်သည် နံနက်စောစောထ၍ သိုးတို့ကိုသိုးထိန်း၌ အပ်ပြီးလျှင်၊ အဘမှာလိုက်သည်အတိုင်း စားစရာကိုယူသွား၍၊ ရိက္ခာလှည်းထားရာသို့ ရောက်သောအခါ၊–

၁၇း၂၁ ဣသရေလတပ်သားတို့နှင့် ဖိလိတ္တိတပ်သားတို့သည် စစ်ခင်းကျင်း၍ စစ်တလင်းသို့ချီလျက်၊ စစ်တိုက်မည်အသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။–

၁၇း၂၂ ဒါဝိဒ်သည် မိမိ၌ပါသောအရာတို့ကို ရိက္ခာစောင့်လက်၌ အပ်ထားပြီးလျှင်၊ တပ်သားစုထဲသို့ပြေး၍ မိမိအစ်ကိုတို့ကိုနှုတ်ဆက်၏။–

၁၇း၂၃ သူတို့နှင့်ပြောစဉ်တွင်၊ ဖိလိတ္တိလူ၊ ဂါသမြို့သားဂေါလျတ်အမည်ရှိသောသူရဲသည် ဖိလိတ္တိတပ်ထဲက ထွက်လာ၍ ယမန်ကဲ့သို့ပြောဆိုသည်ကို ဒါဝိဒ်သည်ကြားလေ၏။–

၁၇း၂၄ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် ထိုသူကိုမြင်သောအခါ အလွန်ကြောက်ရွံ့၍ပြေးကြ၏။–

၁၇း၂၅ အချို့တို့ကလည်း၊ ထိုလူထွက်လာသည်ကိုမြင်သလော။ ဣသရေလအမျိုးကိုကြိမ်းပလျက် ထွက်လာပါ သည်တကား။ သူ့ကိုသတ်သောသူအားရှင်ဘုရင်သည်ကြီးသော စည်းစိမ်နှင့်ချီးမြှောက်၍ သမီးတော်ကို လည်းပေးစားတော်မူမည်။ ထိုသူ၏အဆွေအမျိုးကိုလည်း ဣသရေလနိုင်ငံတွင် မင်းမှုလွတ်တော်မူမည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။–

၁၇း၂၆ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ထိုဖိလိတ္တိလူကိုသတ်၍ ဣသရေလအမျိုးခံသောအရှက်ကွဲခြင်းကိုပယ်ရှင်းသောသူသည် အဘယ်အကျိုးကိုရလိမ့်မည်နည်း။ အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏ဗိုလ်ခြေတို့ကို ကြိမ်းပရမည် အကြောင်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသော ထိုဖိလိတ္တိလူသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သနည်းဟု မိမိအနားမှာရှိသော သူတို့အားမေးမြန်းလျှင်၊–

၁၇း၂၇ သူတို့က၊ ထိုလူကိုသတ်သောသူသည် ဤမည်သော အကျိုးကိုရလိမ့်မည်ဟု ယမန်ကဲ့သို့ ပြန်ပြောကြ၏။–

၁၇း၂၈ ထိုသူတို့နှင့်ဒါဝိဒ်ပြောသည်ကို အစ်ကိုအကြီး ဧလျာဘကြားလျှင် ဒါဝိဒ်ကိုအမျက်ထွက်၍၊ သင်သည်အ ဘယ်ကြောင့် ဤအရပ်သို့လာသနည်း။ ထိုနည်းသောသိုးတို့ကို တောတွင်အဘယ်သူလက်၌ အပ်ခဲ့သနည်း။ သင့်မာနကြီးခြင်း၊ သင့်စိတ်နှလုံး ဆိုးညစ်ခြင်းကိုငါသိ၏။ စစ်ပွဲကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါသာ လာပြီဟုဆို၏။–

၁၇း၂၉ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊အကျွန်ုပ်သည်အဘယ်အမှုကိုပြုမိသနည်း။ ယခုပြောစရာအကြောင်းမရှိလောဟု ဆိုသောနောက်၊–

၁၇း၃၀ အခြားသောသူတို့ထံသို့လှည့်၍ယမန်ကဲ့သို့မေးမြန်းလျှင်၊ သူတို့သည် ရှေ့အတူပြန်ပြောကြ၏။

၁၇း၃၁ ထိုသို့ဒါဝိဒ်ပြောသောစကားကို ကြားသောသူတို့သည် ရှောလုထံတော်၌ ကြားလျှောက်သော်၊ ဒါဝိဒ်ကိုခေါ်တော်မူ၏။–

၁၇း၃၂ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ထိုလူကြောင့် အဘယ်သူမျှစိတ်မပျက်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော်ကျွန်သွား၍ ထိုဖိလိတ္တိလူကို တိုက်ပါမည်ဟု ရှောလုအားလျှောက်လျှင်၊–

၁၇း၃၃ ရှောလုက၊ သင်သည်ထိုဖိလိတ္တိလူကိုသွား၍ မတိုက်နိုင်။ သင်သည်နုပျိုသောသူဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ပျိုသောအရွယ်မှစ၍ စစ်သူရဲဖြစ်ခဲ့ပြီဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုသော်၊–

၁၇း၃၄ ဒါဝိဒ်က၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အဘ၏သိုးတို့ကို ထိန်းကျောင်းစဉ်အခါ၊ ခြင်္သေ့နှင့်ဝံသည်လာ၍ သိုးသငယ်ကို သိုးစုထဲကကိုက်ချီပါ၏။–

၁၇း၃၅ ကျွန်တော်လိုက်၍ သတ်သဖြင့် သိုးသငယ်ကိုသူ့ပစပ်ထဲကနှုတ်ပါ၏။ ဝံသည် ကျွန်တော်ကိုပြန်၍ကိုက် သောအခါ၊ ဝံ၏မုတ်ဆိတ်ကိုကိုင်၍ ရိုက်သတ်ပါ၏။–

၁၇း၃၆ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ခြင်္သေ့နှင့်ဝံနှစ်ကောင်လုံးကိုသတ်ပါ၏။ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောထိုဖိလိတ္တိလူ သည် အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏ ဗိုလ်ခြေတို့ကို ကြိမ်းပသောကြောင့်၊ ထိုအကောင် တကောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။–

၁၇း၃၇ ခြင်္သေ့လက်၊ ဝံလက်မှ ကျွန်တော်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားသည်၊ ထိုဖိလိတ္တိလူလက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူလိမ့်မည်ဟု ရှောလုအားလျှောက်လေသော်၊ ရှောလုကသွားလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါစေသောဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုလေ၏။

၁၇း၃၈ ရှောလုသည်လည်း ဒါဝိဒ်ကို မိမိအဝတ်နှင့်ဝတ်စေသဖြင့်၊သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာကြေးဝါခမောက်လုံး ကိုတင်၍၊ သံချပ်အင်္ကျီကိုလည်းဝတ်စေ၏။–

၁၇း၃၉ ဒါဝိဒ်သည် ထားတော်ကို အဝတ်ပေါ်မှာစည်း၍သွားမည်ဟုအားထုတ်သော်လည်း၊ ထိုလက်နက်များကို မစုံစမ်းသေး။ သို့ဖြစ်၍ ဒါဝိဒ်က ဤလက်နက်တို့နှင့် ကျွန်တော်မသွားနိုင်ပါ၊ မစုံစမ်းပါသေးဟု ရှောလုအားလျှောက်၍ ချွတ်ပြန်လေ၏။–

၁၇း၄၀ တဖန် မိမိတောင်ဝေးကိုကိုင်လျက်၊ ချောသောကျောက်ငါးလုံးကို ချောင်းထဲကရွေး၍၊ သိုးထိန်းတန်ဆာ တည်းဟူသော လွယ်အိတ်၌ ထည့်ပြီးမှ၊ လောက်လွှဲကိုလည်းကိုင်၍ ဖိလိတ္တိလူရှိရာသို့ချဉ်းလေ၏။–

၁၇း၄၁ ဖိလိတ္တိလူသည်လည်းဒါဝိဒ်ရှိရာသို့ချဉ်း၍သူ့ရှေ့မှာ ဒိုင်းလွှားကိုဆောင်သောသူလည်း သွား၏။–

၁၇း၄၂ ဖိလိတ္တိလူသည်ကြည့်၍ဒါဝိဒ်ကိုမြင်သောအခါ မထီမဲ့မြင်ပြု၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည်နုပျိုသောသူ၊ ဆံပင်နီ၍ မျက်နှာလှသောသူဖြစ်၏။–

၁၇း၄၃ ဖိလိတ္တိလူက၊ သင်သည်တောင်ဝေးနှင့် ငါ့ထံသို့လာရမည်အကြောင်း၊ ငါသည်ခွေးဖြစ်သလောဟု မေးလျက်၊ မိမိဘုရားတို့ကို တိုင်တည်၍ ဒါဝိဒ်ကိုကျိန်ဆဲလေ၏။–

၁၇း၄၄ တဖန် ဖိလိတ္တိလူကလာခဲ့။ သင့်အသားကို မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့်တောသားရဲတို့အား ငါပေးမည်ဟု ဒါဝိဒ်ကိုဆို၏။–

၁၇း၄၅ ဒါဝိဒ်ကသင်သည် ထား၊ လှံ၊ ကိဒုန်ပါလျက် ငါ့ထံသို့လာ၏။ ငါသည်သင်ကြိမ်းပသော ဣသရေလဗိုလ်ခြေ တို့၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ပါလျက် သင်ရှိရာသို့လာ၏။–

၁၇း၄၆ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုငါ့လက်၌ယနေ့အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သင့်ကိုငါသတ်၍ လည်ပင်းကိုဖြတ်မည်။ ဖိလိတ္တိဗိုလ်ခြေအသေကောင်များကို မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့် တောသားရဲတို့အား ယနေ့ငါပေးမည်။ ဣသရေလအမျိုး၌ဘုရားသခင်ရှိတော်မူသည်ကို မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည်သိရကြလိမ့်မည်။–

၁၇း၄၇ ထာဝရဘုရားသည် ထားလှံအားဖြင့် ကယ်တင်တော်မမူကြောင်းကို၊ ဤပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် စစ်မှုကိုပိုင်၍၊ ငါတို့လက်သို့အပ်နှံတော် မူမည်ဟု ဖိလိတ္တိလူအားဆို၏။–

၁၇း၄၈ ဖိလိတ္တိလူသည်ထ၍ ဒါဝိဒ်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ ချဉ်းလာသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည်လည်း ဖိလိတ္တိလူနှင့်တွေ့ခြင်းငှါ ဗိုလ်ခြေရှိရာသို့ အလျင်အမြန်ပြေးပြီးမှ၊–

၁၇း၄၉ လွယ်အိတ်ထဲက ကျောက်တလုံးကိုနှိုက်ယူ၍ လွှဲပစ်၏။ ဖိလိတ္တိလူ၏ နဖူးကိုမှန်၍နဖူးပေါက်သဖြင့် သူသည်မြေပေါ်မှာ ငိုက်စိုက်လဲလေ၏။–

၁၇း၅၀ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် လောက်လွှဲနှင့်ကျောက်တလုံးအားဖြင့်နိုင်လျက်ထိခိုက်၍ သတ်လေ၏။–

၁၇း၅၁ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် ထားမပါသောကြောင့် ပြေး၍ဖိလိတ္တိလူကိုနင်းလျက်၊ သူ၏ ထားကိုထားအိမ်မှ နှုတ်ဆွဲပြီးလျှင် လည်ပင်းကိုဖြတ်၍ အပြီးသတ်လေ၏။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် သူတို့၏သူရဲသေကြောင်းကို မြင်သောအခါပြေးကြ၏။–

၁၇း၅၂ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ထ၍ကြွေးကြော်လျက်ချိုင့်တိုင်အောင်၎င်း၊ ဧကြုန်မြို့တံခါးတိုင်အောင်၎င်း၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလိုက်ကြ၏။ ထိခိုက်သောဖိလိတ္တိလူတို့သည် ရှာရိမ်မြို့လမ်းနားမှစ၍ ဂါသမြို့၊ ဧကြုန်မြို့တိုင်အောင်လဲကြ၏။–

၁၇း၅၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို လိုက်ရာမှပြန်လာ၍ သူတို့တဲများကိုလုယူကြ၏။–

၁၇း၅၄ ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိလူ၏ ဦးခေါင်းကိုယူ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်သွား၏။ သူ၏လက်နက်များကို မိမိတဲ၌ထား၏။

၁၇း၅၅ ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိလူကို တိုက်ခြင်းငှါ ထွက်သွားသည်ကိုရှောလုသည်မြင်လျှင်၊ ထိုလုလင်ကား အဘယ်သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟု ဗိုလ်ချုပ်မင်း အာဗနာကိုမေး၏။ အာဗနာကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး အသက်တော်ရှင်သည်အတိုင်း ကျွန်တော်မသိပါဟု လျှောက်လျှင်၊–

၁၇း၅၆ ရှင်ဘုရင်က၊ ထိုလုလင်သည် အဘယ်သူ၏သားဖြစ်လိမ့်မည်ကိုမေးစစ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၇း၅၇ ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိလူကိုသတ်ပြီးမှ၊ သူ၏ဦးခေါင်းကိုကိုင်လျက်ပြန်လာသောအခါ၊ အာဗနာသည်ခေါ်၍ ရှောလုထံသို့ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊–

၁၇း၅၈ ရှောလုက၊ အချင်းလုလင်၊ သင်သည်အဘယ်သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ကျွန်တော်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ဗက်လင်မြို့သားယေရှဲ၏သားဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ ထိုသို့လျှောက်ပြီးသည်နောက်၊ ရှောလု၏သား ယောနသန်စိတ်နှလုံးသည် ဒါဝိဒ်စိတ်နှလုံးနှင့် စွဲကပ်လျက်ရှိ၍ ဒါဝိဒ်ကိုကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လေ၏။–

၁၈း၂ ထိုနေ့၌ ရှောလုသည် ဒါဝိဒ်ကိုသိမ်းဆည်း၍ သူ့အဘ၏အိမ်သို့နောက်တဖန်သွားနေရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မမူ။–

၁၈း၃ ယောနသန်သည်လည်း၊ ဒါဝိဒ်ကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်သောကြောင့် သူနှင့်အတူ မိဿဟာယဖွဲ့ပြီးလျှင်၊–

၁၈း၄ မိမိဝတ်သောဝတ်လုံကိုချွတ်၍ မိမိအဝတ်တန်ဆာများနှင့် ထား၊ လေး၊ ခါးစည်းတို့ကိုပင် ဒါဝိဒ်အား ပေးလေ၏။–

၁၈း၅ ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုစေခိုင်းသမျှကိုသွား၍ သတိပညာနှင့်ပြုမူသောကြောင့်၊ စစ်သူရဲအုပ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် ကျွန်တော်မျိုးမှစ၍ လူအပေါင်းတို့တွင် မျက်နှာရ၏။

၁၈း၆ ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိလူကိုသတ်ပြီးမှပြန်လာ၍၊ ရောက်လေရာရာ၌ မိန်းမများတို့သည် ရှောလုမင်းကြီးကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့်သီချင်းဆိုလျက်၊ ကလျက်၊ ပတ်သာအစရှိသည်တို့ကို တီးလျက်၊ ဣသရေလမြို့ရွာများထဲက ထွက်လာသဖြင့်၊–

၁၈း၇ ရှောလုအထောင်ထောင်၊ ဒါဝိဒ်အသောင်းသောင်းသတ်လေစွတကားဟု အလှည့်လှည့်သီချင်းဆိုကြ၏။–

၁၈း၈ ရှောလုက၊ သူတို့သည် ဒါဝိဒ်အား အသောင်းသောင်း၊ ငါ့အားအထောင်ထောင်သာပေးကြပြီ။ နိုင်ငံတော် မှတပါး အဘယ်အရာကို ပေးနိုင်သေးသနည်းဟု အလွန်အမျက်ထွက်၍ ထိုစကားကြောင့်စိတ်ပျက်လေ၏။–

၁၈း၉ ထိုနေ့မှစ၍ ဒါဝိဒ်ကိုအစဉ်ချောင်းမြောင်းလျက်နေ၏။–

၁၈း၁၀ နက်ဖြန်နေ့ ထာဝရဘုရားထံတော်က၊ ဆိုးသောဝိညာဉ်သည် ရှောလုအပေါ်မှာ ရောက်သဖြင့်၊ ရှောလုသည် နန်းတော်အလယ်၌ပရောဖက်ပြုသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် အရင်ကဲ့သို့ စောင်းတီးလေ၏။ ရှောလုသည်လှံတိုကို ကိုင်လျက်ရှိ၍၊–

၁၈း၁၁ ဒါဝိဒ်ကိုထရံနားမှာထိုးမည်ဟု အကြံရှိသည်အတိုင်း လှံတိုကိုထိုးပစ်သော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်သည်အထံတော်မှ နှစ်ကြိမ်ရှောင်လွှဲလေ၏။–

၁၈း၁၂ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည် ရှောလုထံမှထွက်၍ ဒါဝိဒ်နှင့်အတူရှိတော်မူသောကြောင့်၊ ရှောလုသည် ဒါဝိဒ်ကိုကြောက်ရွံ့သဖြင့်၊–

၁၈း၁၃ အထံတော်မှရွှေ့၍ လူတထောင်အုပ်အရာကိုပေး၏။ ဒါဝိဒ်သည်လူများရှေ့၌ ထွက်ဝင်ရ၏။–

၁၈း၁၄ ဒါဝိဒ်သည် အရာရာ၌သတိပညာနှင့်ပြုမူ၍ သူနှင့်အတူထာဝရဘုရားရှိတော်မူ၏။–

၁၈း၁၅ ထိုသို့အလွန်သတိပညာနှင့် ပြုမူသည်ကို ရှောလုသည်မြင်လျှင်သာ၍ကြောက်ရွံ့လေ၏။–

၁၈း၁၆ ဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်ကိုချစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ရှေ့၌ ဒါဝိဒ်သည်ထွက်ဝင်တတ်၏။

၁၈း၁၇ တဖန်ရှောလုသည် ဒါဝိဒ်ကိုခေါ်၍ ငါ့သမီးကြီးမေရပ်ကို သင့်အားငါပေးစားမည်။ သင်သည် ငါ့အဘို့ရဲရင့်၍ ထာဝရဘုရားအဘို့စစ်တိုက်ခြင်းကိုသာပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့လက်သည် သူ့အပေါ်သို့မရောက်စေနှင့်။ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်သည် ရောက်ပါစေသောဟု ရှောလုအကြံရှိ၏။–

၁၈း၁၈ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ကျွန်တော်သည် ရှင်ဘုရင်၏သမက်တော်ဖြစ်ရပါမည်အကြောင်း အဘယ်သို့သောသူဖြစ် ပါသနည်း။ ကျွန်တော်အသက်နှင့် ကျွန်တော်အဆွေအမျိုးသည်၊ ဣသရေလနိုင်ငံ၌ အဘယ်သို့မြတ်ပါ သနည်းဟု ရှောလုအားလျှောက်၏။–

၁၈း၁၉ သို့ရာတွင်၊ ရှောလု၏သမီးမေရပ်ကို ဒါဝိဒ်အားပေးစားရသောအချိန်ရောက်သောအခါ၊ မေဟောလသိ အမျိုး အဒြေလအားပေးစားလေ၏။

၁၈း၂၀ တဖန်ရှောလုသမီးမိခါလသည် ဒါဝိဒ်ကိုချစ်၏။ ထိုအကြောင်းကိုလျှောက်သောအခါ၊ ရှောလုသည် အားရလျက်၊–

၁၈း၂၁ ငါ့သမီးသည် ဒါဝိဒ်ကိုကျော့မိ၍ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်သို့ရောက်စေခြင်းငှါ ပေးစားမည်ဟု အကြံရှိ၏။–

၁၈း၂၂ နန်းတော်သားအချို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ဒါဝိဒ်နှင့်တိတ်ဆိတ်စွာစကားပြောရမည်မှာ၊ ရှင်ဘုရင်သည် သင့်ကိုစုံမက်၍၊ ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်အပေါင်းတို့သည်လည်း ချစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်၏သမက် တော်ဖြစ်ကောင်းပါ၏ဟု မှာထားသည်အတိုင်း၊–

၁၈း၂၃ ရှောလု၏ကျွန်တို့သည် ဒါဝိဒ်အားပြောကြ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်သည်အသရေမရှိသောဆင်းရဲသား ဖြစ်လျက်နှင့် ရှင်ဘုရင်၏သမက်တော်လုပ်ရသောအမှုသည် သာမညအမှုထင်သလောဟု ပြောဆို၏။–

၁၈း၂၄ ရှောလုကျွန်တို့ကလည်း၊ ဒါဝိဒ်သည် ဤသို့ပြောဆိုပါသည်ဟု လျှောက်လျှင်၊–

၁၈း၂၅ သင်တို့သည် တဖန်ပြောရမည်မှာ၊ ရှင်ဘုရင်သည် ရန်သူတို့၌ စိတ်တော်ပြေမည်အကြောင်း၊ ဖိလိတ္တိလူ တို့၏အရေဖျားတရာမှတပါးအခြားသေသာလက်ဖွဲ့ရာကို အလိုတော်မရှိဟု မှာထား၏။ သို့ရာတွင်ဒါဝိဒ်ကို ဖိလိတ္တိလူတို့လက်ဖြင့်ဆုံးစေမည်ဟု ရှောလုအကြံရှိ၏။–

၁၈း၂၆ ရှောလုကျွန်တို့သည် ထိုစကားကို ဒါဝိဒ်အားပြန်ပြောသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် ရှင်ဘုရင်၏သမက်တော်ဖြစ် ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ထိုကြောင့်ချိန်းချက်သောအချိန်မစေ့မှီထ၍၊ –

၁၈း၂၇ မိမိလူတို့နှင့်အတူသွားသဖြင့်၊ ဖိလိတ္တိလူနှစ်ရာတို့ကိုသတ်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်၏သမက်တော်ဖြစ်လိုသောငှါ၊ သူတို့အရေဖျားများကိုယူခဲ့၍၊ စုံလင်သောအရေအတွက်အားဖြင့် ရှင်ဘုရင်အားဆက်လေ၏။ ရှောလုသည်လည်း သမီးတော်မိခါလကိုပေးစားရ၏။ –

၁၈း၂၈ ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်နှင့်အတူရှိတော်မူကြောင်းကိုငှင်း၊ မိမိသမီးသည် ချစ်ကြောင်းကိုငှင်း၊ ရှောလုသည်မြင်၍၊ –

၁၈း၂၉ ကြောက်ရွံ့သောစိတ်စွဲလမ်းလျက် အစဉ်အမြဲရန်ငြိုးဖွဲ့လေ၏။

၁၈း၃၀ တဖန်ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် ချီသွားကြ၏။ ချီသွားကြသည်နောက် ဒါဝိဒ်သည် ရှောလု၏ ကျွန်အပေါင်းတို့ထက်သာ၍ သတိပညာနှင့်ပြုမူသဖြင့် အလွန်ဂုဏ်အသရေနှင့်ပြည့်စုံ၏။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ ထိုကြောင့် ရှောလုသည် ဒါဝိဒ်ကိုသတ်စေခြင်းငှါ၊ သားတော်ယောနသန်နှင့် မိမိကျွန်အပေါင်း တို့ကို မှာထားလေ၏။ –

၁၉း၂ သားတော်ယောနသန်သည်ဒါဝိဒ်ကိုအလွန်ချစ်၍၊ ငါ့အဘရှောလုသည်သင့်ကို သတ်ခြင်းငှါရှာကြံ၏။ သို့ဖြစ်၍ နံနက်တိုင်အောင်ကိုယ်ကိုသတိပြုသဖြင့်ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ပုန်းရှောင်၍နေပါလော့။ –

၁၉း၃ ငါထွက်၍ သင်ရှိရာတော၌ ငါ့အဘထံခစားလျက်၊ သင့်အမှု၌စကားပြောမည်။ တွေ့မြင်သမျှကိုသင့်အား ငါပြန်ကြားမည်ဟု ဒါဝိဒ်အားပြောဆို၏။ –

၁၉း၄ ယောနသန်သည် အဘရှောလုထံ၌၊ ဒါဝိဒ်ဘက်မှာပြော၍၊ ရှင်ဘုရင်သည် ကျွန်တော်ဒါဝိဒ်ကို မပြစ်မှားပါစေနှင့်။ သူသည်ကိုယ်တော်ကို မပြစ်မှားပါ။ ကိုယ်တော်၌အလွန်ကျေးဇူးပြုပါပြီ။ –

၁၉း၅ မိမိအသက်ကို မနှမြောဘဲ ဖိလိတ္တိလူကိုသတ်၍ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးတမျိုးလုံးအဘို့ ကြီးစွာသော ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကို ပြုတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည်မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ အကြောင်းမရှိဘဲ ဒါဝိဒ်ကိုသတ်သဖြင့် အဘယ်ကြောင့် အပြစ်မရှိသောသူ၏ အသက်ကိုသတ်သော အပြစ်သင့်ရောက်စေချင်ပါသနည်းဟု အဘရှောလုအားဆိုသော်၊ –

၁၉း၆ ရှောလုသည် ယောနသန်၏စကားကို နားထောင်၍၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူသည်အသေမခံရဟု ကျိန်ဆိုလေ၏။ –

၁၉း၇ ယောနသန်သည် ဒါဝိဒ်ကိုခေါ်၍ အကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကိုပြောပြီးမှ၊ ရှောလုထံသို့သွင်းပြန်၍ အထံတော်၌ အရင်နေသကဲ့သို့နေရ၏။

၁၉း၈ တဖန်စစ်မှုပေါ်ပြန်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်ထွက်၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုတိုက်လျက်၊ ကြီးစွာသောလုပ်ကြံ ခြင်းအားဖြင့်သတ်၍ သူတို့သည်ပြေးကြ၏။ –

၁၉း၉ ရှောလုသည် လှံတိုကိုကိုင်၍ နန်းတော်၌ထိုင်စဉ်တွင်၊ ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ဆိုးသောဝိညာဉ်သက် ရောက်၍၊ ဒါဝိဒ်သည် စောင်းတီးလျက်နေသောအခါ၊ –

၁၉း၁၀ သူ့ကိုလှံတိုနှင့် ထရံနားမှာထိုးစမ်းသော်လည်း၊ အထံတော်မှ ရှောင်ပြေးသဖြင့် လှံတိုသည်ထရံကို စူးလျက်နေ၏။ ဒါဝိဒ်သည်ပြေး၍ ထိုညဉ့်၌ လွတ်ရ၏။ –

၁၉း၁၁ ရှောလုသည် သူ့ကိုစောင့်၍ နံနက်အချိန်၌ သတ်စေခြင်းငှါ သူ့အိမ်သို့လူကိုစေလွှတ်လေ၏။ ဒါဝိဒ်မယား မိခါလက၊ သင်သည် ယနေ့ညမှာ ကိုယ်အသက်ကို မကယ်မလျှင်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ အသေခံရလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက်၊ –

၁၉း၁၂ ဒါဝိဒ်ကိုပြတင်းပေါက်မှလျှော့ချ၍ သူသည်အလွတ်ထွက်ပြေးလေ၏။ –

၁၉း၁၃ မိခါလသည်လည်း၊ တေရပ်ရုပ်တုကိုယူ၍ ခုတင်ပေါ်မှာထားပြီးလျှင်၊ ဆိတ်မွေးဖြင့်ရက်သောကုလားကာနှင့် ခေါင်းရင်းရှေ့၌ကာ၍ စောင်နှင့်ခြုံလေ၏။ –

၁၉း၁၄ ဒါဝိဒ်ကိုဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ ရှောလုစေလွှတ်သောလုလင်ရောက်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်နာ၍နေပါသည်ဟု မယားပြောဆို၏။ –

၁၉း၁၅ ရှောလုကလည်း၊ သူ့ကိုငါသတ်မည်အကြောင်းခုတင်နှင့်တကွဆောင်ခဲ့ကြဟု ဒါဝိဒ်ကိုအကြည့်အရှု စေလွှတ်၍၊ –

၁၉း၁၆ တမန်တို့သည် ဝင်ကြသောအခါ၊ ဆိတ်မွေးဖြင့်ရက်သော ကုလားကာနှင့်ခေါင်းရင်းရှေ့၌ကာလျက်၊ ခုတင်ပေါ်မှာ တေရပ်ရုပ်တုရှိပါသည်တကား။ –

၁၉း၁၇ ရှောလုကလည်း၊ ငါ့ကိုလှည့်စား၍အဘယ်ကြောင့် ငါ့ရန်သူကိုလွှတ်လိုက်သနည်း။ ယခုလွှတ်အောင် ပြေးပါပြီတကားဟု မိခါလအားပြောဆိုလျှင်၊ မိခါလကငါသွားမည်။ သို့မဟုတ်သင့်ကိုငါသတ်မည်ဟု သူပြောပါသည်ဟု ရှောလုအားပြန်လျှောက်လေ၏။

၁၉း၁၈ ထိုသို့ဒါဝိဒ်ပြေး၍ ရှောလုလက်မှလွတ်သဖြင့်၊ ရှမွေလရှိရာရာမမြို့သို့ ရောက်လေ၏။ ရှောလုပြုလေသမျှတို့ကိုပြန်ကြားပြီးမှ၊ ရှမွေလသည် သွား၍နာယုတ်ရွာမှာနေ၏။ –

၁၉း၁၉ ဒါဝိဒ်သည် ရာမမြို့နယ်၊ နာယုတ်ရွာမှာရှိကြောင်းကို ရှောလုသည်ကြား၍၊ –

၁၉း၂၀ ဒါဝိဒ်ကိုဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ စေလွှတ်ပြန်၏။ ပရောဖက်အပေါင်းအသင်းတို့သည် ပရောဖက်ပြုလျက်၊ ရှမွေလစီရင်လျက်နေသည်ကို တမန်တို့သည်တွေ့မြင်သောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် ရှောလု၏တမန်တို့အပေါ်မှာ သက်ရောက်၍၊ သူတို့သည်လည်း ပရောဖက်ပြုရကြ၏။ –

၁၉း၂၁ ထိုသိတင်းကို ရှောလုသည်ကြားလျှင်အခြားသောသူတို့ကိုစေလွှတ်၍၊ သူတို့သည်လည်းပရောဖက်ပြု ရကြ၏။ တတိယအကြိမ်ရှောလုသည် စေလွှတ်၍ထိုအတူပြုရကြ၏။ –

၁၉း၂၂ ထိုအခါ ကိုယ်တိုင်ရာမမြို့သို့သွား၍၊ စေခုရွာ၌ရှိသောရေတွင်းကြီးသို့ရောက်သော်၊ ရှမွေလနှင့်ဒါဝိဒ်တို့ သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ရာမမြို့နယ်၊ နာယုတ်ရွာမှာရှိပါသည်ဟု ကြားလျှောက်လေသော်၊ –

၁၉း၂၃ ထိုအရပ်သို့သွား၍၊ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ်မှာသက်ရောက်သဖြင့်၊ နာယုတ်ရွာ တိုင်အောင် ပရောဖက်ပြုလျက်သွားလေ၏။ –

၁၉း၂၄ အဝတ်တော်ကိုလည်းချွတ်၍၊ ရှမွေလရှေ့မှာ ထိုအတူပရောဖက်ပြုလျက်၊ အဝတ်မပါဘဲ တနေ့နှင့်တညဉ့် လဲလျက်နေ၏။ ထိုကြောင့် ရှောလုသည်လည်းပရောဖက်တို့၌ ပါသလောဟု ဆိုလေ့ရှိကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ ဒါဝိဒ်သည်ရာမမြို့၊ နာယုတ်ရွာမှပြေး၍ ယောနသန်ထံသို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်သည်အဘယ်သို့ပြုဘိသနည်း။ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း။ ခမည်းတော်သည် ကျွန်ုပ်အသက်ကိုရှာမည်အကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်သည် အဘယ်ဒုစရိုက်ကိုပြုဘိသနည်းဟုမေးသော်၊–

၂၀း၂ ယောနသန်က၊ ဤအမှုဝေးပါစေသော။ သင်သည် မသေရ။ ကျွန်ုပ်အဘသည် ကျွန်ုပ်အားမပြောဘဲ အမှုအကြီးအငယ်တစုံတခုကိုမျှမပြုတတ်။ ဤအမှုမှန်လျှင် ကျွန်ုပ်မသိစေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ဝှက်ထားမည်နည်း။ ဤအမှုမမှန်ဘူးဟု ပြန်ပြော၏။–

၂၀း၃ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်သည် သင်၏မိတ်ဆွေဖြစ်ကြောင်းကို သင်၏အဘသည် အမှန်သိသဖြင့်၊ ယောနသန်စိတ်မသာရှိမည်စိုးရိမ်၍ သူသည် ဤအမှုကိုမသိစေနှင့်ဟု ပြောဆိုပါပြီ။ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင့်အသက်လည်းရှင်သည်အတိုင်း၊ ကျွန်ုပ်နှင့် သေဘေးစပ်ကြားမှာ အသွားတလှမ်းသာရှိပါသည်ဟု အကျိန်နှင့်ဆို၏။–

၂၀း၄ ယောနသန်ကလည်း၊ သင့်စိတ်နှလုံးအလိုရှိသည်အတိုင်း ကျွန်ုပ်ပြုပါမည်ဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုလျှင်၊–

၂၀း၅ ဒါဝိဒ်က၊ နက်ဖြန်နေ့သည် လဆန်းနေ့ဖြစ်၍၊ ကျွန်ုပ်သည်ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ စားပွဲတော်နားမှာ မထိုင်ဘဲ မနေသင့်။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်သွား၍သုံးရက်နေ့ညဦးတိုင်အောင် တော၌ပုန်းရှောင်လျက်နေပါရစေ။–

၂၀း၆ သင်၏အဘသည် ကျွန်ုပ်မရှိသည်ကိုမှတ်မိလျှင်၊ ဒါဝိဒ်၏အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည် နှစ်စဉ်ပွဲခံချိန်ရှိ သောကြောင့်၊ မိမိနေရာဗက်လင်မြို့သို့သွားရမည်အကြောင်း၊ ကျပ်ကျပ်အခွင့်ပန်ပါ၏ဟု လျှောက်ပါ။–

၂၀း၇ အဘက ကောင်းပြီဟု ဆိုလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်ချမ်းသာရပြီ။ သို့မဟုတ်အလွန်စိတ်ဆိုးလျှင်၊ ဘေးပြုမည်အကြံရှိသည်ကို သဘောကျပါ။–

၂၀း၈ ကိုယ်တော်ကျွန်၌ကျေးဇူးပြုပါ။ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်ကို ကိုယ်တော်ကျွန်နှင့်ဖွဲ့ပါပြီ။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်၌အပြစ်ရှိလျှင် ကိုယ်တော်တိုင်သတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့် အဘထံသို့ဆောင်သွားရပါမည်နည်းဟု ယောနသန်အားဆို၏။–

၂၀း၉ ယောနသန်က ထိုသို့သော အမှုဝေးပါစေသော။ ကျွန်ုပ်အဘသည် သင်၌ဘေးပြုမည်ဟု အကြံရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်သည်အမှန်သိလျှင် သင့်အား မပြောဘဲနေလိမ့်မည်လောဟု ဆို၏။–

၂၀း၁၀ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ခမည်းတော်သည် ကြမ်းတမ်းစွာပြန်ပြောလျှင်၊ ကျွန်ုပ်အားအဘယ်သူကြားပြောလိမ့်မည် နည်းဟု ယောနသန်အားမေးသော်၊–

၂၀း၁၁ ယောနသန်က၊ ငါတို့သည် တောသို့သွားကြကုန်အံ့ဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုလျက်၊ နှစ်ယောက်တို့သည် တောသို့ထွက်သွားကြ၏။–

၂၀း၁၂ ယောနသန်ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ နက်ဖြန်နေ့၊ သန်ဘက်နေ့၌ ကျွန်ုပ်အဘကို စုံစမ်းသောအခါ သူသည်ဒါဝိဒ်၌ကောင်းသောအကြံရှိ၍ သင့်ကိုကျွန်ုပ်မကြားလိုက်ဘဲနေသော်၎င်း၊–

၂၀း၁၃ သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်အဘသည် ဘေးပြုခြင်းငှါအလိုရှိ၍ သင်သည်ငြိမ်ဝပ်စွာသွားရမည်အကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်သတိမပေးမလွှတ်လိုက်ဘဲနေသော်၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုမျှမကယောနသန် ကိုပြုတော်မူစေသတည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်အဘနှင့်အတူရှိခဲ့ပြီးသကဲ့သို့ သင်နှင့် အတူရှိပါစေသော။–

၂၀း၁၄ သင်သည် ကျွန်ုပ်အသက်ရှင်စဉ်အခါ၌သာအသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားအလိုတော်အတိုင်း ကျေးဇူးပြုရမည်မက၊–

၂၀း၁၅ ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်၏ရန်သူအပေါင်းတို့ကို မြေကြီးပေါ်က ပယ်ရှင်းတော်မူသောနောက်မှာလည်း၊ ကျွန်ုပ်အမျိုးအနွယ်၌ အစဉ်အမြဲ ကျေးဇူးပြုရမည်ဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုသဖြင့်၎င်း၊–

၂၀း၁၆ သစ္စာပျက်လျှင် ဒါဝိဒ်၏ရန်သူတို့အားဖြင့် ထာဝရဘုရားအပြစ်ပေးတော်မူစေသတည်းဟု ဒါဝိဒ်၏အမျိုး အနွယ်နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့သဖြင့်၎င်း၊–

၂၀း၁၇ ကိုယ်ဝိညာဉ်ကိုချစ်သကဲ့သို့ ဒါဝိဒ်ကိုချစ်သောကြောင့်၊ ချစ်သောစိတ်အားကြီး၍ ဒါဝိဒ်အားအထပ်ထပ် ကျိန်ဆို၏။–

၂၀း၁၈ တဖန် ယောနသန်က၊ နက်ဖြန်နေ့သည် လဆန်းနေ့ဖြစ်၍၊ သင်ထိုင်ရာအရပ်လပ်လျှင် သင်မရှိကြောင်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။–

၂၀း၁၉ သင်သည်သုံးရက်နေပြီးမှအလျင်အမြန်ဆင်းလာသဖြင့်၊ အရင်အမှုရှိစဉ်ပုန်းရှောင်၍ နေရာအရပ်သို့ ရောက်လျှင်၊ ဧဇေလကျောက်နားမှာနေရမည်။–

၂၀း၂၀ ကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ စက်ကိုပစ်ဟန်ပြု၍၊ ထိုကျောက်နားသို့ မြှားသုံးစင်းပစ်မည်။–

၂၀း၂၁ မြှားတို့ကိုသွား၍ ရှာချေဟု လူကလေးကိုစေခိုင်းသောအခါ၊ မြှားတို့သည် နင့်အနားမှာရှိ၏။ ကောက်တော့ဟု သေချာစွာပြောလျှင် လာခဲ့ပါ။ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်းဘေးမရှိ၊ ချမ်းသာရပြီ။–

၂၀း၂၂ သို့မဟုတ်၊ မြှားတို့သည်နင့်ကိုလွန်ပြီဟုလုလင်အားဆိုလျှင်သွားလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုလွှတ်လိုက်တော်မူ၏။–

၂၀း၂၃ ယခု ငါတို့နှစ်ယောက်ပြောသောအမှု၌ကား၊ ထာဝရဘုရားသည်သင်နှင့်ကျွန်ုပ်စပ်ကြားမှာအစဉ်ရှိတော် မူစေသတည်းဟု ဒါဝိဒ်အားပြောဆိုလေ၏။

၂၀း၂၄ ဒါဝိဒ်သည် တော၌ပုန်းရှောင်၍နေ၏။ လဆန်းနေ့ရောက်မှ ရှင်ဘုရင်သည် စားတော်ခေါ်ခြင်းငှါထိုင်၏။–

၂၀း၂၅ ထုံးစံအတိုင်း ထရံနားမှာရှင်ဘုရင်ထိုင်လျှင်၊ ယောနသန်ထ၍ အာဗနာသည် ရှောလုအနားမှာထိုင်၏။ ဒါဝိဒ်၏နေရာထိုင်ရာသည် လပ်၏။–

၂၀း၂၆ သို့ရာတွင် ရှောလုက အကြောင်းတစုံတခုရှိလိမ့်မည်။ သူသည်မစင်ကြယ်။ အကယ်၍သူသည် မစင်ကြယ်ဟုထင်မှတ်၍ ထိုနေ့၌ တိတ်ဆိတ်စွာနေ၏။–

၂၀း၂၇ နက်ဖြန်နေ့လဆန်းနှစ်ရက်နေ့၌ ဒါဝိဒ်၏နေရာထိုင်ရာသည် လပ်သောကြောင့် ရှောလုက၊ ယေရှဲသားသည်စားပွဲတော်သို့မနေ့ကမလာ၊ ယနေ့လည်း မလာဘဲ အဘယ်ကြောင့်နေသနည်းဟု သားတော် ယောနသန်အားမေးလျှင်၊–

၂၀း၂၈ ယောနသန်က၊ ဒါဝိဒ်သည် ဗက်လင်မြို့သို့သွားရမည်အကြောင်း ကျပ်ကျပ်အခွင့်ပန်လျက်၊–

၂၀း၂၉ အကျွန်ုပ်သွားရသောအခွင့်ကိုပေးပါလော့။ အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုးတို့သည် ထိုမြို့၌ယဇ်ပွဲကိုဆောင်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်အစ်ကိုလည်းမှာလိုက်ပါပြီ။ စိတ်တော်နှင့်တွေ့သည်မှန်လျှင် အကျွန်ုပ်သွား၍ အစ်ကို တို့ကို မြင်ရမည်အကြောင်း အခွင့်ပေးပါလော့ဟု တောင်းပန်ပါ၏။ ထိုကြောင့် စားပွဲတော်သို့ မလာပါဟု ရှောလုအားလျှောက်လေ၏။–

၂၀း၃၀ ထိုအခါရှောလုသည် ယောနသန်ကိုအမျက်ထွက်၍၊ မြောက်မထားသောမိန်းမ၏သား၊ သင်သည်ကိုယ် တိုင်အရှက်ကွဲသည်တိုင်အောင်၎င်း၊ သင့်အမိအဝတ်ကျွတ်၍ အရှက်ကွဲသည်တိုင်အောင်၎င်း၊ ယေရှဲ၏သားဘက်၌ နေသည်ကိုငါမသိသလော။–

၂၀း၃၁ ယေရှဲ၏သားသည် မြေကြီးပေါ်မှာအသက်ရှင်သည်ကာလပတ်လုံးသင်နှင့် သင်၏နိုင်ငံမတည်ရ။ ယခုစေလွှတ်၍ သူကိုခေါ်ခဲ့။ သူသည် အသေခံရမည်ဟုဆိုလျှင်၊–

၂၀း၃၂ ယောနသန်က၊ ဒါဝိဒ်သည် အဘယ်ကြောင့်အသေခံရမည်နည်း။ အဘယ်သို့ပြုဘိသနည်းဟု အဘရှောလုအားမေးလေသော်၊–
၂၀း၃၃ ရှောလုသည် ယောနသန်ကိုမှန်စေခြင်းငှါ လှံတိုကိုလက်လွှတ်၍ ထိုးလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဘသည်ဒါဝိဒ်ကို သတ်မည်အကြံရှိသည်ကို ယောနသန်သည်သိသဖြင့်။–
၂၀း၃၄ အမျက်ထွက်၍၊ ထိုလဆန်းနှစ်ရက်နေ့၌ အစာမစားဘဲထသွား၏။ မိမိအဘသည်ဒါဝိဒ်ကို အရှက်ခွဲသော ကြောင့် ဒါဝိဒ်အတွက်ညှိုးငယ်သောစိတ်ရှိ၏။
၂၀း၃၅ နံနက်ရောက်မှ ဒါဝိဒ်နှင့်ချိန်းချက်သောအချိန်၌၊ ယောနသန်သည် လူကလေးကိုခေါ်၍ တောသို့သွား၏။–
၂၀း၃၆ လူကလေးအားလည်းပြေးတော့။ ငါပစ်သောမြှားတို့ကိုရှာတော့ဟုဆို၍ လူကလေးသည်ပြေးသောအခါ သူ့ကိုလွန်အောင်မြှားတစင်းကိုပစ်လေ၏။–
၂၀း၃၇ ယောနသန်ပစ်သောမြှားကျရာအရပ်သို့ လူကလေးရောက်သောအခါ၊ ယောနသန်က၊ မြှားတစင်းသည် နင့်ကို လွန်ပြီမဟုတ်လော။–
၂၀း၃၈ ကြိုးစား၍ အလျင်အမြန်ပြေးတော့။ မနေနှင့်ဟု လူကလေးနောက်မှာဟစ်လေ၏။ လူကလေးသည် လည်းမြှားတို့ကိုကောက်၍ မိမိသခင့်ထံသို့ပြန်လာ၏။–
၂၀း၃၉ သို့ရာတွင်လူကလေးသည် ထိုအမှုကိုနားမလည်။ ယောနသန်နှင့်ဒါဝိဒ်သာနားလည်ကြ၏။–
၂၀း၄၀ ယောနသန်သည် မိမိလက်နက်တို့ကိုလူကလေး၌အပ်၍ မြို့ထဲသို့ယူသွားတော့ဟု ဆို၏။–
၂၀း၄၁ လူကလေးသွားသောနောက်၊ ဒါဝိဒ်သည်တောင်မျက်နှာအရပ်ကထ၍ မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်လျက်သုံးကြိမ် တိုင်အောင်ဦးညွှတ်ပြီးလျှင်၊ သူတို့သည် တယောက်ကိုတယောက်နမ်းလျက် မျက်ရည်ကျလျက်၊ ဒါဝိဒ်သည်သာ၍ ပြုသည်တိုင်အောင်ပြုကြ၏။–
၂၀း၄၂ ယောနသန်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်ကျွန်ုပ်စပ်ကြား၊ သင့်အမျိုးအနွယ်နှင့်ကျွန်ုပ်အမျိုး အနွယ်စပ်ကြားမှာ အစဉ်အမြဲရှိတော်မူစေသတည်းဟူ၍ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို တိုင်တည် သဖြင့်၊ ငါတို့နှစ်ယောက်သည် ကျိန်ဆိုကြသည်ကိုထောက်၍၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားတော့ဟု ဒါဝိဒ်အား ဆိုလျှင်၊ ဒါဝိဒ်သည်ထသွား၍ ယောနသန်လည်း မြို့ထဲသို့ဝင်လေ၏။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ ဒါဝိဒ်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အဟိမလက်ရှိရာနောဗမြို့သို့ရောက်၍၊ အဟိမလက်သည် ဒါဝိဒ်နှင့်တွေ့သောအခါကြောက်၍၊ သင်သည် လူတယောက်မျှမပါဘဲ အဘယ်ကြောင့်တကိုယ် တည်းလာသနည်းဟု မေးသော်၊–
၂၁း၂ ဒါဝိဒ်က၊ ရှင်ဘုရင်အမှုတော်တခုကိုအပ်၍၊ ငါစေခိုင်းမှာထားသောအမှုကို အဘယ်သူမျှမသိစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါ့ကျွန်တို့ကို ဤမည်သောအရပ် ဤမည်သောအရပ်၌ ဆိုင်းလင့်စေခြင်းငှါ အရင်စေလွှတ်လေပြီ။–
၂၁း၃ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်လက်၌ရှိသောမုန့်ငါးလုံးကိုသော်၄င်း၊ တွေ့သမျှကိုသော်၄င်း၊ ကျွန်ုပ်လက်သို့အပ် ပေးပါဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် အဟိမလက်အားတောင်း၏။–
၂၁း၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်က၊ ငါ့လက်၌လူတိုင်းစားရသောမုန့်မရှိ။ လုလင်တို့သည် မိန်းမကိုသာရှောင်လျှင်၊ သန့်ရှင်းသောမုန့်ရှိသည်ဟု ဒါဝိဒ်အားဆို၏။–
၂၁း၅ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်ထွက်ကတည်းကအဘယ်သူမျှမိန်းမနှင့်မပေါင်းဘော်၊ လုလင်တန်ဆာတို့သည် သန့်ရှင်းပါ၏။ ထိုမုန့်လည်းလူတိုင်းစားရသောမုန့်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့သန့်ရှင်း သော မုန့်သစ်ကိုတင်ထားလျက်ရှိပါ၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ပြန်ပြောသော်၊–
၂၁း၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ရှေ့တော်မုန့်မှတပါး အခြားသောမုန့်မရှိသောကြောင့် သန့်ရှင်းသောမုန့်ကိုပေး၏။ ထိုရှေ့တော်မုန့်အစား၌ မုန့်သစ်ကို တင်ထားအံ့သောငှါ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှ နုတ်ပယ်နှင့်ပြီ။–
၂၁း၇ ထိုနေ့၌ အမှုတော်ထမ်းအဝင်သိုးတော်ထိန်းအုပ် ဧဒုံအမျိုးသား၊ ဒေါဂအမည်ရှိသောသူသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌စောင့်နေရ၏။–
၂၁း၈ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၌ ထားလှံရှိသလော။ အမှုတော်ကိုအလျင်အမြန်ဆောင်ရသောကြောင့်၊ ထားအစရှိသောလက်နက်တစုံတခုမျှမပါဟု အဟိမလက်အားပြောလေသော်၊–
၂၁း၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်က၊ ဧလာချိုင့်၌ သင်လုပ်ကြံခဲ့သော ဖိလိတ္တိလူဂေါလျတ်၏ထားသည် အဝတ်နှင့်ထုပ်ရစ် လျက် သင်တိုင်းတော်နောက်မှာရှိ၏။ ယူချင်လျှင်ယူတော့။ အခြားသောထားမရှိဟုဆိုလျှင်၊ ဒါဝိဒ်က ထိုထားနှင့်တူသောထားမရှိ။ ပေးပါတော့ဟုဆို၏။
၂၁း၁၀ ထိုနေ့၌ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုကိုကြောက်သောကြောင့်ထ၍ ဂါသမင်းကြီးအာခိတ်ထံသို့ ပြေးသွား၏။–
၂၁း၁၁ အာခိတ်မင်း၏ကျွန်တို့က၊ ဤဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ရှောလုအထောင် ထောင်၊ ဒါဝိဒ်အသောင်းသောင်း သတ်လေစွတကားဟု ဤသူရှေ့မှာအလှည့်လှည့်ကလျက် သီချင်းဆိုကြသည်မဟုတ်လောဟုလျှောက်ကြ၏။–
၂၁း၁၂ ထိုစကားကို ဒါဝိဒ်သည်မှတ်မိ၍၊ ဂါသမင်းကြီးအာခိတ်ကို အလွန်ကြောက်သောကြောင့်၊–
၂၁း၁၃ ရူးသွပ်ဟန်ဆောင်၍ သူတို့ရှေ့မှာ အရူးကဲ့သို့ပြုလျက်၊ တံခါးရွက်ပေါ်၌ရေးသား၍ မိမိတံတွေးကို မုတ်ဆိတ်တွင်ယိုစေ၏။–
၂၁း၁၄ အာခိတ်မင်းကလည်းကြည့်ကြလော့။ ဤသူသည် အရူးဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ငါ့ထံသို့သွင်းကြသနည်း။–
၂၁း၁၅ အရူးကို ငါအသုံးလိုသည်ဟု သင်တို့သည်ထင်လျက် ငါ့ရှေ့မှာအရူးလုပ်စေခြင်းငှါ ဤသူကိုသွင်းကြ သလော။ ဤသူသည် နန်းတော်ထဲသို့ဝင်ရမည်လောဟု ကျွန်တို့အားဆို၏။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ ဒါဝိဒ်သည် ထိုအရပ်မှပြေး၍ အဒုလံဥမင်သို့ဘေးလွတ်လျက်ရောက်လေ၏။ သူ့အစ်ကိုများ၊ အဆွေအမျိုးများအပေါင်းတို့သည် ကြားလျှင် သူ့ထံသို့သွားကြ၏။–
၂၂း၂ အမှုရောက်သောသူ၊ ကြွေးတင်သောသူ၊ စိတ်ညစ်သောသူအပေါင်းတို့သည်၊ သူ့ထံမှာစုဝေးကြ၍ လူလေးရာခန့်ရှိသဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် သူတို့ကို

အုပ်ရ၏။–

၂၂း၃ ထိုအရပ်မှ မောဘပြည် မိဇပါမြို့သို့သွား၍၊ မောဘရှင်ဘုရင်အား၊ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်တော်၌ အဘယ်သို့ပြုတော်မူမည်ကို ကျွန်တော်မသိဘဲ နေစဉ်တွင်၊ ကျွန်တော်မိဘသည်ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်ထံ၌ နေရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါဟု လျှောက်သဖြင့်၊–

၂၂း၄ မောဘရှင်ဘုရင်ထံသို့သွင်း၍၊ ဒါဝိဒ်သည်ခိုင်ခံ့သောဥမင်၌နေသည်ကာလပတ်လုံး၊ မိဘတို့သည် မောဘရှင်ဘုရင်ထံမှာ နေကြ၏။–

၂၂း၅ တဖန်ပရောဖက်ဂဒ်က၊ ခိုင်ခံ့သောဥမင်၌မနေနှင့်။ ထွက်၍ ယုဒပြည်သို့သွားလော့ဟု ဒါဝိဒ်အားဆို သည်အတိုင်း ဒါဝိဒ်သွား၍ဟာရက်တော၌နေ၏။

၂၂း၆ ထိုအခါ ရှောလုသည် ဂိဗာမြို့၌ကုန်းပေါ်တွင်သစ်ပင်အောက်မှာ လှံကိုကိုင်လျက်၊ ကျွန်အပေါင်းတို့သည် ခြံရံလျက်နေစဉ်တွင်၊ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏ လူတို့သည်ပေါ်ကြောင်းကို ရှောလုကြား၍၊–

၂၂း၇ အိုဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့၊ ယေရှဲ၏သားသည် လယ်များ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်များကို သင်တို့ရှိသမျှ၌ ဝေပေးနိုင်သလော။ သင်တို့ရှိသမျှကို လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်အရာ၌ ခန့်ထားနိုင်သလော။–

၂၂း၈ ထိုသို့ပြုနိုင်သောကြောင့် သင်တို့အပေါင်းသည် ငါ့တဘက်၌သင်းဖွဲ့ကြသလော။ ငါ့သားသည် ယေရှဲ၏သားနှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ကြောင်းကို တယောက်မျှမပြော။ ငါ့အတွက်တယောက်မျှ ဝမ်းမနည်း။ ငါ့ကျွန်သည် ယနေ့ပြုသည်အတိုင်း၊ ငါ့ကိုချောင်းမြောင်းစေခြင်းငှါ၊ ငါ့သား နှိုးဆော်ကြောင်းကို တယောက်မျှမပြောဘဲနေကြသည်တကားဟု အခြံအရံတို့အား ဆိုလေသော်၊–

၂၂း၉ ရှောလု၏ကျွန်အုပ်ဒေါ်အမျိုးသား ဒေါဂက၊ ယေရှဲ၏သားသည် အဟိတုပ်၏သား အဟိမလက်ရှိရာ နောဗမြို့သို့ရောက်ကြောင်းကို ကျွန်တော် မြင်ပါ၏။–

၂၂း၁၀ အဟိမလက်သည် ယေရှဲ၏သားအဘို့ ထာဝရဘုရားထံတော်၌ မေးမြန်း၍စားစရိတ်ကိုငှင်း၊ ဖိလိတ္တိလူဂေါလျတ်၏ထားကိုငှင်း ပေးပါ၏ဟု ကြားလျှောက်လျှင်၊–

၂၂း၁၁ ရှင်ဘုရင်သည် အဟိတုပ်၏သား ယဇ်ပုရောဟိတ်အဟိမလက်နှင့်သူ၏အဆွေအမျိုးတည်းဟူသော နောဗမြို့၌နေသောယဇ်ပုရောဟိတ် အပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ သူတို့သည်အထံတော်သို့ရောက်လာကြ၏။–

၂၂း၁၂ ရှောလုကလည်း၊ အဟိတုပ်၏သား နားထောင်လော့ဟုဆိုလျှင်၊ အဟိမလက်က အကျွန်ုပ်ရှိပါသည် သခင်ဟု လျှောက်၏။–

၂၂း၁၃ ရှောလုကလည်း၊ သင်နှင့်ယေရှဲ၏သားသည် အဘယ်ကြောင့် ငါ့တဘက်၌ သင်းဖွဲ့ကြသနည်း။ သူသည် ယနေ့ပြုသည်အတိုင်း ငါ့ကိုပုန်ကန် စေခြင်းငှါ သင်သည်မုန့် နှင့်ထားကိုပေး၍ သူ့အဘို့ဘုရားသခင့် ထံတော်၌ မေးမြန်းပြီတကားဟုဆိုသော်၊–

၂၂း၁၄ အဟိမလက်က၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့တွင် ဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ အဘယ်သူသည် သစ္စာရှိသနည်း။ သမက်တော် ဖြစ်ပါ၏။ စေခိုင်းတော်မူသောသူ၊ နန်းတော်၌ အသရေရှိသောသူဖြစ်ပါ၏။–

၂၂း၁၅ ထိုကာလ၌ အကျွန်ုပ်သည် ဒါဝိဒ်အဘို့ ဘုရားသခင့်ထံတော်၌မေးမြန်းစပြုသလော။ ထိုအမှုဝေးပါစေသော။ ရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်တော် ကျွန်နှင့်ကျွန်တော်၏အဆွေအမျိုးတစုံတယောက်၌မျှ အပြစ်တင် တော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ဤအမှုကိုအကြီးအငယ်အားဖြင့်မျှ မသိပါဟု ရှင်ဘုရင်အား လျှောက်လေ၏။–

၂၂း၁၆ ရှင်ဘုရင်က၊ အဟိမလက်၊ သင်နှင့်သင်၏အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည် ဧကန်အမှန်အသေခံရမည်ဟု ဆိုလျက်၊–

၂၂း၁၇ ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဒါဝိဒ်ဘက်မှာနေ၍၊ သူပြေးကြောင်းကိုသိသော်လည်း ငါ့အား မကြားမပြောသောကြောင့်၊ သူတို့ကိုလှည့်၍ သတ်ကြဟု ခြံရံလျက်ရှိသောခြေသည်တို့အား အမိန့်တော်ရှိသော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို မလုပ်ကြံဘဲနေကြ၏။–

၂၂း၁၈ တဖန်ရှင်ဘုရင်က၊ သင်သည်လှည့်၍ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကိုလုပ်ကြံတော့ဟု ဒေါဂအားမိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ဧဒုံအမျိုးသားဒေါဂသည်လှည့်၍ ပိတ်သင်တိုင်းကိုဝတ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှစ်ဆယ်ငါးပါး တို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့် ထိုနေ့၌သတ်လေ၏။–

၂၂း၁၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်ပိုင်သော နောဗမြို့ကိုလည်းတိုက်၍ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်၊ နို့စို့မှစ၍ နွား၊ မြည်း၊ သိုးတို့ကိုထားနှင့်လုပ်ကြံလေ၏။–

၂၂း၂၀ အဟိတုပ်၏သားဖြစ်သော အဟိမလက်၏သားတို့တွင်၊ အဗျာသာအမည်ရှိသောသူတယောက်သည် လွတ်၍ဒါဝိဒ်ရှိရာသို့ပြေးလေ၏။–

၂၂း၂၁ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ရှောလုသတ်ကြောင်းကို၊ အဗျာသာသည် ဒါဝိဒ်အားကြားပြော သောအခါ၊–

၂၂း၂၂ ဒါဝိဒ်က၊ ဧဒုံအမျိုးသားဒေါဂသည် ရှောလုအားပြောမည်ဟု သူ့ကိုတွေ့သောနေ့၌ ငါရိပ်မိ၏။ ငါသည် သင်၏အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့ကို သေစေခြင်းငှါ ပြုမိပါပြီတကား။–

၂၂း၂၃ ငါနှင့်အတူနေပါလော့။ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါ့အသက်ကိုရှာသောသူသည် သင့်အသက်ကိုရှာ၏။ ငါနှင့်အတူ နေလျှင် ဘေးလွတ်ပါလိမ့်မည်ဟု အဗျာသာအားပြောဆို၏။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃း၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ကိလမြို့ကို တိုက်၍ကောက်နယ်တလင်းတို့ကို လုယူကြောင်းကို ဒါဝိဒ်သည်ကြားသောအခါ၊–

၂၃း၂ အကျွန်ုပ်သည်ထိုဖိလိတ္တိလူတို့ကိုသွား၍လုပ်ကြံရပါမည်လောဟု ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားကသွားလော့။ ဖိလိတ္တိ လူတို့ကိုလုပ်ကြံ၍ ကိလမြို့ကို ကယ်တင်လော့ဟု ဒါဝိဒ်အား မိန့်တော်မူ၏။–

၂၃း၃ ဒါဝိဒ်၏လူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် ယုဒပြည်၌ပင်ကြောက်ကြ၏။ ထိုမျှမက ကိလမြို့သို့ရောက်၍ ဖိလိတ္တိဗိုလ်ခြေတို့နှင့်စစ်ပြိုင်သောအခါသာ၍ ကြောက်စရာရှိပါသည်တကားဟု ဆိုကြ၏။–

၂၃း၄ တဖန်ဒါဝိဒ်သည်ထပ်၍ ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ထ၍ ကိလမြို့သို့ သွားလော့။ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို သင့်လက်၌ ငါအပ်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–

၂၃း၅ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည် ကိလမြို့သို့သွား၍ ဖိလိတ္တိလူတို့နှင့်တိုက်သဖြင့်၊ ထိုသူတို့၏တိရစ္ဆာန်များကို ယူ၍ သူတို့ကိုကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်း အားဖြင့်သတ်ကြ၏။ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် ကိလမြို့ကိုကယ်တင် လေ၏။–

၂၃း၆ အဟိမလက်၏သား အဗျာသာသည်၊ ဒါဝိဒ်ရှိရာကိလမြို့သို့ပြေးလာသောအခါ သင်တိုင်းတော်ပါလျက် ရောက်လာသတည်း။

၂၃း၇ ဒါဝိဒ်သည် ကိလမြို့သို့ရောက်ကြောင်းကိုရှောလုသည်ကြားလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုငါ့ လက်သို့အပ်တော်မူပြီ။ တံခါးနှင့်ကန့်လန့်ကျင် ရှိသောမြို့ထဲသို့ဝင်သဖြင့်၊ အချုပ်ခံလျက်နေရသည်ဟု ဆိုလျက်၊–

၂၃း၈ ကိလမြို့သို့စစ်ချီ၍ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့ကို ဝိုင်းထားခြင်းငှါ မိမိလူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၏။–

၂၃း၉ ရှောလုသည်မကောင်းသောအကြံနှင့်ကြိုးစားသည်ကို ဒါဝိဒ်သည်သိ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဗျာသာအား၊ သင်တိုင်းတော်ကို ယူခဲ့ပါဟုဆို၏။–

၂၃း၁၀ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်က၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ရှောလုသည် ကိလမြို့သို့လာ၍ ကိုယ်တော်၏ကျွန်အတွက် ဖျက်ဆီးမည်ဟု အကြံရှိသည်ကို ဆက်ဆက်ကြားပါ၏။–

၂၃း၁၁ ကိလမြို့သားတို့သည်အကျွန်ုပ်ကို သူ၏လက်၌အပ်ကြပါလိမ့်မည်လော။ကိုယ်တော်၏ကျွန်ကြားသည် အတိုင်း ရှောလုသည်လာပါလိမ့်မည်လော။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်အား အမိန့်ရှိတော်မူမည်အကြောင်းတောင်းပန်ပါ၏ဟု မေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ရှောလုသည် လာလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၃း၁၂ တဖန်ဒါဝိဒ်က၊ ကိလမြို့သားတို့သည် အကျွန်ုပ်နှင့်အကျွန်ုပ်၏လူတို့ကို ရှောလုလက်သို့ အပ်ကြပါ လိမ့်မည်လောဟု မေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ အပ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၃း၁၃ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည်ခြောက်ရာခန့်ရှိသောမိမိလူတို့နှင့်ထ၍ ကိလမြို့မှထွက်ပြီးလျှင်၊ သွားနိုင်ရာအရပ်ရပ် သို့သွားကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည် ကိလမြို့မှ အလွတ်ပြေးကြောင်းကို ရှောလုသည်ကြား၍ကိုယ်တိုင်မသွား ဘဲနေ၏။–

၂၃း၁၄ ဒါဝိဒ်သည် ဇိဖတောင်အစရှိသော တောကြိုတောင်ကြားတို့၌နေ၍၊ ရှောလုသည် နေ့တိုင်းရှာသော်လည်း သူ၏လက်၌ဒါဝိဒ်ကိုဘုရားသခင် အပ်တော်မမူ။–

၂၃း၁၅ တရံရောအခါဒါဝိဒ်သည် ဇိဖတောအုပ်၌ရှိ၍၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်မည်ဟု ရှောလုလာသည်ကို သိသောအခါ၊–

၂၃း၁၆ ရှောလု၏သားယောနသန်သည်ထ၍ ဒါဝိဒ်ရှိရာတောအုပ်သို့သွားပြီးလျှင်၊ ဘုရားသခင်၌ခိုလှုံအားကြီး စေခြင်းငှါ ထောက်မလျက်၊–

၂၃း၁၇ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်သည်ကျွန်ုပ်အဘရှောလု၏လက်မှလွတ်၍ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်သည်လည်းသင့်အောက်မှာအရာကြီးလိမ့်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်မည်ကို ကျွန်ုပ်အဘရှောလု သိသည်ဟုဆိုသဖြင့်၊–

၂၃း၁၈ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ကြပြီးမှ၊ ဒါဝိဒ်သည် တောအုပ်၌နေ၍ ယောနသန်သည် မိမိအိမ်သို့သွား၏။

၂၃း၁၉ တဖန်ဇိဖသားတို့သည် ရှောလုရှိရာဂိဗာမြို့သို့လာ၍၊ ဒါဝိဒ်သည်ကျွန်တော်တို့နေရာ ယေရှိမုန်မြို့တောင်ဘက်မှာ၊ ဟခိလတောကြိုတောင်ကြား၌ ပုန်းလျက်နေသည်ဖြစ်၍၊–

၂၃း၂၀ အရှင်မင်းကြီးကြွချင်သောစိတ်အားကြီးသည်အတိုင်းကြွတော်မူပါ။ ထိုသူကို အရှင်မင်းကြီးလက်တော်သို့ အပ်သောအမှုသည် ကျွန်တော်တို့တာ ရှိပါစေဟု လျှောက်လျှင်၊–

၂၃း၂၁ ရှောလုက၊သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူသောသူဖြစ်ပါစေသော။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုသနားကြပြီ။–

၂၃း၂၂ ယခုသွား၍ပြင်ဆင်ကြလော့။ သူပုန်းရှောင်၍ နေရာကို၄င်း၊ အဘယ်သူမြင်ပြီးသည်ကို၄င်း စူးစမ်းကြလော့။ သူသည်အလွန် လိမ္မာသည်ကိုငါကြား၏။–

၂၃း၂၃ ထိုကြောင့်သူပုန်းရှောင်ခိုလှုံရာအရပ်ရပ်တို့ကို သေချာစွာကြည့်ရှုသိမှတ်ပြီးမှ၊ ငါ့ထံသို့တဖန်လာကြလျှင်၊ သင်တို့နှင့်အတူငါလိုက်မည်။ သူသည် ထိုပြည်၌ရှိလျှင်၊ ယုဒအမျိုးသားအထောင်အသောင်းတို့တွင် ငါရှာ၍ထုတ်မည်ဟု မှာထားသည်အတိုင်း၊–

၂၃း၂၄ သူတို့သည်ထ၍ရှောလုအရင် ဇိဖတောသို့သွားကြ၏။ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည်မောနတော၊ ယေရှိမုန်မြို့တောင်ဘက်လွင်ပြင်၌ရှိကြ၏။–

၂၃း၂၅ ရှောလုသည်လည်း လူများနှင့်တကွလာ၍ ရှာသည်ကို ဒါဝိဒ်သည်ကြားပြန်လျှင်၊ ကျောက်ကြားမှ ထွက်သွား၍ မောနတော၌နေ၏။ ရှောလုကြား ပြန်သော်၊ မောနတော၌ ဒါဝိဒ်ကိုလိုက်၍ရှာ၏။–

၂၃း၂၆ ရှောလုသည် တောင်တဘက်၌၄င်း၊ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည် တဘက်၌၄င်း၊ သွားကြ၍ရှောလုကို ကြောက်သဖြင့်၊ လွတ်အောင်ကြိုးစားစဉ်တွင်၊ ရှောလုနှင့်သူ၏လူတို့သည် ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့ကို ဝိုင်း၍ ဘမ်းမိလုကြပြီ။–

၂၃း၂၇ ထိုအခါ တမန်ရောက်လာ၍၊ အလျင်အမြန်ကြွလာတော်မူပါ။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ပြည်တော်ကိုတိုက် လာကြပါပြီဟု ရှောလုအားကြား လျှောက်သောကြောင့်၊–

၂၃း၂၈ ရှောလုသည် ဒါဝိဒ်ကိုလိုက်ရှာရာမှ ပြန်၍ဖိလိတ္တိလူတို့ရှိရာသို့ချီသွားလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ထိုအရပ်ကို သေလဟမ္မလေကုပ်အမည်ဖြင့် သမုတ် သတည်း။–

၂၃း၂၉ ဒါဝိဒ်သည် ထိုအရပ်မှသွား၍ အင်္ဂေဒိမြို့နယ်၊ ခိုင်ခံ့သောအရပ်တို့၌ နေလေ၏။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄း၁ ရှောလုသည်လည်းဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလိုက်ရာမှ ပြန်လာသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် အင်္ဂေဒိတော၌ ရှိပါ၏ဟု ကြားလျှောက်ကြလျှင်၊–

၂၄း၂ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့တွင် ရွေးကောက်သောလူသုံးထောင်တို့ကိုခေါ်၍၊ တောဆိတ်နေရာ ကျောက်တောင်တို့အပေါ်မှာ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့ကိုရှာအံ့သောငှါ သွားလေ၏။–

၂၄း၃ လမ်းနားမှာ သိုးခြံရှိရာသို့ရောက်၍ ဥမင်ကိုတွေ့သဖြင့်၊ ရှောလုသည်အိပ်မည်ဟု ဝင်လေ၏။ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည် ထိုဥမင်နံဖေး တဘက်တချက်၌နေကြ၏။–

၂၄း၄ ဒါဝိဒ်၏လူတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူကိုသင့်လက်၌ ငါအပ်မည်။ သူ၌သင်ပြုချင်တိုင်း ပြုရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်ဟု ကိုယ်တော် အားမိန့်တော်မူသော နေ့ရက်ရောက်ပါပြီဟုဆိုကြလျှင်၊ ဒါဝိဒ်သည်ထ၍ ရှောလုဝတ်လျက်ရှိသောအင်္ကျီအောက်ပိုင်းကို တိတ်ဆိတ်စွာ လှီးဖြတ်လေ၏။–

၂၄း၅ ထိုသို့ရှောလု၏အင်္ကျီကိုလှီးဖြတ်မိသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် နောက်တဖန်နောင်တရ၍၊–

၂၄း၆ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောဘိသိက်ကိုခံသောငါ့အရှင်သည်၊ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်ဘိသိက်ခံသူ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုအရှင်ကိုထိခိုက်ခြင်း ငါငါလက်ဆန့်သောအမှုကို ထာဝရဘုရားဆီးတားတော် မူပါစေသောဟု မိမိလူတို့အားဆိုသဖြင့်၊–

၂၄း၇ ရှောလုကိုထိခိုက်စေခြင်းငှါ အခွင့်မပေးမြစ်တားလေ၏။ ရှောလုသည်လည်းထ၍ ဥမင်ထဲကထွက် သွားလေ၏။

၂၄း၈ ထိုနောက်ဒါဝိဒ်သည် ထ၍ဥမင်ထဲကထွက်လျက်၊ ကျွန်တော်၏သခင်အရှင်မင်းကြီးဟု ရှောလုနောက်၌ဟစ်သဖြင့်၊ ရှောလုသည်နောက်သို့ ကြည့်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် မြေပေါ်၌ဦးချ၍ ပြပ်ဝပ်လျက်၊–

၂၄း၉ ဒါဝိဒ်သည် ကိုယ်တော်၏အကျိုးကိုဖျက်ခြင်းငှါ ရှာကြံသည်ဟု လူအချို့ပြောသောစကားကို အဘယ်ကြောင့်နားထောင်တော်မူသနည်း။–

၂၄း၁၀ ယနေ့ထာဝရဘုရားသည် ဥမင်ထဲမှာ ကိုယ်တော်ကိုကျွန်တော်လက်၌ အပ်တော်မူကြောင်းကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အသက်တော်ကို သတ်စေခြင်းငှါ အချို့တို့သည် တိုက်တွန်းသော်လည်း၊ ကျွန်တော်သည် နှမြောသောစိတ်ရှိ၍၊ ငါ့အရှင်သည်ထာဝရဘုရား၏ဘိသိက်ခံသူဖြစ်တော်မူသောကြောင့်၊ ထိုအရှင်ကိုထိခိုက်ခြင်းငှါ ငါသည်လက်ကိုမဆန့်ဟု အကြံရှိပါ၏။–

၂၄း၁၁ ထိုမှတပါးကျွန်တော်အဘကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ကျွန်တော်လက်၌ အင်္ကျီတော်အောက်ပိုင်းကိုကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အသက်တော်ကိုမသတ်၊ အင်္ကျီတော်အောက်ပိုင်းကို လှီးဖြတ်ရုံမျှသာပြုသောကြောင့်၊ ကျွန်တော်၌ ဒုစရိုက်အပြစ်မရှိ။ လွန်ကျူးခြင်း အပြစ်မရှိကြောင်းကို သိမြင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကိုမပြစ်မှားပါ။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်အသက်ကိုသတ်အံ့သောငှါ လိုက်၍ရှာတော်မူပါသည်တကား။–

၂၄း၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်တော်နှင့်ကိုယ်တော်စပ်ကြားမှာ စီရင်တော်မူပါစေသော။ ကျွန်တော်အား ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို ထာဝရဘုရားဆပ် ပေးတော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင်၊ ကျွန်တော်လက်သည် ကိုယ်တော်အပေါ်သို့မရောက်ပါစေနှင့်။–

၂၄း၁၃ ရှေးပုံစကားလာသည်အတိုင်း၊ ဆိုးသောသူလက်မှ ဆိုးသောအမှုထွက်တတ်၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်လက်သည် ကိုယ်တော်အပေါ်သို့မရောက် ပါစေနှင့်။–

၂၄း၁၄ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် အဘယ်သူ၏အတွက်ကြောင့် ကြွလာတော်မူသနည်း။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူကို လိုက်၍ရှာတော်မူသနည်း။ ခွေးသေကောင်ကို လိုက်၍ရှာတော်မူသလော။ ခွေးလှေးကိုလိုက်၍ ရှာတော်မူသလော။–

၂၄း၁၅ သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားသည် တရားသူကြီးလုပ်တော်မူပါစေသော။ ကျွန်တော်နှင့် ကိုယ်တော်စပ်ကြားမှာ စီရင်တော်မူပါစေသော။ ကြည့်ရှု၍ ကျွန်တော်အမှုကိုစောင့်သဖြင့်၊ ကျွန်တော်ကိုကိုယ်တော်လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူပါစေသောဟု ရှောလုအားလျှောက်ဆို၏။–

၂၄း၁၆ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုအားအကုန်အစင်လျှောက်ဆိုပြီးမှ၊ ရှောလုက ငါ့သားဒါဝိဒ်၊ ငါကြားသောစကား သံသည် သင့်စကားသံလောဟု မေးလျက်အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးလေ၏။–

၂၄း၁၇ တဖန်လည်း၊ သင်သည်ငါ့ထက်သာ၍ တရားစောင့်၏။ သင့်အကျိုးကိုငါဖျက်သော်လည်း၊ သင်သည်ငါ၌ အကျိုးကျေးဇူးပြုပြီ။–

၂၄း၁၈ ငါ၌အဘယ်သို့ကျေးဇူးပြုသည်ကို သင်သည်ယနေ့ပြပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်ငါ့ကို သင့်လက်၌အပ်တော်မူသော်လည်း၊ သင်သည်မသတ်ဘဲနေပါသည်တကား။

၂၄း၁၉ လူသည်ရန်သူကိုတွေ့လျှင် ချမ်းသာစွာလွှတ်လိမ့်မည်လော။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည်ငါ၌ ယနေ့ပြုသော ကျေးဇူးကို ထာဝရဘုရားဆပ်တော်မူပါ စေသော။–

၂၄း၂၀ ယခုမှာသင်သည် စင်စစ်ရှင်ဘုရင်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ဣသရေလနိုင်ငံသည် သင့်လက်၌တည် လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ငါအမှန်သိ၏။–

၂၄း၂၁ သို့ဖြစ်၍ သင်သည်ငါ၏သားစဉ်မြေးဆက်တို့ကို မသုတ်သင်၊ ငါ့အဆွေအမျိုးထဲက ငါ၏နာမကို မပယ်ရှင်းမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ ငါ့အားကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလော့ဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုပြီးမှ၊–

၂၄း၂၂ ဒါဝိဒ်သည်ရှောလုအားကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြု၍ ရှောလုသည် မိမိနေရာသို့သွား၏။ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည် လည်း ခိုင်ခံ့သောအရပ်သို့သွားကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၅)

၂၅း၁ ထိုနောက်ရှမွေလသေသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်စည်းဝေး၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ ရာမမြို့တွင်သူ၏အိမ်၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည်ထ၍ ပါရန်တောသို့သွားလေ၏။–

၂၅း၂ ထိုအခါမောနအရပ်၌နေ၍ ကရမေလမြို့၌ ဥစ္စာများသောသူတဦးရှိ၏။ ထိုသူသည် လူကြီးဖြစ်၍၊ သိုးသုံးထောင်၊ ဆိတ်တထောင်ကိုရတတ်၏။ ကရမေလမြို့မှာ သိုးမွေးကိုညှပ်၍နေ၏။–

၂၅း၃ ထိုသူ၏အမည်ကားနာဗလ၊ သူ၏မယားအမည်ကားအဘိဂဲလတည်း။ ထိုမိန်းမသည် ဉာဏ်ကောင်း၍ အဆင်းလည်းလှ၏။ ယောကျ်ားမူကား ခက်ထန်သောသဘောရှိ၏။ ဆိုးသောအမှုကိုလည်းပြုတတ်၏။ ကာလက်အဆွေအမျိုးဖြစ်၏။–

၂၅း၄ နာဗလသည် သိုးမွေးညှပ်၍နေကြောင်းကို ဒါဝိဒ်သည်တော၌ကြားလျှင်၊–

၂၅း၅ လုလင်တကျိပ်တို့ကိုခေါ်၍ နာဗလရှိရာကရမေလမြို့သို့သွားကြတော့။–

၂၅း၆ စည်းစိမ်ကြီးသောထိုသူကို ငါ့ကိုယ်စားနှုတ်ဆက်၍ပြောရမည်မှာ၊ ကိုယ်တော်မှစ၍ ကိုယ်တော်၏အိမ်၊ ကိုယ်တော်နှင့်ဆိုင်သမျှတို့၌ ချမ်းသာ ရှိပါစေသော။–

၂၅း၇ ကိုယ်တော်၌သိုးမွေးညှပ်သောသူများရှိကြောင်းကို အကျွန်ုပ်ကြားပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူနေသော ကိုယ်တော်၏သိုးထိန်းတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့ သည်မပြစ်မှားပါ။ သူတို့သည်ကရမေလမြို့မှာနေသော ကာလပတ်လုံး၊ သူတို့ဥစ္စာတစုံတခုမျှ မပျောက်ပါ။–

၂၅း၈ ကိုယ်တော်၏လုလင်တို့ကိုမေးမြန်းပါတော့။ သူတို့သည်ပြောကြပါလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်အကျွန်ုပ်၏ လုလင်တို့သည် ရှေ့တော်၌မျက်နှာရကြပါစေ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် မင်္ဂလာနေ့၌ရောက်ပါ၏။ လက်တော်၌ရှိသမျှကို ကိုယ်တော်ကျွန်များ၊ ကိုယ်တော်၏သားဒါဝိဒ်အား သနားတော်မူပါဟု နှုတ်ဆက်ရမည်အကြောင်းမှာထား၍ လွှတ်လိုက်၏။–

၂၅း၉ ဒါဝိဒ်၏လုလင်တို့သည် နာဗလထံသို့ရောက်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်မှာထားသမျှသောစကားတို့ကို ပြန်ပြောပြီးလျှင် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။–

၂၅း၁၀ နာဗလကလည်း၊ ဒါဝိဒ်ကားအဘယ်သူနည်း။ ယေရှဲ၏သားကား အဘယ်သူနည်း။ ယခုကာလ၌ သခင်ကိုပုန်ကန်သောကျွန်များပါတကား။–

၂၅း၁၁ ငါသည် ငါ့သိုးမွေးကိုညှပ်သောသူတို့အဘို့ ပြင်ဆင်သောငါ့မုန့်၊ ငါ့ရေ၊ ငါ့အမဲသားကိုယူ၍ ငါမသိသော လူတို့အား ပေးရမည်လောဟု ဒါဝိဒ်၏လုလင်တို့အားပြောဆို၏။–

၂၅း၁၂ ဒါဝိဒ်၏လုလင်တို့သည် လှည့်သွား၍ ထိုစကားအလုံးစုံတို့ကိုဒါဝိဒ်အားပြန်လျှောက်ကြ၏။–

၂၅း၁၃ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ လူတိုင်း မိမိထားကိုခါး၌စည်းစေဟု မိမိလူတို့အားဆိုလျက် မိမိထားကိုစည်းလေ၏။ လူလေးရာတို့သည် ဒါဝိဒ်နောက်သို့လိုက်ကြ၏။ နှစ်ရာတို့သည် ဥစ္စာပစ္စည်းများကိုစောင့်၍ နေကြ၏။

၂၅း၁၄ လုလင်တယောက်သည် နာဗလမယားအဘိဂဲလထံသို့သွား၍၊ ဒါဝိဒ်သည် အကျွန်ုပ်တို့သခင်ကိုနှုတ်ဆက်အံ့သောငှါ တမန်တို့ကိုတောမှစေလွှတ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သခင်သည် သူတို့ကို ဆဲပါ၏။–

၂၅း၁၅ ထိုသူတို့သည် ကျွန်တော်တို့၌ အလွန်ကျေးဇူးပြုပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့သည်တောမှာနေ၍ သူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သောကာလပတ်လုံး အရှုံးမခံ၊ ဥစ္စာတစုံတခုမျှမပျောက်ပါ။–

၂၅း၁၆ ကျွန်တော်တို့သည်သိုးထိန်း၍ သူတို့နှင့်ပေါင်းဘော်သောကာလပတ်လုံး၊ သူတို့သည် နေ့ညဉ့်အစဉ်ကွယ်ကာလျက် နေကြပါ၏။–

၂၅း၁၇ သို့ဖြစ်၍သခင်မသည် အဘယ်သို့ပြုသင့်သည်ကိုကြည့်ရှုဆင်ခြင်ပါတော့။ အကျွန်ုပ်တို့သခင်နှင့် အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့၌ ဘေးပြုမည်ဟု စီရင်ပါပြီ။ သခင်သည် အဓမ္မလူဖြစ်သောကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှမပြောမလျှောက်ဝံ့ပါဟု ဆိုလေသော်၊–

၂၅း၁၈ အဘိဂဲလသည် မုန့်လုံးနှစ်ရာ၊ စပျစ်ရည်ဘူးနှစ်လုံး၊ ချက်ပြီးသောသိုးငါးကောင်၊ ပေါက်ပေါက်ငါးဖော၊ စပျစ်သီးခြောက်အပြွတ်တရာ၊ သင်္ဘောသဖန်းသီးပျဉ်အပြားနှစ်ရာတို့ကို အလျင်အမြန်ယူ၍ မြည်းတို့အပေါ်၌တင်ပြီးလျှင်၊–

၂၅း၁၉ ငါ့ရှေ့မှာသွားကြ။ ငါလိုက်မည်ဟု ကျွန်တို့အားဆို၏။ လင်နာဗလကို အလျှင်းမပြော။–

၂၅း၂၀ မြည်းကိုစီးလျက်သွား၍ တောင်ခြေရင်း၌ဆင်းလှည့်စဉ်တွင်၊ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည် တဘက်တချက် ဆင်းလာ၍ တယောက်နှင့် တယောက် တွေ့ကြုံကြ၏။–

၂၅း၂၁ ထိုသို့မတွေ့မှီ ဒါဝိဒ်က၊ အကယ်စင်စစ်ထိုသူ၏ဥစ္စာတစုံတခုကိုမျှမပျောက်စေခြင်းငှါ၊ တော၌သူပိုင်သမျှတို့ကို ငါသည်အချည်းနှီးစောင့်ပါပြီတကား။ ငါကောင်းသောအမှုအတွက်၊ မကောင်းသောအမှုကို သူပြုပါပြီတကား။–

၂၅း၂၂ နက်ဖြန်မိုဃ်းလင်းသောအခါ၊ နာဗလနှင့်ဆိုင်သောသူအပေါင်းတို့တွင် ယောက်ျားတစုံတယောက်ကို ငါချန်ထားလျှင်၊ ထိုမျှမက ထာဝရဘုရားသည်ဒါဝိဒ်၏ရန်သူတို့အားပြုတော်မူစေသတည်းဟု ဆိုနှင့်ပြီ။–

၂၅း၂၃ အဘိဂဲလသည်ဒါဝိဒ်ကိုမြင်သောအခါ၊ မြည်းပေါ်ကအလျင်အမြန်ဆင်းပြီးလျှင် ဒါဝိဒ်ရှေ့တွင် မြေပေါ်မှာဦးညွှတ်ချ၍၊–

၂၅း၂၄ သူ၏ခြေရင်း၌ဝပ်တွားလျက်၊ ကျွန်မသခင်၊ အပြစ်ရှိသမျှကိုကျွန်မခံပါမည်။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မသည် နားတော်လျှောက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။–

၂၅း၂၅ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မစကားကို နားညောင်းတော်မူပါ။ ထိုအဓမ္မလူနာဗလကို ကျွန်မသခင်မှတ်တော် မမူပါနှင့်။ သူ၏အမည်သည် သူ၏သဘောနှင့် ညီညွတ်ပါ၏။ သူ၏အမည်ကား နာဗလ။ သူ၏သဘောကား မိုက်ခြင်းဖြစ်သတည်း။ သခင်စေလွှတ်တော်မူသော လုလင်တို့ကို ကိုယ်တော်ကျွန်မသည်မမြင်ရပါ။–

၂၅း၂၆ ယခုမှာကျွန်မသခင်၊ ကိုယ်တော်သည်လူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါမသွားမည်အကြောင်း ကိုယ်လက်နှင့် ကိုယ်အမှုကိုစောင့်၍ အပြစ်ဒဏ်မပေးမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားဆီးတားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားအသက်တော်ကိုယ်တော်အသက်လည်းရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အကျိုးတော်ကို ဖျက်ဆီးလိုသော ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့သည် နာဗလကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါစေသော။–

၂၅း၂၇ ယခုမှာကိုယ်တော်၏ကျွန်မသည် သခင့်ထံသို့ဆောင်ခဲ့သောလက်ဆောင်ကို ကျွန်မသခင်နောက် တော်သို့လိုက်သော လုလင်တို့အားပေးစေတော်မူပါ။–

၂၅း၂၈ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မအပြစ်ကို သည်းခံတော်မူပါ။ ကျွန်မသခင်သည် ထာဝရဘုရားဘက်မှာစစ်တိုက် သောကြောင့်၎င်း၊ တသက်လုံးကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်စရာအခွင့်မရှိသောကြောင့်၎င်း၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ကျွန်မသခင်အဘို့ခိုင်ခံ့မြဲမြံသောအိမ်ကို တည်ဆောက်တော်မူလိမ့်မည်။–

၂၅း၂၉ ကိုယ်တော်၏အသက်ကိုသတ်အံ့သောငှါ လူအချို့တို့သည်ထ၍ရှာသော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်မသခင်၏အသက်ကို အသက်ထုပ်၌ နှောင်ဖွဲ့တော်မူလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့အသက်ကိုမူကား၊ လောက်လွှဲထဲကပစ်သကဲ့သို့ ပစ်တော်မူလိမ့်မည်။–

၂၅း၃၀ ထာဝရဘုရားဂတိထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်၌ကျေးဇူးပြု၍ ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူသောအခါ၊–

၂၅း၃၁ ကျွန်မ၏သခင်ကိုယ်တော်သည်အကြောင်းမရှိဘဲ လူ့အသက်ကိုသတ်မိသောကြောင့်၎င်း၊ ကိုယ်အမှုကို စောင့်၍အပြစ်ဒဏ်ပေးမိသောကြောင့်၎င်း၊ ကျွန်မ၏သခင်ကိုယ်တော်သည်စိတ်ညှိုးငယ်ခြင်း၊ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်အပြစ်တင်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်တော်မူပါစေသော။ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်မ၏သခင်၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူပြီးမှ၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မကိုအောက်မေ့တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။–

၂၅း၃၂ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ယနေ့ငါနှင့်တွေ့စေခြင်းငှါ၊ သင့်ကိုစေလွှတ်တော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားသည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။–

၂၅း၃၃ သင်ပေးသောအကြံလည်းမင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ယနေ့ငါသည်လူ့အသက်ကို သတ်အံ့သောငှါ၊ မသွားရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်လက်နှင့် ကိုယ်အမှုကို စောင့်၍ အပြစ်ဒဏ်မပေးရမည်အကြောင်း ဆီးတားသောသင်သည်လည်း မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။–

၂၅း၃၄ အကယ်စင်စစ်သင့်ကိုငါမညှဉ်းဆဲရမည်အကြောင်း၊ ဆီးတားတော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်သည်ငါနှင့်တွေ့ခြင်းငှါအလျင်အမြန်မလာ လျှင်၊ အကယ်စင်စစ် နက်ဖြန်မိုဃ်းလင်းသောအခါ၊ နာဗလ၏လူယောက်ျားတစုံတယောက်ကိုမျှ ငါချန်၍မထားဟု အဘိဂဲလအားပြောဆိုလျက်၊–

၂၅း၃၅ သူဆောင်ခဲ့သော လက်ဆောင်ကို သူ၏လက်မှခံယူ၍၊ သင်သည်နေရာအိမ်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့။ သင်၏စကားကိုငါနားထောင်ပြီ။ သင်၏မျက်နှာကိုလည်းထောက်၍ နေမည်ဟုဆိုလေ၏။

၂၅း၃၆ အဘိဂဲလသည်လည်း နာဗလထံသို့ ပြန်သွား၍၊ သူသည်ရှင်ဘုရင်၏ပွဲကဲ့သို့သောပွဲကို မိမိအိမ်၌ခံသဖြင့်၊ ယစ်မူး၍ စိတ်ရွှင်လန်းလျက်နေသောကြောင့်၊ မိုဃ်းမလင်းမှီ မယားသည် အလျှင်းမပြော။–

၂၅း၃၇ မိုဃ်းလင်း၍ နာဗလသောက်သော စပျစ်ရည်အရှိန်ကုန်သောအခါ၊ ထိုအမှုများကို မယားပြောသဖြင့် သူသည်နှလုံးသေ၍ ကျောက်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။–

၂၅း၃၈ ဆယ်ရက်လောက်လွန်မှ ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့် နာဗလသေ၏။–

၂၅း၃၉ နာဗလသေကြောင်းကို ဒါဝိဒ်ကြားသောအခါ၊ ငါခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်းအမှုကို စောင့်၍နာဗလလက်မှ နှုတ်တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ကိုဒုစရိုက်နှင့် ကင်းလွတ်စေတော်မူသောထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ထာဝရဘုရားသည်နာဗလပြုသောဒုစရိုက်ကို သူ့ခေါင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်စေတော်မူပြီဟုဆို၏။ တဖန်လူကို စေလွှတ်၍ အဘိဂဲလနှင့်လက်ထပ်ခြင်းငှါ နှုတ်ဆက်လေ၏။–

၂၅း၄၀ ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည်အဘိဂဲလရှိရာ ကရမေလမြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် သခင်မနှင့်လက် ထပ်ခြင်းငှါ ကျွန်တော်တို့ကို စေလွှတ်ပါပြီဟု ပြောဆိုလျှင်၊–

၂၅း၄၁ အဘိဂဲလသည် ထ၍မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကျွန်မသည် ကျွန်မသခင်၏ကျွန်တို့ခြေကိုဆေးသော ကျွန်မိန်းမဖြစ်ပါစေသောဟုဆိုပြီးမှ၊–

၂၅း၄၂ အလျင်အမြန်ထ၍ မိမိနောက်လိုက်ကျွန်မငါးယောက်ပါလျက် မြည်းစီးသဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်စေလွှတ်သောလူတို့ နှင့်တကွလိုက်၍ ဒါဝိဒ်၏ခင်ပွန်း ဖြစ်လေ၏။–

၂၅း၄၃ ဒါဝိဒ်သည် ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောင်ကိုလည်းသိမ်း၍ ထိုမိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည် သူ၏ခင်ပွန်းဖြစ်ကြ၏။–

၂၅း၄၄ ရှောလုသည် မိမိသမီးဖြစ်သော ဒါဝိဒ်၏မယားမိခါလကို၊ ဂလ္လိမ်မြို့သားဖြစ်သော လဲရှ၏သား ဖာလတိအားပေးစားနှင့်ပြီ။

အခန်းကြီး (၂၆)

၂၆း၁ တဖန် ဇိဖသားတို့သည် ရှောလုရှိရာ ဂိဗာမြို့သို့လာ၍၊ ဒါဝိဒ်သည် ယေရှိမုန်မြို့ရှေ့မှာ ဟခိလတောင်၌ ပုန်းရှောင်၍နေပါသည်မဟုတ်လောဟု လျှောက်လျှင်၊–

၂၆း၂ ရှောလုသည်ထ၍ ရွေးကောက်သော ဣသရေလလူသုံးထောင်ပါလျက်၊ ဇိဖတော၌ ဒါဝိဒ်ကိုရှာခြင်းငှါ သွားလေ၏။–

၂၆း၃ ရှောလုသည် ယေရှိမုန်မြို့ရှေ့၊ ဟခိလတောင်ပေါ်လမ်းနားမှာ တပ်ချ၏။ ဒါဝိဒ်သည် တော၌နေ၍ ရှောလုလိုက်ရှာကြောင်းကိုသိမြင်သော အခါ၊–

၂၆း၄ သူလျှိုတို့ကိုစေလွှတ်၍ ရှောလုရောက်ကြောင်းကို အတပ်သိ၏။–

၂၆း၅ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် ထသွား၍၊ ရှောလုတပ်ချရာအရပ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ ရှောလုနှင့် ဗိုလ်ချုပ်မင်းနေရ၏ သားအာဗနာ အိပ်ရာအရပ်ကို ကြည့်ရှုလေ၏။ ရှောလုသည် ရထားတပ်အလယ်၌အိပ်လျက်၊ တပ်သားတို့သည် ပတ်လည်၌နေရာကျကြ၏။–

၂၆း၆ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ရှောလုရှိရာတပ်သို့ငါနှင့်အတူ အဘယ်သူလိုက်မည်နည်းဟု ဟိတ္တိအမျိုးသား အဟိမလက်နှင့် ဇေရုယာ၏သားယွာဘညီ အဘိရှဲတို့ကိုမေးလျှင်၊ အဘိရှဲက ကျွန်တော်လိုက် ပါမည်ဟု လျှောက်သည်အတိုင်း၊–

၂၆း၇ ဒါဝိဒ်နှင့်အဘိရှဲတို့သည် ညဉ့်အခါ တပ်သားများရှိရာသို့သွား၍ ရှောလုသည် ရထားတပ်အလယ်၌ အိပ်ပျော်လျက်၊ လှံတော်သည် ခေါင်းရင်းအနားမြေ၌ စိုက်လျက်၊ အာဗနာနှင့်တပ်သားများတို့သည် ပတ်လည်၌အိပ်လျက်ရှိကြ၏။–

၂၆း၈ အဘိရှဲကလည်း၊ ဘုရားသခင်သည်ကိုယ်တော်၏ရန်သူကို ကိုယ်တော်လက်၌ယနေ့ အပ်တော်မူပြီ။ ထိုကြောင့်ကျွန်တော်သည် မြေတိုင်အောင် လှံနှင့်တချက်တည်းထိုးပါရစေဟု ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါ၏။ နှစ်ချက်တိုင်အောင် မထိုးပါဟု ဒါဝိဒ်ကိုလျှောက်သော်လည်း၊–

၂၆း၉ ဒါဝိဒ်ကသူ့ကိုမပြုနှင့်။ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်ဘိသိက်ခံသောသူကို အဘယ်သူအပြစ်လွှတ်လျက်ထိခိုက် နိုင်သနည်းဟု အဘိရှဲအားပြန်ဆို၏။–

၂၆း၁၀ တဖန်ဒါဝိဒ်က၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။ သို့မဟုတ်သူ သေချိန်ရောက်လိမ့်မည်။သို့မဟုတ် စစ်တိုက်ရာ၌ အသက်ဆုံးလိမ့်မည်။–

၂၆း၁၁ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောဘိသိက်ခံသူကို ငါမထိခိုက်မည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားဆီးတားတော် မူပါစေသော။ သို့ရာတွင်ခေါင်းရင်း တော်နားမှာ ရှိသောလှံတော်နှင့်ရေဘူးကို ယူ၍သွားကြကုန်အံ့ဟု ဆိုလျက်၊–

၂၆း၁၂ လှံတော်နှင့်ရေဘူးကို ရှောလုခေါင်းရင်းနားကယူ၍သွားကြ၏။ အဘယ်သူမျှ မသိမမြင်၊ အဘယ်သူမျှမနိုး၊ ကြီးစွာသောအိပ်ခြင်းဖြင့် ထာဝရ ဘုရား အိပ်စေတော်မူသောကြောင့်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အိပ်ပျော်ကြ၏။–

၂၆း၁၃ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် ကျယ်သောချိုင့်တဘက်သို့ကူး၍၊ ဝေးသောတောင်ထိပ်အပေါ်မှာရပ်လျက်၊–

၂၆း၁၄ အိုအာဗနာ၊ သင်သည်မထူးသလောဟု လူများနှင့်နေရသားအာဗနာကို ဟစ်လေ၏။ အာဗနာက၊ ရှင်ဘုရင်ကို ဟစ်သောသင်ကား အဘယ် သူနည်းဟု ပြန်၍မေးလျှင်၊–

၂၆း၁၅ ဒါဝိဒ်က၊ သင်သည် ယောကျ်ားမဟုတ်လော။ ဣသရေလအမျိုး၌ သင်နှင့်အဘယ်သူတူသနည်း။ သို့ဖြစ်၍ သင်၏သခင်ရှင်ဘုရင်ကို အဘယ် ကြောင့်မစောင့်သနည်း။ သင်၏သခင်ရှင်ဘုရင် ကိုသတ်အံ့သောငှါ လူတယောက်ဝင်လေပြီ။–

၂၆း၁၆ သင်ပြုသောအမှုသည်မလျောက်ပတ်။ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်ဘိသိက်ခံသောသင်၏ သခင်ကိုမစောင့် သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင် တော်မူသည်အတိုင်း သင်သည်အသေခံထိုက်ပေ၏။ ခေါင်းရင်းတော်နားမှာထားသော ရှင်ဘုရင်၏လှံတော်နှင့်ရေဘူးတော်ရှိသည်မရှိသည်ကို ကြည့်ရှုလော့ဟု အာဗနာအားပြောဆို၏။–

၂၆း၁၇ ရှောလုသည် ဒါဝိဒ်စကားသံကိုသိ၍ ငါ့သား ဒါဝိဒ်၊ ငါကြားသောစကားသံသည် သင့်စကားသံလောဟု မေးလျှင် ဒါဝိဒ်ကကျွန်တော်စကားသံမှန်ပါ၏၊ ကျွန်တော်သခင်အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်လေ၏။–

၂၆း၁၈ တဖန် ဒါဝိဒ်က၊ သခင်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်ကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့လိုက်၍ ရှာတော်မူသနည်း။ ကျွန်တော်သည် အဘယ်သို့ပြုပါသနည်း။ ကျွန်တော်၌ အဘယ်အပြစ်ရှိပါသနည်း။–

၂၆း၁၉ ယခုမှာ ကျွန်တော်သခင်ရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်စကားကိုနားညောင်းတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်ကို ကျွန်တော်တဘက်၌ နှိုးဆော်တော်မူသည်မှန်လျှင်၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို လက်ခံတော်မူ ပါစေသော။ သို့မဟုတ် လူသားတို့သည် နှိုးဆော်သည်မှန်လျှင်၊ ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ကျိန်ခြင်း ကိုခံကြပါစေသော။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ကသွားတော့။ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုတော့ဟုဆိုလျက် ကျွန်တော်ကို ထာဝရဘုရား၏အမွေတော်မြေ၌ မနေစေခြင်းငှါ ယနေ့ပင်နှင် ထုတ်ကြပါသည်တကား။–

၂၆း၂၀ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်အသွေးသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မြေသို့မကျပါစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ လူသည် ငုံးကိုတောင်ပေါ်မှာလိုက်၍

ရှာသကဲ့သို့ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ခွေးလေးကိုရှာခြင်းငှါ ထွက်တော်မူပါပြီတကားဟု လျှောက်ဆို၏။–
၂၆း၂၁ ရှောလုကလည်း ငါပြစ်မှားပါပြီ။ ငါ့သားဒါဝိဒ်ပြန်လာပါ။ သင်သည်ယနေ့ ငါ့အသက်ကိုနှမြောသောကြောင့်၊ နောက်တဖန် သင့်ကိုငါမညှဉ်းဆဲ။ ငါသည်လူမိုက်ဖြစ်၏။ အလွန်မှားယွင်းပြီဟုဆိုသော်၊–
၂၆း၂၂ ဒါဝိဒ်က၊ ရှင်ဘုရင်လှံတော်ရှိပါ၏။ လုလင်တယောက်လာ၍ ယူစေတော်မူပါ။–
၂၆း၂၃ လူအသီးအသီးတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျိုးကို ဆပ်ပေးတော်မူပါစေသော။ ထာဝရ ဘုရားသည် ယနေ့ကိုယ်တော်ကို ကျွန်တော်လက်၌အပ်တော်မူ သော်လည်း ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ဘိသိက်ခံသူကို ကျွန်တော်မထိမခိုက်ပါ။–
၂၆း၂၄ ယနေ့ ကိုယ်တော်အသက်ကို ကျွန်တော်နှမြောသည်နည်းတူ ကျွန်တော်အသက်ကို ထာဝရဘုရား နှမြော၍ ကျွန်တော်ကိုခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခထဲကကယ်နှုတ်တော်မူပါစေသောဟု ပြန်လျှောက်လျှင်၊–
၂၆း၂၅ ရှောလုက၊ ငါ့သားဒါဝိဒ်၊ သင်သည် မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ပြုလေရာရာ၌အောင်မြင်ပါစေသောဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုပြီးမှ ဒါဝိဒ်သည်ထွက်သွား၍ ရှောလုသည်လည်း မိမိနေရာသို့ပြန်လေ၏။

အခန်းကြီး (၂၇)

၂၇း၁ တဖန်ဒါဝိဒ်က၊ ငါသည်ရှောလုလက်ဖြင့်ဆုံးရှုံးရသောအချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ဖိလိတ္တိပြည်သို့ အလျင်အမြန်ပြေးကောင်း၏။ သည်ထက်ကောင်းသောအရာမရှိ။ သို့ပြုလျှင် ရှောလုသည် ဣသရေလပြည်နယ်တွင် ငါ့ကိုရှာ၍ မတွေ့နိုင်ကြောင်းကိုသိလျက်၊ အားလျော့၍ သူ့လက်မှ ငါလွတ်လိမ့်မည်ဟု အကြံရှိသည်အတိုင်း၊–
၂၇း၂ မိမိ၌ပါသော လူခြောက်ရာနှင့်တကွထ၍ ဂါသမင်းမောခသားအာခိတ်ထံသို့ကူးသွားကြ၏။–
၂၇း၃ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူများတို့သည် အသီးအသီးမိမိသားမယားပါလျက် ဂါသမြို့၊ အာခိတ် မင်းထံမှာနေကြ၏။ ဒါဝိဒ်မယားနှစ်ယောက်၊ ယေဇရေလမြို့သူအဟိနောင်နှင့်နာဗလမယား၊ ကရမေလမြို့သူ အဘိဂဲလ ပါသတည်း။–
၂၇း၄ ဒါဝိဒ်သည် ဂါသမြို့သို့ပြေးသွားကြောင်းကို ရှောလုသည်ကြား၍ နောက်တဖန်မလိုက်မရှာဘဲနေ၏။–
၂၇း၅ ဒါဝိဒ်သည် အာခိတ်မင်းထံသို့ဝင်၍၊ ကျွန်တော်သည်ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရသည်မှန်လျှင် ကျွန်တော် နေစရာတောရွာတရွာကို သနားတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် မြို့တော်၌ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် နေရပါသနည်းဟု လျှောက်လေသော်၊–
၂၇း၆ ထိုနေ့၌အာခိတ်မင်းသည် ဇိကလတ်မြို့ကိုပေး၏။ ထိုကြောင့်ယနေ့တိုင်အောင်ယုဒရှင်ဘုရင်တို့သည် ဇိကလတ်မြို့ကို ပိုင်ကြ၏။–
၂၇း၇ ဒါဝိဒ်သည်ဖိလိတ္တိပြည်၌နေသောနေ့ရက်ပေါင်းကား တနှစ်နှင့်လေးလစေ့သတည်း။
၂၇း၈ တရံရောအခါ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည်သွား၍ဂေရှုရိလူ၊ ဂေရဇိလူ၊ အာမလက်လူတို့ကို တိုက်ကြ၏။ ထိုလူမျိုးတို့သည် ရှေးကာလ၌ ရှုရမြို့လမ်းမှစ၍ အဲဂုတ္တုပြည်တိုင်အောင် အမြဲနေ သောသူဖြစ်တည်း။–
၂၇း၉ ထိုပြည်ကို ဒါဝိဒ်သည်လုပ်ကြံ၍ ယောက်ျားမိန်းမ တစုံတယောက်ကိုမျှ အသက်ချမ်းသာမပေး။ သိုး၊ နွား၊ မြည်း၊ ကုလားအုပ်၊ အဝတ်တန်ဆာတို့ကိုသိမ်းယူ၍ အာခိတ်မင်းထံသို့ပြန်သွားလေ၏။–
၂၇း၁၀ အာခိတ်မင်းက၊ သင်တို့သည် ယနေ့အဘယ်အရပ်သို့သွား၍ တိုက်သနည်းဟုမေးသော်၊ ဒါဝိဒ်က၊ ယုဒပြည်တောင်ဘက်၊ ယေရမေလပြည်တောင်ဘက်၊ ကေနိပြည်တောင်ဘက်သို့သွား၍ တိုက်ပါ သည်ဟုလျှောက်၏။–
၂၇း၁၁ ထိုသို့ဒါဝိဒ်ပြုပြီဟု ဂါသမြို့သို့လာ၍ သိတင်းကြားပြောမည့်သူမရှိစေခြင်းငှါ ယောက်ျားမိန်းမတစုံတ ယောက်ကိုမျှ အသက်ချမ်းသာမပေး။ ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိ ပြည်၌နေသောကာလပတ်လုံး ထိုသို့ပြု လေ့ရှိ၏။–
၂၇း၁၂ အာခိတ်မင်းက၊ ဒါဝိဒ်သည် မိမိကိုမိမိလူမျိုးအလွန်စက်ဆုပ်ရွံရှာသည်တိုင်အောင်ပြုပြီ။ သို့ဖြစ်၍ငါ့ထံ၌ အစဉ်ကျွန်ခံလိမ့်မည်ဟု ဒါဝိဒ်စကားကိုယုံလျက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၂၈)

၂၈း၁ ထိုကာလ၌ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုးကိုစစ်တိုက်အံ့သောငှါ ဗိုလ်ခြေများကို စုဝေးကြ၏။ အာခိတ်မင်းကလည်း၊ သင်သည်လူများပါလျက် ငါနှင့်လိုက်၍ စစ်တိုက်သွားရမည်ကို ဆက်ဆက်သဘောကျလော့ဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုလျှင်၊–
၂၈း၂ ဒါဝိဒ်က၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အဘယ်သို့ပြုနိုင်သည်ကို ကိုယ်တော်သည်သိတော် မူလိမ့်မည်ဟုလျှောက်သော်၊ အာခိတ်မင်းက၊ သို့ဖြစ်၍ သင့်ကိုငါ့အသက်စောင့်ဗိုလ်ချုပ်အရာ၌ ငါခန့်ထားမည်ဟု ပြန်ပြော၏။
၂၈း၃ ထိုကာလ၌ ရှမွေလမရှိ သေလွန်ပြီ။ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ငိုကြွေးမြည် တမ်းခြင်းကိုပြုလျက်၊ သူ့ကိုသူနေရင်း ရာမမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြပြီ။ ရှောလုသည် စုန်းနှင့်နတ်ဝင်အပေါင်း တို့ကိုတပြည်လုံးတွင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းနှင့်ပြီ။–
၂၈း၄ ထိုအခါဖိလိတ္တိလူတို့သည်စုဝေး၍ ရှုနင်မြို့မှာ တပ်ချကြ၏။ ရှောလုသည်လည်း ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍ သူတို့သည် ဂိလဗောမြို့မှာတပ်ချကြ၏။–
၂၈း၅ ရှောလုသည် ဖိလိတ္တိလူအလုံးအရင်းကိုမြင်သောအခါကြောက်၍ အလွန်တုန်လှုပ်သောစိတ်နှလုံးရှိ၏။–
၂၈း၆ ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် ထူးတော်မမူ။ အိပ်မက်အားဖြင့်၄င်း၊ ဥရိမ်အားဖြင့်၄င်း၊ ပရောဖက်အားဖြင့်၄င်းထူးတော်မမူ။
၂၈း၇ ထိုအခါ ရှောလုက၊ နတ်ဝင်မိန်းမကိုရှာကြလော့။ ငါသွား၍မေးမြန်းမည်ဟု ကျွန်တို့အားဆို သည်အတိုင်း၊ ကျွန်တို့က အဒေါရမြို့မှာ နတ်ဝင်

မိန်းမတယောက်ရှိပါ၏ဟုလျှောက်သော်၊ –

၂၈း၈ ရှောလုသည် အဝတ်လဲ၍ ထူးခြားသောအယောင်ကိုဆောင်လျက်၊ ညည့်အခါ လူနှစ်ယောက်နှင့်တကွ ထိုမိန်းမဆီသို့သွား၍ ရောက်ပြီးလျှင်၊ သင်ပေါင်းသောနတ်ကို အမှီပြု၍ သင့်အားငါပြောမည့်သူကို ဘော်ပါလော့ဟု တောင်းပန်လေ၏။ –

၂၈း၉ မိန်းမကလည်း၊ ရှောလုပြုသောအမှု၊ စုန်းနှင့်နတ်ဝင်တို့ကို တပြည်လုံးတွင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသော အမှုကို သင်သည်သိလျက်နှင့် ငါ့ကို သေစေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့်ငါ့အသက်ကို ကျော့စမ်း သနည်းဟု ပြန်ပြောသော်၊ –

၂၈း၁၀ ရှောလုက၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဤအမှုကြောင့်အဘယ်အပြစ်မျှ မရောက်ရဟု ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလေ၏။ –

၂၈း၁၁ မိန်းမကလည်း၊ အဘယ်သူကိုငါဘော်ရမည်နည်းဟု မေးလျှင်၊ ရှောလုက၊ ရှမွေလကိုဘော်ပါဟု ဆို၏။ –

၂၈း၁၂ မိန်းမသည်ရှမွေလကိုမြင်သောအခါ ကြီးသောအသံနှင့်အော်ဟစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်မကို အဘယ်ကြောင့် လှည့်စားသနည်း။ ကိုယ်တော်သည် ရှောလုဖြစ်ပါ၏ဟု ရှောလုအားဆိုလျှင်၊ –

၂၈း၁၃ ရှင်ဘုရင်ကမစိုးရိမ်နှင့်။ အဘယ်အရာကိုမြင်သနည်းဟုမေးသော်၊ မိန်းမက၊ မြေကြီးထဲကဘုရားတက် လာသည်ကို ကျွန်မမြင်ပါသည်ဟု လျှောက်၏။ –

၂၈း၁၄ အဘယ်သို့သောအယောင်ဆောင်သနည်းဟု မေးပြန်သော်၊ လူအိုတက်လာပါ၏။ ဝတ်လုံခြုံလျက်ရှိ ပါ၏ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ရှမွေလ ဖြစ်ကြောင်းကို ရှောလုသည်ရိပ်မိ၍ မြေပေါ်မှာဦးညွှတ်ပြပ်ဝပ် လျက်နေ၏။ –

၂၈း၁၅ ရှမွေလကလည်း၊ သင်သည်ငါ့ကိုနှောင့်ရှက်လျက် အဘယ်ကြောင့်ဘော်သနည်းဟု ရှောလုကိုမေးသော်၊ ရှောလုက၊ အကျွန်ုပ်သည်အလွန်ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ရောက်ပါပြီ။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် စစ်တိုက်ကြပါ၏။ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်တော်မူပြီ။ ပရောဖက်အားဖြင့် ထူးတော်မမူ။ အိပ်မက်အားဖြင့် ထူးတော်မမူ။ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို၊ ကိုယ်တော်ပြစေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ခေါ်ပါပြီဟုပြောဆို၏။ –

၂၈း၁၆ ရှမွေလကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုစွန့်၍ သင့်ရန်ဘက်ဖြစ်တော်မူသည်မှန်လျှင်၊ ငါ့ကိုအဘယ် ကြောင့်မေးမြန်းသေးသနည်း။ –

၂၈း၁၇ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားဖြင့်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း သင်၌ပြုတော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားသည်ဤ နိုင်ငံကိုသင့်လက်မှနုတ်၍၊ သင့်အိမ်နီးချင်း ဒါဝိဒ်အားပေးတော်မူပြီ။ –

၂၈း၁၈ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနားမထောင်၊ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်ကို အာမလက်အမျိုး၌ မစီရင်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤအမှုကို ယနေ့သင်၌ ရောက်စေတော်မူပြီ။ –

၂၈း၁၉ ထိုမှတပါး သင်နှင့်ဣသရေလအမျိုးကို ဖိလိတ္တိလူတို့လက်၌ အပ်တော်မူမည်။ နက်ဖြန်နေ့သင်နှင့်သင်၏ သားတို့သည်ငါနှင့်အတူရှိလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလလူအလုံးအရင်းကို ဖိလိတ္တိလူတို့ လက်၌ အပ်တော်မူမည်ဟုဆို၏။ –

၂၈း၂၀ ထိုအခါ ရှောလုသည်မြေပေါ်မှာ အလျားပြပ်ဝပ်လဲနေ၍၊ ရှမွေလစကားကြောင့် အလွန်ကြောက်ရွံ့၏။ တနေ့နှင့်တညဉ့်လုံး အဘယ်အစာကိုမျှ မစားဘဲနေသောကြောင့် အားကုန်ပြီ။ –

၂၈း၂၁ ထိုမိန်းမသည်လာ၍ ရှောလုအလွန်စိတ်ညစ်သည်ကိုမြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မသည် ကိုယ်တော် စကားကို နားထောင်ပါပြီ။ ကိုယ်အသက်ကို မနှမြောဘဲ ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသောစကားကို နားထောင်ပါပြီ။ –

၂၈း၂၂ သို့ဖြစ်၍ ယခုကိုယ်တော်ကျွန်မ၏စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ စားစရာအနည်း ငယ်ကိုရှေ့တော်၌ တင်ပါရစေ။ ကိုယ်တော်ကြွသွားသောအခါ အားပြည့်စေခြင်းငှါ စားတော်ခေါ်ပါဟု လျှောက်သော်လည်း၊ –

၂၈း၂၃ ရှောလုက ငါမစားဟု ငြင်းပယ်လေ၏။ သို့ရာတွင်ကျွန်တို့သည် မိန်းမနှင့်ဝိုင်း၍ အနိုင်ပြုကြသဖြင့်၊ ရှောလုသည် သူတို့စကားကို နားထောင်၍ မြေပေါ်ကထပြီးလျှင် ခုတင်ပေါ်မှာထိုင်လေ၏။ –

၂၈း၂၄ ထိုမိန်းမသည် မိမိအိမ်၌ ဆူအောင်ကျွေးသောနွားကလေးတကောင် ရှိသည်ဖြစ်၍ အလျင်အမြန် သတ်လေ၏။ မုန့်ညက်ကိုလည်းယူ၍ နယ်သဖြင့်၊ တဆေးမဲ့မုန့်ကိုဖုတ်ပြီးမှ၊ –

၂၈း၂၅ ရှောလုနှင့်ကျွန်များတို့ရှေ့၌တင်လေ၏။ သူတို့သည်စား၍ထိုညဉ့်တွင်ထသွားကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၉)

၂၉း၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကို အာဖက်မြို့မှာစုဝေးစေကြ၏။ ဣသရေလ လူတို့သည် ယေဇရေလမြို့မှာရှိသော စမ်းရေတွင်းအနား၌ တပ်ချကြ၏။ –

၂၉း၂ ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် လူတရာတပ်၊ တထောင်တပ်အစဉ်အတိုင်းချီသွားသဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည် နောက်တပ်၌အာခိတ်မင်းနှင့်အတူလိုက်ကြ၏။ –

၂၉း၃ ဖိလိတ္တိမင်းတို့ကလည်း၊ သင်နှင့်လိုက်သောထိုသူတို့သည် အဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှင်၊ အာခိတ်မင်းက၊ ဤသူသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ရှောလု၏ ကျွန်ဒါဝိဒ်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ကြာမြင့်စွာငါ့ထံမှာနေပြီ။ ငါ့ထံသို့ရောက်သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် သူ၌အပြစ်တင်စရာတစုံတခုကိုမျှမ တွေ့ဟု ဖိလိတ္တိမင်းတို့အားပြောဆိုသော်လည်း၊ –

၂၉း၄ ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည်စိတ်ဆိုးလျက် ဤသူပြန်ပါစေ။ မင်းနေရာချသောအရပ်သို့သွား၍နေပါစေ။ ငါတို့နှင့် အတူ စစ်တိုက်မလိုက်စေနှင့်။ စစ်တိုက်ရာတွင်ငါတို့ရန်ဘက်၌နေမည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ သူသည် သူ့သခင်၏စိတ်ကိုပြေစေခြင်းငှါ အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။ ငါတို့လူများ၏ အသက်ကိုအပ်၍ ပြုနိုင်သည်မဟုတ်လော။ –

၂၉း၅ ရှောလုအထောင်ထောင်၊ ဒါဝိဒ်အသောင်းသောင်းသတ်လေစွတကားဟု အလှည့်လှည့်ကလျက်သီချင်း ဆိုကြသောအခါ၊ ဤဒါဝိဒ်ကိုရည်ဆောင်၍ သီချင်းဆိုကြသည်မဟုတ်လောဟု အပြစ်တင်သောကြောင့်၊ –

၂၉း၆ အာခိတ်မင်းသည် ဒါဝိဒ်ကိုခေါ်၍၊ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း သင်သည်ဖြောင့်မတ်စွာပြုပြီ။ ငါနှင့်အတူ တပ်မှုတပ်ရေး၌ သင်သွားလာပြုမူခြင်းကိုငါအားရပြီ။ သင်သည်ငါ့ထံသို့ရောက်သောနေ့မှစ၍ယနေ့တိုင်အောင်သင်၌ အပြစ်ကိုမတွေ့။ သို့သော်

လည်း ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည်သင့်ကိုအလိုမရှိကြ။ –
၂၉း၇ သို့ဖြစ်၍၊ ယခုငြိမ်ဝပ်စွာပြန်သွားတော့။ ဖိလိတ္တိမင်းတို့ကို စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါမပြုပါနှင့်ဟုဆိုသော်၊ –
၂၉း၈ ဒါဝိဒ်က ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်သခင်ရှင်ဘုရင်၏ရန်သူတို့ကို စစ်တိုက်မသွား စေခြင်းငှါ အဘယ်သို့ပြုဘိသနည်း။ ကိုယ်တော်ထံမှာနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ယနေ့တိုင်အောင် အဘယ်အပြစ်ကို တွေ့တော်မူသနည်းဟုအာခိတ်မင်းအား မေးလျှောက်သော်၊ –
၂၉း၉ အာခိတ်မင်းက၊ သင်သည်ငါ့ရှေ့မှာဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ကောင်းသည်ကို ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း ငါတို့နှင့်အတူစစ်တိုက် မလိုက်စေနှင့်ဟု ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် စီရင်ကြပြီ။ –
၂၉း၁၀ သို့ဖြစ်၍ သင်နှင့်လိုက်လာသော သင့်သခင်၏ကျွန်တို့နှင့်အတူ နံနက်စောစောထ၍ မိုဃ်းလင်းသောအခါ ပြန်သွားတော့ဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုသည်အတိုင်း၊ –
၂၉း၁၁ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည် နံနက်စောစောထ၍ ဖိလိတ္တိပြည်သို့ပြန်သွားကြ၏။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လည်း၊ ယေဇရေလမြို့သို့ချီသွားကြ၏။

အခန်းကြီး (၃၀)

၃၀း၁ သုံးရက်လွန်၍ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည် ဇိကလတ်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ အာမလက်လူ တို့သည် တောင်ပြည်နှင့် ဇိကလတ်မြို့ကိုတိုက်သဖြင့်၊ ဇိကလတ်မြို့ကိုလုပ်ကြံ၍ မီးရှို့နှင့်ကြပြီ။ –
၃၀း၂ မြို့၌ရှိသောမိန်းမအကြီးအငယ်တယောက်ကိုမျှမသတ်၊ ရှိသမျှတို့ကိုသိမ်းသွားနှင့်ကြပြီ။ –
၃၀း၃ သို့ဖြစ်၍ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည် မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ မြို့ကိုမီးရှို့၍ မယားသားသမီးများကိုသိမ်း သွားကြောင်းကို တွေ့သဖြင့်၊ –
၃၀း၄ ငိုသံကိုလွှင့်၍ အားကုန်သည်တိုင်အောင်ငိုကြွေးကြ၏။ –
၃၀း၅ ဒါဝိဒ်မယားနှစ်ယောက် ယေဇရေလမြို့သူအဟိနောင်နှင့် နာဗလမယား ကရမေလမြို့သူ အဘိဂဲလတို့ သည်လည်းပါသွားကြပြီ။ –
၃၀း၆ ဒါဝိဒ်သည် အလွန်စိတ်ငြိုငြင်ဆင်းရဲ၏။ လူများတို့သည်မိမိတို့သားသမီးများကြောင့် စိတ်ညှိုးငယ်သဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်ကိုကျောက်ခဲနှင့်ပစ်မည်ဟုဆို ကြ၏။ ဒါဝိဒ်မူကား မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားလျက် နေ၍၊ –
၃၀း၇ သင်တိုင်းတော်ကိုငါ့ထံသို့ဆောင်ခဲ့ပါလော့ဟု အဟိမလက်၏သားအဗျာသာကိုဆိုလျှင်၊ အဗျာသာသည် သင်တိုင်းတော်ကို ဒါဝိဒ်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့လေ၏။ –
၃၀း၈ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုအလုံးအရင်းကိုလိုက်ရပါမည်လော။ လိုက်လျှင် မှီနိုင်ပါမည်လောဟု ထာဝရဘုရားကိုမေးလျှောက်သော်၊ လိုက်လော့။ ဆက်ဆက်မှီ၍ အလုံးစုံတို့ကိုရပြန်မည်ဟု မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း၊ –
၃၀း၉ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၌ပါသော လူခြောက်ရာတို့သည်သွား၍ ဗေသော်ချောင်းသို့ရောက်သောအခါ၊ အချို့တို့သည် ထိုချောင်းနားမှာနေရစ်ကြ၏။ –
၃၀း၁၀ ဒါဝိဒ်နှင့်လူလေးရာတို့သည် လိုက်ကြ၏။ နှစ်ရာတို့သည်မော၍ ဗေသော်ချောင်းကိုမကူးနိုင်သောကြောင့် နေရစ်ကြ၏။ –
၃၀း၁၁ လွင်ပြင်၌ အဲဂုတ္တုလူတယောက်ကိုတွေ့၍ ဒါဝိဒ်ထံသို့ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ မုန့်ကိုပေး၍ ထိုသူသည်စား၏။ ရေကိုလည်းသောက်စေကြ၏။ –
၃၀း၁၂ သင်္ဘောသဖန်းသီးပျဉ်တဖဲ့၊ စပျစ်သီးနှစ်ပြွတ်ကိုလည်းပေး၍သူသည်စားသဖြင့်အားပြည့်ပြန်၏။ သုံးရက်ပတ်လုံး မစားမသောက်ဘဲငတ်မွတ်ခဲ့ပြီ။ –
၃၀း၁၃ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ သင်သည်အဘယ်သူနှင့်ဆိုင်သနည်း။ အဘယ်အရပ်ကလာသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ကျွန်တော်သည်အာမလက်လူထံ၌ ကျွန်ခံ ရသောအဲဂုတ္တုလူကလေးဖြစ်ပါ၏။ သုံးရက်အထက် က အနာရောက်သောကြောင့်သခင်သည်ပစ်ထားပါ၏။ –
၃၀း၁၄ ခေရသိပြည်တောင်ပိုင်း၊ ယုဒပြည်နှင့်ကာလက်ပြည်တောင်ပိုင်းကိုတိုက်၍ ဇိကလတ်မြို့ကို မီးရှို့ပါပြီဟုပြောဆို၏။ –
၃၀း၁၅ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ထိုအလုံးအရင်းရှိရာသို့လမ်းပြနိုင်သလောဟုမေးလျှင်သူက၊ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်တော်ကိုမသတ်၊ သခင့်လက်သို့မအပ်မည် အကြောင်း ဘုရားသခင်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုပါတော့။ သို့ပြုလျှင်ထိုအလုံးအရင်းရှိရာသို့ လမ်းပြပါမည် ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ ဒါဝိဒ်သည် ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလေ၏။
၃၀း၁၆ လူကလေးသည် လမ်းပြ၍ ဒါဝိဒ်ရောက်သောအခါ၊ ထိုလူများတို့သည် ဖိလိတ္တိပြည်နှင့် ယုဒပြည်ထဲက သိမ်းယူသောဥစ္စာပစ္စည်းများအပေါင်း တို့ကြောင့်စားသောက်လျက်၊ ကခုန်လျက် မြေတပြင်လုံး၌ အနှံ့အပြားရှိကြ၏။ –
၃၀း၁၇ ဒါဝိဒ်သည်လည်း ညဦးမှစ၍ နက်ဖြန်ညဦးတိုင်အောင်သူတို့ကိုလုပ်ကြံသဖြင့်၊ ကုလားအုပ်ကိုစီး၍ပြေးသော လုလင်လေးရာမှတပါး လူတယောက်မျှမလွတ်၊ –
၃၀း၁၈ အာမလက်လူတို့သည် သိမ်းသွားသမျှတို့ကို ဒါဝိဒ်သည်ရပြန်၍၊ မိမိမယားနှစ်ယောက်ကိုလည်း ကယ်နှုတ်လေ၏။ –
၃၀း၁၉ လူအကြီးအငယ်၊ သားသမီး၊ ဥစ္စာပစ္စည်း၊ လုယူသိမ်းသွားသမျှတို့တွင် တစုံတခုမျှမကျန်၊ အလုံးစုံတို့ကို ဒါဝိဒ်သည်ရပြန်လေ၏။ –
၃၀း၂၀ ဒါဝိဒ်သည်လည်းထိုသိုးနွားများရှေ့မှ အရင်နှင်သောသိုးနွားအပေါင်းတို့ကိုလည်းယူ၍၊ ဤဥစ္စာသည် ဒါဝိဒ်ပိုင်သောလက်ရဥစ္စာဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။
၃၀း၂၁ မော၍ ဒါဝိဒ်နောက်သို့မလိုက်နိုင်၊ ဗေသော်ချောင်းနားမှာ နေရစ်သောလူနှစ်ရာရှိရာသို့ ဒါဝိဒ်ရောက်၍၊ သူတို့သည် ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၌ပါသော လူ တို့ကိုခရီးဦးကြိုပြုလိုသောငှါ ထွက်လာသဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်သည်အနီးသို့ရောက်သောအခါ သူတို့ကိုနှုတ်ဆက်လေ၏။ –
၃၀း၂၂ ဒါဝိဒ်နှင့်လိုက်သွားသောသူတို့တွင်အဓမ္မလူဆိုးများတို့က၊ ဤသူတို့သည် ငါတို့နှင့်မလိုက်သောကြောင့်၊ ငါတို့ရသောဥစ္စာတို့တွင် သူတို့သား မယားမှတပါးအခြားသောဥစ္စာကို သူတို့အားမပေးရ။ ကိုယ်သား မယားကိုယူ၍ ထွက်သွားကြစေဟု ဆိုကြ၏။ –
၃၀း၂၃ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့ငါတို့ကိုစောင့်မ၍ ငါတို့ကိုတိုက်လာသောအလုံးအရင်းကို ငါတို့လက်သို့ အပ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားပေး သနားတော်မူသောဥစ္စာကို ထိုသို့မပြုရ။ –
၃၀း၂၄ ဤအမှု၌ သင်တို့စကားကိုအဘယ်သူနားထောင်လိမ့်မည်နည်း။ စစ်တိုက်သွားသောသူရသည်အတိုင်း၊ ဥစ္စာကိုစောင့်လျက်နေရစ်သောသူရစေ။ နှစ်ပါးစလုံးတို့သည် အညီအမျှခံစေဟု စီရင်၏။ –
၃၀း၂၅ ထိုနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် ဣသရေလအမျိုး၌ ထိုသို့သောထုံးစံဖြစ်စေခြင်းငှါ စီရင်ထုံးဖွဲ့သတည်း။
၃၀း၂၆ ဒါဝိဒ်သည် ဇိကလတ်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ လက်ရဥစ္စာအချို့ကို မိမိအဆွေခင်ပွန်း၊ ယုဒအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့ထံသို့ပေးလိုက်၍၊

ထာဝရဘုရား၏ရန်သူလက်မှ ရခဲ့သောဥစ္စာထဲက သင်တို့အဘို့လက်ဆောင်ကို ကြည့်လော့ဟုမှာလိုက်၏။–
၃၀း၂၇ ဗေသလမြို့၊ တောင်ရာမုတ်မြို့၊ ယတ္တိယမြို့၊–
၃၀း၂၈ အာရော်မြို့၊ ရှိဖမုတ်မြို့၊ ဧရှတမောမြို့၊–
၃၀း၂၉ ရာခလမြို့၊ ယေရမေလလူနေရာမြို့များ၊ ကေနိလူနေရာမြို့များ၊–
၃၀း၃၀ ဟောမာမြို့၊ ခေါရာရှန်မြို့၊ အာသက်မြို့၊–
၃၀း၃၁ ဟေဗြုန်မြို့မှစ၍ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည် တည်းခိုတတ်သောမြို့ရွာအရပ်ရပ်သို့ ပေးလိုက်သတည်း။

အခန်းကြီး (၃၁)

၃၁း၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလလူတို့ကိုစစ်တိုက်၍၊ ဣသရေလလူတို့သည် ရန်သူရှေ့မှာ ပြေးသဖြင့်၊ ဂိလဗောတောင်ပေါ်မှာအထိအခိုက်နှင့် လဲ၍သေကြ၏။–
၃၁း၂ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ရှောလုမင်းနှင့် သူ၏သားတို့ကိုပြင်းထန်စွာလိုက်၍၊ ရှောလု၏သား ယောနသန်၊ အဘိနဒပ်၊ မေလခိရှုတို့ကို သတ်ကြ၏။–
၃၁း၃ စစ်တိုက်ရာတွင်ရှောလုသည်အလွန်ခံရ၏။ လေးသမားတို့ပစ်သောမြှားမှန်၍ အလွန်နာသောကြောင့်၊–
၃၁း၄ လက်နက်ဆောင်လုလင်ကိုခေါ်ပြီးလျှင် သင့်ထားကိုထုတ်၍ ငါ့ကိုထိုးလော့။ သို့မဟုတ်အရေဖျားလှီးခြင်း ကိုမခံသောလူတို့သည် လာ၍ငါ့ကို ထိုးပြီးမှ မရိုမသေညှဉ်းဆဲကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ လက်နက် ဆောင်လုလင်သည် အလွန်ကြောက်၍ မပြုဘဲနေသောကြောင့်၊ ရှောလု သည် ထိုထားကိုယူ၍ ထောင်ပြီးလျှင်၊ ထားဖျားပေါ်မှာလှဲ၍သေ၏။–
၃၁း၅ ရှောလုသေသည်ကို လက်နက်ဆောင်လုလင်မြင်လျှင်၊ သူသည်လည်း ထိုထားကိုထောင်၍ ရှောလုနှင့်အတူ ထားဖျားပေါ်မှာလှဲ၍သေ၏။–
၃၁း၆ ထိုသို့ရှောလုမှစ၍ သူ၏သားသုံးယောက်၊ သူ၏လက်နက်ဆောင်လုလင်၊ သူ၏လူအပေါင်းတို့သည် ထိုနေ့ခြင်းတွင်အတူသေကြ၏။
၃၁း၇ ဣသရေလလူပြေးကြောင်း၊ ရှောလုနှင့်သူ၏သားများသေကြောင်းကို ချိုင့်တဘက်၊ ယော်ဒန် မြစ်တဘက်၌နေသော ဣသရေလလူတို့သည် သိမြင်လျှင်၊ မြို့ရွာတို့ကို စွန့်ပြေးသဖြင့်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ သည်လာ၍ နေကြ၏။–
၃၁း၈ နက်ဖြန်နေ့၌ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် အသေကောင်တို့၌ အဝတ်တန်ဆာကိုချွတ်ခြင်းငှါလာသောအခါ၊ ဂိလဗောတောင်ပေါ်မှာ၊ ရှောလုနှင့်သူ၏ သားသုံးယောက်တို့သည် လဲသေလျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ကြ၏။–
၃၁း၉ ရှောလု၏ခေါင်းကိုဖြတ်၍ လက်နက်တော်ကိုချွတ်ပြီးမှ သူတို့ရုပ်တုကျောင်းများ၌၎င်း၊ လူများတို့၌၎င်း၊ သိတင်းကျော်စောစေခြင်းငှါ ဖိလိတ္တိ ပြည်အရပ်ရပ်သို့ပေးလိုက်ကြ၏။–
၃၁း၁၀ လက်နက်တော်ကိုလည်း အာရှတရက်ကျောင်း၌ထား၍ အလောင်းတော်ကို ဗက်ရှန်မြို့ရိုး၌ဆွဲထားကြ၏။
၃၁း၁၁ ရှောလု၌ ဖိလိတ္တိလူတို့ပြုသောအမှုကို ဂိလဒ်ပြည်ယာဗက်မြို့သားများကြားလျှင်၊–
၃၁း၁၂ သူရဲအပေါင်းတို့သည် ညဥ့်အခါထသွား၍၊ ရှောလု၏အလောင်းနှင့်သူ၏သားအလောင်းတို့ကို ဗက်ရှန်မြို့ရိုးမှချပြီးလျှင်၊ ယာဗက်မြို့သို့ဆောင်ခဲ့၍ မီးရှို့ကြ၏။–
၃၁း၁၃ အရိုးတို့ကိုလည်းယူ၍ ယာဗက်မြို့မှာ သစ်ပင်အောက်၌ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးအစာရှောင်ကြ၏။

ဓမ္မရာဇဝင်ပဌမစောင်ပြီး၏။

ဓမ္မရာဇဝင်ဒုတိယစောင်။
SECOND BOOK OF SAMUEL.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄						

ဓမ္မရာဇဝင်ဒုတိယစောင်။
SECOND BOOK OF SAMUEL.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ရှောလုသေသောနောက်၊ ဒါဝိဒ်သည် အာမလက်လူတို့ကို လုပ်ကြံရာမှပြန်လာ၍၊ ဇိကလတ်မြို့၌ နှစ်ရက်နေပြီးလျှင်၊ –

၁း၂ သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင်လူတယောက်သည်မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်လျက်၊ မိမိခေါင်းပေါ်မှာ မြေမှုန့်ကိုတင်လျက်၊ ရှောလုတပ်ကလာ၍
ဒါဝိဒ်ထံသို့ရောက်သော်၊ မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်လျက်ရှိခိုး၏။ –

၁း၃ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ အဘယ်အရပ်ကလာသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ထိုသူက ကျွန်တော်သည် ဣသရေလတပ်ကပြေး၍ လာပါသည်ဟုလျှောက်လေ၏။ –

၁း၄ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ အမှုကားအဘယ်သို့နည်း။ ငါ့အားပြောပါလော့ဟုမေးလျှင်၊ သူက၊ ဣသရေလလူတို့သည် စစ်တိုက်ရာတွင်ပြေး၍ အများတို့သည်
လဲလျက်သေပါပြီ။ ရှောလုနှင့် သားတော်ယောနသန်လည်း သေပါပြီဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။ –

၁း၅ ထိုသိတင်းကိုကြားပြောသောလုလင်အားဒါဝိဒ်က၊ ရှောလုနှင့် သားတော်ယောနသန်သေကြောင်းကို သင်သည် အဘယ်သို့သိသနည်းဟု
မေးပြန်လျှင်၊ –

၁း၆ ထိုလုလင်က၊ ကျွန်တော်သည် ဂိလဗောတောင်ပေါ်သို့ အလိုလိုရောက်သောအခါ၊ ရှောလုသည် လှံတော်ကိုထောင်၍နေပါ၏။ ရထားစီး
သူရဲမြင်းစီးသူရဲတို့သည် ပြင်းထန်စွာလိုက်ကြ၏။ –

၁း၇ ရှောလုသည် နောက်တော်သို့ ကြည့်သဖြင့် ကျွန်တော်ကိုမြင်၍ ခေါ်ပါ၏။ –

၁း၈ ကျွန်တော်ရှိပါသည်ဟု လျှောက်သောအခါ၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှင်၊ ကျွန်တော်သည် အာမလက်လူဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်
ပါ၏။ –

၁း၉ ရှောလုကလည်း၊ငါ့ထံသို့လာ၍ငါ့ကိုသတ်ပါတော့။ ငါ့အသက်မသေနိုင်သောကြောင့် ပြင်းစွာသောဝေဒနာကိုခံရ၏ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ –

၁း၁၀ လဲသောနောက်အသက်မရှင်နိုင်သည်ကို ကျွန်တော်သိလျှင်သူ့ထံသို့သွား၍ သတ်ပါ၏။ ခေါင်းတော်၌ ဆောင်းသောဦးရစ်နှင့်လက်ရုံးတော်၌
ဝတ်သောလက်ကောက်ကို ချွတ်ယူပြီးလျှင် ကျွန်တော်သခင့် ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ –

၁း၁၁ ထိုအခါဒါဝိဒ်သည် မိမိအဝတ်ကိုဆွဲဆုတ်၍၊ သူ၏လူအပေါင်းတို့သည် ထိုနည်းတူပြုကြ၏။ –

၁း၁၂ ရှောလုမှစ၍သားတော်ယောနသန်၊ ထာဝရဘုရား၏လူများ၊ ဣသရေလအမျိုးသားများတို့သည် ထားဖြင့်လဲသေသောကြောင့်၊ သူတို့အတွက်
ညဦးတိုင်အောင်ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍ အစာကိုရှောင်ကြ၏။ –

၁း၁၃ ထိုသိတင်းကိုကြားပြောသောလုလင်အား၊ ဒါဝိဒ်က၊ သင်သည်အဘယ်အရပ်ကလာသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ထိုသူက ကျွန်တော်သည် တပါး
အမျိုးသားအာမလက်လူဖြစ်ပါ၏ဟု ပြန်လျှောက်သော်၊ –

၁း၁၄ ဒါဝိဒ်က၊ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံသောသူကိုသတ်ခြင်းငှါ သင့်လက်ကို အဘယ်သို့ ဆန့်ဝံ့သနည်းဟုဆိုလျက်၊ –

၁း၁၅ လုလင်တယောက်ကိုခေါ်၍၊ သူ့ကိုသွားသတ်တော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ လုလင်သည် လုပ်ကြံ၍သတ်လေ၏။ –

၁း၁၆ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊သင်၏ အသွေးသည်သင့်ခေါင်းပေါ်မှာတည်စေ။ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံသောသူကို ကျွန်တော်သတ်ပါပြီဟု သင့်နှုတ်
သည် သင့်တဘက်၌ သက်သေခံလေပြီဟုဆို၏။

၁း၁၇ ဒါဝိဒ်သည်ရှောလုနှင့် သားတော်ယောနသန်ကြောင့်ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍၊ –

၁း၁၈ ယုဒအမျိုးသားတို့အားသင်စေသော လေးသီချင်းတည်းဟူသော ယာရှာစာ၌ပါသော သီချင်းစကားဟူမူကား၊ –

၁း၁၉ အိုဣသရေလ ဂုဏ်အသရေ၊ သင်၏မြင့်သောအရပ်တို့၌ သင်သည်အသေခံလေပြီ။ သူရဲတို့သည် လဲသေကြပြီတကား။ –

၁း၂၀ ထိုသိတင်းကိုဂါသမြို့၌မပြောကြနှင့်။ အာရှကေလုန်မြို့လမ်းတို့၌ မကြားမပြောကြနှင့်။ ဖိလိတ္တိအမျိုးသမီးတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍ အရေ
ဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောအမျိုးသမီးတို့သည် ရွှင်လန်းကြလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ –

၁း၂၁ အိုဂိလဗောတောင်တို့၊ သင်တို့အပေါ်မှာ နှင်းမကျစေနှင့်။ မိုဃ်းမရွာစေနှင့်။ ပူဇော်စရာအသီးကို သီးသောလယ်ကွက်မရှိစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊
ထိုအရပ်၌ သူရဲဆောင်သောဒိုင်းတည်းဟူသော ရှောလုဆောင်သောဒိုင်းလွှား၊ ဆီနှင့်လိမ်းပြီးသော လက်နက်တော်ကိုရှုတ်ချလေပြီတကား။ –

၁း၂၂ သူရဲတို့၏အသွေး၊ ခွန်အားကြီးသောသူတို့၏ဆီဉမှယောနသန်၏လေးသည် နောက်သို့မလှန်။ ရှောလု၏ထားတော်သည် ကိုယ်ချည်းပြန်၍
မလာတတ်။ –

၁း၂၃ ရှောလုနှင့်ယောနသန်သည် ချစ်တတ်သောသဘောရှိ၍ အသက်ရှင်စဉ်အခါ မိတ်ဆွေဖြစ်လျက်၊ အသက်သေသောအခါတယောက်နှင့်
တယောက်မကွာဘဲလျက်နေကြ၏။ သူတို့သည် ရွှေလင်းတထက်မြန်၍ ခြင်္သေ့ထက်ခွန်အားကြီးကြ၏။ –

၁း၂၄ အိုဣသရေလအမျိုးသမီးတို့၊ ရှောလုကိုငိုကြွေးကြလော့။ သင်တို့ကိုလှသောကမ္ဗလာနီနှင့်ဝတ်စေ၍၊ သင်တို့အဝတ်၌လည်း ရွှေတန်ဆာနှင့်
ဆင်စေတော်မူ၏။ –

၁း၂၅ စစ်တိုက်ပွဲ၌ သူရဲတို့သည် လဲသေကြပြီ။ အို ယောနသန်၊ သင်၏မြင့်သောအရပ်တို့၌ သင်သည် အသေခံလေပြီတကား။ –

၁း၂၆ ငါ့ညီယောနသန်၊ သင့်ကြောင့်ငါသည်ပူးယပ်ခြင်းရှိ၏။ သင်သည်ငါ့မိတ်ဆွေကြီးဖြစ်၍ ငါ့ကိုချစ်သော မေတ္တာသည် အံ့ဩဘွယ်သောမေတ္တာ၊
မိန်းမကိုချစ်တတ်သောမေတ္တာထက်သာ၍ အားကြီးသောမေတ္တာဖြစ်၏။ –

၁း၂၇ သူရဲတို့သည် လဲသေကြပြီတကား။ စစ်တိုက်လက်နက်တို့သည် ဆုံးကြပြီတကားဟု ပါသတည်း။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ထိုနောက်ဒါဝိဒ်က၊ အကျွန်ုပ်သည်ယုဒမြို့တစုံတမြို့သို့သွားရပါမည်လောဟု ထာဝရဘုရားထံတော်၌ မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားကသွားလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်း အဘယ်မြို့သို့သွားရပါ မည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ဟေဗြုန်မြို့သို့သွားလော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –

၂း၂ ဒါဝိဒ်သည်မယားနှစ်ယောက်၊ ယေဇရေလမြို့သူအဟိနောင်၊ နာဗလမယားကရမေလမြို့သူ အဘိဂဲလတို့နှင့်တကွသွားလေ၏။ –

၂း၃ မိမိ၌ပါသောလူများ၊ အိမ်ထောင်များတို့ကိုလည်းဒါဝိဒ်သည်ခေါ်ခဲ့၍ သူတို့သည်ဟေဗြုန်မြို့ရွာတို့၌ နေကြ၏။ –

၂း၄ တဖန် ယုဒလူတို့သည်လာ၍ ဘိသိက်ပေးသဖြင့် ဒါဝိဒ်ကိုယုဒရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။

၂း၅ ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သားတို့သည်ရှောလုကိုသင်္ဂြိုဟ်ပါပြီဟု ဒါဝိဒ်အားကြားလျှောက်သော်၊ ဂိလဒ်ပြည်ယာဗက်မြို့သားတို့ရှိရာသို့တမန်တို့ကို စေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည် သင်တို့အရှင်ရှောလု၌ ကရုဏာကျေးဇူးပြု၍ အလောင်းတော်ကိုသင်္ဂြိုဟ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြပါစေသော။ –

၂း၆ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌ကရုဏာကျေးဇူး၊ သစ္စာကျေးဇူးပြုတော်မူပါစေသော။ သင်တို့သည် ဤအမှုကိုပြုသောကြောင့် သင်တို့ကျေးဇူးကို ငါလည်းဆပ်မည်။ –

၂း၇ ယခုမှာအားယူ၍ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိရှိကြလော့။ သင်တို့အရှင်ရှောလုသေပြီ။ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ဘိသိက်ပေးသဖြင့် ငါ့ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြပြီဟု မှာလိုက်လေ၏။

၂း၈ သို့ရာတွင်ရှောလု၏ ဗိုလ်ချုပ်မင်းနေရသားအာဗနာသည်၊ ရှောလုသား ဣရှဗောရှက်ကိုယူ၍ မဟာနိမ်မြို့သို့ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊ –

၂း၉ ဂိလဒ်ပြည်၊ အာရှာအမျိုးသားများ၊ ယေဇရေလမြို့သားများ၊ ဧဖရိမ်ခရိုင်၊ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်အစရှိသော ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကိုအစိုးရသောရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်လေ၏။ –

၂း၁၀ ရှောလု၏သား ဣရှဗောရှက်သည် အသက်လေးဆယ်ရှိသော်၊ ဣသရေလနိုင်ငံကိုအစိုးရ၍ နှစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။ ယုဒအမျိုးမူကားဒါဝိဒ်နောက်သို့လိုက်ကြ၏။ –

၂း၁၁ ဒါဝိဒ်သည် ဟေဗြုန်မြို့၌နေ၍ ယုဒအမျိုးကိုအစိုးရသောနှစ်ပေါင်းကား ခုနစ်နှစ်နှင့်ခြောက်လဖြစ်သတည်း။

၂း၁၂ တဖန်နေရသားအာဗနာသည် ရှောလုသားဣရှဗောရှက်၏ကျွန်များနှင့်တကွ၊ မဟာနိမ်မြို့မှ ဂိဗောင်မြို့သို့သွား၍၊ –

၂း၁၃ ဇေရုယာသားယွာဘနှင့် ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည်ဆီးကြိုသဖြင့်၊ ဂိဗောင်ရေကန်အနားမှာဆုံမိလျက် ရေကန်တဘက်တချက်၌ ထိုင်ကြ၏။ –

၂း၁၄ အာဗနာကလည်း၊ လုလင်တို့သည်ထ၍ ငါတို့ရှေ့မှာကစားကြပါလေစေဟုဆိုသော်၊ ယွာဘက ထကြပါလေစေဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ –

၂း၁၅ ရှောလုသားဣရှဗောရှက်၏လူ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတကျိပ်နှစ်ယောက်နှင့် ဒါဝိဒ်၏ကျွန် တကျိပ်နှစ်ယောက်တို့သည် ထ၍ကူးလာကြ၏။ –

၂း၁၆ သူတို့သည်လူချင်းတိုက်၍ လူတိုင်းမိမိတိုက်ဘက်၏ ခေါင်းကိုကိုင်လျက်၊ နံဖေးကိုထားနှင့်ထိုးလျက် တစုတည်းလဲသေကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဂိဗောင်မြို့နယ်၌ရှိသော ထိုအရပ်ကို ဟေလကာသဇ္ဇုရိမ်ဟူသော အမည်ဖြင့်သမုတ်ကြ၏။ –

၂း၁၇ ထိုနေ့၌ပြင်းစွာစစ်တိုက်၍ အာဗနာနှင့်ဣသရေလလူတို့သည်ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့ရှေ့မှာ ရှုံးကြလေ၏။ –

၂း၁၈ ဇေရုယာသားသုံးယောက်၊ ယွာဘ၊ အဘိရှဲ၊ အာသဟေလပါကြ၏။ အာသဟေလသည် တော၌ကျင်လည်သော ဒရယ်ကဲ့သို့လျင်မြန်၏။ –

၂း၁၉ အာသဟေလသည် လက်ျာဘက်လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲ အာဗနာကိုလိုက်၏။ –

၂း၂၀ အာဗနာသည် နောက်သို့ကြည့်၍၊ သင်သည် အာသဟေလမှန်သလောဟုမေးသော်၊ မှန်သည်ဟု ပြန်ပြော၏။ –

၂း၂၁ အာဗနာကလည်း၊ လက်ျာဘက်သော်၎င်း၊ လက်ဝဲဘက်သော်၎င်း လှည့်သွားလျက်၊ လုလင်တယောက်ကို ဘမ်းဆီး၍ သူ၏လက်နက်စုံကို လုယူတော့ဟုဆိုသော်လည်း၊ အာသဟေလသည် မလှည့်ဘဲ လိုက်သေး၏။ –

၂း၂၂ တဖန် အာဗနာကငါ့ကိုမလိုက်နှင့်။ လှည့်သွားတော့။ သင့်ကိုမြေပေါ်သို့ အဘယ်ကြောင့်ငါလှဲရမည်နည်း။ သို့ပြုလျှင် သင့်အစ်ကိုယွာဘရှေ့မှာ ငါ့မျက်နှာကိုအဘယ်သို့ ငါပြနိုင်မည်နည်းဟု ဆိုသော်လည်း၊ –

၂း၂၃ အာသဟေလသည်နားမထောင်သောကြောင့်၊ အာဗနာသည် နောက်သို့လှံနှင့်ထိုးလျှင်၊ ဝမ်း၌လှံဖျားဝင်၍ကျောကိုထုတ်ချင်းဖောက်သဖြင့်၊ အာသဟေလသည် လဲ၍ ထိုအရပ်၌သေ၏။ အာသဟေလလဲ၍သေသောထိုအရပ်သို့ ရောက်သောသူအပေါင်းတို့သည်ရပ်နေကြ၏။ –

၂း၂၄ ယွာဘနှင့်အဘိရှဲသည်အာဗနာကိုလိုက်၍ ဂိဗောင်တောသို့သွားသောလမ်းနား၊ ဂိအာမြို့ရှေ့မှာရှိသော အမ္မတောင်သို့ရောက်သောအခါနေဝင်၏။

၂း၂၅ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည်အာဗနာနောက်၌စုဝေး၍ တတပ်တည်းဖွဲ့လျက် တောင်ပေါ်မှာရပ်နေကြ၏။ –

၂း၂၆ ထိုအခါ အာဗနာက၊ ယွာဘကိုဟစ်၍၊ ထားသွားသည် အစဉ်မပြတ်ကိုက်စားရမည်လော။ နောက်ဆုံး၌ ခါးသောအရသာကိုတွေ့လိမ့်မည်ဟု မသိလော။ လူများတို့သည် ညီအစ်ကိုတို့ကိုမလိုက်၊ ပြန်စေမည်အကြောင်း သင်သည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး မစီရင်ဘဲနေမည်နည်းဟုဆိုလျှင်၊ –

၂း၂၇ ယွာဘက၊ ဘုရားသခင်အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း သင်မပြောလျှင်၊ မိုဃ်းလင်းမှသာ လူများတို့သည် ညီအစ်ကိုတို့ကိုမလိုက်ဘဲနေကြလိမ့်မည်ဟုဆိုလျက်၊ –

၂း၂၈ တံပိုးမှုတ်၍လူများတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုမလိုက်၊ စစ်မတိုက်ဘဲရပ်နေကြ၏။ –

၂း၂၉ အာဗနာနှင့်သူ၏လူတို့သည် တညဉ့်လုံးလွင်ပြင်သို့ရှောက်သွား၍ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးပြီးလျှင်၊ ဗိသရုန်ပြည်ကိုလွန်၍ မဟာနိမ်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။ –

၂း၃၀ ယွာဘသည်လည်းအာဗနာကိုလိုက်ရာမှပြန်၍ လူအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေသောအခါ၊ အာသဟေလနှင့် ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တကျိပ်ကိုးယောက်တို့သည် မရှိဆုံးကြပြီ။ –

၂း၃၁ ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသား၊ အာဗနာ၏လူသုံးရာခြောက်ဆယ်တို့ကို သေအောင်လုပ်ကြပြီ။ –

၂း၃၂ အာသဟေလ၏အလောင်းကိုထမ်းသွား၍ ဗက်လင်မြို့၌ရှိသောသူ့အဘ၏ သင်္ချိုင်းတွင်သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ ယွာဘနှင့်သူ၏လူတို့သည်တညဉ့်လုံး သွား၍၊ မိုဃ်းလင်းစတွင် ဟေဗြုန်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ရှောလုအမျိုးနှင့်ဒါဝိဒ်အမျိုးတို့သည် ကြာမြင့်စွာစစ်တိုက်၍၊ ဒါဝိဒ်သည်အားတိုးပွားလျက်၊ ရှောလုအမျိုးသည် အားရှေ့လျော့လျက်ရှိကြ၏။–

၃း၂ ဟေဗြုန်မြို့၌ဒါဝိဒ်မြင်သောသားတို့တွင် သားဦးကား၊ ယေဇရေလမြို့သူအဟိနောင်တွင်မြင်သောသား အာမနုန်တည်း။–

၃း၃ ဒုတိယသားကား၊ နာဗလမယား၊ ကရမေလမြို့သူအဘိဂဲလတွင်မြင်သောသားခိလပ်တည်း။ တတိယသားကား၊ ဂေရှုရိရှင်ဘုရင်တာလမဲသမီး မာခါ၏သားအဗရှလုံတည်း။–

၃း၄ စတုတ္ထသားကား၊ ဟဂ္ဂိတ်၏သားအဒေါနိယတည်း။ ပဉ္စမသားကား၊ အဘိတလ၏သားရှေဖတိတည်း။–

၃း၅ ဆဋ္ဌမသားကား၊ မြောက်သားတော်ဧဂလာတွင်မြင်သောသား ဣသရံတည်း။ ဤရွေ့ကား၊ ဟေဗြုန်မြို့၌ ဒါဝိဒ်မြင်သောသားတည်း။

၃း၆ ရှောလုအမျိုးနှင့် ဒါဝိဒ်အမျိုးစစ်တိုက်ကြစဉ်အခါ၊ အာဗနာသည်ရှောလုအမျိုးဘက်မှာ ကိုယ်ကိုခိုင်မာစေ၏။–

၃း၇ ရှောလု၌ အဲအာ၏သမီးရိဇပမည်သောမယားငယ်တယောက်ရှိ၏။ ဣရှဗောရှက်က၊ သင်သည် ငါ့အဘ၏မယားငယ်ကို အဘယ်ကြောင့် သိမ်းသနည်းဟု အာဗနာအားဆိုလျှင်၊–

၃း၈ ထိုစကားကြောင့် အာဗနာသည်အလွန်စိတ်ဆိုးလျက်၊ ငါသည် ယုဒအမျိုးကိုဆီးတား၍ သင့်အဘ ရှောလုအမျိုးနှင့် ညီအစ်ကိုအဆွေခင်ပွန်းတို့အား ယနေ့တိုင်အောင်ကျေးဇူးပြုသဖြင့်သင့်ကို ဒါဝိဒ်လက်သို့ မအပ်နှံဘဲနေသော်၊ သင်သည်ငါ့ကိုခွေး၏ဦးခေါင်းကဲ့သို့သာမှတ်၍၊ ထိုမိန်းမအတွက် ယနေ့အပြစ်တင်ရမည်လော။–

၃း၉ ထာဝရဘုရားသည် နိုင်ငံတော်ကိုရှောလုအမျိုးမှနှုတ်၍၊–

၃း၁၀ ဒါဝိဒ်၏အာဏာတော်ကို ဒန်မြို့မှစ၍ဗေရရှေဘမြို့တိုင်အောင် ဣသရေလပြည်၊ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ တည်စေခြင်းငှါ ဒါဝိဒ်အားပြုမည်ဟု ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါလည်း ဒါဝိဒ်အားမပြုဘဲနေလျှင်၊ ထိုမျှမက ဘုရားသခင်သည် အာဗနာအားပြုတော်မူပါစေသောဟု ဆိုသောကြောင့်၊–

၃း၁၁ ဣရှဗောရှက်သည် ကြောက်၍စကားတခွန်းကိုမျှမပြန်ဝံ့။

၃း၁၂ ထိုနောက်အာဗနာသည် မိမိအတွက်သံတမန်တို့ကို ဒါဝိဒ်ထံသို့စေလွှတ်၍၊ ပြည်ရှင်မင်းကား အဘယ်သူနည်း။ ကျွန်တော်နှင့်မိဿဟာယဖွဲ့တော်မူပါ။ ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းကိုကိုယ်တော်ထံသို့ ပြောင်းလဲစေခြင်းငှါ၊ ကျွန်တော်သည် ကိုယ်တော်ဘက်သို့ ဝင်စားပါမည်ဟုလျှောက်ဆို၏။

၃း၁၃ ဒါဝိဒ်ကလည်းကောင်းပြီ။ သင်နှင့်ငါမိဿဟာယဖွဲ့မည်။ သို့ရာတွင် ငါတောင်းစရာတခုရှိ၏။ ငါ့မျက်နှာကိုမြင်အံ့သောငှါ လာသောအခါ၊ ရှောလုသမီးမိခါလကိုဆောင်ခဲ့ရမည်။ သို့မဟုတ်ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ရဟုပြန်ဆို၏။–

၃း၁၄ ဒါဝိဒ်သည်လည်းသံတမန်တို့ကိုရှောလုသား ဣရှဗောရှက်ထံသို့စေလွှတ်၍၊ ငါသည် ဖိလိတ္တိလူ အရေဖျားတရာနှင့်ဝယ်ယူသောငါ့မယားမိခါလကို အပ်လိုက်ရမည်ဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊–

၃း၁၅ ဣရှဗောရှက်သည်စေလွှတ်၍ထိုမိန်းမကို သူ၏လင်လဲရှ၏သားဖာလတိလက်မှနှုတ်ယူလေ၏။–

၃း၁၆ သူ၏လင်သည်ငိုကြွေးလျက်သူ့နောက်သို့ဗာဟုရိမ်မြို့တိုင်အောင်လိုက်လေ၏။ အာဗနာကလည်း ပြန်သွားတော့ဟုဆိုသော် ပြန်သွားရ၏။

၃း၁၇ အာဗနာသည်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့နှင့်တိုင်ပင်လျက်၊ သင်တို့သည် အထက်ကဒါဝိဒ်ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ချင်သောစိတ်ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊–

၃း၁၈ ယခုချီးမြှောက်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားက၊ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်လက်ဖြင့် ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးကို ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှ၎င်း၊ ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ၎င်း၊ ငါကယ်နှုတ်မည်ဟု ဒါဝိဒ်အဘို့မိန့်တော်မူပြီဟု ဆိုလေ၏။–

၃း၁၉ တဖန်အာဗနာသည် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့ကိုလည်း သွေးဆောင်လေ၏။ နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုးအလိုရှိသမျှသောအရာ၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးတညီတညွတ်တည်း အလိုရှိသမျှသော အရာတို့ကို ဟေဗြုန်မြို့၌ဒါဝိဒ်အားပြန်လျှောက်ခြင်းငှါသွား၍၊–

၃း၂၀ လူနှစ်ကျိပ်ပါလျက်ဒါဝိဒ်ရှိရာဟေဗြုန်မြို့သို့ရောက်သဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်သည်ပွဲလုပ်၍ အာဗနာနှင့် သူ၏လူတို့ကိုကျွေး၏။–

၃း၂၁ အာဗနာကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်မိဿဟာယဖွဲ့စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကိုယ်တော်သည် အလိုတော်ရှိသမျှအတိုင်း စိုးစံစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကျွန်တော်ထသွား၍ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ကျွန်တော်သခင်၊ ကျွန်တော်ရှင်ဘုရင်ထံတော်၌ စုဝေးစေပါမည်ဟုလျှောက်ပြီးမှ၊ ဒါဝိဒ်လွှတ်လိုက်၍ သူသည်ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလေ၏။–

၃း၂၂ ထိုအခါ ယွာဘနှင့်ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည် ရန်သူအလုံးအရင်းကိုလိုက်ရာမှပြန်လာ၍၊ လက်ရဥစ္စာများကို ယူခဲ့ကြ၏။ အာဗနာသည် ဒါဝိဒ်နှင့်အတူဟေဗြုန်မြို့၌မရှိ။ ဒါဝိဒ်သည်လွှတ်လိုက်၍သူသည် ငြိမ်ဝပ်စွာသွားနှင့်ပြီ။–

၃း၂၃ ယွာဘနှင့်သူ၌ပါသော စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည်ရောက်ကြသောအခါ၊ နေရ၏သား အာဗနာသည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့လာပြီ။ ရှင်ဘုရင်သည်လည်းလွှတ်လိုက်၍၊ သူသည် ငြိမ်ဝပ်စွာသွားပြီဟု ယွာဘအားကြားပြောလျှင်၊–

၃း၂၄ ယွာဘသည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်၍၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ပြုတော်မူသနည်း။ အာဗနာသည် အထံတော်သို့လာပြီးမှတဖန် အလွှတ်သွားစေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့်လွှတ်လိုက်တော်မူသနည်း။–

၃း၂၅ နေရ၏သားအာဗနာသည်ကိုယ်တော်ကိုလှည့်စား၍ကိုယ်တော်ထွက်ဝင်တော်မူခြင်း၊ စီရင်တော်မူခြင်း အလုံးစုံကိုသိအံ့သောငှါသာလာသည်ကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏ဟု လျှောက်ပြီးလျှင်၊–

၃း၂၆ အထံတော်ကထွက်၍ အာဗနာနောက်သို့ တမန်တို့ကိုစေလွှတ်လျက်၊ သိရရေတွင်းမှခေါ်လေ၏။ ထိုအမှုကို ဒါဝိဒ်မသိ။–

၃း၂၇ အာဗနာသည်ဟေဗြုန်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ ယွာဘသည်အသင့်အတင့်နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ၊ မြို့တံခါးအနားသို့ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ညီအာသဟေလ သေသည်အတွက်သူ၏ဝမ်းကိုထိုး၍ သူသည်လည်းသေ၏။

၃း၂၈ ထိုနောက်ဒါဝိဒ်သည် ကြားသောအခါ၊ နေရ၏သားအာဗနာကိုသတ်သောအပြစ်နှင့် ငါသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ လွတ်ပါစေ။ ငါ့နိုင်ငံ လွတ်ပါစေ။–

၃း၂၉ ယွာဘခေါင်း၊ သူ့အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့၏ခေါင်းပေါ်သို့ရောက်ပါစေ။ ယွာဘ၏ အဆွေအမျိုး၌ ရိနာစွဲသောသူ၊ နူနာစွဲသောသူ၊ ကျောကုန်းသောသူ၊ ထားဖြင့်သေသောသူ၊ ငတ်မွတ်သောသူ မပြတ်စေနှင့်ဟုမြွက်ဆို၏။–

၃း၃၀ ထိုသို့ယွာဘနှင့်ညီအဘိရှဲသည် အာဗနာကိုသတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ညီအာသဟေလကို ဂိဗောင်စစ်တိုက်ပွဲ၌ အာဗနာသတ်သတည်း။–

၃း၃၁ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ယွာဘနှင့်မိမိ၌ရှိသောသူအပေါင်းတို့အား၊ သင်တို့အဝတ်ကိုဆုတ်၍ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ အာဗနာအတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြုကြလော့ဟု အမိန့်တော်ရှိ၍ ကိုယ်တော်တိုင်မသာလိုက်လေ၏။–

၃း၃၂ အာဗနာကိုဟေဗြုန်မြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ သင်္ချိုင်းအနားမှာရှင်ဘုရင်သည်အသံကိုလွှင့်၍ငိုကြွေး၏။ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငိုကြွေးကြ၏။–

၃း၃၃ ရှင်ဘုရင်သည်အာဗနာအတွက်မြည်တမ်းသည်ကား၊ အာဗနာသည်လူမိုက်ကဲ့သို့သေသလော။–

၃း၃၄ သင်၏လက်ကိုမချည်၊ သံခြေချင်းမခတ်ဘဲ လူဆိုးလက်ဖြင့် သေသကဲ့သို့သေရှာပါပြီတကားဟုမြွက်ဆို၏။ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း တဖန်ငိုကြွေးကြ၏။–

၃း၃၅ မိုယ်းမချုပ်မီဒါဝိဒ်သည်စားတော်ခေါ်မည်အကြောင်း လူအပေါင်းတို့သည်ချဉ်းကပ်ကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်က၊ နေမဝင်မီမုန့်အစရှိသော စားစရာတစုံတခုကိုငါမြည်းစမ်းလျှင်၊ ထိုမျှမက ငါ၌ဘုရားသခင်ပြုတော်မူ စေသတည်းဟုကျိန်ဆို၏။–

၃း၃၆ ထိုအမှုကိုလူအပေါင်းတို့သည် မှတ်၍နှစ်သက်ကြ၏။ ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုလည်း လူအပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်ကြ၏။–

၃း၃၇ ရှင်ဘုရင်သည်နေရ၏သားအာဗနာကိုသတ်စေခြင်းငှါအလိုမရှိဟု ထိုနေ့၌ဣသရေလအမျိုးသားများနှင့် လူများအပေါင်းတို့သည် သိနားလည်ကြ၏။–

၃း၃၈ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုး၌ မင်းသားဖြစ်သောသူ၊ ကြီးမြတ်သောသူတပါးသည် ယနေ့ဆုံးကြောင်းကို သင်တို့မသိသလော။–

၃း၃၉ ငါသည်ဘိသိက်ခံရ၍ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သော်လည်း ယနေ့အားနည်း၏။ ဇေရုယာသားဖြစ်သောဤသူတို့သည် ငါ့ထက်လွန်၍အားကြီးကြ၏။ မတရားသဖြင့်ပြုသောသူကို မိမိအပြစ်နှင့်အလျောက် ထာဝရဘုရားဆပ်ပေးတော်မူစေသတည်းဟု မိမိကျွန်တို့အားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ အာဗနာသည် ဟေဗြုန်မြို့၌သေကြောင်းကို ရှောလု၏သားသည်ကြားသော် အားလျော့၏။ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် ပူပန်သောစိတ်ရှိကြ၏။–

၄း၂ ရှောလု၏သား၌ ဗာနာနှင့်ရေခပ်အမည်ရှိသောသူတည်းဟူသော တပ်မှူးနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သူတို့သည်ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးဗေရောသိအနွယ်ရိမ္မုန်၏သားဖြစ်ကြ၏။ ဗေရုတ်မြို့သည် ဗယ်္ယာမိန်ခရိုင်အဝင်ဖြစ်သော်လည်း၊–

၄း၃ ဗေရောသိလူတို့သည် ဂိတ္တိမ်မြို့သို့ပြေး၍ ယနေ့တိုင်အောင်တည်းခိုလျက်နေကြသတည်း။–

၄း၄ ရှောလု၏သားယောနသန်၌ ခြေဆွံ့သောသားတယောက်ရှိရစ်၏။ သူသည်အသက်ငါးနှစ်ရှိသောအခါ၊ ယေဇရေလမြို့မှရှောလုနှင့်ယောနသန်တို့၏သိတင်းကိုကြားလျှင်၊ အထိန်းသည်သူ့ကိုချီ၍ပြေးစဉ်တွင်၊ အလျင်အမြန်ပြေးသောကြောင့်၊ သူငယ်သည်ကျ၍ခြေဆွံ့၏။ ထိုသူငယ်၏အမည်ကား မေဖိဗောရှက်တည်း။–

၄း၅ ဗေရောသိအမျိုး ရိမ္မုန်၏သားရေခပ်နှင့်ဗာနာတို့သည် ဣရှဗောရှက်အိမ်သို့သွား၍ မွန်းတည့်အချိန်၌ရောက်၏။ ထိုအချိန်၌ဣရှဗောရှက်သည် အိပ်တတ်၏။–

၄း၆ ထိုညီအစ်ကိုရေခပ်နှင့်ဗာနာတို့သည် စပါးကိုထုတ်ဟန်ဆောင်၍အိမ်အလယ်သို့ဝင်ပြီးလျှင်၊–

၄း၇ အိပ်ခန်းထဲအိပ်ရာပေါ်မှာ အိပ်လျက်နေသောဣရှဗောရှက်၏ဝမ်းကို ထိုး၍သတ်သဖြင့်၊ ဦးခေါင်းကိုဖြတ်ယူပြီးမှတညဉ့်လုံးလွင်ပြင်လမ်းဖြင့်ပြေး၍ လွတ်ကြ၏။–

၄း၈ ဣရှဗောရှက်၏ဦးခေါင်းကို ဟေဗြုန်မြို့ဒါဝိဒ်ထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ကိုယ်တော်အသက်ကိုရှာသော ကိုယ်တော်ရန်သူရှောလု၏သားဣရှဗောရှက်၏ ဦးခေါင်းကိုကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ကျွန်တော်သခင် အရှင်မင်းကြီးခံရတော်မူသောအပြစ်ကို ထာဝရဘုရားသည်ရှောလု၌၎င်း၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်၌၎င်း၊ ယနေ့ဆပ်ပေးတော်မူပြီဟု အထံတော်တွင်လျှောက်ဆိုသော်၊–

၄း၉ ဒါဝိဒ်က၊ငါ့အသက်ကိုဘေးဥပဒ်အပေါင်းတို့မှရွေးတော်မူသော ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း၊–

၄း၁၀ အရင်တခါလူတယောက်သည်လာ၍ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ပြောမည်အကြံရှိလျက်၊ ရှောလုသေပါပြီဟု ငါ့အားကြားပြောသောအခါ၊ ထိုသိတင်းကိုပြောသောကြောင့် ဆုကိုရမည်ဟု ထင်သောထိုသူကို၊ ဇိကလတ်မြို့၌ငါကိုင်ဆွဲ၍သတ်၏။–

၄း၁၁ ထိုမျှမကလူဆိုးတို့သည် ဖြောင့်မတ်သောသူကိုသူ၏အိမ်အတွင်းအိပ်ရာပေါ်မှာသတ်လျှင်၊ သာ၍ပြုသင့်သည်မဟုတ်လော။ ယခုပင်သူ၏အသွေးကို သင်တို့၌ငါတောင်း၍ သင်တို့ကို မြေကြီးပေါ်ကပယ်ရှားသင့်သည်မဟုတ်လောဟု ဗေရောသိအမျိုး၊ ရိမ္မုန်၏သားရေခပ်နှင့် ညီဗာနာအားဆိုပြီးလျှင်၊–

၄း၁၂ လုလင်တို့ကိုမိန့်တော်မူ၍ ထိုသူနှစ်ယောက်ကိုသတ်ကြ၏။ လက်ခြေတို့ကိုဖြတ်၍ ဟေဗြုန်ရေကန်အနားမှာဆွဲထားကြ၏။ ဣရှဗောရှက်၏ဦးခေါင်းကိုကား ယူ၍ဟေဗြုန်မြို့တွင် အာဗနာသင်္ချိုင်း၌သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်ရှိရာဟေဗြုန်မြို့သို့လာ၍၊ ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်အရိုး၊ ကိုယ်တော်အသားဖြစ်ကြပါ၏။–

၅း၂ အထက်ကရှောလုသည် ကျွန်တော်တို့၌ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် ဣသရေလအမျိုးကို ဆောင်သွားလျက်၊ သွင်းပြန်လျက်နေတော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ငါ၏လူဣသရေလ အမျိုးကိုလုပ်ကျွေးအုပ်စိုးရမည်ဟု ကိုယ်တော်အားမိန့်တော်မူပြီဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။–

၅း၃ ထိုသို့ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ဟေဗြုန်မြို့သို့ရောက်လာလျှင်၊ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ဟေဗြုန်မြို့၌ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာသူတို့နှင့်မိဿဟာယဖွဲ့သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဒါဝိဒ်ကိုဘိသိက်ပေး၍ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ချီးမြှောက်ကြ၏။–

၅း၄ ဒါဝိဒ်သည်နန်းထိုင်သောအခါအသက်သုံးဆယ်ရှိ၏။ အနှစ်လေးဆယ်စိုးစံလေ၏။ –

၅း၅ ဟေဗြုန်မြို့၌နေ၍ ယုဒပြည်ကိုခုနစ်နှစ်နှင့်ခြောက်လမင်းပြု၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌နေ၍ယုဒပြည်နှင့် ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံးကို အနှစ်သုံးဆယ်သုံးနှစ်မင်းပြု၏။

၅း၆ တဖန်ရှင်ဘုရင်သည်မိမိလူတို့ကိုခေါ်၍၊ ပြည်သားရင်းယေဗုသိလူတို့ရှိရာ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ချီသွားလျှင်၊ သူတို့ကသင်သည် ဤမြို့ထဲသို့မဝင်ရ။ မျက်စိကန်းသောသူနှင့် ခြေဆွံ့သောသူတို့ကလည်း၊ ဒါဝိဒ်သည် ဤမြို့ထဲသို့မဝင်ရဟုဆိုကာမျှနှင့် သင့်ကိုဆီးတားလိမ့်မည်ဟုဆိုကြ၏။ –

၅း၇ သို့ရာတွင်ဒါဝိဒ်သည် ဒါဝိဒ်မြို့တည်းဟူသော ဇိအုန်ရဲတိုက်ကိုတိုက်ယူလေ၏။ –

၅း၈ ထိုနေ့၌ ဒါဝိဒ်က၊ အကြင်သူသည် ယေဗုသိလူတို့ကို တိုက်ဖျက်ပြီးမှကျုံးကိုလွန်၍၊ ဒါဝိဒ်သည် ဤနေရာသို့မဝင်ရဟု ဒါဝိဒ်အသက်ကို မုန်းလျက်ပြောဆိုသောမျက်စိကန်းနှင့် ခြေဆွံ့သောသူတို့ကို လုပ်ကြံ၏။ ထိုသူသည်ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်စေဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ဇေရုယာသားယွာဘသည် အဦးတက်၍ဗိုလ်ချုပ်အရာကိုခံရ၏။ –

၅း၉ ထိုနောက်ဒါဝိဒ်သည်ရဲတိုက်၌နေ၍ ဒါဝိဒ်မြို့ဟူသောအမည်ဖြင့်သမုတ်လေ၏။ မိလ္လောအရပ်ပတ်လည်၌၄င်း၊ အတွင်းဘက်၌ ၄င်းတည်ဆောက်လေ၏။ –

၅း၁၀ ဒါဝိဒ်သည်တိုးပွါး၍ အားကြီးသဖြင့် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူရှိတော်မူ၏။

၅း၁၁ တုရုမင်းကြီးဟိရံသည်သံတမန်နှင့်တကွအာရဇ်သစ်သား၊လက်သမား၊ ပန်းရန်သမားတို့ကို ဒါဝိဒ်ထံသို့စေလွှတ်၍ သူတို့သည် နန်းတော်ကို တည်ဆောက်ကြ၏။ –

၅း၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်ကိုဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူကြောင်းနှင့် မိမိလူဣသရေလအမျိုးအဘို့အလို့ငှါ၊ နိုင်ငံကိုချီးမြှောက်တော်မူကြောင်းကို ဒါဝိဒ်သိမြင်၏။

၅း၁၃ ဒါဝိဒ်သည်ဟေဗြုန်မြို့မှပြောင်းသောနောက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သူ မယားကြီးမယားငယ်တို့ကို ထပ်၍သိမ်းယူသဖြင့် သားသမီးများတို့ကို မြင်လေ၏။ –

၅း၁၄ ယေရုရှလင်မြို့၌ဒါဝိဒ်မြင်သောသားတို့အမည်ကား၊ ရှမွာ၊ ရှောဗပ်၊ နာသန်၊ ရှောလမုန်၊ –

၅း၁၅ ဣဗဟာ၊ ဧလိရှု၊ နေဖက်၊ ယာဖျာ၊ –

၅း၁၆ ဧလိရှမာ၊ ဧလျာဒ၊ ဧလိဖလက်တည်း။

၅း၁၇ ဒါဝိဒ်ကိုဘိသိက်ပေး၍ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားကြောင်းကို ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ကြားလျှင်၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်ကိုရှာ၍ လာကြ၏။ ထိုသိတင်းကို ဒါဝိဒ်သည်ကြားသောအခါ ရဲတိုက်သို့သွား၏။ –

၅း၁၈ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လာ၍ရေဖိမ်ချိုင့်၌ အနှံ့အပြားနေကြ၏။ –

၅း၁၉ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်ဖိလိတ္တိလူတို့ရှိရာသို့ သွားရပါမည်လော။ အကျွန်ုပ်လက်၌ အပ်တော်မူမည်လောဟု ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားကသွားလော့။ ငါသည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို သင့်လက်သို့ဆက်ဆက်အပ်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –

၅း၂၀ ဒါဝိဒ်သည်ဗာလပေရဇိမ်မြို့သို့သွား၍သူတို့ကိုလုပ်ကြံပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားသည်ရေထ၍ဖြိုဖျက်သကဲ့သို့၊ ငါ့ရန်သူတို့ကိုငါ့ရှေ့မှာဖြိုဖျက်တော်မူပြီ ဟုဆိုလျက်၊ ထိုအရပ်ကို ဗာလပေရဇိမ်အမည်ဖြင့် တွင်စေသတည်း။ –

၅း၂၁ ထိုအရပ်၌ဖိလိတ္တိလူများပစ်ထားသောရုပ်တုများကို၊ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည်ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။ –

၅း၂၂ တဖန်ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လာ၍ရေဖိမ်ချိုင့်၌ အနှံ့အပြားနေကြ၏။ –

၅း၂၃ ဒါဝိဒ်သည်လည်းမေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ တည့်တည့်မတက်ရ။ သူတို့နောက်သို့ဝိုင်း၍ ပိုးစာတောတဘက်၌ချီရမည်။ –

၅း၂၄ ပိုးစာပင်ဖျား၌ စစ်ချီသံကိုကြားသောအခါကြိုးစားလော့။ ထိုအခါထာဝရဘုရားသည် ဖိလိတ္တိတပ်ကို လုပ်ကြံခြင်းငှါ သင့်ရှေ့မှာကြွသွားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –

၅း၂၅ ဒါဝိဒ်သည်ပြု၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုဂေဗမြို့မှသည်ဂါဇေရမြို့တိုင်အောင်လုပ်ကြံလေ၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ တဖန်ဒါဝိဒ်သည်ရွေးချယ်သော ဣသရေလလူသုံးသောင်းတို့ကိုစုဝေးစေပြီးလျှင်၊ –

၆း၂ ခေရုဗိမ်ကြားမှာကျိန်းဝပ်တော်မူသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်နှင့်ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို ယုဒပြည်ဗာလာမြို့မှဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ၊ မိမိ၌ပါသောသူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထသွားလေ၏။ –

၆း၃ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကိုလှည်းသစ်ပေါ်မှာတင်၍ တောင်ပေါ်အဘိနဒပ်အိမ်ထဲကထုတ်ကြ၏။ အဘိနဒပ်၏သားဩဇနှင့် အဟိဩတို့သည် လှည်းသစ်ကိုနှင်ရကြ၏။ –

၆း၄ ဩဇသည်ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်အနား၌၄င်း၊ အဟိဩသည်သေတ္တာတော်ရှေ့၌၄င်း သွားကြ၏။ –

၆း၅ ဒါဝိဒ်နှင့်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်စောင်း၊ တယော၊ ပတ်သာ၊ နှဲခရာ၊ ခွက်ကွင်းတို့ကို ကိုင်လျက်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌အားထုတ်၍ တီးမှုတ်ကြ၏။ –

၆း၆ နာခုန်ကောက်နယ်သလင်းသို့ရောက်သောအခါ၊ နွားတို့သည်ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို လှုပ်ရှားသောကြောင့်၊ ဩဇသည်လက်ကိုဆန့်၍ သေတ္တာတော်ကိုကိုင်၏။ –

၆း၇ ထာဝရဘုရားသည်ဩဇကို အမျက်ထွက်၍သူ၏အပြစ်ကြောင့် ဘုရားသခင်ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည်သေတ္တာတော်နားမှာသေလေ၏။ –

၆း၈ ဩဇကိုထာဝရဘုရား ဒဏ်ခတ်တော်မူသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် ညှိုးငယ်သောစိတ်ရှိ၏။ ထိုအရပ်သည် ယနေ့တိုင်အောင်ပေရဇာဇအမည်ဖြင့် တွင်သတည်း။ –

၆း၉ ထိုနေ့၌ ဒါဝိဒ်သည် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်သည် အဘယ်သို့ငါ့ထံသို့ရောက်ရမည်နည်းဟုဆိုလျက်၊ –

၆း၁၀ မိမိနေရာဒါဝိဒ်မြို့ထဲသို့သေတ္တာတော်ကိုမဆောင်ဘဲ ဂိတ္တိလူဩဗဒေဒုံအိမ်သို့လမ်းလွှဲ၍ ဆောင်သွားလေ၏။ –

၆း၁၁ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်သည်သုံးလပတ်လုံး ဂိတ္တိလူဩဗဒေဒုံအိမ်၌ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဩဗဒေဒုံနှင့်အိမ်သူအိမ်သား အပေါင်းတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

၆း၁၂ ထာဝရဘုရားသည် သေတ္တာတော်ကြောင့် ဩဗဒေဒုံနှင့်သူ၌ရှိသမျှကို ကောင်းကြီးပေး တော်မူကြောင်းကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးကြားသောအခါ၊ တဖန် သွား၍ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ဩဗဒေဒုံအိမ်မှဒါဝိဒ်မြို့သို့ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်ဆောင်ခဲ့လေ၏။–

၆း၁၃ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသောသူတို့သည် ခြောက်လှမ်းသွားပြီးမှ၊ နွားနှင့်ဆူဖြိုးသော အကောင်တို့ကို ယဇ်ပူဇော်လေ၏။–

၆း၁၄ ဒါဝိဒ်သည်လည်းပိတ်သင်တိုင်းကိုဝတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အားထုတ်၍ ကလေ၏။–

၆း၁၅ ထိုသို့ဒါဝိဒ်နှင့် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကြွေးကြော်လျက်၊ တံပိုးမှုတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။–

၆း၁၆ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်သည် ဒါဝိဒ်မြို့ထဲသို့ဝင်သောအခါ၊ ရှောလု၏သမီးမိခါလသည် ပြတင်းပေါက်ဖြင့်ကြည့်၍၊ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကလျက်ခုန်လျက် လာသည်ကိုမြင်၍ စိတ်နှလုံးထဲ၌ မထီမဲ့မြင်ပြု၏။–

၆း၁၇ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကိုသွင်း၍ ဒါဝိဒ်ဆောက်နှင့်သောတဲအလယ်တွင်သူ့နေရာ၌ထားကြပြီးမှ၊ ဒါဝိဒ်သည် မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်မိဿဟာယ ယဇ်တို့ကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပူဇော်လေ၏။–

၆း၁၈ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်မိဿဟာယယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကိုပြီးစီးစေသောအခါ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုမြွက်၍ ပရိသတ် တို့ကို ကောင်းကြီးပေးလေ၏။–

၆း၁၉ ဣသရေလပရိသတ် ယောကျ်ားမိန်းမအပေါင်းတို့အား မုန့်တပြား၊ အမဲသားတတစ်၊ စပျစ်သီးပျဉ်တပြားစီဝေငှပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ပြန်သွားကြ၏။

၆း၂၀ ထိုနောက်ဒါဝိဒ်သည် နန်းတော်သားတို့ကိုကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ သွား၍ရောက်သောအခါ၊ ရှောလု၏သမီးမိခါလသည်ဆီး၍ကြိုလျက်၊ လျှပ်ပေါ်သောသူသည် အရှက်မရှိဘဲ ကိုယ်အဝတ်ကို ချွတ်သကဲ့သို့၊ ယနေ့ကျွန်ယောကျ်ား ကျွန်မိန်းမများရှေ့တွင် အဝတ်တော်ကိုချွတ်သော ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်၊ ယနေ့အဘယ်မျှလောက် ဘုန်းကြီးတော်မူပါသည်တကားဟုဆို၏။–

၆း၂၁ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ သင့်အဘနှင့်သူ၏အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့၏ကိုယ်စား၊ ငါ့ကိုရွေးကောက်၍ ထာဝရဘုရား၏လူ၊ ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးစေ သောမင်းအရာ၌ခန့်ထားတော်မူသော ထာဝရဘုရားရှေ့တော်တွင် ပြုသည်မဟုတ်လော။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်တွင်ငါကခုန်မည်။–

၆း၂၂ ထိုမျှမက၊ ငါသာ၍ယုတ်မာမည်။ ကိုယ်အထင်အတိုင်းကိုယ်ကိုသာ၍ နှိမ့်ချမည်၊ သင်ပြောသောကျွန်မများမူကား၊ ငါ့ကိုချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်ဟု မိခါလကိုပြန်ပြော၏။–

၆း၂၃ ရှောလု၏သမီးမိခါလသည် တသက်လုံးသားကိုမဘွားမမြင်ရ။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ထာဝရဘုရားသည် အရပ်ရပ်တို့၌ရှိသောရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူသော ကျေးဇူးကို ရှင်ဘုရင်သည်ခံရ၍၊ နန်းတော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသောအခါ။–

၇း၂ ပရောဖက်နာသန်ကိုခေါ်၍၊ ကြည့်ရှုလော့။ ငါသည်အာရဇ်သစ်သားအိမ်နှင့်နေ၏။ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်မူကား၊ ကုလားကာဖြင့်သာ ကွယ်ကာလျက်နေရသည်ဟုဆိုသော်၊–

၇း၃ နာသန်က၊ အကြံတော်ရှိသမျှအတွင်းပြုတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။–

၇း၄ ထိုညဉ့်တွင် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် နာသန်သို့ရောက်၍၊–

၇း၅ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်ထံသို့သွားလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငါနေစရာဘို့ အိမ်ကိုဆောက်ရမည်လော။–

၇း၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သောနေ့ကစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်အိမ်နှင့်ငါမနေ။ တဲအမျိုးမျိုးနှင့်ငါလှည့်လည်ပြီ။–

၇း၇ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်ငါလှည့်လည်ရာအရပ်ရပ်တို့၌၊ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးကို ကျွေးမွေးစေခြင်းငှါ၊ ငါစေခိုင်းသောဣသရေလတရား သူကြီးတစုံတယောက်အား၊ သင်သည် ငါ့အဘို့အာရဇ်သစ်သားအိမ်ကို အဘယ်ကြောင့်မဆောက်သနည်းဟုငါဆိုဘူးသလော။–

၇း၈ ယခုမှာကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိုးထိန်းရာသိုးခြံထဲက သင့်ကိုငါနှုတ်ယူ၍၊ ငါ၏လူဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကို အုပ်စိုးသောမင်းအရာ၌ငါခန့်ထားပြီ။–

၇း၉ သင်သွားလေရာရာ၌ငါလိုက်၍ သင်၏ရန်သူအပေါင်းတို့ကိုသင့်ရှေ့မှပယ်ရှားသဖြင့်၊ မြေကြီးသားတို့တွင်လူကြီး၏ဂုဏ်အသရေကဲ့သို့ သင်၌ ကြီးစွာသောဂုဏ်အသရေကို ငါပေးပြီ။–

၇း၁၀ ထိုမှတပါးငါ၏လူဣသရေလအမျိုးနေရာအရပ်ကိုငါပြင်ဆင်ပြီ။ သူတို့သည် နောက်တဖန်မပြောင်းမလဲ မိမိတို့နေရာ၌ နေစေခြင်းငှါငါမြဲမြဲစေမည်။ မတရားသောသူတို့သည် ရှေးကာလ၌၄င်း၊–

၇း၁၁ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးတွင် တရားသူကြီးတို့ကို ခန့်ထားသောကာလ၌၎င်း၊ ညှဉ်းဆဲသကဲ့သို့ နောက်တဖန် မညှဉ်းဆဲရ။ သင့်ကိုလည်း ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ ကယ်လွှတ်၍ချမ်းသာပေးပြီ။ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုလည်းငါတည်စေမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီ။–

၇း၁၂ သင်သည် အသက်ကာလစေ့၍ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူအိပ်ပျော်သောအခါ သင်၏ရင်သွေး၊ သင်မှဆင်းသက်သောသားကိုငါချီးမြှောက်၍ သူ၏ နိုင်ငံကိုတည်ထောင်မည်။–

၇း၁၃ ထိုသားသည်ငါ၏နာမအဘို့ အိမ်ကိုဆောက်လိမ့်မည်။ သူ့ထိုင်သောရာဇပလ္လင်ကို အစဉ်အမြဲ ငါတည်စေမည်။–

၇း၁၄ ငါသည်သူ၏အဘဖြစ်မည်။ သူသည်လည်းငါ၏သားဖြစ်လိမ့်မည်။ သူသည် ဒုစရိုက်ကိုပြုလျှင် လူသုံးတတ်သောကြိမ်လုံးနှင့်ငါဆုံးမမည်။ လူသားရိုက်တတ်သကဲ့သို့ ငါရိုက်မည်။–

၇း၁၅ သို့ရာတွင်သင့်ရှေ့မှာငါပယ်ရှားသောရှောလု၌ ငါ၏ကရုဏာကိုနှုတ်သကဲ့သို့ သင်၏သား၌ငါမနှုတ်။–

၇း၁၆ သင်၏အမျိုးအနွယ်နှင့်၊ သင်၏နိုင်ငံသည်ငါ့ရှေ့မှာအစဉ်အမြဲတည်လိမ့်မည်။ သင်၏ရာဇပလ္လင်သည်လည်း အစဉ်အမြဲတည်လိမ့်မည်ဟု ငါ့ကျွန် ဒါဝိဒ်အားပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၇း၁၇ ထိုဗျာဒိတ်တော်စကားအလုံးစုံတို့ကိုနာသန်သည် ဒါဝိဒ်အားပြန်ပြောလေ၏။

၁၇း၁၈ ထိုအခါဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်အထဲသို့ဝင်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထိုင်နေလျက်၊ အို အရှင်ထာဝရ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို ဤမျှလောက်ချီးမြှောက်တော်မူမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့သော သူဖြစ်ပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်အမျိုးသည်အဘယ်သို့သောအမျိုးဖြစ်ပါသနည်း။–

၁၇း၁၉ သို့ရာတွင် အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ထိုကျေးဇူးတော်ကိုသာမည‌ကျေးဇူးဟု ထင်မှတ်တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်ကို ကြာမြင့်စွာသောကာလနှင့်ယှဉ်လျက် မိန့်တော်မူပါသည်တကား။ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ လူတို့သည် ထိုသို့စီရင်လေ့ရှိပါသလော။–

၁၇း၂၀ ဒါဝိဒ်သည်အဘယ်သို့တိုးတက်၍ လျှောက်ရပါမည်နည်း။ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန်ကိုသိတော်မူ၏။–

၁၇း၂၁ နှုတ်ကပတ်တော်ကိုထောက်၍၊ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ကိုယ်တော်၏ကျွန်သိရမည်အကြောင်း၊ ဤကြီးစွာသောအမှုအလုံးစုံတို့ကို ပြုတော်မူပြီ။–

၁၇း၂၂ သို့ဖြစ်၍အိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည်ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ ကြားသမျှအတိုင်း ကိုယ်တော်နှင့်တူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော်မှတပါး အခြားသောဘုရားမည်မျှမရှိပါ။–

၁၇း၂၃ နာမတော်ကိုထင်ရှားစေ၍ အဲဂုတ္တုပြည်အစရှိသောအခြားသောပြည်များ၊ သူတို့ဘုရားများတို့မှ ရွေးနှုတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူမျိုးရှေ့တွင် လူမျိုးတော်အဘို့နှင့်ပြည်တော်အဘို့ ကြောက်မက် ဘွယ်သောအမှုကြီးတို့ကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်ကြွ၍ ကိုယ်တော်အဘို့ရွေးနှုတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးနှင့်တူသော လူမျိုးတစုံတမျိုးသည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိပါသလော။–

၁၇း၂၄ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်၏လူဣသလရေလအမျိုးကိုအစဉ်အမြဲ ကိုယ်တော်၏လူဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကိုကိုယ်တော်အဘို့ ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေ၍၊ ကိုယ်တော်ထာဝရဘုရားသည် သူတို့၏ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။–

၁၇း၂၅ ယခုမှာအိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၌၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်၌၎င်း၊ မိန့်တော်မူသောစကားတော်ကို အစဉ်အမြဲ တည်စေတော်မူပါ။ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းပြုတော်မူပါ။–

၁၇း၂၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကိုအစိုးရသော ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ သည်ဟူ၍ နာမတော်သည်အစဉ်အမြဲ ချီးမြှောက်ခြင်းရှိပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကျွန် ဒါဝိဒ်၏အမျိုးအနွယ် သည် ရှေ့တော်၌တည်ပါစေသော။–

၁၇း၂၇ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်က၊ သင်၏အမျိုးနွယ်ကိုငါတည်စေမည်ဟု ကိုယ်တော်ကျွန်အား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသော ကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်ဤပဌနာကိုရှေ့တော်၌ပြုချင်သောစိတ်ရှိပါ၏။–

၁၇း၂၈ ယခုလည်းအိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်မှန်တော်မူ၏။ စကားတော်လည်းမှန်ပါ၏။ ဤကျေးဇူးကို ကိုယ်တော်ကျွန်၌ ဂတိထားတော်မူပြီ။–

၁၇း၂၉ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်သည် ရှေ့တော်၌ အစဉ်အမြဲတည်ပါမည်အကြောင်း၊ ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ နှုးညွတ်သောစိတ်ရှိတော်မူပါ။ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ကောင်းကြီးပေးတော်မူသောမင်္ဂလာကို၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်သည် အစဉ်အမြဲ ခံရပါစေသော ဟုဆုတောင်းသတည်း။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ ထိုနောက်ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလုပ်ကြံ၍ အောင်မြင်သဖြင့်၊ မေသေဂမ္မာမြို့ကို သိမ်းယူလေ၏။–

၁၈း၂ မောဘပြည်ကိုလည်းလုပ်ကြံ၍ ပြည်သားတို့ကိုမြေပေါ်မှာလှဲချသဖြင့်၊ ကြိုးနှင့်တိုင်းလျက် သုံးစုတွင်နှစ်စုကိုသတ်၏။ တစုကိုချမ်းသာပေး၏။ ထိုသို့ မောဘအမျိုးသားတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ ကျွန်ခံ၍အခွန်ဆက်ရကြ၏။–

၁၈း၃ ဇောဘမင်းကြီးရဟောဘ၏သားဟာဒဒေဇာသည် ဥဖရတ်မြစ်နားမြေကိုသိမ်းယူခြင်းငှါ သွားသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည်တိုက်ဖျက်၍၊–

၁၈း၄ ရထားတထောင်၊ မြင်းစီးသူရဲခုနစ်ထောင်၊ ခြေသည်သူရဲနှစ်သောင်းကိုဘမ်းဆီး၍ ရထားတရာကို သိမ်းထားပြီးမှ၊ အခြားသောမြင်းရထားရှိသမျှတို့ကိုဖျက်ဆီးလေ၏။–

၁၈း၅ ဒမာသက်မြို့နေရှုရိလူတို့သည် ဇောဘမင်းကြီးဟာဒဒေဇာကို စစ်ကူသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် ရှုရိလူနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်တို့ကိုသတ်ပြီးမှ၊–

၁၈း၆ ရှုရိပြည်ဒမာသက်မြို့၌ မြို့စောင့်တပ်ကိုထားသဖြင့်၊ ရှုရိလူတို့သည်ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံ၍ အခွန်ဆက်ရကြ၏။ ဒါဝိဒ်သွားလေရာရာ၌ ထာဝရဘုရား စောင့်မတော်မူ၏။–

၁၈း၇ ဟာဒဒေဇာ၏ကျွန်တို့စွဲကိုင်သောရွှေဒိုင်းလွှားများကို ဒါဝိဒ်သည်သိမ်း၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်သွား၏။–

၁၈း၈ ဟာဒဒေဇာအစိုးရသော ဘေတမြို့နှင့်ဗေရောသဲမြို့မှ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်များစွာသော ကြေးဝါကိုသိမ်းသွား၏။

၁၈း၉ ဟာဒဒေဇာ၏ တပ်အလုံးအရင်းကို ဒါဝိဒ်လုပ်ကြံကြောင်းကို၊ ဟာမတ်မင်းကြီး တောက္ကသည်ကြားလျှင်၊–

၁၈း၁၀ မိမိရန်သူဟာဒဒေဇာကို ဒါဝိဒ်သည်စစ်တိုက်၍ လုပ်ကြံသောကြောင့်၊ မိဿဟာယဖွဲ့၍ ကောင်းကြီးပေးစေခြင်းငှါ၊ မိမိသားယောရံကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးထံသို့စေလွှတ်၍၊ ယောရံသည် ငွေဖလား၊ ရွှေဖလား၊ ကြေးဝါဖလားတို့ကိုဆောင်လျက်လာ၏။–

၁၈း၁၁ ထိုဖလားတို့ကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရားအားပူဇော်၏။ ထိုအတူအောင်မြင်သောရှုရိပြည်၊ မောဘပြည်၊ အမ္မုန်ပြည်၊ ဖိလိတ္တိပြည်၊ အာမလက်ပြည်၌ သိမ်းယူသောရွှေငွေကို၎င်း၊–

၁၈း၁၂ ဇောဘမင်းကြီးရဟောဘသား ဟာဒဒေဇာ၏ ဘဏ္ဍာကိုလုယူ၍ရသော ရွှေငွေကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်၏။–

၁၈း၁၃ ဆားချိုင့်တွင်ဒေုံလူတသောင်းရှစ်ထောင်တို့ကိုလုပ်ကြံရာမှ၊ ဒါဝိဒ်သည်ပြန်လာသောအခါ ဂုဏ်အသရေကြီး၏။–

၁၈း၁၄ ဒေုံပြည်အရပ်ရပ်၌ မြို့စောင့်တပ်တို့ကိုထား၍၊ ဒေုံပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံကြ၏။ ဒါဝိဒ်သွားလေရာရာ၌ ထာဝရဘုရား စောင့်မတော်မူ၏။

၁၈း၁၅ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကို စိုးစံ၍၊ နိုင်ငံတော်သားတို့တွင် တရားမှုကိုစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။–

၁၈း၁၆ ဇေရုယာ၏သားယွာဘသည်ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။ အဟိလုပ်၏သားယောရှဖတ်သည် အတွင်းဝန်ဖြစ်၏။–

၁၈း၁၇ အဟိတုပ်သားဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာ၏သားအဟိမလက်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၏။ စရာယသည်စာရေးတော်ကြီးဖြစ်၏။–

၁၈း၁၈ ယောယဒ၏သား ဗေနာယသည်ခေရသိလူနှင့်ပေလသိလူတို့ကိုအုပ်ရ၏။ ဒါဝိဒ်၏ သားတော်တို့သည်လည်း မင်းသားအရာနှင့်နေကြ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ တဖန်ဒါဝိဒ်က၊ ငါသည်ယောနသန်အတွက် ကျေးဇူးပြုစရာအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ရှောလုအဆွေအမျိုး တစုံတယောက် ကျန်ကြွင်းသေးသလောဟု မေးသော်၊ –

၉း၂ ဇိဘာအမည်ရှိသော ရှောလု၏အဆွေအမျိုးနှင့်ဆိုင်သောကျွန်တယောက်ကို အထံတော်သို့သွင်း၍ ရှင်ဘုရင်က၊ သင်သည်ဇိဘာမှန်သလောဟုမေးလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မှန်ပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။ –

၉း၃ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ဘုရားသခင့်အလိုတော်အတိုင်း ငါကျေးဇူးပြုစရာအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ရှောလုအဆွေအမျိုးတစုံတယောက်မျှမရှိသလောဟု မေးလျှင် ဇိဘာက၊ ယောနသန်၌ ခြေဆွံ့သောသားတယောက်ရှိပါသေး၏ဟုလျှောက်သော်၊ –

၉း၄ ရှင်ဘုရင်က၊ သူသည်အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးပြန်လျှင်၊ ဇိဘာက၊ လောဒေဗာရွာ၊ အမျေလသား မာခိရအိမ်၌ရှိပါသည်ဟုလျှောက်၏။ –

၉း၅ ထိုအခါဒါဝိဒ်သည်စေလွှတ်၍ ရှောလု၏သားဖြစ်သော ယောနသန်၏သားမေဖိဗောရှက်ကို၊ လောဒေဗာရွာ၊ အမျေလသားမာခိရအိမ်မှခေါ်ခဲ့၍၊ –

၉း၆ သူသည်အထံတော်သို့ရောက်သောအခါ ပြပ်ဝပ်လျက်ရှိခိုးလေ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ မေဖိဗောရှက်ဟု ခေါ်လျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ရှိပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ –

၉း၇ ဒါဝိဒ်ကလည်းမစိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏အဘယောနသန်အတွက်ငါသည်သင်၌ဆက်ဆက်ကျေးဇူးပြုမည်။ သင့်အဘိုးရှောလုပိုင်သမျှသောမြေကိုငါပြန်ပေးမည်။ သင်သည် နေ့တိုင်းအစဉ်ငါ့စားပွဲ၌စားရမည်ဟု ဆိုသော်၊ –

၉း၈ မေဖိဗောရှက်က၊ ကျွန်တော်ကဲ့သို့ဖြစ်ရသောခွေးသေကောင်ကို ကိုယ်တော်ကြည့်ရှုရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်ပါသနည်းဟု ဦးချ၍ပြန်လျှောက်၏။ –

၉း၉ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည်ရှောလု၏ကျွန်ဇိဘာကိုခေါ်၍၊ ရှောလုနှင့်သူ၏အဆွေအမျိုးများပိုင်ထိုက်သမျှတို့ကို သင့်သခင်၏သားအား ငါပေးပြီ။ –

၉း၁၀ သင်သည်သင်၏သားကျွန်တို့နှင့်တကွလယ်လုပ်၍ သင့်သခင်၏သားစားစရာဘို့အသီးအနှံကိုသွင်းရမည်။ သို့ရာတွင်သင့်သခင်၏သားမေဖိဗောရှက်သည် နေ့တိုင်းအစဉ်ငါ့စားပွဲ၌ အစာစားရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဇိဘာ၌သားတဆယ်ငါးယောက်နှင့်ကျွန်နှစ်ဆယ်ရှိ၏။ –

၉း၁၁ ဇိဘာကလည်း၊ ကျွန်တော်သခင်အရှင်မင်းကြီးသည် ကိုယ်တော်ကျွန်ကိုမှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ပြုပါမည်ဟု နားတော်လျှောက်လေ၏။ ထိုနောက် မေဖိဗောရှက်သည် ရှင်ဘုရင်၏ သားရင်းကဲ့သို့ စားပွဲတော်၌အစာစားရ၏။ –

၉း၁၂ မေဖိဗောရှက်၌ မိက္ခာအမည်ရှိသောသားငယ်တယောက်ရှိ၏။ ဇိဘာအိမ်၌နေသောသူအပေါင်းတို့ သည်လည်း မေဖိဗောရှက်၏ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။ –

၉း၁၃ ထိုသို့မေဖိဗောရှက်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌နေ၍ ရှင်ဘုရင်၏စားပွဲတော်၌နေ့တိုင်းအစဉ်စားရ၏။ ခြေနှစ်ဘက်ဆွံ့သောသူဖြစ်၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ထိုနောက်အမ္မုန်ရှင်ဘုရင်သည်သေ၍ သားတော်ဟာနုန်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။ –

၁၀း၂ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ဟာနုန်အဘနာဟတ်သည် ငါ့အားကျေးဇူးပြုသောကြောင့်၊ သူ၏သား၌ ငါကျေးဇူးပြုမည်ဟု ဆိုလျက်၊ သူ၏အဘသေရာတွင် နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ ကျွန်တို့ကိုစေလွှတ်၍၊ ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည် အမ္မုန်ပြည်သို့ရောက်ကြ၏။ –

၁၀း၃ အမ္မုန်အမျိုးမှူးမတ်တို့သည် မိမိတို့အရှင်ဟာနုန်ထံသို့ဝင်၍၊ ဒါဝိဒ်သည် စိတ်တော်ကိုနှစ်သိမ့်စေသော သူတို့ကိုစေလွှတ်ရာတွင် ခမည်းတော်ကိုရိုသေစွာပြုသည်ဟုထင်မှတ်တော်မူသလော။ မြို့တော်ကို စစ်ဆေးစူးစမ်း၍ဖျက်ဆီးခြင်းငှါသာ သူ၏ကျွန်တို့ကိုစေလွှတ်သည်မဟုတ်လောဟု လျှောက်ကြသော်၊ –

၁၀း၄ ဟာနုန်သည် ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့ကိုယူပြီးလျှင်၊ မုတ်ဆိတ်တခြမ်းကိုရိတ်၍ အဝတ်ကိုတင်ပါးတိုင်အောင် ဖြတ်ပြီးမှလွှတ်လိုက်လေ၏။ –

၁၀း၅ ထိုသိတင်းကို ဒါဝိဒ်သည်ကြားသောအခါ၊ ထိုလူတို့သည် အလွန်ရှက်သောကြောင့် သူတို့ကို ဆီးကြိုစေခြင်းငှါစေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည်မုတ်ဆိတ်မရှည်မှီတိုင်အောင် ယေရိခေါမြို့မှာနေကြလော့။ ထိုနောက်မှပြန်လာကြလော့ဟုမှာထားတော်မူ၏။

၁၀း၆ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့က၊ ငါတို့သည်ဒါဝိဒ်ရှေ့မှာစက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုသိလျှင်၊ လူတို့ကိုစေလွှတ်၍ဗက်ရဟောဘမြို့နှင့် ဇောဘမြို့၌နေသော ရှုရိလူခြေသည်သူရဲနှစ်သောင်း၊ မာခမင်းကြီး၏လူတထောင်၊ တောဘမြို့သားတသောင်းနှစ်ထောင်တို့ကိုငှါးကြ၏။ –

၁၀း၇ ထိုသိတင်းကို ဒါဝိဒ်သည်ကြားလျှင် ယွာဘနှင့်ခွန်အားကြီးသောသူရဲအလုံးအရင်းအပေါင်းကိုစေလွှတ်၏။ –

၁၀း၈ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် ထွက်၍မြို့တံခါးဝမှာစစ်ခင်းကျင်းကြ၏။ ဇောဘမြို့၊ ရဟောဘမြို့၊ တောဘမြို့မှလာသောရှုရိလူနှင့်မာခါမင်းကြီး၏လူတို့သည် လွင်ပြင်၌ တခြားစီနေကြ၏။ –

၁၀း၉ ယွာဘသည်လည်း၊ ရှေ့၌၄င်း၊ နောက်၌၄င်း စစ်မျက်နှာနှစ်ဘက်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ဣသရေလလူတို့တွင် သန်မြန်သောသူရှိသမျှတို့ကို ရွေးကောက်၍ ရှုရိလူတို့တဘက်၌ စစ်ခင်းကျင်း၏။ –

၁၀း၁၀ ကြွင်းသောသူတို့ကို အမ္မုန်အမျိုးသားတို့တဘက်၌ စစ်ခင်းကျင်းစေခြင်းငှါ၊ ညီအဘိရှဲလက်သို့အပ်လျက်၊ –

၁၀း၁၁ ရှုရိလူတို့သည်ငါ့ကိုနိုင်လျှင် ငါ့အားကူရမည်။ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်သင့်ကိုနိုင်လျှင် သင့်အားငါကူမည်။ –

၁၀း၁၂ ရဲရင့်သောစိတ်ရှိ၍ငါတို့လူမျိုး၊ ငါတို့ဘုရားသခင့်မြို့ရွာတို့အဘို့အားထုတ်၍ တိုက်ကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရားသည်အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း စီရင်တော်မူစေသတည်းဟုဆိုပြီးမှ၊ –

၁၀း၁၃ သူ၌ပါသောလူများနှင့်တကွရှုရိလူတို့ကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချဉ်းသွားသောအခါ၊ ရှုရိလူတို့သည်ပြေးကြ၏။ –

၁၀း၁၄ ရှုရိလူတို့ပြေးသည်ကို အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်မြင်လျှင်၊ သူတို့သည်လည်း အဘိရှဲရှေ့မှာပြေး၍မြို့ထဲသို့ ဝင်ကြ၏။ ယွာဘသည်လည်း အမ္မုန်ပြည်မှထွက်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်သွားလေ၏။

၁၀း၁၅ ရှုရိလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာ မိမိတို့ရှုံးသည်ကိုသိမြင်လျှင် တဖန်စည်းဝေးကြ၏။ –

၁၀း၁၆ ဟာဒဒေဇာမင်းသည်လည်းစေလွှတ်၍၊ မြစ်တဘက်၌နေသော ရှုရိလူတို့ကိုခေါ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဟေလံမြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။ ဟာဒဒေဇာခန့်ထားသော ဗိုလ်ချုပ်မင်းရှောဗက်သည်လည်း အုပ်ရ၏။ –

၁၀း၁၇ ထိုသိတင်းကိုကြားလျှင်၊ ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးသဖြင့် ဟေလံမြို့သို့ရောက်လေ၏။ ရှုရိလူတို့သည် ဒါဝိဒ်တဘက်၌ စစ်ခင်းကျင်း၍တိုက်သောအခါ၊ –

၁၀း၁၈ ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာ ပြေးကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည်လည်း ရှုရိမြင်းရထားစီးသူရဲခုနစ်ထောင်၊ ခြေသည်သူရဲလေးသောင်းတို့ကိုသတ်၍၊ ဗိုလ်ချုပ်မင်းရှောဗက်ကိုလည်း ထိခိုက်သဖြင့်သူသည် ထိုအရပ်၌သေ၏။ –

၁၀း၁၉ ဟာဒဒေဇာ၌ ကျွန်ခံသောမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှာ မိမိတို့ရှုံးသည်ကိုသိမြင်လျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးနှင့်မိဿဟာယဖွဲ့၍ ကျွန်ခံကြ၏။ ထိုသို့ရှုရိလူတို့သည် နောက်တဖန် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကိုစစ်မကူဝံ့ကြ။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ အခါလည်၍ ရှင်ဘုရင်တို့သည်စစ်တိုက်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည်ယွာဘနှင့်ကျွန်များ၊ ဣသရေလအမျိုးသားများအပေါင်းတို့ကိုစေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကို တိုက်ဖျက်၍ရဗ္ဗာမြို့ကိုဝိုင်းထားကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည်ကိုယ်တိုင် ယေရုရှလင်မြို့၌နေလေ၏။ –

၁၁း၂ နောက်တနေ့ညဦးယံ၌ ဒါဝိဒ်သည်လျောင်းစက်ရာမှထ၍ နန်းတော်မိုးပေါ်မှာစင်္ကြံသွားစဉ်တွင်၊ အလွန်အဆင်းလှသောမိန်းမတယောက်ရေချိုးသည်ကိုမြင်တော်မူ၏။ –

၁၁း၃ ထိုမိန်းမကားအဘယ်သူနည်းဟု စေလွှတ်၍မေးမြန်းလျှင်၊ ဧလျံသမီး၊ ဟိတ္တိလူဥရိယ၏ မယားဗာသရှေဘဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ –

၁၁း၄ တဖန်လူကိုစေလွှတ်သဖြင့်၊ ထိုမိန်းမကိုအထံတော်သို့ခေါ်ခဲ့၍ ရှက်တင်လေ၏။ ထိုမိန်းမသည် မိမိအညစ်အကြေးနှင့် စင်ကြယ်အောင်ပြု၍ မိမိအိမ်သို့ပြန်ပြီးမှ၊ –

၁၁း၅ ပဋိသန္ဓေရှိသဖြင့်ဒါဝိဒ်ထံသို့လူကိုစေလွှတ်၍၊ ကျွန်မ၌ပဋိသန္ဓေရှိပါ၏ဟုလျှောက်စေသော်၊ –

၁၁း၆ ဒါဝိဒ်သည်ယွာဘဆီသို့လူကိုစေလွှတ်၍ဟိတ္တိလူဥရိယကို ငါ့ထံသို့စေလွှတ်ရမည်ဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊ ယွာဘသည်စေလွှတ်၍၊ –

၁၁း၇ ဥရိယရောက်လာသောအခါဒါဝိဒ်က၊ ယွာဘကျန်းမာ၏လော။ လူများကျန်းမာ၏လော။ စစ်တိုက်၍အောင်မြင်သလောဟုမေးမြန်းပြီးမှ၊ –

၁၁း၈ သင့်အိမ်သို့သွား၍ ခြေဆေးလော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဥရိယသည်နန်းတော်မှထွက်၍ သူနောက်မှခဲဘွယ်စားဘွယ်ကိုရှင်ဘုရင်ပေးလိုက်လေ၏။ –

၁၁း၉ သို့ရာတွင်ဥရိယသည် မိမိအိမ်သို့မသွားဘဲ၊ မိမိအရှင်၏ကျွန်အပေါင်းတို့နှင့်အတူနန်းတော်တံခါးဝ၌ အိပ်လေ၏။ –

၁၁း၁၀ ဥရိယသည် မိမိအိမ်သို့မသွားကြောင်းကိုနားတော်လျှောက်လျှင် ဒါဝိဒ်က၊ သင်သည် ခရီးသွားရာမှ ရောက်လာသည်မဟုတ်လော။ သင့်အိမ်သို့အ ဘယ်ကြောင့်မသွားဘဲနေသနည်းဟု ဥရိယကိုမေးသော်၊ –

၁၁း၁၁ ဥရိယက၊ သေတ္တာတော်နှင့်ဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် တဲ၌နေကြပါ၏။ သခင်ယွာဘနှင့်သခင်၏ ကျွန်များတို့သည် လွင်ပြင်၌တည်းရကြပါ၏။ ကျွန်တော်သည် ကိုယ်အိမ်သို့သွား၍စားသောက်လျက် မယားနှင့်ပျော်မွေ့လျက်နေသင့်ပါမည်လော။ ကိုယ်တော်အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသို့ကျွန်တော်မပြုပါဟု ဒါဝိဒ်အားလျှောက်လေ၏။ –

၁၁း၁၂ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ဤမြို့၌ယနေ့နေဦးလော့။ နက်ဖြန်နေ့ငါလွှတ်လိုက်မည်ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဥရိယသည်ထိုနေ့၊ နက်ဖြန်နေ့ ယေရုရှလင်မြို့၌နေ၏။ –

၁၁း၁၃ ဒါဝိဒ်သည်လည်း ဥရိယကိုခေါ်၍ ရှေ့တော်၌စားသောက်လျက် ယစ်မူးသည်တိုင်အောင်သောက်ရ၏။ သို့သော်လည်း ညဦးမှာ မိမိအိမ်သို့ မသွားဘဲ၊ အရှင်၏ကျွန်တို့နှင့်အတူ အိပ်ခြင်းငှါထွက်သွားလေ၏။

၁၁း၁၄ နံနက်မှာ ဒါဝိဒ်သည် မှာစာကိုရေး၍ ဥရိယလက်တွင်ယွာဘသို့ပေးလိုက်၏။ –

၁၁း၁၅ မှာစာချက်ဟူမူကား၊ ကျပ်တည်းစွာစစ်တိုက်ရာတပ်ဦး၌ဥရိယကိုခန့်ထားပြီးမှ၊ သူသည် ရန်သူလက်သို့ရောက်၍ သေစေခြင်းငှါတပ်များကို ရုပ်သိမ်းလော့ဟု ပါသတည်း။ –

၁၁း၁၆ အမိန့်တော်အတိုင်းယွာဘသည် မြို့ကိုကြည့်ရှုပြီးမှ၊ ခွန်အားကြီးသောသူရဲရှိရာအရပ်၌ ဥရိယကိုခန့်ထားလေ၏။ –

၁၁း၁၇ မြို့သားတို့သည်ထွက်၍ ယွာဘနှင့်စစ်ပြိုင်သောအခါ၊ဒါဝိဒ်၏ကျွန်အချို့တို့သည်သေကြ၏။ ဟိတ္တိလူဥရိယသည်လည်းသေ၏။ –

၁၁း၁၈ ထိုနောက်ယွာဘသည်စစ်သိတင်းအလုံးစုံကို ဒါဝိဒ်အားကြားလျှောက်စေခြင်းငှါလူကိုခေါ်၍၊ –

၁၁း၁၉ သင်သည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်၌စစ်သိတင်းကိုအကုန်အစင်ကြားလျှောက်ပြီးလျှင်၊ –

၁၁း၂၀ ရှင်ဘုရင်သည်အမျက်တော်ထွက်၍၊ သင်တို့သည်စစ်ပြိုင်သောအခါ၊ မြို့အနီးသို့ အဘယ်ကြောင့် ချဉ်းကပ်ကြသနည်း။ မြို့ရိုးပေါ်ကပစ်မည်ကို မသိလော။ –

၁၁း၂၁ ယေရုဗ္ဗေရှက်သားအဘိမလက်ကိုအဘယ်သူလုပ်ကြံသနည်း။ သေဗက်မြို့မှာ မိန်းမတယောက်သည် ကြိတ်ဆုံကျောက်တဖဲ့ကိုမြို့ရိုးပေါ်ကပစ်ချ၍ အဘိမလက်သေသည် မဟုတ်လော။ မြို့ရိုးအနီးသို့ အဘယ်ကြောင့် ချဉ်းကပ်ကြသနည်းဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဟိတ္တိလူ၊ ဥရိယသေကြောင်းကို လျှောက်ရမည်ဟုမှာထား၍စေလွှတ်လေ၏။ –

၁၁း၂၂ ယွာဘမှာထားသည်အတိုင်း ထိုတမန်သည်သွား၍ ဒါဝိဒ်အားကြားလျှောက်သည်ကား၊ –

၁၁း၂၃ ရန်သူတို့သည် အမှန်စင်စစ်ကျွန်တော်တို့ကိုနိုင်သဖြင့်၊ လွင်ပြင်တိုင်အောင်လိုက်၍ တိုက်ကြပါ၏။ ကျွန်တော်တို့သည်လည်း မြို့တံခါးဝတိုင်အောင် လှန်၍ တိုက်ကြပါ၏။ –

၁၁း၂၄ လေးသမားတို့သည်မြို့ရိုးပေါ်ကကိုယ်တော်ကျွန်တို့ကိုပစ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်အချို့သေကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန်ဟိတ္တိလူ၊ ဥရိယသည်လည်းသေပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊ –

၁၁း၂၅ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ဤအမှုကြောင့်စိတ်မပျက်နှင့်။ စစ်တိုက်ပွဲတွင်တယောက်တလှည့် သေတတ်၏။ အားယူ၍မြို့ကိုကျပ်တည်းစွာတိုက်လျက် လုပ်ကြံတိုက်ဖျက်ကြလော့ဟု တမန်အားဖြင့်ယွာဘကိုမှာ လိုက်လေ၏။ –

၁၁း၂၆ ဥရိယသေကြောင်းကို သူ၏မယားကြားသောအခါ၊ ခင်ပွန်းကြောင့်ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်နေ၏။ –

၁၁း၂၇ ငိုကြွေးမြည်တမ်းချိန်လွန်မှ၊ ဒါဝိဒ်သည် လူကိုစေလွှတ်၍ ထိုမိန်းမကို နန်းတော်သို့ခေါ်စေသဖြင့်၊ သူသည်မိဖုရားအဖြစ်သို့ရောက်၍ သားယောကျ်ားကိုဘွားမြင်လေ၏။ သို့ရာတွင် ဒါဝိဒ်ပြုသောအမှုသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆိုးသောအမှုဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ နောက်တဖန်ထာဝရဘုရားသည်ပရောဖက်နာသန်ကို ဒါဝိဒ်ထံသို့စေလွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ နာသန်သည်ဝင်၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဤမည်သောမြို့တွင် သူဌေးတဦး၊ ဆင်းရဲသားတဦးရှိပါ၏။–

၁၂း၂ သူဌေးသည် အလွန်များစွာသော သိုးနွားမှစသည်တို့နှင့်ကြွယ်ဝပြည့်စုံပါ၏။–

၁၂း၃ ဆင်းရဲသားမူကား၊ မိမိဝယ်၍မွေးစားသောသိုးမကလေးတကောင်တည်းမှတပါးအခြားသောဥစ္စာမရှိပါ။ ထိုသိုးမကလေးသည်အရှင်နှင့်၎င်း၊ အရှင်၏သားသမီးတို့နှင့်၎င်း ပေါင်း၍ကြီးပွါး၏။ အရှင်၏အစာကို စားတတ်၏။ အရှင်၏ရေခွက်၌သောက်တတ်၏။ အရှင်၏ရင်ခွင်၌အိပ်၍ သမီးကဲ့သို့ဖြစ်၏။–

၁၂း၄ သူဌေးအိမ်သို့ဧည့်သည်တဦးရောက်၍ သူဌေးသည်ဧည့်သည်ကို လုပ်ကျွေးဘို့ မိမိသိုးနွားများကို နှမြောသောကြောင့်မယူ၊ ဆင်းရဲသား၏ သိုးမကလေးကိုယူ၍ ဧည့်သည်ကိုလုပ်ကျွေးဘို့ချက်ပါသည်ဟု လျှောက်လေသော်၊–

၁၂း၅ ဒါဝိဒ်သည် ထိုသူဌေးကိုပြင်းစွာ အမျက်ထွက်၍၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း ထိုသို့ပြုသောသူသည် အမှန်သေရမည်။–

၁၂း၆ ကရုဏာစိတ်မရှိဘဲထိုအမှုကိုပြုသောကြောင့်၊ ထိုသိုးမကလေးအတွက် လေးဆပြန်ပေးရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၂း၇ နာသန်ကလည်း၊ထိုသူသည်ကားအခြားသူမဟုတ်။ ကိုယ်တော်ပင်ဖြစ်ပါ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည် ကား၊ ငါသည် ဘိသိက်ပေး၍ သင့်ကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားပြီ။ ရှောလုလက်မှလည်းကယ်လွှတ်ပြီ။–

၁၂း၈ သင့်သခင်၏အဆွေအမျိုးကို၎င်း၊ သင့်သခင်၏မယားတို့ကို၎င်း၊ သင်၏ရင်ခွင်၌ ငါအပ်ပေးပြီ။ ဣသရေလအမျိုးနှင့်ယုဒအမျိုးကိုငါပေးပြီ။ ထိုအရာများမလောက်လျှင် အခြားတပါးသောအရာရာတို့ကို ပေးခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။–

၁၂း၉ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တရားတော်ကိုမထီမဲ့မြင်ပြု၍ ရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကို အဘယ်ကြောင့် ပြုဘိသနည်း။ ဟိတ္တိလူ၊ ဥရိယ၏ အသက်ကို ထားဖြင့်သတ်၍ သူ၏မယားကိုသိမ်းလေပြီတကား။ ထိုသူကိုအမ္မုန်အမျိုးသားထားနှင့်သတ်လေပြီတကား။–

၁၂း၁၀ ယခုမှာသင်သည် ငါ့ကိုမထီမဲ့မြင်ပြု၍ ဟိတ္တိလူ၊ ဥရိယ၏မယားကိုသိမ်းသောကြောင့်၊ သင့်အဆွေအမျိုးတို့သည် ထားဘေးနှင့်အစဉ်တွေ့ကြုံရကြလိမ့်မည်။–

၁၂း၁၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၌ရန်ဘက်ပြုသောသူကို သင်၏အဆွေအမျိုးတို့အထဲက ငါပေါ်စေမည်။ သင့်မျက်မှောက်တွင် သင်၏ မယားတို့ကို ငါယူ၍သင့်အိမ်နီးချင်း၌ အပ်သဖြင့်၊ သူသည်နေရှေ့မှာ သင်၏မယားတို့နှင့်ပေါင်းဘော်လိမ့်မည်။–

၁၂း၁၂ သင်သည် ဤအမှုကိုမထင်မရှားပြုသော်လည်း၊ နေရှေ့မှာ ငါလုန်ပြမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော စကားကိုပြန်ကြားလေ၏။–

၁၂း၁၃ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားပါပြီဟု နာသန်အားဝန်ချ၍ နာသန်က၊ အသက်တော်ကိုချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်အပြစ်ကို ပယ်တော်မူပြီ။–

၁၂း၁၄ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည်ထိုသို့ပြစ်မှားသောအားဖြင့်၊ ကဲ့ရဲ့စရာအခွင့်ကြီးကို ထာဝရဘုရား၏ ရန်သူတို့အားပေးသောကြောင့်၊ ယခု မြင်သောသားသည်ဆက်ဆက်သေရမည်ဟု ဒါဝိဒ်အား လျှောက်ဆိုပြီးလျှင်၊–

၁၂း၁၅ နန်းတော်မှ ထွက်သွားသောနောက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ ဥရိယမယားတွင် ဘွားမြင်သောဒါဝိဒ်၏သားသည် ပြင်းစွာ သောဝေဒနာကိုခံရ၏။–

၁၂း၁၆ ဒါဝိဒ်သည် သူငယ်အတွက်ထာဝရဘုရားအား တောင်းပန်လေ၏။ အစာကိုရှောင်လျက်၊ အထဲသို့ဝင်၍တညဉ့်လုံးမြေပေါ်မှာအိပ်လျက်နေ၏။–

၁၂း၁၇ နန်းတော်သားအသက်ကြီးသူတို့သည်ထ၍ ကိုယ်တော်ကိုချီကြွအံ့သောငှါ ချဉ်းကပ်ကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်သည် ငြင်းပယ်၍သူတို့နှင့်အတူ အစာ မစားဘဲနေ၏။–

၁၂း၁၈ ခုနစ်ရက်စေ့သော်သူငယ်သေ၏။ ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့ကလည်း၊ သူငယ်အသက်ရှင်စဉ်အခါ ငါတို့လျှောက်သောစကားကို နားထောင် တော်မမူသည် ဖြစ်၍၊ သူငယ်သေကြောင်းကို လျှောက်လျှင် အလွန်ကိုယ်ကိုကိုယ်ညှဉ်းဆဲတော်မူလိမ့်မည်ဟုဆိုလျက် သူငယ်သေကြောင်း ကိုမလျှောက်ဝံ့ကြ။–

၁၂း၁၉ သို့ရာတွင်ကျွန်တို့သည် တိုးတိုးပြောသောစကားကိုဒါဝိဒ်သည်ကြားလျှင်၊ သူငယ်သေကြောင်းကို ရိပ်မိသဖြင့်၊ သူငယ်သေပြီလောဟု ကျွန်တို့ကို မေးတော်မူ၏။ သူတို့ကလည်းသေပါပြီဟု လျှောက်ကြ၏။–

၁၂း၂၀ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည်မြေမှထ၍ ရေချိုးခြင်း၊ ဆီလိမ်းခြင်း၊ အဝတ်လဲခြင်းကိုပြုပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သို့သွား၍ကိုးကွယ်၏။ ထိုနောက် နန်းတော်သို့ပြန်လာ၍ စားစရာကိုတောင်းသောအခါ၊ ကျွန်တို့သည် စားပွဲတော်ကိုပြင်၍မင်းကြီးသည် စားတော်မူ၏။–

၁၂း၂၁ ကျွန်တို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သို့ပြုတော်မူသနည်း။ သူငယ်အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ သူငယ်အတွက်အစာရှောင်လျက်ငိုကြွေးလျက်နေ တော်မူ၏။ သူငယ်သေသောအခါ ထ၍စားတော်ခေါ်ပါသည်တကားဟုလျှောက်လျှင်၊–

၁၂း၂၂ ဒါဝိဒ်က၊ သူငယ်အသက်ရှင်စဉ်အခါဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုသနားတော်မူ၍၊ သူငယ်အသက်ကို ချမ်းသာပေးတော်မူမည်မမူမည်ကို အဘယ်သူ ဆိုနိုင်သနည်းဟု အောက်မေ့လျက် ငါသည် အစာရှောင်၍ ငိုကြွေးလျက်နေ၏။–

၁၂း၂၃ ယခုမှာသူငယ်သေပြီ။ အဘယ်ကြောင့်အစာရှောင်ရမည်နည်း။ သူငယ်ကိုပြန်၍ ဆောင်ခဲ့နိုင်သလော။ သူရှိရာသို့ငါသွားရမည်။ သူသည်ငါရှိရာ သို့မပြန်မလာရဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၁၂း၂၄ တဖန် ဒါဝိဒ်သည်ခင်ပွန်းဗာသရှေဘကို နှစ်သိမ့်စေသဖြင့်၊ သူ့ထံသို့ဝင်၍ ဆက်ဆံလေ၏။ သူသည်လည်း သားယောကျ်ားကိုဘွားမြင်၍ ရှောလမုန်အမည်ဖြင့် အဘမှည့်လေ၏။–

၁၂း၂၅ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူငယ်ကိုချစ်၍ ကျေးဇူးပြုတော်မူသဖြင့်၊ ပရောဖက်နာသန်ကိုစေခိုင်း၍ ယေဒိဒိအမည်ဖြင့် မှည့်တော်မူ၏။

၁၂း၂၆ ယွာဘသည်လည်း အမ္မုန်ပြည်၊ ရဗ္ဗာမြို့ကိုတိုက်၍ မြို့တော်ကိုရပြီးမှ၊–

၁၂း၂၇ ဒါဝိဒ်ထံတော်သို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ ကျွန်တော်သည် ရဗ္ဗာမြို့ကိုတိုက်၍ ကန်တော်ရှိရာမြို့ကိုရပါပြီ။–

၁၂း၂၈ ယခုမှာကြွင်းသော လူတို့ကိုစုဝေးစေသဖြင့်၊ မြို့နားမှာတပ်တော်ချ၍ တိုက်ယူတော်မူပါ။ သို့မဟုတ်ကျွန်တော်ယူ၍ ကျွန်တော်အမည်ဖြင့် မြို့ကို သမုတ်ကြလိမ့်မည်ဟုလျှောက်လျှင်၊–

၁၂း၂၉ ဒါဝိဒ်သည် လူအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေသဖြင့်၊ ရဗ္ဗာမြို့သို့ချီသွား၍တိုက်ယူလေ၏။–

၁၂း၃၀ မင်းကြီး၏သရဖူကိုချွတ်ယူ၍ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာတင်ကြ၏။ သရဖူအချိန်ကား ကျောက်မြတ်ကိုမဆိုဘဲ ရွှေအခွက်တဆယ်ရှိသတည်း။ မြို့၌လုယူ

သော ဥစ္စာအများကိုလည်းထုတ်လေ၏။—

၁၂း၃၁ မြို့သားတို့ကိုလည်းထုတ်ဆောင်၍လွှတိုက်မှု၊ သံထွန်၊ သံပုဆိန်နှင့်အလုပ်မှုကိုလုပ်စေ၍ အုတ်ဖို၌လည်းကျင်လည်စေ၏။ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် အမ္မုန်မြို့သူရွာသားအပေါင်းတို့၌ပြုပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့နှင့်အတူယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်လေ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ဒါဝိဒ်၏သားအဗရှလုံ၌ တာမာအမည်ရှိသောအဆင်းလှသော နှမတယောက်ရှိ၏။ ဒါဝိဒ်၏သားအာမနုန်သည် ထိုနှမကိုချစ်လေ၏။—

၁၃း၂ ချစ်အားကြီးသောကြောင့် နာ၍နေ၏။နှမတော်သည်အပျိုကညာဖြစ်၏။ သူ၌အဘယ်သို့အလိုပြည့်စုံ မည်ကို အာမနုန်သည်ကြံ၍မရနိုင်။—

၁၃း၃ ဒါဝိဒ်အစ်ကိုရှိမာသားယောနဒပ်သည် အာမနုန်၏အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏။ထိုယောနဒပ်သည် လိမ္မာသောသူဖြစ်၏။—

၁၃း၄ ကိုယ်တော်သည်ရှင်ဘုရင်၏သားတော်ဖြစ်လျက် အဘယ်ကြောင့်တနေ့ထက်တနေ့ ပိန်ချုံးတော်မူသနည်း။ ကျွန်တော်ကိုမပြောချင်သလောဟု မေးလျှင်၊ အာမနုန်က၊ ငါ့ညီအဗရှလုံ၏ နှမတာမာကိုတပ်သောစိတ် ရှိသည်ဟုပြန်ပြော၏။—

၁၃း၅ ယောနဒပ်ကလည်း၊ ခုတင်ပေါ်မှာတုံးလုံးနေ၍နာဟန်ဆောင်ပါ။ ခမည်းတော်သည် အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်နှမ တာမာလာ၍ ကျွေးမွေးပါစေ။ သူချက်သောစားစရာကို အကျွန်ုပ်သည်မြင်၍ သူလက်၌စားရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာချက်ပါစေဟု အခွင့်တောင်းရမည်ဟု အကြံပေးသည်အတိုင်း၊—

၁၃း၆ အာမနုန်သည်တုံးလုံးနေ၍ နာဟန်ပြု၏။ ရှင်ဘုရင်သည် အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူသောအခါ၊ အာမနုန်က၊ အကျွန်ုပ်နှမတာမာလာပါစေ။ သူလက်၌အကျွန်ုပ်သည် စားရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာမုန့်ပြားနှစ်ပြားကိုလုပ်ပါစေဟု ရှင်ဘုရင်အား အခွင့်တောင်းလေ၏။—

၁၃း၇ ဒါဝိဒ်သည်လည်းတာမာအိမ်သို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ သင်၏မောင်အာမနုန်အိမ်သို့သွားပြီးလျှင်စားစရာကို ချက်ပေးပါဟုမှာလိုက်သည်အတိုင်း၊—

၁၃း၈ တာမာသည်မောင်အာမနုန်အိမ်သို့သွား၍ အာမနုန်သည်တုံးလုံးနေ၏။ တာမာသည် မုန့်ညက်ကိုယူ၍ နယ်ပြီးမှ၊ မောင်ရှေ့မှာမုန့်ပြားတို့ကို လုပ်၍ ဖုတ်လေ၏။—

၁၃း၉ ပုကန်ပြားကိုလည်းယူ၍အာမနုန်ရှေ့မှာ လောင်းထားသော်လည်း သူသည်မစားဘဲလူအပေါင်းတို့ကို ငါ့ထံမှထွက်သွားစေဟုဆိုသဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထွက်သွားကြ၏။—

၁၃း၁၀ တာမာအားလည်း၊ သင့်လက်၌ငါစားရအောင် အခန်းထဲသို့ယူခဲ့လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ တာမာသည် မိမိလုပ်သောမုန့်ပြားတို့ကိုယူ၍ မောင်အာမနုန်ရှိရာအခန်းထဲသို့ဝင်လေ၏။—

၁၃း၁၁ ထိုသို့အာမနုန်စားစရာဘို့ယူခဲ့သောအခါ၊ သူသည်နှမလက်ကိုဆွဲ၍၊ ငါ့နှမ၊ ငါနှင့်အိပ်ပါဟုဆို၏။—

၁၃း၁၂ တာမာကလည်းမပြုပါနှင့်ငါ့မောင်။ ငါ့ကိုမရှုတ်ချပါနှင့်။ ဣသရေလအမျိုး၌ဤသို့သောအမှုကိုမပြုသင့်။ ဤအမှုဆိုးကိုမပြုပါနှင့်။—

၁၃း၁၃ ပြုလျှင်ငါသည်ရှက်ခြင်းနှင့်အဘယ်သို့ ကင်းလွတ်မည်နည်း။ သင်သည်လည်း ဣသရေလအမျိုး၌ လူမိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်ကိုလျှောက်ပါလော့။ လျှောက်လျှင် မပေးစားဘဲ နေတော်မမူပါဟုပြောဆိုသော်လည်း၊—

၁၃း၁၄ အာမနုန်သည်နားမထောင်။ နှမထက်အားကြီးသဖြင့်အနိုင်ပြု၍ အိပ်လေ၏။—

၁၃း၁၅ တဖန်အာမနုန်သည်နှမကိုအလွန်မုန်းပြန်၏။ အရင်ချစ်အားကြီးသည်ထက်မုန်းအားသာ၍ကြီးသဖြင့်၊ သင်ထ၍သွားတော့ဟုဆို၏။—

၁၃း၁၆ နှမကလည်းအကြောင်းမရှိပါ။ ငါ၌ပြုဘူးသောအပြစ်ထက်ယခုနှင်ထုတ်သောအပြစ် သာ၍ကြီးသည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ အာမနုန်သည် နားမထောင်။—

၁၃း၁၇ အစေခံကျွန်တယောက်ကိုခေါ်၍ ဤမိန်းမကိုနှင်ထုတ်လော့။ သူနောက်မှာတံခါးကျင်ထိုးလော့ဟုစီရင်၏။—

၁၃း၁၈ အပျိုကညာဖြစ်သောရှင်ဘုရင်၏သမီးတော်ဝတ်တတ်သည်အတိုင်း၊ အဆင်းအရောင်ထူးခြားသော အဝတ်ကိုဝတ်လျက်ရှိသော တာမာကို အစေခံကျွန်သည် နှင်ထုတ်၍သူနောက်မှာတံခါးကျင်ထိုးလေ၏။—

၁၃း၁၉ တာမာသည်လည်းခေါင်းပေါ်မှာပြာကိုတင်၍ အဆင်းအရောင်ထူးခြားသော အဝတ်ကိုဆုတ်ပြီးမှ၊ ခေါင်းပေါ်၌လက်တင်၍ငိုကြွေးလျက်ပြန်သွား၏။—

၁၃း၂၀ မောင်ရင်းအဗရှလုံကလည်း၊ ငါ့အစ်ကိုအာမနုန်သည်သင်နှင့်အတူရှိပြီလော။ သို့သော်လည်း ငါ့နှမတိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ သူသည်သင်၏ မောင်ဖြစ်၏။ ဤအမှုကိုမမှတ်နှင့်ဟုဆိုသော်၊ တာမာသည် မိမိမောင်အဗရှလုံအိမ်၌ဆိတ်ညံ့စွာနေ၏။—

၁၃း၂၁ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ထိုအမှုအလုံးစုံကိုကြားသိသောအခါ၊ အလွန်အမျက်ထွက်၏။—

၁၃း၂၂ အဗရှလုံသည် အစ်ကိုအာမနုန်အားကောင်းသောစကား၊ မကောင်းသောစကားကိုမပြော။ သို့ရာတွင် နှမတာမာကိုရှုတ်ချသောကြောင့်အငြိုးထား၏။

၁၃း၂၃ ထိုနောက်နှစ်နှစ်စေ့သောအခါ အဗရှလုံသည် ဖေရိမ်မြို့အနား၊ ဗာလဟာဇော်ရွာမှာ သိုးမွေးညှပ်ပွဲကိုခံ၍ ရှင်ဘုရင်၏သားတော်အပေါင်းတို့ကို ခေါ်ဘိတ်လေ၏။—

၁၃း၂၄ အဗရှလုံသည်လည်း ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့သွား၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် သိုးမွေးညှပ်ပွဲကိုခံပါ၏။ ကျွန်များတို့ကိုခေါ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်နှင့်အတူ ကိုယ်တော်တိုင်ကြွတော်မူပါဟုလျှောက်လျှင်၊—

၁၃း၂၅ ရှင်ဘုရင်ကမသွားသင့်ငါ့သား၊ လူအပေါင်းတို့ကိုမသွားစေနှင့်။ စရိတ်များမည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိသည်ဟု ဆိုသဖြင့်၊ အဗရှလုံသွေးဆောင်သော်လည်း ကိုယ်တော်တိုင်မလိုက်ဘဲကောင်းကြီးပေး၏။—

၁၃း၂၆ အဗရှလုံကလည်း၊ လိုက်တော်မမူလျှင်၊ နောင်တော်အာမနုန်လိုက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ပြန်သော်၊ ရှင်ဘုရင်က အဘယ်ကြောင့် လိုက်စေရမည်နည်းဟုဆိုသော်လည်း၊—

၁၃း၂၇ အဗရှလုံပူဆာသောကြောင့်အာမနုန်မှစ၍ သားတော်ရှိသမျှလိုက်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။—

၁၃း၂၈ အဗရှလုံကလည်း၊ အာမနုန်သည်စပျစ်ရည်ကိုသောက်၍ ရွှင်လန်းသောအခါ စောင့်နေကြ။ အာမနုန်ကိုထိုးခုတ်ကြဟု ငါဆိုသောအခါ၊ သေအောင်လုပ်ကြံကြ။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ငါစီရင်သည် မဟုတ်လော။ အားယူ၍ရဲရင့်ခြင်းရှိကြလော့ဟု မိမိကျွန်တို့အားမှာထားနှင့်သည်အတိုင်း၊—

၁၃း၂၉ သူတို့သည်အာမနုန်ကိုပြုကြ၏။ ထိုအခါရှင်ဘုရင်၏သားတော်အပေါင်းတို့သည်ထ၍ လားကိုစီးလျက်ပြေးသွားကြ၏။–
၁၃း၃၀ သူတို့မရောက်မှီအခြားသူလာ၍၊ အဗရှလုံသည်အရှင်မင်းကြီး၏သားတော်အပေါင်းတို့ကိုသတ်ပါပြီ။ တယောက်မျှမကျန်ကြွင်းပါဟု နားတော်လျှောက်လေ၏။–
၁၃း၃၁ ရှင်ဘုရင်သည် ထ၍အဝတ်တော်ကိုဆုတ်လျက် မြေပေါ်မှာတုံးလုံးနေ၏။ ကျွန်တော်အပေါင်းတို့သည် လည်း၊ မိမိတို့အဝတ်ကိုဆုတ်လျက် အနားတော်၌နေကြ၏။–
၁၃း၃၂ ဒါဝိဒ်အစ်ကိုရှိမာ၏သား ယောနဒပ်က၊ အရှင်မင်းကြီး၏သားတော်အပေါင်းတို့ကို သတ်လေပြီဟူသော စကားကိုယုံတော်မမူပါနှင့်။ အာမနုန်တယောက်တည်းသာသေပါပြီ။ အဗရှလုံနှမတာမာကို အာမနုန်သည် ရှုတ်ချသောနေ့မှစ၍ ဤအမှုကိုသူ၏မောင်စီရင်ပါပြီ။–
၁၃း၃၃ ယခုမှာ ကျွန်တော်သခင် အရှင်မင်းကြီး၏ သားတော်အပေါင်းတို့သည် သေကြပြီဟုထင်လျက် စိတ်ညှိုးငယ်တော်မမူပါနှင့်။ အာမနုန်တယောက်တည်းသာသေ၍ အဗရှလုံလည်းပြေးပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်လေ၏။–
၁၃း၃၄ ထိုအခါကင်းစောင့်လုလင်သည် မျှော်ကြည့်၍၊ မိမိနောက်၌ တောင်ခြေရှင်းလမ်းမှာ လူများလာသည်ကိုမြင်၏။–
၁၃း၃၅ ယောနဒပ်ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၏သားတော်တို့သည် လာကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်ပြောသော စကားမှန်ပါ၏ဟုလျှောက်သည်အဆုံး၌၊–
၁၃း၃၆ ရှင်ဘုရင်၏သားတော်တို့သည် ရောက်လာ၍ အသံကိုလွှင့်လျက်ငိုကြွေးကြ၏။ ရှင်ဘုရင်နှင့် ကျွန်တော်အပေါင်းတို့သည် ပြင်းစွာငိုကြွေးကြ၏။–
၁၃း၃၇ အဗရှလုံသည်ပြေး၍ ဂေရှုရမင်းကြီးအမိဟုဒ်သားတာလမဲထံသို့သွား၏။ ဒါဝိဒ်သည် မိမိသားကြောင့် နေ့တိုင်းငိုကြွေးမြည်တမ်းလေ၏။–
၁၃း၃၈ အဗရှလုံသည် ဂေရှုရမြို့သို့ပြေးပြီးမှသုံးနှစ်နေ၏။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၃း၃၉ တဖန်ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် အာမနုန်သေသောကြောင့်၊ ထိုသူကိုအောက်မေ့သော စိတ်အားလျော့ သဖြင့် အဗရှလုံကိုလွမ်းဆွတ်လျက်နေ၏။–
၁၄း၁ ထိုသို့ရှင်ဘုရင်၏စိတ်နှလုံးသည် အဗရှလုံသို့ပါသွားကြောင်းကို ဇေရုယာသားယွာဘသည် ရိပ်မိသောအခါ၊–
၁၄း၂ တေကောမြို့သို့စေလွှတ်၍ပညာရှိသောမိန်းမကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်သည်ဆီမလိမ်းပါနှင့်။ စိတ်မသာညည်းတွားဟန်ပြု၍ မသာအဝတ်ကိုဝတ်ပါတော့။ လူသေအတွက် ကြာမြင့်စွာငိုကြွေးသော မိန်းမယောင်ဆောင်လျက်၊–
၁၄း၃ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်၍ ဤသို့လျှောက်ရမည်ဟုသွန်သင်လေ၏။–
၁၄း၄ ထိုတေကောမြို့သူမိန်းမသည် အထံတော်သို့ဝင်၍မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်ရှိခိုးလျက်၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကယ်မသနားတော်မူပါဟုလျှောက်လေ၏။–
၁၄း၅ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ အဘယ်အမှုရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်မိန်းမက၊ ကျွန်တော်မသည် လင်သေသောမုတ်ဆိုးမဖြစ်ပါ၏။–
၁၄း၆ ကိုယ်တော်ကျွန်မ၌သားနှစ်ယောက်ရှိပါ၏။ ထိုသားနှစ်ယောက်တို့သည် ခိုက်ရန်ပြုကြပါ၏။ ဖျန်ဖြေသောသူမရှိသောကြောင့်တယောက်သည် တယောက်ကိုသေသည် တိုင်အောင်လုပ်ကြံပါ၏။–
၁၄း၇ ယခုမှာအဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကျွန်မတဘက်၌ ထကြ၍အစ်ကိုကိုသတ်သောသူကို သေစားသေစေခြင်းငှါ အပ်ရမည်။ အမွေခံကိုလည်း ငါတို့ပယ်ရှင်းမည်ဟုဆိုကြပါ၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ကျွန်တော်မ၌ ကျန်ကြွင်းသေးသောမီးခဲကို သူတို့သည်သတ်ကြပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်မလင်၏အမည်ကိုင်း၊ အကျန်အကြွင်းကိုင်း၊ မြေကြီးပေါ်က သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြပါလိမ့်မည်ဟုလျှောက်လေသော်၊–
၁၄း၈ ရှင်ဘုရင်ကသင့်အိမ်သို့ပြန်သွားလော့။ သင့်အမှုကိုငါစီရင်မည်ဟုမိန်းမအားမိန့်တော်မူ၏။–
၁၄း၉ တေကောမြို့သူမိန်းမကလည်း၊ အိုအရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်တော်မနှင့်ကျွန်တော်မအဆွေအမျိုး၌အပြစ်ရောက်ပါစေ။ ရှင်ဘုရင်နှင့်ရာဇပလ္လင်တော်သည် အပြစ်လွတ်ပါစေဟုလျှောက်လျှင်၊–
၁၄း၁၀ ရှင်ဘုရင်က၊ သင်၌အပြစ်တင်သောသူကိုငါ့ထံသို့ခေါ်ခဲ့လော့။ နောက်တဖန် သင့်ကိုမနှောင့်ရှက်ရဟု မိန့်တော်မူသော်၊–
၁၄း၁၁ မိန်းမက၊ သေစားသေစေသောသူတို့သည် ကျွန်တော်မ၏သားကိုသတ်မည်ဟု စိုးရိမ်ပါသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည်အထူးသဖြင့်မဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ အရှင်မင်းကြီးသည် ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို အောက်မေ့တော်မူပါဟု လျှောက်ပြန်သော်၊ ရှင်ဘုရင်က၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင့်သား၏ဆံပင်တပင်မျှမြေပေါ်သို့မကျရဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၄း၁၂ တဖန်မိန်းမကလည်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မသည် အရှင်မင်းကြီးအား စကားတခွန်းလျှောက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟုတောင်းပန်လျှင်၊ လျှောက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၄း၁၃ မိန်းမကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်၏လူတို့တဘက်၌ အဘယ်ကြောင့် ကြံစည်တော်မူသနည်း။ အရှင်မင်းကြီးနှင်ထုတ်သောသူကို တဖန်ခေါ်တော်မမူသဖြင့်၊ ကိုယ်ကို အပြစ်တင်၍ စီရင်တော်မူပါပြီတကား။–
၁၄း၁၄ ငါတို့သည် သေအံ့သောသူဖြစ်ကြ၏။ မြေပေါ်မှာသွန်ပြီးလျှင် နောက်တဖန်ကျုံး၍ မယူနိုင်သောရေနှင့် တူကြပါ၏။ ဘုရားသခင်သည် လူမျက်နှာကိုမထောက်သော်လည်း၊ နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသောသူသည် အစဉ်နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံ၍ မနေရမည်အကြောင်းကြံစည်တော်မူ၏။–
၁၄း၁၅ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်မသည်လာ၍ ဤအမှုကိုအရှင်မင်းကြီးအား လျှောက်ရသည်အကြောင်းမှာ၊ ကျွန်တော်မ ကြောက်အောင်လူများတို့သည်ပြုကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန်မကလည်း၊ ရှင်ဘုရင်ကို ငါလျှောက်မည်။ ရှင်ဘုရင်သည် ငါတောင်းပန်သည်အတိုင်းပြုကောင်းပြုတော်မူမည်။–
၁၄း၁၆ ငါနှင့်ငါ့သားကို ဘုရားသခင်၏အမွေတော်မြေပေါ်က သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောသူ၏ လက်မှငါ့ကို နှုတ်အံ့သောငှါ နားထောင်တော်မူလိမ့်မည်ဟုဆိုပါ၏။–
၁၄း၁၇ ကိုယ်တော်ကျွန်မကလည်း၊ ငါ့သခင်အရှင်မင်းကြီး၏အမိန့်တော်ကြောင့် ချမ်းသာရမည်။ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ ငါ့သခင်အရှင်မင်းကြီးသည် ကောင်းမကောင်းကို ပိုင်းခြား၍သိတော်မူ၏ဟုအောက်မေ့ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိတော်မူလိမ့်မည်ဟုလျှောက်လေ၏။–
၁၄း၁၈ ထိုအခါရှင်ဘုရင်က၊ ငါမေးမြန်းသည်အမှုကိုမထိမ်မဝှက်ပါနှင့်ဟု အမိန့်ရှိသော်၊ မိန်းမကအရှင်မင်းကြီး အမိန့်ရှိတော်မူပါဟုလျှောက်လေ၏။–
၁၄း၁၉ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ဤအမှု၌ယွာဘသည်သင့်အားအကြံပေးသည်မဟုတ်လောဟုမေးသော်၊ မိန်းမက အိုအရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အရှင်မင်းကြီးမိန့်တော်မူသော စကားလမ်းမှ လက်ျာဘက်လက်ဝဲဘက်သို့ အဘယ်သူမျှမလွှဲနိုင်ရာ။ အကယ်စင်စစ်

ကိုယ်တော်ကျွန် ယွာဘသည်ကျွန်တော်မကိုမှာထား၍ ဤစကားအလုံးစုံတို့ကိုသွန်သင်ပါ၏။–

၁၄း၂၀ ပရိယာယ်ပြု၍ ဤသို့အယောင်ဆောင်စေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကျွန်ယွာဘသည် စီရင်ပါ၏။ အရှင်သခင်သည်လည်း မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှတို့ကို သိနိုင်သည်တိုင်အောင် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ပညာရှိသကဲ့သို့ ပညာရှိတော်မူသည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

၁၄း၂၁ ထိုအခါရှင်ဘုရင်က၊ ဤအမှုကိုငါစီရင်ရ၏။ သင်သွား၍ ထိုလုလင်အဗရှလုံကိုတဖန်ခေါ်ရမည်ဟု ယွာဘအားမိန့်တော်မူ၏။–

၁၄း၂၂ ယွာဘသည်လည်း မြေပေါ်မှာဦးချပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကျွန်တော်သခင်အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်ကျွန် အသနားတော်ခံသည်အတိုင်း အရှင်မင်းကြီး ပြုတော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ရှေ့တော်၌မျက်နှာရကြောင်းကို ကျွန်တော်သိပါသည်ဟု ကျေးဇူးတော်ကိုဝန်ခံလေ၏။–

၁၄း၂၃ ထိုနောက် ယွာဘသည်ထ၍ ဂေရှုရမြို့သို့သွားသဖြင့်၊ အဗရှလုံကိုယေရှုရှလင်မြို့ သို့ဆောင်ခဲ့လေ၏။–

၁၄း၂၄ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ မိမိအိမ်သို့သွားစေ။ ငါ့မျက်နှာကိုမမြင်စေနှင့်ဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ အဗရှလုံသည် မိမိအိမ်သို့သွား၍ ရှင်ဘုရင်၏ မျက်နှာတော်ကိုမမြင်ရ။

၁၄း၂၅ ဣသရေလအမျိုးတမျိုးလုံးတွင် အဗရှလုံကဲ့သို့အဆင်းလှ၍ ချီးမွမ်းရသောသူ တယောက်မျှမရှိ။ ခြေဘဝါးမှသည်ဦးထိပ်တိုင်အောင်အပြစ်တခု မျှမရှိ။–

၁၄း၂၆ ဆံပင်လေးသောကြောင့်၊ နှစ်တိုင်းဖြတ်၍ တနှစ်လျှင်အကျပ်တော်အတိုင်းအကျပ်သုံးဆယ်ရတတ်၏။–

၁၄း၂၇ အဗရှလုံသည် သားသုံးယောက်နှင့်တာမာအမည်ရှိသော သမီးတယောက်ကိုမြင်လေ၏။ သမီးသည် အလွန်လှသောသူဖြစ်၏။

၁၄း၂၈ အဗရှလုံသည် ရှင်ဘုရင်၏မျက်နှာတော်ကိုမမြင်ရဘဲနှစ်နှစ်ပတ်လုံး ယေရုရှလင်မြို့၌နေပြီးမှ၊–

၁၄း၂၉ ယွာဘကို ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ စေလွှတ်မည်အကြံနှင့်ခေါ်သောအခါ ယွာဘသည်မလာ။–

၁၄း၃၀ ဒုတိယအကြိမ်ခေါ်သော်လည်းမလာ။ ထိုကြောင့်ကျွန်တို့အား၊ ယွာဘ၏လယ်သည် ငါတို့နေရာနှင့်နီးပြီ။ မုယောစပါးရှိ၏။ သွား၍မီးရှို့ကြဟုစီရင်သည်အတိုင်း အဗရှလုံ၏ကျွန်တို့သည် မီးရှို့ကြ၏။–

၁၄း၃၁ ထိုအခါယွာဘသည်အဗရှလုံအိမ်သို့ထသွား၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည် ကျွန်တော်လယ်ကို အဘယ်ကြောင့်မီးရှို့ကြသနည်းဟုမေးသော်၊–

၁၄း၃၂ အဗရှလုံက၊ ငါသည်ဂေရှုရမြို့မှ အဘယ်ကြောင့်လာရသနည်း။ ထိုမြို့၌ယခုတိုင်အောင် နေကောင်း သည်ဟု လျှောက်စေခြင်းငှါ၊ သင့်ကို ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ စေလွှတ်မည်ဟုငါခေါ်၏။ ယခုမှာ ရှင်ဘုရင်၏မျက်နှာတော်ကို ငါမြင်ရပါစေ။ အပြစ်ရှိလျှင်သတ်တော်မူပါစေဟု ယွာဘအားပြောဆိုသော်၊–

၁၄း၃၃ ယွာဘသည်ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့သွား၍လျှောက်သဖြင့်၊ အဗရှလုံကိုခေါ်တော်မူ၏။ အဗရှလုံသည် လာ၍ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌ ဦးချပြပ်ဝပ်၏။ ရှင်ဘုရင်သည် သူကိုနမ်းတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ ထိုနောက်မှ အဗရှလုံသည် ရထားများနှင့်မြင်းများကိုငှင်း၊ မိမိရှေ့မှာပြေးရသော လူငါးဆယ်ကိုငှင်း ပြင်ဆင်လေ၏။–

၁၅း၂ အဗရှလုံသည် စောစောထ၍ တံခါးဝမှာရပ်နေတတ်၏။ အမှုရှိသောသူသည် စီရင်တော်မူခြင်းကို ခံအံ့သောငှါ၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့လာသောအခါ အဗရှလုံက၊ သင်သည်အဘယ်မြို့သားဖြစ်သနည်းဟု မေးလျှင်၊ ထိုသူကကိုယ်တော်ကျွန်သည် ဤမည်သောဣသရေလအမျိုးအနွယ်သားဖြစ်ပါ၏ဟု ပြန်လျှောက်သော်၊–

၁၅း၃ အဗရှလုံက၊ သင့်အမှုသည်ဟုတ်မှန်လျောက်ပတ်ပေ၏။ သို့သော်လည်း သင့်အမှုကို ရှင်ဘုရင်မှစ၍ အဘယ်သူမျှနားမထောင်ဟုပြောဆို တတ်၏။–

၁၅း၄ တဖန်တုံ၊ ငါသည်ဤပြည်၌တရားစီရင်သောမင်းဖြစ်ပါစေသော။ သို့ဖြစ်လျှင်တရားမှုရှိသောအမှုသည် အပေါင်းတို့သည် ငါ့ထံသို့လာ၍ ငါသည် တရားသဖြင့်စီရင်မည်ဟု ဆိုတတ်၏။–

၁၅း၅ လူတစုံတယောက်သည်ရှိသေစွာပြု၍ ချဉ်းကပ်သောအခါ၊ အဗရှလုံသည် လက်ကိုဆန့်၍ ထိုသူကို ကိုင်လျက်နမ်းလေ့ရှိ၏။–

၁၅း၆ ထိုသို့စီရင်တော်မူခြင်းကိုခံအံ့သောငှါ၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့လာသော ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့အား အဗရှလုံပြု၍သူတို့စိတ်နှလုံးကို ခိုးလေ၏။–

၁၅း၇–၈ လေးနှစ်လွန်သောအခါအဗရှလုံသည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်၍၊ ထာဝရဘုရားသည်အကျွန်ုပ်ကို တဖန်ယေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်တော်မူလျှင်၊ ထာဝရဘုရားဝတ်ကိုအကျွန်ုပ်ပြုပါမည်ဟု ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ရှုရိပြည်ဂေရှုရမြို့၌နေသောအခါသစ္စာဂတိပြုပါပြီ။ သို့ဖြစ်၍ကျွန်တော်သည် ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိပြုသည်အတိုင်း၊ ဟေဗြုန်မြို့သို့သွား၍ သစ္စာဝတ်ကိုဖြေရမည်အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊–

၁၅း၉ ရှင်ဘုရင်က၊ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ အဗရှလုံသည်ထ၍ ဟေဗြုန်မြို့သို့သွား၏။–

၁၅း၁၀ သို့ရာတွင် လျှို့ဝှက်သောသူတို့ကို ဣသရေလအမျိုးအနွယ်ရှိသမျှသို့ အနှံ့အပြားစေလွှတ်သဖြင့်၊ သင်တို့သည် တံပိုးမှုတ်သံကိုကြားသောအခါ အဗရှလုံသည် ဟေဗြုန်မြို့၌နန်းထိုင်တော်မူပြီဟု ပြောဆိုကြလော့ဟုမှာထားလေ၏။–

၁၅း၁၁ အဗရှလုံခေါ်သောလူနှစ်ရာတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ထဲက ထွက်သွားကြ၏။ သူတို့သည် အဘယ်အမှုကိုမျှမသိဘဲ ကောင်းသောစိတ်နှင့်လိုက်ကြ၏။–

၁၅း၁၂ ဒါဝိဒ်၏တိုင်ပင်မတ်၊ ဂိလောမြို့သား အဟိသောဖေလသည် မိမိနေရာဂိလောမြို့၌ ယဇ်ပူဇော်လျက်ရှိ၍ အဗရှလုံခေါ်လေ၏။ အဗရှလုံနောက် သို့လိုက်သောသူတို့သည် တိုးပွါးများပြားသဖြင့် ပုန်ကန်ခြင်းအမှု အားကြီးလေ၏။

၁၅း၁၃ သိတင်းပြောသောသူတယောက်သည် ဒါဝိဒ်ထံသို့လာ၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏စိတ်နှလုံးသည် အဗရှလုံဘက်သို့ပါသွားပါပြီဟု ကြား လျှောက်လေ၏။–

၁၅း၁၄ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ငါတို့သည်ထ၍ပြေးကြကုန်အံ့၊ မပြေးလျှင်အဗရှလုံလက်နှင့်မလွတ်၊ အလျင်အမြန်ထွက်ကြကုန်အံ့။ သို့မဟုတ်လျှင်သူသည် ချက်ခြင်းတိုက်လာသဖြင့်၊ ငါတို့ကိုဘေးပြု၍ မြို့ကိုလည်းထားနှင့်လုပ်ကြံလိမ့်မည်ဟု ယေရုရှလင်မြို့တွင်အထံတော်၌ရှိသော ကျွန်အပေါင်း တို့အား မိန့်တော်မူ၏။–

၁၅း၁၅ ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တို့ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီးစီရင်တော်မူသမျှတို့ကို ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ပြုပါမည်ဟုလျှောက်ကြလျှင်၊–

၁၅း၁၆ ရှင်ဘုရင်သည် နန်းတော်သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွထွက်သွား၏။ သို့ရာတွင်နန်းတော်ကိုစောင့်စေခြင်းငှါ ကိုယ်လုပ်တော်မိန်းမ တကျိပ်တို့ကို ထားခဲ့လေ၏။–

၁၅း၁၇ ထိုသို့ရှင်ဘုရင်နှင့်ကိုယ်တော်၌ပါသောသူအပေါင်းတို့သည် ထွက်သွား၍ ဗေသာမေရက်ရွာမှာ စားခန်းချကြ၏။–

၁၅း၁၈ ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့သည်ခြံရံလျက်လိုက်ကြ၏။ ဂါသမြို့မှလိုက်လာသော သူခြောက်ရာတည်း ဟူသော ဂိတ္တိလူအပေါင်းနှင့်ခေရသိလူ၊ ပေလသိလူအပေါင်းသည် ရှေ့တော်၌ချီသွားကြ၏။–

၁၅း၁၉ ထိုအခါရှင်ဘုရင်သည် ဂိတ္တိလူအိတ္တဲအားလည်း၊ ငါတို့နှင့် အဘယ်ကြောင့်လိုက်သနည်း။ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ပြန်၍နေလော့။ သင်သည်တပါးအမျိုးသား၊ နေရာမကျသောသူဖြစ်သည်ဖြစ်၏။–

၁၅း၂၀ မနေ့ကသာ ရောက်လာသည်ဖြစ်၍၊ ယနေ့ငါတို့နှင့်အတူ အရပ်ရပ်လှည့်လည်ရမည်လော။ ငါသည်သွားရသောအခွင့်ရှိသည်အတိုင်း သွားရသောကြောင့်၊ သင်သည် အမျိုးသားချင်းတို့ကိုခေါ်၍ ပြန်လော့။ ကရုဏာနှင့်သစ္စာရှိပါစေသောဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၁၅း၂၁ အိတ္တဲကလည်း၊ ထာဝရဘုရားအသက်၊ အရှင်မင်းကြီးအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အကယ်၍ အရှင်မင်းကြီးအသက်တော်ဆုံးသည်ဖြစ်စေ၊ ချမ်းသာသည်ဖြစ်စေ၊ ရှိတော်မူရာအရပ်၌ ကိုယ်တော်ကျွန် ရှိပါလိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်အားပြန်လျှောက်သော်၊–

၁၅း၂၂ ဒါဝိဒ်က၊ ချီသွားလော့ဟုအိတ္တဲအားမိန့်တော်မူသဖြင့်၊ ဂိတ္တိလူအိတ္တဲသည်မိမိ၌ပါသော လူကြီးလူငယ်အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ချီသွားလေ၏။–

၁၅း၂၃ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ပြင်းစွာငိုကြွေးကြ၏။ နောက်တော်၌ လိုက်သောသူအပေါင်းတို့သည် ချီသွား၍၊ ရှင်ဘုရင်သည်ကိုယ်တော်တိုင် ကေဒြုန်ချောင်းကိုကူးလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည်ကူး၍ တောလမ်းသို့လိုက်သွားကြ၏။

၁၅း၂၄ ဇာဒုတ်နှင့်လေဝိလူအပေါင်းတို့သည်လည်း ဘုရားသခင်၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို ထမ်းလျက်ရောက်လာ၍ သေတ္တာတော်ကိုချထားကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် မြို့ထဲကထွက်၍ မကုန်မီတိုင်အောင် အဗျာသာသည်ယဇ်ပူဇော်လျက်နေ၏။–

၁၅း၂၅ ရှင်ဘုရင်သည် ဇာဒုတ်ကိုခေါ်၍၊ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို မြို့ထဲသို့ပြန်ပို့လော့။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုစိတ်တော်နှင့်တွေ့လျှင် ငါ့ကိုပို့ပြန်၍သေတ္တာတော်ကိုင်၄်း၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်ကိုင၄်းပြတော်မူမည်။–

၁၅း၂၆ သို့မဟုတ်သင့်ကို ငါအလိုမရှိဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူလျှင်ငါရှိပါ၏။ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူစေသတည်းဟူ၍၄်း၊–

၁၅း၂၇ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်အားလည်း၊ သင်သည်ပရောဖက်ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ သင်၏သားအဟိမတ်နှင့်အဗျာသာ၏သား ယောနသန်၊ ထိုသားနှစ်ယောက်ကိုခေါ်၍ မြို့သို့ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်သွားလော့။–

၁၅း၂၈ သင်တို့ကြားလျှောက်စေသော စကားမရောက်မီ ငါသည်တောလွင်ပြင်၌ဆိုင်းလင့်၍နေမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–

၁၅း၂၉ ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာတို့သည် ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်ပို့၍ ထိုမြို့၌နေကြ၏။–

၁၅း၃၀ ဒါဝိဒ်သည်လည်းငိုလျက်၊ ဦးခေါင်းကိုခြုံလျက်၊ ခြေနင်းကိုချွတ်လျက်သံလွင်တောင်ပေါ်သို့ တက်လေ၏။ နောက်တော်၌လိုက်သောသူအပေါင်းတို့သည်လည်း ဦးခေါင်းကိုခြုံလျက် ငိုကြွေးလျက်တက်ကြ၏။

၁၅း၃၁ အဗရှလုံနှင့်ပိုင်း၍ပုန်ကန်သောလူစုထဲမှာ၊ အဟိသောဖေလလည်းပါကြောင်းကိုဒါဝိဒ်သည်ကြားလျှင်၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အဟိသောဖေလပေးသော အကြံကို မိုက်သောအကြံဖြစ်စေတော်မူပါဟု ဆုတောင်းလေ၏။–

၁၅း၃၂ တောင်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ ဒါဝိဒ်သည်ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်၏။ အာခိမြို့သားဟုရှဲသည်လည်း အင်္ကျီကိုဆုတ်လျက် ခေါင်းပေါ်မှာ မြေမှုန့်ကိုတင်လျက် ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါလာ၏။–

၁၅း၃၃ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ သင်သည်ငါနှင့်အတူလိုက်လျှင် ငါ့ကိုနှောင့်ရှက်လိမ့်မည်။–

၁၅း၃၄ မြို့သို့ပြန်၍ အဗရှလုံအား၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်တော်သည် ခမည်းတော်ထံ၌ကျွန်ခံဘူးသည်နည်းတူ ကိုယ်တော်ထံ၌ ကျွန်ခံပါမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊ အဟိသောဖေလပေးသောအကြံကို ငါ့ဘက်မှာနေ၍ ဖျက်နိုင်လိမ့်မည်။–

၁၅း၃၅ မြို့တွင်သင်နှင့်အတူ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာတို့သည်ရှိကြသည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ နန်းတော်၌ကြားသမျှကို ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား ပြန်ပြောရမည်။–

၁၅း၃၆ သူတို့၌ ဇာဒုတ်၏သား အဟိမတ်နှင့်အဗျာသာ၏သား ယောနသန်သားနှစ်ယောက်ရှိကြ၏။ ကြားနိုင်သမျှကို ထိုသားတို့တွင် ငါ့ထံသို့ပေးလိုက်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–

၁၅း၃၇ ဒါဝိဒ်၏အဆွေခင်ပွန်းဟုရှဲသည် မြို့သို့ပြန်သွား၏။ အဗရှလုံသည်လည်းယေရုရှလင်မြို့သို့ဝင်လေ၏။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ ဒါဝိဒ်သည် တောင်ထိပ်ကိုအနည်းငယ်လွန်သောအခါ၊ မေဖိဗောရှက်၏ကျွန်ဇိဘသည် ကုန်းနှီးတင်သောမြည်းနှစ်စီးနှင့်တကွ မုန့်လုံး နှစ်ရာ၊ စပျစ်သီးခြောက်အပြွတ်တရာ၊ သင်္ဘောသဖန်းသီး ပျဉ်အပြားတရာ၊ စပျစ်ရည်ဘူးတလုံးကို မြည်းပေါ်မှာတင်ဆောင်လျက် ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါလာ၏။–

၁၆း၂ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ အဘယ်သို့ပြုခြင်းငှါ ဤဥစ္စာကိုဆောင်ခဲ့သနည်းဟု ဇိဘအားမေးလျှင်၊ ဇိဘက၊ မြည်းတို့သည်နန်းတော်သားများစီးဘို့၊ မုန့်နှင့်သစ်သီးတို့သည် လုလင်များစားဘို့၊ စပျစ်ရည်သည်လည်း တော၌ မောသောသူများသောက်ဘို့ဖြစ်ပါသည်ဟုလျှောက်၏။–

၁၆း၃ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သင့်သခင်၏သားသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးလျှင် ဇိဘက၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ နေရစ်ပါ၏။ ယနေ့မှာ ဣသရေလအမျိုးသည် ငါ့အဘ၏နိုင်ငံကို ငါ့အားပြန်ပေးလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြောင်းကိုလျှောက်လေသော်၊–

၁၆း၄ ရှင်ဘုရင်က၊ မေဖိဗောရှက်နှင့်ဆိုင်သမျှသောဥစ္စာသည် သင့်ဥစ္စာဖြစ်စေဟုဇိဘအားမိန့်တော်မူ၏။ ဇိဘကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်သည် ရှေ့တော်၌မျက်နှာရပါမည်အကြောင်း ရှိခိုးအသနားတော် ခံပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

၁၆း၅ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ဗာဟုရိမ်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ ရှောလု၏အဆွေအမျိုး ဂေရာသားရှိ မိအမည်ရှိသောသူသည် ကျိန်ဆဲလျက်ထွက်လာ၏။–

၁၆း၆ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးနှင့်ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့ကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်လေ၏။ လူများအပေါင်းနှင့် မှူးတော်မတ်တော်အပေါင်းတို့သည် လက်ျာတော်ဘက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ရှိကြ၏။–

၁၆း၇ ရှိမိကျိန်ဆဲသောစကားဟူမူကား၊ သွားဟဲ့။ သွားဟဲ့။ လူအသက်ကိုသတ်သောအဓမ္မလူ၊ –

၁၆း၈ ရှောလု၏နိုင်ငံကိုလုယူ၍သူ၏အဆွေအမျိုးကိုသတ်သောအပြစ်အလုံးစုံကိုသင့်ခေါင်းပေါ်မှာထာဝရဘုရားသက်ရောက်စေ၍၊ နိုင်ငံတော်ကိုသင်၏သားအဗရှလုံလက်၌ အပ်တော်မူပြီ။ သင်သည်လူအသက်ကိုသတ်သောသူဖြစ်သောကြောင့်ကြည့်ပါ။ အမှုကြီးရောက်လေပြီဟုဆို၏။ –

၁၆း၉ ဇေရုယာသား အဘိရှဲကလည်း၊ ထိုခွေးသေကောင်သည် အရှင်မင်းကြီးကို ကျိန်ဆဲရမည်လော။ ကျွန်တော်သွား၍ သူ၏လည်ပင်းကိုဖြတ်ပါရစေဟု နားတော်လျှောက်လျှင်၊ –

၁၆း၁၀ ရှင်ဘုရင်က အိုဇေရုယာသားတို့၊ သင်တို့သည် ငါနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ထိုသူသည် ကျိန်ဆဲပါလေစေ။ ဒါဝိဒ်ကိုကျိန်ဆဲလော့ဟု ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်းဟု အဘယ်သူဆိုရမည်နည်းဟူ၍၄င်း၊ –

၁၆း၁၁ ကြည့်ပါ။ ငါ့ကိုယ်ထဲကထွက်သောငါ့သားရင်းသည် ငါ့အသက်ကိုရှာ၏။ ထိုဗယ်္ယာမိန်အမျိုးသားသည် ထိုမျှမကအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သူ့ကိုရှိပါလေစေ။ကျိန်ဆဲပါလေစေ။ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူပြီ။ –

၁၆း၁၂ ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏ဒုက္ခကိုကြည့်ရှု၍ ယနေ့ထိုသူကျိန်ဆဲသည်အတွက် ကောင်းသောအကျိုးကို ပြန်ပေးကောင်းပေးတော်မူလိမ့်မည်ဟူ၍ ၄င်း၊ အဘိရှဲနှင့် ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့အားမိန့်တော်မူ၏။ –

၁၆း၁၃ ဒါဝိဒ်သည် နောက်တော်လိုက်သူတို့နှင့်တကွ လမ်း၌သွားစဉ်တွင်၊ ရှိမိသည်ဒါဝိဒ်တဘက်တချက်၊ တောင်ခါးပန်းနားမှာရှောက်သွားသဖြင့်၊ ကျိန်ဆဲလျက်ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ မြေမှုန့်ကိုလည်းပက်လေ၏။ –

၁၆း၁၄ ရှင်ဘုရင်မှစ၍ နောက်တော်သို့လိုက်သောသူအပေါင်းတို့သည်မောလျက်၊ ဗာဟုရိမ်မြို့သို့ရောက်၍ အမောအပန်းဖြေကြ၏။

၁၆း၁၅ အဗရှလုံနှင့်လူအပေါင်းတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်၍ အဟိသောဖေလလည်းပါ၏။ –

၁၆း၁၆ ဒါဝိဒ်၏အဆွေခင်ပွန်းအာခိလူ ဟုရှဲသည်လည်း အဗရှလုံထံသို့ရောက်လာ၍၊ ရှင်ဘုရင်အသက်တော်ရှင် စေသတည်း၊ ရှင်ဘုရင်အသက်တော်ရှင်စေသတည်းဟု ကောင်းကြီးပေး၏။ –

၁၆း၁၇ အဗရှလုံကလည်း၊ သင်၏အဆွေခင်ပွန်း၌ ဤသို့ကျေးဇူးပြုသလော။ သင်၏အဆွေခင်ပွန်းနှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့်မလိုက်သနည်းဟု ဟုရှဲအားဆိုလျှင်၊ –

၁၆း၁၈ ဟုရှဲက၊ ထိုသို့မိန့်တော်မမူပါနှင့်။ ထာဝရဘုရားမှစ၍ ဤလူများနှင့် ဣသရေလလူများအပေါင်းတို့သည် ရွေးချယ်သောသူထံမှာ ကျွန်တော်ကျွန်ခံပါမည်။ ထိုသူထံမှာနေပါမည်ဟူ၍၄င်း၊ –

၁၆း၁၉ တဖန်အကြင်သူထံ၌ ကျွန်ခံရ၏။ ထိုသူ၏သားထံ၌ ကျွန်ခံရသည်မဟုတ်ပါလော။ ကျွန်တော်သည် ခမည်းတော်ထံ၌ ကျွန်ခံသည်နည်းတူ ကိုယ်တော်ထံ၌လည်း ကျွန်ခံပါမည်ဟူ၍၄င်း၊ အဗရှလုံအားလျှောက်ဆို၏။

၁၆း၂၀ အဗရှလုံကလည်း၊ ငါတို့သည်အဘယ်သို့ပြုရမည်ကိုအကြံပေးပါဟု အဟိသောဖေလအား ဆိုလျှင်၊ –

၁၆း၂၁ အဟိသောဖေလက၊ နန်းတော်ကိုစောင့်စေခြင်းငှါ ခမည်းတော်ထားခဲ့သော ကိုယ်လုပ်တော်တို့ရှိရာသို့ ဝင်တော်မူပါ။ ခမည်းတော်သည် ကိုယ်တော် အားစက်ဆုပ်ရွံရှာကြောင်းကို ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်ကြား၍၊ ကိုယ်တော်ဘက်၌နေသောသူအပေါင်းတို့သည် လက်အားကြီးကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်သည်အတိုင်း၊ –

၁၆း၂၂ နန်းတော်ပေါ်မှာ အဗရှလုံအဘို့ မျက်နှာကြက်ကိုမိုး၍၊ သူသည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ခမည်းတော်၏ကိုယ်လုပ်တော်တို့ရှိရာသို့ဝင်လေ၏။ –

၁၆း၂၃ ထိုကာလ၌ အဟိသောဖေလပေးသောအကြံသည် ဘုရားသခင့်ထံတော်၌ မေးလျှောက်၍ခံရသော ဗျာဒိတ်တော်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူပေးသမျှသော အကြံကို ဒါဝိဒ်နှင့်အဗရှလုံသည် ဗျာဒိတ်တော်ကဲ့သို့ မှတ်တတ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ တဖန်အဟိသောဖေလက၊ ကျွန်တော်သည် လူတသောင်းနှစ်ထောင်တို့ကိုရွေးကောက်ပါရစေ။ ယနေ့ညဉ့်၌ပင် ကျွန်တော်ထ၍ ဒါဝိဒ်ကိုလိုက်ပါမည်။ –

၁၇း၂ သူသည် မောလျက်လက်အားနည်းလျက်နေစဉ်အခါ ကျွန်တော်တိုက်၍သူ့ကို ထိတ်လန့်စေမည်။ သူ၌ပါသောလူအပေါင်းတို့သည်ပြေးကြ၍၊ ရှင်ဘုရင်ကိုသာ ကျွန်တော်လုပ်ကြံပါမည်။ –

၁၇း၃ လူအပေါင်းတို့ကိုကိုယ်တော်ထံသို့ဆောင်ခဲ့ပါမည်။ ကိုယ်တော်ရှာသောသူတယောက်တည်းကိုရလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည်ပြန်လာ၍ ငြိမ်ဝပ်ကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်လျှင်၊ –

၁၇း၄ ထိုစကားကို အဗရှလုံနှင့်ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့သည် နှစ်သက်ကြ၏။ –

၁၇း၅ ထိုအခါ အဗရှလုံက၊ အာခိလူဟုရှဲကိုလည်းခေါ်ခဲ့။ ငါတို့သည် သူ၏စကားကိုနာကြားကြကုန်အံ့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ –

၁၇း၆ ဟုရှဲသည်လာ၍ အဗရှလုံက၊ အဟိသောဖေလသည် ဤမည်သောအကြံကိုပေးပြီ။ သူ၏စကားကိုနားထောင်သင့်သလော။ သို့မဟုတ် သင်ပြောလော့ဟုဆိုလျှင်၊ –

၁၇း၇ ဟုရှဲက အဟိသောဖေလပေးသောအကြံသည် ယခုကာလ၌မလျော်ပါ။ –

၁၇း၈ ခမည်းတော်နှင့်သူ၏လူတို့သည် ခွန်အားကြီးသောသူဖြစ်ကြောင်းကို၄င်း၊ ယခုမူကား တော၌ သားငယ်ပျောက်သောဝံမကဲ့သို့ပြင်းထန်သောစိတ်ရှိကြောင်းကို၄င်း၊ ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ ခမည်းတော်သည်လည်းစစ်သူရဲဖြစ်၍ လူများတို့နှင့်အတူမအိပ်တတ်။ –

၁၇း၉ ယခုမှာသူသည်မြေတွင်းတစုံတခု၌ ပုန်းလျက်နေပါလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်အခြားသော အရပ်၌ ပုန်းလျက်နေပါလိမ့်မည်။ လူအချို့တို့သည် အဦးလဲ၍သေလျှင် ထိုသိတင်းကို ကြားသောသူက၊ အဗရှလုံနောက်သို့လိုက်သောသူတို့သည်ဆုံးရှုံးကြပြီဟု ကြားပြောကြပါလိမ့်မည်။ –

၁၇း၁၀ ထိုအခါ ရဲရင့်သောသူ၊ ခြင်္သေ့နှလုံးကဲ့သို့နှလုံးရှိသောသူသည် စိတ်ပျက်ပါလိမ့်မည်။ ခမည်းတော်သည် ခွန်အားကြီးသောသူဖြစ်ကြောင်းကို၄င်း၊ သူ၌ပါသောသူတို့သည် ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိရှိသောသူဖြစ်ကြောင်း ကို၄င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်သိကြပါ၏။ –

၁၇း၁၁ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည်အကြံပေးပါမည်။ ဒန်မြို့မှစ၍ ဗေရရှေဘမြို့တိုင်အောင် ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ ကိုယ်တော်ထံ၌စည်းဝေး၍ ကိုယ်တော်တိုင်စစ်ချီတော်မူရမည်။–

၁၇း၁၂ ထိုသို့ခမည်းတော်ကိုတွေ့သောအရပ်တစုံတခု၌သူ့ထံသို့ရောက်လျှင်၊ မြေပေါ်မှာနှင်းကျသကဲ့သို့ သူ့ကိုလွှမ်းမိုး၍သူနှင့်သူ၌ရှိသောသူတယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းရ။–

၁၇း၁၃ ၎င်းနည်းခမည်းတော်သည် မြို့တမြို့ထဲသို့ဝင်လျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကြိုးများကိုယူခဲ့၍ ထိုမြို့၌ကျောက်စရစ်တခုကိုမျှ မကျန်စေခြင်းငှါ ချိုင့်ထဲသို့ဆွဲချကြမည်ဟု လျှောက်လေသော်၊–

၁၇း၁၄ အဗရှလုံနှင့်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့က၊ အာခိလူဟုရှဲပေးသောအကြံသည် အဟိသောဖေလပေးသောအကြံထက်သာ၍ကောင်းသည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အဗရှလုံ၌ဘေးရောက်စေခြင်းငှါ၊ အဟိသောဖေလပေးသောအကြံကောင်းကို ဖျက်စေမည်အကြောင်းစီရင်တော်မူ၏။

၁၇း၁၅ ထိုအခါ ဟုရှဲသည်ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာတို့အား၊ အဟိသောဖေလသည် ဤမည်သောအကြံကို အဗရှလုံနှင့်ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့အားပေးပြီ။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း ဤမည်သောအကြံကိုပေးပြီ။–

၁၇း၁၆ သို့ဖြစ်၍ ဒါဝိဒ်ထံသို့အလျင်အမြန်စေလွှတ်၍ ယနေ့ညမှာတောလွင်ပြင်၌ မနေပါနှင့်။ အလျင်အမြန် ကူးသွားပါ။ သို့မဟုတ်လျှင် ရှင်ဘုရင်နှင့် လူအပေါင်းတို့သည်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ကြားလျှောက်မည်အကြောင်းမှာ လိုက်သဖြင့်၊–

၁၇း၁၇ ယောနသန်နှင့်အဟိမတ်သည် မြို့ထဲသို့ဝင်လျှင် သူတပါးမြင်မည်စိုးသောကြောင့်၊ အင်္ရောဂေလရွာနားမှာ နေရစဉ်တွင်၊ မိန်းမကလေး တယောက်သွား၍ ပြောသည်အတိုင်း သူတို့သည်ဒါဝိဒ်မင်းကြီးထံသို့သွား၍ လျှောက်ကြ၏။–

၁၇း၁၈ သို့ရာတွင် လူကလေးတယောက်သည် ထိုသူတို့ကိုမြင်၍ အဗရှလုံအားလျှောက်လေ၏။ သူတို့သည် အလျင်အမြန်သွား၍ ဗာဟုရိမ်မြို့တွင် အိမ်တအိမ်သို့ဝင်သဖြင့် ထိုအိမ်ဝင်းထဲမှာရှိသော ရေတွင်းသို့ဆင်း၍၊–

၁၇း၁၉ မိန်းမသည်ရေတွင်းဝကိုဖုံးပြီးမှ ဆန်ကိုလှန်း၍ထားသောကြောင့် ထိုအမှုသည်မထင်ရှား။–

၁၇း၂၀ အဗရှလုံ၏ကျွန်တို့သည် ထိုအိမ်သို့ရောက်၍အဟိမတ်နှင့်ယောနသန်တို့သည်အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မိန်းမအားမေးလျှင်၊ မိန်းမက၊ ချောင်းတဘက်သို့ကူးကြပြီဟုပြောသဖြင့် သူတို့သည်ရှာ၍မတွေ့သောအခါ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်သွားကြ၏။–

၁၇း၂၁ ပြန်သွားသောနောက် အဟိမတ်နှင့်ယောနသန်သည် ရေတွင်းထဲကတက်၍ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးထံသို့ သွားပြီးလျှင်၊ မြစ်တဘက်သို့အလျင်အမြန်ထ၍ ကြွတော်မူပါ။ အဟိသောဖေလသည် ကိုယ်တော်တဘက်၌ ဤမည်သောအကြံကိုပေးပါပြီဟုလျှောက်သော်၊–

၁၇း၂၂ ဒါဝိဒ်နှင့်လူအပေါင်းတို့သည်ထ၍ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးကြ၏။ မိုဃ်းလင်းသောအခါ မကူးသောသူတယောက်မျှမရှိ၊

၁၇း၂၃ အဟိသောဖေလသည် မိမိပေးသောအကြံသို့မလိုက်ကြသည်အကြောင်းကို သိမြင်သောအခါ၊ မြည်းကိုကုန်းနှီးတင်စေပြီးလျှင် ထ၍မိမိနေရင်းမြို့ မိမိအိမ်သို့သွားသဖြင့်အိမ်မှုအိမ်ရေးများကိုစီရင်ပြီးမှ လည်ကြိုးတပ်၍သေလေ၏။ ဘိုးဘေးတို့သင်္ချိုင်း၌သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၁၇း၂၄ ဒါဝိဒ်သည် မဟာနိမ်မြို့သို့ရောက်လေ၏။ အဗရှလုံသည်လည်း ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်အတူ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးလေ၏။–

၁၇း၂၅ အဗရှလုံသည် ဗိုလ်ချုပ်မင်းယွာဘအရာ၌ အာမသကိုခန့်ထား၏။ အာမသကား၊ ယွာဘအမိဇေရုယာ၏ ညီမ နာဟတ်သမီးအဘိဂဲလနှင့် စုံဘက်သောဣရှမေလအမျိုး ယေသာ၏သားဖြစ်သတည်း။–

၁၇း၂၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် အဗရှလုံသည်ဂိလဒ်ပြည်၌တပ်ချကြ၏။

၁၇း၂၇ ဒါဝိဒ်သည် မဟာနိမ်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ အမ္မုန်ပြည်ရဗ္ဗာမြို့သား နာဟတ်၏ သားရှောဘိ၊ လောဒေဗာမြို့သားအမျေလ၏သားမာခိရ၊ ဂိလဒ်အမျိုးရောဂေလိမ်မြို့သား ဗာဇိလဲတို့က၊–

၁၇း၂၈ ထိုလူတို့သည် တော၌ရေစာငတ်မွတ်လျက် ပင်ပန်းလျက်နေရပါသည်တကားဟုဆို၍၊ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူများစားစရာဘို့ ဂျုံဆန်၊ မုယောဆန်၊ မုန့်ညက်၊ ပေါက်ပေါက် မျိုး၊ ပဲမျိုး၊–

၁၇း၂၉ ပျားရည်၊ နို့ဓမ်း၊ သိုး၊ ဒိန်ခဲနှင့်တကွအိပ်ရာ၊ လင်ပန်း၊ မြေခွက်များကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။–

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ ဒါဝိဒ်သည် မိမိ၌ပါသောလူတို့ကိုရေတွက်၍ တထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်တို့ကိုခန့်ထား၏။–

၁၈း၂ လူသုံးစုတစုကို ယွာဘ၌၎င်း၊ တစုကို ဇေရုယာသားယွာဘညီအဘိရှဲ၌၎င်း၊ တစုကိုဂိတ္တိလူအိတ္တဲ၌ ၎င်းအပ်၍၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်ချီသွားမည်ဟု လူများတို့အားမိန့်တော်မူ၏။–

၁၈း၃ လူများတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တိုင်ကြွတော်မမူပါနှင့်။ ကျွန်တော်တို့ပြေးသော်လည်း သူတို့သည် အမှုမထားကြပါ။ ကျွန်တော်တို့တဝက်သေသော်လည်း သူတို့သည် အမှုမထားကြပါ။ ကိုယ်တော်မူကား၊ ကျွန်တော်တို့တသောင်းထက်မြတ်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ကျွန်တော်တို့ကို မြို့ထဲက မစတော်မူလျှင် သာ၍ကောင်းပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ကြ၏။–

၁၈း၄ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါသည်သင်တို့အလိုသို့လိုက်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၍ တံခါးဝနားမှာရပ်တော်မူလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် တရာတပ်၊ တထောင် တပ်အားဖြင့် ချီသွားကြ၏။–

၁၈း၅ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါ့မျက်နှာကိုထောက်၍ ငါ့သားအဗရှလုံကို ဖြည်းညှင်းစွာပြုကြလော့ဟု ယွာဘ၊ အဘိရှဲ၊ အိတ္တဲတို့ကိုမှာထားတော်မူ၏။ ထိုသို့ရှင်ဘုရင်သည် အဗရှလုံအတွက် ဗိုလ်မင်းအပေါင်းတို့ကို မှာထားတော်မူသောအခါ၊ လူအပေါင်းတို့သည်ကြားကြ၏။–

၁၈း၆ ထိုသို့လူများတို့သည် ဣသရေလလူတို့ကို စစ်တိုက်အံ့သောငှါ မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ ဖေရိမ်တော၌ စစ်ပြိုင်ကြ၏။–

၁၈း၇ ဣသရေလလူတို့သည် ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့ရှေ့မှာရှုံး၍ထိုနေ့ခြင်းတွင် ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် လူနှစ်သောင်းသေကြ၏။–

၁၈း၈ မြေတပြင်လုံးအနှံ့အပြား တိုက်ကြသဖြင့် ထိုနေ့၌လူချင်းသတ်၍ သေသည်ထက် တော၌ဆုံးရှုံးသော သူသာ၍များကြ၏။–

၁၈း၉ ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည်အဗရှလုံကိုတွေ့ကြ၏။သူသည်မြည်းကိုစီးလျက်ပင်မြည်းသည် ကြီးသောသပိတ်ပင် အကိုင်းအခက်အောက်သို့ဝင်၍၊ အဗရှလုံ၏ ခေါင်းသည် သပိတ်ပင်၌ငြိသဖြင့်၊ မိုဃ်းနှင့်မြေကြီးစပ် ကြားမှာ တွဲလွဲဆွဲလျက်နေ၍၊ မြည်းသည်အလိုအလျောက်သွားလေ၏။–

၁၈း၁၀ မြင်သောသူတယောက်သည် ယွာဘထံသို့သွား၍၊ သပိတ်ပင်၌အဗရှလုံဆွဲနေသည်ကို ကျွန်တော်မြင်ခဲ့သည်ဟု ကြားပြောလျှင်၊–

၁၈း၁၁ ယွာဘက၊ သင်သည်မြင်ခဲ့သည်မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့်သူကို ထိုး၍မြေကြီးပေါ်သို့ မချခဲ့သနည်း။ ထိုသို့ပြုလျှင် ငွေအကျပ်တဆယ်နှင့်ခါးစည်းကို ငါပေးပြီဟုပြောဆိုသော်၊–

၁၈း၁၂ ထိုသူကကျွန်တော်သည် ကိုယ်လက်၌ငွေအခွက်တဆယ်ကိုပင်ခံရသော်လည်း ရှင်ဘုရင်၏သားကို မပြုနိုင်ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ကျွန်တော်တို့ကြားသည်အတိုင်း ရှင်ဘုရင်က၊ ငါ့မျက်နှာကိုထောက်၍ ငါ့သားအဗရှလုံကိုစောင့်မကြလော့ဟု ကိုယ်တော်နှင့်အဘိရှဲ၊ အိတ္တဲတို့ကို မှာထားတော်မူပြီ။–

၁၈း၁၃ ကျွန်တော်ပြုမိလျှင် ကိုယ်ကိုလှည့်စား၍ ကိုယ်အသက်ရှုံးပါပြီ။ ရှင်ဘုရင်မသိသောအမှုတစုံတခုမျှမရှိ။ ကိုယ်တော်သည်လည်း ကျွန်တော်တဘက်၌ နေပါလိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုသော်၊–

၁၈း၁၄ ယွာဘက၊ သင်နှင့်အတူငါမနေအားဟုဆိုလျက် လှံယဉ်သုံးစင်းကိုကိုင်ယူ၍ သပိတ်ပင်အလယ်၌ အသက်ရှင်လျက်ရှိသော အဗရှလုံ၏နှလုံးကို ထုတ်ချင်းခပ်ထိုးလေ၏။–

၁၈း၁၅ လက်နက်ဆောင် လုလင်တကျိပ်တို့သည်လည်းဝိုင်း၍ အဗရှလုံကိုအသေသတ်ကြ၏။–

၁၈း၁၆ ယွာဘသည်လည်းတံပိုးမှုတ်၍ လူတို့ကိုဆီးတားသဖြင့် ဣသရေလလူတို့ကို လိုက်ရာမှပြန်လာကြ၏။–

၁၈း၁၇ အဗရှလုံကိုလည်းယူ၍ တော၌နက်သောမြေတွင်းထဲသို့ချပြီးမှ ကျောက်ပုံကြီးကိုပုံထားကြ၏။ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် အသီးအသီးမိမိတို့အိမ်သို့ပြေးကြ၏။–

၁၈း၁၈ အဗရှလုံသည်အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ ငါ၏နာမသည်မပျောက်အမြဲတည်မည်အကြောင်း၊ သားမရှိဟု ဆိုလျက် ရှင်ဘုရင်ချိုင့်တွင်ကိုယ်အဘို့ ကျောက်တိုင်ကိုစိုက်၍ မိမိနာမဖြင့်သမုတ်သောကြောင့်၊ ယနေ့တိုင်အောင် အဗရှလုံ၏အောင်တိုင်ဟူ၍တွင်သတည်း။

၁၈း၁၉ ထိုအခါ ဇာဒုတ်၏သားအဟိမတ်က၊ ထာဝရဘုရားသည် ရှင်ဘုရင်၏ရန်သူတို့ကို အပြစ်အလျောက် စီရင်တော်မူကြောင်းကို ကျွန်တော်ပြေး၍ သိတင်းကြားလျှောက်ပါရစေဟု အခွင့်တောင်းလျှင်၊–

၁၈း၂၀ ယွာဘက၊ ယနေ့သင်သည် သိတင်းမကြားမလျှောက်ရ။ အခြားသောနေ့၌ ကြားလျှောက်ရမည်။ ရှင်ဘုရင်၏သားတော်သေသောကြောင့် ယနေ့သင်သည် သိတင်းမကြားမလျှောက်ရဟုဆိုပြီးမှ၊–

၁၈း၂၁ ကုရှိအားသင်မြင်သမျှကိုသွား၍ ရှင်ဘုရင်အားကြားလျှောက်လော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ ကုရှိသည် ယွာဘအားဦးညွတ်၍ ပြေးလေ၏။–

၁၈း၂၂ တဖန်ဇာဒုတ်သားအဟိမတ်က၊ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်သည်ကုရှိနောက်မှာ ပြေးပါရစေဟု အခွင့်တောင်းပြန်လျှင်၊ ယွာဘက ငါ့သားဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အဘယ်ကြောင့် ပြေးသွားချင်သနည်းဟုဆိုသော်လည်း၊–

၁၈း၂၃ ပြေးပါရစေဟုတဖန်အခွင့်တောင်းသောကြောင့် ပြေးလော့ဟုအခွင့်ပေး၏။ ထိုအခါ အဟိမတ်သည် လွင်ပြင်လမ်း၌ ပြေး၍ကုရှိကို လွန်လေ၏။–

၁၈း၂၄ ဒါဝိဒ်သည် မြို့တံခါးနှစ်ထပ်ကြားမှာထိုင်၍နေ၏။ ကင်းစောင့်တယောက်သည် မြို့ရိုးတံခါးအပေါ်ပြ အိုးမိုးအောက်သို့တက်၍ မြော်ကြည့်သဖြင့် လူတယောက်တည်း ပြေးလာသည်ကိုမြင်သောအခါ၊–

၁၈း၂၅ ရှင်ဘုရင်အား ဟစ်၍လျှောက်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ တယောက်တည်းဖြစ်လျှင် သိတင်းပါလိမ့်မည်ဟုအမိန့်ရှိ၏။ ထိုသူသည်ပြေးလာ၍ အနီးသို့ရောက်သောအခါ၊–

၁၈း၂၆ ကင်းစောင့်သည်လည်း အခြားသောသူပြေးလာသည်ကိုမြင်၍၊ အခြားသောသူတယောက်တည်း ပြေးလာပါသည်ဟု တံခါးသို့လှည့်၍ဟစ်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်က ထိုသူ၌လည်း သိတင်းပါလိမ့်မည်ဟု အမိန့်ရှိ၏။–

၁၈း၂၇ ကင်းစောင့်ကလည်း၊ ရှေ့လာသောသူ၏ပြေးခြင်းသည် ဇာဒုတ်သား အဟိမတ်ပြေးခြင်းနှင့်တူသည်ကို ကျွန်တော်ထင်ပါသည်ဟု လျှောက်သော်၊ ရှင်ဘုရင်က သူသည်လူကောင်းဖြစ်၏။ ကောင်းသောသိတင်း ပါလိမ့်မည်ဟု အမိန့်ရှိပြန်၏။–

၁၈း၂၈ အဟိမတ်ကလည်း၊ ချမ်းသာရပါ၏ဟု ဟစ်လျက်ရှင်ဘုရင်ရှေ့မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အရှင်မင်းကြီးကို ပုန်ကန်သောလူတို့ကို အပ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူ စေသတည်းဟု လျှောက်လေ၏။–

၁၈း၂၉ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါ့သားအဗရှလုံသည်ဘေးလွတ်၏လောဟုမေးတော်မူလျှင်အဟိမတ်က၊ အရှင်မင်းကြီး၏ကျွန်ယွာဘသည် ကိုယ်တော်ကျွန်ကိုစေလွှတ်သောအခါ ရုန်းရင်းခတ်ခြင်းအမှုကို ကျွန်တော်မြင်သော်လည်း သေချာစွာမသိရပါဟုလျှောက်သော်၊–

၁၈း၃၀ ရှင်ဘုရင်က၊ ဤအနားမှာ ရှောင်၍နေလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း သူသည်ရှောင်၍နေလေ၏။–

၁၈း၃၁ တဖန် ကုရှိရောက်လာ၍အရှင်မင်းကြီး၊ သိတင်းပါပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို ပုန်ကန်သောသူအပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူတို့၏အပြစ်အလျောက်ယနေ့စီရင်တော်မူပြီဟုလျှောက်လျှင်၊–

၁၈း၃၂ ရှင်ဘုရင်က၊ ငါ့သားအဗရှလုံသည် ဘေးလွတ်၏လောဟု မေးတော်မူသော်၊ ကုရှိက အရှင်မင်းကြီး၏ ရန်သူများ၊ ကိုယ်တော်ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ ပုန်ကန်သောသူများအပေါင်းတို့သည် ထိုလုလင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါစေသောဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။–

၁၈း၃၃ ရှင်ဘုရင်သည် အလွန်ကြင်နာသောစိတ်ရှိသဖြင့် မြို့တံခါးအပေါ်၌ရှိသော တဲသို့တက်၍တက်စဉ်တွင်၊ အိုငါ့သားအဗရှလုံ၊ ငါ့သား၊ ငါ့သား အဗရှလုံ၊ သင့်ကိုယ်စား ငါမသေပါလေတကား။ အိုအဗရှလုံ၊ ငါ့သား၊ ငါ့သားဟုငိုကြွေးလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ ရှင်ဘုရင်သည် အဗရှလုံကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းတော်မူသည်ဟု ယွာဘအားကြား ပြောလေ၏။–

၁၉း၂ ထိုနေ့၌အောင်ပွဲသည် လူအပေါင်းတို့တွင် ဝမ်းနည်းစရာအကြောင်းဖြစ်ပြန်၏။ ရှင်ဘုရင်သည် သားတော်ကြောင့် စိတ်ကြင်နာတော်မူသည်ကို လူအပေါင်းတို့သည် ထိုနေ့၌ကြား၍၊–

၁၉း၃ စစ်တိုက်ရာမှပြေးသောသူတို့သည် ရှက်၍တိတ်ဆိတ်စွာ ပြေးတတ်သကဲ့သို့မြို့ထဲသို့ တိတ်ဆိတ်စွာပြေးဝင်ကြ၏။–

၁၉း၄ ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ မျက်နှာကိုဖုံး၍၊ အိုငါ့သားအဗရှလုံ၊ အိုအဗရှလုံ၊ ငါ့သား၊ ငါ့သားဟု ကြီးသောအသံနှင့်ငိုကြွေးတော်မူ၏။–

၁၉း၅ ယွာဘသည် ရှင်ဘုရင်ထံအိမ်ထဲသို့ဝင်၍၊ ကိုယ်တော်၏အသက်မှစ၍ သားတော် သမီးတော်၊ မိဖုရားမောင်းမမိသံတို့၏ အသက်ကိုကယ်တင်သောကိုယ်တော်ကျွန်တို့ကို ယနေ့ အရှက်ကွဲ စေတော်မူပြီ။–

၁၉း၆ ရန်သူတို့ကိုချစ်၍ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကိုမုန်းတော်မူ၏။ မှူးမတ်များ၊ ကျွန်များတို့ကို ပမာဏပြုတော်မမူကြောင်းကို ယနေ့ထင်ရှားစွာပြတော်မူပြီ။ အဗရှလုံသည်အသက်ရှင်၍ ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့သည် ယနေ့သေလျှင်အားရတော်မူလိမ့်မည်ဟု ယနေ့ကျွန်တော်သိမြင်ပါ၏။–

၁၉း၇ ယခုမှာထတော်မူပါ။ ကြွ၍ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အားနှစ်သိမ့်သောစကားကို ပြောတော်မူပါ။ ကြွတော်မမူလျှင် ယနေ့ညမှာအထံတော်၌ လူတယောက်မျှမနေပါ။ ထိုအမှုသည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် ကိုယ်တော်၌ ဖြစ်လေသမျှသောအမှုထက် သာ၍ဆိုးပါလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျွန်တော်ကျိန်ဆိုပါသည်ဟုလျှောက်သော်၊ –

၁၉း၈ ရှင်ဘုရင်သည် ထ၍တံခါးဝ၌ထိုင်တော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် တံခါးဝ၌ထိုင်တော်မူသည် ကိုလူအပေါင်းတို့သည် ကြားသောအခါအထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ဣသရေလလူများမူကား မိမိတို့နေရာသို့ပြေးသွားကြပြီ။

၁၉း၉ ထိုနောက်၊ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့က၊ ရှင်ဘုရင်သည် ဖိလိတ္တိလူအစရှိသော ရန်သူတို့လက်မှ ငါတို့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပြီ။ ယခုမှာ အဗရှလုံကြောင့် နိုင်ငံတော်မှ ထွက်ပြေးတော်မူရ၏။–

၁၉း၁၀ ငါတို့ဘိသိက်ပေး၍ ချီးမြှောက်သောအဗရှလုံသည် စစ်တိုက်ပွဲ၌သေပြီ။ ယခုမှာ ရှင်ဘုရင်ကို တဖန်ဆောင်ခဲ့ရမည်ဟုမဆို၊ အဘယ်ကြောင့် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြသနည်းဟု အချင်းချင်းအပြစ် တင်ကြ၏။–

၁၉း၁၁ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာတို့ထံသို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ ယုဒအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့ထံသို့ သွား၍ပြောရမည်ကား၊ ရှင်ဘုရင်ကိုနန်းတော်သို့ ပြန်ပို့ရမည်အမှုမှာ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်နောက်ကျကြသနည်း။ ရှင်ဘုရင်သည် စံနန်းတော်၌ နေစဉ်အခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ ပြောတတ်သောစကားကို ကြားတော်မူပြီ။–

၁၉း၁၂ သင်တို့သည်ငါ့ညီအစ်ကို၊ ငါ့အရိုး၊ ငါ့အသားဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်ကိုပြန်ပို့ရမည်အမှုမှာ အဘယ်ကြောင့် နောက်ကျကြသနည်းဟူ၍၎င်း၊ –

၁၉း၁၃ အာမသအားလည်း၊ သင်သည်ငါ့အသားငါ့အရိုးတို့အဝင်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာယွာဘ၏ကိုယ်စားအစဉ်ဗိုလ်ချုပ်မင်းမဖြစ်လျှင် ထိုမျှမကဘုရားသခင်သည် ငါ၌ပြုတော်မူစေ သတည်းဟူ၍၎င်း၊ ပြောကြလော့ဟုမှာလိုက်တော်မူ၏။–

၁၉း၁၄ ထိုသို့ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို တညီတညွတ်တည်းနှလုံးညွတ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့က ကိုယ်တော် ကျွန်အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ကိုယ်တော် တိုင်ပြန်လာတော်မူပါဟု ရှင်ဘုရင်အား လျှောက်စေကြ၏။–

၁၉း၁၅ ထိုအခါရှင်ဘုရင်သည် ပြန်၍ယော်ဒန်မြစ်သို့ရောက်တော်မူ၏။ ယုဒအမျိုးသည် ရှင်ဘုရင်ကို ခရီးဦးကြိုပြု၍ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ပို့ခြင်းငှါ ဂိလဂါလမြို့သို့သွားကြ၏။

၁၉း၁၆ ဗယ်္ဂာမိန်အမျိုးဖြစ်သော ဗာဟုရိမ်မြို့သား ဂေရ၏သားရှိမိသည် ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ အလျင်အမြန်လိုက်လာ၏။–

၁၉း၁၇ သူနှင့်အတူ ဗယ်္ဂာမိန်အမျိုးသားတထောင်၊ ရှောလုအဆွေအမျိုး၏ ကျွန်ဇိဘနှင့် သူ၏သား တကျိပ်ငါးယောက်၊ ကျွန်နှစ်ဆယ်တို့သည်လည်းလိုက်လာ၍ ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌ ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးကြ၏။–

၁၉း၁၈ ကုတို့လှေသည် နန်းတော်သားများကိုပို့ခြင်းငှါ၎င်း၊ အလိုတော်ကိုဆောင်ခြင်းငှါ၎င်း၊ သွားလာလျက်ရှိ၏။ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးတော်မူသောအခါ၊ ဂေရ၏သားရှိမိသည်ရှေ့တော်၌ပြပ်ဝပ်၍၊ –

၁၉း၁၉ ကျွန်တော်အရှင်သည် ကျွန်တော်ကိုအပြစ်ပေးတော်မမူပါနှင့်။ အရှင်မင်းကြီးသည် ယေရုရှလင်မြို့မှ ထွက်တော်မူသောနေ့၌ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် လွန်ကျူးစွာပြုမိသောအမှုကို မှတ်တော်မမူပါနှင့်။ နှလုံးသွင်းတော်မမူပါနှင့်။–

၁၉း၂၀ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ပြစ်မှားမိသည်ကို ကိုယ်တော်ကျွန်သိပါ၏။ သို့သော်လည်း ယောသပ်အမျိုးသား အပေါင်းတို့အရင်၊ ကျွန်တော်သည် ယနေ့အရှင်မင်းကြီးကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါလာပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။–

၁၉း၂၁ ဇေရုယာသားအဘိရှဲကလည်း၊ ရှိမိသည်ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံသောအရှင်ကို ကျိန်ဆဲသောကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်မဟုတ်လောဟုဆိုသော်၊ –

၁၉း၂၂ ဒါဝိဒ်က၊ အိုဇေရုယာသားတို့၊ သင်တို့သည်ယနေ့ ငါ့ရန်သူလုပ်မည်အကြောင်း ငါနှင့်အဘယ်သို့ ဆိုင်ကြသနည်း။ ဣသရေလအမျိုးသား တစုံတယောက်သည် ယနေ့အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်လော။ ငါသည် ယနေ့ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဖြစ်သည်ကိုငါသိသည် မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၍၊ –

၁၉း၂၃ ရှိမိအားလည်း၊ သင်သည်အသေသတ်ခြင်းကို မခံရဟုကျိန်ဆိုတော်မူ၏။

၁၉း၂၄ ရှောလု၏သားမေဖိဗောရှက်သည်လည်းရှင်ဘုရင်ကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါလာ၏။ ရှင်ဘုရင်ထွက်သောနေ့မှစ၍ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်လာတော်မမူမှီတိုင်အောင်၊ သူသည်ခြေတို့ကိုမပြုစု၊ မုတ်ဆိတ်ကိုမပြင်ဆင်၊ အဝတ်ကိုမလျှော်ဘဲနေပြီ။–

၁၉း၂၅ ရှင်ဘုရင်ကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်လာသောအခါ၊ ရှင်ဘုရင်ကမေဖိဗောရှက် ငါနှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် မလိုက်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ –

၁၉း၂၆ အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ခြေဆွံ့သောကြောင့်မြည်းစီး၍ ကိုယ်တော်ထံသို့သွားခြင်းငှါ မြည်းကိုကုန်းနှီးတင်မည်ဟု ကြံစဉ်အခါ၊ ကျွန်တော်ကျွန်သည် ကျွန်တော်ကိုလှည့်စားပါ၏။–

၁၉း၂၇ အရှင်မင်းကြီးထံတော်၌ ကိုယ်တော်ကျွန်ကို ကုန်းတိုက်ပါပြီ။ သို့ရာတွင် အရှင်မင်းကြီးသည် ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ဖြစ်တော်မူ၏။ စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါ။–

၁၉း၂၈ ကျွန်တော်အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည် အရှင်မင်းကြီးရှေ့တော်မှာ လူသေဖြစ်ကြသော်လည်း၊ စားပွဲတော်၌စားသောသူတို့နှင့်အတူ ကိုယ်တော်ကျွန်ကိုနေရာပေးတော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်ထံတော်၌ ကျွန်တော်မြည်တမ်းရသောအခွင့်သည် အဘယ်သို့ရှိပါသနည်းဟု ပြန်လျှောက်သော်၊ –

၁၉း၂၉ ရှင်ဘုရင်က သင်၏အမှုအရာတို့ကို အဘယ်ပြောစရာရှိသနည်း။ သင်နှင့်ဇိဘသည် မြေကိုဝေ၍ ယူရကြမည် ငါစီရင်ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၉း၃၀ မေဖိဗောရှက်ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီးသည် နန်းတော်သို့တဖန်ငြိမ်ဝပ်စွာရောက်တော်မူသောကြောင့်၊ သူသည် အလုံးစုံတို့ကိုပင်ယူပါစေဟု လျှောက်လေ၏။

၁၉း၃၁ ဂိလဒ်ပြည်သားဗာဇိလဲသည်လည်း ရောဂေလိမ်မြို့မှလာ၍ရှင်ဘုရင်ကိုယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ ပို့ခြင်းငှါကိုယ်တော်နှင့်အတူကူးလေ၏။–

၁၉း၃၂ ဗာဇိလဲသည် အသက်ရှစ်ဆယ်ရှိ၍ အိုသောသူဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင်သည် မဟာနိမ်မြို့မှာ တပ်ချသောကာလပတ်လုံး ရှင်ဘုရင်ကိုလုပ်ကျွေး၏။ အလွန်ရတတ်သောသူလည်းဖြစ်၏။–

၁၉း၃၃ ရှင်ဘုရင်ကလည်း ငါနှင့်အတူလိုက်လော့။ ယေရုရှလင်မြို့၌ သင့်ကိုငါနှင့်အတူငါလုပ်ကျွေးမည်ဟု ဗာဇိလဲအား အမိန့်ရှိလျှင်၊–

၁၉း၃၄ ဗာဇိလဲက၊ အရှင်မင်းကြီးနှင့်အတူ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားရမည်အကြောင်း ကျွန်တော်အသက်သည် အဘယ်မျှလောက်ကျန်ကြွင်းပါသေးသနည်း။–

၁၉း၃၅ ယနေ့ကျွန်တော်အသက်ရှစ်ဆယ်ရှိပါပြီ။ ကောင်းမကောင်းကို ကျွန်တော်ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်ပါမည်လော။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အစားအသောက်အရသာကိုမြည်းနိုင်ပါမည်လော။ သီချင်းသည်ယောကျ်ား၊ သီချင်းသည် မိန်းမဆိုသောအသံကို ကြားနိုင်ပါမည်လော။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အရှင်မင်းကြီးကို အဘယ်ကြောင့်နှောင့်ရှက်ရပါမည်နည်း။–

၁၉း၃၆ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အရှင်မင်းကြီးနှင့်အတူ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ အနည်းငယ်လိုက်ပါမည်။ ရှင်ဘုရင်သည် ဤမျှလောက်ကြီးစွာသောဆုကို အဘယ်ကြောင့်ချပေးတော်မူမည်နည်း။–

၁၉း၃၇ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်နေရင်းမြို့တွင်မိဘသချိုင်းနားမှာ သေရမည်အကြောင်း၊ ပြန်သွားရသော အခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်ကျွန်ခိမဟံရှိပါ၏။ အရှင်မင်းကြီးနှင့်အတူ လိုက်စေတော်မူပါ။ စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း သူ၌ပြုတော်မူပါဟုလျှောက်လေ၏။–

၁၉း၃၈ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ခိမဟံသည်ငါနှင့်အတူလိုက်ရမည်။ သင်အလိုရှိသည်အတိုင်းသူ၌ငါပြုမည်။ သင်တောင်းသမျှကိုလည်း သင့်အဘို့ငါပြုမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၁၉း၃၉ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးကြ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်တိုင်ကူးပြီးမှ၊ ဗာဇိလဲကိုနမ်း၍ ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် မိမိနေရာသို့ပြန်သွား၏။–

၁၉း၄၀ ရှင်ဘုရင်သည် ဂိလဂါလမြို့သို့ကြွတော်မူ၏။ ခိမဟံသည်လည်းလိုက်လေ၏။ ယုဒအမျိုးသားရှိသမျှတို့နှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတဝက်တို့သည် ရှင်ဘုရင်ကိုပို့ကြ၏။

၁၉း၄၁ တဖန်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့လာ၍၊ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုဖြစ်သောယုဒအမျိုးသားတို့ သည် ကိုယ်တော်ကိုခိုးယူ၍ ကိုယ်တော်နှင့်တကွနန်းတော်သား ကိုယ်တော်၏လူအပေါင်းတို့ကို အဘယ်ကြောင့် ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ ပို့ရကြမည်နည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊–

၁၉း၄၂ ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့က၊ ရှင်ဘုရင်သည် ငါတို့နှင့်ပေါက်ဘော်တော်သည်ဖြစ်၍၊ ဤအမှု၌ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်စိတ်ဆိုးကြသနည်း။ ရှင်ဘုရင်၏ရိက္ခာတော်ကို ငါတို့စားကြသလော။ ငါတို့အားတစုံတခုသောဆုကိုပေးတော်မူသလောဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားပြန်ပြောကြ၏။–

၁၉း၄၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည်ရှင်ဘုရင်၌ ဆယ်ဘို့တို့ကိုဆိုင်ကြ၏။ ဒါဝိဒ်အမျိုးကို သင်တို့ဆိုင်သည်ထက် ငါတို့သာ၍ဆိုင်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကိုပြန်ပို့ခြင်းအမှုတွင် ငါတို့နှင့် ရှေးဦးစွာ မတိုင်ပင်ဘဲ အဘယ်ကြောင့်ငါတို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြုကြသနည်းဟု ယုဒအမျိုးသားတို့ကိုပြန်ပြောကြ၏။ သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့စကားထက် ယုဒအမျိုးသားတို့စကားသည်သာ၍ခိုင်ခံ့၏။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ ထိုအခါ ဗင်္ယာမိန်အမျိုး ဗိခရိ၏သားရှေဘအမည်ရှိသော အဓမ္မလူတယောက်ရှိ၏။ ထိုသူသည်တံပိုးမှုတ်၍၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ ငါတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ တဘို့ကိုမျှမဆိုင်။ ယေရှဲ၏သားကို အမွေမခံထိုက်။ လူအပေါင်းတို့၊ ကိုယ်နေရာသို့သွားကြဟုဆိုသဖြင့်၊–

၂၀း၂ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်ထံတော်မှထွက်၍ ဗိခရိသားရှေဘနောက်သို့လိုက်ကြ၏။ ယုဒအမျိုးသားတို့မူကား၊ ယော်ဒန်မြစ်မှသည် ယေရုရှလင်မြို့တိုင်အောင်ရှင်ဘုရင်၌ ဆည်းကပ်ကြ၏။–

၂၀း၃ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ယေရုရှလင်မြို့နန်းတော်သို့ရောက်သောအခါ၊ နန်းတော်ကို စောင့်စေခြင်းငှါ ထားခဲ့သောကိုယ်လုပ်တော်တကျိပ်တို့ကိုယူ၍ လှောင်အိမ်၌ထား၏။ ထိုသူတို့ကိုကျွေးမွေးသော်လည်း မပေါင်းဘော်။ သူတို့သည်သေသည်တိုင်အောင်အချုပ်ခံ၍ မုတ်ဆိုးမကဲ့သို့နေရကြ၏။–

၂၀း၄ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သုံးရက်အတွင်းတွင် ယုဒလူတို့ကိုစုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့နှင့်အတူ ကိုယ်တိုင်လာရမည်ဟု အာမသအားမိန့်တော်မူ၏။–

၂၀း၅ အာမသသည်သွား၍ ယုဒလူတို့ကိုနိုးဆော်သဖြင့်၊ ချိန်းချက်သောအချိန်ကိုလွန်စေ၏။–

၂၀း၆ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ အဗရှလုံပြုသည်ထက် ဗိခရိသားရှေဘသည်သာ၍အပြစ်ပြုလိမ့်မည်။ သင့်သခင်၏ ကျွန်တို့ကိုခေါ်၍ ထိုသူကိုလိုက်လော့။ သို့မဟုတ် သူသည်ခိုင်ခံ့သောမြို့တစုံတမြို့ထဲသို့ဝင်၍ ငါတို့လက်မှလွတ်လိမ့်မည်ဟုအဘိရှဲအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–

၂၀း၇ အဘိရှဲနောက်မှာ ယွာဘ၏လူများနှင့်ခေရသိလူ၊ ပေလသိလူများမှစ၍ ခွန်အားကြီးသောသူ အပေါင်းတို့သည် ဗိခရိသားရှေဘကိုလိုက်အံ့သောငှါ ယေရုရှလင်မြို့မှထွက်သွားကြ၏။–

၂၀း၈ ဂိဗောင်မြို့၌ရှိသောကျောက်ကြီးသို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ အာမသသည် သူတို့ရှေ့သို့ချီသွားလေ၏။ ယွာဘသည်မိမိဝတ်သောအဝတ်ကို ခါး၌စည်းလျက်၊ ထိုခါးစည်းပေါ်မှာလည်းထားကို အိမ်နှင့်တကွ ဆွဲလျက်ထား၏။ သွားစဉ်တွင် ထားသည်လျှော၍ကျ၏။–

၂၀း၉ ယွာဘကလည်း၊ မာ၏လားငါ့ညီဟု အာမသကိုမေး၍ နမ်းဟန်ဆောင်လျက်လက်ျာလက်နှင့် အာမသ၏မုတ်ဆိတ်ကိုကိုင်၏။–

၂၀း၁၀ လက်ဝဲလက်၌ကိုင်သောထားကို အာမသသည် သတိမပြုသောကြောင့်၊ ဝမ်းကိုထိုး၍ အူကိုမြေပေါ်မှာချ၏။ ထပ်၍မထိုးသော်လည်း အာမသသေလေ၏။ ယွာဘနှင့်ညီအဘိရှဲသည် ဗိခရိသားရှေဘကိုလိုက်ကြ၏။–

၂၀း၁၁ သူအနားမှာ ယွာဘ၏လူတယောက်သည်ရပ်၍ ယွာဘနှင့် ဒါဝိဒ်ဘက်၌နေသောသူဖြစ်လျှင် ယွာဘနောက်သို့လိုက်တော့ဟုဆို၏။–

၂၀း၁၂ အာမသသည် လမ်းမအလယ်တွင် မိမိအသွေး၌လူးလျက်ရှိ၏။ လမ်း၌သွားလာသော သူအပေါင်းတို့သည် ရပ်၍နေကြသည်ကို ယွာဘ၏ လူမြင်သောအခါ၊ အာမသကိုလမ်းမကယူ၍ လယ်ပြင်သို့ရွှေ့ပြီးလျှင် အဝတ်နှင့်ဖုံးလေ၏။–

၂၀း၁၃ ထိုသို့လမ်းမကရွှေ့ပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့သည်ယွာဘနှင့်အတူ ဗိခရိသားရှေဘကိုလိုက်သွားကြ၏။

၂၀း၁၄ ယွာဘသည်ဗက်မာခပြည်၊ အာဗေလမြို့တိုင်အောင် ဣသရေလတိုင်းခရိုင်ရှိသမျှကို ရှောက်သွား၏။ ဗေရိလူအပေါင်းတို့သည်လည်းစုဝေး၍ ယွာဘနောက်သို့လိုက်ကြ၏။–

၂၀း၁၅ ရှေဘတည်းခိုသောဗက်မာခပြည်၊ အာဗေလမြို့ကိုဝိုင်းထား၍၊ ပြင်မြို့ရိုးတဘက်တချက်၌ မြေရိုးကိုဖို့ကြ၏။ ယွာဘနှင့်သူ၏လူအပေါင်းတို့သည် မြို့ရိုးကိုဖြိုခြင်းငှါ ထိုးဖေါက်ကြ၏။–

၂၀း၁၆ ထိုအခါ ပညာရှိသောမိန်းမတယောက်သည် မြို့ထဲကဟစ်၍ဆိုသည်ကား၊ နားထောင်ကြ၊ နားထောင်ကြ၊ ငါသည်ယွာဘနှင့် စကားပြောနိုင်မည်အကြောင်းချဉ်းလာပါဟု ယွာဘအားလျှောက်ကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊–

၂၀း၁၇ ယွာဘသည် ချဉ်းလာသောအခါ မိန်းမက၊ သင်သည် ယွာဘဟုတ်သလောဟုမေးလျှင်၊ ငါဟုတ်သည်ဟု ဆိုသော်၊ မိန်းမက၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မ၏ စကားကို နားထောင်တော်မူပါဟုဆို၏။ ယွာဘကလည်း၊ ငါနားထောင်လျက်နေသည်ဟုဆိုသော်၊–

၂၀း၁၈ မိန်းမက၊ အကယ်စင်စစ်အာဗေလမြို့မှာတိုင်ပင်၍ အမှုကိုဆုံးဖြတ်ပါလေစေဟု ရှေးကာလ၌ ဆိုတတ်ကြ၏။–

၂၀း၁၉ ကျွန်မသည် ဣသရေလအမျိုး၌အမှုမလုပ်ပါ။ သစ္စာစောင့်သောသူဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် မြို့တမြို့တည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုးတွင် အမိတယောက်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါရှာတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏အမွေတော်ကို မျိုခြင်းငှါအဘယ်ကြောင့် အလိုရှိတော်မူသနည်းဟု လျှောက်လျှင်၊–

၂၀း၂၀ ယွာဘက၊ မျိုခြင်းအမှု၊ ဖျက်ဆီးခြင်းအမှုသည် ငါနှင့်ဝေးပါစေသော။ ဝေးပါစေသော။–

၂၀း၂၁ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ဧဖရိမ်တောင်သားဖြစ်သော ဗိခရိ၏သားရှေဘအမည်ရှိသောသူသည် ရှင်ဘုရင်ဒါဝိဒ်ကိုပုန်ကန်ပြီ။ ထိုသူကိုအပ်လော့။ အပ်လျှင်ဤမြို့မှ ငါထွက်သွားမည်ဟုပြောဆိုသော်၊ မိန်းမက၊ သူ၏ဦးခေါင်းကို ကိုယ်တော်ရှေ့သို့ပစ်ချပါမည်ဟုဆိုပြီးမှ၊–

၂၀း၂၂ ထိုမိန်းမသည် ပညာရှိသည်အတိုင်း မြို့သားတို့ရှိရာသို့သွားပြီးလျှင်၊ သူတို့သည် ဗိခရိသားရှေဘ၏ ဦးခေါင်းကိုဖြတ်၍ ယွာဘရှေ့သို့ပစ်ချကြ၏။ ယွာဘသည်လည်း တံပိုးမှုတ်သဖြင့်၊ လူများတို့သည် ထိုမြို့မှမိမိတို့နေရာသို့ပြန်သွားကြ၏။ ယွာဘသည်လည်း ယေရုရှလင်မြို့၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ပြန်သွား၏။–

၂၀း၂၃ ယွာဘသည် ဣသရေလတပ်သားအပေါင်းတို့ကိုအုပ်သောဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။ ယောယဒသားဗေနာယ သည် ခေရသိလူနှင့်ပေလသိလူတို့ကို အုပ်ရ၏။–

၂၀း၂၄ အဒေါနိရံသည် အခွန်တော်ဝန်ဖြစ်၏။ အဟိလုပ်သားယောရှဖတ်သည် အတွင်းဝန်ဖြစ်၏။–

၂၀း၂၅ ရှေဝသည်စာရေးတော်ကြီးဖြစ်၏။ ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၏။–

၂၀း၂၆ ယာဣရမြို့သားဣရသည်နန်းတော်အုပ်ဖြစ်၏။

အခန်းကြီး (၂ ၁)

၂၁း၁ ထိုနောက်ဒါဝိဒ်လက်ထက်၌ သုံးနှစ်ပတ်လုံး အစာအာဟာရခေါင်းပါးခြင်းဖြစ်၍၊ ဒါဝိဒ်သည် ထာဝရဘုရားကိုမေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ဂိဗောင်လူတို့ကို သတ်သောရှောလုနှင့် လူအသက်ကိုသတ်တတ်သော ရှောလုအမျိုးကြောင့် ဤအမှုရောက်လေပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၂၁း၂ ဂိဗောင်လူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးအဝင်မဟုတ်၊ ကျန်ကြွင်းသောအာမောရိအမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးတို့သည် သူတို့အား သစ္စာဂတိထားကြသော်လည်း၊ ရှောလုသည် ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုး၏အကျိုးကိုစောင့်ရှောက်၍ သူတို့ကိုသတ်မည်ဟု အားထုတ်သတည်း။–

၂၁း၃ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ဂိဗောင်လူတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့အဘို့အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏အမွေတော်ကိုကောင်းကြီးပေးစေခြင်းငှါ အဘယ်သို့အပြစ်ဖြေရမည်နည်းဟုမေးလျှင်၊–

၂၁း၄ ဂိဗောင်လူတို့က၊ ကျွန်တော်တို့သည် ရှောလုနှင့်သူ၏အမျိုး၌ ရွှေငွေကိုမတောင်းပါ။ ကျွန်တော်တို့အတွက် ဣသရေလအမျိုးသား တစုံတယောက်ကိုမျှ ကိုယ်တော်သည်မသတ်ရဟု ပြန်လျှောက်ကြ သော်၊ သင်တို့တောင်းသည်အတိုင်းငါပြုမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၁း၅ သူတို့ကလည်း၊ ကျွန်တော်တို့ကို ညှဉ်းဆဲ၍ ဣသရေလနိုင်ငံအတွင်း၌ အလျှင်းမနေရမည်အကြောင်း သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ကြံစည်သောသူ၏–

၂၁း၆ သားခုနစ်ယောက်တို့ကို ကျွန်တော်တို့လက်သို့အပ်တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားရွေးချယ်တော်မူသော ရှောလုနေရာ ဂိဗာမြို့၌ ထိုသူတို့ကို ကျွန်တော်တို့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ဆွဲထားပါမည်ဟု လျှောက်သော်၊ ရှင်ဘုရင်ကငါအပ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၁း၇ သို့သော်လည်း ဒါဝိဒ်နှင့်ရှောလု၏သားယောနသန်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တယောက်နှင့် တယောက် သစ္စာဂတိထားသောကြောင့်၊ ရှင်ဘုရင်သည် ရှောလု၏သား ယောနသန်မြင်သော မေဖိဗောရှက်ကို နှမြောတော်မူ၏။–

၂၁း၈ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်သည် အဲအာသမီးရိဇပဘွားမြင်သောရှောလု၏သား အာမောနိနှင့် မေဖိဗောရှက် နှစ်ယောက်မှစ၍၊ ရှောလု၏သမီးမေရပ်တွင် မေဟောလသိအမျိုး ဗာဇိလဲ၏သား အဒြေလမြင်သော သားငါးယောက်တို့ကိုယူ၍၊–

၂၁း၉ ဂိဗောင်လူတို့လက်သို့အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် တောင်ပေါ်တွင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဆွဲထား၍၊ ထိုသူခုနစ်ယောက်တို့သည် မုယောစပါးရိတ်စကာလ၊ တနေ့ခြင်းတွင် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရ၍ တပြိုင်နက်သေကြ၏။–

၂၁း၁၀ အဲအာသမီးရိဇပသည် စပါးရိတ်စကာလမှစ၍ မိုယ်းမရွာမှီတိုင်အောင်လျှော်တေကိုယူ၍ ကျောက်ပေါ်မှာ အိပ်စရာဘို့ခင်းလျက်၊ နေ့အချိန်တွင် အလောင်းကောင်အပေါ်၌ ငှက်မနား၊ ညဉ့်အချိန်တွင် သားရဲမကိုက်စေခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်လျက်နေ၏။–

၂၁း၁၁ ရှောလု၏ ကိုယ်လုပ်တော်အဲအာသမီးရိဇပပြုသောအမှုကို ဒါဝိဒ်သည်ကြားသောအခါ၊–

၂၁း၁၂ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဂိလဗောတောင်၌ ရှောလုကိုသတ်၍၊ အလောင်းတော်ကိုဆွဲထားရာ ဗက်ရှမ်လမ်းမှ ခိုးသွားသောဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့ သူမြို့သားတို့ရှိရာသို့ ရှင်ဘုရင်သွား၍၊ ရှောလုအရိုးနှင့် သားတော် ယောနသန်အရိုးတို့ကိုယူ၍၊–

၂၁း၁၃ ထိုအရပ်မှဆောင်သွားသဖြင့်၊ ဆွဲထားသောသူတို့၏အရိုးများကိုလည်း စုသိမ်းပြီးလျှင်၊–

၂၁း၁၄ ဗယ်ာမိန်ပြည်၊ ဇေလရွာ၊ ရှောလုအဘကိရှ၏သင်္ချိုင်း၌သင်္ဂြိုဟ်၍၊ ရှင်ဘုရင်မှာ ထားသမျှအတိုင်း ပြုကြပြီးနောက်၊ နိုင်ငံတော်အဘို့ ဆုတောင်းသောစကားကို ဘုရားသခင်နားထောင်တော်မူ၏။
၂၁း၁၅ နောက်တဖန်ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုစစ်တိုက်၍၊ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏ ကျွန်တို့သည်ဆီးကြို၍ တိုက်လှန်ကြစဉ်၊ ဒါဝိဒ်သည် မောပန်းလျက်နေလေ၏။–
၂၁း၁၆ ရေဖိမ်အမျိုးဣရှဗိဗေနုပ်သည် အချိန်သုံးပိဿာရှိသောကြေးဝါလှံကိုကိုင်၍၊ အသစ်သောစစ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်လျက် ဒါဝိဒ်ကိုသတ်မည်ဟု ကြံလေ၏။–
၂၁း၁၇ ဇေရုယာသားအဘိရှဲသည်ကူညီ၍ ဖိလိတ္တိလူကိုတိုက်သတ်လေ၏။ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်၏လူတို့က၊ ဣသရေလအလင်းကွယ်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်တော်တို့နှင့် အတူနောက် တဖန်စစ်ချီကြွတော်မမူရာဟု ကျိန်ဆိုလျက်လျှောက်ကြ၏။–
၂၁း၁၈ နောက်တဖန် ဂေါဘမြို့မှာ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုစစ်တိုက်ကြစဉ်၊ ဟုရှသိလူသိဗေခဲသည် ရေဖိမ်အမျိုးသာဖကို သတ်လေ၏။–
၂၁း၁၉ နောက်တဖန်ဂေါဘမြို့မှာ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုစစ်တိုက်ကြစဉ်၊ ဗက်လင်မြို့သားဖြစ်သောယဣရ၏သား လေဟာနန်သည် ရက်ကန်းလက်လိပ်နှင့်အမျှကြီးသောလှံရိုးကိုသုံးစွဲသော ဂိတ္တိအမျိုးဂေါလျတ်၏ ညီလာခမိကိုသတ်လေ၏။–
၂၁း၂၀ နောက်တဖန်ဂါသမြို့မှ စစ်တိုက်ကြစဉ်၊ အရပ်မြင့်၍ လက်တဘက်၌ လက်ခြောက်ချောင်းစီ၊ ခြေတဘက်၌ ခြေခြောက်ချောင်းစီ၊ ပေါင်းနှစ်ဆယ်လေးချောင်းရှိသော ရေဖိမ်အမျိုးသား တယောက်သည်၊–
၂၁း၂၁ ဣသရေလအမျိုးကို ကြိမ်းပသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်အစ်ကိုရှိမာ၏ သားယောနသန်သည် ထိုသူကို သတ်လေ၏။–
၂၁း၂၂ ထိုသူလေးယောက်တို့သည် ဂါသမြို့၌နေသော ရေဖိမ်လူကြီး၏သားဖြစ်၍၊ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏ ကျွန်တို့လက်ဖြင့်သေကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုမင်းမှစ၍ ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ ထာဝရဘုရားကယ်လွှတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုခံရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်တွင်မြွက်ဆိုသော သီချင်းစကားဟူမူကား၊–
၂၂း၂ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ကျောက်၊ ငါ၏မြို့ရိုး၊ ငါ့ကိုကယ်လွှတ်သောသခင်၊–
၂၂း၃ ငါ၏ဘုရား၊ ငါကိုးစားသော အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါ၏အကွယ်အကာ၊ ငါ့ကိုကယ်တင်သောဦးချို၊ ငါ၏ရဲ တိုက်၊ ငါခိုလှုံရာ၊ ငါ့ကိုကယ်တင်သောအရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းထဲက အကျွန်ုပ်ကိုကယ်လွှတ်တော်မူ၏။–
၂၂း၄ ချီးမွမ်းအပ်သောထာဝရဘုရားကို ငါတောင်းလျှောက်၍၊ ရန်သူတို့လက်မှ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်၏။–
၂၂း၅ သေခြင်းလှိုင်းတံပိုးတို့သည် ငါ့ကိုဝိုင်းမိ၍ ဖျက်ဆီးတတ်သော ရေစီးခြင်းကြောင့် ငါကြောက်လန့်ရ၏။–
၂၂း၆ မရဏာနိုင်ငံ၏ ကြိုးတို့သည်ဝိုင်း၍ သေမင်း၏ကျော့ကွင်းသည် ငါ့ကိုကျော့မိလျက်ရှိ၏။–
၂၂း၇ ထိုသို့ ငါသည်ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားကိုခေါ်၍ ငါ၏ဘုရားသခင်ကို အော်ဟစ်လေ၏။ ခေါ်သောအသံကို ဗိမာန်တော်ထဲမှာ ကြားတော်မူ၍၊ အော်ဟစ်သောအသံသည် နားတော်ထဲသို့ ဝင်လေ၏။
၂၂း၈ ထိုအခါ အမျက်တော်ထွက်သောအားဖြင့် မြေကြီးတုန်လှုပ်၍၊ မိုယ်းကောင်းကင်အမြစ်တို့သည် တရွေ့ရွေ့လှုပ်ရှားကြ၏။–
၂၂း၉ နှာခေါင်းတော်ထဲကမီးခိုးထွက်၍၊ နှုတ်တော်ထဲက မီးလောင်သောအားဖြင့် မီးခဲတောက်လေ၏။–
၂၂း၁၀ မိုယ်းကောင်းကင်ကိုညွတ်သဖြင့် ဆင်းသက်တော်မူ၍၊ ခြေဘဝါးတော်အောက်၌ မှောင်မိုက်ဖြစ်လေ၏။–
၂၂း၁၁ ခေရုဗိမ်ကိုစီးလျက်ပျံတော်မူ၏။ လေ၏အတောင်တို့အပေါ်မှာ ထင်ရှားတော်မူ၏။–
၂၂း၁၂ မှောင်မိုက်တည်းဟူသော တခဲနက်သောရေနှင့်ထူထပ်သောမိုယ်းတိမ်တို့ကို ကိုယ်တော်၌ ကာရံစေတော်မူ၏။–
၂၂း၁၃ ရှေ့တော်၌ ရောင်ခြည်ကြောင့် မီးခဲတောက်လျက်ရှိ၏။–
၂၂း၁၄ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ကောင်းကင်ပေါ်မှာ မိုယ်းချုန်း၍၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည် အသံတော်ကို လွှင့်တော်မူ၏။–
၂၂း၁၅ လေးမြှားတို့ကိုပစ်၍လျှပ်စစ်ပြက်စေသဖြင့်၊ ရန်သူတို့ကိုအရပ်ရပ်သို့ခွဲ၍ ရှုံးစေတော်မူ၏။
၂၂း၁၆ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် အပြစ်တင်၍၊ နှာခေါင်းတော်ထဲက အသက်ရှူတော်မူသောအားဖြင့် သမုဒ္ဒရာအောက်ပြင်နှင့် လောကတိုက်မြစ်တို့သည် ဖွင့်လှစ်ထင်ပေါ်လျက်ရှိကြ၏။–
၂၂း၁၇ အထက်အရပ်က လက်တော်ကိုဆန့်၍၊ တခဲနက်သောရေထဲက ငါ့ကိုဆယ်ယူတော်မူ၏။–
၂၂း၁၈ ငါ့ကိုမုန်းသောသူတည်းဟူသောငါပြိုင်၍ မနိုင်နိုင်အောင်ခွန်အားကြီးသောရန်သူတို့လက်မှ ငါ့ကိုကယ်လွှတ်တော်မူ၏။–
၂၂း၁၉ ဘေးဥပဒ်ရောက်သောကာလ၌ သူတို့သည် ဆီးတားသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါမှီခိုရာဖြစ်၍၊–
၂၂း၂၀ ငါ့ကိုကျယ်ဝန်းရာအရပ်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ ငါ့ကိုနှစ်သက်သောကြောင့် ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။
၂၂း၂၁ ငါဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိသည်အလျောက် ထာဝရဘုရားသည် အကျိုးကိုပေး၍၊ ငါ့လက် စင်ကြယ်ခြင်း၏အကျိုးကို စီရင်တော်မူ၏။–
၂၂း၂၂ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား၏လမ်းတော်သို့အစဉ်လိုက်၏။ ငါ၏ဘုရားသခင့်ထံမှ ပြစ်မှား၍မသွား။–
၂၂း၂၃ စီရင်တော်မူချက်ရှိသမျှကို ငါသည်မျက်မှောက်ပြု၏။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့မှမလွှဲ။–
၂၂း၂၄ ရှေ့တော်မှာဖြောင့်မတ်၍ ကိုယ်ဒုစရိုက်ကိုကြဉ်ရှောင်၏။–
၂၂း၂၅ ထိုကြောင့် ရှေ့တော်မှာ ထင်ရှားသောငါ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသည်နှင့်အလျောက် ထာဝရဘုရားသည်ငါ၌အကျိုးကိုပေးတော်မူပြီ။–
၂၂း၂၆ သနားတတ်သောသူအား ကိုယ်တော်သည်သနားခြင်းသဘောကိုပြ၏၊ ဖြောင့်မတ်သောသူအား ဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘောကိုပြ၏၊–
၂၂း၂၇ သန့်ရှင်းသောသူအား သန့်ရှင်းခြင်းသဘောကိုပြ၏၊ ဆန့်ကျင်သောသူအားဆန့်ကျင်သော သဘောကိုပြ၏ ပြတော်မူ၏။–
၂၂း၂၈ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကို ကိုယ်တော်သည်ကယ်တင်၍၊ မာနထောင်လွှားသောသူတို့ကိုကား ရှုတ်ချခြင်းငှါ ကြည့်မှတ်တော်မူ၏။–
၂၂း၂၉ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏မီးခွက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်၏ မှောင်မိုက်ကိုလင်းစေတော်မူ၏။–

၂၂း၃၀ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုအမှီပြု၍ တပ်ကိုဖျက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ကို အမှီပြုလျက် မြို့ရိုးကိုကျော်၍ ဝင်ပါပြီ။
၂၂း၃၁ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသောအမှုသည် စုံလင်၏။ ထာဝရဘုရား၏သစ္စာတော်သည် အစစ်ခံ၍တည်၏။ ခိုလှုံသောသူအပေါင်းတို့၏ အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူ၏။–
၂၂း၃၂ ထာဝရဘုရားမှတပါးအဘယ်ဘုရားသခင်ရှိသနည်း။ ငါတို့ဘုရားသခင်မှတပါး အဘယ်မည်သော ကျောက်ရှိသနည်း။–
၂၂း၃၃ ထိုဘုရားသခင်သည် ငါ၏ခွန်အား၊ ငါ၏တန်ခိုးဖြစ်၍ငါသွားရာလမ်းကိုဖြောင့်စေတော်မူ၏။–
၂၂း၃၄ ငါ့ခြေကိုသမင်ခြေကဲ့သို့လျင်မြန်စေ၍၊ ငါ၏မြင့်ရာအရပ်ပေါ်မှာငါ့ကိုတင်ထားတော်မူ၏။–
၂၂း၃၅ ငါ့လက်ကိုစစ်မှု၌လေ့ကျက်စေခြင်းငှါ သွန်သင်တော်မူ၍၊ ကြေးဝါလေးကိုငါ့လက်ရုံးနှင့်ငါတင်နိုင်၏။
၂၂း၃၆ ကိုယ်တော်သည်ကယ်တင်တော်မူခြင်းဒိုင်းလွှားကိုအပ်၍၊ သည်းခံတော်မူခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်ပါ၏။–
၂၂း၃၇ အကျွန်ုပ်သွားသောလမ်းကို ရှင်းလင်း၍ ခြေမချော်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသောအားဖြင့်၊–
၂၂း၃၈ အကျွန်ုပ်သည် ရန်သူတို့ကိုလိုက်ဖျက်၍၊ သူတို့ကိုမပယ်ရှင်းမှီတိုင်အောင်မပြန်ပါ။–
၂၂း၃၉ သူတို့သည်အကျွန်ုပ်ခြေအောက်မှာလဲလျက်ရှိ၍၊ မထနိုင်အောင်အကျွန်ုပ်သည် နှိပ်နင်းပယ်ရှင်းပါ၏။–
၂၂း၄၀ အကြောင်းမူကား၊ စစ်တိုက်စေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုခွန်အားခါးပန်းနှင့်စည်း၍၊ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ထသော သူတို့ကို အကျွန်ုပ်အောက်မှာ လှဲတော်မူ၏။–
၂၂း၄၁ အကျွန်ုပ်ကိုမုန်းသော ရန်သူတို့၏လည်ပင်းကို အကျွန်ုပ်၌အပ်၍ ဖျက်ဆီးရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။–
၂၂း၄၂ သူတို့သည် အော်ဟစ်ကြသောအခါ ကယ်တင်သောသူမရှိ။ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်သော်လည်း ထူးတော်မမူ။–
၂၂း၄၃ ထိုအခါအကျွန်ုပ်သည်သူတို့ကို မြေမှုန့်ကိုကဲ့သို့ ညက်ညက်ချေပြီးမှ၊ လမ်း၌အမှိုက်ကိုကဲ့သို့ နင်း၍ဖြန့်ကြဲလေ၏။
၂၂း၄၄ လူစုတို့သည်ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်ခြင်းမှအကျွန်ုပ်ကိုကယ်လွှတ်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏အကဲအမှူးဖြစ်စေခြင်းငှါစောင့်ရှောက်တော်မူသောအားဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်မသိဘူးသောလူစုသည် အကျွန်ုပ်ထံ၌ကျွန်ခံပါ၏။–
၂၂း၄၅ တပါးအမျိုးသားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုတောင်းပန်၍အကျွန်ုပ်စကားသံကို ကြားသည်ခဏခြင်းတွင် နားထောင်ကြပါ၏။–
၂၂း၄၆ ညှိုးနွမ်းသည်ဖြစ်၍ ခိုလှုံရာအရပ်ထဲက တုန်လှုပ်လျက်ထွက်ကြပါ၏။–
၂၂း၄၇ ထာဝရဘုရားသည်အသက်ရှင်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါ၏ကျောက်၌မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း။ ငါ့ကိုကယ်တင်သောကျောက်၏ ဘုရားသခင်၌ ချီးမြှောက်ခြင်း ရှိပါစေသတည်း။–
၂၂း၄၈ ငါ့ဘက်၌တရားသဖြင့်စီရင်၍၊ လူစုတို့ကိုငါ့အောက်မှာ နှိမ့်ချသောသူကား ဘုရားသခင်ပေတည်း။–
၂၂း၄၉ ရန်သူတို့လက်မှ ငါ့ကိုကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ထသော သူတို့အပေါ်သို့ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုမြှောက်တင်၍၊ လုယူဖျက်ဆီးတတ်သောသူ၏လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။–
၂၂း၅၀ ထိုကြောင့် အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း၍ နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။–
၂၂း၅၁ ဘုရားသခင်သည် မိမိခန့်ထားသောမင်းကြီးကို ကယ်တင်သောရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘိသိက်တော် ကိုခံရသော ဒါဝိဒ်မှစ၍ အမျိုးအနွယ်အား၊ ကာလအစဉ်အဆက် ကရုဏာကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃း၁ ဒါဝိဒ်မြွက်ဆိုသော နောက်ဆုံးစကားတည်းဟူသော၊ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင့်အခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံရ၍ ဘုန်းကြီးသောသူ၊ ဣသရေလအမျိုး၌ချိုမြိန်စွာသီချင်းဆိုသော ယေရှဲ၏သားဒါဝိဒ်မြွက် ဆိုသော ပရောဖက်စကားဟူမူကား၊–
၂၃း၂ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အားဖြင့်မိန့်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့လျှာ၌တည်၏။–
၂၃း၃ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ကျောက်သည် ငါ့အားဖြင့်မိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊ လူတို့ကိုအုပ်စိုးသောသူသည် တရားသဖြင့်စီရင်၍ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့လျက် အုပ်စိုးရမည်။–
၂၃း၄ မိုဃ်းမအုံ့၊ နေထွက်သောနံနက်အလင်းကဲ့သို့၄င်း၊ မိုဃ်းရွာပြီးမှနေပေါ်ထွန်းသဖြင့် မြေ၌ပေါက်သော မြက်နုကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။–
၂၃း၅ ငါ့အမျိုးအနွယ်သည် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌မြဲမြံသည်မဟုတ်လော။ သေချာစွာစီရင်၍ မပျက်နိုင်သော နိစ္စထာဝရပဋိညာဉ်ကို ငါနှင့်ဖွဲ့တော်မူပြီ။ ထိုပဋိညာဉ်သည် ချက်ခြင်းမပြည့်စုံသော်လည်း၊ ငါ့ကိုကယ်တင်ရာအကြောင်း၊ ငါအားရနှစ်သက်ရာအကြောင်းဖြစ်၏။–
၂၃း၆ အဓမ္မလူအပေါင်းတို့မူကား လက်နှင့်မကိုင်သာ၊ ပယ်ရှားရသောဆူးပင်ကဲ့သို့ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။–
၂၃း၇ ပယ်ရှားသောသူသည်သံချပ်အင်္ကျီနှင့်လှံတံကိုသုံးဆောင်သဖြင့်၊ ဆူးပင်ပေါက်သောအရပ်၌ပင် ရှင်းရှင်းမီးရှို့ရသတည်း။
၂၃း၈ ဒါဝိဒ်၏အမှုတော်ထမ်းသူရဲကြီးတို့၏အမည်များဟူမူကား၊ ဟပ္ပေါနိအမျိုးယာရှောဘံသည် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် လှံကိုကိုင်လျက်လူသုံးရာကို တခါတည်းတိုက်၍ လုပ်ကြံလေ၏။–
၂၃း၉ သူနောက်မှာ အဟောဟိအမျိုး ဒေါဒေါသားဧလာဇာသည်ဒါဝိဒ်နှင့်အတူလိုက်သော သူရဲသုံးယောက် အဝင်ဖြစ်၏။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါစုဝေးသော ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုကြိမ်းပ၍ ဣသရေလလူတို့သည် ဆုတ်သွားသောအခါ၊–
၂၃း၁၀ ထိုသူသည်လက်ညောင်း၍ထား၌ မှီလျက်နေရသည်တိုင်အောင်ထ၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလုပ်ကြံသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုနေ့၌ ကြီးစွာသောအောင်ခြင်းကိုပြုတော်မူ၍၊ သူတို့သည် ရန်သူတို့၏ဥစ္စာကို လုယူခြင်းငှါသာပြန်လာကြ၏။–
၂၃း၁၁ သူ့နောက်မှာ ဟရရိအမျိုးအာဂိ၏သားရှမ္မသည်ရှိ၏။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ပြောင်းစပါးစိုက်သော လယ်ကွက်၌ စုဝေး၍၊ ဣသရေလလူတို့သည် ပြေးကြသောအခါ၊–
၂၃း၁၂ ထိုသူသည် လယ်ကွက်အလယ်၌ရပ်၍ စောင့်မလျက်ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလုပ်ကြံသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးစွာသောအောင်ခြင်းကိုပြုတော်မူ၏။–

၂၃:၁၃ ဗိုလ်စုအဝင်သုံးယောက်တို့သည် စပါးရိတ်ရာကာလ၌၊ ဒါဝိဒ်ရှိရာအဒုလံဥမင်သို့ ဆင်းသွား၍၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ရေဖိမ်ချိုင့်၌ တပ်ချလျက်ရှိကြ၏။ –

၂၃:၁၄ ထိုအခါဒါဝိဒ်သည်ရဲတိုက်တွင်နေ၍၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ဗက်လင်မြို့၌တပ်ချကြ၏။ –

၂၃:၁၅ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ တစုံတယောက်သောသူသည် ဗက်လင်မြို့တံခါးနားမှာရှိသော ရေတွင်းထဲကရေကိုခပ်၍ ငါ့အားပေးပါစေသောဟု တောင့်တသောစိတ်နှင့်ဆိုသော်၊ –

၂၃:၁၆ ထိုသူရဲသုံးယောက်တို့သည် ဖိလိတ္တိတပ်ကိုဖျက်၍ ဗက်လင်မြို့တံခါးနားမှာရှိသော ရေတွင်းထဲကရေကို ခပ်ယူပြီးလျှင် ဒါဝိဒ်ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်သည် မသောက်ဘဲ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သွန်းလျက်၊ –

၂၃:၁၇ အိုထာဝရဘုရား၊ ဤရေကိုသောက်သောအမှုသည် အကျွန်ုပ်နှင့်ဝေးပါစေသော။ ဤရေသည် ကိုယ်အသက်ကိုမနှမြောဘဲသွားသောသူတို့၏ အသွေးဖြစ်ပါသည်မဟုတ်ပါလောဟုလျှောက်၍ မသောက်ဘဲနေ၏။ ထိုသူရဲသုံးယောက်တို့သည် ထိုသို့သောအမှုတို့ကို ပြုကြ၏။ –

၂၃:၁၈ ဇေရုယာသားယွာဘညီ အဘိရှဲသည်လည်း သူရဲသုံးယောက်တွင်အကြီးဖြစ်၏။ သူသည်လှံကိုကိုင်၍ လူသုံးရာတို့ကိုတိုက်ဖျက်လုပ်ကြံသောကြောင့်၊ သူရဲသုံးယောက် အဝင်နေရာရသတည်း။ –

၂၃:၁၉ သူရဲသုံးယောက်တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ထိုကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အရာကိုရ၏။ သို့သော်လည်း ပဌမသူရဲသုံးယောက်တို့ကိုမမှီ။ –

၂၃:၂၀ အထူးသဖြင့် ပြုဘူးသောကပ်ဇေလမြို့သားသူရဲယောယဒ၏သား ဗေနာယသည်လည်း ခြင်္သေ့နှင့်တူသော မောဘလူနှစ်ယောက်ကိုသတ်၏။ ဆောင်းကာလ၌လည်း အခြားသို့သွား၍ မြေတွင်း၌ရှိသောခြင်္သေ့ကိုသတ်၏။ –

၂၃:၂၁ ထူးခြားသော အဲဂုတ္တုလူကိုလည်းသတ်၏။ အဲဂုတ္တုလူသည်လှံကိုကိုင်သော်လည်း၊ ဗေနာယသည် တောင်ဝေးကိုသာကိုင်လျက်သွား၍ အဲဂုတ္တုလူလက်မှလှံကိုလုယူပြီးလျှင်၊ ထိုလှံနှင့်သူ့ကိုသတ်၏။ –

၂၃:၂၂ ထိုသို့သောအမှုတို့ကို ယောယဒသားဗေနာယပြု၍ သူရဲသုံးယောက်အဝင်နေရာကိုရ၏။ –

၂၃:၂၃ ဗိုလ်များထက်သာ၍ မြတ်သော်လည်း၊ ပဌမသူရဲသုံးယောက်တို့ကိုမမှီ။ ဒါဝိဒ်သည် အတွင်းဝန်ချုပ်အရာကိုလည်းပေး၏။ –

၂၃:၂၄ ယွာဘညီအာသဟေလသည်လည်း ဗိုလ်စုအဝင်ဖြစ်၏။ ထိုအတူဗက်လင်မြို့နေ၊ ဒေါဒေါ၏သား လေဟာနန်၊ –

၂၃:၂၅ ဟရောဒိအမျိုးရှမ္မ၊ ဟရောဒိအမျိုးဧလိက၊ –

၂၃:၂၆ ဖာလတိအမျိုးဟေလက်၊ တေကောအမျိုး ဣကေရှ၏သားဣရ၊ –

၂၃:၂၇ အနေသောသိအမျိုးအဗျေဇာ၊ ဟုရှသိအမျိုးမေဗုန္နဲ၊ –

၂၃:၂၈ အဟောဟိအမျိုးဇာလမုန်၊ နေတောဖာသိအမျိုး မဟာရဲ၊ –

၂၃:၂၉ နေတောဖာသိအမျိုးဗာနာသားဟေလက်၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးဂိဗာမြို့နေ၊ ရိဘဲ၏သား အိတ္တဲ၊ –

၂၃:၃၀ ပိရသောနိအမျိုးဗေနာယ၊ ဂါရှချိုင့်သား ဟိဒ္ဒဲ၊ –

၂၃:၃၁ အာဗသိအမျိုးအဗျာလဗုန်၊ ဗာဟုမိအမျိုး အာဇမာဝက်၊ –

၂၃:၃၂ ရှာလဗောနိအမျိုး ဧလျာဘ၊ ယာရှင်၏သားတို့တွင် ယောနသန်၊ –

၂၃:၃၃ ဟာရရိအမျိုးရှမ္မ၊ ဟာရရိအမျိုးရှာရ၏သား အဟိအံ၊ –

၂၃:၃၄ မာခါသိအမျိုးအဟသဘဲ၏သား ဧလိဖလက်၊ ဂိလောနိအမျိုး အဟိသောဖေလ၏သား ဧလျံ၊ –

၂၃:၃၅ ကရမေလအမျိုးဟေဇရဲ၊ အာဘိအမျိုးဖာရဲ၊ –

၂၃:၃၆ ဇောဘအမျိုးနာသန်၏သား ဣဂါလ၊ ဂဒ်အမျိုးဗာနိ၊ –

၂၃:၃၇ အမ္မုန်အမျိုးဇေလက်၊ ဇေရုယာ၏သားယွာဘ၏လက်နက်ဆောင်လုလင်ဗေရောသိ အမျိုးနဟာရဲ၊ –

၂၃:၃၈ ဣသရိအမျိုးဣရ၊ ဣသရိအမျိုးဂါရက်၊ –

၂၃:၃၉ ဟိတ္တိအမျိုးဥရိယ၊ ပေါင်းသုံးဆယ်ခုနစ်ယောက်တည်း။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄:၁ နောက်တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို အမျက်ထွက်တော်မူလျှင်၊ စာတန်သည် ရန်ဘက်ပြု၍ ဣသရေလလူနှင့်ယုဒလူတို့ကို ရေတွက်စေခြင်းငှါ ဒါဝိဒ်ကိုတိုက်တွန်းလေ၏။ –

၂၄:၂ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ လူပေါင်းမည်မျှရှိသည်ကိုငါသိမည်အကြောင်း၊ ဒန်မြို့မှသည် ဗေရရှေဘမြို့ တိုင်အောင် ဣသရေလခရိုင်ရှိသမျှတို့ကို ရှောက်သွား၍၊ လူတို့ကိုရေတွက်လော့ဟု အထံတော်၌ ရှိသော ဗိုလ်ချုပ်မင်းယွာဘအား မိန့်တော်မူ၏။ –

၂၄:၃ ယွာဘကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် လူတို့ကိုထပ်၍ အဆတရာတိုးပွါး စေသဖြင့်၊ ကျွန်တော်သခင်အရှင်မင်းကြီး မြင်မည်အကြောင်းပြုတော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်သခင်အရှင်မင်းကြီးသည် ဤအမှုကို အဘယ်ကြောင့်နှစ်သက်တော်မူသနည်းဟု ရှင်ဘုရင်အားလျှောက်လေ၏။ –

၂၄:၄ သို့သော်လည်း အမိန့်တော်သည် ယွာဘစကားနှင့်ဗိုလ်များစကားကိုနိုင်သဖြင့်၊ ယွာဘနှင့် ဗိုလ်များတို့သည် လူတို့ကိုရေတွက်အံ့သောငှါ အထံတော်မှထွက်သွားကြ၏။ –

၂၄:၅ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ဂဒ်ချိုင့်၌ရှိသော အာရော်မြို့အရှေ့ဘက်၊ ယာဇာမြို့အနားမှာတပ်ချကြ၏။ –

၂၄:၆ ဂိလဒ်ပြည်၊ နောက်သိမ်းသောပြည်၊ ဒန်ယန်ပြည်တို့ကိုလွန်ပြီးမှ ဇိဒုန်ပြည်သို့ဝိုင်းသွား၍၊ –

၂၄:၇ တုရုရဲတိုက်သို့၎င်း၊ ဟိဝိမြို့များ၊ ခါနာနိမြို့များအလုံးစုံတို့သို့၎င်း ရောက်၍၊ ယုဒပြည်တောင်ပိုင်း၊ ဗေရရှေဘမြို့၌ လက်စသတ်ကြ၏။ –

၂၄:၈ ထိုသို့တပြည်လုံးရှောက်သွား၍ ကိုးလနှင့်အရက်နှစ်ဆယ်လွန်မှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။ –

၂၄:၉ ယွာဘသည်လည်း လူပေါင်းစာရင်းကို ရှင်ဘုရင်အားဆက်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ထားကိုင်သူရဲရှစ်သိန်း၊ ယုဒအမျိုး၌ငါးသိန်းရှိကြ၏။

၂၄:၁၀ ဒါဝိဒ်သည်လူတို့ကို ရေတွက်ပြီးမှနောင်တရ၍၊ အကျွန်ုပ်ပြုမိသောအမှု၌အလွန်ပြစ်မှားပါပြီ။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အပြစ်ကိုဖြေရှင်းတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အလွန်မိုက်သောအမှုကို ပြုမိပါပြီဟု ထာဝရဘုရားအားတောင်းပန်လေ၏။–

၂၄:၁၁ ဒါဝိဒ်သည် နံနက်အချိန်၌ ထသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဒါဝိဒ်၏ပရော ဖက်ဂဒ်သို့ရောက်လာ၍၊–

၂၄:၁၂ ဒါဝိဒ်ထံသို့သွားလော့။ အရာသုံးပါးကိုသင့်အားငါပြ၏။ သင်၌ငါပြုစရာဘို့တပါးပါး ကိုရွေးရမည်ဟု ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–

၂၄:၁၃ ဂဒ်သည် ဒါဝိဒ်ထံသို့သွား၍၊ ပြည်တော်၌သုံးနှစ်ပတ်လုံး အစာအာဟာရခေါင်းပါးစေရမည်လော။ သို့မဟုတ်ရန်သူတို့သည် သုံးလပတ်လုံးလိုက်၍ ကိုယ်တော်ပြေးတော်မူရမည်လော။ သို့မဟုတ် ပြည်တော်၌ သုံးရက်ပတ်လုံးကာလနာရောက်စေရမည်လော။ အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူအား အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ ပြန်လျှောက်ရမည်ကိုစဉ်းစားဆင်ခြင်တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။–

၂၄:၁၄ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ငါသည်ကျဉ်းမြောင်းရာသို့ရောက်လေပြီတကား။ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သို့ ရောက်ပါစေ။ ကရုဏာတော်ကြီးလှ၏။လူလက်သို့မရောက်ပါစေနှင့်ဟု ဂဒ်အားပြန်ပြော၏။

၂၄:၁၅ ထိုနေ့နံနက်မှစ၍ ချိန်းချက်သောအချိန်တိုင်အောင် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး၌ ကာလနာကိုလွှတ်လိုက်တော်မူ၍၊ ဒန်မြို့မှသည် ဗေရရှေဘမြို့တိုင်အောင် လူခုနစ်သောင်းသေကြ၏။–

၂၄:၁၆ ကောင်းကင်တမန်သည် ယေရုရှလင်မြို့ကိုဖျက်ဆီးမည်ဟု လက်ကိုဆန့်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုဘေးကြောင့်နောင်တရတော်မူ၍၊ တန်ပြီ။ သင့်လက်ကို ရုပ်သိမ်းလော့ဟု လူတို့ကိုဖျက်ဆီးသော ကောင်းကင်တမန်အား မိန့်တော်မူ၏။ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ယေဗုသိလူ အရောန၏ ကောက်နယ်တလင်းအနားမှာရှိ၏။–

၂၄:၁၇ လူတို့ကိုဒဏ်ခတ်သော ကောင်းကင်တမန်ကို ဒါဝိဒ်သည်မြင်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ။ ဒုစရိုက်ကိုပြုမိပါပြီ။ ဤသိုးတို့မူကား အဘယ်သို့ပြု မိပါသနည်း။ လက်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့် အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုး၌ရောက်စေတော်မူပါဟု ထာဝရဘုရားအားတောင်းပန်လေ၏။

၂၄:၁၈ ထိုနေ့ခြင်းတွင်ဂဒ်သည် ဒါဝိဒ်ထံသို့လာ၍၊ ကိုယ်တော်ကြွပါ။ ယေဗုသိလူအရောန၏
ကောက်နယ်တလင်း၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ရမည်ဟု၊–

၂၄:၁၉ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း ဒါဝိဒ်သည်သွားလေ၏။–

၂၄:၂၀ ထိုသို့ရှင်ဘုရင်သည် အခြံအရံတော်နှင့်တကွ ကြွလာသည်ကို အရောနသည်ကြည့်၍မြင်လျှင်၊ ပြင်သို့ထွက်၍ ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌ ဦးချပြပ်ဝပ်လျက်၊–

၂၄:၂၁ ကျွန်တော်သခင် အရှင်မင်းကြီးသည် ကိုယ်တော်ကျွန်ရှိရာသို့ အဘယ်ကြောင့်ကြွလာတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်လျှင်၊ ဒါဝိဒ်က၊ လူတို့တွင် ကာလနာဘေးကိုငြိမ်းစေမည့်အကြောင်း ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်လို၍၊ သင်၏ကောက်နယ်တလင်းကို ဝယ်အံ့သောငှါလာသည်ဟု အမိန့်ရှိသော်၊–

၂၄:၂၂ အရောနက၊ ကျွန်တော်သခင် အရှင်မင်းကြီးသည် စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်းယူ၍ ပူဇော်တော်မူပါ။ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ နွားများရှိပါ၏။ ထင်းဘို့ ကောက်နယ် တန်ဆာ၊ နွားနှင့်ဆိုင်သောတန်ဆာများရှိပါ၏ဟု ဒါဝိဒ်အားလျှောက်လျက်၊–

၂၄:၂၃ အလုံးစုံတို့ကိုရှင်ဘုရင်အားဆက်၍၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်ကိုလက်ခံတော်မူပါစေသောဟု လျှောက်လေ၏။–

၂၄:၂၄ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ထိုသို့ငါမယူရ။ စင်စစ်အဘိုးပေး၍ ငါဝယ်မည်။ ကိုယ်ငွေမကုန်ဘဲ ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ကို ငါမပူဇော်လိုဟု အရောနအားဆိုသဖြင့်၊ ငွေအကျပ်ငါးဆယ်ကိုပေး၍၊ ထိုကောက်နယ်တလင်းနှင့် နွားတို့ကိုဝယ်ပြီးမှ၊–

၂၄:၂၅ ထိုအရပ်၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်လေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဣသရေလပြည်အဘို့ ဆုတောင်းသောစကားကိုနားထောင်၍ ကာလနာဘေးကိုငြိမ်းစေတော်မူ၏။

ဓမ္မရာဇဝင်ဒုတိယစောင်ပြီး၏။

ဓမ္မရာဇဝင်တတိယစောင်။
FIRST BOOK OF THE KINGS.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂								

ဓမ္မရာဇဝင်တတိယစောင်။
FIRST BOOK OF THE KINGS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် အသက်ကြီးရင့်၍ အိုသောအခါ အဝတ်ခြုံ၍မနွေးနိုင်။–

၁း၂ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တို့က၊ အသက်ပျိုသောကညာကို အရှင်မင်းကြီးအဘို့ရှာပါရစေ။ သူသည်မင်းကြီးကို ခစား၍ပြုစုပါစေ။ အရှင်မင်းကြီးကို နွေးစေခြင်းငှါ ရင်ခွင်တော်၌အိပ်ပါစေဟု လျှောက်ကြ၏။–

၁း၃ ထိုသို့နှင့်အညီ အဆင်းလှသောအပျိုမကို ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံးတွင်ရှာ၍၊ ရှုနင်မြို့သူ အဘိရှက်ကိုတွေ့သဖြင့် အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။–

၁း၄ ထိုမိန်းမသည် အလွန်အဆင်းလှ၏။ ရှင်ဘုရင်ကိုလည်း လုပ်ကျွေးပြုစုလေ၏။ သို့ရာတွင် ရှင်ဘုရင်သိမ်းတော်မမူ။

၁း၅ ထိုနောက် ဟဂ္ဂိတ်သားအဒေါနိယသည် ရှင်ဘုရင်လုပ်မည်ဟု အကြံရှိလျက်၊ ကိုယ်ကိုချီး မြှောက်၍ ရထားများနှင့်မြင်းများကို၄င်း၊ မိမိရှေ့၌ ပြေးရသောလူငါးဆယ်ကို၄င်း၊ ပြင်ဆင်လေ၏။–

၁း၆ ခမည်းတော်က၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်းဟု သူ့စိတ်နာအောင် တခါမျှမပြောစဖူး။ ထိုသူသည် အဆင်းလည်းအလွန်လှ၏။ အဗရှလုံညီလည်းဖြစ်၏။–

၁း၇ သူသည် ဇေရုယာသားယွာဘ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဗျာသာနှင့်တိုင်ပင်၍ သူတို့သည်အဒေါနိယဘက်မှာ နေကြ၏။–

၁း၈ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်၊ ယောယဒသားဗေနာယ၊ ပရောဖက်နာသန်၊ ရှိမိ၊ ရေဣအစရှိသောဒါဝိဒ်၏ မှူးကြီးမတ်ကြီးများမူကား၊ အဒေါနိယဘက်သို့မဝင်ကြ။–

၁း၉ အဒေါနိယသည် အင်ရောဂေလမြို့နယ်အတွင်း၊ ဇောဟေလက်ကျောက်နားမှာသိုး၊ နွားမှစ၍ ဆူဖြိုးသော အကောင်တို့ကို သတ်ပြီးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်သားမိမိညီများနှင့် ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်ယုဒလူများအပေါင်းတို့ကို ခေါ်ဘိတ်လေ၏။–

၁း၁၀ ပရောဖက်နာသန်၊ ဗေနာယ၊ မှူးကြီးမတ်ကြီးမှစသော ညီရှောလမုန်ကိုကားမခေါ်မဘိတ်။

၁း၁၁ ထိုအခါနာသန်သည် ရှောလမုန်အမိဗာသရှေဘထံသို့သွား၍၊ ဟဂ္ဂိတ်၏သားအဒေါနိယသည် ရှင်ဘုရင်လုပ်ကြောင်းကိုကြားပြီလော။ တို့အရှင်ဒါဝိဒ်သည် မသိပါတကား။–

၁း၁၂ ယခုမှာသင်၏အသက်နှင့် ရှောလမုန်၏အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ကျွန်ုပ်သည်အကြံပေးပါရစေ။–

၁း၁၃ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးထံတော်သို့ဝင်၍၊ အိုအရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်ကသင်၏သားရှောလမုန်သည် ငါ့အရာ၌ စိုးစံ၍နန်းထိုင်ရမည်ဟု ကိုယ်တော်ကျွန်မအားကျိန်ဆိုတော်မူပြီမဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်လျှင်အဒေါနိယ သည်အဘယ်ကြောင့်စိုးစံရပါသနည်းဟု လျှောက်လော့။–

၁း၁၄ ထိုသို့အထံတော်၌လျှောက်စဉ်တွင်၊ ကျွန်ုပ်ဝင်၍ သင်၏စကားကိုထောက်မမည်ဟု အကြံပေးသည် အတိုင်း၊–

၁း၁၅ ဗာသရှေဘသည် ရှင်ဘုရင်ရှိရာအခန်းထဲသို့ဝင်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် အလွန်အို၍ ရှုနင်မြို့သူ အဘိရှက်သည် လုပ်ကျွေးလျက်နေ၏။–

၁း၁၆ ဗာသရှေဘသည် ဦးချ၍ ရှင်ဘုရင်အားရှိခိုးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်က အဘယ်အလိုရှိသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။–

၁း၁၇ ဗာသရှေဘကလည်း၊ ကျွန်မသခင်၊ ကိုယ်တော်ကသင်၏သား ရှောလမုန်သည် ငါ့အရာ၌စိုးစံ၍နန်းထိုင်ရမည်ဟု ကိုယ်တော်၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်မအား ကျိန်ဆိုတော်မူပြီ။–

၁း၁၈ ယခုမှာဒေါနိယသည်စိုးစံပါ၏။ ကိုယ်တော်အရှင်မင်းကြီးလည်းသိတော်မမူ။–

၁း၁၉ အဒေါနိယသည် သိုးနွားမှစ၍ဆူဖြိုးသောအကောင်များတို့ကို သတ်ပြီးလျှင်၊ မင်းကြီး၏သားတော်အပေါင်း တို့နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဗျာသာ၊ ဗိုလ်ချုပ်မင်းယွာဘတို့ကို ခေါ်ဘိတ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန်ရှောလ မုန်ကိုကား မခေါ်မဘိတ်ပါ။–

၁း၂၀ အိုအရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်မအရှင်မင်းကြီး၏အရာ၌စိုးစံ၍အဘယ်သူသည်နန်းထိုင်ရမည်ကိုမိန့်တော် မူမည်ဟုဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မြော်ကြည့်လျက်နေကြပါ၏။–

၁း၂၁ သို့မဟုတ် ကျွန်မအရှင်မင်းကြီးသည် ဘိုးတော်ဘေးတော်တို့နှင့်အတူ ကျိန်းစက်တော်မူသောအခါ၊ ကျွန်တော်မနှင့်သားရှောလမုန်သည် ရာဇဝတ်ခံရသောသူဖြစ်ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်လေ၏။–

၁း၂၂ ထိုသို့အထံတော်၌လျှောက်စဉ်တွင်၊ ပရောဖက်နာသန်သည်ဝင်လျှင် ပရောဖက်နာသန်ပါလာသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။–

၁း၂၃ နာသန်သည်လည်း ရှေ့တော်သို့ရောက်သောအခါ ဦးချပြပ်ဝပ်လျက်၊–

၁း၂၄ အိုအရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်က ငါ့အရာ၌အဒေါနိယစိုးစံ၍နန်းထိုင်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူသလော။–

၁း၂၅ သူသည် ယနေ့ဆင်းသွား၍၊ ဆူဖြိုးသောသိုးနွားများတို့ကိုသတ်ပြီးလျှင် မင်းကြီး၏ သားတော်အပေါင်းတို့ ကို၄င်း၊ ဗိုလ်များနှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်အဗျာသာကို၄င်း ခေါ်ဘိတ်ပါပြီ။ သူတို့သည် အဒေါနိယရှေ့မှာ စားသောက်လျက်၊ အဒေါနိယမင်းကြီးသည်အသက်တော်ရှင်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်လျက် ယခုရှိကြပါ၏။–

၁း၂၆ ကိုယ်တော်ကျွန်အကျွန်ုပ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်၊ ယောယဒသားဗေနာယ၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ရှောလ မုန်တို့ကိုကား မခေါ်မဘိတ်ပါ။–

၁း၂၇ အရှင်မင်းကြီး၏အရာ၌ အဘယ်သူနန်းထိုင်ရမည်ကို ကိုယ်တော်ကျွန်အားပြတော်မမူဘဲ ဤအမှုကို အရှင်မင်းကြီး စီရင်တော်မူပြီလောဟု လျှောက်လေ၏။

၁း၂၈ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးက၊ ဗာသရှေဘကိုခေါ်ခဲ့ပါဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဗာသရှေဘ သည်လာ၍ ရှေ့တော်၌ရပ်နေ၏။–

၁း၂၉ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါ့အသက်ဝိညာဉ်ကို ခပ်သိမ်းသောဒုက္ခထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊–

၁း၃၀ သင်၏သားရှောလမုန်သည်ငါ့အရာ၌စိုးစံ၍ ငါ့ကိုယ်စားနန်းထိုင်ရမည်ဟု ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားကို ငါတိုင်တည်၍ သင့်အားကျိန်ဆိုသည်နှင့်အညီ ယနေ့ငါပြုမည်ဟု တဖန်ကျိန် ဆိုတော်မူ၏။

၁း၃၁ ဗာသရှေဘသည် ဦးချပြပ်ဝပ်လျက်၊ ရှင်ဘုရင်အားရှိခိုးလျက်၊ အရှင်ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် အသက်တော် အစဉ်အမြဲရှင်စေသတည်းဟု မြွက်ဆို၏။–

၁း၃၂ ဒါဝိဒ်မင်းကြီကလည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်၊ ပရောဖက်နာသန်၊ ယောယဒသားဗေနာယတို့ကို ခေါ်ခဲ့ပါဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်ရှေ့တော်သို့ဝင်လာကြ၏။–

၁း၃၃ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သင်တို့အရှင်၏ကျွန်များကိုခေါ်၍ ငါ့သားရှောလမုန်ကို ငါ၏မြင်းလားတော်ပေါ်မှာ စီးစေလျက်၊ ဂိဟုန်မြို့သို့ဆောင်သွားကြလော့။–

၁း၃၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်နှင့်ပရောဖက်နာသန်သည် ထိုမြို့မှာဘိသိက်ပေး၍ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ပြီးလျှင်၊ တံပိုးမှုတ်၍ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် အသက်တော်ရှင်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြလော့။–

၁း၃၅ ထိုနောက်သင်တို့လိုက်လျက် ငါ့သားသည်လာ၍ နန်းထိုင်ရမည်။ ငါ့ကိုယ်စား ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ရမည်။ ထိုသူကိုဣသရေလမင်း၊ ယုဒမင်းအရာ၌ ငါခန့်ထားသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁း၃၆ ယောယဒသားဗေနာယက အာမင်။ အရှင်မင်းကြီးကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်လည်း ထိုသို့မိန့်တော်မူပါစေသော။–

၁း၃၇ ထာဝရဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီးဘက်မှာရှိတော်မူသည်နည်းတူ ရှောလမုန်ဘက်မှာ ရှိတော်မူပါ စေသော။ အရှင်မင်းကြီး ဒါဝိဒ်၏ရာဇပလ္လင်သည်သာ၍ဘုန်းကြီးမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူပါစေ သောဟု ရှင်ဘုရင်ကိုပြန်လျှောက်လေ၏။–

၁း၃၈ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်၊ ပရောဖက်နာသန်၊ ယောယဒသားဗေနာယ၊ ခေရသိလူ၊ ပေလသိလူတို့ သည်ထွက်၍ ရှောလမုန်ကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ မြင်းလားပေါ်မှာစီးစေလျက် ဂိဟုန်မြို့သို့ဆောင်သွားကြ၏။–

၁း၃၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်သည် တဲတော်ထဲကဆီဘူးကိုယူ၍ ရှောလမုန်ကိုဘိသိက်ပေးပြီးမှ၊ သူတို့သည် တံပိုးမှုတ်၍၊ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် အသက်တော်ရှင်စေသတည်းဟု လူအပေါင်းတို့သည် ဟစ်ကြော်ကြ၏။–

၁း၄၀ လူအပေါင်းတို့သည် တီးမှုတ်လျက် နောက်တော်သို့လိုက်၍၊ မြေကြီးကွဲမတတ်ရှိသည်တိုင်အောင် အလွန်ဝမ်းမြောက်သောအသံကို ပြုကြ၏။

၁း၄၁ အဒေါနိယနှင့်သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့သည် စားသောက်ပွဲပြီးသောအခါ ထိုအသံကိုကြား ကြ၏။ တံပိုးမှုတ်သံကို ယွာဘကြားလျှင်၊ တမြို့လုံး အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ပြုသံကား၊ အဘယ်သို့ နည်းဟုမေးစဉ်ပင်၊–

၁း၄၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဗျာသာ၏သား ယောနသန်သည်လာလျှင်၊ အဒေါနိယကဝင်ပါ။ သင်သည်လူကောင်း ဖြစ်၍၊ ကောင်းသောသိတင်းကို ကြားပြောလိမ့်မည်ဟုဆိုလျှင်၊–

၁း၄၃ ယောနသန်က၊ အကယ်စင်စစ်ငါတို့အရှင် ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ရှောလမုန်ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူပြီ။–

၁း၄၄ ရှင်ဘုရင်သည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်၊ ပရောဖက်နာသန်၊ ယောယဒသားဗေနာယ၊ ခေရသိလူ၊ ပေလသိလူတို့ကို ရှောလမုန်နှင့် အတူစေလွှတ်တော်မူ၍ မြင်းလားတော်ပေါ်မှာစီးစေကြပါပြီ။–

၁း၄၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်နှင့် ပရောဖက်နာသန်တို့သည် ရှောလမုန်ကိုဂိဟုန်မြို့၌ ရာဇဘိသိက်ပေးပါပြီ။ ထိုမြို့မှဝမ်းမြောက်စွာလာပြန်၍၊ တမြို့လုံးအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သောအသံကို ကိုယ်တော်ကြားရပါ၏။–

၁း၄၆ ရှောလမုန်သည် ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူပါ၏။ (missing check)

၁း၄၇ ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တို့သည်လည်း တို့အရှင်ဒါဝိဒ်မင်းကြီးကို ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါသွား၍ ဘုရားသခင်သည် ရှောလမုန်၏နာမကို ခမည်းတော်၏နာမထက်သာ၍ ချီးမြှောက်တော်မူပါစေသော။ သူ၏ရာဇပလ္လင်ကို ခမည်းတော်၏ရာဇပလ္လင်ထက် သာ၍ဘုန်းကြီးမည်အကြောင်းစီရင်တော်မူပါစေသောဟု လျှောက်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်သည်သာလွန်တော်ပေါ်မှာဦးချလျက်၊–

၁း၄၈ ငါသည်ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်စေခြင်းငှါ၊ ငါ့နန်းပေါ်မှာထိုင်ရသော သူကိုယနေ့ပေးသနားတော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ရှင်ဘုရင်ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်းဟု မိန့်တော်မူ ကြောင်းကို အဒေါနိယအား ပြန်လျှောက်လေ၏။–

၁း၄၉ ထိုအခါ အဒေါနိယနှင့် ပေါင်းဘော်သောသူအပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့သဖြင့်ထ၍ တယောက်တခြား စီသွားကြ၏။–

၁း၅၀ အဒေါနိယသည်လည်း ရှောလမုန်ကိုကြောက်သဖြင့်ထသွား၍ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့ကိုကိုင်လျက်နေ၏။–

၁း၅၁ အဒေါနိယသည် ရှောလမုန်မင်းကြီးကို ကြောက်၍ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့ကိုကိုင်လျက်၊ ရှောလမုန် မင်းကြီးသည် ကျွန်တော်ကိုမကွပ်မျက်မည်အကြောင်း ယနေ့ကျိန်ဆိုတော်မူပါစေဟု ဆိုကြောင်းကို ရှောလမုန်အားလျှောက်လေသော်၊–

၁း၅၂ ရှောလမုန်က၊ သူသည်လူကောင်းဖြစ်လျှင်၊ ဆံခြည်တပင်မျှမြေသို့မကျရ။ အပြစ်ရှိလျှင်အသေခံရမည်ဟု အမိန့်တော်ရှိ၍၊–

၁း၅၃ လူကိုစေလွှတ်သဖြင့်၊ အဒေါနိယကို ယဇ်ပလ္လင်မှခေါ်ခဲ့သည်အတိုင်း၊ သူသည်လာ၍ ရှောလမုန် မင်းကြီးရှေ့မှာဦးချလေ၏။ ရှောလမုန်ကလည်း၊ သင့်အိမ်သို့သွားလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ဒါဝိဒ်သည် အနိစ္စရောက်ရသောအချိန်နီးသောအခါ၊ သားတော်ရှောလမုန်ကို ပညတ်ထား တော်မူသည်ကား၊–

၂း၂ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၏သွားရာလမ်းသို့ငါသွားရမည်။ သို့ဖြစ်၍ အားယူလော့။ ယောကျ်ား၏ ဂုဏ်သတ္တိရှိလော့။–

၂း၃ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်ကား၊–

၂း၄ သင်၏သားမြေးတို့သည် စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ငါ့ရှေ့မှာ သမ္မာတရား၌ကျင်လည်ခြင်းငှါ မိမိတို့သွားရာ လမ်းကိုသတိပြုလျှင်၊ ဣသရေလ နိုင်ငံရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရသောသင်၏အမျိုးမင်းရိုးမပြတ်ရဟု မိန့်တော်မူသောစကားတော်တည်၍၊ သင်သည် ပြုလေရာရာ၊ သွားလေရာရာ၌ အောင်မြင်မည် အကြောင်းသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏လမ်းတော်သို့လိုက်၍၊ မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်း၌ပါသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်၊ သက်သေခံချက်၊ ပညတ်တရားတော်တို့ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ မှာထားတော်မူသောစကားကို နားထောင်လော့။–

၂း၅ ဇေရုယာသား ယွာဘသည်ငါ၌ပြုသောအမှု၊ ဣသရေလဗိုလ်ချုပ်နှစ်ပါးနေရ၏သား အာဗနာ၊ ယေသာ၏ သား အာမသ၌ပြုသောအမှုတည်းဟူသောသူတို့ကိုသတ်၍ စစ်မတိုက်ဘဲ စစ်အသွေးကိုသွန်းလောင်း သဖြင့်၊ မိမိဝတ်သောခါးစည်း၊ မိမိနင်းသောခြေနင်းတို့ကို စစ်အသွေးနှင့်လူး သောအမှုကိုသင်သိသည်ဖြစ်၍၊–

၂း၆ သင်၌ပညာရှိသည်အတိုင်းစီရင်လျက်၊ ဆံပင်ဖြူသော ထိုသူ၏ဦးခေါင်းကို မရဏာနိုင်ငံသို့ငြိမ်ဝပ်စွာ မဆင်းစေနှင့်။—

၂း၇ ဂိလဒ်ပြည်သားဗာဇိလဲ၏သားတို့ကိုကား ကျေးဇူးပြု၍ စားပွဲတော်၌ စားသောလူစုထဲသို့ဝင်စေလော့။ သင့်အစ်ကို အဗရှလုံကြောင့် ငါပြေးရသောအခါ၊ သူတို့သည် ထိုသို့သောကျေးဇူးကိုပြု၍ ငါ့ထံသို့ လာကြ၏။—

၂း၈ ငါသည် မဟာနိမ်မြို့သို့သွားသောနေ့၌ ငါ့ကိုကြမ်းတမ်းစွာ ကျိန်ဆဲသောသူ၊ ဗယ်ာမိန်အမျိုး ဗာဟုရိမ် ရွာသား၊ ဂေရ၏သား ရှိမိသည် သင့်လက်၌ရှိ၏။ သူသည်ငါ့ကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ ယော်ဒန်မြစ် နားသို့လာသောအခါ၊ သင့်ကိုငါမကွပ်မျက်ဟု ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ ငါကျိန်ဆိုသော်လည်း၊—

၂း၉ ထိုသူကို အပြစ်မရှိသောသူကဲ့သို့ မမှတ်ရဘဲ၊ သင်သည်လိမ္မာသောသူဖြစ်၍ သူ၌အဘယ်သို့စီရင်သင့်သည်ကို သိသည်နှင့်အညီ၊ ဆံပင်ဖြူသော ထိုသူ၏ခေါင်းကိုအသေသတ်ခြင်းအားဖြင့် မရဏာနိုင်ငံသို့ ဆင်းစေလော့ဟု မှာထားတော်မူပြီးမှ၊—

၂း၁၀ ဒါဝိဒ်သည် ဘိုးတော်ဘေးတော်တို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ဒါဝိဒ်မြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံတော်မူ၏။—

၂း၁၁ ဟေဗြုန်မြို့၌ ခုနစ်နှစ်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးဆယ်သုံးနှစ်မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို အနှစ်လေးဆယ် စိုးစံတော်မူ၏။—

၂း၁၂ ရှောလမုန်သည် ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၍၊ အာဏာတော်သည်အမြဲတည်၏။

၂း၁၃ ထိုနောက် ဟဂ္ဂိတ်၏သား အဒေါနိယသည်ရှောလမုန်၏မယ်တော် ဗာသရှေဘထံသို့သွား၍၊ ဗာသရှေဘက သင်သည်မိတ်ဆွေဖွဲ့လျက် လာသလောဟု မေးလျှင်၊ မိတ်ဆွေဖွဲ့လျက်လာပါ၏။—

၂း၁၄ ပြောစရာတစုံတခုရှိပါသည်ဟုဆိုသော်၊ မယ်တော်က ပြောပါဟုပြန်ဆို၏။—

၂း၁၅ အဒေါနိယကလည်း၊ နိုင်ငံတော်သည် ကျွန်ုပ်လက်သို့ရောက်သည်ကိုငှ်င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ကျွန်ုပ်ကိုရှင်ဘုရင်အဖြစ်၌ ချီးမြှောက်ချင်သည်အကြောင်းကိုငှ်င်း မယ်တော်သိပါ၏။ သို့သော် လည်း နိုင်ငံတော်သည် ကျွန်ုပ်လက်မှလွှဲ၍ ညီတော်လက်သို့ရောက်ပါပြီ။ ထိုသို့ထာဝရဘုရား အလိုတော်ရှိ၏။—

၂း၁၆ ယခုမှာ တစုံတခုသောဆုကို မယ်တော်၌တောင်းချင်ပါ၏။ မငြင်းပါနှင့်ဟုဆိုလျှင်၊ မယ်တော်ကပြောပါဟု ဆို၏။—

၂း၁၇ သူကလည်း ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ရှုနင်မြို့သူအဘိရှက်ကို ကျွန်ုပ်အားပေးစားတော်မူမည်အကြောင်း လျှောက်ပါတော့။ မင်းကြီးသည် မယ်တော်ကို ငြင်းတော်မမူနိုင်ဟုဆိုလေသော်၊—

၂း၁၈ ဗာသရှေဘက ကောင်းပြီ။ သင့်အဘို့ နားတော်လျှောက်မည်ဟုဆိုပြီးမှ၊ အဒေါနိယအဘို့နားတော် လျှောက်အံ့သောငှါ ရှောလမုန်မင်းကြီးထံတော်သို့သွား၏။—

၂း၁၉ ရှင်ဘုရင်သည် မယ်တော်ကိုခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါထ၍ဦးချပြီးမှ၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။ မယ်တော်ထိုင်စရာဘို့စီရင်၍ သူသည် လက်ျာတော်ဘက်မှာ ထိုင်လေ၏။—

၂း၂၀ ထိုအခါ မယ်တော်က၊ ငယ်သောဆုတစုံတခုကိုတောင်းချင်သည်ဖြစ်၍ မငြင်းပါနှင့်ဟုလျှောက်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်က မိခင်၊ တောင်းပါ၊ ကျွန်ုပ်မငြင်းပါဟု မိန့်တော်မူ၏။—

၂း၂၁ မယ်တော်ကလည်း၊ ရှုနင်မြို့သူအဘိရှက်ကို နောင်တော်အဒေါနိယအားပေးစားတော်မူပါဟု တောင်းလေသော်၊—

၂း၂၂ ရှောလမုန်မင်းကြီးက၊ အဒေါနိယအဘို့ ရှုနင်မြို့သူအဘိရှက်ကိုသာ အဘယ်ကြောင့်တောင်းရသနည်း။ နိုင်ငံတော်ကိုလည်းသူ့အဘို့ တောင်းပါလော့။ သူသည် ကျွန်ုပ်နောင်တော်ဖြစ်၏။ သူနှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ် အဗျာသာ၊ ဇေရုယာ၏သားယွာဘအဘို့ တောင်းပန်လော့ဟု မယ်တော်အားပြန်ပြောပြီးမှ၊—

၂း၂၃ တဖန် အဒေါနိယသည် ထိုသို့တောင်းသော်၊ မိမိအသက်သေစေခြင်းငှါ မတောင်းမိလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့အားထိုမျှမက ပြုတော်မူစေသတည်း။—

၂း၂၄ ငါ့ကိုမြဲမြံစေသဖြင့်၊ ငါ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်၏ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာတင်၍ ဂတိတော်နှင့်အညီ ငါ့နေရာ နန်းတော်ကို ပေးတော်မူသောထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အဒေါနိယသည် ယနေ့အသေခံရမည်ဟု ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုပြီးမှ၊—

၂း၂၅ ယောယဒသားဗေနာယကို စေလွှတ်၍၊ အဒေါနိယကို သေအောင်လုပ်ကြံလေ၏။

၂း၂၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဗျာသာကိုလည်း ရှင်ဘုရင်ခေါ်၍၊ သင်သည် အာနသုတ်မြို့၊ သင်ပိုင်သော မြေသို့သွားလော့။ သင်သည် အသေခံထိုက်သော်လည်း ယခုငါမစီရင်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ငါ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်ရှေ့မှာ ထမ်းလေပြီ။ ငါ့ခမည်းတော်ဆင်းရဲခံလေ ရာရာ၌ သင်သည်ဆင်းရဲခံလေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။—

၂း၂၇ ထာဝရဘုရားသည် ဧလိအမျိုးကို အကြောင်းပြု၍၊ ရှိလောမြို့၌ မိန့်တော်မူသော စကားပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ ရှောလမုန်သည် အဗျာသာကို ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ယဇ်ပရောဟိတ်မဖြစ်စေခြင်းငှါ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။

၂း၂၈ ယွာဘမူကား၊ အဗရှလုံနောက်သို့ မလိုက်သော်လည်း၊ အဒေါနိယနောက်သို့လိုက်သော သူဖြစ်၍၊ ထိုသိတင်းကိုကြားသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်သို့ပြေး၍ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့ကို ကိုင်လျက်နေ၏။—

၂း၂၉ ယွာဘသည် ထာဝရဘုရား၏တဲတော်သို့ပြေးပါပြီ။ ယဇ်ပလ္လင်အနားမှာ ရှိပါသည်ဟု ရှောလမုန် မင်းကြီးအားလျှောက်သောအခါ၊ ယွာဘကို လုပ်ကြံလော့ဟု ယောယဒသားဗေနာယကို စေလွှတ်တော်မူ၏။—

၂း၃၀ ဗေနာယသည် ထာဝရဘုရား၏တဲတော်သို့သွား၍၊ ရှင်ဘုရင်ခေါ်တော်မူသည်ဟုဆိုလျှင်၊ ယွာဘက ငါမသွား၊ ဤအရပ်မှာအသေခံမည်ဟုဆို၏။ ဗေနာယကလည်း၊ ယွာဘသည် ဤသို့ပြန်ပြောပါ၏ဟု နားတော်လျှောက်လေသော်၊—

၂း၃၁ ရှင်ဘုရင်က၊ အပြစ်မရှိသောသူ၏ အသက်ကိုယွာဘသတ်သောအပြစ်နှင့် ငါမှစ၍ ငါ့အဆွေအမျိုးကင်း စင်မည်အကြောင်း သူ့စကားအတိုင်း ပြုလော့။ သူ့ကိုလုပ်ကြံ၍သင်္ဂြိုလ်လော့။—

၂း၃၂ သူသည် မိမိထက်သာ၍ ဖြောင့်မတ်ကောင်းမြတ်သောသူ၊ ဣသရေလဗိုလ်ချုပ်နေရ၏သားအာဗနာနှင့် ယုဒဗိုလ်ချုပ်ယေသာ၏သားအာမသကို ငါ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်မသိဘဲတိုက်၍ထားနှင့်သတ်သောအပြစ်ကို ထာဝရဘုရားသည် သူ၏ခေါင်းပေါ်သို့ သက်ရောက် စေတော်မူမည်။—

၂း၃၃ ထိုသူတို့၏ အသွေးသည် ယွာဘခေါင်း၊ သားမြေးတို့၏ခေါင်းပေါ်မှာ အစဉ်သက်ရောက်ပါစေ။ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏ဆွေတော်မျိုးတော်၊ နန်းတော်၊ ရာဇပလ္လင်တော်၌ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ငြိမ်ဝပ်ခြင်း အမြဲသက်ရောက်ပါစေဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊—

၂း၃၄ ယောယဒသား ဗေနာယသည် သွားပြီးလျှင်၊ ယွာဘကိုတိုက်သတ်၍ တောအရပ်၊ ယွာဘနေရာအိမ်၌ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။—

၂း၃၅ ဗိုလ်ချုပ်ယွာဘအရာ၌ ယောယဒသားဗေနာယကိုင်၎င်း၊ အဗျာသာအရာ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်ကို၎င်း ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားတော်မူ၏။

၂း၃၆ တဖန် ရှင်ဘုရင်သည် ရှိမိကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာ အိမ်ကိုဆောက်၍ နေရမည်။ မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ အဘယ်အရပ်ကိုမျှ မသွားနှင့်။–

၂း၃၇ မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ ကေဒြုန်ချောင်းကိုကူးလျှင်၊ ကူးသောနေ့၌ အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်ဟု သတိနှင့် မှတ်လော့။ သင့်အသွေးသည် သင့်ခေါင်းပေါ်မှာ သက်ရောက်စေဟု မိန့်တော်မူသော်၊–

၂း၃၈ ရှိမိက၊ အမိန့်တော်ကောင်းပါ၏။ အရှင်မင်းကြီးမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ကိုယ်တော်ကျွန်ပြုပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ကြာမြင့်စွာနေလေ၏။–

၂း၃၉ သို့ရာတွင် သုံးနှစ်လွန်သောအခါ၊ ရှိမိ၏ကျွန်နှစ်ယောက်တို့သည် ဂါသမင်းကြီး မာခါသားအာခိတ်ထံသို့ ပြေး၍ ဂါသမြို့၌ရှိကြောင်းကို ရှိမိသည်ကြားလေသော်၊–

၂း၄၀ ထ၍မြည်းကိုကုန်းနှီးတင်ပြီးလျှင်၊ ကျွန်တို့ကိုရှာအံ့သောငှါ ဂါသမြို့၊ အာခိတ်ထံသို့ သွား၍ ကျွန်တို့ကိုခေါ်လေ၏။–

၂း၄၁ ထိုသို့ ရှိမိသည် ယေရုရှလင်မြို့မှ ဂါသမြို့သို့သွား၍ ပြန်လာကြောင်းကို ရှောလမုန်မင်းကြီးကြားလေသော်၊–

၂း၄၂ ရှိမိကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်သည် မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ အခြားတပါးသောအရပ်သို့သွားလျှင်၊ သွားသောနေ့၌ အသေသတ်ခြင်းအမှန်ခံရ မည်ကို သတိနှင့်မှတ်လော့ဟု ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်လျက် သင့်ကိုငါ ကျိန်ဆိုစေ၍ သတိပေးသည်မဟုတ်လော။ သင်ကလည်း ကျွန်တော် ကြားရသောအမိန့်တော် ကောင်းပါသည်ဟု ဝန်ခံသည်မဟုတ်လော။–

၂း၄၃ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏သစ္စာတော်ကို၎င်း၊ ငါမှာထားသောပညတ်ကို၎င်း အဘယ်ကြောင့် မစောင့်သနည်းဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊–

၂း၄၄ တဖန်သင်သည် ကိုယ်နှစ်သက်သည်အတိုင်း ငါ့ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်၌ ပြုဘူးသောဒုစရိုက်ရှိသမျှကို သင်သိ၏။ သင်၏ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ထာဝရ ဘုရားသည် သင့်ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်စေတော်မူ၏။–

၂း၄၅ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် မင်္ဂလာရှိ၍ ဒါဝိဒ်၏ရာဇပလ္လင်တော်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အစဉ်အမြဲ တည်ပါစေသတည်းဟု မိန့်တော် မူပြီးလျှင်၊–

၂း၄၆ ယောယဒသား ဗေနာယသည် အမိန့်တော်ကိုခံ၍ ပြင်သို့ထွက်ပြီးလျှင် ရှိမိကိုသေအောင်လုပ်ကြံလေ၏။ ထိုသို့နိုင်ငံတော်သည် ရှောလမုန် လက်၌တည်၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ရှောလမုန်သည် အဲဂုတ္တုဖာရောဘုရင်နှင့်မိတ်ဆွေဖွဲ့လျက်၊ သမီးတော်နှင့်စုံဘက်၍ နန်းတော်၊ ဗိမာန်တော်၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကို မပြီးမှီတိုင် အောင် ဒါဝိဒ်မြို့၌နေရာပေးတော်မူ၏။–

၃း၂ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကိုမတည်သေးသောကြောင့်၊ လူများတို့သည် မြင့်သောအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်တတ်ကြ၏။–

၃း၃ ရှောလမုန်သည် ထာဝရဘုရားကိုချစ်၍ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်၏စီရင်ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်တတ်၏။ သို့ရာတွင်မြင့်သောအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၏။

၃း၄ တရံရောအခါ၊ ရှင်ဘုရင်သည် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ အလွန်မြင့်မြတ်သောအရပ်တည်းဟူသော ဂိဗောင်မြို့သို့သွား၍ ထိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာ ယဇ်တထောင်ကို ပူဇော်လေ၏။

၃း၅ ထိုမြို့၌ ထာဝရဘုရားသည် ညဥ့်အခါအိပ်မက်တွင် ရှောလမုန်အားထင်ရှားလျက်၊ ငါပေးရမည် ဆုကိုတောင်းလော့ဟု ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။–

၃း၆ ရှောလမုန်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန် အကျွန်ုပ်၏အဘဒါဝိဒ်သည် ရှေ့တော်၌သဘောဖြောင့်၍ သမ္မာတရား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားအတိုင်း ကျင့်သည်နှင့်အညီ၊ သူ၌များစွာသော ကျေးဇူးကိုပြု တော်မူပြီ။ ယနေ့တွင် ရှိသည်အတိုင်း၊ သူ၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်ရသော သားကိုသူ့အား ပေးသနားတော်မူသဖြင့်၊ သူ့အဘို့ ကျေးဇူးတရားကိုစောင့်ရှောက်တော်မူပြီ။–

၃း၇ ယခုမှာ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ကို အဘဒါဝိဒ်၏ကိုယ်စား ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူပြီ။ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ်သည်သူငယ်ဖြစ်ပါ၏။ ထွက်ဝင်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ။–

၃း၈ ရွေးချယ်တော်မူ၍ အရေအတွက်အားဖြင့် အတိုင်းမသိများပြားစွာသော ကိုယ်တော်၏လူမျိုးကြီး အလယ်၌ ကိုယ်တော်ကျွန်ရှိပါ၏။–

၃း၉ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို တရားစီရင်နိုင်မည်အကြောင်း ကောင်းမကောင်း ကိုပိုင်းခြား၍ သိတတ်သော ဉာဏ်ကိုပေးသနားတော်မူပါ။ ဤမျှလောက်များစွာသော ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို အဘယ်သူသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် တရား စီရင်နိုင် ပါမည်နည်းဟု တောင်းလျှောက်၏။–

၃း၁၀ ထိုသို့ရှောလမုန် တောင်းလျှောက်သောပဌနာစကားကို ထာဝရဘုရားသည် နှစ်သက်တော်မူ၏။–

၃း၁၁ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည် တာရှည်သောအသက်ကိုမတောင်း၊ စည်းစိမ်ကိုလည်းမတောင်း၊ ရန်သူတို့၏အသက်ကိုလည်းမတောင်း၊ တရားစီရင်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သောဉာဏ်ကိုသာ ကိုယ်အဘို့ တောင်းလျှောက်သောကြောင့်၊–

၃း၁၂ သင်တောင်းလျှောက်သည်အတိုင်း ငါပေး၏။ ရှေးကာလ၌ သင်နှင့်တူသောသူ တယောက်မျှမဖြစ်၊ နောင်ကာလ၌ မဖြစ်နိုင်အောင် ဉာဏ် ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော စိတ်ဝိညာဉ်ကိုသင့်အားငါပေး၏။–

၃း၁၃ ထိုမှတပါး သင်နှင့်တူသော ရှင်ဘုရင်တယောက်ကိုမျှ သင့်လက်ထက်၌မရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်မတောင်း သောဆု၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ဂုဏ်အသရေကိုငါပေး၏။–

၃း၁၄ သင့်အဘဒါဝိဒ်ကျင့်သည်အတိုင်း ငါ့လမ်းသို့လိုက်၍ ငါစီရင်ချက်ပညတ်တရားတို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ တာရှည်သောအသက်ကိုလည်း ငါပေး မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၃း၁၅ ရှောလမုန်သည်နိုး၍ အိပ်မက်ဖြစ်မှန်းကိုသိ၏။ တဖန် ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ရှေ့မှာရပ်လျက်၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်၍၊ ကျွန်အ ပေါင်းတို့အဘို့ ပွဲကိုစီရင်တော်မူ၏။

၃း၁၆ ထိုအခါပြည်တန်ဆာမိန်းမနှစ်ယောက်သည်လာ၍ ရှေ့တော်၌ရပ်လျက်၊–

၃း၁၇ မိန်းမတယောက်က အိုအရှင်၊ ကျွန်တော်မနှင့် ဤမိန်းမသည် တအိမ်တည်းနေကြပါ၏။ တအိမ်တည်း နေလျက် ကျွန်တော်မသည် သားမျက်နှာကိုမြင်ပါ၏။–

၃း၁၈ သုံးရက်လွန်မှတဖန် ဤမိန်းမသည် သားမျက်နှာကိုမြင်ပါ၏။ ထိုအိမ်၌ အဘယ်ဧည့်သည်မျှမရှိ။ သူနှင့်ကျွန်တော်မနှစ်ယောက်တည်းသာရှိပါ၏။–

၃း၁၉ ဤမိန်းမသည်ညဉ့်အခါမိမိသားငယ်ကို ဖိ၍အိပ်မိသောကြောင့်သားငယ်သေပါ၏။–

၃း၂၀ သန်းခေါင်ယံ၌ သူသည်ထ၍ ကျွန်တော်မ အိပ်ပျော်စဉ်အခါ ကျွန်တော်မသားငယ်ကိုယူ၍ မိမိရင်ခွင်၌ ထားပါ၏။ သူ၏သားငယ်အသေကောင်ကိုမူကား၊ ကျွန်မ၏ ရင်ခွင်၌ထားပါ၏။–

၃း၂၁ နံနက်အချိန်၌ ကျွန်တော်မသည် သားငယ်ကို နို့တိုက်မည်ထသောအခါ၊ သားငယ်သည်သေလျက်ရှိပါ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်သည်သောသူငယ်ကိုစေ့စေ့ကြည့်ရှုသောအခါ၊ ကျွန်တော်မ ဘွားမြင်သောသား မဟုတ်ပါဟုလျှောက်၏။–

၃း၂၂ အခြားသောမိန်းမကလည်း မဟုတ်ဘူး။ အသက်ရှင်သောသူငယ်သည်ငါ့သား၊ သေသောသူငယ်သည် သင်၏သားဖြစ်၏ဟု ငြင်းလေ၏။ အရင်မိန်းမကလည်း ထိုသို့ မဟုတ်။ သေသောသူငယ်သည် သင်၏သား၊ အသက်ရှင်သောသူငယ်သည် ငါ့သား ဖြစ်၏ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုသို့ ရှေ့တော်၌ လျှောက်ဆိုကြလျှင်၊–

၃း၂၃ ရှင်ဘုရင်က၊ မိန်းမတယောက်က အသက်ရှင်သော သူငယ်သည်ငါ့သား၊ သေသောသူငယ်သည်သင်၏ သားဖြစ်၏ဟု ဆိုလျက်၊ တယောက်က ထိုသို့မဟုတ်။ သင်၏ သားသေပြီ။ ငါ့သားအသက်ရှင်သည်ဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍၊–

၃း၂၄ ထားယူခဲ့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထားကိုရှေ့တော်သို့ ယူခဲ့ကြ၏။–

၃း၂၅ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ အသက်ရှင်သောသူငယ်ကိုခွဲ၍ ထိုမိန်းမတို့အား တယောက်တဝက်စီပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူသော်၊–

၃း၂၆ အသက်ရှင်သောသူငယ်၏အမိသည် မိမိသားကိုအလွန်သနား၍၊ အိုအရှင်၊ အသက်ရှင်သောသူငယ်ကို မသတ်ပါနှင့်။ ဤမိန်းမအား ပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန်လေ၏။ အခြားမိန်းမက ငါမပိုင်စေနှင့်။ သင်လည်း မပိုင်စေနှင့်။ ခွဲပါလေစေဟုဆို၏။–

၃း၂၇ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ အသက်ရှင်သော သူငယ်ကိုမသတ်နှင့်။ အရင်မိန်းမအားပေးလော့။ သူသည်အမိ မှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၃း၂၈ ထိုသို့ ရှင်ဘုရင်စီရင်တော်မူသည်အရာကို ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကြားသိကြသောအခါ၊ တရားစီရင်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောဉာဏ်နှင့် ရှင်ဘုရင်ပြည့်စုံကြောင်းကိုသိမြင်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့၍ ရိုသေကြ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကို စိုးစံလျက်နေတော်မူ၏။–

၄း၂ မှူးတော်မတ်တော်ဟူမူကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်သား အာဇရိ၊–

၄း၃ ရှိရှသား ဧလိဟောရပ်နှင့် အဟိယတို့သည် စာရေးတော်ကြီးဖြစ်၏။ အဟိလုပ်သား ယောရှဖတ်သည် အတွင်းဝန်ဖြစ်၏။–

၄း၄ ယောယဒသား ဗေနာယသည် ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။ ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၏။–

၄း၅ နာသန်သားအာဇရိသည် ဝန်စာရေးအုပ်ဖြစ်၏။ နာသန်သား ဇာဗုဒ်သည် မင်းသားအရာနှင့်တိုင်ပင် မတ်ဖြစ်၏။–

၄း၆ အဟိရှာသည် နန်းတော်အုပ်ဖြစ်၏။ အာဗဒသား အဒေါနိရံသည် အခွန်တော်ဝန်ဖြစ်၏။

၄း၇ ရှောလမုန်သည် ဣသရေလနိုင်ငံအရပ်ရပ်၌ ခန့်ထားသော ဝန်စာရေးတကျိပ်နှစ်ယောက်တို့သည် တယောက်တလစီရှင်ဘုရင်နှင့် နန်းတော်သားတို့အဘို့စားစရာကို ပြင်ဆင်ရကြ၏။–

၄း၈ သူတို့အမည်ဟူမူကား၊ ဧဖရိမ်တောင်ရပ်မှာ ဟုရ၏သား၊–

၄း၉ မာကတ်မြို့၊ ရှာလဗိမ်မြို့၊ ဗက်ရှေမက်မြို့၊ လေုမ္ဘေသနန်မြို့မှာ ဒေကာ၏သား၊–

၄း၁၀ စောခေါမြို့၊ ဟေဖာပြည်လုံးနှင့်တကွ အရုဗုတ်မြို့မှာ ဟေသက်၏သား၊–

၄း၁၁ ဒေါရပြည်လုံးကိုစီရင်သောသူ ရှောလမုန်၏သမီးတော် တာဖတ်နှင့်စုံဘက်သော အဘိနဒပ်၏သား၊–

၄း၁၂ တာနက်မြို့၊ မေဂိဒ္ဒေါမြို့နှင့်တကွ ဗက်ရှန်မြို့မှအာဗေလ မဟောလမြို့တိုင်အောင်မက၊ ယုတ်နန်မြို့အလွန်၊ ယေဇရေလမြို့အောက်ဇာတနမြို့နှင့်နီးစပ်သော ဗက်ရှန် မြို့နယ်လုံးကိုစီရင်သော အဟိလုပ်၏သားဗာန၊–

၄း၁၃ ဂိလဒ်ပြည်၌ မနာရှေ၏သား ယာဣရပိုင်သောမြို့များ၊ဗာရှန်ပြည်၊ အာဂေါဘအရပ်၌မြို့ရိုး၊ ကြေးဝါတံခါး ကျင်နှင့်ပြည့်စုံသော မြို့ကြီး ခြောက်ဆယ်ကိုစီရင်သော ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့မှ ဂေဗာ၏သား၊–

၄း၁၄ မဟာနိမ်မြို့မှာ ဣဒေါ၏သား အဟိနဒပ်၊–

၄း၁၅ နဿလိခရိုင်ကို စီရင်သောသူ၊ ရှောလမုန်၏သမီးတော် ဗာသမတ်နှင့်စုံဘက်သော အဟိမတ်၊–

၄း၁၆ အာရှာခရိုင်နှင့်အာလုပ်မြို့မှာ ဟုရှဲ၏သားဗာနာ၊–

၄း၁၇ ဣသခါခရိုင်မှာ ပါရွာ၏သားယောရှဖတ်၊–

၄း၁၈ ဗယ်္ာမိန်ခရိုင်မှာ ဧလာ၏သားရှိမိ၊–

၄း၁၉ အာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်၏နိုင်ငံ၊ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်သြဃ၏နိုင်ငံ၊ ဂိလဒ်ပြည်မှာအခြားသောမင်းမရှိ။ တပါးတည်းစီရင်သော ဥရိ၏သားဂေဗတည်း။

၄း၂၀ ထိုကာလ၌၊ ယုဒအမျိုးနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ များပြား၍ စားသောက်ပျော်မွေ့လျက်နေကြ၏။–

၄း၂၁ ရှောလမုန်သည်လည်း မြစ်ကြီးမှစ၍ ဖိလိတ္တိပြည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်တိုင်အောင်တိုင်းနိုင်ငံလုံးကိုအစိုးရသဖြင့်၊ အရပ်ရပ်သားတို့သည်လက်ဆောင်ပဏ္ဏာတို့ကိုဆက်၍၊ ရှောလမုန်လက်ထက်ကာလပတ်လုံးမင်းမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြ၏။

၄း၂၂ တနေ့တနေ့လျှင် နန်းတော်၌ကုန်သော ရိက္ခာဟူမူကား၊ ဂျုံမုန့်ညက် ကောရသုံးဆယ်၊ မုယောမုန့်ညက် ကောရခြောက်ဆယ်၊–

၄း၂၃ ဆူဖြိုးအောင်ကျွေးသောနွားတဆယ်၊ ကျက်စားရာထဲက နွားနှစ်ဆယ်၊ ဆတ်သမင် ဒရယ်အမျိုးမျိုးကို မဆိုဘဲ သိုးတရာ၊ ဆူဖြိုးအောင်ကျွေးသောငှက်မျိုးတည်း။ –

၄း၂၄ ရှောလမုန်သည် မြစ်ကြီးအနောက်ဘက်၊တိဖသမြို့မှ အဇ္ဇာမြို့တိုင်အောင် ရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့ကို အစိုးရသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ စစ်မှုစစ်ရေးမရှိ။ –

၄း၂၅ လက်ထက်တော်ကာလပတ်လုံး၊ ယုဒအမျိုးနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဒန်မြို့မှစ၍ ဗေရရှေဘ မြို့တိုင်အောင် အသီးအသီး မိမိစပျစ်ပင်၊ မိမိသင်္ဘောသဖန်းပင် အောက်မှာ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရကြ၏။

၄း၂၆ ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ရထားတော်များနှင့်ဆိုင်သော မြင်းတင်းကုပ်လေးထောင်၊ မြင်းစီးသူရဲ တသောင်းနှစ်ထောင်ရှိ၏။ –

၄း၂၇ ဝန်စာရေးတို့သည်လည်း ရှောလမုန်မင်းကြီးနှင့် စားပွဲတော်သို့ဝင်သောသူအပေါင်းတို့အဘို့တယောက် တလစီစုံလင်စွာ ပြင်ဆင်ရကြ၏။ –

၄း၂၈ မုယောစပါးကိုင်၄း၊ မြင်းတော်များ၊ လားတော်များဘို့ မြက်ခြောက်ကိုင်၄း၊ အလှည့်သင့်သည်အတိုင်း နေရာအရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့ရကြ၏။

၄း၂၉ ဘုရားသခင်သည် များစွာသော ဉာဏ်ပညာကိုင်၄း၊ သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ ကျယ်ဝန်းသော နှလုံးကိုင်၄းပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ –

၄း၃၀ ပညာတော်သည် အရှေ့ပြည်သားပညာနှင့်အဲဂုတ္တုပြည်သားပညာကို လွန်ကဲ၏။ –

၄း၃၁ ရှောလမုန်သည် ဇေရဟိတ်အမျိုးသေန်၊ မဟောလသားဟေမန်၊ ခါလကောလ၊ ဒါရဒအစရှိသော လူအပေါင်းတို့ထက်သာ၍ ပညာရှိသဖြင့်၊ ခပ်သိမ်းသောတိုင်း နိုင်ငံအရပ်ရပ်၌ ကျော်စောလေ၏။ –

၄း၃၂ စီရင်တော်မူသော သုတ္တံစကားသုံးထောင်နှင့် သီချင်းတထောင်ငါးခုရှိ၏။ –

၄း၃၃ လေဗနုန်အာရဇ်ပင်မှစ၍ အုတ်ရိုးနားမှာ ပေါက်တတ်သောဟုဿုပ်ပင်တိုင်အောင် မြွက်ဆို၏။ သားမျိုး၊ ငှက်မျိုး၊ ပိုးကောင်မျိုး၊ ငါးမျိုးတို့၏ အကြောင်းကိုလည်း မြွက်ဆို၏။ –

၄း၃၄ ရှောလမုန်မင်း၏ ပညာသိတင်းကိုကြားသောရှင်ဘုရင်အမျိုးမျိုးစေလွှတ်သောသူတို့သည် ပညာစကား တော်ကိုနားထောင်ခြင်းငှါ လာကြ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ရှောလမုန်ကို ခမည်းတော်အရာ၌ ဘိသိက်ပေးကြောင်းကို တုရုမင်းကြီး ဟိရံသည် ကြားလျှင်၊ ဒါဝိဒ်နှင့် အစဉ်မိတ်ဆွေဖွဲ့သောသူဖြစ်၍၊ မိမိကျွန်တို့ကို စေလွှတ်လေ၏။ –

၅း၂ တဖန်ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ဟိရံထံသို့စေလွှတ်လျက်၊ –

၅း၃ ငါ့အဘဒါဝိဒ်သည် အရပ်ရပ်၌စစ်တိုက်ရသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ရန်သူတို့ကို အဘခြေဘဝါး တော်အောက်သို့ နှိမ့်ချတော်မမူမှီတိုင်အောင်၊ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကို မတည်မဆောက်ရဟုမင်းကြီးသိ၏။ –

၅း၄ ယခုမူကား၊ ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အရပ်ရပ်၌ငြိမ်ဝပ်မည်အကြောင်း စီရင်တော်မူသဖြင့်၊ ရန်ဘက်ပြုသောသူ၊ ဆီးတားသောသူမရှိသည်ဖြစ်၍၊ –

၅း၅ ထာဝရဘုရားက၊ ငါ့အဘဒါဝိဒ်အား သင့်ကိုယ်စားသင်၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ငါတင်သောသင်၏သားသည် ငါ့နာမအဘို့အိမ်ကို တည်ဆောက်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်မည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။ –

၅း၆ မင်းကြီး၏ကျွန်တို့သည် ငါ့အဘို့လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာ အာရဇ်ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲစေခြင်းငှါစီရင်ပါ။ ငါ့ကျွန် တို့သည် မင်းကြီးကျွန်တို့နှင့်ဝိုင်း၍ လုပ်ကိုင်ကြလိမ့်မည်။ မင်းကြီးစီရင်သည်အတိုင်း၊ မင်းကြီး၏ ကျွန်တို့အား အခကိုပေးပါမည်။ ဇိဒုန်အမျိုးသားတို့သည် သစ်ခုတ်တတ်သကဲ့သို့ ငါတို့တွင်အဘယ်သူမျှ မခုတ်တတ်သည်ကို မင်းကြီးသိသည်ဟု မှာလိုက်လေ၏။

၅း၇ ရှောလမုန်မင်း၏စကားကို ဟိရံမင်းသည်ကြားလျှင် အလွန်ဝမ်းမြောက်၍၊ ထိုလူမျိုးကြီးကို အစိုးရသောသားကို ဒါဝိဒ်အားပေးတော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် ယနေ့မင်္ဂလာရှိတော် မူစေသတည်းဟုဆိုလျက်၊ –

၅း၈ မင်းကြီးမှာလိုက်သောအမှုကို ငါဆင်ခြင်ပြီ။ အာရဇ်သစ်သား၊ ထင်းရှူးသစ်သားလိုသမျှကိုပေးပါမည်။ –

၅း၉ ငါ့ကျွန်တို့သည် လေဗနုန်တောင်မှ ပင်လယ်သို့ချပြီးလျှင်၊ ဘောင်လုပ်၍ မင်းကြီးစီရင်သောအရပ်သို့ ပင်လယ်လမ်းဖြင့်ဆောင်ခဲ့၍၊ ထိုအရပ်၌ အပ်သဖြင့်မင်းကြီးခံယူရမည်။ မင်းကြီးသည်လည်း၊ ငါ၏ နန်းတော်သားစားစရာရိက္ခာကိုပေး၍ ငါ့အလိုကိုလည်း ပြည့်စုံစေရမည်ဟု ရှောလမုန် ထံသို့လူကို စေလွှတ်၍ ပြန်ပြော၏။ –

၅း၁၀ ထိုသို့ဟိရံသည် ရှောလမုန်အလိုရှိသမျှသော အာရဇ်သစ်သား၊ ထင်းရှူးသစ်သားကိုပေး၏။ –

၅း၁၁ ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ဟိရံ၏နန်းတော်သားများစားစရာဘို့ တနှစ်တနှစ်လျှင် ဂျုံဆန်ကောရ နှစ်သောင်း၊ စစ်ပြီးသော ဆီကောရနှစ်ဆယ်ကိုပေး၏။ –

၅း၁၂ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ရှောလမုန်အား ပညာကိုပေးတော်မူ၏။ ဟိရံမင်းနှင့် ရှောလမုန်မင်းနှစ်ပါးတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းမရှိ။ မိဿဟာဖွဲ့ကြ၏။

၅း၁၃ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည်လည်း၊ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့တွင် လူသုံးသောင်းတို့ကိုခွဲခန့်၍၊ –

၅း၁၄ အလှည့်အလှည့်တလလျှင် တသောင်းစီ၊ လေဗနုန်တောင်သို့စေလွှတ်သဖြင့်၊ ထိုလူတို့သည် လေဗနုန် တောင်ပေါ်မှာတလ၊ ကိုယ်နေရာအရပ်၌ နှစ်လနေရကြ၏။ ထိုလူတို့ကို အဒေါနိရံအုပ်ရ၏။ –

၅း၁၅ ထမ်းရွက်သောသူခုနစ်သောင်း၊ တောင်ရိုးပေါ်မှာ သစ်ခုတ်သောသူရှစ်သောင်းတို့ကိုလည်း စေခိုင်းတော်မူ၍၊ –

၅း၁၆ အုပ်ချုပ်သောမင်းအရာရှိမှတပါး လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို စီရင်သောသူသုံးထောင်သုံးရာရှိ၏။ –

၅း၁၇ ရှင်ဘုရင်၏အမိန့်တော်အတိုင်း အိမ်တော်တိုက်မြစ်အဘို့ကြီးသောကျောက်၊ အဘိုးထိုက်သောကျောက်၊ ဆစ်ပြီးသောကျောက်တို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ –

၅း၁၈ ထိုသို့ရှောလမုန်မင်း၏လက်သမားတို့နှင့် ဟိရံမင်း၏လက်သမားတို့သည် ဂေဗာလအမျိုးသားတို့နှင့်တကွ၊ အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်စရာဘို့ သစ်သားများ၊ ကျောက်များတို့ကို ပြင်ဆင်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သော သက္ကရာဇ်လေးရာရှစ်ဆယ်ပြည့်၊ ရှောလမုန်မင်းနန်းစံလေးနှစ်၊ ဇိဖအမည်ရှိသော ဒုတိယလတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကို တည်စပြုတော်မူ၏။–

၆း၂ ထိုအိမ်တော်အလျားသည် အတောင်ခြောက်ဆယ်၊ အနံအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အမြင့်အတောင် သုံးဆယ်ရှိ၏။–

၆း၃ အိမ်တော်ဦးသည်လည်း အိမ်တော်အနံနှင့်ညီ၍ အလျားအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံဆယ်တောင်ရှိ၏။–

၆း၄ အိမ်တော်လင်းစရာဘို့ ကျဉ်းသောပြတင်းပေါက်တို့ကိုလုပ်လေ၏။–

၆း၅ အိမ်တော်ပြင်ထရံနှင့် ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ပြင်ထရံပတ်လည်၌ အခန်းတို့ကိုလည်း လုပ်လေ၏။–

၆း၆ အောက်အခန်းသည် အနံငါးတောင်၊ အလယ်အခန်းအနံခြောက်တောင်၊ အထက်အခန်း အနံခုနစ် တောင်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အခန်းတို့သည် အိမ်တော်ထရံ ကိုယ်ထဲသို့မဝင်။ ထရံဆုတ်လျက် ဆုတ်လျက်တက်၏။–

၆း၇ ထိုအိမ်တော်ကိုတည်လုပ်သောအခါ၊ ထိုအရပ်သို့မဆောင်ခဲ့မီ ဆစ်ပြီးသောကျောက်တို့ဖြင့်သာ တည်လုပ်သောကြောင့်၊ သံတူ၊ ပုဆိန်၊ သံတန်ဆာနှင့်လုပ်သောအသံမပြည်ရ။–

၆း၈ အောက်အခန်းထဲသို့ဝင်သောတံခါးဝသည် အိမ်တော်လက်ျာဘက်မှာရှိ၏။ လိမ်သောလှေကားဖြင့် အလယ်အခန်းသို့၄င်း၊ အလယ်အခန်းမှ အထက်အခန်းသို့၄င်း၊ တက်ရ၏။–

၆း၉ အိမ်တော်ကိုတည်ပြီးမှ ထုပ်များတိုင်များကို အာရဇ်ပျဉ်ပြားနှင့်ဖုံးအုပ်လေ၏။–

၆း၁၀ ထရံအခန်းတို့သည်လည်း အမြင့်ငါးတောင်စီရှိ၏။ အာရဇ်ရက်မတို့သည် အိမ်တော်ကိုမှီလျက်ရှိကြ၏။

၆း၁၁ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရှောလမုန်သို့ရောက်လာသည်ကား၊–

၆း၁၂ ယခုတည်ဆောက်သော အိမ်တော်အရာမှာ၊ သင်သည်ငါ့သွန်သင်သော လမ်းသို့လိုက်လျက်၊ ငါစီရင်ချက် အတိုင်းစီရင်၍၊ ငါပညတ်သမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ သင်၏အဘဒါဝိဒ်အား ငါဂတိထားသည်အတိုင်း သင်၌ငါပြုမည်။–

၆း၁၃ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးကို ငါမစွန့်၊ သူတို့အလယ်၌နေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆း၁၄ ထိုသို့ရှောလမုန်သည် အိမ်တော်ကိုတည်၍ ပြီးလေ၏။–

၆း၁၅ ကြမ်းမှသည်အမိုးတိုင်အောင် အတွင်းထရံကို အာရဇ်ပျဉ်ပြားနှင့်ဖုံးအုပ်၍၊ ကြမ်းကိုလည်း ဒုကြီးသော ထင်းရှူးပျဉ်ပြားဖြင့် ပြီးစေ၏။–

၆း၁၆ အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာန၊ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်အဘို့ အလျားအနံ အတောင်နှစ်ဆယ်စီကျယ်သောအိမ်တော် တပိုင်းကို အခန်းကာ၍ ကြမ်းနှင့်ထရံကိုအာရဇ်ပျဉ်ပြားဖြင့် ပြီးစေ၏။–

၆း၁၇ ထိုအခန်းရှေ့မှာ တည်သောဗိမာန်တော်အလျားသည် အတောင်လေးဆယ်ရှိ၏။–

၆း၁၈ အိမ်တော်အတွင်း၌ အာရဇ်ပျဉ်ပြားတို့သည် ဘူးသီးအပြောက်၊ ပန်းပွင့်အပြောက်နှင့်ပြည့်စုံကြ၏။ ကျောက်မပေါ်စေခြင်းငှါ အာရဇ်သားနှင့်ဖုံးအုပ်လျက်သာရှိ၏။

၆း၁၉ ထိုသို့ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို တင်ထားရန်၊ အိမ်တော်အတွင်း၌ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ကို ပြင်ဆင်လေ၏။–

၆း၂၀ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်အခန်းသည် အလျားအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အမြင့်အတောင်နှစ်ဆယ်ရှိ၏။ ထိုအခန်းကို၄င်း၊ အာရဇ်သစ်သားနှင့်လုပ်သော ယဇ်ပလ္လင်ကို၄င်း၊ ရွှေစင်နှင့်မွန်းမံလေ၏။–

၆း၂၁ ထိုသို့အိမ်တော်အတွင်းကို ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံပြီးမှ၊ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ရှေ့မှာ ရွှေကြိုးဖြင့်အကွယ်အကာကို ဆွဲထား၍၊ ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။–

၆း၂၂ အိမ်တော်တအိမ်လုံးကို၄င်း၊ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်နားမှာရှိသော ယဇ်ပလ္လင်ကို၄င်း၊ ရွှေနှင့်အကုန်အစင်မွမ်းမံလေ၏။–

၆း၂၃ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ထဲမှာ အမြင့်ဆယ်တောင်ရှိသော ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးကို သံလွင့်သားနှင့်လုပ်လေ၏။–

၆း၂၄ ခေရုဗိမ်အတောင်တို့သည် အဘက်တချက် အလျားငါးတောင်စီရှိ၍၊ အတောင်ဖျား တခုမှတခုတိုင်အောင် ဆယ်တောင်ရှိ၏။–

၆း၂၅ အမြင့်ဆယ်တောင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးသည် အလုံးအရပ်ပမာဏတူ၏။–

၆း၂၆ ထိုခေရုဗိမ်တို့ကို အတွင်းအိမ်တော်ထဲမှာ တင်ထားသဖြင့်၊ ခေရုဗိမ်အတောင်တို့သည် ဖြန့်လျက်၊–

၆း၂၇ အတောင်ဖျားတဘက်တချက်၌ ထရံကိုမှီလျက်၊ အလယ်မှာ အတောင်ဖျားတခုနှင့်တခုထိလျက်ရှိကြ၏။–

၆း၂၈ ခေရုဗိမ်တို့ကိုလည်း ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။–

၆း၂၉ အိမ်တော်ထရံအတွင်းဘက်နှင့် ပြင်ဘက်၌ထုသော ခေရုဗိမ်အရုပ်နှင့် အပွင့်ပွင့်သောစွန်ပလွံပင်အရုပ်များ ရှိကြ၏။–

၆း၃၀ အိမ်တော်အတွင်း ကြမ်းနှင့်ပြင်ကြမ်းကိုလည်း ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။–

၆း၃၁ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ဝင်ဝဘို့ သံလွင်သားတံခါးရွက်နှစ်ရွက်ကိုလုပ်၍၊ တံခါးထုပ်နှင့် တံခါးတိုင်တို့သည် ထရံငါးစုတစုကို စားကြ၏။–

၆း၃၂ သံလွင်သားတံခါးရွက်တို့၌ ခေရုဗိမ်အရုပ်၊ အပွင့်ပွင့်သောစွန်ပလွံပင်အရုပ်များကိုထုလုပ်၍၊ တံခါးရွက်နှင့် ခေရုဗိမ်အရုပ်၊ စွန်ပလွံပင်အရုပ်တို့ကိုရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။–

၆း၃၃ ထိုအတူအိမ်တော်ပြင်ထရံလေးစုတစု ကျယ်သောဝင်ဝဘို့ သံလွင်တံခါးတိုင် တို့ကို၄င်း၊–

၆း၃၄ တံခါးရွက်တရွက်လျှင် ပတ္တာနှစ်ခုစီဖြင့် လည်တတ်သောထင်းရှူးသားတံခါးရွက်နှစ်ရွက်တို့ကို၄င်း လုပ်လေ၏။–

၆း၃၅ တံခါးရွက်၌ ခေရုဗိမ်အရုပ်နှင့် အပွင့်ပွင့်သောစွန်ပလွံပင်အရုပ်များကို ထုလုပ်၍ အပြောက်ကို ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။–

၆း၃၆ အတွင်းတန်တိုင်းကိုလည်း ဆစ်သောကျောက်တန်းသုံးဆင့်၊ အာရဇ်သစ်သားတန်း တဆင့်နှင့်အထပ်ထပ်တည်လေ၏။–

၆း၃၇ နန်းစံလေးနှစ်၊ ဇိဖလတွင် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်တိုက်မြစ်ကိုချကြ၍၊–

၆း၃၈ နန်းစံဆယ်တနှစ်၊ ဗုလအမည်ရှိသောအဋ္ဌမလတွင် အိမ်တော်အခန်းကြီးအခန်းငယ်တို့နှင့်ဆိုင်သမျှတို့ကို လက်စသတ်၍ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံးအိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်သတည်း။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ တဖန်ရှောလမုန်သည် တဆယ်သုံးနှစ်ပတ်လုံး နန်းတော်ကိုတည်ဆောက်၍ လက်စသတ်လေ၏။ –

၇း၂ နန်းတော်ကို လေဗနုန်တောသစ်သားဖြင့်ဆောက်၍၊ အလျားအတောင်တရာ၊ အနံအတောင်ငါးဆယ်၊ အမြင့်အတောင်သုံးဆယ်ရှိ၏။ အာရဇ်တိုင်လေးစဉ်၊ အာရဇ်ရက်မများနှင့်ဆောက်၏။ –

၇း၃ တိုင်တစဉ်လျှင် ဆယ်ငါးတိုင်စီရှိ၍ တိုင်ပေါင်းခြောက်ဆယ်အပေါ်မှာ အခြင်တို့ကိုတင်လျက်၊ အာရဇ်ပျဉ်ပြားနှင့်မိုးလေ၏။ –

၇း၄ အလင်းဝင်စရာပြတင်းပေါက်သုံးတန်းစီ အဆင့်ဆင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် တဘက်တချက်၌ရှိကြ၏။ –

၇း၅ တံခါးပေါက်ရှိသမျှတံခါးတိုင်ရှိသမျှတို့သည် စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်ကြ၏။ –

၇း၆ တိုင်များ၊ ထုပ်ကြီးများနှင့်ပြည့်စုံ၍ အလျားအတောင်ငါးဆယ်၊ အနံအတောင်သုံးဆယ်ရှိသော ကနားပြင်ကိုလည်း လုပ်လေ၏။ –

၇း၇ တရားစီရင်ရာ ကနားပြင်တည်းဟူသော တရားပလ္လင်တည်ရာ ကနားပြင်ကိုလည်းလုပ်၍၊ ကြမ်းတဘက် မှာ တဘက်တိုင်အောင် အာရဇ်ပျဉ်ပြားတို့နှင့် မိုးလေ၏။ –

၇း၈ နန်းတော်နှင့်ဆိုင်သော ထိုကနားပြင်နှစ်ဆောင်စပ်ကြားမှာ တန်တိုင်းလည်းရှိ၏။ ရှောလမုန်စုံဘက်သော ဖာရောဘုရင်၏သမီးစံနန်းကိုလည်း တရားစီရင်ရာကနားပြင်နှင့်တူအောင် ဆောက်လေ၏။ –

၇း၉ တန်တိုင်းကြီး ပြင်ဘက်တိုင်အောင်၄င်း၊ အမြစ်မှစ၍ ထိပ်တိုင်အောင်၄င်း၊ ကျောက်ဆစ်ပမာဏနှင့်အညီ၊ နှစ်ဘက်စလုံး လွှနှင့်တိုက်သောကျောက်၊ ထူးဆန်းသောကျောက်တို့ဖြင့်ပြီးကြ၏။ –

၇း၁၀ အမြစ်သည်လည်း အလျားရှစ်တောင်၊ ဆယ်တောင်ရှိသောကျောက်၊ ထူးဆန်းသောကျောက်ကြီးတို့ဖြင့် ပြီး၏။ –

၇း၁၁ အမြစ်ပေါ်မှာလည်း ကျောက်ဆစ်ပမာဏနှင့်အညီလုပ်သောကျောက်၊ထူးဆန်းသော ကျောက်နှင့် အာရဇ်သစ်သားရှိ၏။ –

၇း၁၂ တန်တိုင်းကြီးသည် ဆစ်သောကျောက်သုံးတန်း၊ အာရဇ်သစ်ကြီးတတန်းဖြင့်ပြီး၏။ ဗိမာန်တော်အတွင်း တန်တိုင်း၊ နန်းတော်ကနား ပြင်တန်တိုင်းတို့သည်ထိုအတူပြီးကြ၏။

၇း၁၃ ရှောလမုန်သည်လည်း၊ လူကိုစေလွှတ်၍ တုရုမြို့မှဟိရံကိုခေါ်လေ၏။ –

၇း၁၄ ထိုဟိရံကား၊ နဿလိအမျိုးမုတ်ဆိုးမသားဖြစ်၏။ သူ၏အဘကား၊ တုရုအမျိုးသား ပန်းတဉ်းသမားဖြစ်၏။ သားသည်လည်း ကြေးဝါအလုပ်ခပ်သိမ်းကိုလုပ်တတ်သော ဉာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ရှောလမုန် မင်းကြီးထံသို့လာ၍ အလုပ်ရှိသမျှကိုပြီးစီးစေ၏။ –

၇း၁၅ ထိုသူသည်အမြင့် တဆယ်ရှစ်တောင်၊ လုံးပတ်တဆယ်နှစ်တောင်ရှိသော ကြေးဝါတိုင်နှစ်တိုင်ကို သွန်းလေ၏။ –

၇း၁၆ တိုင်အပေါ်မှာတင်စရာဘို့ အမြင့်ငါးတောင်ရှိသောကြေးဝါတိုင်ထိပ်နှစ်ခုကိုလည်း သွန်းလေ၏။ –

၇း၁၇ ကြေးဝါကွန်ရွက်နှင့်ကြေးဝါကြိုးတို့ကိုလည်းလုပ်၍၊ တိုင်တတိုင်လျှင် ကွန်ရွက်ခုနစ်ခုစီဖြင့် တိုင်ထိပ်အပေါ်မှာ ဖုံးလွှမ်းလေ၏။ –

၇း၁၈ ကြေးဝါသလဲသီးတို့ကိုလည်းလုပ်၍၊ တိုင်ထိပ်ကွန်ရွက်အပေါ်မှာ ထိပ်တခုလျှင်သလဲသီးနှစ်တန်းစီဖြင့် တန်ဆာဆင်လေ၏။ –

၇း၁၉ ကနားပြင်ထဲမှာ စိုက်ထားသော ထိုတိုင်ထိပ်တို့သည် ကြာပွင့်နှင့်ပုံတူ၍ အချင်းလေးတောင်ရှိ၏။ –

၇း၂၀ တိုင်ထိပ်နှစ်ခုတို့သည် ကွန်ရွက်နှင့်နီးစပ်သောထုပိကာ အပေါ်မှာတည်လျက်၊ တိုင်ထိပ်တခု၌ သလဲသီးနှစ်တန်းစီနှင့် အလုံးနှစ်ရာစီရှိကြ၏။ –

၇း၂၁ ထိုတိုင်တို့ကို ဗိမာန်တော်ကနားပြင်ထဲမှာ စိုက်ထား၍ လက်ျာတိုင်ကိုယာခိန်၊ လက်ဝဲတိုင်ကိုဗောဇ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ –

၇း၂၂ တိုင်ထိပ်အပေါ်မှာ ကြာပွင့်အပြောက်ရှိသည်ဖြစ်၍ တိုင်တို့သည်စေ့စုံကြ၏။

၇း၂၃ အချင်းဆယ်တောင်၊ အဝန်းအတောင်သုံးဆယ်၊ အစောက်ငါးတောင်ရှိသောကြေးဝါ ရေကန်ကိုလည်း လုပ်လေ၏။ –

၇း၂၄ ရေကန်အနားပတ်အောက်ပတ်လည်၌ အတောင်တတောင်လျှင် ဘူးသီးဆယ်လုံးစီစေ့အောင် ဘူးသီးနှစ်ပတ်ကို ရေကန်နှင့်တစပ်တည်း သွန်းလေ၏။ –

၇း၂၅ ထိုရေကန်သည် နွားတဆယ်နှစ်ခုအပေါ်မှာ တည်လျက်ရှိ၏။ နွားတို့သည်အတွင်းသို့နောက်ခိုင်း၍ အရှေ့အနောက်တောင်မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာသို့တမျက်နှာလျှင်သုံးခုစီမျက်နှာပြုကြ၏။ –

၇း၂၆ ရေကန်သည် ဒုလက်တဝါးရှိ၏။ အပေါ်အနားပတ်လည်ဖလားအနားပတ်ကဲ့သို့ ကြာပွင့်အပြောက် နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ရေဗတ်နှစ်ထောင်ဝင်၏။

၇း၂၇ တဖန်အလျားလေးတောင်၊ အနံလေးတောင် အမြင့်သုံးတောင်ပမာဏရှိသော ကြေးဝါခုံတဆယ်ကို လုပ်လေ၏။ –

၇း၂၈ ထိုခုံပုံသဏ္ဌာန်ဟူမူကား၊ ခုံပတ်လည်၌အနားရစ် အဆင့်ဆင့်ရှိ၍အနားရစ်ကြားများ၊ –

၇း၂၉ ခြင်္သေ့၊ နွား၊ ခေရုဗိမ်အပြောက်ရှိ၏။ အနားရစ်အပေါ်မှာ ခုံတခုတင်လျက်ရှိ၏။ ခြင်္သေ့နှင့်နွားအောက်၌ လည်း အပြောက်မျိုးရှိ၏။ –

၇း၃၀ ခုံတခု၌ ကြေးဝါလှည်းဘီးလေးခုစီ၊ ကြေးဝါဝင်ရိုးနှင့်တကွရှိ၏။ အင်တုံတင်စရာဘို့ ခုံလေးထောင့်၌ ပခုံးတို့ကို ခုံနှင့်တစပ်တည်းသွန်းလေ၏။ –

၇း၃၁ အင်တုံဝ၌ပါသောအကွပ်သည် အကျယ်တတောင်ရှိ၏။ အဝသည်ဝိုင်း၍ အချင်းတတောင်ထွာရှိ၏။ စတုရန်းလေးထောင့်၌ အပြောက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ –

၇း၃၂ ဘီးလေးခုတို့သည် ခုံမျက်နှာအောက်မှာနေရာကျလျက်၊ ဝင်ရိုးတို့သည် ခုံနှင့်စပ်လျက်၊ ဘီးအမြင့် တတောင်ထွာရှိ၏။ –

၇း၃၃ ဘီးပုံကား ရထားဘီးနှင့်တူ၏။ ဝင်ရိုး၊ ဝင်ရိုးအိမ်၊ အကန့်၊ အကွပ်များကို သွန်းလေ၏။ –

၇း၃၄ ခုံလေးထောင့်၌ တစပ်တည်းသွန်းသော ပခုံးလေးခုရှိသဖြင့်၊ –

၇း၃၅ ထိုပခုံးပေါ်မှာ လုံးပတ်တထွာရှိသော ကွင်းကိုတပ်၍၊ ခုံပေါ်မှာအနားရစ်နှင့် ကိုင်စရာများတို့ကို ခုံနှင့်တစပ်တည်း သွန်းလေ၏။ –

၇း၃၆ ကိုင်စရာမျက်နှာနှင့်ခုံမျက်နှာပြင်၌ ခေရုဗိမ်၊ ခြင်္သေ့၊ စွန်ပလွံပင်အစရှိသော အပြောက်မျိုးအသီးအသီး ထင်ပေါ်လျက်ရှိ၏။ –

၇း၃၇ ထိုသို့ပုံသဏ္ဌာန်အလုံးအရင်းတူအောင်၊ အင်တုံတင်ရာခုံတဆယ်ကို သွန်း၍ ပြီးလေ၏။ –

၇း၃၈ အဝန်းလေးတောင်ကျယ်၍၊ ရေဗတ်လေးဆယ်ဝင်နိုင်သောကြေးဝါအင်တုံတဆယ်ကိုလည်း လုပ်၍၊ ခုံတခုပေါ်မှာ အင်တုံတလုံးစီတင်ထားလေ၏။ –

၇း၃၉ အိမ်တော်လက်ျာဘက်၌ ခုံငါးခု၊ လက်ဝဲဘက်၌ ငါးခုကိုထား၍ ရေကန်ကိုကား၊ အိမ်တော်လက်ျာဘက် အရှေ့တောင်ထောင့်၌ နေရာချ၏။

၇း၄၀ ဟိရံသည်အိုးများ၊ ရေမှုတ်များ၊ အင်တုံငယ်များကိုလည်း လုပ်သဖြင့်၊ ရှောလမုန် မင်းကြီးအဘို့ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ လက်စသတ်သော အရာများဟူမူကား၊ –

၇း၄၁ တိုင်နှစ်တိုင်၊ တိုင်ထိပ်အထွဋ်နှစ်ခု၊ တိုင်ထိပ်အထွဋ်ကို ဖုံးလွှမ်းစရာကွန်ရွက်နှစ်ရွက်၊ –

၇း၄၂ ဖုံးလွှမ်းစရာကွန်ရွက်တရွက်အဘို့ သလဲသီးနှစ်တန်းစီ၊ သလဲသီးပေါင်းလေးရာ၊ –
၇း၄၃ ခုံဆယ်ခု၊ ခုံပေါ်မှာတင်ထားသော အင်တုံဆယ်လုံး၊ ရေကန်တကန်၊ ရေကန်ကို
၇း၄၄ ထောက်သောနွားတဆယ်နှစ်ခု၊ အိုးများ၊ ရေမှုတ်များ၊ အင်တုံငယ်များတည်း။ –
၇း၄၅ ရှောလမုန်မင်းကြီးအဘို့ ဟိရံလုပ်သမျှသော ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်တန်ဆာတို့သည် ပြောင်ပြောင် တောက်သော ကြေးဝါဖြင့်ပြီးကြ၏။ –
၇း၄၆ ယော်ဒန်ချိုင့်၊ သကုတ်မြို့နှင့် ဇာသန်မြို့စပ်ကြားတွင် သရွတ်လုပ်စရာကောင်းသောမြေ၌ ရှင်ဘုရင်သွန်းလေ၏။ –
၇း၄၇ ထိုတန်ဆာတို့သည် အလွန်များသောကြောင့်၊ ရှောလမုန်သည် မချိန်ဘဲသွန်းထား၏။ ကြေးဝါအချိန်ကို အဘယ်သူမျှမသိ။
၇း၄၈ ရှောလမုန်သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်နှင့် ဆိုင်သမျှသောတန်ဆာများတည်း ဟူသော ရွှေယဇ်ပလ္လင်၊ ရှေ့တော်မုန့်တင်စရာရွှေစားပွဲ၊ –
၇း၄၉ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ရှေ့၊ လက်ျာဘက်၌ ရွှေစင်မီးခုံငါးခု၊ လက်ဝဲဘက်၌ငါးခု၊ ရွှေပန်း ပွင့်၊ ရွှေမီးခွက်၊ မီးကိုင်တန်ဆာ၊ –
၇း၅၀ ရွှေစင်ဖြင့်ပြီးသောခွက်များ၊ မီးညှပ်၊ လင်ပန်း၊ ဇွန်း၊ ပြာခံစရာအိုးများ၊ အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတော် အတွင်းခန်းတံခါးနှင့်ဗိမာန်တော်ပြင်ခန်း တံခါးဆွဲထားသော ရွှေပတ္တာများတို့ကိုလုပ်လေ၏။ –
၇း၅၁ ထိုသို့ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်အဘို့ပြုလုပ်စီရင်သမျှ အလုံးစုံတို့ကို လက်စသတ်ပြီးမှ၊ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်လှူသော ရွှေငွေတန်ဆာများကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် ဘဏ္ဍာစုထဲမှာ သွင်းထားလေ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို ဇိအုန်မည်သော ဒါဝိဒ်မြို့မှဆောင်ခဲ့ လိုသောငှါ၊ ရှောလမုန်သည် ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့နှင့် ဣသရေလအဆွေ အမျိုးအသီးအသီးကိုအုပ်သောခေါင်းမင်းအပေါင်းတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ခေါ်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –
၈း၂ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် သေနိမ်အမည်ရှိသောသတ္တမလ၌ လုပ်သောပွဲအတွင်းတွင် ရှောလမုန်မင်းကြီးထံသို့ စုဝေးရောက်လာကြ၏။ –
၈း၃ ဣသရေလအမျိုးတွင် အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့သည်လာ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကိုထမ်းလျက်၊ –
၈း၄ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၊ တဲတော်နှင့်ဆိုင်၍ သန့်ရှင်းသောတန်ဆာအလုံးစုံတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် များနှင့်လေဝိသားများတို့သည်ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ –
၈း၅ ရှောလမုန်မင်းကြီးမှစ၍ စည်းဝေးသောဣသရေလပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မရေတွက်နိုင်။ အတိုင်းမသိများစွာသော သိုးနွားတို့ကို သေတ္တာတော်ရှေ့မှာယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ –
၈း၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို အိမ်တော်အတွင်းသို့သွင်း၍၊ အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတည်းဟူသော ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ထဲမှာ ခေရုဗိမ်အတောင်တို့အောက်၊ သူ့နေရာ၌ထားကြ၏။ –
၈း၇ ခေရုဗိမ်တို့သည် မိမိအတောင်နှစ်ဘက်ကို သေတ္တာတော်နေရာအပေါ်မှာဖြန့်၍၊ သေတ္တာတော်နှင့်ထမ်းဘိုး တို့ကို လွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြ၏။ –
၈း၈ ထမ်းဘိုးတို့ကိုဆွဲထားသဖြင့် ထမ်းဘိုးဖျားတို့သည် ပြင်ခန်း၌မထင်။ သန့်ရှင်းရာဌာန၊ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်၌ သာထင်၍ ယနေ့တိုင်အောင်ရှိကြ၏။ –
၈း၉ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့်ပဋိညာဉ်ဖွဲ့တော် မူသောအခါ၊ မောရှေသည် ဟောရပ်အရပ်၌ရှိစဉ် သွင်းထားသောကျောက်ပြားနှစ်ပြားမှတပါး သေတ္တာတော်ထဲ၌ အဘယ်အရာမျှမရှိ။
၈း၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် သန့်ရှင်းရာဌာထဲက ထွက်ကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သည် မိုဃ်းတိမ်နှင့်ပြည့်၏။ –
၈း၁၁ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သည် ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်လျက်၊ မိုဃ်းတိမ်တော်ကြောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်လျက်ရပ်၍မနေနိုင်ကြ။ –
၈း၁၂ ရှောလမုန်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ထူထပ်သောမှောင်မိုက်ထဲမှာ နေတော်မူသည်ဟု စကားတော်ရှိ၏။ –
၈း၁၃ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအိမ်၊ အစဉ်အမြဲနေတော်မူရာဌာနတော်ကို အကျွန်ုပ်တည် ဆောက်ပါပြီဟု မြွက်ဆို၏။ –
၈း၁၄ တဖန်ရှင်ဘုရင်သည် လှည့်ကြည့်၍ ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မတ်တတ်နေကြ၏။ –
၈း၁၅ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်စကားဟူမူကား၊
၈း၁၆ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သောနေ့ကစ၍ ငါ့နာမတည်ရာ အိမ်ကို ဆောက်စေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလခရိုင်များတို့တွင် မြို့တစုံတမြို့ကိုငါမရွေးသေးသော်လည်း၊ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ၊ ဒါဝိဒ်ကိုငါရွေးပြီဟု ငါ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်အား ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ –
၈း၁၇ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ခြင်းငှါ၊ ငါ့ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်သည် အကြံရှိသောအခါ၊ –
၈း၁၈ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ငါ့နာမအဘို့ အိမ်တော်တည်ဆောက်ခြင်းငှါ အကြံရှိသောကြောင့် ကောင်းသောအမှုကိုပြုပြီ။ –
၈း၁၉ သို့သော်လည်း သင်သည် အိမ်တော်ကိုမဆောက်ရ။ သင်၏သားရင်းသည် ငါ့နာမအဘို့အိမ်တော်ကို ဆောက်ရမည်ဟု ငါ့ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်အားမိန့်တော်မူ၏။ –
၈း၂၀ ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူသဖြင့်၊ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်၏အရိပ် အရာကိုခံရ၍၊ ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း ဣသရေလနိုင်ငံ၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်လျက်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်လေပြီ။ –
၈း၂၁ ငါတို့ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ၊ ထာဝရဘုရားနှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ သူတို့ နှင့်ဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်ကျောက်စာပါသောသေတ္တာတော် ထားရာအရပ်ကို ထိုအိမ်တော်၌လုပ်လေပြီဟု မြွက်ဆို၏။

၈း၂၂ တဖန်ရှောလမုန်သည် ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့၊ ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းတို့ အလယ်မှာနေ၍၊ လက်ဝါးတို့ကိုကောင်းကင်သို့ ဖြန့်လျက်၊ –

၈း၂၃ အိုဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ အထက်ကောင်းကင်ဘုံနှင့် အောက်အရပ်မြေကြီး ပေါ်မှာ ကိုယ်တော်နှင့်တူသောဘုရား တဆူမျှမရှိပါ။ ရှေ့တော်၌စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ကျင့်သော ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့အဘို့ ပဋိညာဉ်တရားနှင့် ကရုဏာတရားကိုစောင့်ရှောက်တော်မူပြီ။ –

၈း၂၄ အကျွန်ုပ်အဘ ဒါဝိဒ်၌ထားတော်မူသော ဂတိတော်ကိုမဖျက်၊ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ယနေ့ပြုတော်မူပြီ။ –

၈း၂၅ အိုဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်က၊ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာကျင့်သကဲ့သို့ သင်၏သားမြေးတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ကျင့်လိုသော်၊ မိမိတို့သွားရာလမ်းကိုသတိပြုလျှင်၊ ငါ့မျက်မှောက်၌ ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရသောသင်၏အမျိုး မင်းရိုးမပြတ်ရဟု ကိုယ်တော် အကျွန်ုပ်အဘဒါဝိဒ်၌ထားတော်မူသောဂတိတော်ကို ယခုစောင့်တော်မူပါ။ –

၈း၂၆ အိုဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်အကျွန်ုပ်အဘဒါဝိဒ်အား မိန့်တော်မူသောစကားတော်ကို ယခုပြည့်စုံစေတော်မူပါ။ –

၈း၂၇ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ကေန်အမှန်ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်လော။ ကောင်းကင်နှင့် ကောင်းကင်တကာတို့၏ အထွဋ်အမြင့်ဆုံးသောကောင်းကင်သည် ကိုယ်တော်ကိုမဆံ့မခံနိုင်သည် ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော ဤအိမ်ကိုအဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိပါသနည်း။ –

၈း၂၈ သို့သော်လည်း အိုအကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ရှေ့တော်၌ ယနေ့ကြွေးကြော်လျက် ပဌနာပြု၍ တောင်းလျှောက်သောစကားကို နားခံနာယူတော်မူပါ။ –

၈း၂၉ ဤမည်သောအရပ်၌ ငါ့နာမတည်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဤအရပ်ဌာနနှင့် ဤအိမ်တော်ကို နေ့ညဥ့်မပြတ်ကြည့်ရှု၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်ဤအရပ်ဌာန၌ ဆုတောင်းသောစကားကို နားထောင် တော်မူပါ။ –

၈း၃၀ ကိုယ်တော်ကျွန်မှစ၍ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဤအရပ် ဌာန၌ဆုတောင်းပဌနာ ပြုကြသောအခါ၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍ အပြစ်မှလွှတ်တော်မူပါ။

၈း၃၁ လူသည်မိမိအိမ်နီးချင်းကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ အကျိန်ခံရမည်ဟု အိမ်နီးချင်းဆိုလျက်၊ ဤအိမ်တော်၌ ကိုယ်တော်၏ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာအကျိန် တိုက်လျှင်၊ –

၈း၃၂ ကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်တော်မူပါ။ မတရားသောသူသည် မိမိအပြစ်နှင့်အလျောက်ရှုံးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့်အလျောက် အကျိုးကိုခံရ၍အပြစ်မှလွတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ကိုတရားစီရင်တော်မူပါ။

၈း၃၃ ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် ရန်သူရှေ့မှာရှုံးရသောအခါ၊ ကိုယ်တော်ထံသို့ပြန်လာ၍၊ နာမတော်ကိုဝန်ခံလျက်၊ ဤအိမ်တော်ကို မှီခိုလျက်ဆုတောင်းပဌနာပြုလျှင်၊ –

၈း၃၄ ကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်၍၊ ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အပြစ်မှလွှတ်တော်မူပါ။ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးသနားတော်မူသော ပြည်သို့တဖန်ပို့ဆောင်တော်မူပါ။

၈း၃၅ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် မိုဃ်းမရွာ၊ မိုဃ်းခေါင်သဖြင့်ကိုယ်တော်သည်ဆုံး မတော်မူသောအခါ၊ သူတို့သည် ဤအရပ်ဌာန တော်ကိုမှီခိုလျက်ဆုတောင်း၍၊ နာမတော်ကိုဝန်ခံလျက် မိမိဒုစရိုက်ကိုစွန့်ပယ်လျှင်၊ –

၈း၃၆ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်၊ ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးတို့ကို အပြစ်မှလွှတ် တော်မူပါ။ သူတို့လိုက်ရသောလမ်း ကောင်းကိုပြဆုံးမ၍၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့အား အမွေပေးသောမြေပေါ်မှာ မိုဃ်းရွာစေတော်မူပါ။

၈း၃၇ ပြည်တော်၌ အစာအာဟာရခေါင်းပါးသော်၎င်း၊ လေထိ၍အပင်သေသော်၎င်း၊ အရည်ယို၍ သေသော်၎င်း၊ အရာဘကျိုင်း၊ ခါသီလကျိုင်း ကိုက်စားသော်၎င်း၊ ရန်သူတိုက်လာ၍မြို့ကိုဝိုင်းထား သော်၎င်း၊ ဘေးဥပဒ်၊ အနာရောဂါတစုံတခုရောက်သောအခါ၊ –

၈း၃၈ ကိုယ်တော်၏ဣသရေလအမျိုးသားအချို့တို့သည် အသီးအသီးခံရသောဘေးဒဏ်ကိုသိလျက်၊ ဤအိမ်တော်သို့ မိမိတို့လက်ဝါးကိုဖြန့်၍၊ တစုံ တခုသောပဌနာစကားအားဖြင့် ဆုတောင်းလျှင်၊ –

၈း၃၉ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်တော်မူပါ။ –

၈း၄၀ ဘိုးဘေးတို့အားပေးသနားတော်မူသောပြည်၌ သူတို့သည်အသက်ရှင်သောကာလပတ်လုံး ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ပါမည်အကြောင်း၊ ကိုယ် တော်သာလျှင်လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ စိတ်နှလုံးသဘောကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဆုတောင်းသောသူတို့၏စိတ်နှလုံးသဘောကိုသိလျက်၊ သူတို့အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူပါ။ အသီးအသီးပြု ကြသည်အတိုင်း စီရင်တော်မူပါ။

၈း၄၁ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးမဟုတ်၊

၈း၄၂ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကြီးမြတ်သောနာမတော်၏ သိတင်းနှင့်တန်ခိုးကြီး၍၊ ဆန့်တော်မူသောလက် ရုံးတော်၏ သိတင်းကိုကြားသောကြောင့်၊ နာမတော်ကိုထောက်သဖြင့် ဝေးသောပြည်မှရောက်လာ၍၊ ဤအိမ်တော်ကိုမှီခိုလျက် ဆုတောင်းလျှင်၊ –

၈း၄၃ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးသား ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သကဲ့သို့မြေကြီး သားအပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့လျက်၊ နာမတော်ကို သိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော ဤအိမ်တော်ကိုနာမတော်ဖြင့်သမုတ် ကြောင်းကို သိစေခြင်းငှါ၊ ထိုတပါးအမျိုးသားတို့သည် ဆုတောင်းသမျှအတိုင်း ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။

၈း၄၄ ကိုယ်တော် စေခိုင်းတော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ရန်သူတို့ရှိရာသို့ စစ်ချီသောအခါ၊ ရွေးတော်မူသောမြို့၊ နာမတော်အဘို့ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကိုမှီခိုလျက်၊ ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းကြလျှင်၊ –

၈း၄၅ သူတို့ဆုတောင်းပဌနာပြုသောစကားကို ကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်၍ သူတို့အမှုကိုစောင့်တော်မူပါ။ –

၈း၄၆ မပြစ်မှားတတ်သော လူတယောက်မျှမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှား သောကြောင့်၊ အမျက်ထွက်၍ ရန်သူ လက်သို့အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ရန်သူတို့သည် ဝေးသောပြည်၊ နီးသောပြည်၊ အခြားတပါးသောပြည်သို့ သိမ်းသွားလျှင်၎င်း၊ –

၈း၄၇ ထိုပြည်၌ အချုပ်ခံစဉ်၊ သူတို့သည် သတိရ၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားပါပြီ။ မဖြောင့်သောအမှု၊ ဆိုးညစ်သောအမှုကိုပြုမိပါပြီဟု စိတ်ပြောင်းလဲ၍ တောင်းပန်သဖြင့်၊ –

၈း၄၈ သိမ်းသွားသောရန်သူတို့၏ ပြည်၌နေစဉ်၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့အထံတော်သို့ ပြန်လာ၍ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးတော်မူသောပြည်၊ ရွေးတော်မူသော မြို့၊ နာမတော်အဘို့ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကို မျှော်ရှုလျက်ဆုတောင်းလျှင်၄င်း၊ –

၈း၄၉ သူတို့ဆုတောင်းပဌနာပြုသောစကားကို ကျိန်းဝပ်တော်မူရာကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍ သူတို့အမှု ကိုစောင့်တော်မူပါ။ –

၈း၅၀ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားလွန်ကျူးခြင်းအပြစ် အလုံးစုံတို့ကို ဖြေရှင်းတော်မူပါ။ သိမ်းသွားသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်၏လူတို့ကိုသနားစေခြင်းငှါ၊ ကရုဏာစိတ်သဘောကိုပေးတော်မူပါ။ –

၈း၅၁ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၏ သံမီးဖိုထဲကနှုတ်ယူတော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူ၊ အမွေခံရတော်မူသောအမျိုးဖြစ်ပါ၏။ –

၈း၅၂ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မှစ၍ ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးသား ဆုတောင်းပဌနာပြုသောစကားအလုံး စုံတို့ကို နားထောင်ခြင်းငှါ ကြည့်ရှုမှတ်ယူတော်မူပါ။ –

၈း၅၃ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသောအခါ၊ ကိုယ်တော် ၏ကျွန်မောရှေအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို ကိုယ်တော်အမွေခံရာဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ မြေကြီးသားအမျိုးမျိုးထဲက ရွေးနှုတ်ခွဲထားတော်မူပြီ အရှင်ထာဝရဘုရားဟု ပဌနာပြုလေ၏။

၈း၅၄ ထိုသို့ ရှောလမုန်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆုတောင်းပဌနာပြု၍ ပြီးသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာဒူးထောက်လျက်၊ လက်ဝါးတို့ကို ကောင်းကင်သို့ဖြန့်လျက် နေရာမှထ၍၊ –

၈း၅၅ မတ်တတ်နေပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို ကျယ်သောအသံနှင့် ကောင်းကြီးပေး သောစကားဟူမူကား၊ –

၈း၅၆ ဂတိတော်ရှိသမျှအတိုင်း မိမိလူဣသရေလအမျိုးကို ငြိမ်ဝပ်စေခြင်းငှါ စီရင်တော်မူသော ထာဝရဘုရား သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ မိမိ ကျွန်မောရှေအားဖြင့်ထားတော်မူသော ဂတိတော်ကောင်း တခွန်းမျှမပျက်၊ –

၈း၅၇ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘိုးဘေးများနှင့်အတူရှိတော်မူသည်နည်းတူ ငါတို့နှင့်အတူရှိ တော်မူပါစေသော။ ငါတို့ကိုအလျှင်း စွန့်ပစ်တော်မမူပါစေနှင့်။ –

၈း၅၈ လမ်းတော်တို့သို့လိုက်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ ဘိုးဘေးတို့အား မှာထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်တရား တို့ကို အထံတော်သို့ သွေးဆောင်တော်မူပါစေသော။ –

၈း၅၉ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို၄င်း၊ အခြားတပါးသော

၈း၆၀ ဘုရားသခင်မရှိကြောင်းကို၄င်း၊ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် သိကြမည်အကြောင်း ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်နှင့် မိမိလူဣသရေလအမျိုးသားတို့၏အမှုကို စောင့်စရာအကြောင်း ရှိသည်အတိုင်း၊ အစဉ်စောင့်တော်မူစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ငါဆုတောင်းသော ဤပဌနာစကားသည် နေ့ညဉ့်မပြတ်အနီးတော်၌ရှိပါစေသော။ –

၈း၆၁ သင်တို့သည် ယနေ့ကျင့်သကဲ့သို့၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူသော လမ်းသို့လိုက်၍ ပညတ်တရားတော်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ အထံတော်၌ စိတ်နှလုံးစုံလင်ပါစေသောဟု မြွက်ဆိုလေ၏။

၈း၆၂ ထိုအခါ ရှောလမုန်မင်းကြီးနှင့်တကွ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ –

၈း၆၃ နွားနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်၊ သိုးတသိန်းနှစ်သောင်းတို့ကို ထာဝရဘုရားအား မိဿဟာယယဇ်ပူဇော်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကို အနုမောဒနာပြုကြ၏။ –

၈း၆၄ ထိုနေ့၌လည်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ရှေ့မှာရှိသော တန်တိုင်းအတွင်းအရပ်ကို သန့်ရှင်းစေ၍၊ ထိုအရပ်၌ မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ မိဿဟာယယဇ်ကောင် ဆီဥကိုပူ ဇော်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရှိသော ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်သည်မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ မိဿဟာယယဇ်ကောင် ဆီဥကိုမခံလောက်။ –

၈း၆၅ ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် အလွန်များစွာသောပရိသတ်တည်းဟူသော ဟာမတ်မြို့ ဝင်ဝမှစ၍ အဲဂုတ္တုမြစ် တိုင်အောင် အန္တံအပြားအရပ်ရပ်ကလာကြသော ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ခုနစ်ရက်နှစ်လီ၊ တဆယ်လေးရက်ပတ်လုံးပွဲခံ တော်မူ၏။ –

၈း၆၆ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ လူများတို့ကို လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။ သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်ကိုကောင်းကြီး ပေးလျက်၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ဒါဝိဒ်နှင့် မိမိလူဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ပြုတော်မူသမျှ သောကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းလျက် မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ရှောလမုန်သည် ဗိမာန်တော်နှင့်နန်းတော်ကို လက်စသတ်၍၊ မိမိအလိုဆန္ဒရှိသမျှ ပြည့်စုံသောအခါ၊ –

၉း၂ ထာဝရဘုရားသည် ဂိဗောင်မြို့၌ ထင်ရှားတော်မူသကဲ့သို့၊ ဒုတိယအကြိမ်၌ ထင်ရှားတော်မူလျက်၊ –

၉း၃ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာဆုတောင်းပဌနာပြုသောစကားကို ငါကြားပြီ။ သင်တည်ဆောက်သော ဤအိမ်ကို ငါသန့်ရှင်းစေ၍၊ ငါ့နာမကို အစဉ်တည်စေမည်။ အစဉ်ငါကြည့်ရှုလျက် နှလုံးစွဲလမ်းလျက်နေမည်။ –

၉း၄ သင်သည် ငါမှာထားသမျှကိုပြု၍၊ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သင့်အဘဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်စုံလင်သောစိတ်သဘောနှင့် ငါ့ရှေ့မှာကျင့်နေလျှင်၊ –

၉း၅ ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်ရသော သင်၏အမျိုးမင်းရိုးမပြတ်ရဟု သင့်အဘဒါဝိဒ်အား ငါဂတိရှိသည်အတိုင်း၊ သင်ထိုင်ရသော ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်ကိုအစဉ်ငါတည်စေမည်။ –

၉း၆ သို့မဟုတ် သင်နှင့်သင်၏သားမြေးတို့သည် ငါ့နောက်သို့မလိုက်၊ လမ်းလွှဲလျက် ငါမှာထားသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုမစောင့်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားထံသို့သွား၍ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်လျှင်၊ –

၉း၇ ဣသရေလအမျိုးကို ငါပေးသောပြည်မှ ငါပယ်ဖြတ်မည်။ ငါ့နာမအဘို့ ငါသန့်ရှင်းစေသော ဤအိမ်တော်ကို ငါ့မျက်မှောက်မှ ပယ်ရှားမည်။

ဣသရေလအမျိုးသည်လည်း တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ပုံခိုင်းရာကဲ့ရဲ့ရာ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။–
၉း၈ အရပ်မြင့်သော ဤအိမ်တော်ကိုလည်း လမ်း၌ရှောက်သွားသော သူအပေါင်းတို့သည် အံ့သြ၍၊ ထာဝရ ဘုရားသည် ဤပြည်နှင့်ဤအိမ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုတော်မူသနည်းဟု ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုလျက် တယောက်မေးမြန်းသော်၊–
၉း၉ တယောက်က၊ သူတို့၏ ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သောသူတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားကို သူတို့သည်စွန့်၍ အခြားတပါးသောဘုရားကိုမှီဝဲလျက် ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤအမှုအလုံးစုံကို ရောက်စေတော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၉း၁၀ ရှောလမုန်သည် ဗိမာန်တော်နှင့် နန်းတော်တည်းဟူသော အိမ်တော်နှစ်ဆောင်ကိုတည် ဆောက်၍ အနှစ်နှစ်ဆယ်စေ့သောအခါ၊–
၉း၁၁ တုရုမင်းကြီးဟိရံသည် ရှောလမုန်လိုချင်သမျှအတိုင်း အာရဇ်သစ်သား၊ ထင်းရှူးသစ်သားနှင့် ရွှေအခွက် တရာနှစ်ဆယ်ကိုပေးနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ဂါလိလဲပြည်၌မြို့နှစ်ဆယ်ကို ဟိရံမင်းကြီးအားပေး၏။–
၉း၁၂ ရှောလမုန်ပေးသောမြို့တို့ကို ဟိရံသည်တုရုမြို့မှလာ၍ ကြည့်ရှုသောအခါအားမရ။–
၉း၁၃ ငါ့ညီ၊ ငါ့အားပေးသောမြို့တို့သည် အဘယ်သို့သောမြို့နည်းဟုဆိုလျက်၊–
၉း၁၄ ထိုအရပ်ကို ကာဗုလဟူ၍ ယနေ့တိုင်အောင်သမုတ်သတည်း။
၉း၁၅ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ငွေခွဲရသောအကြောင်းဟူမူကား၊ ဗိမာန်တော်၊ နန်းတော်၊ မိလ္လောမြို့၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုး၊ ဟာဇော်မြို့၊ မေဂိဒ္ဒေါမြို့၊ ဂေဇာမြို့တို့ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ ငွေခွဲရသတည်း။–
၉း၁၆ ဂေဇာမြို့ကိုကား၊ အဲဂုတ္တု ဖာရောဘုရင်သည်စစ်ချီ၍ တိုက်ယူမီးရှို့သဖြင့်၊ မြို့သားခါနာနိလူတို့ကိုလုပ်ကြံပြီး မှ၊ မိမိသမီး၊ ရှောလမုန်၏ခင်ပွန်းအားလက်ဆောင်ပေးနှင့်လေပြီ။–
၉း၁၇ သို့ဖြစ်၍ဂေဇာမြို့ကို ရှောလမုန်တည်လေ၏။ ထိုမှတပါး၊ အောက်ဗေသောရုန်မြို့၊–
၉း၁၈ ဗာလက်မြို့၊ တောအရပ်၊ ပြည်ထဲမှာတာဒမော်မြို့တို့ကိုလည်း တည်လေ၏။–
၉း၁၉ ဘဏ္ဍာတော်သိုထားသောမြို့များ၊ ရထားတော်ထိန်းသောမြို့များ၊ မြင်းတော်ကျွေးသောမြို့များ၊ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်လည်၊ လေဗနုန်တောင်ပေါ်၊ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်၌ တည်ချင်သောမြို့များ တို့ကိုလည်းတည်လေ၏။
၉း၂၀ ဣသရေလအမျိုးသား အကုန်အစင်မဖျက်ဆီးနိုင်သောကြောင့်၊–
၉း၂၁ ပြည်တော်၌ ကျန်ကြွင်းသောတပါးအမျိုးသား၊ အာမောရိ၊ ဟိတ္တိ၊ ဖေရဇိ၊ ဟိဝိ၊ ယေဗုသိအမျိုးအနွယ် သားစဉ်မြေးဆက်အပေါင်းတို့ကို ရှောလမုန်သည်ယနေ့တိုင်အောင်လူခွဲ၍ ကျွန်ခံစေ၏။–
၉း၂၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုကား၊ ရှောလမုန်သည်ကျွန်မခံစေ။ စစ်သူရဲ၊ အမှုတော်စောင့်၊ မှူးမတ်၊စစ်ကဲ၊ ရထားတော်အုပ်၊ မြင်းတော်အုပ် အရာ၌ခန့်ထားတော်မူ၏။–
၉း၂၃ တည်ဆောက်ခြင်းအမှုတော်ကိုစီရင်သောသူ အမှုတော်အုပ်ငါးရာငါးဆယ်ရှိ၏။–
၉း၂၄ ဖာရောရှင်ဘုရင်၏သမီးတော်သည် ဒါဝိဒ်မြို့မှထွက်၍၊ သူ့အဘို့ ရှောလမုန်တည်ဆောက်သော နန်းတော်သို့ပြောင်းပြီးမှ၊ ရှောလမုန်သည် မိလ္လောမြို့ကိုပြုပြင်လေ၏။–
၉း၂၅ ထာဝရဘုရားအဘို့ တည်သောယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို တနှစ်တနှစ်လျှင် သုံးကြိမ်ပူဇော်၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရှိသော ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့သဖြင့် အိမ်တော်ကိုလက်စ သတ်လေ၏။
၉း၂၆ တဖန် ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ဒုံပင်လယ်ကမ်းနား၌၊ ဧလုတ်မြို့နှင့်နီးစပ်သော ဧဇယုန်ဂါ ဗာမြို့မှာ သင်္ဘောတို့ကို တည်လုပ်၏။–
၉း၂၇ ပင်လယ်ကူးသောအမှုကို နားလည်သောမိမိကျွန်၊ သင်္ဘောသားတို့ကို ဟိရံမင်းသည် ထိုသင်္ဘောပေါ်မှာ ရှောလမုန်၏လူတို့နှင့်အတူစီးစေ၏။–
၉း၂၈ သူတို့သည် သြဖိရမြို့သို့သွား၍ ရွှေအခွက်လေးရာနှစ်ဆယ်ကို ရှောလမုန်မင်းကြီးထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။–

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ရှေဘပြည်ကိုအစိုးရသော မိဖုရားသည် ရှောလမုန်၏ ဂုဏ်အသရေနှင့် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော် သိတင်းကိုကြားလျှင်၊ နက်နဲခက်ခဲသော ပြဿနာအားဖြင့် သူ့ကိုစုံစမ်းစေခြင်းငှါလာ၏။–
၁၀း၂ နံ့သာမျိုးနှင့်များစွာသောရွှေ၊ အဘိုးထိုက်သောကျောက်တို့ကိုဆောင်သော ကုလားအုပ်များ၊ လိုက်သော သူများနှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်၍၊ ရှောလမုန်ကြီးထံတော်သို့ဝင်သောအခါ၊ မိမိအလို ဆန္ဒရှိသမျှကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းလေ၏။–
၁၀း၃ သူမေးမြန်းသော ပြဿနာရှိသမျှတို့ကို ရှောလမုန်မင်းကြီးသည်ဖြေလေ၏။ နားမလည်၍ မဖြေနိုင်သော အရာတစုံတခုမျှမရှိ။–
၁၀း၄ ရှေဘမိဖုရားသည် ရှောလမုန်၏ပညာအလုံးစုံကိုင်း၊ တည်ဆောက်သောအိမ်တော်ကိုင်း၊–
၁၀း၅ စားပွဲတော်တန်ဆာကိုင်း၊ အမှုတော်စောင့်တို့ နေရာထိုင်ရာကိုင်း၊ လုလင်တို့ခစားသည်အခြင်းအရာကိုင်း၊ သူတို့ဝတ်သော အဝတ်တန်ဆာကိုင်း၊ ဝန်စာရေးများကိုင်း၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုင်း မြင်သောအခါ မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၍၊–
၁၀း၆ ကိုယ်တော်၏အခြင်းအရာနှင့် ကိုယ်တော်၏ပညာကို အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်ပြည်၌ ကြားရသောသိတင်း စကားမှန်ပါ၏။–
၁၀း၇ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တိုင်ရောက်၍မမြင်မီ ထိုစကားကိုမယုံ။ ယခုမူကား၊ အရင်ကြားသောစကားသည် တဝက်ကိုမျှမမှီ။ ကိုယ်တော်၏ ပညာနှင့် ကိုယ်တော်၏စည်းစိမ်သည် အကျွန်ုပ်ကြားရသောသိတင်းကို လွန်ကဲပါ၏။–
၁၀း၈ ရှေ့တော်၌အစဉ်နေ၍ ပညာတော်ကိုကြားရသော ကိုယ်တော်၏လူ၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြပါ၏။–
၁၀း၉ ကိုယ်တော်ကိုနှစ်သက်၍၊ ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာတင်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားသည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို အစဉ် ချစ်သောကြောင့်၊ ဖြောင့်မတ်စွာ တရားစီရင်စေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားတော် မူပြီဟု ရှင်ဘုရင်အားပြောဆို၍၊–

၁၀း၁၀ ရွှေအခွက်တရာနှစ်ဆယ်၊ နံ့သာမျိုးအများ၊ ကျောက်မြတ်တို့ကိုဆက်လေ၏။ ရှေဘမိဖုရားသည် ရှောလမုန်မင်းကြီးအား ဆက်သောနံ့သာမျိုး နှင့်အမျှများပြားသောနံ့သာမျိုးသည် နောက်တဖန်မရောက်။–

၁၀း၁၁ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည်အလိုလိုပေးသောလက်ဆောင်မှတပါး၊ ရှေဘမိဖုရား၏အလိုဆန္ဒပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ သူတောင်းသမျှကိုလည်းပေးတော်မူ၏။ ထိုနောက်မှ မိဖုရားသည် မိမိကျွန်တို့နှင့်တကွ မိမိပြည်သို့သွားလေ၏။

၁၀း၁၂ သြဖိရမြို့မှ ရွှေကိုဆောင်ခဲ့သော ဟိရုံသင်္ဘောတို့သည် အာလဂုံသစ်သားများ၊ ကျောက်မြတ်များကို လည်း ဆောင်ခဲ့ကြ၏။–

၁၀း၁၃ ထိုအာလဂုံသစ်သားဖြင့် ရှင်ဘုရင်သည် ဗိမာန်တော်ပွတ်လုံးတန်းနှင့် နန်းတော်ပွတ်လုံးတန်းကိုင်၄င်း၊ သီချင်းဆိုသောသူဘို့ စောင်းနှင့်တယော တို့ကို၄င်းလုပ်လေ၏။ ထိုသို့သော အာလဂုံသစ်သားသည် နောက်တဖန်မရောက်၊ ယနေ့တိုင်အောင်မပေါ်လာ။–

၁၀း၁၄ ရှောလမုန်ထံသို့ တနှစ်တနှစ်လျှင်ရောက်သော ရွှေအချိန်ကား အခွက်ခြောက်ရာခြောက်ဆယ်ခြောက် ပိဿာ ဖြစ်သတည်း။–

၁၀း၁၅ ထိုမှတပါး ကုန်သည်များ၊ လှည်းသမားများ၊ အာရပ်မင်းကြီးရှိသမျှ၊ မြို့ဝန်များဆက်သော ရွှေရှိသေး၏။–

၁၀း၁၆ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ရွှေခြောက်ပိဿာစီဖြင့် ဒိုင်းကြီးနှစ်ရာ၊ သုံးပိဿာစီဖြင့်

၁၀း၁၇ ဒိုင်းငယ်သုံးရာတို့ကိုထုလုပ်၍ လေဗနုန်တောသစ်သားနှင့်တည်ဆောက်သောနန်းတော်၌ ထားတော်မူ၏။–

၁၀း၁၈ ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဆယ်စွယ်ရာဇပလ္လင်ကြီးကိုလုပ်၍ ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံလေ၏။–

၁၀း၁၉ ရာဇပလ္လင်တော်သည် လှေကားခြောက်ထစ်ရှိ၏။ နောက်ဖေးဝိုင်း၏။ ထိုင်ရာတဘက်တချက်၌ မှီစရာ လက်ရုံးတန်းနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ လက်ရုံးတန်း အနားမှာ ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်ရပ်နေ၏။–

၁၀း၂၀ လှေကား ခြောက်ထစ်အပေါ်တွင် တဘက်တချက်၌လည်း ခြင်္သေ့တဆယ်နှစ်ကောင်ရပ်နေ၏။ ထိုသို့သော ရာဇပလ္လင်သည်အဘယ်တိုင်းနိုင်ငံ ၌မျှမရှိ။–

၁၀း၂၁ ရှောလမုန်မင်းကြီးသောက်သော ဖလားတော်ရှိသမျှနှင့် လေဗနုန်နန်းတော်၌ သုံးသောဖလားတော်ရှိ သမျှတို့သည် ငွေဖလားမဟုတ် ရွှေဖလားသက်သက်ဖြစ်၏။ ရှောလမုန်လက်ထက်၌ ငွေကိုအလျှင်း ပမာဏမပြုတတ်ကြ။–

၁၀း၂၂ ရှင်ဘုရင်သည် တာရှုသင်္ဘောကို ဟိရုံမင်းသင်္ဘောနှင့်အတူစေလွှတ်သဖြင့်၊ သုံးနှစ်တခါ တာရှုသင်္ဘော သည်ပြန်လာ၍ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဆင်စွယ်၊ မျောက်များ၊ ဒေါင်းများကိုဆောင်ခဲ့တတ်၏။

၁၀း၂၃ ထိုသို့ရှောလမုန်သည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော ရှင်ဘုရင်တို့ထက် ပညာနှင့်စည်းစိမ် အားဖြင့် လွန်ကဲ၏။–

၁၀း၂၄ ရှောလမုန်၏နှလုံး၌ ဘုရားသခင်သွင်းပေးတော်မူသောပညာကို မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် ကြားရအံ့သောငှါ၊ မျက်နှာတော်ကို ဖူးလာ ကြ၏။–

၁၀း၂၅ လာသောသူအသီးအသီးတို့သည် ရွှေဖလား၊ ငွေဖလား၊ အဝတ်တန်ဆာ၊ စစ်တိုက်လက်နက်၊ နံ့သာမျိုး၊ မြင်း၊ လားတို့ကို နှစ်တိုင်း အခွန်ဆက်ရကြ၏။–

၁၀း၂၆ ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများကိုဆည်းဖူး၍၊ ရထားတထောင်နှင့်လေးရာ၊ မြင်းစီး သူရဲတသောင်းနှစ်ထောင်ရှိ၏။ ရထားထိန်းမြို့တို့၌၄င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ အထံတော်၌၄င်းထား၏။–

၁၀း၂၇ ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ငွေကိုကျောက်ခဲကဲ့သို့၄င်း၊ အာရဇ်ပင်တို့ကို လွင်ပြင်၌ပေါက်သော သဖန်းပင်ကဲ့သို့၄င်း များပြားစေ၏။–

၁၀း၂၈ ရှောလမုန်ထံသို့ မြင်းများကိုအဲဂုတ္တုပြည်၊ ကောမြို့မှဆောင်ခဲ့ရ၏။ ရှင်ဘုရင်၏ ကုန်သည်တို့သည် အဘိုးပေးလျက်ကောမြို့၌ခံယူရကြ၏။–

၁၀း၂၉ အဲဂုတ္တုပြည်မှရထားတခုကို ငွေခြောက်ပိဿာနှင့်၄င်း၊ မြင်းတစီးကို တပိဿာငါး ဆယ်နှင့်၄င်းရောင်း မြဲရှိ၏။ ထိုသို့ဟိတ္တိမင်းကြီးနှင့်ရှုရိ မင်းကြီး အပေါင်းတို့သည် အဲဂုတ္တုရထားနှင့်မြင်းတို့ကိုရတတ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ဖာရောဘုရင်၏သမီးမှတပါး၊ ဣသရေလအမျိုးသားမဟုတ်သော မောဘအမျိုး၊ အမ္မုန်အမျိုး၊ ဧဒုံအမျိုး၊ ဇိဒုန်အမျိုး၊ ဟိတ္တိအမျိုးသား မိန်းမအများတို့ကိုချစ်တတ်၏။–

၁၁း၂ ထာဝရဘုရားက၊ သင်တို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုမပြုရ။ အကယ်စင်စစ်သူတို့သည် မိမိတို့ဘုရားများနောက်သို့ သင်တို့၏ စိတ်နှလုံးကိုလွှဲစေကြလိမ့်မည်ဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ ရှောလမုန်သည် တပါးအမျိုးသားမိန်းမတို့ကို တပ်မက်သောစိတ်ရှိ၏။–

၁၁း၃ မင်းသမီးဖြစ်သော ခင်ပွန်းခုနစ်ရာ၊ မောင်းမမိသံသုံးရာရှိ၍၊ သူတို့သည်စိတ်နှလုံးတော်ကိုလွှဲစေကြ၏။–

၁၁း၄ ရှောလမုန်သည် အသက်ကြီးသောအခါ၊ မိန်းမများတို့သည်စိတ်နှလုံးတော်ကို အခြားတပါးသောဘုရား နောက်သို့လွှဲစေသဖြင့်၊ စိတ်နှလုံး တော်သည် ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်၏ စိတ်နှလုံးကဲ့သို့ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စုံလင်ခြင်းမရှိ။–

၁၁း၅ ဇိဒုန်နတ်သမီးအာရှုတရက်၊ ရွံရှာဘွယ်သောအမ္မုန်ဘုရား မိလကုံနောက်သို့လိုက်၍၊–

၁၁း၆ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား၌လုံးလုံးမဆည်းကပ်၊ ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုလေ၏။–

၁၁း၇ ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် ရွံရှာဘွယ်သောမောဘဘုရားခေမုရှနှင့် ရွံရှာဘွယ်သောအမ္မုန်ဘုရားမောလုတ်အဘို့၊ ယေရုရှလင်မြို့ရှေ့တော်၌ရှိ သောတောင်ပေါ်တွင် ကုန်းတို့ကိုတည်လေ၏။–

၁၁း၈ မိမိတို့ဘုရားအား နံ့သာပေါင်းတို့ကိုမီးရှို့၍၊ ပူဇော်သောတပါးအမျိုးသားခင်ပွန်းအပေါင်းတို့အဘို့ထိုသို့ပြု၏။

၁၁း၉ တခြားတပါးသောဘုရားနောက်သို့ မလိုက်ရမည်အကြောင်း ပညတ်တော်မူသောဘုရား၊

၁၁း၁၀ နှစ်ကြိမ်ထင်ရှားတော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်မှ၊ ရှောလမုန်သည် စိတ်နှလုံးလွှဲသွား၍၊ မှာထားတော်မူသော စကားကို နားမထောင်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားအမျက် ထွက်တော်မူလျက်၊–

၁၁း၁၁ သင်သည် ဤသို့ပြု၍ ငါဖွဲ့သောပဋိညာဉ်နှင့်ငါမှာထားသော တရားကိုမစောင့်ဘဲနေသောကြောင့်၊ နိုင်ငံတော်ကို သင့်လက်မှငါဆက်ဆက်နှုတ်၍ သင့်ကျွန်အားပေးမည်။–

၁၁း၁၂ သို့ရာတွင် သင့်အဘဒါဝိဒ်၏မျက်နှာကိုထောက်၍၊ သင့်လက်ထက်၌ ငါသည်းခံဦးမည်။ သင်၏သား လက်မှ နိုင်ငံတော်ကိုနှုတ်မည်။–
၁၁း၁၃ သို့သော်လည်း တနိုင်ငံလုံးကိုမနှုတ်။ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်နှင့် ငါရွေးကောက်သော ယေရုရှလင်မြို့ကိုထောက်၍၊ သင့်သားအား ခရိုင်တခရိုင်ကို ငါပေးမည်ဟု ရှောလမုန်အားမိန့်တော်မူ၏။
၁၁း၁၄ ထိုနောက် ထာဝရဘုရားသည် ရှောလမုန်၌ရန်ဘက်ပြုသောသူ ဧဒုံအမျိုးသားဟာဒဒ်ကို နှိုးဆော်တော်မူ၏။ ထိုသူသည် ဧဒုံရှင်ဘုရင်အမျိုးဖြစ်၏။–
၁၁း၁၅ အထက်က ဒါဝိဒ်သည်ဧဒုံပြည်၌ရှိ၍၊
၁၁း၁၆ ဗိုလ်ချုပ်ယွာဘသည် ဧဒုံအမျိုးသားယောကျ်ားအပေါင်းတို့ကို ပယ်ဖြတ်မည်ဟု ဣသရေလလူအပေါင်း တို့နှင့် ဧဒုံပြည်၌ခြောက်လနေပြီးမှ၊ အသေကောင်များကို မြေ၌မြှုပ်စေခြင်းငှါသွားစဉ်အခါ၊–
၁၁း၁၇ ဟာဒဒ်သည် အသက်ငယ်လျက်ပင် အဘ၏ကျွန်ဧဒုံအမျိုးသားအချို့တို့နှင့်အတူ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်အောင်ပြေး၏။–
၁၁း၁၈ မိဒျန်ပြည်မှထွက်၍ ပါရန်ပြည်သို့ရောက်လေ၏။ တဖန်ပါရန်ပြည်သားအချို့တို့ကိုခေါ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်၊ အဲဂုတ္တုဖာရောဘုရင်ထံသို့ရောက်လေသော်၊ ထိုမင်းသည်အိမ်နှင့်မြေကိုပေး၍ ကျွေးမွေးလေ၏။–
၁၁း၁၉ ဖာရောဘုရင်သည် ဟာဒဒ်ကိုအလွန်ချစ်၍ မိမိခင်ပွန်းမိဖုရားတာပနက်၏ညီမကို ပေးစား၏။–
၁၁း၂၀ တာပနက်၏ညီမသည် သားဂေနုဗတ်ကိုဘွားမြင်၍၊ တာပနက်သည် နန်းတော်၌နို့ခွါသဖြင့်၊ ဂေနုဗတ်သည်နန်းတော်၌ ဖာရောဘုရင်၏သားများနှင့်အတူနေ၏။–
၁၁း၂၁ ဒါဝိဒ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်ကြောင်းနှင့် ဗိုလ်ချုပ်မင်းယွာဘသေကြောင်းကို ဟာဒဒ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ကြားသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပြည်သို့ပြန်သွားရသောအခွင့်ကိုပေးတော် မူပါဟု ဖာရောဘုရင်အားတောင်းပန်လေ၏။–
၁၁း၂၂ ဖာရောဘုရင်က၊ သင်သည်ကိုယ်ပြည်သို့ပြန်ချင်သောစိတ်ရှိမည်အကြောင်း ငါ့ထံမှာအဘယ်အရာ လိုသေးသနည်းဟုမေးသော်၊ အဘယ်အရာမျှမလိုပါ။ သို့သော်လည်း သွားရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟုလျှောက်ပြန်လေ၏။–
၁၁း၂၃ ရှောလမုန်၌ ရန်ဘက်ပြုသောသူတခြား၊ လျာဒသားရေဇုန်ကိုဘုရားသခင်နှိုးဆော်တော်မူ၏။ ထိုသူသည် မိမိသခင်ဇောဘမင်းကြီးဟာဒဒေဇာထံမှပြေး၍၊–
၁၁း၂၄ လူများကိုစုဝေးစေသဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်မင်းလုပ်ကြံသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်လုပ်လေ၏။ တဖန်ဒမာသက်မြို့သို့သွား၍ မင်းပြုလျက်နေ၏။–
၁၁း၂၅ ဟာဒဒ်နှောင့်ရှက်သောအမှုမှတပါး ထိုသူသည်ရှောလမုန်လက်ထက်ကာလပတ်လုံး ဣသရေလ အမျိုးကိုရန်ဘက်ပြု၏။ ရှုရိပြည်ကိုအစိုးရ၍ ဣသရေလအမျိုးကို စက်ဆုပ်ရွံရှာ၏။
၁၁း၂၆ ထိုမှတပါး ရှောလမုန်၏ကျွန်တယောက်၊ ဇေရိမ်အမျိုး၊ ဇေရဒရွာသား၊ နေဗတ်၏ သားယေ ရောဗောင်သည်လည်း ရှင်ဘုရင်ကိုပုန်ကန်၏။ သူ၏အမိကား၊ ဇေရွာအမည်ရှိသောမုတ်ဆိုးမတည်း။–
၁၁း၂၇ ရှင်ဘုရင်ပုန်ကန်သောအကြောင်းဟူမူကား၊ ရှောလမုန်သည် မိလ္လောမြို့ကိုတည်၍၊ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်၏ မြို့ရိုးပျက်ကိုပြုပြင်သောအခါ၊–
၁၁း၂၈ ယေရောဗောင်သည် ခွန်အားကြီးသောသူရဲဖြစ်၏။ ကြိုးစားအားထုတ်တတ်သောလုလင်ဖြစ်ကြောင်းကို ရှောလမုန်သည်မြင်လျှင်၊ ယောသပ်အမျိုးဆောင်ရွက်ရသော အမှုရှိသမျှကိုအုပ်စေခြင်းငှါခန့်ထား တော်မူ၏။–
၁၁း၂၉ တရံရောအခါ ယေရောဗောင်သည် ယေရုရှလင်မြို့ပြင်သို့ထွက်သွားသည်ရှိသော်၊ ရှိလောမြို့သား အဟိယသည် ဝတ်လုံသစ်နှင့်ကိုယ်ကိုခြုံလျက်၊ ယေရောဗောင်ကိုကြုံဆို၍ လယ်ပြင်၌ထိုသူ နှစ်ယောက်တည်းရှိစဉ်အခါ၊–
၁၁း၃၀ အဟိယသည် မိမိဝတ်သောဝတ်လုံသစ်ကိုကိုင်၍ ဆယ်နှစ်ပိုင်းဆုတ်ဖြတ်ပြီးလျှင်၊–
၁၁း၃၁ ယေရောဗောင်အား၊ ဤဆယ်ပိုင်းကိုယူလော့။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ နိုင်ငံတော်ကိုရှောလမုန်လက်မှ ငါနှုတ်၍ ခရိုင်ဆယ်ခရိုင်ကိုသင့်အားပေးမည်။–
၁၁း၃၂ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်အတွက် ဣသရေလခရိုင်များတို့တွင်၊ ငါရွေးကောက်သောယေရုရှလင်မြို့အတွက် ရှောလမုန်သည်တခရိုင်ကိုယူရ၏။–
၁၁း၃၃ ဆယ်ခရိုင်ကိုနှုတ်ရသောအကြောင်းဟူမူကား၊ ငါ့ကိုစွန့်၍ ဇိဒုန်နတ်သမီး အာရှတရက်၊ မောဘဘုရား ခေမုရှ၊ အမ္မုန်ဘုရားမိလကုံတို့ကိုကိုးကွယ်သဖြင့်၊ အဘဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ ငါ့ရှေ့၌မှန်သောတရား၊ ငါစီရင်ထုံး ဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ ငါ့လမ်းတို့သို့ မလိုက်။–
၁၁း၃၄ သို့ရာတွင် နိုင်ငံတော်ကို သူ၏လက်မှ ငါမနှုတ်သေး။ ငါရွေးကောက်၍ ငါ့ပညတ်တရားတို့ကိုစောင့် ရှောက်သော ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်အတွက်၊ သားရှောလမုန်သည် တသက်လုံးစိုးစံစေခြင်းငှါ ငါအခွင့်ပေး၏။–
၁၁း၃၅ ရှောလမုန်၏သားလက်မှ နိုင်ငံတော်ကိုနှုတ်၍ ဆယ်ခရိုင်ကိုသင့်အား ငါပေးမည်။–
၁၁း၃၆ ငါ့နာမတည်ရာဘို့ ငါရွေးကောက်သော ယေရုရှလင်မြို့တွင်၊ ငါ့ရှေ့မှာငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်၏မီးခွက်သည် အစဉ်ထွန်းလင်းလျက်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ရှောလမုန်သားအားတခရိုင်ကိုငါပေး၏။–
၁၁း၃၇ သင့်ကိုငါရွေးယူ၍၊ သင်သည် ကိုယ်အလိုဆန္ဒပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ စိုးစံလျက် ဣသရေလအမျိုးတွင် မင်းပြုရ၏။–
၁၁း၃၈ သင်သည် ငါမှာထားသမျှကိုနားထောင်၍၊ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်ပြုသကဲ့သို့ ငါ၏လမ်းတို့သို့လိုက်လျက်၊ ငါ့ရှေ့၌ မှန်သောတရား၊ ငါစီရင်ချက်ပညတ်များကိုစောင့်ရှောက်လျှင်၊ သင်နှင့်အတူငါရှိ၍ ဒါဝိဒ်အဘို့မြဲမြံသော အိမ်ကိုဆောက်သည်နည်းတူ၊ သင့်အဘို့ဆောက်၍ ဣသရေလနိုင်ငံကိုငါပေးမည်။–
၁၁း၃၉ ဤအကြောင်းကြောင့် ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးကို ငါနှောင့်ရှက်မည်။ သို့ရာတွင်အစဉ်နှောင့်ရှက်မည်မဟုတ်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆို၏။–
၁၁း၄၀ ရှောလမုန်သည် ယေရောဗောင်ကိုသတ်မည်ဟု အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ယေရောဗောင်သည်ထ၍ အဲဂုတ္တုပြည်၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ရှိရှက်ထံသို့ ပြေးသဖြင့်၊ ရှောလမုန်သေသည်တိုင်အောင် အဲဂုတ္တုပြည်၌ နေလေ၏။
၁၁း၄၁ ရှောလမုန်ပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှနှင့်၊ သူ၏ပညာစကားသည် ရှောလမုန်ဝတ္တုၚ၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–
၁၁း၄၂ ရှောလမုန်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌နေ၍ ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကိုအနှစ်လေးဆယ်စိုးစံပြီးမှ၊–
၁၁း၄၃ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်မြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ရောဗောင်သည် ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ရောဗောင်ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ ရှေခင်မြို့သို့သွားကြ၍ သူသည်လည်းသွားရ၏။–

၁၂း၂ ရှောလမုန်မင်းကြီးထံမှ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြေးသော နေဗတ်၏သားယေရောဗောင်သည် ထိုသိတင်းကို ကြား၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှပြန်လာ၏။–

၁၂း၃ ဣသရေလလူတို့သည် သူ့ထံသို့လူကိုစေလွှတ်၍ခေါ်သဖြင့်၊ စည်းဝေးသောပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် သူနှင့်အတူရောဗောင်ထံသို့ဝင်လျက်၊–

၁၂း၄ ခမည်းတော်သည် ကျွန်တော်တို့၌လေးသောထမ်းဘိုးကိုတင်ပါပြီ။ ခမည်းတော်ထံမှာ ပင်ပန်းစွာဆောင် ရွက်ရသောအမှု၊ တင်တော်မူသောထမ်းဘိုးလေးကို ပေါ့စေတော်မူပါ။ ထိုသို့ပြုတော်မူလျှင်၊ ကျွန်တော် တို့သည် အမှုတော်ကိုထမ်းပါမည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။–

၁၂း၅ ရောဗောင်ကလည်း၊ သင်တို့သွားကြဦးလော့။ သုံးရက်လွန်မှတဖန် လာကြဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ သူတို့သည်သွားကြ၏။–

၁၂း၆ ထိုအခါ ရောဗောင်မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်ရှောလမုန်အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ အထံတော်၌ခစားသော အသက်ကြီးသူတို့နှင့်တိုင်ပင်၍ ဤသူတို့အားငါပြန်ပြောရမည်အကြောင်း အဘယ်သို့အကြံပေး ကြမည်နည်းဟုမေးသော်၊–

၁၂း၇ သူတို့က၊ ကိုယ်တော်သည် ယနေ့ဤသူတို့၏ကျွန်ခံလျက်၊ သူတို့အမှုကိုစောင့်၍ ကောင်းသောစကား နှင့်ပြန်ပြောတော်မူလျှင်၊ သူတို့သည် အစဉ်ကိုယ်တော်၏ကျွန်ခံကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထားကြ၏။–

၁၂း၈ အသက်ကြီးသူတို့ပေးသောအကြံကို ရောဗောင်သည်မလိုက်။ ခစားမြဲခစားသော မိမိသူငယ်ချင်းတို့ နှင့်တိုင်ပင်လျက်၊–

၁၂း၉ ပြည်သားတို့က၊ ခမည်းတော်တင်သောထမ်းဘိုးကို ပေါ့စေတော်မူပါဟု လျှောက်ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့အား ငါပြန်ပြောရမည်အကြောင်း အဘယ်သို့အကြံပေးကြမည်နည်းဟုမေးသော်၊–

၁၂း၁၀ ထိုသူငယ်ချင်းလုလင်တို့က၊ ခမည်းတော်သည် ကျွန်တော်တို့၌ ထမ်းဘိုးကိုလေးစေပါပြီ။ ပေါ့စေတော်မူ ပါဟု လျှောက်သောပြည်သားတို့အား၊ ကိုယ်တော်က၊ ငါ့လက်သန်းသည် ငါ့ခမည်းတော်ခါးထက်သာ ၍ကြီးလိမ့်မည်။–

၁၂း၁၁ ငါ့ခမည်းတော်သည် သင်တို့အပေါ်မှာလေးသောထမ်းဘိုးကို တင်လေပြီ။ ငါသည်လည်းထပ်၍တင်ဦးမည်။ ငါ့ခမည်းတော်သည် သင်တို့ကို ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ကင်းမြီးကောက်နှင့်ရိုက်ဦးမည် ဟုပြန်ပြောတော်မူပါဟု လျှောက်ထားကြ၏။–

၁၂း၁၂ ရှင်ဘုရင်က၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ တဖန်လာကြဦးလော့ဟုနေ့ရက်ကို ချိန်းချက်သည်အတိုင်း၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ယေရောဗောင်နှင့်လူအပေါင်းတို့သည် ရောဗောင်ထံသို့ရောက်လာကြ၏။–

၁၂း၁၃ ရှင်ဘုရင်သည်အသက်ကြီးသူတို့ပေးသောအကြံကိုမလိုက်။ လူပျိုတို့ပေးသောအကြံကိုလိုက်လျက်၊–

၁၂း၁၄ ငါ့ခမည်းတော်သည် သင်တို့အပေါ်မှာ လေးသောထမ်းဘိုးကိုတင်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ထပ်၍တင်ဦးမည်။ ငါ့ခမည်းတော်သည်သင်တို့ကို ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ကင်းမြီးကောက်နှင့်ရိုက်ဦးမည်ဟု ကြမ်းတမ်းစွာပြန်ပြောတော်မူ၏။–

၁၂း၁၅ ရှင်ဘုရင်သည် ပြည်သားတို့၏စကားကို နားမထောင်ရသည်အကြောင်းကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ရှိလောမြို့သားအဟိယအားဖြင့် နေဗတ်၏သားယေရောဗောင်အား မိန့်တော်မူသောစကားကို ပြည့်စုံစေတော်မူမည်အကြောင်းတည်း။–

၁၂း၁၆ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင်နားမထောင်ကြောင်းကိုသိမြင်လျှင်၊ ငါတို့သည်ဒါဝိဒ်နှင့် အဘယ်သို့ဆက်ဆံသနည်း။ ယေရှဲ၏သားနှင့်အဘယ်သို့အမွေခံရသေးသနည်း။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့နေရာသို့သွားကြ။ အိုဒါဝိဒ်၊ သင်၏အိမ်ကိုကြည့်ရှုလော့ဟု ရှင်ဘုရင်အားပြန်ပြောလျက်၊ ဣသရေလလူတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ပြန်သွားကြ၏။–

၁၂း၁၇ သို့ရာတွင် ယုဒမြို့ရွာတို့၌နေသော ဣသရေလလူတို့ကို ရောဗောင်သည်အုပ်စိုးရသေး၏။–

၁၂း၁၈ ထိုအခါ ရောဗောင်မင်းကြီးသည် အခွန်တော်ဝန်အဒေါနိရံကိုစေလွှတ်၍ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် သူ့ကိုသေအောင်ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြ၏။–

၁၂း၁၉ ရောဗောင်မင်းကြီးသည် ရထားတော်ကိုအလျင်အမြန်တက်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြေးလေ၏။ ထိုသို့ဣသရေလအမျိုးသည် ယနေ့တိုင်အောင် ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးကိုပုန်ကန်ကြ၏။–

၁၂း၂၀ ယေရောဗောင်ပြန်လာကြောင်းကို ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကြားသောအခါ၊ လူကိုစေ လွှတ်၍၊ ယေရောဗောင်ကိုစည်းဝေးရာပရိသတ်ထံသို့ ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုးသော ရှင်ဘုရင်အရာ၌ချီးမြှောက်ကြ၏။ ယုဒအမျိုးမှတပါး အဘယ်အမျိုးမျှဒါဝိဒ်မင်းမျိုးသို့မဆည်းကပ်။

၁၂း၂၁ ရောဗောင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးကိုစစ်တိုက်၍ နိုင်ငံတော်ကိုရှောလမုန်သားရောဗောင်လက်သို့ရောက်ပြန်စေခြင်းငှါ၊ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးနှင့်တကွ ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်ရွေးချယ်သော စစ်သူရဲတသိန်းရှစ်သောင်းတို့ကို စုဝေးစေ၏။–

၁၂း၂၂ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏လူရှေမာယသို့ရောက်၍၊–

၁၂း၂၃ သင်သည်ရှောလမုန်သား၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ရောဗောင်နှင့်ယုဒအမျိုး၊ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးသားများ၊ ကျန်ကြွင်းသောသူများတို့အား ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊–

၁၂း၂၄ သင်တို့ညီအစ်ကိုဖြစ်သော ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချီ၍မသွားကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့၊ ကိုယ်နေရာသို့ပြန်သွားကြလော့။ ဤအမှုသည်ငါအခွင့်ပေးသောကြောင့်ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို နားထောင်၍ စကားတော်အတိုင်းပြန်သွားကြ၏။

၁၂း၂၅ ထိုနောက် ယေရောဗောင်သည် ဖေရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရှေခင်မြို့ကိုတည်၍ နေရာချ၏။ ထိုမြို့မှသွား၍ ပေနွေလမြို့ကိုလည်းတည်၏။–

၁၂း၂၆ ယေရောဗောင်က၊ ဤနိုင်ငံသည် ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးလက်သို့ပြန်ကောင်းပြန်လိမ့်မည်။–

၁၂း၂၇ ပြည်သားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်၌ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါယေရုရှလင်မြို့သို့သွားလျှင်၊ သူတို့စိတ်နှလုံးသည် မိမိတို့သခင်ယုဒရှင်ဘုရင်ရောဗောင်ဘက်သို့ ပြောင်းလဲ၍၊ ငါ့ကိုသတ်ပြီးမှ ယုဒရှင်ဘုရင်ရောဗောင်ဘက်သို့ တဖန်ဝင်စားကြလိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့သောကြောင့်၊–

၁၂း၂၈ သူတပါးနှင့်တိုင်ပင်၍ရွှေနွားသငယ်နှစ်ကောင်ကို လုပ်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားရ သောအမှုခက်လှ၏။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သောဘုရားတို့ကို ကြည့်ရှုကြလော့ဟုဆိုလျက်၊–

၁၂း၂၉ ဗေသလမြို့၌တကောင်၊ ဒန်မြို့၌တကောင်ကိုထားသဖြင့်၊–

၁၂း၃၀ ပြစ်မှားစရာအကြောင်းကိုပြုလေ၏။ ပြည်သားတို့သည် နွားသငယ်ကိုကိုးကွယ်ခြင်းငှါ၊ ဒန်မြို့တိုင်အောင် သွားတတ်ကြ၏။

၁၂း၁၃ ယေရောဗောင်သည်လည်း၊ မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာ အိမ်ကိုဆောက်၍၊ လေဝိသားမဟုတ်သောသာ မညလူတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားလေ၏။–

၁၂း၃၂ ယုဒပြည်၌ခံသောပွဲကဲ့သို့ အဋ္ဌမလတဆယ်ငါးရက်နေ့တွင် ပွဲကိုစီရင်၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာပူဇော်၏။ ထိုသို့ဗေသလမြို့၌စီရင်၍၊ မိမိလုပ်သောနွားသငယ်တို့အား ယဇ်ပူဇော်၏။ မြင့်သောအရပ်၌ ခန့်ထားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကိုလည်း ဗေသလမြို့မှာနေရာချ၏။–

၁၂း၃၃ ထိုသို့ ကိုယ်အလိုအလျောက်ချိန်းချက်သော အဋ္ဌမလတဆယ်ငါးရက်နေ့တွင် ဗေသလမြို့၌မိမိလုပ် သောယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာပူဇော်၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပွဲကိုလည်းစီရင်၏။ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ် မှာယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ထိုအခါ ယေရောဗောင်သည် နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်းငှါ ယဇ်ပလ္လင်နားမှာ ရပ်နေစဉ်တွင်၊ ဘုရားသခင်၏လူတယောက်သည်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း၊ ယုဒပြည်မှဗေသလ မြို့သို့ရောက်လာ၍၊–

၁၃း၂ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း ယဇ်ပလ္လင်တဘက်၌ကြွေးကြော်လျက်၊ အိုယဇ်ပလ္လင်၊ ယဇ်ပလ္လင်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး၌ ယောရှိအမည်ရှိသောသူကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ သင့်အပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍၊ မြင့်သောအရပ်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်သောသူတို့ကိုထိုသူသည် သင့်အပေါ်မှာပူဇော်၍၊ လူသေအရိုးတို့ကိုမီးရှို့လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆို၏။–

၁၃း၃ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ပုပ္ပနိမိတ်ကိုလည်းပေး၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော ပုပ္ပနိမိတ်ဟူမူကား၊ ယဇ်ပလ္လင်သည် ကွဲ၍ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသောပြာလည်းယိုကျလိမ့်မည်ဟု ဟောလေ၏။–

၁၃း၄ ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏လူသည် ဗေသလမြို့ယဇ်ပလ္လင်တဘက်၌ ကြွေးကြော်သောစကားကို ယေရော ဗောင်မင်းကြီးသည် ကြားလျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော မိမိလက်ကိုဆန့်၍ ထိုသူကိုဘမ်းဆီးကြဟု ဆိုလျက်၊ ဆန့်သောလက်သည် သွေ့ခြောက်၍ နောက်တဖန်မရုပ်နိုင်။–

၁၃း၅ ဘုရားသခင်၏လူသည် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်းပေးသော ပုပ္ပနိမိတ်နှင့်အညီ ယဇ်ပလ္လင်ကွဲ၍၊ ပြာသည်လည်း ပလ္လင်ပေါ်က ယိုကျလေ၏။–

၁၃း၆ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါ့လက်၌ရောက်သောရောဂါကို ပျောက်စေမည်အကြောင်း၊ ငါ့အတွက်ပဋ္ဌနာပြု၍ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌တောင်းပန်ပါလော့ဟု ဘုရားသခင်၏လူကိုပြောဆို၏။ ဘုရားသခင်၏လူသည် ထာဝရဘုရားကိုတောင်းပန်သဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်လက်သည် ရောဂါပျောက်၍ ပကတိအတိုင်းဖြစ်နေ၏။–

၁၃း၇ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါနှင့်အတူလိုက်၍ အားဖြည့်လော့။ လက်ဆောင်ပေးမည်ဟု ဘုရားသခင်၏ လူအားဆိုလျှင်၊–

၁၃း၈ ဘုရားသခင်၏လူက၊ နန်းတော်တဝက်ကိုပေးသော်လည်း သင်နှင့်အတူငါမလိုက်။ ဤအရပ်၌ မုန့်ကိုမစား၊ ရေကိုလည်းမသောက်ရ။–

၁၃း၉ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်က၊ မုန့်ကိုမစားနှင့်။ ရေကိုမသောက်နှင့်။ လာသောလမ်းဖြင့်မပြန်နှင့်ဟု ငါ့အားပညတ်တော်မူပြီဟု ရှင်ဘုရင်အားပြောဆို၏။–

၁၃း၁၀ ထိုနောက်ဗေသလမြို့သို့လာသောလမ်းကိုရှောင်၍ အခြားသောလမ်းဖြင့်ပြန်သွား၏။

၁၃း၁၁ ထိုကာလ၌ ဗေသလမြို့တွင် အသက်ကြီးသောပရောဖက်တယောက်ရှိ၏။ သူ၏သားတို့သည် လာ၍ ဘုရားသခင်၏လူသည် ထိုနေ့၌ဗေသလမြို့မှာပြုသောအမှုရှိသမျှနှင့် ရှင်ဘုရင်အားပြောသော စကားများကို အဘအားပြန်ကြားလျှင်၊–

၁၃း၁၂ ယုဒပြည်မှလာသော ဘုရားသခင်၏လူသည် အဘယ်လမ်းဖြင့်ပြန်သွားသည်ကို မြင်ကြသောကြောင့်၊ အဘက ထိုသူသည်အဘယ်လမ်းဖြင့်ပြန်သွားသနည်းဟု မေးပြီးလျှင်၊–

၁၃း၁၃ မြည်းကိုကုန်းနှီးတင်ကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ သားတို့သည် မြည်းကိုကုန်းနှီးတင်၍ အဘသည်စီးသွားလျက်၊–

၁၃း၁၄ ဘုရားသခင်၏လူကိုလိုက်လေ၏။ သပိတ်ပင်အောက်မှာထိုင်လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့လျှင်၊ သင်သည် ယုဒပြည်မှလာသောဘုရားသခင်၏လူမှန်သလောဟုမေးသော်၊ ငါမှန်သည်ဟု ပြန်ဆို၏။–

၁၃း၁၅ ပရောဖက်ကလည်း၊ ငါနှင့်အတူ ငါ့အိမ်သို့လိုက်၍ မုန့်ကိုစားပါလော့ဟု ခေါ်ပင့်လျှင်၊–

၁၃း၁၆ ငါသည် သင်နှင့်အတူမလိုက်ရ၊ သင့်အိမ်သို့ မဝင်ရ။ ဤအရပ်၌မုန့်ကိုမစား၊ ရေကိုလည်းမသောက်ရ။–

၁၃း၁၇ ထာဝရဘုရားက၊ ထိုအရပ်၌ မုန့်ကိုမစားနှင့်။ ရေကိုမသောက်နှင့်။ လာသောလမ်းဖြင့်မပြန်နှင့်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြောဆို၏။–

၁၃း၁၈ ပရောဖက်ကလည်း၊ ငါသည်သင်ကဲ့သို့ ပရောဖက်ဖြစ်၏။ သင်သည်မုန့်ကိုစား၍ ရေကိုသောက်စေခြင်းငှါ သင့်ကိုငါ့အိမ်သို့ ခေါ်ရမည်အကြောင်း၊ ကောင်းကင်တမန်သည် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် အားဖြင့်မှာထားပြီဟု မုသာသုံး၍ပြောဆို၏။–

၁၃း၁၉ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏လူသည် ပရောဖက်နှင့်အတူပြန်လာ၍၊ သူ၏အိမ်မှာမုန့်ကိုစား၏။ ရေကိုလည်း သောက်၏။–

၁၃း၂၀ ထိုသူနှစ်ပါးတို့သည် စားပွဲနားမှာထိုင်စဉ်တွင်၊ ခေါ်ခဲ့သော ပရောဖက်သို့ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရောက်၍၊–

၁၃း၂၁ ယုဒပြည်မှလာသော ဘုရားသခင်၏လူအား၊ သင်သည်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက်ကိုနားမထောင်၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော ပညတ်တော်ကိုမစောင့်၊–

၁၃း၂၂ ဤမည်သောအရပ်၌ မုန့်ကိုမစားနှင့်။ ရေကိုမသောက်နှင့်ဟု ပညတ်တော်မူသောအရပ်သို့ပြန်လာ၍ မုန့်နှင့်ရေကိုစားသောက်သောကြောင့်၊ သင်၏အလောင်းသည် ဘိုးဘေးတို့၏သင်္ချိုင်းသို့မရောက် ရဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို အော်ဟစ်၍ဆင့်ဆို၏။–

၁၃း၂၃ မုန့်နှင့်ရေကိုစားသောက်ပြီးမှ၊ ထိုပရောဖက်သည် ပြန်လာသောပရောဖက်အဘို့ မိမိမြည်းကိုကုန်းနှီး တင်၍ လွှတ်လိုက်လေ၏။–

၁၃း၂၄ လမ်းမှာခြင်္သေ့တွေ့၍သတ်၏။ အသေကောင်သည် လမ်း၌လဲ၍၊ မြည်းနှင့်ခြင်္သေ့သည်အနားမှာရပ်နေ၏။–

၁၃း၂၅ အသေကောင်သည် လမ်း၌လဲ၍ မြည်းနှင့်ခြင်္သေ့သည် အနားမှာရပ်နေသည်ကို ခရီးသွားသောသူတို့ သည်မြင်လျှင်၊ အသက်ကြီးသောပရောဖက်နေသောမြို့သို့လာ၍ သိတင်းပြောကြ၏။–

၁၃း၂၆ ခေါ်ခဲ့သောပရောဖက်သည် ထိုသိတင်းကိုကြားလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားမထောင်သော ဘုရားသခင်၏လူဖြစ်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူအားမိန့်တော်မူသောစကားအတိုင်း၊ သူ့ကို ခြင်္သေ့၌အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ခြင်္သေ့သည်ကိုက်သတ်လေပြီတကားဟု ဆိုလျက်၊–

၁၃း၂၇ မြည်းပေါ်မှာကုန်းနှီးကိုတင်ကြလော့ဟု သားတို့အားဆိုသည့်အတိုင်း သူတို့သည်ကုန်းနှီးတင်ကြ၏။–

၁၃း၂၈ ပရောဖက်သွား၍ အသေကောင်သည် လမ်း၌လဲလျက်၊ မြည်းနှင့်ခြင်္သေ့သည်အနားမှာရပ်နေလျက်ရှိ သည်ကိုတွေ့၏။ ခြင်္သေ့သည် အသေကောင်ကိုမစား၊ မြည်းကိုလည်းမကိုက်၊–

၁၃း၂၉ အသက်ကြီးသောပရောဖက်သည် ဘုရားသခင်၏လူအလောင်းကောင်ကို မြည်းပေါ်သို့ချီ၍တင်ပြီးလျှင် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြု၍၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ မိမိမြို့သို့ဆောင်သွား၏။–

၁၃း၃၀ အလောင်းကောင်ကို မိမိသင်္ချိုင်းတွင်း၌ထားလျက်၊ အိုငါ့ညီဟူ၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြု၏။–

၁၃း၃၁ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ သားတို့ကိုခေါ်၍၊ ငါသေသောအခါ ဘုရားသခင်၏လူသင်္ချိုင်းတွင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြလော့။ ငါ့အရိုးတို့ကို သူ့အရိုးတို့အနားမှာ ထားကြလော့။–

၁၃း၃၂ ဗေသလမြို့ယဇ်ပလ္လင်တဘက် ရှမာရိမြို့ရွာတွင်၊ မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာဆောက်သောအိမ်များတဘက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်းကြွေးကြော်သောစကားသည် စင်စစ်ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု မှာထားလေ၏။

၁၃း၃၃ ထိုနောက်မှ ယေရောဗောင်သည် မိမိအဓမ္မလမ်းကိုမရှောင်။ သာမညလူတို့ကို မြင့်သောအရပ် တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ထပ်၍ခန့်ထား၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်ချင်သောသူရှိသမျှကို ချီးမြှောက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် မြင့်သောအရပ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်ကြ၏။–

၁၃း၃၄ ထိုသို့ပြုသောကြောင့် ယေရောဗောင်အမျိုးကို မြေကြီးပြင်မှသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောအပြစ်ရောက် သတည်း။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ ထိုအခါ ယေရောဗောင်၏သား အဘိယသည်နာသောကြောင့်၊–

၁၄း၂ ယေရောဗောင်သည် မိမိမယားကိုခေါ်၍၊ သင်သည်ယေရောဗောင်၏မယားဖြစ်သည်ကို အဘယ်သူမျှ မသိစေခြင်းငှါ ခြားနားသောအဆင်းအရောင်ကိုဆောင်ပြီးလျှင်၊ ရှိလောမြို့သို့ ထသွားပါလော့။ ငါသည် ဤလူမျိုးကို စိုးစံရမည်အကြောင်းကို ပြသောပရောဖက်အဟိယသည် ထိုမြို့၌ ရှိ၏။–

၁၄း၃ မုန့်ဆယ်လုံး၊ မုန့်ပြားအချို့၊ ပျားရည်ဘူးကိုဆောင်လျက် ပရောဖက်ထံသို့သွားပါ လော့။ သူငယ်၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်ကိုသူဟောလိမ့်မည်ဟု မှာထားသည်အတိုင်း၊–

၁၄း၄ ယေရောဗောင်မယားသည် ထ၍ရှိလောမြို့၌ အဟိယအိမ်သို့သွားလေ၏။ ထိုအခါ အဟိယသည် အသက်ကြီးသောကြောင့် မျက်စိမမြင်၊ မှုန်လျက်ရှိ၏။–

၁၄း၅ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ယေရောဗောင်မယားသည် သားနာသောကြောင့်၊ သားအတွက်တစုံတခုကို တောင်းအံ့သောငှါ သင့်ဆီသို့ယခုလာ၏။ ဤမည်သောစကားဖြင့် ပြန်ပြောရမည်။ သူသည်လာသော အခါ အခြားသောမိန်းမဖြစ်ယောင်ဆောင်လိမ့်မည်ဟု အဟိယအား မိန့်တော်မူ၏။–

၁၄း၆ ထိုမိန်းမသည် တံခါးအထဲသို့ဝင်၍၊ နင်းသံကို အဟိယသည်ကြားလျှင်၊ အိုယေရောဗောင်မယား ဝင်လော့။ အဘယ်ကြောင့် အခြားသောသူ၏ အယောင်ကိုဆောင်သနည်း။ ဝမ်းနည်းစရာသိ တင်းကိုကြားပြောစေခြင်းငှါ သင့်ဆီသို့ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။–

၁၄း၇ သင်သည် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို၊ ယေရောဗောင်ထံသို့သွား၍ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင့်ကိုလူစုထဲက ငါရွေး၍ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါချီးမြှောက်လျက်၊–

၁၄း၈ နိုင်ငံတော်ကို ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးလက်မှ နှုတ်၍သင့်အားပေးသော်လည်း၊ သင်သည်ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်ကဲ့သို့မဟုတ်။ သူသည် ငါ့ပညတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်၏။ ငါ့ရှေ့မှာကောင်းသောအကျင့်ကိုသာကျင့်မည်ဟု စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ငါ့ကိုဆည်းကပ်၏။–

၁၄း၉ သင်မူကား သင့်ရှေ့မှာ ဖြစ်ဘူးသောသူအပေါင်းတို့ကိုလွန်၍ ဒုစရိုက်ကိုပြုလေပြီ။ ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော် ခြင်းငှါ အခြားတပါးသောဘုရားနှင့် သွန်းသောရုပ်တုတို့ကိုလုပ်၍ ငါ့ကိုသင့်ကျောနောက်သို့ ပစ်ထားပြီ။–

၁၄း၁၀ ထိုကြောင့် ယေရောဗောင်အမျိုးအပေါ်သို့ ဘေးဥပဒ်ရောက်စေမည်။ ဣသရေလမြို့ရွာ၌ အချုပ်ခံသော သူဖြစ်စေ၊ အလွတ်ပြေးသောသူဖြစ်စေ၊ ယေရောဗောင် အမျိုးယောက်ျားများကို ပယ်ဖြတ်မည်။ လူသည် နောက်ချေးကို အကုန်အစင်ကျုံးသွားသကဲ့သို့၊ ကျန်ကြွင်းသောယေရောဗောင်အမျိုးကိုပယ်သွားမည်။–

၁၄း၁၁ ယေရောဗောင်အမျိုးသားတို့သည် မြို့ထဲမှာသေလျှင် အသေကောင်ကိုခွေးစားလိမ့်မည်။ မြို့ပြင်မှာ သေလျှင် မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်စားလိမ့်မည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီ။–

၁၄း၁၂ သင်၌ထ၍ ကိုယ်အိမ်သို့သွားလော့။ မြို့တံခါးအထဲသို့ဝင်သောအခါ သူငယ်သေလိမ့်မည်။–

၁၄း၁၃ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြု၍ သင်္ဂြိုဟ်ကြလိမ့်မည်။ ယေရော ဗောင်အမျိုးသားစုတွင်၊ ထိုသူငယ်တယောက်တည်းသာ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ယေရောဗောင်အမျိုးသားစုတွင် ထိုသူငယ်တယောက်သည် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၌ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ၏။–

၁၄း၁၄ အချိန်ရောက်မှ ယေရောဗောင်အမျိုးကို ပယ်ဖြတ်လတံ့သော ဣသရေလရှင်ဘုရင်တပါးကို ထာဝရ ဘုရားသည် မိမိအဘို့ပေါ်ထွန်းစေတော်မူမည်။ အဘယ်အချိန်နည်းဟုမေးသော်၊ ယခုပင်ဖြစ်လိမ့်မည်။–

၁၄း၁၅ အာရှုရပင်တို့ကိုပြုစု၍ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်ကြသောသောကြောင့်၊ ကျူပင်ကို ရေ၌လှုပ်ရှားသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို ဒဏ်ခတ်၍၊ ဘိုးဘေးတို့အားပေး တော်မူသော ဤပြည်ကောင်းမှ နှုတ်ပယ်ပြီးလျှင်၊ မြစ်ကြီးတဘက်၌ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေတော်မူမည်။–

၁၄း၁၆ ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှား၍ ဣသရေလအမျိုးကိုလည်း ပြစ်မှားစေသောယေရောဗောင်၏ အပြစ်တို့ကြောင့် ဣသရေလအမျိုးကိုစွန့်ပစ်တော်မူမည်ဟု ဆင့်ဆိုလေ၏။–

၁၄း၁၇ ယေရောဗောင်မယားသည်ထသွား၍၊ တိရဇမြို့တံခါးခုံသို့ရောက်သောအခါ သူငယ်သေ၏။–

၁၄း၁၈ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ပရောဖက်အဟိယအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသူငယ်ကိုသင်္ဂြိုဟ်၍ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ သည်ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြုကြ၏။

၁၄း၁၉ ယေရောဗောင်ပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းသမျှ၊ စစ်တိုက်ခြင်းအမှု၊ မင်းပြုခြင်းအမှုတို့သည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–

၁၄း၂၀ ယေရောဗောင်သည် အနှစ်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်စိုးစံပြီးမှ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ သားတော်နာဒဒ်သည် ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၁၄း၂၁ ရှောလမုန်သားရောဗောင်သည် ယုဒပြည်ကိုစိုးစံလေ၏။ နန်းထိုင်သောအခါ အသက်လေး ဆယ်တနှစ်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည် နာမတော် တည်စေရာဘို့ဣသရေလခရိုင်များတို့အထဲကရွေး ကောက်သော ယေရုရှလင်မြို့၌ဆယ်ခုနစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား အမ္မုန်အမျိုးသား၊ နေမအမည်ရှိ၏။–

၁၄း၂၂ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ဘိုးဘေးတို့ပြစ်မှားသမျှ ထက်ပြစ်မှားသောအပြစ်များအားဖြင့် အမျက်တော်ကို နိုးဆော်ကြ၏။–

၁၄း၂၃ မြင့်သောတောင်ရှိသမျှတို့အပေါ်၌၎င်း၊ စိမ်းသောသစ်ပင်ရှိသမျှတို့အောက်၌၎င်း၊ ကုန်းများ၊ ရုပ်တုများ၊ အာရှရပင်များကိုတည်ကြ၏။–

၁၄း၂၄ ယုဒပြည်၌ ယောကျ်ားအလိုသို့လိုက်တတ်သောမိန်းမလျာများရှိ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးရှေ့မှနှင်ထုတ်တော်မူသောပြည်သား မျိုးပြုသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရာအမှုအလုံးစုံတို့ကို ပြုကြသည်တကား။

၁၄း၂၅ ရောဗောင်မင်းကြီး နန်းစံငါးနှစ်တွင်၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ရှိရှက်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့စစ်ချီ၍၊–

၁၄း၂၆ ဗိမာန်တော်ဘဏ္ဍာနှင့်နန်းတော်ဘဏ္ဍာရှိသမျှကိုသိမ်းသွား၏။ ရှောလမုန်လုပ်သော ရွှေဒိုင်းရှိသမျှကိုလည်းယူသွား၏။–

၁၄း၂၇ ရောဗောင်မင်းကြီးသည် ရွှေဒိုင်းအစားကြေးဝါဒိုင်းတို့ကိုလုပ်၍ နန်းတော်တံခါး စောင့်ကိုယ်ရံတော်မှူး၌အပ်လေ၏။–

၁၄း၂၈ ရှင်ဘုရင်သည် ဗိမာန်တော်သို့သွားသောအခါ၊ ကိုယ်ရံတော်သားတို့သည် ဒိုင်းတို့ကိုဆောင်၍ နောက်တဖန် မိမိတို့စောင့်ရာအခန်းမှာ ပြန်ထားကြ၏။

၁၄း၂၉ ရောဗောင်ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထားလျက် ရှိ၏။–

၁၄း၃၀ ရောဗောင်နှင့်ယေရောဗောင်တို့သည် အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး ရန်ဘက်ပြုကြ၏။–

၁၄း၃၁ ရောဗောင်သည်လည်း ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ ဒါဝိဒ်မြို့၌သူတို့နှင့်အတူ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်အဘိယသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်မင်းကြီး နန်းစံတဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ အဘိယသည်

၁၅း၂ ယေရုရှလင်မြို့၌ မင်းပြု၍၊ ယုဒပြည်ကို သုံးနှစ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ အဗရှလုံ၏ သမီးမာခါ အမည်ရှိ၏။–

၁၅း၃ ခမည်းတော်ပြုသော ဒုစရိုက်ကိုပြုမြဲပြု၍၊ ဘေးတော်ဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စိတ်နှလုံးစုံလင်သည်မဟုတ်။–

၁၅း၄ သို့သော်လည်း ဒါဝိဒ်၏မျက်နှာကိုထောက်၍၊ သူ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဆွေတော်မျိုးတော် ကိုချီးမြှောက်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို တည်စေသဖြင့်၊ ထိုမြို့၌ဒါဝိဒ်၏မီးခွက်ကို ထွန်းလင်းစေတော်မူ၏။–

၁၅း၅ အကြောင်းမူကား၊ ဒါဝိဒ်သည်ဟိတ္တိအမျိုး ဥရိယအမှုကိုထားလျှင်၊ တသက်လုံး ထာဝရဘုရားမှာ ထားတော်မူသော အမှုတစုံတခုကိုမျှမရှောင်၊ ရှေ့တော်၌တရားသဖြင့် ကျင့်သောအကြောင်းတည်း။–

၁၅း၆ ရောဗောင်သား အဘိယနှင့်ယေရောဗောင်တို့သည် အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး ရန်ဘက်ပြုကြ၏။

၁၅း၇ အဘိယပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။–

၁၅း၈ အဘိယသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ ဒါဝိဒ်မြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်အာသသည် ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၁၅း၉ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယေရောဗောင် နန်းစံနှစ်ဆယ်တွင်၊ အာသသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ လေးဆယ်တနှစ်မင်းပြု၍ ယုဒပြည်ကို စိုးစံလေ၏။–

၁၅း၁၀ အဘွားတော်ကား၊ အဗရှလုံ၏သမီးမာခါဖြစ်၏။–

၁၅း၁၁ အာသသည် အဘိတော်ဒါဝိဒ်ပြုသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌တရားသဖြင့်ပြု၏။–

၁၅း၁၂ ယောကျ်ားအလိုသို့လိုက်တတ်သော မိန်းမလျာတို့ကို၎င်း၊ ဘိုးတော်ဘေးတော်လုပ်သော ရုပ်တုရှိသမျှတို့ကို၎င်း၊ ပြည်တော်ထဲက ပယ်ရှား တော်မူ၏။–

၁၅း၁၃ အဘွားတော်မာခါသည် အာရှရပင်အဘို့ ရုပ်တုကို လုပ်သောကြောင့်၊ မိဖုရားအရာကိုနှုတ်၍၊ ရုပ်တုကိုဖျက်ဆီးပြီးလျှင်၊ ကေဒြုန်ချောင်းနား မှာမီးရှို့တော်မူ၏။–

၁၅း၁၄ မြင့်သောအရပ်တို့ကို မပယ်ရှားသော်လည်း၊ လက်ထက်တော်ကာလပတ်လုံး၊ အာသစိတ်နှလုံးသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စုံလင်ခြင်းရှိ၏။–

၁၅း၁၅ ခမည်းတော်လှူသောဥစ္စာ၊ ကိုယ်တိုင်လှူသော ဥစ္စာ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ တန်ဆာများကို ဗိမာန်တော်ထဲသို့ သွင်းထားတော်မူ၏။

၁၅း၁၆ အာသနှင့် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဗာရှာတို့သည် အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး ရန်ဘက်ပြုကြ၏။–

၁၅း၁၇ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဗာရှာသည် ယုဒပြည်သို့စစ်ချီ၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင်အာသထံသို့ အဘယ်သူမျှ မထွက်မဝင်စေခြင်းငှါ ရာမမြို့ကိုတည်၏။–

၁၅း၁၈ ထိုအခါ ကျန်ကြွင်းသောဗိမာန်တော်ဘဏ္ဍာနှင့်နန်းတော်ဘဏ္ဍာတည်းဟူသော ရွှေငွေရှိသမျှကို အာသသည်ယူ၍ မိမိကျွန်တို့၌အပ်သဖြင့်၊ ဒမာသက်မြို့မှာနေသော ရှုရိရှင်ဘုရင်ရေဇုန်သား တာဗရိမုန်၏သား ဗင်္ဟာဒဒ်ထံသို့ပေးလိုက်၍၊–

၁၅း၁၉ ငါသည်သင်နှင့်၎င်း၊ ငါ့ခမည်းတော်သည်သင့်ခမည်းတော်နှင့်၎င်း၊ မိဿဟာယဖွဲ့ ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရွှေငွေကို ငါလက်ဆောင်ပေးလိုက်၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဗာရှာသည် ငါ့ထံမှထွက်သွားစေခြင်းငှါ၊ သူနှင့်ဖွဲ့သောမိဿဟာယကိုဖျက်၍ လာပါဟုမှာလိုက်လေ၏။–

၁၅း၂၀ အာသမင်းကြီး၏စကားကို ဗင်္ဟာဒဒ်သည်နားထောင်၍ ဣသရေလမြို့ရွာတို့ကို စစ်ချီစေခြင်းငှါ မိမိဗိုလ် များကိုစေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဣယုန်မြို့၊ ဒန်မြို့၊ အာဗေလဗက်မာခါမြို့မှစ၍ ဂနေ်သရက်ပြည်လုံး၊ နဿလိပြည်လုံးကိုလုပ်ကြကြ၏။–

၁၅း၂၁ ထိုသိတင်းကို ဗာရှာသည်ကြားသောအခါ၊ ရာမမြို့ကိုလက်စမသတ်ဘဲ တိရဇမြို့၌နေရ၏။–

၁၅း၂၂ ထိုအခါ အာသမင်းကြီးသည် ယုဒပြည်တရှောက်လုံးတွင် အမိန့်တော်ကို ကြော်ငြာစေသဖြင့်၊ ပြည်သား တယောက်မျှမလွတ်၊ ရှိသမျှတို့သည် ရာမမြို့၌ ဗာရှာမင်းသွင်းသောကျောက်နှင့်သစ်သားကို ယူသွားကြ ၍၊ အာသမင်းကြီးသည် ဗယ်္ာမိန်ခရိုင်၌ ဂေဘမြို့နှင့်မိဇပါမြို့ကိုတည်၏။–
၁၅း၂၃ အာသမင်းပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းသမျှနှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ မြို့များကိုတည်ခြင်းအရာတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် အသက်ကြီးသောအခါ ခြေတော်၌အနာရောဂါစွဲသဖြင့်၊–
၁၅း၂၄ ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ အဘိတော်ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ယောရှဖတ်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။
၁၅း၂၅ ယုဒရှင်ဘုရင် အာသနန်းစံနှစ်နှစ်တွင်၊ ယေရောဗောင်သားနာဒဒ်သည် ဣသရေလနိုင်ငံ၌ မင်းပြု၍နှစ်နှစ်စိုးစံ၏။–
၁၅း၂၆ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ခမည်းတော်လိုက်သောလမ်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသောလမ်းသို့ လိုက်လေ၏။–
၁၅း၂၇ ဣသခါအမျိုး၊ အဟိယသား ဗာရှာသည် သင်းဖွဲ့၍၊ နာဒဒ်မင်းနှင့် ဣသရေလအမျိုး သားအပေါင်း တို့သည် ဖိလိတ္တိပြည် ဂိဗေသုန်မြို့ကို ဝိုင်းထားကြစဉ်၊–
၁၅း၂၈ ယုဒရှင်ဘုရင်အာသ နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ ဗာရှာသည် နာဒဒ်မင်းကိုလုပ်ကြံ၍ နန်းထိုင်လေ၏။–
၁၅း၂၉ နန်းထိုင်သောအခါ ယေရောဗောင်အမျိုးရှိသမျှကိုလည်း လုပ်ကြံ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်၊ ရှိလောမြို့သား အဟိယအားဖြင့်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ယေရောဗောင်အမျိုးကို မဖျက်မီ တိုင်အောင်၊ အသက်ရှူသောသူ တယောက်ကိုမျှမချန်မထား။–
၁၅း၃၀ အကြောင်းမူကား၊ ယေရောဗောင်သည် ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားသောအပြစ်နှင့် ဣသရေလအမျိုးကိုလည်း ပြစ်မှားစေသောအပြစ်အားဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သောအကြောင်းတည်း။–
၁၅း၃၁ နာဒဒ်မင်းပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းသမျှတို့သည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–
၁၅း၃၂ အာသနှင့် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဗာရှာတို့သည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ရန်ဘက်ပြုကြ၏။–
၁၅း၃၃ ယုဒရှင်ဘုရင်အာသ နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ အဟိယသားဗာရှာသည် တိရဇမြို့မှာမင်းပြု၍၊ ဣသရေလနိုင်ငံကို နှစ်ဆယ်လေးနှစ်စိုးစံ၏။–
၁၅း၃၄ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ယေရောဗောင်လိုက်သောလမ်း၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှားစေသောလမ်းသို့ လိုက်လေ၏။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဗာရှာကိုအကြောင်းပြု၍၊ ဟာနန်၏သားယေဟုသို့ ရောက်လာသည်ကား၊–
၁၆း၂ သင့်ကို မြေမှုန့်ထဲက ငါကြွ၍၊ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ချီးမြှောက်သော်လည်း၊ သင်သည် ယေရောဗောင်၏လမ်းသို့ လိုက်လျက်၊ ဣသရေလအမျိုးသည်ပြစ်မှား၍၊–
၁၆း၃ သင်၏အမျိုးအနွယ်သားစဉ် မြေးဆက်တို့ကို ငါပယ်ရှား၍၊ သင်၏အမျိုးကို နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်၏အမျိုးကဲ့သို့ ငါဖြစ်စေမည်။–
၁၆း၄ ဗာရှာ၏အမျိုးသားသည် မြို့ထဲမှာသေလျှင်၊ အသေကောင်ကိုခွေးစားလိမ့်မည်။ မြို့ပြင်မှာသေလျှင် မိုယ်းကောင်းကင်ငှက်စားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၆း၅ ဗာရှာပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းသမျှတို့နှင့် သူ၏တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာသည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–
၁၆း၆ ဗာရှာသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍ တိရဇမြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ဧလာသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။–
၁၆း၇ ဗာရှာသည် ယေရောဗောင်အမျိုးနှင့်တူ၍ ထိုအမျိုးကိုလုပ်ကြံသောအပြစ်၊ မိမိပြုမူသောအားဖြင့်၊ ထာဝရ ဘုရား၏အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်၍၊ ရှေ့တော်၌ပြစ်မှားသမျှသောအပြစ်ကြောင့် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဗာရှာကိုအကြောင်းပြု၍၊ ဟာနန်၏သား ယေဟုအားဖြင့် ရောက်လာသည် နှင့်အညီ၊–
၁၆း၈ ယုဒရှင်ဘုရင်အာသ နန်းစံနှစ်ဆယ်ခြောက်နှစ်တွင်၊ ဗာရှာသားဧလာသည် တိရဇမြို့၌နေ၍ ဣသရေလ နိုင်ငံကို နှစ်နှစ်စိုးစံသည်ရှိသော်၊–
၁၆း၉ ရထားစီးသူရဲတဝက်ကိုအုပ်သောသူ၊ မိမိကျွန်ဇိမရိသည်သင်းဖွဲ့၍၊ ဧလာသည် တိရဇမြို့တွင်နန်းတော် အုပ်အာဇ၏အိမ်၌ ယစ်မူးအောင် သောက်လျက်နေစဉ်အခါ၊–
၁၆း၁၀ ဇိမရိသည်ဝင်၍ ယုဒရှင်ဘုရင်အာသ နန်းစံနှစ်ဆယ်ခုနစ်နှစ်တွင်၊ ဧလာကိုသေစေခြင်းငှါလုပ်ကြံ၍ နန်းထိုင်လေ၏။–
၁၆း၁၁ နန်းထိုင်စက၊ ဗာရှာနှင့်ပေါက်ဘော်တော်သော ယောကျာ်း၊အဆွေဖွဲ့သောယောကျာ်း တယောက်ကိုမျှ မချန်မထား။–
၁၆း၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ဗာရှာကိုအကြောင်းပြု၍ ပရောဖက်ယေဟုအားဖြင့် မိန့်တော်မူသောစကား တော်နှင့်အညီ၊ ဇိမရိသည်ဗာရှာအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကိုဖျက်ဆီး၏။–
၁၆း၁၃ အကြောင်းမူကား၊ ဗာရှာနှင့်သားဧလာတို့သည် ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားသောအပြစ်နှင့် ဣသရေလအမျိုးကို လည်းပြစ်မှားစေသောအပြစ်အားဖြင့် ၎င်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သောအကြောင်းတည်း။–
၁၆း၁၄ ဧလာပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းသမျှတို့သည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။
၁၆း၁၅ ယုဒရှင်ဘုရင်အာသနန်းစံနှစ်ဆယ်ခုနစ်နှစ်တွင်၊ ဇိမရိသည် တိရဇမြို့၌ ခုနစ်ရက်စိုးစံ၏။–
၁၆း၁၆ ထိုသို့ဇိမရိသည် သင်းဖွဲ့၍ ရှင်ဘုရင်ကိုသတ်သည်ဟု ဖိလိတ္တိပြည် ဂိဗေသုန်မြို့ရှေ့မှာ တပ်ချသောသူ အပေါင်းတို့သည် သိတင်းကြားလျှင်၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ဗိုလ်ချုပ် မင်းဩမရိကို ဣသရေလရှင်ဘုရင် အရာ၌ တပ်ထဲမှာချီးမြှောက်ကြ၏။–
၁၆း၁၇ ဩမရိသည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဂိဗေသုန်မြို့မှထွက်၍၊ တိရဇမြို့ကိုဝိုင်းထားကြ၏။–
၁၆း၁၈ မြို့ကိုတိုက်၍ရမည်ဟုဇိမရိသည်သိသောအခါ၊ နန်းတော်ထဲသို့ဝင်၍ မိမိအပေါ်မှာနန်းတော်ကိုမီးရှို့သဖြင့် ကိုယ်တိုင်သေလေ၏။–
၁၆း၁၉ အကြောင်းမူကား၊ ယေရောဗောင်လိုက်သောလမ်း၊ ဣသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသောလမ်းသို့လိုက်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောအကြောင်းတည်း။–
၁၆း၂၀ ဇိမရိပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းသမျှတို့နှင့် ပုန်ကန်ခြင်းအရာသည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁၆း၂၁ ထိုအခါ ပြည်သားတို့သည် ကွဲပြား၍၊ အချို့တို့သည် ဂိနတ်၏သား တိဗနိကိုရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ သူ့နောက်သို့လိုက်ကြ၏။ အချို့တို့သည်ဩမရိနောက်သို့လိုက်ကြ၏။–

၁၆း၂၂ ဩမရိနောက်သို့လိုက်သောသူတို့သည် ဂိနတ်၏သား တိဗနိနောက်သို့လိုက်သောသူတို့ကိုနိုင်သဖြင့်၊ တိဗနိသေ၍ ဩမရိသည်နန်းထိုင်လေ၏။–

၁၆း၂၃ ယုဒရှင်ဘုရင်အာသနန်းစံသုံးဆယ်တနှစ်တွင်၊ ဩမရိသည် နန်းထိုင်၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို တဆယ်နှစ်နှစ်စိုးစံ၏။ တိရဇမြို့၌ ခြောက်နှစ် စိုးစံပြီးမှ၊ –

၁၆း၂၄ ရှမာရိတောင်ကို တောင်ရှင်ရှမေရ၌ ငွေအခွက်နှစ်ဆယ်နှင့်ဝယ်၍ တောင်ပေါ်မှာမြို့ကိုတည်၏။ ထိုမြို့ကို တောင်ရှင်ရှမေရအမည်ကို အစွဲပြုသဖြင့်၊ ရှမာရိမြို့ဟူ၍ သမုတ်လေ၏။–

၁၆း၂၅ ဩမရိသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုသဖြင့်၊ မိမိရှေ့မှာဖြစ်ဘူးသော သူအပေါင်းထက် သာ၍ဆိုးညစ်၏။–

၁၆း၂၆ နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်လိုက်သောလမ်း၊ ဣသရေလအမျိုးသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် မိမိတို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်၍၊ ပြစ်မှားစေသော ဒုစရိုက်အပြစ်လမ်းသို့ လိုက်လေ၏။–

၁၆း၂၇ ဩမရိပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းသမျှတို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာသည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–

၁၆း၂၈ ဩမရိသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ ရှမာရိမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်အာဟပ်သည် ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၁၆း၂၉ ယုဒရှင်ဘုရင်အာသနန်းစံသုံးဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ ဩမရိသားအာဟပ်သည် ရှမာရိမြို့၌ ဣသရေလမင်းပြု၍၊ ဣသရေလနိုင်ငံကိုနှစ်ဆယ်နှစ်နှစ် စိုးစံ၏။–

၁၆း၃၀ ဩမရိသားအာဟပ်သည် မိမိရှေ့မှာဖြစ်ဘူးသောသူအပေါင်းတို့ထက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သာ၍ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။–

၁၆း၃၁ နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ်လမ်းသို့သာလိုက်လျှင်၊ သာမည‌အပြစ်ရောက်မည်ဟု ထင်မှတ်လျက်၊ ဇိဒုန်မင်းကြီး သေဗာလသမီး ယေဇဗေလနှင့်စုံဘက်၍၊ ဗာလဘုရားကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။–

၁၆း၃၂ ရှမာရိမြို့တွင် ဗာလဘုရား၏ဗိမာန်၌ ဗာလဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၏။–

၁၆း၃၃ အာရှရပင်ကိုလည်း ပြုစု၍၊ မိမိရှေ့မှာဖြစ်ဘူးသော ဣသရေလရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့ထက် ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ သာ၍ပြု၏။–

၁၆း၃၄ အာဟပ်လက်ထက်၌ ဗေသလမြို့သားဟိလေသည် ယေရိခေါမြို့ကိုတည်၏။ ထာဝရဘုရားသည် နန်၏သားယောရှုအားဖြင့် မိန့်တော်မူသောစကားနှင့်အညီ၊ သားဦးအဘိရံလက်ထက်၌ မြို့ရိုး အမြစ်ကိုတည်၍၊ သားထွေးစေဂုပ်လက်ထက်၌ မြို့တံခါးတို့ကိုထောင်၏။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ ဂိလဒ်ပြည်တိရှဘိမြို့သား ဧလိယက၊ ငါကိုးကွယ်သော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါ့အခွင့်မရှိဘဲ အင်တန်ကာလပတ်လုံး မိုယ်းမရွာ၊ နှင်းမကျရဟု အာဟပ်မင်းအားမြွက်ဆို၏။–

၁၇း၂ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဧလိယသို့ရောက်လာသည်ကား၊ –

၁၇း၃ သင်သည် ဤအရပ်မှ ထွက်သွားလော့။ အရှေ့သို့ပြောင်း၍ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊ ခေရိတ်ချောင်းနားမှာ ပုန်းရှောင်၍နေလော့။–

၁၇း၄ ထိုချောင်းရေကိုသောက်ရမည်။ ကျီးအတို့သည် သင့်ကိုကျွေးမွေးမည်အကြောင်းငါမှာထားပြီဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –

၁၇း၅ ဧလိယသည် သွား၍ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊ ခေရိတ်ချောင်းနားမှာနေလေ၏။–

၁၇း၆ ကျီးအတို့သည် နေ့တိုင်းနံနက်တခါ၊ ညဦးတခါ မုန့်နှင့်အမဲသားကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ချောင်းရေကိုလည်း သောက်ရ၏။–

၁၇း၇ နောက်တဖန် မိုယ်းမရွာသောကြောင့် ချောင်းရေခန်းခြောက်လေ၏။–

၁၇း၈ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရောက်လာသည်ကား၊ –

၁၇း၉ သင်ထလော့။ ဇိဒုန်ပြည်၊ ဇရတ္တမြို့သို့သွား၍နေလော့။ ထိုမြို့၌နေသော မုတ်ဆိုးမတယောက်သည် သင့်ကိုကျွေးမွေးမည်အကြောင်း ငါမှာထား ပြီဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –

၁၇း၁၀ ဧလိယသည် ထ၍ဇရတ္တမြို့သို့သွား၏။ မြို့တံခါးသို့ရောက်သောအခါ၊ မုတ်ဆိုးမသည် ထင်းခွေလျက်ရှိ၏။ ဧလိယက၊ ငါသောက်စရာရေအနည်းငယ် ကိုခွက်နှင့်ယူခဲ့ပါလော့ဟု ဟစ်၍ဆို၏။–

၁၇း၁၁ မိန်းမသည် ရေကိုယူခြင်းငှါ သွားစဉ်တွင်၊ တဖန်ဟစ်၍ မုန့်တဖဲ့ကိုလည်း သင့်လက်၌ယူခဲ့ပါလော့ဟု ဆိုပြန်လျှင်၊ –

၁၇း၁၂ မိန်းမက၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မုန့်ပြားတပြားမျှမရှိ။ အိုးထဲမှာ မုန့်ညက်တလက်ဆုပ်၊ ဘူး၌ဆီ အနည်းငယ်သာရှိ၏။ ကျွန်မနှင့်သားငယ်အဘို့ ဖုတ်၍ စားလိုသောငှါ၎င်း၊ စားပြီးမှသေလိုသောငှါ၎င်း၊ ထင်းစနှစ်ခုကို ယခုခွေပါ၏ဟု ပြန်ပြော ၏။–

၁၇း၁၃ ဧလိယကလည်း မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်ဆိုသည်အတိုင်းသွား၍ပြုလော့။ သို့ရာတွင် ငါ့အဘို့မုန့်ပြားငယ် တပြားကို အရင်လုပ်၍ယူခဲ့လော့။ နောက်မှ သင်နှင့်သင်၏သားငယ် အဘို့လုပ်လော့။–

၁၇း၁၄ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မြေပေါ်မှာ မိုယ်းရွာစေတော်မမူမှီတိုင်အောင်၊ အိုး၌ရှိ သောမုန့်ညက်မကုန်။ ဘူး၌ရှိသောဆီမလျော့ရဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။–

၁၇း၁၅ ထိုမုတ်ဆိုးမသည် သွား၍ ဧလိယစကားအတိုင်းပြုသဖြင့်၊ ဧလိယနှင့်တကွ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ အိမ်သားတို့သည် အင်တန်ကာလပတ်လုံးစားရကြ၏။–

၁၇း၁၆ ထာဝရဘုရားသည် ဧလိယအားဖြင့် မိန့်တော်မူသောစကားအတိုင်း၊ အိုး၌ရှိသောမုန့်ညက်မကုန်၊ ဘူး၌ရှိသောဆီမလျော့။

၁၇း၁၇ ထိုနောက်မှအိမ်ရှင်မ၏သားသည် ပြင်းပြစွာသော အနာရောဂါစွဲသောကြောင့်အသက်ချုပ်၏။–

၁၇း၁၈ မိန်းမကလည်း၊ အို ဘုရားသခင်၏လူ၊ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်မနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ကျွန်မအပြစ်တို့ကို အောက်မေ့စေ၍၊ ကျွန်မသား ကိုသတ်အံ့သောငှါ ကျွန်မဆီသို့ ကြွလာတော်မူသလောဟု ဧလိယအားဆိုသော်၊ –

၁၇း၁၉ သင်၏သားကိုငါ့အားပေးလော့ဟုဆိုလျက်၊ မိန်းမရင်ခွင်ထဲကယူ၍မိမိနေရာအထက်အခန်းသို့ဆောင်သွားသဖြင့်၊ မိမိအိပ်ရာပေါ်မှာထားပြီးလျှင်၊ –

၁၇း၂၀ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တည်းခိုသော ဤမုတ်ဆိုးမ၌ ဘေးဥပဒ်ပြု၍၊ သူ၏သားကိုသေစေတော်မူမည်လောဟု ထာဝရဘုရားကိုကြွေးကြော်လေ၏။–
၁၇း၂၁ တဖန်သူငယ်အပေါ်မှာ မိမိကိုယ်ကိုသုံးကြိမ်လှန်လျက်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ဤသူငယ်၏ ဝိညာဉ်ကို တဖန်ဝင်စေတော်မူပါဟု ထာဝရဘုရားကို ကြွေးကြော်ပြန်၏။–
၁၇း၂၂ ဧလိယစကားကို ထာဝရဘုရားကြားတော်မူ၍၊ သူငယ်၏ဝိညာဉ်သည်ဝင်သဖြင့်၊ သူသည်အသက် ရှင်ပြန်၏။–
၁၇း၂၃ ဧလိယသည် သူငယ်ကိုအထက်အခန်းမှအောက်သို့ယူသွား၍ ကြည့်လော့။ သင်၏သားအသက်ရှင်ပြီ ဟုဆိုလျက် အမိ၌အပ်လေ၏။–
၁၇း၂၄ မိန်းမကလည်း၊ ဤအမှုကိုထောက်၍ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏လူဖြစ်ကြောင်းကိုင်း၊ ကိုယ်တော် ဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ဟုတ်မှန်ကြောင်းကိုင်း၊ ကျွန်မသိပါသည်ဟုဧလိယအားဆို၏။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ ကာလအင်တန်ကြာ၍ သုံးနှစ်စေ့သောအခါ၊ ဧလိယသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်က၊ သင်သည်အာဟပ်မင်းအား သွား၍ကိုယ်ကိုပြလော့။ ငါသည်လည်း မြေပေါ်မှာ မိုယ်းရွာစေမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–
၁၈း၂ ဧလိယသည် အာဟပ်မင်းအား ကိုယ်ကိုပြအံ့သောငှါသွား၏။ ထိုအခါရှမာရိမြို့၌ ပြင်းစွာသောအစာ အာဟာရခေါင်းပါးခြင်းဘေးရှိ၍၊–
၁၈း၃ အာဟပ်မင်းသည် နန်းတော်အုပ်ဩဗဒိကိုခေါ်၏။ ထိုဩဗဒိသည် ထာဝရဘုရားကို အလွန်ရိုသေသော သူဖြစ်၏။–
၁၈း၄ ယေဇဗေလသည် ထာဝရဘုရား၏ပရောဖက်တို့ကို ပယ်ဖြတ်သောအခါ၊ ဩဗဒိသည် ပရောဖက်တရာကို မြေတွင်းထဲမှာငါးဆယ်စီဝှက်ထားပြီး လျှင်၊ မုန့်နှင့်ရေကိုပေး၍ ကျွေးလေ၏။–
၁၈း၅ အာဟပ်ကလည်း၊ တပြည်လုံးသို့လှည့်လည်၍ စမ်းရေတွင်းများ၊ ချောင်းများရှိရာအရပ်ရပ်သို့သွားလော့။ တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့သည်မသေ၊ မြင်းနှင့်လားတို့သည် အသက်လွတ်မည်အကြောင်း၊ မြက်ပင်ကိုတွေ့ ကောင်းတွေ့လိမ့်မည်ဟု ဩဗဒိအားဆိုလျက်၊–
၁၈း၆ သူတို့သည် တပြည်လုံးကိုနှံ့ပြားအောင် ဝေဖန်၍၊ အာဟပ်နှင့်ဩဗဒိသည် လမ်းတခြားစီထွက်သွားကြ၏။–
၁၈း၇ ဩဗဒိသည် သွားစဉ်အခါ၊ ဧလိယသည်ဆီး၍ကြို၏။ ဩဗဒိသည် ဧလိယကိုသိ၍ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်သခင်ဧလိယမှန်ပါ သလောဟုမေးလျှင်၊–
၁၈း၈ ဧလိယက ငါမှန်၏။ ဧလိယသည် ဤမည်သောအရပ်၌ရှိပါ၏ဟု သင့်သခင်ထံသို့ သွား၍လျှောက်လော့ ဟုပြောဆိုသော်၊–
၁၈း၉ ဩဗဒိကလည်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အသက်ကိုသတ်စေခြင်းငှါ အာဟပ်၌အပ်ရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အဘယ်သို့ပြစ်မှား ဘိသနည်း။–
၁၈း၁၀ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်ကိုရှာစေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်သခင်မစေလွှတ်သောတိုင်းနိုင်ငံ တခုမျှမရှိပါ။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားက၊ ဧလိယမရှိပါဟုလျှောက် သောအခါ၊ ကိုယ်တော်ကိုရှာ၍မတွေ့နိုင်ဟု ထိုတိုင်းနိုင်ငံသားတို့သည်အကျိန် ကိုခံရကြပါ၏။–
၁၈း၁၁ ယခုမူကား၊ ဧလိယသည် ဤမည်သောအရပ်၌ရှိပါ၏ဟု သင့်သခင်ထံသို့သွား၍လျှောက်လော့ဟု မိန့်တော်မူပါသည်တကား။–
၁၈း၁၂ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံမှ ထွက်သွား၍အာဟပ်မင်းထံမှာ လျှောက်စဉ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် အကျွန်ုပ်မသိ သောအရပ်သို့ကိုယ်တော်ကို ဆောင်သွားတော်မူလျှင်၊ အာဟပ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကိုမတွေ့နိုင်သောအခါ အကျွန်ုပ်ကိုသတ်ပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်ကျွန်မူကား၊ အသက် ငယ်စဉ်ကာလမှစ၍ ထာဝရဘုရားကိုရိုသေပါပြီ။–
၁၈း၁၃ ယေဇဗေလသည် ထာဝရဘုရား၏ပရောဖက်တို့ကို သတ်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်ပြုသောအမှုတည်း ဟူသော ထာဝရဘုရား၏ပရောဖက် တရာကိုမြေတွင်းထဲမှာ ငါးဆယ်စီဝှက်ထားပြီးလျှင်၊ မုန့်နှင့်ရေ ကိုပေး၍ကျွေးကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သခင်ကြားတော်မမူသလော။–
၁၈း၁၄ ယခုမူကား၊ ဧလိယသည် ဤမည်သောအရပ်၌ရှိပါ၏ဟု သင့်သခင်ထံသို့သွား၍ လျှောက်လော့ဟု ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အာဟပ် သည်အကျွန်ုပ်ကိုသတ်ပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်ဆို၏။–
၁၈း၁၅ ဧလိယကလည်း၊ ငါကိုးကွယ်သောကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ငါသည် ယနေ့အာဟပ်မင်းအား ကိုယ်ကိုအမှန်ပြမည်ဟု ဆိုပြန်သော်၊–
၁၈း၁၆ ဩဗဒိသည် အာဟပ်မင်းထံသို့သွား၍လျှောက်သဖြင့်၊ အာဟပ်သည်ဧလိယကိုကြိုဆိုအံ့သောငှါသွား၍၊–
၁၈း၁၇ တွေ့မြင်သောအခါ၊ သင်သည်ဣသရေလအမျိုးကိုနှောင့်ရှက်သောသူမှန်သလောဟု မေးလျှင်၊–
၁၈း၁၈ ဧလိယက၊ ငါသည်ဣသရေလအမျိုးကိုမနှောင့်ရှက်၊ သင်နှင့်သင့်အဆွေအမျိုးတို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ပညတ်တရားကိုစွန့်၍ ဗာလဘုရားတို့ကို ဆည်းကပ်သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးကိုနှောင့်ရှက်ကြပြီ။–
၁၈း၁၉ သို့ရာတွင် လူကိုယခုစေလွှတ်၍ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုင်း၊ ဗာလပရောဖက်လေးရာငါး ဆယ်ကိုင်း၊ ယေဇဗေလစားပွဲ၌ စားသောအာရှရပရောဖက်လေးရာကိုင်း၊ ကရမေလတောင်၊ ငါ့ထံသို့ စုဝေးစေလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊–
၁၈း၂၀ အာဟပ်သည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှိရာသို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ ပရောဖက်တို့ကို ကရမေလ တောင်ပေါ်မှာ စုဝေးစေ၏။
၁၈း၂၁ ဧလိယသည် လူများရှိရာသို့လာ၍၊ သင်တို့သည် ဘာသာနှစ်ပါးစပ်ကြားမှာ အဘယ်မျှကာ လပတ်လုံး ယုံမှားသောစိတ်နှင့်နေကြလိမ့်မည်နည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်မှန်လျှင် ထိုဘုရား ကိုဆည်းကပ်ကြလော့။ ဗာလသည် ဘုရားသခင်မှန်လျှင် ထိုဘုရားကိုဆည်းကပ်ကြလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ လူများတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။–
၁၈း၂၂ တဖန် ဧလိယက၊ ထာဝရဘုရား၏ပရောဖက်ကား ငါတယောက်တည်းကျန်ရစ်၏။ ဗာလ၏ပရော ဖက်ကား လေးရာငါးဆယ်ရှိကြ၏။–
၁၈း၂၃ နွားနှစ်ကောင်ကိုပေးကြလော့။ သူတို့သည် တကောင်ကိုရွေး၍ အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ပြီးလျှင် ထင်းပေါ်မှာတင် ပါလေစေ။ မီးမထည့်စေနှင့်။ ငါလည်း နွားတကောင်ကိုလုပ်၍ ထင်းပေါ်မှာတင်မည်။ မီးကိုမထည့်။–

၁၈း၂၄ သင်တို့သည် သင်တို့ဘုရားများ၏နာမကို ပတ်ခေါ်ကြလော့။ ငါလည်း ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ဟစ်ခေါ်မည်။ မီးဖြင့်ထူးတော်မူသော ဘုရားသည်ဘုရားသခင်မှန်ပါစေဟု လူများတို့အားပြောဆိုလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က၊ ဧလိယ၏စကားသည် လျောက်ပတ်ပေသည်ဟု ဆိုကြ၏။–
၁၈း၂၅ တဖန်ဧလိယက၊ သင်တို့သည်များသောကြောင့် နွားတကောင်ကို အရင်ရွေး၍ လုပ်ကြလော့။ မီးမထည့်ဘဲ သင်တို့ဘုရားများ၏နာမကို ဟစ်ခေါ်ကြလော့ဟု ဗာလ၏ပရောဖက်တို့အား ဆိုသည်အတိုင်း၊–
၁၈း၂၆ သူတို့သည် လူများပေးသောနွားကိုယူ၍ လုပ်ပြီးလျှင်၊ အိုဗာလဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ထူးတော်မူပါဟု နံနက်အချိန်မှစ၍ မွန်းတည့် အချိန်တိုင် အောင်ဗာလ၏နာမကိုဟစ်ခေါ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဗျာဒိတ်သံမရှိ။ ထူးသောသူလည်းမရှိ။ သူတို့သည် ကိုယ်တည်သောယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ ကခုန်ကြ၏။–
၁၈း၂၇ မွန်းတည့်အချိန်၌ ဧလိယက၊ ကျယ်သောအသံနှင့်ဟစ်ကြလော့။ ဗာလသည် ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ဆင်ခြင်လျက်နေတော်မူ၏။ သို့မဟုတ် တစုံတခုကိုလိုက်၍ ရှာတော်မူ၏။ သို့မဟုတ် ခရီးသွား တော်မူ၏။ သို့မဟုတ်ကျိန်းစက်တော်မူသောကြောင့်၊ တစုံတယောက်သော သူသည် နိုးရမည်ဟု ပြက်ယယ်ပြု၍ဆို၏။–
၁၈း၂၈ သူတို့သည်လည်း ကျယ်သောအသံနှင့်ဟစ်၍ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်အသွေးနှင့်ကိုယ်ကိုလူးခြင်းငှါ ထား၊ သံစူးနှင့် ကိုယ်ကိုရှစေကြ၏။–
၁၈း၂၉ မွန်းလွဲ၍ ညဦးယံယဇ်ပူဇော်ချိန်တိုင်အောင် ပရောဖက်ပြုကြသော်လည်း၊ ဗျာဒိတ်သံမရှိ။ ထူးသောသူ၊ အမှုထားသောသူလည်းမရှိသောအခါ၊–
၁၈း၃၀ ဧလိယက၊ ငါ့အနီးသို့လာကြလော့ဟု လူများတို့ကိုခေါ်သည်အတိုင်း၊ လူအပေါင်းတို့သည် အနီးသို့လာ ကြ၏။ ထိုအခါဧလိယသည်ပြိုပျက် သောထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ကိုရှင်းလင်းပြီးမှ၊–
၁၈း၃၁ သင်၏အမည်ကား ဣသရေလဖြစ်ရမည်ဟူသော ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရသောယာ ကုပ်သားအမျိုးအနွယ်အရေအတွက်အတိုင်း၊ ကျောက်တဆယ်နှစ်လုံးကိုယူ၍၊–
၁၈း၃၂ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ပြီးမှ၊ မျိုးစေ့နှစ်တင်းလောက် ဝင်နိုင်သောကျုံးကို ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည်၌တူးလေ၏။–
၁၈း၃၃ ထင်းကိုစီ၍ နွားကိုလည်း အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ပြီးလျှင် ထင်းပေါ်မှာတင်လေ၏။–
၁၈း၃၄ အိုးလေးလုံးကိုရေနှင့်အပြည့်ထည့်၍၊ မီးရှို့စရာယဇ်နှင့်ထင်းပေါ်မှာ လောင်းကြလော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း သူတို့သည်လောင်းပြီးမှ၊ တဖန်လောင်း ကြဦးလော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း သူတို့သည်လောင်းပြီးမှ၊ သုံးကြိမ် တိုင်အောင် လောင်းကြလော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်သုံးကြိမ်တိုင် အောင်လောင်းကြ၏။–
၁၈း၃၅ ရေသည် ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည်၌ စီး၍ကျုံးသည်လည်း ရေနှင့်ပြည့်လေ၏။–
၁၈း၃၆ ညဦးယံယဇ်ပူဇော်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ ပရောဖက်ဧလိယသည် ချဉ်းလာ၍၊ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ဣသရေ လတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ ကြောင်းကိုငှင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်ဖြစ်၍ အမိန့်တော်အတိုင်း ဤအမှုအလုံးစုံတို့ကို ပြုကြောင်းကိုငှင်း၊ ယနေ့သိကြပါစေသော။–
၁၈း၃၇ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုငှင်း၊ ဤလူတို့ စိတ်သဘောကို ပြောင်းလဲစေတော်မူကြောင်း ကိုငှင်း၊ သူတို့သည်သိစေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ နားထောင်တော်မူပါဟု ဆုတောင်းလေ၏။–
၁၈း၃၈ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏မီးသည်ကျသဖြင့်၊ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော ထင်း၊ ကျောက်၊ မြေမှုန့်ကိုလောင်၍ ကျုံး၌ရှိသောရေကိုလည်း ခန်းခြောက်စေ၏။–
၁၈း၃၉ လူအပေါင်းတို့သည်မြင်လျှင် ပြပ်ဝပ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ဝန်ခံကြ၏။–
၁၈း၄၀ ဧလိယကလည်း၊ ဗာလ၏ပရောဖက်တို့ကို ဘမ်းဆီးကြလော့။ တယောက်ကိုမျှမလွတ်စေနှင့်ဟု စီရင်သည်အတိုင်း၊ သူတို့ကိုဘမ်းဆီး၍ ဧလိယသည်ကိရှုန်ချောင်းသို့ ယူသွားပြီးလျှင်ကွပ်မျက် လေ၏။
၁၈း၄၁ ထိုနောက်မှ ဧလိယက၊ မင်းကြီးသည် စားသောက်ခြင်းငှါ တက်သွားပါလော့။ များစွာသော မိုဃ်းရွာမည့်အသံရှိသည်ဟု အာဟပ်အား ပြောဆိုလျှင်၊–
၁၈း၄၂ အာဟပ်သည် စားသောက်ခြင်းငှါ တက်သွား၏။ ဧလိယသည် ကရမေလတောင်ပေါ်သို့တက်၍၊ မြေ၌ပြပ်ဝပ်လျက် မျက်နှာကို ဒူးကြားမှာ ထားလျက်၊–
၁၈း၄၃ မိမိကျွန်အား သင်တက်၍ပင်လယ်သို့ ကြည့်ရှုလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ကျွန်သည်တက်၍ ကြည့်ရှုလျှင်၊ အဘယ်အရာမျှမရှိပါဟု ပြောဆို၏။ ဧလိယက၊ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင်သွား၍ ကြည့်ရှုဦးလော့ဟု ဆို၏။–
၁၈း၄၄ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်သောအခါ၊ လူလက်နှင့်တူသော မိုဃ်းတိမ်ငယ်တခုသည် ပင်လယ်ထဲကတက်ပါ၏ဟု ဆိုသော်၊ အာဟပ်မင်းထံသို့သွားလော့။ မိုဃ်းရွာ၍ ဆီးတားမည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိသောကြောင့်၊ မင်းကြီး ပြင်ဆင်၍ ပြန်သွားမည်အကြောင်း လျှောက်ထားလော့ဟု မှာလိုက်လေ၏။–
၁၈း၄၅ မကြာမမြင့်မှီ မိုဃ်းကောင်းကင်သည် မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းနှင့်မည်း၍ ပြင်းစွာမိုဃ်းရွာ၏။ အာဟပ်သည် ရထားစီး၍ ယေဇရေလမြို့သို့သွား၏။–
၁၈း၄၆ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ဧလိယအပေါ်မှာရှိ၍၊ သူသည် ခါးပန်းကို စည်းလျက် အာဟပ်မင်း အရင် ယေဇရေလမြို့တံခါးဝသို့ ပြေးလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ ဧလိယပြုသောအမှုနှင့် ပရောဖက်အပေါင်းတို့ကို ထားနှင့်ကွပ်မျက်သောအမှုကို၊ အာဟပ်သည် ယေဇဗေလအား အကုန်အစင် ကြားပြော၏။–
၁၉း၂ ယေဇဗေလက၊ နက်ဖြန်နေ့ ယခုအချိန်ရောက်မှ၊ သင့်အသက်သည် ထိုပရောဖက်တို့၏အသက်ကဲ့သို့ငါ မဖြစ်စေလျှင်၊ ဘုရားတို့သည် ငါ၌ထိုမျှမက ပြုပါစေသောဟု တမန်ကို ဧလိယထံသို့ စေလွှတ်၍ ကြားလိုက်၏။–
၁၉း၃ ထိုအခါ ဧလိယသည် ကြောက်သဖြင့်၊ ထ၍အသက်လွတ်အောင် ယုဒခရိုင် ဗေရရှေဘမြို့သို့သွား၏။ ထိုမြို့၌ ကျွန်ကိုထားခဲ့၍၊–

၁၉း၄ သူကိုယ်တိုင်သည်တောသို့ တနေ့ခရီးသွားပြီးလျှင်၊ ရသမ်ပင်အောက်သို့ ရောက်၍ထိုင်လေ၏။ ထိုအခါ ကိုယ်အသက်သေရမည်အကြောင်း ဆုတောင်းလျက်၊ အို ထာဝရဘုရား၊ ယခုတန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အသက်ကို သိမ်းယူတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဘိုးဘေးတို့ထက်သာ၍ မကောင်းပါဟု မြည်တမ်းပြီးလျှင်၊ –

၁၉း၅ ရသမ်ပင်အောက်မှာ အိပ်ပျော်၏။ ထိုအခါ ကောင်းကင်တမန်က၊ ထ၍စားလော့ဟု သူ့ကိုတို့လျက် ဆို၏။ –

၁၉း၆ ဧလိယသည် မျှော်ကြည့်သောအခါ၊ မီးနှင့်ဖုတ်သောမုန့်ပြားနှင့် ခေါင်းရင်း၌ရေဘူးရှိသည်ကိုမြင်၍ စားသောက်ပြီးမှ တဖန်အိပ်ပျော်၏။ –

၁၉း၇ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ဒုတိယအကြိမ်လာ၍ သူ့ကိုတို့လျက်၊ သွားရမည့်ခရီးသည် အလွန်ဝေးသောကြောင့်၊ ထ၍ စားဦးလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ –

၁၉း၈ ဧလိယသည် ထ၍စားသောက်ပြန်၏။ ထိုအစာအဟာရကို အမှီပြုလျက်၊ အရက်လေးဆယ်ခရီးသွား၍ ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သော ဟောရပ်တောင်သို့ရောက်သဖြင့်၊ –

၁၉း၉ ဥမင်ထဲသို့ဝင်၍နေ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ရောက်သည်ကား၊ ဧလိယ၊ သင်သည် ဤအရပ်၌ အဘယ်သို့ပြုလျက်နေသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ –

၁၉း၁၀ ဧလိယကလည်း အကျွန်ုပ်သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဘက်၌ အလွန် စိတ်အားကြီးပါပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည် ကိုယ်တော်၏ပဋိညာဉ်တရားကို စွန့်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ ယဇ်ပလ္လင်များကိုဖြိုဖျက်၍ ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက်များကို ထားနှင့်သတ်ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တယောက်တည်း ကျန်ရစ်၍၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုပင်သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြပါသည်ဟု လျှောက် လေ၏။ –

၁၉း၁၁ နှုတ်ကပတ်တော်ကလည်း ထွက်လော့။ ထာဝရဘုရားရှေ့ တောင်ပေါ်မှာရပ်နေလော့။ ထာဝရဘုရား ရှောက်သွားမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါအားကြီးသောလေပြင်းသည် တောင်ထိပ်တို့ကိုခွဲ၍၊ ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ကျောက်တို့ကိုချိုးဖဲ့၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် လေ၌ရှိတော်မမူ။ လေနောက်မှာမြေလှုပ်ခြင်းရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် မြေလှုပ်ခြင်း၌လည်းရှိတော်မမူ။ –

၁၉း၁၂ မြေလှုပ်ခြင်းနောက်မှာ မီးရှို့၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် မီး၌လည်းရှိတော်မမူ။ မီးနောက်မှာဖြည်းညှင်းသောအသံရှိ၏။ –

၁၉း၁၃ ထိုအသံကို ဧလိယသည်ကြားလျှင်၊ မျက်နှာကိုဝတ်လုံနှင့်ဖုံးအုပ်လျက်ထွက်၍ ဥမင်ဝ၌ရပ်နေ၏။ ထိုအခါ ဧလိယ၊ သင်သည်ဤအရပ်၌ အဘယ်သို့ပြုလျက်နေသနည်းဟု အသံလာ၏။ –

၁၉း၁၄ ဧလိယကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဘက်၌ အလွန် စိတ်အားကြီးပါပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်၏ပဋိညာဉ်တရား ကိုစွန့်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ ယဇ်ပလ္လင်များကိုဖြိုဖျက်၍၊ ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက်များကို ထားနှင့် သတ်ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တယောက်တည်း ကျန်ရစ်၍၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုပင်သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြပါသည်ဟု လျှောက်လေသော်၊ –

၁၉း၁၅ ထာဝရဘုရားက၊ ဒမာသက်တောသို့ပြန်၍ခရီးသွားလော့။ ရောက်သောအခါ ဟာဇေလကို ရှုရိရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေးလော့။ –

၁၉း၁၆ နိမ်ရှိသားယေဟုကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေးလော့။ အာဗေလ မဟော လမြို့နေ၊ ရှာဖတ်သားဧလိရှဲကို သင့်ကိုယ်စားပရောဖက်အရာ၌ ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေးလော့။ –

၁၉း၁၇ သို့ဖြစ်၍ ဟာဇေလထားနှင့် လွတ်သောသူကို ယေဟုသတ်လိမ့်မည်။ ယေဟုထားနှင့်လွတ်သောသူကို ဧလိရှဲသတ်လိမ့်မည်။ –

၁၉း၁၈ သို့ရာတွင် ဗာလရှေ့၌ဒူးထောက်ခြင်း၊ နမ်းခြင်းကိုမပြုသောသူအပေါင်းတည်းဟူသော ဣသရေလ အမျိုးသားခုနစ်ထောင်တို့ကို ငါ့အဘို့ငါ ကျန်ကြွင်းစေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉း၁၉ ထိုအရပ်မှဧလိယသည် သွားပြီးလျှင်၊ နွားငါးယှဉ်းနှင့်လယ်ထွန်လျက်၊ နောက်ဆုံး နွားယှဉ်း၌ ကိုယ်တိုင်လိုက်သော ရှာဖတ်သားဧလိရှဲကို တွေ့၍ အနား၌ရှောက်စဉ်တွင်၊ မိမိဝတ်လုံကို သူ့အပေါ်မှာတင်လေ၏။ –

၁၉း၂၀ ဧလိရှဲသည် နွားတို့ကိုပစ်ထား၍ ဧလိယနောက်သို့လိုက်လျက်၊ အကျွန်ုပ်သည် မိဘကိုနမ်းပါရစေ။ သို့ပြီးမှ ကိုယ်တော်နောက်သို့ လိုက်ပါမည်ဟု အခွင့်တောင်းလျှင်၊ ဧလိယကပြန်သွားလော့။ ငါသည် သင်၌အဘယ်သို့ပြုဘိသနည်းဟု ဆိုသော်၊ –

၁၉း၂၁ ဧလိရှဲသည် ပြန်သွား၍နွားတယှဉ်းကိုသတ်ပြီးမှ၊ နွားသားကိုလယ်ထွန်သောတန်ဆာနှင့်ပြုတ်၍ လူများတို့ အားကျွေးလေ၏။ သို့ပြီးမှ ထ၍ ဧလိယနောက်သို့လိုက်လျက် လက်ထောက်ဖြစ်လေ၏။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ ရှုရိရှင်ဘုရင် ဗင်္ဟာဒဒ်သည် မိမိဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ မင်းကြီးသုံးကျိပ်နှစ်ပါးနှင့် တကွ မြင်းစီးသူရဲ၊ ရထားစီးသူရဲများပါလျက်စစ်ချီပြီးလျှင် ရှာမာရိမြို့ကိုဝိုင်းထား၍ တိုက်လေ၏။ –

၂၀း၂ သံတမန်တို့ကို ဣသရေလရှင်ဘုရင် အာဟပ်ထံ၊ မြို့ထဲသို့စေလွှတ်၍၊ ဗင်္ဟာဒဒ်၏အမိန့်တော်ကား၊ –

၂၀း၃ သင့်ရွှေငွေသည် ငါ့ဥစ္စာဖြစ်၏။ သင့်သားမယားအကောင်းဆုံးတို့ကိုလည်း ငါပိုင်၏ဟု မှာလိုက်သတည်း။ –

၂၀း၄ ဣသရေလရှင်ဘုရင်က အရှင်မင်းကြီး၊ အမိန့်တော်အတိုင်း ငါနှင့်ငါ့ဥစ္စာရှိသမျှသည် ကိုယ်တော်၏ ဥစ္စာဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်ပြော၏။ –

၂၀း၅ သံတမန်တို့သည် တဖန်လာ၍ ဗင်္ဟာဒဒ်၏အမိန့်တော်ကား၊ သင်ပိုင်သောရွှေငွေ သားမယားတို့ကိုငါ၌ အပ်ရမည်ဟု ငါမှာလိုက်သည်အမှုမှာ၊ –

၂၀း၆ နက်ဖြန်နေ့ ယခုအချိန်ရောက်သောအခါ ငါ့ကျွန်တို့ကိုငါစေလွှတ်မည်။ သူတို့သည် သင်နေသောအိမ်နှင့် သင့်ကျွန်နေသောအိမ်တို့ကိုစစ်၍ အလိုရှိသမျှတို့ကို ယူစေရမည်ဟု မှာလိုက်သတည်း။ –

၂၀း၇ ထိုအခါ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ပြည်သားအသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ ဤသူသည် အဘယ်မျှလောက် ရန်ရှာချင်သည်ကို ကြည့်မှတ်ကြပါလော့။ ငါ့ရွှေငွေ သားမယားတို့ကို တောင်း၍မှာလိုက်သောအခါ ငါမငြင်းပါတကားဟု ကြားပြော၏။ –

၂၀း၈ အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့နှင့် ပြည်သားအပေါင်းတို့က၊ ထိုသူ၏စကားကို နားထောင်တော်မမူပါနှင့်။ ဝန်ခံတော်မမူပါနှင့်ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။ –

၂၀း၉ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်က၊ ကိုယ်တော်သည် အထက်မိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း ကိုယ်တော်ကျွန်ပြုပါမည်။ နောက်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း မပြုသင့်ဟု ငါ့အရှင်မင်းကြီးအားပြန်လျှောက်ကြလော့ဟု ဗဟာဒဒ် ၏သံတမန်တို့အား မှာလိုက်လျှင်၊ ထိုသူတို့သည် သွား၍လျှောက်ကြ၏။–

၂၀း၁၀ တဖန်ဗဟာဒဒ်သည် စေလွှတ်၍၊ ရှမာရိမြို့၌ရှိသော မြေမှုန့်သည် ငါ့နောက်သို့လိုက်သောသူအပေါင်း တို့တွင်၊ တယောက်တလက် ဆုပ်စီစေ့ငလောက်လျှင်၊ ဘုရားတို့သည် ငါ၌ထိုမျှမကပြုပါစေသောဟု မှာလိုက်လေသော်၊–

၂၀း၁၁ ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ လက်နက်စုံကို ချွတ်သောသူသည် ဝါကြွားသကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်သောသူသည် မဝါကြွားစေနှင့်ဟု ပြန်ပြော၏။–

၂၀း၁၂ ဗဟာဒဒ်သည် မင်းကြီးနှင့်တကွတဲတော်၌သောက်စဉ်၊ ထိုစကားကိုကြားလျှင် စစ်ခင်းကျင်းကြဟု မိမိကျွန်တို့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်မြို့ရှေ့မှာ စစ်ခင်းကျင်းကြ၏။

၂၀း၁၃ ထိုအခါ ပရောဖက်တပါးသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင် အာဟပ်ထံသို့လာ၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကြီးစွာသော အလုံးအရင်း အပေါင်းကိုမြင်ပြီလော။ သင့်လက်၌ ယနေ့ငါ အပ်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်ဟု အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆို၏။–

၂၀း၁၄ အာဟပ်ကလည်း၊ အဘယ်သူအားဖြင့် အပ်တော်မူမည်နည်းဟု မေးလျှင်၊ မြို့ဝန်များ၏လုလင်တို့အား ဖြင့်အပ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။ စစ်မှုကို အဘယ်သူစီရင်ရမည်နည်းဟု မေးပြန်သော်၊ မင်းကြီးကိုယ်တိုင်စီရင်ရမည်ဟု ဆို၏။–

၂၀း၁၅ အာဟပ်မင်းသည် မြို့ဝန်များ၏လုလင်တို့ကိုရေတွက်၍ နှစ်ရာသုံးဆယ်နှစ်ယောက်ရှိ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို ရေတွက်ပြန်သော် ခုနစ်ထောင်ရှိ၏။–

၂၀း၁၆ မွန်းတည့်အချိန်၌ထွက်ကြ၏။ ဗဟာဒဒ်မင်းမူကား၊ ဝိုင်းသော မင်းကြီးသုံးဆယ်နှစ်ပါးတို့နှင့်တကွ တဲတော်၌ယစ်မူးအောင် သောက်လျက် နေကြ၏။–

၂၀း၁၇ မြို့ဝန်များ၏ လုလင်တို့သည် အရင်ထွက်ကြ၏။ ရှမာရိမြို့ထဲက လူထွက်ပါသည်ဟု ဗဟာဒဒ်မင်းထံသို့ စေလွှတ်၍ ကြားလျှောက်ကြလျှင်၊–

၂၀း၁၈ စစ်ငြိမ်းစေခြင်းငှါ ထွက်သည်ဖြစ်စေ၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ထွက်သည်ဖြစ်စေ၊ အရှင်ဘမ်းဆီးကြဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၀း၁၉ ထိုသို့မြို့ဝန်များ၏လုလင်တို့သည် လိုက်သောဗိုလ်ခြေနှင့်တကွ မြို့ထဲကထွက်၍၊–

၂၀း၂၀ ရန်သူတို့ကို လူတိုင်းတယောက်စီသတ်ကြသဖြင့် ရှုရိလူတို့သည်ပြေးကြ၏။ ဣသရေလလူတို့သည် လိုက်ကြသဖြင့် ရှုရိရှင်ဘုရင် ဗဟာဒဒ်သည် မြင်းစီး၍ မြင်းစီးသူရဲတို့နှင့်အတူ အလွတ်ပြေး၏။–

၂၀း၂၁ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်လည်းထွက်၍ မြင်းတပ်၊ ရထားတပ်များကို ဖျက်၍ ရှုရိလူတို့ကိုကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် သတ်လေ၏။

၂၀း၂၂ တဖန် ပရောဖက်သည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့လာ၍၊ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေလော့။ အဘယ် သို့ပြုရမည်ကို သတိနှင့်ဆင်ခြင်လော့။ နှစ်လည် သောအခါရှုရိရှင်ဘုရင်သည်စစ်ချီ၍လာလေဦးမည်ဟု ဆို၏။–

၂၀း၂၃ ရှုရိရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တို့ကလည်း၊ သူတို့၏ဘုရားသည် တောင်ကိုသာ အစိုးရသောဘုရားဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ငါတို့ကိုနိုင်ပါ၏။ ငါတို့သည်လွင်ပြင်၌ တခါတိုက်ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့ တိုက်လျှင် စင်စစ်နိုင်ကြလိမ့်မည်။–

၂၀း၂၄ မင်းကြီးအပေါင်းတို့ကိုလည်းပယ်၍ သူတို့အရာ၌ဗိုလ်ချုပ်တို့ကို ခန့်ထားတော်မူပါ။–

၂၀း၂၅ ရှုံးသောမြင်းတပ်၊ ရထားတပ်နှင့်အမျှများသောတပ်ကို ခင်းကျင်းတော်မူပါ။ လွင်ပြင်၌တိုက်၍ ဆက်ဆက် နိုင်ကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထား သောစကားကို ရှင်ဘုရင်သည်နားထောင်၍ စီရင်လေ၏။–

၂၀း၂၆ နှစ်လည်သောအခါ ဗဟာဒဒ်မင်းသည် ရှုရိလူတို့ကိုရေတွက်၍ ဣသရေလပြည်သားတို့ကို စစ်တိုက်အံ့သောငှါ၊ အာဖက်မြို့သို့ ချီသွား၏။–

၂၀း၂၇ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် စာရင်းဝင်၍ ရိက္ခာကိုပြင်ဆင်ပြီးမှာ စစ်ချီကြ၏။ ရှုရိလူတို့သည် တပြည်လုံးအနှံ့အပြားနေလျက်၊သူတို့ရှေ့မှာ ဣသရေလလူတို့သည် ငယ်သောဆိတ်သငယ် နှစ်စုကဲ့သို့တပ်ချကြ၏။

၂၀း၂၈ ဘုရားသခင်၏ လူတယောက်သည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့လာ၍ ထာဝရဘုရားမိန့် တော်မူသည်ကား၊ ရှုရိလူတို့က ထာဝရဘုရား သည်တောင်ကိုသာ အစိုးရသောဘုရားဖြစ်၏။ လွင်ပြင် ကိုအစိုးရသော ဘုရားမဟုတ်ဟု ဆိုမိသောကြောင့်၊ ထိုကြီးစွာသော အလုံးအရင်း အပေါင်းကို သင့်လက်သို့ငါအပ်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။–

၂၀း၂၉ ထိုသူတို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဘက်တချက်တွင် တပ်ချလျက်နေပြီးမှ၊ သတ္တမနေ့၌စစ်ပြိုင်၍ ဣသရေလလူတို့သည် တနေ့ခြင်းတွင် ရှုရိခြေသည်သူရဲတသိန်းကိုသတ်ကြ၏။–

၂၀း၃၀ ကျန်သောသူတို့သည် အာဖက်မြို့သို့ပြေး၍ မြို့ရိုးလဲသဖြင့် နှစ်သောင်းခုနစ်ထောင်ကိုဖိလေ၏။ ဗဟာဒဒ်သည် ပြေး၍မြို့ထဲ အတွင်းအခန်း၌ ပုန်းလျက်နေ၏။–

၂၀း၃၁ ဗဟာဒဒ်၏ကျွန်တို့ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားရှင်ဘုရင်တို့သည် သနားတတ်သောမင်းဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ ကြားပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့သည်လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်၍၊ ခေါင်းပေါ်မှာကြိုးကိုရွက် လျက်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့ ထွက်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ။ အသက်တော်ကို ချမ်းသာပေး ကောင်းပေးပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်သည်အတိုင်း၊–

၂၀း၃၂ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်၍၊ ခေါင်းပေါ်မှာကြိုးကိုရွက်လျက်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့ရောက်လျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ဗဟာဒဒ်က၊ ကျွန်တော် အသက်ကိုချမ်းသာပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန်ကြောင်းကို လျှောက်ကြသော်၊ အာဟပ်မင်းက၊ ငါ့အစ်ကိုသည်အသက်ရှင်သေးသလောဟု မေး၏။–

၂၀း၃၃ ထိုသူတို့သည် အာဟပ်မင်း၏စကားကို စေ့စေ့နားထောင်၍၊ ချက်ခြင်းစကားအရိပ်ကိုဘမ်းလျက်၊ ကိုယ်တော်အစ်ကိုဟူ၍ မိမိတို့ သခင်ကိုခေါ်ကြ၏။ အာဟပ်ကလည်း သွား၍ခေါ်ကြလော့ဟု စေလွှတ်သည်အတိုင်း ဗဟာဒဒ်သည်ထွက်လာ၍၊ အာဟပ်မင်းအခွင့်နှင့် ရထားတော်ပေါ် သို့တက်ရ၏။–

၂၀း၃၄ ဗဟာဒဒ်ကလည်း၊ ငါ့အဘသည် ကိုယ်တော်အဘ၏လက်မှ လုယူသောမြို့တို့ကို ငါပြန်ပေးပါမည်။ ငါ့အဘသည် ရှမာရိမြို့၌ ရှုရိတန်းကို လုပ်သကဲ့သို့ကိုယ်တော်သည် ဒမာသက်မြို့၌ ဣသရေလ တန်းကို လုပ်ရပါသည်ဟုဆိုလျှင်၊ အာဟပ်ကမိဿဟာယဖွဲ့လျက်၊ သင့်ကို ငါလွှတ်လိုက်မည်ဟု ဆို၍ မိဿဟာယဖွဲ့လျက် လွှတ်လိုက်လေ၏။

၂၀း၃၅ ပရောဖက်အမျိုးသားတယောက်က၊ ငါ့ကိုရိုက်ပါလော့ဟု ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော် အတိုင်း အိမ်နီးချင်းအားဆို၏။ ထိုသူက ငါမရိုက်ပါ ဟု ငြင်းပယ်၏။–

၂၀း၃၆ ပရောဖက်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်သောကြောင့် ငါ့ထံမှသွားစဉ်တွင်၊ ခြင်္သေ့သတ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ထိုသူသွားစဉ်တွင် ခြင်္သေ့တွေ့၍သတ်၏။–

၂၀း၃၇ အခြားသောသူကိုတွေ့၍ ငါ့ကိုရိုက်ပါလော့ဟု ဆိုပြန်လျှင်၊ ထိုသူသည် နာကျင်စွာရိုက်လေ၏။–

၂၀း၃၈ ထိုပရောဖက်သည်သွား၍ မိမိမျက်နှာကိုပုဝါနှင့်ဖုံးအုပ်လျက် ရှင်ဘုရင်ကို ငံ့လင့်၏။–

၂၀း၃၉ ရှင်ဘုရင်သည် ရှောက်သွားသောအခါ ထိုသူက၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် စစ်တိုက်သွားပါ၏။ လူတယောက်သည် စစ်ပွဲထဲကထွက်လာ၍ ကျွန်တော်၌လူတယောက်ကိုအပ်သဖြင့် ဤလူ ကိုစောင့်လော့။ တစုံတခုအားဖြင့် ပျောက်လျှင်သူ့အသက်အတွက် သင့်အသက်သေရမည်။ သို့မဟုတ် ငွေအခွက်တဆယ်လျော်ရမည်ဟု မှာထားသော်လည်း၊–

၂၀း၄၀ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အရပ်ရပ်၌အမှုများသောအခါ၊ ထိုသူပျောက်ပါသည်ဟု လျှောက်လျှင်၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်က၊ သင့်အမှုကို ထိုသို့ပင် စီရင်ရမည်။ သင့်ကိုယ်တိုင်လည်း စီရင်ပြီးဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၀း၄၁ ထိုပရောဖက်သည် မျက်နှာဖုံးပုဝါကို ချက်ခြင်းပယ်သဖြင့်၊ ပရောဖက်တစုံတပါးဖြစ်ကြောင်းကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်သိ၏။–

၂၀း၄၂ ပရောဖက်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါကျိန်သောသူကို သင်လွှတ်သောကြောင့်၊ သင့်အသက်သည် သူ့အသက်အတွက်၊ သင့်လူတို့သည် သူ့လူတို့အတွက် အရှုံးခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။–

၂၀း၄၃ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ညစ်ညူးသောစိတ်နှင့်ညှိုးငယ်လျက် ရှမာရိမြို့၊ နန်းတော်သို့သွား၏။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ ထိုနောက်မှ ယေဇရေလမြို့သား နာဗုတ်ပိုင်သော စပျစ်ဥယျာဉ်သည် ယေဇရေလမြို့တွင်၊ ရှမာရိမင်းကြီးအာဟပ်၏နန်းတော်နားမှာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊–

၂၁း၂ အာဟပ်မင်းက၊ သင့်စပျစ်ဥယျာဉ်သည် နန်းတော်နားမှာရှိသောကြောင့် ယာလုပ်စရာဘို့ပေးပါ။ သာ၍ကောင်းသော ဥယျာဉ်ကိုငါပေးမည်။ သို့မဟုတ်သင်အလိုရှိလျှင် အဘိုးကိုပေးမည်ဟု နာဗုတ်အားဆိုလျှင်၊–

၂၁း၃ နာဗုတ်က၊ ဘိုးဘေးလက်မှ အမွေခံသောမြေကို ကိုယ်တော်အားပေးရသောအမှုကို ထာဝရဘုရား ဆီးတားတော်မူပါစေသောဟု ပြန်လျှောက်၏။–

၂၁း၄ ဘိုးဘေးမှ အမွေခံသောမြေကိုမပေးရဟု ယေဇရေလမြို့သား နာဗုတ်လျှောက်သောစကားကြောင့် အာဟပ်မင်းသည် ညစ်ညူးသောစိတ်နှင့် ညှိုးငယ်လျက်၊ နန်းတော်သို့သွား၍ အစာကိုမစား၊ မျက်နှာ ကိုလွှဲ၍သာလွန်ပေါ်မှာ အိပ်လျက်နေ၏။–

၂၁း၅ ခင်ပွန်းယေဇဗေလသည်လာ၍၊ အစာကိုမစားနိုင်အောင် စိတ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့်ညှိုးငယ် တော်မူသနည်းဟု မေးလျှင်၊–

၂၁း၆ မင်းကြီးက၊ ယေဇရေလမြို့သားနာဗုတ်ကိုငါခေါ်၍ သင့်စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုရောင်းပါ။ သို့မဟုတ် သင်အလို ရှိလျှင် အခြားသော ဥယျာဉ်ကိုငါ ပေးမည်ဟု ဆိုသော်၊ ထိုဥယျာဉ်ကို ကိုယ်တော်အားမပေးရဟု ပြန်ပြောသောကြောင့် စိတ်ညှိုးငယ်သည်ဟုဆို၏။–

၂၁း၇ ခင်ပွန်းယေဇဗေလက၊ ကိုယ်တော်သည် ဣသရေလနိုင်ငံကိုအစိုးရတော်မူသည် မဟုတ်လော။ ထ၍ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့်စားတော်ခေါ်ပါ။ ကျွန်မသည် ယေဇရေလမြို့သားနာဗုတ်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုဆက်ပါ မည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊–

၂၁း၈ အာဟပ်မင်း၏အခွင့်နှင့်စာရေး၍ တံဆိပ်တော်နှင့်ခတ်ပြီးမှ၊ နာဗုတ်နေရာမြို့၌ သူနှင့်အတူနေသော အသက်ကြီးသူနှင့် မှူးမတ်များထံသို့ ပေးလိုက်လေ၏။–

၂၁း၉ စာချက်ဟူမူကား၊ အစာရှောင်ရာအချိန်ကို ကြွေးကြော်၍၊ နာဗုတ်ကို လူများရှေ့မှာမြှောက်ထားကြလော့။–

၂၁း၁၀ သူ့ရှေ့မှာ အဓမ္မလူနှစ်ယောက်ကိုထား၍၊ သင်သည် ဘုရားသခင်နှင့်ရှင်ဘုရင်ကိုစွန့်ပယ်ပြီဟု သက်သေခံပါလေစေ။ သို့ပြီးမှ သူ့ကိုထုတ်၍ သေစေခြင်းငှါ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြလော့ဟု ပါသတည်း။–

၂၁း၁၁ ယေဇဗေလပေးလိုက်သော စာ၌ပါသည်အတိုင်း၊ နာဗုတ်နေသောမြို့သားအသက်ကြီးသူနှင့် မှူးမတ်တို့သည်ပြုလျက်၊–

၂၁း၁၂ အစာရှောင်ရာအချိန်ကိုကြွေးကြော်၍ နာဗုတ်ကိုလူများရှေ့မှာမြှောက်ထားကြ၏။–

၂၁း၁၃ အဓမ္မလူနှစ်ယောက်သည် လာ၍သူ့ရှေ့မှာထိုင်လျက်၊ နာဗုတ်သည် ဘုရားသခင်နှင့်ရှင်ဘုရင်ကိုစွန့် ပယ်ပြီဟု လူများရှေ့တွင် နာဗုတ်တဘက်၌ သက်သေခံကြလျှင်၊ နာဗုတ်ကိုမြို့ပြင်သို့ထုတ်၍ သေအောင်ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြ၏။–

၂၁း၁၄ ထိုအခါ နာဗုတ်သည် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ခြင်းကိုခံရ၍သေပါပြီဟု ယေဇဗေလထံသို့စေလွှတ်၍ ကြားလျှောက်ကြ၏။–

၂၁း၁၅ ထိုအကြောင်းကို ယေဇဗေလသည် ကြားလျှင်၊ ယေဇရေလမြို့သားနာဗုတ် မရောင်းလိုသောစပျစ်ဥယျာဉ်ကိုထ၍ သိမ်းယူတော်မူပါ။ နာဗုတ် အသက်မရှိ၊ သေပါပြီဟု ဆို၏။–

၂၁း၁၆ နာဗုတ်သေကြောင်းကို အာဟပ်သည်ကြားလျှင်၊ ယေဇရေလမြို့သားနာဗုတ်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို သိမ်းယူခြင်းငှါထသွား၏။

၂၁း၁၇ ထိုအခါ တိရှဘိမြို့သား ဧလိယသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်က၊–

၂၁း၁၈ သင်သည် ရှမာရိမြို့၌နေသော ဣသရေလရှင်ဘုရင်အာဟပ်ကို ကြိုဆိုအံ့သောငှါ ထသွားလော့။ သူသည်နာဗုတ်၏စပျစ်ဥယျာဉ်ကို သိမ်းယူခြင်းငှါ သွား၍ ယခုဥယျာဉ်၌ရှိ၏။–

၂၁း၁၉ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်လူအသက်ကိုသတ်၍ သူ့ဥစ္စာကိုသိမ်းယူပြီလော။ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ခွေးတို့သည် နာဗုတ်အသွေးကို လျက်သောအရပ်၌သင့်အသွေးကိုပင် လျက်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆိုလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။–

၂၁း၂၀ အာဟပ်ကလည်း၊ အချင်းရန်သူ၊ ငါနှင့်တွေ့ပြီလောဟု ဧလိယအားဆိုလျှင်၊ ဧလိယက သင်သည်ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုလို၍ ကိုယ်ကိုရောင်းသောကြောင့် သင်နှင့်ငါတွေ့ပြီ။–

၂၁း၂၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အပေါ်သို့ ဘေးဥပဒ်ရောက်စေမည်။ ဣသရေလမြို့ရွာ၌ ချုပ်ထားသောသူဖြစ်စေ၊ အလွတ်ပြေးသောသူဖြစ်စေ၊ အာဟပ်အမျိုးယောကျ်ားများကို ပယ်ဖြတ်မည်။–

၂၁း၂၂ ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်သောအပြစ်နှင့် ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသောအပြစ်ကြောင့်၊ သင့်အမျိုးကို နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်အမျိုးနှင့် အဟိယ၏သား ဗာရှာအမျိုးကဲ့သို့ငါဖြစ်စေမည်။–

၂၁း၃၃ ယေဇဗေလအမှုမှာ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယေဇရေလမြို့ရိုးနားမှာ ခွေးတို့သည်ယေဇ ဗေလကို စားကြလိမ့်မည်။–
၂၁း၂၄ အာဟပ်အမျိုးသည် မြို့ထဲမှာသေလျှင် ခွေးစားလိမ့်မည်။ မြို့ပြင်မှာသေလျှင် မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်စား လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို အာဟပ်အားဆင့်ဆို၏။–
၂၁း၂၅ အာဟပ်နှင့်တူသော သူတယောက်မျှမရှိ။ ခင်ပွန်းယေဇဗေလသည် တိုက်တွန်းသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုလို၍၊ ကိုယ်ကို ရောင်းသောသူဖြစ်၏။–
၂၁း၂၆ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူသော အာမောရိအမျိုးသားပြုသမျှအတိုင်း၊ ရုပ်တုဆင်းတုကို ဆည်းကပ်၍ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုကိုပြု၏။–
၂၁း၂၇ သို့ရာတွင်ဧလိယဆင့်ဆိုသောစကားတော်ကိုကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်၏။ အစာရှောင်ခြင်း၊ လျှော်တေအဝတ်၌ အိပ်ခြင်းကိုပြု၍ ဖြည်းဖြည်းသွားလာ၏။–
၂၁း၂၈ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် တိရှဘိမြို့သားဧလိယသို့ ရောက်လာသည်ကား၊–
၂၁း၂၉ အာဟပ်သည် ငါ့ရှေ့မှာနှိမ့်ချသည်ကို မြင်ပြီလော။ ထိုသို့ငါ့ရှေ့မှာနှိမ့်ချသောကြောင့်၊ သူ့လက်ထက်၌ ထိုဘေးဥပဒ်ကိုငါမရောက်စေ။ သူ့သား လက်ထက်၌ သူ့အမျိုးပေါ်သို့ရောက်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ ရှုရိပြည်နှင့် ဣသရေလပြည်သည် စစ်မတိုက်ဘဲ သုံးနှစ်နေပြီးမှ၊–
၂၂း၂ တတိယနှစ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်သည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့လာ၏။–
၂၂း၃ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သည် ငါတို့နိုင်ငံအဝင်ဖြစ်သည်ကို သင်တို့မ သိလော။ ငါတို့သည် ရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှ မနှုတ်မယူဘဲ ငြိမ်သက်စွာနေကြပြီတကားဟု မိမိကျွန် တို့အားဆို၏။–
၂၂း၄ ယောရှဖတ်မင်းအားလည်း၊ ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ငါနှင့်အတူ စစ်ချီမည်လောဟုမေးလျှင်၊ ယောရှ ဖတ်က၊ ငါသည် မင်းကြီးကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ငါ့လူတို့သည် မင်းကြီး၏ လူကဲ့သို့၎င်း၊ ငါ့မြင်းတို့သည် မင်းကြီး၏မြင်းကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြသည်ဟု ဣသရေလရှင်ဘုရင်အား ပြန်ပြော၏။
၂၂း၅ တဖန် ယောရှဖတ်က၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို ယနေ့မေးမြန်းပါလော့ဟု ဣသရေလရှင်ဘုရင်အားဆိုသော်၊–
၂၂း၆ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ပရောဖက်လေးရာတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ငါသည် ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီကောင်းသလော။ မချီဘဲနေ ကောင်းသလောဟုမေးသော်၊ သူတို့က ချီတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား သည် အရှင်မင်းကြီး၏လက်တော်သို့ အပ်တော်မူမည်ဟု လျှောက်ကြ၏။–
၂၂း၇ ယောရှဖတ်ကလည်း၊ ငါတို့မေးမြန်းစရာ ထာဝရဘုရား၏ပရောဖက် တစုံတပါးမျှမရှိသလောဟု မေးသော်၊–
၂၂း၈ ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ ထာဝရဘုရားကမေးမြန်းရသောသူတယောက် ဣမလသားမိက္ခာရှိသေး၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူကိုငါမုန်း၏။ ငါ၌မင်္ဂလာ စကားကိုမဟော။ အမင်္ဂလာစကားကိုသာဟောတတ်သည်ဟု ယောရှဖတ်အားဆိုလျှင်၊ ယောရှဖတ်က ထိုသို့မင်းကြီးမပြောပါနှင့် ပြန်ဆို၏။–
၂၂း၉ ထိုအခါ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် အရာရှိတယောက်ကိုခေါ်၍၊ ဣမလသား မိက္ခာကိုအလျင် အမြန်ခေါ်ခဲ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၂၂း၁၀ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်တို့သည် မင်းမြောက်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်လျက် ရှမာရိမြို့တံခါးဝရှေ့၊ ဟင်းလင်းသောအရပ်၌ ရာဇပလ္လင်တို့အပေါ်မှာထိုင်၍၊ ပရောဖက်အပေါင်းတို့ သည် ရှေ့တော်၌ဟောပြောကြ၏။–
၂၂း၁၁ ခေနာနာသားဇေဒကိသည် သံဦးချိုတို့ကိုလုပ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်တော်သည် ရှုရိလူတို့ကို မဖျက်ဆီးမီတိုင်အောင် ဤဦးချိုတို့နှင့် တိုးရမည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။–
၂၂း၁၂ ပရောဖက်အပေါင်းတို့ကလည်း၊ ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့စစ်ချီ၍ အောင်တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီး၏ လက်တော်သို့ အပ်တော်မူမည်ဟု ပရောဖက်ပြု၍ဟောကြ၏။–
၂၂း၁၃ မိက္ခာကိုခေါ်သော တမန်က၊ ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် မင်္ဂလာစကားကိုသာ ရှင်ဘုရင်အား တညီတညွတ်တည်းဟောကြ၏။ ကိုယ်တော်လည်းသူတို့ဟောကြသည်နည်းတူ မင်္ဂလာစကားကိုသာဟော တော်မူပါဟုဆိုလျှင်၊–
၂၂း၁၄ မိက္ခာက၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကိုသာ ငါပြန်ပြောရမည်ဟုဆို၏။
၂၂း၁၅ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ရောက်သောအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ အချင်းမိက္ခာ၊ ငါတို့သည် ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီကောင်းသလော။ မချီဘဲနေ ကောင်းသလောဟုမေးလျှင်၊ မိက္ခာက၊ စစ်ချီ၍ အောင်တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီး၏ လက်တော်သို့ အပ်တော်မူမည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။–
၂၂း၁၆ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ မှန်သောစကားမှတပါး အခြားသောစကားကို ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်သင်သည် ငါ့အားမဟောမည်အကြောင်း၊ ငါသည် ဘယ်နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် သင့်အားအကျိန်ပေးရမည်နည်းဟု မေးသော်၊–
၂၂း၁၇ မိက္ခာက၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သိုးထိန်းမရှိသောသိုးကဲ့သို့၊ တောင်များအပေါ်မှာ အရပ်ရပ်ကွဲပြားလျက်ရှိကြသည်ကို ငါမြင်ပြီ။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤသူအပေါင်းတို့သည် အရှင် မရှိသောကြောင့် အသီးအသီးကိုယ်နေရာသို့ ပြန်ကြပါလေစေဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကိုလျှောက်ဆို၏။–
၂၂း၁၈ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သူသည် ငါ၌မင်္ဂလာစကားကိုမဟော၊ အမင်္ဂလာစကားကိုသာ ဟောတတ်သည်ဟု မင်းကြီးအား ငါမပြောသလောဟု ယောရှဖတ်အားဆို၏။–
၂၂း၁၉ မိက္ခာကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အပေါင်းတို့သည် လက်ျာတော်ဘက် လက်ဝဲ တော်ဘက်၌ ရပ်နေကြသည်ကို၎င်း ငါမြင်ပြီ။–
၂၂း၂၀ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အာဟပ်သည် ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့စစ်ချီ၍ဆုံးစေခြင်းငှါ အဘယ်သူသွေး ဆောင်မည်နည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ အခြံအရံတော်တို့သည် တယောက်တနည်းစီပြန်လျှောက်ကြ၏။–
၂၂း၂၁ တဖန် ဝိညာဉ်တပါးသည်လာ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရပ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်သွေးဆောင်ပါမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊–

၂၂:၂၂ ထာဝရဘုရားက အဘယ်သို့သွေးဆောင်မည်နည်းဟု မေးတော်မူသော်၊ အကျွန်ုပ်သွား၍ ထိုမင်းကြီး၏ ပရောဖက်အပေါင်းတို့အထဲမှာ မုသာစကားကို ပြောတတ်သော စိတ်ဝိညာဉ်ဖြစ်ပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်သော်၊ သင်သည်သွေးဆောင်၍နိုင်လိမ့်မည်။ ထိုသို့သွား၍ပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၂:၂၃ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် မုသာစကားကိုပြောတတ်သောစိတ်ဝိညာဉ်ကိုမင်းကြီး၏ပရောဖက်အပေါင်း တို့၌ သွင်းတော်မူပြီ။ မင်းကြီး၏အမှုမှာအမင်္ဂလာစကားကိုပြောတော်မူပြီဟု ဟောလေ၏။–

၂၂:၂၄ ထိုအခါ ခေနာနာ၏သားဇေဒကိသည်ချဉ်းလာ၍ မိက္ခာ၏ပါးကိုပုတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ် တော်သည် သင်နှင့်နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ အဘယ်လမ်းဖြင့် ငါမှထွက်တော်မူသနည်းဟုမေးလျှင်၊–

၂၂:၂၅ မိက္ခာက၊ သင်သည် ပုန်းရှောင်၍နေခြင်းငှါ အတွင်းခန်းထဲသို့ဝင်သောနေ့၌ သင်မြင်လိမ့်မည်ဟုဆို၏။–

၂၂:၂၆ ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ မိက္ခာကိုမြို့ဝန်မင်းအာမုန်ထံ၊ သားတော်ယောရှထံသို့ ယူသွား၍၊–

၂၂:၂၇ ဤသူကို ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားကြ။ ငါသည်ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်၍မလာမီတိုင်အောင် ဆင်းရဲစွာစားသောက်စေဟု အမိန့်တော်ရှိကြောင်းကို ဆင့်ဆိုလော့ဟုစီရင်၏။–

၂၂:၂၈ မိက္ခာကလည်း၊ မင်းကြီးသည် ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်လာရလျှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားဖြင့်မိန့်တော်မမူ၊ အိုလူများအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့ဟုဆို၏။

၂၂:၂၉ ထိုသို့ ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်တို့သည် ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီကြ၏။–

၂၂:၃၀ ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ ငါသည်ခြားနားသောအယောင်ကိုဆောင်၍ စစ်ပွဲထဲသို့ဝင်မည်။ မင်းကြီးမူကား မင်းမြောက်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်ပါလော့ဟု ယောရှဖတ်အား ဆိုပြီးမှ၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် သည် ခြားနားသောအယောင်ကိုဆောင်လျက် စစ်ပွဲထဲသို့ဝင်၏။–

၂၂:၃၁ ရှုရိရှင်ဘုရင်က၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်မှတပါး အခြားသောလူကြီးလူငယ်ကို မတိုက်နှင့်ဟု ရထားစီး သူရဲများကို အုပ်သောဗိုလ်သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်တို့ကို မှာထားနှင့်သောကြောင့်၊–

၂၂:၃၂ ရထားစီးသူရဲအုပ်ဗိုလ်မင်းတို့သည် ယောရှဖတ်ကိုမြင်သောအခါ၊ အကယ်စင်စစ် ထိုသူသည်ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက် သူ့ကိုတိုက်အံ့သောငှါ လမ်းလွှဲကြ၍၊ ယောရှဖတ်လည်း ကြွေးကြော်လေ၏။–

၂၂:၃၃ ဣသရေလရှင်ဘုရင်မဟုတ်ကြောင်းကို ရထားစီးသူရဲအုပ်ဗိုလ်မင်းတို့သည် ရိပ်မိသောအခါ၊ မလိုက်ဘဲအခြားသို့ရှောင်သွားကြ၏။–

၂၂:၃၄ လူတယောက်သည် မရွယ်ဘဲလေးနှင့်ပစ်၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကို သံချပ်အင်္ကျီအဆစ်ကြားမှာမှန် လေသော်၊ ငါ့ကိုစစ်ပွဲထဲကလှည့်၍ ထုတ်ဆောင်လော့။ ငါနာသည်ဟု မိမိရထားတော်ထိန်းကိုဆို၏။–

၂၂:၃၅ ထိုနေ့၌ တိုး၍တိုက်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် ရှုရိလူတဘက်တချက်၌ ရထားတော်ထဲမှာလူကိုမှီ၍ ထိုင်နေ၏။ ညဦးယံ၌ အသက်တော်ကုန်၏။ ထိခိုက်ရာအနာမှာ အသွေးသည်ရထားထဲသို့ယို၏။–

၂၂:၃၆ လူအပေါင်းတို့၊ ကိုယ်နေသောမြို့ပြည်သို့ ပြန်သွားကြဟု နေဝင်သောအခါ တတပ်လုံးကို ကြွေးကြော်လေ၏။–

၂၂:၃၇ ထိုသို့ရှင်ဘုရင်သေ၍ ရှမာရိမြို့သို့ရောက်သဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံရ၏။–

၂၂:၃၈ ရထားတော်နှင့် လက်နက်တော်ကို ရှမာရိမြို့ရေကန်၌ ဆေးသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားနှင့်အညီ ခွေးတို့သည် အသွေးကို လျက်ကြ၏။–

၂၂:၃၉ အာဟပ်ပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် တည်ဆောက်သောဆင်စွယ်နန်း၊ ပြုစုသောမြို့တို့သည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–

၂၂:၄၀ အာဟပ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ သားတော်အာခဇိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၂:၄၁ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အာဟပ်နန်းစံလေးနှစ်တွင် အာသသားယောရှဖတ်သည် အသက်သုံး ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော် ယုဒနိုင်ငံကိုအစိုးရ၍၊–

၂၂:၄၂ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား ရှိလဟိသမီးအဇုဘာအမည်ရှိ၏။–

၂၂:၄၃ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်အာသလိုက်သောလမ်းကိုမလွှဲ၊ အကုန်အစင်လိုက်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်ကိုသာကျင့်၏။ သို့ရာတွင် မြင့်သောအရပ်တို့ကို မပယ်ရှား သောကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏။–

၂၂:၄၄ ယောရှဖတ်မင်းသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့်စစ်မတိုက် မိဿဟာယဖွဲ့လေ၏။

၂၂:၄၅ ယောရှဖတ်ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့နှင့်တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ စစ်တိုက်ခြင်းအရာတို့သည် ယုဒရာ ဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–

၂၂:၄၆ ခမည်းတော်အာသလက်ထက်၌ ကျန်ကြွင်းသေးသော ယောကျ်ားအလိုသို့ လိုက်တတ်သော မိန်းမလျှာတို့ကို ပြည်တော်မှ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။–

၂၂:၄၇ ထိုကာလ၊ ဧဒုံပြည်၌ရှင်ဘုရင်မရှိ။ ယုဒရှင်ဘုရင်ခန့်ထားသော မြို့ဝန်မင်း စီရင်ရ၏။–

၂၂:၄၈ ယောရှဖတ်သည် သြဖိရပြည်သို့ စေလွှတ်၍၊ ရွှေကိုယူစေခြင်းငှါ တာရှုသင်္ဘောတို့ကို ဇေယုန်ဂါဗာ မြို့မှာတည်၏။

၂၂:၄၉ အာဟပ်သား အာခဇိက၊ ငါ့ကျွန်တို့သည် မင်းကြီးကျွန်တို့နှင့် သင်္ဘောစီးပါစေဟု ယောရှဖတ်၌ အခွင့်တောင်း၍ ယောရှဖတ်သည် အခွင့်ပေး၏။ သို့သော်လည်း သင်္ဘောတို့သည် ဇေယုန်ဂါဗာမြို့မှာ ကျိုးပဲ့သောကြောင့် သြဖိရမြို့သို့ မသွားရ။

၂၂:၅၀ ယောရှဖတ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍ သူတို့နှင့်အတူ အဘဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ယဟောရံသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၂:၅၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်နန်းစံ ဆယ်ခုနစ်နှစ်တွင်၊ အာဟပ်သားအာခဇိသည် ရှမာရိ မြို့၌ မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို နှစ်နှစ်စိုးစံ၏။–

၂၂:၅၂ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ မိဘလိုက်သောလမ်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗက်၏သားယေရောဗောင်လိုက်သောလမ်းသို့ လိုက်လေ၏။–

၂၂:၅၃ ဗာလဘုရားကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၍၊ အဘကျင့်လေသမျှအတိုင်း ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သတည်း။

ဓမ္မရာဇဝင်တတိယစောင်ပြီး၏။

ဓမ္မရာဇဝင်စတုတ္ထစောင်။
SECOND BOOK OF THE KINGS.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅					

ဓမ္မရာဇဝင်စတုတ္ထစောင်။
SECOND BOOK OF THE KINGS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ အာဟပ်မင်းသေသောနောက်၊ မောဘပြည်သည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်လေ၏။–

၁း၂ အာခဇိမင်းသည် ရှမာရိမြို့၌ အထက်အခန်းပြတင်းပေါက်မှကျ၍ နာနေသောကြောင့်၊ ငါသည်ဤအနာမှထမြောက်မည်လောဟု ဧကြုန်မြို့၏ ဘုရားဗာ လဇေဗုပ်သို့သွား၍မေးမြန်းကြဟုမှာထား၍သံတမန်တို့ ကိုစေလွှတ်လေ၏။–

၁း၃ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် တိရှဘိမြို့သားဧလိယအားလည်း၊ ရှမာရိရှင်ဘုရင်စေလွှတ်သော သံတမန်တို့ကိုကြိုဆိုခြင်းငှါ ထသွားလော့။ ဣသရေလပြည်၌ ဘုရားသခင်မရှိသောကြောင့်၊ ဧကြုန်မြို့၏ ဘုရားဗာလဇေဗုပ်သို့ သွား၍မေးမြန်းရသလော။–

၁း၄ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ယခုတက်သောသာလွန်ပေါ်က နောက်တဖန် မဆင်းရ။ စင်စစ်သေရမည်ဟု သူတို့အားဆင့်ဆိုရမည်အကြောင်း မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ဧလိယသွားလေ၏။–

၁း၅ သံတမန်တို့သည် ပြန်လာသောအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ အဘယ်ကြောင့် ယခုပြန်လာကြသနည်းဟု မေးလျှင်၊–

၁း၆ သူတို့က၊ လူတယောက်သည် ကျွန်တော်တို့ကို ကြိုဆိုခြင်းငှါလာ၍ သင်တို့ကိုစေလွှတ်သော ရှင်ဘုရင်ထံသို့ပြန်ကြ။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလပြည်၌ ဘုရားသခင်မရှိသောကြောင့်၊ ဧကြုန်မြို့၏ ဘုရားဗာလဇေဗုပ်သို့သွား၍မေးမြန်းရသလော။ ထိုကြောင့် သင်သည် ယခုတက်သော သာလွန်ပေါ်က နောက်တဖန် မဆင်းရ။ စင်စစ်သေရမည်ဟု ပြောရမည်အကြောင်း မှာထားပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။–

၁း၇ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သင်တို့ကို ကြိုဆိုခြင်းငှါလာ၍ ဤသို့ပြောသောသူကား အဘယ်သို့သောသူနည်းဟု မေးလျှင်၊–

၁း၈ သူတို့က၊ ထိုသူသည် ကိုယ်၌အမွေးများ၍ သားရေခါးပန်းကိုစည်းသောသူဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ထိုသူသည် တိရှဘိမြို့သားဧလိယ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်ဆိုလျက်၊–

၁း၉ လူငါးကျိပ်အုပ်သောတပ်မှူးကိုစေလွှတ်၍၊ တပ်မှူးသည် တောင်ပေါ်မှာထိုင်သော ဧလိယထံသို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ အိုဘုရားသခင်၏လူ၊ သင်သည် ဆင်းရမည်အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ရှိသည်ဟုဆို၏။–

၁း၁၀ ဧလိယကလည်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင်၏လူမှန်လျှင်၊ ကောင်းကင်ကမီးကျ၍ သင်နှင့်သင်၏လူငါးကျိပ်တို့ကိုလောင်ပါစေဟု လူငါးကျိပ်အုပ်သော တပ်မှူးအားဆိုသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်ကမီးကျ၍ သူနှင့်သူ၌ပါသောလူငါးကျိပ်တို့ကိုလောင်လေ၏။–

၁း၁၁ တဖန်လူငါးကျိပ်အုပ်သော တပ်မှူးတယောက်ကိုရှင်ဘုရင်စေလွှတ်၍၊ ထိုတပ်မှူးက၊ အိုဘုရားသခင်၏လူ၊ သင်သည် အလျင်အမြန်ဆင်းရမည် အကြောင်း ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ရှိသည်ဟုဆို၏။–

၁း၁၂ ဧလိယကလည်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင်၏လူမှန်လျှင်ကောင်းကင်ကမီးကျ၍ သင်နှင့်သင်၏လူငါးကျိပ်တို့ကိုလောင်ပါစေဟု သူတို့အားဆိုသည် အတိုင်း၊ ဘုရားသခင်၏မီးသည် ကောင်းကင်ကကျ၍သူနှင့်သူ၌ပါသောလူငါးကျိပ်တို့ကိုလောင်လေ၏။–

၁း၁၃ တဖန် လူငါးကျိပ်အုပ်သော တတိယတပ်မှူးကို ရှင်ဘုရင်စေလွှတ်သဖြင့်၊ ထိုတပ်မှူးသည်တက်၍ ဧလိယရှေ့မှာဒူးထောက်လျက်၊ အိုဘုရား သခင်၏လူ၊ ကျွန်တော်အသက်နှင့် ကိုယ်တော်ကျွန် ဤလူငါးကျိပ်တို့၏အသက်ကိုနှမြောတော်မူပါ။–

၁း၁၄ ကောင်းကင်ကမီးကျ၍အခြားသောတပ်မှူးနှစ်ယောက်နှင့်သူတို့၌ပါသောလူတရာကိုလောင်သော်လည်း၊ ကျွန်တော်အသက်ကိုနှမြောတော်မူပါဟု တောင်းပန်လေ၏။–

၁း၁၅ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သူနှင့်အတူဆင်းသွားလော့။ သူ့ကိုမကြောက်နှင့်ဟု ဧလိယအားဆိုသည်အတိုင်း၊ ဧလိယသည် ထ၍ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ရောက်လျှင်၊–

၁း၁၆ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်ဧကြုန်မြို့၏ဘုရား ဗာလဇေဗုပ်၌မေးမြန်းခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့်သံတမန်တို့ကိုစေလွှတ်သနည်း။ မေးမြန်း စရာဘို့ ဣသရေလပြည်၌ ဘုရားသခင်မရှိသောကြောင့် ထိုသို့ပြုသလော။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည်ယခုတက် သောသာလွန်ပေါ်က နောက်တဖန်မဆင်းရ။ စင်စစ်သေရမည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းဆင့်ဆို၏။–

၁း၁၇ ဧလိယဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်အတိုင်း ရှင်ဘုရင်သေ၍၊ သားတော်မရှိသောကြောင့် ညီတော်ယောရံသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ် သားယဟောရံ နန်းစံနှစ်နှစ်တွင်နန်းထိုင်လေ၏။

၁း၁၈ အာခဇိပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့သည်၊ ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ထာဝရဘုရားသည် ဧလိယကို လေဘွေအားဖြင့် ကောင်းကင်သို့ချီတော်မူချိန်နီးသောအခါ၊ ဧလိယသည်ဧလိရှဲနှင့်အတူ ဂိလဂါလမြို့သို့သွား၏။–

၂း၂ ဧလိယကလည်း၊ ဤအရပ်၌နေရစ်ပါလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုဗေသလမြို့သို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ဟု ဧလိရှဲအားဆိုလျှင်၊ ဧလိရှဲက ထာဝရဘုရား အသက်၊ ကိုယ်တော်အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့်အကျွန်ုပ်မကွာရပါဟု ပြန်ပြောလျက်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ သည် ဗေသလမြို့သို့ သွားကြ၏။–

၂း၃ ထိုမြို့၌ရှိသော ပရောဖက်အမျိုးသားတို့သည် ဧလိရှဲကိုခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ ထွက်လာ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်သခင်ကိုကိုယ်တော် ခေါင်းမှ ယနေ့နှုတ်သွားတော်မူမည်ကို သိတော်မူသလောဟုမေးလျှင်၊ ဟုတ်ကဲ့ငါသိ၏။ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြပါဟု ပြောဆို၏။–

၂း၄ ဧလိယကလည်း၊ အိုဧလိရှဲ၊ ဤအရပ်၌နေရစ်ပါလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုယေရိခေါမြို့သို့စေလွှတ်တော်မူသည်ဟုဆိုလျှင်၊ ဧလိရှဲက၊ ထာဝရဘုရား အသက်၊ ကိုယ်တော်အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့်အကျွန်ုပ်မကွာရပါဟု ပြန်ပြောလျက်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ယေရိခေါမြို့သို့ သွားကြ၏။—

၂း၅ ထိုမြို့၌ရှိသော ပရောဖက်အမျိုးသားတို့သည် ဧလိရှဲထံသို့လာ၍ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်သခင်ကိုကိုယ်တော်ခေါင်းမှ၊ ယနေ့နှုတ်သွားတော်မူမည် ကိုသိတော်မူသလောဟုမေးလျှင်၊ ဟုတ်ကဲ့ငါသိ၏။ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြပါဟု ပြောဆို၏။—

၂း၆ ဧလိယကလည်း ဤအရပ်၌ နေရစ်ပါလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို ယော်ဒန်မြစ်သို့စေလွှတ်တော်မူသည်ဟုဆိုလျှင်၊ ဧလိရှဲက၊ ထာဝရဘုရားအသက်၊ ကိုယ်တော်အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့်အကျွန်ုပ်မကွာရပါဟု ပြန်ပြောလျက်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် အတူသွားကြ၏။—

၂း၇ ပရောဖက်အမျိုးသား ငါးကျိပ်တို့သည် အဝေးကကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွား၍ရပ်နေကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်နားမှာ ရပ်နေကြ၏။—

၂း၈ ဧလိယသည် မိမိဝတ်လုံကိုယူ၍လိပ်ပြီးမှ၊ ရေကိုရိုက်သဖြင့် ရေသည်တဘက်တချက်ကွဲ၍ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် မြေပေါ်မှာ ရှောက်သွားကြ၏။—

၂း၉ မြစ်တဘက်သို့ရောက်သောအခါ၊ ဧလိယက၊ သင်နှင့်ငါမကွာမှီ ငါ၌တစုံတခုသောဆုကိုတောင်းလော့ဟု ဧလိရှဲအားဆိုလျှင်၊ ဧလိရှဲက ကိုယ်တော်ဝိညာဉ် နှစ်ဆသောအဘို့ကို အကျွန်ုပ်အပေါ်မှာရှိပါစေသောဟု တောင်းသော်၊—

၂း၁၀ ဧလိယက သင်သည်ရခဲသောဆုကိုတောင်း၏။ သင်နှင့်ငါကွာသည်ကို မြင်လျှင်ရမည်။ သို့မဟုတ် မရဟုပြောဆို၏။—

၂း၁၁ ထိုသို့နှုတ်ဆက်လျက်သွားကြစဉ်တွင်၊ မီးရထားနှင့်မီးမြင်းတို့သည်ပေါ်လာ၍ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကိုခွဲခွာသဖြင့်၊ ဧလိယသည်လေဘွေအားဖြင့် ကောင်းကင် သို့တက်လေ၏။—

၂း၁၂ ဧလိရှဲသည်ကြည့်မြင်လျှင်ငါ့အဘ၊ ငါ့အဘ၊ ဣသရေလရထား၊ ဣသရေလမြင်းပါတကားဟုဟစ်သော်လည်း၊ နောက်တဖန်ဧလိယကိုမမြင်ရ။ မိမိအဝတ်ကို ကိုင်၍ နှစ်ပိုင်းဆုတ်လေ၏။—

၂း၁၃ အောက်သို့ကျသော ဧလိယဝတ်လုံကိုကောက်၍ ပြန်လေ၏။ ယော်ဒန်မြစ်နားမှာရပ်၍၊—

၂း၁၄ ရေကိုဝတ်လုံနှင့်ရိုက်လျက်၊ ဧလိယကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်မှာရှိတော်မူသနည်းဟူ၍ တဖန်ရိုက်သောအခါ၊ ရေသည် တဘက်တချက်ကွဲသဖြင့် ဧလိရှဲသည်ကူးသွား၏။—

၂း၁၅ ယေရိခေါမြို့မှာကြည့်ရှုသောပရောဖက်အမျိုးသားတို့သည် ဧလိရှဲကိုမြင်လျှင်၊ ဧလိယ၏ဝိညာဉ်သည်ဧလိရှဲအပေါ်မှာကျိန်းဝပ်သည်ဟုဆိုလျက် ခရီးဦးကြိုပြု အံ့သောငှါ သွား၍သူ့ရှေ့၌ မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်ကြ၏။—

၂း၁၆ သူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့၌ ခွန်အားကြီးသောသူငါးကျိပ်ရှိပါ၏။ သူတို့သည်သွား၍ကိုယ်တော်၏သခင်ကို ရှာမည်အကြောင်း၊ အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့ကိုချီယူ၍ တစုံတခုသောတောင်ပေါ်၌ဖြစ်စေ၊ ချိုင့်ထဲသို့ဖြစ်စေ ချကောင်းချတော်မူလိမ့်မည်ဟုအခွင့်တောင်းလျှင်၊ မစေလွှတ်ကြနှင့်ဟု ဧလိရှဲသည်မြစ်တားသော်လည်း၊—

၂း၁၇ သူတို့သည် ဧလိရှဲစိတ်အားလျော့သည်တိုင်အောင် အလွန်တောင်းပန်သောအခါ၊ စေလွှတ်ကြဟုဆို၏။ သူတို့သည် လူငါးကျိပ်ကို စေလွှတ်သဖြင့်၊ သုံးရက် ပတ်လုံးရှာ၍ မတွေ့နိုင်ကြ။—

၂း၁၈ ဧလိရှဲသည် ယေရိခေါမြို့မှာ နေသေးသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ပြန်လာသောအခါ၊ မသွားကြနှင့်ဟု ငါမြစ်တားသည် မဟုတ်လောဟုဆို၏။

၂း၁၉ ထိုမြို့သားတို့က၊ ကိုယ်တော်မြင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဤမြို့တည်ရာအရပ်သည် သာယာပါ၏။ သို့ရာတွင် ရေမကောင်း၊ မြေလည်း ကိုယ်ဝန်ပျက်စေ တတ်ပါသည်ဟု ဧလိရှဲအားလျှောက်ကြလျှင်၊—

၂း၂၀ ဧလိရှဲက၊ ဘူးသစ်တလုံးကို ဆားထည့်၍ ယူခဲ့ကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်းယူခဲ့ကြ၏။—

၂း၂၁ ဧလိရှဲသည် စမ်းရေတွင်းသို့သွား၍ ဆားကိုခတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား ဤရေကိုငါချိုစေ၏။ နောက်တဖန် သေစေမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ဝန်ပျက်စေမည် အကြောင်းကို မပြုရဟု၊—

၂း၂၂ ဧလိရှဲဆင့်ဆိုသော အမိန့်တော်အတိုင်း ထိုရေသည် ယနေ့တိုင်အောင် ချိုလေ၏။

၂း၂၃ ထိုမြို့မှ ဗေသလမြို့သို့ပြန်၍ ခရီးသွားစဉ်တွင်၊ လုလင်ပျိုတို့သည် မြို့ထဲကထွက်၍၊ ဟေဦးပြည်း၊ တက်ဦးလော့။ ဟေဦးပြည်း၊ တက်ဦးလော့ဟု ကဲ့ရဲ့ကြ၏။—

၂း၂၄ ဧလိရှဲသည်လှည့်ကြည့်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့်ကျိန်ဆိုသဖြင့်၊ ဝံမနှစ်ကောင်တို့သည် တောထဲကထွက်၍ လုလင်ပျိုလေးကျိပ်နှစ်ယောက်တို့ကို ကိုက်သတ်လေ၏။—

၂း၂၅ ထိုမြို့မှကရမေလတောင်သို့၄င်း၊ ထိုတောင်မှရှမာရိမြို့သို့၄င်းအစဉ်အတိုင်းသွား၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်နန်းစံ ဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ အာဟပ်သားယောရံသည် ရှမာရိမြို့၌ မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို စိုးစံ၏။—

၃း၂ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ သို့ရာတွင် မိဘကဲ့သို့မပြု။ ခမည်းတော်လုပ်သောဗာလရုပ်တုကို ပယ်ရှား၏။—

၃း၃ သို့သော်လည်း ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်ပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်ကိုမရှောင်၊ မှီဝဲ၏။

၃း၄ မောဘမင်းကြီးမေရှာသည် သိုးထိန်းကြီးဖြစ်၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အား သိုးသငယ်တသိန်းနှင့်အမွေးပါသော သိုးထီးတသိန်းကိုဆက်ရ၏။—

၃း၅ အာဟပ်သေသောအခါ၊ မောဘမင်းကြီးသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်လေ၏။—

၃း၆ ထိုအခါယောရံမင်းကြီးသည် ရှမာရိမြို့ထဲက ထွက်၍ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုစာရင်းယူ၏။—

၃း၇ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်ထံသို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ မောဘမင်းကြီးသည် ငါ့ကိုပုန်ကန်ပြီ။ မောဘပြည်ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ငါနှင့်အတူလိုက်မည်လောဟု မေးလျှင်၊ ယောရှဖတ်ကငါလိုက်မည်။ ငါသည် မင်းကြီးကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ငါ့လူတို့သည်မင်းကြီး၏လူကဲ့သို့၄င်း၊ ငါ့မြင်းတို့သည် မင်းကြီး၏မြင်းကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်ကြသည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၃း၈ အဘယ်လမ်းဖြင့် စစ်ချီရမည်နည်းဟု မေးသော်၊ ဧဒုံတောလမ်းဖြင့် ချီရမည်ဟုပြန်ပြော၏။–

၃း၉ ထိုသို့ ဣသရေလရှင်ဘုရင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်၊ ဧဒုံရှင်ဘုရင်တို့သည်ဝိုင်း၍ ခုနစ်ရက်ခရီးသွားကြ၏။ ဗိုလ်ခြေများသောက်စရာ၊ ပါသောတိရစ္ဆာန်များ သောက်စရာရေမရှိ။–

၃း၁၀ ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ ခက်လှပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ဤရှင်ဘုရင်သုံးပါးတို့ကို မောဘလူတို့လက်သို့ အပ်ခြင်းငှါ စုဝေးစေတော်မူသည် တကားဟုဆို၏။–

၃း၁၁ ယောရှဖတ်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၌ မေးလျှောက်မည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက်တယောက်မျှ မရှိသလောဟုမေးလျှင်၊ ဣသရေလရှင် ဘုရင်၏ ကျွန်တယောက်က၊ ဧလိယလက်ထောက် ရှာဖတ်သားဧလိရှဲရှိပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊–

၃း၁၂ ယောရှဖတ်က၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် သူ၌ရှိတော်မူသည်ဟု ဆိုလျက်၊ ရှင်ဘုရင်သုံးပါးတို့သည် ဧလိရှဲထံသို့သွားကြ၏။–

၃း၁၃ ဧလိရှဲသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်အားလည်း၊ ငါသည် သင်နှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ သင့်အဘ၏ပရောဖက်၊ သင့်အမိ၏ပရောဖက်တို့ထံသို့ သွားလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ မဆိုပါနှင့်။ ထာဝရဘုရားသည် ဤရှင်ဘုရင်သုံးပါးတို့ကို မောဘလူတို့လက်သို့အပ်ခြင်းငှါ စုဝေးစေတော် မူသည်တကားဟုဆိုသော်၊–

၃း၁၄ ဧလိရှဲက၊ ငါကိုးကွယ်သော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အကယ်၍ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်၏ မျက်နှာ ကိုငါမထောက်လျှင်၊ သင့်ကိုငါမကြည့်မမြင်လို။–

၃း၁၅ စောင်းသမားကို ခေါ်ခဲ့ဟုဆို၍ စောင်းသမားသည်တီးသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည် ဧလိရှဲအပေါ်သို့ရောက်၍၊–

၃း၁၆ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤချိုင့်ပတ်လည်၌ ဆယ်ပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြလော့။–

၃း၁၇ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့နှင့် တိရစ္ဆာန်တို့သည် သောက်စရာဘို့လေမလာ၊ မိုယ်းမရွာဘဲ ဤချိုင့်သည်ရေနှင့်ပြည့်လိမ့်မည်။–

၃း၁၈ ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သာမည့အမှုဖြစ်သေး၏။ မောဘလူတို့ကိုလည်း သင်တို့လက်သို့အပ်တော်မူမည်။–

၃း၁၉ သင်တို့သည် ခိုင်ခံ့ထူးဆန်းသော မြို့ရှိသမျှတို့ကို လုပ်ကြံကြလိမ့်မည်။ အသုံးဝင်သောသစ်ပင်ရှိသမျှ တို့ကိုခုတ်လှဲကြလိမ့်မည်။ ရေတွင်းရှိသမျှ တို့ကို မြေဖို့ကြလိမ့်မည်။ ကောင်းသောမြေကွက်ရှိသမျှတို့ကို ကျောက်ခဲနှင့်ဖျက်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၃း၂၀ နံနက်အချိန် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို ပူဇော်သောအခါ၊ ရေသည်ဧဒုံလမ်းဖြင့်လာ၍ တပြည်လုံးကိုလွှမ်းလေ၏။

၃း၂၁ ရှင်ဘုရင်တို့သည်စစ်ချီ၍လာကြောင်းကို မောဘပြည်သားအပေါင်းတို့သည်ကြားသောအခါ၊ လက်နက်ဆောင်သောသူ အကြီးအငယ်ရှိသမျှတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ပြည်စွန်းနားမှာ တပ်ချကြ၏။–

၃း၂၂ နံနက်စောစောထသောအခါ၊ ရေပေါ်မှာနေရောင်ထင်၍၊ ပြည်တဘက်၌ ရေသည် အသွေးကဲ့သို့ နီသည်ကိုမောဘပြည်သားတို့သည် မြင်ကြလျှင်၊–

၃း၂၃ အသွေးဖြစ်၏။ စင်စစ်ရှင်ဘုရင်တို့သည် တယောက်ကိုတယောက် လုပ်ကြံ၍သေကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ မောဘပြည်သားတို့၊ လုယူကြလော့ဟု ဆိုကြ၏။–

၃း၂၄ ဣသရေလတပ်သို့ရောက်သောအခါ၊ ဣသရေလလူတို့သည်ထ၍ မောဘပြည်သားတို့ကိုလိုက်သဖြင့် သူတို့သည်ပြေးကြ၏။ ဣသရေလလူတို့ သည် မောဘပြည်ထဲသို့တိုင်အောင် လိုက်၍လုပ်ကြံကြ၏။–

၃း၂၅ မြို့တို့ကိုဖြိုဖျက်ကြ၏။ ကောင်းသောမြေကွက်ရှိသမျှတို့အပေါ်မှာ လူအပေါင်းတို့သည် ကျောက်ခဲပစ်ချ၍ ဖုံးလွှမ်းကြ၏။ ရေတွင်းရှိသမျှတို့ကိုလည်း မြေဖို့၍၊ အသုံးဝင်သော သစ်ပင်ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်လှဲကြ၏။ ကိရဟာရက်မြို့၌သာ မြို့ရိုးကိုချန်ထားရာတွင် လောက်လွှဲသမားတို့သည် ဝိုင်း၍ ပစ်ကြ၏။–

၃း၂၆ မောဘမင်းကြီးသည် အတိုက်မခံနိုင်သည်ကိုသိသောအခါ၊ ထားကိုင်သောသူခုနစ်ရာကိုခေါ်၍ ဧဒုံရှင်ဘုရင်၏တပ်ကိုဖျက်မည်ဟု အားထုတ် သော်လည်း မဖျက်နိုင်။–

၃း၂၇ နောက်မှ မိမိကိုယ်စား နန်းထိုင်ထိုက်သောသားဦးကိုယူ၍ မြို့ရိုးပေါ်မှာမီးရှို့ရာယဇ်ပြုလေ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သူတပါး အမျက်ထွက်ခြင်း ကိုခံရသောကြောင့်၊ ထိုပြည်ကိုထား၍ ကိုယ်ပြည်သို့ ပြန်သွားကြ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ပရောဖက်အမျိုးသား၏မယားတယောက်သည် ဧလိရှဲထံသို့လာ၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ကျွန်မ၏ ခင်ပွန်းသေပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ထာဝရ ဘုရားကို ရိုသေသောသူဖြစ်သည်ကိုကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ ယခုမှာ ကြွေးရှင်သည် ကျွန်မ၏သားနှစ်ယောက်ကို ကျွန်ခံစေခြင်းငှါ လာပါပြီဟု ကြွေးကြော်လေ၏။–

၄း၂ ဧလိရှဲကလည်း၊ သင့်အဘို့ အဘယ်သို့ငါပြုရမည်နည်း။ သင့်အိမ်၌ အဘယ်ဥစ္စာရှိသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မအိမ်၌ ဆီအိုးတလုံးမှ တပါး အဘယ်ဥစ္စာမျှမရှိပါဟု ပြောဆိုသော်၊–

၄း၃ ဧလိရှဲက သွားလော့။ အိမ်နီးချင်းရှိသမျှတို့တွင် လပ်သောအိုးတို့ကို ငှါးယူလော့။ များစွာသောအိုးတို့ကို ငှါးယူလော့။–

၄း၄ ကိုယ်အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ သားတို့ကိုခေါ်၍ တံခါးကိုပိတ်ပြီးမှ ငှါးယူသောအိုးများအထဲသို့ ဆီကိုအပြည့်လောင်း၍ ထားလော့ဟု စီရင် သည်အတိုင်း၊–

၄း၅ ထိုမိန်းမသည်သွား၍ သားတို့သည် အိုးများကိုယူခဲ့ပြီးမှ၊ မိန်းမသည် သားတို့နှင့်အတူ အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ တံခါးကိုပိတ်လျက် ဆီကိုလောင်းလေ၏။–

၄း၆ အိုးများ၌ဆီပြည့်သောအခါ၊ အိုးတလုံးကို ယူခဲ့ဦးဟုသားအားဆိုလျှင်၊ အိုးလပ်မရှိပါဟု ပြန်ပြောသော်၊ ဆီသည်တန့်လျက်နေ၏။–

၄း၇ ထိုမိန်းမသည်လာ၍ ဘုရားသခင်၏လူကို ကြားပြောလျှင်၊ သူကထိုဆီကိုသွား၍ရောင်းပြီးလျှင် ကြွေးကိုဆပ်လော့။ ကြွင်းသောဆီကိုအမှီပြု၍ သင်နှင့်သား တို့သည် အသက်မွေးကြလော့ဟုဆို၏။

၄း၈ တနေ့သ၌ ဧလိရှဲသည် ရှုနင်မြို့သို့သွားရာတွင်၊ ထိုမြို့၌ ထင်ရှားသော မိန်းမတယောက်သည် ဧလိရှဲကိုကျွေးခြင်းငှါ ခေါ်ပင့်လေ၏။ နောက်မှ ထိုလမ်းသို့ သွားသောအခါခါ၊ ကျွေးခြင်းကိုခံအံ့သောငှါ ထိုအိမ်သို့ဝင်တတ်၏။–

၄း၉ မိန်းမကလည်း၊ ငါတို့နေရာလမ်းဖြင့် အစဉ်သွားလာသော ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသူဖြစ်သည်ကို ကျွန်ုပ်ရိပ်မိ၏။–

၄း၁၀ ဝင်ရိုးအပေါ်မှာ အခန်းငယ်တခုကို လုပ်ကြကုန်အံ့။ သူ့အဘို့ ခုတင်၊ စားပွဲ၊ ထိုင်ခုံ၊ မီးခုံတို့ကို ထားကြကုန်အံ့။ သို့ဖြစ်၍၊ သူသည် ငါတို့ဆီသို့ ရောက်သော အခါ၊ ထိုအခန်းထဲသို့ဝင်လိမ့်မည်ဟုမိမိခင်ပွန်းအား ဆို၏။–

၄း၁၁ တနေ့သ၌ ဧလိရှဲသည် ရောက်သဖြင့်၊ ထိုအခန်းထဲသို့ဝင်၍ အိပ်နေ၏။ –

၄း၁၂ ထိုရှုနင်မြို့သူမိန်းမကို ခေါ်လော့ဟု မိမိကျွန်ဂေဟာဇိအား ဆိုသည်အတိုင်းခေါ်၍၊ မိန်းမသည် ဧလိရှဲရှေ့မှာ ရပ်နေ၏။

၄း၁၃ ဧလိရှဲက၊ သင်သည်ငါတို့အဘို့ ဤမျှလောက်လုပ်ကြွေးပြုစုသည်အတွက်၊ သင့်အဘို့အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။ သင့်အဘို့ ရှင်ဘုရင်ထံ၊ ဗိုလ်ချုပ်မင်းထံ၌ ငါပြောရမည်လောဟု ဂေဟာဇိမေးမည်အကြောင်းစီရင်သော်၊ မိန်းမက၊ ကျွန်မသည်ကိုယ်အဆွေအမျိုးတို့တွင်နေပါဦးမည်ဟု ပြန်ပြော၏။–

၄း၁၄ ဧလိရှဲကလည်း၊ ဤမိန်းမအဘို့ အဘယ်သို့ပြုစရာရှိသနည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ ဂေဟာဇိက၊ ဤမိန်းမ၌ သားသမီးမရှိပါ။ သူ့ခင်ပွန်းလည်း အိုလှပြီဟုဆို သော်၊–

၄း၁၅ တဖန်ခေါ်ဦးလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်းခေါ်၍၊ မိန်းမသည် တံခါးဝမှာရပ်နေ၏။–

၄း၁၆ ဧလိရှဲကလည်း၊ သင်သည်နောင်နှစ်အချိန်အရွယ်စေ့သောအခါ သားကိုဘက်ယမ်းရလိမ့်မည်ဟုဆိုလျှင်၊ မိန်းမက အိုအရှင်၊ ဘုရားသခင်၏လူ၊ ကိုယ်တော် ကျွန်မကို မုသာမသုံးပါနှင့်ဟု ပြန်ပြော၏။–

၄း၁၇ ထိုနောက် မိန်းမသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ ဧလိရှဲချိန်းချက်သော အချိန်အရွယ်စေ့သောအခါ သားကိုဘွားမြင်လေ၏။

၄း၁၈ ထိုသားသည် နို့ကွာပြီးမှ၊ တနေ့သ၌ စပါးရိတ်သောသူတို့ရှိရာ မိမိအဘထံသို့ သွား၍၊–

၄း၁၉ ငါသည် ခေါင်းနာ၏။ ခေါင်းနာ၏ဟု အဘအား ပြောဆိုလျှင်၊ အဘက၊ သူငယ်ကို အမိထံသို့ယူသွားဟု လုလင်အားပြော၏။–

၄း၂၀ လုလင်သည် အမိထံသို့ယူသွား၍၊ သူငယ်သည် အမိရင်ခွင်၌ထိုင်၍ မွန်းတည့်အချိန်ရှိပြီးမှသေ၏။–

၄း၂၁ အမိသည် မြို့ရိုးပေါ်သို့တက်၍ အလောင်းကို ဘုရားသခင့်လူ၏ခုတင်ပေါ်မှာ ထားပြီးလျှင်၊ တံခါးကိုပိတ်ခဲ့၍ သွားလေ၏။–

၄း၂၂ ခင်ပွန်းကိုလည်းခေါ်၍၊ ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်၏လူထံသို့ပြေး၍ တဖန်ပြန်လာဦးမည်။ လုလင်တယောက်နှင့် မြည်းတစီးကို ထည့်လိုက်ပါဟု ဆိုလျှင်၊–

၄း၂၃ ခင်ပွန်းက၊ အဘယ်ကြောင့် ယနေ့သွားချင်သနည်း။ လဆန်းနေ့မဟုတ်၊ ဥပုသ်နေ့လည်းမဟုတ်ဟု ဆိုသော်၊ မိန်းမက၊ ကောင်းပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော၏။–

၄း၂၄ မြည်းကိုကုန်းနှီးတင်ပြီးမှ ကျွန်ကိုခေါ်၍နှင်သွားလော့။ ငါမပြောလျှင် ငါ့ကြောင့်အသွားမနှေးစေနှင့်ဟု ကျွန်အားမှာထားသဖြင့်၊–

၄း၂၅ ခရီးသွား၍ ဘုရားသခင်၏လူရှိရာ၊ ကရမေလတောင်ပေါ်သို့ ရောက်သည်ကို ဘုရားသခင်၏လူသည် အဝေးကမြင်သောအခါ၊ မိမိကျွန်ဂေဟာဇိကို ခေါ်၍၊ ရှုနင်မြို့သူမိန်းမလာ၏။–

၄း၂၆ သင်ပြေး၍ခရီးဦးကြိုပြုပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်မာ၏လော။ ခင်ပွန်းမာ၏လော။ သူငယ်မာ၏လောဟု စေလွှတ်၍မေးစေသော်၊ မိန်းမက မာပါ၏ဟုဆို၏။–

၄း၂၇ ဘုရားသခင်၏လူရှိရာ တောင်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ သူ၏ခြေတို့ကို ဘက်လေ၏။ ဂေဟာဇိသည် ဆီးတားခြင်းငှါ ချဉ်းလာလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏လူက သူ့ကိုမဆီးတားနှင့်။ သူသည် စိတ်ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ ထိုအကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမပြ၊ ဝှက်ထားတော်မူပြီဟု ဆို၏။–

၄း၂၈ မိန်းမကလည်း၊ ကျွန်မသည် ကျွန်မသခင်ထံမှာ သားဆုကိုတောင်းပါသလော။ ကျွန်မကို မုသာမသုံးပါနှင့်ဟုလျှောက်ဆိုသည် မဟုတ်လောဟု ဆို၏။–

၄း၂၉ ဧလိရှဲသည် ဂေဟာဇိကိုခေါ်၍ သင်၏ခါးကိုစည်းလော့။ ငါ့တောင်ဝေးကိုကိုင်၍သွားလော့။ လမ်းမှာ သူတပါးကိုတွေ့လျှင် နှုတ်မဆက်နှင့်။ သင့်ကို သူတပါး နှုတ်ဆက်လျှင်ပြန်၍မပြောနှင့်။ ငါ့တောင်ဝေးကို သူငယ်၏မျက်နှာပေါ်မှာ တင်လော့ဟုမှာထားလေ၏။–

၄း၃၀ အမိကလည်း၊ ထာဝရဘုရားအသက်၊ ကိုယ်တော်အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကျွန်မသည် ကိုယ်တော်နှင့်ကွာ၍ မသွားနိုင်ပါဟုဆိုလျှင်၊ ဧလိရှဲသည် ထ၍ လိုက်လေ၏။–

၄း၃၁ ဂေဟာဇိသည် အရင်သွား၍၊ တောင်ဝေးကို သူငယ်၏မျက်နှာပေါ်မှာတင်သော်လည်း၊ သူငယ်သည် အသံမပြုအမှုမထား။ ထို့ကြောင့် ဂေဟာဇိသည်ဧလိရှဲကို ခရီးဦးကြိုပြု၍၊ သူငယ်သည် မနိုးပါဟု ပြန်ပြော၏။–

၄း၃၂ ဧလိရှဲသည် အိမ်သို့ရောက်သောအခါ၊ သူငယ်သေလျက်၊ မိမိခုတင်ပေါ်မှာ တင်ထားလျက်ရှိသည်ကိုတွေ့သဖြင့်၊–

၄း၃၃ အထဲသို့ဝင်၍ နှစ်ယောက်တည်းရှိစေခြင်းငှါ တံခါးကိုပိတ်လျက် ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းလေ၏။–

၄း၃၄ သူငယ်၏အနီးအပါးသို့ချဉ်း၍၊ သူ့အပေါ်မှာ အိပ်လျက်နှုတ်ချင်း၊ မျက်စိချင်း၊ လက်ချင်းထပ်လျက်၊ သူငယ်အပေါ်မှာ ကိုယ်ကိုလှန်သဖြင့် သူငယ်အသား သည်နွေးစရှိ၏။–

၄း၃၅ တဖန်ဆင်း၍ အခန်းထဲမှာစင်္ကြံသွားပြီးလျှင်၊ ချဉ်းပြန်၍ သူငယ်အပေါ်မှာကိုယ်ကိုလှန်သဖြင့်၊ သူငယ်သည် ခုနစ်ကြိမ်ချေဆတ်၍ မျက်စိကို ဖွင့်၏။–

၄း၃၆ ဧလိရှဲသည် ဂေဟာဇိကိုခေါ်၍၊ ရှုနင်မြို့သူမိန်းမကိုခေါ်လိုက်ဟု ဆိုသည်အတိုင်းခေါ်၍သူသည်ရောက် လာသောအခါ၊ ဧလိရှဲက သင်၏သားကို ချီယူလော့ ဟုဆို၏။–

၄း၃၇ မိန်းမသည် အထဲသို့ဝင်၍၊ မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်ဦးချပြီးလျှင် သားကိုချီယူ၍ ထွက်သွား၏။

၄း၃၈ တဖန် ဧလိရှဲသည် ဂိလဂါလမြို့သို့သွား၍၊ ထိုပြည်၌ အစာခေါင်းပါး၏။ ပရောဖက်အမျိုးသား တို့သည် ဧလိရှဲရှေ့မှာထိုင်ကြစဉ်၊ ပရောဖက်အမျိုးသား တို့အဘို့ကြီးသော အိုးကင်းကိုပြင်၍ ဟင်းချက်လော့ဟု မိမိကျွန်အားဆို၏။–

၄း၃၉ တစုံတယောက်သောသူသည် ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကို ဆွတ်ခြင်းငှါ လယ်ပြင်သို့သွား၍ တောနွယ်ပင်ကိုတွေ့လျှင်၊ တောဘူးသီးပိုက်နိုင်သမျှကို ဆွတ်ယူပြီးမှ၊–

၄း၄၀ ထိုဘူးမျိုးကိုမသိဘဲ ဟင်းအိုးထဲသို့ခတ်လေ၏။ ဟင်းအိုးစားအံ့ဟု လောင်းပြီးမှ ဝိုင်း၍စားကြစဉ်တွင်၊ အိုဘုရားသခင်၏လူ၊ အိုးထဲ၌သေဘေး ရှိပါသည်ဟု အော်ဟစ်၍ မစားနိုင်ဘဲနေကြ၏။–

၄း၄၁ ဧလိရှဲကလည်း၊ မုန့်ညက်ကိုယူခဲ့ဟုဆို၍ အိုးထဲမှာခတ်ပြီးလျှင်၊ လူများစားစရာဘို့လောင်းဦးလော့ဟု ဆိုပြန်သော်၊ အိုး၌ဘေးမရှိ။
၄း၄၂ တဖန် ဗာလရှလိရှမြို့မှ လူတယောက်သည်လာ၍၊ အဦးသီးသောမုယောဆန်ဖြင့်လုပ်သော မုန့်လုံးနှစ်ဆယ်နှင့်အိတ်၌ထည့်သော အသီးအနှံများကို ဘုရားသခင်၏လူထံသို့ဆောင်ခဲ့၏။ ဧလိရှဲကလည်း၊ ဤလူများကို ကျွေးလော့ဟုဆိုလျှင်၊ –
၄း၄၃ ကျွန်ကအဘယ်သို့နည်း။ ကျွန်တော်သည်လူတရာကို ဤမျှနှင့်ကျွေးနိုင်ပါမည်လောဟုမေးလျှင်၊ ဧလိရှဲကဤလူများကိုကျွေးလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည်ဝစွာစားကြသော်လည်း စားစရာကျန်ကြွင်းလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြောဆိုသော်၊ –
၄း၄၄ ကျွန်သည် လူများရှေ့မှာထည့်၍ ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်နှင့်အညီ ထိုသူတို့သည် ဝစွာစားကြ၍၊ စားစရာကျန်ကြွင်းလျက်ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ရှုရိရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်ချုပ်မင်းနေမန်သည် မိမိသခင်ထံမှာ မျက်နှာရသောသူ၊ ဘုန်းကြီးသောသူဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရှုရိပြည်သည် ထိုသူအားဖြင့် အောင်ရသောအခွင့်ကိုထာဝရဘုရားပေးတော်မူပြီ။ ထိုသူသည် ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်နူနာစွဲ၏။ –
၅း၂ ရှုရိလူတို့သည် အလိုအလျောက် တပ်ဖွဲ့၍ ချီသွားစဉ်တွင်၊ ဣသရေလပြည်မှဘမ်းခဲ့သော မိန်းမငယ်တယောက်သည် နေမန်၏ မယားထံ၌ ကျွန်ခံရ၏။ –
၅း၃ ထိုကျွန်မကလည်း၊ ကျွန်မသခင်သည် ရှမာရိမြို့၌ရှိသော ပရောဖက်ထံသို့ ရောက်ပါစေသော။ ထိုပရောဖက်သည် သခင်၌စွဲသောနူနာကိုပျောက်စေလိမ့်မည်ဟု မိမိသခင်မအားဆို၏။ –
၅း၄ နေမန်သည် မိမိအရှင်ထံသို့ဝင်၍ ဣသရေလအမျိုးမိန်းမငယ်စကားကို ပြန်လျှောက်၏။ –
၅း၅ ရှုရိရှင်ဘုရင်ကလည်း သွားလော့။ သွားလော့။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့ စာပေးလိုက်မည်ဟု အမိန့်တော်အတိုင်း၊ နေမန်သည် ငွေအခွက်တရာ၊ ရွှေအခွက်ခြောက်ဆယ်၊ အဝတ်ဆယ်စုံကိုယူသွား၍၊ –
၅း၆ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့ မိမိအရှင်၏စာကိုသွင်းလေ၏။ စာ၌ပါသော အချက်ဟူမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ငါ့ကျွန်နေမန်၏နူနာကို ပျောက်စေခြင်းငှါ သူ့ကို ဤစာနှင့်အတူ ငါစေလွှတ်သည်ဟုပါသတည်း။ – –
၅း၇ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ထိုစာကို ကြည့်ပြီးမှ၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍၊ ငါသည်အသက်ပေးပိုင်၊ နှုတ်ပိုင်သော ဘုရားဖြစ်သောကြောင့်၊ ဤသူသည် လူနူကို ချမ်းသာပေးစေခြင်းငှါ ငါ့ထံသို့စေလွှတ်သလော။ ကြည့်ကြလော့။ ဤသူသည် ငါ့ကို အဘယ်မျှလောက် ရန်ရှာချင်သည်ကို ကြည့်ကြလော့ဟုဆို၏။ –
၅း၈ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်သည်ဟု ဘုရားသခင်၏လူ ဧလိရှဲသည်ကြားလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့်အဝတ်ကို ဆုတ်သနည်း။ ထိုသူသည် ငါ့ထံသို့ လာပါလေစေ။ ဣသရေလပြည်၌ ပရောဖက်ရှိသည်ကို သိလိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်ကို မှာလိုက်လေ၏။ –
၅း၉ ထိုကြောင့်၊ နေမန်သည်မြင်းရထားကို စီးသွား၍ ဧလိရှဲအိမ်ရှေ့မှာရပ်နေ၏။ –
၅း၁၀ ဧလိရှဲက၊ သင်သည်သွား၍ ယော်ဒန်မြစ်၌ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ရေချိုးလော့။ အသားပြောင်း၍သန့်ရှင်းလိမ့်မည်ဟု လူကိုစေလွှတ်၍ ပြောစေ၏။ –
၅း၁၁ နေမန်ကလည်း၊ အကယ်၍ပရောဖက်သည်ထွက်လာမည်။ ငါ့အနားမှာရပ်လျက်မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏နာမကိုခေါ်၍ မိမိလက်နှင့်သုံးသပ်သဖြင့် နူနာကို ပျောက်စေမည်ဟု ငါထင်၏။ –
၅း၁၂ ဒမာသက်ပြည်၌ အာဗနမြစ်၊ ဖာဖာမြစ်တို့သည် ဣသရေလမြစ်အလုံးစုံထက်သာ၍ကောင်းသည်မဟုတ်လော။ ထိုမြစ်၌ ငါရေချိုး၍ မသန့်ရှင်းရသလော ဟုဆိုလျက် အမျက်ထွက်၍ ပြန်သွား၏။ –
၅း၁၃ ကျွန်တို့သည် ချဉ်းလာ၍အဘ၊ ခက်သောအမှုကိုပြုရမည်ဟု ပရောဖက်စီရင်လျှင်ပြုတော်မူမည်မဟုတ်လော။ ရေချိုး၍သာ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက် လော့ဟုစီရင်လျှင်အဘယ်မျှလောက်သာ၍ ပြုတော်မူသင့်ပါသည်တကားဟု လျှောက်ကြသော်၊ –
၅း၁၄ နေမန်သည် သွား၍ ဘုရားသခင်၏လူစီရင်သည်အတိုင်း၊ ယော်ဒန်မြစ်၌ ကိုယ်ကိုခုနစ်ကြိမ်နှစ်သဖြင့်၊ သူ၏အသားသည် သူငယ်၏အသားကဲ့သို့ ပြောင်း ၍သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်၏။ –
၅း၁၅ သို့ပြီးမှ လိုက်သောသူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဘုရားသခင်၏လူထံသို့ ပြန်လာ၍ သူ့ရှေ့၌ရပ်လျက်၊ ဣသရေလပြည်မှတပါး အဘယ်ပြည်၌မျှ ဘုရားသခင် မရှိသည်ကိုယခုအကျွန်ုပ်သိပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်လှူသော အလှူလက်ဆောင်ကိုခံယူတော်မူပါဟု တောင်းလျှောက်လေ၏။ –
၅း၁၆ ဧလိရှဲကလည်း၊ ငါကိုးကွယ်သောထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း မခံမယူရဟုဆိုလျှင်၊ ခံယူစေခြင်းငှါ တဖန်တိုက်တွန်းသော်လည်း ငြင်းပယ် လျက်နေ၏။ –
၅း၁၇ နေမန်ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ကိုယ်တော်ကျွန်သည် မြည်းနှစ်စီးနှင့်တင်၍ မြေအနည်းငယ်ကိုယူပါရစေ။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် မီးရှို့ရာယဇ်အစ ရှိသော အဘယ်ယဇ်ကိုမျှ ထာဝရဘုရားမှတပါးအခြားသော ဘုရားအားနောက်တဖန် မပူဇော်ပါ။ –
၅း၁၈ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သခင်သည် ကိုးကွယ်အံ့ဟု ရိမ္မုန်ဘုရား၏ ကျောင်းသို့သွား၍ အကျွန်ုပ်ကိုမှီလျက် ရိမ္မုန်ကျောင်း၌ ကိုယ်ကိုညွတ် သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်ကိုယ်သည်လည်း ညွတ်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်ကျွန်ကို အပြစ်လွှတ်တော်မူပါစေသောဟုဆိုလျှင်၊ –
၅း၁၉ ဧလိရှဲက၊ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့ဟုဆို၏။ နေမန်သည်သွား၍ အဝေးသို့မရောက်မှီ၊ –
၅း၂၀ ဘုရားသခင်၏လူ ဧလိရှဲ၏ ကျွန်ဂေဟာဇိက၊ ဤရှုရိလူနေမန်ဆောင်ခဲ့သောဥစ္စာကိုငါ့သခင်သည် မခံမယူ။ သူ့ကိုအလွန်သနားပြီ။ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူ သည်အတိုင်း၊ သူ့နောက်သို့ ငါလိုက်၍ တစုံတခုကိုယူမည်ဟု အကြံရှိလျက်၊ –
၅း၂၁ နေမန်နောက်သို့ လိုက်လေ၏။ လိုက်ကြောင်းကို နေမန်သည်မြင်လျှင်၊ ကြိုဆိုအံ့သောငှါ ရထားမှဆင်း၍၊ ရှိသမျှကောင်းသလောဟုမေးသော်၊ –
၅း၂၂ ဂေဟာဇိကကောင်းပါ၏။ ယခုတွင်ပရောဖက်အမျိုးသား လုလင်နှစ်ယောက်သည် ဧဖရိမ်တောင်မှ ရောက်လာပြီ။ ငွေအခွက်တဆယ်နှင့် အဝတ်နှစ်စုံကို သူတို့ အဘို့ပေးပါလော့ဟု တောင်းစေခြင်းငှါ၊ ကျွန်တော်သခင်သည် ကျွန်တော်ကိုစေလွှတ်ပါပြီဟု ဆိုလျှင်၊ –

၅း၂၃ နေမန်က၊ အခွက်နှစ်ဆယ်ကို မငြင်းယူပါလော့ဟု တိုက်တွန်းလျက်၊ ငွေအခွက်နှစ်ဆယ်ကို အိတ်နှစ်လုံး၌အဝတ်နှစ်စုံနှင့်တကွစည်း၍ မိမိကျွန်နှစ်ယောက် အပေါ်မှာတင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဂေဟာဇိရှေ့၌ ထမ်းသွားရ၏။–
၅း၂၄ မြို့ရိုးသို့ ရောက်သောအခါ၊ ထိုဥစ္စာကို ဂေဟာဇိသည်ယူ၍ အိမ်၌သိုထားသဖြင့်၊ ထမ်းသောသူတို့ကို လွှတ်လိုက်ပြီးမှ၊–
၅း၂၅ ကိုယ်တိုင်ဝင်၍ မိမိသခင့်ရှေ့၌ ရပ်နေ၏။ ဧလိရှဲကလည်း၊ ဂေဟာဇိ၊ အဘယ်အရပ်သို့သွားဘိသနည်း ဟုမေးလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အဘယ်အရပ် ကိုမျှမသွားပါဟု ပြန်ပြောသော်၊–
၅း၂၆ ဧလိရှဲက၊ ထိုလူသည် သင့်ကိုကြိုဆိုအံ့သောငှါ၊ ရထားပေါ်မှလှည့်သောအခါ၊ ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်သည် သင်နှင့်အတူ မလိုက်သလော။ ငွေကိုခံယူချိန်ရှိသလော။ အဝတ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ်၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သိုးနွား၊ ကျွန်ယောကျ်ား၊ ကျွန်မိန်းမကို သိမ်းယူချိန်ရှိသလော။–
၅း၂၇ သို့ဖြစ်၍ နေမန်၏ နူနာသည်သင်၌၎င်း၊ သင်၏သားမြေး၌၎င်း၊ အစဉ်အမြဲစွဲစေဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ဂေဟာဇိသည် နူနာစွဲ၍ မိုယ်းပွင့်ကဲ့သို့ ဖြူလျက်၊ သခင်ထံမှထွက်သွား၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ပရောဖက်အမျိုးသားတို့က၊ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ယခုနေသောအရပ်သည် ကျဉ်းမြောင်းပါ၏။–
၆း၂ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်နားသို့ သွားပါရစေ။ ထိုအရပ်၌ ဝိုင်း၍ သစ်သားကိုခုတ်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်နေစရာဘို့ လုပ်ပါရစေဟု ဧလိရှဲထံ၌ အခွင့်တောင်း လျှင်၊ သွားကြလော့ဟု အခွင့်ပေး၏။–
၆း၃ အချို့ကလည်း မငြင်းပါနှင့်။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့နှင့်ကြွတော်မူပါဟု တောင်းပန်လျှင်၊ ငါသွားမည်ဟုဝန်ခံသည်အတိုင်း၊–
၆း၄ သူတို့နှင့်အတူလိုက်လေ၏။ ယော်ဒန်မြစ်နားသို့ ရောက်သောအခါ သစ်သားကိုခုတ်ကြ၏။–
၆း၅ တယောက်သောသူသည် ခုတ်စဉ်တွင်၊ ရေထဲသို့ပုဆိန်ကျ၏။ ခုတ်သောသူကလည်း၊ ခက်လှပြီသခင်။ ထိုပုဆိန်သည်ငှါးခဲ့သောဥစ္စာဖြစ်ပါ၏ဟု အော်ဟစ်လျှင်၊–
၆း၆ ဘုရားသခင်၏လူက၊ အဘယ်မှာကျသနည်းဟု မေးသော်၊ ကျရာအရပ်ကိုပြပြီးမှ၊ ဒုတ်ကိုခုတ်၍ ထိုအရပ်၌ချသဖြင့် ပုဆိန်သည်ပေါ်လောနေ၏။
၆း၇ ဆယ်ယူလော့ဟု ဧလိရှဲဆိုသည်အတိုင်း၊ တပည့်သည် လက်ကိုဆန့်၍ဆယ်ယူ၏။
၆း၈ တဖန် ရှုရိရှင်ဘုရင်သည် ဣသရေလပြည်ကိုစစ်တိုက်၍၊ ဤမည်သောအရပ်၊ ဤမည်သော အရပ်၌ ငါတို့သည် တပ်ချကြကုန်အံ့ဟု ကျွန်တို့နှင့်တိုင်ပင် သောအခါ၊–
၆း၉ ဘုရားသခင်၏လူသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ ဤမည်သော အရပ်ကိုသတိပြုပါ။ ထိုအရပ်သို့ ရှုရိလူတို့သည်လာကြပြီဟု၊–
၆း၁၀ သတိပေးသောအရပ်သို့ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် လူကိုစေလွှတ်၍ တကြိမ်နှစ်ကြိမ်မက ရန်သူတို့ကိုရှောင်လေ၏။–
၆း၁၁ ထိုအကြောင်းကြောင့် ရှုရိရှင်ဘုရင်သည် စိတ်ပူပန်၍ ကျွန်တို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ ငါတို့တွင်အဘယ်သူသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဘက်၌နေသည်ကို ငါ့အား မပြဘဲ နေကြသနည်းဟုမေးသော်၊–
၆း၁၂ ကျွန်တယောက်က၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်စက်တော်မူခန်းထဲ၌ မိန့်တော်မူသော စကားကိုပင်၊ ဣသရေလပြည်၌ရှိသော ပရောဖက် ဧလိရှဲသည်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အား ပြန်ပြောတတ်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။–
၆း၁၃ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သူသည် အဘယ်အရပ်၌ရှိသည်ကိုသွား၍ ချောင်းကြည့်လော့။ သူ့ကိုဘမ်းဆီး စေခြင်းငှါ ငါစေလွှတ်မည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ဒေါသန် မြို့၌ရှိပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။–
၆း၁၄ ထိုမြို့သို့ မြင်းစီးသူရဲ၊ ရထားစီးသူရဲ၊ ဗိုလ်ခြေများကိုစေလွှတ်သဖြင့်၊ ညဉ့်အခါရောက်၍ မြို့ကိုဝိုင်းကြ၏။–
၆း၁၅ နံနက်စောစော ဘုရားသခင့်လူ၏ကျွန်သည်ထ၍ ပြင်သို့ထွက်သောအခါ မြင်းစီးသူရဲ၊ ရထားစီးသူရဲ၊ ဗိုလ်ခြေတို့သည် မြို့ကိုဝိုင်းလျက် ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ အိုသခင်၊ အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟု မိမိသခင်အားဆို၏။–
၆း၁၆ ဧလိရှဲက မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါတို့ဘက်၌နေသောသူတို့သည် ရန်သူတို့ဘက်၌ နေသောသူတို့ထက်သာ၍ များကြသည်ဟုဆိုလျက်၊–
၆း၁၇ အိုထာဝရဘုရား၊ ဤသူသည် မြင်နိုင်မည်အကြောင်း သူ၏မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူပါဟု ဆုတောင်းသည် အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုလုလင်၏ မျက်စိကို ဖွင့်တော်မူသဖြင့်၊ ဧလိရှဲပတ်လည်၌တတောင်လုံးသည် မီးမြင်း၊ မီးရထားနှင့်ပြည့်သည်ကို မြင်လေ၏။–
၆း၁၈ ရှုရိလူတို့သည်ရောက်လာသောအခါ၊ ဧလိရှဲက၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ဤသူတို့၏မျက်စိမမြင်စေခြင်းငှါ၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူပါဟု ဆုတောင်းသည် အတိုင်း၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။–
၆း၁၉ ဧလိရှဲကလည်း၊ ဤလမ်းမဟုတ်။ ဤမြို့လည်းမဟုတ်။ ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြ။ သင်တို့ရှာသောသူရှိရာသို့ ငါပို့မည်ဟုဆိုလျက် ရှမာရိမြို့သို့ ပို့လေ၏။–
၆း၂၀ မြို့ထဲသို့ရောက်ပြီးမှ ဧလိရှဲက၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ဤသူတို့သည်မြင်နိုင်မည်အကြောင်းသူတို့၏ မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူပါဟု ဆုတောင်းသည်အတိုင်း၊ သူတို့၏ မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည်မြင်၍ ရှမာရိမြို့ထဲမှာ ရှိသည်ဟုသိကြ၏။–
၆း၂၁ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ အဘ၊ ထိုသူတို့ကိုထားနှင့်သတ်ရပါမည်လောဟု ဧလိရှဲအားမေးလျှင်၊–
၆း၂၂ မသတ်ပါနှင့်။ ထားနှင့်ခုတ်လျက်၊ လေးနှင့်ပစ်လျက် စစ်တိုက်၍ဘမ်းမိသောသူတို့ကိုသတ်ရမည်လော။ သူတို့ရှေ့မှာ မုန့်နှင့်ရေကိုထည့်၍ သူတို့သည် စားသောက်ပြီးမှ၊ မိမိတို့သခင်ထံသို့သွားပါစေဟုဆိုလျှင်၊–
၆း၂၃ များစွာသောစားစရာကိုပြင်ဆင်၍ စားသောက်စေပြီးမှ လွှတ်လိုက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် မိမိတို့သခင်ထံသို့ ပြန်သွားကြ၏။ ထိုနောက်မှ ရှုရိလူတို့သည် အလိုအလျောက်တပ်ဖွဲ့၍ ဣသရေလပြည်သို့မလာကြ။
၆း၂၄ နောက်တဖန် ရှုရိရှင်ဘုရင်ဗင်္ဟာဒဒ်သည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းကို စုဝေးစေသဖြင့်စစ်ချီ၍ ရှမာရိမြို့ကိုဝိုင်းထား၏။–
၆း၂၅ ကြာမြင့်စွာဝိုင်းထားသောကြောင့်၊ ရှမာရိမြို့၌အလွန်အစာခေါင်းပါး၍၊ မြည်းခေါင်းတလုံးကို ငွေရှစ်ဆယ်နှင့်၎င်း၊ ပဲကြမ်းတပြည်ကိုငွေငါးကျပ်နှင့်၎င်း ရောင်းရ၏။–
၆း၂၆ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် မြို့ရိုးပေါ်မှာရှောက်သွားစဉ်၊ မိန်းမတယောက်က အရှင်မင်းကြီး၊ ကယ်မတော်မူပါဟု အော်ဟစ်၏။–

၆း၂၇ ရှင်ဘုရင်က၊ ထာဝရဘုရားကယ်မတော်မမူလျှင်၊ ငါသည်အဘယ်သို့ကယ်မနိုင်မည်နည်း။ စပါးရာနယ်တလင်း၊ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းထဲကကယ် မရမည်လောဟူ၍၄င်း၊ –

၆း၂၈ သင်၌ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူ၍၄င်းမေးလျှင်၊ မိန်းမက၊ ဤမိန်းမသည် ကျွန်မဆီသို့လာ၍၊ သင့်သားကိုယနေ့ငါတို့စားဘို့အပ်ပါ။ နက်ဖြန်နေ့၌ ငါ့သား ကိုစားရမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ –

၆း၂၉ ကျွန်မ၏သားကို ပြုတ်၍စားကြပါ၏။ နက်ဖြန်နေ့၌ကျွန်မက၊ သင်၏သားကိုငါတို့စားဘို့အပ်ပါဟု တောင်းသော်၊ သူသည်မိမိသားကို ဝှက်ထား ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ –

၆း၃၀ ရှင်ဘုရင်သည် ထိုမိန်းမ၏စကားကိုကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်လေ၏။ မြို့ရိုးပေါ်မှာရှောက်သွားစဉ် လူတို့သည်ကြည့်၍၊ အတွင်း၌လျှော်တေအ ဝတ်ဖြင့် ဝတ်တော်မူကြောင်းကို သိမြင်ရကြ၏။ –

၆း၃၁ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ရှာဖတ်သားဧလိရှဲ၏ဦးခေါင်းသည် ယနေ့သူ့ကိုယ်နှင့်မကွာဘဲနေလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုမျှမက၊ ငါ၌ပြုတော်မူပါစေ သောဟု ဆို၏။ –

၆း၃၂ ဧလိရှဲသည် မိမိအိမ်၌ထိုင်၍ အသက်ကြီးသူတို့သည် သူနှင့်အတူထိုင်ကြစဉ်၊ ရှင်ဘုရင်သည် မိမိရှေ့မှာ လူတယောက်ကို စေလွှတ်၏။ ထိုတမန် မရောက်မီ ဧလိရှဲက၊ လူသတ်၏သားသည်ငါ့လည်ပင်းကို ဖြတ်စေခြင်းငှါ၊ စေလွှတ်သည်ကိုသိမြင်ကြသလော။ ထိုတမန်ရောက်သောအခါ၊ တံခါးကိုပိတ်၍၊ တံခါးနားမှာ သူ့ကိုဆီးတားကြလော့။ သူ့နောက်မှာ သူ့သခင်ခြေသံ မမြည်သလောဟု၊ –

၆း၃၃ အသက်ကြီးသူတို့အား ပြောစဉ်တွင်၊ ထိုတမန်သည် ရောက်လာ၏။ ရှင်ဘုရင်ကိုယ်တိုင်ရောက်လျှင်၊ ဤအမှုသည် ထာဝရဘုရား စီရင်သော အမှုဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးကို အဘယ်ကြောင့်မြော် လင့်ရသေးသနည်းဟုဆိုသော်၊

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ဧလိရှဲက၊ ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည် ကား၊ နက်ဖြန်နေ့ ယခုအချိန်ရောက်လျှင်၊ ဂျုံမုန့်ညက် တစိတ်ကို ငွေတကျပ်၊ မုယောဆန်တခွဲကို တကျပ်နှင့် ရှမာရိမြို့တံခါးဝ၌ ရောင်းရလိမ့်မည်ဟု ဆင့်ဆို၏။ –

၇း၂ ရှင်ဘုရင်မှီခြင်းကိုခံရသောအမတ်က၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းကောင်းကင်၌ပြတင်းပေါက်တို့ကို ဖွင့်လှစ်တော်မူလျှင်၊ ထိုသို့ဖြစ်နိုင်ကောင်း သည်ဟု ဘုရားသခင်၏လူအားဆိုသော်၊ ဘုရားသခင်၏လူက၊ သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်ရသော်လည်း မစားရဟုပြန်ပြော၏။ –

၇း၃ ထိုအခါမြို့တံခါးဝ၌ ထိုင်လျက်ရှိသောလူနူလေးယောက်တို့က၊ ငါတို့သည် သေသည်တိုင်အောင် အဘယ်ကြောင့် ဤအရပ်၌ထိုင်ရမည်နည်း။ –

၇း၄ မြို့ထဲသို့ဝင်လျှင် အစာခေါင်းပါးသောကြောင့်သေရမည်။ ဤအရပ်၌ ထိုင်လျက်နေလျှင်လည်းသေရမည်။ သို့ဖြစ်၍ ရှုရိတပ်သို့ဝင်စားကြကုန်အံ့။ သူတို့သည် အသက်ရှင်စေလျှင်ရှင်ရမည်။ သတ်လျှင်သေရမည်ဟု တိုင်ပင်ပြီးလျှင်၊ –

၇း၅ မိုဃ်းမလင်းမီထ၍ ရှုရိတပ်သို့သွားကြ၏။ တပ်ဦးသို့ ရောက်သောအခါ အဘယ်သူကိုမျှ မတွေ့ကြ။ –

၇း၆ အကြောင်းမူကား၊ ရှုရိလူတို့သည် ရထားစီးသူရဲ၊ မြင်းစီးသူရဲ၊ များစွာသောဗိုလ်ခြေအသံကိုကြားစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့က ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ငါတို့ကို တိုက်စေခြင်းငှါ၊ ဟိတ္တိမင်းများ၊ အဲဂုတ္တုမင်းများတို့ကိုငှါးပြီဟု တယောက်ကိုတယောက်ဆိုလျက်၊ –

၇း၇ မိုဃ်းမလင်းမီထ၍ သူတို့တဲ၊ မြင်း၊ မြည်း အစရှိသောတတပ်လုံးကိုစွန့်ပစ်၍ ကိုယ်အသက်လွတ်အောင်ပြေးကြ၏။ –

၇း၈ လူနူတို့သည် တပ်ဦးသို့ရောက်သောအခါ၊ တဲတခုထဲသို့ ဝင်၍စားသောက်ပြီးမှ၊ ရွှေငွေအဝတ်တန်ဆာများကို ယူသွားပြီးလျှင် ဝှက်ထားကြ၏။ နောက်တ ဖန်အခြားသော တဲသို့ဝင်၍ဥစ္စာများကိုယူသွားပြီးလျှင် ဝှက်ထားကြ၏။ –

၇း၉ သို့ရာတွင်၊ ငါတို့သည် ကောင်းမွန်စွာမပြုပါတကား။ ယခုနေ့သည် ကောင်းသောသိတင်းကိုကြား ပြောရသောနေ့ဖြစ်လျက်၊ ငါတို့သည် မကြားမပြောဘဲ နေပါပြီတကား။ မိုဃ်းလင်းသည်တိုင်အောင် မပြောဘဲနေလျှင် အမှုတစုံတခုရောက်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍နန်းတော်၌ သိတင်း ကြားပြောအံ့သောငှါ ငါတို့သည် သွားကြကုန်အံ့ဟု တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ –

၇း၁၀ မြို့သို့သွား၍ တံခါးပြင်၌ဟစ်ခေါ်လျက်၊ ငါတို့သည် ရှုရိတပ်သို့ရောက်၍ အဘယ်သူကိုမျှမတွေ့၊ လူသံကိုမကြား၊ မြင်း၊ မြည်းတို့ကို ချည်နှောင်လျက်၊ တဲများလည်း တတ်တိုင်းရှိသည်ကိုတွေ့ပါ၏ဟု ကြားပြောသည်အတိုင်း၊ –

၇း၁၁ တံခါးစောင့်တို့သည် တယောက်ကိုတယောက် ဟစ်၍၊ ထိုသိတင်းသည် နန်းတော်ထဲသို့ ရောက်လေ၏။ –

၇း၁၂ မိုဃ်းမလင်းမီ ရှင်ဘုရင်သည်ထ၍၊ ရှုရိလူတို့သည် ငါတို့၌အဘယ်သို့ပြုလိုသည်ကို ငါပြောမည်။ သူတို့ကမြို့ပြင်သို့ ထွက်သောမြို့သားတို့ကို အရှင် ဘမ်းပြီးမှ၊ မြို့ထဲသို့ဝင်မည်အကြံရှိ၍၊ ငါတို့ငတ်မွတ်ကြောင်းကို သိသောကြောင့်၊ မိမိတို့တပ်ပြင်သို့ထွက်၍တော၌ပုန်းရှောင်လျက်နေကြ သည်ဟု ဆိုလျှင်၊ –

၇း၁၃ ကျွန်တယောက်က၊ မြို့၌ကျန်ကြွင်းသောမြင်းငါးစီးကို ပေးတော်မူပါ။ ထိုမြင်းမူကားပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော ဣသရေလအမျိုး အလုံးအရင်း ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။ ထိုမြင်းတို့ကိုစီးလျက်သွား၍ကြည့်ရှုရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ပြီးမှ၊ –

၇း၁၄ ရထားမြင်းနှစ်စီးကိုယူပြီးလျှင် သွား၍ကြည့်ရှုလော့ဟု ရှင်ဘုရင်သည် ရှုရိဗိုလ်ခြေနောက်သို့ စေလွှတ်သည်အတိုင်း၊ –

၇း၁၅ ယော်ဒန်မြစ်တိုင်အောင်လိုက်ကြ၏။ ရှုရိလူတို့သည် အလျင်အမြန်ပြေးရာတွင်၊ ပစ်ခဲ့သောအဝတ် တန်ဆာတို့သည် လမ်း၌ပြည့်လျက်ရှိကြ၏။ စေလွှတ် သူတို့သည် ပြန်လာ၍နားတော် လျှောက်ကြ၏။ –

၇း၁၆ ထိုအခါ မြို့သားတို့သည်ထွက်၍ ရှုရိတဲတို့ကိုလုယူကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏စကားတော်အတိုင်း၊ ဂျုံမုန့်ညက်တစိတ်ကို ငွေတကျပ်၊ မုယောဆန် တခွဲကို တကျပ်နှင့်ရောင်းကြ၏။ –

၇း၁၇ ရှင်ဘုရင်မှီခြင်းကိုခံရသောအမတ်သည်၊ အမိန့်တော်အတိုင်း တံခါးတော်ကိုစောင့်သည်တွင်ထွက်ဝင် သောသူတို့နင်းမိ၍ ဘုရားသခင်၏ လူသည် ရှင်ဘုရင် ရောက်လာသောအခါ ပြောဆိုနှင့်သည် အတိုင်း၊ ထိုအမတ်သေလေ၏။ –

၇း၁၈ ဘုရားသခင်၏လူက၊ နက်ဖြန်နေ့ယခုအချိန်ရောက်လျှင်၊ ဂျုံမုန့်ညက်တစိတ်ကို ငွေတကျပ်၊ မုယောဆန် တခွဲကိုတကျပ်နှင့် ရှမာရိမြို့တံခါးဝ၌ ရောင်းရ လိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်အား ဆင့်ဆိုသည် အတိုင်းဖြစ်၏။ –

၇း၁၉ အမတ်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုယ်းကောင်းကင်၌ ပြတင်းပေါက်တို့ကို ဖွင့်လှစ်တော်မူလျှင်၊ ထိုသို့ဖြစ်နိုင်ကောင်းသည်ဟု ဘုရားသခင်၏လူအား ဆို၍၊ ဘုရားသခင်၏လူက သင်သည်ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်ရသော်လည်း မစားရဟုပြန်ပြောသည်အတိုင်း၊ –

၇း၂၀ ထိုအမတ်၌ဖြစ်၏။ မြို့တံခါးဝမှာ မြို့သားတို့ နင်းခြင်းကိုခံရ၍ သေလေ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ တဖန် ဧလိရှဲသည် အထက်ကအသက်ရှင်စေသောသူငယ်၏အမိကိုခေါ်၍၊ သင်သည်အိမ်သူ အိမ်သားနှင့်တကွ ထသွားလော့။ တည်းခို၍နေနိုင်သော အရပ်တစုံတရပ်၌ တည်းခို၍နေလော့။ ထာဝရဘုရားသည် အစာခေါင်းပါးရာကာလကိုမှာလိုက်တော်မူပြီ။ တပြည်လုံး၌ ခုနစ်နှစ်ခေါင်း ပါးလိမ့်မည်ဟု သတိပေး၏။ –

၈း၂ ထိုမိန်းမသည် ဘုရားသခင့်လူ၏ စကားကိုနားထောင်သဖြင့်၊ အိမ်သူအိမ်သားတို့နှင့်တကွသွား၍ ဖိလိတ္တိပြည်၌ခုနစ်နှစ်နေ၏။ –

၈း၃ ခုနစ်နှစ်စေ့သောအခါ၊ ဖိလိတ္တိပြည်မှပြန်လာ၍ ကိုယ်အိမ်၊ ကိုယ်မြေကိုရအံ့သောငှါ အသနားတော်ခံမည့်အကြံနှင့် ရှင်ဘုရင်ထံသို့သွား၏။ –

၈း၄ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည်ဘုရားသခင့်လူ၏ ကျွန်ဂေဟာဇိနှင့် နှုတ်ဆက်လျက်၊ ဧလိရှဲပြုသော အံ့ဩဘွယ်သောအမှုအလုံးစုံတို့ကို ပြောပါလော့ဟု မိန့်တော်မူ၍။ –

၈း၅ ဧလိရှဲသည် သေသောသူအသက်ရှင်စေကြောင်းကို ဂေဟာဇိသည် ပြန်လျှောက်စဉ်တွင်၊ အသက်ရှင်စေသောသူငယ်၏ အမိသည် ကိုယ်အိမ်၊ ကိုယ်မြေကို ရအံ့သောငှါ အသနားတော် ခံလေ၏။ ဂေဟာဇိကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဤမိန်းမကား ယခုပြောသောမိန်းမ၊ ဤသူငယ်ကား ဧလိရှဲ အသက်ရှင်စေသော သူငယ်ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်လျှင်၊ –

၈း၆ ရှင်ဘုရင်သည် မိန်းမကိုမေး၍ မိန်းမလည်းသက်သေခံ၏။ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှကို၎င်း၊ ပြည်တော်ကထွက်သောနေ့မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် သူ့မြေ၌ဖြစ်သမျှကို၎င်း ပြန်ပေးစေဟုမိန့်တော်မူလျက်၊ သူ၏အမှုကိုစောင့်စေခြင်းငှါ အရာရှိတယောက်ကို ခန့်ထားတော်မူ၏။

၈း၇ တဖန် ဧလိရှဲသည် ဒမာသက်မြို့သို့သွား၏။ ထိုအခါ ရှုရိရှင်ဘုရင်ဗင်္ဟာဒဒ်သည်နာနေ၏။ ဘုရားသခင်၏လူရောက်ကြောင်းကို နားတော်လျှောက်လေသော်၊ –

၈း၈ ဟာဇေလကိုခေါ်၍ သင်သည်လက်ဆောင်ကိုဆောင်လျက် ဘုရားသခင်၏လူကိုခရီးဦးကြိုပြုပြီးလျှင်၊ ငါသည်ဤအနာမှ ထမြောက်မည်လောဟု သူအားဖြင့် ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်လော့ဟု စေလွှတ်သည်အတိုင်း၊ –

၈း၉ ဟာဇေလသည် ကုလားအုပ်လေးဆယ်အပေါ်မှာ ဒမာသက်ဥစ္စာများကိုတင်၍၊ လက်ဆောင်ကို ဆောင်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏လူကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ သွား၍ ရှေ့တော်၌ရပ်လျက်၊ ကိုယ်တော်၏သားရှုရိရှင်ဘုရင် ဗင်္ဟာဒဒ်က၊ ငါသည် ဤအနာမှ ထမြောက်ရမည်လောဟု မေးမြန်းစေခြင်းငှါ၊ ကျွန်တော်ကို စေလွှတ်ပါသည်ဟုဆို၏။ –

၈း၁၀ ဧလိရှဲကလည်း၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် ထမြောက်နိုင်ပါ၏ဟု ပြန်လျှောက်လော့။ သို့သော်လည်းဆက်ဆက်သေရမည်အကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားပြတော်မူပြီဟုဆိုလျက်၊ –

၈း၁၁ စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ ဟာဇေလသည် မျက်နှာပျက်လေ၏။ ဘုရားသခင်၏လူသည်လည်း မျက်ရည်ကျ၏။ –

၈း၁၂ ဟာဇေလကလည်း၊ သခင်သည် အဘယ်ကြောင့် မျက်ရည်ကျတော်မူသနည်းဟု မေးလျှင် ဧလိရှဲက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ပြုလတံ့သော ဘေးဥပဒ်တည်းဟူသော သူတို့၏ရဲတိုက်များကိုမီးရှို့ခြင်း၊ လုလင်များကိုထားနှင့်သတ်ခြင်း၊ သူငယ်များကို မြေပေါ်မှာဆောင့်ဖွပ်ခြင်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမများ၌ ဝမ်းခွဲခြင်းကိုပြုလိမ့်မည်ဟု ငါသိမြင်သောကြောင့် မျက်ရည်ကျသည်ဟု ပြန်ပြောသော်၊ –

၈း၁၃ ဟာဇေလက၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ခွေးဖြစ်လျက်နှင့် ဤမျှလောက်ကြီးသောအမှုကိုပြုရပါလိမ့်မည်လောဟု မေးပြန်သော်၊ ဧလိရှဲက၊ သင်သည် ရှုရိ နိုင်ငံကို စိုးစံရလိမ့်မည်အကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားပြတော်မူပြီဟုဆို၏။ –

၈း၁၄ ဟာဇေလသည်သွား၍ မိမိသခင့်ထံသို့ရောက်သောအခါ၊ သခင်က၊ ဧလိရှဲသည်အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် အနာမှ ဆက်ဆက်ထမြောက်တော်မူမည်ဆိုပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ –

၈း၁၅ နက်ဖြန်နေ့၌ ဟာဇေလသည် သိုးမွေးအဝတ်ကို ရေ၌နှစ်ပြီးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်၏မျက်နှာကို ဖုံးအုပ်သဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်သေ၍ ဟာဇေလသည် နန်းထိုင်လေ၏။

၈း၁၆ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အာဟပ်သား ယောရံနန်းစံငါးနှစ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်သား ယဟောရံသည် နန်းထိုင်လေ၏။ –

၈း၁၇ အသက်သုံးဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ မင်းပြု၍ရှစ်နှစ်စိုးစံ၏။ –

၈း၁၈ အာဟပ်သမီးနှင့် စုံဘက်သဖြင့်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့ လိုက်ရာလမ်းသို့ အာဟပ်အမျိုးကဲ့သို့လိုက်၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ –

၈း၁၉ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်အစရှိသော သားမြေးတို့၏မီးခွက်ကို အစဉ်ထွန်းလင်းစေမည်ဟု ဂတိတော်ရှိသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်၏ မျက်နှာကို ထောက်၍၊ ယုဒပြည်ကို မဖျက်ဆီးဘဲထားတော်မူ၏။ –

၈း၂၀ ထိုမင်းလက်ထက်၌၊ ဧဒုံပြည်သည် ယုဒရှင်ဘုရင်ကိုပုန်ကန်၍ ကိုယ်အမျိုးသားကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။ –

၈း၂၁ ယဟောရံမင်းသည် ရထားစီးသူရဲအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဇာဣရမြို့သို့စစ်ချီ၍ ညဉ့်အခါဝိုင်းသော ဧဒုံလူများ၊ ရထားအုပ်များကိုလုပ်ကြံသဖြင့်၊ ဧဒုံလူတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ပြေးကြ၏။ –

၈း၂၂ သို့သော်လည်း၊ ဧဒုံပြည်သည် ယနေ့တိုင်အောင် ယုဒရှင်ဘုရင်ကိုပုန်ကန်၏။ ထိုကာလ၌လိဗနပြည်သည်လည်း ပုန်ကန်၏။ –

၈း၂၃ ယဟောရံပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ –

၈း၂၄ ယဟောရံသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်အာခဇိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၈း၂၅ ဣသရေလရှင်ဘုရင် အာဟပ်သား ယောရံနန်းစံဆယ်နှစ်နှစ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယဟောရံသားအာခဇိသည် နန်းထိုင်လေ၏။ –

၈း၂၆ အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ မင်းပြု၍ ယေရုရှလင်မြို့၌တနှစ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ဩမရိမြေး အာသလိအမည်ရှိ၏။ –

၈း၂၇ အာခဇ်သည် အာဟပ်၏သမက်ဖြစ်သဖြင့်၊ အာဟပ်အမျိုးလိုက်ရာလမ်းသို့လိုက်၍၊ အာဟပ်အမျိုးကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။–

၈း၂၈ အာဟပ်၏သားယောရံနှင့်ဝိုင်းလျက်၊ ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့စစ်ချီ၍၊ ရှုရိရှင်ဘုရင်ဟာဇေလကို တိုက်ရာတွင်၊ ရှုရိလူတို့သည် ယောရံကို ထိခိုက်ကြ၏။–

၈း၂၉ ထိုသို့ ရာမုတ်မြို့၌ ရှုရိရှင်ဘုရင် ဟာဇေလကိုတိုက်၍၊ ရှုရိလူထိခိုက်သောအနာပျောက်စေခြင်းငှါ၊ ယောရံမင်းကြီးသည် ယေဇရေလမြို့သို့ပြန်သွား၍ နာလျက်နေစဉ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယဟောရံ သား အာခဇိသည်လည်း၊ အာဟပ်သားယောရံကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ ထိုမြို့သို့ဆင်းသွားလေ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ထိုအခါ ပရောဖက်လေရှိသည် ပရောဖက်အမျိုးသားတယောက်ကိုခေါ်၍၊ သင်၏ခါးကိုစည်းလော့။ ဤဆီဘူးကိုယူ၍ ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ သွားလော့။–

၉း၂ ရောက်သောအခါ၊ နိမ်ရှိသားယောရှဖတ်၏သား ယေဟုကိုရှာ၍ သူ့ထံသို့ဝင်လျက်၊ သူ့ကိုသူ၏အပေါင်းအဘော်စုထဲကထွက်စေ၍၊ အတွင်း အခန်းထဲသို့ ခေါ်ပြီးလျှင်၊–

၉း၃ ဤဆီဘူးကိုကိုင်၍ သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ ဆီကိုလောင်းလျက်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည်သင့်ကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထား၍ ဘိသိက် ပေးသည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆိုပြီးမှ၊ တံခါးကိုဖွင့်၍ မဆိုင်းမလင့်ဘဲပြေးလော့ဟု မှာထားလေ၏။–

၉း၄ ထိုပရောဖက်အမျိုးသားလုလင်သည် ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့သွား၏။–

၉း၅ ရောက်သောအခါ၊ ဗိုလ်မင်းတို့သည် အတူထိုင်လျက်ရှိကြ၏။ ပရောဖက်က၊ အို ဗိုလ်မင်း၊ ကိုယ်တော်အား ပြောစရာရှိသည်ဟုဆိုလျှင်၊ ယေဟုက၊ ငါတို့အပေါင်းတွင်အဘယ်သူအားပြောစရာရှိသနည်းဟု မေးသော်၊ အိုဗိုလ်မင်း၊ ကိုယ်တော်အား ပြောစရာရှိသည်ဟု ပြန်ဆို၏။–

၉း၆ ထိုအခါ ယေဟုသည်ထ၍ အိမ်ထဲသို့ဝင်သဖြင့်၊ ပရောဖက်သည် သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ ဆီကိုလောင်းလျက်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည် သင့်ကိုထာဝရဘုရား၏ လူဣသရေလအမျိုး၏ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထား၍ဘိသိက်ပေး၏။–

၉း၇ ငါ့ကျွန်ပရောဖက်တို့ကို သတ်သောအပြစ်၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက်အပေါင်းကိုသတ်သော အပြစ်အလျောက်၊ ယေဇဗေလ၌ ငါဒဏ်ပေးမည် အကြောင်း၊ သင်သည် သင့်သခင်အာဟပ်အမျိုးကိုလုပ်ကြံရမည်။–

၉း၈ အာဟပ်အမျိုးသားရှိသမျှတို့ကို ပျက်စီးစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလမြို့ရွာ၌ အချုပ်ခံသောသူဖြစ်စေ၊ အလွတ်ပြေးသောသူဖြစ်စေ၊ အာဟပ်အမျိုးသား ယောကျ်ား များကို ငါပယ်ဖြတ်မည်။–

၉း၉ အာဟပ်အမျိုးကို နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်အမျိုးကဲ့သို့၎င်း၊ အဟိယ၏သား ဗာရှာအမျိုးကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်စေမည်။–

၉း၁၀ ယေဇဗေလကို သင်္ဂြိုဟ်သောသူမရှိ။ ယေဇရေလမြေကွက်၌၊ ခွေးတို့သည်သူ့ကိုစားကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆိုပြီးမှ တံခါးကို ဖွင့်၍ ပြေး၏။–

၉း၁၁ ထိုအခါ ယေဟုသည် မိမိသခင်၏ ကျွန်တို့ရှိရာသို့ထွက်၍၊ တယောက်က၊ ရှိသမျှကောင်းသလော။ ထိုအရူးသည် အဘယ်ကြောင့်လာသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ယေဟုက၊ သင်တို့သည် ထိုသူကို၎င်း၊ သူပြောသောစကားကို၎င်း သိကြ၏ဟု ဆိုသော်၊–

၉း၁၂ သူတို့က ငါတို့မသိ။ ပြောပါလော့ဟု ဆိုပြန်သော်၊ ယေဟုက၊ ထိုသူသည် ဤမည်သောစကားကိုပြော၏။ ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည် သင့်ကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထား၍ဘိသိက်ပေးသည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆိုသည်ဟု ပြန်ပြောသောအခါ၊–

၉း၁၃ သူတို့သည် အလျင်အမြန်ထသဖြင့်၊ အသီးအသီး မိမိတို့ဝတ်လုံကိုယူ၍ လှေကားထိပ်ပေါ် ယေဟုအောက်မှာခင်းလျက်၊ ယေဟုသည်ရှင်ဘုရင် ဖြစ်တော်မူ၏ဟု တံပိုးမှုတ်၍ ဟစ်ကြော်ကြ၏။–

၉း၁၄ ထိုသို့ နိမ်ရှိသား ယောရှဖတ်၏သား ယေဟုသည် ယောရံမင်းတဘက်သင်းဖွဲ့လေ၏။ ထိုအခါ ရှုရိရှင်ဘုရင်ဟာဇေလကြောင့်၊ ယောရံမင်းနှင့် ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့သည် ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့ကို စောင့်ရှောက်ကြ၏။–

၉း၁၅ သို့ရာတွင်ယောရံမင်းသည် ရှုရိရှင်ဘုရင်ဟာဇေလကို စစ်တိုက်သောအခါ၊ ရှုရိလူထိခိုက်သောအနာကိုပျောက်စေခြင်းငှါ ယေဇရေလမြို့သို့ ပြန်သွားနှင့်ပြီ။ ယေဟုကလည်း၊ သင်တို့အလိုရှိလျှင်၊ ယေဇရေလမြို့သို့သွား၍ သိတင်းကြားပြောရသောသူတစုံတယောက်ကိုမျှမြို့ထဲက မထွက် မသွားစေနှင့်ဟု စီရင်၏။–

၉း၁၆ ထိုသို့ ယောရံမင်းသည် ယေဇရေလမြို့၌ရှိနေသောကြောင့်၊ ယေဟုသည်ရထားကိုစီး၍ ထိုမြို့သို့သွား၏။ ထိုအခါ ယုဒရှင်ဘုရင်အာခဇိသည်လည်း၊ ယောရံမင်းကို ကြည့်ရှုအံ့သောငှါ ရောက်လာပြီ။–

၉း၁၇ ယေဇရေလမြို့၌မျှော်စင်ပေါ်မှာစောင့်သောသူသည်ရပ်လျက်၊ ယေဟုနှင့်လိုက်လာသောအလုံးအရင်းကိုမြင်သောအခါ၊ လူအလုံးအရင်းကို ငါမြင်သည် ဟုဆိုလျှင်၊ ဆီးကြိုခြင်းငှါသွား၍ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသလောဟု မေးမည်အကြောင်း၊ ယောရံသည် မြင်းစီးသူရဲတယောက်ကို စေလွှတ် သည်အတိုင်း၊–

၉း၁၈ မြင်းစီးသူရဲသည် ဆီးကြိုခြင်းငှါသွား၍၊ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသလောဟု ရှင်ဘုရင်မေးတော်မူကြောင်းကို ပြောဆိုသော်၊ ယေဟုက၊ သင်သည် ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ငါ့နောက်သို့ လှည့်၍လိုက်လော့ဟုဆို၏။ စောင့်သောသူကလည်း၊ မြင်းစီးသူရဲသည် အလုံးအရင်းသို့ ရောက်၍ ပြန်မလာပါဟု ဆိုသော်၊–

၉း၁၉ ရှင်ဘုရင်သည် အခြားသောမြင်းစီးသူရဲတယောက်ကိုစေလွှတ်ပြန်၍၊ သူသည်ရောက်သောအခါ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသလောဟု ရှင်ဘုရင်မေးတော်မူ ကြောင်းကို ပြောဆိုသော်၊ ယေဟုက၊ သင်သည် ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ငါ့နောက်သို့လှည့်၍ လိုက်လော့ဟုဆို၏။–

၉း၂၀ စောင့်သောသူကလည်း၊ မြင်းစီးသူရဲသည်ရောက်၍ပြန်မလာပါ။ လာသောသူသည် နိမ်ရှိသားယေဟု နှင်တတ်သကဲ့သို့အလွန်ပြင်းတန်စွာနှင်၍ လာပါသည်ဟု ဆို၏။–

၉း၂၁ ယောရံမင်းကလည်း၊ မြင်းရထားကိုပြင်ဆင်လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ မြင်းရထားကို ပြင်ဆင်ကြ၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယောရံနှင့်ယုဒရှင်ဘု ရင် အာခဇိတို့သည် ရထားတော်တခုစီစီးလျက်ယေဟုကိုဆီးကြိုမည်ဟု ထွက်သွား၍၊ ယေဇရေလမြို့သား နာဗုတ်၏မြေကွက်တွင် တွေ့ကြ၏။

၉း၂၂ ယောရံသည် ယေဟုကိုမြင်လျှင်၊ ယေဟုငြိမ်သက်ခြင်းရှိသလောဟုမေးသော်၊ ယေဟုက၊ သင့်အမိယေဇဗေလပြုသော အဓမ္မမေထုန်အမှု၊ ပြုစားသော အမှုများသော ကာလအတွင်းတွင်၊ အဘယ်သို့သော ငြိမ်သက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်နည်းဟု ပြန်ပြောသော်၊ –

၉း၂၃ ယောရံက၊ အိုအာခဇိ၊ ပုန်ကန်မှုပါတကားဟု ဆိုလျက်လှည့်၍ပြေး၏။ –

၉း၂၄ ယေဟုသည်လည်း လေးကိုတင်၍ပစ်သဖြင့်၊ ယောရံကို ပခုံးကြားမှာမှန်၏။ မြှားသည်လည်း နှလုံးကိုထုတ်ချင်းဖောက်၍၊ ယောရံသည် ရထားတော်ပေါ်မှာ လဲနေ၏။ –

၉း၂၅ ယေဟုကလည်း၊ သူ့ကိုဆွဲ၍ ယေဇရေလမြို့သားနာဗုတ်မြေကွက်၌ ချပစ်လော့။ သင်နှင့်ငါသည် သူ့အဘအာဟပ်နောက်သို့ မြင်းစီး၍ လိုက်သောအခါ၊ ဤအမှုကိုထာဝရဘုရားဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်ကို မမှတ်မိသလော။ –

၉း၂၆ အကယ်စင်စစ် နာဗုတ်အသွေး၊ သူ့သားတို့၏အသွေးကို မနေ့ကငါကြည့်မြင်ပြီဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ဤမြေကွက်၌ သင့်ကိုအပြစ်နှင့်အလျောက် ငါဒဏ်ပေးမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ဤမြေကွက်၌အလောင်းကို ချပစ်လော့ဟု မိမိရထားမှူး ဗိဒကကိုဆို၏။ –

၉း၂၇ ထိုအမှုကို ယုဒရှင်ဘုရင်အာခဇိသည်မြင်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စံနန်းလမ်းဖြင့်ပြေး၏။ ယေဟုကလည်း၊ သူ့ကိုရထားပေါ်မှာထိုးတော့ဟု လိုက်လျက်ဆိုသည် အတိုင်း၊ ဣဗလံမြို့နား၊ ဂုရမြို့သို့ သွားသောလမ်းတွင်ပြုကြသဖြင့်၊ သူသည် မေဂိဒ္ဒေါမြို့သို့ ပြေး၍သေ၏။ –

၉း၂၈ သူ၏ကျွန်တို့သည်အလောင်းကို ရထားပေါ်သို့တင်ပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်သွား၍၊ ဒါဝိဒ်မြို့တွင်မိမိသင်္ချိုင်း၌ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ –

၉း၂၉ ထိုမင်းအာခဇိသည် အာဟပ်သားယောရံနန်းစံ ဆယ်နှစ်နှစ်တွင် ယုဒနိုင်ငံ၌နန်းထိုင်၏။ –

၉း၃၀ ယေဟုသည် ယေဇရေလမြို့သို့ရောက်သည်ကို ယေဇဗေလသည်ကြားလျှင်၊ မျက်ခမ်းတို့ကို ဆေးသုတ်၍ ဆံပင်ကိုတန်ဆာဆင်ပြီးမှ၊ ပြတင်းပေါက်ဝ၌ ကြည့်ရှုလျက်နေ၏။ –

၉း၃၁ ယေဟုသည် တံခါးဝသို့ဝင်သောအခါ ယေဇဗေလက၊ မိမိသခင်ကိုသတ်သောဇိမရိသည် ချမ်းသာရသလောဟု မေးလျှင်၊ –

၉း၃၂ ယေဟုသည် မျှော်ကြည့်၍၊ ငါ့ဘက်မှာ အဘယ်သူနေသနည်း။ အဘယ်သူဟုမေးလေသော်၊ မိန်းမစိုးနှစ်ယောက်သုံးယောက်တို့သည် ပြတင်းပေါက်ထဲက ကြည့်ရှုကြ၏။ –

၉း၃၃ ယေဟုက၊ သူ့ကို တွန်းချလိုက်ဟု ဆိုသည်အတိုင်းတွန်းချသဖြင့်၊ သူ၏အသွေးသည် နန်းတော်ထရံအပေါ်၌၎င်း၊ မြင်းတို့အပေါ်၌၎င်းစဉ်၏။ ယေဟုသည် သူ့ကိုယ်ကိုနင်းလေ၏။ အထဲသို့ဝင်၍၊ –

၉း၃၄ စားသောက်ပြီးမှ၊ ထိုကျိန်အပ်သောမိန်းမသည် ရှင်ဘုရင်သမီးဖြစ်သောကြောင့်၊ သွားကြည့်၍ သင်္ဂြိုဟ်လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ –

၉း၃၅ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါသွားသောအခါ၊ ဦးခေါင်းခွံ၊ ခြေဖျား၊ လက်ဝါးတို့ကိုသာတွေ့သောကြောင့်၊ တဖန်လာ၍ ကြားလျှောက်ကြ၏။ –

၉း၃၆ ယေဟုက၊ ယေဇရေလမြေကွက်၌ ခွေးတို့သည်ယေဇဗေလ၏အသားကို စားကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်တိရှဘိမြို့သား ဧလိယအားဖြင့် မိန့်တော်မူသော စကားတော်သည် ဤသို့ပြည့်စုံပြီ။ –

၉း၃၇ သို့ဖြစ်၍ ဤသင်္ချိုင်းသည် ယေဇဗေလသင်္ချိုင်းဖြစ်၏ဟု အဘယ်သူမျှ မပြောနိုင်မည်အကြောင်း၊ သူ၏အလောင်းကောင်သည် ယေဇရေလမြေကွက်တွင်၊ လယ်ပြင်၌နောက်ချေးကဲ့သို့ရှိရ လိမ့်မည်ဟုဆို၏။ –

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ အာဟပ်၏သားခုနစ်ကျိပ်တို့သည် ရှမာရိမြို့၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေဟုသည်ယေဇရေလမြို့အုပ်များ၊ အသက်ကြီးသူများ၊ အာဟပ်သားတို့ကိုလုပ်ကျွေးသောသူများရှိရာ၊ ရှမာရိမြို့သို့စာရေး၍ပေးလိုက်လေ၏။ –

၁၀း၂ မှာလိုက်သော စာချက်ဟူမူကား၊ သင်တို့၌သင်တို့သခင်၏သားများ၊ စစ်သူရဲ၊ မြင်းစီးသူရဲများ၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့၊ လက်နက်စုံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဤစာရောက်သောအခါ၊ –

၁၀း၃ သင်တို့သခင်၏သားတို့တွင်သာ၍ကောင်းမြတ်တော်သင့်သောသူကိုရွေးကောက်၍ခမည်းတော်၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်၊ သခင်အမျိုးအဘို့ စစ်တိုက် ကြလော့ဟု မှာလိုက်သတည်း။ –

၁၀း၄ ထိုသူတို့က၊ ရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးတို့သည် သူ့ရှေ့မှာမခံမရပ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည်အဘယ်သို့ခံရပ်နိုင်မည်နည်းဟုအလွန်ကြောက်လျက်ဆိုကြ၏။ –

၁၀း၅ နန်းတော်အုပ်၊ မြို့အုပ်၊ အသက်ကြီးသူ၊ အာဟပ်သားတို့ကို လုပ်ကျွေးသောသူတို့ကလည်း၊ ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။ မိန့်တော်မူသည် အတိုင်းပြုပါမည်။ ကျွန်တော်တို့သည်ရှင်ဘုရင်ကိုမချီးမြှောက်ပါ။ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူပါဟု ယေဟုထံသို့ပြန်စာကိုပေးလိုက်ကြ၏။ –

၁၀း၆ ယေဟုကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ၏လူဖြစ်၍ ငါ့စကားကိုနားထောင်လျှင်၊ သင်တို့သခင့်သားတို့၏ ဦးခေါင်းများကိုယူ၍ ယေဇရေလမြို့၊ ငါရှိရာသို့ နက်ဖြန် နေ့ယခုအချိန်၌ လာကြလော့ဟု တဖန် စာပေးလိုက်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်၏သားတော်ပေါင်းခုနစ်ကျိပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လုပ်ကျွေးသောမြို့သား အကြီးအကဲတို့၌ ရှိကြ၏။ –

၁၀း၇ ထိုစာရောက်သောအခါ၊ ရှင်ဘုရင်၏သားတော်ခုနစ်ကျိပ်တို့ကိုယူ၍သတ်သဖြင့်၊ ဦးခေါင်းများကို တောင်းတို့၌ထည့်ပြီးလျှင်၊ ယေဇရေလမြို့၊ ယေဟုထံသို့ ပေးလိုက်လေ၏။ –

၁၀း၈ လုလင်တယောက်သည်လာ၍ ရှင်ဘုရင်သားတို့၏ ဦးခေါင်းများကိုဆောင်ခဲ့ပါပြီဟု လျှောက်လျှင်၊ ယေဟုက၊ မြို့တံခါးဝမှာ နံနက်တိုင်အောင် နှစ်စုပုံထား တော့ဟုဆို၏။ –

၁၀း၉ နံနက်ရောက်မှယေဟုသည် ထွက်၍ရပ်လျက် လူများတို့အား၊ အိုဖြောင့်မတ်သောလူတို့၊ ငါသည်ငါ့သခင်တဘက်၌ သင်းဖွဲ့၍သတ်လေပြီ။ ဤသူအပေါင်း တို့ကိုကား အဘယ်သူသတ်သနည်း။ –

၁၀း၁၀ ထာဝရဘုရားသည် အာဟပ်အမျိုး၌မိန့်တော်မူသော စကားတော်တခွန်းမျှမြေသို့မကျရသည်ကို သင်တို့သိမှတ်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန် ဧလိယအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းပြုတော်မူမည်ဟု ဆိုသဖြင့်၊ –

၁၀း၁၁　ယေဇရေလမြို့၌ကျန်ကြွင်းသောအာဟပ်အမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့် သူ၏လူကြီးပေါက်ဘော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အပေါင်းတို့ကိုတယောက်မျှမကျန်စေဘဲ သတ် လေ၏။–

၁၀း၁၂　နောက်မှထ၍ ရှမာရိမြို့သို့ သွား၏။ လမ်းနားမှာရှိသော သိုးမွေးညှပ်ရာစရပ်သို့ ရောက်သောအခါ၊–

၁၀း၁၃　ယုဒရှင်ဘုရင်အာခဇိ၏ ပေါက်ဘော်တို့ကိုတွေ့လျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်သူနည်းဟုမေးသော်၊ ငါတို့သည် အာခဇိမင်း၏ဆွေတော်မျိုးတော်ဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင်၏သားတော်တို့နှင့် မိဖုရား၏သားတော်တို့ကို နှုတ်ဆက်အံ့သောငှါ သွားသည်ဟုဆိုကြ၏။–

၁၀း၁၄　ယေဟုကလည်း၊ အရှင်ဘမ်းကြဟု စီရင်သည်အတိုင်း၊ အရှင်ဘမ်း၍ သိုးမွေးစရပ်တွင်းနားမှာ လေးကျိပ်နှစ်ယောက်တို့ကို တယောက်မျှမကျန်စေဘဲ သတ်ကြ၏။–

၁၀း၁၅　ထိုစရပ်မှ ထွက်သောအခါ ခရီးဦးကြိုပြုအံ့ဟုလာသော ရေခပ်သားယောနဒပ်ကိုတွေ့၍နှုတ်ဆက်သဖြင့်၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် သင့်စိတ်နှလုံးနှင့် သင်၍ သဘောဖြောင့်သကဲ့သို့ သင့်စိတ်နှလုံးသည် သဘောဖြောင့်သလောဟုမေးလျှင်၊ ဖြောင့်ပါသည်ဟု လျှောက်ဆိုသော်၊ ထိုသို့မှန်လျှင် သင့်လက်ကိုပေးပါဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ လက်ကိုပေး၍ ယေဟုသည် မိမိအနားသို့ ရထားပေါ်မှာဆွဲတင်လျက်၊–

၁၀း၁၆　ငါနှင့်အတူလိုက်၍ ထာဝရဘုရားဘက်၌ ငါ့စိတ်အားကြီးကြောင်းကို ကြည့်ရှုလော့ဟုဆိုသဖြင့် မိမိရထားကိုစီးစေ၏။–

၁၀း၁၇　ရှမာရိမြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဧလိယအားမိန့်တော်မူသောစကားတော်အတိုင်း၊ အာဟပ်အမျိုးအကုန်အစင်ပျက်စီးသည်တိုင်အောင် ထိုမြို့၌ကျန်ကြွင်းသမျှတို့ကို သတ်လေ၏။

၁၀း၁၈　တဖန် ယေဟုသည် လူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ အာဟပ်သည် ဗာလဘုရားကို အနည်းငယ်သာဝတ်ပြု၏။ ငါယေဟုမူကား များစွာပြုမည်။–

၁၀း၁၉　သို့ဖြစ်၍ ဗာလဘုရား၏ ပရောဖက်များ၊ အမှုစောင့်များ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်များအပေါင်းတို့ကိုခေါ်ကြ။ တယောက်မျှမကြွင်းစေနှင့်။ ငါသည် ဗာလဘုရား အားယဇ်ကြီးကိုပူဇော်မည်။ ကြွင်းသောသူမည် သည်ကား အသက်မရှင်ရဟုဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ဗာလကို ကိုးကွယ်သောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးမည်အကြံနှင့် ပရိယာယ်ပြု၍ဆို၏။–

၁၀း၂၀　ဗာလဘုရားအဘို့ ဓမ္မပွဲကိုပြင်ဆင်ကြဟု တဖန်စီရင်သည်အတိုင်း ဓမ္မပွဲကိုစောင့်ရမည်ဟု ကြော်ငြာကြ၏။–

၁၀း၂၁　ဣသရေလပြည် တရှောက်လုံးသို့စေလွှတ်၍၊ ဗာလတပည့်ရှိသမျှတို့သည် တယောက်မျှမကြွင်း လာကြ၏။ ဗာလကျောင်းထဲသို့ ဝင်ကြသဖြင့် တကျောင်း လုံးပြည့်လျက်ရှိ၏။–

၁၀း၂၂　ယေဟုသည် အဝတ်တန်ဆာတိုက်စိုးကိုခေါ်၍၊ ဗာလဘုရားတပည့်တို့အဘို့အဝတ်တန်ဆာကို ထုတ်ကြဟု ဆိုသည်အတိုင်းထုတ်လေ၏။–

၁၀း၂၃　တဖန် ရေခပ်သား ယောနဒပ်နှင့်အတူ ဗာလကျောင်းထဲသို့ဝင်၍ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားတပည့် တယောက်မျှမပါ၊ ဗာလဘုရားတပည့်သက်သက်ရှိ စေမည်အကြောင်း ကြည့်ရှုစစ်ကြောကြလော့ဟု ဗာလတပည့်တို့အားဆို၏။–

၁၀း၂၄　မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော ယဇ်မျိုးကိုပူဇော်ခြင်းငှါ အထဲသို့ဝင်သောအခါ၊ ယေဟုသည် ကျောင်းပြင်၌လူရှစ်ကျိပ်ကိုထား၍ သင်တို့လက်သို့ငါဆောင်ခဲ့သောဤသူ တစုံတယောက်မျှလွတ်လျှင်၊ လွတ်စေသောသူသည် အသက်သေရမည်ဟုစီရင်၍၊–

၁၀း၂၅　မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်မှုပြီးသောအခါ၊ ယေဟုကဝင်၍သတ်ကြလော့။ တယောက်ကိုမျှ မထွက်စေနှင့်ဟု တပ်သားနှင့်တပ်မှူးတို့အားဆိုသည်အတိုင်း၊ တပ်သားနှင့်တပ်မှူးတို့သည် ထားနှင့်လုပ်ကြ၍ အသေကောင်များကိုထုတ်ပစ်ပြီးမှ၊–

၁၀း၂၆　ဗာလကျောင်းနှင့်ဆိုင်သောမြို့သို့သွား၍ ဗာလကျောင်းထဲကရုပ်တုများကို ထုတ်ပြီးလျှင်မီးရှို့ကြ၏။–

၁၀း၂၇　ဗာလဆင်းတုကိုင်း၊ ကျောင်းကိုင်း ဖြိုဖျက်၍ ယနေ့တိုင်အောင်ကိုယ်သုတ်သင်ရာအိမ်ဖြစ်စေကြ၏။–

၁၀း၂၈　ထိုသို့ ယေဟုသည် ဗာလကိုဣသရေလပြည်မှ ပယ်ရှားဖျက်ဆီးလေ၏။

၁၀း၂၉　သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သားယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်တည်းဟူသော၊ ဗေသလမြို့နှင့်ဒန်မြို့မှာရှိသော ရွှေနွားသငယ် တို့ကိုမစွန့်။–

၁၀း၃၀　ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာဖြောင့်သောအကျင့်ကိုကျင့်၍ ကောင်းမွန်စွာပြုသောကြောင့်၎င်း၊ ငါအလိုရှိသမျှအတိုင်း အာဟပ်အမျိုး၌ စီရင်သောကြောင့်၎င်း၊ သင့်သားမြေးလေးဆက်တိုင်အောင် ဣသရေလနိုင်ငံရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရမည်ဟု ယေဟုအားမိန့်တော်မူသော်လည်း၊–

၁၀း၃၁　ယေဟုသည် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားတရားတော်လမ်းသို့စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ လိုက်ခြင်းငှါသတိမပြု။ ဣသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှား စေသောယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်တို့ကိုမစွန့်။

၁၀း၃၂　ထိုကာလတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလပြည်စွန်းတို့ကို ဖြတ်တော်မူ၏။–

၁၀း၃၃　ဟာဇေလသည် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၊ ဂဒ်အမျိုး၊ ရုဗင်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးနေရာ၊ အာနုန်မြစ်နား၌ ရှိသော အာရော်မြို့မှစ၍ ဂိလဒ်ပြည်၊ ဗာရှန်ပြည် တရှောက်လုံး အရပ်ရပ်တို့ကိုလုပ်ကြံလေ၏။

၁၀း၃၄　ယေဟုပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာသည်၊ ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–

၁၀း၃၅　ယေဟုသည် ရှမာရိမြို့၌မင်းပြု၍၊

၁၀း၃၆　ဣသရေလနိုင်ငံကိုနှစ်ဆယ်ရှစ်နှစ်စိုးစံပြီးမှ၊ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ ရှမာရိမြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ယောခတ်သည် ခမည်းတော် အရာ၌နန်းထိုင်၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁　အာခဇိ၏မယ်တော် အာသလိသည် မိမိသားသေကြောင်းကို သိမြင်သော်၊ ထ၍ဆွေတော် မျိုးတော်အပေါင်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။–

၁၁း၂　သို့ရာတွင် အာခဇိ၏နှမယဟောရံမင်းကြီးသမီး ယောရှေဘသည် အာခဇိ၏သားယောရှကိုအသေခံ ရသောဆွေတော်မျိုးတော်ထဲကခိုးယူ၍ အာသလိ လက်မှ သူ၏အသက်လွတ်စေခြင်းငှါ၊ သူနှင့်သူ၏နို့ထိန်းကို အိပ်ခန်းထဲ၌ဝှက်ထား၏။–

၁၁း၃　ထိုနောက် ယောရှသည် ခြောက်နှစ်ပတ်လုံးအရီးနှင့်အတူ ဗိမာန်တော်၌ ပုန်းရှောင်လျက်နေ၍၊ အာသလိသည်စိုးစံလေ၏။

၁၁း၄ ခုနစ်နှစ်မြောက်သောအခါ၊ ယောယဒသည်စေလွှတ်၍၊ လူတရာအုပ်၊ တပ်မှူး၊ တပ်သားတို့ကို ခေါ်လေ၏။ ဗိမာန်တော်ထဲသို့သွင်း၍ ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ခြင်း၊ ဗိမာန်တော်၌ သစ္စာတိုက်ခြင်းကိုပြုပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်၏သားတော်ကို ပြလေ၏။–

၁၁း၅ ယောယဒကလည်း၊ သင်တို့ပြုရသော အမှုဟူမူကား၊ ဥပုသ်နေ့၌ဝင်သောလူသုံးစုတစုသည် နန်းတော်တံခါးကို စောင့်ရမည်။–

၁၁း၆ တစုသည် သုရတံခါးကို စောင့်ရမည်။ တစုသည် ကင်းနောက်တံခါးကို စောင့်ရမည်။ ထိုသို့ ဗိမာန်တော်ကို မဖြိုမဖျက်စေခြင်းငှါ စောင့်ရမည်။–

၁၁း၇ ဥပုသ်နေ့၌ ထွက်သောလူသုံးစုတွင် နှစ်စုသည် ရှင်ဘုရင်ပတ်လည် ဗိမာန်တော်၌ စောင့်ရမည်။–

၁၁း၈ လူတိုင်း မိမိလက်နက်ကိုကိုင်လျက် ကိုယ်တော်မြတ်ကိုဝိုင်း၍ တပ်ထဲသို့ ဝင်သမျှသောသူတို့ကို သတ်ရမည်။ ရှင်ဘုရင်ထွက်ဝင်တော်မူသောအခါ၊ နောက် တော်သို့ လိုက်ရမည်ဟု မှာထားလေ၏။–

၁၁း၉ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒ မှာထားသမျှအတိုင်း လူတရာအုပ်တို့သည်ပြု၍၊ ဥပုသ်နေ့၌ထွက်ရ သောသူနှင့် ဝင်ရသောသူအသီးအသီးတို့ကို ခေါ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒထံသို့ ရောက်သောအခါ၊–

၁၁း၁၀ ဗိမာန်တော်၌ရှိသော ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ လှံများနှင့်ဒိုင်းများကို ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ထုတ်၍ လူတရာအုပ်တို့အား အပ်လေ၏။–

၁၁း၁၁ စောင့်သောသူအပေါင်းတို့သည် လက်နက်ကိုကိုင်လျက်၊ ရှင်ဘုရင်ကိုဝိုင်း၍ယဇ်ပလ္လင်အနားနှင့် ဗိမာန်တော်အနား၌ လက်ျာထောင့်မှစ၍ လက်ဝဲထောင့် တိုင်အောင်ရပ်ကြ၏။–

၁၁း၁၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ရှင်ဘုရင်သားတော်ကို ပြင်သို့ထုတ်၍၊ ရာဇသရဖူနှင့်ပညတ္တိကျမ်းကိုတင်လျက်၊ ဘိသိက်ပေးလျက်၊ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက် ပြီးမှ ရှင်ဘုရင်အသက်တော်ရှင်စေသတည်းဟု လက်ခုပ်တီး၍ ကြွေးကြော်ကြ၏။

၁၁း၁၃ အာသလိသည် တပ်သားပြုသောအသံနှင့် လူများပြုသောအသံကိုကြားလျှင်၊ လူများရှိရာ ဗိမာန်တော်သို့သွား၍၊–

၁၁း၁၄ ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒမင်းထုံးစံအတိုင်း တိုင်နားမှာရပ်လျက်၊ မှူးတော်မတ်တော်များနှင့်တံပိုးမှုတ်သောသူများတို့သည် ရှင်ဘုရင်အနားတော်၌ ရပ်လျက်၊ ပြည်သူပြည်သားများတို့သည်ဝမ်းမြောက်၍ တံပိုးမှုတ်လျက်ရှိကြသည်ကိုမြင်လျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ ပုန်ကန်မှုပါတကား၊ ပုန်ကန်မှုပါ တကားဟု အော်ဟစ်လေ၏။–

၁၁း၁၅ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒကလည်း၊ ဗိမာန်တော်ထဲမှာ မသေစေနှင့်၊ တပ်ပြင်သို့ထုတ်ကြ။ သူ့ဘက်မှာနေသောသူကို ထားနှင့်သတ်ကြဟု လူတရာအုပ်၊ တပ်မှူးတို့ကို မှာထားနှင့် သည်အတိုင်း၊–

၁၁း၁၆ အာသလိကို ဘမ်းဆီးလျက်၊ နန်းတော်သို့သွားသော မြင်းလမ်းဖြင့်ထုတ်၍ သတ်ကြ၏။–

၁၁း၁၇ ယောယဒသည်လည်း ရှင်ဘုရင်နှင့်လူများတို့သည် ထာဝရဘုရား၏လူဖြစ်ရမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားနှင့်ပဋိညာဉ်ဖွဲ့စေ၏။ တဖန်ရှင်ဘုရင်နှင့် လူများတို့ကိုတဦးနှင့်တဦး ပဋိညာဉ်ဖွဲ့စေ၏။

၁၁း၁၈ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ဗာလကျောင်းသို့သွား၍ ဖြိုဖျက်ကြ၏။ ယဇ်ပလ္လင်များနှင့် ရုပ်တုများကိုအကုန်အစင်ချိုးဖဲ့၍၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့ ရှေ့မှာ ဗာလယဇ်ပုရောဟိတ်မဿန်ကို သတ်ကြ၏။–

၁၁း၁၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒသည်လည်း၊ ဗိမာန်တော်အုပ်များကိုခန့်ထားပြီးမှ လူတရာအုပ်၊ တပ်မှူး၊ တပ်သား၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို ခေါ်လျက်၊ ကင်းတံခါးလမ်းဖြင့် ရှင်ဘုရင်ကို ဗိမာန်တော်မှ နန်းတော်သို့ပို့ဆောင်၍ ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်စေ၏။–

၁၁း၂၀ နန်းတော်နားမှာ အာသလိကိုသတ်ပြီးမှ၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍ တမြို့လုံး၌လည်းငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိ၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ယေဟုနန်းစံခုနစ်နှစ်တွင် ယောရှသည် အသက်ခုနစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ အနှစ်လေးဆယ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဗေရရှေဘမြို့ သူဇိဗိအမည်ရှိ၏။–

၁၂း၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒ သွန်သင်သောကာလပတ်လုံး ယောရှသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၏။–

၁၂း၃ သို့ရာတွင် မြင့်သောအရပ်တို့ကို မပယ်ရှားသောကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအရပ်တို့၌ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ကြ၏။

၁၂း၄ ယောရှမင်းကလည်း၊ ဗိမာန်တော်ထဲသို့သွင်းသော အလှူညစ္စာကိုရောင်း၍ရသောငွေ၊ စာရင်းဝင်သောသူတိုင်း ကိုယ်အတွက်ပေးသောငွေ၊ ကိုယ်ဘိုး ပြတ်၍ရသောငွေ၊ အလိုလိုလှူသော ငွေရှိသမျှကို၊–

၁၂း၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် မိမိတို့အသိအကျွမ်းလှူသည်အတိုင်းခံယူ၍၊ ဗိမာန်တော်ပြိုပျက်ရာရှိသမျှ တို့ကို ပြုပြင်ကြစေဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။–

၁၂း၆ သို့သော်လည်း ယောရှမင်းကြီး နန်းစံနှစ်ဆယ်သုံးနှစ်တွင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်ဗိမာန်တော် ပြိုပျက်ရာတို့ကို မပြုပြင်ကြသေး။–

၁၂း၇ ထိုအခါ ယောရှမင်းကြီးသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒနှင့်အခြားသောယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ဗိမာန်တော်ပြိုပျက်ရာတို့ကို အဘယ်ကြောင့်မပြုပြင်ဘဲနေကြသနည်း။ နောက်တဖန် အသိအကျွမ်းလှူသောငွေကို ကိုယ်တိုင်မယူကြနှင့်။ ဗိမာန်တော်ပြိုပျက်ရာတို့ကို ပြုပြင်ဘို့ရာ အပ်ကြလော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊–

၁၂း၈ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် နောက်တဖန် လူများလှူသောငွေကိုမခံရ၊ ဗိမာန်တော်ပြိုပျက်ရာကိုလည်း မပြုပြင်ရဟု ဝန်ခံကြ၏။–

၁၂း၉ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒသည် သေတ္တာကိုယူ၍ အဖုံးကိုဖောက်ပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်အထဲသို့ ဝင်သောလမ်းလက်ျာဘက်ယဇ်ပလ္လင်နားမှာ ထားလေ၏။ ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့သောငွေရှိသမျှကို တံခါးစောင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် သေတ္တာထဲမှာထားကြ၏။–

၁၂း၁၀ ငွေများသည်ကိုသိမြင်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်၏ စာရေးတော်ကြီးနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည်လာ၍ ဗိမာန်တော်၌စုသောငွေကို ထုတ်ထားလျက် စာရင်းယူ၏။–

၁၂း၁၁ ထိုသို့ ချိန်ထားသော ငွေကို ဗိမာန်တော်အုပ် အမှုတော်စောင့်တို့၌အပ်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ အလုပ်လုပ်သောလက်သမား၊–

၁၂း၁၂ ပန်းရန်သမား၊ ကျောက်ဆစ်သမားတို့အတွက် ဗိမာန်တော် ပြိုပျက်ရာကို ပြုပြင်စရာ ကျောက်နှင့်သစ်သားကိုဝယ်၍ ကုန်သမျှသောအတွက် ပေးဝေကြ၏။

၁၂း၁၃ ဗိမာန်တော်အဘို့ ငွေဖလား၊ မီးညှပ်၊ အင်တုံ၊ တံပိုး၊ ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာတို့ကို ထိုငွေနှင့်မလုပ်သေး။–

၁၂း၁၄ အလုပ်လုပ်သောသူတို့အားသာပေး၍၊ ဗိမာန်တော်ကို ပြုပြင်ကြ၏။–
၁၂း၁၅ အလုပ်လုပ်သော သူတို့အားပေးစေခြင်းငှါ၊ ငွေကိုလက်ခံသောသူတို့သည် သစ္စာစောင့်သောသူ ဖြစ်သောကြောင့် စာရင်းမပေးကြ။–
၁၂း၁၆ ဒုစရိုက်ငွေ၊ အပြစ်ငွေကိုမူကား၊ ဗိမာန်တော်သို့ မသွင်းဘဲ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်ယူကြ၏။
၁၂း၁၇ ထိုအခါ ရှုရိရှင်ဘုရင်ဟာဇေလသည် ဂါသမြို့ကိုစစ်ချီ၍ တိုက်ယူပြီးမှ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ချီအံ့သောငှါ အားထုတ်လေ၏။–
၁၂း၁၈ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှသည် ဘိုးတော်ဘေးတော်တည်းဟူသော ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်၊ ယဟောရံ၊ အာခဇိလှူသမျှသောတန်ဆာနှင့် ကိုယ်တိုင် သန့်ရှင်းစေသမျှသောတန်ဆာများ၊ ဗိမာန်တော်ဘဏ္ဍာ၊ နန်းတော်ဘဏ္ဍာတွင်တွေ့သမျှသော ရွှေကိုယူ၍ရှုရိရှင်ဘုရင်ဟာဇေလထံသို့ ပေးလိုက်သောကြောင့်၊ ဟာဇေလသည် ယေရုရှလင်မြို့ကိုထား၍သွား၏။
၁၂း၁၉ ယောရှပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–
၁၂း၂၀ ထိုမင်း၏ကျွန်ရှိမတ်သား ယောဇဗဒ်နှင့် ရှိမရိတ်သား ယဟောဇဗပ်တို့သည်ထ၍ သင်းဖွဲ့ပြီးလျှင်၊ သိလ္လာသို့သွားသောလမ်း၊ မိလ္လောစံနန်းတွင် ယောရှ ကိုသေအောင်လုပ်ကြံ၍၊–
၁၂း၂၁ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ သားတော်အာမဇိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ယုဒရှင်ဘုရင်အာခဇိသား ယောရှနန်းစံနှစ်ဆယ်သုံးနှစ်တွင်၊ ယေဟုသားယောခတ်သည် ရှမာရိမြို့၌မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို ဆယ်ခုနစ်နှစ် စိုးစံ၏။–
၁၃း၂ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ဣသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သားယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကိုမရှောင်၊ လိုက်လေ၏။–
၁၃း၃ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကိုအမျက်ထွက်၍၊ ယောခတ်မင်းလက် ထက်ကာလပတ်လုံး၊ ရှုရိရှင်ဘုရင်ဟာဇေလနှင့်သူ၏ သား ဗယ်ာဒဒ်လက်သို့ဣသရေလ အမျိုးကိုအပ်တော်မူ၏။–
၁၃း၄ တဖန်ယောခတ်သည် ထာဝရဘုရားကိုတောင်းပန်လေ၏။ ရှုရိရှင်ဘုရင်ညှဉ်းဆဲ၍ ဣသရေလ အမျိုးသည်အလွန်ခံရကြောင်းကို ထာဝရဘုရား သည်မြင်၍ ယောခတ်စကားကို နားထောင်တော်မူ၏။–
၁၃း၅ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ကယ်တင်သောသခင်ကိုပေးတော်မူသဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ရှုရိလူတို့လက်မှထွက်မြောက်၍ အထက်က နည်းတူ မိမိတို့နေရာ၌နေရကြ၏။–
၁၃း၆ သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသော ယေရောဗောင်မင်းမျိုး၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကိုမရှောင်၊ လိုက်ကြ၏။ ရှမာရိမြို့၌လည်း အာရှရပင် ရှိသေး၏။–
၁၃း၇ ရှုရိရှင်ဘုရင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုဖျက်ဆီး၍၊ စပါးနင်းရာတွင်လွင့်သောအမှုန်ကဲ့ သို့ဖြစ်စေသဖြင့်၊ မြင်းစီးသူရဲငါးကျိပ်၊ ရထား တဆယ်၊ ခြေသည် သူရဲတသောင်းကိုသာ ယောခတ်၌ကြွင်းစေ၏။–
၁၃း၈ ယောခတ်ပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာသည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–
၁၃း၉ ယောခတ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ရှမာရိမြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ယဟော ရှသည် ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။
၁၃း၁၀ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှ နန်းစံသုံးဆယ်ခုနစ်နှစ်တွင်၊ ယောခတ်သားယဟောရှသည်ရှမာရိမြို့၌မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို ဆယ်ခြောက်နှစ်စိုးစံ၏။–
၁၃း၁၁ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ဣသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သားယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို မရှောင်၊ အကုန်အစင်လိုက်လေ၏။–
၁၃း၁၂ ယဟောရှပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်အာမဇိကို စစ်တိုက်ရာတွင်၊ တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာသည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ရေးထား လျက်ရှိ၏။–
၁၃း၁၃ ယဟောရှသည်ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့နှင့်အတူရှမာရိမြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ယေရောဗောင်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။
၁၃း၁၄ ထိုအခါ ဧလိရှဲသည် သေနာစွဲ၍နာနေစဉ်တွင်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယဟောရှသည် လာ၍သူ့ရှေ့မှာငိုကြွေးလျက် ငါ့အဘ၊ ငါ့အဘ၊ ဣသရေလရထား၊ ဣသရေလမြင်းပါတကားဟုဆို၏။–
၁၃း၁၅ ဧလိရှဲကလည်း၊ လေးနှင့်မြှားတို့ကိုယူလော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း ရှင်ဘုရင်ယူ၏။–
၁၃း၁၆ လေးကိုတင်လော့ဟု တဖန်ဆိုသည်အတိုင်း လေးကိုတင်၍၊ ဧလိရှဲသည် မိမိလက်ကို ရှင်ဘုရင်လက်ပေါ်မှာတင်လျက်၊–
၁၃း၁၇ အရှေ့ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်လော့ဟုဆို၍ဖွင့်လေ၏။ ပစ်လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်းရှင်ဘုရင်သည် ပစ်လေ၏။ ဧလိရှဲကလည်း၊ ထာဝရ ဘုရားကယ်တင် တော်မူရာမြှား၊ ရှုရိမင်းလက်မှကယ်နှုတ် ရာမြှားဖြစ်၏။ အာဖက်မြို့၌ ရှုရိလူတို့ကို အကုန်အစင်လုပ်ကြံရလိမ့်မည်ဟုဆို၏။–
၁၃း၁၈ မြှားတို့ကိုယူဦးလော့ဟု တဖန်ဆိုသည်အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်သည်ယူ၏။ မြေပေါ်သို့ ရိုက်လော့ဟုဆို၍ သုံးကြိမ်ရိုက်လေ၏။–
၁၃း၁၉ ထိုအခါ ဘုရားသခင်၏လူသည် အမျက်ထွက်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ငါးကြိမ်ခြောက်ကြိမ်မရိုက်သနည်း။ ထိုသို့ရိုက်လျှင်၊ ရှုရိလူတို့ကို အကုန် အစင်လုပ် ကြံရလိမ့်မည်။ ယခုမူကား၊ သုံးကြိမ်သာ လုပ်ကြံရလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။–
၁၃း၂၀ ဧလိရှဲသေ၍ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံပြီးမှ၊ နောင်နှစ်တွင် မောဘတပ်သားတို့သည် ဣသရေလပြည်ကို တိုက်လာကြ၏။–
၁၃း၂၁ ဣသရေလလူတို့သည် လူတယောက်ကိုသင်္ဂြိုဟ်စဉ်တွင်၊ မောဘတပ်လာသည်ကိုမြင်၍၊ အလောင်း ကိုဧလိရှဲသင်္ချိုင်းတွင်း၌ ချထားကြ၏။ သေသောသူသည် အောက်သို့ရောက်၍၊ ဧလိရှဲအရိုးတို့ကိုထိသောအခါ၊ အသက်ရှင်ပြန်သဖြင့်မတ်တတ်ထ၏။–
၁၃း၂၂ ရှုရိရှင်ဘုရင်ဟာဇေလသည် ယောခတ်လက်ထက်ကာလပတ်လုံး ဣသရေလအမျိုးကို ညှဉ်းဆဲ၏။–
၁၃း၂၃ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုသနားစုံမက်၍ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့နှင့်ဖွဲ့တော်မူခဲ့သော ပဋိညာဉ်ကိုအောက်မေ့လျက် သူတို့ကို မဖျက်ဆီး၊ အထံတော်မှမနှင်ထုတ်သေးဘဲ ကြည့်ရှုပြုစုတော်မူ၏။–

၁၃း၂၄ ရှုရိရှင်ဘုရင် ဟာဇေလသေ၍၊ သားတော်ဗင်္ဟာဒဒ်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။–

၁၃း၂၅ ဟာဇေလသည် စစ်တိုက်၍ ယောခတ်မင်းလက်မှနှုတ်ယူသော မြို့ရွာတို့ကို ယောခတ်သားယဟောရှသည် ဟာဇေလသားဗင်္ဟာဒဒ်လက်မှ တဖန်နှုတ်ယူ၏။ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ယဟောရှသည်နိုင်၍ ဣသရေလမြို့ရွာတို့ကို ရပြန်လေ၏။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယောခတ်သားယဟောရှ နန်းစံနှစ်နှစ်တွင်၊–

၁၄း၂ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှသားအာမဇိသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင် မြို့သူယုဒ္ဒန်အမည်ရှိ၏။–

၁၄း၃ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြုသော်လည်း၊ အဘဒါဝိဒ်၏အကျင့်ကိုမမှီ၊ ခမည်းတော်ယောရှပြုသမျှအတိုင်း ပြု၏။–

၁၄း၄ သို့ရာတွင် မြင့်သောအရပ်တို့ကို မပယ်ရှားသောကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအရပ်တို့၌ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ကြ၏။

၁၄း၅ အာမဇိသည် မင်းအာဏာတည်သောအခါ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးကိုသတ်သော ကျွန်တို့ကိုသတ်လေ၏။–

၁၄း၆ သားအတွက်အဘသည် အသေမခံရ။ အဘအတွက်သားသည် အသေမခံရ။ လူတိုင်းမိမိအပြစ်ကြောင့် အသေခံရ၏ဟု မောရှေပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားလျက်ရှိသော ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ကို စောင့်ရှောက်၍ ခမည်းတော်ကိုသတ်သောသူတို့၏ သားများကိုမသတ်ဘဲနေ၏။

၁၄း၇ အာမဇိမင်းသည် ဒေဒံအမျိုးသားတသောင်းကို ဆားချိုင့်၌သတ်၍ သေလမြို့ကိုတိုက်သဖြင့်၊ ယနေ့တိုင်အောင် ယုသေလဟူ၍သမုတ်လေ၏။–

၁၄း၈ ထိုအခါ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယေဟုသားယောခတ်၏သားယဟောရှထံသို့ သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍၊ ငါတို့သည်မျက်နှာချင်းဆိုင်မိကြကုန်အံ့ဟု မှာ လိုက်လျှင်၊–

၁၄း၉ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယဟောရှက၊ လေဗနုန်ဆူးပင်သည် လေဗနုန်အာရဇ်ပင်ထံသို့စေလွှတ်၍၊ သင့်သမီးကိုငါ့သားနှင့်ပေးစားပါဟု ဆိုစဉ်တွင်၊ လေဗနုန် သားရဲတကောင်သည် ရှောက်သွား၍ ဆူးပင်ကိုနင်းမိ၏။–

၁၄း၁၀ သင်သည် ဒေဒံပြည်ကိုလုပ်ကြံသောကြောင့်စိတ်မြင့်လှ၏။ ကိုယ်နေရာ၌ တတ်တိုင်းဝါကြွားလျက် နေလော့။ သင့်ကိုယ်တိုင်နှင့် ယုဒပြည်သည် ဘေးရောက် ၍ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် အမှုရှာသနည်းဟု ယုဒရှင်ဘုရင်အာမဇိကို ပြန်၍မှာလိုက်လေ၏။–

၁၄း၁၁ ထိုစကားကို အာမဇိသည်နားမထောင်သောကြောင့်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်စစ်ချီ၍ ရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးတို့သည် ယုဒပြည်ဗက်ရှေမက်မြို့၌ မျက်နှာချင်း ဆိုင်မိကြသဖြင့်၊–

၁၄း၁၂ ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာ ယုဒအမျိုးသားရှုံး၍ အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ပြေးကြ၏။–

၁၄း၁၃ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယဟောရှသည်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်အာခဇိသားဖြစ်သောယောရှ၏သားအာမဇိကို ဗက်ရှေမက်မြို့မှာဘမ်းမိ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားပြီးလျှင် ယေရုရှလင်မြို့ရိုးအတောင်လေးရာကို ဖေရိမ်တံခါးမှသည် ထောင့်တံခါးတိုင်အောင် ဖြိုဖျက်လေ၏။–

၁၄း၁၄ ဗိမာန်တော်၌၎င်း၊ နန်းတော်ဘဏ္ဍာတိုက်၌၎င်း၊ ရှိသမျှသောရွှေငွေမှစ၍ တန်ဆာအလုံးစုံနှင့် အာမခံသောသူအချို့တို့ကိုယူပြီးမှ ရှမာရိမြို့သို့ ပြန်သွား၏။–

၁၄း၁၅ ယဟောရှပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှ၊ တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ ယုဒရှင်ဘုရင်အာမဇိကို စစ်တိုက်ခြင်းအရာသည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။–

၁၄း၁၆ ယဟောရှသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့နှင့်အတူ ရှမာရိမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း ကိုခံလေ၏။ သားတော်ယေရောဗောင်သည် ခမည်း တော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၄း၁၇ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယောခတ်သား ယဟောရှသေသည်နောက်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှသားအာမဇိသည် တဆယ်ငါးနှစ်အသက်ရှင်သေး၏။–

၁၄း၁၈ အာမဇိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။–

၁၄း၁၉ ထိုမင်းတဘက် ယေရုရှလင်မြို့၌သင်းဖွဲ့ကြ၍၊ သူသည်လာခိရှမြို့သို့ပြေးသည်တွင်၊ ထိုမြို့သို့စေလွှတ်၍ သတ်စေပြီးမှ၊–

၁၄း၂၀ မြင်းပေါ်၌တင်လျက် ယေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်ခဲ့၍ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။–

၁၄း၂၁ ယုဒပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် အသက်တဆယ်ခြောက်နှစ်ရှိသောသားတော်သြဇိကိုယူ၍ ခမည်းတော်အာမဇိအရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။–

၁၄း၂၂ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်သေသည်နောက်၊ ဧလတ်မြို့ကို ပြုစု၍ ယုဒနိုင်ငံထဲသို့သွင်းပြန်၏။

၁၄း၂၃ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှသား အာမဇိနန်းစံဆယ်ငါးနှစ်တွင်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယဟော ရှသားယေရောဗောင်သည် ရှမာရိမြို့၌ မင်းပြု၍ လေး ဆယ်တနှစ်စိုးစံ၏။–

၁၄း၂၄ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သားယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို မစွန့်ဘဲ နေ၏။–

၁၄း၂၅ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ဂါသေဖာမြို့နေ၊ အမိတ္တဲ၏သား ပရောဖက်ယောနအားဖြင့် မိန့်တော်မူသော စကား တော်အတိုင်း၊ ထိုမင်းသည် ဣသရေလနိုင်ငံကို ဟာမတ်မြို့ဝင်ဝမှသည် ချိုင့်ပင်လယ်တိုင်အောင် ရန်သူလက်မှနှုတ်၍ ပြုစုလေ၏။–

၁၄း၂၆ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးခံရသောညှဦးဆဲခြင်း အလွန်လေးလံသည်ကို၎င်း၊ မြို့၌အချုပ်ခံရသောသူဖြစ်စေ၊ အလွတ်ပြေး သောသူ ဖြစ်စေ၊ ဣသရေလအမျိုး၌ မစနိုင်သောသူ မရှိသည်ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည်မြင်လျှင်၊–

၁၄း၂၇ ဣသရေလအမျိုး၏နာမကို မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌မပျောက်စေမည်အကြောင်း ကြံတော်မမူ၍၊ ယဟောရှသား ယေရောဗောင်အားဖြင့် ကယ်တင်တော် မူ၏။–

၁၄း၂၈ ယေရောဗောင်ပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ စစ်တိုက်ခြင်း၊ အထက်က ယုဒနိုင်ငံအဝင်ဖြစ်သော ဒမာသက်မြို့ နှင့်ဟာမတ်မြို့ ကိုဣသရေလအမျိုးအဘို့၊ ရန်သူလက်မှ နှုတ်ယူခြင်းအရာတို့သည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–

၁၄း၂၉ ယေရောဗောင်သည် ဘိုးတော်ဘေးတော် ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့နှင့်အိပ်ပျော်၍ သားတော်ဇာခရိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယေရောဗောင် နန်းစံနှစ်ဆယ်ခုနစ်နှစ်တွင်၊ –

၁၅း၂ ယုဒရှင်ဘုရင်အာမဖိသားဩဇိသည် အသက်တဆယ်ခြောက်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါးဆယ်နှစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သူ ယေခေါလိအမည်ရှိ၏။ –

၁၅း၃ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်အာမဖိပြုသမျှအတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၏။ –

၁၅း၄ သို့ရာတွင် မြင့်သောအရပ်တို့ကို မပယ်ရှားသောကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ကြ၏။ –

၁၅း၅ ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်သည် သေသည်တိုင်အောင်နူနာစွဲ၍ခြားနားသော နန်း၌နေရ၏။ သားတော်ယောသံသည် နန်းတော်ကိုအုပ်၍ နိုင်ငံတော်မှုကို စီရင်ရ၏။ –

၁၅း၆ ဩဇိပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ –

၁၅း၇ ဩဇိသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ယောသံသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၅း၈ ယုဒရှင်ဘုရင် ဩဇိနန်းစံသုံးဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ ယေရောဗောင်သားဇာခရိသည် ရှမာရိမြို့၌မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကိုစိုးစံ၏။ –

၁၅း၉ ထိုမင်းသည် ဘိုးဘေးပြုသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သား ယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို မစွန့်ဘဲနေ၏။ –

၁၅း၁၀ ယာဗက်သားရှလ္လုံသည် ဇာခရိမင်းတဘက်၌သင်းဖွဲ့၍ လူများရှေ့မှာသေအောင် လုပ်ကြံပြီးလျှင် သူ၏အရာ၌နန်းထိုင်၏။ –

၁၅း၁၁ ဇာခရိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ –

၁၅း၁၂ ထိုသို့ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏သားမြေးလေးဆက်တိုင်အောင်ဣသရေလနိုင်ငံရာဇပလ္လင်ပေါ် မှာထိုင်ရမည်ဟု ယေဟုအားမိန့်တော်မူသော စကားတော် ပြည့်စုံသတည်း။

၁၅း၁၃ ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇိနန်းစံ သုံးဆယ်ကိုးနှစ်တွင် ရှလ္လုံသည်နန်းထိုင်၍၊ ရှမာရိမြို့၌ တလစိုးစံလေ၏။ –

၁၅း၁၄ ဂါဒိသားမေနဟင်သည် တိရဇမြို့မှ ရှမာရိမြို့သို့သွား၍၊ ယာဗက်သားရှလ္လုံကိုသေအောင်လုပ်ကြံပြီးလျှင်၊ သူ၏အရာ၌နန်းထိုင်၏။ –

၁၅း၁၅ ရှလ္လုံပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် သင်းဖွဲ့ခြင်းအရာသည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ –

၁၅း၁၆ ထိုအခါ မေနဟင်သည် တိဖသမြို့နှင့်မြို့သားများ၊ တိရဇမြို့ အလွန်တိဖသမြို့နယ်များတို့ကို လုပ်ကြံ၏။ မြို့တံခါးကို သူ့အားမဖွင့်သောကြောင့် လုပ်ကြံ၍ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမအပေါင်းတို့၏ ဝမ်းကိုခွဲလေ၏။ –

၁၅း၁၇ ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇိနန်းစံ သုံးဆယ်ကိုးနှစ်တွင်၊ ဂါဒိသားမေနဟင်သည် နန်းထိုင်၍၊ ရှမာရိမြို့၌ ဣသရေလနိုင်ငံကို ဆယ်နှစ်စိုးစံလေ၏။ –

၁၅း၁၈ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သားယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို မစွန့် ဘဲနေ၏။ –

၁၅း၁၉ အာရှုရိရှင်ဘုရင်ပုလသည် ဣသရေလပြည်ကို တိုက်လာ၏။ မေနဟင်သည် မိမိအာဏာတည်စေမည်အကြောင်း၊ ပုလမင်းမစစေခြင်းငှါ၊ ငွေအခွက်တသောင်းကိုဆက်ရ၏။ –

၁၅း၂၀ အာရှုရိရှင်ဘုရင်အား ဆက်စရာဘို့၊ မေနဟင်သည် ဣသရေလအမျိုး၌ငွေခွဲ၍၊ ရတတ်သောသူတိုင်း အကျပ်ငါးဆယ်စီပေးရ၏။ ထိုကြောင့် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်သည်မနေ၊ မိမိပြည်သို့ပြန်သွား၏။ –

၁၅း၂၁ မေနဟင်ပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့သည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ –

၁၅း၂၂ မေနဟင်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ သားတော်ပေကဟိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၅း၂၃ ယုဒရှင်ဘုရင် ဩဇိနန်းစံငါးဆယ်တွင်၊ မေနဟင်သား ပေကဟိသည် နန်းထိုင်၍၊ ရှမာရိမြို့၌ ဣသရေလနိုင်ငံကို နှစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။ –

၁၅း၂၄ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သားယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို မစွန့် ဘဲနေ၏။ –

၁၅း၂၅ အမှုတော်ထမ်းတပ်မှူး၊ ရေမလိသားပေကာသည် ပေကဟိမင်းတဘက်၌ သင်းဖွဲ့၍၊ အာဂေါဘနှင့် အရေဟအစရှိသော ဂိလဒ်ပြည်သား ငါးကျိပ် ပါလျက်၊ ရှမာရိမြို့၌ နန်းတော်ထဲမှာ သေအောင်လုပ်ကြံ၍ သူ၏အရာ၌နန်းထိုင်၏။ –

၁၅း၂၆ ပေကဟိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁၅း၂၇ ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇိနန်းစံ ငါးဆယ်နှစ်နှစ်တွင်၊ ရေမလိသားပေကာသည်နန်းထိုင်၍ ရှမာရိမြို့၌ ဣသရေလနိုင်ငံကို အနှစ်နှစ်ဆယ် စိုးစံလေ၏။ –

၁၅း၂၈ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သားယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို မစွန့်ဘဲနေ၏။ –

၁၅း၂၉ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ပေကာလက်ထက်၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင် တိဂလတ်ပိလေသာသည်လာ၍ ဣယုန်မြို့၊ အဗေလဗက်မာခါမြို့၊ ယာနောမြို့၊ ကေဒေရှမြို့၊ ဟာဇော်မြို့နှင့်တကွ ဂိလဒ်ပြည်၊ ဂါလိလဲပြည်၊ နဿလိပြည်သားအပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြံ၍၊ အာရှုရိပြည်သို့ သိမ်းသွား၏။ –

၁၅း၃၀ ဩဇိသားယောသံနန်းစံနှစ်ဆယ်တွင်၊ လောသားဟောရှေသည် ရေမလိသားပေကာ မင်းတဘက်၌ သင်းဖွဲ့၍ သေအောင်လုပ်ကြံပြီးမှ၊ သူ၏အရာ၌ နန်းထိုင်၏။ –

၁၅း၃၁ ပေကာပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့သည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁၅း၃၂ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ရေမလိသားပေကာ နန်းစံနှစ်နှစ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇိသား ယောသံသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍၊ –

၁၅း၃၃ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဣသရေလနိုင်ငံကို တဆယ်ခြောက်နှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဇာဒုတ်သမီးယေရုရှာအမည်ရှိ၏။ –

၁၅း၃၄ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော် ဩဇိကျင့်သမျှအတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၏။ –

၁၅း၃၅ သို့ရာတွင် မြင့်သောအရပ်တို့ကို မပယ်ရှားသောကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအရပ်တို့၌ယဇ်ပူဇော်၍၊ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ကြ၏။ ထိုမင်းသည် ဗိမာန်တော်အ ထက်တံခါးကို လုပ်လေ၏။ –

၁၅း၃၆ ယောသံပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ –

၁၅း၃၇ ထိုကာလတွင် ထာဝရဘုရားသည် ရှုရိရှင်ဘုရင်ရေဇိန်နှင့် ရေမလိသားပေကာကို ယုဒပြည်သို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။–
၁၅း၃၈ ယောသံသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့်အတူ အဘဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော်အာခတ်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ ရေမလိသားပေကာ နန်းစံဆယ်ခုနစ်နှစ်တွင် ယုဒရှင်ဘုရင်ယောသံသား အာခတ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍၊–
၁၆း၂ ယေရုရှလင်မြို့၌ဆယ်ခြောက်နှစ်စိုးစံလေ၏။ ထိုမင်းသည် အဘဒါဝိဒ်ကဲ့သို့မကျင့်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုမပြု၊–
၁၆း၃ ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့လိုက်သောလမ်းသို့လိုက်၍၊ ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှ၊ နှင်ထုတ်တော်မူသောတပါးအမျိုးသားတို့၏ ရွံရှာ ဘွယ်ထုံးစံအတိုင်း၊ မိမိသားကိုမီးဖြင့်ပူဇော်၏။–
၁၆း၄ မြင့်သောအရပ်၊ တောင်ပေါ်၊ သစ်ပင်အောက်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့တတ်၏။
၁၆း၅ ထိုအခါ ရှုရိရှင်ဘုရင်ရေဇိန်နှင့် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ရေမလိသားပေကာသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့စစ်ချီ၍ အာခတ်မင်းကိုဝိုင်းထားသော်လည်း မနိုင်ရ။–
၁၆း၆ သို့ရာတွင်၊ ရှုရိရှင်ဘုရင်ရေဇိန်သည် ဧလတ်မြို့ကိုရှုရိနိုင်ငံသို့သွင်းပြန်၍၊ ယုဒလူတို့ကိုနှင်ထုတ်သဖြင့်၊ ရှုရိလူတို့သည်လာ၍ ယနေ့တိုင်အောင် ဧလတ်မြို့ ၌နေကြ၏။
၁၆း၇ ထိုကြောင့် အာခတ်သည် အာရှုရိရှင်ဘုရင် တိဂလတ်ပိလေသာထံသို့ သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍၊ ကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်သား၊ ကိုယ်တော် ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။ လာပါ။ ကျွန်ုပ်ကိုရန်ဘက်ပြုသော ရှုရိရှင်ဘုရင်နှင့်ဣသရေလရှင်ဘုရင်လက်မှ ကယ်ယူပါဟုတောင်းပန်၏။–
၁၆း၈ တဖန် ဗိမာန်တော်၌၎င်း၊ နန်းတော်ဘဏ္ဍာတိုက်၌၎င်းရှိသောရွှေငွေကိုယူ၍ အာရှုရိရှင်ဘုရင်ထံသို့ လက်ဆောင်ပေးလိုက်လေ၏။–
၁၆း၉ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည်နားထောင်၍ ဒမာသက်မြို့သို့ စစ်ချီ၍တိုက်ယူပြီးလျှင်၊ ပြည်သားတို့ကို ကိရမြို့သို့သိမ်းသွား၏။ ရေဇိန်မင်းကိုလည်းသတ်၏။
၁၆း၁၀ အာခတ်မင်းကြီးသည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်ကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ဒမာသက်မြို့သို့သွား၏။ ထိုမြို့မှာရှိသောယဇ်ပလ္လင်ကိုမြင်လျှင်၊ ပလ္လင်ပုံ၊ အတိုင်း အရှည်၊ တန်ဆာရှိသမျှကိုရေး၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဥရိယထံသို့ပေးလိုက်၏။–
၁၆း၁၁ ထိုသို့ ဒမာသက်မြို့မှ အာခတ်မင်းပေးလိုက်သမျှအတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဥရိယသည် အာခတ်မင်းမရောက်မီလုပ်နှင့်ပြီ၊–
၁၆း၁၂ ရှင်ဘုရင်သည် ဒမာသက်မြို့မှ ရောက်လာသောအခါ၊ ထိုယဇ်ပလ္လင်ကိုမြင်၍ချဉ်းကပ်သဖြင့်၊–
၁၆း၁၃ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကိုမီးရှို့၏။ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကိုလည်းသွန်းလောင်း၏။ မိဿဟာယယဇ်အသွေးကိုလည်း ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်းလေ၏။–
၁၆း၁၄ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရှိသောကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်ကို ဗိမာန်တော်ရှေ့၊ ယဇ်ပလ္လင်ကြီးနှင့် ဗိမာန်တော်စပ်ကြားအရပ်မှ ရွှေ့၍ယဇ်ပလ္လင်ကြီး မြောက်ဘက်၌ ထား၏။–
၁၆း၁၅ တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဥရိယကိုမှာထားသည်ကား၊ နံနက်မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ညဦးယံဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာ၊ ရှင်ဘုရင်မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာ၊ ပြည်သူပြည်သားမီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာတို့ကို ယဇ်ပလ္လင်ကြီးပေါ်မှာမီးရှို့လော့။ မီးရှို့ရာ ယဇ် အစရှိသော ယဇ်မျိုးအသွေးကိုလည်း ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်းလော့။ ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်သည် ငါမေးမြန်းစရာဘို့ရှိရမည်ဟု၊–
၁၆း၁၆ အာခတ်မင်းကြီးမှာထားသမျှအတိုင်း ယဇ်ပုရောဟိတ်ဥရိယပြု၏။
၁၆း၁၇ အာခတ်မင်းကြီးသည် ကြေးဝါခုံတန်ဆာတို့ကိုပယ်၍ အင်တုံကိုလည်းရွှေ့၏။ ကြေးဝါရေ ကန်ကိုလည်း ကြေးဝါနွားတို့အပေါ်ကချ၍ ကျောက် ခင်းပေါ်မှာတင်ထား၏။–
၁၆း၁၈ ဗိမာန်တော်၌ ဥပုသ်စောင့်စရာဘို့ဆောက်သော မဏ္ဍပ်ကို၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်တက်ရာ စောင်းတန်းကို၎င်း၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်ကြောင့်ပယ်၏။–
၁၆း၁၉ အာခတ်ပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။–
၁၆း၂၀ အာခတ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ဟေဇကိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ ယုဒရှင်ဘုရင်အာခတ်နန်းစံဆယ်နှစ်နှစ်တွင် ဧလာသားဟောရှေသည် နန်းထိုင်၍ ရှမာရိမြို့၌ ဣသရေလနိုင်ငံကိုကိုးနှစ်စိုးစံလေ၏။–
၁၇း၂ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ သို့သော်လည်း သူ့ရှေ့မှာဖြစ်ဘူးသော ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့ ပြုသောဒုစရိုက်ကိုမမှီ။–
၁၇း၃ ထိုမင်းကို အာရှုရိရှင်ဘုရင်ရှာလမနေဇာသည် စစ်ချီ၍ ဟောရှေသည်ကျွန်ခံသဖြင့် အခွန်ဆက်ရ၏။–
၁၇း၄ နောက်တဖန် နှစ်တိုင်းဆက်ရသောအခွန်ကိုမဆက်။ သွာအမည်ရှိသော အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ထံသို့ သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍ ပုန်ကန်မည်အကြံရှိသည်ကို အာရှုရိဘုရင်သိသဖြင့်၊ ဟောရှေကို ဘမ်းဆီး၍ထောင်ထဲမှာချုပ်ထားပြီးလျှင်၊–
၁၇း၅ ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံးသို့ စစ်ချီ၍၊ ရှမာရိမြို့သို့ရောက်သော် သုံးနှစ်ဝိုင်းထား၏။–
၁၇း၆ ဟောရှေနန်းစံကိုးနှစ်တွင်၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် ရှမာရိမြို့ကိုရပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးကို အာရှုရိပြည်သို့သိမ်းသွား၍ ဂေါဇန်မြစ်နား၊ ဟာလမြို့၊ ဟာဗော်မြို့အစရှိသော မေဒိနိုင်ငံမြို့ရွာတို့၌ ထား၏။–
၁၇း၇ အကြောင်းမူကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် အဲဂုတ္တုဖာရောဘုရင်လက်ထဲကကယ်နှုတ်တော်မူသော မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်ပြစ်မှား၍ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကိုရှိသေကြ၏။–

၁၇း၈ သူတို့ရှေ့မှ ထာဝရဘုရားနှင်ထုတ်တော်မူသော တပါးအမျိုးသားတို့ထုံးစံနှင့်မိမိတို့ချီးမြှောက်သော ရှင်ဘုရင်တို့ထုံးစံသို့လိုက်ကြ၏။–
၁၇း၉ မိမိတို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားတဘက်၌ မတရားသောအမှုကို မထင်မရှားပြုကြ၏။ ကင်းစောင့်သော မျှော်စင်ဖြစ်စေ၊ ခိုင်ခံ့သော မြို့ဖြစ်စေ၊ မြို့ရွာ အလုံးစုံတို့၌ မြင့်သောအရပ်ကို တည်ကြ၏။–
၁၇း၁၀ ရုပ်တုဆင်းတုနှင့် အာရှရပင်တို့ကို မြင့်သောကုန်းရှိသမျှတို့အပေါ်မှာ၄င်း၊ စိမ်းသောသစ်ပင်ရှိ သမျှတို့အောက်မှာ၄င်း တည်ထောင်ပြုစုကြ၏။–
၁၇း၁၁ သူတို့ရှေ့မှ ထာဝရဘုရားနှင်ထုတ်တော်မူသောတပါးအမျိုးသားပြုသကဲ့သို့မြင့်သောအရပ်ရှိ သမျှအပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ အဓမ္မအမှုတို့ကိုပြုကြ၏။–
၁၇း၁၂ ထာဝရဘုရား ပညတ်တော်မူသောအမှု၊ ရုပ်တုဆင်းတုတို့၌ ပူဇော်ခြင်းအမှုကိုပြုကြ၏။–
၁၇း၁၃ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားက၊ အဓမ္မလမ်းတို့ကိုရှောင်ကြလော့။ ငါသည် သင်တို့ဘိုးဘေးတို့၌ထားသော တရား၊ ငါ့ကျွန်ပရောဖက်တို့ဖြင့်ပေး လိုက်သော တရားကို အကုန်အစင်ကျင့်၍၊ငါစီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ကြလော့ဟု ပရောဖက်များနှင့်အနာဂတ်ဟောဆရာများတို့ ဖြင့် ဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒအမျိုး၌ သက်သေခံတော်မူသော်လည်း၊–
၁၇း၁၄ သူတို့သည်နားမထောင်။ မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို မယုံကြည်သော ဘိုးဘေးတို့လည်ပင်းကဲ့သို့ မိမိတို့ လည်ပင်းကိုခိုင်မာစေကြ၏။–
၁၇း၁၅ စီရင်တော်မူချက်၊ ဘိုးဘေးတို့နှင့်ဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်၊ သူတို့၌သက်သေခံတော်မူသောသက်သေ တို့ကိုပယ်၍ အနတ္တတရားကို ကျင့်လျက် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ အကြင်တပါးအမျိုးသား ကျင့်သကဲ့သို့မကျင့်ကြနှင့်ဟု ထာဝရဘုရားပညတ်တော်မူ၏၊ ပတ်လည်၌ နေသော ထိုအမျိုးသားနောက်သို့ လိုက်ကြ၏။–
၁၇း၁၆ မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ရှိသမျှတို့ကိုစွန့်၍ နွားသငယ်တည်းဟူသော သွန်းသောရုပ်တုနှင့်အာရှရပင်ကိုလုပ်ကြ၏။ မိုဃ်း ကောင်းကင်တန်ဆာများကို ကိုးကွယ်၍ ဗာလဘုရားကိုလည်းဝတ်ပြုကြ၏။–
၁၇း၁၇ သားသမီးတို့ကို မီးဖြင့်ပူဇော်ကြ၏။ နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်၊ ပြုစားသောအတတ်ကိုသုံးဆောင်၍ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုမည်ဟု ကိုယ်ကိုရောင်းကြ၏။–
၁၇း၁၈ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍မျက်မှောက် တော်မှပယ်ရှားတော်မူ၏။ ယုဒအမျိုးမှတပါး အခြား သော အမျိုးမကျန်ကြွင်းရ။–
၁၇း၁၉ ယုဒအမျိုးမူကား၊ မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တရားတော်ကိုမစောင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးလိုက်သော ထုံးစံဓလေ့သို့လိုက်ကြ၏။–
၁၇း၂၀ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးရှိသမျှကိုရှုတ်ချ၍ မျက်မှောက်တော်မှမနှင်ထုတ်မှီ တိုင်အောင် ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။ လုယက်သော သူတို့လက်၌အပ်တော်မူ၏။–
၁၇း၂၁ ဣသရေလအမျိုးကို ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးမှဆုတ်ဖဲ့၍၊ သူတို့သည် နေဗတ်၏သားယေရောဗောင်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားကြ၏။ ယေရောဗောင် သည်လည်း ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ လိုက်ရာလမ်းမှ ဣသရေလအမျိုးကိုလွှဲစေ၍ ဒုစရိုက်ကြီးကိုပြုစေ၏။–
၁၇း၂၂ သို့ဖြစ်၍ ယေရောဗောင်ပြုသော ဒုစရိုက်လမ်းသို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အစဉ်တစိုက်လိုက်ကြ၏။–
၁၇း၂၃ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ပရောဖက်အပေါင်းတို့ဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို မျက်မှောက်တော်မှ ပယ်ရှားတော်မမူမှီ တိုင်အောင် သူတို့သည် ထိုဒုစရိုက်အပြစ်ကိုမရှောင် ဘဲလိုက်ကြ၏။ ထိုကြောင့် နေရင်းပြည်မှ အာရှုရိပြည်သို့ သိမ်းသွားခြင်းကို ယနေ့တိုင်အောင် ခံရကြ၏။
၁၇း၂၄ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့သား၊ ကုသမြို့သား၊ အာဝမြို့သား၊ ဟာမတ်မြို့သား၊ သေဖရဝိမ်မြို့သားတို့ကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ရှမာရိ မြို့ရွာတို့တွင် ဣသရေလအမျိုးသား ကိုယ်စားထားသဖြင့် ထိုလူတို့သည် ရှမာရိမြို့ရွာတို့ကိုသိမ်းယူ၍ နေရာကျကြ၏။–
၁၇း၂၅ နေရာကျစက ထာဝရဘုရားကို မရိုသေသောကြောင့်၊ ခြင်္သေ့တို့ကိုစေလွှတ်၍ အချို့တို့ကိုကိုက်စေတော်မူ၏။–
၁၇း၂၆ ထိုကြောင့် အချို့တို့က၊ ကိုယ်တော်ပြောင်းစေ၍၊ ရှမာရိမြို့ရွာတို့၌ထားတော်မူသော လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ထိုပြည်စောင့်ဘုရား၏တရားကို နားမလည်သော ကြောင့်၊ ထိုဘုရားသည် ခြင်္သေ့တို့ကိုစေလွှတ်၍ နေရာကျသောသူတို့ကို သတ်ပါသည်ဟု အာရှုရိရှင်ဘုရင်အားလျှောက်ကြ သော်၊–
၁၇း၂၇ အာရှုရိရှင်ဘုရင်က၊ ထိုပြည်မှသိမ်းခဲ့သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တယောက်ကို ပြန်ပို့ကြ။ သူသည်သွား၍ ထိုပြည်စောင့်ဘုရား၏တရားကို သွန်သင် လျက် နေပါလေစေဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–
၁၇း၂၈ ရှမာရိမြို့မှသိမ်းခဲ့သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တယောက်သည်ပြန်၍ ဗေသလမြို့၌နေလျက်၊ ထာဝရဘုရားကို အဘယ်သို့ ရိုသေရမည်ကို သွန်သင် လေ၏။–
၁၇း၂၉ သို့သော်လည်း ထိုလူမျိုးအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့ဘုရားကိုလုပ်၍ နေရာကျသောမြို့ရွာတွင် မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာ ရှမာရိမြို့သားလုပ်နှင့်သော အိမ်တို့၌ တင်ထားကြ၏။–
၁၇း၃၀ ဗာဗုလုန်မြို့သားတို့သည် သုကုတ်ဗေနုတ်ဘုရား၊ ကုသမြို့သားတို့သည် နေရဂါလဘုရား၊ ဟာမတ်မြို့သားတို့သည်အရှိမဘုရား၊–
၁၇း၃၁ အာဝမြို့သားတို့သည် နိဗဟာဇဘုရားနှင့် တာတက်ဘုရားကိုလုပ်ကြ၏။ သေဖရဝိမ်မြို့သားတို့သည်လည်း သေဖရဝိမ်မြို့စောင့်ဘုရား အာဒြမ္မေလက်နှင့်အာနမ္မေ လက်ဘုရားတို့အား သားသမီးကို မီးရှို့၍ပူဇော်ကြ၏။–
၁၇း၃၂ ထာဝရဘုရားကိုလည်း ရိုသေ၍ သာမညလူတို့ကို မြင့်သောအရပ်ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားသဖြင့်၊ သူတို့သည် မြင့်သောအရပ်အိမ်တို့၌ လူများ အဘို့ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။–
၁၇း၃၃ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားကို ရိုသေကြ၏။ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောလူမျိုးပြုသကဲ့သို့ မိမိတို့ ဘုရားကိုလည်းဝတ်ပြုကြ၏။–
၁၇း၃၄ ယနေ့တိုင်အောင် ရှေးထုံးစံဓလေ့သို့ လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားကို ရိုသေရာမရောက်။ ဣသရေလအမျိုးခံရသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်။ ဣသရေလအမည်ဖြင့်သမုတ်သော ယာကုပ်အမျိုးသားတို့၌ ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော ပညတ်တရားတို့ကို မကျင့်ဘဲနေကြ၏။–
၁၇း၃၅ ထာဝရဘုရားသည် ထိုအမျိုးသားတို့နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့၍၊ သင်တို့သည် အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကိုမရိုသေ၊ ဦးမညွှတ်၊ ဝတ်မပြု၊ ယဇ်မပူ ဇော်ရ။–
၁၇း၃၆ သင်တို့ကိုကြီးသောတန်ခိုး၊ ဆန့်သောလက်ရုံးတော်အားဖြင့် အဲဂုတ္တုပြည်မှကယ်နှုတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားကိုသာရိုသေကိုးကွယ်၍ ယဇ်ပူဇော်ရမည်။–

၁၇း၃၇ သင်တို့အဘို့ ရေးထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်တရားတို့ကို အစဉ်အမြဲ စောင့်ရှောက်ရမည်။ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို မရိုသေရ။–

၁၇း၃၈ သင်တို့နှင့်ငါ ဖွဲ့သောပဋိညာဉ်ကို မမေ့လျော့ရ။ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကိုမရိုသေရ။–

၁၇း၃၉ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုသာရိုသေရမည်။ သို့ပြုလျှင် ရန်သူ အပေါင်းတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူမည်ဟု မှာထားတော်မူသော်လည်း၊ –

၁၇း၄၀ သူတို့သည် နားမထောင် ရှေးထုံးစံဓလေ့သို့ လိုက်ကြ၏။–

၁၇း၄၁ ထိုလူအမျိုးမျိုး ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သားမြေးမြစ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ရိုသေကြ၏။ရုပ်တုဆင်းတုတို့ ကိုလည်းဝတ်ပြုကြ၏။ မိရိုးဘလာသို့လိုက်၍ ယနေ့ တိုင်အောင်ကျင့်နေကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ ဣသရေလရှင်ဘုရင် လောသား ဟောရှေနန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ –

၁၈း၂ ယုဒရှင်ဘုရင်အာခတ်သား ဟေဇကိသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဇာခရိသမီးအာဘိအမည်ရှိ၏။–

၁၈း၃ ထိုမင်းသည် အဘဒါဝိဒ်ကျင့်သမျှအတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၏။–

၁၈း၄ မြင့်သောအရပ်တို့ကိုပယ်၏။ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုချိုးဖဲ့၏။ အာရှရပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ၏။ မောရှေလုပ်သော ကြေးဝါမြွေကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၏။ အကြောင်း မူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထိုကာလတိုင် အောင်၊ ထိုမြွေရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့တတ်ကြ၏။ ထိုမြွေကို နဟုတ္တန်အမည်ဖြင့်မှည့်သတည်း။–

၁၈း၅ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ထိုမင်းခိုလှုံသကဲ့သို့၊ သူ့နောက်မှာခိုလှုံသော ယုဒရှင်ဘုရင်တယောက်မျှမရှိ၊ ရှေ့ကာလ၌လည်းမရှိ။–

၁၈း၆ ထာဝရဘုရား၌ ဆည်းကပ်၍ နောက်တော်သို့ အစဉ်အမြဲလိုက်သဖြင့် မောရှေ၌ ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်လေ၏။–

၁၈း၇ ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူရှိတော်မူသဖြင့် သူသည်ပြုလေရာရာ၌ အောင်လေ၏။ အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏ကျွန်မခံ။ ပုန်ကန်လေ၏။–

၁၈း၈ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုတိုက်၍ ဂါဇမြို့နယ်တိုင်အောင် ခိုင်ခံ့သောမြို့များနှင့် ကင်းစောင့်သော မျှော်စင်များကို လုပ်ကြံလေ၏။

၁၈း၉ ဟေဇကိမင်းကြီး နန်းစံလေးနှစ်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်လောသားဟောရှေနန်းစံခုနစ်နှစ်တွင် အာရှုရိရှင်ဘုရင် ရှာလမနေဇာသည် ရှမာရိမြို့သို့ စစ်ချီ၍ ဝိုင်းထား၏။–

၁၈း၁၀ သုံးနှစ်စေ့သောအခါ၊ ဟေဇကိနန်းစံခြောက်နှစ်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဟောရှေနန်းစံ ကိုးနှစ်တွင်ရှမာရိမြို့ကို တိုက်၍ရကြ၏။–

၁၈း၁၁ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် ဣသရေလအမျိုးကို အာရှုရိပြည်သို့သိမ်းသွား၍ ဂေါဇန်မြစ်နား၊ ဟာလမြို့၊ ဟာဗော်မြို့အစရှိသော မေဒိနိုင်ငံမြို့ရွာတို့၌ထား၏။–

၁၈း၁၂ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် မိမိတို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားမထောင်၊ ဖွဲ့တော်မူသောပဋိညာဉ်ကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေမှာထားသမျှကို၎င်း၊ အမှုမထားလွန်ကျူးကြ၏။

၁၈း၁၃ ဟေဇကိမင်းကြီး နန်းစံဆယ်လေးနှစ်တွင်၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်သည် ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့သော မြို့ရှိသမျှတို့ကို စစ်ချီ၍လုပ်ကြံလေ၏။–

၁၈း၁၄ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကိသည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်ရှိရာလာခိရှမြို့သို့စေလွှတ်၍၊ အကျွန်ုပ်မှားပါပြီ။ ပြန်သွားတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်တင်သမျှကို ထမ်းပါမည်ဟု လျှောက်စေသော်၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကိ၌ ငွေအခွက်သုံးထောင်၊ ရွှေအခွက်သုံးရာကိုတောင်း၏။–

၁၈း၁၅ ဟေဇကိသည် ဗိမာန်တော်၌၎င်း၊ နန်းတော်ဘဏ္ဍာတိုက်၌၎င်း၊ တွေ့သမျှသောငွေကိုပေး၏။–

၁၈း၁၆ ဗိမာန်တော်တံခါး၊ တန်ဆာများ၊ ကိုယ်တိုင်အရင်မွမ်းမံသော တိုင်တန်ဆာများကိုလည်းချွတ်၍ အာရှုရိရှင်ဘုရင်အားပေး၏။

၁၈း၁၇ နောက်တဖန် အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် တာတန်၊ ရာဗသာရိတ်၊ ရာဗရှာခတို့ကိုများစွာ သောဗိုလ်ခြေနှင့်တကွ လာခိရှမြို့မှယေရုရှလင်မြို့၊ ဟေဇကိမင်းကြီး ထံသို့စေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည်ရောက်သောအခါ၊ ခဝါသည်၏ လယ်နားမှာရှောက်သောလမ်း၊ အထက်ရေကန်မြောင်းဝ၌ရပ်နေကြ၏။–

၁၈း၁၈ ရှင်ဘုရင်ကိုခေါ်သောအခါ၊ ဟိလခိသားဖြစ်သော နန်းတော်အုပ်လျောကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီးရှေဗန၊ အာသပ်သား အတွင်းဝန်ယောအာတို့သည် သူတို့ ထံသို့ ထွက်ပြီးလျှင်၊ –

၁၈း၁၉ ရာဗရှာခက၊ မဟာအရှင်မင်းကြီး၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည်ဟေဇကိကိုမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်ခိုလှုံသဖြင့် ခိုလှုံရာကား အဘယ်သို့နည်း။–

၁၈း၂၀ စစ်တိုက်လောက်အောင် ဉာဏ်သတ္တိ၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ငါပြည့်စုံသည်ဟု အချည်းနှီးသောစကားကို သင်ဆိုပါသည်တကား။ ငါ့ကိုပုန်ကန်ခြင်းငှါ အဘယ် သူကိုကိုးစားသနည်း။–

၁၈း၂၁ ကျိုးသောကျူလုံးတောင်ဝေးတည်းဟူသော အဲဂုတ္တုပြည်ကို ကိုးစားပါသည်တကား။ ထိုကျူလုံးသည် မှီသောသူ၏လက်ကိုဖောက်၍ လျှိုသွားလိမ့်မည်။ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုမင်းကြီး ဖာရောဘုရင်သည် မိမိ၌မှီသောသူအပေါင်းတို့ကိုပြုလိမ့်မည်။–

၁၈း၂၂ သင်တို့က၊ ငါတို့သည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားသည်ဟုဆိုပြန်လျှင်၊ ဟေဇကိသည် မြင့်သောအရပ်ဌာနနှင့် ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုပယ်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့မှာဤမည်သောယဇ်ပလ္လင်ရှေ့၌သာ ကိုးကွယ်ရမည်ဟု ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကိုမှာထားသဖြင့်၊ သင်တို့ပြစ်မှားသောဘုရား ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။–

၁၈း၂၃ သို့ဖြစ်၍ ယခုတွင် ငါ့သခင် အာရှုရိရှင်ဘုရင်၌ အာမခံတို့ကိုအပ်ပါလော့။ သင်၌ မြင်းစီးသူရဲလုံလောက်အောင်ရှိလျှင် မြင်းနှစ်ထောင်တို့ကို ငါပေးမည်။–

၁၈း၂၄ သင်သည် ငါ့သခင်၏ကျွန်တို့တွင် အငယ်ဆုံးသောဗိုလ်ကို အဘယ်သို့လှန်နိုင်မည်နည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်မှရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများကိုရမည်ဟု ယုံပါသည်တကား၊ –

၁၈း၂၅ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်မရှိဘဲ ဤပြည်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငါလာသလော။ ထိုပြည်ကိုသွား၍ ဖျက်ဆီးလော့ဟု ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူပြီ။ ဤအကြောင်းအရာများကို ပြန်ပြောကြလော့ဟု ပြောဆို၏။–

၁၈း၂၆ ထိုအခါ ဟိလခိသားဧလျာကိမ်၊ ရှေဗန၊ ယောအာတို့က၊ ရှုရိဘာသာစကားအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့အား အမိန့်ရှိပါလော့။ ထိုစကားကို ကျွန်တော်တို့သည် နားလည်ပါ၏။ မြို့ရိုးပေါ်မှာ ရှိသောသူတို့သည် ကြားရအောင် ယုဒဘာသာစကားအားဖြင့် အမိန့်မရှိပါနှင့်ဟု ရာဗရှာခကို ဆိုကြလျှင်၊–

၁၈း၂၇ ရှာဗရှာခက၊ ငါ့သခင်သည် သင်၏သခင်နှင့်သင့်အားသာ ဤစကားကိုပြောစေခြင်းငှါ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသလော။ မြို့ရိုးပေါ်မှာထိုင်လျက် သင်တို့နှင့် အတူ မိမိတို့မစင်ကိုစား၍၊ မိမိတို့ရေပေဟောင်းကို သောက်ရသောသူတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူသည် မဟုတ်လောဟုဆိုပြီးလျှင်၊–

၁၈း၂၈ ရာဗရှာခသည်ထ၍ ယုဒဘာသာစကားအားဖြင့် ကျယ်သောအသံနှင့်ကြွေးကြော်လျက်၊ မဟာအရှင်မင်းကြီး အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏အမိန့်တော်ကိုနား ထောင်ကြလော့။–

၁၈း၂၉ ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဟေဇကိသည် သင်တို့ကိုမလှည့်စားစေနှင့်။ သူသည်သင်တို့ကို ငါ့လက်မှကယ်ယူခြင်းငှါမတတ်နိုင်။–

၁၈း၃၀ ဟေဇကိက၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုကေန်အမှန်ကယ်ယူတော်မူမည်။ ဤမြို့သည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်သို့မရောက်ရဟုဆိုသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားကို မကိုးစားစေနှင့်။–

၁၈း၃၁ ဟေဇကိစကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။–

၁၈း၃၂ အာရှုရိရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ငါနှင့်မိဿဟာယဖွဲ့ကြ။ ငါ့ထံသို့ထွက်လာကြ။ သင်တို့သည် မသေအသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့ ပြည်နှင့်တူသော ပြည်တည်းဟူသော ဆန်စပါးစပျစ်ရည်နှင့် ပြည့်စုံသောပြည်၊ မုန့်နှင့်စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဆီ၊ ပျားရည်များသောပြည်သို့ပို့ခြင်းငှါ ငါမလာမီ တိုင်အောင် သင်တို့သည်ကိုယ်စပျစ် ပင်၏အသီး၊ ကိုယ်သင်္ဘောသဖန်းပင်၏ အသီးကိုစား၍၊ ကိုယ်ရေကန်ကရေကိုသောက် လျက်နေကြဦးလော့။–

၁၈း၃၃ ဟေဇကိက၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုကယ်ယူတော်မူမည်ဟု မဖြားယောင်းစေနှင့်။ အပြည်ပြည်သောဘုရားတို့သည် မိမိတို့ပြည်များကို အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်လက်မှ ကယ်လွှတ်ကြပြီလော။–

၁၈း၃၄ ဟာမတ်ပြည်၏ဘုရား၊ အာပဒ်ပြည်၏ဘုရားတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သေဖရဝိမ်ပြည်၊ ဟေနပြည်၊ ဣဝါပြည်၏ ဘုရားတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။ သူတို့သည် ရှမာရိပြည်ကို ငါ့လက်မှကယ်လွှတ်ကြပြီလော။–

၁၈း၃၅ ထိုအပြည်ပြည်သော ဘုရားတို့တွင် အဘယ်မည်သောဘုရားသည် မိမိပြည်ကိုငါ့လက်မှကယ်လွှတ် ဘူးသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ငါ့လက်မှ အဘယ်သို့ကယ်လွှတ်နိုင်မည်နည်းဟု ဆိုလေ၏။–

၁၈း၃၆ ယုဒလူတို့လည်း စကားတခွန်းကိုမျှမပြန်ဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပြန်မပြောနှင့်ဟု ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ရှိသတည်း။

၁၈း၃၇ ထိုအခါ ဟိလခိသားဖြစ်သော နန်းတော်အုပ်ဧလျာကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီးရှေဗန၊ အာသပ်သားအတွင်းဝန်ယောအာတို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကိုဆုတ် လျက်၊ ဟေဇကိမင်းထံသို့လာ၍ ရာဗရှာခစကားကိုကြားလျှောက်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ ထိုစကားကို ဟေဇကိမင်းကြီးသည် ကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ လျှော်တေအဝတ် ကိုခြုံလျက် ဗိမာန်တော်သို့ သွားလေ၏။–

၁၉း၂ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက်ရှိသော နန်းတော်အုပ်ဧလျာကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီးရှေဗန၊ အသက်ကြီး သောယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို အာမုတ်သား ပရောဖက် ဟေရှာယထံသို့ စေလွှတ်လေ၏။–

၁၉း၃ ဟေဇကိမင်းမှာထားသော စကားဟူမူကား၊ ယနေ့သည်ဒုက္ခနေ့၊ ဆုံးမသောနေ့၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသောနေ့ဖြစ်၏။ သားဘွားချိန်ရောက်၍ သားကိုဘွားနိုင် အောင်ခွန်အားမရှိ။–

၁၉း၄ အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကိုကဲ့ရဲ့စေခြင်းငှါ အာရှုရိရှင်ဘုရင်စေလွှတ်သော မိမိကျွန်ရာဗရှာခစကားကို သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ကြားတော်မူပါစေသော။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင်ကြားသောစကားကို ချေတော်မူပါစေသော။ သင်သည်လည်း ကျန်ကြွင်း သောလူတို့အဘို့ ဆုတောင်းပဌနာပြုပါဟု ပြောစေခြင်းငှါ၊–

၁၉း၅ ဟေဇကိမင်းစေလွှတ်သောကျွန်တို့သည် ဟေရှာယထံသို့ရောက်လာကြ၏။

၁၉း၆ ဟေရှာယကလည်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တို့သည် ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့၍ သင်သည်ကြားရသောစကားကြောင့် မကြောက်နှင့်။–

၁၉း၇ ထိုမင်း၌အခြားသော စိတ်သဘောကို ငါသွင်းပေးမည်။ သူသည်သိတင်းကြား၍ မိမိပြည်သို့ ပြန်သွားလိမ့်မည်။ ထိုပြည်၌ထားဖြင့် ငါဆုံး စေမည်ဟူသော စကားတော်ကို သင်တို့၏သခင်အား ပြန်ကြားကြလော့ဟုပြောဆို၏။

၁၉း၈ ထိုအခါ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် လာခိရှမြို့မှထွက်သွားကြောင်းကိုရာဗရှာခကြား လျှင်ပြန်သွား၍ လိဗနမြို့ကို ရှင်ဘုရင်တိုက်နေသည်ကို တွေ့လေ၏။–

၁၉း၉ နောက်တဖန် ကုရှမင်းကြီးတိရက္ကသည် စစ်ချီ၍လာပြီဟု သိတင်းကြားသောအခါ၊ ဟေဇကိမင်းထံသို့ တမန်တို့ကိုစေလွှတ်ပြန်၍၊–

၁၉း၁၀ သင်တို့သည် ယုဒမင်းကြီးဟေဇကိကို ပြောရသောစကားဟူမူကား၊ သင်ကိုးစားသောဘုရားသခင်က၊ ယေရုရှလင်မြို့သည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်လက်သို့ မရောက်ရဟူ၍ သင့်ကိုမလှည့်စားစေနှင့်။–

၁၉း၁၁ အာရှုရိရှင်ဘုရင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသောပြည်တို့ကိုလုပ်ကြံ၍ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြောင်းကို သင်သည်ကြားရပြီ။ ကိုယ်တိုင်လွတ်လိမ့်မည်လော။–

၁၉း၁၂ ငါ့ဘိုးဘေးတို့သည် ဖျက်ဆီးသောအမျိုးသား၊ ဂေါဇန်အမျိုးသား၊ ခါရန်အမျိုးသား၊ ရေဇပ်အမျိုးသား၊ တေလသာမြို့၌ရှိသော ဒေဒင်အမျိုးသား တို့ကို သူတို့၏ ဘုရားများတို့သည် ကယ်ယူကြပြီလော။–

၁၉း၁၃ ဟာမတ်မင်းကြီး၊ အာပဒ်မင်းကြီးနှင့်သေဖရဝိမ်မြို့၊ ဟေနမြို့၊ ဣဝါမြို့ကိုစိုးစံသော မင်းကြီးတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်းဟု မှာလိုက်လေ၏။

၁၉း၁၄ ထိုမှာစာကို ဟေဇကိမင်းသည် သံတမန်လက်မှခံယူ၍ကြည့်ပြီးလျှင် ဗိမာန်တော်သို့သွား၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဖြန့်ထားလေ၏။–

၁၉း၁၅ ထိုအခါ ဟေဇကိမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ လျှောက်ဆိုသည်ကား၊ ခေရုဗိမ်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်ဖြစ် တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင် မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။–
၁၉း၁၆ အိုထာဝရဘုရား၊ နားတော်ကိုလှည့်၍ နားထောင်တော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား၊ မျက်စိတော်ကိုဖွင့်၍ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ သနာခရိပ်မင်းသည် အသက်ရှင် တော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုကဲ့ရဲ့၍ ပြောစေသောစကားအလုံးစုံတို့ကိုမှတ်တော်မူပါ။–
၁၉း၁၇ အိုထာဝရဘုရား၊ အကယ်စင်စစ် အာရှုရိရှင်ဘုရင်တို့သည် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊–
၁၉း၁၈ သူတို့၏ဘုရားများကို မီးထဲသို့ချပစ်ကြပါပြီ။ ထိုဘုရားတို့သည်ဘုရားမဟုတ်၊ လူလက်ဖြင့်လုပ်သော သစ်သားနှင့်ကျောက်ဖြစ်သောကြောင့် ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်ကြပါပြီ။–
၁၉း၁၉ အိုအကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ထာဝရဘုရား တပါးသာဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည်ကို မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော တိုင်းနိုင်ငံ တို့သည်သိမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုမင်းလက်မှ ယခုကယ်ယူတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါသည်ဟု ပဌနာပြုလေ၏။
၁၉း၂၀ ထိုအခါ အာမုတ်သား ဟေရှာယသည် ဟေဇကိမင်းထံသို့စေလွှတ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်သနာခရိပ် အကြောင်းကြောင့် ငါ့ရှေ့မှာပြုသော ပဌနာစကားကိုငါကြားရပြီ။–
၁၉း၂၁ ထိုမင်း၏အမှုမှာ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားဟူမူကား၊ ဇိအုန်သတို့သမီးကညာသည် သင့်ကိုမထီမဲ့မြင်ပြု၍ ပြက်ယယ်၏။ ယေရုရှလင် သတို့သမီးသည် သင့်နောက်၌ခေါင်းညှိတ်၏။–
၁၉း၂၂ သင်သည်အဘယ်သူကို ကဲ့ရဲ့ဆဲရေးသနည်း။ အဘယ်သူကိုအော်ဟစ်၍ မျက်နှာထောင်လွှားသနည်း။ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရားကိုပင် ပြုပါသည်တကား။–
၁၉း၂၃ သင်သည်တမန်များအားဖြင့် ထာဝရဘုရားကိုကဲ့ရဲ့၍၊ ငါသည်ရထားများပြားသဖြင့် တောင်ထိပ်သို့၎င်း၊ လေဗနုန်တောင်အထွဋ်သို့၎င်း တက်လာပြီ။ အရပ်မြင့်သောအာရဇ်ပင်နှင့် အကောင်းဆုံးသော ထင်းရှူးပင်တို့ကို ငါခုတ်လှဲပြီ။ အဝေးဆုံးသော ခိုလှုံရာအသီးများသော တောထဲသို့ငါဝင်ပြီ။–
၁၉း၂၄ ငါသည်တွင်းတူး၍ မပြည်းဘူးသောရေကိုသောက်ရပြီ။ ငါ၏ခြေဘဝါးအားဖြင့် အဲဂုတ္တုမြစ်လက်ကြားရေရှိသမျှကို ခန်းခြောက်စေပြီဟု သင်ဆို မိပြီ တကား။–
၁၉း၂၅ ငါသည် အထက်က ဤအမှုကိုစီရင်ကြောင်းနှင့် ရှေးကာလ၌ပြုပြင်ကြောင်းကို သင်သည်မကြားသလော။ ယခုမှာလည်း သင်သည်ခိုင်ခံ့သော မြို့တို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊ ကျောက်ပုံဖြစ်စေသောသူဖြစ်မည်အကြောင်း ငါစီရင်ခန့်ထားလေပြီ။–
၁၉း၂၆ ထိုကြောင့် မြို့သားတို့သည်အားနည်းကြ၏။ မှိုင်တွေ၍စိတ်ပျက်လျက်ရှိကြ၏။ တောမြက်ပင်နှင့် စိမ်းသောစပါးပင်ကဲ့သို့၎င်း၊ အိမ်မိုးပေါ်မှာ ပေါက်သော မြက်ပင်နှင့်မကြီးမီညှိုးနွမ်းသော စပါးပင်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။–
၁၉း၂၇ သင်၏နေထိုင်ခြင်း၊ ထွက်ဝင်ခြင်း၊ ငါ၌အမျက်ဟုန်းခြင်းတို့ကို ငါသိ၏။–
၁၉း၂၈ ငါ၌သင်၏အမျက်ဟုန်းခြင်း၊ စော်ကားခြင်းကို ငါကြားရသောကြောင့်၊ သင့်ကို နှာရှုတ်တပ်၍ ဇက်ခွံ့ပြီးမှ၊ သင်လာသော လမ်းဖြင့်ပြန်စေမည်။
၁၉း၂၉ သင်မှတ်ရသော နိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား၊ ယခုနှစ်တွင်အလိုလိုကြီးရင့်သောအသီး အန့်ကို၎င်း၊ ဒုတိယနှစ်တွင် ထိုအတူပေါက်သော အရာများ ကို ၎င်းသင်တို့သည်စားရမည်။ တတိယနှစ်တွင် မျိုးစေ့ကိုကြဲ၍ စပါးကိုရိတ်ကြလော့။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်း စိုက်၍အသီးကို စားကြလော့။–
၁၉း၃၀ ဘေးလွတ်၍ ကျန်ကြွင်းသောယုဒအမျိုးသားတို့သည် တဖန်အောက်မှာအမြစ်စွဲ၍ အထက်မှာအသီးသီးကြလိမ့်မည်။–
၁၉း၃၁ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ထဲက၎င်း၊ ဘေးလွတ်သောသူတို့သည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်က၎င်း ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော်အားကြီး၍ ထိုအမှုကိုစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။
၁၉း၃၂ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်ကို ရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူသည် ဤမြို့သို့မဝင်ရ။ မြို့ထဲသို့မြှားကိုမပစ်ရ။ မြို့ရှေ့မှာ ဒိုင်းလွှားကိုမပြရ။ မြို့ပြင်မှာမြေရိုးကိုမဖို့ရ။–
၁၉း၃၃ လာသောလမ်းဖြင့် ပြန်သွားရမည်။ ဤမြို့ထဲသို့မဝင်ရ။–
၁၉း၃၄ ငါသည် ကိုယ်မျက်နှာကို၎င်း၊ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်၏ မျက်နှာကို၎င်းထောက်၍ ဤမြို့ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါ စောင့်မမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၉း၃၅ ထိုညဥ့်တွင် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် ထွက်၍အာရှုရိတပ်တွင် လူတသိန်းရှစ်သောင်းငါးထောင်တို့ကို ဒဏ်ခတ်လေ၏။ နံနက် စောစောထချိန်ရောက်သောအခါ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အသေကောင်ဖြစ်ကြ၏။–
၁၉း၃၆ အာရှုရိရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်သည်လည်း ထိုအရပ်မှထွက်၍ ပြန်သွားပြီးလျှင် နိနေဝေမြို့၌နေလေ၏။–
၁၉း၃၇ နောက်တဖန် သူသည်မိမိဘုရားနိသရုတ်၏ ဗိမာန်၌ကိုးကွယ်စဉ်တွင်၊ သားတော်အာဒြမ္မေလက် နှင့်ရှရေဇာသည် ခမည်းတော်ကိုထားနှင့်သတ် ပြီးလျှင်၊ အာရမနိပြည်သို့ပြေးကြ၏။သားတော် သေရဟဒ္ဒုန်သည်လည်း ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ ထိုကာလအခါဟေဇကိမင်းသည်သေနာစွဲသဖြင့်၊ အာမုတ်သားပရောဖက်ဟေရှာယသည်လာ၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်အိမ် အမှု ကိုစီရင်လော့။ သင်သည် အသက်မရှင်သေရမည်ဟု အမိန့်တော်ကိုပြန်လေ၏။–
၂၀း၂ ဟေဇကိမင်းသည်လည်း ထရံသို့မျက်နှာလှည့်၍၊
၂၀း၃ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌သစ္စာစောင့်လျက်၊ စုံလင်သောစိတ်နှလုံးနှင့်ကျင့်၍ နှစ်သက်တော်မူသည် အတိုင်းပြုကြောင်းကို အောက်မေ့ တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု အလွန်ငိုကြွေးလျက် ထာဝရဘုရားကိုဆုတောင်းလေ၏။–
၂၀း၄ ဟေရှာယသည် နန်းတော်အလယ်တန်တိုင်းသို့ မရောက်မီ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ရောက်၍၊–
၂၀း၅ သင်သည် ငါ့လူတို့၏ ဗိုလ်ချုပ်ဟေဇကိမင်းထံသို့ တဖန်သွားပြီးလျှင်၊ သင့်အဘဒါဝိဒ်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏ ပဌနာစကားကိုငါကြားပြီ။ သင်၏မျက်ရည်ကိုလည်းငါမြင်ပြီ။ သင်၏အနာကိုငါပျောက်စေသဖြင့်၊ သင်သည်သုံးရက်လွန်လျှင် ဗိမာန်

တော်သို့ တက်ရလိမ့်မည်။–
၂၀း၆ သင့်အသက်၌ တဆယ်ငါးနှစ်ကို ငါဆက်၍ပေးမည်။ သင်နှင့်ဤမြို့ကို အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှ ငါကယ်လွှတ်မည်။ ငါ့မျက်နှာကိုင်၎င်း၊ ငါ့ကျွန် ဒါဝိဒ်၏ မျက်နှာကို၎င်း ထောက်၍ ဤမြို့ကို ကွယ်ကာစောင့်မမည်အရာကို ပြောလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၂၀း၇ ဟေရှာယကလည်း၊ သင်္ဘောသဖန်းသီးအလုံးအထွေးကို ယူခဲ့လော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း ယူခဲ့၍ အနာကိုအုံပြီးမှ မင်းကြီးသက်သာလေ၏။
၂၀း၈ ဟေဇကိမင်းကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အနာကိုပျောက်စေ၍ သုံးရက်လွန်လျှင် ငါသည်ဗိမာန်တော်သို့ တက်လိမ့်မည်ဆိုသော်၊ အဘယ် လက္ခဏာ သက်သေရှိသနည်းဟုမေးလျှင်၊–
၂၀း၉ ဟေရှာယက၊ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် သင့်အားပေးတော်မူသော လက္ခဏာသက်သေ ဟူမူကား၊ အရိပ်သည် ဆယ်ချက်တိုးရမည်လော။ ဆယ်ချက်ဆုတ်ရမည်လောဟု မေးသော်၊–
၂၀း၁၀ ဟေဇကိက၊ အရိပ်သည် ဆယ်ချက်တိုးလွယ်၏။ ထိုသို့အလိုမရှိ။ ဆယ်ချက်ဆုတ်ပါစေဟု ပြန်ပြော၏။–
၂၀း၁၁ ပရောဖက်ဟေရှာယသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းသောအခါ၊ အာခတ်၏ နေတိုင်းနာရီပေါ်မှာ ဆယ်ချက်ရွေ့ပြီးသောအရိပ်ကို ဆယ်ချက် ပြန်စေတော်မူ၏။
၂၀း၁၂ ထိုကာလအခါ ဗာလဒန်သား ဗာဗုလုန်မင်းကြီး မေရောဒဗာလဒန်သည်၊ ဟေဇကိမင်းနာ၍ အနာပျောက်သည်ကိုကြားသောကြောင့်၊ မေတ္တာစာ နှင့် လက်ဆောင်ပါလျက် တမန်တို့ကိုစေလွှတ်လေ၏။–
၂၀း၁၃ ဟေဇကိမင်းသည် သူတို့ရောက်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍ရွှေတိုက်မှစသော ရွှေ၊ ငွေ၊ နံ့သာမျိုး၊ အဘိုးထိုက်သောနံ့သာဆီ၊ လက်နက်တိုက်နှင့် ဘဏ္ဍာတော် အလုံးစုံတို့ကို ပြလေ၏။ နန်းတော်မှစ၍ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်၌ မပြသောအရာတစုံတခုမျှမရှိ။
၂၀း၁၄ ထိုအခါ ပရောဖက်ဟေရှာယသည် ဟေဇကိမင်းကြီးထံတော်သို့သွား၍၊ ထိုလူတို့သည် အဘယ်သို့ပြောကြပါသနည်း။ အဘယ်ပြည်မှ အထံတော် သို့လာကြပါသနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ဟေဇကိမင်းက၊ ဝေးသောအရပ် ဗာဗုလုန်ပြည်မှ ရောက်လာကြသည်ဟု ပြန်ပြော၏။–
၂၀း၁၅ နန်းတော်၌ အဘယ်အရာကို မြင်ကြပြီနည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ ဟေဇကိမင်းက၊ နန်းတော်၌ရှိသမျှကို မြင်ရကြပြီ။ ဘဏ္ဍာတော်တွင် ငါမပြသော အရာတစုံတခုမျှမရှိဟု ပြန်ပြော၏။–
၂၀း၁၆ ထိုအခါ ဟေရှာယက၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်လော့။–
၂၀း၁၇ နန်းတော်၌ရှိသမျှကို၎င်း၊ ယနေ့တိုင်အောင်ဘိုးဘေးတို့သည် ဆည်းဖူးသမျှကို၎င်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ယူသွားရသောကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ တစုံတခုမျှ မကျန်ကြွင်းရဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၂၀း၁၈ သင်နှင့်နွယ်၍ရသော သင်၏သားမြေးတို့ကိုလည်းယူသွား၍၊ သူတို့သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏နန်းတော်၌ လူပျိုတော်လုပ်ရကြလိမ့်မည်ဟု ဟေဇကိမင်း အားပြောဆိုလေ၏။–
၂၀း၁၉ ဟေဇကိမင်းကလည်း၊ သင်ပြန်ရသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကောင်းပါ၏ဟူ၍၎င်း၊ အကယ်၍ ငါ့လက်ထက်၌ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် သစ္စာ စောင့်ခြင်းရှိလျှင် ကောင်းပါသည်မဟုတ်လောဟူ၍၎င်း၊ ဟေရှာယအားဆိုလေ၏။
၂၀း၂၀ ဟေဇကိပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ ရေကန်နှင့်ရေ ပြွန်ကိုလုပ်၍ မြို့ထဲသို့ရေကိုဆောင်ခြင်းအရာတို့သည် ယုဒ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–
၂၀း၂၁ ဟေဇကိသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍ သားတော်မနာရှေသည် ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ မနာရှေသည် အသက်တဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါးဆယ်ငါးနှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဟဖ္ဇိဘာအမည်ရှိ၏။–
၂၁း၂ ထိုမင်းသည်ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှ ထာဝရဘုရားနှင်ထုတ်တော်မူသော တပါးအမျိုးသားရွံရှာဘွယ်ထုံးစံအတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက် ကိုပြု၏။–
၂၁း၃ ခမည်းတော်ဟေဇကိ ဖျက်ဆီးသော ကုန်းတို့ကိုပြုပြင်၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် အာဟပ်ပြုသကဲ့သို့ ဗာလအဘို့ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုတည်၏။ အာရှရပင်ကို လည်းပြုစု၏။ မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာများကိုလည်း ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။–
၂၁း၄ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါ့နာမကို ငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောမြို့၊ ဗိမာန်တော်၌ ယဇ်ပလ္လင်တည်းဟူသော၊–
၂၁း၅ ဗိမာန်တော်တန်တိုင်းနှစ်ရပ်တွင် မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာများအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုတည်၏။–
၂၁း၆ မိမိသားကို မီးဖြင့်ပူဇော်၏။ ကာလဗေဒင်ကို ကြည့်တတ်၏။ ပြုစားသောအတတ်ကိုသုံးဆောင်၍ စုန်းနှင့်နတ်ဝင်တို့ကိုလည်းအခွင့်ပေး၏။ ထာဝရ ဘုရား၏အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှာ ရှေ့တော်၌ များစွာသောဒုစရိုက်ကိုပြု၏။–
၂၁း၇ ဤဗိမာန်၌၎င်း၊ ဣသရေလခရိုင်များတို့တွင် ငါရွေးကောက်သော ယေရုရှလင်မြို့၌၎င်း၊ ငါ့နာမကိုအစဉ်အမြဲ ငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား သည် ဒါဝိဒ်နှင့်သားတော်ရှောလမုန်အား မိန့်တော်မူရာ၌ရည်ဆောင်သော ဗိမာန်တော်ထဲမှာ မိမိပြုစုသောအာရှရပင်နှင့်တူအောင်လုပ်သော ရုပ်တုကို တင်ထား၏။–
၂၁း၈ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း ငါ့ကျွန်မောရှေမှာထားသမျှသော တရားအတိုင်း ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကျင့်ခြင်းငှာ စောင့်ရှောက်လျှင်၊ သူတို့ ဘိုးဘေး တို့အား ငါပေးသောပြည်မှ သူတို့ကိုနောက်တဖန် ငါမရွှေ့မပြောင်းစေဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း၊–
၂၁း၉ သူတို့သည် နားမထောင်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီးတော်မူသော လူမျိုးတို့ပြုသည်ထက်သာ၍ ဒုစရိုက်ကို ပြုစေခြင်းငှာ မနာရှေသည် သွေးဆောင်လေ၏။
၂၁း၁၀ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ပရောဖက်တို့ဖြင့်မိန့်တော်မူသည်ကား၊–
၂၁း၁၁ ယုဒရှင်ဘုရင်မနာရှေသည် သူ့ရှေ့မှာဖြစ်ဘူးသော အာမောရိလူတို့ ပြုသမျှထက်သာ၍ရွံရှာဘွယ်သောဤဒုစရိုက်တို့ကို ပြုသောကြောင့်၎င်း၊ မိမိရုပ်တုဆင်းတုအားဖြင့် ယုဒအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသောကြောင့်၎င်း၊–

၂၁း၁၂ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိတင်းကြားသောသူတိုင်း နားနှစ်ဘက်ခါးစေခြင်းငှါ ငါသည်ယေရုရှလင်မြို့၊ ယုဒပြည်၌ ဘေးရောက်စေမည်။–
၂၁း၁၃ ယေရုရှလင်မြို့အပေါ်မှာ ရှမာရိမျဉ်းကြိုးနှင့် အာဟပ်အမျိုး၏ချိန်ကြိုးကို ငါတန်းချမည်။ ပုကန်ကိုသုတ်၍ သုတ်ပြီးမှမှောက်ထားသကဲ့သို့ ယေရုရှလင် မြို့ကိုငါပြုမည်။–
၂၁း၁၄ ကျန်ကြွင်းသော ငါ့အမွေလူတို့ကို ငါစွန့်၍ ရန်သူလက်သို့ အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ရန်သူအပေါင်းတို့၏ လုယက်နိုပ်စက်ရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–
၂၁း၁၅ အကြောင်းမူကား ဘိုးဘေးတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်က ထွက်သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် အစဉ်အဆက်တို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ငါ့အမျက်ကိုနိုးဆော်ကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၁း၁၆ မနာရှေသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ယုဒအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသောအပြစ်မှတပါး အပြစ်မရှိသော သူအများတို့ကိုသတ်၍ ယေရုရှလင်မြို့တဘက်မှ တဘက်တိုင်အောင် သူတို့အသွေးနှင့် ပြည့်စေခြင်းငှါပြု၏။–
၂၁း၁၇ မနာရှေပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် ပြစ်မှားသောအပြစ်တို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–
၂၁း၁၈ မနာရှေသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ ဩဇဥယျာဉ်တည်းဟူသော မိမိအိမ်နှင့်ဆိုင်သောဥယျာဉ်၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော် အာမုန်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။–
၂၁း၁၉ အာမုန်သည် အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား ယုတ္ဘါမြို့သူဟာရုပ်သမီးမေရှုလ မက်အမည်ရှိ၏။–
၂၁း၂၀ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော် မနာရှေပြုသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။–
၂၁း၂၁ ခမည်းတော်လိုက်သမျှသောလမ်းသို့ လိုက်၏။ ခမည်းတော်ဝတ်ပြုသော ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။–
၂၁း၂၂ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စွန့်၍ ထာဝရဘုရား၏လမ်းတော်ကို လွှဲရှောင်၏။–
၂၁း၂၃ မိမိကျွန်တို့သည် သင်းဖွဲ့၍ ရှင်ဘုရင်ကို နန်းတော်၌လုပ်ကြံကြ၏။–
၂၁း၂၄ အာမုန်မင်းကြီးတဘက်၌ သင်းဖွဲ့သောသူအပေါင်းတို့ကို ပြည်သူပြည်သားတို့သည်ကွပ်မျက်၍ သားတော်ယောရှိကို ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။–
၂၁း၂၅ အာမုန်ပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–
၂၁း၂၆ ဩဇဥယျာဉ်တွင် မိမိသင်္ချိုင်းတွင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံ၍၊ သားတော်ယောရှိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ ယောရှိသည် အသက်ရှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးဆယ်တနှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဗောဇကတ်မြို့သား အဒါယ၏ သမီး ယေဒိဒအမည်ရှိ၏။–
၂၂း၂ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၍ လကျာ်ဘက် လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲ၊ အဘဒါဝိဒ်လိုက်သမျှသော လမ်းသို့ လိုက်လေ၏။–
၂၂း၃ ယောရှိမင်းကြီးနန်းစံဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ မေရှုလံသားဖြစ်သော အာဇလိ၏သားစာရေးတော်ရှာဖန်ကိုခေါ်၍ သင်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဟိလခိထံ သို့သွားလော့။–
၂၂း၄ ဗိမာန်တော်သို့ဆောင်ခဲ့၍ လူများလက်မှ တံခါးစောင့်ခံယူသောငွေကိုယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းရေ တွက်သဖြင့်၊–
၂၂း၅ ဗိမာန်တော်အုပ်၊ အမှုတော်စောင့်တို့၌အပ်၍၊ ဗိမာန်တော်ပြိုပျက်ရာကို ပြုပြင်ခြင်းငှါ လုပ်ဆောင်သောသူ၊–
၂၂း၆ လက်သမားနှင့်ပန်းရန်သမားလုပ်သည်အတွက်၊ ဗိမာန်တော်ပြုပြင်စရာကျောက်နှင့်သစ်သားကိုဝယ် သည်အတွက် ဝေပေးရမည်အကြောင်းမှာ ထား၍ ဗိမာန်တော်သို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။–
၂၂း၇ သို့ရာတွင် ထိုငွေကိုလက်ခံသောသူတို့သည် သစ္စာစောင့်သောသူဖြစ်သောကြောင့် စာရင်းမပေးရကြ။
၂၂း၈ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဟိလခိကလည်း၊ ပညတ္တိကျမ်းစာစောင်ကို ဗိမာန်တော်၌ငါတွေ့ ပြီဟု စာရေးတော်ရှာဖန်အားဆိုလျက်၊ ကျမ်းစာကိုအပ်၍ စာရေးတော်ဘတ်၏။–
၂၂း၉ တဖန် စာရေးတော်ရှာဖန်သည် ရှင်ဘုရင်ထံသို့သွား၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ဗိမာန်တော်၌ တွေ့သောငွေကိုမှုတ်ပြီးမှ၊ ဗိမာန်တော်အုပ်၊ အမှုတော် စောင့်တို့၌အပ်ပါပြီဟူ၍၄င်း၊–
၂၂း၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဟိလခိသည် ကျွန်တော်၌ စာစောင်ကိုအပ်ပါပြီဟူ၍၄င်း ကြားလျှောက်လျက်၊ ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌ ဘတ်ရွတ်လေ၏။–
၂၂း၁၁ ရှင်ဘုရင်သည် ပညတ္တိကျမ်းစကားကိုကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍၊–
၂၂း၁၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဟိလခိ၊ ရှာဖန်သားအဟိကံ၊ မိက္ခာသားအာခဗော်၊ စာရေးတော်ရှာဖန်၊ မိမိကျွန်အသဟိကိုခေါ်၍၊–
၂၂း၁၃ ယခုတွေ့သော ကျမ်းစကားကြောင့် ငါ့အတွက်၊ လူများအတွက်၊ ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့အတွက် ထာဝရဘုရား၌ မေးလျှောက်ကြပါ။ ငါတို့ အဘို့ ဤကျမ်းစာ၌ ရေးထားသမျှသောစကားတို့ကို ဘိုးဘေးတို့သည်နားမထောင် မကျင့်ဘဲနေသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌ ပြင်းစွာအမျက် ထွက်တော်မူလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၂၂း၁၄ ထိုကာလတွင်၊ ဟရဟတ်သားဖြစ်သော တိကဝ၏သား၊ အချုပ်ဝန်ရှလ္လုံ၏မယား၊ ပရောဖက်မဟုလဒ သည် ယေရုရှလင်ပြင်မြို့၌နေသည်ဖြစ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဟိလခိ၊ အဟိကံ၊ အာခဗော်၊ ရှာဖန်၊ အသဟိတို့သည် ထိုမိန်းမထံသို့ သွား၍ ပြောဆိုကြ၏။–
၂၂း၁၅ မိန်းမကလည်း၊ ငါ့ထံသို့ စေလွှတ်သောသူထံသို့ သင်တို့ ပြန်၍ ဆင့်ဆိုရသော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော် ဟူမူကား၊–
၂၂း၁၆ ယုဒရှင်ဘုရင်ဘတ်သော ကျမ်းစကားလာသမျှအတိုင်း ငါသည် ဤအရပ်၌၄င်း၊ ဤအရပ်သားတို့၌၄င်း၊ ဘေးရောက်စေမည်။–

၂၂း၁၇ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်ကြပြီ။ မိမိလုပ်သောအရာတို့ဖြင့် ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြပြီ။ ထိုကြောင့် ဤအရပ်၌ ငါ့အမျက်မီးသည်မငြိမ်းဘဲ လောင်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၂၂း၁၈ ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်စေခြင်းငှါ သင်တို့ကိုစေလွှတ်သော ယုဒရှင်ဘုရင်ကြားသော ကျမ်းစကားကိုရည်ဆောင်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို ထိုရှင်ဘုရင်အား တဖန်ပြန်လျှောက်ရမည်ကား၊ –
၂၂း၁၉ ဤအရပ်သားတို့သည် ဖျက်ဆီးရာနှင့် ကျိန်ဆဲရာဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု ဤအရပ်ကိုငှင်း၊ ဤအရပ်သားတို့ကိုငှင်း၊ ငါခြိမ်းချောက်သောစကားကို သင်သည် ကြားသောအခါ၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချခြင်း၊ ကိုယ်အဝတ်ကိုဆုတ်ခြင်း၊ ငါ့ရှေ့မှာ ငိုကြွေးခြင်းကိုပြုသောကြောင့်သင့် စကားကို ငါနားထောင်၏။–
၂၂း၂၀ ငါသည် သင့်ကို ဘိုးဘေးစုဝေးရာသို့ ပို့ဆောင်၍၊ သင်သည် ငြိမ်ဝပ်စွာသင်္ချိုင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။ ဤအရပ်၌ ငါရောက်စေအံ့သောဘေးကိုသင့်ကိုယ်တိုင်မတွေ့မမြင်ရဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်အား ပြန်လျှောက်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃း၁ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ –
၂၃း၂ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ လူအကြီးအငယ်အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဗိမာန်တော်သို့တက်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ တွေ့သော ပဋိညာဉ်ကျမ်းစာရှိသမျှကိုသူတို့ရှေ့မှာ ဘတ်တော်မူ၏။–
၂၃း၃ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားကိုဆည်းကပ်ပါမည်။ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်တရားကိုစိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့စောင့်ရှောက်ပါမည်။ ဤကျမ်းစာ၌ ပါသော ပဋိညာဉ်စကားအတိုင်းကျင့်ပါမည်ဟု တိုင်နားမှာရပ်၍အဓိဋ္ဌာန်ပြု၏။ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ထိုအဓိဋ္ဌာန်ကိုဝန်ခံကြ၏။–
၂၃း၄ နောက်တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဟိလခိ၊ ဒုတိယယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့် တံခါးစောင့်များတို့သည် ဗာလဘုရား၊ အာရှရပင်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာအဘို့လုပ်သမျှသောအသုံးအဆောင်တို့ကို ဗိမာန်တော်ထဲကထုတ်မည်အကြောင်း ရှင်ဘုရင်စီရင်သဖြင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့ပြင်၊ ကေဒြုန်တော၌မီးရှို့၍ ပြာကို ဗေသလမြို့သို့ဆောင်သွားကြ၏။–
၂၃း၅ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်လည်အစရှိသော ယုဒမြို့ရွာ၌ မြင့်သောအရပ်တို့အပေါ်မှာနံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့စေခြင်းငှါ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ခန့်ထားသော ယဇ်ပုရော ဟိတ်တို့ကိုငှင်း၊ ဗာလဘုရား၊ နေလရာသီစောင့် အစရှိသော မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာတို့အား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့သောသူတို့ကိုငှင်း၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း တော်မူ၏။–
၂၃း၆ အာရှရပင်ကိုလည်းဗိမာန်တော်ထဲကထုတ်၍ ယေရုရှလင်မြို့ပြင်၊ ကေဒြုန်ချောင်းသို့ယူသွားသဖြင့်၊ ထိုချောင်းနားမှာမီးရှို့ပြီးလျှင် ညက်ညက်ချေ၍၊ အမှုန့်ကို ဆင်းရဲသားသင်္ချိုင်းပေါ်မှာ ဖြန့်ဖြူးတော်မူ၏။–
၂၃း၇ မိန်းမတို့သည် အာရှရပင်အဘို့ ကုလားကာကိုရက်ရာအရပ် ဗိမာန်တော်နားမှာယောက်ျား အလိုသို့လိုက်တတ်သော မိန်းမလျှာတို့နေရာအိမ်များကိုလည်းဖျက်တော်မူ၏။–
၂၃း၈ ယဇ်ပုရောဟိတ်အပေါင်းတို့ကို ယုဒမြို့ရွာတို့မှခေါ်ခဲ့၍၊ သူတို့သည် နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ရာမြင့် သောအရပ်များကို ဂေဗမြို့မှစ၍ ဗေရရှေဘမြို့တိုင်အောင် ညစ်ညူးစေတော်မူ၏။ယေရုရှ လင်မြို့ဝန်ယောရှု၏ တံခါးဝလက်ဝဲဘက်နားမှာတည်သော မြို့တံခါး၏ကုန်းတို့ကိုလည်းဖြိုဖျက်တော်မူ၏။–
၂၃း၉ မြင့်သောအရပ်နှင့်ဆိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့ ဗိမာန်တော်ယဇ်ပလ္လင်နားသို့ မချဉ်းရဘဲ၊ အပေါင်းအဘော်တို့နှင့် တဆေးမဲ့မုန့်ကို စားရသော အခွင့်သာရှိကြ၏။–
၂၃း၁၀ အဘယ်သူမျှ မိမိသားသမီးကို မောလုတ်ဘုရားအား မီးဖြင့်မပူဇော်နိုင်မည်အကြောင်း၊ ဟိန္နုံသား၏ ချိုင့်၌ရှိသော တောဖက်အရပ်ကိုလည်း ညစ်ညူးစေ တော်မူ၏။–
၂၃း၁၁ ယုဒရှင်ဘုရင်တို့သည် နေကိုပူဇော်၍၊ ဗိမာန်တော်ဝင်းပြင် အရာရှိနာသမ္မေလက်အိမ်နား၊ ဝင်းတော် တံခါးဝ၌ ထားသောမြင်းတို့ကိုလည်း ပယ်ရှား၍ နေရထားတို့ကိုလည်း မီးရှို့တော်မူ၏။–
၂၃း၁၂ ယုဒရှင်ဘုရင်တို့သည် အာဟပ်မင်းတိုက်တော် အထက်ဆင့်အပေါ်မှာတည်ထားသော ယဇ်ပလ္လင်တို့နှင့် မနာရှေမင်းသည် ဗိမာန်တော် တန်တိုင်းနှစ်ရပ် တွင်တည်ထားသောပလ္လင်တို့ကို ရှင်ဘုရင်ဖြိုချချေဖျက်၍အမှုန့်ကို ကေဒြုန်ချောင်းထဲသို့ ပစ်တော်မူ၏။–
၂၃း၁၃ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ရှောလမုန်သည်ယေရုရှလင်မြို့အရှေ့၊ ဖျက်ဆီးခြင်းတောင်လက်ျာဘက်၌ရွံရှာ ဘွယ်သောဇိဒုန်ဘုရား အာရှတရက်၊ ရွံရှာဘွယ်သော မောဘဘုရားခေမုရှ၊ ရွံရှာဘွယ်သော အမ္မုန်ဘုရားမိလကုံအဘို့တည်သောကုန်းတို့ကိုလည်း ရှင်ဘုရင်ညစ်ညူးစေတော်မူ၏။–
၂၃း၁၄ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုချိုးဖဲ့၍ အာရှရပင်တို့ကို ခုတ်လှဲပြီးမှ၊ သူတို့တည်ရာအရပ်များကို လူသေအရိုးတို့နှင့်ပြည့်စေတော်မူ၏။–
၂၃း၁၅ ဣသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသော နေဗတ်၏သားယေရောဗောင်သည်၊ ဗေသလမြို့၌တည်သော ကုန်းနှင့် ယဇ်ပလ္လင်ကိုလည်းဖြိုချ၍ မီးရှို့ပြီးမှ ညက်ညက်ခြေတော်မူ၏။ အာရှရပင်ကိုလည်း မီးရှို့တော်မူ၏။–
၂၃း၁၆ ယောရှိမင်းသည်လှည့်လည်၍ ကြည့်ရှုလျက်၊ ထိုတောင်ပေါ်မှာရှိသောသင်္ချိုင်းကို မြင်သောအခါ၊ လူကိုစေလွှတ်၍ ထိုသင်္ချိုင်းထဲက လူသေအရိုးတို့ကို ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ထိုအမှုကို အထက်ကဘော်ပြသော ဘုရားသခင်၏လူဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏စကားတော်အတိုင်း၊ အရိုးတို့ကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့၍ ညစ်ညူးစေတော်မူ၏။–
၂၃း၁၇ ယောရှိမင်းကလည်း၊ ငါမြင်သောထိုမှတ်ကျောက်ကား အဘယ်သို့နည်းဟုမေးလျှင်၊ မြို့သားတို့က၊ ကိုယ်တော်သည် ဗေသလယဇ်ပလ္လင်၌ ပြုတော်မူသော အမှုကို၊ ယုဒပြည်မှလာ၍ ဘော်ပြသောဘုရားသခင်၏လူသင်္ချိုင်းဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်ကြသော်၊–
၂၃း၁၈ ရှင်ဘုရင်က၊ ရှိစေလော့။ ထိုသူ၏အရိုးတို့ကို အဘယ်သူမျှမရွှေ့စေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း သူ၏အရိုးတို့နှင့်ရှမာရိမြို့မှလာသောပရောဖက်အရိုး တို့ကိုရှိစေကြ၏။–
၂၃း၁၉ ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့သည် အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ရှမာရိမြို့ရွာတို့၌မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာ တည်လုပ်သောအိမ်ရှိသမျှတို့ကိုလည်း ယောရှိ မင်းသည်ပယ်ရှား၍၊ ဗေသလမြို့၌ပြုသမျှအတိုင်း ပြုတော်မူ၏။–

၂၃း၂၀ မြင့်သောအရပ်နှင့်ဆိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်အပေါင်းတို့ကိုလည်း ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ကွပ်မျက်၍၊ လူသေအရိုးတို့ကိုမီးရှို့ပြီးမှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန် တော်မူ၏။

၂၃း၂၁ တဖန် ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ဤပဋိညာဉ်ကျမ်းစာ၌လာသည်အတိုင်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ပသခါပွဲကိုဆောင်ကြလော့ဟု လူအပေါင်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။–

၂၃း၂၂ အကယ်၍ ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုးသော တရားသူကြီးလက်ထက်မှစ၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင်လက်ထက်ကာလပတ်လုံး၊ ထိုသို့ သောပသခါပွဲကို တခါမျှမဆောင်ကြ။–

၂၃း၂၃ ယောရှိမင်းကြီး နန်းစံဆယ်ရှစ်နှစ်တွင် ထိုပွဲကို ယေရုရှလင်မြို့၌ ထာဝရဘုရားအား ဆောင်ကြသတည်း။

၂၃း၂၄ ထိုမှတပါး၊ ဗိမာန်တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဟိလခိတွေ့သောကျမ်းစာ၌ပါသော စကားအတိုင်း ကျင့်လိုသောငှါ၊ ယောရှိမင်းသည် စုန်း၊ နတ်ဝင်၊ တေရပ် ရုပ်တုမှစ၍ ရုပ်တုဆင်းတုများကိုင်၄း၊ ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ယုဒပြည်လုံးတွင် ရှိရှာဘွယ်သောအရာ တွေ့သမျှတို့ကို၄င်း၊ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။–

၂၃း၂၅ မောရှေတရား၌ ပါသမျှကိုကျင့်သဖြင့်၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့်ထာဝရဘုရားအထံတော်သို့ ပြောင်းလဲ၍၊ ယောရှိမင်းနှင့် တူသော ရှင်ဘုရင် တယောက်မျှ မဖြစ်စဖူး။ နောင်ကာလ၌လည်း မပေါ်မရှိ။–

၂၃း၂၆ သို့ရာတွင် မနာရှေသည် ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ပြစ်မှားသောအပြစ်ရှိသမျှတို့ကြောင့်၊ ယုဒအမျိုး၌ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်၍ စိတ်တော်မပြေ။–

၂၃း၂၇ ဣသရေလအမျိုးကို ငါမျက်မှောက်မှ ပယ်ရှားသကဲ့သို့ ယုဒအမျိုးကိုလည်း ငါပယ်ရှားမည်။ ငါရွေးချယ်သော ယေရုရှလင်မြို့ကို၄င်း၊ အကြင် ဗိမာန်၌ ငါ့နာမကို ငါတည်စေမည်ဟု ငါဆိုသောဗိမာန်ကို၄င်း၊ ငါစွန့်ပစ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃း၂၈ ယောရှိပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–

၂၃း၂၉ ထိုမင်းလက်ထက်၌ အဲဂုတ္တုဖာရောဘုရင်နေခေါသည် ဥဖရတ်မြစ်တိုင်အောင်အာရှုရိရှင် ဘုရင်ကိုစစ်ချီ၍၊ ယောရှိမင်းကြီးသည် ဆီးတားခြင်းငှါ ထွက်ရာတွင်၊ မေဂိဒ္ဒေါမြို့မှာ မင်းချင်းတွေ့သောအခါ၊ ယောရှိမင်းသည် အသက်ဆုံးလေ၏။–

၂၃း၃၀ ကျွန်တို့သည် ရထားတော်ပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်၊ မင်းကြီးသေစဉ်တွင် မေဂိဒ္ဒေါမြို့မှယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်သွား၍ သင်္ချိုင်းတော်၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည် ယောရှိသား ယောခတ်ကိုယူ၍ ဘိသိက်ပေးလျက် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။

၂၃း၃၁ ယောခတ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌သုံးလ စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ လိဗနမြို့သားယေရမိ၏ သမီးဟာမုတာလအမည်ရှိ၏။–

၂၃း၃၂ ထိုမင်းသည် ဘိုးဘေးပြုသမျှအတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။–

၂၃း၃၃ ဖာရောနေခေါသည် ထိုမင်းကိုယေရုရှလင်မြို့မှာ မင်းမပြုစေခြင်းငှါ ဟာမတ်ပြည်၊ ရိဗလမြို့မှာ အကျဉ်းထား၍၊ ယုဒပြည်၌ ငွေအခွက်တထောင်နှင့် ရွှေအခွက်တဆယ်ကို အခွန်တောင်းလေ၏။–

၂၃း၃၄ ဖာရောနေခေါသည်လည်း၊ ယောရှိသားဧလျာကိမ်ကို ခမည်းတော်အရာ၌နန်းတင်၍ယောယကိမ် အမည်သစ်ကိုပေး၏။ ယောခတ်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ယူသွား၍ ထိုပြည်၌ယောခတ် သည်သေ၏။–

၂၃း၃၅ ယောယကိမ်သည်လည်း ဖာရောဘုရင်အမိန့်တော်အတိုင်း၊ တပြည်လုံးတွင်ရွှေငွေခွဲ၍ဖာရောဘုရင် အားအခွန်ဆက်ရ၏။ ပြည်သူပြည်သား အသီးအသီး တို့ကို ရွှေငွေခွဲသည်အတိုင်း၊ ကျပ်တည်း စွာတောင်း၍ ဖာရောနေခေါအားဆက်လေ၏။–

၂၃း၃၆ ယောယကိမ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌တဆယ်တနှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ရုမမြို့သားပေဒါယ၏ သမီး ဇေဗုဒအမည်ရှိ၏။–

၂၃း၃၇ ထိုမင်းသည် ဘိုးဘေးပြုသမျှအတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄း၁ ယောယကိမ်မင်းလက်ထက် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ချီလာ၍၊ ယောယကိမ်သည် သုံးနှစ်ကျွန်ခံပြီးမှ တဖန်လှန်ပြန်၍ ပုန်ကန် လေ၏။–

၂၄း၂ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ပရောဖက်တို့ဖြင့် မိန့်တော်မူသောစကားတော်အတိုင်း၊ ယုဒပြည်ကို ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ၊ ခါလဒဲတပ်သား၊ ရှုရိတပ် သား၊ မောဘတပ်သား၊ အမ္မုန်တပ်သားတို့ကို စစ်ချီစေတော်မူ၏။–

၂၄း၃ မနာရှေမင်းပြုမိသမျှသောအပြစ်၊

၂၄း၄ အသေမခံထိုက်သောသူတို့ကိုသတ်၍ သူတို့အသွေးနှင့် ယေရုရှလင်မြို့ကို ပြည့်စေသောအပြစ်များကို ထာဝရဘုရားသည် လွှတ်တော်မမူ။ ယုဒအမျိုးကို မျက်မှောက်တော်မှ ပယ်ရှားလိုသောငှါ စီရင်တော်မူသည်အတိုင်းသာ ထိုအမှုရောက်သတည်း။–

၂၄း၅ ယောယကိမ်ပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–

၂၄း၆ ယောယကိမ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ သားတော်ယေခေါနိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။–

၂၄း၇ အဲဂုတ္တုမြစ်မှစ၍ ဥဖရတ်မြစ်တိုင်အောင် အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ပိုင်သမျှသောမြေကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ယူသောကြောင့်၊ နောက်တဖန် အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် သည် မိမိပြည်မှ မချီမထွက်ရ။

၂၄း၈ ယေခေါနိသည်အသက်ဆယ်ရှစ်နှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌သုံးလစိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သား လေနာသန်၏ သမီး နဟုတ္တာအမည်ရှိ၏။–

၂၄း၉ ထိုမင်းသည်ခမည်းတော်ပြုသမျှအတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။

၂၄း၁၀ ထိုကာလ၌ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ၏ကျွန်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ စစ်ချီ၍ဝိုင်းထားကြ၏။–

၂၄း၁၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာသည် ကိုယ်တိုင်ရောက်၍၊ သူ၏ကျွန်တို့သည် မြို့ကိုဝိုင်းထားကြသောအခါ၊–

၂၄း၁၂ ယုဒရှင်ဘုရင်ယေခေါနိသည် မယ်တော်မှစသောကျွန်၊ မှူးမတ်၊ အရာရှိတို့နှင့်တကွဗာဗုလုန်ရှင် ဘုရင်ထံသို့ထွက်၍ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် နန်းစံရှစ် နှစ်တွင် ယုဒရှင်ဘုရင်ကိုရ၏။–
၂၄း၁၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူဘူးသည်အတိုင်း ဗိမာန်တော်ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာရှိသမျှကိုသိမ်းသွား၍၊ ဗိမာန်တော်အဘို့ ဣသရေလရှင် ဘုရင်လုပ် သောရွှေတန်ဆာအလုံးစုံတို့ကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်လေ၏။–
၂၄း၁၄ ယေရုရှလင်မြို့သားမှူးမတ်၊ ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲတသောင်း၊ အထူးထူးအပြားပြားသောဆရာ သမားအပေါင်းတို့ကို သိမ်းသွား၍၊ သာမည ဆင်းရဲသားမှတပါး အဘယ်သူမျှမကျန်ကြွင်းရ။–
၂၄း၁၅ ယေခေါနိနှင့်မယ်တော်အစရှိသော မိဖုရားများ၊ အရာရှိများ၊ အားကြီးသောပြည်သားများအပေါင်း၊–
၂၄း၁၆ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူရှိသမျှ၊ ခွန်အားကြီးသောသူခုနစ်ထောင်၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ဆရာသမားတထောင်တို့ကို ယေရုရှလင် မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ လက်ရသိမ်းသွားလေ၏။
၂၄း၁၇ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ယေခေါနိဘထွေးတော်မဿနိကို ဇေဒကိအမည်ဖြင့်မှည့် ၍ ယေခေါနိအရာ၌ နန်းတင်၏။–
၂၄း၁၈ ဇေဒကိသည် အသက်နှစ်ဆယ်တနှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်တနှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ လိဗနမြို့သားယေရမိ၏ သမီး ဟာမုဘာလအမည်ရှိ၏။–
၂၄း၁၉ ထိုမင်းသည် ယောယကိမ်ပြုသမျှအတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။–
၂၄း၂၀ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို အထံတော်မှမနှင်ထုတ်မှီတိုင်အောင် အမျက်ထွက်တော်မူ၍၊ ဇေဒကိမင်းသည် ဗာဗုလုန်ရှင် ဘုရင်ကိုပုန်ကန်လေ၏။

အခန်းကြီး (၂၅)

၂၅း၁ ဇေဒကိမင်းနန်းစံကိုးနှစ်၊ ဒသမလဆယ်ရက်နေ့တွင် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့သို့ စစ်ချီသဖြင့်၊ မြို့ပတ်လည်၌တပ်ချ၍ မြေကတုပ်တို့ ကိုတူးလုပ်ပြီးမှ၊–
၂၅း၂ ဇေဒကိမင်း နန်းစံတဆယ်တနှစ်တိုင်အောင် မြို့ကိုဝိုင်းထားလေ၏။–
၂၅း၃ ထိုနှစ်စတုတ္ထလကိုးရက်နေ့တွင်၊ မြို့ထဲမှာ အလွန်အစာအာဟာရ ခေါင်းပါးသဖြင့်၊ မြို့သူမြို့သားတို့သည် စားစရာမရှိသောအခါ၊–
၂၅း၄ ခါလဒဲလူတို့သည် မြို့ရိုးကိုဖြိုဖောက်၍ မြို့ကိုလည်းဝိုင်းနေသောကြောင့်၊ မြို့သားစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ညဥ့်အခါပြေး၍ မြို့ရိုးနှစ်ထပ်စပ်ကြား ဥယျာဉ်တော်နား တံခါးဝဖြင့်ထွက်ပြီးမှ လွင်ပြင်သို့သွားကြ၏။–
၂၅း၅ ခါလဒဲစစ်သူရဲတို့သည် ရှင်ဘုရင်ကိုလိုက်၍ ယေရိခေါလွင်ပြင်၌မှီသဖြင့်၊ ဇေဒကိမင်း၏ စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် လွင့်ပြေးကြ၏။–
၂၅း၆ ရန်သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်ကိုဘမ်းဆီး၍ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ရိဗလမြို့သို့ဆောင်သွားကြ၏။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဇေဒကိမင်း၏ အမှုကိုစစ်ကြော စီရင်သည်အတိုင်း၊–
၂၅း၇ ဇေဒကိမင်း၏သားတို့ကို အဘမျက်မှောက်၌သတ်ကြ၏။ ဇေဒကိမျက်စိကိုလည်းဖောက်ပြီးမှ၊ သူကိုကြေးဝါကြိုးနှင့်ချည်နှောင်၍ ဗာဗုလုန်မြို့ သို့ယူသွား ကြ၏။
၂၅း၈ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာနန်းစံဆယ်ကိုးနှစ်၊ ပဥ္စမလခုနစ်ရက်နေ့တွင်၊ အမှုတော်ထမ်း ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့ လာ၍၊–
၂၅း၉ ဗိမာန်တော်၊ နန်းတော်၊ မင်းအိမ်၊ ဆင်းရဲသားအိမ်ရှိသမျှတို့ကို မီးရှို့လေ၏။–
၂၅း၁၀ ကိုယ်ရံတော်မှူး၌ပါသော ခါလဒဲစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ရိုးရှိသမျှတို့ကို ဖြိုဖျက်ကြ၏။–
၂၅း၁၁ ထိုအခါ ကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇာရဒန်သည် မြို့ထဲမှာကျန်ကြွင်းသောသူ၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ဘက်သို့ ကူးသွားနှင့်သောသူ၊ ကြွင်းသမျှသောသူတို့ကို သိမ်းသွားလေ၏။–
၂၅း၁၂ သို့ရာတွင် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို ပြုစု၍ လယ်လုပ်စေခြင်းငှါ၊ ဆင်းရဲသားအချို့တို့ကို ထားခဲ့လေ၏။
၂၅း၁၃ ဗိမာန်တော်၌ ကြေးဝါတိုင်တို့ကို၎င်း၊ ကြေးဝါရေကန်ကို၎င်း၊ ရေချိုးအင်တုံအခြေအမြစ်တို့ကို၎င်း၊ ခါလဒဲလူတို့သည်ချိုးဖဲ့၍၊ ကြေးဝါရှိသမျှကို ဗာဗုလုန်မြို့ သို့ယူသွားကြ၏။–
၂၅း၁၄ အိုးကင်း၊ တူးရွင်းပြား၊ မီးညှပ်၊ ဇွန်းမှစ၍ အမှုတော်ထမ်းစရာ ကြေးဝါတန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုလည်း ယူသွားကြ၏။–
၂၅း၁၅ ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာတည်းဟူသော လင်ပန်း၊ အိုးအစရှိသော တန်ဆာများကို ရွှေဖြစ်စေ၊ ငွေဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ရံတော်မှူးသည် ယူသွားလေ၏။–
၂၅း၁၆ ဗိမာန်တော်၌ရှောလမုန်မင်းလုပ်သောတိုင်နှစ်တိုင်၊ ရေကန်တခု၊ အခြေအမြစ်များ၌ပါသော ကြေးဝါသည် အချိန်အားဖြင့်အတိုင်းမသိများ၏။–
၂၅း၁၇ တိုင်အမြင့်ကား တဆယ်ရှစ်တောင်ရှိ၏။ ကြေးဝါတိုင်ထိပ်လည်းရှိ၏။ တိုင်ထိပ်အမြင့်ကား သုံးတောင်ရှိ၍၊ ထိပ်ပတ်လည် ကြေးဝါကွန်ရွက်၊ ကြေးဝါသလဲ သီးတို့နှင့်ပြည့်စုံ၏။ အခြားသောတိုင်သည်လည်း ထိုအတူဖြစ်၍ ကွန်ရွက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။
၂၅း၁၈ ကိုယ်ရံတော်မှူးသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းစရာယ၊ ဒုတိယယဇ်ပုရောဟိတ်ဇေဖနိ၊ ဗိမာန်တော်တံခါးမှူး သုံးယောက်တို့ကို ဘမ်းဆီးလေ၏။–
၂၅း၁၉ စစ်သူရဲတို့ကိုအုပ်သောဗိုလ်တယောက်၊ မြို့ထဲ၌တွေ့မိသောတိုင်ပင်မှူးမတ်ငါးယောက်၊ ပြည်သူပြည် သားများကို နှိုးဆော်သော တပ်စာရေးကြီး တယောက်၊ မြို့ထဲ၌တွေ့မိသော ပြည်သားခြောက်ဆယ်တို့ကို မြို့ထဲကခေါ်သွား၍၊–
၂၅း၂၀ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ရိဗလမြို့သို့ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊–
၂၅း၂၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဟာမတ်ပြည်ရိဗလမြို့၌ ထိုသူတို့ကိုဒဏ်ပေး၍ ကွပ်မျက်လေ၏။ ထိုသို့ယုဒ အမျိုးသည် မိမိပြည်မှ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသတည်း။
၂၅း၂၂ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ၏အခွင့်နှင့် ယုဒပြည်၌ကျန်ကြွင်းသေးသောလူတို့ကိုအုပ် ရသော မင်းအရာ၌၊ ရှာဖန်၏သားဖြစ်သော အဟိ ကံ၏သားဂေဒလိကို ခန့်ထားတော်မူ၏။–

၂၅း၂၃ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်ဂေဒလိကို ပြည်အုပ်အရာ၌ခန့်ထားကြောင်းကိုတပ်မှူးတို့နှင့်စစ်သူရဲများတို့သည် ကြားသိသောအခါ၊ နာသနိသား ဣရှမေလ၊ ကာရာသား ယောဟနန်၊ နေတောဖတ်အမျိုး၊ တာနုမက်သားစရာယ၊ မာခသိအမျိုးသား ယေဇနိတို့သည် မိမိလူများနှင့်တကွ၊ ဂေဒလိရှိရာမိဇပါမြို့သို့ လာ၍၊ –

၂၅း၂၄ ဂေဒလိက၊ ခါလဒဲမင်းအမှုကိုဆောင်ရွက်ရမည်အခွင့်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ဤပြည်၌နေကြလော့။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်ဟူ၍ ထိုသူတို့အားကျိန်ဆိုလေ၏။

၂၅း၂၅ သတ္တမလတွင်၊ ဆွေတော်မျိုးတော် ဧလိရှမာသားနာသနိ၏သား ဣရှမေလသည် လူတကျိပ်နှင့်တကွလာ၍ ဂေဒလိကိုငှင်း၊ မိဇပါမြို့၌ ဂေဒလိထံမှာ ရှိသော ယုဒလူတို့နှင့် ခါလဒဲလူတို့ကိုငှင်း သေအောင်လုပ်ကြံလေ၏။ –

၂၅း၂၆ ထိုအခါ တပ်မှူးများနှင့် ပြည်သူပြည်သား အကြီးအငယ်အပေါင်းတို့သည်ခါလဒဲလူတို့ကို ကြောက်သောကြောင့်ထ၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွားကြ၏။

၂၅း၂၇ ယုဒရှင်ဘုရင်ယေခေါနိသည် အချုပ်ခံရသော သက္ကရာဇ်သုံးဆယ်ခုနစ်နှစ်၊ ဒွါဒသမလနှစ် ဆယ်ခုနစ်ရက်နေ့တွင်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ဧဝိလမေရောဒက်နန်းစံစက၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယေခေါနိကို ထောင်ထဲကနှုတ်၍ ချမ်းသာပေးလေ၏။ –

၂၅း၂၈ ကောင်းမွန်စွာနှုတ်ဆက်၍ သူ၏ပလ္လင်ကိုဗာဗုလုန်မြို့မှာ အထံတော်၌ရှိသော မင်းကြီးများထိုင်ရာ ပလ္လင်တို့ထက် ချီးမြှင့်လေ၏။ –

၂၅း၂၉ ယေခေါနိမင်းသည် ထောင်ထဲမှာဝတ်သောအဝတ်ကိုလဲ၍၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး အစဉ်မပြတ် အထံတော်၌စားသောက်ရ၏။ –

၂၅း၃၀ အသက်ရှည်သမျှ နေ့ရက်အစဉ်မပြတ် သူစားစရာဘို့ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ပေးသနားတော်မူ၏။ –

ဓမ္မရာဇဝင်စတုတ္ထစောင်ပြီး၏။

ရာဇဝင်ချုပ်ပဌမစောင်။
FIRST BOOK OF THE CHRONICLES.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	

ရာဇဝင်ချုပ်ပဋ္ဌမစောင်။
FIRST BOOK OF THE CHRONICLES.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁၊၂ အာဒန်၊ ရှေသ၊ နေ့တ်၊– ကာဣနန်၊ မဟာလေလ၊ ယာရက်၊–
၁း၃ ဧနောက်၊ မသုရှလ၊ လာမက်၊–
၁း၄ နောဧ၊ ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်း။–
၁း၅ ယာဖက်သားကားဂေါမာ၊မာဂေါဂ၊ မာဒဲ၊ ယာဝန်၊တုဗာလ၊ မေရှက၊ တိရတ်တည်း။–
၁း၆ ဂေါမာသားကာ အာရှကေနတ်၊ ရိဖတ်၊ တောဂါမတည်း။–
၁း၇ ယာဝန်သားကား ဧလိရှာ၊ တာရှု၊ ကိတ္တိမ်၊ ဒေါဒါနိမ်တည်း။–
၁း၈ ဟာမသားကားကုရှု၊ မိဇရိမ်၊ ဖုတ၊ ခါနာန်တည်း။–
၁း၉ ကုရှုသားကား သေဘ၊ ဟဝိလ၊ သာဗတ၊ ရာဂမ၊ သတ္တေခါတည်း။ ရာဂမသားကား ရှေဘ၊ ဒေဒန်တည်း။–
၁း၁၀ ကုရှုသည် သားနိမ်ရောဒကိုလည်းရသေး၏။ ထိုသူသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အားကြီးသောမုဆိုးဖြစ်၏။–
၁း၁၁ မိဇရိမ်သားကား လုဒိမ်လူ၊ အာနမိမ်လူ၊ လဟာဗိမ်လူ၊ နတ္တုဟိမ်လူ၊–
၁း၁၂ ပါသရုသိမ်လူ၊ ကာသလုဟိမ်လူ၊ ကတ္တောရိမ်လူတည်း။ ကာသလုဟိမ်အမျိုးထဲက ဖိလိတ္တိလူဖြစ်သတည်း။–
၁း၁၃ ခါနာန်သား အကြီးကားဇိဒုန်၊ ထိုနောက်ဟေသ၊–
၁း၁၄ ထိုနောက် ယေဗုသိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဂိရဂါရှိလူ၊–
၁း၁၅ ဟိဝိလူ၊ အာကိလူ၊ သိနိလူ၊–
၁း၁၆ အာဝဒိလူ၊ ဇေမရိလူ၊ ဟာမသိလူဖြစ်သတည်း။–
၁း၁၇ ရှေမသားကားဧလံ၊ အာရှု၊ အာဖာဇဒ်၊ လုဒ၊ အာရံ၊ ဥဇ၊ ဟုလ၊ဂေသာ၊ မာရှတည်း။–
၁း၁၈ အာဖာဇဒ်သားကား ရှာလ၊ ရှာလသားကား ဟေဗာတည်း။–
၁း၁၉ ဟေဗာသည်လည်း သားနှစ်ယောက်ကို မြင်လေ၏။ သားတယောက်ကား ဖာလက်အမည်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူ၏လက်ထက်၌
မြေကြီးကိုခွဲဝေကြ၏။ သူ၏ညီကား ယုတ္တန်အမည်ရှိ၏။–
၁း၂၀ ယုတ္တန်သားကား အာလမောဒန်၊ ရှေလပ်၊ ဟာဇာမာဝက်၊ ယေရ၊–
၁း၂၁ ဟာဒေါရံ၊ ဥဇာလ၊ ဒိကလ၊–
၁း၂၂ ဧဗာလ၊ အဘိမေလ၊ ရှေဘ၊–
၁း၂၃ ဩဖိရ၊ ဟဝိလ၊ ယောဗပ်၊ ဤသူအပေါင်းတို့သည် ယုတ္တန်သား ဖြစ်ကြသတည်း။
၁း၂၄၊၂၅ ရှေမ၊ အာဖာဇဒ်၊ ရှာလ၊– ဟေဗာ၊ ဖာလက်၊ ရာဂေါ၊–
၁း၂၆ စေရုက်၊ နာခေါ်၊ တေရ၊–
၁း၂၇၊၂၈ အာဗြံဟံအမည်ရှိသော အာဗြံတည်း။– အာဗြဟံသားကား ဣဇာက်နှင့် ဣရှမေလတည်း။–
၁း၂၉ ဣရှမေလသားအကြီးကား နဗာယုတ်၊ နဗာယုတ်ညီကေဒါ၊ အာဒဗေလ၊ မိဗသံ၊–
၁း၃၀ မိရှမ၊ ဒုမာ၊ မာစ၊ ဟာဒါ၊ တေမ၊–
၁း၃၁ ယေတုရ၊ နာဖိရှ၊ ကေဒမာတည်းဟူသော ဣရှမေလသားတည်း။–
၁း၃၂ အာဗြဟံမယား နှောင်းကေတုသားကား ဇိမရံ၊ ယုတ်ရှန်၊ မေဒန်၊ မိဒျန်၊ ဣရှုဘတ်၊ ရှုအာတည်း။ ယုတ်ရှန်သားကား ရှာဘနှင့် ဒေဒန်တည်း။–
၁း၃၃ မိဒျန်သားကား ဧဖာ၊ ဧဖေရ၊ ဟာနုတ်၊ အဘိဒါလေဓာတည်းဟူသော ကေတုရသားမြေးတည်း။–
၁း၃၄ အာဗြဟံသားကား ဣဇာက်၊ ဣဇာက်သားကား ဧသောနှင့်ဣသရေလတည်း။
၁း၃၅ ဧသောသားကား ဧလိဖတ်၊ ရွေလ၊ ယုရှ၊ ယာလံ၊ ကောရတည်း။–
၁း၃၆ ဧလိဖတ်သားကား တေမန်၊ ဩမရ၊ ဇေပေါ၊ ဂါတံ၊ ကေနတ်မှစ၍ တိမနတွင်ရသောသား အာမလက်တည်း။–
၁း၃၇ ရွေလသားကား နာဟတ်၊ ဇေရ၊ ရှမ္မ၊ မိဇ္ဇတည်း။
၁း၃၈ စိရသားကား လောတန်၊ ရှောဗလ၊ ဇိဘောင်၊ အာန၊ ဒိရှုန်၊ ဇော၊ ဒိရှန်တည်း။–
၁း၃၉ လောတန်သားကား ဟောရိနှင့်ဟေမံတည်း။ လောတန်နှမကားတိမနတည်း။–
၁း၄၀ ရှောဗလသားကား အာလာဝန်၊ မနာဟတ်၊ ဧဗာလ၊ ရှေဖော၊ ဩနံတည်း။ ဇိဘောင်သားကား အာယနှင့်အာနတည်း။–
၁း၄၁ အာနသားကား ဒိရှုန်၊ ဒိရှုန်သားကား ဟာံဒန်၊ ရှေဗန်၊ ဣသရန်၊ ခေရန်တည်း။–
၁း၄၂ ဇေသားကားဗိလဟန်၊ ဇာဝန်၊ အာကန်တည်း။ ဒိရှန်သားကားဥဇနှင့်အာရန်တည်း။
၁း၄၃ ဣသရေလအမျိုး၌ အစိုးရသော မင်းကြီးမရှိမှီ ဧဒုံပြည်၌ အစိုးရသောမင်းကြီးဟူမူကား၊ ဗောရသား ဗေလသည် ဒိန္နာဗာမြို့၌ မင်းပြု၏။–
၁း၄၄ ဗေလမင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ ဗောဇရအရပ်သား ဇေရ၏သားယောဗပ်သည် မင်းပြုလေ၏။–
၁း၄၅ ယောဗပ်မင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ တေမာနိအရပ်သားဟုရှံသည် မင်းပြုလေ၏။–
၁း၄၆ ဟုရှံမင်းသေ၍ မောဘလွင်ပြင်၌ မိဒျန်လူတို့ကိုလုပ်ကြံသောသူ၊ ဗေဒဒ်သား ဟာဒဒ်သည် ဟုရှံအရာ၌ မင်းပြုလေ၏။ မြို့တော်ကား
အာဝိတ်မြို့တည်း။–

၁း၄၇ ဟာဒဒ်မင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ မာသရက်အရပ်သား စာမလသည် မင်းပြုလေ၏။–
၁း၄၈ စာမလမင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ မြစ်နားမှာနေသော ရဟောဘုတ်အရပ်သား ရှောလသည် မင်းပြုလေ၏။–
၁း၄၉ ရှောလမင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ အာခဗော်သား ဗာလဟာနန်သည် မင်းပြုလေ၏။–
၁း၅၀ ဗာလဟာနန်မင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ ဟာဒါသည်မင်းပြုလေ၏။ မြို့တော်ကား ပေါမြို့တည်း။ မြောက်သားတော်ကား မေဇဟပ်သမီးဖြစ်သော မာတရေဒ၏ သမီး မဟေတဗေလတည်း။–
၁း၅၁ ဟာဒါမင်းသေသောနောက် ဒေ့ုပြည်၌ဗိုလ်လုပ်သောသူဟူမူကား၊ ဗိုလ်တိမနာ၊ ဗိုလ်အာလဝ၊ ဗိုလ်ယေသက်၊–
၁း၅၂ ဗိုလ်အဟောလိဗာမ၊ ဗိုလ်ဧလာ၊ ဗိုလ်ပိနုန်၊–
၁း၅၃၊၅၄ ဗိုလ်ကေနတ်၊ ဗိုလ်တေမန်၊ ဗိုလ်မိဗဇ၊– ဗိုလ်မာဂဒေလ၊ ဗိုလ်ဣရံတည်းဟူသော ဤသူတို့သည် ဒေ့ုဗိုလ်များဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ဣသရေလ၏သားများဟူမူကား၊ ရုဗင်၊ ရှိမောင်၊ လေဝိ၊ ယုဒ၊ ဣသခါ၊ ဇာဗုလုန်၊–
၂း၂ ဒန်၊ ယောသပ်၊ ဗယ်္ာမိန်၊ နဿလိ၊ ဂဒ်၊ အာရှာတည်း။–
၂း၃ ယုဒသည် ခါနာန်အမျိုးဖြစ်သောရှုအာသမီးတွင် မြင်သောသားကားဧရ၊ သြနန်၊ ရှေလတည်း။ ယုဒသားကြီးဧရသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆိုးသောသူ ဖြစ်၍ ကွပ်မျက်တော်မူခြင်းကိုခံရ၏။–
၂း၄ ချွေးမတာမာတွင် မြင်သောသားကား ဖာရက်နှင့် ဇာရတည်း။ ယုဒသားပေါင်းကား ငါးယောက်တည်း။–
၂း၅ ဖာရက်သားကား ဟေဇရုံနှင့် ဟာမုလတည်း။–
၂း၆ ဇာရသားကားဇိမရိ၊သေန်၊ ဟေမန်၊ ကာလကောလ၊ ဒါရ၊ ပေါင်းငါးယောက်တည်း။–
၂း၇ ဇိမရိသားဖြစ်သောကာမိ၏သားကား ကျိန်ဆဲအပ်သောအရာကိုယူ၍ပြစ်မှားသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးကို နှောင့်ရှက်သောအာခန်တည်း။–
၂း၈ သေန်သားကား အဇရိတည်း။–
၂း၉ ဟေဇရုံမြင်သော သားကား ယေရမေလ၊ အာရံ၊ ကာလက်တည်း။–
၂း၁၀ အာရံသားကားအမိနဒပ်၊ အမိနဒပ်သားကား၊ ယုဒအမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်သောနာရှုန်တည်း။–
၂း၁၁ နာရှုန်သား စာလမုန်၊ စာလမုန်သား ဗောဇ၊–
၂း၁၂ ဗောဇသား သြဗက်၊ သြဗက်သား ယေရှဲတည်း။
၂း၁၃ ယေရှဲသားဦးကား ဧလျာဘ၊ ဒုတိယသားကားအဘိနဒပ်၊ တတိယသားရှိမာ၊–
၂း၁၄ စတုတ္ထသား နာသနေလ၊ ပဉ္စမသားရဒ္ဒဲ၊–
၂း၁၅ ဆဋ္ဌမသား သြဇင်၊ သတ္တမသား ဒေါဝိဒ်တည်း။–
၂း၁၆ သူတို့နှမကား ဇေရုယာနှင့်အဘိဂဲလတည်း။ ဇေရုယာသားကား အဘိရှဲ၊ ယွာဘ၊ အာသဟေလ၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။–
၂း၁၇ အဘိဂဲသားကား အာမသ၊ အာမသအဘကား ဣရှမေလအမျိုးယေသာတည်း။
၂း၁၈ ဟေဇရုံသား ကာလက်သည် မယားအဇုဘနှင့် ယေရုတ်တွင် မြင်သောသားကား ယေရှာ၊ ရှောဗပ်၊ အာဒုန်တည်း။–
၂း၁၉ အဇုဘသေသောနောက် ဖေရတ်ကိုသိမ်း၍ ဟုရကိုမြင်ပြန်လေ၏။
၂း၂၀ ဟုရသားကား ဥရိ၊ ဥရိသားကား ဗေဇလေလတည်း။–
၂း၂၁ ထိုနောက်၊ ဟေဇရုံသည် အသက်ခြောက်ဆယ်ရှိသော်၊ ဂိလဒ်အဘမာခိရ၏သမီးနှင့်စုံဘက်၍ စေဂုပ်ကို မြင်လေ၏။–
၂း၂၂ စေဂုပ်သားကား ယာဣရတည်း။ ထိုသူသည် ဂိလဒ်ပြည်၌ မြို့နှစ်ဆယ်သုံးမြို့ကိုပိုင်၏။–
၂း၂၃ ဂေရှုရမြို့၊ အာရံမြို့နှင့်တကွ ယာဣရမြို့စု၊ ကေနတ်မြို့နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်သော မြို့စုမြို့ပေါင်းခြောက်ဆယ် တို့ကိုတိုက်ယူ၏။ ထိုမြို့အပေါင်းတို့ကို ဂိလဒ်အဘ မာခိရ၏သားမြေးတို့သည် ပိုင်ကြ၏။–
၂း၂၄ ဟေဇရုံသည် ကာလက်ဖေရတ်မြို့၌ သေသောနောက်၊ သူ၏မယားအဘိသည် သူ၏သားအာရှုရကို ဘွားမြင်၏။ အာရှုရသားကား တေကော တည်း။
၂း၂၅ ဟေဇရုံ၏သားဦး ယေရမေလသားကား သားဦးအာရံ မှစ၍ ဗုန၊ သြရင်၊ သြဇင်၊ အဟိယတည်း။–
၂း၂၆ အာတရအမည်ရှိသော အခြားမယားတွင် သြနံကိုမြင်၏။–
၂း၂၇ ယေရမေလ၏သားဦး အာရံသားကား မာဇ၊ ယာမိန်၊ ဧကာတည်း။–
၂း၂၈ သြနံသားကား ရှမ္မဲနှင့်ယာဒတည်း။ ရှမ္မဲသားကား နာဒပ်နှင့်အဘိရှုရတည်း။–
၂း၂၉ အဘိဟဲလအမည်ရှိသော အဘိရှုရမယားသည် အာဗန်နှင့်မောလိဒ်ကိုဘွားမြင်၏။–
၂း၃၀ နာဒပ်သားကား သေလက်နှင့်အပ္ပိမ်တည်း။ သေလက်၌ သားမရှိ။–
၂း၃၁ အပ္ပိမ်သားကား ဣရှိ၊ ဣရှိသားရှေရှန်၊ ရှေရှန်သားအာလဲတည်း။–
၂း၃၂ ရှမ္မဲညီယာဒသားကား ယေသာနှင့်ယောနသန်တည်း။ ယေသာ၌ သားမရှိ။–
၂း၃၃ ယောနသန်သားကာ ပေလက်နှင့် ဇာဇတည်း။ ဤရွေ့ကား ယေရမေလအမျိုးအနွယ်တည်း။
၂း၃၄ ရှေရှန်၌ သားမရှိ၊ သမီးသက်သက်ရှိ၏။ ရှေရှန်၌ ယာဟာအမည်ရှိသော အဲဂုတ္တု အမျိုးသားကျွန်ယောကျ်ားတယောက်ရှိ၍၊–
၂း၃၅ ထိုကျွန်နှင့် သမီးတယောက်ကို ပေးစားသဖြင့်၊ သမီးသည် အဘဘို့သားအတ္တဲကို ဘွားမြင်၏။–
၂း၃၆ အတ္တဲသားကား နာသန်၊ နာသန်သား ဇာဗဒ်။–
၂း၃၇ ဇာဗဒ်သားဖေလလ၊ ဖေလလသား သြဗက်၊–
၂း၃၈ သြဗက်သားယေဟု၊ ယေဟုသားအာဇရိတည်း။–

၂း၃၉ အာဇရိသားကား ဟေလက်၊ ဟေလက်သားလေသာ၊ –
၂း၄၀ လေသာသသား သိသမဲ၊ သိသမဲသား ရှလ္လုံ၊ –
၂း၄၁ ရှလ္လုံသား ယေကမိ၊ ယေကမိသားဧလိရှမာတည်း။
၂း၄၂ ယေရမေလ၏ညီ ကာလက်သားဦးကား မေရှ၊ မေရှသားဇိဖ၊ ဇိဖသားမရေရှ၊ မရေရှသားဟေဗြုန်၊ –
၂း၄၃ ဟေဗြုန်သား ကောရ၊ တာပွု၊ ရေကင်၊ ရှေမတည်း။ –
၂း၄၄ ရှေမသားကား ရာဟံ၊ ရာဟံသားယော်ကောင်တည်း။ ရေကင်သားကား ရှမ္မဲ၊ –
၂း၄၅ ရှမ္မဲသား မောန၊ မောနသား ဗက်ဇုရတည်း။ –
၂း၄၆ ကာလက်မယားငယ်သည်လည်း ဟာရန်၊ မောဇ၊ ဂါဇက်တို့ကိုဘွားမြင်၏။ ဟာရန်သားကား ယာဒဲတည်း။ –
၂း၄၇ ယာဒဲသားကား ရေဂင်၊ ယောသံ၊ ဂေရှံ၊ ပေလက်၊ ဖော၊ ရှာဖတည်း။ –
၂း၄၈ ကာလက်မယားငယ် မာခါသည်လည်း၊ ရှေဗာနှင့် တိရဟာနကိုငင်း၊ –
၂း၄၉ မာဒမေနအဘရှာဖ၊ မာခဗေနအဘရှေဝ၊ ဂိအာအဘကိုငင်း ဘွားမြင်၏။ ကာလက်သမီးကား အာခသတည်း။ –
၂း၅၀ ဖေရတ်သားဦး ဟုရ၏သားဖြစ်သော ကာလက်သားကား၊ ကိရယတ်ယာရိမ် အဘရှောဗာလ၊ –
၂း၅၁ ဗက်လင်အဘစမ၊ ဗက်ဂါဒါအဘဟာရပ်တည်း။ –
၂း၅၂ ကိရယတ်ယာရိမ်အဘရှောဗာလသားဟူမူကား၊ ဟာရောနှင့်မနဟောသိအမျိုးတပိုင်း၊ –
၂း၅၃ ကိရယတ်ယာရိမ်အမျိုးမျိုး၊ ဣသရိလူ၊ ဖုဟိလူ၊ ရှုမသိလူ၊ မိရှရိလူတည်း။ ထိုအမျိုးထဲက ဇာရာသိလူနှင့် ဧရှတောလိလူဖြစ်သတည်း။ –
၂း၅၄ စလမသားဟူမူကား၊ ဗက်လင်နှင့် နေတောဖာသိလူ၊ အတရုတ်၊ ဗက်ယွာဘ၊ မနဟောသိအမျိုးတပိုင်း၊ ဇောရိလူ၊ –
၂း၅၅ ယာဗက်မြို့၌နေသော ရှောဖရိလူ၊ တိရသိလူ၊ ရှိမသိလူ၊ စုခသိလူတည်း။ ထိုသူတို့သည် ရေခပ်အမျိုး၏ အဘဟေမတ်မှ ဆင်းသက်သော ကိနိအမျိုးဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ဟေဗြုန်မြို့၌ ဒါဝိဒ်မြင်သောသားတို့တွင်သားဦးကား၊ ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောင်တွင် မြင်သောသားအာမနုန်တည်း။ ဒုတိယသားကား၊ ကရမေလ မြို့သူ အဘိဂဲလတွင်မြင်သော သားဒံယေလတည်း။ –
၃း၂ တတိယသားကား၊ ဂေရှုရရှင်ဘုရင်တာလမဲသမီး မာခါ၏သားအဗရှလုံတည်း။ စတုတ္ထသားကား၊ ဟဂ္ဂိတ်၏သားအဒေါနိယတည်း။ –
၃း၃ ပဥ္စမသားကား အဘိတလ၏သားရှေဖတိတည်း။ ဆဌမသားကား၊ မြောက်သားတော် ဧဂလတွင် မြင်သောသား ဣသရံတည်း။ –
၃း၄ ထိုသားခြောက်ယောက်တို့ကို ဟေဗြုန်မြို့၌မြင်၏။ ထိုမြို့တွင် ခုနစ်နှစ်နှင့်ခြောက်လမင်းပြု၏။ ယေရုရှလင်မြို့တွင် အနှစ်သုံးဆယ်သုံးနှစ်မင်းပြု၏။ –
၃း၅ ယေရုရှလင်မြို့၌မြင်သောသား ဟူမူကား၊ ရှမွာ၊ ရှောဗပ်၊ နာသန်၊ ရှောလမုန်တည်းဟူသော အမျေလသမီးဗာသရှေဘတွင် မြင်သော သားလေးယောက်၊ –
၃း၆၊၇ ထိုမှတပါး၊ ဣဗဟာ၊ ဧလိရှ၊ ဧလိပလက်။ – နောဂ၊ နေဖက်၊ ယာဖျာ၊ –
၃း၈ ဧလိရှမာ၊ ဧလျာဒ၊ ဧလိဖလက်၊ ပေါင်းကိုးယောက်တည်း။ –
၃း၉ ဤရွေ့ကား မယားငယ်တွင်ရသော သားတို့ကိုမဆိုဘဲ ဒါဝိဒ်၏သားများတည်း။ နှမသာမာလည်းရှိ၏။
၃း၁၀ ရှောလမုန်သားကားရောဗောင်၊ ရောဗောင်သားအဘိယ၊ အဘိယသားယောရှဖတ်၊ –
၃း၁၁ ယောရှဖတ်သား ယောရံ၊ ယောရံသား အာခဇိ၊ အာခဇိသား ယောရှ၊ –
၃း၁၂ ယောရှသား အာမဇိ၊ အာမဇိသား ဩဇိ၊ ဩဇိသား ယောသံ၊ –
၃း၁၃ ယောသံသားအာခတ်၊ အာခတ်သား ဟေဇကိ၊ ဟေဇကိသား မနာရှေ၊ –
၃း၁၄ မနာရှေသားအာမုန်၊ အာမုန်သား ယောရှိတည်း။ –
၃း၁၅ ယောရှိသားဦးကား ယောဟာနန်၊ ဒုတိယသား ယောယကိမ်၊ တတိယသား ဇေဒကိ၊ စတုတ္ထသားရှလ္လုံတည်း။ –
၃း၁၆ ယောယကိမ်သားကား ယေခေါနိနှင့် ဇေဒကိတည်း။ –
၃း၁၇ အကျဉ်းခံရသော ယေခေါနိသားကား ရှာလသေလ၊ –
၃း၁၈ မာလခိရံ၊ ပေဒါယ၊ ရှေနဇာ၊ ယေကမိ၊ ဟောရှမ၊ နေဒဘိတည်း။ –
၃း၁၉ ရှာလသေလသားကား ဇေရုဗဗေလနှင့်ရှိမိတည်း။ ဇေရုဗဗေလသားကား မေရှုလံ၊ ဟာနနိ၊ နှမရှေလောမိတ်နှင့်တကွ၊ –
၃း၂၀ ဟရှုဘ၊ ဩဟေလ၊ ဗေရခိ၊ ဟသဒိ၊ ယုရှဗေသက်၊ ပေါင်းငါးယောက်တည်း။ –
၃း၂၁ ဟာနနိသားကား ပေလတိနှင့် ယေရှာယတည်း။ ယေရှာယသားကား၊ ရေဖာယ၊ ရေဖာယသားအာနန်၊ အာနန်သားဩဗဒိ၊ ဩဗဒိသား ရှေခနိ၊ –
၃း၂၂ ရှေခနိသားရှေမာယတည်း။ ရှေမာယသားကား ဟတ္တုတ်၊ ဣဂါလ၊ ဗာရိ၊ နာရိ၊ အာဇရိ၊ ရှာဖတ်၊ ပေါင်းခြောက်ယောက်တည်း။ –
၃း၂၃ နာရိသားကား ဧလိဩနဲ၊ ဟေဇကိ၊ အာဇရိကံ၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။ –
၃း၂၄ ဧလျောနဲသားကား ဟောဒါယ၊ ဧလျာရှိပ်၊ ပေလာယ၊ အက္ကုပ်၊ ယောဟန်၊ ဒလာယ၊ အာနနိ၊ ပေါင်းခုနစ်ယောက်တည်း။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ယုဒသားကား ဖာရက်၊ ဟေဇရုံ၊ ကာမိ၊ ဟုရ၊ ရှောဗာလတည်း။–
၄း၂ ရှောဗာလသားကား ရာယ၊ ရာယသားယာဟတ်၊ ယာဟတ်သား အဟုမဲနှင့်လာဟဒ်၊ ဤရွေ့ကား ဇောရေသိအမျိုးအနွယ်တည်း။
၄း၃ ဧတံအမျိုးအဘ၏သားကား ယေဇရေလ၊ ဣရှမ၊ ဣဒဗတ်၊ နှမဟာဇလေလပေါနိ၊–
၄း၄ ဂေဒေါ်အဘပေနွေလ၊ ဟုရှအဘဇောတည်း။ ဤသူတို့သည် ဗက်လင်အဘ၊ ဧဖရတ်သားဦး ဟုရအမျိုးအနွယ်တည်း။–
၄း၅ တေကောအဘအာရှုရသည် ဟေလနှင့်နာရအမည်ရှိသော မယားနှစ်ယောက်ရှိ၏။–
၄း၆ နာရဘွားမြင်သောသားကား အဟုဇံ၊ ဟေဖာ၊ တေမနိ၊ ဟာဟရှတာရိတည်း။–
၄း၇ ဟေလဘွားမြင်သောသားကား ဇေရက်၊ ယေဇော်၊ သေနန်၊ ကောဇတည်း။–
၄း၈ ကောဇသားကား အာနုပ်နှင့်ဇောဗေဒအစရှိသော ဟာရုံသားအဟာရေလ အဆွေအမျိုးတည်း။–
၄း၉ ထိုအဆွေအမျိုး၌ ယာဗက်သည်ထူးဆန်းသောသူဖြစ်၏။ သူ၏အမိက၊ ငါသည်ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကိုခံ၍ ဤသားကိုမြင်ရပြီဟုဆိုလျက်၊ ယာဗက် အမည် ဖြင့်မှည့်၏။–
၄း၁၀ ယာဗက်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုအစဉ်ကောင်းကြီးပေး၍၊ အကျွန်ုပ်နေရာကို ကျယ်ဝန်းစေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဘေးဥပဒ်အနှောင့် အရှက်နှင့်ကင်းလွတ်ပါမည်အကြောင်း၊ လက်တော်သည်အကျွန်ုပ်ဘက်၌နေ၍ ကွယ်ကာစောင့်မတော်မူပါဟု ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင်အား ဆုတောင်းတတ်၍၊ တောင်းသောဆုကို ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူ၏။
၄း၁၁ ရှုအာမောင် ကာလက်သားကား မဟိရ၊ မဟိရသား ဧရှတုန်တည်း။–
၄း၁၂ ဧရှတုန်သားကား ဗက်ရာဖ၊ ပါသာ၊ တေဟိန္နတည်း။ တေဟိန္နသားကား ဣရနာ ဟတ်တည်း။ ဤသူတို့သည် ရေခါအမျိုးသားဖြစ်ကြ၏။–
၄း၁၃ ကေနတ်သားကား သြသံယေလနှင့်စရာယတည်း။ သြသံယေလသားကားဟာသတ်နှင့် မောနောသဲတည်း။
၄း၁၄ မောနောသဲသားကား သြဖရာတည်း။ စရာယသားကား ယွာဘ၊ ယွာဘ၏သားတို့သည် ဆရာသမားဖြစ်၍ ဆရာသမားချိုင့်၌နေသောသူတည်း။–
၄း၁၅ ယေဖုန္နသားဖြစ်သော ကာလက်၏သားကား ဣရု၊ ဧလာ၊ နာမတည်း။ ဧလာသားကား ကေနတ်တည်း။–
၄း၁၆ ယေဟလလေလသားကား ဇိဖ၊ ဇိဖာ၊ တိရိ၊ အာသရေလတည်း။–
၄း၁၇ ဇေရသားကား ယေသာ၊ မေရက်၊ ဧဖာ၊ ယာလုန်တည်း။ မေရက်နှင့်စုံဘက်သော ဖာရောသမီးဗိသယာ သည် မိရိ၊ ရှမ္မဲ၊ ဧရှတမောအဘ ဣရှဘကို ဘွားမြင်၏။–
၄း၁၈ မယား ယေဟုဒိယသည် ဂေဒေါ်အဘယေရက်၊ စောခေါ်အဘ ဟေဗာ၊ ဇာနော် အဘယေကုသေလကို ဘွားမြင်၏။–
၄း၁၉ ယေဟုဒိယသည် နာဟံနှမဖြစ်၏။ နာဟံသည် ဂါမိရွာသား ကိလ၊ မာခမြို့သား ဧရှတမော၏ အဘဖြစ်သတည်း။–
၄း၂၀ ရှိမုန်သားကား အာမနုန်၊ ရိန္န၊ ဗင်္ဟာနန်၊ တိလုန်တည်း။ ဣရှိသားကား ဇောဟက်၊ ဗဇော်ဟက်တည်း။
၄း၂၁ ယုဒသားဖြစ်သော ရှေလ၏သားကား လေကအဘဧရ၊ မရေရှအဘလာဒအစရှိသော ပိတ်ချောကိုရက်တတ်သော အာရှဗာအဆွေအမျိုး၊–
၄း၂၂ ယောယကိမ်အစရှိသော ခေါဇေဘလူ၊ မောဘပြည်၌ အစိုးရသောယောရှ၊ သာရပ်၊ ယာရှုဗိလင်တည်း။ ထိုသို့ဆိုသော် ရှေးစကားဖြစ်၏။–
၄း၂၃ ထိုသူတို့သည် အိုးထိန်းသမား၊ လယ်ယာလုပ်သမားဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်အနားမှာနေလျက် အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ရကြ၏။
၄း၂၄ ရှိမောင်သားကား ယေမွေလ၊ ယာမိန်၊ ယာရိပ်၊ ဇေရ၊ ရှောလတည်း။–
၄း၂၅ ရှောလသားရှလ္လုံ၊ ရှလ္လုံသားမိဗသံ၊ မိဗသံသား မိရှမ၊–
၄း၂၆ မိရှမသားဟမွေလ၊ ဟမွေလသား ဇက္ကုရ၊ ဇက္ကုရသား ရှိမိတည်း။–
၄း၂၇ ရှိမိသည် သားတဆယ်ခြောက်ယောက်နှင့် သမီးခြောက်ယောက်တို့ကို မြင်၏။ သို့ရာတွင် သူ၏ ညီအစ်ကိုတို့၌ သားမများ။ ရှိမောင် အမျိုးသားတို့သည် ယုဒအမျိုးသားကဲ့သို့ မပွါးမများတတ်။–
၄း၂၈ ရှိမောင်အမျိုးတို့သည် ဒါဝိဒ်မင်းကြီးလက်ထက်တိုင်အောင် ဗေရရှေဘမြို့၊ မောလ ဒါမြို့၊ ဟာဇရှာလမြို့၊–
၄း၂၉ ဗိလဟာမြို့၊ ဇေဇင်မြို့၊ တောလဒ်မြို့၊–
၄း၃၀၊၃၁ ဗေသွေလမြို့၊ ဟော်မာမြို့၊ ဇိကလတ်မြို့၊– ဗက်မာကဗုတ်မြို့၊ ဟာဇသုသိမ်မြို့၊ ဗက်ဗိရိမြို့၊ ရှာရိမ်မြို့တို့၌နေကြ၏။–
၄း၃၂ ထိုမှတပါး၊ ဧတာမြို့တော်၊ အင်ရိမ္မုန်၊ တောခင်၊ အာရှန်တည်းဟူသော မြို့ငါးမြို့နှင့်တကွ၊–
၄း၃၃ ပတ်လည်၌ရှိသော ရွာအပေါင်းတို့ကို ဗာလမြို့တိုင်အောင်ပိုင်ကြ၏။ ဤရွေ့ကား၊ ရှိမောင်အမျိုးသားနေရာနှင့် ဆွေစဉ်မျိုးဆက်ဖြစ်သတည်း။–
၄း၃၄ မေရှောဗပ်၊ ယာမလက်၊ အာမဇိသား ယောရှ၊–
၄း၃၅ ယောလ၊ အာသေလသား စရာယ၏သား ယောရှိဘိ၏သားယေဟု၊–
၄း၃၆ ဧလျောနဲ၊ ယာကောဘ၊ ယေရှောဟာယ၊ အသာယ၊ အဒျေလ၊ ယေသိမျေလ၊ ဗေနာယနှင့်တကွ၊–
၄း၃၇ ရှေမာယ၊ ရှိမရိ၊ ယေဒါယ၊ အလ္လုန်၊ ရှိဖိတို့မှ ဆင်းသက်သော ဇိဇတည်းဟူသော၊–
၄း၃၈ နာမအားဖြင့်မှတ်သောသူတို့သည် အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်၍၊ သူတို့အမျိုးသည် အလွန်ပွါးများသတည်း။–
၄း၃၉ ထိုသူတို့သည် သိုးကျက်စားရာအရပ်ကိုရှာ၍ ချိုင့်အရှေ့ဘက်၊ ဂေဒေါ်မြို့ဝတိုင်အောင် သွားသောအခါ၊–
၄း၄၀ မြက်ပင်ပေါ်များ၍ ကောင်းသောကျက်စားရာ ကျယ်ဝန်းငြိမ်ဝပ်သော အရပ်ကိုတွေ့ကြ၏။ ရှေးကာလတွင်၊ ဟာမအမျိုးသားတို့သည် ထိုအရပ်၌နေကြ၏။–
၄း၄၁ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော သူတို့သည် ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကိလက်ထက်၌ သွား၍ သိုးကျက်စားစရာကောင်းသော အရပ်ကိုတွေ့သောကြောင့်၊ အရပ်သားနေ ရာရွာတို့ကို လုပ်ကြံ၍၊ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးပြီးမှ ယနေ့တိုင်အောင်နေကြ၏။–
၄း၄၂ တဖန် ရှိမောင်အမျိုးသား ယောက်ျားငါးရာတို့သည် ဣရှိသား၊ ဗိုလ်ပေလတိ၊ နာရိ၊ ရေဖာယ၊ သြဇေလနှင့်တကွ၊ စိရတောင်သို့ ချီသွား၍၊–
၄း၄၃ အရင်လွတ်သော အာမလက်အမျိုးသား အကျန်အကြွင်းကိုလုပ်ကြံ၍ ထိုအရပ်၌ ယနေ့တိုင်အောင် နေကြ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ရုဗင်သည် ဣသရေလ၏သားဦးဖြစ်သော်လည်း၊ အဘအိပ်ရာကို ညစ်ညူးစေသောကြောင့် သားဦးအရာကိုနှုတ်ပြီးလျှင်၊ ဣသရေလ၏ သားဖြစ်သော ယောသပ်၏ သားတို့အားပေးသည်ဖြစ်၍၊ သားစဉ်မြေးဆက်တို့ကိုမှတ်သောအခါ၊ သားဦးအရာကို လိုက်၍မမှတ်ရ။–

၅း၂ ယုဒသည်လည်း ညီအစ်ကိုတို့တွင်လွန်ကဲ၍ သူ၏အမျိုးထဲကမင်းဖြစ်တတ်သော်လည်း၊ သားဦးအရာကိုမရ၊ ယောသပ်ရ၏။–

၅း၃ ဣသရေလ၏သားဦး ရုဗင်သားကား ဟာနုတ်၊ ဖာလု၊ ဟေဇရုံ၊ ကာမိတည်း။–

၅း၄ ယောလသားကား ရှေမာယ၊ ရှေမာယသားဂေါဂ၊ ဂေါဂသားရှေမိ၊–

၅း၅ ရှေမိသားမိက္ခ၊ မိက္ခသားရာယ၊ ရာယသားဗာလတည်း။–

၅း၆ ဗာလသားကား၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင် တိဂလတ်ပိလေသာ သိမ်းသွားသော ရုဗင်အမျိုး မင်းဗေရာတည်း။–

၅း၇ သူ၏ညီယေယေလနှင့် ဇာခရိတို့သည်လည်း၊ သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်းယူသောအခါ အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်သတည်း။–

၅း၈ ထိုအတူ ယောလ၊ ရှေမ၊ အာဇတ်တို့မှဆင်းသက်သော ဗေလသည်လည်းမင်းဖြစ်လျက်၊ အာရော်မြို့မှစ၍နေဗောမြို့၊ ဗာလမောင်မြို့တိုင်အောင် နေရာ ကျယ်၏။–

၅း၉ ဂိလဒ်ပြည်၌ သိုးနွားများပြားသောကြောင့်၊ အရှေ့မျက်နှာ၌ ဥဖရတ်မြစ်နှင့်ဆိုင်သော တောဝင်ဝတိုင်အောင် နေရာကျယ်၏။–

၅း၁၀ ရှောလုမင်းလက်ထက် ဟာဂရအမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်၍လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ဂိလဒ်ပြည်အရှေ့ပိုင်းတရှောက်လုံးတွင် ဟာဂရ၏နေရာကိုယူ၍ နေရာကျကြ ၏။

၅း၁၁ သူတို့တဘက်တချက်၊ ဗာရှန်ပြည်တွင် သလကာမြို့တိုင်အောင် ဂဒ်အမျိုးသားတို့သည် နေရာကျကြ၏။–

၅း၁၂ ဗာရှန်ပြည်၌ အကြီးအကဲကားယောလ၊ ထိုနောက် ရှာဖံ၊ ယာနဲ၊ ရှာဖတ်တည်း။–

၅း၁၃ သူတို့အဆွေအမျိုးချင်း ပေါက်ဘော်တော်သောသူကား မိက္ခေလ၊ မေရှုလံ၊ ရှေဘ၊ ယောရဲ၊ ယာခန်၊ ဇယာ၊ ယေဗာ၊ ပေါင်းခုနစ်ယောက်တည်း။–

၅း၁၄ ထိုသူတို့သည် ဂုနိ၊ အာဗဒျေလ၊ ဗုဇာဟိ၊ ယာဒေါ၊ ယေရှိရှဲ၊ မိက္ခေလ၊ ဂိလဒ်၊

၅း၁၅ ယာရော်၊ ဟုရိ၊ အဘိဟဲလ အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သတည်း။ ဂုနိကား ထိုအဆွေအမျိုး၏ သူကြီးဖြစ်၏။–

၅း၁၆ သူတို့သည် ဂိလဒ်ပြည်၊ ဗာရှန်ပြည်မြို့ရွာ၊ ရှာရုန်မြို့ပတ်လည်ပြည်စွန်းတိုင်အောင် နေရာကျကြ၏။–

၅း၁၇ ဤသူအပေါင်းတို့သည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောသံနှင့် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယေရောဗောင်လက်ထက် သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်းဝင်ကြ၏။

၅း၁၈ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်တွင် ဒိုင်းနှင့်ထားကိုကိုင်၍လေးနှင့်ပစ်တတ်သဖြင့်၊ စစ်မှုစစ်ရေးကိုလေ့ကျက်၍ စစ်ချီတတ်သော စစ်သူရဲ ပေါင်းကား၊ လေးသောင်းလေးထောင် ခုနစ်ရာခြောက်ဆယ်တည်း။–

၅း၁၉ ထိုသူတို့သည် ဟာဂရအမျိုးသားတည်းဟူသော ယေတုရ၊ နာဖိရှ၊ နောဒပ်အမျိုးသားတို့နှင့် စစ်တိုက်ကြ၏။–

၅း၂၀ စစ်တိုက်သောအခါ ဘုရားသခင်ကိုကိုးစား၍ဆုတောင်းသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်မစတော်မူခြင်းကျေးဇူးအားဖြင့်၊ ဟာဂရလူတို့နှင့်သူတို့ဥစ္စာ ရှိသမျှကိုရ ကြ၏။–

၅း၂၁ ကုလားအုပ်ငါးထောင်၊ သိုးနှစ်သိန်းငါးသောင်း၊ မြည်းနှစ်ထောင်၊ လူတသိန်းတို့ကိုသိမ်းယူကြ၏။–

၅း၂၂ ဘုရားသခင့်အခွင့်နှင့် စစ်တိုက်သောကြောင့်၊ ရန်သူအများတို့သည်လဲသေကြ၏။ ဣသရေလလူတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းအမှုမရောက်မှီတိုင် အောင်၊ ဟာဂရလူတို့နေရာ၌ နေရာကျကြ၏။

၅း၂၃ မနာရှေအမျိုးတဝက်သည် ထိုပြည်တွင်ဗာရှန်မြို့မှစ၍ ဗာလဟေရမုန်မြို့၊ စနိရမြို့၊ ဟေရမုန်တောင်တိုင်အောင်ပွါးများလျက်နေ၏။–

၅း၂၄ အဆွေအမျိုးသူကြီးများဟူမူကား၊ ခွန်အားကြီး၍ကျော်စောသော စစ်သူရဲဧဖော၊ ဣရှိ၊ ဧလျေလ၊ အာဇရေလ၊ ယေရမိ၊ ဟောဒဝိ၊ ယာဒျေလတည်း။–

၅း၂၅ သို့ရာတွင် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်သည် ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှား၍၊ မိမိတို့ရှေ့မှာ ဘုရားသခင်ဖျက်ဆီးတော်မူသော ပြည်သားတို့ဘုရားများနှင့် မှားယွင်းကြ၏။–

၅း၂၆ သို့ဖြစ်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်သည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်ပုလနှင့်ရှင်ဘုရင်တိဂလတ်ပိလေသာ စိတ်ကိုနိုးဆော်တော်မူသဖြင့်၊ နောက်ရှင် ဘုရင် သည် ထိုဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ဂေါဇန်မြစ်နား၊ ဟေလမြို့၊ ဟာဗော်မြို့၊ ဟာရမြို့သို့ သိမ်းသွား၍ ယနေ့တိုင်အောင်နေရာချထား၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ လေဝိသားကား ဂေရရှုံ၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိတည်း။–

၆း၂ ကောဟတ်သားကား အာမရံ၊ ဣဇဟာ၊ ဟေဗြုန်၊ ဩဇေလတည်း။–

၆း၃ အာမရံသားကား အာရုန်၊ မောရှေ၊ မိရိအံတည်း။ အာရုန်သားကား နာဒပ်၊ အဘိဟု၊ ဧလာဇာ၊ ဣသမာတည်း။–

၆း၄–၇ ဧလာဇာသားကား ဖိနဟတ်၊ ဖိနဟတ်သားအဘိရှု၊ အဘိရှုသားဗုက္ကိ၊ ဗုက္ကိသားဩဇိ၊ ဩဇိသားဇေရဟိ၊ ဇေရဟိသားမေရာယုတ်၊ မေရာယုတ် သားအာမရိ၊ အာမရိသားအဟိတုပ်၊–

၆း၈ အဟိတုပ်သား ဇာဒုတ်၊ ဇာဒုတ်သား အဟိမတ်၊–

၆း၉ အဟိမတ်သား အာဇရိ၊ အာဇရိသား ယောဟန်တည်း။–

၆း၁၀ ယောဟန်သားကား၊ ယေရုရှလင်မြို့မှာ ရှောလမုန်တည်သော ဗိမာန်တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်ပြုသော အာဇရိတည်း။–

၆း၁၁ အာဇရိသားကား အာမရိ၊ အာမရိသားအဟိတုပ်၊–

၆း၁၂ အဟိတုပ်သားဇာဒုတ်၊ ဇာဒုတ်သား ရှလ္လုံ၊–

၆း၁၃ ရှလ္လုံသား ဟိလခိ၊ ဟိလခိသားအာဇရိ၊–

၆း၁၄ အာဇရိသားစရာယ၊ စရာယသား ယောဇဒက်တည်း။–

၆း၁၅ ယောဇဒက်သည် နေဗုခဒ်နေဇာလက်ဖြင့်ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ထာဝရဘုရားသိမ်းသွားစေတော်မူသောအခါ ပါသွားသတည်း။–

၆း၁၆ လေဝိသား ဂေရရှုံ၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိတို့တွင်၊ –
၆း၁၇ ဂေရရှုံသားကား လိဗနိနှင့်ရှိမိတည်း။ –
၆း၁၈ ကောဟတ်သားကား အာမရံ၊ ဣဇဟာ၊ ဟေဗြုန်၊ ဩဇေလတည်း။ –
၆း၁၉ မေရာရိသားကား မဟာလိနှင့်မုရှိတည်းဟူသော လေဝိအဆွေအမျိုး အသီးအသီးဖြစ်သတည်း
၆း၂၀ ဂေရရှုံသားကား လိဗနိ၊ လိဗနိသား ယာဟတ်၊ ယာဟတ်သား ဇိမ္မ၊ –
၆း၂၁ ဇိမ္မသားယောအာ၊ ယောအာသားဣဒ္ဒေါ၊ ဣဒ္ဒေါသားဇေရ၊ ဇေရသားယာတရဲတည်း။ –
၆း၂၂ ကောဟတ်သားကား ဣဇဟာတည်းဟူသော အမိနဒပ်၊ အမိနဒပ်သား ကောရ၊ ကောရသား အဿိရ၊ –
၆း၂၃ အဿိရသား ဧလကာန၊ ဧလကာနသား ဧဗျာသပ်၊ ဧဗျာသပ်သား အဿိရ၊ –
၆း၂၄ အဿိရသားတာဟတ်၊ တာဟတ်သားဥရေလ၊ ဥရေလသားဩဇိ၊ဩဇိသားရှောလ၊ –
၆း၂၅ ရှောလသား ဧလကာန၊ ဧလကာနသား အာမသဲနှင့်အဟိမုတ်၊ –
၆း၂၆ အာမသဲသား ဧဇာဖဲ၊ ဗဇောဖဲသား နာဟတ်၊ –
၆း၂၇ နာဟတ်သားဧလျာဘ၊ ဧလျာဘသား ယေရောဟံ၊ ယေရောဟံသား ဧလကာန၊ ဧလကာနသားရှမွေလတည်း။ –
၆း၂၈ ရှမွေလသားဦးကား ယောလ၊ ဒုတိယသား အဘိယတည်း။
၆း၂၉ မေရာရိသားကား မဟာလိ၊ မဟာလိသား လိဗနိ၊ လိဗနိသား ရှိမိ၊ ရှိမိသား ဩဇ၊ –
၆း၃၀ ဩဇသားရှိမာ၊ ရှိမာသား ဟဂ္ဂိ၊ ဟဂ္ဂိသား အသာယတည်း။
၆း၃၁ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်သည်ငြိမ်ဝပ်သောအခါ၊ အိမ်တော်၌သီချင်းဆိုရာအမှုတော်ကို စောင့်စေခြင်းငှါ၊ ဒါဝိဒ်မင်းခန့်ထားသောသူတို့သည်၊ –
၆း၃၂ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဗိမာန်တော်ကို ရှောလမုန်မတည်မီကာလပတ်လုံး၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တည်ရာအရပ်၌ သီချင်းဆိုလျက်အမှုတော်ကိုစောင့်ကြ၏။ ဗိမာန်တော်ကိုတည်ပြီးသောနောက်၊ မိမိတို့အလှည့်အတိုင်း စောင့်ရသောအမှုကို စောင့်လျက်နေကြ၏။ –
၆း၃၃ ထိုအမှုတော်ကို စောင့်သောသူတို့နှင့် သားစဉ်မြေးဆက်ဟူမူကား၊
၆း၃၈ ဣသရေလ၊ လေဝိ၊ ကောဟတ်၊ ဣဇဟာ၊ ကောရ၊ ဧဗျာသပ်၊ အဿိရ၊ တာဟတ်၊ ဇေဖနိ၊ အာဇရိ၊ ယောလ၊ ဧလကာန၊ အမာသဲ၊ မာဟတ်၊ ဧလကာန၊ ဇောဖဲ၊ တော အာ၊ ဧလျာဘ၊ ယေရောဟံ၊ ဧလကာန၊ ရှမွေလ၊ ယောလတို့မှဆင်းသက်သော ကောဟတ်အမျိုး၊ သီချင်းသည် ဟေမန်တပါး၊ –
၆း၃၉ လေဝိ၊ ဂေရရှုံ၊ ယာဟတ်၊ ရှိမိ၊ ဇိမ္မ၊ သေန်၊ အဒါယ၊
၆း၄၃ ဇေရ၊ သေနိ၊ မာလခိ၊ ဗာသေယ၊ မိက္ခေလ၊ ရှိမာ၊ ဗေရခိတို့မှ ဆင်းသက်သောအာသပ်၊ ဟေမန်လက်ျာဘက်မှာနေရာရှိသော အပေါင်းအဘော် အာသပ် တပါး၊ –
၆း၄၄ လေဝိ၊ မေရာရိ၊ မုရှိ၊ မဟာလိ၊ ရှမေရ၊ ဗာနိ၊ အံဇိ၊ ဟိလခိ၊ အာမဇိ၊ ဟာရှဗိ၊
၆း၄၇ မလ္လုတ်၊ အာဖဒိ၊ ကိရှိတို့မှ ဆင်းသက်သော သေန်တပါးမှစ၍ လက်ဝဲဘက်မှာနေရာရှိသော အပေါင်းအဘော်၊ မေရာရိအမျိုးသားများတည်း။ –
၆း၄၈ သူတို့၏ ညီအစ်ကိုဖြစ်သော လေဝိသားတို့သည် ဘုရားသခင်ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ တဲတော်အမှုအမျိုးမျိုးစောင့်သောအရာ၌ ခန့်ထားခြင်းကိုခံကြ၏။
၆း၄၉ အာရုန်နှင့်သူ၏သားစဉ်မြေးဆက်မူကား၊ ယဇ်ကောင်ကိုမီးရှို့ရာပလ္လင်နှင့်နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ရာပလ္လင်ပေါ်မှာပူဇော်လျက်၊ အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အမှုအလုံးစုံကို စောင့်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ ကျွန်မောရှေမှာထားသမျှအတိုင်း ဣသရေလအမျိုး၏အပြစ်ကို ဖြေရသောသူဖြစ်ကြ၏။ –
၆း၅၀ အာရုန်၏သားမြေးမှာ၊ အာရုန်သားကားဧလဇာ၊ ဧလဇာသား ဖိနဟတ်၊ ဖိနဟတ်သား အဘိရှွ၊ –
၆း၅၁ အဘိရှွသား ဗုက္ကိ၊ ဗုက္ကိသား ဩဇိ၊ ဩဇိသား ဇေရဟိ၊ –
၆း၅၂ ဇေရဟိသား မရာယုတ်၊ မရာယုတ်သား အာမရိ၊ အာမရိသား အဟိတုပ်၊ –
၆း၅၃ အဟိတုပ်သားဇာဒုတ်၊ ဇာဒုတ်သား အဟိမတ်တည်း။
၆း၅၄ အာရုန်၏သားမြေးဖြစ်သော ကောဟတ်အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ စာရေးတံပြုသောအားဖြင့် ရ၍နေသောမြို့နှင့် မြို့နယ်များဟူမူကား၊ –
၆း၅၅ ယုဒခရိုင်၌ဟေဗြုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်ကိုရကြ၏။ –
၆း၅၆ သို့ရာတွင်မြို့နှင့်ဆိုင်သောလယ်များ၊ ရွာများတို့ကိုယေဖုန္နသားကာလက်သည်ရ၏။ –
၆း၅၇ ပြေး၍ မှီခိုရာဟေဗြုန်မြို့မှတပါး၊ ယုဒခရိုင်ထဲက လိဗနမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ယတ္တိရမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဧရှတမောမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ –
၆း၅၈ ဟောလုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဒေဗိရမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ –
၆း၅၉ အာရှန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဗက်ရှေမက်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုငင်း၊ –
၆း၆၀ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်ထဲက ဂိဗောင်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂေဗမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာလမက်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာနသုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုငင်း၊ အာရုန်၏သားမြေးတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်ရ၍ မြို့ပေါင်းကား တဆယ့်သုံးမြို့တည်း။ –
၆း၆၁ ကြွင်းသောကောဟတ်သား အဆွေအမျိုးတို့သည် စာရေးတံအားဖြင့်၊ မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက မြို့ဆယ်မြို့တို့ကိုရကြ၏။ –
၆း၆၂ ဂေရရှုံသားအဆွေအမျိုးတို့သည် ဣသခါခရိုင်၊ အာရှာခရိုင်၊ နဿလိခရိုင်၊ ဗာရှန်ပြည် မနာရှေခရိုင်ထဲက မြို့တဆယ်သုံးမြို့တို့ကိုရကြ၏။ –
၆း၆၃ မေရာရိသား အဆွေအမျိုးတို့သည် ရုဗင်ခရိုင်၊ ဂဒ်ခရိုင်၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲက မြို့တဆယ်နှစ်မြို့တို့ကို ရကြ၏။ –
၆း၆၄ ဤမည်သောမြို့တို့ကို မြို့နယ်နှင့်တကွ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် လေဝိသားတို့အားပေးကြ၏။ –
၆း၆၅ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောမြို့တို့ကို စာရေးတံပြု၍၊ ယုဒအမျိုးသားခရိုင်၊ ရှိမောင်အမျိုး သားခရိုင်၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသား ခရိုင်ထဲကပေးကြ၏။ –
၆း၆၆ ကြွင်းသောကောဟတ်သားအဆွေအမျိုးတို့သည် ဧဖရိမ်ခရိုင်ထဲကရသည်အတိုင်း၊ –
၆း၆၇ ပြေး၍ခိုနေရာ ဧဖရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရှေခင်မြို့ကို မြို့နယ်နှင့်တကွပေးကြ၏။ –
၆း၆၈ ထိုမှတပါး၊ ဂေဇာမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ယောကမံမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဗက်ဟောရုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကိုငင်း၊ –
၆း၆၉ ဒန်ခရိုင်ထဲက လေတေကမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂိဗ္ဗသုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာဇလုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂါသရိမ္မုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုငင်း၊ –
၆း၇၀ မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက အနေရမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဗိလံမြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုငင်း၊ ကြွင်းသောကောဟတ်သား အဆွေအမျိုးတို့အားပေးကြ၏။ –
၆း၇၁ ဂေရရှုံသားတို့အားလည်း၊ မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက ဗာရှန်ပြည် ဂေါလန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာရှတရုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုငင်း၊ –
၆း၇၂ ဣသခါခရိုင်ထဲက ကေဒေရှမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဒါဗရတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ –

၆း၇၃ ရာမုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာနင်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုင်၄း၊ –
၆း၇၄ အာရှာခရိုင်ထဲက မိရှလမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာဗဒုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ –
၆း၇၅ ဟုကုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ရဟောဘမြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုင်၄း၊ –
၆း၇၆ နဿလိခရိုင်ထဲက ဂါလိလဲပြည်ကေဒေရှမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဟမ္မုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ကိရယသိမ်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကိုင်၄း ပေးကြ၏။ –
၆း၇၇ ကြွင်းသောမေရာရိသားတို့အားလည်း၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲက ရိမ္မုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ တာဗော်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုင်၄း၊ –
၆း၇၈ ယေရိခေါမြို့အရှေ့၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊ ရုဗင်ခရိုင်ထဲကတောဌ် ဗေဇာမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ယာဇမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ –
၆း၇၉ ကေဒမုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ မေဖတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုင်၄း၊ –
၆း၈၀ ဂဒ်ခရိုင်ထဲက ဂိလဒ်ပြည်၌ ရာမုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ မဟာနိမ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ –
၆း၈၁ ဟေရှဘုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ယာဇာမြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုင်၄း ပေးကြ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ဣသခါသားကား တောလ၊ ဖုဝါ၊ ယာရှုပ်၊ ရှိမရုန်၊ ပေါင်းလေးယောက်တည်း။ –
၇း၂ တောလသားကား တောလအဆွေအမျိုးသူကြီးဩဇိ၊ ရေဖာယ၊ ယေရေလ၊ ယာမဲ၊ ယိဗသံ၊ ရှမွေလတည်း။ ထိုအဆွေအမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည် ခွန်အား ကြီးသောသူရဲဖြစ်၍ ဒါဝိဒ်မင်းလက်ထက် နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်ခြောက်ရာရှိသတည်း။ –
၇း၃ ဩဇိသားကား ဣဇရဟိ၊ ဣဇရဟိသား မိက္ခေလ၊ ဩဗဒိ၊ ယောလ၊ ဣရှယ၊ ပေါင်းငါးယောက်တည်း။ ဤသူတို့သည် အကြီးအကဲဖြစ်ကြ၏။ –
၇း၄ သူတို့၌ သားမယားများသောကြောင့်၊ အဆွေအမျိုးအသီးအသီးအလိုက်၊ စစ်သူရဲတပ်သား သုံးသောင်းခြောက်ထောင်ရှိကြ၏။ –
၇း၅ သူတို့ညီအစ်ကို ဣသခါအဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည် ခွန်အားကြီးသောသူရဲဖြစ်၍၊ သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း၊ ရှစ်သောင်း ခုနစ်ထောင် ရှိကြ၏။
၇း၆ ဗယ်္ယာမိန်သားကား ဗေလ၊ ဗေခါ၊ ယေဒယေလ၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။ –
၇း၇ ဗေလသားကား အဆွေအမျိုးသူကြီးဧဇဗုန်၊ ဩဇိ၊ ဩဇေလ၊ ယေရိမုတ်၊ ဣရိ၊ ပေါင်းငါးယောက်တည်း။ ဤသူတို့သည် ခွန်အားကြီး သောသူရဲဖြစ်၍၊ သားစဉ် မြေးဆက်စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း၊ နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်သုံးဆယ်လေးယောက်ရှိကြ၏။ –
၇း၈ ဗေခါသားကား ဇေမိရ၊ ယောရှ၊ ဧလျေဇာ၊ ဧလိဩနဲ၊ ဩမရိ၊ ယေရိမုတ်၊ အဘိယ၊ အာနသုတ်၊ အာလမက်တည်း၊ –
၇း၉ သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်းဝင်၍၊ အဆွေအမျိုးသူကြီး အသီးအသီးအလိုက်၊ ခွန်အားကြီးသောသူရဲ နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ရာရှိကြ၏။ –
၇း၁၀ ယေဒယေလသားကား ဗိလဟန်၊ ဗိလဟန်သား ယုရှ၊ ဗယ်္ယာမိန်၊ ဧဟုဒ်၊ ခေနာန၊ ဇေသန်၊ သာရှိရှ၊ အဟိရှဟာတည်း။ –
၇း၁၁ အဆွေအမျိုးသူကြီး အသီးအသီးအလိုက်၊ ခွန်အားကြီး၍ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ တတ်စွမ်းနိုင်သော သူရဲတသောင်းခုနစ်ထောင်နှစ်ရာရှိကြ၏။ –
၇း၁၂ ထိုမှတပါး၊ ရှုပိမ်၊ ဟုပိမ်နှင့်တကွ ဣရဟုရှိမ်သား၊ အာဟေရသားရှိသတည်း။
၇း၁၃ နဿလိသည် ဗိလဟာတွင်မြင်သော သားကား၊ ယာဇေလ၊ ဂုနိ၊ ယေဇ၊ ရှလ္လုံတည်း။
၇း၁၄ မနာရှေသားဦးကား အာသရေလ၊ ထိုနောက်၊ ရှုရိအမျိုးဖြစ်သော မယားငယ်တွင်မြင်သောသား၊ ဂိလဒ်၏အဘ မာခိရတည်း။ –
၇း၁၅ မာခိရသည် မာခါအမည်ရှိသောဟုပိမ်နှင့် ရှုမ်ပိ၏နှမနှင့်စုံဘက်၍၊ နှစ်ဆက်မြောက်သောသားကား ဇလောဖတ်အမည်ရှိ၏။ ဇလောဖတ်၌ သမီးသက်သက် ရှိ၏။ –
၇း၁၆ မာခိရမယား မာခါသည် သားကိုဘွားမြင်၍၊ ပေရက်အမည်ဖြင့်မှည့်၏။ သူ၏ ညီကားရှေရက်အမည်ရှိ၏။ သူ၏သားကား ဥလံနှင့် ရေကင်တည်း။ –
၇း၁၇ ဥလံသားကား ဗေဒန်တည်း။ ဤရွေ့ကား မနာရှေသား မာခိရ၏သား ဂိလဒ်အမျိုးအနွယ်တည်း။ –
၇း၁၈ သူ၏နှမ ဟမ္မောလေကက်သည် ဣရှောဒ၊ အဗျေဇာ၊ မဟာလကိုဘွားမြင်၏။ –
၇း၁၉ ရှမိဒသားကား အဟိအန်၊ ရှေခင်၊ လိကဟိ၊ အနိအံတည်း။
၇း၂၀ ဖေရိမ်သားကား ရှုသေလ၊ ရှုသေလသားဗေရက်၊ ဗေရက်သားတာဟတ်၊ တာဟတ်သား လောဒ၊ လောဒသားတာဟတ်၊ –
၇း၂၁ တာဟတ်သားဇာဗဒ်၊ ဇာဗဒ်သားရှုသေလတည်း။ ထိုမှတပါး၊ ဖေရိမ်သား ဇေနှင့် လေဒ်တို့သည် ထိုပြည်၌မွေးဘွားသော၊ ဂါသမြို့သားတို့ တိရိစ္ဆာန်များကို လုယူသောကြောင့် အသက်ဆုံးကြ၏။ –
၇း၂၂ အဘဖေရိမ်သည် အင်တန်ကာလပတ်လုံး စိတ်မသာညည်းတွားလျက်နေ၏။ ညီအစ်ကိုတို့သည် နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါလာကြ၏။ –
၇း၂၃ နောက်တဖန် မယားဆီသို့ဝင်သဖြင့် သူသည်ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားကိုဘွားမြင်၏။ ထိုသားကို ဗေရိယအမည်ဖြင့်မှည့်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်အိမ်ထောင် ၌ အမင်္ဂလာရောက်သတည်း။ –
၇း၂၄ သမီးရှေရကား အထက်ဗေသောရုန်မြို့၊ အောက်ဗေသောရုန်မြို့၊ ဩဇင်ရှေရမြို့တို့ကို ပြုစုသောသူဖြစ်၏။ –
၇း၂၅ သူ၏သားကား ရေဖ၊ သူ၏သားရေရှုပ်၊ သူ၏သားတေလ၊ သူ၏သားတာဟန်၊ –
၇း၂၆ သူ၏သားလာဒန်၊ သူ၏သားအမိဟုဒ်၊ သူ၏သား ဧလိရှမာ၊ –
၇း၂၇ သူ၏သားနုန်၊ သူ၏သားယောရှုတည်း။ –
၇း၂၈ သူတို့ပိုင်ထိုက်သောနေရာဟူမူကား၊ ဗေသလမြို့နှင့်ကျေးလက်၊ အရှေ့ဘက်၌နာရန်မြို့၊ အနောက်ဘက်၌ ဂေဇာမြို့နှင့်ကျေးလက်၊ ရှေခင်မြို့နှင့် ကျေးလက်၊ ဂါဇမြို့နှင့်ကျေးလက်၊ –
၇း၂၉ မနာရှေအမျိုးသားနေရာအနားမှာ ဗက်ရှန်မြို့နှင့်ကျေးလက်၊ တာနက်မြို့နှင့်ကျေးလက်၊ မေဂိဒ္ဒေါမြို့နှင့်ကျေးလက်၊ ဒေါရမြို့နှင့်ကျေးလက်တည်း။ ဤမြို့ရွာ တို့၌ ဣသရေလ၏သားဖြစ်သော ယောသပ်၏သားတို့သည် နေရာကျကြ၏။
၇း၃၀ အာရှာသားကား ယိမန၊ ဣရွာ၊ ဣရှွိ၊ ဗေရိယ၊ နှမစေရတည်း။ –
၇း၃၁ ဗေရိယသားကားဟေဗာနှင့်မာလကျေလတည်း။ မာလကျေလသားကားဗိရဇာဝိတ်၊ –

၇း၃၂ ဟေဗာသားကား ယာဖလက်၊ ရှောမာ၊ ဟောသံ၊ နှမရှုအာတည်း။ –
၇း၃၃ ယာဖလက်သားကား ပါသက်၊ ဗိမဟာလ၊ အာရှဝတ်တည်း။ –
၇း၃၄ ရှောမေရသားကား အာဟိ၊ ရောဂ၊ ယေဟုဗ္ဗ၊ အာရံတည်း။ –
၇း၃၅ သူ၏ညီ ဟေလင်သားကား ဇောဖ၊ ဣမန၊ ရှေလက်၊ အာမလတည်း။ –
၇း၃၆ ဇောဖသားကား သုအာ၊ ဟာနေဖာ၊ ရှုလ၊ ဗေရိ၊ ဣမရ၊ –
၇း၃၇ ဗေဇာ၊ ဟောဒ၊ ရှမ္မ၊ ရှိလရှ၊ ဣသရန်၊ ဗေရတည်း။ –
၇း၃၈ ယေသာသားကား ယေဖုန္နပိသပ၊ အာရတည်း။ –
၇း၃၉ ဥလ္လသားကား အာရ၊ ဟံယေလ၊ ရေဇိယတည်း။ –
၇း၄၀ ဤသူအပေါင်းတို့သည် အာရှာအမျိုး၌ အဆွေအမျိုးသူကြီး၊ ရွေးသောသူ၊ ခွန်အားကြီးသော သူရဲမင်းဖြစ်ကြ၏။ သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်းဝင်၍ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူ နှစ်သောင်းခြောက်ထောင်ရှိကြ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ဗယ်္ယာမိန်သားဦးကား ဗေလ၊ ဒုတိယသားအာရှဗေလ၊ တတိယသား အဟိရံ၊ –
၈း၂ စတုတ္ထသားနောဟ၊ ပဉ္စမသားရာဖတည်း။ –
၈း၃ ဗေလသားကား အဒ္ဒါ၊ ဂေရ၊ အဘိဟုဒ်၊ –
၈း၄ အဘိရှု၊ နေမန်၊ အာဟော၊ –
၈း၅၊၆ ဂေရာ၊ ရှေဖုဖံ၊ ဟုရံတည်း၊ – မာနဟက်မြို့သို့ နေရာပြောင်းသော ဂေဗမြို့သားအဆွေအမျိုး သူကြီးဖြစ်သော ဟေုဒ်သားကား၊ နေမန်၊ အဟိယ၊ ဂေရတည်း။ –
၈း၇ နေရာပြောင်းသောနောက်၊ ဩဇနှင့်အဟိဟုဒ်ကိုလည်းမြင်၏။ –
၈း၈ ရှဟာရိမ်သည် မယားဟုရိမ်နှင့် ဗာရာကိုစွန့်ပြီးမှ၊ မောဘပြည်၌နေ၍၊ –
၈း၉ မယားဟောဒေရှတွင် ယောဗပ်၊ ဇိဘိ၊ မေရှ၊ မာလခံ၊ –
၈း၁၀ ယုဇ၊ ရှာခိ၊ မိရမတို့ကိုမြင်၍၊ ဤသူတို့သည် အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်ကြ၏။ –
၈း၁၁ အရင်မယားဟုရှိမ်တွင်၊ အဘိတုပ်နှင့်ဧလပါလကိုမြင်၏။ –
၈း၁၂ ဧလပါလသားကား ဧဗာ၊ မိရှဟံ၊ ရှာမက်တည်း။ ရှာမက်သည်ဩနောမြို့၊ လောဒမြို့နှင့် ကျေးလက်များကို ပြုစုသောသူဖြစ်၏။ –
၈း၁၃ ဗေရိယနှင့်ရှေမတို့သည် ဂါသမြို့သားတို့ကိုနှင်ထုတ်သော အာဇလုန်မြို့သားအဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်ကြ၏။ –
၈း၁၄ ထိုမှတပါး၊ အဟိဩ၊ ရှာရှက်၊ ယေရိမုတ်၊ –
၈း၁၅ ဇေဗဒိ၊ အာရဒ်၊ အာဒါ၊ –
၈း၁၆ မိက္ခေလ၊ ဣရှပ၊ ယောဟတို့သည် ဗေရိယသားဖြစ်ကြ၏။ –
၈း၁၇ ဇေဗဒိ၊ မေရှုလံ၊ ဟေဇကိ၊ ဟေဗာ၊ –
၈း၁၈ ဣရှမေရဲ၊ ယေဇလိ၊ ယောဗပ်တို့သည် ဧလပါလသားတည်း။ –
၈း၁၉၊၂၀ ယာကိမ်၊ ဇိခရိ၊ ဇာဗဒိ၊ – ဧလျောနဲ၊ ဇိလသဲ၊ ဧလေလ၊ –
၈း၂၁ အဒါယ၊ ဗေရာယ၊ ရှိမရတ်တို့သည် ရှိမဟိသားတည်း။ –
၈း၂၂ ဣရှပန်၊ ဟေဗာ၊ ဧလေလ၊ –
၈း၂၃၊၂၄ အာဗဒုန်၊ ဇိခရိ၊ ဟာနန်၊ – ဟာနနိ၊ ဧလံ၊ အန္တောသိယ၊ –
၈း၂၅ ဣဖဒိယ၊ ပေနွေလတို့သည် ရှာရှက်သားတည်း။ –
၈း၂၆ ရှံရှရဲ၊ ရှေဟာရိ၊ အာသလိ၊ –
၈း၂၇ ယာရေရှိ၊ ဧလိယ၊ ဇိခရိတို့သည် ယေရောဟံသားတည်း။ –
၈း၂၈ ဤသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှာနေ၍၊ အစဉ်အဆက်အဆွေအမျိုးသူကြီးမင်းဖြစ်ကြ၏။ –
၈း၂၉ ဂိဗောင်မြို့မှာ ဂိဗေါင်အဘယေဟေလနေ၏ သူ၏မယားကားမာခါအမည်ရှိ၏။
၈း၃၀ သူ၏သားဦးကား အာဗဒုန်၊ သူ၏ညီကားဇုရ၊ ကိရှ၊ ဗာလ၊ နေရ၊ နာဒပ်၊ –
၈း၃၁ ဂေဒေါ်၊ အဟိဩ၊ ဇာခရိ၊ မိကလုတ်တည်း။ –
၈း၃၂ မိကလုတ်သားကားရှိမံတည်း။ ဤသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှာ ညီအစ်ကိုစုအနား၊ တဘက်တချက်၌ နေရာကျကြ၏။
၈း၃၃ နေရသားကားကိရှ၊ ကိရှသားရှောလု၊ ရှောလုသားယောနသန်၊ မေလခိရှု၊ အဘိနာဒပ်၊ ဣရှဗာလတည်း။
၈း၃၄ ယောနသန်သားကား မေရိဗ္ဗာလ၊ မေရိဗ္ဗာလသားမိက္ခာ၊ –
၈း၃၅ မိက္ခာသားပိသုန်၊ မေလက်တာရာ၊ အာခတ်တည်း။ –
၈း၃၆ အာခတ်သားကား ယာရ၊ ယာရသားအာလမက်၊ အာဇမာဝက်၊ ဇိမရိတည်း။ ဇိမရိသားကား မောဇ၊ –
၈း၃၇ မောဇသားဗိနာ၊ ဗိနာသားရေဖာယ၊ရေဖာယသားလောသ၊ လောသသားအာဇေလ၊ –
၈း၃၈ အာဇေလသားခြောက်ယောက်အမည်ကားအာဇရိကံ၊ ဗောခေရု၊ ဣရှမေလ၊ ရှရိယ၊ ဩဗဒိ၊ ဟာနန်တည်း။ –
၈း၃၉ အာဇေလညီရှေက်သားဦးကားဥလံ၊ ဒုတိယသား ယေဟုတ်၊ တတိယသား ဧလိဖလက်တည်း။ –
၈း၄၀ ဥလံသားတို့သည် ခွန်အားကြီးသောလေးသူရဲဖြစ်ကြ၏။ သားမြေးများ၍ ပေါင်းတရာငါးဆယ်ရှိကြ၏။ ဤရွေ့ကား၊ ဗယ်္ယာမိန်သားစဉ်မြေးဆက်ဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်းဝင်၍ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့်ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားခြင်း ကိုခံရနှင့်သော ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင်မှတ်စာ၌ပါသတည်း။

၉း၂ နောက်တဖန် ကိုယ်ပိုင်ထိုက်သောမြို့ရွာတို့၌ အဦးဆုံးနေရာကျသောသူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ ဘုရားကျွန်အသီး အသီးဖြစ်ကြ၏။ –

၉း၃ ယေရုရှလင်မြို့မှာနေသော ယုဒအမျိုး၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုး၊ ဖြေရိမ်နှင့်မနာရှေအမျိုးသားဟူမူကား၊ –

၉း၄ ယုဒသားဖာရက်အမျိုးအနွယ်၊ ဗာနိ၊ ဣမရိ၊ ဩမရိ၊ အမိဟုဒ်တို့မှ ဆင်းသက်သောဥသဲတပါး၊

၉း၅ ရှိလောနိအမျိုးဖြစ်သော သားဦးအသာယနှင့်သူ၏သားတစု၊ –

၉း၆ ဇေရအမျိုးယွေလနှင့်သူ၏ညီအစ်ကိုတစုပေါင်းခြောက်ရာကိုးဆယ်တည်း။ –

၉း၇ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော ဟာသေနွာ၊ ဟောဒဝိ၊ မေရှုလံတို့မှ ဆင်းသက်သောသလ္လု၊ –

၉း၈ ယေရောဟံသားဣဗနိယ၊ ဥဇ္ဇိ၊ မိခရိတို့မှ ဆင်းသက်သောဧလာ၊ ဣဗ္ဗနိယ တို့မှ ဆင်းသက်သောမေရှုလံမှစ၍၊ –

၉း၉ သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်းဝင်သော အမျိုးသားချင်းပေါင်းကိုးရာငါးဆယ်ခြောက်ယောက်တည်း။ ဤသူအပေါင်းတို့သည် အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်ကြ၏။

၉း၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်မူကား ယေဒါယ၊ ယောယရိပ်၊ ယာခိန်နှင့်တကွ၊ –

၉း၁၁ အဟိတုပ်၊ မရာယုတ်၊ ဇာဒုတ်၊ မေရှုလံ၊ ဟိလခိတို့မှဆင်းသက်သော ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်အုပ် အာဇရိတပါး၊ –

၉း၁၂ မာလခိ၊ ပါရှုရ၊ ယေရာဟံတို့မှဆင်းသက်သော အဒါယနှင့် ဣမေရ၊ မေရှိလမုတ်၊ မေရှုလံ၊ ယာဇေရ၊ အဒေလတို့မှဆင်းသက်သော မာရဲ အစရှိသော၊ –

၉း၁၃ အဆွေအမျိုးသူကြီးအမျိုးသားချင်း တထောင်ခုနစ်ရာခြောက်ဆယ်ရှိကြ၏။ ဤသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်အမှုကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်း နိုင်သောသူပေတည်း။

၉း၁၄ လေဝိသားမူကား၊ မေရာရိအမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော ဟာရှုဘိ၊ အာဇရိကံ၊ ဟာရှုပ်တို့မှ ဆင်းသက်သောရှေမာရတပါး၊ –

၉း၁၅ ဗာကဗက္ကာ၊ ဟေရက်၊ ဂလာလသုံးပါး၊ အာသပ်၊ ဇိခရိ၊ မိက္ခာတို့မှ ဆင်းသက်သောမဿနိတပါး၊ –

၉း၁၆ ယေဒုသုံ၊ ဂလာလ၊ ရှေမာယတို့မှ ဆင်းသက်သော ဩဗဒိတပါး၊ နေတောဖာသိရွာတို့တွင်နေသော လေကာနသား အာသ၏သားဗေရခိ တပါးတည်း။

၉း၁၇ တံခါးစောင့်မူကား ရှလ္လုံ၊ အက္ကုပ်၊ တာလမုန်၊ အဟိမန်အစရှိသော ညီအစ်ကိုတဝ–

၉း၁၈ ရှလ္လုံသည် ရှင်ဘုရင်ဝင်သော အရှေ့တံခါးတွင်တံခါးမှူးဖြစ်၏။ ဤသူတို့သည် လေဝိသားအပေါင်း အသင်း၌ပါသော တံခါးစောင့်ပေတည်း။

၉း၁၉ ကောရသိအဆွေအမျိုး၊ ကောရ၊ ဧဗျာသပ်၊ ကောရတို့မှ ဆင်းသက်သောရှလ္လုံနှင့် မိမိညီတို့သည် အမှုတော်စောင့်ရာတွင် တဲတော် တံခါးစောင့်ဖြစ်ကြ၏။ အဘတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဗိုလ်ခြေတပ်ချရာတွင် တဲတော်ဦးစောင့်ဖြစ်ကြ၏။

၉း၂၀ ရှေးကာလဧလာဇာသား ဖိနဟတ်သည် ထိုသူတို့ကိုအုပ်ရ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ –

၉း၂၁ မေရှိလမိသား ဇာခရိသည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးစောင့်ဖြစ်၏။ –

၉း၂၂ တံခါးစောင့်အရာ၌ခန့်ထားသောသူပေါင်းကား နှစ်ရာတဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။ ထိုသူတို့သည် ဒါဝိဒ်နှင့်ပရောဖက်ရှမွေလခန့်ထားသော သားစဉ်မြေးဆက်

၉း၂၃ ထိုသူ၏သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် တဲတော်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ တံခါးစောင့်အမှုကိုဆောင်ရွက်ရကြ၏။ –

၉း၂၄ တံခါးစောင့်တို့သည် အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ လေးမျက်နှာ၌ စောင့်နေရကြ၏။ –

၉း၂၅ ရွာတို့၌နေသော အပေါင်းအဘော်တို့သည် အလှည့်သင့်သည်အတိုင်းခုနစ်ရက်၊ ခုနစ်ရက်လာရကြ၏။

၉း၂၆ ထိုလေဝိသားတို့တွင် တံခါးစောင့်ကြီးလေးယောက်တို့သည် အရာကိုခံရသည်အတိုင်း၊ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်အခန်းများနှင့် ဘဏ္ဍာ တိုက်များကိုစောင့် ရကြ၏။ –

၉း၂၇ ထိုသို့စောင့်၍ နံနက်တိုင်းတံခါးကိုဖွင့်ရသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ပတ်လည်၌ အိပ်ရကြ၏။ –

၉း၂၈ အချို့တို့သည်လည်း၊ အမှုတော်စောင့်တန်ဆာများကို အရေအတွက်အတိုင်းသွင်းလျက်ထုတ်လျက် စောင့်ရကြ၏။ –

၉း၂၉ အချို့တို့သည်လည်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်တန်ဆာများ၊ အသုံးအဆောင်များ၊ မုန့်ညက်၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ လောဗန်၊ နံ့သာမျိုးများကိုပြုစု၍ စောင့်ရကြ၏။ –

၉း၃၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးသားအချို့တို့သည်လည်း နံ့သာဆီကိုလုပ်ရကြ၏။ –

၉း၃၁ လေဝိသား၊ ကောရသိအဆွေအမျိုးဖြစ်သော ရှလ္လုံ၏သားဦးမတ္တိသိသည်သံပြားဖြင့် ဖုတ်သောမုန့်မျိုးကိုစောင့်ရ၏။ –

၉း၃၂ သူ၏ညီအစ်ကိုနှင့် အခြားသောကောရသိအဆွေအမျိုးသားတို့သည် ဥပုသ်နေ့၌ ရှေ့တော်မုန့်ကိုပြင်ဆင်ရကြ၏။ –

၉း၃၃ သီချင်းဆိုသောသူ လေဝိအဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည် မိမိတို့အမှုကိုနေ့ညဉ့်မပြတ်စောင့်ရသောကြောင့်၊ အိမ်တော်အခန်း၌နေ၍ အခြား သောအမှုနှင့် လွတ်ကြ၏။ –

၉း၃၄ ထိုလေဝိအဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည် အစဉ်အဆက်အကြီးအကဲဖြစ်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နေရာကျကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလလူတို့ကိုစစ်တိုက်၍၊ ဣသရေလလူတို့သည် ရန်သူရှေ့မှာ ပြေးသဖြင့်၊ ဂိလဗောတောင်ပေါ်မှာ အထိအခိုက်နှင့်လဲ၍ သေကြ၏။–

၁၀း၂ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ရှောလုမင်းနှင့်သူ၏သားတို့ကို ပြင်းထန်စွာလိုက်၍၊ ရှောလု၏သားယောနသန်၊ အဘိနဒပ်၊ မေလခိရှုတို့ကို သတ်ကြ၏။–

၁၀း၃ စစ်တိုက်ရာတွင် ရှောလုသည်အလွန်ခံရ၏။ လေးသမားတို့ပစ်သောမြှားမှန်၍ အလွန်နာသောကြောင့်၊–

၁၀း၄ လက်နက်ဆောင်လုလင်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင့်ထားကိုထုတ်၍ ငါ့ကိုထိုးလော့။ သို့မဟုတ် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသော လူတို့သည်လာ၍၊ ငါ့ကိုမရိုမသေ ညှဉ်းဆဲကြလိမ့်မည်ဟုဆိုသော်လည်း၊ လက်နက်ဆောင်လုလင်သည် အလွန်ကြောက်၍မပြုဘဲနေသောကြောင့် ရှောလုသည် ထိုထားကိုယူ၍ ထောင်ပြီးလျှင်၊ ထားဖျားပေါ်မှာ လှဲ၍သေ၏။–

၁၀း၅ ရှောလုသေသည်ကို လက်နက်ဆောင်လုလင်မြင်လျှင်၊ သူသည်လည်း ထိုထားကိုထောင်၍ ထားဖျားပေါ်မှာလှဲ၍သေ၏။–

၁၀း၆ ထိုသို့ ရှောလုနှင့်သူ၏သားသုံးယောက်မှစ၍ နန်းတော်သားအပေါင်းတို့သည် အတူသေကြ၏။

၁၀း၇ ဣသရေလလူပြေးကြောင်း၊ ရှောလုနှင့်သူ၏သားများသေကြောင်းကို၊ ချိုင့်၌နေသော ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည်သိမြင်လျှင်၊ မြို့ရွာတို့ကို စွန့်ပစ်သဖြင့်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လာ၍နေကြ၏။–

၁၀း၈ နက်ဖြန်နေ့၌ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် အသေကောင်တို့၌၊ အဝတ်တန်ဆာကိုချွတ်ခြင်းငှါလာသောအခါ၊ ဂိလဗောတောင်ပေါ်မှာရှောလုနှင့်သူ၏ သားသုံးယောက် တို့သည် သေလျက်ရှိသည်ကိုတွေ့မြင်ကြ၏။–

၁၀း၉ အဝတ်တန်ဆာတော်ကိုချွတ်ပြီးမှ ခေါင်းတော်၊ လက်နက်တော်ကိုယူ၍ သူတို့ရုပ်တုအိမ်များ၌၎င်း၊ လူများတို့၌၎င်း၊ သိတင်းကျော်စောစေခြင်းငှါ၊ ဖိလိတ္တိ ပြည်အရပ်ရပ်သို့ ပေးလိုက်ကြ၏။–

၁၀း၁၀ လက်နက်တော်ကိုလည်း သူတို့ဘုရားကျောင်း၌ထား၍၊ ခေါင်းတော်ကို ဒါဂုန်ဗိမာန်၌ ဆွဲထားကြ၏။

၁၀း၁၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ရှောလု၌ပြုသမျှကို ဂိလဒ်ပြည်ယာဗက်မြို့သားများကြားလျှင်၊–

၁၀း၁၂ သူရဲအပေါင်းတို့သည် ရှောလု၏အလောင်းနှင့် သူ၏သားအလောင်းတို့ကိုယူသွား၍၊ ယာဗက်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ အရိုးတို့ကိုယာဗက်မြို့မှာ သပိတ်ပင်အောက်၌ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အစာရှောင်ကြ၏။

၁၀း၁၃ ထိုသို့ရှောလုသည် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို နားမထောင်၊ လွန်ကျူး၍ ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၎င်း၊–

၁၀း၁၄ ထာဝရဘုရားကို မမေးမြန်းဘဲ နတ်ဝင်မိန်းမကိုရှာဖွေမေးမြန်းသောကြောင့်၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကိုကွပ်မျက်၍၊ နိုင်ငံတော်ကို ယေရှဲသားဒါဝိဒ်၌ လွှဲအပ်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်ရှိရာဟေဗြုန်မြို့၌စည်းဝေး၍၊ ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်အရိုး၊ ကိုယ်တော်အသား ဖြစ်ကြပါ၏။–

၁၁း၂ အထက်က ရှောလုသည်ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည်ဣသရေလအမျိုးကိုဆောင်သွားလျက်၊ သွင်းပြန်လျက်နေတော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးကို လုပ်ကျွေးအုပ်စိုးရမည်ဟု ကိုယ်တော်အားမိန့်တော်မူပြီဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။–

၁၁း၃ ထိုသို့ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင်ရှိရာဟေဗြုန်မြို့သို့ရောက်လာလျှင်၊ ဒါဝိဒ်သည်ဟေဗြုန်မြို့၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာသူတို့နှင့်မိဿဟာယဖွဲ့၍၊ ရှမွေလအားဖြင့် ထာဝရဘုရား ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ သူတို့သည်ဒါဝိဒ်ကိုဘိသိက်ပေး၍ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။

၁၁း၄ တဖန် ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ ပြည်သားရင်းယေဗုသိလူတို့နေရာ ယေဗုတ်မြို့တည်းဟူသော ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားလျှင်၊–

၁၁း၅ ယေဗုတ်မြို့သားတို့က၊ သင်သည် ဤမြို့သို့ မဝင်ရဟုဆိုကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်သည် ဒါဝိဒ်မြို့တည်းဟူသော ဇိအုန်ရဲတိုက်ကိုတိုက်ယူလေ၏။–

၁၁း၆ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ယေဗုသိလူတို့ကိုအဦးလုပ်ကြံသောသူသည် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်စေဟုအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ဇေရုယာသားယွာဘသည် အဦး တက်၍ ဗိုလ်ချုပ်အရာကိုခံရ၏။–

၁၁း၇ ထိုနောက် ဒါဝိဒ်သည်ရဲတိုက်၌ နေသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်မြို့ဟူသောအမည်ဖြင့် သမုတ်ကြ၏။–

၁၁း၈ မိလ္လောအရပ်နှင့်တကွ မြို့ပတ်လည်၌တည်ဆောက်ပြီးမှ ကျန်ကြွင်းသောမြို့ကို ယွာဘပြုပြင်လေ၏။–

၁၁း၉ ဒါဝိဒ်သည်တိုးပွါး၍ အားကြီးသဖြင့် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူရှိတော်မူ၏။

၁၁း၁၀ ဣသရေလအမျိုး၌ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ဒါဝိဒ်ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းတို့နှင့်ဝိုင်း၍ ဒါဝိဒ် မင်းဘက်မှာ ကြိုးစားအားထုတ်သော အမှုတော်ထမ်းသူရဲကြီးတို့၏ စာရင်းဟူမူကား၊–

၁၁း၁၁ ဟခမောနိအမျိုးယာရှောဗံသည် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် လှံကိုကိုင်လျက်၊ လူသုံးရာကို တခါတည်းတိုက်၍ လုပ်ကြံလေ၏။–

၁၁း၁၂ သူ့နောက်မှာအဟောဟိအမျိုးဒေါဒေါသား ဧလာဇာသည် ဒါဝိဒ်နှင့်အတူပါ၊ သဒမ္မိမ် မြို့သို့လိုက်သော သူရဲသုံးယောက်အဝင်ဖြစ်၏။–

၁၁း၁၃ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ မုယောစပါးစိုက်သောလယ်ကွက်၌စုဝေး၍ ဣသရေလလူတို့သည် ရန်သူရှေ့မှာပြေးကြသော်လည်း၊–

၁၁း၁၄ ထိုသူတို့သည် လယ်ကွက်အလယ်၌ရပ်၍စောင့်မလျက် ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလုပ်ကြံသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးစွာသောအောင်ခြင်းအားဖြင့် သူတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။–

၁၁း၁၅ ဗိုလ်စုအဝင်သုံးယောက်တို့သည် ဒါဝိဒ်ရှိရာကျောက်ကြား၊ အဒုလံဥမင်သို့ဆင်းသွား၍၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ရေဖိမ်ချိုင့်၌ တပ်ချလျက်ရှိကြ၏။–

၁၁း၁၆ ထိုအခါဒါဝိဒ်သည် ရဲတိုက်တွင်နေ၍၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဗက်လင်မြို့၌လည်းတပ်ချကြ၏။–

၁၁း၁၇ ဒါဝိဒ်ကလည်း တစုံတယောက်သောသူသည် ဗက်လင်မြို့တံခါးနားမှာရှိသော ရေတွင်းထဲကရေကိုခပ်၍ ငါ့အားပေးပါစေသောဟု တောင့်တသော စိတ်နှင့် ဆိုသော်၊ –
၁၁း၁၈ ထိုသူသုံးယောက်တို့သည် ဖိလိတ္တိတပ်ကိုဖျက်၍၊ ဗက်လင်မြို့တံခါးနားမှာရှိသော ရေတွင်းထဲကရေကို ခပ်ယူပြီးလျှင် ဒါဝိဒ်ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း ဒါဝိဒ်သည်မသောက်ဘဲ ထာဝရဘုရားရှေ့ တော်၌သွန်းလျက်၊ –
၁၁း၁၉ ဤရေကိုသောက်သောအမှုသည် ငါနှင့်ဝေးပါစေသော။ ကိုယ်အသက်ကို မနှမြောဘဲသွားသောသူတို့၏ အသွေးကို ငါသောက်ရမည်လော။ သူတို့သည် ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်စား၍ ဤရေကိုဆောင်ခဲ့ကြပြီဟု ဆိုလျက် မသောက်ဘဲနေ၏။ ထိုသူသုံးယောက်တို့သည် ထိုသို့သောအမှု တို့ကိုပြုကြ၏။ –
၁၁း၂၀ ယွာဘညီအဘိရှဲသည်လည်း သူရဲသုံးယောက်တွင်အကြီးဖြစ်၏။ သူသည်လှံကိုကိုင်၍ လူသုံးရာတို့ကိုတိုက်ဖျက်လုပ်ကြံသောကြောင့်၊ သူရဲ သုံးယောက် အဝင်နေရာရသတည်း။ –
၁၁း၂၁ သူရဲသုံးယောက်တွင် နှစ်ယောက်ထက် သာ၍မြတ်သောကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အရာကိုရ၏။ သို့သော်လည်း ပဌမသူရဲသုံးယောက်တို့ကိုမမှီ။ –
၁၁း၂၂ အထူးသဖြင့်ပြုဘူးသော ကပ်ဇေလမြို့သား၊ သူရဲယောယဒ၏သားဗေနာယသည်လည်း ခြင်္သေ့နှင့်တူသော မောဘလူနှစ်ယောက်ကိုသတ်၏။ ဆောင်းကာ လ၌လည်း၊ အခြားသို့သွား၍ မြေတွင်း၌ရှိသော ခြင်္သေ့ကိုသတ်၏။ –
၁၁း၂၃ အရပ်ငါးတောင်မြင့်သော အဲဂုတ္တုလူကိုလည်းသတ်၏။ အဲဂုတ္တုလူသည် ရက်ကန်းလက်လိပ်နှင့် အမျှကြီးသောလှံကိုကိုင်သော်လည်း၊ ဗေနာယ သည် တောင်ဝေးကိုသာ ကိုင်လျက်သွား၍၊ အဲဂုတ္တုလူလက်မှလှံကိုလုယူပြီးလျှင် ထိုလှံနှင့်သူ့ကိုသတ်၏။
၁၁း၂၄ ထိုသို့သောအမှုတို့ကို ယောယဒသား ဗေနာယသည်ပြု၍ သူရဲသုံးယောက်အဝင်နေရာကိုရ၏။ –
၁၁း၂၅ ဗိုလ်များထက်သာ၍မြတ်သော်လည်း ပဌမသူရဲသုံးယောက်တို့ကိုမမှီ။ ဒါဝိဒ်သည် အတွင်းဝန်ချုပ်အရာကိုလည်းပေး၏။ –
၁၁း၂၆ ယွာဘညီအာသဟေလသည်လည်း ဗိုလ်စုအဝင်ဖြစ်၏။ ထိုအတူ၊ ဗက်လင်မြို့နေ၊ ဒေါဒေါ၏သား လေဟာနန်၊ –
၁၁း၂၇ ဟေရောဒိအမျိုးရှမ္မ၊ ဖာလတိအမျိုးဟေလက်၊ –
၁၁း၂၈ တေကောအမျိုးဣကေရှ၏သားဣရ၊ အနေသောသိအမျိုး အဗျေဇာ၊ –
၁၁း၂၉ ဟုရှသိအမျိုးသိဗေကဲ၊ အဟောဟိအမျိုး ဣလဲ၊ –
၁၁း၃၀ နေတောဖာသိအမျိုးမဟာရဲ၊ နေတောဖာသိအမျိုး ဗာန၏သားဟေလက်၊ –
၁၁း၃၁ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုး၊ ဂိဗာမြို့နေ၊ ရိဘဲ၏သားဣတ္တဲ၊ ပိရသောနိအမျိုး ဗေနာယ၊ –
၁၁း၃၂ ဂါရှချိုင့်သားဟုရဲ၊ အာဗသိအမျိုးအဗျေလ၊ –
၁၁း၃၃ ဗာဟုမိအမျိုးအာဇမာဝက်၊ ရှာလဗောနိအမျိုးဧလျာဘ၊ –
၁၁း၃၄ ဂိဇောနိအမျိုးယာရှင်၏သားတို့တွင် ယောနသန်၊ ဟာရရိအါမျိုးရှမ္မ၊ –
၁၁း၃၅ ဟာရရိအမျိုးရှာရ၏သားအဟိအံ၊ ဥရ၏သားဧလိဖလ၊ –
၁၁း၃၆ မေခေရသိအမျိုးဟေဖာ၊ ပေလောနိအမျိုးအဟိယ၊ –
၁၁း၃၇ ကရမေလအမျိုးဟေဇရဲ၊ ဧဇဗဲ၏သားနာရဲ၊ –
၁၁း၃၈ နာသန်၏ညီယောလ၊ ဟဂ္ဂေရိ၏သားမိဗဟာ၊ –
၁၁း၃၉ အမ္မုန်အမျိုးဇေလက်၊ ဇေရုံယာသားယွာဘ၏ လက်နက်ဆောင်လုလင်၊ ဗေရောသိ အမျိုးနဟာရဲ၊ –
၁၁း၄၀ ဣသရိအမျိုးဣရ၊ ဣသရိအမျိုးဂါရက်၊ –
၁၁း၄၁ ဟိတ္တိအမျိုးဥရိယ၊ အာလဲ၏သားဇာဗဒ်၊ –
၁၁း၄၂ ရုဗင်အမျိုးသားသုံးကျိပ်ကိုအုပ်သောဗိုလ်၊ ရှိဇ၏သားအဒိန၊ –
၁၁း၄၃ မာခါ၏သားဟာနန်၊ မိသနိအမျိုးယောရှဖတ်၊ –
၁၁း၄၄ အာရှတယောသိအမျိုးဩဇိ၊ အာရော်အမျိုးဟောသန်၏သား ရှာမနှင့်ယောဟေလ၊
၁၁း၄၅ တိဇိအမျိုးရှိမရိ၏သား ယေဒျေလနှင့်သူ၏ညီယောဟ၊ –
၁၁း၄၆ မဟာဝိအမျိုးဧလျေလ၊ ဧလနန်၏သားယေရိဗဲနှင့်ယောရှဝိ၊ မောဘအမျိုးဣသမနှင့်တကွ၊ –
၁၁း၄၇ ဧလျေလ၊ ဩဗက်၊ မေဇောဗိတ်အမျိုး ယာသေလတည်း။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ဒါဝိဒ်သည် ကိရှ၏သားရှောလုကိုရှောင်၍ ဇိကလတ်မြို့၌နေစဉ်၊
၁၂း၂ သူ့ဘက်သို့ဝင်စားသောသူ၊ လေးလက်နက်ကိုဆောင်၍ လကျာ်လက် လက်ဝဲလက်မရွေး၊ ကျောက်နှင့်မြှားကိုပစ်တတ်သောစစ်သူရဲကြီး၊ ရှောလုပေါက် ဘော်ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးသားဟူမူကား၊ –
၁၂း၃ အကြီးအကဲအဟေဇာ၊ သူ့နောက်ယောရှ၊ ဂိဗာမြို့သားရှေမာ၊ အာဇမာဝက်သား ယေဇေလနှင့်ပေလက်၊ ဗေရာခ၊ အနေ္တာသိအမျိုးယေဟု၊ –
၁၂း၄ ဗိုလ်စုတွင်ထူးဆန်း၍ အကြီးအကဲလုပ်သော ဂိဗောင်မြို့သားဣရှမာယ၊ ယေရမိ၊ ယဟာဇေလ၊ ယောဟနန်၊ ဂေဒရသိအမျိုး ယောဇဗဒ်၊ –
၁၂း၅ ဧလုဇဲ၊ ယေရိမုတ်၊ ဗာလျာ၊ ရှေမရိ၊ ဟရုမြို့ဖိအမျိုးရှေဖတိ၊ –
၁၂း၆ ဧလကာန၊ ယေရှာ၊ အာဇရေလ၊ ယောဇာ၊ ကောရသိအမျိုးယာရှောဗ၊
၁၂း၇ ဂေဒေါ်မြို့နေ၊ ယေရောဟံသားယောလာနှင့်ဇေဗဒိတည်း။
၁၂း၈ ထိုမှတပါး၊ ဒါဝိဒ်ရှိရာတောရဲတိုက်သို့ ထွက်သွားသောသူ၊ ခွန်အားကြီး၍ ဒိုင်းလွှားဆောင်လျက် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူ၊ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ မျက်နှာရဲ၍ တောင်ပေါ်မှာ ဒရယ်ကဲ့သို့ လျင်မြန်သောသူ ဂဒ်အမျိုးသားဟူမူကား၊ –
၁၂း၉၊၁၀ ဧဇာတပါး၊ ဩဗဒိတပါး၊ ဧလျာဘတပါး၊ – မိရှမန္နတပါး၊ ယေရမိတပါး၊ –

၁၂း၁၁ အတ္တဲတပါး၊ ဧလျေလတပါး၊ –
၁၂း၁၂ ယောဟနန်တပါး၊ လေဇာဗဒ်တပါး၊ –
၁၂း၁၃ ယေရမိတပါး၊ မာခဗာနဲတပါး၊ ပေါင်းတကျိပ်တပါးတည်း။ –
၁၂း၁၄ ဤသူတို့သည် ဂဒ်အမျိုးသားတွင်ဗိုလ်လုပ်၍၊ အငယ်ကားလူတရာ၊ အကြီးကားလူတထောင်ကို အုပ်သောသူဖြစ်ကြ၏။ –
၁၂း၁၅ ယော်ဒန်မြစ်ရေသည် ကမ်းတရှောက်လုံးကို လွှမ်းမိုးသောကာလပဌမလတွင်၊ သူတို့သည်ကူး၍ မြေညီရာအရပ်အရှေ့အနောက်၌ နေသောသူအပေါင်း တို့ကို ပြေးစေကြ၏။
၁၂း၁၆ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားနှင့် ယုဒအမျိုးသား အချို့တို့သည် ဒါဝိဒ်ရှိရာ ရဲတိုက်သို့လာသောအခါ၊ –
၁၂း၁၇ ဒါဝိဒ်သည် ကြိုဆိုခြင်းငှါ ထွက်သွား၍၊ ငါ့ကိုမစခြင်းငှါ မေတ္တာစိတ်နှင့်လာလျှင် ငါသဘောတူ၏။ သို့မဟုတ် ငါ့ကိုရန်သူလက်သို့ အပ်ခြင်းငှါ လာလျှင် ငါ၌အပြစ်မရှိသောကြောင့်၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ကြည့်ရှု၍ ဆုံးမတော်မူပါစေသောဟုဆိုသော်၊ –
၁၂း၁၈ ဝိညာဉ်တော်သည် ဗိုလ်ချုပ်အာမသဲအပေါ်မှာသက်ရောက်၍၊ အိုဒါဝိဒ်၊ ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်၏လူ၊ အိုယေရှဲ၏သားတော်၊ ကိုယ်တော်ဘက်သို့ ဝင်စားသောသူဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၌ မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကိုမစသောသူ၌မင်္ဂလာ ရှိပါစေသော။ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကို မစတော်မူပါစေသောဟု ပြန်ပြောလေသော်၊ ဒါဝိဒ်သည် သူတို့ကိုလက်ခံ၍ ဗိုလ်အရာ၌ခန့်ထားလေ၏။
၁၂း၁၉ ထိုမှတပါး၊ ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုကိုစစ်တိုက်သွားသော ဖိလိတ္တိလူတို့နှင့်လိုက်သောအခါ၊ ဖိလိတ္တိမင်းတို့က၊ ဤသူသည် ငါတို့ကိုအပ်၍ မိမိသခင် ရှောလုဘက်သို့ ဝင်စားမည်ဟုတိုင်ပင်ပြီးမှ ပြန်စေသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် စစ်မကူဘဲဇိကလတ်မြို့သို့ သွားသောကာလ၊ သူ့ဘက်သို့ ဝင်စားသော မနာရှေအမျိုးသားဟူမူကား၊ –
၁၂း၂၀ မိမိအမျိုးသားတို့တွင် လူတထောင်ကိုအုပ်သောဗိုလ်၊ အာဒန၊ ယောဇဗဒ်၊ ယေဒယေလ၊ မိက္ခေလ၊ ယောဇဗဒ်၊ ဧလိဟု၊ ဇိလသဲတည်း။ –
၁၂း၂၁ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲဗိုလ်ကြီးဖြစ်၍၊ ထားပြလုပ်သောသူတို့တဘက်၌ ဒါဝိဒ်ကိုမစကြ၏။ –
၁၂း၂၂ ထိုကာလ၌ ဘုရားသခင်၏ဗိုလ်ခြေကဲ့သို့ ကြီးစွာသောဗိုလ်ခြေဖြစ်သည်တိုင်အောင် တနေ့ထက်တနေ့ ဒါဝိဒ်ကိုကူညီ၍ ဝင်စားကြ၏။
၁၂း၂၃ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ရှောလု၏နိုင်ငံကို ဒါဝိဒ်လက်သို့လွှဲခြင်းငှါ ဒါဝိဒ်ရှိရာဟေဗြုန်မြို့သို့လာသောသူ၊ စစ်တိုက်လက်နက်စုံနှင့် ပြည့်စုံသောတပ်သားစာရင်းဟူမူကား၊ –
၁၂း၂၄ ဒိုင်းနှင့်လှံကိုဆောင်၍ စစ်တိုက်လက်နက်စုံနှင့်ပြည့်စုံသော ယုဒအမျိုးသားခြောက်ထောင်ရှစ်ရာ၊ –
၁၂း၂၅ ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲ၊ ရှိမောင်အမျိုးသား ခုနစ်ထောင်တရာ၊ –
၁၂း၂၆ လေဝိအမျိုးသားလေးထောင်ခြောက်ရာ၊ –
၁၂း၂၇ အာရုန်အမျိုးအုပ်၊ ယောယဒနှင့်အတူပါသောအာရုန်အမျိုးသားသုံးထောင်ခုနစ်ရာ၊ –
၁၂း၂၈ ခွန်အားကြီးသောသူရဲ၊ လုလင်ဇာဒုတ်နှင့်သူ၏အဆွေအမျိုးတပ်မှူးနှစ်ကျိပ်နှစ်ပါး၊ –
၁၂း၂၉ ရှောလုပေါက်ဘော်ဖြစ်သော ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားသုံးထောင်၊ ထိုအမျိုးသားအများတို့သည် ရှောလုဘက်မှာ စောင့်နေကြ၏။ –
၁၂း၃၀ ခွန်အားကြီး၍ အဆွေအမျိုးတို့တွင်ထင်ရှားသော ဖရိမ်အမျိုးသားနှစ်သောင်းရှစ်ရာ၊ –
၁၂း၃၁ ဒါဝိဒ်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ စာရင်းဝင်သော မနာရှေအမျိုးဝက်ထဲက လူတသောင်းရှစ်ထောင်၊ –
၁၂း၃၂ ကာလအချိန်တို့ကိုနားလည်၍ ဣသရေလအမျိုးသည် အဘယ်သို့ပြုသင့်သည်ကို သိတတ်သော ဣသခါအမျိုးသားသူကြီးနှစ်ရာ၊ သူတို့အမျိုးသားချင်း အပေါင်းတို့သည် အသင့်ရှိကြ၏။ –
၁၂း၃၃ စိတ်နှစ်ခွမရှိ၊ တပ်အခင်းအကျင်းမပျက်၊ စစ်တိုက်လက်နက်စုံနှင့် ပြည့်စုံလျက်စစ်ချီ၍တိုက်တတ်သော ဇာဗုလုန်အမျိုးသားငါးသောင်း၊ –
၁၂း၃၄ နဿလိအမျိုးသား ဗိုလ်တထောင်၊ ဒိုင်းနှင့်လှံကိုဆောင်သောသူ သုံးသောင်းခုနစ်ထောင်၊ –
၁၂း၃၅ ဒန်အမျိုးထဲကစစ်မှုးစစ်ရေး၌ လေ့ကျက်သောသူနှစ်သောင်းရှစ်ထောင်ခြောက်ရာ၊ –
၁၂း၃၆ အာရှာအမျိုးထဲက ထိုအတူလေ့ကျက်၍ စစ်ချီတတ်သောသူလေးသောင်း၊ –
၁၂း၃၇ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်ထဲက စစ်တိုက်လက်နက်စုံ အမျိုးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသောသူ တသိန်းနှစ်သောင်း တည်း။ –
၁၂း၃၈ စစ်အခင်းအကျင်းမပျက်၊ တိုက်တတ်သောသူ၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောသူအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ချီးမြှောက်ခြင်း ငှါ ကြည်ညို သောစိတ်အားကြီး၍ ဟေဗြုန်မြို့သို့လာကြ၏။ ကျန်ကြွင်းသောဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ ဒါဝိဒ်ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက် ချင်သောစိတ်သဘော တညီတညွတ်တည်းရှိကြ၏။ –
၁၂း၃၉ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သုံးရက်ပတ်လုံး အထံတော်၌ စားသောက်လျက်နေကြ၏။ အမျိုးသားချင်း တို့သည် ပြင်ဆင်နှင့်ကြပြီ။ –
၁၂း၄၀ အနီးအပါး၌နေသောသူတို့သည်လည်း၊ သိုးနွားနှင့်တကွအမဲသား၊ မုန့်ညက်၊ သင်္ဘောသဖန်းသီး၊ စပျစ်သီး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီတည်းဟူသော ရိက္ခာများကို မြည်း၊ ကုလားအုပ်၊ လား၊ နွားအပေါ်မှာတင်လျက် ဣသခါခရိုင်၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ နဿလိခရိုင်မှပင်ဆောင်ခဲ့၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပျော်မွေ့ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ တဖန် ဒါဝိဒ်သည် လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်အစရှိသော အကြီးအကဲအပေါင်းတို့နှင့် တိုင်ပင်ပြီးလျှင်၊ –
၁၃း၂ ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းတို့အား၊ သင်တို့သည်အလိုရှိ၍ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား အခွင့်ပေးတော်မူလျှင်၊ ဣသရေလနိုင်ငံ အရပ်ရပ်၌ ကျန်ကြွင်းသော ငါတို့ညီအစ်ကိုများ၊ မြို့နှင့်မြို့နယ်၌နေသောယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားများတို့သည် ငါတို့နှင့်အတူစည်းဝေးစေခြင်းငှါ အနှံ့အပြား စေလွှတ်ကြကုန်အံ့။ –

၁၃း၃ ငါတို့၏ဘုရားသခင်သေတ္တာတော်ကို တဖန်ဆောင်ခဲ့ကြကုန်အံ့။ ရှောလုလက်ထက်၌ ထိုသေတ္တာတော်ရှေ့မှာ မေးမြန်းလေ့မရှိပါတကားဟု မိန့်တော်မူ သောစကားကို၊–

၁၃း၄ စည်းဝေးသော ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်သောကြောင့်၊ အမိန့်တော်အတိုင်းပြုပါမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။–

၁၃း၅ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို၊ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့မှဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်အနား၊ ရှိဟောရမြစ်မှစ၍ ဟာမတ်မြို့ လမ်းဝတိုင် အောင်နေသော ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊–

၁၃း၆ ခေရုဗိမ်ကြားမှာကျိန်းဝပ်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏နာမတော်နှင့်ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကိုဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ယုဒပြည်ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့တည်းဟူသော ဗာလာမြို့သို့သွားလေ၏။–

၁၃း၇ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို လှည်းသစ်ပေါ်မှာတင်၍ အဘိနဒပ်အိမ်ထဲကထုတ်ကြ၏။ ဩဇနှင့်အဟိဩသည် လှည်းကိုနှင်ကြ၏။–

၁၃း၈ ဒါဝိဒ်နှင့်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သီချင်းဆိုလျက် စောင်း၊ တယော၊ ပတ်သာ၊ နှဲခရာ၊ ခွက်ကွင်း၊ တံပိုးတို့ကိုကိုင်လျက် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌အားထုတ်၍တီးမှုတ်ကြ၏။–

၁၃း၉ ခိဒုန်ကောက်နယ်တလင်းသို့ရောက်သောအခါ၊ နွားတို့သည်ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို လှုပ်ရှားသောကြောင့်၊ ဩဇသည်လက်ကိုဆန့်၍ သေတ္တာ တော်ကိုကိုင်၏။–

၁၃း၁၀ ထိုသို့သေတ္တာတော်ကိုကိုင်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဩဇကိုအမျက်ထွက်၍၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ ဩဇသည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ သေလေ ၏။–

၁၃း၁၁ ဩဇကိုထာဝရဘုရားဒဏ်ခတ်တော်မူသောကြောင့် ဒါဝိဒ်သည်ညှိုးငယ်သောစိတ်ရှိ၏။ ထိုအရပ်သည်ယနေ့တိုင်အောင် ပေရဇောဇအမည်ဖြင့်တွင် သတည်း။–

၁၃း၁၂ ထိုနေ့၌ ဒါဝိဒ်သည် ဘုရားသခင်ကိုကြောက်၍၊ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို အဘယ်ကြောင့်ငါ့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်နည်းဟုဆိုလျက်၊–

၁၃း၁၃ မိမိနေရာဒါဝိဒ်မြို့ထဲသို့ သေတ္တာတော်ကိုမဆောင်ဘဲ၊ ဂိတ္တိလူဩဗဒေဒုံအိမ်သို့လွှဲ၍ ဆောင်သွားလေ၏။–

၁၃း၁၄ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်သည် သုံးလပတ်လုံး၊ ဩဗေဒဒုံအိမ်တွင် အိမ်သူအိမ်သားများဆီမှာရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဩဗဒေဒုံနှင့် အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ တုရုမင်းကြီးဟိရံသည် ဒါဝိဒ်အဘို့နန်းတော်ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ၊ သံတမန်နှင့်တကွ အာရဇ်သစ်သား၊ လက်သမား၊ ပန်းရန်သမားတို့ကိုစေလွှတ် လေ၏။–

၁၄း၂ ထာဝရဘုရားသည်ဒါဝိဒ်ကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူကြောင်းနှင့် မိမိလူဣသရေလအမျိုးအဘို့အလိုငှါ၊ နိုင်ငံကိုချီးမြှောက် တော်မူ ကြောင်းကို ဒါဝိဒ်သိမြင်၏။

၁၄း၃ ဒါဝိဒ်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ထပ်၍ မယားတို့ကိုသိမ်းယူသဖြင့် သားသမီးများတို့ကိုမြင်လေ၏။–

၁၄း၄ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဒါဝိဒ်မြင်သော သားတို့အမည်ကား၊ ရှမ္မွာ၊ ရှောဗပ်၊ နာသန်၊ ရှောလမုန်၊–

၁၄း၅ ဣဗဟာ၊ ဧလိရွှ၊ ဧလိပလက်၊–

၁၄း၆ နောဂ၊ နေဖက်၊ ယာဖျာ၊–

၁၄း၇ ဧလိရှမာ၊ ဗေလျာဒ၊ ဧလိဖလက်တည်း။

၁၄း၈ ဒါဝိဒ်ကိုဘိသိက်ပေး၍ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားကြောင်းကို ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ကြားလျှင်၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်ကိုရှာ၍ လာကြ၏။ ထိုသိတင်းကိုဒါဝိဒ်သည် ကြားသောအခါ ချီသွား၏။–

၁၄း၉ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လာ၍ ရေဖိမ်ချိုင့်၌ အန္တရာယ်ပြုနေကြ၏။–

၁၄း၁၀ ဒါဝိဒ်ကလည်း အကျွန်ုပ်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ရှိရာသို့ သွားရပါမည်လော။ အကျွန်ုပ်လက်၌ အပ်တော်မူမည်လောဟု ဘုရားသခင်ကိုမေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားကသွားလော့။ သင့်လက်၌ ငါအပ်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–

၁၄း၁၁ ဒါဝိဒ်သည် ဗာလပေရဇိမ်မြို့သို့သွား၍ သူတို့ကိုလုပ်ကြံပြီးမှ၊ ဘုရားသခင်သည်ရေထ၍ ဖြိုဖျက်သကဲ့သို့ငါ့ရန်သူတို့ကို ငါ့အားဖြင့်ဖြိုဖျက်တော် မူပြီဟုဆိုလျက်၊ ထိုအရပ်ကို ဗာလပေရဇိမ်အမည်ဖြင့် တွင်စေသတည်း။–

၁၄း၁၂ ထိုအရပ်၌ ဖိလိတ္တိလူများပစ်ထားသောရုပ်တုများကို ဒါဝိဒ်၏အမိန့်တော်နှင့်မီးရှို့ကြ၏။

၁၄း၁၃ တဖန် ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ထိုချိုင့်၌အန္တရာယ်ပြုလာ၍နေကြ၏။–

၁၄း၁၄ ဒါဝိဒ်သည်လည်း ဘုရားသခင်ကို တဖန်မေးလျှောက်သော်၊ သူတို့ရှိရာသို့တည့်တည့်မတက်ရ။ သူတို့မှလွှဲ၍ ပိုးစာတောတဘက်တချက်၌ ချီရ မည်။

၁၄း၁၅ ပိုးစာပင်ဖျား၌ စစ်ချီသံကိုကြားသောအခါ၊ တိုက်အံ့သောငှါချီလော့။ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် ဖိလိတ္တိတပ်ကို လုပ်ကြံခြင်းငှါ သင့်ရှေ့မှာ ကြွသွားမည်ဟု ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–

၁၄း၁၆ ဒါဝိဒ်သည်ပြု၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ဂိဗောင်မြို့မှသည်ဂါဇေရမြို့တိုင်အောင် လုပ်ကြံလေ၏။–

၁၄း၁၇ ဒါဝိဒ်သိတင်းသည် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌နှံ့ပြား၍ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့သည် သူ့ကိုကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ ထိုနောက် ဒါဝိဒ်မြို့၌ အိမ်တော်တို့ကိုဆောက်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော် ဌာနကိုပြင်၍ တဲတော်ကိုလည်းတည်တော်မူပြီးမှ၊ –
၁၅း၂ ဒါဝိဒ်က၊ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကိုထမ်း၍ ရှေ့တော်၌အမှုတော်ကိုအစဉ်စောင့်စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားသည် လေဝိသားတို့ကို ရွေးချယ်တော်မူသောကြောင့်၊ အခြားတပါးသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို မထမ်းရကြဟုဆိုလျက်၊ –
၁၅း၃ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်အဘို့ ပြင်ဆင်သောအရပ်ဌာနသို့ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့၌ စုဝေးစေသော အခါ၊ –
၁၅း၄ အာရုန်သားတို့နှင့် လေဝိသားတို့ကိုလည်း စုဝေးစေတော်မူ၍ ရောက်လာသောသူဟူမူကား၊ –
၁၅း၅ ကောဟတ်အမျိုးတွင်အကြီးဖြစ်သော ဥရေလနှင့် သူ၏ညီအစ်ကို တရာနှစ်ဆယ်၊ –
၁၅း၆ မေရာရိအမျိုးတွင်အကြီးဖြစ်သော အသာယနှင့် သူ၏ညီအစ်ကို တရာနှစ်ဆယ်၊ –
၁၅း၇ ဂေရရှုံအမျိုးတွင်အကြီးဖြစ်သော ယောလနှင့် သူ၏ညီအစ်ကိုတရာသုံးဆယ်၊ –
၁၅း၈ ဧလိဇဖန်အမျိုးတွင်အကြီးဖြစ်သော ရှေမာယနှင့် သူ၏ညီအစ်ကိုနှစ်ရာ၊ –
၁၅း၉ ဟေဗြုန်အမျိုးတွင်အကြီးဖြစ်သော ဧလျေလနှင့်သူ၏ညီအစ်ကို ရှစ်ဆယ်၊ –
၁၅း၁၀ ဩဇေလအမျိုးတွင်အကြီးဖြစ်သော အမိနဒပ်နှင့်သူ၏ညီအစ်ကို တရာတဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။ –
၁၅း၁၁ ဒါဝိဒ်သည်လည်းယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာ၊ လေဝိသားဩရေလ၊ အသာယ၊ ယောလ၊ ရှေမာယ၊ ဧလျေလ၊ အမိနဒပ်တို့ကိုခေါ်၍၊ –
၁၅း၁၂ သင်တို့သည် လေဝိသားအဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်ကြ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်အဘို့ ငါပြင်ဆင်သော အရပ် ဌာနသို့ ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ကိုယ်ကိုငှင်း၊ ညီအစ်ကိုတို့ကိုငှင်း၊ သန့်ရှင်းစေကြလော့။ –
၁၅း၁၃ အရင်ကမသန့်ရှင်း၊ တရားလမ်းသို့မလိုက်ဘဲ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုရှာသောကြောင့်ဒဏ်ခတ်တော်မူသည်ဟု သတိပေး၏။ –
၁၅း၁၄ ထိုအခါယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့် လေဝိသားတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကိုဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေကြ၏။ –
၁၅း၁၅ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်နှင့်အညီ မောရှေမှာထားခဲ့သည်အတိုင်း၊ လေဝိသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို သေတ္တာတော် ထမ်းဘိုးဖြင့်ထမ်းကြ၏။ –
၁၅း၁၆ လေဝိသားအကြီးအကဲတို့သည် စောင်း၊ တယော၊ ခွက်ကွင်းအစရှိသောတုရိယာမျိုး နှင့် သီချင်းဆိုတတ်သောညီအစ်ကိုတို့ကို ဝမ်းမြောက်စွာ အသံပြိုင်ဆို စေခြင်းငှါ ခန့်ထားရမည်အကြောင်း အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ –
၁၅း၁၇ ထိုလေဝိသားတို့သည် ယောလသားဟေမန်၊ သူ၏ညီစုထဲက ဗေရခိသားအာသပ်၊ မိမိတို့ညီစု၊ မေရာရိအမျိုးထဲက ကုရှာယသားသေန်တို့ကိုငှင်း၊ –
၁၅း၁၈ မိမိတို့ညီဒုတိယအရာရှိဖြစ်သောဇာခရိ၊ ဗင်္ယာဇေလ၊ ရှေမိရာမုတ်၊ ယေဟေလ၊ ဥန္နိ၊ ဧလျာဘ၊ ဗေနာယ၊ မာသေယ၊ မတ္တိသိ။ ဧလိဖလေ၊ မိတ်နေယ၊ တံခါးစောင့် ဩဗဒေဒုံ၊ ယေလ၊ အာဇဇိတို့ကိုငှင်း ခန့်ထားကြ၏။ –
၁၅း၁၉ သီချင်းဆရာဟေမန်၊ အာသပ်၊ သေန်တို့သည် ကြေးဝါခွက်ကွင်းကို တီးရကြ၏။ –
၁၅း၂၀ ဇာခရိ၊ ဗင်္ယာဇေလ၊ ရှေမိရာမုတ်၊ ယေဟေလ၊ ဥန္နိ၊ ဧလျာဘ၊ မာသေယ၊ ဗေနာယတို့သည် အာလမုတ်တယောကို ထိုးရကြ၏။ –
၁၅း၂၁ မတ္တိသိ၊ ဧလိဖလေ၊ မိတ်နေယ၊ ဩဗဒေဒုံ၊ ယေလ၊ အာဇဇိတို့သည် အသံစုံလင်စွာ ရှေမိနိတ်စောင်းကိုတီးရကြ၏။ –
၁၅း၂၂ လေဝိသားအကြီးအကဲဖြစ်သောခေနနိသည် သီချင်းအတတ်၌ လေ့ကျက်သောကြောင့် သီချင်းဆရာကြီးဖြစ်၏။ –
၁၅း၂၃ ဗေရခိနှင့်လေကာနသည် သေတ္တာတော်တံခါးစောင့်ဖြစ်၏။ –
၁၅း၂၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှေဗနိ၊ ယောရှဖတ်၊ နာသနေလ၊ အာမသဲ၊ ဇာခရိ၊ ဗေနာယ၊ ဧလျေဇာတို့သည် ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ရှေ့မှာတံပိုးမှုတ်ရကြ၏။ ဩဗဒေဒုံ နှင့်ယေဟိသည်လည်း သေတ္တာတော်တံခါးစောင့်ဖြစ်၏။
၁၅း၂၅ ထိုသို့ဒါဝိဒ်မင်းနှင့် ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူ၊ လူတထောင်အုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို၊ ဩဗဒေဒုံအိမ်မှ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါသွားကြ၏။ –
၁၅း၂၆ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသော လေဝိသားတို့ကို ဘုရားသခင် မစတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် နွားခုနစ်ကောင်နှင့် သိုးခုနစ်ကောင် တို့ကိုယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ –
၁၅း၂၇ ဒါဝိဒ်နှင့်သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသောလေဝိသားများ၊ သီချင်းဆရာခေနနိနှင့် သီချင်းဆိုသူများတို့သည် ပိတ်ချောကိုဝတ်ကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည် ပိတ်သင်တိုင်း ကိုလည်းထပ်၍ဝတ်၏။ –
၁၅း၂၈ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကြွေးကြော်လျက်၊ နှဲခရာ၊ တံပိုး၊ ခွက်ကွင်း၊ တယော၊ စောင်းတို့ကိုတီးမှုတ်လျက်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်ကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။ –
၁၅း၂၉ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်သည် ဒါဝိဒ်မြို့ထဲသို့ဝင်သောအခါ၊ ရှောလု၏သမီးမိခါလသည် ပြတင်းပေါက်ကကြည့်၍၊ ဒါဝိဒ်မင်းကြီး သည် ကလျက် တီးမှုတ်လျက်လာသည်ကိုမြင်သဖြင့် စိတ်နှလုံးထဲ၌ မထီမဲ့မြင်ပြု၏။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကိုဆောင်ခဲ့၍ ဒါဝိဒ်ဆောက်နှင့်သောတဲအလယ်၌ထားပြီးမှ၊ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ဘုရား သခင့် ရှေ့တော်၌ပူဇော်ကြ၏။ –
၁၆း၂ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်မိဿဟာယယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို ဒါဝိဒ်မင်းသည်ပြီးစီးစေသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုမြွက်၍ ပရိသတ်တို့ကို ကောင်းကြီး ပေးလေ၏။ –
၁၆း၃ ဣသရေလလူယောကျ်ားမိန်းမအပေါင်းတို့အား မုန့်တပြား၊ အမဲသားတတစ်၊ စပျစ်သီးပျဉ်တပြားစီ ဝေငှတော်မူ၏။

၁၆း၄ တဖန် ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို အလှည့် အတိုင်း ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူသောလေဝိသားများဟူမူကား၊ –

၁၆း၅ ခွက်ကွင်းတီးသောအကြီးအကဲအာသပ်၊ သူ့နောက် စောင်းတယောတီးသောဇာခရိ၊ ယေလ၊ ရှေမိ၊ ရာမုတ်၊ ယေဟေလ၊ မတ္တိသိ၊ ဧလျာဘ၊ ဗေနာယ၊ ဩဗ ဒေဒုံ၊ ယေလတစုနှင့်၊ –

၁၆း၆ ဘုရားသခင်၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ အစဉ်တံပိုးမှုတ်သောယဇ်ပုရောဟိတ်ဗေနာယနှင့်ယဟာဇေလတည်း။

၁၆း၇ ထိုနေ့၌ဒါဝိဒ်သည် အာသပ်နှင့် သူ့ညီတို့အားအပ်သော ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းရာဆာလံသီချင်းသစ်ဟူမူကား၊ –

၁၆း၈ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကို ပဌနာပြုကြလော့။ အမှုတော်တို့ကို လူများတို့အားပြသကြလော့။ –

၁၆း၉ ထာဝရဘုရားကို သီချင်းဆိုကြလော့။ ဆာလံသီချင်းကိုဆိုကြလော့။ အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်အပေါင်းတို့ကို ဟောပြောကြလော့။ –

၁၆း၁၀ သန့်ရှင်းသောနာမတော်၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားကို ရှာသောသူတို့သည် စိတ်နှလုံးရွှင်လန်းကြစေ။ –

၁၆း၁၁ ထာဝရဘုရားနှင့်တန်ခိုးတော်ကို ရှာကြလော့။ မျက်နှာတော်ကို အစဉ်မပြတ်ရှာကြလော့။ –

၁၆း၁၂ စီရင်တော်မူသော အံ့ဩဘွယ်တို့ကိုင်၄း၊ ထူးဆန်းသောအမှုတော်တို့နှင့် နှုတ်တော်ထွက်ပညတ်တို့ကို၄င်း အောက်မေ့ကြလော့။ –

၁၆း၁၃ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်ဣသရေလအမျိုး၊ ရွေးကောက်တော်မူသောယာကုပ်အနွယ်တို့၊ –

၁၆း၁၄ ကိုယ်တော်မြတ်ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ မြေကြီးတပြင်လုံး၌ စီရင်ပိုင်တော်မူ၏။ –

၁၆း၁၅–၁၉ ငါသည် သင်တို့အမွေခံရာဘို့၊ ခါနာန်ပြည်ကိုသင်၌ပေးမည်ဟု ငါတို့အမျိုးသည် အရေအတွက်အားဖြင့် မများ၊ အလွန်နည်း၍၊ ထိုပြည်၌ ဧည့်သည် ဖြစ်လျက်နေသောအခါ၊ အာဗြဟံ၌ဂတိထား၍ ဣဇာက်၌ ကျိန်ဆိုတော်မူလျက်၊ ယာကုပ်၌မြဲမြံသောတရား၊ ဣသရေလ၌ နိစ္စထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ လူမျိုးအဆက်တထောင်တိုင်အောင် မိန့်မြွက်တော်မူသောနှုတ်ကပတ်တည်းဟူသော ဝန်ခံခြင်းတရားတော်ကို အစဉ်အမြဲအောက်မေ့တော်မူ၏။ –

၁၆း၂၀ သူတို့သည် တမြို့မှတမြို့သို့၄င်း၊ တနိုင်ငံမှတနိုင်ငံသို့၄င်း၊ လှည့်လည်၍ သွားကြသောအခါ၊ –

၁၆း၂၁ သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှါ အဘယ်သူအားမျှ အခွင့်ပေးတော်မမူ။ သူတို့အတွက်လည်း ရှင်ဘုရင်တို့ကို ဆုံးမလျက်၊ –

၁၆း၂၂ ငါ့ထံ၌ ဘိသိက်ခံသောသူတို့ကို မထိမခိုက်နှင့်။ ငါ့ပရောဖက်တို့ကို အပြစ်မပြုနှင့်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၆း၂၃ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားအား သီချင်းဆိုကြလော့။ ကယ်တင်တော်မူခြင်း တရားကို တနေ့ထက်တနေ့ ညွှန်ကြားကြလော့။ –

၁၆း၂၄ ဘုန်းတော်ကိုတပါးအမျိုးသားတို့၌၄င်း၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့၌၄င်း ဘော်ပြကြလော့။ –

၁၆း၂၅ ထာဝရဘုရားသည်ကြီးမြတ်၍ အလွန်ချီးမွမ်းဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားတကာတို့ထက် ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ –

၁၆း၂၆ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားရှိသမျှတို့သည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားမူကား၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ –

၁၆း၂၇ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်သည်ရှေ့တော်၌ရှိ၏။ အစွမ်းသတ္တိနှင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းလည်း နေတော်မူရာ၌ရှိ၏။ –

၁၆း၂၈ လူအမျိုးမျိုးတို့၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းတန်ခိုးအစွမ်းသတ္တိရှိတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။ ရှိတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။ –

၁၆း၂၉ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်သည် ဘုန်းကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။ ပူဇော်သက္ကာကိုဆောင်ခဲ့လျက် ရှေ့တော်သို့ချဉ်းကပ်ကြလော့။ သန့်ရှင်းသော တန်ဆာကိုဆင်၍ ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်ကြလော့။ –

၁၆း၃၀ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ရှေ့တော်၌ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကြလော့။ လောကဓာတ်သည် မလှုပ်မရှားနိုင်အောင် မြဲမြံစွာတည်လိမ့်မည်။ –

၁၆း၃၁ ကောင်းကင်သည်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိစေ။ မြေကြီးသည်လည်းရွှင်လန်းခြင်းရှိစေ။ ထာဝရဘုရားစိုးစံတော်မူသည်ဟု တပါးအမျိုးသား တို့တွင် ဟောပြောကြစေ။ –

၁၆း၃၂ ပင်လယ်နှင့်ပင်လယ်တန်ဆာသည် အသံဗလံပြုစေ။ လယ်ပြင်နှင့်လယ်ပြင်၌ ရှိသမျှသည်လည်း ဝမ်းမြောက်စေ။ –

၁၆း၃၃ ထိုအခါ တော၌ရှိသမျှသောအပင်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် မြေကြီးသား တို့ကို တရားစီရင်ခြင်းငှါ ကြွလာတော်မူ၏။ –

၁၆း၃၄ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ –

၁၆း၃၅ အကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်တင်တော်မူသောဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သန့်ရှင်းသောနာမတော် ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဝန်ခံ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်း၌ ဝါကြွားဝမ်း မြောက်မည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်တင်တော်မူပါ။ တပါးအမျိုးသားထဲကနှုတ်၍ စုဝေးစေတော်မူပါဟု မြွက်ဆိုကြလော့။ –

၁၆း၃၆ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်းဟု သီချင်းဆိုကြသောအခါ၊ လူများအပေါင်း တို့သည် အာမင်ဟုဝန်ခံလျက် ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။

၁၆း၃၇ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ၊ နေ့တိုင်းဆောင်ရွက်စရာအမှုကို အစဉ်အမြဲဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ၊ အာသပ်နှင့်သူ၏ ညီတို့ကို၄င်း၊ –

၁၆း၃၈ ဩဗဒေဒုံနှင့်ညီခြောက်ကျိပ်ရှစ်ယောက်၊ တံခါးစောင့်ဟောသံနှင့် ယေဒုသုန်သား ဩဗဒေဒုံတို့ကို၄င်း၊ သေတ္တာတော်ရှေ့မှာထားတော်မူ၏။ –

၁၆း၃၉ မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း၊

၁၆း၄၀ နံနက်တခါညဦးတခါ ထာဝရဘုရားအားမီးရှို့ရာယဇ်တို့ကိုပူဇော်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ထာဝရလဘုရားထားတော်မူသောပညတ္တိကျမ်းစာ၌ပါ သမျှအတိုင်း ပြုစေခြင်းငှါ၊ ဂိဗောင်မြို့၌မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာရှိသောထာဝရဘုရား၏တဲတော်ရှေ့တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်နှင့်သူ၏ညီယဇ် ပုရောဟိတ်များကိုလည်း ထားတော်မူ၏။ –

၁၆း၄၁ ထာဝရဘုရား၏ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊ –

၁၆း၄၂ သီချင်းသည်တို့၏အဆောင်၊ တံပိုး၊ ခွက်ကွင်းအစရှိသော ဘုရားသခင်၏ တုရိယာမျိုးကိုကိုင်သော ဟေမန်နှင့် ယေဒုသုန်အစရှိသောရွေးကောက်၍ စာရင်း သွင်းသောသူ အခြားတို့ကိုလည်း ထားတော်မူ၏။ ယေဒုသုန်သားတို့သည်လည်း တံခါးစောင့်ဖြစ်ကြ၏။ –

၁၆း၄၃ ထိုနောက်မှ လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည်လည်း နန်းတော်သားတို့ကို ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ သွားတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ ဒါဝိဒ်မင်းသည် နန်းတော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသောအခါ၊ ပရောဖတ်နာသန်ကိုခေါ်၍ကြည့်ရှုလော့။ ငါသည် အာရဇ်သစ်သားအိမ်နှင့်နေ၏။ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်မူကား ကုလားကာဖြင့်သာ ကွယ်ကာလျက်နေရသည်ဟု ဆိုသော်၊–

၁၇း၂ နာသန်က အကြံတော်ရှိသမျှအတိုင်းပြုတော်မူပါ။ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။–

၁၇း၃ ထိုညဉ့်တွင် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ပရောဖက်နာသန်သို့ရောက်၍၊–

၁၇း၄ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်ထံသို့ သွားလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငါနေစရာဘို့အိမ်ကိုမဆောက်ရ။–

၁၇း၅ ဣသရေလအမျိုးကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သောနေ့ကစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်အိမ်နှင့်ငါမနေ။ တဲတခုမှတခုသို့ပြောင်း၍ တဲများတို့နှင့်နေပြီ။–

၁၇း၆ ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းနှင့် ငါလှည့်လည်ရာအရပ်တို့၌ ငါ၏လူမျိုးကိုကျွေးမွေးစေခြင်းငှါ၊ ငါစေခိုင်းသောဣသရေလတရားသူကြီး တစုံတယောက်အား၊ သင်သည် ငါ့အဘို့အာရဇ်သစ်သားအိမ်ကို အဘယ်ကြောင့်မဆောက်သနည်းဟု ငါဆိုဘူးသလော။–

၁၇း၇ ယခုမှာ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိုးထိန်းရာသိုးခြံထဲက သင့်ကိုငါနှုတ်ယူ၍၊ ငါ၏လူဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုးသောမင်းအရာ၌ ငါခန့်ထားပြီ။–

၁၇း၈ သင်သွားလေရာရာ၌ ငါလိုက်၍၊ သင်၏ရန်သူအပေါင်းတို့ကို သင့်ရှေ့မှာပယ်ရှားသဖြင့်၊ မြေကြီးသားလူကြီးဂုဏ်အသရေကဲ့သို့ သင်၌ ဂုဏ်အသရေကို ငါပေးပြီ။–

၁၇း၉ ထိုမှတပါး၊ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးနေရာအရပ်ကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။ သူတို့သည် နောက်တဖန်မပြောင်းမလဲ၊ မိမိတို့နေရာ၌နေစေခြင်းငှါ ငါမြဲမြံစေမည်။ မတရားသောသူတို့သည် ရှေးကာလ၌၎င်း၊–

၁၇း၁၀ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုး တရားသူကြီးတို့ကိုခန့်ထားသောကာလ၌၎င်း၊ ညှဉ်းဆဲသကဲ့သို့ နောက်တဖန်မညှဉ်းဆဲရ။ သင့်ကိုလည်း ရန်သူအပေါင်းတို့ လက်မှကယ်လွှတ်၍ ချမ်းသာပေးပြီ။ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုလည်းငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီ။–

၁၇း၁၁ သင်သည်အသက်ကာလစေ့၍ ဘိုးဘေးနေရာသို့သွားရသောအခါ၊ သင်မှဆင်းသက်သော သားစုတွင်သားတယောက်ကိုငါချီးမြှောက်၍ သူ၏နိုင်ငံကိုတည် ထောင်မည်။–

၁၇း၁၂ ထိုသားသည် ငါ့အဘို့အိမ်ကိုဆောက်လိမ့်မည်။ သူထိုင်သောရာဇပလ္လင်ကို အစဉ်အမြဲငါတည်စေမည်။–

၁၇း၁၃ ငါသည် သူ၏အဘဖြစ်မည်။ သူသည်လည်း ငါ၏သားဖြစ်လိမ့်မည်။ သင့်ရှေ့မှာရှိသောသူ၌ ငါ၏ကရုဏာကိုနှုတ်သကဲ့သို့ သင်၏သား၌ငါမနှုတ်။–

၁၇း၁၄ ထိုသားကို ငါ့အိမ်၊ ငါ့နိုင်ငံ၌ အစဉ်အမြဲနေရာချမည်။ သူ၏ရာဇပလ္လင်သည်လည်း အစဉ်အမြဲတည်ရလိမ့်မည်ဟု ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်အားပြောလော့ဟု မိန့်တော် မူ၏။–

၁၇း၁၅ ထိုဗျာဒိတ်တော်စကားအလုံးစုံတို့ကိုနာသန်သည် ဒါဝိဒ်အားပြန်ပြောလေ၏။

၁၇း၁၆ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် အထဲသို့ဝင်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထိုင်လျက်၊ အိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ဤမျှလောက် ချီးမြှောက်တော်မူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်သည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်ပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်အမျိုးသည် အဘယ်သို့သော အမျိုးဖြစ်ပါသနည်း။–

၁၇း၁၇ သို့ရာတွင် အိုဘုရားသခင်၊ ထိုကျေးဇူးတော်ကို သာမည့ကျေးဇူးဟု ထင်မှတ်တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်ကို ကြာမြင့်စွာသော ကာလနှင့်ယှဉ်လျက် မိန့်တော်မူပါသည်တကား။ အိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကိုဘုန်းကြီးသောသူကဲ့သို့ မှတ်တော်မူပါသည်တကား။–

၁၇း၁၈ ကိုယ်တော်ကျွန်ဒါဝိဒ်သည် ကိုယ်ဘုန်းကြီးစေခြင်းငှါ၊ အဘယ်သို့တိုးတက်၍ လျှောက်ရပါမည်နည်း။ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်ကိုသိတော်မူ၏။–

၁၇း၁၉ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်အကျိုးကိုထောက်၍ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ဤကြီးစွာသောအမှုအလုံးစုံတို့ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ အလုံးစုံတို့ကို ပြုတော်မူပြီ။–

၁၇း၂၀ သို့ဖြစ်၍ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ ကြားသမျှအတိုင်း ကိုယ်တော်နှင့်တူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော်မှတပါး အခြားသောဘုရားမည်မျှမရှိပါ။

၁၇း၂၁ အဲဂုတ္တုပြည်မှရွေးနှုတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူမျိုးရှေ့မှ လူအမျိုးမျိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သဖြင့်၊ ကြီးမြတ်၍ကြောက်မက်ဘွယ်သောနာမတော်ကို ကိုယ်တော်အဘို့ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်ကြွ၍ ကိုယ်တော်အဘို့ရွေးနှုတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးနှင့်တူသော လူမျိုးတစုံ တမျိုးသည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိပါသလော။–

၁၇း၂၂ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်၏ လူဣသရေလအမျိုးသည် အစဉ်အမြဲ ကိုယ်တော်၏လူ ဖြစ်စေခြင်းငှါပြု၍၊ ကိုယ်တော်ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။–

၁၇း၂၃ ယခုမှာ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၌၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်၌၎င်း၊ မိန့်တော်မူသောစကားတော် အစဉ်အမြဲတည်ပါစေသော။ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါ။–

၁၇း၂၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည်ဟူ၍ နာမတော်သည် အစဉ်အမြဲ ချီးမြှောက်ခြင်းရှိမည် အကြောင်း၊ အမိန့်တော်သည် အစဉ်အမြဲတည်ပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကျွန်ဒါဝိဒ်၏ အမျိုးအနွယ်သည် ရှေ့တော်၌ တည်ပါစေသော။–

၁၇း၂၅ အကြောင်းမူကား၊ အိုကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ကသင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုငါတည်စေမည်ဟု ကိုယ်တော်ကျွန်အား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်ရှေ့တော်၌ ပဌနာပြုချင်သောစိတ်ရှိပါ၏။–

၁၇း၂၆ ယခုလည်း အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်မှန်တော်မူ၏။ ဤကျေးဇူးကို ကိုယ်တာ်ကျွန်၌ဂတိထားတော်မူပြီ။

၁၇း၂၇ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်သည် ရှေ့တော်၌အစဉ်အမြဲတည်ပါမည်အကြောင်း ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ နှုးညွတ်သောစိတ်ရှိတော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကြီးပေးတော်မူလျှင်၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အစဉ်အမြဲခံရပါလိမ့်မည်ဟု ဆုတောင်းသတည်း။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ ထိုနောက် ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလုပ်ကြံ၍ အောင်မြင်သဖြင့်၊ ဂါသမြို့နှင့်ကျေးလက်များကို သိမ်းယူလေ၏။–
၁၈း၂ မောဘပြည်ကိုလည်းလုပ်ကြံ၍ မောဘအမျိုးသားတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံလျက် အခွန်ဆက်ရကြ၏။–
၁၈း၃ ဇောဘမင်းကြီးဟာဒဒေဇာသည်၊ ဥဖရတ်မြစ်နားမှာ မိမိနိုင်ငံကိုတည်စေခြင်းငှါသွားသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် ဟာမတ်မြို့တိုင်အောင်တိုက်ဖျက်၍၊–
၁၈း၄ ရထားတထောင်၊ မြင်းစီးသူရဲခုနစ်ထောင်၊ ခြေသည်သူရဲနှစ်သောင်းကိုဘမ်းဆီး၍ရထားတရာကိုသိမ်းထားပြီးမှ အခြားသောမြင်းရထားရှိသမျှတို့ကို ဖျက်ဆီးလေ၏။–
၁၈း၅ ဒမာသက်မြို့နေရှုရိလူတို့သည် ဇောဘမင်းကြီးဟာဒဒေဇာကို စစ်ကူသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် ရှုရိလူနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်တို့ကိုသတ်ပြီးမှ၊–
၁၈း၆ ရှုရိပြည်ဒမာသက်မြို့၌ မြို့စောင့်တပ်ကိုထားသဖြင့်၊ ရှုရိလူတို့သည်ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံ၍အခွန်ဆက်ရကြ၏။ ဒါဝိဒ်သွားလေရာရာ၌ ထာဝရဘုရားသည် စောင့်မတော်မူ၏။–
၁၈း၇ ဟာဒဒေဇာ၏ကျွန်တို့စွဲကိုင်သော ရွှေဒိုင်းလွှားများကို ဒါဝိဒ်သည်သိမ်း၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်သွား၏။–
၁၈း၈ ဟာဒဒေဇာအစိုးရသော တိဗဟတ်မြို့နှင့်ခုန်မြို့မှ၊ ဒါဝိဒ်သည်များစွာသော ကြေးဝါကိုသိမ်းသွား၏။ ရှောလမုန်သည်ကြေးဝါရေကန်၊ ကြေးဝါတိုင်၊ ကြေးဝါ တန်ဆာများကို ထိုကြေးဝါဖြင့်လုပ်သတည်း။
၁၈း၉ ဇောဘမင်းကြီးဟာဒဒေဇာ၏ တပ်အလုံးအရင်းကို ဒါဝိဒ်လုပ်ကြံကြောင်းကို ဟာမတ်မင်းကြီး တောဤသည်ကြားလျှင်၊–
၁၈း၁၀ မိမိရန်သူဟာဒဒေဇာကို ဒါဝိဒ်သည်စစ်တိုက်၍လုပ်ကြံသောကြောင့်၊ မိဿဟာယဖွဲ့၍ ကောင်းကြီးပေး စေခြင်းငှါ မိမိသားဟဒေါရံကိုဒါဝိဒ်မင်း ကြီးထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ဟဒေါရံသည် ရွှေဖလား၊ ငွေဖလား၊ ကြေးဝါဖလားအမျိုးမျိုးတို့ကိုဆောင်ခဲ့လေ၏။–
၁၈း၁၁ ထိုဖလားတို့ကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရားအားပူဇော်၏။ ထိုအတူရှုရိပြည်၊ မောဘပြည်၊ အမ္မုန်ပြည်၊ ဖိလိတ္တိပြည်၊ အာမလက်ပြည်၊ အပြည်ပြည် တို့မှဆောင်ခဲ့သော ရွှေငွေကိုလည်းပူဇော်၏။–
၁၈း၁၂ ထိုမှတပါး၊ ဇေရုယာသားအဘိရှဲသည် ဆားချိုင့်တွင် ဧဒုံလူတသောင်းရှစ်ထောင်တို့ကို လုပ်ကြံလေ၏။–
၁၈း၁၃ ဧဒုံပြည်၌ မြို့စောင့်တပ်တို့ကိုထား၍၊ ဧဒုံပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံကြ၏။ ဒါဝိဒ်သွားလေရာရာ၌ ထာဝရဘုရားသည် စောင့်မတော်မူ၏။
၁၈း၁၄ ထိုသို့ ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကိုစိုးစံ၍၊ နိုင်ငံတော်သားတို့တွင် တရားမှုကို စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။–
၁၈း၁၅ ဇေရုယာ၏သားယွာဘသည် ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။ အဟိလုဒ်၏သားယောရှဖတ်သည် အတွင်းဝန်ဖြစ်၏။–
၁၈း၁၆ အဟိတုပ်၏သားဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာ၏သားအဟိမလက်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၏။ စရာယသည် စာရေးတော်ကြီးဖြစ်၏။–
၁၈း၁၇ ယောယဒ၏သားဗေနာယသည် ခေရသိလူနှင့်ပေလသိလူတို့ကိုအုပ်ရ၏။ ဒါဝိဒ်၏ သားတော်တို့သည်လည်း အထံတော်၌ မင်းသား အရာနှင့်နေကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ ထိုနောက် အမ္မုန်ရှင်ဘုရင်နာဟတ်သည်သေ၍၊ သားတော်ဟာနုန်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။–
၁၉း၂ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ဟာနုန်အဘနာဟတ်သည် ငါ့အားကျေးဇူးပြုသောကြောင့် သူ၏သား၌ကျေးဇူးပြုမည်ဟုဆိုလျက်၊ သူ၏အဘသေရာတွင် နှစ်သိမ့်စေခြင်း ငှါသံတမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍၊ ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည် ဟာနုန်မင်းကိုနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ သူရှိရာအမ္မုန်ပြည်သို့ ရောက်ကြ၏။–
၁၉း၃ အမ္မုန်အမျိုးမှူးမတ်တို့သည် ဟာနုန်မင်းထံသို့ဝင်၍၊ ဒါဝိဒ်သည်စိတ်တော်ကိုနှစ်သိမ့်စေသောသူတို့ကိုစေလွှတ်ရာတွင်၊ ခမည်းတော်ကို ရိုသေစွာပြုသည်ဟု ထင်မှတ်တော်မူသလော။ ပြည်တော်ကိုစစ်ဆေးစူးစမ်း၍ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါသာ၊ သူ၏ကျွန်တို့သည်အထံတော်သို့ရောက်သ ည်မဟုတ်လောဟု လျှောက်ကြ လျှင်၊–
၁၉း၄ ဟာနုန်သည် ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့ကိုယူပြီးလျှင်၊ မုတ်ဆိတ်ကိုရိတ်၍ အဝတ်ကိုတင်ပါးတိုင်အောင်ဖြတ်ပြီးမှ လွှတ်လိုက်လေ၏။–
၁၉း၅ ထိုသူတို့၌ အဘယ်သို့ပြုသည်ကို ဒါဝိဒ်သည်သိတင်းကြားသောအခါ၊ သူတို့သည် အလွန်ရှက်သောကြောင့် ဆီးကြိုစေခြင်းငှါစေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည် မုတ်ဆိတ်မရှည်မှီတိုင်အောင် ယေရိခေါမြို့မှာနေကြလော့။ ထိုနောက်မှ ပြန်လာကြလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။
၁၉း၆ ဟာနုန်မင်းနှင့်အမ္မုန်အမျိုးသားတို့က၊ ငါတို့သည်ဒါဝိဒ်ရှေ့မှာ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သိလျှင်၊ မေသောပေါတာမိပြည်၊ ရှုရိမာခါ ပြည်၊ ဇောဘပြည်တို့၌ မြင်းရထားတို့ကိုငှါးခြင်းငှါ ငွေအခွက်တသောင်းကိုထုတ်၍၊–
၁၉း၇ မြင်းရထားသူရဲသုံးသောင်းနှစ်ထောင်ကိုငှါး၊ မာခါမင်းကြီးနှင့် သူ၏လူတို့ကိုငှါးငှါးသဖြင့် ထိုသူတို့သည်မေဒဘမြို့ရှေ့မှာတပ်ချကြ၏။ အမ္မုန် အမျိုးသား တို့သည်လည်းစုဝေး၍ အမြို့မြို့တို့မှစစ်ချီကြ၏။–
၁၉း၈ ထိုသိတင်းကို ဒါဝိဒ်သည်ကြားလျှင် ယွာဘနှင့်ခွန်အားကြီးသော သူရဲအလုံးအရင်းအပေါင်းကို စေလွှတ်၏။–
၁၉း၉ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်ထွက်၍ မြို့တံခါးဝမှာစစ်ခင်းကျင်းကြ၏။ စစ်ကူသောမင်းကြီးတို့သည် လွင်ပြင်၌တခြားစီနေကြ၏။–
၁၉း၁၀ ယွာဘသည်လည်းရှေ့၌၎င်း၊ နောက်၌၎င်း၊ စစ်မျက်နှာနှစ်ဘက်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ဣသရေလလူတို့တွင် သန်မြန်သောသူရှိသမျှတို့ကို ရွေးကောက်၍ ရှုရိလူတို့တဘက်၌ စစ်ခင်းကျင်း၏။–
၁၉း၁၁ ကြွင်းသောသူတို့ကို အမ္မုန်အမျိုးသားတို့တဘက်၌စစ်ခင်းကျင်းစေခြင်းငှါ ညီအဘိရှဲ လက်သို့အပ်လျက်၊–
၁၉း၁၂ ရှုရိလူတို့သည် ငါ့ကိုနိုင်လျှင် ငါ့အားကူရမည်။ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် သင့်ကိုနိုင်လျှင် သင့်အားငါကူမည်။–
၁၉း၁၃ ရဲရင့်သောစိတ်ရှိ၍ငါတို့လူမျိုးနှင့်ငါတို့ဘုရားသခင့်မြို့ရွာတို့အဘို့အားထုတ်၍တိုက်ကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရားသည်အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်းစီရင် တော်မူစေသတည်းဟု ဆိုပြီးမှ၊–
၁၉း၁၄ သူ၌ပါသော လူများနှင့်တကွ၊ ရှုရိလူတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချဉ်းသွားသောအခါ၊ ရှုရိလူတို့သည် ပြေးကြ၏။–

၁၉း၁၅ ရှုရိလူတို့ပြေးသည်ကို အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်မြင်လျှင်၊ သူတို့သည်လည်း ဉီအဘိရှဲရှေ့မှာပြေး၍ မြို့ထဲသို့ဝင်ကြ၏။ ယွာဘသည်လည်း ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပြန်သွားလေ၏။

၁၉း၁၆ ရှုရိလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာ မိမိတို့ရှုံးသည်ကိုသိမြင်လျှင်၊ သံတမန်တို့ကို စေလွှတ်၍ မြစ်တဘက်၌နေသော ရှုရိလူတို့ကိုခေါ်သဖြင့်၊ ဟာဒဒေဇာခန့်ထားသော ဗိုလ်ချုပ်မင်းရှောဖက်သည်လည်းအုပ်ရ၏။–

၁၉း၁၇ ထိုသိတင်းကိုကြားလျှင် ဒါဝိဒ်သည်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေ၍ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးသဖြင့်၊ ရန်သူတပ်သို့ရောက်၍ စစ်ခင်းကျင်းလေ၏။ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် စစ်ခင်းကျင်း၍ ရှုရိလူတို့သည်တိုက်သောအခါ၊–

၁၉း၁၈ ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာပြေးကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည်လည်း ရှုရိမြင်းရထားစီးသူရဲခုနစ်ထောင်၊ ခြေသည်သူရဲလေးသောင်းတို့ကိုသတ်၍ ဗိုလ်ချုပ်မင်း ရှောဖက်ကိုလည်း လုပ်ကြံလေ၏။–

၁၉း၁၉ ဟာဒဒေဇာမင်း၏ကျွန်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာ မိမိတို့ ရှုံးသည်ကိုသိမြင်လျှင်၊ ဒါဝိဒ်နှင့်မိဿဟာယဖွဲ့၍ကျွန်ခံကြ၏။ နောက်တဖန် ရှုရိလူတို့သည် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကိုစစ်မကူကြ။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ အခါလည်၍၊ ရှင်ဘုရင်တို့သည် စစ်တိုက်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ ယွာဘသည် ဗိုလ်ခြေ အလုံးအရင်းနှင့် ချီသွားသဖြင့်၊ အမ္မုန်ပြည်ကိုတိုက်ဖျက်၍ ရဗ္ဗာမြို့ကိုဝိုင်းထား၏။ ဒါဝိဒ်သည် ကိုယ်တိုင်ယေရုရှလင်မြို့၌နေလေ၏။–

၂၀း၂ ယွာဘသည် ရဗ္ဗာမြို့ကိုတိုက်ဖျက်ပြီးမှ၊ ဒါဝိဒ်သည် မင်းကြီး၏သရဖူကိုချွတ်ယူ၍ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာတင်ကြ၏။ သရဖူအချိန်ကား၊ ကျောက်မြတ်ကိုမဆိုဘဲ ရွှေအခွက်တဆယ်ရှိသတည်း။ မြို့၌လုယူသောဥစ္စာအများကိုလည်း ထုတ်လေ၏။–

၂၀း၃ မြို့သားတို့ကိုလည်း ထုတ်၍ လွှတိုက်မှု၊ သံထွန်၊ သံပုဆိန်နှင့်လုပ်မှုကိုလုပ်စေ၏။ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် အမ္မုန်မြို့သူရွာသားအပေါင်းတို့၌ ပြုပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့ နှင့်အတူ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်လေ၏။

၂၀း၄ နောက်တဖန် ဂေဇာမြို့မှ ဖိလိတ္တိလူတို့နှင့် စစ်တိုက်ကြစဉ်၊ ဟုရှသိလူ သိဗေခဲသည် ရေဖိမ်အမျိုးသာဖကိုသတ်၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို အောင်မြင်လေ၏။–

၂၀း၅ နောင်တဖန် ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုစစ်တိုက်ကြစဉ်၊ ယာဣယသားလေဟာနန်သည် ရက်ကန်းလက်လိပ်နှင့် အမျှကြီးသော လှံရိုးကိုသုံးစွဲသော ဂိတ္တိအမျိုး ဂေါလျတ်၏ညီ လာခ်မိကိုသတ်လေ၏။–

၂၀း၆ နောက်တဖန် ဂါသမြို့မှာစစ်တိုက်ကြစဉ်၊ အရပ်မြင့်၍ လက်တဘက်၌လက်ခြောက်ချောင်းစီ၊ ခြေတဘက်၌ခြေခြောက်ချောင်းစီ၊ ပေါင်းနှစ်ဆယ် လေးချောင်း ရှိသော ရေဖိမ်အမျိုးသား တယောက်သည်၊–

၂၀း၇ ဣသရေလအမျိုးကို ကြိမ်းပသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်အစ်ကို ရှိမာ၏သား ယောနသန်သည် ထိုသူကိုသတ်လေ၏။–

၂၀း၈ ဤသူတို့သည် ဂါသမြို့၌နေသော ရေဖိမ်လူကြီးသားဖြစ်၍ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏ကျွန်တို့ လက်ဖြင့်သေကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ နောက်တဖန် စာတန်သည် ဣသရေလအမျိုးတဘက်၌ထ၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ရေတွက်စေခြင်းငှါ ဒါဝိဒ်ကိုတိုက်တွန်းလေ၏။–

၂၁း၂ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ လူပေါင်းမည်မျှရှိသည်ကို ငါသိမည်အကြောင်း၊ ဗေရရှေဘမြို့မှသည် ဒန်မြို့တိုင်အောင် သွား၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ရေတွက်ပြီး လျှင်၊ စာရင်းကိုငါ့ထံသို့သွင်းလော့ဟု ဗိုလ်ချုပ်မင်းယွာဘနှင့် အရာရှိတို့အားမိန့်တော်မူ၏။–

၂၁း၃ ယွာဘကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကိုထပ်၍ အဆတရာတိုးပွါးစေခြင်းငှါပြုတော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင် အရှင်မင်းကြီး၊ ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့သည် သခင်၏ကျွန်ဖြစ်ပါသည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သခင်သည် ဤအမှုကိုအဘယ်ကြောင့် စီရင်တော်မူသနည်း။ ဣသရေလအမျိုး ပြစ်မှားစရာအကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့်ပြုတော်မူသနည်းဟု လျှောက်လေ၏။–

၂၁း၄ သို့သော်လည်း အမိန့်တော်သည် ယွာဘစကားကိုနိုင်သဖြင့်၊ ယွာဘသည်ထွက်၍ ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံးသို့သွားပြီးမှ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်လာ ၏။–

၂၁း၅ လူပေါင်းစာရင်းကို ဒါဝိဒ်အားဆက်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ထားကိုင်သူရဲ တသန်းနှင့်တသိန်း၊ ယုဒအမျိုး၌ ထားကိုင်သူရဲ လေးသိန်းနှင့် ခုနစ်သောင်းရှိ၏။–

၂၁း၆ သို့ရာတွင် ယွာဘသည် အမိန့်တော်ကိုရွံ့သောကြောင့်၊ လေဝိအမျိုးနှင့်ဗင်္ယာမိန်အမျိုးကို အခြားသောအမျိုးထဲသို့ သွင်း၍မရေတွက်။

၂၁း၇ ဒါဝိဒ်ပြုသောအမှုကို ဘုရားသခင်သည် အလိုတော်မရှိသဖြင့်၊ ဣသရေလအအမျိုးကို ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်ဖြစ်၍၊–

၂၁း၈ ဒါဝိဒ်က၊ အကျွန်ုပ်ပြုမိသောအမှု၌ အလွန်ပြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အပြစ်ကို ဖြေရှင်းတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အလွန်မိုက်သောအမှုကို ပြုမိပါပြီ ဟုဘုရားသခင်အား တောင်းပန်လေ၏။–

၂၁း၉ ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်၏ပရောဖက်ဂဒ်ကိုခေါ်၍၊–

၂၁း၁၀ ဒါဝိဒ်ထံသို့သွားလော့။ အရာသုံးပါးကိုသင့်အားငါပြ၏။ သင်၌ငါပြုစရာဘို့ တပါးပါးကိုရွေးလော့ဟု ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–

၂၁း၁၁ ဂဒ်သည် ဒါဝိဒ်ထံသို့သွား၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၂၁း၁၂ သုံးနှစ်ပတ်လုံး အစာအာဟာရခေါင်းပါးသောဘေး၊ သုံးလပတ်လုံး သင့်ကိုရန်သူလိုက်မှီ၍ ထားဖြင့်လုပ်ကြံသောဘေး၊ သုံးရက်ပတ်လုံးပြည်တော်၌ ကာလနာတည်းဟူသော ထာဝရဘုရား၏ ထားတော်ကို၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ကိုင်၍ ဣသရေလပြည်

တရှောက်လုံးကို ဖျက်ဆီးသော ဘေးတို့တွင် တပါးပါးကိုရွေးလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်မူ သောသူအား အဘယ်သို့ပြန်လျှောက်ရမည်ကို ဆင်ခြင်တော်မူ ပါဟု လျှောက်လေ၏။—

၂၁း၁၃ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ငါသည်ကျဉ်းမြောင်းရာသို့ ရောက်လေပြီတကား။ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သို့ရောက်ပါစေ။ ကရုဏာတော်ကြီးလှ၏။ လူလက်သို့ မရောက်ပါစေနှင့်ဟု ဂဒ်အားပြန်ပြော၏။

၂၁း၁၄ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ကာလနာကိုလွှတ်လိုက်တော်မူ၍ လူခုနစ်သောင်းသေကြ၏။—

၂၁း၁၅ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည်ကောင်းကင်တမန်ကို စေလွှတ်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ကောင်းကင်တမန်ဖျက်ဆီးမည်ဟု အားထုတ် သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည်ကြည့်ရှုလျက်၊ ထိုဘေးကြောင့် နောင်တရတော်မူ၍၊ တန်ပြီ။ သင့်လက်ကိုရုပ်သိမ်းလော့ဟု ဖျက်ဆီးသော ကောင်းကင် တမန်အားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်၊ ယေဗုသိလူအရောန၏ ကောက်နယ် တလင်းအနားမှာ ရပ်နေ၏။—

၂၁း၁၆ ဒါဝိဒ်သည်မျှော်ကြည့်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် ယေရုရှလင်မြို့အပေါ်မှာ ထားကိုမိုးလျက်မိုယ်းကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကြားမှာ ရပ်နေသည်ကို မြင်လျှင်၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ ဣသရေလအမျိုးသားအသက်ကြီးသူတို့သည် လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက် မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်လျက် နေကြ၏။—

၂၁း၁၇ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ပြည်သားတို့ကိုရေတွက်စေခြင်းငှါ စီရင်သောသူကား အကျွန်ုပ်ဖြစ်ပါသည်မဟုတ်လော။ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ။ အလွန်ဒုစရိုက်ကို ပြုမိပါပြီ။ ဤသိုးတို့မူကား၊ အဘယ်သို့ပြုမိပါသနည်း။ အိုအကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို ဒဏ်ခတ်ခြင်းငှါ လက်တော်ကိုသူတို့အပေါ်သို့ ရောက်တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်နှင့်အကျွန်ုပ်၏အဆွေအမျိုးအပေါ်သို့ ရောက်စေတော်မူပါဟု ဘုရားသခင်အား တောင်းပန်လေ၏။—

၂၁း၁၈ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည်သွား၍၊ ယေဗုသိလူအရောန၏ ကောက်နယ်တလင်း၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်စေခြင်းငှါ ပြောရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင် တမန်သည် ဂဒ်ကိုမှာထားသဖြင့်၊—

၂၁း၁၉ ဂဒ်ဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်အတိုင်း ဒါဝိဒ်သည်သွားလေ၏။—

၂၁း၂၀ အရောနသည် စပါးကိုနယ်စဉ်တွင်၊ လှည့်ကြည့်၍ ရှင်ဘုရင်ကိုမြင်သောအခါ၊ သားလေးယောက်နှင့်တကွ ပုန်းရှောင်၍နေ၏။—

၂၁း၂၁ ဒါဝိဒ်သည် အရောနရှိရာသို့ ရောက်သောအခါ၊ အရောနကြည့်၍ ဒါဝိဒ်ကိုမြင်လျှင်၊ ကောက်နယ်တလင်းမှဆင်း၍ ဒါဝိဒ်ရှေ့မှာဦးချပြပ်ဝပ်လေ၏။—

၂၁း၂၂ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ လူတို့တွင်ကာလနာဘေးကို ငြိမ်းစေမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ယဇ်ပလ္လင်ကို ငါတည်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဤကောက်နယ် တလင်းအရပ်ကို အဘိုးထိုက်သည်အတိုင်း ရောင်းပါဟု အမိန့်ရှိသော်၊—

၂၁း၂၃ အရောနက၊ ကျွန်တော်သခင်အရှင်မင်းကြီးယူတော်မူပါ။ စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူပါ။ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့နွားများ၊ ထင်းဘို့ ကောက်နယ် တန်ဆာများ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ရ ဂျုံစပါးများအလုံးစုံကို ကျွန်တော်ဆက်ပါ၏ဟု ဒါဝိဒ်အားလျှောက်လျှင်၊—

၂၁း၂၄ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးက၊ ထိုသို့ငါမယူရ။ စင်စစ်အဘိုးထိုက်သည်အတိုင်းပေး၍ ငါဝယ်မည်။ သင့်ဥစ္စာကို ထာဝရဘုရားအဘို့ ငါမသိမ်း။ ကိုယ်ငွေမကုန်ဘဲ မီးရှို့ရာ ယဇ်ကိုမပူဇော်လိုဟု အရောနအားဆိုသဖြင့်၊—

၂၁း၂၅ ရွှေခြောက်ပိဿာကို ချိန်ပေး၍ ထိုအရပ်ကိုဝယ်ပြီးမှ၊—

၂၁း၂၆ ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ကိုပူဇော်လေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားကိုပဌနာပြုသောအခါ၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်သို့ မီးကျသဖြင့် ကောင်းကင်ထဲက ထူးတော်မူ၏။—

၂၁း၂၇ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိထားကိုထားအိမ်၌ သွင်းထားပြန်၏။

၂၁း၂၈ ထာဝရဘုရားသည် ယေဗုသိလူအရောန၏ ကောက်နယ်တလင်း၌ ထူးတော်မူသည်ကို ဒါဝိဒ်သည်သိမြင်လျှင်၊ ထိုအရပ်၌ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို ပြုလေ၏။—

၂၁း၂၉ တော၌မောရှေလုပ်ခဲ့သော ထာဝရဘုရား၏တဲတော်နှင့် မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်သည်၊ ထိုကာလ၌ ဂိဗောင်မြို့၌မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာရှိ၏။—

၂၁း၃၀ ဒါဝိဒ်သည် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ထားကို ကြောက်သောကြောင့်၊ ထိုယဇ်ပလ္လင်သို့သွား၍ ဘုရားသခင်ကိုမမေးမလျှောက်ဝံ့။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ သို့ဖြစ်၍၊ ဒါဝိဒ်က ဤအရပ်သည်ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ဖြစ်၏။ ဤယဇ်ပလ္လင်သည် ဣသရေလအမျိုး၏ယဇ်ပလ္လင်ဖြစ်၏ဟု ဆိုလျက်၊—

၂၂း၂ ဣသရေလပြည်၌ရှိသော တပါးအမျိုးသားတို့ကို စုဝေးစေခြင်းငှါမိန့်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်တည်စရာဘို့ ကျောက်ဆစ်ရသော ပန်းရန်သမားတို့ကိုလည်း စေခိုင်းတော်မူ၏။—

၂၂း၃ တံခါးလုပ်စရာ သံချွန်အဘို့နှင့် သစ်သားဆက်စရာအဘို့ များစွာသောသံကိုင်း၊ အချိန်မမှတ်နိုင်အောင် များစွာသောကြေးဝါကိုင်း၊—

၂၂း၄ များစွာသော အာရဇ်သစ်သားကိုင်း၊ ပြင်ဆင်တော်မူ၏။ ဇိဒုန်မြို့သားနှင့် တုရုမြို့သားတို့သည်၊ အာရဇ်သစ်သားအများကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။—

၂၂း၅ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ငါ့သားရှောလမုန်သည် အသက်ငယ်၍နုသေး၏။ ထာဝရဘုရားအဘို့တည်ရသော အိမ်မူကား အလွန်ထူးဆန်းသောအိမ်၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်၌ ဘုန်းအသရေကျော်စောသော အိမ်ဖြစ်ရမည်။ ယခုပင်အိမ်တော်အဘို့ ငါပြင်ဆင်မည်ဟု အကြံရှိလျက် အနိစ္စ မရောက်မှီများစွာပြင်ဆင် တော်မူ၏။

၂၂း၆ သားတော်ရှောလမုန်ကိုလည်းခေါ်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့ အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်ရမည်အကြောင်း မှာထား လေသည်မှာ၊—

၂၂း၇ ငါ့သား၊ ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်မည်ဟု ငါအကြံရှိပြီ။—

၂၂း၈ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါသို့ရောက်သည်ကား၊ သင်သည်များစွာစစ်တိုက်၍ လူအများတို့ကိုသတ်လေပြီ။ မြေကြီး ပေါ်မှာ ငါ့မျက်မှောက်၌ များစွာသောအသွေးကိုသွန်းသောကြောင့်၊ ငါ့နာမအဘို့အိမ်ကို မတည်မဆောက်ရ။—

၂၂း၉ သင်မြင်သော သားတယောက်သည် ငြိမ်ဝပ်သောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏အမည်ကား ရှောလမုန်ဖြစ်၍၊ သူ့ပတ်လည်၌ရန်သူမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်သော အခွင့်ကိုငှင်း၊ သူ၏လက်ထက်၌ ဣသရေလအမျိုးသည် စစ်တိုက်ခြင်းမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသောအခွင့်ကိုငှင်း ငါပေးမည်။—

၂၂း၁၀ ထိုသားသည် ငါ့နာမအဘို့ အိမ်ကိုတည်ဆောက်ရလိမ့်မည်။ သူသည် ငါ့သားဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သူ၏အဘဖြစ်မည်။ သူထိုင်သော ဣသရေလ နိုင်ငံရာဇပလ္လင်ကို အစဉ်အမြဲ ငါတည်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူပြီ။—

၂၂း၁၁ သို့ဖြစ်၍ ငါ့သား၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ဘက်၌နေ၍ အကြံထမြောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း သင်သည်သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်ရလိမ့်မည်။—

၂၂း၁၂ သို့ရာတွင် သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏တရားတော်ကို စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်ဉာဏ်ပညာကိုပေး၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို စီရင်ခြင်းအမှု၌ မှာထားတော်မူ ပါစေသော။—

၂၂း၁၃ ဣသရေလအမျိုး၏အမှု၌ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမှာထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ သတိပြုလျှင်အကြံ ထ မြောက်ရလိမ့်မည်။ အားယူ၍ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ စိုးရိမ်ခြင်း၊ စိတ်ပျက်ခြင်းမရှိစေနှင့်။—

၂၂း၁၄ ငါသည် ဆင်းရဲခံစဉ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်အဘို့ ရွှေအခွက်တသိန်းနှင့် ငွေအခွက်တသောင်းကိုငှင်း၊ အချိန်မမှတ်နိုင်အောင် များစွာသော ကြေးဝါနှင့်သံကိုငှင်း၊ သစ်သားများနှင့်ကျောက်များကိုငှင်း ပြင်ဆင်ပြီ။ သင်သည်လည်း ထပ်၍ပြင်ဆင်ရမည်။—

၂၂း၁၅ ထိုမှတပါး သင်၌ များစွာသောလက်သမား၊ ပန်းရန်သမား၊ ကျောက်ဆစ်သမား၊ အမျိုးမျိုးသောအတတ်၌ လေ့ကျက်သောဆရာသမားရှိကြ၏။—

၂၂း၁၆ ရွှေငွေကြေးဝါသံအတိုင်းမသိများသည်ဖြစ်၍ ထလော့။ ကြိုးစားလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်အတူရှိတော်မူပါစေသောဟု မှာထားတော်မူ၏။

၂၂း၁၇ ဣသရေလမင်းအပေါင်းတို့သည် သားတော်နှင့်ဝိုင်းရမည်အကြောင်း မှာထားလေသည်မှာ၊—

၂၂း၁၈ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိတော်မူမည်မဟုတ်လော။ အရပ်ရပ်၌ ငြိမ်ဝပ်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူသည်မဟုတ် လော။ ပြည်သူပြည်သားတို့ကို ငါ့လက်၌အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ရှေ့၊ ထိုဘုရားသခင်၏ လူတို့ရှေ့မှာ တပြည်လုံးသည် နှိမ့်ချလျက် ရှိ၏။—

၂၂း၁၉ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုရှာခြင်းငှါ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို နှိုးဆော်တိုက်တွန်း ကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ တည်ရ သောအိမ်တော်ထဲသို့ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်နှင့် ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသောတန်ဆာတို့ကို သွင်းခြင်းငှါ ထကြလော့။ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို တည်ဆောက်ကြလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃း၁ ဒါဝိဒ်မင်းသည် အသက်ကြီး၍ကာလပြည့်စုံရာအချိန် ရောက်သောအခါ၊ သားတော် ရှောလမုန်ကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထား၍၊—

၂၃း၂ ဣသရေလမင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေတော်မူ၏။

၂၃း၃ လေဝိသားတို့တွင် အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ စာရင်းဝင်သောယောကျာ်းပေါင်းကား၊ သုံးသောင်းရှစ်ထောင်တည်း။—

၂၃း၄ ထိုသူတို့တွင် နှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြ၏။ ခြောက်ထောင်တို့သည်အရာရှိ၊ တရား သူကြီးလုပ်ရကြ၏။—

၂၃း၅ လေးထောင်တို့သည် တံခါးကိုစောင့်ရကြ၏။ လေးထောင်တို့သည် ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစရာတုရိယာတို့နှင့် ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းရကြ၏။—

၂၃း၆ လေဝိသားဂေရရှုံ၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိအမျိုးအသီးအသီးတို့ကို ဒါဝိဒ်ခွဲထား၍ တမျိုးတခြားစီသင်းဖွဲ့စေ၏။—

၂၃း၇ ဂေရရှုံအမျိုးသားကား၊ လာဒန်နှင့်ရှိမိတည်း။—

၂၃း၈ လာဒန်သားအကြီးကား၊ ယေဟေလ၊ သူ၏ညီဇေသံနှင့်ယောလ၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။—

၂၃း၉ ရှိမိသားကားရှေလောမိတ်၊ ဟာဇေလ၊ ဟာရန်၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။ ဤသူတို့သည် လာဒန်အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်ကြ၏။—

၂၃း၁၀ ရှိမိသားကား ယာဟတ်၊ ဇိဇ၊ ယုရှ၊ ဗေရိ၊ ပေါင်းလေးယောက်တည်း။—

၂၃း၁၁ ယာဟတ်ကား အကြီးဖြစ်၏။ ဇိဇကား ဒုတိယအရာကိုရ၏။ ယုရှနှင့် ဗေရိ၌ကား သားများစွာမရှိ။ သို့ဖြစ်၍ အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းတခုတည်း၌ ပေါင်းကြ၏။

၂၃း၁၂ ကောဟတ်သားကား အာမရံ၊ ဣဇဟာ၊ ဟေဗြုန်၊ ဩဇေလ၊ ပေါင်းလေးယောက်တည်း။—

၂၃း၁၃ အာမရံသားကား အာရုန်နှင့်မောရှေတည်း။ အာရုန်နှင့်သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ခြင်း၊ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ နာမတော်ကိုမြွက်၍ အစဉ်ကောင်းကြီးပေးခြင်းအမှုကို ပြုရမည်အကြောင်း၊ အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ အခြားသူတို့နှင့် ခွဲထားသောသူဖြစ်ကြ၏။—

၂၃း၁၄ ဘုရားသခင့်လူ မောရှေ၏သားကိုကား၊ လေဝိအမျိုးသားတို့၏ စာရင်း၌သွင်းရ၏။—

၂၃း၁၅ မောရှေသားကား ဂေရရှုံနှင့် ဧလျေဇာတည်း။—

၂၃း၁၆ ဂေရရှုံသားတို့တွင်၊ ရှေဗွေလသည် အကြီးဖြစ်၏။—

၂၃း၁၇ ဧလျေဇာသားအကြီးရေဟာဘိတယောက်တည်းရှိ၏။ ရေဟာဘိ၌ကားသား အလွန်များ၏။—

၂၃း၁၈ ဣဇဟာသားအကြီးကား ရှေလောမိတ်၊—

၂၃း၁၉ ဟေဗြုန်သားအကြီးကား ယေရိ၊ ဒုတိယသားအာမရိ၊ တတိယသား ယဟာဇေလ၊ စတုတ္ထသား ယေကမံ၊—

၂၃း၂၀ ဩဇေလသားအကြီးကား မိက္ခာ၊ ဒုတိယသားယေရှိတည်း။

၂၃း၂၁ မေရာရိသားကား မဟာလိနှင့်မုရှိတည်း။ မဟာလိသားကား လောဇာနှင့်ကိရှတည်း။—

၂၃း၂၂ လောဇာသည်သားမရှိ။ သမီးသက်သက်ရှိ၍သေ၏။ သူ့သမီးတို့နှင့် သူ့ညီကိရှသားတို့သည် စုံဘက်ကြ၏။–
၂၃း၂၃ မုရှိသားကား မဟာလိ၊ ဧဒါ၊ ယေရိမုတ်၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။
၂၃း၂၄ ဤရွေ့ကား အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရသော လေဝိအမျိုးသား အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းဝင်သော အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်သတည်း။–
၂၃း၂၅ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူမျိုးအား ငြိမ်ဝပ်သောအခွင့်ကိုပေး၍ ကိုယ်တော်တိုင်ယေရုရှလင်မြို့၌ အစဉ်နေတော်မူသော ကြောင့်၊–
၂၃း၂၆ လေဝိသားတို့သည် တဲတော်နှင့်တဲတော်အမှု ဆောင်ရွက်ရာတန်ဆာများကို နောက်တဖန်မထမ်းရဟု ဒါဝိဒ်မိန့်တော်မူ၏။–
၂၃း၂၇ နောက်ဆုံးအမိန့်တော်အတိုင်း၊ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်သော လေဝိသားတို့ကို စာရင်းယူရ၏။–
၂၃း၂၈ အကြောင်းမူကား၊ လေဝိသားတို့သည် အာရုန်သားတို့၏လက်ထောက်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ သန့်ရှင်းသောအရာရှိသမျှတို့ကို စင်ကြယ်စေ၍၊ ထာဝရဘုရား ၏အိမ်တော်နှင့်တန်တိုင်းများ၊ အခန်းများ၌အမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြမည်။–
၂၃း၂၉ ရှေ့တော်မုန့်ကိုင်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာမုန့်ညက်ကိုင်း၊ တဆေးမဲ့မုန့်ပြား၊ သံပြားနှင့်ဖုတ်သောမုန့်၊ မုန့်ဆီကြော်ကိုင်းလုပ်၍ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော် အမှုကိုလည်း ဆောင်ရွက်ရကြမည်။ တိုင်းထွာ၊ ချိန်တွယ်၊ ခြင်တွက်ခြင်းအမှုအမျိုးမျိုးကိုလည်း စီရင်ရကြမည်။–
၂၃း၃၀ နံနက်တိုင်း၊ ညဦးတိုင်းရပ်လျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါ၏ဟု ဝန်ခံ၍ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုလည်း ချီးမွမ်းရကြမည်။–
၂၃း၃၁ ပညတ်တရားတော်အတိုင်း ဥပုသ်နေ့၊ လဆန်းနေ့၊ ဓမ္မပွဲနေ့၊ အစဉ်မပြတ် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မီးရှို့ရာယဇ်မျိုးကို ပူဇော်ရကြမည်။–
၂၃း၃၂ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ကိုင်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကိုင်း၊ ထာဝရဘုရား အိမ်တော်၌ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်သော ညီအစ်ကို အာရုန်သားတို့ကိုင်း စောင့်ရကြမည်။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄း၁ အာရုန်အမျိုးသား အသီးအခြားသင်းဖွဲ့ရာမှာ၊ အာရုန်သားကား နာဒပ်၊ အဘိဟု၊ လောဇာ၊ ဣသမာတည်း။–
၂၄း၂ နာဒပ်နှင့်အဘိဟုသည် သားမရှိ။ အဘလက်ထက်တွင်သေသောကြောင့်၊ လောဇာနှင့်ဣသမာသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်ရ၏။–
၂၄း၃ ဒါဝိဒ်သည် လောဇာအမျိုးဇာဒုတ်နှင့် ဣသမာအမျိုးအဟိမလက်ကို အသီးအသီးဆောင် သင့်သည်အတိုင်း ခန့်ထားလေ၏။–
၂၄း၄ ဣသမာအမျိုးအကြီးအကဲထက်လောဇာအမျိုးအကြီးအကဲသာ၍များသောကြောင့်၊ လောဇာအဆွေအမျိုးအလိုက်အကြီးအကဲတကျိပ်ခြောက်ယောက်၊ ဣသမာအဆွေ အမျိုးအလိုက် အကြီးအကဲရှစ်ယောက်တို့ကို အသီးအသီးခွဲခန့်လေ၏။–
၂၄း၅ စာရေးတံပြုလျက် အသီးအခြားခွဲခန့်၍သန့်ရှင်းရာဌာနအုပ်၊ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်အုပ်တို့ကို လောဇာအမျိုးနှင့် ဣသမာအမျိုးထဲကရွေးယူရ၏။–
၂၄း၆ လေဝိအမျိုး နာသနေလသား စာရေးတော်ရှေမာယသည် ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်၊ အဗျာသာသား အဟိမလက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသား အဆွေအမျိုးသူကြီးများရှေ့မှာ နာမများကိုမှတ်ရ၏။ စာရေးတံပြု၍ လောဇာအမျိုးနှင့်ဣသမာအမျိုးထဲက အလှည့်လှည့် ရွေးကောက်ခန့် ထားသောသူဟူမူကား၊–
၂၄း၇ ပဌမသူယောယာရိပ်၊ ဒုတိယသူယေဒါယ၊–
၂၄း၈ တတိယသူဟာရိမ်၊ စတုတ္ထသူစောရိမ်၊–
၂၄း၉ ပဉ္စမသူမာလခိယ၊ ဆဌမသူမိယမိန်၊–
၂၄း၁၀ သတ္တမသူဟက္ကုတ်၊ အဋ္ဌမသူအဘိယ၊–
၂၄း၁၁ နဝမသူယေရှွာ၊ ဒသမသူရှေကနိ၊–
၂၄း၁၂ ဧကဒသမသူလျာရှိပ်၊ ဒွါဒသမသူယာကိမ်၊–
၂၄း၁၃ တကျိပ်သုံးယောက်မြောက်သောသူ ဟုပ္ပ၊ တကျိပ်လေးယောက်မြောက်သောသူ ယေရှေဗပ်၊–
၂၄း၁၄ တကျိပ်ငါးယောက်မြောက်သောသူ ဗိလဂ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်မြောက်သော သူ ဣမ္မေရ၊–
၂၄း၁၅ တကျိပ်ခုနစ်ယောက်မြောက်သောသူ ဟေဇိရ၊ တကျိပ်ရှစ်ယောက်မြောက်သောသူ အပ်ဇဇ်၊–
၂၄း၁၆ တကျိပ်ကိုးယောက်မြောက်သောသူ ပေသဟိ၊ နှစ်ကျိပ်မြောက်သောသူ ယေဇကျေလ၊–
၂၄း၁၇ နှစ်ကျိပ်တယောက်မြောက်သောသူ ယာခိန်၊ နှစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်မြောက်သောသူဂါမုလ၊–
၂၄း၁၈ နှစ်ကျိပ်သုံးယောက်မြောက်သောသူ ဒေလာယ၊ နှစ်ကျိပ်လေးယောက်မြောက်သောသူမာဇိတည်း။–
၂၄း၁၉ ထိုသို့ သူတို့အဘအာရုန်အား ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ၍၊ အဘအာရုန်စီရင်သည်အတိုင်း သူတို့သည် ထာဝရဘု ရား၏အိမ်တော်ကို ဝင်မြဲဝင်၍ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ခွဲခန့်ခြင်းရှိသတည်း။
၂၄း၂၀ ကြွင်းသောလေဝိအမျိုးသားဟူမူကား၊ အာမရံသားဖြစ်သော ရှုဗေလ၏သားစုတွင်ယေဒေယ၊–
၂၄း၂၁ ရေဟာဘိသားစုတွင် ဣရှယာ၊–
၂၄း၂၂ ဣဇဟာသားဖြစ်သော ရှေလောမိတ်၏သားစုတွင်ယာဟတ်၊–
၂၄း၂၃ ဟေဗြုန်သားစုတွင်သားအကြီးယေရိ၊ ဒုတိယသား အာမရိ၊ တတိယသားယဟာဇေလ၊ စတုတ္ထသားယေကမံ၊–
၂၄း၂၄ ဩဇေလသားဖြစ်သော မိက္ခာ၏သားစုတွင်ရှမိရ၊–
၂၄း၂၅ မိက္ခာညီဣရှယာသားစုတွင်ဇာခရိတည်း။
၂၄း၂၆ မေရာရိသားကား မဟာလိနှင့်မုရှိဖြစ်၍၊–
၂၄း၂၇ မေရာရိအမျိုးသားဖြစ်သောယာဇိ၏သားကားဗေနော၊ ရှောဟံ၊ ဇက္ကုရ၊ ဣဗရိတည်း။
၂၄း၂၈ မဟာလိသားလောဇာ၌ သားမရှိ။–
၂၄း၂၉ ကိရှသားကား ယေရမေလတည်း။–

၂၄း၃၀ မုရှိသားကား မဟာလိ၊ ဒေါ၊ ယေရိမုတ်တည်း။ ဤရွေ့ကား မိမိတို့အဆွေအမျိုးအလိုက် လေဝိအမျိုးသားတည်း။–
၂၄း၃၁ ဤသူတို့သည် ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၊ ဇာဒုတ်၊ အဟိမလက်အစရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားအဆွေ အမျိုးသူကြီးတို့ရှေ့မှာ မိမိတို့ညီအစ်ကို အာရုန်အမျိုးသားတို့တဘက်တချက် အလှည့်လှည့်စာရေး တံပြုကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၅)

၂၅း၁ ထိုမှတပါး အာသပ်၊ ဟေမန်၊ ယေဒုသုန်သားတို့နှင့်အတူဝိုင်း၍ စောင်း၊ တယော၊ ခွက်ကွင်းကို တီးမှုတ်လျက် ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကိုဆောင်ရွက်စရာဘို့၊ ဒါဝိဒ်နှင့်ပရိသတ်ဗိုလ်ခြေအကြီးအကဲတို့သည် ခွဲခန့်သောသူတို့စာရင်းဟူမူကား၊–
၂၅း၂ အာသပ်သားဇက္ကုရ၊ ယောသပ်၊ နေသနိ၊ အာရှရေလတစု။ သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်စီရင်သည်အတိုင်း၊ အဘအာသပ်၌တပည့်ဖြစ်၍ ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြ၏။–
၂၅း၃ ယေဒုသုန်သားဂေဒလိ၊ ဇေရိ၊ ရှိမိ၊ ယေရှာယ၊ ဟာရှဘိ၊ မတ္တိသိပေါင်းခြောက်ယောက်၊ သူတို့သည် အဘယေဒုသုန်၌တပည့်ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ဘော်ပြချီးမွမ်းခြင်းငှါ စောင်းတီးလျက်ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြ၏။–
၂၅း၄ ဟေမန်သား ဗုက္ကိ၊ မတ္တနိ၊ ဩဇေလ၊ ရှေဗွေလ၊ ယေရိမုတ်၊ ဟာနနိ၊ ဟာနန်၊ လျော်သ၊ ဂိဒ္ဒါလတိ၊ ရောမန္တေဇာ၊ ယောရှဗေကရှ၊ မလ္လောသိ၊ ဟောသိရ၊ မဟာ ဇုတ်တည်းဟူသော၊–
၂၅း၅ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်တံပိုးမှုတ်လျက် ဘုရားသခင်၏တရားတော်ကိုဟောပြောသော ရှင်ဘုရင်၏ဆရာတော်ဟေမန်သားဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ဟေမန်အား သားတကျိပ်လေးယောက်နှင့် သမီးသုံးယောက်တို့ကိုပေးတော်မူ၏။–
၂၅း၆ ထိုသားအပေါင်းတို့သည် အာသပ်၊ ယေဒုသုန်၊ ဟေမန်တို့ကို ရှင်ဘုရင်စီရင်သည်အတိုင်း အဘဟေမန်၌တပည့်ဖြစ်၍၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌ ခွက်ကွင်း၊ စောင်း၊ တယောကို တီးလျက်၊ သီချင်းဆို၍ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ရကြ၏။–
၂၅း၇ ထိုသူတို့နှင့်တကွ ထာဝရဘုရား၏ သီချင်းကိုသင်၍ လေ့ကျက်သောညီအစ်ကိုပေါင်းကား နှစ်ရာရှစ်ကျိပ်ရှစ်ယောက်တည်း။
၂၅း၈ ထိုသူတို့သည်အကြီးအငယ်ဆရာတပည့်ရောနှောလျက် စာရေးတံပြု၍သင်းဖွဲ့ရာမှာ၊–
၂၅း၉ ပဌမသူကား၊ အာသပ်အပေါင်းအသင်းဝင်သူ ယောသပ်တည်း။ ဒုတိယသူဂေဒလိ၊ သူနှင့်သူ၏သား ညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၁၀ တတိယသူဇက္ကုရ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၁၁ စတုတ္ထသူဣဇရိ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၁၂ ပဥ္စမသူနေသနိ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၁၃ ဆဌမသူဗုက္ကိ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၁၄ သတ္တမသူယေရှရေလ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၁၅ အဌမသူယေရှာယ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၁၆ နဝမသူမတ္တနိ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၁၇ ဒသမ သူရှိမိ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၁၈ ဧကဒသမသူအာရေလ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၁၉ ဒွါဒသမသူ ဟာရှဘိ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၂၀ တကျိပ်သုံးယောက်မြောက်သောသူရှေဗွေလ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကားတကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၂၁ တကျိပ်လေးယောက်မြောက်သောသူ မတ္တိသိ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၂၂ တကျိပ်ငါးယောက်မြောက်သောသူ ယေရမုတ်၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၂၃ တကျိပ်ခြောက်ယောက်မြောက်သောသူ ဟာနနိ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ် နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၂၄ တကျိပ်ခုနစ်ယောက်မြောက်သောသူယောရှဗေကရှ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၂၅ တကျိပ်ရှစ်ယောက်မြောက်သောသူ ဟာနန်၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ် နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၂၆ တကျိပ်ကိုးယောက်မြောက်သောသူ မလ္လောသိ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၂၇ နှစ်ကျိပ်မြောက်သောသူ လျော်သ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ် ယောက်တည်း။–
၂၅း၂၈ နှစ်ကျိပ်တယောက်မြောက်သောသူ ဟောသိရ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ် နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၂၉ နှစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်မြောက်သောသူ ဂိဒ္ဒါလတိ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၃၀ နှစ်ကျိပ်သုံးယောက်မြောက်သောသူ မဟာဇယုတ်၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၂၅း၃၁ နှစ်ကျိပ်လေးယောက်မြောက်သောသူ ရောမန္တေဇာ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–

အခန်းကြီး (၂၆)

၂၆း၁ အသီးအသီး သင်းဖွဲ့သော တံခါးစောင့်များဟူမူကား၊ ကောရဟိအမျိုး ဗျောသပ်အနွယ်၊ ကောရသား မေရှလေမိ၊–
၂၆း၂ မေရှလေမိ၏သား ဦးဇာခရိ၊ ဒုတိယသား ယေဒျေလ၊ တတိယသား ဇေဗဒိ၊ စတုတ္ထသား ယာသနေလ၊–
၂၆း၃ ပဥ္စမသားဧလံ၊ ဆဌမသား ယောဟနန်၊ သတ္တမသား ဧလျဩနဲတည်း။–
၂၆း၄ ဩဗဒေဒုံ၏သားဦး ရှေမာယ၊ ဒုတိယသားယောဇဗပ်၊ တတိယသား ယောအာ၊ စတုတ္ထသား စာကာ၊ ပဥ္စမသား နာသနေလ၊–
၂၆း၅ ဆဌမသားအမျေလ၊ သတ္တမသားဣသခါ၊ အဌမသား ပုလသဲတည်း၊ ဩဗဒေဒုံကို ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။–

၂၆း၆ သားဦးရှေမာယ၏သား ဩသနီ၊
၂၆း၇ ရေဖေလ၊ ဩဗက်၊ လောဇာဗဒ်နှင့် ခွန်အားကြီးသောညီဧလိဟု၊ သေမခိတို့သည် ခွန်အားကြီးသောသူရဲ၊ မိမိတို့အဆွေအမျိုး၌ အစိုးရသောသူ ဖြစ်ကြ၏။
၂၆း၈ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်အောင်ခွန်အားကြီးသော ဩဗဒေဒုံအမျိုးသားချင်းယောက်ျားပေါင်းကား ခြောက်ကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
၂၆း၉ ခွန်အားကြီးသောမေရှလေမိသားညီယောက်ျားပေါင်းကား တကျိပ်ရှစ်ယောက်တည်း။—
၂၆း၁၀ မေရာရိအမျိုး၊ ဟောသ၏သားတို့တွင် ရှိမရိသည် သားဦးမဟုတ်သော်လည်း၊ အဘခန့်ထားသောကြောင့် သားအကြီးဖြစ်သတည်း။—
၂၆း၁၁ ဒုတိယသားကား ဟိလခိ၊ တတိယသားတေဗလိ၊ စတုတ္ထသား ဇာခရိအစရှိသော ဟောဝသသား ညီပေါင်းကာ တကျိပ်သုံးယောက်တည်း။
၂၆း၁၂ ဤရွေ့ကား ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ အလှည့်လှည့်စောင့်ခြင်းငှါ သင်းဖွဲ့သောတံခါးစောင့်အကြီးအကဲဖြစ်သတည်း။
၂၆း၁၃ ထိုသူအကြီးအငယ်တို့သည်၊ မိမိတို့အဆွေအမျိုးအလိုက် တံခါးအသီးအသီး စောင့်စေခြင်းငှါ စာရေးတံပြုကြ၍၊—
၂၆း၁၄ အရှေ့မျက်နှာကိုရှေလမိရ၏။ ရှေလမိသား ပညာရှိဇာခရိသည် စာရေးတံအားဖြင့် မြောက်မျက်နှာကိုရ၏။—
၂၆း၁၅ ဩဗဒေဒုံသည်တောင်မျက်နှာကိုငင်း၊ သူ၏သားတို့သည်အသုပိမ်အိမ်ကိုငင်းရ၏။—
၂၆း၁၆ ရှုပိန်နှင့်ဟောသသည် အနောက်မျက်နှာနှင့်ဗိမာန်တော်သို့ တက်ရာလမ်းဝ၌ ရှလ္လေခက်တံခါးကိုရ၍ တဘက်တချက်၌စောင့်ရ၏။—
၂၆း၁၇ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း အရှေ့မျက်နှာ၌လေဝိသားခြောက်ယောက်၊ မြောက်မျက်နှာ၌လေးယောက်၊ တောင်မျက်နှာ၌လေးယောက်၊ အသုပိမ်ဘက်မှာ နှစ်ယောက်၊ တန်တိုင်းတော်ပြင်မှာနှစ်ယောက်၊—
၂၆း၁၈ အနောက်မျက်နှာလမ်းဝမှာလေးယောက်၊ တန်တိုင်းတော်ပြင်မှာနှစ်ယောက် စောင့်ရကြ၏။—
၂၆း၁၉ ဤရွေ့ကား၊ တံခါးစောင့်အရာရှိသောကောရအမျိုးသားနှင့် မေရာရိအမျိုးသားဖွဲ့သော အသင်းအသီးအသီးပေတည်း။
၂၆း၂၀ လေဝိသားတို့တွင်၊ အဟိယသည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ဘဏ္ဍာနှင့် ပူဇော်သောဘဏ္ဍာများကို အုပ်ရ၏။—
၂၆း၂၁ အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်သော ဂေရရှုံအမျိုးလာဒန်သားတို့တွင် ယေဟေလိနှင့်၊—
၂၆း၂၂ သူ၏သား ဇေသံယောလတို့သည်လည်း ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ဘဏ္ဍာကို အုပ်ရ၏။—
၂၆း၂၃ အာမရံအမျိုး၊ ဣဇဟာအမျိုး၊ ဟေဗြုန်အမျိုး၊ ဩဇေလအမျိုးသားအချို့ပါကြ၏။—
၂၆း၂၄ မောရှေသားဂေရရှုံ၏သား ရှေဗွေလသည်လည်း ဘဏ္ဍာတော်တို့ကို အုပ်ရ၏။—
၂၆း၂၅ ဂေရရှုံညီဧလျေဇာ၊ ဧလျေဇာသားရေဟဗိ၊ သူ၏သားယေရှာယ၊ သူ၏သားယောရံ၊ သူ၏သားဇိခရိ၊ သူ၏သားရှေလောမိတ်တည်း။—
၂၆း၂၆ ထိုရှေလောမိတ်နှင့် သူ၏ညီတို့သည် ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၊ အဆွေအမျိုးသူကြီး၊ လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ဗိုလ်မင်းပူဇော်သောဘဏ္ဍာရှိသမျှကို အုပ်ရ၏။—
၂၆း၂၇ ထိုမင်းတို့သည် စစ်တိုက်၍ရသော ဥစ္စာတို့ကိုမသိမ်း၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကို ပြုစုခြင်းငှါပူဇော်တတ်ကြ၏။—
၂၆း၂၈ ပရောဖက်ရှမွေလ၊ ကိရှသားရှောလု၊ နေရသားအာဗနာ၊ ဇေရုယာသားယွာဘမှစ၍ အခြားသောသူပူဇော်သမျှတို့ကို ရှေလောမိတ်နှင့် သူ၏ညီတို့သည် ကြည့်ရှုအုပ်စိုးရကြ၏။
၂၆း၂၉ ဣဇဟာအမျိုး ခေနနိနှင့်သူ၏သားတို့သည် မင်းအရာရှိ၊ တရားသူကြီးဖြစ်၍၊ ဣသရေလနိုင်ငံတွင် ပြင်အမှုကိုစောင့်ရကြ၏။—
၂၆း၃၀ ဟေဗြုန်အမျိုးဖြစ်သော သူရဲကြီးဟာရှဘိနှင့်သူ၏ညီတထောင်ခုနစ်ရာတို့သည်၊ ယော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်မှာနေသော ဣသရေလလူတို့တွင် မင်းအရာရှိဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်နှင့် ရှင်ဘုရင်အမှုအမျိုးမျိုးတို့ကို စောင့်ရကြ၏။—
၂၆း၃၁ ဟေဗြုန်အမျိုးသားတို့တွင်၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် ယေရိယသည်အကြီးအကဲဖြစ်၏။ ဒါဝိဒ်မင်းနန်းစံလေးဆယ်တွင်၊ ထိုအမျိုးသားတို့ကို စာရင်းယူ၍ ဂိလဒ်ပြည်ယာဇာမြို့၌ ခွန်အားကြီးသောသူရဲတို့ကိုတွေ့၏။—
၂၆း၃၂ ယေရိယ၏ပေါက်ဘော်တည်းဟူသော သူရဲကြီး၊ အဆွေအမျိုးသူကြီး နှစ်ထောင်ခုနစ်ရာတို့သည် ဒါဝိဒ်မင်းကြီးခန့်ထားသည်အတိုင်း၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်ကိုအုပ်စိုး၍ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်နှင့် ရှင်ဘုရင်အမှုအမျိုးမျိုးတို့ကို စောင့်ရကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၇)

၂၇း၁ ရှင်ဘုရင်အမှုတော်ကို စောင့်သောဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးသူကြီး၊ လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ အရာရှိတို့နှင့်တကွ၊ တနှစ်တွင် တဆယ်နှစ်လအစဉ်အတိုင်းတပ်ဖွဲ့၍၊ တလစီတလစီအလှည့်လှည့်စောင့်ရသော တပ်သားအမှုထမ်းနှစ်သောင်းလေးထောင်စီရှိကြ၏။—
၂၇း၂ ပဌမလတွင် ပဌမတပ်ကိုအုပ်သောဗိုလ်မင်းကား၊ ဇာဗဒေလသားယာရှေဗံနှင့် တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။—
၂၇း၃ ထိုမင်းသည် ဖါရက်အမျိုးသားဖြစ်၍၊ ပဌမလတွင်အမှုစောင့်သော တပ်မှူးအပေါင်းတို့ကိုအုပ်ရ၏။—
၂၇း၄ ဒုတိယလတွင် အမှုစောင့်သောတပ်ကိုအုပ်သောဗိုလ်မင်းကား၊ အဟောဟိအမျိုးသားဒေါဒဲနှင့် စစ်ကဲမိကလုပ်၊ တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။—
၂၇း၅ တတိယလနှင့်ဆိုင်သော တတိယတပ်ဗိုလ်မင်းကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ကြီးယောယဒသားဗေနာယနှင့် တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။—
၂၇း၆ ထိုမင်းသည် ဗိုလ်စုတွင် ကျော်စောသောသူ၊ ဗိုလ်ချုပ်အရာရှိသောသူဖြစ်၏။ သူ၏သားအမိဇဗဒ်သည်လည်း တပ်မှူးအရာကိုရ၏။—
၂၇း၇ စတုတ္ထလတွင် စတုတ္ထဗိုလ်မင်းကား၊ ယွာဘညီအာသဟေလ၊ စစ်ကဲကား အာသဟေလသား ဇေဗဒိ၊ တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။—
၂၇း၈ ပဥ္စမလတွင် ပဥ္စမဗိုလ်မင်းကား ဣဇဟာအမျိုးရှံဟုတ်၊ တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။—
၂၇း၉ ဆဋ္ဌမလတွင် ဆဋ္ဌမဗိုလ်မင်းကား တေကောမြို့သား၊ ဣကေရှ၏သားဣရ၊ တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။—

၂၇း၁၀ သတ္တမလတွင် သတ္တမဗိုလ်မင်းကား ဖေရိမ်အမျိုး၊ ပေလောနိအနွယ်ဖြစ်သောဟေလက်၊ တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ –
၂၇း၁၁ အဋ္ဌမလတွင် အဋ္ဌမဗိုလ်မင်းအား ဇာရအမျိုး၊ ဟုရှသိအနွယ်ဖြစ်သော သိဗေကဲ၊ တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ –
၂၇း၁၂ နဝမလတွင် နဝမဗိုလ်မင်းကား ဗယ်္ာမိန်အမျိုး၊ အနေသောသိအနွယ်ဖြစ်သော အဗျေဇာ၊ တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ –
၂၇း၁၃ ဒသမလတွင် ဒသမဗိုလ်မင်းကား ဇာရအမျိုး၊ နေတောဖာသိအနွယ်ဖြစ်သော မဟာရဲ၊ တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ –
၂၇း၁၄ ဧကာဒသမလတွင် ဧကာဒသမဗိုလ်မင်းကား ဖေရိမ်အမျိုး၊ ပိရသောနိအနွယ်ဖြစ်သော ဗေနာယ၊ တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ –
၂၇း၁၅ ဒွါဒသမလတွင် ဒွါဒသမဗိုလ်မင်းကား ဩသနေလအမျိုး၊ နေတောဖာသိအနွယ်ဖြစ်သော ဟေလဒဲ၊ တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။
၂၇း၁၆ ဣသရေလအမျိုး အသီးအသီးတို့ကို အုပ်သောမင်းဟူမူကား၊ ရုဗင်အမျိုးတွင်ဇိခရိ၏သား ဧလျေဇာ၊ ရှိမောင်အမျိုးတွင် မာခ၏သား ရှေဖတိ၊ –
၂၇း၁၇ လေဝိအမျိုးတွင် ကေမွေလ၏သား ဟာရှဘိ၊ အာရုန်အမျိုးတွင် ဇာဒုတ်၊ –
၂၇း၁၈ ယုဒအမျိုးတွင် ဒါဝိဒ်အစ်ကို ဧလိဟု၊ ဣသခါအမျိုးတွင် မိက္ခေလ၏သား ဩမရိ၊ –
၂၇း၁၉ ဇာဗုလုန်အမျိုးတွင် ဩဗဒိ၏သား ဣရှမာယ၊ နဿလိအမျိုးတွင် အာဇရေလ၏သား ယေရိမုတ်၊ –
၂၇း၂၀ ဖေရိမ်အမျိုးတွင် အာဇဇိ၏သား ဟောရှေ၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်တွင် ပေဒါယ၏သား ယောလ၊ –
၂၇း၂၁ ဂိလဒ်ပြည်၌ မနာရှေအမျိုးတဝက်တွင် ဇာခရိ၏သား ဣဒ္ဒေါ၊ ဗယ်္ာမိန်အမျိုးတွင် အာဗနာ၏သား ယာသေလ၊ –
၂၇း၂၂ ဒန်အမျိုးတွင် ယေရောဟံ၏သား အာဇရေလ၊ ဤရွေ့ကား ဣသရေလအမျိုးတို့ကို အုပ်သောမင်းပေတည်း။
၂၇း၂၃ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို မိုယ်းကောင်းကင်ကြယ်နှင့်အမျှ တိုးပွားများပြားစေတော်မူမည်ဟု ဂတိတော်ရှိသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ် သည်အသက်နှစ်ဆယ်မစေ့သောသူတို့ကို စာရင်းမယူဘဲနေ၏။ –
၂၇း၂၄ ဇေရုယာသားယွာဘသည် စာရင်းယူစပြု၍၊ ထိုအပြစ်ကြောင့် အမျက်တော်သည်ဣသရေလအမျိုးအပေါ်သို့ သက်ရောက်သောအခါ လက်စမသတ်။ ရေတွက်၍ရသောလူပေါင်းကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏မှတ်စာ၌ မသွင်းမမှတ်။
၂၇း၂၅ အဒေလသား အာဇမာဝက်သည် ဘဏ္ဍာတော်စိုးဖြစ်၏။ ဩဇိသားယောနသန်သည် လယ်ပြင်၊ မြို့ရွာ၊ ရဲတိုက်၌ရှိသောဘဏ္ဍာတိုက်တို့ကို အုပ်ရ၏။ –
၂၇း၂၆ ခေလုပ်သား ဇေရိသည် လယ်ယာလုပ်သောသူတို့ကိုအုပ်ရ၏။ –
၂၇း၂၇ ရာမမြို့သား ရှိမိသည် စပျစ်ဥယျာဉ်တော်ကိုင်း၊ ရှိဖမိမြို့သား ဇဗဒိသည် စပျစ်သီးနှင့် စပျစ်ရည်တိုက်တို့ကိုင်း အုပ်ရ၏။ –
၂၇း၂၈ ဂေဒရိလူဗာလဟာနန်သည် ချိုင့်တို့၌ရှိသော သံလွင်ပင်နှင့် သဖန်ပင်းတို့ကိုင်း၊ ယောရှသည် ဆီတိုက်တို့ကိုင်းအုပ်ရ၏။ –
၂၇း၂၉ ရှာရုန်အရပ်သား ရှိတရဲသည် ရှာရုန်အရပ်၌ ကျက်စားသောနွားစုကိုင်း၊ အာဒလဲသားရှာဖတ်သည် ချိုင့်တို့၌ကျက်စားသော နွားစုကို ငင်းအုပ်ရ၏။ –
၂၇း၃၀ ဣရှမေလအမျိုးသားဩဗိလသည် ကုလားအုပ်တို့ကိုငင်း၊ မေရောသိလူယေဒေယသည် မြည်းတို့ကိုငင်း၊ –
၂၇း၃၁ ဟာဂရအမျိုးသားယာဇဇ်သည် သိုးတို့ကိုငင်းအုပ်ရ၏။ ဤသူတို့သည် ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ ဥစ္စာဘဏ္ဍာတော်ကို အုပ်ရသောသူပေတည်း။ –
၂၇း၃၂ ဒါဝိဒ်၏ဘထွေးတော်ယောနသန်သည် တိုင်ပင်းမှူးမတ်ပညာရှိကျမ်းတတ်ဖြစ်၏။ ဟခမောနိသားယေဟေလသည် ရှင်ဘုရင်၏သားတော်တို့ အပေါင်းအဘော်ဖြစ်၏။ –
၂၇း၃၃ အဟိသောဖေလသည် ရှင်ဘုရင်၏ တိုင်ပင်မှူးမတ်၊ အာခိမြို့သားဟုရှဲသည် ရှင်ဘုရင်၏ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏။ –
၂၇း၃၄ အဟိသောဖေလနောက်မှာ အဗျာသာနှင့် ဗေနာယသားယောယဒသည် နေရာကျ၏။ ယွာဘသည်တပ်တော်ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။

အခန်းကြီး (၂၈)

၂၈း၁ တဖန် ဒါဝိဒ်မင်းသည် ဣသရေလမင်းများတည်းဟူသော အမျိုးအသီးအသီးကို အုပ်သောမင်း၊ အလှည့်လှည့်အမှုတော်ကိုစောင့်သောတပ်မှူး ဗိုလ်မင်း၊ လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ရှင်ဘုရင်၏ဘဏ္ဍာစိုး၊ သားတော်၏ဘဏ္ဍာစိုး၊ ခွန်အားရှိသောသူရဲအကြီးအကဲအရာရှိအပေါင်းတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့မှာ စုဝေးစေတော်မူ၏။ –
၂၈း၂ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်ရပ်၍၊ ငါ့ညီအစ်ကို၊ ငါ့လူတို့နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော် ငြိမ်ဝပ်ရာအိမ်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ခြေတော်တင်ရာခုံကိုတည်လုပ်မည်ဟု ငါအကြံရှိ၍တည်လုပ်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်နှင့်ပြီ။ –
၂၈း၃ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်က သင်သည်စစ်တိုက်သောသူ၊ လူအသက်ကိုသတ်သောသူဖြစ်၍ ငါ့နာမအဘို့အိမ်တော်ကိုမတည်မဆောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၂၈း၄ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အဆွေအမျိုးများထဲက ငါ့ကိုရွေးကောက်၍ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ အမြဲချီးမြှောက် တော်မူ၏။ ယုဒအမျိုးကိုရွေးကောက်၍ အခြားသောအမျိုးတို့ကိုအုပ်စိုးရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ ယုဒအမျိုးတွင်ငါ့အဘ၏အိမ်ထောင်ကိုငင်း၊ ငါ့အဘ၏သားတို့တွင် ငါ့ကိုငင်း၊ နှစ်သက်၍ ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကို စိုးစံရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ –
၂၈း၅ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားများစွာသောသားတို့ကို ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့သားအပေါင်းတို့တွင် သားရှောလမုန်ကိုရွေးကောက်၍ ဣသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုးလျက်၊ ထာဝရဘုရား၏နိုင်ငံတော် ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူပြီ။ –
၂၈း၆ ငါ့အားလည်း သင့်သားရှောလမုန်သည် ငါ့အိမ်နှင့်ငါ့တန်တိုင်းတို့ကိုတည်ရမည်။ ငါသည် ထိုသူကိုသားအရာ၌ ခန့်ထားခြင်းငှါရွေးကောက်ပြီ။ ငါသည် သူ၏အဘဖြစ်မည်။ –
၂၈း၇ သူသည် ငါစီရင်ချက်ပညတ်တရားတို့ကို ယနေ့ကဲ့သို့ အမြဲကျင့်လျှင် သူ၏နိုင်ငံကိုငါတည်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၂၈း၈ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ဤကောင်းသောပြည်ကိုပိုင်၍ သင်တို့၏သားမြေးအစဉ်အဆက်အမွေခံရာဘို့ ချန်ထားလိုသောငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ် တည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ရှေ့၌ငင်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင့်အထံတော်၌ငင်း၊ သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ရှိသမျှ တို့ကိုရှာ၍ စောင့်ရှောက်ကြလော့။ –

၂၈း၉ ငါ့သားရှောလမုန်၊ သင့်အဘ၏ဘုရားသခင်ကိုသိလော့။ စုံလင်သောနှလုံး၊ ကြည်ညိုသောစိတ် သဘောနှင့်ဝတ်ပြုလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသောစိတ်နှလုံးတို့ကိုစစ်၍ အကြံအစည်ရှိလေသမျှတို့ကိုသိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကိုရှာလျှင် အတွေ့ခံတော်မူမည်။ ကိုယ်တော်ကို စွန့်လျှင်သင့်ကို အစဉ် အမြဲစွန့်တော်မူမည်။–

၂၈း၁၀ သတိပြုလော့။ သန့်ရှင်းရာဌာနအဘို့ အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်စေခြင်းငှါ သင့်ကိုထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသောကြောင့်၊ အားယူ၍ တည်ဆောက်လော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၂၈း၁၁ ထိုအခါ အိမ်တော်ဦး၊ အဆောင်ကြီး၊ ဘဏ္ဍာတိုက်၊ အထက်ခန်း၊ အတွင်းခန်း၊ သေတ္တာတော်အဖုံးထားရာအခန်း၏ပုံကိုင်း၊–

၂၈း၁၂ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်တန်တိုင်းများ၊ ပတ်လည်၌ကာသောအခန်းများ၊ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ဘဏ္ဍာတိုက်များ၊ ပူဇော်သောအရာသိုထားရာ တိုက်များတို့၏ပုံကိုင်း၊ မိမိကြံစည်သမျှ အတိုင်း၊ ဒါဝိဒ်သည်သားတော်ရှောလမုန်အား အပ်တော်မူ၏။–

၂၈း၁၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားသင်းဖွဲ့ခြင်း၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ဆောင်ရွက်စရာတန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုလည်း စီရင် တော်မူ၏။–

၂၈း၁၄ အမှုတော်အမျိုးမျိုးကို ဆောင်ရွက်စရာ ရွှေတန်ဆာရှိသမျှတို့အဘို့ ရွှေကိုင်း၊ ငွေတန်ဆာရှိသမျှတို့အဘို့ ငွေကိုင်းချိန်၍အပ်တော်မူ၏။–

၂၈း၁၅ ရွှေမီးခုံနှင့်ရွှေမီးခွက် အသီးအသီးအဘို့၊ ငွေမီးခုံနှင့်ငွေမီးခွက်အသီးအသီး သုံးစရာရှိသည်အတိုင်း ရွှေငွေကိုချိန်၍အပ်တော်မူ၏။–

၂၈း၁၆ ရှေ့တော်မုန့်တင်စရာရွှေစားပွဲနှင့်ငွေစားပွဲ အသီးအသီးအဘို့ ရွှေငွေကိုချိန်၍အပ်တော်မူ၏။–

၂၈း၁၇ အမဲသားချိတ်၊ အင်တုံ၊ ဖလားများအဘို့ ရွှေစင်ကိုင်း၊ ရွှေလင်ပန်းနှင့်ငွေလင်ပန်း အသီးအသီးအဘို့ ရွှေငွေကိုင်း၊ ချိန်၍အပ်တော်မူ၏။–

၂၈း၁၈ နံ့သာပေါင်းမီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်အဘို့ ရွှေစင်ကိုင်း၊ အတောင်တို့ကိုဖြန့်၍ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုလွှမ်းမိုးသော ခေရုဗိမ်ရထား တော်ပုံ အဘို့ရွှေကိုင်း၊ ချိန်၍အပ်တော်မူ၏။–

၂၈း၁၉ ထိုပုံများရှိသမျှတို့ကို ရေးထားသည်အတိုင်း နားလည်နိုင်သောဉာဏ်ပညာကို ထာဝရဘုရားသည် ပေးတော်မူ၏။

၂၈း၂၀ သားတော်ရှောလမုန်အားလည်း၊ သင်သည်အားယူ၍ရဲရင့်သောစိတ်နှင့်လုပ်ဆောင်လော့။ မစိုးရိမ်နှင့်။ စိတ်မပျက်နှင့်။ ငါ၏ဘုရားသခင် ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် သင်နှင့်အတူရှိတော်မူ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်မှုကိုဆောင်ရွက်ရာဘို့လုပ်ဆောင်၍ လက်စမသတ်မှီ တိုင်အောင် သင့်ကိုစွန့်တော်မမူ။ ပစ်ထားတော်မမူ။–

၂၈း၂၁ သင်းဖွဲ့သောယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည်လည်း ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်မှုကို ဆောင်ရွက်ရာဘို့ ရှိကြ၏။ လိမ္မာသောဆရာသမား အမျိုးမျိုးတို့သည်လည်း အရာရာတို့ကိုလုပ်ဆောင်စေဘို့ရှိကြ၏။ မင်းများနှင့်ပြည်သူပြည်သားများအပေါင်းတို့သည်လည်း သင့်လက်၌ရှိကြ သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၉)

၂၉း၁ တဖန် ဒါဝိဒ်မင်းကြီးက၊ ဘုရားသခင်ရွေးကောက်တော်မူသော ငါ့သားရှောလမုန်သည် အသက်ငယ်၍နုသေး၏။ အမှုမှုကားကြီးလှ၏။ တည်ဆောက်ရသောဗိမာန်သည် လူအဘို့မဟုတ်၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်အဘို့ဖြစ်၏။–

၂၉း၂ ငါ၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်အဘို့ ရွှေတန်ဆာလုပ်စရာဘို့ရွှေကိုင်း၊ ငွေတန်ဆာလုပ်စရာဘို့ငွေကိုင်း၊ ကြေးဝါတန်ဆာလုပ်စရာဘို့ ကြေးဝါကို ငင်း၊ သံတန်ဆာလုပ်စရာဘို့သံကိုင်း၊ သစ်သားတန်ဆာလုပ်စရာဘို့ သစ်သားကိုင်း၊ ရှဟံကျောက်နှင့် အရောင်မျိုးထွက်၍စီစရာဘို့ ကောင်းသောကျောက်၊ အဘိုးထိုက်သောကျောက်မျိုး၊ များစွာသောကျောက်ဖြူတို့ကိုင်း၊ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း ငါပြင်ဆင်ပြီ။–

၂၉း၃ ငါ၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်၌ ငါ့စိတ်နှလုံးစွဲလမ်းသောကြောင့်၊

၂၉း၄ ထိုသန့်ရှင်းသောအိမ်အဘို့ပြင်ဆင်သောဥစ္စာမှတပါး ကိုယ်ဥစ္စာထဲကဩဖိရရွှေအခွက်သုံးသောင်းနှင့် ကျောက်ထရံတို့ကိုမွမ်းမံစရာဘို့ ငွေစင် ခုနစ်သောင်း ကိုငါ၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်အဘို့ငါပေး၏။–

၂၉း၅ ရွှေသည်ရွှေတန်ဆာအဘို့၊ ငွေသည်ငွေတန်ဆာအဘို့နှင့် ဆရာသမားလုပ်သမျှအဘို့ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ယနေ့ထာဝရဘုရားအား ကိုယ်ဥစ္စာကို အဘယ်သူပူဇော်ချင်သနည်းဟု ပရိသတ်အပေါင်းတို့အားမေးတော်မူလျှင်၊–

၂၉း၆ အဆွေအမျိုးတို့၏အကြီးအကဲများ၊ ဣသရေလအမျိုးအသီးအသီးတို့ကိုအုပ်စိုးသောမင်းများ၊ လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်များ၊ ရှင်ဘုရင်၏ အမှုတော် ကိုစီရင်သောသူများတို့သည် ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ၍၊–

၂၉း၇ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်မှုကိုဆောင်ရွက်ရာဘို့ ရွှေအခွက်ငါးသောင်းနှင့် ရွှေဒင်္ဂါးတသောင်း၊ ငွေအခွက်တသိန်း၊ ကြေးဝါအခွက်တသိန်းရှစ်သောင်း၊ သံအခွက်တသန်းကိုလှူကြ၏။–

၂၉း၈ ကျောက်မြတ်ရှိသောသူတို့သည်လည်း ဂေရရှုံအမျိုးသားယေဟေလလက်ဖြင့် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် ဘဏ္ဍာထဲသို့ သွင်းကြ၏။–

၂၉း၉ လူများတို့သည် စုံလင်သောနှလုံး၊ ကြည်ညိုသောစိတ်သဘောရှိ၍ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်သောကြောင့်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် လည်း အလွန်တရာဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။

၂၉း၁၀ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်က၊ အကျွန်ုပ်တို့အဘ ဣသရေလ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေ သတည်း။–

၂၉း၁၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်၊ အောင်မြင်ခြင်းအခွင့်၊ အာဏာတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ကောင်းကင်မြေကြီး၌ ရှိရှိသမျှကို ပိုင်တော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အစိုးရတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏အထွဋ်၊ မြင့်မြတ်တော်မူ၏။–

၂၉း၁၂ ဂုဏ်အသရေနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာသည် ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို အုပ်စိုးတော်မူ၏။ ခွန်အားအစွမ်းသတ္တိကို ပေးပိုင်တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ကြီးမြတ်သောအခွင့်နှင့် ခိုင်ခံ့သောအခွင့်ကို ပေးပိုင်တော်မူ၏။–

၂၉း၁၃ သို့ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်၊ ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါသည်ဟု အကျွန်ုပ်တို့သည်ဝန်ခံ၍ ဘုန်းကြီးသောနာမတော်ကိုချီးမွမ်းကြပါ၏။–

၂၉း၁၄ သို့ရာတွင် ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် ဤမျှလောက်ပူဇော်နိုင်အောင် အကျွန်ုပ်နှင့်အကျွန်ုပ်၏လူတို့သည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်ပါသနည်း။ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည်တန်ခိုးတော်ကြောင့်ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၏ဥစ္စာထဲကသာ ကိုယ်တော်အားပူဇော်ပါ၏။–

၂၉း၁၅ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘိုးဘေးများကဲ့သို့ ရှေ့တော်၌ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်ပါ၏။ မြေကြီးပေါ်မှာနေရသောကာလသည် အရိပ်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။ မှီခိုရာမရှိပါ။–

၂၉း၁၆ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏နာမအဘို့ ကိုယ်တော်၏အိမ်ကို တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ပြင်ဆင်သော ဤဘဏ္ဍာ ရှိသမျှသည် တန်ခိုးတော်ကြောင့်ဖြစ်ပါ၏။ အလုံးစုံတို့ကို ကိုယ်တော်ပိုင်တော်မူ၏။

၂၉း၁၇ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် စိတ်နှလုံးကိုစစ်၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘောကို နှစ်သက်တော်မူသည်ကိုအကျွန်ုပ်သိပါ၏။ အကျွန်ုပ်မူကား ဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်နှင့် ဤဘဏ္ဍာရှိသမျှကိုပူဇော်ပါ၏။ စည်းဝေးလျက်ရှိသော ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် ကြည်ညိုသော စိတ်နှင့်ပူဇော်ကြသည်ကိုမြင်၍ ဝမ်းမြောက်ပါ၏။–

၂၉း၁၈ အကျွန်ုပ်တို့ဘိုးဘေးအာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ဣသရေလတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ဤအမှုအရာများကို အစဉ်အောက်မေ့စွဲ လမ်းသောစိတ်သဘောရှိ မည်အကြောင်း၊ သူတို့စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်တော်ဘက်၌တည်ကြည်မည်အကြောင်း ကယ်မသနားတော်မူပါ။–

၂၉း၁၉ အကျွန်ုပ်၏သား ရှောလမုန်သည်လည်းကိုယ်တော်၏သက်သေခံချက်၊ ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်တရားတို့ကိုစောင့်ရှောက်၍၊ အကျွန်ုပ်ပြင်ဆင်သော အမှုကို အကုန်အစင်ပြီးစီးစေလျက်၊ ဗိမာန်တော်ကိုတည်ဆောက်နိုင်မည်အကြောင်း၊ စုံလင်သောစိတ်နှလုံးကို ပေးသနားတော်မူပါဟု၊ ပရိသတ် အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးလျက်မြွက်ဆို၏။–

၂၉း၂၀ ပရိသတ်အပေါင်းတို့အားလည်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးလျက် ဦးချ၍ထာဝရဘုရားကိုငှင်း၊ ရှင်ဘုရင်ကိုငှင်း ရှိခိုးကြ၏။–

၂၉း၂၁ နက်ဖြန်နေ့၌လည်း ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကိုပြု၍ နွားတထောင်၊ သိုးတထောင်၊ သိုးသငယ်တထောင်တို့ကိုမီးရှို့သဖြင့်၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာ တို့နှင့်တကွ ဣသရေလအမျိုးတမျိုးလုံးအတွက် ထာဝရဘုရားအားများစွာသောယဇ်ကိုပူဇော်ကြ၏။–

၂၉း၂၂ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စားသောက်၍ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုလျက် ဒါဝိဒ်၏သားတော်ရှောလမုန်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ဒုတိယအကြိမ် ချီးမြှောက်၍ ထာဝရဘုရားအောက်မှာ မင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ ဇာဒုတ်ကိုယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၄င်း ဘိသိက်ပေးကြ၏။–

၂၉း၂၃ ထိုအခါရှောလမုန်သည် ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်ကိုယ်စားရှင်ဘုရင်အရာကိုခံ၍ ထာဝရဘုရား၏ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်လျက်ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းတို့သည် စကားတော်ကိုနားထောင်ကြ၏။–

၂၉း၂၄ မှူးတော်မတ်တော်၊ အရာကြီးသောသူအပေါင်းတို့နှင့် ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏သားတော်အပေါင်းတို့သည် ရှောလမုန်မင်းကြီး၏ အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံကြ၏။–

၂၉း၂၅ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ရှောလမုန်ကိုအလွန်ချီးမြှောက်၍ ဣသရေလရှင်ဘုရင်တယောက်မျှ မခံစဖူးသော ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို ပေးသနားတော်မူ၏။

၂၉း၂၆ ယေရှဲ၏သားဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကို အစိုးရသောမင်းဖြစ်တော်မူ၏။–

၂၉း၂၇ ဟေဗြုန်မြို့၌ ခုနစ်နှစ်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးဆယ်သုံးနှစ်မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို စိုးစံသောနှစ်ပေါင်းကား အနှစ်လေးဆယ်တည်း။–

၂၉း၂၈ ဒါဝိဒ်သည်အသက်ကြီးရင့်၍ နေ့ရက်ကာလပြည့်စုံခြင်း၊ ဘုန်းစည်းစိမ်ကြွယ်ဝခြင်းရှိလျက်အနိစ္စရောက်၍ သားတော်ရှောလမုန်သည် ခမည်း တော်အရာ၌နန်းထိုင်လေ၏။–

၂၉း၂၉ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးပြုမူသောအမှုအရာအစအဆုံးရှိသမျှ၊

၂၉း၃၀ အစိုးရခြင်း၊ တန်ခိုးကြီးခြင်းနှင့်တကွ၊ ကိုယ်တော်မှစ၍ဣသရေလပြည်၊ အခြားတပါးသော တိုင်းပြည်များတို့၌ဖြစ်လေသမျှသောအမှုအရာအလုံးစုံ တို့သည် ပရောဖက်ရှမွေလ၏ကျမ်းစာ၊ ပရောဖက်နာသန်၏ကျမ်းစာ၊ ပရောဖက်ဂဒ်၏ကျမ်းစာတို့၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

ရာဇဝင်ချုပ်ပဌမစောင်ပြီး၏။

ရာဇဝင်ချုပ်ဒုတိယစောင်။
SECOND BOOK OF THE CHRONICLES.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	၃၀
၃၁	၃၂	၃၃	၃၄	၃၅	၃၆				

ရာဇဝင်ချုပ်ဒုတိယစောင်။
SECOND BOOK OF THE CHRONICLES.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ဒါဝိဒ်၏သားတော် ရှောလမုန်သည်၊ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မစတော်မူခြင်း၊ အလွန်ချီးမြှောက်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကြောင့်၊ မိမိအာဏာတော် တည်ကြည်မြဲမြံသောအခါ၊ –

၁း၂ လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ တရားသူကြီး၊ ဣသရေလမင်းအပေါင်းတို့နှင့် အဆွေအမျိုးသူကြီးအစရှိသော ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း တို့ကိုခေါ်၍၊ –

၁း၃ တော၌ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေလုပ်ခဲ့သောဘုရားသခင်၏ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်သည် ဂိဗောင်မြို့တွင်မြင့်သောအရပ်၌ ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအရပ်သို့ ပရိသတ်အပေါင်းတို့နှင့်အတူသွားတော်မူ၏။ –

၁း၄ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကိုကား ဒါဝိဒ်ပြင်ဆင်သောအရပ်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဆောက်နှင့်သောတဲသို့ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့မှ ဆောင်ခဲ့သော်လည်း၊ –

၁း၅ ဟုရသားဖြစ်သော ဥရိ၏သားဗေဇလေလလုပ်ခဲ့သော ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်ကို ထာဝရဘုရား၏တဲတော်ရှေ့မှာထားသောကြောင့်၊ ရှောလမုန်နှင့် ပရိသတ် တို့သည်ထိုယဇ်ပလ္လင်သို့သွားကြ၏။ –

၁း၆ ထိုသို့ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ရှေ့၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရှိသော ကြေးဝါယဇ်ပုလ္လင်သို့ ရှောလမုန်ရောက်၍ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရာ ယဇ်တထောင် ကိုပူဇော်လေ၏။

၁း၇ ထိုညဉ့်တွင် ဘုရားသခင်သည် ရှောလမုန်အားထင်ရှားလျက်၊ ငါပေးရမည့်ဆုကိုတောင်းလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၁း၈ ရှောလမုန်ကလည်း ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အဘ ဒါဝိဒ်၌ များစွာသောကျေးဇူးကို ပြုတော်မူပြီ။ အဘအရာ၌လည်း အကျွန်ုပ်ကို နန်းထိုင် စေတော်မူပြီ။ –

၁း၉ ယခုမှာအိုထာဝရဘုရားသခင်၊ မြေမှုန့်များသကဲ့သို့ အရေအတွက်အားဖြင့် များပြားသောလူတို့၏ ရှင်ဘုရင်အရာ၌အကျွန်ုပ်ကိုချီးမြှောက်တော် မူသောကြောင့် အဘဒါဝိဒ်၌ ထားသောဂတိတော်ကို တည်စေတော်မူပါ။ –

၁း၁၀ အကျွန်ုပ်သည် ဤလူတို့ရှေ့မှာထွက်ဝင်နိုင်မည်အကြောင်း ဉာဏ်ပညာကိုပေးသနားတော်မူပါ။ ဤမျှလောက်များစွာသော ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို အဘယ် သူသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် တရားစီရင်နိုင်ပါမည်နည်းဟု တောင်းလျှောက်၏။ –

၁း၁၁ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည် ထိုသို့ အောက်မေ့၍ စည်းစိမ်ဥစ္စာဂုဏ်အသရေကိုမတောင်း၊ ရန်သူတို့၏အသက်ကိုလည်းမတောင်း၊ တာရှည်သော အသက်ကိုလည်းမတောင်း၊ ငါခန့်ထား၍ သင်အစိုးရသော ငါ၏လူမျိုးကို တရားစီရင်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သောဉာဏ်ပညာကိုသာ တောင်းသော ကြောင့်၊ –

၁း၁၂ ဉာဏ်ပညာကို ငါပေး၏။ ထိုမှတပါး သင့်ရှေ့မှာဖြစ်ဘူးသော ရှင်ဘုရင်နှင့် သင့်နောက်၌ဖြစ်လတံ့သော ရှင်ဘုရင်တယောက်မျှ မမှီနိုင်မည် အကြောင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ဂုဏ်အသရေကိုလည်း ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၁း၁၃ ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် ဂိဗောင်မြို့တွင် မြင့်သောအရပ်၌ရှိသော ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့မှသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်သွား၍၊ ဣသရေလ ပြည်ကိုအုပ်စိုးလျက်နေတော်မူ၏။

၁း၁၄ ထိုနောက် ရှောလမုန်သည် ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများကိုဆည်းဖူး၍၊ ရထားတထောင်နှင့်လေးရာ၊ မြင်းစီးသူရဲတသောင်းနှစ်ထောင်ရှိ၏။ ရထားထိန်း မြို့တို့၌၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့အထံတော်၌၎င်းထား၏။ –

၁း၁၅ ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ရွှေငွေကိုကျောက်ခဲကဲ့သို့၎င်း၊ အာရဇ်ပင်တို့ကို လွင်ပြင်၌ပေါက်သောသဖန်းပင်ကဲ့သို့၎င်း၊ များပြားစေ၏။ –

၁း၁၆ ရှောလမုန်ထံသို့မြင်းများကို အဲဂုတ္တုပြည်၊ ကောမြို့မှဆောင်ခဲ့ရ၏။ ရှင်ဘုရင်ကုန်သည်တို့သည် အဘိုးပေးလျက်၊ ကောမြို့၌ခံယူရကြ၏။ –

၁း၁၇ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ရထားတခုကိုငွေခြောက်ပိဿာနှင့်၎င်း၊ မြင်းတစီးကိုတပိဿာငါးဆယ်နှင့်၎င်း ရောင်းမြဲရှိ၏။ ထိုသို့ ဟိတ္တိမင်းကြီးနှင့် ရှုရိမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် အဲဂုတ္တုရထားနှင့် မြင်းတို့ကိုရတတ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ရှောလမုန်သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ အိမ်ကို၎င်း၊ နန်းတော်ကို၎င်း တည်ဆောက်ခြင်းငှါအကြံရှိ၍၊ –

၂း၂ ထမ်းရွက်သောသူခုနစ်သောင်း၊ တောင်ရိုးပေါ်မှာသစ်ခုတ်သောသူရှစ်သောင်း၊ ကြည့်ရှုစီရင်ရသောသူသုံးထောင်ခြောက်ရာတို့ကိုခွဲခန့်ပြီးမှ၊ –

၂း၃ ကုရုမင်းကြီးဟိရံထံသို့စေလွှတ်၍၊ မင်းကြီးသည် ငါ့အဘဒါဝိဒ်၏ နန်းတော်ဆောက်စရာဘို့ အာရဇ်သစ်သားကိုပေးလိုက်သည်နည်းတူ ငါ၌ တဖန်ကျေးဇူးပြုပါလော့။ –

၂း၄ ဣသရေလအမျိုးသည် အစဉ်ကျင့်ရသောတရားအတိုင်း ဘုရားရှေ့မှာနံ့သားပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်းငှါ၎င်း၊ ရှေ့တော်မုန့်ကိုအစဉ်တင်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ညဦး၊ နံနက်၊ ဥပုသ်နေ့၊ လဆန်းနေ့၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ဓမ္မပွဲနေ့တို့၌ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်၍ ပူဇော်ရမည်။ –

၂း၅ ငါတည်ဆောက်ရသော အိမ်တော်သည်ကြီးရမည်။ ငါတို့ဘုရားသခင်သည် ဘုရားတကာတို့ထက် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ –

၂း၆ ကောင်းကင်နှင့်ကောင်းကင်တကာတို့၏အထွဋ်အမြင့်ဆုံးသောကောင်းကင်သည် ကိုယ်တော်ကိုမဆံ့မခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအိမ်ကို

အဘယ်သူတည်ဆောက်နိုင်မည်နည်း။ ရှေ့တော်၌ယဇ်ကို မီးရှို့ရာအိမ်မှတပါးအခြားသော အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ ငါသည်အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သနည်း။။–

၂း၇ ယခုမှာ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပြာသောအထည်ကိုလုပ်တတ်သောအတတ်၊ ငါ့အဘဒါဝိဒ်ပြင်ဆင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၊ ယုဒပြည်၌ ငါ့ထံမှာရှိသော ဆရာသမားတို့နှင့်ဝိုင်း၍ ထုလုပ်တတ်သောအတတ်နှင့်ပြည့်စုံသောသူ တယောက်ကိုငါ့ထံသို့ စေလွှတ်ပါ။–

၂း၈ အာရဇ်သစ်သား၊ ထင်းရှူးသစ်သား၊ အာလဂုံသစ်သားများကို လေဗနုန်တောင်မှာခုတ်၍ပေးလိုက်ပါ။ မင်းကြီး၏ကျွန်တို့သည် လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာ သစ်ခုတ်တတ်သည်ကို ငါသိ၏။–

၂း၉ သစ်သားအများကို ပြင်ဆင်ခြင်းငှါ၊ ငါ့ကျွန်တို့သည် မင်းကြီးကျွန်တို့နှင့်ဝိုင်း၍လုပ်ကိုင်ကြလိမ့်မည်။ ငါတည်ဆောက်ရသော အိမ်တော်သည် အလွန်ကြီး၍ အံ့ဩဘွယ်သောအိမ်ဖြစ်ရမည်။–

၂း၁၀ သစ်ခုတ်သောမင်းကြီးကျွန်တို့အား ဂျုံဆန်ကောရနှစ်သောင်း၊ မုယောဆန်နှစ်သောင်း၊ စပျစ်ရည်ဗတ်နှစ်သောင်း၊ ဆီနှစ်သောင်းကိုငါပေးမည် ဟုမှာလိုက် လေ၏။

၂း၁၁ တုရုမင်းကြီးဟိရံသည်စာရေး၍ ရှောလမုန်ထံသို့ ပြန်ပေးလိုက်သည်ကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူမျိုးကိုချစ်တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို သူတို့ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်တော်မူပြီ။–

၂း၁၂ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဗိမာန်တော်ကို၄င်း၊ နန်းတော်ကို၄င်း၊ တည်ဆောက် ခြင်းငှါတတ်စွမ်းနိုင်အောင် ဉာဏ်ကောင်း၍ ပညာသတိနှင့်ပြည့်စုံသောသားကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးအားပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိ တော်မူစေသတည်း။–

၂း၁၃ ယခုမှာဉာဏ်ကောင်း၍ လိမ္မာသောသူဟိရံအဘိကို ငါစေလွှတ်ပါ၏။–

၂း၁၄ သူ့အမိကား ဒန်အမျိုးသမီး၊ အဘကားတုရုအမျိုးသားဖြစ်၏။ သူသည် ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ၊ ကျောက်၊ သစ်သား၊ မောင်းသောအထည်၊ ပြာသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောကိုလုပ်တတ်သောအတတ်၊ အမျိုးမျိုးထုလုပ်တတ်သော အတတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ကိုယ်တော်၏ ဆရာသမား၊ ခမည်းတော်အရှင် ဒါဝိဒ်၏ဆရာသမားတို့နှင့်ဝိုင်းလျက်၊ လိုသမျှကိုဉာဏ်ရှာ၍ လုပ်တတ်သောသူဖြစ်၏။–

၂း၁၅ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်အမိန့်ရှိသည်အတိုင်း၊ ဂျုံဆန်၊ မုယောဆန်၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီကိုကိုယ်တော်ကျွန်တို့အား ပေးပါတော့။–

၂း၁၆ ငါတို့သည် ကိုယ်တော်လိုချင်သမျှသောသစ်သားကို၊ လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာ ခုတ်ပြီးလျှင်ဘောင်လုပ်၍ ပင်လယ်လမ်းဖြင့်၊ ယုပ္ပေမြို့သို့ ဆောင်ခဲ့ပါမည်။ ကိုယ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ သယ်ပို့ရမည်ဟုပြန်ပြော၏။

၂း၁၇ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလနိုင်ငံ၌နေသော တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို စာရင်းယူပြီးသည်နောက်၊ တဖန်ရှောလမုန်သည် စာရင်းယူပြန်၍၊ တသိန်းငါးသောင်းသုံးထောင်ခြောက်ရာတို့ကိုတွေ့၏။–

၂း၁၈ ထမ်းသောသူခုနစ်သောင်း၊ တောင်ပေါ်မှာသစ်ခုတ်သောသူရှစ်သောင်း၊ အမှုကိုကြည့်ရှုစီရင်သောသူ သုံးထောင်ခြောက်ရာတို့ကို ခွဲထားတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ယေရုရှလင်မြို့တွင်၊ မောရိတောင်ပေါ်မှာ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်အား ထာဝရဘုရား ထင်ရှားတော်မူရာအရပ်၊

၃း၂ ယေဗုသိလူ အရောနာ၏ ကောက်နယ်တလင်းကို ဒါဝိဒ်ပြင်ဆင်ခဲ့ပြီးသောအရပ်၌ ရှောလမုန်သည်နန်းစံလေးနှစ်၊ ဒုတိယလ၊ နှစ်ရက်နေ့တွင် ထာဝရ ဘုရား၏အိမ်တော်ကို တည်စပြုတော်မူ၏။–

၃း၃ ရှောလမုန်သည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်ခြင်းအမှု၌ သွန်သင်ခြင်းကိုခံသည်နှင့်အညီ၊ သံတောင်အားဖြင့်အလျားသည် အတောင် ခြောက်ဆယ်၊ အနံအတောင်နှစ်ဆယ်ရှိ၏။–

၃း၄ အိမ်တော်ဦးသည်လည်း အိမ်တော်အနံနှင့်ညီ၍ အလျားအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အမြင့်အတောင်တရာနှစ်ဆယ်ရှိ၏။ ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံလျက်ရှိ၏။–

၃း၅ အိမ်တော်အတွင်းအမိုးကို ထင်းရှူးပြားဖြင့်ပြီးစေလျက် စွန်ပလွံပင်များနှင့်ကြိုးများတို့ကိုထု၍ ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံလေ၏။–

၃း၆ အိမ်တော်၌ အသရေတင့်တယ်စေခြင်းငှါ ကျောက်မြတ်တို့ကိုစီချယ်၏။ မွမ်းမံသောရွှေသည် ပါရဝိမ်ရွှေဖြစ်၏။–

၃း၇ အိမ်တော်၏ ထုပ်၊ လျောက်၊ တိုင်၊ ထရံ၊ တံခါးရွက်တို့ကိုရွှေနှင့်မွမ်းမံ၍ ထရံပေါ်မှာ ခေရုဗိမ်အရုပ်များကိုထုလေ၏။

၃း၈ အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကိုလည်း အိမ်တော်အနံနှင့်ညီစွာ အလျားအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံအတောင်နှစ်ဆယ်လုပ်၍ ရွှေစင်အခွက်ခြောက်ထောင် နှင့်မွမ်းမံလေ၏။–

၃း၉ ရွှေမှိုအချိန်ကား အကျပ်ငါးဆယ်ရှိ၏။ အခန်းတို့ကိုလည်း ရွှေနှင့်မွမ်းမံ၏။ –

၃း၁၀ အလွန်သန့်ရှင်သောအခန်း၌ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးကိုထုလုပ်၍ ရွှေနှင့်မွမ်းမံ၏။–

၃း၁၁ ခေရုဗိမ်အတောင်တို့သည် အတောင်နှစ်ဆယ်ရှည်၏။–

၃း၁၂ အတောင်တဘက်လျှင် အလျားငါးတောင်စီရှိ၍၊ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးတို့သည် အတောင်ချင်းထိလျက်၊ အတောင်တဘက်စီ အိမ်တော်ထရံကမှီလျက်ရှိကြ၏။–

၃း၁၃ ထိုခေရုဗိမ်တို့သည် အတွင်းသို့မျက်နှာပြုလျက်၊ မတ်တတ်နေ၍ အတောင်တို့ကိုဖြန့်သဖြင့် အတောင်နှစ်ဆယ်ကျယ်၏။

၃း၁၄ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍ ခေရုဗိမ်အရုပ်နှင့်ချယ်လှယ်သော ကုလားကာကိုလည်းလုပ်လေ၏။

၃း၁၅ အရှည်သုံးဆယ်ငါးထောင်ရှိသော တိုင်နှစ်တိုင်ကိုလည်းလုပ်၍ အိမ်တော်ရှေ့မှာစိုက်ထားလေ၏။ တိုင်အပေါ်မှာတင်သောတိုင်ထိပ်သည် အမြင့်ငါးတောင်စီရှိ၏။–

၃း၁၆ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်၌ရှိသကဲ့သို့ ကြိုးများကိုလည်းလုပ်၍ တိုင်ထိပ်အပေါ်မှာထား၏။ သလဲသီးအလုံးတရာတို့ကိုလည်းလုပ်၍ ကြိုးပေါ်မှာဆွဲထား၏။–

၃း၁၇ ထိုတိုင်တို့ကို ဗိမာန်တော်ရှေ့မှာ လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်၌စိုက်ထား၍၊ လက်ျာတိုင်ကိုယာခိန်၊ လက်ဝဲတိုင်ကို ဗောဇအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ အလျားအတောင် နှစ်ဆယ်၊ အနံအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အမြင့်ဆယ်တောင်ရှိသော ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်ကိုလည်း လုပ်လေ၏။

၄း၂ အချင်းဆယ်တောင်၊ အဝန်းအတောင်သုံးဆယ်၊ အစောက်ငါးတောင်ရှိသော ကြေးဝါရေကန်ကိုလည်းလုပ်၏။–

၄း၃ ရေကန်အနားပတ် အောက်ပတ်လည်၌ ဘူးသီးရုပ်များ၊ အတောင်တထောင်တွင် ဆယ်လုံးစီစေ့အောင်၊ ဘူးသီးရုပ်နှစ်ပတ်ကို ရေကန်နှင့်တစပ် တည်းသွန်း လေ၏။–

၄း၄ နွားတဆယ်နှစ်ခုပေါ်မှာတည်လျက်ရှိ၏။ နွားတို့သည်အတွင်းသို့နောက်ခိုင်း၍ အရှေ့အနောက်တောင်မြောက်အရပ်လေးမျက်နှာသို့ တမျက်နှာ လျှင်သုံးခုစီ မျက်နှာပြုကြ၏။–

၄း၅ ရေကန်သည် ဒုလက်တဝါးရှိ၏။ အပေါ်အနားပတ်သည် ဖလားအနားပတ်ကဲ့သို့ ကြာပွင့်အပြောက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ရေဗတ်သုံးထောင်ဝင်နိုင်၏။

၄း၆ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်ဆိုင်သောအရာတို့ကိုဆေးစရာဘို့ အင်တုံဆယ်လုံးကိုလည်းလုပ်၍၊ လက်ျာဘက်၌အင်တုံငါးလုံး၊ လက်ဝဲဘက်၌ငါးလုံးကို ထားလေ၏။ ရေကန်မူကား ယဇ်ပုရောဟိတ်ရေချိုးစရာဘို့ ဖြစ်သတည်း။–

၄း၇ ရွှေမီးခုံဆယ်ခုကိုလည်း အရင်ပုံနှင့်အညီလုပ်၍ ဗိမာန်တော်အတွင်း၊ လက်ျာဘက်၌ငါးခု၊ လက်ဝဲဘက်၌ငါးခုကိုထားလေ၏။–

၄း၈ စားပွဲဆယ်ခုကိုလည်းလုပ်၍ ဗိမာန်တော်အတွင်း လက်ျာဘက်၌ငါးခု၊ လက်ဝဲဘက်၌ငါးခုကို ထားလေ၏။ ရွှေဖလားတရာကိုလည်းလုပ်လေ၏။–

၄း၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်တန်တိုင်း၊ ပြင်တန်တိုင်းကြီး၊ တန်တိုင်းတံခါးရွက်များကိုလည်းလုပ်၍ တံခါးရွက်တို့ကို ကြေးဝါဖြင့်ဖုံးအုပ်လေ၏။–

၄း၁၀ ရေကန်ကိုလည်း အိမ်တော်လက်ျာဘက် အရှေ့တောင်ထောင့်၌နေရာချ၏။

၄း၁၁ ဟိရုံသည် အိုးများ၊ ရေမှုတ်များ၊ အင်တုံငယ်များကိုလည်းလုပ်သဖြင့်၊ ရှောလမုန်မင်းကြီးအဘို့ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်၌ လက်စသတ်သောအရာ များဟူမူကား၊–

၄း၁၂ တိုင်နှစ်တိုင်၊ တိုင်ထိပ်နှင့်တိုင်ထိပ်အထွဋ်နှစ်ခု၊ တိုင်ထိပ်အထွဋ်ကိုဖုံးလွှမ်းစရာ ကွန်ရွက်နှစ်ရွက်၊–

၄း၁၃ ထိုကွန်ရွက်အပေါ်မှာ သလဲသီးနှစ်တန်းစီ၊ သလဲသီးပေါင်းလေးရာ၊–

၄း၁၄ ခုံများ၊ ခုံပေါ်မှာ တင်ထားသောအင်တုံများ၊–

၄း၁၅ ရေကန်တကန်၊ ရေကန်ကိုထောက်သော နွားတဆယ်နှစ်ခု၊ အိုးများ၊ ရေမှုတ်များ၊ အမဲချိတ်များတည်း။–

၄း၁၆ ရှောလမုန်မင်းကြီးအဘို့ ဟိရုံလုပ်သမျှသော ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်တန်ဆာတို့သည် ပြောင်ပြောင်တောက်သော ကြေးဝါဖြင့်ပြီးကြ၏။–

၄း၁၇ ယော်ဒန်ချိုင့်၊ သုကုတ်မြို့နှင့် ဇာသန်မြို့စပ်ကြားတွင် သရွက်လုပ်စရာကောင်းသောမြေ၌ ရှင်ဘုရင်သွန်းလေ၏။–

၄း၁၈ ရှောလမုန်သည် ထိုတန်ဆာတို့ကို များစွာလုပ်သောကြောင့်၊ ကြေးဝါအချိန်ကို အဘယ်သူမျှမသိ။

၄း၁၉ ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်နှင့်ဆိုင်သမျှသော တန်ဆာများတည်းဟူသော ရွှေယဇ်ပလ္လင်၊ ရှေ့တော်မုန့်တင်စရာစားပွဲ၊–

၄း၂၀ တရားတော်အတိုင်း ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ရှေ့မှာ ထွန်းစရာဘို့ ရွှေစင်မီးခုံနှင့်မီးခွက်များ၊–

၄း၂၁ ရွှေစင်ဖြင့်ပြီးသော ပန်းပွင့်၊ မီးခွက်၊ မီးကိုင်တန်ဆာများ၊–

၄း၂၂ ရွှေစင်ဖြင့် ပြီးသော မီးညှပ်၊ လင်ဗန်း၊ ဇွန်း၊ ပြာခံစရာအိုးများ၊ အိမ်တော်ထဲမှာ အလွန်သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်အတွင်းခန်းတံခါးရွက်နှင့် ဗိမာန် တော်ပြင်ခန်းတံခါးရွက်တို့ကိုလည်း ရွှေဖြင့်ပြီးစေ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ထိုသို့ ရှောလမုန်သည် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်အဘို့ ပြုလုပ်စီရင်သမျှ အလုံးစုံတို့ကို လက်စသတ်ပြီးမှ၊ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်လှူသော ရွှေငွေ တန်ဆာ များကိုဆောင်ခဲ့၍ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ဘဏ္ဍာစုထဲမှာ သွင်းထားလေ၏။

၅း၂ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို၊ ဇိအုန်မည်သောဒါဝိဒ်မြို့မှဆောင်ခဲ့သောငှါ၊ ရှောလမုန်သည်ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီး သူ အပေါင်းတို့နှင့် ဣသရေလအဆွေအမျိုးအသီး အသီးကိုအုပ်သောခေါင်းမင်းအပေါင်းတို့ကို၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခေါ်တော်မူသည်အတိုင်း၊–

၅း၃ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည်၊ သတ္တမလ၌လုပ်သောပွဲအတွင်းတွင်၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ စုဝေးရောက်လာကြ၏။–

၅း၄ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့သည်လာ၍ လေဝိသားတို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကိုထမ်းလျက်၊–

၅း၅ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၊ တဲတော်နှင့်ဆိုင်၍၊ သန့်ရှင်းသောတန်ဆာအလုံးစုံတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့်လေဝိသားများတို့သည်ဆောင်ခဲ့ ကြ၏။–

၅း၆ ရှောလမုန်မင်းကြီးမှစ၍ သေတ္တာတော်ရှေ့မှာစည်းဝေးသော ဣသရေလပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်မရေတွက်နိုင်၊ အတိုင်းမသိများစွာသော သိုးနွားတို့ကို ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။–

၅း၇ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို အိမ်တော်အတွင်းသို့သွင်း၍ အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတည်းဟူသော ဗျာဒိတ် ဌာနတော်ထဲမှာ၊ ခေရုဗိမ်အတောင်တို့အောက်၊ သူ့နေရာ၌ထားကြ၏။–

၅း၈ ခေရုဗိမ်တို့သည် မိမိအတောင်ကို သေတ္တာတော်နေရာအပေါ်မှာဖြန့်၍၊ သေတ္တာတော်နှင့် ထမ်းဘိုးတို့ကိုလွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြ၏။–

၅း၉ ထမ်းဘိုးတို့ကိုဆွဲထားသဖြင့်၊ ထမ်းဘိုးဖျားတို့သည် ပြင်ခန်းမ၌မထင်၊ သေတ္တာတော်ရှေ့ဗျာဒိတ်ဌာနတော်၌သာထင်၍ ယနေ့တိုင်အောင်ရှိကြ၏။–

၅း၁၀ ဣသရေလအမျိုးတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့်ပဋိညာဉ်ဖွဲ့တော်မူသောအခါ၊ မောရှေသည်ဟောရပ်အရပ်၌ ရှိစဉ်သွင်း ထားသော ကျောက်ပြားနှစ်ပြားမှတပါး သေတ္တာတော်ထဲ၌ အဘယ်အရာမျှမရှိ။

၅း၁၁ ထိုအခါ စည်းဝေးသောယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အလှည့်သင့်သည်အတိုင်း အမှုတော်ကိုမစောင့်၊ ရှိသမျှတို့သည်သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ထဲက ထွက်ပြီးလျှင်၊–

၅း၁၂ သီချင်းဆိုသော လေဝိသားအာသပ်တပည့်၊ ဟေမန်တပည့်၊ ယေဒုသုန်တပည့်အပေါင်းတို့သည် အမျိုးသားချင်းများနှင့်တကွ ပိတ်ဖြူကို ဝတ်ဆင်၍၊ ခွက် ကွင်း စောင်း တယောကိုကိုင်လျက် ယဇ်ပလ္လင်အရှေ့ဘက်၌ရပ်နေကြ၏။ တံပိုးမှုတ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တရာနှစ်ဆယ်

တို့သည်လည်း၊ –

၅း၁၃ သီချင်းဆိုသောသူတို့နှင့်ဝိုင်းလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း၍ ထောမနာပြုခြင်းငှါ၊ တညီတညွတ်တည်းအသံပြိုင်လျက်၊ ကောင်းမြတ် တော်မူသည်။ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲတည်သည်ဟု တံပိုးခွက်ကွင်းအစရှိသောတုရိယာမျိုးနှင့်တကွ၊ အသံကိုလွှင့်၍ ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သည် မိုဃ်းတိမ်နှင့်ပြည့်၏။ –

၅း၁၄ ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သည် ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်လျက်၊ မိုဃ်းတိမ်တော်ကြောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်လျက် ရပ်၍မနေနိုင်ကြ။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ရှောလမုန်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်၊ ထူသောမှောင်မိုက်ထဲမှာနေတော်မူသည်ဟု စကားတော်ရှိ၏။ –

၆း၂ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအိမ်၊ အစဉ်အမြဲနေတော်မူရာဌာနတော်ကို အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်ပါပြီဟု မြွက်ဆို၏။ –

၆း၃ တဖန် ရှင်ဘုရင်သည် လှည့်ကြည့်၍ ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်မတ် တတ်နေကြ၏။ –

၆း၄–၆ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်စကားဟူမူကား၊ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သောနေ့ကစ၍၊ ငါ့နာ မတည်ရာအိမ်ကိုဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလခရိုင်များတို့တွင် မြို့တစုံတမြို့ကိုငါမရွေး။ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုးရသောသူကိုလည်း ငါမရွေးသေး၊ ယခုမူကား၊ ငါ့နာမတည်ရာ ယေရုရှလင်မြို့ကိုငှင်း၊ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုအုပ်စိုးစေခြင်းငှါဒါဝိဒ်ကိုငှင်း၊ ငါရွေးပြီဟု ငါ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်အား ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ပြုတော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ –

၆း၇ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ၊ ငါ့ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်သည် အကြံရှိသောအခါ၊ –

၆း၈ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ငါ့နာမအဘို့ အိမ်ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ အကြံရှိသောကြောင့်၊ ကောင်းသောအမှုကိုပြုပြီ။ –

၆း၉ သို့သော်လည်း သင်သည် အိမ်တော်ကိုမဆောက်ရ။ သင်၏သားရင်းသည် ငါ့နာမအဘို့ အိမ်တော်ကိုဆောက်ရမည်ဟု ငါ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်အားမိန့်တော် မူ၏။ –

၆း၁၀ ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူသဖြင့်၊ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်၏အရိုပ်အရာကိုခံရ၍၊ ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်လျက်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက် လေပြီ။ –

၆း၁၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ထာဝရဘုရားဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်ကျောက်စာပါသော သေတ္တာတော်ကို ထိုအိမ်တော်၌ထားလေပြီဟု မြွက်ဆို၏။ –

၆း၁၂ ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် အလျားငါးတောင်၊ အနံငါးတောင်၊ –

၆း၁၃ အမြင့်သုံးတောင်ရှိသော ပလ္လင်ကိုလုပ်၍၊ တန်တိုင်းအလယ်၌ ထားနှင့်သော ထိုပလ္လင်ပေါ်သို့ တက်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့၊ ဣသရေလ အမျိုးပရိသတ်ပေါင်းတို့ အလယ်မှာဒူးထောက်၍၊ လက်ဝါးတို့ကိုကောင်းကင်သို့ဖြန့်လျက်၊ –

၆း၁၄ အိုဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကောင်းကင်ပေါ်မြေကြီးပေါ်မှာ ကိုယ်တော်နှင့်တူသောဘုရားတဆူမျှမရှိပါ။ ရှေ့တော်၌ စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ကျင့်သော ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့အဘို့ ပဋိညာဉ်တရားနှင့် ကရုဏာတရားကို စောင့်ရှောက်တော်မူပြီ။ –

၆း၁၅ အကျွန်ုပ်၏အဘဒါဝိဒ်၌ ထားတော်မူသောဂတိတော်ကိုမဖျက်၊ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ယနေ့ပြုတော်မူပြီ။ –

၆း၁၆ အိုဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်က၊ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာကျင့်သကဲ့သို့ သင်၏သားမြေးတို့သည် ငါ့တရားကို ကျင့်လိုသောငှါ၊ မိမိတို့သွားရာလမ်းကို သတိပြုလျှင်၊ ငါ့မျက်မှောက်၌ ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်ရသော သင်၏အမျိုးမင်းရိုး မပြတ်ရဟု ကိုယ်တော်ကျွန် အကျွန်ုပ်အဘဒါဝိဒ်၌ ထားတော်မူသောဂတိတော်ကို ယခုစောင့်တော်မူပါ။ –

၆း၁၇ အိုဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန် အကျွန်ုပ်အဘဒါဝိဒ်အားမိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို ယခုပြည့်စုံစေတော်မူပါ။ –

၆း၁၈ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ လူတို့တွင်ကေန်အမှန်ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်လော။ ကောင်းကင်နှင့်ကောင်းကင်တကာတို့၏ အထွဋ်၊ အမြင့် ဆုံးသောကောင်းကင်သည် ကိုယ်တော်ကိုမဆံ့မခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော ဤအိမ်ကို အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိပါသနည်း။ –

၆း၁၉ သို့သော်လည်း အိုအကျွန်ုပ် ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်ရှေ့တော်၌ ယနေ့ကြွေးကြော်လျက် ပဌနာပြု၍ တောင်းလျှောက်သော စကားကိုနားခံနာယူတော်မူပါ။ –

၆း၂၀ ဤမည်သောအရပ်၌ ငါ့နာမတည်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဤအရပ်ဌာနနှင့် ဤအိမ်တော်ကို နေ့ညဉ့်မပြတ်ကြည့်ရှု၍ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ဤအရပ်၌ ဆုတောင်းသောစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ –

၆း၂၁ ကိုယ်တော်ကျွန်မှစ၍ ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဤအရပ်ဌာန၌ ဆုတောင်းပဌနာပြုကြသောအခါ၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင် ဘုံ၌ နားထောင်၍ အပြစ်မှလွှတ်တော်မူပါ။

၆း၂၂ လူသည် မိမိအိမ်နီးချင်းကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ အကျိန်ခံရမည်ဟု အိမ်နီးချင်းဆိုလျက်၊ ဤအိမ်တော်၌ ကိုယ်တော်၏ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ အကျိန် တိုက်လျှင်၊ –

၆း၂၃ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်တော်မူပါ။ မတရားသောသူသည် မိမိအပြစ်နှင့်အလျောက် ရှုံးစေခြင်းငှါငှင်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မိမိဖြောင့် မတ်ခြင်းနှင့်အလျောက် အကျိုးကိုခံရ၍ အပြစ်မှလွတ်စေခြင်းငှါငှင်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ကို တရားစီရင်တော်မူပါ။

၆း၂၄ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့်၊ ရန်သူရှေ့မှာ ရှုံးရသောအခါ၊ ကိုယ်တော်ထံသို့ ပြန်လာ၍ နာမတော်ကိုဝန်ခံလျက်၊ ဤအိမ်တော်ကိုမှီခိုလျက်၊ ဆုတောင်းပဌနာပြုလျှင်၊ –

၆း၂၅ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍၊ ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အပြစ်မှလွှတ်တော်မူပါ။ ဘိုးဘေးတို့အားပေးသနားတော်မူသော ပြည်သို့တ ဖန်ပို့ဆောင်တော်မူပါ။ –

၆း၂၆ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် မိုဃ်းမရွာ၊ မိုဃ်းခေါင်သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်သည်ဆုံးမတော်မူသောအခါ၊ သူတို့သည် ဤအရပ်ဌာန တော်ကို မှီခိုလျက်ဆုတောင်း၍၊ နာမတော်ကိုဝန်ခံလျက် မိမိဒုစရိုက်ကိုစွန့်ပယ်လျှင်၊ –

၆း၂၇ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍ ကိုယ်တော်၏ကျွန်၊ ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးတို့ကို အပြစ်မှလွှတ်တော်မူပါ။ သူတို့လိုက်ရသော လမ်းကောင်းကို ပြသွန်၍၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့အား အမွေပေးသောမြေပေါ်မှာ မိုဃ်းရွာစေတော်မူပါ။

၆း၂၈ ပြည်တော်၌ အစာအာဟာရ ခေါင်းပါးသော်၎င်း၊ လေထိ၍အပင်သေသော်၎င်း၊ အရည်ယို၍သေသော်၎င်း၊ အရာဘကျိုင်း၊ ခါသိလကျိုင်းကိုက်စား သော်၎င်း၊ ရန်သူတိုက်လာ၍ မြို့ကိုဝိုင်းထားသော်၎င်း၊ ဘေးဥပဒ်အနာရောဂါ တစုံတခုရောက်သောအခါ၊ –

၆း၂၉ ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးသားအချို့တို့သည် အသီးအသီးခံရသော ဘေးဒဏ်ကိုသိလျက်၊ ဤအိမ်တော်သို့ မိမိတို့လက်ဝါးကိုဖြန့်၍ တစုံတခုသော ပဌနာ စကားအားဖြင့်ဆုတောင်းလျှင်၊ –

၆း၃၀ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌၊ နားထောင်တော်မူပါ။ –

၆း၃၁ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးသနားတော်မူသောပြည်၌ သူတို့သည်အသက်ရှင်သောကာလပတ်လုံး ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့၍၊ တရားတော်လမ်းသို့ လိုက်ပါမည် အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်သာလျှင် လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ စိတ်နှလုံးသဘောကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဆုတောင်းသောသူတို့၏ စိတ်နှလုံးသဘောကို သိလျက် သူတို့အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူပါ။ အသီးအသီးပြုကြသည် အတိုင်းစီရင်တော်မူပါ။

၆း၃၂ ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးမဟုတ်၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကြီးမြတ်သောနာမတော်နှင့် တန်ခိုးကြီး၍ဆန့်တော်မူသော လက်ရုံးတော်ကို ထောက်သဖြင့်၊ ဝေးသောပြည်မှရောက်လာ၍ ဤအိမ်တော်ကို မှီခိုလျက်ဆုတောင်းလျှင်၊ –

၆း၃၃ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့ သကဲ့သို့ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့လျက် နာမတော်ကိုသိစေ ခြင်းငှါ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော ဤအိမ်တော်ကိုနာမတော်ဖြင့် သမုတ်ကြောင်းကို သိစေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ထိုတပါးအမျိုးသားတို့သည် ဆုတောင်းသမျှ အတိုင်းကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။

၆း၃၄ ကိုယ်တော်စေခိုင်းတော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ရန်သူတို့ရှိရာသို့ စစ်ချီသောအခါ ရွေးတော်မူသောမြို့၊ နာမတော်အဘို့ အကျွန်ုပ် တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကိုမှီခိုလျက် ကိုယ်တော်အားဆုတောင်းကြလျှင်၊ –

၆း၃၅ သူတို့ဆုတောင်းပဌနာပြုသောစကားကို ကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်၍ သူတို့အမှုကိုစောင့်တော်မူပါ။ –

၆း၃၆ မပြစ်မှားတတ်သောသူတယောက်မျှမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ အမျက်တော်ထွက်၍ ရန်သူ လက်သို့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ရန်သူတို့သည် ဝေးသောပြည်၊ နီးသောပြည်၊ အခြားတပါးသောပြည်သို့ သိမ်းသွင်းလျှင်၎င်း၊ –

၆း၃၇ ထိုပြည်၌အချုပ်ခံစဉ်၊ သူတို့သည်သတိရ၍ အကျွန်ုပ်တို့သည်ပြစ်မှားပါပြီ။ မဖြောင့်သောအမှု၊ ဆိုးညစ်သောအမှုကိုပြုမိပါပြီဟု စိတ်ပြောင်းလဲ၍ တောင်း ပန်သဖြင့်၊ –

၆း၃၈ သိမ်းသွားသော ရန်သူတို့၏ ပြည်၌နေစဉ်၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ အထံတော်သို့ပြန်လာ၍၊ ဘိုးဘေးတို့အားပေးတော်မူသောပြည်၊ ရွေးတော်မူသောမြို့၊ နာမတော်အဘို့ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကိုမှီခိုလျက် ဆုတောင်းလျှင်၎င်း၊ –

၆း၃၉ သူတို့ဆုတောင်းပဌနာပြုသောစကားကို ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်၍ သူတို့အမှုကိုစောင့်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှား သော ကိုယ်တော်လူတို့၏အပြစ်ကို ဖြေရှင်းတော်မူပါ။ –

၆း၄၀ အိုအကျွန်ုပ်ဘုရားသခင် ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ဤအရပ်၌ ဆုတောင်းသောစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ –

၆း၄၁ အိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာသို့ တန်ခိုးတော်နှင့်ယှဉ်သော ဓမ္မသေတ္တာနှင့်တကွတက်တော်မူပါ။ အိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းတန်ဆာကိုဆင်၍၊ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူတို့သည် ကျေးဇူးတော်၌ဝမ်းမြောက်ကြပါစေ သော။ –

၆း၄၂ အိုထာဝရဘုရားအရှင်ဘုရားသခင်၊ ဘိသိက်ပေးတော်မူသောသူ၏ မျက်နှာတော်ကို လွှဲစေတော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်ကျွန်ဒါဝိဒ်ခံရသော ကျေးဇူးတော်ကို အောက်မေ့တော်မူပါဟု ပဌနာပြုလေ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ထိုသို့ ရှောလမုန်သည်ပဌနာပြု၍ပြီးသောအခါ၊ ကောင်းကင်ကမီးကျ၍ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော ယဇ်မျိုးကိုလောင်သဖြင့်၊ အိမ်တော်သည် ထာဝရဘုရား ၏ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်၏။ –

၇း၂ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သည် ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်သောကြောင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ထဲသို့ မဝင်နိုင်ကြ။

၇း၃ ထိုသို့မီးကျ၍ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် အိမ်တော်ပေါ်မှာသက်ရောက်သည်ကို ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်မြင်လျှင်၊ ကျောက်ခင်းအရပ်၌ မြေပေါ်မှာ ဦးချပြပ်ဝပ်လျက် ကောင်းမြတ်တော်မူသည်၊ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲတည်သည်ဟု ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်၍ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။ –

၇း၄ ထိုအခါ ရှောလမုန်မင်းကြီးနှင့်တကွ လူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ –

၇း၅ နွားနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်၊ သိုးတသိန်းနှစ်သောင်းတို့ကို ယဇ်ပူဇော်သဖြင့် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ကို အနုမောဒနာပြုကြ၏။ –

၇း၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် မိမိတို့အမှုကိုဆောင်ရွက်ကြ၏။ လေဝိသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစရာဘို့ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးစီရင်သော တုရိယာမျိုးကိုတီးမှုတ်လျက် ဒါဝိဒ်၏ဆာလံသီချင်းကိုဆိုကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ သည်တံပိုးမှုတ်၍ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် မတ်တတ်နေကြ၏။ –

၅း၇ ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ရှေ့မှာရှိသော တန်တိုင်းအတွင်းအရပ်ကို သန့်ရှင်းစေ၍၊ ထိုအရပ်၌မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် မိဿဟာယယဇ် ဆီဥကိုပူဇော်၏။ အကြောင်းမူကား၊ အရင်လုပ်သော ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်သည်မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ ယဇ်ကောင် ဆီဥကိုမခံလောက်။

၅း၈ ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် အလွန်များစွာသောပရိသတ်တည်းဟူသော ဟာမတ်မြို့ဝင်ဝမှစ၍ အဲဂုတ္တုမြစ်တိုင်အောင်အနှံ့အပြား အရပ်ရပ်ကလာကြသောဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်တကွခုနစ်ရက်ပတ်လုံးပွဲခံတော်မူ၏။ –

၅း၉ အဋ္ဌမနေ့ရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုကြ၏။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးယဇ်ပလ္လင်ကို အနုမောဒနာပြုပြီးမှ၊ နောက်တဖန် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးပွဲခံကြ၏။ –

၅း၁၀ ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်နှင့်ရှောလမုန်မှစသော မိမိလူဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ပြုတော်မူသမျှသော ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းလျက်၊ လူများတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားကြမည်အကြောင်း၊ သတ္တမလနှစ်ဆယ်သုံးရက်နေ့တွင် လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။

၅း၁၁ ရှောလမုန်သည် ဗိမာန်တော်နှင့် နန်းတော်ကိုလက်စသတ်၍၊ ဗိမာန်တော်နှင့်နန်းတော်၌ လုပ်ဆောင်မည်ဟု ကြံစည်လေသမျှသောအကြံသည် အထ မြောက်သောအခါ၊ –

၅း၁၂ ထာဝရဘုရားသည်ညဉ့်အချိန်တွင် ထင်ရှားတော်မူလျက်၊ သင်ပြုသောပဌနာစကားကိုငါကြားပြီ။ ဤအရပ်ဌာနကို ယဇ်ပူဇော်ရာအိမ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ကိုယ်အဘို့ငါရွေးယူပြီ။ –

၅း၁၃ မိုယ်းမရွာစေခြင်းငှါ ငါသည်မိုယ်းခေါင်စေသော်၎င်း၊ ကျိုင်းတို့သည် မြေအသီးအနှံကို ကိုက်စားစေခြင်းငှါ ငါမှာထားသော်၎င်း၊ ငါ့လူတို့၌ ကာလနာကိုစေ လွှတ်သော်၎င်း၊ –

၅း၁၄ ငါ့နာမဖြင့် သမုတ်သော ငါ့လူတို့သည် ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသဖြင့်၊ ငါ့မျက်နှာကိုရှာလျက် ဆုတောင်းပဌနာပြု၍ အဓမ္မလမ်းကိုလွှဲရှောင်လျှင် ငါသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်မည်။ သူတို့အပြစ်ကိုဖြေ၍ သူတို့ပြည်ကိုချမ်းသာပေးမည်။ –

၅း၁၅ ငါကြည့်ရှုမည်။ ဤအရပ်၌ ဆုတောင်းသောစကားကို ငါနားထောင်မည်။ –

၅း၁၆ ငါ့နာမသည် အစဉ်တည်၍ ငါ့မျက်စိနှင့်ငါ့နှလုံးအစဉ်စွဲလမ်းစရာဘို့ ဤအိမ်ကို ငါရွေးချယ်၍ သန့်ရှင်းစေပြီ။ –

၅း၁၇ သင်သည် ငါမှာထားသမျှကိုပြု၍ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ သင့်အဘဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ ငါရှေ့မှာကျင့်နေလျှင်၊ –

၅း၁၈ ဣသရေလနိုင်ငံကို အုပ်စိုးရသော သင်၏အမျိုးမင်းရိုးမပြတ်ဟု သင့်အဘဒါဝိဒ်နှင့် ငါပဋိညာဉ်ဖွဲ့သည်အတိုင်း၊ သင်ထိုင်ရသောရာဇပလ္လင်ကို အစဉ်ငါ တည်စေမည်။ –

၅း၁၉ သို့မဟုတ် သင်တို့သည် လမ်းလွှဲ၍ ငါမှာထားသောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စွန့်ပယ်သဖြင့်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားထံသို့သွား၍ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်လျှင်၊ –

၅း၂၀ ငါပေးသောပြည်မှသူတို့ကို အမြစ်နှင့်တကွ ငါနှုတ်ပစ်မည်။ ငါ့နာမအဘို့ ငါသန့်ရှင်းစေသော ဤအိမ်တော်ကို ငါ့မျက်မှောက်မှပယ်ရှားမည်။ တပါး အမျိုးသားတို့တွင် ပုံခိုင်းရာကဲ့ရဲ့ရာဖြစ်စေမည်။ –

၅း၂၁ အရပ်မြင့်သောဤအိမ်တော်ကိုလည်း လမ်း၌ရှောက်သွားသောသူအပေါင်းတို့သည်အံ့ဩ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤပြည်နှင့်ဤအိမ်ကို အဘယ် ကြောင့် ဤသို့ပြုတော်မူသနည်းဟု တယောက်မေးမြန်းသော်၊ –

၅း၂၂ တယောက်က၊ သူတို့၏ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို သူတို့သည်စွန့်၍ အခြားတပါးသော ဘုရားကိုမှီဝဲလျက် ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြသောကြောင့်၊ ဤအမှုအလုံးစုံကို ရောက်စေတော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ရှောလမုန်သည် ဗိမာန်တော်နှင့်နန်းတော်ကို တည်ဆောက်၍ အနှစ်နှစ်ဆယ်စေ့သောအခါ၊ –

၈း၂ ဟိရံမင်းပြန်ပေးသောမြို့တို့ကို ရှောလမုန်ပြုပြင်၍ ဣသရေလအမျိုးတို့ကိုနေစေ၏။ –

၈း၃ တဖန် ဟာမတ်ဇောဘမြို့သို့ ချီသွား၍နိုင်လေ၏။ –

၈း၄ ပြည်ထဲမှာ တာဒမော်မြို့၊ ဟာမတ်ပြည်၌ ရှိသမျှသောဘဏ္ဍာတော်မြို့၊ –

၈း၅ မြို့ရိုး၊ တံခါး၊ ကန့်လန့်ကျင်နှင့် ခိုင်ခံ့သောအထက် ဗေသောရုန်မြို့နှင့် အောက်ဗေသော ရုန်မြို့တို့ကိုလည်းတည်လေ၏။ –

၈း၆ ဗာလတ်မြို့နှင့်ဘဏ္ဍာတော်မြို့များ၊ ရထားတော်ထိန်းသောမြို့များ၊ မြင်းတော်ကျွေးသောမြို့များ၊ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်လည်၊ လေဗနုန်တောင်ပေါ်၊ နိုင်ငံတော် အရပ်ရပ်၌ တည်ချင်သောမြို့များတို့ကိုလည်း တည်လေ၏။

၈း၇ ဣသရေလအမျိုးသားမဖျက်ဆီးသောကြောင့်၊

၈း၈ ပြည်တော်၌ကျန်ကြွင်းသော တပါးအမျိုးသား၊ ဟိတ္တိ၊ အာမောရိ၊ ဖေရဇိ၊ ဟိဝိ၊ ယေဗုသိအမျိုးအနွယ်သားစဉ်မြေးဆက်အပေါင်းတို့ကို ရှောလမုန်သည် ယနေ့တိုင်အောင် အခွန်ပေးစေ၏။ –

၈း၉ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုကား၊ ရှောလမုန်သည် အမှုတော်ထမ်းကျွန်မခံစေ။ စစ်သူရဲ၊ မှူးမတ်၊ စစ်ကဲ၊ ရထားတော်အုပ်၊ မြင်းတော်အုပ် အရာ၌ခန့် ထားတော်မူ၏။ –

၈း၁၀ အမှုတော်ထမ်းများကိုအုပ်သောသူ၊ ရှောလမုန်မင်းခန့်ထားသော မှူးမတ်ကြီးနှစ်ရာငါးဆယ်ရှိကြ၏။ –

၈း၁၁ ဖာရောဘုရင်၏ သမီးတော်ကို၊ ရှောလမုန်သည် ဒါဝိဒ်မြို့မှခေါ်၍ သူ့အဘို့တည်ဆောက်သော နန်းတော်သို့ဆောင်ခဲ့၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ရောက်လာသောအရပ်သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ ငါ့မယားသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဒါဝိဒ်အိမ်တော်၌ မနေသင့်ဟု သဘောရှိ၏။ –

၈း၁၂ ဗိမာန်တော်ဦးရှေ့မှာတည်သော ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ၊ ရှောလမုန်သည် မောရှေ၏ပညတ်တရားနှင့်အညီ နေ့တိုင်းမည်မျှပူဇော်ရသော မီးရှို့ရာယဇ်ကို ထာဝရဘုရားအား နေ့တိုင်းပူဇော်လေ့ရှိ၏။ –

၈း၁၃ ထိုမှတပါး ဥပုသ်နေ့နှင့် လဆန်းနေ့၌၎င်း၊ အဇုမပွဲ၊ ခုနစ်သိတင်းပွဲ၊ သကေနေပွဲတည်းဟူသော တနှစ်တနှစ်လျှင် ဓမ္မပွဲသုံးပွဲခံသောနေ့၌၎င်း ယဇ်ပူဇော်လေ့ ရှိ၏။ –

၈း၁၄ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်စီရင်သည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အလှည့်အလှည့်ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကိုင်၍၊ လေဝိသားတို့သည် နေ့ရက်အစဉ် ဝတ်ပြု သင့်သည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့်ဝိုင်း၍ ထောမနာသီချင်းဆိုသဖြင့်၊ မိမိတို့အမှုကိုင်၍၊ တံခါးစောင့်တို့သည် အလှည့်အလှည့် တံခါးရှိသမျှတို့ကို စောင့်ခြင်းအမှုကိုင်၍၊ အသီးအသီးဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ခန့်ထား၏။ ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏ လူဒါဝိဒ်မှာထားနှင့်သတည်း။–
၈း၁၅ အမှုတော်များ၊ ဘဏ္ဍာတော်များနှင့်ဆိုင်သောအရာမှာ ရှင်ဘုရင်မှာထားသမျှအတိုင်း ထိုသူတို့သည်ပြုကြ၏။–
၈း၁၆ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော် အမြစ်မချမီလက်စသတ်သည်တိုင်အောင်၊ ရှောလမုန်လုပ်ဆောင်ရန် အမှုရှိသမျှသည် အသင့်ပြင်ဆင်ပြီးဖြစ်၍၊ အိမ်တော်ကို လက်စသတ်လေ၏။
၈း၁၇ တဖန် ရှောလမုန်သည် ဧဒုံပြည်တွင်၊ ပင်လယ်ကမ်းနား၌ ဧဇယုန်ဂါဗာမြို့နှင့် ဧလုတ်မြို့သို့သွား၏။–
၈း၁၈ ဟိရံသည်လည်း ပင်လယ်ကူးသောအမှုကို နားလည်သောမိမိလူများ၊ သင်္ဘောများကိုမိမိကျွန်တို့နှင့်အတူ ရှောလမုန်ထံသို့စေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ရှောလမုန်မင်း၏ကျွန်တို့နှင့်အတူ သြဖိရမြို့သို့သွား၍ ရွှေအခွက်လေးရာငါးဆယ်ကို ရှောလမုန်မင်းကြီးထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ရှေဘပြည်ကို အစိုးရသောမိဖုရားသည် ရှောလမုန်၏သိတင်းကိုကြားလျှင်၊ နက်နဲခက်ခဲသောပြဿနာအားဖြင့် သူ့ကိုစုံစမ်းခြင်းငှါ၊ နံ့သာမျိုးနှင့် များစွာသောရွှေ၊ အဘိုးထိုက်သောကျောက်တို့ကိုဆောင်သောကုလားအုပ်များ၊ လိုက်သောသူများနှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့သို့လာ၏။–
၉း၂ ရှောလမုန်မင်းကြီးထံသို့ရောက်သောအခါ၊ မိမိအလိုဆန္ဒရှိသမျှကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းလေ၏။ သူမေးမြန်းသောပြဿနာရှိသမျှတို့ကို ရှောလမုန်သည် ဖြေလေ၏။ နားမလည်၍ မဖြေနိုင်သောအရာ တစုံတခုမျှမရှိ။–
၉း၃ ရှေဘမိဖုရားသည် ရှောလမုန်၏ပညာကိုင်၍၊ တည်ဆောက်သောအိမ်တော်ကိုင်၍၊–
၉း၄ စားပွဲတော်တန်ဆာကိုင်၍၊ အမှုတော်စောင့်တို့နေရာထိုင်ရာကိုင်၍၊ လုလင်တို့ခစားသည် အခြင်းအရာကိုင်၍၊ သူတို့ဝတ်သောအဝတ် တန်ဆာကိုင်၍၊ ဝန်စာရေးများနှင့် သူတို့ဝတ်သော အဝတ်တန်ဆာကိုင်၍၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုင်၍ မြင်သောအခါ မိန်းမောတွေဝေ လျက်ရှိ၍၊–
၉း၅ ကိုယ်တော်၏အခြင်းအရာနှင့် ကိုယ်တော်၏ပညာကို အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်ပြည်၌ကြားရသော သိတင်းစကားမှန်ပါ၏။–
၉း၆ သို့သော်လည်း ကိုယ်တိုင်ရောက်၍မမြင်မှီ ထိုစကားကိုမယုံ။ ယခုမူကား၊ ကိုယ်တော်ပညာကျယ်ခြင်းအရာမှာ၊ အရင်ကြားရသောစကားသည် တဝက်မျှမမှီ။ အကျွန်ုပ်ကြားရသောသိတင်းကို ကိုယ်တော်လွန်ကဲပါ၏။–
၉း၇ ရှေ့တော်၌အစဉ်နေ၍ ပညာတော်ကိုကြားရသော ကိုယ်တော်၏လူနှင့် ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြပါ၏။–
၉း၈ ကိုယ်တော်ကိုနှစ်သက်၍ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ကိုယ်စားတော်ရှင်ဘုရင်အရာနှင့် ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာတင်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်သည် ဣသရေလအမျိုးကိုချစ်၍ အစဉ်အမြဲတည်စေချင်သော ကြောင့်၊ ဖြောင့်မတ်စွာတရားစီရင်စေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကိုဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူပြီဟု ရှင်ဘုရင်အားပြောဆို၍၊–
၉း၉ ရွှေအခွက်တရာနှစ်ဆယ်၊ နံ့သာမျိုးအများ၊ ကျောက်မြတ်တို့ကိုဆက်လေ၏။ ရှေဘမိဖုရားသည်ရှောလမုန်မင်းကြီးအားဆက်သော နံ့သာမျိုးနှင့် တူသော နံ့သာမျိုးသည်မရှိ။–
၉း၁၀ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ရှေဘမိဖုရားဆက်သည်အတွက် ပြန်ပေးသောလက်ဆောင်မှတပါး၊ မိဖုရား၏အလိုဆန္ဒပြည့်စုံစေခြင်းငှါ သူတောင်းသမျှကို လည်းပေးတော်မူ၏။ ထိုနောက်မှမိဖုရားသည် မိမိကျွန်တို့နှင့်တကွ မိမိပြည်သို့ပြန်သွားလေ၏။
၉း၁၁ သြဖိရမြို့မှ ရွှေကိုဆောင်ခဲ့သော ဟိရံကျွန်နှင့်ရှောလမုန်ကျွန်တို့သည်၊ အာလဂုံသစ်သားများ၊ ကျောက်မြတ်များတို့ကိုလည်းဆောင်ခဲ့ကြ၏။–
၉း၁၂ ထိုအာလဂုံသစ်သားဖြင့် ရှင်ဘုရင်သည် ဗိမာန်တော်ပွတ်လုံးတန်းနှင့် နန်းတော်ပွတ်လုံးတန်းကိုင်၍၊ သီချင်းဆိုသောသူဘို့ စောင်းနှင့်တယော တို့ကိုင်၍၊ လုပ်လေ၏။ ထိုသို့သော အာလဂုံသစ်သားသည် ယုဒပြည်၌ တခါမျှမပေါ်လာ။–
၉း၁၃ ရှောလမုန်ထံသို့ တနှစ်တနှစ်လျှင် ရောက်လာသော ရွှေအချိန်ကား အခွက်ခြောက်ရာခြောက်ဆယ်ခြောက်ပိဿာ ဖြစ်သတည်း။–
၉း၁၄ ထိုမှတပါး၊ ကုန်သည်များ၊ လှည်းသမားများ၊ အာရပ်မင်းကြီးရှိသမျှ၊ မြို့ဝန်များဆက်သော ရွှေရှိသေး၏။–
၉း၁၅ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ရွှေခြောက်ပိဿာစီဖြင့် ဒိုင်းကြီးနှစ်ရာ၊
၉း၁၆ သုံးပိဿာစီဖြင့် ဒိုင်းငယ်သုံးရာတို့ကိုထုလုပ်၍၊ လေဗနုန်တောသစ်သားနှင့် တည်ဆောက်သောနန်းတော်၌ ထားတော်မူ၏။–
၉း၁၇ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ဆင်စွယ်ရာဇပလ္လင်ကြီးကိုလုပ်၍ ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံလေ၏။–
၉း၁၈ လှေကားခြောက်ထစ်နှင့်ရွှေဘိနပ်သည် ရာဇပလ္လင်တော်နှင့်တစပ်တည်းရှိ၏။ ထိုင်ရာတဘက်တချက်၌ မှီစရာလက်ရုံးတန်းနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ လက်ရုံးတန်း အနားမှာ ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်ရပ်နေ၏။–
၉း၁၉ လှေကားခြောက်ထစ်အပေါ်တွင်၊ တဘက်တချက်၌လည်း ခြင်္သေ့တဆယ်နှစ်ကောင်ရပ်နေ၏။ ထိုသို့သောရာဇပလ္လင်သည် အဘယ်တိုင်းနိုင်ငံ၌မျှမရှိ။–
၉း၂၀ ရှောလမုန်မင်းကြီးသောက်သော ဖလားတော်ရှိသမျှနှင့် လေဗနုန်နန်းတော်၌ သုံးသောဖလားတော်ရှိသမျှတို့သည် ငွေဖလားမဟုတ်၊ ရွှေဖလား သက်သက်ဖြစ်၏။ ရှောလမုန်လက်ထက်၌ ငွေကိုအလျှင်းပမာဏမပြုတတ်ကြ။–
၉း၂၁ ရှင်ဘုရင်၏သင်္ဘောသည် ဟိရံမင်းကျွန်တို့နှင့်တာရှုမြို့သို့သွားတတ်သဖြင့်၊ သုံးနှစ်တခါ တာရှုသင်္ဘောသည်ပြန်လာ၍ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဆင်စွယ်၊ မျောက်များ၊ ဒေါင်း များကိုဆောင်ခဲ့တတ်၏။
၉း၂၂ ထိုသို့ ရှောလမုန်သည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော ရှင်ဘုရင်တို့ထက်ပညာနှင့်စည်းစိမ်အားဖြင့်လွန်ကဲ၏။–
၉း၂၃ ရှောလမုန်၏နှလုံး၌ ဘုရားသခင်သွင်းပေးတော်မူသောပညာကို အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် ရှင်ဘုရင်တို့သည်ကြားရအံ့သောငှါ မျက်နှာတော်ကို ဖူးလာကြ၏။–
၉း၂၄ လာသောသူ အသီးအသီးတို့သည် ရွှေဖလား၊ ငွေဖလား၊ အဝတ်တန်ဆာ၊ စစ်တိုက်လက်နက်၊ နံ့သာမျိုး၊ မြင်းလားတို့ကို နှစ်တိုင်းအခွန်ဆက်ရကြ၏။–

၉း၂၅ ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ရထားတော်များနှင့်ထိုင်သောမြင်းတင်းကုပ်လေးထောင်၊ မြင်းစီးသူရဲတသောင်းနှစ်ထောင်ရှိ၏။ ရထားထိန်းမြို့တို့၌၎င်း၊ ယေရုရှ လင်မြို့ အထံတော်၌၎င်းထား၏။—
၉း၂၆ မြစ်ကြီးမှစ၍ ဖိလိတ္တိပြည်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်စွန်းတိုင်အောင်ရှိသောရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့ကို အစိုးရ၏။—
၉း၂၇ ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ငွေကိုကျောက်ခဲကဲ့သို့၎င်း၊ အာရဇ်ပင်တို့ကို လွင်ပြင်၌ပေါက်သော သဖန်းပင်ကဲ့သို့၎င်းများပြားစေ၏။—
၉း၂၈ ရှောလမုန်ထံသို့ မြင်းများကို အဲဂုတ္တုပြည်အစရှိသော ခပ်သိမ်းသောပြည်မှဆောင်ခဲ့ကြ၏။
၉း၂၉ ရှောလမုန်ပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှအစအဆုံးတို့သည်၊ ပရောဖက်နာသန်၏ကျမ်း၊ ရှိလောမြို့သားအဟိယ၏ အနာဂတ္တိကျမ်း၊ နေဗတ်သားယေရောဗောင်တဘက်၌ ပရောဖက်ဣဒ္ဒေါ၏ဗျာဒိတ်ကျမ်း၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။—
၉း၃၀ ရှောလမုန်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌နေ၍ ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကို အနှစ်လေးဆယ်စိုးစံပြီးမှ၊—
၉း၃၁ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ရောဗောင်သည် ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ဣသရေလအမျိုးသားပေါင်းတို့သည် ရောဗောင်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ရှေခင်မြို့သို့သွားကြ၍၊ သူသည်လည်းသွား၏။—
၁၀း၂ ရှောလမုန်မင်းကြီးထံမှ၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြေးသော နေဗတ်၏သားယေရောဗောင်သည်၊ ထိုသိတင်းကိုကြား၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှပြန်လာ၏။—
၁၀း၃ ဣသရေလလူတို့သည်သူ့ထံသို့ လူကိုစေလွှတ်၍ခေါ်သဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် သူနှင့်အတူရောဗောင်ထံသို့ဝင်လျက်၊—
၁၀း၄ ခမည်းတော်သည် ကျွန်တော်တို့၌လေးသောထမ်းဘိုးကိုတင်ပါပြီ။ ခမည်းတော်ထံမှာ ပင်ပန်းစွာဆောင်ရွက်ရသောအမှု၊ တင်တော်မူသော ထမ်းဘိုးလေး ကိုပေါ့စေတော်မူပါ။ ထိုသို့ပြုတော်မူလျှင်၊ ကျွန်တော်တို့သည် အမှုတော်ကိုထမ်းပါမည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။—
၁၀း၅ ရောဗောင်ကလည်း၊ သုံးရက်လွန်မှ တဖန်လာကြဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ သူတို့သည်သွားကြ၏။—
၁၀း၆ ထိုအခါ ရောဗောင်မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်ရှောလမုန်အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ အထံတော်၌ခစားသောအသက်ကြီးသူတို့နှင့်တိုင်ပင်၍၊ ဤသူတို့ အား ငါပြန်ပြောရမည်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့အကြံပေးမည်နည်းဟုမေးသော်၊—
၁၀း၇ သူတို့က ကိုယ်တော်သည် ဤသူတို့၌ကျေးဇူးပြုလျက်၊ သူတို့စိတ်ကိုဖြေ၍ ကောင်းသောစကားကိုပြောတော်မူလျှင်၊ သူတို့သည် အစဉ် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ခံကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထားကြ၏။—
၁၀း၈ အသက်ကြီးသူတို့ပေးသော အကြံကိုရောဗောင်သည်မလိုက်၊ ခစားမြဲခစားသော မိမိသူငယ်ချင်းတို့နှင့်တိုင်ပင်လျက်၊—
၁၀း၉ ပြည်သားတို့က ခမည်းတော်တင်သောထမ်းဘိုးကို ပေါ့စေတော်မူပါဟု လျှောက်ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့အားငါပြန်ပြောရမည်အကြောင်း အဘယ်သို့ အကြံပေးကြမည်နည်းဟုမေးသော်၊—
၁၀း၁၀ ထိုသူငယ်ချင်းလုလင်တို့က၊ ခမည်းတော်သည် ကျွန်တော်တို့၌ ထမ်းဘိုးကိုလေးစေပါပြီ။ ပေါ့စေတော်မူပါဟုလျှောက်သော ပြည်သားတို့အား ကိုယ်တော်က၊ ငါ့လက်သန်းသည် ငါ့ခမည်းတော်ခါးထက်သာ၍ကြီးလိမ့်မည်။
၁၀း၁၁ ငါ့ခမည်းတော်သည် သင်တို့အပေါ်မှာ လေးသောထမ်းဘိုးကိုတင်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ထပ်၍တင်ဦးမည်။ ငါ့ခမည်းတော်သည် သင်တို့ကို ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ကင်းမြီးကောက်နှင့် ရိုက်ဦးမည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူပါဟု လျှောက်ထားကြ၏။—
၁၀း၁၂ ရှင်ဘုရင်က၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ တဖန်လာကြဦးလော့ဟု နေ့ရက်ကိုချိန်းချက်သည်အတိုင်း၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ယောရော ဗောင်နှင့် လူအပေါင်းတို့သည် ရောဗောင်ထံသို့ရောက်လာကြ၏။—
၁၀း၁၃ ထိုအခါ ရောဗောင်မင်းကြီးသည် အသက်ကြီးသူတို့ပေးသော အကြံကိုမလိုက်၊ လူပျိုတို့ပေးသော အကြံကိုလိုက်လျက်၊—
၁၀း၁၄ ခမည်းတော်သည် သင်တို့အပေါ်မှာလေးသောထမ်းဘိုးကိုတင်လေပြီ။ ငါသည်လည်းထပ်၍တင်ဦးမည်။ ငါ့ခမည်းတော်သည် သင်တို့ကို ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက် လေပြီ။ ငါသည်လည်း ကင်းမြီးကောက်နှင့် ရိုက်ဦးမည်ဟု ကြမ်းတမ်းစွာပြန်ပြောတော်မူ၏။—
၁၀း၁၅ ရှင်ဘုရင်သည် ပြည်သားတို့စကားကို နားမထောင်ရသည်အကြောင်းကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ရှိလောမြို့သားအဟိယအားဖြင့် နေဗတ်၏ သားယေရော ဗောင်အား မိန့်တော်မူသောစကားကို ပြည့်စုံစေတော်မူမည်အကြောင်းတည်း။—
၁၀း၁၆ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင်နားမထောင်ကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊ ငါတို့သည်ဒါဝိဒ်နှင့်အဘယ်သို့ဆက်ဆံသနည်း။ ယေရှဲ၏သား နှင့်အဘယ်သို့အမွေခံရသေးသနည်း။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့နေရာသို့ အသီးအသီးသွားကြ။ အိုဒါဝိဒ်၊ သင်၏အိမ်ကို ကြည့်ရှုလော့ဟု ရှင်ဘုရင် အားပြန်ပြောလျက်၊ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ပြန်သွားကြ၏။—
၁၀း၁၇ သို့ရာတွင် ယုဒမြို့ရွာတို့၌နေသော ဣသရေလလူတို့ကို၊ ရောဗောင်သည် အုပ်စိုးရသေး၏။—
၁၀း၁၈ ထိုအခါ ရောဗောင်မင်းကြီးသည်၊ အခွန်တော်ဝန်အဒေါနိရံကိုစေလွှတ်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သူ့ကိုသေအောင် ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ကြ၏။—
၁၀း၁၉ ရောဗောင်မင်းကြီးသည် ရထားတော်ကို အလျင်အမြန်တက်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြေးလေ၏။ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသည် ယနေ့တိုင်အောင် ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးကိုပုန်ကန်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ရောဗောင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးကိုစစ်တိုက်၍၊ နိုင်ငံတော်ကိုရောဗောင်လက်သို့ ရောက်ပြန်စေခြင်းငှါ၊ ယုဒအ မျိုးနှင့်ဗယ်ာမိန်အမျိုးထဲက ရွေးချယ်သော စစ်သူရဲတသိန်းရှစ်သောင်းတို့ကို စုဝေးစေ၏။—
၁၁း၂ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏လူရှေမာယသို့ရောက်၍၊—

၁၁း၃ သင်သည် ရှောလမုန်သားယုဒရှင်ဘုရင်ရောဗောင်နှင့် ယုဒခရိုင်၊ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်၌ရှိသော ဣသရေလလူအပေါင်းတို့အား ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော် ကိုဆင့်ဆိုရသည်မှာ၊ –
၁၁း၄ သင်တို့ညီအစ်ကိုတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချီ၍မသွားကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့၊ ကိုယ်နေရာသို့ပြန်သွား ကြလော့။ ဤအမှုကိုငါစီရင်ပြီဟု မိန့်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်၍၊ ယေရောဗောင်ကို စစ်မချီ၊ ပြန်သွားကြ၏။
၁၁း၅ ရောဗောင်သည်ယေရုရှလင်မြို့၌နေ၍၊ ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကိုပြုစုရာတွင်၊ –
၁၁း၆ ဗက်လင်မြို့၊ တေံမြို့၊ တေကောမြို့၊ –
၁၁း၇ ဗက်ဇုရမြို့၊ ရှောကောမြို့၊ အဒုလံမြို့၊ –
၁၁း၈၊၉ ဂါသမြို့၊ မရေရှမြို့၊ ဇိဖမြို့၊ – အဒေါရိမ်မြို့၊ လာခိရှမြို့၊ အဇေကာမြို့၊ –
၁၁း၁၀ ဇောရာမြို့၊ အာဇလုန်မြို့၊ ဟေဗြုန်မြို့တည်းဟူသော ယုဒခရိုင်နှင့် ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်တွင် ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကိုပြုစုလေ၏။ –
၁၁း၁၁ ရဲတိုက်များကိုလည်း ခိုင်ခံ့စေ၍၊ အကြီးအကဲနှင့်တကွ ဆီ၊ စပျစ်ရည်များ၊ ရိက္ခာများတို့ကို သိုထားလေ၏။ –
၁၁း၁၂ ယုဒအမျိုးနှင့်ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသည် အမှုတော်ကိုထမ်းရွက်သောကြောင့်၊ မြို့အသီးအသီးတို့၌ ဒိုင်းလွှားလှံလက်နက်များကိုထား၍ အလွန်ခိုင်ခံ့စေ၏။ –
၁၁း၁၃ ဣသရေလပြည် အရပ်ရပ်၌ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်လေဝိသားတို့သည်၊ မိမိတို့နေရာမှ အထံတော်သို့လာကြ၏။ –
၁၁း၁၄ လေဝိသားတို့သည်၊ မိမိတို့နေရာဖြစ်သော ပိုင်ထိုက်ရာအရပ်ကိုစွန့်၍၊ ယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လာသောအကြောင်းဟူမူကား၊ ယေရောဗောင် နှင့်သူ၏သားတို့သည်၊ လေဝိသားတို့ကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို စောင့်ရသောအရာမှချ၍၊ –
၁၁း၁၅ မြင့်သောအရပ်၊ နတ်ဆိုး၊ မိမိလုပ်သော နွားသငယ်တို့အဘို့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ခန့်ထားသတည်း။ –
၁၁း၁၆ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုရှာလိုသောငှါ၊ သဘောချသောသူတို့သည်လည်း၊ ဣသရေလခရိုင်များထဲကထွက်၍၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်အံ့သောငှါ၊ လေဝိသားတို့နောက်သို့လိုက်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။ –
၁၁း၁၇ ထိုသို့ သူတို့သည် ယုဒနိုင်ငံကိုအားပေး၍ ရှောလမုန်သားရောဗောင်ကို သုံးနှစ်ပတ်လုံးခိုင်ခံ့စေကြ၏။ သုံးနှစ်ပတ်လုံးဒါဝိဒ်လမ်း၊ ရှောလမုန် လမ်းသို့ လိုက်ကြ၏။ –
၁၁း၁၈ ရောဗောင်သည်လည်း ဒါဝိဒ်သားယေရိမုတ်သမီး မဟာလတ်၊ ယေရှဲသားဧလျာဘသမီး အဘိဟဲလနှင့်စုံဘက်၍၊ –
၁၁း၁၉ ယုရှ၊ ရှမာရိ၊ ဇာဟံ၊ သားသုံးယောက်တို့ကိုမြင်ရ၏။ –
၁၁း၂၀ ထိုနောက်၊ အဗရှလုံ သမီး မာခါနှင့်စုံဘက်၍ အဘိယ၊ အတ္တဲ၊ ဇိဇ၊ ရှေလောမိတ်တို့ကိုမြင်ရ၏။ –
၁၁း၂၁ ရောဗောင်သည် ခင်ပွန်းတဆယ်ရှစ်ယောက်၊ မောင်းမမိဿံ ခြောက်ဆယ်တို့ကိုသိမ်းယူ၍၊ သားနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊ သမီးခြောက်ဆယ်တို့ ကိုရသည်တွင်၊ အဗရှလုံသမီးမာခါကို အခြားသောခင်ပွန်းမောင်းမမိဿံအပေါင်းတို့ထက် သာ၍ချစ်သောကြောင့်၊ –
၁၁း၂၂ မာခါ၏သားအဘိယကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားမည်အကြံရှိ၍၊ ညီအစ်ကိုတို့တွင်၊ အကြီးဆုံးဖြစ်စေခြင်းငှါ ချီးမြှောက်လေ၏။ –
၁၁း၂၃ ပညာသတိနှင့်စီရင်၍၊ ယုဒခရိုင်နှင့်ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်အရပ်ရပ်တို့တွင်၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိသမျှတို့၌၊ မိမိသားတို့ကိုအနှံ့အပြားနေရာချ၍၊ များစွာသော ရိက္ခာကိုသိုထား၏။ မယားအများတို့ကိုအလိုရှိ၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ရောဗောင်မင်းသည် မိမိနိုင်ငံကိုတည်စေ၍ အားကြီးသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးရှိသမျှနှင့်တကွ ထာဝရဘုရား၏တရားတော်ကိုစွန့်၍၊ –
၁၂း၂ ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ရောဗောင်မင်းကြီး နန်းစံငါးနှစ်တွင်၊ –
၁၂း၃ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ရှိရှက်သည် ရထားတထောင်နှစ်ရာ၊ မြင်းစီးသူရဲခြောက်သောင်း၊ မရေတွက်နိုင်သောအဲဂုတ္တုပြည်သားများ၊ လိဗုပြည်သား၊ သုကိပြည် သား၊ အဲသယောပိပြည်သားတို့နှင့်တကွ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့စစ်ချီ၍၊ –
၁၂း၄ ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကိုတိုက်ယူပြီးမှ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်လေ၏။ –
၁၂း၅ ထိုအခါရှိရှက်မင်းကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌စုဝေးသော ယုဒမင်းများထံ၊ ရောဗောင်မင်းထံတော်သို့ ပရောဖက်ရှေမာယသည်လာ၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုစွန့်သောကြောင့်၊ ငါသည်သင်တို့ကိုရှိရှက်မင်းလက်သို့ အပ်လေပြီဟု အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုလျှင်၊ –
၁၂း၆ ရှင်ဘုရင်နှင့်ယုဒမင်းတို့က၊ ထာဝရဘုရားဖြောင့်မတ်တော်မူသည်ဟုဆို၍၊ မိမိတို့ကိုနှိမ့်ချကြ၏။ –
၁၂း၇ ထိုသို့ နှိမ့်ချကြောင်းကို ထာဝရဘုရားမြင်လျှင်၊ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရှေမာယသို့ရောက်၍၊ သူတို့သည်နှိမ့်ချကြပြီ။ ထိုကြောင့် သူတို့ကိုငါမဖျက်ဆီး၊ အနည်းငယ်သော ချမ်းသာကိုပေးမည်။ ရှိရှက်လက်ဖြင့် ယေရုရှလင်မြို့ပေါ်သို့ ငါ့အမျက်ကိုမသွန်းလောင်းရ။ –
၁၂း၈ သို့ရာတွင် ငါ့ထံ၌ အမှုထမ်းခြင်း၊ တပါးအမျိုးသား ရှင်ဘုရင်ထံ၌အမှုထမ်းခြင်းကို ပိုင်းခြား၍သိစေခြင်းငှါ၊ ရှိရှက်မင်းထံ၌ ကျွန်ခံကြ မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ –
၁၂း၉ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ရှိရှက်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်၍၊ ဗိမာန်တော်ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာရှိသမျှကိုသိမ်းသွား၏။ ရှောလမုန်လုပ်သော ရွှေဒိုင်း ရှိသမျှကိုလည်းယူသွား၏။ –
၁၂း၁၀ ရောဗောင်မင်းကြီးသည် ရွှေဒိုင်းအစား၊ ကြေးဝါဒိုင်းတို့ကိုလုပ်၍၊ နန်းတော်တံခါးစောင့်၊ ကိုယ်ရံတော်မှူး၌အပ်လေ၏။ –
၁၂း၁၁ ရှင်ဘုရင်သည် ဗိမာန်တော်သို့သွားသောအခါ၊ ကိုယ်ရံတော်သားတို့သည် ဒိုင်းတို့ကိုဆောင်၍၊ နောက်တဖန် မိမိတို့စောင့်ရာအခန်းမှာပြန်ထား ကြ၏။ –
၁၂း၁၂ ထိုသို့ ရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကို ရှင်းရှင်းမဖျက်ဆီးမည် အကြောင်း၊ အမျက်တော်ကိုလွှဲတော်မူ၏။ ယုဒပြည်၌လည်း ပြည်မှုပြည်ရေးသာယာသဖြင့်၊ –
၁၂း၁၃ ရောဗောင်မင်းကြီးသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၍ စိုးစံသေး၏။ ရောဗောင်သည်နန်းထိုင်သောအခါ၊ အသက်လေးဆယ်တနှစ်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်တည်စရာဘို့၊ ဣသရေလခရိုင်များကို အထဲက ရွေးကောက်သော ယေရုရှလင်မြို့၌၊ ဆယ်ခုနစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား အမ္မုန်အမျိုးသား၊ နေမအမည်ရှိ၏။ –

၁၂း၁၄ ထာဝရဘုရားကို ရှာလိုသောငှါ၊ မိမိသဘောမချသောကြောင့်၊ ဒုစရိုက်အမှုကိုပြု ၏။–
၁၂း၁၅ ရောဗောင်ပြုမူသော အမှုအရာအစအဆုံးတို့သည်၊ ပရောဖက်ရှေမာယ၏ကျမ်းနှင့်၊ ပရောဖက်ဣဒ္ဒေါစီရင်သော သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်း၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။ ရောဗောင်နှင့် ယေရောဗောင်တို့သည်၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ရန်ဘက်ပြုကြ၏။–
၁၂း၁၆ ရောဗောင်သည်လည်း၊ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ ဒါဝိဒ်မြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်အဘိယသည် ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ယေရောဗောင်မင်းကြီး နန်းစံဆယ်နှစ်နှစ်တွင် အဘိယသည် ယေရုရှလင်မြို့၌မင်းပြု၍၊–
၁၃း၂ ယုဒပြည်ကိုသုံးနှစ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဂိဗာမြို့သားဩရေလ၏သမီးမာခါအမည်ရှိ၏။ အဘိယနှင့်ယေရောင်ဗောင်တို့သည် စစ်တိုက်သောအကြောင်း အရာဟူမူကား၊–
၁၃း၃ အဘိယသည် ရွေးချယ်သော စစ်သူရဲကောင်းလေးသိန်းနှင့် စစ်ခင်းကျင်း၏။ ယေရောဗောင်သည် ရွေးချယ်သောစစ်သူရဲကောင်း ရှစ်သိန်းနှင့် စစ်ခင်း ကျင်း၏။–
၁၃း၄ အဘိယသည် ဇေရိမ်ခရိုင်၊ ဇေမရိမ်တောင်ပေါ်မှာရပ်လျက်၊ အိုယေရောဗောင်နှင့် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့။–
၁၃း၅ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဆားနှင့်ယှဉ်သောပဋိညာဉ်အားဖြင့်၊ ဣသရေလနိုင်ငံကို ဒါဝိဒ်နှင့်သားတော်မြေးတော်တို့၌အစဉ် အပ်တော်မူကြောင်းကို၊ သင်တို့သိမှတ်သင့်သည်မဟုတ်လော့။–
၁၃း၆ သို့ရာတွင်၊ ဒါဝိဒ်သားတော်ရှောလမုန်၏ကျွန်နေဗတ်သားယေရောဗောင်သည်၊ မိမိအရှင်ကိုတဘက်ထ၍ပုန်ကန်လေပြီ။–
၁၃း၇ ရှောလမုန်သားရောဗောင်သည် အသက်ငယ်၍သဘောနူးညံ့သောကြောင့်၊ မဆီးတားနိုင်သောအခါ၊ လျှပ်ပေါ်သောသူ၊ အဓမ္မလူတို့သည် ယေရောဗောင် ထံမှာစုဝေး၍၊ ရောဗောင်မင်းတဘက်၌ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေကြ၏။–
၁၃း၈ ယခုလည်း သင်တို့သည်ဒါဝိဒ်၏သားမြေး၌ရှိသော ထာဝရဘုရား၏နိုင်ငံတော်ကိုဆီးတားမည်ဟု ကြံစည်ကြသည်တကား။ သင်တို့သည်များပြား၍ သင်တို့ ဘုရားအရာ၌၊ ယေရောဗောင်လုပ်သော ရွှေနွားသငယ်တို့လည်းရှိကြ၏။–
၁၃း၉ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားခန့်ထားတော်မူသောယဇ်ပုရောဟိတ်၊ အာရုန်အမျိုးနှင့်လေဝိအမျိုးသားတို့ကိုနှင်ထုတ်၍ တပါးအမျိုးသားထုံးစံအတိုင်း၊ ကိုယ်အဘို့ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို လုပ်ကြပြီမဟုတ်လော။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ နွားသငယ်တကောင်နှင့် သိုးခုနစ်ကောင်ကိုပေး၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ ခန့်ထားခြင်းကို ခံသောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားမဟုတ်သောသူထံမှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်ပြုရသည်တကား။–
၁၃း၁၀ ငါတို့မူကား၊ ထာဝရဘုရားကိုမစွန့်။ ထိုဘုရားသည် ငါတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကို ထမ်းသောယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ သည်အာရုန်အမျိုးဖြစ်ကြ၏။ လေဝိသားတို့သည်လည်း၊ မိမိတို့အမှုကိုစောင့်နေကြ၏။–
၁၃း၁၁ ထာဝရဘုရားဘုရားရှေ့တော်၌၊ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်နံ့သာပေါင်းကို နံနက်တိုင်း၊ ညတိုင်းမီးရှို့ကြ၏။ သန့်ရှင်းသော စားပွဲပေါ်မှာ ရှေ့တော်မုန့်ကိုငှင်း၊ ညဦး တိုင်းထွန်းစရာဘို့ ရွှေမီးခုံနှင့်မီးခွက်တို့ကိုငှင်း ပြင်ဆင်ကြ၏။ ငါတို့သည် ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမှုကိုစောင့်ကြ၏။ သင်တို့ မူကား၊ ထာဝရဘုရားကို စွန့်ကြပြီ။–
၁၃း၁၂ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင်သည်၊ ငါတို့တွင်ဗိုလ်မင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ သည်လည်း၊ တံပိုးမှုတ်လျက် သင်တို့ တဘက်၌ နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ငါတို့တွင်ရှိကြ၏။ အိုဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားတဘက်၌ မတိုက်ကြနှင့်။ တိုက်လျှင်ရှုံးရကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။–
၁၃း၁၃ ယေရောဗောင်သည် ယုဒလူတို့နောက်၌ မထင်မရှားတပ်ချီစေ၍၊ ကိုယ်တိုင်တဘက်၊ ချောင်းနေသောသူတဘက်၊ ယုဒတပ်ကိုဝိုင်းကြ၏။–
၁၃း၁၄ ယုဒလူတို့သည် ပြန်ကြည့်သောအခါ၊ စစ်မှုဝိုင်းမိသည်ကို မြင်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားအားဟစ်ခေါ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း တံပိုးမှုတ် ကြ၏။–
၁၃း၁၅ တဖန် ယုဒလူတို့သည်ကြွေးကြော်ကြသောအခါ၊ ဘုရားသခင်သည် ယေရောဗောင်ကို အဘိယနှင့်ယုဒလူတို့ရှေ့မှာဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊–
၁၃း၁၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ပြေး၍၊ သူတို့ကိုယုဒလူတို့လက်သို့ ဘုရားသခင်အပ်တော်မူ၏။–
၁၃း၁၇ အဘိယနှင့်သူ၏လူတို့သည် ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းကိုပြု၍၊ ရွေးချယ်သော ဣသရေလလူငါးသိန်းလဲသေသဖြင့်၊–
၁၃း၁၈ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ထိုအခါရှုံး၍၊ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသောကြောင့်နိုင်ကြ၏။–
၁၃း၁၉ အဘိယသည် ယေရောဗောင်ကိုလိုက်၍၊ ဗေသလမြို့နှင့်ရွာများ၊ ယေရှနမြို့နှင့်ရွာများ၊ ဧဖရိမ်မြို့နှင့်ရွာများကို သူ့လက်မှနှုတ်ယူလေ၏။–
၁၃း၂၀ အဘိယလက်ထက် ကာလပတ်လုံး၊ ယေရောဗောင်သည် နောက်တဖန်ခွန်အားကိုမရပြန်။ ထာဝရဘုရားဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့် သေလေ၏။–
၁၃း၂၁ အဘိယမူကား ခွန်အားတိုးပွါး၏။ မယားတဆယ်လေးယောက်တို့ကိုယူ၍ သားနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်နှင့် သမီးတဆယ်ခြောက်ယောက်တို့ကို မြင်ရ၏။–
၁၃း၂၂ အဘိယပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့နှင့်ကျင့်သောအကျင့်၊ ပြောသောစကားများတို့သည်၊ ရာဇဝင်နှင့်ဆက်၍ ပရောဖက်ဣဒ္ဒေါ စီရင်သောစာ၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ အဘိယသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်အာသသည် ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။ ထိုမင်းလက် ထက်၊ ပြည်တော်သည် ဆယ်နှစ်ပတ်လုံးငြိမ်းချမ်းသာယာ၏။
၁၄း၂ အာသမင်းသည် မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကောင်းသောအမှု၊ ဖြောင့်မတ်သောအမှုတို့ကိုပြုလေ၏။–
၁၄း၃ တပါးအမျိုးသားဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုငှင်း၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကိုငှင်း ပယ်ရှား၏။ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ဖြိုဖျက်၍၊ အာရှရပင်တို့ကိုခုတ်လှဲ၏။–

၁၄း၄ ယုဒလူတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုရှာ၍၊ ပညတ်တရားကို စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်းမိန့်တော်မူ၏။ –

၁၄း၅ ယုဒမြို့ရွာအရပ်ရပ်တို့၌ရှိသော ကုန်းနှင့်ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုပယ်ရှား၍၊ နိုင်ငံတော်ရေးသာယာလျက်ရှိ၏။ –

၁၄း၆ ထိုကာလ၌ ငြိမ်သက်သောအခွင့်ကို ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသဖြင့်၊ ယုဒပြည်သည်ငြိမ်၍၊ စစ်မှုနှင့်လွတ်သောကြောင့်၊ အာသမင်းသည် တပြည်လုံး တွင်ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကိုတည်လေ၏။ –

၁၄း၇ ငါတို့သည် ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကြိုးစားရှာ၍၊ ထိုဘုရားသည်အရပ်ရပ်၌ ငြိမ်သက်သောအခွင့်ကိုပေးတော်မူသော ကြောင့်၊ တပြည်လုံး ကိုအစိုးရစဉ်အခါ၊ ဤမည်သောမြို့တို့ကိုပြုစု၍ မြို့ရိုး၊ ပြအိုး၊ တံခါး၊ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကိုလုပ်ကြကုန်အံ့ဟု ယုဒလူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။ –

၁၄း၈ အာသမင်း၌ကိုဒုန်နှင့်လှံကိုကိုင်သောယုဒအမျိုး သူရဲသုံးသိန်း၊ ဒိုင်းလွှားနှင့်လေးကိုကိုင်သော ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသူရဲနှစ်သိန်းရှစ်သောင်းရှိ၍၊ ထိုသူအပေါင်း တို့သည်၊ ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲဖြစ်ကြ၏။

၁၄း၉ တဖန် ကုရှရှင်ဘုရင်ဇေရသည် စစ်သူရဲတသန်း၊ ရထားသုံးရာနှင့်တကွချီလာ၍၊ မရေရှမြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ –

၁၄း၁၀ အာသသည်ဆီးကြို၍၊ မရေရှမြို့အနားမှာ ဇေဖသချိုင့်၌ စစ်ပြိုင်ကြ၏။ –

၁၄း၁၁ အာသသည် မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ဟစ်ခေါ်၍၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် လူများတို့တွင်အားနည်းသောသူကို ကယ်တင် ခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အိုအကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုခိုလှုံ၍၊ နာမတော်ကို အမှီပြုလျက်၊ ဤအလုံးအရင်းကြီးကို တိုက်ခြင်းငှါသွားပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ လူသည် ကိုယ်တော်ကို သိနိုင်သောအခွင့်ရှိစေတော်မမူပါနှင့်ဟု ဆုတောင်းသည်ဖြစ်၍၊ –

၁၄း၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ကုရှလူတို့ကို အာသနှင့် ယုဒလူတို့ရှေ့မှာ ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည်ပြေးကြ၏။ –

၁၄း၁၃ အာသနှင့်သူ၏လူတို့သည် ဂေရာမြို့တိုင်အောင်လိုက်သဖြင့်၊ ကုရှလူတို့သည် ပြန်၍မတိုက်ဝံ့ သောကြောင့် အရှုံးခံရကြ၏။ ထာဝရဘုရားနှင့် ဗိုလ်ခြေတော်ရှေ့မှာ ဖျက်ဆီးခြင်းကိုခံရကြ၏။ ယုဒလူတို့သည် လက်ရဥစ္စာအများကိုသိမ်းယူကြ၏။ –

၁၄း၁၄ ဂေရာမြို့ပတ်ဝန်းကျင်မြို့သားတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောစိတ်ရှိသဖြင့်၊ ယုဒလူတို့သည် ထိုမြို့ရှိသမျှတို့ကိုလုပ်ကြံ၍၊ သိုထားနှင့် သော ဘဏ္ဍာဥစ္စာအများတို့ကို သိမ်းယူကြ၏။ –

၁၄း၁၅ တိရစ္ဆာန်တင်းကုပ်များကိုလည်း တိုက်ဖျက်လျက်၊ သိုးနှင့်ကုလားအုပ်အများတို့ကိုသိမ်းယူ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်သွားကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သြဒက်သား အာဇရိအပေါ်သို့ သက်ရောက်၍၊ –

၁၅း၂ အာဇရိသည် အာသမင်းကို ကြိုဆိုခြင်းငှါသွားလျက်၊ အိုအာသမင်း၊ အိုယုဒအမျိုးနှင့်ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားအပေါင်းတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်လော့။ သင်တို့ သည် ထာဝရဘုရားဘက်၌နေလျှင်၊ နေစဉ်ကာလ၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားကိုရှာလျှင် အတွေ့ခံတော်မူမည်။ စွန့်လျှင် သင်တို့ကိုစွန့်တော်မူမည်။ –

၁၅း၃ ကြာမြင့်သောကာလပတ်လုံး၊ ဣသရေလအမျိုး၌ မှန်သောဘုရားမရှိ။ သြဝါဒပေးတတ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်မရှိ။ တရားလည်းမရှိဘဲနေ၍၊ –

၁၅း၄ ဘေးရောက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လာ၍၊ ရှာကြသောအခါ အတွေ့ခံတော်မူ၏။ –

၁၅း၅ ရှေးကာလ၌ထွက်သောသူ၊ ဝင်သောသူသည် ချမ်းသာမရ။ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် အလွန်ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရကြ၏။ –

၁၅း၆ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ၊ တမြို့နှင့်တမြို့ထကြ၍၊ ဘေးအမျိုးမျိုးအားဖြင့်၊ ဘုရားသခင်ဆုံးမတော်မူ၏။ –

၁၅း၇ သင်တို့မူကား အားယူကြလော့။ လက်အားမလျော့စေနှင့်။ သင်တို့ကျင့်သည်အတိုင်း အကျိုးကိုခံရကြမည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၁၅း၈ ထိုစကားနှင့် ပရောဖက်သြဒက်၏အနာဂတ္တိစကားကို အာသမင်းသည်ကြားသောအခါ၊ ရဲရင့်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ယုဒပြည်နှင့်ဗင်္ယာမိန်ပြည် အရပ်ရပ်တို့ ၌၄င်း၊ ဧဖရိမ်တော်ပေါ်မှာတိုက်ယူသော မြို့တို့၌၄င်း၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်သောအရာရှိသမျှတို့ကိုပယ်ရှား၍၊ ဗိမာန်တော်ဦးရှေ့တွင်ရှိသော ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ကို ပြုပြင်လေ၏။ –

၁၅း၉ ယုဒအမျိုးနှင့် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို၄င်း၊ ဧဖရိမ်ခရိုင်၊ မနာရှေခရိုင်၊ ရှိမောင်ခရိုင်ထဲက ထွက်သော တပါးအမျိုးသားတို့ကို၄င်း စုဝေးစေ၏။ အာသမင်း၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သူနှင့်အတူရှိတော်မူကြောင်းကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားများတို့သည်သိမြင်လျှင်၊ ထိုမင်းဘက်သို့ဝင်စားကြ၏။ –

၁၅း၁၀ အာသမင်းနန်းစံဆယ်ငါးနှစ်၊ တတိယလတွင် ယေရုရှလင်မြို့၌စုဝေး၍၊ –

၁၅း၁၁ ဆောင်ခဲ့သော လက်ရဥစ္စာထဲက နွားခုနစ်ရာ၊ သိုးခုနစ်ထောင်တို့ကို ထာဝရဘုရားအားပူဇော်ကြ၏။ –

၁၅း၁၂ ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ရှာပါမည်ဟူ၍၄င်း၊ –

၁၅း၁၃ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို မရှာသောသူ၊ ယောက်ျားမိန်းမအကြီးအငယ်မည်သည်ကား၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်ဟူ၍၄င်း၊ –

၁၅း၁၄ ကြွေးကြော်သံ၊ တံပိုးနဲ့ခရာမှုတ်သံနှင့်တကွ၊ ကြီးသောအသံဗလံပြုလျက်၊ ထာဝရဘုရားအားကျိန်ဆို၍ ဝန်ခံခြင်းပဋိညာဉ်ဖွဲ့ကြ၏။ –

၁၅း၁၅ ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် ထိုသို့ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသောအခါ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ကျိန်ဆို၍၊ အလို ဆန္ဒအားကြီးသည်နှင့်၊ ထာဝရဘုရားကိုရှာသောကြောင့် အတွေ့ခံတော်မူ၏။ အရပ်ရပ်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။

၁၅း၁၆ အာသမင်းကြီး၏ အဘွားတော်မာခါသည် အာရှရပင်လယ်အောက်မှာ ရုပ်တုကိုလုပ်သောကြောင့်၊ မိဖုရားအရာကိုနှုတ်၍၊ ရုပ်တုကိုဖျက်ဆီး ကျော်နင်းပြီးလျှင်၊ ကေဒြုန်ချောင်းနားမှာ မီးရှို့တော်မူ၏။ –

၁၅း၁၇ မြင့်သောအရပ်တို့ကို ဣသရေလပြည်၌ မပယ်ရှားသော်လည်း၊ လက်ထက်တော်ကာလပတ်လုံး အာသစိတ်နှလုံးသည်စုံလင်ခြင်းရှိ၏။ –

၁၅း၁၈ ခမည်းတော်လှူသောဥစ္စာ၊ ကိုယ်တိုင်လှူသောဥစ္စာ၊ ရွှေ၊ ငွေ တန်ဆာများကို ဗိမာန်တော်ထဲသို့ သွင်းထားတော်မူ၏။ –

၁၅း၁၉ နောက်တဖန် နန်းစံသုံးဆယ်ငါးနှစ်တိုင်အောင် စစ်တိုက်ခြင်းမရှိ။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ အာသမင်း နန်းစံသုံးဆယ်ခြောက်နှစ်တွင်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဗာရှာသည် ယုဒပြည်သို့စစ်ချီ၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင် အာသထံသို့ အဘယ်သူမျှ မထွက် မဝင်စေခြင်းငှါ၊ ရာမမြို့ကိုတည်၏။–

၁၆း၂ ထိုအခါ ဗိမာန်တော်ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာတည်းဟူသော ရွှေငွေရှိသမျှကို၊ အာသသည်ထုတ်၍၊ ဒမာသက်မြို့၌နေသော ရှုရိရှင်ဘုရင် ဗဟာဒဒ်ထံ သို့ပေးလိုက်၍။–

၁၆း၃ ငါသည် သင်နှင့်၎င်း၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် သင့်ခမည်းတော်နှင့်၎င်း၊ မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရွှေငွေကိုငါပေးလိုက်၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဗာရှာ သည် ငါ့ထံမှထွက်သွားစေခြင်းငှါ၊ သူနှင့်ဖွဲ့သောမိဿဟာယကိုဖျက်၍ လာပါဟုမှာလိုက်လေ၏။–

၁၆း၄ အာသမင်းကြီး၏စကားကို ဗဟာဒဒ်သည်နားထောင်၍၊ ဣသရေလမြို့ရွာတို့ကို စစ်ချီစေခြင်းငှါ၊ မိမိဗိုလ်များကိုစေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဣယုန်မြို့၊ ဒန်မြို့၊ အာဗေလမိမ်မြို့ မှစ၍ နဿလိပြည်၌ ရှိသမျှသောဘဏ္ဍာမြို့တို့ကို လုပ်ကြံကြ၏။

၁၆း၅ ထိုသိတင်းကို ဗာရှာသည်ကြားသောအခါ၊ ရာမမြို့ကိုလက်စမသတ်ဘဲ အလုပ်ကိုဖြတ်၍နေ၏။–

၁၆း၆ ထိုအခါ အာသမင်းကြီးသည် ယုဒလူအပေါင်းကိုခေါ်သဖြင့်၊ ရာမမြို့၌၊ ဗာရှာမင်းသွင်းသောကျောက်နှင့်သစ်သားကိုယူသွား၍၊ ဂေဘမြို့နှင့် မိဇပါမြို့ကို တည်၏။

၁၆း၇ ထိုအခါ ပရောဖက်ဟာနန်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် အာသထံသို့လာ၍၊ မင်းကြီးသည် မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုမခိုလှုံ၊ ရှုရိရှင်ဘုရင်ကို ခိုလှုံသော ကြောင့်၊ ရှုရိရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေတို့သည် မင်းကြီးလက်မှလွတ်သွားကြပြီ။–

၁၆း၈ ကုရှလူနှင့်လိဗုလူတို့သည် ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများနှင့်တကွ၊ အားကြီးသောအလုံးအရင်းဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း၊ မင်းကြီး သည် ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသောကြောင့်၊ ထိုအလုံးအရင်းကို မင်းကြီးလက်သို့အပ်နှံတော်မူပြီ။–

၁၆း၉ ထာဝရဘုရားသည် စုံလင်သောစေတနာစိတ်ရှိသော သူတို့ဘက်၌၊ ခိုင်ခံ့စွာနေခြင်းငှါ၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အနှံ့အပြားကြည့်ရှုလျက်ရှိတော် မူ၏။ ဤအမှု၌ မင်းကြီးသည်မိုက်စွာပြုပြီ။ ယခုမှစ၍ စစ်မှုရှိလိမ့်မည်ဟုဆို၏။–

၁၆း၁၀ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့်၊ အာသသည် ပရောဖက်ကိုအမျက်ထွက်၍ ထောင်ထဲမှာလှောင်ထား၏။ ထိုကာလ၌ ပြည်သူပြည်သားအချို့တို့ကိုလည်း ညှဉ်းဆဲ ၏။–

၁၆း၁၁ အာသမင်းပြုမူသော အမှုအရာအစအဆုံးတို့သည်၊ ဣသရေလရာဇဝင်နှင့် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–

၁၆း၁၂ နန်းစံသုံးဆယ်ကိုးနှစ်တွင်၊ ခြေတော်၌အနာရောဂါစွဲ၍ ပြင်းစွာခံရသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားကိုမဆည်းကပ်၊ ဆေးသမားတို့ကိုသာ ဆည်းကပ်လေ၏။–

၁၆း၁၃ အာသသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ နန်းစံလေးဆယ်တနှစ်တွင် အနိစ္စရောက်သဖြင့်၊–

၁၆း၁၄ ဒါဝိဒ်မြို့မှာ မိမိအဘို့မိမိလုပ်နှင့်သောသင်္ချိုင်း၌၊ ပြည်သားတို့သည် သင်္ဂြိုဟ်သောအခါ၊ မွှေးကြိုင်သောနံ့သာမျိုးတို့ကို၊ ဆေးသမား အတတ်ဖြင့်ဘော်၍၊ တလား၌ အပြည့်ထည့်ပြီးလျှင်၊ အလောင်းတော်ကို တင်ထားကြ၏။ အလွန်ကြီးသော မီးရှို့ပွဲကိုလည်းခံကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ အာသသားယောရှဖတ်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၍၊ ဣသရေလနိုင်ငံတဘက် မိမိကိုခိုင်ခံ့စေ၏။–

၁၇း၂ ယုဒပြည်တွင်၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိသမျှတို့၌၊ တပ်သားများကိုထား၏။ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်တို့၌၎င်း၊ ဖေရိမ်ပြည်မှာ ခမည်းတော်အာသတိုက်ယူသော မြို့တို့၌ ၎င်း၊ မြို့စောင့်တပ်ကို အသီးအသီးခန့်ထား၏။–

၁၇း၃ ခမည်းတော်သည် အရင်လိုက်သောလမ်းသို့၊

၁၇း၄ ယောရှဖတ်လိုက်လျက်၊ ဗာလဘုရားကိုမဆည်းကပ်၊ ခမည်းတော်၏ဘုရားသခင်ကိုသာဆည်းကပ်သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ထုံးစံကိုရှောင်၏။ ပညတ် တရားတော်ကို ကျင့်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်စောင့်မ၍။–

၁၇း၅ နိုင်ငံတော်ကို ယောရှဖတ်လက်၌ တည်စေတော်မူသဖြင့်၊ ယုဒပြည်သားအပေါင်းတို့သည် လက်ဆောင်များကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။–

၁၇း၆ ဂုဏ်အသရေနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာများသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏တရားလမ်းတို့၌ စိတ်စွဲလမ်း၍၊ မြင့်သောအရပ်နှင့် အာရှရပင်တို့ကို ယုဒပြည်မှပယ်ရှား တော်မူ၏။

၁၇း၇ နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ ယုဒမြို့အရပ်ရပ်၌ သွန်သင်စေခြင်းငှါ၊ မှူးမတ်ဗင်ဟဲလ၊ သြဗဒိ၊ ဇာခရိ၊ နာသနေလ၊ မိက္ခာယတို့ကို၎င်း၊–

၁၇း၈ လေဝိသားရှေမာယ၊ နေသနိ၊ ဇေဗဒိ၊ အာသဟေလ၊ ရှေမိရမုတ်၊ ယောနသန်၊ အဒေါနိယ၊ တောဘိယ၊ တောဘ၊ ဒေါနိယတို့ကို၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလိရှမာနှင့် ယောရံကို၎င်း၊ စေလွှတ်တော်မူ၏။–

၁၇း၉ ထိုသူတို့သည် ယုဒပြည်၌ဩဝါဒပေး၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်းပါလျက်၊ ယုဒမြို့အရပ်ရပ်တို့တွင်၊ လှည့်လည်သဖြင့်၊ ပြည်သားတို့ကို သွန်သင်ကြ၏။

၁၇း၁၀ ယုဒပြည် ပတ်ဝန်းကျင်တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍၊ ယောရှဖတ်ကို စစ်မတိုက်ဝံ့ဘဲနေကြ၏။–

၁၇း၁၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် လက်ဆောင်နှင့် အခွန်ငွေကို၎င်း၊ အာရပ်လူတို့သည် သိုးခုနစ်ထောင်နှင့် ဆိတ်ခုနစ်ထောင်ခုနစ်ရာကို၎င်း ဆောင်ခဲ့ကြ၏။–

၁၇း၁၂ ယောရှဖတ်သည် အလွန်ခွန်အားတိုးပွါး၍၊ ယုဒပြည်၌ ရဲတိုက်နှင့်ဘဏ္ဍာတော်မြို့တို့ကို တည်တော်မူ၏။–

၁၇း၁၃ ယုဒမြို့တို့၌အမှုအရေးတော်များ၏။ ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိကြ၏။–

၁၇း၁၄ စစ်သူရဲအဆွေအမျိုးအလိုက်ယူသော စာရင်းဟူမူကား၊ ယုဒအမျိုး ဗိုလ်ချုပ်မင်းအာဒနနှင့်ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲသုံးသိန်း၊–

၁၇း၁၅ စစ်ကဲယောဟနန်နှင့် ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲနှစ်သိန်းရှစ်သောင်း၊–

၁၇း၁၆ စေတနာစိတ်နှင့် ကိုယ်ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သောဇိခရိသားအာမသိနှင့် ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲနှစ်သိန်း၊–

၁၇း၁၇ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးခွန်အားကြီးသောလေးနှင့်လေး၊ ဒိုင်းလွှားကိုကိုင်သောသူနှစ်သိန်း၊–

၁၇း၁၈ သူ့နောက် ယောဇဗဒ်နှင့် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ အသင့်ရှိသောသူ တသိန်းရှစ်သောင်းတည်း။ –
၁၇း၁၉ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့၌ ရှင်ဘုရင်ထားသောသူရဲမှတပါး၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောသူတို့သည် အမှုတော်ကိုထမ်းလျက်နေကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ ယောရှဖတ်မင်းသည် ဂုဏ်အသရေနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာများ၍၊ အာဟပ်မင်းနှင့် အမျိုးဆက်လေ၏။ –
၁၈း၂ နောက်တဖန် ရှမာရိမြို့၊ အာဟပ်မင်းထံသို့ကိုယ်တိုင်သွား၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အာဟပ်သည် ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်နှင့်၊ သူ၏လူတို့အဘို့ များစွာ သောသိုးနွားတို့ကိုစီရင်၍၊ ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့လိုက်စေခြင်းငှါ၊ –
၁၈း၃ ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ ငါနှင့်အတူလိုက်မည်လောဟုမေးလျှင်၊ ယောရှဖတ်က၊ ငါသည် မင်းကြီးကဲ့သို့၄င်း၊ ငါ့လူတို့သည် မင်းကြီး၏လူကဲ့သို့ ၄င်း ဖြစ်လျက်၊ မင်းကြီးနှင့်ဝိုင်း၍ စစ်တိုက်မည်ဟုပြန်ပြော၏။
၁၈း၄ တဖန် ယောရှဖတ်က၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ယနေ့ မေးမြန်းပါလော့ဟု ဣသရေလရှင်ဘုရင်အား ဆိုသော်၊ –
၁၈း၅ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ပရောဖက်လေးရာတို့ကိုစုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ငါသည် ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီကောင်းသလော။ မချီဘဲနေကောင်းသလော ဟုမေးသော်၊ သူတို့ကချီတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီး၏လက်တော်သို့အပ်တော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။ –
၁၈း၆ ယောရှဖတ်ကလည်း၊ ငါတို့မေးမြန်းစရာ ထာဝရဘုရား၏ပရောဖက် တစုံတပါးမျှမရှိသလောဟု မေးသော်၊ –
၁၈း၇ ဣရေလရှင်ဘုရင်က၊ ထာဝရဘုရားကိုမေးမြန်းရသောသူတယောက်၊ ဣမလသားမိက္ခာရှိသေး၏။ သို့ရာတွင်၊ ထိုသူကိုငါမုန်း၏။ ငါ၌မင်္ဂလာ စကားကို မဟော၊ အမင်္ဂလာစကားကိုသာ အစဉ်ဟောတတ် သည်ဟု ယောရှဖတ်အားဆိုလျှင်၊ ယေရှဖတ်က၊ ထိုသို့မင်းကြီးမပြောပါနှင့်ဟု ပြန်ဆို၏။ –
၁၈း၈ ထိုအခါဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် အရာရှိတယောက်ကိုခေါ်၍၊ ဣမလသားမိက္ခာကို အလျင်အမြန်ခေါ်ခဲ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၁၈း၉ ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင်ယေရှဖတ်တို့သည် မင်းမြောက်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်လျက်၊ ရှမာရိမြို့တံခါးဝရှေ့၊ ဟင်းလင်းသောအရပ်၌ ရာဇ ပလ္လင်တို့အပေါ်မှာထိုင်၍၊ ပရောဖက်အပေါင်း တို့သည် ရှေ့တော်၌ဟောပြောကြ၏။ –
၁၈း၁၀ ခေနာနာသား ဇေဒကိသည် သံဦးချိုတို့ကိုလုပ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်တော်သည်ရှုရိပြည်ကို မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင်၊ ဤဦးချိုတို့ နှင့်တိုးရမည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆို၏။ –
၁၈း၁၁ ပရောဖက်အပေါင်းတို့ကလည်း၊ ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍အောင်တော်မူပါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီး၏လက်တော်သို့ အပ်တော်မူမည် ဟုပရောဖက်ပြု၍ဟောကြ၏။ –
၁၈း၁၂ မိက္ခာကိုခေါ်သောတမန်က၊ ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် မင်္ဂလာစကားကိုသာ ရှင်ဘုရင်အားတညီတညွတ်တည်းဟောကြ၏။ ကိုယ်တော်လည်း သူတို့ ဟောကြသည်နည်းတူ၊ မင်္ဂလာစကားကိုသာ ဟောတော်မူပါဟုဆိုလျှင်၊ –
၁၈း၁၃ မိက္ခာက၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါ၏ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသော စကားကိုသာ ငါပြန်ပြောရမည်ဟုဆို၏။
၁၈း၁၄ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ရောက်သောအခါ၊ ရှင်ဘုရင်က၊ အချင်းမိက္ခာ၊ ငါတို့သည်ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီကောင်းသလော၊ မချီဘဲနေကောင်း သလောဟုမေးလျှင်၊ မိက္ခာကစစ်ချီ၍ အောင်တော်မူပါ။ ရန်သူတို့ကို လက်တော်သို့အပ်တော်မူမည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။ –
၁၈း၁၅ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ မှန်သောစကားမှတပါး အခြားသောစကားကို ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် သင်သည် ငါ့အားမဟောမည်အကြောင်း၊ ငါသည် ဘယ်နှစ် ကြိမ်တိုင်အောင် သင့်အားအကျိန်ပေးရမည်နည်းဟုမေးသော်၊ –
၁၈း၁၆ မိက္ခာက၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သိုးထိန်းမရှိသောသိုးကဲ့သို့ တောင်များအပေါ်မှာ အရပ်ရပ်ကွဲပြားလျက်ရှိကြသည်ကိုငါ မြင်ပြီ။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤသူအပေါင်းတို့သည် အရှင်မရှိသောကြောင့်၊ အသီးအသီး ကိုယ်နေရာသို့ပြန်ကြပါလေစေဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို လျှောက် ဆို၏။ –
၁၈း၁၇ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သူသည် ငါ၌မင်္ဂလာစကားကိုမဟော၊ အမင်္ဂလာစကားကိုသာဟောတတ်သည်ဟု မင်းကြီးအားငါမပြောသလောဟု ယောရှဖတ်အားဆို၏။ –
၁၈း၁၈ မိက္ခာကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသည်ကို၄င်း၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့သည် လက်ျာတော်ဘက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ ရပ်နေကြသည်ကို၄င်းငါမြင်ပြီ။ –
၁၈း၁၉ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အာဟပ်သည် ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍ ဆုံးမစေခြင်းငှါ၊ အဘယ်သူသွေးဆောင်မည်နည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ အခြံအရံ တော်တို့သည် တယောက်တနည်းစီ ပြန်လျှောက်ကြ၏။ –
၁၈း၂၀ တဖန် ဝိညာဉ်တပါးသည်လာ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရပ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်သွေးဆောင်ပါမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊ –
၁၈း၂၁ ထာဝရဘုရားက၊ အဘယ်သို့သွေးဆောင်မည်နည်းဟု မေးတော်မူသော်၊ အကျွန်ုပ်သွား၍ ထိုမင်းကြီး၏ ပရောဖက်အပေါင်းတို့အထဲမှာ၊ မုသာစကားကို ပြောတတ်သောစိတ်ဝိညာဉ်ဖြစ်ပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်သော်၊ သင်သည် သွေးဆောင်၍နိုင်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ သွား၍ပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၁၈း၂၂ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည်၊ မုသာစကားကိုပြောတတ်သော စိတ်ဝိညာဉ်ကိုမင်းကြီး၏ ပရောဖက်အပေါင်းတို့၌သွင်းတော်မူပြီ။ မင်းကြီး၏ အမှုမှာ အမင်္ဂလာစကားကို ပြောတော်မူပြီဟုဟောလေ၏။ –
၁၈း၂၃ ထိုအခါ ခေနာနာသားဇေဒကိသည် ချဉ်းလာ၍ မိက္ခာ၏ ပါးကိုပုတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သင်နှင့်နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ၊ အဘယ်လမ်းဖြင့် ငါမှထွက်တော်မူသနည်းဟုမေးလျှင်၊ –
၁၈း၂၄ မိက္ခာက၊ သင်သည် ပုန်းရှောင်၍နေခြင်းငှါ၊ အတွင်းခန်းထဲသို့ဝင်သောနေ့၌ သင်မြင်လိမ့်မည်ဟုဆို၏။ –
၁၈း၂၅ ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ မိက္ခာကို မြို့ဝန်မင်းအာမုန်ထံ၊ သားတော် ယောရှထံသို့ သွား၍၊ –
၁၈း၂၆ ဤသူကို ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားကြ။ ငါသည် ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်၍ မလာမှီတိုင်အောင်၊ ဆင်းရဲစွာစားသောက်စေဟု အမိန့်တော်ရှိကြောင်းကို ဆင့်ဆို လော့ဟု စီရင်၏။ –

၁၈း၂၇ မိက္ခာကလည်း၊ မင်းကြီးသည် ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်လာရလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည်ငါ့အားဖြင့် မိန့်တော်မမူ၊ အိုလူများအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့ဟုဆို၏။
၁၈း၂၈ ထိုသို့ ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်တို့သည်၊ ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့စစ်ချီကြ၏။–
၁၈း၂၉ ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ ငါသည်ခြားနားသော အယောင်ကိုဆောင်၍ စစ်ပွဲထဲသို့ဝင်မည်။ မင်းကြီးမူကား၊ မင်းမြောက်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်ပါလော့ဟု ယောရှဖတ်အားဆိုပြီးမှ၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ခြားနားသောအယောင်ကိုဆောင်လျက် စစ်ပွဲထဲသို့ဝင်၏။–
၁၈း၃၀ ရှုရိရှင်ဘုရင်က၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်မှတပါး၊ အခြားသော လူကြီးလူငယ်ကိုမတိုက်နှင့်ဟု ရထားစီးသူရဲအုပ်ဗိုလ်မင်းတို့ကို မှာထားနှင့်သောကြောင့်၊–
၁၈း၃၁ ရထားစီးသူရဲအုပ်ဗိုလ်မင်းတို့သည် ယောရှဖတ်ကိုမြင်သောအခါ၊ ထိုသူသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုဆိုလျက်၊ သူ့ကိုတိုက်အံ့သောငှါဝိုင်း လာကြ၍၊ ယောရှဖတ်လည်း ကြွေးကြော်လေ၏။ ထာဝရဘုရားလည်းမစ၍ သူတို့ကို လွှဲသွားစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သွေးဆောင်တော်မူ၏။–
၁၈း၃၂ ဣသရေလရှင်ဘုရင် မဟုတ်ကြောင်းကို၊ ရထားစီးသူရဲအုပ်ဗိုလ်မင်းတို့သည် ရိပ်မိသောအခါ၊ မလိုက်ဘဲ အခြားသို့ရှောင်သွားကြ၏။–
၁၈း၃၃ လူတယောက်သည် မရွယ်ဘဲလေးနှင့်ပစ်၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကို၊ သံချပ်အင်္ကျီအဆစ်ကြားမှာမှန်လေသော်၊ ငါ့ကို စစ်ပွဲထဲကလှည့်၍ထုတ်ဆောင် လော့။ ငါနာသည်ဟု မိမိရထားတော်ထိန်းကိုဆို၏။–
၁၈း၃၄ ထိုနေ့၌ တိုး၍တိုက်ကြ၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ညဦးယံတိုင်အောင်၊ ရှုရိလူတဘက်တချက်၌ ရထားတော်ထဲမှာ လူကိုမှီ၍ထိုင်နေ၏။ နေဝင်ချိန်နီးသောအခါ အသက်တော်ကုန်၏။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်သည် ယေရုရှလင်မြို့နန်းတော်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်လာ၏။–
၁၉း၂ ဟာနန်သားပရောဖက်ယေဟုသည်၊ ယောရှဖတ်မင်းကြီးကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ ထွက်သွား၍၊ မင်းကြီးသည် မတရားသောသူတို့ကို မစသင့်သလော။ ထာဝရဘုရားကိုမုန်းသောသူတို့ကို ချစ်သင့်သလော။ ယခုပြုသောအမှုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်သည် မင်းကြီးပေါ်သို့သက်ရောက်လေပြီ။–
၁၉း၃ သို့သော်လည်း၊ မင်းကြီးသည်တပြည်လုံးတွင်၊ အာရှရပင်တို့ကိုပယ်ရှား၍၊ ဘုရားသခင်ကိုရှာခြင်းငှါ သဘောချသောကြောင့်၊ ကျင့်သောအကျင့်ကောင်း ပါပြီဟုဆို၏။–
၁၉း၄ ထိုနောက်၊ ယောရှဖတ်သည် ယေရုရှလည်မြို့၌နေ၏။ တဖန် ဗေရရှေဘမြို့မှစ၍၊ ဖေရိမ်တောင်တိုင်အောင် လှည့်လည်သဖြင့်၊ ပြည်သားတို့ကိုဘိုးဘေး တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ပြန်စေတော်မူ၏။–
၁၉း၅ ယုဒနိုင်ငံတွင်၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိသမျှအသီးအသီးတို့၌ တရားသူကြီးတို့ကိုခန့်ထား၍၊–
၁၉း၆ သင်တို့ပြုသောအမှုကို သတိပြုကြလော့။ လူ၏အမှုကိုစောင့်၍ တရားစီရင်သည်မဟုတ်။ သင်တို့စီရင်ရာတွင်၊ ရှိတော်မူသောထာဝရဘုရား၏အမှုတော် ကိုစောင့်၍ စီရင်ရကြ၏။–
၁၉း၇ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောစိတ်ရှိ၍ သတိပြုကြလော့။ ငါတို့ဘုရားသခင်သည် မတရားသောအမှုကို လက်ခံခြင်း၊ လူမျက်နှာကိုထောက် ခြင်း၊ တံစိုးစားခြင်းအခွင့်ရှိတော်မမူဟု မှာထားတော်မူ၏။
၁၉း၈ ယေရုရှလင်မြို့၌လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏တရားတော်အမှုတို့ကိုင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့သားအချင်းချင်း တရားတွေ့မှုတို့ကိုင်း၊ စီရင်စေခြင်းငှါလေဝိသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ဣသရေလအဆွေအမျိုးသူကြီးအချို့တို့ကို ခန့်ထား၍၊–
၁၉း၉ သင်တို့သည် စုံလင်သောစိတ်နှလုံးနှင့် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့လျက်၊ သစ္စာစောင့်လျက်စီရင်ကြလော့။–
၁၉း၁၀ အမြို့မြို့၌နေသော အမျိုးသားချင်းတို့တွင်၊ လူအသတ်သတ်ခြင်းအမှု၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်၊ ပညတ်တရားကို လွန်ကျူးခြင်းအမှုမည်သည်ကား၊ သင်တို့ ရှေ့သို့ရောက်လျှင်၊ သင်တို့နှင့်အမျိုးသားချင်းတို့အပေါ်သို့ အမျက်တော်သက်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည်ထာဝရဘုရားကို မပြစ်မှားရမည်အကြောင်း သတိပေးကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်အပြစ်လွတ်ကြလိမ့်မည်။–
၁၉း၁၁ ထာဝရဘုရား၏ အမှုအရာရာတွင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းအာမရိသည် သင်တို့ကိုအုပ်ချုပ်ရ၏။ ရှင်ဘုရင်၏အမှုအရာရာတွင်၊ ယုဒအမျိုးမှာမင်းဖြစ်သောဣရှမေလသားဇေဗဒိသည် အုပ်ချုပ်ရ၏။ လေဝိသားတို့သည်လည်း၊ အမှုထမ်းလုလင်လုပ်ရကြ၏။ ရဲရင့်စွာစီရင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းသောသူတို့ဘက်မှာ နေတော်မူသည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ ထိုနောက်မှ၊ မောဘအမျိုးသားနှင့် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် ဒေဲအမျိုးသားအချို့နှင့်တကွ၊ ယောရှဖတ်ကိုစစ်တိုက်မည်ဟု ချီလာကြ၏။–
၂၀း၂ အိုင်ကြီးတဘက်၊ ဒေဲပြည်ဘက်က များစွာသောအလုံးအရင်းစစ်ချီလာ၍၊ အင်္ဂေဒိအမည်ရှိသော ဟာဇဇုန္တာမာမြို့မှာရှိကြပါသည်ဟု ယောရှဖတ်အား ကြားလျှောက်လျှင်၊–
၂၀း၃ ယောရှဖတ်သည် ကြောက်၍၊ ထာဝရဘုရားကိုရှာခြင်းငှါ သဘောချလျက်၊ အစာရှောင်ရာအချိန်ကို၊ ယုဒပြည်တရှောက်လုံး၌ ကြော်ငြာစေတော်မူ၏။–
၂၀း၄ ယုဒလူတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုဆုတောင်းမည်ဟု စုဝေး၍၊ ထာဝရဘုရားကိုရှာအံ့သောငှါ၊ ယုဒမြို့ရှိသမျှမှထွက်လာကြ၏။
၂၀း၅ ယေရှဖတ်သည် ဗိမာန်တော်တန်တိုင်းသစ်ရှေ့၊ ယုဒပြည်သူယေရုရှလင်မြို့သား စည်းဝေးရာပရိသတ်အလယ်၌ ရပ်လျက်၊–

၂၀း၆ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်သခင်ဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်လော။ တပါးအမျိုးသား နေရာတိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့ကို အစိုးရတော်မူသည်မဟုတ်လော။ အဘယ်သူမျှ မဆီးတားနိုင်အောင် ခွန်အားတန်ခိုးကြီးတော်မူသည် မဟုတ်လော။–

၂၀း၇ ဤပြည်၌နေဘူးသောသူတို့ကို ကိုယ်တော်၏ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှနှင်ထုတ်၍၊ ကိုယ်တော်အဆွေအာဗြဟံ၏သားမြေးတို့အား၊ ဤပြည်ကို အစဉ်ပေး တော်မူသော အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်လော။–

၂၀း၈ သူတို့သည် နေရာကျ၍၊ နာမတော်အဘို့ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို တည်ဆောက်ကြသောအခါ၊–

၂၀း၉ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ထားဘေး၊ ဒဏ်ခတ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး တစုံတခုရောက်၍ နာမတော်ဖြင့်သမုတ်သော ဤအိမ်တော်၊ အထံတော်သို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကြောင့် အော်ဟစ်ကြသောအခါ၊ နားထောင်၍ ကယ်မတော်မူပါဟု လျှောက်ထားကြပါပြီ။–

၂၀း၁၀ ယခုတွင်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသောအခါ၊ တိုက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မမူ။ လွှဲရှောင်၍မဖျက်ဆီးဘဲ ထားခဲ့သော အမ္မုန်အမျိုးသား၊ မောဘအမျိုးသား၊ စိရတောင်သားတို့သည်၊–

၂၀း၁၁ အကျွန်ုပ်တို့အား အပိုင်ပေးတော်မူသောအမွေခံရာမြေထဲက၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုနှင်ထုတ်ခြင်းငှါလာ၍၊ အဘယ်သို့ကျေးဇူးဆပ်ကြပါသည်ကို ကြည့်ရှုတော်မူ ပါ။–

၂၀း၁၂ အိုအကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်၊ သူတို့ကိုမစီရင်ဘဲနေတော်မူမည်လော။ အကျွန်ုပ်တို့ကို တိုက်အံ့သောငှါ လာသောဤအလုံးအရင်းကြီးကို၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆီးတားခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ။ အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို မသိပါ။ ကိုယ်တော်ကိုသာမျှော်ကြည့်လျက် နေကြပါသည်ဟုဆုတောင်း၍၊–

၂၀း၁၃ ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် သားမယားသူငယ်တို့နှင့်တကွ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရပ်နေကြ၏။–

၂၀း၁၄ ထိုအခါပရိသတ်အလယ်၌ရှိသော လေဝိအမျိုး၊ အာသပ်အနွယ်၊ မတ္တနိ၊ ယေယေလ၊ ဗေနာယ၊ ဇာခရိတို့မှ ဆင်းသက်သောယဟာဇေလအပေါ်သို့၊ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် သက်ရောက်၍၊–

၂၀း၁၅ ထိုသူက၊ အိုယောရှဖတ်မင်းကြီးနှင့် ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုအလုံးအ ရင်းကြီးကြောင့် မကြောက်ကြနှင့်။ စိတ်မပျက်ကြနှင့်။ စစ်မှုသည်သင်တို့တာမဟုတ်၊ ဘုရားသခင့်တာဖြစ်၏။–

၂၀း၁၆ နက်ဖြန်နေ့သူတို့ရှိရာသို့ ချီသွားကြလော့။ သူတို့သည် ဇိဇမြို့သို့တက်ရာလမ်းဖြင့်လာကြစဉ်၊ ယေရွေလတောစနား၊ ချိုင့်ဝမှာသင်တို့ တွေ့ကြလိမ့်မည်။–

၂၀း၁၇ သို့ရာတွင်၊ အိုယုဒပြည်သူယေရုရှလင်မြို့သားတို့၊ သင်တို့သည် စစ်တိုက်စရာအကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ တည်ကြည်စွာမတ်တတ်နေလျက်၊ ထာဝရ ဘုရားကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ကြည့်ရှုကြလော့။ မကြောက်ကြနှင့်။ စိတ်မပျက်ကြနှင့်။ နက်ဖြန်နေ့ချီသွားကြလော့။ ထာဝရ ဘုရားသည် သင်တို့ နှင့်အတူရှိတော်မူလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၂၀း၁၈ ယောရှဖတ်သည် မြေပေါ်မှာဦးချ၍ ယုဒပြည်သူယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ် ကြ၏။–

၂၀း၁၉ လေဝိအမျိုး၊ ကောဟတ်အနွယ်သားနှင့် ကောရအနွယ်သားတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို၊ ကျယ်သောအသံနှင့် ချီးမွမ်းခြင်း ငှါရပ်နေကြ၏။

၂၀း၂၀ နက်ဖြန်နံနက်စောစောထ၍၊ တေကောတောသို့ ထွက်သွားကြ၏။ သွားကြစဉ်တွင်၊ ယောရှဖတ်သည်ရပ်၍၊ အိုယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ တည်ကြည်ကြလိမ့်မည်။ ပရောဖက်တော်တို့ကို ယုံကြည်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် အောင်မြင်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၀း၂၁ လူများနှင့်တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့ဟု တပ်ရှေ့ မှာချီသွားလျက်၊ သန့်ရှင်းခြင်းအသရေကို ချီးမွမ်းရသောသီချင်းသည်တို့ကို ထာဝရဘုရားအဘို့ခန့်ထားတော်မူ၏။–

၂၀း၂၂ ထိုသူတို့သည် ချီးမွမ်းရာသီချင်းကို ဆိုစပြုကြသောအခါ၊ ယုဒပြည်ကိုတိုက်အံ့သောငှါလာသော၊ စိရတောင်သားတို့ကို အမ္မုန်အမျိုးသား၊ မောဘအမျိုး သားတို့တဘက်၌ ထာဝရဘုရားချောင်းမြောင်း စေတော်မူသဖြင့်၊ အမ္မုန်အမျိုးသား၊ မောဘအမျိုးသားတို့သည် အထိအခိုက်ခံ ရသောကြောင့်၊–

၂၀း၂၃ တဖန် စိရတောင်သားတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ လုန်၍တိုက်သဖြင့်၊ အကုန်အစင်သတ်ပြီးမှ၊ တယောက်ကိုတယောက်တိုက်ခိုက်၍ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။–

၂၀း၂၄ ယုဒလူတို့သည် တော၌ရှိသော ကင်းမျှော်စင်သို့ရောက်၍၊ ထိုအလုံးအရင်းကို ကြည့်ရှုသောအခါ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် တယောက်မျှမလွတ်၊ မြေပေါ် မှာလဲသော အသေကောင်ဖြစ်ကြ၏။–

၂၀း၂၅ ယေရှဖတ်နှင့် သူ၏လူတို့သည်၊ ရန်သူတို့ဥစ္စာကို လုယူခြင်းငှါလာကြသောအခါ၊ အသေကောင်တို့သည် များစွာသောဥစ္စာ၊ အဘိုး ထိုက်သောတန်ဆာတို့ ကိုတွေ့သဖြင့်၊ ထမ်း၍မသွားနိုင်အောင် ချွတ်ယူကြ၏။ လက်ရဥစ္စာ အလွန်များသောကြောင့်၊ သုံးရက်ပတ်လုံး လုယူထုပ်ထားလျက် နေကြ၏။–

၂၀း၂၆ စတုတ္ထနေ့တွင် ဗရာခချိုင့်၌စည်းဝေး၍၊ ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ ယနေ့တိုင်အောင် ထိုအရပ်သည်ဗရာခချိုင့်ဟူ၍ တွင်သတည်း။–

၂၀း၂၇ ထိုအခါ သူတို့သည် ရန်သူတို့အပေါ်မှာ ဝမ်းမြောက်သောအခွင့်ကို၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ကြောင့်၊ ယောရှဖတ်သည် ရှေ့ဦးစွာကြွ၍ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့သည်၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်သွား၍၊–

၂၀း၂၈ စောင်းတယောတံပိုးကိုတီးမှုတ်လျက်၊ ယေရုရှလင်မြို့၊ ဗိမာန်တော်သို့ ရောက်လာကြ၏။–

၂၀း၂၉ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး၏ရန်သူတို့ကို တိုက်တော်မူကြောင်းကို၊ အခြားတိုင်းနိုင်ငံသားရှိသမျှတို့သည်ကြား၍၊ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ ကြ၏။–

၂၀း၃၀ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် အရပ်ရပ်၌ငြိမ်ဝပ်သော အခွင့်ကိုပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ယောရှဖတ်၏ နိုင်ငံတော်သည်သာယာ၏။–

၂၀း၃၁ ယေရှုဖတ်သည် အသက်သုံးဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော နန်းထိုင်၍ နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ပတ်လုံး ယေရုရှလင်မြို့မှာနေလျက်၊ ယုဒပြည်ကိုစိုးစံလေ၏။ မယ်တော် ကားရှိလဟိ သမီးအဇုဘာအမည်ရှိ၏။–

၂၀း၃၂ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်အာသလိုက်သော လမ်းကိုမလွှဲ၊ အကုန်အစင်လိုက်၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်ကိုသာကျင့်၏။–

၂၀း၃၃ လူများတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ကို ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ၊ သဘောမချဘဲနေကြသေး၏။–

၂၀း၃၄ ယောရှဖတ်ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှ အစအဆုံးတို့သည်၊ ဣသရေလရာဇဝင်နှင့်ဆက်၍၊ ဟာနန်သားယေဟု စီရင်သောစာ၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။

၂၀း၃၅ နောက်တဖန် ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်သည်၊

၂၀း၃၆ တာရှုမြို့သို့ သွားရသောသင်္ဘောတို့ကိုတည်လုပ်ခြင်းငှါ၊ အလွန်အဓမ္မအမှုကိုပြုသော ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အာခဇိနှင့် ပေါင်းဘော်ပြီးလျှင်၊ ထိုသင်္ဘောတို့ကို ဧဇယုန်ဂါဗာမြို့မှာတည်လုပ်ကြ၏။

၂၀း၃၇ ထိုအခါ မရေရှမြို့သူ၊ ဒေါဒဝသား ဧလျေဇာ၊ မင်းကြီးသည် အာခဇိနှင့်ပေါင်းဘော်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် မင်းကြီးပြုသောအမှုကိုဖျက်တော်မူပြီဟု ယောရှဖတ်တဘက်၌ ဟောသည်နှင့်အညီ၊ ထိုသင်္ဘောတို့သည် တာရှုမြို့သို့မသွားနိုင်အောင် ကျိုးပဲ့ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ ယောရှဖတ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ယဟောရံသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။–

၂၁း၂ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်သား၊ ယဟောရံညီဟူမူကား၊ အာဇရိ၊ ယေယလေ၊ ဇာခရိ၊ အာဇရိ၊ မိက္ခေလ၊ ရှေဖတိတည်း။–

၂၁း၃ ခမည်းတော်သည် များစွာသောရွှေငွေဥစ္စာရတနာနှင့်တကွ ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို သူတို့အားပေး၏။ နိုင်ငံကိုကား၊ သားဦးယဟောရံ အားပေး၏။–

၂၁း၄ ယဟောရံသည် ခမည်းတော်နိုင်ငံ၌တည်သောအခါ၊ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၍၊ ညီတော်အပေါင်းတို့ကိုင်၄း၊ ဣသရေလမှူးတော်မတ်တော်တချို့ တို့ကို၄င်း၊ ထားနှင့် သတ်လေ၏။

၂၁း၅ ယဟောရံသည် အသက်သုံးဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။–

၂၁း၆ အာဟပ်သမီးနှင့်စုံဘက်သဖြင့်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့လိုက်ရာလမ်းသို့ အာဟပ်အမျိုးကဲ့သို့လိုက်၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။–

၂၁း၇ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်အစရှိသောသားမြေးတို့၏ မီးခွက်ကိုအစဉ်ထွန်းလင်းစေမည်ဟု ဂတိတော်ရှိ၍၊ ဒါဝိဒ်နှင့်ပဋိညာဉ်ဖွဲ့တော်မူ သောကြောင့်၊ သူ၏အမျိုးကို မဖျက်ဆီးဘဲထားတော်မူ၏။–

၂၁း၈ ထိုမင်းလက်ထက်၌၊ ဧဒုံပြည်သားတို့သည် ယုဒရှင်ဘုရင်ကိုပုန်ကန်၍၊ ကိုယ်အမျိုးသားကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ချီးမြှောက်ကြ၏။–

၂၁း၉ ယဟောရံမင်းသည် မှူးမတ်များ၊ ရထားစီးသူရဲများ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ စစ်ချီ၍၊ ညဥ့်အခါဝိုင်းသော ဧဒုံလူများ၊ ရထားအုပ်များကိုလုပ်ကြံလေ၏။–

၂၁း၁၀ သို့သော်လည်း၊ ဧဒုံပြည်သားတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် ယုဒရှင်ဘုရင်ကိုပုန်ကန်ကြ၏။ ထိုကာလ၌၊ လိဗနပြည်သည်လည်းပုန်ကန်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယဟောရံသည် ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စွန့်၍၊–

၂၁း၁၁ ယုဒတောင်တို့အပေါ်မှာ၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကိုတည်လုပ်သဖြင့်၊ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား တို့သည်၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားနှင့် မှားယွင်းရမည်အကြောင်း အနိုင်အထက်ပြုသတည်း။

၂၁း၁၂ ပရောဖက်ဧလိယပေးလိုက်သောစာသည် ထိုမင်းထံသို့ရောက်သဖြင့်၊ သင့်အဘ ဒါဝိဒ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ခမည်းတော်ယောရှဖတ်လမ်းနှင့် ယုဒရှင်ဘုရင် အာသလမ်းသို့မလိုက်၊–

၂၁း၁၃ ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့လမ်းသို့ လိုက်သောကြောင့်၄င်း၊ အာဟပ်အမျိုးမှားယွင်းသည်နည်းတူ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည်၊ တပါးအမျိုး သားတို့၏ ဘုရားနှင့်မှားယွင်းရမည်အကြောင်း ပြုသောကြောင့်၄င်း၊ ကိုယ်ထက်သာ၍ ကောင်းသောညီရင်းတို့ကိုသတ်သောကြောင့်၄င်း၊–

၂၁း၁၄ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏လူများ၊ သင်၏ သားမယားများ၊ သင်၏ဥစ္စာရှိသမျှကို ကြီးစွာသောဘေးဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။–

၂၁း၁၅ သင့်အူသည် တနေ့ထက်တနေ့ ထွက်အောင်၊ ဝမ်းထဲ၌ ပြင်းစွာသော အနာရောဂါစွဲလိမ့်မည်ဟု စာ၌ပါသတည်း။

၂၁း၁၆ ထိုနောက်မှ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖိလိတ္တိလူ၊ ကုရှပြည်နှင့်နီးသော အာရပ်လူတို့ကို၊ ယဟောရံမင်းတဘက် နှိုးဆော်တော်မူသဖြင့်၊–

၂၁း၁၇ သူတို့သည် ယုဒပြည်သို့ချီလာ၍ လုပ်ကြံကြ၏။ နန်းတော်၌တွေ့သမျှသောဥစ္စာများနှင့် ရှင်ဘုရင်၏သားမယားများတို့ကို သိမ်းသွားကြသဖြင့်၊ အထွေး ဆုံးသောသား အာခဇိမှတပါး၊ တယောက်မျှမကျန်ကြွင်း။–

၂၁း၁၈ နောက်တဖန် မပျောက်နိုင်သောဝမ်းနာဖြင့် ထာဝရဘုရားသည်ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။–

၂၁း၁၉ ရှင်ဘုရင်သည် တာရှည်စွာနာ၍၊ နှစ်နှစ်စေ့သောအခါ၊ အနာပြင်းထန်သောကြောင့်၊ အူထွက်၍အသက်ချုပ်လေ၏။ ပြည်သားတို့သည် ဘိုးတော်ဘေးတော် တို့အဘို့ မီးရှို့ခြင်းကိုပြုသကဲ့သို့၊ ထိုမင်းအဘို့မပြု၊–

၂၁း၂၀ ယဟောရံသည် အသက်သုံးဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှစ်နှစ်စိုးစံပြီးမှ၊ အဘယ်သူမှ မနှမြောဘဲသေသွား၏။ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်သော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်တို့သင်္ချိုင်း၌ မသင်္ဂြိုလ်ကြ။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ အာရပ်လူတို့နှင့်လိုက်လာသော တပ်သားတို့သည်တပ်ထဲသို့ဝင်၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယဟောရံ၏ သားတော်အကြီးရှိသမျှတို့ကို သတ်သောကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် သားထွေးအာခဇိကို ခမည်းတော်အရာ၌ချီးမြှောက်၍၊ –

၂၂း၂ အာခဇိသည် အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တနှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဩမရိမြေးအာသလိ အမည်ရှိ၏။ –

၂၂း၃ မယ်တော်သည် မကောင်းသောအကြံကို ပေးသောကြောင့်၊ ထိုမင်းသည် အာဟပ်အမျိုးလိုက်ရာလမ်းသို့လိုက်၍၊ –

၂၂း၄ အာဟပ်အမျိုးကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ခမည်းတော်သေသောနောက်၊ အာဟပ်အမျိုးသားတို့သည် အာခဇိကို အကျိုးနည်းစေခြင်း ငှါမကောင်းသောအကြံကို ပေးကြ၏။ –

၂၂း၅ အာခဇိသည် သူတို့စကားကို နားထောင်သဖြင့်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အာဟပ်သား ယောရံနှင့်ဝိုင်းလျက်၊ ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့စစ်ချီ၍၊ ရှုရိရှင်ဘုရင် ဟာဇေလကိုတိုက်ရာတွင်၊ ရှုရိလူတို့သည် ယောရံကိုတိုက်ခိုက်ကြ၏။ –

၂၂း၆ ထိုသို့ ရာမုတ်မြို့၌ ရှုရိရှင်ဘုရင်ဟာဇေလကို တိုက်၍၊ ရှုရိလူထိခိုက်သော အနာပျောက်စေခြင်းငှါ၊ ယောရံသည်ယေဇရေလမြို့သို့ပြန်သွား၍ နာလျက် နေစဉ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယဟောရံသား အာခဇိသည်လည်း၊ အာဟပ်သားယောရံကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ ထိုမြို့သို့ဆင်းသွားလေ၏။ –

၂၂း၇ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အာခဇိသည် ယောရံထံသို့ရောက်သောအားဖြင့်၊ ဆုံးရှုံးလေသည်အကြောင်းအရာဟူမူကား၊ အာဟပ်အမျိုးကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားဘိသိက်ပေးတော်မူသော နိမ်ရှိသားယေဟုကို ဆီးကြိုခြင်းငှါ၊ ယောရံနှင့် အာခဇိ တို့သည်ထွက်သွား၏။ –

၂၂း၈ ယေဟုသည် အာဟပ်အမျိုးကို တရားစီရင်သောအခါ၊ ယုဒမှူးမတ်တို့ကိုငှင်း၊ အာခဇိမင်း၌ ခစားသောနောင်တော်၏ သားတို့ကိုငှင်း၊ တွေ့၍သတ်လေ၏။ –

၂၂း၉ ရှမာရိပြည်၌ ပုန်းလျက်နေသော အာခဇိကိုရှာ၍ ဘမ်းမိသောအခါ၊ ယေဟုထံသို့ဆောင်ခဲ့ပြီးမှ သတ်၍သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ရှာသော ယောရှဖတ်၏အမျိုးဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ အာခဇိအမျိုးသည် နိုင်ငံကိုအုပ်စိုးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။

၂၂း၁၀ အာခဇိ၏မယ်တော် အာသလိသည် မိမိသားတော်သေကြောင်းကိုသိမြင်သော်၊ ထ၍ ယုဒပြည်၏ဆွေတော်မျိုးတော်အပေါင်းတို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းလေ၏။ –

၂၂း၁၁ သို့ရာတွင် ရှင်ဘုရင်သမီးယောရှေဘသည်၊ အာခဇိ၏သားယောရှကို အသေခံရသော ဆွေတော်မျိုးတော်ထဲကခိုးယူ၍၊ သူနှင့်သူ၏နို့ထိန်းကို အိပ်ခန်းထဲ၌ ဝှက်ထား၏။ ထိုသို့ ယဟောရံမင်းကြီးသမီး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒ၏မယားဖြစ်သော အာခဇိ၏နှမယောရှေဘသည်၊ အာသလိလက်မှ ယောရှ ၏အသက်လွတ်စေခြင်းငှါ ဝှက်ထားသဖြင့်၊ –

၂၂း၁၂ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး ယောရှသည်သူတို့နှင့်အတူ၊ ဗိမာန်တော်၌ ပုန်းရှောင်လျက်နေ၍ အာသလိသည် စိုးစံလေ၏။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃း၁ ခုနစ်နှစ်မြောက်သောအခါ၊ ယောယဒသည် ကိုယ်ကိုခိုင်ခံစေ၍ တပ်မှူးများ၊ ယောရောဟံသားအာဇရိ၊ ယောဟနန်သား ဣရှမေလ၊ ဩဗက်သား အာဇရိ၊ အဒါယသား မာသေယ၊ ဇိခရိသား ဧလိရှဖတ်တို့နှင့်သင်းဖွဲ့လေ၏။ –

၂၃း၂ ထိုသူတို့သည် ယုဒပြည်၌လှည့်လည်သဖြင့်၊ ယုဒမြို့အရပ်ရပ်ထဲက လေဝိသားများနှင့် ဣသရေလအဆွေအမျိုးသူကြီးများကို စုဝေးစေ၍၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့ပြန်လာကြ၏။ –

၂၃း၃ စည်းဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည် ဗိမာန်တော်၌ ရှင်ဘုရင်နှင့်ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ကြ၏။ ယောယဒကလည်း၊ ရှင်ဘုရင်သားတော်ကိုကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရား သည်ဒါဝိဒ်အမျိုးကို မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်သားတော် စိုးစံရမည်။ –

၂၃း၄ သင်တို့ပြုရသော အမှုဟူမူကား၊ ဥပုသ်နေ့၌ဝင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်လေဝိသား သုံးစုတစုသည် တံခါးစောင့်လုပ်ရမည်။ –

၂၃း၅ တစုသည် နန်းတော်ကိုစောင့်ရမည်။ တစုသည် သုရတံခါးကိုစောင့်ရမည်။ လူအပေါင်းတို့သည် ဗိမာန်တော်တံတိုင်းတို့အတွင်း၌ နေရကြမည်။ –

၂၃း၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့် အမှုတော်စောင့်လေဝိသားများမှတပါး၊ အဘယ်သူမျှ ဗိမာန်တော်ထဲသို့မဝင်စေနှင့်။ သူတို့သည် သန့်ရှင်းသော ကြောင့်ဝင်ရကြမည်။ အခြားသောသူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားဘက်၌ စောင့်နေရကြမည်။ –

၂၃း၇ လေဝိသားတိုင်း မိမိလက်နက်ကိုကိုင်လျက်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကိုဝိုင်း၍ အိမ်တော်ထဲသို့ဝင်သမျှသောသူတို့ကို သတ်ရမည်။ ရှင်ဘုရင် ထွက်ဝင်တော်မူသော အခါ၊ နောက်တော်သို့ လိုက်ရမည်ဟု မှာထားလေ၏။ –

၂၃း၈ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒမှာထားသမျှအတိုင်း၊ လေဝိသားများနှင့် ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ပြု၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒသည် ဖွဲ့မြဲဖွဲ့ သော အသင်းတို့ကိုမဖျက်သောကြောင့်၊ ဥပုသ်နေ့၌ ထွက်ရသောသူနှင့်ဝင်ရသောသူ အသီးအသီးတို့ကိုခေါ်ထားကြ၏။ –

၂၃း၉ ဗိမာန်တော်၌ရှိသော ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ လှံများနှင့်ဒိုင်းလွှားများကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒသည် ထုတ်၍၊ လူတရာအုပ်တို့အား အပ်လေ၏။ –

၂၃း၁၀ အသီးအသီး လက်နက်ကိုင်သောသူအပေါင်းတို့ကို ရှင်ဘုရင်ပတ်လည်၊ ယဇ်ပလ္လင်အနားနှင့် ဗိမာန်တော်အနား၌၊ လက်ျာထောင့်မှစ၍လက်ဝဲထောင့် တိုင်အောင် နေရာချထားလေ၏။ –

၂၃း၁၁ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သားတော်ကို ပြင်သို့ထုတ်၍၊ ရာဇသရဖူနှင့် ပညတ္တိကျမ်းကိုတင်လျက်၊ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ချီးမြှောက်ကြ၏။ ယောယဒနှင့် သူ၏သားတို့ သည် ဘိသိက်ပေး၍၊ ရှင်ဘုရင်အသက်တော်ရှင်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။

၂၃း၁၂ အာသလိသည် လူများပြေး၍၊ ရှင်ဘုရင်ထံ၌ ချီးမွမ်းသံကိုကြားလျှင်၊ လူများရှိရာ ဗိမာန်တော်သို့သွား၍၊ –

၂၃း၁၃ ရှင်ဘုရင်သည် ဗိမာန်တော်ဝင်ဝ၊ တိုင်နားမှာရပ်လျက်၊ မှူးတော်မတ်တော်များနှင့် တံပိုးမှုတ်သောသူများတို့သည် ရှင်ဘုရင်အနားတော်၌ရပ်လျက်၊ ပြည်သူပြည်သားများတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍၊ တံပိုးမှုတ်လျက် သီချင်းသည်တို့သည် တုရိယာအမျိုးမျိုးကိုကိုင်၍၊ ထောမနာသီချင်းကိုဆိုလျက် ရှိကြသည် ကိုမြင်လျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ ပုန်ကန်မှုပါတကား၊ ပုန်ကန်မှုပါတကားဟု အော်ဟစ်လေ၏။ –

၂၃း၁၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒကလည်း၊ ဗိမာန်တော်ထဲမှာမသေစေနှင့်။ တပ်ပြင်သို့ထုတ်ကြ။ သူ့ဘက်မှာနေသောသူကို ထားနှင့်သတ်ကြဟု လူတရာအုပ် တပ်မှူးတို့ကို မှာထားနှင့်သည်အတိုင်၊ –

၂၃း၁၅ အာသလိကိုဘမ်းဆီးလျက်၊ နန်းတော်သို့ သွားသောမြင်းလမ်းဝသို့ ရောက်သောအခါ သတ်ကြ၏။

၂၃း၁၆ ရှင်ဘုရင်နှင့် လူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား၏လူဖြစ်ရမည်အကြောင်း၊ ယောယဒသည် မိမိထံ၌ပဋိညာဉ်ဖွဲ့စေ၏။ –

၂၃း၁၇ လူအပေါင်းတို့သည် ဗာလကျောင်းသို့ သွား၍ဖြိုဖျက်ကြ၏။ ယဇ်ပလ္လင်များနှင့် ရုပ်တုများကိုချိုးဖွဲ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့ရှေ့မှာ ဗာလယဇ်ပုရောဟိတ် မဿန်ကို သတ်ကြ၏။ –

၂၃း၁၈ မောရှေပညတ္တိကျမ်း၌ ပါသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကိုပူဇော်ခြင်း၊ ဒါဝိဒ်စီရင်သည်အတိုင်း၊ ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုခြင်း အမှုကို ပြုစေ ခြင်းငှါ၊ ဗိမာန်တော်၌ ဒါဝိဒ်ခွဲထားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်လေဝိသားတို့သည် ဗိမာန်တော်များကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ ယောယဒစီရင်လေ၏။ –

၂၃း၁၉ မသန့်ရှင်းသော လက္ခဏာတစုံတခုရှိသောသူကို မဝင်စေခြင်းငှါ၊ ဗိမာန်တော်တံခါးစောင့်တို့ကိုလည်း ခန့်ထားတော်လေ၏။ –

၂၃း၂၀ လူတရာအုပ်၊ မှူးမတ်၊ အကြီးအကဲ၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကိုခေါ်လျက်၊ မြင့်သောတံခါးလမ်းဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်ကိုဗိမာန်တော်မှ နန်းတော်သို့ ပို့ဆောင်၍၊ ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာတင်ကြ၏။ –

၂၃း၂၁ နန်းတော်အနားမှာအာသလိကိုသတ်ပြီးမှ၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍၊ တမြို့လုံး၌လည်း ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိ၏။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄း၁ ယောရှသည် အသက်ခုနစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ အနှစ်လေးဆယ် စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဗေရရှေဘမြို့သူ ဇိဗိအမည်ရှိ၏။ –

၂၄း၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒလက်ထက်ကာလပတ်လုံး၊ ယောရှသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၏။ –

၂၄း၃ ယောယဒပေးစားသော မိန်းမနှစ်ယောက်နှင့်စုံဘက်၍ သားသမီးတို့ကိုမြင်ရ၏။

၂၄း၄ ထိုနောက်မှ၊ ယောရှသည် ဗိမာန်တော်ကို ပြုပြင်မည်အကြံရှိလျက်၊ –

၂၄း၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်လေဝိသားတို့ကိုစုဝေးစေ၍၊ သင်တို့ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ကို ပြုပြင်ခြင်းငှါ၊ ယုဒမြို့တို့ကိုလှည့်လည်သဖြင့်၊ နှစ်တိုင်းအစဉ် ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့မှ ငွေကိုခံယူ၍၊ အမှုပြီးအောင် ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ လေဝိသားတို့သည် မကြိုးစားဘဲနေကြ၏။ –

၂၄း၆ တဖန် ရှင်ဘုရင်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးယောယဒကိုခေါ်၍၊ သက်သေခံတော်မူချက်တဲတော်အဘို့၊ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေနှင့် စည်းဝေးရာ ဣသရေလပရိသတ်ပြုသည်နည်းတူ၊ လေဝိသားတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်တို့မှငွေကိုခံယူ၍ ဆောင်ခဲ့ရမည် အကြောင်း၊ အဘယ်ကြောင့် မမှာထားဘဲနေသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ –

၂၄း၇ အဓမ္မမိန်းမ အာသလိ၏သားတို့သည် ဗိမာန်တော်ကိုဖြိုဖျက်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ ပူဇော်သောဘဏ္ဍာရှိသမျှတို့ကိုလည်း ဗာလဘုရားတို့အား ပူဇော်ကြ၏။ –

၂၄း၈ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်အတိုင်း သေတ္တာကို လုပ်၍၊ ဗိမာန်တော်ပြင်၊ တံခါးဝနားမှာထားကြ၏။ –

၂၄း၉ ဘုရားသခင်၏ကျွန်မောရှေသည် တောမှာဣသရေလအမျိုး၌ ငွေခွဲသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်ဟု ယေရုရှလင်မြို့ မှစ၍ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်၌ ကြော်ငြာကြ၏။ –

၂၄း၁၀ မင်းများနှင့် ပြည်သူပြည်သားများ အပေါင်းတို့သည်၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်ဆောင်ခဲ့၍၊ လက်စသတ်သည်တိုင်အောင် သေတ္တာထဲသို့ သွင်းထားကြ၏။ –

၂၄း၁၁ ထိုသေတ္တာကို လေဝိသားတို့သည် ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲသို့သွင်း၍၊ ငွေများသည်ကိုသိမြင်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်၏စာရေးတော်ကြီးနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ စာရေးသည်လာ၍၊ ငွေကိုထုတ်ယူပြီးမှ၊ သေတ္တာကိုသူ့နေရာ၌ထားပြန်၏။ ထိုသို့ နေ့တိုင်းပြု၍ များစွာသော ငွေကိုစုထားကြ၏။ –

၂၄း၁၂ ရှင်ဘုရင်နှင့်ယောယဒသည် ဗိမာန်တော်၏အမှုတော်စောင့်တို့၌ ထိုငွေကိုအပ်၍ပြန်ပြုပြင်စေခြင်းငှါ၊ ပန်းရန်သမား၊ လက်သမား၊ ပန်းပဲသမား၊ ပန်းတဉ်း သမားတို့အားပေးဝေကြ၏။ –

၂၄း၁၃ အလုပ်လုပ်သောသူတို့သည် ကြိုးစား၍ပြုပြင်သဖြင့်၊ ဗိမာန်တော်ကို ပကတိအဖြစ်၌ ခိုင်ခံ့စေကြ၏။ –

၂၄း၁၄ လက်စသတ်သောအခါ၊ ကျန်ကြွင်းသောငွေကို ရှင်ဘုရင်နှင့် ယောယဒထံသို့ ယူခဲ့၍၊ ထိုငွေနှင့် ဗိမာန်တော်၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက် ပူဇော်ရန်တန်ဆာ၊ ရွှေဖလား၊ ငွေဖလား၊ ဇွန်းများကိုလုပ်ကြ၏။ ယောယဒလက်ထက် ကာလပတ်လုံး၊ ဗိမာန်တော်၌ မီးရှို့ရာယဇ်ကို အစဉ်ပူဇော်ကြ၏။

၂၄း၁၅ ယောယဒသည် အို၍ကာလပြည့်စုံရာရောက်လျက်၊ အသက်တရာသုံးဆယ်ရှိသော်သေ၍၊ –

၂၄း၁၆ ဒါဝိဒ်မြို့မှာရှင်ဘုရင်တို့တွင် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးတွင် ဘုရားသခင်၌၎င်း၊ အိမ်တော်၌၎င်း၊ ကျေးဇူး ပြုသောသူ ဖြစ်သတည်း။

၂၄း၁၇ ယောယဒသေသောနောက်၊ ယုဒမင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ လာ၍ရှိခိုးကြ၏။ သူတို့စကားကို ရှင်ဘုရင်နားထောင်သဖြင့်၊ –

၂၄း၁၈ သူတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကိုစွန့်၍၊ အာရှရပင်နှင့်ရုပ်တုတို့ကို ဝတ်ပြုကြ၏။ ထိုအပြစ်ကြောင့် အမျက်တော်သည် ယုဒပြည်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့အပေါ်မှာ သက်ရောက်လေ၏။ –

၂၄း၁၉ သူတို့ကို ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ သွေးဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ပရောဖက်တို့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၍၊ ပရောဖက်တို့သည် သက်သေခံသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမထောင်ကြ။ –

၂၄း၂၀ တဖန် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒသား ဇာခရိအပေါ်မှာသက်ရောက်၍၊ သူသည် ပရိသတ်အလယ်၊ မြင့်သောအရပ် ၌ရပ်လျက်၊ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည်ကိုယ်အကျိုးကိုပျက်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်တို့ကို အဘယ်ကြောင့် လွန်ကျူး ကြသနည်း။ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို စွန့်သောကြောင့်၊ သင်တို့ကိုလည်း စွန့်တော်မူပြီဟု မြွက်ဆို၏။ –

၂၄း၂၁ လူများတို့သည် သူ့ကို မကောင်းသောအကြံနှင့်တိုင်ပင်၍၊ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်နှင့် ဗိမာန်တော်အတွင်း၌ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍သတ်ကြ၏။–
၂၄း၂၂ ထိုသို့ ယောရှမင်းကြီးသည် ဇာခရိအဘယောယဒပြုသော ကျေးဇူးကိုမအောက်မေ့၊ သားကိုသတ်လေသည်တကား။ ဇာခရိသေသောအခါ၊ ဤအမှုကို ထာဝရဘုရားသည် ကြည့်ရှုစစ်ကြောတော်မူမည်ဟုဆို၏။
၂၄း၂၃ ထိုနှစ်အဆုံး၌၊ ရှုရိတပ်သားတို့သည် စစ်ချီ၍လာကြသဖြင့်၊ ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်မှ၊ မျူးမတ်အရာရှိအပေါင်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ လက်ရဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို ဒမာသက်ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ပေးလိုက်ကြ၏။–
၂၄း၂၄ ယုဒလူတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုစွန့်သောကြောင့်၊ များပြားသောအလုံးအရင်းဖြစ်သော်လည်း၊ နည်းသောရှုရိတပ်အလုံးအရင်း လက်သို့ ထာဝရဘုရားအပ်တော်မူ၍၊ ရှုရိလူတို့သည် ယောရှကိုတရားစီရင်ကြ၏။–
၂၄း၂၅ ရန်သူထွက်သွားသောအခါ၊ ယောရှသည် ကြီးစွာသောဒုက္ခကို ခံရလျက်နေရသည်ဖြစ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒသားတို့ကို သတ်သောအပြစ်ကြောင့်၊ မိမိကျွန်တို့သည် သင်းဖွဲ့၍၊ သာလွန်ပေါ်မှာသေအောင်လုပ်ကြံကြ၏။ ထိုမင်းကို ဒါဝိဒ်မြို့၌သင်္ဂြိုဟ်သော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်တို့တွင်းမသင်္ဂြိုဟ်။
၂၄း၂၆ လုပ်ကြံသောသူမူကား၊ အမ္မုန်အမျိုးသမီးရှိမတ်သား ယောဇဗဒ်နှင့် မောဘအမျိုးသမီးရှိမရိတ်သား ယဟောဇဗဒ်တည်း။–
၂၄း၂၇ ယောရှသည် သားရှိခြင်းအရာ၊ လေးသောအမှုကိုထမ်းခြင်းအရာ၊ ဗိမာန်တော်ကိုပြုပြင်ခြင်းအရာ တို့သည် ရာဇဝင်နှင့်ဆက်သောစာ၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ သားတော်အာမဇိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

အခန်းကြီး (၂၅)

၂၅း၁ အာမဇိသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ့်ကိုးနှစ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သူယုဒ္ဒန်အမည်ရှိ၏။–
၂၅း၂ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြုသော်လည်း၊ စိတ်နှလုံးမစုံလင်။ –
၂၅း၃ အာမဇိသည် မင်းအာဏာတည်သောအခါ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးကို သတ်သောကျွန်တို့ကို သတ်လေ၏။–
၂၅း၄ သားအတွက်အဘသည်အသေမခံရ။ အဘအတွက်သားသည်အသေမခံရ။ လူတိုင်းမိမိအပြစ်ကြောင့် အသေခံရ၏ဟုမောရှေပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထား လျက်ရှိသော ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ကိုစောင့်ရှောက်၍၊ ထိုကျွန်တို့၏သားများကို မသတ်ဘဲနေ၏။–
၂၅း၅ အာမဇိမင်းသည် ယုဒလူတို့ကိုစုဝေးစေ၍ ယုဒလူနှင့်ဗင်္ယာမိန်လူတို့တွင်၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်တို့ကိုခန့်ထား၏။ အသက် နှစ်ဆယ်လွန်၍၊ လှံနှင့်ဒိုင်းကိုကိုင်တတ်သော စစ်သူရဲကောင်းတို့သည်၊ စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း သုံးသိန်းရှိကြ၏။–
၂၅း၆ ခွန်အားကြီးသော ဣသရေလသူရဲတသိန်းကိုလည်း ငွေအခွက်တထောင်နှင့်ငှါး၏။–
၂၅း၇ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်၏လူတယောက်သည်လာ၍ အိုမင်းကြီး၊ ဣသရေလတပ်ကိုမလိုက်စေနှင့်။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ လူတည်းဟူသော ဖေရိမ်အမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်အတူရှိတော်မမူ။–
၂၅း၈ မင်းကြီးသွားလိုလျှင် သွား၍တိုက်ခြင်းငှါခိုင်ခံ့သော်လည်း၊ ရန်သူရှေ့မှာ ဘုရားသခင်ရှုံးစေတော်မူမည်။ ဘုရားသခင်သည် မစခြင်းငှါ၄င်း၊ နှိမ့်ချခြင်းငှါ၄င်း တတ်နိုင်တော်မူ၏ဟု ပြောဆိုလျှင်၊–
၂၅း၉ အာမဇိက၊ ဣသရေလတပ်ကိုငှါး၍ ငွေအခွက်တထောင်ကို ပေးမိသောကြောင့်၊ အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟု ဘုရားသခင်၏လူကိုမေးမြန်းသော်၊ ဘုရား သခင်၏လူက၊ ထိုမျှမက ထာဝရဘုရားသည် သာ၍ပေးနိုင်တော်မူသည်ဟုပြန်ပြော၏။–
၂၅း၁၀ ထိုအခါ အာမဇိသည် ဖေရိမ်ပြည်မှရောက်လာသော စစ်သူရဲတို့ကိုခွဲထား၍၊ မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားခြင်းငှါလွှတ်လိုက်သဖြင့်၊ သူတို့သည်အလွန်အမျက် ထွက်၍ ယုဒပြည်သားတို့၌ အငြိုးထားလျက်၊ မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။–
၂၅း၁၁ အာမဇိသည်လည်း ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၍၊ ဆားချိုင့်သို့တပ်ချီသဖြင့်၊ စိရတောင်သားတသောင်းကို လုပ်ကြံလေ၏။–
၂၅း၁၂ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် လူတသောင်းကိုအရှင်ဘမ်းပြီးလျှင်၊ ကျောက်တောင်ထိပ်သို့ ဆောင်သွား၍၊ ကျိုးပဲ့စေခြင်းငှါ အောက်သို့တွန်းချကြ၏။–
၂၅း၁၃ ဝိုင်း၍တိုက်ရသောအခွင့်ကို အာမဇိမပေး၊ လွှတ်လိုက်သောစစ်သူရဲတို့မူကား၊ ရှမာရိမြို့မှစ၍ ဗေသောရုန်မြို့တိုင်အောင်၊ ယုဒမြို့တို့ကိုတိုက်သဖြင့်၊ လူသုံး ထောင်ကိုသတ်၍၊ လက်ရဥစ္စာအများကို သိမ်းသွားကြ၏။
၂၅း၁၄ အာမဇိသည် ဧဒုံအမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကြံရာမှ ပြန်လာသောအခါ၊ စိရတောင်သား ကိုးကွယ်သောဘုရားတို့ကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ကိုယ်တိုင်ကိုးကွယ်သောအရာ ဘုရားဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ တည်ထောင်လျက် သူတို့ရှေ့မှာဦးညွှတ်ချ၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့လေ၏။–
၂၅း၁၅ ထာဝရဘုရားသည် အာမဇိကိုအမျက်ထွက်၍၊ ပရောဖက်ကို စေလွှတ်တော်မူသည်ကား၊ မိမိလူတို့ကို ရန်သူလက်မှမကယ်နိုင်သော တပါးအမျိုးသား ဘုရားတို့ကို အဘယ်ကြောင့်ဆည်းကပ်သနည်းဟု ပြောဆိုလျှင်၊–
၂၅း၁၆ ရှင်ဘုရင်က၊ သင်သည်တိုင်ပင်မှူးမတ်ဖြစ်သလော။ တိတ်ဆိတ်စွာနေလော။ အဘယ့်ကြောင့် ရာဇဝတ်ခံချင်သနည်းဟုဆိုသော်၊ ပရောဖက်က၊ မင်းကြီးသည် ငါပေးသောသတိစကားကိုနားမထောင်၊ ဤအမှုကိုပြုမိသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည်မင်းကြီးကို ဖျက်ဆီးမည် ကြံတော်မူသည်ကို ငါသိမြင်သည်ဟု ပြောဆိုပြီးလျှင် တိတ်ဆိတ်စွာနေလေ၏။
၂၅း၁၇ ထိုနောက်၊ အာမဇိသည်တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယေဟုသားဖြစ်သော ယောခတ်၏သားယဟောရှထံသို့ သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍၊ ငါတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်မိကြကုန်အံ့ဟု မှာလိုက်လျှင်၊–
၂၅း၁၈ ဣသရေရှင်ဘုရင်ယဟောရှက၊ လေဗနုန်ဆူးပင်သည် လေဗနုန်အာရဇ်ပင်ထံသို့စေလွှတ်၍၊ သင့်သမီးကို ငါ့သားနှင့်ပေးစားပါဟု ဆိုစဉ်တွင်၊ လေဗနုန် သားရဲတကောင်သည်ရှောက်သွား၍ ဆူးပင်ကိုနင်းမိ၏။–
၂၅း၁၉ သင်ကငါသည် ဧဒုံလူတို့ကိုလုပ်ကြံပြီဟုဆိုလျက်၊ ဝါကြွားချင်သောစိတ်မြင့်လှ၏။ သို့ရာတွင် ကိုယ်နေရာ၌နေလော့။ သင့်ကိုယ်တိုင်နှင့်ယုဒပြည်သည် ဘေးရောက်၍ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ အဘယ်ကြောင့် အမှုရှာသနည်းဟု ယုဒရှင်ဘုရင်အာမဇိကို ပြန်၍မှာလိုက်လေ၏။–
၂၅း၂၀ ထိုစကားကို အာမဇိသည်နားမထောင်။ အကြောင်းမူကား၊ ဧဒုံပြည်ဘုရားတို့ကိုဆည်းကပ်သောကြောင့်၊ ရန်သူလက်သို့အပ်ခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူ၏။–

၂၅း၂၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် စစ်ချီ၍၊ ရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးတို့သည် ယုဒပြည်ဗက်ရှေမက်မြို့၌ မျက်နှာချင်းဆိုင်မိကြသဖြင့်၊–
၂၅း၂၂ ဗာဗုလုန်အမျိုးသားရှေ့မှာ ယုဒအမျိုးသားရှုံး၍၊ အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ ပြေးကြ၏။–
၂၅း၂၃ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ယဟောရှသည် ယုဒရှင်ဘုရင်အာခဇိသားဖြစ်သော ယောရှ၏သားအာမဇိကို ဗက်ရှေမက်မြို့မှာဘမ်းမိ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးအတောင်လေးရာကို၊ ဧဖရိမ်တံခါးမှသည် ထောင့်တံခါးတိုင်အောင် ဖြိုဖျက်လေ၏။–
၂၅း၂၄ ဩဗဒေဒုံလက်တွင်၊ ဗိမာန်တော်၌ရှိသမျှသောရွှေငွေမှစ၍၊ တန်ဆာအလုံးစုံနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာအလုံးစုံကိုင်း၊ အာမခံသောသူအချို့တို့ကိုင်း၊ ယူ၍ ရှမာရိမြို့သို့ပြန်သွား၏။
၂၅း၂၅ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ယောခတ်သား ယဟောရှသေသောနောက်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှသား အာမဇိသည် တဆယ်ငါးနှစ် အသက်ရှင်သေး၏။–
၂၅း၂၆ အာမဇိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းသမျှ အစအဆုံးတို့သည်၊ ယုဒရာဇဝင်နှင့် ဗာဗုလုန်ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–
၂၅း၂၇ အာမဇိသည် ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့လိုက်ရာမှ လွှဲသွားသောနောက်၊ သူ၏တဘက်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌သင်းဖွဲ့ကြ၍၊ သူသည် လာခိရှမြို့သို့ ပြေးသည်တွင်၊ ထိုမြို့သို့စေလွှတ်၍ သတ်စေပြီးမှ၊–
၂၅း၂၈ မြင်းပေါ်၌တင်လျက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၆)

၂၆း၁ ယုဒပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်၊ အသက်တဆယ်ခြောက်နှစ်ရှိသော သားတော်ဩဇိကိုယူ၍ ခမည်းတော်အာမဇိအရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။–
၂၆း၂ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်သေသောနောက်၊ ဧလုတ်မြို့ကိုပြုစု၍ ယုဒနိုင်ငံထဲသို့သွင်းပြန်၏။–
၂၆း၃ ဩဇိသည်အသက်တဆယ်ခြောက်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါးဆယ်နှစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့ သူယေခေါလိ အမည် ရှိ၏။–
၂၆း၄ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်အာမဇိပြုသမျှအတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၏။–
၂၆း၅ ဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုနားလည်သော ဇာခရိလက်ထက်၌၊ ဩဇိမင်းသည် ဘုရားသခင်ကိုဆည်းကပ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ဆည်းကပ် သောကာလပတ်လုံး၊ ဘုရားသခင်သည် အကြံထမြောက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။–
၂၆း၆ ထိုမင်းသည်စစ်ချီ၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုတိုက်သဖြင့်၊ ဂါသမြို့ရိုး၊ ယာဗနေမြို့ရိုး၊ အာဇုတ်မြို့ရိုးတို့ကိုဖြိုဖျက်ပြီးမှ၊ အာဇုတ်မြို့ပပတ်လည်၊ ဖိလိတ္တိပြည် အရပ်ရပ်၌ မြို့သစ်တို့ကိုတည်ထောင်လေ၏။–
၂၆း၇ ဘုရားသခင်သည် ဖိလိတ္တိလူ၊ ဂုရဗာလမြို့မှာနေသော အာရပ်လူ၊ မဟုနိမ်လူတို့တဘက်၌ သူ့ကိုမစတော်မူ၏။–
၂၆း၈ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ဩဇိမင်းအားလက်ဆောင်ပဏ္ဏာတို့ကိုဆက်ကြ၏။ သူသည် အလွန်ကိုယ်ကိုခိုင်ခံစေသဖြင့်၊ သိတင်းတော်သည် အဲဂုတ္တု ပြည်တိုင်အောင် ကျော်စောလေ၏။
၂၆း၉ ဩဇိမင်းသည် ယေရုရှလင်မြို့ ထောင့်တံခါး၊ ချိုင့်တံခါး၊ မြို့ရိုးကွေ့တံခါး၌ ရဲတိုက်တို့ကို တည်၍ခိုင်ခံစေ၏။–
၂၆း၁၀ တော၌လည်းရဲတိုက်တို့ကိုတည်၏။ ရေတွင်းများကိုလည်းတူး၏။ ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်နှင့်မြေညီရာအရပ်၌ များစွာသောသိုးနွားတို့ကို ဆည်းဖူး၍ တောင်အရပ်၊ မြေကောင်းသောအရပ်၌ လယ်လုပ်သောသူနှင့် စပျစ်ဥယျာဉ်ပြုစုသောသူတို့ကိုလည်း စေစား၏။ ထိုသို့သောအမှုများကို ဝါသနာရှိ၏။
၂၆း၁၁ ဩဇိမင်း၌ တပ်စာရေးယေယေလနှင့် တပ်အုပ်မာသေယတို့သည် စာရင်းယူသည်အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်၏ဗိုလ်မင်းဟာနနိသည်စီရင်၍၊ အသီး အသီးတပ်ဖွဲ့သော စစ်သူရဲဗိုလ်ခြေများရှိကြ၏။–
၂၆း၁၂ ထိုသို့ ခွန်အားကြီးသော သူရဲအဆွေအမျိုးအလိုက် အကြီးအကဲလုပ်သောသူအပေါင်းကား၊ နှစ်ထောင်ခြောက်ရာတည်း။–
၂၆း၁၃ ထိုသို့ အကြီးအကဲလုပ်သောသူ၊ ရန်သူတဘက်၌ ရှင်ဘုရင်ကိုထောက်မခြင်းငှါ၊ ကြီးသောခွန်အားနှင့် စစ်တိုက်သောသူရဲပေါင်းကား၊ သုံးသိန်းခုနစ်ထောင် ငါးရာတည်း။–
၂၆း၁၄ ဩဇိမင်းသည်လည်း၊ ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့အဘို့ ဒိုင်းလွှား၊ လှံ၊ သံခမောက်လုံး၊ သံချပ်၊ လေးကျောက်နှင့်ပစ်စရာလောက်လွှဲတို့ကို ပြင်ဆင် လေ၏။–
၂၆း၁၅ လိမ္မာသောသူတို့သည် ဉာဏ်ရှာ၍လုပ်သောယန္တရားစက်တို့ကိုလည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ရဲတိုက်၊ မြို့ပြအိုးအပေါ်ကမြှားနှင့် ကျောက်ကြီးကိုပစ်စရာဘို့ ပြင်ဆင်လေ၏။ ထိုသို့ တန်ခိုးကြီးအောင် အထူးသဖြင့် မစခြင်းကိုခံရသည်ဖြစ်၍ သိတင်းတော်သည် အနှံ့အပြားကျော်စော၏။
၂၆း၁၆ ဩဇိမင်းသည် တန်ခိုးကြီးသောအခါ၊ ကိုယ်အကျိုးနည်းအောင် ထောင်လွှားသောစိတ်ထသဖြင့်၊ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှား၍၊ နံ့သာ ပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်ထဲသို့ဝင်လေ၏။–
၂၆း၁၇ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာဇရိသည် ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိရှိသော ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ထမ်း ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှစ်ကျိပ်တို့နှင့်တကွ၊ ရှင်ဘုရင်ဩဇိမင်း နောက်တော်သို့ လိုက်၍၊–
၂၆း၁၈ ဆီးတားသဖြင့်၊ အိုဩဇိမင်း၊ ကိုယ်တော်သည် ထာဝရဘုရားအား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်းအမှုနှင့် မဆိုင်ပါ။ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့စေခြင်းငှါ၊ ခန့်ထားသော အာရုန်သားယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သာ ထိုအမှုနှင့် ဆိုင်ကြပါ၏။ သန့်ရှင်းရာဌာနထဲကထွက်သွားလော့။ ကိုယ်တော်သည်ပြစ်မှားပြီ။ ထာဝရအရှင်ဘုရား သခင့်ရှေ့တော်၌ ကိုယ်တော်အသရေပျက်လိမ့်မည် ဆိုကြလျှင်၊–
၂၆း၁၉ ဩဇိမင်းသည် ဒေါသစိတ်ရှိ၍၊ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ခြင်းငှါ၊ လင်ပန်းကိုကိုင်လျက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို အမျက်ထွက်လျှင်၊ ဗိမာန်တော်တွင် နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်၏အနား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ ရှေ့မှာ၊ နူနာသည် ရှင်ဘုရင်နဖူး၌ ပေါ်လေ၏။–
၂၆း၂၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အပေါင်းတို့သည်ကြည့်ရှု၍၊ နဖူးတော်၌ နူနာစွဲသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်ကို ပြင်သို့နှင်ထုတ်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင် ကိုယ်တိုင်လည်း၊ ထာဝရဘုရားဒဏ်ခတ်တော်မူသောကြောင့်၊ အလျင်အမြန်ထွက်လေ၏။–
၂၆း၂၁ ထိုသို့ ဩဇိမင်းကြီးသည် သေသည်တိုင်အောင်နူနာစွဲ၍၊ ခြားနားသောနန်း၌နေရ၏။ ဗိမာန်တော်သို့ဝင်သောအခွင့်ကိုမရ။ သားတော်ယောသံသည် နန်းတော်ကို အုပ်စိုး၍ နိုင်ငံတော်အမှုကို စီရင်ရ၏။–

၂၆း၂၂ ဩဇိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းသေးသမျှ အစအဆုံးတို့ကို၊ အာမုတ်သားပရောဖက်ဟေရှာယသည် ရေးထားလေ၏။–
၂၆း၂၃ ဩဇိသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့်အတူ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း လူနူဖြစ်သောကြောင့်၊ ရှင်ဘုရင်တို့သင်္ချိုင်းနှင့်ဆိုင်သော မြေအကွက်၌ သာသင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ သားတော်ယောသံသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

အခန်းကြီး (၂၇)

၂၇း၁ ယောသံသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်ခြောက်နှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဇာဒုတ်သမီးယေရုရှာ အမည်ရှိ၏။–
၂၇း၂ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်ဩဇိကျင့်သမျှအတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော် ထဲသို့မဝင်။ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် မတရားသဖြင့်ပြုကြသေး၏။–
၂၇း၃ ထိုမင်းသည် ဗိမာန်တော်အထက်တံခါးကိုလုပ်၍၊ ဩဖေလမြို့ရိုးကို အလွန်ခိုင်ခံ့စေ၏။–
၂၇း၄ ယုဒတောင်ရိုးပေါ်မှာ မြို့များကိုငှင်း၊ တော၌ရဲတိုက်များနှင့် ပြအိုးများကိုငှင်း တည်ထောင်လေ၏။–
၂၇း၅ အမ္မုန်ရှင်ဘုရင်ကိုလည်း စစ်တိုက်၍နိုင်သဖြင့်၊ နိုင်သောနှစ်တွင် အမ္မုန်သားတို့သည် ငွေအခွက်တထောင်၊ ဂျုံကောရတသောင်း၊ မုယော တသောင်းကို ပေးရကြ၏။ ဒုတိယနှစ်နှင့်တတိယနှစ်တွင် ထိုအတူပေးရကြ၏။–
၂၇း၆ ထိုသို့ ယောသံသည် မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မိမိအကျင့်တို့ကိုပြင်ဆင်သောကြောင့် တန်ခိုးတိုးပွါးသတည်း။–
၂၇း၇ ယောသံပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းသေးသမျှ၊ စစ်တိုက်ခြင်း အကျင့်ကျင့်ခြင်းအမှုအရာအလုံးစုံတို့သည်၊ ဣသရေလရာဇဝင်နှင့် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။–
၂၇း၈ ယောသံသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်အာခတ်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

အခန်းကြီး (၂၈)

၂၈း၁ အာခတ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်ခြောက်နှစ် စိုးစံလေ၏။ ထိုမင်းသည်အဘဒါဝိဒ်ကဲ့သို့မကျင့်၊ ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုမပြု။–
၂၈း၂ ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့လိုက်သော လမ်းသို့လိုက်၍၊ ဗာလဘုရားတို့အဘို့ ရုပ်တုဆင်းတုများကိုသွန်းလေ၏။–
၂၈း၃ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူသော တပါးအမျိုးသားတို့၏ ရွံ့ရှာဖွယ်ထုံးစံအတိုင်း၊ ဟိန္နုံသားချိုင့်၌ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍၊ မိမိသားတို့ကိုလည်း မီးဖြင့်ပူဇော်၏။–
၂၈း၄ မြင့်သောအရပ်၊ တောင်ပေါ်၊ သစ်ပင်အောက်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့တတ်၏။–
၂၈း၅ ထိုကြောင့်၊ သူ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သူ့ကို ရှုရိရှင်ဘုရင်လက်သို့အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ရှုရိလူတို့သည်လုပ်ကြံလျက်၊ များစွာသော လူတို့ကို ဘမ်းဆီး၍၊ ဒမာသက်မြို့သို့ သိမ်းသွားကြ၏။–
၂၈း၆ တဖန် ဣသရေလရှင်ဘုရင်လက်သို့အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်ရေမလိသားပေကာသည် ကြမ်းတမ်းစွာလုပ်ကြံ၍၊ ရဲရင့်သောယုဒအမျိုးသား တသိန်းနှစ်သောင်းကို တနေ့ခြင်းတွင်သတ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စွန့်ကြသတည်း။–
၂၈း၇ ခွန်အားကြီးသောဖေရိမ်သား ဇိခရိသည်၊ ရှင်ဘုရင်သား မာသေယ၊ နန်းတော်အုပ်အာဇရိကံ၊ ရှင်ဘုရင်နောက် ဒုတိယမင်းဧလကာနကိုသတ်၏။–
၂၈း၈ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ မိမိတို့နှင့်ပေါက်ဘော်တော်သော ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ သား၊ သမီးပေါင်းနှစ်သိန်းကို ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားကြ၏။ များစွာ သောဥစ္စာကိုလည်းလုယူ၍ ရှမာရိမြို့သို့ဆောင်သွားကြ၏။–
၂၈း၉ ဩဒက်အမည်ရှိသော ထာဝရဘုရား၏ပရောဖက်တပါးရှိ၍၊ ရှမာရိမြို့သို့ပြန်လာသော တပ်ကိုဆီးကြိုလျက်၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်ကိုအမျက်တော်ထွက်သောကြောင့်၊ သင်တို့လက်၌အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်တို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ထိသော ဒေါသအဟုန်နှင့် သူတို့ကိုသတ်ကြပြီတကား။–
၂၈း၁၀ ယခုတွင်လည်း၊ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား ယောက်ျားမိန်းမတို့ကို အစေခံကျွန်လုပ်၍ နှိပ်စက်မည့်အကြံရှိကြသည်တကား။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားရာသို့ ရောက်သည်မဟုတ်လော။–
၂၈း၁၁ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့သည် ယခုဘမ်းဆီး၍ သိမ်းယူခဲ့သော သင်တို့၏ညီအစ်ကိုများကို လွှတ်လိုက်ကြလော့။ သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရား၏ ပြင်းသောအမျက်တော်သည် သင်တို့အပေါ်မှာ သက်ရောက်လိမ့်မည်ဟု သတိပေး၏။–
၂၈း၁၂ ထိုအခါ ဖေရိမ်အမျိုးသားအကြီးအကဲ၊ ယောဟနန်သား အာဇရိ၊ မေရှိလေမုတ်သား ဗေရခိ၊ ရှလ္လုံသားဟေဇကိ၊ ဟာဒလဲသား အာမသာတို့သည် စစ်တိုက် ရာမှလာသောသူတို့ကို ဆီးတား၍၊–
၂၈း၁၃ သင်တို့သိမ်းယူခဲ့သော သူတို့ကိုဤမြို့ထဲသို့မသွင်းရ။ ငါတို့သည်ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားပြီ။ အပြစ်ရင်းအပေါ်မှာထပ်၍ ပြစ်မှားစေဦးမည်ဟု သင်တို့ ကြံစည်ကြသည်တကား။ ယခုတွင် ငါတို့အပြစ်ကြီးလှ၏။ ဣသရေလအမျိုး၌ ပြင်းစွာအမျက်တော်ထွက်လျက်ရှိသည်ဟု ဆိုသောကြောင့်၊–
၂၈း၁၄ စစ်သူရဲတို့သည် သိမ်းယူခဲ့သောလူများနှင့် လုယူခဲ့သောဥစ္စာများကို မင်းတို့ရှေ့၊ ပရိသတ်တို့ရှေ့မှာထားကြ၏။–
၂၈း၁၅ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောသူတို့သည် ထလျက်၊ သိမ်းယူခဲ့သောသူတို့ကိုခေါ်၍၊ အဝတ်မရှိသောသူတို့ကို လက်ရဥစ္စာဖြင့်ဝတ်ဆင်စေကြ၏။ ခြေနင်းကိုစီးစေကြ၏။ စားသောက်စရာဘို့ ပေးကြ၏။ ဆီနှင့်လိမ်းစေကြ၏။ အားမရှိသောသူအပေါင်းတို့ကို မြည်းပေါ်မှာတင်၍၊ သူတို့ပေါက်ဘော်ရှိရာ ယေရိခေါမြို့တည်းဟူသော စွန်ပလွံပင်မြို့သို့ ပို့ပြီးမှ၊ ရှမာရိမြို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။
၂၈း၁၆ ထိုအခါ အာရှုရိရှင်ဘုရင်လာ၍ ကူမစေခြင်းငှါ၊ အာခတ်မင်းကြီးသည် သံတမန်ကိုစေလွှတ်လေ၏။–

၂၈း၁၇ အကြောင်းမူကား၊ ဧဒုံလူတို့သည် လာပြန်သဖြင့်၊ ယုဒပြည်ကိုလုပ်ကြံ၍၊ လူများကိုဘမ်းဆီးသိမ်းသွင်းကြပြီ။–

၂၈း၁၈ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လည်း၊ နိုင်ငံအောက်ပိုင်းနှင့် ယုဒပြည်တောင်ပိုင်း၌ရှိသော မြို့တို့ကိုတိုက်၍၊ ဗက်ရှေမက်မြို့၊ အာဇလုန်မြို့၊ ဂေဒရုတ်မြို့၊ ရှောခေါမြို့ရွာ၊ တိမနာမြို့ရွာ၊ ဂိမဇောမြို့ရွာများကိုယူ၍ နေရာချကြ၏။–

၂၈း၁၉ ယုဒရှင်ဘုရင်အာခတ်ကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်ကိုအလွန်နှိမ့်ချ၏။ ထိုမင်းသည် ယုဒပြည်၏ အဝတ်တန်ဆာကိုချွတ်၍၊ ထာဝရဘုရားကို ကြမ်းတမ်းစွာပြစ်မှား၏။–

၂၈း၂၀ အာရှုရိရှင်ဘုရင် တိဂလတ်ပိလေသာလာသော်လည်း၊ အားကိုမပေး၊ သာ၍ဆင်းရဲစေ၏။–

၂၈း၂၁ အကြောင်းမူကား၊ အာခတ်သည် ဗိမာန်တော်ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာမှစ၍၊ မှူးမတ်အိမ်တို့၌ရှိသောဥစ္စာများကို ခွဲပြီးလျှင်၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်အား ပေးသော်လည်း၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် ကျေးဇူးပြန်၍မပြု။–

၂၈း၂၂ အာခတ်မင်းကြီးသည်ဆင်းရဲဒုက္ခခံရသောအခါ ထာဝရဘုရားကို သာ၍ပြစ်မှား၏။–

၂၈း၂၃ ငါ့ကိုဒဏ်ပေးသော ဒမာသက်မြို့၏ဘုရားတို့ကို ငါဆည်းကပ်မည်ဟူ၍၄င်း၊ ရှုရိရှင်ဘုရင်ကိုးကွယ်သောဘုရားတို့သည် ကျေးဇူးပြုတတ်သောကြောင့် ငါ၌လည်း ကျေးဇူးပြုစေခြင်းငှါ၊ ထိုဘုရားတို့အားယဇ်ပူဇော်မည်ဟူ၍၄င်း ဆိုသော်လည်း၊ ထိုဘုရားတို့သည်အာခတ်မင်းနှင့်ဣသရေလအမျိုးအကျိုးနည်း စရာအကြောင်းဖြစ်သတည်း။–

၂၈း၂၄ တဖန် အာခတ်သည် ဗိမာန်တော်တန်ဆာတို့ကိုစုထား၍ အပိုင်းပိုင်းချိုးဖြတ်၏။ ဗိမာန်တော်တံခါးတို့ကိုလည်းပိတ်ထား၏။ ယေရုရှလင်မြို့ထောင့်များ၌ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုတည်၏။–

၂၈း၂၅ အခြားတပါးသောဘုရားတို့အား နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့စရာဘို့၊ ယုဒမြို့အသီးသီးတို့၌ မြင့်သောအရပ်တို့ကိုတည်၏။ ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်လေ၏။

၂၈း၂၆ အာခတ်ကျင့်ကြံပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှအစအဆုံးတို့သည် ယုဒရာဇဝင်နှင့် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–

၂၈း၂၇ အာခတ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့သင်္ချိုင်း၌ မသင်္ဂြိုဟ်ကြ။ သားတော်ဟေဇကိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

အခန်းကြီး (၂၉)

၂၉း၁ ဟေဇကိသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဇာခရိသမီးအာဘိအမည်ရှိ ၏။

၂၉း၂ ထိုမင်းသည် အဘဒါဝိဒ်ကျင့်သမျှအတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၏။–

၂၉း၃ နန်းစံ ပဌမနှစ်၊ ပဌမလတွင် ဗိမာန်တော်တံခါးတို့ကိုဖွင့်၍ ပြုပြင်တော်မူ၏။–

၂၉း၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်လေဝိသားတို့ကိုခေါ်၍၊ အရှေ့လမ်းမှာ စုဝေးစေလျက်၊–

၂၉း၅ အိုလေဝိသားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ကိုယ်ကို၄င်း၊ ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို၄င်း သန့်ရှင်းစေ၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနထဲက အမှိုက်ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြလော့။–

၂၉း၆ ငါတို့အဘများသည်ပြစ်မှား၍၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုကြပြီ။ ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ်မှ မျက်နှာလွှဲလျက်ကျောခိုင်းကြပြီတကား။–

၂၉း၇ ဗိမာန်တော်ဦးတံခါးတို့ကိုပိတ်လျက်၊ မီးခွက်တို့ကိုသတ်လျက်၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်အား နံ့သာပေါင်းကိုမီးမရှို့။ မီးရှို့ရာ ယဇ်ကိုမပူဇော်ဘဲနေကြပြီ။–

၂၉း၈ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့ကိုအမျက်တော်ထွက်၍၊ သင်တို့မြင်သည်အတိုင်းဆင်းရဲခံခြင်း၊ မိန်းမောတွေဝေခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့သံကို ကြားခြင်းအမှု၌ အပ်တော်မူပြီ။–

၂၉း၉ သို့ဖြစ်၍၊ ငါတို့အဘများသည်ထားဖြင့် လဲသေကြပြီ။ သားသမီး၊ မယားတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရကြပြီ။–

၂၉း၁၀ ယခုမူကား၊ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်သည် ငါတို့မှလွှဲသွားမည်အကြောင်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့မည်ဟု ငါအ ကြံရှိ၏။–

၂၉း၁၁ ငါ့သားတို့၊ မဖင့်နွဲကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရပ်၍ ဝတ်ပြုခြင်း၊ အမှုတော်ကိုစောင့်ခြင်း၊ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ခြင်းအမှုကိုပြုစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို ရွေးထားတော်မူပြီဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–

၂၉း၁၂ လေဝိအမျိုး၊ ကောဟတ်အနွယ်၊ အာမသဲသားမာဟတ်၊ အာဇရိသား ယောလ၊ မေရာရိအနွယ် အာဗဒိသားကိရှ၊ ယေဟလေလလသားအာဇရိ၊ ဂေရရှုံအ နွယ်ဇိမ္မသား ယောအာ၊ ယောအာသား ဧဒင်၊–

၂၉း၁၃ ဧလိဇဖန်အမျိုးသား ရှိမရိနှင့် ယေယေလ၊ အာသပ်အမျိုးသား ဇာခရိနှင့်မတ္တနိ၊–

၂၉း၁၄ ဟေမန်အမျိုးသား ယေဟေလနှင့်ရှိမိ၊ ယေဒုသုန်အမျိုးသား ရှေမာယနှင့် ဩဇေလတို့သည်၊–

၂၉း၁၅ အမျိုးသားချင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်နှင့်အညီ ရှင်ဘုရင်စီရင်သည်အတိုင်း၊ ဗိမာန်တော်ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ လာကြ၏။–

၂၉း၁၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဗိမာန်တော်ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ အတွင်းခန်းထဲသို့ဝင်၍၊ တွေ့သမျှသော အမှိုက်ကိုတန်တိုင်းသို့ထုတ်ပြီးလျှင်၊ လေဝိသားတို့သည် ကေဒြုန်ချောင်းသို့ယူသွားကြ၏။–

၂၉း၁၇ ပဌမလတရက်နေ့တွင် သန့်ရှင်းစပြု၍၊ ရှစ်ရက်နေ့တွင် ဗိမာန်တော်ဦးသို့ရောက်ကြ၏။ ထိုနောက် ရှစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဗိမာန်တော်ကိုသန့်ရှင်းစေ၍ ပဌမလ တဆယ်ခြောက်ရက်နေ့တွင် လက်စသတ်ကြ၏။–

၂၉း၁၈ ထိုအခါ ဟေဇကိမင်းကြီးထံသို့ဝင်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဗိမာန်တော်တဆောင်လုံး၊ မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်နှင့် တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို သန့်ရှင်းစေပါပြီ။–

၂၉း၁၉ ထိုမှတပါး၊ အာခတ်မင်းကြီးလက်ထက် အဓမ္မပြု၍ပစ်ထားသော တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည်ပြင်ဆင်၍ သန့်ရှင်းစေသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်တော်ရှေ့မှာတင်ထားပါပြီဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။

၂၉း၂၀ ထိုအခါ ဟေဇကိမင်းကြီးသည် စောစောထ၍၊ မြို့သူကြီးတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်သို့တက်သွား၏။–

၂၉း၂၁ နန်းတော်အပြစ်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အပြစ်၊ ယုဒပြည်အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပူဇော်စရာဘို့ နွားခုနစ်ကောင်၊ သိုးခုနစ်ကောင်၊ သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်၊ ဆိတ်ခုနစ်ကောင်တို့ကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။ အာရုန်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်စေခြင်းငှါ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –

၂၉း၂၂ နွားတို့ကိုသတ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အသွေးကိုခံလျက်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာဖြန်းကြ၏။ သိုးတို့ကိုလည်းသတ်၍၊ အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာဖြန်းကြ၏။ သိုးသငယ်တို့ကိုလည်းသတ်၍ အသွေးကိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာဖြန်းကြ၏။–

၂၉း၂၃ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပူဇော်စရာဘို့ ဆိတ်တို့ကိုလည်း ရှင်ဘုရင်ရှေ့၊ ပရိသတ်ရှေ့သို့ထုတ်၍၊ မိမိတို့လက်ကိုတင်ပြီးမှ၊ –

၂၉း၂၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်သတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့၏အပြစ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ အသွေးအားဖြင့်အပြစ်ဖြေခြင်း မင်္ဂလာကို ပြုကြ၏။ ထိုသို့ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကို ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အဘို့ ပူဇော်မည်အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်အမိန့်ရှိပြီ။–

၂၉း၂၅ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးနှင့် သူ၏ပရောဖက်ဂဒ်၊ ပရောဖက်နာသန်တို့စီရင်သည်အတိုင်း ခွက်ကွင်း၊ စောင်း၊ တယောနှင့်တီးမှုတ်သော လေဝိသားတို့ကို၊ ဗိမာန်တော်၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်တို့အားဖြင့် စီရင်တော်မူသတည်း။–

၂၉း၂၆ သို့ဖြစ်၍ လေဝိသားတို့သည် ဒါဝိဒ်စီရင်သော တုရိယာမျိုးများကိုင်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် တံပိုးများကိုင်၍ကိုင်လျက်ရှိကြ၏။–

၂၉း၂၇ ဟေဇကိသည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်စေခြင်းငှါ၊ အမိန့်တော်ရှိ၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်စပြုသောအခါ တံပိုးများနှင့် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်စီရင်သော တုရိယာမျိုးများကို တီးမှုတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရားအား သီချင်းကိုဆိုစပြုကြ၏။–

၂၉း၂၈ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှု လက်စမသတ်မှီတိုင်အောင် ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ကိုးကွယ်လျက်သီချင်းဆိုလျက်၊ တံပိုးမှုတ်လျက်နေကြ၏။–

၂၉း၂၉ လက်စသတ်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် စည်းဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည် ဦးညွတ်ချ၍ကိုးကွယ်ကြ၏။–

၂၉း၃၀ တဖန် ဟေဇကိမင်းကြီးနှင့် မှူးမတ်တို့သည်စီရင်၍၊ လေဝိသားတို့သည် ဒါဝိဒ်စကား၊ ပရောဖက်အာသပ်စကားအားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားအား ထောမနာ သီချင်းကိုဆိုလျက်၊ ဦးညွှတ်ချ၍ကိုးကွယ်ကြ၏။–

၂၉း၃၁ ထိုနောက် ဟေဇကိက၊ သင်တို့သည် ယခုထာဝရဘုရားအား ကိုယ်ကိုပူဇော်ကြပြီ။ ဗိမာန်တော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ ယဇ်မျိုးများနှင့်ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာ ပူဇော်သက္ကာများကိုဆောင်ခဲ့ကြလော့ဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ စည်းဝေးသောသူတို့သည် ယဇ်မျိုးများနှင့်ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့ ကြ၏။ စေတနာရှိသမျှသောသူတို့သည် မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။–

၂၉း၃၂ စည်းဝေးသောသူတို့သည် ထာဝရဘုရားအားမီးရှို့ရာယဇ် ပူဇော်စရာဘို့ဆောင်ခဲ့သော ယဇ်ပေါင်းကား၊ နွားခုနစ်ဆယ်၊ သိုးတရာ၊ သိုးသငယ်နှစ်ရာတည်း။–

၂၉း၃၃ ပူဇော်သော ဥစ္စာပေါင်းကား၊ နွားခြောက်ရာ၊ သိုးသုံးထောင်တည်း၊ –

၂၉း၃၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်နည်းသောကြောင့်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ရှိသမျှကိုမသတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အခြားသောယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ကိုယ်ကိုမသန့်ရှင်း စေမှီ၊ အမှုတော်လက်စမသတ်မှီတိုင်အောင်၊ ညီအစ်ကိုလေဝိသားတို့သည်ထောက်မကြ၏။ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်များထက်လေဝိ သားတို့သည်သာ၍ စိတ်သဘောဖြောင့်ကြ၏။–

၂၉း၃၅ မီးရှို့ရာယဇ်များတို့နှင့်၊ မီးရှို့ရာယဇ်အသီးသီးဆိုင်သောမိဿဟာယယဇ်ဆီဥ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာအများရှိကြ၏။ ထိုသို့ဗိမာန်တော်ဝတ်ပြုခြင်းကို စီရင်သတည်း။–

၂၉း၃၆ ထိုအမှုလျင်မြန်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် လူများကိုပြင်ဆင်တော်မူသောကြောင့်၊ ဟေဇကိနှင့် လူအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်အားရကြ၏။

အခန်းကြီး (၃၀)

၃၀း၁ တဖန် ဧဖရိမ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးနှင့်တကွ ဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒအမျိုးသားပေါင်းတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၊ ဗိမာန်တော်သို့လာ၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား၊ ပသခါပွဲကို ခံစေခြင်းငှါ၊ ဟေဇကိသည် စာရေး၍ပေးလိုက်၏။–

၃၀း၂ ဒုတိယလတွင်၊ ပသခါပွဲကိုခံခြင်းငှါ ရှင်ဘုရင်သည်တိုင်ပင်၍၊ မှူးတော်မတ်တော်တို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ စည်းဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည် စီရင်ကြပြီ။–

၃၀း၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်နိုင်မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစွာမပြုကြသေး။ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ မစည်းဝေးသောကြောင့်၊ လွန်ခဲ့သောလတွင် ထိုပွဲကိုမခံနိုင်ကြ။–

၃၀း၄ ရှင်ဘုရင်နှင့် စည်းဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည် ထိုအမှုကိုနှစ်သက်သောကြောင့်၎င်း၊ ကျမ်းစာ၌လာသည်အတိုင်း၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ပသခါပွဲကို မခံသောကြောင့်၎င်း၊ –

၃၀း၅ အရပ်ရပ်တို့ကလာ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ပသခါပွဲကိုခံစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံး၊ ဗေရရှေဘမြို့မှစ၍ဒန်မြို့တိုင်အောင်၊ ကြော်ငြာစေမည်အကြောင်းအမိန့်တော်နှင့်စီရင်ကြ၏။–

၃၀း၆ ရှင်ဘုရင်နှင့်မှူးမတ်တို့ ပေးလိုက်သောစာကို စာပို့လုလင်တို့သည်ယူ၍၊ အမိန့်တော်အတိုင်း ဣသရေလပြည်နှင့် ယုဒပြည်တရှောက်လုံးသို့ ပြေးကြ၏။ စာ၌ပါသော စကားဟူမူကား၊ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လာကြလော့။ အာရှုရိရှင်ဘုရင်တို့ လက်မှလွတ်၍၊ ကျန်ကြွင်းသေးသောသူတို့ရှိရာသို့ ပြန်လာတော်မူမည်။–

၃၀း၇ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောသင်တို့၏အဘများ၊ ညီအစ်ကိုများကဲ့သို့ မပြုကြနှင့်။ ပြစ်မှားသောထိုသူတို့ကို သင်တို့မြင်သည် အတိုင်း၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းကို အပ်ပေးတော်မူပြီ။–

၃၀း၈ သင်တို့အဘများခိုင်မာသော သဘောမရှိကြနှင့်။ ထာဝရဘုရား၌ ကိုယ်ကိုအပ်နှံကြလော့။ အစဉ်သန့်ရှင်းစေတော်မူသော သန့်ရှင်းရာဌာနတော်သို့ လာကြလော့။ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်သည် သင်တို့မှလွှဲသွားမည်အကြောင်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကိုစောင့်ကြလော့။–

၃၀း၉ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လာလျှင်၊ သင်တို့၏ညီအစ်ကိုသားသမီးတို့သည် သိမ်းသွားသောသူတို့ထံမှာ၊ ကရုဏာစိတ်နှင့်တွေ့ကြုံ၍၊ ဤပြည်သို့ တဖန်ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုချင်သောသဘော၊ သနားတတ်သောသဘောရှိသောကြောင့်၊ သင်တို့သည် အထံတော်သို့ပြန်လာလျှင်၊ မျက်နှာတော်ကို သင်တို့မှလွှဲတော်မမူဟု စာ၌ပါသတည်း။–

၃၀း၁၀ စာပို့လုလင်တို့သည် ဖေရိမ်ခရိုင်၊ မနာရှေခရိုင်တရှောက်လုံး၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်တိုင်အောင် တမြို့မှတမြို့သို့ ပြေးကြ၏။ ပြည်သားတို့သည် ပြက်ယယ်ပြု၍ ကဲ့ရဲ့ကြ၏။–

၃၀း၁၁ သို့ရာတွင် အာရှာခရိုင်သား၊ မနာရှေခရိုင်သား၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်သားအချို့တို့သည် ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့လာကြ၏။–

၃၀း၁၂ ယုဒပြည်သားတို့သည် ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်မှူးမတ်တို့ စီရင်သည်အတိုင်း၊ တညီတညွတ်တည်း ပြုချင်သောစေတနာစိတ်ကို၊ ဘုရားသခင်တန်ခိုးတော်ကြောင့်ရကြ၏။

၃၀း၁၃ ဒုတိယလတွင် အဇုမပွဲကို ခံလိုသောငှါ၊ များစွာသောလူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌စည်းဝေးကြ၍၊ အလွန်ကြီးသောပရိသတ်ဖြစ်လေ၏။–

၃၀း၁၄ သူတို့သည်ထ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုင်း၊ နံ့သာပေါင်းမီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်ရှိသမျှတို့ကိုင်း ပယ်ရှင်း၍၊ ကေဒြုန်ချောင်းထဲသို့ပစ်ချကြ၏။–

၃၀း၁၅ ဒုတိယလ တဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ ပသခါသိုးသငယ်ကို သတ်ကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည်သတိရ၍ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေလျက်၊ မီးရှို့ ရာယဇ်တို့ကို ဗိမာန်တော်ထဲသို့ သွင်းကြ၏။–

၃၀း၁၆ ဘုရားသခင်၏လူမောရှေပညတ်တရား၌ စီရင်သောထုံးစံအတိုင်း၊ မိမိတို့နေရာ၌ရပ်နေလျက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် လေဝိသားတို့လက်မှအသွေး ကိုယူ၍ဖြန်းကြ၏။–

၃၀း၁၇ မသန့်ရှင်းသော သူအများတို့သည် ပရိသတ်၌ပါသောကြောင့်၊ ထိုမသန့်ရှင်းသောသူရှိသမျှတို့ကို၊ ထာဝရဘုရားအဘို့သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ပသခါသိုးသငယ် သတ်ခြင်းအမှုကို၊ လေဝိသားတို့သည် စောင့်ရကြ၏။–

၃၀း၁၈ များစွာသောလူတည်းဟူသော၊ ဖေရိမ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး၊ ဣသခါအမျိုး၊ ဇာဗုလုန်အမျိုးသား အများတို့သည် ကျမ်းစာ၌ပါသောတရားသို့မလိုက်၊ ကိုယ်ကို မသန့်ရှင်းစေဘဲ၊ ပသခါသိုးသငယ်ကို စားကြ၏။–

၃၀း၁၉ သို့ရာတွင်၊ ဟေဇကိက၊ သန့်ရှင်းရာဌာနထုံးစံအတိုင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်းမရှိသော်လည်း၊ ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ၊ သဘောကျသောသူအပေါင်းတို့၏ အပြစ်ကို ကောင်းမြတ်သောထာဝရဘုရားသည် လွှတ်တော်မူပါစေသောဟု ထိုသူတို့အဘို့ဆုတောင်းသဖြင့်၊–

၃၀း၂၀ ထာဝရဘုရားသည် ဟေဇကိစကားကိုနားထောင်တော်မူ၍၊ လူများတို့ကို ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။–

၃၀း၂၁ ယေရုရှလင်မြို့၌ စည်းဝေးသောဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အလွန်ရွှင်လန်းသော စိတ်နှင့် အဇုမပွဲကိုခံကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားတို့သည် အသံကျယ်သောတုရိယာမျိုးကို တီးမှုတ်လျက်၊ နေ့ညဉ့်မပြတ် ထာဝရဘုရားအား ထောမနာသီချင်းဆိုကြ၏။–

၃၀း၂၂ ထာဝရဘုရား၏တရားတော်မြတ်ကိုသွန်သင်သော လေဝိသားအပေါင်းတို့ကို၊ ဟေဇကိသည် အားပေးသောစကားနှင့် နှုတ်ဆက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပွဲခံစဉ်အခါ၊ စားသောက်လျက် မိဿဟာယပူဇော်သက္ကာကိုပြုလျက်၊ ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားတောင်းပန်လျက် နေကြ၏။–

၃၀း၂၃ စည်းဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည် ခုနစ်ရက်ထပ်၍ပွဲခံခြင်းငှါ တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့် ခုနစ်ရက်ထပ်၍ပွဲခံကြ၏။–

၃၀း၂၄ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကိသည် နွားတထောင်နှင့် သိုးခုနစ်ထောင်တို့ကိုင်း၊ မှူးမတ်တို့သည် နွားတထောင်နှင့် သိုးတသောင်းကိုင်း၊ စည်းဝေးသောသူတို့ အားပေးကြ၏။ များစွာသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေကြ၏။–

၃၀း၂၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့နှင့်တကွ ယုဒပရိတ်သတ်များ၊ ဣသရေလပြည်မှလာသော ပရိသတ်များ၊ ယုဒပြည်၌နေသော တပါးအမျိုးသား၊ ဣသရေ လပြည်မှလာသော တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြ၏။–

၃၀း၂၆ ထိုသို့ ယေရုရှလင်မြို့၌ ကြီးစွာသောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဒါဝိဒ်သား ရှောလမုန်လက်ထက်မှသည်၊ နောက်တဖန်ယေရုရှလင်မြို့၌ ထိုမျှလောက်ကြီးစွာသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိ။–

၃၀း၂၇ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည်ထ၍ လူများတို့ကိုကောင်းကြီးပေးကြ၏။ သူတို့စကားသံကို ဘုရားသခင်ကြားတော်မူ၏။ သန့်ရှင်းသော ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ၊ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ပဌနာစကားတက်လေ၏။

အခန်းကြီး (၃၁)

၃၁း၁ ထိုအမှု လက်စသတ်သောအခါ၊ စည်းဝေးသောဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည်၊ ယုဒမြို့များသို့ ထွက်သွား၍ ယုဒပြည်၊ ဗယ်ာမိန်ပြည်၊ ဖေရိမ်ပြည်၊ မနာရှေပြည်အရပ်ရပ်၌ရှိသော ရုပ်တုဆင်းတု၊ အာရှရပင်၊ မြင့်သောအရပ်၊ ယဇ်ပလ္လင်ရှိသမျှတို့ကို ရှင်းရှင်းမဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင် ချိုးဖွဲ့၊ ခုတ်လှဲဖြိုချကြ ၏။ ထိုနောက်မှ၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ အသီးအသီးပိုင်ထိုက်သော နေရာမြို့ရွာတို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။

၃၁း၂ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားတို့သည်၊ အသီးအသီးစောင့်ရသောအမှုကို အလှည့်သင့်သည်အတိုင်းစောင့်လျက်၊ ထာဝရဘုရားကျိန်းဝပ်တော်မူသောဌာနတော်တံခါးအတွင်း၌၊ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် မိဿဟာယယဇ်ကိုပူဇော်ခြင်း၊ အမှုတော်မျိုးကိုစောင့်ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကိုဝန်ခံခြင်း၊ ထောမနာသီချင်းဆိုခြင်း အမှုကိုပြုစုစေခြင်းငှါ၊ ဟေဇကိခန့်ထားတော်မူ၏။–

၃၁း၃ ထာဝရဘုရား၏ပညတ္တိကျမ်း၌ ရေးထားသည်အတိုင်း၊ နေ့ရက်အစဉ် နံနက်အချိန်၊ ညဦးအချိန်၊ ဥပုသ်နေ့၊ လဆန်းနေ့၊ ဓမ္မပွဲနေ့တွင်းမီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော် စရာဘို့၊ ဘဏ္ဍာတော်ထဲက ဉစ္စာတဘို့ကိုထုတ်၍ လှူတော်မူ၏။–

၃၁း၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏တရားကို ကြိုးစား၍သွန်သင်စေခြင်းငှါ၊ ယေရုရှလင်မြို့၌နေသောသူတို့သည် ဥစ္စာတဘို့ကို လှူရမည်အကြောင်း မိန့်တော်မူ၏။–
၃၁း၅ ထိုအမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အနှံ့အပြားကြားသိသောအခါ၊ အဦးသီးသောစပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ ပျားရည်အစရှိသော အသီးအနှံကိုငှါ၊ အခြားသောဥစ္စာရှိသမျှ ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုငှါ၊ များစွာဆောင်ခဲ့ကြ၏။–
၃၁း၆ ယုဒမြို့တို့၌နေသော ဣသရေလအမျိုးသားနှင့် ယုဒအမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ သိုး နွား ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုငှါ၊ သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်၍ သန့်ရှင်းသောဥစ္စာဆယ်ဘို့တဘို့ကိုငှါးဆောင်ခဲ့၍ အသီးအသီးပုံထားကြ၏။–
၃၁း၇ တတိယလတွင် ပုံထားစပြု၍၊ သတ္တမလတွင် လက်စသတ်ကြ၏။–
၃၁း၈ ပုံထားသော ဥစ္စာကို၊ ဟေဇကိနှင့် မှူးမတ်တို့သည် လာ၍မြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားနှင့် ဘုရားသခင်၏လူဣသရေလအမျိုးကို ကောင်းကြီး ပေးကြ၏။–
၃၁း၉ ထိုပုံထားသော ဥစ္စာအကြောင်းကို ဟေဇကိသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့၌မေးမြန်းလျှင်၊–
၃၁း၁၀ ဇာဒုတ်အမျိုး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးအာဇရိက၊ ပူဇော်သက္ကာတို့ကို ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့စပြုသောနောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့ စားလောက် အောင် ရှိသည် သာမက များစွာကျန်ကြွင်းတတ်ပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ပုံထားသော ဤဥစ္စာများသည် ကျန်ကြွင်းလျက် ရှိပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။–
၃၁း၁၁ ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၌ ဘဏ္ဍာတိုက်တို့ကို ပြင်ဆင်စေမည်အကြောင်း၊ ဟေဇကိမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြင်ဆင်၍၊–
၃၁း၁၂ လှူသောဥစ္စာ၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ဥစ္စာ၊ ပူဇော်သောဥစ္စာများကို တရားနှင့်အညီသွင်းထားကြ၏။ လေဝိသားကောနနိသည်တိုက်အုပ်၊ သူ၏ ညီရှိမိသည် တိုက်စာရေးဖြစ်၏။–
၃၁း၁၃ ယေဟေလ၊ အာဇဇိ၊ နာဟတ်၊ အာသဟေလ၊ ယေရိမုတ်၊ ယောဇဗတ်၊ ဧလျေလ၊ ဣသမခိ၊ မာဟတ်၊ ဗေနာယတို့သည်လည်း ဟေဇကိ မင်းကြီးနှင့် ဗိမာန်တော်အုပ်အာဇရိစီရင်သည်အတိုင်း၊ ကောနနိနှင့်သူ၏ညီရှိမိတို့သည် အစေခံ၍ကြည့်ရှုပြုစုရကြ၏။–
၃၁း၁၄ အရှေ့တံခါးမှူး၊ လေဝိသား ဣမနသားကောရသည်၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်အား လှူဒါန်းပူဇော်သောဥစ္စာ၊ အလွန်သန့်ရှင်းသောဥစ္စာများကို ဝေဖန်ရ သောအမှုအုပ်ဖြစ်၏။–
၃၁း၁၅ ကောရလက်ထောက်၊ ဒေင်၊ ဗယ်ာမိန်၊ ယောရှု၊ ရှေမာယ၊ အာမရိ၊ ရှေကနိတို့သည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်နေရာမြို့တို့၌ အရာခံသည်အတိုင်း၊ သင်းဖွဲ့သောညီအစ်ကိုအကြီးအငယ်တို့အား ပေးဝေရကြ၏။–
၃၁း၁၆ သင်းဖွဲ့သည်အတိုင်း၊ ဗိမာန်တော်သို့ဝင်၍ အမှုကိုစောင့်သောသူ၊ စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း၊ အသက်သုံးနှစ်လွန်သော ယောကျ်ားအပေါင်း တို့အားငှါ၊–
၃၁း၁၇ အဆွေအမျိုးအလိုက်စာရင်းဝင်၍၊ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်သဖြင့်၊ သင်းဖွဲ့သည်အတိုင်း၊ အမှုတော်စောင့်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်လေဝိသား တို့အားငှါ၊–
၃၁း၁၈ သစ္စာစောင့်၍ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေသော ထိုသူတို့၏သားမယား သူငယ်မှစ၍၊ ပရိသတ်အနှံ့အပြား စာရင်းဝင်သမျှသောသူတို့အားငှါ၊ နေ့ရက်အစဉ် အတိုင်းပေးဝေရကြ၏။–
၃၁း၁၉ ထိုအတူ၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောသူတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားနေစရာဘို့ ခွဲထားသောမြို့နယ်တို့၌နေသော အာရုန်သားယဇ်ပုရောဟိတ် ယောကျ်ား၊ စာရင်းဝင်သောလေဝိသားအပေါင်းတို့အားလည်း ပေးဝေရကြ၏။–
၃၁း၂၀ ထိုသို့ဟေဇကိသည် ယုဒပြည်တရှောက်လုံးတွင်စီရင်၍၊ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကောင်းသောအမှု၊ ဖြောင့်မတ်သောအမှု၊ သမ္မာ တရားအမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။–
၃၁း၂၁ မိမိဘုရားသခင်ကို ဆည်းကပ်လျက်၊ ဗိမာန်တော်၊ တရားတော်၊ ပညတ်တော်တို့အဘို့ အမှုစောင့်စပြုလေရာရာ၌ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ပြု၍ အကြံထမြောက်တတ်၏။–

အခန်းကြီး (၃၂)

၃၂း၁ ထိုအမှုများတို့ကို လက်စသတ်သည်နောက်၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သနာခရိပ်သည်၊ ယုဒပြည်သို့စစ်ချီ၍ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကိုဝိုင်းထားလျက် တိုက် ယူခြင်း ငှါအားထုတ်လေ၏။–
၃၂း၂ ထိုသို့ သနာခရိပ်သည်လာ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ကိုတိုက်မည်အကြံရှိကြောင်းကို၊ ဟေဇကိသည်သိမြင်လျှင်၊–
၃၂း၃ မြို့ပြင်၌ရှိသော စမ်းရေကိုဖြတ်ခြင်းငှါ မှူးမတ်၊ စစ်သူကြီးတို့နှင့်တိုင်ပင်၍၊ သူတို့သည်ဝိုင်းလုပ်ကြ၏။–
၃၂း၄ အာရှုရိရှင်ဘုရင်တို့သည်လာ၍၊ များစွာသောရေကိုအဘယ်ကြောင့်တွေ့ရမည်နည်းဟု လူများတို့သည်ဆိုလျက်၊ စုဝေး၍စမ်းရေတွင်းရှိသမျှကို ပိတ်ကြ၏။ ပြည်အလယ်၌စီးသောချောင်းရေကိုလည်း ဖြတ်ကြ၏။–
၃၂း၅ ဟေဇကိသည်လည်း ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၏။ ပြိုသောမြို့ရိုးရှိသမျှကိုပြုပြင်၍၊ ရဲတိုက်တို့နှင့်တညီတည်းတည်၏။ ပြင်မြို့ရိုးကိုလည်းတည်၏။ ဒါဝိဒ်မြို့၌ မိလ္လောရဲတိုက်ကိုလည်း ပြုပြင်၍၊ များစွာသောလှံလက်နက်ဒိုင်းလွှားတို့ကိုလည်း လုပ်လေ၏။–
၃၂း၆ လူများတို့တွင် တပ်မှူးတို့ကိုခန့်ထား၍၊ မြို့လမ်းမ၌စုဝေးစေသဖြင့်၊ အားပေးသော စကားကိုပြောလျက်၊–
၃၂း၇ ခွန်အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိကြလော့။ အာရှုရိရှင်ဘုရင်နှင့် သူ၌ပါသော အလုံးအရင်းအပေါင်းတို့ကြောင့် မကြောက်ကြနှင့်။ စိတ်မပျက်ကြနှင့်။ ငါတို့ဘက်၌ နေသောသူတို့သည်၊ သူ့ဘက်၌နေသောသူတို့ထက် သာ၍များကြ၏။–
၃၂း၈ သူ့ဘက်၌ လူလက်ရုံးရှိ၏။ ငါတို့ဘက်၌ထောက်မ၍၊ စစ်ကူတော်မူသော ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှိတော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ လူများတို့သည် ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကိ၏ စကားကိုကိုးစားကြ၏။
၃၂း၉ ထိုနောက် အာရှုရိရှင်ဘုရင်သနာခရိပ်သည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ လာခိရှမြို့ကို ဝိုင်းထားစဉ်တွင်၊ မိမိကျွန်အချို့ကိုယေရုရှလင်မြို့၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကိထံသို့ငှါ၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့ရှိရာသို့ငှါ စေလွှတ်၍၊–

၃၂း၁၀ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သနာခရိပ်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည်ယေရုရှလင်မြို့၌ ဝိုင်းထားခြင်းကိုခံခြင်း၌၊ အဘယ်သို့ခိုလှုံကြသနည်း။–
၃၂း၁၁ ဟေဇကိက၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုအာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှကယ်လွှတ်တော်မူမည်ဟု ဆိုလျက်၊ မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း အားဖြင့် အသေခံရသည်တိုင်အောင်၊ ကိုယ်ကိုစွန့်ပစ်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကိုဖြားယောင်းသည်မဟုတ်လော။–
၃၂း၁၂ ထိုဟေဇကိသည် ထာဝရဘုရား၏မြင့်သောအရပ်ဌာနနှင့် ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုပယ်၍၊ သင်တို့သည် တခုတည်းသောယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ ကိုးကွယ်ရမည်။ ထိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ရမည်ဟု ယုဒပြည်သူယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို မိန့်တော်မူပြီမဟုတ်လော။–
၃၂း၁၃ ငါနှင့် ငါ့ဘိုးဘေးတို့သည် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌ အဘယ်သို့ပြုသည်ကို သင်တို့မသိကြသလော။ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် ဘုရားတို့သည်မိမိ တို့ပြည်များကို ငါ့လက်မှကယ်လွှတ်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သလော။–
၃၂း၁၄ ငါ့ဘိုးဘေးအကုန်အစင် ဖျက်ဆီးသော တိုင်းနိုင်ငံ၏ ဘုရားတို့တွင်၊ အဘယ်မည်သောဘုရားသည် မိမိပြည်ကိုငါ့လက်မှ ကယ်လွှတ်ဘူးသနည်း။ သင်တို့ ၏ဘုရားသည် သင်တို့ကို ငါ့လက်မှ အဘယ်သို့ကယ်လွှတ်မည်နည်း။–
၃၂း၁၅ သို့ဖြစ်၍၊ ဟေဇကိသည် သင်တို့ကိုမလှည့်စားစေနှင့်။ ထိုသို့မဖြားယောင်းစေနှင့်။ သူ့စကားကိုမယုံကြနှင့်။ အခြားသောတိုင်းနိုင်ငံ၌ ကိုးကွယ်သောဘုရား မည်မျှသည်၊ မိမိပြည်ကိုငါ့လက်မှ၄င်း၊ ငါ့ဘိုးဘေးလက်မှ၄င်း မကယ်မလွှတ်နိုင်။ ထိုမျှမက၊ သင်တို့၏ဘုရားသည် သင်တို့ကို ငါ့လက်မှမကယ်မလွှတ်နိုင်ဟု မှာလိုက်လေ၏။–
၃၂း၁၆ သူ့ကျွန်တို့သည် ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်တဘက်၊ ဘုရားသခင်၏ ကျွန်ဟေဇကိတဘက်၌ သာ၍ပြောဆိုကြ၏။–
၃၂း၁၇ ထိုမှတပါး အခြားသောတိုင်းနိုင်ငံဘုရားတို့သည်၊ မိမိတို့လူများကို ငါ့လက်မှမကယ်မလွှတ်နိုင်သည်နည်းတူ၊ ဟေဇကိကိုးကွယ်သောဘုရားသည်၊ သူ၏ လူများကို ငါ့လက်မှမကယ်မလွှတ်ရဟု ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သောစာကို ရေး၍ပေးလိုက်သေး၏။–
၃၂း၁၈ တဖန် မြို့ရိုးပေါ်မှာရှိသော ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ခြိမ်းချောက်နှောင့်ရှက်၍၊ မြို့ကိုတိုက်ယူနိုင်အောင်၊ ယုဒဘာသာစကားအားဖြင့် ကျယ်သောအသံ နှင့်ကြွေးကြော်ကြ၏။–
၃၂း၁၉ လူတို့လက်ဖြင့်လုပ်သောဘုရား၊ မြေကြီးသားများကိုးကွယ်သောဘုရားတို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့ဘုရားသခင်ကို ရော၍ကဲ့ရဲ့ကြ၏။
၃၂း၂၀ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဟေဇကိမင်းကြီးနှင့် အာမုတ်သားပရောဖက်ဟေရှာယသည် ဆုတောင်း၍၊ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဟစ်ခေါ်သဖြင့်၊–
၃၂း၂၁ ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူသော ကောင်းကင်တမန်သည်၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်တပ်၌ ခွန်အားကြီးသောသူရဲများ၊ တပ်မှူး၊ စစ်ကဲများ အပေါင်း တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် မျက်နှာပျက်လျက်၊ မိမိပြည်သို့ပြန်သွား၏။ မိမိဘုရား၏ဗိမာန်သို့ရောက်သောအခါ၊ မိမိသား ရင်းတို့သည် ထားနှင့်သတ်ကြ၏။–
၃၂း၂၂ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည်ဟေဇကိနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှ၄င်း၊ အခြားသောရန်သူလက်မှ၄င်း ကယ်လွှတ်၍၊ အရပ်ရပ်၌ စောင့်မတော်မူ၏။–
၃၂း၂၃ အများသောသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ထာဝရဘုရားအဘို့ပူဇော်သက္ကာကို၄င်း၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကိထံသို့ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို၄င်း ဆောင်ခဲ့ ကြသဖြင့်၊ ဟေဇကိသည် ထိုကာလမှစ၍ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးရှေ့မှာ ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။
၃၂း၂၄ ထိုကာလအခါ ဟေဇကိမင်းသည်သေနာစွဲ၍ ထာဝရဘုရားအားဆုတောင်းသဖြင့်၊ ဗျာဒိတ်တော်နှင့် ထူးဆန်းသောတန်ခိုးတော်ကိုခံရ၏။–
၃၂း၂၅ သို့ရာတွင် ဟေဇကိသည် မိမိခံရသောကျေးဇူးတော်နှင့် အထိုက်အလျောက်မကျင့်၊ ထောင်လွှားသောစိတ်ရှိ၏။ ထိုကြောင့်သူ၌၄င်း၊ ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့၌၄င်း၊ အမျက်တော်ထွက်လေ၏။–
၃၂း၂၆ သို့ရာတွင် ဟေဇကိသည် မိမိစိတ်ထောင်လွှားသောအပြစ်ကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့နှင့်တကွ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကို နှိမ့်ချသောကြောင့်၊ လက်ထက် တော်ကာလတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်မသက်ရောက်။
၃၂း၂၇ ဟေဇကိသည် များစွာသောစည်းစိမ်ဥစ္စာဂုဏ်အသရေရှိ၏။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက် မြတ်၊ နံ့သာမျိုး၊ ဒိုင်းလွှား၊ နှမြောဘွယ်သောတန်ဆာ သိုထား ရာ ဘဏ္ဍာတိုက်များကို တည်လေ၏။–
၃၂း၂၈ စပါးကျီများ၊ ဆီ၊ စပျစ်ရည် သိုထားရာတိုက်များ၊ တိရစ္ဆာန်မျိုးတင်းကုပ်များ၊ သိုးခြံများကိုလည်း လုပ်လေ၏။–
၃၂း၂၉ ကိုယ်အဘို့ မြို့တို့ကိုတည်၍၊ များစွာသော သိုးနွားတို့ကိုလည်း ဆည်းဖူးလေ၏။ ဘုရားသခင်သည် များစွာသောဥစ္စာကို ပေးသနားတော်မူ၏။–
၃၂း၃၀ ထိုမှတပါး၊ ဟေဇကိသည် ဂိဟုန်အထက်ချောင်းရေကိုပိတ်၍၊ ဒါဝိဒ်မြို့အနောက်ဘက်သို့ တည့်တည့်စီးစေ၏။ ထိုသို့ဟေဇကိသည် ပြုလေရာရာ၌ အကြံ ထမြောက်၏။
၃၂း၃၁ သို့ရာတွင် နိုင်ငံတော်၌ဖြစ်သော အံ့ဘွယ်သောအမှုကိုမေးမြန်းစေခြင်းငှါ၊ ဗာဗုလုန်မင်းတို့သည် သံတမန်ကိုစေလွှတ်သောအမှုမှာ၊ ဟေဇကိ မင်း၏ သဘောကိုအကုန်အစင်သိခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည်စုံစမ်း၍ အလွတ်ထားတော်မူ၏။
၃၂း၃၂ ဟေဇကိပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် ကျေးဇူးပြုခြင်းအရာသည် အာမုတ်သားပရောဖက်ဟေရှာယ၏ရူပါရုံကျမ်း၊ ယုဒရာဇဝင်၊ ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–
၃၂း၃၃ ဟေဇကိသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်မြေးတော်တို့သင်္ချိုင်းတွင် အမြတ်ဆုံးသော သင်္ချိုင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုပြုလေ၏။ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့သည်၊ ဟေဇကိအနိစ္စ ရောက်သောအခါ၊ ဂုဏ်အသရေတော်ကို ချီးမြှောက်ကြ၏။ သားတော် မနာရှေသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

အခန်းကြီး (၃၃)

၃၃း၁ မနာရှေသည် အသက်တဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါးဆယ်ငါးနှစ် စိုးစံလေ၏။–
၃၃း၂ ထိုမင်းသည် ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာ၊ ထာဝရဘုရားနှင်ထုတ်တော်မူသော တပါးအမျိုးသား ရွံ့ရှာဘွယ်ထုံးစံအတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။–
၃၃း၃ ခမည်းတော်ဟေဇကိဖျက်ဆီးသော ကုန်းတို့ကိုပြုပြင်၍၊ ဗာလဘုရားတို့အဘို့ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုတည်၏။ အာရှရပင်တို့ကိုလည်းပြုစု၏။ မိုဃ်း ကောင်းကင်တန်ဆာများကိုလည်း ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။–

၃၃း၄ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါ့နာမကို အစဉ်ငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောမြို့၊ ဗိမာန်တော်၌ယဇ်ပလ္လင်တည်းဟူသော၊ –
၃၃း၅ ဗိမာန်တော်တန်တိုင်းနှစ်ရပ်တွင်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာများအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုတည်၏။ –
၃၃း၆ မိမိသားတို့ကို ဟိန္နုံသားချိုင့်၌ မီးဖြင့်ပူဇော်၏။ ကာလဗေဒင်ကိုကြည့်တတ်၏။ ပြုစားသောအတတ်၊ နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်ကိုသုံးဆောင်၍၊ စုန်းနှင့် နတ်ဝင်တို့ကိုလည်း အခွင့်ပေး၏။ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ ရှေ့တော်၌ များစွာသောဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ –
၃၃း၇ ဤဗိမာန်၌၎င်း၊ ဣသရေလခရိုင်များတို့တွင် ငါရွေးကောက်သော ယေရုရှလင်မြို့၌၎င်း၊ ငါ့နာမကို အစဉ်အမြဲငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရ ဘုရားသည် ဒါဝိဒ်နှင့်သားတော်ရှောလမုန်အား မိန့်တော်မူရာ၌၊ ရည်ဆောင်သောဗိမာန်တော်ထဲမှာ၊ မိမိပြုစုသောရုပ်တုနှင့်တူအောင်လုပ်သော ရုပ်တုတစ်ခုကို တင်ထား၏။ –
၃၃း၈ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း၊ မောရှေအားဖြင့်စီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှသောတရားအတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ကျင့်ခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်လျှင်၊ သူတို့ဘိုးဘေး တို့အား ငါပေးသောပြည်မှ၊ သူတို့ကို နောက်တဖန် ငါမရွှေ့မပြောင်းစေဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ –
၃၃း၉ မနာရှေသည် ယုဒပြည်သူယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို လမ်းလွဲစေ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ၊ ထာဝရဘုရားဖျက်ဆီးတော်မူသော လူမျိုးတို့ ပြုသည်ထက်၊ သာ၍ဆိုးသောအမှုကိုပြုစေ၏။
၃၃း၁၀ ထာဝရဘုရားသည် မနာရှေနှင့် သူ၏လူတို့အားမိန့်တော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမထောင်ဘဲနေသောကြောင့်၊ –
၃၃း၁၁ အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်မင်းများကိုစစ်ချီစေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည်မနာရှေကို ဆူးတော၌ဘမ်းမိ၍၊ သံကြိုးနှင့်ချည်နှောင်ပြီးမှ၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။ –
၃၃း၁၂ ထိုသို့ မနာရှေသည် ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံရသောအခါ၊ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုတောင်းပန်၍၊ ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ ကိုယ်ကို အလွန်နှိမ့်ချလျက်၊ –
၃၃း၁၃ ဆုတောင်းပဌနာပြုသောစကားကို ဘုရားသခင်နားထောင်နာယူ၍၊ မနာရှေအုပ်စိုးရင်းပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့တဖန်ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို မနာရှေသိရ၏။
၃၃း၁၄ ထိုနောက်၊ ဒါဝိဒ်မြို့ပြင်၊ ဂိဟုန်မြို့အနောက်ဘက်၊ ချိုင့်ထဲမှာ ငါးတံခါးဝတိုင်အောင်၎င်း၊ ဩဖေလရဲတိုက်ပတ်လည်၌၎င်း၊ အလွန်မြင့်သောမြို့ရိုးကို တည်၏။ ယုဒပြည်တွင်ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိသမျှတို့၌ တပ်မှူးတို့ကိုခန့်ထား၏။ –
၃၃း၁၅ တပါးအမျိုးတို့၏ဘုရားများနှင့် အရင်လုပ်သောရုပ်တုကို၊ ဗိမာန်တော်ထဲကထုတ်၍၊ ဗိမာန်တော်တောင်ပေါ်၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာအရင်တည်သော ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုလည်း မြို့ပြင်သို့ထုတ်ပစ်လေ၏။ –
၃၃း၁၆ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ကိုပြုပြင်၍၊ မိဿဟာယယဇ်နှင့် ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာယဇ်တို့ကိုပူဇော်၏။ ယုဒပြည်သားတို့သည်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုမည်အကြောင်းမှာထား၏။ –
၃၃း၁၇ သို့ရာတွင် ပြည်သားတို့သည် မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာ ယဇ်ပူဇော်လျက်ပင်၊ မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုသာကိုးကွယ်၏။
၃၃း၁၈ မနာရှေပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် မိမိဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းခြင်းအရာ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအခွင့် နှင့်သူ့အား ပရောဖက်တို့ ဟာပြောသောစကား သည်၊ ဣသရေလရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ –
၃၃း၁၉ သူဆုတောင်းခြင်း၊ ဘုရားသခင်နားထောင်တော်မူခြင်း၊ အမှုမရောက်မှီ ပြစ်မှားလွန်ကျူးခြင်း၊ မြင့်သော အရပ်တို့ကို တည်ခြင်း၊ အာရှရပင်နှင့် ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို တည်ထောင်ခြင်း အရာတို့သည်၊ ဟောဇဲ၏ ကျမ်းစကားတွင် ရေးထားလျက်ရှိ၏။ –
၃၃း၂၀ မနာရှေသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ မိမိအိမ်၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်အာမုန်သည် ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။
၃၃း၂၁ အာမုန်သည် အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။ –
၃၃း၂၂ ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်မနာရှေပြုသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ခမည်းတော်လုပ်သော ရုပ်တုဆင်းတုရှိသမျှတို့အား ယဇ်ပူဇော်၍ ဝတ်ပြု၏။ –
၃၃း၂၃ ခမည်းတော်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသကဲ့သို့မနှိမ့်ချဘဲ အထူးသဖြင့်ပြစ်မှား၏။ –
၃၃း၂၄ မိမိကျွန်တို့နှင့်သင်းဖွဲ့၍ နန်းတော်၌လုပ်ကြံကြ၏။ –
၃၃း၂၅ အာမုန်မင်းကြီးတဘက်၌ သင်းဖွဲ့သောသူအပေါင်းတို့ကို၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်ကွပ်မျက်၍၊ သားတော်ယောရှိကို ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၃၄)

၃၄း၁ ယောရှိသည် အသက်ရှစ်နှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးဆယ်တနှစ်စိုးစံလေ၏။ –
၃၄း၂ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၍၊ လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်သို့ မလွှဲ၊ အဘဒါဝိဒ်လိုက်သော လမ်းသို့လိုက်လေ၏။
၃၄း၃ အသက်တော်ငယ်စဉ်၊ နန်းစံရှစ်နှစ်တွင်၊ အဘဒါဝိဒ်၏ဘုရားသခင်ကို ဆည်းကပ်စပြု၏။ တဆယ်နှစ်နှစ်တွင်ယုဒပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိသောကုန်း၊ အာရှရပင်၊ ထုသောရုပ်တု၊ သွန်းသောရုပ်တုတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းစပြု၏။ –
၃၄း၄ ဗာလဘုရားတို့ယဇ်ပလ္လင်များကို ရှေ့တော်၌ဖြိုချ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်တွင်အမြင့်တင်ထားသော ရုပ်တုတို့ကိုခုတ်လှဲကြ၏။ အာရှရပင်များနှင့်ထုသော ရုပ်တု၊ သွန်းသောရုပ်တုများကိုချိုးဖဲ့၍ ညက်ညက်ချေပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပူဇော်သောသူတို့၏သင်္ချိုင်းပေါ်မှာ ဖြန့်ဖြူးတော်မူ၏။ –
၃၄း၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အရိုးကို ထိုယဇ်ပလ္လင်တည်ရာ အပေါ်မှာမီးရှို့၍၊ ယုဒပြည်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့ကို စင်ကြယ်စေတော်မူ၏။ –
၃၄း၆ ထိုအတူ မနာရှေခရိုင်၊ ဧဖရိမ်ခရိုင်၊ ရှိမောင်ခရိုင်၊ နာဿလိခရိုင်တိုင်အောင်၊ အရပ်ရပ်မြို့များတို့၌ ပေါက်တူးနှင့်လုပ်လျက်၊ –
၃၄း၇ ယဇ်ပလ္လင်တို့နှင့် အာရှရပင်တို့ကို ချိုးဖဲ့၍၊ ဣသရေလပြည် တရှောက်လုံး၌ရှိသမျှသောရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုခုတ်လှဲ၍ ညက်ညက်ချေပြီးမှ ယေရုရှလင်မြို့ သို့ ပြန်တော်မူ၏။
၃၄း၈ နန်းစံဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ နိုင်ငံတော်နှင့် ဗိမာန်တော်ကို စင်ကြယ်စေပြီးမှ၊ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကိုပြုပြင်လိုသောငှါ၊ အာဇလိ၏ သားရှာဖန်၊ မြို့ဝန် မာသေယ၊ ယောခတ်သားအတွင်းဝန်ယောအာတို့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။ –

၃၄း၉ ထိုသူတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဟိလခိထံသို့သွား၍၊ ဗိမာန်တော်သို့ လူများဆောင်ခဲ့သောငွေ၊ မနာရှေအမျိုး၊ ဧဖရိမ်အမျိုးသား၊ ကျန်ကြွင်းသော ဣသရေလအမျိုးသားရှိသမျှ၊ ယုဒအမျိုးသား၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသား၊ ယေရုရှလင်မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့မှ တံခါးစောင့်လေဝိသားတို့လက်မှ ခံသောငွေကိုယူ၍၊ –
၃၄း၁၀ ဗိမာန်တော်ကို ကြည့်ရှုပြုစုသောသူတို့၌အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဗိမာန်တော်ကို ပြုပြင်ခြင်းငှါ လုပ်ဆောင်သောသူ၊ –
၃၄း၁၁ ဗိသုကာနှင့်လက်သမားလုပ်သည်အတွက်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဖျက်ဆီးသောအဆောင်တို့ကိုပြင်စရာဘို့ ဆစ်သောကျောက်များနှင့်ထုပ်လျောက်ရန်ယ်များကို ဝယ်သည် အတွက်ပေးကြ၏။ –
၃၄း၁၂ လုပ်ဆောင်သောသူတို့သည် သစ္စာစောင့်ကြ၏။ လေဝိအမျိုး၊ မေရာရိအနွယ်၊ ယာဟတ်နှင့် သြဗဒိ၊ ကောဟတ်အနွယ်၊ ဇာခရိနှင့် မေရှုလံအစရှိသော တုရိယာမျိုးကို တီးမှုတ်လျက်၊ သီချင်းဆိုတတ်သောလေဝိသားအပေါင်းတို့သည် ကြည့်ရှုနှိုးဆော်ကြ၏။ –
၃၄း၁၃ ထိုသူတို့သည် ဝန်ထမ်းသောသူမှစ၍၊ အလုပ်မျိုးကိုလုပ်ဆောင်သောသူအပေါင်းတို့ကို ကြည့်ရှုအုပ်ချုပ်ကြ၏။ လေဝိသားအချို့တို့သည်လည်း စာရေး၊ တရားသူကြီး၊ တံခါးစောင့်လုပ်ကြ၏။
၃၄း၁၄ ဗိမာန်တော်သို့ဆောင်ခဲ့သောငွေကိုထုတ်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဟိလခိသည် မောရှေရေးထားသော ထာဝရဘုရား၏ပညတ္တိကျမ်းစာစောင်ကိုတွေ့၍၊ –
၃၄း၁၅ တွေ့ကြောင်းကို စာရေးတော်ရှာဖန်အားပြောလျက် ထိုကျမ်းစာကိုအပ်ပေး၏။ –
၃၄း၁၆ ရှာဖန်သည် ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ယူသွား၍ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်းပြုကြပါ၏။ –
၃၄း၁၇ ဗိမာန်တော်၌တွေ့သောငွေကို မှုတ်၍၊ အုပ်ချုပ်သောသူနှင့်လုပ်ဆောင်သောသူတို့၌ အပ်ပါပြီဟူ၍၄င်း၊ –
၃၄း၁၈ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဟိလခိသည် ကျွန်တော်၌စာစောင်ကိုအပ်ပါပြီဟူ၍၄င်း ကြားလျှောက်လျက်၊ ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌ ဘတ်ရွတ်လေ၏။ –
၃၄း၁၉ ရှင်ဘုရင်သည် တရားစကားကို ကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍၊ –
၃၄း၂၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဟိလခိ၊ ရှာဖန်သာအဟိကံ၊ မိက္ခာသားအာဗဒုန်၊စာရေးတော်ရှာဖန်၊ မိမိကျွန်အာသာယကိုခေါ်၍၊ –
၃၄း၂၁ ယခုတွေ့သော ကျမ်းစကားကြောင့် ငါ့အတွက်ဣသရေလပြည်နှင့် ယုဒပြည်၌ကျန်ကြွင်းသေးသောသူ တို့အတွက် ထာဝရဘုရား၌မေးလျှောက်ကြပါ။ ဘိုးဘေးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားမထောင်၊ ဤကျမ်းစာ၌ရေးထားသမျှအတိုင်းမကျင့်ဘဲနေသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌ ပြင်းစွာသောအမျက်ထွက်တော်မူလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၃၄း၂၂ ထိုကာလတွင်၊ ဟရဟတ်သားဖြစ်သော တိကဝ၏သားအချုပ်ဝန်ရှလ္လုံ၏မယား၊ ပရောဖက်မဟုလဒသည် ယေရုရှလင်မြို့၌နေသည်ဖြစ်၍၊ ဟိလခိနှင့် ရှင်ဘုရင်၏လူတို့သည် ထိုမိန်းမထံသို့သွား၍ ပြောဆိုကြ၏။ –
၃၄း၂၃ မိန်းမကလည်း၊ ငါ့ထံသို့စေလွှတ်သောသူထံသို့ သင်တို့ပြန်၍ဆင့်ဆိုရသော ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ဟူမူကား၊ –
၃၄း၂၄ ယုဒရှင်ဘုရင်ရှေ့မှာဘတ်ရသော ကျမ်းစာ၌ရေးထားသမျှသောအကျိန်စကားပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ငါသည်ဤအရပ်၌၄င်း၊ ဤအရပ်သားတို့၌၄င်း ဘေးရောက် စေမည်။ –
၃၄း၂၅ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်ကြပြီ။ မိမိလုပ်သောအရာတို့ဖြင့် ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်း ကိုမီးရှို့ကြပြီ။ ထိုကြောင့် ဤအရပ်၌ ငါ့အမျက်မီးသည် မငြိမ်းဘဲလောင်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၃၄း၂၆ ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကိုစေလွှတ်သော ယုဒရှင်ဘုရင်ကြားသော ကျမ်းစကားကို ရည်ဆောင်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို ထိုရှင်ဘုရင်အား တဖန်ပြန်လျှောက်ရမည်ကား၊ –
၃၄း၂၇ ဤအရပ်ကို၄င်း၊ ဤအရပ်သားတို့ကို၄င်း၊ ငါခြိမ်းချောက်သောစကားကို သင်သည်ကြားသောအခါ၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိ၍၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချခြင်း၊ ကိုယ်အဝတ်ကိုဆုတ်ခြင်း၊ ငါ့ရှေ့မှာငိုကြွေးခြင်းကိုပြုသောကြောင့်၊ သင့်စကားကိုငါနားထောင်၏။ –
၃၄း၂၈ ငါသည် သင့်ကိုဘိုးဘေးစုဝေးရာသို့ ပို့ဆောင်၍၊ သင်သည် ငြိမ်ဝပ်စွာသင်္ချိုင်းသို့ရောက်ရလိမ့်မည်။ ဤအရပ်၌၄င်း၊ ဤအရပ်သားတို့၌၄င်း၊ ငါရောက်စေအံ့သော ဘေးကိုသင့်ကိုယ်တိုင်မတွေ့မမြင်ရဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်အား ပြန်လျှောက်ကြ၏။
၃၄း၂၉ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ –
၃၄း၃၀ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ လူအကြီးအငယ်အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဗိမာန်တော်သို့တက်၍ ဗိမာန်တော်၌တွေ့သော ပဋိညာဉ်ကျမ်းစာရှိသမျှကို သူတို့ရှေ့မှာဘတ်တော်မူ၏။ –
၃၄း၃၁ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားကိုဆည်းကပ်ပါမည်။ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်တရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့စောင့်ရှောက်ပါမည်။ ဤကျမ်းစာ၌ပါသော ပဋိညာဉ်စကားအတိုင်းကျင့်ပါမည်ဟု မိမိနေရာ၌ရပ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြု၏။ –
၃၄း၃၂ စည်းဝေးသောယုဒအမျိုးနှင့် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ ထိုအဓိဋ္ဌာန်ကို ဝန်ခံရမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူ၏။ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် လည်း၊ ဘိုးဘေးတို့ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်တရားအတိုင်းကျင့်ကြ၏။ –
၃၄း၃၃ ယောရှိမင်းသည်လည်း၊ ရွံ့ရှာဘွယ်သောအရာရှိသမျှတို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားပိုင်သော ပြည်အရပ်ရပ်တို့မှ ပယ်ရှား၍၊ ဣသရေလပြည်၌ နေသောသူအပေါင်းတို့သည်၊ မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုရမည်အကြောင်း၊ စီရင်တော်မူသဖြင့်၊ လက်ထက်တော်ကာလပတ်လုံး သူတို့သည် မဖောက်ပြန်၊ ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့ လိုက်လျက်နေကြ၏။

အခန်းကြီး (၃၅)

၃၅း၁ တဖန် ယောရှိမင်းသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ ပသခါပွဲကိုခံတော်မူ၍ ပဌမလတဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ ပသခါသိုးသငယ်ကို သတ်ကြ ၏။–

၃၅း၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို မိမိတို့အရာ၌ ခန့်ထား၍၊ ဗိမာန်တော်အမှုကိုစောင့်စေခြင်းငှါ နှိုးဆော်တော်မူ၏။–

၃၅း၃ ဣသရေလအမျိုးရှိသမျှကို သွန်သင်၍၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းသောလေဝိသားတို့ကိုခေါ်၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဒါဝိဒ်သားရှောလမုန် တည်ဆောက်သောအိမ်၌ သန့်ရှင်းသောသေတ္တာတော်ကို သွင်းထားကြလော့။ နောက်တဖန် သေတ္တာတော်ကိုမထမ်းဘဲ၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမှု၊ ဘုရားသခင်၏လူဣသရေလအမျိုး၏အမှုကို ထမ်းကြလော့။–

၃၅း၄ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်မှတ်စာ၊ သားတော်ရှောလမုန်မှတ်စာနှင့်အညီ သင်းဖွဲ့သည်အတိုင်း၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် ကိုယ်ကိုပြင်ဆင်၍၊–

၃၅း၅ ပြည်သူပြည်သားဖြစ်သော သင်တို့ညီအစ်ကို အဘတို့အဆွေအမျိုးနှင့်လေဝိသားအဆွေအမျိုးအသီးအသီး နေရာရှိသည်အတိုင်း၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်၌ ရပ်နေကြလော့။–

၃၅း၆ ထိုသို့ ပသခါသိုးသငယ်ကိုသတ်၍ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေကြလော့။ သင်တို့ညီအစ်ကိုတို့သည် မောရှေအားဖြင့် ထာဝရဘုရားမှာထားတော် မူသည်အတိုင်း ပြုစေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကိုလည်း ပြင်ဆင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၃၅း၇ စည်းဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည် ပသခါပွဲခံစရာဘို့၊ ယောရှိမင်းသည် မိမိဥစ္စာ၊ သိုးသငယ်၊ ဆိတ်သငယ်သုံးသောင်းနှင့် နွားသုံးထောင် ကိုပေးတော်မူ၏။–

၃၅း၈ မှူးမတ်တို့သည်လည်း၊ စေတနာစိတ်ရှိ၍လူများ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့အားပေးကြ၏။ ဗိမာန်တော်မှူးဟိလခိ၊ ဇာခရိ၊ ယေဟောလသည်လည်း၊ ပသခါပွဲခံစရာဘို့ သိုးဆိတ်နှစ်ထောင်ခြောက်ရာနှင့် နွားသုံးရာကို ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အားပေးကြ၏။–

၃၅း၉ လေဝိသားအကြီးအကဲ၊ ကောနနိ၊ ရှေမာယ၊ ဟာရှဘိ၊ ယေယေလ၊ ယောဇဗဒ်၊ နာသနေလနှင့် သူ၏ညီများတို့သည်လည်း၊ ပသခါပွဲခံစရာဘို့ သိုးဆိတ် ငါးထောင်နှင့်နွားငါးရာကို လေဝိသားတို့အားပေးကြ၏။–

၃၅း၁၀ ထိုသို့ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ဝတ်ပြုစရာပြင်ဆင်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် မိမိတို့နေရာ၌ရပ်၍၊ လေဝိသားတို့သည်မိမိတို့အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြ ၏။–

၃၅း၁၁ ပသခါသိုးသငယ်ကို သတ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အသွေးကိုလက်နှင့် ဖြန်းလျက်၊ လေဝိသားတို့သည် အရေကိုခွါလျက်ပြုကြ၏။–

၃၅း၁၂ မောရှေကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်စရာဘို့ လူများအဆွေအမျိုးအလိုက် အသီးအသီးတို့အားပေးဝေခြင်းငှါ၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်များနှင့်နွားများကို ခွဲထားကြ၏။–

၃၅း၁၃ ထုံးဖွဲ့တော်မူသည်အတိုင်း၊ ပသခါသိုးသငယ်ကိုမီးနှင့်ကင်ကြ၏။ သန့်ရှင်းသောပူဇော်သက္ကာအခြားတို့ကို မြေအိုး၊ သံအိုး၊ သံကရား၌ ပြုတ်၍ လူအပေါင်း တို့အား အလျင်အမြန်ဝေဖန်ကြ၏။–

၃၅း၁၄ ထိုနောက်မှ ကိုယ်အဘို့နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အဘို့ကိုပြင်ဆင်ကြ၏။ အာရုန်သား ယစ်ပုရောဟိတ် တို့သည် ညဦးတိုင်အောင် မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်ဆီဥကို ပူဇော် လျက်နေရသောကြောင့်၊ လေဝိသားတို့သည်ကိုယ် အဘို့ကိုငှင်း၊ အာရုန်သားယဇ်ပုရောဟိတ်အဘို့ကိုငှင်း ပြင်ဆင်ကြ၏။–

၃၅း၁၅ ဒါဝိဒ်နှင့်ရှင်ဘုရင်၏ ပရောဖက်အာသပ်၊ ဟေမန်၊ ယေဒုသုန်တို့စီရင်သည်အတိုင်း၊ အာသပ်အမျိုးသားသီချင်းသည်တို့သည် မိမိတို့နေရာ၌ရှိကြ၏။ တံခါးစောင့်တို့သည် မိမိတို့အမှုကိုမရှောင်၊ တံခါးရှိသမျှတို့ကို စောင့်ကြ၏။ သူတို့ညီအစ်ကို လေဝိသားတို့သည် သူတို့အဘို့ပြင်ဆင်ကြ၏။–

၃၅း၁၆ ထိုသို့ ယောရှိမင်းကြီးမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပသခါပွဲကိုခံ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကိုပူဇော်ခြင်းငှါ၊ ထာဝရ ဘုရားအား ပြုရသောဝတ်အလုံးစုံကို ထိုနေ့ခြင်းတွင်ပြင်ဆင်ကြ၏။–

၃၅း၁၇ စည်းဝေးသောဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ထိုအခါပသခါပွဲကိုငှင်း၊ အဇုမပွဲကိုငှင်း၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးခံကြ၏။–

၃၅း၁၈ ယောရှိမင်းနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ စည်းဝေးသောယုဒပြည်၊ ဣသရေလပြည်သား၊ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့ခံသော ထိုပသခါပွဲကဲ့သို့သော ပရောဖက်ရှမွေလလက်ထက်မှစ၍ ဣသရေလနိုင်ငံ၌မခံ။ ထိုသို့သော ပသခါပွဲကို ဣသရေလရှင်ဘုရင် တယောက်မျှ မခံ။–

၃၅း၁၉ ယောရှိမင်း နန်းစံဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ ထိုပသခါပွဲကိုခံကြ၏။

၃၅း၂၀ ထိုနောက်မှ၊ ယောရှိသည် ဗိမာန်တော်ကိုပြင်ဆင်ပြီးမှ၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်နေခေါသည် ဥဖရတ်မြစ်နား၊ ခါခေမိတ်မြို့သို့စစ်ချီသည်တွင်၊ ယောရှိမင်း သည်ဆီးတားခြင်းငှါ ထွက်လေ၏။–

၃၅း၂၁ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်က၊ အိုယုဒရှင်ဘုရင်၊ သင်သည် ငါနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ သင့်ကိုယနေ့ ငါစစ်ချီသည်မဟုတ်။ ငါနှင့်စစ်တိုက်ဘက် ဖြစ်သောအမျိုး ကိုစစ်ချီ၏။ ငါအလျင်အမြန်ပြုမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်ကိုမှာထားတော်မူပြီ။ ငါ့ဘက်၌ရှိသောဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက် မပြုဘဲနေလော့။ သို့မဟုတ် သင့်ကိုဖျက်ဆီးတော်မူမည်ဟု သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍မှာလိုက်လေ၏။–

၃၅း၂၂ သို့ရာတွင် ယောရှိသည်မလွှဲမရှောင်၊ နေခေါဆင့်ဆိုသောဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကိုနားမထောင်၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ခြားနားသောအယောင်ကို ဆောင်လျက်၊ မေဂိဒ္ဒေါချိုင့်၌ စစ်ပွဲထဲသို့ဝင်လေ၏။–

၃၅း၂၃ လေးသူရဲတို့သည် ယောရှိမင်းကြီးကို ပစ်၍မှန်သဖြင့်၊ မင်းကြီးက ငါ့ကိုဆောင်သွားလော့။ ပြင်းစွာအထိအခိုက်ခံရသည်ဟု ကျွန်တို့အားဆိုလျှင်၊–

၃၅း၂၄ ကျွန်တို့သည် ရထားတော်ပေါ်ကချ၍၊ ဒုတိယရထားတော်ပေါ်၌တင်ပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်သွားသောအခါ၊ အနိစ္စရောက်၍ ဘိုးဘေးတို့ သင်္ချိုင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့သည်၊ ယောရှိမင်းအနိစ္စရောက်သောကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြ၏။–

၃၅း၂၅ ယေရမိသည်လည်း မြည်တမ်းသောစကားကိုစီရင်၍ သီချင်းသည်ယောက်ျားမိန်းမရှိသမျှတို့သည်၊ ယနေ့တိုင်အောင် ယောရှိမင်းကိုအောက်မေ့ လျက်၊ ထိုမြည်တမ်းသောစကားကို သုံးဆောင်သဖြင့်၊ ဣသရေလထုံးစံဖြစ်လေ၏။ ထိုစကားသည် မြည်တမ်းစာ၌ ရေးထားလျက်ရှိသတည်း။

၃၅း၂၆ ယောရှိပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် ထာဝရဘုရား၏ပညတ္တိကျမ်း၌ ရေးထားသည်အတိုင်း ကျေးဇူးပြုခြင်း၊–

၃၅း၂၇ အကျင့်ကျင့်ခြင်း အရာအစအဆုံးတို့သည် ဣသရေလရာဇဝင်နှင့် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၃၆)

၃၆း၁ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ယောရှိသားယောခတ်ကိုယူ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့မှာ ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။–

၃၆း၂ ယောခတ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးလစိုးစံလေ၏။–

၃၆း၃ ထိုမင်းကို အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့မှာနန်းချ၍၊ ယုဒပြည်၌ ငွေအခွက်တထောင်နှင့် ရွှေအခွက်တဆယ်ကို အခွန်တောင်းလေ၏။–

၃၆း၄ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်နေခေါသည်လည်း၊ ယောခတ်၏ နောင်တော်လျာကိမ်ကို ယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့နန်းတော်ပေါ်မှာတင်၍၊ ယောယကိမ် အမည်သစ်ကို ပေးပြီးလျှင်၊ ညီတော်ယောခတ်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ယူဆောင်သွား၏။

၃၆း၅ ယောယကိမ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်တနှစ်စိုးစံလေ၏။ ထိုမင်းသည် မိမိဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။–

၃၆း၆ ထို့ကြောင့်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည်ချီလာ၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားခြင်းငှါ၊ သံကြိုးဖြင့်ချည်နှောင်လေ၏။–

၃၆း၇ ဗိမာန်တော်တန်ဆာအချို့တို့ကိုလည်း ယူသွား၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့ဗိမာန်၌ ထားလေ၏။–

၃၆း၈ ယောယကိမ်ပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် ပြုမိသောရွံ့ရှာဘွယ်အမှု၊ ထင်ရှားသောစိတ်သဘောသည်၊ ဣသရေလရာဇဝင်နှင့် ယုဒရာဇဝင် ၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ သားတော်ယေခေါနိသည် ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၃၆း၉ ယေခေါနိသည် အသက်တဆယ်ရှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးလနှင့်ဆယ်ရက်စိုးစံလေ၏။ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။–

၃၆း၁၀ နှစ်လည်သောအခါ၊ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် စစ်ချီစေ၍၊ ထိုမင်းနှင့်တကွကောင်းမွန်သော ဗိမာန်တော်တန်ဆာတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ယူသွား၍၊ ဘထွေးတော်ဇေဒကိကို၊ ယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့ နန်းတော်ပေါ်မှာတင်လေ၏။

၃၆း၁၁ ဇေဒကိသည် အသက်နှစ်ဆယ်တနှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်တနှစ်စိုးစံလေ၏။–

၃၆း၁၂ ထိုမင်းသည်လည်း၊ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုသော ပရောဖက် ယေရမိရှေ့မှာ ကိုယ်ကိုမနှိမ့်ချ။–

၃၆း၁၃ ဘုရားသခင်အကျိန်တိုက်ပြီးသော နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးကိုပုန်ကန်လေ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့မပြန်မည် အကြောင်း၊ မိမိလည်ပင်းကိုငှင်း၊ မိမိနှလုံးကိုငှင်း ခိုင်မာစေ၏။–

၃၆း၁၄ ထိုမှတပါး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးများနှင့်ပြည်သူပြည်သားရှိသမျှတို့သည်၊ တပါးအမျိုးသားရွံ့ရှာဘွယ်ပြုသည်အတိုင်း၊ အလွန်ပြစ်မှားကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌ ထာဝရဘုရားသန့်ရှင်းစေတော်မူသော ဗိမာန်တော်ကိုညစ်ညူးစေကြ၏။–

၃၆း၁၅ ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူမျိုးနှင့်မိမိနေတော်မူရာအရပ်ကိုသနားသောကြောင့်၊ စောစောထ၍အထပ်ထပ်စေလွှတ်သော တမန်တို့အားဖြင့် မှာလိုက်တော်မူသော်လည်း၊–

၃၆း၁၆ ဘုရားသခင်၏တမန်တို့ကို ပြက်ယယ်ပြု၍အမိန့်တော်ကိုနားမထောင်၊ ပရောဖက်တော်တို့ကိုညှဉ်းဆဲသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော် မငြိမ်းနိုင်အောင်၊ မိမိလူမျိုးကိုတွက်သဖြင့်၊–

၃၆း၁၇ ခါလဒဲရှင်ဘုရင်ကို စစ်ချီစေတော်မူ၏။ ထိုရှင်ဘုရင်သည် သန့်ရှင်းရာဌာနအိမ်တော်၌ လူပျိုတို့ကိုထားနှင့်သတ်၏။ ယောကျ်ားပျို၊ မိန်းမပျို၊ လူအို၊ အသက်ကြီး၍ ကျောကုန်းသောသူတို့ကိုပင်မသနား၊ ရှိသမျှတို့ကို ထိုရှင်ဘုရင်လက်သို့ အပ်တော်မူ၏။–

၃၆း၁၈ ဗိမာန်တော်တန်ဆာအကြီးအငယ်ရှိသမျှတို့ကိုငှင်း၊ ဗိမာန်တော်ဘဏ္ဍာ၊ နန်းတော်ဘဏ္ဍာ၊ မှူးမတ်ဘဏ္ဍာရှိသမျှတို့ကိုငှင်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွား၏။–

၃၆း၁၉ ဗိမာန်တော်ကိုလည်းမီးရှို့၍ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကိုဖြိုဖျက်ကြ၏။ မင်းအိမ်ရှိသမျှတို့ကိုလည်းမီးရှို့၍ မြို့တန်ဆာအကောင်းအမြတ်ရှိသမျှတို့ကို ဖျက်ဆီးကြ ၏။–

၃၆း၂၀ ထားဘေးနှင့်လွတ်သောသူတို့ကို၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွား၍၊ သူတို့သည် ပေရသိနိုင်ငံမတည်မှီတိုင်အောင် ရှင်ဘုရင်ထံ၊ သားတော်မြေးတော်ထံ၌ ကျွန်ခံလျက်နေရကြ၏။–

၃၆း၂၁ ထိုသို့ ဣသရေလမြေသည် ဥပုသ်နေ့တို့ကို မွေ့လျော်စေခြင်းငှါ၊ ယေရမိဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်သည် ပြည့်စုံရ၏။ ထိုပြည် သည် လူဆိတ်ညံလျက်နေသောကာလ၊ အနှစ်ခုနစ်ဆယ်စေ့အောင် ဥပုသ်နေ့တို့ကိုစောင့်သောအခွင့်ရှိသတည်း။–

ရာဇဝင်ချုပ်ဒုတိယစောင်ပြီး၏။

ဧဇရမှတ်စာ။
Book Of Ezra.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀

ဧဇရမှတ်စာ။
BOOK OF EZRA.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ယေရမိဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ပေရသိရှင်ဘုရင်ကုရုနန်းစံပဌမနှစ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား နှိုးဆော်
တော်မူသော အားဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် အမိန့်တော်စာကိုထုတ်ပြီးလျှင်၊ ပေရသိနိုင်ငံအရပ်ရပ်တို့၌ ကြော်ငြာစေ၏၊–
၁း၂ ပေရသိရှင်ဘုရင်ကုရုမင်းမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ မြေကြီးပေါ်မှာတိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့ကို
ငါ့အား ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့၌ အိမ်တော်ကိုငါတည်ဆောက်ရမည်အကြောင်း မှာထားတော်မူပြီ။–
၁း၃ သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ဘုရားသခင်၏လူဖြစ်သနည်း။ ထိုသူနည်းအတူ ဘုရားသခင်ရှိတော်မူပါစေသော။ ယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့သို့
သွား၍ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်စေ။ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိတော်မူသောဘုရားသည်
ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။–
၁း၄ ဘုရားသခင်၏ လူတည်းခိုရာအရပ်ရပ်၌ နေသောသူတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှာရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်အဘို့ အလိုလိုလှူသော
အလှူမှ တပါး၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဥစ္စာ၊ တိရစ္ဆာန်နှင့် မစစေဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁း၅ ထိုအခါ ယုဒအဆွေအမျိုးနှင့်ဗင်္ယာမိန်အဆွေအမျိုးသူကြီးများ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားများနှင့်တကွ၊ ဘုရားသခင်နှိုးဆော်တော်မူသော
သူအပေါင်း တို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိတာ်မူသော ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ခြင်းငှါထကြ၏။–
၁း၆ အိမ်နီးချင်းရှိသမျှတို့သည်၊ အလိုလိုလှူသောအလှူမှတပါး၊ ငွေတန်ဆာနှင့် ရွှေအစရှိသောဥစ္စာများ၊ တိရစ္ဆာန်များ၊ အဘိုးထိုက်သောအရာတို့နှင့်
မစကြ၏။
၁း၇ ထိုမှတပါး၊ ယေရုရှလင်မြို့မှ နေဗုခဒ်နေဇာသိမ်းသွား၍၊ မိမိဘုရားတို့ဗိမာန်၌ သွင်းထားသော ဗိမာန်တော်တန်ဆာတို့ကို၊–
၁း၈ ပေရသိရှင်ဘုရင်ကုရုသည် ရွှေတိုက်စိုးမိသရေဒတ်လက်ဖြင့်ထုတ်၍၊ ယုဒမင်းရှေရှဗာဇာ၌ ရေတွက်လျက်အပ်တော်မူ၏။–
၁း၉ ဗိမာန်တော်တန်ဆာစာရင်းဟူမူကား၊ ရွှေဖလားသုံးဆယ်၊ ငွေဖလားတထောင်၊ ထားနှစ်ဆယ်ကိုးစင်း၊–
၁း၁၀ ရွှေအိုးသုံးဆယ်၊ ခြားနားသောငွေအိုးလေးရာတဆယ်၊ အခြားသောတန်ဆာတထောင်၊–
၁း၁၁ ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာအရေအတွက်ပေါင်းကား၊ ငါးထောင်လေးရာတည်း။ ထိုတန်ဆာများကို ရှေရှဗာဇာသည်ယူ၍၊ အချုပ်ခံရသော လူစု
ထဲက၊ ဗာဗလုန်မြို့မှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ခေါ်သွားသော သူတို့နှင့်အတူဆောင်ခဲ့၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားသော လူစုထဲကထွက်၍၊–
၂း၂ ဇေရုဗဗေလ၊ ယောရှု၊ နေဟမိ၊ သရာယ၊ ရေလာယ၊ မော်ဒကဲ၊ ဗိလရှန်၊ မိဇပါ၊ ဗိဂဝဲ၊ ရေဟုံ၊ ဗာနာတို့နှင့်အတူလိုက်လာ၍၊
ယေရုရှလင်မြို့အစရှိသော ယုဒပြည်၌ အသီးအသီးဆိုင်သောမြို့ရွာသို့ ရောက်သောနိုင်ငံတော်သား ဣသရေလလူစာရင်းဟူမူကား၊–
၂း၃ ပါရုတ်အမျိုးသား နှစ်ထောင်တရာခုနစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊–
၂း၄ ရှေဖတိအမျိုးသား သုံးရာခုနစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊–
၂း၅ အာရာအမျိုးသား ခုနစ်ရာခုနစ်ဆယ်ငါးယောက်၊–
၂း၆ ပါဟတ်မောဘအမျိုး၊ ယောရှုယွာဘအမျိုးသား နှစ်ထောင်ရှစ်ရာတဆယ်နှစ်ယောက်၊–
၂း၇ ဧလံအမျိုးသား တထောင်နှစ်ရာငါးဆယ်လေးယောက်၊–
၂း၈ ဇတ္တုအမျိုးသား ကိုးရာလေးဆယ်ငါးယောက်၊–
၂း၉ ဇက္ကဲအမျိုးသား ခုနစ်ရာခြောက်ဆယ်၊–
၂း၁၀ ဗာနိအမျိုးသား ခြောက်ရာလေးဆယ်နှစ်ယောက်၊–
၂း၁၁ ဗေဗဲအမျိုးသား ခြောက်ရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊–
၂း၁၂ အာဇဂဒ်အမျိုးသား တထောင်နှစ်ရာ နှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊–
၂း၁၃ အဒေါနိကံအမျိုးသား ခြောက်ရာခြောက်ဆယ်ခြောက်ယောက်၊–
၂း၁၄ ဗိဂဝဲ အမျိုးသား နှစ်ထောင်ငါးဆယ်ခြောက်ယောက်၊–
၂း၁၅ အာဒိန်အမျိုးသား လေးရာငါးဆယ်လေးယောက်၊–
၂း၁၆ ဟေဇကိနှင့် အာတာအမျိုးသား ကိုးဆယ်ရှစ်ယောက်၊–
၂း၁၇ ဗေဇဲအမျိုးသား သုံးရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊–
၂း၁၈ ယောရအမျိုးသား တရာတဆယ်နှစ်ယောက်၊–
၂း၁၉ ဟာရှုံအမျိုးသား နှစ်ရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊–
၂း၂၀ ဂိဗ္ဗာအမျိုးသား ကိုးဆယ်ငါးယောက်၊–
၂း၂၁ ဗက်လင်မြို့သား တရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊–

၂း၂၂ နေတောဖမြို့သား ငါးဆယ်ခြောက်ယောက်၊ –
၂း၂၃ အာနသုတ်မြို့သား တရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊ –
၂း၂၄ အာဇမာဝတ်မြို့သား လေးဆယ်နှစ်ယောက်၊ –
၂း၂၅ ကိရယသာရိမ်မြို့၊ ခေဖိရမြို့၊ ဗေရုတ်မြို့သား ခုနစ်ရာလေးဆယ်သုံးယောက်၊ –
၂း၂၆ ရာမမြို့၊ ဂါဘမြို့သား ခြောက်ရာနှစ်ဆယ်တယောက်၊ –
၂း၂၇ မိတ်မတ်မြို့သား တရာနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊ –
၂း၂၈ ဗေသလမြို့၊ အာဣမြို့သား နှစ်ရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊ –
၂း၂၉ နေဗောမြို့သား ငါးဆယ်နှစ်ယောက်၊ –
၂း၃၀ မာဂဗိတ်မြို့သား တရာငါးဆယ်ခြောက်ယောက်၊ –
၂း၃၁ အခြားသောဧလံမြို့သား တထောင်နှစ်ရာငါးဆယ်လေးယောက်၊ –
၂း၃၂ ဟာရိမ်မြို့သား သုံးရာနှစ်ဆယ်၊ –
၂း၃၃ လောဒမြို့၊ ဟာဒိဒ်မြို့၊ ဩနောမြို့သား ခုနစ်ဆယ်ငါးယောက်၊ –
၂း၃၄ ယေရိခေါမြို့သား သုံးရာလေးဆယ်ငါးယောက်၊ –
၂း၃၅ သေနာမြို့သား သုံးထောင်ခြောက်ရာသုံးဆယ်တည်း။
၂း၃၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်စာရင်းဟူမူကား၊ ယောရှုအမျိုးထဲက၊ ယေဒါယအမျိုးသား ကိုးရာခုနစ်ဆယ်သုံးယောက်၊ –
၂း၃၇ ဣမေရအမျိုးသား တထောင်ငါးဆယ်နှစ်ယောက်၊ –
၂း၃၈ ပါရှုရအမျိုးသား တထောင်နှစ်ရာလေးဆယ်ခုနစ်ယောက်၊ –
၂း၃၉ ဟာရိမ်အမျိုးသား တထောင်တဆယ်ခုနစ်ယောက်တည်း။
၂း၄၀ လေဝိသားစာရင်းဟူမူကား၊ ဟောဒဝိအမျိုးထဲက ယောရှုအမျိုးနှင့်ကာဒမေလအမျိုးသားခုနစ်ဆယ်လေးယောက်၊ –
၂း၄၁ သီချင်းသည်အာသပ်အမျိုးသား တရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊ –
၂း၄၂ တံခါးစောင့်အမျိုးသားတည်းဟူသော ရှလ္လုံအမျိုးသား၊ အာတာအမျိုးသား၊ တာလမုန်အမျိုးသား၊ အက္ကုပ်အမျိုးသား၊ ဟတိတအမျိုးသား၊ ရှောဗဲအမျိုးသားပေါင်း တရာသုံးဆယ်ကိုးယောက်တည်း။
၂း၄၃ ဘုရားကျွန်ခံသူ၊ ဇိဟအမျိုးသား၊ ဟသုဖအမျိုးသား၊ တဗ္ဗောက်အမျိုးသား၊ –
၂း၄၄ ကေရုတ်အမျိုးသား၊ သယာဟအမျိုးသား၊ ပါဒုန်အမျိုးသား၊ –
၂း၄၅ လေဗနအမျိုးသား၊ ဟာဂဘအမျိုးသား၊ အက္ကုပ်အမျိုးသား၊ –
၂း၄၆ ဟာဂပ်အမျိုးသား၊ ရှလမဲအမျိုးသား၊ ဟာနန်အမျိုးသား၊ –
၂း၄၇ ဂိဒ္ဒေလအမျိုးသား၊ ဂါဟာအမျိုးသား၊ ရာယအမျိုးသား၊ –
၂း၄၈ ရေဇိန်အမျိုးသား၊ နေကောဒအမျိုးသား၊ ဂဇ္ဇမ်အမျိုးသား၊ –
၂း၄၉ ဩဇအမျိုးသား၊ ပါသာအမျိုးသား၊ ဗေသဲအမျိုးသား၊ –
၂း၅၀ အာသနာအမျိုးသား၊ မဟုနိမ်အမျိုးသား၊ နဖုသိမ်အမျိုးသား၊ –
၂း၅၁ ဗာကဗုတ်အမျိုးသား၊ ဟကုဖအမျိုးသား၊ ဟာရဟုရအမျိုးသား၊ –
၂း၅၂ ဗာဇလုတ်အမျိုးသား၊ မဟိဒအမျိုးသား၊ ဟရရှအမျိုးသား၊ –
၂း၅၃ ဗာကုတ်အမျိုးသား၊ သိသရအမျိုးသား၊ သာမအမျိုးသား၊ –
၂း၅၄ နေဇိအမျိုးသား၊ ဟတိဖအမျိုးသားတည်း။
၂း၅၅ ရှောလမုန်၏အစေခံကျွန်၊ သောတဲအမျိုးသား၊ သောဖရက်အမျိုးသား၊ ပေရုဒအမျိုးသား၊ –
၂း၅၆ ယာလအမျိုးသား၊ ဒါကုန်အမျိုးသား၊ ဂိဒ္ဒေလအမျိုးသား၊ –
၂း၅၇ ရှေဖတိအမျိုးသား၊ ဟတ္တိလအမျိုးသား၊ ပေါခရက်အမျိုးသား၊ ဇေဗိမ်အမျိုးသား၊ အာမိအမျိုးသားတည်း။ –
၂း၅၈ ဘုရားကျွန်နှင့်ရှောလမုန်ကျွန်ပေါင်းကား၊ သုံးရာကိုးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။
၂း၅၉ ထိုမှတပါး ဣသရေလအမျိုးမှန်သည်မမှန်သည်ကိုငင်း၊ မိမိတို့အဆွေအမျိုးကိုငင်း၊ မပြနိုင်ဘဲတေလမေလမြို့၊ တေလဟာသမြို့၊ ခေရုပ်မြို့၊ အဒ္ဒန်မြို့၊ ဣမေရမြို့မှ ထွက်သွားသောသူဟူမူကား၊ –
၂း၆၀ ဒေလာယအမျိုးသား၊ တောဘိအမျိုးသား၊ နေကောဒအမျိုးသားပေါင်း ခြောက်ရာငါးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။
၂း၆၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးထဲက ဟဗာယအမျိုးသား၊ ကောဇအမျိုးသား၊ ဂိလဒ်ပြည်သားဗာဇိလဲသမီးတယောက်နှင့်စုံဘက်၍ ယောက္ခမအမည်ကိုရသော ဗာဇိလဲအမျိုးသားတို့သည်၊ –
၂း၆၂ စာရင်းဝင်သောလူစုတွင် မိမိတို့စာရင်းကို ရှာ၍မတွေ့သောကြောင့်၊ အမျိုးမစစ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကိုမခံရကြ။ –
၂း၆၃ ဥရိမ်နှင့်သုမိမ်ပါသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မပေါ်မှီတိုင်အောင် သူတို့သည်အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို မစားရဟု ပြည်အုပ်မင်းစီရင်၏။
၂း၆၄ ပရိသတ်ပေါင်းကား လေးသောင်းနှစ်ထောင်သုံးရာခြောက်ဆယ်တည်း။ –
၂း၆၅ ထိုမှတပါး၊ ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမပေါင်း ခုနစ်ထောင်သုံးရာသုံးဆယ်ခုနစ်ယောက်၊ သီချင်းသည်ယောက်ျားမိန်းမပေါင်းနှစ်ရာ၊ –
၂း၆၆ မြင်းပေါင်းခုနစ်ရာသုံးဆယ်ခြောက်စီး၊ လားပေါင်းနှစ်ရာလေးဆယ်ငါးစီး၊ –
၂း၆၇ ကုလားအုပ်ပေါင်း လေးရာသုံးဆယ်ငါးစီး၊ မြည်းပေါင်းခြောက်ထောင်ခုနစ်ရာနှစ်ဆယ်တည်း။ –
၂း၆၈ အဆွေအမျိုးသူကြီးအချို့တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ဗိမာန်တော်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ဗိမာန်တော်ကိုမိမိနေရာ၌တည်ဆောက်ခြင်းငှါ၊ –
၂း၆၉ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း အလိုလိုလှူ၍၊ ရွှေဒင်္ဂါးခြောက်သောင်းတထောင်၊ ငွေအခွက်ငါးသောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဝတ်အစုံတရာကို ဘဏ္ဍာတော်ထဲသို့ သွင်းကြ၏။ –
၂း၇၀ ထိုသို့ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ သာမညလူအချို့၊ သီချင်းသည်၊ တံခါးစောင့်၊ ဘုရားကျွန်တို့သည် မိမိတို့နေရာမြို့ရွာတို့၌ငင်း၊ ဣသရေလပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာမြို့ရွာတို့၌ငင်း နေရာကျကြ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ သတ္တမလရောက်မှ မြို့ရွာအရပ်ရပ်၌နေသော ဣသရေလအမျိုးသားလူအပေါင်းတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ တညီတညွတ်တည်းလာ၍ စုဝေးကြ၏။–

၃း၂ ထိုအခါ ယောဇဒက်သားယောရှုနှင့် သူ၏ညီအစ်ကိုယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ ရှာလသေလသားဇေရုဗဗေလနှင့် သူ၏ညီအစ်ကိုများတို့သည်ထ၍ ဘုရားသခင်၏ လူမောရှေရေးထားသောပညတ္တိကျမ်းစာ၌ပါသည်အတိုင်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကိုပူဇော်လိုသောငှါ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင့်ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ကြ၏။–

၃း၃ ထိုပြည်အရပ်ရပ်၌နေသောသူတို့ကို ကြောက်သော်လည်း၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုမိမိတိုနပ်ပေါ်မှာတည်ထား၍၊ နံနက်ညဦးမပြတ်မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ထာဝရဘုရား အားပူဇော်ကြ၏။–

၃း၄ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း၊ သင်္ကေနေပွဲကိုလည်းခံ၍ တရားနှင့်အညီနေ့တိုင်းပြုသင့်သောဝတ်ကိုပြုလျက်၊ နေ့တိုင်းမီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို အရေ အတွက်နှင့် ပူဇော်ကြ၏။–

၃း၅ ထိုနောက်မှ အမြဲပူဇော်ရသောယဇ်၊ လဆန်းနေ့၌၄င်း၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းစေသော ဓမ္မပွဲနေ့၌၄င်း၊ ပူဇော်ရသောယဇ်၊ ထာဝရဘုရားအား အလိုလိုပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့သောသူအသီးအသီးအဘို့ ပူဇော်ရသောယဇ်တို့ကို ပူဇော်လျက်နေကြ၏။–

၃း၆ ဗိမာန်တော်တိုက်မြစ်သို့ မချသေးသော်လည်း၊ သတ္တမလတရက်နေ့မှစ၍ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ထာဝရဘုရားအားပူဇော်ကြ၏။–

၃း၇ ပန်းရန်သမားနှင့် လက်သမားတို့အားလည်း ငွေကိုပေးကြ၏။ ပေရသိရှင်ဘုရင်ကုရု အခွင့်ပေးတော်မူသည်အတိုင်း၊ အာရဇ်သစ်သားကို လေဗနုန်တောင်မှ ယုပ္ပေဆိပ်သို့ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ဇိဒုန်မြို့သားနှင့်တုရုမြို့သားတို့အား၊ စားစရိတ်နှင့် ဆီများကိုပေးကြ၏။

၃း၈ ယေရုရှလင်မြို့ဗိမာန်တော်သို့ရောက်သော ဒုတိယနှစ်၊ ဒုတိယလတွင် ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလ၊ ယောဇဒက်သားယောရှု၊ ကျန်ကြွင်းသော ညီအစ်ကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားများ၊ အချုပ်ခံရသောလူစုထဲကထွက်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ လာသောလူများအပေါင်းတို့သည်ထ၍ ဗိမာန်တော် တည်ဆောက်ခြင်းအမှုကို နှိုးဆော်စိမ့်သောငှါ လေဝိသားတို့ကိုခန့်ထားကြ၏။–

၃း၉ ထိုအခါ ယုဒအမျိုး၊ ယောရှုနှင့်သူ၏သားညီများ၊ ကပ်မျေလနှင့်သူ၏သားများ၊ လေဝိအမျိုးဟေနဒဒ်သားများ၊ သူတို့သားနှင့်ညီများတို့သည်၊ ဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါထကြ၏။–

၃း၁၀ လုပ်ဆောင်သောသူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်တိုက်မြစ်ကိုချသောအခါ၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဒါဝိဒ်စီရင်သည်အတိုင်း၊ ထာဝရ ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊ တံပိုးကိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ ခွက်ကွင်းကိုင်သော လေဝိအမျိုး၊ အာသပ်သားများတို့ကို ခန့်ထားကြ၏။–

၃း၁၁ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး၌ပြုတော်မူသော ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲတည်ပါသည်ဟူ၍ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကိုဝန်ခံလျက်၊ အသံပြိုင်၍ အလှည့်လှည့်သီချင်းဆိုကြ၏။ ဗိမာန်တော်တိုက်မြစ်ကိုချရသောကြောင့်၊ လူအပေါင်း တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊ ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။–

၃း၁၂ သို့ရာတွင် အသက်ကြီး၍ အရင်ဗိမာန်တော်ကို မြင်ဘူးသော ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ အဆွေအမျိုးသူကြီးအများတို့သည်၊ နောက်ဗိမာန် တော်တိုက် မြစ်ကျလျက်ရှိသည်ကို မြင်သောအခါ၊ ကြီးစွာသောအသံနှင့် ငိုကြွေးကြ၏။ လူအများတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။–

၃း၁၃ ထိုသို့ပြုသောကြွေးကြော်သံနှင့် ငိုကြွေးသံကို ကြားသောသူတို့သည် ပိုင်းခြား၍မသိနိုင်ကြ။ လူများတို့သည် ကြီးစွာသောအသံနှင့် ကြွေးကြော် သောကြောင့်၊ ဝေးသောအရပ်၌ ကြားရလေ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောအမျိုးသားတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့ ဗိမာန်တော်ကိုတည်ကြသည်ဟု ယုဒ အမျိုးနှင့် ဗယ်ာမိန်အမျိုး၏ ရန်သူတို့သည်ကြားလျှင်၊–

၄း၂ ဇေရုဗဗေလနှင့်အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ထံသို့လာ၍၊ ငါတို့သည်သင်တို့ထံ၌တည်းခိုပါရစေ။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ကိုသင်တို့ရှာသကဲ့သို့ ငါတို့လည်းရှာကြ၏။ ငါတို့ကို ဤပြည်သို့ဆောင်ခဲ့သော အာရှုရိဘုရင်သေရဟဒ္ဒုန်လက်ထက်မှစ၍ ထိုဘုရားသခင်အား ယဇ်ပူဇော်ကြသည်ဟု ဆိုကြသော်၊–

၄း၃ ဇေရုဗဗေလနှင့်ယောရှုအစရှိသော ဣသရေလအဆွေအမျိုးသူကြီးတို့က၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်အဘို့ ဗိမာန်တော်တည်ခြင်းအမှုကို၊ သင်တို့သည် ငါတို့နှင့်ဝိုင်း၍မလုပ်ရ။ ပေရသိရှင်ဘုရင်ကုရုမင်းကြီး အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့ ငါတို့သည် ကိုယ်တိုင်တည်ရမည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။–

၄း၄ ထိုအခါ ပြည်သားတို့သည် ယုဒအမျိုးတို့ကို လက်အားလျော့စေ၍၊ တည်ဆောက်ခြင်းအမှုကို နှောင့်ရှက်ကြ၏။–

၄း၅ ယုဒအမျိုးသားတို့၏ အကြံကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ပေရသိရှင်ဘုရင်ကုရုလက်ထက် ကာလပတ်လုံးမှသည်၊ ပေရသိရှင်ဘုရင်ဒါရိလက်ထက်တိုင်အောင်၊ ရှေ့နေတို့ကိုငှါး၍ထားကြ၏။–

၄း၆ အာရွှေရုနန်းထိုင်စက ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၌ အပြစ်တင်သောလွှာစာကို ပေးလိုက်ကြ၏။

၄း၇ အာတဇေရဇ်လက်ထက်၌ ဗိရှလံ၊ မိသရေဒတ်၊ တဗေလနှင့်အခြားသောအပေါင်းအဘော်တို့သည်၊ ရှုရိဘာသာစကားနှင့်ရေးသောလွှာစာကို၊ ပေရသိ ရှင်ဘုရင် အာတဇေရဇ်ထံသို့ပေးလိုက်ကြ၏။–

၄း၈ စာတိုက်စိုးရေဟုံနှင့် မြို့စာရေးရှိမရှဲတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို ရန်ဘက်ပြုလျက်၊ အာတဇေရဇ်မင်းကြီးထံသို့ စာပေးလိုက်၍၊–

၄း၉ စာတိုက်စိုးရေဟုံ၊ မြို့စာရေးရှိမရှဲနှင့် အခြားသောအပေါင်းအဘော်၊ ဒိနဲပြည်သား၊ အဖာသသက်ပြည်သား၊ တာပေလပြည်သား၊ အဖာရ သပြည်သား၊ အာခေဝပြည်သား၊ ဗာဗုလုန်ပြည်သား၊ ရှုရှနက်ပြည်သား၊ ဒေဟဝပြည်သား၊ ဧလံပြည်သားအစရှိသော၊–

၄း၁၀ ကြီးမြတ်သောမင်းအာသနပ္ပါဆောင်ခဲ့၍၊ ရှမာရိမြို့ရွာတို့၌ နေရာချသောသူများနှင့်၊ မြစ်အနောက်ဘက်၌နေသော အခြားသူများတို့သည်၊ ဤမည်သော နေ့ရက်ကာလတွင်၊ –

၄း၁၁ အာတဇေရဇ်မင်းကြီးထံသို့ ပေးလိုက်သောစာဟူမူကား၊ မြစ်အနောက်ဘက်၌နေသော ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည်၊ ဤမည်သောနေ့ရက်ကာလတွင် လျှောက် ပါ၏။ –

၄း၁၂ အထံတော်မှ ကျွန်တော်တို့ရှိရာသို့ ရောက်လာသောယုဒလူတို့သည် ဆိုးညစ်၍ပုန်ကန်တတ်သော ယေရုရှလင်မြို့ကိုတည်လျက်၊ မြို့ရိုးအမြစ်ကိုချ၍ လက်စသတ်လုသည်ကို သိမှတ်တော်မူပါ။ –

၄း၁၃ ထိုမြို့ကိုတည်ပြန်၍ မြို့ရိုးကိုလက်စသတ်လျှင်၊ ငွေတော်ခွဲခြင်းကိုမခံ၊ အခွန်တော်အကောက်တော်ကို မပေးဘဲနေ၍၊ နိုင်ငံတော်အကျိုးနည်းပါလိမ့်မည် ကိုသိမှတ်တော်မူပါ။ –

၄း၁၄ ကျွန်တော်တို့သည် ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် အသက်မွေးရသောသူဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ ကိုယ်တော်၌ဘုန်းတော်လျော့ကြောင်းကို ကြည့်၍မနေသင့်သောကြောင့်၊ ဘိုးတော်ဘေးတော်တို့၏ မှတ်စာကိုစစ်ကြောတော်မူမည်အကြောင်း ဤလျှောက်စာကို ပေးလိုက်ပါ၏။ –

၄း၁၅ ယေရုရှလင်မြို့သည် ပုန်ကန်တတ်သောမြို့၊ ရှင်ဘုရင်အကျိုးနှင့် နိုင်ငံတော်အကျိုးစီးပွါးကို ဖျက်ဆီးတတ်သောမြို့ဖြစ်ဘူး၍၊ ရှေးကာလ၌မြို့ထဲမှာ ပုန်ကန်သောအကြံကို အစဉ်ပြုစုသောကြောင့်၊ အတိုက်အဖျက်ခံရပါသည်အကြောင်းအရာများကို ထိုမှတ်စာ၌တွေ့၍ သိတော်မူပါလိမ့်မည်။ –

၄း၁၆ ထိုမြို့ကိုတည်ပြန်၍မြို့ရိုးကိုလက်စသတ်လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည်မြစ်အနောက်ဘက်၌အစိုးရတော်မမူကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့လျှောက်ထားပါသည်ဟု စာ၌ပါသတည်း။ –

၄း၁၇ ရှင်ဘုရင်သည် စာတိုက်စိုးရေဟုံနှင့် မြို့စားရေးရှိမရှဲမှစ၍၊ ရှမာရိမြို့၌နေသော ထိုသူတို့၏အပေါင်းအဘော်များ၊ မြစ်အနောက်ဘက်၌ နေသော အခြားသူများတို့ရှိရာသို့ ပြန်ပေးလိုက်သော စာဟူမူကား၊ –

၄း၁၈ ဤမည်သော နေ့ရက်ကာလတွင်၊ ငါရေး၍ သင်တို့ချမ်းသာပါစေ။ ငါ့ထံသို့ သင်တို့ပေးလိုက်သော စာကိုငါ့ရှေ့မှာ အနက်ပြန်၍ ဘတ်ပြီ။ –

၄း၁၉ ငါမှာထားသည်အတိုင်း စစ်ကြောကြသောအခါ၊ ထိုမြို့သည် ရှေးကာလ၌ ရှင်ဘုရင်တို့ကိုပုန်ကန်ကြောင်း၊ မကောင်းသောအကြံကို ကြံတတ်သောမြို့၊ ပုန်ကန်တတ်သောမြို့ဖြစ်ကြောင်း၊ –

၄း၂၀ ငွေတော်ကိုခွဲလျက်၊ အခွန်တော်အကောက်တော်ကိုခံလျက်၊ မြစ်အနောက်ဘက်တရှောက်လုံးကိုအစိုးရ၍ တန်ခိုးကြီးသောရှင်ဘုရင်တို့သည် ယေရုရှလင် မြို့၌ နေဘူးကြောင်းများကိုသိရ၏။ –

၄း၂၁ သို့ဖြစ်၍ ငါသည် အခွင့်မပေးမီတိုင်အောင်၊ ထိုသူတို့သည် မြို့ကိုမတည်ဘဲနေစေမည်အကြောင်း အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုကြလော့။ –

၄း၂၂ နိုင်ငံတော်အကျိုးမပျက်စီးစေခြင်းငှါ သတိပြု၍ ဤအမှုကို စေ့စေ့ကြည့်ရှုကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၄း၂၃ အာတဇေရဇ်မင်းကြီးစာကို ရေဟုံနှင့် မြို့စာရေးရှိမရှဲ အစရှိသောသူတို့အပေါင်းအဘော်ရှေ့မှာ ဘတ်ပြီးလျှင်၊ သူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၊ ယုဒလူတို့ရှိ ရာသို့ အလျင်အမြန်သွား၍ ယုဒလူတို့၏ အလုပ်အကိုင်ကို အနိုင်အထက် ဆီးတားကြ၏။ –

၄း၂၄ ထိုသို့ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်တည်ခြင်းအမှုပြတ်၍၊ ပေရသိရှင်ဘုရင်ဒါရိရှနန်းစံ နှစ်နှစ်တိုင်အောင် လက်စမသတ်ဘဲ နေလေ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ထိုအခါ ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲနှင့် ဣဒေါသားပရောဖက်ဇာခရိလူတို့သည် ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား၊ ယုဒလူတို့အား ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ဟောကြ၏။ –

၅း၂ ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏ပရောဖက်တို့သည် ဝိုင်းသဖြင့်၊ ရှာလသေလသားဇေရုဗဗေလနှင့် ယောဇဒက်သားယောရှုသည်ထ၍ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်ကို တည်စပြုပြန်ကြ၏။

၅း၃ ထိုအခါ မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန်တာတနဲနှင့် ရှေသာဗောဇနဲမှစ၍ သူတို့အပေါင်းအဘော်တို့သည်လာ၍၊ ဤအိမ်ကိုတည်ဆောက်ရမည်၊ ဤမြို့ရိုးကို ပြုပြင်ရမည်အကြောင်း အဘယ်သူမှာထားသနည်းဟူ၍၎င်း၊ –

၅း၄ ဤအိမ်ကို တည်ဆောက်သော သူတို့၏အမည်ကား အဘယ်သို့နည်းဟူ၍၎င်း၊ မေးစစ်ကြသော်လည်း၊ –

၅း၅ ဒါရိမင်းအမိန့်တော်မရောက်မီ အလုပ်အကိုင်မပြတ်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည်ယုဒအမျိုးသားအသက်ကြီးသူတို့ကို ထောက်ရှုတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ အထံတော်သို့ လျှောက်စာကိုပေးလိုက်ကြ၏။

၅း၆ မြစ်အနောက်ဘက်မြို့ဝန်တာတနဲနှင့်ရှေသာဗောဇနဲမှစ၍ သူတို့အပေါင်းအဘော်၊

၅း၇ မြစ်အနောက်ဘက်၌နေသော အဖာသသက်လူတို့သည်၊ ဒါရိမင်းကြီးထံသို့ ပေးလိုက်သော စာချက်ဟူမူကား၊ ဒါရိမင်းကြီး၌ အစဉ်ချမ်းသာရှိပါစေသော။ –

၅း၈ ကျွန်တော်တို့သည်ယုဒပြည်တွင် ကြီးမြတ်သောဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ ရောက်၍၊ ထိုအရပ်သားတို့သည် အိမ်တော်ကိုကျောက်ကြီးနှင့် တည်လုပ်လျက်၊ ကျောက်ထရံပေါ်မှာ သစ်သားကိုတင်လျက်၊ အလျင်အမြန်လုပ်ဆောင်၍ အကြံထမြောက်ကြောင်းကို သိမှတ်တော်မူပါ။ –

၅း၉ ဤအိမ်ကို တည်ဆောက်ရမည်၊ ဤမြို့ရိုးကို ပြုပြင်ရမည်အကြောင်း အဘယ်သူမှာထားသနည်းဟူ၍၎င်း၊ –

၅း၁၀ သူကြီးတို့၏ အမည်များကို စာရင်းယူ၍ အထံတော်သို့ ပေးလိုက်ခြင်းငှါ၊ သူကြီးတို့၏ အမည်များကို၎င်း၊ အသက်ကြီးသူတို့၌ မေးမြန်းသောအခါ၊ –

၅း၁၁ သူတို့က၊ ငါတို့သည်ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးအရှင် ဘုရားသခင်၏ကျွန်တော်ဖြစ်ကြ၏။ ရှေးကာလ၌ကြီးမြတ်သော ဣသရေလရှင်ဘုရင်တည်ထောင်တော်မူသောအိမ်တော်ကို ယခုပြုပြင်ကြ၏။

၅း၁၂ ငါတို့ဘိုးဘေးတို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်သောကြောင့်၊ သူတို့ကို ခါလဒဲမင်း၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာ လက်သို့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် ဤအိမ်တော်ကို ဖျက်ဆီး၍၊ ပြည်သားတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွား၏။ –

၅း၁၃ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကုရုသည်၊ နန်းစံပဌမနှစ်တွင် ဤဗိမာန်တော်ကို ပြုပြင်ရမည်အကြောင်း မိန့်တော်မူ၏။ –

၅း၁၄ နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်ထဲကထုတ်၍၊ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်နှင့်ဆိုင်သော်လည်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့၏ဗိမာန်သို့ဆောင်သွားသော ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာတို့ကို ကုရုမင်းကြီးသည် ဗာဗုလုန်မြို့၏ဗိမာန်ထဲက တဖန်ထုတ်၍၊ ရှေရှဗာဇာအမည်နှင့် မြို့ဝန်အရာ၌ ခန့်ထားသောသူလက်သို့ အပ်တော်မူလျက်၊ –

၅း၁၅ ဤတန်ဆာတို့ကိုယူ၍ယေရုရှလင်မြို့၏ဗိမာန်တော်သို့ဆောင်သွားလော့။ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ကို မိမိနေရာ၌တည်ပြန်စေဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –

၅း၁၆ ထိုရှေရှဗာဇာသည်လာ၍ ယေရုရှလင်မြို့၏ဘုရားအိမ်တော်အမြစ်ကိုချထားသဖြင့်၊ ထိုအချိန်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် ငါတို့သည်တည်လုပ်လျက်လက်စမ သတ်သေးဟု ပြန်ပြောကြ၏။ –

၅း၁၇ သို့ဖြစ်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဘုရား၏အိမ်တော်ကိုတည်ရမည်အကြောင်း၊ ကုရုမင်းကြီးအမိန့်တော်ရှိသည်မရှိသည်ကိုသိလိုသဖြင့်၊ ဗာဗုလုန်မြို့ ဘဏ္ဍာတော် တိုက်၌ ရှာဖွေစေခြင်းငှါ၊ အလိုတော်ရှိလျှင် ရှာဖွေစေတော်မူပါ။ နောက်တဖန် ဤအမှု၌အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ကျွန်တော်တို့ဆီသို့ အမိန့်တော်စာကို ပေးလိုက်တော်မူပါဟု လျှောက်စာ၌ပါသတည်း။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ထိုအခါ ဒါရိမင်းကြီးအမိန့်တော်နှင့် ဗာဗုလုန်မြို့ ဘဏ္ဍာတော်ထားရာစာတိုက်၌ ရှာဖွေကြ၏။ –

၆း၂ မေဒိပြည်၊ အာခမေသမြို့၊ နန်းတော်၌စာလိပ်ကိုတွေ့၍၊ စာလိပ်၌ပါသောစကားဟူမူကား၊ –

၆း၃ ယဇ်ပူဇော်ရာအိမ်တော်ကိုတည်စေ။ တိုက်မြစ်ကိုခိုင်ခံ့စွာချထားစေ။ အမြင့်အတောင်ခြောက်ဆယ်၊ အနံအတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိ၍၊ –

၆း၄ ကြီးသောကျောက်တန်းသုံးဆင့်၊ အသစ်သောသစ်သားတန်းတဆင့်နှင့် အထပ်ထပ်တည်စေ။ စရိတ်များကိုလည်း ဘဏ္ဍာတော်ထဲက ထုတ်၍ပေးစေ။ –

၆း၅ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်ထဲက နေဗုခဒ်နေဇာထုတ်၍ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်နှင့်ဆိုင်သော်လည်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ဆောင်ခဲ့သော ရွှေတန်ဆာငွေ တန်ဆာတို့ကို ပြန်ပေးစေ။ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်သို့ပို့၍ အလုံးစုံတို့ကို ဘုရားအိမ်တော်ထဲတွင် မိမိတို့နေရာ၌ထားစေဟု ကုရုမင်းကြီးသည် နန်းစံ ပဌမနှစ်တွင်၊ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဘုရားအိမ်တော်အမှုမှာ အမိန့်တော်ရှိ၏။ –

၆း၆ သို့ဖြစ်၍၊ မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန်တာတနဲ၊ ရှေသာဗောဇနဲနှင့် သင်တို့အပေါင်းအဘော်တည်းဟူသော မြစ်အနောက်ဘက်၌နေသော အဖာသသက်လူတို့၊ ထွက်သွားကြ။ –

၆း၇ ထိုဘုရား၏ အိမ်တော်တည်ခြင်းအမှုကို မဆီးမတားကြနှင့်။ ယုဒမြို့ဝန်နှင့် ယုဒအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့သည် ထိုအိမ်တော်ကို မိမိနေရာ၌ တည်ပါလေစေ။ –

၆း၈ ထိုမှတပါး၊ သင်တို့သည် ထိုဘုရား၏ အိမ်တော်တည်ခြင်းအမှုကို ယုဒအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့နှင့် ကူညီရမည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် အဆီးအတားမရှိ စေခြင်းငှါ၊ မြစ်အနောက်ဘက်၌ခံသောအခွန်တော်တည်းဟူသော ဘဏ္ဍာတော်ထဲက အိမ်တော်တည်စရာစရိတ်ကိုချက်ခြင်း ထုတ်ပေးရမည်အကြောင်း ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ –

၆း၉ ထိုမှတပါး၊

၆း၁၀ သူတို့သည် မွှေးကြိုင်သောယဇ်တို့ကို ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ဘုရားသခင်အားပူဇော်၍၊ ရှင်ဘုရင်အသက်၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ အသက်အဘို့ ဆုတောင်းစေခြင်းငှါ၊ သူတို့လိုချင်သမျှယေရုရှလင်မြို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ စီရင်သည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်အား မီးရှို့ရာယဇ် ပူဇော်စရာဘို့နွား၊ သိုးထီး၊ သိုးသငယ်၊ စပါး၊ ဆား၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီတို့ကို နေ့တိုင်းအစဉ်မပြတ်ပေးစေ။ –

၆း၁၁ ၄င်းနည်းအကြင်သူသည် ဤအမိန့်တော်ကိုငြင်းဆန်လျှင်၊ ထိုသူ၏အိမ်မှသစ်တိုင်ကို နှုတ်ယူ၍စိုက်ပြီးမှ သူ့ကိုလည်ဆွဲချစေ။ သူ့အိမ်ကိုလည်း နောက်ချေးပုံ ဖြစ်စေဟု ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ –

၆း၁၂ ယေရုရှလင်မြို့၏ဘုရားအိမ်တော်ကို ကျိုးပဲ့ပျက်စီးစေခြင်းငှါ ပြုသောရှင်ဘုရင်နှင့် ဆင်းရဲသားအပေါင်းတို့ကို၊ ထိုအရပ်၌နာမတော်တည်စေသောဘုရား သခင်သည် ဖျက်ဆီးတော်မူပါစေသော။ ငါဒါရိသည် အမိန့်တော်ကိုပေး၏။ အမိန့်တော်အတိုင်း အလျင်အမြန် ပြုစေဟုပေးလိုက်သတည်း။

၆း၁၃ ထိုအခါ ဒါရိမင်းကြီးပေးလိုက်သော အမိန့်တော်အတိုင်း၊ မြစ်အနောက်ဘက်မြို့ဝန်တာတနဲ၊ ရှေသာဗောဇနဲနှင့်သူတို့အပေါင်းအဘော်တို့သည် အလျင် အမြန်ပြုကြ၏။ –

၆း၁၄ ယုဒအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့သည်တည်ဆောက်၍၊ ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲနှင့် ဣဒေါသားဇာခရိဟောသောအားဖြင့်၊ အကြံထမြောက်ကြ၏။ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်အမိန့်တော်နှင့် ပေရသိရှင်ဘုရင်ကုရုမင်း၊ ဒါရိမင်းအမိန့်တော်အတိုင်း တည်ဆောက်၍လက်စသတ်ကြ၏။ –

၆း၁၅ ဒါရိမင်းကြီးနန်းစံခြောက်နှစ်၊ အာဒါလသုံးရက်နေ့တွင်အိမ်တော်သည်ပြီးပြည့်စုံ၏။

၆း၁၆ ဣသရေလအမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားအစရှိသော သိမ်းသွားခြင်းကိုခံဘူးသော အမျိုးသားချင်းရှိသမျှတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် ကိုဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် အနုမောဒနာပွဲခံကြ၏။ –

၆း၁၇ ထိုအိမ်တော်၏ အနုမောဒနာပွဲတွင် နွားတရာ၊ သိုးထီးနှစ်ရာ၊ သိုးသငယ်လေးရာကို၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုးတဆယ်နှစ်မျိုးအလိုက် အမျိုးသားအပေါင်းတို့၏ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တည်းဟူသော ဆိတ်ထီးတဆယ်နှစ်ကောင်ကို၎င်း၊ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ –

၆း၁၈ မောရှေကျမ်းစာ၌ပါသည်အတိုင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဘုရားဝတ်ကိုပြုစေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အသီးအသီးတို့ကို၎င်း၊ သင်းဖွဲ့သောလေဝိသား တို့ကို၎င်း ခန့်ထားကြ၏။ –

၆း၁၉ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော အမျိုးသားတို့သည် ပဌမလတဆယ်လေးရက်နေ့တွင် ပသခါပွဲကိုလည်းခံကြ၏။ –

၆း၂၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့်လေဝိသားတို့သည် တညီတညွတ်တည်း ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေ၍၊ အလုံးစုံတို့သည်သန့်ရှင်းသဖြင့်၊ မိမိတို့အဘို့မှစ၍ ပေါက်ဘော်ချင်း ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အဘို့နှင့် သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောအမျိုးသားအပေါင်းတို့အဘို့ ပသခါသိုးသငယ်ကိုသတ်ကြ၏။ –

၆း၂၁ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံသော လူစုထဲကထွက်လာသော ဣသရေလအမျိုးသားများ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ရှာလိုသောငှါ၊

တပါးအ မျိုးသား နေရာအရပ် အညစ်အကြေးကို ပယ်ရှားသောသူများအပေါင်းတို့သည် ပသခါပွဲကိုစား၍၊ –
၆း၂၂ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် အဇုမပွဲကိုလည်းခံကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဝမ်းမြောက်သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ဗိမာန်တော်တည်ဆောက်ခြင်း အမှုမှာ၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင် မစမည်အကြောင်း၊ စိတ်နှလုံးတော်ကို သူတို့ဘက်သို့ကူးစေတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁–၅ ထိုနောက်၊ ပေရသိရှင်ဘုရင်အာတဇေရဇ်လက်ထက်၌၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးအာရုန်၊ လောဇာ၊ ဖိနဟတ်၊ အဘိရှု၊ ဗုက္ကိ၊ ဩဇိ၊ ဇေရဟိ၊ မေရာယုတ်၊ အာဇရိ၊ အာမရိ၊ အဟိတုတ်၊ ဇာဒုတ်၊ ရှလ္လုံ၊ ဟိလခိ၊ အာဇရိ၊ စရာယတို့မှ ဆင်းသက်သောသူ၊ –
၇း၆ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်းစာကို လေ့ကျက်သောဆရာဖြစ်သောသူ ဧဇရသည် ဗာဗုလုန်မြို့မှ ထွက်သွား၏။ ထိုသူတောင်းသမျှကို သူ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား တန်ခိုးတော်ကြောင့် ရှင်ဘုရင်ပေးသနားတော်မူ၏။ –
၇း၇ အာတဇေရဇ်မင်းကြီး နန်းစံခုနစ်နှစ်တွင်၊ အချို့သော ဣသရေလအမျိုးသားယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ သီချင်းသည်၊ တံခါးစောင့်၊ ဘုရားကျွန်တို့သည် လည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ လိုက်သွားကြ၏။ –
၇း၈ ရှင်ဘုရင်နန်းစံခုနစ်နှစ်၊ ပဉ္စမလတွင် ဧဇရသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်လေ၏။ –
၇း၉ ပဌမလတရက်နေ့တွင်၊ ဗာဗုလုန်မြို့မှထွက်၍၊ ပဉ္စမလတရက်နေ့တွင်၊ မိမိဘုရားသခင် တန်ခိုးကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လေ၏။ –
၇း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ဧဇရသည် ထာဝရဘုရား၏တရားတော်ကို စစ်ဆေးစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၎င်း၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို ဣသရေလအမျိုး၌ သွန်သင်ခြင်းငှါ၎င်း သဘောကျသောသူဖြစ်၏။
၇း၁၁ ထာဝရဘုရား၏ပညတ်စကားနှင့် ဣသရေလအမျိုး၌ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို လေ့ကျက်သောဆရာ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧဇရအား၊ အာတဇေရဇ် မင်းကြီး ပေးတော်မူသော အမိန့်တော်စာချက်ဟူမူကား၊ –
၇း၁၂ ဘုရင်တို့၏ ဘုရင်အာတဇေရဇ်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင့်တရားကျမ်းတတ်ဆရာ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧဇရ၌ ခပ်သိမ်းသော မင်္ဂလာဖြစ်စေ သောဟူ၍ ဤမည်သော ကာလတွင်မှာလိုက်၏။ –
၇း၁၃ ငါ့နိုင်ငံ၌ရှိသော ဣသရေလအမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့တွင် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ကိုယ်အလိုအလျောက် သွားချင်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် သင်နှင့်အတူ လိုက်သွားရမည်အကြောင်း ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ –
၇း၁၄ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင့်တရားကို သင်လေ့ကျက်သည်အတိုင်း၊ ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့၌ တရားအမှုများကို မေးမြန်းစစ်ဆေး စေခြင်း ငှါ၎င်း၊ –
၇း၁၅ ယေရုရှလင်မြို့မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်အား၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်အတွင်းဝန်တို့သည် ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့်ပူဇော်သော ရွှေငွေ နှင့်တကွ၊ –
၇း၁၆ ဣသရေလအမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၏ ဘုရားအိမ်တော်အဘို့အလိုလိုလှူ၍ ဗာဗုလုန်ပြည်၌ သင်ရနိုင်သမျှသော ရွှေငွေကို ဆောင်သွားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် အတွင်းဝန်ခုနစ်ပါးစေလွှတ်၏။ –
၇း၁၇ ထိုငွေကိုယူပြီးလျှင် နွား၊ သိုးထီး၊ သိုးသငယ်နှင့်တကွ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာတို့ကို အလျင်အမြန်ဝယ်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိသော သင်တို့၏ဘုရားအိမ်တော် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာပူဇော်ရမည်။ –
၇း၁၈ ကျန်ကြွင်းသောရွှေငွေကို သင်နှင့်သင့်ညီအစ်ကိုတို့ ပြုချင်သမျှအတိုင်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်အလိုတော်နှင့်အညီပြုလော့။ –
၇း၁၉ သင်၏ဘုရားအိမ်တော် ဝတ်ပြုစရာဘို့သင်၌ အပ်ပေးသောတန်ဆာများကိုလည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်တွင် သိုထားလော့။ –
၇း၂၀ သင်၏ဘုရားသခင့်အိမ်တော်အဘို့ လိုသေးသောအရာ၊ ဝယ်သင့်သမျှတို့ကို ဘဏ္ဍာတော်ထဲက ထုတ်၍ဝယ်လော့။ –
၇း၂၁ ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင့်တရားကို လေ့ကျက်သောဆရာ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧဇရ တောင်းသမျှအတိုင်၊ –
၇း၂၂ ငွေအခွက်တထောင်၊ ဂျုံဆန်ကောရတရာ၊ စပျစ်ရည်ဗတ်တရာ၊ ဆီဗတ်တရာနှင့်တကွ ဆားမည်မျှမဆို၊ မြစ်အနောက်ဘက်၌နေသော အခွန်ဝန်အပေါင်း တို့သည် အလျင်အမြန်ပေးရမည်အကြောင်း၊ ငါရှင်ဘုရင်အာတဇေရဇ် အမိန့်တော်ရှိ၏။ –
၇း၂၃ ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ဘုရားသခင် မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ ထိုဘုရားသခင်၏အိမ်တော်အဘို့ ကြိုးစား၍လုပ်ဆောင်စေ။ ရှင်ဘုရင်နှင့် ဆွေတော်မျိုးတော် အပေါ်သို့ အဘယ်ကြောင့်အမျက်တော် သက်ရောက်ရမည်နည်း။ –
၇း၂၄ ထိုမှတပါး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ သီချင်းသည်၊ တံခါးစောင့်၊ ဘုရားကျွန်၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အမှုစောင့် တစုံတယောက်၌မျှ ငွေတော်ကို မခွဲစေနှင့်။ အခွန်တော် အကောက်တော်ကို မခံမယူစေနှင့်ဟု ငါမှာလိုက်၏။ –
၇း၂၅ သင်ဧဇရသည်လည်း၊ သင်၏ဘုရားသခင့်တရားကို နားလည်သော၊ မြစ်အနောက်ဘက်သားအပေါင်းတို့တွင်၊ တရားမှုကို စီရင်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ မသိသောသူတို့ကို သွန်သင်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ မင်းများ၊ တရားသူကြီးများကို သင်၏ဘုရားသခင့်ဉာဏ်နှင့် သင်ပြည့်စုံသည်အတိုင်း ခန့်ထားလော့။ –
၇း၂၆ သင်၏ဘုရားသခင့်တရားနှင့် ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ကို ငြင်းဆန်သောသူမည်သည်ကား၊ အသေသတ်ခြင်း၊ နှင်ထုတ်ခြင်း၊ ဥစ္စာသိမ်းယူခြင်း၊ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားခြင်းတည်းဟူသော ရာဇဝတ်တစုံတခုကို အလျင်အမြန်ခံစေဟု အမိန့်တော်စာ၌ပါသတည်း။
၇း၂၇ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်ကို တင့်တယ်စေမည်အကြံကို ရှင်ဘုရင်စိတ်နှလုံးထဲသို့ သွင်းပေးတော်မူထသော၊ ရှင်ဘုရင်ရှေ့၊ အတွင်းဝန်များ၊ ဗိုလ်မင်းများရှေ့မှာ ငါ့အားအခွင့်ပေးတော်မူသော ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ –
၇း၂၈ ထိုသို့ ငါ၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား တန်ခိုးတော်ကြောင့်၊ ငါသည်ခွန်အားရှိ၍ ငါနှင့်အတူလိုက်သွားရသော ဣသရေလအမျိုးအကြီးအကဲတို့ကို စုဝေးစေ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ အာတဇေရှဇ်မင်းကြီး လက်ထက်၌၊ ငါနှင့်အတူ ဗာဗုလုန်မြို့မှ ထွက်သွားသောသူ အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့၏ သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်းဟူမူကား။ –
၈း၂ ဖိနဟတ်အမျိုးဂေရရှုံ၊ ဣသမာအမျိုးဒံယေလ၊ ဒါဝိဒ်အမျိုးဟတ္တုတ်၊ –
၈း၃ ရှေခနိအမျိုးဖာရုတ်အနွယ်ထဲက ဇာခရိနှင့် စာရင်းဝင်သူ ယောက်ျားပေါင်း တရာငါးကျိပ်၊ –
၈း၄ ပါဟတ်မောဘအမျိုး၊ ဇေရာယသားဧလျောနဲနှင့် ယောက်ျားပေါင်းနှစ်ရာ၊ –
၈း၅ ရှေခနိအမျိုး ယဟာဇေလသားနှင့် ယောက်ျားပေါင်းသုံးရာ၊ –
၈း၆ အာဒိန်အမျိုးယောနသန်သားဧဗက်နှင့် ယောက်ျားပေါင်းငါးကျိပ်၊ –
၈း၇ ဧလံအမျိုး၊ အာသလိသား ယေရှာယနှင့်ယောက်ျားပေါင်းခုနစ်ကျိပ်၊ –
၈း၈ ရှေဖတိအမျိုး မိက္ခေလသား ဇေဗဒိနှင့် ယောက်ျားပေါင်းရှစ်ကျိပ်၊ –
၈း၉ ယွာဘအမျိုးယေဟေလသားဩဗဒိနှင့်ယောက်ျားပေါင်းနှစ်ရာတကျိပ်ရှစ်ယောက်၊ –
၈း၁၀ ရှေလောမိတ်အမျိုး၊ ယောသိဖိသားနှင့် ယောက်ျားပေါင်းတရာခြောက်ကျိပ်၊ –
၈း၁၁ ဗေဗဲအမျိုး၊ ဗေဗဲသား ဇာခရိနှင့် ယောက်ျားပေါင်းနှစ်ကျိပ်ရှစ်ယောက်၊ –
၈း၁၂ အာဇဂဒ်အမျိုး၊ ဟက္ကတန်သား ယောဟနန်နှင့်ယောက်ျားပေါင်းတရာတကျိပ်၊ –
၈း၁၃ အဒေါနိကံအမျိုးသားတို့တွင်၊ နောက်ကျသောသူ၊ ဧလိဖလက်၊ ယေယေလ၊ ရှေမာယနှင့် ယောက်ျားပေါင်းခြောက်ကျိပ်၊ –
၈း၁၄ ဗိဂဝဲအမျိုးသားဥသဲ၊ ဇဗ္ဗုဒ်နှင့် ယောက်ျားပေါင်းခုနစ်ကျိပ်တည်း။
၈း၁၅ ထိုလူများတို့ကို အဟာဝမြို့သို့စီးသော မြစ်နားမှာငါစုဝေးစေ၍၊ သုံးရက်ပတ်လုံးတဲ၌နေကြ၏။ လူများနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်များတို့ကို ငါစစ်ဆေး၍၊ လေဝိသားတယောက်ကိုမျှ မတွေ့သောအခါ၊ –
၈း၁၆ လူကြီးဧလျာဇာ၊ အရေလ၊ ရှေမာယ၊ နာသန်၊ ဇာခရိ၊ မေရှုလံ၊ ပညာရှိယာရိပ်၊ ဧလနာသန်တို့ကိုခေါ်၍၊ –
၈း၁၇ ကသိဖိမြို့သူကြီး ဣဒေါထံသို့မှာစာနှင့်စေလွှတ်လျက်၊ ဣဒေါနှင့် ကသိဖိမြို့မှာနေသောသူ၏ညီအစ်ကိုဘုရားကျွန်တို့သည်၊ ငါတို့ဘုရားသခင့်အိမ်တော် အမှုစောင့်များကို ပေးစေခြင်းငှါ၊ သူတို့အား အဘယ်သို့ပြောဆိုရမည်ကို ငါမှာလိုက်၏။ –
၈း၁၈ ထိုသူတို့သည် ငါတို့၏ဘုရားသခင့်တန်ခိုးကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ဣသရေလသား လေဝိ၏သားမဟာလိအမျိုးသား၊ ပညာရှိတယောက်၊ ရှေရဘိနှင့် သူ၏ပေါက်ဘော်တကျိပ်ရှစ်ယောက်၊ –
၈း၁၉ ဟာရှဘိနှင့် မေရာရိအမျိုး ယေရှာယနှင့် သူ၏ပေါက်ဘော်နှစ်ကျိပ်၊ –
၈း၂၀ လေဝိသားတို့အမှုကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ၊ ဒါဝိဒ်နှင့်မှူးတော်မတ်တော်ခန့်ထားသော ဘုရားကျွန်များ၊ စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း၊ နှစ်ရာနှစ်ကျိပ်တို့ကို ခေါ်ခဲ့ကြ၏။
၈း၂၁ ထိုအခါ ဥစ္စာများမှစ၍ သူငယ်ချင်းများနှင့်တကွ၊ ငါတို့သွားစရာ မှန်သောလမ်းကို ဘုရားသခင်၌ရှာ၍၊ ရှေ့တော်မှာခြိုးခြံစွာကျင့်ခြင်းငှါ၊ အဟာဝမြစ် နားတွင်၊ အစာရှောင်ရာအချိန်ကို ငါကြော်ငြာ၏။ –
၈း၂၂ အကြောင်းမူကား၊ ကျွန်တော်တို့ ဘုရားသခင်ကို ရှာသောသူအပေါင်းတို့သည်၊ တန်ခိုးကျေးဇူးတော်ကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်ကိုစွန့်သောသူ အပေါင်း တို့ကို၊ တန်ခိုးတော်ဆီးတား၍ အမျက်တော်သက်ရောက်လိမ့်မည်ဟု ငါတို့သည်ရှင်ဘုရင်အား လျှောက်ထားသောကြောင့်၊ လမ်းတွင်ရန်သူလက်နှင့် လွတ်စေခြင်းငှါ လိုက်၍ပို့ရသော စစ်သူရဲ၊ မြင်းစီးသူရဲတတပ်ကို ရှင်ဘုရင်၌ မတောင်းဝံ့၊ ရှက်ကြ၏။ –
၈း၂၃ ထိုအမှုကြောင့်၊ ငါတို့သည် အစာရှောင်၍၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းလျက်နေကြ၏။ ဘုရားသခင်လည်း နားထောင်တော်မူ၏။ –
၈း၂၄ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး တကျိပ်နှစ်ပါး၊ ရှေရဘိ၊ ဟာရှဘိနှင့် သူတို့ ညီအစ်ကို တကျိပ်ကို ငါရွေးထားပြီးလျှင်၊ –
၈း၂၅ ရှင်ဘုရင်မှစ၍ အတွင်းဝန်၊ မှူးတော်မတ်တော်၊ စည်းဝေးသော ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင့် အိမ်တော် အဘို့လှူသော ပူဇော်သက္ကာ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ တန်ဆာတည်းဟူသော၊ –
၈း၂၆ ငွေအခွက်ခြောက်ထောင် ငါးပိဿာ၊ ငွေတန်ဆာအခွက်တထောင်၊ ရွှေအခွက်တထောင်၊ –
၈း၂၇ ရွှေဒင်္ဂါးတထောင်အချိန်ရှိသော ရွှေအင်တုံနှစ်ဆယ်၊ ရွှေနှင့်အမျှမြတ်သော ရွှေကြေးဝါစစ် ဖလားနှစ်လုံးတို့ကို ငါချိန်၍အပ်လျက်၊ –
၈း၂၈ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းကြ၏။ ဤတန်ဆာတို့သည်လည်း သန့်ရှင်းသော တန်ဆာဖြစ်ကြ၏။ ဤငွေနှင့်ဤရွှေသည်လည်း၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့်လှူသောရွှေငွေဖြစ်၏။ –
၈း၂၉ ယေရုရှလင်မြို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်အခန်းတို့တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ လေဝိသား၊ ဣသရေလအဆွေအမျိုး သူကြီးတို့ရှေ့မှာ မချိန်မှီတိုင် အောင် ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ကြလော့ဟု မှာထား၏။ –
၈း၃၀ ထိုသို့ချိန်သော ရွှေ၊ ငွေ တန်ဆာတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်သို့ ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့သည် ခံယူကြ ၏။
၈း၃၁ ပဌမလတဆယ်နှစ်ရက်နေ့တွင်၊ ငါတို့သည် အဟာဝမြစ်မှ ထွက်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခရီးသွားကြ၏။ လမ်းနား၌ ချောင်း၍နေသော ရန်သူ လက်မှ၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင့်တန်ခိုးတော်ကြောင့် လွတ်လျက်၊ –
၈း၃၂ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်၍ သုံးရက်နေကြ၏။
၈း၃၃ စတုတ္ထနေ့တွင် ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌၊ ဖိနဟတ်သား ဧလာဇာနှင့် လေဝိအမျိုး ယောရှုသား ယောဇဗဒ်၊ ဗိန္နွိသား နောဒိတို့သည် ဝိုင်း၍ ကြည့်ရှု လျက်၊ –
၈း၃၄ ဥရိသား ယဇ်ပုရောဟိတ်မေရမုတ်သည် ထိုရွှေငွေတန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ရေတွက်ချိန်တွယ်၍ တနေ့ခြင်းတွင်အချိန်ပေါင်းကို မှတ်သားလေ၏။ –
၈း၃၅ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော လူစုထဲကထွက်လာသော သူတို့သည်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးများတို့အဘို့ နွားတဆယ်နှစ်ကောင်၊ သိုးထီး ကိုးဆယ်ခြောက်ကောင်၊ သိုးသငယ်ခုနစ်ဆယ်ခုနစ်ကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်အဘို့ ဆိတ်တဆယ်နှစ်ကောင်တို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ ရာယဇ်ကိုပူဇော်ကြ၏။ –

၈း၃၆ ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော် အမှာတော်တို့ကို ကိုယ်စားတော်မင်း၊ မြစ်အနောက်ဘက်မြို့ဝန်တို့၌အပ်၍၊ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးနှင့်ဘုရားသခင့်အိမ်တော်ကို ပြုစုကြ၏။–

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ထိုအမှုပြီးမှ၊ အကြီးအကဲတို့သည် ငါ့ထံသို့လာ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားအစရှိသော ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဤပြည်သားရင်းတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သဖြင့်၊ ခါနာနိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ယေဗုသိလူ၊ အမ္မုန်လူ၊ မောဘလူ၊ အဲဂုတ္တုလူ၊ အာမောရိလူတို့ကို ရွံ့ရှာဘွယ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ကြ ပါ၏။–

၉း၂ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သမီးများကိုကိုယ်ဘို့၄င်း၊ ကိုယ်သားဘို့၄င်း၊ သိမ်းယူသဖြင့်၊ သန့်ရှင်းသောအမျိုးသည် ဤပြည်သားရင်းအမျိုးနှင့် ရောနှောလျက်ရှိ၍၊ အကြီးအကဲနှင့် မင်းအရာရှိတို့သည်၊ ဤဒုစရိုက်အမှုကိုအဦးပြုကြပြီတကားဟု ကြားပြောကြ၏။–

၉း၃ ထိုစကားကို ငါကြားလျှင် အတွင်းအဝတ်၊ ပြင်အဝတ်ကို ဆုတ်၍ ဆံပင်နှင့်မုတ်ဆိတ်ကို နှုတ်ပစ်လျက်၊ မိန်းမောတွေဝေလျက်ထိုင်နေ၏။–

၉း၄ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူအပေါင်းတို့သည်၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောသူတို့ ပြစ်မှားသော အပြစ်ကြောင့်၊ ငါ့ထံမှာစည်းဝေး၍၊ ညဦးယံယဇ်ပူဇော်ချိန်တိုင်အောင် ငါသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်နေ၏။

၉း၅ ညဦးယံ ယဇ်ပူဇော်ချိန်တွင်၊ စိတ်ပျက်ရာမှထ၍ အတွင်းအဝတ်၊ ပြင်အဝတ်ကို ဆုတ်ပြီးလျှင်၊ ဒူးထောက်၍၊ ငါ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ လက်ဝါးတို့ကို ဖြန့်လျက်၊–

၉း၆ အိုအကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သို့ မမျှော်မကြည့်ဝံ့၊ ရှက်ကြောက်၍ မျက်နှာနီပါ၏။ အကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ပြုမိသော ဒုစရိုက်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ခေါင်းပေါ်မှာ အထပ်ထပ်လွှမ်းမိုး၍၊ ကြီးစွာသောအပြစ်သည် မိုဃ်းကောင်းကင်သို့မှီပါ၏။–

၉း၇ ဘိုးဘေးလက်ထက်မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်၊ အလွန်ပြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ရှင်ဘုရင်နှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်မှစ၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့တိုင် အောင်ခံသကဲ့သို့၊ တပါးအမျိုးသား ရှင်ဘုရင်လက်သို့အပ်ခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်း၊ သိမ်းသွားခြင်း၊ လုယက်ခြင်း၊ မျက်နှာပျက်ခြင်းကိုခံရပါ၏။–

၉း၈ ယခုဏတွင်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဘေးမဲ့လွတ်၍ကျန်ကြွင်းစေလျက်၊ သန့်ရှင်းသောဌာနတော်၌ စွဲထားသော တံစို့ကိုပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်တို့မျက်စိကိုလင်းစေ၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်ခံနေရာ၌ အသက်ရှူ ပြန်ရသော အခွင့်ကိုပေးတော်မူပြီ။–

၉း၉ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ခံလျက်နေရပါ၏။ ထိုသို့ကျွန်ခံလျက်နေရသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်သည်စွန့်ပစ်တော်မမူ။ အကျွန်ုပ်တို့ အသက် လွတ်ခြင်းငှါ၄င်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကိုထူထောင်၍၊ ပြိုပျက်ရာတို့ကို ပြုပြင်ခြင်းငှါ၄င်း၊ ယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့၌ ခိုလှုံရာအရပ်ကို အကျွန်ုပ်အားပေး ခြင်းငှါ၄င်း၊ ပေရသိရှင်ဘုရင်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့၌ ကျေးဇူးပြုချင်သော စေတနာစိတ်ကိုပေးသနားတော်မူပြီ။–

၉း၁၀ ယခုလည်း အိုအကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်၊ ဤသို့ပြုမိပြီးမှ၊–

၉း၁၁ အဘယ်သို့လျှောက်ရပါမည်နည်း။–

၉း၁၂ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သွား၍ သိမ်းယူလတံ့သောပြည်သည်၊ ပြည်သူပြည်သားတို့ အညစ်အကြေးကြောင့် ညစ်ညူးသောပြည်ဖြစ်၏။ တပြည်လုံးကို ရွံ့ရှာဘွယ်အမှုတို့နှင့် ပြည့်စေကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သမီးကို သူတို့သားအား မပေးစားကြနှင့်။ သူတို့၏သမီးကို သင်တို့သားနှင့်မစုံဘက်စေကြနှင့်။ သူတို့ချမ်းသာနှင့် သူတို့စည်းစိမ်းကို အလျှင်းမပြုစုကြနှင့်။ သင်တို့သည် ခွန်အားကြီး၍ မြေအသီးအနှံကို စားရသောအခွင့်၊ ထိုမြေကို ကိုယ်သားမြေးတို့၌ နိစ္စအမွေမြေဖြစ်စေ၍၊ အပ်ရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိုသို့ကျင့်၍နေကြလော့ဟု ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ပရောဖက်တို့အားဖြင့်မှာထားတော်မူသောပညတ်စကား ကိုအကျွန်ုပ်တို့သည် နားမထောင်ပါတကား။–

၉း၁၃ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့ခံထိုက်သမျှသောအပြစ်ဒဏ်ကို ပေးတော်မမူသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်တိုင်ပြုမိသောဒုစရိုက်အမှု၊ ကြီးစွာသောလွန်ကျူးခြင်းအပြစ်ကြောင့်၊ ဤမျှလောက်ခံရပြီးမှ၄င်း၊ ကိုယ်တော်သည် ဤမျှလောက် ချမ်းသာပေး တော်မူပြီးမှ၄င်း၊–

၉း၁၄ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပညတ်တရားတော်တို့ကို တဖန်လွန်ကျူး၍၊ ဤရွံ့ရှာဘွယ်အမှုတို့ကို ပြုတတ်သောလူမျိုးနှင့်ပေါင်းဘော်လျှင် တယောက်မျှ မလွတ်၊ မကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှါ၊ အမျက်တော်ထွက်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူမည်မဟုတ်လော။–

၉း၁၅ အိုဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့အသက်လွတ်၍ ကျန်ကြွင်းသေးသောသူဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်အပြစ်များကို ရှေ့တော်၌တောင်းပန်ပါ၏။ ထိုအပြစ်ကြောင့်၊ ရှေ့တော်၌ နေရာမရနိုင်ပါဟု တောင်းလျှောက်လေ၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ထိုသို့ ဧဇရသည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ရှေ့မှာပြပ်ဝပ်လျက်၊ မျက်ရည်ကျလျက် တောင်းပန်၍ပဋ္ဌနာပြုသောအခါ၊ အလွန်များစွာသော ပရိသတ်၊ ဣသရေလအမျိုးယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်တို့သည် ဧဇရထံမှာစည်းဝေး၍ အလွန်ငိုကြွေးကြ၏။–

၁၀း၂ ဧလံအမျိုး၊ ယေဟေလသား ရှေကနိကလည်း၊ ငါတို့သည် ကိုယ်ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှား၍၊ ဤပြည်၌နေသောတပါးအမျိုးသားမိန်းမတို့နှင့် စုံဘက်ကြပြီ။ သို့ရာတွင် ဤအမှုမှာဣသရေလအမျိုး မြော်လင့်စရာရှိသေး၏။–

၁၀း၃ သို့ဖြစ်၍ အရှင်ဘုရားအစရှိသော ငါတို့ဘုရားသခင်၏ပညတ်တရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့ သတိပေးသည်အတိုင်း၊ ဤမိန်းမများနှင့်သူတို့ သားသမီး များရှိသမျှကို စွန့်ပယ်မည်ဟု ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြကုန်အံ့။ ဤအမှုကို တရားရှိသည်အတိုင်း စီရင်ကြကုန်အံ့။–

၁၀း၄ ထတော်မူပါ။ ဤအမှုကိုကိုယ်တော်ဆိုင်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ဝိုင်း၍မစကြပါမည်။ ရဲရင့်သောစိတ်ရှိ၍ပြုတော်မူပါဟု ဧဇရအား ပြန်ပြောကြလျှင်၊–
၁၀း၅ ဧဇရသည်ထ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ လေဝိသား၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ထိုစကားအတိုင်းပြုရမည်အကြောင်း သူတို့အားအကျိန် ပေး၍ သူတို့သည်ကျိန်ဆိုကြ၏။
၁၀း၆ ထိုအခါ ဧဇရသည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ရှေ့ကထ၍၊ ဧလျာရှိပ်သားယောနန် အခန်းသို့သွား၏။ ရောက်သောအခါ မုန့်ကိုမစား၊ ရေကို မသောက်ဘဲ နေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံဘူးသော သူတို့ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် ညည်းတွားမြည်တမ်းလေ၏။–
၁၀း၇ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ စည်းဝေးစေမည်အကြောင်း၊–
၁၀း၈ မင်းများနှင့် အသက်ကြီးသူများ စီရင်သည်အတိုင်း၊ သုံးရက်အတွင်းတွင် မရောက်သောသူမည်သည်ကား၊ သိမ်းသွင်းခြင်းအမျိုးသားပရိသတ် ထဲကနှင် ထုတ်ခြင်းကိုခံ၍၊ သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှသည် ကျိန်ဆိုအပ်သောဥစ္စာ ဖြစ်စေမည်အကြောင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်တရှောက်လုံး၌ ကြော်ငြာကြ၏။
၁၀း၉ ယုဒအမျိုးနှင့် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားယောက်ျားအပေါင်းတို့သည် သုံးရက်အတွင်းတွင်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှာစည်းဝေး၍ နဝမလအရက်နှစ်ဆယ်တွင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထိုအမှုကြောင့်၄င်း၊ သည်းထန်စွာ မိုဃ်းရွာသောကြောင့်၄င်း၊ တုန်လှုပ်လျက် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ဦးရှေ့မှာ ထိုင်နေ ကြ၏။–
၁၀း၁၀ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧဇရသည်ထ၍၊ သင်တို့သည်ပြစ်မှားကြပြီ။ ဣသရေလအမျိုး၌အပြစ်လေးစေခြင်းငှါ တပါးအမျိုးသားမိန်းမတို့နှင့်စုံဘ က်ကြပြီ တကား။–
၁၀း၁၁ သို့ဖြစ်၍ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား တောင်းပန်ကြလော့။ အလိုတော်အတိုင်း ပြုလျက်၊ ဤပြည်သားတို့နှင့်၄င်း၊ တပါး အမျိုးသားမိန်းမတို့နှင့်၄င်း ကွာကြလော့ဟုသူတို့အားဆို၏။–
၁၀း၁၂ ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်တို့သည်ပြုပါမည်။–
၁၀း၁၃ သို့ရာတွင် လူအများရှိပါ၏။ သည်းထန်စွာမိုဃ်းရွာသော ကာလဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်ပြင်မှာမရပ်မနေနိုင်ပါ။ ဤအမှုသည် တရက်နှစ်ရက်တွင် ပြီးနိုင်သောအမှုမဟုတ်ပါ။ ပြစ်မှားသောသူအများရှိပါ၏။–
၁၀း၁၄ ငါတို့ပရိသတ်အပေါင်းကို အုပ်ချုပ်သောအကြီးအကဲတို့သည် စီရင်သဖြင့်၊ တို့နေရာမြို့ရွာ၌ တပါးအမျိုးသားမိန်းမနှင့် စုံဘက် သောသူအပေါင်းတို့သည် ချိန်းချက်သောအချိန်တို့၌ မြို့အသီးအသီးအသက်ကြီးသူများ၊ တရားသူကြီးများနှင့်အတူလာ၍ ဤအမှုကြောင့် ပြင်းစွာထွက်သော ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်ကို ဖြေကြပါစေဟု ကြီးစွာသောအသံနှင့်ပြန်ပြောကြ၏။–
၁၀း၁၅ အာသဟေလသား ယောနသန်နှင့် တိကဝသား ယဟာဇိသာလျှင် ထိုအမှုကို ပြုစုကြလေ၏။
လေဝိသားမေရှုလံနှင့်ရှဗ္ဗသဲတို့သည် ဝိုင်းညီကြ၏။–
၁၀း၁၆ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောအမျိုးသားတို့သည် ဝန်ခံကြသည်နှင့်အညီ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧဇရသည် ရွေးချယ်၍ အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည် ဒသမလတ ရက်နေ့တွင် ထိုအမှုကိုစစ်ကြောခြင်းငှါ ထိုင်နေကြ၏။–
၁၀း၁၇ တပါးအမျိုးသားမိန်းမနှင့် စုံဘက်သောသူအပေါင်းတို့ကို ပဌမလတရက်နေ့တိုင်အောင် အကုန်အစင်စစ်ကြောစီရင်ကြ၏။
၁၀း၁၈ တပါးအမျိုးသားမိန်းမနှင့်စုံဘက်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးသားဟူမူကား၊ ယောရှုအမျိုးယောဇဒက်သားနှင့် သူ၏ညီမသေယ၊ ဧလျေဇာ၊ ယာရိပ်၊ ဂေဒလိတည်း။–
၁၀း၁၉ သူတို့သည် မယားနှင့်ကွာမည်ဟု ဂတိထားကြ၏။ ပြုမိသောအပြစ်ကြောင့် သိုးကိုယဇ်ပူဇော်ကြ၏။–
၁၀း၂၀ ထိုမှတပါး၊ ဣမေရအမျိုးဟာနန်နှင့်ဇေဗဒိ၊–
၁၀း၂၁ ဟာရိမ်အမျိုးမာသေယ၊ ဧလိယ၊ ရှေမာယ၊ ယေဟေလ၊ သြဇိ၊–
၁၀း၂၂ ပါရှုရအမျိုးဧလိဩနဲ၊ မာသေယ၊ ဣရှမေလ၊ နာသနေလ၊ ယောဇဗဒ်၊ ဧလာသ။–
၁၀း၂၃ လေဝိသားယောဇဗဒ်၊ ရှိမိ၊ ကေလာယတည်းဟူသော ကေလိတ၊ ပေသာဟိ၊ ယုဒ၊ ဧလျေဇာ၊–
၁၀း၂၄ သီချင်းသည် ဧလျာရှိပ်၊ တံခါးစောင့်ရှလ္လုံ၊ တေလင်၊ ဥရိ၊–
၁၀း၂၅ ဣသရေလအမျိုးထဲက ပါရုတ်အမျိုးရာမိ၊ ယေဇိ၊ မာလခိ၊ မျာမိန်၊ ဧလာဇာ၊ မာလခိယ၊ ဗေနာယ၊–
၁၀း၂၆ ဧလံအမျိုးသား မတ္တနိ၊ ဇာခရိ၊ ယေဟေလ၊ အာဗဒိ၊ ယေရမုတ်၊ ဧလျာ၊–
၁၀း၂၇ ဇတ္တုအမျိုးဧလိဩနဲ၊ ဧလျာရှိပ်၊ မတ္တနိ၊ ယေရမုတ်၊ ဇာဗဒ်၊ အာဇိဇ၊–
၁၀း၂၈ ဗေဗဲအမျိုး ယောဟနန်၊ ဟာနနိ၊ ဇဗ္ဗဲ၊ အာသလဲ၊–
၁၀း၂၉ ဗာနိအမျိုး မေရှုလ၊ မလ္လုတ်၊ အဒါယ၊ ယာရှုပ်၊ ရှာလ၊ ရာမုတ်၊–
၁၀း၃၀ ပါဟတ်မောဘ အမျိုးအဒန၊ ခေလာလ၊ ဗေနာယ၊ မာသေယ၊ မတ္တနိ၊ ဗေလေလ၊ ဗိန္နွီ၊ မနာရှေ၊–
၁၀း၃၁ ဟာရိမ်အမျိုး ဧလျေဇာ၊ ဣရှိယ၊ မာလခိ၊ ရှေမာယ၊ ရှိမောင်၊–
၁၀း၃၂–၃၃ ဗင်္ယာမိန်၊ မလ္လုတ်၊ ရှေမရိ၊– ဟာရှုံအမျိုးမတ္တနဲ၊ မတ္တသ၊ ဇာဗဒ်၊ ဧလိဖလက်၊ ယေရမဲ၊ မနာရှေ၊ ရှိမိ၊–
၁၀း၃၄ ဗာနိအမျိုးမဒဲ၊ အာမရံ၊ ဝေလ၊–
၁၀း၃၅–၃၆ ဗေနာယ၊ ဗေဒိ၊ ခေလု၊– ဝါနိ၊ မေရမုတ်၊ ဧလျာရှိပ်၊–
၁၀း၃၇–၃၈ မတ္တနိ၊ မတ္တနဲ၊ ယာသော၊– ထိုမှတပါး၊ ဗာနိ၊ ဗိန္နွီ၊ ရှိမိ၊–
၁၀း၃၉–၄၀ ရှေလမိ၊ နာသန်၊ အဒါယ၊– မာခနဒေဗဲ၊ ရှာရှဲ၊ ရှာရဲ၊–
၁၀း၄၁ အာဇရေလ၊ ရှေလမိ၊ ရှေမရိ၊–
၁၀း၄၂–၄၃ ရှလ္လုံ၊ အာမရိ၊ ယောသပ်၊– နေဗောအမျိုး ယေယေလ၊ မတ္တိသိ၊ ဇာဗဒ်၊– ဇေဗိန၊ ယာဒေါ၊ ယောလ၊ ဗေနာယတည်း။–
၁၀း၄၄ ဤသူအပေါင်းတို့သည် တပါးအမျိုးသားမိန်းမနှင့်စုံဘက်၍ သားသမီးကို မြင်ရကြပြီ။

ဧဇရမှတ်စာပြီး၏။

နေဟမိမှတ်စာ။
Book Of Nehemiah..

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃							

နေဟမိမှတ်စာ။
BOOK OF NEHEMIAH.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ဟာလခိသား နေဟမိစကားဟူမူကား၊ အာတဇေရဇ်မင်းကြီး နန်းစံနှစ်ဆယ်၊ ခိသလုလတွင်၊ ငါသည် ရှုရှန်နန်းတော်၌ရှိနေစဉ်၊ –
၁း၂ ငါ့ညီဟာနနိနှင့် ယုဒလူအချို့တို့သည်ရောက်လာ၍၊ ငါသည်သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော ယုဒလူစုထဲက လွတ်သောသူတို့၏အကြောင်းအရာနှင့်၊
ယေရုရှ လင်မြို့၏အကြောင်းအရာကို မေးမြန်းလျှင်၊ –
၁း၃ သူတို့က၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော လူစုထဲကလွတ်၍၊ ထိုပြည်၌နေသောသူတို့သည် ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရကြ၏။
ယေရုရှလင်မြို့ရိုးသည် ပြိုပျက်လျက်၊ မြို့တံခါးလည်းမီးလောင်၍ကုန်ပြီဟု ပြန်ပြောကြ၏။ –
၁း၄ ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ ငါသည်ထိုင်၍ အင်တန်ကာလပတ်လုံး ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်၊ အစာရှောင်လျက်နေ၍၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်
ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ဆုတောင်းသော ပဌနာဟူမူကား၊ –
၁း၅ အိုကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကြီးမြတ်၍ကြောက်မက်ဘွယ်သောဘုရား၊ ပညတ်တော်တို့ကိုနှစ်သက်၍ ကျင့်စောင့်သော
သူတို့နှင့်ဖွဲ့သော ကရုဏာပဋိညာဉ်ကိုမဖျက်၊ တည်စေတော်မူသောဘုရား၊ –
၁း၆ ကိုယ်တော်ကျွန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အဘို့၊ ရှေ့တော်၌နေညဉ့်မပြတ် အကျွန်ုပ်ဆုတောင်း၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်သော အကျွန်ုပ်တို့
သည် ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားမိသောအပြစ်များကိုဘော်ပြ၍ တောင်းပန်သော ကိုယ်တော်၏ပဌနာစကားကို ကြားစေခြင်းငှါ၊ ယခုနားထောင်၍
စေ့စေ့ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ –
၁း၇ အကျွန်ုပ်နှင့်အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုးတို့သည် ပြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှား၍၊ အလွန်ဆိုးညစ်သော အမှုတို့ကို ပြုမိပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်
မောရှေ၌ ထားတော်မူသော ပညတ်တရား၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို မစောင့်ဘဲနေပါပြီ။ –
၁း၈ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် လွန်ကျူးလျှင်၊
၁း၉ သင်တို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ငါကွဲပြားစေမည်။ တဖန် ငါ့ထံသို့ ပြန်လာ၍၊ ငါ့ပညတ်တို့ကို ကျင့်စောင့်ပြန်လျှင်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်
အဝေးဆုံးသောအရပ်သို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ ထိုအရပ်က ငါသိမ်းယူ၍၊ ငါ့နာမတည်ရာဘို့ ငါရွေးချယ်သော အရပ်သို့ဆောင်ခဲ့မည်ဟု
ကိုယ်တော်ကျွန်မောရှေ၌ ထားတော်မူသောဂတိတော်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ –
၁း၁၀ ယခုမှာ၊ ဤသူတို့သည် မဟာတန်ခိုးတော်နှင့် အားကြီးသောလက်တော်ဖြင့် ရွေးနုတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ကိုယ်တော်လူမျိုးဖြစ်ပါသည်။ –
၁း၁၁ အိုဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ပြုသောပဌနာစကားနှင့် နာမတော်ကိုရိုသေချင်သော ကျွန်တော်များ ပြုသော ပဌနာစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။
ကိုယ်တော် ကျွန်ကို ယနေ့ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါ။ ဤလူများရှေ့မှာမျက်နှာရပါမည်အကြောင်း ကယ်မသနားတော်မူပါဟုဆုတောင်းလေ၏။
ထိုအခါ ငါသည် ရှင်ဘုရင်၏ဖလားတော်ကိုင်ဖြစ်သတည်း။ –

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ အာတဇေရဇ်မင်းကြီး နန်းစံနှစ်ဆယ်၊ နိသန်လတွင် ရှေ့တော်၌တင်သော စပျစ်ရည်ကို ငါကိုင်၍ဆက်လေ၏။ –
၂း၂ အထက်ကတခါမျှ ရှေ့တော်၌ညှိုးငယ်သောမျက်နှာကို မပြဘူးသည်ဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်က၊ ကျန်းမာလျက်နှင့် အဘယ်ကြောင့်မျက်နှာညှိုးငယ်
သနည်း။ ဝမ်းနည်းဟန်ရှိပါသည်တကားဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ –
၂း၃ ငါသည်အလွန်ကြောက်၍၊ ရှင်ဘုရင်အသက်တော်အစဉ်အမြဲရှင်ပါစေ။ ကျွန်တော်ဘိုးဘေး သင်္ချိုင်းရှိရာမြို့သည်ပျက်စီးလျက်၊ မြို့တံခါးလည်း
မီးလောင်၍ ကုန်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်မျက်နှာမညှိုးငယ်ဘဲ အဘယ်သို့နေနိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်သော်၊ –
၂း၄ ရှင်ဘုရင်က၊ အဘယ်သို့တောင်းလျှောက်ချင်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။
၂း၅ ငါကလည်း အရှင်မင်းကြီး အလိုတော်ရှိ၍ ကျွန်တော်ကိုစိတ်နှင့်တွေ့တော်မူလျှင်၊ ကျွန်တော်ဘိုးဘေး သင်္ချိုင်းရှိရာမြို့ကို ကျွန်တော်ပြုစုရမည်
အကြောင်း၊ ယုဒပြည်သို့စေလွှတ်တော်မူပါဟု ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ဘုရားသခင်အား ဆုတောင်းပြီးမှလျှောက်လေ၏။ –
၂း၆ ထိုအခါ မြောက်သားတော်နှင့်ယှဉ်ပြိုင်၍ ထိုင်နေစဉ်၊ ရှင်ဘုရင်က၊ သင်သွားလျှင် အဘယ်မျှကာလကြာလိမ့်မည်နည်း။ အဘယ်ကာလမှ
ပြန်လာမည်နည်းဟု မေးတော်မူသော၊ ကာလအချိန်ကိုငါလျှောက်ထားပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်သည် အလိုတော်ရှိ၍ ငါ့ကိုလွှတ်လိုက်တော်မူ၏။ –
၂း၇ တဖန်တုံ၊ ရှင်ဘုရင်အလိုတော်ရှိလျှင်၊ မြစ်အနောက်ဘက်၌ရှိသောမြို့ဝန်မင်းတို့သည် ကျွန်တော်ကိုမဆီးမတား၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပို့ရမည်
အကြောင်း၊ အမိန့်တော်စာကို သနားတော်မူပါ။ –
၂း၈ ဥယျာဉ်တော်မှူးအာသပ်သည် ဗိမာန်တော်ရဲတိုက်တံခါးတိုင်နှင့် တံခါးထုပ်ဘို့၄င်း၊ မြို့ဝန်ရိုးနှင့် ကျွန်တော်နေရာအိမ်ဘို့၄င်း၊ သစ်ကိုပေးရမည်အ
ကြောင်း၊ အမိန့်တော်စာကိုလည်းသနားတော်မူပါဟု တောင်းလျှောက်သည်အတိုင်း၊ ငါ၏ဘုရားသခင်တန်ခိုး ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ရှင်ဘုရင်
သည်ပေးသနားတော် မူ၏။
၂း၉ ထိုအခါ မြစ်အနောက်ဘက်မြို့ဝန်တို့ထံသို့ငါရောက်၍ ရှင်ဘုရင်၏အမိန့်တော်စာကိုပြ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်လည်း တပ်မှူးနှင့်မြင်းစီးသူရဲတို့ကို
ငါနှင့်အတူစေလွှတ်တော်မူသတည်း။ –
၂း၁၀ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ အကျိုးကိုပြုစုခြင်းငှါ၊ လူတယောက်လာကြောင်းကို ဟောရနိလူသမ္ဘာလတ်နှင့် ကျွန်ခံသူအမ္မုန်အမျိုးသားတောဘိတို့
သည် ကြားသော်၊ အလွန်နှလုံးမသာရှိကြ၏။

၂း၁၁ ငါသည်လည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်၍သုံးရက်နေပြီးမှ၊ –

၂း၁၂ ကိုယ်၌ပါသော သူအချို့တို့နှင့်တကွ၊ ညဉ့်အခါထ၍ ယေရုရှလင်မြို့အဘို့ပြုခြင်းငှါ၊ ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ငါ့အားအဘယ်သို့သော အကြံ ပေးတော်မူ သည်ကို၊ အခြားသောသူ တယောက်အားမျှမပြော၊ ကိုယ်စီးသောမြင်းမှတပါး အဘယ်အရာမျှမပါဘဲ၊ –

၂း၁၃ ညဉ့်အခါ ချိုင့်တံခါးဖြင့်ထွက်၍၊ နဂါးရေတွင်းတဘက်တချက်၊ နောက်ချေးတံခါးတိုင်အောင် သွားသဖြင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးသည် ပြိုပျက်လျက်၊ မြို့တံခါး လည်းမီးလောင်၍ မရှိသည်ကို ကြည့်ပြီးမှ၊ –

၂း၁၄ စမ်းရေတွင်းတံခါးနှင့် ရှင်ဘုရင်ရေကန်တိုင်အောင် လွန်ပြန်၍၊ မြင်းလမ်းမရှိသောကြောင့်၊ –

၂း၁၅ တဖန်ထိုညဉ့်၌ ချောင်းနားရှောက်သွား၍၊ မြို့ရိုးကိုကြည့်ပြီးမှ ချိုင့်တံခါးဖြင့်လှည့်၍ ဝင်ပြန်လေ၏။ –

၂း၁၆ အဘယ်အရပ်သို့သွားသည်၊ အဘယ်သို့ပြုသည်ကို မင်းတို့သည်မသိကြ။ ယုဒလူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ မှူးမတ်၊ မင်းအရာရှိ၊ လုပ်ဆောင်သော သူတစုံတ ယောက်အားမျှ ငါသည်ကိုယ်အမှုကိုမပြောသေး။

၂း၁၇ နောက်တဖန်၊ ငါတို့ခံရသော ဆင်းရဲခြင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ပျက်စီးခြင်း၊ မြို့တံခါးလည်းမီးလောင်၍ ကုန်ခြင်းကို သင်တို့သိမြင်ကြ၏။ လာကြ။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် လွတ်မည်အကြောင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကို တည်ကြကုန်အံ့ဟု သူတို့အားဆိုလျက်၊ –

၂း၁၈ ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ငါ့အားပြုတော်မူသောကျေးဇူးကိုငှင်း၊ ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသောစကားကိုငှင်း၊ ကြားပြောလေသော်၊ သူတို့က၊ ငါတို့သည် ထ၍တည်ကြ ကုန်အံ့ ဟုဆိုလျက်၊ ထိုကောင်းမှုကို ပြီးစေခြင်းငှါ၊ တယောက်ကိုတယောက် နှိုးဆော်ကြ၏။ –

၂း၁၉ ထိုသတင်းကို ဟောရနိလူသမ္ဘာလတ်၊ ကျွန်ခံသူအမ္မုန်အမျိုးသာတောဘိ၊ အာရပ်အမျိုးသား ဂေရှင်တို့သည်ကြားလျှင်၊ ပြက်ယယ်ပြု၍ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ပြုကြမည်နည်း။ ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်ကြမည်လောဟု ကဲ့ရဲ့လျက်ဆိုကြ၏။ –

၂း၂၀ ငါကလည်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုအခွင့်ပေးတော်မူမည်။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏ကျွန်ဖြစ်သော ငါတို့သည်ထ၍ တည်မည်။ သင်တို့မူကား၊ ယေရုရှလင်မြို့တွင် ဘာမျှမဆိုင်မပိုင်၊ မှတ်စရာသက်သေမရှိဟုပြန်ပြော၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဧလျာရှိပ်သည် မိမိညီအစ်ကိုယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့်တကွထ၍၊ သိုးတံခါးကိုပြင်လျက် တံခါးခုံ၊ တံခါးထုပ်၊ တံခါးရွက်တို့ကို ထူထောင်ဆွဲထား၍၊ မေအာပြအိုးမှ ဟာနနေလပြအိုးတိုင်အောင် ပြင်ကြ၏။ –

၃း၂ သူတို့နောက်မှ၊ ယေရိခေါမြို့သားတို့သည် ပြင်ကြ၏။ သူတို့နောက်မှ၊ ဣမရိသားဇက္ကုရပြင်၏။ –

၃း၃ ငါးတံခါးကိုကား၊ ဟသေနာအမျိုးသားတို့သည် ပြင်လျက်၊ တံခါးခုံ၊ တံခါးထုပ်၊ တံခါးရွက်တို့ကို ထူထောင်ဆွဲထား၍၊ သော့ခလောက်နှင့် ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို တပ်ကြ၏။ –

၃း၄ သူတို့နောက်မှ၊ ကောဇသားဖြစ်သော ဥရိယ၏သား မေရမုတ်ပြင်၏။ သူ့နောက်မှ၊ မေရှဇဗေလသား ဖြစ်သော ဗေရခိ၏သား မေရှုလံပြင်၏။ သူ့နောက်မှ၊ ဗာနာသား ဇာဒုတ်ပြင်၏။ –

၃း၅ သူ့နောက်မှ၊ တေကောမြို့သားတို့သည် ပြင်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ၊ တေကောမင်းတို့သည် မိမိတို့အရှင်၏အမှုကို ဝိုင်းညီ၍မပြုကြ၏။ –

၃း၆ တံခါးဟောင်းကိုကား၊ ပါသာသား ယောယဒ၊ ဗေသောဒေယသားမေရှုလံ ပြင်လျက် တံခါးခုံ၊ တံခါးထုပ်၊ တံခါးရွက်တို့ကို ထူထောင်ဆွဲထား၍၊ သော့ခ လောက်နှင့် ကန့်လန့်ကျင်တို့ကိုတပ်ကြ၏။ –

၃း၇ သူတို့နောက်မှ၊ ဂိဗောင်မြို့သားမေလတိ၊ မေရောနုတ်မြို့သားယာဒုန်၊ ဂိဗောင်လူ၊ မိဇပါလူတို့သည်မြစ်အနောက်ဘက်မြို့ဝန်ရာဇပလ္လင်တိုင်အောင် ပြင်ကြ၏။ –

၃း၈ သူတို့နောက်မှ ဟာဟာယသား ပန်တိမ်သမားဩဇေလ၊ သူ့နောက်မှ၊ ဆေးသမားဟာနနိပြင်လျက်၊ ကျယ်သောမြို့ရိုးတိုင်အောင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို ခိုင်ခံ့စေကြ၏။ –

၃း၉ သူတို့နောက်မှ၊ ယေရုရှလင်မြို့တပိုင်းကို အုပ်သောသူ၊ ဟုရသားရေဖာယပြင်၏။ –

၃း၁၀ သူ့နောက်မှ၊ ဟာရုမပ်သား ယေဒါယသည် မိမိအိမ်တဘက်တချက်၌ပြင်၏။ သူ့နောက်မှ ဟာရှဗနိသား ဟတ္တုတ်ပြင်၏။ –

၃း၁၁ ကျန်ကြွင်းသော အရပ်နှင့် မီးဖိုပြအိုးကိုကား၊ ဟာရိမ်သား မာလခိယနှင့်၊ ပါဟတ်မောဘသား ဟာရှုတ်တို့သည်ပြင်ကြ၏။ –

၃း၁၂ သူတို့နောက်မှ၊ ယေရုရှလင်မြို့ တပိုင်းကိုအုပ်သောသူ၊ ဟာလေဟတ်သား ရှလ္လုံနှင့် သူ၏သမီးတို့သည်ပြင်ကြ၏။ –

၃း၁၃ ချိုင့်တံခါးကိုကား၊ ဟာနုန်နှင့်ဇာနောမြို့သားတို့သည်ပြင်၍ တံခါးတိုင်၊ တံခါးရွက်၊ သော့ခလောက်၊ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကိုလုပ်ပြီးမှ၊ မြို့ရိုးအတောင် တထောင် ကိုနောက်ချေးတံခါးတိုင်အောင်တည်ကြ၏။ –

၃း၁၄ ဗေသက္ကရင်မြို့တပိုင်းကိုအုပ်ရသော ရေခပ်သားမာလခိသည်၊ နောက်ချေးတံခါးကိုပြင်၍ တံခါးရွက်၊ သော့ခလောက်၊ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို လုပ်ထား၏။ –

၃း၁၅ မိဇပါမြို့တပိုင်းကိုအုပ်သော ကောလဟောဇသားရှလ္လုံသည် စမ်းရေတွင်းတံခါးကိုပြင်၍ တံခါးမိုး၊ တံခါးရွက်၊ သော့ခလောက်၊ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို လုပ်ထား ပြီးလျှင်၊ ဥယျာဉ်တော်နားမှာ၊ ရှိလောင်ရေကန်မြို့ရိုးကို၊ ဒါဝိဒ်မြို့လှေကားတိုင်အောင်တည်၏။

၃း၁၆ သူ့နောက်မှ ဗက်ဇုရမြို့တပိုင်းကိုအုပ်သော အာဇဗုတ်သား နေဟမိသည်၊ ဒါဝိဒ်သင်္ချိုင်းတဘက် တချက်မှစ၍၊ နောက်လုပ်သောရေကန်နှင့် ဗိုလ်မင်းအိမ် တိုင်အောင်ပြင်၏။ –

၃း၁၇ သူ့နောက်မှ၊ လေဝိအမျိုးဗာနိသားရေဟုံပြင်၏။ သူ့နောက်မှ၊ ကိလမြို့တပိုင်းကို အုပ်သောဟာရှဘိသည် မိမိတာကိုပြင်၏။ –

၃း၁၈ သူ့နောက်မှ၊ ကိလမြို့တပိုင်းကိုအုပ်သော ဟေနဒဒ်သားဟောရှဘိညီဗာဝဲပြင်၏။ –

၃း၁၉ သူ့နောက်မှ၊ မိဇပါမြို့အုပ်ယေရှုသား ဧဇေရသည်၊ လက်နက်စုံတိုက်သို့ တက်ရာတဘက်တချက်၊ မြို့ထောင့်ထိအောင်ပြင်၏။ –

၃း၂၀ သူ့နောက်မှ၊ ဇဗ္ဗဲသားဗာရုတ်သည် မြို့ထောင့်မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဧလျာရှိပ်အိမ်တံခါးတိုင်အောင် ကြိုးစား၍ပြင်၏။ –

၃း၂၁ သူ့နောက်မှ၊ ကောဇသားဖြစ်သော ဥရိယ၏သား မေရမုတ်သည်၊ ဧလျာရှိပ်အိမ်တံခါးမှ အိမ်ထောင့်တိုင်အောင်ပြင်၏။ –

၃း၂၂ သူ့နောက်မှ၊ ချိုင့်အရပ်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းတို့သည်ပြင်ကြ၏။ –

၃း၂၃ သူတို့နောက်မှ၊ ဗယ်ာမိန်နှင့်ဟာရှုပ်သည် မိမိအိမ်တဘက်တချက်၌ပြင်ကြ၏။ သူတို့နောက်မှ၊ အာနနိသားဖြစ်သော မာသေယ၏သားအာဇရိသည်မိမိ အိမ်တဘက်တချက်၌ပြင်၏။–

၃း၂၄ သူ့နောက်မှ၊ ဟေနဒဒ်သားဗိန္နိသည်၊ အာဇရိအိမ်မှ မြို့ရိုးကွေ့ရာ မြို့ထောင့်တိုင်အောင်ပြင်၏။–

၃း၂၅ ဥဇဲသားပါလလသည် မြို့ရိုးကွေ့ရာတဘက်တချက်ကိုင်၄င်း၊ ထောင်ဝင်းနား၊ မြင့်သော နန်းရှေ့မှာရှိသောပြအိုးကို၄င်းပြင်၏။ သူ့နောက်မှ၊ ပါရုပ်သား ဂေဒါယပြင်၏။–

၃း၂၆ ထိုမှတပါး၊ ဘုရားကျွန်တို့သည် အရှေ့မျက်နှာ၊ ရေတံခါး တဘက်တချက်၌ မိမိတို့နေရာ ဩဖေလရဲတိုက်ကို၄င်း၊ ပြင်သို့ထွက်သော ပြအိုးကို၄င်းပြင်ကြ၏။–

၃း၂၇ သူတို့နောက်မှ၊ တေကောမြို့သားတို့သည် ပြင်သို့ထွက်သော ပြအိုးကြီးတဘက်တချက်၌၊ ဩဖေလရဲတိုက်ရိုးတိုင်အောင် ပြင်ကြ၏။–

၃း၂၈ မြင်းတံခါးအထက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ မိမိတို့နေရာအိမ် တဘက်တချက်၌ အသီးအသီးပြင်ကြ၏။–

၃း၂၉ သူတို့နောက်မှ၊ ဣမေရသားဇာဒုတ်သည် မိမိအိမ်တဘက်တချက်၌ပြင်၏။ သူ့နောက်မှ၊ ရှေကနိသား၊ အရှေ့တံခါးမှူး ရှေမာယပြင်၏။–

၃း၃၀ သူ့နောက်မှ၊ ရှေလမိသားဟာနနိ၊ ဇာလပ်၏စတုတ္ထသားဟာနုန်တို့သည်ပြင်ကြ၏။ သူတို့နောက်မှ၊ ဗေရခိသား မေရှုခံသည် မိမိအိပ်ရာခန်း တဘက်တ ချက်၌ပြင်၏။–

၃း၃၁ သူ့နောက်မှ၊ ပန်းတိမ်သမားသားမာလခိသည် မိဖကဒ်တံခါးတဘက်တချက်၌၊ ဘုရားကျွန်နေရာနှင့် ကုန်သည်နေရာ အရပ်တိုင်အောင်၄င်း၊ မြို့ထောင့် တက်ရာအရပ်တိုင်အောင်၄င်းပြင်၏။–

၃း၃၂ မြို့ထောင့်တက်ရာအရပ်မှစ၍၊ သိုးတံခါးတိုင်အောင် ပန်းတိမ်သမားများနှင့် ကုန်သည်များ တို့သည်ပြင်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ထိုသို့ ငါတို့သည် မြို့ရိုးတည်ကြောင်းကို၊ သမ္ဘာလတ်သည် သိတင်းကြားသောအခါ၊ အလွန်ဒေါသအမျက်ထွက်၍၊ ယုဒလသတို့ကို ပြက်ယယ် ပြုလျက်၊–

၄း၂ အားမရှိသော ထိုယုဒလူတို့သည် အဘယ်သို့ပြုကြမည်နည်း။ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေမည်လော။ ယဇ်ပူဇော်မည်လော။ တနေ့ခြင်းတွင် လက်စသတ်မည်လော။ ကျွမ်းလောင်သောကျောက်တို့ကို အမှိုက်ပုံများထဲက ထုတ်၍ ပြုပြင်မည်လောဟု မိမိအမျိုးသားချင်း၊ ရှမာရိတပ်သား ရှေ့မှာပြောဆို၏။–

၄း၃ သူ့အနားမှာရှိသော အမ္မုန်အမျိုးသားတောဘိကလည်း၊ သူတို့တည်သောကျောက်ရိုးကို တောခွေးထိခိုက်လျှင် ပြိုလဲလိမ့်မည်ဟုပြန်ပြော၏။–

၄း၄ အိုအကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်၊ နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းခံရပါ၏။ သူတို့ ကဲ့ရဲ့သောစကားသည်၊ သူတို့ခေါင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက် ပါစေသော။ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရာပြည်၌ လုယက်ခြင်းကိုခံရကြပါစေသော။–

၄း၅ သူတို့ပြုသောဒုစရိုက်ကို ဖုံးအုပ်တော်မမူပါနှင့်။ ရှေ့တော်၌သူတို့အပြစ်မပြေပါစေနှင့်။ မြို့ရိုးကိုတည်သောသူတို့၏စိတ်ကိုနာစေခြင်းငှါ ပြောတတ် ကြပါ သည်တကား။–

၄း၆ သို့ရာတွင် ငါတို့သည် မြို့ရိုးကိုတည်ကြ၏။ တည်လုပ်သော သူတို့သည်စေတနာကြီးသောကြောင့်၊ မြို့ပတ်လည်မြို့ရိုးအမြင့်တဝက်တိုင် အောင်ပြီးလေ၏။

၄း၇ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးမြင့်၍ ပြိုပျက်ရာတို့ကို ပြင်စပြုကြသည်ဟု သမ္ဘာလတ်နှင့်တောဘိအစရှိသော အာရပ်လူ၊ အမ္မုန်လူ၊ အာဇုတ်လူတို့သည် ကြားသော အခါ၊ အလွန်ဒေါသစိတ်ရှိသဖြင့်၊–

၄း၈ ယေရုရှလင်မြို့ကို စစ်ချီ၍တိုက်မည်။ ထိုအမှုကိုဖျက်မည်ဟု တညီတညွတ်တည်းတိုင်ပင်ကြ၏။–

၄း၉ သို့ရာတွင် ငါတို့သည် ငါတို့၏ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း၍၊ ရန်သူကြောင့် နေ့ညဉ့်မပြတ် ကင်းစောင့်ထားကြ၏။–

၄း၁၀ ယုဒလူအချို့ကလည်း၊ ဝန်ထမ်းသောသူတို့သည် အားကုန်ကြပြီ။ အမှိုက်များလှ၏။ မြို့ရိုးပြီးစီးအောင်မတတ်နိုင်ကြဟု ဆိုကြ၏။–

၄း၁၁ ရန်သူတို့ကလည်း၊ သူတို့သည် အမှတ်တမဲ့၊ သတိမရှိဘဲ နေစဉ်တွင်၊ ငါတို့သည် သူတို့အထဲသို့ဝင်၍ လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ထိုအလုပ်ကိုဖျက်မည်ဟု ဆိုကြ၏။–

၄း၁၂ သူတို့အနားမှာနေသော ယုဒလူတို့သည်လည်း၊ လာ၍ ရန်သူတို့သည် အနားအရပ်ရပ်တို့က၊ သင်တို့ကို တိုက်လာကြလိမ့်မည်ဟု ငါတို့အား အထပ်ထပ် ဆိုကြ၏။–

၄း၁၃ ထိုကြောင့် မြို့ရိုးနောက်၊ နိမ့်သောအရပ်၊ ရှင်းလင်းသောအရပ်တို့၌ ထား၊ လှံ၊ လေးလက်နက် ပါသောလူများကို အဆွေအမျိုးအလိုက် ငါခန့် ထား၏။–

၄း၁၄ ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကို ကြည့်ရှုစီရင်ပြီးမှ မှူးမတ်၊ မင်းအရာရှိ၊ ကြွင်းသောသူတို့အားခေါ်၍၊ ရန်သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ကြီးမြတ်၍ ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားကို အောက်မေ့ကြလော့။ ညီအစ်ကို သားမယားအိမ်အဘို့ တိုက်ကြလော့ဟု ဆို၏။–

၄း၁၅ ထိုသို့ငါတို့သည် သတိရ၍၊ ရန်သူအကြံကို ဘုရားသခင်ဖျက်ဆီးတော်မူကြောင်းကို သူတို့ကြားသိသော အခါ၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် အသီးအသီး လုပ်ရာ အရပ် မြို့ရိုးသို့ ပြန်လုပ်ကြ၏။–

၄း၁၆ နောက်မှ ငါ့ကျွန်တဝက်သည် အလုပ်လုပ်ကြ၏။ တဝက်သည် လှံ၊ ဒိုင်း၊ လေး သံချပ်တို့ကိုကိုင်၏။ မင်းတို့သည် ယုဒအမျိုးသားများ နောက်မှာနေကြ၏။–

၄း၁၇ မြို့ရိုးတည်သောသူ၊ ဝန်ထမ်းသောသူ၊ ဝန်ကိုတင်သောသူ အပေါင်းတို့သည် လက်တဘက်နှင့် လုပ်ကြ၏။ လက်တဘက်နှင့် လက်နက်ကို ကိုင်ကြ၏။–

၄း၁၈ တည်လုပ်သော သူအပေါင်းတို့သည် ခါး၌ထားဆွဲလျက် တည်လုပ်ကြ၏။ တံပိုးမှုတ်သောသူသည် ငါ့အနားမှာ ရပ်နေ၏။

၄း၁၉ ငါကလည်း၊ အလုပ်သည်ကြီးကျယ်လှ၏။ မြို့ရိုးပေါ်မှာ တယောက်တခြားစီသူနှင့်ငါဝေးဝေးလုပ်ရ၏။–

၄း၂၀ သို့ဖြစ်၍၊ တံပိုးမှုတ်သံကို ကြားလေရာရာအရပ်မှ၊ ငါတို့ထံသို့ စည်းဝေးကြ၏။ ငါတို့၏ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘက်၌ စစ်ကူတော်မူမည်ဟု မှူးမတ်၊ မင်းအရာရှိ၊ ကြွင်းသောသူတို့အားငါဆို၏။–
၄း၂၁ ထိုသို့ ငါတို့သည် အလုပ်လုပ်ကြ၏။ လူတဝက်သည် မိုယ်းလင်းသည်မှစ၍ ကြယ်ပေါ်သည်တိုင်အောင်၊ လှံလက်နက်တို့ကို ကိုင်ကြ၏။–
၄း၂၂ ထိုအခါ၌လည်း၊ ငါကလူတိုင်း မိမိကျွန်နှင့်တကွ ညဥ့်အချိန်တွင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာအိပ်စေ။ သို့ပြုလျှင်၊ ကျွန်တို့သည် နေ့အခါအုပ်လုပ်လျက်၊ ညဥ့်အခါ အလှည့်လှည့်စောင့်လျက် ရှိကြလိမ့်မည်ဟု လူများတို့အားဆို၏။–
၄း၂၃ ထိုသို့ ငါနှင့်ငါ့ညီ၊ ငါ့ကျွန်၊ ငါ့နောက်၌ လိုက်သောတပ်သားတို့သည်၊ ကိုယ်အဝတ်ကို မချွတ်ဘဲနေကြ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ထိုအခါ ယောကျ်ားမိန်းမများတို့သည် အမျိုးသားချင်းယုဒလူတို့ကို အလွန်အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းကြ၏။–
၅း၂ အချို့ကလည်း၊ ငါတို့နှင့် သားသမီးများစွာရှိကြ၏။ သူတို့အသက်မွေးလောက်အောင် စားစရာဆန်စပါးကို အဘယ်မှာရနိုင်မည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။–
၅း၃ အချို့ကလည်း၊ ငါတို့သည်လယ်ယာ၊ ဥယျာဉ်၊ အိမ်တို့ကိုပေါင်ထားပြီ။ အစာခေါင်းပါးသောကာလ၊ ဆန်စပါးကို အဘယ်မှာရနိုင်ပါမည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။–
၅း၄ အချို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် အခွန်တော်ကိုပေးစရာရှိစေခြင်းငှါ လယ်ယာဥယျာဉ်အတွက် ငွေကိုချေးယူပြီ။–
၅း၅ ယခုမှာ ငါတို့ကိုယ်ခန္ဓာသည် အမျိုးသားချင်းတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ငါတို့သားသမီးတို့သည် သူတို့သားသမီးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သားသမီးကို ရောင်း၍ ကျွန်ခံရစေမည်လော။ ကျွန်ခံပြီးသော သမီးတို့ကိုလည်း ရွေးခြင်းငှါမတတ်နိုင်။ ပိုင်ရင်းလယ်ယာနှင့်ဥယျာဉ်တို့သည် သူတပါးလက်သို့ ရောက်လေ ပြီတကားဟု ဆိုကြ၏။–
၅း၆ ထိုသို့ အပြစ်တင်မြည်တမ်းသော စကားကို ငါသည်ကြားသောအခါ၊ အလွန်ညှိုးငယ်သောစိတ်ရှိ၍၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် ဆင်ခြင်ပြီးမှ၊–
၅း၇ မှူးမတ်နှင့်မင်းအရာရှိတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည်အမျိုးသားချင်းတို့၌ အတိုးစားတတ်ကြသည်တကားဟု ဆုံးမသဖြင့်၊ သူတို့တဘက်၌ လူအများတို့ကို စုဝေးစေလျက်၊–
၅း၈ တပါးအမျိုးသားတို့လက်၌ကျွန်ခံသော ငါတို့ညီအစ်ကိုယုဒလူမျိုးတို့ကို၊ ငါတို့သည်တတ်နိုင်သမျှအတိုင်းရွေးနှုတ်ပြီးမှ၊ သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုတို့ကို တဖန်ရောင်းဦးမည်လော။ သူတို့သည် အမျိုးသားချင်းတို့တွင် အရောင်းခံရမည်လောဟုဆိုလျှင်၊ သူတို့သည် ပြန်ပြောစရာမရှိ၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။–
၅း၉ ငါကလည်း၊ သင်တို့ပြုသောအမှု မကောင်းပါတကား။ ငါတို့ရန်သူဖြစ်သော တပါးအမျိုးသားတို့သည် ငါတို့ကိုကဲ့ရဲ့မည်ဟု စိုးရိမ်၍၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့် သင်တို့ကျင့်သင့်သည် မဟုတ်လော။–
၅း၁၀ ငါနှင့်ငါ့ညီ၊ ငါ့ကျွန်တို့သည်လည်း၊ လူများတို့၌ငွေနှင့်ဆန်စပါးကို ခွဲယူပိုင်သည် မဟုတ်လော။ အတိုးစားသောအမှုကို ပယ်ဖြတ်ကြပါလော့။–
၅း၁၁ ယနေ့ပင်သူတို့လယ်ယာ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ်၊ အိမ်ရာကိုင်း၊ သူတို့၌ ခွဲယူပြီးသောငွေ၊ ဆန်းစပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီအချို့ကိုင်း ပြန်ပေးကြပါလော့ဟု ဆိုသော်၊–
၅း၁၂ သူတို့ကပြန်ပေးပါမည်။ ဘာမျှမတောင်းမယူပါ။ ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းပြုပါမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။ ထိုသို့ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဂတိထား သည်အတိုင်းပြုရမည်အကြောင်း၊ ငါသည်သူတို့ကိုခေါ်၍ ကျိန်ဆိုစေပြီးမှ၊–
၅း၁၃ ကိုယ်ခါးပိုက်ကိုခါလျက်၊ ဂတိပျက်သောသူအပေါင်းတို့ကို ဘုရားသခင်သည်အိမ်တော်၊ အမှုတော်ထဲက ဤသို့ ခါလိုက်တော်မူပါစေသော။ သူတို့သည် ဤသို့ ခါပစ်လိုက်ခြင်းကို ခံရကြပါစေသောဟုဆို၍ စည်ဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည် အာမင်ဟုဝန်ခံ၍ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြ၏။ လူများတို့သည်လည်း၊ ဂတိထားသည်အတိုင်းပြုကြ၏။
၅း၁၄ ထိုမှတပါး ယုဒမြို့ဝန်အရာကိုငါခံသောအချိန်၊ အာတဇေရဇ်မင်းကြီးနန်းစံနှစ်ဆယ်မှစ၍ သုံးဆယ်နှစ်နှစ်တိုင်အောင်၊ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး ငါနှင့်ငါ့ညီ တို့သည်မြို့ရိက္ခာကိုမစား။–
၅း၁၅ အရင်မြို့ဝန်တို့ကို လူများတို့သည်ကျွေးရကြ၏။ မုန့်နှင့်စပျစ်ရည်ကိုင်း၊ တနေ့လျှင်ငွေလေးဆယ်ကို ၄င်းပေးရကြ၏။ မင်းလုလင်၏ စေစားခြင်းကိုလည်း ခံရကြ၏။ ငါမူကား ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ အရင်မြို့ဝန်ကဲ့သို့မပြု။–
၅း၁၆ ထိုမှတပါး၊ ငါသည် မြို့ရိုးကိုအမြဲလုပ်၍နေ၏။ ငါနှင့်ငါ့ကျွန်တို့သည် လယ်ယာကိုမဝယ်၊ မြို့ရိုးတည်ခြင်းအမှုကိုသာ ဝိုင်းညီ၍ ကြိုးစားကြ၏။–
၅း၁၇ ထိုမှတပါး၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌နေ၍ ငါတို့ထံသို့လာသော တပါးအမျိုးသားကိုမဆိုဘဲ၊ ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့် မင်းအရာရှိတရာငါးကျိပ်တို့သည် ငါ့စားပွဲ၌ စားသောက်မြဲရှိကြ၏။–
၅း၁၈ နေ့တိုင်းငါ့စားပွဲကို နွားတကောင်၊ ရွေးသောသိုးခြောက်ကောင်၊ ကြက်များကိုစီရင်ရ၏။ ဆယ်ရက်တခါများစွာသော စပျစ်ရည်အမျိုးမျိုးကိုလည်းတင်ရ၏။ ထိုမျှလောက်ကုန်သော်လည်း၊ လူများတို့သည်ပင်ပန်းစွာအမှုစောင့်ရသောကြောင့်၊ မြို့ဝန်၌ရိက္ခာကိုငါမတောင်း။–
၅း၁၉ အိုအကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်၊ ဤလူတို့အဘို့အကျွန်ုပ်ပြုသမျှအတွက် အကျွန်ုပ်ကိုအောက်မေ့၍ ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ထိုအခါ မြို့တံခါးတို့ကိုမထူထောင်သေးသော်လည်း၊ မြို့ရိုးတည်၍လုံကြောင်းကို သမ္ဘာလတ်၊ တောဘိ၊ အာရပ်လူဂေရှင်မှစ၍ ကြွင်းသောရန်သူတို့ သည်သိတင်းကြားသောအခါ၊–
၆း၂ သမ္ဘာလတ်နှင့်ဂေရှင်တို့က လာပါ။ ဩနောချိုင့်တွင် ခေဖိရိမ်ရွာမှာတွေ့ကြကုန်အံ့ဟု မကောင်းသောအကြံရှိ၍ ငါ့ကိုမှာလိုက်ကြ၏။–

၆း၃ ငါကလည်း၊ ငါသည်ကြီးသောအမှုကို ဆောင်ရွက်ရသောကြောင့်မဆင်းမလာနိုင်။ ထိုအမှုကို မဆောင်ရွက်ဘဲ သင်တို့ရှိရာသို့ဆင်းသွား၍၊ အဘယ် ကြောင့်အမှုပြတ်ရမည်နည်းဟု တမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍ပြန်ပြော၏။–

၆း၄ ထိုသို့ လေးကြိမ်တိုင်အောင်မှာလိုက်၍၊ ငါသည်လည်း ယခင်ကဲ့သို့ပြန်ပြော၏။–

၆း၅ နောက်ပဉ္စမအကြိမ်၌ သမ္ဘာလတ်သည် ယခင်ကဲ့သို့ မိမိကျွန်ကိုစေလွှတ်၍၊ ကျွန်တွင် တံဆိပ်မခတ်သောစာပါ၏။–

၆း၆ စာချက်ဟူမူကား၊ သင်နှင့်ယုဒလူတို့သည်ပုန်ကန်မည်အကြံရှိသည်ဟု လူအမျိုးမျိုးပြောဆိုကြ၏။ ဂေရှင်လည်းသက်သေခံ၏။ ထိုစကားနှင့်အညီ သင်သည် ယုဒဘုရင်ဖြစ်လိုသောငှါ၊ မြို့ရိုးကိုတည်၏။–

၆း၇ ယုဒပြည်၌ ရှင်ဘုရင်ရှိသည်ဟု သင့်ကိုရည်ဆောင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဟောပြောရသော ပရောဖက်တို့ကို သင်ခန့်ထားပြီး။ ထိုစကား အတိုင်းရှင်ဘုရင်အား ကြားလျှောက်ရမည်။ သို့ဖြစ်၍လာပါ။ တိုင်ပင်ကြကုန်အံ့ဟု စာ၌ပါသတည်း။–

၆း၈ ငါကလည်း၊ သင်ပြောသောစကားတခွန်းမျှမမှန်၊ ကိုယ်စိတ်ထဲမှာ အချည်းနှီးထင်တတ်သည်ချည်းဟု စေလွှတ်၍ ပြန်ပြော၏။–

၆း၉ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့က ထိုအလုပ်ကိုလက်စမသတ်နိုင်အောင် သူတို့သည်အား လျော့ကြလိမ့်မည်ဟုဆိုလျက် ငါတို့ကိုခြိမ်းချောက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုစကားကြောင့် ငါသာ၍အားရှိ၏။–

၆း၁၀ ထိုအခါ မဟေတဗေလသားဖြစ်သော ဒေလာယ၏သားရှေမာယသည်၊ ပုန်းရှောင်လျက်နေသော အိမ်သို့ငါသွားလျှင်၊ သူက ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော် အတွင်းခန်းထဲမှာ ငါတို့သည်စုဝေး၍၊ ဗိမာန်တော်တံခါးတို့ကို ပိတ်ထားကြကုန်အံ့။ ကိုယ်တော်ကိုသတ်အံ့သောငှါ လာကြလိမ့်မည်။ ယနေ့ညဉ့်၌ပင် လာကြ လိမ့်မည်ဟုဆို၏။–

၆း၁၁ ငါကလည်း၊ ငါကဲ့သို့သောသူသည် ပြေးရမည်လော။ ငါနှင့်တူသောသူသည်အသက်ချမ်းသာခြင်းငှါ ဗိမာန်တော်ထဲသို့ဝင်ရမည်လော။ ငါမဝင်ဟု ပြန်ပြော ၏။–

၆း၁၂ ထိုစကားကို ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မမူ။ တောဘိနှင့်သမ္ဘာလတ် ငှါးသောကြောင့်၊ ထိုသို့ငါ့တဘက်၌ ဟောပြောသည်ကိုငါရိပ်မိ၏။–

၆း၁၃ သူတို့သည် ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းရှိစေလျက်၊ ငါကြောက်၍ ထိုသို့ ပြုသဖြင့်၊ ပြစ်မှားစေခြင်းငှါ ထိုသူကိုငှါးကြ၏။–

၆း၁၄ အိုအကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်၊ ထိုသို့ပြုတတ်သောတောဘိနှင့်သမ္ဘာလတ်ကိုငှင်း၊ နောဒိအမည်ရှိသောပရောဖက်မမှစ၍ အကျွန်ုပ်ကိုခြိမ်းချောက်သော ပရောဖက်တို့ကိုငှင်း မှတ်တော်မူပါ။

၆း၁၅ အရက်ငါးဆယ်နှစ်ရက်ကြာမှ ဧလုလလနှစ်ဆယ်ငါးရက်နေ့တွင် မြို့ရိုးကိုလက်စသတ်ကြ၏။–

၆း၁၆ ထိုသိတင်းကိုရန်သူတို့သည်ကြား၍၊ ပတ်လည်ဝန်းကျင်၌နေသော တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် မြို့ရိုးကိုမြင်သောအခါ၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအမှုသည် ငါတို့၏ဘုရားသခင်အခွင့်နှင့်ပြီးကြောင်းကို ရိပ်မိကြ၏။

၆း၁၇ ထိုကာလတွင်၊ ယုဒမှူးမတ်တို့သည် များစွာသောမေတ္တာစာကို တောဘိထံသို့ ပို့လိုက်၍၊ တောဘိပြန်ပေးသော စာအများကိုလည်းရကြ၏။–

၆း၁၈ တောဘိသည် အာရာသားရှေကနိ၏သမက်ဖြစ်သောကြောင့်ငှင်း၊ သူ၏သားယောဟနန်သည် ဗေရခိသားမေရှုလံမီးနှင့်စုံဘက်သောကြောင့် ငှင်း၊ ယုဒလူ အများတို့သည် တောဘိထံ၌ သစ္စာကိုခံကြပြီ။–

၆း၁၉ သူတို့သည် တောဘိပြုသောအမှုကောင်းတို့ကို ငါ့အားပြန်ပြောကြ၏။ ငါ့စကားကိုလည်း သူ့အားပြန်ပြော ကြ၏။ သူသည်လည်း ငါကြောက်စေခြင်းငှါ စာပေးလိုက်လေ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ မြို့ရိုးကို လက်စသတ်သောအခါ၊ ငါသည်တံခါးတို့ကို ထူထောင်၍ တံခါးစောင့်၊ သီချင်းသည်၊ လေဝိသားတို့ကိုခန့်ထားပြီးမှ၊–

၇း၂ သစ္စာရှိ၍ ဘုရားသခင်ကို အထူးသဖြင့်ရိုသေသောရဲတိုက်မှူးဟာနနိနှင့် ငါ့ညီဟာနန်တို့၌ ယေရုရှလင်မြို့ကိုအပ်လျက်၊–

၇း၃ နေမထွက်မှီ ယေရုရှလင်မြို့တံခါးတို့ကို မဖွင့်စေနှင့်။ တံခါးစောင့်ရှိစဉ်၊ တံခါးတို့ကိုပိတ်၍ ကန့်လန့်ကျင်ထိုးစေ။ မြို့သူမြို့သားတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့ အရပ် မိမိတို့အိမ်တဘက်တချက်၌ ကင်းစောင့်စေဟုစီရင်၏။–

၇း၄ အကြောင်းမူကား၊ မြို့သည်ကျယ်ဝန်းသော်လည်း နေသောသူနည်း၍ အိမ်များတို့ကို မတည်မဆောက်ကြသေး။

၇း၅ ထိုအခါမှူးမတ်၊မင်းအရာရှိ၊ ဆင်းရဲသားတို့ကို အဆွေအမျိုးအလိုက်စာရင်းယူခြင်းငှါ စုဝေးစေမည်အကြံကို ငါ၏ဘုရားသခင်သည်ငါ့စိတ်နှလုံး ထဲသို့သွင်း ပေးတော်မူ၏။–

၇း၆ တဖန် ငါတွေ့သောစာရင်းတည်းဟူသော၊

၇း၇ ရှေ့ဦးစွာရောက်လာသောသူတို့၏ အဆွေအမျိုးစာရင်းချက်ဟူမူကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားခြင်း ကိုခံရသော လူစုထဲကထွက်၍ ဇေရုဗဗေလ၊ ယောရှု၊ နေဟမိ၊ အာဇရိ၊ ရာမိ၊ နာဟမာနိ၊ မော်ဒကဲ၊ ဗိလရှန်၊ မိဇပေရက်၊ ဗိဂဝဲ၊ နေဟုံ၊ ဗာနတို့နှင့်အတူ လိုက်လာ၍ ယေရုရှလင်မြို့ အစရှိသော ယုဒပြည်၌ အသီးအသီးဆိုင်သော မြို့ရွာသို့ ရောက်သော နိုင်ငံတော်သား၊ ဣသရေလလူစာရင်းဟူမူကား၊–

၇း၈ ပါရုတ်အမျိုးသား နှစ်ထောင်တရာခုနစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊–

၇း၉ ရှေဖတိအမျိုးသား သုံးရာခုနစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊–

၇း၁၀ အာရာအမျိုးသား ခြောက်ရာငါးဆယ်နှစ်ယောက်၊–

၇း၁၁ ပါဟတ်မောဘအမျိုး၊ ယောရှုနှင့်ယွာဘအမျိုးသား နှစ်ထောင်ရှစ်ရာတဆယ်ရှစ်ယောက်၊–

၇း၁၂ ဧလံမအမျိုးသား တထောင်နှစ်ရာငါးဆယ်လေးယောက်၊–

၇း၁၃ ဇတ္တုအမျိုးသား ရှစ်ရာလေးဆယ်ငါးယောက်၊–

၇း၁၄ ဇက္ခဲအမျိုးသား ခုနစ်ရာခြောက်ဆယ်၊–

၇း၁၅ ဗိန္နွိအမျိုးသား ခြောက်ရာလေးဆယ်ရှစ်ယောက်၊–

၇း၁၆ ဗေဗဲအမျိုးသား ခြောက်ရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊–

၇း၁၇ အာဇဂဒ်အမျိုးသား တထောင်သုံးရာနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊ –
၇း၁၈ အဒေါနိကံအမျိုးသား ခြောက်ရာခြောက်ဆယ်ခုနစ်ယောက်၊
၇း၁၉ ဗိဂဝဲအမျိုးသား နှစ်ထောင်ငါးဆယ်ခုနစ်ယောက်၊ –
၇း၂၀ အာဒိန်အမျိုးသား ခြောက်ရာငါးဆယ်ငါးယောက်၊ –
၇း၂၁ ဟေဇကိနှင့်အာတာအမျိုးသား ကိုးဆယ်ရှစ်ယောက်၊ –
၇း၂၂ ဟာရှုံအမျိုးသား သုံးရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊ –
၇း၂၃ ဗေဇဲအမျိုးသား သုံးရာနှစ်ဆယ်လေးယောက်၊ –
၇း၂၄ ဟာရိပ်အမျိုးသား တရာတဆယ်နှစ်ယောက်၊ –
၇း၂၅ ဂိဗောင်အမျိုးသား ကိုးဆယ်ငါးယောက်၊ –
၇း၂၆ ဗက်လင်မြို့၊ နေတောဖမြို့သား တရာရှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊ –
၇း၂၇ အာနသုတ်မြို့သား တရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊ –
၇း၂၈ ဗေသာဇမာဝက်မြို့သား လေးဆယ်နှစ်ယောက်၊ –
၇း၂၉ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့၊ ခေဖိရမြို့၊ ဗေရုတ်မြို့သား ခုနစ်ရာလေးဆယ်သုံးယောက်၊ –
၇း၃၀ ရာမမြို့၊ ဂါဗမြို့သား ခြောက်ရာနှစ်ဆယ်တယောက်၊ –
၇း၃၁ မိတ်မတ်မြို့သား တရာနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊ –
၇း၃၂ ဗေသလမြို့၊ အာဣမြို့သား တရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊ –
၇း၃၃ အခြားသော နေဗောမြို့သား ငါးဆယ်နှစ်ယောက်၊ –
၇း၃၄ အခြားသော ဧလံမြို့သား တထောင်နှစ်ရာငါးဆယ်လေးယောက်၊ –
၇း၃၅ ဟာရိမ်မြို့သား သုံးရာနှစ်ဆယ်၊ –
၇း၃၆ ယေရိခေါမြို့သား သုံးရာလေးဆယ်ငါးယောက်၊ –
၇း၃၇ လောဒမြို့၊ ဟာဒိဒ်မြို့၊ သြနောမြို့သား ခုနစ်ရာနှစ်ဆယ်တယောက်၊ –
၇း၃၈ သေနာမြို့သား သုံးထောင်ကိုးရာသုံးဆယ်တည်း။
၇း၃၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်စာရင်းဟူမူကား၊ ယောရှုအမျိုးထဲက ယေဒါယအမျိုးသား ကိုးရာခုနစ်ဆယ်သုံးယောက်၊ –
၇း၄၀ ဣမေရအမျိုးသား တထောင်ငါးဆယ်နှစ်ယောက်၊
၇း၄၁ ပါရှုရအမျိုးသား တထောင်နှစ်ရာလေးဆယ်ခုနစ်ယောက်၊ –
၇း၄၂ ဟာရိမ်အမျိုးသား တထောင်တဆယ်ခုနှစ်ယောက်တည်း။
၇း၄၃ လေဝိသားစာရင်းဟူမူကား၊ ဟောဒေဝအမျိုးထဲက ယောရှုအမျိုးနှင့်ကာဒမေလအမျိုးသား ခုနစ်ဆယ်လေးယောက်၊ –
၇း၄၅ တံခါးစောင့်ရှလ္လုံအမျိုးသား၊ အာတာအမျိုးသား၊ တာလမုန်အမျိုးသား၊အက္ကုပ်အမျိုးသား၊ ဟတိတအမျိုးသား၊ ရှောဗဲအမျိုးသားပေါင်းတရာ သုံးဆယ်ရှစ် ယောက်တည်း။
၇း၄၆ ဘုရားကျွန်ခံသူ၊ ဇိဟာအမျိုးသား၊ ဟသုဖအမျိုးသား၊ တဗ္ဗောက်အမျိုးသား၊ –
၇း၄၇ ကေရုတ်အမျိုးသား၊ သယအမျိုးသား၊ ပါဒုန်အမျိုးသား၊ –
၇း၄၈ လေဗနအမျိုးသား၊ ဟာဗအမျိုးသား၊ ရှာလမဲအမျိုးသား၊ –
၇း၄၉ ဟာနန်အမျိုးသား၊ ဂိဒ္ဒေလအမျိုးသား၊ ဂါဟာအမျိုးသား၊ –
၇း၅၀ ရာယအမျိုးသား၊ ရေဇိန်အမျိုးသား၊ နေကောဒအမျိုးသား၊ –
၇း၅၁ ဂဇ္ဇမ်အမျိုးသား၊ ဩဇအမျိုးသား၊ ပါသာအမျိုးသား၊ –
၇း၅၂ ဗေသဲအမျိုးသား၊ မုနိမ်အမျိုးသား၊ နေဖိရှေသိမ်အမျိုးသား၊ –
၇း၅၃ ဗာကဗုတ်အမျိုးသား၊ ဟာကုဖအမျိုးသား၊ ဟာရဟုရအမျိုးသား၊ –
၇း၅၄ ဗာဇလိတ်အမျိုးသား၊ မေဟိဒအမျိုးသား၊ ဟာရရှအမျိုးသား၊ –
၇း၅၅ ဗာရကုတ်အမျိုးသား၊ သိသရေအမျိုးသား၊ တာမအမျိုးသား၊ –
၇း၅၆ နေဇိအမျိုးသား၊ ဟတိဖအမျိုးသားတည်း။
၇း၅၇ ရှောလမုန်၏အစေခံကျွန်၊ သောတဲအမျိုးသား၊ သောဖရက်အမျိုးသား၊ ပေရိဒအမျိုးသား၊ –
၇း၅၈ ယာလအမျိုးသား၊ ဒါကုန်အမျိုးသား၊ ဂိဒ္ဒေအမျိုးသား၊ –
၇း၅၉ ရှေဖတိအမျိုးသား၊ ဟတ္တိလအမျိုးသား၊ ပေါခရက်အမျိုးသား၊ ဇေဗိမ်အမျိုးသား၊ အာမုန်အမျိုးသားတည်း။ –
၇း၆၀ ဘုရားကျွန်နှင့်ရှောလမုန်၏ကျွန်ပေါင်းကား၊ သုံးရာကိုးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။
၇း၆၁ ထိုမှတပါး၊ ဣသရေလအမျိုးမှန်သည် မမှန်သည်ကို၄င်း၊ မိမိတို့အဆွေအမျိုးကို၄င်း မပြနိုင်ဘဲ တေလမေလမြို့၊ တေလဟာရရှမြို့၊ ခေရုပ်မြို့၊ အဒ္ဒုန်မြို့၊ ဣမေရမြို့မှထွက်သွားသောဟူမူကား၊ –
၇း၆၂ ဒေလာယအမျိုးသား၊ တောဘိအမျိုးသား၊ နေကောဒအမျိုးသား၊ ပေါင်းခြောက်ရာလေးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။
၇း၆၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးထဲက ဟဗာယအမျိုးသား၊ ကောဇအမျိုးသား၊ ဂိလဒ်ပြည်သား၊ ဗာဇိလဲသမီးတယောက်နှင့်စုံဘက်၍ ယောက္ခမအမည်ကို ရသော ဗာဇိလဲအမျိုးသားတို့သည်၊ –
၇း၆၄ စာရင်းဝင်သောလူစုတွင် မိမိတို့စာရင်းကို ရှာ၍မတွေ့သောကြောင့်၊ အမျိုးမစစ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို မခံရ။ –
၇း၆၅ ဥရိမ်နှင့်သုမိမ်ပါသော ယဇ်ပုရောဟိတ် မပေါ်မှီတိုင်အောင် သူတို့သည်အလွန် သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကိုမစားရဟု ပြည်အုပ်မင်းစီရင်၏။ –
၇း၆၆ ပရိသတ်ပေါင်းကား၊ လေးသောင်းနှစ်ထောင်သုံးရာခြောက်ဆယ်တည်း။ –

၇း၆၇ ထိုမှတပါး၊ ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမပေါင်း ခုနစ်ထောင်သုံးရာသုံးဆယ်ခုနစ်ယောက်၊ သီချင်းသည် ယောက်ျားမိန်းမပေါင်း နှစ်ရာလေးဆယ်ငါးယောက်၊ –

၇း၆၈ မြင်းပေါင်းခုနစ်ရာသုံးဆယ်ခြောက်စီး၊ လားပေါင်းနှစ်ရာလေးဆယ်ငါးစီး၊ –

၇း၆၉ ကုလားအုပ်ပေါင်း လေးရာသုံးဆယ်ငါးစီး၊ မြည်းပေါင်း ခြောက်ထောင်ထုနစ်ရာနှစ်ဆယ်တည်း။

၇း၇၀ အဆွေအမျိုးသူကြီးအချို့တို့သည်အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်စရာလှူကြ၏။ ပြည်အုပ်မင်းသည် လည်း ရွှေဒင်္ဂါးတထောင်၊ အင်တုံငါးဆယ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဝတ်စုံ ငါးရာသုံးဆယ်ကို ဘဏ္ဍာတော်ထဲသို့သွင်းလေ၏။

၇း၇၁ အဆွေအမျိုးသူကြီးသွင်းသော ရွှေငွေပေါင်းကား၊ ရွှေဒင်္ဂါးနှစ်သောင်း၊ ငွေအခွက်နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်တည်း။ –

၇း၇၂ ကြွင်းသောသူတို့သည်လည်း ရွှေဒင်္ဂါးနှစ်သောင်း၊ ငွေအခွက်နှစ်သောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဝတ်စုံ ခြောက်ဆယ်ခုနစ်စုံကို သွင်းကြ၏။ –

၇း၇၃ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိန်၊ လေဝိသား၊ တံခါးစောင့်၊ သီချင်းသည်၊ သာမညလူအချို့၊ ဘုရားကျွန်အစရှိသော ဣသရေလပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည်၊ မိမိတို့နေရာမြို့ရွာတို့၌ နေရာကျကြ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ သတ္တမလရောက်မှ၊ မြို့ရွာအရပ်ရပ်၌နေသော ဣသရေလအမျိုးသားလူအပေါင်းတို့သည် လာ၍ ရေတံခါးလမ်းတွင် စည်းဝေးကြ၏။ ဣသရေလအမျိုး၌ ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော မောရှေပညတ္တိကျမ်းစာကို ဆောင်ခဲ့ပါဟု ကျမ်းတတ်ဆရာဧဇရကို တောင်းသည်အတိုင်း၊ –

၈း၂ နားထောင်နားလည်နိုင်သမျှသော ပရိသတ်ယောက်ျား မိန်းမတို့ရှေ့သို့ သတ္တမလပဌမနေ့ရက်တွင်၊ ပညတ္တိကျမ်းစာကိုယဇ်ပုရောဟိတ်ဧဇရ သည်ဆောင် ခဲ့၍၊ –

၈း၃ နားလည်နိုင်သောသူ၊ ယောက်ျားမိန်းမတို့ရှေ့မှာ နံနက်အချိန်မှစ၍ မွန်းတည့်အချိန်တိုင်အောင် ရေတံခါးလမ်းတွင် ဘတ်ရွက်လေ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် ပညတ္တိကျမ်းစကားကို စေ့စေ့နားထောင်ကြ၏။ –

၈း၄ သူတို့လုပ်ကြသော တရားဟောရာသစ်သားပလ္လင်ပေါ်မှာ၊ ကျမ်းတတ်ဆရာဧဇရသည်ရပ်၍ မတ္တိသိ၊ ရှေမ၊ အနာယ၊ ဥရိယ၊ ဟိလခိ၊ မာသေယ တို့သည် လက်ျာဘက်၌၄င်း၊ ပေဒါယ၊ မိရှေလ၊ မာလခိ၊ ဟာရှုံ၊ ဟာရှေဗဒါန၊ ဇာခရိ၊ မေရှုလံတို့သည် လက်ဝဲဘက်၌၄င်း ရပ်နေကြ၏။ –

၈း၅ ထိုသို့ ဧဇရသည် လူအပေါင်းတို့ထက်သာ၍မြင့်လျက်၊ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ကျမ်းစာကိုဖွင့်သောအခါ၊ လူအပေါင်းတို့သည်ထကြ၏။

၈း၆ ဧဇရသည် မြတ်စွာဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေး၏။ လူအပေါင်းတို့က အာမင်၊ အာမင်ဟု လက်တို့ကိုချီလျက်၊ ဝန်ခံ၍ ဦးချ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ –

၈း၇ ယောရှု၊ ဗာနိ၊ ရှေရဘိ၊ ယာမိန်၊ အက္ကုပ်၊ ရှဗ္ဗေသဲ၊ ဟောဒိယ၊ မာသေယာ၊ ကေလိတ၊ အာဇရိ၊ ယောဇဗဒ်၊ ဟာနန်၊ ပေလာယ အစရှိသော လေဝိသား တို့သည်လည်း လူများတို့အားပညတ္တိကျမ်းစာအနက်ကို ပြန်ကြားကြ၏။ လူများတို့သည်လည်း မိမိတို့ နေရာ၌နေကြ၏။ –

၈း၈ ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏ ပညတ္တိကျမ်းစာကို သေချာစွာဘတ်ရွက်၍ အနက်ကိုပြန်သဖြင့်၊ လူများနားလည်စေခြင်းငှါပြုကြ၏။

၈း၉ လူအပေါင်းတို့သည် ပညတ္တိကျမ်းစကားကို ကြားသောအခါ ငိုကြွေးကြသည်ဖြစ်၍၊ ပြည်အုပ်မင်းနေဟမိ၊ ကျမ်းတတ်ဆရာယဇ်ပုရောဟိတ်ဧဇရ၊ လူများတို့အား သွန်သင်သောလေဝိသားတို့က၊ ဤနေ့ရက်သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းသောနေ့ဖြစ်၏။ ငိုကြွေးမြည် တမ်းခြင်း ကိုမပြုကြနှင့်။ –

၈း၁၀ သွားကြလော့၊ မြိန်စွာသောအစာကို စားကြလော့။ ချိုသောအရည်ကိုသောက်ကြလော့။ ဆင်းရဲသော သူတို့အားဝေမျှကြလော့။ ဤနေ့ရက် သည် ငါတို့ ဘုရားရှင်အဘို့ သန့်ရှင်း၏။ ဝမ်းမနည်းကြနှင့်၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောအခွင့်နှင့်အားယူ၍ ဝမ်းမြောက်ကြလော့ဟု လူအ ပေါင်းတို့အားဆိုကြ၏။ –

၈း၁၁ ထိုသို့ လေဝိသားတို့က၊ ဤနေ့ရက်သည် သန့်ရှင်းသောနေ့ဖြစ်သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြလော့။ ဝမ်းမနည်းကြနှင့်ဟုဆို၍ လူအပေါင်း တို့ကို ငြိမ်းစေကြ၏။ –

၈း၁၂ လူအပေါင်းတို့သည် ဟောပြောသောစကားများကို နားလည်သောကြောင့်၊ စားသောက်ခြင်း၊ သူတပါးတို့အားဝေမျှခြင်း၊ အလွန်ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုအံ့သော ငှါသွားကြ၏။ –

၈း၁၃ ဒုတိယနေ့ရက်တွင်၊ အဆွေအမျိုးသူကြီးများတို့နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ်လေဝိသားတို့သည် ပညတ္တိကျမ်းစကားကိုနားလည်အံ့သောငှါ၊ ကျမ်း တတ် ဆရာဧဇရထံ၌ စည်းဝေးကြ၏။ –

၈း၁၄ သတ္တမလပွဲကိုခံကြစဉ်၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သစ်ခက်တဲ၌နေရကြမည်ဟု မောရှေ အားဖြင့်ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော ပညတ္တိ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားကြောင်းကိုတွေ့ကြ၏။ –

၈း၁၅ ထိုစကားကို ကြားသောအခါ၊ ကျမ်းစာ၌ပါသည်အတိုင်း သစ်ခက်တဲတို့ကိုလုပ်ခြင်း ငှါ တောင်သို့သွားကြ၏။ သံလွင်ခက်၊ ထင်းရှူးခက်၊ မုရတုခက်၊ စွန်ပလွံ ခက်အစရှိသော ထူထပ်သော အခက်အလက်မျိုးတို့ကိုဆောင်ခဲ့ကြဟု ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ခပ်သိမ်းသောမြို့ရွာတို့၌ ကြော်ငြာကြ၏။ –

၈း၁၆ လူများတို့သည် ထွက်သွား၍၊ သစ်ခက်တို့ကိုဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် အိမ်မိုးပေါ်မှာ၄င်း၊ မိမိဝင်းထဲ၊ ဗိမာန်တော် တန်တိုင်းထဲမှာ၄င်း၊ ရေတံခါးလမ်းနှင့် ဧဖရိမ်တံခါး လမ်းမှာ၄င်း သစ်ခက်တဲများကိုလုပ်ကြ၏။ –

၈း၁၇ ထိုသို့ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရရာထဲက ထွက်လာသော ပရိတ်သက်အပေါင်းတို့သည် သစ်ခက်တဲတို့ကို လုပ်၍ထိုင်နေကြ၏။ နုန်သားယောရှု လက်ထက်မှစ၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် တခါမျှထိုသို့မပြုကြ။ အလွန်ဝမ်းမြောက်လျက်နေကြ၏။ –

၈း၁၈ ပဌမနေ့မှစ၍ နောက်ဆုံးသောနေ့တိုင်အောင်၊ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း ဘုရားသခင်၏ပညတ္တိကျမ်းစာကို ဘတ်ရွတ်ကြ၏။ ထိုပွဲကို ခုနစ်ရက် ပတ်လုံးခံကြ၏။ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ တရားတော်အတိုင်း ဓမ္မပွဲကိုလည်းခံကြ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ထိုလနှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အစာရှောင်လျက်၊ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ ကိုယ်၌မြေမှုန့်ကိုတင်လျက် စည်းဝေးကြ၏။–

၉း၂ ထိုအခါဣသရေလအမျိုးစစ်ဖြစ်သောသူတို့သည် တပါးအမျိုးသားရှိသမျှတို့နှင့်ကွာ၍၊ ကိုယ်အပြစ်နှင့်ဘိုးဘေးတို့၏ အပြစ်များကိုဘော်ပြတောင်းပန်ကြ၏။–

၉း၃ မိမိတို့နေရာ၌ရပ်နေ၍၊ မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်းစာကို နေ့လေးစုတစု ဘတ်ကြ၏။ အပြစ်ကိုဘော်ပြတောင်းပန်၍၊ မိမိတို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို နေ့လေးစုတစုကိုးကွယ်ကြ၏။

၉း၄ ထိုအခါ လေဝိသားယေရှု၊ ဗာနိ၊ ကပ်မျေလ၊ ရှေဗနိ၊ ဗုန္နိ၊ ရှေရဘိ၊ ဗာနိ၊ ခေနနိ တို့သည် ပလ္လင်ပေါ်မှာရပ်၍၊ သူတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို အားကြီးစွာသော အသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။–

၉း၅ တဖန် လေဝိသားယေရှု၊ ကပ်မျေလ၊ ဗာနိ၊ ဟာရှဗနိ၊ ရှေရဘိ၊ ဟောဒိယ၊ ရှေဗနိ၊ ပေသဟိတို့က ထကြလော့။ သင်တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်အမြဲမင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်းဟု ကောင်းကြီးပေးကြလော့။ ကောင်းကြီးပေးခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်းအမျိုးမျိုး ထက်ကြီးမြင့်၍ ဘုန်းကြီးသောကိုယ်တော်၏ နာမသည် မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း။–

၉း၆ ကိုယ်တော်သာလျှင် ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ အမြင့်ဆုံးသောကောင်းကင်နှင့် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အပေါင်းတို့ကိုင်၄င်း၊ မြေကြီးနှင့် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိရှိသမျှတို့ကို၄င်း၊ ပင်လယ်နှင့်ပင်လယ်၌ ပါသမျှတို့ကို၄င်း ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ အလုံးစုံတို့ကိုစောင့်မတော်မူ၏။ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကိုးကွယ်ကြပါ၏။–

၉း၇ အိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အာဗြံကိုရွေးချယ်၍ ခါလဒဲပြည်၊ ဥရမြို့မှခေါ်ခဲ့ပြီးလျှင် အာဗြဟံဟူသော အမည်ကိုပေးတော်မူ၏။–

၉း၈ ရှေ့တော်၌ သူ့သဘောဖြောင့်သည်ကိုတွေ့သောကြောင့်၊ ခါနနိပြည်၊ ဟိတ္တိပြည်၊ အာမောရိပြည်၊ ဖေရဇိပြည်၊ ယေဗုသိပြည်၊ ဂိရဂါရှိပြည်တို့ကို အာဗြဟံအမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်ဟုဝန်ခံသည်အတိုင်း သစ္စာတော်မပျက်ပြုတော်မူ၏။–

၉း၉ အဲဂုတ္တုပြည်၌ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုးဘေးများခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုမြင်၍၊ ဒဲ့ပင်လယ်နားမှာ သူတို့အော်ဟစ်သောအသံကို ကြားတော်မူ၏။–

၉း၁၀ ဖာရောဘုရင်နှင့် သူ၏ကျွန်များ၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့ကို စော်ကားစွာ ပြုသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော် သည် ကြည့်ရှု၍ နေတော်မမူ။ ထိုပြည်သားတို့၌ နိမိတ်လက္ခဏာနှင့် အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြတော်မူ၍၊ သိတင်းတော်သည် ယနေ့တိုင်အောင် ကျော်စောလျက်ရှိပါ၏။–

၉း၁၁ သူတို့သည် ပင်လယ်အလယ်၌မြေပေါ်မှာ ရှောက်သွားမည်အကြောင်း သူတို့ရှေ့မှာပင်လယ်ကို ခွဲတော်မူ၏။ ညှဉ်းဆဲသောသူတို့ကိုကား၊ နက်သောရေထဲသို့ ကျောက်ကိုပစ်သကဲ့သို့ ပစ်တော်မူ၏။–

၉း၁၂ ထိုမှတပါး၊ နေ့အချိန်၌ မိုဃ်းတိမ်တိုင်အားဖြင့်၄င်း၊ ညဉ့်အချိန်၌ သူတို့သွားရာလမ်းကို လင်းစေသောမီးတိုင်အားဖြင့်၄င်း၊ သူတို့ကို ပို့ဆောင် တော်မူ၏။–

၉း၁၃ ကိုယ်တော်တိုင်လည်း၊ သိနာတောင်ပေါ်သို့ဆင်းသက်၍ မိုဃ်းကောင်းကင်ထဲက ဗျာဒိတ်သံကို လွှတ်သဖြင့်၊ ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်သော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရားတို့ကို အပ်ပေးတော်မူ၏။–

၉း၁၄ သန့်ရှင်းသော ဥပုသ်နေ့ရက်တော်ကိုဘော်ပြ၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မောရှေအားဖြင့် နည်းနာဥပဒေသပညတ်တရားတို့ကိုလည်း ထားတော်မူ၏။–

၉း၁၅ သူတို့ မွတ်သိပ်ခြင်းနှင့် ရေငတ်ခြင်းကိုပြေစေခြင်းငှါ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်မုန့်နှင့် ကျောက်ထဲကထုတ်သောရေကိုပေးတော်မူ၏။ သူတို့ပိုင်ဘို့ ကျိန်ဆိုတော် မူသာပြည်ထဲသို့ဝင်၍ သိမ်းယူမည်အကြောင်းမိန့်တော်မူ၏။–

၉း၁၆ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ်တို့ဘိုးဘေးတို့သည် မာနထောင်လွှား၍၊ ခိုင်မာသောလည်ပင်းနှင့်ပညတ်တော်တို့ကို နားမထောင်ကြ။–

၉း၁၇ သူတို့တွင် ပြုတော်မူသော အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို မအောက်မေ့။ အာဏာတော်ကို ငြင်းဆန်လျက်လည်ပင်းခိုင်မာသည်ဖြစ်၍၊ ကျွန်ခံရာ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်လိုသောငှါ၊ လူကြီးတဦးကိုချီးမြှောက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်သည်အပြစ်ကို ဖြေတတ်သောဘုရား၊ ချစ်သနားခြင်း မေတ္တာကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းနှင့် ကြွယ်ဝသောဘုရား ဖြစ်တော်မူသောကြောင့် သူတို့ကိုစွန့်ပစ်တော်မမူ။–

၉း၁၈ ထိုမျှမက သူတို့သည် နွားသငယ်အရုပ်ကိုသွန်း၍၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ ဤဘုရားသည် သင်တို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သော သင်၏ ဘုရားဖြစ်တော် မူ၏ဟု ဆိုလျက်၊ အလွန်ပြစ်မှားသော်လည်း၊–

၉း၁၉ ကိုယ်တော်သည် အထူးသဖြင့်သနားတတ်သောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ တော၌သူတို့ကို စွန့်ပစ်တော်မမူ။ နေ့အချိန်၌လမ်းပြသော မိုဃ်းတိမ် တိုင်မပျောက်၊ ညဉ့်အချိန်၌ သူတို့သွားရာလမ်းကိုလင်းစေသော မီးတိုင်လည်းမကွယ်။–

၉း၂၀ သူတို့အားသွန်သင်စရာဘို့ ကောင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုပေးတော်မူ၏။ သူတို့စားရသော ကိုယ်တော်၏မန္နကို ရုပ်သိမ်းတော်မမူ။ သူတို့ အငတ်ပြေစေခြင်းငှါ၊ ရေကိုလည်း ပေးတော်မူ၏။–

၉း၂၁ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး သူတို့ကို အလျှင်းမဆင်းရဲစေခြင်းငှါ ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ သူတို့အဝတ်မဟောင်းမနွမ်းရ။ သူတို့ခြေသည်လည်း မပွန်းမရောင်ရ။–

၉း၂၂ နောက်မှတပါး အမျိုးသားတို့၏တိုင်းနိုင်ငံများကို သူတို့အားအကုန်အစင်ဝေဖန်၍ ပေးသနားတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ဟေရှဘုန် ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်နှင့် ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃအစိုးရသော ပြည်တို့ကိုသိမ်းယူကြ၏။–

၉း၂၃ သူတို့သားမြေးတို့ကို မိုဃ်းကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့ များပြားစေတော်မူ၏။ အကြင်ပြည်ထဲသို့ သူတို့ဝင်၍ သိမ်းယူမည်အကြောင်း၊ သူတို့၏ ဘိုးဘေးတို့အား ဂတိထားတော်မူ၏။ ထိုပြည်ထဲသို့ သွင်းတော်မူသဖြင့်၊–

၉း၂၄ သားမြေးတို့သည်ဝင်၍ သိမ်းယူကြ၏။ သူတို့ရှေ့မှာထိုပြည်သား ခါနာနိလူတို့ကိုနှိပ်စက်တော်မူ၍၊ ရှင်ဘုရင်အစရှိသော ပြည်သူပြည်သားတို့ကို ပြုချင်သမျှပြုရသော အခွင့်နှင့် သူတို့လက်သို့ အပ်တော်မူ၏။–

၉း၂၅ ထိုသို့ သူတို့သည် ခိုင်ခံ့သောမြို့များ၊ မြေကောင်းသောပြည်၊ ဥစ္စာနှင့်ပြည့်သောအိမ်၊ တူးပြီးသောရေတွင်း၊ များပြားသောစပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ်၊ အသီးသီးသော အပင်တို့ကိုသိမ်းယူ၍၊ ဝစွာစား သောက်လျက် အသားဆူဖြိုး၍ ကျေးဇူးတော်ကြွယ်ဝခြင်း၌ မွေ့လျော်ကြ၏။–

၉း၂၆ သို့ရာတွင် အမိန့်တော်ကိုနားမထောင်၊ ပုန်ကန်လျက်တရားတော်ကို ကျောနောက်သို့ပစ်ထားကြ၏။ အထံတော်သို့ပြန်လာစေခြင်းငှါ၊ ဆုံးမသော ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက်တို့ကိုသတ်၍ အလွန်ပြစ်မှားခြင်းကို ပြုကြ၏။–

၉း၂၇ ထိုကြောင့်၊ သူတို့ကိုနှောင့်ရှက်သော ရန်သူလက်သို့အပ်လိုက်တော်မူ၏။ ဆင်းရဲခံရ၍ ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်ကြသောအခါ၊ ကောင်းကင်ဘုံက နားထောင်၍၊ ကရုဏာကျေးဇူးတော် ကြွယ်ဝသည့်အတိုင်း၊ ရန်သူလက်မှကယ်လွှတ်သော ကျေးဇူးရှင်တို့ကိုပေါ်ထွန်းစေတော်မူ၏။–

၉း၂၈ တဖန် ချမ်းသာရသောအခါ၊ ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုပြန်ကြသောကြောင့်၊ ရန်သူအစိုးရမည်အကြောင်း တဖန်အပ်တော်မူ၏။ သူတို့သည် ပြန်လာ၍ ကိုယ်တော်ကိုအော်ဟစ်ကြသောအခါ၊ ကောင်းကင်ဘုံက နားထောင်၍၊ ကရုဏာတော်ရှိသည့်အတိုင်း အထပ်ထပ်ကယ်တင်တော်မူ၏။–

၉း၂၉ တရားတော်ကိုကျင့်ပြန်စေခြင်းငှါ ဆုံးမတော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည်နားမထောင်၊ မာနထောင် လွှားကြ၏။ ကျင့်သောသူ၌အသက်ရှင်စရာ အကြောင်းဖြစ်သော စီရင်တော်မူချက်တို့ကိုလွန်ကျူးကြ၏။ ခိုင်မာသောလည်ပင်းနှင့် ရုန်းလျက် နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။–

၉း၃၀ နှစ်ပေါင်းများစွာ သူတို့ကိုသည်းခံ၍ ကိုယ်တော်၏ပရောဖက်တို့၌ရှိသော ကိုယ်တော်၏ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဆုံးမတော်မူသော်လည်း သူတို့သည် နားမထောင်သောကြောင့်၊ ဤပြည်သူပြည်သားတို့လက်သို့ အပ်တော်မူ၏။–

၉း၃၁ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်သည် ချစ်သနားခြင်းမေတ္တာကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံသောဘုရားဖြစ်၍၊ ကရုဏာတော်ကြွယ်ဝသောကြောင့်၊ သူတို့ကိုရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးတော်မမူ။ စွန့်ပစ်တော်မမူ။–

၉း၃၂ သို့ဖြစ်၍၊ အို အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရား၊ ကြီးမြတ်၍ မဟာတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံလျက် ကြောက်မက်ဘွယ်သော ဘုရား၊ ကရုဏာပဋိညာဉ်တော်ကို စောင့်တော်မူသော ဘုရား၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်ထက်မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ အဆွေအမျိုးသူကြီး၊ ကိုယ်တော်၏ လူအပေါင်းတို့အပေါ်သို့ ရောက်သောဘေးဒဏ်ရှိသမျှကို ပမာဏမပြုဘဲ နေတော်မမူပါနှင့်။–

၉း၃၃ ကိုယ်တော်မူကား အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သို့ ရောက်စေသမျှသောအမှု၌ တရားတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်မတရားသဖြင့် ပြုကြပါပြီ။ ကိုယ်တော် သည် တရားသဖြင့်သာ စီရင်တော်မူပြီ။–

၉း၃၄ အကျွန်ုပ်တို့ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည် တရားတော်ကိုမစောင့်။ ပေးထားတော်မူသောပညတ်များနှင့် သက်သေခံချက်များတို့ကို နားမထောင်ကြ။–

၉း၃၅ ကြီးသောကျေးဇူးကိုပြုလျက် အပ်ပေးတော်မူ၍၊ သူတို့ပိုင်သောနိုင်ငံ၊ သနားတော်မူသောပြည်ကြီး၊ ပြည်ကောင်း၌နေရသော်လည်း၊ အမှုတော်ကို မဆောင်မရွက်၊ မိမိတို့ပြုသော ဒုစရိုက်ကို မရှောင်ဘဲနေကြပါ၏။–

၉း၃၆ ဘိုးဘေးတို့သည် အလွန်မြတ်သောအသီးအနှံကို စားရသောအခွင့်နှင့် သူတို့အားပေးသနားတော်မူသောပြည်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့အစေခံ ကျွန်ဖြစ်ကြပါ၏။ သူ့ကျွန်ခံရကြပါ၏။–

၉း၃၇ အကျွန်ုပ်တို့အပြစ်ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ခန့်ထားတော်မူသောရှင်ဘုရင်တို့သည် ဤပြည်၌ ကြွယ်ဝစွာဖြစ်သော အသီးအနှံကို သိမ်းစားမြဲ ရှိကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်နှင့် တိရစ္ဆာန်များကို သူတို့သည်ကိုယ်အလိုအလျောက် အစိုးပိုင်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန် ဆင်းရဲလျက်နေရပါသည်ဟု မြွက်ဆိုကြ၏။

၉း၃၈ ထိုအကြောင်းအရာများကို ငါတို့သည် ဆင်ခြင်ပြီးမှ၊ သစ္စာပြု၍ စာချုပ်ကိုလည်း ရေးထားလျက်၊ ငါတို့အကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည် တံဆိပ်ခတ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ တံဆိပ်ခတ်သောသူဟူမူကား၊ ဟာခလိသားပြည်အုပ်မင်းနေဟမိ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇိဒကိယ၊–

၁၀း၂၊၃ စာရာယ၊ အာဇရိ၊ ယေရမိ၊– ပါရှုရ၊ အာမရိ၊ မာလခိ၊–

၁၀း၄၊၅ ဟတ္တုတ်၊ ရှေဗနိ၊ မလ္လုတ်၊– ဟာရိမ်၊ မေရမုတ်၊ သြဗဒိ၊–

၁၀း၆၊၇ ဒံယေလ၊ ဂိန္နေသုန်၊ ဗာရုတ်၊– မေရှုလံ၊ အဘိယ၊ မိယာမိန်၊–

၁၀း၈ မာဇိ၊ ဗိလဂဲ၊ ရှေမာယ၊–

၁၀း၉ လေဝိသားအာဇနိသား ယောရှုတပါး၊ ဟေနဒဒ်သား ဗိန္နွိတပါး၊ ကပ်မျေလတပါး၊–

၁၀း၁၀ သူတို့ညီ ရှေဗနိ၊ ဟောဒိယ၊ ကေလိတ၊ ပေလာယ၊ ဟာနန်၊–

၁၀း၁၁၊၁၂ မိက္ခါ၊ ရေဟုပ်၊ ဟာရှဘိ၊ ဇက္ကုရ၊ ရှေရဘိ၊ ရှေဗနိ၊–

၁၀း၁၃၊၁၄ ဟောဒိယ၊ ဗာနိ၊ ဗေနိနု၊– လူတို့တွင်အကြီးအကဲဖြစ်သော ပါရုတ်၊ ပါဟတ် မောဘ၊ ဧလံ၊ ဇဿု၊ ဗာနိ၊–

၁၀း၁၅၊၁၆ ဗုန္နိ၊ အာဇဂဒ်၊ ဗေဗဲ၊– အဒေါနိယ၊ ဗိဂဝဲ၊ အာဒိန်၊–

၁၀း၁၇ အာတာ၊ ဟိဇကိယ၊ အဇ္ဇုရ၊–

၁၀း၁၈၊၁၉ ဟောဒိယ၊ ဟရှုံ၊ ဗေဇဲ၊– ဟာရိပ်၊ အာနသုတ်၊ နေဗဲ၊–

၁၀း၂၀၊၂၁ မာဂပျာရှ၊ မေရှုလံ၊ ဟေဇိရ၊ မေရှဇဗေလ၊ ဇာဒုတ်၊ ယာဒွါ၊–

၁၀း၂၂ ပေလတိ၊ ဟာနန်၊ အနယာ၊–

၁၀း၂၃၊၂၄ ဟောရှေ၊ ဟာနနိ၊ ဟာရှုပ်၊ ဟာလောဟက်၊ ပိလဟ၊ ရှောဗက်၊–

၁၀း၂၅ ရေဟုံ၊ ဟာရှဗန၊ မာသေယ၊–

၁၀း၂၆၊၂၇ အဟိယ၊ ဟာနန်၊ အာနန်၊– မလ္လုတ်၊ ဟာရိမ်၊ ဗာနာတည်း။–

၁၀း၂၈ ကြွင်းသောသူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ တံခါးစောင့်၊ သီချင်းသည်၊ ဘုရားကျွန်အစရှိသော ဘုရားသခင်၏တရားကို စောင့်အံ့သောငှါ၊ ထိုပြည်သား တို့နှင့်ကွာသောသူ အပေါင်းတို့သည် မယားသားသမီးတို့နှင့်တကွ အကျိုးအကြောင်းကို နားလည်သောသူဖြစ်၍၊–

၁၀း၂၉ ညီအစ်ကိုမှူးမတ်တို့၌မှီဝဲလျက်၊ ဘုရားသခင်၏ကျွန်မောရှေအားဖြင့် ထားတော်မူသောဘုရားသခင်၏ တရားတော်အတိုင်းကျင့်ပါမည်ဟူ၍၎င်း၊ ငါတို့အရှင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်များ၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်ချက်ရှိသမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်ပါမည်ဟူ၍၎င်း၊–

၁၀း၃၀ ကိုယ်သမီးတို့ကို ပြည်သားတို့အား မပေးစား၊ ပြည်သားသမီးတို့ကို ကိုယ်သားတို့အဘို့ မသိမ်းမယူဘဲနေပါမည်ဟူ၍၄င်း၊ –

၁၀း၃၁ ပြည်သားတို့သည် ဥပုသ်နေ့၌ ဥစ္စာ၊ စားစရာကို ရောင်းခြင်းငှါယူခဲ့လျှင်၊ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်စေ၊ အခြားသော ဓမ္မနေ့ဖြစ်စေ မဝယ်၊ သတ္တမနှစ်တွင် လယ်လုပ် ခြင်းအမှုကို မပြု၊ ကြွေးကိုအနိုင်မတောင်းဘဲ နေပါမည်ဟူ၍၄င်း၊ ကျိန်ဆိုလျက် သစ္စာဂတိထားကြ၏။

၁၀း၃၂ ထိုမှတပါး၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အမှုတည်းဟူသော ဥပုသ်နေ့နှင့် လဆန်းနေ့တွင်ရှေ့တော်မုန့်၊

၁၀း၃၃ မြဲသောဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ မြဲသောမီးရှို့ရာယဇ်၊ ဓမ္မပွဲ၊ သန့်ရှင်းသော အသုံးအဆောင်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ အပြစ်ဖြေရာယဇ်အစရှိသော ငါတို့၏ ဘုရားသခင် အိမ်တော်အမှုအလုံးစုံကို ဆောင်ရွက်စရာဘို့၊ လူတိုင်းတနှစ်လျှင် ငွေတကျပ်သုံးစုတစုစီ ပေးရမည်အကြောင်း ကိုယ်အဘို့ စီရင်ထုံးဖွဲ့ကြ၏။ –

၁၀း၃၄ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်အတိုင်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးမွေးစရာထင်းပူဇော်သက္ကာကို၊ တနှစ်တနှစ်လျှင် ချိန်းချက်သောအချိန်တို့၌၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်လေဝိသား ပြည်သူပြည်သားတို့ သည်စာရေးတံပြုကြ၏။ –

၁၀း၃၅ အဦးသီးသောမြေအသီးအနှံနှင့် အဦးသီးသောသစ်သီးအမျိုးမျိုးကို ဗိမာန်တော်သို့ နှစ်တိုင်းဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း၊ –

၁၀း၃၆ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်အတိုင်း၊ အဦးဘွားသောသားယောက်ျားနှင့် အဦးဘွားသော သိုး နွားအစရှိသည်တို့ကို၊ ဗိမာန်တော်၌ အမှု စောင့်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ရှိရာ ဗိမာန်တော်သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း၊ –

၁၀း၃၇ အဦးလုပ်သောမုန့်စိမ်း၊ ပူဇော်သက္ကာ၊ သစ်သီးအမျိုးမျိုး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီကိုယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ရှိရာ ဗိမာန်တော်အခန်းသို့၄င်း၊ လယ်လုပ်သော မြို့ရွာရှိ သမျှတို့၌ မြေအသီးအနှံဆယ်ဘို့တဘို့ကို လေဝိသားတို့ထံသို့၄င်း၊ ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း စီရင်ထုံးဖွဲ့ကြ၏။ –

၁၀း၃၈ လေဝိသားတို့သည် ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုခံယူသောအခါ၊ အာရုန်အမျိုး ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှိရမည်။ လေဝိသားတို့သည်လည်း ဆယ်ဘို့တဘို့ထဲက ဆယ်ဘို့တ ဘို့ကို နှုတ်ယူ၍ ဗိမာန်တော်အခန်းဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့ သွင်းရကြမည်။ –

၁၀း၃၉ လေဝိသားအစရှိသော ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီပူဇော်သက္ကာတို့ကို သန့်ရှင်းရာဌာနတော်တန်ဆာ၊ အမှုစောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ တံခါးစောင့်၊သီချင်းသည်တို့ရှိရာ အခန်းသို့ ဆောင်ခဲ့ရကြမည်။ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကို ငါတို့သည်စွန့်ပစ်၍ မထားရကြ။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ထိုအခါ လူများတို့တွင် မင်းလုပ်သောသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌နေကြ၏။ ကြွင်းသောသူတို့သည် သန့်ရှင်းသောအရပ်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ တကျိပ် တွင်တယောက်၊ အခြားသောမြို့တို့၌ ကိုးယောက်နေရမည်အကြောင်း စာရေးတံပြုကြ၏။ –

၁၁း၂ ယေရုရှလင်မြို့၌နေခြင်းငှါ အလိုလိုဝန်ခံသောသူအပေါင်းတို့ကို၊ လူများတို့သည် ကောင်းကြီးပေးကြ၏။ –

၁၁း၃ ယုဒမြို့ရွာတို့တွင် ဣသရေလလူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ ဘုရားကျွန်၊ ရှောလမုန်၏ကျွန်အမျိုးသား အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့ဆိုင်ရာ အရပ်၌ နေကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော ပြည်သူပြည်သားအကြီးအကဲ၊ မင်းအရာရှိဟူမူကား၊ –

၁၁း၄ ယုဒအမျိုး၊ ဖာရက်၊ မဟာလေလ၊ ရှေဖတိ၊ အာမရိ၊ ဇာခရိ၊ သြဇိတို့မှ ဆင်းသက်သောအသာယတပါး၊ –

၁၁း၅ ရှိလောနိ၊ ဇာခရိ၊ ယောယရိပ်၊ အဒါယ၊ ဟဇာယ၊ ကောလဟောဇ၊ ဗာရုတ်တို့မှ ဆင်းသက်သော မာသေယတပါးနှင့်တကွ၊ –

၁၁း၆ ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော ဖာရက်အမျိုးသား၊ သူရဲလေးရာ ခြောက်ဆယ်ရှစ်ယောက်တည်း။ –

၁၁း၇ ဗင်္ယာမိန်အမျိုး၊ ယေရှာယ၊ ဣသေလ၊ မာသေယ၊ ကောလာယ၊ ပေဒါယ၊ ယောဒ၊ မေရှုလံတို့မှ ဆင်းသက်သောသလ္လု၊ –

၁၁း၈ သုနောက်၊ ဂဗ္ဗဲနှင့်သလ္လဲအစရှိသော ကိုးရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်တည်း။ –

၁၁း၉ ဇိခရိသားယောလသည် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးအုပ်ဖြစ်၏။ သေနွာသား ယုဒသည်ပြင်မြို့ကိုအုပ်ရ၏။

၁၁း၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်မူကား ယေဒါယ၊ ယောယရိပ်၊ ယာခိန်နှင့်တကွ၊ –

၁၁း၁၁ အဟိတုပ်၊ မရာယုတ်၊ ဇာဒုတ်၊ မေရှုလံ၊ ဟိလခိတို့မှဆင်းသက်သော ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အုပ် စရာယ အစရှိသော၊ –

၁၁း၁၂ အိမ်တော်အမှုကိုဆောင်ရွက်သော အမျိုးသားချင်း ရှစ်ရာနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။ ထိုမှတပါး၊ မာလခိ၊ ပါရှုရ၊ ဇာခရိ၊ အာမဇိ၊ ပေလလိ၊ ယေရောဟံ တို့မှ ဆင်းသက်သောအဒါယအစရှိသော၊ –

၁၁း၁၃ အဆွေအမျိုးသူကြီးအမျိုးသားချင်းနှစ်ရာလေးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။ ဣမေရ၊ မေရှိလမုတ်၊ အဟာသဲ၊ အာဇရေလတို့မှဆင်းသက်သော အာမရှဲအစ ရှိသော၊ –

၁၁း၁၄ ခွန်အားကြီးသောသူရဲ အမျိုးသားချင်းတရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်တည်း။ ဟဂဒေါလိမ်သား ဇာဗဒေလသည် သူတို့ကိုအုပ်ရ၏။

၁၁း၁၅ လေဝိသားမူကား၊ ဗုန္နိ၊ ဟာရှဘိ၊ အာဇရိကံ၊ ဟာရှုပ်တို့မှဆင်းသက်သော ရှေမာယတပါး၊ –

၁၁း၁၆ လေဝိသား အကြီးရှဗ္ဗေသဲနှင့် ယောဇဗဒ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်၌ ပြင်အမှုကို ကြည့်ရှုစီရင်ရကြ၏။ –

၁၁း၁၇ အာသပ်၊ ဇာဗဒိ၊ မိက္ခာတို့မှဆင်းသက်သောမဿနိသည် ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ဆုတောင်းခြင်းအမှုမှာ အကြီးလုပ်သောသူဖြစ်၏။ ဗာကဗုကိ သည်အပေါင်းအဘော်တို့တွင် ဒုတိယသူဖြစ်၏။ ထိုမှတပါး၊ ယောဒုသုန်၊ ဂလာလ၊ ရှမ္မွာတို့မှ ဆင်းသက်သော သြဗဒိရှိ၏။ –

၁၁း၁၈ သန့်ရှင်းသော မြို့၌နေသော လေဝိသားပေါင်းကား နှစ်ရာနှစ်ဆယ်လေးယောက်တည်း။ –

၁၁း၁၉ တံခါးစောင့်အက္ကုပ်၊ တာလမုန်အစရှိသော တံခါးကိုစောင့်သော အမျိုးသားချင်းပေါင်းကား တရာခုနစ်ဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။

၁၁း၂၀ ကြွင်းသော ဣသရေလအမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည် ယုဒမြို့ရွာတို့တွင်၊ မိမိတို့ပိုင်ရင်းအရပ်၌ နေကြ၏။ –

၁၁း၂၁ ဘုရားကျွန်တို့သည် သြဖေလအရပ်၌နေ၍၊ ဇိဟနှင့်ဂိသပတို့သည် ဘုရားကျွန်အုပ်ဖြစ်ကြ၏။ –

၁၁း၂၂ မိက္ခာ၊ မဿနိ၊ ဟာရှဘိ၊ ဗာနိတို့မှဆင်းသက်သော သြဇိသည်ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော လေဝိသားတို့ကိုအုပ်ရ၏။ အာသပ်အမျိုးသား သီချင်းသည်တို့ သည်လည်း ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အမှုကို ကြည့်ရှုစီရင်ရကြ၏။ –

၁၁း၂၃ အကြောင်းမူကား၊ သီချင်းသည်တို့သည် နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း စားစရာရိက္ခာကို ခံရမည်အကြောင်း ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ရှိ၏။ –

၁၁း၂၄ ယုဒအမျိုး ဇာရအနွယ်မေရှဇဗေလသား ပေသဟိသည်လည်း ရှင်ဘုရင်အခွင့်နှင့် ပြည်သားတို့ကိုအုပ်၍ အရေးတော်ပိုင်မင်းဖြစ်၏။
၁၁း၂၅ ယုဒလူအချို့တို့သည် မြို့ရွာကျေးလက်တည်းဟူသော ကိရယသာဘမြို့ရွာ၊ ဒိဘုန်မြို့ရွာ၊ ယေကပ်ဇေလမြို့ရွာ၊–
၁၁း၂၆ ယေရှု၊ မောလဒ၊ ဗက်ပါလက်၊–
၁၁း၂၇ ဟာဇရွှာလ၊ ဗေရရှေဘမြို့ရွာများ၊–
၁၁း၂၈၊၂၉ ဇိကလတ်၊ မေကောနမြို့ရွာများ၊ အင်ရိမ္မုန်၊ ဇာရ၊ ယာမုတ်၊–
၁၁း၃၀ ဇာနော၊ အဒုလံမြို့ရွာများ၊ လာခိရှမြို့နှင့် ကျေးလက်များ၊ အဇေကာမြို့ရွာများ၊ ဗေရရှေဘမြို့မှစ၍ ဟိန္နုံချိုင့်တိုင်အောင် အနှံ့အပြားနေကြ၏။–
၁၁း၃၁ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသာတို့သည်လည်း ဂေဗ၊ မိတ်မတ်၊ အာဣ၊ဗေသလမြို့ရွာတို့၌၄င်း၊–
၁၁း၃၂ အာနသုတ်၊ နောဗ၊ အာနနိ၊–
၁၁း၃၃၊၃၄ ဟာဇော်၊ ရာမ၊ ဂိတ္တိမ်၊– ဟာဒိဒ်၊ ဇေဘိုင်၊ နေဗလ္လတ်၊–
၁၁း၃၅ လောဒ၊ ဩနောမြို့များ၌၄င်း၊ ဆရာသမားချိုင့်၌၄င်း နေကြ၏။–
၁၁း၃၆ လေဝိသား အသင်းအပေါင်းအချို့တို့သည် ယုဒပြည်၊ အချို့တို့သည် ဗင်္ယာမိန်ပြည်၌နေကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ရှုလသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့် ယေရှုနောက်သို့ လိုက်လာသောယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားဟူမူကား၊ စရာယ၊ ယေရမိ၊ ဧဇရ၊–
၁၂း၂၊၃ ရှေခနိ၊ ရေဟုံ၊ မေရမုတ်၊–
၁၂း၄၊၅ ဣဒ္ဒေါ၊ ကိန္နေသုန်၊ အဘိယ၊– မိညာမိန်၊ မာဒျာ၊ ဗိလဂ၊–
၁၂း၆ ရှေမာယ၊ ယောယရိပ်၊ ယောဒါယ၊–
၁၂း၇ သလ္လု၊ အာမောက်၊ ဟိလခိ၊ ယောဒါယတည်းဟူသော ယောရှုလက်ထက်၌ အမျိုးသားချင်း ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်ကြ၏။–
၁၂း၈ လေဝိသားမူကား ယောရှု၊ ဗိန္နွီ၊ ကပ်မျေ၊ ရှေရဘိ၊ ယုဒကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်းအမှုကို ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူအုပ်သော မဿနိတည်း။–
၁၂း၉ သူတို့ညီအစ်ကို ဗာကဗုကိနှင့် ဉနိတို့သည် ကင်းစောင့်အမှုကိုအုပ်ရကြ၏။
၁၂း၁၀ ယောရှုသား ယောယကိမ်၊ ယောယကိမ်သားဧလျာရှိပ်၊ ဧလျာရှိပ်သား ယောယဒ၊–
၁၂း၁၁ ယောယဒသား ယောနသန်၊ ယောနသန်သား ယာဒွါတည်း။–
၁၂း၁၂ ယောယကိန်လက်ထက်၌ အဆွေအမျိုးသူကြီး ယဇ်ပုရောဟိတ်များဟူမူကား၊ စရာသား မေရာယ၊ ယေရမိသား ဟာနနိ၊–
၁၂း၁၃ ဧဇရသား မေရှုလံ၊ အာမရိသား ယောဟနန်၊–
၁၂း၁၄ မလ္လုတ်သား ယောနသန်၊ ရှေခနိသား ယောသပ်၊–
၁၂း၁၅ ဟာရိမသား အာဒန၊ မေရာယုတ်သား ဟေလကဲ၊–
၁၂း၁၆ ဣဒ္ဒေါသားဇာခရိ၊ ဂိန္နေသုန်သား မေရှုလံ၊–
၁၂း၁၇ အဘိယသားဇိခရိ၊ မိညာမိန်သား၊ မာဒျာသားပိလတဲ၊–
၁၂း၁၈ ဗိလဂသားရှမွာ၊ ရှေမယသား ယောဟောနသန်၊–
၁၂း၁၉ ယောယရိပ်သားမတ္တေနဲ၊ ယောဒါယသားဩဇိ၊–
၁၂း၂၀ သလ္လုသားကာလဲ၊ အာမောက်သားဧဗာ၊–
၁၂း၂၁ ဟိလခိသားဟာရှဘိ၊ ယောဒါယသား နာသနနေလတည်း။
၁၂း၂၂ ဧလျာရှိပ်၊ ယာယဒ၊ ယောဟနန်၊ ယာဒွါတို့လက်ထက်၌ လေဝိသားအဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ကို၄င်း၊ ပေရသိမင်းဒါရိလက်ထက်တိုင်အောင် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို၄င်း၊ မှတ်သားသော စာရင်းရှိ၏။–
၁၂း၂၃ ဧလျာရှိပ်သားယောဟနန်း လက်ထက်တိုင်အောင် လေဝိသား အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ကို စာရင်းယူ၍ ရာဇဝင်မှတ်စာ၌ သွင်းသတည်း။–
၁၂း၂၄ လေဝိသားအကြီးအကဲ၊ ဟာရှဘိ၊ ရှေရဘိ၊ ကပ်မျေလသား ယောရှုတို့သည် ညီအစ်ကိုများနှင့်ဝိုင်း၍ ဘုရားသခင်၏လူ ဒါဝိဒ်စီရင်သည်အတိုင်း ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ဘော်ပြချီးမွမ်းခြင်းအမှုကို အလှည့်လှည့်စောင့်ရကြ၏။–
၁၂း၂၅ မဿနိ၊ ဗာကဗုကိ၊ ဩဗဒိ၊ မေရှုလံ၊ တာလမုန်၊ အက္ကုပ်တို့သည်လည်း တံခါးဝနားမှာ စောင့်ရသော တံခါးစောင့်ဖြစ်ကြ၏။–
၁၂း၂၆ ထိုသူတို့သည် ယောဇဒက်သား ယောရှု၏သားယောယကိန်လက်ထက်၊ မြို့ဝန်နေဟမိလက်ထက်၊ ကျမ်းတတ်ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧဇရလက်ထက်၌ရှိကြ၏။–
၁၂း၂၇ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကို အနုမောဒနာပြုသောအခါ၊ ခွက်ကွင်း၊ စောင်း၊ တယောနှင့် တီးမှုတ်လျက် သီချင်းဆိုလျက် ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်တကွ အနုမောဒနာပြုအံ့သောငှါ လေဝိသားတို့ကိုရှာ၍ သူတို့နေရာအရပ်တို့က ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခေါ်ကြ၏။–
၁၂း၂၈ ဓမ္မသီချင်းကိုဆိုတတ်သောအမျိုးသားတို့သည်၊–
၁၂း၂၉ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်ရွာတို့၌ နေရာကျလျက်ရှိ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်၊ လွင်ပြင်အရပ်များ၊ နေတောဖာသိရွာများ၊ ဂိလဂါလမြို့နယ်၊ ဂေဗနှင့်အာဇမာဝတ်ကျေးလက်ထဲကလာ၍ စည်းဝေးကြ၏။–
၁၂း၃၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့သည်လည်း၊ ကိုယ်ကို၄င်း၊ လူများ၊ မြို့တံခါး၊ မြို့ရိုးကို၄င်း စင်ကြယ်စေကြ၏။–
၁၂း၃၁ ထိုအခါ ယုဒမင်းတို့ကို မြို့ရိုးပေါ်သို့ငါခေါ်၍၊ ချီးမွမ်းရာသီချင်းဆိုရသောလူစုကြီးနှစ်စုကိုခန့်ထား၏။ တစုကားလက်ျာရစ်လှည့်၍ နောက်ချေးတံခါးသို့ မြို့ရိုးပေါ်မှာ ရှောက်သွားကြ၏။–
၁၂း၃၂ သူတို့နောက်မှာ ဟောရှာယနှင့် ယုဒမင်းတဝက်၊–
၁၂း၃၃၊၃၄ အာဇရိ၊ ဧဇရ၊ မေရှုလံ၊ ယုဒ၊ ဗင်္ယာမိန်၊ ရှေမာယ၊ ယေရမိ၊–

၁၂း၃၅ တံပိုးကိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးသားအချို့၊ အာသပ်၊ ဇက္ကုရ၊ မိက္ခာရ၊ မသနိ၊ ရှေမာယ၊ ယောနသန်တို့မှ ဆင်းသက်သောဇာခရိ အစရှိသော၊ –

၁၂း၃၆ သူ၏ညီရှေမာယ၊ အာဇရေလ၊ မိလလဲ၊ ဂိလလဲ၊ မာဣ၊ နာသနေလ၊ ယုဒ၊ ဟာနနိတို့သည် ဘုရားသခင်၏လူဒါဝိဒ်၏ တုရိယာမျိုးကို ကိုင်လျက်လိုက်ကြ၏။ ကျမ်းတတ်ဆရာဧဇရသည် သူတို့ရှေ့မှာသွား၏။ –

၁၂း၃၇ သူတို့တဘက်တချက်၌ရှိသော စမ်းရေတွင်းတံခါးသို့ရောက်မှ မြို့ရိုးတက်ရာ၊ ဒါဝိဒ်မြို့လှေကားဖြင့်တက်၍၊ ဒါဝိဒ်အိမ်တော်အထက် အရှေ့ မျက်နှာ၌ ရေတံခါးတိုင်အောင် သွားကြ၏။ –

၁၂း၃၈ သီချင်းသည်တစုကား၊ လက်ဝဲဘက်သို့လှည့်၍၊ ငါနှင့်တဝက်သော လူများတို့သည် မြို့ရိုးပေါ်၊ မီးဖိုပြအိုးမှကျယ်သော မြို့ရိုးတိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။ –

၁၂း၃၉ ဖဲရိမ်တံခါး၊ ဟောင်းသောတံခါး၊ ငါးတံခါး၊ ဟာနနေလပြအိုး၊ မေအာပြအိုး အထက်မှစ၍ သိုးတံခါးတိုင်အောင်လိုက်သဖြင့်၊ ထောင်တံခါးဝတွင် ရပ်နေကြ၏။ –

၁၂း၄၀ တဖန် သီချင်းသည် နှစ်စုသည် ဘုရားသခင်အိမ်တော်တွင်ရပ်၍၊ တဝက်သော မင်းအရာရှိတို့သည်ငါနှင့်အတူ၊ –

၁၂း၄၁ တံပိုးကိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်လျာကိမ်၊ မာသေယ၊ မိညာမိန်၊ မိက္ခာ၊ ဧလိသြနဲ၊ ဇာခရိ၊ ဟာနနိနှင့်တကွ၊ –

၁၂း၄၂ မာသေယ၊ ရှေမာယ၊ ဧလာဇာ၊ သြဇိ၊ ယောဟနန်၊ မာလခိယ၊ ဧလံ၊ ဧဇာတို့သည်ရှိ ကြ၏။ သီချင်းသည်တို့သည်ဆရာယေဇရာဟိနှင့်တကွ အသံကိုလွှင့်၍ ဆိုကြ၏။ –

၁၂း၄၃ ထိုနေ့၌ များစွာသော ယဇ်တို့ကိုပူဇော်ကြ၏။ အလွန်ဝမ်းမြောက်သောအခွင့်ကို ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ သားမယားနှင့်တကွ ဝမ်းမြောက် ခြင်းကိုပြု၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ ဝမ်းမြောက်သံကိုဝေးသောအရပ်၌ ကြားရကြ၏။

၁၂း၄၄ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့သည် အမှုတော်ကိုစောင့်လျက်နေသောကြောင့်၊ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် အားရဝမ်းမြောက်ကြသည် ဖြစ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားခံအပ်သော ပူဇော်သက္ကာ၊ အဦးသီးသောအသီး၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို မြို့နယ်ကျေးလက်ထဲကသိမ်းယူ၍၊ သိုထားစရာ ဘဏ္ဍာတိုက်များကို အုပ်ရသောတိုက်စိုးတို့ကို ခန့်ထားကြ၏။ –

၁၂း၄၅ သီချင်းသည်နှင့် တံခါးစောင့်တို့သည်လည်း၊ ဒါဝိဒ်နှင့်သားတော် ရှောလမုန်စီရင်သည်အတိုင်း၊ သူတို့ဘုရားသခင်အမှုနှင့် စင်ကြယ်ခြင်းအမှုကို စောင့်ရှောက်လျက်နေကြ၏။ –

၁၂း၄၆ ရှေးကာလ၊ ဒါဝိဒ်နှင့်အာသပ်လက်ထက်၌ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းရာ သီချင်းကိုဆိုရသောသူ အကြီးအကဲရှိကြ၏။ –

၁၂း၄၇ ဇေရုဗဗေလနှင့်နေဟမိလက်ထက်၌လည်း၊ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း သီချင်းသည်၊ တံခါးစောင့်ခံအပ်သော စားစရာရိက္ခာ ကို၄င်း၊ လေဝိသားတို့အား သန့်ရှင်းသော အရာတို့ကို၄င်းလှူကြ၏။ လေဝိသားတို့သည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အားလှူကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ မောရှေ၏ ပညတ္တိကျမ်းစကားကို လူများရှေ့မှာဘတ်ရွတ်သောအခါ၊ အမ္မုန်အမျိုးသားနှင့်မောဘအမျိုးသားသည် ဘုရားသခင်၏ ပရိသတ်တော်ထဲသို့ ဝင်ရသောအခွင့်အစဉ်မရှိဟု တွေ့ကြ၏။ –

၁၃း၂ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်းငှါမကြိုဆို၊ ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ ဗာလံကိုငှါးကြ၏။ သို့ရာတွင် ငါတို့၏ ဘုရားသခင် သည်ကျိန်ဆဲသောစကားကို ကောင်းကြီးပေးသောစကားဖြစ်စေတော်မူ၏။ –

၁၃း၃ ထိုတရားကို ကြားသောအခါ၊ အမျိုးမစစ်သောသူရှိသမျှတို့ကို ဣသရေလအမျိုးမှပယ်ရှားကြ၏။

၁၃း၄ အရင်တခါ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ပြင်ခန်းကိုအုပ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်လျာရှိပ်သည် တောဘိနှင့်ပေါက်ဘော်တော်သည်ဖြစ်၍၊ –

၁၃း၅ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ နံ့သာပေါင်း၊ တန်ဆာမျိုးကို၄င်း၊ ပညတ်တော်အတိုင်းလေဝိသား၊ သီချင်းသည်သည်၊ တံခါးစောင့်တို့အားပေးရသော ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီဆယ်ဘို့တဘို့ကို၄င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား လှူရသောအလှူတို့ကို၄င်း၊ သိုထားမြဲရှိသော အခန်းကြီးကို တောဘိအဘို့ပြင်ဆင်၏။ –

၁၃း၆ ထိုကာလပတ်လုံး ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့၌မရှိ၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် အာတဇေရဇ် နန်းစံသုံးဆယ်နှစ်နှစ် တွင် အထံတော်သို့သွားရ၏။ အင်တန်ကာလကြာပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်၌ အခွင့်ရ၍၊ –

၁၃း၇ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ လျာရှိပ်သည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော် တန်တိုင်းထဲမှာ အခန်းကိုတောဘိအဘို့ ပြင်ဆင်၍ ဒုစရိုက် ပြုကြောင်းကို ငါကြားသိရ၏။ –

၁၃း၈ ထိုအခါ ငါသည် အလွန်နာကြင်သောစိတ်ရှိ၍ တောဘိဥစ္စာပရိကံရှိသမျှကို အခန်းထဲက ထုတ်ပစ်ပြီးမှ၊ –

၁၃း၉ အခန်းများကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ စီရင်၍၊ တဖန် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်တန်ဆာများ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ နံ့သာပေါင်းကို ဆောင်ခဲ့၍သိုထား၏။

၁၃း၁၀ အမှုတော်စောင့်၊ လေဝိသား၊ သီချင်းသည်တို့သည် အသီးအသီးမိမိတို့လယ်ယာသို့ ပြေးသွားကြသည်ကို ငါထောက်၍၊ သူတို့ခံအပ်သောစားစရာ ရိက္ခာကိုမခံမရကြောင်းကို ငါရိပ်မိလျက်၊ –

၁၃း၁၁ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကို အဘယ်ကြောင့်စွန့်ပစ်ကြသနည်းဟု မင်းတို့ကိုအပြစ်တင်၍၊ လေဝိသားတို့ကို စုဝေးစေပြီးမှ၊ သူတို့နေရာ၌ ခန့်ထားပြန်၏။ –

၁၃း၁၂ ထိုအခါ ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီဆယ်ဘို့တဘို့ကို ဘဏ္ဍာတော်တိုက်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြန်ကြ၏။ –

၁၃း၁၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှေလမိ၊ ကျမ်းတတ်ဇာဒုတ်၊ လေဝိသား ပေဒါယ၊ သူ့နောက်မဿနိသားဖြစ်သော ဇက္ကုရ၏သားဟာနန်တို့ကို ဘဏ္ဍာ တော်တိုက်စိုး အရာ၌ငါခန့် ထား၏။ ထိုသူတို့သည် သစ္စာစောင့်ခြင်း အသရေရှိသည်ဖြစ်၍၊ အမျိုးသားချင်းတို့အား ဝေဖန်ရကြ၏။ –

၁၃း၁၄ အိုအကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ထိုအမှုကြောင့်အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင့်အိမ်တော်အဘို့၊ အိမ်တော်အမှုစောင့်ခြင်း အဘို့ အကျွန်ုပ်ပြုသောကျေးဇူးကို ချေတော်မမူပါနှင့်။

၁၃း၁၅ ထိုကာလ၊ ယုဒပြည်မှာ အချို့တို့သည် ဥပုသ်နေ့၌ စပျစ်သီးကိုနယ်လျက်၊ ကောက် လှိုင်းကို သွင်းလျက်၊ မြည်းပေါ်မှာ ဝန်ကိုတင်လျက် လုပ်ဆောင် ကြသည်ကိုငှ်၊ ဥပုသ်နေ့၌ စပျစ်ရည်၊ စပျစ်သီး၊ သင်္ဘောသဖန်းသီး အစရှိသည်တို့ကိုတင်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့ကြသည်ကိုငှ် ငါမြင်၍၊ ဤမည် သောနေ့ရက် ၌သာ စားစရာများကို ရောင်းအပ်သည်ဟု သူတို့အား ကြားပြော၏။–
၁၃း၁၆ ထိုအရပ်၌နေသော တုရုမြို့သားတို့သည်လည်း၊ ငါးအစရှိသည်တို့ကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ဥပုသ်နေ့၌ ယုဒအမျိုးသားတို့အား ရောင်းတတ်ကြ ၏။–
၁၃း၁၇ ထိုအခါ ငါက၊ သင်တို့သည် ဥပုသ်နေ့ကို ဖျက်၍ပြုသော ဒုစရိုက်ကား အဘယ်သို့ နည်း။–
၁၃း၁၈ ဘိုးဘေးတို့သည် ထိုသို့ပြုကြောင့်၊ ဤမျှလောက်ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းကို ငါတို့၌၎င်း၊ ဤမြို့၌၎င်း ဘုရားသခင် ရောက်စေတော်မူသည်မဟုတ်လော။ သင်တို့သည် ဥပုသ်နေ့ကို ဖျက်သောအားဖြင့် သာ၍ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်ကို ဣသရေလအမျိုး၌ ရောက်စေဦးမည်လောဟု ယုဒမှူးမတ်တို့ကို အပြစ်တင်လျက်၊–
၁၃း၁၉ အဘိတ်နေ့တွင် နေရောင်ကွယ်၍ ဥပုသ်နေ့လွန်သည်တိုင်အောင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ တံခါးတို့ကို ပိတ်ထားရမည်အကြောင်း စီရင်၍၊ ဥပုသ်နေ့၌ ဝန်များကို မြို့ထဲသို့ မသွင်းစေခြင်းငှါ မိမိကျွန်အချို့တို့ကို တံခါးတို့၌ ခန့်ထား၏။–
၁၃း၂၀ ထိုနောက် ကုန်သည်များ၊ ဥစ္စာမျိုးကို ရောင်းသောသူများတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့ ပြင်မှာ တခါနှစ်ခါအိပ်ကြ၏။–
၁၃း၂၁ ငါကလည်း၊ မြို့ရိုးပတ်လည်၌ အဘယ်ကြောင့် အိပ်ကြသနည်း။ နောက်တဖန် လာ ၍ အိပ်လျှင် ဘမ်းဆီးမည်ဟု သူတို့အား သတိပေး၏။ ထိုအခါမှစ၍ ဥပုသ်နေ့တွင် မလာဘဲနေကြ၏။–
၁၃း၂၂ လေဝိသားတို့သည်လည်း၊ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ စင်ကြယ်သောကိုယ်နှင့် လာ၍ တံခါးတို့ကို စောင့်ရမည်အကြောင်း ငါမှာထား၏။ အိုအကျွန်ုပ၏ ဘုရားသခင်၊ ထိုအမှုကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ ကရုဏာတော်များပြား သည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနားတော်မူပါ။
၁၃း၂၃ ထိုကာလ၊ အာဇုတ်အမျိုး၊ အမ္မုန်အမျိုး၊ မောဘအမျိုးသမီးနှင့်စုံဘက်သော ယုဒလူ အချို့တို့ကို ငါမြင်၏။–
၁၃း၂၄ သူတို့သမီးတို့သည် ယုဒစကားကိုမပြောတတ်။ အာဇုတ်စကားတဝက် အစရှိသော အသီးအသီး ဘာသာစကားကို ပြောတတ်ကြ၏။–
၁၃း၂၅ သူတို့ကို ငါအပြစ်တင်၍ ကဲ့ရဲ့၏။ အချို့တို့ကို ရိုက်လျက်၊ ဆံပင်နှုတ်လျက်ဒဏ်ပေး၍၊ သင်တို့သည် ကိုယ်သမီးတို့ကို ပြည်သားတို့အား မပေးစားရ။ ပြည်သားသမီးတို့ကို ကိုယ်သားတို့အဘို့မသိမ်းမယူရ။–
၁၃း၂၆ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ရှောလမုန်သည် ထိုသို့ပြု၍ ပြစ်မှားရာရောက်သည် မဟုတ် လော။ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌ သူနှင့်တူသော ရှင်ဘုရင်မရှိ။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ဘုရားသခင်ခန့်ထားသည်တိုင်အောင် စိတ်တော်နှင့်တွေ့သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ တပါးအမျိုးသားမိန်းမတို့သည် ပြစ်မှား စေသည်တကား။–
၁၃း၂၇ ငါတို့သည် သင်တို့စကားကို နားထောင်၍ တပါးအမျိုးသားမိန်းမတို့နှင့် စုံဘက်သဖြင့်၊ ဤမျှလောက်ကြီးသော ဒုစရိုက်ကိုပြုလျက်၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားရမည်လောဟု ဘုရားသခင်ကို တိုင်တည်၍ သူတို့ကိုကျိန်ဆိုစေ၏။–
၁၃း၂၈ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဧလျာရှိပ်သားယောယဒ၏ သားတယောက်သည်၊ ဟောရနိလူ သမ္ဘာလတ်သမက်ဖြစ်သောကြောင့်၊ သူ့ကိုငါနှင်ထုတ်၏။–
၁၃း၂၉ အိုအကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ သူတို့သည်ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့နှင့်ဖွဲ့သောပဋိညာဉ်တော်ကို၎င်း ရှုတ်ချသော ကြောင့်၊ သူတို့ကိုမှတ်တော်မူပါ။–
၁၃း၃၀ ထိုသို့ ယုဒအမျိုးသားတို့ကို တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်ကင်းစင်စေပြီးမှ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့ကိုအသီးအသီး မိမိတို့အမှု စောင့်ရသည် အတိုင်းငါခန့်ထား၍၊–
၁၃း၃၁ ချိန်းချက်သောအချိန်၌ ထင်းပူဇော်သက္ကာနှင့်အဦးသီးသောအသီးကို ပူဇော်စေခြင်းငှါစီရင်၏။ အိုအကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ကျေးဇူးပြုပါမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ကိုအောက်မေ့တော်မူပါ။–

နေဟမိမှတ်စာပြီး၏။

ဧသတာဝတ္ထု။
Book Of Esther.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀

ဧသတာဝတ္ထု။
BOOK OF ESTHER.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ အိန္ဒိယပြည်မှစ၍ ကုရှုပြည်တိုင်အောင် တိုင်းပြည်တရာနှစ်ဆယ်ခုနစ်ပြည်တို့ကို အစိုးရသောရှင်ဘုရင်အာရွှေရုသည်၊–

၁း၂ ရှုရှန်နန်းတော်ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်၍ နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊–

၁း၃ ပေရသိဗိုလ်၊ မေဒိဗိုလ်များ၊ အပြည်ပြည်သောမှူးမတ်ဝန်မင်းများတို့ကိုခေါ်၍၊ မှူးတော်မတ်တော် ကျွန်တော်အပေါင်းတို့အဘို့ ပွဲလုပ်တော်မူ၏။–

၁း၄ ထိုအခါ နိုင်ငံတော်စည်းစိမ်၊ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို အရက်တရာရှစ်ဆယ်ပတ်လုံးပြတော်မူ၏။–

၁း၅ ထိုကာလလွန်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်သည် ရှုရှန်နန်းတော်၌ စည်းဝေးသောသူအကြီးအငယ်အပေါင်းတို့အဘို့ နန်းတော်အနားဥယျာဉ်တော်ဝင်းထဲမှာ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံးပွဲခံတော်မူ၏။–

၁း၆ ငွေကွင်းတပ်သောကျောက်ဖြူတိုင်တို့၌ မောင်းသောပိတ်ချောကြိုးဖြင့်ဆွဲကာသော ပိတ်ချောကုလားကာ အဖြူအစိမ်းအပြာတို့နှင့်၄င်း၊ ခင်းသော ကျောက် ပြားအနီအပြာအဖြူအနက်တို့အပေါ်မှာထားသော ရွှေငွေအနေအထိုင်တို့နှင့်၄င်း ဥယျာဉ်တော်သည် ပြည့်စုံ၏။–

၁း၇ ရှင်ဘုရင်စည်းစိမ်နှင့်လျော်စွာ ထူးခြားသောရွှေဖလားတို့နှင့် များစွာသောစပျစ်ရည်ကိုသောက်ကြ၏။–

၁း၈ စပျစ်ရည်သောက်ခြင်းအမှုသည်တရားအတိုင်းဖြစ်၏။ အဘယ်သူကိုမျှအနိုင်မသောက်စေ၊ လူအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်အလိုအလျောက်ပြုကြ မည်အကြောင်း၊ နန်းတော်အရာရှိအပေါင်းတို့ကို ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၏။–

၁း၉ မိဖုရားဝါရှတိသည်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုနန်းတော်သား မိန်းမတို့အဘို့ပွဲလုပ်လေ၏။

၁း၁၀ မိဖုရားဝါရှတိသည် အဆင်းလှသောကြောင့်၊

၁း၁၁ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ရှင်ဘုရင်သည်စပျစ်ရည်သောက်၍ ရွှင်လန်းသောစိတ်ရှိသောအခါ၊ မိဖုရားအဆင်းလှခြင်းအသရေကိုမင်းများနှင့် လူများတို့ အားပြလိုသောငှါ၊ မိဖုရားဝါရှတိကို ရာဇသရဖူဆောင်းစေ၍၊ အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း၊ မဟုမန်၊ ဗိဇသ၊ ဟာဗောန၊ ဗိဂသ၊ အဗာဂသ၊ ဇေသာ၊ ကာကတ်တည်းဟူသော အမှုတော်ထမ်းမိန်းမစိုးခုနစ်ယောက်တို့ကိုမိန့်တော်မူ၏။–

၁း၁၂ သို့ရာတွင် မိန်းမစိုးဆင့်ဆိုသောအမိန့်တော်ကို၊ မိဖုရားသည်ငြင်းဆန်၍ မလာဘဲနေ၏။ ထိုကြောင့် ရှင်ဘုရင်သည်အမျက်ထွက်၍၊ ဒေါသ မီးလောင်လျက်နေတော်မူ၏။–

၁း၁၃ ထိုအခါ ကာရှေန၊ ရှေသာ၊ အာဒမာသ၊ တာရှိရှ၊

၁း၁၄ မေရက်၊ မာသေန၊ မမုကန်တည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်၏မျက်နှာတော်ကိုအစဉ်ဖူးမြင်၍၊ နိုင်ငံတော်တွင်အမြတ်ဆုံးသော ပေရသိ၊ မေဒိ အတွင်းဝန်မင်းခုနှစ်ပါးတို့သည် အနားတော်၌ထိုင်လျက်ရှိ၍၊ တရားစီရင်ရာလမ်းကိုလေ့ကျက်သောသူအပေါင်းတို့နှင့် ရှင်ဘုရင်တိုင်ပင်သော ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ အကျိုးအကြောင်းကိုနားလည်သော ထိုပညာရှိတို့ကိုခေါ်၍၊–

၁း၁၅ မိန်းမစိုးဆင့်ဆိုသော ငါရှင်ဘုရင်အာရွှေရုအမိန့်တော်ကို၊ မိဖုရားဝါရှတိသည် နားမထောင်သောကြောင့်၊ ဓမ္မသတ်အတိုင်း သူ့၌အဘယ်သို့ စီရင်ရမည် နည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊–

၁း၁၆ မမုကန်က၊ မိဖုရားဝါရှတိသည် အရှင်မင်းကြီးကိုသာပြစ်မှားသည်မဟုတ်ပါ။ အရှင်မင်းကြီး အာရွှေရုအစိုးရတော်မူသော တိုင်းပြည် အရပ်ရပ် ၌ရှိသော မင်းများနှင့် ဆင်းရဲသားများအပေါင်းတို့ကို ပြစ်မှားပါပြီ။–

၁း၁၇ ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုသည် မိဖုရားဝါရှတိကိုခေါ်၍၊ မိဖုရားမလာဟုအနှံ့အပြားပြောကြသဖြင့်၊ မိဖုရားပြုသောဤအမှုကို ခပ်သိမ်းသောမိန်းမတို့သည် ကြား၍ မိမိတို့ခင်ပွန်းကို မထီမဲ့မြင်ပြုကြပါ လိမ့်မည်။–

၁း၁၈ မိဖုရားပြုသော ဤအမှုကို ပေရသိ၊ မေဒိမင်းကတော်တို့သည် ကြားသိကြလျှင်၊ မှူးတော်မတ်တော်အပေါင်းတို့အား ထိုနည်းတူပြန်ပြောသဖြင့်၊ အားမနာ တတ်သောစိတ်၊ ဒေါသစိတ်တိုးပွါးစရာအကြောင်းရှိပါလိမ့်မည်။–

၁း၁၉ ဝါရှတိသည် အရှင်မင်းကြီးအာရွှေရုထံတော်သို့ နောက်တဖန်မဝင်စေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျှင် မဝင်စေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူပါ။ မပြောင်းလဲနိုင် သောအမိန့်တော်ရှိစေခြင်းငှါ ပေရသိ၊မဒိဓမ္မသတ်၌သွင်း၍ ရေးစေတော်မူပါ။ ဝါရှတိထက်ကောင်းသော မိန်းမကိုလည်း မိဖုရားအရာ၌ ချီးမြှောက်တော်မူပါ။–

၁း၂၀ သို့ပြုလျှင် ရှင်ဘုရင်ပေးတော်မူသောအမိန့်တော်ကို ကျယ်ဝန်းသောနိုင်ငံတော်တရှောက်လုံး ကြော်ငြာသောအခါ၊ မိန်းမပေါင်းတို့သည် ကိုယ်ခင်ပွန်း အယုတ်အမြတ်တို့ကို ရိုသေကြပါလိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်နှင့်မှူးမတ်တို့ရှေ့မှာလျှောက်ထား၏။–

၁း၂၁ ထိုစကားကို ရှင်ဘုရင်နှင့် မှူးမတ်တို့သည်နှစ်သက်၍ မမုကန်လျှောက်သည်အတိုင်း ရှင်ဘုရင်ပြုလျက်၊–

၁း၂၂ လူတိုင်းမိမိအိမ်ကိုအုပ်စိုးရမည်အကြောင်း၊ မိမိလူမျိုးစကားကိုပြောရမည်အကြောင်း၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် ဘာသာစကားအသီးအသီးကို အနက်ပြန်၍ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်သို့ အမိန့်တော်စာကို ပေးလိုက်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ တဖန် ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုသည် စိတ်တော်ပြေသောအခါ၊ ဝါရှတိကို၄င်း၊ သူပြုသောအမှုနှင့် သူ့တဘက်၌ စီရင်သောအမှုကို၄င်း အောက်မေ့ တော်မူ၏။–

၂း၂ အထံတော်၌ခစားသော ကျွန်တော်တို့ကလည်း၊ အဆင်းလှသောသမီးကညာတို့ကို အရှင်မင်းကြီးအဘို့ ရှာရပါမည်အကြောင်း အခွင့်ပေး တော်မူပါ။–

၂း၃ အဆင်းလှသော သမီးကညာအပေါင်းတို့ကို ရှုရှန်နန်းတော်တွင် အပျိုတော်နေရာသို့ စုဝေးစေ၍၊ နန်းတော်မိန်းမစိုး၊ အပျိုတော်အုပ်ဟေဂဲ၌ အပ်စေခြင်းငှါ၊ နိုင်ငံတော်အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် မင်းအရာရှိတို့ကိုခန့်ထားတော်မူပါ။ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ဆေးမျိုးကိုအပ်ပေးတော်မူပါ။–

၂း၄ နှစ်သက်တော်မူသောသမီးကညာကို မိဖုရားဝါရှတိအရာ၌ ခန့်ထားတော်မူပါဟု လျှောက်သောစကားကို ရှင်ဘုရင်နှစ်သက်၍ ထိုသို့စီရင်တော်မူ၏။

၂း၅ ထိုကာလတွင် ရှုရှန်မြို့တော်၌၊ ဗယ်ာမိန်အမျိုး ကိရှ၊ ရှိမိ၊ ယာဣရတို့မှ ဆင်းသက်သော မော်ဒကဲအမည်ရှိသော ယုဒလူတယောက်ရှိ၏။–

၂း၆ ထိုသူသည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာသိမ်းသွားသော ယုဒရှင်ဘုရင်ယေခေါနိမှစ၍၊ ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော လူစု၌ ပါသတည်း။–

၂း၇ ထိုသူသည် ဘထွေးသမီးဟဒဿတည်းဟူသော ဧသတာကိုမွေးမြူ၏။ ထိုသတို့သမီးသည် မိဘမရှိ၊ ပုံပြင်ယဉ်ကျေး၍ အသွေးအဆင်းလည်းလှ၏။ မိဘ သေသောအခါ၊ မော်ဒကဲသည်ယူ၍ ကိုယ်သမီးကဲ့သို့မှတ်သတည်း။

၂း၈ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ကိုထုတ်၍ကျော်သောအခါ၊ အပျိုများတို့ကိုရှုရှန်နန်းတော်သို့စုဝေးစေ၍၊ မိန်းမစိုးဟေဂဲ၌အပ်ရာတွင်၊ ဧသတာကိုလည်း နန်းတော်သို့ခေါ်ဆောင်၍ ဟေဂဲ၌အပ်ကြ၏။–

၂း၉ ဧသတာသည် ဟေဂဲစိတ်နှင့်တွေ့၍မျက်နှာရသဖြင့်၊ ဟေဂဲသည်စင်ကြယ်စေသောဆေးမျိုးနှင့်ပေးရသောအဝတ်အစားကို အလျင်အမြန်ပေး၏။ နန်းတော်၌ ရွေးကောက်သော ကျွန်မခုနစ်ယောက်တို့ကိုလည်းပေး၍၊ ဧသတာနှင့် သူ၏ကျွန်မတို့ကို အပျိုတော်နန်းတွင် အမြတ်ဆုံးသောနေရာ၌ ချီးမြှောက်လေ၏။–

၂း၁၀ ဧသတာသည် မိမိအမျိုးနှင့်မိမိဆွေညာတကာကို မဘော်မပြမည်အကြောင်း၊ မော်ဒကဲသတိပေးသည် အတိုင်း မဘော်မပြဘဲနေ၏။–

၂း၁၁ ဧသတာသည် အဘယ်သို့ရှိသည်ကိုင်္ငး၊ သူ၌အဘယ်သို့ပြုကြလိမ့်မည်ကိုင်္ငး၊ မော်ဒကဲသည်သိခြင်းငှါ အပျိုတော်နန်းဝင်းရှေ့မှာ နေ့တိုင်း သွားလာ၏။

၂း၁၂ ထိုအပျိုတော်တို့ထုံးစံအတိုင်း၊ တနှစ်စေ့သောအခါ တယောက်နောက်တယောက် အလှည့်သင့် သည့်အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုထံသို့ဝင်ရ၏။ ခြောက်လပတ်လုံးမုရုန်ဆီ၊ ခြောက်လပတ်လုံး နံ့သာမျိုးအစရှိသော စင်ကြယ်စေသောဆေးမျိုးကိုသုံး၍၊ စင်ကြယ်ခြင်းအမှု ပြီးသည်တိုင်အောင် ထိုမျှကာလကိုလွန်စေရ၏။–

၂း၁၃ ထိုနောက်မှ အပျိုတော်သည် ရှင်ဘုရင်ထံသို့ဝင်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ အလိုရှိသမျှတို့ကိုတောင်း၍၊ အပျိုတော်နန်းမှရှင်ဘုရင်နန်းတော်သို့ ယူသွားရ၏။–

၂း၁၄ ညဦးအချိန်၌ဝင်၍ နံနက်အချိန်၌ နန်းတော်မိန်းမစိုး၊ မောင်းမမိဿံအုပ်၊ ရှာရှဂါဇစောင့်သော ဒုတိယမိန်းမနန်းသို့ပြန်ရ၏။ ရှင်ဘုရင်ချစ်၍ နာမည်အားဖြင့်ခေါ်တော်မမူလျှင် နောက်တဖန် အထံတော်သို့မဝင်ရ။

၂း၁၅ မိမိသမီးကဲ့သို့မော်ဒကဲမွေးမြူသော ဘထွေးအဘိဟဲလသမီးဧသတာသည် အလှည့်သင့်၍၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဝင်ရသောအခါ၊ နန်းတော်မိန်းမစိုး၊ အပျိုတော်အုပ်ဟေဂဲစီရင်သောအရာမှတပါး အဘယ်အရာကိုမျှမတောင်း၊ ဧသတာကိုတွေ့မြင်သမျှသော သူတို့သည်ချစ်တတ်ကြ၏။–

၂း၁၆ ထိုသို့ ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုသည် နန်းစံခုနစ်နှစ်၊ တေဗက်အမည်ရှိသော ဒသမလတွင်၊ ဧသတာကို နန်းတော်၌သိမ်းတော်မူပြီးလျှင်၊–

၂း၁၇ အခြားသော သမီးကညာအပေါင်းတို့ထက် ဧသတာသည်စိတ်တော်ကိုနှုးညွတ်စေ၍၊ အထံတော်၌ မျက်နှာရသဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်သည် အခြားသောမိန်းမတကာတို့ကို ချစ်သည်ထက် ဧသတာကိုသာ၍ချစ်သောကြောင့်၊ သူ့ခေါင်းပေါ်မှာ ရာဇသရဖူကိုတင်၍ မိဖုရားဝါရှတိအရာ၌ ချီးမြှောက်တော်မူ၏။–

၂း၁၈ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ဧသတာပွဲဟူ၍ကြီးသောပွဲကို မှူးတော်မတ်တော်ကျွန်တော်တို့အဘို့လုပ်သဖြင့်၊ နိုင်ငံတော်တိုင်းပြည်တို့ကို မင်းမှုလွှတ်၍၊ စည်းစိမ် တော်နှင့်လျော်စွာဆုချတော်မူ၏။–

၂း၁၉ သမီးကညာတို့သည် ဒုတိယအချိန်၌ စုဝေးသောအခါ၊ မော်ဒကဲသည် နန်းတော်၌တံခါးမှူးဖြစ်၏။–

၂း၂၀ ဧသတာသည် မော်ဒကဲထံမွေးမြူခြင်းကိုခံ၍နေစဉ်အခါ၊ သူ၏စကားကိုနားထောင်သည်နည်းတူ နားထောင်သေးသည်ဖြစ်၍၊ မော်ဒကဲသတိပေးသည်အတိုင်း၊ မိမိအမျိုး၊ မိမိဆွေညာတကာတို့ကို မဘော်မပြဘဲနေသတည်း။–

၂း၂၁ ထိုကာလတွင်၊ မော်ဒကဲသည်နန်းတော်၌တံခါးမှူးဖြစ်စဉ်၊ ဗိဂသန်နှင့်တေရက်တည်းဟူသော နန်းတော်မိန်းမစိုး၊ တံခါးစောင့်နှစ်ယောက်တို့သည် ဒေါသစိတ်ရှိ၍ ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုကိုလုပ်ကြံမည်ဟု အားထုတ်ကြ၏။–

၂း၂၂ ထိုအမှုကို မော်ဒကဲသိ၍ မိဖုရားဧသတာအားဘော်ပြ၏။ ထိုသို့ မော်ဒကဲဘော်ပြကြောင်းကို ဧသတာသည် ရှင်ဘုရင်အားလျှောက်လေ၏။–

၂း၂၃ ထိုအမှုကိုစစ်ကြော၍ အမှန်သိသောအခါ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကို သစ်ပင်၌ လည်ဆွဲချပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်ရှေ့၊ နန်းတော်မှတ်စာ၌ရေးမှတ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ထိုနောက်မှ ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုသည်အာဂတ်အမျိုး၊ ဟမ္မေဒါသသားဟာမန်ကိုချီးမြှောက်၍၊ အထံတော်၌ရှိသောမှူးမတ်အပေါင်းတို့ထက် သာ၍ မြင့်မြတ်သောနေရာကို ပေးတော်မူ၏။–

၃း၂ နန်းတော်တံခါးသို့ ရောက်သော ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်အပေါင်းတို့သည်၊ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ဟာမန်ကို ဦးချရှိခိုးကြ၏။ မော်ဒကဲမူကား ဦးမချ၊ ရှိမခိုး –

၃း၃ နန်းတော်တံခါးသို့ ရောက်သောရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တို့က၊ သင်သည် ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ကို အဘယ်ကြောင့်ငြင်းဆန်သနည်းဟု နေ့တိုင်း မော်ဒကဲအား မေး မြန်းသတိပေးသော်လည်း၊–

၃း၄ မော်ဒကဲက၊ ငါသည် ယုဒလူဖြစ်သည်ဟု ပြန်ပြော၍၊ သူတို့စကားကို နားမထောင်သောကြောင့်၊ သူတို့သည် မော်ဒကဲစကား တည်မည် မတည်မည်ကို သိလိုသောငှါ၊ ဟာမန်အား ကြားပြောကြ၏။–

၃း၅ ထိုသို့ မော်ဒကဲသည် ဦးမချ၊ ရှိမခိုးဘဲနေကြောင်းကို ဟာမန်သိမြင်သောအခါ၊ အလွန်အမျက်ထွက်၍၊–

၃း၆ သူတို့သည် မော်ဒကဲအမျိုးကို ဘော်ပြသောကြောင့်၊ မော်ဒကဲတယောက်တည်းကို ကွပ်မျက်လျှင်၊ စိတ်မပြေလောက်ဟုဟာမန်သည် အောက်မေ့လျက်၊ မော်ဒကဲအမျိုးသားချင်းတည်းဟူသော အာရွှေရုနိုင်ငံအရပ်ရပ်၌ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ရှာကြံလေ၏။

၃း၇ ထိုကြောင့် အာရွှေရုနန်းစံဆယ်နှစ်နှစ်၊ နိသန်အမည်ရှိသော ပဌမလတွင်၊ နေ့ရက်အစဉ်၊ လအစဉ်အတိုင်းလိုက်၍၊ အာဒါအမည်ရှိသော ဒွါဒသမ လတိုင်အောင်၊ ဟာမန်ရှေ့မှာ ပုရစာရေးတံချကြ၏။–

၃း၈ တဖန် ဟာမန်သည် ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုထံတော်သို့ဝင်၍၊ အခြားတပါးသော လူမျိုးအပေါင်းတို့နှင့် ကျင့်ရာထုံးတမ်းမတူ၊ အရှင်မင်းကြီး စီရင်တော်မူချက် တို့ကိုနားမထောင်၊ နိုင်ငံတော်အတွင်း၊ တိုင်းသူပြည်သားအမျိုးမျိုးတို့တွင် အရပ်ရပ်ကွဲပြားလျက်နေသော လူမျိုးတမျိုးရှိပါ၏။ ထိုအမျိုးကို အခွင့်ပေးတော် မူရာ၌ ကျေးဇူးတော်မရှိပါ။–

၃း၉ ကိုယ်တော်သဘောတူလျှင် ထိုအမျိုးကိုဖျက်ဆီးစေဟု အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ ထိုအမှုကိုဆောက်ရွက်သောသူတို့သည် ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲသို့ ငွေအခွက် တသိန်းကိုသွင်းစေခြင်းငှါ၊ ကျွန်တော်အပ်ပေးပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။–

၃း၁၀ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ထိုငွေကိုသင့်အားငါပေး၏။–

၃း၁၁ ထိုလူမျိုးကိုလည်းသင်သည်ပြုချင်သမျှပြုရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်၌ငါအပ်သည်ဟု လက်စွပ်တော်ကိုချွတ်၍ ယုဒအမျိုး၏ရန်သူဖြစ်သော အာဂတ်အမျိုး ဟမ္မေဒါသသား ဟာမန်အားပေးတော်မူ၏။–

၃း၁၂ ထိုအခါ ပဌမလတဆယ်သုံးရက်နေ့တွင်၊ စာရေးတော်ကြီးတို့ကိုခေါ်၍ ကိုယ်စားတော်မင်း၊ အပြည်ပြည်အုပ်သောမြို့ဝန်၊ အရပ်ရပ်စီရင်သော သူကြီးတို့ ကိုဟာမန်မှာထားမျှအတိုင်း၊ လူအမျိုးမျိုးပြောသောစကားအသီးအသီးအားဖြင့် ရှင်ဘုရင်အာရွှေရု၏အမိန့်တော်စာကိုရေး၍၊ ရှင်ဘုရင်၏လက်စွပ်တော် နှင့်တံဆိပ်ခတ်လေ၏။–

၃း၁၃ အာဒါအမည်ရှိသော ဒွါဒသမလ တဆယ်သုံးရက်တနေ့ခြင်းတွင်၊ ယုဒလူအကြီးအငယ် မိန်းမအကလေးရှိရှိသမျှတို့ကို သတ်ဖြတ် သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ သူတို့ဥစ္စာကိုလုယူသိမ်းရုံးစေခြင်းငှါ၊ အမိန့်တော်စာကို စာပို့လုလင်တို့ဖြင့် နိုင်ငံတော်အပြည်ပြည်သို့ ပေးလိုက်လေ၏။–

၃း၁၄ ဤရွေ့ကား၊ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ထိုနေရက်တွင် အသင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် ကြော်ငြာရသောအမိန့်တော်စာချက်ဖြစ် သတည်း။–

၃း၁၅ ရှုရှန်နန်းတော်၌ ထိုအမိန့်တော်စာကို ကြော်ငြာပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်စီရင်သည်အတိုင်း၊ စာပို့လုလင်တို့သည် အလျင်အမြန်ပြေးသွားကြ၏။ ရှင်ဘုရင်နှင့် ဟာမန်သည် စပျစ်ရည်သောက်ပွဲ၌ထိုင်၍၊ ရှုရှန်မြို့တော်သည် ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သတည်း။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ထိုအမှုရှိသမျှကို မော်ဒကဲသိသောအခါ၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ ပြာနှင့်လူးလျက်၊ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ မြို့အလယ်သို့သွား၍ ကြီး ကျယ်သော အသံနှင့်ငိုကြွေးလေ၏။–

၄း၂ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက် နန်းတော်တံခါးထဲသို့ အဘယ်သူမျှ မဝင်ရသောကြောင့်၊ နန်းတော်တံခါးရှေ့မှာရပ်နေ၏။–

၄း၃ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်စာရောက်လေသောအပြည်ပြည်တို့၌ ယုဒလူတို့သည် အလွန်ညည်းတွားခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်း၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြု၍၊ လူများ တို့သည်ပြာနှင့် လျှော်တေအဝတ်၌ အိပ်ကြ၏။–

၄း၄ မော်ဒကဲအမှုကို သေတာ၏ကျွန်မတို့နှင့် မိန်းမစိုးတို့သည်ကြားပြောသောအခါ၊ မိဖုရားသည်အလွန်ဝမ်းနည်းလျက်၊ မော်ဒကဲဝတ်သော လျှော်တေကိုပယ်၍ အခြားသောအဝတ်ကို ဝတ်စေခြင်းငှါပေးလိုက်သော်လည်း၊ မော်ဒကဲသည် မခံမယူဘဲနေ၏။–

၄း၅ တဖန် သေတာသည် ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်နှင့်ခစားသော မိန်းမစိုးဟာတက်ကိုခေါ်၍၊ အဘယ်အမှုရှိသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်းဟု မော်ဒကဲကိုမေးစေခြင်းငှါ စေလွှတ်သည်အတိုင်း၊–

၄း၆ ဟာတက်သည် မော်ဒကဲရှိရာ နန်းတော်တံခါးရှေ့၊ မြို့တော်လမ်းသို့သွား၍၊–

၄း၇ မော်ဒကဲသည် မိမိ၌ရောက်သောအမှုရှိသမျှကို၄င်း၊ ဟာမန်သည် ယုဒလူတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ငွေမည်မျှကို ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲသို့သွင်းပါမည်ဟု ဂတိထားကြောင်းကို၄င်း ကြားပြောလျက်၊–

၄း၈ ယုဒလူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ရှုရှန်နန်းတော်၌ထုတ်သောအမိန့်တော်စာလက်ခံကိုသေတာအားပြဘို့ပေး၍၊ သေတာသည် မိမိလူမျိုးအဘို့ တောင်းလျှောက် ခြင်းငှါ၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ဝင်ရမည်အကြောင်းမှာလိုက်လေ၏။–

၄း၉ ဟာတက်သည်လည်းလာ၍ မော်ဒကဲစကားကို သေတာအားပြန်ပြော၏။

၄း၁၀ တဖန် သေတာသည် ဟာတက်အားဖြင့်၊ မော်ဒကဲကိုမှာလိုက်သည်ကား၊–

၄း၁၁ ယောကျ်ားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ၊ ရှင်ဘုရင်ခေါ်တော်မမူဘဲ အတွင်းတန်တိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ဝင်မိသောသူသည် အသက်ချမ်းသာ ရမည်အကြောင်း၊ ရွှေရာဇလှံတံကို ကမ်းတော်မမူလျှင်၊ အမှန်သေရမည်အကြောင်း အမိန့်တော်ရှိသည်ကို၊ ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တော်မျိုးများနှင့် နိုင်ငံတော်ပြည်သူပြည်သား များအပေါင်းတို့သည်သိကြ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုကား အရက်သုံးဆယ်ပတ်လုံး၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ခေါ်တော်မမူဟု၊–

၄း၁၂ သေတာစကားကို မော်ဒကဲအား ပြန်ပြောသောအခါ၊ မော်ဒကဲက၊ အခြားသောယုဒလူ အသက်မလွတ်လျှင်၊–

၄း၁၃ နန်းတော်၌နေသော်လည်း သင့်အသက်လွတ်မည်ဟုမထင်နှင့်။–

၄း၁၄ ယခုကာလ သင်သည်တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင်၊ သင်နှင့်သင်၏အဆွေအမျိုးသည်ပျက်စီး၍၊ ယုဒလူတို့ အသက်ရှင်ခြင်း၊ ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း တစုံတခုပေါ်လိမ့်မည်။ ယခုအမှုကိုဆောင်ဘို့ရာ သင်သည် မိဖုရားအရာကိုရသည်ဟု ထင်စရာရှိသည်မဟုတ်လောဟု သေတာအား ပြန်ပြောစေခြင်းငှါ မှာလိုက်၏။–

၄း၁၅ သေတာကလည်း၊ ရှုရှန်မြို့၌ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေခြင်းငှါသွားပါ။ နေ့ညဥ့်မပြတ် သုံးရက်ပတ်လုံး မစားမသောက်ဘဲနေ၍၊ အကျွန်ုပ်အဘို့ အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်ကိုကျင့်ကြပါ။ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ကျွန်မတို့နှင့်တကွ အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်ကို ကျင့်ပါမည်။ ထိုနောက် အာဏာတော်ကို ဆန်ရသော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်မည်။ သေလျှင်အသေခံပါမည်ဟု မော်ဒကဲအားပြန်ပြောစေခြင်းငှါ မှာလိုက်သမျှအတိုင်း၊ မော်ဒကဲသည်သွား၍ ပြုလေ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဧသတာသည် မိဖုရားအဝတ်တန်ဆာကိုဝတ်ဆင်၍၊ နန်းတော်အဆောင်မ တဘက်တချက်၊ နန်းတော်အတွင်းတန်တိုင်း ထဲမှာရပ်နေ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် နန်းတော်တံခါး တဘက်တချက်၊ နန်းတော်ထဲ၊ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူ၏။–

၅း၂ မိဖုရားဧသတာသည် တန်တိုင်းတော်ထဲမှာရပ်နေသည်ကို ရှင်ဘုရင်သည်မြင်လျှင်၊ နူးညွတ်သောစိတ်ရှိ၍ လက်တော်၌ပါသောရွှေရာဇလှံတံကို၊ ဧသတာ သို့ ကမ်းတော်မူသဖြင့်၊ ဧသတာသည်ချဉ်းကပ်၍ ရာဇတံလှံတော်အထဋ်ကိုတို့လေ၏။–

၅း၃ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ မိဖုရားဧသတာ၊ သင်သည်အဘယ်အလိုရှိသနည်း။ အဘယ်ဆုကိုတောင်းချင်သနည်း။ တောင်းသမျှကို နိုင်ငံတော် တဝက်တိုင်အောင် ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–

၅း၄ ဧသတာက၊ အရှင်မင်းကြီး အလိုတော်ရှိလျှင်။ အရှင်မင်းကြီးအဘို့ ကျွန်တော်မပြင်ဆင်သောပွဲသို့ ဟာမန်နှင့်တကွ ယနေ့ကြွတော်မူပါဟု လျှောက်သော်၊–

၅း၅ ရှင်ဘုရင်က၊ ဧသတာလျှောက်သည်အတိုင်း ပြုအံ့သောငှါ၊ ဟာမန်သည် အလျင်အမြန်လာစေဟု မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ ဧသတာပြင်ဆင်သောပွဲသို့ ဟာမန်နှင့် တကွရှင်ဘုရင် ကြွတော်မူ၏။

၅း၆ တဖန် စပျစ်ရည်သောက်ပွဲခံစဉ်၊ ရှင်ဘုရင်က၊ သင်သည် အဘယ်သို့အလိုရှိသနည်း။ အလိုရှိသည်အတိုင်း ငါပေးမည်။ အဘယ်ဆုကို တောင်းချင် သနည်း။ တောင်းသမျှကို နိုင်ငံတော်တဝက်တိုင်အောင် ငါပေးမည်ဟု ဧသတာအားမိန့်တော်မူလျှင်၊–

၅း၇ ဧသတာက၊ ကျွန်တော်မ အလိုရှိ၍ ကျွန်တော်မ တောင်းချင်သောဆုဟူမူကား၊–

၅း၈ ကျွန်တော်မကို အရှင်မင်းကြီး၏ စိတ်နှင့်တွေ့တော်မူလျှင်၄င်း၊ ကျွန်တော်မ အလိုရှိ၍ ကျွန်တော်မတောင်းချင်သောဆုကို ပေးသနားခြင်းငှါ အရှင်မင်းကြီး အလိုတော်ရှိလျှင်၄င်း၊ ကျွန်တော်မ ပြင်ဆင်သောပွဲသို့ အရှင်မင်းကြီးသည် ဟာမန်နှင့်တကွ တဖန်ကြွတော်မူပါ။ အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း နက်ဖြန်နေ့၌ ကျွန်တော်မ ပြုပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

၅း၉ ထိုနေ့၌ ဟာမန်သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့် ထွက်သွားသော်လည်း၊ နန်းတော်တံခါးဝမှာ မော်ဒကဲသည် ရှိသေစွာမထ၊ အလျှင်းမလှုပ်ဘဲ နေသည်ကိုမြင်သောအခါ၊ မော်ဒကဲကိုအလွန်အမျက်ထွက်လေ၏။–

၅း၁၀ သို့ရာတွင် မိမိစိတ်ကိုချုပ်တည်းလျက်သွား၍၊ မိမိအိမ်သို့ရောက်သောအခါ၊ မယားဇေရက်နှင့်အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊–

၅း၁၁ မိမိဘုန်းစည်းစိမ်ကြီးကြောင်း၊ သားသမီးများကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်အလွန်ချီးမြှောက်၍ မှူးတော်မတ်တော်ကျွန်တော်မျိုးများထက် သာ၍မြတ်သော အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူကြောင်းများကို ဘော်ပြလျက်၊–

၅း၁၂ မိဖုရားဧသတာသည် မိမိပြင်ဆင်သောပွဲကို ငါမှတပါး၊ အဘယ်သူကိုမျှ ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူမဝင်စေ။ နက်ဖြန်နေ့၌လည်း ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ ငါ့ကိုဘိတ် ပြန်၏။–

၅း၁၃ သို့ရာတွင်၊ ယုဒလူမော်ဒကဲသည် နန်းတော်တံခါးဝမှာထိုင်လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်ရသည်ကာလပတ်လုံး၊ ယခုဘော်ပြသမျှတို့သည် ငါ၌ကျေးဇူး မရှိဟု ဆို၏။–

၅း၁၄ ထိုအခါ မယားဇေရက်နှင့် အဆွေခင်ပွန်းရှိသမျှတို့က၊ အတောင်ငါးဆယ်မြင့်သော လည်ဆွဲချတိုင်ကို စိုက်ပါစေ။ ထိုတိုင်၌ မော်ဒကဲကိုလည်ဆွဲ ချစေမည်အကြောင်း နက်ဖြန်သံတော်ဦးတင်လော့။ ထိုနောက်မှ စိတ်ရွှင်လန်းလျက် ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူပွဲသို့ဝင်လော့ဟု ပြောဆိုသောစကားကို ဟာမန်သည်နှစ်သက်၍၊ လည်ဆွဲချတိုင်ကို လုပ်စေ၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ထိုနေ့ညမှာ ရှင်ဘုရင်သည် စက်တော်ခေါ်၍မပျော်နိုင်သောကြောင့်၊ နန်းတော်မှတ်စာကိုယူခဲ့ဟု မိန့်တော်မူ၍ ရှေ့တော်၌ဘတ်ရကြ၏။–

၆း၂ ရှင်ဘုရင်အာရှွေရုကိုလုပ်ကြံမည်ဟု ရှာကြံသောနန်းတော်မိန်းမစိုး၊ တံခါးစောင့်နှစ်ယောက်၊ ဗိဂသန်နှင့်တေရက်အကြံကို မော်ဒကဲဘော်ပြ ကြောင်းကို တွေ့လျှင်၊–

၆း၃ ရှင်ဘုရင်က၊ ထိုအကြံကို ဘော်ပြသောကြောင့်၊ မော်ဒကဲအား အဘယ်ဆု အဘယ်အရာကိုပေးပြီနည်းဟု မေးတော်မူသော်၊ အထံတော်၌ ခစားသောကျွန် တော်တို့က၊ အဘယ်ဆုကိုမျှ ပေးတော်မမူပါသေးဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။–

၆း၄ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ တန်တိုင်းတွင်း၌ အဘယ်သူရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ဟာမန်သည် မိမိလုပ်နှင့်သောလည်ဆွဲချတိုင်၌ မော်ဒကဲကို လည်ဆွဲချရမည်အကြောင်း၊ နန်းတော်ပြင်တန်တိုင်းတွင်းသို့ ဝင်မိသည်ဖြစ်၍၊–

၆း၅ ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တို့က၊ ဟာမန်သည် တန်တိုင်းတော်တွင်း၌ရှိပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊ အထဲသို့ဝင်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၆း၆ ဟာမန်သည်ဝင်လျှင် ရှင်ဘုရင်က၊ ရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်လိုသောသူ၌ အဘယ်သို့ပြုသင့်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ဟာမန်က ငါမှတပါး၊ ရှင်ဘုရင်သာ၍ ချီးမြှောက်လိုသောသူ တစုံတယောက်ရှိနိုင်သလောဟု စိတ်ထဲမှာအောက်မေ့လျက်၊–

၆း၇ ရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသောသူအဘို့၊

၆း၈ ရှင်ဘုရင် ဝတ်ဆင်တော်မူသော မင်းမြောက်တန်ဆာ၊ ရှင်ဘုရင်စီးတော်မူသောမြင်းတော်၊ ဆောင်းတော်မူသော ရာဇသရဖူကိုယူခဲ့၍၊–

၆း၉ ထိုတန်ဆာတော်နှင့် မြင်းတော်ကိုဘုန်းကြီးသော မှူးတော်မတ်တော်တပါး၌အပ်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ အလိုတော်ရှိသောသူကို ထိုအဝတ် တန်ဆာတော်နှင့်ဝတ်ဆင်စေ၍၊ မြင်းတော်ကို စီးစေပြီးလျှင်၊ မြို့တော်လမ်းမ၌ဆောင်သွားလျက်၊ ရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ အလို တော်ရှိသောသူ၌ ဤသို့ ပြုရသည်ဟု သူ့ရှေ့မှာ ကြွေးကြော်ပါစေဟု ရှင်ဘုရင်အား ပြန်လျှောက်လေ၏။–

၆း၁၀ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ သင်ပြောသည်အတိုင်း အလျင်အမြန်သွား၍၊ အဝတ်တန်ဆာနှင့် မြင်းတော်ကိုယူပြီးလျှင်၊ ယုဒအမျိုးသား၊ နန်းတော် တံခါးမှူး မော်ဒကဲ၌ပြုလော့။ သင်ပြောသမျှတွင် တစုံတခုမျှမလပ်စေနှင့်ဟု ဟာမန်အားမိန့်တော်မူ၏။–

၆း၁၁ ထိုအခါ ဟာမန်သည် အဝတ်တန်ဆာတော်နှင့် မြင်းတော်ကိုယူ၍၊ မော်ဒကဲကိုဝတ်ဆင်စေပြီးလျှင်၊ မြင်းတော်ကိုစီးစေသဖြင့်၊ မြို့တော်လမ်းမ၌ ဆောင်သွားလျက် ရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသောသူ၌ ဤသို့ပြုရသည်ဟု သူ့ရှေ့မှာကြွေးကြော်၏။–

၆း၁၂ သို့ပြီးမှ၊ မော်ဒကဲသည် နန်းတော်တံခါးသို့ ပြန်လာ၏။ ဟာမန်မူကား ညည်းတွားလျက် ခေါင်းကိုခြုံလျက်၊ မိမိအိမ်သို့ အလျင်အမြန်သွားပြီးလျှင်၊ –
၆း၁၃ မိမိ၌ ဖြစ်လေသမျှကို မယားဇေရက်နှင့် အဆွေခင်ပွန်းရှိသမျှတို့အား ကြားပြောလေ၏။ မယားဇေရက်နှင့်ဟာမန်၏ အဆွေပညာရှိတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော် ရှုံးစရှိသော မော်ဒကဲသည်၊ ယုဒအမျိုးမှန်လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် သူ့ကိုမနိုင်။ သူ့ရှေ့မှာ ဧကန်အမှန်ရှုံးရမည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။–
၆း၁၄ ထိုသို့ ပြောဆိုစဉ်တွင်၊ နန်းတော်မိန်းမစိုးတို့သည်လာ၍ သေတာပြင်ဆင်သောပွဲသို့ ဟာမန်ကိုအလျင်အမြန်ခေါ်သွားကြ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ တဖန် ရှင်ဘုရင်နှင့် ဟာမန်သည်၊ မိဖုရားသေတာနှင့်အတူ စပျစ်ရည်သောက်အံ့သောငှါ သွားကြ၏။–
၇း၂ ဒုတိယနေ့ရက်၌ စပျစ်ရည်သောက်ပွဲခံစဉ်၊ ရှင်ဘုရင်က မိဖုရားသေတာ၊ သင်သည် အဘယ်အလိုရှိသနည်း။ အလိုရှိသည်အတိုင်းငါပေးမည်။ အဘယ်ဆု ကိုတောင်းချင်သနည်း။ တောင်းသမျှကို နိုင်ငံတော်တဝက်တိုင်အောင် ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ –
၇း၃ မိဖုရားသေတာက၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်တော်မကို စိတ်နှင့်တွေ့တော်မူလျှင်၄င်း၊ အလိုတော်ရှိလျှင်၄င်း၊ ကျွန်တော်မအလိုအတိုင်း ကျွန်တော်မ အသက်နှင့် ကျွန်တော်မ တောင်းပန်သည်အတိုင်း၊ အမျိုးသားချင်းအသက်ကိုချမ်းသာပေးတော်မူပါ။–
၇း၄ ကျွန်တော်မနှင့် ကျွန်တော်မ အမျိုးသားချင်းတို့ကို သတ်ဖြတ်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါရောင်းပါပြီ။ ကျွန်ယောကျ်ား ကျွန်မိန်းမဖြစ်စေခြင်းငှါ ရောင်းလျှင်၊ ရန်သူသည် ရှင်ဘုရင်အကျိုးနည်းခြင်းအတွက် အဘိုးကိုပေးနိုင်သော်လည်း၊ ကျွန်တော်မ တိတ်ဆိတ်စွာနေပါမည်ဟု တောင်း လျှောက်လေ၏။–
၇း၅ ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုကလည်း၊ ထိုသို့ ပြုမည်ဟု ကြံဝံ့သောသူကား အဘယ်သူနည်း။ အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မိဖုရားသေတာအား မေးတော် မူလျှင်၊ –
၇း၆ သေတာက၊ ရန်ဘက်ပြုသော ရန်သူသည် ဤဆိုးညစ်သောဟာမန်ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊ ဟာမန်သည် ရှင်ဘုရင်နှင့်မိဖုရားရှေ့မှာ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။–
၇း၇ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် အမျက်ထွက်သဖြင့်၊ စပျစ်ရည်သောက်ပွဲမှထ၍ ဥယျာဉ်တော်သို့သွားတော်မူ၏။ အပြစ်ပေးတော်မူမည်ဟု ဟာမန်သည် ရိပ်မိ၍ အသက်ချမ်းသာရမည်အကြောင်း မိဖုရားသေတာရှေ့မှာ တောင်းပန်ခြင်းငှါထ၏။–
၇း၈ ရှင်ဘုရင်သည် ဥယျာဉ်တော်မှ စပျစ်ရည်သောက်ပွဲခံရာ အရပ်သို့ဝင်ပြန်သောအခါ၊ သေတာထိုင်သောသာလွန်နားမှ ဟာမန်သည် ပြပ်ဝပ်လျက် နေသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ဤသူသည် နန်းတော်၌ ငါ့ရှေ့မှာမိဖုရားကို အဓမ္မပြုရမည်လောဟု မိန့်တော်မူစဉ်တွင်၊ အခြံအရံတို့သည် ဟာမန်၏ မျက်နှာကို ဖုံးကြ ၏။–
၇း၉ မိန်းမစိုးဟာဗောနကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၏အကျိုးတော်ကိုစောင့်၍ လျှောက်ထားသော မော်ဒကဲအဘို့ဟာမန်လုပ်၍ အတောင်ငါးဆယ်မြင့်သော လည်ဆွဲ ချတိုင်သည်၊ ဟာမန်အိမ်၌ စိုက်ထားလျက်ရှိပါ၏ဟု နားတော်လျှောက်သော်၊ ထိုတိုင်၌ လည်ဆွဲချစေဟု ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၏။–
၇း၁၀ ထိုသို့ မော်ဒကဲအဘို့လုပ်သော လည်ဆွဲချတိုင်၌ ဟာမန်ကိုဆွဲချကြ၏။ ရှင်ဘုရင်လည်း စိတ်ပြေတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ထိုနေ့ခြင်းတွင်၊ ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုသည် ယုဒအမျိုး၏ရန်သူဟာမန်အိမ်ကို မိဖုရားသေတာအားပေးတော်မူ၏။ သေတာသည် မော်ဒကဲနှင့် အဘယ် သို့ပေါက်ဘော်တော်သည်ကို သေတာလျှောက်သဖြင့်၊ မော်ဒကဲသည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်ရ၏။–
၈း၂ ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဟာမန်လက်မှနှုတ်သော လက်စွပ်တော်ကို တဖန်ချွတ်၍ မော်ဒကဲအားပေးတော်မူ၏။ သေတာသည်လည်း ဟာမန်အိမ်ကို မော်ဒကဲ ၌အပ်လေ၏။
၈း၃ တဖန် သေတာသည် ရှင်ဘုရင်ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်၍၊ အာဂတ်အမျိုးဟာမန် ပြုသောအပြစ်၊ ယုဒအမျိုးတဘက်၌ ကြံစည်သောအကြံအစည်ကို ပယ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ မျက်ရည်ကျလျက် တောင်းပန်လေ၏။–
၈း၄ ရှင်ဘုရင်သည် ရွှေရာဇလှံတံကို သေတာသို့ ကမ်းတော်မူသဖြင့်၊ သေတာသည်ထ၍ ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌ရပ်လျက်၊ –
၈း၅ အရှင်မင်းကြီးအလိုတော်ရှိ၍၊ ကျွန်တော်မကို စိတ်နှင့်တွေ့တော်မူလျှင်၄င်း၊ ကျွန်တော်မအမှုသည် ရှေ့တော်၌လျှောက်ပတ်၍ ကိုယ်တော် သည် ကျွန်တော်မကိုလည်း ချစ်တော်မူလျှင်၄င်း၊ နိုင်ငံတော်အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌ရှိသော ယုဒလူတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ အာဂတ်အမျိုး ဟမေ့ဒါသသား ဟာမန်စီရင်သော စာကိုပယ်မည်အကြောင်း၊ ထပ်၍ စာရေးစေတော်မူပါ။–
၈း၆ ကျွန်တော်မအမျိုးအပေါ်သို့ ရောက်ရသောဘေးကို၄င်း၊ ကျွန်တော်မ အမျိုးသားချင်း ပျက်စီးသောအမှုကို၄င်း၊ ကျွန်တော်မသည်ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ အဘယ်သို့ တတ်နိုင်ပါအံ့နည်းဟု လျှောက်ဆို၏။–
၈း၇ ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုကလည်း၊ ဟာမန်သည် ယုဒလူတို့ကိုထိခိုက်သောကြောင့်၊ သူ၏အိမ်ကို မိဖုရားသေတာအားငါပေးပြီ။ ထိုသူကိုလည်း လည်ဆွဲချတိုင်၌ ကွပ်မျက်စေပြီ။–
၈း၈ သို့ရာတွင် ရှင်ဘုရင်လက်စွပ်နှင့်တံဆိပ်ခတ်သော ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်စာကို အဘယ်သူမျှ မပယ်ရသည်ဖြစ်၍၊ စိတ်ရှိသည်အတိုင်း ယုဒလူတို့ အဘို့ အမိန့်တော်စာကို တဖန်ရေး၍၊ လက်စွပ်တော်နှင့် တံဆိပ်ခတ်ရမည်ဟု မိဖုရားသေတာနှင့် ယုဒလူမော်ဒကဲတို့အား မိန့်တော်မူ၏။
၈း၉ ထိုအခါသိဝန်အမည်ရှိသော တတိယလနှစ်ဆယ်သုံးရက်နေ့တွင်၊ စာရေးတော်ကြီးတို့ကိုခေါ်၍၊ အိန္ဒိယပြည်မှကုရှပြည်တိုင်အောင် တိုင်းပြည်တရာ နှစ်ဆယ်ခုနစ် ပြည်တို့၌ရှိသောယုဒလူ၊ ကိုယ်စားတော်မင်း၊ အပြည်ပြည်အုပ်သောမြို့ဝန်၊ မြို့သူကြီးတို့ကို မော်ဒကဲမှာထားသမျှအတိုင်း၊ ယုဒဘာသာ စကားမှစ၍ လူအမျိုးမျိုးပြောသော စကားအသီးသီးအားဖြင့်၊ –
၈း၁၀ ရှင်ဘုရင်အာရွှေရု၏အမိန့်တော်စာကိုရေး၍ ရှင်ဘုရင်လက်စွပ်တော်နှင့် တံဆိပ်ခတ်ပြီးမှ၊ မြင်း၊ လား၊ ကုလားအုပ်၊ မြည်းစီးသော စာပို့ လုလင်တို့ဖြင့် ပေးလိုက်လေ၏။–

၈း၁၁ အမိန့်တော်စာချက်ဟူမူကား၊ အာဒါအမည်ရှိသော ဒွါဒသမလ တဆယ်သုံးရက် တနေ့ခြင်းတွင်၊

၈း၁၂ နိုင်ငံတော်အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် အမြို့မြို့၌ရှိသော ယုဒလူတို့သည်စုဝေး၍၊ မိမိတို့အသက်ကိုစောင့်ရသောအခွင့်၊ တိုက်လာသောပြည်သူ၊ စစ်သူရဲ အပေါင်းတို့ကို မိန်းမသူငယ်နှင့်တကွ သတ်ဖြတ်သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ သူတို့ဥစ္စာကို လုယူသိမ်းရုံးရသောအခွင့်ကို ရှင်ဘုရင်ပေးတော်မူ၏။–

၈း၁၃ ဤရွေ့ကား၊ ယုဒလူတို့သည် ထိုနေ့ရက်တွင် ရန်သူတို့ကို ရန်တုံ့ပြုစေခြင်းငှါ၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌ နေသော လူမျိုးအပေါင်းတို့အားကြော်ရသော အမိန့်တော်စာချက်ဖြစ်သတည်း။–

၈း၁၄ ထိုအမိန့်တော်စာကို ရှုရှန်နန်းတော်၌ ကြော်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင် ကျပ်တည်းစွာစီရင်သည်အတိုင်း၊ စာပို့လုလင်တို့သည် အလျင်အမြန်ပြေးသွားကြ၏။

၈း၁၅ မော်ဒကဲသည်လည်း၊ မင်းမြောက်တန်ဆာတည်းဟူသော အဝတ်အဖြူအပြာကိုဝတ်ဆင်လျက်၊ ကြီးစွာသောရွှေသရဖူကိုဆောင်းလျက်၊ ပိတ်ချော နှင့်မောင်းသောအထည်ဖြင့်ပြီးသော ဝတ်လုံကိုခြုံလျက်၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်မှထွက်သွား၍၊ –

၈း၁၆ ရှုရှန်မြို့တော်သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ယုဒလူတို့သည်လည်း၊ သက်သာရွှင်လန်း၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ အသရေ ထွန်းလင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။–

၈း၁၇ ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်စာရောက်လေသော အပြည်ပြည်အမြို့မြို့၌၊ ယုဒလူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်း ခြင်း၊ ပွဲခံခြင်း၊ မင်္ဂလာနေ့စောင့်ခြင်းကိုပြု၍၊ ပြည်သူပြည်သားအများတို့သည် ယုဒလူတို့ကိုကြောက်ရွံ့ သောကြောင့် ယုဒဘာသာကိုဝင်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်အတိုင်း စီရင်ရသောအချိန်နီး၍၊ ယုဒအမျိုး၏ ရန်သူတို့က၊ ငါတို့နိုင်မည်ဟု မျော်လင့်သောနေ့၊ အမှုပြောင်းလဲ၍ ယုဒလူတို့သည် မနာလိုသောသူတို့ကို နိုင်သောနေ့ရက် တည်းဟူသော အာဒါမည်သော ဒွါဒသမလ တဆယ်သုံးရက်နေ့တွင်၊ –

၉း၂ ရှင်ဘုရင်အာရွှေရု၏ နိုင်ငံတော်အပြည်ပြည်အမြို့မြို့၌နေသော ယုဒလူတို့သည်၊ ညှဉ်းဆဲလိုသောသူတို့ကို ဆီးတားခြင်းငှါစုဝေးကြ၏။ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှ ရန်မပြုဝံ့ဘဲနေကြ၏။–

၉း၃ အပြည်ပြည်ကို အုပ်စိုးသောမင်း၊ ကိုယ်စားတော်မင်း၊ မြို့ဝန်မင်း၊ အမှုတော်စောင့်အရာရှိအပေါင်းတို့သည် မော်ဒကဲကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ ယုဒလူတို့ ကို မစကြ၏။–

၉း၄ အကြောင်းမူကား၊ မော်ဒကဲသည် နန်းတော်တွင်ဘုန်းကြီးလျက်၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌သိတင်းနှံ့ပြား၍၊ တနေ့ထက်တနေ့ ကြီးမြင့်ရာသို့ရောက်သတည်း။–

၉း၅ ထိုနေ့တွင် ယုဒလူတို့သည် ရန်သူအပေါင်းတို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖျက်စီး၍ မနာလိုသောသူတို့၌ ပြုချင်သမျှပြုကြ၏။–

၉း၆ ရှုရှန်မြို့တော်၌ လူငါးရာတို့ကိုလုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ကြ၏။–

၉း၇–၁၀ ယုဒအမျိုး၏ရန်သူ ဟမ္မေဒါသသားဖြစ်သောဟာမန်၏သားတကျိပ်တည်းဟူသော ပါရှန္ဒာသ၊ ဒါလဖုန်၊ အာသပါသ၊ ပေါရာသ၊ အာဒလိ၊ အာရိဒါသ၊ ပါမ ရှာတ၊ အရိသဲ၊ အရိဒဲ၊ ဝါဇေဇာသတို့ကိုလည်းသတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့ဥစ္စာကို မသိမ်းမယူဘဲနေကြ၏။–

၉း၁၁ ထိုနေ့၌ ရှုရှန်မြို့တော်တွင် သေသောသူစာရင်းကို ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်မှာပြကြ၏။–

၉း၁၂ ရှင်ဘုရင်သည် မိဖုရားဧသတာကိုခေါ်၍၊ ယုဒလူတို့သည် ရှုရှန်မြို့တော်၌ ဟာမန်သားတကျိပ်နှင့်တကွ လူငါးရာတို့ကိုလုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ကြပြီ။ နိုင်ငံတော်တွင် အခြားသောအပြည်ပြည်တို့၌ အဘယ်သို့ပြုကြ ပြီနည်း။ သင်သည် အဘယ်အလိုရှိသေးသနည်း။ အလိုရှိသည်အတိုင်း ငါပြုမည်၊ အဘယ်ဆုကို တောင်းချင်သေးသနည်း။ တောင်းသမျှကိုငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ –

၉း၁၃ ဧသတာက၊ အရှင်မင်းကြီးအလိုတော်ရှိလျှင်၊ ရှုရှန်မြို့၌ရှိသော ယုဒလူတို့သည် ယနေ့အမိန့်အတိုင်း နက်ဖြန်နေ့၌လည်း ပြုရမည်အကြောင်း၊ ဟာမန်သား တကျိပ်ကိုလည်း လည်ဆွဲချတိုင်၌ ဆွဲထားရမည်အကြောင်း အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်သည်အတိုင်း၊ –

၉း၁၄ ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၍ ရှုရှန်နန်းတော်၌ အမိန့်တော်ကိုထုတ်ပြီးမှ၊ ဟာမန်သားတကျိပ်ကို ဆွဲထားကြ၏။–

၉း၁၅ ရှုရှန်မြို့၌ရှိသော ယုဒလူတို့သည်လည်း၊ အာဒါလတဆယ်လေးရက်နေ့တွင် စုဝေး၍၊ ရှုရှန်မြို့သား သုံးရာတို့ကိုသတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့ဥစ္စာကို မသိမ်းမယူဘဲနေကြ၏။–

၉း၁၆ နိုင်ငံတော်အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌ရှိသော ယုဒလူအခြားတို့သည် အာဒါလတဆယ်သုံးရက်နေ့တွင်၊ မိမိတို့အသက်ကိုစောင့်လျက်၊ ရန်သူ လက်သို့ မရောက်ဘဲ ချမ်းသာရမည်အကြောင်း၊ စုဝေး၍ ရန်သူခုနစ်သောင်းငါးထောင်တို့ကို သတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့ဥစ္စာကို မသိမ်း မယူဘဲနေကြ၏။–

၉း၁၇ ထိုလ တဆယ်လေးရက်နေ့တွင် ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ ပွဲခံရာနေ့၊ ပျော်မွေ့ရာနေ့ဖြစ်စေခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်ကြ၏။–

၉း၁၈ ရှုရှန်မြို့၌ရှိသော ယုဒလူများမူကား၊ တဆယ်သုံးရက်နေ့နှင့် တဆယ်လေးရက်နေ့တွင် စုဝေးကြ၏။ တဆယ်ငါးရက်မြောက်သောအခါ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ ပွဲခံရာနေ့၊ ပျော်မွေ့ရာနေ့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်ကြ၏။–

၉း၁၉ မြို့ရိုးမရှိသော ရွာတို့၌နေသော ယုဒလူတို့သည်လည်း အာဒါလတဆယ်လေးရက်နေ့ကို ပျော်မွေ့စွာပွဲခံရာနေ့၊ မင်္ဂလာနေ့၊ တယောက်ကို တယောက် လက်ဆောင်ပေးလိုက်ရာနေ့ ဖြစ်စေကြ၏။

၉း၂၀ တဖန် မော်ဒကဲသည် ဤအမှုအရာတို့ကို ရေးထား၏။–

၉း၂၁ ယုဒလူတို့သည် ရန်သူလက်မှ လွတ်၍၊

၉း၂၂ ချမ်းသာရသောနေ့၊ သူတို့ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် မြည်တမ်းခြင်းပျောက်၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပျော်မွေ့ခြင်းသို့ ရောက်သောလတည်းဟူသော အာဒါလတဆယ် လေးရက်နှင့် တဆယ်ငါးရက်နေ့တို့ကို နှစ်တိုင်းစောင့်၍ပွဲခံရာနေ့၊ ပျော်မွေ့ရာနေ့၊ တယောက်ကိုတယောက် လက်ဆောင် ပေးလိုက်၍၊ ဆင်းရဲသောသူ တို့အားစွန့်ကြဲရာနေ့ဖြစ်စေသော ထုံးစံကိုစီရင်ခြင်းငှါ၊ ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုနိုင်ငံတော်အပြည်ပြည်၌ အနီးအဝေးရှိ သောယုဒလူအပေါင်းတို့နေရာသို့ မှာစာကို ပေးလိုက်လေ၏။

၉း၂၃ ယုဒလူတို့သည်လည်း၊ ပြုစရှိ၍ မော်ဒကဲမှာလိုက်သည်အတိုင်း အမြဲပြုပါမည်ဟုဝန်ခံကြ၏။–

၉း၂၄ ယုဒလူအပေါင်းတို့၏ရန်သူဖြစ်သောအာဂတ်အမျိုး၊ ဟမေ့ဒါသသားဟာမန်သည် ယုဒအမျိုးကိုဖျက်ဆီးမည်အကြံရှိ၍၊ ဖျက်ဆီးပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ပုရစာရေး တံချသောကြောင့်၄င်း၊ –

၉း၂၅ ဧသတာသည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်၍ ယုဒလူတို့တဘက်၌ ဟာမန်ကြံစည်သောအဓမ္မအကြံကို သူ၏ခေါင်းပေါ်သို့ပြန်ရောက်စေမည် အကြောင်း၊ သူနှင့်သူ၏သားတို့ကိုလည်း လည်ဆွဲချတိုင်၌ ဆွဲထားစေမည်အကြောင်း၊ အမိန့်တော်စာကို ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၄င်း၊ –

၉း၂၆ ပုရဟူသောစကားကို အစွဲပြုသဖြင့်၊ ထိုနေ့တို့ကို ပုရနေ့ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ ထိုအမိန့်တော်စာချက်နှင့် ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်သောအမှုကို ထောက်လျက်၊ –

၉း၂၇ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သားမြေး၊ ဘာသာဝင်သူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ မော်ဒကဲမှာစာ၌ စီရင်ထုံးဖွဲ့သည်အတိုင်း၊ ထိုနေ့နှစ်ရက်ကို နှစ်တိုင်းအစဉ် မပြတ်စောင့်မည်အကြောင်း၊ –

၉း၂၈ ထိုပုရနေ့တို့သည် ယုဒအမျိုး၌မပျောက်၊ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် မမေ့မလျော့၊ အပြည်ပြည်အမြို့မြို့၌နေသော အဆွေအမျိုးအသီးအသီး အစဉ်အဆက် တို့သည် အောက်မေ့စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်းဝန်ခံကြ၏။ –

၉း၂၉ ထိုအခါ အဘိဟဲလသမီး မိဖုရားဧသတာနှင့်ယုဒအမျိုးမော်ဒကဲတို့သည်၊ ပုရနေ့တို့ကိုမြဲမြံစွာတည်စေခြင်းငှါ ကျပ်တည်းစွာအာဏာထား၍ မှာစာကို တဖန်ရေးထားကြ၏။ –

၉း၃၀ ယုဒအမျိုးသားမော်ဒကဲနှင့် မိဖုရားဧသတာမှာထား၍၊ –

၉း၃၁ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်အဘို့နှင့်သားစဉ်မြေးဆက်အဘို့ စီရင်သည်အတိုင်း၊ ချိန်းချက်သောအချိန်၌ အစာရှောင်ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့်တကွ ပုရနေ့တို့ကို အမြဲစောင့်စေခြင်းငှါ၊ အာရွှေရုနိုင်ငံတော်တွင် တိုင်းပြည်တရာနှစ်ဆယ်ခုနစ်ပြည်၌ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့နေရာသို့ ငြိမ်သက်စေသော သစ္စာစကားနှင့် ထိုမှာစာကို မော်ဒကဲပေးလိုက်လေ၏။ –

၉း၃၂ ဧသတာစီရင်သောအားဖြင့်၊ ပုရနေ့တို့ကိုစောင့်ရာထုံးစံသည် အမြဲတည်၍ ဤစာ၌ရေးထားလျက် ရှိသတည်း။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုသည် မြေကြီးပေါ်၌၄င်း၊ ပင်လယ်တွင်ရှိသောကျွန်းတို့ပေါ်၌၄င်း၊ ငွေတော်ခွဲကြောင်းအစရှိသော၊ –

၁၀း၂ အာဏာတန်ခိုးတော်နှင့် စီရင်သမျှသော အမှုအရာများနှင့်တကွ၊ ချီးမြှောက်တော်မူခြင်းကိုခံရသော မော်ဒကဲ၏ဘုန်းတန်ခိုး၊ ထင်ရှားသော အခြင်းအရာတို့သည် မေဒိ၊ ပေရသိရာဇဝင်တို့၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ –

၁၀း၃ ယုဒအမျိုးသား မော်ဒကဲသည် ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုအောက်၌ အမြတ်ဆုံးသောအရာကိုရ၍ ယုဒလူတို့တွင် ဘုန်းကြီး၏။ မိမိအမျိုး၏ အကျိုးစီးပွါးကိုပြုစုလျက်၊ အမျိုးသားချင်းအပေါင်းတို့အား မင်္ဂလာစကားကိုသာပြောလျက်၊ မိမိအမျိုးသားချင်း အပေါင်းတို့တွင် မျက်နှာရသော သူဖြစ်သတည်း။ –

ဧသတာဝတ္ထုပြီး၏။

ယောဘဝတ္ထု။
Book Of Job.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	၃၀
၃၁	၃၂	၃၃	၃၄	၃၅	၃၆	၃၇	၃၈	၃၉	၄၀
၄၁	၄၂								

ယောဘဝတ္ထု။
BOOK OF JOB.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ယောဘအမည်ရှိသော သူတယောက်သည် ဥဇပြည်၌နေ၏။ ထိုသူသည်စုံလင်ဖြောင့် မတ်ခြင်းရှိ၏။ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူ၊ မကောင်း သောအကျင့်ကို ရှောင်သောသူဖြစ်၏။–

၁း၂ သားခုနစ်ယောက်နှင့် သမီးသုံးယောက်ရှိ၏။–

၁း၃ သူ၏ဥစ္စာကား၊ သိုးခုနစ်ထောင်၊ ကုလားအုပ်သုံးထောင်၊ နွားယှဉ်ငါးရာ၊ မြည်းမငါးရာ၊ ငယ်သား အတိုင်းမသိများသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူသည် အရှေ့မျက်နှာ အရပ်တကာတို့ထက် သာ၍ကြီးသောသူဖြစ်၏။

၁း၄ ယောဘ၏သားတို့သည် နှစ်စဉ်အတိုင်း အသီးအသီးဘွားသောနေ့ရောက်လျှင်၊ မိမိတို့ အိမ်၌ပွဲခံသဖြင့်၊ နှမသုံးယောက်ကိုလည်းခေါ်၍ အတူစား သောက်လေ့ရှိကြ၏။–

၁း၅ ပွဲခံသောနေ့ရက်လွန်သောအခါ၊ ယောဘသည် သူတို့ကိုခေါ်၍ သန့်ရှင်းစေပြီးလျှင် နံနက်စောစောထ၍ သူတို့အရေအတွက်အတိုင်း မီးရှို့သော ယဇ်ကိုပူဇော်လေ့ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့သားတို့သည်မှားယွင်း၍ စိတ်နှလုံးထဲ၌ဘုရားသခင်ကိုစွန့်ပယ်ကြပြီလောဟု ယောဘအောက်မေ့၏။ ထိုသို့ ယောဘသည် အစဉ်အမြဲရှိ၏။

၁း၆ ဘုရားသခင်၏သားတို့သည်ထာဝရဘုရားထံတော်၌ခစားခြင်းငှါလာရသောနေ့ရက်အချိန် ရောက် လျှင်၊ စာတန်သည်လည်းသူတို့နှင့် ရောနှော၍ လာ၏။–

၁း၇ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည်အဘယ်အရပ်ကလာသနည်းဟု စာတန်ကိုမေးတော်မူလျှင်၊ စာတန်က၊ မြေကြီးပေါ်မှာလှည့်လည်၍ အရပ် ရပ်သွားလာခြင်း အမှုထဲကလာပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။–

၁း၈ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါ့ကျွန်ယောဘကိုဆင်ခြင်ပြီလော။ မြေကြီးပေါ်မှာသူနှင့်တူသောသူ တယောက်မျှမရှိ။ စုံလင်ဖြောင့်မတ်ပေ၏။ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို ရှောင်သောသူဖြစ်သည်ဟု စာတန်အားမိန့်တော်မူ၏။–

၁း၉ စာတန်ကလည်း၊ ယောဘသည် အကျိုးမရှိဘဲဘုရားဝတ်ကိုပြုသလော။–

၁း၁၀ ကိုယ်တော်သည် သူ့ကိုယ်မှစ၍သူ့အိမ်နှင့် သူ့ဥစ္စာရှိသမျှပတ်လည်၌စောင်ရန်းကာတော်မူ သည်မဟုတ်လော။ သူပြုလေသမျှတို့ကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူပြီ။ သူ့သိုးနွားအစရှိ သောတိရစ္ဆာန်တို့သည် မြေပေါ်မှာအလွန်ပွါးများကြပြီ။–

၁း၁၁ ယခုမူကား၊ လက်တော်ကိုဆန့်၍ သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှကိုထိခိုက်တော်မူလျှင်၊ သူသည်မျက်မှောက်တော်၌ ကိုယ်တော်ကိုစွန့်ပယ်ပါလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား ကိုပြန်လျှောက်လေ၏။

၁း၁၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှသည် သင့်လက်၌ရှိ၏။ သူ့ကိုယ်တခုကိုသာမထိမခိုက် နှင့်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ စာတန်သည်ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ ထွက်သွားလေ၏။

၁း၁၃ တနေ့သ၌ ယောဘ၏သားသမီးတို့သည် အစ်ကိုအကြီးအိမ်တွင်စား၍ စပျစ်ရည်ကိုသောက်လျက်နေစဉ်၊–

၁း၁၄ ယောဘထံသို့ တမန်တယောက်လာ၍၊ နွားတို့သည်လယ်ထွန်လျက်၊ သူတို့အနားမှာ မြည်းမတို့သည်ကျက်စားလျက်ရှိကြသောအခါ၊–

၁း၁၅ ရှေဘအမျိုးသားတို့သည် တိုက်ယူသွားကြပါပြီ။ လုလင်တို့ကိုလည်း ထားနှင့်သတ်၍ကျွန်တော်တ ယောက်တည်းကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်တော် အား သိတင်းကြားပြောရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။–

၁း၁၆ ထိုသို့လျှောက်စဉ်တွင်၊ အခြားသောသူတယောက်သည်လာ၍၊ ဘုရားသခင်၏မီးသည် မိုဃ်းကောင်းကင်မှကျသဖြင့်၊ သိုးများနှင့်လုလင် များတို့ကို လောင်၍ သူတို့သည်ကျွမ်းကုန်ကြပါပြီ။ ကျွန်တော်တယောက်တည်း ကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်တော်အားသိတင်းကြားပြောရပါသည် ဟု လျှောက်လေ၏။–

၁း၁၇ ထိုသို့လျှောက်စဉ်တွင်၊ အခြားသောသူတယောက်သည်လာ၍၊ ခါလဒဲအမျိုးသားတပ်သုံးတပ်တို့သည် ချီ၍ ကုလားအုပ်တို့ကိုတိုက်ယူသွား ကြပါပြီ။ လုလင်တို့ကိုလည်းထားနှင့်သတ်၍ကျွန်တော်တယောက် တည်းကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်တော်အားသိတင်းကြားပြောရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။–

၁း၁၈ ထိုသို့လျှောက်စဉ်တွင်၊ အခြားသောသူတယောက်သည်လာ၍၊ ကိုယ်တော်၏သားသမီးတို့သည် အစ်ကိုအကြီးအိမ်၌စား၍ စပျစ်ရည်ကိုသောက် လျက် နေကြသောအခါ၊–

၁း၁၉ တောမှလေကြီးလာ၍ အိမ်လေးထောင့်ကိုတိုက်သဖြင့်၊ အိမ်သည်ထိုလုလင်တို့အပေါ်၌ပြိုလဲပါ၏။ သူတို့သည်သေ၍ ကျွန်တော်တယောက်တည်း ကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်တော်အားသိတင်း ကြားပြောရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။–

၁း၂၀ ထိုအခါ ယောဘသည်ထ၍ မိမိဝတ်လုံကိုဆုတ်လေ၏။ ဆံပင်ကိုလည်းရိတ်၍ မြေပေါ်မှာဝပ်လျက် ကိုးကွယ်ပြီးလျှင်၊ ငါသည်အဝတ်မပါဘဲ အမိဝမ်း ထဲကထွက်လာ၏။–

၁း၂၁ အဝတ်မပါဘဲ အမိဝမ်းထဲသို့ပြန်သွားတော့မည်။ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားလည်း ရုပ်သိမ်းတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏နာမ တော်သည် မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်းဟု ဆိုလေ၏။–

၁း၂၂ ယောဘသည် ဤအမှုများနှင့်တွေ့ကြုံသော်လည်း မမှားယွင်း။ ထာဝရဘုရားကိုလည်း အပြစ်မတင်ဘဲနေ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ တဖန် ဘုရားသခင်၏သားတို့သည် ထာဝရဘုရားထံတော်၌ခစားခြင်းငှါလာရသောနေ့ရက် အချိန်ရောက်လျှင်၊ စာတန်သည်လည်း ထာဝရဘုရား ထံတော်၌ ခစားခြင်းငှါသူ တို့နှင့်အတူလာ၏။–

၂း၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်အရပ်ကလာသနည်းဟု စာတန်ကိုမေးတော်မူလျှင်၊ စာတန်က၊ မြေကြီးပေါ်မှာလှည့်လည်၍ အရပ်ရပ်သွား လာခြင်းအမှုထဲကလာသည်ဟုပြန် လျှောက်လေ၏။–

၂း၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါ့ကျွန်ယောဘကိုဆင်ခြင်မိပြီလော။ မြေကြီးပေါ်မှာသူနှင့်တူသောသူ တယောက်မျှမရှိ။ စုံလင်ဖြောင့်မတ်ပေ၏။ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို ရှောင်သောသူဖြစ်၏။ အကြောင်းမရှိဘဲ သူ့ကိုပျက်စီးစေခြင်းငှါ သင်သည်ငါ့ကို တိုက်တွန်းသော်လည်း၊ သူသည် ဖြောင့်မတ်သောသဘောကိုစွဲလမ်းလျက်နေသည်ဟု စာတန်အားမိန့်တော်မူ၏။–

၂း၄ စာတန်ကလည်း၊ အရေဘို့အရေဟု ဆိုသကဲ့သို့၊ လူသည်မိမိအသက်ဘို့မိမိဥစ္စာရှိသမျှကို ပေးပါလိမ့်မည်။–

၂း၅ ယခုတဖန် လက်တော်ကိုဆန့်၍ သူ့အရိုးနှင့်သူ့အသားကို ထိခိုက်တော်မူလျှင်၊ သူသည်မျက်နှာတော်၌ ကိုယ်တော်ကိုစွန့်ပယ်ပါလိမ့်မည်ဟု ထာဝရ ဘုရားကို ပြန်လျှောက်လေ၏။–

၂း၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သူသည်သင့်လက်၌ရှိ၏။ သူ့အသက်တခုကိုသာလွတ်စေဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–

၂း၇ စာတန်သည် ထာဝရဘုရားထံတော်မှထွက်သွား၍ ယောဘ၏ခြေဘဝါးမှသည် ဦးထိပ်တိုင်အောင် ဆိုးသောအနာစိမ်းများတိုးပေါက်စေ၏။–

၂း၈ ယောဘသည် ကိုယ်ကိုခြစ်စရာဆိုးခြမ်းကိုကိုင်ယူ၍ မီးဖိုပြာထဲမှာထိုင်လေ၏။–

၂း၉ ထိုအခါ မယားက၊ သင်သည်ဖြောင့်မတ်သောတရားကို စွဲလမ်းသေးသလော။ ဘုရားသခင်ကိုစွန့်ပယ်၍ သေလော့ဟုဆို၏။–

၂း၁၀ ယောဘကလည်း၊ မိန်းမမိုက်ပြောတတ်သကဲ့သို့ သင်သည်ပြော၏။ အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့သည်ဘုရားသခင်၏လက်တော်မှ သုခချမ်းသာကို ခံယူသည် ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဆင်းရဲကို မခံမယူရာသလောဟုဆို၏။ ယောဘသည် ဤအမှုများနှင့်တွေ့ကြုံသော်လည်း နှုတ်ဖြင့်မျှမမှားယွင်း။

၂း၁၁ ထိုအခါ တေမန်အမျိုးသား၊ ဧလိဖတ်၊ ရှုအာအမျိုးသားဗိလဒဒ်၊ နေမတ်အမျိုးသားဇောဖါတည်းဟူသော ယောဘ၏အဆွေခင်ပွန်း သုံးယောက်တို့သည်၊ သူ၌ရောက်သောဤအမှုကြီးအလုံးစုံတို့ကို သိတင်းကြားလျှင်၊ ယောဘနှင့်အတူညည်းတွား၍ သူ့ကိုနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၊ စည်းဝေးမည်ချိန်းချက်သည် အတိုင်း၊ အသီးအသီး မိမိတို့နေရာအရပ်မှ ရောက်လာကြ၏။–

၂း၁၂ ထိုသူတို့သည် အဝေးကမျှော်ကြည့်၍ ယောဘကိုမသိလျှင်၊ အသံကိုလွှင့်၍ငိုကြွေးကြ၏။ အသီးအသီးမိမိတို့ဝတ်လုံကိုဆုတ်၍ မြေမှုန့်ကိုယူပြီး လျှင် မိမိတို့ခေါင်းပေါ်သို့ကျရောက်စေခြင်းငှါ၊ မိုယ်းကောင်းကင်သို့ပစ်တင်ကြ၏။–

၂း၁၃ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးယောဘနှင့်အတူ မြေပေါ်မှာထိုင်၍၊ သူသည် ပြင်းစွာသောဆင်းရဲခံရကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊ အဘယ်သူမျှ စကားမပြောမဆိုဘဲ နေကြ၏။–

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ထိုနောက်၊ ယောဘသည်နှုတ်ကိုဖွင့်၍ မိမိဘွားသောနေ့ကို

၃း၂ ကျိန်ဆဲလျက်မြွက်ဆိုသည်ကား၊–

၃း၃ ငါဘွားသောနေ့ရက် ပျက်စီးပါစေ။ သားယောကျ်ားကို ပဋိသန္ဓေယူပြီဟု သိတင်းကြားပြောသော ညဥ့်လည်းပျက်စီးပါစေ။–

၃း၄ ထိုနေ့ရက်မိုက်ပါစေ။ ဘုရားသခင်သည်မျက်နှာပြုတော်မမူပါစေနှင့်။ အလင်းမပေါ်ထွန်းပါစေနှင့်။–

၃း၅ မှောင်မိုက်၊ သေမင်းအရိပ်သည် ထိုနေ့ရက်အသရေကိုရှုတ်ချပါစေ။ မိုယ်းတိမ်ထပ်လွှမ်းမိုးပါစေ။ မွန်းတည့်အရှိန်ဖြင့် ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်ပါစေ။–

၃း၆ ထိုညဥ့်သည်မှောင်မိုက်၌ပျောက်ပါစေ။ နှစ်စဉ်နေရက်တို့နှင့် မပေါင်းပါစေနှင့်။–

၃း၇ လအရေအတွက်၌ မဝင်ပါစေနှင့်။ အော်၊ ထိုညဥ့်သည်ဆိတ်ညံပါစေ။ ရွှင်လန်းသောအသံမရှိပါစေနှင့်။–

၃း၈ နေ့ရက်ကိုရွေး၍ ကျိန်ဆဲတတ်သောသူ၊ မိကျောင်းကိုထစေတတ်သောသူတို့သည် ထိုညဥ့်ကိုကျိန်ဆဲပါစေ။–

၃း၉ ညဦးယံကြယ်တို့သည် မိုက်ပါစေ။ ထိုညဥ့်သည် အလင်းကိုတောင့်တ၍ မရပါစေနှင့်။ နံနက်မိုယ်းလင်းကို မမြင်ပါစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊–

၃း၁၀ ငါ့အမိ၏ဝမ်းကို ပိတ်မထား၊ ဒုက္ခဆင်းရဲကို ငါမမြင်စေခြင်းငှါမကွယ်မကာ။

၃း၁၁ ငါသည် မွေးစကအဘယ်ကြောင့်မသေသနည်း။ အမိဝမ်းထဲမှထွက်စကအဘယ်ကြောင့် အသက်မချုပ်သနည်း။–

၃း၁၂ ငါ့ကိုအဘယ်ကြောင့်ပိုက်ပွေ့သနည်း။ အဘယ်ကြောင့်နို့တိုက်ရသနည်း။–

၃း၁၃ ထိုသို့မပြုလျှင် ငါသည်အိပ်၍ငြိမ်းပြီ။ ပျော်လျက်နေရပြီ။–

၃း၁၄ မြို့ပျက်တို့ကို ပြင်ဆင်ပြုစုသောလောကီရှင်ဘုရင်၊

၃း၁၅ မှူးမတ်တို့နှင့်၄င်း၊ ရွှေကိုရတတ်၍ ဘဏ္ဍာတိုက်၌ ငွေကိုအပြည့်သိုထားသော မင်းတို့နှင့်၄င်း ငါငြိမ်းရပြီ။–

၃း၁၆ သို့မဟုတ် အချိန်နေ့လမစေ့မှီ မွေးသောသူငယ်၊ အလင်းကိုမမြင်ရသောသူငယ်ကဲ့သို့ ငါပျက်စီးရပြီ။–

၃း၁၇ ထိုအရပ်၌ လူဆိုးတို့သည် နောက်တဖန် မနှောင့်ရှက်ရ။ ပင်ပန်းသောသူတို့သည် ချမ်းသာရကြ၏။–

၃း၁၈ အချုပ်ခံရသောသူတို့သည်လည်း အတူငြိမ်ဝပ်ရကြ၏။ ညှဉ်းဆဲသောသူ၏ စကားသံကိုမကြားရကြ။–

၃း၁၉ ထိုအရပ်၌ ကြီးသောသူနှင့်ငယ်သောသူရှိကြ၏။ ကျွန်သည်လည်း သခင်လက်နှင့်လွတ်ရ၏။

၃း၂၀ ဒုက္ခဆင်းရဲခံရသောသူအား အဘယ်ကြောင့်အလင်းကိုပေးသနည်း။ စိတ်နှလုံးခါးသောသူအား အဘယ်ကြောင့် အသက်ကိုပေးသနည်း။–

၃း၂၁ သူတို့သည် သေခြင်းကိုတောင့်တ၍မရနိုင်။ ဝှက်ထားသောဥစ္စာကိုဘော်ခြင်းငှါ တူးသည်ထက် သေခြင်းအကြောင်းကိုဘော်ခြင်းငှါ သာ၍တူးကြ၏။–

၃း၂၂ သူတို့သည် သင်္ချိုင်းတွင်းကိုတွေ့သောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်၍ အထူးသဖြင့်ရွှင်လန်းကြ၏။–

၃း၂၃ မိမိသွားသောလမ်း ကွယ်ပျောက်သောသူ၊ ဘုရားသခင်ဆီးကာချုပ်ထားသောသူအား အလင်းနှင့် အသက်ကို အဘယ်ကြောင့်ပေးသနည်း။–

၃း၂၄ အစာစားခြင်းအရာ၌ ငါညည်းတွားခြင်းရှိ၏။ ငါ၏ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း မျက်ရည်သည်လည်း ရေစီးသကဲ့သို့ဖြစ်၏။-
၃း၂၅ ငါကြောက်သောအမှုသည် ငါ၌ရောက်လာပြီ။ ငါအလွန်ကြောက်သောဘေးသည် ငါ့ကိုတွေ့မိပြီ။-
၃း၂၆ ငါသည် ငြိမ်ဝပ်ခြင်းမရှိ။ ချမ်းသြေခြင်းမရှိ။ သက်သာခြင်းမရှိ။ ဒုက္ခဆင်းရဲသက်သက်ရှိသည်ဟု မြွက်ဆိုလေ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ထိုအခါ တေမန်အမျိုးသား ဧလိဖတ်မြွက်ဆိုသည်ကား၊-
၄း၂ ငါတို့သည် သင်နှင့်နှုတ်ဆက်စမ်းလျှင်၊ သင်သည် စိတ်ပျက်ကောင်းပျက်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အဘယ်သူသည် စကားမပြောဘဲနေနိုင်မည်နည်း။-
၄း၃ သင်သည် လူအများတို့ကိုဆုံးမပြီ။ လက်မစွမ်းသောသူတို့ကိုခိုင်ခံ့စေပြီ။-
၄း၄ သင်၏စကားသည် လဲလုသောသူကိုထောက်မပြီ။ နုန့်နဲ့သောဒူးတို့ကိုလည်းတည့်စေပြီ။-
၄း၅ ယခုမူကား၊ ကိုယ်တိုင်အမှုတွေ့၍စိတ်ပျက်၏။ အထိအခိုက်ခံရသောကြောင့် မိန်းမောတွေဝေလျက်နေ၏။-
၄း၆ သင်၏ရိုသေသောသဘော၊ ယုံကြည်ကိုးစားသောသဘော၊ မြော်လင့်သောသဘော၊ တည်ကြည်သော သဘော၊ တရားသဖြင့်ကျင့်တတ်သော သဘောသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။-
၄း၇ အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်လျက်ပင် ပျက်စီးခြင်းသို့အဘယ်သူရောက်သနည်း။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် အဘယ်အရပ်၌ဆုံးသနည်းဟု ဆင်ခြင်ပါလော့။-
၄း၈ ငါသိမြင်သည်အတိုင်း၊ မတရားသောလယ်ထွန်းခြင်းကိုပြုသောသူနှင့်အဓမ္မမျိုးစေ့ကိုကြဲသော သူတို့သည် ထိုသို့နှင့်အညီ စပါးရိတ်တတ်ကြ၏။-
၄း၉ ဘုရားသခင်မှုတ်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည်ပျက်စီး၍၊ ရှုတော်မူသော အသက်ဖြင့်လည်းဆုံးရှုံးရကြ၏။-
၄း၁၀ ခြင်္သေ့ဟောက်ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းသောခြင်္သေ့အသံမြည်ခြင်း၊ ခြင်္သေ့ကလေးကိုက်ဝါးခြင်းငြိမ်းရ၏။-
၄း၁၁ ဘမ်း၍စားစရာမရှိသောကြောင့်၊ ကြမ်းတမ်းသောခြင်္သေ့သည်သေ၍၊ ခြင်္သေ့မ၏သားငယ်တို့သည် အရပ်ရပ်ကွဲပြားရကြ၏။
၄း၁၂ တရံရောအခါ ငါသည်တိတ်ဆိတ်စွာ ဗျာဒိတ်တော်ကိုရ၍ တိုသောအသံကို ကြားရ၏။-
၄း၁၃ လူတို့သည် ကြီးစွာသောအိပ်ပျော်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ထူးဆန်းသောရူပါရုံထင်ရှားရာကာလ ညဥ့်အချိန်၌ငါအောက်မေ့စဉ်တွင်၊-
၄း၁၄ ငါ့အရိုးများတုန်လှုပ်သည်တိုင်အောင်၊ ငါအလွန်ကြောက်အားကြီး၍ ထိတ်လန့်လျက်နေ၏။-
၄း၁၅ ဝိညာဉ်တပါးသည် ငါ့ရှေ့၌ကန့်လန့်ရှောက်သွား၍၊ ငါသည်ကြက်သီးမွေးညှင်းထလေ၏။-
၄း၁၆ ထိုဝိညာဉ်သည် ရပ်နေ၍၊ ပုံသဏ္ဍာန်လည်း သေချာစွာမထင်မရှားအရိပ်ကိုသာ ငါမြင်ရ၏။ ငြင်းသောအသံရှိ၍ ငါကြားသောစကားသံဟူမူကား၊-
၄း၁၇ သေတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်ရှေ့မှာဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိရသလော။ လူသတ္တဝါသည် ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်ရှေ့မှာ သန့်ရှင်းခြင်းရှိရသလော။-
၄း၁၈ အမှုတော်ထမ်းတို့ကို ယုံတော်မမူ။ ကောင်းကင်တမန်တော်တို့၌ စုံလင်ခြင်းမရှိဟုထင်တော်မူ၏။-
၄း၁၉ သို့ဖြစ်လျှင် မြေမှုန့်၌တည်၍ မြေထဲတွင်နေတတ်သောသူတို့ကို အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ ထိုသူတို့ကို ပိုးရွပင်နိုင်တတ်၏။-
၄း၂၀ တနေ့ခြင်းတွင်ပျက်စီးတတ်ကြ၏။ အဘယ်သူမျှပမာဏမပြုဘဲ အစဉ်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်တတ်ကြ၏။-
၄း၂၁ သူတို့၏ဂုဏ်အသရေကွက်ပျောက်၍ သူတို့သည် ပညာမရှိဘဲသေသွားတတ်ကြ၏။-

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ယခုဟစ်ခေါ်ပါ။ အဘယ်သူထူးလိမ့်မည်နည်း။ သန့်ရှင်းသူတို့တွင်အဘယ်သူ ကိုကြည့်မျှော်မည်နည်း။-
၅း၂ ဒေါသသည် လူမိုက်ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ ပညာမရှိသောသူသည်လည်း ငြူစူသောသဘောအားဖြင့် သေခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။-
၅း၃ မိုက်သောသူအမြစ်စွဲသည်ကိုငါမြင်သောအခါ၊ သူ၏နေရာကိုချက်ခြင်းကျိန်ဆဲ၏။-
၅း၄ သူ၏သားသမီးတို့သည် ဘေးလွတ်ရာအရပ်နှင့်ဝေးကြ၏။ ရုံးတော်ရှေ့၌ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသောအခါ ကယ်နှုတ်သောသူတယောက်မျှမရှိ။-
၅း၅ သူရိတ်သောစပါးကို မွတ်သိပ်သောသူသည်၊ ဆူးပင်ကာသောခြံအထဲက ယူသွား၍စားတတ်၏။ သူ၏ပစ္စည်းဥစ္စာကိုလည်း ရေငတ်သောသူသည် မျိုတတ်၏။-
၅း၆ မြေမှုန့်ထဲက အမှုရောက်သည်မဟုတ်။ ဒုက္ခသည် မြေပေါ်မှာမပေါက်တတ်။-
၅း၇ မီးပွါးတို့သည် အထက်သို့ပျံတက်သည်နည်းတူ၊ လူသည် ဒုက္ခ၌ကျင်လည်ခြင်းငှါ မွေးဘွား၏။
၅း၈ ငါမူကား ဘုရားသခင်ကိုမြော်လင့်မည်။ ကိုယ်အမှုကို ဘုရားသခင်၌အပ်မည်။-
၅း၉ ဘုရားသခင်သည် ကြီးသောအမှု၊ စစ်၍မကုန်နိုင်သောအမှု၊ ရေတွက်၍မဆုံး၊ အံ့သြဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။-
၅း၁၀ မြေပေါ်မှာမိုဃ်းရွာစေသဖြင့် လယ်တို့၌ရေကိုပေးတော်မူ၏။-
၅း၁၁ ထိုသို့ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ငိုကြွေးသောသူတို့ကိုလည်း ဝမ်းသာစေတော်မူ၏။-
၅း၁၂ ပရိယာယ်ပြုသောသူတို့၏အမှုကို မအောင်စေခြင်းငှါ သူတို့အကြံကိုဖျက်တော်မူ၏။-
၅း၁၃ ပညာရှိတို့ကို သူတို့၏ပရိယာယ်အားဖြင့် ဘမ်းဆီးတော်မူ၏။ လှည့်စားတတ်သော သူတို့၏တိုင်ပင်ခြင်းကို အချည်းနှီးဖြစ်စေတော်မူ၏။-
၅း၁၄ ထိုသူတို့သည်နေ့အချိန်၌ မှောင်မိုက်ကိုတွေ့၍၊ ညဥ့်အချိန်၌ကဲ့သို့ မွန်းတည့်အချိန်၌ စမ်းသပ်လျက်သွားလာရကြ၏။-
၅း၁၅ ထိုသူတို့စီရင်သောထားဘေးမှ၄င်း၊ အားကြီးသောသူတို့၏လက်မှ၄င်း၊ ဆင်းရဲသားတို့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။-

၅း၁၆ ထိုသို့ ဆင်းရဲသားတို့သည် မြော်လင့်ရာအခွင့်ရှိကြ၏။ အဓမ္မသည်လည်း မိမိနှုတ်ကိုပိတ်ထားရ၏။
၅း၁၇ အပြစ်နှင့်အလျောက် ဘုရားသခင်စစ်ဆေးတော်မူခြင်းကိုခံရသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုကြောင့် အနန္တတန်ခိုးရှင်ဆုံးမတော်မူခြင်းကို မထီမဲ့မြင် မပြုပါနှင့်။–
၅း၁၈ ထိုအရှင်သည် အနာကိုဖြစ်စေ၍၊ ထိုအနာကိုလည်း စည်းတော်မူ၏။ ဒဏ်ခတ်တော်မူ၍ လက်တော်နှင့်သက်သာစေတော်မူ၏။–
၅း၁၉ သင့်ကို အမှုခြောက်ပါးထဲက နှုတ်ယူတော်မူသည်သာမက၊ ခုနစ်ပါးသောအမှု၌လည်း ဘေးတစုံတခုမျှမထိမခိုက်ရ။–
၅း၂၀ အစာခေါင်းပါးသောအခါ သေဘေးမှ၄င်း၊ စစ်တိုက်သောအခါ ထားဘေးမှ၄င်း၊ သင့်ကိုရွေးနှုတ်တော်မူလိမ့်မည်။–
၅း၂၁ သင်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းဘေးနှင့်ကင်းလွတ်၍ ပျက်စီးခြင်းဘေးရောက်သော်လည်း မကြောက်ရ။–
၅း၂၂ ပျက်စီးခြင်းဘေးနှင့် အစာခေါင်းပါးခြင်းဘေးကိုရယ်မော၍ တောသားရဲတို့ကိုလည်း မကြောက်ရ။–
၅း၂၃ အကြောင်းမူကား၊ လယ်၌ကျောက်ခဲတို့သည် သင်နှင့်ပဋိညာဉ်ပြု၍ တောသားရဲတို့သည် သင်နှင့်မိဿဟာယဖွဲ့ကြလိမ့်မည်။–
၅း၂၄ သင်သည် ကိုယ်အိမ်၌ငြိမ်သက်ခြင်းရှိကြောင်းကိုတွေ့၍ ကိုယ်နေရာအရပ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ စိတ်ပျက်စရာအကြောင်းမရှိရ။–
၅း၂၅ သင်၌ သားသမီးများပြား၍၊ သင့်အမျိုးအနွယ်သည် မြေပေါ်မှာမြက်ပင်နှင့်အမျှဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့မြင်ရလိမ့်မည်။–
၅း၂၆ အချိန်တန်လျှင် သိမ်းယူသောကောက်လှိုင်းကဲ့သို့၊ သင်သည်အသက်ကြီးရင့်၍ သင်္ချိုင်းသို့ရောက်ရလိမ့်မည်။–
၅း၂၇ ဤအမှုကို ငါတို့သည်စစ်ဆေး၍ ယခုပြောသည်အတိုင်းမှန်ပါ၏။ နားထောင်ပါ။ အသင့်နှလုံးသွင်း ထားပါဟု မြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁–၂ တဖန်ယောဘမြွက်ဆိုသည်ကား၊ – ငါဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကို သေချာစွာချိန်တွယ်ပါစေ။ ငါခံရသောဒုက္ခများကိုလည်း ချိန်ခွင်၌စုထားပါစေ။–
၆း၃ သို့ဖြစ်လျှင် သမုဒ္ဒရာသဲထက်သာ၍ လေးလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် ငါ့စကားလွန်မိပြီ။–
၆း၄ အနန္တတန်ခိုးရှင်ပစ်တော်မူသောမြှားတို့သည် ငါ၌စွဲ၍၊ အဆိပ်အတောက်ဖြင့် ငါ့ဝိညာဉ်ကိုမွန်းစေ၏။ ဘုရားသခင်ပြတော်မူသော ကြောက်မက်ဘွယ် အရာတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာစီလျက်ရှိကြ၏။–
၆း၅ တောမြည်းသည် မြက်ပင်ပေါ်သောအခါ မြည်တတ်သလော။ နွားသည်စားစရာရှိ သောအခါ အော်တတ်သလော။–
၆း၆ မမြိန်သောအရာကို ဆားမပါဘဲစားနိုင်သလော။ ကြက်ဥအကာသည် ဆိမ့်သောအရသာရှိသလော။–
၆း၇ လက်နှင့်မျှမတို့နိုင်၊ ငါမနှစ်သက်နိုင်သောအရာကို ရွံ့လျက်နှင့်ငါစားရ၏။
၆း၈ ငါတောင်းသောအရာကိုရပါစေ။ ငါတောင့်တသောအရာကို ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူပါစေ။–
၆း၉ တောင့်တသောအရာဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုဖျက်ဆီးတော်မူပါစေ။ လက်တော်ကိုဆန့်၍ ငါ့ကိုဆုံးမတော်မူပါစေ။–
၆း၁၀ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ငါသည်သက်သာရ၏။ ငြိုငြင်သော်လည်းသည်းခံမည်။ ငါ့ကိုနှမြောတော်မမူပါစေနှင့်။ သန့်ရှင်းတော်မူသောသူ၏စကားတော်ကို ငါမငြင်းမ ဆန်ပြီ။–
၆း၁၁ ငါမြော်လင့်စရာအခွင့်ရှိရမည်အကြောင်း၊ ငါ့ခွန်အားကား အဘယ်သို့နည်း။ ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို စောင့်ရမည်အကြောင်း၊ နောက်ဆုံး ခံရသောအကျိုးကားအဘယ်သို့နည်း။–
၆း၁၂ ငါ့ခွန်အားသည်ကျောက်ခွန်အားဖြစ်သလော။ ငါ့အသားသည်ကြေးဝါဖြစ်သလော။–
၆း၁၃ ငါသည် ကိုယ်ကိုမ မစနိုင်။ ငါ့ဉာဏ်လည်းကုန်ပြီ။–
၆း၁၄ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သောသူ၏ အဆွေခင်ပွန်းသည် သနားအပ်၏။ မသနားလျှင် အနန္တတန်ခိုးရှင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသဘောနှင့် ကင်းလွတ်၏။–
၆း၁၅ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့သည် ချောင်းရေကဲ့သို့လှည့်စား၍၊ ချိုင့်၌စီးသောရေကဲ့သို့ ရွေ့သွားကွယ်ပျောက်တတ်ကြ၏။–
၆း၁၆ ထိုချောင်းရေသည် ရေခဲကြောင့်၄င်း၊ မထင်ရှားသောမိုယ်းပွင့်ကြောင့်၄င်း၊–
၆း၁၇ အလွန်စီးတတ်သော်လည်း၊ နွေးသောအခါကွယ်ပျောက်တတ်၏။ နေပူသောအခါ မိမိနေရာ၌ခန်းခြောက်တတ်၏။–
၆း၁၈ ထိုရေစီးသောချောင်းတို့သည် လွှဲသွား၍ တရွေ့ရွေ့ကွယ်ပျောက်တတ်ကြ၏။–
၆း၁၉ တေမန်အမျိုးသား အစုအဝေးတို့သည်ရှာကြ၏။ ရှေဘပြည်မှခရီးသွားသောသူအစုအဝေးတို့သည် မြော်လင့်လျက်လာကြ၏။–
၆း၂၀ မြော်လင့်၍ စိတ်ပျက်ကြ၏။ ထိုအရပ်သို့ရောက်သောအခါ ရှက်ကြောက်လျက်နေကြ၏။–
၆း၂၁ ထိုအတူ သင်တို့သည်အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ ငါနှိမ့်ချခြင်းကိုမြင်လျှင် ဆုတ်၍နေကြ၏။–
၆း၂၂ ငါ့ထံသို့ လက်ဆောင်ကိုယူခဲ့ကြပါ။ သင်တို့ပစ္စည်းဥစ္စာထဲက ထုတ်၍ငါ့ကိုပေးကြပါ။–
၆း၂၃ ရန်သူလက်မှ ငါ့ကိုကယ်ယူကြပါ။ သူရဲလက်မှရွေးနှုတ်ကြပါဟု ငါပြောသလော။–
၆း၂၄ ငါ့ကိုဆုံးမကြပါ။ တိတ်ဆိတ်လျက်နေပါမည်။ ငါမှားသောအရာကို ငါ့အားဘော်ပြကြပါ။–
၆း၂၅ မှန်သောစကားသည် တန်ခိုးကြီး၏။ သင်တို့ကဲ့ရဲ့သောစကားသည် အဘယ်မှာနေရာကျသနည်း။–
၆း၂၆ ငါစကားပြောရုံကာမျှကို အပြစ်တင်မည် ကြံစည်ကြသလော။ မြော်လင့်စရာမရှိသာသူ ပြောသောစကားသည် လေသက်သက်ဖြစ်၏။–
၆း၂၇ အကယ်၍ သင်တို့သည် မိဘမရှိသောသူငယ်ကို နှိပ်စက်ကြ၏။ အဆွေခင်ပွန်းဘို့ တွင်းကိုတူးကြ၏။–
၆း၂၈ ငါ့ကို စိတ်မရှိဘဲကြည့်ရှုကြပါလော့။ သင်တို့ရှေ့မှာ ငါလှည့်စားသလော။–
၆း၂၉ ပြန်၍ဆင်ခြင်ကြပါ။ မတရားသဖြင့် မပြုကြပါနှင့်။ ပြန်၍ဆင်ခြင်ကြပါ။ ဤအမှု၌ ငါသည်ဖြောင့်မတ်ပါ၏။–
၆း၃၀ ငါ့လျှာ၌ ကောက်သောသဘောရှိသလော။ ငါသည် မြည်းစမ်း၍ အပြစ်ပါသောအရာကို ပိုင်းခြားမသိနိုင်သလော။–

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ လူတို့သည်မြေကြီးပေါ်မှာ ပင်ပန်းစွာအမှုထမ်းရသည်မဟုတ်လော။ သူနေရသောနေ့ရက် တို့သည် အငှါးခံသောသူ၏နေ့ရက်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။–
၇း၂ ကျွန်ခံရသောသူသည် မိုဃ်းချုပ်သောအချိန်ကို တောင့်တ၍၊ အငှါးခံသောသူသည် အခရမည့်အချိန်ကိုမြော်လင့်သကဲ့သို့၊–
၇း၃ ထိုနည်းတူ ငါသည်ဒုက္ခနေ့လတို့နှင့်ဆိုင်ရ၏။ ပင်ပန်းစွာခံရသော ညဥ့်တို့သည်လည်း ငါ၏အငန်းအတာဖြစ်၏။–
၇း၄ အဘယ်အခါမှ ညဥ့်ကုန်၍ ငါထရပါမည်နည်းဟု ငါသည်ညည်းတွားလျက်အိပ်ရ၏။ မိုဃ်းလင်းသည်တိုင်အောင် လိမ့်လျက်လူးလျက်နေရ၏။–
၇း၅ လောက်နှင့်ရွှံ့တို့သည်အဝတ်ကဲ့သို့ ငါ့ကိုယ်ကိုဖုံးလွှမ်းကြ၏။ ငါ့အရေသည်ကွဲ၍ ယိလျက်ရှိ၏။
၇း၆ ငါ့နေ့ရက်တို့သည်ရက်ကန်းလွန်းထက်မြန်၍ မြော်လင့်ခြင်းမရှိဘဲလွန်သွားတတ်ကြ၏။–
၇း၇ ငါ့အသက်သည် လေသက်သက်ဖြစ်ကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ နောက်တဖန် ကောင်းသောအကျိုးကို ငါမမြင်ရ။–
၇း၈ ငါ့ကိုမြင်သောသူသည် နောက်တဖန်မမြင်ရ။ ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှုတော်မူသောအခါ ငါပျောက်ပါပြီ။–
၇း၉ မိုဃ်းတိမ်သည် ပြယ်ပျောက်ကွယ်လွင့်သကဲ့သို့၊ သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ ဆင်းသောသူသည် နောက်တဖန်မတက်ရ။–
၇း၁၀ မိမိအိမ်သို့မပြန်ရ။ သူ၏နေရင်းအရပ်သည် နောက်တဖန်သူ့ကိုမသိရ။–
၇း၁၁ ထိုကြောင့် ငါသည် ကိုယ်နှုတ်ကိုမချုပ်တည်း။ စိတ်ပင်ပန်းလျက်နှင့်စကားပြောရ၏။ အလွန်ညှိုးငယ်သောစိတ်နှင့်မြည်တမ်းရ၏။
၇း၁၂ ငါသည် ပင်လယ်ဖြစ်သလော။ နဂါးဖြစ်သလော။ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့် ငါ့ကိုအစောင့်ထားတော်မူရသလော။
၇း၁၃ ငါသည် အိပ်၍သက်သာမည်။ ငါ့ခုတင်သည် ချမ်းသာပေးမည်ဟုငါဆိုလျှင်၊–
၇း၁၄ ကိုယ်တော်သည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော အိပ်မက်ကိုပေးတော်မူ၏။ ညဥ့်ရူပါရုံအားဖြင့် ငါ့ကိုထိတ်လန့်စေတော်မူ၏။–
၇း၁၅ ငါသည် ကိုယ်အရိုးကိုနှမြောသည်ထက် အသက်ချုပ်၍သေရသောအခွင့်ကိုသာ၍ တောင့်တပါ၏။–
၇း၁၆ ငါသည် အားလျော့လျက်ရှိ၏။ အစဉ်မပြတ်အသက်မရှင်ရာ။ ငါ့ကိုတတ်တိုင်းရှိစေတော်မူပါ။ ငါ့အသက်သည် အခိုးအငွေ့ဖြစ်၏။–
၇း၁၇ ကိုယ်တော်သည် လူကိုပမာဏပြု၍ စိတ်စွဲလမ်းတော်မူမည်အကြောင်း၊–
၇း၁၈ သူ့ကို နံနက်တိုင်းအကြည့်အရှုကြွလာ၍၊ ခဏခဏ စုံစမ်းတော်မူမည်အကြောင်း၊ လူသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်ပါသနည်း။–
၇း၁၉ အဘယ်ကာလမှ ငါ့ကိုမကြည့်မရှုမျက်နှာလွှဲတော်မူမည်နည်း။ ငါသည်ကိုယ်တံထွေးကိုမျိုရသည် တိုင်အောင်၊ အဘယ်ကာလမှတတ်တိုင်းရှိစေတော်မူ မည်နည်း။–
၇း၂၀ လူကိုစောင့်တော်မူသောအရှင်၊ အကျွန်ုပ်အပြစ်ရှိသည်မှန်ပါစေတော့။ ကိုယ်တော်ရှေ့မှာ အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်ရွံ့ရှာ ရသည်တိုင်အောင် အကျွန်ုပ်ကိုအဘယ်ကြောင့် ပစ်စရာစက်သွင်းတော်မူသနည်း။–
၇း၂၁ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားခြင်းကို အဘယ်ကြောင့်သည်းခံတော်မမူသနည်း။ အကျွန်ုပ်အပြစ်ကိုအဘယ်ကြောင့် ဖြေရှင်းတော်မမူသနည်း။ ယခုမှာ အကျွန်ုပ်သည် မြေမှုန့်၌အိပ်ရပါမည်။ကိုယ်တော်သည် နံနက်အချိန်၌ရှာတော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်မရှိပါဟုမြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ရှုအာအမျိုးသားဗိလဒဒ် မြွက်ဆိုသည်ကား၊–
၈း၂ သင်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ဤသို့ပြောမည်နည်း။ သင်ပြောသောစကားသည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး လေပြင်းကဲ့သို့ဖြစ်မည်နည်း။–
၈း၃ ဘုရားသခင်သည် မတရားသဖြင့်အပြစ်ပေးတော်မူမည်လော။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် တရားကိုဖျက်တော်မူမည်လော။–
၈း၄ သင်၏ သားသမီးတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ပြစ်မှားစဉ်တွင်၊ သူတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူသော်လည်း၊–
၈း၅ သင်သည်မဆိုင်းမလင့်၊ သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့် ဘုရားသခင်ကိုရှာ၍၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်အားတောင်းပန်လျှင်၊–
၈း၆ စင်စစ်သင့်အတွက် ကိုယ်တော်သည်ထပြီးလျှင် သင်၏ဖြောင့်မတ်သောနေရာကိုကောင်းစားစေ တော်မူသဖြင့်၊–
၈း၇ သင်သည် အစအဦး၌ငယ်သော်လည်း၊ နောက်ဆုံး၌အလွန်ကြီးပွါးလိမ့်မည်။
၈း၈ လွန်လေပြီးသောကာလကိုစစ်၍၊ ရှေးဘိုးဘေးတို့ကိုမေးမြန်းခြင်းငှါ အားထုတ်ပါတော့။–
၈း၉ ငါတို့သည် မနေ့၏သားဖြစ်၍ အလျှင်းမသိရပါ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ငါတို့နေရသော နေ့ရက်ကာလသည် အရိပ်သက်သက်ဖြစ်၏။–
၈း၁၀ ထိုသူတို့မူကား၊ သင့်ကိုဆုံးမသွန်သင်၍ မိမိတို့စိတ်နှလုံးထဲကမြွက်ဆိုကြလိမ့်မည်။–
၈း၁၁ ဂမာပင်သည်ရွှံ့မရှိဘဲ ကြီးပွါးနိုင်သလော။ မြစ်နားမှာပေါက်သောမြက်ပင်သည် ရေမရှိဘဲကြီးပွါးနိုင်သလော။–
၈း၁၂ ထိုအပင်သည် စိမ်းလျက်မရိတ်မဖြတ်သော်လည်း၊ အခြားအပင်ထက်သာ၍ ညှိုးနွမ်းတတ်၏။–
၈း၁၃ ထိုသို့ဘုရားသခင်ကို မေ့လျော့သောသူအပေါင်းတို့သည် ဆုံးခြင်းသို့ရောက်ရကြလိမ့်မည်။ အဓမ္မလူမြော်လင့်စရာအကြောင်းသည် ပျက်လိမ့်မည်။–
၈း၁၄ ထိုသူမြော်လင့်ရာလမ်းသည် ပြတ်လိမ့်မည်။ မှီခိုသောအရာသည်လည်း ပင့်ကူမြှေးကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။–
၈း၁၅ ထိုသူသည်မိမိအိမ်ကိုမှီ၍ အိမ်သည်အမှီမခံ။ လက်နှင့်ကိုင်သော်လည်းမတည်စေနိုင်။–
၈း၁၆ သူသည်နေပူမှာစိမ်းလန်းလျက်၊ အခက်အလက်အားဖြင့်မိမိဥယျာဉ်ကိုနှံ့ပြားလျက်၊–
၈း၁၇ အမြစ်အားဖြင့် စမ်းရေတွင်းကိုဝိုင်း၍ ကျောက်ထူသောအရပ်ကို တွေ့မြင်လျက်ရှိသော်လည်း၊–
၈း၁၈ သူ့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ မိမိနေရာအရပ်က သင်သည်ငါမတွေ့မမြင်စဖူးဟူ၍ သူ့ကိုငြင်းပယ်လိမ့်မည်။–
၈း၁၉ ထိုသူဝမ်းမြောက်ရာလမ်းသည် ထိုသို့ဖြစ်၍၊ သူ့နေရာမြေ၌အခြားသူတို့သည် ပေါက်ကြလိမ့်မည်။–
၈း၂၀ စုံလင်သောသူကိုကား၊ ဘုရားသခင်စွန့်ပစ်တော်မမူ။ မတရားသဖြင့်ပြုသောသူတို့ကိုကား မစတော်မမူ။–
၈း၂၁ ရယ်မောရသောအခွင့်၊ ရွှင်လန်းစွာနှုတ်မြွက်ရသောအခွင့်ကို သင်၌ပေးကောင်းပေးတော်မူမည်။–

၈း၂၂ သင့်ကိုမုန်းသောသူတို့သည်ရှက်ခြင်းနှင့် ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိရကြလိမ့်မည်။ ဆိုးသောသူနေရာ အရပ်သည်လည်း ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ရလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁၊၂ ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ –မှန်ပါ၏။ ထိုစကားမှန်ကြောင်းကိုငါသိ၏။ သို့သော်လည်း၊ လူသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အဘယ်သို့ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်နိုင်သနည်း။ –
၉း၃ ဘုရားသခင်သည် အပြစ်တင်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျှင်၊ လူသည် အပြစ်တထောင်တွင် တခုကိုမျှမဖြေနိုင်။ –
၉း၄ ဘုရားသခင်သည် ထူးဆန်းသောဉာဏ်၊ ကြီးစွာသောတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူသည် အာဏာတော်ကိုဆန်၍ အောင်နိုင်သနည်း။ –
၉း၅ ဘုရားသခင်သည် တောင်တို့ကိုအမှတ်တမဲ့ရွှေ့တော်မူ၏။ အမျက်ထွက်၍ မှောက်လှန်တော်မူ၏။ –
၉း၆ မြေကြီးကိုရွှေ့စေခြင်းငှါ တွန်းတော်မူ၍၊ မြေတိုင်တို့သည်တုန်လှုပ်ကြ၏။ –
၉း၇ နေကိုမှာထားတော်မူ၍ သူသည်မထွက်ရ။ ကြယ်တို့ကိုလည်း ကွယ်ထားတော်မူ၏။ –
၉း၈ မိုယ်းကောင်းကင်ကို ကိုယ်တော်တပါးတည်းဖြန့်မိုးတော်မူ၏။ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးကို နင်းတော်မူ၏။ –
၉း၉ အာရှုကြယ်၊ ခသိလကြယ်၊ ခိမကြယ်စုမှစ၍ တောင်မျက်နှာကြယ်တိုက်တို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ –
၉း၁၀ စစ်၍မသိနိုင်အောင် အလွန်ကြီးသောအမှု၊ မရေတွက်နိုင်အောင်များ၍ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုတော်မူ၏။ –
၉း၁၁ ငါ့ရှေ့မှာကြွတော်မူ၍ ကိုယ်တော်ကိုငါမမြင်ရ။ ရှောက်သွားတော်မူ၍ ကိုယ်တော်ကိုငါမရိပ်မိရ။ –
၉း၁၂ သိမ်းယူတော်မူသောအခါ အဘယ်သူသည်ဆီးတားနိုင်သနည်း။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟု အဘယ်သူဆိုဝံ့သနည်း။ –
၉း၁၃ ဘုရားသခင်သည် အမျက်ပြေတော်မမူလျှင်၊ မာနကြီး၍ အားပေးသောသူတို့သည် ရှေ့တော်၌နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရကြ၏။ –
၉း၁၄ ထိုမျှမက ငါသည်အဘယ်သို့ပြန်လျှောက်ရအံ့နည်း။ ရှေ့တော်၌ အဘယ်သို့သောစကားကို ရွေး၍လျှောက်ရအံ့နည်း။ –
၉း၁၅ ငါသည် ဖြောင့်မတ်သော်လည်း ပြန်၍မလျှောက်ဝံ့ဘဲ၊ တရားမှုကိုဆုံးဖြတ်တော်မူသောအရှင်ကို တောင်းပန်ရုံမျှသာပြုရ၏။ –
၉း၁၆ ငါခေါ်၍ အရှင်သည်ထူးတော်မူသော်လည်း၊ ငါ့စကားကို နားထောင်တော်မူမည်ဟု ငါမယုံနိုင်။ –
၉း၁၇ အကြောင်းမူကား၊ မိုယ်းသက်မုန်တိုင်းဖြင့် ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲ၍၊ အကြောင်းမရှိဘဲ ငါ၌အနာတို့ကိုများပြားစေတော်မူ၏။ –
၉း၁၈ ငါ့ကိုအသက်ရှူရသောအခွင့်မပေး။ ခါးစွာသောဝေဒနာနှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ –
၉း၁၉ တန်ခိုးကိုအမှီပြုမည်ဆိုသော်၊ ဘုရားသခင်သည်တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။ တရားကိုအမှီပြုမည်ဆိုပြန်သော်၊ အဘယ်သူသည် ငါ့ဘက်၌ သက်သေခံမည်နည်း။ –
၉း၂၀ ကိုယ်အပြစ်ကိုပြေစေခြင်းငှါပြုလျှင်၊ ကိုယ်စကားအားဖြင့် တရားရှုံးလိမ့်မည်။ ငါသည်စုံလင်ပြီဟုဆိုပြန်လျှင်၊ ငါ့သဘောကောက်ကြောင်း ထင်ရှားလိမ့် မည်။ –
၉း၂၁ တဖန် စုံလင်သော်လည်း၊ ကိုယ်စိတ်သဘောကို ကိုယ်မသိရ။ ကိုယ့်အသက်ကို ပမာဏမပြုရ။
၉း၂၂ ငါပြောအံ့သောစကားတချက်ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် စုံလင်သောသူတို့ကိုငှင်း၊ ဆိုးညစ်သောသူတို့ကိုငှင်း ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်၏။ –
၉း၂၃ ချက်ခြင်းဘေးတစုံတခုရောက်သောအခါ၊ အပြစ်မရှိသောသူခံရသည်အကြောင်းကို ရယ်တော်မူ၏။ –
၉း၂၄ မြေကြီးကို လူဆိုးလက်၌အပ်၍၊ တရားသူကြီးတို့၏မျက်နှာကို ဖျက်တော်မူ၏။ သို့မဟုတ် ထိုအမှုကိုစီရင်သောသူကား အဘယ်သူနည်း။
၉း၂၅ တမြို့မှတမြို့သို့ စာပို့သောလုလင်ထက်၊ ငါ့နေရက်တို့သည်လျင်မြန်၍၊ ကောင်းကျိုးကိုမခံရဘဲ ပြေးတတ်ကြ၏။ –
၉း၂၆ လျင်မြန်သောသင်္ဘောကဲ့သို့ငှင်း၊ အကောင်ကိုသုတ်လာသော ရွှေလင်းတကဲ့သို့ငှင်း လွန်သွားတတ်ကြ၏။ –
၉း၂၇ ငါသည် မြည်တမ်းသောစကားကို ဖြတ်၍၊ ရွှင်လန်းသောမျက်နှာကိုဆောင်လျက်၊ ရဲရင့်ခြင်းသို့ရောက်မည်ဟု ငါဆိုသော်လည်း၊ –
၉း၂၈ ငါခံရသောဒုက္ခဝေဒနာများသောကြောင့်၊ ကြောက်သောသဘောရှိ၏။ အပြစ်လွှတ်စေဟု ငါ၌စီရင်တော်မမူကြောင်းကိုငါသိ၏။ –
၉း၂၉ ငါသည်အပြစ်သင့်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် အချည်းနှီးကြိုးစားရမည်နည်း။ –
၉း၃၀ ငါ့ကိုယ်ကိုမိုယ်းပွင့်ရေနှင့်ဆေး၍၊ ငါ့လက်ကိုရှင်းရှင်းစင်ကြယ်စေသော်လည်း၊ –
၉း၃၁ ရွှံ့ထဲသို့တွန်းချတော်မူ၍၊ ငါ့အဝတ်ပင် ငါ့ကိုယ်ကိုရွံ့လိမ့်မည်။ –
၉း၃၂ ငါသည်ဘုရားသခင်၏စကားကို တဦးနှင့်တဦးတရားတွေ့နိုင်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါကဲ့သို့လူဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်။ –
၉း၃၃ ငါတို့နှစ်ဦးကိုဆီးတားပိုင်သော စပ်ကြားနေအမှုစောင့်မရှိ။ –
၉း၃၄ ငါ့ကိုဒဏ်ခတ်တော်မမူပါစေနှင့်။ ပြုတော်မူသောဘေးကြောင့် ငါမကြောက်ပါစေနှင့်။ –
၉း၃၅ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါသည်မကြောက်ဘဲပြောရသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ယခုမူကား၊ ပြောရသောအခွင့်ကိုမရ။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ငါ့ဝိညာဉ်သည် အသက်ကိုငြီးငွေ့၏။ မြည်တမ်းသောအပြစ်ကို ခံရမည်။ စိတ်အလွန်ညှိုးငယ်၍ ပြောရမည်။ –
၁၀း၂ ဘုရားသခင်ကိုလျှောက်ရသောစကားဟူမူကား၊ အကျွန်ုပ်ကိုအပြစ်စီရင်တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုတော်မူမည်အကြောင်း ကိုပြတော် မူပါ။ –
၁၀း၃ ကိုယ်တော်သည်ညှဉ်းဆဲတော်မူသင့်သလော။ ကိုယ်တိုင်ဖန်ဆင်းသောအရာကိုရွံ့ရှာ၍၊ လူဆိုးတို့၏အကြံအစည်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ သင့်သလော။ –

၁၀း၄ ကိုယ်တော်သည် ရုပ်မျက်စိရှိတော်မူသလော။ လူမြင်သည်နည်းတူ မြင်တော်မူသလော။–
၁၀း၅ ကိုယ်တော်၏နေ့ရက်တို့သည် လူနေ့ရက်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါသလော။ ကိုယ်တော်၏နှစ်တို့သည် လူယောကျ်ားနေ့ရက်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါသလော။–
၁၀း၆ အကျွန်ုပ်ပြုသောဒုစရိုက်ကိုစစ်၍ အပြစ်ကိုတွေ့ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့်ရှာတော်မူသနည်း။–
၁၀း၇ အကျွန်ုပ်သည် လူဆိုးမဟုတ်ကြောင်းနှင့် လက်တော်မှအဘယ်သူမျှ မကယ်မနှုတ်နိုင်ကြောင်းကိုသိတော်မူ၏။–
၁၀း၈ အကျွန်ုပ်တကိုယ်လုံးကို လက်တော်နှင့်စေ့စပ်စွာ ဖန်ဆင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ယခုဖျက်ဆီးတော်မူမည်လော။–
၁၀း၉ သရွက်ကိုလုပ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကိုလုပ်တော်မူကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ တဖန်မြေမှုန့်ဖြစ်တော်မူမည်လော။–
၁၀း၁၀ အကျွန်ုပ်ကိုနို့ကဲ့သို့ သွန်းလောင်း၍၊ ဒိန်ခဲကဲ့သို့ခဲစေတော်မူပြီမဟုတ်လော။–
၁၀း၁၁ အရေအသားဖြင့်ဖုံးလွှမ်း၍၊ အရိုးနှင့်အကြောတို့ဖြင့် ခိုင်ခံ့စေတော်မူပြီ။–
၁၀း၁၂ အသက်ရှင်ရသောအကြောင်းနှင့်တကွ ကျေးဇူးများကိုပြုတော်မူပြီ။ ကြည့်ရှုပြုစုခြင်း ကျေးဇူးတော်သည်လည်း အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကိုမစပါပြီ။–
၁၀း၁၃ ယခုရောက်သောအမှုတို့ကိုလည်း၊ နှလုံးတော်၌သိုထား၍ ကြံစည်တော်မူသည်နှင့်အညီရောက်ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။–
၁၀း၁၄ အကျွန်ုပ်သည် ပြစ်မှားလျှင်၊ ကိုယ်တော်မှတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူမည်မဟုတ်။–
၁၀း၁၅ အကျွန်ုပ်သည်ဆိုးညစ်လျှင်အမင်္ဂလာရှိပါ၏။ ဖြောင့်မတ်သော်လည်း ကိုယ်မျက်နှာကိုမပြရ။ ကိုယ်ခံရသောဒုက္ခဆင်းရဲကိုဆင်ခြင်၍ မိန်းမော တွေဝေလျက်နေရပါ၏။–
၁၀း၁၆ အကျွန်ုပ်ထလျှင် ကိုယ်တော်သည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ခုန်၍ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာတို့ကိုပြတော်မူ၏။–
၁၀း၁၇ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ သက်သေခံတော်မူချက်များပြား၍၊ အမျက်တော်ကို တိုးပွါးစေခြင်းငှါပြုတော်မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ရန်စစ်တို့သည် အထပ်ထပ် ထကြပါ၏။–
၁၀း၁၈ အကျွန်ုပ်ကိုအမိဝမ်းထဲက အဘယ်ကြောင့်ဆောင်ခဲ့တော်မူသနည်း။ ထိုသို့ပြုတော်မမူလျှင် အကျွန်ုပ်သည်အသက်မရှိ၊ အဘယ်သူမျှအကျွန်ုပ်ကို မမြင်ရ ပါ။–
၁၀း၁၉ ထိုသို့ အကျွန်ုပ်သည် မဖြစ်သကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို အမိဝမ်းထဲမှသင်္ချိုင်းသို့ ဆောင်ပို့ရကြ၏။–
၁၀း၂၀ အကျွန်ုပ်နေ့ရက်တို့သည် နည်းပါးသည်မဟုတ်လော။–
၁၀း၂၁ မှောင်မိုက်နှင့်သေခြင်းအရိပ်ဖုံးလွှမ်းသောပြည်၊
၁၀း၂၂ သေခြင်းအရိပ်ဖြစ်စေသောညဉ့်ကဲ့သို့ တခဲနက်မိုက်သဖြင့်၊ အလင်းပင်မှောင်မိုက်သက်သက်ဖြစ်၍၊ ရှင်းလင်းခြင်းအလျှင်းမရှိသောပြည်၊ အကျွန်ုပ်တခါ ရောက်ပြီးမှ တဖန်ပြန်၍မလာရသောပြည်သို့ အကျွန်ုပ်သွား၍မရောက်မီ၊ သက်သာခြင်းအနည်းငယ်ရှိပါမည်အကြောင်းနေ တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို တတ်တိုင်းရှိစေတော်မူပါဟု မြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ နေမတ်အမျိုးသား ဇောဖာမြွက်ဆိုသည်ကား၊ –
၁၁း၂ စကားများ၍အကျိုးရှိသည်မဟုတ်။ နှုတ်သီးကောင်းသောသူသည် မိမိအပြစ်နှင့်လွတ်ရမည်လော။–
၁၁း၃ သင်ပြောသောမုသာစကားကြောင့် သူတပါးတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေရမည်လော။ သင်ကဲ့ရဲ့သောအခါ အဘယ်သူသည် အရှက်မကွဲဘဲ နေရမည်နည်း။–
၁၁း၄ သင်က၊ ငါ့စကားဖြောင့်၏။ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ငါသန့်ရှင်း၏ဟုဆိုမိပြီ။–
၁၁း၅ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူပါစေ။ သင့်တဘက်၌ နှုတ်တော်ကိုဖွင့်တော်မူပါစေ။။–
၁၁း၆ နက်နဲသောပညာအရာတည်းဟူသော သင်နားလည်နိုင်သည်ထက်၊ နှစ်ဆသာသောအရာတို့ကို သင့်အားပြတော်မူပါစေ။ ထိုသို့ပြတော်မူလျှင် သင်သည် အပြစ်ခံထိုက်သည်အတိုင်း အပြစ်ပေးတော်မမူကြောင်းကိုသိရလိမ့်မည်။
၁၁း၇ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ဇာတိတော်ကို စစ်၍တွေ့နိုင်သလော။ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ ဇာတိကိုစစ်၍ အကုန်အစင်နားလည်နိုင်သလော။–
၁၁း၈ မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုမှီသည်ဖြစ်၍ သင်သည်အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။ မရဏာနိုင်ငံထက်နက်သည်ဖြစ်၍ သင်သည် အဘယ်သို့သိနိုင်သနည်း။–
၁၁း၉ အတိုင်းအရှည်သည်မြေကြီးကိုလွန်လျက် သမုဒ္ဒရာထက်သာ၍ကျယ်ဝန်းလျက်ရှိ၏။–
၁၁း၁၀ ဘုရားသခင်သည် ဘမ်းဆီးချုပ်ထား၍၊ စစ်ကြောတော်မူလျှင် အဘယ်သူဆီးတားနိုင်သနည်း။–
၁၁း၁၁ ဘုရားသခင်သည် ဆိုးသောသူတို့၏သဘောကို သိတော်မူ၏။ သူတို့အမှတ်တမဲ့ပြုသော ဒုစရိုက်ကိုသိမြင်တော်မူ၏။–
၁၁း၁၂ သို့သော်လည်း ရိုင်းသောမြည်းကလေးသည် လူအဖြစ်သို့ရောက်သောအခါ၊ လူမိုက်သည်ပညာသတိရလိမ့်မည်။
၁၁း၁၃ သင်သည်စိတ်နှလုံးကိုပြင်ဆင်၍ လက်တို့ကိုဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ဆန့်လျှင်၄င်း၊ –
၁၁း၁၄ သင်ပြုသောဒုစရိုက်ကိုပယ်၍ သင့်အိမ်၌ဆိုးညစ်သောအမှုကို လက်မခံလျှင်၄င်း၊ –
၁၁း၁၅ အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းလွတ်သောမျက်နှာကို ပြရလိမ့်မည်။ စိုးရိမ်စရာအကြောင်းမရှိ၊ တည်ကြည်လိမ့်မည်။–
၁၁း၁၆ ခံပြီးသောဒုက္ခဆင်းရဲကို မေ့လျော့လိမ့်မည်။ လွန်သွားပြီးသောရေကိုကဲ့သို့ အောက်မေ့လိမ့်မည်။–
၁၁း၁၇ သင်၏အသက်သည် မွန်းတည့်အရောင်ထက်ထွန်းလင်းလိမ့်မည်။ ယခုမှောင်မိုက်သော်လည်း နံနက်ကဲ့သို့လင်းလိမ့်မည်။–
၁၁း၁၈ မြော်လင့်စရာရှိသောကြောင့် မစိုးရိမ်ဘဲနေလိမ့်မည်။ ယခု အရှုံးခံရသော်လည်း လုံခြုံစွာငြိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။–
၁၁း၁၉ အိပ်သောအခါ အဘယ်သူမျှမချောက်မလှန့်ရ။ လူများတို့သည် သင့်ကိုတောင်းပန်ကြလိမ့်မည်။–
၁၁း၂၀ ဆိုးသောသူတို့၏ မျက်စိသည်အားလျော့လိမ့်မည်။ သူတို့သည် ပြေး၍မလွတ်ရကြ။ သူတို့မြော်လင့် စရာအကြောင်းသည် အခိုးအငွေ့သက်သက်ဖြစ်သည်ဟုမြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁၊၂ ယောဘပြန်၍မြွက်ဆိုသည်ကား၊– သင်တို့သာလျှင်လူဖြစ်၍၊ သင်တို့နှင့်အတူ ဉာဏ်ပညာသေလိမ့်မည်ဟု ယုံမှားစရာမရှိရ။–
၁၂း၃ သို့သော်လည်း ငါသည်သင်တို့ကဲ့သို့ဉာဏ်ရှိ၏။ သင်တို့ထက် ငါယုတ်ညံ့သည်မဟုတ်။ ဤကဲ့သို့အရာများကို အဘယ်သူသည် နားမလည်ဘဲ နေသနည်း။–
၁၂း၄ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ခံရအံ့သောငှါဆုတောင်းပဌနာပြုစဉ်တွင်၊ အိမ်နီးချင်းပြက်ယယ်ပြုသည်ကိုခံရသောသူဖြစ်၏။ အပြစ်မရှိ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ပြက်ယယ်ပြုခြင်းကိုခံရပါသည်တကား။–
၁၂း၅ ချော်လဲလုသောသူကို ပစ်လိုက်သောမီးခွက်ကဲ့သို့ ကောင်းစားသောသူသည်မှတ်တတ်၏။–
၁၂း၆ ထားပြလုပ်သောသူတို့၏နေရာသည် ကောင်းစားတတ်၏။ ဘုရားသခင်၏အာဏာတော်ကိုဆန်သောသူတို့သည်လုံခြုံစွာနေ၍၊ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူ သောစည်းစိမ်ကိုခံစားတတ်ကြ၏။–
၁၂း၇ သားမျိုးနှင့်မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့ကို မေးမြန်းလော့။ သူတို့သည် ဟောပြောသွန်သင်ကြလိမ့်မည်။–
၁၂း၈ မြေကြီးနှင့်ပင်လယ်ငါးတို့ကို မေးမြန်းလော့။ သူတို့သည်ပြသ၍ ဥပဒေသပေးကြလိမ့်မည်။–
၁၂း၉ ဤအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူကြောင်းကို၊ ထိုတိရစ္ဆာန်တကောင်မျှ မသိဘဲနေသလော။–
၁၂း၁၀ အသက်ရှင်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ဇီဝအသက်နှင့် လူသတ္တဝါခပ်သိမ်းတို့၏ ထွက်သက်ဝင်သက်သည် ဘုရားသခင့်လက်တော်၌ရှိ၏။
၁၂း၁၁ ခံတွင်းသည်အစာကိုမြည်းစမ်းသကဲ့သို့၊ နားသည်စကားကိုစုံစမ်းသည်မဟုတ်လော။–
၁၂း၁၂ အသက်အရွယ်ကြီးသောသူတို့သည် ဉာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံကြ၏။–
၁၂း၁၃ ဘုရားသခင်မူကား၊ ဉာဏ်သတ္တိ၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ပညာသတ္တိကို ပေးနိုင်သောအခွင့်ရှိတော်မူ၏။–
၁၂း၁၄ ဖြိုဖျက်တော်မူလျှင် အဘယ်သူမျှတည်ဆောက်ရသောအခွင့်မရှိ။ လူကိုချုပ်ထားတော်မူလျှင် အဘယ်သူမျှလွှတ်ရသောအခွင့်မရှိ။–
၁၂း၁၅ ရေများကို ဆီးတားပိတ်ပင်တော်မူလျှင် ခန်းခြောက်ရ၏။ တဖန် လွှတ်တော်မူ၍ မြေကြီးကိုလွှမ်းမိုးကြ၏။–
၁၂း၁၆ တန်ခိုးတော်၊ ဉာဏ်တော်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ မှားသောသူနှင့်မှားစေသောသူတို့ကို ပိုင်တော်မူ၏။–
၁၂း၁၇ တိုင်ပင်မှူးမတ်တို့ကို ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားတော်မူ၏။ တရားသူကြီးတို့ကို ရူးသွပ်စေတော်မူ၏။–
၁၂း၁၈ ရှင်ဘုရင်တို့ကို အရာမှချ၍ ခါးကြိုးနှင့်ချည်တော်မူ၏။–
၁၂း၁၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ဘမ်းဆီးသိမ်းသွား၍၊ သူရဲတို့ကိုလည်းရှုံးစေတော်မူ၏။–
၁၂း၂၀ နှုတ်သတ္တိရှိသောသူတို့ကို စကားအ စေ၍၊ အသက်ကြီးသောသူတို့မှ ပညာကိုနှုတ်တော်မူ၏။–
၁၂း၂၁ မင်းသားတို့ကိုအရှက်ခွဲ၍၊ အားကြီးသောသူတို့ကိုရှုတ်ချတော်မူ၏။–
၁၂း၂၂ မှောင်မိုက်ထဲ၌ နက်နဲသောအရာတို့ကိုထင်ရှားစေ၍၊ သေခြင်းအရိပ်ကို အလင်းထဲသို့ထုတ်ဘော်တော်မူ၏။–
၁၂း၂၃ တိုင်းနိုင်ငံတို့ကိုချီးမြှောက်၍ တဖန်ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို ကျယ်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ ကျဉ်းစေခြင်းငှါ၄င်း ပြုတော်မူ၏။–
၁၂း၂၄ မြေသားတို့တွင် အကြီးလုပ်သောသူတို့မှ ဉာဏ်ကိုနှုတ်၍၊ လမ်းမရှိသော တော၌လှည့်လည် စေတော်မူ၏။–
၁၂း၂၅ သူတို့သည် အလင်းမရှိမှောင်မိုက်၌ စမ်းသပ်လျက်သွားရကြ၏။ ယစ်မူးသောသူကဲ့သို့ တိမ်းယိမ်းလျက် သွားစေတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ထိုအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ငါ့မျက်စိသည် မြင်ပြီ။ ငါ့နားသည်လည်းကြား၍ နားလည်ပြီ။–
၁၃း၂ သင်တို့သိသမျှကိုငါသိ၏။ သင်တို့ထက် ငါယုတ်ညံ့သည်မဟုတ်။–
၁၃း၃ အနန္တတန်ခိုးရှင်အား ငါလျှောက်ရသောအခွင့်၊ ဘုရားသခင်နှင့် ငါဆွေးနွေးရသောအခွင့်ရှိပါစေသော။–
၁၃း၄ သင်တို့သည် တယောက်မျှမကြွင်း၊ မုသာကိုပြုပြင်သောသူ၊ အသုံးမရသော ဆေးသမားဖြစ်ကြ၏။–
၁၃း၅ သင်တို့သည် စကားတခွန်းကိုမျှမပြောဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြပါစေ။ ထိုသို့နေလျှင် စင်စစ်ပညာရှိကဲ့သို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
၁၃း၆ ငါပြောမည်အကျိုးအကြောင်းစကားကို နားထောင်ကြပါလော့။ ငါ့နှုတ်နှင့်ဆွေးနွေးနှီးနှောမည့်စကားကို နှလုံးသွင်းကြပါလော့။–
၁၃း၇ သင်တို့သည် လျစ်လျူသောစိတ်မရှိဘဲ ဘုရားသခင်ဘက်၌ ပြောချင်သလော။ ဘုရားသခင့်ဘက်၌နေ၍ မုသာကိုသုံးချင်သလော။–
၁၃း၈ မျက်နှာတော်ကို ထောက်လျက်သာ၊ ဘုရားသခင့်ဘက်၌နေ၍ ငြင်းခုံစစ်တိုက်ချင်သလော။
၁၃း၉ သင်တို့ကိုကျပ်တည်းစွာ စစ်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့၌ကျေးဇူးရှိလိမ့်မည်လော။ လူကိုလှည့်စားသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်ကိုလှည့်စားနိုင်သလော။–
၁၃း၁၀ သင်တို့သည် လျှို့ဝှက်၍ သူ့မျက်နှာကိုထောက်လျှင်၊ စင်စစ်သင်တို့ကိုဆုံးမတော်မူမည်။–
၁၃း၁၁ သင်တို့သည် တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကြောင့် မကြောက်ကြသလော။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော ဂုဏ်တော်ကြောင့် မထိတ်လန့်ကြသလော။–
၁၃း၁၂ သင်တို့၏နည်းဥပဒေသစကားသည် မြေမှုန့်ထက်သာ၍ပေါ့၏။ သင်တို့ခိုလှုံသောမြို့ရိုးသည်လည်း သရွှံ့မြို့ရိုးကဲ့သို့ဖြစ်၏။–
၁၃း၁၃ တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ငါပြောပါရစေ။ သို့ပြီးမှအမှုရောက်ချင်တိုင်းရောက်ပါလေစေ။–
၁၃း၁၄ သို့သော်လည်း ငါသည် ကိုယ်အသားကို ပစပ်နှင့်ကိုက်ချီလျက်၊ ကိုယ်အသက်ကိုလည်း လက်နှင့်ကိုင်လျက်ဆောင်သွားမည်။–
၁၃း၁၅ ငါ့ကိုသတ်တော်မူ၍၊ မြော်လင့်စရာမရှိသော်လည်း၊ ရှေ့တော်၌ကိုယ်အပြစ်ဖြေရာစကားကို ငါလျှောက်ထားမည်။–
၁၃း၁၆ ထိုသို့ပြုလျှင် ငါ၏ကယ်တင်ရာအကြောင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ အဓမ္မလူသည် အထံတော်သို့မဝင်ရ။–
၁၃း၁၇ ငါ့စကားကို စေ့စေ့မှတ်ကြလော့။ ငါလျှောက်ထားချက်ကို နားထောင်ကြလော့။–
၁၃း၁၈ ယခု ငါ့အမှုကိုငါပြင်ဆင်ပြီ။ ငါ၌အပြစ်လွတ်ခြင်းထင်ရှားမည်ဟု ငါသိ၏။–
၁၃း၁၉ ငါ့အပြစ်ကိုဘော်ပြမည့်သူကား အဘယ်သူနည်း။ ထိုသို့ဘော်ပြလျှင် ငါသည်တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ အသေခံပါမည်။
၁၃း၂၀ ဒဏ်ခတ်ခြင်းနှစ်ပါးကိုသာလျှော့တော်မူပါ။ ထိုသို့လျှော့လျှင် ကိုယ်တော်ကိုမရှောင်ပါ။–

၁၃း၂၁ လက်တော်ကို သိမ်းတော်မူပါ။ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအခြင်းအရာတော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကိုချောက်တော်မမူပါနှင့်။–
၁၃း၂၂ ထိုအခါ ခေါ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ပြန်လျှောက်ပါမည်။ သို့မဟုတ် အကျွန်ုပ်သည်အရင်လျှောက်ပါမည်။ ကိုယ်တော်အမိန့်ရှိတော်မူပါ။–
၁၃း၂၃ အကျွန်ုပ်ပြုမိသောဒုစရိုက်အပြစ်တို့သည် အဘယ်မျှလောက်များပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားလွန်ကျူးခြင်းအပြစ်တို့ကို အကျွန်ုပ်အားပြတော်မူပါ။–
၁၃း၂၄ ကိုယ်တော်သည် မျက်နှာတော်ကိုလွှဲ၍ အဘယ်ကြောင့်အကျွန်ုပ်ကို ရန်သူကဲ့သို့မှတ်တော်မူသနည်း။–
၁၃း၂၅ လေတိုက်သောသစ်ရွက်ကို ချောက်လှန့်တော်မူမည်လော။ မြက်ခြောက်ကိုမှီအောင် လိုက်တော်မူမည်လော။–
၁၃း၂၆ အကျွန်ုပ်၌ ပြင်းစွာအပြစ်တင်သော စကားကိုမှတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်သက်ငယ်စဉ်တွင် ပြုမိသောအပြစ်ကြောင့် ယခုခံစေတော်မူ၏။–
၁၃း၂၇ အကျွန်ုပ်ကိုထိတ်ခတ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်ထွက်ရာလမ်းရှိသမျှကို စောင့်လျက်နေ၍၊ အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌ စည်းလုပ်တော်မူ၏။–
၁၃း၂၈ ထိုသို့ခံရသောသူသည် ဆွေးမြေ့သောအရာကဲ့သို့၄င်း၊ ပိုးရွကိုက်စားသောအဝတ်ကဲ့သို့၄င်း အားလျော့ပျက်ရပါ၏။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ လူသည် မိန်းမဘွားသောသူဖြစ်သဖြင့်၊ အသက်တို၍ ဒုက္ခနှင့်ပြည့်စုံပါ၏။–
၁၄း၂ ပန်းပွင့်ကဲ့သို့ပွင့်၍ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကိုခံရပါ၏။ မတည်မရပ်ဘဲ အရိပ်ကဲ့သို့ရွေ့သွားတတ်ပါ၏။–
၁၄း၃ ထိုသို့သောသူကို ကိုယ်တော်ကြည့်မှတ်တော်မူသလော။ အကျွန်ုပ်နှင့်ဘက်၍ တရားတွေ့တော်မူမည်လော။–
၁၄း၄ မသန့်ရှင်းသောအရာထဲက သန့်ရှင်းသောအရာကို အဘယ်သူထုတ်ဘော်နိုင်သနည်း။ အဘယ်သူမျှ မထုတ်မဘော်နိုင်ပါ။–
၁၄း၅ လူ၏နေ့ရက်တို့ကိုမှတ်သား၍၊ သူနေရသောလအရေအတွက်ကို ကိုယ်တော်သည်သိသဖြင့်၊ သူမလွန်နိုင်သောအပိုင်းအခြားကို ထားတော်မူသောကြောင့်၊–
၁၄း၆ မျက်စိတော်ကိုလွှဲ၍ လူသည်သူငှါးကဲ့သို့ မိမိနေ့ရက်ကိုလွန်စေသည်တိုင်အောင် ငြိမ်ဝပ်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ။–
၁၄း၇ သစ်ပင်ကိုခုတ်သော်လည်း၊ အငုတ်အချည်းစည်းမရှိဘဲ အတက်ပေါက်လေဦးမည်ဟု မြော်လင့်စရာမရှိ။–
၁၄း၈ မြေထဲမှာ အမြစ်ဟောင်း၍၊ မြေပေါ်မှာ အငုတ်သေသော်လည်း၊–
၁၄း၉ ရေငွေ့ကြောင့် အတက်ပေါက်၍၊ ပျိုးပင်ကဲ့သို့ အညွန့်တို့နှင့်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။–
၁၄း၁၀ လူမူကား သေ၍ဆွေးမြေ့တတ်၏။ လူသည် အသက်ချုပ်ပြီးလျှင် အဘယ်မှာရှိသနည်း။–
၁၄း၁၁ အိုင်ရေပြတ်သကဲ့သို့၄င်း၊ မြစ်ရေခန်းခြောက်သကဲ့သို့၄င်း၊–
၁၄း၁၂ လူသည် အိပ်ပြီးမှနောက်တဖန်မထရ။ မိုယ်းကောင်းကင်မကုန်မဆုံးမှီတိုင်အောင်မနိုးရ။ အအိပ်အပျော် မပျက်ရ။
၁၄း၁၃ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုသင်္ချိုင်းတွင်း၌ ဝှက်ထားတော်မူပါစေ။ အမျက်တော်မလွန်မှီတိုင်အောင် ကွယ်ကာတော်မူပါစေ။ အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့စရာအချိန်ကို ချိန်းချက်တော်မူပါစေ။–
၁၄း၁၄ လူသည်သေလျှင်အသက်ရှင်ပြန်ပါလိမ့်မည်လော။ အကျွန်ုပ်ပြောင်းလဲချိန် မရောက်မှီ၊ ပင်ပန်းစွာအမှုထမ်းရသော နေ့ရက်ကာလပတ်လုံး သည်းခံလျက် နေပါမည်။–
၁၄း၁၅ အကျွန်ုပ်ကိုခေါ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ပြန်လျှောက်ပါမည်။ ကိုယ်တိုင်ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရာကို သနားခြင်းစိတ်ရှိတော်မူပါ။–
၁၄း၁၆ ယခုမှာ အကျွန်ုပ်ခြေရာတို့ကို ကိုယ်တော်သည်ရေတွက်၍၊ အကျွန်ုပ်အပြစ်တို့ကို စောင့်တော်မူ၏။–
၁၄း၁၇ အကျွန်ုပ်သည် မှားခြင်းအကြောင်းအရာကို အိတ်၌တံဆိပ်ခတ်၍၊ အကျွန်ုပ်ဒုစရိုက်အပေါ်မှာ အထပ်ထပ်အပြစ်တင်တော်မူ၏။–
၁၄း၁၈ ပြိုသောတောင်သည် ကွယ်ပျောက်တတ်ပါ၏။ ကျောက်သည်လည်း မိမိနေရာမှရွေ့လျော့တတ်ပါ၏။ ရေတိုက်သောကျောက်ခဲသည်လည်း ပွန်းတတ်ပါ၏။–
၁၄း၁၉ လွှမ်းမိုးသောရေနှင့်အတူ မြေမှုန့်ပါသွားတတ်ပါ၏။ ထိုအတူ ကိုယ်တော်သည် လူမြော်လင့်စရာအကြောင်းကို ဖျက်တော်မူ၏။–
၁၄း၂၀ ကိုယ်တော်သည် လူကိုအစဉ်နိုင်တော်မူ၍၊ လူသည်ကွယ်ပျောက်တတ်ပါ၏။ ထူးခြားသောမျက်နှာကိုပေး၍ အခြားသို့လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။–
၁၄း၂၁ သူ၏သားတို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း သူသည်မသိရပါ။ နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း ထိုအမှုကိုပင်မရိပ်မိပါ။–
၁၄း၂၂ သို့ရာတွင် သူ၏ကိုယ်သည် ကိုက်ခဲလျက်၊ သူ၏ဝိညာဉ်သည် ညည်းတွားလျက်နေရပါသည်ဟု မြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ တဖန် တေမန်အမျိုးသား ဧလိဖတ်မြွက်ဆိုသည်ကား၊–
၁၅း၂ ပညာရှိသောသူသည် လေနှင့်တူသောအချည်းနှီးစကားကို ပြောသင့်သလော။ မိမိဝမ်းကို အရှေ့လေနှင့် ပြည့်စေသင့်သလော။
၁၅း၃ အကျိုးမဲ့သောစကား၊ ကျေးဇူးမပြုနိုင်သောစကားနှင့် ဆွေးနွေးသင့်သလော။–
၁၅း၄ သင်သည် ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းအကျင့်၌ အကျိုးမရှိဟုဆိုလို၏။ ဆုတောင်းပဌနာပြုရာဝတ်ကို ဆီးတားတတ်၏။–
၁၅း၅ သင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ကိုယ်အပြစ်ကိုဘော်ပြ၏။ ပရိယာယ်ပြုသောသူ၏ စကားကိုသုံးတတ်၏။–
၁၅း၆ ငါသည် သင့်ကိုအပြစ်မတင်၊ သင့်နှုတ်သည် သင့်ကိုအပြစ်တင်၏။ သင့်နှုတ်ခမ်းတို့သည် သင့်တဘက်၌သက်သေခံ၏။–
၁၅း၇ သင်သည် အဦးဆုံးဘွားသောလူဖြစ်သလော။ တောင်များကို မဖန်ဆင်းမှီ သင့်ကိုဖန်ဆင်းသလော။–
၁၅း၈ ဘုရားသခင်နှင့် တိတ်ဆိတ်စွာ တိုင်ပင်ဘူးသလော။ ပညာကိုကိုယ်၌အကုန်အစင်သိမ်းထားပြီလော။–
၁၅း၉ ငါတို့မသိ၊ သင်သိသောအရာမည်မျှရှိသနည်း။ ငါတို့၌မပါ၊ သင်နားလည်သောအရာ မည်မျှရှိသနည်း။–
၁၅း၁၀ သင့်အဘထက်အသက်ကြီးသောသူ၊ ဆံပင်ဖြူသောသူတို့သည်ငါတို့တွင်ရှိကြ၏။–
၁၅း၁၁ သင်၌ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော သက်သာခြင်းအကြောင်းနည်းသလော။ သင်၌ ဝှက်ထားသောအမှုတစုံတခုရှိသလော။–

၁၅း၁၂ ကိုယ်အလိုသို့လိုက်၍ အဘယ်ကြောင့်လွှဲသွားသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မျက်စောင်းထိုးသနည်း။–
၁၅း၁၃ သင်၏စိတ်သဘောသည် ဘုရားသခင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍၊ နှုတ်နှင့်ပြစ်မှားပေ၏။–
၁၅း၁၄ လူသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ သန့်ရှင်းနိုင်သနည်း။ မိန်းမဘွားသောသူသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ ဖြောင့်မတ်နိုင်သနည်း။–
၁၅း၁၅ ဘုရားသခင်သည် မိမိသန့်ရှင်းသူတို့ကိုပင် ယုံတော်မမူ။ ကောင်းကင်ဘုံသော်လည်း ရှေ့တော်၌မစင်ကြယ်။–
၁၅း၁၆ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ရေကိုသောက်သကဲ့သို့ ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုသောက်လျက်၊ ဆိုးညစ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော လူသတ္တဝါ၌ အဘယ်သို့ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။
၁၅း၁၇–၁၉ ငါ့စကားကို နားထောင်လော့။ တပါးအမျိုးသားနှင့်မရောနှော၊ ကိုယ်အမျိုးတမျိုးတည်းလျှင် မြေကိုပိုင်သောပညာရှိတို့သည်၊ ဘိုးဘေးလက်ထက် မှစ၍ မထိမ်မဝှက်၊ ပြောဘူးသောအရာ၊ ငါကိုယ်တိုင်မြင်သောအရာကိုငါပြသမည်။–
၁၅း၂၀ ဆိုးသောသူသည် တသက်လုံးဒုက္ခဆင်းရဲကိုခံရ၏။ ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူသည် မိမိအသက်အပိုင်းအခြားကိုမသိရ။–
၁၅း၂၁ သူသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သောအသံကို ကြားလျက်နေရ၏။ စည်းစိမ်ကိုခံစားစဉ်တွင်၊ ဖျက်ဆီးသောသူသည်လာတတ်၏။–
၁၅း၂၂ မှောင်မိုက်ထဲမှ ဘေးလွတ်မည်ဟု မြော်လင့်စရာမရှိ။ ထားသည် သူ့ကိုချောင်းမြောင်းလျက်ရှိ၏။–
၁၅း၂၃ စားစရာကိုရှာ၍ လှည့်လည်ရ၏။ မိမိအဘို့ မှောင်မိုက်ကာလသည် အသင့်ရှိသည်ကိုသိ၏။–
၁၅း၂၄ ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခနှင့် နာကြည်ခြင်းဝေဒနာတို့သည် ထိုသူကိုချောက်တတ်၏။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အသင့်နေသောရှင်ဘုရင်ကဲ့သို့ သူ့ကိုနိုင်တတ်၏။–
၁၅း၂၅ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏အာဏာတော်ကို ဆန်လျက်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်တဘက်ကနေ၍ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၏။–
၁၅း၂၆ လည်ပင်းကို ဆန့်လျက်၊ ထူသောဒိုင်းပုနှင့်ဆီးကာလျက်၊ ဘုရားသခင်ကို တိုက်အံ့သောငှါပြေး၏။–
၁၅း၂၇ မိမိမျက်နှာကို ဆူဖြိုးခြင်းနှင့်ဖုံးအုပ်၍၊ ဝမ်းပျဉ်းအသားသည်လည်း ဆူဖြိုးလျက်အတွန့်တွန့်နေ၏။–
၁၅း၂၈ သို့သော်လည်း လူဆိတ်ညံသောမြို့၊ အဘယ်သူမျှမနေ၊ လဲလုသောအိမ်တို့၌သူသည်နေရ၏။–
၁၅း၂၉ ငွေမရတတ်ရ။ သူ၏စည်းစိမ်မတည်ရ။ သူ၏ဥစ္စာပစ္စည်းသည် မြေကြီးပေါ်မှာ မပြန့်ပွါးရ။–
၁၅း၃၀ သူသည် မှောင်မိုက်ဘေးနှင့်မလွတ်ရ။ မီးလျှံသည် သူ၏အခက်အလက်တို့ကိုလောင်လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်တော်အသက်အားဖြင့် သုတ်သင်ပယ် ရှင်းခြင်းကိုခံရ၏။–
၁၅း၃၁ အဘယ်သူမျှ လှည့်စားခြင်းကိုခံ၍ အနတ္တကိုမခိုလှုံစေနှင့်။ သို့မဟုတ် အနတ္တအကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။–
၁၅း၃၂ အချိန်မစေ့မှီ ဆုံးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ သူ၏အခက်အလက်သည် မစိမ်းရာ။–
၁၅း၃၃ စပျစ်နွယ်ပင်ကဲ့သို့ မိမိ၌မမှည့်သောအသီးကိုငင်း၊ သံလွင်ပင်ကဲ့သို့ မိမိအပွင့်ကိုငင်းချွေရလိမ့်မည်။–
၁၅း၃၄ အဓမ္မလူ၏အသင်းသည် ဆိတ်ညံလိမ့်မည်။ တံစိုးစားသောသူတို့၏နေရာသည်မီးလောင်လိမ့်မည်။–
၁၅း၃၅ ထိုသူတို့သည် မကောင်းသောအကြံကို ပဋိသန္ဓေယူ၍ အနတ္တကို ဘွားတတ်ကြ၏။ သူတို့ဝမ်းထဲ၌ မုသာကိုကိုယ်ဝန်ဆောင်တတ်သည်ဟု မြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁၊၂ ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊– ထိုသို့သောစကားများတို့ကို ငါကြားဘူးပြီ။ သင်တို့ရှိ သမျှသည် နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါပြုသော်လည်း၊ ပင်ပန်းစေသောသူဖြစ်ကြပါသည်တကား။–
၁၆း၃ အချည်းနှီးသောစကား မကုန်နိုင်သလော။ သင်သည် စကားတုံ့ပြန်ပြောခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့်ရဲရင့်သနည်း။–
၁၆း၄ သင်တို့ပြောသကဲ့သို့ ငါသည်လည်းပြောနိုင်၏။ သင်တို့သည် ငါကဲ့သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါသည် သင်တို့တဘက်ကစကားများကိုပုံ၍ထားနိုင်၏။ ခေါင်းကိုလည်း ခါနိုင်၏။–
၁၆း၅ ထိုသို့ငါသည်မပြုဘဲ၊ သင်တို့ကိုငါ့စကားနှင့် မစမည်။ အချည်းနှီးသောစကားကို ငါချုပ်တည်းမည်။–
၁၆း၆ ယခုမှာ ငါသည်ပြောသော်လည်းမသက်သာ၊ မပြောဘဲနေလျှင်လည်းခြားနားခြင်းမရှိ။–
၁၆း၇ ဘုရားသခင်သည်ငါ့ကိုပင်ပန်းစေတော်မူပြီ။ ငါ့အိမ်ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။–
၁၆း၈ ငါ့ကို ခြေချင်းခတ်တော်မူ၍၊ ထိုခြေချင်းသည် ငါ့တဘက်ကသက်သေခံ၏။ ငါပိန်ကြုံခြင်းအရာသည်လည်း ငါ့တဘက်ကထ၍ မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် သက်သေခံ၏။–
၁၆း၉ အမျက်တော်သည် ငါ့ကိုအပိုင်ပိုင်းဆွဲဖြတ်၍ ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ ငါ့အပေါ်မှာ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းကိုပြုတော်မူ၏။ ငါ့ရန်သူသည် ငါ့ကိုမျက်စောင်းထိုး၏။–
၁၆း၁၀ သူတပါးတို့သည် ငါ့ကိုပစပ်ဟကြ၏။ အရှက်ခွဲ၍ ပါးကိုပုတ်ကြ၏။ ငါ့တဘက်က တညီတညွတ်တည်းစုဝေးကြ၏။–
၁၆း၁၁ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုမတရားသောသူတို့တွင် ချုပ်ထားတော်မူပြီ။ လူဆိုးတို့၏လက်သို့ အပ်တော်မူပြီ။–
၁၆း၁၂ ငါသည် ငြိမ်ဝပ်လျက်နေသောအခါ ငါ့အရိုးတို့ကိုချိုးတော်မူ၏။ လည်ပင်းကိုကိုင်၍ အပိုင်ပိုင်းပြတ်စေခြင်းငှါ လှုပ်တော်မူ၏။ ငါ့ကိုပစ်စရာ စက်သွင်းတော်မူ၏။–
၁၆း၁၃ မြှားတော်တို့သည် ငါ့ကိုဝိုင်း၍ ကရုဏာတော်မရှိဘဲ၊ ငါ့ကျောက်ကပ်ကို စူးစေတော်မူ၏။ ငါ့သည်းခြေအရည်ကို မြေပေါ်၌သွန်းတော်မူ၏။–
၁၆း၁၄ ငါ့ကို အထပ်ထပ်ဆွဲဖြတ်၍၊ သူရဲကဲ့သို့ ငါ့ကိုဟုန်းဟုန်းတိုက်လာတော်မူ၏။–
၁၆း၁၅ ငါသည် ကိုယ်အရေပေါ်မှာ လျှော်တေအဝတ်ကိုချုပ်၍ ကိုယ်ဦးချိုကိုရွံ့နှင့်လူးပြီ။–
၁၆း၁၆ ငိုခြင်းအားဖြင့် ငါ့မျက်နှာပျက်လျက်၊ ငါ့မျက်ခမ်းအပေါ်မှာ သေခြင်းအရိပ်လွှမ်းမိုးလျက်ရှိ၏။–
၁၆း၁၇ သို့သော်လည်း ငါ့လက်၌မတရားသောအမှုမရှိ။ ငါပြုသောပဌနာသည်သန့်ရှင်း၏။–
၁၆း၁၈ အိုမြေကြီး၊ ငါ့အသွေးကိုဖုံး၍ မထားပါနှင့်။ ငါအော်ဟစ်ခြင်းအသံကို သင်၌မနေစေနှင့်။
၁၆း၁၉ ဤအမှု၌ ငါသက်သေသည် ကောင်းကင်ပေါ်မှာရှိ၏။–

၁၆း၂၀ ငါ့သဘောကိုသိသောသူသည် မြင့်သောအရပ်၌ရှိ၏။ ငါ့အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့၍၊ ငါသည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မျက်ရည်ကျလျက် နေ၏။–
၁၆း၂၁ လူသည်မိမိအသိအကျွမ်းနှင့် ဆွေးနွေးသကဲ့သို့ဘုရားသခင်နှင့် ဆွေးနွေးရသောအခွင့်ရှိပါစေသော။–
၁၆း၂၂ နှစ်ပေါင်းမကြာမမြင့်မှီ တဖန်ပြန်၍မလာရသောလမ်းသို့ ငါလိုက်သွားရတော့မည်။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ ငါ့အသက်ကုန်ပြီ။ ငါနေရသောကာလလွန်ပြီ။ သင်္ချိုင်းသည်ငါ့အဘို့ဖြစ်၏။–
၁၇း၂ ကဲ့ရဲ့တတ်သောသူတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာရှိကြသည်မဟုတ်လော။ သူတို့နှောင့်ရှက်သော အခြင်းအရာတို့ကို အစဉ်ငါကြည့်မြင်ရသည်မဟုတ်လော။–
၁၇း၃ အပေါင်ထားပါတော့။ အာမခံပေးပါတော့။ အဘယ်သူသည် ငါနှင့်ဂတိသစ္စာထားမည်နည်း။–
၁၇း၄ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ဉာဏ်ကိုကွယ်စေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မမူရ။–
၁၇း၅ အကြင်သူသည်ဥစ္စာကို လုယူအံ့သောငှါ အဆွေခင်ပွန်းကိုအပ်၏။ ထိုသူ၏သားတို့သည် မျော်လင့်၍စိတ်ပျက်ရကြလိမ့်မည်။–
၁၇း၆ ငါ့ကို သူတပါးကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်း ဖြစ်စေတော်မူ၍၊ သူတို့သည်ငါ့ကိုရွံ့ကြ၏။–
၁၇း၇ ဝမ်းနည်းခြင်းအားကြီးသောကြောင့် ငါ့မျက်စိမှုန်၏။ ကိုယ်အင်္ဂါများတို့သည် အရိပ်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။–
၁၇း၈ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ဤအမှုကြောင့်မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။ အပြစ်ကင်းလွတ်သောသူတို့သည် အဓမ္မလူများတဘက်က ကိုယ်ကို ကိုယ် နှိုးဆော်ကြလိမ့်မည်။–
၁၇း၉ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည်လည်း တည်ကြည်ခြင်း၊ လက်စင်ကြယ်သောသူတို့သည် ခွန်အားတိုးပွါးခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။–
၁၇း၁၀ သင်တို့မူကားတယောက်မျှမကြွင်း၊ ပြန်သွားကြပါတော့။ သင်တို့တွင် ပညာရှိတစုံတယောက်ကိုမျှ ငါမတွေ့နိုင်။
၁၇း၁၁ ငါ့နေရက်လွန်ပြီ။ ငါနှလုံးသွင်းမိသောအကြံအစည်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ။–
၁၇း၁၂ ညဉ့်သည် ငါ၌နေ့ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ငါ့အလင်းသည် မှောင်မိုက်နှင့်နီးစပ်၏။–
၁၇း၁၃ သင်္ချိုင်းသည် ငါ့နေရာဖြစ်သည်ကိုငါမြော်လင့်၏။ ငါ့အိပ်ရာသည် မှောင်မိုက်၌ခင်းလျက်ရှိ၏။–
၁၇း၁၄ ပုပ်စပ်ခြင်းအား၊ သင်သည်ငါ့အဘဖြစ်၏ဟူ၍၎င်း၊ တီကောင်အား သင်သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့နှမဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်းငါဆိုရ၏။–
၁၇း၁၅ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ငါမြော်လင့်ရသနည်း။ ငါမြော်လင့်စရာအကြောင်းကို အဘယ်သူမြင်ရသနည်း။–
၁၇း၁၆ ထိုအကြောင်းသည် မရဏာနိုင်ငံအထဲသို့ဝင်၍၊ ငါနှင့်အတူမြေမှုန့်၌ နိမ့်ချလျက်နေရမည်ဟုမြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ တဖန် ရှုအာအမျိုးသား ဗိလဒဒ်မြွက်ဆိုသည်ကား၊–
၁၈း၂ ဤစကားသည် အဘယ်အခါမှပြတ်လိမ့်မည်နည်း။ သတိပြုကြ။ သို့မှသာ ငါတို့သည်စကားပြောကြမည်။–
၁၈း၃ သင်သည် ငါတို့ကိုတိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့်မှတ်သနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မထီမဲ့မြင်ပြုသနည်း။–
၁၈း၄ အမျက်ထွက်၍ မိမိကိုယ်ကိုကိုက်ဖြတ်သောသူ၊ သင့်အတွက် မြေကြီးကိုစွန့်ပစ်ရမည်လော။ ကျောက်သည် မိမိနေရာမှရွှေ့ရမည်လော။–
၁၈း၅ အကယ်စင်စစ်ဆိုးသောသူ၏အလင်းသည်ကွယ်လိမ့်မည်။ သူ၏မီးလျှံမတောက်ရ။–
၁၈း၆ သူ၏နေရာအလင်းလည်း မှောင်မိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏ဆီမီးလည်းသေလိမ့်မည်။–
၁၈း၇ ခိုင်ခံ့စွာသွားသောအခါ ကျဉ်းမြောင်းရာသို့ရောက်လိမ့်မည်။ မိမိအကြံအစည်အားဖြင့် ရှုံးရလိမ့်မည်။–
၁၈း၈ ပိုက်ထဲသို့ အလိုလိုဝင်တတ်၏။ ကျော့ကွင်းပေါ်မှာနင်းတတ်၏။–
၁၈း၉ ဂိုင်းပြုတ်၍ ခြေကိုမိသဖြင့် ကျော့ကွင်းနှင့်မကျွတ်နိုင်ဘဲနေရ၏။–
၁၈း၁၀ မြေ၌ဂျမ်းကြိုးကို သူ့အဘို့ဝှက်ထားလျက်၊ သူသွားရာလမ်း၌ ထောင်ချောက်ကိုပြင်လျက်ရှိ၏။–
၁၈း၁၁ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအခြင်းအရာတို့သည်ဝိုင်း၍ ကျပ်တည်းစွာလိုက်နှင့်ကြလိမ့်မည်။–
၁၈း၁၂ သူသည် ငတ်မွတ်သောအားဖြင့် အားလျော့လျက်၊ ပျက်စီးခြင်းဘေးနှင့်တွေ့လုလျက်ရှိ၏။–
၁၈း၁၃ ထိုဘေးသည် သူ၏အရိုးတို့ကိုကိုက်ခဲ၍၊ သေမင်း၏သားဦးသည် သူ၏ခွန်အားကိုမျိုလိမ့်မည်။–
၁၈း၁၄ သူခိုလှုံရာအကြောင်းကို သူ၏နေရာမှပယ်ရှင်း၍၊ သူ့ကိုယ်ကိုဘေးဒဏ်တို့၏ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ဆောင်သွားရ၏။–
၁၈း၁၅ သူ၏နေရာ၌အရှင်မရှိ။ ပျက်စီးခြင်းဘေးနေ၍အမိုးပေါ်မှာ ကန့်ဖြူးလျက်ရှိလိမ့်မည်။–
၁၈း၁၆ သူ၏အမြစ်တို့သည် သွေ့ခြောက်လျက်၊ အခက်အလက်တို့လည်း သေလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။–
၁၈း၁၇ မြေပေါ်မှာ သူ့ကိုအောက်မေ့စရာအမှတ်ပျောက်ပျက်၍၊ ပွဲသဘင်၌သူ၏နာမကို အဘယ်သူမျှမခေါ်မပြော။–
၁၈း၁၈ သူ့ကိုအလင်းထဲက မှောင်မိုက်ထဲသို့မောင်း၍ လူ့ပြည်မှနှင်ထုတ်ရ၏။–
၁၈း၁၉ သူ့အမျိုးတွင် သူ့သားမြေးမရှိ။ သူ၏အိမ်သူအိမ်သား တယောက်မျှမကျန်ရစ်ရ။–
၁၈း၂၀ သူ၏လက်ထက်၌ရှိသောသူတို့သည် ထိတ်လန့်သကဲ့သို့၊ သူ့နောက်၌ ဖြစ်သောသူတို့သည် သူ၏အမှုကြောင့်မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။–
၁၈း၂၁ အကယ်စင်စစ်ဆိုးသောသူ၏နေရာသည် ထိုသို့သောလက္ခဏာရှိ၏။ ဘုရားသခင်ကိုမသိသော သူသည် ထိုသို့သောနေရာသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁၊၂ ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ – သင်တို့သည် ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်ကိုနှောင့်ရှက်၍ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး သင်တို့စကားဖြင့် ငါ့ကိုချိုးဖဲ့ကြလိမ့်မည်နည်း။ –

၁၉း၃ ဆယ်ကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့ကြပြီ။ ငါ့ကိုမိန်းမောတွေဝေစေခြင်းငှါ အရှက်မရှိဘဲပြုကြပြီ။ –

၁၉း၄ ငါပြစ်မှားပြီ မှန်စေတော့။ ငါ့အပြစ်နှင့်ငါသာဆိုင်၏။ –

၁၉း၅ သင်တို့သည် ငါ့အပေါ်၌ဝါကြွား၍၊ ငါအရှက်ခံရသောကြောင့်၊ ငါ၌အပြစ်တင်ကြသော်လည်း၊ –

၁၉း၆ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုလှဲ၍ မိမိကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိတော်မူကြောင်းကို သိမှတ်ကြလော့။ –

၁၉း၇ ငါသည် ကိုယ်ခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ မြည်တမ်းသော်လည်း၊ အဘယ်သူမျှနားမထောင်။ အောင်ဟစ်သော်လည်း တရားသဖြင့် စီရင် သောသူမရှိ။ –

၁၉း၈ ငါမသွားနိုင်အောင် ငါ့ရှေ့မှာ အဆီးအကာပြု၍၊ ငါသွားရာလမ်း၌ မှောင်မိုက်ကိုထားတော်မူပြီ။ –

၁၉း၉ ငါ့ဂုဏ်အသရေကို ချွတ်၍၊ ငါ့ခေါင်းကပေါင်းသရဖူကို ချတော်မူပြီ။ –

၁၉း၁၀ ငါ့ကိုဝိုင်း၍ ဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့် ငါပျောက်ကုန်ပြီ။ သစ်ပင်ကိုနှုတ်သကဲ့သို့၊ ငါမြော်လင့်ရသောအခွင့်ကို နှုတ်တော်မူပြီ။ –

၁၉း၁၁ ငါ၌အမျက်တော်ကို နိုးဆော်၍၊ ငါ့ကိုရန်သူကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။ –

၁၉း၁၂ စစ်ချီလာ၍၊ စစ်သူရဲတော်တို့သည် ငါ့ရှေ့သို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ ကျုံးတူး၍ ငါ့ပတ်လည်၌တပ်ချကြ၏။ –

၁၉း၁၃ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့ကို ငါနှင့်ကွာဝေးစေတော်မူ၏။ ငါ့အသိအကျွမ်းတို့သည် ငါ့ကိုမသိ၊ ရိုင်းသောသူဖြစ်ကြ၏။ –

၁၉း၁၄ ငါ့ပေါက်ဘော်တို့သည် ငါ့ကိုစွန့်၍၊ ငါ့သူငယ်ချင်းတို့သည် မေ့လျော့ကြ၏။ –

၁၉း၁၅ ငါ့ကျွန်မများ၊ ငါ့အိမ်သူအိမ်သားများတို့သည် ငါ့ကိုဧည့်သည်ကဲ့သို့၎င်း၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားကဲ့သို့၎င်းမှတ်ကြ၏။ –

၁၉း၁၆ ငါ့ကျွန်ကိုငါခေါ်သောအခါ သူသည်မထူး၊ သူ့ကိုနှုတ်ဆက်၍ တောင်းပန်ရ၏။ –

၁၉း၁၇ ငါ့မယားသည် ငါ့အသက်လေကို၎င်း၊ ငါ့သားသမီးတို့သည် ငါမြည်တမ်းခြင်းအသံကို၎င်းရွံ့ကြ၏။ –

၁၉း၁၈ သူငယ်တို့သည်လည်း ငါ့ကိုမထီမဲ့မြင်ပြု၍ ငါထသောအခါကဲ့ရဲ့ကြ၏။ –

၁၉း၁၉ ငါ့မိတ်ဆွေတို့သည် ငါ့ကိုရွံ့၍၊ ငါချစ်သောသူတို့သည် ငါ့ရန်သူဖြစ်ကြ၏။ –

၁၉း၂၀ ငါ့အရေအသားသည် ငါ့အရိုးတို့၌ကပ်လျက်ရှိ၏။ သွားဖုံးတခုသာပါလျက် ငါပြေးလွတ်ရ၏။ –

၁၉း၂၁ အိုအဆွေခင်ပွန်းတို့၊ ငါ့ကိုသနားကြပါ။ ငါ့ကိုသနားကြပါ။ ဘုရားသခင်၏လက်တော်သည် ငါ့ကိုထိခိုက်ပါပြီ။ –

၁၉း၂၂ ဘုရားသခင်ညှဉ်းဆဲတော်မူသည်နည်းတူ အဘယ်ကြောင့် သင်တို့သည်ညှဉ်းဆဲကြသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ငါ့အသားကိုစား၍ မရောင့်ရဲဘဲ နေကြ သနည်း။ –

၁၉း၂၃ ငါ့စကားကို ယခုရေးမှတ်ပါစေသော။ စာရင်း၌သွင်းထားပါစေသော။ –

၁၉း၂၄ ခဲပြားပေါ်မှာ ကညစ်နှင့်အက္ခရာတင်လျက်၊ ကျောက်စာထိုးလျက်မြဲပါစေသော။ –

၁၉း၂၅ ငါ့ကိုရွေးနှုတ်သောသခင်သည် အသက်ရှင်၍၊ နောင်ကာလ၌ မြေမှုန့်အပေါ်မှာ ပေါ်လာတော်မူမည်ဟူ၍၎င်း၊

၁၉း၂၆ ငါ့အရေကုန်ပြီးမှ ဤကိုယ်ကိုပင်ဖျက်ဆီးသော်လည်း၊ ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ဘုရားသခင်ကို မြင်မည်ဟူ၍၎င်း ငါသိ၏။ –

၁၉း၂၇ ငါ့ဘက်၌နေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုငါမြင်မည်။ သူတပါးမြင်သည်သာမက၊ ငါသည်ကိုယ်မျက်စိနှင့်ဖူးမြင်မည်။ ထိုသို့မြော်လင့်၍ ငါ့ကျောက်ကပ် သည်ပျက်လျက်ရှိ၏။ –

၁၉း၂၈ ယခုမှာ သင်တို့က၊ ငါတို့သည်သူ့ကိုအဘယ်သို့ ညှဉ်းဆဲရမည်နည်း။ သူ၌အပြစ်တင်သောအခွင့်ကို အဘယ်သို့တွေ့ရမည်နည်းဟု ဆိုကြသည် ဖြစ်၍၊ –

၁၉း၂၉ ထားဘေးကိုကြောက်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ အမျက်တော်သည် ထားဘေးဖြင့်အပြစ်ပေး တတ်၏။ အပြစ်စီရင်ရသောအချိန်ရှိကြောင်း ကိုသိမှတ်ကြလော့ဟု မြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ တဖန် နေမတ်အမျိုးသား ဇောဖာမြွက်ဆိုသည်ကား၊ –

၂၀း၂ ငါပြန်ပြောရမည်အကြောင်း၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည်နိုးဆော်သောကြောင့် ပြောချင်သောစိတ်အားကြီး၏။ –

၂၀း၃ ငါသည် ကိုယ်ခံရသောကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းစကားကိုကြား၍၊ ငါ့ဉာဏ်သဘော နိုးဆော်သဖြင့် ငါပြန်ပြောရ၏။ –

၂၀း၄ ရှေ့ဦးစွာသောကာလ၊ လူကိုမြေကြီးပေါ်မှာနေရာချစကာလမှစ၍၊ –

၂၀း၅ ဆိုးသောသူသည် ကြာမြင့်စွာကာလ မဝါကြွားရကြောင်းကို၎င်း၊ အဓမ္မလူသည် ခဏသာဝမ်းမြောက်ကြောင်းကို၎င်း မသိသလော။ –

၂၀း၆ သူ၏ဘုန်းသည် မိုဃ်းပေါ်သို့တက်၍၊ သူ၏ခေါင်းသည် မိုဃ်းတိမ်တိုင်အောင်မှီသော်လည်း၊ –

၂၀း၇ မိမိမစင်ကဲ့သို့ အစဉ်ပျက်ရလိမ့်မည်။ သူ့ကိုမြင်ဘူးသောသူတို့က၊ ထိုသူသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးကြလိမ့်မည်။ –

၂၀း၈ သူသည် အိပ်မက်ကဲ့သို့ လွင့်ပြး၍ နောက်တဖန်မတွေ့ရ။ ညဉ့်ရူပါရုံကဲ့သို့ ကွယ်ပျောက်ရလိမ့်မည်။ –

၂၀း၉ သူ့ကိုမြင်ဘူးသောမျက်စိသည် နောက်တဖန် သူ့ကိုမကြည့်မရှုရ။ သူ၏နေရာအရပ်သည် နောက်တဖန် သူ့ကိုမမြင်ရ။ –

၂၀း၁၀ သူ၏သားတို့သည် ဆင်းရဲသားတို့ကိုဖျောင့်ဖျရကြ၏။ သိုထားသောဥစ္စာကို ကိုယ်လက်နှင့်ပြန်ပေးရကြ၏။ –

၂၀း၁၁ သူ၏အရိုးတို့သည် ပျိုသောအရွယ်၏အရှိန်နှင့်ပြည့်စုံသော်လည်း၊ သူနှင့်တကွ မြေမှုန့်၌အိပ်ရကြလိမ့်မည်။ –

၂၀း၁၂ သူသည် မိမိပစပ်၌ ဒုစရိုက်ကိုချိုနိုးထင်၍၊ မိမိလျှာအောက်မှာဝှက်ထားလျက်၊ –

၂၀း၁၃ နှမြောသဖြင့် မစွန့်ရက်ဘဲ၊ မိမိပစပ်၌ငုံသော်လည်း၊ –

၂၀း၁၄ စားပြီးလျှင်သူ၏ဝမ်းထဲမှာသဘောပြောင်း၍ မြွေဆိုးအဆိပ်အတောက်ဖြစ်လိမ့်မည်။–
၂၀း၁၅ သူမျိုသောစည်းစိမ်ဥစ္စာကို တဖန်အန်ရလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်လည်း သူ့ကိုဝမ်းနှုတ်တော်မူမည်။–
၂၀း၁၆ သူသည်မြွေဆိုးအဆိပ်အတောက်ကိုစို့၍ မြွေဟောက်ကိုက်သဖြင့်သေရလိမ့်မည်။–
၂၀း၁၇ အသွယ်သွယ်သောမြစ်၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောမြစ်တို့ကို မမြင်ရ။–
၂၀း၁၈ မိမိလုပ်၍ရသော ဥစ္စာကိုမိမိမသုံးဘဲပြန်ပေးရ၏။ ပြန်ပေးရသော ဥစ္စာဖြစ်သောကြောင့် အားရခြင်းမရှိရ။–
၂၀း၁၉ ဆင်းရဲသားတို့ကိုညှဥ်းဆဲစွန့်ပစ်၍၊ မိမိမဆောက်သောအိမ်ကိုလုယူသောကြောင့်၎င်း၊–
၂၀း၂၀ လောဘမပြေနိုင်သောကြောင့်၎င်း၊ အလိုရှိသောဥစ္စာတစုံတခုမျှမကြွင်း ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်။–
၂၀း၂၁ သူလုယူချင်သော လောဘလက်နှင့်အဘယ်အရာမျှ မလွတ်သောကြောင့်၊ သူ၏စည်းစိမ်မတည်ရ။–
၂၀း၂၂ ဥစ္စာကြွယ်ဝစဉ်တွင်ပင် ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တွေ့၍ အမျိုးမျိုးသောအမှုတို့သည် ရောက်ကြလိမ့်မည်။–
၂၀း၂၃ သို့သော်လည်း သူသည်ဝစွာစားရ၏။ ဘုရားသခင်သည်အမျက်တော်အရှိန်ကိုလွှတ်၍ သူစားစရာဘို့ အမျက်တော်မိုယ်းကိုရွာစေတော်မူမည်။–
၂၀း၂၄ သံလက်နက်ကိုရှောင်၍ပြေးသော်လည်း၊ ကြေးဝါလေးဖြင့်ထုတ်ချင်းခွင်းလိမ့်မည်။–
၂၀း၂၅ မြှားကိုနှုတ်လျှင်မိမိကိုယ်ထဲက ထွက်လာ၏။ အရောင်တောက်သောထားသည် သူ၏သည်းခြေ ထဲကထွက်လာ၍၊ သူသည် မိန်းမောတွေဝေလျက်နေရ၏။–
၂၀း၂၆ ခပ်သိမ်းသောဘေးတို့သည်သူ့အဘို့သိုထားလျက်ရှိကြ၏။ လူမမွေးသောမီးသည်သူ့ကိုလောင်လိမ့်မည်။ သူ၏နေရာ၌ကြွင်းသမျှသောအရာတို့ကိုလောင်လိမ့်မည်။–
၂၀း၂၇ မိုယ်းကောင်းကင်သည် သူ၏အပြစ်ကိုဘော်ပြ၍၊ မြေကြီးသည်လည်းသူ့တဘက် ၌ထလိမ့်မည်။–
၂၀း၂၈ သူ၏အိမ်၌ရှိသောဥစ္စာသည် ကွယ်ပျောက်၍၊ အမျက်တော်ထွက်သောနေ့၌ ရေကဲ့သို့စီးသွားလိမ့်မည်။–
၂၀း၂၉ ထိုသို့သောဆုလပ်ကို ဘုရားသခင်သည်လူဆိုးအားပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့သောအမွေဥစ္စာကို ဘုရားသခင်ခွဲဝေစီရင်တော်မူသည်ဟု မြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁၊၂ ယောဘပြန်၍မြွက်ဆိုသည်ကား၊– ငါ့စကားကို စေ့စေ့နားထောင်၍ ငါ့အားနှစ်သိမ့်ခြင်းကို ပြုကြလော့။–
၂၁း၃ ငါပြောရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ သည်းခံကြလော့။ ငါပြောပြီးမှ ပြက်ယယ်ပြုချင်လျှင် ပြုကြလော့။–
၂၁း၄ ငါမြည်တမ်းသောအရာနှင့်လူဆိုင်သလော။ အဘယ်ကြောင့်စိတ်မတိုသင့်သနည်း။–
၂၁း၅ ငါ့ကိုကြည့်ရှုလျက် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ သင်တို့ပစပ်ကို သင်တို့လက်နှင့်ဖုံးအုပ်ကြလော့။–
၂၁း၆ ငါသည် အောက်မေ့သောအခါ၊ မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ကိုယ်အသားသည် တုန်လှုပ်လျက်ရှိ၏။
၂၁း၇ လူဆိုးတို့သည် အသက်ရှင်ရုံမျှမက၊ အဘယ်ကြောင့်အသက်ကြီး၍ ဘုန်းစည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံကြသနည်း။–
၂၁း၈ သူတို့သားသမီးတို့သည် သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၌၎င်း၊ သူတို့အမျိုးအနွယ်သည် သူတို့ရှေ့မှောက်၌၎င်းနေရာကျကြ၏။–
၂၁း၉ သူတို့အိမ်များသည်လည်း ဘေးနှင့်လွတ်၍ငြိမ်ဝပ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်ဒဏ်ခတ်တော်မူခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။–
၂၁း၁၀ သူတို့နွားလားသည် မချွတ်မလွဲအရွယ်လိုက်တတ်၏။ နွားမသည်လည်း ဝမ်းပိုးမပျက်ဘွားတတ်၏။–
၂၁း၁၁ သူတို့သူငယ်များကို သိုးစုကဲ့သို့လွှတ်၍၊ သားသမီးတို့သည်ကခုန်တတ်ကြ၏။–
၂၁း၁၂ သူတို့သည် ပတ်သာနှင့်စောင်းကိုတီးလျက်၊ သီချင်းဆို၍ နှဲခရာမှုတ်သံနှင့် ဝမ်းမြောက်တတ်ကြ၏။–
၂၁း၁၃ ပျော်မွေ့လျက်အသက်ကာလကိုလွန်စေ၍၊ ချက်ခြင်းသေမင်းနိုင်ငံသို့ ဆင်းသက်တတ်ကြ၏။–
၂၁း၁၄ ဘုရားသခင်အားလည်း၊ ငါတို့ထံမှထွက်သွားလော့။ ကိုယ်တော်၏တရားကိုငါတို့မသိလိုဟူ၍၎င်း၊–
၂၁း၁၅ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ ငါတို့သည်ဝတ်ပြုရမည်နည်း။ သူ့ကိုဆုတောင်းလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိလိမ့်မည်နည်းဟူ၍၎င်း ဆိုတတ် ကြ၏။
၂၁း၁၆ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ကိုယ်စည်းစိမ်ကိုကိုယ်မပိုင်ကြ။ မတရားသောသူတို့၏ အကြံအစည်ကိုငါသည်ဝန်မခံ။–
၂၁း၁၇ မတရားသောသူတို့၏ မီးခွက်သည်သေ၍၊ သူတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည်အမျက်တော်ထွက်သဖြင့်၊ ဘယ်နှစ်ကြိမ်ဘေးဥပဒ်တို့ကို စီရင်တော်မူ ဘူးသည်ကို၎င်း၊–
၂၁း၁၈ သူတို့သည် လေရှေ့မှာအမှိုက်နှင့် မုန်တိုင်းတိုက်သွားသောဖွဲကဲ့သို့ ဘယ်နှစ်ကြိမ်ဖြစ်ဘူးသည်ကို၎င်း၊–
၂၁း၁၉ ဘုရားသခင်သည် သူ၏အပြစ်ကို သူ၏သားသမီးတို့အဘို့ ဘယ်နှစ်ကြိမ် သိုထားတော်မူဘူးသည်ကို၎င်း၊ သူသည်ကိုယ်တိုင်သိ၍၊–
၂၁း၂၀ ကိုယ်ပျက်စီးခြင်းကို ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်လျက်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏အမျက်တော်ကိုသောက်စိမ့်သောငှါ၊ သူ၏အပြစ်ကိုဘယ်နှစ်ကြိမ်ဆပ်ပေးတော်မူဘူး သည်ကို၎င်း သိမှတ်ကြလော့။–
၂၁း၂၁ သူနေရသော နှစ်လစေ့သောအခါ၊ သူ့သားသမီးတို့၌ ရောက်သောအမှုနှင့်သူသည် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။–
၂၁း၂၂ မြင့်သောအရပ်၌နေသောသူတို့ကို အစိုးရတော်မူသောဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူသွန်သင်လိမ့်မည်နည်း။–
၂၁း၂၃ တယောက်သောသူကား ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာစွာသေတတ်၏။–
၂၁း၂၄ သူ၏နံဖေးတို့သည် ဆူဖြိုး၍၊ အရိုးတို့လည်း ခြင်ဆီနှင့်စိုစွတ်ကြ၏။–
၂၁း၂၅ တယောက်သောသူကား တခါမျှမပျော်မွေ့၊ စိတ်ညှိုးငယ်လျက်သေတတ်၏။–
၂၁း၂၆ နှစ်ယောက်လုံးတို့သည် မခြားမနား၊ မြေမှုန့်၌အိပ်၍ တီကောင်များ ဖုံးလွှမ်းခြင်းကိုခံရကြ၏။–
၂၁း၂၇ သင်တို့သည် အောက်မေ့သောအရာ၊ ငါ့ကိုမနာလိုသောစိတ်နှင့် ဆင်ခြင်သောအရာတို့ကိုငါသိ၏။–
၂၁း၂၈ အာဏာထားတတ်သောသူ၏အိမ်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ မတရားသောသူတို့၏ ဘုံဗိမာန်တို့သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု သင်တို့သည် ဆိုကြ လိမ့်မည်။–

၂၁း၂၉ ခရီးသွားသောသူတို့ကို မမေးကြဘူးသလော။–
၂၁း၃၀ ဖျက်ဆီးရာနေ့ရက်ကာလသို့ မတရားသောသူတို့သည် ယခုဘေးလွတ်လိမ့်မည်အကြောင်း၊ ဒေါသအမျက်ခံရာနေ့ရက်ကာလသို့၊ ယခုထွက်မြောက်လိမ့်မည်အကြောင်းတည်းဟူသော သူတို့လက္ခဏာသက်သေများကိုမသိကြသလော။–
၂၁း၃၁ သူပြုသောအမှုကိုသူ့ရှေ့မှာ အဘယ်သူဘော်ပြလိမ့်မည်နည်း။ သူ၏အပြစ်နှင့်အလျောက် အဘယ်သူဆပ်ပေးလိမ့်မည်နည်း။–
၂၁း၃၂ သူသည်သင်္ချိုင်းသို့ရောက်၍၊ သူ၏သင်္ချိုင်းပုံကိုအစောင့်ထားကြလိမ့်မည်။–
၂၁း၃၃ သူသည် ချိုင့်မြေစိုင်တို့ကို ချိုနိုးထင်လိမ့်မည်။ မရေတွက်နိုင်အောင်များစွာသောသူတို့သည် သူ့ရှေ့၌သွားနှင့်သကဲ့သို့၊ သူသည်လူခပ်သိမ်းတို့ကို မိမိ
၂၁း၃၄ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့ပြန်ပြောသောစကား၌ မှုသာပါသောကြောင့်၊ အဘယ်သို့ ငါ့ကိုအချည်းနှီးနှစ်သိမ့် စေကြလိမ့်မည်နည်းဟု မြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ တဖန် တေမန်အမျိုးသား ဧလိဖတ်မြွက်ဆိုသည်ကား၊ –
၂၂း၂ လူသည် မိမိပညာအားဖြင့် မိမိအကျိုးကိုပြုစုသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်၌ ကျေးဇူးပြုနိုင်သလော။–
၂၂း၃ သင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ကျေးဇူးရှိတော်မူသလော။ သင်၏အကျင့်၌ အပြစ်မပါကြောင်းကိုထင်ရှားစေသောအားဖြင့် အကျိုး စီးပွါးရှိတော်မူသလော။–
၂၂း၄ သင့်ကိုကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ဆုံးမပေးတော်မူမည်လော။ သင်နှင့်တရားတွေ့တော်မူမည်လော။–
၂၂း၅ သင်ပြုသောဒုစရိုက်သည် အလွန်ကြီးသည်မဟုတ်လော။ သင့်အပြစ်တို့သည် မရေတွက်နိုင်အောင်များပြားသည်မဟုတ်လော။–
၂၂း၆ သင်သည် ညီအစ်ကိုပေါင်ထားသောဥစ္စာကို မတရားသဖြင့်ခံယူပြီ။ ဆင်းရဲသောသူတို့၏ အဝတ်ကိုလည်းချွတ်ယူပြီ။–
၂၂း၇ မောသောသူသောက်ဘို့ရေကိုမပေး။ ငတ်မွတ်သောသူကိုမကျွေး။–
၂၂း၈ အားကြီးသောသူမူကား မြေကိုပိုင်ရ၏။ ဂုဏ်အသရေရှိသောသူသည် နေရသောအခွင့်ကိုရ၏။–
၂၂း၉ သင်သည် မုတ်ဆိုးမတို့ကို လက်ချည်းလွှတ်လိုက်၍၊ မိဘမရှိသောသူငယ်တို့၏ လက်ကိုချိုးပြီ။–
၂၂း၁၀ ထိုကြောင့် ကျော့ကွင်းနှင့်ကျော့မိပြီး ထိတ်လန့်သောစိတ်နှင့်ပင်ပန်းရ၏။–
၂၂း၁၁ မမြင်နိုင်သောမှောင်မိုက်သည် ညှင်းဆဲ၍၊ ပြင်းစွာစီးသောရေသည် လွှမ်းမိုးရ၏။–
၂၂း၁၂ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်ဘဝဂ်ပေါ်မှာရှိတော်မူသည် မဟုတ်လော။ ကြယ်တို့သည် အဘယ်မျှလောက်မြင့်ကြသည်တကား။–
၂၂း၁၃ သို့ဖြစ်၍ သင်က၊ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သို့သိတော်မူမည်နည်း။ ထူသောတိမ်တိုက်ကွယ်လျက်နှင့် စီရင်တော်မူနိုင်မည်လော။–
၂၂း၁၄ မမြင်နိုင်အောင် ထူထပ်သောတိမ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုလွှမ်းမိုးကြ၏။ ကောင်းကင်စကြာဝဠာထိပ်ပေါ်မှာ လှည့်လည်တော်မူသည်ဟုဆိုတတ်၏။–
၂၂း၁၅ ကာလအချိန်မစေ့မှီ ဖျက်ဆီးခြင်း၊ ရေလွှမ်းမိုး၍၊ –
၂၂း၁၆ အခြေအမြစ်ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရသောသူတည်းဟူသော
၂၂း၁၇ ဘုရားသခင်အား ငါတို့ထံမှထွက်သွားလော့ဟူ၍၄င်း၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါတို့အဘို့ အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်းဟူ၍၄င်း၊ ဆိုတတ်သော အဓမ္မလူတို့ လိုက်ဘူးသော လမ်းဟောင်းကို သင်သည်လိုက်ဦးမည်လော။–
၂၂း၁၈ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်သည် သူတို့အိမ်ကို ကောင်းသောအရာနှင့်ပြည့်စေတော်မူ၏။ မတရားသောသူတို့၏ အကြံအစည်ကိုငါသည်ဝန်မခံ။–
၂၂း၁၉ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ကြည့်မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ အပြစ်ကင်းသောသူတို့သည် ထိုအဓမ္မလူတို့ကိုကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။–
၂၂း၂၀ အကယ်စင်စစ် ငါတို့ရန်သူသည် ပျက်စီးလေပြီ။ သူ၏စည်းစိမ်ကို မီးလောင်လေပြီဟု ဆိုရကြ၏။
၂၂း၂၁ ဘုရားသခင်နှင့်အကျွမ်းဝင်၍ မိဿဟာယဖွဲ့လော့။ ထိုသို့ပြုမှကောင်းစားခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။–
၂၂း၂၂ နှုတ်တော်ထွက်တရားကိုခံယူ၍ စကားတော်ကို နှလုံး၌သွင်းပါလော့။–
၂၂း၂၃ အနန္တတန်ခိုးရှင်ထံတော်သို့ပြန်လာလျှင်၊ တည်ဆောက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ သင့်အိမ်မှဒုစရိုက်ကိုပယ်ရှားလျှင်၊ –
၂၂း၂၄ ရွှေကိုမြေမှုန့်ကဲ့သို့၄င်း၊ ဩဖိရရွှေကို မြစ်၌ရှိသောကျောက်စရစ်ကဲ့သို့၄င်း သိုထားရလိမ့်မည်။–
၂၂း၂၅ ထိုအခါ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် သင်၌ရွှေရတနာ၊ သင်သုံးရသော ငွေဘဏ္ဍာဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။–
၂၂း၂၆ သင်သည် အနန္တတန်ခိုးရှင်၌မွေ့လျော်၍၊ ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြော်ရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။–
၂၂း၂၇ သင်ဆုတောင်းသောအခါ နားထောင်တော်မူမည်။ သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်း၊ သစ္စာဝတ်ဖြေရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။–
၂၂း၂၈ သင်ကြံစည်သောအကြံအစည်သည်ထမြောက်၍၊ သင်သွားသောလမ်း၌ ရောင်ခြည်ထွန်းလိမ့်မည်။–
၂၂း၂၉ သူတပါးတို့သည် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရသောအခါ၊ သင်ကချီးမြှောက်သောအခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရလိမ့်မည်။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။–
၂၂း၃၀ အပြစ်မကင်းသောသူကိုပင် ကယ်နှုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်ပြုသောအမှု သန့်ရှင်းသောအားဖြင့် သူသည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃း၁ ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ –
၂၃း၂ ယခုငါပြင်းစွာမြည်တမ်းသော်လည်း၊ ငါခံရသောဒဏ်သည် သာ၍ပြင်းပါ၏။–
၂၃း၃ ဘုရားသခင်ကို တွေ့နိုင်သောအရပ်ကို ငါသိပါစေသော။ ပလ္လင်တော်ရှေ့သို့ရောက်ပါစေသော။–

၂၃:၄ ရှေ့တော်သို့ရောက်မှ ငါသည် ကိုယ်အမှုကိုပြင်ဆင်၍၊ များစွာသောအကျိုးအကြောင်းတို့ကို လျှောက်ထားရ၏။–
၂၃:၅ ငါ့အား ပြန်ပြောမိန့်မြွက်တော်မူသော စကားတော်ကို ငါသိနားလည်ရ၏။–
၂၃:၆ မဟာတန်ခိုးတော်အားဖြင့် ငါနှင့်တရားတွေ့တော်မူမည်လော။ တွေ့တော်မမူ။ ငါ့စကားကို နားထောင်တော်မူမည်။–
၂၃:၇ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ရှေ့တော်၌ဆွေးနွေးသောအခွင့်ရှိ၍၊ တရားရှင်သည် ငါ့အမှုကို အစဉ်ရှင်းလင်းစေတော်မူမည်။–
၂၃:၈ ယခုမူကား၊ ငါတက်လျှင် ဘုရားသခင်ရှိတော်မမူ။ ဆုတ်လျှင်ကိုယ်တော်ကိုမရိပ်မိ။–
၂၃:၉ လုပ်တော်မူရာလက်ဝဲဘက်သို့သွားလျှင် ကိုယ်တော်ကိုမဖူးမတွေ့ရ။ လက်ျာဘက်၌ ပုန်းရှောင်လျက်နေတော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို မမြင်ရ။–
၂၃:၁၀ သို့သော်လည်း ငါသွားသောလမ်းကိုသိတော်မူ၏။ စစ်တော်မူခြင်းကိုခံပြီးမှ၊ ရွှေကဲ့သို့ ငါပေါ်လိမ့်မည်။–
၂၃:၁၁ ခြေတော်ရာကို အစဉ်တစိုက်ငါရှောက်သွား၍၊ ကြွတော်မူရာလမ်းကို မလွှဲမရှောင်လိုက်ပါ၏။–
၂၃:၁၂ ထားတော်မူသောပညတ်တို့ကို ငါမပယ်။ နှုတ်တော်ထွက်စကားတို့ကို ငါရင်ခွင်၌သိုထားပါ၏။–
၂၃:၁၃ သို့ရာတွင် သဘောတညီတည်းရှိတော်မူသောဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူသည်ပြောင်းလဲစေနိုင်မည်နည်း။ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူလိမ့်မည်။–
၂၃:၁၄ ငါ့အငန်းအတာကို စီရင်တော်မူ၏။ ထိုသို့သော အကြံအစည်တော်အများရှိကြ၏။–
၂၃:၁၅ ထိုကြောင့်ရှေ့တော်၌ ငါထိတ်လန့်လျက်နေ၍ ဆင်ခြင်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့ရ၏။–
၂၃:၁၆ ဘုရားသခင်သည် ငါ့စိတ်ပျက်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါ၄င်း ပြုတော်မူ၏။–
၂၃:၁၇ အကြောင်းမူကား၊ မှောင်မိုက်မရောက်မှီ ငါ့ကိုပယ်ရှင်းတော်မမူ။ ထူထပ်သောမှောင်မိုက်မှ ငါ့ကိုကွယ် ကာတော်မမူပါတကား။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄:၁ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အဘယ်ကြောင့်ကာလအချိန်တို့ကို သိုထားတော်မမူသနည်း။ နားလည်သောသူတို့သည် တရားစီရင်တော်မူရာနေ့ရက်ကို အဘယ်ကြောင့်မမြင်ရသနည်း။–
၂၄:၂ အချို့သောသူတို့သည် မြေမှတ်တိုင်တို့ကိုရွှေ့တတ်ကြ၏။ သူတပါး၏ သိုးဆိတ်တို့ကိုလုယူ၍ ကိုယ်အဘို့ထိန်းကျောင်းကြ၏။–
၂၄:၃ မိဘမရှိသောသူငယ်၏မြည်းကိုမောင်းသွား၍၊ မုတ်ဆိုးမ၏နွားကိုအပေါင်ယူကြ၏။–
၂၄:၄ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကို လမ်းလွဲစေကြ၏။ ဆင်းရဲသောပြည်သားတို့သည်စုဝေး၍ ပုန်းရှောင်လျက်နေရကြ၏။–
၂၄:၅ သူတို့သည် အလုပ်လုပ်ခြင်းငှါ တော၌ရိုင်းသောမြည်းကဲ့သို့ထွက်ရကြ၏။ စားစရာရှာခြင်းငှါ နံနက်စောစောသွား၍၊ ကိုယ်အဘို့နှင့် သားသမီးတို့အဘို့ကို တော၌တွေ့ရကြ၏။–
၂၄:၆ လယ်ပြင်၌ကား၊ ညှဉ်းဆဲသောသူ၏စပါးကိုရိတ်၍၊ သူ၏စပျစ်သီးကိုသိမ်းရကြ၏။–
၂၄:၇ ချမ်းသောကာလ၌ ကိုယ်ကိုဖုံးလွှမ်းစရာအဝတ်မရှိ။ အချည်းစည်းအိပ်ရကြ၏။–
၂၄:၈ တည်းခိုစရာတဲမရှိသောကြောင့်၊ တောင်ပေါ်၌မိုယ်းရေစိုစွတ်လျက် ကျောက်ကြားမှာခိုရကြ၏။–
၂၄:၉ အဘမရှိသောသူငယ်သည် အမိနို့နှင့်ကွာရ၏။ ဆင်းရဲသားသည် မိမိဥစ္စာကိုပေါင်ထားရ၏။–
၂၄:၁၀ အဝတ်မရှိ အချည်းစည်းလှည့်လည်၍ မွတ်သိပ်လျက်၊ သူတပါးကောက်လှိုင်းကိုထမ်းရ၏။–
၂၄:၁၁ သူတပါးအိမ်မှာ ဆီကိုကြိတ်လျက်၊ စပျစ်သီးကိုနင်းနယ်လျက် အငတ်ခံရ၏။–
၂၄:၁၂ လူတို့သည် မြို့ထဲမှာညည်းတွားကြ၏။ နာသောသူတို့သည် အော်ဟစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့ဆုတောင်းသောစကားကို ဘုရားသခင်သည် ပမာဏ ပြုတော်မမူ။
၂၄:၁၃ အချို့သောသူတို့သည် အလင်းကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ အလင်းသဘောကိုမသိ။ လင်းသောလမ်းသို့ မလိုက်တတ်ကြ။–
၂၄:၁၄ လူသတ်သည်စောစောထ၍ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူတို့ကိုသတ်တတ်၏။ ညဉ့်အခါ သူခိုးလုပ်တတ်၏။–
၂၄:၁၅ သူ့မယားကိုခိုးသောသူသည် ညဦးယံအချိန်ကိုမြော်လင့်၍၊ မိမိမျက်နှာကိုဖုံးလျက် အဘယ်သူမျှမမြင်ရဟု ဆိုတတ်၏။–
၂၄:၁၆ လူဆိုးတို့သည် ညဉ့်အချိန်၌ သူတပါး၏အိမ်ကိုဖောက်ထွင်းတတ်ကြ၏။ နေ့အချိန်၌ ပုန်းလျက်နေ၍ အလင်းကိုရှောင်တတ်ကြ၏။–
၂၄:၁၇ နံနက်ယံကိုသေမင်းအရိပ်ကဲ့သို့ထင်မှတ်၍၊ သေမင်းအရိပ်ကြောက်မက်ဘွယ်သောဘေးတို့ကို သိရကြ၏။–
၂၄:၁၈ ရေပေါ်မှာပေါ့ပါးကြ၏။ မြေပေါ်မှာကျိန်ဆဲသောအဘို့ကိုခံရ၍၊ စပျစ်ဥယျာဉ်အနီးသို့ မချဉ်းရကြ။–
၂၄:၁၉ မိုယ်းရေသည် ခန်းခြောက်ခြင်းအားဖြင့်၄င်း၊ နေပူအရှိန်အားဖြင့်၄င်း၊ ကွယ်ပျောက်တတ်သကဲ့သို့၊ မတရားသောသူသည် သေမင်းနိုင်ငံ၌ ကွယ်ပျောက် တတ်၏။–
၂၄:၂၀ သူ၏အမိသည် သူ့ကိုမေ့လျော့၍၊ တီကောင်တို့သည်မြိန်စွာစားလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှမအောက်မေ့ရ။ မတရားသောသူသည် သစ်ပင် ကဲ့သို့ကျိုးရလိမ့်မည်။
၂၄:၂၁ မတရားသောသူသည် သားမဘွားသောမိန်းမကို ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ မုတ်ဆိုးမကိုလည်း ကျေးဇူးမပြုတတ်။–
၂၄:၂၂ အားကြီးသောသူကိုပင် မိမိတန်ခိုးကြောင့်ပယ်ရှင်းတတ်၏။ ထသောအခါ လူတိုင်းကိုယ်အသက်အဘို့ စိုးရိမ်တတ်၏။–
၂၄:၂၃ သို့ရာတွင် ရဲရင့်စွာခိုလှုံရာအခွင့်ကို သူ့အားပေး၍၊ ထိုသို့သောသူတို့၏အမှုများကို ပမာဏပြုတော်မူ၏။–
၂၄:၂၄ ခဏချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်၍တဖန် ကွယ်ပျောက်၏။ နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ အခြားသောသူကဲ့သို့ အသက်ချုပ်ခြင်းကို၄င်း၊ စပါးနှံအဖျားကဲ့သို့ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို၄င်း ခံရကြ၏။–
၂၄:၂၅ သို့မဟုတ်လျှင်၊ ငါ၏မုသာအပြစ်ကို အဘယ်သူပြမည်နည်း။ ငါ၏စကားကို အဘယ်သူချေမည်နည်းဟု မြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၂၅)

၂၅း၁ တဖန် ရှုအာအမျိုးသား ဗိလဒဒ်မြွက်ဆိုသည်ကား၊ –
၂၅း၂ ဘုရားသခင်သည် အာဏာတော်နှင့်၄င်း၊ ကြောက်ရွံ့ရိုသေဘွယ်သော ဂုဏ်တော်နှင့်၄င်း ပြည့်စုံ၍၊ မြင့်သောဌာနတော်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပြုစုတော်မူ၏။ –
၂၅း၃ ဗိုလ်ခြေတော်တို့ကို ရေတွက်နိုင်သလော။ အလင်းတော်သည် အဘယ်သူကိုမလင်း ဘဲ နေသနည်း။ –
၂၅း၄ သို့ဖြစ်၍ လူသည်ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ကုသိုလ်ကိုအဘယ်သို့ရနိုင်သနည်း။ လူမိန်းမဘွားမြင်သောသူသည် အဘယ်သို့သန့်ရှင်းနိုင်သနည်း။ –
၂၅း၅ လသော်လည်း အလင်းမရှိ။ ကြယ်သော်လည်း ရှေ့တော်၌မဖြူစင်။ –
၂၅း၆ ထိုမျှမက၊ တီကောင်ဖြစ်သောလူ၊ ပိုးရွဖြစ်သောလူသားကို အဘယ်သို့ဆိုဘွယ်ရာရှိသနည်းဟု မြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၂၆)

၂၆း၁ ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ –
၂၆း၂ သင်သည် အားနည်းသောသူကို အဘယ်သို့ မစသနည်း။ လက်ကျသောသူကို အဘယ်သို့ထောက်ပင့်သနည်း။ –
၂၆း၃ မိုက်သောသူကို အဘယ်သို့အကြံပေးသနည်း။ ထူးဆန်းသောပညာကို အဘယ်သို့ပြသနည်း။ –
၂၆း၄ ဤစကားကို အဘယ်သူအားမြွက်ဆိုသနည်း။ အဘယ်သူ၏ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဟောပြောသနည်း။
၂၆း၅ အောက်အရပ်၌ သင်္ချိုင်းသားတို့နှင့်တကွ ရေများနှင့်ရေ၌နေသောသူများတို့သည် တုန်လှုပ်ကြ၏။ –
၂၆း၆ မရဏာနိုင်ငံသည် ရှေ့တော်၌လှန်လျက်ရှိ၏။ အဗဒ္ဒုန်နိုင်ငံကို ဖုံးအုပ်ခြင်းမရှိရာ။ –
၂၆း၇ မိုယ်းကောင်းကင်ကို လွတ်လပ်လဟာ၌ ကြက်တော်မူ၏။ မြေကြီးကိုအခုအခံမရှိ ဆွဲထားတော်မူ၏။ –
၂၆း၈ ထူထပ်သောမိုယ်းတိမ်တော်နှင့်ရေကိုထုတ်တော်မူ၍၊ မိုယ်းတိမ်သည် မစုတ်မပြတ်နေ၏။ –
၂၆း၉ မိုယ်းတိမ်တော်ကိုဖြန့်၍ ပလ္လင်တော်မျက်နှာကိုဖုံးအုပ်တော်မူ၏။ –
၂၆း၁၀ အလင်းနှင့်အမိုက်ဆုံမိရာအပိုင်းအခြား၌ စကြာဝဠာကိုကန့်ကွက်တော်မူ၏။ –
၂၆း၁၁ ဆုံးမတော်မူခြင်းကြောင့်၊ မိုယ်းကောင်းကင်တိုင်တို့သည်တုန်လှုပ်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက်နေကြ၏။ –
၂၆း၁၂ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာကိုဆုံးမတော်မူ၏။ ပညာတော်အားဖြင့် သူ၏မာနကို ချိုးဖျက်တော်မူ၏။ –
၂၆း၁၃ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် မိုယ်းကောင်းကင်တန်ဆာများကိုပြင်၍၊ လျင်မြန်သော နဂါးကိုလည်းဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ –
၂၆း၁၄ ဤရွေ့ကား၊ အမှုတော်အရိပ်အမြွက်သာဖြစ်၏။ စကားတော်အသံ အနည်းငယ်ကိုသာနားကြားရ၏။ တန်ခိုးတော်မိုယ်းကြိုးသံကို အဘယ်သူ နားလည်နိုင်သနည်းဟု မြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၂၇)

၂၇း၁ ယောဘသည် လင်္ကာစကားကို ဆက်၍မြွက်ဆိုသည်ကား၊ –
၂၇း၂ ငါ့ကို အမှုရှုံးစေတော်မူသောဘုရားသခင်၊ ငါ့ဝိညာဉ်ကို ညှဉ်းဆဲတော်မူသောအနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အသက်ရှင်တော်မူသည်မှန်လျှင်၊ –
၂၇း၃ ငါ့အသက်ရှင်လျက်၊ ငါ့နှာခေါင်း၌ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော အသက်တည်သမျှကာလပတ်လုံး၊ –
၂၇း၄ တခါမျှ အဓမ္မစကားကို ငါ့နှုတ်မမြွက်။ လှည့်စားသောစကားကို ငါ့လျှာဖြင့်ငါမပြောဘဲနေမည်။ –
၂၇း၅ သင်တို့သဘောဖြောင့်သည်ဟု ဝန်ခံသောစကားသည် ငါနှင့်ဝေးပါစေသော။ ငါသည်ကိုယ်သဘော ဖြောင့်သည်ကိုသေသည်တိုင်အောင်မငြင်း။ –
၂၇း၆ ငါသည် တရားသောအကျင့်ကိုလက်မလွှတ်၊ စွဲကိုင်လျက်နေမည်။ အသက်ရှင်သမျှကာလပတ်လုံး ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်ကိုအပြစ်မတင်ရ။
၂၇း၇ ငါ့ရန်သူသည် ဆိုးသောသူကဲ့သို့၄င်း၊ ငါ့တဘက်၌ထသောသူသည် မဖြောင့်မတ်သောသူကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်ပါစေသော။ –
၂၇း၈ အဓမ္မလူသည် ဆုံးခြင်းသို့ရောက်၍၊ အသက်ဝိညာဉ်ကို ဘုရားသခင်နှုတ်တော်မူသောအခါ အဘယ်မြော်လင့်စရာရှိသေးသနည်း။ –
၂၇း၉ ထိုအမှုရောက်သောအခါ၊ သူအော်ဟစ်ခြင်းကို ဘုရားသခင်နားထောင်တော်မူမည်လော။ –
၂၇း၁၀ ထိုသူသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်၌မွေ့လျော်လိမ့်မည်လော။ ဘုရားသခင်ကို အစဉ်ပဌနာပြုလိမ့်မည်လော။
၂၇း၁၁ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်တို့ကို သင်တို့အားငါပြသမည်။ အနန္တတန်ခိုးရှင်ကြံစည်တော်မူ သောအရာတို့ကို ငါထိမ်ဝှက်၍မထား။ –
၂၇း၁၂ သင်တို့သည်ကိုယ်တိုင်သိမြင်လျက်၊ ဤမျှလောက်အချည်းနှီးသောစိတ်ကို အဘယ်ကြောင့်ပြုစုကြသနည်း။ –
၂၇း၁၃ လူဆိုးအား ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောဆုလပ်၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်၏လက်တော်မှ ခံရသောအမွေဥစ္စာဟူမူကား၊ –
၂၇း၁၄ သူ၏ သားသမီးများပြားသော်လည်း ထားစာဖြစ်ကြ၏။ မွတ်သိပ်ခြင်းကိုလည်း ခံရကြ၏။ –
၂၇း၁၅ သူ၌ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့ကို သေမင်းသင်္ဂြိုဟ်လိမ့်မည်။ သူ၏မုတ်ဆိုးမတို့သည် ငိုကြွေးခြင်းကိုမပြုရကြ။ –
၂၇း၁၆ သူသည် ငွေကိုမြေမှုန့်ကဲ့သို့ပုံ၍၊ အဝတ်တန်ဆာကို ရွှံ့ကဲ့သို့ပြင်ဆင်သော်လည်း၊ –
၂၇း၁၇ ထိုအဝတ်တန်ဆာကို ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဝတ်ဆင်လိမ့်မည်။ ထိုငွေကို အပြစ်ကင်းသောသူသည် ဝေငှလိမ့်မည်။ –
၂၇း၁၈ သူဆောက်သောအိမ်သည် ပိုးရွအိမ်ကဲ့သို့၄င်း၊ ကင်းတဲကဲ့သို့၄င်းဖြစ်၏။ –
၂၇း၁၉ ထိုရတတ်သောသူသည် သေသောအခါသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုမခံရ။ မျက်စိတမှိတ်၌ ဆုံးရှုံးပြီ။ –
၂၇း၂၀ ထသောရေကဲ့သို့ ဘေးဥပဒ်တို့သည် သူ့ကိုလိုက်တတ်၏။ ညဥ့်အခါ မိုယ်းသက်မုန်တိုင်း တိုက်သွားတတ်၏။ –
၂၇း၂၁ အရှေ့လေလွှင့်၍ သူသည် မိမိနေရာ၌မတည်။ လေအဟုန်ဖြင့် ပါသွားတတ်၏။ –

၂၇း၂၂ ဘုရားသခင်သည် မသနားဘဲဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့် လက်တော်မှလွတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိလိမ့်မည်။–
၂၇း၂၃ လူတို့သည် လက်ခုပ်တီး၍ ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုလျက်၊ သူ့ကိုမောင်းကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၂၈)

၂၈း၁ ငွေလိုက်သောငွေကြောင်းသည်စင်စစ်ရှိ၏။ လူစစ်တတ်သောရွှေနေရာလည်းရှိ၏။–
၂၈း၂ သံကိုမြေကြီးထဲက တူးယူတတ်၏။ ကျောက်ကိုချက်၍ ကြေးနီကိုရတတ်၏။–
၂၈း၃ လူသည်မှောင်မိုက်ကိုပျောက်စေတတ်၏။ အဆုံးတိုင်အောင်ငှင်းမှောင်မိုက်ကျောက်၊ သေမင်းအရပ်တိုင်အောင်ငှင်းလိုက်၍ စစ်တတ်၏။–
၂၈း၄ တောင်ခြေရင်း၌တွင်းတူး၍၊ ခြေဖြင့်ကိုယ်ကိုမထောက်ဘဲဆင်း၍၊ လူနေရာကို စွန့်သွားတတ်၏။–
၂၈း၅ မြေသည် စားစရာကိုပေးတတ်သော်လည်း၊ အောက်အရပ်၌ မီးဖြင့်ပျက်သကဲ့သို့ အပျက်ခံရ၏။–
၂၈း၆ သူ၏ကျောက်တို့သည် ကျောက်နီနေရာဖြစ်၏။ မြေမှုန့်လည်းရွှေဖြစ်၏။–
၂၈း၇ အဘယ်ငှက်မျှမသိ၊ လင်းတမျက်စိလည်း မမြင်သေးသောလမ်းရှိ၏။–
၂၈း၈ ထိုလမ်းကိုသားရဲမနင်း၊ ခြင်္သေ့မရှောက်သေး။–
၂၈း၉ လူသည် ကျောက်ပေါ်မှာလက်တင်၍၊ တောင်တို့ကိုခြေရင်းတိုင်အောင် မှောက်တတ်၏။–
၂၈း၁၀ ကျောက်တို့တွင် ရေစီးစေတတ်၏။ သူ၏မျက်စိသည် ထူးဆန်းသောအရာရှိသမျှတို့ကို ကြည့်မြင်တတ်၏။–
၂၈း၁၁ စီးသောရေကိုတဖန်ဖြတ်၍၊ ဝှက်ထားသောအရာတို့ကို ထုတ်ဘော်တတ်၏။
၂၈း၁၂ သို့ရာတွင်၊ ပညာကိုအဘယ်မှာတွေ့ရလိမ့်မည်နည်း။ ဉာဏ်သည်လည်း အဘယ်အရပ်၌နေသနည်း။–
၂၈း၁၃ ဉာဏ်ပညာအဘိုးကိုလူမသိနိုင်။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌ ရှာ၍မတွေ့နိုင်။–
၂၈း၁၄ နက်နဲသောအရပ်က ငါ၌မရှိ။ ပင်လယ်ကလည်း၊ ငါ၌မရှိဟုဆိုတတ်၏။–
၂၈း၁၅ ရွှေစင်ကိုပေး၍ ပညာကိုမရ။ ငွေကိုချိန်၍ ပညာအဘိုးကိုမမှီနိုင်။–
၂၈း၁၆ သြဖိရရွှေ၊ မြတ်သောရှပ်ကျောက်၊ နီလာကျောက်နှင့် ဝယ်သော်လည်းမရနိုင်။–
၂၈း၁၇ ရွှေဖြစ်စေ၊ ကျောက်သလင်းဖြစ်စေမမှီနိုင်။ ရွှေစင်တန်ဆာများနှင့် ဖယ်လှည့်၍မရနိုင်။–
၂၈း၁၈ သန္တာနှင့်ပုလဲကို ပြောစရာမရှိ။ ပညာသည် ပတ္တမြားထက် သာ၍အဘိုးကြီး၏။–
၂၈း၁၉ ကုရှဥဿဘယားသည် မမှီနိုင်။ အမြတ်ဆုံးသော ရွှေနှင့်ဝယ်၍မရနိုင်။
၂၈း၂၀ သို့ဖြစ်၍ ပညာသည် အဘယ်ကလာသနည်း။ ဉာဏ်သည် အဘယ်ဆီမှာနေရာကျသနည်း။
၂၈း၂၁ အသက်ရှင်သောသတ္တဝါတစုံတယောက်မျှ ကြည့်၍မမြင်နိုင်။ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည် ရှာ၍မတွေ့နိုင်။–
၂၈း၂၂ အဗဒ္ဒုန်မင်းနှင့်သေမင်းတို့က၊ ပညာ၏သိတင်းကိုနားနှင့် ကြားရုံမျှသာရှိသည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။–
၂၈း၂၃ ဘုရားသခင်သာလျှင် ပညာလမ်းကိုနားလည်တော်မူ၏။ ပညာနေရာအရပ်ကို သိတော်မူ၏။–
၂၈း၂၄ လေကိုချိန်လျက်၊ ရေကိုလည်းခြင်လျက်၊
၂၈း၂၅ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်ကြည့်ရှု၍၊ ကောင်းကင်အောက်၌ ရှိသမျှတို့ကိုမြင်တော်မူ၏။–
၂၈း၂၆ မိုဃ်းရွာမှုကိုစီရင်၍၊ မိုဃ်းကြိုးလျှပ်စစ်ပြက်ရာလမ်းကို ဖန်ဆင်းသောအခါ၊–
၂၈း၂၇ ပညာကိုမြင်၍ ဘော်ပြတော်မူ၏။ ပညာတရားကိုထား၍ စုံစမ်းတော်မူ၏။–
၂၈း၂၈ လူတို့အားလည်း ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည်ပညာဖြစ်ကြောင်းနှင့်၊ ဒုစရိုက်ကိုရှောင်ခြင်း သည်ဉာဏ်ဖြစ်ကြောင်းကို မိန့်တော်မူပြီ ဟုမြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၂၉)

၂၉း၁ ယောဘသည် လင်္ကာစကားကိုဆက်၍မြွက်ဆိုသည်ကား၊–
၂၉း၂ ငါသည် လွန်လေပြီးသောနှစ်၊ လ၊ ဘုရားသခင်စောင့်မတော်မူသောနေ့ရက်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့တဖန်ဖြစ်ပါစေ။–
၂၉း၃ ထိုအခါ ဘုရားသခင်၏မီးခွက်သည် ငါ့ခေါင်းပေါ်မှာထွန်းလင်းသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအလင်းကိုငါအမှီပြုလျက်၊ မိုက်သောအရပ်၌ ရှောက်သွားနိုင်၏။–
၂၉း၄ ငါ့အသက်ပျိုသောကာလ၊ ငါ့အိမ်၌ဘုရားသခင်နှင့်မိဿဟာယဖွဲ့ရသောအခွင့်ရှိသောကာလ၌၊ ငါဖြစ်သကဲ့သို့တဖန်ဖြစ်ပါစေ။–
၂၉း၅ ထိုအခါ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ဘက်၌ရှိတော်မူ၏။ ငါ့သားသမီးတို့သည်လည်း ငါ့ကိုဝိုင်းလျက်နေကြ၏။–
၂၉း၆ ထိုအခါ ငါသွားသောလမ်း၌ နို့ရည်စီးလေ၏။ ကျောက်ခဲသည်လည်း ငါ့အဘို့ဆီကိုသွန်းလောင်းလေ၏။–
၂၉း၇ ငါသည် မြို့အလယ်၌ရှောက်သွား၍၊ မြို့တံခါးသို့သွားလျက်၊ လမ်း၌ထိုင်ရာကို ပြင်ဆင်လျက်နေစဉ်တွင်၊–
၂၉း၈ လူပျိုတို့သည် ငါ့ကိုမြင်သဖြင့်ပုန်းရှောင်၍နေကြ၏။ အသက်ကြီးသူတို့သည်လည်းထ၍ မတ်တတ်နေကြ၏။–
၂၉း၉ မင်းသားတို့သည် စကားမပြောဘဲနေ၍၊ မိမိတို့နှုတ်ကိုလက်နှင့်ပိတ်ကြ၏။–
၂၉း၁၀ မှူးမတ်တို့သည်လည်းတိတ်ဆိတ်စွာနေ၍၊ သူတို့လျှာသည်အာခေါင်၌ကပ်လေ၏။–
၂၉း၁၁ လူတို့သည် ငါ့စကားသံကိုကြားသောအခါကောင်းကြီးပေးကြ၏။ ငါ့ကိုမြင်သောအခါချီးမွမ်းကြ၏။–
၂၉း၁၂ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ဆင်းရဲသောသူ၊ မိဘမရှိသောသူ၊ ကိုးကွယ်ရာမရသောသူ အော်ဟစ်သောအခါကယ်တင်တတ်၏။–
၂၉း၁၃ ပျက်လုသောသူ ကောင်းကြီးပေးခြင်းကိုငါခံရ၏။ မုတ်ဆိုးမ စိတ်နှလုံးကိုရွှင်လန်းစေ၏။–

၂၉း၁၄ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီကို အဝတ်လုပ်၍ ငါဝတ်ဆင်၏။ တရားသည် ငါ့ဝတ်လုံ၊ ငါ့ပေါင်းဖြစ်၏။–
၂၉း၁၅ မျက်စိကန်းသောသူတို့အား ငါသည်မျက်စိဖြစ်၏။ ခြေဆွံ့သောသူတို့အား ခြေဖြစ်၏။–
၂၉း၁၆ ဆင်းရဲသောသူတို့၏ အဘဖြစ်၏။ အသိအကျွမ်းမရှိသောသူတို့၏အမှုကို ငါနားထောင်၏။–
၂၉း၁၇ မတရားသောသူ၏အစွယ်တို့ကိုငါချိုး၍ သူလုယူကိုက်စားသောအရာကိုနှုတ်၏။–
၂၉း၁၈ ငါသည် ကိုယ်အသိုက်၌သေရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ငါ့အသက်ရှင်သောနေ့ရက်တို့သည် သဲလုံးနှင့်အမျှများပြားလိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့၏။–
၂၉း၁၉ ငါ့အမြစ်သည် ရေနားမှာပြန့်ပွါး၏။ ဆီးနှင်းသည် တညဉ့်လုံး ငါ့အခက်အလက်၌ကျ၏။–
၂၉း၂၀ ငါ့ဘုန်းသည်အစဉ်ပွင့်လန်းလျက်၊ ငါ့လေးသည်လည်း ငါ့လက်၌အားဖြည့်လျက်ရှိ၏။–
၂၉း၂၁ သူတပါးတို့သည် ငါ့စကားကိုနားထောင်၍၊ ငါပေးသောအကြံကိုငံ့လင့်လျက် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။–
၂၉း၂၂ ငါပြောပြီးသည်နောက် သူတို့သည်ပြန်၍မပြော။ ငါ့စကားသည် သူတို့အပေါ်မှာရေစက်ကဲ့သို့ကျ၏။–
၂၉း၂၃ မိုဃ်းရေကို ငံ့လင့်သကဲ့သို့ ငါ့ကိုငံ့လင့်လျက်၊ နောက်ကျသောမိုဃ်းရေကို ခံချင်သကဲ့သို့၊ သူတို့သည် ပစပ်ကိုကျယ်ကျယ်ဖွင့်လျက်နေကြ၏။–
၂၉း၂၄ ငါသည်ပြုံးလျက်သူတို့ကို ကြည့်ရှုသောအခါ၊ သူတို့သည်မယုံနိုင်ကြ။ ငါ့မျက်နှာ၏ အလင်းကိုလည်း မပျောက်စေကြ။–
၂၉း၂၅ ငါသည် သူတို့လမ်းကိုပဲ့ပြင်၍ အမြတ်ဆုံးသောနေရာ၌ထိုင်၏။ ဗိုလ်ခြေအလုံးအရင်းနှင့်တကွ ရှင်ဘုရင်ကဲ့သို့၄င်း၊ ညှိုးငယ်သောသူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေသောသူကဲ့သို့၄င်းငါဖြစ်၏။

အခန်းကြီး (၃၀)

၃၀း၁ ယခုမူကား၊ ငါ့ထက်အသက်ငယ်သောသူတို့သည် ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ သူတို့အဘများကို ငါသည်ရွံရှာ၍၊ ငါ့သိုးစုကိုစောင့်သောခွေးတို့တွင်မျှ နေရာမပေး။–
၃၀း၂ သူတို့သည် အစွမ်းသတ္တိကုန်ပြီးမှ ငါ့အမှုကိုအဘယ်သို့ဆောင်ရွက်နိုင်သနည်း။–
၃၀း၃ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောကြောင့်၊ သူတပါးများနှင့်မပေါင်းဘော်။ နက်နဲသောတောအရပ်နှင့် လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်သို့ပြေးကြ၏။
၃၀း၄ စားစရာဘို့ ချုံဖုတ်နားမှာ မလွှမြက်ကိုရိတ်၍၊ ရသမ်မြစ်ကိုလည်းတူးကြ၏။–
၃၀း၅ လူနေရာမှနှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရ၍၊ သူခိုးကိုလိုက်သကဲ့သို့ သူတပါးတို့သည်လိုက်၍ အော်ဟစ်ကြ၏။–
၃၀း၆ ကြောက်မက်ဘွယ်သောတောင်ကြား၊ မြေတွင်း၊ ကျောက်ခေါင်း၌နေကြ၏။–
၃၀း၇ ချုံဖုတ်အောက်မှာ မြည်တမ်းလျက်၊ ဆူးပင်အောက်မှာ စုဝေးလျက်နေကြ၏။–
၃၀း၈ လူမိုက်သား၊ လူယုတ်သားဖြစ်၍၊ အရပ်ရပ်နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရကြ၏။
၃၀း၉ ယခုမူကား၊ ငါသည် သူတို့သီချင်းဆိုရာ၊ ကဲ့ရဲ့ပုံခိုင်းရာဖြစ်ပါသည်တကား။–
၃၀း၁၀ ငါ့ကိုရွံရှာ၍ ဝေးစွာရှောင်တတ် ကြ၏။ ငါ့မျက်နှာကို တံထွေးနှင့်မထွေးဘဲ မနေကြ။–
၃၀း၁၁ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုလေးနှင့်ပစ်၍ ညှဉ်းဆဲတော်မူသောကြောင့်၊ သူတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာဇက်ကြိုးကိုလွှတ်တတ်ကြ၏။–
၃၀း၁၂ သူငယ်တို့သည် ငါ့လက်ျာဘက်၌ထ၍၊ ငါ့ခြေကိုတွန်းကြ၏။ ငါ့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ လမ်းဖို့ကြ၏။–
၃၀း၁၃ ငါ့လမ်းကိုဖျက်၍ ငါ့ကိုလဲစေခြင်းငှါ ကြိုးစားကြ၏။ သူတို့တွင် သတိပေးသောသူမရှိ။–
၃၀း၁၄ ကျယ်သောတွင်းပေါက်၌ဝင်သကဲ့သို့၊ ငါ့ကိုတိုက်၍ ဖြိုဖျက်ရာကိုခိုလှုံလျက်၊ ငါ့ထံသို့ တဟုန်တည်းပြေးလာကြ၏။–
၃၀း၁၅ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအရာတို့သည် ငါ့အပေါ်သို့ရောက်၍၊ လေတိုက်သကဲ့သို့ ငါ့ဘုန်းကိုလိုက်သဖြင့်၊ ငါ့စည်းစိမ်သည် မိုဃ်းတိမ်ကဲ့သို့လွင့်ကုန်ပြီ။
၃၀း၁၆ ယခုမူကား၊ ငါ့နှလုံးကြေကွဲပြီ။ ဒုက္ခဆင်းရဲခံရာကာလသည် ငါ့ကိုမှီပြီ။–
၃၀း၁၇ ညဉ့်အခါ ငါ့အရိုးတို့သည် အလွန်ကိုက်ခဲ၍ ငါ့အကြောတို့သည် သက်သာခြင်းမရှိရကြ။–
၃၀း၁၈ ငါ့အနာသည် ပြင်းထန်သဖြင့်၊ အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့၊ ငါ့ကိုဖုံးလွှမ်း၍ အင်္ကျီလည်စွပ်ကဲ့သို့ ငါ့ကိုစည်းလျက်နေ၏။–
၃၀း၁၉ ငါ့ကိုရွံ့ထဲသို့ တွန်းချတော်မူသဖြင့်၊ ငါသည်မြေမှုန့်နှင့်မီးဖိုပြာကဲ့သို့ ဖြစ်လေပြီ။–
၃၀း၂၀ ကိုယ်တော်အား အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သော်လည်း ကြားတော်မမူ။ အကျွန်ုပ်သည် မတ်တတ်နေသော်လည်း မှတ်တော်မမူ။–
၃၀း၂၁ အကျွန်ုပ်ကိုကြမ်းတမ်းစွာပြု၍၊ အားကြီးသောလက်တော်နှင့်ညှဉ်းဆဲတော်မူ၏။–
၃၀း၂၂ အကျွန်ုပ်ကိုချီသွား၍၊ လေကိုစီးစေသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ကိုယ်ခန္ဓာကိုဖြုတ်လွှင့်တော်မူ၏။–
၃၀း၂၃ သေခြင်းသို့၄င်း၊ အသက်ရှင်သောသူခပ်သိမ်းတို့အဘို့စီရင်သောနေရာသို့၄င်း၊ အကျွန်ုပ်ကိုပို့ဆောင်တော်မူသည်ဟု အကျွန်ုပ်သိပါ၏။–
၃၀း၂၄ ဘုရားသခင်သည်လက်ဆန့်တော်မူသောအခါ၊ တောင်းပန်သော်လည်းအချည်းနှီးဖြစ်၏။– ဖျက်ဆီးတော်မူသောအခါ၊ အော်ဟစ်သော်လည်း ကျေးဇူးမရှိ။–
၃၀း၂၅ အမှုရောက်သောသူတို့အတွက် ငါငိုကြွေးဘူးပြီမဟုတ်လော။ ဆင်းရဲသောသူတို့အတွက် ငါစိတ်နာကြဉ်းဘူးပြီမဟုတ်လော။–
၃၀း၂၆ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် ကောင်းကျိုးကိုမြော်လင့်သောအခါ ဘေးရောက်လာ၏။ အလင်းကိုတောင့်တသောအခါ မှောင်မိုက်ဖြစ်၏။–
၃၀း၂၇ ငါ့အသည်းသည် ပူလောင်၍ငြိမ်းခြင်းမရှိ။ ဒုက္ခဆင်းရဲခံရာကာလသည် ငါ့ကိုတွေ့မိပြီ။–
၃၀း၂၈ နေရောင်ကွယ်၍ မှောင်မိုက်၌လှည့်လည်ရ၏။ ပရိသတ်အလယ်၌ မတ်တတ်နေ၍ကြွေးကြော်ရ၏။–
၃၀း၂၉ မြေခွေးတို့နှင့် ညီအစ်ကိုတော်၏။ ကုလားအုပ်ငှက်တို့နှင့်ပေါင်းဘော်ရ၏။–
၃၀း၃၀ အသားမည်းလျက်၊ အရိုးပူလောင်လျက်ရှိ၏။ ငါ့စောင်းသည် ညည်းတွားသောအသံ၊ ငါ့ပုလွေသည် ငိုကြွေးသောအသံကိုသာပေးတတ်၏။

အခန်းကြီး (၃၁)

၃၁း၁ ငါသည် အပျိုကိုမျှမကြည့်ရှုမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်မျက်စိနှင့် ပဋိညာဉ်ဝန်ခံခြင်းကိုပြုပြီ။–

၃၁း၂ သို့မဟုတ် အထက်အရပ်ကဘုရားသခင်သည်အဘယ်ကျေးဇူးကိုငှင်း၊ မြင့်ရာအရပ်က အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အဘယ်သို့သောအမွေဥစ္စာကိုငှင်း ပေးတော်မူ မည်နည်း။–

၃၁း၃ ဆိုးသောသူတို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ငှင်း၊ မတရားသဖြင့်ကျင့်သောသူတို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ငှင်း ရောက်ရကြမည်မဟုတ်လော။–

၃၁း၄ ဘုရားသခင်သည် ငါသွားရာလမ်းတို့ကို မြင်တော်မူသည်မဟုတ်လော။ ငါ့ခြေရာရှိသမျှတို့ကို ရေတွက်တော်မူသည်မဟုတ်လော။–

၃၁း၅ မုသာလမ်းသို့ငါလိုက်မိသော်ငှင်း၊ လှည့်စားခြင်းငှါငါပြေးမိသော်ငှင်း၊–

၃၁း၆ မှန်သောချိန်ခွင်၌ ငါ့ကိုချိန်ပါစေ။ ဘုရားသခင်သည် ငါဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုသိတော်မူပါစေ။–

၃၁း၇ ငါသည် လမ်းလွှဲမိသော်ငှင်း၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ငါ့မျက်စိအလိုသို့လိုက်မိသော်ငှင်း၊ ငါ့လက်၌အညစ်အကြေးကပ်မိသော်ငှင်း၊–

၃၁း၈ ငါကြဲသောမျိုးစေ့၏ အသီးအနှံကို သူတပါးစားပါစေ။ ငါ့ပျိုးပင်များကို သူတပါးနှုတ်ပါစေ။–

၃၁း၉ သူ့မယားကိုငါတပ်မက်မိသော်ငှင်း၊ အိမ်နီးချင်းတံခါးနားမှာ ငါချောင်းမိသော်ငှင်း၊–

၃၁း၁၀ ငါ့မယားသည် သူတပါးထံ၌ကြိတ်ဆုံကြိတ်ရပါစေ။ သူတပါးသည် ငါ့မယားကိုရှုတ်ချပါစေ။–

၃၁း၁၁ ငါသည် ထိုသို့ပြုမိလျှင်အပြစ်ကြီး၏။ ရာဇဝတ်ခံထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။–

၃၁း၁၂ ထိုအပြစ်သည် အကုန်အစင်လောင်သောမီး၊ ငါ့စည်းစိမ်ရှိသမျှကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောမီးဖြစ်၏။–

၃၁း၁၃ ငါ့ကျွန်နှင့်ငါ့ကျွန်မသည် ငါနှင့်တရားတွေ့စရာအမှုရှိသောအခါ၊ ငါနားမထောင်ဘဲနေမိလျှင်၊–

၃၁း၁၄ ဘုရားသခင်ထတော်မူသောအခါ အဘယ်သို့ငါပြုရမည်နည်း။ စစ်ကြောတော်မူသောအခါ အဘယ်သို့ပြန်လျှောက်ရမည်နည်း။–

၃၁း၁၅ ငါ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုလည်းဖန်ဆင်းတော်မူသည်မဟုတ်လော။ တပါးတည်းသောဘုရားသည် ငါတို့နှစ်ယောက်ကို အမိဝမ်းထဲ၌ ဖန်ဆင်းတော်မူသည်မဟုတ်လော။

၃၁း၁၆ ငါသည် ဆင်းရဲသားတောင့်တသောအရာကို မပေးဘဲနေဘူးသလော။ မုတ်ဆိုးမ မျက်စိကိုပျက်စေခြင်းငှါ ပြုဘူးသလော။–

၃၁း၁၇ မိဘမရှိသောသူတို့အား စားစရာကိုမမျှဘဲ၊ ငါတယောက်တည်း စားဘူးသလော။–

၃၁း၁၈ ဆင်းရဲသားသည် အဘထံမှာနေသကဲ့သို့၊ ငါ့အသက်ငယ်စဉ်ကာလမှစ၍ ငါနှင့်အတူကျွေးမွေးခြင်းကိုခံပြီ။ ငါသည်ဘွားမြင်သောနေ့မှစ၍ မုတ်ဆိုးမကို မစပြီ။–

၃၁း၁၉ အဝတ်မရှိသောကြောင့် သေခြင်းသို့ရောက်သောသူ တစုံတယောက်နှင့်၊ ခြုံစရာမရှိဘဲ ဆင်းရဲစွာနေသောသူ တစုံတယောက်ကို ငါမြင်၍။–

၃၁း၂၀ သူ၏ခါးသည် ငါ့ကိုကောင်းကြီးမပေး။ ငါ့သိုးမွေးအားဖြင့် မနွေးဘဲနေသော်ငှင်း၊–

၃၁း၂၁ ရုံးတော်တွင် ငါ့ဘက်၌နေသောမင်းကို ငါသည်မြင်၍၊ မိဘမရှိသောသူကို ညှဉ်းဆဲမိသော်ငှင်း၊–

၃၁း၂၂ ငါ့လက်မောင်းသည် ပခုံးကကျပါစေ။ ငါ့လက်ရိုးကျိုးပါစေ။–

၃၁း၂၃ ငါသည် ဘုရားသခင်ဖျက်ဆီးတော်မူခြင်းဘေးကို ကြောက်ရွံ့၍၊ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကြောင့် မပြစ်မှားဝံ့ဘဲနေပါပြီ။–

၃၁း၂၄ ငါသည် ရွှေကိုကိုးစား၍ရွှေစင်အား၊ သင်သည် ငါခိုလှုံရာဖြစ်၏ဟုဆိုမိသော်ငှင်း၊–

၃၁း၂၅ ငါ၌ စည်းစိမ်ကြီး၍ များစွာသောဥစ္စာရတတ်သောကြောင့်၊ ငါဝါကြွားဝမ်းမြောက်မိသော်ငှင်း၊–

၃၁း၂၆ ရောင်ခြည်ထွက်သောနေ၊ ထွန်းလင်းလျက်သွားသောလကို ငါကြည့်ရှုသောအခါ၊–

၃၁း၂၇ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် တိတ်ဆိတ်စွာနူးညွတ်၍ ငါ့လက်ကိုငါနမ်းမိသော်ငှင်း၊–

၃၁း၂၈ ရာဇဝတ်ခံထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။ အထက်အရပ်၌ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုငြင်းပယ်ရာရောက်၏။–

၃၁း၂၉ ငါ့ကိုမုန်းသောသူသည် ပျက်စီးသောအခါ ငါဝမ်းမြောက်သလော။ သူ၌ဘေးရောက်သောအခါ ငါဝါကြွားသလော။–

၃၁း၃၀ ငါသည် သူ့အသက်ကိုကျိန်ဆဲ၍၊ ကိုယ်နှုတ်၌ အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါအခွင့်မပေး။–

၃၁း၃၁ ငါ့အိမ်သူအိမ်သားတို့က၊ အဘယ်သူသည် ငါတို့သခင်၏အမဲသားကို တောင့်တ၍မဝဘဲနေရသနည်းဟု မဆိုတတ်သလော။–

၃၁း၃၂ ဧည့်သည်သည်လမ်း၌ ညဉ့်ကိုမလွန်ရမည်အကြောင်း၊ ငါသည် ခရီးသွားသောသူတို့အား ကိုယ်တံခါးကိုဖွင့်ထားပြီ။–

၃၁း၃၃ ငါသည် လူပြုတတ်သကဲ့သို့၊ ကိုယ်ဒုစရိုက်ကိုဖုံး၍၊ ကိုယ်ရင်ထဲ၌ ကိုယ်အပြစ်ကိုဝှက်ထားဘူးသလော။–

၃၁း၃၄ ထိုသို့ပြုမိလျှင်၊ ကြီးသောပရိသတ်ရှေ့မှာ ငါ့မျက်နှာပျက်ပါစေ။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကဲ့ရဲ့၍ငါ့အရှက်ကွဲပါစေ။ အိမ်ပြင်သို့မထွက်ဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာနေရ ပါစေ။–

၃၁း၃၅ တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့စကားကိုနားထောင်ပါစေသော။ ငါ့လက်မှတ်ကိုငါပေးမည်။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ကို စစ်ကြောတော်မူပါစေ။ ငါ့တရား တွေ့ဘက်သည် စာထားပါစေ။–

၃၁း၃၆ အကယ်စင်စစ်ထိုစာကိုပခုံးပေါ်မှာ ငါတင်ထားပါမည်။ ပေါင်းကဲ့သို့ဆောင်းပါမည်။–

၃၁း၃၇ ငါသည် ကိုယ်အပြုအမူအလုံးစုံတို့ကို ဘော်ပြပါမည်။ မင်းကဲ့သို့ အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်ပါမည်။–

၃၁း၃၈ ငါ့မြေသည် ငါ့ကိုအပြစ်တင်သဖြင့်၊ အော်ဟစ်၍ လည်ချောင်းတို့သည်တညီတည်း မြည်တမ်းသော်ငှင်း၊–

၃၁း၃၉ စရိတ်မကုန်ဘဲမြေအသီးအနှံကိုငါစား၍ မြေဆိုင်သောသူတို့ကိုညှဉ်းဆဲမိသော်ငှင်း၊–

၃၁း၄၀ စပါးပင်အတွက် ဆူးပင်ပေါက်ပါစေ။ မုယောပင်အတွက် ဗောရှပင်ပေါက်ပါစေဟု မြွက်ဆို၏။ ယောဘမြွက်ဆိုသောစကားပြီး၏။–

အခန်းကြီး (၃၂)

၃၂း၁ ထိုသို့ ယောဘသည် မိမိဖြောင့်မတ်သည်ဟု ထင်သောကြောင့်၊ ထိုသူသုံးယောက်တို့သည် ပြန်၍မပြောဘဲနေကြ၏။–
၃၂း၂ ထိုအခါ ဗုဇအမျိုးအာရအနွယ်ဖြစ်သော ဗာရခေလသားဧလိဟုသည် အမျက်ထွက်၏။ ယောဘသည် ဘုရားသခင်ထက် မိမိဖြောင့်မတ်ကြောင်းကိုပြသောကြောင့်၊ ယောဘကိုအမျက်ထွက်၏။–
၃၂း၃ ယောဘ၏အဆွေခင်ပွန်းသုံးယောက်တို့သည် ပြန်၍မပြောနိုင်သော်လည်း၊ ယောဘ၌ အပြစ်ရှိသည်ဟု စီရင်ကြသောကြောင့်၊ သူတို့ကိုလည်း အမျက် ထွက်၏။–
၃၂း၄ ဧလိဟုသည် သူတို့ထက်အသက်ငယ်သောကြောင့်၊ ယောဘပြောသောစကား မကုန်မှီတိုင်အောင်ဆိုင်းလင့်လျက်နေ၏။–
၃၂း၅ ထိုသူသုံးယောက်တို့သည် ပြန်၍ပြောစရာစကားမရှိကြောင်းကို သိမြင်သောအခါအမျက်ထွက်လေ၏။–
၃၂း၆ ထိုအခါ ဗုဇအမျိုးဗာရခေလသားဧလိဟုမြွက်ဆိုသည်ကား၊ ငါသည် အသက်ငယ်ပါ၏။ သင်တို့သည်အလွန်အသက်ကြီး၏။ ထိုကြောင့် ငါသည် ကြောက်၍ ကိုယ်သဘောကိုမပြဝံ့ဘဲနေပါပြီ။–
၃၂း၇ နေ့ရက်ကာလတာရှည်သောသူသည် စကားပြောအပ်၏။ နှစ်ပေါင်းများစွာလွန်သောသူသည် ပညာကိုသွန်သင်အပ်၏။–
၃၂း၈ သို့ရာတွင်လူထဲ၌ဝိညာဉ်ရှိ၏။ ဘုရားသခင်အသက်ရှင်စေတော်မူသဖြင့်ဉာဏ်ရှိ၏။–
၃၂း၉ လူကြီးတို့သည် အစဉ်ပညာရှိသည်မဟုတ်။ အသက်ကြီးသောသူအပေါင်းတို့သည် မှန်သောတရားကိုနားလည်သည်မဟုတ်။–
၃၂း၁၀ သို့ဖြစ်၍ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ငါသည် ကိုယ်သဘောကိုလည်းပြပါမည်။–
၃၂း၁၁ သင်တို့စကားကို ကြားရအံ့သောငှါ ငါဆိုင်းလင့်ပြီ။ သင်တို့သည် ပြောစရာကိုရှာဖွေ၍ ဆွေးနွေးသောစကားကို ငါနားထောင်ပြီ။–
၃၂း၁၂ စေ့စေ့နားထောင်စဉ်တွင်၊ ယောဘကိုအဘယ်သူမျှ မနိုင်။ သူ၏စကားကို အဘယ်သူမျှမချေ။–
၃၂း၁၃ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ပညာကိုရှာ၍တွေ့ပြီဟု သင်တို့ဆိုစရာမရှိ။ ယောဘကို နှိမ့်ချသောသူကားလူမဟုတ်၊ ဘုရားသခင်ပေတည်း။–
၃၂း၁၄ ယောဘသည် ငါ့ကိုရည်ဆောင်၍ပြောပြီမဟုတ်။ သင်တို့ပြန်ပြောသည်အတိုင်း ငါပြန်ပြောမည်မဟုတ်။–
၃၂း၁၅ ဤသူတို့သည် မိန်းမောတွေဝေလျက်ပြန်၍ မပြောဘဲတိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။–
၃၂း၁၆ ငါဆိုင်းလင့်သည်တွင် သူတို့သည်နှုတ်မမြွက်၊ ပြန်၍မပြောဘဲငြိမ်ငြိမ်နေကြ၏။
၃၂း၁၇ သို့ဖြစ်၍ ငါသည်ကိုယ်အတွက်ပြန်ပြောမည်။ ကိုယ်သဘောကိုပြမည်။–
၃၂း၁၈ ငါသည် ပြောစရာစကားနှင့်ပြည့်ဝ၏။ အတွင်းဝိညာဉ်နှိုးဆော်ခြင်းကိုခံရ၏။–
၃၂း၁၉ ငါ့ဝမ်းသည် ပိတ်ဆို့သောစပျစ်ရည်နှင့်တူ၏။ အသစ်သောသားရေဘူးကွဲလုသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။–
၃၂း၂၀ ငါသည် သက်သာခြင်းငှါ မြွက်ဆိုရမည်။ နှုတ်ကိုဖွင့်၍ ပြန်ပြောရမည်။–
၃၂း၂၁ အဘယ်သူ၏မျက်နှာကိုမျှမထောက်၊ အဘယ်သူကိုမျှ ချီးမွမ်းသောစကားနှင့်မချော့မော့။–
၃၂း၂၂ သူတပါးကို ချီးမွမ်းသောစကားနှင့် မချော့မော့တတ်။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ငါ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသည် ငါ့ကိုချက်ခြင်းပယ်ရှားတော်မူမည်။

အခန်းကြီး (၃၃)

၃၃း၁ သို့ဖြစ်၍၊ အိုယောဘ၊ ငါမြွက်ဆိုသောစကားအလုံးစုံတို့ကို နားထောင်နာယူပါလော့။–
၃၃း၂ ငါသည် ယခုနှုတ်ကိုဖွင့်၍ လျှာနှင့်မြွက်ဆိုသောအခါ၊–
၃၃း၃ ငါသဘောဖြောင့်သည်နှင့်အညီ ငါ့စကားဖြောင့်လိမ့်မည်။ ငါ့နှုတ်သည်ရှင်းလင်းသောပညာစကားကို မြွက်ဆိုလိမ့်မည်။–
၃၃း၄ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ အသက်တော်သည် ငါ့ကိုအသက်ရှင်စေတော်မူပြီ။–
၃၃း၅ သင်သည်တတ်နိုင်လျှင် ငါ့ကိုပြန်ပြောလော့။ ကိုယ်စကားကိုပြင်ဆင်လော့။ ကြိုးစားလော့။–
၃၃း၆ ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ ငါသည်သင်နှင့်တူ၏။ ငါသည်လည်း မြေမှုန့်ဖြင့်ဖန်ဆင်းတော်မူရာဖြစ်၏။–
၃၃း၇ သင်သည် ကြောက်ရွံ့ရမည်အကြောင်း၊ ငါ၌ကြောက်မက်ဘွယ်သောအရာမရှိ။ သင့်အပေါ်မှာ ငါသည်လေးသောလက်ကိုမတင်။–
၃၃း၈ အကယ်စင်စစ် သင့်စကားသံကို ငါကြားသည်အတိုင်း သင်မြွက်ဆိုသောစကားဟူမူကား–
၃၃း၉ ငါသည် စင်ကြယ်သောသဘောရှိ၏။ ပြစ်မှားခြင်းကိုမပြုတတ်။ ငါ၌အပြစ်မရှိ။ သန့်ရှင်းခြင်းရှိ၏။–
၃၃း၁၀ ဘုရားသခင်သည် ငါ၌အပြစ်တင်ခွင့်ကိုရှာတော်မူ၏။ ငါ့ကိုရန်သူကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏။–
၃၃း၁၁ ငါ့ကိုထိတ်ခတ်တော်မူ၏။ ငါထွက်ရာလမ်းရှိသမျှတို့ကို စောင့်တော်မူ၏ဟုဆိုမိပြီ။–
၃၃း၁၂ ထိုသို့ဆိုသော်များပြီ။ ငါပြန်ပြောသောစကားဟူမူကား၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် လူထက်ကြီးမြတ်တော်မူ၏။–
၃၃း၁၃ ဘုရားသခင်နှင့် အဘယ်ကြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသနည်း။ ပြုတော်မူသောအမှုတို့၏ အကြောင်းကိုပြတော်မမူ။
၃၃း၁၄ ဘုရားသခင်သည် တကြိမ်မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ လူမရိပ်မိလျှင် နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် မိန့်မြွက်တော်မူ၏။–
၃၃း၁၅ လူသည်အိပ်ရာပေါ်မှာငိုက်လျက် အိပ်ပျော်လျက်နေသောအခါ အိပ်မက်မြင်၍၊ ညဉ့်ရူပါရုံကို ခံရသောအားဖြင့်၊–
၃၃း၁၆ ဘုရားသခင်သည် လူ၏နားကိုဖွင့်၍ ဆုံးမပေးတော်မူတတ်၏။–
၃၃း၁၇ ထိုသို့လူသည် မိမိအကြံကိုစွန့်စားခြင်းငှါ၄င်း၊ မာန်မာနနှင့်ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ ပြုတော်မူ၏။–
၃၃း၁၈ သူ၏အသက်ကို သင်္ချိုင်းတွင်းမှကွယ်ကာ၍၊ ထားဘေးဖြင့် မသေစေခြင်းငှါ စောင့်မတော်မူ၏။
၃၃း၁၉ လူသည် အိပ်ရာပေါ်မှာ နာခြင်းဝေဒနာကိုခံရ၍၊ အရိုးရှိသမျှတို့သည် ပြင်းထန်စွာကိုက်ခဲသဖြင့်၊–
၃၃း၂၀ မုန့်နှင့်မြိန်သောခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို သူ၏စိတ်ဝိညာဉ်သည်ရွံ့ရှာ၏။–
၃၃း၂၁ အသားအရေပိန်လျော့ကွယ်ပျောက်၍၊ မထင်ရှားဘူးသောအရိုးတို့လည်းပေါ်ကြ၏။–
၃၃း၂၂ အသက်ဝိညာဉ်သည် သင်္ချိုင်းတွင်းနားသို့၄င်း၊ ဖျက်ဆီးသောတမန်လက်သို့၄င်းရောက်လုပြီ။–

၃၃:၂၃ သို့ရာတွင် လူတို့အား တရားလမ်းကိုပြစေခြင်းငှါ၊ တထောင်တွင်အထွဋ်ဖြစ်၍၊ တရားစကားကို ပြန်တတ်သောတမန်ရှိလျှင်၊–
၃၃:၂၄ ဘုရားသခင်က၊ သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ ထိုသူကိုမဆင်းစေဘဲကယ်တင်လော့။ ရွေးရာအကြောင်းကို ငါတွေ့ပြီဟု ကရုဏာစိတ်ရှိ၍ မိန့်တော်မူသောအားဖြင့်၊–
၃၃:၂၅ ထိုသူသည် သူငယ်ထက်အသားအရေနုထွား၍ ပျိုသောအသက်နှင့်တဖန် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။–
၃၃:၂၆ ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်း၍ ကျေးဇူးတော်ကိုခံရသဖြင့်၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် မျက်နှာတော်ကိုဖူးမြင်ရလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကျိုးကို လူတို့အား ဘုရားသခင် ပေးတော်မူတတ်၏။–
၃၃:၂၇ သူကလည်း၊ ငါသည်ပြစ်မှားပါပြီ။ မှန်သော တရားကို မှောက်ပါပြီ။ သို့သော်လည်း ကိုယ်ခံထိုက်သော အပြစ်ကိုမခံရဘဲ၊–
၃၃:၂၈ သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ ငါ့ကိုမဆင်းစေဘဲ ကယ်တင်တော်မူသဖြင့်၊ ငါ့အသက်သည် မှောင်မိုက်နှင့်လွတ်လျက်ရှိ၏ဟု လူတို့တွင်သီချင်းဆိုရလိမ့်မည်။–
၃၃:၂၉ ထိုသို့ဘုရားသခင်သည် လူတို့၌ ရံခါရံခါစီရင်တော်မူသဖြင့်၊–
၃၃:၃၀ သင်္ချိုင်းတွင်းမှနုတ်ယူ၍၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ အလင်းနှင့်လင်းစေတော်မူ၏။–
၃၃:၃၁ အိုယောဘ၊ ငါ့စကားကို သတိနှင့်နားထောင်လော့။ တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ ငါပြောပါမည်။–
၃၃:၃၂ သို့သော်လည်း ပြောစရာရှိလျှင်ပြန်ပြောလော့။ သင့်ကိုအပြစ်လွတ်စေခြင်းငှါ၊ ငါအလိုရှိသောကြောင့်စကားပြောလော့။–
၃၃:၃၃ ပြောစရာမရှိလျှင်၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ ငါ့စကားကိုနားထောင်လော့။ ပညာကိုငါသွန်သင်ပါမည်ဟု မြွက်ဆို၏။–

အခန်းကြီး (၃၄)

၃၄:၁ တဖန် ဧလိဟုဆက်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊–
၃၄:၂ အကြားအမြင်များသောပညာရှိတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်နာယူကြလော့။–
၃၄:၃ ခံတွင်းသည် အစာကိုမြည်းစမ်းသကဲ့သို့၊ နားသည် စကားကိုစုံစမ်းတတ်၏။–
၃၄:၄ ငါတို့သည် ကိုယ်အဘို့အလိုငှါစစ်၍ တရားသဖြင့်စီရင်ကြကုန်အံ့။ ကောင်းသောအရာကို ကိုယ်တိုင်အားဖြင့်သိမှတ်ကြကုန်အံ့။–
၃၄:၅ ယောဘက၊ ငါဖြောင့်မတ်၏။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုအမှုရှုံးစေတော်မူ၏။–
၃၄:၆ ငါသည် ကိုယ်အကျိုးကိုပျက်စီးစေခြင်းငှါ မုသာပြောရမည်လော။ ငါမပြစ်မှားသော်လည်း၊ မပျောက်နိုင်သောအနာရောဂါစွဲပါသည်တကားဟု ဆိုမိပြီ။–
၃၄:၇ ယောဘနှင့်တူသောသူ တစုံတယောက်ရှိလိမ့်မည်လော။ ရေကိုသောက်သကဲ့သို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုမျိုတတ်၏။–
၃၄:၈ မတရားသဖြင့်ကျင့်သောသူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍၊ လူဆိုးတို့နှင့်သွားလာတတ်၏။–
၃၄:၉ လူသည် ဘုရားသခင်၌မွေ့လျော်၍၊ အကျိုးမရှိဟုယောဘသည်ဆိုမိပြီ။–
၃၄:၁၀ သို့ဖြစ်၍ ဉာဏ်ကောင်းသောသူတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ဒုစရိုက်သည် ဘုရားသခင်နှင့်ဝေး၊ အပြစ်သည် အနန္တတန်ခိုးရှင်နှင့်ဝေးဝေးပါစေ။–
၃၄:၁၁ လူပြုသောအမှု၏အကျိုးအပြစ်ကို ပေးတော်မူမည်။ လူတိုင်းကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်နှင့် အထိုက်အလျောက်ခံစေတော်မူမည်။–
၃၄:၁၂ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် ဒုစရိုက်ကိုပြုတော်မမူ။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် မတရားသဖြင့်စီရင်တော်မမူ။–
၃၄:၁၃ မြေကြီးကိုဘုရားသခင်၌ အဘယ်သူအပ်သနည်း။ လောကဓါတ်လုံးကိုအဘယ်သူ စီရင်ပြုပြင်သနည်း။–
၃၄:၁၄ ဘုရားသခင်သည်လူကိုအလိုတော်မရှိ၍၊ လူ့အသက်ဝိညာဉ်ကိုရုပ်သိမ်းတော်မူလျှင်၊–
၃၄:၁၅ ခပ်သိမ်းသော လူသတ္တဝါတို့သည် ချက်ခြင်းသေပျောက်၍ မြေမှုန့်သို့တဖန် ရောက်ရကြလိမ့်မည်။–
၃၄:၁၆ ယခုမှာ သင်သည် ဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆင်ခြင်ဦးလော့။ ငါ့စကားသံကို နားထောင်ဦးလော့။–
၃၄:၁၇ တရားကိုမုန်းသောသူသည် အစိုးရရမည်လော။ တရားသဖြင့်စီရင်၍ တန်ခိုးကြီးသောသူကို အပြစ်တင်သင့်သလော။–
၃၄:၁၈ သင်သည် လူဆိုးဖြစ်၏ဟု ရှင်ဘုရင်ကိုင်း၊ သင်တို့သည် အဓမ္မလူဖြစ်ကြ၏ဟု မင်းတို့ကိုင်း ဆိုသင့်သလော။–
၃၄:၁၉ ထိုမျှမက၊ မင်းတို့၏မျက်နှာကိုထောက်တော်မမူ။ ဆင်းရဲသောသူကို အားနာသည်ထက်၊ ရတတ်သောသူကိုသာ၍ အားနာတော်မမူသော ဘုရားသခင်ကို မဆိုသင့်သည် မဟုတ်လော။ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။–
၃၄:၂၀ တခဏခြင်းတွင် သတ္တဝါတို့သည်သေတတ်ကြ၏။ သန်းခေါင်အချိန်၌ လူမျိုးတစုံတမျိုး တုန်လှုပ်ကွယ်ပျောက်၍ အားကြီးသောသူသော်လည်း အဘယ်မျှ မပြုဘဲ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။–
၃၄:၂၁ အကြောင်းမူကား၊ လူသွားရာလမ်းတို့ကိုဘုရားသခင်ကြည့်ရှု၍၊ လူခြေရာရှိသမျှတို့ကို မြင်တော်မူ၏။–
၃၄:၂၂ မတရားသဖြင့် ကျင့်သောသူ၏ ပုန်းရှောင်ရာမှောင်မိုက်၊ သေမင်းအရိပ်တစုံတခုမျှမရှိ။–
၃၄:၂၃ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ လူသည်တရားတွေ့သောအခါ၊ အထပ်ထပ် စစ်ကြောတော်မူစရာအကြောင်းမရှိ။–
၃၄:၂၄ အားကြီးသောသူတို့ကိုပင် မစစ်ကြောဘဲချိုးဖျက်၍၊ သူတို့အရာ၌ အခြားသောသူကို ခန့်ထားတော်မူ၏။–
၃၄:၂၅ သို့ဖြစ်၍ သူတို့ပြုသမျှကို သိတော်မူသဖြင့်၊ ညဉ့်မှောင်မိုက်ကိုရောက်စေ၍ ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။–
၃၄:၂၆ သူတို့အပြစ်ကြောင့် ပရိသတ်ရှေ့မှာဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။–
၃၄:၂၇ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ကြ၏။ ပြုတော်မူသောအမှုတို့ကို အလျှင်းမဆင်ခြင်ကြ။–
၃၄:၂၈ ထိုသို့ပြုသောကြောင့် ဆင်းရဲသားငိုကြွေးသံသည် ရှေ့တော်သို့တက်၍၊ ညှဉ်းဆဲခံရသောသူ၏ ငိုကြွေးသံကို ကြားတော်မူရ၏။–
၃၄:၂၉ ဘုရားသခင်သည် ချမ်းသာပေးတော်မူလျှင် အဘယ်သူနှောင့်ရှက်နိုင်သနည်း။ မျက်နှာလွှဲတော်မူလျှင် လူတမျိုးလုံးဖြစ်စေ၊ တယောက်တည်းဖြစ်စေ၊ အဘယ်သူသည် မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြင်နိုင်သနည်း။–
၃၄:၃၀ ထိုသို့ဆင်းရဲသားတို့ကို မမှားယွင်းစေမည်အကြောင်း အဓမ္မမင်းတို့ကိုနှိမ့်ချတော်မူ၏။–
၃၄:၃၁ အကျွန်ုပ်သည် ဆုံးမတော်မူခြင်းကိုခံရပါပြီ။ နောက်တဖန်မပြစ်မှားပါ။–

၃၄း၃၂ အကျွန်ုပ်နားမလည်သောအရာကို သွန်သင်တော်မူပါ။ ဒုစရိုက်ကိုပြုမိသည်ဖြစ်၍၊ နောက်တဖန်မပြုဘဲနေပါမည်ဟု ဘုရားသခင်အား လျှောက်သင့်သည် မဟုတ်လော။–

၃၄း၃၃ သင်သည်ငြင်းပယ်သည်ဖြစ်စေ၊ ရွေးယူသည်ဖြစ်စေ၊ သင်၏အလိုသို့သာဘုရားသခင်လိုက်၍၊ အလိုတော်သို့မလိုက်ဘဲ အကျိုးအပြစ်ကို ပေးတော်မူရမည်လော။ သို့ဖြစ်လျှင် နားလည်သည့်အတိုင်းပြောပါ။–

၃၄း၃၄ ဉာဏ်ကောင်းသောသူတို့သည် စကားပြောပါစေ။ ပညာရှိသောသူတို့သည် ငါ့စကားကိုနားထောင်ပါစေ။–

၃၄း၃၅ ယောဘသည် နားမလည်ဘဲပြောမိပြီ။ သူပြောသောစကားသည် ပညာစကားမဟုတ်။–

၃၄း၃၆ ယောဘသည် မတရားသောသူကဲ့သို့ ပြန်ပြောတတ်သောကြောင့်၊ အဆုံးတိုင်အောင် စုံစမ်းစေခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။–

၃၄း၃၇ ဒုစရိုက်ကိုပြုသည်သာမက၊ ပုန်ကန်သောအပြစ်ရှိသေး၏။ ငါတို့တွင်အောင်ပွဲကိုခံ၍၊ ဘုရားသခင် ကိုပြစ်မှားသောစကားနှင့် များစွာပြောတတ် သည်ဟုမြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၃၅)

၃၅း၁၊၂ တဖန် ဧလိဟုဆက်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊– ငါသည် ဘုရားသခင်ထက်သာ၍ဖြောင့် မတ်၏ဟု သင်ပြောသောစကားမှန်သည်ထင်သလော။–

၃၅း၃ သင်က၊ ငါသည် အဘယ်အကျိုးကိုရသနည်း။ ဒုစရိုက်ကိုမပြုဘဲနေလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်းဟု ဆိုလို၏။–

၃၅း၄ သင်နှင့်သင်၏အပေါင်းအဘော်တို့ စကားကိုငါချေပါမည်။–

၃၅း၅ မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုမျှော်၍၊ သင့်ထက်မြင့်သောမိုဃ်းတိမ်တို့ကို ကြည့်ရှုလော့။–

၃၅း၆ သင်သည် ဒုစရိုက်ကိုပြုသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကိုအဘယ်သို့ထိခိုက်နိုင်သနည်း။ ပြစ်မှားသောအပြစ်များသော်လည်း၊ အကျိုးတော်ကို အဘယ်သို့ဖျက် နိုင်သနည်း။–

၃၅း၇ သင်သည် ဖြောင့်မတ်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏အကျိုးတော်ကို အဘယ်သို့ပြုစုနိုင်သနည်း။ သင့်လက်မှ အဘယ်ကျေးဇူးကိုခံတော်မူမည်နည်း။–

၃၅း၈ သင်ပြုသောဒုစရိုက်သည် သင်နှင့်တူသောလူသတ္တဝါကိုသာထိခိုက်နိုင်၏။ သင်ပြုသောသုစရိုက်သည်လည်း လူသားတို့၌သာကျေးဇူးပြုနိုင်၏။

၃၅း၉ များပြားသောညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် အော်ဟစ်တတ်ကြ၏။ အားကြီးသောသူ နှိပ်စက်သောကြောင့်၊ ပြင်းစွာအော်ဟစ်တတ်ကြ၏။–

၃၅း၁၀ သို့သော်လည်း ငါ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူထသော၊ ညဉ့်အချိန်၌ သီချင်းဆိုရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူထသော၊–

၃၅း၁၁ မြေတိရစ္ဆာန်နားလည်သည်ထက်သာ၍ နားလည်သောဉာဏ်နှင့်၎င်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်မရ၊ ထူးဆန်းသောပညာနှင့်၎င်း၊ ငါတို့ကို ပြည့်စုံစေတော်မူ သောဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာရှိတော်မူသနည်းဟု အဘယ်သူမျှမမေးမြန်းတတ်။–

၃၅း၁၂ ထိုကြောင့် အဓမ္မလူ၊ ထောင်လွှားစော်ကားခြင်းကိုခံရ၍ အော်ဟစ်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည်ထူးတော်မမူ။–

၃၅း၁၃ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် အချည်းနှီးသောစကားကို နားထောင်တော်မမူ။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ထိုသို့သောစကားကို မမှတ်ဘဲ နေတော်မူ၏။–

၃၅း၁၄ ဘုရားသခင်ကို မတွေ့မမြင်ရဟု သင်ဆိုသော်လည်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူသောကြောင့် မြော်လင့်လျက်နေလော့။–

၃၅း၁၅ ယခုမူကား၊ အမျက်ထွက်၍ ဆုံးမတော်မမူ။ ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို ကျပ်တည်းစွာမှတ်တော်မမူသောကြောင့်၊–

၃၅း၁၆ ယောဘသည် အချည်းနှီးသောစကားကို မြွက်ဆိုတတ်၏။ ပညာမရှိဘဲ များစွာပြောတတ်သည်ဟု မြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၃၆)

၃၆း၁ တဖန် ဧလိဟုဆက်၍မြွက်ဆိုသည်ကား။–

၃၆း၂ ငါ့ကို သည်းခံပါလော့။ အကျိုးအကြောင်းကိုငါပြဦးမည်။ ဘုရားသခင်အဘို့ပြောစရာရှိသေး၏။–

၃၆း၃ ငါသည် ဝေးသောအရပ်က ကိုယ်ပညာကိုဆောင်ခဲ့မည်။ ငါ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူကြောင်းကို ငါပြမည်။–

၃၆း၄ အကယ်စင်စစ် မမှန်သောစကားကိုငါမပြော။ ပညာအတတ်စုံလင်သောသူသည် သင်၌ရှိ၏။–

၃၆း၅ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း မထီမဲ့မြင်ပြုတော်မမူတတ်။ အစွမ်းသတ္တိ၊ ဉာဏ်သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။–

၃၆း၆ မတရားသောသူတို့၏ အသက်ကိုစောင့်တော်မမူ။ ဆင်းရဲခံရသောသူတို့ဘက်၌ တရားစီရင်တော်မူ၏။–

၃၆း၇ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို ပမာဏမပြုဘဲနေတော်မမူ။ ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထာဝရနေရာချ၍ ချီးမြှောက်တော်မူ၏။–

၃၆း၈ သူတို့သည် အကျဉ်းနေ၍ ဒုက္ခကြိုးနှင့်ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံရလျှင်၊–

၃၆း၉ သူတို့ပြုမိသောအမှုနှင့် ပြစ်မှားလွန်ကျူးမိသောအပြစ်များတို့ကို ပြတော်မူ၏။–

၃၆း၁၀ ဆုံးမသောစကားကို နားထောင်ချင်သောသဘောကိုသွင်းပေး၍၊ ဒုစရိုက်ကို စွန့်စေမည်အကြောင်း ပညတ်တော်မူ၏။–

၃၆း၁၁ စကားတော်ကိုနားထောင်၍ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်လျှင်၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပျော်မွေ့လျက်၊ နှစ်လနေ့ရက်ကာလကို လွန်စေတတ်ကြ၏။–

၃၆း၁၂ နားမထောင်လျှင် ထားဘေးဖြင့်ဆုံး၍၊ ပညာအတတ်မရှိဘဲသေတတ်ကြ၏။–

၃၆း၁၃ အဓမ္မသဘောရှိသောသူတို့သည် အမျက်တော်ကိုသိုထားတတ်ကြ၏။ ချည်နှောင်တော်မူသောအခါ မအော်ဟစ်တတ်ကြ။–

၃၆း၁၄ အသက်ငယ်စဉ်ကပင်သေ၍၊ ဆိုးညစ်သောသူတို့နှင့်အတူ ဆုံးတတ်ကြ၏။–

၃၆း၁၅ အမှုရောက်သောဆင်းရဲသားတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသောအခါ၊ နားထောင်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူ၏။–

၃၆း၁၆ ထိုသို့ သင့်ကိုလည်း ကျဉ်းမြောင်းသောအရပ်မှ ကျယ်ဝန်းရှင်းလင်းသောအရပ်သို့ ပြောင်းစေ၍၊ သင်၏စားပွဲပေါ်မှာ ကောင်းသောအရသာနှင့် ပြည့်စုံ သောခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို တင်ထားတော်မူလိမ့်မည်။–

၃၆း၁၇ သို့မဟုတ် မတရားသောသူကဲ့သို့ အပြစ်နှင့်ပြည့်စုံလျှင်၊ အပြစ်နှင့်ယှဉ်သောဒဏ်ကို ခံရမည်။–
၃၆း၁၈ အမျက်တော်ထွက်တက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ အမှုရောက်မှ များသောအဘိုးကိုပေးသော်လည်း ကိုယ်ကို မရွေးမနှုတ်နိုင်။–
၃၆း၁၉ သင်၏ဥစ္စာကို ပမာဏပြုတော်မူမည်လော။ ရွှေကိုငှ်း၊ များစွာသောစည်းစိမ်ကိုငှ်း ပေးချင်သော်လည်း၊ ပမာဏပြုတော်မမူ။–
၃၆း၂၀ ညဉ့်ကိုမတောင့်တနှင့်။ ညဉ့်အခါ လူတို့သည်ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရတတ်ကြ၏။–
၃၆း၂၁ သတိပြုပါ။ မတရားသောအမှုကို မငဲ့ကွက်နှင့်။ ထိုသို့သောအမှုကို ဆင်းရဲခြင်းထက် သင်သည်အလိုရှိလေပြီတကား။
၃၆း၂၂ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ အဘယ်သူအုပ်ချုပ်နိုင်သနည်း။–
၃၆း၂၃ ကြွတော်မူရသောလမ်းကို အဘယ်သူစီရင်သနည်း။ ကိုယ်တော်သည် မတရားသောအမှုကို ပြုမိပြီဟုအဘယ်သူဆိုရာသနည်း။–
၃၆း၂၄ လူတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သောအမှုတော်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှါသတိပြုလော့။–
၃၆း၂၅ လူခပ်သိမ်းတို့သည် အမှုတော်ကိုမြင်ကြ၏။ အဝေးက ကြည့်ရှုတတ်ကြ၏။–
၃၆း၂၆ ဘုရားသခင်သည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မသိနိုင်။ အသက်တော်နှစ်ပေါင်းကို စစ်၍မကုန်နိုင်ကြ။–
၃၆း၂၇ ရေကိုသုန်ဖျင်းစေ၍ အထက်သို့ ဆွဲယူတော်မူသဖြင့်၊ ရေငွေ့ရှိသည်အတိုင်း မိုဃ်းရွာတတ်၏။
၃၆း၂၈ မိုဃ်းတိမ်မှ လူတို့အပေါ်သို့ မိုဃ်းပေါက်ကျ၍၊ များစွာသောမိုဃ်းရွာတတ်၏။–
၃၆း၂၉ မိုဃ်းတိမ်တော်နှံ့ပြားခြင်း၊ တဲတော်အသံမြည်ခြင်းကို အဘယ်သူနားလည်သနည်း။–
၃၆း၃၀ တဲတော်အပေါ်မှာ အလင်းတော်ကိုဖြန့်တော်မူ၏။ သမုဒ္ဒရာ၌ အနက်ဆုံးသောအရပ်ကိုလည်း ဖုံးလွှမ်းတော်မူ၏။–
၃၆း၃၁ ထိုသို့သောအားဖြင့် လူမျိုးတို့ကို တရားစီရင်တော်မူ၏။ များစွာသောအစာအာဟာရကိုလည်း ပေးတော်မူ၏။–
၃၆း၃၂ အလင်းကို လက်တော်နှင့်ကွယ်ကာ၍၊ တဖန်ရန်သူရှိရာသို့ လွှတ်တော်မူ၏။–
၃၆း၃၃ ထိုသူမှုစသော တိရစ္ဆာန်များနှင့်အပင်များကို အလိုတော်မရှိကြောင်းထင်ရှား၏။

အခန်းကြီး (၃၇)

၃၇း၁ ဤအမှုကြောင့် ငါ့နှလုံးသည်တုန်လှုပ်၍ မိမိနေရာမှရွေ့သွား၏။–
၃၇း၂ မြွက်တော်မူသောအသံနှင့် နှုတ်တော်မှထွက်သောအသံကို စေ့စေ့နားထောင်ကြလော့။–
၃၇း၃ မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌ အနှံ့အပြားလွှတ်၍၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် လျှပ်စစ်ပြက်စေတော်မူ၏။–
၃၇း၄ လျှပ်စစ်ပြက်ပြီးမှ အသံတော်ထွက်၏။ ဘုန်းအာနုဘော်တော်အသံနှင့် မိုဃ်းချုန်းတော်မူ၏။ အသံတော်မြည်သောအခါ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းကို ချုပ်တည်း တော်မမူ။–
၃၇း၅ အံ့ဩဘွယ်သောအခြင်းအရာပါလျက်၊ ဘုရားသခင်သည် အသံတော်နှင့်မိုဃ်းချုန်းတော်မူ၏။ ကြီးသောအမှု ငါတို့နားမလည်နိုင်သောအမှုတို့ကို ပြုတော် မူ၏။–
၃၇း၆ မြေပေါ်မှာဖြစ်စေဟု မိုဃ်းပွင့်ကိုငှ်း၊ သုန်ဖျင်းသောမိုဃ်းရေနှင့် တန်ခိုးတော်ကြောင့် ပြင်းထန်သောမိုဃ်းရေကိုငှ်း မိန့်တော်မူ၏။–
၃၇း၇ ဖန်ဆင်းတော်မူသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုသိမည်အကြောင်း လူတိုင်းလုပ်သောအလုပ်ကို ဆီးတားတော်မူ၏။–
၃၇း၈ ထိုအခါ သားရဲတို့သည် မြေတွင်းထဲသို့ဝင်၍၊ သူတို့နေရာ၌နေတတ်ကြ၏။–
၃၇း၉ လေဘွေသည် တောင်မျက်နှာမှငှ်း၊ အချမ်းသည်မြောက်မျက်နှာမှငှ်း ထွက်လာတတ်၏။–
၃၇း၁၀ ဘုရားသခင်မှုတ်တော်မူသဖြင့်၊ ရေခဲဖြစ်၍ ရေမျက်နှာသည်ခဲလျက်ရှိ၏။–
၃၇း၁၁ မိုဃ်းတိမ်မှမိုဃ်းရေကို သက်ရောက်စေ၍၊ ရောင်ခြည်တော်အားဖြင့် မိုဃ်းတိမ်ကိုပျောက်လွင့်စေတော်မူ၏။–
၃၇း၁၂ လောကဓာတ်မြေကြီးတရှောက်လုံးကို မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်းပြုစေခြင်းငှါ ပညတ်တော်အားဖြင့်လှည့်လည်စေတော်မူ၏။–
၃၇း၁၃ ဒဏ်ခတ်သော်ငှ်း၊ မြေတော်ကိုပြုစုသော်ငှ်း၊ ချမ်းသာပေးသော်ငှ်းလာစေတော်မူ၏။
၃၇း၁၄ အိုယောဘ၊ ဤစကားကိုနားထောင်လော့။ ဘုရားသခင်၏အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို ငြိမ်သက်စွာနေ၍ ဆင်ခြင်လော့။–
၃၇း၁၅ ထိုအမှုတို့ကို ဘုရားသခင်စီရင်၍၊ မိုဃ်းတိမ်တော်အလင်းကို ထွန်းလင်းစေတော်မူသောအခါ၊ သင်သည်သိသလော။–
၃၇း၁၆ ပညာစုံလင်သောဘုရား၏ အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တည်းဟူသော မိုဃ်းတိမ်တို့သည် မပေါ့မလေးမှန်မှန်မိုးမည်အကြောင်း၊ ပြုတော်မူသော အမှုကိုငှ်း၊–
၃၇း၁၇ မြေပေါ်မှာတောင်လေဖြင့် အချမ်းပျောက်စေတော်မူသောအခါ၊ သင်၏အဝတ်သည် အဘယ်သို့သောအားဖြင့်နွေးသည်ကိုငှ်း နားလည် သလော။–
၃၇း၁၈ သွန်းသောကြေးမုံကဲ့သို့တည်လျက်ရှိသော မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုသင်သည် ဘုရားသခင်နှင့်ဝိုင်းညီ၍ကြက်သလော။–
၃၇း၁၉ ငါတို့သည် အဘယ်သို့လျှောက်ရမည်ကို သွန်သင်ပါ။ သင်တို့သည် မိုက်သောကြောင့်၊ အလိုအလျောက်မလျှောက်တတ်ကြ။–
၃၇း၂၀ ငါပြောသောစကားကို ဘုရားသခင်အားကြားလျှောက်လိမ့်မည်လော။ အကယ်၍ လူသည်ဘုရားသခင်ကို လျှောက်ဝံ့လျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့် မည်။–
၃၇း၂၁ လေသည်လာ၍ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ရှင်းလင်းစေသောအခါ၊ လူသည်ထွန်းလင်းသောရောင်ခြည်ကို မကြည့်နိုင်။–
၃၇း၂၂ မြောက်မျက်နှာမှ ရွှေရောင်ခြည်ထွက်တတ်၏။ ဘုရားသခင်သည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။–
၃၇း၂၃ အနန္တတန်ခိုးရှင်ကို ငါတို့သည် စစ်၍မကုန်နိုင်ကြ။ အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့်ငှ်း၊ တရားစီရင်ခြင်းနှင့်ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်ငှ်း ထူးဆန်းတော်မူ၏။ အဘယ် သူကိုမျှညှဉ်းဆဲတော်မမူ။–
၃၇း၂၄ သို့ဖြစ်၍ လူတို့သည် ကြောက်ရွံ့စရာအကြောင်းရှိကြ၏။ ဉာဏ်ကောင်းသောသူတစုံယောက်မျှ ဘုရားသခင်ကိုမဖူးမကြည့်နိုင်ဟု မြွက်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၃၈)

၃၈း၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ယောဘစကားကိုလှန်ပြန်၍၊ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းထဲကမိန့်တော်မူသည်ကား၊ –
၃၈း၂ ပညာမရှိဘဲစကားပြောကာမျှနှင့် ငါ့အကြံကိုမိုက်စေသောဤသူကားအဘယ်သူနည်း။ –
၃၈း၃ လူယောက်ျားကဲ့သို့သင့်ခါးကိုစီးလော့။ ငါမေးမြန်းသောပြဿနာတို့ကိုဖြေလော့။ –
၃၈း၄ မြေကြီးအမြစ်ကို ငါတည်သောအခါ၊ သင်သည်အဘယ်မှာရှိသနည်း။ နားလည်လျှင်ဘော်ပြလော့။ –
၃၈း၅ မြေကြီးအတိုင်းအရှည်ပမာဏကို အဘယ်သူစီရင်သနည်း။ နားလည်လျှင်ပြောလော့။ မျဉ်းကြိုးကို အဘယ်သူတန်း၍ချသနည်း။ –
၃၈း၆ မြေကြီးတိုက်မြစ်ကို အဘယ်အရပ်၌ စွဲစေသနည်း။ –
၃၈း၇ နံနက်ကြယ်တို့သည် တညီတညွတ်တည်းသီချင်းဆို၍၊ ဘုရားသခင်သားအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်သဖြင့်၊ ကြွေးကြော်ကြစဉ်၊ တိုက်ထောင့် အထွဋ်မှကျောက်ကို အဘယ်သူ တင်ထားသနည်း။ –
၃၈း၈ သမုဒ္ဒရာသည် အမိဝမ်းထဲကဘွား၍ ထွက်လာသောအခါ၊ အဘယ်သူသည် တံခါးပိတ်နှင့်ပိတ်ထားသနည်း။ –
၃၈း၉ သမုဒ္ဒရာကို မိုဃ်းတိမ်နှင့်ငါခြုံ၍ ထူထပ်သောမှောင်မိုက်နှင့် ထုပ်ရစ်သည်ကာလ၌၄င်း၊ –
၃၈း၁၀ သင်သည် ဤအရပ်တိုင်အောင်လာရ၏။ –
၃၈း၁၁ တိုး၍မလွန်ရ။ ဤအရပ်၌ သင်၏ထောင်လွှားသောလှိုင်းတံပိုးဆုံးရ၏ဟု ပညတ်လျက်၊ သမုဒ္ဒရာအပိုင်းအခြားကိုငါစီရင်၍၊ တံခါးပိတ်နှင့် ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို ထားသည်ကာလ၌၄င်း၊ အဘယ်သူသည် ဝိုင်း၍ကူညီသနည်း။ –
၃၈း၁၂ သင်သည် တသက်လုံးတွင်တခါမျှ နံနက်ကိုမှာထားဘူးသလော။ မိုဃ်းသောက်လင်းကို နေရာချဘူးသလော။ –
၃၈း၁၃ နံနက်အလင်းသည် မြေကြီးစွန်းကိုကိုင်လျက်၊ လူဆိုးတို့ကိုခါ၍ ပစ်စေခြင်းငှါ စီရင်ဘူးသလော။ –
၃၈း၁၄ မြေကြီးသည် တံဆိပ်ခက်သကဲ့သို့ပုံပေါ်၍ အဝတ်တန်ဆာဆင်သကဲ့သို့ရှိ၏။ –
၃၈း၁၅ လူဆိုးတို့၏အလင်းသည်ကွယ်၍ ချီကြွသောလက်လည်းကျိုးတတ်၏။ –
၃၈း၁၆ သင်သည် သမုဒ္ဒရာစမ်းရေပေါက်ထဲသို့ ဝင်ဘူးသလော။ နက်နဲသောအောက်ဆုံးအရပ်၌ လှည့်လည်ဘူးသလော။ –
၃၈း၁၇ သေခြင်းတံခါးတို့ကို သင့်အားဖွင့်ဘူးသလော။ သေမင်းအရိပ်ထဲသို့ ဝင်သောလမ်းဝတို့ကိုမြင်ဘူးသလော။ –
၃၈း၁၈ မြေကြီးမျက်နှာတပြင်လုံးကို ကြည့်ရှုဘူးသလော။ အလုံးစုံကို သိမြင်လျှင်ဘော်ပြလော့။ –
၃၈း၁၉ အလင်းနေရာသို့ အဘယ်မည်သောလမ်းဖြင့် ရောက်ရသနည်း။ မှောင်မိုက်နေရာလည်း အဘယ်မှာရှိသနည်း။ –
၃၈း၂၀ အကယ်စင်စစ် သင်သည်အလင်းအမိုက်အပိုင်းအခြားသို့ ငါတို့ကိုပို့ဆောင်နိုင်၏။ သူတို့နေရာအိမ်သို့ ရောက်သောလမ်းတို့ကိုသိလိမ့်မည်။ –
၃၈း၂၁ သင်သည် ရှေးကာလ၌ဘွားမြင်၍ အလွန်အသက်ကြီးသောကြောင့်သိလိမ့်မည်။
၃၈း၂၂ သင်သည် မိုဃ်းပွင့်ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲ့သို့ ဝင်ဘူးသလော။ –
၃၈း၂၃ ဘေးရောက်ရာအချိန်ကာလနှင့် စစ်ပြိုင်၍တိုက်ရာ အချိန်ကာလဘို့၊ ငါသိုထားသော မိုဃ်းသီးဘဏ္ဍာများကို မြင်ဘူးသလော။ –
၃၈း၂၄ အလင်းသည် အဘယ်သို့သောလမ်းဖြင့် နှံ့ပြားသနည်း။ အရှေ့လေသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အဘယ်ကြောင့်လွင့်သနည်း။ –
၃၈း၂၅ လူမရှိသောမြေနှင့် လူမနေသောတော၌ မိုဃ်းရွာစေခြင်းငှါ၄င်း၊ –
၃၈း၂၆ လွတ်လပ်သောလွင်ပြင်ကို ရေနှင့်ဝစေ၍၊
၃၈း၂၇ နုသောမြက်ပင်အညှောက်ကို ထွက်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ လျှံသောမိုဃ်းရေစီးရာလမ်း၊ မိုဃ်းကြိုးနှင့်ဆိုင်သော လျှပ်စစ်ပြက်ရာလမ်းကို အဘယ်သူ ဖွင့်သနည်း။ –
၃၈း၂၈ မိုဃ်းရေ၏အဘကား အဘယ်သူနည်း။ နှင်းပေါက်တို့ကို အဘယ်သူဖြစ်ဘွားစေသနည်း။ –
၃၈း၂၉ ရေခဲသည် အဘယ်သူ၏ ဝမ်းထဲကထွက်လာသနည်း။ မိုဃ်းကောင်းကင်နှင်းခဲကို အဘယ်သူသည် ပဋိသန္ဓေပေးသနည်း။ –
၃၈း၃၀ ရေသည် ကျောက်ခဲကဲ့သို့ဖြစ်၍ ပင်လယ်မျက်နှာတင်းမာလျက်ရှိ၏။
၃၈း၃၁ သင်သည် ခိမကြယ်စု၏သာယာစွာပြုပြင်ခြင်းကို ချုပ်တည်းနိုင်သလော။ ကသိလကြယ်၏ ချည်နှောင်ခြင်းကို ဖြည်နိုင်သလော။ –
၃၈း၃၂ မာဇရုတ်ကြယ်တို့ကို အချိန်ရောက်လျှင် ထုတ်ဘော်နိုင်သလော။ အာရှုကြယ်နှင့် သူ၏သားတို့ကိုပဲ့ပြင်နိုင်သလော။ –
၃၈း၃၃ မိုဃ်းကောင်းကင်တရားတို့ကို နားလည်သလော။ ထိုတရားတို့သည် မြေကြီးကိုအုပ်စိုးမည်အကြောင်း အခွင့်ပေးနိုင်သလော။ –
၃၈း၃၄ များစွာသော မိုဃ်းရေသည် သင့်ကိုလွှမ်းမိုးစေခြင်းငှါ မိုဃ်းတိမ်တို့ကို အသံလွှင့်နိုင်သလော။ –
၃၈း၃၅ လျှပ်စစ်တို့ကို လွှတ်နိုင်သလော။ သူတို့ကကျွန်တော်တို့ရှိပါ၏ဟု သင့်ကိုလျှောက်လျက်သွားကြလိမ့်မည်လော။ –
၃၈း၃၆ ကိုယ်ခန္ဓာထဲသို့ပညာကိုအဘယ်သူသွင်းသနည်း။ နားလည်နိုင်သောဉာဏ်ကိုအဘယ်သူပေးသနည်း။ ပညာရှိ၍ မိုဃ်းတိမ်တို့ကို အဘယ်သူ ရေတွက်နိုင် သနည်း။ –
၃၈း၃၇ မြေမှုန့်သည်လုံးထွေး၍ မြေစိုင်တို့သည် ကပ်လျက်နေသောအခါ၊
၃၈း၃၈ မိုဃ်းကောင်းကင်၏ ရေဘူးတို့ကိုအဘယ်သူသွန်းချသနည်း။
၃၈း၃၉ သင်သည် ခြင်္သေ့မအဘို့ စားစရာအကောင်ကို လိုက်ရှာနိုင်သလော။ –
၃၈း၄၀ ခြင်္သေ့ပျိုတို့သည် ခိုလှုံရာ၌ဝပ်၍၊ ချုံဖုတ်အောက်၌ ချောင်းကြည့်လျက်နေသောအခါ၊ သူတို့ကိုဝစွာကျွေးနိုင်သလော။ –
၃၈း၄၁ ကျီးအသငယ်တို့သည် စားစရာမရှိသောကြောင့်၊ လှည့်လည်၍ ဘုရားသခင်ကိုအော်ဟစ်သောအခါ၊ စားစရာကိုအဘယ်သူပေးသနည်း။

အခန်းကြီး (၃၉)

၃၉း၁ သင်သည် တောဆိတ်မွေးရသောကာလကို သိသလော။ သမင်ဒရယ်မသားဘွားခြင်း ဝေဒနာကိုခံရသော အချိန်ကိုမှတ်နိုင်သလော။–
၃၉း၂ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရသောနေ့လတို့ကိုရေတွက်၍၊ ဘွားရသောအချိန်ကာလကိုသိသလော။–
၃၉း၃ သူတို့သည် ကျောကိုင်း၍ သားငယ်ကိုမွေးဘွားသဖြင့် ဝေဒနာငြိမ်းကြ၏။–
၃၉း၄ သားငယ်တို့သည် ကျန်းမာ၍၊ လွင်ပြင်၌ကြီးပွါးတတ်ကြ၏။ အခြားသို့သွား၍ အမိထံသို့ ပြန်မလာဘဲနေတတ်ကြ၏။–
၃၉း၅ တောမြည်းကို အဆီးအတားမရှိစေခြင်းငှါ အဘယ်သူလွှတ်သနည်း။ တောမြင်း၌ ချည်နှောင်ခြင်းကို အဘယ်သူဖြေသနည်း။–
၃၉း၆ တောကိုသူ့အိမ်ဘို့၄င်း၊ လွင်ပြင်ကိုသူ့နေရာဘို့၄င်း ငါခန့်ထားပြီ။–
၃၉း၇ မြို့၌ဖြစ်သောလူတို့၏အသံဗလံကို သူသည်မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ နှင်သောသူအော်ဟစ်နှိုးဆော်သံကို မမှတ်တတ်။–
၃၉း၈ တောင်ရိုး၌ကျက်စား၍၊ စိမ်းသောအပင်အမျိုးမျိုးကိုရှာတတ်၏။
၃၉း၉ ကြံ့သည် သင်၏အမှုကိုဆောင်ရွက်၍၊ သင်၏တင်းကုပ်၌နေခြင်းငှါ အလိုရှိလိမ့်မည်လော။–
၃၉း၁၀ ကြံ့ကိုထွန်ကြောင်းသို့လိုက်စေခြင်းငှါ ကြိုးနှင့်ချည်နိုင်သလော။ သို့မဟုတ် သင့်နောက်သို့လိုက်၍ ချိုင့်၌လယ်ထွန်လိမ့်မည်လော။–
၃၉း၁၁ ကြံ့သည်အားကြီးသောကြောင့် သူ့ကိုယုံမည်လော။ သင်လုပ်ရသောအလုပ်ကို သူ၌အပ်မည်လော။–
၃၉း၁၂ သင်၏စပါးကိုဆောင်ခဲ့၍ စပါးကျီ၌စုသိမ်းလိမ့်မည်ဟုယုံသလော။
၃၉း၁၃ ကုလားအုပ်ငှက်သည် အတောင်ခတ်လျက်နေတတ်၏။ တောငန်းသည် အမွေးအတောင်နှင့်ပြည့်စုံ၏။–
၃၉း၁၄ သို့သော်လည်း မြေ၌ဥ၍ အဥတို့ကိုမြေမှုန့်၌ နွေးစေတတ်၏။–
၃၉း၁၅ သူ့ခြေသည် အဥတို့ကိုနင်းမိလိမ့်မည်၊ သားရဲခွဲလိမ့်မည်ဟုမစိုးရိမ်။–
၃၉း၁၆ သားငယ်တို့ကို ကိုယ်သားကဲ့သို့မမှတ် ကြမ်းတမ်းစွာပြုတတ်၏။ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ။ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို အချည်းနှီးခံတတ်၏။–
၃၉း၁၇ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ပညာမဲ့စေခြင်းငှါဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဉာဏ်ကိုပေးတော်မမူ။–
၃၉း၁၈ သို့သော်လည်း ကိုယ်ကိုချီကြွသောအခါ၊ မြင်းနှင့်မြင်းစီးသောသူကိုပင်ရယ်တတ်၏။
၃၉း၁၉ သင်သည် မြင်းကိုခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံစေသလော။ သူ၏လည်ပင်း၌ မိုဃ်းကြိုးလက္ခဏာ ကိုသွင်းသလော။–
၃၉း၂၀ ကျိုင်းကောင်ခုန်သကဲ့သို့ ခုန်တတ်စေသလော။ သူ၏နှာခေါင်းမြည်သံသည် ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်၏။–
၃၉း၂၁ လွင်ပြင်ကိုယက်၍ မိမိခွန်အား၌ ဝါကြွားလျက်၊ သူရဲများကိုတွေ့အံ့သောငှါ သွားတတ်၏။–
၃၉း၂၂ ကြောက်စရာအကြောင်းကိုကဲ့ရဲ့၍၊ ကြောက်လန့်သောသဘောနှင့် ကင်းလွတ်သဖြင့်၊ ထားဘေးကိုမရှောင်တတ်။–
၃၉း၂၃ သူ့တဘက်၌မြှားတောင့်လှုပ်သံမြည်၍၊ လှံနှင့်ဒိုင်းလွှားသည်ပြောင်လက်လျက်ရှိ၏။–
၃၉း၂၄ မာနကြီး၍ ပြင်းထန်သောစိတ်နှင့်မြေကိုမျိုတတ်၏။ တံပိုးသံကိုကြားသောအခါ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာမနေနိုင်။–
၃၉း၂၅ တံပိုးများအလယ်သို့ရောက်၍ အေ့ဟေ၊ အေ့ဟေဟုဆိုတတ်၏။ ဗိုလ်ခြေအော်ဟစ်၍ အသံဗလံပြုခြင်းနှင့်တကွ၊ စစ်တိုက်ပွဲကို အဝေးက အနံ့ခံတတ်၏။
၃၉း၂၆ သင်ပေးသောဉာဏ်အားဖြင့်သိမ်းငှက်သည် အတောင်ကိုဖြန့်၍ တောင်မျက်နှာသို့ပျံသွားတတ်သလော။–
၃၉း၂၇ သင်စီရင်သောကြောင့် ရွှေလင်းတသည်အထက်သို့တက်၍၊ မြင့်သောအရပ်၌ အသိုက်ကိုလုပ်တတ်သလော။–
၃၉း၂၈ သူသည် ကျောက်ပေါ်မှာနေ၍တောင်ထိပ်နှင့် ကျောက်ငူပေါ်မှာနေရာကျတတ်၏။–
၃၉း၂၉ ထိုအရပ်ကကြည့်၍ ကိုးစားစရာအကောင်ကို အဝေးကပင်မြင်တတ်၏။–
၃၉း၃၀ သူ၏သားငယ်တို့သည် အသွေးကိုသောက်တတ်၏။ အသေကောင်ရှိရာအရပ်၌ ထိုငှက်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄၀)

၄၀း၁ တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်ကို ဆုံးမသောသူသည် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုဦးမည်လော။–
၄၀း၂ ဘုရားသခင်ကိုအပြစ်တင်သောသူသည် ပြန်ပြောစေတော့ဟု ယောဘအားမိန့်တော်မူလျှင်၊–
၄၀း၃ ယောဘက အကျွန်ုပ်သည်ဆိုးယုတ်ပါ၏။–
၄၀း၄ ကိုယ်တော်အား အဘယ်သို့ ပြန်လျှောက်ရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နှုတ်ကိုကိုယ်လက်နှင့်ပိတ်ပါမည်။–
၄၀း၅ တကြိမ်ပြောမိပါပြီ။ တဖန်မပြောဝံ့ပါ။ နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်ပြောမိပါပြီ။ သို့ရာတွင် ထပ်၍မပြောဝံ့ပါဟု ထာဝရဘုရားအား ပြန်၍လျှောက်လေ၏။
၄၀း၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းထဲက ယောဘအားမိန့်တော်မူသည်ကား၊–
၄၀း၇ လူယောကျ်ားကဲ့သို့ သင်၏ခါးကိုစည်းလော။ ငါမေးမြန်းသောပြဿနာတို့ကိုဖြေလော့။–
၄၀း၈ သင်သည် ငါတရားစီရင်ချက်ကိုပယ်မည်လော။ သင်သည်ကိုယ်တိုင်ဖြောင့်မတ်ဟန်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ငါကိုအပြစ်ရှိသည်ဟုစီရင်မည်လော။–
၄၀း၉ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ လက်ရုံးကဲ့သို့သောလက်ရုံးရှိသလော။ ဘုရားသခင်၏ အသံကဲ့သို့သောအသံနှင့်မိုဃ်းချုန်းနိုင်သလော။–
၄၀း၁၀ ထူးဆန်းသောဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကို ဝတ်ဆောင်လော့။ တင့်တယ်သော ဂုဏ်အသရေနှင့်တန်ဆာဆင်လော့။–
၄၀း၁၁ သင်၏အမျက်အရှိန်ကိုလွှတ်လော့။ မာနထောင်လွှားသောသူအပေါင်းတို့ကို ကြည့်ရှု၍နှိမ့်ချလော့။–
၄၀း၁၂ မာနထောင်လွှားသောသူအပေါင်းတို့ကို ကြည့်ရှု၍ရှုတ်ချလော့။ အဓမ္မလူတို့ကိုနှိပ်နင်း၍၊–
၄၀း၁၃ သူတို့ကိုမြေမှုန့်၌ တစုတည်းဝှက်ထားလော့။ သူတို့မျက်နှာများကို မှောင်မိုက်၌ဖုံးအုပ်လော့။–
၄၀း၁၄ သို့ပြုလျှင် သင်၏လက်ျာလက်ရုံးသည် သင့်ကိုကယ်တင်နိုင်သည်ဟု ငါဝန်ခံမည်။
၄၀း၁၅ သင်နှင့်အတူ ငါဖန်ဆင်းသောဗေဟမုတ်ခြင်းကို ကြည့်ရှုလော့။ နွားကဲ့သို့မြက်ကို စားတတ်၏။–
၄၀း၁၆ သူ၏တန်ခိုးသည် ခါး၌၄င်း၊ သူ၏ခွန်အားသည် ဝမ်းကြော၌၄င်းတည်လျက်ရှိ၏။–

၄၀း၁၇ သူ့အမြီးသည် အာရဇ်ပင်ကဲ့သို့လှုပ်တတ်၏။ ပေါင်ကြောတို့သည် အထပ်ထပ်ရှိကြ၏။–
၄၀း၁၈ အရိုးငယ်တို့သည် ကြေးဝါချောင်း၊ အရိုးကြီးတို့သည် သံတုံးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။–
၄၀း၁၉ ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းသော သတ္တဝါတို့တွင်ထူးဆန်းသောသတ္တဝါဖြစ်၏။ သူ့ကိုဖန်ဆင်းသောဘုရားသာလျှင် သူ၏တံစဉ်ကိုပေးပြီ။–
၄၀း၂၀ မြေတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ ကစားရာတောင်ရိုးသည် သူ၏ကျက်စားရာအရပ်ဖြစ်၏။–
၄၀း၂၁ အရိပ်ကောင်းသောအပင်အောက်၊ ကျူပင်ချုံဖုတ်အောက်၊ ရေများသောအရပ်၌နေတတ်၏။–
၄၀း၂၂ ထိုအပင်တို့သည် အရိပ်နှင့်လွှမ်းမိုး၍ ချောင်းနားမိုယ်းမခပင်တို့သည်ဝိုင်းကြ၏။–
၄၀း၂၃ မြစ်ရေထသော်လည်း သူသည်မပြေးတတ်။ သူ၏ခံတွင်းကိုယော်ဒန်မြစ်ရေ ဝှေ့တိုက်သော်လည်း မတုန်မလှုပ်ဘဲနေတတ်၏။–
၄၀း၂၄ ထိုမြင်းကို ထင်ရှားစွာဘမ်းယူမည်လော။ သူ၏နှာခေါင်းကို သံချိတ်နှင့်ဖောက်မည်လော။–

အခန်းကြီး (၄၁)

၄၁း၁ လဝိသန်ကို ငါးမျှားနှင့်ဆွဲယူ၍၊ သူ၏လျှာကိုကြိုးနှင့်နှိပ်နင်းမည်လော့။–
၄၁း၂ သူ့ကိုနှာရှုတ်တပ်၍၊ ပါးရိုး၌သံကွင်းလျှိုမည်လော။–
၄၁း၃ သူသည် သင့်ကိုများစွာတောင်းပန်လိမ့်မည်။ ချော့မော့သောစကားကို ပြောလိမ့်မည်လော။–
၄၁း၄ သင်နှင့်ဝန်ခံခြင်းပဋိညာဉ်ကို ပြုလိမ့်မည်လော။ သင်၏အမှုကို အစဉ်ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ သူ့ကိုခန့်ထားမည်လော။ –
၄၁း၅ ငှက်နှင့်ကစားသကဲ့သို့ သူနှင့်ကစားမည်လော။ သင်၏မိန်းမကလေးတို့အဘို့ သူ့ကိုချည်နှောင်မည်လော။–
၄၁း၆ သင်၏အပေါင်းအဘော်တို့သည် သူ့ကိုဝိုင်း၍စားသောက်ပွဲခံကြလိမ့်မည်လော။ ကုန်သည်တို့တွင် ဝေကြလိမ့်မည်လော။–
၄၁း၇ သူ၏အရေကိုမှိန်းနှင့်၎င်း၊ သူ၏ခေါင်းကို ငါးထိုးသောလှံနှင့်၎င်း၊ အနှံ့အပြားထိုးဖောက်နိုင်သလော။–
၄၁း၈ သူ့အပေါ်မှာ လက်တင်ရုံမျှသာပြုပါ။ သူ့ကိုတိုက်မည်အကြံကို နောက်တဖန်မအောက်မေ့ရ။–
၄၁း၉ တိုက်သောသူသည်နိုင်မည်ဟုအချည်းနှီးထင်၏။ မြင်ကာမျှနှင့်စိတ်မပျက်သလော။–
၄၁း၁၀ သူ့ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ အဘယ်သူမျှမရဲရင့်။ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ရှေ့မှာအဘယ်သူရပ်နိုင်သနည်း။–
၄၁း၁၁ ငါသည် ကျေးဇူးတုံ့ပြုရမည်အကြောင်း အဘယ်သူသည် ငါ၌ကျေးဇူးပြုဘူးသနည်း။ မိုယ်းကောင်းကင်အောက်၌ ရှိရှိသမျှတို့သည်ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။
၄၁း၁၂ လဝိသန်၏အင်္ဂါများ၊ ခွန်အား၊ တင့်တယ်သောတန်ဆာတို့ကိုငါသည်ဝှက်၍မထား။–
၄၁း၁၃ သူ၏အဝတ်ကို အဘယ်သူလှန်နိုင်သနည်း။ နှစ်ထပ်ရှိသောပါးရိုးကို အဘယ်သူချည်းကပ်လိမ့်မည်နည်း။–
၄၁း၁၄ သူ၏မျက်နှာတံခါးကို အဘယ်သူဖွင့်လိမ့်မည်နည်း။ သူ၏သွားတန်းတို့သည် ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်ကြ၏။–
၄၁း၁၅ လုံခြုံစွာတံဆိပ်ခတ်သကဲ့သို့ တချပ်နှင့်တချပ်ပူးကပ်သော အကြေးများနှင့်ဝါကြွားတတ်၏။–
၄၁း၁၆ လေမျှမဝင်နိုင်အောင် တချပ်နှင့်တချပ်ပူးကပ်လျက်ရှိကြ၏။–
၄၁း၁၇ တချပ်နှင့်တချပ်မခွါနိုင်အောင် တခဲနက်ရုက်တင်လျက်ရှိကြ၏။–
၄၁း၁၈ သူချေဆတ်သောအခါ အလင်းတောက်တတ်၏။ သူ့မျက်စိသည် နံနက်မျက်တောင်ခတ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။–
၄၁း၁၉ ပစပ်ထဲက မီးရှူးထွက်၍ မီးပွါးတို့လည်းလွင့်ကြ၏။–
၄၁း၂၀ ကြွက်ကြွက်ဆူသောအိုးကင်းထဲက အခိုးအငွေ့တက်သကဲ့သို့ သူ့နှာခေါင်းထဲက အခိုးအငွေ့တက်တတ်၏။
၄၁း၂၁ အသက်ရှူသောအခါ မီးခဲတောက်၍ ပစပ်ထဲကမီးလျှံထွက်တတ်၏။–
၄၁း၂၂ လည်ပင်း၌ တန်ခိုးနေတတ်၏။ သူ့ရှေ့မှာကြောက်လန့်ခြင်းသည် ကခုန်တတ်၏။–
၄၁း၂၃ အသားအကြောတို့သည် တခဲနက်ဖြစ်၍ မရွေ့နိုင်အောင်ခိုင်မာလျက်ရှိကြ၏။–
၄၁း၂၄ နှလုံးသည် ကျောက်ကဲ့သို့မာ၏။ အောက်ကြိတ်ဆုံကျောက်ကဲ့သို့မာ၏။–
၄၁း၂၅ သူထသောအခါ ခွန်အားကြီးသောသူတို့သည် ကြောက်လန့်ကြ၏။ ကြောက်လန့်အားကြီးသောကြောင့် အရူးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။–
၄၁း၂၆ သူ့ကိုတိုက်လျှင် ထားမခိုင်တတ်။ လှံ၊ မြှား၊ သံချပ်မခိုင်တတ်။–
၄၁း၂၇ သံကိုကောက်ရိုးကဲ့သို့၎င်း၊ ကြေးဝါကို သစ်ဆွေးကဲ့သို့၎င်းမှတ်တတ်၏။–
၄၁း၂၈ လေးနှင့်ပစ်၍ သူ့ကိုမပြေးစေနိုင်။ လောက်လွှဲနှင့်ပစ်သောကျောက်ခဲတို့သည် သူ၌အမှိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။–
၄၁း၂၉ ဒုတ်ကြီးကိုဖွဲကဲ့သို့မှတ်၍၊ လှံနှင့်ရွယ်သောအခါရယ်တတ်၏။–
၄၁း၃၀ သူ့အောက်မှာ ထက်သောအိုးစောင်းခြမ်းများရှိကြ၏။ ရွှံ့ပေါ်မှာထွန်သွားများကိုဖြန့်တတ်၏။–
၄၁း၃၁ အိုးကင်းဆူသကဲ့သို့ ပင်လယ်ကိုဆူစေတတ်၏။ သမုဒ္ဒရာကို ဘယောင်းချက်ကဲ့သို့ဖြစ်စေတတ်၏။–
၄၁း၃၂ သူလွန်သွားသောလမ်းသည် ထွန်းတောက်သဖြင့်၊ ပင်လယ်သည် ဆံပင်ဖြူယောင်ဆောင်တတ်၏။–
၄၁း၃၃ မြေပေါ်မှာသူနှင့်ခိုင်းနိုင်သော တိရစ္ဆာန်မရှိ။ ပကတိအားဖြင့်ကြောက်တတ်သောသဘော နှင့်ကင်းလွတ်၏။–
၄၁း၃၄ ကြီးမြင့်သောအရာရှိသမျှတို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ မာနထောင်လွှားသောသူအပေါင်းတို့အပေါ်၌ မင်းဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄၂)

၄၂း၁ ယောဘသည် ထာဝရဘုရားအား ပြန်လျှောက်သည်ကား၊–

၄၂း၂ ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံတို့ကိုတတ်နိုင်တော်မူကြောင်းကို၄င်း၊ အကြံအစည်တော်ကို အဘယ်သူမျှမဆီးတားနိုင်ကြောင်းကို၄င်း အကျွန်ုပ်သိပါ၏။–

၄၂း၃ ပညာမရှိဘဲ အကြံအစည်တော်ကို မိုက်စေသောသူကားအဘယ်သူနည်း။ သို့ရာတွင်အကျွန်ုပ်သည် နားမလည်သောအရာတို့ကို၄င်း၊ ကိုယ်တိုင်မသိ၊ အံ့ဩ၍ မကုန်နိုင်သောအရာတို့ကို၄င်းပြောမိပါပြီ။–

၄၂း၄ နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်လျှောက်ပါမည်။ အကျွန်ုပ်မေးလျှောက်သောအရာတို့ကို သွန်သင်တော်မူပါ။–

၄၂း၅ သိတင်းတော်ကို အကျွန်ုပ်သည်နားနှင့်ကြားဘူးပါပြီ။ ယခုမူကားကိုယ်တော်ကို မျက်စိနှင့်မြင်ရပါ၏။–

၄၂း၆ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ကိုရွံရှာပါ၏။ မြေမှုန့်နှင့်မီးဖိုပြာ၌ ထိုင်၍နောင်တရပါ၏ဟု လျှောက်လေ၏။

၄၂း၇ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည်ယောဘအား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ တေမန်အမျိုးသားလေဖတ်အားလည်း သင်နှင့်သင်၏အဆွေခင်ပွန်းနှစ်ယောက်ကိုငါအမျက်ထွက်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ကျွန်ယောဘသည် ငါ့အကြောင်းအရာတို့ကို ဟုတ်မှတ်စွာပြောသကဲ့သို့ သင်တို့သည်မပြော။–

၄၂း၈ သို့ဖြစ်၍ နွားထီးခုနစ်ကောင်နှင့် သိုးထီးခုနစ်ကောင်တို့ကိုယူပြီးလျှင်၊ ငါ့ကျွန်ယောဘထံသို့သွား၍၊ မိမိတို့အဘို့ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်ကြလော့။ ငါ့ကျွန်ယောဘသည် သင်တို့အဘို့ဆုတောင်းရမည်။ သူ၏မျက်နှာကို ငါထောက်မည်။ သို့မဟုတ် ငါ့ကျွန်ယောဘသည် ငါ့အကြောင်းအရာတို့ကို ဟုတ်မှန်စွာပြောသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် မပြောသောအပြစ်နှင့်အလျောက် ငါစီရင်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၄၂း၉ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း တေမန်အမျိုးသားလေဖက်၊ ရှုအာအမျိုးသားဗိလဒဒ်၊ နေမတ်အမျိုးသားဇောဖာတို့သည် သွား၍ ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း ယောဘ၏ မျက်နှာကို ထောက်တော်မူ၏။

၄၂း၁၀ ယောဘသည် အဆွေခင်ပွန်းတို့အဘို့ဆုတောင်းပြီးမှ၊ သူခံရသောဒုက္ခအကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသည်ပယ်ရှင်း၍၊ အရင်ထက်နှစ်ဆသောဥစ္စာကိုပေးတော်မူ၏။–

၄း၁၁ ထိုအခါ သူ၏ညီအစ်ကိုနှမများ၊ အရင်သိကျွမ်းသောသူများအပေါင်းတို့သည် သူ့ထံသို့လာ၍ သူ၏ အိမ်၌သူနှင့်အတူ စားသောက်ကြ၏။ သူ့အပေါ်မှာထာဝရဘုရား ရောက်စေတော်မူသော ဒုက္ခဆင်းရဲရှိသမျှကို အောက်မေ့၍သူနှင့်အတူ ညည်းတွားခြင်းနှင့်နှစ်သိမ့်စေခြင်းကိုပြုကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ငွေတပြားစီနှင့်ရွှေနားထောင်းတဘက်စီပေးကြ၏။

၄၂း၁၂ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ယောဘ၏ရှေ့ဖြစ်ဟန်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်ထက် နောက်ဖြစ်ဟန်ကို သာ၍ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူသည်သိုးတသောင်းလေးထောင်၊ ကုလားအုပ်ခြောက်ထောင်၊ နွားယှဉ်တထောင်၊ မြည်းမတထောင်ကိုရတတ်၏။–

၄၂း၁၃ သားခုနစ်ယောက်နှင့် သမီးသုံးယောက်ကိုလည်းရပြန်၏။–

၄၂း၁၄ သမီးကြီးကား၊ ယေမိမ၊ သမီးလပ်ကားကေဇိ၊ သမီးငယ်ကားကေရဟ်ပ္ပုတ်အမည်ရှိသတည်း။–

၄၂း၁၅ တပြည်လုံး၌ ယောဘ၏သမီးကဲ့သို့လှသောမိန်းမတစုံတယောက်မျှမရှိ။ သူတို့၏အဘသည် သူတို့မောင်များနှင့်အညီအမျှ၊ သူတို့အားအမွေဥစ္စာကိုဝေပေးလေ၏။

၄၂း၁၆ ထိုနောက် ယောဘသည်အနှစ်တရာလေးဆယ်အသက်ရှင်၍ မိမိသား၊ မြေး၊ မြစ်တို့ကိုပင် မြင်ရပြီးမှ၊–

၄၂း၁၇ အသက်ကြီးရင့်၍ နေ့ရက်ကာလနှင့်ကြွယ်ဝသော်၊ အနိစ္စရောက်လေ၏။

ယောဘဝတ္ထုပြီး၏။

ဆာလံကျမ်း။
Book Of Psalms.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	၃၀
၃၁	၃၂	၃၃	၃၄	၃၅	၃၆	၃၇	၃၈	၃၉	၄၀
၄၁	၄၂	၄၃	၄၄	၄၅	၄၆	၄၇	၄၈	၄၉	၅၀
၅၁	၅၂	၅၃	၅၄	၅၅	၅၆	၅၇	၅၈	၅၉	၆၀
၆၁	၆၂	၆၃	၆၄	၆၅	၆၆	၆၇	၆၈	၆၉	၇၀
၇၁	၇၂	၇၃	၇၄	၇၅	၇၆	၇၇	၇၈	၇၉	၈၀
၈၁	၈၂	၈၃	၈၄	၈၅	၈၆	၈၇	၈၈	၈၉	၉၀
၉၁	၉၂	၉၃	၉၄	၉၅	၉၆	၉၇	၉၈	၉၉	၁၀၀
၁၀၁	၁၀၂	၁၀၃	၁၀၄	၁၀၅	၁၀၆	၁၀၇	၁၀၈	၁၀၉	၁၁၀
၁၁၁	၁၁၂	၁၁၃	၁၁၄	၁၁၅	၁၁၆	၁၁၇	၁၁၈	၁၁၉	၁၂၀
၁၂၁	၁၂၂	၁၂၃	၁၂၄	၁၂၅	၁၂၆	၁၂၇	၁၂၈	၁၂၉	၁၃၀
၁၃၁	၁၃၂	၁၃၃	၁၃၄	၁၃၅	၁၃၆	၁၃၇	၁၃၈	၁၃၉	၁၄၀
၁၄၁	၁၄၂	၁၄၃	၁၄၄	၁၄၅	၁၄၆	၁၄၇	၁၄၈	၁၄၉	၁၅၀

ဆာလံကျမ်း။
BOOK OF PSALMS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ မတရားသောသူတို့၏ တိုက်တွန်းခြင်းသို့မလိုက်၊ –
၁း၂ လူဆိုးတို့၏လမ်းတွင်မရပ်မနေ၊ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူတို့၏အစည်းအဝေး၌မထိုင်၊ ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်၌မွေ့လျော်၍၊ တရားတော်ကို
နေ့ညဉ့်မပြတ်ဆင်ခြင်အောက်မေ့သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ –
၁း၃ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် မြစ်နားမှာစိုက်လျက် မိမိအချိန်တန်မှအသီးကိုသီး၍၊ အရွက်မညှိုးနွမ်းတတ်သော အပင်နှင့်တူ၏။ ပြုလေသမျှတို့၌
အောင်လိမ့်သတည်း။
၁း၄ မတရားသောသူတို့မူကား ထိုကဲ့သို့မဟုတ်။ လေတိုက်၍ လွင့်သောဖွဲနှင့်တူကြ၏။ –
၁း၅ ထိုကြောင့် တရားဆုံးဖြတ်တော်မူရာကာလ၌၊ မတရားသောသူတို့သည် မတည်မနေရကြ။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏အပေါင်းအသင်းထဲသို့
လူဆိုးတို့ သည် မဝင်ရကြ။ –
၁း၆ အကြောင်းမူကား၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏လမ်းကို ထာဝရဘုရားသိကျွမ်းတော်မူ၏။ မတရားသောသူတို့၏လမ်းသည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ရ
လိမ့်သတည်း။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ လူမျိုးတို့သည် အဘယ်ကြောင့်ရုန်းရင်းခတ်ပြုကြသနည်း။ လူစုတို့သည် အဘယ်ကြောင့်အချည်းနှီးကြံစည်ကြသနည်း။ –
၂း၂ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် ထကြ၍၊ မှူးမတ်အရာရှိတို့လည်း၊ ထာဝရဘုရားနှင့် ခရစ်တော်ကို ရန်ဘက်ပြုလျက်၊ –
၂း၃ သူတို့ချည်နှောင်ခြင်းကိုဖြေကြကုန်အံ့။ ချည်နှောင်သောကြိုးတို့ကို ပယ်ကြကုန်အံ့ဟု သင်းဖွဲ့ကြ၏။
၂း၄ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ထိုင်တော်မူသောသူသည် ပြုံးရယ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ –
၂း၅ ထိုအခါ အမျက်တော်ထွက်၍၊ သူတို့ကို မိန့်တော်မူမည်။ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်နှင့် သူတို့ကိုပူပန်စေတော်မူမည်။ –
၂း၆ ငါ၏ရှင်ဘုရင်ကို သန့်ရှင်းသော ဇိအုန်တောင်တော်ပေါ်မှာ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်ဘိသိက်ပေးပြီဟု မိန့်တော်မူမည်။
၂း၇ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ကို ငါပြန်ကြားပေအံ့။ ထာဝရဘုရားက သင်သည်ငါ့သားဖြစ်၏။ ယနေ့ပင်သင့်ကိုငါဖြစ်ဘွားစေပြီ။ –
၂း၈ ငါ့ကိုတောင်းလော့။ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို သင်၏အမွေဉစ္စာဘို့ ငါပေးမည်။ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ပိုင်ထိုက်သောအခွင့်ကိုလည်း ငါပေးမည်။ –
၂း၉ သင်သည် သူတို့ကို သံလှံတံနှင့်အုပ်စိုး၍၊ မြေအိုးကိုခွဲဖျက်သကဲ့သို့ခွဲ ဖျက်လိမ့်မည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူပြီ။
၂း၁၀ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်တို့၊ ပညာသတိရှိကြလော့။ လောကီမင်းတို့၊ ဆုံးမခြင်းကိုခံကြလော့။ –
၂း၁၁ ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့် ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကိုထမ်းရွက်၍၊ တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့် ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ –
၂း၁၂ သားတော်ကို နမ်းကြလော့။ သို့မဟုတ်လျှင် အမျက်တော်ထွက်၍၊ သင်တို့သည် လမ်း၌ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အမျက်တော်သည်
ချက်ခြင်း ထွက်လိမ့်မည်။ သားတော်ကို ကိုးစားသောသူ အပေါင်းတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

အခန်းကြီး (၃)

ဒါဝိဒ်သည် သားတော်အဗရှလုံရှေ့မှ ပြေးသောအခါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၃း၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့သည် အလွန်တိုးပွါး၍၊ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထသောသူတို့သည်များကြပါ၏။ –
၃း၂ သူသည် ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍ ချမ်းသာမရဟု အကျွန်ုပ်ကိုရည်ဆောင်၍ ပြောသောသူအများ ရှိကြပါ၏။ –
၃း၃ သို့သော်လည်း၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ဘုန်းလည်းဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏
ဦးခေါင်း ကိုချီကြွသောသူလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။
၃း၄ ငါသည် ထာဝရဘုရားထံသို့ အသံကိုလွှင့်၍ အော်ဟစ်သောအခါ၊ သန့်ရှင်းသော တောင်ပေါ်မှာ နားထောင်တော်မူ၏။ –
၃း၅ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုမစတော်မူသောကြောင့်၊ ငါသည်အိပ်၍ပျော်ခြင်းအခွင့်နှင့်နိုးခြင်းအခွင့်ရှိ၏။ –
၃း၆ ငါ့ကိုရန်ဘက်ပြု၍ ဝန်းရံသောသူ အထောင်အသောင်းကို ငါမကြောက်ဘဲနေမည်။
၃း၇ အို ထာဝရဘုရားထတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့၏ ပါးရိုးကိုရိုက်၍၊
မတရားသောသူတို့၏ သွားကိုချိုးတော်မူ၏။ –
၃း၈ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ချမ်းသာရပါ၏။ ပေးတော်မူသောကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည် ကိုယ်တော်၏လူစုအပေါ်သို့ သက်ရောက်ပါ
စေသော။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ အကျွန်ုပ်ကို ဖြောင့်မတ်စေတော်မူသောဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ခေါ်သောအခါနားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်ဆင်းရဲစဉ်တွင် ကိုယ်တော်သည် ချမ်းသာပေးတော်မူပါပြီ။ ယခုလည်း သနား၍ အကျွန်ုပ်၏ပဌနာစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။

၄း၂ အချင်းလူသားတို့၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ငါ၏ဘုန်းကိုရှုတ်ချကြမည်နည်း။ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး အနတ္တကိုနှစ်သက်၍ မုသာကို လိုက်ရှာကြမည်နည်း။–

၄း၃ ထာဝရဘုရားသည် မိမိသန့်ရှင်းသူကို ရွေးထားတော်မူသည်ကိုသိမှတ်ကြလော့။ ငါခေါ်၍လျှောက်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်တော်မူလိမ့်မည်။–

၄း၄ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်၍ ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုရှောင်ကြလော့။ အိပ်ရာပေါ်မှာ ကိုယ်စိတ်နှလုံးနှင့် ဆွေးနွေးစဉ်းစား၍ တိတ်ဆိတ်ခြင်းရှိကြလော့။–

၄း၅ တရားသဖြင့် ယဇ်ပူဇော်၍ ထာဝရဘုရားကိုကိုးစားကြလော့။

၄း၆ ကောင်းမွန်သောအရာကို ငါတို့အား အဘယ်သူပြမည်နည်းဟု မေးတတ်သောသူ အများရှိပါသည်ဖြစ်၍၊ အို ထာဝရဘုရား၊ မျက်နှာတော် အလင်းကို အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပါ။–

၄း၇ သူတို့၌ ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်ပေါ်များ၍၊ သူတို့ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ထက် အကျွန်ုပ်ကို သာ၍ဝမ်းမြောက်စေတော်မူ၏။–

၄း၈ ငြိမ်ဝပ်စွာ အိပ်၍ပျော်ပါမည်။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်သည် လုံခြုံစွာနေရသောအခွင့်ကို ကိုယ်တော်အရှင်ထာဝရဘုရားသာလျှင် အခွင့်ပေးတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏စကားကို နားထောင်တော်မူ၍၊ အကျွန်ုပ်မြည်တမ်းခြင်းကို ဆင်ခြင်တော်မူပါ။–

၅း၂ အကျွန်ုပ်၏ရှင်ဘုရင်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုဆုတောင်းသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သောအသံကို နားထောင်တော်မူပါ။–

၅း၃ အိုထာဝရဘုရား၊ နံနက်အခါအကျွန်ုပ်စကားသံကို ကြားတော်မူရပါ၏။ နံနက်အခါ ကိုယ်တော်ကို မျက်မှောက်ပြု၍ မြော်လင့်ပါမည်။–

၅း၄ ကိုယ်တော်သည် မတရားသောအမှုကို နှစ်သက်သောဘုရားမဟုတ်။ ဆိုးသောသူကို လက်ခံတော်မမူ။–

၅း၅ မိုက်သောသူသည် အထံတော်သို့မဝင်ရ။ မတရားသဖြင့်ပြုသောသူအပေါင်းတို့ကို မုန်းတော်မူ၏။–

၅း၆ မုသာစကားကိုပြောသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ လူအသက်ကို သတ်တတ်သောသူနှင့် လှည့်စားတတ်သောသူတို့ကို ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူ၏။–

၅း၇ အကျွန်ုပ်မူကား၊ များစွာသောကျေးဇူးတော်ကိုခံစားရသဖြင့်၊ အိမ်တော်သို့ရောက်၍၊ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့် သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်တွင် ကိုးကွယ်လိမ့်ပါမည်။

၅း၈ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကိုတရားတော်လမ်းထဲသို့ ပို့ဆောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏လမ်းကို အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ ဖြောင့်စေတော်မူပါ။–

၅း၉ သူတို့၏နှုတ်တွင်သစ္စာမရှိပါ။ သူတို့နှလုံးသည်အလွန်ဆိုးပါ၏။ သူတို့၏လည်ချောင်းသည် ဖွင့်ထားသောသင်္ချိုင်းတွင်းဖြစ်ပါ၏။ သူတို့သည်လျှာနှင့် ချော့မော့တတ်ကြ၏။–

၅း၁၀ အိုဘုရားသခင်၊ သူတို့အပေါ်မှာအပြစ်ရောက်စေတော်မူပါ။ မိမိတို့အကြံအစည်အားဖြင့် လဲကြပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကိုပုန်ကန်သောသူဖြစ်၍၊ ပြစ်မှားသောအပြစ်များသောကြောင့်၊ သူတို့ကို နှင်ထုတ်တော်မူပါ။

၅း၁၁ ကိုယ်တော်ကိုကိုးစားသောသူတို့မူကား၊ ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော။ စောင့်ရှောက်တော်မူခြင်း ကိုခံရ၍ ဝမ်းမြောက်သည်နှင့်ကြွေးကြော်ကြပါစေသော။ နာမတော်ကို ချစ်သောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့် ဝမ်းသာရွှင်လန်းခြင်း ရှိကြပါစေသော။–

၅း၁၂ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်ဖြောင့်မတ်သောသူကို ကောင်းကြီးပေး၍ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကွယ်ကာစောင့်မတော်မူလိမ့်သတည်း။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အမျက်တော်ထွက်၍ အကျွန်ုပ်ကိုအပြစ်တင်တော်မမူပါနှင့်။ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ ဆုံးမတော်မမူပါနှင့်။–

၆း၂ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်ခွန်အားနည်းလှပါ၏။ ကယ်မသနားတော်မူပါ။ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အရိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြပါ၏။ ကျန်းမာပကတိရှိစေတော်မူပါ။–

၆း၃ အကျွန်ုပ်စိတ်ဝိညာဉ်သည် အလွန်တုန်လှုပ်ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး နေတော်မူမည်နည်း။–

၆း၄ အို ထာဝရဘုရား၊ တဖန်ကြွလာ၍ အကျွန်ုပ်စိတ်ဝိညာဉ်ကို ကယ်ယူတော်မူပါ။ ကရုဏာတော်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူပါ။–

၆း၅ အကြောင်းမူကား၊ သေလျက်နေစဉ်တွင် ကိုယ်တော်ကိုအောက်မေ့ခြင်းမရှိပါ။ မရဏာနိုင်ငံတွင် ကျေးဇူးတော်ကို အဘယ်သူချီးမွမ်းပါမည်နည်း။–

၆း၆ အကျွန်ုပ်သည် ညည်းတွား၍ပင်ပန်းလှပါ၏။ အကျွန်ုပ်ခုတင်ကို ကိုယ်မျက်ရည်၌ တညဥ့်လုံးမျော၍၊ အိပ်ရာကိုလည်းမွန်းစေပါ၏။–

၆း၇ ဝမ်းနည်းခြင်းအားဖြင့် မျက်စိပျက်၍၊ ရန်သူများကြောင့်ပြာမှုန်လျက်ရှိပါ၏။

၆း၈ မတရားသဖြင့်ပြုသောသူအပေါင်းတို့၊ ငါ့ထံမှဖယ်သွားကြ။ ငါငိုကြွေးသံကို ထာဝရဘုရားကြားတော်မူ၏။–

၆း၉ ငါတောင်းပန်ခြင်းကို ထာဝရဘုရားကြားတော်မူ၏။ ငါပြုသောပဌနာစကားကို ထာဝရဘုရား နာယူတော်မူ၏။ ငါ့ရန်သူအပေါင်းတို့သည် ရှက်ကြောက်၍ ဆုံးရှုံးခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ ချက်ခြင်းပြန်သွား၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၇)

ဒါဝိဒ်သည် ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားကုရှ၏စကားကြောင့် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အသံညို၍ ဆိုသောဆာလံ။

၇း၁ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ခိုလှုံပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုညှဉ်းဆဲသော သူအပေါင်းတို့၏လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ယူ၍ ကယ်တင်တော်မူပါ။–
၇း၂ သို့မဟုတ် နှုတ်ယူသောသူမရှိစဉ်၊ ရန်သူသည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့အကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဝိညာဉ်ကို လုယူကိုက်ဖြတ်ပါလိမ့်မည်။–
၇း၃ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်ထိုသို့ပြုသော်၎င်း၊ အကျွန်ုပ်လက်မှာ အဓမ္မအမှုရှိသော်၎င်း၊–
၇း၄ အကျွန်ုပ်နှင့်သင့်တင့်သောသူကို အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား၍၊ အကြောင်းမရှိဘဲလျက် ရန်ပြုသောသူကို အကျွန်ုပ်ညှဉ်းဆဲသော်၎င်း၊ ထိုသို့သောအပြစ် တစုံတခုရှိလျှင်၊–
၇း၅ ရန်သူသည် အကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဝိညာဉ်ကို လိုက်၍မှီပါစေ။ အကျွန်ုပ်အသက်ကို မြေပေါ်မှာနင်း၍၊ အကျွန်ုပ်အသရေကို မြေမှုန့်၌နှိမ့်ချပါစေ။
၇း၆ အို ထာဝရဘုရား၊ အမျက်တော်ထွက်၍ ထတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ ပြင်းထန်ခြင်း ကိုဆီးတား၍ အားထုတ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အဘို့ နိုးတော်မူပါ။ တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။–
၇း၇ လူမျိုးတို့သည်စည်းဝေး၍ ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံကြလျက်၊ သူတို့အဘို့မြင့်ရာအရပ်သို့ ပြန်ကြွတော်မူပါ။–
၇း၈ ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးတို့ကိုတရားစီရင်တော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို၎င်း၊ စုံလင်ခြင်းကို၎င်းထောက်၍ အကျွန်ုပ်အမှုကို စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။–
၇း၉ မတရားသောသူတို့၏ အဓမ္မအမှုကိုဆုံးရှုံးစေ၍၊ တရားသောသူတို့ကို မြဲမြံစေတော်မူပါ။ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် နှလုံးနှင့် ကျောက်ကပ်ကို စစ်တော်မူတတ်ပါ၏။
၇း၁၀ သဘောဖြောင့်သောသူတို့ကို ကယ်တင်တတ်သောဘုရားသခင်သည် ငါ၏အကွယ်အကာ ဖြစ်တော်မူ၏။–
၇း၁၁ ဘုရားသခင်သည် တရားသဖြင့်စီရင်သော ဘုရားဖြစ်၍၊ မတရားသောသူကို အစဉ်အမျက်ထွက်တော်မူ၏။–
၇း၁၂ ထိုသူသည်မပြောင်းလဲလျှင် ထားတော်ကိုသွေးတော်မူ၏။ လေးတော်ကိုတင်၍ ရွယ်တော်မူ၏။–
၇း၁၃ သေစေသော လက်နက်ကိုလည်း သူ့အဘို့ပြင်ဆင်၍ မြှားတော်တို့ကိုလောင်စေတော်မူ၏။–
၇း၁၄ ထိုသူသည် ဒုစရိုက်ဘွားသောဝေဒနာကိုခံရ၏။ မကောင်းသောအကြံအစည်ကိုပဋိသန္ဓေယူ၍၊ စိတ်ပျက်ခြင်းကို ဘွားမြင်တတ်၏။–
၇း၁၅ တွင်းကိုလည်းနက်စွာတူးသဖြင့်၊ မိမိတူးသောတွင်းထဲသို့ မိမိကျတတ်၏။–
၇း၁၆ မိမိမကောင်းသောအကြံအစည်သည် မိမိခေါင်းပေါ်မှာပြန်ရောက်၍၊ မိမိကြမ်းတမ်းသောအမှုသည် မိမိခေါင်းထိပ်ပေါ်မှာ သက်ရောက်တတ်၏။–
၇း၁၇ ငါမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ တရားသောအမှုတော်ကိုချီးမွမ်း၍၊ အမြင့်ဆုံးသောထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ အိုအကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားရှင်ထာဝရဘုရား၊ နာမတော်သည် မြေကြီးတပြင်လုံး၌ အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ဘုန်းအာနုဘော်တော်သည် မိုဃ်းကောင်း ကင်ပေါ်မှာ တည်လျက်ရှိပါ၏။–
၈း၂ ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့ကိုရည်ဆောင်၍ ရန်သူကို၎င်း၊ အငြိုးထားသောသူကို၎င်း၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်းငှါ၊ နို့စို့သူငယ်တို့၏နှုတ်ထဲမှ အစွမ်း သတ္တိကို စီရင်တော်မူ၏။–
၈း၃ လက်ညှိုးတော်အလုပ်တည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏မိုဃ်းကောင်းကင်ကို၎င်း၊ ပြင်ဆင်တော်မူသော လနှင့်ကြယ်များကို၎င်း၊ အကျွန်ုပ်ဆင်ခြင် သော်၊–
၈း၄ လူသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည်အောက်မေ့တော်မူရသနည်း။ လူသားသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူ ရသနည်း။ သူ့ကို ကောင်းကင်တမန်တို့ အောက်၌ အနည်းငယ်နှိမ့်တော်မူပြီ။–
၈း၅ သူ၏ခေါင်းကိုဘုန်းအသရေနှင့် ပတ်ရစ်တော်မူပြီ။–
၈း၆ ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရာများကို အုပ်စိုးစေ၍၊
၈း၇ သိုးနွားအစရှိသောမြေတိရစ္ဆာန် မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်၊
၈း၈ ပင်လယ်ငါးနှင့်ပင်လယ်လမ်း၌ သွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်မှစ၍၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သူ၏ခြေအောက်၌ချထားတော်မူပြီ။–
၈း၉ အိုအကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏နာမသည်မြေကြီးတပြင်လုံး၌ အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူသတည်း။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းပါ မည်။ အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်ရှိသမျှတို့ကိုပြည့်နှံ့ပါမည်။–
၉း၂ ကိုယ်တော်ကိုအမှီပြု၍ ဝမ်းသာရွှင်လန်းပါမည်။ နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား။–
၉း၃ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့သည် ပြန်ဆုတ်၍လဲကြပါ၏။ ရှေ့တော်၌ပျက်စီးကြပါ၏။–
၉း၄ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ဘက်မှာတရားဆုံးဖြတ်တော်မူပြီ။ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်၍ ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်တော်မူပြီ။–
၉း၅ တပါးအမျိုးသားတို့ကို ဆုံးမတော်မူပြီ။ ဆိုးသောသူတို့ကိုဖျက်ဆီး၍ သူတို့နာမကို ကာလအစဉ် အဆက်ချေဖျောက်တော်မူပြီ။–

၉း၆ ရန်သူတို့သည် အကုန်အစင်ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပါပြီ။ မြို့တို့ကိုဖြိုဖျက်တော်မူ၍၊ သူတို့အမှတ်မျှမရှိပျောက်ပါပြီ။–

၉း၇ ထာဝရဘုရားမူကား၊ ကာလအစဉ်အဆက်တည်တော်မူ၏။ တရားပလ္လင်တော်ကိုပြင်ဆင်၍၊ –

၉း၈ မြေကြီးသားတို့ကို တရားသဖြင့်စီရင်တော်မူ၏။ လူမျိုးတို့အား ဖြောင့်မတ်စွာသောစီရင်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၏။–

၉း၉ ထာဝရဘုရားသည် ညှင်းဆဲခြင်းကိုခံရသောသူတို့၏ခိုလှုံရာ၊ ဘေးအန္တရာယ်ရောက်သည့်ကာလ ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။–

၉း၁၀ နာမတော်ကိုသိသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်ကြပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုရှာသောသူတို့ကို စွန့်ပစ်တော် မမူတတ်ပါ။

၉း၁၁ ဇိအုန်မြို့မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူသောထာဝရဘုရားကို ထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။ အမှုတော်များကို လူမျိုးတို့အားဟောပြောကြလော့။–

၉း၁၂ လူအသက်သတ်ခြင်းအမှုကိုစစ်တော်မူ၍၊ အသေခံရသောသူတို့ကို အောက်မေ့တော်မူ၏။ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့၏ အော်ဟစ်ခြင်းအသံကို မေ့လျော့ တော်မမူတတ်ပါ။

၉း၁၃ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို မုန်းသောသူ တို့၏ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို ကြည့်ရှု၍၊ သေမင်းလက်မှ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပါ။–

၉း၁၄ သို့ဖြစ်၍ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်အပေါင်းကို ဇိအုန်မြို့တံခါးဝမှာ အကျွန်ုပ်ပြည့်ဆန်ပါမည်။ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို အမှီပြု၍ဝမ်းမြောက်ပါမည်။

၉း၁၅ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တူးသောတွင်းထဲသို့ ကိုယ်ကျကြ၏။ ကိုယ်ဝှက်သော ကျော့ကွင်းထဲမှာ ကိုယ်ခြေတို့သည်ကျော့မိကြ၏။–

၉း၁၆ ထာဝရဘုရားသည် တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူခြင်းအားဖြင့် ထင်ရှားတော်မူ၏။ မတရားသောသူသည် မိမိလုပ်သောအလုပ်ထဲမှာ ကျော့မိခြင်းကိုခံရ၏။–

၉း၁၇ မတရားသောသူတို့နှင့် ဘုရားသခင်ကိုမေ့လျော့သော အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် မရဏာနိုင်ငံသို့ နှင်ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။–

၉း၁၈ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကို အစဉ်မေ့လျော့တော်မမူ။ ဆင်းရဲသောသူတို့သည် မြော်လင့်၍မရဘဲ အစဉ်မနေရကြ။

၉း၁၉ အို ထာဝရဘုရား၊ ထတော်မူပါ။ လူမနိုင်ပါစေနှင့်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ရှေ့တော်၌စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို ခံရကြပါစေသော။–

၉း၂၀ အိုထာဝရဘုရား၊ သူတို့ကိုချောက်လှန့်တော်မူပါ။ သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့သည် လူသက်သက်ဖြစ်သည်ကို လူမျိုးတို့သည်သိကြပါလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့်ဝေးဝေးရပ်၍ နေတော်မူသနည်း။ ဘေးအန္တရာယ်ရောက်သည်ကာလ အဘယ်ကြောင့်ပုန်း ကွယ်၍ နေတော်မူသနည်း။–

၁၀း၂ မတရားသောသူသည် မာနစိတ်ရှိ၍၊ ဆင်းရဲသောသူကို ညှဉ်းဆဲတတ်ပါ၏။ မိမိပြုသော ပရိယာယ်အားဖြင့် ထိုသူကိုဘမ်းဆီးတတ်ပါ၏။–

၁၀း၃ မတရားသောသူသည် မိမိစိတ်အလိုရှိ၌ ဝါကြွားတတ်ပါ၏။ လောဘကြီးသောသူသည် ထာဝရဘုရားကိုပယ်၍ မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်ပါ၏။–

၁၀း၄ မတရားသောသူသည် မာနထောင်လွှားသောကြောင့်၊ မစဉ်းစားတတ်ပါ။ ဘုရားသခင်မရှိဟု အစဉ်အောက်မေ့တတ်ပါ၏။–

၁၀း၅ အစဉ်ခိုင်မာစွာကျင့်ကြံပြုမူတတ်ပါ၏။ တရားစီရင်တော်မူချက်တို့သည် သူနှင့်ဝေးမြင့်သည်ဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းသောရန်သူတို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်ပါ၏။–

၁၀း၆ ငါသည် အစဉ်မရွေ့ရ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့မရောက်ရဟု အောက်မေ့တတ်ပါ၏။–

၁၀း၇ သူ၏နှုတ်သည်ကျိန်ဆဲခြင်း၊ လှည့်စားခြင်း၊ ရှုတ်ချခြင်းနှင့်ပြည့်ဝပါ၏။ လျှာအောက်မှာ မကောင်းသောအကြံနှင့် မတရားသောအမှုရှိပါ၏။–

၁၀း၈ ရွာအနားတွင်ပုန်းနေရာအရပ်မှာထိုင်၍၊ အပြစ်မရှိသောသူကို ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌သတ်တတ်ပါ၏။ ဆင်းရဲသောသူကို ချောင်းမြောင်းတတ်ပါ၏။–

၁၀း၉ ချုံထဲမှာနေသောခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ကွယ်ရာအရပ်၌ပုန်း၍နေတတ်ပါ၏။ ဆင်းရဲသောသူကိုဘမ်းဆီးခြင်းငှါ ပုန်းကွယ်၍နေပါ၏။ ဆင်းရဲသောသူကို ကွန်ရက်ထဲ သို့ဆွဲ၍ ဘမ်းဆီးတတ်ပါ၏။–

၁၀း၁၀ ထိုသို့ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရ၍၊ ဆင်းရဲသောသူအပေါင်းတို့သည် သူ၏လက်သို့ ကျရောက်တတ်ကြပါ၏။–

၁၀း၁၁ ထိုသူက၊ ဘုရားသခင်သည် မေ့လျော့တော်မူ၏။ မျက်နှာကိုလွှဲတော်မူ၏။ မြင်တော်မမူဟု အောက်မေ့တတ်ပါ၏။

၁၀း၁၂ အို ထာဝရဘုရားထတော်မူပါ။ အိုဘုရားသခင်လက်တော်ကို ချီတော်မူပါ။ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကို မေ့လျော့တော်မမူပါနှင့်။–

၁၀း၁၃ မတရားသောသူသည် ဘုရားသခင်ကိုအဘယ်ကြောင့် မထီမဲ့မြင်ပြုရပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော်သည် စစ်တော်မမူဟု အဘယ်ကြောင့်အောက်မေ့ရပါ အံ့နည်း။

၁၀း၁၄ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည်မြင်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်ပန်းစေခြင်းနှင့် နှောင့်ရှက်စေခြင်း ကို လက်ဝါးတော်၌ မှတ်သားမည်ဟု ကြည့်ရှုတော်မူတတ်ပါ၏။ ဆင်းရဲသောသူသည် ကိုယ်တော်၌ ကိုယ်ကိုအပ်တတ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် မိဘမရှိသောသူ၏ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။–

၁၀း၁၅ မတရားသဖြင့်ပြု၍ ဆိုးသောသူ၏လက်ရုံးကို ချိုးတော်မူပါ။ သူပြုသောအဓမ္မအမှုကို အကုန်အစင်စစ်တော်မူပါ။

၁၀း၁၆ ထာဝရဘုရားသည် ကာလအစဉ်အမြဲတည်သော ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် နိုင်ငံတော်ထဲက ကွယ်ပျောက်ကြပါလိမ့်မည်။–

၁၀း၁၇ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်နှိမ့်ချလျက်ရှိသော သူတို့၏တောင့်တခြင်းအသံကို ကြားတော်မူ၏။ သူတို့၏စိတ်နှလုံးကို တည်ကြည်စေ တော်မူ၏။–

၁၀း၁၈ ဆင်းရဲသားကိုသူ၏ မြေမှုတဖန်မနှင်ထုတ်မည်အကြောင်း၊ မိဘမရှိသောသူနှင့် ညှဉ်းဆဲခံရသောသူတို့ကို တရားပေးခြင်းငှါ နားတော်ကိုဖွင့်တော်

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁-၃ မတရားသောသူတို့သည် သဘောဖြောင့်သော သူတို့ကိုမထင်မရှားပစ်အံ့သောငှါ လေးကိုတင်၍၊ လေးညှို့ပေါ်မှာ မြှားကိုပြင်ကြ၏။ အမြိုတကဲတို့ သည်ပျက်လျှင် ဖြောင့်မတ်သောသူသည် အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။ ငါ့ဝိညာဉ်အားသင်သည် ငှက်ကဲ့သို့ ကိုယ်နေရာတောင်ပေါ်သို့ပြေးချေဟု အဘယ်ကြောင့်ပြောကြသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ငါခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။-

၁၁း၄ ထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းသောဗိမာန်တော်၌ရှိတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ပလ္လင်တော်သည် ကောင်းကင်ပေါ်မှာတည်၏။ မျက်စိတော်သည် ကြည့်ရှု၍ မျက်ခမ်းတော်သည် လူသားတို့ကို စစ်တော်မူ၏။-

၁၁း၅ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်သောသူကို စုံစမ်းတော်မူ၏။ မတရားသောသူနှင့် လုယူဖျက်ဆီးလိုသောသူကို ဝိညာဉ်တော်သည် မုန်းတော်မူ၏။-

၁၁း၆ မတရားသောသူတို့အပေါ်မှာတောက်သောမီးခဲ၊ ကန့်နှင့်ရောသောမီးလျှံ၊ ပူလောင်သောမုန်တိုင်းကို သက်ရောက်စေ၍၊ သူတို့သောက်စရာဘို့စီရင် တော်မူမည်။-

၁၁း၇ တရားသဖြင့်ပြုတော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် တရားသောအမှုကိုနှစ်သက်၍ သဘောဖြောင့်သော သူကို မျက်နှာပြုတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူပါ။ သူတော်ကောင်းမျိုးသည် ပြတ်၍ သစ္စာရှိသော လူမျိုးသည် လူသားတို့တွင်ကွယ်ပျောက်ပါ၏။-

၁၂း၂ အိမ်နီးချင်းတို့သည် တဦးကိုတဦး မုသာသုံး၍ ချော့မော့သောနှုတ်ခမ်း၊ နှစ်ခွသောစိတ်နှင့် ပြောတတ်ကြပါ၏။-

၁၂း၃ ငါတို့သည် ကိုယ်လျှာအားဖြင့်နိုင်မည်။

၁၂း၄ ကိုယ်နှုတ်ခမ်းသည် ကိုယ်အမှုကိုစောင့်လိမ့်မည်။ ငါတို့၏သခင်ကား အဘယ်သူနည်းဟု ပြောဆိုသောသူတို့၏ ချော့မော့သောနှုတ်ခမ်းနှင့် ဝါကြွားသော လျှာရှိသမျှတို့ကို ထာဝရဘုရားသည်ဖြတ်တော်မူမည်။-

၁၂း၅ ဆင်းရဲသောသူသည် ခံရသောညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ငတ်မွတ်သောသူ၏ငိုကြွေးခြင်းကြောင့် ယခုငါထမည်။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသောသူအား ချမ်းသာ ပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၂း၆ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူချက်တို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိ၍ မြေနှင့်ကင်းစင်စေခြင်းငှါ၊ မိုက်၌ခုနှစ်ကြိမ်စစ်သော ငွေကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။-

၁၂း၇ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့ကို ဤလူမျိုးမှ အစဉ်ကွယ်ကာစောင့်မတော်မူမည်။-

၁၂း၈ ဆိုးယုတ်သောသူတို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်သည်ကာလ၊ မတရားသောသူတို့သည် အရပ်ရပ်လှည့်လည်ရသော အခွင့်ရှိကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကိုအလျှင်းမမှတ်ဘဲ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး မေ့လျော့တော်မူ မည်နည်း။ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး မျက်နှာတော်ကို ကွယ်ထားတော်မူမည်နည်း။-

၁၃း၂ အကျွန်ုပ်သည် အစဉ်ဝမ်းနည်းလျက်၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး တွေးတောသောစိတ်ရှိရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူသည် အဘယ်မျှကာလ ပတ်လုံး အကျွန်ုပ်ကိုအုပ်စိုးရပါမည်နည်း။-

၁၃း၃ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်စကားကိုမျက်နှာပြု၍ နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်မျက်စိကိုလင်းစေတော်မူပါ။ သို့မဟုတ်လျှင် အသေအိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ရပါမည်။-

၁၃း၄ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူက၊ ငါနိုင်ပြီဟုဆို၍၊ အကျွန်ုပ်ကိုနှောင့်ရှက်သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ် လှုပ်ရှားသည်ကို ဝမ်းမြောက်ကြပါလိမ့်မည်။-

၁၃း၅ အကျွန်ုပ်သည် ကရုဏာတော်ကိုယုံကြည်ပါ၏။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းအရာ၌ နှလုံးရွှင်လန်းပါလိမ့်မည်။-

၁၃း၆ အကျွန်ုပ်၌ကျေးဇူးပြုတော်မူသောကြောင့် ထာဝရဘုရားကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ ဘုရားသခင်မရှိဟု မိုက်သောသူသည်ထင်တတ်၏။ ထိုသို့သောသူတို့သည် ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း၍ စက်ဆုပ်ဘွယ်သောအမှုကို ပြုတတ်ကြ၏။ ကောင်းသောအမှုကို ပြုသောသူတယောက်မျှမရှိ။-

၁၄း၂ နားလည်သောသူ၊ ဘုရားသခင်ကိုရှာသောသူ တစုံတယောက်ရှိသည်မရှိသည်ကိုသိမြင်ခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်ပေါ်ကလူသားတို့ကို ငုံ့၍ ကြည့်ရှုတော်မူ၏။-

၁၄း၃ လူအပေါင်းတို့သည် လမ်းလွဲကြပြီ။ တညီတညွတ်တည်း ဆွေးမြေ့ယိုယွင်းခြင်းရှိကြ၏။ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူမရှိ။ တယောက်မျှမရှိ။

၁၄း၄ မုန့်ကိုစားသကဲ့သို့ ငါ၏လူတို့ကိုကိုက်စား၍၊ ထာဝရဘုရားကို ပဌနာမပြုသော အဓမ္မလူအပေါင်းတို့သည် မသိဘဲနေရကြသလော။-

၁၄း၅ သို့ဖြစ်၍ အလွန်ကြောက်လန့်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်သောလူမျိုးဘက်၌ ရှိတော်မူမည်။-

၁၄း၆ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူသည် ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသောကြောင့်၊ သင်တို့သည် သူ၏အကြံအစည်ကို အရှက်ကွဲစေတတ်ကြ၏။-

၁၄း၇ ဣသရေလအမျိုးကို ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးတော်သည်၊ ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ပေါ်ထွန်းပါစေသော။ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော လူမျိုးတော်ကို တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ဆောင်ခဲ့တော်မူသောအခါ၊ ယာကုပ်သည်ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ဣသရေလသည်လည်းရွှင်လန်းခြင်းရှိလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ အို ထာဝရဘုရား၊ တဲတော်၌ အဘယ်သူသည်တည်းရပါမည်နည်း။ သန့်ရှင်းသောတောင်တော်ပေါ်မှာ အဘယ်သူသည် နေရပါမည်နည်း ဟူမူကား၊ –
၁၅း၂ ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်၊ တရားသောအမှုကိုပြုကျင့်၍၊ သစ္စာစကားကို စိတ်နှလုံးပါလျက်ပြောထသော၊ –
၁၅း၃ သူတပါး၏အသရေကို ပျက်စေခြင်းငှါပြောဆိုခြင်း၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏အကျိုးကို ပြစ်မှားခြင်း၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ရှောင်ထသော၊ –
၁၅း၄ ဆိုးယုတ်သောသူကို အယုတ်ဟူ၍ထင်မှတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရားအားကြောက်ရွံ့သောသူကို ရိုသေထသော၊ ကိုယ်အကျိုးပျက်ရသော်လည်း ကိုယ်ကျိန် ဆိုသော သစ္စာဂတိကိုမဖျက်၊ –
၁၅း၅ ကိုယ်ငွေကိုချေး၍အတိုးမယူ၊ အပြစ်မရှိသောသူ၏တဘက်မှ တံစိုးကိုမခံဘဲ ကျင့်သောသူသည်လှုပ်ရှားခြင်းနှင့် အစဉ်အမြဲကင်းလွတ်လိမ့်သတည်း။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ အကျွန်ုပ်ကိုစောင့်မတော်မူပါဘုရား။ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ခိုလှုံပါ၏။ –
၁၆း၂ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏သခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ထာဝရဘုရားကို အကျွန်ုပ်လျှောက်ဆိုပါပြီ။ ကျေးဇူးတော်မှတပါး အခြားသောမင်္ဂလာသည် အကျွန်ုပ်၌မရှိပါ။ –
၁၆း၃ ပြည်တော်၌နေသော သန့်ရှင်းသူနှင့် ထူးဆန်းသောသူတို့ကိုသာနှစ်သက်ပါ၏။ –
၁၆း၄ အခြားသောလမ်းသို့ လိုက်ပြေးသောသူတို့သည် များစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ အသွေးကို မလှူမဆက်လို။ သူတို့ဘုရား၏နာမကိုမမြွက်လို။ –
၁၆း၅ ထာဝရဘုရားသည် ငါအမွေခံရာအဘို့၊ ငါစားသောက်ရာအဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အမွေအနှစ်ကို စောင့်ရှောက်တော်မူ၏။ –
၁၆း၆ ငါပိုင်ထိုက်သောနယ်နိမိတ်သည် သာယာသောအရပ်တွင်ကျ၍၊ ကောင်းမွန်သောအမွေကို ငါခံရပြီ။
၁၆း၇ ငါ့ကိုပြုစုတော်မူသော ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးမည်။ ညဉ့်အချိန်၌ပင်ငါ့နှလုံးသည် ငါ့ကိုနှိုးဆော်တတ်၏။ –
၁၆း၈ ငါသည် ထာဝရဘုရားကို အစဉ်မပြတ်မျက်မှောက်ပြု၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့လက်ျာဘက်၌ တည်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည်လှုပ်ရှားခြင်းမရှိရ။ ထိုကြောင့် ငါ့စိတ်နှလုံးသည်သာယာခြင်း၊ –
၁၆း၉ ငါ့ဝိညာဉ်သည်လည်း ရွှင်လန်းခြင်းရှိ၏။ ထိုမှတပါး၊ ငါ့အသားသည် မြော်လင့်လျက်ကျိန်းဝပ်လိမ့်မည်။ –
၁၆း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံ၌ ပစ်ထားတော်မမူ။ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသောသူအားလည်း ပုပ်စပ်ခြင်းကိုရှု စေတော်မမူဘဲလျက်၊ –
၁၆း၁၁ အသက်ရှင်ခြင်းလမ်းကို ပြညွှန်တော်မူလိမ့်မည်။ အထံတော်၌ စုံလင်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းအခွင့်နှင့် လက်ျာတော်နားမှာ အစဉ်အမြဲပျော်မွေ့ခြင်းအခွင့်ရှိပါ၏။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ အိုထာဝရဘုရား၊ တရားသောဘက်မှာနေ၍ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ခြင်းကို မှတ်တော်မူပါ။ မလှည့်စားတတ်သော နှုတ်နှင့်ဆုတောင်းသော ပဌနာ စကား ကိုနားထောင်တော်မူပါ။ –
၁၇း၂ ကိုယ်တော်တိုင် အကျွန်ုပ်ကိုစီရင်၍ ဖြောင့်မတ်သောအရာကို ထောက်ရှုတော်မူပါ။ –
၁၇း၃ အကျွန်ုပ်နှလုံးကို စစ်ဆေးတော်မူပါ။ ညဉ့်အခါအကျွန်ုပ်ကို အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုစစ်ကြောသောအခါ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ တွေ့တော်မ မူရ။ အကျွန်ုပ်အကြံအစည်သည် အကျွန်ုပ်စကားနှင့်မခြားမနားပါ။ –
၁၇း၄ လူပြုတတ်သော အမှုများမှာ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သာသူ၏လမ်းတို့ကို နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ရှောင်ပါပြီ။ –
၁၇း၅ လမ်းခရီးတော်၌ အကျွန်ုပ်သွားစဉ်တွင် ခြေမချော်စေခြင်းငှါ ထောက်မတော်မူပါ။ –
၁၇း၆ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် နားထောင်တော်မူတတ်သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် တောင်းလျှောက်ပါ၏။ နားတော်ကိုလှည့်၍ အကျွန်ုပ် စကားကို နာယူတော်မူပါ။
၁၇း၇ ကိုယ်တော်ကိုခိုလှုံသောသူတို့ကို သူပုန်တို့လက်မှ၊ လက်ျာလက်တော်အားဖြင့် ကယ်နှုတ်တော်မူသောဘုရား၊ ထူးဆန်းသောမေတ္တာ ကျေးဇူးတော်ကိုပြ တော်မူပါ။ –
၁၇း၈ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲသောလူဆိုးတည်းဟူသော
၁၇း၉ အကျွန်ုပ့်ကိုဝိုင်း၍ သတ်လိုသောရန်သူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်ကိုလွတ်စေခြင်းငှါ၊ မျက်ဆန်ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကိုစောင့်မတော်မူပါ။ အတောင်တော် အရိပ်ထဲမှာ ဖုံးအုပ်တော်မူပါ။ –

၁၇း၁၀ သူတို့သည် မိမိတို့ဆူဝခြင်းကိုကိုးစား၍ ထောင်လွှားစော်ကားစွာပြောဆိုကြပါ၏။–
၁၇း၁၁ အကျွန်ုပ်တို့သွားသော လမ်းကို ယခုဝိုင်းမိကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ကို မြေပေါ်မှာလှဲခြင်းငှါ မျက်စိနှင့်ရွယ်ကြပါ၏။–
၁၇း၁၂ ဘမ်းမိသောအကောင်ကို စားချင်အားကြီးသောခြင်္သေ့ကဲ့သို့၄င်း၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ချောင်း၍နေသောခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်ကြပါ၏။–
၁၇း၁၃ အိုထာဝရဘုရား၊ ထတော်မူပါ။ သူတို့ကိုဆီးတား၍ လှဲချတော်မူပါ။ မတရားသောသူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်အသက်ကို ထားတော်ဖြင့် ကယ်လွှတ်တော်မူပါ။–
၁၇း၁၄ အိုထာဝရဘုရား၊ လောကီသားဖြစ်သော ထိုသူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်အသက်ကို လက်တော်ဖြင့်ကယ်လွှတ်တော်မူပါ။ ထိုသူတို့သည် ယခုဘဝမှာ မိမိတို့ အဘို့ကိုခံရကြပါ၏။ သူတို့အလိုကို ဘဏ္ဍာတော်နှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ သူတို့သားသမီးတို့သည် ကြွယ်ဝ၍၊ မြေးမြစ်စသည်တို့၌ မိမိတို့ဥစ္စာကိုချန် ထားကြပါ၏။–
၁၇း၁၅ အကျွန်ုပ်မူကား ဖြောင့်မတ်၍ မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြင်ရပါလိမ့်မည်။ နိုးသောအခါ ပုံသဏ္ဍာန်တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်အလိုပြည့်စုံရပါလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၈)

ထာဝရဘုရား၏ကျွန်ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုမင်းမှစ၍၊ ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှကယ်လွှတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုခံရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌မြွက်ဆိုသော သီချင်းစကားဟူမူကား။

၁၈း၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ခွန်အားဗလတည်းဟူသော ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ချစ်ပါ၏။–
၁၈း၂ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ကျောက်၊ ငါ၏မြို့ရိုး၊ ငါ့ကိုကယ်လွှတ်သောသခင်၊ ငါ၏ဘုရား၊ ငါကိုးစားသော အစွမ်းသတ္တိ ငါ၏အကွယ်အကာ ငါ့ကိုကယ်တင် သောဦးချို၊ ငါ၏ရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။–
၁၈း၃ ချီးမွမ်းအပ်သော ထာဝရဘုရားကို ငါတောင်းလျှောက်၍ ရန်သူတို့လက်မှ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။–
၁၈း၄ သေခြင်းကြိုးတို့သည် ငါ့ကိုဝိုင်းမိ၍၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော ရေစီးခြင်းကြောင့် ငါကြောက်လန့်ရ၏။–
၁၈း၅ မရဏာနိုင်ငံ၏ ကြိုးတို့သည်ဝိုင်း၍၊ သေမင်း၏ကျော့ကွင်းသည် ငါ့ကိုကျော့မိလျက်ရှိ၏။–
၁၈း၆ ထိုသို့ငါသည် ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအခါ ထာဝရဘုရားကိုခေါ်၍၊ ငါ၏ဘုရားသခင်ကို အော်ဟစ်လေ၏။ ခေါ်သောအသံကို ဗိမာန်တော်ထဲမှာ ကြားတော်မူ၍၊ အော်ဟစ်သောအသံသည် နားတော်ထဲသို့ ဝင်လေ၏။
၁၈း၇ ထိုအခါ အမျက်တော်ထွက်သောအားဖြင့် မြေကြီးတုန်လှုပ်၍၊ တောင်အမြစ်တို့သည် တရွေ့ရွေ့လှုပ်ရှားကြ၏။–
၁၈း၈ နှာခေါင်းတော်ထဲက မီးခိုးထွက်၍၊ နှုတ်တော်ထဲက မီးလောင်သောအားဖြင့်၊ မီးခဲတောက်လေ၏။–
၁၈း၉ မိုယ်းကောင်းကင်ကိုညွတ်သဖြင့် ဆင်းသက်တော်မူ၍၊ ခြေဘဝါးတော်အောက်၌ မှောင်မိုက်ဖြစ်လေ၏။–
၁၈း၁၀ ခေရုဗိမ်ကိုစီးလျက်ပျံတော်မူ၏။လေ၏အတောင်တို့အပေါ်မှာလျင်စွာပျံတော်မူ၏။–
၁၈း၁၁ မှောင်မိုက်ထဲမှာ ပုန်းကွယ်တော်မူ၍၊ တခဲနက်သော ရေနှင့်ထူထပ်သော မိုယ်းတိမ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုကာရံလျက်ရှိကြ၏။–
၁၈း၁၂ ရှေ့တော်၌ရောင်ခြည်ကြောင့် တိမ်ထပ်တို့သည် မိုယ်းသီးနှင့်မီးခဲပါလျက် လွင့်ကြ၏။–
၁၈း၁၃ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ကောင်းကင်ပေါ်မှာ မိုယ်းချုန်း၍၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည် အသံတော်ကိုလွှင့်တော်မူ၏။–
၁၈း၁၄ လေးမြှားတော်တို့ကိုပစ်၍ လျှပ်စစ်ပြက်စေသဖြင့်၊ ရန်သူတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ခွဲ၍ ရှုံးစေတော်မူ၏။
၁၈း၁၅ ထိုအခါ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်အပြစ်တင်၍ နှာခေါင်းတော်ထဲက အသက်ရှူတော်မူသောအားဖြင့်၊ သမုဒ္ဒရာအောက်ပြင်နှင့် လောကတိုက်မြစ်တို့သည် ပွင့်လစ်ထင်ပေါ်လျက်ရှိကြ၏။–
၁၈း၁၆ ထာဝရဘုရားသည် အထက်အရပ်က လက်တော်ကိုဆန့်၍၊ တခဲနက်သောရေထဲက ငါ့ကိုဆယ်ယူတော်မူ၏။–
၁၈း၁၇ ငါ့ကိုမုန်းသောသူတည်းဟူသော ငါပြိုင်၍မနိုင်နိုင်အောင် ခွန်အားကြီးသောရန်သူတို့လက်မှ ငါ့ကိုကယ်လွှတ်တော်မူ၏။–
၁၈း၁၈ ဘေးဥပဒ်ရောက်သောကာလ၌ သူတို့သည်ဆီးတားသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါမှီခိုရာဖြစ်၍၊–
၁၈း၁၉ ငါ့ကိုကျယ်ဝန်းရာအရပ်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ ငါ့ကိုနှစ်သက်သောကြောင့် ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။
၁၈း၂၀ ငါဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိသည်အလျောက်၊ ထာဝရဘုရားသည်အကျိုးကိုပေး၍၊ ငါ့လက်စင်ကြယ်ခြင်း၏အကျိုးကို စီရင်တော်မူ၏။–
၁၈း၂၁ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား၏လမ်းတော်သို့ အစဉ်လိုက်၏။ ငါ၏ဘုရားသခင့်ထံမှ ပြစ်မှား၍မသွား။–
၁၈း၂၂ စီရင်တော်မူချက်ရှိသမျှကို ငါသည်မျက်မှောက်ပြု၏။အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကိုမပယ်။–
၁၈း၂၃ ရှေ့တော်မှာဖြောင့်မတ်၍၊ ကိုယ်ဒုစရိုက်ကိုကြဉ်ရှောင်၏။–
၁၈း၂၄ ထိုကြောင့်ရှေ့တော်မှာ ထင်ရှားသောငါ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ လက်စင်ကြယ်ခြင်းရှိသည်နှင့်အလျောက် ထာဝရဘုရားသည် ငါ၌အကျိုးကို ပေး တော်မူပြီ။–
၁၈း၂၅ သနားတတ်သောသူအား ကိုယ်တော်သည် သနားခြင်းသဘောကို၄င်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူအား ဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘောကို၄င်း၊–
၁၈း၂၆ သန့်ရှင်းသောသူအား သန့်ရှင်းခြင်းသဘောကို၄င်း၊ ဆန့်ကျင်သောသူအား ဆန့်ကျင်သောသဘောကို၄င်း ပြတော်မူ၏။–
၁၈း၂၇ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကို ကိုယ်တော်သည်ကယ်တင်၍၊ ထောင်လွှားသောမျက်နှာကိုမူကား ရှုတ်ချတော်မူ၏။–
၁၈း၂၈ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏မီးခွက်ကိုထွန်း၍၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်၏မှောင်မိုက်ကို လင်းစေတော်မူ၏။–
၁၈း၂၉ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုအမှီပြု၍၊ တပ်ကိုဖျက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ကို အမှီပြုလျက် မြို့ရိုးကိုကျော်၍ဝင်ပါပြီ။
၁၈း၃၀ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသော အမှုသည်စုံလင်၏။ ထာဝရဘုရား၏သစ္စာတော်သည် အစစ်ခံ၍တည်၏။ ခိုလှုံသောသူအပေါင်းတို့၏ အကွယ်အကာ ဖြစ်တော်မူ၏။–
၁၈း၃၁ ထာဝရဘုရားမှတပါး အဘယ်ဘုရားသခင်ရှိသနည်း။ ငါတို့ဘုရားသခင်မှတပါး အဘယ်မည်သောကျောက်ရှိသနည်း။–
၁၈း၃၂ ထိုဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုခွန်အား ခါးပန်းနှင့်စည်း၍ ငါသွားရာလမ်းကို ဖြောင့်စေတော်မူ၏။–
၁၈း၃၃ ငါ့ခြေကို သမင်ခြေကဲ့သို့လျင်မြန်စေ၍၊ ငါ၏မြင့်ရာအရပ်ပေါ်မှာ ငါ့ကိုတင်ထားတော်မူ၏။–

၁၈း၃၄ ငါ့လက်ကို စစ်မှု၌လေ့ကျက်စေခြင်းငှါ သွန်သင်တော်မူ၍၊ ကြေးဝါလေးကို ငါ့လက်ရုံးနှင့်ငါတင်နိုင်၏။
၁၈း၃၅ ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းဒိုင်းလွှားကိုအပ်၍၊ လက်ျာလက်တော်အားဖြင့်၊ မစတော်မူ၏။ သည်းခံတော်မူခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်ပါ၏။–
၁၈း၃၆ အကျွန်ုပ်သွားသောလမ်းကိုရှင်းလင်း၍ ခြေမချော်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသောအားဖြင့်၊–
၁၈း၃၇ အကျွန်ုပ်သည် ရန်သူတို့ကိုလိုက်၍မှီသဖြင့်၊ သူတို့ကိုမပယ်ရှင်းမှီတိုင်အောင်မပြန်ပါ။–
၁၈း၃၈ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ခြေအောက်မှာလဲလျက်ရှိ၍ မထနိုင်အောင် အကျွန်ုပ်သည်နှိမ်နင်းပါ၏။–
၁၈း၃၉ အကြောင်းမူကား၊ စစ်တိုက်စေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုခွန်အားခါးပန်းနှင့်စည်း၍၊ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထသောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်အောက်မှာ လှဲတော်မူ ၏။–
၁၈း၄၀ အကျွန်ုပ်ကိုမုန်းသောရန်သူတို့၏လည်ပင်းကို အကျွန်ုပ်၌အပ်၍၊ ဖျက်ဆီးရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။–
၁၈း၄၁ သူတို့သည် အော်ဟစ်ကြသောအခါ၊ ကယ်တင်မူသောသူမရှိ။ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်သော်လည်းထူးတော်မမူ။–
၁၈း၄၂ ထိုအခါ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့ကိုလေတိုက်သော မြေမှုန့်ကိုကဲ့သို့၊ ညက်ညက်ချေပြီးမှ၊ လမ်း၌အမှိုက်ကိုကဲ့သို့သွန်ပစ်လေ၏။–
၁၈း၄၃ လူစုတို့သည် ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်ခြင်းမှ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်လွှတ်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏ အကဲအမှူးအရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသောအားဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်မသိဘူးသောလူစုသည် အကျွန်ုပ်ထံ၌ ကျွန်ခံပါ၏။–
၁၈း၄၄ အကျွန်ုပ်စကားသံကို ကြားသည်ခဏခြင်းတွင်နားထောင်ပါ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုတောင်းပန်ကြပါ၏။
၁၈း၄၅ ညှိုးနွမ်းသည်ဖြစ်၍ ခိုလှုံရာအရပ်ထဲက တုန်လှုပ်လျက်ထွက်ကြပါ၏။–
၁၈း၄၆ ထာဝရဘုရားသည် အသက်ရှင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါ၏ကျောက်၌ မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း။ ငါ့ကိုကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၌ ချီးမြှောက်ခြင်းရှိပါစေသတည်း။–
၁၈း၄၇ ငါ့ဘက်၌တရားသဖြင့်စီရင်၍၊ လူစုတို့ကို ငါ့အောက်မှာနှိမ့်ချသောသူကား၊ ဘုရားသခင်ပေတည်း။–
၁၈း၄၈ ရန်သူတို့လက်မှ ငါ့ကိုကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထသောသူတို့အပေါ်သို့ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုမြှောက်တင်၍၊ လုယူဖျက်ဆီး တတ်သောသူ၏လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။–
၁၈း၄၉ ထို့ကြောင့် အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း၍၊ နာမတော်ကိုထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။–
၁၈း၅၀ ဘုရားသခင်သည် မိမိခန့်ထားသောမင်းကြီးကို အထူးသဖြင့်ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ ဘိသိက်တော်ကိုခံရသော ဒါဝိဒ်မှစ၍အမျိုးအနွယ်အား ကာလအစဉ်အဆက် ကရုဏာကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ၏။–

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ မိုယ်းကောင်းကင်သည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေတော်ကို ကြားပြော၍၊ မိုယ်းမျက်နှာကြက်သည် လက်တော်နှင့်လုပ်သောအရာများကို ပြသ၏။–
၁၉း၂ တနေ့ကိုတနေ့မြွတ်ဆို၍၊ တညဥ့်ကိုတညဥ့်သွန်သင်၏။–
၁၉း၃ နှုတ်မြွတ်ခြင်း၊ စကားပြောခြင်းမရှိ၊ သူတို့နှုတ်ထွက်သံကို မကြားရသော်လည်း၊–
၁၉း၄ သူတို့၏အသံသည် မြေတပြင်လုံး၌နှံ့ပြား၍၊ သူတို့၏စကားသည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ရောက်လေ၏။–
၁၉း၅ မိုယ်းကောင်းကင်တွင် နေဗိမာန်ကိုထားတော်မူသဖြင့်၊ နေသည်အိမ်ခန်းထဲက ထွက်လာသောမင်္ဂလာ ဆောင်လုလင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ခွန်အားကြီးသောသူ ကဲ့သို့မိမိသွားရာလမ်းသို့ လိုက်ပြေးမည်ဟု ဝမ်းမြောက်လျက်၊–
၁၉း၆ မိုယ်းကောင်းကင်တစွန်းမှထွက်လာ၍၊ တစွန်းတိုင်အောင် လှည့်ပတ်သောအားဖြင့်၊ သူ၏အပူအရှိန်မှ ကွယ်လွတ်သောအရာ တစုံတခုမျှမရှိ။
၁၉း၇ ထာဝရဘုရား၏တရားတော်သည် စုံလင်သည်ဖြစ်၍ စိတ်ဝိညာဉ်ကိုပြုပြင်တတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ သက်သေခံတော်မူချက်သည်ဟုတ်မှန်သည်ဖြစ်၍ မလိမ္မာသောသူတို့ကို လိမ္မာစေတတ်၏။–
၁၉း၈ ထာဝရဘုရား၏ နည်းဥပဒေသတို့သည် ဖြောင့်မတ်သည်ဖြစ်၍ စိတ်နှလုံးကိုရွှင်လန်းစေတတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်သည် စင်ကြယ်သည် ဖြစ်၍၊ မျက်စိကိုရှင်းလင်းစေတတ်၏။ –
၁၉း၉ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းသဘောသည် သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကာလအစဉ်အမြဲတည်၏။ ထာဝရဘုရား၏စီရင်တော်မူချက်တို့သည် သစ္စာတရားနှင့် ညီ၍၊ တညီတညွတ်တည်း ဖြောင့်မတ်ကြ၏။–
၁၉း၁၀ ရွှေထက်မက၊ များစွာသောရွှေစင်ထက်နှစ်သက်ဘွယ်ဖြစ်၍၊ ပျားရည်ထက်မက၊ ပျားလပို့ထက်ချိုကြ၏။–
၁၉း၁၁ တရားတော်အားဖြင့် ကိုယ်တော်၏ကျွန်သည်သတိရ၍၊ တရားစောင့်ခြင်းအကျိုးသည်ကြီးလှပါ၏။
၁၉း၁၂ မိမိမှားယွင်းခြင်းကို အဘယ်သူသည်နားလည်နိုင်သနည်း။ မထင်ရှားသောဒုစရိုက်အပြစ်နှင့် အကျွန်ုပ်ကိုကင်းစင်စေ၍၊–
၁၉း၁၃ ရဲရင့်သောဒုစရိုက်ကိုလည်း ကိုယ်တော်၏ကျွန်သည် မပြုရမည်အကြောင်း ဆီးတားတော်မူပါ။ ဒုစရိုက်အပြစ်သည် အကျွန်ုပ်ကိုအစိုးမရပါစေနှင့်။ ထိုသို့သောအားဖြင့်အကျွန်ုပ်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိ၍၊ ကြီးစွာသောပြစ်မှားခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ပါလိမ့်မည်။–
၁၉း၁၄ အကျွန်ုပ်ပြောသော စကားနှင့်စိတ်နှလုံး၏ အကြံအစည်သည်ရှေ့တော်၌ နှစ်သက်ဘွယ်ဖြစ်ပါစေသော။ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ကျောက်၊ အကျွန်ုပ် ကိုရွေးနှုတ်တော်မူသောဘုရား။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ ဘေးအန္တရာယ်ရောက်သောကာလ၌၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်စကားကိုနားထောင်၍၊ ယာကုပ်၏ဘုရားသခင်နာမတော်သည် ချီးမြှောက်တော်မူပါစေသော။–
၂၀း၂ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ထဲကကူညီ၍၊ ဇိအုန်တောင်ပေါ်က ထောက်ပင့်တော်မူပါစေသော။–
၂၀း၃ ကိုယ်တော်၏ပူဇော်သက္ကာအလုံးစုံတို့ကို အောက်မေ့၍၊ မီးရှို့သောယဇ်ကိုလက်ခံတော်မူပါစေသော။–
၂၀း၄ ကိုယ်တော်၏စိတ်အလိုရှိသည်အတိုင်းပေးသနား၍၊ အကြံအစည်တော်ရှိသမျှတို့ကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါစေသော။
၂၀း၅ ကိုယ်တော်၏ကယ်တင်ခြင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည်ဝမ်းမြောက်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်၏ အခွင့်နှင့်အလံကို ထူကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်ဆုတောင်းသမျှအတိုင်း ကျေးဇူးပြုတော်မူပါစေသော။
၂၀း၆ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ၍ ဘိသိက်ခံသောသူအား၊ ကယ်တင်တော်မူကြောင်းကိုငှ၊ လက်ျာလက်တော်ကယ်တင်ခြင်းအစွမ်းနှင့် ထိုသူ၏စကားကို သန့်ရှင်းသောကောင်းကင်ပေါ်မှာ နားထောင်တော်မူကြောင်းကိုငှ၊ ယခုငါသိ၏။–
၂၀း၇ အချို့သောသူတို့သည်ရထားကိုငှ၊ အချို့တို့သည်မြင်းကိုငှ ချီးမွမ်းတတ်ကြ၏။ ငါတို့မူကား၊ ငါတို့ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား၏နာမ တော်ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။–
၂၀း၈ သူတို့သည်နှိမ့်ချ၍ လဲလျက်ရှိကြ၏။ ငါတို့မူကား၊ ထ၍မတ်တတ်နေကြ၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ မင်းကြီးကိုကယ်တင်တော်မူပါ။–
၂၀း၉ အကျွန်ုပ်တို့ခေါ်သောအခါ နားထောင်တော်မူပါ။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ အိုထာဝရဘုရား၊ မင်းကြီးသည် ကိုယ်တော်၏အစွမ်းသတ္တိကြောင့်ဝမ်းမြောက်၍၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းအားဖြင့် အလွန်ရွှင်လန်းပါ၏။–
၂၁း၂ သူ၏နှုတ်နှင့်ဆုတောင်းသည်ကို ငြင်းပယ်တော်မမူ။ သူ၏စိတ်အလိုရှိသည်အတိုင်း ပေးသနားတော်မူပြီ။–
၂၁း၃ ကောင်းမြတ်သောမင်္ဂလာတို့ကို အဦးပြု၍ပေးတော်မူပြီ။ ရွှေစင်သရဖူကို သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာတင်တော်မူပြီ။–
၂၁း၄ သူသည် အသက်ကိုဆုတောင်း၍၊ ကိုယ်တော်သည်အသက်မကာ၊ ထာဝရအသက်ကို ပေးသနားတော်မူပြီ။–
၂၁း၅ ကယ်တင်တော်မူခြင်းအားဖြင့်သူသည် ဘုန်းကြီး၍၊ လက်တော်မှဂုဏ်အသရေနှင့် တန်ခိုးအာနုဘော်ကိုခံရပါ၏။–
၂၁း၆ ကိုယ်တော်သည်သူ့ကို ထာဝရမင်္ဂလာအရာ၌ခန့်ထား၍၊ မျက်နှာတော်အားဖြင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်စေတော်မူ၏။–
၂၁း၇ အကြောင်းမူကား၊ မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရားကိုကိုးစား၍၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ ကရုဏာတော်ကြောင့် တည်ကြည်တတ်ပါ၏။
၂၁း၈ ကိုယ်တော်၏လက်သည် ရန်သူအပေါင်းတို့ကိုတွေ့၍၊ ကိုယ်တော်ကိုမုန်းသောသူတို့ကို လက်ျာလက်တော်သည်တွေ့တော်မူမည်။–
၂၁း၉ အမျက်တော်ထွက်သောကာလ၌ သူတို့ကိုမီးဖိုကဲ့သို့ဖြစ်စေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည် အမျက်တော်အားဖြင့် သူတို့ကိုမျိုတော်မူ၍၊ မီးသည်လည်းလောင်စားပါလိမ့်မည်။–
၂၁း၁၀ သူတို့အမျိုးအနွယ်ကို မြေကြီးမှပယ်ရှင်း၍၊ သားစဉ်မြေးဆက်တို့ကို လူမျိုးထဲကဖျက်ဆီးတော်မူမည်။–
၂၁း၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်တဘက်၌ မကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်၍၊ မကောင်းသော ပရိယာယ်ကိုပြုကြပါပြီ။ သို့ရာတွင် အကြံမထမြောက်ကြပါ။–
၂၁း၁၂ ထိုကြောင့် သူတို့မျက်နှာတဘက်၌ လေးမြှားတော်တို့ကိုရွယ်၍၊ သူတို့ကျောကိုလှည့်စေတော်မူမည်။–
၂၁း၁၃ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်အစွမ်းတန်ခိုးတော်အားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူစေသတည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် တန်ခိုးတော်ကိုထောမနာသီချင်းဆိုကြပါမည်။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့်အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်ပစ်တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်ကိုမကယ်တင်ဘဲ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သောစကားကိုနားမထောင်ဘဲ အဘယ်ကြောင့် အဝေးမှာနေတော်မူသတည်း။–
၂၂း၂ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ နေ့အခါ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် နားမထောင်ပါ။ ညဥ့်အခါအော်ဟစ်သော်လည်း သက်သာခြင်းသို့မရောက်ပါ။–
၂၂း၃ ကိုယ်တော်မူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ချီးမွမ်းရာ၌ ကျိန်းဝပ်လျက်သန့်ရှင်းခြင်းရှိတော်မူ၏။–
၂၂း၄ အကျွန်ုပ်တို့ဘိုးဘေးတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုကိုးစားကြပါ၏။ ကိုးစားကြသည်တွင်၊ ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်တော်မူ၏။–
၂၂း၅ သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုအော်ဟစ်၍ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ကိုကိုးစား၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြပါ၏။
၂၂း၆ အကျွန်ုပ်မူကား၊ လူမဟုတ်၊ ပိုးကောင်မျှသာဖြစ်ပါ၏။ လူများကဲ့ရဲ့စရာ၊ လူစုအရှက်ခွဲစရာဘို့ဖြစ်ပါ၏။–
၂၂း၇ အကျွန်ုပ်ကိုမြင်သမျှသောသူတို့သည် ပြက်ယယ်ပြုခြင်း၊ နှုတ်ခမ်းဖြဲခြင်း၊ ခေါင်းညှိတ်ခြင်းကို ပြုကြပါ၏။–
၂၂း၈ သူသည် ထာဝရဘုရားကိုကိုးစားပြီး၊ သူ့ကိုနှုတ်တော်မူပါလေစေ။ သူ၌အလိုတော်ရှိလျှင် ၊ ယခုပင်ကယ်တင်တော်မူပါလေစေဟု ဆိုကြပါ၏။–
၂၂း၉ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကို အမိဝမ်းထဲကဆွဲယူ၍၊ နို့စို့သည်ကာလ၌ စိုးရိမ်ခြင်းအကြောင်းကိုပယ်ရှင်းတော်မူ၏။–
၂၂း၁၀ အကျွန်ုပ်သည် ဘွားကတည်းကပင် လက်တော်သို့ရောက်ပါ၏။ အမိဝမ်းထဲမှစ၍ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူပါပြီ။–
၂၂း၁၁ အကျွန်ုပ်နှင့်ဝေးဝေးနေတော်မမူပါနှင့်။ ဘေးအန္တရာယ်ရောက်လုနီးပါပြီ။ မစသောသူမရှိပါ။–

၂၂း၁၂ နွားလားဥသဘတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုဝိုင်း၍၊ အားကြီးသော ဗာရှန်ဥသဘတို့သည် ဝန်းရံလျက်နေကြပါ၏။–
၂၂း၁၃ ကိုက်ဖြတ်၍ ဟောက်တတ်သောခြင်္သေ့ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကိုပစပ်ဟကြပါ၏။–
၂၂း၁၄ အကျွန်ုပ်သည်ရေကဲ့သို့သွန်ခြင်းကိုခံရ၍၊ အရိုးအဆစ်ရှိသမျှတို့သည်ပြုတ်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်နှလုံးသည် ဘယောင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ရင်ထဲမှာ အရည်ကျို လျက်ရှိပါ၏။–
၂၂း၁၅ အကျွန်ုပ်ခွန်အားသည် အိုးခြမ်းကဲ့သို့ခန်းခြောက်၍၊ လျှာလည်းပါးရိုး၌ ကပ်လျက်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို သေမြေတိုင်အောင်ချတော်မူပါပြီ။–
၂၂း၁၆ ခွေးတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုဝိုင်းလျက် စုဝေးသောလူဆိုးတို့သည်ဝန်းရံလျက်နေ၍၊ အကျွန်ုပ်၏လက်ခြေတို့ကို ထိုးဖောက်ကြပါပြီ။–
၂၂း၁၇ ကိုယ်အရိုးရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်ရေတွက်နိုင်ပါ၏။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုကြည့်မြင်၍ အားရလျက်နေကြပါ၏။–
၂၂း၁၈ အကျွန်ုပ်အဝတ်ကို အချင်းချင်းဝေဖန်၍၊ အကျွန်ုပ်အင်္ကျီကိုစာရေးတံချကြပါ၏။–
၂၂း၁၉ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်နှင့်ဝေးဝေးနေတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ခွန်အားဗလ၊ အကျွန်ုပ်ကိုမစခြင်းငှါ အလျင်အမြန်ကြွလာတော်မူပါ။–
၂၂း၂၀ အကျွန်ုပ်အသက်ကို ထားဘေးမှ၄င်း၊ အကျွန်ုပ်အချစ်ဆုံးကို ခွေးလက်မှ၄င်း ကယ်လွှတ်တော်မူပါ။–
၂၂း၂၁ ခြင်္သေ့ခံတွင်းမှအကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်၍၊ ကြံ့ဦးချိုထဲမှာအကျွန်ုပ်ခေါ်သောအသံကို နားထောင်တော်မူပါ။–
၂၂း၂၂ အကျွန်ုပ်သည် သိတင်းတော်ကို ညီအစ်ကိုတို့အားကြားပြောပါမည်။ ပရိသတ်အလယ်မှာ ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းပါမည်။
၂၂း၂၃ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောအချင်းတို့၊ ချီးမွမ်းခြင်းကိုပြုကြလော့။ ယာကုပ်အမျိုး အပေါင်းတို့၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ဘော်ပြကြလော့။ ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းတို့၊ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ကြလော့။–
၂၂း၂၄ အကြောင်းမူကား၊ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူ၏ နှိမ့်ချသောအဖြစ်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုတော်မူသည်မဟုတ်။ မျက်နှာတော်ကိုမလွှဲ၊ အော်ဟစ်သောအခါ နားထောင် တော်မူပြီ။–
၂၂း၂၅ အကျွန်ုပ်သည် မဟာပရိသတ်အလယ်မှာ ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်း၍၊ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သော သူတို့ရှေ့မှာ၊ သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်း သစ္စာဝတ်ကို ဖြေပါမည်။–
၂၂း၂၆ နှိမ့်ချလျက်ရှိသော သူတို့သည်ဝစွာစားရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကိုရှာသောသူတို့သည် ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ သင်တို့စိတ်နှလုံးသည် အစဉ် အမြဲ အားဖြည့်ရလိမ့်မည်။–
၂၂း၂၇ မြေကြီးစွန်းရှိသမျှတို့သည်သတိရ၍၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြောင်းလဲကြလိမ့်မည်။ လူအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့သည်ရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ် ကြလိမ့် မည်။–
၂၂း၂၈ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် စိုးစံပိုင်တော်မူ၏။ လူမျိုးတို့ကို မင်းပြုတော်မူ၏။–
၂၂း၂၉ မြေကြီးပေါ်မှာ ကြွယ်ဝသောသူအပေါင်းတို့သည်စား၍ ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်အသက်ကို မစောင့်နိုင်။ မြေမှုန့်သို့ ဆင်းရသော သူအပေါင်းတို့သည် လည်း၊ ရှေ့တော်၌ ညွတ်ပြပ်ဝပ်တွားကြ လိမ့်မည်။–
၂၂း၃၀ သူတို့အမျိုးအနွယ်သည်လည်း ဝတ်တော်ကိုပြုသဖြင့်၊ လူအစဉ်အဆက်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ သိတင်းတော်ကို ကြားရကြလိမ့်မည်။–
၂၂း၃၁ ဤသို့ စီရင်တော်မူပြီဟု သူတို့သည်ပေါ်လာ၍၊ တရားသောအမှုတော်ကို ဘွားသောလူမျိုးအားဘော် ပြရကြလိမ့်မည်။–

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃း၁ ထာဝရဘုရားသည်ငါ၏ သိုးထိန်းဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည်ဆင်းရဲမခံရ။–
၂၃း၂ စိမ်းလန်းသောကျက်စားရာအရပ်၌ ငါ့ကိုအိပ်စေတော်မူ၏။ သာယာသောမြစ်နားသို့လမ်းပြတော်မူ၏။–
၂၃း၃ ငါ့ဝိညာဉ်ကိုအားဖြည့်၍၊ နာမတော်အဘို့အလိုငှါ တရားလမ်းထဲ၌ သွေးဆောင်တော်မူ၏။–
၂၃း၄ အကယ်၍ သေမင်း၏အရိပ် လွှမ်းမိုးသောချိုင့်ထဲသို့ ရှောက်သွားရသော်လည်း ဘေးအန္တရာယ်ကို မကြောက်ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ လှံတံတော်နှင့်တောင်ဝေးတော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုချမ်းသာစေပါ၏။–
၂၃း၅ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ရှေ့မှာ အကျွန်ုပ်အဘို့ စားပွဲကိုခင်းတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ခေါင်းကို ဆီနှင့် လိမ်းတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ခွက်ဖလားသည်လျှံ လျက်ရှိပါ၏။–
၂၃း၆ အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်သည်ကျေးဇူးနှင့်ကရုဏာကို တသက်လုံးခံစား၍၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်မှာ အစဉ်အမြဲနေရပါလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄း၁ ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးနှင့် မြေကြီးတန်ဆာကို၄င်း၊ လောကဓာတ်နှင့် လောကသားတို့ကို၄င်း ပိုင်တော်မူ၏။–
၂၄း၂ အကြောင်းမူကား၊ ထိုနေရာကို သမုဒ္ဒရာပေါ်မှာတည်၍၊ ရေများပေါ်မှာ မြဲမြံစေတော်မူပြီ။
၂၄း၃ ထာဝရဘုရား၏တောင်တော်ပေါ်သို့ အဘယ်သူသည်တက်ရမည်နည်း။ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ အဘယ်သူသည် ရပ်နေရမည်နည်းဟူမူကား၊–
၂၄း၄ သန့်ရှင်းသောလက်နှင့် ဖြူစင်သောနှလုံးရှိသောသူ၊ မုသာကိုမမှီဝဲ၊ မဆည်းကပ်၊ မမှန်သောကျိန်ဆိုခြင်းကိုမပြုသောသူသည်၊–
၂၄း၅ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်မှ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို၄င်း၊ ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏လက်တော်မှ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို၄င်း ခံရလိမ့်မည်။–
၂၄း၆ ထိုသူသည် ထာဝရဘုရားကို ရှာသောအမျိုး၊ မျက်နှာတော်ကိုရှာသော ယာကုပ်အမျိုးဖြစ်သတည်း။
၂၄း၇ အချင်းတံခါးတို့၊ တံခါးမုတ်ကိုကြွလိုက်ကြ။ အချင်းထာဝရတံခါးတို့၊ ကိုယ်ကိုကြွလိုက်ကြ။ ဘုန်းကြီးသောရှင်ဘုရင်ဝင်တော်မူမည်။–
၂၄း၈ ဘုန်းကြီးသောရှင်ဘုရင်ကား အဘယ်သူနည်း။ အစွမ်းတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောထာဝရဘုရား၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ တန်ခိုးကြီးတော်မူသောထာဝရ ဘုရားပေတည်း။–

၂၄း၉ အချင်းတံခါးတို့၊ တံခါးမုတ်ကိုကြွလိုက်ကြ။ အချင်းထာဝရတံခါးတို့၊ ကိုယ်ကိုကြွလိုက်ကြ။ ဘုန်းကြီးသောရှင်ဘုရင်ဝင်တော်မူမည်။–
၂၄း၁၀ ဘုန်းကြီးသောရှင်ဘုရင်ကား အဘယ်သူနည်း။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားပေတည်း။ ထိုဘုရားသည် ဘုန်းကြီးသောရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူသတည်း။

အခန်းကြီး (၂၅)

၂၅း၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်တသလျက်နေပါ၏။–
၂၅း၂ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ခိုလှုံသည်ဖြစ်၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ မရောက်ပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုအောင်၍ အောင်ပွဲကိုမခံပါစေနှင့်။–
၂၅း၃ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်ကိုမြော်လင့်သောသူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့မရောက်ရကြပါ။ အကြောင်းမရှိဘဲ သစ္စာကိုဖျက်သောသူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ရကြပါလိမ့်မည်။–
၂၅း၄ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လမ်းတို့ကို အကျွန်ုပ်အားပြသွန်၍၊ ခရီးတော်တို့ကို သွန်သင်တော်မူပါ။–
၂၅း၅ ကိုယ်တော်၏သမ္မာတရားကိုပြ၍၊ အကျွန်ုပ်ကိုသွန်သင်တော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်သောဘုရားသခင်ဖြစ်တော် မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို အစဉ်မြော်လင့်လျက်နေပါ၏။–
၂၅း၆ အိုထာဝရဘုရား၊ ရှေးကာလမှစ၍၊ ပြတော်မူသောကရုဏာနှင့် မေတ္တာသဘောကိုအောက်မေ့တော်မူပါ။–
၂၅း၇ အကျွန်ုပ်သည် အသက်အရွယ်ငယ်စဉ်၊ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်တို့ကို အောက်မေ့တော်မမူပါနှင့်။ ကောင်းမြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကရုဏာတော်ရှိသည် အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်ကိုအောက်မေ့တော်မူပါ ထာဝရဘုရား။
၂၅း၈ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းသောသဘော၊ ဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ အပြစ်ရှိသောသူတို့ကိုလမ်းပြတော်မူ၏။–
၂၅း၉ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကို တရားလမ်း၌သွေးဆောင်တော်မူ၏။ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့အား ခရီးတော်တို့ကိုသွန်သင်တော်မူ၏။–
၂၅း၁၀ ထာဝရဘုရား၏လမ်းခရီးရှိသမျှတို့သည် ပဋိညာဉ်တရားတော်နှင့် သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်သောသူတို့အား ကရုဏာနှင့်သစ္စာဖြစ်သတည်း။–
၂၅း၁၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၌အပြစ်များလှသောကြောင့် နာမတော်ကိုထောက်၍ ချမ်းသာပေးတော်မူပါ။
၂၅း၁၂ အကြင်သူသည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့တတ်၏။ ထိုသူအား နှစ်သက်ဘွယ်သော လမ်းကို ပြသွန်တော်မူမည်။–
၂၅း၁၃ ထိုသူသည် ကိုယ်တိုင်ကောင်းမွန်စွာ ကျိန်းဝပ်၍၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်သည်လည်း ပြည်တော်ကိုအမွေခံရလိမ့်မည်။–
၂၅း၁၄ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည် ကိုယ်တော်မြတ်နှင့်မိဿဟာယဖွဲ့ ရသောအခွင့်နှင့် ပဋိညာဉ်တရားတော်ကို သိရသောအခွင့်ရှိကြ၏။–
၂၅း၁၅ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရားကိုအစဉ်မြော်လင့်လျက်နေပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်၏ခြေကို ကျော့ကွင်းထဲကနှုတ်ယူတော်မူမည်။–
၂၅း၁၆ အကျွန်ုပ်သည် တယောက်တည်းကျန်ကြွင်း၍ နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်ကိုမျက်နှာပြု၍ ကယ်မသနားတော်မူပါ။–
၂၅း၁၇ အကျွန်ုပ်စိတ်နှလုံးဆင်းရဲသည်ကို ချမ်းသာပေး၍၊ အမှုများထဲကကယ်နှုတ်တော်မူပါ။–
၂၅း၁၈ အကျွန်ုပ်နှိမ့်ချခြင်းနှင့် ပူပန်ခြင်းကိုကြည့်ရှု၍၊ အကျွန်ုပ်အပြစ်ရှိသမျှတို့ကိုလွှတ်တော်မူပါ။–
၂၅း၁၉ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့သည် များပြားကြောင်းနှင့် အကျွန်ုပ်ကိုပြင်းစွာမုန်းထားကြောင်းကို ဆင်ခြင်တော်မူပါ။–
၂၅း၂၀ အကျွန်ုပ်အသက်ကို စောင့်ရှောက်၍၊ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုခိုလှုံပါသည်ဖြစ်၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ မရောက်ပါ စေနှင့်။–
၂၅း၂၁ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်လျက်နေပါသည်ဖြစ်၍၊ အပြစ်ကင်းခြင်းနှင့် သဘောဖြောင့်ခြင်းသည် အကျွန်ုပ်ကိုစောင့်ရှောက်ပါစေသော။–
၂၅း၂၂ အိုဘုရားသခင်၊ ဣသရေလအမျိုးကို ခပ်သိမ်းသောဒုက္ခအထဲက ရွေးနှုတ်တော်မူပါ။

အခန်းကြီး (၂၆)

၂၆း၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့ လိုက်သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်ဘက်၌ တရားစီရင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား ကိုခိုလှုံ၍၊ ရွေ့လျော့ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ပါလိမ့်မည်။–
၂၆း၂ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကိုစစ်ဆေးစုံစမ်း၍၊ နှလုံးကျောက်ကပ်ကို ဆေးကြောတော်မူပါ။–
၂၆း၃ အကျွန်ုပ်သည် မေတ္တာကျေးဇူးတော်ကို မျက်မှောက်ပြု၍၊ သစ္စာတရားတော်နှင့် အညီကျင့်ပါ၏။–
၂၆း၄ လျှပ်ပေါ်သောသူတို့နှင့်အတူမထိုင်ပါ။ လျှို့ဝှက်သော လူစုထဲသို့မဝင်ပါ။–
၂၆း၅ မတရားသောသူတို့၏ စည်းဝေးခြင်းကိုမုန်းပါ၏။ ဆိုးသွမ်းသော သူတို့နှင့်အတူမထိုင်ပါ။–
၂၆း၆ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမြှောက်သောအသံနှင့်မြွက်ဆို၍၊–
၂၆း၇ အံ့ဩဘွယ်သော အမှုတော်အလုံးစုံတို့ကို ကြားပြောခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်လက်ကို အပြစ်ကင်းခြင်းနှင့်ဆေး၍၊ ယဇ်ပလ္လင်တော်ကို ဝန်းရံလျက် နေပါသည်၊ ထာဝရဘုရား။
၂၆း၈ အိုထာဝရဘုရား၊ အိမ်တော်သည် အိမ်တော်တည်ရာကို၄င်း၊ ဘုန်းတော်ထင်ရှားသော အရပ်ဌာနကို၄င်း အကျွန်ုပ်နှစ်သက်ပါ၏။–
၂၆း၉ ပြစ်မှားသောသူတို့နှင့်အတူ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို၄င်း၊ လူအသက်ကိုသတ်သော သူတို့နှင့်အတူ အကျွန်ုပ်အသက်ကို၄င်း ချုပ်ထားတော်မမူပါနှင့်။–
၂၆း၁၀ သူတို့လက်သည် မကောင်းသောအကြံအစည်၌ကျင်လည်၍၊ သူတို့လက်ျာလက်သည်လည်း တံစိုးနှင့်ပြည့်ဝပါ၏။–

၂၆း၁၁ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့လိုက်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုရွေးနှုတ်၍ ကယ်မသနားတော်မူပါ၏။–
၂၆း၁၂ အကျွန်ုပ်သည် ညီညွတ်သောအရပ်၌ နေရာကျ၍၊ ပရိသတ်အလယ်မှာ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးပါမည်။–

အခန်းကြီး (၂၇)

၂၇း၁ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အလင်း၊ ငါ့ကိုကယ်တင်သောအရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည် အဘယ်သူကိုကြောက်ရအံ့နည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ အသက်ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည် အဘယ်သူကိုကြောက်လန့်ရအံ့နည်း။–
၂၇း၂ ငါ့ကိုအငြိုးထားသော ရန်သူလူဆိုးတို့သည် ငါ့အသားကိုကိုက်စားမည်ဟု လာကြသောအခါ၊ ခြေတိုက်မိ၍လဲကြ၏။–
၂၇း၃ ငါ့တဘက်၌ တပ်ချသော်လည်း၊ ငါ့နှလုံးမကြောက်တတ်။ စစ်ချီ၍လာကြသော်လည်း၊ ထိုအမှုတွင်ပင် တည်ကြည်သောစိတ်ရှိလိမ့်မည်။–
၂၇း၄ ထာဝရဘုရား၏ တင့်တယ်ခြင်းအသရေတော်ကိုဖူးမြင်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ မွေ့လျော်ခြင်းအလိုငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏။ အိမ်တော်မှာ တသက်လုံးနေရမည်အကြောင်းတည်းဟူသောအခွင့်ကို ထာဝရဘုရား၌ ငါဆုတောင်းပြီ။ ထိုအခွင့်ကိုရှာရဦးမည်။–
၂၇း၅ အကြောင်းမူကား၊ ဘေးအန္တရာယ်ရောက်သည်ကာလ၊ တဲတော်တွင်ငါ့ကိုကွယ်ကာတော်မူမည်။ ဗိမာန်တော်အတွင်းအရပ်၌၊ ငါ့ကိုဝှက်ထားတော်မူမည်။ ကျောက်ပေါ်မှာလည်း ငါ့ကိုတင်ထားတော်မူမည်။–
၂၇း၆ ယခုပင် ငါ့ပတ်လည်၌ရှိသော ရန်သူတို့၏အပေါ်သို့ ငါ၏ဦးခေါင်းကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ဗိမာန်တော်မှာ တံပိုးမှုတ်ခြင်းနှင့်တကွ ယဇ်ပူဇော် ပါမည်။ သီချင်းဆိုပါမည်။ ထာဝရဘုရားကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။–
၂၇း၇ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သောအသံကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို သနား၍ထူးတော်မူပါ။–
၂၇း၈ ငါ၏မျက်နှာကိုရှာကြလော့ဟူသောအမိန့်တော်ကို ရှေ့တော်၌အကျွန်ုပ်သည်သတိပြုလျက်၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏မျက်နှာတော်ကို ရှာပါ မည်။–
၂၇း၉ အကျွန်ုပ်ကိုမျက်နှာလွှဲတော်မမူပါနှင့်၊ အမျက်ထွက်၍ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ကိုပယ်တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ်ကိုမစတော်မူဘူးသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။ –
၂၇း၁၀ ကိုယ်မိဘတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်ပစ်သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကိုချီယူတော်မူမည်။–
၂၇း၁၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လမ်းကို အကျွန်ုပ်အား ပြသသွန်သင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူများတို့ကြောင့် ဖြောင့်သောလမ်းထဲ၌ အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်တော်မူပါ။–
၂၇း၁၂ မမှန်သော သက်သေကို ခံသောသူတို့နှင့် ညှဥ်းဆဲခြင်းငှါ၊ ပြင်းစွာအသက်ရှူသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထကြသည်ဖြစ်၍၊ ရန်သူတို့အလိုသို့ အကျွန်ုပ်ကို အပ်နှံတော်မမူပါနှင့်။–
၂၇း၁၃ အကယ်စင်စစ် အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကို ငါတွေ့မြင်မည်ဟု ယုံမှတ်စွဲလန်းခြင်းရှိ၏။–
၂၇း၁၄ ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်လော့။ အားယူ၍ရဲရင့်သောစိတ်နှလုံးရှိလော့။ ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်လျက်နေလော့။

အခန်းကြီး (၂၈)

၂၈း၁ အကျွန်ုပ်၏ကျောက်ဖြစ်တော်မူသောထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ပါ၏။ မထူးဘဲနေတော်မမူပါနှင့်။ မထူးဘဲနေတော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ဆင်းသောသူကဲ့ သို့ဖြစ်ရပါမည်။–
၂၈း၂ အကျွန်ုပ်သည် သန့်ရှင်းသောဗျာဒိတ်ဌာနတော်သို့ လက်ကိုချီ၍၊ ကိုယ်တော်ကိုအော်ဟစ်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တောင်းလျှောက်သောအသံကို နားထောင် တော်မူပါ။–
၂၈း၃ အိမ်နီးချင်း၏အကျိုးကို ဖျက်ဆီးလိုသောစိတ်နှလုံးရှိသည်နှင့်၊ လောကဝတ်စကားကို ပြောတတ်သော သူတည်းဟူသော ဆိုးယုတ်သောအမှု၊ မတရား သောအမှုကို ပြုတတ်သောသူတို့နှင့်အတူ အကျွန်ုပ်ကိုသွေးဆောင်တော်မမူပါနှင့်။–
၂၈း၄ သူတို့ကျင့်သော အကျင့်ဓလေ့ဆိုးယုတ်သည်နှင့်အညီ၊ အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူပါ။ သူတို့ပြုမူသည်အတိုင်းဆပ်ပေး၍ အပြစ်နှင့် အလျောက် စီရင်တော်မူပါ။–
၂၈း၅ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုငှင်း၊ လက်တော်နှင့်ပြုပြင်တော်မူရာကိုငှင်း မမှတ်ကြသောကြောင့် တည်ဆောက်တော်မမူ၊ ဖြိုဖျက် တော်မူမည်။
၂၈း၆ ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။–
၂၈း၇ ငါတောင်းလျှောက်သောအသံကို နားထောင်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ခွန်အားဗလ၊ ငါ၏အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူ၏။ ငါ့နှလုံးသည် ထိုဘုရား ကိုကိုးစား၍၊ ငါ့ကို စောင့်မတော်မူသော ကြောင့်၊ ငါ့နှလုံးသည် ရွှင်လန်းလျက်ရှိ၏။ သီချင်းဆိုလျက် ဂုဏ်တော်ကိုငါချီးမွမ်းမည်။–
၂၈း၈ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူစု၏ခွန်အားဗလဖြစ်တော်မူ၏။ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံသောသူ၏ ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းကို ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေတော်မူ၏။–
၂၈း၉ ကိုယ်တော်၏လူစုကိုကယ်တင်၍၊ အမွေတော်ကို ကောင်းကြီးမင်္ဂလာပေးတော်မူပါ။ သူတို့ကိုအုပ်ထိန်း၍၊ ထာဝရချီးမြှောက်ခြင်းရှိစေတော်မူ ပါ။–

အခန်းကြီး (၂၉)

၂၉း၁ အိုဘုရားသခင်သားတို့၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။–
၂၉း၂ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်သည် ဘုန်းကြီးတော်မူသည်ဟုဝန်ခံလျက်၊ သန့်ရှင်းသော တန်ဆာကိုဆင်၍၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြလော့။–
၂၉း၃ ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည် သမုဒ္ဒရာပေါ်မှာရှိတော်မူ၏။ ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည်မိုဃ်းချုန်းတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် များစွာ သောရေပေါ်မှာရှိတော်မူ၏။–
၂၉း၄ ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည် ဘုန်းအာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။–
၂၉း၅ ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည် အာရဇ်ပင်တို့ကိုချိုးတော်မူ၏။ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် လေဗနုန်အာရဇ်တောကိုချိုးတော်မူ၏။–
၂၉း၆ တောကိုနွားသငယ်ကဲ့သို့၄င်း၊ လေဗနုန်တောနှင့် စိရုန်တောကို ကြံ့သငယ်ကဲ့သို့၄င်း၊ ခုန်စေတော်မူ၏။–
၂၉း၇ ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည် မီးလျှံကိုခွဲတော်မူ၏။–
၂၉း၈ ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည် တောကိုချောက်ချားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ကာဒေရှတောကိုချောက်ချားတော်မူ၏။–
၂၉း၉ ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် သမင်ဒရယ်မတို့ကို မွေးဘွားစေတော်မူ၏။ တောတန်ဆာ တို့ကိုလည်းပယ်ရှင်းတော်မူ၏။ ဗိမာန်တော်၌ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် ဘုန်းတော်ကိုဘော်ပြကြစေ။–
၂၉း၁၀ ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်အမြဲ ရှင်ဘုရင်အရာနှင့်ထိုင်တော်မူ၏။–
၂၉း၁၁ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူစုကိုခိုင်ခံ့စေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူစုအား ငြိမ်သက်ခြင်း ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ပေးတော်မူမည်။

အခန်းကြီး (၃၀)

ဒါဝိဒ်သည် အိမ်တော်ကိုသန့်ရှင်းစေသောအခါ၊ အသံညို၍ဆိုသောဆာလံ။

၃၀း၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကိုဆယ်နှုတ်တော်မူ၏။ ရန်သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အကြောင်းကြောင့်ဝမ်း မြောက်ရ သောအခွင့်ကိုပေးတော်မမူ။–
၃၀း၂ အိုအကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ကိုအော်ဟစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည်ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။–
၃၀း၃ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံထဲကနှုတ်ယူတော်မူပြီ။ သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့မဆင်းစေဘဲ၊ အကျွန်ုပ်ကို အသက်ချမ်း သာပေးတော်မူပြီ။–
၃၀း၄ ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းသူတို့၊ ထာဝရဘုရားကိုထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။ သန့်ရှင်းသောနာမတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။–
၃၀း၅ အမျက်တော်သည် ခဏာထွက်၏။ ကျေးဇူးတော်မူကား၊ တသက်လုံးတည်၏။ ညဦးယံ၌ ငိုးကြွေးခြင်းသည်လာ၍တည်းခို၏။ နံနက်ယံ၌ကား၊ သီချင်းဆိုရ သောအခွင့်ရှိ၏။
၃၀း၆ ငါသည် လှုပ်ရှားခြင်းနှင့်အစဉ်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်ဟု ကောင်းစားစဉ်အခါ အကျွန်ုပ်အောက်မေ့ပါ၏။–
၃၀း၇ အိုထာဝရဘုရား၊ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာ အကျွန်ုပ်၏တောင်သည်ခိုင်ခံ့မြဲမြံပါ၏။ မျက်နှာလွှဲတော်မူသောအခါ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ပါ၏။–
၃၀း၈ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် အသက်ဆုံး၍၊–
၃၀း၉ သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ဆင်းလျှင် အဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း။–
၃၀း၁၀ မြေမှုန့်သည်ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်လော။ သစ္စာတော်ကိုဘော်ပြပါမည်လော။ အို ထာဝရဘုရား၊ နားထောင်၍ ကယ်မသနားတော်မူပါ။ အို ထာဝရ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကိုစောင့်မတော်မူပါဟု ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်အော်ဟစ်၍၊ ထာဝရဘုရားကို တောင်းလျှောက်ပါ၏။–
၃၀း၁၁ ထိုအခါ အကျွန်ုပ်ညည်းတွားမြည်တမ်းခြင်းကို ကခုန်ခြင်းဖြစ်စေတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ဝတ်သောလျှော်တေအဝတ်ကိုချွတ်၍၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ခါးပန်းနှင့်စည်း တော်မူ၏။–
၃၀း၁၂ သို့ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် တိတ်ဆိတ်စွာမနေ။ ကိုယ်တော်ကိုသီချင်းဆိုပါမည်။ အိုအကျွန်ုံ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ် အမြဲချီးမွမ်းပါမည်။

အခန်းကြီး (၃၁)

၃၁း၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ခိုလှုံပါ၏။ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်ပါစေသော။ တရားတော်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။–
၃၁း၂ အကျွန်ုပ်ဘက်သို့ နားတော်ကိုလှည့်၍ အလျင်အမြန်ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ခိုင်ခံ့သောကျောက်၊ အကျွန်ုပ်လုံခြုံရာ ရဲတိုက် ဖြစ်တော်မူပါ။–
၃၁း၃ အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်၏ကျောက်၊ အကျွန်ုပ်၏ရဲတိုက်ကား၊ ကိုယ်တော်ပေတည်း။ နာမတော်အဘို့အလိုငှါ အကျွန်ုပ်ကိုလမ်းပြ၍ သွန်သင် ပဲ့ပြင်တော်မူပါ။–
၃၁း၄ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်အဘို့ဝှက်ထားသော ကျော့ကွင်းထဲက အကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်ယူတော်မူပါ။–
၃၁း၅ သစ္စာစောင့်တော်မူသော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို ကိုယ်တော်လက်၌ အပ်ပါ၏။–
၃၁း၆ မုသာအနတ္တကိုဆည်းကပ်သော သူတို့ကိုအကျွန်ုပ်သည်မုန်း၍၊ ထာဝရဘုရားကိုခိုလှုံပါ၏။–

၃၁း၇ ကရုဏာတော်ကြောင့် ဝမ်းသာရွှင်လန်းခြင်းရှိပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ဆင်းရဲခြင်းကိုကြည့်ရှု၍၊ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်တွေ့သော အမှုကို သိမှတ်တော်မူ၏။–
၃၁း၈ အကျွန်ုပ်ကိုရန်သူလက်သို့မအပ်ဘဲ ကျယ်ဝန်းသောအရပ်၌ နေရာချတော်မူ၏။–
၃၁း၉ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၌အမှုရောက်ပါပြီ။ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်ကိုသနားတော်မူပါ။ ပူပန်ခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်မျက်စိ၊ စိတ်နှလုံး၊ ဝမ်းတို့သည် ပျက်ကြပါပြီ။–
၃၁း၁၀ အကျွန်ုပ်သည် ပူပန်ခြင်းရှိ၍၊ အသက်ကာလကို လွန်စေရပါ၏။ နှစ်စဉ်အတိုင်း ညည်းတွားလျက် နေရပါ၏။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် အကျွန်ုပ် အားလျော့၍၊ ရန်သူများကြောင့် အရိုးတို့သည် ဆွေးမြေ့ကြပါ၏။–
၃၁း၁၁ အိမ်နီးချင်းတို့သည်အကျွန်ုပ်ကို အထူးသဖြင့်ကဲ့ရဲ့ကြပါ၏။ အကျွမ်းဝင်သောသူများတို့သည်လည်း ရွံ့ကြပါ၏။ အိမ်ပြင်မှာ အကျွန်ုပ်ကို တွေ့မြင်သော သူတို့သည် ရှောင်၍ပြေးကြပါ၏။–
၃၁း၁၂ မအောက်မေ့သော အသေကောင်ကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်ကိုမေ့လျော့ကြပါ၏။ အိုးခြမ်းကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ဖြစ်ပါ၏။–
၃၁း၁၃ လူများကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကို ကြားရပါ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အကြောင်းရှိပါ၏။ လူများတို့သည် အချင်းချင်း သင်းဖွဲ့လျက်၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို သတ်မည်အကြောင်း ကြံစည်ကြပါ၏။
၃၁း၁၄ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ကိုးစားပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု အကျွန်ုပ် လျှောက်ဆိုပါ၏။–
၃၁း၁၅ အကျွန်ုပ်၌ဖြစ်လေသမျှသောအမှုအရာတို့ကို ကိုယ်တော်စီရင်ပိုင်တော်မူ၏။ ရန်သူတို့နှင့်ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူ ါ။–
၃၁း၁၆ မျက်နှာတော်၏အလင်းကို ကိုယ်တော်၏ကျွန်အပေါ်၌ ထွန်းလင်းစေတော်မူပါ။ ကရုဏာတော်ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူပါ။–
၃၁း၁၇ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုဆုတောင်းပဌနာပြုပါသည်ဖြစ်၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိပါစေနှင့်။ လူဆိုးတို့မူကား၊ အရှက်ကွဲ လျက် မရဏာနိုင်ငံ၌ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြပါစေသော။–
၃၁း၁၈ မာနထောင်လွှားခြင်း၊ မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းနှင့်တကွ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတဘက်၌ စော်ကားသောစကားကိုပြော၍ မုသာ၌ကျင်လည်သော နှုတ်တို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြပါစေသော။–
၃၁း၁၉ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့အဘို့ သိုထားတော်မူ၍၊ လူသားတို့ရှေ့မှာ ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံသောသူတို့အဘို့ ပြုပြင်တော်မူသော ဆုကျေးဇူးတော်သည် အလွန်ကြီးလှပါ၏။–
၃၁း၂၀ လူတို့ပြုတတ်သော ပရိယာယ်နှင့်ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအတွင်းအရပ်၌ ထိုသူတို့ကိုဝှက်ထားတော်မူ၏။ ရန်တွေ့ခြင်းအသံကို ကွယ် ကာလျက်၊ တဲတော်တွင် သူတို့ကိုစောင့်မတော်မူ၏။–
၃၁း၂၁ ထာဝရဘုရား၌ မင်္ဂလာဖြစ်စေသတည်း။ အကြောင်းမူကား၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့၌ အံ့ဘွယ်သောမေတ္တာကရုဏာတော်ကို အကျွန်ုပ်အား ထင်ရှားပြတော်မူပြီ။–
၃၁း၂၂ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏မျက်နှာကွယ်ရာ၌ ဆုံးရှုံးပါပြီဟု အကျွန်ုပ်တုန်လှုပ်လျက်ဆိုမိသော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကိုအော်ဟစ်သောအခါ အကျွန်ုပ်ပြု သော ပဌနာစကားသံကို ကိုယ်တော်နားထောင် တော်မူသတည်း။–
၃၁း၂၃ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကိုချစ်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သစ္စာရှိသောသူတို့ကို စောင့်မတော်မူ၏။ မာနထောင်လွှားသော သူတို့ကိုကား၊ အပြစ်များစွာ ဆပ်ပေးတော်မူသတည်း။–
၃၁း၂၄ ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားသောသူအပေါင်းတို့၊ အားယူ၍ရဲရင့်သောစိတ်နှလုံးရှိကြလော့။

အခန်းကြီး (၃၂)

၃၂း၁ အပြစ်မှလွတ်ခြင်း၊ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဖုံးအုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။–
၃၂း၂ ထာဝရဘုရားအပြစ်တင်တော်မူခြင်းနှင့်လွတ်၍၊ လှည့်စားတတ်သောစိတ်သဘောနှင့် ကင်းစင်သောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။
၃၂း၃ ငါသည် အပြစ်ကိုမဘော်မပြဘဲ နေစဉ်အခါ၊ တနေ့လုံးညည်းတွားသောအားဖြင့်၊ ငါ့အရိုးတို့သည် ဆွေးမြေ့ခြင်းသို့ရောက်ကြ ၏။ –
၃၂း၄ နေ့ညဥ့်မပြတ် ကိုယ်တော်၏လက်သည် အကျွန်ုပ်အပေါ်မှာလေး၍၊ အကျွန်ုပ်၏ချွေးရည်သည် နွေကာလ၌သွေ့ခြောက်ခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။–
၃၂း၅ တဖန် အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်အပြစ်ကိုရှေ့တော်၌ဝန်ချပါ၏။ ပြုမိသောဒုစရိုက်ကိုဝှက်၍မထားပါ။ ငါလွန်ကျူးသောအရာကို ထာဝရဘုရားအား ဘော်ပြ တောင်းပန်မည်ဟု ပြောဆိုသောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်ကို လွှတ်တော်မူ၏။–
၃၂း၆ ထိုကြောင့် ကိုယ်တော်ကိုတွေ့သင့်သောအချိန်ကာလ၌၊ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ တောင်းလျှောက်ကြပါလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ် လွှမ်းမိုး တတ်သော ရေကြီးသည် သူတို့ထံသို့မချဉ်းရပါ။–
၃၂း၇ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုဘေးလွတ်စေခြင်းငှါ ကွယ်ကာစောင့်မတော်မူ၏။ ကယ်လွှတ်ကြောင်းကိုဆိုသော သီချင်းနှင့် အကျွန်ုပ်ကိုခြံရံစေတော်မူ၏။
၃၂း၈ သင့်ကိုငါသွန်သင်မည်။ သင်သွားရမည့်လမ်းကိုပြည့ွှန်မည်။ သင့်ကိုကြည့်ရှုပြုစုမည်။ ဥာဏ်ပညာမဲ့သော မြင်းလားကဲ့သို့မဖြစ်နှင့်။–
၃၂း၉ သူသည် သင့်ထံသို့မချဉ်းကပ်သောကြောင့်၊ ပစပ်ကိုဇက်ခွံ၍၊ ဇက်ကြိုးနှင့်ဆွဲရမည်။–
၃၂း၁၀ မတရားသောသူသည် များစွာသောဒုက္ခကိုခံရ၏။ ထာဝရဘုရား၌ ကိုးစားသောသူကိုကား၊ ကရုဏာတော်သည် ဝိုင်းရံတတ်၏။–
၃၂း၁၁ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၊ ထာဝရဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြလော့။ သဘောဖြောင့်သောသူတို့၊ ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြလော့။

အခန်းကြီး (၃၃)

၃၃း၁ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၊ ထာဝရဘုရားကို အမှီပြု၍ ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြလော့။ ထောမနာပြုခြင်းအကျင့်သည် သဘောဖြောင့်သောသူတို့နှင့် ထိုက်တန်လျောက်ပတ်ပေ၏။–

၃၃း၂ စောင်းတီး၍ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလော့။ ကြိုးဆယ်ပင်ရှိသောတူရိယာနှင့် ထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။–

၃၃း၃ ရှေ့တော်၌အသစ်သော သီချင်းကိုဆိုကြလော့။ တံပိုးမှုတ်ခြင်းနှင့်တကွ သာယာစွာတီးကြလော့။–

၃၃း၄ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ဖြောင့်မတ်ပေ၏။ စီရင်တော်မူသမျှသောအမှုတို့သည်လည်း သစ္စာတရားနှင့်ညီကြ၏။

၃၃း၅ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ခြင်းနှင့် တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းကို နှစ်သက်တော်မူ၏။ ပထဝီမြေကြီးသည် ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်နှင့် ပြည့်ဝလျက်ရှိ၏။–

၃၃း၆ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုဎင်း၊ နှုတ်တော်အသက်အားဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာများကိုဎင်း ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။–

၃၃း၇ သမုဒ္ဒရာရေကို စုပုံစုဝေးစေတော်မူ၏။ နက်နဲသောသမုဒ္ဒရာကိုလည်း လှံခြုံရာအရပ်တို့၌ သိုထားတော်မူ၏။–

၃၃း၈ ထာဝရဘုရားကို မြေကြီးတပြင်လုံးကြောက်ရွံ့စေ။ လောကီနိုင်ငံသားအပေါင်းတို့သည် ရိုသေလေးမြတ်ကြစေ။–

၃၃း၉ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားမြွက်ဆို၍၊ မြွက်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်းဖြစ်၏။ အမိန့်တော်ရှိ၍၊ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းတည်လျက်နေ၏။

၃၃း၁၀ ထာဝရဘုရားသည် တပါးအမျိုးသားတို့၏ တိုင်ပင်ခြင်းကိုပယ်တော်မူ၏။ လူစုတို့၏ ကြံစည်ခြင်းကိုလည်းဖျက်ဆီးတော်မူ၏။–

၃၃း၁၁ ထာဝရဘုရား၏ပြဋ္ဌာန်းတော်မူခြင်းသည် ကာလအနန္တနှင့်ဆိုင်၍၊ စိတ်နှလုံးတော်၏ အကြံအစည်တို့သည် သားစဉ်မြေးဆက်အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြ လိမ့်မည်။–

၃၃း၁၂ ထာဝရဘုရားသည် အကြင်အမျိုး၏ဘုရားဖြစ်၍၊ အကြင်လူစုကို မိမိအမွေဥစ္စာဘို့ ရွေးကောက်တော်မူ၏။ ထိုအမျိုးနှင့် ထိုလူစုသည်မင်္ဂလာရှိ၏။

၃၃း၁၃ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်ဘုံကကြည့်ရှု၍၊ လူသားအပေါင်းတို့ကိုမြင်တော်မူ၏။–

၃၃း၁၄ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ်က ကြည့်ရှု၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာနေသောသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို မှတ်တော်မူ၏။–

၃၃း၁၅ သူတို့၏စိတ်နှလုံးရှိသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်း၍၊ သူတို့ကျင့်သမျှသော အကျင့်တို့ကိုလည်း ဆင်ခြင်တော်မူ၏။–

၃၃း၁၆ ရှင်ဘုရင်မည်သည်ကား၊ များစွာသောအလုံးအရင်းအားဖြင့် ချမ်းသာမရ။ သူရဲသည်လည်း ခွန်အားကြီးသောအားဖြင့် ကယ်လွှတ်ခြင်းသို့မရောက်။–

၃၃း၁၇ မြင်းသော်လည်း ဘေးလွတ်ခြင်းအမှုကို မတတ်နိုင်။ ကြီးစွာသောခွန်အားဗလဖြင့် မကယ်မယူနိုင်။–

၃၃း၁၈ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့နှင့် ကရုဏာတော်ကိုခိုလှုံသောသူတို့သည်၊ –

၃၃း၁၉ သေဘေးနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ အစာခေါင်းပါးသည်ကာလ၌ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ သူတို့ကိုကြည့်ရှုလျက်ရှိတော်မူ၏။–

၃၃း၂၀ ငါတို့၏ဝိညာဉ်သည် ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်လျက်နေ၏။ ထိုဘုရားသည် ငါတို့ကိုမစသောသူ၊ ကွယ်ကာသောသူဖြစ်တော်မူ၏။–

၃၃း၂၁ သန့်ရှင်းသောနာမတော်ကို ခိုလှုံသောကြောင့်၊ ငါတို့သည် ထာဝရဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။–

၃၃း၂၂ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုကိုးစားသည်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ကရုဏာတော်သက်ရောက်ပါစေသော။

အခန်းကြီး (၃၄)

ဒါဝိဒ်သည် အဘိမလက်မင်းရှေ့မှာ ထူးခြားသောအခြင်းအရာကိုပြုသဖြင့်၊ နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရ၍ ထွက်သွားသောအခါစပ်ဆိုသောဆာလံ။

၃၄း၁ ငါသည် ခပ်သိမ်းသောကာလတို့၌ ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးမည်။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ်မြွက်ဆိုမည်။–

၃၄း၂ ငါ့ဝိညာဉ်သည် ထာဝရဘုရားကို အမှီပြု၍ဝါကြွားခြင်းကိုပြုမည်။ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့သည် ကြားသိ၍၊ ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော။–

၃၄း၃ ငါနှင့်အတူ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကို တညီတညွတ်တည်း ချီးမြှောက်ကြကုန်အံ့။–

၃၄း၄ ငါသည် ထာဝရဘုရားကိုရှာသောအခါ နားထောင်တော်မူ၏။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အလုံးစုံတို့အထဲက ငါ့ကိုကယ်နှုတ်တော်မူ၏။–

၃၄း၅ ထာဝရဘုရားကို မျှော်ကြည့်ကြလော့။ အလင်းကိုရကြလိမ့်မည်။ မျက်နှာရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။–

၃၄း၆ ဤဆင်းရဲသောသူ၏ အော်ဟစ်ခြင်းအသံကို ထာဝရဘုရားသည်နားထောင်၍၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲထဲကကယ်လွှတ်တော်မူ၏။–

၃၄း၇ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့ပတ်လည်၌ ကောင်းကင်တမန်တော်တို့သည် တပ်ချ၍ကယ်လွှတ်တတ်ကြ၏။–

၃၄း၈ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူသည်အကြောင်းကို မြည်းစမ်း၍သိမှတ်ကြလော့။ ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။–

၃၄း၉ ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းသူတို့၊ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ကြလော့။ ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၌ ဆင်းရဲခြင်းမရှိရာ။–

၃၄း၁၀ ခြင်္သေ့တို့သည်ဆင်းရဲ၍ ငတ်မွတ်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း ထာဝရဘုရားကိုရှာသောသူတို့၌ ကောင်းသောအရာတစုံတခုမျှ မလိုရာ။–

၃၄း၁၁ အချင်းသူငယ်တို့ လာကြလော့။ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းတရားကို သင်တို့အားငါသွန်သင်မည်။–

၃၄း၁၂ ကောင်းမွန်သော အရာကိုတွေ့မြင်မည်အကြောင်း၊ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်တကွ နေ့ရက်ကာလကို တောင့်တလိုချင်သောသူမည်သည်ကား၊ –

၃၄း၁၃ ကိုယ်လျှာကို မကောင်းသောအရာနှင့်ကင်းစေလော့။ နှုတ်ခမ်းလည်း မုသာစကားကို မပြောစေနှင့်။–

၃၄း၁၄ ဒုစရိုက်ကိုလွှဲရှောင်၍ သုစရိုက်ကိုပြုလော့။ သူတပါးနှင့်အသင့်အတင့်နေခြင်းကိုရှာ၍ မှီအောင်လိုက်လော့။–

၃၄း၁၅ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကိုကြည့်ရှုတော်မူ၏။ သူတို့အော်ဟစ်သံကိုလည်း နားထောင်တော်မူ၏။–

၃၄း၁၆ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူတို့ကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာအောက်မေ့စရာ အမှတ်မျှမရှိစေခြင်းငှါ ပယ်ရှင်းမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မျက်နှာထားတော် မူ၏။–

၃၄း၁၇ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် အော်ဟစ်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည်နားထောင်၍ သူတို့ကိုခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲထဲကကယ်လွှတ်တော်မူ၏။–

၃၄း၁၈ ထာဝရဘုရားသည် ကျိုးပဲ့သောစိတ်ရှိသောသူတို့နှင့် နှလုံးကြေကွဲသောသူတို့ကိုနီးတော်မူ၏။ နောင်တရှိ၍စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့ကိုလည်း ကယ်တင် တော်မူ၏။–

၃၄း၁၉ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် များစွာသောဒုက္ခဆင်းရဲကိုခံရသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသောဒုက္ခဆင်းရဲထဲက ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။–
၃၄း၂၀ သူ၏အရိုးရှိသမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တချောင်းမျှမကျိုးမပဲ့ရ။–
၃၄း၂၁ မတရားသောသူမူကား၊ ဘေးဖြင့်အသက်ဆုံးခြင်းသို့ရောက်ရမည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူကို မုန်းသောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရကြမည်။–
၃၄း၂၂ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်တို့၏အသက်ဝိညာဉ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကိုခိုလှုံသောသူ တစုံတယောက်မျှအပြစ်စီရင်ခြင်းကိုမခံရ။–

အခန်းကြီး (၃၅)

၃၅း၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၌ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောသူတို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုစစ်တိုက်သောသူတို့ကို တိုက်တော်မူပါ။–
၃၅း၂ ဒိုင်းလွှားကိုကိုင်၍ အကျွန်ုပ်ကိုကူညီခြင်းငှါ ထတော်မူပါ။–
၃၅း၃ အကျွန်ုပ်ကိုလိုက်သောသူတို့ရှေ့၌ လှံတော်ကိုရွယ်၍ ဆီးတားတော်မူပါ။ ငါသည် သင်၌ချမ်းသာပေးသောသူပေတည်းဟု အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်အား မိန့်တော်မူပါ။–
၃၅း၄ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုရှာသောသူတို့သည် အရှက်ကွဲ၍မျက်နှာပျက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်ကို အန္တရာယ်ပြုမည်ဟု ကြံစည်သောသူတို့သည် လှန်ခြင်းကို ခံရ၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေသော။–
၃၅း၅ ထိုသူတို့သည် လေတိုက်သောဖွဲကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါစေသော။ ထာဝရဘုရား၏တမန်သည်လည်း သူတို့ကိုလှဲပါစေသော။–
၃၅း၆ သူတို့သွားသောလမ်းသည် မိုက်သောလမ်း၊ ချောသောလမ်း ဖြစ်ပါစေသော။ ထာဝရဘုရား၏ တမန်သည်လည်း သူတို့ကိုလိုက်ပါစေသော။–
၃၅း၇ အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်အဘို့ကျော့ကွင်းကို ဝှက်ထားကြပါပြီ။ အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်အသက်ကို သတ်စရာဘို့ တွင်းကိုတူးကြပါပြီ။–
၃၅း၈ ထိုသို့သောသူသည် အမှတ်တမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပါစေသော။ မိမိဝှက်ထားသောကျော့ကွင်းသည် မိမိကိုကျော့မိပါစေသော။ မိမိတွင်းထဲသို့ မိမိ ကျပါစေသော။–
၃၅း၉ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါ၏ဝိညာဉ်သည် ထာဝရဘုရားကိုအမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းအကြောင်းကိုလည်း အမှီပြု၍စိတ်ရွှင်လန်းမြူးတူးခြင်းရှိလိမ့်မည်။–
၃၅း၁၀ အကျွန်ုပ်အရိုးရှိသမျှတို့ကလည်း၊ အို ထာဝရဘုရား၊ အစိုးတရပြုသောသူ၏လက်မှ ဆင်းရဲသားကိုနှုတ်တော်မူ၍၊ လုယူဖျက်ဆီးတတ်သောသူ၏ လက် ၌ဆင်းရဲငတ်မွတ်လျက် ခံနေရသောသူကို ချမ်းသာပေးတော်မူတတ်သော ကိုယ်တော်နှင့် အဘယ်သူတူပါသနည်းဟု လျှောက်ဆိုကြမည်။
၃၅း၁၁ မမှန်သောသက်သေတို့သည်ပေါ်လာ၍၊ ငါမသိသောမှုပြစ်တို့ကို ငါ့အပေါ်မှာတင်ကြ၏။–
၃၅း၁၂ ငါပြုသောကျေးဇူးအတွက် သူတို့သည်ငါ့အသက်ကိုလုယူခြင်းတည်းဟူသော မကောင်းသောအရာကိုဆပ်ပေးကြ၏။–
၃၅း၁၃ ငါမူကား၊ သူတို့၌အနာရောဂါစွဲသောအခါ၊ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်လျက် အစာကိုရှောင်၍ငြိုးငြင်စွာကျင့်လေ၏။ ကိုယ်ရင်ခွင်ကိုမျက်နှာပြုလျက် ဆုတောင်းလေ၏။–
၃၅း၁၄ သူတို့ကို ငါ၏မိတ်ဆွေ၊ ငါ၏ညီအစ်ကိုကဲ့သို့ သဘောထား၍ငါပြု၏။ ကိုယ်အမိကိုအောက်မေ့၍ စိတ်မသာညည်းတွားသောသူကဲ့သို့ ကြမ်းတမ်းသော အဝတ်ကိုဝတ်လျက် တမှိုင်မှိုင်နေလေ၏။–
၃၅း၁၅ ငါလဲသောအခါမူကား၊ သူတို့သည်ဝမ်းမြောက်၍ စည်းဝေးကြ၏။ ရိုက်ပုတ်သောသူတို့သည် ငါ့တဘက်၌စည်းဝေးကြ၏။ သူတို့ကိုလည်း ငါမသိရ။ မရပ် မနေဘဲ ငါ့ကိုဆွဲဖြတ်ကြ၏။–
၃၅း၁၆ ပွဲ၌ခစားတတ်သော လူဆိုးတို့နှင့်အတူ ငါ့ကိုအံသွားခဲကြိတ်ကြ၏။
၃၅း၁၇ အိုထာဝရဘုရား၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးကြည့်ရှု၍ နေတော်မူမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်အသက်ကို သူတို့ပြုသောဘေးဥပဒ်မှ၄င်း၊ အကျွန်ုပ် အချစ်ဆုံးကို ခြင်္သေ့တို့မှ၄င်း ကယ်လွှတ်တော်မူပါ။–
၃၅း၁၈ ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါ၏ဟု မဟာပရိတ်သတ်အလယ်မှာ အကျွန်ုပ်ဝန်ခံပါမည်။ များစွာသောလူစုတွင် ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းပါမည်။–
၃၅း၁၉ မဟုတ်မမှန်ဘဲ အကျွန်ုပ်ကိုရန်ဘက်ပြုသော သူတို့သည်အောင်ပွဲကို မခံကြပါစေနှင့်။ အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်ကိုမုန်းသောသူတို့လည်း မျက်စိစွေ ပြခြင်းကိုမပြုကြပါစေနှင့်။ –
၃၅း၂၀ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် အမှုငြိမ်းစေသောစကားကိုမပြောကြပါ။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေသောပြည်သားတို့တဘက်၌ လျှို့ဝှက်သောအမှုများကို ကြံစည်ကြပါ ၏။–
၃၅း၂၁ အကျွန်ုပ်ကို ပစပ်ဟ၍ အေ့ဟေ၊ အေ့ဟေ၊ ငါတို့သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်ရပြီဟု ဆိုကြပါ၏။
၃၅း၂၂ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်သိမြင်တော်မူ၏။ အိုဘုရားရှင်၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်နှင့်ဝေးဝေးနေတော်မမူပါနှင့်။ –
၃၅း၂၃ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်၏အရှင်၊ အကျွန်ုပ်၌ရောက်သော အမှုကိုစီရင်တော်မူမည်အကြောင်း ကိုယ်ကိုနိုးဆော်၍ ထတော်မူပါ။–
၃၅း၂၄ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းနှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်အမှုကိုဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို နိုင်၍ဝမ်းမမြောက်ကြပါစေနှင့်။–
၃၅း၂၅ အဲ၊ ငါတို့အလိုပြည့်စုံပြီဟု မအောက်မေ့ကြပါစေနှင့်။ ငါတို့သည် သူ့ကိုမျိုပြီဟု၊ မပြောကြပါစေနှင့်။–
၃၅း၂၆ အကျွန်ုပ်၌ဘေးရောက်သည်အကြောင်းကို ဝမ်းမြောက်သောသူအပေါင်းတို့သည် အရှက်ကွဲ၍ မျက်နှာပျက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်တတ်သောသူတို့အပေါ်မှာ အသရေပျက်ခြင်းနှင့်ရှက်ကြောက်ခြင်း သက်ရောက်ပါစေသော။–
၃၅း၂၇ အကျွန်ုပ်၏ ဟုတ်မှန်ခြင်းဘက်၌နေသောသူတို့သည် ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆို၍ ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော။ မိမိကျွန်၌ ချမ်းသာတိုးပွါးခြင်းအကြောင်း ကို နှစ်သက်တော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းကြီးတော်မူ စေသတည်းဟု၊ သူတို့သည်အစဉ်မပြတ် မြွက်ဆိုကြပါစေသော။–
၃၅း၂၈ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းအကြောင်းအရာကိုမြွက်ဆို၍ အစဉ်မပြတ်ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းပါမည်။

အခန်းကြီး (၃၆)

၃၆း၁ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ရသောအကြောင်းသည် မတရားသောသူ၏မျက်စိ၌ မထင်ဟု၊ ထိုသူပြုတတ်သောဒုစရိုက်ကို ငါထောက်၍ သဘောကျ၏။–

၃၆း၂ သူ၏အပြစ်ကိုတွေ့တော်မမူ၊ ရွံရှာတော်မမူဟု ကိုယ်မျက်စိရှေ့၌ ကိုယ်ကောင်းသောအယောင်ကို ဆောင်တတ်၏။–

၃၆း၃ သူပြောသောစကားသည် အဓမ္မစကား၊ လှည့်စားသောစကားဖြစ်၏။ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်စေတတ်သောပညာကို စွန့်လေပြီ။–

၃၆း၄ အိပ်ရာပေါ်မှာ မကောင်းသောအမှုကို ကြံစည်တတ်၏။ မကောင်းသောလမ်းသို့ အမြဲလိုက်၍၊ ဆိုးယုတ်သောအကျင့်ကို ရွံ့ရှာခြင်းမရှိ။

၃၆း၅ အိုထာဝရဘုရား၊ ကရုဏာတော်သည် ကောင်းကင်သို့၎င်း၊ သစ္စာတော်သည် မိုဃ်းတိမ်သို့၎င်း မှီပါ၏။–

၃၆း၆ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားသည် ကြီးမားစွာသောတောင်ရိုးနှင့်တူပါ၏။ တရားစီရင်တော်မူချက် တို့သည် အလွန်နက်နဲရာဖြစ်ကြပါ၏။ အိုထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် လူမျိုးနှင့်တိရစ္ဆာန်မျိုးကို စောင့်မတော်မူ၏။–

၃၆း၇ အိုဘုရားသခင်၊ ကရုဏာတော်သည် အလွန်မြတ်နိုးဘွယ်ဖြစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့် လူသားတို့သည် အတောင်တော်အရိပ်ကို ခိုလှုံလျက်နေရကြပါ၏။–

၃၆း၈ အိမ်တော်၏ကြွယ်ဝခြင်းနှင့် ရောင့်ရဲလျက်နေ၍၊ ကိုယ်တော်၏ချမ်းသာမြစ်ရေကို သောက်စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မူ၏။–

၃၆း၉ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်ထံမှာ အသက်စမ်းရေတွင်းရှိပါ၏။ အလင်းတော်ထဲမှာ အကျွန်ုပ်တို့သည်အလင်းကိုရကြပါ၏။–

၃၆း၁၀ ကိုယ်တော်ကို သိသောသူတို့အား၊ ကရုဏာတော်ကို၎င်း၊ သဘောဖြောင့်သောသူတို့အား ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားကို၎င်း တည်မြဲတည်စေတော်မူပါ။–

၃၆း၁၁ မာန၏ခြေသည် အကျွန်ုပ်ကိုမနင်းပါစေနှင့်။ မတရားသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို နေရာမရွှေ့ကြပါစေနှင့်။–

၃၆း၁၂ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူတို့သည် ထိုအရပ်၌ပင် လဲလျက်နေရကြပါ၏။ လှဲခြင်းကိုခံရသောကြောင့်၊ တဖန် ထခြင်းငှါမတတ်နိုင်ကြပါ။

အခန်းကြီး (၃၇)

၃၇း၁ လူဆိုးတို့အကြောင်းကြောင့် စိတ်မပူနှင့်။ မတရားသဖြင့်ပြုသောသူတို့ကိုမငြူစူနှင့်။–

၃၇း၂ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် မကြာမမြင့်မှီမြက်ပင်ကဲ့သို့ ရိတ်ခြင်းကိုခံရ၍၊ စိမ်းသောပျိုးပင် ညှိုးနွမ်းသကဲ့သို့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။–

၃၇း၃ ထာဝရဘုရားကိုခိုလှုံ၍၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်လော့။ ပြည်တော်၌နေ၍၊ သစ္စာတရားကိုကျက်စားလော့။–

၃၇း၄ ထာဝရဘုရား၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ စိတ်နှလုံးအလိုပြည့်စုံရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူမည်။–

၃၇း၅ ကိုယ်အမှုအရာကို ထာဝရဘုရား၌အပ်လော့။ ကိုယ်တော်ကို ကိုးစားလော့။ သို့ပြုလျှင် စီရင်တော်မူမည်။–

၃၇း၆ သင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကြောင်းကို အလင်းကဲ့သို့၎င်း၊ တရားသဖြင့်ပြုခြင်းအရာကို မွန်းတည့်ရောင်ခြည်ကဲ့သို့၎င်း ဘော်ပြတော်မူမည်။–

၃၇း၇ ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍၊ ကိုယ်တော်ကိုငံ့လင့်လော့။ မိမိအမှု၌အောင်တတ်သောသူ၊ မကောင်းသောအကြံအစည်တို့ကို ပြီးစီးသောသူ၏ အကြောင်းကြောင့်စိတ်မပူနှင့်။–

၃၇း၈ အမျက်မထွက်စေနှင့်။ ဒေါသစိတ်ကိုစွန့်ပယ်လော့။ ပြစ်မှားစေခြင်းငှါ တိုက်တွန်းတတ်သော စိတ်မရှိစေနှင့်။–

၃၇း၉ ပြစ်မှားသောသူတို့သည် ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်သောသူတို့မူကား၊ ပြည်တော်ကိုအမွေခံရကြလိမ့်မည်။–

၃၇း၁၀ ခဏကြာပြီးမှ၊ မတရားသောသူသည်မရှိရ။ သူ၏နေရာကိုစေ့စေ့ရှာ၍မတွေ့ရ။–

၃၇း၁၁ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့မူကား ပြည်တော်ကိုအမွေခံ၍၊ များပြားသောငြိမ်သက်ခြင်း၌ မွေ့လျော်ကြလိမ့်မည်။–

၃၇း၁၂ မတရားသောသူသည် ဖြောင့်မတ်သောသူတဘက်၌ကြံစည်၍ အံ့သွားခဲကြိတ်တတ်၏။–

၃၇း၁၃ သို့သော်လည်း သူ၏နေ့ရက်အချိန်ရောက်မည်ကို ဘုရားရှင်သိမြင်၍၊ သူ့ကိုပြုံးရယ်တော်မူ၏။–

၃၇း၁၄ မတရားသောသူတို့သည် ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူတို့ကို လဲချခြင်းငှါ၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်သော သူတို့ကိုသတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ထားကိုထုတ်လျက်၊ လေးကို တင်လျက်နေတတ်ကြ၏။–

၃၇း၁၅ သို့သော်လည်း၊ သူတို့ထားသည် သူတို့နှလုံးထဲသို့ဝင်လိမ့်မည်။ သူတို့လေးတို့သည်လည်း ကျိုးကြလိမ့်မည်။–

၃၇း၁၆ ဖြောင့်မတ်သော သူ၌နည်းသောဥစ္စာသည် မတရားသောသူကြီးတို့၌ ကြွယ်ဝသော ဥစ္စာထက်သာ၍ ကျေးဇူးရှိ၏။–

၃၇း၁၇ အကြောင်းမူကား၊ မတရားသော သူ၏လက်ရုံးသည်ကျိုးရလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူကိုကား၊ ထာဝရဘုရားမစတော်မူ၏။–

၃၇း၁၈ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏နေ့ရက်ကာလကို ထာဝရဘုရားသိမှတ်တော်မူ၍၊ သူတို့၏အမွေဥစ္စာသည် အစဉ်အမြဲတည်လိမ့်မည်။–

၃၇း၁၉ သူတို့သည် ခဲယဉ်းသောကာလ၌ မျက်နှာမပျက်၊ အစာခေါင်းပါးသည်ကာလ၌ ဝစွာစားရကြ၏။

၃၇း၂၀ မတရားသောသူတို့မူကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရကြမည်။ ထာဝရဘုရား၏ရန်သူတို့သည် ကျက်စားရာအရပ်၏အသရေကဲ့သို့ဆုံး၍၊ မီးခိုးဖြစ်လျက် ကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။–

၃၇း၂၁ မတရားသောသူသည် ချေးငှါး၍မဆပ်ဘဲနေတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ သနားသောစိတ်ရှိ၍ပေးတတ်၏။–

၃၇း၂၂ ကောင်းကြီးပေးတော်မူခြင်းကိုခံရသောသူသည် ပြည်တော်ကိုအမွေခံရလိမ့်မည်။ ကျိန်တော်မူခြင်းကိုခံရသောသူမူကား၊ ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်ရလိမ့်မည်။–

၃၇း၂၃ ကောင်းသောသူ၏ခြေရာတို့ကို ထာဝရဘုရားသည်ပဲ့ပြင်၍၊ သူသွားရာလမ်းကိုနှစ်သက်တော်မူ၏။–

၃၇း၂၄ ထိုသူသည်လဲသော်လည်း ဆုံးရာသို့မရောက်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သူ၏လက်ကိုကိုင်မတော်မူ၏။–

၃၇း၂၅ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် စွန့်ပစ်ခြင်းကိုခံရသည်အကြောင်း၊ သူ၏သားမြေးတို့သည် တောင်း၍စားရသည်အကြောင်းကို ငါသည်အသက်ပျိုသည် ကာလမှစ၍ အိုသည်တိုင်အောင်မမြင်စဖူး။–

၃၇း၂၆ သူသည်အစဉ်သနားသောစိတ်ရှိသည်နှင့်၊ သူတပါးတို့အား ချေးငှါးတတ်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏သားမြေးတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြ၏။

၃၇း၂၇ ဒုစရိုက်ကိုလွှဲရှောင်၍ သုစရိုက်ကိုပြုလော့။ သို့ပြုလျှင်အစဉ်အမြဲနေရလိမ့်မည်။–

၃၇း၂၈ ထာဝရဘုရားသည် တရားကိုနှစ်သက်တော်မူ၏။ မိမိသန့်ရှင်းသူတို့ကိုလည်း စွန့်တော်မမူ။ သူတို့သည်စောင့်မတော်မူခြင်းကို အစဉ်အမြဲခံရကြလိမ့်မည်။ မတရားသောသူ၏ သားမြေးတို့မူကား၊ ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။–

၃၇း၂၉ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ပြည်တော်ကိုအမွေခံ၍ အစဉ်အမြဲနေရကြလိမ့်မည်။–

၃၇း၃၀ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏နှုတ်သည် ပညာကိုမြွက်ဆိုတတ်၏။ သူ၏လျှာသည်လည်း တရားသောစကားကိုပြောဆိုတတ်၏။–

၃၇း၃၁ ထာဝရဘုရား၏တရားတော်သည် သူ၏စိတ်နှလုံးထဲမှာ တည်သည်ဖြစ်၍၊ သူသွားသောအခါ မချော်မလဲရ။–

၃၇း၃၂ မတရားသောသူသည် ဖြောင့်မတ်သောသူကို ချောင်းမြောင်း၍ သတ်ခြင်းငှါရှာကြံတတ်၏။–

၃၇း၃၃ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူ၏လက်၌ဖြောင့်မတ်သောသူကို စွန့်ပစ်တော်မူမည်မဟုတ်။ အစစ်ခံရသောအခါ အပြစ်စီရင်တော်မူမည်မဟုတ်။

၃၇း၃၄ ထာဝရဘုရားကိုမြော်လင့်၍၊ လမ်းတော်ကိုရှောက်သွားလော့။ ပြည်တော်ကိုအမွေခံရသောအခွင့်နှင့် ချီးမြှောက်တော်မူမည်။ မတရားသောသူတို့ ဆုံးရှုံးခြင်းကို သင်သည်ကြည့်မြင်ရလိမ့်မည်။–

၃၇း၃၅ မတရားသောသူသည်အစိုးတရပြု၍၊ ပေါက်ရင်းအရပ်မှာ ကြီးပွါးသောသစ်ပင်လန်းလန်းရှိသကဲ့သို့၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ပြန့်ပွါးစေသည်ကို ငါမြင်ရသော်လည်း၊ –

၃၇း၃၆ နောက်တဖန် သူသည် ရွှေ့သွား၍ ကွယ်ပျောက်၏။ သူ့ကိုလည်း ငါရှာ၍ မတွေ့ရ။–

၃၇း၃၇ စုံလင်ခြင်းတရားကို စောင့်ရှောက်လော့။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လော့။ ထိုသို့ပြုသော သူသည် အဆုံး၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ခံစားရလိမ့် မည်။–

၃၇း၃၈ ပြစ်မှားသောသူအပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍၊ မတရားသောသူတို့သည် အဆုံး၌ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။–

၃၇း၃၉ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ ကယ်တင်ခြင်းအမှုကို ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူ၏။ ဘေးရောက်သည့် ကာလ၌ သူတို့ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။–

၃၇း၄၀ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုမစကယ်တင်တော်မူမည်။ ယုံကြည်ခိုလှုံသောကြောင့်၊ မတရားသောသူတို့လက်မှ နှုတ်ယူကယ်တင်တော်မူမည်။

အခန်းကြီး (၃၈)

အောက်မေ့စေခြင်းငှါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၃၈း၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အမျက်တော်ထွက်၍၊ အကျွန်ုပ်ကိုအပြစ်တင်တော်မမူပါနှင့်။ ပြင်းစွာသောစိတ်တော်ရှိ၍ ဆုံးမတော်မမူပါနှင့်။–

၃၈း၂ မြှားတော်တို့သည် အကျွန်ုပ်၌စူးဝင်၍၊ လက်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုနှိပ်လျက်ရှိပါ၏။–

၃၈း၃ အမျက်တော်ထွက်သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်အသားသည်ကျန်းမာခြင်းမရှိပါ။ ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် အရိုးများထဲမှာသက်သာခြင်းမရှိပါ။–

၃၈း၄ အကျွန်ုပ်ပြုမိသောဒုစရိုက်တို့သည် အကျွန်ုပ်ခေါင်းကိုလွှမ်းမိုး၍၊ လေးသောဝန်ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်မထမ်းနိုင်အောင်လေးကြပါ၏။–

၃၈း၅ အကျွန်ုပ်မိုက်သောအမှုကြောင့် အနာတို့သည်နံစော်၍ ရိ့ယွဲလျက်ရှိကြပါ၏။–

၃၈း၆ အကျွန်ုပ်သည် ပြင်းထန်စွာခံရ၍၊ အလွန်နှိမ့်ချလျက်၊ ကြမ်းတမ်းသောအဝတ်ကိုဝတ်လျက် တနေ့လုံးသွားရပါ၏။–

၃၈း၇ အကျွန်ုပ်ခါးသည် ပူလောင်သောအနာစွဲ၍၊ အသားသည်လည်း ကျန်းမာခြင်းမရှိပါ။–

၃၈း၈ နုန့်နဲ့ခြင်း၊ ကြေကွဲခြင်းရှိ၍၊ စိတ်နှလုံးလှုပ်ရှားသဖြင့် အော်ဟစ်ရပါ၏။

၃၈း၉ အိုဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်အလိုရှိသမျှသည် ရှေ့တော်၌ထင်ရှားပါ၏။ အကျွန်ုပ်ညည်းတွားခြင်း ကိုလည်း အကြွင်းမဲ့သိတော်မူ၏။–

၃၈း၁၀ အကျွန်ုပ်၏နှလုံးတုန်လှုပ်၍၊ ခွန်အားလည်းကုန်ပါပြီ။ မျက်စိအလင်းလည်း ကွယ်ပျောက်ပါပြီ။–

၃၈း၁၁ အကျွန်ုပ်၏အဆွေခင်ပွန်း၊ အပေါင်းအဘော်တို့သည် အကျွန်ုပ်အနာရောဂါကြောင့်၊ ဝေးဝေးရပ်လျက်၊ ပေါက်ဘော်တို့သည်လည်း ရှောင်လျက် နေကြပါ၏။–

၃၈း၁၂ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုရှာသောသူတို့သည် ကျော့ကွင်းများကိုထောင်ထားကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်၌အပြစ်ပြုခြင်းအခွင့်ကိုရှာသောသူတို့သည် တနေ့လုံး မနာလိုသောစကားကိုပြော၍ မကောင်းသောပရိယာယ်ကိုကြံစည်ကြပါ၏။–

၃၈း၁၃ အကျွန်ုပ်မူကား၊ နားပင်းသောသူကဲ့သို့မကြား။ နှုတ်ကိုမဖွင့်တတ်သော လူကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။–

၃၈း၁၄ နားမကြား၊ ပြန်၍မငြင်းနိုင်သောသူကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။–

၃၈း၁၅ အကြောင်းမူကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ကိုးစားပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏အရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ပြန်ပြောတော်မူမည်။–

၃၈း၁၆ သို့မဟုတ်၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အမှုမှာ ဝမ်းမြောက်ကြပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်သည်ခြေချော်သောအခါ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်ကြပါလိမ့် မည်ဟုလျှောက်ပါပြီ။–

၃၈း၁၇ အကျွန်ုပ်လဲလုသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကို အစဉ်အောက်မေ့လျက်နေရပါ၏။–

၃၈း၁၈ ကိုယ်အပြစ်ကို ဘော်ပြပါ၏။ ပြစ်မှားမိသောကြောင့် စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိပါ၏။–

၃၈း၁၉ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ကား၊ ကျန်းမာလျက်၊ ခွန်အားကြီးလျက်ရှိကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို မဟုတ်မမှန်ဘဲ မုန်းသောသူတို့ကား၊ များပြားကြပါ၏။–

၃၈း၂၀ အကျွန်ုပ်သည်ကျေးဇူးတရားကို ကြိုးစား၍ကျင့်သောကြောင့်၊ ကျေးဇူးအတွက်အပြစ်ပြုတတ်သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုရန်ဘက်ပြုကြပါ၏။–

၃၈း၂၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေးနေတော်မမူပါနှင့်။–

၃၈း၂၂ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူသောဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်ကိုမစခြင်းငှါအလျင်အမြန်ကြွလာတော်မူပါ။

အခန်းကြီး (၃၉)

၃၉း၁ ငါသည် စကားဖြင့်မှုမပြစ်မှားမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်အကျင့်ကိုသတိပြုမည်။ မတရားသောသူသည် ငါ့ရှေ့မှာရှိစဉ်၊ ငါသည်ကိုယ်နှုတ်ကိုချည်နှောင်မည်ဟု ငါပြောထား၏။–

၃၉း၂ စကားမပြောဘဲ အလျက်နေ၏။ ကောင်းသောအရာကိုပင်မပြော။ ထိုသို့နေစဉ်၊ ငါသည်စိတ်ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။–

၃၉း၃ ကိုယ်အထဲမှာ နှလုံးပူဆွေးခြင်းရှိ၏။ ငါညည်းတွားစဉ်၊ မီးလောင်လေ၏။ ထိုအခါ ငါသည်နှုတ်မြွက်၏။

၃၉း၄ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်ပျက်တတ်သောသဘောကို သိရပါမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်၏လမ်းဆုံးကို၄င်း၊ အကျွန်ုပ်၏အသက်အပိုင်းအခြားကို၄င်း သိစေတော်မူပါ။–

၃၉း၅ အကျွန်ုပ်အသက်တာကို တမိုက်မျှသာထားတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်အရွယ်သည် ရှေ့တော်၌ ဘာမျှမဟုတ်သကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။ အကယ်စင်စစ် လူမည်သည်ကား၊ လူ၏အထွဋ်သို့ရောက်သော်လည်း၊ အနတ္တသက်သက်ဖြစ်ပါ၏။–

၃၉း၆ အကယ်စင်စစ် လူသည်အရိပ်၌သာကျင်လည်ပါ၏။ အကယ်စင်စစ်လူတို့သည် အကျိုးမဲ့ပင်ပန်းကြပါ၏။ ဥစ္စာကိုဆည်းဖူးသော်လည်း အဘယ်သူရ အံ့သည်ကိုမသိရပါ။

၃၉း၇ ယခုမူကား၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့မြော်လင့်ရပါမည်နည်း။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၌သာမြော်လင့်စရာအကြောင်းရှိပါ၏။–

၃၉း၈ ပြစ်မှားမိသမျှသောအပြစ်တို့မှ အကျွန်ုပ်ကိုလွှတ်တော်မူပါ။ မိုက်သောသူတို့၏ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံစေတော်မမူပါနှင့်။–

၃၉း၉ ကိုယ်တော်စီရင်တော်မူရာဖြစ်သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်ပြောစရာမရ။ နှုတ်ကိုမဖွင့်ဘဲနေရပါ၏။–

၃၉း၁၀ အကျွန်ုပ်ကိုဒဏ်ခတ်တော်မမူပါနှင့်ဦး။ လက်တော်အောက်၌ ဆုံးမခြင်းကိုခံရ၍အားကုန်ပါပြီ။–

၃၉း၁၁ ကိုယ်တော်သည် လူတို့အပြစ်ကြောင့်ဆုံးမ၍ ဒဏ်ခတ်တော်မူလျှင်၊ ပိုးရွဖျက်တတ်သကဲ့သို့၊ လူတို့၏တင့်တယ်ခြင်းအသရေကို ပြယ်ပျောက်စေတော်မူ၏။ အကယ်စင်စစ် လူခပ်သိမ်းတို့သည် အနတ္တသက်သက် ဖြစ်ကြပါ၏။–

၃၉း၁၂ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းခြင်းပဌနာကို ကြားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သောအသံကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်မျက်ရည်ကို ကြည့်၍နေတော်မမူပါနှင့်။ ဘိုးဘေးအပေါင်းတို့သည် ဖြစ်ဘူးသကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်သည်ရှေ့တော်၌ ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်ပါ၏။–

၃၉း၁၃ အကျွန်ုပ်သည်ရွှေ့သွား၍ မပျောက်မီတွင်သက်သာရမည်အကြောင်း၊ မျက်နှာလွှဲတော်မူပါ။

အခန်းကြီး (၄၀)

၄၀း၁ ငါသည် ထာဝရဘုရားကို စေ့စေ့မြော်လင့်သည်ကာလ၊ ငါ့ကိုမျက်နှာပြု၍ ငါအော်ဟစ်သောအသံကို ကြားတော်မူ၏။–

၄၀း၂ ပျက်စီးရာတွင်းနှင့် အလွန်ဆိုးသောရွံ့ထဲက ငါ့ကိုဆယ်နှုတ်ပြီးလျှင် ငါ့ခြေတို့ကိုကျောက်ပေါ်မှာတင်၍ ငါခြေရာတို့ကိုတည်စေတော်မူ၏။–

၄၀း၃ ထိုသို့ ငါတို့ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းရာသီချင်းသစ်ကို ငါမြွက်ဆိုစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မူ၏။ လူများတို့သည်သိမြင်၍ ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့် ထာဝရ ဘုရားကို ကိုးစားကြလိမ့်မည်။–

၄၀း၄ မာနထောင်လွှားသောသူနှင့် မိစ္ဆာတရားလမ်းသို့ လွှဲသွားသောသူတို့ကိုမမှီဝဲ၊ ထာဝရဘုရားကိုကိုးစားသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။–

၄၀း၅ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့အဘို့ပြုတော်မူသော အံ့ဩဘွယ်အမှုတို့နှင့် ကြံစည်တော်မူသောအကြံအစည်တို့သည် များလှပါ၏။ ရှေ့တော်၌ အစဉ်အတိုင်းလျှောက်၍ မကုန်နိုင်ပါ။ အကျွန်ုပ်ထုတ်ဘော်ကြားပြောမည်ဟုဆိုသော်၊ ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်အောင် များလှပါ၏။

၄၀း၆ ကိုယ်တော်သည် ယဇ်နှင့်ပူဇော်သက္ကာကို အလိုတော်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်နားကိုဖွင့် တော်မူပြီ။ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်အပြစ်ဖြေရာယဇ်များကို တောင်းတော်မမူသောအခါ၊–

၄၀း၇ ကျမ်းစာလိပ်၌ အကျွန်ုပ်ကိုအမှတ်ပြု၍ ရေးထားသည်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်သည်သွားပါမည်ဟု ဝန်ခံပါ၏။–

၄၀း၈ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏အလိုကိုဆောင်ရာ၌ အကျွန်ုပ်သည်အားရဝမ်းမြောက်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏တရားသည်လည်း အကျွန်ုပ်နှလုံးထဲမှာ ရှိပါ၏။–

၄၀း၉ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ပရိသတ်ကြီးအလယ်မှာအကျွန်ုပ်ဟောပါပြီ။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နှုတ်ကိုပိတ်၍မနေကြောင်းကို ကိုယ်တော် သိတော်မူ၏။–

၄၀း၁၀ ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်တော်မူခြင်းတရားကို အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်နှလုံးထဲမှာ ဝှက်၍မထားပါ။ သစ္စာစောင့်တော်မူခြင်းတရားနှင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားကို ဟောပြောပါပြီ။ ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာတော်ကို ပရိသတ်ကြီးအလယ်မှာ မထိမ်မဝှက်ပါ။

၄၀း၁၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၌သနားစုံမက်တော်မူခြင်းစိတ်ကို မချုပ်တည်းပါနှင့်။ ကရုဏာတော်နှင့်သစ္စာတော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုအစဉ်စောင့်မပါစေသော။–

၄၀း၁၂ အကြောင်းမူကား၊ အတိုင်းမသိများစွာသောဘေးဥပဒ်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုဝိုင်းကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်မျှော်၍မကြည့်နိုင်အောင် ခံရသောအပြစ်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုမှီကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်ဆံပင်ထက်များပြားသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်နှလုံးသည်အားလျော့ပါပြီ။–

၄၀း၁၃ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်ယူခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူပါ။ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကိုမစခြင်းငှါ အလျင်အမြန်ပြုတော်မူပါ။–

၄၀း၁၄ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံသောသူအပေါင်းတို့သည် အရှက်ကွဲ၍ မျက်နှာပျက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်၌အန္တရာယ်ပြုချင်သောသူတို့သည် လှန်ခြင်းကိုခံရ၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေသော။–

၄၀း၁၅ အကျွန်ုပ်ကို အေ့ဟေ၊ အေ့ဟေဟုဆိုသောသူတို့သည် အရှက်ကွဲခြင်းအားဖြင့် မှိုင်တွေကြပါစေသော။–

၄၀း၁၆ ကိုယ်တော်ကိုရှာသောသူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်၌ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြပါစေသော။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို နှစ်သက်သောသူတို့သည် ထာဝရဘုရားဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်းဟု အစဉ်မပြတ်ပြောကြပါစေသော။

၄၀း၁၇ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုမစသောသူ၊ ကယ်တင်သောသူဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ဆိုင်းလင့်တော်မမူပါနှင့်။

အခန်းကြီး (၄၁)

၄၁း၁ ဆင်းရဲသောသူကို အောက်မေ့သောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။ ခဲယဉ်းသောကာလ၌ ထိုသူကိုထာဝရဘုရား ကယ်နှုတ်တော်မူမည်။–

၄၁း၂ ထာဝရဘုရားသည် စောင့်မ၍အသက်ချမ်းသာပေးတော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူသည် ပြည်တော်၌ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရလိမ့်မည်။ ထိုသူကိုရန်သူတို့ အလိုသို့ ကိုယ်တော်သည် အပ်တော်မမူပါ။–

၄၁း၃ သူသည် နာဖျား၍ တုံးလုံးနေသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည်ထောက်ပင့်တော်မူမည်။ နာ၍နေစဉ်ကာလ ကိုယ်တော်သည် သူ၏အိပ်ရာရှိသမျှကို လှန်ပြန်တော်မူမည်။

၄၁း၄ ငါလျှောက်ဆိုရသည်ကား၊ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကိုသနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားမိသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်၌ စိတ်ဝိညာဉ်၏အနာကို ပျောက်စေတော်မူပါဟု လျှောက်ဆို၏။–

၄၁း၅ ငါ့ရန်သူတို့က၊ သူသည်သေ၍ သူ၏နာမသည် အဘယ်ကာလမှတိမ်မြုပ်လိမ့်မည်နည်းဟု ငါ့ကို မနာလို၍ဆိုတတ်ကြ၏။–

၄၁း၆ ငါ့ကိုကြည့်ရှုလာသောသူသည် မုသာစကားကိုပြောတတ်၏။ သူ၏နှလုံးသည်လည်း မကောင်းသောအကြံကိုဆည်းဖူးသည်နှင့်၊ ထွက်သွားသော အခါ ထုတ်ဘော်ပြောတတ်၏။–

၄၁း၇ ငါ့ကိုမုန်းသောသူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ကိုရန်ဘက်ပြု၍၊ တယောက်နှင့်တယောက် တိုးတိုးပြောလျက်၊ ငါ၌မကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်တတ်ကြ၏။–

၄၁း၈ သူ၌ အဓမ္မအမှုအရာစွဲကပ်သည်ဖြစ်၍၊ တခါလဲလျှင် နောက်တဖန်မထရဟုဆိုကြ ၏။–

၄၁း၉ အကယ်စင်စစ် ငါယုံ၍၊ ငါ့မုန့်ကိုစားသော အဆွေခင်ပွန်းသည် ငါ့ကိုခြေနှင့်ကျောက်သတည်း။

၄၁း၁၀ အိုထာဝရဘုရား၊ သူတို့အပြစ်ကို အကျွန်ုပ်ဆပ်ပေးနိုင်မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ကိုသနား၍ ထမြောက်စေတော်မူပါ။–

၄၁း၁၁ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူသည် အကျွန်ုပ်အားမနိုင်ကြောင်းကို ထောက်၍၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုမြတ်နိုးတော်မူသည်ဟု သိရပါ၏။–

၄၁း၁၂ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို အကျွန်ုပ်စုံလင်ခြင်းအရာ၌မစ၍၊ ကာလအစဉ်အဆက် ရှေ့တော်ထံမှာနေရာပေးတော်မူလတံ့။

၄၁း၁၃ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်နှင့်အာမင်။

အခန်းကြီး (၄၂)

၄၂း၁ သမင်ဒရယ်သည် ရေစီးသောချောင်းကိုတောင့်တသကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်ကိုတောင့်တပါသည်ဘုရား။–

၄၂း၂ ငါ့ဝိညာဉ်သည် ဘုရားသခင်တည်းဟူသော အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားကိုငတ်လှ၏။ အဘယ်ကာလမှ ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ရောက်၍ မျက်နှာ ပြရအံ့နည်း။–

၄၂း၃ သူတပါးတို့က၊ သင်၏ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု ငါ့ကိုအစဉ်ပြောဆိုကြသဖြင့်၊ ငါ့မျက်ရည်သည် နေ့ညဉ့်မပြတ် ငါစားစရာ ဖြစ်ရ၏။–

၄၂း၄ ထိုအခြင်းအရာကို ငါအောက်မေ့၍နေစဉ်တွင်၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ကြေကွဲလျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်လူစုများနှင့် ပေါင်းဘော် လျက်၊ ရွှင်လန်းခြင်းအသံ၊ ထောမနာပြုခြင်းအသံတို့ကိုပြိုင်ဆို၍၊ ဓမ္မပွဲခံသောလူစုများနှင့်အတူ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ ဖြည်းညှင်းစွာ သွားလှလေပြီ။–

၄၂း၅ အိုငါ့ဝိညာဉ်၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့်ညှိုးငယ်သနည်း။ ငါ့အထဲမှာအဘယ်ကြောင့် မငြိမ်မဝပ်ရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်ကို မြော်လင့်လျက် နေလော့။ ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသောအရှင်၊ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်းထောမနာပြုရလေအံ့သတည်း။

၄၂း၆ အကျွန်ုပ်စိတ်ဝိညာဉ်သည် အကျွန်ုပ်အထဲမှာညှိုးငယ်လျက်ရှိပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယော်ဒန်မြစ်ကမ်း၊ ဟေရမုန်တောင်ရိုး၊ မိဇရကုန်းပေါ်မှာ ကိုယ် တော်ကို အကျွန်ုပ်အောက်မေ့ပါ၏။–

၄၂း၇ ရေဘွေတော်များ အသံဗလံနှင့်တကွ ဝဲသြဃတခုကိုတခုဟစ်ခေါ်၍ လှိုင်းတံပိုးတော်အပေါင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုလွှမ်းမိုးကြပါပြီ။–

၄၂း၈ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်နေ့အခါ သနားခြင်းကျေးဇူးတော်ကို ပေးချတော်မူ၏။ ညဉ့်အခါ၌လည်း ဂုဏ်တော်ကိုသီချင်းဆိုလျက်၊ ငါ၏အသက် သခင်ကို ပဌနာပြုလျက်ငါနေ၏။–

၄၂း၉ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့်မေ့လျော့တော်မူသနည်း။ ရန်သူညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရ၍၊ အကျွန်ုပ်သည် ကြမ်းတမ်းသောအဝတ်ကို ဝတ်လျက် အဘယ်ကြောင့်နေရပါသနည်းဟု ငါ၏ကျောက်ဖြစ်သောဘုရားသခင်ကို ငါလျှောက်ရ၏။–

၄၂း၁၀ ငါ့ရန်သူတို့က၊ သင်၏ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု ငါ့ကိုအစဉ်ပြောဆိုကြသဖြင့်၊ ငါ့အရိုးတို့ကိုချိုး၍ ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။–

၄၂း၁၁ အိုငါ့ဝိညာဉ်၊ သင်သည်အဘယ်ကြောင့် ညှိုးငယ်သနည်း။ ငါ့အထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် မငြိမ်မဝပ်ရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်ကို မြော်လင့် လျက်နေလော့။ ငါ့ကိုကယ်တင်တော်မူသောအရှင်၊ ငါကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်းထောမနာပြုရလေအံ့သတည်း။

အခန်းကြီး (၄၃)

၄၃း၁ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်အမှု၌တရားဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ ကရုဏာမရှိသော လူမျိုးတဘက်ကနေ၍ အကျွန်ုပ်အမှုကိုစောင့်တော်မူပါ။ သစ္စာမရှိ၊ မတရားသောသူ၏လက်မှ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်လွှတ်တော်မူပါ။–

၄၃း၂ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုအဘယ်ကြောင့်စွန့်ပစ် တော်မူသနည်း။ ရန်သူညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံ ရ၍၊ အကျွန်ုပ် သည်ကြမ်းတမ်းသော အဝတ်ကိုဝတ်လျက် အဘယ်ကြောင့်နေရပါသနည်း။–

၄၃း၃ အလင်းတော်နှင့်သစ္စာတော်ကို စေလွှတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည်လမ်းပြ၍ သန့်ရှင်းသောတောင်တော်သို့၄င်း၊ တဲတော်သို့၄င်း အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်ပါ စေသော။–
၄၃း၄ သို့ပြုလျှင် ဘုရားသခင်၏ယဇ်ပလ္လင်သို့၄င်း၊ အကျွန်ုပ်ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းရာ ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့၄င်း အကျွန်ုပ်သည်ရောက်လာ၍၊ ကိုယ်တော်ကို စောင်းတီးလျက် ချီးမွမ်းထောမနာပြုပါမည်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရား။–
၄၃း၅ အိုငါ့ဝိညာဉ်၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ညှိုးငယ်သနည်း။ ငါ့အထဲမှာအဘယ်ကြောင့် မငြိမ်မဝပ်ရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်ကိုမြော်လင့်လျက်နေလော့။ ငါ့ကိုကယ်တင်တော်မူသောအရှင်၊ ငါကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်းထောမနာပြုရလေအံ့သတည်း။

အခန်းကြီး (၄၄)

၄၄း၁ အိုဘုရားသခင်၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောကာလတွင်၊ ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်၌ ပြုတော်မူသောအမှုကိုသူတို့ပြော၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တိုင်ကြားရကြပါပြီ။–
၄၄း၂ တပါးအမျိုးသားတို့ကိုလက်တော်ဖြင့်နှင်ထုတ်၍ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘိုးဘေးများကို နေရာချတော်မူ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့ကိုနှိပ်စက်၍ ဘိုးဘေးများကိုပြန့်ပွါးစေတော်မူ၏။–
၄၄း၃ သူတို့သည် ကိုယ်ထားဖြင့် ထိုမြေကိုအစိုးရကြသည်မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်လက်ဖြင့် ကိုယ်ကို ကယ်တင်ကြသည်မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသောကြောင့် လက်ျာလက်ရုံးတော်နှင့် မျက်နှာတော်အလင်းအားဖြင့် သူတို့ကိုကယ်တင်တော်မူ၏။–
၄၄း၄ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ယာကုပ်အမျိုး၏ ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းကို စီရင်တော်မူပါ။–
၄၄း၅ ကိုယ်တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့သည်ရန်သူများကိုတွန်းချကြပါစေသော။ ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့ကို နာမတော်အားဖြင့်နင်းရသောအခွင့်ရှိကြပါစေသော။–
၄၄း၆ ကိုယ်၌ပါသောလေးကို အကျွန်ုပ်သည်မကိုးစား။ ကိုယ်ထားသည် အကျွန်ုပ်ကိုမကယ်ရပါ။–
၄၄း၇ ကိုယ်တော်သာလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကို ရန်သူလက်မှကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့အား မုန်းသောသူများကိုလည်း အရှက်ကွဲစေတော်မူ၏။–
၄၄း၈ အကျွန်ုပ်တို့သည် မခြားမလပ်ဘုရားသခင်၌ဝါကြွား၍ နာမတော်ကိုအစဉ်အမြဲ ချီးမွမ်းကြပါ၏။
၄၄း၉ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုစွန့်ပစ်၍အရှက်ကွဲစေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ဗိုလ်ခြေနှင့်အတူ ကြွတော်မမူပါ။–
၄၄း၁၀ အကျွန်ုပ်တို့ကို ရန်သူရှေ့မှာ ပြန်ပြေးစေတော်မူ၍၊ မုန်းသောသူတို့သည် အလိုလိုလုယူရကြ၏။–
၄၄း၁၁ ဟင်းလျာဖြစ်သောသိုးများကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကိုအပ်လိုက်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် အရပ်ရပ်ကွဲပြားစေတော်မူ၏။–
၄၄း၁၂ ကိုယ်တော်၏လူများကို အဘိုးမခံဘဲရောင်း၍၊ ရောင်းသောအားဖြင့် စီးပွားတော်ကို တိုးပွါးစေတော်မူသည်မဟုတ်။–
၄၄း၁၃ အကျွန်ုပ်တို့ကို အိမ်နီးချင်းများကဲ့ရဲ့ရာပတ်ဝန်းကျင်၌နေသောသူများ ပြက်ယယ်ပြု၍၊ အရှက်ခွဲရာဖြစ်စေခြင်းငှါ စီရင်တော်မူ၏။–
၄၄း၁၄ တပါးအမျိုးသားတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ပုံခိုင်းရသောအခွင့်၊ လူစုတို့သည် ခေါင်းညိတ်ရသော အခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။–
၄၄း၁၅ ကဲ့ရဲ့သောသူနှင့် အသရေဖျက်သောသူ၏စကားကြောင့်၄င်း၊–
၄၄း၁၆ ရန်ဘက်ပြုသောသူနှင့် လက်စားချေသောသူ၏မျက်နှာကြောင့်၄င်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အရှက်ကွဲခြင်းအကြောင်းကို အစဉ်မျက်မှောက်ပြုရပါ၏။ မျက်နှာရှက်ခြင်းအားဖြင့် မွန်းလျက်နေရပါ၏။–
၄၄း၁၇ ထိုမျှလောက်ခံရသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမမေ့လျော့။ သစ္စာတော်ကိုမဖျက်ကြပါ။–
၄၄း၁၈ စိတ်နှလုံးသည်နောက်သို့မဆုတ်၊ တရားတော်လမ်းမှ လွှဲ၍မသွားကြပါ။–
၄၄း၁၉ ကိုယ်တော်မူကား၊ မြေခွေးနေရာအရပ်မှာအကျွန်ုပ်တို့ကို ချိုးဖဲ့နှိပ်စက်၍၊ သေခြင်းအရိပ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူ၏။–
၄၄း၂၀ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်ဘုရားသခင်၏ နာမတော်ကိုမေ့လျော့၍၊ တပါးအမျိုး၏ဘုရားထံသို့ လက်ကိုဆန့်သည်မှန်လျှင်၊–
၄၄း၂၁ နှလုံး၌ဝှက်ထားသောအရာများကို ဘုရားသခင်သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအမှုကို မစစ်ဘဲနေတော်မူမည်လော။–
၄၄း၂၂ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်အတွက် အကျွန်ုပ်တို့သည် အစဉ်မပြတ်အသေသတ်ခြင်းကိုခံရကြပါ၏။ သတ်ဘို့ရာထားသောသိုးကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို သူတပါးမှတ်တတ်ကြပါ၏။–
၄၄း၂၃ အိုဘုရားရှင်၊ နိုးတော်မူပါ။ အဘယ်ကြောင့်ကျိန်းစက်တော်မူသနည်း။ ထတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ကို အစဉ်စွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။–
၄၄း၂၄ အကျွန်ုပ်တို့ခံရသော နှိမ့်ချခြင်းနှင့်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို မျက်နှာတော်လွှဲ၍ အဘယ်ကြောင့် မေ့လျော့တော်မူသနည်း။–
၄၄း၂၅ အကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် မြေတိုင်အောင် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရ၍၊ ရင်ပတ်လည်း မြေ၌ကပ်လျက်ရှိပါ၏။–
၄၄း၂၆ အကျွန်ုပ်တို့ကိုမစသောဘုရား၊ ထတော်မူပါ။ ကရုဏာတော်နှင့်အညီရွေးနှုတ်တော်မူပါ။

အခန်းကြီး (၄၅)

၄၅း၁ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် မင်္ဂလာစကားနှင့်ပွက်ထလျက်ရှိ၍၊ ငါစီရင်သောအရာကို ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌ မြွက်ဆိုပေအံ့။ ငါ့လျှာသည်လည်း လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော စာရေး၏ကညစ်ဖြစ်ရ၏။–
၄၅း၂ ကိုယ်တော်သည် လူမျိုးထက်အဆင်းလှပါ၏။ နှုတ်တော်သည်ကျေးဇူးစကားနှင့်ပြည့်စုံပါ၏။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကို အစဉ်အမြဲ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။–
၄၅း၃ တန်ခိုးကြီးသောအရှင်၊ ဘုန်းအသရေတော်ဖြစ်သော ကိုယ်တော်၏ထားကို ပေါင်တော်၌စည်းတော်မူပါ။–
၄၅း၄ သစ္စာတရား၊ နူးညံ့ခြင်းတရား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကြောင့်၊ အသရေတော်ထင်ရှားလျက်၊ အောင်မြင်၍စီးသွားတော်မူပါ။ လက်ျာလက်တော်လည်း ကြောက်မက်ဘွယ်သောအရာကို ကိုယ်တော်အားပြပါလိမ့်မည်။–

၄၅း၅ ရှင်ဘုရင်၏ ရန်သူတို့နှလုံးထဲမှာ မြားတော်တို့သည်ထက်သည်ဖြစ်၍၊ လူတို့သည် ခြေတော်အောက်၌လဲကြပါ၏။–
၄၅း၆ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ပလ္လင်သည် နိစ္စထာဝရပလ္လင်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံသည် တရားသဖြင့်စီရင်သောနိုင်ငံဖြစ်ပါ၏။–
၄၅း၇ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုနှစ်သက်၍ မတရားသောအမှုကို မုန်းတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၏ အပေါင်းအဘော်တို့ထက်၊ ကိုယ်တော်ကိုချီးမြှောက်၍၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဆီနှင့် ဘိသိက်ပေးတော်မူပြီ။–
၄၅း၈ ဆင်စွယ်ဘုံဗိမာန်ထဲကထုတ်သော အဝတ်တန်ဆာတော်ရှိသမျှတို့သည် မုရန်၊ အကျော်၊ သစ်ကြံပိုးအမွှေးနှင့်ပြည့်စုံ၍ နှစ်သက်တော်မူဘွယ်ဖြစ်ကြပါ၏။–
၄၅း၉ အပြည်ပြည်သောမင်းသမီးတို့သည် မောင်းမမိသံအဝင်ဖြစ်၍၊ လက်ျာတော်ဘက်မှာ ဩဖိရရွှေတန်ဆာဆင်သော မြောက်သားတော်နေရာဖြစ်ပါ၏။
၄၅း၁၀ ငါ့သမီးနားထောင်လော့။ ဆင်ခြင်၍ နားယူလော့။ ကိုယ်အမျိုးသားချင်းနှင့် ကိုယ်အဘ၏အိမ်ကိုမေ့လျော့လော့။–
၄၅း၁၁ သို့ပြုလျှင် သင်လှသောအဆင်းကို ရှင်ဘုရင်သည်နှစ်လိုစုံမက်တော်မူမည်။ သူသည် သင်၏အရှင်ဖြစ်သောကြောင့် သူ့ကိုကိုးကွယ်လော့။–
၄၅း၁၂ တုရုမင်းသမီးမှစ၍ လူစုတွင်ဥစ္စာရတတ်သောသူတို့သည်လည်း၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာပါလျက် သင့်ကိုဖျောင်းဖျရကြလိမ့်မည်။
၄၅း၁၃ ရှင်ဘုရင်၏ သမီးတော်သည် အတွင်း၌ဂုဏ်အသရေသက်သက်ရှိ၏။ ရွှေဖြင့်ချယ်လှယ်သော အဝတ်တန်ဆာကိုဆင်၏။–
၄၅း၁၄ စျာနှင့်ကာလျက် ရှင်ဘုရင်ထံသို့ဆောင်ခဲ့ရ၏။ နောက်လိုက်သောအပေါင်းအဘော် အပျိုတော်များကိုလည်း၊ ကိုယ်တော်ထံသို့သွင်းရလိမ့်မည်။–
၄၅း၁၅ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းအရာနှင့်ဆောင်ခဲ့၍၊ ရှင်ဘုရင်၏နန်းတော်သို့ ဝင်ရကြလိမ့်မည်။–
၄၅း၁၆ ကိုယ်တော်၏အဘများကိုယ်စား သားများကိုရ၍၊ မြေကြီးတပြင်လုံးတွင် မင်းအရာ၌ ခန့်ထားတော်မူလိမ့်မည်။–
၄၅း၁၇ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏နာမကို လူမျိုးအစဉ်အဆက် အောက်မေ့ကျော်စောစေသဖြင့်၊ လူမျိုးတို့သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်း ကြလတံ့သတည်း။–

အခန်းကြီး (၄၆)

၄၆း၁ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ခိုလှုံရာဖြစ်၍၊ ခွန်အားကိုပေးတော်မူ၏။ ဘေးရောက်သည်ကာလ အထူးသဖြင့် ကူမတော်မူကြောင်း ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။–
၄၆း၂ ထိုကြောင့် ပထဝီမြေကြီးသည်ရွေ့သွား၍ တောင်များတုန်လှုပ်လျက် သမုဒ္ဒရာသို့ကျသော်လည်း၊ ငါတို့သည်ကြောက်လန့်ခြင်းမရှိ။–
၄၆း၃ သမုဒ္ဒရာရေသည် ဟုန်းဟုန်းမြည်၍မွှေနှောက်ပါလေစေ။ လှိုင်းတံပိုးထသဖြင့်၊ တောင်များတုန်လှုပ်ပါလေစေ။–
၄၆း၄ မြစ်တမြစ်ရှိသေး၏။ ထိုမြစ်ရေသည်စီး၍ ဘုရားသခင်၏မြို့တည်းဟူသော အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားကျိန်းဝပ်တော်မူရာ သန့်ရှင်းသောမြို့တော်ကိုရွှင်လန်းစေတတ်၏။–
၄၆း၅ ထိုမြို့သည် ဘုရားသခင်ကျိန်းဝပ်တော်မူရာဖြစ်၍ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိရာ။ မိုဃ်းသောက်လင်းစ၌ ဘုရားသခင်ကူမတော်မူလိမ့်မည်။
၄၆း၆ လူမျိုးတို့သည် ဟုန်းဟုန်းမြည်ကြ၏။ တိုင်းနိုင်ငံတို့သည်လှုပ်ရှားကြ၏။ ဗျာဒိတ်သံကို လွှတ်တော်မူ၍ မြေကြီးသည်အရည်ဖြစ်လေ၏။–
၄၆း၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။–
၄၆း၈ ထာဝရဘုရားစီရင်ပြုပြင်၍ မြေကြီးပေါ်မှာသုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်း အမှုတော်များကိုလာ၍ ကြည့်ရှုကြလော့။–
၄၆း၉ လေးကိုချိုးလျက်၊ လှံကိုအပိုင်းပိုင်းဖြတ်လျက်၊ ရထားကိုမီးရှို့လျက်၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် စစ်မှုကိုငြိမ်းစေတော်မူ၏။–
၄၆း၁၀ ငြိမ်ဝပ်လျက် နေကြလော့။ ငါကား ဘုရားသခင်ဖြစ်သည်ဟု သိမှတ်ကြလော့။ လူမျိုးတို့တွင် ငါသည် ဘုန်းပွင့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာဘုန်းပွင့်မည်။–
၄၆း၁၁ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ ယာကုပ်၏ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။–

အခန်းကြီး (၄၇)

၄၇း၁ လူများအပေါင်းတို့၊ လက်ခုပ်တီးကြလော့။ ဘုရားသခင့်ထံသို့ အောင်သံကိုလွှင့်၍ ကြွေးကြော်ကြလော့။–
၄၇း၂ အကြောင်းမူကား၊ အမြင့်ဆုံးသော ထာဝရဘုရားသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သောဘုရား၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကိုအစိုးရသော မဟာမင်းကြီး ဖြစ်တော်မူ၏။–
၄၇း၃ လူစုတို့ကို ငါတို့အောက်၌၄င်း၊ လူမျိုးတို့ကို ငါတို့ခြေအောက်၌၄င်း နှိမ့်ချတော်မူ၏။–
၄၇း၄ ချစ်တော်မူသောယာကုပ်၏ဘုန်းဖြစ်သော ငါတို့အမွေကို ငါတို့အဘို့ရွေးပေးတော်မူ၏။–
၄၇း၅ ကြွေးကြော်ခြင်းအသံနှင့် ဘုရားသခင်တက်တော်မူ၏။ တံပိုးမှုတ်ခြင်းအသံနှင့် ထာဝရဘုရားတက်တော်မူ၏။–
၄၇း၆ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်း၍ သီချင်းဆိုကြလော့။ သီချင်းဆိုကြလော့။ ငါတို့၏ရှင်ဘုရင်ကိုချီးမွမ်း၍ သီချင်းဆိုကြလော့။ သီချင်းဆိုကြလော့။–
၄၇း၇ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးရသောမင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ချီးမွမ်းခြင်းထောမနာသီချင်းကို ဆိုကြလော့။–
၄၇း၈ ဘုရားသခင်သည် လူမျိုးတို့တွင်စိုးစံတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသောပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။–
၄၇း၉ လူမျိုးတို့၏အကြီးအကဲတို့သည် အာဗြဟံကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်၏ လူမျိုးထံမှာစုဝေးလျက်ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးတန်ခိုးများကို ဘုရားသခင်ပိုင်တော်မူ၏။ အထူးသဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်း ရှိတော်မူ၏။–

အခန်းကြီး (၄၈)

၄၈း၁ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ သန့်ရှင်းသောတောင်တော်ပေါ်မှာ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ မြို့တော်တွင် အထူးသဖြင့်ထောမနာ ချီးမွမ်းခြင်းကို ခံထိုက်တော်မူ၏။–
၄၈း၂ မြေကြီးတပြင်လုံး ရွှင်လန်းရာဇိအုန်တောင်ထိပ်သည် အဆင်းလှပေ၏။ မြောက်မျက်နှာဘက်၌ မဟာမင်းကြီး၏မြို့တော်သည်တည်၏။–
၄၈း၃ ထိုမြို့၏ဘုံဗိမာန်တို့တွင် ဘုရားသခင်၌ ခိုလှုံရသည်ကိုသိရ၏။–
၄၈း၄ ရှင်ဘုရင်တို့သည် စည်းဝေး၍ အတူရှောက်သွားကြ၏။–
၄၈း၅ မြင်သောအခါမှိုင်တွေ၍ ထိတ်လန့်လျက်ပြေးကြ၏။
၄၈း၆ ထိုအရပ်၌ သူတို့သည်ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ရောက်၍ သားဘွားသောမိန်းမခံရသကဲ့သို့ ဝေဒနာရှိ ကြ၏။–
၄၈း၇ တာရှုသင်္ဘောတို့ကိုချိုးဖျက်သော အရှေ့လေနှင့်တွေ့သကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။
၄၈း၈ ငါတို့သည် ကြားဘူးသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏မြို့၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ မြို့တော်၌ တွေ့မြင်ရကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် မြို့တော်ကို အစဉ်အမြဲ တည်စေတော်မူမည်။–
၄၈း၉ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဗိမာန်တော်ထဲမှာ ကရုဏာတော်ကို အောက်မေ့ကြပါ၏။–
၄၈း၁၀ အိုဘုရားသခင်၊ နာမတော်သည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် နှံ့ပြားသည်နည်းတူ၊ ဂုဏ်အသရေတော်လည်း နှံ့ပြားလျက်ရှိပါ၏။ လက်ျာလက်တော်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့် ပြည့်ဝလျက်ရှိပါ၏။–
၄၈း၁၁ တရားစီရင်တော်မူချက်များကြောင့် ဇိအုန်တောင်သည်ဝမ်းမြောက်၍၊ ယုဒအမျိုးသမီးတို့သည် ရွှင်လန်း ကြပါ၏။–
၄၈း၁၂ သားမြေးတို့အား ကြားပြောမည်အကြောင်း ဇိအုန်မြို့ကိုပတ်ပတ်လည်၍ ပြအိုးတို့ကိုရေတွက်ကြလော့။–
၄၈း၁၃ ရင်တားတို့ကိုမှတ်၍ ဘုံဗိမာန်များကိုလည်း ဆင်ခြင်ကြလော့။–
၄၈း၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဘုရားသခင်သည် ကာလအစဉ်အမြဲ ငါတို့၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ သေသည်ကာလတိုင်အောင် ငါတို့ကိုပို့ဆောင်တော်မူလတံ့သတည်း။

အခန်းကြီး (၄၉)

၄၉း၁ လူများအပေါင်းတို့၊ ကြားကြလော့။ ခပ်သိမ်းသောလောကသား၊
၄၉း၂ အယုတ်၊ အမြတ်၊ ကြွယ်ဝသောသူ၊ ဆင်းရဲသောသူတို့၊ တညီတညွတ်တည်း နားထောင်ကြလော့။–
၄၉း၃ ငါ့နှုတ်သည် ပညာကိုမြွက်ဆိုမည်။ ငါ့နှလုံးသည် ဉာဏ်နှင့်ဆိုင်သောအရာကို ဆင်ခြင်မည်။–
၄၉း၄ ပုံစကားသို့ ကိုယ်နားကိုလှည့်လျက် နက်နဲသောအရာကို စောင်းတီး၍ဖွင့်ပြပေအံ့။
၄၉း၅ ခဲယဉ်းဆိုးယုတ်သောကာလ၌ ငါ၏အရာတို့ လုယူချင်သောသူတို့၏ဒုစရိုက်အမှုသည် ငါ့ကိုဝိုင်းသော်လည်း၊ ငါသည် အဘယ်ကြောင့် ကြောက်ရမည်နည်း။–
၄၉း၆ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်ဥစ္စာကိုကိုးစား၍၊ ကိုယ်စည်းစိမ်များသောကြောင့် ဝါကြွားသော်လည်း၊–
၄၉း၇ မိမိညီအစ်ကိုကို အဘယ်သူမျှအလျှင်းမရွေးနိုင်။ ရွေးရန်အဘိုးကို ဘုရားသခင်၌မပေးနိုင်။–
၄၉း၈ သူတို့အသက်ဝိညာဉ်၏ ရွေးရန်အဘိုးကြီးလှပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ အစဉ်ရှုံးလျက်နေရမည်။–
၄၉း၉ ရွေးလျှင်အစဉ်အမြဲ အသက်ရှင်ရာ၏။ ပုပ်စပ်ခြင်းသို့မရောက်ရာ။–
၄၉း၁၀ ထင်ရှားသောအရာဟူမူကား၊ ပညာရှိသောသူတို့သည်သေတတ်ကြ၏။ ထိုအတူ မိုက်သောသူနှင့် တိရစ္ဆာန်သဘောရှိသောသူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍၊ မိမိတို့ဥစ္စာကို သူတပါးတို့၌ ချန်ထားကြ၏။–
၄၉း၁၁ မိမိတို့အိမ်သည်ထာဝရဖြစ်လိမ့်မည်။ မိမိတို့နေရာလည်း လူမျိုးအစဉ်အဆက်တည်လိမ့်မည်။ မိမိတို့နာမသည်မြေပေါ်မှာ ကျော်စောလိမ့်မည်ဟု သူတို့စိတ်ထင်ရှိကြ၏။–
၄၉း၁၂ သို့ရာတွင် လူသည်ဂုဏ်အသရေ၌ မတည်မနေတတ်။ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်သော တိရစ္ဆာန်နှင့်တူ၏။–
၄၉း၁၃ ထိုသို့ပြုမူခြင်းအရာသည် သူတို့၏ကိုးစားရာဖြစ်၍၊ သူတို့သားမြေးတို့သည် သူတို့စကားကို နှစ်သက်တတ်ကြ၏။–
၄၉း၁၄ ထိုသူတို့ကိုသိုးများကဲ့သို့ မရဏာနိုင်ငံ၌ချထား၍ သေမင်းစားလိမ့်မည်။ ကာလမကြာမမြင့်မှီ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် အုပ်စိုးရကြလိမ့်မည်။ သူတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဖောက်ပြန်ဘို့ရာဖြစ်၏။ မရဏာနိုင်ငံသည် သူတို့၏နေရာဖြစ်၏။–
၄၉း၁၅ ငါ့ကိုမူကား၊ ဘုရားသခင်သိမ်းယူတော်မူသောကြောင့်၊ ငါ၏ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံ၏ တန်ခိုးမှရွေးတော်မူမည်။
၄၉း၁၆ သူတပါးသည် ဥစ္စာကြွယ်ဝ၍၊ အိမ်၏ဂုဏ်အသရေတိုးပွါးသောအခါ သင်သည်မစိုးရိမ်နှင့်။–
၄၉း၁၇ ထိုသူသည် သေသောအခါ၊ အဘယ်ဥစ္စာမျှမပါရ။ သူ၏ဂုဏ်အသရေသည် သူ့နောက်သို့မဆင်းသက်ရ။–
၄၉း၁၈ ထိုသူသည် အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ မိမိဝိညာဉ်ကိုကောင်းကြီးပေးတတ်၏။ မိမိအကျိုးကို ပြုစုသောအခါ သူတပါးတို့သည်ချီးမွမ်းတတ်ကြ၏။–
၄၉း၁၉ သို့သော်လည်း၊ သူသည်သူ၏ဘိုးဘေးအမျိုးရှိရာသို့သွားရလိမ့်မည်။ ကာလအစဉ်အဆက် သူတို့သည် အလင်းကိုမမြင်ရကြ။–
၄၉း၂၀ ဂုဏ်အသရေနှင့်ပြည့်စုံလျက် ပညာသတိမရှိသောသူသည်ကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်တတ်သော တိရစ္ဆာန်နှင့်တူ၏။

အခန်းကြီး (၅၀)

၅၀း၁ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏။ နေထွက်ရာမှသည် နေဝင်ရာတိုင်အောင် မြေကြီးကို ခေါ်တော်မူ၏။–
၅၀း၂ အသရေတင့်တယ်ခြင်းပြည့်စုံရာ ဇိအုန်တော်ပေါ်မှာ ဘုရားသခင်၏ ရောင်ခြည်တော်သည်ထွန်းပ၏။–
၅၀း၃ ငါတို့၏ဘုရားသခင် ကြွလာတော်မူ၏။ တိတ်ဆိတ်စွာနေတော်မမူ။ ရှေ့တော်၌မီးလောင်လျက် ပတ်ဝန်းကျင်၌မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းပြင်းပြလျက်ရှိ၏။–
၅၀း၄ မိမိလူတို့ကို စစ်ကြောစီရင်ခြင်းအလိုငှါ အထက်ကောင်းကင်ကိုငှင်း၊ မြေကြီးကိုငှင်းခေါ်တော်မူလျက်၊–
၅၀း၅ ယဇ်ပူဇော်သောအားဖြင့်၊ ငါနှင့်ပဋိညာဉ်ဖွဲ့သော ငါ၏သန့်ရှင်းသူတို့ကို ငါ့ထံသို့စုဝေးစေကြဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၅၀း၆ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင် တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း အကြောင်းကို ကောင်းကင်တို့သည် ထင်ရှားစွာ ပြကြလိမ့်မည်။–
၅၀း၇ ငါ၏လူများတို့နားထောင်ကြ။ ငါပြောမည်။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင့်တဘက်၌ ငါသက်သေခံမည်။ ငါသည်ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ သင်၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။–
၅၀း၈ မီးရှို့သောယဇ်မှစ၍ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း အမျိုးမျိုးအတွက် ငါသည်သင်၌အပြစ်မတင်။ ထိုယဇ်တို့သည် ငါ့ရှေ့မှာအစဉ်ရှိကြ၏။–
၅၀း၉ သင့်အိမ်ထဲက နွားကိုငှင်း၊ သင့်ခြံထဲက ဆိတ်ထီးကိုငှင်း ငါမခံမယူ။–
၅၀း၁၀ တောတိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့နှင့်တထောင်သော တောင်ပေါ်မှာရှိသောတိရစ္ဆာန်တို့သည် ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။–
၅၀း၁၁ တောင်ပေါ်မှာနေတတ်သောငှက်အပေါင်းတို့ကို ငါသိ၏။ တောသားရဲတို့သည် ငါ၌ရှိကြ၏။–
၅၀း၁၂ ငါသည်ငတ်မွတ်လျှင် သင့်ကိုမပြော။ လောကဓာတ်နှင့်လောကဥစ္စာသည် ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်၏။–
၅၀း၁၃ နွားသားကို ငါစားမည်လော။ ဆိတ်သွေးကို ငါသောက်မည်လော။–
၅၀း၁၄ ကျေးဇူးချီးမွမ်းခြင်းယဇ်ကို ဘုရားသခင်အားပူဇော်လော့။ သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်း၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၌ သစ္စာဝတ်ကိုဖြေလော့။–
၅၀း၁၅ အမှုရောက်သည်ကာလ၌ ငါ့ကိုပဌနာပြုလော့။ ငါသည် ကယ်လွှတ်မည်။ သင်သည်လည်း ငါ့ကိုချီးမွမ်းလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅၀း၁၆ မတရားသောသူကိုကား၊ သင်သည် ငါ၏အထုံးအဖွဲ့တို့ကို ကြားပြော၍ ငါ၏ပဋိညာဉ်တရားကိုမြွက်ဆိုခြင်းငှါ အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။–
၅၀း၁၇ ဆုံးမသွန်သင်ခြင်းကို သင်သည်မုန်း၍ ငါ့စကားကိုသင့်နောက်၌ ပစ်ထားပါသည်တကား။–
၅၀း၁၈ သင်သည် သူခိုးကိုမြင်လျှင် သူနှင့်သဘောတူတတ်၏။ သူ့မယားကိုပြစ်မှားသော သူတို့နှင့်ဆက်ဆံတတ်၏။–
၅၀း၁၉ သင်၏နှုတ်ကို ဒုစရိုက်၌အပ်နှံ၍၊ သင်၏လျှာဖြင့် မုသာကိုစီရင်တတ်၏။–
၅၀း၂၀ သင်သည်ထိုင်လျက်၊ ကိုယ်ညီအစ်ကိုကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ပြောဆိုတတ်၏။ ကိုယ်အမိ၏သားကို ဆဲရေးတတ်၏။–
၅၀း၂၁ ထိုသို့ကျင့်၍ ငါသည်တိတ်ဆိတ်စွာနေသောကြောင့်၊ ငါ့ကိုသင်နှင့်တူသည်ဟုထင်လေပြီတကား။ သင်၏အပြစ်ကိုငါဘော်ပြ၍၊ သင့်မျက်မှောက်၌ ခင်းထားမည်။–
၅၀း၂၂ ဘုရားသခင်ကိုမေ့လျော့သောသူတို့၊ ဤအမှုကိုဆင်ခြင်ကြလော့။ သို့မဟုတ် သင့်တို့ကို ကယ်နှုတ်သောသူမရှိ။ ငါသည် အပိုင်းပိုင်းဆွဲဖြတ်မည်။–
၅၀း၂၃ ကျေးဇူးချီးမွမ်းခြင်းယဇ်ကို ပူဇော်သောသူသည် ငါ၏ဘုန်းကိုထင်ရှားစေသောသူဖြစ်၏။ မိမိသွားသောလမ်းကိုဆင်ခြင်သောသူအားလည်း၊ ကယ်တင် တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ငါပြမည်ဟု ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။–

အခန်းကြီး (၅၁)

ဒါဝိဒ်သည် ဗာသရှေဘနှင့်မှားယွင်း၍၊ ပရောဖက်နာသန်၏ ဆုံးမခြင်းကိုခံပြီးမှ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၅၁း၁ အိုဘုရားသခင်၊ ကျေးဇူးပြုချင်သော စေတနာစိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ။ စုံမက်တော်မူခြင်း ကရုဏာများပြားသည်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်လွန်ကျူးခြင်း အပြစ်ကိုဖြေတော်မူပါ။–
၅၁း၂ ဒုစရိုက်အညစ်အကြေးကို အကုန်အစင်ဆေးကြော၍၊ အကျွန်ုပ်ကိုသန့်ရှင်းစေတော်မူပါ။–
၅၁း၃ အကျွန်ုပ်လွန်ကျူးပါပြီဟု ဝန်ချလျက်ကိုယ်အပြစ်ကို အစဉ်မပြတ် အောက်မေ့လျက်နေပါ၏။–
၅၁း၄ ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကိုသာပြစ်မှား၍ မျက်မှောက်တော်၌ပင် မတရားသောအမှုကို ပြုပါပြီ။ သို့ဖြစ်၍ မိန့်တော်မူချက်သည် ဖြောင့်ပါ၏။ တရားစီရင်တော်မူချက်သည် အပြစ်လွတ်ပါ၏။–
၅၁း၅ အကျွန်ုပ်သည် မွေးစကပင်အပြစ်ပါလျက်ရှိပါ၏။ အမိဝမ်းထဲမှာ ပဋိသန္ဓေယူစဉ်ပင် အပြစ်စွဲပါ၏။
၅၁း၆ ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်သော စိတ်နှလုံးကိုနှစ်သက်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏စိတ်နှလုံးထဲမှာ ပညာကိုသွန်သင်တော်မူပါ။–
၅၁း၇ အကျွန်ုပ်ကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ဟုသုပ်ပင်ညွန့်နှင့် သန့်ရှင်းခြင်းမင်္ဂလာကိုပေးတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုမိုဃ်းပွင့်ထက်သာ၍ ဖြူစေခြင်းငှါဆေးကြော တော်မူပါ။
၅၁း၈ စိတ်သက်သာဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိမည်အကြောင်း၊ စကားကိုအကျွန်ုပ်အားကြားစေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ ချိုးဖဲ့တော်မူသောအရိုးတို့သည် ရွှင်မြူး ခြင်း ရှိကြပါလိမ့်မည်။–
၅၁း၉ အကျွန်ုပ်လွန်ကျူးခြင်းဒုစရိုက်တို့မှ မျက်နှာတော်ကိုလွှဲ၍၊ အကျွန်ုပ်အပြစ်ရှိသမျှတို့ကိုလည်း ဖြေတော်မူပါ။–
၅၁း၁၀ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်အထဲ၌ စင်ကြယ်သောနှလုံးကိုဖန်ဆင်းတော်မူပါ။ မြဲမြံတည်ကြည်သောသဘောကို အသစ်ပြုပြင်တော်မူပါ။–
၅၁း၁၁ အကျွန်ုပ်ကိုအထံတော်ထဲက နှင်ထုတ်တော်မမူပါနှင့်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မမူပါနှင့်။–

၅၁း၁၂ ကယ်တင်တော်မူခြင်းနှင့်ယှဉ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းအခွင့်ကိုပြန်၍ ပေးသနားတော်မူပါ။ ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ်သဘောသည် အကျွန်ုပ်ကို ထောက် မပါစေသော။—
၅၁း၁၃ အကျွန်ုပ်သည်လည်း မတရားသောသူတို့အား တရားတော်လမ်းကို ပြသသွန်သင်ပါမည်။ အပြစ်ရှိသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ပြန်ကြပါလိမ့်မည်။
၅၁း၁၄ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူသောဘုရား၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း အပြစ်နှင့် အကျွန်ုပ်ကိုကင်းလွတ်စေတော်မူပါ။ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူခြင်းကို အကျွန်ုပ်လျှာသည် ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုပါမည်။—
၅၁း၁၅ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏နှုတ်ကိုဖွင့်တော်မူပါ။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍မြွက်ဆိုပါမည်။—
၅၁း၁၆ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို အလိုတော်မရှိ။ သို့မဟုတ်လျှင် ယဇ်ပူဇော်ပါမည်။ မီးရှို့သောယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုပင် နှစ်သက်တော်မမူ။—
၅၁း၁၇ ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မူသောယဇ်မူကား၊ ကျိုးပဲ့သောစိတ်ပေတည်း။ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ကျိုးပဲ့ကြေမွသောနှလုံးကို ငြင်းပယ်တော်မ မူတတ်ပါ။—
၅၁း၁၈ စေတနာစိတ်တော်ရှိ၍ ဇိအုန်တောင်ကိုကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကို တည်စေတော်မူပါ။—
၅၁း၁၉ ထိုအခါ တရားသဖြင့်ပူဇော်သောယဇ်၊ မီးရှို့သောယဇ်၊ တကိုယ်လုံးမီးရှို့သောယဇ်နှင့် မွေ့လျော်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါယဇ်ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ နွားလားတို့ကိုယဇ်ပူဇော်ကြပါလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၅၂)

ဒါဝိဒ်သည် အဟိမလက်အိမ်သို့ရောက်ကြောင်းကို ဧဒုံအမျိုးသား ဒေါဂသည် ရှောလုထံသို့လာ၍ လျှောက်သောအခါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၅၂း၁ အားကြီးသောအချင်းလူ၊ သင်သည်သူ့အကျိုးကိုဖျက်ခြင်းအမှု၌ အဘယ်ကြောင့် ဝါကြွားသနည်း။ ဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော်သည် အစဉ် မပြတ်တည်၏။—
၅၂း၂ သင်၏လျှာသည် ထက်သောသင်တုန်းကဲ့သို့လှည့်စားသဖြင့်၊ သူ့အကျိုးကိုဖျက်ခြင်းအမှုကို ပြုစုတတ်၏။—
၅၂း၃ သင်သည် သုစရိုက်ထက် ဒုစရိုက်ကိုင်း၊ ဖြောင့်မတ်သောစကားထက် မုသာစကားကိုင်း သာ၍နှစ်သက်တတ်၏။—
၅၂း၄ အိုလှည့်စားတတ်သောလျှာ၊ သင်သည် ပျက်စီးသောစကားရှိသမျှတို့ကိုနှစ်သက်တတ်၏။—
၅၂း၅ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် သင့်ကိုအစဉ်အမြဲချိုးဖျက်ပယ်ရှင်းလျက်၊ သင်၏နေရာထဲက နှင်ထုတ်၍၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာထဲက နှုတ်ပစ်တော်မူမည်။—
၅၂း၆ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် မြင်၍ကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။—
၅၂း၇ ဘုရားသခင်ကိုမခိုလှုံ၊ မိမိဥစ္စာကြွယ်ဝခြင်း၌ ကိုးစား၍၊ မိမိဒုစရိုက်၌ခိုင်ခံ့သော သူကိုကြည့်ပါဟူ၍ သူ၌ရယ်ကြလိမ့်မည်။—
၅၂း၈ ငါမူကား ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်၌ စိမ်းလန်းသောသံလွင်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော်၌ ကာလအစဉ်အမြဲကိုးစားမည်။—
၅၂း၉ ကိုယ်တော်စီရင်တော်မူသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုကာလအစဉ်အမြဲချီးမွမ်းပါမည်။ ကောင်းမြတ်တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့ ရှေ့မှာနာမတော်ကိုမြော်လင့်ပါမည်။

အခန်းကြီး (၅၃)

၅၃း၁ ဘုရားသခင်မရှိဟု မိုက်သောသူသည်ထင်တတ်၏။ ထိုသို့သောသူတို့သည် ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း၍ စက်ဆုပ်ဘွယ်သောဒုစရိုက်ကို ပြုတတ်ကြ၏။ ကောင်းသောအမှုကိုပြုသောသူတယောက်မျှမရှိ။—
၅၃း၂ နားလည်သောသူ၊ ဘုရားသခင်ကိုရှာသောသူ တစုံတယောက်ရှိသည် မရှိသည်ကိုသိမြင်ခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်ပေါ်က လူသား တို့ကိုငုံ့၍ ကြည့်ရှုတော်မူ၏။—
၅၃း၃ လူအပေါင်းတို့သည် ဆုတ်သွားကြပြီ။ တညီတညွတ်တည်း ဆွေးမြေ့ယိုယွင်းခြင်းရှိကြ၏။ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူမရှိ။ တယောက်မျှမရှိ။—
၅၃း၄ မုန့်ကိုစားသကဲ့သို့ ငါ၏လူတို့ကိုကိုက်စား၍၊ ဘုရားသခင်ကို ပဌနာမပြုသောအဓမ္မလူတို့သည် မသိဘဲနေရကြသလော။—
၅၃း၅ သို့ဖြစ်၍ ကြောက်လန့်စရာမရှိသော်လည်း၊ အလွန်ကြောက်လန့်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင့်ကိုဝန်းရံ၍ တပ်ချသောသူ၏အရိုးတို့ကို ဘုရားသ ခင်သည် ဖရိုဖရဲကွဲပြားစေတော်မူမည်။ သူတို့ကိုဘုရားသခင်ရှုတ်ချတော်မူသောကြောင့်၊ သင်သည် သူတို့ကိုအရှက်ခွဲရလိမ့်မည်။—
၅၃း၆ ဣသရေလအမျိုးကို ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးတော်သည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ပေါ်ထွန်းပါစေသော။ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော လူမျိုးတော်ကို တဖန်ဘုရား သခင်သည် ဆောင်ခဲ့တော်မူသောအခါ၊ ယာကုပ်သည်ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ဣသရေလသည်လည်း ရွှင်လန်းခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။—

အခန်းကြီး (၅၄)

ဒါဝိဒ်သည် ကျွန်တော်တို့တွင်ပုန်းရှောင်၍နေပါသည် မဟုတ်လောဟု၊ ဇိဖသားတို့သည် ရှောလုထံသို့လာ၍လျှောက်သောအခါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၅၄း၁ အိုဘုရားသခင်၊ နာမတော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူပါ။ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ဘက်၌တရားစီရင်တော်မူပါ။–

၅၄း၂ အကျွန်ုပ်ပြုသောပဋ္ဌနာနှင့် အကျွန်ုပ်မြွက်သောစကားကို နားထောင်နားညောင်းတော်မူပါဘုရား။–

၅၄း၃ အကြောင်းမူကား၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုရန်ဘက်ပြု၍ထကြပါပြီ။ ကြမ်းတမ်းသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကိုရှာကြပါ၏။ ဘုရားသခင်၏မျက်နှာတော်ကို မထောက်ကြပါ။

၅၄း၄ ကြည့်ရှုလော့။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုကူမတော်မူ၏။ ငါ့အသက်ကို ထောက်ပင့်သော သူတို့တွင် ထာဝရဘုရားရှိတော်မူ၏။–

၅၄း၅ ငါ၏ရန်သူတို့အား မကောင်းသောအကျိုးကိုဆပ်ပေးတော်မူမည်။ သစ္စာတော်ရှိသည်အတိုင်း သူတို့ကိုပယ်ရှင်းတော်မူပါ။–

၅၄း၆ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ စေတနာစိတ်နှင့် ကိုယ်တော်အားယဇ်ပူဇော်ပါမည်။ အို ထာဝရဘုရား၊ နာမတော်ကိုချီးမွမ်းပါမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းမြတ် တော်မူ၏။–

၅၄း၇ အကျွန်ုပ်ကို ခပ်သိမ်းသောဒုက္ခထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ရန်သူတို့ကိုကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်၍ အားရပါ၏။

အခန်းကြီး (၅၅)

၅၅း၁ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းသောစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ အသနားတော်ခံသောအခါ ရှောင်၍နေတော်မမူပါနှင့်။–

၅၅း၂ ကြည့်ရှုနားထောင်တော်မူပါ။ ရန်သူ၏စကားသံကြောင့်၎င်း၊ မတရားသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကြောင့်၎င်း၊ အကျွန်ုပ်သည်ညှိုးငယ်သောစိတ်နှင့် ညည်းတွားမြည် တမ်းလျက်နေရပါ၏။–

၅၅း၃ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အပေါ်၌ အပြစ်ကိုသက်ရောက်စေ၍၊ ဒေါသစိတ်နှင့်မုန်းကြပါ၏။–

၅၅း၄ အကျွန်ုပ်နှလုံးသည်ကိုယ်အထဲမှာတုန်လှုပ်၍ သေဘေးကိုကြောက်အားကြီးပါ၏။–

၅၅း၅ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းသို့ရောက်၍ အလွန်ထိတ်လန့်ခြင်း၌ မွန်းလျက်ရှိပါ၏။–

၅၅း၆ ငါသည် ချိုးငှက်ကဲ့သို့ အတောင်ကိုရပါစေသော။ ထိုသို့ရလျှင် အခြားသို့ပျံသွား၍၊ ငြိမ်ဝပ်လျက်နေလိမ့်မည်။–

၅၅း၇ ဝေးစွာသွား၍ တောမှာနေရာကျလိမ့်မည်။–

၅၅း၈ ပြင်းစွာသော မိုယ်းသက်မုန်တိုင်းနှင့်လွတ်ခြင်းငှါ၊ အလျင်အမြန်ပြေးလိမ့်မည်ဟု အကျွန်ုပ်စိတ်ရှိပါ၏။

၅၅း၉ အိုထာဝရဘုရား၊ သူတို့စကားကို ပပျောက်အောင်ကွဲပြားစေတော်မူပါ။ မြို့တော်တွင် အနိုင်အထက်ပြုခြင်းနှင့် လုယူခြင်းကိုအကျွန်ုပ်မြင်ပါပြီ။–

၅၅း၁၀ မြို့ရိုးပေါ်မှာ နေ့ညဉ့်မပြတ် သူတို့သည်လည်ကြပါ၏။ မြို့ထဲမှာဆိုးညစ်သောအမှုနှင့် နှောင့်ရှက်ခြင်း အမှုရှိကြပါ၏။–

၅၅း၁၁ အဓမ္မတရားတို့သည် မြို့အလယ်၌ရှိ၍၊ ညှင်းဆဲခြင်းနှင့်လှည့်စားခြင်းသည်လမ်းတို့၌ နေရာကျကြပါ၏။–

၅၅း၁၂ ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့သောသူသည် ငါ့ရန်သူမဟုတ်။ ဟုတ်လျှင်သည်းခံနိုင်၏။ ငါ့ကိုရန်ဘက်ပြုသောသူသည် ငါ့ကိုမုန်းသောသူမဟုတ်။ဟုတ်လျှင်ထိုသူကို ငါရှောင်နိုင်၏။–

၅၅း၁၃ ထိုသို့ပြုသောသူသည် သင်ဖြစ်၏။ ငါနှင့်ဘက်သောသူ၊ ငါ့မိတ်ဆွေ၊ ငါအသိအကျွမ်းဖြစ်၏။–

၅၅း၁၄ အချင်းချင်း သာယာသောဆွေးနွေးတိုင်ပင်ခြင်းကို ပြုကြပြီ။ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ လူအစုအဝေးနှင့်အတူသွားကြပြီ။–

၅၅း၁၅ သူတို့ကိုသေမင်းဘမ်းဆီးပါစေ။ အသက်ရှင်လျက် မရဏာနိုင်ငံသို့ဆင်းသက်ကြပါစေ။ အကြောင်းမူကား၊ ဒုစရိုက်တို့သည် သူတို့နေရာတွင် သူတို့အထဲ၌ရှိကြ၏။

၅၅း၁၆ ငါမူကား၊ ဘုရားသခင်ကိုပဋ္ဌနာပြု၍၊ ထာဝရဘုရားသည်ကယ်တင်တော်မူမည်။–

၅၅း၁၇ ညဦးအချိန်၊ နံနက်အချိန်၊ မွန်းတည့်အချိန်တို့၌ ငါသည်ညည်းတွားမြည်တမ်း၍၊ ငါ၏အသံကို ကြားတော်မူမည်။–

၅၅း၁၈ ငါ့ကို စစ်တိုက်ကြစဉ်တွင်၊ ငါ့အသက်ကိုရွေးနှုတ်၍ ချမ်းသာပေးတော်မူမည်။ ငါ့ဘက်၌နေသောသူအများရှိကြ၏။–

၅၅း၁၉ ရှေးကာလမှစ၍ အမြဲစီရင်သော ဘုရားသခင်သည် နားထောင်၍ သူတို့ကိုနှိမ့်ချတော်မူမည်။ သူတို့သည် ပြောင်းလဲခြင်းမရှိသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင် ကိုမကြောက်မရွံ့ကြ။–

၅၅း၂၀ ထိုသို့သောသူသည် မိတ်ဆွေဖြစ်သောသူကိုပြစ်မှား၍ သစ္စာပျက်တတ်၏။–

၅၅း၂၁ သူ၏စကားသည် ထောပတ်ထက်ချောသော်လည်း၊ စစ်တိုက်မည်ဟုအကြံရှိ၏။ သူ၏စကားသည် ဆီထက်ပြေ့သော်လည်း၊ ထုတ်သော ထားဖြစ်၏။

၅၅း၂၂ ထမ်းရွက်ရသောဝန်ကို ထာဝရဘုရား၌ချထားလော့။ သင့်ကိုမစတော်မူမည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူကို အစဉ်အမြဲလှုပ်ရှားစေတော်မမူရာ။–

၅၅း၂၃ အိုဘုရားသခင်၊ အခြားသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးရာတွင်းထဲသို့ချတော်မူမည်။ လူအသက်ကိုသတ်သော သူနှင့်သစ္စာပျက်သောသူတို့သည် မိမိ အသက် တာတဝက်ခန့်မျှ မရှင်ရကြ။ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ကိုယ်တော်၌ခိုလှုံပါမည်။

အခန်းကြီး (၅၆)

ဒါဝိဒ်သည် ဂါသမြို့မှာ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်သို့ရောက်သောအခါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၅၆း၁ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကိုသနားတော်မူပါ။ လူတို့သည် ကိုက်စားအံ့သောငှါ ဒေါသနှင့် နေ့တိုင်းတိုက်၍ အကျွန်ုပ်ကိုနှိပ်စက်ကြပါ၏။–
၅၆း၂ ရန်သူတို့သည် နေ့တိုင်းကိုက်စားအံ့သောဒေါသရှိ၍ မြင့်သောစိတ်နှင့်အကျွန်ုပ်ကို တိုက်သောသူအများရှိကြပါ၏။–
၅၆း၃ အကျွန်ုပ်သည် ကြောက်ရွံ့သောအခါ ကိုယ်တော်၌ခိုလှုံပါမည်။–
၅၆း၄ ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍ နှုတ်ကပတ်တော်၌ဝါကြွားပါမည်။ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ခိုလှုံသည်ဖြစ်၍ ကြောက်စရာမရှိ။ လူသည်ငါ၌ အဘယ်သို့ ပြုနိုင် သနည်း။–
၅၆း၅ သူတို့သည် နေ့တိုင်းငါ့စကားကို အလွဲယူကြ၏။ ငါ၌မကောင်းသောအကြံကိုသာ ကြံစည်ကြ၏။–
၅၆း၆ ငါ့အသက်ကိုစောင့်စဉ်အခါစုဝေး၍ ချောင်းမြောင်းလျက်၊ ငါ့ခြေရာတို့ကို ကြည့်မှတ်ကြ၏။–
၅၆း၇ သူတို့သည် မတရားသောအမှုအားဖြင့်လွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ရပါမည်လော။ အို ဘုရားသခင်၊ ထိုလူများတို့ကို အမျက်တော်ထွက်၍ လှဲတော်မူပါ။
၅၆း၈ အကျွန်ုပ်သည် အရပ်ရပ်လည်ရသောအခြင်းအရာတို့ကို ကိုယ်တော်မှတ်၍ အကျွန်ုပ်မျက်ရည်တို့ကို ဘူးတော်ထဲမှာထည့်တော်မူပါ။ စာရင်းတော်၌ ရှိပါသည်မဟုတ်လော။–
၅၆း၉ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ဘက်မှာနေတော်မူသောကြောင့်၊ ငါအော်ဟစ်သောအခါ ရန်သူတို့သည် လှန်ခြင်းကိုခံရကြမည်ကို ငါသိ၏။–
၅၆း၁၀ ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍ နှုတ်ကပတ်တော်၌ဝါကြွားမည်။ ထာဝရဘုရားကိုအမှီပြု၍ နှုတ်ကပတ်တော်၌ဝါကြွားမည်။–
၅၆း၁၁ ငါသည် ဘုရားသခင်ကိုခိုလှုံသည်ဖြစ်၍ ကြောက်စရာမရှိ။ လူသည်ငါ၌ အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။–
၅၆း၁၂ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်သည်ရှေ့တော်၌ သစ္စာပြုပါသည်ဖြစ်၍၊ သစ္စာဝတ်ကိုဖြေလျက် ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းပါမည်။–
၅၆း၁၃ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကိုသေခြင်းမှ ကယ်လွှတ်တော်မူပြီ။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ အလင်းထဲမှာ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ်ကျင့် နေပါမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ခြေကိုလည်း ထိမိ၍လဲခြင်းမှ ကယ်လွှတ်တော်မူမည်မဟုတ်လော။

အခန်းကြီး (၅၇)

ဒါဝိဒ်သည် ဥမင်၌ ရှောလုထံမှထွက်ပြေးသောအခါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၅၇း၁ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကိုသနားတော်မူပါ။ သနားတော်မူပါ။ ဘေးမလွန်မှီတိုင်အောင် အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်ကိုခိုလှုံပါ၏။ အတောင်တော်အရိပ်၌ ခိုလှုံပါ၏။–
၅၇း၂ ငါသည် အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်၊ ငါ့အမှုကိုပြီးစီးစေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုအော်ဟစ်မည်။–
၅၇း၃ ကောင်းကင်က လက်တော်ကိုဆန့်တော်မူမည်။ ငါ့ကိုကိုက်စားအံ့သောသူကို အရှက်ခွဲသဖြင့်၊ ငါ့ကိုကယ်တင်တော်မူမည်။ ကရုဏာတော်နှင့်သစ္စာ တော်ကို ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူမည်။–
၅၇း၄ ငါ့ဝိညာဉ်သည် ခြင်္သေ့စုထဲမှာနေရ၏။ ဒေါသမီးလောင်လျက်ရှိသော လူသားတို့တွင် ငါအိပ်ရ၏။ သူတို့သွားတို့သည် လှံနှင့်မြှားဖြစ်ကြ၏။ သူတို့လျှာ သည်လည်း ထက်သောသန်လျက်ဖြစ်၏။
၅၇း၅ အိုဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မြင့်သည်ထက် ကိုယ်တော်ကြီးမြင့်တော်မူစေသတည်း။ မြေကြီးတပြင်လုံးကို ဘုန်းတော်လွှမ်းမိုးပါစေသတည်း။–
၅၇း၆ သူတို့သည် ငါသွားရာလမ်း၌ ကျော့ကွင်းကိုပြင်ဆင်ကြပြီ။ ငါ့ဝိညာဉ်သည် နှိမ့်ချလျက်ရှိ၏။ ငါ့ရှေ့၌တွင်းကိုတူးကြပြီးမှ ကိုယ်တူးသောတွင်းထဲသို့ ကိုယ်ကျကြပြီ။–
၅၇း၇ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်နှလုံးသည်တည်ကြည်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်နှလုံးသည် တည်ကြည်ပါ၏။ သီချင်းဆိုပါမည်။ ချီးမွမ်းထောမနာပြုပါမည်။–
၅၇း၈ အိုငါ့ဝိညာဉ်၊ နိုးလော့။ တယောနှင့်စောင်းတို့နိုးကြလော့။ ငါလည်း စောစောနိုးမည်။–
၅၇း၉ အိုထာဝရဘုရား၊ ပရိသတ်အလယ်၌ ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းပါမည်။ လူမျိုးတို့တွင် ကိုယ်တော်အား ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။–
၅၇း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ကရုဏာတော်သည်ကောင်းကင်သို့ငှင်း၊ သစ္စာတော်သည် မိုဃ်းတိမ်သို့ငှင်းမှီပါ၏။–
၅၇း၁၁ အိုဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မြင့်သည်ထက် ကိုယ်တော်ကြီးမြင့်တော်မူစေသတည်း။ မြေကြီးတပြင်လုံးကို ဘုန်းတော်လွှမ်းမိုးပါစေသတည်း။

အခန်းကြီး (၅၈)

၅၈း၁ အိုလူသားတို့၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည်စကားဖြောင့်ကြလော့။–
၅၈း၂ တရားသဖြင့်စီရင်ကြသလော့။ အကယ်စင်စစ်သင်တို့သည် မတရားသောအကြံကိုကြံစည်၍ မြေကြီးပေါ်မှာ ကိုယ်လက်နှင့်ပြုသော ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ချိန်တတ်ကြ၏။–
၅၈း၃ မတရားသောသူတို့သည် အမိဝမ်းထဲမှစ၍ ရိုင်းသောသဘောရှိကြ၏။ မွေးကတည်းကလမ်းလွှဲ၍ မုသာစကားကိုပြောတတ်ကြ၏။–
၅၈း၄ သူတို့အဆိပ်သည် မြွေအဆိပ်နှင့်တူ၏။ နားပင်းသောမြွေဆိုးသည် မိမိနားကိုပိတ်၍၊–
၅၈း၅ လိမ္မာသောအလမ္ပယ်မြွတ်ဆိုသောမန္တရားစကားကို နားမထောင်ဘဲနေသကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။–
၅၈း၆ အိုဘုရားသခင်၊ သူတို့ပစပ်ထဲမှာ သွားများကိုချိုးတော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား၊ ခြင်္သေ့တို့၏ အံသွားများကိုချိုးတော်မူပါ။–
၅၈း၇ ထိုသူတို့သည် စီးသောရေကဲ့သို့ ကွယ်ပျောက်ကြပါစေသော။ လေးကိုတင်သောအခါ မြှားတို့သည်ကျိုးသကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါစေသော။–

၅၈း၈ ခရုသည်သွားစဉ်တွင် ရွေ့လျော့သကဲ့သို့၄င်း၊ ပျက်သောကိုယ်ဝန်သည် နေရောင်ကိုမမြင်ရသကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်ကြပါစေသော။–

၅၈း၉ ဆူးပင်နှင့်မွေးသောမီးပူမှန်းကို အိုးတို့သည်မသိမီ၊ အသက်ရှင်သောဆူးပင်နှင့် မီးလောင်လျက်ရှိသောဆူးပင်တို့ကို လေဘွေတိုက်သွားပါစေသော။–

၅၈း၁၀ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ထိုသို့သောဒဏ်ပေးခြင်းကိုမြင်၍ ဝမ်းမြောက်ပါလိမ့်မည်။–

၅၈း၁၁ မတရားသော သူတို့၏အသွေး၌ မိမိခြေတို့ကိုဆေးပါလိမ့်မည်။–

၅၈း၁၂ သူတပါးကလည်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်အကျိုးကို ကေန်အမှန်ခံရ၏။ မြေကြီးပေါ်မှာ တရားစီရင်သောဘုရားသခင်သည် ကေန်အမှန်ရှိတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြပါလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၅၉)

ရှောလုစေလွှတ်သောသူတို့သည် ဒါဝိဒ်အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါ၊ အိမ်ကိုစောင့်ကြသောအခါ ဒါဝိဒ်စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၅၉း၁ အိုအကျွန်ုပ်၏ဘုရား၊ ရန်သူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့၏အပေါ်မှာ အကျွန်ုပ်ကို ချီးမြှောက်တော်မူပါ။–

၅၉း၂ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူတို့အထဲက အကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်ယူ၍၊ အသက်ကိုသတ်လိုသောသူတို့လက်မှ ကယ်တင်တော်မူပါ။

၅၉း၃ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကိုသတ်လို၍ ချောင်းကြည့်လျက်နေကြပါ၏။ အားကြီးသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်၌စည်းဝေးကြပါ၏။ အိုထာဝရ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်များယွင်းသောကြောင့်မဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်အပြစ်ကြောင့်မဟုတ်ပါ။–

၅၉း၄ အကျွန်ုပ်၌အပြစ်မရှိဘဲ သူတို့သည်ပြေးလာ၍ ပြင်ဆင်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုကူမခြင်းငှါ နိုးတော်မူပါ။ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။–

၅၉း၅ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ သာသနာပလူအပေါင်းတို့ကိုဆုံးမခြင်းငှါ နိုးတော်မူပါ။ ဒုစရိုက်၌ ကျင်လည်သောသူ တစုံတယောက်မျှသနားတော်မမူပါနှင့်။–

၅၉း၆ သူတို့သည် ညဦးယံ၌ပြန်လာ၍၊ ခွေးဘာသာအတိုင်း မြည်လျက်မြို့ကို လှည့်ပတ်ကြပါစေသော။

၅၉း၇ ထိုသူတို့သည် စော်ကားသောစကားကိုပြော၍၊ သူတို့နှုတ်ခမ်းတွင်ထားပါလျက် အဘယ်သူကြားလိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုတတ်ကြပါ၏။–

၅၉း၈ သို့ရာတွင်၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကိုပြုံးရယ်၍ သာသနာပလူအပေါင်းတို့ကို ကဲ့ရဲ့တော်မူမည်။–

၅၉း၉ အိုအကျွန်ုပ်အစွမ်းသတ္တိ၊ ကိုယ်တော်ကိုမြော်လင့်ပါမည်။ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။–

၅၉း၁၀ ကရုဏာအရှင်ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ကိုကူမခြင်းငှါ ကြွလာတော်မူမည်။ ရန်သူတို့ကို အကျွန်ုပ်ကြည့်ရှု၍ အားရသောအခွင့်ရှိစေတော်မူမည်။–

၅၉း၁၁ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကွယ်ကာတော်မူသောဘုရားရှင်၊ သူတို့ကိုသတ်တော်မမူပါနှင့်။ သတ်လျှင်အကျွန်ုပ်၏လူတို့သည် သတိလစ်ကြပါလိမ့်မည်။ တန်ခိုး တော်အားဖြင့် အရပ်ရပ်ကွဲပြားစေ၍နှိမ့်ချတော်မူပါ။–

၅၉း၁၂ သူတို့ပြောမိသောစကားတည်းဟူသော သူတို့နှုတ်၏အပြစ်ကြောင့် မိမိတို့မာနတွင်ကျော့မိပါစေသော။ သူတို့ကျိန်ဆဲသောစကားနှင့်မုသာစကားကြောင့်၊–

၅၉း၁၃ အမျက်တော်အားဖြင့် ပျောက်ပျက်စေတော်မူပါ။ အကုန်အစင်ပျောက်ပျက်စေတော်မူပါ။ ဘုရားသခင်သည် ယာကုပ်အမျိုးမှစ၍ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် အုပ်စိုးတော်မူကြောင်းကို သူတို့သည်သိကြပါစေသော။–

၅၉း၁၄ ညဦးယံ၌ပြန်လာ၍၊ ခွေးဘာသာအတိုင်းမြည်လျက် မြို့ကိုလှည့်ပတ်ကြပါစေသော။–

၅၉း၁၅ အစာကိုရှာလျက် အရပ်ရပ်သို့လည်၍မဝဘဲ တညဉ့်လုံးနေကြပါစေသော။–

၅၉း၁၆ အကျွန်ုပ်မူကား၊ တန်ခိုးတော်ကိုသီချင်းဆိုပါမည်။ နံနက်ယံ၌ကရုဏာတော်ကို ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုပါမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘေးရောက်သောကာလ၌ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ၊ ဘေးလွတ်ရာဖြစ်တော်မူ၏။–

၅၉း၁၇ အိုအကျွန်ုပ်အစွမ်းသတ္တိ၊ ကိုယ်တော်ကိုသီချင်းဆိုပါမည်။ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၌ကရုဏာအရှင်ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၆၀)

ဒါဝိဒ်သည် မေသောပေါတာမိရှုရိလူတို့နှင့်ဇောဘရှုရိလူတို့ကိုစစ်တိုက်ပြီးမှ၊ ယွာဘသည်ပြန်၍ ဒေံလူတသောင်းနှစ်ထောင်တို့ကို ဆားချိုင့်၌လုပ်ကြံသောအခါစပ်ဆိုသောဆာလံ။

၆၀း၁ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည်အမျက်ထွက်သဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့ကိုစွန့်ပစ်၍ အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေတော်မူပြီ။ တဖန်အကျွန်ုပ်တို့ကို အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။–

၆၀း၂ မြေကြီးကိုလှုပ်၍ ခွဲတော်မူပြီ။ ကွဲအက်ရာတို့ကို တဖန်စေ့စပ်စေတော်မူပါ။ တုန်လှုပ်လျက်ရှိပါသေး၏။–

၆၀း၃ ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို ခက်ထန်စွာစီရင်၍၊ မှိုင်တွေခြင်းစပျစ်ရည်ကို တိုက်တော်မူပြီ။–

၆၀း၄ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည် သစ္စာတရားကြောင့်ထူရသောအလံကို ပေးသနားတော်မူပြီ။–

၆၀း၅ ချစ်တော်မူသောသူတို့သည် ချမ်းသာရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်၍၊ လက်ျာလက်ရုံးတော်အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူပါ။–

၆၀း၆ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီတော်ကိုတိုင်တည်၍ ဘုရားသခင်သည် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသောကြောင့်၊ ငါသည်ဝမ်းမြောက်မည်။ ရှေခင်မြို့ကိုပိုင်းခြားမည်။ သုကုတ်လယ်ပြင်ကိုတိုင်းထွာမည်။–

၆၀း၇ ဂိလဒ်ပြည်ကိုငါပိုင်ရ၏။ မနာရှေပြည်ကိုလည်းငါပိုင်ရ၏။ ဧဖရိမ်ပြည်ကား၊ ငါ့ဦးခေါင်း၏အစွမ်းဖြစ်ရ၏။ ယုဒပြည်ကား၊ ငါ၏လွှတ်တော်ဖြစ်ရ၏။–

၆၀း၈ မောဘပြည်ကား၊ ငါ့ရေချိုးအိုးဖြစ်ရ၏။ ဧဒုံပြည်ကား၊ ငါ့ခြေနင်းရာဖြစ်ရ၏။ ဖိလိတ္တိပြည်အပေါ်မှာ အောင်သံနှင့်ကြွေးကြော်မည်။–
၆၀း၉ အားကြီးသောမြို့ထဲသို့ ငါ့ကိုအဘယ်သူ သွင်းပေးမည်နည်း။ ဧဒုံပြည်သို့ ငါ့ကိုအဘယ်သူလမ်းပြမည်နည်း။–
၆၀း၁၀ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုစွန့်ပစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်သည်ပြုတော်မူမည်မဟုတ်လော။ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ဗိုလ်ခြေနှင့်အတူကြွ တော်မမူသော ကိုယ်တော်သည် ပြုတော်မူမည်မဟုတ်လော။–
၆၀း၁၁ ဒုက္ခနှင့်ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါမစတော်မူပါ။ လူတို့သည်ကယ်တင်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြပါ။–
၆၀း၁၂ ဘုရားသခင်အားဖြင့် ငါတို့သည် ရဲရင့်စွာပြုကြမည်။ ငါတို့၏ရန်သူများကို ကိုယ်တော်တိုင်နင်းတော်မူမည်။

အခန်းကြီး (၆၁)

၆၁း၁ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ခြင်းကိုနားထောင်၍ အကျွန်ုပ်၏ပဌနာစကားကို မှတ်တော်မူပါ။–
၆၁း၂ စိတ်နှလုံးညှိုးငယ်လျက် မြေကြီးစွန်းမှ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အထက်၌ မြင့်သောကျောက်သို့ အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်တော်မူပါ။–
၆၁း၃ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ၊ ရန်သူတို့ရှေ့မှာ ခိုင်ခံ့သောရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။–
၆၁း၄ တဲတော်၌အစဉ်နေပါမည်။ အတောင်တော်ဖုံးအုပ်ရာ၌ခိုလှုံပါမည်။–
၆၁း၅ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ပြုသောသစ္စာဂတိတို့ကို ကြားတော်မူ၏။ နာမတော်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့၏အမွေကို အကျွန်ုပ်အားပေးတော် မူလိမ့်မည်။–
၆၁း၆ ရှင်ဘုရင်၏အသက်နေ့ရက်ကာလကိုရှည်စေတော်မူ၍၊ နှစ်စဉ်မပြတ်နိစ္စထာဝရတည်ပါစေသော။–
၆၁း၇ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ အနန္တကာလပတ်လုံးနေတော်မူစေသတည်း။ ကရုဏာနှင့်သစ္စာတော်သည် သူ့ကိုစောင့်မစေသတည်း။–
၆၁း၈ သို့ဖြစ်၍နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း သစ္စာဝတ်ကိုဖြေခြင်းငှါ၊ နာမတော်ကို အစဉ်အမြဲထောမနာသီချင်းဆိုပါလေအံ့သတည်း။–

အခန်းကြီး (၆၂)

၆၂း၁ အကယ်စင်စစ် ငါ့ဝိညာဉ်သည် ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတတ်၏။ ငါ့ကိုကယ်တင်ခြင်း အကြောင်းသည် အထံတော်ကသက်ရောက်ရ၏။–
၆၂း၂ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည်ငါ၏ကျောက်၊ ငါ့ကိုကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း၊ ငါ့ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၍၊ ငါ၌လှုပ်ရှားခြင်းများစွာမရှိရာ။–
၆၂း၃ သင်တို့သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး တယောက်သောသူကိုတိုက်ကြမည်နည်း။ သူ့ကိုတိမ်းသော အုတ်ရိုး၊ လှုပ်သောထရံကဲ့သို့မှတ်၍ သင်တို့ အပေါင်းသည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ဖြိုဖျက်ကြမည်နည်း။–
၆၂း၄ ထိုသူကိုမြင့်သောအရပ်ကလှဲခြင်းငှါ ကြံစည်လျက်နေကြ၏။ မုသာကိုနှစ်သက်ကြ၏။ နှုတ်ဖြင့်ကား၊ ကောင်းကြီးကိုပေးလျက်၊ နှလုံး၌ကား၊ ကျိန်ဆဲခြင်းကို ပြုတတ်ကြ၏။
၆၂း၅ အကယ်စင်စစ် ငါ့ဝိညာဉ်သည် ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတတ်၏။ ငါမြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းသည် အထံတော်ကသက်ရောက်ရ၏။–
၆၂း၆ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည်ငါ၏ကျောက်၊ ငါ့ကိုကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း၊ ငါခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၍၊ ငါသည်လှုပ်ရှားခြင်းမရှိရာ။–
၆၂း၇ ငါ့ကိုကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း၊ ငါ၏ဘုန်းပွင့်ခြင်းအကြောင်းကား ဘုရားသခင်ပေတည်း။ ငါ့ကိုအားပေးသောကျောက်၊ ငါခိုလှုံရာကား ဘုရား သခင် ပေတည်း။–
၆၂း၈ အိုလူများတို့၊ ဘုရားသခင်၌အစဉ်မပြတ် ခိုလှုံကြလော့။ ရှေ့တော်၌စိတ်နှလုံးကိုဖွင့်ပြကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။
၆၂း၉ အကယ်စင်စစ် ယုတ်ညံ့သောသူတို့သည် အနတ္တ၊ အသရေရှိသောသူတို့သည် မုသာဖြစ်ကြ၏။ ချိန်ခွင်နှင့်ချိန်စက်လျှင် ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အနတ္တထက် သာ၍ပေါ့ကြ၏။–
၆၂း၁၀ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုမကိုးစားကြနှင့်။ အနိုင်အထက်လုယူ၍ မဝါကြွားကြနှင့်။ ဥစ္စာများပြားလျှင် စိတ်စွဲလမ်းခြင်းမရှိကြနှင့်။–
၆၂း၁၁ ဘုရားသခင်သည် တကြိမ်ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ နှစ်ကြိမ်မြော်က် ငါကြားရသောဗျာဒိတ်တော်ဟူမူကား၊ တန်ခိုးသည် ဘုရားသခင်၌ရှိ၏။–
၆၂း၁၂ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် လူအသီးသီးတို့အား သူတို့အကျင့်နှင့်အလျောက် အကျိုး အပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၆၃)

ဒါဝိဒ်သည် ယုဒတောအရပ်၌ရှိသောအခါစပ်ဆိုသောဆာလံ။

၆၃း၁ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို ကြိုးစား၍ရှာပါ၏။ ရေမရှိသွေ့ခြောက်သောလွင်ပြင်၌ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်ကိုငတ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည်လည်း ကိုယ်တော်ကိုလွမ်းဆွတ်ပါ၏။–
၆၃း၂ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကိုမြင်ခြင်းငှါ၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ ထိုသို့ကိုယ်တော်ကို ဖူးမျှော်ပါပြီ။–
၆၃း၃ ကရုဏာတော်သည် အသက်ထက်သာ၍ကောင်းသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်၏နှုတ်သည် ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းရပါမည်။–
၆၃း၄ ထိုသို့အသက်ရှင်စဉ်တွင် ကိုယ်တော်ကိုကောင်းကြီးပေးပါမည်။ နာမတော်ကို အမှီပြုလျက် လက်ကိုချီပါမည်။–

၆၃း၅ အိပ်ရာပေါ်မှာ ကိုယ်တော်ကိုအောက်မေ့၍၊ ညဥ့်ယံတို့၌ ကိုယ်တော်ကိုဆင်ခြင်လျက်နေသောအခါ၊ ဆီဥကိုင်၄င်း၊ ဆူသောအသားကို၄င်း စား၍ ဝသကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည်ဝ၍ ရွှင်လန်းသော နှုတ်ခမ်းနှင့် အကျွန်ုပ်၏နှုတ်သည် ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းပါမည်။–

၆၃း၆ အကျွန်ုပ်ကိုမစတော်မူသောကြောင့်၊ အတောင်တော်အရိပ်၌ဝမ်းမြောက်ပါမည်။–

၆၃း၇ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်၌မှီဝဲ၍၊ လက်ျာလက်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုထောက်မတော်မူ၏။–

၆၃း၈ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ရှာသောသူတို့သည် မြေကြီးအောက်အရပ်သို့ဆင်းရကြမည်။ ထားဘေးဖြင့်ဆုံး၍၊ မြေခွေးစားရန် ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။–

၆၃း၉ ရှင်ဘုရင်မူကား၊ ဘုရားသခင်၌ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။–

၆၃း၁၀ ဘုရားသခင်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသောသူအပေါင်းတို့သည် ဝါကြွားကြလိမ့်မည်။ မုသာစကားကို ပြောသောသူတို့၏နှုတ်မူကား၊ ပိတ်လျက် ရှိလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၆၄)

၆၄း၁ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းသော စကားသံကိုနားထောင်၍ အကျွန်ုပ်အသက်ကို ရန်သူဘေးမှ ကွယ်ကာစောင့်မတော်မူပါ။–

၆၄း၂ လူဆိုးတို့၏ တိုင်ပင်ရာမှ၄င်း၊ ဒုစရိုက်ကိုပြုလေ့ရှိသောသူတို့၏ စုဝေးရာမှ၄င်း။ အကျွန်ုပ်ကိုကွယ်ကာတော်မူပါ။

၆၄း၃ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့လျှာကို ထားကဲ့သို့သွေးတတ်ကြ၏။–

၆၄း၄ စုံလင်သောသူကို မထင်မရှားပစ်မည်အကြံနှင့်၊ ခါးသောစကားတည်းဟူသော မိမိတို့မြှားကို ရွယ်တတ်ကြ၏။ မကြောက်မရွံ့ဘဲ ချက်ခြင်း ပစ်တတ်ကြ၏။–

၆၄း၅ မကောင်းသောအမှုမှာ တယောက်ကိုတယောက်နှိုးဆော်တတ်ကြ၏။ ကျော့ကွင်းတို့ကို ထောင်ထားခြင်းငှါတိုင်ပင်၍၊ အဘယ်သူမြင်လိမ့် မည်နည်းဟု ဆိုတတ်ကြ၏။–

၆၄း၆ မတရားသောအမှုတို့ကို ကိုယ်အဘို့စစ်ဆေးရှာဖွေတတ်ကြ၏။ အကုန်အစင်စစ်ဆေးရှာဖွေတတ်ကြ၏။ အသီးအသီး စိတ်နှလုံးထဲမှာကြံစည်သော အရာတို့သည် အလွန်နက်နဲကြ၏။–

၆၄း၇ သူတို့၌ ဘုရားသခင်ပစ်တော်မူသောမြှားမှန်၍၊ သူတို့သည် အမှတ်တမဲ့နာကြလိမ့်မည်။–

၆၄း၈ သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့လျှာသည် မိမိတို့ကိုတိုက်စေ၍၊ မြင်သောသူအပေါင်းတို့သည် ပြေးသွားကြလိမ့်မည်။–

၆၄း၉ လူအပေါင်းတို့သည်လည်းကြောက်ရွံ့၍၊ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူကြောင်းကို နားလည်သဖြင့် အမှုတော်ကိုကြားပြောကြလိမ့်မည်။–

၆၄း၁၀ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ထာဝရဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်၍ခိုလှုံလိမ့်မည်။ သဘောဖြောင့်သောသူ အပေါင်းတို့သည် ဝါကြွားကြလိမ့်မည်။–

အခန်းကြီး (၆၅)

၆၅း၁ အိုဘုရားသခင်၊ ဇိအုန်မြို့၌ကိုယ်တော်ရှေ့မှာ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ချီးမွမ်းရပါ၏။ ကိုယ်တော်အားလည်း သစ္စာဝတ်ကိုဖြေရပါ၏။–

၆၅း၂ ပဌနာစကားကိုနားထောင်တော်မူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော်ထံသို့ လူသားအပေါင်းတို့သည် ချဉ်းကပ်ရကြလိမ့်မည်။–

၆၅း၃ မတရားသောအမှုသည်အလွန်များ၍ အကျွန်ုပ်သည်မတတ်နိုင်ပါ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်တို့ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်များကို ကိုယ်တော်ဖြေရှင်း တော်မူမည်။–

၆၅း၄ တန်တိုင်းတော်အတွင်း၌နေ၍ အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်ရွေးကောက်တော်မူသော သူသည်မင်္ဂလာရှိပါ၏။ သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်တည်းဟူသော အိမ်တော်၌ကောင်းသောအရာတို့နှင့် အကျွန်ုပ်တို့သည်ဝပြောကြပါစေသော။–

၆၅း၅ အကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်တင်တော်မူသောဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ပဌနာကိုနားထောင်၍ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို တရားတော်နှင့်အညီပြုတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည်ဝေးစွာသော မြေကြီးစွန်းနှင့်၊ ပင်လယ်စွန်းတို့၌နေသောသူတို့၏ ကိုးစားရာဖြစ်တော်မူ၏။–

၆၅း၆ ကိုယ်တော်သည် တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ အားကြီး၍တောင်များကိုတည်စေတော်မူ၏။–

၆၅း၇ သမုဒ္ဒရာမြည်သံ၊ လှိုင်းတံပိုးဟုန်းသံ၊ လူတို့ရုန်းရင်းခတ်သံများကိုလည်း ငြိမ်းစေတော်မူ၏။–

၆၅း၈ အဝေးဆုံးသောအရပ်တို့၌နေသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်၏နိမိတ်များကိုမြင်၍ ကြောက်ရွံ့ကြပါ၏။ နေထွက်ရာအရပ်နှင့် နေဝင်ရာအရပ်တို့ကို ရွှင်လန်းစေတော်မူ၏။–

၆၅း၉ မြေကြီးကို အကြည့်အရှုကြွလာ၍၊ မိုဃ်းကိုများစွာရွာစေလျက်၊ ရေနှင့်ပြည့်သော ဘုရားသခင်၏ မြစ်အားဖြင့် အလွန်ကြွယ်ဝစေတော်မူ၏။ ထိုသို့မြေကို ပြုပြင်ပြီးမှ၊ မြေသားတို့အဘို့ စပါးကိုပြုပြင်တော်မူ၏။–

၆၅း၁၀ မြေရိုးတို့ကိုစိုစွတ်စေ၍၊ လယ်ပြင်ကိုတညီတည်းစီရင်ပြီးမှ၊ မိုဃ်းရွာသောအားဖြင့်ပြော့စေ၍၊ ပေါက်သောအပင်များကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။–

၆၅း၁၁ နှစ်တို့ကိုကျေးဇူးတော်နှင့်ပတ်ရစ်တော်မူ၍၊ ခြေတော်ရာတို့သည် ဆီဥယိုတတ်ကြပါ၏။–

၆၅း၁၂ သာယာသောတောအရပ်တို့လည်းယို၍၊ တောင်တို့သည်လည်း ပီတိခါးစည်းနှင့်စည်းလျက်ရှိကြပါ၏။–

၆၅း၁၃ ကျက်စားရာအရပ်တို့သည် သိုးဆိတ်စုတို့နှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ လယ်ပြင်တို့လည်း စပါးပင်နှင့် လွှမ်းမိုးလျက်ရှိ၍၊ ကျူးသောအသံနှင့်သီချင်းဆိုကြ ပါ၏။

အခန်းကြီး (၆၆)

၆၆း၁ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ကျူးဧသောအသံကိုပြု၍၊–
၆၆း၂ နာမတော်၏ဂုဏ်ကိုသီချင်းဆိုကြလော့။ ချီးမွမ်းခြင်း၏ ဂုဏ်အသရေကိုပြုကြလော့။–
၆၆း၃ ကိုယ်တော်စီရင်သောအမှုတို့သည် အလွန်အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်ကြပါ၏။ တန်ခိုးတော်ကြီးသောကြောင့်၊ ရန်သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုတောင်းပန်ကြပါလိမ့်မည်။–
၆၆း၄ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုကိုးကွယ်၍၊ သီချင်းဆိုကြပါစေသော။ နာမတော်အားသီချင်းဆိုကြပါစေသောဟု ဘုရားသခင်အား လျှောက် ထားကြလော့။–
၆၆း၅ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသောအမှုတော်ကို လာ၍ကြည့်ကြလော့။ လူသားတို့တွင် စီရင်တော်မူသောအမှုတို့သည် အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်ကြ၏။–
၆၆း၆ ပင်လယ်ကိုကုန်းဖြစ်စေတော်မူ၏။ သူတို့သည်ရေစီးရာအရပ်ကိုခြေဖြင့်ရှောက်သွားကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၌ဝမ်းမြောက်ကြ၏။–
၆၆း၇ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်အစဉ်အမြဲ အုပ်စိုးတော်မူ၏။ မျက်စိတော်သည် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို ကြည့်ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ငြင်းဆန်သောသူတို့သည် မဝါကြွားကြစေနှင့်။–
၆၆း၈ အချင်းလူစုတို့။ ငါတို့ဘုရားသခင်ကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းသောစကားသံနှင့်ကြွေးကြော်ကြလော့။–
၆၆း၉ ငါတို့အသက်ကိုမသေစေမည်အကြောင်းနှင့်၊ ခြေကိုလည်းမချော်စေမည်အကြောင်း စောင့်မတော်မူ၏။
၆၆း၁၀ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုစုံစမ်းတော်မူပြီ။ ငွေကိုစစ်ဆေးသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကိုစစ်ဆေးတော်မူပြီ။–
၆၆း၁၁ ကျော့ကွင်းထဲမှာကျော့မိစေ၍၊ ကျောက်ကုန်းပေါ်မှာလေးသောဝန်ကိုတင်တော်မူပြီ။–
၆၆း၁၂ အကျွန်ုပ်တို့ခေါင်းပေါ်မှာ သူတပါးကိုစီးစေတော်မူပြီ။ မီး၌၎င်း၊ ရေ၌၎င်း သွားရသော်လည်း၊ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ကြွယ်ဝခြင်းသို့ရောက်ကြပါ၏။–
၆၆း၁၃ မီးရှို့ရာယဇ်ပါလျက် အိမ်တော်သို့အကျွန်ုပ်သွားပါမည်။–
၆၆း၁၄ ဆင်းရဲခံရစဉ်အခါ၊ အကျွန်ုပ်သည်နှုတ်ကိုဖွင့်၍ မြွက်ဆိုသည်အတိုင်း၊ သစ္စာဝတ်ကိုဖြေပါမည်။–
၆၆း၁၅ ဆူဖြိုးသောသိုးတို့ကို နံ့သာပေါင်းနှင့်တကွ မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ပူဇော်ပါမည်။ နွားနှင့်ဆိတ်တို့ကိုလည်း စီရင်ပါမည်။
၆၆း၁၆ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူအပေါင်းတို့၊ လာ၍နားထောင်ကြလော့။ ငါ့ဝိညာဉ်အဘို့ အဘယ်သို့ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကို ငါကြားပြောမည်။–
၆၆း၁၇ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို နှုတ်နှင့်အော်ဟစ်၍၊ ဂုဏ်တော်ကိုလည်း လျှာနှင့်ချီးမွမ်းရပြီ။–
၆၆း၁၈ ငါသည် စိတ်နှလုံးထဲမှာ ဒုစရိုက်ကိုငဲ့ကွက်လျှင်၊ ဘုရားရှင်သည် နားထောင်တော်မမူ။–
၆၆း၁၉ ယခုမူကား၊ ဘုရားသခင်သည်နားထောင်၍၊ ငါမြွက်ဆိုသောပဌနာစကားသံကိုမှတ်တော်မူပြီ။–
၆၆း၂၀ ငါမြွက်ဆိုသောပဌနာကို ပယ်တော်မမူ။ ကျေးဇူးတော်ကို ငါမှရုပ်သိမ်းတော်မမူသော ဘုရားသခင်သည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။–

အခန်းကြီး (၆၇)

၆၇း၁ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို သနားခြင်းကရုဏာစိတ်တော်ရှိသဖြင့်၊ ကောင်းကြီးပေး၍ မျက်နှာတော်၏အလင်းကို လွှတ်တော်မူပါစေသော။–
၆၇း၂ ထိုသို့သောအားဖြင့် မြေကြီးသားတို့သည် အမှုတော်တို့ကိုသိ၍၊ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရကြပါစေသော။–
၆၇း၃ အိုဘုရားသခင်၊ လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါစေသော။ လူများအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြပါစေသော။–
၆၇း၄ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြပါစေသော။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် လူတို့ကိုဖြောင့်မတ်စွာ တရားစီရင်၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော လူမျိုးတို့ကိုချမ်းသာပေးတော်မူမည်။–
၆၇း၅ အိုဘုရားသခင်၊ လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြပါစေသော။ လူများအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြပါစေသော။–
၆၇း၆ မြေသည် မိမိဘဏ္ဍာကိုပေး၍၊ ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ငါတို့၏ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။–
၆၇း၇ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူဦးမည်။ မြေကြီးစွန်းအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၆၈)

၆၈း၁ ဘုရားသခင်ထတော်မူ၍၊ ရန်သူတို့သည် အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားကြပါစေသော။ ဘုရားသခင်ကိုမုန်းသောသူတို့သည် အထံတော်က ပြေးကြပါစေသော။–
၆၈း၂ မီးခိုးလွင့်သကဲ့သို့ သူတို့ကိုလွင့်တော်မူပါ။ ဘယောင်းသည် မီးရှေ့မှာအရည်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ မတရားသောသူတို့သည် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်မှာ ပျက်စီးကြ ပါစေသော။–
၆၈း၃ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်မှာ ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြပါစေသော။–
၆၈း၄ ဘုရားသခင်အား သီချင်းဆိုကြလော့။ နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။ တော၌စီး၍ ကြွတော်မူသောအရှင်ဘို့ လမ်းကိုပြင်ကြလော့။ ထိုအ ရှင်၏နာမတော်ကား၊ ထာဝရဘုရားတည်း။ ရှေ့တော်၌ရွှင်လန်းကြလော့။–
၆၈း၅ ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသောဘုံဗိမာန်တော်၌ စံပယ်လျက်၊ မိဘမရှိသောသူတို့၏အဘဖြစ်၍၊ မုတ်ဆိုးမတို့ဘက်မှာ တရားစီရင်တော်မူ၏။–
၆၈း၆ ဘုရားသခင်သည်ပေါက်ဘော်မရှိသောသူတို့အား အိမ်ထောင်ချခြင်းအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၍၊ ချုပ်ထားသောသူတို့ကိုလည်း ကြွယ်ဝခြင်းထဲသို့ သွင်းတော်မူ ၏။ ငြင်းဆန်သောသူတို့မူကား၊ သွေ့ခြောက်သောအရပ်၌ နေရကြ၏။

၆၈း၇ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏လူစုရှေ့မှာကြွ၍၊ တောသို့ချီတော်မူသောအခါ၊ –
၆၈း၈ ဘုရားသခင်၏မျက်နှာတော်ကြောင့်၊ မြေကြီးလှုပ်၍ မိုဃ်းကောင်းကင်သည် ယိုစီးလေ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်မျက်နှာတော်ကြောင့်၊ သိနာ တောင်သည်လည်း တုန်လှုပ်၏။ –
၆၈း၉ အို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် မိုဃ်းကိုများစွာရွာစေ၍၊ ပင်ပန်းသောအမွေတော် လူတို့ကိုထောက်မတော်မူ၏။ –
၆၈း၁၀ ကိုယ်တော်၏အလုံးအရင်းသည် နေရာကျရကြပါ၏။ အိုဘုရားသခင်၊ ဆင်းရဲသောသူတို့အဘို့ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ပြင်ဆင်တော်မူ၏။ –
၆၈း၁၁ ဘုရားရှင်အမိန့်တော်ရှိ၍၊ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ကြားပြောသောသူတို့သည် အတိုင်းမသိများကြ၏။ –
၆၈း၁၂ စစ်အင်္ဂါဗိုလ်ခြေသခင်ရှင်ဘုရင်တို့သည် အလျင်အမြန်ပြေးကြ၍၊ အိမ်၌နေရစ်သောမိန်းမတို့သည် လက်ရဥစ္စာကိုဝေမျှကြ၏။ –
၆၈း၁၃ သင်တို့သည် တောင်ကြားမှာနေရာကျလျက်၊ ငွေနှင့်မွမ်းမံသော ချိုးငှက်အတောင်ကဲ့သို့၄င်း၊ နီသောရွှေနှင့်မွမ်းမံသော အမွေးကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ –
၆၈း၁၄ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသည်၊ ရှင်ဘုရင်တို့ကိုကွဲပြားစေတော်မူသောအရပ်သည် ဇာလမုန်တောင်ပေါ်မှာ မိုဃ်းပွင့်ကဲ့သို့ ဖြစ်လေ၏။
၆၈း၁၅ ဘုရားသခင်၏တောင်တည်းဟူသော ဗာရှန်တောင်၊ မြင့်သောထိပ်များနှင့် ပြည့်စုံသောဗာရှန်တောင်တို့၊ –
၆၈း၁၆ သင်တို့သည် မြင့်သောတောင်ထိပ်များနှင့်ပြည့်စုံသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကျိန်းဝပ်ခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသောတောင်၊ ထာဝရဘုရားသည် အစဉ် အမြဲနေရာချတော်မူသောတောင်တော်ကို အဘယ်ကြောင့်စောင်းမြောင်းကြသနည်း။ –
၆၈း၁၇ ဘုရားသခင်၏ရထားတော်တို့သည် အထောင်အသောင်းမကများကြ၏။ ဘုရားရှင်ပါတော်မူ၏။ သိနာတောင်လည်း သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ ရှိသတည်း။ –
၆၈း၁၈ ကိုယ်တော်သည် မြင့်သောအရပ်သို့ တက်ကြွတော်မူသဖြင့်၊ များစွာသောသူတို့ကို ဘမ်းသွားတော်မူ၍၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် လူတို့တွင် ကျိန်း ဝပ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ လူတို့အဘို့မက၊ ပုန်ကန်သောလူတို့အဘို့ ဆုလပ်များကိုခံရတော်မူပြီ။ –
၆၈း၁၉ ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ငါတို့ကို သူတပါးညှဉ်းဆဲသောအခါ၊ ဘုရားသခင်ကယ်တင်တော်မူ၏။ –
၆၈း၂၀ ငါတို့၏ဘုရားသခင်သည် ကယ်တင်နိုင်သောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားရှင်ထာဝရဘုရားသည် သေခြင်းသို့ရောက်သောလမ်းကိုလည်း အစိုးပိုင်တော်မူ၏။ –
၆၈း၂၁ ဘုရားသခင်သည် မိမိရန်သူတို့၏ဦးခေါင်းကို၄င်း၊ အပြစ်ပြုမြဲပြုသော သူတို့၏ဦးသျှောင်ကို၄င်း ဇေန်အမှန်နှိပ်စက်တော်မူမည်။ –
၆၈း၂၂ သူတို့ကို ဗာရှန်ပြည်ကငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။နက်နဲသော ပင်လယ်ထဲကငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ –
၆၈း၂၃ ထိုသို့သောအားဖြင့် သင်သည် ရန်သူတို့အသွေးကိုနင်း၍၊ သင်၏ခွေးတို့သည်လည်း လျက်ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၆၈း၂၄ အိုဘုရားသခင်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနသို့ ကိုယ်တော်ကြွတော်မူခြင်း၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်၏ရှင်ဘုရင် ကြွတော်မူခြင်းကို မြင်ရကြပါပြီ။ –
၆၈း၂၅ ရှေ့၌ကား၊ သီချင်းဆိုသောသူ၊ နောက်၌ကား၊ စောင်းအမျိုးမျိုးကိုတီးသောသူ၊ အလယ်၌ကား၊ ပတ်သာကိုတီးသောအပျိုတို့သည် လိုက်သွားကြပါ၏။ –
၆၈း၂၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ပရိသတ်အစည်းအဝေးတို့၌ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။ –
၆၈း၂၇ အစိုးရသောဗင်္ယာမိန်ငယ်မှစ၍၊ မိမိအလုံးအရင်းနှင့်တကွ ယုဒမင်းများ၊ ဇာဗုလုန်မင်းများ၊ နဿလိမင်းများပါကြ၏။ –
၆၈း၂၈ အိုဘုရားသခင်၊ တန်ခိုးတော်ကိုပြတော်မူပါ။ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ပြုသော ကျေးဇူးတော်ကိုတည်စေတော်မူပါ။ –
၆၈း၂၉ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော ဗိမာန်တော်အဘို့ ရှင်ဘုရင်တို့သည် ကိုယ်တော်ထံသို့လက်ဆောင်များကို ဆောင်ခဲ့ကြပါစေသော။ –
၆၈း၃၀ ကျူတောသားရဲကို၄င်း၊ နွားလားဥသဘအစုအဝေးနှင့် လူမျိုးတို့၏နွားပျိုတို့ကို၄င်း၊ ဆုံးမတော်မူသဖြင့် အသီးအသီးတို့သည် ငွေစနှင့်ကိုယ်ကို နှိမ့်ချကြ ပါစေသော။ စစ်မှုကိုနှစ်သက်သောလူမျိုးတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေတော်မူပါ။ –
၆၈း၃၁ အဲဂုတ္တုပြည်မှသံတမန်တို့သည် လာကြပါစေသော။ ကုရှပြည်သည် မိမိလက်တို့ကို ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ အလျင်အမြန်ဆန့်ရပါစေသော။ –
၆၈း၃၂ မြေကြီးနိုင်ငံတို့၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ သီချင်းဆိုကြလော့။ –
၆၈း၃၃ အစအဦး၌ အထက်ကောင်းကင်ဘဝင်ကို စီး၍နေတော်မူသောထာဝရဘုရားကို ထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။ အသံတော်ကိုလွှတ်တော်မူ၍၊ အားကြီး သောအသံဖြစ်၏။ –
၆၈း၃၄ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူသည်ဟုဝန်ခံကြလော့။ ဣသရေလအမျိုးကို ဘုန်းတော်လွှမ်းမိုးလျက်၊ တန်ခိုးတော်လည်း မိုဃ်းတိမ်တို့တွင် ထင်ရှားလျက်ရှိသတည်း။ –
၆၈း၃၅ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ပြင်မှာ ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ကား၊ မိမိလူတို့အား အခွင့်တန်ခိုးကို ပေးတော်မူသောဘုရားပေတည်း။ ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်စေသတည်း။ –

အခန်းကြီး (၆၉)

၆၉း၁ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်ယူတော်မူပါဘုရား။ ရေသည် အကျွန်ုပ်အသက်ဝိညာဉ်တိုင်အောင် ရောက်ပါပြီ။ –
၆၉း၂ ခြေနင်းရာမရှိ။ နက်လှသောရွှံ့ထဲမှာကျွံပါပြီ။ လှိုင်းတံပိုးလွှမ်းမိုးရာ နက်သောရေထဲသို့ရောက်ပါပြီ။ –
၆၉း၃ အော်ဟစ်၍ ပင်ပန်းပါပြီ။။ လည်ချောင်းခြောက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ကို အကျွန်ုပ်မျှော်ကြည့်၍ မျက်စိပျက်ပါပြီ။ –
၆၉း၄ အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်ကိုမုန်းသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်၏ဆံပင်ထက်များကြပါ၏။ မဟုတ်မမှန်ဘဲ အကျွန်ုပ်ကိုရန်ဘက်ပြု၍ ဖျက်ဆီးသောသူတို့သည် ခွန်အားကြီးကြပါ၏။ ထိုအခါ အကျွန်ုပ်သည် မယူသောဥစ္စာကိုပင် ပြန်ပေးရပါ၏။
၆၉း၅ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်မိုက်ခြင်းအမှုကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏အပြစ်တို့ကို ရှေ့တော်၌ဝှက်၍ မထားရပါ။ –
၆၉း၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုမြော်လင့်သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်အကြောင်းကြောင့် စိတ်မပျက်ကြပါစေနှင့်။ ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ကို ရှာသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်အကြောင်းကြောင့် ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့မရောက်ကြပါစေနှင့်။

၆၉း၇ ကိုယ်တော်အတွက် အကျွန်ုပ်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရပါ၏။ အကျွန်ုပ်မျက်နှာသည် ရှက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံပါ၏။–
၆၉း၈ ကိုယ်ညီအစ်ကိုတို့တွင်၊ လူစိမ်းဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ တမိတည်းသောပေါက်ဘော်တို့တွင်၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။–
၆၉း၉ ကိုယ်တော်၏အိမ်တော်၌ စွဲလမ်းပူပန်ခြင်းစိတ်သည် အကျွန်ုပ်ကိုစားပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောသူတို့၏စကားသည် အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ ရောက်ပါ၏။–
၆၉း၁၀ အကျွန်ုပ်သည်ငိုကြွေး၍ စိတ်နှလုံးပါလျက်၊ အစာရှောင်သောအကျင့်ကြောင့်ပင် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရပါ၏။–
၆၉း၁၁ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်သောအခါ၊ သူတို့သည်သရော်တတ်ကြပါ၏။–
၆၉း၁၂ ရုံး၌ထိုင်သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်မှာပြောဆို၍၊ သေသောက်ကြူးတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုအကြောင်းပြုလျက်တေးဘွဲ့၍ ဆိုတတ်ကြပါ၏။
၆၉း၁၃ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်မူကား၊ မင်္ဂလာအချိန်ကာလ၌၊ ကိုယ်တော်ကိုဆုတောင်းပါ၏။ အိုဘုရားသခင်၊ ကရုဏာတော်ကြွယ်ဝသည်နှင့်အညီ၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း သစ္စာအတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။–
၆၉း၁၄ အကျွန်ုပ်ကိုရွံ့ထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ နစ်စေတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ကိုမုန်းသောသူတို့လက်မှ၄င်း၊ နက်သောရေထဲက၄င်း လွတ်ပါစေသော။–
၆၉း၁၅ ရေထ၍မလွှမ်းပါစေနှင့်။ နက်နဲရာ၌ မမြုပ်ပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ တွင်းဝမပိတ်ပါစေနှင့်။–
၆၉း၁၆ အိုထာဝရဘုရား၊ ကျေးဇူးပြုချင်သောစေတနာတော်သည်ကောင်းမွန်သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ စုံမက်တော်မူခြင်း ကရုဏာ များပြားသည်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်ကို မျက်နှာပြုတော်မူပါ။–
၆၉း၁၇ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မှ မျက်နှာတော်ကိုလွှဲတော်မမူပါနှင့်။ ဘေးရောက်ပါပြီ။ အလျင်အမြန် နားထောင်တော်မူပါ။–
၆၉း၁၈ အကျွန်ုပ်၏အသက်ဝိညာဉ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ရွေးတော်မူပါ။ ရန်သူများရှိကြောင်းကိုထောက်၍ ချမ်းသာပေးတော်မူပါ။–
၆၉း၁၉ အကျွန်ုပ်ခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ အရှက်ကွဲခြင်း၊ အသရေပျက်ခြင်းတို့ကို ကိုယ်တော်သည်သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူအပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားလျက်ရှိကြပါ၏။–
၆၉း၂၀ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည်စိတ်ပျက်၍ အလွန်ပူဆွေးခြင်းရှိပါ၏။ သနားသောသူကို ကြည့်၍မမြင်။ သက်သာစေသောသူကိုရှာ၍ မတွေ့ရပါ။–
၆၉း၂၁ အကျွန်ုပ်စားစရာဘို့ ဆေးခါးကိုကျွေးကြပါ၏။ ရေငတ်သောအခါပုံးရည်ကို တိုက်ကြပါ၏။–
၆၉း၂၂ သူတို့စားပွဲသည်သူတို့ရှေ့မှာ ကျော့ကွင်းသော်၄င်း၊ ခံထိုက်သောအပြစ်သော်၄င်း၊ ထောင်ချောက်သော်၄င်း ဖြစ်ပါစေ။–
၆၉း၂၃ သူတို့သည်မမြင်နိုင်အောင်မျက်စိကွယ်ပါစေ။ သူတို့ခါးသည်လည်းအစဉ်တုန်ပါစေ။–
၆၉း၂၄ သူတို့အပေါ်မှာ အမျက်တော်ကို သွန်းလောင်းတော်မူ၍၊ အမျက်တော်အရှိန်သည် သူတို့ကိုမှီပါစေ။–
၆၉း၂၅ သူတို့နေရာအရပ်သည် လူဆိတ်ညံရာအရပ်ဖြစ်ပါစေ။ သူတို့အိမ်၌ နေသောသူမရှိပါစေနှင့်။–
၆၉း၂၆ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ဒဏ်ခတ်တော်မူသောသူကို ညှဉ်းဆဲကြပါ၏။ နာစေတော်မူသောသူတို့ကိုထပ်၍ နာစေကြပါ၏။–
၆၉း၂၇ သူတို့အပြစ်၌အပြစ်ကိုထပ်၍ပေးတော်မူပါ။ ကုသိုလ်တော်နှင့်မဆိုင်ကြပါစေနှင့်။–
၆၉း၂၈ အသက်ရှင်သောသူတို့စာရင်း၌ သူတို့နာမည်များကိုချေ၍၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့နှင့်အတူ မရေးမမှတ်ပါစေနှင့်။–
၆၉း၂၉ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ပါ၏။ အိုဘုရားသခင်၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးသည် အကျွန်ုပ်ကိုချီးမြှင့်ပါစေသော။
၆၉း၃၀ ငါသည် ဘုရားသခင်၏နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုမည်။ ကျေးဇူးတော်ကိုပြ၍ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းမည်။–
၆၉း၃၁ ထာဝရဘုရားသည်ချိုနှင့်၄င်း၊ ခွာနှင့်၄င်း ပြည့်စုံသောနွားလားကို နှစ်သက်သည်ထက်၊ ထိုအကျင့်ကိုသာ၍ နှစ်သက်တော်မူလိမ့်မည်။–
၆၉း၃၂ နှိမ့်ချသောသူတို့သည်မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်ကိုရှာသောသူတို့၏ စိတ်နှလုံးသည် အားပြည့်လိမ့်မည်။–
၆၉း၃၃ ထာဝရဘုရားသည် ဆင်းရဲသောသူတို့၏စကားကို နားထောင်တော်မူ၏။ အချုပ်ခံရသောမိမိလူတို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြုတော်မမူတတ်။–
၆၉း၃၄ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာတို့နှင့်တကွ အရပ်ရပ်၌ကျင်လည်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြပါစေသော။–
၆၉း၃၅ ဘုရားသခင်သည် ဇိအုန်မြို့ကိုစောင့်၍၊ ယုဒမြို့တို့ကိုပြုစုတော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည်နေ၍ ပိုင်ရကြလိမ့်မည်။–
၆၉း၃၆ ကျွန်တော်မျိုး၏သားမြေးတို့သည် ထိုမြို့ကိုအမွေခံရ၍၊ နာမတော်ကိုချစ်သောသူတို့သည် နေရာကျရကြလိမ့်မည်။–

အခန်းကြီး (၇၀)

အောက်မေ့စေခြင်ငှါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၇၀း၁ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်ယူတော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို မစခြင်းငှါအလျင်အမြန်ပြုတော်မူပါ။–
၇၀း၂ အကျွန်ုပ်အသက်ကို သတ်ခြင်းငှာရှာကြံသောသူတို့သည် အရှက်ကွဲ၍မျက်နှာပျက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်၌အန္တရာယ်ပြုချင်သောသူတို့သည် လှန်ခြင်း ကိုခံရ၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေသော။–
၇၀း၃ အကျွန်ုပ်ကို အေ့ဟေ၊ အေ့ ဟေဟု ဆိုသောသူတို့သည် အရှက်ကွဲခြင်းအားဖြင့် နောက်သို့လှန်ခြင်းကို ခံရကြပါစေသော။–
၇၀း၄ ကိုယ်တော်ကိုရှာသောသူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်၌ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြပါစေသော။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို နှစ်သက်သော သူတို့သည် ဘုရားသခင်ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်းဟု အစဉ်မပြတ်ပြောကြပါစေသော။–
၇၀း၅ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ဆင်းရဲငတ်မွတ်ပါ၏။ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ အလျင်အမြန်ကြွတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုမစသောသူ၊ ကယ်တင်သောသူဖြစ်တော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ ဆိုင်းလင့်တော်မမူပါနှင့်။

အခန်းကြီး (၇၁)

၇၁:၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ခိုလှုံပါ၏။ အရှက်ကွဲခြင်းနှင့်အစဉ်ကင်း လွတ်ပါစေသော။–

၇၁:၂ တရားတော်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်ယူ၍ လွှတ်တော်မူပါ။ နားတော်ကိုအကျွန်ုပ်ဘက်သို့လှည့်၍ ကယ်တင်တော်မူပါ။–

၇၁:၃ အကျွန်ုပ်အစဉ်ရောက်၍ နေရာကျသောကျောက်ဖြစ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်မည်အကြောင်း အမိန့်တော်ရှိ၍၊ အကျွန်ုပ်၏ကျောက်၊ အကျွန်ုပ်၏ ရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။–

၇၁:၄ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ဆိုးသောသူ၏လက်မှ၄င်း၊ မတရားသောသူနှင့်ကြမ်းတမ်းသောသူ၏လက်မှ၄င်း အကျွန်ုပ်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပါ။–

၇၁:၅ အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်မြော်လင့်ရာဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ငယ်သော အရွယ်မှစ၍ အကျွန်ုပ်ကိုးစားရာဖြစ်တော်မူ၏။–

၇၁:၆ အကျွန်ုပ်သည် ဘွားကတည်းကပင် ကိုယ်တော်ကိုမှီဝဲပါပြီ။ အမိဝမ်းတွင်းမှစ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုခံရပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကို အစဉ်ချီးမွမ်းပါမည်။–

၇၁:၇ အကျွန်ုပ်သည် များစွာသောသူတို့၌ အံ့ဘွယ်သောအရာကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ ခိုင်ခံ့သောခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။–

၇၁:၈ ဂုဏ်အသရေတော်နှင့်ယှဉ်သော ထောမနာစကားကို အကျွန်ုပ်သည် နေ့တိုင်းအစဉ်မြွက်ဆိုပါစေသော။–

၇၁:၉ အကျွန်ုပ်ကို အိုသောအခါပယ်တော်မမူပါနှင့်။ အားလျော့သောအခါ စွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။–

၇၁:၁၀ ရန်သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ပြောဆိုကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်အသက်ကို ချောင်းကြည့်သောသူတို့က၊–

၇၁:၁၁ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုစွန့်ပစ်တော်မူ၏။ လိုက်၍ဘမ်းကြကုန်အံ့။ ကယ်လွှတ်သောသူမရှိဟု တိုင်ပင်ပြောဆိုကြပါ၏။–

၇၁:၁၂ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေးနေတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို မစခြင်းငှါအလျင်အမြန်ပြုတော်မူပါ။–

၇၁:၁၃ အကျွန်ုပ်အသက်ကို ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့သည် အရှက်ကွဲ၍ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်၌အပြစ်ပြုခြင်းအခွင့်ကို ရှာသော သူတို့ သည်ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ အသရေပျက်ခြင်းနှင့် မွန်းကြပါစေသော။

၇၁:၁၄ အကျွန်ုပ်မူကား၊ အစဉ်မြော်လင့်၍ ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းသမျှထက်သာ၍ ချီးမွမ်းပါမည်။–

၇၁:၁၅ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းနှင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ်သည် နေ့တိုင်းအစဉ်ညွှန်ကြားပါမည်။ ကျေးဇူးတော်တို့ကို ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်ပါ။–

၇၁:၁၆ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော်များကိုအမှီပြု၍ ကိုယ်တော်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုသာ ပြသပါမည်။–

၇၁:၁၇ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုငယ်သောအရွယ်မှစ၍ သွန်သင်တော်မူပါပြီ။ ယခုတိုင်အောင် အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို အကျွန်ုပ်ပြ ပါပြီ။–

၇၁:၁၈ တဖန်တုံအိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကြီး၍ ဆံပင်ဖြူသည်ကာလတိုင်အောင်၊ ယခုလူများတို့အား ကိုယ်တော်၏အစွမ်းသတ္တိကို၄င်း၊ နောက်ဖြစ် လတံ့သောသူအပေါင်းတို့အား တန်ခိုးတော်ကို၄င်း၊ အကျွန်ုပ်မပြမှီတွင်၊ အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။–

၇၁:၁၉ အိုဘုရားသခင်၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားသည် အလွန်မြင့်ရာသို့မှီသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကြီးစွာသောအမှုတို့ကိုပြုတော်မူ၏။ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်နှင့်အဘယ်သူတူပါသနည်း။–

၇၁:၂၀ ကြီးမားကြမ်းတမ်းသောဘေးများကို အကျွန်ုပ်အားပြတော်မူပြီ။ တဖန်အသက်ကို ချမ်းသာပေး၍၊ မြေကြီးနက်နဲရာထဲက တဖန်ထမြောက် စေတော်မူမည်။–

၇၁:၂၁ အကျွန်ုပ်ကိုစည်းစိမ်တိုးပွါးစေ၍၊ တဖန်သက်သာစေတော်မူမည်။–

၇၁:၂၂ သို့ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်နှင့်သစ္စာတော်ကို တယောထိုး၍ချီးမွမ်းပါမည်။ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရား၊ ရှေ့တော်၌ စောင်းတီး၍ သီချင်းဆိုပါမည်။–

၇၁:၂၃ ရှေ့တော်၌ သီချင်းဆိုသောအခါ၊ ရွှင်လန်းသောနှုတ်ရှိပါလိမ့်မည်။ ရွေးတော်မူသော အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်လည်း ရွှင်လန်းပါလိမ့်မည်။–

၇၁:၂၄ အကျွန်ုပ်၏လျှာသည်လည်း ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားကို အစဉ်မြွက်ဆိုပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်၌အပြစ်ပြုခြင်းအခွင့်ကို ရှာသော သူတို့သည် မျက်နှာပျက်၍ အရှက်ကွဲခြင်းသို့ရောက်ကြပါ၏။

အခန်းကြီး (၇၂)

ရှောလမုန်ကိုရည်ဆောင်၍ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၇၂:၁ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏တရားဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်ခြင်းအခွင့်ကို မင်းသားဖြစ်သောရှင်ဘုရင်အား ပေးသနားတော်မူပါ။–

၇၂:၂ ထိုမင်းသည် ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်၍၊ ကိုယ်တော်၏ဆင်းရဲသားတို့ကို တရားပေးပါလိမ့်မည်။–

၇၂:၃ တောင်ကြီးတောင်ငယ်တို့သည် တရားတော်အားဖြင့်၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့အား ချမ်းသာပေးကြပါလိမ့်မည်။–

၇၂:၄ ထိုမင်းသည် ကိုယ်တော်၏လူတို့တွင် ဆင်းရဲသားတို့ကိုတရားစီရင်လျက်၊ ငတ်မွတ်သောသူတို့၏သားသမီးများကိုကယ်မ၍ ညှဉ်းဆဲသော သူကိုလည်း နှိပ်စက်ပါလိမ့်မည်။–

၇၂:၅ နေနှင့်လတည်သမျှသော ကာလပတ်လုံး၊ လူအစဉ်အဆက်အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့ကြပါလိမ့်မည်။–

၇၂:၆ ထိုမင်း၏သက်ရောက်ခြင်းသည် ရိတ်သောမြက်ပင်ပေါ်မှာ ရွာသောမိုယ်းကဲ့သို့၄င်း၊ မြေကိုစိုစေသောမိုယ်းပေါက်များကဲ့သို့၄င်း၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။–

၇၂:၇ လက်ထက်တော်၌ လသည်ပပျောက်ခြင်းသို့ မရောက်မှီတိုင်အောင်၊ တရားသောသူသည် ပွင့်လန်း၍ ချမ်းသာများပြားလိမ့်မည်။–

၇၂:၈ ပင်လယ်တပါးမှတပါးတိုင်အောင်၄င်း၊ မြစ်မှသည်မြေစွန်းတိုင်အောင်၄င်း အစိုးရတော်မူလိမ့်မည်။–

၇၂:၉ တောတွင်းသားတို့သည် ရှေ့တော်၌ဦးချ၍၊ ရန်သူတို့သည်လည်း မြေမှုန့်ကိုလျက်ကြလိမ့်မည်။–

၇၂:၁၀ တာရှုမင်းတို့နှင့်ပင်လယ်တဘက်၌နေသော မင်းတို့သည်အခွန်သွင်း၍၊ ရှေဘမင်းနှင့် သေဘမင်းတို့သည်လည်း လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများကို ဆက်ကြ လိမ့်မည်။–

၇၂:၁၁ ထိုမျှမက ရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ပြပ်ဝပ်၍၊ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့သည် အမှုတော်ကိုထမ်းကြလိမ့်မည်။–

၇၂း၁၂ အကြောင်းမူကား၊ ငတ်မွတ်သောသူအော်ဟစ်သောအခါ၊ ထိုသူကိုငှင်း၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိ၍ ဆင်းရဲသောသူကိုငှင်း ချမ်းသာပေးတော်မူလိမ့်မည်။–
၇၂း၁၃ ဆင်းရဲသောသူနှင့် ငတ်မွတ်သောသူကိုသနား၍၊ ငတ်မွတ်သောသူတို့၏အသက်ကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။–
၇၂း၁၄ သူတို့အသက်ကို လှည့်စားခြင်းနှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်း၏လက်မှရွေးနှုတ်၍၊ သူတို့အသွေးကို နှမြောတော်မူလိမ့်မည်။–
၇၂း၁၅ အသက်တော်တည်၍ လူအများတို့သည်ရှေဘရွှေကိုဆက်ခြင်း၊ ကိုယ်တော်အဘို့အစဉ်မေတ္တာပို့ခြင်း၊ နေ့တိုင်းထောမနာချီးမွမ်းခြင်းတို့ကို ပြုကြလိမ့်မည်။–
၇၂း၁၆ ပြည်တော်၌ များစွာသောစပါးရှိ၍၊ အသီးအနှံသည်လေဗနုန်တောကဲ့သို့ တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ လှုပ်ရှားလိမ့်မည်။ မြို့သူမြို့သားတို့သည်လည်း၊ မြေ၏ မြက်ပင်ကဲ့သို့ စည်ပင်ကြလိမ့်မည်။–
၇၂း၁၇ နာမတော်သည် အစဉ်အမြဲတည်လိမ့်မည်။ နေသည်တည်သမျှသောကာလပတ်လုံး နာမတော်တိုးပွါးလိမ့်မည်။ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် လူမျိုးအပေါင်းတို့ သည်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြ၍ မင်္ဂလာရှိတော်မူသည်ဟုချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။–
၇၂း၁၈ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို တပါးတည်းသာစီရင်တော်မူသော ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။–
၇၂း၁၉ ဘုန်းကြီးသောနာမတော်သည်လည်း အစဉ်အမြဲမင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ မြေကြီးတပြင်လုံးသည် ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်ပါစေသတည်း။ အာမင်နှင့် အာမင်။
၇၂း၂၀ ယေရှဲ၏သားဒါဝိဒ် ဆုတောင်းသောပဌနာစကားပြီး၏။

အခန်းကြီး (၇၃)

၇၃း၁ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် နှလုံးသန့်ရှင်းသောသူတည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုး၌ ကျေးဇူးကြီးတော်မူ၏။–
၇၃း၂ ငါမူကား၊ ခြေချော်လုလျက်၊ ခြေရာလွဲလုလျက်ရှိမိပြီ။–
၇၃း၃ အကြောင်းမူကား၊ မတရားသော သူတို့၏စည်းစိမ်းကို မြင်သောအခါ၊ မိုက်သောသူတို့ကိုပင်ငါငြူစူမိပြီ။–
၇၃း၄ ထိုသူတို့သည် မသေမှီတိုင်အောင် နာကြင်ခြင်းဝေဒနာမရှိ။ ခိုင်မာသော အစွမ်းသတ္တိရှိကြ၏။–
၇၃း၅ သူတို့သည် လောကဓံဒုက္ခမရှိ။ လူများကဲ့သို့ အနှောင့်အရှက်ကိုမခံရကြ။–
၇၃း၆ ထိုကြောင့်မာနကို လည်ဆွဲတန်ဆာကဲ့သို့ဆင်၍၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအဝတ်ကိုလည်းဝတ်တတ်ကြ၏။–
၇၃း၇ ဆူဝသောကြောင့် မျက်နှာမော်လျက်ရှိကြ၏။ စိတ်နှလုံးကြံစည်ခြင်းအားဖြင့် လွန်ကျူးတတ်ကြ၏။–
၇၃း၈ ဆိုးသောညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပင် ပြက်ယယ်ပြု၍ပြောတတ်ကြ၏။ ထောင်လွှားသောစကားကိုလည်းသုံးတတ်ကြ၏။–
၇၃း၉ သူတို့နှုတ်သည် ကောင်းကင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ လျှာသည်လည်း မြေကြီးကိုလှည့်လည်တတ်၏။–
၇၃း၁၀ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏လူတို့သည် သူတို့ထံသို့ပြန်သွား၍ များစွာသောရေကိုမျိုရကြ၏။–
၇၃း၁၁ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သို့သိတော်မူမည်နည်း။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၌ ဉာဏ်ရှိပါလိမ့်မည်လောဟု ဆိုတတ်ကြ၏။–
၇၃း၁၂ ထိုမတရားသောသူတို့သည် အစဉ်ကောင်းစား၍ ဥစ္စာပွါးများကြ၏။–
၇၃း၁၃ အကယ်စင်စစ် ငါ့နှလုံးကိုငါသန့်ရှင်းစေသော်လည်း အကျိုးမရှိ။ အပြစ်ကင်းခြင်းနှင့် ငါ့လက်ကိုဆေးကြောသော်လည်းအကျိုးမရှိ။–
၇၃း၁၄ နေ့တိုင်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် နံနက်တိုင်းဆုံးမခြင်းကိုငါခံရ၏။
၇၃း၁၅ ထိုသို့သဘောကျမည်ဟု အကျွန်ုပ်ဆိုလျှင်၊ ကိုယ်တော်၏အမျိုးသားတို့ကို ပြစ်မှားရာသို့ရောက်ပါလိမ့်မည်။–
၇၃း၁၆ ထိုအမှုကိုနားလည်ရအောင် ဆင်ခြင်သောအခါ အလွန်ခက်သည်ဟုထင်ပါ၏။–
၇၃း၁၇ နောက်မှဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ဝင်၍၊ သူတို့၏အဆုံးကို နားလည်ရပါ၏။–
၇၃း၁၈ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကိုချောသောအရပ်၌ ထားတော်မူပြီ။ ဖျက်ဆီးရာအရပ်သို့ချတော်မူ၏။–
၇၃း၁၉ တခဏခြင်းတွင် အကျိုးနည်းကြပါပြီတကား။ ဘေးဥပဒ်များအားဖြင့် ရှင်းရှင်းပယ်ပျောက်လျက် ရှိကြပါပြီတကား။–
၇၃း၂၀ အိုထာဝရဘုရား၊ လူသည်နိုးသောအခါ အိပ်မက်ကိုမှတ်သကဲ့သို့ သူတို့ကိုနိုးတော်မူသောအခါ၊ သူတို့အကြံအစည်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုတော်မူမည်။–
၇၃း၂၁ ထိုသို့ အကျွန်ုပ်သည်နှလုံးနာလျက်၊ ကျောက်ကပ်မွေ့နှောက်လျက်ရှိ၍၊–
၇၃း၂၂ မိုက်သောသူ၊ ပညာမဲ့သောသူဖြစ်ပါ၏။ ရှေ့တော်၌တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။–
၇၃း၂၃ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံမှာအစဉ်ရှိ၍၊ အကျွန်ုပ်၏လက်ျာလက်ကို ဆွဲကိုင်တော်မူ၏။–
၇၃း၂၄ အကျွန်ုပ်ကိုဉာဏ်ပေး၍ ပဲ့ပြင်တော်မူမည်။ နောက်တဖန် ဘုန်းအသရေ၌ သိမ်းယူတော်မူမည်။–
၇၃း၂၅ ကိုယ်တော်မှတပါး၊ ကောင်းကင်ဘုံမှာ အကျွန်ုပ်၌အဘယ်သူရှိပါသနည်း။ ကိုယ်တော်ကို အလိုရှိသည်နှင့်အမျှ မြေကြီးပေါ်မှာအကျွန်ုပ်သည် အဘယ် အလိုရှိပါသနည်း။–
၇၃း၂၆ အကျွန်ုပ်၏အသားနှင့်နှလုံးသည်ပျက်ကြပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်နှလုံး၏အစွမ်းသတ္တိ၊ အကျွန်ုပ်အစဉ်အမြဲ ခံစားရာ အဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။–
၇၃း၂၇ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်နှင့်ဝေးဝေးနေသောသူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရကြပါ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်ကွာ၍မှားယွင်းသောသူအပေါင်း တို့ကိုပယ် ရှင်းတော်မူ၏။–
၇၃း၂၈ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ဘုရာသခင့်ထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍ အကျိုးရှိပါ၏။ အမှုတော်ရှိသမျှတို့ကို ကြားပြောခြင်းအလိုငှါ၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၌ ခိုလှုံလျက်နေ ပါ၏။

အခန်းကြီး (၇၄)

၇၄း၁ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုအဘယ်ကြောင့်အစဉ်စွန့်ပစ်တော်မူသနည်း။ ကိုယ်တော်ထံမှာကျက်စားသောသိုးတို့ကို အဘယ်ကြောင့်အမျက်ထွက်တော်မူသနည်း။–

၇၄း၂ ရှေးကအပိုင်ရတော်မူသော လူအစည်းအဝေးကိုင်၄င်း၊ ရွေးတော်မူသောအမွေတော်အဘို့ကိုင်၄င်း၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာဇိအုန်တောင်ကို၄င်း၊ အောက်မေ့တော်မူပါ။–

၇၄း၃ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ရန်သူသည် မတရားသဖြင့်ပြု၍၊ အမြဲသုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာအရပ်သို့ ကြွတော်မူပါ။–

၇၄း၄ ကိုယ်တော်၏လူစည်းဝေးရာအရပ်၌ ရန်သူတို့သည်အော်ဟစ်ကြပါ၏။ လက္ခဏာသက်သေတော် အရာ၌ သူတို့လက္ခဏာသက်သေတို့ကို ထားကြပါပြီ။–

၇၄း၅ လိမ္မာသောသူသည် ထူထပ်သောတောကို ပုဆိန်နှင့်ခုတ်သကဲ့သို့၊–

၇၄း၆ ယခုတွင် ဗိမာန်တော်တန်ဆာများကို ပုဆိန်၊ သံတူနှင့် တပြိုင်နက်ရိုက်ချိုးကြပါ၏။–

၇၄း၇ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို မီးရှို့ကြပါ၏။ နာမတော်ကျိန်းဝပ်ရာတဲတော်ကို မြေတိုင်အောင်ရှုတ်ချကြပါ၏။–

၇၄း၈ ဤအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုအတူ ဖျက်ဆီးကြကုန်အံ့ဟုဆို၍၊ မြေတပြင်လုံးတွင် ဘုရားသခင်၏တရားစရပ်တို့ကိုမီးရှို့ကြပါ၏။–

၇၄း၉ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်လက္ခဏာသက်သေများကိုမမြင်ရပါ။ ပရောဖက်သည်တဖန်မပေါ်မရှိပါ။ အကျွန်ုပ်တို့တွင်ကာလအပိုင်းအခြားကို သိသောသူမရှိပါ။

၇၄း၁၀ အိုဘုရားသခင်၊ ရန်သူသည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးကဲ့ရဲ့ပါလိမ့်မည်နည်း။ ရန်ဘက်ပြုသောသူသည် နာမတော်ကိုအစဉ်မထီမဲ့မြင်ပြုရပါမည်လော။–

၇၄း၁၁ လက်ျာလက်တော်ကို အဘယ်ကြောင့်ရုပ်သိမ်းတော်မူသနည်း။ ရင်ခွင်တော်ထဲကထုတ်၍ ဖျက်ဆီးတော်မူပါ။–

၇၄း၁၂ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် ရှေးကာလမှစ၍၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကို မြေအလယ်၌ပြုသော ငါတို့၏ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။–

၇၄း၁၃ ကိုယ်တော်သည်တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ပင်လယ်ကိုခွဲတော်မူပြီ။ ရေထဲမှာမိကျောင်းတို့၏ဦးခေါင်းတို့ကို ချိုးတော်မူပြီ။–

၇၄း၁၄ လဝိသန်၏ဦးခေါင်းတို့ကိုနှိပ်စက်၍ တောတွင်းသားတို့စားစရာဘို့ အပ်ပေးတော်မူပြီ။–

၇၄း၁၅ စမ်းရေနှင့်ချောင်းရေကို ပေါက်စေတော်မူပြီ။ ရေမပြတ်သောမြစ်တို့ကိုလည်း ခန်းခြောက်စေတော်မူပြီ။–

၇၄း၁၆ နေ့နှင့်ညဉ့်ကို ပိုင်တော်မူ၏။ နေ့မှစ၍ အလင်းအိမ်တို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။–

၇၄း၁၇ မြေကြီး၏အကန့်အကွက်ရှိသမျှတို့ကို၄င်း၊ နွေကာလနှင့်ဆောင်းကာလကို၄င်း၊ စီရင်တော်မူပြီ။

၇၄း၁၈ ရန်သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုကဲ့ရဲ့၍၊ လူမိုက်တို့သည် နာမတော်အား မထီမဲ့မြင်ပြုကြသည်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။–

၇၄း၁၉ ကိုယ်တော်၏ချိုးငှက်အသက်ကိုသားရဲ၌ အပ်တော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်၏ဆင်းရဲသားတို့ အစည်းအဝေးကို အစဉ်မေ့လျော့တော်မမူပါနှင့်။–

၇၄း၂၀ ပဋိညာဉ်တော်ကိုထောက်တော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာမှောင်မိုက်သောအရပ်တို့သည် လုယူညှဉ်းဆဲခြင်းနေရာသက်သက်ဖြစ်ကြပါ၏။–

၇၄း၂၁ နှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည် စိတ်ပျက်၍မသွားကြပါစေနှင့်။ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူတို့သည် နာမတော်ကိုချီးမွမ်းကြပါစေသော။–

၇၄း၂၂ အိုဘုရားသခင်၊ ထတော်မူပါ။ ကိုယ်အမှုကိုစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ မိုက်သောသူသည် ကိုယ်တော်အား အစဉ်ကဲ့ရဲ့သည်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။–

၇၄း၂၃ ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့အသံကို မေ့လျော့တော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်ကိုပုန်ကန်သောသူတို့၏ ရုန်းရင်းခတ်ခြင်းအသံသည် အစဉ်မပြတ်တိုးတက်လျက်ရှိပါ၏။

အခန်းကြီး (၇၅)

၇၅း၁ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါ၏။ နာမတော်နီးကြောင်းကို အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့သည် သက်သေခံကြသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြပါ၏။–

၇၅း၂ ချိန်းချက်သောအချိန်ကာလနှင့် ငါတွေ့ကြုံသောအခါ ဖြောင့်မတ်စွာတရားစီရင်မည်။–

၇၅း၃ မြေကြီးနှင့်မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် လှုပ်ရှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မြေကြီးတည်သောတိုင်တို့ကို ငါထောက်ခံရ၏။–

၇၅း၄ မိုက်သောအကျင့်ကိုမကျင့်ကြနှင့်ဟု မိုက်သောသူတို့အား၄င်း၊ ဦးချိုကိုမမြှောက်ကြနှင့်။–

၇၅း၅ သင်တို့၏ ဦးချိုကိုမချီးမြှောက်ကြနှင့်။ လည်ပင်းခိုင်မာလျက်မပြောကြနှင့်ဟု မတရားသောသူတို့အား၄င်း ငါပြောထား၏။–

၇၅း၆ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်အရပ်တို့တွင် အဘယ်မျှကျေးဇူးမပြုနိုင်။–

၇၅း၇ ဘုရားသခင်သည် စီရင်ပိုင်တော်မူ၏။ တယောက်ကိုနှိမ့်ချ၍၊ တယောက်ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။–

၇၅း၈ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်၌ဖလားရှိ၏။ နီသောစပျစ်ရည်ပါ၏။ ဆေးမျိုးနှင့်ရောလျက်ရှိ၏။ ထိုစပျစ်ရည်ကိုလောင်းတော်မူ၏။ အနည်အဖတ်ကိုလည်း မတရားသောမြေသားအပေါင်းတို့သည် ညှစ်၍သောက်ရကြ၏။–

၇၅း၉ ငါမူကား အစဉ်မပြတ်ချီးမွမ်း၍၊ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။–

၇၅း၁၀ မတရားသောသူတို့၏ ဦးချိုအပေါင်းကိုငါချိုးမည်။ တရားသောသူ၏ဦးချိုတို့မူကား၊ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်ရကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၇၆)

၇၆း၁ ယုဒပြည်မှာ ဘုရားသခင်ကိုသိကြ၏။ ဣသရေလတိုင်းမှာ နာမတော်သည် ကြီးမြတ်လေ၏။–
၇၆း၂ ယေရုရှလင်မြို့မှာ တဲတော်ရှိ၏။ ဇိအုန်တောင်မှာ ကျိန်းဝပ်လျက်နေတော်မူ၏။–
၇၆း၃ ထိုအရပ်၌ လေးမြှား၊ ဒိုင်းလွှား၊ ထားလက်နက်၊ စစ်အင်္ဂါတို့ကိုချိုးဖျက်တော်မူပြီ။–
၇၆း၄ သင်သည် သားရဲနေသောတောင်တို့ထက် ဘုန်းသာ၍ကြီးမြတ်ပေ၏။–
၇၆း၅ ရဲရင့်သောသူတို့သည် လုယူခြင်းကိုခံရ၍ အိပ်ပျော်ကြပြီ။ အားကြီးသောသူတစုံတယောက်မျှ မိမိလက်ကိုမတွေ့ရ။–
၇၆း၆ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ဆုံးမတော်မူသောအားဖြင့်၊ ရထားစီးသောသူနှင့် မြင်းစီးသောသူတို့သည်ကြီးစွာသောအိပ်ခြင်းဖြင့် အိပ်ပျော်ကြပါ၏။–
၇၆း၇ ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင် ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ အမျက်ထွက်တော်မူသောအခါ၊ ရှေ့တော်၌အဘယ်သူ ရပ်နေနိုင်ပါမည်နည်း။–
၇၆း၈ ဘုရားသခင်သည် နှိမ့်ချလျက်ရှိသော မြေကြီးသားအပေါင်းတို့ကိုကယ်တင်၍၊–
၇၆း၉ တရားဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါ ထတော်မူသောအခါ၊ တရားဆုံးဖြတ်သံကို ကောင်းကင်ထဲကလွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီးသည်ကြောက်၍ တိတ်ဆိတ်စွာနေပါ၏။–
၇၆း၁၀ အကယ်စင်စစ်လူတို့၏ဒေါသသည် ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းလိမ့်မည်။ ကြွင်းသောဒေါသကိုလည်း ခါးပန်းစည်းတော်မူမည်။–
၇၆း၁၁ သစ္စာဂတိပြုကြလော့။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဝတ်ကိုလည်းဖြေကြလော့။ ကိုယ်တော်၏ပတ်လည်၌ နေသောသူအပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့ရှိသေဘွယ်သော ဘုရားထံတော်သို့ လက်ဆောင်ကိုဆောင်ခဲ့ကြစေ။–
၇၆း၁၂ ထိုဘုရားသည် မင်းသားတို့၏ စိတ်ကိုနှိမ့်ချတော်မူ၏။ လောကီရှင်ဘုရင်တို့၌ ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၇၇)

၇၇း၁ ငါသည် ဘုရားသခင့်ထံသို့ အသံကိုလွှင့်၍အော်ဟစ်၏။ ဘုရားသခင့်ထံသို့အသံကိုလွှင့်၍ ဘုရားသခင်သည် ငါ့စကားကိုနားထောင်တော်မူလိမ့်မည်။–
၇၇း၂ ဘေးရောက်သည်ကာလ၌ ငါသည်ထာဝရဘုရားကို ရှာရ၏။ ညဉ့်အချိန်၌ပင် လက်ကိုဆန့်လျက်နေရ၏။ ငါ့ဝိညာဉ်သည် သက်သာခြင်းကိုငြင်းပယ်၏။–
၇၇း၃ ဘုရားသခင်ကို အောက်မေ့၍ စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိ၏။ ဆင်ခြင်၍ စိတ်ပျက်ခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။–
၇၇း၄ မျက်စိမှိတ်၍မပျော်နိုင်။ လှုပ်ရှားခြင်းရှိသောကြောင့်နှုတ်မမြွက်နိုင်။–
၇၇း၅ လွန်လေပြီးသော နေ့ရက်ကိုင်၄င်း၊ ရှေးကာလကို၎င်း အောက်မေ့၏။–
၇၇း၆ ညဉ့်အခါ၌လည်း ငါသည်ကိုယ်သီချင်းကိုဆင်ခြင်၍၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးနှင့်ဆွေးနွေးသဖြင့်၊ ငါ့ဝိညာဉ်သည် စစ်ဆေးခြင်းကိုပြု၏။–
၇၇း၇ ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်စွန့်ပစ်တော်မူမည်လော။ နောက်တဖန် ကျေးဇူးအလျှင်းမပြုဘဲ နေတော်မူမည်လော။–
၇၇း၈ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်ကုန်ပြီလော။ ဂတိတော်လည်း ကာလအစဉ်အဆက်ပျက်လိမ့်မည်လော။–
၇၇း၉ ဘုရားသခင်သည် သနားခြင်းငှါ မေ့လျော့တော်မူသလော။ အမျက်ထွက်သဖြင့် စုံမက်ခြင်းကရုဏာတော်ကို ချုပ်တည်းတော်မူသလော။
၇၇း၁၀ ထိုသို့ဆိုသော် ငါသည်ကိုယ်မိုက်ကြောင်းကို ဝန်ခံရ၏။ ဤအမှုကား၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ လက်ျာလက်တော်နှင့် ပြုပြင်တော်မူခြင်းပေတည်း။–
၇၇း၁၁ ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်တို့ကိုအောက်မေ့ပါမည်။ ရှေးကာလ၌ ကိုယ်တော်ပြုဘူးသော အံ့သြဘွယ်တို့ကိုအောက်မေ့ပါမည်။–
၇၇း၁၂ ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုဆင်ခြင်၍ စီရင်တော်မူသောအရာတို့ကို မြွတ်ဆိုပါမည်။–
၇၇း၁၃ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏လမ်းသည် သန့်ရှင်းခြင်းနှင့်ယှဉ်ပါ၏၊ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ အဘယ်မည်သောဘုရားသည်ကြီးမြတ်သနည်း။–
၇၇း၁၄ ကိုယ်တော်သည် အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုတတ်သောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ လူမျိုးတို့တွင် တန်ခိုးတော်ကိုပြတော်မူပြီ။–
၇၇း၁၅ ကိုယ်တော်၏လူတည်းဟူသော ယာကုပ်နှင့်ယောသပ်၏အမျိုးကို လက်ရုံးတော်နှင့်ကယ်နှုတ်တော်မူပြီ။–
၇၇း၁၆ အိုဘုရားသခင်၊ ရေတို့သည်ကိုယ်တော်ကို မြင်ကြပါ၏။ ရေတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်၍ ကြောက်ရွံ့ကြပါ၏။ ရေနက်နဲရာအရပ်တို့လည်း လှုပ်ရှားကြ ပါ၏။–
၇၇း၁၇ မိုဃ်းတိမ်တို့သည် ရေကိုသွန်းလောင်း၍ မိုဃ်းကောင်းကင်တို့သည်း အသံဗလံပြုကြပါ၏။ ကိုယ်တော်၏မြှားတို့သည် အရပ်ရပ်သို့ရောက်ကြပါ၏။–
၇၇း၁၈ ကိုယ်တော်၏မိုဃ်းကြိုးသံသည် လေဘွေ၌ပါ၍၊ လျှပ်စစ်ပြက်သဖြင့်၊ လောကကိုလင်းစေပါ၏။ မြေကြီးသည်လည်းတုန်လှုပ်ပါ၏။–
၇၇း၁၉ ကိုယ်တော်သည် သမုဒ္ဒရာ၌ကြွတော်မူ၍၊ လမ်းခရီးတော်သည် ကျယ်ဝန်းသောရေတွင်ရှိသဖြင့်၊ ခြေတော်ရာတို့သည် မထင်ရှားကြပါ။–
၇၇း၂၀ မောရှေနှင့်အာရုန်တို့လက်ဖြင့် ကိုယ်တော်၏လူများတို့ကို သိုးစုကဲ့သို့ပို့ဆောင်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၇၈)

၇၈း၁ ငါ၏လူများတို့၊ ငါ့တရားကိုနာကြလော့။ ငါမြွက်သောစကားကို နားထောင်ကြလော့။–
၇၈း၂ ပုံစကားကိုငါမြွက်ဆို၍၊ ရှေးကာလ၏ နက်နဲသောအရာများကို ဘော်ပြပေအံ့။–
၇၈း၃ ဘိုးဘေးတို့သည်ပြော၍ ငါတို့သည်ကြားသိရသော ထိုအရာများကို၊–
၇၈း၄ သားမြေးတို့မှမဝှက်မထား။ ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်နှင့်တန်ခိုးတော်ကို၄င်း၊ ပြုတော်မူသော အံ့သြဘွယ်အမှုတို့ကို၎င်း၊ ဖြစ်လတံ့သောသူတို့ အားဘော်ပြကြမည်။

၇၈း၅ အကြောင်းမူကား၊ ယာကုပ်အမျိုး၌သက်သေတရားကိုစီရင်၍ ဣသရေလအမျိုး၌ ပညတ် တရားကို ထားတော်မူ၏။–
၇၈း၆ သဘောမဖြောင့်၊
၇၈း၇ ဘုရားသခင်၌ စိတ်ဝိညာဉ်အမြဲ မဆည်းကပ်သောအမျိုး၊
၇၈း၈ ငြင်းဆန်၍ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးတည်းဟူသော ဘိုးဘေးတို့ကဲ့သို့ သားမြေးတို့သည်မဖြစ်၊ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်တို့ကိုမမေ့၊ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကိုးစား၍၊ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်စေခြင်းငှါ၊ ထိုတရားတို့ကို ဘိုးဘေးတို့သည်သားတို့အားပြသ၍ ဖြစ်လတံ့သောအမျိုးတည်းဟူသော၊ ဘွားမြင်လတံ့သော သားတို့သည်သိနားလည်၍ နောက်တဖန် မြေးမြစ်တို့အား ပြသကြမည်အကြောင်း ပညတ်ထားတော်မူပြီ။
၇၈း၉ ဧဖရိမ်အမျိုးသားတို့သည် လေးလက်နက်ကိုစွဲကိုင်သော်လည်း၊ စစ်တိုက်သောအခါ နောက်သို့ လှည့်ကြပါသည်တကား။–
၇၈း၁၀ ဘုရားသခင်၏ သစ္စာတော်ကိုမစောင့်။ တရားတော်လမ်း၌ သွားခြင်းငှါအလိုမရှိကြ။–
၇၈း၁၁ အမှုတော်တို့ကိုငှ်း၊ ပြတော်မူသော အံ့သြဘွယ်တို့ကိုငှ်း မေ့လျော့ကြ၏။–
၇၈း၁၂ အဲဂုတ္တုပြည်၊ ဇောနအရပ်တွင် သူတို့အဘများ မျက်မှောက်၌ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။–
၇၈း၁၃ ပင်လယ်ကိုခွဲ၍သူတို့ကိုရှောက်သွားစေတော်မူ၏။ ရေများကိုစုပုံ၍ထားတော်မူ၏။–
၇၈း၁၄ နေ့အချိန်၌ကား၊ မိုဃ်းတိမ်ဖြင့်ငှ်း၊ ညဥ့်အချိန်၌ကား၊ တညဥ့်လုံး မီးအလင်းဖြင့်ငှ်း သူတို့ကို လမ်းပြတော်မူ၏။–
၇၈း၁၅ တော၌ကျောက်တို့ကိုဖေါက်၍၊ ပင်လယ်ရေကဲ့သို့ များစွာသောရေကို သူတို့အားတိုက်တော်မူ၏။–
၇၈း၁၆ ကျောက်ထဲက စီးသောရေကိုထွက်စေ၍၊ မြစ်ရေကဲ့သို့ ရေများကိုစီးစေတော်မူ၏။
၇၈း၁၇ ထိုသူတို့မူကား၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားကို တော၌ပုန်ကန်သောအားဖြင့် တိုး၍ပြစ်မှားကြ၏။–
၇၈း၁၈ မိမိတို့အလိုအလျောက် အစာကိုတောင်း၍ စိတ်နှလုံးထဲမှာ ဘုရားသခင်ကိုစုံစမ်းကြ၏။–
၇၈း၁၉ ဘုရားသခင်သည်တော၌ စားပွဲကိုပြင်ဆင်နိုင်သလော။–
၇၈း၂၀ ကြည့်ကြလော့။ ကျောက်ကိုရိုက်တော်မူသဖြင့်၊ ရေထွက်၍ မြစ်ရေကဲ့သို့စီးလေ၏။ မုန့်ကိုလည်း ပေးနိုင်သလော။ မိမိလူတို့အဘို့ အမဲသားကိုပြင်ဆင် နိုင်သလောဟု ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလျက် ပြောဆိုကြ၏။
၇၈း၂၁ ထိုစကားကို ထာဝရဘုရားသည် ကြား၍အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ ယာကုပ်အမျိုး၌မီးလောင်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ဒေါသမီးတက်လေ၏။–
၇၈း၂၂–၂၅ အကြောင်းမူကား၊ အထက်မိုဃ်းတိမ်တို့ကိုမှာထားလျက်၊ ကောင်းကင်တံခါးတို့ကိုဖွင့်၍၊ သူတို့စားစရာ ဘို့မန္နကိုမိုဃ်းရွာစေသဖြင့်၊ ကောင်းကင် ဆန်စပါးကို ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ကြီးမြတ်သောသူတို့၏ အစာကိုသုံးဆောင်၍၊ ဝပြောစွာစားကြမည်အကြောင်း ပြုတော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုမယုံကြည်။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို မကိုးစားဘဲနေကြ၏။–
၇၈း၂၆ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ အရှေ့လေကိုပယ်၍၊ အားကြီးသောတောင်လေကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊–
၇၈း၂၇ သူတို့အပေါ်သို့ အမဲသားကို မြေမှုန့်နှင့်အမျှ ပျံတတ်သောငှက်တို့ကို သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ၊ မိုဃ်းရွာစေလျက်၊–
၇၈း၂၈ သူတို့တပ်ချ၍ နေရာအရပ်ပတ်လည်၌ ကျစေတော်မူ၏။–
၇၈း၂၉ ထိုသို့သူတို့အလိုရှိသည်အတိုင်းပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည်ဝပြောစွာစားရကြ၏။–
၇၈း၃၀ သူတို့တပ်မက်သောအစာကို မရောင့်ရဲမှီစားကြစဉ်တွင်၊–
၇၈း၃၁ ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်သည် သက်ရောက်သဖြင့်၊ ကျန်းမာသောသူတို့ကိုကွပ်မျက်၍၊ ဣသရေလလူပျိုတို့ကို လှဲချတော်မူ၏။
၇၈း၃၂ ထိုအမှုအလုံးစုံတို့နှင့် ဣသရေလလူတို့သည် တွေ့ကြုံရသော်လည်း၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကြောင့် ယုံကြည်ခြင်းမရှိ။ ပြစ်မှားလျက် နေကြသေး၏။–
၇၈း၃၃ ထိုကြောင့် သူတို့နေ့ရက်ကာလကို အချည်းနှီးလွန်စေ၍၊ သူတို့နှစ်များကိုဘေးဥပဒ်တွင်မြှုပ်တော်မူ၏။–
၇၈း၃၄ သူတို့ကို ကွပ်မျက်တော်မူသောအခါ ကိုယ်တော်ကိုရှာကြ၏။ ပြန်လာ၍ ကိုယ်တော်ကိုလိုက်ရှာကြ၏။–
၇၈း၃၅ ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏ကျောက်၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည် သူတို့ကိုကယ်တင်သော အရှင်ဖြစ်တော်မူသည်ကို ထိုအခါ သတိရကြ၏။–
၇၈း၃၆ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကိုနှုတ်ဖြင့်ချော့မော့၍၊ လျှာဖြင့်လည်း မုသာစကားကိုလျှောက်ဆိုကြ၏။–
၇၈း၃၇ သူတို့စိတ်သဘောမူကား၊ ရှေ့တော်၌မဖြောင့်၊ သစ္စာတော်ကိုမစောင့်ဘဲနေကြ၏။–
၇၈း၃၈ ကိုယ်တော်မူကား၊ ကရုဏာစိတ်ရှိ၍ သူတို့ကိုမဖျက်ဆီးဘဲ အပြစ်လွှတ်တော်မူ၏။ ကြိမ်ဖန်များစွာစိတ်တော်ပြေ၍၊ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်တော်မမူ။–
၇၈း၃၉ သူတို့သည် အသားဖြစ်ကြောင်းကိုငှ်း၊ စုတေ့၍နောက်တဖန် မလာတတ်သောဝိညာဉ်ဖြစ်ကြောင်းကိုငှ်း အောက်မေ့တော်မူ၏။
၇၈း၄၀ သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို တော၌ပုန်ကန်၍ လူဆိတ်ညံရာအရပ်၌ စိတ်တော်နာဘွယ်သော အကြောင်းကိုကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုကြပါသည်တကား။–
၇၈း၄၁ ဘုရားသခင်ကို အဖန်ဖန်စုံစမ်း၍ ဣသရေလအမျိုး၌ သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရားကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုကြပါသည်တကား။–
၇၈း၄၂ တန်ခိုးတော်ကိုငှ်း၊ ဒုက္ခထဲကကယ်လွှတ်တော်မူသော နေ့ရက်ကာလကိုငှ်း မအောက်မေ့ကြ။–
၇၈း၄၃ အဲဂုတ္တုပြည်၌ လက္ခဏာသက်သေတော်တို့ကိုငှ်း၊ ဇောနအရပ်၌ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုငှ်း ပြုတော် မူ၏။–
၇၈း၄၄ ထိုပြည်သားတို့သည် ရေမသောက်ရမည်အကြောင်း၊ သူတို့မြစ်ရေ၊ စမ်းရေများကို သွေးဖြစ်စေတော် မူ၏။–
၇၈း၄၅ သူတို့ကို ကိုက်စားတတ်သော ယင်ရဲတို့ကိုငှ်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောဘားတို့ကိုငှ်း စေလွှတ်တော်မူ၏။–
၇၈း၄၆ သူတို့၏မြေအသီးအနှံကို ခါသိလကျိုင်းတို့အားငှ်း၊ သူတို့လုပ်၍ရသောဥစ္စာကို အရာဘကျိုင်းတို့အားငှ်း ပေးတော်မူ၏။–
၇၈း၄၇ သူတို့စပျစ်နွယ်ပင်များကို မိုဃ်းသီးဖြင့်ငှ်း၊ သူတို့သဖန်းပင်များကို နှင်းခဲဖြင့်ငှ်းဖျက်ဆီးတော်မူ၏။–
၇၈း၄၈ သူတို့၏သိုးနွားများကို မိုဃ်းသီး၌ငှ်း၊ ပြုစုသောတိရစ္ဆာန်များကိုမီး၌ငှ်း အပ်တော်မူ၏။–
၇၈း၄၉ အမျက်တော်အရှိန်အားဖြင့် သူတို့၌ဆိုးသောတမန်တို့ကို စေလွှတ်၍ လွှမ်းမိုးခြင်း၊ ဒဏ်ခတ်ခြင်း၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းအမှုကိုဖြစ်စေတော်မူ၏။–
၇၈း၅၀ အမျက်တော်ဘို့ လမ်းကိုပြင်ဆင်တော်မူ၏။ သူတို့အသက်ကိုမနှမြော၊ သေစေခြင်းငှါ ကာလနာသို့အပ်နှံသဖြင့်၊–
၇၈း၅၁ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သားဦးအပေါင်းတို့ကိုငှ်း၊ ဟာမသားတို့နေရာအရပ်၌ အထွဋ်အမြတ်များကိုငှ်း ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။–
၇၈း၅၂ မိမိလူများကိုကား၊ သိုးကဲ့သို့ထွက်စေ၍၊ တော၌သူတို့ကို သိုးစုကဲ့သို့ဆောင်တော်မူ၏။–
၇၈း၅၃ ဘေးနှင့်ကင်းလွတ်အောင်ဆောင်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည်မကြောက်ရကြ။ ရန်သူတို့ကိုကား ပင်လယ်ရေသည်လွှမ်းလေ၏။–

၇၈း၅၄ သန့်ရှင်းသောပြည်တော်စွန်းတိုင်အောင်၄င်း၊ လက်ျာလက်တော်အားဖြင့် အပိုင်ရတော်မူသော ဤတောင်သို့၄င်း၊ သူတို့ကိုပို့ဆောင်တော်မူ၏။–
၇၈း၅၅ သူတို့ရှေ့မှာလည်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကိုနှင်ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးအနွယ် အသီးအသီးတို့သည် အမွေခံရသောမြေကို တာထိုး၍ ပိုင်းခြားလျက်နေရာချတော်မူ၏။
၇၈း၅၆ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည်အမြင့်ဆုံးသောဘုရားကို စုံစမ်း၍ပုန်ကန်ကြ၏။ သက်သေခံတော်မူချက်များကို မစောင့်ဘဲ၊–
၇၈း၅၇ ဘိုးဘေးများကဲ့သို့ ဖောက်ပြန်၍သစ္စာကိုဖျက်ကြ၏။ လိမ်တတ်သောလေကဲ့သို့ လမ်းလွဲကြ၏။–
၇၈း၅၈ သူတို့သည် မြင့်သောအရပ်များအားဖြင့်၊ အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်၍၊ ရုပ်တုများအားဖြင့်လည်း စိတ်တော်ကို ချုပ်ချယ်နှောင့်ရှက်ကြ၏။–
၇၈း၅၉ ဘုရားသခင်သည်ကြားသိတော်မူလျှင်၊ အမျက်တော်ထွက်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အလွန်ရွံရှာသဖြင့်၊–
၇၈း၆၀ ရှိလောတဲတော်တည်းဟူသော၊ လူတို့တွင် နေရာချတော်မူသောအရပ်ကိုစွန့်တော်မူ၏။–
၇၈း၆၁ တန်ခိုးတော်ကို သိမ်းသွားစေခြင်းငှါ၄င်း၊ ဘုန်းတော်ကိုရန်သူတို့လက်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၄င်း စီရင်တော်မူ၏။–
၇၈း၆၂ မိမိလူတို့ကိုလည်း ထားဘေး၌အပ်၍၊ အမွေတော်ကိုအမျက်ထွက်တော်မူ၏။–
၇၈း၆၃ လုလင်ပျိုတို့သည် မီးလောင်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ အပျိုတို့သည်မင်္ဂလာမဆောင်ရကြ။–
၇၈း၆၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ထားဘေးဖြင့် ဆုံးသော်လည်း၊ မုတ်ဆိုးမတို့သည် မြည်းတမ်းခြင်းကိုမပြုရကြ။
၇၈း၆၅ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် အိပ်ပျော်ပြီးသောသူကဲ့သို့၄င်း၊ စပျစ်ရည်ကြောင့် ငြိမ်ပြီးသော သူရဲကဲ့သို့၄င်း နိုးတော်မူ၏။–
၇၈း၆၆ ရန်သူတို့ကိုဒဏ်ခတ်၍လှန်သဖြင့်၊ အစဉ်အမြဲအရှက်ကွဲစေတော်မူ၏။–
၇၈း၆၇ သို့ရာတွင်၊ ယောသပ်၏တဲတော်ကို ငြင်းပယ်၍ ဧဖရိမ်အမျိုးကိုရွေးတော်မမူ။–
၇၈း၆၈ ယုဒအမျိုးကို၄င်း၊ ချစ်တော်မူသောဇိအုန်တောင်ကို၄င်း ရွေးတော်မူ၏။
၇၈း၆၉ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကိုအထွဋ်ကဲ့သို့ တည်ဆောက်၍၊ မြေကြီးကဲ့သို့အစဉ်မြဲစေတော်မူ၏။–
၇၈း၇၀ ကျွန်တော်မျိုးဒါဝိဒ်ကို သိုးခြံများထဲကရွေးယူတော်မူ၏။–
၇၈း၇၁ သားငယ်ရှိသောသိုးမတို့ကို ထိန်းခြင်းအမှုမှနုတ်၍၊ မိမိလူတည်းဟူသောယာကုပ်အမျိုးသား၊ အမွေတော်တည်းဟူသော ဣသရေလလူတို့ကို ကျွေးမွေး စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူ၏။–
၇၈း၇၂ ထိုသူသည် ဖြောင့်သောသဘောရှိသည်အတိုင်းကျွေးမွေး၍၊ လိမ္မာသောလက်နှင့်ပို့ဆောင်လေ၏။

အခန်းကြီး (၇၉)

၇၉း၁ အိုဘုရားသခင်၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် အမွေတော်ထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဖြိုဖျက်ကြပါပြီ။–
၇၉း၂ ကိုယ်တော်၏ကျွန်အသေကောင်တို့ကို မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့အား၄င်း၊ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူတို့အသားကို တောသားရဲတို့အား၄င်း ကျွေးကြပါပြီ။–
၇၉း၃ သူတို့အသွေးကိုလည်းရေကဲ့သို့ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်လည်၌သွန်ကြ၍၊ သင်္ဂြိုဟ်သောသူလည်းမရှိပါ။–
၇၉း၄ အကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်နီးချင်းများကဲ့ရဲ့ရာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌နေသော သူများပြက်ယယ်ပြု၍ အရှက်ခွဲရာဖြစ်ကြပါ၏။
၇၉း၅ အိုထာဝရဘုရား၊ အမျက်တော်သည် အလျှင်းမငြိမ်းဘဲ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ထွက်ပါမည်နည်း။ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး စိတ်တော်သည်မပြေ၊ မီးကဲ့သို့လောင်ပါမည်နည်း။–
၇၉း၆ ကိုယ်တော်ကိုမသိသော တပါးအမျိုးသားတို့အပေါ်သို့၄င်း၊ နာမတော်ကိုပဌနာမပြုသော တိုင်းနိုင်ငံသားတို့အပေါ်သို့၄င်း အမျက်တော်ကို သွန်းလောင်း တော်မူပါ။–
၇၉း၇ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ယာကုပ်အမျိုးကိုကိုက်စား၍၊ သူ၏နေရာကိုလည်း သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြပါပြီ။–
၇၉း၈ ရှေးကပြစ်မှားမိသောအပြစ်များကို အကျွန်ုပ်တို့၌မှတ်တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်နှိမ့်ချလျက်ရှိပါသည်ဖြစ်၍၊ ကရုဏာတော်သည် အလျင် အမြန်ကူမပါစေသော။–
၇၉း၉ ကယ်တင်တော်မူသောဘုရား၊ နာမတော်၏ဂုဏ်ကိုထောက်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကိုမစတော်မူပါ။ နာမတော်အတွက်ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုနုတ်ယူ၍ အပြစ် များကိုဖြေရှင်းတော်မူပါ။–
၇၉း၁၀ သူတို့၏ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုတပါးအမျိုးသားတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုရကြပါမည်နည်း။ သွန်ပြီးသောကျွန်တော်မျိုး၏ အသွေး ဘက်မှာ တရားစီရင်တော်မူသော အကြောင်းသည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် အကျွန်ုပ်တို့မျက်မှောက်၌ထင်ရှားပါစေသော။–
၇၉း၁၁ အချုပ်ခံရသော သူ၏ညည်းတွားသံကို နားထောင်တော်မူပါ။ သေရသောသူတို့ကို လက်ရုံးတော်တန်ခိုးကြီးသည်နှင့်အညီ ချမ်းသာပေးတော်မူပါ။–
၇၉း၁၂ အကျွန်ုပ်တို့အိမ်နီးချင်းတို့သည် ကိုယ်တော်အားကဲ့ရဲ့ခြင်းအပြစ်ကို သူတို့ရင်ခွင်ထဲသို့ ခုနစ်ဆတိုင်အောင်ဆပ်ပေးတော်မူပါဘုရား။–
၇၉း၁၃ သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ထံ၌ ကျက်စားသောသိုးစုတည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏လူအကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုအစဉ်မပြတ်ချီးမွမ်း၍၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မဆက်ဖြစ်လတံ့သော သူတို့အားဘော်ပြကြပါမည်။

အခန်းကြီး (၈၀)

၈၀း၁ သိုးစုကိုပို့ဆောင်သကဲ့သို့ ယောသပ်အမျိုးကိုပို့ဆောင်တော်မူသော ဣသရေလသိုးထိန်းကြီး၊ နားထောင်တော်မူပါ။ ခေရုဗိမ်တွင်ကျိန်းဝပ်တော်မူ သောဘုရား၊ ရောင်ခြည်တော်ကို လွှတ်တော်မူပါ။–
၈၀း၂ ဧဖရိမ်အမျိုး၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတို့ရှေ့မှာ တန်ခိုးတော်ကိုနှိုးဆော်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ ကြွတော်မူပါ။–
၈၀း၃ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုပြောင်းလဲစေ၍၊ မျက်နှာတော်အလင်းကိုပြတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက် ကြပါလိမ့်မည်။–

၈၀း၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့ပြုသော ပဌနာစကားကိုအဘယ်မျှကာလပတ်လုံး အမျက်ထွက်တော်မူမည်နည်း။–
၈၀း၅ သူတို့ကို မျက်ရည်မုန့်နှင့်ကျွေး၍၊ မျက်ရည်ကိုလည်း ကြွယ်ဝစွာတိုက်တော်မူ၏။–
၈၀း၆ အနီးအပါး၌ နေသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့အတွက် ငြင်းခုံကြပါ၏။ ရန်သူတို့သည်လည်း ဝါကြွား၍အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြက်ယယ်ပြုကြပါ၏။–
၈၀း၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုပြောင်းလဲစေ၍၊ မျက်နှာတော်အလင်းကို ပြတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်း သို့ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။
၈၀း၈ ကိုယ်တော်သည် စပျစ်နွယ်ပင်ကို အဲဂုတ္တုပြည်ကဆောင်ခဲ့၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကို နှင်ထုတ်ပြီးမှစိုက်ပျိုးတော်မူ၏။–
၈၀း၉ သူ၏နေရာကိုပြုပြင်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည်အမြစ်ကျ၍ တပြည်လုံးကိုနှံ့ပြားပါ၏။–
၈၀း၁၀ သူ၏အရိပ်သည် တောင်တို့ကိုဌင်း၊ အခက်အလက်တို့သည် အမြင့်ဆုံးသောအာရဇ်ပင်တို့ကိုဌင်း လွှမ်းမိုးကြပါ၏။–
၈၀း၁၁ သူသည် အခက်အလက်တို့ကို ပင်လယ်တိုင်အောင်၎င်း၊ အညွန့်တို့ကိုမြစ်ကြီးတိုင်အောင်၎င်း ပြန့်ပွားစေပါ၏။
၈၀း၁၂ ယခုမူကား၊ လမ်း၌ရှောက်သွားသောသူအပေါင်းတို့သည် ဆွတ်စေခြင်းငှါ၊ သူ၏ခြံကို အဘယ်ကြောင့်ချိုးဖျက်တော်မူသနည်း။–
၈၀း၁၃ တောဝက်သည် ထိုအပင်ကိုကိုက်ခဲ၍၊ တောသားရဲသည်လည်းစားပါ၏။–
၈၀း၁၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်၊ တဖန်ကြွလာတော်မူမည်အကြောင်းတောင်းပန်ပါ၏။ ကောင်းကင်ကကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ထိုစပျစ်နွယ်ပင်ကို အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူပါ။–
၈၀း၁၅ လက်ျာလက်တော်နှင့် စိုက်ပျိုးသောအပင်၊ ကိုယ်တော်အဘို့ ခိုင်မာစေတော်မူသောပျိုးပင်ကို ကွယ်ကာတော်မူပါ။–
၈၀း၁၆ မီးရှို့ပါပြီ။ ခုတ်လှဲပါပြီ။ မျက်နှာတော်ဖြင့် ဆုံးမခြင်းကိုခံရသော သူတို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရကြပါ၏။–
၈၀း၁၇ လက်ျာလက်တော်နှင့်ဆိုင်သောလူ၊ ကိုယ်တော်အဘို့ခိုင်မာစေတော်မူသော လူသား၏အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်ပါစေသော။–
၈၀း၁၈ သို့ပြုလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ထံမှမဆုတ်ရကြပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုအသက်ရှင်စေတော်မူပါ။ နာမတော်ကိုပဌနာပြုကြပါမည်။–
၈၀း၁၉ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုပြောင်းလဲစေ၍၊ မျက်နှာတော်အလင်းကို ပြတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၈၁)

၈၁း၁ ငါတို့အစွမ်းသတ္တိတည်းဟူသော ဘုရားသခင်အား ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြလော့။ ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင်အား ကျူးဧသောအသံကို ပြုကြလော့။–
၈၁း၂ တုရိယာမျိုးကိုဆောင်ကြ။ ပတ်သာကို၎င်း၊ သာယာသောစောင်းနှင့်တယောကို၎င်းယူခဲ့ကြ၊–
၈၁း၃ လဆန်းနေ့၊ လပြည့်နေ့၊ ပွဲသဘင်နေ့၌တံပိုးမှုတ်ကြ။–
၈၁း၄ ထိုသို့ဣသရေလအမျိုး၌ထုံးဖွဲ့၍၊ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်သည် ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။–
၈၁း၅ နားမလည်သောစကားကို ကြားရာအရပ်၊ အဲဂုတ္တုပြည်တဘက်၌ ကြွသွားတော်မူသောအခါ၊ ယောသပ်အမျိုး၌ ထိုသို့သောသက်သေခံချက်ကို စီရင်တော်မူ၏။–
၈၁း၆ ငါသည် သူ၏ပခုံးကိုဝန်နှင့်လွတ်စေ၏။ သူ၏လက်ကိုလည်း တင်ခြင်းတို့အထဲကနှုတ်ယူ၏။–
၈၁း၇ သင်သည် ဒုက္ခကိုခံရသောအခါ၊ ငါ့ကိုခေါ်၍ ငါသည်ချမ်းသာပေး၏။ မထင်ရှားသော မိုဃ်းကြိုးနေရာ၌ငါပြန်ပြော၏။ မေရိဘရေနားမှာ သင့်ကို ငါစုံးစမ်း၏။–
၈၁း၈ ငါ၏လူစု၊ နားထောင်လော့။ ငါမှာထားမည်။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည် ငါ့စကားကို နားထောင်ပါစေသော။–
၈၁း၉ သင်၌ တပါးအမျိုး၏ဘုရားမရှိရ။ တကျွန်းတနိုင်ငံဘုရားကိုမကိုးကွယ်ရ။–
၈၁း၁၀ ငါသည် သင့်ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့ပြီးသော သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်၏နှုတ်ကိုကျယ်ကျယ်ဖွင့်လော့။ ဝပြောစွာ ကျွေးမည်။–
၈၁း၁၁ ငါ၏လူများမူကား၊ ငါ့စကားကို နားမထောင်ကြ။ ဣသရေလအမျိုးသည် ငါ့ကိုအလိုမရှိကြပါတကား။–
၈၁း၁၂ ငါသည်လည်း ထိုသူတို့ကို သူတို့နှလုံးခိုင်မာခြင်း၌အပ်၍၊ သူတို့သည် မိမိတို့အလိုသို့လိုက်ကြ၏။
၈၁း၁၃ ငါ၏လူစုသည် ငါ့စကားကို နားထောင်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ငါ့လမ်း၌လိုက်ပါစေသော။–
၈၁း၁၄ လိုက်လျှင် ငါသည် သူတို့ရန်သူများကို အလျင်အမြန်နှိပ်စက်၍၊ ရန်ဘက်ပြုသော သူတို့ကိုဒဏ်ခတ်မည်။–
၈၁း၁၅ ထာဝရဘုရားကို မုန်းသောသူတို့သည် တောင်းပန်ခြင်းကိုပြု၍၊ ငါ၏လူတို့သည်လည်း၊ အစဉ်အမြဲတည်ရသော အခွင့်ရှိကြလိမ့်မည်။–
၈၁း၁၆ အကောင်းဆုံးသော ဆန်စပါးနှင့်ငါကျွေးမည်။ ကျောက်ထဲကထွက်သော ပျားရည်နှင့်လည်းဝပြောစေမည်။

အခန်းကြီး (၈၂)

၈၂း၁ ဘုရားသခင်သည် ဘုရားတို့၏ပရိသတ်၌ ရပ်လျက်နေတော်မူ၍၊ ဘုရားတို့အလယ်၌စီရင်တော်မူ၏။
၈၂း၂ သင်တို့သည် မတရားသော သူတို့၏မျက်နှာကိုထောက်၍၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး မတရားသဖြင့်စီရင်ကြမည်နည်း။–
၈၂း၃ ဆင်းရဲသောသူနှင့် မိဘမရှိသောသူတို့ကို စောင့်မကြလော့။ ငြိုငြင်သောသူနှင့် ငတ်မွတ်သောသူတို့ဘက်၌ တရားစီရင်ကြလော့။–
၈၂း၄ ဆင်းရဲသောသူနှင့် ငတ်မွတ်သောသူတို့ကို မတရားသောသူ၏လက်မှ ကယ်နှုတ်ကြလော့။–

၈၂း၅ သူတို့သည် မသိ၊ နားမလည်ကြ။ မှောင်မိုက်၌ကျင်လည်ကြ၏။ မြေကြီးတိုက်မြစ် အပေါင်းတို့သည်လှုပ်ရှားလျက်ရှိကြ၏။–
၈၂း၆ သင်တို့သည် ဘုရားဖြစ်ကြ၏။ ရှိသမျှတို့သည် အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ သားဖြစ်ကြ၏ဟု ငါဆိုသတည်း။–
၈၂း၇ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် လူကဲ့သို့သေ၍၊ အခြားသောမင်းကဲ့သို့ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။
၈၂း၈ အိုဘုရားသခင်၊ ထ၍မြေကြီးကို တရားစီရင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည် လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို အပိုင်ရတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၈၃)

၈၃း၁ အိုဘုရားသခင်၊ တိတ်ဆိတ်စွာ နေတော်မမူပါနှင့်။ အိုဘုရားသခင်၊ အမိန့်တော်မရှိဘဲ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတော်မမူပါနှင့်။–
၈၃း၂ ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့သည် ရုန်းရင်းခတ်ပြုကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို မုန်းသောသူတို့သည် ထကြပါ၏။–
၈၃း၃ ကိုယ်တော်၏ လူစုတဘက်၌ ပရိယာယ်ကိုကြံ၍၊ ကိုယ်တော်ကွယ်ကာတော်မူသော သူတို့တဘက်၌တိုင်ပင်ကြပါ၏။–
၈၃း၄ ဣသရေလ၏နာမကို နောက်တဖန်အောက်မေ့စရာမရှိစေခြင်းငှါလာကြ၊ သူတို့အမျိုးကို ပယ်ဖြတ်ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုကြပါ၏။–
၈၃း၅ သဘောတညီတညွတ်တည်းတိုင်ပင်၍၊ ကိုယ်တော်တဘက်၌ အချင်းချင်းသင်းဖွဲ့သောသူဟူမူကား၊–
၈၃း၆ ဒေးပြည်၌နေသော၊ ဣရှမေလအမျိုးသား၊ မောဘပြည်သား၊ ဟာဂရပြည်သား၊–
၈၃း၇ ဂေဗလပြည်သား၊ အမ္မုန်ပြည်သား၊ အာမလက်ပြည်သား၊ တုရုမြို့သားနှင့်တကွ ဖိလိတ္တိအမျိုးသားတို့သည် သင်းဖွဲ့ကြပါ၏။–
၈၃း၈ အာရှုရိအမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ဝိုင်း၍လောတအမျိုးသားတို့ဘက်သို့ဝင်ကြပါ၏။
၈၃း၉ မိဒျန်အမျိုးကိုင်း၊ ခိရှုန်ချောင်းနားမှာ သိသရမင်းနှင့် ယာဘိန်မင်းကိုင်းပြုသကဲ့သို့ သူတို့ကိုပြုတော်မူပါ။–
၈၃း၁၀ ထိုသူတို့သည် အင်္ဒေါရအရပ်၌ဆုံးရှုံး၍၊ မြေပေါ်မှာနောက်ချေးကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါ၏။–
၈၃း၁၁ ငါတို့သည်ဘုရားသခင်၏အိမ်များကို ကိုယ်ဘို့သိမ်းယူကြကုန်အံ့ဟုဆိုသော
၈၃း၁၂ ဩရဘမင်းနှင့် ဇေဘမင်းကဲ့သို့၊ ဤသူတို့၏မှူးမတ်များကိုင်း၊ ဇေဘဟမင်းနှင့်ဇာလမုန္နမင်းကဲ့သို့ ဤသူတို့၏မင်းသားအပေါင်းကိုင်း ဖြစ်စေတော်မူပါ။–
၈၃း၁၃ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ လေဘွေ၌ပါသွားသော အမှိုက်ကဲ့သို့င်း၊ လေတိုက်၍လွင့်သောဖွဲကဲ့သို့င်း သူတို့ကိုဖြစ်စေတော်မူပါ။–
၈၃း၁၄ တောကို မီးရှို့သကဲ့သို့င်း၊ တောင်ပေါ်မှာ မီးလောင်သကဲ့သို့င်း၊–
၈၃း၁၅ ထိုနည်းတူ၊ မိုယ်းသက်မုန်တိုင်းတော်အားဖြင့် သူတို့ကို ညှင်းဆဲ၍၊ ပြင်းစွာသော လေတော်အားဖြင့် ချောက်လှန့်တော်မူပါ။–
၈၃း၁၆ အိုထာဝရဘုရား၊ သူတို့မျက်နှာကိုရှက်စေတော်မူ၍ သူတို့သည်နာမတော်ကိုရှာကြပါစေသော။–
၈၃း၁၇ စိတ်ပျက်၍အစဉ်ပင်ပန်းခြင်းရှိကြပါစေသော။ အရှက်ကွဲ၍ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ကြပါစေသော။–
၈၃း၁၈ ထာဝရဘုရားဟူ၍ နာမတော်ရှိသော ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင်၊ မြေကြီးတပြင်လုံးအပေါ်မှာ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားဖြစ်တော်မူကြောင်း ကို သိကြ ပါစေသော။

အခန်းကြီး (၈၄)

၈၄း၁ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ်ဌာနတို့သည် အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ဖြစ်ပါသည်တကား၊–
၈၄း၂ ထာဝရဘုရား၏ တန်တိုင်းတော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည်တသ၍ အားလျော့လျက်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်နှလုံးနှင့် ကိုယ်ခန္ဓာသည် အသက်ရှင်တော်မူ သော ဘုရားသခင်ကိုအလိုရှိ၍ ကြွေးကြော်ပါ၏။–
၈၄း၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ရှင်ဘုရင်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ အကယ်စင်စစ်ယဇ်ပလ္လင်တော်တို့အနားမှာ စာငှက် သည် နေရာအရပ်ကိုင်း၊ ဇရက်သည်လည်း သားငယ်မွေးစရာ အသိုက်ကိုင်းတွေ့ရပါ၏။–
၈၄း၄ အိမ်တော်၌ နေသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို အစဉ်ချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။–
၈၄း၅ ကိုယ်တော်ကို အားပြုသောသူသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။ ထိုသို့သောသူတို့သည် လမ်းခရီးတော်တို့ကို နှလုံးသွင်းတတ်ကြပါ၏။–
၈၄း၆ သူတို့သည် ဗာကာလွင်ပြင်၌ ရှောက်သွားစဉ်၊ ထိုလွင်ပြင်ကို စမ်းရေထွက်ရာအရပ်ဖြစ်စေကြပါ၏။ အရင်မိုယ်းရေလည်း မင်္ဂလာများနှင့် လွှမ်းစေပါ၏။–
၈၄း၇ သူတို့သည်အားတိုးတက်၍ ခရီးသွားလျက်၊ ဇိအုန်မြို့မှာ ဘုရားသခင့်ထံတော်၌မျက်နှာပြကြပါ၏။
၈၄း၈ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ပဌနာစကားကိုမှတ်တော်မူပါ။ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ နားထောင် တော်မူပါ။–
၈၄း၉ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကွယ်ကာတော်မူသောဘုရား၊ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံသောသူ၏ မျက်နှာကို ထောက်ရှုတော်မူပါ။–
၈၄း၁၀ တန်တိုင်းတော်တို့အတွင်း၌နေသောတရက်သည် အခြားအရပ်၌နေသောအရက်တထောင်ထက်သာ၍ ကောင်းပါ၏။ မတရားသောသူ၏ နေရာ၌ နေရသောအခွင့်ထက်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင့် အိမ်တော်၌တံခါးစောင့်အရာကို အကျွန်ုပ်သာ၍နှစ်သက်ပါ၏။–
၈၄း၁၁ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် နေလည်းဖြစ်တော်မူ၏။ အကွယ်အကာလည်းဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ကျေးဇူးတော်နှင့် ဘုန်းအသ ရေကိုပေးတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်သောသူတို့အား ကောင်းသောအရာကိုငြင်းတော်မမူ။–
၈၄း၁၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၌ခိုလှုံသောသူသည်မင်္ဂလာရှိပါ၏။

အခန်းကြီး (၈၅)

၈၅း၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ပြည်တော်ကို စိတ်နှင့်တွေ့တော်မူ၍၊ ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော ယာကုပ်အမျိုးသားတို့ကို ပြန်ပို့စေတော်မူပြီ။–
၈၅း၂ ကိုယ်တော်၏လူတို့အပြစ်ကိုလွှတ်၍၊ သူတို့၏ဒုစရိုက်အပေါင်းကိုလည်း ဖုံးအုပ်တော်မူပြီ။–
၈၅း၃ စိတ်တော်ရှင်းရှင်းပြေ၍၊ အမျက်တော်အရှိန်ကို လျှော့စေတော်မူပြီ။–
၈၅း၄ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူသောဘုရား၊ တဖန် အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောင်းလဲစေ၍၊ ထွက်ဘူးသောအမျက်တော်ကို ငြိမ်းစေတော်မူပါ။–
၈၅း၅ အကျွန်ုပ်တို့၌အစဉ်အမျက်ထွက်တော်မူမည်လော။ ကာလအစဉ်အဆက်စိတ်တော်မပြေဘဲ နေတော်မူမည်လော။–
၈၅း၆ ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုအမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်ပါမည်အကြောင်း၊ တဖန်အကျွန်ုပ်တို့ကို အသက်ရှင်စေတော်မူမည်မဟုတ်လော။–
၈၅း၇ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ကရုဏာတော်ကိုပြ၍၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုပြုတော်မူပါ။
၈၅း၈ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သို့မိန့်တော်မူမည်ကို ငါနားထောင်မည်။ အကယ်စင်စစ်မိမိလူ၊ မိမိသန့်ရှင်းသူတို့အားငြိမ်သက်ခြင်းအကြောင်းကို မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ နောက်တဖန် မိုက်သောအကျင့်ကို မကျင့်ကြပါစေနှင့်။–
၈၅း၉ ငါတို့ပြည်၌ ဘုန်းတော်ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးသည်၊ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့၏ အနီးသို့ ကေန်အမှန် ရောက်လေပြီ။–
၈၅း၁၀ ကရုဏာနှင့်သစ္စာဆုံမိပြီ။ တရားနှင့်ချမ်းသာသည် တပါးကိုတပါးနမ်းကြပြီ။–
၈၅း၁၁ သစ္စာသည် မြေကြီးထဲကပေါက်လိမ့်မည်။ တရားသည်လည်း ကောင်းကင်ပေါ်ကငုံ့ကြည့်လိမ့်မည်။–
၈၅း၁၂ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုတော်မူ၍၊ ငါတို့မြေသည် မိမိဘဏ္ဍာကိုပေးလိမ့်မည်။–
၈၅း၁၃ တရားသည် ရှေ့တော်၌သွား၍ ခြေတော်ရာတို့ကိုပဲ့ပြင်လိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၈၆)

၈၆း၁ အိုထာဝရဘုရား၊ နားတော်ကိုလှည့်၍ အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲငတ်မွတ်ပါ၏။–
၈၆း၂ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ သန့်ရှင်းသူတို့အဝင်ဖြစ်သော အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကိုစောင့်မ၍၊ ကိုယ်တော်ကိုကိုးစားသော ကိုယ်တော်၏ကျွန်ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။–
၈၆း၃ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုအစဉ်အော်ဟစ်ပါသည်ဖြစ်၍၊ ကယ်မသနားတော်မူပါ။–
၈၆း၄ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်တသပါသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်သည် ဝမ်းမြောက်မည်အကြောင်းပြုတော်မူပါ။
၈၆း၅ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်ကောင်းသောသဘော၊ သည်းခံတတ်သော သဘောနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ကိုယ်တော်ကိုပဌနာပြုသောသူအပေါင်းတို့အား ကရုဏာတော်ကြွယ်ဝပါ၏။–
၈၆း၆ အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်၏ပဌနာစကားကိုနားထောင်တော်မူပါ။ အသနားတော်ခံသောစကားသံကို မှတ်တော်မူပါ။ ဘေးရောက်သည်ကာလ၊ ကိုယ် တော်ကိုခေါ်ပါမည်။–
၈၆း၇ ကိုယ်တော်လည်း ထူးတော်မူတတ်ပါ၏။ –
၈၆း၈ အိုထာဝရဘုရား၊ ဘုရားတို့တွင်ကိုယ်တော်နှင့်တူသော ဘုရားမရှိပါ။ အမှုတော်နှင့်တူသော အမှုလည်းမရှိပါ။–
၈၆း၉ အိုထာဝရဘုရား၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသောလူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ချဉ်းကပ်လျက်ရှေ့တော်၌ပြပ်ဝပ်၍၊ နာမတော်ကိုချီးမြှောက်ကြပါလိမ့်မည်။–
၈၆း၁၀ ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ်၍ အံ့ဩဘွယ်တို့ကိုပြုတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။
၈၆း၁၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လမ်းကို အကျွန်ုပ်အားပြညွှန်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ သမ္မာတရားလမ်းသို့ လိုက်သွားပါမည်။ နာမတော်ကို ကြောက်ရွံ့မည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်၏နှလုံးကို စေ့စပ်စေတော်မူပါ။–
၈၆း၁၂ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုစိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ချီးမွမ်း၍၊ နာမတော်ကို အစဉ်အမြဲချီးမြှောက်ပါမည်။–
၈၆း၁၃ အကျွန်ုပ်ခံရသော ကရုဏာတော်ကြီးလှပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံအောက်အရပ်ထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူပြီ။–
၈၆း၁၄ အိုဘုရားသခင်၊ မာနကြီးသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ထကြ၍၊ ကြမ်းတမ်းသော လူအစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမျက်မှောက်မပြုဘဲ၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုရှာကြပါ၏။–
၈၆း၁၅ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သနားစုံမက်တတ်သောသဘော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘော၊ သည်းခံတတ်သောသဘော၊ ကရုဏာနှင့် သစ္စာကြွယ်ဝသောသဘောနှင့် ပြည့်စုံသော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။–
၈၆း၁၆ အကျွန်ုပ်ကိုမျက်နှာပြု၍ ကယ်မသနားတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်အား တန်ခိုးတော်ကိုပေး၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မသားကိုကယ်တင်တော်မူပါ။–
၈၆း၁၇ အကျွန်ုပ်အားကောင်းသောနိမိတ်လက္ခဏာကိုပြတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုမုန်းသောသူတို့သည် မြင်၍ရှက်ကြောက်ကြပါစေ။ အကြောင်းမူကား၊ အိုထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုမစ၍ ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၈၇)

၈၇း၁ ဘုံဗိမာန်တော်တိုက်မြစ်သည် သန့်ရှင်းသောတောင်ရိုးပေါ်မှာ တည်လျက်ရှိ၏။–
၈၇း၂ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်၏နေရာအပေါင်းတို့ထက် ဇိအုန်တံခါးတို့ကိုသာ၍ နှစ်သက်တော်မူ၏။–

၈၇း၃ အိုဘုရားသခင်၏ မြို့တော်၊ သင်သည် ဘုန်းအသရေကြီးလိမ့်မည်ဟူသော စကားကိုပြောထားလျက်ရှိ၏။–

၈၇း၄ ငါ့ကိုသိကျွမ်းသောသူတို့တွင် ရာခပ်မြို့နှင့်ဗာဗုလုန်မြို့ကို ငါမှတ်ထားမည်။ ဖိလိတ္တိပြည်၊ တုရုပြည်၊ ကုရှပြည်တို့ကိုလည်း ကြည့်ကြလော့။ ဤမည်သော ပြည်သားသည် မြို့တော်၌ဘွားမြင်သောသူဖြစ်၏။–

၈၇း၅ ဇိအုန်မြို့ကိုလည်း လူအမျိုးမျိုးတို့သည်၊ ထိုမြို့၌ဘွားမြင်ကြပြီ။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည် ထိုမြို့ကိုကိုယ်တော်တိုင် မြဲမြံစေတော်မူပြီဟု ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။–

၈၇း၆ ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးတို့ကို စာရင်းယူတော်မူသောအခါ၊ ဤမည်သောအမျိုးသည် မြို့တော်၌ဘွားမြင်သောအမျိုးဖြစ်သည်ဟု မှတ်တော်မူမည်။–

၈၇း၇ သီချင်းသည်နှင့်ပွဲသဘင်ခံသောသူ အစရှိသောငါ၏ ပျော်မွေ့ခြင်းအကြောင်း ရှိသမျှတို့သည် သင်၌ရှိကြသတည်း။

အခန်းကြီး (၈၈)

၈၈း၁ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌နေ့ညဉ့်မပြတ် အော်ဟစ်ပါ၏။–

၈၈း၂ အကျွန်ုပ်ပြုသောပဌနာသည် အထံတော်သို့ဝင်ပါစေသော။ အော်ဟစ်သံကို နားထောင်တော်မူပါ။–

၈၈း၃ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် ဒုက္ခနှင့်ပြည့်၍၊ အသက်သည်လည်း မရဏာနိုင်ငံအနီးသို့ရောက်ပါပြီ။–

၈၈း၄ အကျွန်ုပ်သည် သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ ဆင်းသောသူတို့နှင့်အတူ ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။ အားကုန်သောသူကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။–

၈၈း၅ အသေကောင်တို့တွင်ပစ်ထားသောသူ၊ ကွပ်မျက်၍သင်္ချိုင်းတွင်း၌ အိပ်နေသောသူတည်းဟူသော အောက်မေ့တော်မမူ၊ လက်တော်၏မစခြင်းနှင့် ကွာဝေးသောသူကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။–

၈၈း၆ အကျွန်ုပ်ကိုအနက်ဆုံးသောတွင်း၊ မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်း၍ အလွန်နက်နဲသောအရပ်၌ ချထားတော်မူပြီ။–

၈၈း၇ အမျက်တော်သည် အကျွန်ုပ်အပေါ်၌ဖိလျက်ရှိပါ၏။ လှိုင်းတံပိုးတော်အပေါင်းတို့နှင့်နှိပ်စက်တော်မူ၏။–

၈၈း၈ အကျွန်ုပ်၏အသိအကျွမ်းများကို အဝေးသို့ရွှေ့တော်မူပြီ။ သူတို့အားအကျွန်ုပ်ကို ရွံ့ရှာဘွယ်ဖြစ်စေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်သည်အချုပ်ခံရ၍၊ ပြင်သို့မထွက်ရပါ။–

၈၈း၉ အကျွန်ုပ်ခံရသောဒုက္ခကြောင့် အကျွန်ုပ်မျက်စိသည်ပျက်ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုအစဉ်အော်ဟစ်ပါ၏။ အထံတော်သို့ လက်ကို ဆန့်ပါ၏။

၈၈း၁၀ သေလျက်နေသောသူတို့အား အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြတော်မူမည်လော။ သင်္ချိုင်းသားတို့သည်ထ၍ ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြပါမည်လော။–

၈၈း၁၁ ကရုဏာတော်ကို သင်္ချိုင်းတွင်း၌၎င်း၊ သစ္စာတော်ကို ပျက်စီးရာအရပ်၌ ၎င်းကြားပြောရကြပါမည်လော။–

၈၈း၁၂ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို မှောင်မိုက်သောအရပ်၌၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားကို မေ့လျော့ရာပြည်၌၎င်း သိရကြပါမည်လော။–

၈၈း၁၃ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ပါ၏။ နံနက်အချိန်၌ အကျွန်ုပ်၏ပဌနာသည် ရှေ့တော်သို့ရောက်ပါ၏။–

၈၈း၁၄ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို အဘယ်ကြောင့်ပယ်တော်မူသနည်း။ မျက်နှာတော်ကို အကျွန်ုပ်မှအဘယ်ကြောင့်လွှဲတော်မူသနည်း။–

၈၈း၁၅ အကျွန်ုပ်သည် ဒုက္ခဝေဒနာကိုခံရ၍ သေဆဲရှိပါ၏။ စီရင်တော်မူသောဘေးများကို ငယ်သောအရွယ်ကပင်ခံရ၍ပင်ပန်းပါ၏။–

၈၈း၁၆ အမျက်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုလွှမ်းမိုးပါ၏။ စီရင်တော်မူသောဘေးတို့သည် အကျွန်ုပ်၏အသက်ကို ညှင်းဆဲသည်တိုင်အောင်၊–

၈၈း၁၇ ရေကဲ့သို့အစဉ်မပြတ်ဝိုင်း၍ တညီတညွတ်တည်းဝန်းရံကြပါ၏။–

၈၈း၁၈ ချစ်သောသူနှင့်အဆွေခင်ပွန်းကို အကျွန်ုပ်နှင့်ဝေးဝေးရွှေ့တော်မူပြီ။ အသိအကျွမ်းတို့သည် မှောင်မိုက်ထဲမှာရှိကြပါ၏။

အခန်းကြီး (၈၉)

၈၉း၁ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော်ကို အစဉ်အမြဲသီချင်းဆိုပါမည်။ ကိုယ်တော်၏သစ္စာကိုလူမျိုးအဆက်ဆက်တို့အား ဟောပြော မြွက်ဆိုပါမည်။–

၈၉း၂ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည်ရပါ၏။ သစ္စာတော်ကို ကောင်းကင်၌ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေတော်မူသည်ဟု အကျွန်ုပ်သဘောကျပါ၏။–

၈၉း၃ ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၈၉း၄ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို အစဉ်မပြတ်ငါမြဲမြံစေမည်။ သင်၏ပလ္လင်ကိုလည်း လူမျိုးအဆက်ဆက် တည်စေမည်ဟု ငါရွေးကောက်သောသူနှင့်ငါသည် ပဋိညာဉ် ဖွဲ့၍၊ ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်အား ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုပြီ။

၈၉း၅ အိုထာဝရဘုရား၊ ကောင်းကင်သည် အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့သည် စည်းဝေးလျက်သစ္စာတော်ကို၎င်း ချီးမွမ်းကြပါစေသော။–

၈၉း၆ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်တွင်ထာဝရဘုရားနှင့် အဘယ်သူပြိုင်နိုင်သနည်း။ ဘုရားသခင်၏သားတို့တွင် ထာဝရဘုရားနှင့် အဘယ်သူ တူသနည်း။–

၈၉း၇ ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ပရိသတ်တွင် အလွန်ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ အထံတော်၌ပတ်လည်နေသောသူ အပေါင်းတို့ထက် ရိုသေဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။–

၈၉း၈ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်နှင့်အဘယ်သူတူပါသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ခွန်အားကြီးတော်မူ၏။ သစ္စာတော်လည်း ကိုယ်တော်ကို ပတ်ဝန်းလျက်ရှိပါ၏။–

၈၉း၉ သမုဒ္ဒရာဟုန်းခြင်းကို အစိုးရတော်မူ၏။ လှိုင်းတံပိုးထသောအခါ ငြိမ်းစေတော်မူ၏။–

၈၉း၁၀ ကိုယ်တော်သည် သူရဲကဲ့သို့ ရာခပ်ကိုချိုးဖျက်၍၊ အားကြီးသော လက်ရုံးတော်ဖြင့်ရန်သူတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေတော်မူ၏။–

၈၉း၁၁ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးသည် ကိုယ်တော်၏ဥစ္စာဖြစ်ပါ၏။ လောကဓာတ်နှင့် လောကဓါတ်တန်ဆာများကို တည်တော်မူပြီ။–
၈၉း၁၂ မြောက်မျက်နှာနှင့် တောင်မျက်နှာကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ တာဗော်တောင်နှင့် ဟေရမုန်တောင်သည် နာမတော်ကိုအမှီပြု၍ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြ ပါ၏။–
၈၉း၁၃ တန်ခိုးရှိသောလက်ရုံးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ လက်တော်သည်အားကြီး၍၊ လက်ျာလက်တော်သည်မြင့်ပါ၏။–
၈၉း၁၄ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ပလ္လင်တော်၏ တည်ရာဖြစ်ပါ၏။ ကရုဏာနှင့်သစ္စာသည် မျက်နှာတော်ရှေ့၌သွားကြပါ၏။–
၈၉း၁၅ အိုထာဝရဘုရား၊ နှိုးဆော်တော်မူခြင်း အသံကိုနားလည်သောလူမျိုးသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။–
၈၉း၁၆ သူတို့သည် မျက်နှာတော်အလင်း၌ သွားလာရကြပါ၏။ နာမတော်၌ အစဉ်ဝမ်းမြောက်၍ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားအားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်ရကြပါ၏။–
၈၉း၁၇ ကိုယ်တော်သည်သူတို့အစွမ်းသတ္တိ၏ ဘုန်းဖြစ်တော်မူ၏။ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်လည်း အကျွန်ုပ်တို့၏ဦးချိုသည် ချီးမြှောက်လျက်ရှိပါ၏။–
၈၉း၁၈ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုကွယ်ကာတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့၏ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။
၈၉း၁၉ တရံရောအခါ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူတို့ကို ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် မိန့်မြွက်တော်မူ သည်ကား၊ အားကြီးသောသူသည် ကူမမည်အကြောင်း ငါခန့်ထားပြီ။ လူစုထဲကရွေးကောက်သော သူတယောက်ကိုငါချီးမြှောက်ပြီ။–
၈၉း၂၀ ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်ကိုငါတွေ့၍၊ သန့်ရှင်းသောဆီနှင့်ဘိသိက်ပေးပြီ။–
၈၉း၂၁ သူ့ဘက်မှာ ငါ့လက်သည်တည်လိမ့်မည်။ ငါ့လက်ရုံးသည် သူ့ကိုမြဲမြံခိုင်ခံ့စေမည်။–
၈၉း၂၂ ရန်သူသည် သူ၏ဥစ္စာကို အနိုင်အထက်မယူရ။ မတရားသောသူသည်မညှဉ်းဆဲရ။–
၈၉း၂၃ သူ၏ရန်သူတို့ကို သူ့ရှေ့မှာငါနှိပ်စက်၍၊ သူ့ကိုမုန်းသောသူတို့ကို ဒဏ်ခတ်မည်။–
၈၉း၂၄ ငါ၏သစ္စာနှင့်ကရုဏာသည် သူ့ဘက်မှာနေ၍၊ ငါ၏နာမအားဖြင့် သူ၏ဦးချိုသည် ချီးမြှောက်လျက်ရှိလိမ့်မည်။–
၈၉း၂၅ သူ၏လက်ကိုလည်း၊ ပင်လယ်ပေါ်မှာ၎င်း၊ သူ၏လက်ျာလက်ကို မြစ်များပေါ်မှာ၎င်း ငါတင်၍ထားမည်။–
၈၉း၂၆ သူကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏အဘ၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်ရာ ကျောက်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု၊ ငါ့ကိုကြွေးကြော် လိမ့်မည်။–
၈၉း၂၇ အကယ်စင်စစ် သူ့ကိုသားဦးအရာ၌ ခန့်ထား၍၊ လောကီရှင်ဘုရင်တို့အပေါ်မှာ ချီးမြှောက်မည်။–
၈၉း၂၈ ငါ၏ ကရုဏာကိုသူ့အဘို့ ငါသည်အစဉ်စောင့်၍၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်တရားသည် သူ၌မြဲမြံလိမ့်မည်။–
၈၉း၂၉ သူ၏ အမျိုးအနွယ်ကို အစဉ်အမြဲတည်စေမည်။ သူ၏ပလ္လင်သည် ကောင်းကင်ကာလကဲ့သို့ နိစ္စထာဝရဖြစ်လိမ့်မည်။–
၈၉း၃၀ သူ၏သားမြေးတို့သည် ငါ့တရားကိုစွန့်ပယ်၍၊ ငါ၏စီရင်ချက်တို့ကိုမကျင့်၊–
၈၉း၃၁ ငါ၏အထုံးအဖွဲ့တို့ကိုရှုတ်ချ၍၊ ငါ၏ပညတ်တို့ကို မစောင့်ဘဲနေလျှင်၊–
၈၉း၃၂ ငါသည် သူတို့ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ကြိမ်လုံးနှင့်ဆုံးမ၍ ဒဏ်ချက်တို့နှင့်ဒုစရိုက်အတိုင်းအပြစ်ပေးမည်။–
၈၉း၃၃ သို့သော်လည်း၊ ငါ၏ဂရုဏာကို သူမှငါမနှုတ်မပယ်။ ငါ၏သစ္စာကိုလည်းမဖျက်။–
၈၉း၃၄ ငါ၏ပဋိညာဉ်တရားကိုလည်း မရှုတ်ချ။ ငါမိန့်မြွက်သောစကားလည်း ဖေါက်ပြန်ခြင်းမရှိရ။–
၈၉း၃၅ ငါသည်ဒါဝိဒ်ကို မလှည့်စားဟု ငါ၏သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီကိုတိုင်တည်၍ တခါကျိန်ဆိုပြီ။–
၈၉း၃၆ သူ၏အမျိုးအနွယ်သည် အစဉ်အမြဲတည်ရမည်။ သူ၏ပလ္လင်သည်လည်း၊ ငါ့ရှေ့၌ နေကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။–
၈၉း၃၇ လကဲ့သို့၎င်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ သစ္စာစောင့်သော သက်သေကဲ့သို့၎င်း၊ အစဉ်မြဲမြံရမည်ဟု ကိုယ်တော်သည်မိန့်တော်မူပါပြီ။
၈၉း၃၈ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ယခုစွန့်ပယ်၍ ရွံရှာတော်မူပြီ။ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံသောသူကို အမျက်ထွက်တော်မူပြီ။–
၈၉း၃၉ ကိုယ်တော်၏ကျွန်နှင့်ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကိုဖျက်၍၊ သူ၏သရဖူကိုမြေတိုင်အောင် ရှုတ်ချတော်မူပြီ။–
၈၉း၄၀ သူ၏ခြံရှိသမျှတို့ကိုချိုး၍၊ သူ၏တိုက်များကိုဖြိုဖျက်တော်မူပြီ။–
၈၉း၄၁ လမ်း၌ရှောက်သွားသောသူအပေါင်းတို့သည် သူ့ကိုလုယူကြ၏။ အိမ်နီးချင်းတို့တွင် ကဲ့ရဲ့ဘွယ်ဖြစ်ပါ၏။–
၈၉း၄၂ သူ၏ရန်သူတို့လက်ျာလက်ကို ချီးမြှင့်၍၊ ရန်ဘက်ပြုသောသူ အပေါင်းတို့ကိုဝမ်းမြောက်စေတော်မူ၏။–
၈၉း၄၃ သူ၏ထားသွားကိုလိပ်စေ၍၊ သူစစ်တိုက်ရာတွင် ထောက်မတော်မမူပါ။–
၈၉း၄၄ သူ၏ဘုန်းကိုကွယ်စေ၍၊ သူ၏ရာဇပလ္လင်ကိုမြေသို့ နှိမ့်ချတော်မူပြီ။–
၈၉း၄၅ သူ၏ပျိုသောအရွယ်ကိုတိုစေ၍ အရှက်ခွဲတော်မူပြီ။
၈၉း၄၆ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အလျှင်းမထင်ရှားဘဲ၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ပုန်း၍နေတော်မူမည်နည်း။ အမျက်တော်သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံးမီးကဲ့သို့ လောင်ရပါမည်နည်း။–
၈၉း၄၇ အကျွန်ုပ်၏အသက်တာသည် အဘယ်မျှလောက်တိုသည်ကို၎င်း၊ အဘယ်မျှလောက်ပျက်တတ်စေခြင်းငှါ၊ လူသားအပေါင်းတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ သည်ကို ၎င်း အောက်မေ့တော်မူပါ။–
၈၉း၄၈ သေခြင်းသို့မရောက်၊ အသက်ရှင်၍ မိမိဝိညာဉ်ကိုမရဏာနိုင်ငံတန်ခိုးမှ ကယ်နှုတ်နိုင်သောသူကား အဘယ်သူနည်း။–
၈၉း၄၉ အိုထာဝရဘုရား၊ သစ္စာတော်နှင့်တကွ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဒါဝိဒ်အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော ရှေးကရုဏာတော်သည် အဘယ်မှာရှိပါသနည်း။–
၈၉း၅၀ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည်ခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ များစွာသောလူတို့၏အမှုအလုံးစုံကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ရင်ခွင်၌ဆောင်ရပါ၏။–
၈၉း၅၁ အကြောင်းမူကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့သည် ကဲ့ရဲ့တတ်ကြပါ၏။ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံသောသူ၏ခြေတော်ရာတို့ကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြပါ၏။–
၈၉း၅၂ ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်နှင့် အာမင်။

အခန်းကြီး (၉၀)

ဘုရားသခင်၏လူမောရှေပြုသောပဌနာ။

၉၀း၁ အိုဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ကာလအစဉ်အဆက် အကျွန်ုပ်တို့ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။–
၉၀း၂ တောင်များကိုမဘော်၊ မြေကြီးနှင့်လောကဓာတ်ကို ဖန်ဆင်းတော်မမူမှီ၊ ကိုယ်တော်သည် ရှေးကမ္ဘာအဆက်ဆက်မှစ၍ နောက်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တိုင်အောင် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။–
၉၀း၃ လူမျိုးကိုကား၊ ကြေမွစေတော်မူ၏။အချင်းလူသားတို့၊ ပြန်ကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။–
၉၀း၄ ရှေ့တော်၌အနှစ်တထောင်သည် လွန်ပြီးသောမနေ့ကဲ့သို့၄င်း၊ ညဉ့်ယံတယံကဲ့သို့၄င်း၊ ဖြစ်ပါ၏။–
၉၀း၅ လူတို့ကိုလွှမ်းမိုးတိုက်သွားတော်မူ၏။ သူတို့သည်အိပ်ပျော်ခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါ၏။ လူသည်မြက်ပင်ကဲ့သို့ နံနက်အချိန်၌ တိုးပွါးတတ်ပါ၏။ –
၉၀း၆ နံနက်အချိန်၌ကား၊ ပွင့်လန်း၍တိုးပွါးပါ၏။ ညဦးအချိန်၌ကား၊ ရိတ်၍ညှိုးနွမ်းပါ၏။–
၉၀း၇ အမျက်တော်ထွက်သောအားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြပါ၏။ စိတ်တော်မပြေသောကြောင့်၊ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိကြပါ၏။–
၉၀း၈ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဒုစရိုက်များကို ရှေ့တော်၌၄င်း၊ ဝှက်ထားသောအကျင့်များကို မျက်နှာတော်အလင်းထဲ၌၄င်း လှန်ထားတော်မူ၏။–
၉၀း၉ အကျွန်ုပ်တို့သည် အမျက်တော်ကိုခံရသောကြောင့်၊ နေ့ရက်ကာလရွေ့သွား၍၊ နှစ်များတို့သည် စိတ်ထင်ကဲ့သို့လွန်တတ်ကြပါ၏။–
၉၀း၁၀ အကျွန်ုပ်တို့၏အသက်အရွယ်သည် အနှစ်ခုနစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိပါ၏။ အားကြီး၍ အနှစ်ရှစ်ဆယ်ပြည့်သော်လည်း၊ ဝါကြွားခြင်းသည် ပင်ပန်းခြင်း နှင့်ဝမ်းနည်းခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ထိုအသက်သည်လည်း မြန်မြန်လွန်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် စုတေ့ကြပါ၏။–
၉၀း၁၁ အမျက်တော်အရှိန်ကို အဘယ်သူသိပါသနည်း။ အမျက်ထွက်တော်မူခြင်းကို ကြောက်ရွံ့သင့်သည် အတိုင်း အဘယ်သူကြောက်ရွံ့ပါသနည်း။–
၉၀း၁၂ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပညာတရားကိုနှလုံးသွင်းမိမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်နေ့ရက်ကာလကို ရေတွက်နိုင်စေခြင်းငှါသွန်သင်တော်မူပါ။
၉၀း၁၃ အိုထာဝရဘုရား၊ ပြန်လာတော်မူပါ။ အဘယ်မျှလောက်ကြာရပါမည်နည်း။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့အတွက် နာကြင်သောစိတ်ရှိတော်မူပါ။–
၉၀း၁၄ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကရုဏာတော်နှင့်အလျင်အမြန်ရောင့်ရဲစေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင် တသက်လုံးဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြပါလိမ့်မည်။–
၉၀း၁၅ အကျွန်ုပ်တို့ကို ညှင်းဆဲတော်မူသောနေ့ရက်ကာလ၊ ဒုက္ခခံရခဲ့ပြီးသော နှစ်ပေါင်းများသည်အတိုင်း၊ ဝမ်းမြောက်ရသောအခွင့်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။–
၉၀း၁၆ အမှုတော်သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့အား၄င်း၊ ဘုန်းတော်သည် သားမြေးတို့အား၄င်း ထင်ရှားပါစေသော။–
၉၀း၁၇ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်သည် အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သို့ ရောက်ပါစေသော။ အကျွန်ုပ်တို့ပြုသောအမှုတို့ကိုလည်း၊ အကျွန်ုပ် တို့အဘို့မြဲမြံစေတော်မူပါ။–

အခန်းကြီး (၉၁)

၉၁း၁ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ကွယ်ကာရာဌာနတော်၌ နေသောသူသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်၏အရိပ်ကို ခိုရလိမ့်မည်။–
၉၁း၂ ထာဝရဘုရားသည် ငါခိုလှုံရာ၊ ငါ၏ရဲတိုက်၊ ငါကိုးစားသောဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ငါပြောဆို၏။–
၉၁း၃ အကယ်စင်စစ် မုဆိုး၏ကျော့ကွင်းနှင့်၄င်း၊ သေတတ်သောအနာနှင့်၄င်း၊ သင့်ကိုကင်းလွတ်စေတော်မူမည်။–
၉၁း၄ အတောင်တော်အမွေးနှင့် ဖုံးအုပ်တော်မူ၍၊ အတောင်တော်အောက်၌ သင်သည်လုံခြုံစွာနေရလိမ့်မည်။ သစ္စာတော်သည် သင်၏ဒိုင်းလွှားဖြစ်လိမ့်မည်။–
၉၁း၅ ညဉ့်အခါ ဖြစ်တတ်သောဘေးကို၄င်း၊ နေ့အချိန်၌ပစ်သောမြှားကို၄င်း၊–
၉၁း၆ မှောင်မိုက်ထဲမှာလည်တတ်သော ကာလနာကို၄င်း၊ မွန်းတည့်အချိန်၌ ဖျက်ဆီးတတ်သောဥပဒ်ကို၄င်း၊ သင်သည်မကြောက်ရ။
၉၁း၇ သင်၏အနားမှာ လူတထောင်၊ သင်၏လက်ျာဘက်မှာ လူတသောင်းလဲသော်လည်း၊ သင့်ကိုမထိမခိုက်ရ။–
၉၁း၈ သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့်ကြည့်၍၊ မတရားသောသူတို့၌ရောက်ရသောအပြစ်ကို မြင်ရုံမျှသာရှိလိမ့်မည်။–
၉၁း၉ ထာဝရဘုရားသည် ငါခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏ဟု သင်သည်ဆို၍၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၌ နေရာကျသောကြောင့်၊–
၉၁း၁၀ သင်၌ မကောင်းသောအနိဋ္ဌရုပ်မကပ်မရောက်။ သင့်နေရာသို့ ဘေးဥပဒ်မချဉ်းရ။–
၉၁း၁၁ သွားလေရာရာ၌ သင့်ကိုစောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်တမန်တို့အား အသင့်အဘို့ မှာထားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊–
၉၁း၁၂ သင်၏ခြေကို ကျောက်နှင့်မထိမခိုက်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် သင့်ကိုလက်နှင့် မစချီပင့်ကြလိမ့်မည်။–
၉၁း၁၃ သင်သည် ခြင်္သေ့နှင့်မြွေဆိုးအပေါ်မှာကျော်သွား၍၊ ခြင်္သေ့ပျိုနှင့်နဂါးတို့ကို ခြေဖြင့်နင်းလိမ့်မည်။–
၉၁း၁၄ သူသည် ငါ့ကိုချစ်သောကြောင့်၊ သူ့ကိုငါကယ်နှုတ်မည်။ ငါ၏နာမကိုသိသောကြောင့် သူ့ကိုငါချီးမြှောက်မည်။–
၉၁း၁၅ သူသည် ငါ့ကိုခေါ်သောအခါ ငါထူးမည်။ ဒုက္ခခံရသောအခါ သူ့ဘက်မှာငါနေ၍ ချမ်းသာပေးမည်။ သူ၏ဘုန်းကိုလည်း ထင်ရှားစေမည်။–
၉၁း၁၆ ရှည်သောအသက်နှင့်သူ့ကိုရောင့်ရဲစေ၍၊ ငါ၏ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးကိုသူ့အားပြမည်။–

အခန်းကြီး (၉၂)

ဥပုသ်နေ့အဘို့ဆာလံသီချင်း။

၉၂း၁ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍၊–
၉၂း၂ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုခြင်းငှါ၄င်း၊–

၉၂း၃ စောင်းနှင့်တကွ ကြိုးဆယ်ပင်ရှိသောတုရိယာ၊ တယော၊ မိကျောင်းတို့ကိုတီး၍၊ ကရုဏာတော်နှင့်သစ္စာတော်ကို နံနက်အချိန်၊ ညအချိန် အစဉ်အတိုင်း ပြခြင်းငှါ၄င်းလျောက်ပတ်ပေ၏။–
၉၂း၄ အိုထာဝရဘုရား၊ အမှုတော်များအားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကိုဝမ်းမြောက်စေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ လက်တော်နှင့်ပြုပြင်တော်မူသမျှ တို့ကြောင့် ရွှင်လန်းစွာသီချင်း ဆိုပါမည်။–
၉၂း၅ အိုထာဝရဘုရား၊ စီရင်တော်မူသောအမှုတို့သည်ကြီးမား၍၊ အကြံအစည်တော်လည်း အလွန်နက်လှပါ၏။–
၉၂း၆ တိရစ္ဆာန်သဘောရှိသောသူမသိ၊ မိုက်သောသူနားမလည်သောအမှုအရာဟူမူကား၊–
၉၂း၇ မတရားသောသူတို့သည် မြက်ပင်ကဲ့သို့ပေါက်၍၊ အဓမ္မအမှုကိုပြုသောသူတို့သည် ပွင့်လန်းကြသောအခါ၊ ထာဝရပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရသော အကြောင်း ပေတည်း။–
၉၂း၈ ကိုယ်တော်မူကား၊ အစဉ်အမြဲကြီးမြင့်တော်မူသော ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။–
၉၂း၉ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့သည်ပျက်စီခြင်းသို့ရောက်၍၊ အဓမ္မအမှုကို ပြုသောသူအပေါင်းတို့သည် အရပ်ရပ်ကွဲပြားကြလိမ့်မည်။–
၉၂း၁၀ အကျွန်ုပ်၏ချိုကိုကား၊ ကြံ့ချိုကဲ့သို့ချီးမြှောက်၍၊ အကျွန်ုပ်ကိုအသစ်သောဆီနှင့်လိမ်းတော်မူလိမ့်မည်။–
၉၂း၁၁ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ကို အကျွန်ုပ်မျက်စိမြင်လျက်၊ ရန်ဘက်ပြုသောလူဆိုးတို့အကြောင်း ကိုနားကြားလျက်၊ အကျွန်ုပ်သည်အားရပါလိမ့်မည်။–
၉၂း၁၂ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် စွန်ပလွံပင်ကဲ့သို့ပွင့်လန်း၍၊ လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာ အာရဇ်ပင်ကဲ့သို့ကြီးပွါးလိမ့်မည်။–
၉၂း၁၃ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ စိုက်ပျိုးသောသူတို့သည် ငါတို့ဘုရားသခင်၏ တန်တိုင်းတော်တွင်ပွင့်လန်းကြလိမ့်မည်။–
၉၂း၁၄ အသက်ကြီးသောကာလတွင်ပင်၊ အသီးကိုသီး၍ ကြွယ်ဝစိမ်းလန်းကြလိမ့်မည်။–
၉၂း၁၅ ထိုသို့သောအားဖြင့် ငါ၏ကျောက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်တော်မူ၍၊ မတရားသောအမှုနှင့် ကင်းလွတ်တော်မူသည်ဟု ထင်ရှားလိမ့် သတည်း။

အခန်းကြီး (၉၃)

၉၃း၁ ထာဝရဘုရားသည်စိုးစံ၍၊ အာနုဘော်နှင့်တန်ဆာဆင်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသို့ဝတ်ဆင်၍၊ ခွန်အားကိုခါးပန်းစည်းတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ လောကဓာတ်သည် မလှုပ်မရှားနိုင်အောင် တည်လျက်ရှိ၏။–
၉၃း၂ ကိုယ်တော်၏ပလ္လင်သည် ရှေးဦးစွာမှစ၍တည်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ရှေးကာလမှစ၍ အစဉ်အမြဲဖြစ်တော်မူ၏။–
၉၃း၃ အိုထာဝရဘုရား၊ မြစ်တို့သည်ထကြပါ၏။ မြစ်တို့သည် ဟုန်းသံကိုပေးကြပါ၏။ မြစ်တို့သည်လှိုင်းတံပိုးခတ်ကြပါ၏။–
၉၃း၄ ရေများဟုန်းသံနှင့်တကွ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးတို့သည် အားကြီးသည်ထက်၊ ထာဝရဘုရားသည် မြင့်သောအရပ်၌သာ၍ တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။–
၉၃း၅ သက်သေခံတော်မူချက်တို့သည် အလွန်မြဲမြံကြပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီသည် အစဉ်အမြဲအိမ်တော်၏အသရေဖြစ်ပါသတည်း။–

အခန်းကြီး (၉၄)

၉၄း၁ အပြစ်ကိုပေးပိုင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ အပြစ်ကိုပေးပိုင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၊ ရောင်ခြည်တော်ကိုလွှတ်တော်မူပါ။–
၉၄း၂ မြေကြီးသားတို့ကို တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောအရှင်၊ ထတော်မူပါ။ မာနကြီးသောသူတို့အား အကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးတော်မူပါ။–
၉၄း၃ အိုထာဝရဘုရား၊ မတရားသောသူတို့သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ဝမ်းမြောက်ကြပါလိမ့်မည်နည်း။–
၉၄း၄ အဓမ္မအမှုကို ပြုသမျှသောသူတို့သည် စော်ကား၍၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားကိုပြောလျက်၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးဝါကြွားကြပါလိမ့်မည် နည်း။–
၉၄း၅ အိုထာဝရဘုရား၊ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏လူတို့ကိုနှိပ်စက်၍၊ အမွေတော်ကိုညှဉ်းဆဲကြပါ၏။–
၉၄း၆ မုဆိုးမနှင့်ဧည့်သည်ကို၄င်း၊ မိဘမရှိသောသူငယ်ကို၄င်း၊ သတ်ကြပါ၏။–
၉၄း၇ သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည်မမြင်၊ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်သည် မမှတ်တတ်ဟု ဆိုကြပါ၏။
၉၄း၈ တိရစ္ဆာန်သဘောရှိသောသူတို့၊ နားလည်ကြလော့။ လူမိုက်တို့၊ အဘယ်ကာလမှ ပညာသတိကိုရကြလိမ့်မည်နည်း။–
၉၄း၉ နားကိုစိုက်ထားတော်မူသောသူသည် မကြားရသလော။ မျက်စိကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောသူသည် မမြင်ရသလော။–
၉၄း၁၀ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို ဆုံးမတော်မူသောသူသည် အပြစ်မပေးရသလော။ လူတို့အားပညာအတတ်ကို သွန်သင်တော်မူသောသူသည် ကိုယ်တိုင်ပညာ အတတ် မရှိသလော။–
၉၄း၁၁ လူတို့၏အကြံအစည်သည် အချည်းနှီးဖြစ်ကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသိတော်မူ၏။
၉၄း၁၂ အိုထာဝရဘုရား၊ မတရားသောသူတို့အဘို့တွင်းတူးစဉ်အခါ၊
၉၄း၁၃ ဒုက္ခနေ့ရက်ကာလနှင့်လွတ်ခြင်းချမ်းသာကို ပေးအံ့သောငှါ၊ ကိုယ်တော်ဆုံးမ၍၊ တရားတော်ကိုသွန်သင်တော်မူသောသူသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။–
၉၄း၁၄ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကိုမပယ်၊ အမွေတော်ကိုစွန့်ပစ်တော်မမူ။–
၉၄း၁၅ တဖန် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားဘက်၌ စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ၍၊ သဘောဖြောင့်သောသူအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြပါလိမ့်မည်။
၉၄း၁၆ လူဆိုးတို့ကို ဆီးတား၍ ငါ့ဘက်မှာ အဘယ်သူထမည်နည်း။ မတရားသောသူတို့ကို ဆီးတား၍၊ ငါ့ဘက်မှာအဘယ်သူနေမည်နည်း။–
၉၄း၁၇ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုမစတော်မမူလျှင်၊ ငါ့ဝိညာဉ်သည် ဆိတ်ညံ့ရာအရပ်၌ မကြာမမြင့်မှီနေရာကျရလိမ့်မည်။–
၉၄း၁၈ ငါ့ခြေချော်လျက်ရှိသည်ဟု အကျွန်ုပ်ဆိုသောအခါ၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ကရုဏာသည် အကျွန်ုပ်ကိုထောက်မပါ၏။–
၉၄း၁၉ အကျွန်ုပ်၏နှလုံးထဲမှာ စိတ်များပြားသောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် သက်သာစေတော်မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် ရွှင်လန်းပါ၏။–

၉၄း၂၀ မတရားသောအကြံကို မင်း၏အခွင့်နှင့်ပြုစုတတ်သော အဓမ္မရာဇပလ္လင်သည် ကိုယ်တော်နှင့်မိဿဟာယဖွဲ့ရပါမည်လော။–
၉၄း၂၁ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါ စုဝေးကြပါ၏။ အပြစ်မရှိသောသူကို သေစေခြင်းငှါစီရင်ကြပါ၏။–
၉၄း၂၂ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ငါခိုလှုံရာကျောက်ဖြစ်တော်မူ၏။–
၉၄း၂၃ သူတို့၏အပြစ်ကို သူတို့အပေါ်သို့ ရောက်စေတော်မူမည်။ အဓမ္မအမှုကို ပြုစဉ်တွင် ပင်ပယ်ဖြတ်တော်မူမည်။ ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုပယ်ဖြတ်တော်မူမည်။

အခန်းကြီး (၉၅)

၉၅း၁ လာကြ။ ထာဝရဘုရားအား ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြကုန်အံ့။ ငါတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ရာကျောက်ကိုကျူးကြေကုန်အံ့။–
၉၅း၂ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက်ရှေ့တော်သို့ဝင်၍၊ ဆာလံသီချင်းဆိုလျက် ကျူးဧသောအသံကို ပြုကြကုန်အံ့။
၉၅း၃ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးမြတ်သောဘုရား၊ ဘုရားတကာတို့ထက် ကြီးမြတ်သောဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။–
၉၅း၄ မြေကြီးနက်နဲရာအရပ်တို့သည် လက်တော်၌ရှိကြ၏။ တောင်ထိပ်တို့ကိုလည်း ပိုင်တော်မူ၏။–
၉၅း၅ ပင်လယ်ကိုလည်း ဖန်ဆင်း၍ပိုင်တော်မူ၏။ ကုန်းကိုလည်း လက်တော်နှင့်ပြုပြင်တော်မူ၏။
၉၅း၆ လာကြ။ ပြပ်ဝပ်၍ကိုးကွယ်ကြကုန်အံ့။ ငါတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ ရှေ့တော်၌ဒူးထောက်ကြကုန်အံ့။–
၉၅း၇ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ငါတို့သည်လည်း၊ အထံတော်၌ကျက်စားသောသူ၊ လက်တော်အောက်၌နေသောသိုးစုဖြစ်ကြ၏။–
၉၅း၈ ယနေ့တွင် သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံကိုကြားလျက် ခိုင်မာသောစိတ်နှလုံးမရှိကြနှင့်။–
၉၅း၉ သင်တို့အဘများသည် အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး ငါ့ကိုအနည်းနည်းစုံစမ်း၍၊ ငါ၏အမှုတို့ကို မြင်ရသောတောတွင်၊ ငါ့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ စုံစမ်းရာ ကာလ၌ ရှိသကဲ့သို့မရှိစေကြနှင့်။–
၉၅း၁၀ ထိုလူမျိုးကို ငါရွံ့သည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် စိတ်သဘောမှားယွင်းတတ်သောလူမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ငါ၏အလေ့အလာတို့ကို နားမလည်ကြဟုငါဆိုရ၏။–
၉၅း၁၁ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့မဝင်ရကြဟု အမျက်ထွက်၍ငါကျိန်ဆို၏။

အခန်းကြီး (၉၆)

၉၆း၁ ထာဝရဘုရားအား အသစ်သောသီချင်းကို ဆိုကြလော့။ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားအား သီချင်းဆိုကြလော့။–
၉၆း၂ ထာဝရဘုရားအားသီချင်းဆို၍၊ နာမတော်ကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားကို တနေ့ထက်တနေ့ညွှန်ကြားကြလော့။–
၉၆း၃ ဘုန်းတော်ကိုတပါးအမျိုးသားတို့၌၎င်း၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့၌၎င်း၊ ဘော်ပြကြလော့။–
၉၆း၄ ထာဝရဘုရားသည်ကြီးမြတ်၍ အလွန်ချီးမွမ်းဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားတကာတို့ထက် ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။–
၉၆း၅ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားရှိသမျှတို့သည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားမူကား၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။–
၉၆း၆ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်သည် ရှေ့တော်၌ရှိ၏ အစွမ်းသတ္တိနှင့်ဂုဏ်အသရေလည်း သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ရှိ၏။
၉၆း၇ လူအမျိုးမျိုးတို့၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းတန်ခိုးအစွမ်းသတ္တိရှိတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။ ရှိတော်မူသည်ဟုဝန်ခံကြလော့။–
၉၆း၈ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် ဘုန်းကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။ ပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့လျက် တန်တိုင်းတော်သို့ဝင်ကြလော့။–
၉၆း၉ သန့်ရှင်းသော တန်ဆာကိုဆင်၍၊ ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်ကြလော့။ မြေကြီးသားပေါင်းတို့၊ ရှေ့တော်၌ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကြလော့။–
၉၆း၁၀ ထာဝရဘုရားစိုးစံတော်မူသည်ဟု တပါးအမျိုးသားတို့တွင်ဟောပြောကြလော့။ လောကဓါတ်သည် မလှုပ်ရှားနိုင်အောင် မြဲမြံစွာတည်လိမ့်မည်။ လူများကို ဖြောင့်မတ်စွာတရားစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။–
၉၆း၁၁ ကောင်းကင်သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိစေ။ မြေကြီးသည်လည်းရွှင်လန်းခြင်းရှိစေ။ ပင်လယ်နှင့်ပင်လယ်တန်ဆာသည် အသံဗလံကိုပြုစေ။–
၉၆း၁၂ လယ်ပြင်နှင့်လယ်ပြင်၌ရှိသမျှသည်လည်းဝမ်းမြောက်စေ။ ထိုအခါတော၌ရှိသမျှသောအပင်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်တွင် ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။–
၉၆း၁၃ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာတော်မူ၏။ မြေကြီးသားတို့ကို တရားစီရင်ခြင်းငှါ ကြွလာတော်မူ၏။ လောကသားတို့ကိုဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့်၎င်း၊ လူများကိုသစ္စာတော်နှင့်၎င်း စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူလတံ့။

အခန်းကြီး (၉၇)

၉၇း၁ ထာဝရဘုရားသည် စိုးစံတော်မူ၏။ မြေကြီးသည်ဝမ်းမြောက်၍၊ ကျွန်းများတို့သည်လည်း ရွှင်လန်းကြစေ။–
၉၇း၂ မိုဃ်းတိမ်နှင့်မှောင်မိုက်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ပတ်ဝန်းကျင်တို့၌ရှိကြ၏။ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ပလ္လင်တော်၏ တည်ရာဖြစ်၏။–
၉၇း၃ မီးသည်ရှေ့တော်၌သွား၍၊ ရန်သူတို့ကို အလှည့်လှည့်လောင်လေ၏။–
၉၇း၄ လျှပ်စစ်တော်သည် လောကဓါတ်ကိုလင်းစေ၏။ မြေကြီးသည်မြင်၍ တုန်လှုပ်၏။–
၉၇း၅ ထာဝရဘုရားရှေ့၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးရတော်မူသောအရှင်၏ရှေ့တော်၌၊ တောင်တို့သည် ဘယောင်းကဲ့သို့အရည်ဖြစ်ကြ၏။–

၉၇း၆ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို ကောင်းကင်တို့သည်ထင်ရှားစွာပြ၍၊ လူများအပေါင်းတို့သည် ဘုန်းတော်ကိုမြင်ရကြ၏။–

၉၇း၇ ရုပ်တုဆင်းတုကိုဝတ်ပြုသောသူ၊ အချည်းနှီးသက်သက်သောအရာ၌ ဝါကြွားသောသူအပေါင်းတို့သည် အရှက်ကွဲခြင်းရှိကြစေ။ ဘုရားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြလော့။–

၉၇း၈ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် တရားစီရင်တော်မူချက်တို့အကြောင်းကြောင့်၊ ဇိအုန်မြို့သည်ကြား၍ ရွှင်လန်းပါ၏။ ယုဒသတို့သမီးတို့လည်း ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။–

၉၇း၉ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်မြေကြီးသားအပေါင်းတို့ထက် ကြီးမြင့်တော်မူ၏။ ဘုရားတကာတို့ထက် အလွန်ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။–

၉၇း၁၀ ထာဝရဘုရားကိုချစ်သောသူတို့၊ မကောင်းသောအမှုကိုရွံ့ရှာကြလော့။ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူတို့၏ အသက်ဝိညာဉ်ကိုစောင့်မတော်မူ၍ မတရားသောသူတို့၏လက်မှလည်း ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။–

၉၇း၁၁ အလင်းသည် တရားသောသူအဘို့၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် သဘောဖြောင့်သောသူတို့အဘို့ ပျိုးကြဲလျက်ရှိ၏။–

၉၇း၁၂ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၊ ထာဝရဘုရားကိုအမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ သန့်ရှင်းသောနာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

အခန်းကြီး (၉၈)

၉၈း၁ ထာဝရဘုရားအား အသစ်သောသီချင်းကို ဆိုကြလော့။ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူပြီ။ လကျာ်လက်တော်နှင့် သန့်ရှင်းသောလက်ရုံးတော် သည် ကိုယ်တော်အဘို့ ကယ်တင်ခြင်းအမှုကို ပြုလေပြီ။–

၉၈း၂ ထာဝရဘုရားသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုထင်ရှားစေ၍၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း တရားကိုလည်း တပါးအမျိုးသားတို့အားဘော်ပြတော်မူပြီ။–

၉၈း၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ကရုဏာတော်နှင့်သစ္စာတော်ကို အောက်မေ့တော်မူပြီ။ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို မြေကြီးစွန်းအ ပေါင်းတို့သည်မြင်ရကြပြီ။–

၉၈း၄ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားအား ကြွေးကြော်ကြလော့။ အသံဗလံကိုပြု၍ ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုလျက် ချီးမွမ်းကြလော့။–

၉၈း၅ စောင်းတီး၍ ထာဝရဘုရားအားသီချင်းဆိုကြလော့။ စောင်းတီး၍ တုရိယာသံကိုပြုကြလော့။–

၉၈း၆ တံပိုးနဲ့ခရာကိုမှုတ်၍၊ ရှင်ဘုရင်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကြွေးကြော်ကြလော့။–

၉၈း၇ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၊ ပင်လယ်နှင့်ပင်လယ်တန်ဆာသည် အသံဗလံကိုပြုစေ။ လောကဓာတ်နှင့် လောကသားတို့သည် ထိုနည်းတူ၊–

၉၈း၈ မြစ်တို့သည် လက်ခုပ်တီး၍၊ တောင်ရှိသမျှတို့သည်လည်းရွှင်လန်းကြစေ။–

၉၈း၉ အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးသားတို့ကို တရားစီရင်ခြင်းငှါကြွလာတော်မူ၏။ လောကသားတို့ကို ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်၍၊ လူများကိုဟုတ်မှန်ခြင်း တရားအတိုင်း စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူလတံ့။–

အခန်းကြီး (၉၉)

၉၉း၁ ထာဝရဘုရားသည် စိုးစံတော်မူ၏။ လူများတို့သည် တုန်လှုပ်ခြင်းရှိကြစေ။ ခေရုဗိမ်တွင် ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။ မြေကြီးသည်လှုပ်ရှားခြင်းရှိစေ။–

၉၉း၂ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်မှာ ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ လူများအပေါင်းတို့ထက် ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။–

၉၉း၃ ကြီးမြတ်၍ကြောက်ရွံ့ဘွယ်သော နာမတော်ကိုချီးမွမ်းကြစေ။ အကြောင်းမူကား၊ နာမတော်သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိသတည်း။–

၉၉း၄ တရားကိုနှစ်သက်သောရှင်ဘုရင်၏ တန်ခိုးတော်ကိုချီးမွမ်းကြစေ။ ကိုယ်တော်သည် မှန်သောစီရင်ခြင်းကိုတည်စေတော်မူ၏။ ယာကုပ်အမျိုး၌ တရားသဖြင့်ပြု၍၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။–

၉၉း၅ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုချီးမြှောက်ကြလော့။ ခြေတော်တင်ရာခုံအောက်၌ ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော် သည် သန့်ရှင်းတော်မူသတည်း။

၉၉း၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်မောရှေနှင့်အာရုန်၊ နာမတော်ကိုပဌနာပြုသောသူရှမွေလ၊ ဤသူတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုပဌနာပြု၍၊ ကိုယ်တော်သည် ထူးတော်မူ၏။–

၉၉း၇ သူတို့အား မိုယ်းတိမ်တိုင်ထဲကမိန့်တော်မူ၏။ သူတို့သည်လည်း၊ သက်သေခံတော်မူချက်များကိုငှင်း၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်များကိုငှင်း စောင့်ရှောက်ကြ၏။–

၉၉း၈ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကိုထူးတော်မူ၏။ သူတို့အမှုကြောင့်အပြစ်ပေးသော်လည်း၊ သူတို့ကိုသည်းခံ သော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။–

၉၉း၉ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ချီးမြှောက်ကြလော့။ သန့်ရှင်းသောတောင်တော်မှာ ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းတော်မူသတည်း။–

အခန်းကြီး (၁၀၀)

၁၀၀း၁ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားအားကြွေးကြော်ကြလော့။–

၁၀၀း၂ ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကို ဝမ်းမြောက်စွာဆောင်ရွက်ကြလော့။ ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုလျက်၊ အထံတော်သို့ဝင်ကြလော့။–

၁၀၀း၃ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု သိမှတ်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ ငါတို့၏အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါတို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏လူဖြစ်ကြ၏။ အထံတော်၌ ကျက်စားသောသိုးစုလည်းဖြစ်ကြ၏။–

၁၀၀း၄ ကျေးဇူးတော်ကြီးပါသည်ဟု ဝန်ခံလျက်၊ တံခါးတော်တို့ကိုင်၄င်း၊ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းလျက် တန်တိုင်းတော်တို့ကို၄င်း ဝင်ကြလော့။ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍နာမတော်ကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။–

၁၀၀း၅ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲရှိ၍၊ သစ္စာတော်သည် ကာလအဆက်ဆက် တည်လေသတည်း။

အခန်းကြီး (၁၀၁)

၁၀၁း၁ ငါသည် သနားစုံမက်ခြင်း၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍သီချင်းဆိုပါမည်။ အို ထာဝရဘုရား၊ ရှေ့တော်၌သီချင်းဆိုပါမည်။–

၁၀၁း၂ စုံလင်သောတရားအတိုင်း ပညာသတိနှင့်ကျင့်ပါမည်။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ဆီသို့ အဘယ်ကာလမှကြွလာတော်မူမည်နည်း။ ကိုယ်အိမ်တွင် သန့်ရှင်းသောစိတ်နှလုံးနှင့်ကျင့်ပါမည်။–

၁၀၁း၃ အဓမ္မအမှုအရာကို မျက်မှောက်မပြုပါ။ လမ်းလွဲသောသူ၏အမှုကို ရွံရှာသည်ဖြစ်၍၊ ငါ၌မမှီမကပ်ရ။–

၁၀၁း၄ သဘောကောက်သောသူသည် ငါ့ထံမှထွက်သွားရမည်။ မကောင်းသောသူနှင့်ငါမပေါင်းဘော်။–

၁၀၁း၅ မိမိအိမ်နီးချင်း၏အသရေကို တိတ်ဆိတ်စွာဖျက်သောသူကို ငါပယ်ဖြတ်မည်။ မျက်နှာထောင်လွှား၍ စိတ်မြင့်သောသူကိုသည်းမခံ။–

၁၀၁း၆ သစ္စာရှိသောပြည်သားတို့သည် ငါ့ထံမှာနေမည်အကြောင်း သူတို့ကိုငါကြည့်ရှုမည်။ စုံလင်သောတရား၌ ကျင်လည်သောသူသည် ငါ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ရမည်။–

၁၀၁း၇ လှည့်စားတတ်သောသူမူကား၊ ငါ့အိမ်၌ မနေရ။ မုသာစကားကို ပြောတတ်သောသူသည်လည်း၊ ငါ့မျက်မှောက်၌အခွင့်မရှိရ။–

၁၀၁း၈ ဆိုးသောအမှုကိုပြုသောသူအပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရား၏မြို့တော်မှပယ်ဖြတ်မည်အကြောင်း၊ မတရားသောပြည်သားရှိသမျှတို့ကို စောစော ဖျက်ဆီးလေအံ့သတည်း။

အခန်းကြီး (၁၀၂)

ဆင်းရဲသောသူသည် ညှိုးငယ်သောစိတ်နှင့်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ညည်းတွားမြည်တမ်း၍ပြုသောပဌနာ။

၁၀၂း၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ပဌနာကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ခြင်း အသံသည် ရှေ့တော်သို့ရောက်ပါစေသော။–

၁၀၂း၂ ဘေးရောက်သည်ကာလ၌ မျက်နှာတော်ကိုအကျွန်ုပ်မှလွှဲတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ခေါ်သောအခါ နားထောင်တော်မူပါ။ အလျင်အမြန်ထူး တော်မူပါ။–

၁၀၂း၃ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်၏ နေ့ရက်ကာလသည် မီးခိုးကဲ့သို့ကုန်တတ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏အရိုးတို့သည် မီးဈေးကဲ့သို့ကျွမ်းကြပါ၏။–

၁၀၂း၄ အကျွန်ုပ်၏နှလုံးသည် မြက်ပင်ကဲ့သို့ အထိအခိုက်ခံရ၍၊ ညှိုးနွမ်းလျက်ရှိပါ၏။ အစာစားခြင်းကိစ္စကိုပင် မေ့လျော့တတ်ပါ၏။–

၁၀၂း၅ ကိုယ်ညည်းတွားခြင်းအသံကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်၏အရိုးတို့သည် အရေ၌ကပ်လျက်ရှိကြပါ၏။–

၁၀၂း၆ အကျွန်ုပ်သည် လွင်ပြင်၌နေသောဝံပိုကဲ့သို့၄င်း၊ တော၌နေသောဇီကွက်ကဲ့သို့၄င်းဖြစ်ပါ၏။–

၁၀၂း၇ အကျွန်ုပ်သည် အိမ်မိုးပေါ်မှာ တကောင်တည်းနေရသော ငှက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ စောင့်လျက်နေရပါ၏။–

၁၀၂း၈ အကျွန်ုပ်ရန်သူတို့သည် တနေ့လုံးကဲ့ရဲ့ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ စော်ကားသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုပုံခိုင်း၍ ကျိန်ဆိုတတ်ကြပါ၏။–

၁၀၂း၉ စိတ်တော်မပြေ၊

၁၀၂း၁၀ အမျက်ထွက်တော်မူသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည်ပြာကို မုန့်ကဲ့သို့စားရပါ၏။ သောက်သောအခါလည်း၊ မျက်ရည်ရော၍သောက်ရပါ၏။ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ်ကိုချီးမြှောက်ပြီးမှ အောက်သို့ချတော်မူပြီ။–

၁၀၂း၁၁ အကျွန်ုပ်၏နေ့ရက်တို့သည် ရှည်လျားသောအရိပ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ မြက်ပင်ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ညှိုးနွမ်းပါ၏။

၁၀၂း၁၂ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် နိစ္စထာဝရဖြစ်တော်မူ၏။ နာမတော်သည် ကာလအစဉ်အဆက်တည်ပါ၏။–

၁၀၂း၁၃ ထတော်မူပါ။ ဇိအုန်မြို့ကိုသနားတော်မူပါ။ ဇိအုန်မြို့ကိုကယ်မသနားရသောအချိန်၊ ချိန်းချက်တော် မူသောအချိန်ရောက်ပါပြီ။–

၁၀၂း၁၄ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည် ထိုမြို့၏ကျောက်ခဲတို့ကိုပင် နှစ်သက်၍၊ သူ၏မြေမှုန့်ကိုပင်စုံမက်ကြပါ၏။–

၁၀၂း၁၅ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို၄င်း၊ လောကီရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့သည် ဘုန်းတော်ကို၄င်း ကြောက်ရွံ့ကြပါလိမ့်မည်။–

၁၀၂း၁၆ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်မြို့ကိုတည်ထောင်၍၊ ဘုန်းတော်နှင့်တကွ ထင်ရှားတော်မူလိမ့်မည်။–

၁၀၂း၁၇ ကိုးကွယ်ရာမဲ့သောသူတို့ ဆုတောင်းခြင်းအကြောင်းကို မထီမဲ့မြင်မပြု၊ သူတို့၏ ပဌနာကိုမှတ်တော်မူလိမ့်မည်။–

၁၀၂း၁၈ ထိုအကြောင်းအရာကို နောက်ဖြစ်လတံ့သောလူမျိုးအဘို့ ရေးမှတ်ရမည်။ ပြုပြင်တော်မူလတံ့သောလူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြ လိမ့်မည်။–

၁၀၂း၁၉–၂၂ ချုပ်ထားသောသူ၏ ညည်းတွားသံကို နားထောင်ခြင်းငှါ၄င်း၊ သေရမည့်သူတို့ကို လွှတ်ခြင်းငှါ၄င်း၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်သော လူမျိုးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ဝတ်ကိုပြုလျက်စုဝေးကြသောအခါ၊ ဇိအုန်တောင်ပေါ်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်နှင့် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုထင်ရှား စေခြင်းငှါ၄င်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အထွဋ်က ငုံ့ကြည့်တော်မူ၍၊ ကောင်းကင်ပေါ်က ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးကို ရှုမှတ်တော်မူ၏။

၁၀၂း၂၃ လမ်းခရီး၌ ငါ၏အစွမ်းကိုလျော့စေခြင်းငှါ၄င်း၊ ငါ၏နေ့ရက်ကာလကိုတိုစေခြင်းငှါ၄င်း ပြုတော်မူသောအခါ၊–

၁၀၂း၂၄ ငါလျှောက်သောအချက်ဟူမူကား၊ အို အကျွန်ုပ်၏ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကိုအသက်ပျိုစဉ်ပင် ပယ်ရှင်းတော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်၏နှစ်တို့သည် ကာလအစဉ် အဆက်မြဲကြပါ၏။–
၁၀၂း၂၅ ကိုယ်တော်သည် ရှေ့ဦးစွာ၌ မြေကြီးကိုတည်တော်မူပြီ။ မိုယ်းကောင်းကင်သည်လည်း လက်တော်နှင့်ဖန်ဆင်းသောအရာဖြစ်ပါ၏။–
၁၀၂း၂၆ ထိုအရာတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း ကိုယ်တော်သည်အမြဲတည်တော်မူ၏။ ထိုအရာရှိသမျှတို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ဟောင်းနွမ်းခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ကိုယ်တော်သည်ဝတ်လုံကို လဲသကဲ့သို့လဲတော်မူသဖြင့်၊ ပြောင်းလဲခြင်းရှိကြသော်လည်း၊ –
၁၀၂း၂၇ ကိုယ်တော်သည် ပြောင်းလဲတော်မမူပါ။ အသက်တော်လည်း မကုန်မဆုံးရပါ။–
၁၀၂း၂၈ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့၏ သားမြေးတို့သည်တည်၍၊ အမျိုးအနွယ်သည်လည်း ရှေ့တော်၌မြဲမြံပါလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၀၃)

၁၀၃း၁ အိုငါ့ဝိညာဉ်၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးလော့။ ငါ၏အထဲမှာရှိသမျှတို့၊ သန့်ရှင်းသောနာမတော်ကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။–
၁၀၃း၂ အိုငါ့ဝိညာဉ်၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးလော့။ ကျေးဇူးတော်အပေါင်းကိုမမေ့လျော့နှင့်။–
၁၀၃း၃ သင်၏အပြစ်အလုံးစုံတို့ကိုဖြေလွှတ်၍၊ သင်၏အနာရောဂါရှိသမျှတို့ကိုလည်း ပျောက်စေတော်မူ၏။–
၁၀၃း၄ သင်၏အသက်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းထဲကရွေး၍ ကျေးဇူးတော်၊ ကရုဏာတော်များနှင့် သင်၏ခေါင်းကိုပတ်ရစ်တော်မူ၏။–
၁၀၃း၅ သင့်ကို အသက်ကြီးစဉ်၊ ကောင်းသောအရာနှင့်ရောင့်ရဲစေတော်မူသဖြင့်၊ သင်၏အရွယ်သည် ရွှေလင်းတ၏အရွယ်ကဲ့သို့ ပြုပြင်ခြင်းရှိ၏။
၁၀၃း၆ ထာဝရဘုရားသည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသမျှသောသူတို့အဘို့ တရားပေး၍ စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။–
၁၀၃း၇ ဘာသာဝလေ့တော်တို့ကို မောရှေ၌၄င်း၊ စီရင်တော်မူသောအမှုအရာတို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌၄င်း ပြတော်မူပြီ။–
၁၀၃း၈ ထာဝရဘုရားသည် သနားတတ်သောသဘော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘော၊ စိတ်ရှည်၍၊ ကရုဏာကြွယ်ဝသော သဘောရှိတော်မူ၏။–
၁၀၃း၉ အစဉ်မပြတ်အပြစ်တင်တော်မူသည်မဟုတ်။ အငြိုးကိုအမြဲထားတော်မူသည်မဟုတ်။–
၁၀၃း၁၀ ငါတို့ပြစ်မှားခြင်းနှင့်အလျောက် ငါတို့၌ပြုတော်မမူတတ်။ ငါတို့၌ဒုစရိုက်ရှိသည်အတိုင်း အပြစ်ကိုပေးတော်မမူတတ်။–
၁၀၃း၁၁ မြေကြီးပေါ်တွင် ကောင်းကင်အမြင့်ရှိသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၌ ကရုဏာတော်သည်အားကြီးပေ၏။–
၁၀၃း၁၂ အရှေ့မျက်နှာစွန်းသည် အနောက်မျက်နှာစွန်းနှင့်ဝေးသည်အတိုင်း၊ ငါတို့အပြစ်များကို ငါတို့နှင့်ဝေးစေတော်မူ၏။–
၁၀၃း၁၃ အဘသည် သားတို့ကိုသနားစုံမက်သည်နည်းတူ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကြောက်ရွံ့သောသူတို့ကို သနားစုံမက်တော်မူ၏။–
၁၀၃း၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ကိုယ်ခန္ဓာကိုသိတော်မူ၏။ ငါတို့သည် မြေမှုန့်ဖြစ်ကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူ၏။–
၁၀၃း၁၅ လူတို့၏နေ့ရက်ကာလသည် မြက်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ လူသည်လယ်ပြင်၌ရှိသော ပန်းပွင့်ကဲ့သို့ပွင့်တတ်၏။–
၁၀၃း၁၆ လေသည်လွန်သွားလျှင် အပွင့်ပျောက်၍၊ သူ၏နေရာသည် နောက်တဖန် သူ့ကိုမသိရ။–
၁၀၃း၁၇ ထာဝရဘုရား၏ကရုဏာတော်မူကား၊ ကြောက်ရွံ့သောသူတို့အပေါ်သို့ ကာလအစဉ်အဆက် သက်ရောက်တတ်၏။–
၁၀၃း၁၈ သစ္စာတော်ကိုစောင့်၍ ပညတ်တော်တို့ကိုကျင့်ခြင်းငှါ၊ သတိပြုသောသူတို့၏ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် ကုသလတရားတော်နှင့်ဆိုင်ရကြ၏။
၁၀၃း၁၉ ထာဝရဘုရားသည်ပလ္လင်တော်ကို ကောင်းကင်ဘုံ၌တည်တော်မူ၍၊ အာဏာတော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့ကိုနှံ့ပြား၏။–
၁၀၃း၂၀ တန်ခိုးကြီး၍ နှုတ်ကပတ်တော်အသံကိုနားထောင်လျက်၊ အမိန့်တော်အတိုင်းဆောင်ရွက်သော ကောင်းကင်တမန်တော်တို့ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။–
၁၀၃း၂၁ အလိုတော်သို့လိုက်သောအမှုတော်ထမ်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတော်အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးကြလော့။–
၁၀၃း၂၂ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်၌ စီရင်ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။ အိုငါ့ဝိညာဉ်၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီး ပေးလော့။

အခန်းကြီး (၁၀၄)

၁၀၄း၁ အိုငါ့ဝိညာဉ်၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးလော့။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် တန်ဆာဆင်တော်မူ၏။–
၁၀၄း၂ အဝတ်နှင့်ခြုံသကဲ့သို့၊ အလင်းနှင့်ကိုယ်တော်ကို ခြုံတော်မူထသော၊ မိုယ်းကောင်းကင်ကို မျက်နှာကြက်ကဲ့သို့ ကြက်တော်မူထသော၊–
၁၀၄း၃ နေတော်မူရာအထက်ခန်း၊ အမြစ်ကိုရေ၌တည်တော်မူထသော၊ မိုယ်းတိမ်ရထားကိုစီး၍၊ လေအတောင်တို့ဖြင့် ကြွသွားတော်မူထသော၊–
၁၀၄း၄ မိမိတမန်တို့ကိုလေကဲ့သို့၄င်း၊ မိမိအစေအပါတို့ကို မီးလျှံကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်စေတော်မူထသော၊–
၁၀၄း၅ မြေကြီးအမြစ်ကို ကာလအစဉ်အမြဲမရွေ့မလှုပ်စေခြင်းငှါ၊ တည်တော်မူသောဘုရားပေတည်း။
၁၀၄း၆ ကိုယ်တော်သည် မြေကြီးကိုအဝတ်နှင့်ဖုံးသကဲ့သို့၊ ပင်လယ်နှင့်ဖုံးတော်မူ၍၊ ရေတို့သည် တောင်များပေါ်မှာရပ်နေကြပါ၏။–
၁၀၄း၇ တဖန် ဆုံးမတော်မူ၍ သူတို့သည်ပြေးကြပါ၏။ မိုယ်းချုန်းတော်မူသံကိုကြား၍၊ အလျင်အမြန်ပြန် သွားကြပါ၏။–
၁၀၄း၈ တောင်တို့သည်တက်လျက်၊ ချိုင့်တို့သည်ဆင်းလျက်၊ သူတို့ဘို့ခွဲခန့်တော်မူသောအရပ်သို့ ရောက်ကြပါ၏။–
၁၀၄း၉ ရေတို့သည်ပြန်လာ၍ မြေကြီးကိုမလွှမ်းမိုးစေခြင်းငှါ၊ မကျော်ရသောနယ်စပ်ကို ပိုင်းခြားတော်မူ၏။–
၁၀၄း၁၀ ထာဝရဘုရားသည် ချိုင့်များထဲသို့ စမ်းရေကိုလွှတ်တော်မူ၍၊ ရေသည် တောင်တို့တွင်စီးလျက်၊–
၁၀၄း၁၁ မြေတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့အား သောက်ရသောအခွင့်ကိုပေး၏။ မြည်းရိုင်းတို့သည် အငတ်ပြေရကြ၏။–
၁၀၄း၁၂ ထိုရေအနားမှာ မိုယ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည် နေရာကျ၍၊ သစ်ပင်အခက်အလက်တို့တွင်ကြွေးကြော်ကြ၏။–

၁၀၄း၁၃ အထက်ခန်းတော်ထဲကတောင်များကို ရေပေးတော်မူ၏။ စီရင်ပြုပြင်တော်မူခြင်းအကျိုးကြောင့်၊ မြေကြီးသည် ရောင့်ရဲလျက်ရှိ၏။–
၁၀၄း၁၄ တိရစ္ဆာန်ဘို့မြက်ပင်ကိုဎင်း၊ လူသုံးဘို့ စပါးပင်ကိုဎင်း ပေါက်စေတော်မူသဖြင့်။ မြေကြီးထဲက မုန့်ကိုထုတ်ဘော်တော်မူ၏။–
၁၀၄း၁၅ စပျစ်ရည်သည်လည်း လူတို့ကိုရွှင်လန်းစေ၏။ ဆီအားဖြင့်လည်း သူတို့မျက်နှာကိုပြောင်စေတော်မူ၏။ မုန့်သည်လည်း၊ သူတို့နှလုံးကိုထောက်မ၏။–
၁၀၄း၁၆ ထာဝရဘုရား၏ သစ်ပင်၊ စိုက်တော်မူသောလေဗနုန်အာရဇ်ပင်တို့သည်လည်း ရောင့်ရဲလျက်ရှိကြ၏။–
၁၀၄း၁၇ ထိုအပင်တို့၌ ငှက်တို့သည် အသိုက်လုပ်တတ်ကြ၏။ ထင်းရှူးပင်တို့၌ တောင်းကိုးတို့သည် နေရာကျတတ်ကြ၏။–
၁၀၄း၁၈ မြင့်သောတောင်တို့သည် တောဆိတ်များမှီခိုရာ၊ ကျောက်တို့သည် ရှာဖန်ယုန်များမှီခိုရာဖြစ်ကြ၏။–
၁၀၄း၁၉ ချိန်းချက်သောအချိန်ဘို့၊ လကိုဖန်းဆင်းတော်မူပြီ။ နေသည်လည်း၊ မိမိဝင်ရသောအချိန်ကိုသိ၏။
၁၀၄း၂၀ ကိုယ်တော်သည် မှောင်မိုက်ကို စီရင်တော်မူ၍ညဉ့်ဖြစ်ပါ၏။ ထိုအချိန်၌ တောတိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့သည်တွားလျက် ထွက်တတ်ကြပါ၏။–
၁၀၄း၂၁ ခြင်္သေ့ပျိုတို့သည် လုယက်ခြင်းအလိုငှါဟောက်၍၊ ဘုရားသခင့်ထံမှာ အစာကိုရှာကြပါ၏။–
၁၀၄း၂၂ တဖန်နေထွက်ပြန်လျှင်၊ သူတို့သည်ဆုတ်သွား၍နေမြဲတွင်းတို့၌အိပ်နေကြပါ၏။–
၁၀၄း၂၃ လူသည်လည်း လုပ်ဆောင်ပြုမူခြင်းငှါ ညဦးတိုင်အောင်ထွက်သွားပါ၏။–
၁၀၄း၂၄ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်စီရင်ပြုပြင်တော်မူသောအရာတို့သည် အလွန်များပြားပါ၏။ ရှိရှိသမျှတို့ကို ပညာတော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ မြေကြီးသည်ဘဏ္ဍာတော်နှင့်ကြွယ်ဝပါ၏။
၁၀၄း၂၅ မရေမတွက်နိုင်အောင် တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်အစရှိသော တိရစ္ဆာန်အကြီးအငယ်အများတို့နေရာ ကြီးမားကျယ်ဝန်းသောသမုဒ္ဒရာလည်းရှိပါသေး၏။–
၁၀၄း၂၆ ထိုအရပ်၌ သင်္ဘောတို့သည် သွားလာကြပါ၏။ ထိုအရပ်၌ ကွန့်မြူးစေခြင်းငှါ ဖန်ဆင်းတော်မူသော ငါးကြီးလဝိသန်သည်လည်းရှိပါ၏။–
၁၀၄း၂၇ ထိုသို့သောတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့သည် အချိန်တန်လျှင်အစာကျွေးတော်မူစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်လျက်နေကြပါ၏။–
၁၀၄း၂၈ ကိုယ်တော်ချထားတော်မူသည်အတိုင်း သူတို့သည်သိမ်းယူကြပါ၏။ လက်တော်ကိုဖွင့်တော်မူသော အားဖြင့်၊ သူတို့သည်ကောင်းသောအရာနှင့် ရောင့်ရဲကြပါ၏။–
၁၀၄း၂၉ မျက်နှာတော်ကိုလွှဲတော်မူလျှင်၊ သူတို့သည်ပင်ပန်းကြပါ၏။ သူတို့အသက်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူလျှင်၊ သူတို့သည်သေ၍ မိမိတို့မြေမှုန့်ထဲသို့ပြန်သွားကြပါ၏။–
၁၀၄း၃၀ တဖန် ဝိညာဉ်တော်ကိုလွှတ်၍၊ သူတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီးမျက်နှာကို အသစ်ပြုပြင်တော်မူ၏။
၁၀၄း၃၁ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် နိစ္စအမြဲတည်၏။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိအမှုတော်တို့တွင် ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။–
၁၀၄း၃၂ မြေကြီးကိုကြည့်ရှုတော်မူ၍ သူသည်တုန်လှုပ်တတ်၏။ တောင်တို့ကိုတို့တော်မူ၍၊ သူတို့သည် မီးခိုးထွက်တတ်ကြပါ၏။–
၁၀၄း၃၃ ငါသည်အသက်ရှင်စဉ်၊ ထာဝရဘုရားကို သီချင်းဆိုမည်။ ငါဖြစ်သည်ကာလပတ်လုံး၊ ငါ၏ဘုရား သခင်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုမည်။–
၁၀၄း၃၄ ငါဥဒါန်းကျူးခြင်းအသံသည် နှစ်သက်တော်မူဘွယ်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၌ငါရွှင်လန်းလိမ့်မည်။–
၁၀၄း၃၅ ပြစ်မှားသောသူတို့ကို မြေကြီးမှသုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ မတရားသောသူတို့သည် နောက်တဖန် မဖြစ်ရကြ။ အိုငါ့ဝိညာဉ်၊ ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးလော့။ ဟာလေလုယ။

အခန်းကြီး (၁၀၅)

၁၀၅း၁ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကိုပဌနာပြုကြလော့။ အမှုတော်တို့ကို လူများတို့အားပြသကြလော့။–
၁၀၅း၂ ထာဝရဘုရားကို သီချင်းဆိုကြလော့။ ဆာလံသီချင်းကိုဆိုကြလော့။ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်အပေါင်းတို့ကို ဟောပြောကြလော့။–
၁၀၅း၃ သန့်ရှင်းသောနာမတော်၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားကိုရှာသောသူတို့သည် စိတ်နှလုံးရွှင်လန်းကြစေ။–
၁၀၅း၄ ထာဝရဘုရားနှင့် တန်ခိုးတော်ကိုရှာကြလော့။ မျက်နှာတော်ကို အစဉ်မပြတ်ရှာကြလော့။–
၁၀၅း၅ စီရင်တော်မူသော အံ့ဩဘွယ်တို့ကိုဎင်း၊ ထူးဆန်းသောအမှုတော်တို့နှင့် နှုတ်ထွက်ပညတ်တို့ကိုဎင်း အောက်မေ့ကြလော့။–
၁၀၅း၆ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်အာဗြဟံအမျိုး၊ ရွေးကောက်တော်မူသောယာကုပ်အနွယ်တို့၊–
၁၀၅း၇ ကိုယ်တော်မြတ် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ မြေကြီးတပြင်လုံး၌ တရားစီရင်ပိုင်တော်မူ၏။–
၁၀၅း၈–၁၂ ငါသည် သင်တို့အမွေခံရာဘို့ ခါနာန်ပြည်ကို သင်၌ပေးမည်ဟု ငါတို့အမျိုးသည်အရေအတွက် အားဖြင့်မများ၊ အလွန်နည်း၍ ထိုပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်လျက်နေသောအခါ၊ အာဗြဟံ၌ဂတိထား၍၊ ဣဇာက်၌ကျိန်ဆိုတော်မူလျက်၊ ယာကုပ်၌မြဲမြံသောတရား၊ ဣသရေလ၌ နိစ္စထာဝရပဋိညာဉ် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ လူမျိုးအဆက်တထောင်တိုင်အောင် မိန့်မြွက်တော်မူသောနှုတ်ကပတ်တည်းဟူသော ဝန်ခံခြင်းတရားတော်ကိုအစဉ်အမြဲအောက်မေ့တော်မူ၏။–
၁၀၅း၁၃ သူတို့သည် တမြို့မှတမြို့သို့ဎင်း၊ တနိုင်ငံမှတနိုင်ငံသို့ဎင်း၊ လှည့်လည်၍ သွားကြသောအခါ၊–
၁၀၅း၁၄ သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှါ အဘယ်သူ့အားမျှ အခွင့်ပေးတော်မမူ။ သူတို့အတွက်လည်း ရှင်ဘုရင်တို့ကိုဆုံးမလျက်၊–
၁၀၅း၁၅ ငါ့ထံ၌ဘိသိက်ခံသောသူတို့ကို မထိမခိုက်နှင့်။ ငါ၏ပရောဖက်တို့ကို အပြစ်မပြုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀၅း၁၆ တဖန်တုံ၊ ထိုပြည်၌ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးကို ခေါ်၍၊ အစာအာဟာရတည်းဟူသော အထောက်အပင့်ရှိသမျှကို ချိုးဖျက်တော်မူသောအခါ၊–
၁၀၅း၁၇ ကျွန်ဖြစ်စေဘို့အရောင်းခံရသောယောသပ်ကို သူတို့ရှေ့မှာစေလွှတ်တော်မူ၏။–
၁၀၅း၁၈ သူ့ကိုခြေချင်းခတ်၍ သံနှင့်ညှဉ်းဆဲကြ၏။–
၁၀၅း၁၉ သူ၏စကားမပြည့်စုံမှီတိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်အတိုင်းစုံစမ်းခြင်းကိုခံရ၏။–
၁၀၅း၂၀ လူတို့ကို အစိုးရသောအရှင်တည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်သည်စေလွှတ်၍ သူ့ကိုနှုတ်ပြီးမှ ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။–
၁၀၅း၂၁ သူသည် မိမိအလိုရှိသည်အတိုင်း မင်းအရာရှိတို့ကို ချည်နှောင်၍၊ မှူးတော်

၁၀၅း၂၂ မင်းတော်တို့ကို ဆုံးမပိုင်သောအခွင့်နှင့် နန်းတော်အုပ်၊ နိုင်ငံတော်အုပ်အရာ၌ ထိုသူကိုခန့်ထားတော်မူ၏။
၁၀၅း၂၃ ဣသရေလသည်လည်း အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်လာ၍၊ ယာကုပ်သည် ဟာမအမျိုးနေရာပြည်၌တည်းခို၏။–
၁၀၅း၂၄ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူတို့ကိုအလွန်များပြားစေ၍၊ ရန်သူတို့ထက်အားကြီးစေတော်မူ၏။–
၁၀၅း၂၅ မိမိလူတို့ကို ရန်သူတို့သည်မုန်း၍၊ မိမိကျွန်တို့ကိုပရိယာယ်ပြုမည်အကြောင်း၊ ထိုသူတို့စိတ်နှလုံးကိုပြောင်းလဲစေတော်မူ၏။–
၁၀၅း၂၆ တဖန် မိမိကျွန်မောရှေနှင့်ရွေးကောက်တော်မူသော အာရုန်ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။–
၁၀၅း၂၇ အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့တွင်၊ လက္ခဏာသက်သေတော်တို့ကိုပြ၍၊ ဟာမအမျိုးနေရာပြည်၌ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုကြ၏။–
၁၀၅း၂၈ မှောင်မိုက်ကိုစေလွှတ်၍၊ မိုက်မဲစေတော်မူ၏။ သူတို့သည် နှုတ်ကပတ်တော်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်မပြုရကြ။–
၁၀၅း၂၉ သူတို့ရေများကို အသွေးဖြစ်စေ၍၊ ငါးများကိုသေစေတော်မူ၏။–
၁၀၅း၃၀ သူတို့မြေသည် များစွာသောဖားတို့ကို မင်းအိပ်ရာအခန်းတို့၌ပင်ဘွားလေ၏။–
၁၀၅း၃၁ အမိန့်တော်ရှိ၍ ယင်ရဲနှင့်ခြင်တို့သည် တပြည်လုံးကိုနှံ့ပြားကြ၏။–
၁၀၅း၃၂ မိုယ်းရေအစား မိုယ်းသီးကိုင်၄င်း၊ သူတို့မြေပေါ်မှာ မီးလျှံကို၄င်းပေးတော်မူ၏။–
၁၀၅း၃၃ သူတို့စပျစ်နွယ်ပင်နှင့် သင်္ဘောသဖန်းပင်တို့ကိုထိခိုက်၍၊ တပြည်လုံး၌ရှိသောသစ်ပင်များကို ချိုးတော်မူ၏။–
၁၀၅း၃၄ အမိန့်တော်ရှိ၍ မရေတွက်နိုင်အောင်၊ အရာဘကျိုင်းနှင့် ယာလက်ကျိုင်းတို့သည်လာ၍၊–
၁၀၅း၃၅ သူတို့ပြည်မှာ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ရှိသမျှတို့ကို၄င်း၊မြေသြဇာ အသီးအနှံတို့ကို၄င်း ကိုက်စားကြ၏။–
၁၀၅း၃၆ သူတို့အစွမ်းသတ္တိအထွဋ်အမြတ်တည်းဟူသော သူတို့ပြည်မှာ သားဦးအပေါင်းတို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။
၁၀၅း၃၇ မိမိလူတို့ကိုရွှေငွေပါလျက် ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍၊ သူတို့အစုစု၌ အားနည်းသောသူတယောက်မျှမရှိ။–
၁၀၅း၃၈ အဲဂုတ္တုပြည်သည် သူတို့ကိုကြောက်သောကြောင့်၊ သူတို့သည် ထွက်သွားသောအခါ တပြည်လုံးဝမ်းမြောက်၏။–
၁၀၅း၃၉ သူတို့အပေါ်မှာမိုယ်းတိမ်ကို ဖြန့်မိုး၍၊ ညဥ့်အခါ လင်းစရာဘို့မီးကိုပေးတော်မူ၏။–
၁၀၅း၄၀ သူတို့သည် တောင်းသောအခါ ငုံးများကို ဆောင်ခဲ့တော်မူ၍၊ သူတို့ကိုကောင်းကင်မုန့်နှင့် ရောင့်ရဲစေတော်မူ၏။–
၁၀၅း၄၁ ကျောက်ကိုလည်း ဖွင့်လှစ်တော်မူသဖြင့်၊ ရေသည်ထွက်၍ သွေ့ခြောက်သောအရပ်၌ မြစ်ကဲ့သို့စီးသွားလေ၏။–
၁၀၅း၄၂ အကြောင်းမူကား၊ မိမိကျွန်အာဗြဟံ၌ ထားခဲ့ဘူးသော သန့်ရှင်းသောဂတိတော်ကို အောက်မေ့တော်မူ၏။–
၁၀၅း၄၃ ရွေးကောက်တော်မူသော မိမိလူတို့ကိုဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းနှင့်တကွ ထုတ်ဆောင်တော်မူ၏။–
၁၀၅း၄၄ သူတို့သည် အထုံးအဖွဲ့တော်တို့အတိုင်းကျင့်၍၊ ပညတ်တရားတော်ကို စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏မြေကို ပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် အခြားသောလူတို့၏အလုပ်ထဲသို့ ဝင်စားရကြ၏။ ဟာလေလုယ။

အခန်းကြီး (၁၀၆)

၁၀၆း၁ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၀၆း၂ ထာဝရဘုရား၏ တန်ခိုးကြီးခြင်း အရာတော်တို့ကိုအဘယ်သူပြောနိုင်သနည်း။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို အဘယ်သူသည် အကုန်အစင်ဘော်ပြနိုင်သနည်း။–
၁၀၆း၃ ခပ်သိမ်းသောအခါတို့၌ တရားကိုစောင့်ရှောက်၍၊ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။
၁၀၆း၄ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ရွေးကောက်တော်မူသောသူတို့၏ ကောင်းကျိုးကို မြင်စေခြင်းငှါ၄င်း၊
၁၀၆း၅ ကိုယ်တော်၏ လူမျိုးဝမ်းမြောက်ခြင်း၌ဝမ်းမြောက်၍၊ ကိုယ်တော်၏အမွေဖြစ်သော သူတို့နှင့်အတူ ဝါကြွားရွှင်လန်းစေခြင်းငှါ၄င်း၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့ခံရသောစေတနာတော်နှင့်တကွ၊ အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုအကြည့်အရှုကြွလာ၍ ကယ်တင်တော်မူပါ။–
၁၀၆း၆ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူ ပြစ်မှားကြပါပြီ။ ဒုစရိုက်ကိုပြုကြပါပြီ။ မတရားသော အမှုကိုပြုကြပါပြီ။–
၁၀၆း၇ အဲဂုတ္တုပြည်၌ပြုတော်မူသော အံ့သြဘွယ်တို့ကို ဘိုးဘေးတို့သည် နားမလည်ကြ။ များစွာသော ကရုဏာတော်ကို မအောက်မေ့ကြ။ ပင်လယ်နား၊ ဒေးပင်လယ်နားမှာပုန်ကန်ကြပါ၏။–
၁၀၆း၈ သို့သော်လည်း၊ မဟာတန်ခိုးတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ နာမတော်၏အကြောင်းကြောင့် သူတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။–
၁၀၆း၉ ဒေးပင်လယ်ကို ဆုံးမတော်မူ၍၊ ပင်လယ်ရေသည် ခန်းခြောက်လေ၏။ တော၌ပို့ဆောင်သကဲ့သို့ နက်နဲရာအရပ်၌ သူတို့ကိုပို့ဆောင်တော်မူ၏။–
၁၀၆း၁၀ မုန်းသောသူ၏လက်မှ သူတို့ကိုကယ်တင်၍၊ ရန်သူ၏လက်မှ ရွေးနှုတ်တော်မူ၏။–
၁၀၆း၁၁ ရန်သူ တစုံတယောက်ကိုမျှ မကျန်ရစ်စေခြင်းငှါ၊ ရေသည်လွှမ်းမိုးလေ၏။–
၁၀၆း၁၂ ထိုအခါ စကားတော်ကိုယုံ၍ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို သီချင်းဆိုကြ၏။–
၁၀၆း၁၃ သို့သော်လည်း၊ အမှုတော်ကို အလျင်အမြန်မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍၊ အကြံအစည်တော်ကို မဆိုင်းမလင့်ဘဲ၊–
၁၀၆း၁၄ တော၌အလွန်တပ်မက်၍၊ လူဆိတ်ညံရာအရပ်၌ ဘုရားသခင်ကိုစုံစမ်းကြ၏။–
၁၀၆း၁၅ သူတို့တောင်းသောဆုကို ပေးတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့၌ပိန်ကြုံခြင်းကို သွင်းပေးတော်မူ၏။
၁၀၆း၁၆ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ တပ်ထဲမှာမောရှေကို၄င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူအာရုန်ကို၄င်း၊ ငြူစူကြ၏။–
၁၀၆း၁၇ မြေကြီးသည်ကွဲလျက် ဒါသန်ကိုမျို၍၊ အဘိရံ၏ အသင်းအဝင်ကိုဖုံးအုပ်လေ၏။–
၁၀၆း၁၈ သူတို့အသင်းအဝင်ထဲမှာမီးရှို့၍၊ မတရားသောသူတို့ကို လောင်လေ၏။–
၁၀၆း၁၉ သူတို့သည်ဟောရပ်တောင်နားမှာ နွားသငယ်ကိုလုပ်၍၊ အရည်သွန်းသောရုပ်တုကိုပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။–
၁၀၆း၂၀ သူတို့၏ဘုန်းကိုလဲ၍ မြက်ကိုစားသော နွား၏ပုံသဏ္ဌာန်ကိုယူကြ၏။–
၁၀၆း၂၁ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကြီးသောအမှုတို့ကို၄င်း၊

၁၀၆း၂၂ ဟာမအမျိုးနေရာပြည်၌ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုင်၄င်း၊ ဒေ့ပင်လယ်နားမှာ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုတို့ကို၄င်းပြု၍၊ ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်ဘုရားသခင်ကို မေ့လျော့ကြ၏။–

၁၀၆း၂၃ ထိုအခါ ရွေးကောက်တော်မူသော မောရှေသည် အမျက်တော်ကိုလွှဲ၍၊ ထိုသူတို့ကို ဖျက်ဆီးတော် မမူစေခြင်းငှါ၊ ဖျက်ဆီးရာအရပ်၊ ရှေ့တော်၌ မရပ်လျှင်၊ သူတို့ကိုဖျက်ဆီးမည်ဟု အကြံရှိတော်မူ၏။

၁၀၆း၂၄ ထိုသူတို့သည်လည်းစကားတော်ကိုမယုံ၊ သာယာသောပြည်ကိုမထီမဲ့မြင်ပြုကြ၏။–

၁၀၆း၂၅ မိမိတို့တဲများ၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။–

၁၀၆း၂၆ ထိုကြောင့် သူတို့ကို တော၌လဲခြင်းငှါ၄င်း၊–

၁၀၆း၂၇ သူတို့အမျိုးအနွယ်ကို တပါးအမျိုးသားတို့တွင်လဲ၍၊ အပြည်ပြည်အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေခြင်းငှါ၄င်း၊ သူတို့တဘက်၌ ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။

၁၀၆း၂၈ ထိုသူတို့သည် ဗာလပေဂုရဘုရား၌မှီဝဲ၍ လူသေရှေ့မှာပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို စားကြ၏။

၁၀၆း၂၉ ထိုသို့ မိမိတို့အမှုများအားဖြင့် အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်၍၊ ကာလနာသည် သူတို့ကိုလုယက်လေ၏။–

၁၀၆း၃၀ ထိုအခါ ဖိနဟတ်သည်ထ၍ တရားစီရင်သဖြင့်၊ ကာလနာသည်ငြိမ်းလေ၏။–

၁၀၆း၃၁ ထိုအမှုကို သူ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ လူမျိုးအဆက်ဆက်တည်သော ကာလအစဉ်မပြတ်မှတ်ရသတည်း။–

၁၀၆း၃၂ တဖန် မေရိဘာရေအနားမှာ အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်ကြသဖြင့်၊ သူတို့အတွက်ကြောင့် မောရှေ၌အမင်္ဂလာဖြစ်လေ၏။–

၁၀၆း၃၃ သူ၏စိတ်ကို ချုပ်ချယ်နှောင့်ရှက်ကြသဖြင့်၊ သူသည် အမှတ်တမဲ့မြွက်ဆို၏။–

၁၀၆း၃၄ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည် အတိုင်းမပြု၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကို မဖျက်ဆီးဘဲနေကြ၏။–

၁၀၆း၃၅ သူတို့နှင့်ရောနှော၍ သူတို့၏ဘာသာဝလေ့ကိုသင်ကြ၏။–

၁၀၆း၃၆ သူတို့၏ ရုပ်တုများကို ဝတ်ပြု၍ ကျော့ကွင်း၌ကျော့မိကြ၏။–

၁၀၆း၃၇ ကိုယ်သားသမီးတို့ကို နတ်ဆိုးတို့အားယဇ်ပူဇော်ကြ၏။–

၁၀၆း၃၈ ထိုသို့ အပြစ်မရှိသော သူတို့၏အသွေး၊ ခါနာန်ရုပ်တုတို့ရှေ့မှာ ယဇ်ပူဇော်သောကိုယ်သားသမီးတို့၏ အသွေးကိုသွန်ကြ၍၊ ထိုမြေသည်အသွေးနှင့် ညစ်ညူးလေ၏။–

၁၀၆း၃၉ သူတို့သည် ကိုယ်အကျင့်အားဖြင့် ကိုယ်ကိုညစ်ညူးစေ၍၊ ကိုယ်အမှုတို့တွင်မှားယွင်းကြ၏။

၁၀၆း၄၀ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကိုအမျက်တော်ထွက်၍၊ မိမိအမွေတော်ကို ရွံရှာတော်မူ၏။–

၁၀၆း၄၁ သူတို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ မုန်းသောသူတို့သည်အုပ်စိုးရကြ၏။–

၁၀၆း၄၂ ရန်သူတို့သည်ညှဉ်းဆဲ၍၊ သူတို့သည် ရန်သူတို့အောက်မှာနှိမ့်ချခြင်းကိုခံရကြ၏။–

၁၀၆း၄၃ သူတို့ကိုကြိမ်ဖန်များစွာ ကယ်နှုတ်တော်မူသော်လည်း၊ ပုန်ကန်သောအကြံကိုသာကြံ၍၊ မိမိတို့ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် နှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရကြ၏။–

၁၀၆း၄၄ တဖန် သူတို့အော်ဟစ်ခြင်းကို ကြားတော်မူလျှင်၊ သူတို့၌ဆင်းရဲဒုက္ခကို ကြည့်ရှုသဖြင့်၊–

၁၀၆း၄၅ ဝန်ခံခြင်းဂတိတော်ကို သူတို့အဘို့ အောက်မေ့၍၊ ကရုဏာတော်များပြားသည်အတိုင်း နောင်တရတော်မူ၏။–

၁၀၆း၄၆ သူတို့ကို ချုပ်ထားသိမ်းသွားသောသူအပေါင်းတို့သည် သနားရကြမည်အကြောင်းပြုတော်မူ၏။

၁၀၆း၄၇ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ သန့်ရှင်းသောနာမတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည် ကြီးလှပါ၏ဟု အကျွန်ုပ်တို့သည်ဝန်ခံ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်း၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်မည် အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်တင်လျက်၊ တပါးအမျိုးသားတို့အထဲက နှုတ်ယူ၍စုသိမ်းတော်မူပါ။–

၁၀၆း၄၈ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ လူခပ်သိမ်းတို့သည် အာမင်ဟုဝန်ခံကြစေ။ ဟာလေလုယ။

အခန်းကြီး (၁၀၇)

၁၀၇း၁ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊

၁၀၇း၂ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။–

၁၀၇း၃ ရန်သူ၏လက်မှ ထာဝရဘုရားနှုတ်၍ အရှေ့အနောက်တောင်မြောက်အရပ်ရပ်ထဲက စုသိမ်းသောသူတည်းဟူသော၊ ရွေးတော်မူသောသူတို့ သည်ဝန်ခံကြစေ။–

၁၀၇း၄ သူတို့သည်တောတွင် လူဆိတ်ညံရာအရပ်၌လည်၍၊ နေစရာမြို့သို့ရောက်သော လမ်းကိုမတွေ့ကြ။–

၁၀၇း၅ ဆာငတ်မွတ်သိပ်၍စိတ်ပျက်ကြ၏။–

၁၀၇း၆ ဆင်းရဲခံရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်၍၊ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ဆယ်နှုတ်တော်မူ၏။–

၁၀၇း၇ သူတို့နေစရာမြို့သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ဖြောင့်သောလမ်းဖြင့် ပို့ဆောင်တော်မူ၏။–

၁၀၇း၈ လူသားတို့၌ ပြုတော်မူသော ကရုဏာနှင့်အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကိုထောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြစေ။–

၁၀၇း၉ အကြောင်းမူကား၊ တောင့်တသောဝိညာဉ်ကို ရောင့်ရဲစေ၍၊ မွတ်သိပ်သောဝိညာဉ်ကိုလည်း ကောင်းသောအရာနှင့်ဝစေတော်မူ၏။

၁၀၇း၁၀ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကို ငြင်းဆန်၍၊

၁၀၇း၁၁ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏အကြံတော်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုသောကြောင့်၊ မှောင်မိုက်၊ သေမင်းအရိပ်၌ ထိုင်လျက်၊ ဒုက္ခနှင့်၄င်း၊ သံကြိုးနှင့်၄င်းချည် နှောင်လျက်နေရကြ၏။–

၁၀၇း၁၂ ဘုရားသခင်သည် အမှုရောက်စေ၍၊ သူတို့စိတ်ကိုနှိမ့်ချတော်မူ၏။ သူတို့သည်လဲ၍ ထောက်မသောသူမရှိဘဲ၊–

၁၀၇း၁၃ ဆင်းရဲခံရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ကယ်တင်တော်မူ၏။–

၁၀၇း၁၄ မှောင်မိုက်နှင့်သေမင်းအရိပ်ထဲကထုတ်ဆောင်၍ သူတို့ချည်နှောင်ခြင်းကို ဖြေတော်မူ၏။–

၁၀၇း၁၅ လူသားတို့၌ပြုတော်မူသော ကရုဏာနှင့်အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကိုထောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြစေ။–
၁၀၇း၁၆ အကြောင်းမူကား၊ ကြေးဝါတံခါးတို့ကိုချိုး၍၊ သံကန့်လန့်တို့ကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်တော်မူ၏။
၁၀၇း၁၇ မိုက်သောသဘောရှိသော သူတို့သည်လမ်းလွဲ၍၊ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တွေ့ကြုံရကြ၏။–
၁၀၇း၁၈ စားစရာမျိုးကိုရွံ၍ သေခြင်းတံခါးငါ့အနီးသို့ရောက်ကြ၏။–
၁၀၇း၁၉ ဆင်းရဲခံရသောအခါ ထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်၍၊ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ကယ်တင်တော်မူ၏။–
၁၀၇း၂၀ နှုတ်ကပတ်တော်ကို လွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့အနာကိုငြိမ်းစေ၍၊ ဖျက်ဆီးခြင်းအရာများထဲက နှုတ်ယူတော်မူ၏။–
၁၀၇း၂၁ လူသားတို့၌ပြုတော်မူသောကရုဏာနှင့်အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကိုထောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။–
၁၀၇း၂၂ ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာယဇ်ကိုပူဇော်၍၊ ရွှင်လန်းသောအသံနှင့်တကွ အမှုတော်တို့ကိုကြားပြောကြစေ။
၁၀၇း၂၃ သင်္ဘောစီးလျက် ပင်လယ်ကိုကူး၍၊ ရေများပေါ်မှာလုပ်ဆောင်သောသူတို့သည်၊–
၁၀၇း၂၄ နက်နဲရာအရပ်၌ ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်တို့နှင့်၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကိုမြင်ရကြ၏။–
၁၀၇း၂၅ အမိန့်တော်ရှိ၍ လေပြင်းမုန်တိုင်းတိုက်သဖြင့်၊ လှိုင်းတံပိုးတို့ကိုထစေ၏။–
၁၀၇း၂၆ မိုဃ်းကောင်းကင်တိုင်အောင်တက်လျက်၊ နက်နဲရာထဲသို့ဆင်းလျက်တွေ့သောဘေးကြောင့်၊ သူတို့သည်စိတ်ပျက်ကြ၏။–
၁၀၇း၂၇ တလည်လည်သွားလျက် ယစ်မူးသောသူကဲ့သို့ တိမ်းယိမ်းလျက်နေ၍ ဉာဏ်တိမ်မြုပ်ခြင်းရှိကြ၏။–
၁၀၇း၂၈ ဆင်းရဲခံရသောအခါ ထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်၍၊ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲကထုတ်ဆောင်တော်မူ၏။–
၁၀၇း၂၉ လေပြင်းကိုပျောက်စေတော်မူ၍၊ လှိုင်းတံပိုးများလည်းငြိမ်ဝပ်ကြ၏။–
၁၀၇း၃၀ ထိုသို့ ငြိမ်ဝပ်သောကြောင့် သူတို့သည်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ အလိုရှိရာသင်္ဘောဆိပ်သို့ပို့ဆောင် တော်မူ၏။–
၁၀၇း၃၁ လူသားတို့၌ပြုတော်မူသော ကရုဏာနှင့်အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကိုထောက်၍ ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။–
၁၀၇း၃၂ လူပရိသတ်၏အလယ်မှာ ထာဝရဘုရားကိုချီးမြှောက်၍ အသက်ကြီးသူတို့၏အစည်းအဝေး၌ ချီးမွမ်းကြစေ။–
၁၀၇း၃၃ မြစ်တို့ကိုလွင်ပြင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ စမ်းရေထွက်ရာအရပ်ကိုလည်း သွေ့ခြောက်စေခြင်းငှါ ၄င်းပြုတော်မူ၏။–
၁၀၇း၃၄ မြေကောင်းသောပြည်ကို ပြည်သူပြည်သားတို့၏အပြစ်ကြောင့် ဆားမြေဖြစ်စေတော်မူ၏။–
၁၀၇း၃၅ တဖန် လွင်ပြင်ကို ရေနှင့်ပြည့်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ သွေ့ခြောက်သောအရပ်ကိုလည်း စမ်းရေထွက်စေခြင်းငှါ ၄င်းပြုတော်မူ၏။–
၁၀၇း၃၆ ထိုအရပ်၌လည်း၊ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကိုနေရာချတော်မူ၍၊ သူတို့သည် မိမိနေစရာဘို့မြို့ကိုတည်ကြ၏။–
၁၀၇း၃၇ လယ်လုပ်လျက်၊ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်းစိုက်ပျိုးလျက်၊ မြေအသီးအနှံတို့ကိုပြုစုကြ၏။–
၁၀၇း၃၈ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍၊ သူတို့သည်အလွန်ပွါးများကြ၏။ သူတို့သိုးနွားများကိုလည်းလျော့စေတော်မမူ။–
၁၀၇း၃၉ တဖန် သူတို့သည်လျော့၍ ညှဥ်းဆဲခြင်း၊ ငြိုငြင်ခြင်း၊ စိတ်ပူပန်ခြင်းအားဖြင့် နှိမ့်ချလျက်နေရကြ၏။–
၁၀၇း၄၀ မင်းသားတို့ကို အရှက်ခွဲ၍၊ လမ်းမရှိသောတောအရပ်၌ လည်စေတော်မူ၏။–
၁၀၇း၄၁ ဆင်းရဲသောသူကိုလည်း ဒုက္ခမှထွတ်မြောက်စေ၍၊ သိုးစုကဲ့သို့ အိမ်ထောင်ပွါးများစေတော်မူ၏။–
၁၀၇း၄၂ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည်မြင်၍၊ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ ခပ်သိမ်းသောဒုစရိုက်သည်လည်း မိမိနှုတ်ကိုပိတ်ရ၏။–
၁၀၇း၄၃ အကြင်သူသည်ပညာရှိ၏။ ထိုသူသည် ဤအမှုအရာတို့ကိုဆင်ခြင်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာကျေးဇူးတော်ကို နားလည်လိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၀၈)

၁၀၈း၁ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်နှလုံးသည် တည်ကြည်ပါ၏။ သီချင်းဆိုပါမည်။ ဝိညာဉ်ပါလျက် ချီးမွမ်းထောမနာပြုပါမည်။–
၁၀၈း၂ တယောနှင့်စောင်းတို့၊ နိုးကြလော့။ ငါလည်းစောစောနိုးမည်။–
၁၀၈း၃ အို ထာဝရဘုရား၊ ပရိသတ်အလယ်၌ ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းပါမည်။ လူမျိုးတို့တွင် ကိုယ်တော်အားထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။–
၁၀၈း၄ အကြောင်းမူကား၊ ကရုဏာတော်သည် ကောင်းကင်သို့၄င်း၊ သစ္စာတော်သည် မိုဃ်းတိမ်သို့၄င်းမှီပါ၏။–
၁၀၈း၅ အိုဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မြင့်သည်ထက် ကိုယ်တော်ကြီးမြင့်တော်မူစေသတည်း။ မြေကြီးတပြင်လုံးကို ဘုန်းတော်လွှမ်းမိုးပါစေသတည်း။–
၁၀၈း၆ ချစ်တော်မူသောသူတို့သည် ချမ်းသာရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်၍၊ လက်ျာလက်ရုံးတော်အားဖြင့်ကယ်တင်တော်မူပါ။
၁၀၈း၇ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီတော်ကိုတိုင်တည်၍၊ ဘုရားသခင်သည် ဗျာဒိတ်ထားတော် မူသောကြောင့်၊ ငါသည်ဝမ်းမြောက်မည်။ ရှေခင်မြို့ကို ပိုင်းခြားမည်။ သုကုတ်လယ်ပြင်ကို တိုင်းထွာမည်။–
၁၀၈း၈ ဂိလဒ်ပြည်ကိုငါပိုင်ရ၏။ မနာရှေပြည်ကိုလည်း ငါပိုင်ရ၏။ ဧဖရိမ်ပြည်ကား ငါ့ ဦးခေါင်း၏အစွမ်းဖြစ်ရ၏။ ယုဒပြည်ကား ငါ၏လွှတ်တော်ဖြစ်ရ၏။–
၁၀၈း၉ မောဘပြည်ကား ငါ့ရေချိုးအိုးဖြစ်ရ၏။ ဧဒုံပြည်ကား ငါ့ခြေနင်းရာဖြစ်ရ၏။ ဖိလိတ္တိပြည်အပေါ်မှာ အောင်သံနှင့်ကြွေးကြော်မည်။–
၁၀၈း၁၀ အားကြီးသောမြို့ထဲသို့ ငါ့ကိုအဘယ်သူသွင်းပေးမည်နည်း။ ဧဒုံပြည်သို့ ငါ့ကိုအဘယ်သူလမ်းပြမည်နည်း။–
၁၀၈း၁၁ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုစွန့်ပစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်သည်ပြုတော်မူမည်မဟုတ်လော။ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ဗိုလ်ခြေနှင့်အတူ ကြွတော်မမူသောကိုယ်တော်သည် ပြုတော်မူမည်မဟုတ်လော။–
၁၀၈း၁၂ ဒုက္ခနှင့်ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါမစတော်မူပါ။ လူတို့သည်ကယ်တင်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြပါ။–
၁၀၈း၁၃ ဘုရားသခင်အားဖြင့် ငါတို့သည်ရဲရင့်စွာပြုကြမည်။ ငါတို့၏ရန်သူများကို ကိုယ်တော်တိုင်နင်းတော်မူမည်။

အခန်းကြီး (၁၀၉)

၁၀၉း၁ အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းသောဘုရားသခင်၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေတော်မမူပါနှင့်။–
၁၀၉း၂ မတရားသောသူနှင့် သစ္စာပျက်သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ နှုတ်ကိုဖွင့်၍၊ မုသာစကားကိုပြောဆိုကြပါ၏။–
၁၀၉း၃ မနာလိုသောစိတ်နှင့်စကားပြောလျက်၊ အကျွန်ုပ်ကိုဝိုင်း၍ အကြောင်းမရှိဘဲ စစ်တိုက်ကြပါ၏။–
၁၀၉း၄ အကျွန်ုပ်၏မေတ္တာအတွက် သူတို့သည်ရန်ဘက်ပြုကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်မူကားပဌနာပြုလျက်နေပါ၏။–
၁၀၉း၅ အကျွန်ုပ်ပြုသော ကျေးဇူးအတွက် မကောင်းသောအပြစ်ကို၄င်း၊ အကျွန်ုပ်မေတ္တာအတွက် မုန်းခြင်းကို၄င်း ဆပ်ပေးကြပါ၏။
၁၀၉း၆ ထိုသို့သော သူ၏အပေါ်မှာ မတရားသောသူကိုခန့်ထားတော်မူပါ။ သူ၏လက်ျာနားမှာ ရန်သူနေပါစေ။–
၁၀၉း၇ သူသည် တရားစီရင်ခြင်းကိုခံရာတွင်ရှုံးပါစေ။ သူပြုသောပဌနာသည် ပြစ်မှားခြင်းဖြစ်ပါစေ။–
၁၀၉း၈ သူ၏အသက်တိုပါစေ။ သူ၏အရာကိုလည်း အခြားသူရပါစေ။–
၁၀၉း၉ သူ၏သားတို့သည်ဘသားဆိုး၊ မယားလည်းမုတ်ဆိုးမဖြစ်ပါစေ။–
၁၀၉း၁၀ သူ၏သားတို့သည် အရပ်ရပ်လည်၍ သူတောင်းစားဖြစ်ကြပါစေ။ ပျက်စီးသောမိမိတို့နေရာများမှထွက်၍၊ အစာကိုရှာကြပါစေ။–
၁၀၉း၁၁ သူ၌ရှိသမျှကို ကြွေးရှင်သိမ်းယူပါစေ။ သူလုပ်၍ရသော ဥစ္စာကိုလည်း တပါးအမျိုးသားလုယူပါစေ။–
၁၀၉း၁၂ သူ၌ကျေးဇူးပြုသောသူ၊ သူ၏ဘသားဆိုးတို့ကို ကယ်မသနားသောသူ တယောက်မျှမရှိစေနှင့်။–
၁၀၉း၁၃ သူ၏အနွယ်သည် ပြတ်ပါစေ။ လူမျိုးဆင်းသက်၍ တဆက်တည်းတွင်၊ သူတို့၏နာမည်သည် ကျေပျောက်ပါစေ။
၁၀၉း၁၄ သူ့ဘိုးဘေးတို့၏ ဒုစရိုက်ကိုထာဝရဘုရားသည် သတိရတော်မူပါစေ။ သူ့အမိ၏အပြစ်သည်မပြေပါစေနှင့်။–
၁၀၉း၁၅ ထိုဒုစရိုက်အပြစ်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ အစဉ်အမြဲထင်ရှား၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာထိုသူတို့ကို အောက်မေ့စရာအမှတ်မျှမရှိစေခြင်းငှါ၊ ပယ်ရှင်းတော်မူပါစေ။–
၁၀၉း၁၆ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည်ကယ်မသနားခြင်းငှါသတိမရှိ။ ဆင်းရဲငတ်မွတ်၍ စိတ်ပျက်သောသူကို သေစေသည်တိုင်အောင်ညှဉ်းဆဲပြီ။–
၁၀၉း၁၇ သူသည်ကျိန်ဆဲခြင်းကို နှစ်သက်သည်နှင့်အညီ၊ သူ့အပေါ်သို့ရောက်ပါစေ။ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အလိုမရှိသည်အတိုင်းသူနှင့်ဝေးပါစေ။–
၁၀၉း၁၈ အဝတ်ကိုဝတ်သကဲ့သို့ ကျိန်ဆဲခြင်းကိုဝတ်ရပါစေ။ ရေကဲ့သို့သူ၏ဝမ်းထဲသို့၄င်း၊ ဆီကဲ့သို့သူ၏အရိုးထဲသို့၄င်း ဝင်ပါစေ။–
၁၀၉း၁၉ သူ၏ကိုယ်ကိုခြုံသောအဝတ်ကဲ့သို့၄င်း၊ သူ၏ခါး၌အစဉ်စည်းသော ခါးစည်းကဲ့သို့၄င်း သူ၌ဖြစ်ပါစေ။–
၁၀၉း၂၀ ငါ၏ဝိညာဉ်တဘက်၌ မကောင်းသောစကားကိုပြောတတ်သော ငါ၏ရန်သူတို့သည် ထိုသို့သောအကျိုးကို ထာဝရဘုရားထံခံရကြပါစေ။
၁၀၉း၂၁ အိုဘုရားရှင်ထာဝရဘုရား၊ နာမတော်အတွက်ကြောင့် အကျွန်ုပ်အမှုကိုစောင့်တော်မူပါ။ ကရုဏာတော်ကောင်းသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။–
၁၀၉း၂၂ အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲငတ်မွတ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အထဲ၌ နှလုံးနာလျက်ရှိပါ၏။–
၁၀၉း၂၃ ရှည်လျားသောအရိပ်ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ရွေ့သွားပါ၏။ ကျိုင်းကောင်ကဲ့သို့ လှုပ်ရှားလျက်ရှိပါ၏။–
၁၀၉း၂၄ အစာမစားဘဲနေရသောကြောင့်၊ ဒူးဆစ်နုန့်နဲ့၍ အသားလည်းလျော့ပါ၏။–
၁၀၉း၂၅ အကျွန်ုပ်သည်လည်း သူတပါးတို့ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းဖြစ်၍၊ သူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကို မြင်သောအခါ၊ ခေါင်းညိတ်ခြင်းကိုပြုကြပါ၏။–
၁၀၉း၂၆ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကိုမစတော်မူပါ။ ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း ကယ်တင်တော်မူပါ။–
၁၀၉း၂၇ ထိုအမှုသည် တန်ခိုးတော်ကြောင့်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ကိုယ်တော်စီရင်တော်မူသည်ဟု ထိုသူတို့သည်သိကြပါစေသော။–
၁၀၉း၂၈ ထိုသူတို့သည် ကျိန်ဆဲသော်လည်း၊ ကိုယ်တော်မူကား ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါ။ သူတို့သည်ထသော အခါ အရှက်ကွဲကြပါစေသော။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မူကား၊ ဝမ်းမြောက်ပါစေသော။–
၁၀၉း၂၉ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းအဝတ်ကိုဝတ်၍၊ စောင်နှင့်ခြုံသကဲ့သို့၊ မျက်နှာပျက်ခြင်း နှင့်ကိုယ်ကိုခြုံကြပါစေသော။–
၁၀၉း၃၀ အကျွန်ုပ်သည်နှုတ်မြွတ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို အလွန်ချီးမွမ်းပါမည်။ များစွာသော သူတို့အလယ်မှာချီးမွမ်းပါမည်။–
၁၀၉း၃၁ အကြောင်းမူကား၊ ဆင်းရဲသောသူ၏ဝိညာဉ်ကို အပြစ်စီရင်သောသူတို့၏လက်မှ ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ သူ၏လက်ျာဘက်မှာရပ်၍ နေတော်မူတတ်၏။

အခန်းကြီး (၁၁၀)

၁၁၀း၁ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာ၊ ငါမချမထားမှီတိုင်အောင်၊ ငါ့လက်ျာဘက်၌ထိုင်နေလော့ဟု ငါ၏သခင်အား မိန့်တော်မူ၏။–
၁၁၀း၂ ထာဝရဘုရားသည် အရှင်၏အာဏာတော်လှံတံကို ဇိအုန်မြို့မှလွှတ်တော်မူမည်။ ကိုယ်တော်သည် ရန်သူတို့၏အလယ်၌ အုပ်စိုးတော်မူလိမ့်မည်။–
၁၁၀း၃ တန်ခိုးတော်ပြသောနေ့ရက်ကာလ၌၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် သန့်ရှင်းသောတန်ဆာကိုဆင်လျက်၊ ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ်ရှိ၍၊ လူပျိုတော်တို့သည် နံနက်ဝမ်းထဲကထွက်သော ဆီးနှင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါလိမ့်မည်။–
၁၁၀း၄ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်မေလခိဇေဒက်နည်းတူ ထာဝရယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သည်ဟု ကျိန်ဆို၍၊ နောက်တဖန် စိတ်ပြောင်းလဲခြင်းရှိတော်မမူ။–
၁၁၀း၅ လက်ျာလက်တော်နားမှာရှိသော ဘုရားရှင်သည်အမျက်တော်အချိန်ကာလ၌ ရှင်ဘုရင်တို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။
၁၁၀း၆ ငါ၏သခင်သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် တရားစီရင်လျက်၊ အသေကောင်တို့ကို အနှံ့အပြားဖြစ်စေ၍၊ ကျယ်သောမြေ၌သူတို့ဦးခေါင်းကို နှိပ်စက်တော်မူမည်။–
၁၁၀း၇ လမ်းနားမှာ စီးသောရေကိုသောက်၍၊ ခေါင်းတော်ကိုချီးမြှင့်တော်မူမည်။

အခန်းကြီး (၁၁၁)

၁၁၁း၁ ငါသည် ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ အစည်းအဝေး၌၎င်း၊ ပရိသတ်၌၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ချီးမွမ်းမည်။–
၁၁၁း၂ ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်တို့သည် ကြီးမြတ်ကြ၏။ ကြည်ညိုသောသူတို့သည် ထိုအမှုတော်တို့ကို ရှာဖွေလိုက်စစ်တတ်ကြ၏။–
၁၁၁း၃ စီရင်တော်မူသောအရာသည် ဘုန်းအသရေနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားလည်း အစဉ်အမြဲတည်၏။–
၁၁၁း၄ အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို အောက်မေ့ဘို့ရာစီရင်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘော၊ သနားစုံမက်တတ်သော သဘောနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။–
၁၁၁း၅ ကြောက်ရွံ့ရိုသေသောသူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ပဋိညာဉ်တရားတော်ကို အစဉ်အောက်မေ့တော်မူ၏။–
၁၁၁း၆ အမှုတော်တို့၌ရှိသော တန်ခိုးကိုမိမိလူတို့အားပြ၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏ အမွေကိုပေးတော်မူ၏။–
၁၁၁း၇ လက်တော်နှင့်ပြုသောအမှုတို့သည် သစ္စာနှင့်၎င်း၊ တရားနှင့်၎င်းယှဉ်ကြ၏။ ပညတ်တော်အလုံးစုံတို့သည် ဖေါက်ပြန်ခြင်းသဘောနှင့်ကင်း လွတ်ကြ၏။–
၁၁၁း၈ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သောကြောင့် အစဉ်အမြဲတည်ကြ၏။–
၁၁၁း၉ မိမိလူတို့၌ရွေးတော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ၏။ ပဋိညာဉ်တရားတော်ကို အစဉ်အမြဲထားတော်မူ၏။ နာမတော်သည်သန့်ရှင်း၏။ ကြောက်ရွံ့ ရိုသေဘွယ်ဖြစ်၏။–
၁၁၁း၁၀ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသဘောသည် ပညာ၏အချုပ်အခြာဖြစ်၏။ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်သမျှသောသူတို့သည် ကောင်းသောဉာဏ်ရှိကြ၏။ ဂုဏ်အသရေတော်သည် အစဉ်အမြဲတည်သတည်း။

အခန်းကြီး (၁၁၂)

၁၁၂း၁ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍၊ ပညတ်တော်တို့၌ အလွန်မွေ့လျော်သောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။–
၁၁၂း၂ ထိုသူ၏ သားမြေးတို့သည် မြေပေါ်မှာအားကြီးကြလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ အမျိုးအနွယ်သည်မင်္ဂလာရှိတတ်၏။–
၁၁၂း၃ ထိုသူ၏အိမ်၌ စည်းစိမ်ဥစ္စာကြွယ်ဝ၍၊ သူ၏ကောင်းကျိုးသည် အစဉ်အမြဲတည်တတ်၏။–
၁၁၂း၄ သဘောဖြောင့်သောသူတို့အဘို့၊ မှောင်မိုက်ထဲမှာအလင်းပေါ်ထွန်းတတ်၏။ ထိုသို့သောသူသည် ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘောနှင့်သနားစုံမက် တတ်သောသဘောရှိ၍၊ တရားသဖြင့်ပြုတတ်၏။–
၁၁၂း၅ ကရုဏာစိတ်ရှိ၍ ချေးငှါးတတ်သောသူသည်ကောင်းစားတတ်၏။ တရားဆုံးဖြတ်ရာကာလ၌ အောင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။–
၁၁၂း၆ အကယ်စင်စစ် လှုပ်ရှားခြင်းနှင့်အစဉ်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်အစဉ်အမြဲ အောက်မေ့ဘို့ရာဖြစ်လိမ့်မည်။–
၁၁၂း၇ မကောင်းသောသိတင်းကို မကြောက်ရ။ စိတ်နှလုံးသည် ထာဝရဘုရားကိုကိုးစားသဖြင့် တည်ကြည်တတ်၏။–
၁၁၂း၈ သူ၏စိတ်နှလုံးသည် မြဲမြံသည်ဖြစ်၍၊ ရန်သူတို့၌ အားမရမှီတိုင်အောင်၊ ကြောက်ခြင်းနှင့်လွတ်လိမ့်မည်။–
၁၁၂း၉ သူသည်စွန့်ကြဲပြီ။ ဆင်းရဲသောသူတို့အားပေးကမ်းပြီ။ သူ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် အစဉ်အမြဲတည်တတ်၏။ သူ၏ဦးချိုသည် ဂုဏ်အသရေနှင့် ချီးမြှင့်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။–
၁၁၂း၁၀ မတရားသောသူတို့သည်မြင်၍၊ နာကြင်သောစိတ်ရှိကြလိမ့်မည်။ အံသွားခဲကြိတ်၍ ပိန်ချုံးကြလိမ့်မည်။ မတရားသောသူတို့၏ အလိုသည် ပျက်စီးရလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၁၃)

၁၁၃း၁ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်တော်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။ ချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၁၃း၂ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်သည် ယခုမှစ၍၊ အစဉ်အဆက်မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။–
၁၁၃း၃ နေထွက်ရာမှသည် နေဝင်ရာတိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် ချီးမွမ်းဘွယ်ဖြစ်၏။–
၁၁၃း၄ ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးတကာတို့အပေါ်၌၎င်း၊ ဘုန်းတော်သည် ကောင်းကင်အပေါ်၌၎င်း မြင့်တော်မူ၏။–
၁၁၃း၅ ကိုယ်ကိုချီးမြှင့်၍ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော်လည်း၊
၁၁၃း၆ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ၍ ကောင်းကင်အရာနှင့်မြေကြီးအရာတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူသော ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနှင့် အဘယ်သူတူသနည်း။–
၁၁၃း၇ ဆင်းရဲသောသူကို မြေမှုန့်ထဲကကြွလျက်၊ ငတ်မွတ်သောသူကို နောက်ချေးပုံထဲကချီးမြှောက်လျက်၊–
၁၁၃း၈ မင်းသားတို့တွင်၎င်း၊ မိမိလူတို့ကိုအုပ်စိုးသောမင်းတို့တွင်၎င်းနေရာပေးတော်မူ၏။–
၁၁၃း၉ မြုံသောမိန်းမသည် အိမ်၌နေ၍၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် သားဘွားရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ ဟာလေလုယ။

အခန်းကြီး (၁၁၄)

၁၁၄း၁ ဣသရေလအမျိုး၊ ယာကုပ်အနွယ်သည် ရိုင်းသောလူမျိုးနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်က ထွက်သွားသောအခါ၊–
၁၁၄း၂ ယုဒအမျိုးသည် သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ဖြစ်၏။ ဣသရေလအမျိုးသည် နိုင်ငံတော်ဖြစ်၏။–

၁၁၄း၃ ပင်လယ်သည် မြင်၍ပြေးလေ၏။ ယော်ဒန်မြစ်လည်း နောက်သို့လှည့်လေ၏။–
၁၁၄း၄ တောင်ကြီးတို့သည် သိုးကဲ့သို့၄င်း၊ တောင်ငယ်တို့သည် သိုးသငယ်ကဲ့သို့၄င်းခုန်ကြ၏။–
၁၁၄း၅ အချင်းပင်လယ်၊ သင်ပြေးသည်အကြောင်း၊ အချင်းယော်ဒန်မြစ်၊ သင်သည် နောက်သို့လှည့်သည်အကြောင်း၊–
၁၁၄း၆ အချင်းတောင်ကြီးတို့၊ သင်တို့သည်သိုးကဲ့သို့ခုန်ကြသည်အကြောင်း၊ အချင်းတောင်ငယ်တို့၊ သင်တို့သည် သိုးသငယ်ကဲ့သို့ ခုန်ကြသည်အကြောင်းကားအဘယ်သို့နည်း။–
၁၁၄း၇ အိုမြေကြီး၊ အရှင်၏မျက်နှာတော်ရှေ့၊ ယာကုပ်အမျိုးကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏မျက်နှာတော်ရှေ့မှာ တုန်လှုပ်လျက်နေလော့။–
၁၁၄း၈ ဘုရားသခင်သည် ကျောက်ကိုရေကန်၊ မီးကျောက်ကိုစမ်းရေတွင်း ဖြစ်စေတော်မူသတည်း။

အခန်းကြီး (၁၁၅)

၁၁၅း၁ အကျွန်ုပ်တို့၌ ဘုန်းမရှိစေဘဲ၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ ဘုန်းမရှိစေဘဲ၊ ကိုယ်တော်၏ နာမ၌ကရုဏာတော်နှင့်သစ္စာတော်ကြောင့်ဘုန်းရှိပါစေသတည်း။–
၁၁၅း၂ သူတို့၏ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု တပါးအမျိုးသားတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုရကြမည်နည်း။–
၁၁၅း၃ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူ၏။ အလိုတော်ရှိသမျှ အတိုင်းပြုတော်မူ၏။–
၁၁၅း၄ သူတို့၏ရုပ်တုများမူကား ငွေလည်းဖြစ်၏။ ရွှေလည်းဖြစ်၏။ လူလက်ဖြင့်လုပ်သော အရာပေတည်း။–
၁၁၅း၅ ထိုရုပ်တုတို့သည် နှုတ်ရှိ၍စကားမပြောတတ်။ မျက်စိရှိ၍မမြင်တတ်။–
၁၁၅း၆ နားရှိ၍ မကြားတတ်။ နှာခေါင်းရှိ၍မနမ်းတတ်။–
၁၁၅း၇ လက်ရှိ၍မကိုင်တတ်။ ခြေရှိ၍မသွားတတ်။ သူတို့လည်ချောင်းဖြင့် အသံမပြုတတ်ပါတကား။–
၁၁၅း၈ လုပ်သောသူတို့လည်းအတူတူ၊ ကိုးစားသောသူအပေါင်းတို့လည်းအတူတူပါတကား။
၁၁၅း၉ အိုဣသရေလအမျိုး၊ ထာဝရဘုရားကိုကိုးစားလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကိုမစသောသူ၊ ကွယ်ကာသောသူဖြစ်တော်မူ၏။–
၁၁၅း၁၀ အိုအာရုန်အမျိုးအနွယ်၊ ထာဝရဘုရားကိုကိုးစားလော့။ ထာဝရဘုရားသည် အာရုန်အမျိုးအနွယ်ကိုမစသောသူ၊ ကွယ်ကာသောသူဖြစ်တော်မူ၏။–
၁၁၅း၁၁ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၊ ထိုဘုရားကိုကိုးစားကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသို့သောသူတို့ကိုမစသောသူ၊ ကွယ်ကာသောသူဖြစ်တော်မူ၏။–
၁၁၅း၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုအောက်မေ့တော်မူ၏။ ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ ဣသရေလအမျိုးကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ အာရုန်အမျိုးအနွယ်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။–
၁၁၅း၁၃ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူ အကြီးအငယ်တို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။–
၁၁၅း၁၄ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့်သင်တို့သားမြေးတို့၌ မင်္ဂလာကိုတိုးပွားစေတော်မူမည်။–
၁၁၅း၁၅ သင်တို့သည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းသောထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသောသူဖြစ်ကြ၏။–
၁၁၅း၁၆ ကောင်းကင်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်ဖြစ်၏။ မြေကြီးကိုကား လူသားတို့အားပေးတော်မူပြီ။–
၁၁၅း၁၇ သေလွန်သောသူ၊ ငြိမ်းရာထဲသို့ ဆင်းသောသူရှိသမျှတို့သည် ထာဝရဘုရားကို မချီးမွမ်းရကြ။–
၁၁၅း၁၈ ငါတို့မူကား၊ ထာဝရဘုရားကို ယခုမှစ၍ အစဉ်အဆက်ကောင်းကြီးပေးကြလေအံ့သတည်း။ ဟာလေလုယ။

အခန်းကြီး (၁၁၆)

၁၁၆း၁ ထာဝရဘုရားသည် ငါတောင်းပန်ခြင်းအသံကို ကြား၍၊
၁၁၆း၂ ငါ့ဘက်သို့ နားတော်ကိုလှည့်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါနှစ်သက်၏။ ငါအသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး၊ ထာဝရဘုရားကိုပဌနာပြုမည်။–
၁၁၆း၃ သေခြင်းကြိုးတို့သည် ငါ့ကိုဝိုင်း၍ မရဏာနိုင်ငံဘေးတို့သည် ငါ့ကိုဘမ်းမိသဖြင့်၊ ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ငါတွေ့ကြုံရ၏။–
၁၁၆း၄ ထိုအခါ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုပဌနာပြု၏။–
၁၁၆း၅ ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘော၊ ဖြောင့်မတ်သောသဘောရှိတော်မူ၏။ ငါတို့ဘုရားသခင်သည် ကရုဏာစိတ်ရှိတော်မူ၏။–
၁၁၆း၆ ထာဝရဘုရားသည် မလိမ္မာသောသူတို့ကိုစောင့်မတော်မူ၏။ ငါသည်နှိမ့်ချလျက်ရှိသောအခါ ကယ်တင်တော်မူ၏။–
၁၁၆း၇ အိုငါ့ဝိညာဉ်၊ သင်၏ငြိမ်ဝပ်ရာသို့ပြန်လော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်၌ကျေးဇူးပြုတော်မူပြီ။–
၁၁၆း၈ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကိုသေခြင်းမှ၄င်း၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိကို မျက်ရည်ကျခြင်းမှ၄င်း၊ အကျွန်ုပ်ခြေကိုလည်း ထိမိ၍လဲခြင်းမှ၄င်း ကယ်လွှတ်တော်မူပြီ။–
၁၁၆း၉ သို့ဖြစ်၍၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ငါကျင့်၍နေရ၏။
၁၁၆း၁၀ ငါသည် အလွန်ညှိုးငယ်ခြင်းကိုခံရ၏ဟု မြွက်ဆိုသော်လည်း၊ ယုံကြည်သောစိတ်ရှိသေး၏။–
၁၁၆း၁၁ လူအပေါင်းတို့သည် မုသာကိုသုံးတတ်ကြ၏ဟု သတိလစ်လျက်ပြောမိ၏။–
၁၁၆း၁၂ ငါ၌ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသော ကျေးဇူးအလုံးစုံတို့ကိုအဘယ်သို့ဆပ်ရမည်နည်း။–
၁၁၆း၁၃ ကယ်တင်ခြင်းခွက်ဖလားကိုကိုင်ယူ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကိုပဌနာပြုမည်။–
၁၁၆း၁၄ ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ လူများရှေ့၌ သစ္စာဝတ်ကိုဖြေမည်။–
၁၁၆း၁၅ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မိမိသန့်ရှင်းသူတို့၏ သေခြင်းအရာသည် အဘိုးကြီးလှ၏။–

၁၁၆း၁၆ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန်မှန်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မတွင်မြင်သော သားလည်း မှန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၌ အချည်အနှောင်ကို လွှတ်တော်မူပြီ။–
၁၁၆း၁၇ ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းရာယဇ်ကိုရှေ့တော်၌ပူဇော်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကိုပဌနာပြုမည်။–
၁၁၆း၁၈ ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်း၊
၁၁၆း၁၉ အိုယေရုရှလင်မြို့၊ သင်၏အလယ်မှာ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်တန်တိုင်းအတွင်းတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏လူများရှေ့၌ သစ္စာဝတ်ကိုဖြေပါမည်။ ဟာလေလုယ။

အခန်းကြီး (၁၁၇)

၁၁၇း၁ လူမျိုးအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလော့။ လူအန္တယ်အပေါင်းတို့၊ အလွန်ချီးမွမ်းကြလော့။
၁၁၇း၂ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့၌ကရုဏာတော်ကြီးလှ၏။ ထာဝရဘုရား၏ သစ္စာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည်၏။ ဟာလေလုယ။

အခန်းကြီး (၁၁၈)

၁၁၈း၁ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည် သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၁၈း၂ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲတည်သည်ဟု ဣသရေလအမျိုးဝန်ခံစေ။–
၁၁၈း၃ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲတည်သည်ဟု အာရုန်အန္တယ်ဝန်ခံစေ။–
၁၁၈း၄ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည်ဟု ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည် ဝန်ခံကြစေ။
၁၁၈း၅ ငါသည် ကျဉ်းမြောင်းရာထဲက ထာဝရဘုရားကိုခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ကျယ်ဝန်းသော အရပ်ထဲသို့သွင်းတော်မူ၏။–
၁၁၈း၆ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ဘက်မှာရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ကြောက်စရာမရှိ။ လူသည် ငါ၌အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်း။–
၁၁၈း၇ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ဘက်၌မစတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ကိုမုန်းသောသူတို့၌ ငါ့အလိုပြည့်စုံလိမ့်မည်။–
၁၁၈း၈ ထာဝရဘုရား၌ ခိုလှုံခြင်းသည်၊ လူကိုကိုးစားခြင်းထက် သာ၍ကောင်း၏။–
၁၁၈း၉ ထာဝရဘုရား၌ ခိုလှုံခြင်းသည် မင်းကိုကိုးစားခြင်းထက် သာ၍ကောင်း၏။–
၁၁၈း၁၀ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ငါ့ကိုဝိုင်းကြသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အားဖြင့် သူတို့ကိုပယ်ဖြတ်ရ၏။–
၁၁၈း၁၁ ငါ့ကိုဝိုင်းကြ၏။ ဝိုင်းကြသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အားဖြင့်သူတို့ကိုပယ်ဖြတ်ရ၏။–
၁၁၈း၁၂ ပျားများကဲ့သို့ ငါ့ကိုဝိုင်း၍အုံကြသော်လည်း၊ ဆူးပင်ကိုလောင်သောမီးကဲ့သို့ ငြိမ်းကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အားဖြင့် သူတို့ကိုပယ်ဖြတ်ရ၏။–
၁၁၈း၁၃ သင်သည် ငါ့ကိုလဲခြင်းငှါ ပြင်းထန်စွာတွန်းသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုမစတော်မူ၏။–
၁၁၈း၁၄ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါသီချင်းဆိုရာအကြောင်း၊ ငါ့ကိုကယ်တင် ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်တော်မူ၏။–
၁၁၈း၁၅ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ နေရာ၌ဝမ်းမြောက်ခြင်းအသံနှင့် ကယ်တင်ခြင်းအသံရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ လက်ျာလက်တော်သည် ကြီးသောအမှုကိုပြု၏။–
၁၁၈း၁၆ ထာဝရဘုရား၏ လက်ျာလက်တော်သည် ချီးမြှင့်လျက်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ လက်ျာလက်တော်သည် ကြီးသောအမှုကိုပြု၏။–
၁၁၈း၁၇ ငါမသေရသေး၊ အသက်ရှင်၍ ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကို ကြားပြောရဦးမည်။–
၁၁၈း၁၈ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုကျပ်တည်းစွာ ဆုံးမသော်လည်း၊ သေခြင်း၌အပ်တော်မမူသေး။
၁၁၈း၁၉ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတံခါးတို့ကို ငါ့အားဖွင့်ကြ။ ငါဝင်၍ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းရမည်။–
၁၁၈း၂၀ ဤတံခါးသည် ထာဝရဘုရား၏တံခါးဖြစ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည်ဝင်ရကြ၏။–
၁၁၈း၂၁ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏စကားကို နားထောင်၍၊ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူ၏။–
၁၁၈း၂၂ တိုက်ကိုတည်လုပ်သောသူများ ပယ်ထားသောကျောက်သည် နောက်တဖန် တိုက်ထောင့်အထွဋ်ဖျားသို့ရောက်ပြန်၏။–
၁၁၈း၂၃ ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသောအမှုဖြစ်၏။ ငါတို့မျက်မှောက်၌လည်း အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်၏။–
၁၁၈း၂၄ ဤနေ့ရက်သည် ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူသောနေ့ရက်ဖြစ်၍၊ ယနေ့ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြကုန်အံ့။–
၁၁၈း၂၅ အို ထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူပါဟုတောင်းပန်ပါ၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာပေးတော်မူပါဟုတောင်းပန်ပါ၏။–
၁၁၈း၂၆ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ကြွလာသောသူသည်မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ထဲက အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုကောင်းကြီးပေးကြပါ၏။–
၁၁၈း၂၇ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်၍၊ ငါတို့၌ရောင်ခြည်တော်ကိုလွှတ်တော်မူ၏။ ယဇ်တင်ရန်အကောင်ကို ယဇ်ပလ္လင်ဦးချို၌ ကြိုးနှင့်ချည်ကြလော့။–
၁၁၈း၂၈ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းပါမည်။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော်ကိုချီးမြှောက်ပါမည်။–
၁၁၈း၂၉ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။

အခန်းကြီး (၁၁၉)

၁၁၉း၁ ထာဝရဘုရား၏တရားလမ်း၌ မလွဲမတိမ်း၊ လိုက်သွားသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။–

၁၁၉း၂ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကိုစောင့်၍၊ ကိုယ်တော်ကိုစိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ရှာသော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။–

၁၁၉း၃ ထိုသူတို့သည် ဒုစရိုက်ကိုမပြု၊ လမ်းခရီးတော်၌လိုက်သွားတတ်ကြ၏။–

၁၁၉း၄ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြိုးစား၍ကျင့်ဘို့ရာ၊ ကိုယ်တော်သည် ဩဝါဒပေးတော်မူပြီ။–

၁၁၉း၅ ကိုယ်တော်၏အထုံးအဖွဲ့များကို စောင့်နိုင်မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်သည်လမ်းဖြောင့်ပါစေသော။–

၁၁၉း၆ အကျွန်ုပ်သည် ပညတ်တော်အလုံးစုံတို့ကို ထောက်ထားသောအခါ၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ရပါ၏။–

၁၁၉း၇ ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်တော်မူချက်များကို အကျွန်ုပ်လေ့ကျက်ပြီးမှ၊ ဂုဏ်တော်ကိုဖြောင့်သော သဘောနှင့်ချီးမွမ်းပါမည်။–

၁၁၉း၈ ကိုယ်တော်၏ အထုံးအဖွဲ့များကိုစောင့်ပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကို ရှင်းရှင်းစွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။

၁၁၉း၉ လူပျိုသည် မိမိသွားသောလမ်းကို အဘယ်သို့သန့်ရှင်းစေနိုင်ပါမည်နည်းဟူမူကား၊ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်းသတိပြုရမည်။–

၁၁၉း၁၀ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုစိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ရှာပါ၏။ ပညတ်တော်လမ်းမှ လွဲစေတော်မမူပါနှင့်။–

၁၁၉း၁၁ ကိုယ်တော်ကို မပြစ်မှားဘဲနေနိုင်မည်အကြောင်း၊ ဗျာဒိတ်တော်ကို နှလုံးထဲမှာသိုထားပါပြီ။–

၁၁၉း၁၂ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်မင်္ဂလာရှိတော်မူ၏။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၌ သွန်သင်တော်မူပါ။–

၁၁၉း၁၃ စီရင်တော်မူရာနှုတ်တော်ထွက်အလုံးစုံတို့ကို အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်နှုတ်နှင့်ဟောပြောပါ၏။–

၁၁၉း၁၄ ခပ်သိမ်းသောစည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရဘိသကဲ့သို့၊ သက်သေခံတော်မူရာလမ်း၌ ဝမ်းမြောက်ပါ၏။–

၁၁၉း၁၅ ပေးတော်မူသော ဩဝါဒကိုဆင်ခြင်၍ လမ်းခရီးတော်တို့ကိုကြည့်ရှုပါ၏။–

၁၁၉း၁၆ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့၌မွေ့လျော်ပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မမှတ်ဘဲမနေပါ။

၁၁၉း၁၇ ကိုယ်တော်၏ကျွန်သည် အသက်ရှင်၍၊ နှုတ်ကပတ်တော်ကိုစောင့်နိုင်ပါမည်အကြောင်း ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။–

၁၁၉း၁၈ တရားတော်၌အံ့ဘွယ်သောအရာတို့ကို မြင်နိုင်ပါမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်၏မျက်စိတို့ကိုဖွင့်တော်မူပါ။–

၁၁၉း၁၉ အကျွန်ုပ်သည် မြေကြီးပေါ်မှာဧည့်သည်ဖြစ်ပါ၏။ ပညတ်တော်တို့ကို ဝှက်ထားတော်မမူပါနှင့်။–

၁၁၉း၂၀ စီရင်တော်မူချက်တို့ကိုအစဉ်မပြတ် တောင့်တသောအားဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၏စိတ်နှလုံးကြေကွဲလျက်ရှိပါ၏။–

၁၁၉း၂၁ မာနကြီးသောသူနှင့် ပညတ်တော်တို့ကိုလွန်ကျူး၍၊ အကျိန်ခံရသောသူတို့ကို ကိုယ်တော်ဆုံးမတော်မူ၏။–

၁၁၉း၂၂ အကျွန်ုပ်သည် သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို စောင့်ပါသည်ဖြစ်၍၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေတော်မူပါ။–

၁၁၉း၂၃ မင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထိုင်၍ပြောကြပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မူကား၊ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို ဆင်ခြင်လျက်နေပါ၏။–

၁၁၉း၂၄ သက်သေခံတော်မူချက်တို့သည် အကျွန်ုပ်မွေ့လျော်ရာ၊ အကျွန်ုပ်တိုင်ပင်ရာဖြစ်ကြပါ၏။

၁၁၉း၂၅ အကျွန်ုပ်၏အသက်သည် မြေမှုန့်၌မှီဝဲလျက်ရှိပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။–

၁၁၉း၂၆ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အကျင့်တို့ကိုဘော်ပြ၍၊ ကိုယ်တော်သည် နားထောင်တော်မူပြီ။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၌သွန်သင်တော်မူပါ။–

၁၁၉း၂၇ ပေးတော်မူသောဩဝါဒလမ်းကို အကျွန်ုပ်နားလည်စေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင် အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့ပါမည်။–

၁၁၉း၂၈ အကျွန်ုပ်ဝမ်းနည်းခြင်းအားဖြင့် စိတ်နှလုံးအရည်ယိုလျက်ရှိပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း တည်ကြည်စေတော်မူပါ။–

၁၁၉း၂၉ မုသာလမ်းကို အကျွန်ုပ်ရှောင်ပါမည်အကြောင်း၊ ကယ်မ၍ တရားတော်ကိုပေးသနားတော်မူပါ။–

၁၁၉း၃၀ သစ္စာလမ်းကိုအကျွန်ုပ်ရွေးပါပြီ။ စီရင်တော်မူချက်တို့ကိုအကျွန်ုပ်ရှေ့မှာထားပါပြီ။–

၁၁၉း၃၁ သက်သေခံတော်မူချက်တို့၌မှီဝဲပါပြီ။ အိုထာဝရဘုရား၊အရှက်ကွဲစေတော်မမူပါနှင့်။–

၁၁၉း၃၂ အကျွန်ုပ်ဉာဏ်ကိုပွင့်စေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပညတ်တော်လမ်းသို့ အလျင်အမြန်လိုက်ပါမည်။–

၁၁၉း၃၃ အိုထာဝရဘုရား၊ အထုံးအဖွဲ့တော်လမ်းကို အကျွန်ုပ်အားသွန်သင်တော်မူပါ။ အဆုံးတိုင်အောင်လိုက်သွားပါမည်။–

၁၁၉း၃၄ ဉာဏ်ကိုပေးတော်မူပါ။ တရားတော်ကိုစောင့်ပါမည်။ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့စောင့်ပါမည်။–

၁၁၉း၃၅ ပညတ်တော်လမ်း၌ အကျွန်ုပ်ကိုပို့ဆောင်တော်မူပါ။ ထိုလမ်းကိုနှစ်သက်ပါ၏။–

၁၁၉း၃၆ အကျွန်ုပ်စိတ်နှလုံးကို လောဘဘက်သို့မဟုတ်၊ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ဘက်သို့ဆွဲတော်မူပါ။–

၁၁၉း၃၇ အနတ္တကို ပမာဏမပြုစေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်မျက်စိကို အခြားသို့လွှဲတော်မူပါ။ လမ်းခရီးတော်၌ အကျွန်ုပ်အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။–

၁၁၉း၃၈ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သော ကိုယ်တော်၏ကျွန်၌ဗျာဒိတ်တော်ကို တည်စေတော်မူပါ။–

၁၁၉း၃၉ အကျွန်ုပ်ကြောက်သောကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ပယ်ပျောက်စေတော်မူပါ။ စီရင်တော်မူချက်တို့သည် ကောင်းမွန်ကြပါ၏။–

၁၁၉း၄၀ ပေးတော်မူသော ဩဝါဒများကိုတောင့်တပါ၏။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကိုအသက်ရှင်စေတော်မူပါ။

၁၁၉း၄၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း ကရုဏာတော်တည်းဟူသော ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်သည် အကျွန်ုပ်၌ရောက်ပါစေသော။–

၁၁၉း၄၂ ထိုသို့အကျွန်ုပ်သည် နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကိုးစားသည်ဖြစ်၍၊ ကဲ့ရဲ့သောသူ၏စကားကို ချေစရာအကြောင်းရှိရပါလိမ့်မည်။–

၁၁၉း၄၃ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်မြော်လင့်သည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏နှုတ်ထဲကသစ္စာစကားကို အလျှင်းရုပ်သိမ်းတော်မမူပါနှင့်။–

၁၁၉း၄၄ ကိုယ်တော်၏တရားကို မခြားမလပ်အစဉ်အမြဲကျင့်စောင့်ပါမည်။–

၁၁၉း၄၅ ပေးတော်မူသောဩဝါဒများကို အကျွန်ုပ်ရှာဖွေမေးမြန်းသည်ဖြစ်၍၊ အဆီးအတားမရှိဘဲသွားလာရပါ၏။–

၁၁၉း၄၆ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို မင်းများထံမှပြန်ပြော၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ပါလိမ့်မည်။–

၁၁၉း၄၇ အကျွန်ုပ်သည် နှစ်သက်သောပညတ်တော်တို့၌မွေ့လျော်ပါမည်။–

၁၁၉း၄၈ နှစ်သက်သောပညတ်တော်တို့အား လက်တို့ကိုချီ၍၊ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့ပါမည်။

၁၁၉း၄၉ အကျွန်ုပ်မြော်လင့်စရာအကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်၌ ထားတော်မူသောနှုတ်ကပတ် တော်ကိုအောက်မေ့တော်မူပါ။–

၁၁၉း၅၀ ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်အသက်ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ ဆင်းရဲကိုခံရစဉ်တွင်၊ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် အကျွန်ုပ်သက်သာစရာအကြောင်း ဖြစ်ပါ၏။–

၁၁၉း၅၁ မာန၏ကြီးသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုအလွန်ကဲ့ရဲ့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏တရားလမ်းကို အကျွန်ုပ်မရှောင်ပါ။—

၁၁၉း၅၂ အိုထာဝရဘုရား၊ ရှေးကာလ၌ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်အောက်မေ့၍၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှစ်သိမ့်စေပါ၏။—

၁၁၉း၅၃ တရားတော်ကို စွန့်ပယ်သောအဓမ္မလူတို့ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်၌ပူလောင်သောစိတ်စွဲလန်းလျက်ရှိပါ၏။—

၁၁၉း၅၄ အကျွန်ုပ်ဧည့်သည်နေရာအိမ်တွင် အထုံးအဖွဲ့တော်တို့သည် အကျွန်ုပ်သီချင်းဆိုရာအကြောင်းဖြစ်ကြပါ၏။—

၁၁၉း၅၅ အိုထာဝရဘုရား၊ ညဉ့်အချိန်၌ နာမတော်ကိုအကျွန်ုပ်အောက်မေ့၍ တရားတော်ကိုစောင့်ပါ၏။—

၁၁၉း၅၆ ပေးတော်မူသောဩဝါဒများကို နားထောင်သောအားဖြင့်အားရပါ၏။

၁၁၉း၅၇ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏အဘို့ဖြစ်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ်စကားတော်တို့ကို နားထောင်ပါမည်ဟု အကျွန်ုပ်ပြောထားပါပြီ။—

၁၁၉း၅၈ ကျေးဇူးတော်ကိုခံရပါမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်ကိုစိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ တောင်းပန်ပါ၏။ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကိုသနားတော်မူပါ။—

၁၁၉း၅၉ ကိုယ်လိုက်ရာလမ်းကို ဆင်ခြင်သောအခါ၊ သက်သေခံတော်မူချက်တို့သို့လှည့်၍လိုက်ပါ၏။—

၁၁၉း၆၀ ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ခြင်းငှါ မဖင့်မနွဲ့အလျင်အမြန်ပြုပါ၏။—

၁၁၉း၆၁ မတရားသောသူ အစည်းအဝေးတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုဝိုင်းကြသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် တရားတော်ကိုမမေ့မလျော့ပါ။—

၁၁၉း၆၂ တရားသဖြင့်စီရင်တော်မူချက်တို့ကိုထောက်၍၊ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းငှါ၊ သန်းခေါင်အချိန်၌အကျွန်ုပ်ထထတတ်ပါ၏။—

၁၁၉း၆၃ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူ၊ ပေးတော်မူသောဩဝါဒကို နားထောင်သောသူရှိသမျှတို့နှင့် အကျွန်ုပ်ပေါင်းဘော်တတ်ပါ၏။—

၁၁၉း၆၄ အိုထာဝရဘုရား၊ မြေကြီးသည်ကရုဏာတော်နှင့်ပြည့်ဝပါ၏။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၌သွန်သင်တော်မူပါ။

၁၁၉း၆၅ အိုထာဝရဘုရား၊ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း ကိုယ်တော်၏ကျွန်၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။—

၁၁၉း၆၆ ပညတ်တော်တို့ကိုအကျွန်ုပ်ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းသောဉာဏ်နှင့်ပညာတော် အတတ်ကိုသွင်းပေးတော်မူပါ။—

၁၁၉း၆၇ အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲမခံမှီလမ်းလွဲပါ၏။ ယခုမူကား၊ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်းကျင့်စောင့်ပါ၏။—

၁၁၉း၆၈ ကိုယ်တော်သည်ကောင်းသောသဘော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘောရှိတော်မူ၏။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၌သွန်သင်တော်မူပါ။—

၁၁၉း၆၉ မာနကြီးသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ မုသာစကားကိုကြံစည်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ဥပဒေသများကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ကျင့်ပါ၏။—

၁၁၉း၇၀ သူတို့နှလုံးသည် ဆီဥကဲ့သို့ခဲလျက်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ကိုယ်တော်၏ တရား၌မွေ့လျော်ပါ၏။—

၁၁၉း၇၁ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို သွန်သင်စေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်ဆင်းရဲခံရသော ကျေးဇူးသည်ကြီးပါ၏။—

၁၁၉း၇၂ နှုတ်တော်ထွက်တရားတော်သည် ရွှေငွေအထောင်အသောင်းထက်မက၊ အကျွန်ုပ်၌သာ၍ကောင်းပါ၏။

၁၁၉း၇၃ ကိုယ်တော်၏ လက်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုဖန်ဆင်း၍၊ ပုံသဏ္ဍာန်ကိုပေးတော်မူပြီ။ ပညတ်တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်သင်နိုင်သောဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူပါ။—

၁၁၉း၇၄ နှုတ်ကပတ်တော်ကို အကျွန်ုပ်မြော်လင့်သောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုမြင်၍ ဝမ်းမြောက်ကြပါလိမ့်မည်။—

၁၁၉း၇၅ အိုထာဝရဘုရား၊ စီရင်တော်မူချက်တို့သည် ဟုတ်မှန်ကြောင်းကို၎င်း၊ သစ္စာတော်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကိုဆင်းရဲစေတော်မူကြောင်းကို၎င်း အကျွန်ုပ်သိပါ၏။—

၁၁၉း၇၆ ကိုယ်တော်၏ကျွန်၌မိန့်တော်မူချက်အတိုင်း၊ ကရုဏာတော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုချမ်းသာပေးပါစေသောဟု ဆုတောင်းပါ၏။—

၁၁၉း၇၇ ကိုယ်တော်၏တရားသည်အကျွန်ုပ်မွေ့လျော်ရာဖြစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့်ကျွန်ုပ်အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ သနားစုံမက်တော်မူခြင်းသည်သက်ရောက်ပါစေသော။—

၁၁၉း၇၈ မာနကြီးသောသူတို့သည် ရှက်ကြောက်ကြပါစေသော။ အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်၌မတရား သဖြင့်ပြုကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်မူကား ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့ပါမည်။—

၁၁၉း၇၉ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူ၊ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို သိသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ထံသို့လှည့်ကြပါစေသော။—

၁၁၉း၈၀ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်နှလုံးသည် အထုံးအဖွဲ့တော်တို့၌ စုံလင်ပါစေသော။

၁၁၉း၈၁ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုတောင့်တလျက်နှင့် ခွန်အားလျော့ပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မြော်လင့်ပါ၏။—

၁၁၉း၈၂ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကာလမှ ချမ်းသာပေးတော်မူပါမည်နည်းဟူ၍၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိတို့သည် ဗျာဒိတ်တော်ကို မြော်လင့်လျက်အားကုန်ပါ၏။—

၁၁၉း၈၃ မီးခိုး၌ရှိသော သားရေဘူးကဲ့သို့အကျွန်ုပ်ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်လည်း အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို မမေ့မလျော့ပါ။—

၁၁၉း၈၄ ကိုယ်တော်၏ကျွန်နေရသော နေ့ရက်ကာလအဘယ်မျှလောက် ကြာရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်ကိုညှဉ်းဆဲသောသူတို့အား၊ အဘယ်ကာလမှ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူမည်နည်း။—

၁၁၉း၈၅ မာနကြီးသောသူ၊ ကိုယ်တော်၏တရားကို လွန်ကျူးသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်အဘို့ တွင်းများကိုတူးကြပါပြီ။—

၁၁၉း၈၆ အလုံးစုံသောပညတ်တော်တို့သည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံကြပါ၏။ သူတပါးတို့သည် အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်ကိုညှဉ်းဆဲကြသည်ဖြစ်၍၊ မစတော်မူပါ။—

၁၁၉း၈၇ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုမြေကြီးပေါ်ကသုတ်သင်ပယ်ရှင်းလုပါပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများကိုအကျွန်ုပ်မစွန့်ပါ။—

၁၁၉း၈၈ ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကိုအသက်ရှင်စေတော်မူပါ။ နှုတ်တော်ထွက်ဗျာဒိတ်တော်ကိုစောင့်ပါမည်။—

၁၁၉း၈၉ ထိုထာဝရဘုရား၊ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌အစဉ်အမြဲတည်ပါ၏။—

၁၁၉း၉၀ သစ္စာတော်သည် လူမျိုးအဆက်ဆက်မြဲမြံပါ၏။ မြေကြီးကိုတည်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူသည်အမြဲနေပါ၏။—

၁၁၉း၉၁ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဖြစ်၍ စီရင်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ယနေ့တိုင်အောင် အမြဲနေကြပါ၏။—

၁၁၉း၉၂ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ တရား၌မွေ့လျော်ခြင်းမရှိလျှင်၊ အထက်ကဆင်းရဲခံစဉ်ပျက်စီးပါပြီ။—

၁၁၉း၉၃ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများကို အစဉ်မမေ့မလျော့နိုင်ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဥပဒေသများအားဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်ကိုအသက်ရှင်စေတော်မူ၏။—

၁၁၉း၉၄ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ဥပဒေသများကို ရှာဖွေလိုက်စစ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူပါ။—

၁၁၉း၉၅ အကျွန်ုပ်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ မတရားသောသူတို့သည် စောင့်လျက်နေကြပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်ဆင်ခြင်အောက်မေ့ပါမည်။—

၁၁၉း၉၆ ခပ်သိမ်းသောစုံလင်ခြင်း၏အဆုံးကို အကျွန်ုပ်မြင်ပါပြီ။ ပညတ်တရားတော်မူကား၊ အလွန်ကျယ်ဝန်းပါ၏။
၁၁၉း၉၇ ကိုယ်တော်၏တရားကို အကျွန်ုပ်သည်အလွန်နှစ်သက်ပါ၏။ တနေ့လုံး ဆင်ခြင်အောက်မေ့လျက်နေပါ၏။–
၁၁၉း၉၈ ပညတ်တရားတော်သည် အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ထက်၊ အကျွန်ုပ်ကိုသာ၍ ပညာရှိစေပါ၏။ ပညတ်တရားတော်သည် အကျွန်ုပ်၌အစဉ်တည်ပါ၏။–
၁၁၉း၉၉ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်သည်ဆင်ခြင်အောက်မေ့သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ဆရာအပေါင်းတို့ထက် သာ၍နားလည်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၀၀ ကိုယ်တော်၏ဥပဒေသများကို စောင့်သောကြောင့်၊ အသက်ကြီးသူတို့ထက် သာ၍ဉာဏ်ကောင်းပါ၏။–
၁၁၉း၁၀၁ နှုတ်ကပတ်တော်ကို စောင့်လိုသောငှါ၊ မကောင်းသောလမ်းရှိသမျှတို့ကို လွှဲရှောင်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၀၂ ကိုယ်တော်သည် သွန်သင်တော်မူသောကြောင့်၊ စီရင်တော်မူချက်တို့မှ အကျွန်ုပ်လွှဲ၍မသွားပါ။–
၁၁၉း၁၀၃ မိန့်တော်မူချက်တို့သည် အကျွန်ုပ်အာခေါင်၌အလွန်ချိုကြပါ၏။ ခံတွင်းထဲမှာပျားရည်ထက်သာ၍ချိုကြပါ၏။–
၁၁၉း၁၀၄ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများအားဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည်ဉာဏ်တိုးပွါး၍၊ မိစ္ဆာလမ်းရှိသမျှတို့ကို မုန်းပါ၏။
၁၁၉း၁၀၅ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခြေရှေ့မှာ မီးခွက်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်လမ်းခရီးကိုလင်းစေပါ၏။–
၁၁၉း၁၀၆ ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်တော်မူချက်တို့ကို စောင့်ပါမည်ဟု အကျွန်ုပ်ကျိန်ဆိုသည်အတိုင်းပြုပါမည်။–
၁၁၉း၁၀၇ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် အလွန်ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။–
၁၁၉း၁၀၈ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် စေတနာစိတ်ရှိ၍၊ ကိုယ်နှုတ်နှင့်ဆက်သော ပူဇော်သက္ကာတို့ကို နှစ်သက်တော်မူပါ။ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို လည်း၊အကျွန်ုပ်၌သွန်သင်တော်မူပါဟု တောင်းပန်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၀၉ အကျွန်ုပ်အသက်သည် ကိုယ်လက်၌အစဉ်ရှိပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ တရားတော်ကို မမေ့မလျော့ပါ။–
၁၁၉း၁၁၀ မတရားသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ဘို့ကျော့ကွင်းကို ထောင်ထားကြပါ၏။ သို့သော်လည်း ၊ ကိုယ်တော်၏ဥပဒေသများမှ လွှဲ၍မသွားပါ။–
၁၁၉း၁၁၁ သက်သေခံတော်မူချက်တို့သည် အကျွန်ုပ်နှလုံးရွှင်လန်းရာဖြစ်၍၊ ကိုယ်အမွေဥစ္စာဘို့ အစဉ်အမြဲခံယူပါ၏။–
၁၁၉း၁၁၂ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့သို့ အဆုံးတိုင်အောင် အစဉ်လိုက်ခြင်းအလိုငှါ၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို တိုက်တွန်းပါ၏။–
၁၁၉း၁၁၃ အကျွန်ုပ်သည် အဝမ္ဗလူတို့ကိုမုန်း၍၊ ကိုယ်တော်၏တရားကိုနှစ်သက်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၁၄ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏အကွယ်အကာ၊ အကျွန်ုပ်၏ဒိုင်းလွှားဖြစ်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မြော်လင့်လျက်နေပါ၏။–
၁၁၉း၁၁၅ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူတို့၊ ငါ့ထံမှဖယ်သွားကြ။ ငါသည်ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်စောင့်မည်။–
၁၁၉း၁၁၆ အကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှင်ပါမည်အကြောင်း၊ မိန့်တော်မူချက်အတိုင်း ထောက်မတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်မြော်လင့်ခြင်း အကြောင်းမှ မရှက် မကြောက်ပါစေနှင့်။
၁၁၉း၁၁၇ အကျွန်ုပ်သည် ချမ်းသာရပါမည်အကြောင်း မစတော်မူပါ။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အစဉ်အမြဲ ထောက်ရှုပါမည်။–
၁၁၉း၁၁၈ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့မှ လွှဲသွားသမျှသော သူတို့ကိုပယ်တော်မူ၏။ သူတို့ပရိယာယ်သည် မုသာဖြစ်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၁၉ မတရားသော မြေသားအပေါင်းတို့ကိုချော်ကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်နှစ်သက်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၂၀ ကိုယ်တော်ကိုထိတ်လန့်သဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကြက်သီးမွေးညှင်းထ၍၊ စီရင်တော်မူချက်တို့မှ ကြောက်ပါ၏။
၁၁၉း၁၂၁ အကျွန်ုပ်သည် တရားဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်ခြင်းကိုပြုပါပြီ။ ညှဉ်းဆဲသောသူတို့လက်၌ အကျွန်ုပ်ကိုပစ်ထားတော်မမူပါနှင့်။–
၁၁၉း၁၂၂ ကိုယ်တော်၏ကျွန်အဘို့အလိုငှါ အာမခံတော်မူပါ။ မာနကြီးသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုမနှိပ်စက်ကြပါစေနှင့်။–
၁၁၉း၁၂၃ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်နှင့်ယှဉ်သော ဗျာဒိတ်တော်ကိုင်း၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိသည်မျှော်၍ အားကုန်ပါပြီ။–
၁၁၉း၁၂၄ ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်၌ပြု၍၊ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို သွန်သင်တော်မူပါ။–
၁၁၉း၁၂၅ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို နားလည်နိုင်သောဉာဏ်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။–
၁၁၉း၁၂၆ အိုထာဝရဘုရား၊ စီရင်တော်မူချိန်ရောက်ပါပြီ။ သူတပါးများတို့သည်တရားတော်ကိုပယ်ကြပါ၏။–
၁၁၉း၁၂၇ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ပညတ်တော်တို့ကို ရွှေထက်မက၊ ရွှေစင်ထက်သာ၍နှစ်သက်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၂၈ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသအလုံးစုံတို့သည် ဖြောင့်ကြသည်ဟုထင်မှတ်လျက်၊ မိစ္ဆာလမ်းရှိသမျှတို့ကိုမုန်းပါ၏။
၁၁၉း၁၂၉ သက်သေခံတော်မူချက်တို့သည် အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ဝိညာဉ်သည် စောင့်ရှောက်တတ်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၃၀ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ဖွင့်ပြခြင်းသည် အလင်းကိုပေး၍၊ မလိမ္မာသောသူတို့ကို လိမ္မာစေတတ်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၃၁ ပညတ်တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်တောင့်တအားကြီးသဖြင့်၊ နှုတ်ကိုဖွင့်၍ ပန်းတိုက်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၃၂ နာမတော်ကိုချစ်သောသူတို့၌ ပြုတော်မူတတ်သည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်ကိုကြည့်ရှု၍ ကယ်မသနားတော်မူပါ။–
၁၁၉း၁၃၃ မိန့်တော်မူချက်အစဉ်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ခြေလှမ်းတို့ကို ဖြောင့်စေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်မည်သောဒုစရိုက်မျှ အစိုးမရပါစေနှင့်။–
၁၁၉း၁၃၄ လူတို့၏ညှဉ်းဆဲခြင်းထဲက အကျွန်ုပ်ကိုရွေးနှုတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ဥပဒေသများကို စောင့်ပါမည်။–
၁၁၉း၁၃၅ မျက်နှာတော်၏အလင်းကို ကိုယ်တော်၏ကျွန်အပေါ်မှာ ထွန်းလင်းစေ၍၊ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကိုသွန်သင်တော်မူပါ။–
၁၁၉း၁၃၆ သူတပါးများတို့သည် တရားတော်ကို မစောင့်သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိတို့မှမျက်ရည်သည် မြစ်ရေကဲ့သို့စီးပါ၏။
၁၁၉း၁၃၇ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ စီရင်တော်မူချက်တို့သည် ဖြောင့်မတ်ကြပါ၏။–
၁၁၉း၁၃၈ ထားတော်မူသော သက်သေခံတော်မူချက်တို့သည်လည်း တရားနှင့်ညီ၍သစ္စာမြဲကြပါ၏။–
၁၁၉း၁၃၉ ရန်သူတို့သည်စကားတော်တို့ကို မေ့လျော့သောကြောင့်၊ စွဲလန်းပူပန်ခြင်းစိတ်သည် အကျွန်ုပ်ကိုညှဉ်းဆဲပါ၏။–
၁၁၉း၁၄၀ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အလွန်စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်သည် နှစ်သက်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၄၁ အကျွန်ုပ်သည်ငယ်သောသူ၊ မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းကိုခံရသောသူဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများကိုမမေ့မလျော့ပါ။–
၁၁၉း၁၄၂ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းသည် နိစ္စထာဝရဖြောင့်မတ်ခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏တရားသည် သစ္စာတရားဖြစ်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၄၃ ဆင်းရဲညှိုးငယ်ခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း၊ ပညတ်တော်တို့သည် အကျွန်ုပ်မွေ့လျော်ရာဖြစ်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၄၄ သက်သေခံတော်မူချက်တို့သည် အစဉ်အမြဲဖြောင့်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်အသက်ရှင်ပါမည်အကြောင်း၊ ဉာဏ်ကိုပေးသနားတော်မူပါ။
၁၁၉း၁၄၅ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့အော်ဟစ်ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ နားထောင်တော်မူပါ။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကိုစောင့်ပါမည်။–
၁၁၉း၁၄၆ ကိုယ်တော်ကိုအော်ဟစ်ပါ၏။ ကယ်တင်တော်မူပါ။ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို စောင့်ပါမည်။–

၁၁၉း၁၄၇ မိုဃ်းမလင်းမှီ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်တတ်ပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မြော်လင့်လျက်နေပါ၏။–
၁၁၉း၁၄၈ ဗျာဒိတ်တော်တို့ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့လိုသောငှါ၊ ညဉ့်ယံမလွန်မှီ အကျွန်ုပ်နိုးတတ်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၄၉ အိုထာဝရဘုရား၊ ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ စီရင်တော်မူချက်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကိုအသက်ရှင်စေတော်မူပါ။–
၁၁၉း၁၅၀ မကောင်းသောအကြံအစည်၌ ကျင်လည်သောသူတို့သည် အနီးသို့ချဉ်းကြပါ၏။ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ တရားနှင့်ဝေးကြပါ၏။–
၁၁၉း၁၅၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်နီးတော်မူ၏။ အလုံးစုံသောပညတ်တော်တို့သည် သစ္စာဖြစ်ကြပါ၏။–
၁၁၉း၁၅၂ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို အစဉ်အမြဲထားတော်မူကြောင်းကို ရှေ့ဦးစွာမှစ၍အကျွန်ုပ်သိပါ၏။
၁၁၉း၁၅၃ အကျွန်ုပ်ခံရသောဆင်းရဲခြင်းကို ကြည့်ရှု၍၊ ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏တရားကို မမေ့မလျော့ပါ။–
၁၁၉း၁၅၄ အကျွန်ုပ်အမှုကိုစောင့်၍ အကျွန်ုပ်ကိုရွေးနှုတ်တော်မူပါ။ ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် အသက်ရှင်စေတော် မူပါ။–
၁၁၉း၁၅၅ မတရားသောသူတို့သည် အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို မရှာသောကြောင့်၊ ကယ်တင်ခြင်းနှင့်ဝေးကြပါ၏။–
၁၁၉း၁၅၆ အိုထာဝရဘုရား၊ သနားစုံမက်တော်မူခြင်းသဘောသည် ကြွယ်ဝပါ၏။ စီရင်တော်မူချက်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။–
၁၁၉း၁၅၇ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူနှင့် ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့သည်များကြပါ၏။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည်သက်သေခံတော်မူချက်တို့မှလွှဲ၍ မသွားပါ။–
၁၁၉း၁၅၈ သစ္စာမရှိသောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်သည်မြင်၍စိတ်နာပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဗျာဒိတ်တော်စကားကို နားမထောင်ဘဲနေကြပါ၏။–
၁၁၉း၁၅၉ ကိုယ်တော်၏ဥပဒေသများကို အကျွန်ုပ်နှစ်သက်ကြောင်းကိုမှတ်တော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။–
၁၁၉း၁၆၀ နှုတ်ကပတ်တော်အလုံးစုံတို့သည် ဟုတ်မှန်ပါ၏။ တရားသဖြင့်စီရင်တော်မူချက်ရှိသမျှတို့သည် အစဉ်အမြဲတည်ကြပါ၏။
၁၁၉း၁၆၁ အစိုးရသောသူတို့သည် အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်ကိုညှဉ်းဆဲကြသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်စိတ်နှလုံးသည် စကားတော်ကိုကြောက်ရွံ့ပါ၏။–
၁၁၉း၁၆၂ လက်ရဥစ္စာများကိုတွေ့သကဲ့သို့ ဗျာဒိတ်တော်စကားကြောင့် အကျွန်ုပ်ဝမ်းမြောက်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၆၃ မုသာစကားကို ကြားပျင်းရွံရှာပါ၏။ တရားတော်ကိုကားနှစ်သက်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၆၄ ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်တော်မူချက်များကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို တရက်လျှင်ခုနစ်ကြိမ် ချီးမွမ်းတတ်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၆၅ တရားတော်ကို နှစ်သက်သောသူတို့၌ ကြီးစွာသောငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိပါ၏။ သူတို့စိတ်ပျက်စရာအကြောင်းမရှိပါ။–
၁၁၉း၁၆၆ အိုထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ်မြော်လင့်၍၊ ပညတ်တော်တို့ကိုကျင့်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၆၇ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်ဝိညာဉ်သည်စောင့်ပါ၏။ အလွန်နှစ်သက်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၆၈ ကိုယ်တော်၏ဥပဒေသတို့နှင့် သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကိုစောင့်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အကျင့်ရှိသမျှတို့သည် ရှေ့တော်၌ရှိကြပါ၏။–
၁၁၉း၁၆၉ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သံသည် ရှေ့တော်သို့ရောက်ပါစေသော။ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း ဉာဏ်ကိုပေးသနားတော်မူပါ။–
၁၁၉း၁၇၀ အသနားတော်ခံသောစကားသည် ရှေ့တော်သို့ရောက်ပါစေသော။ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပါ။–
၁၁၉း၁၇၁ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို သွန်သင်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်၏နှုတ်သည် ချီးမွမ်းခြင်းကို မြွက်ဆိုပါမည်။–
၁၁၉း၁၇၂ အလုံးစုံသော ပညတ်တော်တို့သည် ဖြောင့်မတ်ပါသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်လျှာသည် ဗျာဒိတ်တော်ကိုသီချင်းဆိုရပါမည်။–
၁၁၉း၁၇၃ ကိုယ်တော်၏ဥပဒေသများကို နှစ်သက်ပါသည်ဖြစ်၍၊ လက်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုမစပါစေသော။–
၁၁၉း၁၇၄ အိုထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ်တောင့်တပါ၏။ တရားတော်သည်လည်း အကျွန်ုပ်မွေ့လျော်ရာဖြစ်ပါ၏။–
၁၁၉း၁၇၅ အကျွန်ုပ်သည်အသက်ရှင်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါစေသော။ စီရင်တော်မူချက်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုမစကြပါစေသော။–
၁၁၉း၁၇၆ ပျောက်သောသိုးကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်သည်လမ်းလွဲပါပြီ။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ကိုရှာတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်ပညတ်တရားတော်တို့ကို မမေ့မလျော့ပါ။

အခန်းကြီး (၁၂၀)

၁၂၀း၁ အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲခံရသောအခါ ထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်တော်မူ၏။–
၁၂၀း၂ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို သစ္စာမရှိသောနှုတ်မှ၎င်း၊ လှည့်စားတတ်သောလျှာမှ၎င်း ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။–
၁၂၀း၃ အိုလှည့်စားတတ်သောလျှာ၊ သင်သည်အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ အဘယ်အကျိုးကိုခံရသနည်း။–
၁၂၀း၄ အားကြီးသောသူ၏ထက်သောမြှားကဲ့သို့၎င်း၊ ရသမ်သစ်သားမီးခဲကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၏။–
၁၂၀း၅ ငါသည် မေရှက်ပြည်၌တည်းခို၍၊ ကေဒါတဲ၌နေရသည်အရာမှာ အမင်္ဂလာရှိ၏။–
၁၂၀း၆ ငြိမ်သက်ခြင်းကို မုန်းသောသူတို့နှင့်အတူ၊ ငါ့ဝိညာဉ်သည် ကြာမြင့်စွာနေရပါသည်တကား။–
၁၂၀း၇ ငါသည် ငြိမ်သက်ခြင်းဘက်မှာနေ၏။ ငါပြောလျှင်မူကား၊ သူတို့သည်စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၂၁)

၁၂၁း၁ ငါ့ကိုမစခြင်းအကြောင်းသည် ပေါ်ထွက်ရသောတောင်ရိုးသို့ ငါမျှော်ကြည့်၏။–
၁၂၁း၂ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရားထံတော်မှ၊ ငါ့ကိုမစခြင်းအကြောင်းသည် ပေါ်ထွက်ရ၏။
၁၂၁း၃ သင်၏ခြေကိုချော်စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မမူ။ သင့်ကိုစောင့်သောသူသည် အိပ်တော်မမူ။–
၁၂၁း၄ အကယ်စင်စစ် ဣသရေလအမျိုးကိုစောင့်သောသူသည် ငိုက်မျည်းအိပ်ပျော်ခြင်းရှိတော်မမူ။–
၁၂၁း၅ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုစောင့်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏လက်ျာဘက်၌ရှိသော သင်ခိုလှုံရာအရိပ်ဖြစ်တော်မူ၏။–

၁၂၁း၆ နေ့အချိန်၌နေအားဖြင့်၎င်း၊ ညဥ့်အချိန်၌လအားဖြင့်၎င်း အထိအခိုက်မရှိရ။–
၁၂၁း၇ ထာဝရဘုရားသည် မကောင်းသောအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကိုကွယ်ကာ၍၊ သင်၏အသက်ကိုစောင့် တော်မူလိမ့်မည်။–
၁၂၁း၈ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ထွက်ခြင်းနှင့်ဝင်ခြင်းတို့ကို ယခုမှစ၍ အစဉ်မပြတ်စောင့်တော်မူလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၂၂)

၁၂၂း၁ ငါတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့သွားကြကုန်အံ့ဟု သူတပါးတို့သည် ပြောကြသောအခါ၊ ငါသည်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။–
၁၂၂း၂ အိုယေရုရှလင်မြို့၊ သင်၏တံခါးတို့အတွင်း၌ ငါတို့သည်ရပ်၍နေကြလိမ့်မည်။–
၁၂၂း၃ ယေရုရှလင်မြို့သည် စေ့စပ်သောမြို့ကဲ့သို့တည်၏။–
၁၂၂း၄ အမျိုးအနွယ်တို့သည် ထိုမြို့သို့တက်ကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျိုးအနွယ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းငှါ တက်သွားကြ၏။–
၁၂၂း၅ ထိုမြို့၌တရားစီရင်ရာပလ္လင်၊ ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး၏ရာဇပလ္လင်တို့သည် တည်ကြ၏။–
၁၂၂း၆ ယေရုရှလင်မြို့ ငြိမ်ဝပ်မည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။ ထိုမြို့ကိုမြတ်နိုးစုံမက်သောသူတို့သည် ချမ်းသာရကြပါစေသော။–
၁၂၂း၇ သင်၏မြို့ရိုးအတွင်း၌ ငြိမ်ဝပ်ခြင်း၊ သင်၏ဘုံဗိမာန်တို့၌ ချမ်းသာခြင်းရှိပါစေသော။–
၁၂၂း၈ သင်၌ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိပါစေသောဟု ငါသည်ညီအစ်ကိုအတွက်၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့အတွက် ပြောဆိုပါမည်။–
၁၂၂း၉ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကို ထောက်၍၊ သင်၏အကျိုးကိုရှာပါမည်။

အခန်းကြီး (၁၂၃)

၁၂၃း၁ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်မျှော်ကြည့်ပါ၏။–
၁၂၃း၂ ကျွန်တို့သည် သခင်လက်ကို၎င်း၊ ကျွန်မတို့သည် သခင်မလက်ကို၎င်း မျှော်ကြည့်သည်နည်းတူ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်မသနားတော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုမခံမှီတိုင်အောင်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို မျှော်ကြည့်လျက်နေကြပါ၏။–
၁၂၃း၃ အိုထာဝရဘုရား၊ ကယ်မသနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်အရှက်ကွဲခြင်းကိုခံရပါသည်ဖြစ်၍၊ ကယ်မသနားတော်မူပါ။–
၁၂၃း၄ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၎င်း၊ မာနကြီးသောသူတို့၏ အရှက်ခွဲခြင်းကို၎င်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ဝိညာဉ်သည် အလွန်ခံရပါ၏။

အခန်းကြီး (၁၂၄)

၁၂၄း၁ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘက်မှာရှိတော်မမူလျှင်ဟူသော စကားနှင့်ချီ၍၊ ဣသရေလအမျိုးဆိုရသောစကားဟူမူကား၊–
၁၂၄း၂ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘက်မှာရှိတော်မမူလျှင်၊ လူတို့သည် ငါတို့ရန်ဘက်၌နေကြသောအခါ၊–
၁၂၄း၃ အမျက်ထွက်၍ ငါတို့ကိုအသက်နှင့်တကွ၊ မျိုကြပြီတကား။–
၁၂၄း၄ ထိုအခါ ငါတို့ကိုရေသည်၊ လွှမ်းမိုး၍စီးသောရေသည် ငါတို့အသက်ဝိညာဉ်အပေါ်မှာ ကျော်သွားပြီတကား။–
၁၂၄း၅ စော်ကားသောရေတို့သည် ငါတို့အသက်ဝိညာဉ်အပေါ်မှာ ကျော်သွားကြပြီတကား။–
၁၂၄း၆ သူတို့သွားနှင့်ကိုက်ခဲရာဘို့ ငါတို့ကိုအပ်တော်မမူသော ထာဝရဘုရားသည်မင်္ဂလာရှိတော် မူစေသတည်း။–
၁၂၄း၇ ငှက်သည် မုဆိုးတို့၏ကျော့ကွင်းထဲက လွတ်သကဲ့သို့၊ ငါတို့အသက်သည် လွတ်လျက်ရှိ၏။ ကျော့ကွင်းပြတ်၍ ငါတို့သည်လွတ်ကြပြီ။–
၁၂၄း၈ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောထာဝရဘုရား၏နာမတော်အားဖြင့်၊ ငါတို့သည် မစခြင်းကျေးဇူးကိုခံရကြသတည်း။

အခန်းကြီး (၁၂၅)

၁၂၅း၁ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသောသူတို့သည်မတုန်မလှုပ်၊ အစဉ်အမြဲတည်သော ဇိအုန်တောင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။–
၁၂၅း၂ တောင်ရိုးတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ကိုဝန်းရံသကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို ယခုမှစ၍၊ ကာလအစဉ်မပြတ်ဝန်းရံတော်မူ၏။–
၁၂၅း၃ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ဒုစရိုက်ကိုပြုသောအခွင့်မရှိစေခြင်းငှါ၊ မတရားသောသူတို့၏လှံတံသည် ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ အမွေခံရာအဘို့ အပေါ်မှာမတည်မနေရ။
၁၂၅း၄ အို ထာဝရဘုရား၊ ကောင်းသောသူ၊ သဘောဖြောင့်သောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။–
၁၂၅း၅ ကောက်သောလမ်းများသို့ လွှဲသွားသောသူတို့ကိုကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မတရားသဖြင့်ပြုသော သူတို့နှင့်အတူ ထုတ်သွားတော်မူမည်။ ဣသရေလအမျိုး၌ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိပါစေသော။

အခန်းကြီး (၁၂၆)

၁၂၆း၁ ဘမ်းသွားချုပ်ထားသော ဇိအုန်သားတို့ကို ထာဝရဘုရားပြန်လာစေတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့သည် အိပ်မက်သောသူကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။–၊
၁၂၆း၂ ထိုအခါ ငါတို့နှုတ်သည် ရယ်ခြင်းနှင့်၄င်း၊ ငါတို့လျှာသည် သီချင်းဆိုခြင်းနှင့်၄င်းပြည့်ဝ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အဘို့ ကြီးသောအမှုကို ပြုတော်မူပြီဟုဆိုကြ၏။–
၁၂၆း၃ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့အဘို့ကြီးသောအမှုကိုပြုတော်မူပြီ။ ငါတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်လျက်နေကြ၏။–
၁၂၆း၄ အိုထာဝရဘုရား၊ ဘမ်းသွားချုပ်ထားခြင်းကိုခံရသောအကျွန်ုပ်တို့ကို တောင်မျက်နှာချောင်းရေကဲ့သို့ တဖန်ပြန်လာစေတော်မူပါ။–
၁၂၆း၅ မျက်ရည်ကျလျက်မျိုးစေ့ကြဲသောသူတို့သည် ရွှင်လန်းလျက်စပါးရိတ်ကြလိမ့်မည်။–
၁၂၆း၆ မျက်ရည်ကျလျက် ကြဲရန်မျိုးစေ့ကိုဆောင်၍ ထွက်သွားသောသူသည်၊ ကောက်လှိုင်းများကိုဆောင်လျက် ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့်အမှန်ပြန်လာလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၂၇)

၁၂၇း၁ ထာဝရဘုရားသည် အိမ်ကိုဆောက်တော်မမူလျှင်၊ ဆောက်သောသူတို့သည် အချည်းနှီး လုပ်ဆောင်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မြို့ကိုစောင့်တော်မမူလျှင်၊ ကင်းစောင့်တို့သည် အချည်းနှီးစောင့်ကြ၏။–
၁၂၇း၂ စောစောထလျက်၊ ညဉ့်နက်သည်တိုင်အောင် မအိပ်ဘဲနေလျက်၊ ပင်ပန်းစွာအစာစားလျက်နေသော်လည်း အကျိုးမရှိ။ အိပ်ပျော်ရသောအခွင့်ကိုချစ်တော်မူသောသူအား အမှန်ပေးတော်မူ၏။
၁၂၇း၃ ဘွားမြင်သောသားသမီးတို့သည် ထာဝရဘုရားဆုချ၍ ပေးသနားတော်မူသော အမွေဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။–
၁၂၇း၄ အသက်ပျိုစဉ်၊ ဘွားမြင်သောသားသမီးတို့သည် သူရဲလက်၌ရှိသော မြှားကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။–
၁၂၇း၅ မိမိမြှားတောင့်ကို သူတို့နှင့်ပြည့်စေသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ သူတို့သည်ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ ရန်သူတို့ကို တံခါးဝ၌ဆီးတားကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၂၈)

၁၂၈း၁ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍၊ လမ်းခရီးတော်သို့ လိုက်သွားသမျှသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။–
၁၂၈း၂ ထိုသို့ပြုလျှင် သင်သည်မိမိလက်နှင့်လုပ်ဆောင်၍ရသောအစာကို စားရလိမ့်မည်။ မင်္ဂလာရှိ၍ကောင်းစားရလိမ့်မည်။–
၁၂၈း၃ သင်၏မယားသည် သင့်အိမ်နားမှာ များစွာအသီးသီးသောစပျစ်နွယ်ပင်ကဲ့သို့၄င်း၊ သားသမီးတို့သည် သင့်စားပွဲပတ်လည်၌ စိုက်ပျိုးသောသံလွင်ပင်များကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–
၁၂၈း၄ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူသည် ထိုသို့သောမင်္ဂလာရှိရလိမ့်မည်။–
၁၂၈း၅ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်က ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ခံရသော ကောင်းကျိုးကို တသက်လုံးမြင်ရလိမ့်မည်။–
၁၂၈း၆ မိမိသားသမီးတို့၌ဘွားမြင်သော သားသမီးတို့ကိုလည်းမြင်ရလိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုး၌ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိပါစေသော။

အခန်းကြီး (၁၂၉)

၁၂၉း၁ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငါ့ကိုသူတပါးတို့သည် ညှဉ်းဆဲကြပြီဟူသော စကားနှင့်ချီ၍၊ ဣသရေလအမျိုးဆိုရသောစကားဟူမူကား၊–
၁၂၉း၂ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငါ့ကိုသူတပါးတို့သည်ညှဉ်းဆဲကြပြီ။ သို့သော်လည်း ငါ့ကိုမနိုင်ကြ။–
၁၂၉း၃ ထွန်သောသူတို့သည် ငါ့ကျောပေါ်မှာထွန်၍၊ ရှည်သောထွန်ကြောင်းတို့ကို ဖြစ်စေကြ၏။–
၁၂၉း၄ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ မတရားသောသူတို့၏ ကြိုးတို့ကိုဖြတ်တော်မူပြီ။–
၁၂၉း၅ ဇိအုန်မြို့ကိုမုန်းသောသူအပေါင်းတို့သည် ရှက်ကြောက်၍လှန်ခြင်းကိုခံရကြပါစေ။–
၁၂၉း၆ အိမ်မိုးပေါ်မှာပေါက်၍၊ အဘယ်သူမျှမနှုတ်ဘဲ ညှိုးနွမ်းတတ်သောမြက်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါစေ။–
၁၂၉း၇ ထိုမြက်ပင်ကိုရိတ်သောသူသည် လက်တဆုပ်မျှမရ၊ စည်းသောသူလည်း လက်တပွေ့မျှမရ။–
၁၂၉း၈ လမ်း၌ရှောက်သွားသောသူတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော မင်္ဂလာသက်ရောက်ပါစေသော။ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို အမှီပြု၍၊ သင်တို့ကိုကောင်းကြီးပေးကြ၏ဟု မပြောမဆိုရကြ။

အခန်းကြီး (၁၃၀)

၁၃၀း၁ အို ထာဝရဘုရား၊ နက်နဲရာထဲက ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ပါ၏။–
၁၃၀း၂ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏စကားသံကိုကြား၍၊ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုသံကို နားညောင်းတော်မူပါ။–
၁၃၀း၃ အိုဘုရားရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဒုစရိုက်အပြစ်များကို မှတ်တော်မူလျှင် အဘယ်သူသည်ခံရပ်နိုင်ပါမည်နည်း။–

၁၃၀း၄ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့စရာအကြောင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ အပြစ်လွှတ်ခြင်းအခွင့်ကို ပိုင်တော်မူ၏။–
၁၃၀း၅ ထာဝရဘုရားကို ငါစောင့်လျက်နေ၏။ ငါ့ဝိညာဉ်သည် စောင့်လျက်နေ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ငါမြော်လင့်၏။–
၁၃၀း၆ နံနက်ကိုမြော်လင့်သောသူတို့ထက်မက၊ ငါ့ဝိညာဉ်သည် ဘုရားရှင်ကိုမြော်လင့်လျက်နေ၏။–
၁၃၀း၇ ဣသရေလအမျိုးသည် ထာဝရဘုရားကိုမြော်လင့်ပါစေ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၌ ကရုဏာရှိ၏။ များစွာသောရွေးနှုတ်ခြင်းကျေးဇူးရှိ၏။–
၁၃၀း၈ ဣသရေလအမျိုးကို ခပ်သိမ်းသောဒုစရိုက်အပြစ်တို့အထဲက ရွေးနှုတ်တော်မူလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၃၁)

၁၃၁း၁ အိုထာဝရဘုရား၊အကျွန်ုပ်သည်စိတ်မမြင့်ပါ။ မျက်နှာလည်းမမော်ပါ။ ကိုယ်နှင့်မတန်၊ ကြီးမြင့်သောအမှုတို့၌ မကျင်လည်ပါ။–
၁၃၁း၂ အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်သည် အမိနို့နှင့်ကွာသောသူငယ်ကဲ့သို့၊ ကိုယ်စိတ်ကိုဖြေ၍ငြိမ်းစေပါပြီ။ အကျွန်ုပ်စိတ်နှလုံးသည် နို့ကွာသောသူငယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။–
၁၃၁း၃ ဣသရေလအမျိုးသည် ယခုမှစ၍၊ ကာလအစဉ်မပြတ် ထာဝရဘုရားကိုမြော်လင့်ပါစေ။

အခန်းကြီး (၁၃၂)

၁၃၂း၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ဒါဝိဒ်မင်းကိုငှင်း၊ သူခံရသမျှသောဆင်းရဲခြင်းကိုငှင်း အောက်မေ့တော်မူပါ။
၁၃၂း၂–၅ထိုမင်းက၊ ယာကုပ်အမျိုးကိုးကွယ်သော တန်ခိုးရှင်ထာဝရဘုရား ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ်ကို အကျွန်ုပ်သည်မတွေ့မီတိုင်အောင်၊ ကိုယ်နေရာအိမ်သို့မဝင်၊ ကိုယ်အိပ်ရာပေါ်သို့မတက်၊ ကိုယ်မျက်စိအိပ်ရမည်အခွင့်၊ မျက်ခမ်းမှိတ်ရမည်အခွင့်ကိုမပေးပါဟု၊ ယာကုပ်အမျိုး ကိုးကွယ်သော တန်ခိုးရှင်ထာဝရဘုရားထံ ကျိန်ဆို၍ဝိဋ္ဌာန်ပြု၏။–
၁၃၂း၆ တဲတော်သည် ဖေရိမ်ပြည်မှာရှိကြောင်းကို ငါတို့သည်ကြားရကြပြီ။ ယာရိမ်တောအ၌တွေ့ကြပြီ။–
၁၃၂း၇ ဘုံဗိမာန်တော်သို့ဝင်၍၊ ခြေတော်တင်ရာခုံအောက်၌ ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြကုန်အံ့။–
၁၃၂း၈ အို ထာဝရဘုရား၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာသို့ ဘုန်းတော်နှင့်ယှဉ်သောဓမ္မသေတ္တာနှင့်တကွ တက်တော်မူပါ။–
၁၃၂း၉ ကိုယ်တော်၏ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတန်ဆာကိုဆင်၍၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြပါစေသော။–
၁၃၂း၁၀ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ဒါဝိဒ်မင်း၏မျက်နှာကို ထောက်သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ထံ၌ဘိသိက်ခံသောသူကို ငြင်းပယ်တော်မမူပါနှင့်။
၁၃၂း၁၁ ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်အားဝိဋ္ဌာန်ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြု၍ သစ္စာဖျက်တော်မမူသော စကားဟူမူကား၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုသင်၏ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ငါတင်မည်။–
၁၃၂း၁၂ သင်၏သားတို့သည် ငါ့ပဋိညာဉ်တရားကိုငှင်း၊ ငါသွန်သင်သော သက်သေခံချက်ကိုငှင်း စောင့်ရှောက်လျှင်၊ သူတို့၏သားများသည်လည်းသင်၏ ပလ္လင်ပေါ်မှာအစဉ်အမြဲထိုင်ရကြလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ထားတော်မူပြီ။–
၁၃၂း၁၃ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်မြို့ကိုရွေးကောက်၍၊ အမြဲနေတော်မူရာဘို့ အလိုတော်ရှိသည်အရာမှာ၊–
၁၃၂း၁၄ ဤမြို့ကား ငါအစဉ်အမြဲ ကျိန်းဝပ်ရာမြို့တည်း။ ငါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဤမြို့၌ငါနေမည်။–
၁၃၂း၁၅ သူ၏အစာအာဟာရကို အထူးသဖြင့်ကောင်းကြီးပေးမည်။ သူ၌ဆင်းရဲသားတို့ကို ဝစွာကျွေးမည်။–
၁၃၂း၁၆ သူ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ကယ်တင်ခြင်းတန်ဆာကို ဆင်စေသဖြင့်၊ သူ၌သန့်ရှင်းသူတို့သည် ရွှင်လန်းသောသီချင်းကို ရွှင်လန်းစွာ ဆိုရကြလိမ့်မည်။–
၁၃၂း၁၇ ထိုမြို့၌ ဒါဝိဒ်၏ဦးချိုကို ငါပေါက်စေမည်။ ငါ့ထံ၌ ဘိသိက်ခံသောသူဘို့မီးခွက်ကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။–
၁၃၂း၁၈ ထိုအရှင်၏ရန်သူများကို ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့်ငါဖုံးလွှမ်းမည်။ သူ၏ဦးရစ်သရဖူသည် ဘုန်းပွင့်လျက်ရှိလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၁၃၃)

၁၃၃း၁ ညီအစ်ကိုတို့သည် သဘောတူလျက်ပေါင်းဘော်ကြသည်အရာမှာ အလွန်ကောင်းပေ၏။ အလွန်တင့်တယ်လျောက်ပတ်ပေ၏။–
၁၃၃း၂ အာရုံ၏ခေါင်းပေါ်မှာလောင်းလျက်၊ သူ၏မုတ်ဆိတ်သို့စီး၍၊ လည်စွပ်တိုင်အောင်ကျသော နံ့သာဆီကဲ့သို့ဖြစ်၏။–
၁၃၃း၃ ဟေရမုန်တောင်နှင့်ဇိအုန်တောင်ရိုးပေါ်သို့ကျသော နှင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ထိုသို့နေကြသောအရပ်၌၊ ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်အမြဲအသက်ရှင်ခြင်းအခွင့်တည်းဟူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို စီရင်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၃၄)

၁၃၄း၁ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ ညဥ့်ယံစောင့်သော ထာဝရဘုရား၏ကျွန်တော်အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။–
၁၃၄း၂ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်သို့လက်ကိုချီ၍၊ ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးကြလော့။–
၁၃၄း၃ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်က၊ သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။

အခန်းကြီး (၁၃၅)

၁၃၅း၁ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၃၅း၂ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်တန်တိုင်းတွင် အမှုစောင့်သော ထာဝရဘုရား၏ကျွန်တော်တို့၊ ချီးမွမ်းခြင်းကိုပြုကြလော့။–
၁၃၅း၃ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။ ထိုသို့သောအမှုသည်တင့်တယ်လျောက်ပတ်ပေ၏။–
၁၃၅း၄ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်အမျိုးကို ကိုယ်တော်အဘို့၄င်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို ဘဏ္ဍာတော်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၄င်း ရွေးကောက်တော်မူပြီ။
၁၃၅း၅ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးတော်မူကြောင်း၊ ငါတို့၏ဘုရားရှင်သည် ဘုရားတကာတို့ထက် မြတ်တော်မူကြောင်းကိုငါသိ၏။–
၁၃၅း၆ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာ၊ နက်နဲရာအရပ်ရပ်တို့၌ အလိုတော်ရှိသမျှတို့ကိုပြုတော်မူ၏။–
၁၃၅း၇ မြေကြီးစွန်းမှ မိုဃ်းတိမ်တို့ကိုတက်စေတော်မူ၏။ မိုဃ်းနှင့်တကွလျှပ်စစ်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲက လေကိုထုတ်တော်မူ၏။–
၁၃၅း၈ အဲဂုတ္တုပြည်၌ လူမှစ၍တိရစ္ဆာန်တိုင်အောင် သားဦးရှိသမျှတို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။–
၁၃၅း၉ အိုအဲဂုတ္တုပြည်၊ သင်၏အထဲမှာ ဖာရောမင်းမှစ၍၊ သူ၏ကျွန်အပေါင်းတို့၏အပေါ်သို့ လက္ခဏာသက်သေ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။–
၁၃၅း၁၀ အာမောရိပြည်ကို အစိုးရသောရှိဟုန်မင်း၊
၁၃၅း၁၁ ဗာရှန်ပြည်ကိုအစိုးရသောဩဃမင်းနှင့်တကွ၊ ဘုန်းကြီးသောရှင်ဘုရင်များကိုကွပ်မျက်၍၊ များပြားသောလူမျိုးနှင့်တကွ၊ ခါနာန်တိုင်းနိုင်ငံအပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊–
၁၃၅း၁၂ သူတို့နေရာမြေကိုလွှဲ၍၊ မိမိလူဣသရေလအမျိုးအား အမွေကိုပေးချတော်မူ၏။–
၁၃၅း၁၃ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏အမည်သည် နိစ္စထာဝရဖြစ်ပါ၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ ဘွဲ့နာမတော်သည် ကာလအစဉ်အဆက်တည်ပါ၏။–
၁၃၅း၁၄ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်တို့၏အတွက် နောင်တရ၍၊ မိမိလူစုဘက်မှာ တရားစီရင်တော်မူ၏။
၁၃၅း၁၅ သာသနာပလူတို့ကိုးကွယ်သောရုပ်တုတို့ကား ငွေလည်းဖြစ်၏။ ရွှေလည်းဖြစ်၏။ လူလက်ဖြင့်လုပ်သောအရာပေတည်း။–
၁၃၅း၁၆ ထိုရုပ်တုတို့သည်နှုတ်ရှိ၍ စကားမပြောတတ်။ မျက်စိရှိ၍မမြင်တတ်။–
၁၃၅း၁၇ နားရှိ၍မကြားတတ်။ သူတို့ပစပ်၌လည်း ထွက်သက်ဝင်သက်မရှိပါတကား။–
၁၃၅း၁၈ လုပ်သောသူတို့လည်းအတူတူ၊ ကိုးစားသောသူအပေါင်းတို့လည်းအတူတူပါတကား။–
၁၃၅း၁၉ အိုဣသရေလအမျိုး၊ ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးလော့။ အိုအာရုန်အမျိုးအနွယ်၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးလော့။–
၁၃၅း၂၀ အိုလေဝိအမျိုးအနွယ်၊ ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးလော့။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။–
၁၃၅း၂၁ ယေရုရှလင်မြို့မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူသောထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာမင်္ဂလာရှိတော် မူစေသတည်း။ ဟာလေလုယ။

အခန်းကြီး (၁၃၆)

၁၃၆း၁ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၃၆း၂ ဘုရားတို့၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၃၆း၃ အရှင်တို့၏သခင်၊ ဘုရားရှင်၏ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၃၆း၄ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို တပါးတည်းသာပြုတော် မူထသော၊–
၁၃၆း၅ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ပညာတရားအတိုင်း ကောင်းကင်ကိုဖန်ဆင်းတော် မူထသော၊–
၁၃၆း၆ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ရေပေါ်မှာမြေကြီးကို ဖြန့်တော်မူထသော၊–
၁၃၆း၇ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ အလင်းအိမ်ကြီးတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူထသော၊–
၁၃၆း၈ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ နေ့ကိုအုပ်စိုးရသောနေကို၄င်း၊–
၁၃၆း၉ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ညဉ့်ကိုအုပ်စိုးရသောလနှင့်ကြယ်များကို၄င်း ဖန်ဆင်းတော်မူထသော၊–
၁၃၆း၁၀ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှာ သားဦးများကိုဒဏ်ခတ်တော်မူထသော၊–
၁၃၆း၁၁ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ အားကြီးသောလက်၊ ဆန့်သောလက်ရုံးတော်ကို လက်နက်ပြုတော်မူထသော၊–
၁၃၆း၁၂ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့အထဲက ထုတ်ဆောင်တော်မူထသော၊–

၁၃၆း၁၃ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဲပင်လယ်ကို အပိုင်းပိုင်းခွဲတော်မူထသော၊ –
၁၃၆း၁၄ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ပင်လယ်အလယ်၌ ဣသရေလအမျိုးကို ရှောက်သွားစေတော်မူထသော၊ –
၁၃၆း၁၅ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ဖာရောမင်းနှင့်ဗိုလ်ခြေများကို ဒေဲပင်လယ်ထဲ၌လှဲချတော်မူထသော၊ –
၁၃၆း၁၆ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ မိမိလူစုကိုတော၌ပို့ဆောင်တော်မူထသော၊ –
၁၃၆း၁၇ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ကြီးသောဘုရင်တို့ကို ဒဏ်ခတ်တော် မူထသော၊ –
၁၃၆း၁၈–၂၀ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ အာမောရိပြည်ကိုအစိုးရသောရှိဟုန်မင်းကို၄င်း၊ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍၊ ဗာရှန်ပြည်ကိုအစိုးရသောဩဃမင်းကို၄င်း၊ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ဘုန်းကြီးသောဘုရင်များကို၄င်း လုပ်ကြံတော်မူထသော၊ –
၁၃၆း၂၁ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ သူတို့နေရာမြေကိုလွှဲတော်မူထသော၊ –
၁၃၆း၂၂ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ မိမိကျွန်ဣသရေလအမျိုးအား အမွေကိုပေးချတော်မူထသော၊ –
၁၃၆း၂၃ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ နှိမ့်ချလျက်နေသော ငါတို့ကိုအောက်မေ့တော်မူထသော၊ –
၁၃၆း၂၄ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ကိုရန်သူတို့အထဲက ရွေးနှုတ်တော်မူထသော၊ –
၁၃၆း၂၅ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူသော၊ –
၁၃၆း၂၆ ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

အခန်းကြီး (၁၃၇)

၁၃၇း၁ ဗာဗုလုန်မြစ်တို့အနားမှာ ငါတို့သည်ထိုင်၍၊ ဇိအုန်မြို့ကို အောက်မေ့လျက်ငိုကြွေးကြ၏။ –
၁၃၇း၂ ငါတို့စောင်းများကိုလည်း ထိုအရပ်တွင် မိုဃ်းမခပင်တို့၌ဆွဲထားကြ၏။ –
၁၃၇း၃ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရပ်၌ ငါတို့ကိုဘမ်းသွားချုပ်ထားသောသူနှင့်၊ ငါတို့ကိုညှဉ်းဆဲသောသူတို့က၊ ဇိအုန်သီချင်းကို ငါတို့အားဆိုကြလော့ဟု၊ သီချင်းဆိုသံကို၄င်း၊ ရွှင်လန်းသောအသံကို၄င်း ငါတို့၌တောင်းကြပါသည်တကား။ –
၁၃၇း၄ တကျွန်းတနိုင်ငံ၌ ထာဝရဘုရား၏ သီချင်းကိုအဘယ်သို့ဆိုရပါမည်နည်း။ –
၁၃၇း၅ အိုယေရှုရှလင်မြို့၊ သင့်ကိုငါမေ့လျှင်ငါ့လက်ျာလက်သည် မိမိအတတ်ကိုမေ့ပါစေ။ –
၁၃၇း၆ သင့်ကိုငါမအောက်မေ့၊ အမြတ်ဆုံးသောဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းထက်၊ ယေရုရှလင်မြို့ကိုအမြတ်မထားလျှင်၊ ငါ့လျှာသည် အာခေါင်၌ကပ်ပါစေ။
၁၃၇း၇ အိုထာဝရဘုရား၊ ယေရုရှလင်မြို့၏နေ့ရက်အချိန်ရောက်သောအခါ၊ မြို့ရိုးကိုအမြစ်တိုင်အောင် ရှင်းလိုက်ကြ၊ ရှင်းလိုက်ကြဟုဆိုကြသော ဒေဲအမျိုးသားတို့ကိုအောက်မေ့တော်မူပါ။ –
၁၃၇း၈ ဖျက်ဆီးတတ်သောဗာဗုလုန်မင်းသမီး၊ သင်သည်ငါတို့၌ပြုသည်အတိုင်း၊ သင်၌အပြစ်ကိုဆပ်ပေးသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ –
၁၃၇း၉ သင်၏သူငယ်တို့ကိုကိုင်ယူ၍၊ ကျောက်ပေါ်မှာဆောင့်သောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။

အခန်းကြီး (၁၃၈)

၁၃၈း၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုစိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါမည်။ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ရှေ့မှာ ကိုယ်တော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။ –
၁၃၈း၂ သန့်ရှင်းသောဗိမာန်တော်သို့ မျက်နှာပြုလျက်ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်၍၊ ကရုဏာတော်နှင့်သစ္စာတော်ကြောင့် နာမတော်ကိုချီးမွမ်းပါမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဂတိတော်ကို သိတင်းတော်ရှိသမျှထက် ချီးမြှောက်တော်မူပြီ။ –
၁၃၈း၃ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သောနေ့တွင် နားထောင်တော်မူ၍၊ စိတ်ဝိညာဉ်ထဲသို့ ခွန်အား ကိုသွင်းသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်ကိုခိုင်မာစေတော်မူ၏။ –
၁၃၈း၄ အို ထာဝရဘုရား၊ လောကီရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့သည် နှုတ်တော်ထွက်စကားတို့ကို ကြားရသည်ဖြစ်၍၊ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။ –
၁၃၈း၅ ထာဝရဘုရား၏လမ်းခရီးတော်တို့၌လိုက်၍ သီချင်းဆိုကြပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။ –
၁၃၈း၆ ထာဝရဘုရားသည် မြင့်မြတ်တော်မူသော်လည်း၊ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ စိတ်မြင့်သောသူတို့ကိုကား၊ အဝေးကသိတော်မူ၏။ –
၁၃၈း၇ အကျွန်ုပ်သည်ဆင်းရဲဒုက္ခများ၌ ကျင်လည်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုအသက်ရှင် စေတော်မူလိမ့်မည်။ လက်တော်ကိုဆန့်လျက်၊ ရန်သူတို့၏အမျက်ဒေါသကိုဆီးတား၍၊ လက်ျာလက်တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ –
၁၃၈း၈ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အမှုကိုပြီးစီးစေတော်မူမည်။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကရုဏာတော်သည် အစဉ် အမြဲတည်ပါသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏လက်နှင့်ပြုစုသောအမှုတို့ကို စွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။

အခန်းကြီး (၁၃၉)

၁၃၉း၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုစစ်ကြော၍သိတော်မူ၏။ –
၁၃၉း၂ အကျွန်ုပ်ထိုင်ခြင်း၊ ထခြင်းအရာတို့ကိုသိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်အကြံအစည်တို့ကို အဝေးကပင်နားလည်တော်မူ၏။ –
၁၃၉း၃ အကျွန်ုပ်သွားသောလမ်းကို၄င်း၊ အိပ်ရာကို၄င်းစစ်ဆေး၍၊ အကျွန်ုပ်ကျင့်သောအကျင့် အလုံးစုံတို့ကိုကျွမ်းတော်မူ၏။ –

၁၃၉း၄ အကျွန်ုပ်သည် စကားတခွန်းကိုမျှ မမြွက်သော်လည်း၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကြွင်းမဲ့သိတော်မူ၏။–
၁၃၉း၅ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုပတ်လည်ဝိုင်းထား၍၊ အကျွန်ုပ်အပေါ်မှာလက်တော်ကိုတင်တော်မူပြီ။–
၁၃၉း၆ ထိုသို့သောဉာဏ်သည် အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်မတတ်နိုင်ပါ။ မြင့်မြတ်သည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်မမှီနိုင်ပါ။–
၁၃၉း၇ ဝိညာဉ်တော်နှင့်လွတ်ခြင်းအလိုငှါ အဘယ်အရပ်သို့သွားနိုင်ပါမည်နည်း။ မျက်နှာတော်နှင့်လွတ်ခြင်းအလိုငှါ အဘယ်အရပ်သို့ပြေးနိုင်ပါမည်နည်း။–
၁၃၉း၈ ကောင်းကင်သို့တက်လျှင် ကိုယ်တော်ရှိတော်မူ၏။ မရဏာနိုင်ငံ၌ အိပ်ရာကိုခင်းလျှင် ကိုယ်တော်ရှိတော်မူ၏။–
၁၃၉း၉ နံနက်အတောင်တို့ကိုယူ၍ သမုဒ္ဒရာစွန်း၌နေလျှင်၊–
၁၃၉း၁၀ ထိုအရပ်၌ပင် ကိုယ်တော်၏လက်သည် အကျွန်ုပ်ကိုပို့ဆောင်လျက်၊ လက်ျာလက်တော်သည် ကိုင်လျက်ရှိပါလိမ့်မည်။–
၁၃၉း၁၁ အကယ်၍ မှောင်မိုက်သည် ငါ့ကိုဖုံးလွှမ်းမည်ဟု တဖန်ဆိုလျှင်၊ ညဥ့်သည်လည်း အကျွန်ုပ်ပတ်ဝန်းကျင်၌အလင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်။–
၁၃၉း၁၂ အကယ်စင်စစ်မှောင်မိုက်သည် ရှေ့တော်၌အဘယ်အရာကိုမျှမဖုံးနိုင်ပါ။ ညဥ့်သည် နေ့ကဲ့သို့လင်းပါ၏။ မှောင်မိုက်သဘောနှင့် အလင်းသဘောသည်တူပါ၏။
၁၃၉း၁၃ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ကျောက်ကပ်ကိုပင်ဖန်ဆင်း၍၊ အမိဝမ်းထဲမှာ အကျွန်ုပ်ကိုဖုံးအုပ်တော်မူပြီ။–
၁၃၉း၁၄ အကျွန်ုပ်သည်ကြောက်မက်ဘွယ်သောလက္ခဏာ၊ ထူးဆန်းသောလက္ခဏာတို့နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းပါမည်။ ပြုပြင်တော်မူသော အမှုတို့သည် အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်၏စိတ်ဝိညာဉ်သည်အမှန်သိပါ၏။–
၁၃၉း၁၅ မထင်ရှားသောအရပ်၌ အကျွန်ုပ်ကိုဖန်ဆင်း၍၊ မြေကြီးအောက်အရပ်၌ စေ့စပ်စွာပြုပြင်တော် မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားလျက်ရှိပါ၏။–
၁၃၉း၁၆ မစုံလင်သေးသော အကျွန်ုပ်၏အလုံးအထွေးကိုလည်း ကိုယ်တော်သည်ကြည့်ရှု၍မြင်တော်မူပြီ။ ထိုအရာတို့ကိုပြုပြင်၍ တစုံတခုမျှမရှိမီကာလတွင်၊ ကိုယ်တော်၏စာရင်း၌ အကုန်အစင်မှတ်သားလျက်ရှိကြပါ၏။–
၁၃၉း၁၇ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်၌ ကိုယ်တော်၏အကြံအစည်တို့သည် အလွန်ထူးဆန်းကြပါ၏။ အလွန်များပြားကြပါ၏။–
၁၃၉း၁၈ ထိုအကြံအစည်တော်တို့ကိုရေတွက်လျှင်၊ သဲလုံးနှင့်အမျှမကသာ၍ များပြားကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်နိုးသောအခါ ကိုယ်တော်ထံ၌အစဉ်ရှိပါ၏။
၁၃၉း၁၉ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် မတရားသောသူတို့ကို ကွပ်မျက်တော်မူပါစေသော။ လူအသက်ကို သတ်တတ်သောသူတို့၊ ငါ့ထံမှဖယ်သွားကြ။–
၁၃၉း၂၀ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်တဘက်၌ မနာလိုသောစိတ်နှင့်ပြောဆို၍၊ ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့သည် မတရားသဖြင့်ဝါကြွားကြပါ၏။–
၁၃၉း၂၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုမုန်းသောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်မုန်းပါသည်မဟုတ်လော။ အာဏာတော်ကို ဆန်သောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်ရွံရှာပါသည်မဟုတ်လော။–
၁၃၉း၂၂ ထိုသူတို့ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့မုန်းပါ၏။ ကိုယ်ရန်သူကဲ့သို့မှတ်ပါ၏။–
၁၃၉း၂၃ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကိုစစ်ကြော၍၊ အကျွန်ုပ်၏နှလုံးကို သိမှတ်တော်မူပါ။ စုံစမ်း၍စိတ်အထင် များကိုလည်း သိမှတ်တော်မူပါ။–
၁၃၉း၂၄ ဆိုးသောလမ်းသို့ အကျွန်ုပ်လိုက်သည်မလိုက်သည်ကိုကြည့်ရှု၍၊ ထာဝရလမ်းထဲသို့သွေးဆောင်တော်မူပါ။

အခန်းကြီး (၁၄၀)

၁၄၀း၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ဆိုးသောသူ၏လက်မှ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ကြမ်းတမ်းသော သူ၏လက်မှအကျွန်ုပ်ကို ကွယ်ကာစောင့်မတော်မူပါ။–
၁၄၀း၂ ထိုသူတို့သည်နှလုံးထဲမှာ မကောင်းသောအကြံအစည်ရှိ၍၊ စစ်မှုကိုအစဉ်နှိုးဆော်ကြပါ၏။–
၁၄၀း၃ သူတို့သည် မြွေကဲ့သို့မိမိတို့လျှာကို သွေးတတ်ကြပါ၏။ သူတို့နှုတ်ခမ်းအထဲမှာ မြွေဆိုးအဆိပ်အတောက်ရှိပါ၏။–
၁၄၀း၄ အို ထာဝရဘုရား၊ မတရားသောသူ၏လက်မှ အကျွန်ုပ်ကိုကွယ်ကာစောင့်မတော်မူပါ။ ကြမ်းတမ်းသောသူ၏လက်မှ ကွယ်ကာစောင့်မတော်မူပါ။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို လှဲခြင်းငှါကြံစည်ကြပါ၏။–
၁၄၀း၅ မာနကြီးသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ဘို့ကျော့ကွင်းနှင့်ကြိုးသေးများကို ဝှက်ထားကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်သွားရာလမ်း၌ ကွန်ရွက်ကိုဖြန့်၍ ညွှတ်များကိုထားကြပါ၏။–
၁၄၀း၆ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ထာဝရဘုရားအားလျှောက်ထားပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းသောစကားကိုနားထောင်တော်မူပါ။–
၁၄၀း၇ အိုဘုရားရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ကယ်တင်ခြင်းအစွမ်းသတ္တိဖြစ်တော်မူ၏။ စစ်တိုက်ရသောနေ့၌ အကျွန်ုပ်၏ဦးခေါင်းကိုဖုံးအုပ်တော်မူ၏။
၁၄၀း၈ အိုထာဝရဘုရား၊ မတရားသောသူ၏အလိုပြည့်စုံရသောအခွင့်၊ သူ၏အကြံထမြောက်ရသော အခွင့်ရှိစေတော်မမူပါနှင့်။–
၁၄၀း၉ ထိုသို့သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌၊ မိမိတို့ဦးခေါင်းကိုမချီးမြှောက်ရဘဲ၊ မိမိတို့မြွတ်ဆိုသောမကောင်းကျိုးသည် မိမိတို့ကိုလွှမ်းမိုးပါစေသော။–
၁၄၀း၁၀ မီးခဲတို့သည် ထိုသူတို့အပေါ်သို့ကျရောက်ကြပါစေသော။ မီးထဲသို့၎င်း၊ နက်သောတွင်းထဲသို့၎င်း ကျကြပါစေသော။ တဖန်မထကြပါစေနှင့်။–
၁၄၀း၁၁ ကဲ့ရဲ့တတ်သောသူသည် မြေပေါ်မှာနေရာမမြဲပါစေနှင့်။ ကြမ်းတမ်းသောသူကိုလည်း ဖျက်ဆီးသည်တိုင်အောင် ဘေးဥပဒ်သည်လိုက်ပါစေသော။–
၁၄၀း၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ဆင်းရဲသောသူ၏ အမှုကိုစောင့်၍၊ ငတ်မွတ်သောသူဘက်၌ တရားစီရင်တော်မူမည်ဟုငါသိ၏။–
၁၄၀း၁၃ အကယ်စင်စစ် တရားသောသူတို့သည် နာမတော်ကိုချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။ သဘောဖြောင့်သောသူတို့သည် အထံတော်၌နေရကြပါလိမ့်မည်။–

အခန်းကြီး (၁၄၁)

၁၄၁း၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ပါ၏။ အလျင်အမြန်ကြွလာ တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကိုအော်ဟစ်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်၏စကားသံကိုနားထောင်တော်မူပါ။—

၁၄၁း၂ အကျွန်ုပ်၏ပဌနာသည် မီးရှို့သောနံ့သာပေါင်းကဲ့သို့၎င်း၊ လက်ကိုချီခြင်းသည် ညဦးယံပူဇော်သက္ကာကဲ့သို့၎င်း၊ ရှေ့တော်၌ပြင်ဆင်လျက်ရှိပါစေသော။—

၁၄၁း၃ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏နှုတ်ရှေ့မှာ ကင်းကိုထားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏နှုတ်ခမ်းတံခါးကို စောင့်တော်မူပါ။—

၁၄၁း၄ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူတို့နှင့်အတူ အကျွန်ုပ်ပါ၍၊ မတရားသောအမှု၊ ဒုစရိုက်အမျိုးမျိုး၌ ကျင်လည်စေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်၏စိတ်နှလုံးကို မကောင်းသောအမှုအရာသို့ သွေးဆောင်တော်မမူပါနှင့်။ ထိုသူတို့၏ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို အကျွန်ုပ်မစားပါစေနှင့်။—

၁၄၁း၅ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် အကျွန်ုပ်ကိုဒဏ်ခတ်ပါစေသော၊ ကျေးဇူးရှိပါလိမ့်မည်။ ဆုံးမပါစေသော၊ အကျွန်ုပ်ဦးခေါင်းကို လိမ်းသောဆီဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထပ်၍ပြုသော်လည်း အကျွန်ုပ်မငြင်းပါ။ ယခုမူကား၊ သူတပါးပြုသောအဓမ္မအမှုတဘက်၌ ဆုတောင်းရပါ၏။—

၁၄၁း၆ သူတို့၏အကဲအမှူးတို့သည် ကျောက်တွင်းနားမှလွှတ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏စကားကိုကြားရကြပါ၏။ ထိုစကားလည်းချိုပါ၏။—

၁၄၁း၇ မြေပေါ်မှာထင်းကိုခုတ်၍ခွဲသကဲ့သို့၊ မရဏာနိုင်ငံတံခါးဝမှာ အကျွန်ုပ်တို့၏အရိုးများတို့သည် ကွဲပြားလျက်ရှိကြပါ၏။—

၁၄၁း၈ အိုဘုရားရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်မျှော်ကြည့်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၌ခိုလှုံပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏အသက်ကို သွန်ပစ်စေတော်မမူပါနှင့်။—

၁၄၁း၉ အကျွန်ုပ်ဘို့ထောင်ထားကြသော ကျော့ကွင်းမှ၎င်း၊ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူတို့၏ညွတ်မှ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်ကိုလွတ်စေတော်မူပါ။—

၁၄၁း၁၀ ထိုသို့အကျွန်ုပ်သည် လွန်သွားသောအခါ၊ မတရားသောသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ကျော့ကွင်းထဲသို့ ကျကြပါစေသော။

အခန်းကြီး (၁၄၂)

၁၄၂း၁ ငါသည် ထာဝရဘုရားထံသို့ အသံကိုလွှင့်၍အော်ဟစ်၏။ ငါ့အသံကို ထာဝရဘုရား ထံသို့လွှင့်၍ ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။—

၁၄၂း၂ ရှေ့တော်၌မြည်းတမ်းသောစကားကို မြွက်၍၊ ခံရသောဆင်းရဲဒုက္ခကို ကြားလျှောက်ရ၏။—

၁၄၂း၃ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်လျက်ရှိသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်သွားသောလမ်းကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်သွားသောလမ်း၌ ကျော့ကွင်းကိုဝှက်ထားကြပါပြီ။—

၁၄၂း၄ လက်ျာဘက်သို့ အကျွန်ုပ်ကြည့်ရှုသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်သိကျွမ်းသောသူမရှိပါ။ ပြေးလွတ်ရာလမ်းလည်း ပိတ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုနှမြောသောသူမရှိပါ။—

၁၄၂း၅ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုအော်ဟစ်ပါ၏။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ၊ အကျွန်ုပ်ခံစားရာဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။—

၁၄၂း၆ အလွန်နှိမ့်ချလျက်နေသောအကျွန်ုပ်၏ ကြွေးကြော်သံကိုနားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုညှဉ်းဆဲ သောသူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည်အကျွန်ုပ်ထက်သာ၍ ခွန်အားကြီးကြပါ၏။—

၁၄၂း၇ နာမတော်ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ကိုထောင်ထဲက နှုတ်ဆောင်တော်မူပါ။ ထိုသို့ကျေးဇူးပြုတော်မူသောအခါ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုဝန်းရံလျက် နေရကြပါလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၄၃)

၁၄၃း၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ပဌနာကိုကြား၍၊ ဆုတောင်းသောစကားကို နားထောင် တော်မူပါ။ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိတော်မူသည်အတိုင်းပြန်ပြောတော်မူပါ။—

၁၄၃း၂ ကိုယ်တော်၏ကျွန်နှင့်တရားတွေ့တော်မမူပါနှင့်။ အသက်ရှင်သောသူမည်သည်ကား၊ ရှေ့တော်၌ အပြစ်ကင်းစင်ရာသို့မရောက်ရပါ။—

၁၄၃း၃ ရန်သူသည် အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို ညှဉ်းဆဲ၍၊ အသက်ကိုလည်းမြေတိုင်အောင်နှိပ်နင်း၍၊ ကြာမြင့်စွာသေနေသောသူကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်ကိုမှောင်မိုက်ထဲမှာနေစေပါ၏။—

၁၄၃း၄ အကျွန်ုပ်သည်စိတ်ပျက်လျက်၊ ကိုယ်အထဲ၌နှလုံးကြေကွဲလျက်ရှိပါ၏။—

၁၄၃း၅ ရှေးလွန်လေပြီးသောကာလကို အောက်မေ့၍၊ အလုံးစုံသောအမှုတော်တို့ကို၎င်း၊ လက်တော်နှင့်ပြုပြင်သောအရာများကို၎င်း ဆင်ခြင်ပါ၏။—

၁၄၃း၆ ကိုယ်တော်ထံသို့ လက်တို့ကိုဆန့်ပါ၏။ သွေ့ခြောက်သောမြေကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်ကိုတောင့်တပါ၏။—

၁၄၃း၇ အို ထာဝရဘုရား၊ အလျင်အမြန်နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်စိတ်ပျက်ပါပြီ။ မျက်နှာလွှဲ တော်မူသဖြင့်၊ တွင်းထဲသို့ဆင်းသောသူကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကိုဖြစ်စေတော်မမူပါနှင့်။—

၁၄၃း၈ ကရုဏာတော်စကားသံကို အလျင်အမြန်ကြားစေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၌ ကိုးစားပါ၏။ ကိုယ်သွားရမည်လမ်းကို သိစေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်တသပါ၏။—

၁၄၃း၉ အို ထာဝရဘုရား၊ ရန်သူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကိုခိုလှုံပါ၏။—

၁၄၃း၁၀ အလိုတော်သို့ လိုက်စေမည်အကြောင်းသွန်သင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကောင်းမြတ်သော ဝိညာဉ်တော်သည် ဖြောင့်သောလမ်း၌ အကျွန်ုပ်ကိုသွေးဆောင် တော်မူပါစေသော။—

၁၄၃း၁၁ အို ထာဝရဘုရား၊ နာမတော်အတွက်ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်ကိုအသက်ရှင်စေတော်မူပါ။ ဖြောင့်မတ်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို ဆင်းရဲဒုက္ခအထဲက နှုတ်ယူတော်မူပါ။—

၁၄၃း၁၂ ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ကိုပယ်ရှင်း၍၊ အကျွန်ုပ်ကိုညှဉ်းဆဲသောသူ အပေါင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။

အခန်းကြီး (၁၄၄)

၁၄၄း၁ ငါ၏ကျောက်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ငါ့လက်သည် စစ်တိုက်၍၊ လက်ချောင်းတို့လည်း စစ်မှုကို လေ့ကျက်မည်အကြောင်း သွန်သင်တော်မူ၏။–

၁၄၄း၂ ငါ့ကိုသနားသောသူ၊ ငါ၏မြို့ရိုး၊ ငါ၏ရဲတိုက်၊ ငါ့ကိုကယ်လွှတ်သောသခင်၊ ငါ၏အကွယ် အကာဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်ကို ငါကိုးစား၏။ ငါ၏လူမျိုးကို ငါ့အောက်သို့နှိမ့်ချတော်မူ၏။–

၁၄၄း၃ အိုထာဝရဘုရား၊ လူသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည်မှတ်တော်မူရသနည်း။ လူသားသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍၊ ပမာဏပြုတော်မူရသနည်း။–

၁၄၄း၄ လူသည်အငွေ့နှင့်တူပါ၏။ သူ၏နေ့ရက်တို့သည် လွန်သွားတတ်သော အရိပ်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါ၏။–

၁၄၄း၅ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုညွတ်၍ ဆင်းသက်တော်မူပါ။ တောင်တို့ကိုတို့တော်မူပါ။ သူတို့သည် မီးခိုးထွက်ကြပါလိမ့်မည်။–

၁၄၄း၆ လျှပ်စစ်ပြက်စေ၍ လေမြှားတော်တို့ကိုပစ်သဖြင့်၊ ရန်သူတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေ၍ နှိပ်စက်တော်မူပါ။–

၁၄၄း၇ အထက်အရပ်က လက်တော်ကိုဆန့်၍ အကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်တော်မူပါ။ တခဲနက်သောရေထဲကင်း၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့၏ လက်ထဲကင်း၊ ဆယ်ယူကယ်တင်တော်မူပါ။–

၁၄၄း၈ သူတို့၏နှုတ်သည် မုသာစကားကိုပြောတတ်ပါ၏။ သူတို့၏ လက်ျာလက်သည်လည်း လှည့်စားတတ်သောလက်ဖြစ်ပါ၏။

၁၄၄း၉ အိုဘုရားသခင်၊ ရှေ့တော်၌ အသစ်သောသီချင်းကိုဆိုပါမည်။ ကြိုးဆယ်ပင်ရှိသော တုရိယာနှင့် ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။–

၁၄၄း၁၀ အောင်မြင်ရသောအခွင့်ကို ရှင်ဘုရင်တို့အားပေးတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဒါဝိဒ်ကို ဆိုးသောထားဘေးနှင့်ကင်းလွတ်စေတော်မူ၏။–

၁၄၄း၁၁ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့၏လက်မှ၊ အကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်ယူ၍ ကယ်တင်တော်မူပါ။ သူတို့၏နှုတ်သည် မုသာစကားကိုပြောတတ်ပါ၏။ သူတို့၏ လက်ျာလက်သည်လည်း လှည့်စားတတ်သောလက်ဖြစ်ပါ၏။–

၁၄၄း၁၂ အကျွန်ုပ်တို့၏သားတို့သည် အရွယ်ပျိုစဉ်တွင်၊ ကြီးပွါးသောပျိုးပင်ကဲ့သို့၄င်း၊ သမီးတို့သည် ဘုံဗိမာန်နည်းတူထုသော တိုက်ထောင့်ကျောက် တိုင်ကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်ကြပါစေသော။–

၁၄၄း၁၃ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘဏ္ဍာတိုက်တို့သည် အစားအသောက်အသုံးအဆောင်များနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ သိုးတို့သည် ပြင်အရပ်တို့၌ အထောင်အသောင်း မွေးဘွားခြင်း၊ –

၁၄၄း၁၄ နွားတို့သည်လည်း ကြီးပွါးများပြားခြင်းရှိပါစေသော။ အနိုင်အထက်ဝင်ခြင်းမရှိ။ သိမ်းသွားခြင်းမရှိ။ လမ်းတို့၌ကြွေးကြော်မြည်တမ်းခြင်း မရှိပါစေနှင့်။–

၁၄၄း၁၅ ထိုသို့နေသော လူမျိုးသည်မင်္ဂလာရှိပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည် အကြင်လူမျိုး၏ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ထိုလူမျိုးသည်မင်္ဂလာရှိပါ၏။

အခန်းကြီး (၁၄၅)

၁၄၅း၁ အကျွန်ုပ်၏ရှင်ဘုရင်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမြှောက်ပါမည်။ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်နာမတော်ကို ကောင်းကြီးပေးပါမည်။–

၁၄၅း၂ ကိုယ်တော်ကို နေ့တိုင်းအစဉ်ကောင်းကြီးပေးပါမည်။ နာမတော်ကို ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ချီးမွမ်းပါမည်။–

၁၄၅း၃ ထာဝရဘုရားသည်ကြီးမြတ်၍ အလွန်ချီးမွမ်းဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကြီးမြတ်တော်မူခြင်းကို စစ်၍မကုန်နိုင်။–

၁၄၅း၄ အမှုတော်တို့ကို လူမျိုးအဆက်ဆက်တို့သည်ချီးမွမ်း၍၊ တန်ခိုးတော်များကို ဟောပြောကြပါလိမ့်မည်။–

၁၄၅း၅ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကို၄င်း၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို၄င်း မြွက်ဆိုပါမည်။–

၁၄၅း၆ သူတို့သည် ကြောက်မက်ဘွယ်သောအမှုတော်တို့၌ပါသောတန်ခိုးကို မြွက်ဆို၍၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ကြီးမြတ်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို ကြားပြောပါမည်။–

၁၄၅း၇ သူတို့သည် အလွန်ကောင်းမြတ်တော်မူခြင်းကို အောက်မေ့ဘို့ရာမြွက်ဆို၍၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းအရာကို ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြပါ လိမ့်မည်။

၁၄၅း၈ ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘော၊ သနားစုံမက်တတ်သောသဘောနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ခန္တီတော်နှင့်ကရုဏာတော်သည်အလွန် ကြွယ်ဝပါ၏။–

၁၄၅း၉ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုချင်သောသဘောရှိ၍၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှတို့ကို သနားစုံမက်တော်မူ၏။–

၁၄၅း၁၀ အိုထာဝရဘုရား၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှတို့သည် ဂုဏ်တော်တို့ကိုပြ၍၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူ တို့သည် ကောင်းကြီးပေးကြပါ၏။–

၁၄၅း၁၁ နိုင်ငံတော်၏ဘုန်းကို၄င်း၊ တန်ခိုးတော်ကို၄င်း ဟောပြောမြွက်ဆိုသဖြင့်၊–

၁၄၅း၁၂ တန်ခိုးပါသောအမှုတော်များနှင့် နိုင်ငံတော်၏ဘုန်းအသရေများကို လူသားတို့အားဘော်ပြကြပါ၏။–

၁၄၅း၁၃ ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံသည် နိစ္စထာဝရနိုင်ငံဖြစ်၍၊ အာဏာတော်သည် ကာလအစဉ်အဆက်တည်ပါရ၏။ ထာဝရဘုရားသည် လဲသောသူရှိသမျှ တို့ကိုထောက်မတော်မူ၏။–

၁၄၅း၁၄ နှိမ့်ချသောသူအပေါင်းတို့ကိုကြွပင့်တော်မူ၏။–

၁၄၅း၁၅ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမျှော်ကြည့်ကြ၍၊ အချိန်တန်မှ သူတို့ကိုကျွေးမွေး တော်မူ၏။–

၁၄၅း၁၆ လက်တော်ကိုဖွင့်၍၊ အသက်ရှင်သောသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကိုရောင့်ရဲစေတော်မူ၏။–

၁၄၅း၁၇ ထာဝရဘုရား၏လမ်းခရီးတော်ရှိသမျှတို့သည် ဖြောင့်မတ်၍၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့သည် သန့်ရှင်းကြပါ၏။–

၁၄၅း၁၈ ထာဝရဘုရားသည် ပဌနာပြုသောသူအပေါင်း၊ သစ္စာနှင့်တကွ ပဌနာပြုသောသူအပေါင်းတို့၏ အနီးအပါး၌ရှိတော်မူ၏။–

၁၄၅း၁၉ ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၏ အလိုကိုပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ ထိုသူတို့၏အော်ဟစ်ခြင်းကို ကြား၍ကယ်တင်တော်မူ၏။–

၁၄၅း၂၀ ထာဝရဘုရားသည် ကြည်ညိုသောသူအပေါင်းတို့ကို စောင့်မတော်မူ၏။ မတရားသောသူအပေါင်း တို့ကိုကား၊ ဖျက်ဆီးတော်မူမည်။–
၁၄၅း၂၁ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းလျက်ငါမြွက်ဆိုမည်။ ခပ်သိမ်းသောလူတို့သည် သန့်ရှင်းသောနာမတော်ကို ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ကောင်းကြီးပေးကြစေ။

အခန်းကြီး (၁၄၆)

၁၄၆း၁ အိုငါ့ဝိညာဉ်၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းလော့။–
၁၄၆း၂ ငါသည် အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းမည်။ ငါဖြစ်စဉ်ကာလပတ်လုံး၊ ငါ၏ဘုရားသခင်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုမည်။–
၁၄၆း၃ မင်းများမှစ၍ မကယ်တင်နိုင်သော လူသားကိုမကိုးစားကြနှင့်။–
၁၄၆း၄ သူသည် အသက်ထွက်၍ မြေသို့ပြန်သွားတတ်၏။ ထိုနေ့ခြင်းတွင်၊ သူ၏အကြံအစည်တို့သည် ပျက်စီးကြ၏။–
၁၄၆း၅ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင် မစတော်မူသောသူ၊ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်သောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။–
၁၄၆း၆ ထိုဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာနှင့်တကွ အရပ်ရပ်တို့၌ရှိသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ သစ္စာတော်ကို အစဉ်အမြဲ စောင့်တော်မူ၏။–
၁၄၆း၇ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသောသူတို့အား တရားပြုတော်မူ၏။ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ချုပ်ထားခြင်းကိုခံရသော သူတို့ကို လွှတ်တော်မူ၏။
၁၄၆း၈ ထာဝရဘုရားသည် မျက်စိကန်းသောသူတို့ကို မြင်စေတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် နှိမ့်ချသောသူ တို့ကို ကြွပင့်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား သည်ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို ချစ်တော်မူ၏။–
၁၄၆း၉ ထာဝရဘုရားသည် ဧည့်သည်တို့ကိုစောင့်မတော်မူ၍၊ မုတ်ဆိုးမနှင့်မိဘမရှိသောသူတို့ကို ထောက်မတော်မူ၏။ မတရားသောသူတို့၏လမ်းကို ကား၊ ကွေ့ကောက်စေတော်မူ၏။–
၁၄၆း၁၀ အိုဇိအုန်မြို့၊ သင်၏ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် ကာလအစဉ်အမြဲ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် စိုးစံတော်မူလတံ့သတည်း။ ဟာလေလုယ။

အခန်းကြီး (၁၄၇)

၁၄၇း၁ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကောင်းသည်ဖြစ်၍၊ ချီးမွမ်းကြလော့။ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ကို ထောမနာပြုခြင်းသည် သာယာလျောက်ပတ်သည်ဖြစ်၍၊ ထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။–
၁၄၇း၂ ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို တည်ဆောက်၍၊ အဝေးသို့နှင်လိုက်သော ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုစုဝေးစေတော်မူ၏။–
၁၄၇း၃ စိတ်ကြေမွသောသူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေ၍၊ သူတို့၏အနာကိုကုတော်မူ၏။–
၁၄၇း၄ ကြယ်များကိုရေတွက်၍ အသီးအသီးတို့ကိုသမုတ်တော်မူ၏။
၁၄၇း၅ ငါတို့၏ဘုရားရှင်သည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ တန်ခိုးတော်လည်းကြီး၏။ ဉာဏ်တော်သည်အနန္တဖြစ်၏။–
၁၄၇း၆ ထာဝရဘုရားသည် စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့ကိုကြွပင့်၍၊ မတရားသောသူတို့ကိုကား၊ မြေပေါ်မှာလှဲတော်မူ၏။
၁၄၇း၇ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းလျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သီချင်းဆိုကြလော့။ စောင်းတီး၍၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။–
၁၄၇း၈ ကောင်းကင်ကို မိုဃ်းတိမ်များနှင့်ဖုံးလွှမ်းသဖြင့်၊ မြေကြီးဘို့မိုဃ်းရေကိုပြင်ဆင်၍၊ တောင်များပေါ်မှာ မြက်ပင်ကိုပေါက်စေတော်မူ၏။–
၁၄၇း၉ မြည်တတ်သောကျီးကန်းကလေးမှစ၍၊ တိရစ္ဆာန်များတို့ကိုကျွေးမွေးတော်မူ၏။–
၁၄၇း၁၀ မြင်း၏ခွန်အားနှင့် လူ၏လျင်မြန်ခြင်းကို အားရနှစ်သက်တော်မူခြင်းမရှိ။–
၁၄၇း၁၁ ကြောက်ရွံ့သောသူနှင့် ကရုဏာတော်ကို မြော်လင့်သောသူတို့ကို ထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်မူ၏။
၁၄၇း၁၂ အိုယေရုရှလင်မြို့၊ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းလော့။ အိုဇိအုန်မြို့၊ သင်၏ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းလော့။–
၁၄၇း၁၃ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏တံခါးကန့်လန့်တို့ကိုခိုင်မာစေ၍၊ သင်၏အထဲမှာ သားသမီးများကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။–
၁၄၇း၁၄ သင်၏ပြည်စွန်းပြည်နားမှာ အမှုအရေးကိုငြိမ်းစေ၍၊ အကောင်းဆုံးသော စပါးနှင့်သင့်ကို ဝစွာကျွေးမွေးတော်မူ၏။–
၁၄၇း၁၅ မြေကြီးပေါ်သို့ ဗျာဒိတ်တော်ကိုလွှတ်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အလျင်အမြန်ပြေးတတ်ပါ၏။–
၁၄၇း၁၆ မိုဃ်းပွင့်ကိုသိုးမွေးကဲ့သို့ချတော်မူ၏။ နှင်းခဲကိုလည်းပြာကဲ့သို့ဆွတ်ဖြူးတော်မူ၏။–
၁၄၇း၁၇ မိမိမိုဃ်းသီးကို စားနုတ်စားပေါက်ကဲ့သို့လွှတ်တော်မူ၍၊ ချမ်းစေတော်မူခြင်းကို အဘယ်သူခံနိုင်သနည်း။–
၁၄၇း၁၈ တဖန်နှုတ်ကပတ်တော်ကိုလွှတ်၍၊ ထိုမိုဃ်းပွင့်အစရှိသည်တို့ကို အရည်ကျိုတော်မူ၏။ မိမိလေကိုလာစေတော်မူသဖြင့်၊ ရေတို့သည်စီးကြ၏။–
၁၄၇း၁၉ နှုတ်ကပတ်အမိန့်တော်ကိုယာကုပ်အမျိုး၌၄င်း၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်များကို ဣသရေလအမျိုး၌၄င်း ဘော်ပြတော်မူ၏။–
၁၄၇း၂၀ အခြားတပါးသော အမျိုးသားတို့၌ထိုသို့ပြုတော်မမူ။ စီရင်တော်မူချက်များကို သူတို့မသိရကြ။ ဟာလေလုယ။

အခန်းကြီး (၁၄၈)

၁၄၈း၁ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလော့။ ဘဝဂ်ပေါ်မှာချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၄၈း၂ ကောင်းကင်တမန်အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလော့။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့၊ ချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၄၈း၃ နေလတို့၊ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလော့။ ထွန်းလင်းသောကြယ်အပေါင်းတို့ချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၄၈း၄ ကောင်းကင်အထပ်ထပ်နှင့် ကောင်းကင်ပေါ်မှာရေများတို့၊ ချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၄၈း၅ ထိုအရာတို့ကို အမိန့်တော်ရှိ၍၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုချီးမွမ်းကြစေ။–
၁၄၈း၆ ထိုအရာတို့ကို ကာလအစဉ်အဆက် အမြဲတည်စေတော်မူ၍၊ မပျက်ရသောဓမ္မတာကို စီရင်တော်မူ၏။
၁၄၈း၇ မြေကြီး၌ရှိသောအရာ၊ ငါးကြီးများ၊ နက်နဲရာအရပ်များ၊–
၁၄၈း၈ မီးနှင့်မိုယ်းသီး၊ မိုယ်းပွင့်နှင့်အခိုးအငွေ့ ၊ အမိန့်တော်ကိုနားထောင်သောလေပြင်းမုန်တိုင်း၊–
၁၄၈း၉ တောင်ကြီးတောင်ငယ်ရှိသမျှ၊ အသီးကိုသီးသောအပင်၊ အာရဇ်ပင်ရှိသမျှ၊–
၁၄၈း၁၀ သားရဲနှင့်သားယဉ်အပေါင်း၊ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်နှင့် ပျံတတ်သောငှက်အစရှိသော၊–
၁၄၈း၁၁ လောကီရှင်ဘုရင်များနှင့် ပြည်သူပြည်သားအပေါင်း၊ မင်းများနှင့်လောကီတရားသူကြီးအပေါင်း၊–
၁၄၈း၁၂ လူပျိုနှင့်အပျိုများ၊ လူအိုနှင့်လူကလေးများတို့၊ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၄၈း၁၃ နာမတော်တပါးတည်းသာလျှင်မြတ်၍၊ ဘုန်းတော်သည် မြေကြီးနှင့်ကောင်းကင်အပေါ်ထက်၌ ရှိသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။–
၁၄၈း၁၄ မိမိလူစုတို့၏ဦးချိုကို ချီးမြှင့်တော်မူသဖြင့်၊ အနီးတော်၌ရှိသောလူစု၊ ဣသရေလအမျိုးသားတည်း ဟူသော မိမိသန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့၏ ချီးမွမ်းရာဖြစ်တော်မူ၏။ ဟာလေလုယ။

အခန်းကြီး (၁၄၉)

၁၄၉း၁ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အသစ်သောသီချင်းကိုဆို၍၊ သန့်ရှင်းသောသူတို့ စည်းဝေးရာ၌ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၄၉း၂ ဣသရေလအမျိုးသည် မိမိကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားကိုအမှီပြု၍ဝမ်းမြောက်စေ။ ဇိအုန်သားတို့သည် မိမိတို့ရှင်ဘုရင်ကို အမှီပြု၍ ရွှင်လန်းကြစေ။–
၁၄၉း၃ သူတို့သည် ကခုန်လျက် နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။ ပတ်သာနှင့်စောင်းကိုတီးလျက် ထောမနာသီချင်းဆိုကြစေ။–
၁၄၉း၄ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူစုကိုနှစ်သက်တော်မူ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းအားဖြင့် အသရေ တင့်တယ်စေတော်မူ၏။–
၁၄၉း၅ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ဘုန်းကြီး၍ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြစေ။ ကျိန်းဝပ်ရာပေါ်မှာ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်း ဆိုကြစေ။–
၁၄၉း၆–၉ တပါးအမျိုးသားတို့အားတရားအတိုင်း အပြစ်ပေး၍၊ လူစုတို့အားဒဏ်ခတ်ခြင်းငှါ၄င်း၊ သူတို့၏ရှင်ဘုရင် များကို သံကြိုးနှင့်ချည်နှောင်၍၊ မှူးမတ်များကိုသံခြေချင်းခတ်ခြင်းငှါ၄င်း၊ ကျမ်းစာ၌မှတ်သားသော အပြစ်စီရင်ခြင်းကို သူတို့အားပြုခြင်းငှါ၄င်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို နှုတ်နှင့်ချီးမွမ်း၍၊ သန်လျက်ကို လက်နှင့်ကိုင်ကြစေ။ ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည် ထိုသို့သောဘုန်းနှင့်ဆိုင်ကြ၏။ ဟာလေလုယ။

အခန်းကြီး (၁၅၀)

၁၅၀း၁ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။ ဘုန်းတော်ထင်ရှားရာ ကောင်းကင်မျက်နှာကြက်ပေါ်မှာချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၅၀း၂ ထူးဆန်းသော တန်ခိုးတော်များကြောင့်၊ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။ အလွန်တရာကြီးမြတ်တော် မူခြင်း ရှိသည်အတိုင်း ချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၅၀း၃ တံပိုးမှုတ်လျက် ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။ တယောနှင့်စောင်းကိုတီးလျက်ချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၅၀း၄ ပတ်သာတီးလျက်၊ ကခုန်လျက်နှင့်ချီးမွမ်းကြလော့။ ကြိုးနှင့်ပြည့်စုံသော တုရိယာကိုတီးလျက်၊ နှဲခရာကိုမှုတ်လျက် ချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၅၀း၅ အသံကျယ်သော သံလွင်ကိုတီးလျက် ချီးမွမ်းကြလော့။ အကြီးဆုံးသောလင်းကွင်းကိုလည်း တီးလျက်ချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၅၀း၆ အသက်ရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြစေ။ ဟာလေလုယ။

ဒါဝိဒ်မင်းကြီးနှင့်ရှင်အာသပ်အစရှိသော ပရောဖက်များတို့သည် စီရင်ရေးထားသောဆာလံကျမ်းပြီး၏။

သုတ္တံကျမ်း။
THE PROVERBS.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	၃၀
၃၁									

သုတ္တံကျမ်း။
THE PROVERBS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁–၄ ပညာတရား၊ နည်းဥပဒေသတရားကိုသိ၍၊ ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သောစကားကို နားလည်မည် အကြောင်း၊ ပညာသွန်သင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ခြင်း၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ လျစ်လျူစွာဆုံးဖြတ်ခြင်း အမှုအရာ၌ လေ့ကျက်မည်အကြောင်း၊ မိုက်သောသူသည်လိမ္မာ၍၊ လူပျိုသည်ပညာသတိနှင့်ပြည့်စုံမည်အ ကြောင်း၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်ဖြစ်သောဣသရေလရှင်ဘုရင်ရှောလမုန်စီရင်သော သုတ္တံစကားဟူမူကား၊–
၁း၅ ပညာရှိသောသူသည် နားထောင်သဖြင့်၊ ပညာအတတ်တိုးပွါးရလိမ့်မည်။
၁း၆ ဉာဏ်ကောင်းသောသူသည် သုတ္တံစကားအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၎င်း၊ ပညာရှိဟောပြော၍ နက်နဲသော စကားတို့ကို၎င်း၊ နားလည်သော နိသျှရည်းဆရာအဖြစ်သို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။
၁း၇ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသဘောသည် ပညာ၏အချုပ်အခြာဖြစ်၏။ လူမိုက်တို့သည် ပညာနှင့်ဥပဒေသကို မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်ကြ၏။–
၁း၈ ငါ့သား၊ အဘ၏နည်းဥပဒေသကိုနားထောင်လော့။ အမိ၏တရားကိုလည်း မပယ်နှင့်။–
၁း၉ ထိုနည်းဥပဒေသတရားတို့သည် သင်၏ခေါင်း၌တင့်တယ်သောဦးရစ်၊ သင်၏လည်ပင်း၌ပတ်ရစ်သောလည်ဆွဲဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
၁း၁၀ ငါ့သား၊ လူဆိုးတို့သည် သင့်ကိုသွေးဆောင်လျှင်ဝန်မခံနှင့်။–
၁း၁၁ သူတို့ကငါတို့နှင့်အတူလိုက်တော့။ သူ့အသက်ကိုသတ်အံ့သောငှါစောင့်ကြစို့။ အချည်းနှီး အပြစ်လွတ်သောသူတို့ကို ချောင်းမြောင်းကြစို့။–
၁း၁၂ သင်္ချိုင်းတွင်းသို့ဆင်းသောသူတို့ကဲ့သို့ တကိုယ်လုံးပါလျက်၊ အသက်ရှင်လျက်ရှိသောထိုသူတို့ကို မရဏာနိုင်ငံမျိုသကဲ့သို့မျိုကြစို့။–
၁း၁၃ အဘိုးထိုက်သောဘဏ္ဍာအမျိုးမျိုးကိုတွေ့၍ လုယူသောဥစ္စာနှင့်ငါတို့အိမ်ကိုပြည့်စေကြမည်။–
၁း၁၄ ငါတို့နှင့်ပေါင်းဘော်တော့။ ရသောဥစ္စာကိုအညီအမျှပိုင်ကြစို့ဟုဆိုသော်လည်း၊–
၁း၁၅ ငါ့သား၊ သူတို့နှင့်အတူမလိုက်နှင့်။ သူတို့သွားသောလမ်းကိုရှောင်လော့။–
၁း၁၆ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ခြေသည်ဒုစရိုက်ပြုရာသို့ပြေး၍၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါလျင်မြန်၏။–
၁း၁၇ အကယ်စင်စစ်ငှက်မျက်မှောက်၌ ပိုက်ကွန်ကိုဖြန့်ထားလျှင်အကြံမမြောက်ရာ။–
၁း၁၈ လူဆိုးတို့သည် ကိုယ်အသွေးကိုသွန်အံ့သောငှါစောင့်၍၊ ကိုယ်အသက်ကိုသတ်အံ့သောငှါ ချောင်းမြောင်းတတ်ကြ၏။–
၁း၁၉ မတရားသောစီးပွါးကိုရှာသောသူအပေါင်းတို့သည် ထိုသို့သောအကျိုးကိုခံရ၍၊ ထိုစီးပွါးသည်မိမိအရှင်၏အသက်ကိုသတ်တတ်၏။
၁း၂၀ ပညာသည်ပြင်မှာကြွေးကြော်၍၊ လမ်းခရီးတို့၌ မိမိစကားသံကိုလွှင့်တတ်၏။–
၁း၂၁ လူစည်းဝေးရာအဦး၌၎င်း၊ မြို့တံခါးဝတို့၌၎င်း၊ မြို့ထဲ၌၎င်းခေါ်၍ မြွက်ဆိုသောစကားဟူမူကား၊–
၁း၂၂ အိုလူမိုက်တို့၊ သင်တို့သည်မိုက်သောအကျင့်ကိုနှစ်သက်လျက်၊ ကဲ့ရဲ့သောသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်း၌ မွေ့လျော်လျက်၊ မိုက်မဲသောသူတို့သည် ပညာအတတ်ကို မုန်းလျက်၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးနေကြလိမ့်မည်နည်း။–
၁း၂၃ ငါဆုံးမသောစကားကို နားထောင်၍ပြောင်းလဲကြလော့။ ငါ့ဝိညာဉ်ကိုသင်တို့အပေါ် သို့ငါသွန်းလောင်း၍၊ ငါ့စကား၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို နားလည်စေမည်။
၁း၂၄ ငါသည်ခေါ်၍ သင်တို့သည်ငြင်းပယ်သောကြောင့်၎င်း၊ ငါ့လက်ကိုဆန့်၍ အဘယ်သူမျှမမှတ်သောကြောင့်၎င်း၊–
၁း၂၅ ငါသတိပေးခြင်းရှိသမျှကို သင်တို့သည်ပယ်၍၊ ငါဆုံးမသောစကားတခွန်းကိုမျှ နားမခံဘဲနေသောကြောင့်၎င်း၊–
၁း၂၆ သင်တို့သည် ဘေးဥပဒ်နှင့်တွေ့ကြုံသောအခါ ငါရယ်မည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်သော အမှုရောက်သောအခါငါပြက်ယယ်ပြုမည်။–
၁း၂၇ သင်တို့ကြောက်မက်ဘွယ်သောအမှုသည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းအမှုကဲ့သို့၎င်း၊ သင်တို့ပျက်စီးခြင်း အမှုသည်လေပြင်းမုန်တိုင်းကဲ့သို့၎င်း ရောက်လာ၍၊ သင်တို့သည်ဆင်းရဲခြင်း၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တွေ့ကြုံသောအခါ၊–
၁း၂၈ ထိုအမှုရောက်သောသူတို့သည် ငါ့ကိုခေါ်သော်လည်းငါမထူး။ ငါ့ကိုကြိုးစား၍ရှာသော်လည်း မတွေ့ရကြ။–
၁း၂၉ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ပညာအတတ်ကိုမုန်းကြ၏။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသဘောကိုအလိုမရှိကြ။–
၁း၃၀ ငါသတိပေးခြင်းကို အလျှင်းနားမခံကြ။ ငါဆုံးမခြင်းရှိသမျှကိုမထီမဲ့မြင်ပြုကြ၏။–
၁း၃၁ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ကိုယ်ကျင့်ခြင်း၏အကျိုးအပြစ်ကိုစား၍၊ ကိုယ်ကြံသောအကြံတို့နှင့် ဝကြလိမ့်မည်။–
၁း၃၂ ဉာဏ်တိမ်သောသူတို့သည် လမ်းလွဲသဖြင့်အသက်ဆုံးတတ်ကြ၏။ မိုက်သောသူတို့သည် သတိလစ်သောအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်တတ်ကြ၏။–
၁း၃၃ ငါ့စကားကိုနားထောင်သောသူမူကား လုံခြုံစွာနေ၍၊ ဘေးကိုမကြောက်ဘဲငြိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ငါ့သား၊ သင်သည်ပညာစကားကိုနားထောင်၍၊
၂း၂ စေတနာစိတ်နှင့်ဉာဏ်ကိုရှာဖွေသည်တိုင်အောင်၊ ငါ့စကားကိုနားခံ၍၊ ငါ့ပညတ်တို့ကို ကိုယ်အထဲ၌သွင်းမိလျှင်၎င်း၊–
၂း၃ သိပ္ပံအတတ်ကိုခေါ်၍၊ ဉာဏ်နောက်သို့အသံကိုလွှင့်လျှင်၎င်း၊–

၂:၄ ငွေကိုရှာတတ်သကဲ့သို့ပညာကိုရှာ၍၊ ဝှက်ထားသောဘဏ္ဍာကိုစူးစမ်းတတ်သကဲ့သို့၊ ဉာဏ်ကိုစူးစမ်းလျှင်၎င်း၊ –
၂:၅ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်သောသဘော၌ကျင်လည်၍၊ ဘုရားသခင်ကိုသိသောဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ –
၂:၆ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်ပညာကိုပေးတော်မူတတ်၏။ နားလည်နိုင်သောဉာဏ်သည် နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့်သာဖြစ်တတ်၏။ –
၂:၇ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့အဘို့ ပညာရတနာကိုသိုထားတော်မူ၏။ တရားသဖြင့်ကျင့်သောသူတို့ကို ကွယ်ကာတော်မူ၏။ –
၂:၈ မိမိသန့်ရှင်းသူတို့သည် တရားလမ်းကိုစောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊ သူတို့၏လမ်းခရီးကို လုံခြုံစေတော်မူ၏။ –
၂:၉ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သင်သည်ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ခြင်း၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ လျစ်လျူစွာဆုံးဖြတ်ခြင်းမှစ၍၊ ကောင်းသောလမ်းရှိသမျှတို့ကို သိနားလည် လိမ့်မည်။
၂:၁၀ ပညာသည်သင်၏နှလုံးထဲသို့ဝင်၍၊ သင်သည်သိကြားခြင်း၌ မွေ့လျော်သောအခါ၊ –
၂:၁၁ သမ္မာသတိသည်သင့်ကို ထိန်းသိမ်း၍၊ ဉာဏ်သည်လည်းစောင့်ရှောက်သဖြင့်၊ –
၂:၁၂ ဆိုးသောလမ်းမှကယ်တင်လိမ့်မည်။ ကောက်သောစကားကိုပြောတတ်သောသူ၊ –
၂:၁၃ ဖြောင့်မတ်သောလမ်းကိုစွန့်၍၊ မိုက်မဲသောလမ်းသို့လိုက်သောသူ၊ –
၂:၁၄ ဒုစရိုက်၌မွေ့လျော်၍ အဓမ္မလူ၏ကောက်လိမ်ခြင်းကိုအားရနှစ်သက်သောသူ၊ –
၂:၁၅ ဖြောင့်သောလမ်းသို့မလိုက်၊ ကောက်သောလမ်းသို့သာ လိုက်သောသူတို့၏လက်မှ၎င်း၊ –
၂:၁၆ အမျိုးပျက်သောမိန်းမ၊ နှုတ်နှင့်ချော့မော့တတ်သောပြည်တန်ဆာမိန်းမ၊ –
၂:၁၇ အသက်ငယ်စဉ်ပဲ့ပြင်သောကျေးဇူးရှင်ကိုစွန့်၍၊ မိမိဘုရားသခင်၏ပဋိညာဉ်တရားကို မေ့လျော့သောမိန်းမလက်မှ၎င်း၊ သင့်ကိုကယ်တင်လိမ့်မည်။ –
၂:၁၈ ထိုမိန်းမ၏အိမ်သည် သေခြင်းနှင့်၎င်း၊ သူလိုက်သောလမ်းတို့သည် သင်္ချိုင်းသားနေရာနှင့်၎င်း စပ်ဆိုင်သဖြင့်၊ –
၂:၁၉ သူ၏အိမ်သို့ဝင်သောသူ တစုံတယောက်မျှမပြန်ရ။ အသက်လမ်းကိုမမှီရ။ –
၂:၂၀ သင်သည် သူတော်ကောင်းတို့၏လမ်းသို့ရှောက်၍၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏လမ်းခရီးထဲကမထွက်ဘဲ အစဉ်တစိုက်လိုက်ရမည်အကြောင်း တည်း။ –
၂:၂၁ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ပြည်တော်၌နေ၍၊ စုံလင်သောသူတို့သည်နေရာကျကြလိမ့်မည်။ –
၂:၂၂ အဓမ္မလူတို့မူကား၊ ပြည်တော်မှပယ်ရှင်းခြင်း၊ လွန်ကျူးသောသူတို့သည် နှုတ်ပစ်ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၃)

၃:၁ ငါ့သား၊ ငါပေးသောတရားကိုမမေ့နှင့်။ ငါ့ပညတ်တို့ကိုသင်၏နှလုံးစောင့်ရှောက်ပါစေ။ –
၃:၂ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရားသည် အသက်တာရှည်သောကာလနှစ်ပေါင်းများကို၎င်း၊ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းကို၎င်း တိုးပွါးစေလိမ့်မည်။ –
၃:၃ ကရုဏာတရားနှင့်သစ္စာတရားကို သင်နှင့်မကွာစေနှင့်။ ထိုတရားတို့ကိုသင်၏လည်ပင်း၌ဆွဲထားလော့။ နှလုံးအင်းစာရင်း၌ရေးသွင်းလော့။ –
၃:၄ ထိုသို့ပြုလျှင် ဘုရားသခင့်ရှေ့၊ လူတို့ရှေ့မှာမျက်နှာရ၍၊ ကျေးဇူးကိုခံရလိမ့်မည်။
၃:၅ ထာဝရဘုရားကိုစိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ကိုးစားလော့။ ကိုယ်ဉာဏ်ကိုအမှီမပြုနှင့်။ –
၃:၆ သွားလေရာရာ၌ထာဝရဘုရားကို မျက်မှောက်ပြုလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ သင်၏လမ်းခရီးတို့ကို ပဲ့ပြင်တော်မူမည်။ –
၃:၇ ငါသည်ပညာရှိ၏ဟုကိုယ်ကိုမထင်နှင့်။ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍ ဒုစရိုက်ကိုရှောင်လော့။ –
၃:၈ သို့ပြုလျှင်၊ သင်၏အကြောတို့သည်အားသန်၍၊ အရိုးတို့သည်ခြင်ဆီနှင့်ပြည့်စုံကြလိမ့်မည်။ –
၃:၉ သင်သည် ကိုယ်ဥစ္စာနှင့်အဦးသီးသောအသီးအနှံရှိသမျှကို ထာဝရဘုရားအားပူဇော်လော့။ –
၃:၁၀ သို့ပြုလျှင်၊ သင်၏စပါးကျီတို့သည် ကြွယ်ဝ၍၊ စပျစ်သီးနယ်ရာတန်ဆာတို့ကို အသစ်သောစပျစ်ရည်လျှံလိမ့်မည်။ –
၃:၁၁ ငါ့သား၊ ထာဝရဘုရားဆုံးမတော်မူခြင်းကို မမှတ်ဘဲမနေနှင့်။ သင်၏အပြစ်ကိုစစ်ဆေးတော်မူသောအခါ စိတ်မပျက်စေနှင့်။ –
၃:၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ချစ်တော်မူသောသူကိုဆုံးမတော်မူတတ်၏။ နှစ်သက်တော်မူသောသားကို ဒဏ်ခတ်တော်မူတတ်၏။
၃:၁၃ ဉာဏ်ပညာကိုရှာ၍ ရသောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။ –
၃:၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ပညာကုန်သွယ်ခြင်းသည် ငွေကုန်သွယ်ခြင်းထက်သာ၍ကောင်း၏။ ပညာကုန်သွယ်၍ရသောအမြတ်လည်း ရွှေစင်ထက်သာ၍ ကောင်း၏။ –
၃:၁၅ ပညာသည်ပတ္တမြားထက်သာ၍အဘိုးထိုက်ပေ၏။ နှစ်သက်ဘွယ်သမျှသောအရာတို့သည် ထိုရတနာကိုမပြိုင်နိုင်ကြ။ –
၃:၁၆ သူ၏လက်ျာလက်၌ အသက်တာရှည်သောကာလ၊ လက်ဝဲလက်၌စည်းစိမ်နှင့်ဂုဏ်အသရေရှိ၏။ –
၃:၁၇ ပညာလမ်းတို့သည်သာယာသောလမ်း၊ ပညာလမ်းခရီးရှိသမျှတို့သည်ငြိမ်ဝပ်လျက်ရှိကြ၏။ –
၃:၁၈ ပညာကိုကိုင်ဆွဲသောသူသည်အသက်ပင်ကိုရပြီ။ လက်မလွှတ်သောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။ –
၃:၁၉ ထာဝရဘုရားသည် ပညာတော်အားဖြင့် မြေကြီးကိုတည်၍၊ ဉာဏ်တော်အားဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုပြင်ဆင်တော်မူပြီ။ –
၃:၂၀ သိပ္ပံအတတ်တော်အားဖြင့် နက်နဲသောအရပ်အက်ကွဲ၍၊ မိုးတိမ်မှလည်းနှင်းရည်ကျတတ်၏။ –
၃:၂၁ ငါ့သား၊ ပညာရတနာနှင့်သမ္မာသတိကို သင့်မျက်မှောက်မှမကွာစေဘဲ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်လော့။ –
၃:၂၂ သို့ပြုလျှင်၊ ထိုရတနာတို့သည် သင်၏ဝိညာဉ်၌အသက်၊ သင်၏လည်ပင်း၌ဂုဏ်အသရေဖြစ်လိမ့်မည်။ –
၃:၂၃ သင်သည် ခရီးသွားရာ၌ဘေးမရှိ။ ခြေမတိုက်မိဘဲသွားလိမ့်မည်။ –
၃:၂၄ အိပ်သောအခါကြောက်စရာမရှိရ။ ကောင်းမွန်စွာအိပ်ပျော်ရလိမ့်မည်။ –
၃:၂၅ လျင်မြန်သောဘေးနှင့် လူဆိုးတွေ့တတ်သောပျက်စီးရာဘေးကို ကြောက်စရာမရှိရ။ –
၃:၂၆ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်ယုံကြည်ကိုးစားရာဖြစ်၍၊ သင်၏ခြေကိုကျော့မိစေခြင်းငှါ စောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။
၃:၂၇ ကျေးဇူးကိုခံသင့်သောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုရသောအခွင့်ရှိလျှင်မပြုဘဲမနေနှင့်။ –

၃း၂၈ အိမ်နီးချင်းကိုပေးစရာရှိလျက်ပင်၊သွားတော့။ တဖန်လာဦးတော့။ နက်ဖြန်မှငါပေးမည်ဟုမပြောနှင့်။–
၃း၂၉ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိဘဲ သင့်အနားမှာနေသောအိမ်နီးချင်း၌ မကောင်းသောအကြံကိုမကြံနှင့်။–
၃း၃၀ သင်၌အပြစ်မပြုသောသူကို အကြောင်းမရှိဘဲရန်မတွေ့နှင့်။–
၃း၃၁ ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူ၏စည်းစိမ်ကို မတောင့်တနှင့်။ သူလိုက်သောလမ်းတစုံတခုကိုမျှအလိုမရှိနှင့်။–
၃း၃၂ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သဘောကောက်သောသူတို့ကိုစက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့မူကား၊ ကိုယ်တော်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ ရသောအခွင့်ရှိကြ၏။–
၃း၃၃ မတရားသောသူ၏နေရာသည် ထာဝရဘုရားကျိန်တော်မူခြင်းကိုတွေ့တတ်၏။ တရားသောသူ၏နေရာကိုကား ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။–
၃း၃၄ အကယ်စင်စစ်ကဲ့ရဲ့တတ်သောသူတို့ကိုကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့အားကား၊ ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။–
၃း၃၅ ပညာရှိသောသူတို့သည် ဘုန်းအသရေကိုအမွေခံရ၍၊ မိုက်သောသူတို့မူကား၊အရှက်ကွဲခြင်းကို ထမ်းသွားရကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ငါ့သားတို့၊ အဘ၏နည်းဥပဒေသကိုနားထောင်၍၊ ဉာဏ်သဘောကိုနားလည်ခြင်းငှါ စေ့စေ့မှတ်ကြလော့။–
၄း၂ ကောင်းသောဩဝါဒကိုငါပေး၏။ ငါ့ပညတ်တရားကိုမပယ်ကြနှင့်။–
၄း၃ ငါမူကား၊ အဘ၏ရင်နှစ်၊ အမိရှေ့မှာနူးညံ့၍ အချစ်ဆုံးသောသားဖြစ်၏။–
၄း၄ ငါ့အဘသွန်သင်၍ မြွက်ဆိုလေသည်ကား၊ ငါ့စကားကိုသင်၏နှလုံး၌သွင်းမိ၍၊ ငါ့ပညတ်တို့ကို ကျင့်စောင့်သဖြင့် အသက်ရှင်လော့။–
၄း၅ ပညာကိုဆည်းဖူးလော့။ ဉာဏ်ကိုဆည်းဖူးလော့။ သတိမလစ်စေနှင့်။ငါ၏နှုတ်ထွက်စကားကို မလွှဲမရှောင်နှင့်။–
၄း၆ ပညာကိုမစွန့်နှင့်။ သူသည်သင့်ကိုထိန်းသိမ်းလိမ့်မည်။ သူ့ကိုချစ်လော့။ သင့်ကိုစောင့်မလိမ့်မည်။–
၄း၇ ပညာသည် အမြတ်ဆုံးသောအရာဖြစ်၏။ ပညာကိုဆည်းဖူးလော့။ ဆည်းဖူးသမျှသောဥစ္စာတို့တွင် ဉာဏ်ကိုဆည်းဖူးလော့။–
၄း၈ သူ့ကိုအမြတ်ထားလော့။ သူသည်သင့်ကိုချီးမြှောက်လိမ့်မည်။ သူ့ကိုဘက်ယမ်းလျှင်၊ ဂုဏ်အသရေကိုပေးလိမ့်မည်။
၄း၉ သင်၏ခေါင်းကိုတင့်တယ်သောဦးရစ်နှင့်ပတ်ရစ်၍၊ ဘုန်းကြီးသောသရဖူကိုအပ်နှံလိမ့်မည်။
၄း၁၀ ငါ့သား၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်နာယူလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ သင့်အသက်နှစ်ပေါင်းများလိမ့်မည်။–
၄း၁၁ ပညာလမ်းကိုငါပြသ၍၊ မှန်သောလမ်းခရီးတို့၌ သင့်ကိုငါပို့ဆောင်၏။–
၄း၁၂ ရှောက်သွားလျှင်ကျဉ်းမြောင်းရာသို့မရောက်၊ ပြေးသောအခါတိုက်မိ၍မလဲရ။–
၄း၁၃ ဥပဒေသကိုကိုင်ဆွဲလော့။ မလွှတ်နှင့်။ စောင့်ထားလော့။ အသက်ရှင်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၏။–
၄း၁၄ အဓမ္မလူတို့လမ်းထဲသို့မဝင်နှင့်။ ဆိုးယုတ်သောသူတို့နှင့်အတူမလိုက်နှင့်။–
၄း၁၅ သူတို့လမ်းကိုကြဉ်ရှောင်လော့။ လိုက်မသွားနှင့်။ လွှဲ၍သွားလော့။–
၄း၁၆ သူတို့သည်သူတပါး၌ အပြစ်မပြုရလျှင်မအိပ်တတ်။ တစုံတယောက်သောသူကိုမလဲစေလျှင် အိပ်၍မပျော်တတ်။–
၄း၁၇ ဒုစရိုက်နှင့်ဆိုင်သောမုန့်ကိုစား၍ ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်ဆိုင်သော စပျစ်ရည်ကိုသောက်တတ်ကြ၏။–
၄း၁၈ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏လမ်းသည် တက်သောအာရုဏ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ နေထွက်သည်တိုင်အောင်တိုးပွါးထွန်းလင်းတတ်၏။–
၄း၁၉ မတရားသောသူတို့၏လမ်းမူကား၊ မှောင်မိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့သည်လဲသောအခါ၊ အဘယ်အရာကိုတိုက်မိသည်ဟုမသိရကြ။
၄း၂၀ ငါ့သား၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်လော့။ ငါဟောပြောချက်တို့ကိုနားသွင်းလော့။–
၄း၂၁ သင့်မျက်မှောက်မှမကွာစေနှင့်။ နှလုံးတွင်း၌စောင့်ထားလော့။–
၄း၂၂ အကြောင်းမူကား၊ ထိုတရားစကားကို တွေ့ရသောသူတို့သည်အသက်ရှင်ခြင်း၊ တကိုယ်လုံးကျန်းမာခြင်းအကြောင်းကိုတွေ့ရပြီ။–
၄း၂၃ နှလုံးသည် အသက်၏အခြေအမြစ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ သင်၏နှလုံးကိုအထူးသဖြင့် စောင့်ရှောက်လော့။–
၄း၂၄ ကောက်သောစကားတို့ကိုငင်း၊ ငြင်းဆန်တတ်သောနှုတ်ခမ်းတို့ကိုငင်း ဝေးစွာပယ်ရှောင်လော့။–
၄း၂၅ သင်၏မျက်စိသည်ရှေ့ရှုကြည့်၍၊ မျက်ခမ်းတို့သည်တည့်တည့်အာရုံပြုစေလော့။–
၄း၂၆ သင်သွားရာလမ်းကိုစူးစမ်း၍၊ သွားလေရာရာ၌တည်ကြည်ခြင်းရှိစေလော့။–
၄း၂၇ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့မတိမ်းမလွှဲနှင့်။ ဒုစရိုက်ပြုရာလမ်းကိုရှောင်လော့။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ငါ့သား၊ သင်သည်သမ္မာသတိရှိ၍၊ သင်၏နှုတ်ခမ်းသည်သိပ္ပံအတတ်ကို
၅း၂ စောင့်မည်အကြောင်း၊ ငါ့ပညာကိုမှတ်ကျုံး၍၊ ငါပေးသောဉာဏ်သို့သင့်နားကိုလှည့်လော့။–
၅း၃ အကြောင်းမူကား၊ အမျိုးပျက်သောမိန်းမ၏နှုတ်ခမ်းသည် ပျားလပို့ကဲ့သို့ယိုတတ်၍၊ သူပြောသောစကားသည် ဆီထက်ချောသော်လည်း၊–
၅း၄ အဆုံး၌ကား၊ သူသည်ဘင်းခါးရွက်ကဲ့သို့ခါး၍၊ သန်လျက်နှင့်အမျှထက်၏။–
၅း၅ သူ၏ခြေတို့သည် သေခြင်းသို့ဆင်း၍၊ သူသွားရာလမ်းသည် မရဏာနိုင်ငံသို့ရောက်တတ်၏။–
၅း၆ သင်သည်အသက်လမ်းကိုမဆင်ခြင်ရအောင်၊ သူ့ထုံးစံဓလေ့တို့သည်တရွေ့ရွေ့ပြောင်းလဲသဖြင့်၊ သင်သည်နားမလည်နိုင်ရ။–
၅း၇ သို့ဖြစ်၍၊ ငါ့သားတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ငါဟောပြောချက်တို့ကိုမပယ်ကြနှင့်။–
၅း၈ ထိုသို့သောမိန်းမကို ဝေးစွာရှောင်သွားလော့။ သူ့နေရာတံခါးဝသို့မချဉ်းနှင့်။–
၅း၉ သို့မဟုတ်သင်သည် ကိုယ်ဂုဏ်အသရေကိုသူတပါး၌ငင်း၊ ကိုယ်အသက်ကိုကြမ်းတမ်းသောသူတို့၌ငင်း အပ်လိမ့်မည်။–

၅း၁၀ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သင်၏စည်းစိမ်နှင့်ပြည့်ဝကြလိမ့်မည်။ သင်လုပ်၍ရသောဥစ္စာသည် တပါးအမျိုးသားအိမ်သို့ရောက်လိမ့်မည်။–
၅း၁၁ နောက်ဆုံး၌သင့်အသား၊ သင့်ကိုယ်ကာယဆွေးမြေ့သောအခါ၊–
၅း၁၂ ငါသည်သွန်သင်ခြင်းကိုမုန်းလေပြီတကား။ ဆုံးမခြင်းကိုစိတ်နှလုံးထဲမှာ မထီမဲ့မြင်ပြုလေပြီတကား။–
၅း၁၃ ငါ့ဆရာတို့၏စကားကိုနားမထောင်ဘဲ၊ ငါ့အားသွန်သင်သောသူတို့၏စကားကို နားမခံဘဲနေလေပြီတကား။–
၅း၁၄ စည်းဝေးသောပရိသတ်များအလယ်၌ ဒုစရိုက်မျိုးကိုကုန်စင်လုသည်တိုင်အောင် ငါပြုလေပြီတကားဟု မြည်တမ်းရလိမ့်မည်။
၅း၁၅ ကိုယ်ဆိုင်သောရေအိုးကိုသုံး၍၊ ကိုယ်ရေတွင်းထဲကထွက်သော စမ်းရေကိုသောက်လော့။–
၅း၁၆ သင်၏စမ်းရေများပြား၍၊ လမ်းများအနားမှာစီးသောမြစ်များဖြစ်စေလော့။–
၅း၁၇ တပါးအမျိုးသားနှင့်ပေါင်းဘက်၍မဆိုင်စေဘဲ၊ ကိုယ်တပါးတည်းသာဆိုင်စေလော့။–
၅း၁၈ သင်၏စမ်းရေတွင်း၌မင်္ဂလာရှိစေ၍၊ အသက်ရွယ်ပျိုစဉ်ကာလ၊ ပေါင်းဘော်သောမယားနှင့်အတူ ပျော်မွေ့လော့။
၅း၁၉ သူသည်စုံမက်တတ်သောသမင်မ၊ နှစ်လိုဘွယ်သောဒရယ်မကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သူ၏သားမြတ်တို့သည် သင်၏အလိုဆန္ဒကိုအစဉ်ပြေစေ၍၊ သူ့ကိုချစ်သောစိတ်နှင့်အစဉ် ယစ်မူးလျက်နေလော့။–
၅း၂၀ ငါ့သား၊ သင်သည်အမျိုးပျက်သောမိန်းမနှင့် အဘယ်ကြောင့်ယစ်မူးသနည်း။ ပြည်တန်ဆာမ၏ရင်ပတ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဘက်ယမ်းသနည်း။–
၅း၂၁ လူသွားလာသမျှသောလမ်းတို့သည် ထာဝရဘုရားမျက်မှောက်တော်၌ရှိကြ၍၊ သွားလာသမျှသောအခြင်းအရာတို့ကို စူးစမ်းတော်မူ၏။–
၅း၂၂ အဓမ္မလူသည် မိမိပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်ဖြင့်ဘမ်းမိခြင်း၊ မိမိအပြစ်ကြိုးတို့ဖြင့်ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။–
၅း၂၃ သူသည် အလွန်မိုက်သောကြောင့်မှားယွင်း၍၊ သွန်သင်ခြင်းကိုမခံရဘဲ သေသွားရလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ငါ့သား၊ သင်သည် အဆွေခင်ပွန်းအတွက်အာမခံမိသော်၎င်း၊ သူတပါးနှင့် လက်ဝါးချင်းရိုက်မိသော်၎င်း၊–
၆း၂ ကိုယ်နှုတ်ထွက်စကားဖြင့်ကျော့မိပြီ။ ကိုယ်ပြောသောစကားကြောင့်အမှုရောက်လေပြီ။–
၆း၃ ငါ့သား၊ သင်သည်အဆွေခင်ပွန်းလက်သို့ရောက်မိလျှင်၊ ကိုယ်ကိုနှုတ်အံ့သောငှါ အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟူမူကား၊ အဆွေခင်ပွန်းထံသို့သွား၍၊ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချလျက် သူ့ကိုနှိုးဆော်လော့။–
၆း၄ အိပ်မပျော်နှင့်။ မျက်စိမှိတ်၍မငိုက်နှင့်။–
၆း၅ မုဆိုးလက်မှသမင်ဒရယ်ကို၎င်း၊ ငှက်ကို၎င်းနှုတ်ရသကဲ့သို့ ကိုယ်ကိုနှုတ်လော့။
၆း၆ အချင်းလူပျင်း၊ ပရွက်ဆိတ်ထံသို့သွား၍၊ သူ၏အပြုအမူတို့ကိုဆင်ခြင်သဖြင့် ပညာရှိစေလော့။–
၆း၇ ပရွက်ဆိတ်သည်ဆရာမရှိ၊ ပဲ့ပြင်သောသူမရှိ၊ မင်းမရှိဘဲလျက်၊–
၆း၈ နွေကာလနှင့်စပါးရိတ်ရာကာလ၌ မိမိစားစရာအစာကိုရှာဖွေသိုထားတတ်၏။–
၆း၉ အိုလူပျင်း၊ သင်သည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးအိပ်လျက်နေလိမ့်မည်နည်း။ အဘယ်သောအခါ နိုးလိမ့်မည်နည်း။–
၆း၁၀ ခဏအိပ်လျက်၊ ခဏပျော်လျက်၊ အိပ်ပျော်အံ့သောငှါ ခဏလက်ချင်းပိုက်လျက်နေစဉ်တွင်၊–
၆း၁၁ ဆင်းရဲခြင်းသည် ခရီးသွားသောသူကဲ့သို့၎င်း၊ ဥစ္စာဖြုန်းတီးခြင်းသည်သူရဲကဲ့သို့၎င်း ရောက်လာလိမ့်မည်။
၆း၁၂ ဆိုးယုတ်သောသူနှင့် မတရားသောသူသည် ကောက်လိမ်သောစကား၌ ကျင်လည်တတ်၏။–
၆း၁၃ မျက်တောင်ခတ်လျက်၊ ခြေဖြင့်အမှတ်ပေးလျက်၊ လက်ချောင်းတို့ဖြင့်သွန်သင်လျက်ပြုတတ်၏။–
၆း၁၄ ကောက်သောစိတ်သဘောနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ မကောင်းသောအကြံကိုအစဉ်ကြံစည်တတ်၏။ သူတပါးချင်းရန်တွေ့စေခြင်းငှါပြုတတ်၏။–
၆း၁၅ ထိုကြောင့်သူသည် အမှတ်တမဲ့အမှုရောက်၍၊ ကိုးကွယ်ရာမရဘဲ ချက်ခြင်းကျိုးပဲ့ပျက်စီးရလိမ့်မည်။
၆း၁၆ ထာဝရဘုရားမုန်းတော်မူသောအရာ ခြောက်ပါးမက၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူသော အရာခုနစ်ပါးဟူမူကား၊–
၆း၁၇ ထောင်လွှားသောမျက်နှာတပါး၊ မုသာ၌ကျင်လည်သောလျှာတပါး၊ အပြစ်မရှိသောသူ၏အသက်ကို သတ်သောလက်တပါး၊–
၆း၁၈ မကောင်းသောအကြံကိုကြံစည်သောနှလုံးတပါး၊ အပြစ်ပြုရာသို့အလျင်အမြန်ပြေးတတ်သောခြေတပါး၊–
၆း၁၉ မုသာစကားကိုပြော၍ မမှန်သောသက်သေတပါး၊ အပေါင်းအဘော်ချင်း ရန်တွေ့စေခြင်းငှါ ပြုတတ်သောသူတပါးတည်း။
၆း၂၀ ငါ့သား၊အဘ၏ပညတ်စကားကိုနားထောင်လော့။ အမိပေးသောတရားကိုမပယ်နှင့်။–
၆း၂၁ နှလုံးပေါ်မှာအမြဲချည်၍ လည်ပင်း၌ဆွဲထားလော့။–
၆း၂၂ သင်သည် အခြားသို့သွားသောအခါ၊ ထိုပညတ်တရားသည်လမ်းပြလိမ့်မည်။ အိပ်သောအခါ သင့်ကိုစောင့်လိမ့်မည်။ နိုးသောအခါသင်နှင့်နှုတ်ဆက်လိမ့်မည်။–
၆း၂၃ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တော်သည်မီးခွက်ဖြစ်၏။ တရားတော်သည်အလင်းဖြစ်၏။ အပြစ်ကိုပြတတ်သောဩဝါဒစကားသည် အသက်လမ်းဖြစ်၏။–
၆း၂၄ ဆိုးသောမိန်းမနှင့်၎င်း၊ အမျိုးပျက်သောမိန်းမချော့မော့တတ်သောနှုတ်နှင့်၎င်းလွတ်စေခြင်းငှါ၊ သင့်ကိုစောင့်ဘို့ရာဖြစ်သတည်း။–
၆း၂၅ ထိုသို့သောမိန်းမသည် အဆင်းလှသော်လည်း၊ တပ်မက်သောစိတ်မရှိနှင့်။ သူသည်မျက်ခမ်းတို့ဖြင့် သင့်ကိုမကျော့မိစေနှင့်။–
၆း၂၆ အကြောင်းမူကား၊ ပြည်တန်ဆာမကိုမှီဝဲသောယောကျ်ားသည်ဆင်းရဲ၍၊ မုန့်တလုံးကိုသာရတတ်၏။ မျောက်မထားသောမိန်းမသည်လည်း မြတ်သောအသက်ကိုဘမ်းတတ်၏။–
၆း၂၇ လူသည် အဝတ်မလောင်ဘဲ မီးကိုပိုက်ဘက်နိုင်သလော။
၆း၂၈ ခြေမလောင်ဘဲ မီးခဲပေါ်မှာနင်းနိုင်သလော။–
၆း၂၉ သူ့မယားထံသို့ဝင်သောသူသည် ထိုနည်းတူဖြစ်၏။ သူ့မယားကိုပြစ်မှားသောသူမည်သည်ကား၊ အပြစ်နှင့်မကင်းမလွတ်နိုင်ရာ၊–
၆း၃၀ မွတ်သိပ်သောစိတ်ပြေစေခြင်းငှါ၊ ခိုးသောသူပင်အပြစ်မလွတ်ရ။–

၆း၃၁ တွေ့မိလျှင်ခုနစ်ဆပြန်ပေးရမည်။ ကိုယ်အိမ်၌ရှိသမျှသောဥစ္စာတို့ကိုလျော်ရမည်။–
၆း၃၂ သူ့မယားကိုပြစ်မှားသောသူသည် ဉာဏ်မရှိ။ ထိုသို့ပြုသောသူသည် မိမိအသက်ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။–
၆း၃၃ နာကျင်စွာထိခိုက်ခြင်းနှင့် အသရေရှုတ်ချခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သူ၏အရှက်ကွဲခြင်းသည်မပြေနိုင်။–
၆း၃၄ အကြောင်းမူကား၊ ယောက်ျားသည်မယားကို မယုံသောစိတ်ရှိလျှင်၊ ပြင်းထန်စွာအမျက်ထွက်တတ်၏။ အပြစ်ပေးချိန်ရောက်သောအခါသနား ခြင်းမရှိတတ်။–
၆း၃၅ လျော်ပြစ်ငွေမည်မျှကို ပမာဏမပြုတတ်။ များစွာသောလက်ဆောင်တို့ကိုပေးသော်လည်း စိတ်မပြေတတ်။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ငါ့သား၊ ငါ့စကားကိုစေ့စေ့နားထောင်၍၊ ငါ့ပညတ်တို့ကိုသင်၌သိုထားလော့။–
၇း၂ ငါ့ပညတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်၍ အသက်ရှင်လော့။ ငါပေးသောတရားကိုကိုယ်မျက်ဆန်ကဲ့သို့စောင့်လော့။–
၇း၃ သင်၏လက်ချောင်းတို့၌ချည်ထား၍၊ သင်၏နှလုံးအင်းစာရင်း၌ရေးမှတ်လော့။–
၇း၄ ပညာကိုကိုယ်နှမဟူ၍၎င်း၊ ဉာဏ်ကိုကိုယ်ပေါက်ဘော်ဟူ၍၎င်းခေါ်လော့။–
၇း၅ သို့ပြုလျှင်သူတို့သည် အမျိုးပျက်သောမိန်းမ၊ နှုတ်နှင့်ချော့မော့တတ်သောပြည်တန်ဆာမိန်းမလက်မှ သင့်ကိုကယ်တင်ကြလိမ့်မည်။
၇း၆ ငါ့အိမ်ပြတင်းရွက်ကြားမှ ငါကြည့်၍မြင်ရသောအမှုဟူမူကား၊
၇း၇ ဉာဏ်တိမ်သောအမျိုးသားချင်းစုကိုငါကြည့်ရှုစဉ်တွင်၊ ဉာဏ်မရှိသောလူပျိုတယောက်သည်၊–
၇း၈ ထိုသို့သောမိန်းမနေရာလမ်းထောင့်အနားသို ့ရှောက်သွားသဖြင့်၊–
၇း၉ မိုယ်းချုပ်၍ညဦးအချိန်၊ ညဥ့်နက်သောအချိန်ရောက်သောအခါ၊ ထိုမိန်းမနေရာလမ်းသို့လိုက်လေ၏။–
၇း၁၀ ပြည်တန်ဆာအဝတ်ကိုဝတ်၍၊ ဆန်းပြားသောမိန်းမသည် ထိုသူကိုကြိုဆို၏။–
၇း၁၁ ထိုမိန်းမသည် ကျယ်သောအသံနှင့်ခိုင်မာသောစိတ်သဘောရှိ၏။ ကိုယ်အိမ်၌မနေ၊ လည်တတ်၏။–
၇း၁၂ ခဏအိမ်ပြင်၊ ခဏလမ်းထဲမှာနေလျက်၊ လမ်းထောင့်အရပ်ရပ်၌ ချောင်းမြောင်း၍ကြည့်တတ်၏။–
၇း၁၃ ထိုလူပျိုကိုတွေ့သောအခါ၊ ရဲသောမျက်နှာနှင့်ဘမ်းဘက်နမ်းရှုပ်လျက်၊–
၇း၁၄ ငါ၌မိဿဟာယပူဇော်သက္ကာရှိ၏။ ယနေ့ငါ့ဂတိဝတ်ကိုငါဖြေပြီ။–
၇း၁၅ ထိုကြောင့်သင့်ကိုကြိုဆိုအံ့သောငှါ ငါထွက်လာပြီ။ သင့်မျက်နှာကိုကြိုးစားရှာ၍တွေ့ပြီ။–
၇း၁၆ ငါ့ခုတင်ကိုချယ်လှယ်သောအိပ်ရာခင်းနှင့်၎င်း၊ အဲဂုတ္တုပိတ်ချောနှင့်၎င်းပြင်ဆင်ပြီ။–
၇း၁၇ ငါ့မွေ့ရာကိုမုရန်၊ အကျော်၊ သစ်ကြံပိုးနှင့်ထုံပြီ။–
၇း၁၈ လာပါ၊ မိုယ်းလင်းသည်တိုင်အောင် ကာမရာဂစိတ်ကိုဖြေကြကုန်အံ့။ မေထုန်ပြု၍မွေ့လျော်ကြကုန်အံ့။–
၇း၁၉ ငါ့အရှင်သည် အိမ်မှာမရှိ။ ငွေအိတ်ကိုဆောင်လျက်ဝေးသောအရပ်သို့သွားပြီ။–
၇း၂၀ ပွဲနေ့ရောက်မှသာပြန်လာလိမ့်မည်ဟု၊–
၇း၂၁ ချစ်ဘွယ်သောစကားနှင့် ထိုသူကိုသွေးဆောင်၍ ချော့မော့တတ်သောနှုတ်ခမ်းနှင့်နိုင်သဖြင့်၊–
၇း၂၂ နွားသည်အသေခံရာသို့လိုက်သကဲ့သို့၎င်း၊ သမင်ဒရယ်သည်မိမိအသည်း၌ မြှားမထိုးမှီတိုင်အောင်၊ ဘမ်းမိရာထဲသို့ဝင်သကဲ့သို့၎င်း၊–
၇း၂၃ ငှက်သည်မိမိအသက်ဆုံးစေခြင်းငှါ ထောင်မှန်းကိုမရိပ်မိဘဲ၊ ကျော့ကွင်းထဲသို့အလျင်အမြန်ဝင်သကဲ့သို့၎င်း၊ လူပျိုသည် ထိုမိန်းမနောက်သို့ ချက်ခြင်းလိုက်သွားတတ်၏။
၇း၂၄ သို့ဖြစ်၍ငါ့သားတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်၍ ငါဟောပြောချက်တို့ကိုမှတ်ကျုံးကြလော့။–
၇း၂၅ ထိုသို့သော မိန်းမနေရာလမ်းကို စိတ်မငဲ့ကွက်နှင့်။ သူကျင်လည်သောလမ်းခရီးကိုလွှဲ၍မလိုက်နှင့်။–
၇း၂၆ အကြောင်းမူကား၊ သူသည်စစ်သူရဲအများတို့ကိုလှဲလေပြီ။ ခွန်အားကြီးသောသူအများတို့ကိုသတ်လေပြီ။–
၇း၂၇ သူ၏အိမ်သည်သေမင်း၏ဘုံဗိမာန်သို့ဆင်း၍၊ မရဏာနိုင်ငံသို့ရောက်သောလမ်းဖြစ်၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ဉာဏ်ပညာသည်ခေါ်၍ မိမိအသံကိုလွှင့်သည်မဟုတ်လော။–
၈း၂ မြင့်သောအရပ်ထိပ်၌၎င်း၊ လမ်းခရီးအနား၌၎င်းရပ်နေ၏။–
၈း၃ ကြီးသောတံခါးဝ၊ မြို့တံခါး၊ အိမ်တံခါးဝမှာကြွေးကြော်၍၊–
၈း၄ အချင်းလူတို့၊ သင်တို့အားငါခေါ်၏။ လူသားတို့အားအသံကိုငါလွှင့်၏။–
၈း၅ ဉာဏ်တိမ်သောသူတို့၊ ပညာတရားကိုနားလည်ကြလော့။ လူမိုက်တို့၊ ထိုးထွင်းသောဉာဏ်ရှိကြလော့။–
၈း၆ နားထောင်ကြ။ မြတ်သောစကားကိုငါပြောမည်။ မှန်သောတရားစကားကိုငါနှုတ်မြွက်မည်။–
၈း၇ ငါ့နှုတ်ထွက်စကားသည် သမ္မာတရားနှင့်သာဆိုင်၍၊ ငါ့နှုတ်ခမ်းတို့သည် ဒုစရိုက်ကိုစက်ဆုပ်ရွံရှာ၏။–
၈း၈ ငါဟောပြောသမျှသောစကားတို့သည် ဖြောင့်မတ်၍၊ ကောက်သောသဘော၊ ဖောက်ပြန်သောသဘောနှင့်ကင်းစင်ကြ၏။–
၈း၉ နားလည်သောသူ၌ အလုံးစုံရှင်းလင်း၍၊ ပညာကိုရသောသူတို့အားဟုတ်မှန်ကြ၏။–
၈း၁၀ ငွေအရင်၊ ငါ့နည်းကို၎င်း၊ မြတ်သောရွှေအရင်၊ ပညာအတတ်ကို၎င်းခံယူကြလော့။–

၈း၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ပညာသည်ပတ္တမြားထက်သာ၍မြတ်၏။ နှစ်သက်ဘွယ်သမျှသောအရာတို့သည် ထိုရတနာကိုမပြိုင်နိုင်ကြ။
၈း၁၂ ငါ့ဥာဏ်ပညာသည် သမ္မာသတိနှင့်ပေါင်း၍၊ လိမ္မာသောသိပ္ပံအတတ်များကိုဘော်တတ်၏။–
၈း၁၃ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသဘောကား၊ ဒုစရိုက်ကိုမုန်းသောသဘောတည်း။ မာနထောင်လွှားခြင်း၊ စော်ကားခြင်း၊ မကောင်းသောလမ်းသို့ လိုက်ခြင်း၊ ကောက်သောစကားဖြင့် ပြောဆိုခြင်းတို့ကိုငါမုန်း၏။–
၈း၁၄ အကြံပေးနိုင်သောအခွင့်နှင့် ပညာရတနာသည်ငါ၌ရှိ၏။ ငါသည်ဥာဏ်ဖြစ်၍အစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၏။–
၈း၁၅ ငါ့အားဖြင့် ရှင်ဘုရင်တို့သည် စိုးစံရသောအခွင့်၊ မင်းအရာရှိတို့သည်ဆုံးဖြတ်ရသောအခွင့်ရှိကြ၏။–
၈း၁၆ ငါ့အားဖြင့်မင်းသား၊ မှူးမတ်၊ တရားသူကြီးအပေါင်းတို့သည် အစိုးရသောအခွင့်ရှိကြ၏။
၈း၁၇ ငါ့ကိုချစ်သောသူတို့ကို ငါချစ်၏။ ငါ့ကိုကြိုးစား၍ရှာသောသူတို့သည် တွေ့တတ်ကြ၏။–
၈း၁၈ ငါ၌စည်းစိမ်နှင့် ဂုဏ်အသရေရှိ၏။ မြဲသောစည်းစိမ်နှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီရှိ၏။–
၈း၁၉ ငါပေးသောအကျိုးသည် ရွှေထက်မက၊ ရွှေစင်ထက်သာ၍မြတ်၏။ ငါကြောင့်ရသော အခွန်ဘဏ္ဍာသည် ငွေတော်ထက်သာ၍မြတ်၏။–
၈း၂၀ ငါသည်ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်း၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းလမ်းအလယ်၌ရှောက်သွားသည်ဖြစ်၍၊–
၈း၂၁ ငါ့ကိုချစ်သောသူတို့သည် အမွေခံရသောအခွင့်နှင့်၊သူတို့ဘဏ္ဍာတိုက်ပြည့်ဝစေသောအခွင့်ကို ငါပေးတတ်၏။
၈း၂၂ ထာဝရဘုရားသည် ရှေးအမှုတော်ကိုမပြုမှီထွက်ကြွတော်မူစကပင် ငါ့ကိုပိုင်တော်မူ၏။–
၈း၂၃ မြေကြီးမဖြစ်မှီ၊ ရှေ့ဦးစွာသောကာလ၊ အနန္တကာလမှစ၍ ငါသည်ဘိသိတ်ခံပြီ။–
၈း၂၄ နက်နဲသောပင်လယ်မဖြစ်၊ ရေနှင့်ကြွယ်ဝသောစမ်းရေတွင်းမဖြစ်မှီ ငါ့ကိုဖြစ်ဘွားစေတော်မူ၏။–
၈း၂၅ တောင်ကြီးမတည်၊ တောင်ငယ်မဖြစ်မှီ၊–
၈း၂၆ မြေကြီးနှင့်လယ်တောများကို မဖန်ဆင်း၊ အဦးဆုံးသောမြေမှုန့်ကိုမျှ မဖန်ဆင်းမှီ၊ ငါ့ကိုဖြစ်ဘွားစေတော်မူ၏။–
၈း၂၇ မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုပြင်တော်မူသောအခါငါရှိ၏။ သမုဒ္ဒရာမျက်နှာကို ကန့်ကွက်သောအမှု၊–
၈း၂၈ အထက်မိုဃ်းတိမ်ကို တည်စေသောအမှု၊ နက်နဲသောအရပ်၌စမ်းရေပေါက်တို့ကိုခိုင်ခံ့စေသောအမှု၊–
၈း၂၉ သမုဒ္ဒရာ၌ ကန့်ကွက်သောအပိုင်းအခြားကို ရေမလွှမ်းရမည်အကြောင်းစီရင်သောအမှု၊ မြေကြီးတိုက်မြစ်တည်သောအမှုတို့ကို ပြီးစီးစေတော်မူသောအခါ၊–
၈း၃၀ ငါသည်ကျွေးမွေးတော်မူသောသားကဲ့သို့ အထံတော်ပါးတွင်နေ၍၊ အစဉ်မပြတ်မွေ့လျော်တော်မူရာဖြစ်၏။ ရှေ့တော်၌အစဉ်မပြတ်ကစားလျက်၊–
၈း၃၁ ဖန်ဆင်းတော်မူသော မြေကြီးတပြင်လုံးတွင်ရွှင်လန်းလျက်၊ လူသားတို့နှင့်ပေါင်းဘော်၍ ပျော်ပါးလျက်နေ၏။
၈း၃၂ သို့ဖြစ်၍ငါ့သားတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ငါ၏လမ်းများကိုစောင့်ရှောက်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။–
၈း၃၃ ငါဆုံးမခြင်းကိုမပယ်ကြနှင့်။ နားထောင်၍ပညာရှိကြလော့။–
၈း၃၄ ငါ့စကားကိုကြား၍ ငါ့တံခါးနားမှာနေ့တိုင်းစောင့်လျက်၊ တံခါးတိုင်နားမှာမြော်လင့်လျက် နေသောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။–
၈း၃၅ ငါ့ကိုရှာ၍တွေ့သောသူသည် အသက်ကိုတွေ့၏။ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုလည်းခံရ၏။–
၈း၃၆ ငါ့ကိုပြစ်မှားသောသူမူကား၊ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကိုပြစ်မှား၏။ ငါ့ကိုမုန်းသောသူအပေါင်းတို့သည် သေခြင်းကိုချစ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ဥာဏ်ပညာသည် အိမ်တိုင်ခုနစ်တိုင်ကိုခုတ်၍၊ မိမိနေရာအိမ်ကိုဆောက်လေပြီ။–
၉း၂ သူ၏အကောင်များကိုသတ်၍၊ စပျစ်ရည်ကိုဘော်ပြီးမှစားပွဲကိုခင်းလေပြီ။–
၉း၃ ကျွန်မတို့ကိုစေလွှတ်၍၊ မြို့တွင်အမြင့်ဆုံးသောအရပ်တို့၌ကြွေးကြော်လေသည်ကား၊–
၉း၄ ဥာဏ်တိမ်သောသူသည် ဤအရပ်သို့ဝင်စေ။ အိုပညာမရှိသောသူ၊–
၉း၅ လာလော့။ ငါ့မုန့်ကိုစားလော့။ ငါဘော်သောစပျစ်ရည်ကိုသောက်လော့။–
၉း၆ မိုက်သောသူကိုရှောင်၍ အသက်ချမ်းသာရလော့။ ပညာလမ်းသို့လိုက်လော့ဟုဆိုသတည်း။
၉း၇ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူကို ဆုံးမသောသူသည်အရှက်ကွဲခြင်းကိုငင်း၊ လူဆိုးကိုအပြစ်ပြသောသူသည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုငင်းခံရလိမ့်မည်။–
၉း၈ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူကို မဆုံးမနှင့်။ သင့်ကိုမုန်းလိမ့်မည်။ ပညာရှိကိုအပြစ်ပြလော့။ သူသည် သင့်ကိုချစ်လိမ့်မည်။–
၉း၉ ပညာရှိသောသူကိုဆုံးမလျှင်၊ သူသည်သာ၍ပညာရှိလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူကိုသွန်သင်လျှင်၊ သူသည်သိပ္ပံအတတ်တိုးပွါးလိမ့်မည်။–
၉း၁၀ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသဘောသည် ပညာ၏မူလအမြစ်ဖြစ်၏။ သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရားကို သိကျွမ်းသောသဘောသည် ဥာဏ်ဖြစ်၏။–
၉း၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ကိုအမှီပြု၍၊ သင်၏နေ့ရက်ကာလနှင့်အသက်အပိုင်းအခြား နှစ်ပေါင်းကာလတိုးပွါးလိမ့်မည်။–
၉း၁၂ သင်သည်ပညာရှိလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်အကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။ မထီမဲ့မြင်ပြုလျှင် ကိုယ်တိုင်သာအပြစ်ကိုခံရလိမ့်မည်။
၉း၁၃ မိုက်သောမိန်းမသည် စကားသံကျယ်၍ ဥာဏ်တိမ်သဖြင့်အလျှင်းမသိတတ်။–
၉း၁၄ မိမိအိမ်တံခါးနားတွင် မြို့မြင့်ရာအရပ်အနေအထိုင်ပေါ်မှာထိုင်လျက်၊–
၉း၁၅ လမ်း၌တည့်တည့်ခရီးသွားသောသူတို့ကိုခေါ်၍၊–
၉း၁၆ ဥာဏ်တိမ်သောသူသည် ဤအရပ်သို့ဝင်စေ။ အိုပညာမရှိသောသူ၊–
၉း၁၇ ခိုးသောရေသည်ချို၏။ တိတ်ဆိတ်စွာစားသောမုန့်လည်းမြိန်သည်ဟုဆိုတတ်၏။–
၉း၁၈ ထိုအရပ်၌ သချိုင်းသားရှိကြောင်း၊ ထိုမိန်းမ၏ဧည့်သည်တို့သည် မရဏာနိုင်ငံအနက်ဆုံး၌နေကြောင်းကို ထိုယောက်ျားသည်မသိမမှတ်။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ရှောလမုန်မင်း၏သုတ္တံစကားဟူမူကား၊ ပညာရှိသောသားသည် အဘဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်း၊ မိုက်သောသားမူကား၊ အမိဝမ်းနည်းခြင်း အကြောင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏။–

၁၀း၂ မတရားသောဉစ္စာဘဏ္ဍာသည် အကျိုးမရှိ။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီမူကား၊ သေခြင်းမှကယ်တင်တတ်၏။–

၁၀း၃ ဖြောင့်မတ်သောသူကိုငတ်၍ သေစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည်အခွင့်ပေးတော်မမူ။ မတရားသောသူတို့၏ အဓမ္မအမှုကိုကား ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။–

၁၀း၄ ပျင်းရိသောသူသည် ဆင်းရဲခြင်း၊ လုံ့လဝီရိယရှိသောသူသည် ကြွယ်ဝခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။–

၁၀း၅ အသီးသီးသောအချိန်၌ သိမ်းယူသောသူသည် ပညာရှိသောသားဖြစ်၏။ စပါးရိတ်ရာကာလ၌အိပ်တတ်သောသူမူကား၊ အရှက်ခွဲတတ်သောသားဖြစ်၏။–

၁၀း၆ တရားသောသူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ မင်္ဂလာသက်ရောက်တတ်၏။ မတရားသောသူ၏နှုတ်ကိုကား ညှဉ်းဆဲခြင်းအပြစ်သည်ပိတ်လိမ့်မည်။–

၁၀း၇ တရားသောသူကို အောက်မေ့သောအခါ ကောင်းကြီးပေးတတ်၏။ မတရားသောသူ၏နာမမူကား ပုပ်ပျက်တတ်၏။–

၁၀း၈ လိမ္မာသောသူသည် ပညတ်တရားကိုခံတတ်၏။ စကားများသောလူမိုက်မူကားဆုံးရှုံးတတ်၏။–

၁၀း၉ ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့လိုက်သောသူသည် အနှင်းမှန်လိမ့်မည်။ ကောက်သောလမ်းသို့လိုက်သောသူမူကား၊ သဘောထင်ရှားလိမ့်မည်။–

၁၀း၁၀ မျက်စိမှိတ်သောသူသည် စိတ်ကိုပူစေတတ်၏။ စကားများသောလူမိုက်မူကားဆုံးရှုံးတတ်၏။–

၉း၁၁ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏နှုတ်သည် အသက်ရေတွင်းဖြစ်၏။ မတရားသောသူ၏နှုတ်ကိုကား၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအပြစ်သည်ပိတ်လိမ့်မည်။–

၉း၁၂ မုန်းသောစိတ်သည် ရန်တွေ့ရာသို့တိုက်တွန်းတတ်၏။ ချစ်သောစိတ်မူကား၊ ခပ်သိမ်းသောအပြစ်တို့ကိုဖုံးအုပ်တတ်၏။–

၉း၁၃ ဉာဏ်ကောင်းသောသူသည် ပညာစကားကိုပြောတတ်၏။ ဉာဏ်မဲ့သောသူ၏ကျောအဘို့မူကား ကြိမ်လုံးရှိ၏။–

၉း၁၄ ပညာရှိသောသူတို့သည် ကြားသိသောအရာကိုသိမ်းထားတတ်၏။ မိုက်သောသူ၏နှုတ်မူကား၊ အကျိုးနည်းခြင်းနှင့်နီးစပ်၏။–

၉း၁၅ ငွေရတတ်သောသူ၏စည်းစိမ်သည် သူ၏ခိုင်ခံ့သောမြို့ဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသားတို့၏ဆင်းရဲခြင်းမူကား၊ သူတို့၏အကျိုးနည်းကြောင်းဖြစ်၏။–

၁၀း၁၆ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အလုပ်အကိုင်သည်အသက်နှင့်ဆိုင်၏။ မတရားသောသူ၏ အကျိုးစီးပွါးသည်အပြစ်နှင့်ဆိုင်၏။

၁၀း၁၇ နည်းဥပဒေသကို စောင့်ရှောက်သောသူသည် အသက်လမ်းသို့လိုက်တတ်၏။ ဆုံးမခြင်းကိုငြင်းပယ်သောသူမူကား လမ်းလွဲတတ်၏။–

၁၀း၁၈ အငြိုးဖွဲ့သောသဘောကို မုသာနှုတ်ခမ်းဖြင့်ဖုံးထားသောသူ၊ သူ့အသရေပျက်အောင်ပြောတတ်သောသူသည် မိုက်သောသဘောရှိ၏။–

၁၀း၁၉ စကားများသောအားဖြင့် အပြစ်ပါတတ်၏။ မိမိနှုတ်ကိုချုပ်တည်းသောသူမူကားပညာရှိ၏။–

၁၀း၂၀ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏လျှာသည် ငွေစင်နှင့်တူ၏။ ဆိုးသောသူ၏နှလုံးမူကား အဘိုးမထိုက်။–

၁၀း၂၁ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ နှုတ်ခမ်းတို့သည် လူအများကိုကျွေးတတ်၏။ မိုက်သောသူတို့မူကား၊ ဉာဏ်မရှိသောကြောင့်သေကြလိမ့်မည်။–

၁၀း၂၂ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည် စည်းစိမ်ကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုစည်းစိမ်နှင့်လည်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကိုရောနှောတော်မမူ။–

၁၀း၂၃ မိုက်သောသူသည် အပြစ်ပြုရာ၌ပျော်မွေ့တတ်၏။ ညာဏ်ကောင်းသောသူမူကား ဆင်ခြင်တတ်၏။–

၁၀း၂၄ မတရားသောသူကြောက်တတ်သောအမှုသည် သူ့အပေါ်သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူတောင့်တသောအကျိုးကိုကား၊ ဘုရားသခင်ပေးတော် မူမည်။–

၁၀း၂၅ မတရားသောသူသည် လွန်သွားသောလေဘွေကဲ့သို့ပျောက်တတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ မြဲမြံသောတိုက်မြစ်ဖြစ်၏။–

၁၀း၂၆ ပုံးရည်သည်သွား၌၎င်း၊ မီးခိုးသည်မျက်စိ၌၎င်း ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ပျင်းရိသောသူသည် စေလွှတ်သောသူ၌ဖြစ်၏။–

၁၀း၂၇ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသဘောသည် အသက်တာကိုရှည်စေတတ်၏။ မတရားသောသူ၏နှစ်ပေါင်းကာလမူကားတိုတတ်၏။–

၁၀း၂၈ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏မြော်လင့်ခြင်းသည် ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းဖြစ်၏။ ဆိုးသောသူ၏မြော်လင့်ခြင်းမူကား ပျောက်ပျက်လိမ့်မည်။–

၁၀း၂၉ ထာဝရဘုရား၏တရားလမ်းသည် ဖြောင့်မတ်သောသူခိုင်ခံ့ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ မတရားသဖြင့်ကျင့်သောသူတို့မူကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရကြလိမ့်မည်။–

၁၀း၃၀ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် အစဉ်မပြတ်နေရာမှမရွေ့ရ။ မတရားသောသူမူကား၊ မြေပေါ်မှာအတည်မကျရ။–

၁၀း၃၁ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏နှုတ်မှပညာစကားထွက်တတ်၏။ ကောက်လိမ်သောလျှာမူကား၊ အဖြတ်ခံရလိမ့်မည်။–

၁၀း၃၂ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏နှုတ်ခမ်းတို့သည် နှစ်သက်ဘွယ်သောအရာကိုသိကျွမ်းတတ်၏။ မတရားသောသူတို့မူကား၊ ဆန့်ကျင်သောစကားကိုပြောတတ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ မမှန်သောချိန်ခွင်သည် ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူဘွယ်၊ မှန်သောအလေးမူကား၊ နှစ်သက်တော်မူဘွယ်ဖြစ်၏။–

၁၁း၂ မာနထောင်လွှားသောအခါ အရှက်ကွဲခြင်းဖြစ်တတ်၏။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့၌ကားပညာရှိ၏။–

၁၁း၃ ဖြောင့်မတ်သောသဘောသည်ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို ပဲ့ပြင်တတ်၏။ ကောက်သောသဘောမူကား၊ လွန်ကျူးသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။–

၁၁း၄ အမျက်ဒေါသထွက်သောကာလ၌ စည်းစိမ်ဉစ္စာသည်အကျိုးမပေးနိုင်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီမူကား၊ သေခြင်းမှကယ်တင်တတ်၏။–

၁၁း၅ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီသည် စုံလင်သောသူတို့ကိုပဲ့ပြင်တတ်၏။ မတရားသောသူမူကား၊ မိမိမတရားသောအမှုအားဖြင့် ဆုံးရှုံးတတ်၏။–

၁၁း၆ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ ဖြောင့်မတ်သောသဘောသည် သူတို့ကိုကယ်တင်တတ်၏။ လွန်ကျူးသောသူတို့မူကား၊ မိမိတို့အဓမ္မ၌ကျော့မိတတ်ကြ၏။–

၁၁း၇ ဆိုးသောသူသည် သေသောအခါမြော်လင့်ခြင်းပျက်တတ်၏။ မတရားသောသူ၏ တောင့်တခြင်းလည်းပျက်တတ်၏။–

၁၁း၈ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဒုက္ခထဲကထွက်မြောက်၍၊ သူ့ကိုယ်စားမတရားသောသူခံရ၏။–

၁၁း၉ အဓမ္မလူသည်မိမိနှုတ်ဖြင့် မိမိအိမ်နီးချင်းကိုဖျက်တတ်၏။ တရားသောသူမူကား၊ပညာအတတ်အားဖြင့် အမှုလွတ်တတ်၏။–
၁၁း၁၀ တရားသောသူသည် ကောင်းစားသောအခါတမြို့လုံးဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ မတရားသောသူသည် ဆုံးရှုံးသောအခါမူကား၊ ကြွေးကြော်ခြင်းရှိ၏။–
၁၁း၁၁ တရားသောသူသည် ကောင်းကြီးပေးသောအားဖြင့် သူ၏နေရာမြို့သည်ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ငှင်း၊ မတရားသောသူ၏နှုတ်ဖြင့် ဖြိုဖျက်ခြင်းသို့ ငှင်းရောက် တတ်၏။–
၁၁း၁၂ ပညာမဲ့သောသူသည် မိမိအိမ်နီးချင်းကိုမထီမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ ဉာဏ်ကောင်းသောသူမူကား၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေတတ်၏။–
၁၁း၁၃ လည်၍စကားများစွာပြောတတ်သောသူသည် လျှို့ဝှက်အပ်သောအရာကိုဘော်ပြတတ်၏။ သစ္စာစောင့်သောသူမူကား၊ ဝှက်ထားတတ်၏။–
၁၁း၁၄ အကြံပေးနိုင်သောဉာဏ်မရှိလျှင် ပြည်သားတို့သည်ရှုံးတတ်၏။ အကြံပေးနိုင်သောသူအများရှိလျှင် မူကား၊ ဘေးလွတ်တတ်၏။
၁၁း၁၅ အကျွမ်းမဝင်သောသူ၏အမှု၌ အာမခံသောသူသည်အလွန်နာလိမ့်မည်။ လက်ဝါးချင်းရိုက်သောအမှုကို မုန်းသောသူမူကား၊ စိုးရိမ်စရာမရှိ။–
၁၁း၁၆ နှစ်သက်ဘွယ်သောမိန်းမသည် ဂုဏ်အသရေကိုငှင်း၊ ခွန်အားကြီးသော ယောက်ျားသည် စည်းစိမ်ကိုငှင်းရတတ်၏။–
၁၁း၁၇ သနားတတ်သောသူသည် မိမိကိုယ်၌ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ ကြမ်းကြုတ်သောသူမူကား၊ မိမိကိုယ်ကိုပင်နှောင့်ရှက်တတ်၏။–
၁၁း၁၈ မတရားသောသူပြုသောအမှုသည် အမြဲမတည်တတ်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားမျိုးစေ့ကို ကြဲသောသူမူကား၊ မြဲမြံသောအကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။–
၁၁း၁၉ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည် အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သကဲ့သို့၊ ဒုစရိုက်ကိုလိုက်ရှာသောသူသည်လည်း၊ မိမိသေခြင်းတိုင်အောင်လိုက်ရှာတတ်၏။–
၁၁း၂၀ သဘောကောက်သောသူတို့ကို ထာဝဘုရားသည်စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ ဖြောင့်သောလမ်းသို့လိုက်သောသူတို့ကိုကား၊ နှစ်သက်တော်မူ၏။–
၁၁း၂၁ လူဆိုးတို့သည် အသင်းဖွဲ့သော်လည်း၊ အပြစ်ဒဏ်နှင့်မလွတ်ရကြ။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏အမျိုးအနွယ်မူကား လွတ်ရ၏။–
၁၁း၂၂ သမ္မာသတိမရှိ၊ အဆင်းလှသောမိန်းမသည်ဝက်မနှာခေါင်းဖျား၌တပ်သော ရွှေတန်ဆာနှင့်တူ၏။–
၁၁း၂၃ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်မြတ်သောအရာကိုသာတောင့်တတတ်၏။မတရားသောသူမြော်လင့်သောအရာမူကား၊ဒေါသအမျက်နှင့်ဆိုင်သတည်း။–
၁၁း၂၄ စွန့်ကြဲသော်လည်း ဥစ္စာတိုးပွါးတတ်သောသူရှိ၏။ အထောက်မတန်စုသိမ်း၍ဆင်းရဲခြင်း သို့ရောက်တတ်သောသူလည်းရှိ၏။–
၁၁း၂၅ စွန့်ကြဲတတ်သောသူသည် ကြွယ်ဝလိမ့်မည်။ သူတပါးကိုရေလောင်းသောသူသည် ကိုယ်တိုင်ရေလောင်းခြင်းအကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။–
၁၁း၂၆ စပါးကိုသိုထားသောသူသည် လူများကျိန်ဆဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ရောင်းချသောသူ၏ခေါင်း၌မူကား၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။–
၁၁း၂၇ ကောင်းသောအရာကိုကြိုးစား၍ရှာသောသူသည် ကျေးဇူးကိုခံရလိမ့်မည်။ သူ့အကျိုးကိုဖျက်ခြင်းငှါ ရှာကြံသောသူမူကား၊ ကိုယ်အကျိုးပျက်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။–
၁၁း၂၈ မိမိစည်းစိမ်ကို ကိုးစားသောသူသည်ရှုံးလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ သစ်ခက်ကဲ့သို့စိမ်းလန်းလိမ့်မည်။–
၁၁း၂၉ မိမိအိမ်ကိုနှောင့်ရှက်သောသူသည် လေကိုအမွေခံရလိမ့်မည်။ မိုက်သောသူသည်လည်း၊ လိမ္မာသောသူထံ၌ကျွန်ခံရလိမ့်မည်။–
၁၁း၃၀ ဖြောင့်မတ်သောသူသီးသောအသီးသည် အသက်ပင်အသီးဖြစ်၏။ သူတပါးတို့၏စိတ်ဝိညာဉ်ကိုရသောသူသည်လည်း ပညာရှိဖြစ်၏။–
၁၁း၃၁ ဖြောင့်မတ်သောသူသော်လည်း မြေကြီးပေါ်မှာအပြစ်ဒဏ်ကိုခံရ၏။ မတရားသောသူနှင့် အပြစ်ထင်ရှားသောသူကိုမူကား၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိသနည်း။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ နည်းဥပဒေသကိုခံချင်သောသူသည် ပညာအတတ်ကိုနှစ်သက်၏။ ဆုံးမခြင်းကိုမုန်းသော သူမူကား၊ တိရစ္ဆာန်သဘောရှိ၏။–
၁၂း၂ သူတော်ကောင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌မျက်နှာရတတ်၏။ မကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်သောသူမူကား၊ အပြစ်စီရင်တော်မူခြင်း ကိုခံရ၏။–
၁၂း၃ လူသည်ဒုစရိုက်အားဖြင့်မြဲမြံခြင်းသို့မရောက်ရာ။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အမြစ်မူကားမရွေ့ရာ။–
၁၂း၄ သီလရှိသောမိန်းမသည် မိမိလင်၌ဦးရစ်သရဖူဖြစ်၏။ အရှက်ခွဲတတ်သောမိန်းမမူကား၊ လင်၏အရိုးတို့၌ဆွေးမြေ့ခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။–
၁၂း၅ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အကြံသည်ဖြောင့်၏။ မတရားသောသူပေးသောအကြံမူကားမုသာဖြစ်၏။–
၁၂း၆ မတရားသောသူ၏စကားသည် သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါ စောင်းမြောင်းတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ နှုတ်မူကား၊ သူတပါးတို့ကို ကယ်နှုတ် တတ်၏။–
၁၂း၇ မတရားသောသူ၏အိမ်သည်ပြိုလဲပျောက်ပျက်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အိမ်မူကား၊ အမြဲတည်ခြင်းရှိတတ်၏။–
၁၂း၈ လူသည် ဉာဏ်ပညာရှိသည်အတိုင်း ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံရ၏။ သဘောကောက်သောသူမူကား၊ မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းကိုခံရ၏။–
၁၂း၉ စားစရာမရှိဘဲဝါကြွားသောသူထက်၊ အသရေမရှိ၊ ကိုယ်အလုပ်ကိုလုပ်ရသောသူသည်သာ၍ကောင်း၏။–
၁၂း၁၀ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မိမိတိရစ္ဆာန်အသက်ကိုနှမြောတတ်၏။ မတရားသောသူမူကား၊ ကရုဏာအရာ၌ပင် ကြမ်းကြုတ်တတ်၏။–
၁၂း၁၁ မိမိလယ်ယာကိုလုပ်သောသူသည် ဝစွာစားရ၏။ အချည်းနှီးသောအမှုကိုစောင့်သောသူမူကား၊ ဉာဏ်ချို့တဲ့၏။–
၁၂း၁၂ မတရားသောသူသည် လူဆိုးသုံးတတ်သောကျော့ကွင်းကိုအလိုရှိ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အမြစ်မူကား၊ အသီးကိုသီးတတ်၏။–
၁၂း၁၃ စကားလွန်ကျူးရာတွင်ဆိုးသောကျော့ကွင်းရှိ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ အမှုထဲက ထမြောက်တတ်၏။–
၁၂း၁၄ လူသည် မိမိနှုတ်ခမ်းအသီးကိုဝစွာစားရ၏။ မိမိလက်လုပ်ရာအကျိုးအပြစ်ကိုလည်းခံရ၏။
၁၂း၁၅ မိုက်သောသူသည် မိမိပြုသောအမှုကိုမှန်သည်ဟုထင်တတ်၏။ အကြံပေးသောစကားကို နားထောင်သောသူမူကားပညာရှိ၏။–
၁၂း၁၆ မိုက်သောသူ၏အမျက်ဒေါသသည် ချက်ခြင်းထင်ရှားတတ်၏။ ပညာသတိရှိသောသူမူကား၊ ရှက်စရာအမှုကိုဖုံးတတ်၏။–
၁၂း၁၇ မှန်သောစကားကိုပြောသောသူသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၊ မမှန်သောသက်သေကိုခံသောသူမူကား၊ မုသာတရားကိုပြသတတ်၏။–
၁၂း၁၈ သန်လျက်နှင့်ထိုးသကဲ့သို့စကားပြောတတ်သောသူတချို့ရှိ၏။ ပညာရှိတို့၏လျှာမူကား အနာကိုပင်ပျောက်စေတတ်၏။–
၁၂း၁၉ သစ္စာနှုတ်ခမ်းသည် အစဉ်အမြဲတည်၏။ မုသာလျှာမူကား ခဏသာတည်၏။–
၁၂း၂၀ မကောင်းသောအကြံကိုကြံသောသူတို့၏စိတ်ထဲမှာ လှည့်စားတတ်သောသဘောရှိ၏။ ရန်ပြေစေခြင်းငှါအကြံပေးသောသူတို့၌ကား၊ ဝမ်းမြောက်

စရာ အကြောင်းရှိ၏။–
၁၂း၂၁ တရားသောသူ၌ အမင်္ဂလာမရောက်ရာ။ မတရားသောသူမူကား၊ အမင်္ဂလာနှင့်ပြည့်ဝရလိမ့်မည်။–
၁၂း၂၂ မုသာသုံးသောနှုတ်ခမ်းသည် ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူဘွယ်ဖြစ်၏။ သစ္စာတရားကိုစောင့်ရှောက်သောသူတို့မူကား၊ နှစ်သက်တော်မူဘွယ် ဖြစ်ကြ၏။–
၁၂း၂၃ ပညာသတိရှိသောသူသည် မိမိသိသောအရာကိုပင်ထိမ်ဝှက်တတ်၏။ မိုက်သောသူမူကား၊ မိမိစိတ်အလိုအလျောက်မိုက်သောသဘောကို ထင်ရှားပြ တတ်၏။–
၁၂း၂၄ လုံ့လဝီရိယပြုသောသူသည် အစိုးရတတ်၏။ ပျင်းရိသောသူမူကား၊ အခွန်ပေးရ၏။–
၁၂း၂၅ ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းသည် ညှိုးငယ်စေတတ်၏။ ကောင်းသောစကားမူကား၊ ရွှင်လန်းစေတတ်၏။–
၁၂း၂၆ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် အိမ်နီးချင်းကိုလမ်းပြတတ်၏။ မတရားသောသူလိုက်သောလမ်းမူကား၊ သူ့ကိုပင်လှည့်စားတတ်၏။–
၁၂း၂၇ ပျင်းရိသောသူသည် မုဆိုးလုပ်သော်လည်း၊ ဘမ်းရသောအကောင်ကိုကင်၍မစားရ။ လုံ့လဝီရိယပြုသောသူ၏ဥစ္စာမူကား၊ အဘိုးထိုက်ပေ၏။–
၁၂း၂၈ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားလမ်း၌ သေဘေးမရှိ၊ အသက်ချမ်းသာလမ်းဖြစ်၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ပညာရှိသောသားသည် အဘ၏သွန်သင်ခြင်းကို နားထောင်တတ်၏။ မထီမဲ့မြင်ပြုသော သားမူကား၊ အပြစ်တင်ခြင်းကိုနားမထောင်တတ်။–
၁၃း၂ လူသည် မိမိနှုတ်၏အသီးတည်းဟူသော ကောင်းသောအရာကိုစားရ၏။ ပြစ်မှားတတ်သောသူမူကား၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအပြစ်၏အသီးကိုစားရ၏။–
၁၃း၃ မိမိနှုတ်ကိုစောင့်သောသူသည် မိမိအသက်ကိုစောင့်၏။ မိမိနှုတ်ကိုကျယ်ကျယ်ဖွင့်သောသူမူကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။–
၁၃း၄ ပျင်းရိသောသူသည် အဘယ်အရာကိုမျှတောင့်တ၍မရတတ်။ လုံ့လဝီရိယပြုသောသူမူကား၊ မိမိအလိုဆန္ဒပြည့်စုံရ၏။–
၁၃း၅ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မုသာစကားကိုမုန်းတတ်၏။ မတရားသောသူမူကား၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ဖြစ်၍၊ အရှက်ကွဲခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။–
၁၃း၆ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည် လမ်းမလွှဲသောသူကိုစောင့်တတ်၏။ ဒုစရိုက်တရားမူကား၊ အပြစ်ရှိသောသူကိုလှဲတတ်၏။–
၁၃း၇ အလွန်ဆင်းရဲလျက်နှင့်ရတတ်ဟန်ဆောင်သောသူရှိ၏။ အလွန်ရတတ်လျက်နှင့်ဆင်းရဲဟန်ဆောင်သောသူလည်းရှိ၏။–
၁၃း၈ စည်းစိမ်သည်ရတတ်သော သူ၏အသက်ကို ရွေးဘိုဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသောသူမူကား၊ အပြစ်တင်သောစကားကိုမကြားဘဲနေ၏။–
၁၃း၉ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ အလင်းသည်ရွှင်လန်း၏။ မတရားသောသူ၏မီးခွက်မူကား၊ သေရလိမ့်မည်။–
၁၃း၁၀ မာနကြောင့်သာရန်တွေ့ခြင်းဖြစ်၏။ သတိပေးသောစကားကိုနားခံသောသူမူကား ပညာရှိ၏။–
၁၃း၁၁ လျှပ်ပေါ်ခြင်းအားဖြင့် ဥစ္စာသည်လျော့တတ်၏။ ကြိုးစားအားထုတ်၍ဆည်းဖူးသောသူ၏ဥစ္စာမူကား ပြန့်ပွါးတတ်၏။–
၁၃း၁၂ မြော်လင့်သောအရာသည်ဖင့်နွဲ့လျှင်၊ စိတ်နှလုံးကိုပူပန်စေတတ်၏။ အလိုပြည့်စုံသောအခါမူကား အသက်ပင်ဖြစ်၏။–
၁၃း၁၃ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူသည်ပျက်စီးလိမ့်မည်။ ပညတ်တရားတော်ကို ခန့်ညားသောသူမူကား၊ ချမ်းသာရလိမ့်မည်။–
၁၃း၁၄ ပညာရှိသောသူ၏တရားသည် အသေခံရာကျော့ကွင်းတို့မှ၊ လွှဲရှောင်ရာအသက်စမ်းရေတွင်းဖြစ်၏။–
၁၃း၁၅ ကောင်းသောဉာဏ်ရှိသောသူသည် မျက်နှာရတတ်၏။ ပြစ်မှားသောသူတို့လမ်းမူကား၊ ခက်သောလမ်းဖြစ်၏။–
၁၃း၁၆ သမ္မာသတိရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် ပညာအတတ်နှင့်ပြုမူတတ်ကြ၏။ မိုက်သောသူမူကား၊ မိမိမိုက်သောအပြစ်ကို ထင်ရှားစေတတ်၏။–
၁၃း၁၇ မတရားသောအစေခံသည် မိမိစောင့်သောအမှုကိုဖျက်တတ်၏။ သစ္စာရှိသောသံတမန်မူကား၊ ကျန်းမာခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။–
၁၃း၁၈ သွန်သင်ခြင်းကို ငြင်းပယ်သောသူသည် ဆင်းရဲခြင်းနှင့်ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ ဆုံးမသောစကားကိုနားထောင်သောသူမူကား၊ ဂုဏ်အသ ရေကိုရလိမ့်မည်။–
၁၃း၁၉ အလိုဆန္ဒပြည့်စုံခြင်းအရာသည် ချိုမြိန်၏။ ဒုစရိုက်ကိုရှောင်သောအရာမူကား၊ မိုက်သောသူတို့စက်ဆုပ်သောအရာဖြစ်၏။–
၁၃း၂၀ ပညာရှိတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သောသူသည် ပညာရှိတတ်၏။ လူမိုက်တို့နှင့်ပေါင်းဘော်သောသူမူကား၊ ပျက်စီးတတ်၏။–
၁၃း၂၁ အပြစ်ရှိသောသူတို့ကို ဘေးလိုက်တတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့မူကား၊ ကောင်းသောအကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။–
၁၃း၂၂ သူတော်ကောင်းသည် သားမြေးတို့အဘို့အမွေဥစ္စာကိုချန်ထားတတ်၏။ အပြစ်ရှိသောသူ၏ စည်းစိမ်မူကား၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့အဘို့ သိုထားလျက်ရှိ ၏။–
၁၃း၂၃ ဆင်းရဲသားလယ်လုပ်ခြင်းအားဖြင့် စားစရာပွါးများ၏။ သို့ရာတွင်၊ မတရားသောအမှုကြောင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။–
၁၃း၂၄ ကြိမ်လုံးကိုမသုံးသောသူသည် မိမိသားကိုမုန်းရာသို့ရောက်၏။ သားကိုချစ်သောသူမူကား၊ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ဆုံးမတတ်၏။–
၁၃း၂၅ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဝစွာစားရသောအခွင့်ရှိ၏။ မတရားသောသူမူကား၊ မွတ်သိပ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ ပညာရှိသောမိန်းမသည် မိမိအိမ်ကိုတည်ဆောက်တတ်၏။ မိုက်သောမိန်းမမူကား၊ ကိုယ်လက်နှင့်ဖြိုဖျက်တတ်၏။–
၁၄း၂ ဖြောင့်သောလမ်းသို့လိုက်သောသူသည်ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့တတ်၏။ ကောက်သောလမ်းသို့ လိုက်သောသူမူကား၊ မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။–
၁၄း၃ မိုက်သောသူ၏နှုတ်၌ မာနကြိမ်လုံးရှိ၏။ ပညာရှိသောသူ၏နှုတ်ခမ်းတို့သည် ကယ်တင်သောအမှုကို ပြုတတ်၏။–
၁၄း၄ နွားထီးမရှိသောတင်းကုပ်သည်စင်ကြယ်၏။ သို့သော်လည်း၊ နွားခွန်အားကိုသုံး၍ များသောစီးပွါးကိုရတတ်၏။–
၁၄း၅ သစ္စာရှိသောသက်သေသည် မုသာမသုံးတတ်။ သစ္စာပျက်သောသက်သေမူကား မုသာကိုသုံးတတ်၏။–
၁၄း၆ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူသည် ပညာကိုရှာ၍မတွေ့ရာ။ ဉာဏ်ရှိသောသူမူကား၊ ပညာအတတ်ကိုရလွယ်၏။–

၁၄း၇ မိုက်သောသူနှင့်တွေ့၍ သူ၏နှုတ်၌ပညာအတတ်မရှိသည်ကိုသိမြင်လျှင်၊ ထိုသူကိုရှောင်သွားလော့။–
၁၄း၈ ပညာသတိရှိသောသူ၏ပညာကား၊ ကိုယ်သွားရသောလမ်းကိုသိခြင်းတည်း။ မိုက်သောသူ၏မိုက်ခြင်းမူကား၊ ပရိယာယ်တည်း။–
၁၄း၉ မိုက်သောသူတို့သည် ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုမထီလေးစားပြုကြ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့မူကား၊ တယောက်ကိုတယောက်ကျေးဇူးပြုကြ၏။–
၁၄း၁၀ စိတ်နှလုံးသည် မိမိဒုက္ခကိုသိ၏။ စိတ်နှလုံးရွှင်လန်းခြင်းအကြောင်းကိုလည်းသူတပါးမဆိုင်တတ်။–
၁၄း၁၁ မတရားသောသူ၏အိမ်သည် ပြိုလဲတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏တဲမူကား၊ ပွင့်လန်းတတ်၏။–
၁၄း၁၂ လူထင်သည်အတိုင်း မှန်သောလက္ခဏာရှိသော်လည်း၊ အဆုံး၌သေခြင်းသို့ပို့သောလမ်းတမျိုးရှိ၏။–
၁၄း၁၃ လူသည်ရယ်စဉ်အခါပင်၊ ဝမ်းနည်းသောစိတ်သဘောရှိ၏။ ထိုရယ်မောရွှင်လန်းခြင်း အဆုံး၌လည်း ညှိုးငယ်ခြင်းရှိတတ်၏။–
၁၄း၁၄ စိတ်နှလုံးဖောက်ပြန်သောသူဖြစ်စေ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်စေ၊ မိမိအကျင့်တို့နှင့်ဝလိမ့်မည်။–
၁၄း၁၅ ဉာဏ်တိမ်သောသူသည် သူတပါး ပြောသမျှကိုယုံတတ်၏။ ပညာသတိရှိသောသူမူကား၊ မိမိသွားရာလမ်းကိုစေ့စေ့ကြည့်ရှုတတ်၏။–
၁၄း၁၆ ပညာရှိသောသူသည် ကြောက်၍ဒုစရိုက်ကိုရှောင်တတ်၏။ မိုက်သောသူမူကား၊မာနကြီး၍ရဲရင့်တတ်၏။
၁၄း၁၇ စိတ်တိုသောသူသည် မိုက်စွာသောအမှုကိုပြုတတ်၏။ မကောင်းသောအကြံကိုကြံ သောသူကိုလည်း သူတပါးမုန်းလိမ့်မည်။–
၁၄း၁၈ ဉာဏ်တိမ်သောသူသည် မိုက်ခြင်းကိုအမွေခံတတ်၏။ ပညာသတိရှိသောသူမူကား၊ သိပ္ပံသရဖူကိုဆောင်းတတ်၏။–
၁၄း၁၉ လူဆိုးတို့သည် သူတော်ကောင်းရှေ့၌၎င်း၊ မတရားသောသူတို့သည်ဖြောင့်မတ်သော သူ၏အိမ်တံခါးဝ၌၎င်း ဦးချတတ်ကြ၏။–
၁၄း၂၀ ဆင်းရဲသောသူသည် မိမိအိမ်နီးချင်းမုန်းခြင်းကိုပင်ခံရမည်။ ငွေရတတ်သောသူ၌မူကား၊ များစွာသောအဆွေခင်ပွန်းရှိလိမ့်မည်။–
၁၄း၂၁ မိမိအိမ်နီးချင်းကိုမထီမဲ့မြင်ပြုသောသူသည်အပြစ်ရှိ၏။ ဆင်းရဲသောသူကိုသနားသောသူမူကား၊ မင်္ဂလာရှိ၏။–
၁၄း၂၂ မကောင်းသောအကြံကိုကြံတတ်သောသူတို့သည်မှားယွင်းကြလိမ့်မည်။ ကျေးဇူးပြုမည်ဟုကြံတတ်သောသူတို့မူကား၊ ကရုဏာအကျိုးနှင့်သစ္စာအကျိုးကို ခံရကြလိမ့်မည်။–
၁၄း၂၃ ကြိုးစား၍လုပ်လေရာရာ၌ကျေးဇူးရှိ၏။ စကားများခြင်းအကျိုးမူကား၊ ဆင်းရဲခြင်းသက်သက်တည်း။–
၁၄း၂၄ ပညာရှိသောသူတို့၏စည်းစိမ်ဥစ္စာသည် သူတို့ဦးရစ်သရဖူဖြစ်၏။ မိုက်သောသူတို့၏မိုက်ခြင်းမူကား၊ အမိုက်သက်သက်ဖြစ်၏။–
၁၄း၂၅ မှန်သောသက်သေသည် သူ့အသက်ကိုကယ်တင်တတ်၏။ မမှန်သောသက်သေမူကား၊ မုသာကိုသုံးတတ်၏။–
၁၄း၂၆ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းသည်အားကြီးသောကိုးစားရာအခွင့်ကိုဖြစ်စေတတ်၏။သားတော်တို့သည်လည်း၊ ခိုလှုံရာအရပ်ကိုရကြလိမ့်မည်။–
၁၄း၂၇ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသဘောသည် အသေခံရာကျော့ကွင်းတို့မှလွှဲရှောင်ရာ အသက်စမ်းရေတွင်းဖြစ်၏။–
၁၄း၂၈ ပြည်သားများပြားရာ၌ ရှင်ဘုရင်၏ဘုန်းတော်တည်၏။ ပြည်သားနည်းပါးရာ၌ကား၊ မင်းအကျိုးနည်းခြင်းရှိ၏။–
၁၄း၂၉ စိတ်ရှည်သောသူသည်ပညာကြီး၏။ စိတ်တိုသောသူမူကား၊ အထူးသဖြင့်မိုက်ပေ၏။–
၁၄း၃၀ ကျန်းမာသောနှလုံးသည်ကိုယ်အသက်ရှင်စေသောအကြောင်း၊ ငြူစူသောသဘောမူကား၊ အရိုးဆွေးမြေ့ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။–
၁၄း၃၁ ဆင်းရဲသားတို့ကိုညှဉ်းဆဲသောသူသည် ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားကိုကဲ့ရဲ့၏။ ဘုရားကိုရိုသေသောသူမူကား၊ ဆင်းရဲသောသူတို့ကို သနားတတ်၏။–
၁၄း၃၂ မတရားသောသူသည် မတရားသဖြင့်ပြုစဉ်အခါ၊ လှဲခြင်းကိုခံရ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ သေသောအခါ၌ပင်မြော်လင့်စရာရှိ၏။–
၁၄း၃၃ ဉာဏ်ရှိသောသူ၏နှလုံး၌ ပညာကျိန်းဝပ်တတ်၏။ မိုက်သောသူတို့၏အထဲ၌ရှိသောအရာမူကား၊ ထင်ရှားတတ်၏။–
၁၄း၃၄ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည် ပြည်သားတို့ကိုချီးမြှောက်တတ်၏။ ဒုစရိုက်အပြစ်မူကား၊ ပြည်သားများတို့ကို ရှုတ်ချတတ်၏။–
၁၄း၃၅ ပညာရှိသောကျွန်အားရှင်ဘုရင်သည် ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ အရှက်ခွဲတတ်သောကျွန်မူကား၊ အမျက်တော်ကိုခံရမည်။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ ဖြည်းညှင်းသောစကားသည် စိတ်ကိုဖြေတတ်၏။ ကြမ်းတမ်းသောစကားမူကား၊ အမျက်ကို နှိုးဆော်တတ်၏။–
၁၅း၂ ပညာရှိသောသူ၏လျှာသည် ပညာအတတ်ကိုတင့်တယ်စေတတ်၏။ မိုက်သောသူတို့၏ နှုတ်မူကား၊မိုက်သောအရာကိုသွန်းလောင်းတတ်၏။–
၁၅း၃ ထာဝရဘုရား၏မျက်စိတော်သည်ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌ရှိ၍၊ ကောင်းမကောင်းကိုကြည့်ရှုတော်မူ၏။–
၁၅း၄ ဖြည်းညှင်းသောလျှာသည် အသက်ဖြစ်၏။ ကြမ်းတမ်းသောလျှာမူကား စိတ်နာစေတတ်၏။–
၁၅း၅ မိုက်သောသူသည် အဘဆုံးမသွန်သင်ခြင်းကိုမထီမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ ဆုံးမသောစကားကို နားထောင်သောသူမူကား၊ သမ္မာသတိနှင့်ပြည့်စုံတတ်၏။–
၁၅း၆ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အိမ်၌များစွာသောစည်းစိမ်ရှိ၏။ မတရားသောသူခံရသောအခွန်မူကား၊ များစွာသောနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်၏။–
၁၅း၇ ပညာရှိသောသူ၏နှုတ်ခမ်းတို့သည် ပညာအတတ်ကိုစွန့်ကြဲတတ်၏။ မိုက်သောသူ၏ နှလုံးမူကားပညာမရှိ။–
၁၅း၈ မတရားသောသူပူဇော်သောယဇ်ကို ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ သဘောဖြောင့်သောသူ ဆုတောင်းသောပဌနာကိုကား၊ နှစ်သက်တော်မူ၏။–
၁၅း၉ မတရားသောသူလိုက်သောလမ်းကို ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားလမ်းသို့ လိုက်သောသူကိုကားချစ်တော်မူ၏။–
၁၅း၁၀ လမ်းလွှဲသောသူသည် ဆုံးမသောစကားကိုနားမခံလို။ သို့သော်လည်း၊ အပြစ်တင်ခြင်းကိုမုန်းသောသူသည်သေရမည်။–
၁၅း၁၁ မရဏာနိုင်ငံနှင့်အဗဒ္ဒုန်နိုင်ငံသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထင်ရှား၏။ ထိုမျှမက၊ လူသားတို့၏ နှလုံးသည် သာ၍ထင်ရှား၏။–
၁၅း၁၂ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူသည် အပြစ်ပြသောသူကို မချစ်တတ်။ ပညာရှိထံသို့မချဉ်းကပ်တတ်။–
၁၅း၁၃ ရွှင်လန်းသောစိတ်နှလုံးသည် ချိုသောမျက်နှာကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ညှိုးငယ်ခြင်းအားဖြင့်ကား၊ စိတ်ပျက်တတ်၏။–
၁၅း၁၄ ဉာဏ်ကောင်းသောသူ၏စိတ်နှလုံးသည် ပညာအတတ်ကိုရှာတတ်၏။ မိုက်သောသူတို့၏နှုတ်မူကား၊ မိုက်ခြင်းကိုကျက်စားတတ်၏။–
၁၅း၁၅ ဆင်းရဲငြိုငြင်သောသူ၏နေ့ရက်ရှိသမျှတို့သည် ဆိုးယုတ်ကြ၏။ ရွှင်လန်းသောစိတ်နှလုံးမူကား၊ အစဉ်အမြဲခံရသောပွဲဖြစ်၏။–
၁၅း၁၆ နှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်၍ ကြီးစွာသောစည်းစိမ်ထက် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်ယှဉ်သောဥစ္စာအနည်းငယ်သည် သာ၍ကောင်း၏။–

၁၅း၁၇ ဆူအောင်ကျွေးသောနွားတကောင်လုံးကို အချင်းချင်းအငြိုးထားသောစိတ်နှင့်စားရသည်ထက်၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာပါသောဟင်းရွက်တနပ်စာသည် သာ၍ ကောင်း၏။–
၁၅း၁၈ မာနကြီးသောသူသည်ရန်ကိုနှိုးဆော်တတ်၏။ သည်းခံနိုင်သောသူမူကားငြိမ်းတတ်၏။
၁၅း၁၉ ပျင်းရိသောသူသွားရာလမ်း၌ ဆူးပင်ဆီးကာလျက်ရှိ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ သွားရာလမ်းမူကား၊ မိုမောက်လျက်ရှိ၏။–
၁၅း၂၀ ပညာရှိသောသားသည် အဘဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ မိုက်သောသားမူကား၊ မိမိအမိကိုမထီမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။–
၁၅း၂၁ ဉာဏ်မရှိသောသူသည် မိုက်ခြင်း၌ပျော်မွေ့တတ်၏။ ဉာဏ်ရှိသောသူမူကား၊ ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်တတ်၏။–
၁၅း၂၂ တိုင်ပင်ခြင်းမရှိလျှင် အကြံပျက်တတ်၏။ တိုင်ပင်သောသူများလျှင်မူကား၊ အကြံတည်တတ်၏။–
၁၅း၂၃ လူသည်ပြန်ပြောသောစကားအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းရှိ၏။ အချိန်တန်၍ ပြောသောစကားသည်လည်း အလွန်လျောက်ပတ်ပေ၏။–
၁၅း၂၄ ပညာရှိသောသူလိုက်ရာအသက်လမ်းသည် အောက်အရပ်၊ မရဏာနိုင်ငံမှလွှဲရှောင်၍၊ အထက်သို့ပို့ဆောင်တတ်၏။–
၁၅း၂၅ မာနထောင်လွှားသောသူ၏အိမ်ကို ထာဝရဘုရားဖျက်ဆီးတော်မူမည်။ မုတ်ဆိုးမနေရာအရပ်ကိုကား၊ တည်စေတော်မူမည်။–
၁၅း၂၆ မတရားသောသူ၏အကြံအစည်တို့ကို ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။စင်ကြယ်သောသူ၏ စကားတို့ကိုကား၊ နှစ်သက်တော်မူ၏။–
၁၅း၂၇ မတရားသောစီးပွါးကိုရှာသောသူသည် မိမိအိမ်သားတို့ကိုနှောင့်ရှက်တတ်၏။ တံစိုးကိုရွံသောသူမူကား၊ အသက်ချမ်းသာရလိမ့်မည်။–
၁၅း၂၈ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် အဘယ်သို့ပြန်ပြောရမည်ကိုစိတ်နှလုံးထဲမှာဆင်ခြင်တတ်၏။ မတရားသောသူ၏နှုတ်မူကား၊ မကောင်းသောအရာတို့ကို သွန်းလောင်းတတ်၏။–
၁၅း၂၉ ထာဝရဘုရားသည် မတရားသောသူတို့နှင့်ဝေးတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ပဌနာစကားကိုကား၊ နားထောင်တော်မူ၏။–
၁၅း၃၀ မျက်စိအလင်းသည် နှလုံးကိုရွှင်လန်းစေတတ်၏။ ကောင်းသောသိတင်းစကားသည်လည်း၊ အရိုးတို့ကို ခြင်ဆီနှင့်ပြည့်ဝစေတတ်၏။–
၁၅း၃၁ အသက်နှင့်ယှဉ်သော ဆုံးမခြင်းစကားကိုနားထောင်သောသူသည် ပညာရှိတို့နှင့်ပေါင်းဘော်ရသောအခွင့်ရှိ၏။–
၁၅း၃၂ ဆုံးမခြင်းစကားကို ပယ်သောသူသည် မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုရာသို့ရောက်၏။ နားထောင်သောသူမူကား၊ ဉာဏ်ကိုရတတ်၏။–
၁၅း၃၃ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသဘောသည် ပညာကိုသွန်သင်ခြင်းဖြစ်၏။ ဂုဏ်အသရေအရင်၌ နှိမ့်ချခြင်း၏နေရာရှိ၏။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ စိတ်နှလုံးအကြံအစည်တို့သည်လူနှင့်ဆိုင်ကြ၏။ လျှာနှင့်ပြန်ပြောချက်ကိုကား၊ ထာဝရဘုရားပိုင်တော်မူ၏။–
၁၆း၂ လူသည် မိမိကျင့်သမျှသောအကျင့်တို့ကိုနှစ်သက်တတ်၏။ ထာဝရဘုရားမူကား၊ စိတ်သဘောတို့ကို ချိန်တော်မူ၏။–
၁၆း၃ ကိုယ်ပြုသောအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရား၌အပ်လော့။ သို့ပြုလျှင် သင်၏အကြံအစည်တို့သည် တည်ကြလိမ့်မည်။–
၁၆း၄ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုကိုယ်တော်အဘို့၊ မတရားသောသူတို့ကိုလည်း ဘေးဒဏ်ခံရသောနေ့အဘို့ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။–
၁၆း၅ မာနကြီးသောသူအပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ သူတို့သည်အသင်းဖွဲ့သော်လည်း၊ အပြစ်ဒဏ်နှင့်မလွတ်ရကြ။–
၁၆း၆ ကရုဏာတရားနှင့်သစ္စာတရားအားဖြင့်အပြစ်ပြေတတ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသဘော အားဖြင့် ဒုစရိုက်ကိုရှောင်တတ်၏။–
၁၆း၇ လူကျင့်သောအကျင့်တို့ကို ထာဝရဘုရားသည်နှစ်သက်သောအခါ၊ ထိုသူ၏ရန်သူကိုပင် သူနှင့်သင့်တင့်စေတော်မူ၏။–
၁၆း၈ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီနှင့် ယှဉ်သောဥစ္စာအနည်းငယ်သည်၊ မတရားသဖြင့်ရသော ဥစ္စာအများထက်သာ၍ ကောင်း၏။–
၁၆း၉ လူသည် မိမိသွားရာလမ်းကို စိတ်ထဲမှာကြံစည်၏။ သို့သော်လည်းသူ၏ခြေရာတို့ကို ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူ၏။–
၁၆း၁၀ ရှင်ဘုရင်၏နှုတ်ခမ်းတို့၌ ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာအမှု၌နှုတ်တော်သည် မမှားစေနှင့်။–
၁၆း၁၁ မှန်သောအလေးနှင့်မှန်သောချိန်ခွင်သည် ထာဝရဘုရား၏ဥစ္စာဖြစ်၏။ အလေးအိတ်၌ ပါသမျှသောအလေးတို့သည် စီရင်တော်မူရာဖြစ်ကြ၏။–
၁၆း၁၂ ရှင်ဘုရင်ပြုသောဒုစရိုက်သည် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရာဇပလ္လင်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်သာ တည်တတ်၏။–
၁၆း၁၃ ဖြောင့်မတ်သောနှုတ်ခမ်းတို့သည် ရှင်ဘုရင်နှစ်သက်ရာဖြစ်၏။ မှန်ကန်စွာပြောသောသူကို ရှင်ဘုရင်ချစ်တတ်၏။–
၁၆း၁၄ ရှင်ဘုရင်၏အမျက်သည်သေမင်းတမန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ပညာရှိသောသူသည် အမျက်တော်ကိုဖြေတတ်၏။–
၁၆း၁၅ ရှင်ဘုရင်မျက်နှာပွင့်လန်းသောအားဖြင့် အသက်ချမ်းသာရ၏။ ကျေးဇူးတော်သည် နောက်ရွာသောမိုယ်းတိမ်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။
၁၆း၁၆ ရွှေကိုရတတ်ခြင်းထက် ပညာကိုရတတ်ခြင်းသည်အလွန်ကောင်း၏။ ငွေကိုအမြတ်မထား၊ ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို အမြတ်ထားစရာအလွန် ကောင်း၏။–
၁၆း၁၇ ဖြောင့်မတ်သောသူလိုက်သောလမ်းမူကား၊ ဒုစရိုက်ကိုရှောင်ခြင်းတည်း။ ထိုလမ်းမှမလွှဲဘဲအမြဲလိုက်သောသူသည် မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကိုစောင့် တတ်၏။–
၁၆း၁၈ မာနသည်ပျက်စီးခြင်းအရင်၊ ထောင်လွှားသောသဘောသည် ရှုတ်ချခြင်းအရင်၌ နေရာကျတတ်၏။–
၁၆း၁၉ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့နှင့်ပေါင်းဘော်၍စိတ်နှိမ့်ချခြင်းသည်၊ မာနကြီးသောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ လုယူသောဥစ္စာကို ဝေမျှခြင်းထက်သာ၍ကောင်း၏။–
၁၆း၂၀ ပညာနှင့်အမှုစောင့်သောသူသည် အကျိုးကိုရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကိုခိုလှုံသောသူသည်လည်း မင်္ဂလာရှိ၏။–
၁၆း၂၁ လိမ္မာသောစိတ်သဘောရှိသောသူသည် ပညာသတိရှိသည်ဟုကျော်စောရာသို့ရောက်တတ်၏။ ချိုသောစကားကိုပြောတတ်သောနှုတ်သတ္တိ သည်လည်း ပညာအတတ်ကိုတိုးပွါးစေတတ်၏။–
၁၆း၂၂ ဉာဏ်ပညာကိုရသောသူသည် အသက်စမ်းရေတွင်းကိုရ၏။ မိုက်သောသူတို့၏သွန်သင်ခြင်းမူကား၊ မိုက်ခြင်းဖြစ်၏။–
၁၆း၂၃ ပညာရှိသောသူ၏နှလုံးသည်သူ၏နှုတ်ကိုသွန်သင်၍၊ သူ၏နှုတ်ခမ်းတို့၌ ပညာအတတ်ကို ထပ်လောင်းတတ်၏။–
၁၆း၂၄ သာယာသောစကားတို့သည် ပျားလပို့ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ စိတ်ဝိညာဉ်၌ချိုမြိန်လျက်၊ ကိုယ်အရိုးကိုကျန်းမာစေလျက်ရှိကြ၏။–
၁၆း၂၅ လူထင်သည်အတိုင်း မှန်သောလက္ခဏာရှိသော်လည်း၊အဆုံး၌သေခြင်းသို့ပို့သောလမ်းတမျိုးရှိ၏။–
၁၆း၂၆ အလုပ်လုပ်သောသူသည်၊ မိမိပစပ်တောင်းသောကြောင့်၊ မိမိအဘို့လုပ်တတ်၏။–
၁၆း၂၇ အဓမ္မလူသည် မကောင်းသောအမှုကိုကြိုးစား၍ကြံစည်တတ်၏။ သူ၏နှုတ်ခမ်း၌ လောင်သောမီးကဲ့သို့ရှိ၏။–

၁၆း၂၈ သဘောကောက်သောသူသည် ရန်မျိုးစေ့ကိုကြဲတတ်၏။ ကုန်းတိုက်သောသူသည်လည်း၊ မိတ်ဆွေတို့ကိုကွဲပြားစေတတ်၏။–
၁၆း၂၉ ကြမ်းကြုတ်သောသူသည် အိမ်နီးချင်းကိုချော့မော့၍၊ မကောင်းသောလမ်းထဲသို့သွေးဆောင်တတ်၏။–
၁၆း၃၀ ကောက်သောအကြံကိုကြံစည်ခြင်းငှါမျက်စိမှိတ်၍၊ နှုတ်ခမ်းတို့ကိုလှုပ်သဖြင့်၊ ဆိုးယုတ်သောအမှုကို ပြီးစီးတတ်၏။–
၁၆း၃၁ ဖြူသောဆံပင်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားလမ်း၌တည်လျှင်၊ ဘုန်းကြီးသောသရဖူဖြစ်၏။–
၁၆း၃၂ စိတ်ရှည်သောသူသည် ခွန်အားကြီးသောသူထက်ငှင်း၊ မိမိစိတ်ကိုချုပ်တည်းသောသူသည် မြို့ကိုတိုက်ယူသောသူထက်ငှင်း သာ၍ကောင်း၏။–
၁၆း၃၃ စာရေးတံတို့ကိုအိတ်ထဲ၌ လောင်းလျက်ရှိရာတွင်၊ ခွဲဝေစီရင်ခြင်းအမှုကို ထာဝရဘုရားပိုင်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ တအိမ်လုံးပြည့်သောယဇ်ပူဇော်ပွဲကိုရန်တွေ့သောစိတ်နှင့် စားရသည်ထက်၊ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောမုန့်တလုပ်စာသည် သာ၍ကောင်း၏။–
၁၇း၂ ပညာရှိသောကျွန်သည် အရှက်ခွဲသောသားကို အုပ်စိုး၍ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူအမွေခံတတ်၏။–
၁၇း၃ ငွေစစ်စရာဘို့မိုက်ကိုငှင်း၊ ရွှေစစ်စရာဘို့မီးဖိုကိုငှင်းသုံးတတ်၏။ စိတ်နှလုံးကိုကား၊ ထာဝရဘုရားစစ်တော်မူ၏။–
၁၇း၄ မတရားသဖြင့်ပြုသောသူသည် မုသာစကားကိုယုံတတ်၏။ မုသာသုံးသောသူသည် လည်းဆိုးညစ်သောစကားကို နားထောင်တတ်၏။–
၁၇း၅ ဆင်းရဲသားတို့ကိုမထီလေးစားပြုသောသူသည် ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားကိုကဲ့ရဲ့၏။ သူတပါး၌ဘေးရောက်လျှင်ဝမ်းမြောက်တတ်သော သူသည်လည်း အပြစ်ဒဏ်နှင့်မလွတ်ရ။–
၁၇း၆ မြေးတို့သည်အသက်ကြီးသောသူ၏သရဖူဖြစ်၏။ သားတို့၏ဘုန်းကားအဘတည်း။–
၁၇း၇ မြတ်သောစကားသည် မိုက်သောသူနှင့်မတော်မသင့်ထိုမျှမက၊ မုသာစကားသည်မင်းနှင့်မတော်မသင့်။–
၁၇း၈ လက်ဆောင်သည် ခံသောသူအထင်အတိုင်း ကျောက်မြတ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ မျက်နှာပြုလေရာရာ၌အောင်တတ်၏။–
၁၇း၉ သူတပါးပြစ်မှားသောအမှုကို ဝှက်ထားသောသူသည် မေတ္တာကိုပြုစု၏။ ကြားပြောသောသူမူကား၊ မိတ်ဆွေတို့ကိုကွဲပြားစေ၏။–
၁၇း၁၀ မိုက်သောသူသည် ဒဏ်ချက်တရာကိုအမှုထားသည်ထက်၊ ပညာရှိသောသူသည် ဆုံးမသောစကားကို သာ၍အမှုထားတတ်၏။–
၁၇း၁၁ ပုန်ကန်သောသူသည် မတရားသောအမှုကိုသာပြုစုတတ်၏။ ထိုကြောင့်ကြမ်းကြုတ်သောတမန်ကို သူ့ဆီသို့စေလွှတ်ရ၏။–
၁၇း၁၂ မိုက်သောစိတ်ထဆဲရှိသောလူမိုက်နှင့် မတွေ့ပါစေနှင့်။ သားငယ်ပျောက်သောဝံမနှင့် သာ၍တွေ့ပါစေသော။–
၁၇း၁၃ အကြင်သူသည် ကျေးဇူးကိုမသိ၊ မကောင်းသောအမှုနှင့်ဆပ်၏၊ ထိုသူ၏အိမ်သည် မကောင်းသောအမှုနှင့်မကင်းမလွတ်ရ။–
၁၇း၁၄ ရန်တွေ့စအမှုသည်ရေကန်ပေါင်ပေါက်စကဲ့သို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ ရန်မတွေ့မှီတွေ့စရာအကြောင်းကို ရှောင်လော့။–
၁၇း၁၅ မတရားသောသူတို့ကို အပြစ်မှလွှတ်သောသူနှင့်၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို အပြစ်စီရင်သောသူ နှစ်ယောက်လုံးတို့ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။
၁၇း၁၆ မိုက်သောသူသည် ပညာကိုအလိုမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပညာအဘိုးကို အဘယ်ကြောင့် သူ၌အပ်ရသနည်း။–
၁၇း၁၇ အဆွေခင်ပွန်းသည် အခါခပ်သိမ်းချစ်တတ်၏။ ညီအစ်ကိုသည်ဒုက္ခကာလအဘို့မွေးဘွားလျက်ရှိ၏။–
၁၇း၁၈ ဥာဏ်မဲ့သောသူသည် လက်ဝါးချင်းရိုက်၍၊ အဆွေခင်ပွန်းရှေ့မှာ အာမခံတတ်၏။–
၁၇း၁၉ ရန်တွေ့ခြင်းကိုနှစ်သက်သောသူသည် လွန်ကျူးခြင်းကိုလည်းနှစ်သက်တတ်၏။ မိမိတံခါးကို ချီးမြှင့်သောသူသည် ပျက်စီးခြင်းကိုရှာတတ်၏။–
၁၇း၂၀ သဘောကောက်သောသူသည် ကောင်းသောအကျိုးကိုမတွေ့တတ်။ စကားလိမ်သောသူသည် ဘေးဥပဒ်နှင့်တွေ့ကြုံတတ်၏။–
၁၇း၂၁ မိုက်သောသူကိုဖြစ်ဘွားစေသောသူသည် မိမိကိုမိမိဝမ်းနည်းစေတတ်၏။ မိုက်သောသူ၏အဘ၌ ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းမရှိ။–
၁၇း၂၂ စိတ်ရွှင်လန်းခြင်းသည် ကျန်းမာစေတတ်၏။ စိတ်ပျက်ခြင်းမူကား၊ အရိုးတို့ကိုသွေ့ခြောက်စေတတ်၏။–
၁၇း၂၃ မတရားသောသူသည် တရားလမ်းကိုဖျက်သောအဘိုးတံစိုးကို သူတပါး၏ခါးပိုက်အိတ်ထဲကနှိုက်ယူတတ်၏။–
၁၇း၂၄ ဉာဏ်ရှိသောသူသည် ပညာကိုမျက်မှောက်ပြုတတ်၏။ မိုက်သောသူ၏မျက်စိမူကား၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်လှည့်၍ ကြည့်ရှုတတ်၏။–
၁၇း၂၅ မိုက်သောသူသည် အဘဝမ်းနည်းစရာအကြောင်း၊ မွေးသောအမိစိတ်ညစ်စရာအကြောင်းဖြစ်၏။–
၁၇း၂၆ ဖြောင့်မတ်သောသူကို အပြစ်ဒဏ်မပေးကောင်း။ တရားသဖြင့်စီရင်သောမင်းကိုလည်း မထိခိုက်ကောင်း။–
၁၇း၂၇ သိပ္ပံအတတ်နှင့်ပြည့်စုံသောသူသည် စကားမများတတ်။ ဉာဏ်ကောင်းသောသူသည်လည်း၊ ဧသောစိတ်ရှိတတ်၏။–
၁၇း၂၈ မိုက်သောသူပင် တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင်ပညာရှိဟူ၍ငှင်း၊ မိမိနှုတ်ကိုမဖွင့်ဘဲနေသောသူကိုလည်း၊ ဉာဏ်ကောင်းသောသူဟူ၍ငှင်း သူတပါးထင် တတ်၏။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ သူတပါးများနှင့် မရောနှောသောသူသည် မိမိစေတနာအလိုရှိသည်အတိုင်းရှာဖွေ၍၊ ပညာရတနာအမျိုးမျိုးကို စူးစမ်းမွှေနှောက်တတ်၏။–
၁၈း၂ မိုက်သောသူမူကား၊ မိမိစိတ်သဘောကို ပြစရာအခွင့်မှတပါး၊ အခြားသောအကြောင်းကြောင့် ဉာဏ်ပညာ၌ မပျော်မွေ့တတ်။–
၁၈း၃ မတရားသောသူလာသောအခါ၊ မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းကိုခံရ၏။ ဂုဏ်အသရေပျက်သောအခါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းခံရ၏။–
၁၈း၄ နှုတ်ထွက်သောစကားသည်နက်သောရေကဲ့သို့ငှင်း၊ ပညာစမ်းရေတွင်းသည် ရေစီးသောမြစ်ကဲ့သို့ငှင်း ဖြစ်၏။–
၁၈း၅ တရားတွေ့ရာအမှု၌ ဖြောင့်မတ်သောသူကိုရှုံးစေခြင်းငှါ၊မတရားသောသူ၏မျက်နှာကိုမထောက်ကောင်း။–
၁၈း၆ မိုက်သောသူ၏နှုတ်ခမ်းတို့သည် ရန်တွေ့တတ်၏။ သူ၏နှုတ်သည်လည်းအပြစ်ဒဏ်ကိုတောင်းတတ်၏။–
၁၈း၇ မိုက်သောသူ၏နှုတ်သည် ပျက်စီးရာအကြောင်း၊ နှုတ်ခမ်းတို့သည်လည်း မိမိအသက်ကိုကျော့မိရာအကြောင်းဖြစ်၏။–
၁၈း၈ ကုန်းတိုက်သောသူ၏စကားသည် မြိန်သောခဲဘွယ်စားဘွယ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ဝမ်းအတွင်းသို့ဝင်တတ်၏။–

၁၈း၉ အလုပ်လုပ်သောအခါ ပျင်းရိသောသူသည်၊ မိမိဥစ္စာကို အချည်းနှီးကုန်စေသောသူနှင့် ညီအစ်ကိုတော်ပေ၏။–
၁၈း၁၀ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်သည် ခိုင်ခံ့သောရဲတိုက်ဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ပြေးဝင်သဖြင့်၊ လုံခြုံစွာနေရကြ၏။–
၁၈း၁၁ ငွေရတတ်သောသူက၊ ငါ့စည်းစိမ်သည် ခိုင်ခံ့သောမြို့ဖြစ်၏။ မြင့်သောမြို့ရိုးနှင့်တူသည်ဟုထင်တတ်၏။–
၁၈း၁၂ ပျက်စီးခြင်းအရင်၌လူသည် စိတ်မြင့်ခြင်း၏နေရာ၊ ဂုဏ်အသရေအရင်၌နှိမ့်ချခြင်း၏နေရာရှိ၏။–
၁၈း၁၃ အကျိုးအကြောင်းကို မစစ်မှီ၊ အမှုစီရင်သောသူသည်မိုက်သောအပြစ်၊ အရှက်ကွဲရသောအပြစ်ရှိ၏။
၁၈း၁၄ လူ၏စိတ်ဝိညာဉ်သည် မိမိနာခြင်းဝေဒနာကိုခံနိုင်၏။ ကြေကွဲသောစိတ်ကိုကား၊ အဘယ်သူသည်းခံနိုင်သနည်း။–
၁၈း၁၅ သမ္မာသတိရှိသောသူ၏စိတ်နှလုံးသည် ပညာအတတ်ကိုသိထားတတ်၏။ ပညာရှိသောသူ၏ နားသည်လည်း၊ ပညာစကားကိုရှာတတ်၏။–
၁၈း၁၆ လူ၌ပါသောလက်ဆောင်အားဖြင့်၊ လမ်းရှင်းလင်း၍၊ လူကြီးထံသို့ဝင်ရသောအခွင့်ရှိတတ်၏။–
၁၈း၁၇ ကိုယ်အမှုကိုအဦးစောင့်၍ပြောသောသူသည်ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်သော်လည်း၊ အိမ်နီးချင်းလာ၍ စစ်ကြောတတ်၏။–
၁၈း၁၈ စာရေးတံပြုခြင်းအားဖြင့်အငြင်းအခုံငြိမ်း၍၊ အားကြီးသောသူတို့အမှုကိုဆုံးဖြတ်တတ်၏။–
၁၈း၁၉ အငြိုးထားသောညီအစ်ကိုသည် ခိုင်ခံ့သောမြို့ထက်သာ၍ခက်၏။ ညီအစ်ကိုရန်တွေ့ခြင်းအမှုသည် ရဲတိုက်တံခါးကျင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။–
၁၈း၂၀ လူသည် မိမိနှုတ်၏အသီးနှင့်ဝမ်းပြည့်ရ၏။ မိမိနှုတ်ခမ်းတို့၏စီးပွါးနှင့်ဝရ၏။–
၁၈း၂၁ လျှာသည် အသက်သေခြင်းနှင့်ရှင်ခြင်းကို အစိုးရ၏။ လျှာကိုနှစ်သက်သောသူသည်လည်း၊ လျှာ၏အသီးကိုစားရ၏။–
၁၈း၂၂ မယားကိုရသောသူသည် ကောင်းသောအရာကိုရ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုခံရ၏။–
၁၈း၂၃ ဆင်းရဲသောသူသည် တောင်းပန်တတ်၏။ ငွေရတတ်သောသူမူကား၊ ကြမ်းတမ်းစွာပြန်ပြောတတ်၏။–
၁၈း၂၄ အပေါင်းအဘော်များသောသူသည် အကျိုးနည်းရှိတတ်၏။ မိတ်ဆွေမူကား၊ ညီအစ်ကိုစွဲကပ်သည်ထက် သာ၍ စွဲကပ်တတ်၏။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ ကောက်လိမ်သောစကားကိုသုံးတတ်သောလူမိုက်ထက်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့လိုက်သောဆင်းရဲသူသည် သာ၍ကောင်း၏။–
၁၉း၂ စိတ်ဝိညာဉ်သည် ပညာအတတ်မရှိဘဲမနေကောင်း။ အလျင်အမြန်သွားသောသူသည်လည်း မှားယွင်းတတ်၏။–
၁၉း၃ လူသည်မိုက်သောသဘောကြောင့်၊ လမ်းလွဲ၍စိတ်ထဲမှာ ထာဝရဘုရားကိုကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်တတ်၏။–
၁၉း၄ စည်းစိမ်ရှိလျှင် အဆွေခင်ပွန်းများတတ်၏။ ဆင်းရဲသောသူမူကား၊ မိမိအိမ်နီးချင်းနှင့်မျှမပေါင်းဘော်ရ။–
၁၉း၅ မမှန်သောသက်သေသည် အပြစ်မခံဘဲမနေရ။ မုသာကိုသုံးသောသူသည်လည်းဒဏ်နှင့်မလွတ်ရ။–
၁၉း၆ များသောသူတို့သည် မင်းကိုဖျောင်းဖျတတ်ကြ၏။ လက်ဆောင်ပေးသောသူကိုလည်း၊ လူတိုင်းမိတ်ဆွေဖွဲ့တတ်၏။–
၁၉း၇ ဆင်းရဲသောသူ၏ညီအစ်ကိုရှိသမျှတို့သည် သူ့ကိုမုန်းတတ်ကြ၏။ သူ၏အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် သူ့ကိုသာ၍ဝေးစွာရှောင်တတ်ကြ၏။ လိုက်၍ ခေါ်သော်လည်းကွယ်ပျောက်ကြပြီ။–
၁၉း၈ ပညာကိုရသောသူသည် မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကိုချစ်ရာရောက်၏။ ဉာဏ်ကိုစွဲလမ်းသောသူသည်လည်း၊ ကောင်းကျိုးကိုခံတတ်၏။–
၁၉း၉ မမှန်သောသက်သေသည်အပြစ်မခံဘဲမနေရ။ မုသာကိုသုံးသောသူသည်လည်း၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။–
၁၉း၁၀ မိုက်သောသူသည် မပျော်မွေ့သင့်။ ထိုမျှမက၊ ကျွန်သည်မင်းတို့ကိုအစိုးမရသင့်။–
၁၉း၁၁ သမ္မာသတိရှိသောသူသည် မိမိအမျက်ဒေါသကိုချုပ်တည်းတတ်၏။ သူတပါးပြစ်မှားခြင်းကိုသည်းခံသောသူသည်လည်း ဘုန်းအသရေရှိ၏။–
၁၉း၁၂ ရှင်ဘုရင်၏အမျက်တော်သည် ခြင်္သေ့ဟောက်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ကျေးဇူးတော်မူကား၊ မြက်ပေါ်မှာကျသော နှင်းရည်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။–
၁၉း၁၃ မိုက်သောသားသည် အဘဆင်းရဲစရာအကြောင်းဖြစ်၏။ ရန်တွေ့တတ်သောမယား သည်လည်း၊ အစက်စက်ကျသောမိုယ်းပေါက်နှင့်တူ၏။–
၁၉း၁၄ အိမ်နှင့်စည်းစိမ်သည် မိဘအမွေဥစ္စာဖြစ်၏။ သမ္မာသတိရှိသောမယားမူကား၊ ထာဝရဘုရား ပေးသနားတော်မူရာဖြစ်၏။
၁၉း၁၅ ပျင်းရိသောသဘောသည် လွန်ကျူးစွာအိပ်ပျော်စေ၍၊ ပျင်းရိသောသူသည် အငတ်ခံရ၏။–
၁၉း၁၆ ပညတ်တရားကိုစောင့်သောသူသည်မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကိုစောင့်ရာရောက်၏။ မိမိသွားရာလမ်းတို့ကို မထီလေးစားပြုသောသူမူကား၊ အသေ ခံရ၏။–
၁၉း၁၇ ဆင်းရဲသားတို့ကိုသနားသောသူသည် ထာဝရဘုရားအားချေးငှါးသောသူဖြစ်၍၊ သူပြုသောအမှု၏ အကျိုးကိုဆပ်ပေးတော်မူလိမ့်မည်။–
၁၉း၁၈ မြော်လင့်စရာရှိစဉ်အခါ၊ ကိုယ်သားကိုဆုံးမလော့။ သူ့ကိုအကျိုးနည်းအောင်သနားသောစိတ်မရှိစေနှင့်။–
၁၉း၁၉ ဒေါသအမျက်ကြီးသောသူသည် အပြစ်ဒဏ်ကိုခံရလိမ့်မည်။ သူ့ကိုကယ်နှုတ်လျှင် အဖန်ဖန်ကယ်နှုတ်ရမည်။–
၁၉း၂၀ နောက်ဆုံးကာလ၌ပညာရှိဖြစ်လိုသောငှါ၊ ဆုံးမသောစကားကိုနားထောင်၍နည်းဥပဒေသကိုခံယူလော့။–
၁၉း၂၁ လူသည် အထူးထူးအပြားပြား ကြံစည်တတ်၏။ သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏အကြံတော်သည် တည်လိမ့်မည်။–
၁၉း၂၂ လူသည်စေတနာရှိလျှင် ကျေးဇူးပြုရာရောက်၏။ ဆင်းရဲသောသူသည်လည်း၊ မုသာသုံးသောသူထက် သာ၍ကောင်း၏။–
၁၉း၂၃ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသဘောသည် အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုသဘောရှိသောသူသည် အလိုဆန္ဒပြည့်စုံလျက်ရှိ၍၊ ဘေးဥပဒ်နှင့် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။–
၁၉း၂၄ ပျင်းရိသောသူသည်မိမိလက်ကိုအိုး၌သွင်းသော်လည်း တဖန်နှုတ်၍မိမိပစပ်သို့မခွံ့လို။–
၁၉း၂၅ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူကိုရိုက်လျှင် ဉာဏ်တိမ်သောသူသည် သတိရလိမ့်မည်။ ဉာဏ်ကောင်းသောသူကို ဆုံးမလျှင်၊ သူသည်ပညာတရားကို နားလည်လိမ့် မည်။–
၁၉း၂၆ အဘဥစ္စာကိုဖြုန်း၍ အမိကိုနှင်ထုတ်သောသားသည် အရှက်ခွဲသောသား၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံစေသောသားဖြစ်၏။–
၁၉း၂၇ ငါ့သား၊ ပညာတရားကိုပယ်စေခြင်းငှါ၊ သွန်သင်သောသူ၏စကားကိုနားမထောင်နှင့်။–
၁၉း၂၈ အဓမ္မသက်သေသည် တရားကိုမထီမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ မတရားသောသူသည်လည်း၊ ဒုစရိုက်ကိုစား၍မျိုတတ်၏။–
၁၉း၂၉ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူတို့အဘို့အပြစ်စီရင်ခြင်း၊ မိုက်သောသူတို့၏ ကျောအဘို့ဒဏ်ပေးခြင်းသည် အသင့်ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ စပျစ်ရည်သည်လှည့်စားတတ်၏။ သေရည်သေရက်သည် ရုန်းရင်းခတ်ပြုခြင်းအမှုကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုသို့သောအားဖြင့် မှားယွင်းသောသူသည် ပညာမရှိ။–
၂၀း၂ ရှင်ဘုရင်ကြောက်စေသောအမှုအရာသည် ခြင်္သေ့ဟောက်ခြင်းနှင့်တူ၏။ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သောသူသည် မိမိအသက်ကိုပြစ်မှား၏။–
၂၀း၃ ရန်တွေ့ခြင်းကိုငြိမ်းစေသောသူသည် ဂုဏ်အသရေရှိ၏။ မိုက်သောသူမူကား၊ အမှုနှင့်ရောနှောတတ်၏။–
၂၀း၄ ချမ်းသောကြောင့်ပျင်းရိသောသူသည် လယ်မလုပ်လို။ ထိုကြောင့် စပါးရိတ်သောကာလ၌ သူတပါးကိုတောင်းသော်လည်းမရရာ။–
၂၀း၅ လူစိတ်နှလုံး၌ ပညာအကြံသည်နက်သောရေနှင့်တူသော်လည်း၊ ဉာဏ်ကောင်းသောသူသည် ခပ်ယူလိမ့်မည်။–
၂၀း၆ လူများတို့သည် မိမိတို့ပြုသောကျေးဇူးကိုကြားပြောတတ်၏။ သစ္စာရှိသောသူကိုကား၊ အဘယ်သူရှာ၍ တွေ့နိုင်သနည်း။–
၂၀း၇ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့လိုက်၍၊သူ၏သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။–
၂၀း၈ တရားပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သော ရှင်ဘုရင်သည် မကောင်းသောအမှုအရာရှိသမျှတို့ကိုမျက်စိတော်နှင့် ပယ်ရှင်းတတ်၏။–
၂၀း၉ ငါသည် ကိုယ်စိတ်နှလုံးကိုစင်ကြယ်စေပြီ။ အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်၏ဟု အဘယ်သူဆိုနိုင်သနည်း။–
၂၀း၁၀ အလေးချင်းမတူသောအလေး၊ အဝင်ချင်းမတူသောတင်းတောင်းတို့ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။–
၂၀း၁၁ သူငယ်သော်လည်း၊ မိမိပြုသောအမှုသည်စင်သည်မစင်သည်၊ မှန်သည်မမှန်သည်ကို မိမိအခြင်းအရာ အားဖြင့်ပြ၍၊ မိမိသဘောကိုထင်ရှားစေ၏။–
၂၀း၁၂ ကြားတတ်သောနားကို၄င်း၊ မြင်တတ်သောမျက်စိကို၄င်း၊ ထာဝရဘုရားဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။–
၂၀း၁၃ ဆင်းရဲမည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသည်ဖြစ်၍၊ အိပ်ခြင်းကိုမတပ်မက်နှင့်။ နိုးတတ်လျှင်ဝစွာစားရ၏။–
၂၀း၁၄ ဝယ်သောသူက၊ မကောင်းဘူး၊ မကောင်းဘူးဟုဆိုတတ်၏။ ဝယ်၍သွားပြီးမှဝါကြွားတတ်၏။–
၂၀း၁၅ ရွှေရှိ၏။ ပတ္တမြားလည်းရှိ၏။ ပညာအတတ်နှင့်ပြည့်စုံသောနှုတ်မူကား၊ အလွန်အဘိုးထိုက်သော ရတနာဖြစ်၏။–
၂၀း၁၆ မကျွမ်းသောသူအတွက်၊ အမျိုးပျက်သောမိန်းမအတွက်၊ အာမခံတတ်သောသူသည် အဝတ်အစရှိသော ဥစ္စာတစုံတခုကိုပေါင်ထားစေ။
၂၀း၁၇ လှည့်စား၍ရသောအစာသည် ချိုမြိန်သော်လည်း၊ စားသောသူ၏နှုတ်သည် ကျောက်စရစ်နှင့် ပြည့်လိမ့်မည်။–
၂၀း၁၈ အကြံရှိသောသူသည် သူတပါးနှင့်တိုင်ပင်လျှင်၊ အကြံထမြောက်တတ်၏။ ကောင်းသော တိုင်ပင်ခြင်းရှိမှသာ စစ်မှုကိုပြုရမည်။–
၂၀း၁၉ လည်၍စကားများသောသူသည် လျှို့ဝှက်အပ်သောအရာကိုဘော်ပြတတ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ချော့မော့ တတ်သောသူနှင့်မပေါင်းဘော်နှင့်။–
၂၀း၂၀ အကြင်သူသည်မိဘကိုကျိန်ဆဲ၏၊ ထိုသူ၏မီးခွက်သည် ထူထပ်သောမှောင်မိုက်၌သေလိမ့်မည်။–
၂၀း၂၁ အမွေဥစ္စာကို အစအဦး၌အလျင်ရနိုင်သော်လည်း၊ အဆုံး၌အမင်္ဂလာဖြစ်လိမ့်မည်။–
၂၀း၂၂ ငါသည်ရန်တုံ့ပြုမည်ဟုမဆိုနှင့်၊ ထာဝရဘုရားကိုငံ့လင့်လော့။ သို့ပြုလျှင်ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။–
၂၀း၂၃ အလေးချင်းမတူသောအလေးတို့ကို ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ စဉ်းလဲသောချိန်ခွင်လည်းအပြစ်ရှိ၏။–
၂၀း၂၄ လူသွားရာလမ်းတို့ကို ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ သူသည်မိမိသွားရာလမ်းတို့ကို အဘယ်သို့နားလည်နိုင်သနည်း။–
၂၀း၂၅ ဘုရားအမှု၌ စကားလွန်မိသောသူ၊ သစ္စာဂတိထားပြီးမှမေးမြန်းသောသူသည် ကျော့ကွင်းနှင့်တွေ့မိပြီ။–
၂၀း၂၆ ပညာရှိသောရှင်ဘုရင်သည် လူဆိုးတို့ကိုကွဲပြားစေ၍၊ ဘီးနှင့်ဖိတတ်၏။–
၂၀း၂၇ လူ၏စိတ်ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်အတွင်း၌ရှိရှိသမျှတို့ကိုစစ်ဆေးသော ထာဝရဘုရား၏မီးခွက်ဖြစ်၏။–
၂၀း၂၈ ကရုဏာတရားနှင့် သစ္စာတရားသည်ရှင်ဘုရင်ကိုစောင့်မတတ်၏။ ရာဇပလ္လင်တော်သည် ကရုဏာ တရားအားဖြင့်မြဲမြံတတ်၏။–
၂၀း၂၉ လူပျို၏ဘုန်းကား အစွမ်းသတ္တိ၊ လူအို၏ဂုဏ်အသရေကား ဖြူသောဆံပင်ဖြစ်၏။–
၂၀း၃၀ အနာကိုမွှေနှောက်ခြင်းအားဖြင့် အဆိုးအညစ်နှင့်ကင်းစင်တတ်၏။ ဒဏ်ချက်ရာတို့သည်လည်း၊ ကိုယ်အတွင်းအရပ်တို့၌ ထိုသို့သောကျေးဇူးကို ပြုတတ်၏။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ ရှင်ဘုရင်၏စိတ်နှလုံးသည် ရေချောင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်၌ရှိသဖြင့်၊ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း လှည့်စေတော်မူ၏။–
၂၁း၂ လူတို့သည် မိမိတို့ကျင့်သမျှသောအကျင့်တို့ကိုနှစ်သက်တတ်၏။ ထာဝရဘုရားမူကား၊ စိတ်နှလုံးတို့ကိုချိန်တော်မူ၏။–
၂၁း၃ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုနှစ်သက်သည်ထက် ဖြောင့်မတ်စွာပြုခြင်း၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းကိုထာဝရဘုရားသည် သာ၍နှစ်သက်တော်မူ၏။–
၂၁း၄ ထောင်လွှားသောမျက်နှာ၊ မာနကြီးသောနှလုံး၊ မတရားသောသူတို့၏အလင်းသော်လည်း အပြစ်ပါ၏။–
၂၁း၅ လုံ့လဝီရိယပြုသောသူ၏အကြံအစည်သည် ကြွယ်ဝခြင်းနှင့်၄င်း၊ သမ္မာသတိမရှိသောသူ၏ အကြံအစည်သည် ဆင်းရဲခြင်းနှင့်၄င်းဆိုင်ပေ၏။–
၂၁း၆ မုသာစကားအားဖြင့် ဘဏ္ဍာကိုဆည်းဖူးခြင်းအမှုသည် သေမင်းကျော့ကွင်းတို့တွင် ပျောက်လွင့်သောအနတ္တဖြစ်၏။–
၂၁း၇ မတရားသောသူတို့သည် တရားသဖြင့်မစီရင်လိုသောကြောင့်၊ မိမိညှဉ်းဆဲခြင်းအပြစ်သည် မိမိကိုဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။–
၂၁း၈ လမ်းလွှဲသွားသောသူသည် ကွာဝေးရာသို့ရောက်တတ်၏။ စင်ကြယ်သောသူပြုသောအမှုမူကား မှန်ပေ၏။–
၂၁း၉ ရန်တွေ့တတ်သောမိန်းမနှင့်အတူ လူများသောအိမ်၌နေသည်ထက်၊ အိမ်မိုးပေါ်ထောင့်ထဲမှာနေသော် သာ၍ကောင်း၏။–
၂၁း၁၀ မတရားသောသူသည် မနာလိုသောစိတ်ရှိ၏။ အိမ်နီးချင်း၌ကျေးဇူးပြုချင်သောအလိုမရှိ။–
၂၁း၁၁ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူသည်အပြစ်ဒဏ်ကိုခံရသောအခါ၊ ဉာဏ်တိမ်သောသူသည်သတိရတတ်၏။ သတိရသောသူသည်လည်း သွန်သင်ခြင်းကို ခံသောအခါ၊ ပညာတိုးပွါးတတ်၏။–
၂၁း၁၂ တရားသောသူသည် မတရားသောသူ၏အိမ်ကိုပညာစိတ်နှင့်ဆင်ခြင်တတ်၏။ မတရားသောသူတို့မူကား၊ မိမိတို့ပြုသောဒုစရိုက်အားဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်ကြ၏။–
၂၁း၁၃ ဆင်းရဲသောသူ၏ အော်ဟစ်သံကိုမကြားလို၍၊ နားကိုပိတ်သောသူသည် ကိုယ်တိုင်အော်ဟစ်၍၊ အဘယ်သူမျှမကြားရ။–

၂၁း၁၄ တိတ်ဆိတ်စွာပေးသောလက်ဆောင်သည် သူ့စိတ်ကိုငြိမ်း၊ ရင်ခွင်၌ချထားသောလက်ဆောင်ပဏ္ဏာသည် ပြင်းစွာသောအမျက်ကိုငြိမ်းစေတတ်၏။–
၂၁း၁၅ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် တရားသဖြင့်စီရင်၍ ဝမ်းမြောက်တတ်၏။ အဓမ္မအမှုကိုပြုသောသူမူကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။–
၂၁း၁၆ ဉာဏ်ပညာလမ်းမှလွှဲသွားသောသူသည်သေချိုင်းသားအစုအဝေး၌နေရာကျလိမ့်မည်။
၂၁း၁၇ ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်သောသူသည် ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ စပျစ်ရည်နှင့် ဆီကိုကြိုက်သောသူသည်လည်း ငွေကိုမရတတ်ရ။–
၂၁း၁၈ မတရားသောသူသည် တရားသောသူအဘို့၊ လွန်ကျူးသောသူသည်ဖြောင့်မတ်သောသူအဘို့ ရွေးရန်ဖြစ်၏။–
၂၁း၁၉ စိတ်တို၍ရန်တွေ့တတ်သောမိန်းမနှင့်နေသည်ထက်၊ တောလွင်ပြင်၌နေသော်သာ၍ကောင်း၏။–
၂၁း၂၀ ပညာရှိသောသူ၏အိမ်၌ နှစ်သက်ဘွယ်သောဘဏ္ဍာနှင့်ဆီရှိတတ်၏။ မိုက်သောသူမူကား၊ ကုန်စေတတ်၏။–
၂၁း၂၁ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့် ကရုဏာတရားကိုရှာသောသူသည် အသက်ရှင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ဂုဏ်အသရေထင်ရှားခြင်းကိုတွေ့တတ်၏။–
၂၁း၂၂ ပညာရှိသောသူသည် ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုးကိုတက်၍၊ မြို့သားကိုးစားစရာခွန်အားကိုရှုတ်ချတတ်၏။–
၂၁း၂၃ မိမိနှုတ်နှင့်လျှာကိုစောင့်သောသူသည် မိမိစိတ်ဝိညာဉ်ကို ဒုက္ခနှင့်လွတ်စေခြင်းငှါ စောင့်ရာရောက်၏။–
၂၁း၂၄ ပြင်းစွာသောဒေါသအမျက်၌ကျင်လည်သောသူကို၊ ထောင်လွှားစော်ကားသောသူ၊ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူဟူ၍သမုတ်အပ်၏။–
၂၁း၂၅ ပျင်းရိသောသူသည် အလုပ်မလုပ်ချင်သောကြောင့်၊ မိမိတပ်မက်သောအားဖြင့်သေတတ်၏။–
၂၁း၂၆ တနေ့လုံးတပ်မက်အားကြီးတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား မနှမြောဘဲစွန့်ကြဲတတ်၏။
၂၁း၂၇ မတရားသောသူပူဇော်သောယဇ်သည် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။ ထိုမျှမက၊ မတရားသောစိတ်နှင့် ပူဇော်လျှင်သာ၍ဖြစ်၏။–
၂၁း၂၈ မမှန်သောသက်သေသည်ပျက်တတ်၏။ ကိုယ်တိုင်ကြားသောသူမူကား၊ တည်ကြည်စွာပြောတတ်၏။–
၂၁း၂၉ မတရားသောသူသည် မိမိမျက်နှာကိုခိုင်မာစေတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ မိမိသွားရာလမ်းကိုပြင်ဆင်တတ်၏။–
၂၁း၃၀ ထာဝရဘုရားတဘက်၌ ဉာဏ်မတည်၊ ပညာမတည်၊ အကြံတစုံတခုမျှမတည်နိုင်။–
၂၁း၃၁ စစ်တိုက်ရာကာလအဘို့ မြင်းများကိုပြင်ဆင်သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ချမ်းသာရပါ၏။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ ကောင်းသောအသရေကိုများစွာသောဥစ္စာထက်သာ၍ ရွေးစရာကောင်း၏။ သူတပါးစုံမက်ခြင်းကျေးဇူးသည် ရွှေငွေထက်သာ၍ကောင်း၏။–
၂၂း၂ ငွေရတတ်သောသူနှင့်ဆင်းရဲသောသူတို့သည်တွေ့ကြုံကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရားဖန်ဆင်းတော်မူ၏။–
၂၂း၃ သမ္မာသတိရှိသောသူသည် အမှုကိုမြော်မြင်၍ပုန်းနေတတ်၏။ ဉာဏ်တိမ်သောသူမူကား၊ အစဉ်အတိုင်းသွား၍အမှုနှင့်တွေ့တတ်၏။–
၂၂း၄ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း၊ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းကျေးဇူးကြောင့် စည်းစိမ်၊ ဂုဏ်အသရေ၊ အသက်ကိုရတတ်၏။–
၂၂း၅ သဘောကောက်သောလူသွားရာလမ်း၌၊ ဆူးပင်များနှင့် ကျော့ကွင်းများရှိတတ်၏။ မိမိစိတ်ဝိညာဉ်ကိုစောင့်ရှောက်သောသူမူကား ဝေးစွာရှောင်သွားလိမ့်မည်။–
၂၂း၆ သူငယ်သွားရာလမ်းဝ၌ဆုံးမသွန်သင်လော့။ သို့ပြုလျှင်သူသည်အိုသောအခါထိုလမ်းမှမလွှဲ၊ လိုက်သွားလိမ့်မည်။–
၂၂း၇ ငွေရတတ်သောသူသည် ဆင်းရဲသောသူကိုအစိုးရ၏။ ချေးငှါးယူသောသူသည် ချေးငှါးပေးသောသူ၌ ကျွန်ဖြစ်၏။–
၂၂း၈ ဒုစရိုက်မျိုးစေ့ကိုကြဲသောသူသည် ဒုက္ခစပါးကိုရိတ်ရမည်။ ဒေါသစိတ်ရှိ၍ ဒဏ်ပေးနိုင်သောတန်ခိုးလည်း ပျောက်လိမ့်မည်။–
၂၂း၉ ကရုဏာမျက်စိရှိသောသူသည် ဆင်းရဲသောသူတို့ကိုကျွေးသောကြောင့် မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။–
၂၂း၁၀ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူကို နှင်ထုတ်လော့။ သို့ပြုလျှင် ရန်မာန်လည်းထွက်သွားလိမ့်မည်။ ရန်တွေ့ခြင်းနှင့်ကဲ့ရဲ့ခြင်းလည်း ငြိမ်းလိမ့်မည်။–
၂၂း၁၁ စိတ်နှလုံးဖြူစင်ခြင်းကို နှစ်သက်သောသူသည်လျောက်ပတ်သောစကားကိုပြောတတ်၍၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့ရလိမ့်မည်။–
၂၂း၁၂ ထာဝရဘုရား၏မျက်စိတော်သည် ပညာအတတ်ကိုစောင့်၏။ ပြစ်မှားသောသူ၏စကားကိုကား ချေတော်မူ၏။–
၂၂း၁၃ ပျင်းရိသောသူက၊ အိမ်ပြင်မှာခြင်္သေ့ရှိ၏။ လမ်းသို့ထွက်လျှင် ငါသေလိမ့်မည်ဟုဆိုတတ်၏။–
၂၂း၁၄ အမျိုးပျက်သောမိန်းမ၏နှုတ်သည် နက်သောမြေတွင်းဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူသောသူသည် ထိုမြေတွင်းထဲသို့ကျလိမ့်မည်။–
၂၂း၁၅ မိုက်သောသဘောသည်သူငယ်၏စိတ်နှလုံးထဲမှာ ထုပ်ထားလျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဆုံးမသောကြိမ်လုံးသည် ထိုသဘောကိုဝေးစွာနှင်တတ်၏။–
၂၂း၁၆ ကိုယ်စီးပွားအဘို့ဆင်းရဲသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲသောသူနှင့်၊ ငွေရတတ်သောသူတို့အားပေးသောသူသည် ဆင်းရဲခြင်းသို့အမှန်ရောက်လိမ့်မည်။
၂၂း၁၇ သင်၏နားကိုညွတ်၍ပညာရှိစကားကိုနားထောင်လော့။ ငါ့ပညာအတတ်ကိုလည်း စိတ်နှလုံး၌စွဲလမ်းလော့။–
၂၂း၁၈ သင်၏နှလုံး၌သွင်းမိနိုင်လျှင်သာယာသောအကျိုးရှိလိမ့်မည်။ သင်၏နှုတ်၌လည်း အစဉ်အသင့်ရှိလိမ့်မည်။–
၂၂း၁၉ သင်သည်ထာဝရဘုရား၌ခိုလှုံမည်အကြောင်း၊ သင့်ကိုယ်တိုင်ကိုယနေ့ငါသွန်သင်၏။–
၂၂း၂၀ သင်သည် သမ္မာတရားစကားစစ်ကို သိမည်အကြောင်းနှင့်၊
၂၂း၂၁ သင့်ထံသို့စေလွှတ်သောသူတို့အား၊ သမ္မာစကားကိုပြန်ပြောနိုင်မည်အကြောင်းသတိပေးလျက်၊ ပညာအတတ်ကိုပြသလျက်၊ ထူးဆန်းသောအရာတို့ကို ငါရေး၍ ပေးလိုက်သည်မဟုတ်လော။–
၂၂း၂၂ ဆင်းရဲသောသူ၏ဆင်းရဲကိုထောက်၍၊ သူ၏ဥစ္စာကိုမလုမယူနှင့်။ ဒုက္ခိတသတ္တဝါကို မြို့တံခါးဝ၌မညှဉ်းဆဲနှင့်။–
၂၂း၂၃ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အမှုကိုစောင့်တော်မူမည်။ သူတို့ဥစ္စာကိုလုယူသော သူတို့၏အသက်ကို လုယူတော်မူမည်။–
၂၂း၂၄ စိတ်တိုသောသူကို မိတ်ဆွေမဖွဲ့နှင့်။ အမျက်ပြင်းထန်သောသူနှင့်အတူမလိုက်နှင့်။–
၂၂း၂၅ လိုက်လျှင် သူ၏ထုံးစံဓလေ့တို့ကိုသင်၍၊ ကိုယ်အသက်ကျော့မိရာဖြစ်လိမ့်မည်။–
၂၂း၂၆ လက်ဝါးချင်းရိုက်သောလူစုနှင့်သူ့ကြွေးကို အာမခံသောလူစုထဲသို့မဝင်နှင့်။–
၂၂း၂၇ သင်၌ပေးရန်မရှိလျှင်၊ သင့်အိပ်ရာကို အဘယ်ကြောင့်ယူသွားစေချင်သနည်း။–
၂၂း၂၈ ဘိုးဘေးစိုက်ဘူးသောမြေမှတ်တိုင်တို့ကိုမရွှေ့နှင့်။–

၂၂း၂၉ ဆောင်ရွက်စရာအမှုကို ကြိုးစား၍ပြီးစီးစေတတ်သောသူရှိသလော။ ထိုသူသည် သာမညလူ၏အမှုကိုမဆောင်ရွက်၊ ရှင်ဘုရင်၏ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ရ၏။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃း၁ မင်းနှင့်အတူထိုင်၍ စားသောက်သောအခါ သင့်ရှေ့မှာအဘယ်သူရှိသည်ကို စေ့စေ့ဆင်ခြင်လော့။–
၂၃း၂ သင်သည်စားကြူးတတ်သောသူဖြစ်လျှင်၊ သင်၏လည်ချောင်းကိုထားနှင့်ရှယ်လော့။–
၂၃း၃ ထိုမင်း၏ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကိုအလိုမရှိနှင့်။ လှည့်စားတတ်သောအစာဖြစ်၏။–
၂၃း၄ ငွေရတတ်ခြင်းငှါ မကြိုးစားနှင့်။ ကိုယ်ဉာဏ်ကိုအမှီမပြုနှင့်။–
၂၃း၅ ပျောက်တတ်သောအရာကို စေ့စေ့မျက်မှောက်ပြုသင့်သလော။ အကယ်စင်စစ်ရွှေလင်းတသည် မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ပျံတက်သကဲ့သို့၊ ထိုအရာသည် အတောင်တို့ကိုလုပ်၍ ပျံသွားတတ်၏။–
၂၃း၆ မနာလိုသောသူ၏အစာကိုမစားနှင့်။ သူ၏ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကိုအလိုမရှိနှင့်။–
၂၃း၇ သူသည် စိတ်ထင်သည်အတိုင်းဖြစ်၏။ စားသောက်တော့ဟုဆိုသော်လည်း စေတနာစိတ်မရှိ။–
၂၃း၈ သင်သည် စားသောအစာကို တဖန်အန်ရလိမ့်မည်။ သင်ချိုသောစကားလည်းယိုယွင်းလိမ့်မည်။–
၂၃း၉ မိုက်သောသူကြားအောင်စကားမပြောနှင့်။ သင်၏စကား၌ပါသောပညာကို မထီမဲ့မြင်ပြုလိမ့်မည်။–
၂၃း၁၀ အရင်စိုက်သောမြေမှတ်တိုင်ကိုမရွှေ့နှင့်။ မိဘမရှိသောသူတို့၏လယ်ကိုမသိမ်းနှင့်။–
၂၃း၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့ကိုရွေးတော်မူသောသူသည်တန်ခိုးကြီး၍၊ သင့်တဘက်၌ သူတို့အမှုကိုစောင့်တော်မူလိမ့်မည်။–
၂၃း၁၂ ဆုံးမသြဝါဒ၌စိတ်နှလုံးစွဲလမ်း၍၊ ပညာအတတ်စကားကိုနားခံလော့။–
၂၃း၁၃ သူငယ်ကိုမဆုံးမဘဲမနေနှင့်။ ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်သော်လည်းသူသည်မသေ။–
၂၃း၁၄ ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်၍သူ၏အသက်ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံမှကယ်နှုတ်ရမည်။
၂၃း၁၅ ငါ့သား၊ သင့်နှလုံး၌ပညာရှိလျှင် ငါ့နှလုံးနှင့်ငါ့ကိုယ်တိုင်သည်ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။–
၂၃း၁၆ သင့်နှုတ်သည် မှန်သောစကားကိုပြောသောအခါ၊ ငါ့ကျောက်ကပ်ရွှင်လန်းလိမ့်မည်။–
၂၃း၁၇ အပြစ်ထင်ရှားသောသူတို့ကို ငြူစူသောစိတ်မရှိစေနှင့်။ တနေ့လုံးထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသဘောရှိစေလော့။–
၂၃း၁၈ အကယ်စင်စစ်အမှုဆုံးဖြတ်ချိန်သည်ရောက်လိမ့်မည်။ သင့်မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းမပျက်ရာ။–
၂၃း၁၉ ငါ့သား၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်၍ ပညာရှိသဖြင့်၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကိုလမ်းမ၌ပဲ့ပြင်လော့။–
၂၃း၂၀ စပျစ်ရည်သောက်ကြူးသောသူ၊ အမဲသားစားကြူးသောသူတို့ကို အပေါင်းအဘော်မလုပ်နှင့်။–
၂၃း၂၁ သောက်ကြူးသောသူနှင့်စားကြူးသောသူသည် ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ အိပ်ကြူးသော သဘောသည် လူကိုအဝတ်စုတ်နှင့်ခြုံတတ်၏။–
၂၃း၂၂ သင့်ကိုဖြစ်ဘွါးစေသောအဘ၏စကားကို နားထောင်လော့။ အသက်ကြီးသောအမိကို မထီမဲ့မြင်မပြုနှင့်။–
၂၃း၂၃ သမ္မာတရားကိုဝယ်လော့။ မရောင်းနှင့်။ ပညာကို၎င်း၊ ဆုံးမသြဝါဒကို၎င်း၊ ဉာဏ်သတ္တိကို၎င်း ထိုအတူပြုလော့။–
၂၃း၂၄ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အဘသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ ပညာရှိသောသားကို ဖြစ်ဘွါးစေသောသူသည် ထိုသား၌အားရ ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။–
၂၃း၂၅ သင်၏မိဘတို့သည်ဝမ်းမြောက်၍၊ သင့်ကိုမွေးဘွားသောသူသည်ရွှင်လန်းလိမ့်မည်။–
၂၃း၂၆ ငါ့သား၊ သင့်နှလုံးကိုငါ့အားပေးလော့။ သင့်မျက်စိတို့သည် ငါသွားသောလမ်းကိုကြည့်မှတ်ပါစေ။–
၂၃း၂၇ ပြည်တန်ဆာမသည် နက်သောကျုံးကဲ့သို့၎င်း၊ အမျိုးပျက်သောမိန်းမသည် ကျဉ်းသောမြေတွင်းကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။–
၂၃း၂၈ သူသည်ထားပြကဲ့သို့ ချောင်းကြည့်တတ်၏။ လွန်ကျူးသောယောကျ်ားများပြားစေခြင်းငှါပြုတတ်၏။
၂၃း၂၉ အဘယ်သူသည်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိသနည်း။ အဘယ်သူသည် ညည်းတွားခြင်းရှိသနည်း။ အဘယ်သူသည် ရန်တွေ့ခြင်းရှိသနည်း။ အဘယ်သူသည် မြည်တမ်းခြင်းရှိသနည်း။ အဘယ်သူသည် အကျိုးအကြောင်းမရှိ ထိခိုက်၍နာခြင်းရှိသနည်း။ အဘယ်သူသည် မျက်စိနီခြင်းရှိသနည်းဟူမူကား၊–
၂၃း၃၀ စပျစ်ရည်ကိုကြာမြင့်စွာသောက်လျက်နေသောသူ၊ ဆေးနှင့်ရောသောစပျစ်ရည်ကို ရှာတတ်သောသူတို့သည် ထိုသို့သောလက္ခဏာရှိကြ၏။–
၂၃း၃၁ ဖလား၌နီလျက်၊ အရောင်တောက်လျက်၊ အချိုအမြိန်ဝင်လျက်ရှိသောစပျစ်ရည်ကိုမကြည့်မရှုနှင့်။–
၂၃း၃၂ နောက်ဆုံး၌မြွေကဲ့သို့ကိုက်တတ်၏။ မြွေဆိုးကဲ့သို့နာစေတတ်၏။–
၂၃း၃၃ သင့်မျက်စိတို့သည်အမျိုးပျက်သောမိန်းမတို့ကိုကြည့်ရှု၍၊ သင့်နှလုံးသည်လည်း ကောက်သောစကားကိုမြွက်ဆိုလိမ့်မည်။–
၂၃း၃၄ အကယ်စင်စစ် သင်သည် ပင်လယ်အလယ်၌အိပ်သောသူ၊ သင်္ဘောရွက်တိုင်ဖျားပေါ်မှာ အိပ်သောသူကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။–
၂၃း၃၅ သူတို့သည်ငါ့ကိုရိုက်ကြပြီ။ သို့သော်လည်းငါမနာ။ ငါ့ကိုထိုးကြသော်လည်းငါမသိ။ အဘယ်အချိန်မှ ငါနိုးရမည်နည်း။ တဖန် ငါရှာဦးမည်ဟု သင်ဆိုလိမ့်သတည်း။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄း၁ မတရားသောသူတို့ကိုမငြူစူနှင့်။ သူတို့နှင့်ပေါင်းဘော်ခြင်းငှါအလိုမရှိနှင့်။–
၂၄း၂ သူတို့သည် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ နှလုံးကြံစည်တတ်၏။ နှုတ်နှင့်လည်းဘေးပြုမည်စကားကိုပြောတတ်၏။–
၂၄း၃ ဉာဏ်ပညာအားဖြင့်အိမ်ကို တည်ဆောက်၍ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေရ၏။–
၂၄း၄ ပညာအတတ်အားဖြင့်အခန်းများတို့သည် အဘိုးထိုက်၍၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော ဥစ္စာအပေါင်းတို့နှင့်ပြည့်ရကြ၏။–
၂၄း၅ ပညာရှိသောသူသည် တန်ခိုးရှိ၏။ ပညာအတတ်နှင့်ပြည့်စုံသောသူသည် ခွန်အားတိုးပွါးတတ်၏။–
၂၄း၆ ပညာရှိတို့နှင့်တိုင်ပင်ပြီးမှစစ်မှုကိုပြုရ၏။ အကြံပေးနိုင်သောသူများစွာရှိလျှင်၊ ဘေးလွတ်တတ်၏။–
၂၄း၇ ပညာမြင့်သောကြောင့် မိုက်သောသူမမှီနိုင်။ မြို့တံခါးဝ၌စကားမပြောဝံ့။–
၂၄း၈ မကောင်းသောအမှုကိုပြုခြင်းငှါကြံစည်သောသူကို၊ ဘေးပြုသောသူဟူ၍မှည့်ရ၏။–
၂၄း၉ မိုက်သောအကြံအစည်၌အပြစ်ပါ၏။ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူသည်လည်း၊ လူစက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။–
၂၄း၁၀ သင်သည် အမှုရောက်သောကာလ၌ စိတ်ပျက်လျှင်အားနည်း၏။–
၂၄း၁၁ သချိုင်းသို့ထုတ်၍ အသေခံလုသောသူတို့ကိုသင်သည်နှုတ်အံ့သောငှါ၊ အားမထုတ်ဘဲနေလျက်၊–
၂၄း၁၂ ငါတို့မသိဟုဆိုသော်လည်း၊ နှလုံးသဘောကိုဆင်ခြင်သောသူသည်မမှတ်၊ သင်၏စိတ်ဝိညာဉ်ကို စောင့်သောသူသည် မသိဘဲ၊ လူအသီးအသီးတို့အားသူတို့ အကျင့်နှင့်အလျောက်၊ အကျိုးအပြစ်ကိုမဆပ်မပေးဘဲနေတော်မူမည်လော။
၂၄း၁၃ ငါ့သား၊ ပျားရည်ကောင်းသောကြောင့်စားလော့။ ချိုမြိန်သောပျားလပို့ကိုလည်းစားလော့။–
၂၄း၁၄ ထိုအတူ၊ သင်တွေ့ရသောပညာတရားသည် စိတ်ဝိညာဉ်၌အရသာနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ သင်သည်မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းမပျက်၊ ကောင်းသောအကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။–
၂၄း၁၅ အို မတရားသောသူ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အိမ်ကိုချောင်း၍မကြည့်နှင့်။ သူ၏ငြိမ်ဝပ်ရာ အရပ်ကိုမဖျက်နှင့်။–
၂၄း၁၆ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ခုနစ်ကြိမ်လဲသော်လည်းထပြန်လိမ့်မည်။ မတရားသောသူမူကား၊ လဲသောအခါဆုံးရှုံးလိမ့်မည်။–
၂၄း၁၇ သင်၏ရန်သူလဲသောအခါ ဝမ်းမမြောက်နှင့်။ ခြေထိခိုက်သောအခါ ရွှင်လန်းသောစိတ်မရှိနှင့်။–
၂၄း၁၈ ရှိလျှင်ထာဝရဘုရားသိမြင်သဖြင့်၊ မနှစ်သက်ဘဲသူ့မှအမျက်တော်ကိုလွှဲတော်မူမည်။–
၂၄း၁၉ မတရားသောသူတို့ကြောင့်စိတ်မပူနှင့်။ အဓမ္မလူတို့ကိုမငြူစူနှင့်။–
၂၄း၂၀ အကြောင်းမူကား၊ မတရားသောသူသည်အကျိုးကိုမရ။ အဓမ္မလူ၏မီးခွက်သည်သေလိမ့်မည်။–
၂၄း၂၁ ငါ့သား၊ ထာဝရဘုရားကိုငှင်း၊ ရှင်ဘုရင်ကိုငှင်းကြောက်ရွံ့လော့။ မတည်ကြည်သောသူတို့နှင့်မရောနှောမပေါင်းဘော်နှင့်။–
၂၄း၂၂ သူတို့ဘေးသည်ချက်ခြင်း ရောက်တတ်၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့၏အဆုံးကို အဘယ်သူသိသနည်း။
၂၄း၂၃ ထိုမှတပါး၊ ပညာရှိတို့နှင့်ဆိုင်သောအရာဟူမူကား၊ တရားတွေ့မှုစီရင်ရာတွင် လူမျက်နှာကိုမထောက်ကောင်း။–
၂၄း၂၄ သင်သည်ဖြောင့်မတ်၏ဟု မတရားသောသူအားဆိုသောသူကိုလူအမျိုးတို့သည်ကျိန်ဆဲကြလိမ့်မည်။ လူအန္တယ်တို့သည်စက်ဆုပ်ရွံရှာကြလိမ့်မည်။–
၂၄း၂၅ ဆုံးမပြစ်တင်သောသူတို့မူကား၊ စိတ်သာယာလျက်၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။–
၂၄း၂၆ မှန်သောစကားကိုပြန်ပြောတတ်သောသူ၏နှုတ်ကိုလူတိုင်းနမ်းလိမ့်မည်။–
၂၄း၂၇ ပြင်အရပ်မှာ သင်၏အလုပ်ကိုပြင်လော့။ လယ်တော၌ကိုယ်အဘို့ပြင်ဆင်လော့။ နောက်မှသင်၏နေရာအိမ်ကိုဆောက်လော့။–
၂၄း၂၈ သင်၏အိမ်နီးချင်းတဘက်၌အကြောင်းမရှိဘဲသက်သေမခံနှင့်။ကိုယ်နှုတ်နှင့်သူတပါးကိုမလှည့်စားနှင့်။–
၂၄း၂၉ သူသည်ငါ၌ပြုသည်အတိုင်းသူ၌ငါပြုမည်။ သူ့အကျင့်နှင့်အလျောက်အကျိုးအပြစ်ကို ငါဆပ်ပေးမည်ဟုမဆိုနှင့်။
၂၄း၃၀ ပျင်းရိသောသူ၏လယ်ယာအနားနှင့်၊ ဉာဏ်မရှိသောသူ၏ စပျစ်ဥယျာဉ်အနားမှာ ငါရှောက်သွားစဉ်၊–
၂၄း၃၁ ဆူးပင်များပြား၍၊ မြေတပြင်လုံး၌ဆူးလေပင်အန့်အပြားလွှမ်းမိုးလျက်၊ ကျောက်ရိုးပြိုလျက်ရှိသည်ကို၊–
၂၄း၃၂ ငါမြင်၍စေ့စေ့ဆင်ခြင်၏။ ကြည့်ရှု၍သွန်သင်ခြင်းကိုခံရ၏။–
၂၄း၃၃ ခဏအိပ်လျက်၊ ခဏပျော်လျက်၊ အိပ်ပျော်ခြင်းငှါ၊ ခဏလက်ချင်းပိုက်လျက်နေစဉ်တွင်၊–
၂၄း၃၄ ဆင်းရဲခြင်းသည်ခရီးသွားသောသူကဲ့သို့၄င်း၊ ဥစ္စာပြုန်းတီးခြင်းသည် သူရဲကဲ့သို့၄င်း ရောက်လာလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၂၅)

၂၅း၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကိလူတို့ကူးရေးသော ရှောလမုန်မင်း၏သုတ္တံစကားဟူမူကား၊–
၂၅း၂ အမှုအရေးကိုဝှက်ထားခြင်းသည်ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်နှင့်သင့်၏။ ရှင်ဘုရင်မူကား၊ အမှုအရေးကိုစစ်ကြောခြင်းအားဖြင့်ဂုဏ်အသရေတည်၏။–
၂၅း၃ မိုဃ်းကောင်းကင်သည်မြင့်၏။ မြေကြီးသည်နက်၏။ ရှင်ဘုရင်နှလုံးကိုလည်းစစ်၍မသိနိုင်။–
၂၅း၄ ငွေထဲက ချေးကိုထုတ်ပယ်လျှင်၊ ပန်းတိမ်သမားနှင့်တော်သင့်သောဖလားကိုရလိမ့်မည်။–
၂၅း၅ မတရားသောသူတို့ကိုရှင်ဘုရင်ထံတော်မှပယ်ရှားလျှင်၊ အာဏာတော်သည် တရားအားဖြင့် တည်လိမ့်မည်။–
၂၅း၆ ရှင်ဘုရင်ထံတော်၌ ကိုယ်ကိုမချီးမြှောက်နှင့်။ လူကြီးနေရာ၌မနေနှင့်။–
၂၅း၇ အကြောင်းမူကား၊ ဖူးမြင်ရသောမင်းရှေ့မှာနှိမ့်ချခြင်းကိုခံရသည်ထက်၊ ဤအရပ်သို့တက်ပါ ဟူသောစကားကို သာ၍ကြားကောင်း၏။–
၂၅း၈ အလျင်အမြန်ရန်မတွေ့နှင့်။ အိမ်နီးချင်းသည်သင့်ကိုအရှက်ခွဲပြီးမှ၊ သင်သည်အဘယ်သို့ပြုမည်နည်း။–
၂၅း၉ သင်သည် အိမ်နီးချင်းနှင့် ကိုယ်အမှုကိုဆွေးနွေးလော့။ ဝှက်ထားအပ်သောအမှုအရာကို သူတပါးအားထုတ်၍မပြနှင့်။–

၂၅း၁၀ သို့မဟုတ်၊ သူသည်သင့်ကိုအရှက်ခွဲသဖြင့်၊ သင်၏ဂုဏ်အသရေသည်အစဉ်ဆုံးလိမ့်မည်။–
၂၅း၁၁ လျောက်ပတ်သောစကားသည် ငွေအပြောက်မှာစီချယ်သောရွှေရောက်ချိုသီးနှင့်တူ၏။–
၂၅း၁၂ နားထောင်တတ်သောသူကို လျောက်ပတ်စွာဆုံးမတတ်သောသူသည် ရွှေနားတောင်းကဲ့သို့၄င်း၊ ရွှေစင်တန်ဆာကဲ့သို့၄င်းဖြစ်၏။–
၂၅း၁၃ စပါးရိတ်ရာကာလ၌မိုယ်းပွင့်ကြောင့်ချမ်းသကဲ့သို့၊ သစ္စာစောင့်သောတမန်သည် စေလွှတ်သောသူ၌ ဖြစ်၍၊ သခင်စိတ်ကိုချမ်းစေတတ်၏။–
၂၅း၁၄ ပေးမည်ဟုဝါကြွား၍ မပေးဘဲနေသောသူသည် မိုယ်းရေမပါသောတိမ်နှင့်လေကဲ့သို့ဖြစ်၏။–
၂၅း၁၅ ကြာမြင့်စွာသည်းခံလျှင် မင်းကိုဖျောင်းဖျနိုင်၏။ ချိုသောစကားသည်လည်းအရိုးကျိုးအောင်တတ်နိုင်၏။
၂၅း၁၆ ပျားရည်ကိုတွေ့သလော။ ဝရုံသာစားတော့။ အစားကြူးလျှင်ရင်ပြည့်၍အန်ရလိမ့်မည်။–
၂၅း၁၇ သင်၏အိမ်နီးချင်းအိမ်၌ကြာမြင့်စွာမနေနှင့်။ နေလျှင်သူသည် သင့်ကိုငြီးငွေ့၍မုန်းလိမ့်မည်။–
၂၅း၁၈ အိမ်နီးချင်းတဘက်၌မမှန်သောသက်သေကိုခံသောသူသည် ဒုတ်၊ ထား၊ သံချွန်နှင့်တူ၏။–
၂၅း၁၉ အမှုရောက်သောကာလ၌ သစ္စာပျက်တတ်သောသူကိုယုံလျှင်သွားကျိုးခြင်း၊ ခြေဆစ်ပြုတ်ခြင်းကိုခံရ၏။–
၂၅း၂၀ စိတ်ညှိုးငယ်သောသူအားသီချင်းဆိုသောသူသည်ဆောင်းကာလ၌အဝတ်ကိုချွတ်သောသူ၊ ယမ်းစိမ်းပေါ်မှာပုံးရည်ကိုလောင်းသောသူနှင့်တူ၏။–
၂၅း၂၁ သင်၏ရန်သူသည် မွတ်သိပ်လျှင်လုပ်ကျွေးလော့။ ရေငတ်လျှင်သောက်စရာဘို့ပေးလော့။–
၂၅း၂၂ ထိုသို့ပြုလျှင် သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ မီးခဲကိုပုံထား၍၊ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ သင်၌ဆုချတော်မူမည်။–
၂၅း၂၃ မြောက်လေသည် မိုယ်းရေကိုဆောင်တတ်သကဲ့သို့၊ ကုန်းတိုက်သောလျှာသည် ဒေါသမျက်နှာကိုဆောင်တတ်၏။–
၂၅း၂၄ ရန်တွေ့တတ်သောမိန်းမနှင့် လူများသောအိမ်၌နေသည်ထက်၊ အိမ်မိုးပေါ်ထောင့်ထဲမှာနေသော် သာ၍ကောင်း၏။–
၂၅း၂၅ ဝေးသောပြည်မှရောက်လာသော ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းစကားသည် ရေငတ်သောသူ၌ချမ်းသောရေကဲ့သို့ဖြစ်၏။–
၂၅း၂၆ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မတရားသောသူရှေ့တွင်မှားယွင်းလျှင်၊ နောက်သောရေကန်၊ ပုပ်သောစမ်းရေတွင်းနှင့်တူ၏။–
၂၅း၂၇ ပျားရည်ကိုစားကြူးလျှင် မကောင်းသကဲ့သို့၊ ကိုယ်ဂုဏ်အသရေကိုရှာလျှင် ဂုဏ်အသရေမရှိ။–
၂၅း၂၈ ကိုယ်စိတ်ကိုမချုပ်တည်းနိုင်သောသူသည် မြို့ရိုးပြိုပျက်၍၊ ဟင်းလင်းရှိသောမြို့နှင့်တူ၏။

အခန်းကြီး (၂၆)

၂၆း၁ နွေကာလ၌မိုယ်းပွင့်ကဲ့သို့၄င်း၊ စပါးရိတ်ရာကာလ၌ မိုယ်းရေကဲ့သို့၄င်း၊ မိုက်သောသူသည် ဂုဏ်အသရေကိုမခံသင့်။–
၂၆း၂ စာငှက်သည်အရပ်ရပ်လှည့်လည်၍၊ ဇရက်သည်လည်းပျံသွားသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ အကြောင်းမရှိသော ကျိန်ဆဲခြင်းသည် မသင့်မရောက်တတ်။–
၂၆း၃ မြင်းဘို့နှင်တံ၊ မြည်းဘို့ဇက်ကြိုး၊ မိုက်သောသူ၏ကျောဘို့ကြိမ်လုံးသည် သင့်ပေ၏။–
၂၆း၄ မိုက်သောသူ၏သဘောသို့လိုက်၍၊ သူ၏စကားကိုမချေနှင့်။ ထိုသို့ချေလျှင်သူနှင့်တူလိမ့်မည်။–
၂၆း၅ မိုက်သောသူ၏သဘောသို့လိုက်၍၊ သူ၏စကားကိုချေလော့။ သို့မဟုတ်၊ သူသည် ဝါကြွားသောစိတ်ရှိ လိမ့်မည်။–
၂၆း၆ မိုက်သောသူတွင်မှာလိုက်သောသူသည် ကိုယ်ခြေကိုဖြတ်၍ အကျိုးနည်းရှိ၏။–
၂၆း၇ သုတ္တံစကားကိုမိုက်သောသူပြောခြင်းသည် ခြေဆွံ့သောသူ၏ ခြေကြွခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။–
၂၆း၈ မိုက်သောသူကိုချီးမြှောက်ခြင်းသည် ကျောက်ပုံ၌ကျောက်မြတ်ကို ပစ်ထားခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။–
၂၆း၉ ဆူးသည်ယစ်မူးသောသူ၏ လက်ကိုစူးသကဲ့သို့၊ သုတ္တံစကားသည် မိုက်သောသူ၏နှုတ်၌ရှိ၏။–
၂၆း၁၀ ကြီးသောသူသည်ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို တုန်လှုပ်စေတတ်၏။ မိုက်သောသူနှင့်ပစ်မှားတတ်သောသူတို့ကိုစေသုံးတတ်၏။–
၂၆း၁၁ ခွေးသည် မိမိအန်ဖတ်ကို ပြန်၍စားတတ်သကဲ့သို့၊ မိုက်သောသူသည် မိုက်သောအကျင့်ကို ပြန်၍ကျင့်တတ်၏။–
၂၆း၁၂ ငါသည်ပညာရှိ၏ဟုထင်သောသူရှိလျှင်၊ ထိုသူ၌မြော်လင့်စရာအခွင့်ရှိသည်ထက်၊ မိုက်သောသူ၌သာ၍ မြော်လင့်စရာအခွင့်ရှိ၏။–
၂၆း၁၃ ပျင်းရိသောသူက၊ အိမ်ပြင်မှာခြင်္သေ့ရှိ၏။ လမ်းတို့၌ခြင်္သေ့ရှိ၏ဟုဆိုတတ်၏။–
၂၆း၁၄ တံခါးရွက်သည်စရွေး၌လည်သကဲ့သို့ ပျင်းရိသောသူသည် အိပ်ရာပေါ်မှာလည်တတ်၏။–
၂၆း၁၅ ပျင်းရိသောသူသည် မိမိလက်ကိုအိုး၌သွင်းသော်လည်း၊ တဖန်နှုတ်၍ မိမိပစပ်သို့ခွံ့ရလျှင် စိတ်ညစ်တတ်၏။–
၂၆း၁၆ ပျင်းရိသောသူက၊ ငါသည်အကျိုးအကြောင်းကိုပြတတ်သောသူ ခုနစ်ယောက်ထက်သာ၍ ပညာရှိသည်ဟု ကိုယ်ကိုထင်တတ်၏။–
၂၆း၁၇ လမ်း၌ရှောက်သွား၍ မိမိမဆိုင်သောအမှုကိုရောနှောသောသူသည် ခွေးနားရွက်ကိုကိုင်ဆွဲသောသူနှင့်တူ၏။–
၂၆း၁၈ ငါကျီစားရုံမှသာပြုသည်ဟုဆိုလျက်၊–
၂၆း၁၉ မိမိအိမ်နီးချင်းကိုလှည့်စားသောသူသည် မီးစ၊ မြှား၊ သေဘေးကိုပစ်တတ်သောအရူးနှင့်တူ၏။–
၂၆း၂၀ ထင်းမရှိလျှင် မီးသေတတ်သကဲ့သို့ကုန်းတိုက်သောသူမရှိလျှင်ရန်ငြိမ်းတတ်၏။–
၂၆း၂၁ မီးခဲချင်းပြုသကဲ့သို့၄င်း၊ ထင်းသည်မီးကိုမွေးသကဲ့သို့၄င်း၊ ရန်တွေ့တတ်သောသူသည် ခိုက်ရန်မှုကိုပြုစုတတ်၏။–
၂၆း၂၂ ကုန်းတိုက်သောသူ၏စကားသည် မြိန်သောခဲဘွယ်စားဘွယ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ဝမ်းအတွင်းသို့ဝင်တတ်၏။–
၂၆း၂၃ ချစ်အားကြီးသောနှုတ်နှင့်၊ ဆိုးညစ်သောစိတ်နှလုံးသည် ချော်မွမ်းမံသောအိုးခြမ်းနှင့်တူ၏။–
၂၆း၂၄ အငြိုးထားသောသူသည် နှုတ်ဖြင့်လျှို့ဝှက်၍၊ ကိုယ်အထဲမှာလှည့်စားသောသဘောကိုဝှက်ထားတတ်၏။–
၂၆း၂၅ ထိုသို့သောသူ၏စကားသည် ချိုသော်လည်းမယုံနှင့်။ သူ၏စိတ်နှလုံးထဲမှာ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အရာခုနစ်ပါးရှိ၏။–
၂၆း၂၆ အငြိုးထားခြင်းကို လှည့်စားခြင်းအားဖြင့် ဝှက်ထားသောသူ၏ဒုစရိုက်အပြစ်သည် ပရိသတ်ရှေ့မှာ ထင်ရှားလိမ့်မည်။–
၂၆း၂၇ တွင်းတူးသောသူသည် မိမိတွင်းထဲသို့ကျလိမ့်မည်။ ကျောက်ကိုလှိမ့်သောသူအပေါ်သို့ ထိုကျောက်သည်ပြန်၍လိမ့် လိမ့်မည်။–
၂၆း၂၈ မုသာပြောတတ်သောသူသည် မိမိညှဉ်းဆဲသောသူတို့ကိုမုန်းတတ်၏။ ချော့မော့တတ်သော သူသည်လည်း ဖျက်ဆီးတတ်၏။

အခန်းကြီး (၂၇)

၂၇း၁ နက်ဖြန်နေ့ကိုအမှီပြု၍မဝါကြွားနှင့်။ တရက်အတွင်းတွင်အဘယ်သို့ဖြစ်လိမ့်မည်ကိုမသိနိုင်။–
၂၇း၂ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကိုမချီးမွမ်းဘဲ သူတပါးချီးမွမ်းပါလေစေ။ ကိုယ်နှုတ်နှင့်ကိုယ်ကိုမချီးမွမ်းဘဲ၊ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သောသူတပါးချီးမွမ်းပါလေစေ။–
၂၇း၃ ကျောက်နှင့်သဲသည်လေး၏။ မိုက်သောသူ၏ဒေါသသည် ထိုနှစ်ပါးထက်သာ၍လေး၏။–
၂၇း၄ မာနသည်ကြမ်းကြုတ်သောသဘောရှိ၏။ ဒေါသသည်ပြင်းထန်တတ်၏။ ငြူစူသောစိတ်ကိုကား၊ အဘယ်သူဆီး၍ခံနိုင်သနည်း။–
၂၇း၅ ထင်ရှားစွာဆုံးမပြစ်တင်ခြင်းသည် တိတ်ဆိတ်စွာချစ်ခြင်းထက်သာ၍ကောင်း၏။–
၂၇း၆ အဆွေခင်ပွန်းသည်ဒဏ်ပေးသောအခါ သစ္စာစောင့်လျက်ပေး၏။ ရန်သူမူကား၊ နမ်းသောအခါ လှည့်စားတတ်၏။–
၂၇း၇ စား၍ဝသောသူသည် ပျားလပို့ကိုပင်ငြင်းပယ်လိမ့်မည်။ မွတ်သိပ်သောသူမူကား၊ ခါးသောအရာကိုချိုသည်ဟုထင်တတ်၏။–
၂၇း၈ မိမိနေရာကိုစွန့်၍လည်သောသူသည် မိမိအသိုက်ကိုစွန့်၍လည်သောငှက်နှင့်တူ၏။–
၂၇း၉ နံ့သာဆီနှင့်နံ့သာရည်သည် ရွှင်လန်းစေသကဲ့သို့၊ ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် အကြံပေးတတ်သော အဆွေခင်ပွန်း၏ချစ်ဘွယ်သော လက္ခဏာသည် ရွှင်လန်းစေတတ်၏။–
၂၇း၁၀ ကိုယ်အဆွေခင်ပွန်းနှင့်အဘ၏အဆွေခင်ပွန်းကိုမစွန့်နှင့်။ အမှုရောက်သောကာလ၌၊ ညီအစ်ကိုအိမ်သို့မသွားနှင့်။ နီးသောအိမ်နီးချင်းသည် ဝေးသောညီ အစ်ကိုထက်သာ၍ ကောင်း၏။–
၂၇း၁၁ ငါ့သား၊ ပညာရှိလော့။ ကဲ့ရဲ့သောသူ၏စကားကိုငါချေနိုင်အောင်၊ ငါ့စိတ်ကိုရွှင်လန်းစေလော့။–
၂၇း၁၂ သမ္မာသတိရှိသောသူသည်အမှုကိုမြော်မြင်၍၊ ပုန်းရှောင်လျက်နေတတ်၏။ ဉာဏ်တိမ်သောသူမူကား၊ အစဉ်အတိုင်းသွား၍ အမှုနှင့်တွေ့တတ်၏။
၂၇း၁၃ မကျွမ်းသောသူအတွက်၊ အမျိုးပျက်သောမိန်းမအတွက်၊ အာမခံတတ်သောသူသည် အဝတ်အစရှိသောဥစ္စာတစုံတခုကိုပေါင်ထားစေ။–
၂၇း၁၄ နံနက်စောစောထ၍၊ မိမိအဆွေခင်ပွန်းကိုကျယ်သောအသံနှင့်ကောင်းကြီးပေးသောသူသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကိုပြုရာရောက်၏။–
၂၇း၁၅ ရန်တွေ့တတ်သောမယားသည် မိုဃ်းသည်းစွာရွာသောနေ့၌ အစက်စက်ကျသောမိုဃ်းပေါက်နှင့်တူ၏။–
၂၇း၁၆ ထိုမိန်းမကိုသိမ်းထားသောသူသည် လေကိုသိမ်းထားသောသူနှင့်တူ၏။ လက်ျာလက်၌ လိမ်းသောနံ့သာဆီကိုဝှက်၍မထားနိုင်။–
၂၇း၁၇ သံကိုသံဖြင့်ထက်စေသကဲ့သို့၊ လူသည်အဆွေခင်ပွန်း၏မျက်နှာကို ထက်စေတတ်၏။–
၂၇း၁၈ သင်္ဘောသဖန်းပင်ကိုစောင့်သောသူသည် သင်္ဘောသဖန်းသီးကိုစားရ၏။ ထိုနည်းတူ၊ သခင်အမှုကိုဆောင်ရွက်သောသူသည် ဂုဏ်အသရေကို ရတတ်၏။–
၂၇း၁၉ ရေ၌လူမျက်နှာချင်းတူသကဲ့သို့၊ လူတယောက်နှင့်တယောက် စိတ်သဘောတူကြ၏။–
၂၇း၂၀ မရဏာနိုင်ငံနှင့် အဗဒ္ဒုန်နိုင်ငံသည် အလိုမပြည့်စုံသကဲ့သို့၊ လူတို့မျက်စိသည် အလိုမပြည့်စုံတတ်၏။–
၂၇း၂၁ ငွေစစ်စရာဘို့မိုက်ရှိ၏။ ရွှေစစ်စရာဘို့မီးဖိုရှိ၏။ လူကိုစစ်စရာဘို့သူတပါးချီးမွမ်းခြင်းရှိ၏။–
၂၇း၂၂ မိုက်သောသူကိုစပါးနှင့်အတူဆုံ၌ ကျည်ပွေ့နှင့်ထောင်းသော်လည်း၊ မိုက်သောသဘောမထွက်တတ်။
၂၇း၂၃ သင်၏သိုးစုအကြောင်းတို့ကိုသိခြင်းငှါကြိုးစားလော့။ နွားစုတို့ကိုလည်းစေ့စေ့ကြည့်ရှုလော့။–
၂၇း၂၄ စည်းစိမ်သည် အမြဲမတည်တတ်။ ရှင်ဘုရင်၏စည်းစိမ်သော်လည်း၊ လူမျိုးအစဉ်အဆက်မတည်တတ်။–
၂၇း၂၅ မြက်ပင်ပေါက်တတ်၏။ ပျိုးပင်လည်းထင်ရှားတတ်၏။ တောင်ယာအသီးကိုလည်းသိမ်းရ၏။–
၂၇း၂၆ သိုးသငယ်တို့သည်သင်ဝတ်စရာဘို့၊ ဆိတ်တို့လည်းမြေအဘိုးကိုဖြေစရာဘို့ဖြစ်၏။–
၂၇း၂၇ သင်စားစရာဘို့၊ အိမ်သူအိမ်သားစားစရာဘို့၊ ကျွန်မိန်းမများကို ကျွေးစရာဘို့ ဆိတ်နို့လောက်လိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၂၈)

၂၈း၁ လိုက်သောသူမရှိသော်လည်း၊ မတရားသောသူသည် ပြေးတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူမူကား၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ရဲရင့်တတ်၏။–
၂၈း၂ ပြည်သူပြည်သားအပြစ်ကြောင့်၊ မင်းတို့သည်များပြားတတ်ကြ၏။ ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူအားဖြင့် နိုင်ငံတည်တတ်၏။–
၂၈း၃ ဆင်းရဲသားတို့ကိုညှဉ်းဆဲသော ဆင်းရဲသားသည် အဘယ်စားစရာမျှမကြွင်းစေဘဲ၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောမိုဃ်းရေနှင့်တူ၏။–
၂၈း၄ တရားကိုဖျက်သောသူသည် မတရားသောသူတို့ကိုချီးမွမ်းတတ်၏။ တရားကိုစောင့်သောသူမူကား၊ သူတို့နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုတတ်၏။–
၂၈း၅ အဓမ္မလူသည် တရားစီရင်ခြင်းကိုနားမလည်တတ်၏။ ထာဝရဘုရားကိုရှာသောသူမူကား၊ ခပ်သိမ်းသောစီရင်ခြင်းကိုနားလည်တတ်၏။–
၂၈း၆ မမှန်သောအမှုကိုပြုသောသူသည် ငွေရတတ်သော်လည်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့ လိုက်သောဆင်းရဲသားသည်သာ၍မြတ်၏။–
၂၈း၇ တရားကိုစောင့်သောသူသည် ပညာရှိသောသားဖြစ်၏။စားကြူးသောသူတို့နှင့်ပေါင်းဘော်သောသူမူကား၊ မိမိအဘကိုအရှက်ခွဲတတ်၏။–
၂၈း၈ အတိုးစား၍ မတရားသောအမြတ်အားဖြင့် ဥစ္စာကိုဆည်းဖူးသောသူသည် ဆင်းရဲသားတို့ကို သနားသောသူအဘို့သာ ဆည်းဖူးတတ်၏။–
၂၈း၉ တရားမနာ၊ လွှဲသွားသောသူသည် ဆုတောင်းသော်လည်း၊ သူ၏ပဌနာစကားသည်စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။–
၂၈း၁၀ ဖြောင့်မတ်သောသူကိုလမ်းလွှဲ၍၊ မကောင်းသောလမ်းထဲသို့ သွေးဆောင်သောသူသည် မိမိတူးသောတွင်းထဲသို့ မိမိကျလိမ့်မည်။ သဘော ဖြောင့်သောသူ မူကား၊ ကောင်းသောအရာတို့ကို အမွေခံရလိမ့်မည်။–
၂၈း၁၁ ငွေရတတ်သောသူက၊ ငါသည်ပညာရှိ၏ဟု ကိုယ်ကိုထင်တတ်၏။ ဉာဏ်ကောင်းသောဆင်းရဲသားမူကား၊ ထိုသူကိုစစ်ကြောတတ်၏။–
၂၈း၁၂ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ဝမ်းမြောက်သောအခါဘုန်းကြီးတတ်၏။ မတရားသောသူတို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်သောအခါ လူတို့သည် ပုန်းရှောင်၍နေတတ်ကြ၏။–
၂၈း၁၃ မိမိအပြစ်ကို ဝှက်ထားသောသူသည် ချမ်းသာမရ။ မိမိအပြစ်ကိုဘော်ပြဝန်ချ၍စွန့်ပစ်သောသူမူကား၊ ကရုဏာတော်ကိုခံရလိမ့်မည်။–
၂၈း၁၄ အစဉ်မပြတ်ကြောက်ရွံ့သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ မိမိစိတ်နှလုံးကိုခိုင်မာစေသောသူမူကား၊ ဘေးဥပဒ်နှင့်တွေ့လိမ့်မည်။–
၂၈း၁၅ ဆင်းရဲသားတို့ကို အုပ်စိုးသောအဓမ္မမင်းသည် ဟောက်သောခြင်္သေ့၊ လှည့်လည်သောဝံနှင့်တူ၏။–

၂၈း၁၆ ဉာဏ်မရှိသောမင်းသည် ပြင်းစွာညှဉ်းဆဲတတ်၏။ လောဘကိုမုန်းသောမင်းမူကား၊ အသက်တာရှည်လိမ့်မည်။−
၂၈း၁၇ လူ့အသက်ကိုညှဉ်းဆဲသောသူသည် သင်္ချိုင်းတွင်းသို့ပြေးပါလေစေ။ အဘယ်သူမျှမဆီးတားစေနှင့်။
၂၈း၁၈ ဖြောင့်သောလမ်းသို့လိုက်သောသူသည် ဘေးလွတ်လိမ့်မည်။ ကောက်သောလမ်းသို့ လိုက်သောသူမူကား၊ ချက်ခြင်းလဲလိမ့်မည်။−
၂၈း၁၉ လယ်လုပ်သောသူသည် ဝစွာစားရ၏။ အချည်းနှီးသောအမှုကိုစောင့်သောသူမူကား၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်ဝလိမ့်မည်။−
၂၈း၂၀ သစ္စာစောင့်သောသူသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာနှင့်ကြွယ်ဝလိမ့်မည်။ ငွေရတတ်ခြင်းငှါ အလျင်အမြန်ပြုသောသူမူကား၊ အပြစ်နှင့်မလွတ်ရ။−
၂၈း၂၁ လူမျက်နှာကိုမထောက်ကောင်း။ သို့သော်လည်း၊ လူသည်မုန့်တဖဲ့ကိုရခြင်းငှါဒုစရိုက်ကိုပြုလိမ့်မည်။−
၂၈း၂၂ ငွေရတတ်ခြင်းငှါ အလျင်အမြန်ပြုသောသူသည် မနာလိုသောသဘောရှိတတ်၏။ နောက်တဖန်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်မည်ဟု မအောက်မေ့တတ်။−
၂၈း၂၃ ချော့မော့သောစကားကို ပြောသောသူသည်ကျေးဇူးကိုခံရသည်ထက်၊ ဆုံးမပြစ်တင်သောသူသည် နောက်တဖန်သာ၍ ကျေးဇူးကိုခံရလိမ့်မည်။−
၂၈း၂၄ အပြစ်မရှိဟုဆိုလျက်၊ မိဘဥစ္စာကိုလုယူသောသူသည် ဖျက်ဆီးသောသူ၏အပေါင်းအဘော်ဖြစ်၏။−
၂၈း၂၅ စိတ်မြင့်သောသူသည် ခိုက်ရန်ကိုနှိုးဆော်တတ်၏။ ထာဝရဘုရားကိုခိုလှုံသောသူမူကား၊ ကြွယ်ဝတတ်၏။−
၂၈း၂၆ မိမိစိတ်နှလုံးကို ကိုးစားသောသူသည်လူမိုက်ဖြစ်၏။ ပညာသတိနှင့်ကျင့်သောသူမူကား၊ ဘေးလွတ်တတ်၏။−
၂၈း၂၇ ဆင်းရဲသားတို့အား စွန့်ကြဲသောသူသည် ကိုယ်တိုင်မဆင်းရဲရ။ လွှဲရှောင်သောသူမူကား၊ များစွာသောကျိန်ဆဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။−
၂၈း၂၈ မတရားသောသူတို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်သောအခါ၊ လူတို့သည် ပုန်းရှောင်၍နေရကြ၏။ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သောအခါ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ပွါးများတတ်ကြ၏။−

အခန်းကြီး (၂၉)

၂၉း၁ အထပ်ထပ်ဆုံးမခြင်းကိုခံသော်လည်း၊ မိမိလည်ပင်းကိုခိုင်မာသောသူသည် ကိုးကွယ်ရာမရ၊ ရုတ်တရက်ပျက်စီးလိမ့်မည်။−
၂၉း၂ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည်အခွင့်ရသောအခါ၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်ဝမ်းမြောက်တတ်ကြ၏။ မတရားသောသူတို့သည် အုပ်စိုးသောအခါမူကား၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ဝမ်းနည်းတတ်ကြ၏။−
၂၉း၃ ပညာတရားကိုနှစ်သက်သောသူသည် မိမိအဘကိုဝမ်းမြောက်စေ၏။ ပြည်တန်ဆာတို့နှင့်ပေါင်းဘော်သောသူမူကား၊ ဥစ္စာပြုန်းတီးတတ်၏။−
၂၉း၄ တရားသဖြင့်စီရင်သောရှင်ဘုရင်သည် တိုင်းပြည်ကိုတည်စေတတ်၏။ တံစိုးစားသောရှင်ဘုရင်မူကား၊ တိုင်းပြည်ကိုမှောက်လှန်တတ်၏။−
၂၉း၅ အိမ်နီးချင်းကို ချော့မော့သောသူသည် အိမ်နီးချင်းသွားရာလမ်း၌ ကွန်ရွက်ကိုဖြန့်ထား၏။−
၂၉း၆ အဓမ္မလူပြစ်မှားရာ၌ ကျော့ကွင်းထောင်လျက်ရှိ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုတတ်၏။−
၂၉း၇ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဆင်းရဲသားအမှုကိုဆင်ခြင်တတ်၏။ မတရားသောသူမူကား၊ ထိုအမှုကို ပမာဏမပြုတတ်၏။−
၂၉း၈ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူတို့သည် မြို့ကိုမီးရှို့တတ်၏။ ပညာရှိသောသူတို့မူကား၊ ဒေါသအမျက်ကိုလွှဲတတ်၏။−
၂၉း၉ ပညာရှိသောသူသည် မိုက်သောသူနှင့်အမှုတွေ့လျှင်၊ စိတ်ဆိုးသည်ဖြစ်စေ၊ ပြုံးရယ်သည်ဖြစ်စေ၊ အားရစရာအကြောင်းမရှိ။−
၂၉း၁၀ လူ့အသက်ကိုသတ်တတ်သောသူတို့သည် စုံလင်သောသူကိုမုန်းတတ်ကြ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့မူကား၊ သူတပါးအသက်ကို စောင့်မတတ်ကြ၏။−
၂၉း၁၁ မိုက်သောသူသည်မိမိကြံစည်သမျှကိုဘော်ပြတတ်၏။ ပညာရှိသောသူမူကား၊အဆင်မသင့်မှီ ထိမ်ဝှက်တတ်၏။−
၂၉း၁၂ မင်းသည်မုသာစကားကို နားထောင်လျှင်၊ ကျွန်အပေါင်းတို့သည်လူဆိုးဖြစ်ကြလိမ့်မည်။−
၂၉း၁၃ ဆင်းရဲသောသူနှင့်ညှဉ်းဆဲသောသူတို့သည်တွေ့ကြုံကြပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ထိုနှစ်ဦးတို့အား အလင်းကိုပေးသနားတော်မူ၏။−
၂၉း၁၄ ဆင်းရဲသားတို့ကိုတရားသဖြင့် စီရင်သောရှင်ဘုရင်၏အာဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည်တတ်၏။
၂၉း၁၅ ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်ခြင်း၊ နှုတ်နှင့်ဆုံးမခြင်းအားဖြင့် ပညာတိုးပွါးတတ်၏။ တတ်တိုင်းနေစေသော သူငယ်သည် အမိကိုအရှက်ခွဲတတ်၏။−
၂၉း၁၆ မတရားသောသူတို့သည်များပြားသောအခါ၊ လွန်ကျူးခြင်းအပြစ်တိုးပွါးတတ်၏။ သို့ရာတွင်၊ သူတို့ပျက်စီးခြင်းကို ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် မြင်ရကြ၏။−
၂၉း၁၇ သင်၏သားကိုဆုံးမလော့။ သို့ပြုလျှင်သူသည် သင့်ကိုချမ်းသာပေးမည်။ ထိုမျှမက စိတ်ရွှင်လန်းစရာအခွင့်ကိုပေးမည်။−
၂၉း၁၈ ဗျာဒိတ်တော်မရှိလျှင်၊ လူတို့သည်အကျိုးနည်းဖြစ်ကြ၏။ တရားတော်ကိုစောင့်သောသူမူကား မင်္ဂလာရှိ၏။−
၂၉း၁၉ စကားအားဖြင့်သာကျွန်ကိုဆုံးမ၍ မနိုင်ရာ။ သူသည်နားလည်သော်လည်း၊ နားမထောင်ဘဲနေလိမ့်မည်။−
၂၉း၂၀ သတိမရှိဘဲစကားများသောသူရှိလျှင်၊ ထိုသူ၌မြော်လင့်စရာအခွင့်ရှိသည်ထက်၊ မိုက်သောသူ၌သာ၍ မြော်လင့်စရာအခွင့်ရှိ၏။−
၂၉း၂၁ ကျွန်သည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ပျော်ပါးအောင်ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံရလျှင်၊ နောက်ဆုံး၌ သားအရာကိုရလိမ့်မည်။−
၂၉း၂၂ စိတ်ဆိုးတတ်သောသူသည် ခိုက်ရန်မှုကိုနှိုးဆော်တတ်၏။ ပြင်းထန်သောသူသည်လည်း၊ အလွန်အကျူးများတတ်၏။−
၂၉း၂၃ မိမိမာနသည်မိမိကိုနှိမ့်ချလိမ့်မည်။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူမူကား၊ ဂုဏ်အသရေကိုရလိမ့်မည်။−
၂၉း၂၄ သူခိုးကိုလက်ခံသောသူသည် မိမိအသက်ကိုမုန်းတတ်၏။ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသော်လည်း၊ အမှုကိုမဘော်မပြတတ်။−
၂၉း၂၅ လူကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းသဘောသည် ကျော့ကွင်းကိုထောင်တတ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသောသူမူကားလုံခြုံလိမ့်မည်။−
၂၉း၂၆ မင်းပြုသောကျေးဇူးကိုများသောသူတို့သည် ကြိုးစား၍ရှာတတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏အမှုကို ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူ၏။−
၂၉း၂၇ တရားသောသူသည် မတရားသောသူကိုငြင်း၊ မတရားသောသူသည် တရားသဖြင့်ကျင့်သောသူကိုငြင်း၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာတတ်၏။

အခန်းကြီး (၃၀)

၃၀း၁ ယာကေသားအာဂုရသည် က္လသေလနှင့်ဥကလကိုဆုံးမသောတရားစကားဟူမူကား၊ –

၃၀း၂ အကယ်စင်စစ်ငါသည်လူမဟုတ်၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်၏။ လူဥာဏ်နှင့်မပြည့်စုံ။ –

၃၀း၃ ပညာတရားကိုမသင်၊ သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကိုမလေ့ကျက်။ –

၃၀း၄ ကောင်းကင်ဘုံသို့အဘယ်သူတက်သနည်း။ အဘယ်သူဆင်းလာသနည်း။ အဘယ်သူသည် လေကိုမိမိလက်နှင့်ဆုပ်ယူသနည်း။ အဘယ်သူသည် ရေကို အဝတ်နှင့်ထုပ်ထားသနည်း။ မြေကြီးစွန်းရှိသမျှတို့ကိုအဘယ်သူတည်စေသနည်း။ ထိုသို့ပြုသောသူ၏အမည်နှင့်သူ၏သားအမည်ကား အဘယ်သို့နည်း။ သင်ပြောနိုင်သလော။ –

၃၀း၅ ဘုရားသခင်၏စကားတော်ရှိသမျှသည် စင်ကြယ်၏။ ခိုလှုံသောသူအပေါင်းတို့၌ ဘုရားသခင်သည်အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူ၏။ –

၃၀း၆ စကားတော်တို့၌ ထပ်၍မသွင်းနှင့်။ သို့ပြုလျှင်အပြစ်တင်တော်မူ၍၊ သင်သည် မုသာသုံးသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၃၀း၇ ကိုယ်တော်ထံမှာ ဆုနှစ်ပါးကိုအကျွန်ုပ်တောင်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်မသေမီတိုင်အောင် ငြင်းတော်မမူပါနှင့်။ –

၃၀း၈ အကျွန်ုပ်မှ အနတ္တနှင့် မုသာကိုပယ်တော်မူပါ။ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်ငွေရတတ်ခြင်းကိုပေးတော်မမူပါနှင့်။ အသက်မွေးလောက်သောအစာကိုသာ ပေးတော်မူပါ။ –

၃၀း၉ သို့မဟုတ်၊ အကျွန်ုပ်သည်ကြွယ်ဝ၍၊ ထာဝရဘုရားကား၊ အဘယ်သူနည်းဟုဆိုလျက်၊ ကိုယ်တော်ကိုငြင်းပယ်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိပါ၏။ သို့မဟုတ်၊ ဆင်းရဲ ၍သူ့ဥစ္စာကိုခိုးသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်နာမတော်ကို မုသာနှင့်ဆိုင်၍မြွက်ဆိုမည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိပါ၏။

၃၀း၁၀ ကျွန်၏အကျိုးကိုဖျက်ခြင်းငှါ သူ၏သခင်ကိုမပြောနှင့်။ ပြောလျှင်ကျွန်သည်သင့်ကိုကျိန်ဆဲ၍၊ သင်၌အပြစ်ရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ –

၃၀း၁၁ အဘကိုကျိန်ဆဲ၍ အမိကိုလည်းကောင်းကြီးမပေးတတ်သောလူတမျိုး၊ –

၃၀း၁၂ ငါသည်စင်ကြယ်၏ဟု မိမိကိုထင်သော်လည်း၊ မိမိအညစ်အကြေးမှမဆေးကြောသေးသောလူတမျိုး၊ –

၃၀း၁၃ အလွန်စိတ်မြင့်၍ မော်ကြည့်တတ်သောလူတမျိုး၊ –

၃၀း၁၄ ဆင်းရဲသောသူတို့ကိုမြေကြီးပေါ်ကငှင်း၊ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကိုလူစုထဲကငှင်း၊ ကိုက်စားပယ်ရှားစရာဘို့ သန်လျက်နှင့်တူသောသွား၊ ထားနှင့် တူသော အံနှင့်ပြည့်စုံသောလူတမျိုးရှိ၏။ –

၃၀း၁၅ မျှော့ကောင်၌ ပေးပါနှင့်ပေးပါဟူသော သမီးနှစ်ကောင်ရှိ၏။ အလိုဆန္ဒမပြေနိုင်သောအရာသုံးပါးမက၊ တန်တော့ဟုမဆိုတတ်သောအရာ လေးပါးဟူမူကား၊ –

၃၀း၁၆ သင်္ချိုင်းတပါး၊ မြုံသောမိန်းမဝမ်းတပါး၊ ရေမဝနိုင်သောမြေတပါး၊ တန်တော့ဟု မဆိုတတ်သော မီးတပါးတည်း။ –

၃၀း၁၇ အဘကိုကျီစားသောသူ၊ အမိစကားကိုနားမထောင်၊ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူ၏မျက်စိကို ချိုင့်၌ကျင်လည်သောကျီးအတို့သည် နှိုက်ကြလိမ့်မည်။ ရွှေလင်းတ သူငယ်တို့သည်လည်း စားကြလိမ့်မည်။ –

၃၀း၁၈ ငါ့ဥာဏ်မမှီနိုင်သောအရာသုံးပါးမက၊ ငါမသိ၊ နားမလည်နိုင်သောအရာလေးပါးဟူမူကား၊ –

၃၀း၁၉ လေ၌ရွှေလင်းတသွားရာလမ်းတပါး၊ ကျောက်ပေါ်မှာမြွေသွားရာလမ်းတပါး၊ ပင်လယ်အလယ်၌သင်္ဘောသွားရာလမ်းတပါး၊ အပျိုမနှင့် ယောကျာ်းသွားရာ လမ်းတပါးတည်း။ –

၃၀း၂၀ မျောက်မထားသောမိန်းမလမ်းလည်းထိုအတူဖြစ်၏။ အစာစားပြီးမှမိမိပစပ်ကိုသုတ်၍၊ ဒုစရိုက်ကိုငါမပြုမိဟုဆိုတတ်၏။

၃၀း၂၁ မြေကြီးမွှေနှောက်သောအရာသုံးပါးမက၊ မြေကြီးမခံနိုင်သောအရာလေးပါးဟူမူကား၊ –

၃၀း၂၂ မင်းပြုသောကျွန်တပါး၊ ဝစွာစားရသောလူမိုက်တပါး၊ –

၃၀း၂၃ လက်ထပ်သောမိန်းမဆိုးတပါး၊ သခင်မဥစ္စာကိုအမွေခံရသောကျွန်မတပါးတည်း။ –

၃၀း၂၄ မြေကြီးပေါ်မှာသေးနုပ်သော်လည်း၊ အထူးသဖြင့် ပညာရှိသောအရာလေးပါးဟူမူကား၊ –

၃၀း၂၅ ခွန်အားမရှိသောအမျိုးဖြစ်သော်လည်း၊ နွေကာလ၌မိမိစားစရာကိုပြင်ဆင်တတ်သော ပရွက်ဆိတ်တပါး၊ –

၃၀း၂၆ မသန်စွမ်းသောအမျိုးဖြစ်သော်လည်း၊ ကျောက်တွင်း၌ နေရာချတတ်သောရှာဖန်ယုန်တပါး၊ –

၃၀း၂၇ မင်းမရှိသော်လည်း၊ တပ်ဖွဲ့၍အစဉ်အတိုင်းသွားတတ်သောကျိုင်းတပါး၊ –

၃၀း၂၈ လက်ဖြင့်ကိုင်ဆွဲ၍၊ နန်းတော်၌ပင်နေတတ်သောအိမ်မြှောင်တပါးတည်း။ –

၃၀း၂၉ ကောင်းစွာသွားတတ်သောအရာသုံးပါးမက၊ အသွားလှသောအရာလေးပါးဟူမူကား၊ –

၃၀း၃၀ တိရစ္ဆာန်တကာတို့ထက် ခွန်အားကြီး၍၊ အဘယ်သူကိုမျှမရှောင်တတ်သော ခြင်္သေ့တပါး၊ –

၃၀း၃၁ စစ်မြင်းတပါး၊ ဆိတ်ထီးတပါး၊ အဘယ်သူမျှမဆီးတားနိုင်သော ရှင်ဘုရင်တပါးတည်း။ –

၃၀း၃၂ သင်သည် ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်၍ မိုက်သောအမှုကိုပြုမိသော်ငှင်း၊ မကောင်းသောအကြံကို ကြံမိသော်ငှင်း၊ သင်၏နှုတ်ကိုလက်နှင့်ပိတ်ထားလော့။ –

၃၀း၃၃ အကယ်စင်စစ်နို့ကိုမွှေလျှင် ထောပတ်ထွက်တတ်၏။ နှာခေါင်းကိုဆွဲလိမ်လျှင် အသွေးထွက်တတ်၏။ ထိုနည်းတူ၊ ဒေါသကိုနှိုးဆော်လျှင် ခိုက်ရန်ထွက် တတ်၏။

အခန်းကြီး (၃၁)

၃၁း၁ လေမွေလမင်းကြီး၏ မယ်တော်သည် သားကိုဆုံးမသွန်သင်သော တရားစကားဟူမူကား၊ –

၃၁း၂ ငါ့သားအဘယ်သို့နည်း။ ငါ့ဝမ်းသောသား၊ အဘယ်သို့နည်း။ ငါ၏သစ္စာဂတိနှင့်ဆိုင်သောသား အဘယ်သို့နည်းဟုမေးမြန်းသော်၊ –

၃၁း၃ သင်၏အစွမ်းသတ္တိကို မိန်းမတို့အားမပေးနှင့်။ ရှင်ဘုရင်တို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်သောအရာ၌ သင်၏အကျင့်အကြံအပြုအမူတို့ကိုမအပ်နှင့်။ –

၃၁း၄ အိုလေမွေလ၊ စပျစ်ရည်သောက်သောအမှုနှင့် သေရည်သေရက်သောက်သောအမှုသည်ရှင်ဘုရင်၊ မင်းသားတို့နှင့်မတော်မသင့်။ –

၃၁း၅ သူတို့သည်သောက်လျက် တရားတော်ကိုမေ့လျော့၍၊ ဆင်းရဲသားအမှုကိုမတရားသဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်မည်ဟုစိုးရိမ်စရာရှိ၏။ –

၃၁း၆ ဆုံးလုသောသူအား သေရည်သေရက်ကိုင်၄း၊ စိတ်ညစ်သောသူအား စပျစ်ရည်ကို၄င်းပေးလော့။–
၃၁း၇ ထိုသူသည်သောက်၍ မိမိဒုက္ခဆင်းရဲကိုမအောက်မေ့ဘဲမေ့လျော့ပါစေ။–
၃၁း၈ ကိုးကွယ်ရာမရှိသောသူအပေါင်းတို့၏ အမှုကိုစောင့်ခြင်းငှါ၊ စကားအသောသူတို့ဘက်မှာနေ၍ပြောလော့။–
၃၁း၉ စကားပြောလျက်၊ တရားသဖြင့်စီရင်လျက်၊ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူတို့၏ အမှုကိုစောင့်လော့။
၃၁း၁၀ သီလနှင့်ပြည့်စုံသောမိန်းမကို အဘယ်သူတွေ့ရသနည်း။ ထိုသို့သောမိန်းမသည် ပတ္တမြားထက် အဘိုးသာ၍ထိုက်ပေ၏။–
၃၁း၁၁ သူ၏ခင်ပွန်းသည် သူ့ကိုယုံ၍၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။–
၃၁း၁၂ ထိုမယားသည် မိမိခင်ပွန်းအကျိုးကိုမဖျက်၊ တသက်လုံးပြုစုတတ်၏။–
၃၁း၁၃ သိုးမွေးနှင့်ဝါကိုရှာ၍၊ မိမိလက်နှင့်အလိုအလျောက်လုပ်တတ်၏။–
၃၁း၁၄ ကုန်သည်သင်္ဘောကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ စားစရာကိုဝေးသောအရပ်မှဆောင်ခဲ့တတ်၏။–
၃၁း၁၅ မိုယ်းမလင်းမှီထလျက်၊ အိမ်သူအိမ်သားတို့အားစားစရာကိုင်၄း၊ ကျွန်မတို့အားအင်နံးအတာကို၄င်း ပေးဝေတတ်၏။–
၃၁း၁၆ ကောင်းမွန်စွာဆင်ခြင်၍၊ လယ်ကွက်ကိုဝယ်ယူတတ်၏။ ကိုယ်တိုင်လုပ်၍ရသောငွေနှင့် စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုပြုစုတတ်၏။–
၃၁း၁၇ မိမိခါးကိုခွန်အားနှင့်စည်း၍၊ မိမိလက်တို့ကိုသန်မြန်စေတတ်၏။–
၃၁း၁၈ မိမိလုပ်သောဥစ္စာကောင်းသည်ကိုရိပ်မိ၍၊ သူ၏မီးခွက်သည်တညလုံးမသေတတ်။–
၃၁း၁၉ ချည်ဖြစ်စေတတ်သောတန်ဆာတို့ကို ကိုယ်လက်နှင့်ကိုင်၍လုပ်ဆောင်တတ်၏။–
၃၁း၂၀ ဆင်းရဲသောသူတို့အားလက်ကိုဖြန့်၍၊ ငတ်မွတ်သောသူတို့အား လက်ရုံးကိုဆန့်တတ်၏။–
၃၁း၂၁ မိုးပွင့်ကျသော်လည်း၊ မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့အတွက်မစိုးရိမ်။ အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့သည် ကတ္တီပါနီကိုဝတ်ကြ၏။–
၃၁း၂၂ ကိုယ်အဘို့စောင်တို့ကိုရက်၍၊ ပိတ်ချောနှင့်မောင်းသောအထည်ကိုဝတ်တတ်၏။–
၃၁း၂၃ သူ၏ခင်ပွန်းသည်လည်း မြို့တံခါးတို့၌ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့နှင့်ထိုင်၍၊ ထင်ရှားသောသူဖြစ်ရ၏။–
၃၁း၂၄ ချောသောအထည်အလိပ်ကိုရက်၍ရောင်းတတ်၏။ ခါးစည်းတို့ကိုလည်း ကုန်သည်၌ချတတ်၏။–
၃၁း၂၅ သူလုပ်သောအထည်အလိပ်သည်ခိုင်ခံ့၍၊ လှသောအဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ သူသည်နောင်ကာလ၌ ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။–
၃၁း၂၆ ပညာစကားကိုပြောတတ်၍၊ မေတ္တာတရားအားဖြင့် နှုတ်မြွက်တတ်၏။–
၃၁း၂၇ အိမ်သူအိမ်သားပြုမူသမျှတို့ကို ကြည့်ရှုတတ်၏။ ပျင်းရိခြင်းအစာကိုမစားတတ်။–
၃၁း၂၈ သူ၏သားသမီးတို့သည်ထ၍၊ အမိကိုကောင်းကြီးပေးတတ်ကြ၏။ သူ၏ခင်ပွန်းကလည်း၊ –
၃၁း၂၉ လူမျိုးသမီးအများတို့သည်ကောင်းမွန်စွာပြုကြပြီ။ သို့ရာတွင်၊ သင်သည်ထိုသူအပေါင်းတို့ကို လွန်ကဲပြီဟု သူ့ကိုချီးမွမ်းတတ်၏။–
၃၁း၃၀ ယဉ်ကျေးသောအရာသည် လှည့်စားခြင်းနှင့်ယှဉ်တတ်၏။ လှသောအဆင်းသည်လည်းအချည်းနှီးဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော မိန်းမမူကား၊ ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။–
၃၁း၃၁ ထိုသို့သောမိန်းမကျင့်ရာအကျိုးကိုပေးလော့။ သူပြုသောအမှုသည်မြို့တံခါးတို့၌သူ၏အသရေကို ထင်ရှားစေသတည်း။

ရှောလမုန်မင်းကြီးစီရင်ရေးထားသော သုတ္တံကျမ်းပြီး၏။

ဒေသနာကျမ်း။
ECCLESIASTES.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂								

ဒေသနာကျမ်း။
ECCLESIASTES.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ ဓမ္မဒေသနာဆရာဖြစ်သော ယေရုရှလင်မင်းကြီး၏စကားဟူမူကား၊ –

၁း၂ အနတ္တသက်သက်၊ အနတ္တသက်သက်၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် အနတ္တဖြစ်ကြ၏။ –

၁း၃ လူသည် နေအောက်မှာကြိုးစားအားထုတ်သမျှတို့၌ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ –

၁း၄ လူတဆက်လွန်သွား၏။ တဆက်ပေါ်လာ၏။ မြေကြီးမူကားအစဉ်အမြဲတည်၏။ –

၁း၅ နေလည်းထွက်လျက်ဝင်လျက်၊ ထွက်ရာအရပ်သို့တဖန်ပြေးလျက်၊ တောင်လမ်းသို့လိုက်၍၊ တဖန်မြောက်လမ်းသို့ပြန်လည်တတ်၏။ –

၁း၆ လေသည်လည်း အစဉ်လည်သွား၍၊ လည်ပြီးသောအရပ်သို့ တဖန်ပြန်၍လည်ပြန်တတ်၏။ –

၁း၇ ခပ်သိမ်းသောမြစ်တို့သည် ပင်လယ်ထဲသို့ရောက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ပင်လယ်သည်မပြည့်တတ်။ မြစ်ရေသည် စီးထွက်ရာအရပ်သို့ တဖန်ပြန်သွားတတ် ၏။ –

၁း၈ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် လူမပြောနိုင်အောင်ပင်ပန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်ကြ၏။ မျက်စိသည်မြင်၍မကုန်တတ်။ နားသည်လည်းကြား၍မဝတတ်။ –

၁း၉ ဖြစ်ဘူးသောအရာသည် ဖြစ်လတံ့သောအရာနှင့်တူ၏။ ယခုပြုသောအမှုသည်ပြုလတံ့သောအမှုနှင့်တူ၏။ နေအောက်မှာအသစ်သော အမှုအရာမရှိ။ –

၁း၁၀ ကြည့်ပါ။ အသစ်ဖြစ်၏ဟုဆိုရသောအမှုအရာတစုံတခုရှိသလော။ ထိုအမှုအရာသည် ငါတို့အရင်၊ ရှေးကာလ၌ဖြစ်ဘူးပြီ။ –

၁း၁၁ ရှေးဖြစ်ဘူးသောအမှုအရာတို့ကိုမေ့လျော့တတ်၏။ နောက်ဖြစ်လတံ့သောအမှုအရာတို့ကိုလည်း၊ ထိုအမှုအရာနောက်၌ဖြစ်လတံ့သောသူတို့သည် မေ့လျော့ ကြလိမ့်မည်။

၁း၁၂ ငါဓမ္မဒေသနာဆရာသည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဖြစ်စဉ်တွင်၊ –

၁း၁၃ မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌ပြုသမျှတို့ကို ဉာဏ်ပညာအားဖြင့်၊ ရှာဖွေစစ်ဆေးခြင်းငှါနှလုံးထား၏။ လူသားတို့ကျင်လည်ရာဘို့ ထိုပင်ပန်း စေသောအမှုကို ဘုရားသခင်ပေးတော်မူပြီ။ –

၁း၁၄ နေအောက်မှာ ပြုလေသမျှသောအမှုအရာတို့ကိုငါမြင်ပြီ။ အလုံးစုံတို့သည်အနတ္တအမှု၊ လေကိုကျက်စားသောအမှုဖြစ်ကြ၏။ –

၁း၁၅ ကောက်သောအရာကို မဖြောင့်စေနိုင်။ ချို့တဲ့သောအရာကိုမရေတွက်ရာ။ –

၁း၁၆ ငါသည်ကိုယ်စိတ်နှလုံးထဲမှာ ပြောဆိုသည်ကား၊ ငါသည်ငါ့အရင်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဖြစ်ဘူးသောသူအပေါင်းတို့ထက် ကြီးမြင့်၍ပညာရှိ၏။ အကယ်စင်စစ်ငါ့ စိတ်နှလုံးသည်ပညာအတတ်များကို အထူးသဖြင့်လေ့ကျက်၏။ –

၁း၁၇ ပညာတရားကိုငှင်း၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းနှင့်မိုက်မဲခြင်းတို့ကိုငှင်း ပိုင်းခြား၍သိအံ့သောငှါ ငါသည်နှလုံးထား၏။ ထိုအမှုသည်လည်း လေကိုကျက်စား သောအမှုဖြစ် သည်ကိုရိပ်မိ၏။ –

၁း၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ပညာများလျှင်၊ ငြိုငြင်စရာအကြောင်းများ၏။ သိပ္ပံအတတ်တိုးပွါးသောသူသည် ဝမ်းနည်းခြင်းတိုးပွါးတတ်၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ တဖန်ငါသည် ကိုယ်စိတ်နှလုံးထဲမှာပြောသည်ကား၊ လာပါ။ ရွှင်လန်းခြင်းအားဖြင့် သင့်ကိုငါစုံစမ်းမည်။ သို့ဖြစ်၍၊ ကာမဂုဏ်၌ပျော်မွေ့လော့ ဟုဆိုရာတွင်၊ ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်လေ၏။ –

၂း၂ ရယ်မောခြင်းကိုသင်သည် အရူးဖြစ်၏ဟူ၍ငှင်း၊ ရွှင်လန်းခြင်းကိုအဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်းဟူ၍ငှင်း ငါဆိုရ၏။ –

၂း၃ တဖန်လူသားတို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌၊ တသက်လုံးပြုသင့်သောအမှုကောင်းကို သိအံ့သောငှါ၊ ပညာတရားကိုလေ့ကျက်လျက်နှင့်၊ စပျစ်ရည် အလိုသို့လိုက်၍၊ မိုက်သောအကျင့်ဓလေ့၌ ကျင်လည်ခြင်းငှါ၊ ငါကြံစည်၏။ –

၂း၄ ကြီးကျယ်သောအလုပ်ကိုစီရင်၍ အိမ်တို့ကိုဆောက်၏။ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကိုလည်းစိုက်၏။ –

၂း၅ ဥယျာဉ်အမျိုးမျိုးကိုပြုစု၍၊ ခပ်သိမ်းသောအသီးမျိုးကိုသီးသောအပင်တို့ကိုလည်းစိုက်၏။ –

၂း၆ သစ်ပင်မျိုးနှင့်ပြည့်စုံသောတောကို ရေလောင်းစရာဘို့ရေကန်တို့ကိုလည်းလုပ်၏။ –

၂း၇ ကျွန်ယောကျ်ား၊ ကျွန်မိန်းမတို့ကိုသိမ်းယူ၍၊ ကျွန်သားပေါက်များလည်းရှိကြ၏။ ငါ့အရင်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ဖြစ်ဘူးသောသူအပေါင်းတို့ထက်၊ ငါသည် တိရစ္ဆာန်အကြီးအငယ်တို့နှင့်အလွန်ရတတ်၏။ –

၂း၈ ရွှေငွေကိုငှင်း၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်ဆိုင်သောဘဏ္ဍာ၊ ကျေးရွာတို့၌ခွဲသောအခွန်ကိုငှင်းငါဆည်းဖူး၏။ အငြိမ့်သမားယောကျ်ားမိန်းမတို့ကိုငှင်း၊ လူသား တို့ပျော်မွေ့ တတ်သောကြင်လျှာ မိန်းမမောင်းမမိဿံတို့ကိုငှင်း ငါသိမ်းယူ၏။ –

၂း၉ ထိုသို့ငါ့အရင်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ဖြစ်ဘူးသောသူအပေါင်းတို့ထက်၊ ငါသည်တိုးပွါး၍ ကြီးမြင့်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ငါ့ပညာလည်းတည်လျက်ရှိ၏။ –

၂း၁၀ ငါ့မျက်စိတပ်မက်လိုချင်သောအရာတစုံတခုကိုမျှငါမငြင်း၊ ငါ့စိတ်ရွှင်လန်းစရာတစုံတခုကိုမျှမပယ်။ ငါကြိုးစားသမျှတို့၌ဝမ်းမြောက်လျက်ရှိ၍၊ ကြိုးစားခြင်း အကျိုးကိုခံရ၏။ –

၂း၁၁ ထိုအခါငါစီရင်ပြုပြင်သမျှ၊ ငါကြိုးစားအားထုတ်သမျှတို့ကို ငါကြည့်ရှု၍၊ အလုံးစုံတို့သည်အနတ္တအမှု၊ လေကိုကျက်စားသောအမှုဖြစ်ကြ၏။ နေအောက်မှာ ကောင်းသောအကျိုးတစုံတခုမျှမရှိ။

၂း၁၂ တဖန်ငါလှည့်၍ ပညာတရားကိုင်း၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းနှင့်မိုက်မဲခြင်းတရားတို့ကိုင်း ဆင်ခြင်၏။ ရှင်ဘုရင်နောက်မှာဖြစ်သောသူသည် အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်း။ ပြုဘူးသည်အတိုင်းသာပြုနိုင်၏။–

၂း၁၃ သို့ရာတွင်၊ အလင်းသည်မှောင်မိုက်ထက်မြတ်သကဲ့သို့၊ ပညာသည်မိုက်မဲခြင်းထက်မြတ်သည်ကိုငါသိမြင်၏။–

၂း၁၄ ပညာရှိသောသူ၏မျက်စိတို့သည် သူ၏ဦးခေါင်း၌ရှိ၏။ မိုက်သောသူမူကား၊ မှောင်မိုက်၌ ကျင်လည်တတ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုသူအပေါင်း တို့သည်တခုတည်းသောအမှုနှင့် တွေ့ကြုံတတ်သည်ကို ငါရိပ်မိ၏။–

၂း၁၅ သို့ဖြစ်၍၊ မိုက်သောသူတွေ့ကြုံသကဲ့သို့၊ ငါသည်တွေ့ကြုံလျှင်၊ အဘယ်ကြောင့်သူ့ထက်သာ၍ ပညာရှိသနည်းဟူ၍၄င်း၊ ဤအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တ ဖြစ်သည်ဟူ၍၄င်း ငါအောက်မေ့၏။–

၂း၁၆ ယခုဖြစ်သမျှသောအမှုအရာတို့ကို နောင်ကာလ၌မေ့လျော့လိမ့်မည်ဖြစ်၍၊ မိုက်သောသူသည် အစဉ်မအောက်မေ့သကဲ့သို့၊ ပညာရှိသော သူကိုလည်း အစဉ်မအောက်မေ့တတ်။ ပညာရှိသောသူသည် မိုက်သောသူသေသကဲ့သို့သေတတ်ပါသည်တကား။–

၂း၁၇ ထိုကြောင့်၊ အသက်ရှင်ခြင်းကိုငါငြီးငွေ့၏။ နေအောက်မှာပြုရသောအမှုသည် ငါ၌ခက်ခဲ၏။ အလုံးစုံတို့သည်အနတ္တအမှု၊ လေကိုကျက်စား သောအမှုဖြစ် ကြ၏။

၂း၁၈ ထိုမှတပါး၊ ငါသည်နေအောက်မှာကြိုးစားအားထုတ်သောအမှုအလုံးစုံတို့ကို ငါငြီးငွေ့ရသောအကြောင်းဟူမူကား၊ ထိုအမှုကိုငါ့နောက်မှဖြစ် လတံ့သော သူအဘို့ ငါချန်ထားရမည်။–

၂း၁၉ ထိုသူသည်ပညာရှိမည်လော၊ မိုက်မည်လောဟုအဘယ်သူပြောနိုင်သနည်း။ ထိုသူသည်ငါကြိုးစားအားထုတ်သမျှ၊ နေအောက်မှာငါ့ပညာကို ထင်ရှားပြလေသမျှသောအမှုတို့ကို အစိုးရလိမ့်မည်။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်၏။–

၂း၂၀ ထိုကြောင့် နေအောက်မှာ ငါကြိုးစားအားထုတ်သမျှတို့၌ မြော်လင့်စရာမရှိ။ စိတ်ပျက်အောင် တဖန်ငါကြံစည်၏။–

၂း၂၁ အကြောင်းမူကား၊ ပညာရှိလျက် သိပ္ပံအတတ်နှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ အမှုအောင်လျက်ကြိုးစားအားထုတ်သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ မကြိုးစား၊ အား မထုတ်သောသူ ဝင်စရာဘို့ ထိုအမှုကိုစွန့်ထားရမည်။ ထိုအမှုအရာသည်လည်းအနတ္တအမှု၊ အလွန်ဆိုးသောအမှုဖြစ်၏။–

၂း၂၂ လူသည်နေအောက်မှာ ကြိုးစားအားထုတ်သောအမှု၊ အလွန်စိတ်စွဲလန်းသောအမှုအလုံးစုံတို့၌အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။–

၂း၂၃ သူ၏နေ့ရက်အပေါင်းတို့သည်ဝမ်းနည်းခြင်း၊ သူ၏အလုပ်အကိုင်လည်းငြိုငြင်ခြင်းဖြစ်၏။ ညဥ့်အခါ၌ပင်သူ၏စိတ်နှလုံးမငြိမ်ရ။ ထိုအမှုအရာသည် လည်း အနတ္တဖြစ်၏။–

၂း၂၄ စားသောက်ခြင်းငှါ၄င်း၊ ကြိုးစားအားထုတ်ရာ၌ စိတ်နှလုံးပျော်မွေ့ခြင်းငှါ၄င်း၊ လူ၌ကောင်းသော

အခွင့်မရှိ။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာ၊ ထိုသို့ သောအခွင့်ကိုရနိုင်သည်ဟု ငါသိမြင်၏။–

၂း၂၅ ဘုရားသခင်၏အခွင့်မရှိဘဲ အဘယ်သူစားရသနည်း။ အဘယ်သူခံစားရသနည်း။–

၂း၂၆ ရှေ့တော်၌ကောင်းသောသူအား ဥာဏ်ပညာ၊ သိပ္ပံအတတ်နှင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ အပြစ်ရှိသောသူအား ပင်ပန်းစွာအလုပ် လုပ်ရသော အခွင့်ကို၄င်း၊ ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ ကောင်းသောသူအားပေးစရာဘို့၊ ဆည်းဖူးသိုထားရသောအခွင့်ကို၄င်းပေးတော်မူ၏။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တအမှု၊ လေကိုကျက်စားသောအမှုဖြစ်၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့သည် မိမိတို့အချိန်ရှိ၏။ မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌ ကြံစည်သမျှ အသီးအသီးတို့ကို ပြုရသောအချိန်ရှိ၏။–

၃း၂ ဘွားချိန်နှင့်သေချိန်လည်းရှိ၏။ စိုက်ပျိုးရသောအချိန်နှင့် စိုက်ပျိုးသောအရာကို နှုတ်ရသောအချိန်လည်းရှိ၏။–

၃း၃ သတ်ရသောအချိန်နှင့် အနာပျောက်စေရသောအချိန်လည်းရှိ၏။ ဖြိုဖျက်ရသောအချိန်နှင့် တည်ဆောက်ရသောအချိန်လည်းရှိ၏။–

၃း၄ ငိုရသောအချိန်နှင့် ရယ်ရသောအချိန်လည်းရှိ၏။ ညည်းတွားရသောအချိန်နှင့် ကခုန်ရသောအချိန်လည်းရှိ၏။–

၃း၅ ကျောက်တို့ကိုဖြန့်ကြဲရသောအချိန်နှင့် စုသိမ်းရသောအချိန်လည်းရှိ၏။ ဘက်ယမ်းရသောအချိန်နှင့်၊ မဘက်ယမ်းဘဲခွဲခွါ၍နေရသောအချိန် လည်းရှိ၏။–

၃း၆ ဆည်းဖူးရသောအချိန်နှင့် ဥစ္စာပျောက်ရသောအချိန်လည်းရှိ၏။ သိုထားရသောအချိန်နှင့် ပစ်လိုက်ရသောအချိန်လည်းရှိ၏။–

၃း၇ အဝတ်ကိုဆုတ်ရသောအချိန်နှင့် ချုပ်ရသောအချိန်လည်းရှိ၏။ တိတ်ဆိတ်စွာနေရသောအချိန်နှင့်၊ စကားပြောရသောအချိန်လည်းရှိ၏။–

၃း၈ ချစ်ရသောအချိန်နှင့် မုန်းရသောအချိန်လည်းရှိ၏။ စစ်တိုက်ရသောအချိန်နှင့် စစ်ငြိမ်းရသောအချိန်လည်းရှိ၏။–

၃း၉ လုပ်ကိုင်သောသူသည် ကြိုးစားအားထုတ်ရာတွင်၊ အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။–

၃း၁၀ လူသားတို့ကျင်လည်ရာဘို့ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော ပင်ပန်းခြင်းအမှုကိုငါကြည့်မြင်ပြီ။–

၃း၁၁ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို မိမိတို့အချိန်တန်မှ၊ လျောက်ပတ်စွာဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ လူစိတ်နှလုံးကိုလည်း အနန္တကာလ၌စွဲလန်းစေတော်မူပြီ။ သို့ရာတွင်၊ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသောအမှုကို၊ အစမှအဆုံးတိုင်အောင်၊ လူသည်စစ်၍မကုန်နိုင်။–

၃း၁၂ ရွှင်လန်းခြင်းအမှုနှင့် အသက်ရှင်စဉ်တွင်ကျေးဇူးပြုခြင်းအမှုမှတပါး အခြားသောအမှုအရာတို့၌၊ အကျိုးကျေးဇူးမရှိသည်ကို ငါသိ၏။–

၃း၁၃ လူတိုင်းစားသောက်ခြင်းငှါ၄င်း၊ မိမိကြိုးစားအားထုတ်သမျှသောအမှု၌ ပျော်မွေ့ခြင်းငှါ၄င်း၊ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာအခွင့် ရှိ၏။–

၃း၁၄ ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသမျှသောအမှုသည် နိစ္စထာဝရဖြစ်သည်ကိုငါသိ၏။ ထပ်၍မပြုနိုင်ရာ။ နှုတ်၍မယူနိုင်ရာ။ လူတို့သည် ရှေ့တော်၌ ကြောက်ရွံ့မည် အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်ပြုတော်မူ၏။–

၃း၁၅ ဖြစ်ဘူးသောအရာသည်ယခုဖြစ်သောအရာနှင့်တူ၏။ ဖြစ်လတံ့သောအရာသည်လည်း၊ ဖြစ်ဘူးသောအရာနှင့်တူ၏။ လွန်ပြီးသောအရာတို့ကိုလည်း ဘုရား သခင်တောင်းပြန်တော်မူ၏။

၃း၁၆ ထိုမှတပါး၊ နေအောက်မှာတရားစီရင်ရာအရပ်၌ အဓမ္မအမှုရှိသည်ကို၄င်း၊ ဖြောင့်မတ်ရာအရပ်၌ ဒုစရိုက်ရှိသည်ကို၄င်းငါမြင်ပြီ။–

၃း၁၇ ဘုရားသခင်သည်ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏အမှုနှင့်၊ မတရားသောသူတို့၏အမှုကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူ မည်ဟု ငါအောက်မေ့၏။ အကြောင်းမူ

ကား၊ ခပ်သိမ်းသောအကြံ၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို စစ်ကြောစီရင်ရသောအချိန်ရှိ၏။–
၃း၁၈ လူသားတို့နေရာကိုရည်မှတ်၍ ငါအောက်မေ့သည်ကား၊ လူတို့ကို ဘုရားသခင်စုံစမ်းတော်မူမည် အကြောင်းနှင့်၊ သူတို့သည်တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်ကို သူတို့သိမြင်မည်အကြောင်း၊ နေရာကျသတည်း၊–
၃း၁၉ လူသားတွေ့ကြုံသောအမှုကို တိရစ္ဆာန်တွေ့ကြုံတတ်၏။ ထိုနှစ်ဦးတို့သည် တပါးတည်းသောအမှုကို တွေ့ကြုံလျက်၊ တဦးသေသကဲ့သို့ တဦးသေတတ်၏။ အလုံးစုံတို့သည်အသက်တမျိုးတည်းရှိကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ လူသည်တိရစ္ဆာန်ထက်ထူးမြတ်သောအကြောင်းမရှိ။ အလုံးစုံတို့သည် အနတ္တဖြစ်ကြ၏။–
၃း၂၀ အလုံးစုံတို့သည် တခုတည်းသောအရပ်သို့ရောက်တတ်ကြ၏။ အလုံးစုံတို့သည် မြေမှုန့်ထဲကဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ မြေမှုန့်ထဲသို့ပြန်သွားတတ်ကြ၏။–
၃း၂၁ သို့ရာတွင်၊ အထက်သို့တက်တတ်သောလူသား၏ဝိညာဉ်ကိုငှ်း၊ အောက်အရပ်မြေသို့ဆင်းတတ်သောတိရစ္ဆာန်၏ဝိညာဉ်ကိုငှ်း၊ အဘယ်သူသည် ပိုင်းခြား၍သိသနည်း။–
၃း၂၂ လူသည် မိမိပြုမူရာ၌ပျော်မွေ့ခြင်းအမှုထက်သာ၍ ကောင်းသောအမှုမရှိသည်ကိုငါသိမြင်၏။ ထိုအမှုသည်သူ၏အဘို့ဖြစ်၏။ သူသည် မိမိနောက်မှာ အဘယ်သို့ဖြစ်လတံ့သည်ကို သိမြင်မည် အကြောင်း၊ အဘယ်သူဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်နည်း။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ တဖန်တုံ၊ နေအောက်မှာပြုသမျှသောညှဉ်းဆဲခြင်းတို့ကို ငါထပ်၍ဆင်ခြင်၏။ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် ငိုကြွေးသော်လည်း၊ ချမ်းသာပေးနိုင်သောသူမရှိ။ ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူတို့သည် တန်ခိုးရှိသဖြင့် ချမ်းသာပေးနိုင်သောသူမရှိ။–
၄း၂ သို့ဖြစ်၍၊ သေလွန်ပြီးသောလူသေသည် အသက်ရှင်သေးသောလူရှင်ထက်သာ၍ မင်္ဂလာရှိသည်ဟုငါဆိုရ၏။–
၄း၃ သို့ရာတွင် တခါမျှမဖြစ်သေးသောသူ၊ နေအောက်မှာပြုသောဒုစရိုက်ကိုမမြင်သေးသောသူသည် ထိုနှစ်ဦးထက်သာ၍ မင်္ဂလာရှိ၏။–
၄း၄ တဖန် ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းအမှုနှင့်၊ ကောင်းမွန်စွာပြီးစီးသောအမှုအလုံးစုံတို့ကိုငှ်း၊ ထိုသို့သော အမှုတို့ကြောင့် သူတပါးငြူစူကြောင်းကိုငှ်း ငါဆင်ခြင်၏။ ထိုအမှုအရာသည်အနတ္တအမှု၊ လေကိုကျက်စားသောအမှုဖြစ်၏။–
၄း၅ မိုက်သောသူသည် မိမိလက်ချင်းပိုက်ထား၍၊ မိမိအသားကိုစားတတ်၏။–
၄း၆ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်လျက်၊ လက်တဆုပ်တည်းသောဥစ္စာသည် ပင်ပန်းစွာလုပ်ခြင်း၊ လေကိုကျက်စားခြင်းနှင့်ယှဉ်လျက်၊ လက်နှစ်ဘက်၌ ပြည့်သောဥစ္စာ ထက်သာ၍ကောင်း၏။
၄း၇ တဖန် ငါထပ်၍၊ နေအောက်မှာအနတ္တအမှုကို ဆင်ခြင်သောအရာဟူမူကား၊–
၄း၈ လူသည်အဘော်အဘက်၊ သားသမီး၊ ညီအစ်ကိုမရှိ၊တယောက်တည်းဖြစ်သော်လည်း၊ ကြိုးစားအားထုတ်၍မကုန်နိုင်။ မိမိစည်းစိမ်ကိုမြင်၍ မရောင့်ရဲနိုင်။ ငါသည်ကိုယ်ကို ညှဉ်းဆဲ၍၊ အဘယ်သူအဘို့ကြိုးစားအားထုတ်သနည်းဟုမမေးတတ်။ ဤအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တအမှု၊ အလွန်ပင်ပန်းစေသောအမှုဖြစ်၏။–
၄း၉ လူသည်တယောက်တည်းထက် နှစ်ယောက်သာ၍ကောင်း၏။ ကြိုးစားအားထုတ်လျှင်၊ ကောင်းသောအကျိုးကိုရတတ်၏။–
၄း၁၀ တယောက်လဲလျှင် တယောက်ထူလိမ့်မည်။ တယောက်တည်းသောသူလဲလျှင်မူကား အကျိုးနည်းပြီ။ ထူသောသူမရှိ။–
၄း၁၁ လူသည် နှစ်ယောက်အတူအိပ်လျှင် နွေးတတ်၏။ တယောက်တည်းသောသူမူကား၊ အဘယ်သို့နွေးနိုင်သနည်း။–
၄း၁၂ လူတယောက်သည် တယောက်ကိုနိုင်လျှင် ထိုလူကိုနှစ်ယောက်ဆီးတားနိုင်၏။ သုံးလွန်းတင်သောကြိုးသည်လည်း အလွယ်တကူမပြတ်တတ်။
၄း၁၃ ဆုံးမခြင်းကိုမခံ၊ အသက်ကြီး၍မိုက်သောရှင်ဘုရင်ထက်၊ ပညာရှိသောဆင်းရဲသားသူငယ်သည် သာ၍မြတ်၏။–
၄း၁၄ ထိုသို့သောသူငယ်သည် ထောင်ထဲကထွက်၍၊ နန်းတော်ပေါ်သို့ရောက်တတ်၏။ ထိုသို့သောရှင်ဘုရင်မူကား၊ အဘအရိပ်အရာနှင့် နန်းထိုင်သော်လည်း၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။–
၄း၁၅ နေအောက်မှာကျင်လည်သောသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် မင်းအရိပ်အရာကိုခံရသော ထိုဒုတိယသူဘက်၌ နေတတ်ကြသည်ကိုငါဆင်ခြင်၏။–
၄း၁၆ ထိုမင်းအုပ်စိုးသောသူအပေါင်းတို့ကို ရေတွက်၍မကုန်နိုင်။ နောက်လာသောသူတို့သည်လည်း၊ ထိုမင်းကို အားမရဘဲနေကြလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ် ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တအမှု၊ လေကိုကျက်စားသောအမှုဖြစ်၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ဘုရားသခင့်အိမ်တော်သို့သွားသောအခါ၊ သင့်ခြေတို့ကိုစောင့်လော့။ လူမိုက်ပြုသောယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုထက်၊ တရားနာခြင်းအမှုကိုသာ၍ကြိုးစားလော့။ လူမိုက်တို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကိုမဆင်ခြင်တတ်ကြ။–
၅း၂ သင်၏နှုတ်သည် သတိမလစ်စေနှင့်။ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌စကားပြောခြင်းငှါ၊ သင်၏စိတ်နှလုံးမလျင်မမြန်စေနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူ၏။ သင်သည်မြေကြီးပေါ်မှာရှိ၏။ ထိုကြောင့်သင်၏စကားမများစေနှင့်။–
၅း၃ အမှုများသောအားဖြင့် အိပ်မက်မြင်တတ်သကဲ့သို့၊ စကားများသောအားဖြင့်မိုက်သောသူ၏အသံကိုကြားရ၏။–
၅း၄ ဘုရားသခင့်ထံတော်၌သစ္စာဂတိပြုမိလျှင်၊ သစ္စာဝတ်ကိုမဖြေဘဲမနေနှင့်။ မိုက်သောသူတို့ကိုအားရနှစ်သက်တော်မမူ။ သစ္စာဂတိပြုသည်အတိုင်း ဝတ်ကို ဖြေလော့။–
၅း၅ သစ္စာဂတိပြု၍ဝတ်ကိုမဖြေဘဲနေသည်ထက်၊ သစ္စာဂတိအလျှင်းမပြုဘဲနေသော်သာ၍ကောင်း၏။–
၅း၆ သင်၏နှုတ်သည်သင်၏ကိုယ်ခန္ဓာ၌အပြစ်မရောက်စေနှင့်။ အကျွန်ုပ်မှားပါပြီဟု၊ တမန်တော်ရှေ့မှာ ပြောရသောအကြောင်းမရှိစေနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် သင်၏စကားသံကိုအမျက်တော်ထွက်၍၊ သင်ပြုစုသောအမှုကို အဘယ်ကြောင့်ဖျက်ဆီးတော်မူရမည်နည်း။–
၅း၇ အိပ်မက်များရာ၌ငှ်း၊ စကားများရာ၌ငှ်း၊ အချည်းနှီးသောအကြောင်းအရာပါတတ်၏။ သင်မူကားဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့လော့။

၅း၈ ကျေးရွာ၌ဆင်းရဲသားတို့ကိုညှဉ်းဆဲခြင်း၊တရားလမ်းမှလွဲ၍၊ မတရားသဖြင့်အနိုင်အထက် စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းအမှုကိုမြင်လျှင်၊ ထိုသို့သောအကြံရှိသည်ကို အံ့သြခြင်းမရှိနှင့်။ ကြီးမြင့်သောသူ တယောက်ကိုတယောက်ကြည့်မှတ်သကဲ့သို့၊ အကြီးဆုံး၊ အမြင့်ဆုံးသောသူသည် ကြည့်မှတ်လျက်ရှိတော်မူ၏။–

၅း၉ မြေကြီးကဖြစ်သောစီးပွါးသည်အလုံးစုံတို့အဘို့ဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင်သော်လည်း၊ လယ်၏ကျေးဇူးကိုခံရ၏။–

၅း၁၀ ငွေကိုတပ်မက်သောသူသည် ငွေနှင့်အလိုဆန္ဒမပြေနိုင်။ စည်းစိမ်ကိုတပ်မက်သောသူသည် စည်းစိမ်တိုးပွါးသော်လည်းမရောင့်ရဲနိုင်။ ထိုအမှုအရာသည် လည်းအနတ္တဖြစ်၏။–

၅း၁၁ ဥစ္စာတိုးပွါးသောအခါ စားရသောသူတို့သည်လည်း တိုးပွါးများပြားကြ၏။ ဥစ္စာရှင်သည်မျက်စိနှင့်ကြည့်ရှုခြင်းကျေးဇူးမှတပါး အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။–

၅း၁၂ အလုပ်လုပ်သောသူသည် များစွာစားသည်ဖြစ်စေ၊ အနည်းငယ်စားသည်ဖြစ်စေ၊ အအိပ်မြိန်တတ်၏။ ရတတ်သောသူ၏စည်းစိမ်မူကား၊ စည်းစိမ်ရှင်ကို အအိပ်ပျက်စေတတ်၏။–

၅း၁၃ စည်းစိမ်ရှင်သည် ကိုယ်အကျိုးပျက်သည်တိုင်အောင်၊ စည်းစိမ်ကိုသိုထားခြင်းတည်းဟူသော၊ နေအောက်၌အလွန်ဆိုးသောအမှုအရာကို ငါမြင်ပြီ။–

၅း၁၄ ထိုစည်းစိမ်သည် မကောင်းသောအမှုအားဖြင့်ပျောက်ပျက်တတ်၏။ စည်းစိမ်ရှင်မြင်သောသားသည်လည်း လက်ချည်းနေရ၏။–

၅း၁၅ သို့မဟုတ်၊ စည်းစိမ်ရှင်သည် အမိဝမ်းထဲကအလျှင်းမပါဘဲ ထွက်လာသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူပြန်သွားရမည်။ ကြိုးစားအားထုတ်၍ရသောဥစ္စာတစုံတခုကိုမျှ လက်နှင့်စွဲကိုင်လျက် ယူ၍မသွားရ။–

၅း၁၆ သူသည်လာသကဲ့သို့ အလျှင်းမခြားနားဘဲ၊ သွားရသောအမှုအရာသည် အလွန်ဆိုးသော အမှုအရာဖြစ်၏။ လေကိုရအံ့သောငှါကြိုးစားအားထုတ်သော သူသည် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။–

၅း၁၇ သူ၏နေ့ရက်ကာလကို မှောင်မိုက်၌လွန်စေတတ်၏။ များစွာသောနှောင့်ရှက်ခြင်း၊ ညှိုးငယ်ခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုခံရ၏။

၅း၁၈ ငါသိမြင်သောအရာဟူမူကား၊ စားသောက်ခြင်းအမှု၊ နေအောက်၌ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောအသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး၊ ကြိုးစားအားထုတ်၍ ရသောအကျိုး၌ ပျော်မွေ့ခြင်းအမှုကိုပြုကောင်း၏။ လျောက်ပတ်၏။ ထိုအမှုသည်လူ၏အဘို့ဖြစ်၏။–

၅း၁၉ ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုရသောလူတိုင်း မိမိအဘို့ကိုခံ၍ဝင်စားခြင်းငှါ၄င်း၊ ကြိုးစားအားထုတ်ရာ၌ပျော်မွေ့ခြင်းငှါ၄င်း၊ ဘုရား သခင့်ကျေးဇူးတော်ကြောင့် အခွင့်ရှိ၏။–

၅း၂၀ လွန်သောနေ့ရက်ကာလကို များစွာမအောက်မေ့ရ။ စိတ်နှလုံးရွှင်လန်းသောအခွင့်ကို ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ လူတို့တွင်အတွေ့များ၍၊ နေအောက်၌ငါမြင်ရသောအမှုဆိုးဟူမူကား၊–

၆း၂ အလိုဆန္ဒရှိသမျှပြေလောက်အောင် စည်းစိမ်ဥစ္စာဂုဏ်အသရေကို ဘုရားသခင်ပေးသော်လည်း၊ ခံစားရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မမူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တိုင် မခံစားရ။ မဆိုင်သောသူတပါးဝင်၍ ခံစားရသောအမှုသည်အနတ္တအမှု၊ ဆိုးသောအမှုဖြစ်၏။–

၆း၃ လူသည် နှစ်ပေါင်းများစွာအသက်ရှည်၍၊ သားတရာပင်ရှိငြားသော်လည်း၊ အလိုဆန္ဒမပြည့်စုံဘဲ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုမခံရဘဲသေသွားလျှင်၊ ထိုသူထက်ပျက် သောကိုယ်ဝန်သည် သာ၍မြတ်၏။–

၆း၄ အကြောင်းမူကား၊ ပျက်သောကိုယ်ဝန်သည်အချည်းနှီးပေါ်လာ၏။ မှောင်မိုက်ထဲမှာ ထွက်သွား၏။ သူ့အမည်ကား၊ မှောင်မိုက်နှင့်ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိလိမ့်မည်။–

၆း၅ နေကိုလည်းမမြင်ရ။ အဘယ်အရာကိုမျှမသိရ။ သို့သော်လည်း၊ အရင်ဆိုသောသူထက် သာ၍ချမ်းသာရ၏။–

၆း၆ အကယ်၍ အရင်ဆိုသောသူသည် အနှစ်နှစ်ထောင်အသက်ရှင်သော်လည်း၊ အကျိုးကျေးဇူးမရှိ။ အလုံးစုံတို့သည်တခုတည်းသောအရပ်သို့သွားရကြသည် မဟုတ်လော။

၆း၇ လူကြိုးစားအားထုတ်သမျှတို့၌ ဝမ်းဘို့သာကြိုးစားအားထုတ်သော်လည်း၊ စားချင်သောစိတ်မပြေနိုင်။–

၆း၈ ပညာရှိသောသူသည် မိုက်သောသူထက်အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ အသက်ရှင်သောသူများရှေ့မှာ ကျင့်ကြံပြုမူတတ်သောဆင်းရဲသား၏အကျိုး ကျေးဇူး ကားအဘယ်သို့နည်း။–

၆း၉ ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ခြင်းအကျိုးသည် လောဘပြန့်ပွါးခြင်းအကျိုးထက် သာ၍ကြီး၏။ ထိုအမှုအရာသည် အနတ္တအမှု၊ လေကိုကျက်စားသောအမှုဖြစ်၏။–

၆း၁၀ ရှိသမျှသောအခြင်းအရာများကိုမှတ်သားနှင့်ပြီ။ လူ၏အခြင်းအရာသက်သက်ဖြစ်သည်ကိုသိရ၏။ လူသည်မိမိထက်တန်ခိုးကြီးသောသူနှင့်မပြိုင်နိုင်ရာ။–

၆း၁၁ အနတ္တတိုးပွါးစရာအကြောင်းများပြားသည်ဖြစ်၍၊ လူသည်အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။–

၆း၁၂ အရိပ်ကဲ့သို့လွန်တတ်သော အနတ္တအသက်ကာလပတ်လုံး၊ လူ၌ကျေးဇူးပြုတတ်သောအရာကို အဘယ်သူသိနိုင်သနည်း။ နေအောက်၌ လူနောက်မှာ ဖြစ်လတံ့သောအမှုအရာတို့ကိုလည်း၊ အဘယ်သူပြောနိုင်သနည်း။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ကောင်းသောအသရေသည် နံ့သာဆီထက်သာ၍ကောင်း၏။ သေရသောနေ့သည်လည်း ဘွားမြင်သောနေ့ထက် သာ၍ကောင်း၏။–

၇း၂ မသာအိမ်သို့သွားခြင်းသည်၊ ပွဲခံရာအိမ်သို့သွားခြင်းထက်သာ၍ကောင်း၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူခပ်သိမ်းတို့သည် မသာအိမ်၌လမ်းဆုံးရကြ၏။ အသက် ရှင်လျက်ရှိသောသူတို့လည်း၊ အသင့်နှလုံးသွင်းမိကြလိမ့်မည်။–

၇း၃ ပြုံးရယ်ခြင်းထက်ဝမ်းနည်းခြင်းသည် သာ၍ကောင်း၏။ အကြောင်းမူကား၊ မျက်နှာညှိုးငယ်သောအားဖြင့် နှလုံးသာ၍ကောင်းတတ်၏။–

၇း၄ ပညာရှိသောသူတို့၏နှလုံးသည် မသာအိမ်၌ရှိ၏။ မိုက်သောသူတို့၏နှလုံးမူကား၊ ပျော်မွေ့ခြင်းပြုရာအိမ်၌ရှိ၏။–

၇း၅ လူမိုက်သီချင်းဆိုသောစကားကို နားထောင်သည်ထက်၊ ပညာရှိဆုံးမသောစကားကို နားထောင်သော်သာ၍ကောင်း၏။–

၇း၆ အကြောင်းမူကား၊ မိုက်သောသူ၏ရယ်ခြင်းသည်အိုးအောက်၌ဆူးပင်ကိုလောင်သော အသံနှင့်တူ၏။ ထိုအမှုအရာသည်လည်းအနတ္တဖြစ်၏။

၇း၇ အကယ်စင်စစ်၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းသည် ပညာရှိသောသူကိုရူးစေတတ်၏။ တံစိုးသည်လည်း စိတ်နှလုံးကိုယိုယွင်းစေတတ်၏။–

၇း၈ အမှု၏အဆုံးသည် အစထက်သာ၍ကောင်း၏။ သည်းခံတတ်သောသဘောရှိသောသူသည် မာနကြီးသောသူထက်သာ၍ကောင်း၏။–

၇း၉ အမျက်ထွက်သည်တိုင်အောင်စိတ်မတိုနှင့်။ အမျက်သည်မိုက်သောသူ၏ စိတ်နှလုံး၌နေရာကျတတ်၏။–

၇း၁၀ ရှေးကာလသည် ယခုကာလထက်အဘယ်ကြောင့်သာ၍ကောင်းသနည်းဟု မမေးနှင့်။ ထိုသို့မေးလျှင်၊ ပညာတရားအတိုင်းမေးသည်မဟုတ်။

၇း၁၁ ပညာသည် အမွေဥစ္စာကဲ့သို့ကောင်း၍၊ နေကိုမြင်သောသူတို့အားကျေးဇူးပြုတတ်၏။–

၇း၁၂ အကြောင်းမူကား၊ ပညာသည်ကွယ်ကာတတ်၏။ ငွေသည်လည်းကွယ်ကာတတ်၏။ ပညာအတတ်သည် အဘယ်သို့မြတ်သနည်းဟူမူကား၊ ပညာအတတ် ကိုရသောသူသည် အသက်ကိုလည်းရတတ်၏။–

၇း၁၃ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကိုဆင်ခြင်လော့။ ကောက်စေတော်မူသောအရာကို အဘယ်သို့ဖြောင့်စေနိုင် သနည်း။–

၇း၁၄ ကောင်းစားသည်ကာလ၌ ဝမ်းမြောက်လော့။ ဆင်းရဲခံရသည်ကာလ၌ဆင်ခြင်လော့။ လူသည် မိမိနောက်မှာ ဖြစ်လတံ့သောအမှုအရာကိုသိမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းစားခြင်းနှင့် ဆင်းရဲခြင်းကို အလှည့်လှည့်ပေးတော်မူ၏။

၇း၁၅ ငါသည်အချည်းနှီးနေသောကာလ၌ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုတွေ့မြင်ပြီ။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်း၌ဆုံးရှုံးကြောင်းကိုငှင်း၊ အဓမ္မလူသည် မိမိအဓမ္မအမှု၌ အသက်ရှည်ကြောင်းကိုငှင်း ငါမြင်၏။–

၇း၁၆ လွန်ကျူးစွာ မဖြောင့်မတ်နှင့်။ လွန်ကျူးစွာပညာမရှိနှင့်။ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်အကျိုးကိုဖျက်ချင် သနည်း။–

၇း၁၇ လွန်ကျူးစွာမဆိုးညစ်နှင့်။ မမိုက်နှင့်။ အချိန်မရောက်မှီအဘယ်ကြောင့်သေချင်သနည်း။–

၇း၁၈ ဤစကားကိုစွဲလန်းကောင်း၏။ လက်မလွှတ်နှင့်။ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူသည် ခပ်သိမ်းသောအမှုထဲက ထွက်မြောက်လိမ့်မည်။–

၇း၁၉ မြို့ထဲမှာနေသောသူရဲတကျိပ်ထက် ပညာရှိသောသူတယောက်သည် ပညာအားဖြင့်သာ၍တန်ခိုးကြီး၏။–

၇း၂၀ အပြစ်မပါဘဲ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူတော်ကောင်းတစုံတယောက်မျှ မြေကြီးပေါ်မှာမရှိ။–

၇း၂၁ သူတပါးပြောသမျှသောစကားတို့ကိုမမှတ်နှင့်။ သို့ပြုလျှင်၊ ကိုယ်ကျွန်ကျိန်ဆဲသော စကားကိုကြားလိမ့်မည်။–

၇း၂၂ သင်သည် ကိုယ်တိုင်သူတပါးတို့ကို အဖန်ဖန်ကျိန်ဆဲကြောင်းကို၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးထဲမှာသိ၏။

၇း၂၃ ဤအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ငါသည်ပညာတရားအားဖြင့်စုံစမ်းပြီ။ ပညာနှင့် ငါပြည့်စုံမည်ဟုဆိုသော်လည်း၊ ပညာသည်ငါနှင့်ဝေး၏။–

၇း၂၄ ဝေးသောအရာ၊ အလွန်နက်နဲသောအရာကိုအဘယ်သူရှာ၍တွေ့နိုင်သနည်း။–

၇း၂၅ ပညာတရားနှင့်အကျိုးအကြောင်းကို ရှာဖွေစစ်ဆေး၍သိနားလည်ခြင်းငှါ၄င်း၊ မိုက်စွာကျင့်ခြင်း၏အပြစ်နှင့် ရူးခြင်း၏အပြစ်ကို သိနားလည်ခြင်းငှါ၄င်း၊ ငါနှင့် ငါ့နှလုံးသည် ဝိုင်းညီ၍ကြိုးစားလေပြီ။–

၇း၂၆ ကျော့ကွင်းနှင့်ပိုက်ကွန်တို့ကို ကြံစည်ပြင်ဆင်၍ ကြိုးနှင့်ချည်နှောင်တတ်သောမိန်းမသည်၊ သေခြင်းထက်သာ၍ခါးသည်ကိုငါတွေ့ပြီ။ ဘုရားသခင်စိတ်တွေ့ တော်မူသောသူသာလျှင်၊ ထိုမိန်းမလက်နှင့်လွတ်လိမ့်မည်။ အပြစ်ပြုတတ်သောသူကိုကား၊ ဘမ်းမိလိမ့်မည်။–

၇း၂၇ ဓမ္မဒေသနာဆရာဆိုသည်ကား၊ ငါရှာ၍မတွေ့သေးသောအရာကို တွေ့အံ့သောငှါ၊ တခုနောက်တခုစစ်ဆေးချင့်တွက်သောအခါ၊–

၇း၂၈ ယောကျ်ားတထောင်တို့တွင် တယောက်ကိုငါတွေ့ပြီ။ မိန်းမတထောင်တို့တွင်တယောက်ကိုမျှငါမတွေ့။–

၇း၂၉ ငါတွေ့သောအရာတခုတည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် လူကိုဖြောင့်မတ်အောင်ဖန်ဆင်းတော်မူ သော်လည်း၊ လူတို့သည်များပြားသော အကြံအစည်တို့ ကိုရှာဖွေကြံစည်ကြပြီ။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ အဘယ်သူသည်ပညာရှိသောသူကဲ့သို့ဖြစ်သနည်း။ နက်နဲသောအနက်ကို အဘယ်သူနားလည်သနည်း။ ပညာသည်ပညာရှိသောသူ၏မျက်နှာကို ထွန်းလင်းစေတတ်၏။ ထိုသူ၏မျက်နှာသည် အထူးသဖြင့်ရဲရင့်သောအဆင်းရှိတတ်၏။–

၈း၂ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ပြုသောသစ္စာကိုထောက်၍၊ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ကိုစောင့်လော့။–

၈း၃ သမ္မာသတိလစ်၍အထံတော်မှမထွက်နှင့်။ မကောင်းသောအမှုကိုမဆွဲမကိုင်နှင့်။ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်းစီရင်တော်မူမည်။–

၈း၄ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်၌တန်ခိုးပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟုအဘယ်သူဆိုရာသနည်း။–

၈း၅ အမိန့်တော်ကိုစောင့်သောသူသည် ရာဇဝတ်နှင့်လွတ်လိမ့်မည်။ ပညာရှိသောသူ၏ စိတ်နှလုံးသည်လည်း၊ ကာလအချိန်ကို၄င်း၊ စီရင်ရသော အခွင့်ကို၄င်း သိမြင်တတ်၏။–

၈း၆ လူကြံစည်သမျှအဘို့၊ ကာလအချိန်နှင့်စီရင်ရသောအခွင့်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ လူသည်အလွန်ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရ၏။–

၈း၇ နောက်ဖြစ်လတံ့သောအရာကိုမသိ။ အဘယ်သို့ဖြစ်လတံ့သည်ကို တစုံတယောက်မျှ မပြောနိုင်ရာ။

၈း၈ နံဝိညာဉ်ကိုအစိုးရ၍ ချုပ်ထားနိုင်သောလူတယောက်မျှမရှိ။ သေချိန်ရောက်သောအခါတန်ခိုးမရှိ။ ထိုစစ်မှုထဲကထွက်စရာအခွင့်မရှိ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုသော် လည်း၊ ဒုစရိုက်သည် ထိုအမှုထဲက မကယ်မနှုတ်နိုင်။

၈း၉ ဤအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကိုငါတွေ့မြင်ပြီ။ နေအောက်မှာပြုလေသမျှတို့ကိုဆင်ခြင်ပြီ။ မိမိအကျိုးပျက်အောင်တယောက်ကိုတယောက် အုပ်စိုးသောအချိန် လည်းရှိ၏။–

၈း၁၀ ထိုမှတပါး၊ သန့်ရှင်းရာအရပ်ဌာနတော်သို့ သွားလာသော အဓမ္မလူတို့သည် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းခံရကြောင်းကို၄င်း၊ အဓမ္မပြုဘူးသောမြို့၌သူတို့ကို အဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့ကြောင်းကို၄င်း ငါမြင်ပြီ။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်၏။–

၈း၁၁ အဓမ္မအမှုကို အလျင်အမြန်စစ်ကြော၍၊ ဒဏ်မပေးသောကြောင့်၊ လူသားတို့သည် အဓမ္မအမှုကိုပြုခြင်းငှါ၊ ခိုင်မာစွာသဘောထားကြ၏။–

၈း၁၂ အဓမ္မလူသည်အကြိမ်တရာတိုင်အောင်အဓမ္မအမှုကိုပြု၍၊ အသက်တာရှည်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည် ရှေ့တော်၌ ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ ကောင်းသောအကျိုးကိုခံရကြမည်ဟု ငါအမှန်သိ၏။–

၈း၁၃ အဓမ္မလူမူကား၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌မကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ ကောင်းသောအကျိုးကိုမခံရ။ အရိပ်နှင့်တူသောမိမိအသက်သည်လည်း မရှည်ရ။

၈း၁၄ မြေကြီးပေါ်မှာဖြစ်တတ်သော အနတ္တအမှုတပါးဟူမူကား၊ အဓမ္မလူပြုသောအမှုကြောင့် ခံထိုက်သည်အတိုင်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူအချို့တို့သည် အပြစ်ကိုခံရကြ၏။ ထိုနည်းတူ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူပြုသောအမှုကြောင့် ခံထိုက်သည်အတိုင်း၊ အဓမ္မလူအချို့တို့သည်အကျိုးကိုခံရကြ၏။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်သည်ဟု ငါ့သဘောရှိ၏။–

၈း၁၅ ထိုအခါ ပျော်မွေ့ခြင်းအမှုကိုငါချီးမွမ်း၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူသည်နေအောက်မှာ စားသောက်ခြင်း၊ ပျော်မွေ့ခြင်းအမှုထက်သာ၍ ကောင်းသောအမှုမရှိ။ နေအောက်မှာ ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသော အသက်ကာလ၌၊ ကြိုးစားအားထုတ်၍ ရသောအကျိုးတို့တွင်၊ ထိုအကျိုးကိုသာအမြဲခံရ၏။–

၈း၁၆ လူအချို့တို့သည် တနေ့နှင့်တညဥ့်လုံးမအိပ်ဘဲနေတတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပညာတရားကိုသိခြင်းငှါ၄င်း၊ မြေကြီးပေါ်မှာပြုသောအမှုများကို ကြည့်ရှုခြင်း ငှါ၄င်း၊ ငါသည်ကိုယ်နှလုံးကိုနှိုးဆော်၏။–

၈း၁၇ ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသောအမှုအလုံးစုံတို့ကို ငါကြည့်ရှုသောအခါ၊ နေအောက်မှာပြုသောအမှုများကို လူသည် စစ်၍မကုန်နိုင်။ ကြိုးစား၍ စစ်သော်လည်း၊ အကုန်အစင်မသိနိုင်။ ထိုမျှမက၊ ပညာရှိသောသူသည် ငါသိမည်ဟုကြံသော်လည်း၊ အကြံမမြောက်နိုင်ရာ။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ငါသည်စုံစမ်းခြင်းငှါ ဆင်ခြင်ရသည်ကား၊ ဖြောင့်မတ်သောသူနှင့်ပညာရှိသောသူတို့သည် သူတို့ပြုသော အမှုများနှင့်တကွ၊ ဘုရားသခင်၏ လက်တော်၌ရှိကြ၏။ ချစ်တော်မူသောလက္ခဏာကို ထင်ရှားသမျှသောအမှုအရာအားဖြင့် အဘယ်သူမျှမသိနိုင်။–

၉း၂ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့နှင့်ဆက်ဆံကြ၏။ တရားသောသူနှင့် မတရားသောသူ၊ ကောင်းသောသူနှင့်မကောင်းသောသူ၊ စင်ကြယ် သောသူနှင့်မစင်ကြယ်သောသူ၊ ယဇ်ပူဇော်သောသူနှင့်ယဇ်မပူဇော်သောသူ၊ အပြစ်မရှိသောသူနှင့် အပြစ်ရှိသောသူ၊ ကျိန်ဆို သောသူနှင့် ကျိန်ဆိုခြင်းကို ကြောက်သောသူတို့သည် တခုတည်းသောအမှုနှင့်တွေ့ကြုံတတ်ကြ၏။–

၉း၃ နေအောက်မှာပြုသမျှသောအမှု၌ ပါသောဝမ်းနည်းစရာဟူမူကား၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် တခုတည်းသောအမှုနှင့်တွေ့ကြုံရကြ၏။ အကယ်စင်စစ်လူသား တို့၏စိတ်နှလုံးသည် ဒုစရိုက်သဘောနှင့်ပြည့်၏။ အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊သူတို့သည် ရူးသောစိတ်ကိုစွဲလမ်း၍၊ နောက်တဖန် သေသွားတတ်ကြ၏။–

၉း၄ အသက်ရှင်သောလူစုအပေါင်းနှင့်ဆိုင်သေးသောသူသည် မြော်လင့်စရာရှိ၏။ အသက်ရှင်သောခွေးသည် သေသောခြင်္သေ့ထက်သာ၍ ကောင်းမြတ်၏။–

၉း၅ အသက်ရှင်သောသူသည် မိမိသေရမည်ကိုသိ၏။ သေသောသူမူကား၊ အဘယ်အရာကိုမျှမသိ။ အကျိုးအပြစ်ကိုလည်းမခံရ။ သူ့ကိုလည်း မေ့လျော့တတ်ကြ ၏။–

၉း၆ သူ၏ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်း၊ ငြူစူခြင်းလည်းပျောက်ပျက်၏။ နေအောက်မှာပြုသမျှသောအမှု၌ သူတပါးနှင့်ရောနှော၍မဆိုင်ရ။

၉း၇ သွားလော့။ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်အစာစားလော့။ ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့် စပျစ်ရည်ကိုသောက်လော့။ သင်ပြုသောအမှုတို့ကို ဘုရားသခင် ဝန်ခံတော် မူ၏။–

၉း၈ သင့်အဝတ်လည်း၊ အစဉ်ဖြူစင်ပါလေစေ။ သင့်ခေါင်းသည်လည်း နံ့သာဆီမခန်းမခြောက်စေနှင့်။–

၉း၉ နေအောက်မှာပေးသနားတော်မူသောအနတ္တအသက်ကာလပတ်လုံး၊ သင်ချစ်သောမယားနှင့် ရွှင်လန်းစွာအသက်ကာလကိုလွန်စေလော့။ ဤရွေ့ကား၊ အသက်ရှင်၍နေအောက်မှာ ကြိုးစားအားထုတ်ရာ၌ သင်ခံရသောအကျိုးပေတည်း။–

၉း၁၀ ဆောင်ရွက်စရာအမှုရှိသမျှကို ကြိုးစားအားထုတ်၍ဆောင်ရွက်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်ယခုသွား၍ရောက်ရလတံ့သောအရပ်တည်းဟူသော မရဏာ နိုင်ငံ၌လုပ်ဆောင်ခြင်းမရှိ။ ကြံစည်ခြင်းမရှိ။ သိပ္ပံအတတ်မရှိ။ ပညာမရှိပါတကား။

၉း၁၁ တဖန်နေအောက်မှာရှိသောအမှုအရာတို့ကို ငါပြန်၍ကြည့်ရှုသောအခါ၊ လျင်မြန်သောသူသည် ပြိုင်၍ပြေးသော်လည်း မနိုင်တတ်။ ခွန်အား ကြီးသောသူသည် စစ်တိုက်၍မအောင်တတ်။ ပညာရှိသောသူသည်ဝစွာမစားတတ်။ ဉာဏ်ကောင်းသောသူသည် စည်းစိမ်ကိုမရတတ်။ လိမ္မာသော သူသည် သူတပါးရှေ့၌မျက်နှာမရတတ်။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ကာလအချိန်စေ့ခြင်း၊ အဆင်သင့်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်တတ် သည်ကိုငါမြင်၏။–

၉း၁၂ လူသည်မိမိကာလအချိန်ကိုမသိတတ်။ ဘေးပြုရာပိုက်ကွန်အုပ်မိသောငါးကဲ့သို့၄င်း၊ ကျော့ကွင်း၌ကျော့မိသောငှက်ကဲ့သို့၄င်း၊ လူသားတို့သည် ဘေးပြုရာ ကာလထဲသို့ အမှတ်တမဲ့ရောက်၍ကျော့မိတတ်ကြ၏။

၉း၁၃ နေအောက်မှာ ငါတွေ့မြင်၍ ချီးမွမ်းဘွယ်သောပညာဟူမူကား၊–

၉း၁၄ မြို့သားနည်းသောမြို့ငယ်တမြို့ရှိ၏။ ကြီးသောရှင်ဘုရင်တပါးသည်လာ၍၊ ထိုမြို့ပြင်မှာ ကြီးစွာသောတပ်တို့ကိုတည်၍ ဝိုင်းထား၏။–

၉း၁၅ ထိုမြို့၌နေသောဆင်းရဲသားပညာရှိတယောက်သည်မိမိပညာအားဖြင့် ထိုမြို့ကိုကယ်တင်၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုဆင်းရဲသားကို အဘယ်သူမျှ မအောက် မေ့။–

၉း၁၆ ထိုအခါ ငါဆိုသည်ကား၊ ပညာသည်ခွန်အားထက်သာ၍ ကောင်းမြတ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ဆင်းရဲသောသူ၏ပညာကို မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်ကြ၏။ သူ၏စကား ကိုနားမထောင်တတ်ကြ။

၉း၁၇ အုပ်စိုးသောသူသည်မိုက်သောသူတို့တွင် ကြွေးကြော်သောအသံကိုနားထောင်ကြသည်ထက်၊ ငြိမ်ဝပ်ရာ၌ ပညာရှိပြောသောစကားကို သာ၍နား ထောင်တတ်ကြ၏။–

၉း၁၈ ပညာသည်စစ်လက်နက်ထက်သာ၍ကောင်းမြတ်၏။ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူသည်လည်း၊ ကောင်းသောအမှုအများကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ အထုံသမားလုပ်သောနံ့သာဆီကို သေသောယင်ကောင်သည် နံစေသကဲ့သို့၊ အနည်းငယ်သော အမိုက်သည် ပညာနှင့်ဂုဏ်အသရေ ထင်ရှားသောသူကို ထိုအတူဖြစ်စေတတ်၏။–

၁၀း၂ ပညာရှိသောသူ၏နှလုံးသည် မိမိလက်ျာလက်၌ရှိ၏။ မိုက်သောသူ၏နှလုံးမူကား၊ မိမိလက်ဝဲလက်၌ရှိ၏။–

၁၀း၃ မိုက်သောသူသည်လမ်း၌သွားစဉ်တွင်ပင်သတိလစ်၍၊ ငါသည်လူမိုက်ဖြစ်၏ဟု ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ပြောတတ်၏။–

၁၀း၄ မင်းသည် သင့်ကိုစိတ်ဆိုးလျှင်၊ ကိုယ်နေသင့်ရာအရပ်မှမရွှေ့နှင့်။ သည်းခံခြင်းသည် ကြီးသောအပြစ်ကို ဖြေတတ်၏။

၁၀း၅ မင်းမှားယွင်းခြင်းအားဖြင့်ဖြစ်တတ်သော၊ နေအောက်၌ငါမြင်ရသောအမှုဆိုးဟူမူကား၊ –

၁၀း၆ မိုက်သောသူတို့သည် မြင့်သောအရပ်၊ သူဌေးတို့သည် နိမ့်သောအရပ်၌ထိုင်ရသောအမှု၊ –

၁၀း၇ ကျွန်တို့သည် မြင်းကိုစီး၍ မှူးမတ်တို့သည် ကျွန်ကဲ့သို့မြေပေါ်မှာခြေဖြင့်သွားရသောအမှုကို ငါမြင်လေပြီ။–

၁၀း၈ တွင်းကိုတူးသောသူသည် ထိုတွင်းထဲသို့ကျလိမ့်မည်။ ခြံကိုဖျက်သောသူသည် မြွေကိုက်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။–

၁၀း၉ ကျောက်တို့ကိုရွှေ့သောသူသည် ဖိခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ထင်းခုတ်သောသူသည်လည်း ရှနလိမ့်မည်။–

၁၀း၁၀ ပုဆိန်တုံးသောအခါ မသွေးဘဲနေလျှင်သာ၍အားထုတ်ရမည်။ ပညာသည် အမှုအောင်ရသော အခွင့်ကိုပေး၍ ကျေးဇူးကြီး၏။

၁၀း၁၁ မြွေသည်ပြုစားခြင်းကိုမခံ။ ကိုက်မိလျှင်အလမ္ပယ်သမားကျေးဇူးမရှိ။–

၁၀း၁၂ ပညာရှိသောသူ၏စကားသည် လျောက်ပတ်၏။ မိုက်သောသူ၏နှုတ်မူကား သူ့ကိုယ်ကိုမျိုတတ်၏။–

၁၀း၁၃ သူ၏စကားအစသည် မိုက်ခြင်း၊ အဆုံးသည် အပြစ်ပြုတတ်သောရူးခြင်းဖြစ်၏။–

၁၀း၁၄ မိုက်သောသူသည်စကားများတတ်၏။ သို့သော်လည်း ဖြစ်လတ့ံသောအရာကို လူသည်မပြောနိုင်ရာ။ လူနောက်၌ အဘယ်သို့ဖြစ်လတ့ံသည်ကို အဘယ်သူပြောနိုင်သနည်း။–

၁၀း၁၅ မြို့သို့သွားသောလမ်းကို မသိသောသူကဲ့သို့ မိုက်သောသူသည် ကြိုးစားအားထုတ်သော်လည်း၊ သူတပါးတို့ကိုပင်ပန်းစေတတ်၏။

၁၀း၁၆ ငယ်သားအစိုးရ၍ မှူးမတ်များအချိန်မဲ့နံနက်စောစော စားသောက်တတ်သောပြည်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။–

၁၀း၁၇ မင်းသားအစိုးရ၍၊ မှူးမတ်တို့သည် လွန်ကျူးစွာမစားမသောက်ဘဲ၊ အချိန်တန်မှအားဖြည့်ခြင်းငှါသာ၊ စားသောက်တတ်သောပြည်သည် မင်္ဂလာရှိ၏။–

၁၀း၁၈ အလွန်ပျင်းရိခြင်းအားဖြင့် အိမ်သည်ဆွေးမြေ့တတ်၏။ လက်နှင့်မပြုပြင်ဘဲနေလျှင် အိမ်မိုးယိုတတ်၏။–

၁၀း၁၉ ပျော်မွေ့ခြင်းငှါ ပွဲကိုလုပ်တတ်၏။ စပျစ်ရည်သည်လည်း ရွှင်လန်းစေတတ်၏။ ငွေမူကား၊ အရာရာ၌နိုင်တတ်၏။–

၁၀း၂၀ ရှင်ဘုရင်ကိုစိတ်ဖြင့်မျှမကျိန်ဆဲနှင့်။ လူကြီးကိုအိပ်ခန်းထဲ၌မျှမကျိန်ဆဲနှင့်။ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သောငှက်သည် ထိုအသံကို ဆောင်သွားလိမ့်မည်။ ပျံတတ်သောအကောင်သည် ထိုအမှုကိုဘော်ပြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ သင်၏အစာကိုရေပေါ်မှာပစ်ချလော့။ ကာလကြာမြင့်မှ တဖန်တွေ့လေဦးမည်။–

၁၁း၂ လူခုနစ်ယောက်မက၊ ရှစ်ယောက်တို့အားဝေမျှလော့။ မြေပေါ်မှာအဘယ်အမှုရောက်မည်ကို သင်မသိ။–

၁၁း၃ မိုဃ်းတိမ်တို့သည် မိုဃ်းရေနှင့်ပြည့်သောအခါ မြေပေါ်မှာရွာတတ်၏။ သစ်ပင်သည် တောင်ဘက်သို့လဲသည်ဖြစ်စေ၊ မြောက်ဘက်သို့လဲသည်ဖြစ်စေ၊ လဲသောအရပ်၌ နေရာကျ၏။–

၁၁း၄ လေကိုမှတ်တတ်သောသူသည် မျိုးစေ့ကိုမကြဲ။ မိုဃ်းတိမ်တို့ကို ပမာဏပြုတတ်သောသူသည်လည်း စပါးကိုမရိပ်ရာ။–

၁၁း၅ နံဝိညာဉ်သွားရာလမ်းကိုင်၄င်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမဝမ်း၌ အရိုးတို့သည်အဘယ်သို့တိုးပွါးသည်ကိုင်၄င်း မသိနိုင်သကဲ့သို့၊ အလုံးစုံတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသခင်၏အမှုတော်တို့ကိုမသိနိုင်။–

၁၁း၆ နံနက်အချိန်၌ မျိုးစေ့ကိုကြဲလော့။ ညဦးအချိန်၌လည်း မကြဲဘဲမနေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ အဘယ်အရာသည် အကျိုးရှိမည်ကိုင်၄င်း၊ နှစ်ပါးစလုံးတို့သည် အညီအမျှအကျိုးရှိမည်ကိုင်၄င်း မသိနိုင်။

၁၁း၇ အကယ်စင်စစ်အလင်းသည်ချို၏။ နေရောင်ခြည်ကိုမြင်၍ ပျော်ပါးစရာရှိ၏။–

၁၁း၈ သို့ရာတွင်၊ လူသည်အသက်တာရှည်၍ အစဉ်ရွှင်လန်းသော်လည်း၊ မှောင်မိုက်ကာလကိုအောက်မေ့ပါစေ။ ထိုကာလကြာမြင့်လိမ့်မည်။ ဖြစ်လတ့ံသမျှတို့သည် အနတ္တသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။–

၁၁း၉ အချင်းလူပျို၊ အသက်ပျိုသောအခါပျော်မွေ့လော့။ အသက်ပျိုစဉ်ကာလတွင် စိတ်ရွှင်လန်းခြင်းရှိလော့။ ကိုယ်အလိုရှိရာလမ်းနှင့်၊ ကိုယ်ဉာဏ်ပြသောလမ်းသို့လိုက်လော့။ သို့ရာတွင်၊ ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကို ဘုရားသခင်စစ်ကြော၍၊ သင့်ကိုအပြစ်ပေးတော်မူမည်ဟု အောက်မေ့လော့။–

၁၁း၁၀ သို့ဖြစ်၍၊ စိတ်ညှိုးငယ်ခြင်းအကြောင်းနှင့်၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းကို ပယ်ရှားလော့။ အသက်ငယ်ခြင်းအရာနှင့် အရွယ်ပျိုခြင်းအရာသည် အနတ္တဖြစ်၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ငါနေ၍ မပြောနိုင်ဟုဆိုရသောကာလသည်မနီး၊ ဆိုးသောကာလမရောက်မှီ၊ ယခု အသက်ပျိုစဉ်အခါပင်၊ သင့်ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင်ကိုအောက်မေ့လော့။–
၁၂း၂ နေနှင့်အလင်း၊ လနှင့်ကြယ်တို့သည်ကွယ်၍မိုဃ်းရွာပြီးမှ၊ အထပ်ထပ်ရွာတတ်သော ကာလမရောက်မှီအောက်မေ့လော့။–
၁၂း၃ ထိုကာလ၌ အိမ်စောင့်တို့သည် တုန်လှုပ်၍၊ ခိုင်ခံ့သောသူတို့သည် အားလျော့ကြလိမ့်မည်။ ဆန်ကြိတ်သောသူတို့သည် နည်းသောကြောင့် ရပ်ကြလိမ့်မည်။– ပြတင်းပေါက်ဖြင့်ကြည့်သော သူတို့သည် အလင်းကွယ်ကြလိမ့်မည်။–
၁၂း၄ ကြိတ်သံလျော့သောအခါ၊ လမ်းနားမှာတံခါးရှက်တို့သည် စေ့လျက်ရှိလိမ့်မည်။ ငှက်သံကိုကြားသောအခါ၊ စောစောထလိမ့်မည်။ သီချင်းသည်မအပေါင်းတို့သည် အသံသေးကြလိမ့်မည်။–
၁၂း၅ ထိုကာလ၌ မြင့်သောအရာတို့ကိုကြောက်ကြလိမ့်မည်။ လမ်း၌ဘေးတွေ့မည်ဟု ထင်ကြလိမ့်မည်။ ဗာတံပင်ပွင့်လိမ့်မည်။ ကျိုင်းကောင်သည် မိမိ၌ မိမိလေးလိမ့်မည်။ အလိုဆန္ဒလျော့လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ လူသည်ထာဝရနေရာသို့သွားဆဲရှိ၍၊ ငိုခြင်းသည်တို့သည်လမ်းတို့၌ လှည့်လည်ကြ၏။–
၁၂း၆ ငွေကြိုးပြတ်ခြင်း၊ ရွှေဖလားကွဲခြင်း၊ စမ်းရေတွင်း၌ရေပုံးပေါက်ခြင်း၊ ရေကျင်းနားမှာ စက်ကျိုးခြင်း အခြင်းအရာတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–
၁၂း၇ ထိုကာလ၌ မြေမှုန့်သည်နေရင်းမြေသို့၎င်း၊ ဝိညာဉ်သည်အရင်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင့်ထံသို့၎င်း ပြန်သွားရလိမ့်မည်။
၁၂း၈ အနတ္တသက်သက်၊ အလုံးစုံတို့သည် အနတ္တဖြစ်ကြသည်ဟု ဓမ္မဒေသနာဆရာဟော၏။–
၁၂း၉ ဓမ္မဒေသနာဆရာသည် ပညာရှိသည်အတိုင်း၊ ပရိသတ်တို့အား ပညာအတတ်ကိုသွန်သင်လေ့ရှိ၏။ လုံ့လဝိရိယပြုလျက် များစွာသော သုတ္တံစကားတို့ကို ရှာဖွေ၍စီရင်၏။–
၁၂း၁၀ ဓမ္မဒေသနာဆရာသည် နားထောင်ဘွယ်သောစကားကိုရှာ၍၊ ရေးထားချက်စကားသည် ဖြောင့်မတ်သောစကား၊ သမ္မာစကားဖြစ်၏။–
၁၂း၁၁ ပညာရှိသောသူ၏စကားသည် တုတ်ချွန်နှင့်၎င်း၊ တပါးတည်းသောသိုးထိန်းကြီးအပ်ပေးတော်မူ၍၊ ပရိသတ်အုပ်တို့ ရိုက်ထားသော သံချွန်နှင့် ၎င်းတူ၏။–
၁၂း၁၂ တဖန်တုံ၊ ငါ့သား၊ ထိုသို့သောစကားအားဖြင့် ဆုံးမခြင်းကိုခံလော့။ စာများကိုစီရင်၍မကုန်နိုင်။ စာကိုကြိုးစား၍ကြည့်ရှုခြင်းအမှုသည်၊ ကိုယ်ကိုနှောင့်ရှက်သောအမှုဖြစ်၏။
၁၂း၁၃ အချုပ်အခြာစကားဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့၍၊ ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်လော့။ ဤရွေ့ကား၊ လူနှင့်ဆိုင်သောအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ချုပ်ခြာသတည်း။–
၁၂း၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောဝှက်ထားခြင်းမှစ၍၊ အလုံးစုံသောအမှု၊ ကောင်းမကောင်းရှိသမျှတို့ကိုစစ်ကြော၍၊ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူလတံ့သတည်း။

ရှောလမုန်မင်းကြီး စီရင်ရေးထားသောဒေသနာကျမ်းပြီး၏။

ရှောလမုန်သီချင်း။
The Song Of Solomon.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈

ရှောလမုန်သီချင်း။
THE SONG OF SOLOMON.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ သီချင်းတကာတို့တွင် အထွဋ်ဖြစ်သော ရှောလမုန်သီချင်း။

၁း၂ သခင်နှုတ်ဆက်သောနမ်းခြင်းဖြင့် ကျွန်မကိုနမ်းပါစေ။ ကိုယ်တော်၏မေတ္တာသည် စပျစ်ရည်ထက်သာ၍ကောင်းပါ၏။–

၁း၃ ကိုယ်တော်၌မွှေးကြိုင်သောနံ့သာဆီကဲ့သို့၊ နာမတော်သည်သွန်းလောင်းသော နံ့သာဆီဖြစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့်သတို့သမီးကညာတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချစ်ကြပါ၏။–

၁း၄ ကျွန်မကို သွေးဆောင်တော်မူပါ။ ကျွန်မတို့သည် နောက်တော်သို့ပြေး၍လိုက်ကြပါမည်။ အရှင်မင်းကြီးသည် အိမ်တော်အတွင်းခန်းထဲသို့ ကျွန်မကိုဆောင် ခဲ့တော်မူပြီ။ ကျွန်မတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြမည်။ မေတ္တာတော်ကို စပျစ်ရည်ထက်သာ၍ ချီးမွမ်းကြမည်။ သတို့သမီးကညာတို့ သည်ကိုယ်တော်ကိုမှန်ကန်စွာချစ်ကြပါ၏။

၁း၅ အိုယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ ငါသည်ကေဒတဲကဲ့သို့ မည်းသောအဆင်းရှိသော်လည်း၊ ရှောလမုန်မင်း၏ကုလားကာကဲ့သို့ တင့်တယ်သေး၏။–

၁း၆ ငါသည်နေပူကိုခံ၍ မည်းသောအဆင်းရှိသောကြောင့်၊ ငါ့ကိုမကြည့်ရှုကြပါနှင့်။ ငါ့မိခင်၏သားသမီးတို့သည် ငါ့ကိုမနာလိုသောစိတ်ရှိ၍၊ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကို စောင့်စေကြ၏။ ကိုယ်ဥယျာဉ်ကိုမစောင့်ရပါ။

၁း၇ ကျွန်မနှစ်သက်နှစ်လိုရာအရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် သိုးများကိုအဘယ်မှာ ထိန်းတော်မူသည်ကိုင်း၊ မွန်းတည့်အချိန်၌ အဘယ်မှာ အရိပ်ခိုစေတော်မူသည်ကိုင်း ပြတော်မူပါ။ ကျွန်မသည် အခြားတပါးသောသိုးထိန်းနောက်သို့ အဘယ်ကြောင့်လမ်းလွဲ၍ လိုက်ရပါအံ့နည်း။

၁း၈ မိန်းမတကာတို့ထက် အဆင်းလှသောအစ်မ၊ သင်သည်မသိလျှင်၊ သိုးများခြေရာသို့လိုက်သွား၍၊ သိုးထိန်းတဲများအနားမှာ သင်၏သိုးသငယ်တို့ကို ကျွေးမွေးပါလော့။

၁း၉ ငါချစ်သောနှမ၊ သင့်ကိုဖာရောမင်းရထား၌ကသော မြင်းနှင့်ငါပုံပြမည်။–

၁း၁၀ သင်၏ပါးသွယ်၌ မုတ်ပုတီးတန်ဆာဆင်လျက်၊ လည်ပင်း၌ပုလဲအသွယ်သွယ်ဆွဲလျက်၊ သင်သည်တင့်တယ်လှ၏။–

၁း၁၁ ငွေနှင့်အပြောက်ချယ်သော ရွှေပုတီးအသွယ်သွယ်ကိုလည်း လုပ်၍ပေးဦးမည်။

၁း၁၂ အရှင်မင်းကြီးသည် စားပွဲတော်နားမှာထိုင်နေစဉ်၊ ငါထုံသောနာဒုဆီမွှေးအနံ့သည် တပျံ့ပျံ့တလှိုင်လှိုင်ဖြစ်လေ၏။–

၁း၁၃ ငါချစ်ရာသခင်သည် ငါ၌မုရန်နံ့သာပုံဖြစ်၍၊ ငါ့ရင်အုံကြားမှာတညဥ့်လုံးအိပ်ရမည်။–

၁း၁၄ ငါချစ်ရာသခင်သည် အင်္ဂေဒိဥယျာဉ်မှဖြစ်သော ဟန်နာခက်ရွက်စည်းကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။

၁း၁၅ ငါချစ်သောနှမ၊ သင်သည်အဆင်းလှပေ၏။ အလွန်လှပေ၏။ ချိုးမျက်စိနှင့်ပြည့်စုံ၏။

၁း၁၆ ငါချစ်ရာသခင်သည် အဆင်းလှ၍၊ ချစ်ဘွယ်သောလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ငါတို့အိပ်ရာခင်းသည် စိမ်းသောအဆင်းရှိ၏။–

၁း၁၇ ငါတို့ဗိမာန်တိုင်တို့သည်အာရဇ်ပင်၊ အမိုးသည်ထင်းရှူးပင်ဖြင့်ပြီးသတည်း။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ကျွန်မသည် ရှာရုန်အရပ်နှင်းဆီပွင့်၊ ကွင်းပြင်၌ပေါက်သောနှင်းပွင့်မျှသာဖြစ်ပါ၏။

၂း၂ ဆူးတောထဲမှာနှင်းပွင့်ထင်သကဲ့သို့၊ ငါချစ်သောသတို့သမီးသည် လူမျိုးသမီးစုထဲမှာထင်ပေ၏။

၂း၃ တောပင်စုထဲမှာရှောက်ချိုပင်ကဲ့သို့ ငါချစ်ရာသခင်သည်လူမျိုးသားစုထဲမှာဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည်သူ၏အရိပ်ဝယ်ပျော်မွေ့နေထိုင်၍၊ မြိန်စွာသောအသီးကိုစားရ၏။–

၂း၄ ပွဲခံရာအိမ်သို့ ငါ့ကိုဆောင်သွား၍၊ မေတ္တာတော်အလံကို ငါ့အပေါ်မှာမိုးတော်မူပြီ။–

၂း၅ ငါသည် ချစ်ခြင်းအားဖြင့် ကြင်နာသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ကိုစပျစ်သီးပျဉ်နှင့်အားဖြည့်ကြပါ။ ရှောက်ချိုသီးကိုကျွေး၍ သက်သာစေကြပါ။–

၂း၆ သခင်၏လက်ဝဲလက်သည် ငါ့ခေါင်းကိုထောက်မလျက်၊ လက်ျာလက်သည်ငါ့ကိုဘက်လျက် နေတော်မူပါစေ။

၂း၇ ယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ ငါချစ်သောသတို့သမီးသည် အလိုလိုမနိုးမှီတိုင်အောင်၊ မလှုပ်မနှိုးမည် အကြောင်း၊ တော၌ကျင်လည်သော သမင်ဒရယ်များကိုတိုင်တည်၍ သင်တို့ကိုငါမှာထား၏။

၂း၈ ငါချစ်ရာသခင်၏ စကားသံပေ။ ကြည့်ပါ။ တောင်ကြီးတောင်ငယ်တို့ကို ခုန်ကျော်လျက်ကြွလာ၏။–

၂း၉ ငါချစ်ရာသခင်သည် သမင်ဒရယ်သငယ်နှင့်တူ၏။ ကြည့်ပါ။ အုတ်ရိုးပြင်မှာရပ်တော်မူ၏။ ပြတင်းပေါက်ဝတွင်ကြည့်လျက်၊ ပြတင်းရွက်ကြားမှာ ကိုယ်ကိုပြလျက်နေတော်မူ၏။–

၂း၁၀ ငါချစ်ရာသခင်သည် ခေါ်၍ပြောသည်ကား၊ ငါချစ်သောနှမ၊ ငါ၏မိန်းမလှ၊ ထ၍လာခဲ့ပါ။–

၂း၁၁ ဆောင်းကာလလွန်ပြီ။ မိုဃ်းလည်းကြည်လင်ပြီ။–

၂း၁၂ မြေကြီးပေါ်မှာပန်းများပွင့်ကြပြီ။ ငှက်တို့မြည်တွန်ချိန်လည်းရောက်လေပြီ။ ငါတို့မြေ၌ချိုးငှက်တွန်သံကိုလည်းကြားရ၏။–

၂း၁၃ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် စိမ်းသောအသီးကိုမှည့်စေ၏။ စပျစ်နွယ်ပင်လည်းပွင့်လျက် မွှေးကြိုင်၏။ ငါချစ်သောနှမ၊ ငါ၏မိန်းမလှ၊ ထ၍လာခဲ့ပါ။–

၂း၁၄ တောင်ပေါ်၌ခိုလှုံရာကျောက်ကြားတွင်ရှိသောငါ၏ချိုးငှက်၊ သင်၏မျက်နှာကိုမြင်ပါရစေ။ သင်၏စကားသံကိုကြားပါရစေ။ သင်၏စကားသံသည်ချို၏။ သင်၏မျက်နှာလည်းလှ၏။–

၂း၁၅ စပျစ်နွယ်ပင်တို့ကို ဖျက်လတ်သောမြေခွေးများနှင့် မြေခွေးကလေးများကို ငါတို့ဘို့ဘမ်းကြလော့။ ငါတို့စပျစ်နွယ်ပင်တို့သည် အပွင့်ပွင့်လျက်ရှိကြ၏။

၂း၁၆ ငါချစ်ရာသခင်ကို ငါဆိုင်ပေ၏။ ငါ့ကိုလည်းသခင်ဆိုင်ပေ၏။ နှင်းတော်၌ ကျက်စားတော်မူ၏။—

၂း၁၇ မိုဃ်းမသောက်၊ မှောင်မိုက်အရိပ်မပြေးမှီ၊ ငါချစ်ရာသခင်၊ ဗေသာတောင်ပေါ်မှာ သမင်ဒရယ်သငယ်ကဲ့သို့ တဖန်ပြုတော်မူပါ။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ငါ့ဝိညာဉ်ချစ်သောသူကို ညဥ့်အခါအိပ်ရာပေါ်မှာငါရှာ၏။ ရှာသော်လည်းမတွေ့။—

၃း၂ ငါထမည်။ မြို့လမ်းတို့တွင်လည်မည်။ ငါ့ဝိညာဉ်ချစ်သောသူကို လမ်းမတို့တွင်ရှာမည်ဟုဆိုလျက် ရှာသော်လည်းမတွေ့။—

၃း၃ မြို့ကိုလှည့်သောကင်းစောင့်တို့သည် ငါ့ကိုတွေ့ကြသော်၊ ငါ့ဝိညာဉ်ချစ်သောသူကို မြင်ကြသလောဟု ငါမေး၏။—

၃း၄ သူတို့မှ အနည်းငယ်လွန်ပြန်လျှင်၊ ငါ့ဝိညာဉ်ချစ်သောသူကိုတွေ့၏။ ငါသည်သူ့ကိုမလွှတ်။ အမြဲကိုင်၍ ငါ့ကိုဘွားမြင်သောမိခင်၏အိမ်၌ အိပ်ရာအခန်းထဲသို့ ဆောင်ခဲ့၏။

၃း၅ ယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ ငါချစ်သောသတို့သမီးသည် အလိုလိုမနိုးမှီတိုင်အောင်၊ မလှုပ်မနှိုးမည်အကြောင်း၊ တော၌ကျင်လည်သော သမင်ဒရယ်များကို တိုင်တည်၍၊ သင်တို့ကိုငါမှာထား၏။

၃း၆ မုရန်၊ လောဗန်အစရှိသော ကုန်သည်ရောင်းတတ်သောနံ့သာမှုန့်မျိုးကိုမီးရှို့၍၊ ထသောမီးခိုးတိုင် သဏ္ဍာန်ရှိလျက်၊ တောထဲကလာသော ထိုသူကား၊ အဘယ်သူဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။။ ရှောလမုန်မင်း၏ ယာဉ်ပျံတော်ကိုကြည့်ကြလော့။ သူရဲခြောက်ကျိပ်၊ ဣသရေလအမျိုးသားသူရဲ အခြွေအရံရှိကြ၏။—

၃း၇ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ထားကိုင်လျက်၊ စစ်မှုစစ်ရေး၌ လေ့ကျက်သောသူဖြစ်ကြ၏။—

၃း၈ ညဥ့်အခါ စိုးရိမ်စရာရှိသောကြောင့်၊ လူတိုင်းမိမိပေါင်၌ မိမိထားကိုမြှောင်ထားလျက်ရှိ၏။—

၃း၉ လေဗနုန်သစ်သားဖြင့် ရှောလမုန်မင်းကြီး လုပ်တော်မူသောယာဉ်ပျံတော်ဖြစ်၏။—

၃း၁၀ ကွန်းစင်တိုင်တို့ကိုငွေဖြင့်၄င်း၊ အောက်ပိုင်းကိုရွှေဖြင့်၄င်း၊ ထိုင်ရန်ဖုံကိုနီမောင်းသောကမ္ဗလာဖြင့်၄င်း ပြီးစေတော်မူ၏။ အတွင်းကိုမူကား၊ ယေရုရှလင်မြို့ သမီးတို့သည် မေတ္တာနှင့်ချယ်လှယ်ကြပြီ။

၃း၁၁ ဇိအုန်သတို့သမီးတို့၊ လက်ထပ်မင်္ဂလာဆောင်သောနေ့၊ နှလုံးတော်ရွှင်လန်းသောနေ့၌ မယ်တော်တင်သောဦးရစ်သရဖူကို ဆောင်းတော်မူသော ရှောလမုန်မင်းကြီးကို သွား၍ဖူးမြင်ကြလော့။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ သင်သည် အဆင်းလှပေ၏။ ငါချစ်သောနှမ၊ အလွန်လှပေ၏။ ဗျာပါးဆံကြားမှာ ချိုးမျက်စိနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဆံပင်သည်လည်း ဂိလဒ်တောင်ပေါ်မှဆင်းလာသောဆိတ်စုကဲ့သို့ဖြစ်၏။—

၄း၂ သင်၏သွားတို့သည်လည်း အမွေးညှပ်၍ ရေချိုးရာမှတက်လာသော သိုးစုကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ တကောင်မျှမလျော့။ အမွှာသာဘွားတတ်ကြ၏။—

၄း၃ နှုတ်ခမ်းသည်လည်း နီတွေးသောကြိုးနှင့်တူ၏။ စကားသံလည်းသာယာပေ၏။ နားပန်းဆံကြားမှာ ပါးတို့သည် သလဲသီးရှက်နှင့်တူကြ၏။—

၄း၄ လည်ပင်းသည်လည်း၊ သူရဲတို့သာသုံးဆောင်တတ်သောဒိုင်းလွှားတထောင်ဆွဲထားသောလက်နက်စုံ ဘဏ္ဍာတိုက်တည်းဟူသော ဒါဝိဒ်မင်း၏ ရဲတိုက်နှင့်တူ၏။—

၄း၅ ရင်သားနှစ်ဘက်တို့သည် နှင်းတော်၌ကျက်စားသော ဒရယ်သငယ်အမွှာနှင့်တူကြ၏။—

၄း၆ မိုဃ်းမသောက်၊ မှောင်မိုက်အရိပ်မပြေးမှီ၊ ငါသည်မုရန်တောင်နှင့် လောဗန်ကုန်းသို့သွားမည်။—

၄း၇ ငါချစ်သောနှမ၊ သင်သည်အပြစ်တစုံတခုမျှမရှိ။ တကိုယ်လုံးလှပေ၏။

၄း၈ ငါနှင့်အတူ လေဗနုန်တောင်က လာပါအသပယ်။ ငါနှင့်အတူလေဗနုန်တောင်က လာပါ။ အာမနတောင်ထိပ်၊ ရှနိရတောင်၊ ဟေရမုန်တောင်ထိပ်၊ ခြင်္သေ့တွင်းများ၊ ကျားသစ်နေရာ တောင်များအပေါ်ကကြည့်ရှုပါ။—

၄း၉ ငါ့နှမ၊ ငါ့ခင်ပွန်း၊ သင်သည် ငါ့နှလုံးကိုလုယူပြီ သင်၏မျက်စိတကြည့်၊ လည်ပင်းတလှည့်ဖြင့် ငါ့နှလုံးကိုလုယူပြီ။—

၄း၁၀ ငါ့နှမ၊ ငါ့ခင်ပွန်း၊ သင်၏မေတ္တာသည် အလွန်ချိုပေ၏။ သင်၏မေတ္တာသည် စပျစ်ရည်ထက် အထူးသဖြင့်ကောင်းပေ၏။ သင်းထုံသောနံ့သာဆီသည် နံ့သာ မျိုးတကာတို့ထက် အထူးသဖြင့်မွှေးကြိုင်ပေ၏။

၄း၁၁ ငါ့ခင်ပွန်း၊ သင်၏နှုတ်ခမ်းသည် ပျားလပို့ကဲ့သို့ယိုတတ်၏။ လျှာအောက်မှာနို့နှင့်ပျားရည်ရှိ၏။ အဝတ်တန်ဆာသည်လည်း လေဗနုန်အမွှေး အကြိုင်ကဲ့သို့ မွှေးကြိုင်လျက်ရှိ၏။—

၄း၁၂ ငါ့နှမ၊ ငါ့ခင်ပွန်းသည် ဝင်းကာသောဥယျာဉ်၊ ပိတ်ထားသောရေကန်၊ တံဆိပ်ခတ်သော ရေတွင်းဖြစ်ပေ၏။—

၄း၁၃ သင်၏ပျိုးပင်တို့ကား၊ ချိုသောအသီးကိုသီးတတ်သော သလဲတော၊ နာဒုပင်နှင့်ရောသော ဟန်နာတော၊—

၄း၁၄ နာဒုပင်၊ ကုရကုမပင်၊ ကြံပင်၊ သစ်ကြံပိုးပင်၊ လောဗန်ပင်မျိုး၊ မုရန်ပင်၊ အကျော်ပင်၊ အမြတ်ဆုံးသောနံ့သာပင်မျိုးပါကြ၏။—

၄း၁၅ ဥယျာဉ်များကို ရေလောင်းစရာရေကန်၊ စမ်းရေတွင်း၊ လေဗနုန်တောင်က စီးထွက်သောမြစ်ရေလည်းပါသတည်း။

၄း၁၆ မြောက်လေ၊ နိုးပါ။ တောင်လေ၊ လာပါ။ ငါ့ဥယျာဉ်အပေါ်သို့လာကြပါ။ မွှေးကြိုင်သောအနံ့သည် ပျံ့လွှင့်ပါစေ။ ငါချစ်ရာသခင်သည် ဥယျာဉ်တော်သို့ဝင်၍၊ ချိုသောအသီးကိုစားတော်မူပါစေ။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ငါ့နှမ၊ ငါ့ခင်ပွန်း၊ ငါ့ဥယျာဉ်ထဲသို့ငါဝင်လာပြီ။ ငါ့မုရန်နှင့်နံ့သာမျိုးကိုခံယူပြီ။ ငါ့ပျားရည်နှင့် ပျားလပို့ကိုစားရပြီ။ ငါ့နို့နှင့်စပျစ်ရည်ကိုသောက်ရပြီ။ ငါ့အဆွေတို့၊ စားကြလော့။ ငါ့မိတ်ဆွေတို့၊ သောက်ကြ။ ဝစွာသောက်ကြလော့။

၅း၂ ငါသည် အိပ်ပျော်စဉ်၊ နှလုံးနိုးလျက်ရှိ၏။ ငါချစ်ရာသခင်၏စကားသံပေ။ ငါ့နှမ၊ ငါချစ်သောအမိ၊ ငါ့ချိုး၊ ငါ၏စုံလင်သူ၊ ငါ့အားဖွင့်ပါ။ ငါ့ခေါင်းသည်နှင်းနှင့်ငှင်း၊ ငါ့ဆံပင်သည် ညဉ့်၌ကျတတ်သော နှင်းစက်များနှင့်ငှင်း စိုပြီဟုဆိုလျက်၊ ခေါက်၍နေတော်မူ၏။–

၅း၃ ကျွန်မသည် အဝတ်ကိုချွတ်ပါပြီ။ အဘယ်ကြောင့်ဝတ်ပြန်ရမည်နည်း။ ခြေကိုလည်းဆေးပါပြီ။ တဖန်ညစ်အောင်အဘယ်ကြောင့်ပြုရပါမည်နည်း။–

၅း၄ ငါချစ်ရာသခင်သည် လက်တော်ကိုတံခါးပေါက်အထဲသို့ သွင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သူ့ကိုချစ်သနားသောစိတ်အားကြီးသဖြင့်၊–

၅း၅ ငါချစ်ရာသခင်အားတံခါးကိုဖွင့်အံ့သောငှါထသောအခါ၊ ငါ့လက်မှမုရန်ဆီ၊ ငါ့လက်ချောင်းတို့မှ ပကတိမုရန်ဆီသည် တံခါးကျင်တိုင်ပေါ်မှာ စက်စက်ကျလေ ၏။–

၅း၆ ငါချစ်ရာသခင်အား ငါဖွင့်သည်ရှိသော်၊ ငါချစ်ရာသခင်သည် ထွက်သွားနှင့်ပြီ။ စကားသံတော်ကို စေ့စေ့နားထောင်လျက်၊ သခင်ကို ငါရှာသော်လည်းမတွေ့။ ခေါ်သော်လည်း ထူးတော်မမူ။–

၅း၇ မြို့တွင်လည်သော ကင်းစောင့်တို့သည် ငါ့ကိုတွေ့သော်၊ နာကျင်စွာရိုက်ကြ၏။ မြို့ရိုးစောင့်တို့သည် ငါ့မျက်နှာဖုံးကိုလုယူကြ၏။–

၅း၈ အိုယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ သင်တို့သည်ငါချစ်ရာသခင်ကိုတွေ့လျှင်၊ သူ့ကိုငါချစ်၍ နာနေကြောင်းကို ကြားပြောကြပါဟု၊ ငါမှာထားတောင်းပန်ပါ၏။

၅း၉ မိန်းမတကာတို့ထက် အဆင်းလှသောအစ်မ၊ သင်ချစ်ရာသခင်သည် အခြားတပါးသော ချစ်ရာသခင်ထက် အဘယ်သို့သာသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုသို့ မှာထားတောင်းပန်ရမည်အကြောင်း၊ သင်ချစ်ရာသခင်သည် အခြားတပါးသောချစ်ရာသခင်ထက် အဘယ်သို့သာသနည်း။

၅း၁၀ ငါချစ်ရာသခင်သည် ဖြူသောအဆင်း၊ နီသောအဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ လူတသောင်းတို့တွင် အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်တော်မူ၏။–

၅း၁၁ ဦးခေါင်းတော်သည် ရွှေစင်နှင့်တူ၏။ ဆံပင်တော်သည်ထူထပ်၍၊ ကျီးအ အဆင်းကဲ့သို့နက်၏။–

၅း၁၂ မျက်စိတော်တို့သည် နို့၌ချိုးလျက် မြစ်ရေပေါ်မှာ ပုံ့ပုံ့ကြွကြွဝပ်သောချိုးနှင့်တူကြ၏။–

၅း၁၃ ပါးတော်တို့သည် နံ့သာတော၊ မွှေးကြိုင်သောပန်းတောကဲ့သို့ငှင်း၊ နှုတ်ခမ်းတော်တို့သည် ပကတိမုရန်ဆီယိုသော နှင်းပွင့်ကဲ့သို့ငှင်းဖြစ်ကြ၏။–

၅း၁၄ လက်တော်တို့သည် မျက်ရွဲစီသောလက်စွပ်ကဲ့သို့ငှင်း၊ ကိုယ်တော်သည် နီလာကျောက်ဖြင့်စီချယ်သော ဆင်စွယ်ဖြူကဲ့သို့ငှင်းဖြစ်၏။–

၅း၁၅ ခြေထောက်တော်တို့သည် ရွှေစင်ဘိနပ်ပေါ်၌တည်သော ကျောက်ဖြူတိုင်နှင့်တူကြ၏။ မျက်နှာတော်သည် လေဗနုန်တောင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အာရဇ်ပင်ကဲ့သို့ ထူးမြတ်ပေ၏။–

၅း၁၆ နှုတ်တော်သည် အလွန်ချိုပေ၏။ တကိုယ်လုံး၌ချစ်ဘွယ်သောဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ ဤသူသည် ငါချစ်ရာ သခင်၊ ငါ့မိတ်ဆွေဖြစ်တော်မူသတည်း။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ မိန်းမတကာတို့ထက်အဆင်းလှသောအစ်မ၊ သင်ချစ်ရာသခင်သည် အဘယ်အရပ်သို့ ကြွတော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သင်နှင့်အတူ သူ့ကိုရှာ ရမည်အကြောင်း၊ သင်ချစ်ရာသခင်သည် အဘယ်အရပ်သို့လွှဲသွားတော်မူသည်ကို ပြောပါ။

၆း၂ ငါချစ်ရာသခင်သည် ဥယျာဉ်တော်၌သစ်သီးကိုစား၍၊ နှင်းပွင့်ကိုဆွတ်ယူမည်ဟု၊ ဥယျာဉ်တော်တွင် နံ့သာတောသို့ ဆင်းသွားတော်မူ၏။–

၆း၃ ငါချစ်ရာသခင်သည် ငါ့ကိုဆိုင်တော်မူ၏။ ငါသည်လည်း သခင်ကိုဆိုင်ပေ၏။ နှင်းတော၌ကျက်စားတော်မူ၏။

၆း၄ ငါချစ်သောနှမ၊ သင်သည် တိရဇမြို့ကဲ့သို့လှ၏။ ယေရုရှလင်မြို့ကဲ့သို့တင့်တယ်၏။ စစ်မျက်နှာကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်၏။–

၆း၅ သင်၏မျက်စိတို့ကို ငါမှလွှဲပါ။ သူတို့သည် ငါ့ကိုအောင်ပြီ။ သင်၏ဆံပင်သည်လည်း၊ ဂိလဒ်တောင်ပေါ်မှဆင်းလာသော ဆိတ်စုကဲ့သို့ဖြစ်၏။–

၆း၆ သင်၏သွားတို့သည်လည်း၊ ရေချိုးရာမှ တက်လာသောသိုးစုကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ တကောင်မျှမလျော့၊ အမွှာသာဘွားတတ်ကြ၏။–

၆း၇ နားပန်းဆံကြားမှာ ပါးတို့သည် သလဲသီးရှက်နှင့်တူကြ၏။–

၆း၈ မိဖုရားခြောက်ကျိပ်၊ မောင်းမမိသံရှစ်ကျိပ်၊ အပျိုတော်အတိုင်းမသိ ရှိကြ၏။–

၆း၉ ငါ့ချိုး၊ ငါ၏စုံလင်သူသည် ငါ၌တပါးတည်းရှိ၏။ ဘွားမြင်သောမိခင်၌ အချစ်ဆုံးသောသမီးဖြစ်၏။ လူမျိုးသမီးတို့သည် သူ့ကိုမြင်၍ ကောင်းကြီးပေးကြ၏။ မိဖရားများနှင့်မောင်းမမိသံများတို့သည် ချီးမွမ်းကြ၏။

၆း၁၀ လကဲ့သို့တင့်တယ်လျက်၊ နေကဲ့သို့ထွန်းလင်းလျက်၊ စစ်မျက်နှာကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်လျက်၊ နံနက်ကဲ့သို့မျှော်ရှုသောသတို့သမီးကား၊ အဘယ်သူနည်း။

၆း၁၁ ချိုင့်ထဲမှာသစ်သီးများကိုကြည့်ရှု၍၊ စပျစ်နွယ်ပင်သန်သည် မသန်သည်ကိုငှင်း၊ သလဲပင်ပွင့်သည် မပွင့်သည်ကိုငှင်းသိခြင်းငှါ၊ ငါပြုစုသော ဥယျာဉ်သို့ ငါဆင်းသွား၏။–

၆း၁၂ သတိမရမှီ ငါ့ဝိညာဉ်သည် အမိနဒိပ်ရထားကို စီးသကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၆း၁၃ အိုရှုလမိတ်၊ ပြန်လာပါ။ ပြန်လာပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သင့်ကိုရှုမြင်ရမည်အကြောင်း၊ ပြန်လာပါ။ ပြန်လာပါ။ ရှုလမိတ်၌ အဘယ်သို့သောအရာကို တွေ့မြင်ကြလိမ့်မည်နည်း။ စစ်တပ်နှစ်တပ်ကဲ့သို့ တွေ့မြင်ကြပါမည်။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ အိုမင်းသမီး၊ ခြေနင်းစီးလျက်၊ သင်၏ခြေတို့သည် အလွန်တင့်တယ်ပါ၏။ သင်၏ခါးဆစ်တို့သည် လိမ္မာသောသူပြုပြင်သောကျောက်ကောင်းရတနာ ကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါ၏။–
၇း၂ သင်၏ခါးသည်အရည်နှင့်ပြည့်သော ဖလားလုံးဖြစ်ပါ၏။ ဝမ်းသည်လည်းနှင်းပန်းစီချယ်သော စပါးပုံဖြစ်ပါ၏။–
၇း၃ သင်၏ရင်သားနှစ်ဘက်တို့သည် ဒရယ်သငယ်အမွှာနှင့်တူကြပါ၏။–
၇း၄ လည်ပင်းသည်ဆင်စွယ်ရဲတိုက်ကဲ့သို့၄င်း၊ မျက်စိတို့သည်ဟေရှဘုန်မြို့၊ ဗာသရဗ္ဗိမ်တံခါးနားမှာ ရှိသောရေကန်ကဲ့သို့၄င်း၊ နှာခေါင်းသည် ဒမာသက်မြို့သို့ မျက်နှာပြုသော လေဗနုန်ရဲတိုက်ကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်ပါ၏။–
၇း၅ သင်၏ဦးခေါင်းသည် ကရမေလတောင်နှင့်တူ၍၊ ဆံပင်သည်လည်း နီမောင်းသောတန်ဆာဆင်ပါ၏။ မင်းကြီးသည် ကျစ်သောဆံပင်နှင့် နှောင်ဖွဲ့လျက်ရှိတော်မူ၏။
၇း၆ ငါချစ်သောနှမ၊ ငါပျော်မွေ့ဘို့ရာသင်သည် အလွန်လှပေ၏။ အလွန်ချစ်ဘွယ်သော လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံပေ၏။–
၇း၇ သင်၏အရပ်သည် စွန်ပလွံပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သင်၏ရင်သားတို့လည်း စွန်ပလွံသီးပြွတ်နှင့်တူကြ၏။–
၇း၈ စွန်ပလွံပင်ကိုငါတက်မည်၊ အကိုင်းအခက်တို့ကိုကိုင်မည်ဟုငါဆိုသော်၊ တဖန်သင်၏ရင်သားတို့သည် စပျစ်သီးပြွတ်ကဲ့သို့၄င်း၊ သင်ရှူသော အသက်အနံ့သည် ရှောက်ချိုသီးအနံ့ကဲ့သို့၄င်း၊–
၇း၉ သင်၏နှုတ်သည်လည်း အကောင်းဆုံးသော စပျစ်ရည်ကဲ့သို့၄င်းဖြစ်၏။ ထိုစပျစ်ရည်သည် ငါချစ်ရာသခင်အဘို့ဖြောင့်စွာစီးတတ်ပါ၏။ အိပ်ပျော်သောသူတို့၏ နှုတ်ခမ်းသို့ အမှတ်တမဲ့ရောက်တတ်ပါ၏။–
၇း၁၀ ငါချစ်ရာသခင်သည် ငါ့ကိုဆိုင်တော်မူ၏။ ငါ့အလိုသို့လည်းလိုက်တော်မူတတ်၏။
၇း၁၁ ကြွလာတော်မူပါ၊ ငါချစ်ရာသခင်။ ကြွလာတော်မူပါ။ တောအရပ်သို့ထွက်သွား၍ ရွာတို့၌ညဉ့်ကိုလွန်စေကြကုန်အံ့။–
၇း၁၂ နံနက်စောစောထ၍ စပျစ်ဥယျာဉ်သို့သွားကြကုန်အံ့။ စပျစ်နွယ်ပင်သန်သည်မသန်သည်ကို၄င်း၊ အပွင့်များသည်မများသည်ကို၄င်း၊ သလဲပင်ပွင့်သည်မပွင့်သည်ကို၄င်း ကြည့်ရှုကြကုန်အံ့။ ထိုအရပ်၌ ကျွန်မ၏မေတ္တာကိုကိုယ်တော်၌အပ်ပေးပါမည်။–
၇း၁၃ အနုဆေးပင်တို့သည် မွှေးကြိုင်ကြပါ၏။ ငါတို့တံခါးနားမှာချိုသောအသီးမျိုး အသစ်အဟောင်းတို့ကို ကိုယ်တော်ဘို့ကျွန်မသိုထားပါပြီ၊ ငါချစ်ရာသခင်။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်မ၏မိခင်နို့ကိုစို့သောမောင်ရင်းကဲ့သို့ ဖြစ်စေချင်ပါ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ကျွန်မသည် ပြင်မှာတွေ့၍နမ်းပါလိမ့်မည်။ သူတပါး မကဲ့ရဲ့ရ။–
၈း၂ ကိုယ်တော်ကို လက်ဆွဲ၍၊ မိခင်၏အိပ်ခန်းထဲသို့ဆောင်သွားပါလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း ကျွန်မကိုသွန်သင်သဖြင့်၊ ကျွန်မသည်ဆေးရောသော စပျစ်ရည်နှင့်ကျွန်မသလဲရည်ကို ကိုယ်တော်အားသောက်တော်မူပါစေမည်။–
၈း၃ သခင်၏လက်ဝဲလက်သည် ငါ့ခေါင်းကိုထောက်မလျက်၊ လက်ျာလက်သည် ငါ့ကိုဘက်လျက် နေတော်မူပါစေ။
၈း၄ ယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ ငါချစ်သောသတို့သမီးသည် အလိုလိုမနိုးမှီတိုင်အောင်၊ မလှုပ်မနှိုးမည်အကြောင်း၊ တော၌ကျင်လည်သော သမင်ဒရယ်များကို တိုင်တည်၍သင်တို့ကို ငါမှာထား၏။
၈း၅ မိမိချစ်ရာသခင်၌ မြှောင်၍တောထဲကလာသော ထိုသူကား၊ အဘယ်သူဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။ ငါသည်ရှောက်ချိုပင်အောက်မှာ သင့်ကိုနှိုးဆော်ခဲ့ပြီ။ ထိုအရပ်၌သင်၏မိခင်သည် သင့်ကိုပေးစားခဲ့ပြီ။ ထိုအရပ်၌သင့်ကိုဘွားမြင်သောသူသည် သင့်ကိုပေးစားခဲ့ပြီ။
၈း၆ ကျွန်မကိုကိုယ်တော်၏နှလုံးပေါ်မှာ တံဆိပ်ခတ်တော်မူပါ။ လက်ရုံးတော်ပေါ်မှာ တံဆိပ်ခတ်တော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ မေတ္တာသည် သေခြင်းနှင့်အမျှ တန်ခိုးကြီးပါ၏။ ခင်ပွန်းကိုမယုံသော စိတ်သဘောသည် မရဏာနိုင်ငံနှင့်အမျှခက်ထန်ပါ၏။ သူ၏အရှိန်သည် မီးအရှိန်၊ လျှပ်စစ်အရှိန်ဖြစ်ပါ၏။
၈း၇ သို့ရာတွင်၊ ရေများတို့သည် မေတ္တာကိုမသတ်နိုင်။ မြစ်ရေတို့သည် မလွှမ်းမိုးနိုင်။ လူသည် မိမိအိမ်၌ရှိသမျှသော ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကိုမေတ္တာဘို့ ပေးချင်သော်လည်း၊ အလွန်တရာ မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။
၈း၈ ငါတို့၌ညီမငယ်တယောက်ရှိ၏။ သူသည် သားမြတ်မပေါ်သေး။ ထိုညီမကိုတောင်းသောအခါ၌၊ သူ့အဘို့အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း။
၈း၉ သူသည် မြို့ရိုးဖြစ်လျှင်၊ သူ့အပေါ်မှာ ငွေပြအိုးကိုဆောက်မည်။ တံခါးဖြစ်လျှင် အာရဇ်ပျဉ်ပြားဖြင့်ခိုင်ခံ့စေမည်။
၈း၁၀ ငါသည်မြို့ရိုးဖြစ်၏။ ငါ့သားမြတ်တို့သည်ပြအိုးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ရှေ့တော်၌မျက်နှာရသောကျေးဇူးရှိ၏။
၈း၁၁ ဗာလဟာမုန်ပြည်၌ ရှောလမုန်မင်း၏စပျစ်ဥယျာဉ်တော်တဆူရှိ၏။ ဥယျာဉ်စောင့်တို့၌ငှါးသဖြင့် သူတို့သည်အသီးကိုစားရသည်အတွက် ငွေတထောင်စီ ဆက်ရကြ၏။–
၈း၁၂ ငါပိုင်သောစပျစ်ဥယျာဉ်သည် ငါ့ရှေ့မှာရှိ၏။ အိုရှောလမုန်၊ ငွေတထောင်ကို ကိုယ်တော်အားဆက်၍ အသီးကိုစောင့်သောသူတို့သည် နှစ်ရာကိုယူရကြ၏။
၈း၁၃ ဥယျာဉ်တို့၌နေသောသူ၊သင်၏စကားသံကိုသင်၏အပေါင်းအဘော်တို့သည် နားထောင်တတ်ကြ၏။ ငါသည်လည်းကြားပါရစေ။
၈း၁၄ အလျင်အမြန်ကြွလာတော်မူပါ၊ ငါချစ်ရာသခင်။ နံ့သာတောင်ပေါ်မှာ သမင်ဒရယ်သငယ်ကဲ့သို့ ပြုတော်မူပါ။

ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ခရစ်တော်နှင့်အသင်းတော်၏မေတ္တာကိုအကြောင်းပြု၍
စီရင်ရေးထားသောသီချင်းစာပြီး၏။

ဟေရှာယအနာဂတ္တိကျမ်း
THE BOOK OF THE PROPHET ISAIAH

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	၃၀
၃၁	၃၂	၃၃	၃၄	၃၅	၃၆	၃၇	၃၈	၃၉	၄၀
၄၁	၄၂	၄၃	၄၄	၄၅	၄၆	၄၇	၄၈	၄၉	၅၀
၅၁	၅၂	၅၃	၅၄	၅၅	၅၆	၅၇	၅၈	၅၉	၆၀
၆၁	၆၂	၆၃	၆၄	၆၅	၆၆				

ဟေရှာယအနာဂတ္တိကျမ်း
THE BOOK OF THE PROPHET ISAIAH

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ယုဒရှင်ဘုရင်သြဇိမင်း၊ ယောသံမင်း၊ အာခတ်မင်း၊ ဟေဇကိမင်းတို့လက်ထက်၌၊ အာမုတ်၏သားဟေရှာယသည် ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍၊
ယုဒပြည်နှင့် ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော် ကိုခံရသည်မှာ၊–
၁း၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အိုကောင်းကင်၊ ကြားလော့။ အိုမြေကြီး၊ နားထောင်လော့။ မိန့်တော်မူချက်ဟူမူကား၊ ငါကျွေးမွေး
ပြုစုသောသားသမီးတို့ သည် ငါ့ကိုပုန်ကန်ကြပြီ။–
၁း၃ နွားသော်လည်း မိမိအရှင်ကိုသိ၏။ မြည်းသော်လည်း မိမိသခင်၏မြည်းဇောင်းကိုသိ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့မူကား၊ ငါ့ကိုမသိကြ။ ငါ၏
လူမျိုးမူကား၊ မဆင်ခြင်တတ်ပါတကား။
၁း၄ ဆိုးယုတ်သောအမျိုး၊ ဒုစရိုက်ဝန်ကိုထမ်းရွက်သောလူစု၊ မတရားသဖြင့်ပြုသောအနွယ်၊ ဖောက်ပြန်သောသားသမီးပါတကား။ ထာဝရဘုရားကို
စွန့်ကြပြီ။ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားကို မရိုမသေပြု၍ပယ်ကြပြီ။ ကျောခိုင်း၍ခွါသွားကြပြီ။–
၁း၅ သူတို့ကိုအဘယ်သို့ဒဏ်ပေးရဦးမည်နည်း။ အဘယ်သို့ထပ်၍ဆုံးမရဦးမည်နည်း။ ဦးခေါင်းသည် အနာသက်သက်ရှိ၏။ နှလုံးသည်လည်း
ခွန်အားအလျှင်း မရှိ။–
၁း၆ ခြေဘဝါးမှသည်ဦးခေါင်းတိုင်အောင်ကျန်းမာခြင်းမရှိ။ စုတ်ရှသောအနာ၊ ထိခိုက်၍ရောင်သောအနာ၊ ရိယွဲ့သောအနာသက်သက်ရှိ၏။ ထိုအနာ
များကို မနှိပ်မနယ်ရ၊ အဝတ်နှင့်မစည်းရ၊ ဘယောင်းဆီနှင့်မပြေ့စေရသေး။–
၁း၇ သင်တို့ပြည်သည်လူဆိတ်ညံလျက်ရှိ၏။ သင်တို့မြို့များကိုမီးလောင်ပြီ။ သင်တို့မြေကိုလည်း တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် သင်တို့မျက်မှောက်၌
စားကြ၏။ ရန်သူဖျက်ပြီးသကဲ့သို့၊ လူဆိတ်ညံလျက်ရှိ၏။–
၁း၈ ဇိအုန်သတို့သမီးသည်လည်း၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၌တဲကဲ့သို့၄င်း၊ သခွါးတောင်ယာ၌ လင့်စင်ကဲ့သို့၄င်း၊ ရန်သူဝိုင်းသောမြို့ကဲ့သို့၄င်းကျန်ရစ်လေ၏။–
၁း၉ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌အနည်းငယ်မျှ ကြွင်းစေတော်မမူလျှင်၊ ငါတို့သည်သောဒုံမြို့ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဂေါမောရမြို့နှင့်
တူကြပြီ။
၁း၁၀ သောဒုံမြို့ကို အစိုးရသောမင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကိုကြားကြလော့။ ဂေါမောရမြို့သားတို့၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏တရားတော်ကို
နားထောင် ကြလော့။–
၁း၁၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ပူဇော်သောယဇ်အများကိုငါသည်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ မီးရှို့၍ပူဇော်သောသိုးကောင်၊ ဆူဖြိုး
အောင်ကျွေးသောတိရစ္ဆာန်တို့၏ ဆီဥနှင့်ငါဝပြီ။ နွားနှင့်သိုးသငယ်၊ ဆိတ်တို့၏အသွေးကိုငါမနှစ်သက်။–
၁း၁၂ သင်တို့သည်ငါ့ရှေ့မှာမျက်နှာပြခြင်းငှါလာကြသောအခါ၊ ငါ့တန်တိုင်းတော်ကိုကျော်နင်းသော သင်တို့၌ထိုသို့သောဝတ်ကိုအဘယ်သူတောင်းသ
နည်း။–
၁း၁၃ အချည်းနှီးသောပူဇော်သက္ကာကို နောက်တဖန်မဆောင်ခဲ့ကြနှင့်။ သင်တို့မီးရှို့သောနံ့သာပေါင်းကိုငါရွံရှာ၏။ လဆန်းနေ့၊ ဥပုသ်နေ့၊ ပရိသတ်
စည်းဝေးသော နေ့ကိုလည်းရွံရှာ၏။ အဓမ္မအမှုနှင့်ရောနှောသော ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းတို့ကိုသည်းမခံနိုင်။–
၁း၁၄ ငါ့ဝိညာဉ်သည် သင်တို့လဆန်းနေ့များနှင့်၊ သင်တို့ပွဲများကိုမုန်း၏။ ငါ့ကိုနှောင့်ရှက်စရာဖြစ်၏။ သည်းခံခြင်းအားဖြင့်ငါပင်ပန်း၏။–
၁း၁၅ သင်တို့သည်လက်ဝါးတို့ကို ဖြန့်ကြသောအခါ၊ ငါသည်မျက်စိကိုလွှဲမည်။ များစွာသောပဌနာကိုပြုကြသောအခါ၊ ငါသည်နားမထောင်။ သင်တို့
လက်တို့သည်အသွေးနှင့်ပြည့်ကြ၏။–
၁း၁၆ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆေးကြောကြလော့။ ကိုယ်ကိုကိုယ်စင်ကြယ်စေကြလော့။ သင်တို့ဒုစရိုက်များကို ငါ့မျက်မှောက်မှပယ်ရှားကြလော့။ မကောင်း
သောအကျင့်ကိုဖြတ်ကြလော့။–
၁း၁၇ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်အံ့သောငှါသင်ကြလော့။ တရားသဖြင့်ပြုခြင်းငှါရှာကြံကြလော့။ ကောက်သောအရာကို ဖြောင့်စေကြလော့။
မိဘမရှိသောသူ တို့အဘို့ တရားသဖြင့်စီရင်ကြလော့။ မုတ်ဆိုးမတို့၏အမှုကိုစောင့်ကြလော့။
၁း၁၈ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ လာကြ။ တရားစီရင်ကြကုန်အံ့။ သင်တို့အပြစ်သည်နီသောအဆင်းရှိသော်လည်း၊ မိုယ်းပွင့်ကဲ့သို့ဖြူလိမ့်မည်။
ကတ္တီပါ နီနှင့်အမျှနီသော်လည်း၊ သိုးမွေးကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။–
၁း၁၉ သင်တို့သည် ကြည်ညိုနားထောင်လျှင်၊ မြေအသီးအနှံကိုစားရကြလိမ့်မည်။–
၁း၂၀ သို့မဟုတ်၊ ငြင်းဆန်ပုန်ကန်လျှင် ထားလက်နက်ဖြင့်ဆုံးရကြလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်တော်ထွက် အမိန့်တော်ရှိ၏။
၁း၂၁ သစ္စာရှိသောမြို့သည် အဘယ်သို့မျောက်မထားပြန်သနည်း။ အထက်ကဖြောင့်မတ်စွာစီရင်ခြင်းနှင့်ပြည့်၏။ တရားသည်သူ၏အထဲမှာ နေရာကျ
၏။ ယခုမူကား၊ လူအသက်ကိုသတ်သောသူတို့သည် နေရာကျကြ၏။–
၁း၂၂ သင်၏ငွေသည်လည်းချေါ်ဖြစ်လေပြီ။ သင်၏စပျစ်ရည်သည်ရေနှင့်ရောလျက်ရှိ၏။–
၁း၂၃ သင်၏မင်းတို့သည် ပုန်ကန်ကြပြီ။ သူခိုးလက်ခံဖြစ်ကြပြီ။ ထိုမင်းအပေါင်းတို့သည် လက်ဆောင်ကိုအလိုရှိကြ၏။ တံစိုးကိုစားကြ၏။ မိဘ
မရှိသောသူတို့အဘို့တရားမစီရင်ကြ။ မုတ်ဆိုးမအမှုကိုနားမထောင်ကြ။
၁း၂၄ ထိုကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၌ တန်ခိုးကြီးသောဘုရား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲ၊ ငါ့တဘက်၌
နေသောသူတို့ကို ပယ်ရှားပြီးမှ ငါချင်ရဲပြေမည်။ ကိုယ်အဘို့ကိုစောင့်၍ ငါ့ရန်သူတို့ကိုအပြစ်နှင့်အလျောက်စီရင်မည်။–
၁း၂၅ သင့်ကိုလည်း ငါကိုင်ယူပြီးလျှင်၊ ချေါ်နှင့်ရှင်းရှင်းကင်းစင်စေ၍ သင်၏ကြေးဖြူရှိသမျှကိုလည်းပယ်ရှားမည်။–

၁း၂၆ သင်၏တရားသူကြီးတို့နှင့် တိုင်ပင်မှူးမတ်တို့ကို ရှေ့ဦးစွာခန့်ထားသည်နည်းတူ၊ တဖန်ငါခန့်ထားဦးမည်။ ထိုနောက်မှ၊ သင်၏နာမကိုတရားသောမြို့၊ သစ္စာစောင့်သောမြို့ဟု သမုတ်ကြလိမ့်မည်။–

၁း၂၇ ဇိအုန်မြို့သည်တရားအားဖြင့်၎င်း၊ မြို့သူမြို့သားတို့သည်ဖြောင့်မတ်သောအားဖြင့်၎င်း၊ ရွေးနှုတ်ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။–

၁း၂၈ လွန်ကျူးသောသူနှင့်ပြစ်မှားသောသူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့အတူရောက်၍၊ ထာဝရဘုရားကိုစွန့်သောသူတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။–

၁း၂၉ သင်တို့သည်တပ်မက်ဘူးသောသပိတ်ပင်တို့ကြောင့် ရှက်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ရွေးယူဘူးသောဥယျာဉ်တို့ကြောင့် မျက်နှာပျက်ကြလိမ့်မည်။–

၁း၃၀ အကြောင်းမူကား၊ အရွက်နွမ်းသောသပိတ်ပင်ကဲ့သို့၎င်း၊ ရေမရှိသောဥယျာဉ်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၁း၃၁ ခွန်အားကြီးသောသူသည်ပိုက်ဆန်လျှော်ဖြစ်လျက်၊ သူ၏အမှုသည်မီးပွါးဖြစ်လျက်၊ ထိုနှစ်ပါးသည်အတူလောင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုမီးကိုအဘယ်သူမျှမသတ်ရ။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ယုဒပြည်နှင့်ယေရုရှလင်မြို့ကိုရည်ဆောင်၍၊ အာမုတ်၏သားဟေရှာယခံရသော ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား၊–

၂း၂ နောက်ဆုံးသောကာလ၌ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်တည်သောတောင်သည် တောင်ကြီးတောင်ငယ်တို့၏ထိပ်ပေါ်မှာ ချီးမြှောက်၍တည်လိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့သည် ထိုတောင်သို့စည်းဝေးကြလိမ့်မည်။–

၂း၃ များပြားသောသူတို့ကလည်း၊ လာကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏တောင်တော်၊ ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင့်အိမ်တော်သို့တက်သွားကြကုန်အံ့။ လမ်းခရီးတော်တို့ကို ပြသသွန်သင်တော်မူ၍၊ ငါတို့သည်ခြေတော်ရာသို့လိုက်သွားကြမည်ဟု ခရီးသွားလျက်ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။ တရားတော်သည် ဇိအုန်တောင်မှ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့မှ၎င်း ပေါ်ထွက်လိမ့်မည်။–

၂း၄ ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးတို့တွင်တရားစီရင်၍၊ များပြားသောလူတို့ကိုဆုံးမတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ထားလက်နက်များကိုထွန်သွားဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ လှံများကို တံစဉ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ၎င်းထုလုပ်ကြလိမ့်မည်။ တပြည်ကိုတပြည်စစ်မတိုက်၊ စစ်အတတ်ကိုလည်းနောက် တဖန်မသင်ရကြ။

၂း၅ အိုယာကုပ်အမျိုးသားတို့၊ လာကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏အလင်းတော်၌ ကျင်လည်ကြကုန်အံ့။–

၂း၆ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်သည် ယာကုပ်အမျိုးသားတည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏လူတို့ကိုစွန့်ပစ်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် အရှေ့ပြည် အတတ်နှင့်ကြွယ်ဝ၍၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ကဲ့သို့ အနာဂတ္တိဆရာဖြစ်ကြ၏။ တပါးအမျိုးသားနှင့်အပေါင်းအဘော်ပြုကြ၏။–

၂း၇ သူတို့ပြည်သည် ရွှေငွေနှင့်ကြွယ်ဝ၍၊ ဥစ္စာပစ္စည်းအတိုင်းမသိများ၏။ သူတို့ပြည်သည် မြင်းနှင့်ကြွယ်ဝ၍၊ မြင်းရထားအတိုင်းမသိများ၏။–

၂း၈ သူတို့ပြည်သည် ရုပ်တုဆင်းတုနှင့်ကြွယ်ဝ၍၊ မိမိလက်နှင့်လုပ်သောအရာ၊ မိမိလက်ချောင်းတို့နှင့် ဖန်ဆင်းသောအရာကိုပင် သူတို့သည်ဦးချကြသည် တကား။–

၂း၉ ထိုကြောင့်၊ ယုတ်သောသူလည်းဦးနှိမ့်ခြင်း၊ မြတ်သောသူလည်းရှုတ်ချခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သူတို့အပြစ်ကိုလည်း ကိုယ်တော်သည် လွှတ်တော်မမူရာ။

၂း၁၀ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကိုချောက်လှန့်အံ့သောငှါထတော်မူသောထိုအခါ၊ ဘုရားကိုကြောက်ခြင်းအရှိန်၊ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော် အရှိန်ကြောင့်၊ ကျောက်ထဲသို့ဝင်လော့။ မြေမှုန့်၌ပုန်း၍နေလော့။–

၂း၁၁ ထိုကာလ၌ လူတို့၏မော်သောမျက်နှာကိုနှိမ့်ရမည်။ လူတို့၏မာနကိုလည်းရှုတ်ချရမည်။ ထာဝရဘုရားတပါးတည်းသာ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ လိမ့်မည်။–

၂း၁၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်ကာလသည် ကြီးမြင့်သောအရာနှင့်မိုမောက်သောအရာရှိသမျှတို့ကိုဆီးတား၍၊ သူတို့သည် နှိမ့်ချခြင်းရှိ ကြလိမ့်မည်။–

၂း၁၃ ကြီးမြင့်သောလေဗနုန်အာရဇ်ပင်ရှိသမျှကို၎င်း၊ ဗာရှန်သပိတ်ပင်ရှိသမျှကို၎င်း၊–

၂း၁၄ မြင့်သောတောင်ရှိသမျှကို၎င်း၊ မိုမောက်သောတောင်ပို့ရှိသမျှကို၎င်း၊–

၂း၁၅ မြင့်သောရဲတိုက်ရှိသမျှကို၎င်း၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုးရှိသမျှကို၎င်း၊–

၂း၁၆ တာရှုသင်္ဘောအပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောရုပ်ပုံအလုံးစုံတို့ကို၎င်း ဆီးတားလိမ့်မည်။–

၂း၁၇ ထိုကာလ၌လူတို့၏မာနကိုရှုတ်ချ၍၊ လူတို့၏စိတ်မြင့်သောသဘောကိုနှိမ့်ရမည်။ ထာဝရဘုရားတပါးတည်းသာ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူလိမ့်မည်။–

၂း၁၈ ရုပ်တုဆင်းတုတို့သည် ရှင်းရှင်းကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။–

၂း၁၉ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကိုချောက်လှန့်အံ့သောငှါ ထတော်မူသောအခါ၊ ထိုဘုရားကိုကြောက်ခြင်းအရှိန်၊ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော် အရှိန်ကြောင့် လူတို့သည်ကျောက်တွင်း၊ မြေတွင်းထဲသို့ဝင်ကြလိမ့်မည်။–

၂း၂၀ ထိုကာလ၌လူတို့သည် မိမိတို့ကိုးကွယ်ဘို့ မိမိတို့လုပ်ဘူးသောငွေရုပ်တု၊ ရွှေရုပ်တုတို့ကိုပွေးများ၊ လင်းနို့များ၌ပစ်ထားကြလိမ့်မည်။–

၂း၂၁ ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးကိုချောက်လှန့်အံ့သောငှါထတော်မူသောအခါ၊ ထိုဘုရားကိုကြောက်ခြင်းအရှိန်၊ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော် အရှိန်ကြောင့် ကျောက်တွင်း၊ ချောက်ကြားထဲသို့ပြေးဝင်ကြလိမ့်မည်။–

၂း၂၂ နှာခေါင်းနှင့်အသက်ရှူတတ်သော လူသတ္တဝါကိုမကိုးစားနှင့်။ ထိုသို့သောသူကို အဘယ်သို့ ပမာဏပြုစရာရှိသနည်း။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်၊ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် မုန့်အထောက်အပင့်နှင့် ရေအထောက်အပင့်ရှိသမျှမှစ၍၊ ခပ်သိမ်းသော အထောက်အပင့်တို့ကို ယေရုရှလင်မြို့နှင့်ယုဒပြည်မှပယ်ရှားတော်မူ၏။–
၃း၂ တန်ခိုးကြီးသောသူ၊ စစ်တိုက်သောသူ၊ တရားသူကြီး၊ ပရောဖက်၊ ဗေဒင်တတ်၊ အသက်ကြီးသူ၊–
၃း၃ သွေးသောက်ကြီး၊ အရာရှိ၊ တိုင်ပင်ဖူးမတ်၊ လက်သတ္တိရှိသောသူ၊ နှုတ်သတ္တိရှိသောသူတို့ကို ပယ်ရှားတော်မူ၏။–
၃း၄ ထိုပြည်တွင် သူငယ်တို့ကိုမင်းအရာ၌ငါခန့်ထား၍ နို့စို့သူငယ်တို့သည်အုပ်စိုးကြလိမ့်မည်။–
၃း၅ ပြည်သားတို့သည် တယောက်ကိုတယောက်၊ အိမ်နီးချင်းတယောက်ကိုတယောက် ညှဉ်းဆဲကြလိမ့်မည်။ သူငယ်သည် အသက်ကြီးသူကိုင်း၊ လူယုတ်သည် လူမြတ်ကိုင်း စော်ကားလိမ့်မည်။–
၃း၆ ထိုကြောင့်၊ လူသည်ပေါက်ဘော်ချင်းညီအစ်ကိုကိုကိုင်ဆွဲ၍၊ သင်၌အဝတ်ရှိသေး၏။ လာပါ။ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်၌မင်းပြုပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ပြိုပျက်ရာကိုလည်း ပြုပြင်ပါဟုဆိုလျှင်၊–
၃း၇ သူကလည်း၊ ငါသည်ပြုပြင်နိုင်သောသူမဟုတ်။ ငါ့အိမ်၌မုန့်လည်းမရှိ။ အဝတ်လည်းမရှိ။ ငါ့ကိုပြည်သားတို့အပေါ်မှာမင်းမပြုပါစေနှင့်ဟု အတည့်အလင်း ပြောဆိုလိမ့်မည်။–
၃း၈ ယေရုရှလင်မြို့ပြိုလဲလျက်၊ ယုဒပြည်ဆုံးရှုံးလျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့စကားနှင့်သူတို့အကျင့်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏အလိုတော်နှင့်မညီ၊ ဘုန်းကြီးသောမျက်စိတော်တို့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုကြ၏။–
၃း၉ သူတို့မျက်နှာအနေအထားသည် သူတို့တဘက်၌သက်သေခံ၏။ မိမိတို့ဒုစရိုက်ကိုမဝှက်၊ သောဒုံမြို့သားကဲ့သို့ထင်ရှားစွာပြုကြ၏။ သူတို့ဝိညာဉ်၌ အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မကောင်းကျိုးကိုမိမိတို့၌ဆပ်ပေးကြပြီ။–
၃း၁၀ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟုထိုသူအားပြောလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည်မိမိအကျင့်တို့၏အကျိုးကို ခံစားရလိမ့်မည်။–
၃း၁၁ မတရားသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ မကောင်းသောအမှုနှင့်တွေ့လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူကျင့်သောအကျင့်တို့၏အပြစ်ကို သူ၌ ဆပ်ပေးရလိမ့် မည်။–
၃း၁၂ ငါ၏လူများကိုကား၊ သူငယ်တို့သည် ညှဉ်းဆဲကြ၏။ မိန်းမတို့သည်လည်း အုပ်စိုးကြ၏။ ငါ၏လူများတို့၊ သင်တို့အားလမ်းပြသောသူတို့သည် လမ်းလွဲစေကြ၏။ သင်တို့သွားသောလမ်းခရီးကိုလည်းဖျက်ကြ၏။
၃း၁၃ ထာဝရဘုရားသည် မိမိအမှုကိုစောင့်အံ့သောငှါထတော်မူ၏။ မိမိလူတို့ကို တရားစီရင်မည်ဟု အားထုတ်တော်မူ၏။–
၃း၁၄ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့တွင်၊ အသက်ကြီးသူတို့ကိုင်း၊ မင်းတို့ကိုင်း တရားစီရင်ရာ၌ ဆီးကြိုတော်မူမည်။ သင်တို့သည် ငါ့ဥယျာဉ်တော်ကိုစားကြပြီ။ ဆင်းရဲသောသူတို့၏ဥစ္စာကိုလုယူ၍၊ မိမိတို့အိမ်၌သိုထားကြပြီ။–
၃း၁၅ ငါ၏လူတို့ကိုအဘယ်ကြောင့်နှိပ်စက်ကြသနည်း။ ဆင်းရဲသားတို့၏မျက်နှာကိုအဘယ်ကြောင့်ကြိတ်ကြသနည်းဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင် အရှင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၃း၁၆ တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဇိအုန်သတို့သမီးတို့သည် စိတ်မြင့်၍၊ မိမိလည်ပင်းကိုပြလျက်၊ မျက်စိလော်လည်လျက်၊ ခြေချင်း တန်ဆာမြည်လျက်၊ စိတ်စိတ်လှမ်းသွားတတ်သောကြောင့်၊–
၃း၁၇ ဘုရားရှင်သည် ဇိအုန်သတို့သမီးတို့ကိုခေါင်းတုံးဖြစ်စေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့မှအဝတ်ကိုပယ်၍ အရှက်ခွဲတော်မူမည်။–
၃း၁၈ ထိုကာလ၌ ဘုရားရှင်သည် သူတို့ခြေချင်း၊ စျာဦးထုပ်၊ လဆန်းရုပ်လည်ဆွဲ၊–
၃း၁၉ နားသန်သီး၊ လက်ကောက်၊ မျက်နှာဖုံး၊–
၃း၂၀ ပေါင်းသရဖူ၊ ရွှေခြေကြိုး၊ ခါးပန်း၊ နှာခေါင်းဘူး၊–
၃း၂၁ လက်ဖွဲ့၊ လက်စွပ်၊ နှာဆွဲ၊–
၃း၂၂ ရွှေစျာအင်္ကျီ၊ တပက်၊ ခေါင်းခြုံ၊ လွယ်အိတ်၊–
၃း၂၃ လွယ်မှန်၊ အတွင်းအင်္ကျီ၊ ဦးရစ်၊ တင်းတိမ်တို့ကိုပယ်ရှင်းတော်မူမည်။–
၃း၂၄ မွှေးသောအနံ့အရာ၌ ပုပ်စပ်သောအနံ့၊ ခါးစည်းအရာ၌ခါးကြိုး၊ ကျစ်သောဆံပင်အရာ၌ခေါင်းထုံးခြင်း၊ ရင်စည်းတန်ဆာအရာ၌လျှော်တေကြိုး၊ လှသော အဆင်းအရာ၌ သံပူထိုးချက်ရာဖြစ်ရလိမ့်မည်။–
၃း၂၅ သင်၏လူတို့သည် ထားလက်နက်ဖြင့်ကိုင်း၊ သင်၏သူရဲတို့သည် စစ်တိုက်သဖြင့်ကိုင်း လဲ၍ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။–
၃း၂၆ သူ၏တံခါးတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍၊

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ သူသည်လူဆိတ်ညံရာ မြေပေါ်မှာထိုင်ရလိမ့်မည်။ ထိုကာလ၌ မိန်းမခုနစ်ယောက်တို့သည် ယောကျ်ားတယောက်ကိုကိုင်ဆွဲလျက်၊ ကျွန်မတို့သည် ကိုယ်မုန့်ကိုစားပါမည်။ ကိုယ်အဝတ်ကိုလည်းဝတ်ပါမည်။ ကျွန်မတို့ကို မောင်၏နာမဖြင့်သမုတ်ခြင်းသာရှိစေ၍၊ ကျွန်မတို့ရှက်ကြောက်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက် ပါဟုဆိုကြလိမ့်မည်။
၄း၂ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရား၏အညွန့်သည် ဘုန်းအသရေပွင့်လန်းလိမ့်မည်။ လွတ်သောဣသရေလအမျိုးသားတို့အဘို့၊ မြေအသီးအနှံသည် ကောင်းမြတ်လျောက်ပတ်လိမ့်မည်။–
၄း၃ ထာဝရဘုရားသည် တရားစီရင်သောဝိညာဉ်၊ မီးလောင်သောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်၊
၄း၄ ဇိအုန်သတို့သမီးတို့၏အညစ်အကြေးကိုဆေးကြော၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၏အသွေးကို မြို့ထဲကပယ်ရှားတော်မူပြီးလျှင်၊ ဇိအုန်တောင်မှာကျန်ကြွင်း၍၊ ယေရုရှ လင်မြို့၌ နေရစ်သောသူတည်းဟူသော အသက်စာရင်းဝင်သမျှသော ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။–

၄း၅ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဇိအုန်တောင်မှာရှိသမျှသောအိမ်များနှင့် စည်းဝေးရာ ပရိသတ်များအပေါ်တွင်၊ နေ့အချိန်၌ မိုယ်းတိမ်နှင့်မီးခိုးကိုင်၄င်း၊ ညဉ့်အချိန် ၌မီးလျှံအလင်းကို၄င်း ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ မြတ်သောအရာအလုံးစုံတို့ကို လွှမ်းမိုးတော်မူလိမ့်မည်။–

၄း၆ နေ့အချိန်၌လည်း နေပူကိုကွယ်ကာသောတဲ၊ မိုးယ်းသက်မုန်တိုင်းရောက်မှ လုံခြုံသော ခိုလှုံရာဖြစ်လိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ငါချစ်ရာသခင်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်တော်ကိုအကြောင်းပြု၍၊ မေတ္တာသီချင်းကိုရေး့တော်၌ဆိုပေအံ့။ မြေကောင်းသောတောင်ပေါ်မှာ ငါချစ်ရာသခင်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်တော်တဆူရှိ၏။–

၅း၂ မြေကိုတူး၍ ကျောက်ခဲတို့ကိုရှင်းလင်းစေပြီးမှ၊ အကောင်းဆုံးသော စပျစ်နွယ်ပင်တို့ကိုစိုက်ပျိုးတော်မူ၏။ ဥယျာဉ်ထဲမှာ မှီခိုရာတဲလင့်ကို လည်းဆောက်၍၊ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းကိုလည်း တူးတော်မူ၏။ ထိုအခါ စပျစ်သီးကိုသီးမည်ဟု မြော်လင့်သည်ရှိသော်၊ ဖောရှသီးကို သီးပါသည်တကား။–

၅း၃ ယခုမှာ အိုယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၊ ငါနှင့်ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်အမှုကိုစီရင်ကြပါလော့။–

၅း၄ ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်၌ ငါကျေးဇူးပြုနိုင်လျက်၊ မပြုသေးသောအရာတစုံတခုရှိသလော။ စပျစ်သီးကိုသီးမည်ဟု မြော်လင့်သည်ရှိသော်၊ ဖောရှသီးကို အဘယ်ကြောင့်သီးသနည်း။–

၅း၅ ယခုနားထောင်ကြ။ ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်၌ ငါပြုရမည်အမှုကို သင်တို့အားငါဘော်ပြမည်။ စောင်ရန်းကိုငါ ပယ်ရှင်းသဖြင့်၊ သူတပါးတို့သည် စားကြလိမ့်မည်။ အုတ်ရိုးကိုငါဖျိုသဖြင့်၊ သူတပါးတို့သည်ကျော် နင်းကြလိမ့်မည်။–

၅း၆ ဥယျာဉ်ကိုငါရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးမည်။ အဘယ်သူမျှမပြင်ဆင်ရ။ အဘယ်သူမျှမတူးမဆွရ။ ဆူးပင်အမျိုးမျိုး ပေါက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုဥယျာဉ် အပေါ်မှာလည်း မိုယ်းမရွာစေခြင်းငှါ ငါပညတ်မည်။–

၅း၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ စပျစ်ဥယျာဉ်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးတည်း။ နှစ်သက်တော် မူသောပျိုးပင်ကား၊ ယုဒလူတည်း။ တရားစီရင်ခြင်းကိုမြော်လင့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အသေသတ် ခြင်းကို၄င်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအရာ၌လည်း ငိုကြွေးခြင်းကို၄င်း တွေ့မြင်တော်မူ၏။

၅း၈ မိမိတို့သည် မြေ၏အလယ်၌ တစုတည်းနေရာကျ၍၊ လပ်သောအရပ်မရှိစေခြင်းငှါ၊ အိမ်တဆောင်နှင့်တဆောင်ကို၄င်း၊ လယ်တကွက်နှင့် တကွက်ကို၄င်း၊ ဆက်တတ်သော သူတို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။–

၅း၉ ငါ၏နားအပါး၌ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ်ကြီး ကျယ်တင့်တယ်သောအိမ်အများတို့သည် နေ သောသူမရှိ။ လူဆိတ်ညံ့ရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၅း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ စပျစ်ဥယျာဉ်တပယ်သည်စပျစ်ရည်တဗတ်ကိုမျှသာဖြစ်စေမည်။ မျိုးစေ့ကိုလည်း ကြဲသောအခါ၊ ဆယ်ဘို့တွင်တဘို့ကိုမျှ သာရကြလိမ့်မည်။

၅း၁၁ သေရည်သေရက်ကိုသောက်အံ့သောငှါ၊ နံနက်စောစောထ၍ စပျစ်ရည်နှင့်ယစ်မူးအံ့သောငှါ၊ ညဉ့်ကိုလည်းလွန်စေတတ်သောသူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။–

၅း၁၂ သူတို့၏ပွဲ၌ စောင်း၊ တယော၊ ပတ်သာ၊ ပုလွေ၊ စပျစ်ရည်ပါတတ်၏။ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုကား၊ ပမာဏမပြုကြ။ လက်တော်နှင့်ပြု ပြင်တော်မူရာကိုမရိပ်မိကြ။–

၅း၁၃ ထိုကြောင့်ငါ၏လူတို့သည်ပညာမရှိ။ ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားခြင်းကိုခံရကြ၏။ မှူးမတ်တို့သည် မွတ်သိပ်၍ သေကြ၏။ ဆင်းရဲသားတို့သည် ရေငတ်၍ပူဆွေးလျက်ရှိကြ၏။–

၅း၁၄ ထိုကြောင့်၊ မရဏာနိုင်ငံသည် မိမိလောဘကိုကျယ်စေ၍၊ မိမိပစပ်ကိုအတိုင်းအရှည်မရှိဘဲဖွင့်ဟသဖြင့်၊ သူတို့၏ဂုဏ်အသရေအလုံးအရင်း၊ အသံဗလံပြုခြင်း၊ ရွှင်လန်းခြင်းတို့သည်ဆင်းမြုပ်ရကြ၏။–

၅း၁၅ ယုတ်သောသူလည်း ဦးနှိမ့်ခြင်း၊ မြတ်သောသူလည်း ရှုတ်ချခြင်းကိုခံရ၍၊ မာနကြီးသောသူတို့၏ မျက်နှာလည်းပျက်ရ၏။–

၅း၁၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် တရားစီရင်ခြင်းအားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူလိမ့်မည်။ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ သန့်ရှင်းခြင်းရှိတော် မူလိမ့်မည်။–

၅း၁၇ ထိုအခါသိုးသငယ်တို့သည် အလိုအလျောက်ကျက်စားရကြလိမ့်မည်။ သူဌေးသူကြွယ်ပိုင်ဘူး၍၊ လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်၌လည်းဧည့်သည်တို့သည် စားရကြလိမ့်မည်။

၅း၁၈ ဒုက္ခကိုဒုစရိုက်ဖြင့်ဆွဲသောသူ၊ လှည်းကြိုးဖြင့်ဆွဲသကဲ့သို့၊ အပြစ်ကိုဆွဲငင်သောသူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။–

၅း၁၉ သူတို့ကလည်း၊ ဘုရားသခင်၏အမှုကိုငါတို့သည်မြင်ရမည်အကြောင်း၊ အလျင်အမြန်ကြိုးစားတော်မူပါစေ။ ငါတို့သည်သိနားလည် ရမည် အကြောင်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရား၏ အကြံတော်သည်၊ အနီးသို့ချဉ်း၍ပြည့်စုံပါစေဟု ဆိုတတ်ကြ၏။–

၅း၂၀ မကောင်းကိုအကောင်း၊ အကောင်းကိုမကောင်းဟုခေါ်တတ်သောသူ၊ အလင်းအရာ၌အမိုက်၊ အမိုက် အရာ၌အလင်းကို၄င်း၊ အချိုအရာ၌အခါး၊ အခါးအရာ၌အချိုကို၄င်း၊ အလွဲယူတတ်သောသူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။–

၅း၂၁ ငါသည်ပညာရှိသည်ဟု ကိုယ်ကိုထင်သောသူ၊ သမ္မာသတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဟု ထင်မှတ်သောသူတို့ သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။–

၅း၂၂ စပျစ်ရည်ကိုများစွာသောက်နိုင်သောသူ၊ ဆေးနှင့်ရောသောသေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းအမှု၌၊ အားကြီးသောသူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိ ကြ၏။–

၅း၂၃ ထိုသူတို့သည် တံစိုးကိုစားခြင်းငှါ၊ မတရားသောသူတို့ကိုအပြစ်မပေးဘဲလွှတ်၍၊ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုဝန်မခံ၊ ပယ်ရှား တတ်ကြ၏။–

၅း၂၄ ထိုကြောင့်၊ မီးလျှာသည်ကောက်ရိုးကိုလျက်၊ မီးလျှံသည်မြက်ခြောက်ကိုကျွမ်းစေသည်နည်းတူ၊ သူတို့၏ အမြစ်သည်ဆွေးမြေ့သော သစ်သားကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အပွင့်သည်လည်း မြေမှုန့်ကဲ့သို့လွင့်တက်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏တရား တော်ကိုပယ်ကြပြီ။ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုကြပြီ။

၅း၂၅ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူတို့ကိုအမျက်တော်ထွက်လျက်၊ သူတို့၌လက်တော် ကိုဆန့်၍ ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ တောင်တို့သည်တုန်လှုပ်၍၊ သူတို့၏အသေကောင်တို့သည်လမ်း များ၌ မစင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ အမျက်တော်သည်မငြိမ်း၊ လက်တော်သည် ဆန့်လျက် ရှိသေး၏။–
၅း၂၆ ဝေးသောအရပ်မှာနေသောလူမျိုးတို့အဘို့အလံကိုထူ၍၊ မြေကြီးစွန်းသားတို့ကို နှိုးဆော်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည်အလျင်အမြန်လာကြလိမ့်မည်။–
၅း၂၇ သူတို့တွင်မောသောသူမရှိ။ ထိမိ၍လဲသောသူမရှိ။ ငိုက်မျည်းသောသူ၊အိပ်ပျော်သောသူလည်းမရှိ။ သူတို့ခါးစည်းမပြေ။ ခြေနင်းကြိုးလည်း မကျွတ်။–
၅း၂၈ သူတို့မြှားတို့သည် ထက်ကြ၏။ လေးတို့သည်လည်းတင်လျက်ရှိကြ၏။ မြင်းခွါတို့သည် မီးကျောက်ကဲ့ သို့၄င်း၊ ရထားဘီးတို့သည်လည်း၊ လေဘွေကဲ့သို့၄င်းထင်ကြ၏။–
၅း၂၉ သူတို့အသံဗလံသည် ခြင်္သေ့ဟောက်သံနှင့်တူ၍၊ ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့ဟောက်ကြလိမ့်မည်။ ဟောက်လျက် အကောင်ကိုဘမ်း၍ဆောင်သွားကြ လိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှမကယ်မနှုတ်ရ။–
၅း၃၀ ထိုကာလ၌သူတို့သည် သမုဒ္ဒရာအသံဗလံကဲ့သို့ ဟုန်းဟုန်းမြည်ကြလိမ့်မည်။ ထိုပြည်ကိုကြည့်ရှုလျှင်၊ မှောင်မိုက်အတိ၊ ဒုက္ခဆင်းရဲသက်သက်ရှိ၍၊ မိုဃ်းကောင်းကင်အလင်းသည် ကွယ်ပျောက်လိမ့် သတည်း။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ဩဇိမင်းကြီးအနိစ္စရောက်သောနှစ်တွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် အလွန်မြင့်မြတ်သောပလ္လင် ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသည်ကိုငါမြင်၏။ အဝတ်တော် တန်ဆာသည်ဗိမာန်တော်ကိုဖြည့်လေ၏။–
၆း၂ ကောင်းကင်တမန်သရပ်တို့သည် ပလ္လင်တော်တဘက်တချက်၌ ရပ်နေကြ၏။ သူတို့သည်အတောင် ခြောက်ခုစီရှိ၍၊ အတောင်နှစ်ခုဖြင့် မျက်နှာကိုဖုံးလျက်၊ အတောင်နှစ်ခုဖြင့်ခြေတို့ကိုဖုံးလျက်၊ အတောင်နှစ်ခုဖြင့်ပျံတတ်ကြ၏။–
၆း၃ သူတို့ကလည်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ မြေကြီးလုံးသည် ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်လေ၏ဟု တပါးကိုတပါးကြွေးကြော်၍ မြွက်ဆိုကြ၏။–
၆း၄ ထိုသို့သောကြွေးကြော်သံကြောင့်၊ တံခါးတိုင်တို့သည်လှုပ်ရှား၍၊ မီးခိုးနှင့်တအိမ်လုံးပြည့်လေ၏။–
၆း၅ ငါကလည်း၊ ငါ၌အမင်္ဂလာရှိ၏။ ငါအကျိုးနည်းရှိပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ညစ်ညူးသောနှုတ်ခမ်း ရှိလျက်၊ ညစ်ညူးသောနှုတ်ခမ်းရှိ သောလူမျိုးတွင်နေလျက်နှင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ ဘုရားတည်းဟူသောရှင်ဘုရင်ကို၊ ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်လေပြီတကားဟုဆို၏။–
၆း၆ ထိုအခါ ကောင်းကင်တမန်သရပ်တပါးသည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်ကမီးညှပ်ဖြင့်ယူသောမီးခဲတခဲကို လက်နှင့်ကိုင်လျက်၊ ငါရှိရာသို့ပျံလာ၍၊–
၆း၇ ငါ့နှုတ်ကိုတို့ပြီးလျှင်၊ ဤမီးခဲသည် သင်၏နှုတ်ခမ်းကိုတွေ့ပြီ။ သင်၏ဒုစရိုက်ကိုသုတ်သင်ပြီ။ သင်၏အပြစ်လည်းပြေရှင်းပြီဟုဆို၏။
၆း၈ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည်အဘယ်သူကိုစေလွှတ်ရမည်နည်း။ ငါတို့အဘို့အဘယ်သူ သွားမည်နည်းဟုမေးတော်မူသံကို ငါကြားလျှင်၊ ငါက၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော် မူပါဟုလျှောက်လေ၏။–
၆း၉ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထိုလူမျိုးရှိရာသို့သွားပြီးလျှင်၊ သင်တို့သည်ကြားလျက်ပင်၊ အနက်ကိုနားမလည် ဘဲကြားကြလိမ့်မည်။ မြင်လျက်ပင် အာရုံမပြုဘဲမြင်ကြလိမ့်မည်ဟုပြောလော့။–
၆း၁၀ သူတို့မျက်စိမမြင်၊ နားမကြား၊ စိတ်နှလုံးမသိ၊ အကျင့်မပြောင်းလဲ၊ သူတို့အနာရောဂါကိုငါမငြိမ်းစေရ သည်တိုင်အောင်၊ သူတို့စိတ်နှလုံးကို မိုက်စေလော့။ သူတို့နားကိုလည်းထိုင်းစေလော့။ သူတို့မျက်စိ ကိုလည်းပိတ်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။–
၆း၁၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးကြာပါလိမ့်မည်နည်းဟု ငါမေးလျှောက်ပြန်လျှင်၊ မြို့တို့သည် မြို့သားမရှိ၊ အိမ်တို့သည်အိမ်သားမ ရှိအောင်ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ တပြည်လုံးသည်လူဆိတ်ညံ့ ရာသက်သက်ဖြစ်သည်တိုင်အောင်၄င်း၊–
၆း၁၂ ထာဝရဘုရားသည် လူတို့ကိုဝေးသောအရပ်သို့ပြောင်းစေတော်မူ၍၊ ပြည်ထဲမှာများစွာသောစွန့်ပစ်ခြင်းရှိ သည်တိုင်အောင်၄င်း၊ ထိုကာလသည် ကြာလိမ့်မည်။–
၆း၁၃ ထိုပြည်၌ ဆယ်ဘို့တွင်တဘို့ကြွင်းသေးသော်လည်း၊ ထိုအကြွင်းသည် အထပ်ထပ်ဖျက်ဆီးခြင်းကိုခံရ လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ ထင်းရှူးပင်နှင့် သပိတ်ပင်တို့ကိုခုတ်လှဲ၍၊ သစ်ငုတ်သည်ကြွင်းသကဲ့သို့၊ သန့်ရှင်းသောအနွယ်သည် ထိုပြည်၌အငုတ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇိသားဖြစ်သော၊ ယောသံ၏သားအာခတ်မင်းလက်ထက်၌၊ ရှုရိရှင်ဘုရင် ရေဇိန်မင်းနှင့် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ရေမလိမင်း၏ သား ပေကာမင်းတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်ခြင်းငှါချီလာကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ အကြံမမြောက်နိုင်ကြ။–
၇း၂ ရှုရိပြည်သည် ဖေရိမ်ပြည်ကိုအမှီပြုသည်ဟု ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးကြားသောအခါ၊ တော၌သစ်ပင်တို့သည် လေကြောင့်လှုပ်ရှားသကဲ့သို့၊ မင်းကြီး၏ နှလုံးနှင့်ပြည်သားတို့၏နှလုံးသည် တုန်လှုပ်လျက်ရှိကြ၏။
၇း၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ဟေရှာယကိုမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် သင်၏သားရှာယာရှုပ်နှင့်အတူသွား၍၊ ခဝါသည်၏လယ်နားမှာ ရှောက်သောလမ်း၊ အထက်ရေကန်ပြွန်ဝ၌ အာခတ်မင်းကိုကြိုဆို၍တွေ့လျှင်၊ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊–
၇း၄ သတိပြု၍ငြိမ်သက်စွာနေလော့။ မီးခိုးထွက်သောဤထင်းစနှစ်ခုတည်းဟူသော၊ ရှုရိမင်းရေဇိန်နှင့် ရေမလိ၏သားတို့သည် ပြင်းစွာအမျက် ထွက်သော်လည်း၊ မစိုးရိမ်နှင့်၊ စိတ်မပျက်နှင့်။
၇း၅ ရှုရိပြည်၊ ဖေရိမ်ပြည်၊ ရေမလိသားတို့က၊ ငါတို့သည်ယုဒပြည်သို့သွား၍

၇း၆ နှောင့်ရှက်ကြကုန်အံ့။ တိုက်ယူ၍ ပြည်အလယ်မှာ တဗာလ၏သားကို မင်းအရာ၌ခန့်ထားကြကုန်အံ့ဟု သင့်တဘက်၌ မကောင်းသောအကြံ ကိုကြံကြသော်လည်း၊ –
၇း၇ ဘုရားရှင်ထာဝရဘုရားက၊ ထိုအကြံမတည်ရ။ ထိုသို့မဖြစ်ရ။ –
၇း၈ ရှုရိပြည်၏ခေါင်းကား၊ ဒမာသက်မြို့။
၇း၉ ဒမာသက်မြို့၏ခေါင်းကား၊ ရေဇိန်မင်းဖြစ်ရ၏။ ဖေရိမ်ပြည်၏ခေါင်းကား၊ ရှမာရိမြို့။ ရှမာရိမြို့၏ ခေါင်းကား၊ ရေမလိသားဖြစ်ရ၏။ သို့သော်လည်း၊ ခြောက်ဆယ်ငါးနှစ်အတွင်းတွင်၊ ဖေရိမ်ပြည် ကိုပြည်မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ချိုးဖဲ့လိမ့်မည်။ သင်တို့သည်မယုံလျှင်၊ မတည်ရကြ ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၇း၁၀ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံမှာ နိမိတ်လက္ခဏာ ကိုတောင်းပန်လော့။ –
၇း၁၁ နက်သောအရပ်၌ဖြစ်စေ၊ မြင့်သောအထက်အရပ်၌ဖြစ်စေ၊ တောင်းပန်လော့ဟု အာခတ်မင်းကို မိန့်တော်မူလျှင်၊ –
၇း၁၂ အာခတ်မင်းက၊ ကျွန်ုပ် မတောင်းပန်ပါ။ ထာဝရဘုရားကိုမစုံစမ်းပါဟုပြန်ပြော၏။ –
၇း၁၃ ထိုအခါ ဟေရှာယက၊ ဒါဝိဒ်အမျိုးသားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့သည်လူကိုငြီးငွေ့စေသည် သာမက၊ ငါကိုးကွယ်သောဘုရားသခင် ကိုငြီးငွေ့စေကြမည်လော။ –
၇း၁၄ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင်နိမိတ်လက္ခဏာကို သင်တို့အားပေးတော်မူမည်။ ကြည့်ရှုလော့။ သတို့သမီးကညာသည် ပဋိသန္ဓေ စွဲယူ၍၊ သားယောက်ျားကိုဘွားမြင်လတံ့။ ထိုသားကိုဧမာနွေလအမည်ဖြင့်မှည့်ရလတံ့။ –
၇း၁၅ ထိုသူသည် မကောင်းသောအရာကိုပယ်၍၊ ကောင်းသောအရာကိုရွေးယူတတ်သည်တိုင်အောင်၊ နို့ဓမ်းနှင့်ပျားရည်ကိုစားရလိမ့်မည်။ –
၇း၁၆ ထိုသူငယ်သည် မကောင်းသောအရာကိုမပယ်၊ ကောင်းသောအရာကိုမရွေးမယူတတ်မှီ၊ သင်ကြောက်သောရှင်ဘုရင်နှစ်ဦး အစိုးရသော ပြည်သည် စွန့်ပစ်သောအရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။
၇း၁၇ ဖေရိမ်အမျိုးသည် ယုဒအမျိုးနှင့်ကွာသွားသောနေ့မှစ၍၊ မဖြစ်ဘူးသောနေ့ရက်ကာလကို ထာဝရဘုရားသည် သင်၏အပေါ်၌၎င်း၊ သင်၏ လူများအပေါ်၌၎င်း၊ သင်၏အမျိုးရင်းအပေါ်၌၎င်း ရောက်စေတော်မူမည်။ –
၇း၁၈ ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုမြစ်လက်ကြားတို့အနားမှာရှိသော ယင်ကောင်ကို၎င်း၊ အာရှုရိပြည်၌ရှိသော ပျားကောင်ကို၎င်း နှိုးဆော်တော်မူသဖြင့်၊ –
၇း၁၉ သူတို့သည်လာ၍လူဆိတ်ညံသောချိုင့်များ၊ ချောက်ကြား၊ တောအုံ၊ကျက်စားရာများအပေါ်မှာ အကုန်အစင်နားကြလိမ့်မည်။ –
၇း၂၀ ထိုကာလတွင် မြစ်ကြီးတဘက်၌နေသောသူ၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်တည်းဟူသော ငှါးသောသင်တုန်းဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် ဆံပင်နှင့်ခြေမွေးကို ရိတ်တော်မူမည်။ မုတ်ဆိတ်ကိုလည်း ပယ်ရှင်းတော်မူမည်။ –
၇း၂၁ ထိုကာလ၌ လူသည်နွားမကလေးတကောင်၊ သိုးဆိတ်နှစ်ကောင်ကိုမွေးစားလျှင်၊ –
၇း၂၂ သူတို့၌များစွာသောနို့ကိုရသဖြင့် နို့ဓမ်းကိုစားရ၏။ ပြည်၌ကျန်ကြွင်းသမျှသောသူတို့သည် ထောပတ်နှင့် ပျားရည်ကိုသာ စားရကြလိမ့်မည်။ –
၇း၂၃ ထိုအခါ စပျစ်နွယ်ပင်တထောင်ရှိ၍၊ ငွေတထောင်အဘိုးထိုက်သော စပျစ်ဥယျာဉ်တိုင်း၊ ဆူးပင်မျိုး သက်သက်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ –
၇း၂၄ လေးနှင့်မြှားကိုဆောင်လျက် ထိုအရပ်သို့သွားကြလိမ့်မည်။ မြေတပြင်လုံး၌ဆူးပင်မျိုး သက်သက်ဖြစ်ရ လိမ့်မည်။ –
၇း၂၅ ပေါက်တူးနှင့်တူးဆွရာ တောင်ယာရှိသမျှတို့သည်၊ ဆူးပင်မျိုးကြောင့်အဘယ်သူမျှမချဉ်းဝံ့သဖြင့်၊ နွားလွှတ်၍ကျက်စားရာ၊ သိုးဆိတ်တို့ကျော် နင်းရာ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟုဟောလေ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ကြီးသောကျောက်သင်ပုန်းကိုယူပြီးလျှင်၊ အသော့လုယက် မြန်မြန်ဖျက်လော့ဟုဆိုလိုသော၊ မဟေရရှာလလ ဟာရှဗတ်ဟူသောအက္ခရာစာလုံးကို လူဘာသာအားဖြင့်ရေးထားလော့ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။ –
၈း၂ ထိုအခါသက်သေခံစေခြင်းအလိုငှါ၊ ယုံလောက်သောသက်သေ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဥရိယနှင့် ယေဗရခိ၏သားဇာခရိတို့ကို ငါခေါ်ထား၏။ –
၈း၃ ထိုနောက်မှငါသည် ပရောဖက်ကတော်ကိုချဉ်းသဖြင့်၊ သူသည်ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ သားယောက်ျားကိုဘွား မြင်လေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထို သားကိုမဟေရရှာလလဟာရှဗတ်ဟူသောအမည်ဖြင့်မှည့်လော့။ –
၈း၄ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူငယ်သည် အမိအဘဟုမခေါ်တတ်မှီ၊ ဒမာသက်မြို့၏စည်းစိမ်၊ ရှမာရိမြို့၌ လုယက်သောဥစ္စာကို အာရှုရိရှင်ဘုရင် သည်သိမ်းသွားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၈း၅ တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ ဤလူမျိုးသည်ဖြည်းညှင်းစွာစီးသောရှိလောင်ချောင်းကို
၈း၆ ငြင်းပယ်၍၊ ရေဇိန်နှင့်ရေမလိသားတို့၌ ဝမ်းမြောက်ကြသောကြောင့်၊ –
၈း၇ ထာဝရဘုရားသည် အလုံးအရင်းပါသောအာရှုရိရှင်ဘုရင်တည်းဟူသော၊ ခွန်အားဗလကြီး၍များသော မြစ်ရေနှင့်သူတို့ကို လွှမ်းမိုးစေတော် မူသဖြင့်၊ ထိုမြစ်သည် မိမိချောင်းများကိုလွှမ်း၍၊ မိမိကမ်းများကို လျှံလျက်၊ –
၈း၈ ယုဒပြည်ကိုချင်းနင်းလွှမ်းမိုးဖြန့်သွား၍၊ လည်ပင်းတိုင်အောင်မှီလိမ့်မည်။ သူ၏အတောင်တို့ကိုလည်း ဖြန့်သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်၏မြေတပြင်လုံးကို အုပ်မိုးလိမ့်မည်၊ အို ဧမာနွေလဟုမိန့်တော်မူ၏။
၈း၉ အချင်းလူများတို့၊ သင်းဖွဲ့၍မှိုင်တွေကြလော့။ ဝေးသောပြည်သားအပေါင်းတို့၊ နားထောင် ကြလော့။ ခါးစည်း၍မှိုင်တွေကြလော့။ ခါးစည်း၍ မှိုင်တွေကြလော့။ –
၈း၁၀ တိုင်ပင်ကြလော့။ သင်တို့အကြံသည်ပျက်လိမ့်မည်။ စီရင်ကြလော့။ စီရင်သည်အတိုင်းမတည်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ ဘက်၌ ရှိတော်မူ၏။
၈း၁၁ ဤလူမျိုး၏ဘာသာဓလေ့အတိုင်း၊ ငါမကျင့်ရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်တန်ခိုး ပြလျက်၊ ငါ့ကိုသွန်သင်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –
၈း၁၂ သင်းဖွဲ့ခြင်းဟု၊ ဤလူမျိုးဆိုသမျှအတိုင်း၊ သင်တို့သည် သင်းဖွဲ့ခြင်းဟုမဆိုကြနှင့်။ သူတို့ကြောက်တတ် သောအရာကိုမကြောက်ကြနှင့်။ မထိတ်လန့်ကြနှင့်။ –

၈း၁၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားကို ရိုသေခြင်းရှိကြလော့။ ထိုဘုရားကိုသာကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်းရှိကြလော့။–

၈း၁၄ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ထိုဘုရားသည် သင်တို့ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ ဣသရေလလူနှစ်မျိုးတို့ ထိမိ၍လဲစရာကျောက်၊ မှားယွင်းစရာကျောက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၌ ကျော့ကွင်းနှင့်ထောင် ချောက်ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။–

၈း၁၅ ထိုသူအများတို့သည် ထိမိ၍တိမ်းလဲကျိုးပဲ့ခြင်း၊ ကျော့မိဘမ်းဆီးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။–

၈း၁၆ ဤသက်သေခံချက်ကို ငါ့တပည့်တို့တွင်ထုပ်ထား၍၊ ပညတ်တရားကိုတံဆိပ်ခတ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၈း၁၇ ယာကုပ်အမျိုးသားတို့တွင် မျက်နှာတော်ကိုကွယ်ထားတော်မူသောထာဝရဘုရားကို ငါသည်ဆိုင်းငံ့ လျက်မြော်လင့်မည်။–

၈း၁၈ ငါမှစ၍ငါ့အားထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော သူငယ်တို့သည်ရှိကြ၏။ ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်တော် မူသောကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားထံတော်က၊ ဣသရေလအမျိုး၌ပုပ္ပနိမိတ်နှင့် အံ့ဘွယ်သောအရာဖြစ်စေခြင်းငှါပေးတော်မူသတည်း။–

၈း၁၉ တိုးတိုးပြော၍ မန္တန်သရဇ္ဈာယ်တတ်သောနတ်ဝင်နှင့်စုန်းတို့၌ ဆည်းကပ်ကြလော့ဟု သင်တို့အားဆို လျှင်မူကား၊ လူတို့သည် မိမိတို့ဘုရားသခင်၌ မဆည်းကပ်အပ်သလော။ အသက်ရှင်သောသူ၏ အမှုမှာ အသက်သေသောသူ၌ ဆည်းကပ်အပ်သလော။–

၈း၂၀ တရားတော်ကိုငှင်း၊ သက်သေခံတော်မူချက်ကိုငှင်းနားထောင်ကြကုန်။ သူတို့ပြောသောစကားသည် နှုတ်ကပတ်တော်နှင့်မညီလျှင်၊ သူတို့၌ အာရုဏ်မတက်သေး။–

၈း၂၁ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်မွတ်သိပ်ခြင်းကိုခံလျက် လွန်သွားရကြလိမ့်မည်။ မွတ်သိပ်သောအခါလည်း ကိုယ်ကိုကိုယ် နှောင့်ရှက်၍၊ မိမိတို့ရှင်ဘုရင်နှင့်မိမိတို့ ဘုရားသခင်ကိုကျိန်ဆဲကြလိမ့်မည်။–

၈း၂၂ အထက်သို့မျှော်သည်ဖြစ်စေ၊ မြေကြီးကိုကြည့်သည်ဖြစ်စေ၊ ဒုက္ခဆင်းရဲနှင့်မှောင်မိုက်အတိရှိပါ၏။ ထူထပ်သောမှောင်မိုက်နှင့်တွေ့၍၊ အလင်း ကွယ်ပျောက်ရာသို့နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ သို့သော်လည်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကိုခံရသောပြည်သည် နောက်မှမှောင်မိုက်နှင့်ကင်းလွတ် လိမ့်မည်။ ဇာဗုလုန်ခရိုင်နှင့်နဿလိခရိုင်ကိုအထက် ကရှုတ်ချတော်မူသော်လည်း၊ နောက်တဖန် အိုင်နားရှောက်သောလမ်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊ တပါးအမျိုးသားနေရာ ဂါလိလဲပြည်ကိုဂုဏ် အသရေနှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။–

၉း၂ မှောင်မိုက်ထဲမှာ သွားလာသောလူများတို့သည် ကြီးစွာသောအလင်းကိုမြင်ရ၍၊ သေမင်း၏နိုင်ငံအရိပ် တွင်ရှိနေသောသူတို့၌ အလင်းပေါ်ထွန်း လျက်ရှိ၏။–

၉း၃ ကိုယ်တော်သည် အမျိုးသားတို့ကိုများပြားစေ၍၊ သူတို့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုတိုးပွါးစေတော်မူ၏။ စပါးကိုစု သိမ်းရာကာလ၌ ဝမ်းမြောက် သကဲ့သို့၎င်း၊ လုယူသောဥစ္စာကိုဝေသောသူဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့၎င်း ရှေ့တော်၌သူတို့သည်ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။–

၉း၄ အကြောင်းမူကား၊ မိဒျန်လက်ထက်၌ပြုတော်မူသကဲ့သို့၊ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ထမ်းရသောထမ်းဘိုး၊ ကျော၌ခံရသောတုတ်ကို၎င်း၊ ညှဉ်းဆဲ သောသူ၏ လှံတံကို၎င်းချိုးတော်မူပြီ။–

၉း၅ စစ်တိုက်သောသူရဲ၏ခြေစွပ်နှင့် အသွေးလူးသောအဝတ်တန်ဆာရှိသမျှတို့သည် မီးရှို့ဘို့မီးစာ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။–

၉း၆ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့အဘို့သူငယ်ကိုဘွားမြင်၏။ ငါတို့အားသားကိုသနားတော်မူ၏။ ထိုသူသည် အုပ်စိုးခြင်းအာဏာစက်ရှိလိမ့်မည်။ နာမတော် မူကားအံ့ဩဘွယ်၊ တိုင်ပင်ဘက်၊ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားသခင်၊ ထာဝရအဘ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းအရှင်ဟုခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကို ခံတော်မူလိမ့်မည်။–

၉း၇ ဒါဝိဒ်မင်း၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်၍၊ နိုင်ငံတော်ကိုနောင်ကာလအစဉ်မပြတ်၊တရားတော်အတိုင်း ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်၍ အမြဲတည်စေတော် မူမည်အကြောင်း၊ အာဏာတော်တိုးတက်ခြင်းနှင့် ငြိမ်သက်တော်မူခြင်းသည် နိစ္စအမြဲရှိလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား သည်အလိုတော်အားကြီး၍၊ ထိုအမှုကိုပြီးစီးစေတော်မူလိမ့်မည်။

၉း၈ ထာဝရဘုရားသည် ဗျာဒိတ်တော်ကို ယာကုပ်အမျိုးသို့လွှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုးအပေါ်မှာ သက်ရောက်စေတော်မူ၏။–

၉း၉ အုတ်ရိုးပြိုသော်လည်း၊ ဆစ်သောကျောက်နှင့်တည်ပြန်မည်။

၉း၁၀ သဖန်းပင်များကိုခုတ်လှဲသော်လည်း၊ သူတို့အရာ၌အာရဇ်ပင်များကိုစိုက်ထားမည်ဟု မာနကြီးမားထောင်လွှားသော ရှမာရိမြို့သားမှစ၍ဖေရိမ် လူအပေါင်းတို့သည်သိရကြလိမ့်မည်။–

၉း၁၁ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ထိုသူတို့တဘက်၌ ရေဇိန်မင်း၏ရန်သူတို့ကိုချီးမြှောက်၍၊ ဖေရိမ်အမျိုး၏ ရန်သူတို့ကို ထစေတော်မူသဖြင့်၊–

၉း၁၂ ရှေ့၌ကားရှုရိလူ၊ နောက်၌ကားဖိလိတ္တိလူတို့သည် ပစပ်ဟ၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို ကိုက်စားကြ လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အမျက်တော် သည်မငြိမ်း၊ လက်တော်သည် ဆန့်လျက်ရှိသေး၏။

၉း၁၃ ဤလူမျိုးသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသော သူထံသို့မလှည့်မပြန်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားကို မရှာမဖွေတတ်။–

၉း၁၄ ထို့ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသလေရလအမျိုးမှ ဦးခေါင်းနှင့်အမြီးကို၎င်း၊ စွန်ပလွံလက်နှင့်ကိုင်း ပင်ကို၎င်း တနေ့ခြင်းတွင်ခုတ်ဖြတ်တော် မူလိမ့်မည်။–

၉း၁၅ ဦးခေါင်းကား၊ အသက်ကြီးသူနှင့် အသရေရှိသူတည်း။ အမြီးကား၊ မုသာကိုဟောပြောသော ပရောဖက်တည်း။–

၉း၁၆ ဤလူမျိုးကိုလမ်းပြသောသူတို့သည် လမ်းလွှဲစေခြင်းငှါပြုကြ၏။ လိုက်သောသူတို့သည်လည်း ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။–

၉း၁၇ ထို့ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့တွင်ရှိသောလူပျိုတို့ကို အားရတော်မမူ။ မိဘမရှိသောသူငယ်နှင့် မုတ်ဆိုးမတို့ကိုသနားတော်မမူ။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အဓမ္မပြုသောသူ၊ ဆိုးညစ်သောသူဖြစ်၍၊ မတရားသောစကားကိုပြောတတ်ကြ၏။ သို့ ဖြစ်၍၊ အမျက်တော်သည်မငြိမ်း၊ လက်တော်သည် ဆန့်လျက်ရှိသေး၏။

၉း၁၈ အဓမ္မသည်မီးကဲ့သို့လောင်တတ်၏။ ဆူးပင်အမျိုးမျိုးကိုကျွမ်းစေမည်။ တောအုပ်ကိုလည်းမီးရှို့ သဖြင့်၊ အပင်တို့သည်မီးခိုးနှင့်တကွလွင့် တက်ကြလိမ့်မည်။–

၉း၁၉ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကြောင့်၊ မြေသည်မီးလောင်၍၊ မြေသားတို့သည် မီးမွေးဘို့ထင်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ညီအစ်ကိုချင်းတယောက်ကိုတယောက်မနှမြောရ။–
၉း၂၀ လက်ျာဘက်၌ခုတ်ဖြတ်သော်လည်း၊ ငတ်မွတ်လိမ့်မည်။ လက်ဝဲဘက်၌ကိုက်စားသော်လည်း မဝရ။ အိမ်နီးချင်းအသားကို လူတိုင်းကိုက်စားရလိမ့်မည်။–
၉း၂၁ မနာရှေအမျိုးသည် ဧဖရိမ်အမျိုးကို၄င်း၊ ဧဖရိမ်အမျိုးသည် မနာရှေအမျိုးကို၄င်းကိုက်စားကြလိမ့်မည်။ ထိုနှစ်မျိုးတို့သည် ယုဒအမျိုးကိုတညီတညွတ်တည်းရန်ပြုကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အမျက်တော်သည်မငြိမ်း၊ လက်တော်သည်ဆန့်လျက်ရှိသေး၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကို တရားရုံးစေခြင်းငှါ၄င်း၊–
၁၀း၂ ငါ၏လူမျိုးတွင် ဆင်းရဲသားတို့၏အခွင့်အရာကိုရုပ်သိမ်းခြင်းငှါ၄င်း၊ မုတ်ဆိုးမတို့ကိုညှဉ်းဆဲ၍၊မိဘမရှိ သောသူတို့၏ ဥစ္စာကိုလုယူခြင်းငှါ၄င်း၊ မတရားသဖြင့်စီရင်သောသူ၊ ကျပ်တည်းစွာသောမှတ်ချက်ကို မှတ်သားသောစာရေးတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။–
၁၀း၃ ငါကြည့်ရှုစီရင်သည့်ကာလ၊ အဝေးကရောက်လတ့်သောဖျက်ဆီးခြင်းဖြစ်သည်ကာလ၌၊ သင်တို့သည် ချမ်းသာရအံ့သောငှါ၊ အဘယ်သူထံသို့ပြေးကြလိမ့်မည်နည်း။ သင်တို့စည်းစိမ်ဥစ္စာကို အဘယ်မှာသို ထားကြလိမ့်မည်နည်း။–
၁၀း၄ ငါ့ကျေးဇူးကိုမခံရသောသူတို့သည်၊ ချုပ်ထားလျက်ရှိသောသူတို့အောက်မှာ ဦးချရကြလိမ့်မည်။ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသော သူတို့အောက်မှာ လဲရကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အမျက်တော် သည်မငြိမ်း၊ လက်တော်သည်ဆန့်လျက်ရှိသေး၏။
၁၀း၅ အာရှုရိလူသည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ ငါ့အမျက်၏လှံတံဖြစ်၏။ သူကိုင်သောတောင်ဝေးသည် ငါဒဏ်ပေးစရာဘို့ဖြစ်၏။–
၁၀း၆ အဓမ္မလူမျိုးရှိရာသို့ သူ့ကိုငါစေလွှတ်မည်။ ငါ့အမျက်ခံရာလူစုကို လုယူဖျက်ဆီး၍၊ လမ်း၌ရွှံ့ကိုကဲ့သို့ ကျော်နင်းစေခြင်းငှါ၊ သူ့ကိုငါမှာထားမည်။–
၁၀း၇ သို့သော်လည်း၊ သူသည်အခြားသောအကြံ၊ အခြားသောအလိုရှိ၏။ သူသည်ဖျက်ဆီး၍၊ များစွာသော လူမျိုးတို့ကို ပယ်ရှင်းခြင်းငှါအလိုရှိ၏။–
၁၀း၈ သူသည် အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ ငါ၏မှူးမတ်တို့သည် မင်းကြီးဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။–
၁၀း၉ ကာလနောမြို့သည် ခါခေမိတ်မြို့ကဲ့သို့၄င်း၊ ဟာမတ်မြို့သည်အာပဒ်မြို့ကဲ့သို့၄င်း၊ ရှမာရိမြို့သည် ဒမာသက်မြို့ကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။–
၁၀း၁၀ ရှမာရိရုပ်တုနှင့်ယေရုရှလင်ရုပ်တုထက် သာ၍မြတ်သောရုပ်တုဆင်းတုကို ကိုးကွယ်သောတိုင်းနိုင်ငံ များကို ငါလုယူသကဲ့သို့၄င်း၊–
၁၀း၁၁ ရှမာရိမြို့နှင့်သူ၏ရုပ်တုတို့ကိုငါပြုသကဲ့သို့၊ ယေရုရှလင်မြို့နှင့်သူ၏ရုပ်တုတို့ကိုငါပြုမည်မဟုတ်လောဟု ဆိုတတ်၏။
၁၀း၁၂ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်နှင့်ယေရုရှလင်မြို့၌အမှုတော်ကို လက်စသတ်တော်မူပြီးမှ၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏ မာနထောင်လွှားခြင်း၊မော်သောမျက်နှာနှင့် စော်ကားခြင်းကို ငါကြည့်ရှု၍စီရင်မည်။–
၁၀း၁၃ ထိုမင်းက၊ ငါသည်ကိုယ်လက်ရုံးသတ္တိနှင့် ကိုယ်ဥာဏ်အားဖြင့်ငါတတ်နိုင်၏။ပညာသတိနှင့်ငါပြည့်စုံ၏။ လူမျိုးနေရာအပိုင်းအခြားတို့ကိုငါရွှေ့ပြီ။ သူတို့၏ ဘဏ္ဍာကိုလုယူပြီ။ ဘုရင်တို့ကို သူရဲကဲ့သို့နှိမ့်ချပြီ။–
၁၀း၁၄ ငါ့လက်သည်ငှက်သိုက်ကိုတွေ့သကဲ့သို့၊ လူတို့၏ဥစ္စာပစ္စည်းကိုတွေ့ပြီ။ စွန့်ပစ်သောငှက်ဥတို့ကိုသိမ်းယူသကဲ့သို့၊ မြေကြီးတန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုငါသိမ်း ယူပြီ။ အဘယ်သူမျှ အတောင်ကိုမလှုပ်၊ နှုတ်သီးကိုမဖွင့်၊ မမြည်မတွန်ဟုဆိုသည်ဖြစ်၍၊–
၁၀း၁၅ ကြိမ်လုံးသည် ကိုင်သောသူကိုလှုပ်သကဲ့သို့၄င်း၊ တောင်ဝေးသည် မိမိသခင်ကိုချီကြွသကဲ့သို့၄င်း၊ ပုဆိန်သည်ခုတ်သောသူကိုစော်ကားရမည်လော။ လွှသည်တိုက်သောသူကိုရန်ပြု၍ ထောင်လွှားရမည်လော။–
၁၀း၁၆ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ထိုမင်း၏ဆူဝသောသူတို့၌ ပိန်ကျုံခြင်းကိုသွင်းပေးတော်မူမည်။ သူ၏ဘုန်းအောက်၌ လည်း မီးလောင်သကဲ့သို့လောင်စေခြင်းငှါရှို့တော်မူမည်။–
၁၀း၁၇ ဣသရေလအမျိုး၏အလင်းသည် မီးဖြစ်တော်မူမည်။ သန့်ရှင်းသောဘုရားသည် မီးလျှံဖြစ်တော်မူမည်။ တနေ့ခြင်းတွင်၊ ထိုမင်း၏ဆူးပင်အမျိုးမျိုးတို့ကို မီးရှို့၍၊ ကျွမ်းစေတော်မူမည်။–
၁၀း၁၈ တော၏ဘုန်းကို၄င်း၊ အသီးအနှံထွက်သောလယ်၏ဘုန်းကို၄င်း၊ သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာနံဝိညာဉ်နှင့်တကွ ကုန်စေတော်မူသဖြင့်၊ ထိုမင်းသည် နာသောသူကဲ့သို့ အားလျော့လိမ့်မည်။–
၁၀း၁၉ ကြွင်းသောတောပင်တို့ကို သူငယ်သည် စာရင်းယူနိုင်အောင်၊ အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်လိမ့်မည်။–
၁၀း၂၀ ထိုအခါမှစ၍၊ ဘေးလွတ်လျက်ကြွင်းသော ဣသရေလအမျိုးနှင့်ယာကုပ်အမျိုးသားတို့သည်၊ မိမိတို့ကိုညှဉ်းဆဲသောသူ၌ နောက်တဖန်မကိုးစားဘဲ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောအရှင်ထာဝရဘုရား၌ အမှန်ကိုးစားကြလိမ့်မည်။–
၁၀း၂၁ ကြွင်းသောသူတည်းဟူသော၊ ယာကုပ်အမျိုး၌ကြွင်းသောသူတို့သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူသော ဘုရားသခင့်ထံသို့ပြန်လာကြလိမ့်မည်။–
၁၀း၂၂ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်၏အမျိုးသားတို့သည် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှများသော်လည်း၊ ကြွင်းသောသူတို့သာလျှင် ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ စီရင်ဆုံးဖြတ်သောသုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းသည် တရားသဖြင့်လွှမ်းမိုးရလိမ့်မည်။–
၁၀း၂၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် မြေတပြင်လုံးအလယ်၌ စီရင်ဆုံးဖြတ်သော၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းကို ပြုတော်မူလိမ့်မည်။
၁၀း၂၄ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဇိအုန်မြို့၌နေသောငါ၏လူမျိုး၊ အာရှုရိမင်းကြောင့် မကြောက်နှင့်။ သူ၏ကြိမ်လုံးနှင့် သင့်ကိုရိုက်မည်။ အဲဂုတ္တုမင်းပြုသည်နည်းတူ သူ၏လှံတံကိုသင်၏အပေါ်မှာမိုးလိမ့်မည်။–
၁၀း၂၅ သို့သော်လည်း၊ ခဏကြာပြီးမှ သူတို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သောအားဖြင့်၊ ငါ့အမျက်သည်ငြိမ်း၍၊ ငါ့စိတ်လည်းပြေလိမ့်မည်။–
၁၀း၂၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ဩရပ်ကျောက်နားမှာမိဒျန်အမျိုးသားတို့ကို ဒဏ်ခတ်သကဲ့သို့၄င်း၊ ပင်လယ်ကို လှံတံတော်နှင့်မိုးသကဲ့ သို့၄င်း၊ ထိုမင်းအဘို့ ဘေးဥပဒ်ကိုပြင်ဆင်၍၊ အဲဂုတ္တုလက်ထက်၌ကဲ့သို့ တဖန်လှံတံတော်ကိုချီတော်မူမည်။–
၁၀း၂၇ ထိုကာလ၌ သူ၏ဝန်ကို သင်၏ပခုံးပေါ်ကငှ်း၊ သူ၏ထမ်းဘိုးကို သင်၏လည်ပင်းပေါ်က၄င်းချရ၏။ ဆီဝခြင်းကျေးဇူးကြောင့် ထမ်းဘိုးပျက်စီးရ၏။
၁၀း၂၈ အာရပ်မြို့သို့ရောက်လေပြီ။ မိဂရုန်မြို့တိုင်အောင်လွန်သွားပြီ။ မိတ်မတ်မြို့၌လှည်းများကိုချထားပြီ။–
၁၀း၂၉ တောင်ကြားကိုလွန်ကြပြီ။ ဂေဗမြို့၌စားခန်းချကြပြီ။ ရာမမြို့သည် ကြောက်လန့်လျက်ရှိ၏။ ရှောလုနေရာဂိဗာမြို့သည်ပြေး၏။–

၁၀း၃၀ အိုဂလ္လိမ်မြို့သမီး၊ ကြွေးကြော်လော့။ အိုလဲရှမြို့၊ နားထောင်လော့။ အာနသုတ်မြို့သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။–
၁၀း၃၁ မာဒမေနမြို့သည်ပြောင်းသွားပြီ။ ဂေဗိမ်မြို့သားတို့သည်လွတ်အောင်ပြေးကြ၏။–
၁၀း၃၂ နောဘမြို့၌တရက်နေပြီးမှ၊ ဇိအုန်သတို့သမီး၏တောင်တည်းဟူသော ယေရုရှလင်တောင်ကိုရှုယ်၍၊ မိမိလက်ကိုလှုပ်လိမ့်မည်။–
၁၀း၃၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သောအခြင်းအရာနှင့် သစ်ပင်အထွဋ်ကိုပယ်ရှင်းတော်မူမည်။ အရပ်မြင့်သော အခက်တို့ကိုခုတ်လှဲ၍၊ ကြီးမားသောအခက်တို့ကိုနှိမ့်ချတော်မူမည်။–
၁၀း၃၄ တောအုပ်ကို ပုဆိန်နှင့်ခုတ်ပယ်တော်မူ၍၊ လေဗနုန်တောသည် တန်ခိုးကြီးသောသူ၏လက်အားဖြင့် လဲလျက်နေလိမ့်သတည်း။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ယေရှဲအမျိုးအငုတ်၌ အတက်ပေါက်လိမ့်မည်။ သူ၏အမြစ်တို့တွင် အညွန့်သည်အသီးသီးလိမ့်မည်။–
၁၁း၂ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော ဉာဏ်ပညာကိုပေးသောဝိညာဉ်၊ ကြံစည်တတ်စွမ်းနိုင်သောသတ္တိကိုပေးသောဝိညာဉ်၊ ထာဝရဘုရားကိုသိ၍ ကြောက်ရွံ့သောသဘောကိုပေးသော ဝိညာဉ်တော်သည် ထိုသူအပေါ်မှာကျိန်းဝပ်တော်မူလိမ့်မည်။–
၁၁း၃ ထိုသူသည် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ခြင်း၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ မိမိမျက်စိမြင်သည်အတိုင်းတရားမစီရင်၊ မိမိနားကြားသည်အတိုင်း မဆုံးဖြတ်ဘဲ၊–
၁၁း၄ ဆင်းရဲသားတို့၏အမှုကို တရားတော်အတိုင်းစီရင်၍၊ နှိမ့်ချသောမြေကြီးသားတို့ဘက်၌နေလျက်၊ ဖြောင့်မတ်စွာဆုံးဖြတ်လိမ့်မည်။ မြေကြီးကို နှုတ်ကပတ် တော်လှံတံနှင့်ဒဏ်ခတ်၍၊ ဆိုးသောသူကို နှုတ်ခမ်းထွက်သက်နှင့်ကွပ်မျက်လိမ့်မည်။–
၁၁း၅ တရားနှင့်သစ္စာသည် သူ၏ခါးပန်းခါးစည်းဖြစ်လိမ့်မည်။
၁၁း၆ တောခွေးသည် သိုးသငယ်နှင့်အတူနေလိမ့်မည်။ ကျားသစ်သည်ဆိတ်သငယ်နှင့်အတူ အိပ်လိမ့်မည်။ နွားသငယ်၊ ခြင်္သေ့သငယ်၊ ဆူအောင်ကျွေးသော အကောင်တို့သည် အတူသွားလာကြ၍၊ လူသူငယ်သည် သူတို့ကိုပို့ဆောင်လိမ့်မည်။–
၁၁း၇ နွားမနှင့်ဝံမသည်အတူကျက်စား၍၊ သူတို့သားငယ်များသည် အတူအိပ်ကြလိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့သည်လည်း နွားကဲ့သို့မြက်ကိုစားလိမ့်မည်။–
၁၁း၈ နို့စို့သူငယ်သည်လည်း မြွေဆိုးတွင်းပေါ်မှာကစားလိမ့်မည်။ နို့ကွာသောသူငယ်သည်လည်း၊ မြွေဟောက်တွင်းဝ၌ မိမိလက်ကိုသွင်းလိမ့်မည်။–
၁၁း၉ ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်တပြင်လုံး၌ အချင်းချင်းညှဥ်းဆဲခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကိုမပြုရကြ။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်လယ်ရေသည် မိမိနေရာကို လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့၊ မြေကြီးသည် ထာဝရဘုရားကိုသိကျွမ်းခြင်းပညာနှင့်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။
၁၁း၁၀ ထိုကာလ၌ ယေရှဲ၏အမြစ်သည်ပေါက်၍၊ လူများအဘို့ထူသောအလံဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအလံ၌တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ်သည်လည်း ဘုန်းကြီးလိမ့်မည်။–
၁၁း၁၁ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရားသည်လက်တော်ကိုဆန့်၍၊ ကျန်ကြွင်းသောကိုယ်တော်၏လူတို့ကို အာရှုရိပြည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၊ ပါသရုပြည်၊ ကုရှပြည်၊ ဧလံပြည်၊ ရှိနာပြည်၊ ဟာမတ်ပြည်၊ ပင်လယ်တဘက်၌ရှိသော ပြည်များတို့မှကယ်ယူခြင်းငှါ တဖန်ပြုတော်မူလိမ့်မည်။–
၁၁း၁၂ တပါးအမျိုးသားတို့အဘို့အလံကိုထူတော်မူသဖြင့်၊ နှင်ထုတ်သောဣသရေလအမျိုးသားနှင့်၊ အရပ်ရပ်ကွဲပြားသောယုဒအမျိုးသားတို့ကို မြေကြီး လေးမျက်နှာတို့မှခေါ်၍ စုဝေးစေတော်မူလိမ့်မည်။–
၁၁း၁၃ ဧဖရိမ်အမျိုးသည်ငြူစူသောစိတ်ငြိမ်းလိမ့်မည်။ ရန်ပြုတတ်သောယုဒအမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ရန်ပြေကြလိမ့်မည်။ ဧဖရိမ်အမျိုးသည် ယုဒအမျိုးကို မငြူစူရ။ ယုဒအမျိုးလည်း ဧဖရိမ်အမျိုးကိုရန်မပြုရ။–
၁၁း၁၄ သူတို့သည်အနောက်ဘက်၌ဖိလိတ္တိလူများကိုလိုက်၍တိုက်ကြလိမ့်မည်။ အရှေ့ပြည်သားတို့၏ ဥစ္စာကိုအတူလုယူကြလိမ့်မည်။ ဧဒုံအမျိုးနှင့် မောဘအမျိုးကိုလည်း လုပ်ကြံကြလိမ့်မည်။ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်သူတို့၏အုပ်စိုးခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။–
၁၁း၁၅ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ အဲဂုတ္တုပင်လယ်၏လျှာကိုဖျောက်ဖျက်တော်မူမည်။ ပြင်းစွာသောလေတော်နှင့်တကွလက်တော်ကိုမြစ်ပေါ်မှာလှုပ်၍၊ ချောင်းခုနစ်သွယ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ရိုက်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ လူတို့သည်ခြေနင်းစီးလျက်ကျော်သွားကြလိမ့်မည်။–
၁၁း၁၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သွားသောအခါ၌ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အာရှုရိပြည်မှ ကျန်ကြွင်းသောကိုယ်တော်၏လူတို့သွားရာ လမ်းကြီးဖြစ်ရလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ထိုကာလ၌သင်မြွက်ဆိုရမည်ကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကိုအမျက်ထွက်တော်မူသော်လည်း၊ တဖန်အမျက်တော်ငြိမ်း၍၊ အကျွန်ုပ်ကိုနှစ်သိမ့်စေတော်မူ၏။–
၁၂း၂ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုကယ်တင်သော အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကြောက်လန့်သော စိတ်မရှိဘဲရဲရင့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ငါချီးမွမ်းရာ၊ ငါသီချင်းဆိုရာ၊ ငါ့ကိုကယ်တင်တော်မူသောအရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။–
၁၂း၃ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ကယ်တင်ခြင်းစမ်းရေတွင်းတို့၌ ရေခပ်ရကြလိမ့်မည်။–
၁၂း၄ ထိုကာလ၌လည်းထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကိုပဌနာပြုကြလော့။ အမှုတော်တို့ကို လူများတို့တွင်ဘော်ပြကြလော့။ နာမတော်သည် မြင့်မြတ်သောကြောင့် ချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၂း၅ ထာဝရဘုရားကိုထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။ ထူးဆန်းသောအမှုကိုပြုတော်မူပြီ။ အမှုတော်သည်မြေတပြင်လုံး၌ ထင်ရှားပါစေ။ အိုဇိအုန်သတို့ သမီး၊ ကြွေးကြော်လော့။ ဝမ်းမြောက်သဖြင့်အော်ဟစ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားသည် သင်၏အလယ်၌ ဘုန်းကြီးတော်မူ၏ဟု မြွက်ဆိုရလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ဗာဗုလုန်မြို့ကိုရည်ဆောင်၍ အာမုတ်၏သားဟေရှာယခံရသောဗျာဒိတ်တော်အချက် ဟူမူကား၊ –

၁၃း၂ ရှင်းလင်းသောတောင်ပေါ်မှာအလံကိုထူကြ။ ကျယ်သောအသံနှင့်အော်ဟစ်ကြ။ လက်ကိုလှုပ်ကြ။ သူတို့သည်မင်းတို့နေရာတံခါးများကိုဝင်ကြစေ။ –

၁၃း၃ ငါသန့်ရှင်းစေသောသူတို့ကိုငါမှာထားပြီ။ ငါပေးသောဘုန်းအာနုဘော်ကြောင့် ဝမ်းမြောက်သောသူ၊ ငါ၏သူရဲတို့ကိုငါ့အမျက်ပြေစေခြင်းငှါငါခေါ်ပြီ။ –

၁၃း၄ ကြီးစွာသောအလုံးအရင်း၏အသံကဲ့သို့ တောင်တို့အပေါ်မှာလူများ၏အသံဗလံ၊ စုဝေးသောတိုင်းသူပြည်သားများတို့၏ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သော အသံဗလံရှိသည်နှင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းကိုစီရင်ခင်းကျင်းတော်မူ၏။ –

၁၃း၅ ထာဝရဘုရားနှင့်အတူတကွ အမျက်တော်လက်နက်တို့သည် တပြည်လုံးကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ဝေးသောပြည်၊ ကောင်းကင်စွန်းမှလာကြ၏။

၁၃း၆ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည် နီးသောကြောင့်၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလော့။ အနန္တတန်ခိုးရှင်စီရင်တော်မူသော ဘေးအန္တရာယ်ကဲ့သို့လာလိမ့်မည်။ –

၁၃း၇ ထိုကြောင့်၊ ရှိသမျှသောလက်တို့သည်ကျကြလိမ့်မည်။ လူအပေါင်းတို့သည်စိတ်ပျက်၍ ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ –

၁၃း၈ နာခြင်းဝေဒနာအမျိုးမျိုးကိုခံရကြလိမ့်မည်။ သားဘွားသောမိန်းမကဲ့သို့ ဝေဒနာကိုခံရလျက်၊ တယောက်ကိုတယောက်ကြည့်ရှု၍မှိုင်တွေသဖြင့်၊ သူတို့ မျက်နှာသည် မီးလျှံအဆင်းရှိလိမ့်မည်။ –

၁၃း၉ ထိုပြည်ကိုဖျက်ဆီး၍၊ အပြစ်ကြီးသောပြည်သူပြည်သားတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ကြမ်းကြုတ်သောနေ့ရက်သည် ပြင်းထန်သော ဒေါသအမျက်ထွက်လျက်လာလိမ့်မည်။ –

၁၃း၁၀ မိုဃ်းကောင်းကင်ကြယ်နက္ခတ်တို့သည် အလင်းကိုမပေး။ နေသည်လည်းထွက်သောအခါမိုက်လျက်၊ လသည်လည်း မထွန်းမလင်းဘဲလျက်ရှိလိမ့်မည်။ –

၁၃း၁၁ ထိုလောကီနိုင်ငံ၏အပြစ်ကိုငှင်း၊ မတရားသောသူတို့၏ဒုစရိုက်များကိုငှင်း ငါစစ်ကြောမည်။ မာနကြီးသောသူတို့၏ထောင်လွှားခြင်းကို ငါနှိပ်စက်၍၊ ကြမ်းကြုတ်သောသူတို့၏စော်ကားခြင်းကို ငါနှိမ့်ချမည်။ –

၁၃း၁၂ လူသည်ရွှေစင်ထက်အဘိုးထိုက်မည်အကြောင်း၊ ဆင်းရဲသားသည်ဩဖိရရွှေကျောက်ထက် အဘိုးထိုက်မည်အကြောင်းငါပြုမည်။ –

၁၃း၁၃ သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ ဒေါသအမျက်တော်ပြင်းစွာထွက်သောနေ့ရက်၌၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ငါလှုပ်ရှားမည်။ မြေကြီးလည်း မိမိနေရာမှရွေ့ရလိမ့်မည်။ –

၁၃း၁၄ ပြည်သားတို့သည်ကြောက်၍ပြေးသောဒရယ်မ၊ ထိန်းသိမ်းသူမရှိသောသိုးများကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အသီးအသီးမိမိအမျိုးသားချင်းတို့ကိုမျက်နှာပြု၍၊ အသီး အသီးမိမိပြည်သို့ ပြေးကြလိမ့်မည်။ –

၁၃း၁၅ တွေ့မိသမျှသောသူတို့ကိုလှံနှင့်ထိုးရ၏။ စုဝေးလျက်ရှိသောသူအပေါင်းတို့လည်း ထားဖြင့်ဆုံးကြလိမ့်မည်။ –

၁၃း၁၆ သူတို့သားသမီးများကို သူတို့မျက်မှောက်၌ မြေပေါ်မှာဆောင့်ဖွပ်လိမ့်မည်။ သူတို့အိမ်များကိုလုယက်၍၊ သူတို့မယားများကို အဓမ္မပြုကြလိမ့်မည်။

၁၃း၁၇ ကြည့်ရှုလော့။ ငွေကိုပမာဏမပြု၊ ရွှေကိုအလိုမရှိသောမေဒိလူများကို သူတို့တဘက်၌ငါနှိုးဆော်မည်။ –

၁၃း၁၈ သူတို့သည် လူပျိုတို့ကိုလေးနှင့်ရိုက်ခတ်ကြလိမ့်မည်။ အကလေးတို့ကိုမသနားကြ။ သူတို့မျက်စိသည် သူငယ်တို့ကိုမနှမြောရ။ –

၁၃း၁၉ တိုင်းနိုင်ငံတို့၏အထွဋ်၊ ခါလဒဲအမျိုးသားတို့၏ဘုန်းအသရေဖြစ်သော ဗာဗုလုန်မြို့သည် ဘုရားသခင်ဖျက်စီးတော်မူသော သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ –

၁၃း၂၀ ထိုမြို့၌ကာလအစဉ်၊ လူမျိုးအဆက်ဆက် အဘယ်သူမျှမနေရ။ ထိုမြို့၌ အာရပ်လူသည် တဲကိုမျှမဆောက်ရ။ သိုးထိန်းတို့သည် သိုးခြံကိုမျှမလုပ်ရကြ။ –

၁၃း၂၁ တောသားရဲတို့သည် ထိုမြို့၌အိပ်ကြလိမ့်မည်။ – အိမ်တို့သည် မြည်တတ်သောတိရစ္ဆာန်များနှင့်အပြည့် ရှိကြလိမ့်မည်။ ကုလားအုပ်ငှက်တို့လည်းနေရာကျ၍၊ မျောက်တို့လည်းကခုန်ကြလိမ့်မည်။ –

၁၃း၂၂ တောခွေးတို့သည်လည်း၊ ဘုံဗိမာန်များ၌ငှင်း၊ မြေခွေးတို့သည်လည်း၊ ကြက်သရေတိုက်များ၌ငှင်း၊ အူကြ၊ မြည်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့သော ကာလနီးလှပြီ။ ထိုမြို့၏အသက်တာမရှည်ရ။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်အမျိုးကိုသနား၍ ဣသရေလအမျိုးကို တဖန်ရွေးကောက်သဖြင့်၊ သူတို့ကိုနေရင်းပြည်၌နေရာချတော်မူလိမ့်မည်။ တကျွန်းတနိုင်ငံသား တို့သည် သူတို့နှင့်ပေါင်းဘော်၍ ယာကုပ်အမျိုး၌ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။ –

၁၄း၂ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သူတို့ကိုနေရင်းအရပ်သို့ ပို့ဆောင်ကြလိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့ကို ထာဝရဘုရား၏ပြည်တော်တွင်၊ ကျွန်နှင့်ကျွန်မအရာ၌ထား၍ စေစားကြလိမ့်မည်။ အထက်ကသိမ်းသွားဘူးသောသူတို့ကို တဖန်သိမ်းယူခဲ့ကြလိမ့်မည်။ ညှဉ်းဆဲဘူးသောသူတို့ကိုလည်း အုပ်စိုးကြလိမ့်မည်။

၁၄း၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုငြိုငြင်ခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ သူတပါးစေစား၍ ဆင်းရဲစွာအစေ ကျွန်ခံရခြင်းထဲကနှုတ်၍၊ ချမ်းသာပေးတော်မူလျှင်၊ –

၁၄း၄ သင်သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကိုရည်ဆောင်၍၊ ပုံစကားကိုဤသို့မြွက်ဆိုလိမ့်မည်။ အစိုးတရပြုသော သူသည် ဆုံးလေပြီတကား။ ရွှေမြို့တော်သည်ဆုံးလေပြီတကား။ –

၁၄း၅ လူသတ္တဝါတို့ကို အမျက်ထွက်၍၊

၁၄း၆ အစဉ်မပြတ်ရိုက်ခြင်း၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့ကို မာနစိတ်နှင့်အုပ်စိုး၍၊ အစဉ်မပြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်း ကိုပြုသောအဓမ္မလူတို့၏ တောင်ဝေးကိုငှင်း၊ ထိုသို့အစိုးရသောသူတို့၏ ရာဇလှံတံကိုငှင်း၊ ထာဝရ ဘုရားချိုးတော်မူပြီ။ –

၁၄း၇ မြေတပြင်လုံးသည် ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာခြင်းရှိ၏။ ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။ –

၁၄း၈ ထင်းရှူးပင်နှင့် လေဗနုန်အာရဇ်ပင်တို့က၊ သင်သည်လဲပြီးသည်နောက်၊ ငါတို့ကိုခုတ်လှဲသောသူသည် မတက်မလာရဟုသင့်ကိုရည်ဆောင်၍ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။

၁၄း၉ သင်သည်ရောက်လာသောအခါ၊ အောက်အရပ်မရဏာနိုင်ငံသည် ကြိုဆိုအံ့သောငှါလှုပ်လေ၏။ သချိုင်းသားများနှင့် လောကီမင်းများ အပေါင်းတို့ကိုသင့်အတွက်ကြောင့် နှိုးဆော်လေ၏။ အတိုင်း တိုင်းအပြည်ပြည်သော ရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့ကို ရာဇပလ္လင်တို့မှထစေ၏။–

၁၄း၁၀ ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သင်သည်လည်း ငါတို့ကဲ့သို့အားနည်းပါသည်တကား။ ငါနှင့်တူပါသည်တကား။–

၁၄း၁၁ သင်၏ဘုန်းအသရေနှင့်သင်၏တုရိယာမျိုး အသံဗလံတို့ကို မရဏာနိုင်ငံတွင် ရှုတ်ချလေပြီတကား။ သင့်အောက်၌ ပိုးကောင်များကိုခင်းလျက်၊ သင့်အပေါ်၌တီကောင်များကို ခြုံလျက်ရှိပါသည်တကားဟု သင့်ကိုနှုတ်ဆက်၍ ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။

၁၄း၁၂ အိုနံနက်သား၊ မိုဃ်းသောက်ကြယ်၊ သင်သည် ကောင်းကင်ကကျလေပြီတကား။ အပြည်ပြည်တို့ကို နှိပ်စက်သောသင်သည်၊ မြေတိုင်အောင် ခုတ်လှဲခြင်းကိုခံရလေပြီတကား။–

၁၄း၁၃ သင်ကလည်း၊ ကောင်းကင်ပေါ်သို့ငါတက်မည်။ ဘုရားသခင်၏ကြယ်တို့အပေါ်မှာ ငါ့ပလ္လင်ကိုငါချီး မြှောက်မည်။ မြောက်မျက်နှာဘက်၊ ဗျာဒိတ်တော်တောင်ပေါ်မှာငါထိုင်မည်၊–

၁၄း၁၄ မိုဃ်းတိမ်ထိပ်ပေါ်သို့ငါတက်မည်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားကဲ့သို့ငါနေမည်ဟု စိတ်အကြံရှိလေပြီ။–

၁၄း၁၅ သို့သော်လည်း၊ သင်သည်မရဏာနိုင်ငံ၊ သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရလေပြီ။

၁၄း၁၆ သင့်ကိုမြင်သောသူတို့သည် စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ဆင်ခြင်ပြီးလျှင်၊ မြေကြီးကိုတုန်လှုပ်စေ၍၊ တိုင်းနိုင်ငံများကိုလှုပ်ချောက်သောသူကား ဤသူလော။–

၁၄း၁၇ လောကီနိုင်ငံကို တောကဲ့သို့ဖြစ်စေ၍၊ မြို့များကိုဖျက်ဆီးသောသူ၊ အချုပ်ခံရသောသူတို့ကို မိမိနေရာ သို့တဖန်မလွှတ်သောသူကား ဤသူလော။–

၁၄း၁၈ အပြည်ပြည်သောရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့သည် အသီးအသီးမိမိတို့စေတီ၌ ဘုန်းအသရေနှင့်အိပ်ကြ၏။–

၁၄း၁၉ သင့်ကိုမူကား၊ ရွံရှာဘွယ်သောသစ်ခက်ကဲ့သို့ သင်္ချိုင်းထဲကထုတ်ပစ်ရ၏။ ကွပ်မျက်သောသူ၊ ထားဖြင့် ထိုးသောသူ၊ သင်္ချိုင်းတွင်း၌ကျောက်စုထဲသို့ချသောသူများနှင့်ဖုံးအုပ်လျက်၊ ခြေဖြင့်ကျော်နင်းသော အသေကောင်ဖြစ်လေ၏။–

၁၄း၂၀ သူတပါးတို့နှင့်ရောနှော၍ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုမခံရ။ အကြောင်းမူကား၊ မိမိပြည်ကိုဖျက်ဆီးပြီ။ မိမိအမျိုးသား ချင်းတို့ကိုသတ်လေပြီ။ အဓမ္မပြုသောသူတို့၏အန္ဆွယ်သည် ဂုဏ်အသရေအလျှင်းမရှိရဟု ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။

၁၄း၂၁ သူ၏သားမြေးတို့သည်မထ၊ မြေကြီးကိုမပိုင်၊ မြေတပြင်လုံးတွင် ရန်သူများကို မနှိုးဆော်နိုင် မည်အကြောင်း၊ သူတို့အဘို့ ဘိုးဘေးတို့၏ အပြစ်ကြောင့်ကွပ်မျက်ခြင်းကို ပြင်ကြလော့။–

၁၄း၂၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်သူတို့တဘက်၌ထ၍ ဗာဗုလုန် မြို့၏နာမနှင့်အကြွင်းအကျန်ကိုင်၄င်း၊ သားမြေးတို့ကို၄င်းပယ်ဖြတ်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၁၄း၂၃ တဖန်လည်း၊ ငါသည်ထိုမြို့ကိုဖြုကောင်များနေရာ၊ ရေလွှမ်းမိုးရာအရပ်ဖြစ်စေမည်။ ဖျက်ဆီးခြင်း၏ တန်မြက်စည်းဖြင့်လှည်းမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၄း၂၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ကျိန်ဆို၍မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၁၄း၂၅ ငါ၏မြေပေါ်မှာ အာရှုရိမင်းကိုငါနှိပ်စက်မည်။ ငါ၏တောင်ရိုးပေါ်မှာ ခြေဖြင့်ကျော်နင်းမည်ဟုငါကြံစည် သည်အတိုင်းဖြစ်၍၊ ငါစီရင်ချက်လည်း တည်ရလိမ့်မည်။ ထိုအခါသူ၏ထမ်းဘိုးကို သူတပါးအပေါ် ကရွေ့၍၊ သူတို့ပခုံးပေါ်မှာ တင်သောဝန်ကိုချရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။–

၁၄း၂၆ မြေတပြင်လုံးတွင် ထိုသို့ကြံစည်တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောပြည်တို့အပေါ်မှာ ထိုသို့လက်တော်ကို ဆန့်လျက်ရှိ၏။–

၁၄း၂၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏အကြံတော်ကို အဘယ်သူဖျက်လိမ့်မည်နည်း။ ဆန့်တော်မူသောလက်တော်ကို အဘယ်သူ လှန်လိမ့်မည်နည်း။

၁၄း၂၈ အာခတ်မင်းကြီး အနိစ္စရောက်သောနှစ်တွင်ခံရသောဗျာဒိတ်တော်ဟူမူကား၊–

၁၄း၂၉ အိုဖိလိတ္တိပြည်လုံး၊ သင့်ကိုရိုက်သောကြိမ်လုံးကျိုးသည်ကိုထောက်၍၊ ဝမ်းမမြောက်နှင့်။ ထိုမြွေအမျိုးထဲက မြွေဆိုးပေါက်လိမ့်မည်။ သူ၏အန္ဆွယ်သည်လည်း ပျံတတ်သောမီးမြွေဖြစ်လိမ့်မည်။–

၁၄း၃၀ အတိုင်းထက်အလွန်ဆင်းရဲသောသူတို့သည် စားရကြလိမ့်မည်။ ဆင်းရဲငြိုငြင်သောသူတို့သည်ဘေး လွတ်လျက်အိပ်ရကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သင်၏အမြစ်ကိုသေွ့ခြောက်ခြင်းအားဖြင့်သတ်၍၊ သင်၏အကြွင်းကိုလည်း မြွေဆိုးသည်ကွပ်မျက်လိမ့်မည်။–

၁၄း၃၁ အိုတံခါး၊ ညည်းတွားလော့။ အိုမြို့၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလော့။ အိုဖိလိတ္တိပြည်လုံး၊ သင်သည်မှိုင်တွေလျက် ရှိ၏။ မြောက်မျက်နှာမှမီးခိုးထွက်လာ၏။ ထိုအလုံးအရင်း၌ တယောက်တခြားစီနေသောသူမရှိ။–

၁၄း၃၂ တပြည်တနိုင်ငံမှ ရောက်လာသောသံတမန်တို့အား အဘယ်သို့ပြန်ပြောရမည်နည်းဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်မြို့ကိုတည်ထောင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ဆင်းရဲသား တို့သည် ထိုမြို့၌ကိုးစားကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ မောဘပြည်နှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကား၊ လုပ်ကြံသောညဥ့်အခါ၊ မောဘပြည်အာရမြို့ သည်ပျက်စီး၏။ လုပ်ကြံသောညဥ့်အခါ၊ မောဘပြည် ကိရမြို့သည်ပျက်စီး၏။–

၁၅း၂ ပြည်သားတို့သည်ဗက်မြို့၊ ဒိဘုန်မြို့၌မြင့်သောအရပ်သို့တက်၍ငိုကြွေးကြ၏။ မောဘပြည်သားတို့သည် နေဗောမြို့၊ မေဒဘမြို့ပေါ်မှာညည်းတွား မြည်တမ်းကြ၏။ သူတို့ခေါင်းပေါ်မှာ ဆံပင်မရှိ။ သူတို့မုတ်ဆိတ် ကိုလည်းရိတ်ပယ်ပြီ။–

၁၅း၃ လမ်းခရီးတို့တွင် လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်ကြ၍၊ အိမ်မိုးပေါ်၌၄င်း၊ လမ်းမ၌၄င်းရှိသမျှသောသူတို့သည် ညည်းတွားမြည်တမ်း၍၊ အလွန်မျက်ရည် ကျကြ၏။–

၁၅း၄ ဟေရှဘုန်မြို့နှင့်လောလေမြို့တို့လည်းငိုကြွေး၍၊ ငိုသံသည်ယာဟတ်မြို့တိုင်အောင်ကြားရ၏။ မောဘသူရဲတို့သည်လည်း၊ တုန်လှုပ်သောစိတ်နှလုံးနှင့် ငိုကြွေးကြ၏။–

၁၅း၅ ငါ့နှလုံးသည်လည်း၊ မောဘအဘို့ငိုကြွေး၏။ ပြေးသောသူတို့သည်၊ သုံးနှစ်အသက်ရှိသောနွားမကဲ့သို့ ဇောရမြို့တိုင်အောင်လည်ကြ၏။ လုဟိတ်တောင်ပေါ်သို့ မျက်ရည်ကျလျက်တက်ကြ၏။ ဟောရနိမ်မြို့သို့သွားသောလမ်း၌လည်းဆုံးရှုံးခြင်းအသံကိုလွှင့်ကြ၏။–

၁၅း၆ အကြောင်းမူကား၊ နိမရိမ်ရေကန်တို့သည်ဆိတ်ညံ၍၊ မြက်ပင်များသွေ့ခြောက်ခဲ့ပြီ။ ပျိုးပင်များလည်း သေခဲ့ပြီ။ စိမ်းသောအပင်တပင်မျှမရှိ။–

၁၅း၇ ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည်မိမိတို့ဆည်းဖူးသောဥစ္စာ၊ သိုထားသောဘဏ္ဍာများကိုမိုယ်းမခပင်ချိုင့်သို့ ယူသွားကြလိမ့်မည်။–

၁၅း၈ ငိုကြွေးသောအသံသည် မောဘပြည်ကိုနှံ့ပြားလေ၏။ ညည်းတွားမြည်တမ်းသောအသံသည် ဧဂလိမ်မြို့ တိုင်အောင်၄င်း၊ ဗေရလိမ်မြို့ တိုင်အောင်၄င်း ရောက်လေ၏။–

၁၅း၉ အကြောင်းမူကား၊ မုဒိန်မြို့ရေတို့သည် အသွေးနှင့်ပြည့်ကြ၏။ ဒိမုန်မြို့အပေါ်မှာ အခြားသောဘေးများ ကို၄င်း၊ လွတ်အောင်ပြေးသောမောဘပြည်သားနှင့် ကျန်ကြွင်းသောပြည်သားအပေါ်မှာ ခြင်္သေ့တို့ကို ၄င်းငါရောက်စေမည်။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ မြေရှင်ထံသို့ သိုးသငယ်ကိုပေးလိုက်ကြလော့။ သေလမြို့မှတောတရှောက်လုံး၊ ဇိအုန်သတို့သမီး၏တောင်သို့ပေးလိုက်ကြလော့။–

၁၆း၂ မိမိအသိုက်ကိုစွန့်ပစ်၍ လည်ရသောငှက်ကဲ့သို့၊ မောဘသမီးတို့သည် အာနုန်မြစ်ကူးရာ ကမ်းနားမှာရှိကြလိမ့်မည်။–

၁၆း၃ အကြံပေးလော့။ တရားသဖြင့်စီရင်လော့။ မွန်းတည့်အလင်းထဲ၌ ညဉ့်ကဲ့သို့သင်၏အရိပ်ကိုဖြစ်စေလော့။ နှင်ထုတ်သောသူတို့ကို ဝှက်ထားလော့။ ပြေးသောသူတို့ကိုမပြနှင့်။–

၁၆း၄ မောဘပြည်မှနှင်ထုတ်သောသူတို့သည် သင်နှင့်အတူနေကြစေလော့။ ဖျက်ဆီးသောသူ၏လက်မှ လွတ်စေခြင်းငှါ သူတို့ကိုစောင့်မလော့။ သင့်ကိုညှဉ်းဆဲသောသူမရှိ။ ဖျက်ဆီးသောသူပြတ်လေ၏။ နှိပ်နင်းသောသူတို့ကို မြေပေါ်ကပယ်ရှင်းလေပြီ။–

၁၆း၅ ရာဇပလ္လင်သည်လည်း၊ ကရုဏာနှင့်တည်လိမ့်မည်။ သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်တော် မူသောသူသည်ဖြောင့်မတ်စွာစစ်ကြော၍၊ တရားမှုကိုအလျင်အမြန်ဆုံးဖြတ်တော်မူလျက်၊ ဒါဝိဒ်မင်း၏တဲတော်၌ တရားစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၆း၆ မောဘ၏မာနကိုငါတို့သည် ကြားသိကြ၏။ အလွန်ကြီးသောမာနဖြစ်၏။ ထောင်လွှားစော် ကားခြင်း၊ ဒေါသအမျက်ထွက်ခြင်းရှိ၍၊ အချည်းနှီးသက်သက်ဝါကြွားသောစကားကိုပြောတတ်၏။–

၁၆း၇ ထိုကြောင့်၊ မောဘသည် မိမိအတွက်ညည်းတွားမြည်တမ်းရလိမ့်မည်။ ပြည်သားရှိသမျှတို့သည် ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ ကိရဟရက်မြို့ပျက်သည်အတွက် သင်တို့သည်ညည်းတွား ကြလိမ့်မည်။ ထိုမြို့သည် ဒဏ်ခတ်ခြင်းကိုအလွန်ခံရ၏။–

၁၆း၈ ဟေရှဘုန်လယ်ပြင်တို့သည် သွေ့ခြောက်ကြ၏။ စိဗမာစပျစ်နွယ်ပင်အညွန့်များကိုလည်း တပါးအမျိုးသားမင်းတို့ သည်ချိုးကြပြီ။ ထိုအညွန့်တို့သည်အထက်က ယာဇာမြို့တိုင်အောင်ရောက်၍၊ တော၌လည်းတတ်ကြ၏။ အလက်တို့သည်ရှည်လျား၍၊ ပင်လယ်ကိုလွန်ကြ၏။–

၁၆း၉ ထိုကြောင့်၊ ယာဇာမြို့အတွက် မျက်ရည်ကျသကဲ့သို့၊ စိဗမာစပျစ်နွယ်ပင်အတွက် ငါသည်မျက်ရည် ကျမည်။ အိုဟေရှဘုန်မြို့နှင့် လောလေမြို့၊ ငါသည်မျက်ရည်ကျလျက် သင့်ကိုရေလောင်းမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏သစ်သီးနှင့်စပါးနှံတို့သည် စစ်တိုက်သံနှင့်တွေ့ကြုံကြပြီ။–

၁၆း၁၀ ဝပြောသောလယ်ပြင်ထဲမှာ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းပြတ်လေပြီ။ စပျစ်ဥယျာဉ်၌သီချင်းမဆိုရကြ။ မကြွေးကြော်ရကြ။ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်း၌ စပျစ်သီးကိုနင်းသောသူလည်းမနင်းရ။ ကြွေးကြော် သောအသံကိုလည်း ငါပြတ်စေပြီ။–

၁၆း၁၁ ထိုကြောင့်၊ ငါ့ဝမ်းသည် မောဘပြည်အတွက်၊ ငါ့အအူသည်ကိရဟရက်မြို့အတွက်၊ စောင်းကဲ့သို့ မြည်ရလိမ့်မည်။–

၁၆း၁၂ ထိုအခါမောဘသည် မိမိမြင့်သောအရပ်၌ မိမိကိုပင်ပန်းစေခြင်း၊ ပဋ္ဌနာပြုအံ့သောငှါ မိမိသန့်ရှင်းရာ ဌာနသို့ဝင်ခြင်းအရာသည် ထင်ရှားသော်လည်း၊ အကြံမမြောက်နိုင်ရာ။

၁၆း၁၃ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည် မောဘ၏အကြောင်းစကားကို အထက်ကမိန့်တော်မူ၏။–

၁၆း၁၄ ယခုတဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အခစားသောသူရေတွက်သည်အတိုင်း၊ သုံးနှစ်လွန်မှ၊ မောဘပြည်၏ ဘုန်းအသရေသည် မိမိအလုံးအရင်းနှင့် တကွရှုတ်ချခြင်းသို့ရောက်ရမည်။ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည် အလွန်နည်း၍၊ ခွန်အားကုန်ရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ ဒမာသက်မြို့နှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ ဒမာသက်မြို့သည် မြို့မဖြစ်အောင်ပျက်စီးရာပုံဖြစ်ရ၏။–

၁၇း၂ အာရော်မြို့များကို စွန့်ပစ်သောကြောင့်၊ သိုးစုတို့သည်ပိုင်၍၊ အဘယ်သူမျှမမောင်းဘဲအိပ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၇း၃ ဖေရိမ်ပြည်၌မြို့မရှိရ။ ဒမာသက်မြို့နှင့် ကျန်ကြွင်းသောရှုရိပြည်၌မင်းအာဏာမရှိရ။ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ဘုန်းအသရေကဲ့သို့ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၇း၄ ထိုကာလ၌ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုန်းသည်လျော့၍၊ ဆူဝခြင်းလည်း ပိန်ကြုံခြင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။–

၁၇း၅ လူသည် စပါးကိုသိမ်းယူ၍ အသီးအနှံများကိုလက်နှင့်ရိတ်သကဲ့သို့၄င်း၊ ရေဖိမ်ချိုင့်၌အသီးအနှံတို့ကို သိမ်းရိတ်သကဲ့သို့၄င်း၊ ထိုအမှုဖြစ်ရလိမ့်မည်။–

၁၇း၆ သို့ရာတွင်၊ သံလွင်ပင်ကိုလှုပ်ပြီးမှအပင်ဖျား၌ အသီးနှစ်လုံးသုံးလုံး၊ အသီးကောင်းသောအခက်တို့၌ လေးငါးလုံးရှိတတ်သကဲ့သို့၊ ကောက်သိမ်းစရာအကြွင်းရှိရလိမ့်မည်ဟု ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၇း၇ ထိုကာလ၌ လူသည်မိမိကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်ကို ရည်မှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရားကိုဖူးမျှော်ရလိမ့်မည်။–

၁၇း၈ မိမိလက်နှင့်လုပ်သော ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုမမှတ်ရ။ မိမိလက်ချောင်းနှင့်လုပ်သောအရာတည်းဟူသော အာရှရပင်တို့ကိုင်၄င်း၊ ရုပ်တုတို့ကို၄င်း ပမာဏမပြုရ။–

၁၇း၉ ထိုကာလ၌ သူ၏ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာ စွန့်ပစ်သောသစ်တောအကျန် အကြွင်းနှင့် သစ်ပင်အဖျားကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ထို ပြည်သည်ဆိတ်ညံလျက်ရှိရလိမ့်မည်။–

၁၇း၁၀ သင့်ကိုကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုသင်သည်မေ့လျော့၍၊ မိမိခိုလှုံရာကျောက်ကို မိမိမအောက်မေ့သောကြောင့်၊ သာယာသော ပျိုးပင်တို့နှင့်၊ တကျွန်းတနိုင်ငံအညွန့်တို့ကို စိုက်ပျိုး၍၊–

၁၇း၁၁ ထိုပျိုးပင်တို့ကိုကြီးပွါးစေခြင်းငှါ၄င်း၊ အလျင်အမြန်အပွင့် ပွင့်စေခြင်းငှါ၄င်းပြုပြီးမှ၊ သိမ်းယူရာကာလ၌ အသီးအနှံသည်ပျက်စီး၍၊ သင်သည် မပျောက်နိုင်သော ဝမ်းနည်းခြင်းရှိရလိမ့်မည်။

၁၇း၁၂ သမုဒ္ဒရာမြည်သံကဲ့သို့မြည်တတ်သောလူများ အလုံးအရင်းတို့၌၄င်း၊ အားကြီးသောရေ တို့သည် ဟုန်းသကဲ့သို့ဟုန်းတတ်သောလူမျိုးတို့၌၄င်း အမင်္ဂလာရှိ၏။–

၁၇း၁၃ အားကြီးသောရေတို့သည် ဟုန်းသကဲ့သို့၊ လူမျိုးတို့သည် ဟုန်းကြသော်လည်း၊ ဆုံးမတော်မူသောကြောင့်၊ အဝေးသို့ပြေးသွားကြလိမ့်မည်။ တောင်ပေါ်မှာလေတိုက်၍လွင့်သောဖွဲကဲ့သို့၄င်း၊ လေဘွေ၌ပါသွား သောအမှိုက်ကဲ့သို့၄င်း၊ သူတို့သည်နှင်ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။–

၁၇း၁၄ ညဦးယံ၌ဘေးရောက်၍၊ နံနက်ယံမတိုင်မှီ ပျောက်ရှာကြလိမ့်မည်။ ငါတို့ကိုညှဉ်းဆဲသောသူတို့သည် ထိုသို့သောအကျိုး၊ ငါတို့ကိုလုယူဖျက်ဆီး သောသူတို့သည်၊ ထိုသို့သောအမွေဥစ္စာကိုခံရကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ အဲသယောပိမြစ်များအနားမှာ အသံမြည်တတ်သောအတောင်ရှိ၍၊–

၁၈း၂ ပင်လယ်လမ်းဖြင့်၄င်း၊ ရေပေါ်၌ဂမာလှေဖြင့်၄င်း၊ သံတမန်တို့ကိုလွှတ်တတ်သောပြည်၊ နားထောင်လော့။ ခိုင်မာပြင်းထန်လျက်ရှေ့ဦးစွာ မှစ၍ ယခုတိုင်အောင်၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်ထသော၊ ခွန်အားကြီး၍ နှိပ်နင်းတတ်ထသော၊ မြစ်ကွဲပြားသောမြေ၌နေသောလူမျိုးထံသို့၊ လျင်မြန်သော တမန်တို့၊ သွားကြလော့။–

၁၈း၃ လောကီနိုင်ငံ၌နေသော မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ တောင်ပေါ်မှာအလံကိုထူသောအခါ ကြည့်ရှု ကြလော့။ တံပိုးမှုတ်သောအခါနားထောင် ကြလော့။–

၁၈း၄ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ နေအရောင်ထဲမှာကြည်လင်သောအရှိန်ကဲ့သို့၄င်း၊ အသီးအနှံကိုသိမ်းယူရာ ပူသောကာလ၌ နှင်းနှင့် ပြည့်စုံသောမိုဃ်းတိမ်ကဲ့သို့၄င်း၊ ငါသည်ကျိန်းဝပ်၍ ငါ့နေရာအရပ်မှာကြည့်ရှုမည်။–

၁၈း၅ စပျစ်သီးကို သိမ်းယူရာကာလမတိုင်မှီအငုံစေ့စုံ၍၊ အပွင့်လည်းလုံးသောအသီးဖြစ်စဉ်အခါ၊ အညွန့်များ ကိုတံစဉ်နှင့်ဖြတ်၍၊ အခက်အလက်များ ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူမည်။–

၁၈း၆ သူတို့သည်တောင်ပေါ်မှာနေတတ်သောငှက်များ၊ တောသားရဲများတို့၏အဘို့ဖြစ်၍၊ ငှက်တို့သည် နွေကာလ၌၄င်း၊ သားရဲအပေါင်းတို့သည် ဆောင်းကာလ၌၄င်း၊ သူတို့အပေါ်မှာနေကြလိမ့်မည်။–

၁၈း၇ ထိုအခါခိုင်မာပြင်းထန်လျက် ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ ယခုတိုင်အောင်ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်ထသော၊ ခွန်အားကြီး၍နှိပ်နင်းတတ်ထသော၊ မြစ်များကွဲပြား သောမြေ၌နေသောလူမျိုးသည်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်တည်ရာ ဇိအုန်တောင်သို့၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားဘို့ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကိုဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်သတည်း။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရားသည် လျင်မြန်သော မိုဃ်းတိမ်ကိုစီး၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ကြွတော်မူ၏။ ရှေ့တော်၌အဲဂုတ္တုပြည်၏ ရုပ်တုဆင်းတုတို့သည် လှုပ်ရှား၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၏နှလုံးသည် သူ၏အထဲမှာအရည်ကျိုလျက်ရှိလိမ့်မည်။–

၁၉း၂ အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့သည် အချင်းချင်းတယောက်နှင့်တယောက် ရန်ပြုစေခြင်းငှါ ငါနှိုးဆော်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်နှင့် တယောက်၊ အိမ်နီးချင်းတယောက်နှင့်တယောက်၊ တမြို့နှင့်တမြို့၊ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ စစ်တိုက်ကြလိမ့်မည်။–

၁၉း၃ အဲဂုတ္တုပြည်၏စိတ်သည် သူ၏အထဲမှာပျက်လိမ့်မည်။ သူ၏အကြံကိုလည်းငါဖျက်မည်။ သူတို့သည် ရုပ်တုတို့၌၄င်း၊ ပြုစားသောသူတို့၌၄င်း၊ နတ်ဝင်နှင့် စုန်းတို့၌၄င်း ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၉း၄ အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့ကို ကြမ်းကြုတ်သောသခင်တို့လက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊ ပြင်းထန်သောရှင်ဘုရင် တပါးသည်အုပ်စိုးလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၁၉း၅ ထိုအခါပင်လယ်ရေပြတ်လိမ့်မည်။ မြစ်ရေလည်းလျော့၍ခန်းခြောက်လိမ့်မည်။–

၁၉း၆ ချောင်းရေများလည်း ပုပ်ကြလိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တုမြစ်လက်ကြားတို့လည်း ရေပြတ်၍ခန်းခြောက်သဖြင့်၊ ကျူပင်နှင့်ကိုင်းပင်တို့သည် ညှိုးနွမ်းကြ လိမ့်မည်။–

၁၉း၇ မြစ်လက်ကြားနားနှင့် ချောင်းဝနားမှာပေါက်သော မြက်ပင်အစရှိသော၊ မြစ်နားမှာစိုက်သမျှတို့သည် ညှိုးနွမ်းပျက်စီးပပျောက်ကြလိမ့်မည်။–

၁၉း၈ တံငါတို့သည် ညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ မြစ်၌ငါးမျှားကိုချသမျှသောသူတို့သည် မြည်တမ်း၍ရေပေါ်မှာ ပိုက်ကွန်ကိုဖြန့်တက်သောသူတို့ သည်စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။–

၁၉း၉ ပိုက်ဆန်လုပ်သောသူနှင့်စျာမျိုးကိုရက်သောသူတို့သည်လည်း အကျိုးနည်းရှိကြလိမ့်မည်။–

၁၉း၁၀ အမှီတကဲတို့သည်ပျက်၍၊ အခစားသောသူအပေါင်းတို့သည် ညှိုးငယ်သောစိတ်ရှိကြလိမ့်မည်။

၁၉း၁၁ အကယ်စင်စစ်ဇောနမင်းတို့သည်အရူးဖြစ်ကြ၏။ ဖာရောဘုရင်၏တိုင်ပင်မှူးမတ်တို့သည် မိုက်သောအကြံကိုပေးကြ၏။ ကျွန်တော်သည်ပညာရှိအမျိုး၊ ရှေးရှင်ဘုရင်တို့အနွယ်ဖြစ်ပါသည်ဟု ဖာရောဘုရင်အားအဘယ်ကြောင့်လျှောက်ကြသနည်း။–

၁၉း၁၂ သူတို့သည်အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သင်၏ပညာရှိတို့သည်အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်တဘက်၌ အဘယ်သို့ကြံစည်တော်မူသည်ကို ယခုပြောကြပါစေ။ ဘော်ပြကြပါစေ။–

၁၉း၁၃ ဇောနမင်းတို့သည်အရူးဖြစ်ကြပြီ။ နောဗမင်းတို့သည်မှားယွင်းကြပြီ။ အဲဂုတ္တုပြည်၏အမျိုးအနွယ်များ ကိုအုပ်သောအကြီးအကဲတို့ကိုလည်း မှားယွင်းစေကြပြီ။–

၁၉း၁၄ ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုပြည်၏အလယ်၌ ယစ်မူးသောသဘောကိုပြင်ဆင်တော်မူသဖြင့်၊ ယစ်မူးသောသူသည် မိမိအန်ဖတ်၌လဲသကဲ့သို့၊ အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့သည် ပြုလေသမျှတို့၌ မှားယွင်းကြပြီ။–

၁၉း၁၅ အဲဂုတ္တုပြည်၏ဦးခေါင်းဖြစ်စေ၊ အမြီးဖြစ်စေ၊ စွန်ပလွံလက်ဖြစ်စေ၊ ကိုင်းပင်ဖြစ်စေ၊ ပြီးစီးနိုင်သော အမှုအလျှင်းမရှိရ။–

၁၉း၁၆ ထိုကာလ၌အဲဂုတ္တုလူတို့သည် မိန်းမကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အပေါ်မှာလက်တော်ကိုလှုပ်ရှားတော်မူသောကြောင့်၊ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၉း၁၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုပြည်တဘက်၌ ကြံစည်တော်မူသောအကြံ အစည်ကြောင့်၊ ယုဒပြည်သည်လည်းအဲဂုတ္တုပြည်၌ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ယုဒပြည်ဟူ၍ ပြောကာမျှနှင့်လူတိုင်းကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။

၁၉း၁၈ ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုပြည်တွင်၊ မြို့ငါးမြို့တို့သည် ခါနာန်ဘာသာစကားကိုပြော၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏သစ္စာတော်ကို ခံကြလိမ့်မည်။ ထိုမြို့တို့တွင်၊ တမြို့ကိုသူရိယာမြို့ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၉း၁၉ ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုပြည်အလယ်တွင်၊ ထာဝရဘုရားကို ပူဇော်ရာယဇ်ပလ္လင်ရှိလိမ့်မည်။ ပြည်စွန်းနား တွင်လည်း ထာဝရဘုရားအဘို့မှတ်တိုင်ရှိလိမ့်မည်။–

၁၉း၂၀ ထိုမှတ်တိုင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်တွင်နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်လိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ ဘုရား၏သက်သေလည်းဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသော ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်ကြသည်ရှိသော်၊ ကယ်တင်သောအရှင်၊ အမှုစောင့်သခင်ကို သူတို့ရှိရာသို့စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ထိုသခင်သည် ကယ်တင်တော်မူ၏။–

၁၉း၂၁ အဲဂုတ္တုပြည်တွင် ထာဝရဘုရားကိုသိရကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ထာဝရဘုရား ကိုသိသောကြောင့်၊ ပူဇော်သက္ကာအလှူဒါနကိုဆက်ကပ်၍ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားရှေ့ တော်၌ သစ္စာဂတိထား၍၊ ထားသည်အတိုင်းပြုကြလိမ့်မည်။–

၁၉း၂၂ ထာဝရဘုရားသည်လည်း အဲဂုတ္တုပြည်ကိုဒဏ်ခတ်၍၊ ခတ်ပြီးသောဒဏ်ရာကိုပျောက်စေတော်မူမည်။ သူတို့သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ပြောင်းလဲကြသည်ကာလ၊ သူတို့တောင်းပန်ခြင်းကိုနားထောင်၍ ဒဏ်ရာကိုပျောက်စေတော်မူမည်။

၁၉း၂၃ ထိုကာလ၌အဲဂုတ္တုပြည်မှသည် အာရှုရိပြည်တိုင်အောင်၊ လမ်းတွင်လိမ့်မည်။ အာရှုရိလူသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့၎င်း၊ အဲဂုတ္တုလူသည်၊ အာရှုရိပြည်သို့၎င်းသွားလာ၍ အဲဂုတ္တုလူနှင့်အာရှုရိလူတို့သည် တညီတညွတ်တည်းဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်။–

၁၉း၂၄ ထိုကာလ၌ဣသရေလအမျိုးသည် အဲဂုတ္တုအမျိုးနှင့်၎င်း၊ အာရှုရိအမျိုးနှင့်၎င်းပေါင်း၍၊ တတိယအမျိုး တည်းဟူသောမြေကြီးအလယ်၌ မင်္ဂလာပြုသောအမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။–

၁၉း၂၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါ၏လူအဲဂုတ္တုအမျိုး၊ ငါပြုပြင်သောအာရှုရိအမျိုး၊ ငါ၏အမွေဥစ္စာဖြစ်သော ဣသရေလအမျိုးသည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကောင်းကြီးပေးတော်မူလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သာဂုန်စေလွှတ်သော ဗိုလ်မင်းတာတန်သည် အာဇုတ်မြို့သို့စစ်ချီ၍၊ ထိုမြို့ကိုလုပ်ကြံသောနှစ်တွင်၊–

၂၀း၂ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်သွား၍ ခါးစည်းသောလျှော်တေအဝတ်နှင့် ခြေနင်းကိုချွတ်လော့ဟု၊ အာမုတ်သားဟေရှာယကို မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူသည်ပြု၍အဝတ်ကိုမဝတ်၊ ခြေနင်းကို မစီးဘဲသွားလာလျက်နေ၏။–

၂၀း၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါ့ကျွန်ဟေရှာယသည်အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်ကုရှပြည်၌ပုပ္ပနိမိတ်၊ အံ့ဘွယ်သော အရာကိုပြခြင်းငှါ၊ သုံးနှစ်ပတ်လုံးအဝတ်ကို မဝတ်၊ ခြေနင်းကိုမစီးဘဲ သွားလာသကဲ့သို့၊–

၂၀း၄ ထိုနည်းတူ၊ အဲဂုတ္တုလူများကို အရှက်ခွဲခြင်းအလိုငှါ၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် အဲဂုတ္တုလူနှင့်ကုရှလူ အကြီးအငယ်တို့အား အဝတ်နှင့်ခြေနင်းကိုချွတ်၍၊ တင်ပါးကိုမျှမဖုံးစေဘဲ၊ ဘမ်းဆီးချုပ်ထားသိမ်း သွားလိမ့်မည်။–

၂၀း၅ အာဇုတ်မြို့သားတို့သည်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကိုးစားသော ကုရှပြည်ကို၎င်း၊ ဝါကြွားသော အဲဂုတ္တုပြည်ကို၎င်း ရှက်ကြလိမ့်မည်။–

၂၀း၆ ထိုကမ်းနားမှာနေသောသူများကလည်း၊ ကြည့်ပါ၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏လက်မှလွတ်ခြင်းငှါငါတို့မြော်လင့်ရာအရာ၊ ပြေး၍ခိုလှုံရာအရာသည် ထိုသို့ဖြစ်ပါသည်တကား။ ငါတို့သည်အဘယ်သို့လွတ်နိုင် ပါမည်နည်းဟု ထိုအခါဆိုကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ ရေလွှမ်းမိုးသော တောနှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကား၊ တောင်လေမုန်တိုင်းတိုက်သကဲ့သို့၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောပြည်၊ တောကြီးမှလာ၏။–

၂၁း၂ ကြောက်မက်ဘွယ်သောရူပါရုံကိုငါမြင်ရ၏။ လုယူတတ်သောသူသည်လုယူ၏။ ဖျက်ဆီးတတ်သော သူသည်ဖျက်ဆီး၏။ ဧလံပြည်သားတို့၊ တက်သွားကြလော့။ မေဒိပြည်သားတို့၊ မြို့ကိုဝိုင်းထားကြလော့။ ထိုမြို့ကြောင့်၊ သူတပါးညည်းတွားခြင်းရှိသမျှကို ငါငြိမ်းစေ၏။

၂၁း၃ ထိုကြောင့်၊ ငါသည်ခါးနာလှ၏။ သားဘွားသောမိန်းမခံရသကဲ့သို့ ဝေဒနာကိုခံရ၏။ နားမကြားနိုင်အောင်ပြင်းထန်စွာခံရ၏။ မျက်စိမမြင်နိုင်အောင် မှိုင်တွေလျက်ရှိ၏။–

၂၁း၄ ငါ့စိတ်နှလုံးသည်မူးလျက်ရှိ၏။ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအရာဖြင့် ငါသည်ထိတ်လန့်လျက်ရှိ၏။ ငါပျော်မွေ့သောညဥ့်ကိုဘေးနှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ –

၂၁း၅ စားပွဲကိုပြင်ပြီ။ ကင်းစောင့်ကိုထားပြီ။ စားသောက်လျက်နေကြ၏။ အိုမင်းများတို့၊ ထကြ၊ လွှားကိုဆီလောင်းကြ။ –

၂၁း၆ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားရှင်က၊ သင်သွား၍ ကင်းစောင့်ကိုထားလော့။ မြင်သည်အတိုင်းပြောစေ လော့ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။ –

၂၁း၇ ကင်းစောင့်သည်လည်း၊ နှစ်စီးစီနှစ်စီးစီချီလာသောမြင်းတပ်တတပ်၊ မြည်းတပ်တတပ်၊ ကုလားအုပ်တပ်တတပ်ကိုမြင်၍၊ သတိနှင့်စေ့စေ့ကြည့်ရှုနားထောင်ပြီးလျှင်၊ –

၂၁း၈ သခင်၊ ကျွန်တော်သည်နေ့အချိန်၌ ကင်းမျှော်စင်ပေါ်မှာအစဉ်ရပ်၍၊ တညဥ့်လုံး၌လည်း ကင်းစောင့်လျက်နေပါ၏။ –

၂၁း၉ ယခုမှာ နှစ်စီးစီနှစ်စီးစီချီလာသောမြင်းစီးသူရဲတပ်ကိုမြင်ပါသည်ဟု ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ကြွေးကြော်၏။ သူကလည်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့ပြိုလဲပြီ၊ ပြိုလဲပြီ၊ သူ၏ဘုရားရုပ်တုဆင်းတုရှိသမျှတို့သည် မြေပေါ်မှာ ကျိုးပဲ့လျက်ရှိကြပါသည်ဟု ထပ်၍ဆိုလေ၏။ –

၂၁း၁၀ ငါနင်းနယ်၍ ငါ့တလင်းပြင်မှထွက်သောစပါး၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်ကို ငါကြားရသည်အတိုင်း၊ သင်တို့အား ငါဆင့်ဆိုသတည်း။

၂၁း၁၁ ဒုမာပြည်နှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကား၊ အိုကင်းစောင့်၊ ညဥ့်အမှုကားအဘယ်သို့နည်း။ အိုကင်းစောင့်၊ ညဥ့်အမှုကားအဘယ်သို့နည်းဟု စိရတောင်ပေါ်က ငါ့ကိုဟစ်ခေါ်လေ၏။ –

၂၁း၁၂ ကင်းစောင့်ကလည်း၊ နံနက်သည်လာ၏။ ညဥ့်လည်းလာ၏။ သင်တို့သည်မေးမြန်းလိုလျှင်မေးမြန်းကြ။ ပြန်သွားကြ။ တဖန်လာကြဟုဆိုလေ၏။

၂၁း၁၃ အာရပ်ပြည်နှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကား၊ ခရီးသွားသောဒေဒန်လူစုတို့၊ သင်တို့သည် အာရပ်တောမှာ ညဥ့်ကိုလွန်စေရကြမည်။ –

၂၁း၁၄ တေမပြည်သားတို့၊ ရေငတ်သောသူအဘို့ရေကိုယူခဲ့ကြ၏။ ပြေးသောသူကို မုန့်နှင့်ဆီး၍ကြိုကြ၏။ –

၂၁း၁၅ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ထားဘေးမှ၄င်း၊ ထုတ်သောထား၊ တင်သောလေး၊ အလွန်ခက်သော စစ်မှုမှ၄င်းပြေးကြ၏။ –

၂၁း၁၆ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အခစားသောသူရေတွက်သည်အတိုင်း၊ တနှစ်တွင် ကေဒါမြို့၏ ဘုန်းအသရေရှိသမျှ ကွယ်ပျောက်၍၊ –

၂၁း၁၇ ကျန်ကြွင်းသောကေဒါအမျိုးသား၊ လေးစွဲသူရဲတို့သည် အလွန်နည်းကြလိမ့်မည်ဟု၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံချိုင့်နှင့် ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကား၊ သင့်တမြို့လုံးသည် အိမ်မိုးပေါ်သို့ တက်ရမည်အကြောင်း၊ အဘယ်အမှုရောက်သနည်း။ –

၂၂း၂ အထက်က အသံဗလံများ၍ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ပြုတတ်သောမြို့၊ ရွှင်လန်းသောမြို့၊ သင်၏ လူသေတို့သည် ထားလက်နက်ကြောင့် ဆုံးကြသည်မဟုတ်။ စစ်တိုက်ရာမှာသေကြသည်မဟုတ်။ –

၂၂း၃ သင်၏မင်းအပေါင်းတို့သည် အတူပြေးကြ၏။ လေးသမားတို့လက်၌ချည်နှောင်လျက်ရှိကြ၏။ တွေ့သမျှသောသင်၏လူတို့သည် အဝေးသို့ ပြေးသော်လည်း၊ အတူချည်နှောင်လျက်ရှိကြ၏။ –

၂၂း၄ ထိုကြောင့်ငါဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကိုမကြည့်ပါနှင့်။ ပြင်းစွာငိုရမည်။ ငါ့အမျိုးသတို့သမီးပျက်စီးသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့စိတ်ပြေစေခြင်းငှါ မကြိုးစားပါနှင့်။ –

၂၂း၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံချိုင့်တွင်စီရင်တော်မူသဖြင့်၊ ဒုက္ခခံရာ ကာလ၊ နှိပ်စက်နှောင့်ရှက်ရာကာလ၊ မြို့ရိုးကိုဖြို၍ တောင်တို့ကိုအော်ဟစ်ရာကာလသည်ရောက် လေပြီ။ –

၂၂း၆ ဧလံအမျိုးသည်မြှားတောင့်ကိုဆောင်လျက်၊ ရထားစီးသူရဲ၊မြင်းစီးသူရဲတို့နှင့်တကွလာ၏။ ကိရအမျိုးသည် ဒိုင်းလွှားကိုထုတ်လေ၏။ –

၂၂း၇ သင်၏အမြတ်ဆုံးသော ချိုင့်တို့သည်ရထားနှင့်ပြည့်ကြ၏။ မြင်းစီးသူရဲတို့သည် မြို့တံခါးရှေ့မှာ တပ်ချကြ၏။ –

၂၂း၈ ယုဒပြည်ကိုဖွင့်လှစ်သည်ဖြစ်၍၊ သင်သည်ထိုအခါလက်နက်စုံသိုထားရာ၊ တောနန်းတော်သို့ ကြည့်ရှုလိမ့်မည်။ –

၂၂း၉ ဒါဝိဒ်၏မြို့အပြိုအပျက်များသည်ကို သင်၏လူတို့သည်မှတ်ရကြလိမ့်မည်။ အောက်ရေကန်မှ ထွက်သောရေကို စုဝေးစေကြလိမ့်မည်။ –

၂၂း၁၀ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော အိမ်များကိုရေတွက်ကြလိမ့်မည်။ မြို့ရိုးကိုပြုပြင်လိုသောငှါ၊ အိမ်များကိုဖြိုဖျက်ကြလိမ့်မည်။ –

၂၂း၁၁ ရေကန်ဟောင်းမှထွက်သော ရေစုဝေးရာကိုလည်း၊ မြို့ရိုးနှစ်ထပ်စပ်ကြားတွင်လုပ်ကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ ဤအမှုကိုစီရင်တော်မူသောသူကို သင်တို့သည် မကြည့်မမှတ်တတ်ကြ။ ရှေးကဖန်ဆင်းတော်မူသောသူကို ပမာဏမပြုတတ်ကြ။ –

၂၂း၁၂ ထိုကာလ၌ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း၊ ဆံပင်ကိုပယ်ဖြတ်ခြင်း၊ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်စည်းခြင်းအလိုငှါ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင်ထာဝရဘုရားသည်နှိုးဆော်တိုက်တွန်းတော်မူသော်လည်း၊ –

၂၂း၁၃ ကြည့်ပါ။ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းအမှု၊ သိုးနွားများကိုသတ်ခြင်း၊ အမဲသားစားခြင်း၊ စပျစ်ရည်သောက် ခြင်းအမှုကိုပြုလျက်၊ ငါတို့သည်စားကြကုန်အံ့၊သောက်ကြကုန်အံ့၊ နက်ဖြန်သေရကြမည်ဟု ပြောဆိုကြသည်တကား။ –

၂၂း၁၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့နား၌ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့အပြစ်သည် သင်တို့မသေမချင်းတိုင်အောင်မပြေမရှင်းရဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၂း၁၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ဘဏ္ဍာတော်စိုး၊ နန်းတော်အုပ်ရှေဗနအိမ်သို့သွားပြီးလျှင်၊ –

၂၂း၁၆ မြင့်သောအရပ်၌ ကိုယ်သင်္ချိုင်းတွင်းကိုထွင်း၍၊ ကိုယ်နေရာကို ကျောက်၌ထုလုပ်သောသူ၊ သင်သည်ဤအရပ်၌ သင်္ချိုင်းတွင်းကိုကိုယ်အဘို့ ထွင်းစေခြင်းငှါ၊ဤအရပ် နှင့်အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ဤအရပ်သားတို့တွင်အဘယ်သူနှင့်ဆိုင်သနည်း။ –

၂၂း၁၇ ထာဝရဘုရားသည် ပြင်းစွာသောနှင်ထုတ်ခြင်းဖြင့် သင့်ကိုနှင်ထုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ သင့်ကိုအမှန်ကိုင်ဘမ်း၍၊ –

၂၂း၁၈ တလိမ့်လိမ့်လိမ့်လျက်၊ လောက်လွှဲစာကဲ့သို့ ကျယ်သောပြည်သို့ ပစ်လိုက်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်သည် ထိုပြည်၌သေရလိမ့်မည်။ ထိုပြည်၌လည်းသင်၏ကြက်သရေရထားတို့သည်၊ သင့်အရှင်၏အမျိုး အရှက်ကွဲစရာဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ –

၂၂း၁၉ ငါသည်လည်း သင်၏အရာကိုနှုတ်မည်။ သင်၏နေရာမှသင့်ကိုချမည်။ –

၂၂း၂၀ ထိုကာလ၌ငါ့ကျွန်၊ ဟိလခိ၏သားဧလျာကိမ်ကိုငါခေါ်၍၊ –

၂၂း၂၁ သင်၏ဝတ်လုံနှင့် ဝတ်ဆင်စေမည်။ သင်၏ခါးစည်းနှင့်ချီးမြှောက်၍၊ သင်၏အစိုးရသောအခွင့်ကို အပ်ပြီးလျှင်၊ သူသည်ယေရုရှလင်မြို့သူ၊ ယုဒအမျိုးသားတို့၏အဘဖြစ်လိမ့်မည်။–

၂၂း၂၂ ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး၏တံခါးသော့ကို သူ၏ပခုံးပေါ်မှာငါတင်ထားသဖြင့်၊ သူသည်အဘယ်သူမျှမပိတ်နိုင်အောင် ဖွင့်လိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှမဖွင့်နိုင်အောင်ပိတ်လိမ့်မည်။–

၂၂း၂၃ မြဲသောအရပ်၌စွဲသောတံစို့ကဲ့သို့သူ့ကိုငါစွဲစေမည်။ သူသည်မိမိအဘ၏အိမ်၌ ကြက်သရေပလ္လင်ဖြစ် လိမ့်မည်။–

၂၂း၂၄ သူ၏အဘအိမ်၌ရှိသမျှသောဘုန်းအသရေ၊ အမျိုးအနွယ်၊ အမြတ်အယုတ်၊ ခွက်ဖလားရှိသမျှ၊ အင်တုံ၊ အိုးအမျိုးမျိုးတို့ကို သူ၌ဆွဲထားကြလိမ့်မည်။–

၂၂း၂၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလတွင်မြဲသောအရပ်၌ အရင်စွဲသောတံစို့သည် နေရာမှရွေ့၍၊ ခုတ်လှဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သူ၌ဆွဲထားသောဥစ္စာ သည်လည်း၊ ခုတ်ပယ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃း၁ တုရုမြို့နှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကား၊ တာရှုသင်္ဘောများတို့၊ ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလော့။ မြို့သည်အိမ်မရှိ၊ တည်းခိုစရာမရှိသည်တိုင်အောင် ရှင်းရှင်းပျက်စီးလေပြီ။ ခိတ္တိမ်ပြည်မှသိတင်းကြားရ၏။–

၂၃း၂ ပင်လယ်ကူးတတ်သော ဇိဒုန်ကုန်သည်တို့သည်စည်ပင်စေသော၊ ပင်လယ်ကမ်းနားမှာနေသောသူတို့၊ မှိုင်တွေကြလော့။–

၂၃း၃ များသောရေကိုအမှီပြုသော ရှိဟောရမျိုးစေ့၊ မြစ်၏အသီးအနှံကို ထိုမြို့သည်အခွန်ရ၍၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့၏ဈေးဖြစ်လေပြီ။–

၂၃း၄ အိုဇိဒုန်မြို့၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းရှိလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်လယ်တည်းဟူသော ပင်လယ်မြို့ကြီးက၊ ငါသည်ကိုယ်ဝန်မဆောင်၊ သားမဘွား၊ လူပျိုနှင့်အပျိုမတို့ကို မမွေးမြူရဟုပြောဆို၏။–

၂၃း၅ အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့သည် တုရုမြို့သိတင်းကိုကြားသောအခါ၊ ထိုသိတင်းကြောင့်အလွန်စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။–

၂၃း၆ တာရှုမြို့သို့ကူးကြလော့။ ပင်လယ်နားမှာနေသောသူတို့၊ ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလော့။–

၂၃း၇ ဤမြို့သည် ရှေးကာလ၌တည်သဖြင့် သင်တို့ရွှင်လန်းသောမြို့လော။ ဝေးသောအရပ်၌တည်းခိုခြင်းငှါ၊ မိမိခြေတို့သည် မိမိကိုဆောင်သွားကြ၏။–

၂၃း၈ တုရုမြို့သည်ရာဇသရဖူကိုပေးတတ်သော မြို့ဖြစ်လျက်၊ သူ၏ကုန်သည်တို့သည် မင်းသား၊ ဖောက်ကားရောင်းဝယ်သောသူတို့သည်မြေကြီးမှူးမတ်ဖြစ်လျက်၊ထိုမြို့တဘက်၌ အဘယ်သူသည် ဤအကြံကိုကြံစည်သနည်း။–

၂၃း၉ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ရှိသမျှသောဘုန်းအသရေ၏ မာနကိုအရှက်ခွဲခြင်းငှါ၎င်း၊ မြေကြီးမှူးမတ်အပေါင်းတို့ကို ရှုတ်ချခြင်းငှါ၎င်းထိုသို့ကြံစည်တော်မူ၏။–

၂၃း၁၀ အိုတာရှုမြို့၏သမီး၊ ကမ်းရိုးပျက်လေပြီ။ မြစ်ကဲ့သို့ကိုယ်ပြည်ကိုနှံ့ပြားလော့။–

၂၃း၁၁ ရန်သူသည်ပင်လယ်ပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်၍၊ တိုင်းနိုင်ငံတို့ကိုလှုပ်ရှားလေ၏။ ခါနာန်ပြည်၌ခိုင်ခံ့သော အရပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိ၏။–

၂၃း၁၂ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသောကညာ၊ ဇိဒုန်မြို့၏သမီး၊ သင်သည်နောက်တဖန် ရွှင်လန်းခြင်းမရှိရ။ ထလော့။ ခိတ္တိမ်ပြည်သို့ကူးသွားလော့။ ထိုအရပ်၌လည်းငြိမ်သက်ခြင်းမရှိရဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၃း၁၃ အထက်က မရှိသောခါလဒဲအမျိုးသားတို့နေသောပြည်ကို ကြည့်ရှုလော့။ ထိုပြည်ကိုအာရှုရိမင်းသည် တောတွင်းသားတို့နေစရာဘို့တည်ထောင်၏။ ထိုပြည်သားတို့သည်ပြအိုးတို့ကို တည်ဆောက်၍၊ တုရုအိမ်တော်များနှင့် မြို့ကိုလည်းရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။–

၂၃း၁၄ တာရှုသင်္ဘောများတို့၊ ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလော့။ သင်တို့၏မြို့ကြီးသည်ပျက်ကုန်ပြီ။

၂၃း၁၅ ထိုကာလ၌တုရုမြို့ကို၊ မင်းဆက်တဆက်အတိုင်းအရှည်၊ အနှစ်ခုနစ်ဆယ်ပတ်လုံး၊ အဘယ်သူမျှမအောက်မေ့ရ။ အနှစ်ခုနစ်ဆယ်လွန်သောအခါ၊ ပြည်တန်ဆာမိန်းမအားသီချင်း ဆိုသကဲ့သို့၊ တုရုမြို့အားသီချင်းဆိုလိမ့်မည်။–

၂၃း၁၆ အဘယ်သူမျှမအောက်မေ့သော ပြည်တန်ဆာမိန်းမ၊ စောင်းကိုကိုင်၍မြို့တွင်လှည့်လည်လော့။ သူတစ်ပါးတို့သည်သင့်ကိုသတိရစေခြင်းငှါ၊ သာယာသောအသံနှင့်တီး၍၊ သီချင်းကိုများစွာ ဆိုလော့။–

၂၄း၁၇ အနှစ်ခုနစ်ဆယ်လွန်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည်တုရုမြို့ကိုအကြည့်အရှုကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။ သူသည်လည်းတဖန်အမြတ်ရသောဘာသာသို့လိုက်ပြန်၍၊ မြေကြီးမျက်နှာပေါ်မှာရှိသမျှသော လောကီနိုင်ငံတို့နှင့်မတရားသောမေထုန်ကိုပြုလိမ့်မည်။–

၂၃း၁၈ သို့ရာတွင်၊ သူ၏ကုန်သွယ်ခြင်း၊ အမြတ်ရခြင်းအရာတို့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။ ဆည်းဖူးသိုထားခြင်းကိုမပြုရ။ ကုန်သွယ်သောဥစ္စာသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌နေသောသူတို့ အဘို့ဖြစ်၍ သူတို့သည်ဝစွာစား၍ခိုင်သောအဝတ်ကိုဝတ်ကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄း၁ ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ပြည်တော်ကိုလွတ်လပ်စေ၍ ပယ်ရှင်းမှောက်ထားသဖြင့်၊ ပြည်သားတို့ကိုကွဲပြားစေတော်မူ၏။–

၂၄း၂ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဆင်းရဲသားကဲ့သို့၎င်း၊ သခင်သည်ကျွန်ကဲ့သို့၎င်း၊ သခင်မသည်ကျွန်မကဲ့ သို့၎င်း၊ ရောင်းသောသူသည်ဝယ်သောသူကဲ့သို့၎င်း၊ ကြွေးရှင်သည် ကြွေးတင်သောသူကဲ့သို့၎င်း၊ အတိုးစားသောသူသည် အတိုးပေးသောသူကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။–

၂၄း၃ တပြည်လုံးလွတ်လပ်၍ ရှင်းရှင်းပျက်စီးရလိမ့်မည်ဟူသောအရာကို ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၂၄း၄ ပြည်တော်သည် ငိုကြွေးညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ လောကသည် အားလျော့၍ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ ဘုန်းကြီးသော ပြည်သားတို့သည် အားလျော့ကြ၏။–

၂၄း၅ ပြည်သားတို့သည် တရားတော်ကိုလွန်ကျူးခြင်း၊ အမိန့်တော်ကိုပြောင်းလဲခြင်း၊ ထာဝရသစ္စာတော်ကို ဖျက်ခြင်းအကြောင်းကြောင့်၊ ပြည်တော်သည်ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။–

၂၄း၆ ထိုကြောင့်၊ ကျိန်တော်မူသောအကျိန်သည် ပြည်တော်ကိုလွှမ်းမိုးပြီ။ ပြည်သားတို့အပေါ်မှာ အပြစ်ရောက်လေပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ပြည်သားတို့သည် ပူလောင်ကြသဖြင့်၊ ကျန်ကြွင်းသော သူတို့သည်နည်းကြ၏။–

၂၄း၇ သစ်သောစပျစ်ရည်သည်ငြိုငြင်လေ၏။ စပျစ်နွယ်ပင်သည်လည်း အားလျော့လေ၏။ စိတ်ရွှင်လန်းသော သူအပေါင်းတို့သည် ညည်းတွားကြ၏။–

၂၄း၈ သာယာသောပတ်သာအသံငြိမ်းပြီ။ ဝမ်းမြောက်သောသူ၏အသံမရှိ။ သာယာသောစောင်းသံ လည်းငြိမ်းပြီ။–

၂၄း၉ သီချင်းဆိုလျက် စပျစ်ရည်ကိုမသောက်ရကြ။ သေရည်သေရက်ကို သောက်သောသူတို့သည် ပစပ်ခါးကြလိမ့်မည်။–

၂၄း၁၀ လွတ်လပ်သောမြို့သည် ပြိုပျက်လေပြီ။ အဘယ်သူမျှမဝင်စေခြင်းငှါ၊ အိမ်များကိုပိတ်ထားကြပြီ။–

၂၄း၁၁ စပျစ်ရည်ပြတ်သောကြောင့် လမ်းခရီးတို့၌ မြည်တမ်းခြင်းရှိ၏။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းလည်း အကြွင်းမဲ့ကွယ်ပြီ။ တပြည်လုံး၌သာယာသော အသံငြိမ်းပြီ။ –

၂၄း၁၂ ဆိတ်ညံခြင်းသည် မြို့ထဲမှာကျန်ရစ်၏၊ မြို့တံခါးကိုလည်း ရိုက်ခတ်၍ဖြိုဖျက်ကြပြီ။

၂၄း၁၃ ထိုသို့ပြည်တော်အလယ်၊ ပြည်သားတို့တွင်ဖြစ်ရသော်လည်း သံလွင်ပင်ကိုလှုပ်၍ အသီးကို ရသကဲ့သို့၄င်း၊ စပျစ်သီးကိုသိမ်းယူသောနောက်၊ အကြွင်းအကျန်ကိုကောက်ရသကဲ့သို့၄င်းဖြစ်လိမ့်မည်။–

၂၄း၁၄ ထိုသူတို့သည် ကြွေးကြော်၍ ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းသောအသံနှင့် ပင်လယ်တဘက်မှမြည်ကြလိမ့်မည်။–

၂၄း၁၅ သို့ဖြစ်၍၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်တို့၌ ထာဝရဘုရားကို၄င်း၊ ပင်လယ်တဘက် တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့၌၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် တည်းဟူသော၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို၄င်း ချီးမွမ်းကြလော့။–

၂၄း၁၆ သန့်ရှင်းတော်မူသောသူသည် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်းဟု မြေကြီးစွန်းမှသီချင်းဆိုသံကို ငါတို့သည် ကြားရ၏။ ငါမူကား၊ အလွန်ဆင်းရဲ၏။ အလွန်ဆင်းရဲ၏။ အမင်္ဂလာရှိ၏။ လုယက်သောသူတို့သည် လုယက်လျက်နေကြ၏။ လုယက်သောသူတို့သည် ကြမ်းတမ်းစွာလုယက်ကြ၏။–

၂၄း၁၇ အိုပြည်သား၊ သင်သည်ကြောက်လန့်ဘွယ်သောအရာမြေတွင်း၊ ကျော့ကွင်းထဲသို့ရောက်လေပြီ။–

၂၄း၁၈ ကြောက်လန့်ဘွယ်သောအရာမှ ပြေးသောသူသည် မြေတွင်းထဲသို့ကျလိမ့်မည်။ မြေတွင်းမှလွတ်သော သူသည် ကျော့ကွင်း၌ကျော့မိလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ပြွန်ဝပွင့်လျက်ရှိ၍၊ မြေကြီးအမြစ်လည်းလှုပ်ရှားလေ၏။–

၂၄း၁၉ ပြည်တော်သည် တပြည်လုံးပြုတ်လေပြီ။ ပြည်တော်သည်အကုန်အစင်ပြိုပျက်လေပြီ။ ပြည်တော်သည် အလွန်တုန်လှုပ်လျက်ရှိလေ၏။–

၂၄း၂၀ ပြည်တော်သည်ယစ်မူးသောသူကဲ့သို့ တလူးလည်လည်ရှိ၏။ ပုခက်ကဲ့သို့လှုပ်ရှား၏။ မိမိအပြစ်သည် မိမိအပေါ်မှာလေးသဖြင့်၊ ပြည်တော်သည် လဲလိမ့်မည်။ နောက်တဖန်မထရ။

၂၄း၂၁ ထိုကာလ၌ထာဝရဘုရားသည်၊ မြင့်သောအရပ်၌ မြင့်သောအလုံးအရင်းကို၄င်း၊ မြေပေါ်မှာ မြေကြီးရှင်ဘုရင်တို့ကို၄င်း ကြည့်ရှုစစ်ကြော တော်မူလိမ့်မည်။–

၂၄း၂၂ သူတို့သည်တွင်းထဲမှာ တစုတည်းစုဝေး၍ ချည်နှောင်ခြင်း၊ ထောင်ထဲမှာချုပ်ထားခြင်းကို ခံလျက်နေရ ကြလိမ့်မည်။ များစွာသောနေ့ရက် ကာလလွန်ပြီးမှ၊ စစ်ကြောခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။–

၂၄း၂၃ လသည်လည်းမျက်နှာပျက်လိမ့်မည်။ နေသည်လည်း အရှက်ကွဲလိမ့်မည်။အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ယေရုရှလင်မြို့၌မင်းပြု၍၊ အသက်ကြီးသူတို့ရှေ့တွင် ဘုန်းကြီးတော်မူလတံ့။

အခန်းကြီး (၂၅)

၂၅း၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို မြှောက်စားပါမည်။ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ အံ့ဘွယ် သောအမှုတို့ကိုပြုတော်မူပြီ။ ရှေးအကြံတော်တို့သည်မရွေ့၊ သစ္စာနှင့်မြဲမြံကြပါ၏။–

၂၅း၂ မြို့ကိုအမှိုက်ပုံ၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့ကိုဖြိုဖျက်ရာဖြစ်စေတော်မူပြီ။တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့၏နေရာ ဘုံဗိမာန်သည် မြို့မဖြစ်၊နောက်တဖန်မတည် မဆောက်ရမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူပြီ။–

၂၅း၃ ထိုကြောင့်၊ အားကြီးသောလူမျိုးသည် ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော လူမျိုးတို့၏နေရာမြို့သည် ကိုယ်တော် ကိုကြောက်ရွံ့ပါလိမ့်မည်။–

၂၅း၄ ကိုယ်တော်သည် ဆင်းရဲသောသူတို့ခိုလှုံရာ၊ ငတ်မွတ်သောသူအမှုရောက်သည်ကာလ၌ ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထရံကိုတိုက်သော မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းကဲ့သို့၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောသူတို့၏ ဒေါသအမျက်ထွက်သောအခါ၊ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းလွတ်ရာ၊ နေရောင်ကွယ်ကာ ရာဖြစ်တော်မူ၏။–

၂၅း၅ သွေ့ခြောက်သောအရပ်၌ နေအရှိန်ကိုကဲ့သို့၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့၏အသံဗလံကို ငြိမ်းစေတော် မူလိမ့်မည်။ ထူထပ်သောမိုဃ်းတိမ်အားဖြင့် နေအရှိန်ပျောက်သကဲ့သို့၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော သူတို့၏သီချင်းသံပျောက်ရပါလိမ့်မည်။

၂၅း၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်ပွဲ၊ ဟောင်းသောစပျစ်ရည်ပွဲ တည်းဟူသော၊ ဆူသောခဲဘွယ်စားဘွယ်၊ ကောင်းမွန်စွာစစ်သော စပျစ်ရည်ဟောင်းကိုလူခပ်သိမ်းတို့ အဘို့ ဤတောင်ပေါ်မှာစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။–

၂၅း၇ လူခပ်သိမ်းတို့ကိုဖုံးသောမျက်နှာဖုံးကို၄င်း၊ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့ကိုဖုံးလွှမ်းသောတင်းတိမ်ကို၄င်း၊ ဤတောင်ပေါ်မှာပယ်တော်မူလိမ့်မည်။–

၂၅း၈ သေခြင်းကိုလည်းနစ်မွန်းဆုံးရှုံးစေတော်မူလိမ့်မည်။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ခပ်သိမ်းသော မျက်နှာတို့မှမျက်ရည်ကိုသုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်း၊ မြေကြီးတပြင်လုံး၌ပယ်ရှင်းတော်မူလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိ၏။

၂၅း၉ ထိုကာလ၌ကြည့်ရှုလော့။ ဤအရှင်ကား၊ ငါတို့မြော်လင့်သော၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်တည်း။ ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ ဤအရှင်ကား၊ ငါတို့မြော်လင့်သောထာဝရဘုရားတည်း။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကြောင့်၊ ငါတို့သည်ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြကုန်အံ့ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။–

၂၅း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည် ဤတောင်ပေါ်မှာငြိမ်းလိမ့်မည်။ ကောက်ရိုးသည် နောက်ချေးရွံ့ပွက်၌ နှိပ်နင်းခြင်း ကိုခံရသကဲ့သို့၊ မောဘပြည်သည် မိမိ၌နှိပ်နင်းတော်မူခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။–

၂၅း၁၁ ရေကူးသောသူသည် ရေကူးခြင်းငှါလက်ကိုဆန့်သကဲ့သို့၊ မောဘပြည်အလယ်၌ လက်တော်ကိုဆန့်၍၊ မောဘ၏မာနနှင့် လက်သတ္တိကို

ချတော်မူလိမ့်မည်။–

၂၅း၁၂ သင်တို့၏မြို့ရိုးပြအိုးအထွဋ်ကိုဖြို၍၊ မြေတိုင်အောင်နှိမ့်သဖြင့်၊ မြေမှုန့်ထဲမှာချတော်မူလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၂၆)

၂၆း၁ ထိုကာလ၌ယုဒပြည်မှာ သီချင်းဆိုလတံ့သောစကားဟူမူကား၊ ငါတို့၌ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိ၏။ ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကိုပြအိုး၊ ရင်တားအရာ၌ စီရင်ခန့်ထားတော်မူလိမ့်မည်။–

၂၆း၂ တံခါးတို့ကိုဖွင့်ကြလော့။

၂၆း၃ သစ္စာစောင့်၍ ဖြောင့်မတ်သောလူမျိုးဝင်ပါစေ။ စိတ်နှလုံးတည်ကြည်သောသူသည် ကိုယ်တော်၌ ခိုလှုံသောကြောင့်၊ ငြိမ်သက်ခြင်းသက်သက် ရှိမည့်အကြောင်း စောင့်ရှောက်တော်မူလိမ့်မည်။–

၂၆း၄ ထာဝရဘုရား၌ အစဉ်အမြဲခိုလှုံကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် နိစ္စထာဝရခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။–

၂၆း၅ မြင့်သောအရပ်၌နေသောသူတို့ကို ရှုတ်ချတော်မူ၏။ မြင့်မြတ်သောမြို့ကိုဖြို၍၊ မြေတိုင်အောင်နှိမ့်ချလျက် မြေမှုန့်ထဲမှာထားတော်မူ၏။–

၂၆း၆ ကျော်နင်းခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ဆင်းရဲသောသူနှင့် ငတ်မွတ်သောသူတို့သည် ကျော်နင်းကြလိမ့်မည်။

၂၆း၇ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဖြောင့်သောလမ်း၌သွားတတ်၏။ အိုဖြောင့်မတ်တော်မူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ လမ်းခရီးကို ပြင်ဆင်တော်မူ၏။–

၂၆း၈ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်တရားတော်လမ်း၌သွားလျက်၊ ကိုယ်တော်ကိုမြော်လင့်၍၊ ကိုယ်တော်၏အမည်၊ ဘွဲ့နာမတော်ကို စိတ်နှလုံး၌ တသလျက်ရှိပါ၏။–

၂၆း၉ ညဉ့်အခါအကျွန်ုပ်သည် စိတ်နှလုံးနှင့်ကိုယ်တော်ကိုတောင့်တပါ၏။ နံနက်အခါအကျွန်ုပ်သည်အတွင်း ဝိညာဉ်အားဖြင့်ကိုယ်တော်ကိုရှာပါ၏။ မြေပေါ်မှာအမှုကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူသောအခါ၊ လောကီသားတို့သည်တရားကိုသင်ကြ၏။–

၂၆း၁၀ မတရားသောသူသည် ကျေးဇူးကိုခံရသော်လည်း၊ တရားကိုမသင်တတ်ပါ။ တရားကျင့်ရာပြည်၌ ပင်အဓမ္မပြု၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော် ကိုပမာဏမပြုတတ်ပါ။–

၂၆း၁၁ အိုထာဝရဘုရား၊ လက်တော်ကိုချီတော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည်မမြင်မမှတ်ကြပါ။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့အဘို့ စိတ်အားကြီး တော်မူကြောင်းကို၊ သူတို့သည်မြင်၍ အရှက်ကွဲကြပါ လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့ကို မီးလောင်ရပါလိမ့်မည်။

၂၆း၁၂ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့အား ငြိမ်သက်ခြင်းကိုပေးတော်မူလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏အမှုရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့အဘို့ပြုတော်မူ၏။–

၂၆း၁၃ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်မှတပါး အခြားသောသခင်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ ကိုအစိုးရကြပါပြီ။ ယခုမူကား၊ ကိုယ်တော် အားဖြင့်သာ နာမတော်ကိုချီးမွမ်းကြပါမည်။–

၂၆း၁၄ ထိုသခင်တို့သည်သေကြပါပြီ။ တဖန်အသက်မရှင်ရကြပါ။ သချိုင်းသားဖြစ်၍ ထမြောက်ခြင်းမရှိရကြပါ။ သူတို့ကိုကြည့်ရှုဖျက်ဆီး၍၊ သူတို့၏ အမှတ်မျှမရှိစေခြင်းငှါ ပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။–

၂၆း၁၅ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့အမျိုးကိုတိုးပွါးစေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့အမျိုးကိုတိုးပွါးစေသဖြင့်၊ ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။ ပြည်တော်ကိုပတ်ဝန်း ကျင်၌ကျယ်စေတော်မူပြီ။–

၂၆း၁၆ အိုထာဝရဘုရား၊ သူတို့သည် ဆင်းရဲခံရသောအခါ၊ ကိုယ်တော်၌ဆည်းကပ်ကြပါပြီ။ ဆုံးမတော်မူသောအခါ၊ ဆုတောင်းပဌနာစကားကိုသွန်းလောင်းကြပါပြီ။–

၂၆း၁၇ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမသည် သားဘွားချိန်နီးသောအခါနာကျင်၍၊ နာကျင်ခြင်းဝေဒနာကြောင့် အော်ဟစ်သကဲ့သို့၊ ထိုအတူ၊ အိုထာဝရ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှေ့တော်၌ဖြစ်ကြပါပြီ။–

၂၆း၁၈ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍ နာကျင်ခြင်းဝေဒနာကိုခံရသော်လည်း၊ လေကိုဘွားသကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါပြီတကား။ ပြည်သားတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့မရောက်ကြ။ လောကီသားတို့သည် မလဲကြပါ။

၂၆း၁၉ ကိုယ်တော်၏လူသေတို့သည် အသက်ရှင်ကြပါလိမ့်မည်။ ငါ၏အသေကောင်တို့သည်လည်း ထမြောက်ကြပါလိမ့်မည်။ မြေမှုန့်၌နေသောသူတို့၊ နိုး၍သီချင်းဆိုကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်၏နှင်းသည် မြက်ပင်တို့ကိုပေါက်စေသောနှင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ မြေသည်လည်း မိမိသချိုင်း သားတို့ကိုထုတ်ဘော်ရပါလိမ့်မည်။–

၂၆း၂၀ ငါ၏လူတို့၊ လာကြ။ အတွင်းအခန်းထဲသို့ဝင်၍၊ သင်တို့ကိုကွယ်ကာသောတံခါးများကို ပိတ်ထားကြ။ အမျက်ကာလလွန်သည်တိုင်အောင်ခဏ သာပုန်းရှောင်၍နေကြလော့။–

၂၆း၂၁ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးသားတို့ကို၊ သူတို့ဒုစရိုက်ကြောင့်အပြစ်ပေးလိုသောငှါ၊ မိမိအရပ်ဌာနထဲကထွက်တော်မူ၏။ ထိုအခါမြေကြီးသည် မိမိ၌ရှိသောအသွေးကိုဘော်ပြရလိမ့်မည်။ မိမိ၌အသေခံရသောသူတို့ကို နောက်တဖန်ဖုံး၍မထားရ။

အခန်းကြီး (၂၇)

၂၇း၁ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရားသည် ပြေးတတ်သောမြွေလဝိသန်ကိုငှင်း၊ လိမ်သောမြွေလဝိသန် ကိုငှင်း ခိုင်ခံ့ကြီးမားသောထားတော်နှင့်ဒဏ်ပေး၍၊ ပင်လယ်၌ရှိသောနဂါးကိုလည်း သတ်တော်မူ လိမ့်မည်။

၂၇း၂ ထိုကာလ၌ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုအကြောင်းပြု၍၊ ဤသို့သီချင်းဆိုကြလော့။–

၂၇း၃ ငါထာဝရဘုရားသည် ဥယျာဉ်စောင့်ဖြစ်၏။ မခြားမလပ်ရေလောင်းမည်။ အဘယ်သူမျှမဖျက်စေခြင်းငှါ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်စောင့်ရှောက်မည်။–

၂၇း၄ ငါ့အမျက်ငြိမ်းပြီ။ ဆူးပင်မျိုးကိုမူကား၊ စစ်ပွဲ၌ငါတွေ့ပါစေသော။ ချက်ခြင်းတိုက်၍ တပြိုင်နက်မီးရှို့မည်။–

၂၇း၅ သို့မဟုတ်ငါ၏အစွမ်းသတ္တိကိုကိုးစား၍၊ ငါနှင့်မိဿဟာယဖွဲ့ကြစေ။ ငါနှင့်မိဿဟာယဖွဲ့ကြစေသော။

၂၇း၆ နောင်ကာလ၌ ယာကုပ်သည်အမြစ်ကျလိမ့်မည်။ ဣသရေလသည်စိမ်းလန်း၍ အဖူးအငုံ ထွက်သဖြင့်၊ လောကီနိုင်ငံကို အသီးနှင့်ပြည့်စေလိမ့်မည်။–

၂၇း၇ သူ့ကိုညှဥ်းဆဲသောသူတို့ကို ညှဥ်းဆဲတော်မူသည်နည်းတူ၊ သူ့ကိုညှဥ်းဆဲတော်မူသလော။ သူ့ကိုသတ်သောသူတို့သည် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရကြသည်နည်းတူ၊ သူသည်အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသလော။–

၂၇း၈ သူ့ကိုစွန့်ပစ်၍ အတော်အတန်ဆုံးမတော်မူ၏။ အရှေ့လေလာသောအခါ၊ ပြင်းစွာသောလေဖြင့် တိုက်သွားတော်မူ၏။–

၂၇း၉ ထိုသို့ ယာကုပ်အမျိုးသည် ယဇ်ပလ္လင်ကျောက်တို့ကို ထုံးကျောက်ကဲ့သို့ချိုးဖဲ့၍၊ အာရှရပင်နှင့်ရုပ်တု တို့ကိုလှဲသောအခါ၊ မိမိအပြစ်ပြေ၍၊ အပြစ်ပြေရှင်းခြင်း အကျိုးကျေးဇူးရှိသမျှကိုခံရလိမ့်မည်။–

၂၇း၁၀ သို့သော်လည်း၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့သည်၊ ဆိတ်ညံသောအရပ်၊ တောကဲ့သို့စွန့်၍ပစ်ထားသောနေရာဖြစ် လိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ နွားသငယ်သည် ကျက်စားလျက်၊ အိပ်လျက်နေ၍၊ အညွှန့်များကိုကိုက်စား လိမ့်မည်။–

၂၇း၁၁ အခက်အလက်တို့သည် သွေ့ခြောက်သောအခါချိုးခြင်းသို့ရောက်၍၊ မိန်းမတို့သည်လာ၍ မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ပညာမဲ့သောအမျိုးဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်၊ ဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူသော သူသည်မသနား၊ ကျေးဇူးမပြုဘဲနေတော်မူလိမ့်မည်။

၂၇း၁၂ အို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ထိုကာလ၌လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မြစ်ကြီးမှစ၍၊ အဲဂုတ္တုမြစ်တိုင်အောင် သစ်သီးများကိုသိမ်းယူတော်မူသဖြင့်၊ သင်တို့သည်တယောက် နောက်တယောက်၊ ကောက်သိမ်းခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုခံရကြလိမ့်မည်။–

၂၇း၁၃ ထိုကာလ၌လည်း၊ ကြီးသောတံပိုးကိုမှုတ်ရလိမ့်မည်။ အာရှုရိပြည်၌ ပျောက်သောသူ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ စွန့်ပစ်လျက်နေသောသူတို့သည်လာ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့တွင်၊ သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဝတ်ပြု၍ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၂၈)

၂၈း၁ စပျစ်ရည်နှင့်ယစ်မူးသောသူတို့၏ နေရာကြွယ်ဝသောချိုင့်ဦးတွင်၊ ဖေရိမ်အမျိုး သေသောက် ကြူးတို့၏ မာနသရဖူနှင့်၊ သူတို့၌ညှိုးနွမ်းတတ်သောဘုန်းအသရေ၏ပန်းပွင့်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။–

၂၈း၂ ထာဝရဘုရား၌ ခွန်အားတန်ခိုးကြီးသောသူသည်၊ မိုယ်းသီးပါလျက် ဖျက်ဆီးသောမိုယ်းသက်မုန်တိုင်းကဲ့သို့၄င်း၊ ပြင်းစွာထ၍ လွှမ်းမိုးသောရေကြီးကဲ့သို့၄င်း၊ မြေတိုင်အောင်ပြင်းစွာချပစ်လိမ့်မည်။–

၂၈း၃ ဖေရိမ်အမျိုး သေသောက်ကြူးတို့၏ မာနသရဖူသည်၊ ကျော်နင်းခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။–

၂၈း၄ ကြွယ်ဝသောချိုင့်ဦးတွင်၊ သူတို့၌ညှိုးနွမ်းတတ်သော ဘုန်းအသရေ၏ပန်းပွင့်သည်၊ နွေကာလမစေ့မီ အလျင်သီးသောအသီးကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအသီးကိုမြင်သောသူသည် မြင်လျက်၊ လက်နှင့်ကိုင် လျက်ပင်စားတတ်၏။

၂၈း၅ ထိုကာလ၌လည်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ကျန်ကြွင်းသောမိမိလူတို့၌ ဘုန်းရှိသောသရဖူ၊ အသရေတင့်တယ်သောဦးရစ်ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။–

၂၈း၆ တရားမှုကိုစီရင်သောသူတို့အား တရားစီရင်သောဥာဏ်ကို၄င်း၊ ရန်သူမျိုးတံခါးတိုင်အောင် စစ်မှုကိုလှန်သောသူတို့အား၊ ခွန်အားဗလကို၄င်း ပေးတော်မူလိမ့်မည်။

၂၈း၇ သို့သော်လည်း၊ ထိုသူတို့သည် စပျစ်ရည်ကြောင့် မှားယွင်းကြပြီ။ သေရည်သေရက်ကြောင့် လမ်းလွဲကြပြီ။ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် ပရောဖက်တို့သည်သေရည်သေရက်ကြောင့် မှားယွင်းကြပြီ။ စပျစ်ရည်နှင့်မွန်ကြပြီ။ သေရည်သေရက်ကြောင့်လမ်းလွဲကြပြီ။ ဗျာဒိတ်ခံသည်အရာ၌ မှားယွင်းလျက်၊ တရားစီရင်သည်အရာ၌ ထိမိ၍လဲလျက်နေကြ၏။–

၂၈း၈ သူတို့စားပွဲရှိသမျှတို့သည်၊ လွတ်လပ်ရာမရှိသည်တိုင်အောင်၊ အန်ဖတ်နှင့်၄င်း၊ အညစ်အကြေးနှင့်၄င်း ပြည့်လျက်ရှိကြ၏။–

၂၈း၉ သူတို့က၊ အဘယ်သူကိုပညာသွန်သင်ချင်သနည်း။ အဘယ်သူကို တရားနားလည်စေချင်သနည်း။ ငါတို့သည် နို့နှင့်ကွာစရှိသောသူ၊ အမိသားမြတ်နှင့် အနိုင်ကွာရသော သူဖြစ်ကြသလော။–

၂၈း၁၀ ပညတ်တခုပေါ်မှာတခု၊ တခုပေါ်မှာတခု၊ တနည်းပေါ်မှာတနည်း၊ တနည်းပေါ်မှာတနည်း၊ သည်ဘက်မှာ အနည်းငယ်၊ ဟိုဘက်မှာအနည်းငယ်ရှိပါသည်တကားဟုဆိုကြ၏။–

၂၈း၁၁ အကယ်စင်စစ်၊ စကားမပီသောနှုတ်၊ ရိုင်းသောလျှာနှင့် ဤလူမျိုးကိုမိန့်တော်မူလိမ့်မည်။–

၂၈း၁၂ ဤသို့ပြုလျှင်ငြိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။ ပင်ပန်းသောသူတို့သည်ငြိမ်ဝပ်ကြစေ။ ဤသို့ပြုလျှင် သက်သာလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမထောင်ကြ။–

၂၈း၁၃ ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည်သွားရာတွင်၊ လှန်ဆုတ်၍ ကျိုးပဲ့ကျော့မိဘမ်းဆီးခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် သူတို့၌ပညတ်တခုပေါ်မှာတခု၊ တခုပေါ်မှာတခု၊ တနည်းပေါ်မှာတနည်း၊ တနည်းပေါ်မှာတနည်း၊ သည်ဘက်မှာအနည်းငယ်၊ ဟိုဘက်မှာအနည်းငယ်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၂၈း၁၄ သို့ဖြစ်၍၊ ဆဲရေးတတ်သော ယေရုရှလင်မြို့သားအကြီးအကြပ်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။–

၂၈း၁၅ သင်တို့က၊ ငါတို့သည် သေမင်းနှင့်မိဿဟာယဖွဲ့ကြပြီ။ မရဏာနိုင်ငံနှင့်အကျွမ်းဝင်ကြပြီ။ လွှမ်းမိုးသော ဘေးသည်ချင်းနင်းသောအခါ၊ ငါတို့ရှိရာသို့မရောက်ရ။ ငါတို့သည်မုသာကိုကိုးစားကြ၏။ လှည့်စားခြင်း အောက်၌ ပုန်းကွယ်၍နေကြ၏ ဟုဆိုတတ်သောကြောင့်၊–

၂၈း၁၆ အရှင်ထာဝရဘုရားက၊ စုံစမ်းသောအမြစ်ကျောက်တည်းဟူသော၊ မလှုပ်နိုင်အောင် မြဲမြံသောတိုက် ထောင့်အမြစ်ကျောက်မြတ်ကို ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာငါချထား၏။ ထိုကျောက်ကိုအမှီပြုသောသူသည် ပြေးရသောအကြောင်းမရှိ။–

၂၈း၁၇ တရားမှုကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်ခြင်းကို မျဉ်းကြိုးနှင့်မှန်ထုပ်အားဖြင့်ငါပြုမည်။ မိုယ်းသီးရွာ၍ ကိုးစားရာမုသာကိုပယ်ရှားလိမ့်မည်။ ပုန်းကွယ်ရာအရပ်ကိုလည်း ရေလွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။–

၂၈း၁၈ သင်တို့သည်သေမင်းနှင့်ဖွဲ့သောမိဿဟာယပျက်လိမ့်မည်။ မရဏာနိုင်ငံနှင့်အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည် အထမမြောက်ရ။ လွှမ်းမိုးသောဘေးသည် ချင်းနင်းသောအခါ၊ သင်တို့ကိုလည်းကျော်နင်းလိမ့်မည်။–

၂၈း၁၉ ချင်းနင်းစဉ်တွင်ပါသွားလိမ့်မည်။ နံနက်အချိန်ရောက်မြဲအစဉ်အတိုင်း၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်ချင်းနင်းသည်ဖြစ်၍၊ သိတင်းကြားကာမျှအားဖြင့်ထိတ်လန့်ခြင်းအကြောင်းရှိလိမ့်မည်။–

၂၈း၂၀ ခုတင်သည်ကိုယ်မဆန့်လောက်အောင်တို၏။ စောင်သည်လည်း မခြုံလောက်အောင်ငယ်၏။–

၂၈း၂၁ ထာဝရဘုရားသည် အမှုတော်တည်းဟူသော၊ ထူးခြားသောအမှုတော်ကို ပြုခြင်းငှါ၎င်း၊အလုပ် တော်တည်းဟူသော၊ လုပ်မြဲမဟုတ်သောအလုပတော်ကိုလက်စသတ် ခြင်းငှါ၎င်း၊ ပေရဇိမ်တောင်ပေါ်မှာ ပြုသကဲ့သို့ ထတော်မူမည်။ ဂိဗောင်ချိုင့်ထဲမှာ ရှိသကဲ့သို့ အမျက်ထွက်တော်မူမည်။–

၂၈း၂၂ ယခုမှာ သင်တို့သည်သာ၍ပြင်းစွာသောဆုံးမခြင်းနှင့်လွတ်မည်အကြောင်း၊ နောက်တဖန် ဆဲရေးခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ ပြည်တပြည်လုံး၌ အနှံ့အပြားစီရင်ဆုံးဖြတ်သော သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းရှိလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ငါကြားရပြီ။

၂၈း၂၃ ငါပြောသံကိုကြား၍မှတ်ကြလော့။ ငါ့စကားကိုစေ့စေ့နားထောင်နာယူကြလော့။–

၂၈း၂၄ လယ်လုပ်သောသူသည် မျိုးစေ့ကိုကြဲခြင်းငှါ၊ မြေကိုဆွလျက်၊ မြေစိုင်ကိုချေလျက် အစဉ်လယ်ထွန် တတ်သလော။–

၂၈း၂၅ လယ်မျက်နှာကိုညီပြီးမှ စမုန်နက်မျိုးစေ့၊ ဇီယာမျိုးစေ့ကို ကြဲသည်မဟုတ်လော။ ဂျုံစပါးမျိုးစေ့ကို အတန်းတန်းစိုက်၍၊ မုယောစပါးနှင့် ကောက်စပါးမျိုးစေ့အသီးအသီးတို့ကို သူတို့အရပ်၌ကြဲသည်မဟုတ်လော။–

၂၈း၂၆ အကြောင်းမူကား၊ သူ၏ဘုရားသခင်သည် စီရင်တတ်သောဉာဏ်ကိုပေးတော်မူ၏။ သူ့ကိုလည်း သွန်သင်တော်မူ၏။–

၂၈း၂၇ စမုန်နက်မျိုးစေ့ကိုလည်း ပျဉ်ပြားနှင့်မနယ်တတ်။ ဇီယာစေ့ပေါ်၌လည်း လှည်းဘီးကိုမလှိမ့်တတ်။ စမုန်နက်စေ့ကိုတုတ်နှင့်၎င်း၊ ဇီယာစေ့ကို ကြိမ်လုံးနှင့်၎င်း ရိုက်တတ်၏။–

၂၈း၂၈ ဂျုံစပါးကိုကား နယ်တတ်၏။ သို့သော်လည်း၊ အစဉ်နယ်တတ်သည်မဟုတ်။ လှည်းဘီးနှင့်မြင်း တို့ကိုနှင်သော်လည်း၊ စပါးကိုညက်စေတတ်သည်မဟုတ်။–

၂၈း၂၉ ထိုအမှုသည်လည်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား အကြံပေးတော်မူသောအမှုတည်း။ အကြံပေးတော်မူခြင်းသည် အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်၏။ ဉာဏ်တော်သည်လည်း ထူးဆန်းပေ၏။

အခန်းကြီး (၂၉)

၂၉း၁ အရေလမြို့၊ ဒါဝိဒ်မင်းနေသောအရေလမြို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ တနှစ်ပေါ်မှာတနှစ် ထပ်ကြလော့။ ပွဲတို့ကိုအလှည့်လှည့်ခံကြလော့။–

၂၉း၂ သို့ရာတွင်၊ အရေလမြို့ကိုငါဆင်းရဲစေ၍၊ ထိုမြို့သည်ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်ညည်းတွားခြင်းရှိသော်လည်း၊ အရေလမြို့ကဲ့သို့ငါ့ရှေ့မှာဖြစ်ရလိမ့်မည်။–

၂၉း၃ ငါသည် သင့်ပတ်ဝန်းကျင်၌တပ်ချမည်။ မြေရိုးနှင့်ဝိုင်းထား၍၊ မြေကတုပ်များကိုလည်းတူးလုပ်မည်။–

၂၉း၄ သင်သည် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံ၍ မြေထဲကပြောရလိမ့်မည်။ မြေမှုန့်ထဲကငယ်သော အသံနှင့်မြွက်ရလိမ့်မည်။ သင်ပြောသောအသံသည် နတ်ဝင်သူပြောသံကဲ့သို့ မြေထဲကထွက်၍၊ သင်သည်မြေမှုန့်ထဲက အသံသေးနှင့် တိုးတိုးမြွက်ဆိုရလိမ့်မည်။

၂၉း၅ သို့ရာတွင်၊ သင်၏ရန်သူအလုံးအရင်းသည် အဏုမြူကဲ့သို့၎င်း၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောသူအလုံး အရင်းသည် လွင့်သွားသောဖွဲကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၍၊ အလျင်တဆောချက်ခြင်းအမှုရောက်လိမ့်မည်။–

၂၉း၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်၊ မိုဃ်းချုန်းခြင်း၊ မြေလှုပ်ခြင်း၊ အသံဗလံမြည်ခြင်းနှင့် တကွ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်း၊ လောင်တတ်သောမီးလျှံအားဖြင့်အပြစ်ပေးတော်မူမည်။–

၂၉း၇ အပြည်ပြည်ကလာ၍၊ အရေလမြို့ကိုစစ်တိုက်သောအလုံးအရင်း၊ အရေလမြို့နှင့် ရဲတိုက်ကိုတိုက်၍ ညှဉ်းဆဲသောသူအပေါင်းတို့သည်၊ အိပ်မက်တည်းဟူသော ညဉ့်ရူပါရုံကဲ့သို့ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။–

၂၉း၈ မွတ်သိပ်သောသူသည် အိပ်မက်တွင်စားရသည်ဟုထင်သော်လည်း၊ နိုးသောအခါအမွတ်အသိပ်မပြေ သကဲ့သို့၎င်း၊ ရေငတ်သောသူသည် အိပ်မက်တွင်သောက်ရသည် ဟုထင်သော်လည်း၊ နိုးသောအခါ နွမ်းနယ်လျက်၊ တောင့်တလျက်ရှိသကဲ့သို့၎င်း၊ အပြည်ပြည်ကလာ၍၊ ဇိအုန်တောင်ကို စစ်တိုက်သော အလုံးအရင်းသည်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၂၉း၉ ဖင့်နွဲ့၍ မှိုင်တွေကြလော့။ ကာမဂုဏ်၌ပျော်မွေ့၍ မွန်လျက်နေကြလော့။ စပျစ်ရည်ကို မသောက်ဘဲ ယစ်မူးလျက်၊ သေရည်သေရက်ကို မသောက်ဘဲတိမ်းယိမ်းလျက်ရှိကြ၏။–

၂၉း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အိပ်ချင်သောသဘောကို သင်တို့၌သွင်းသဖြင့်၊ သင်တို့မျက်စိ ကိုပိတ်၍၊ သင်တို့၏ပရောဖက်များ၊ မင်းများ၊ ဗျာဒိတ်ခံသူများတို့ကို ဖုံးလွှမ်းတော်မူပြီ။–

၂၉း၁၁ ဗျာဒိတ်တော်ရှိသမျှသည် တံဆိပ်ခတ်သောစာကဲ့သို့ သင်တို့၌ဖြစ်၏။ ထိုစာကိုစာတတ်သော သူအားပေး၍၊ ဤစာကိုဘတ်ပါလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူက၊ ဤစာကိုငါမဘတ်နိုင်။ တံဆိပ်ခတ် လျက်ရှိ၏ဟု ပြန်ပြောတတ်၏။–

၂၉း၁၂ ထိုစာကို စာမတတ်သောသူအားပေး၍၊ ဤစာကိုဘတ်ပါလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူက၊ ငါသည်စာမတတ်ဟု ပြန်ပြောတတ်၏။–

၂၉း၁၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤလူမျိုးသည်နှုတ်နှင့်ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်၍၊ နှုတ်ခမ်းနှင့်ငါ့ကိုရိုသေကြ၏။ စိတ်နှလုံးမူကားငါနှင့်ဝေးလှ၏။ လူတို့စီရင်သောပညတ်တို့ကိုအမှီပြု၍ငါ့ကိုကြောက်ရွံ့ကြ၏။–

၂၉း၁၄ ထိုကြောင့်၊ အံ့ဩကြောက်မက်ဘွယ်သောအမှုကို ဤလူမျိုးတွင်တဖန်ငါပြုဦးမည်။ သူတို့တွင်ပညာရှိ တို့၏ပညာသည် ပျက်စီးလိမ့်မည်။ ဉာဏ်ကောင်းသောသူတို့၏ဉာဏ်လည်း ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၉း၁၅ ထာဝရဘုရားမသိစေခြင်းငှါ၊ နက်နဲသောအကြံကိုကြံ၍၊ မှောင်မိုက်ထဲမှာ အမှုကိုပြုလျက်၊ ငါတို့ကိုအဘယ်သူမြင်သနည်း။ ငါတို့ကိုအဘယ်သူသိသနည်းဟု ပြောဆိုတတ်သောသူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။–

၂၉း၁၆ သင်တို့သည် ဖောက်ပြန်ကြသည်တကား။ အိုးထိန်းသမားကို၊ အိုးမြေကဲ့သို့မှတ်ရမည်လော။ လုပ်အပ်သောအရာသည်လုပ်တတ်သောသူကို ရည်မှတ်၍၊ ဤသူသည် ငါ့ကိုမလုပ်ဟု ဆိုရမည်လော။ ဖန်ဆင်းအပ်သောအရာသည် ဖန်ဆင်းတတ်သောသူကိုရည်မှတ်၍၊ ဤသူ၌ပညာအတတ်

မရှိဟု ဆိုရမည်လော။
၂၉း၁၇ လေဗနုန်တောင်သည် ဝပြောသောလယ်ပြင်ကဲ့သို့၄င်း၊ ဝပြောသောလယ်ပြင်သည် တောကဲ့သို့၄င်းဖြစ်ရသောအချိန်နီးပြီမဟုတ်လော။–
၂၉း၁၈ ထိုကာလ၌ နားပင်းသောသူတို့သည် ကျမ်းစကားကိုကြားကြလိမ့်မည်။ မျက်စိကန်းသောသူတို့သည် မြွေးရှက်ခြင်း၊ မှောင်မိုက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်၍မြင်ကြလိမ့်မည်။–
၂၉း၁၉ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုအမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းတိုးပွါးကြလိမ့်မည်။ လူတို့တွင် ဆင်းရဲသောသူတို့သည် ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရားကိုအမှီပြု၍ ရွှင်လန်းကြလိမ့်မည်။–
၂၉း၂၀ အကြောင်းမူကား၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောသူသည်ဆုံးရှုံးရ၏။ ဆဲရေးသောသူသည် ပျောက်ကုန်ရ၏။ သူ့အပြစ်ကိုချောင်းမြောင်းသောသူ၊–
၂၉း၂၁ တရားတွေ့၍ ဆင်းရဲသားကိုအပြစ်ရောက်စေသောသူ၊ မြို့တံခါးဝမှာ အမှုသည်ကိုကျော့မိစေခြင်းငှါ ပြုသောသူ၊ အပြစ်မရှိသောသူကို မတရားသဖြင့်ရှုံးစေသောသူအပေါင်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရ၏။
၂၉း၂၂ သို့ဖြစ်၍ အာဗြဟံအမျိုးကိုရွေးနှုတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားသည်၊ ယာကုပ်အမျိုးကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယာကုပ်အမျိုးသည်နောက်တဖန် ရှက်ကြောက်ခြင်း၊ မျက်နှာပျက် ခြင်းမရှိရ။–
၂၉း၂၃ ထိုအမျိုးသားတို့သည် ငါစီရင်သောအမှုကိုမြင်လျှင်၊ ငါ့နာမကို မိမိတို့တွင် ရိုသေကြလိမ့်မည်။ ယာကုပ် အမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားကိုရိုသေ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။–
၂၉း၂၄ စိတ်သဘောဖောက်ပြန်သောသူတို့သည် ပညာသတိကိုရကြ၍၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောသူတို့ သည်လည်း၊ ဆုံးမသြဝါဒစကားကိုနာယူကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၃၀)

၃၀း၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပုန်ကန်သောအမျိုးသားတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သူတို့သည် ငါ့ကိုအမှီမပြုဘဲ အချင်းချင်းတိုင်ပင်ကြ၏။ ငါ့ဝိညာဉ်အခွင့်မရှိဘဲ မိဿဟာယဖွဲ့၍ အထပ်ထပ်အပြစ်ရောက်ကြ၏။–
၃၀း၂ ဖာရောဘုရင်၏ဘုန်းကိုအမှီပြု၍၊ အဲဂုတ္တုအရိပ်ကိုခိုလှုံခြင်းငှါ၊ ငါ့နှုတ်ထွက်ကိုအခွင့်မပန်ဘဲ၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်အောင်သွားကြ၏။–
၃၀း၃ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ဖာရောဘုရင်၏ဘုန်းကို အမှီပြုသောကြောင့် ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တုအရိပ်ကို ခိုလှုံသောကြောင့် မျက်နှာပျက်ကြလိမ့်မည်။–
၃၀း၄ သူတို့မင်းတို့သည် ဇောနမြို့၌ရှိကြပြီ။ သံတမန်တို့သည်ဟာနက်မြို့သို့ရောက်ကြ ပြီ။–
၃၀း၅ အသုံးမဝင်၊ အကူအညီမပေး၊ ကျေးဇူးမပြုနိုင်ဘဲရှက်ကြောက်ခြင်း၊ အသရေပျက်ခြင်းအကြောင်း သာဖြစ်သော လူမျိုးကိုသူတို့ရှိသမျှသည်ရှက်ကြောက်ကြ၏။–
၃၀း၆ ခြင်္သေ့မ၊ ခြင်္သေ့ပျို၊ မြွေဆိုး၊ ပျံတတ်သောမီးမြွေများသဖြင့်၊ အလွန်ခဲယဉ်း၍ဆင်းရဲသောပြည်ကို ရှောက်လျက်၊ တောင်မျက်နှာသို့သွားသော သာတိရစ္ဆာန်တို့အပေါ်မှာတင်သောဝန်များကို ကြည့်ရှုကြလော့။ မြည်းပခုံးပေါ်မှာ ဥစ္စာပစ္စည်းများကို၄င်း၊ ကုလားအုပ်၏ဘို့ပေါ်မှာ ဘဏ္ဍာများကို၄င်းတင်၍၊ ကျေးဇူးမပြုနိုင်သောလူမျိုးထံသို့ ဆောင်သွားကြသည် တကား။–
၃၀း၇ အဲဂုတ္တုပြည်သည် အချည်းနှီးသက်သက်၊ အကျိုးမပေးနိုင်။ ထိုကြောင့်၊ မလှုပ်ဘဲနေတတ်သောရာခပ်ဟု ငါသမုတ်ပေ၏။
၃၀း၈ သင်သည် ယခုသွား၍ သူတို့ရှေ့မှာသင်ပုန်း၌ ရေးထားရသောအချက်၊ နောင်ကာလအစဉ် အဆက်တည်စေခြင်းငှါ၊ စာစီ၍မှတ်သားရသောအချက်ဟူမူကား၊ –
၃၀း၉ ဤလူမျိုးသည်ပုန်ကန်တတ်၏။ ဖောက်ပြန်သောအမျိုးသား၊ ထာဝရဘုရား၏တရားတော်ကို နာယူခြင်းငှါ အလိုမရှိသောအမျိုးသားဖြစ်ကြ၏။–
၃၀း၁၀ သူတို့ကလည်း၊ ဗျာဒိတ်တော်ကိုမခံပါနှင့်ဟု ဗျာဒိတ်ခံသောသူတို့အား၄င်း၊ မှန်သောစကားကို ငါတို့အား မဟောပါနှင့်။ ချော့မော့သောစကားကိုပြောကြပါ။ လှည့်စားသောစကားကိုဟောကြပါ။–
၃၀း၁၁ လမ်းလွှဲကြပါ။ မှန်သောလမ်းကိုရှောင်ကြပါ။ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရားကို ငါတို့ရှေ့မှာကွယ်ထားကြပါဟု ပရောဖက်တို့အား၄င်းဆိုတတ်ကြ၏။–
၃၀း၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည်နှုတ်ကပတ် တော်ကိုပယ်၍၊ လိမ်ကောက်ယိုယွင်းခြင်းကိုသာမှီဝဲခိုလှုံသောကြောင့်၊–
၃၀း၁၃ သင်တို့အပြစ်သည် ပြိုကျလုသောအုတ်ရိုးပျက်ကဲ့သို့၄င်း၊ မြင့်သောအုတ်ထရံ၌ မညီမညွတ်ထွက် ဝင်သကဲ့သို့၄င်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုထရံသည် အလျင်တဆောချက်ခြင်းပြိုပျက်တတ်၏။–
၃၀း၁၄ မြေအိုးကွဲသကဲ့သို့ ကွဲရလိမ့်မည်။ ကွဲရာတွင်လည်း မီးဖိုထဲကမီးခဲခံစရာဘို့၊ ရေကန်ထဲက ရေခပ်စရာဘို့ အိုးခြမ်းတခုမျှမရှိစေခြင်းငှါ၊ နှမြောခြင်းမရှိဘဲခွဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။
၃၀း၁၅ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည်ပြောင်းလဲ၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေလျှင်၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ခွန်အားအစွမ်းကိုရကြလိမ့် မည်။ သင်တို့သည် ထိုသို့သောအလိုမရှိကြ။–
၃၀း၁၆ ငါတို့သည် ထိုသို့မနေ၊ မြင်းစီး၍ပြေးမည်ဟု ဆိုသောကြောင့်၊ သူတပါးတို့သည် သင်တို့ကိုပြေးစေမည်။ ငါတို့သည်လျင်မြန်စွာ စီးသွားမည်ဟု ဆိုသောကြောင့်၊ သင်တို့ကိုလိုက်သောသူတို့သည် လျင်မြန်ကြလိမ့်မည်။–
၃၀း၁၇ သင်တို့သည် တောင်ထိပ်ပေါ်မှာစိုက်သောမှတ်တိုင်ကဲ့သို့၄င်း၊ ကုန်းပေါ်မှာထူသော အလံကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်ရသည်တိုင်အောင်၊ တယောက်သောသူသည်ခြိမ်းလျှင်၊ တထောင်သောသူတို့သည် ပြေးကြလိမ့်မည်။ ငါးယောက်ခြိမ်းလျှင်၊ တသောင်းပြေးကြလိမ့်မည်။
၃၀း၁၈ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌ကျေးဇူးပြုလိုသောငှါ မြော်လင့်တော်မူမည်။ ကရုဏာပြုလိုသောငှါ ချီးမြှောက်ခြင်းကိုခံတော်မူမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် တရားသောဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကိုမြော်လင့်သောသူအပေါင်းတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။–

၃၀း၁၉ ယေရုရှလင်မြို့၌နေသောဇိအုန်အမျိုး၊ သင်သည်အစဉ်ငိုကြွေးရမည်မဟုတ်။ သင်အော်ဟစ်သံကို နားထောင်၍ ကယ်မသနားတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအသံကိုကြားသောအခါ ထူးတော်မူလိမ့်မည်။–

၃၀း၂၀ ထာဝရဘုရားသည် သင့်အားဒုက္ခမုန့်ကိုကျွေး၍၊ ဆင်းရဲခြင်းရေကို တိုက်တော်မူသော်လည်း၊ သင်၏ဆရာတို့သည် နောက်တဖန်ပုန်းရှောင်၍ မနေရကြ။ ကိုယ်မျက်စိနှင့် ကိုယ်ဆရာတို့ကို မြင်ရလိမ့်မည်။–

၃၀း၂၁ သင်သည် လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့လမ်းလွဲလျှင်၊ ဤမည်သောလမ်းသည်မှန်၏။ ဤလမ်း၌ သွားလော့ဟု သင့်နောက်၌ပြောသောစကားသံကိုကိုယ်နားနှင့်ကြားရလိမ့်မည်။–

၃၀း၂၂ ထုလုပ်သောငွေရုပ်တုတန်ဆာနှင့် သွန်းသောရွှေရုပ်တုတန်ဆာများကို မရိုမသေပြု၍၊ ညစ်ညူးသော အဝတ်ကဲ့သို့ပစ်ပယ်လျက်၊ သွားတော့ဟုဆိုရလိမ့်မည်။–

၃၀း၂၃ သင်သည် လယ်၌ကြဲသောမျိုးစေ့ဘို့ မိုယ်းကိုရွာစေတော်မူလိမ့်မည်။ မြေအသီးအနှံမှဖြစ်သောမုန့်ကို အလွန်ကြွယ်ဝစွာ ပေးသနားတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါသင်၏သိုးနွားတို့သည် ကျယ်သောအရပ်၌ ကျက်စားရကြလိမ့်မည်။–

၃၀း၂၄ စံကောနှင့် ဆန်ခါဖြင့်သန့်ရှင်းစေ၍၊ ကောင်းမွန်စွာရောနှောသောစပါးကိုသာ မြေ၌လုပ်သောနွားနှင့် မြည်းတို့သည်လည်းစားရကြလိမ့်မည်။–

၃၀း၂၅ များစွာသောလူတို့ကိုသတ်၍၊ ရဲတိုက်တို့သည်ပြိုလဲသောအခါ၊ မြင့်သောတောင်ရှိသမျှနှင့်ထင်ရှားသော ကုန်းရှိသမျှတို့အပေါ်မှာ ရေစီးရာမြစ်နှင့်ချောင်းများရှိကြလိမ့်မည်။–

၃၀း၂၆ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့၏ကျိုးပျက်ရာကိုပြုပြင်၍၊ သူတို့ခံရသောဒဏ်ချက်ရာကို ပျောက်စေ တော်မူသောအခါ၊ လ၏အလင်းသည် နေ၏အလင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ နေ၏အလင်းသည်လည်း ပကတိထက်ခုနစ်ဆလင်းလိမ့်မည်။

၃၀း၂၇ ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်သည်ဝေးသောအရပ်မှလာ၏။ အမျက်တော် လောင်၍ မီးလျှံဟုန်းလေ၏။ နှုတ်တော်သည် အမျက်နှင့်ပြည့်၍၊ လျှာတော်သည်မီးရှို့သကဲ့ သို့ဖြစ်လေ၏။–

၃၀း၂၈ ထွက်သက်တော်သည်လည်း၊ လူမျိုးတို့ကိုရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ လွှမ်းမိုးသောရေကဲ့သို့ လည်ပင်းကို မှီလိမ့်မည်။ လမ်းလွဲစေသောဇက်ကိုသူတို့ပစပ်၌ ခွံ့တော်မူလိမ့်မည်။–

၃၀း၂၉ သင်တို့သည် ပွဲခံသောနေ့ညဉ့်တွင်ပြုသကဲ့သို့ သီချင်းဆိုရကြလိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုး၏ကျောက်၊ ထာဝရဘုရား၏တောင်တော်သို့ ပုလွေမှုတ်လျက်သွားသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ရကြလိမ့်မည်။–

၃၀း၃၀ ထာဝရဘုရားသည်လည်းဘုန်းကြီးသောအသံတော်ကို လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။ လက်ရုံးတော်သက် ရောက်ခြင်း၊ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်ခြင်း၊ မီးလျှံလောင်ခြင်း၊ မိုယ်းသီးပါလျက်၊ မိုယ်းသက်မုန်တိုင်းများ တို့ကို ပြတော်မူလိမ့်မည်။–

၃၀း၃၁ သို့ဖြစ်၍၊ အာရှုရိလူသည် ထာဝရဘုရား၏အသံတော်အားဖြင့် လှဲချခြင်း၊ လှံတံတော်အားဖြင့် ဒဏ်ခတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။–

၃၀း၃၂ ထာဝရဘုရားစီရင်၍၊ သူ၏အပေါ်မှာ လေးစွာချထားတော်မူသောလှံတံသည် ရှောက်သွားရာရာ၌ စောင်း၊ ပတ်သာတီးခြင်းနှင့်တကွဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ့ကိုပြင်းစွာစစ်တိုက်တော်မူလိမ့်မည်။–

၃၀း၃၃ အကြောင်းမူကား၊ တောဖက်အရပ်သည် ရှေးကာလ၌စီရင်လျက်ရှိ၏။ အကယ်စင်စစ် ရှင်ဘုရင် အဘို့ပြင်ဆင်လျက်ရှိ၏။ နက်နဲကျယ်ဝန်းစေခြင်းငှါ ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ မီးရှို့ဘို့ထင်းပုံကြီးလည်း ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ထွက်သက်တော်သည်အရည်ကျိုသော ကန့်ကဲ့သို့၊ ထိုထင်းပုံကိုမီးရှို့ရလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၃၁)

၃၁း၁ စစ်ကူတောင်းအံ့သောငှါ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍၊ မြင်းတို့ကိုအမှီပြုလျက်များစွာသောရထား တို့ကိုငှင်း၊ အားကြီးသောမြင်းစီးသူရဲတို့ကိုငှင်း ခိုလှုံလျက်၊ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသော ဘုရားကိုမမြော်လင့်၊ ထာဝရဘုရားကိုမရှာဘဲနေသောသူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။–

၃၁း၂ ထိုဘုရားသည်ဉာဏ်တော်ကျယ်၍၊ သူတို့အပေါ်မှာ ဘေးကိုသက်ရောက်စေတော်မူမည်။ စကားတော် မပျက်ဘဲ၊ ဆိုးသောလူမျိုးကိုငှင်း၊ မတရားသဖြင့်ပြုသောသူတို့ဘက်မှာ နေသောသူတို့ကိုငှင်း တဘက်၌ထတော်မူမည်။–

၃၁း၃ အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့သည်ဘုရားမဖြစ်၊ လူသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့မြင်းသည်လည်း ဝိညာဉ်မဖြစ်၊ အသားသက်သက်ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားသည် လက်တော်ကိုဆန့်တော်မူသောအခါ၊ မစတတ်သော သူသည်လဲလိမ့်မည်။ မစအပ်သောသူလည်းဆုံးလိမ့်မည်။ အလုံးစုံတို့သည် အတူပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။–

၃၁း၄ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ခြင်္သေ့နှင့်ခြင်္သေ့သငယ်သည် လုယူရာအကောင် ပေါ်မှာနေသောအခါ၊ သိုးထိန်းအလုံးအရင်း၏ ဆီးတားအော်ဟစ်ခြင်းကို မကြောက်၊ သူတို့ပြုသော အသံဗလံအားဖြင့် အရှုံးမခံသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် မိမိတောင်တော်တည်းဟူသော ဇိအုန်တောင်တော်ဘက်မှာ စစ်တိုက်ခြင်းငှါဆင်းသက်တော် မူလိမ့်မည်။–

၃၁း၅ ငှက်သည် သားငယ်ကိုအုပ်တတ်သကဲ့သို့၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ကွယ်ကာတော်မူမည်။ ကွယ်ကာစောင့်မ၍ အပြစ်မပေး၊ ကယ်တင်တော်မူမည်။

၃၁း၆ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည်အလွန်လွှဲရှောင်ပယ်ထားသော ဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လာကြလော့။–

၃၁း၇ အကယ်စင်စစ်လူအပေါင်းတို့သည် မိမိလက်ဖြင့်အသီးအသီးလုပ်သောငွေရုပ်တု၊ ရွှေရုပ်တုတည်းဟူသော၊ ပြစ်မှားရာအရာများကို ထိုကာလ၌ ပစ်လိုက်ကြလိမ့်မည်။–

၃၁း၈ အာရှုရိလူသည်လည်း၊ ကြီးမြတ်သောသူ၏ထားမဟုတ်သောထားဖြင့်ဆုံးလိမ့်မည်။ ယုတ်သောသူ၏ ထားမဟုတ်သောထားသည် သူ့ကိုဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ သူသည်လည်းထားဘေးမှပြေး၍၊ သူရဲတို့ သည်ကျွန်ခံရကြလိမ့်မည်။–

၃၁း၉ သူသည်လည်း ကြောက်လန့်သဖြင့်၊ မိမိခိုင်ခံ့သောမြို့ကိုလွန်သွား၍၊ သူ၏မှူးမတ်တို့သည် နိမိတ်ကိုမြင် လျှင်စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်ဟု ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ မီးလျှံ၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ မီးဖိုရှိသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသတည်း။

အခန်းကြီး (၃၂)

၃၂း၁ ကြည့်ရှုလော့။ တရားသဖြင့်အုပ်စိုးသောရှင်ဘုရင်တပါးပေါ်ထွန်းတော်မူလိမ့်မည်။ မင်းသားမှူးမတ်တို့သည် တရားသဖြင့်စီရင်ကြလိမ့်မည်။–

၃၂း၂ ထိုမင်းတို့သည် လေလုံ၍မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းကွယ်ရာအရပ်ကဲ့သို့၄င်း၊ သွေ့ခြောက်သောမြေ၌စီးသော ချောင်းရေကဲ့သို့၄င်း၊ နေပူသောအရပ်၌ ကျောက်လုံးကြီးအရိပ်ကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၃၂း၃ မျက်စိမြင်သောသူတို့သည် ရှင်းလင်းစွာမြင်ကြလိမ့်မည်။ နားကြားသောသူတို့လည်း နားထောင်ကြ လိမ့်မည်။–

၃၂း၄ သတိမရှိသောသူ၏စိတ်နှလုံးသည် ဆင်ခြင်၍ပညာရှိလိမ့်မည်။ စကားအသောသူ၏ လျှာသည်လည်း စကားပြီအောင်ပြောတတ်လိမ့်မည်။–

၃၂း၅ ယုတ်သောသူကို နောက်တဖန်အမြတ်ဟူ၍၄င်း၊ စေးနဲသောသူကိုလည်း နောက်တဖန်စွန့်ကြဲတတ် သောသူဟူ၍၄င်းမခေါ်ရ။–

၃၂း၆ အကြောင်းမူကား၊ ယုတ်သောသူသည်လျှို့ဝှက်လျက်၊ ထာဝရဘုရားကိုနှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားလျက်၊ မွတ်သိပ်သောသူကိုသာ၍ဆင်းရဲစေခြင်းငှါ၄င်း၊ ရေငတ်သောသူကို ရေမသောက်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ ယုတ်သောစကားကိုပြော၍မကောင်းသောအကြံကိုကြံလေဦးမည်။–

၃၂း၇ စေးနဲသောသူသုံးဆောင်ရာ တန်ဆာသည်လည်းဆိုးလှ၏။ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူ၏အမှုသည် မှန်သော်လည်း၊ ထိုသို့သောသူကို မုသာစကားအားဖြင့်ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ မကောင်းသောအကြံကို သာကြံတတ်၏။–

၃၂း၈ စေတနာရှိသောသူမူကား၊ စေတနာနှင့်ဆိုင်သောအကြံတို့ကိုကြံစည်တတ်၏။စေတနာနှင့်ဆိုင်သော အရာများအားဖြင့်တည်လိမ့်မည်။–

၃၂း၉ ငြိမ်သက်စွာနေသောမိန်းမတို့ထကြ။ ငါပြောသံကိုကြားကြလော့။ သတိမရှိသောသတို့သမီးတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။–

၃၂း၁၀ သတိမရှိသောမိန်းမတို့၊ သင်တို့သည်တနှစ်လွန်မှပူပန်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ စပျစ်သီးကို သိမ်းခြင်းအမှုပြတ်လိမ့်မည်။ စပါးအသီးအနှံကိုသိမ်းရာကာလမရောက်ရ။–

၃၂း၁၁ ငြိမ်သက်စွာနေသောမိန်းမတို့၊ တုန်လှုပ်ကြလော့။ သတိမရှိသောသူတို့၊ ပူပန်ခြင်းရှိကြလော့။ အဝတ်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ပယ်ချွတ်ပြီးမှ၊ ခါး၌လျှော်တေအဝတ်ကိုစည်းကြလော့။–

၃၂း၁၂ ရင်ပတ်ကိုခတ်ခြင်း၊ သာယာသောလယ်ယာနှင့်အသီးများသောစပျစ်နွယ်ပင်အတွက် ညည်းတွားခြင်းရှိလိမ့်မည်။–

၃၂း၁၃ ငါ့လူတို့၏မြေကို၄င်း၊ ဝမ်းမြောက်သောအိမ်နှင့် ရွှင်လန်းသောမြို့ကို၄င်း၊ ဆူးပင်အမျိုးမျိုးတို့သည်တက်၍ လွှမ်းမိုးကြလိမ့်မည်။–

၃၂း၁၄ ဘုံဗိမာန်တို့ကိုစွန့်ပစ်၍ မြို့၏အသံဗလံငြိမ်းလိမ့်မည်။ ဩဖေလကုန်းနှင့် ရဲတိုက်တို့သည် အစဉ်မြေတွင်း နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ရိုင်းသောမြည်းပျော်မွေ့ရာ၊ သိုးစုကျက်စားရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၃၂း၁၅ ဝိညာဉ်တော်သည် ကောင်းကင်မှငါတို့အပေါ်သို့ သွန်းလောင်း၍၊ တောသည်အသီးအနှံများသော လယ်ဖြစ်၍၊ အသီးအနှံများသောလယ်သည် တောအုပ်ကဲ့သို့ မှတ်ရသောကာလမရောက်မှီ တိုင်အောင်၊ ထိုသို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၃၂း၁၆ ထိုအခါတော၌ကား၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းတည်၍၊ အသီးအနှံများသောလယ်၌ကား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း ပါရမီသည် အမြဲနေရလိမ့်မည်။–

၃၂း၁၇ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည်လည်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပြုစုလိမ့်မည်။ဖြောင့်မတ်ခြင်း အကျိုးမူကား၊ ထာဝရငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် လုံခြုံခြင်းတည်း။–

၃၂း၁၈ ငါ၏လူတို့သည်လည်း၊ ငြိမ်သက်သောနေရာ၊ လုံခြုံသောမြို့ရွာ၊ ဘေးလွတ်သောချမ်းသာရာအရပ်တို့၌ နေရကြလိမ့်မည်။–

၃၂း၁၉ သို့ရာတွင်၊ မိုဃ်းသီးကျသဖြင့် တောအုပ်ကိုလဲ၍၊ မြို့ကိုလည်းမြေနှင့်တညီတည်း ဖြိုဖျက်လိမ့်မည်။–

၃၂း၂၀ ရေရှိရာအရပ်ရပ်တို့၌ မျိုးစေ့ကိုကြဲ၍၊ နွားခြေနှင့်မြည်းခြေတို့ကို လွှတ်တတ်သောသင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

အခန်းကြီး (၃၃)

၃၃း၁ သူတပါးလုယူခြင်းကိုမခံဘဲလျက်၊ လုယူတတ်သောသူ၊ သူတပါးဖျက်ဆီးခြင်းကိုမခံဘဲလျက်၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောသူ၊ သင်သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ သင်သည်မလုမယူဘဲ နေသောအခါ လုယူခြင်းကိုခံရမည်။ ဖျက်ဆီး၍မောသောအခါ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၃၃း၂ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုသနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမြော် လင့်ကြပါ၏။ နံနက်တိုင်းအကျွန်ုပ်တို့၌ ခွန်အားကို ပေးတော်မူပါ။ အမှုရောက်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်တင်တော်မူပါ။

၃၃း၃ အလုံးအရင်း၏အသံကြောင့်၊ လူစုတို့သည်ပြေးကြ၏။ ထတော်မူသောအခါ၊ လူမျိုးတို့သည် အရပ်ရပ်ကွဲပြားကြ၏။–

၃၃း၄ သူတပါးတို့သည် သင်တို့၏ဥစ္စာကိုကျိုင်းကောင် သိမ်းယူသကဲ့သို့ သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။ ကျိုင်းကောင် တို့သည် လူးလာပြေးသကဲ့သို့၊ သင်တို့၏ ဥစ္စာပေါ်မှာလူးလာပြေးကြလိမ့်မည်။

၃၃း၅ ထာဝရဘုရားသည် ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။ မြင့်သောအရပ်၌နေတော်မူ၏။ ဇိအုန်မြို့ကို တရားသဖြင့်ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စေတော်မူ၏။–

၃၃း၆ ဉာဏ်နှင့်ပညာသည် သင်၏လက်ထက်၌တည်ကြည်ခြင်း၊ မြဲမြံစွာကယ်တင်ခြင်းကိုဖြစ်စေလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းသဘောသည်လည်း သင်၏ဘဏ္ဍာဖြစ်လိမ့်မည်။

၃၃း၇ သူရဲတို့သည်ပြင်၌အော်ဟစ်ကြ၏။ မိဿဟာယစကားကိုပြောသောတမန်တော်တို့သည် ပြင်းစွာငိုကြွေးကြ၏။–

၃၃း၈ လမ်းမတို့သည် ဆိတ်ညံကြ၏။ လမ်းခရီး၌သွားလာသောသူမရှိ။ ထိုမင်းသည်သစ္စာပျက်လေပြီ။ မြို့များကိုလည်းပယ်လေပြီ။ အဘယ်သူ၏ မျက်နှာကိုမမှတ်တတ်။–

၃၃း၉ ပြည်တော်သည် ငိုကြွေး၍အားလျော့၏။ လေဗနုန်တောသည် ရှက်ကြောက်၍နွမ်းရိ၏။ ရှာရုန်အရပ်သည် တောကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဗာရှန်တောင်နှင့် ကရမေလတောင်သည်လှုပ်ရှား၏။

၃၃း၁၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယခုငါထမည်။ ယခုချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်မည်။ ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမြှောက်မည်။–

၃၃း၁၁ သင်တို့သည်ဖွဲကိုကိုယ်ဝန်ဆောင်၍၊ အမှိုက်ကိုဘွားမြင်ရလိမ့်မည်။ သင်တို့စိတ်သဘောသည်မီးဖြစ်၍၊ သင်တို့ကိုဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။–

၃၃း၁၂ လူများတို့သည်ထုံးကျောက်ကို ဖုတ်သကဲ့သို့၄င်း၊ ဆူးပင်များကိုခုတ်၍ မီးရှို့သကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၃၃း၁၃ ဝေးသောသူတို့၊ ငါပြုသောအမှုကိုမှတ်ကြလော့။ နီးသောသူတို့၊ ငါ့တန်ခိုးကို ဝန်ခံကြလော့။–

၃၃း၁၄ အပြစ်ရှိသောဇိအုန်မြို့သားတို့သည်ကြောက်ကြ၏။ အဓမ္မပြုသော သူတို့သည်ထိတ်လန့်ကြ၏။ ငါတို့တွင်အဘယ်သူသည် လောင်သောမီးထဲမှာ နေရမည်နည်း။ ငါတို့တွင်အဘယ်သူသည် ထာဝရမီးလောင်ခြင်းကိုခံလျက်နေရမည်နည်း။

၃၃း၁၅ တရားသဖြင့်ကျင့်၍ ဖြောင့်မတ်စွာပြောထသော၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအားဖြင့်ရသောငွေကိုရွံ၍၊ တံစိုးကိုလည်း ငြင်းပယ်ထသော၊ လူအသက် သတ်ခြင်းအမှုကိုနားမခံ၊ အဓမ္မအမှုများကို မကြည့်မရှုသောသူသည်မြင့်သောအရပ်၌နေလိမ့်မည်။–

၃၃း၁၆ ခိုင်ခံ့သောကျောက်မြို့၌ ခိုလှုံလိမ့်မည်။ ထိုသူအားအစာကိုအစဉ်ပေးရလိမ့်မည်။ သောက်ရေလည်း မပြတ်ရ။–

၃၃း၁၇ သင်သည်ရှင်ဘုရင်၏တင့်တယ်ခြင်းအသရေတော်ကို ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်ရ၍၊ ဝေးလှသော ပြည်ကိုလည်း ကြည့်မြင်ရလိမ့်မည်။–

၃၃း၁၈ သင်သည်ကြောက်လန့်ဘွယ်သောအခြင်းအရာကို အောက်မေ့သောအခါ၊ စာရင်းယူသောသူသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ အခွန်ခံသောသူသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ပြအိုးတို့ကိုရေတွက် သောသူသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။–

၃၃း၁၉ ကြမ်းတမ်းသောလူမျိုး၊ နားမဝင်နိုင်အောင်နက်နဲသောစကား၊ နားမလည်နိုင်အောင်ခက်ခဲသောစကားကို ပြောသောလူမျိုးကို သင်သည် မတွေ့မမြင်ရ။–

၃၃း၂၀ ငါတို့ပွဲခံရာမြို့၊ ဇိအုန်မြို့ကိုကြည့်ရှုလော့။ တိုင်တခုမျှမရွေ့၊ ကြိုးတခုမျှမပြတ်၊ အလျှင်းမပျက်ရသော တဲတည်းဟူသော၊ ငြိမ်ဝပ်သောနေရာ ယေရုရှလင်မြို့ကို ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်ရလိမ့်မည်။–

၃၃း၂၁ ထိုမြို့တွင်ဘုန်းကြီးသောထာဝရဘုရားသည်ငါတို့၌ကျယ်သောမြစ်များဆုံးရာအရပ် ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌တက်သောရဲလှေ၊ အားကြီး သောသင်္ဘောတစင်းမျှ မရှောက်မသွားရ။–

၃၃း၂၂ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏တရားသူကြီးဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏ပညတ်တရားရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။

၃၃း၂၃ သင်၏သင်္ဘောရွက်ကြိုးများပြုတ်လျက်ရှိ၏။ ရွက်တိုင်ကိုခိုင်ခံ့စွာမချည်၊ ရွက်ကိုလည်း မဖြန့်နိုင်။ သို့ဖြစ်၍၊ များစွာသောဥစ္စာကိုလုယူဝေငှရ၏။ ခြေဆွံ့သောသူပင် လုယူရာဥစ္စာကို လုယူရ၏။–

၃၃း၂၄ မြို့သားကလည်း၊ ငါနာသည်ဟုမဆိုရ။ ထိုမြို့၌နေသောသူတို့သည် အပြစ်ပြေရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၃၄)

၃၄း၁ အိုလူမျိုးတို့၊ သင်တို့သည် ကြားရအံ့သောငှါ ချဉ်းကပ်ကြလော့။ အို လူစုတို့၊ နားထောင် ကြလော့။ မြေကြီးနှင့်မြေကြီး၌ပါသမျှသောအရာ၊ လောကဓာတ်နှင့် လောကဓာတ်တန်ဆာခပ် သိမ်းတို့သည်ကြားကြပါစေ။–

၃၄း၂ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်သည် လူမျိုးအပေါင်းတို့၌ထွက်၍၊ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်သည်သူတို့ အလုံးအရင်းအပေါ်မှာ သင့်ရောက်လေ၏။ သူတို့ကိုရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍၊ အသေသတ်ခြင်း၌ အပ်လိုက်တော်မူ၏။–

၃၄း၃ သူတို့တွင်အသေခံရသောသူတို့ကို ပြင်သို့ပစ်လိုက်သဖြင့်၊ အသေကောင်တို့သည်နံစော်၍၊ သူတို့၏ အသွေးဖြင့်တောင်တို့သည် အရည်ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။–

၃၄း၄ ခပ်သိမ်းသောကောင်းကင်တန်ဆာတို့သည်ပြုတ်၍၊ မိုဃ်းကောင်းကင်သည် စာလိပ်ကဲ့သို့လိပ်လျက် ရှိလိမ့်မည်။ စပျစ်နွယ်ပင်မှအရွက်ကျသကဲ့ သို့၎င်း၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်မှ အသီးကျသကဲ့သို့၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသောကောင်းကင်တန်ဆာတို့သည်ကျကြလိမ့်မည်။–

၃၄း၅ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ထားသည် မိုဃ်းကောင်းကင်၌ရောင့်ရဲပြီးမှ၊ တဖန်ဧဒုံပြည်အပေါ်မှာ၎င်း၊ ငါကျိန်သောလူများတို့အပေါ်မှာ၎င်း၊ ဒဏ်ပေး ခြင်းငှါ ရောက်လိမ့်မည်။–

၃၄း၆ ထာဝရဘုရား၏ထားတော်သည် အသွေးနှင့်ဝပြီ။ ဆီဥနှင့်ဆူပြီ။ သိုးသငယ်နှင့်ဆိတ်တို့၏အသွေး၊ သိုးထီးတို့၏ကျောက်ကပ်ဆီဥနှင့်ဆူဝပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ဗောဇရမြို့၌ယဇ်ပွဲကို၎င်း၊ ဧဒုံပြည်၌ကြီးစွာသော သတ်ခြင်းပွဲကို၎င်းခံတော်မူ၏။–

၃၄း၇ ကြံ့များနှင့် နွားလားဥသဘများတို့သည်လဲကြသဖြင့်၊ သူတို့နေရာမြေသည် သူတို့အသွေးနှင့်ယစ်မူး၍၊ မြေမှုန့်သည်လည်း ဆီဥနှင့်ဆူဝလိမ့်မည်။–

၃၄း၈ ထာဝရဘုရားဒဏ်ပေးတော်မူရာနေ့၊ ဇိအုန်မြို့၏အမှုကိုစောင့်၍ အပြစ်ပေးတော်မူရာနှစ်ရောက်လေပြီ။–

၃၄း၉ ထိုပြည်၏မြစ်ရေသည်ထင်းရှူးစေး၊ မြေမှုန့်လည်းကန့်၊ တပြည်လုံးလည်း မီးလောင်သော အစေးဖြစ်လိမ့်မည်။–

၃၄း၁၀ နေ့ညဉ့်မပြတ်မီးမငြိမ်းရ။ မီးခိုးလည်းအစဉ်တက်လိမ့်မည်။ ထိုပြည်သည် လူမျိုးအစဉ်အဆက် ဆိတ်ညံ၍၊ ကာလအစဉ်အမြဲအဘယ်သူမျှ မရှောက်မသွားရ။–

၃၄း၁၁ ဝံပိုငှက်နှင့်ဖြူကောင်တို့သည် ထိုပြည်ကိုအမွေခံ၍၊ ဇီဝှက်ငှက်နှင့်ကျီးအတို့သည်လည်းနေကြလိမ့်မည်။ ထိုမြေအပေါ်မှာလွတ်လပ်ခြင်း မျဉ်းကြိုးကိုတန်း၍၊ လဟာမှန်ထုပ်ကိုစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

၃၄း၁၂ မင်းအရာ၌ချီးမြှောက်ရသော မှူးတော်မတ်တော်မရှိရ။ မင်းရိုးပြတ်ရလိမ့်မည်။–

၃၄း၁၃ ဘုံဗိမာန်တို့၌၎င်း၊ ရဲတိုက်တို့၌၎င်း၊ ဆူးပင်အမျိုးမျိုးပေါက်ကြလိမ့်မည်။ မြေခွေးခိုရာ၊ ကုလားအုပ်ငှက် နေရာဖြစ်ရလိမ့်မည်။–

၃၄း၁၄ ထိုအရပ်၌ တောသားရဲတို့သည် တောခွေးတို့နှင့်တွေ့ကြုံကြလိမ့်မည်။ မျောက်တို့သည် အချင်းချင်း တကောင်ကိုတကောင် မြည်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌လိလိတ်ငှက်သည်လည်း နား၍ခိုလှုံရာ ကိုတွေ့လိမ့်မည်။–

၃၄း၁၅ ခုန်တတ်သောမြွေသည်လည်း၊ ထိုအရပ်၌အသိုက်လုပ်၍ ဥလိမ့်မည်။ အဥပေါက်ပြီးမှ မြွေသငယ်တို့ကို စုသိမ်း၍ကွယ်ကာလိမ့်မည်။ လင်းတတို့ သည်လည်း ထိုအရပ်၌စုဝေး၍၊ အထီးအမများပေါင်းကြ လိမ့်မည်။–

၃၄း၁၆ ထာဝရဘုရား၏ကျမ်းစာကိုကြည့်ရှု၍ ဘတ်ကြလော့။ ထိုတိရစ္ဆာန်တကောင်မျှ မပေါ်ဘဲမနေရ။ အမတကောင်မျှမိမိအဘော်ကိုမလိုရ။ ထာဝရ ဘုရား၏နှုတ်တော်ထွက်အမိန့်တော်ရှိ၏။ ဝိညာဉ်တော်သည်လည်း သူတို့ကိုစုဝေးစေတော်မူ၏။–

၃၄း၁၇ သူတို့ကို စာရေးတံပြုလျက်၊ လက်တော်နှင့်မျဉ်းကြိုးကိုတန်းလျက်၊ သူတို့နေရာကိုခွဲဝေတော်မူ၏။ သူတို့သည် ထိုပြည်ကိုအမြဲအမွေခံ၍၊ အမျိုး အဆွယ်အစဉ်အဆက်နေရကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၃၅)

၃၅း၁ တောနှင့်လွင်ပြင်သည် ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ ဆိတ်ညံ့သောအရပ်သည်လည်းရွှင်လန်း၍၊ နှင်းပွင့်ကဲ့သို့ အပွင့်ပွင့်လိမ့်မည်။–

၃၅း၂ အလွန်ပွင့်လန်း၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ သီချင်းဆိုခြင်းနှင့်တကွ မြူးထူးလိမ့်မည်။ လေဗနုန်တောင်၏ဘုန်း နှင့်၄င်း၊ ကရမေလတောင်၊ ရှာရုန်အရပ်တို့၏ တင့်တယ်ခြင်းအသရေနှင့်၄င်းပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်ကို၄င်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကို၄င်း မြင်ရကြလိမ့်မည်။

၃၅း၃ အားမရှိသောလက်တို့ကိုခိုင်ခံ့စေကြလော့။ လှုပ်တတ်သောဒူးတို့ကိုမြဲမြံစေကြလော့။–

၃၅း၄ အားယူကြလော့၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်ဟု ကြောက်တတ်သော သူတို့အားဆိုကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်သည်အပြစ်ပေးလျက်၊ ဒဏ်စီရင်လျက်ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင် သည် ကိုယ်တော်တိုင်ကြွလာ၍၊ သင်တို့ကိုကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။–

၃၅း၅ ထိုအခါ မျက်စိကန်းသောသူတို့သည် မျက်စိပွင့်လင်းကြလိမ့်မည်။ နားပင်းသောသူတို့သည် နားပင်းခြင်းနှင့်လွတ်ကြလိမ့်မည်။

၃၅း၆ ခြေဆွံ့သောသူတို့သည်ဒရယ်ကဲ့သို့ခုန်ကြလိမ့်မည်။ စကားအသောသူတို့သည်သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ တော၌စမ်းရေထွက်၍၊ လွင်ပြင်၌မြစ်ရေစီးလိမ့်မည်။–

၃၅း၇ တံလျှပ်သည်ရေကန်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သွေ့ခြောက်သောမြေသည် စမ်းရေတွင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ မြေခွေးအိပ် ရာနေရာ၌ ကျူပင်နှင့်ဂမာပင်အစား၊ မြက်ပင်ပေါက်လိမ့်မည်။–

၃၅း၈ ထိုအရပ်၌လမ်းမကြီးရှိလိမ့်မည်။ ထိုလမ်းကိုသန့်ရှင်းရာလမ်းဟု သမုတ်ကြလိမ့်မည်။ မစင်ကြယ် သောသူသည် ထိုလမ်းကိုမရှောက်မသွားရ။ သွားသောသူတို့နှင့်အတူ ကိုယ်တော်တိုင်ခရီး သွားလျက်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မိုက်သောသူသော်လည်းလမ်းမလွဲရ။–

၃၅း၉ ထိုလမ်း၌ ခြင်္သေ့မရှိရ။ သားရဲတကောင်မျှမတက်မလာရ။ ရှာ၍မတွေ့ရ။ ရွေးနှုတ်သောသူတို့သာလျှင် ခရီးသွားကြလိမ့်မည်။–

၃၅း၁၀ ထာဝရဘုရားကယ်လွှတ်တော်မူသောသူတို့သည် ပြန်လာ၍၊ သီချင်းဆိုလျက်၊ ထာဝရဝမ်းမြောက်ခြင်း သရဖူကိုဆောင်းလျက်၊ ဇိအုန်မြို့သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းအခွင့်ကိုရကြ၍၊ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်ညည်းတွားခြင်းသည် ပြေးသွားရလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၃၆)

၃၆း၁ ဟေဇကိမင်းကြီး နန်းစံဆယ်လေးနှစ်တွင် အာရှုရိရှင်ဘုရင်သနာခရိပ်သည်၊ ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိသမျှတို့ကို စစ်ချီ၍လုပ်ကြံပြီးလျှင်၊–

၃၆း၂ ရာဗရှာခကိုခန့်ထား၍ များစွာသောဗိုလ်ခြေနှင့်တကွ၊ လာခိရှမြို့မှ ယေရုရှလင်မြို့၊ ဟေဇကိမင်းကြီး ထံသို့ စေလွှတ်လေ၏။ ထိုဗိုလ်ချုပ်မင်းသည်ရောက်၍၊ ခဝါသည်၏လယ်နားမှာရှောက်သောလမ်း၊ အထက်ရေကန်ပြွန်ဝ၌ရပ်နေ၏။–

၃၆း၃ ထိုအခါ ဟိလခိသားဖြစ်သော နန်းတော်အုပ်လျောကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီးရှေဗန၊ အာသပ်သား အတွင်းဝန်ယောအာတို့သည် သူ့ထံသို့ ထွက်ပြီးလျှင်၊ –

၃၆း၄ ရာဗရှာခက၊ မဟာအရှင်မင်းကြီး၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် ဟေဇကိကိုမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်ခိုလှုံသဖြင့် ခိုလှုံရာကားအဘယ်သို့နည်း။–

၃၆း၅ စစ်တိုက်လောက်အောင် ဉာဏ်သတ္တိ၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ငါပြည့်စုံသည်ဟုအချည်းနှီးသောစကားကို သင်ဆိုပါသည်တကား။ ငါ့ကိုပုန်ကန်ခြင်းငှါ အဘယ်သူကိုကိုးစားသနည်း။–

၃၆း၆ ကျိုးသောကျူလုံးတောင်ဝေးတည်းဟူသော အဲဂုတ္တုပြည်ကိုကိုးစားပါသည်တကား။ ထိုကျူလုံးသည် မှီသောသူ၏လက်ကိုဖောက်၍ လျှိုသွားလိမ့်မည်။ ထိုသို့အဲဂုတ္တုမင်းကြီးဖာရောဘုရင်သည် မိမိ၌မှီသောသူအပေါင်းတို့ကိုပြုလိမ့်မည်။–

၃၆း၇ သင်တို့က၊ ငါတို့သည် ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားသည်ဟုဆိုပြန်လျှင်၊ ဟေဇကိသည်မြင့်သောအရပ်ဌာနနှင့် ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို ပယ်၍၊ ဤမည်သောယဇ်ပလ္လင်ရှေ့၌သာ ကိုးကွယ် ရမည်ဟု ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကိုမှာထားသဖြင့်၊ သင်တို့ပြစ်မှားသောဘုရားဖြစ်သည်မဟုတ်လော။–

၃၆း၈ သို့ဖြစ်၍၊ ယခုတွင် ငါ့သခင်၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်၌ အာမခံတို့ကိုအပ်ပါလော့။ သင်၌ မြင်းစီးသူရဲလုံ လောက်အောင်ရှိလျှင်၊ မြင်းနှစ်ထောင်တို့ကို ငါပေးမည်။–

၃၆း၉ သင်သည် ငါ့သခင်၏ကျွန်တို့တွင် အငယ်ဆုံးသောဗိုလ်ကိုအဘယ်သို့လှန်နိုင်မည်နည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများကိုရမည်ဟု ယုံပါသည်တကား။–

၃၆း၁၀ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်မရှိဘဲ၊ ဤပြည်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငါလာသလော။ ထိုပြည်ကိုသွား၍ ဖျက်ဆီးလော့ဟု ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူပြီ။ဤအကြောင်း အရာများကိုပြန်ပြောကြလော့ ဟုပြောဆို၏။

၃၆း၁၁ ထိုအခါ လျောကိမ်၊ ရှေဗန၊ ယောအာတို့က၊ ရှုရိဘာသာစကားအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့အား အမိန့်ရှိပါလော့။ ထိုစကားကိုကျွန်တော်တို့သည်နားလည်ပါ၏။ မြို့ရိုးပေါ်မှာရှိသော သူတို့သည်ကြား ရအောင်၊ ယုဒဘာသာစကားအားဖြင့် အမိန့်မရှိပါနှင့်ဟု ရာဗရှာခကိုဆိုကြလျှင်၊–

၃၆း၁၂ ရာဗရှာခက၊ ငါ့သခင်သည် သင်၏သခင်နှင့်သင့်အားသာ ဤစကားကိုပြောစေခြင်းငှါ ငါ့ကိုစေလွှတ် တော်မူသလော။ မြို့ရိုးပေါ်မှာထိုင်လျက်၊ သင်တို့နှင့်အတူ မိမိတို့မစင်ကိုစား၍၊ မိမိတို့ရေဟောင်း ကိုသောက်ရသောသူတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်မဟုတ်လောဟု ဆိုပြီးလျှင်၊–

၃၆း၁၃ ရာဗရှာခသည်ထ၍ ယုဒဘာသာစကားအားဖြင့် ကျယ်သောအသံနှင့်ကြွေးကြော်လျက်၊ မဟာအရှင် မင်းကြီးအာရှုရိရှင်ဘုရင်၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။–

၃၆း၁၄ ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဟေဇကိသည် သင်တို့ကိုမလှည့်စားစေနှင့်။ သူသည်သင်တို့ကိုကယ် ယူခြင်းငှါမတတ်နိုင်။–

၃၆း၁၅ ဟေဇကိက၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုကေန်အမှန်ကယ်ယူတော်မူမည်။ ဤမြို့သည်အာရှုရိရှင်ဘုရင် လက်သို့ မရောက်ရဟုဆိုသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားကိုမကိုးစားစေနှင့်။–

၃၆း၁၆ ဟေဇကိစကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။ အာရှုရိရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၃၆:၁၇ ငါနှင့်မိဿဟာယဖွဲ့ကြ။ ငါ့ထံသို့ထွက်လာကြ။ သင်တို့ပြည်နှင့်တူသောပြည်တည်းဟူသော၊ ဆန်စပါး စပျစ်ရည်နှင့် ပြည့်စုံသောပြည်၊ မုန့်နှင့် စပျစ်ဥယျာဉ်များသောပြည်သို့၊ သင်တို့ကိုပို့ခြင်းငှါ ငါမလာမှီ တိုင်အောင်၊ သင်တို့သည် ကိုယ်စပျစ်ပင်၏အသီး၊ ကိုယ်သင်္ဘောသဖန်းပင်၏ အသီးကိုစား၍၊ ကိုယ်ရေကန်ကရေကို သောက်လျက်နေကြဦးလော့။–

၃၆:၁၈ ဟေဇကိက၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုကယ်ယူတော်မူမည်ဟု မဖြားယောင်းစေနှင့်။ အပြည်ပြည် သောဘုရားတို့သည် မိမိတို့ပြည်များကို အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှကယ်လွှတ်ကြပြီလော။–

၃၆:၁၉ ဟာမတ်ပြည်၏ဘုရား၊ အာပဒ်ပြည်၏ဘုရားတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သေဖရဝိမ်ပြည်၏ ဘုရားတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သူတို့သည်ရှမာရိပြည်ကို ငါ့လက်မှကယ်လွှတ် ကြပြီလော။–

၃၆:၂၀ ထိုအပြည်ပြည်သောဘုရားတို့တွင်၊ အဘယ်မည်သောဘုရားသည် မိမိပြည်ကို ငါ့လက်မှကယ်လွှတ် ဘူးသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင် မြို့ကိုငါ့လက်မှအဘယ်သို့ ကယ်လွှတ်နိုင်မည်နည်းဟု ဆိုလေ၏။–

၃၆:၂၁ ယုဒလူတို့လည်း၊ စကားတခွန်းကိုမျှ မပြန်ဘဲတိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပြန်မပြောနှင့် ဟုရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ရှိသတည်း။

၃၆:၂၂ ထိုအခါ ဟိလခိသားဖြစ်သောနန်းတော်အုပ်ဧလျာကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီးရှေဗန၊ အာသပ်သား အတွင်းဝန်ယောအာတို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကို ဆုတ်လျက်၊ဟေဇကိမင်းထံသို့လာ၍၊ ရာဗရှာခစကား ကိုကြားလျှောက်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၃၇)

၃၇:၁ ထိုစကားကို ဟေဇကိမင်းကြီးသည်ကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ လျှော်တေအဝတ် ကိုခြုံလျက် ဗိမာန်တော်သို့သွားလေ၏။–

၃၇:၂ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက်ရှိသော နန်းတော်အုပ်ဧလျာကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီးရှေဗန၊ အသက်ကြီး သောယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို၊ အာမုတ်သား ပရောဖက်ဟေရှာယထံသို့ စေလွှတ်လေ၏။–

၃၇:၃ ဟေဇကိမင်းမှာထားသောစကားဟူမူကား၊ ယနေ့သည်ဒုက္ခနေ့၊ ဆုံးမသောနေ့၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသော နေ့ဖြစ်၏။ သားဘွားချိန်ရောက်၍ သားကိုဘွားနိုင်အောင် ခွန်အားမရှိ။–

၃၇:၄ အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကို ကဲ့ရဲ့စေခြင်းငှါ၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်စေလွှတ်သော မိမိကျွန်ရာ ဗရှာခစကားကို သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကြားတော်မူပါစေသော။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင်ကြားသောစကားကိုချေတော်မူပါစေသော။ သင်သည်လည်း ကျန်ကြွင်းသောလူတို့အဘို့ ဆုတောင်းပဌနာပြုပါဟု ပြောစေခြင်းငှါ၊–

၃၇:၅ ဟေဇကိမင်းစေလွှတ်သောကျွန်တို့သည် ဟေရှာယထံသို့ရောက်လာကြ၏။

၃၇:၆ ဟေရှာယကလည်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တို့သည် ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့၍၊ သင်သည် ကြားရသောစကားကြောင့်မ ကြောက်နှင့်။–

၃၇:၇ ထိုမင်း၌အခြားသောစိတ်သဘောကို ငါသွင်းပေးမည်။ သူသည်သိတင်းကြား၍ မိမိပြည်သို့ပြန်သွားလိမ့် မည်။ ထိုပြည်၌ ထားဖြင့်ငါဆုံးစေမည် ဟူသောစကားတော်ကို သင်တို့၏သခင်အားပြန်ကြားကြလော့ ဟုပြောဆို၏။

၃၇:၈ ထိုအခါ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် လာခိရှမြို့မှထွက်သွားကြောင်းကို ရာဗရှာခကြားလျှင်၊ ပြန်သွား၍လိဗနမြို့ကို ရှင်ဘုရင်တိုက်နေသည်ကို တွေ့လေ၏။–

၃၇:၉ နောက်တဖန်ကုရှမင်းကြီးတိရက္ကာသည် စစ်ချီ၍လာပြီဟုသိတင်းကြားသောအခါ၊ ဟေဇကိမင်းထံ သို့တမန်တို့ကို စေလွှတ်ပြန်၍၊–

၃၇:၁၀ သင်တို့သည် ယုဒမင်းကြီးဟေဇကိကိုပြောရသောစကားဟူမူကား၊ သင်ကိုးစားသောဘုရားသခင်က၊ ယေရုရှလင်မြို့သည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်သို့မရောက်ရဟူ၍ သင့်ကိုမလှည့်စားစေနှင့်။–

၃၇:၁၁ အာရှုရိရှင်ဘုရင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသောပြည်တို့ကိုလုပ်ကြံ၍ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြောင်းကို သင်သည် ကြားရပြီ။ ကိုယ်တိုင်လွတ်လိမ့်မည်လော။–

၃၇:၁၂ ငါ့ဘိုးဘေးတို့သည် ဖျက်ဆီးသောအမျိုးသား၊ ဂေါဇန်အမျိုးသား၊ ခါရန်အမျိုးသား၊ ရေဇပ်အမျိုးသား၊ တေလသာမြို့၌ရှိသောဒေင်အမျိုးသား တို့ကို၊ သူတို့၏ဘုရားများတို့သည် ကယ်ယူကြပြီလော။–

၃၇:၁၃ ဟာမတ်မင်းကြီး၊ အာပဒ်မင်းကြီးနှင့် သေဖရဝိမ်မြို့၊ ဟေနမြို့၊ ဣဝါမြို့ကို စိုးစံသောမင်းကြီးတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်းဟု မှာလိုက်လေ၏။

၃၇:၁၄ ထိုမှာစာကို ဟေဇကိမင်းသည် သံတမန်လက်မှခံယူ၍ ကြည့်ပြီးလျှင်၊ဗိမာန်တော်သို့သွား၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဖြန့်ထားလေ၏။–

၃၇:၁၅ ထိုအခါ ဟေဇကိမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌လျှောက်ဆိုသည်ကား၊–

၃၇:၁၆ ခေရုဗိမ်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသော၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသမျှသောအတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည်ကောင်းကင် နှင့်မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။–

၃၇:၁၇ အို ထာဝရဘုရား၊ နားတော်ကိုလှည့်၍ နားထောင်တော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား၊ မျက်စိတော်ကိုဖွင့်၍ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ သနာခရိပ်မင်းသည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုကဲ့ရဲ့၍၊ ပြောစေ သောစကားအလုံးစုံတို့ကိုမှတ်တော်မူပါ။–

၃၇:၁၈ အိုထာဝရဘုရား၊ အကယ်စင်စစ်အာရှုရိရှင်ဘုရင်တို့သည် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊–

၃၇:၁၉ သူတို့၏ဘုရားများကို မီးထဲသို့ချပစ်ကြပါပြီ။ ထိုဘုရားတို့သည် ဘုရားမဟုတ်၊ လူလက်ဖြင့်လုပ်သော သစ်သားနှင့် ကျောက်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြပါပြီ။–

၃၇:၂၀ အိုအကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ထာဝရဘုရားတပါးသာ၊ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော် မူသည်ကို မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော တိုင်းနိုင်ငံ တို့သည်သိမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုထိုမင်း လက်မှ ယခုကယ်ယူတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါသည်ဟု ပဌနာပြုလေ၏။

၃၇:၂၁ ထိုအခါ အာမုတ်သားဟေရှာယသည် ဟေဇကိမင်းထံသို့စေလွှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်သနာခရိပ်အကြောင်း ကြောင့်၊ ငါ့ရှေ့မှာပဌနာပြုသည်ဖြစ်၍၊–

၃၇း၂၂ ထိုမင်း၏အမှုမှာ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော စကားဟူမူကား၊ ဇိအုန်သတို့သမီးကညာသည်သင့်ကို မထီမဲ့မြင်ပြု၍ပြက်ယယ်၏။ ယေရုရှလင်သတို့သမီးသည် သင့်နောက်၌ခေါင်းညိတ်၏။–
၃၇း၂၃ သင်သည် အဘယ်သူကိုကဲ့ရဲ့ဆဲရေးသနည်း။ အဘယ်သူကိုအော်ဟစ်၍ မျက်နှာထောင်လွှားသနည်း။ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားကိုပင်ပြုပါသည်တကား။–
၃၇း၂၄ သင်သည်ကျွန်များအားဖြင့် ထာဝရဘုရားကိုကဲ့ရဲ့၍၊ ငါသည်ရထားများပြားသဖြင့် တောင်ထိပ်သို့၄င်း၊ လေဗနုန်တောင်အထွဋ်သို့၄င်း တက်လာပြီ။ အရပ်မြင့်သောအာရဇ်ပင်နှင့် အကောင်းဆုံးသော ထင်းရှူးပင်တို့ကို ငါခုတ်လှဲပြီ။ အမြင့်ဆုံးသောအရပ်၊ အသီးများသောတောထဲသို့ငါဝင်ပြီ။–
၃၇း၂၅ ငါသည်တွင်းတူး၍ရေကိုသောက်ရပြီ။ ငါ၏ခြေဘဝါးအားဖြင့်အဲဂုတ္တုမြစ်လက်ကြား ရေရှိသမျှကို ခန်းခြောက်စေပြီဟု သင်ဆိုမိပြီတကား။–
၃၇း၂၆ ငါသည်အထက်က ဤအမှုကိုစီရင်ကြောင်းနှင့်၊ ရှေးကာလ၌ပြုပြင်ကြောင်းကိုသင်သည် မကြားသလော။ ယခုမှာလည်း သင်သည် ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊ ကျောက်ပုံဖြစ်စေသော သူဖြစ်မည်အကြောင်း ငါစီရင်ခန့်ထားလေပြီ။–
၃၇း၂၇ ထိုကြောင့်၊ မြို့သားတို့သည်အားနည်းကြ၏။ မှိုင်တွေ၍စိတ်ပျက်လျက်ရှိကြ၏။ တောမြက်ပင်နှင့် စိမ်းသောစပါးပင်ကဲ့သို့၄င်း၊ အိမ်မိုးပေါ်မှာ ပေါက်သောမြက်ပင်နှင့်၊ မကြီးမီညှိုးနွမ်းသောစပါး ပင်ကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်ကြ၏။–
၃၇း၂၈ သင်၏နေထိုင်ခြင်း၊ ထွက်ဝင်ခြင်း၊ ငါ၌အမျက်ဟုန်းခြင်းတို့ကို ငါသိ၏။–
၃၇း၂၉ ငါ၌သင်၏အမျက်ဟုန်းခြင်း၊ စော်ကားခြင်းကိုငါကြားရသောကြောင့်၊သင့်ကိုနှာရှုတ်တပ်၍ ဇက်ခွံ့ပြီးမှ၊ သင်လာသောလမ်းဖြင့်ပြန်စေမည်။
၃၇း၃၀ သင်မှတ်ရသောနိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား၊ ယခုနှစ်တွင်အလိုလိုကြီးရင့်သောအသီးအနှံ ကို၄င်း၊ ဒုတိယနှစ်တွင် ထိုအတူပေါက်သောအရာများကို၄င်းသင်တို့သည်စားရမည်။ တတိယ နှစ်တွင် မျိုးစေ့ကိုကြဲ၍စပါးကိုရိတ်ကြလော့။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်းစိုက်၍ အသီးကိုစားကြလော့။–
၃၇း၃၁ ဘေးလွတ်၍ကျန်ကြွင်းသော ယုဒအမျိုးသားတို့သည် တဖန်အောက်မှာအမြစ်စွဲ၍၊ အထက်မှာအသီးသီးကြလိမ့်မည်။–
၃၇း၃၂ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ထဲကင်း၊ ဘေးလွတ်သောသူတို့သည် ဇိအုန်တောင်ပေါ် က၄င်းပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော်အားကြီး၍၊ ထိုအမှုကိုစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။
၃၇း၃၃ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူသည်ဤမြို့သို့မဝင်ရ။ မြို့ထဲသို့မြှားကိုမပစ်ရ။ မြို့ရှေ့မှာ ဒိုင်းလွှားကိုမပြရ။ မြို့ပြင်မှာမြေရိုးကို မဖို့ရ။–
၃၇း၃၄ လာသောလမ်းဖြင့် ပြန်သွားရမည်။ ဤမြို့ထဲသို့မဝင်ရ။–
၃၇း၃၅ ငါသည် ကိုယ်မျက်နှာကို၄င်း၊ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်၏မျက်နှာကို၄င်းထောက်၍၊ ဤမြို့ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါ စောင့်မမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၃၇း၃၆ ထိုအခါထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ထွက်၍၊ အာရှုရိတပ်တွင်လူတသိန်းရှစ် သောင်းငါးထောင်တို့ကို ဒဏ်ခတ်လေ၏။ နံနက်စောစော ထချိန်ရောက်သောအခါ၊ ထိုသူအပေါင်း တို့သည် အသေကောင်ဖြစ်ကြ၏။–
၃၇း၃၇ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သနာခရိပ်သည်လည်း၊ ထိုအရပ်မှထွက်၍ ပြန်သွားပြီးလျှင်၊ နိနေဝေမြို့၌နေလေ၏။–
၃၇း၃၈ နောက်တဖန်သူသည် မိမိဘုရားနိသရုတ်၏ဗိမာန်၌ ကိုးကွယ်စဉ်တွင်၊ သားတော်အာဒြမေ့လက်နှင့် ရှရေဇာသည် ခမည်းတော်ကိုထားနှင့် သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရမနိပြည်သို့ပြေးကြ၏။ သားတော်သေရ ဟဒ္ဒုန်သည်လည်း၊ ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

အခန်းကြီး (၃၈)

၃၈း၁ ထိုကာလအခါဟေဇကိမင်းသည် သေနာစွဲသဖြင့်၊ အာမုတ်သားပရောဖက်ဟေရှာယသည် လာ၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်အိမ်အမှုကိုစီရင်လော့။ သင်သည်အသက်မရှင်၊ သေရမည်ဟုအမိန့်တော်ကိုပြန်လေ၏။–
၃၈း၂ ဟေဇကိမင်းသည်လည်း ထရံသို့မျက်နှာလှည့်၍၊
၃၈း၃ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်ရှေ့တော်၌သစ္စာစောင့်လျက်၊ စုံလင်သောစိတ်နှလုံးနှင့်ကျင့်၍၊ နှစ်သက်တော်မူသည်အတိုင်းပြုကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု အလွန်ငိုကြွေးလျက်၊ ထာဝရဘုရားကိုဆုတောင်းလေ၏။–
၃၈း၄ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဟေရှာယသို့ရောက်၍၊–
၃၈း၅ သင်သည် ဟေဇကိမင်းထံသို့သွားပြီးလျှင်၊ သင့်အဘဒါဝိဒ်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူသည်ကား၊ သင်၏ပဌနာစကားကိုငါကြားပြီ။ သင်၏မျက်ရည်ကိုလည်းငါမြင်ပြီ။ သင်၏အသက်၌ တဆယ်ငါးနှစ်ကိုငါဆက်၍ပေးမည်။–
၃၈း၆ သင်နှင့်ဤမြို့ကို အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှငါကယ်လွှတ်မည်။ ဤမြို့ကို ငါကွယ်ကာစောင့်မမည်အရာကို ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၇း၇ ဟေရှာယက၊ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် သင့်အားပေးတော်မူသောလက္ခဏာသက်သေ ဟူမူကား၊–
၃၈း၈ ကြည့်ရှုလော့။ အာခတ်၏နေတိုင်းနာရီပေါ်မှာရွေ့သောအရိပ်ကို ဆယ်ချက်ပြန်စေမည်ဟုဆို၏။ ဆိုသည်အတိုင်း ဆယ်ချက်ရွေ့ပြီးသောအရိပ် သည်ဆယ်ချက်ပြန်လေ၏။
၃၈း၉ ယုဒမင်းကြီး ဟေဇကိသည်အနာမှထမြောက်၍ ရေးထားသောစာဟူမူကား၊–
၃၈း၁၀ ငါသည် ငြိမ်သက်စွာနေစဉ်အခါ၊ မရဏာနိုင်ငံတံခါးသို့ဝင်ရပါသည်တကား။ ငါ၌ကြွင်းသောနှစ်များကို ငါရှုံးပြီဟုငါဆိုသတည်း။–
၃၈း၁၁ အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌၊ ထာဝရဘုရားကိုငါမမြင်ရ။ ငြိမ်းရာအရပ်သားတို့နှင့်ပေါင်းဘော်ရ သဖြင့်၊ နောက်တဖန်လူတို့ကိုမမြင်ရ။–
၃၈း၁၂ သိုးထိန်းတဲကဲ့သို့ ငါနေသောအိမ်ကိုနှုတ်ပယ်၍၊ အခြားတပါးသို့ဆောင်သွားပြီ။ ရက်ကန်းသည်ပြု သကဲ့သို့ ငါ့အသက်သည်လိပ်လျက်ရှိ၍၊ ရက်ကန်းစင်မှ ငါ့ကိုပယ် ဖြတ်တော်မူလိမ့်မည်။ တနေ့ခြင်းတွင်ငါ့ကိုဆုံးစေတော်မူလိမ့်မည်ဟု ငါဆိုသတည်း။–
၃၈း၁၃ ငါ့အရိုးရှိသမျှတို့ကိုချိုးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည်ခြင်္သေ့ဟောက်သကဲ့သို့ နံနက်တိုင်အောင် မြည်ရ၏။ တနေ့ခြင်းတွင် ငါ့ကိုဆုံးစေတော်မူလိမ့်မည်ဟု ငါဆိုသတည်း။–
၃၈း၁၄ ငါသည် တီတီတွတ်နှင့် ဇရက်ကဲ့သို့ မြည်၍ချိုးကဲ့သို့ညည်းတွန်ရ၏။ ငါ့မျက်စိတို့သည် မျှော်ကြည့်၍ အားလျော့ကြပြီ။ အိုဘုရားရှင်၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောအကျွန်ုပ်ဘက်၌နေတော်မူပါ။

၃၈း၁၅ အဘယ်သို့ငါပြောရမည်နည်း။ ငါ့အားဂတိပေးတော်မူပြီ။ ဂတိတော်အတိုင်းလည်းပြုတော် မူပြီ။ ငါ၌ကျန်ကြွင်းသောနှစ်စဉ်ကာလပတ်လုံး၊ ငါသည်စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို အောက်မေ့၍၊ ဖြည်းဖြည်းသွားပါမည်။—

၃၈း၁၆ အိုဘုရားရှင်၊ ထိုသို့သောအားဖြင့်အသက်ရှင်ရပါ၏။ ထိုအရာရှိသမျှတို့၌ အကျွန်ုပ်ဝိညာဉ်၏အသက် တည်ရပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အနာရောဂါကိုငြိမ်းစေ၍၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို ရှင်စေတော်မူ၏။—

၃၈း၁၇ အကျွန်ုပ်ခံရသောဝေဒနာသည်ငြိမ်းပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို သနား၍၊ ဖျက်ဆီးရာတွင်းထဲက နှုတ်ယူတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်အပြစ်ရှိသမျှတို့ကိုနောက်တော်သို့ပစ်လိုက်တော်မူပြီ။—

၃၈း၁၈ အကယ်စင်စစ်မရဏာနိုင်ငံသည် ဂုဏ်တော်ကိုမချီးမွမ်းရပါ။ သေနေသောသူသည် ဂုဏ်တော်ကို ထောမနာသီချင်းမဆိုရပါ။ တွင်းထဲသို့ဆင်းသောသူသည်သစ္စာတော်ကိုမမြော်လင့်ရပါ။—

၃၈း၁၉ အသက်ရှင်သောသူ၊ အသက်ရှင်သောသူသာလျှင်၊ ယနေ့အကျွန်ုပ်ပြုသကဲ့သို့၊ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းရပါလိမ့်မည်။ အဘသည် သားတို့အားသစ္စာတော်ကိုဘော်ပြရပါလိမ့်မည်။—

၃၈း၂၀ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုကယ်တင်တော်မူပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည်တသက်လုံး ဗိမာန်တော်၌ စောင်းတီး၍သီချင်းဆိုကြလိမ့်သတည်း။

၃၈း၂၁ ဟေရှာယကလည်း၊ သဘော်သဖန်းသီးအလုံးအထွေးကိုယူ၍နယ်ပြီးမှ၊ အနာကိုအုံကြလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် မင်းကြီးသည်သက်သာရလိမ့်မည်ဟုဆိုလေ၏။

၃၈း၂၂ ဟေဇကိမင်းကလည်း၊ ငါသည်ဗိမာန်တော်သို့တက်လိမ့်မည်ဆိုသော်၊ အဘယ်လက္ခဏာသက်သေရှိ သနည်းဟုမေး၏။

အခန်းကြီး (၃၉)

၃၉း၁ ထိုကာလအခါ ဗာလဒန်သား၊ ဗာဗုလုန်မင်းကြီး မေရောဒဗ္ဗါလဒန်သည် ဟေဇကိမင်းနာ၍၊ အနာပျောက်သည်ကိုကြားသောကြောင့်၊ မေတ္တာစာနှင့် လက်ဆောင်ပါလျက်၊ တမန်တို့ကို စေလွှတ်လေ၏။—

၃၉း၂ ဟေဇကိမင်းသည် သူတို့ရောက်သောကြောင့်ဝမ်းမြောက်၍၊ ရွှေတိုက်မှစသောရွှေ၊ ငွေ၊ နံ့သာမျိုး၊ အဘိုးထိုက်သောနံ့သာဆီ၊ လက်နက်တိုက်နှင့်ဘဏ္ဍာတော်အလုံးစုံတို့ကိုပြလေ၏။ နန်းတော်မှ စ၍ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်၌ မပြသောအရာတစုံတခုမျှမရှိ။

၃၉း၃ ထိုအခါ ပရောဖက်ဟေရှာယသည် ဟေဇကိမင်းကြီးထံတော်သို့သွား၍၊ ထိုသူတို့သည် အဘယ်သို့ပြောကြပါသနည်း။ အဘယ်ပြည်မှအထံတော်သို့လာကြပါသနည်းဟု မေးလျှောက် သော်၊ ဟေဇကိမင်းက၊ ဝေးသောအရပ်၊ ဗာဗုလုန်ပြည်မှရောက်လာကြသည်ဟု ပြန်ပြော၏။—

၃၉း၄ နန်းတော်၌အဘယ်အရာကိုမြင်ကြပြီနည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ ဟေဇကိမင်းက၊ နန်းတော်၌ရှိသမျှ ကိုမြင်ရကြပြီ။ ဘဏ္ဍာတော်တွင်ငါမပြသောအရာတစုံတခုမျှမရှိဟု ပြန်ပြော၏။—

၃၉း၅ ထိုအခါဟေရှာယက၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်လော့။—

၃၉း၆ နန်းတော်၌ရှိသမျှကို၎င်း၊ ယနေ့တိုင်အောင်ဘိုးဘေးတို့သည် ဆည်းဖူးသမျှကို၎င်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ယူ သွားရသောကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ တစုံတခုမျှမကျန်ကြွင်းရဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။—

၃၉း၇ သင်နှင့်နွယ်၍ရသော သင်၏သားမြေးတို့ကိုလည်းယူသွား၍၊ သူတို့သည်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်၌၊ လူပျိုတော်လုပ်ရကြလိမ့်မည်ဟု ဟေဇကိမင်းအားပြောဆိုလေ၏။—

၃၉း၈ ဟေဇကိမင်းကလည်း၊ သင်ပြန်ရသောထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကောင်းပါ၏ဟူ၍၎င်း၊ အကယ်စင်စစ် ငါ့လက်ထက်၌ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်သစ္စာစောင့်ခြင်းရှိရလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ဟေရှာယအားဆိုလေ၏။

အခန်းကြီး (၄၀)

၄၀း၁ သင်တို့၏ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏လူတို့ကိုနှစ်သိမ့်စေကြလော့။ နှစ်သိမ့်စေကြလော့။—

၄၀း၂ စစ်မှုကိုထမ်းရသောအချိန်စေ့ပြီ။ သင်၏အပြစ်လည်းပြေရှင်းပြီဟု ယေရုရှလင်မြို့အား နှစ်သိမ့်စေသော စကားကိုပြော၍ ကြွေးကြော်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်၌ မိမိအပြစ် အတွက်နှစ်ဆခံရပြီ။

၄၀း၃ တော၌ဟစ်ကြော်သောသူ၏အသံမှာ၊ ထာဝရဘုရားကြွတော်မူရာလမ်းကိုပြင်ကြလော့။ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ လမ်းခရီးတော်ကိုလွင်ပြင်၌ဖြောင့်စေကြလော့။—

၄၀း၄ ချိုင့်ဝှမ်းရာရှိသမျှတို့ကိုဖို့ရမည်။ တောင်ကြီးတောင်ငယ်ရှိသမျှတို့ကိုဖြိုရမည်။ ကောက်သောလမ်းများ ကိုဖြောင့်စေရမည်။ ကြမ်းတမ်းသောလမ်းများကိုလည်းသုတ်သင်ပြင်ဆင်ရမည်။—

၄၀း၅ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်ပေါ်ထွန်း၍၊ လူအပေါင်းတို့သည် အတူမြင်ရကြလတံ့ဟု ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက်အမိန့်တော်ရှိ၏။

၄၀း၆ တဖန် ထိုအသံက၊ ဟစ်ကြော်လော့ဟုဆိုလျှင်ငါက၊ အဘယ်အရာကိုဟစ်ကြော်ရမည်နည်းဟု မေးသော်၊ လူမျိုးရှိသမျှသည် မြက်ပင်ဖြစ်၏။ လူမျိုး၏ဘုန်းရှိသမျှသည်လည်း တောအပွင့်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။—

၄၀း၇ ထာဝရဘုရား၏လေတိုက်သောအခါ၊ မြက်ပင်သည်ညှိုးနွမ်းသွေ့ခြောက်တတ်၏။ အပွင့်လည်းကြွေ တတ်၏။ အကယ်စင်စစ်လူတို့သည်မြက်ပင်ဖြစ်ကြ၏။—

၄၀း၈ မြက်ပင်သည် ညှိုးနွမ်းသွေ့ခြောက်တတ်၏။ အပွင့်လည်းကြွေတတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရားမူကား၊ ကာလအစဉ်အမြဲတည်၏ဟုဆိုသတည်း။

၄၀း၉ ဇိအုန်တောင်သို့ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကိုဆောင်ခဲ့သောသူ၊ မြင့်သောတောင်ပေါ်သို့ တက်လော့။ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကိုဆောင်ခဲ့သောသူ၊ ကျယ်သောအသံ ကိုလွှင့်လော့။ မစိုးရိမ်ဘဲအသံကိုလွှင့်လော့။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ကိုကြည့်ရှုကြဟု ယုဒမြို့ရွာတို့အားပြောလော့။-
၄၀း၁၀ ကြည့်ရှုလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ကြီးသောတန်ခိုးနှင့်ကြွလာ၍၊ လက်ရုံးတော်အားဖြင့် အစိုးရတော်မူလိမ့်မည်။ မိမိခံတော်မူထိုက်သောအခမိမိ၌ပါလျက်၊ ဆုလပ်တော်သည်ရှေ့တော်၌ရှိ၏။-
၄၀း၁၁ မိမိသိုးစုကိုသိုးထိန်းကဲ့သို့ကျွေးမွေးတော်မူမည်။ သိုးသငယ်တို့ကိုချီ၍ပိုက်ပွေ့တော်မူမည်။ သားငယ်ရှိသော သိုးမတို့ကိုလည်း ဖြည်းညှင်းစွာပို့ဆောင်တော်မူမည်။
၄၀း၁၂ ရေများကို လက်ဆွန်းဖြင့်ခြင်သောသူ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို မိမိလက်ဖြင့်ထွာသောသူ၊ မြေမှုန့်ကိုတင်းတောင်းဖြင့်ချင့်တွက်သောသူ၊ တောင်ကြီးကို ချိန်ခွင်ဖြင့်၄င်း၊ တောင်ငယ်ကိုကပ် ပယ်ဖြင့်၄င်း ချိန်သောသူကားအဘယ်သူနည်း။-
၄၀း၁၃ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်ကို အဘယ်သူစစ်ကြောသနည်း။ ထိုဘုရားနှင့်တိုင်ပင်၍၊ အဘယ်သူသည် အကြံပေးသနည်း။-
၄၀း၁၄ အဘယ်သူနှင့်တိုင်ပင်တော်မူသနည်း။ ထိုဘုရားကိုအဘယ်သူသွန်သင်သနည်း။ ထိုဘုရားအားတရား လမ်းကိုပြသောသူ၊ ပညာနည်းကိုပေးသောသူ၊ ဥာဏ်လမ်းကိုညွှန်သောသူကား အဘယ်သူနည်း။-
၄၀း၁၅ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ရေပုံးမှကျသောရေစက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ချိန်ခွင်၌မြူမှုန့်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်စရာရှိ၏။ ကျွန်းတို့သည်လည်း၊ လွင့်တတ်သောအဏုမြူကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။-
၄၀း၁၆ လေဗနုန်တောသည် မီးမွေးဘို့မလောက်။ ထိုတော၌ရှိသောတိရစ္ဆာန်တို့သည်လည်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့မလောက်။-
၄၀း၁၇ ခပ်သိမ်းသောလူအမျိုးမျိုးတို့သည် အဘယ်မျှမဟုတ်သကဲ့သို့ရှေ့တော်၌ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်မျှမဟုတ် သောအရာထက်သာ၍ ငယ်သကဲ့သို့၄င်း၊ အနတ္တကဲ့သို့၄င်းမှတ်တော်မူ၏။
၄၀း၁၈ သို့ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်ကိုအဘယ်သို့ပုံပြုရအံ့နည်း။ ဘုရားသခင်နှင့် အဘယ်မည်သော ပုံသဏ္ဍာန်တူသည်ဟုဆိုရအံ့နည်း။-
၄၀း၁၉ ပန်းတဉ်းသမားသည် ရုပ်တုကိုသွန်းပြီးမှ၊ ပန်းထိမ်သမားသည် ရွှေနှင့်မွမ်းမံ၍၊ ငွေကြိုးကိုလည်းလုပ် တတ်၏။-
၄၀း၂၀ အဘိုးထိုက်သော အလှူကိုမလှူနိုင်သောသူသည်၊ မဆွေးမြေ့တတ်သောသစ်သားကို ရွေးကောက် ပြီးမှ၊ မြဲမြံသောရုပ်တုကိုလုပ်စေခြင်းငှါ၊ လိမ္မာသောလက်သမားကိုရှာတတ်၏။-
၄၀း၂၁ သင်တို့သည် မသိကြသလော။ မကြားကြသလော။ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ သင်တို့အားမဘော်မပြသလော။ မြေကြီးတည်သည်အကြောင်းကိုနားမလည်ကြသလော။-
၄၀း၂၂ မြေကြီးစက်အပေါ်မှာထိုင်၍၊ မြေကြီးသားတို့ကိုနှံကောင်ကဲ့သို့မှတ်တော်မူထသော၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို မျက်နှာကြက်ကဲ့သို့ကြက်၍၊ နေစရာတဲကဲ့သို့ဖြန့်တော်မူထသော၊-
၄၀း၂၃ မင်းတို့ကိုရှုတ်ချ၍၊ မြေကြီးတရားသူကြီးတို့ကို အနတ္တကဲ့သို့ဖြစ်စေတော်မူသောသူပေတည်း။-
၄၀း၂၄ အကယ်စင်စစ်သူတို့ကို မစိုက်မပျိုးရ။ အကယ်စင်စစ် သူတို့၏မျိုးစေ့ကိုမကြဲရ။ အကယ်စင်စစ်သူတို့ အပင်သည်မြေ၌ အမြစ်မစွဲရ။ သူတို့အပေါ်မှာမှုတ်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည်ညှိုးနွမ်းသွေ့ခြောက်၍၊ လေဘွေသည် သူတို့ကိုဖွဲကဲ့သို့တိုက်လွှင့်လိမ့်မည်။-
၄၀း၂၅ သို့ဖြစ်၍၊ ငါ့ကိုအဘယ်သို့ပုံပြုရအံ့နည်း။ ငါသည်အဘယ်သူနှင့်တူရအံ့နည်းဟု သန့်ရှင်းသော ဘုရားမေးတော်မူ၏။-
၄၀း၂၆ အထက်သို့မျှော်ကြည့်ကြလော့။ ထိုအရာတို့ကို အဘယ်သူဖန်ဆင်းသနည်း။ ထိုသူသည် သူတို့အလုံး အရင်းကို အရေအတွက်အားဖြင့်ထုတ်ဆောင်တော်မူ၏။အလုံးစုံတို့ကို နာမည်ဖြင့်ခေါ်တော်မူ၏။ ခွန်အားကြီး၍ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်၊ တစုံတခုမျှမပေါ်ဘဲမနေရ။
၄၀း၂၇ အိုယာကုပ်အမျိုး၊ သင်သွားသောလမ်းကို ထာဝရဘုရားသိတော်မမူဟု အဘယ်ကြောင့်ပြော သနည်း။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင့်အမှုကိုသင်၏ဘုရားသခင်မှတ်တော်မမူဟု၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုရ သနည်း။-
၄၀း၂၈ ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်အမြဲတည်တော်မူသော ဘုရားသခင်ဖြစ်ကြောင်းကို၄င်း၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင်ဖြစ်ကြောင်းကို၄င်း၊ မောတော်မူခြင်း၊ ပင်ပန်းတော်မူခြင်းမရှိ၊ စစ်၍မကုန်နိုင်သောဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူကြောင်းကို၄င်း၊ သင်သည် မသိမကြားဘူးသလော။-
၄၀း၂၉ ထိုဘုရားသည် မောသောသူတို့အား၊ ခွန်အားကိုပေးတော်မူ၏။ နွမ်းနယ်သောသူတို့အား၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။-
၄၀း၃၀ လူပျိုတို့သည် မော၍ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ လုလင်တို့သည်လည်း ထိမိ၍လဲကြလိမ့်မည်။-
၄၀း၃၁ ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်သောသူတို့မူကား၊ အားပြည့်ကြလိမ့်မည်။ ရွှေလင်းတကဲ့သို့ မိမိတို့အတောင် ကိုအသစ်ပြုပြင်ကြလိမ့်မည်။ ပြေးသော်လည်းမပင်ပန်း၊ ခရီးသွားသောအခါမမောရကြ။

အခန်းကြီး (၄၁)

၄၁း၁ တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့၊ ငါ့ရှေ့မှာငြိမ်ဝပ်စွာနေကြ။ လူအမျိုးမျိုးတို့၊ အားဖြည့်ကြ။ ချဉ်းကပ်၍ ပြောကြ။ တရားတွေ့ကြကုန်အံ့။
၄၁း၂ ဖြောင့်မတ်ခြင်းမင်္ဂလာလိုက်တတ်သောသူကို အရှေ့ပြည်က၊ အဘယ်သူပေါ်လာစေသနည်း။ လူအမျိုးမျိုးတို့ကိုသူ၌အပ်၍၊ ရှင်ဘုရင်တို့ကိုအုပ်စိုးစေခြင်းငှါ၊ အဘယ်သူစီရင်သနည်း။ ရန်သူတို့ ကိုသူ၏ထားရှေ့မှာ မြေမှုန့်ကဲ့သို့၄င်း၊ သူ၏လေးရှေ့မှာ လွင့်သောဖွဲကဲ့သို့၄င်း အဘယ်သူဖြစ်စေသနည်း။-
၄၁း၃ ရန်သူတို့ကိုလိုက်ရ၏။ မိမိခြေမနင်းဘူးသောလမ်းဖြင့်၊ ဘေးမရှိ၊ လွန်သွားရ၏။-
၄၁း၄ ထိုအမှုများကို စီရင်ဖန်ဆင်းလျက်၊ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍၊ လူမျိုးအစဉ်အဆက်တို့ကို ခေါ်သောသူသည် အဘယ်သူနည်းဟူမူကား၊ အဦးဆုံးသောသူဖြစ်၍၊ နောက်ဆုံးသောသူတို့နှင့်ရှိသော ငါထာဝရ ဘုရားပေတည်း။
၄၁း၅ တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့သည် မြင်၍ကြောက်ကြ၏။ မြေကြီးစွန်းသားတို့သည် ထိတ်လန့် သောစိတ်နှင့်ချဉ်းကပ်၍ စုဝေးကြ၏။-
၄၁း၆ အိမ်နီးချင်းတယောက်ကိုတယောက်မစ၍၊ ညီအစ်ကိုချင်းတယောက်ကိုတယောက်၊ မစိုးရိမ် နှင့်ဟုဆိုကြ၏။-

၄၁း၇ ထိုသို့ ပန်းတဉ်းသမားသည် ပန်းထိမ်သမားကို နှိုးဆော်တတ်၏။ သံတူနှင့်ချောစေသောသူသည်၊ ပေပေါ်မှာရိုက်သောသူကိုလည်း နှိုးဆော်၍၊ ဂဟေကောင်းသည်ဟုဆိုတတ်၏။ ရုပ်တုကိုမလှုပ် ရှားစေခြင်းငှါ သံချွန်နှင့်ရိုက်ထားတတ်၏။

၄၁း၈ ငါ့ကျွန်ဣသရေလ၊ ငါရွေးချယ်သောသူယာကုပ်၊ ငါ့အဆွေအာဗြဟံ၏သား၊ –

၄၁း၉ မြေကြီးအစွန်းအနားမှငါလက်ဆွဲ၍ခေါ်သောသူ၊ သင်သည်ငါ့ကျွန်ဖြစ်၏ဟူ၍၄င်း၊ သင့်ကိုငါရွေးချယ်ပြီ၊ သင့်ကိုမပစ်မပယ်ဟူ၍၄င်း၊ ဂတိကို ခံရသောသူ၊ –

၄၁း၁၀ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည်သင့်ဘက်မှာရှိ၏။ မကြောက်နှင့်။ သင်၏ဘုရားသခင်ငါသည် သင့်ကိုခိုင်ခံ့စေမည်။ သင့်ကိုစောင်မမည်။ ငါ့သစ္စာ လက်ျာလက်ဖြင့်ထောက်ပင့်မည်။ –

၄၁း၁၁ သင်၌အမျက်ထွက်သောသူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် မျက်နှာပျက်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ သင်၌ရန်ပြုသောသူတို့သည် အဘယ်မျှမဟုတ် သကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ရှင်းရှင်းပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ –

၄၁း၁၂ သင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောသူတို့ကို သင်သည်ရှာ၍မတွေ့ရ။ သင့်ကိုစစ်တိုက်သောသူတို့သည် အဘယ်မျှမဟုတ်သကဲ့သို့၄င်း၊ အနတ္တ သက်သက်ကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ –

၄၁း၁၃ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားက၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါမစမည်ဟု သင့်အားဆိုလျက်၊ သင်၏လက်ျာလက်ကိုကိုင်မည်။ –

၄၁း၁၄ အို တီကောင်ယာကုပ်၊ အမျိုးငယ်ဣသရေလ၊ မစိုးရိမ်နှင့်၊ ငါသည်သင့်ကိုမစသောသူဖြစ်၏။ သင့်ကိုရွေး နှုတ်သောသူသည်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရားဖြစ်သည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ –

၄၁း၁၅ ငါသည် သင့်ကိုအသွားရှိသောစပါးနယ်စရာ ယန္တရားစက်အသစ်ဖြစ်စေမည်။ သင်သည်တောင်ကြီး တို့ကို နယ်၍ညက်စေမည်။ တောင်ငယ် တို့ကိုဖွဲကဲ့သို့ဖြစ်စေမည်။ –

၄၁း၁၆ သူတို့ကိုလှေ့၍၊ လေသည်သူတို့ကို တိုက်သွားလိမ့်မည်။ မုန်တိုင်းလွင့်လိမ့်မည်။ သင်မူကားထာဝရ ဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရား၌ ဝါကြွားလိမ့်မည်။

၄၁း၁၇ ဆင်းရဲသောသူနှင့် ငတ်မွတ်သောသူတို့သည် ရေကိုရှာ၍မတွေ့၊ ရေငတ်၍လျှာသွေ့ခြောက် သောအခါ၊ ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့စကားကို နားထောင်မည်။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ဖြစ် သောငါသည် သူတို့ကိုမစွန့်။ –

၄၁း၁၈ မြင့်သောအရပ်တို့၌မြစ်ကို၄င်း၊ နိမ့်သောအရပ်တို့၌စမ်းရေကို၄င်း ငါပေါက်စေမည်။ တောအရပ်၌ ရေကန်များကို၄င်း၊ သွေ့ခြောက်သောအရပ်၌ စမ်းရေတွင်းများကို၄င်း ငါဖြစ်စေမည်။ –

၄၁း၁၉ တော၌ အာရဇ်ပင်၊ အကာရှပင်၊ မုရတုပင်၊ သံလွင်ပင်များကို၄င်း၊ လွင်ပြင်၌ထင်းရှူးပင်၊ တဒေရပင်၊ တာရှုရပင်များကို၄င်း ရောနှောလျက် စိုက်မည်။ –

၄၁း၂၀ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည်ဤအမှုကိုစီရင်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသော ဘုရားဖန်ဆင်းတော်မူကြောင်းကို၊ ထိုသူအပေါင်းတို့ သည်သိမြင်၍၊ ဆင်ခြင်နားလည်ကြလိမ့်မည်။

၄၁း၂၁ သင်တို့၏အမှုကိုစောင့်ကြလော့ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သင်တို့၏ခိုင်ခံ့သော သက်သေများကို ထုတ်ပြကြလော့ဟု ယာကုပ်အမျိုး၏ရှင် ဘုရင်မိန့်တော်မူ၏။ –

၄၁း၂၂ ထုတ်ဘော်၍အနာဂတ္တိအရာတို့ကို ငါတို့အားပြကြစေ။ အရင်ဖြစ်ဘူးသောအရာတို့သည် အဘယ်သို့ ဖြစ်သည်ကို ငါတို့ဆင်ခြင်၍၊ ထိုအရာတို့၏ အဆုံးကိုသိရမည်အကြောင်းဘော်ပြကြစေ။ သို့မဟုတ်၊ ဖြစ်လတံ့သောအရာတို့ကို ငါတို့အားဟောပြောကြစေ။ –

၄၁း၂၃ သင်တို့သည်ဘုရားဖြစ်သည်ကို ငါတို့သိရမည်အကြောင်း၊ ဖြစ်လတံ့သောအရာတို့ကိုပြကြလော့။ အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် ကြည့်ရှုတွေ့မြင်မည် အကြောင်း၊ ကောင်းသောအမှု၊ ဆိုးသောအမှုတစုံတခုကို ပြုကြလော့။ –

၄၁း၂၄ သင်တို့သည် အဘယ်မျှမဟုတ်သောအရာထက်သာ၍ ယုတ်မာကြ၏။ သင်တို့အမှုလည်း၊ အဘယ်မျှ မဟုတ်သောအမှုထက် သာ၍ယုတ်မာ၏။ သင်တို့ကိုရွေးယူသော သူသည် ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။

၄၁း၂၅ မြောက်မျက်နှာ၌ လူတယောက်ကို ငါပေါ်ထွန်းစေ၍၊ သူသည်လာလိမ့်မည်။ နေထွက်ရာမှ လာ၍၊ ငါ့နာမကိုပဌနာပြုလိမ့်မည်။ အိုးထိန်း သမားသည် အိုးမြေကိုနင်းသကဲ့သို့၊ ထိုသူသည် မင်းတို့ကိုအိုး မြေအမှတ်နှင့်ကျော်နင်းလိမ့်မည်။ –

၄၁း၂၆ ငါတို့သည် သိရမည်အကြောင်း၊ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ အဘယ်သူသည် ဟောပြောသနည်း။ မှန်ပေ၏ဟု ငါတို့သည် ဆိုရမည်အကြောင်း၊ ရှေးမဆွက အဘယ်သူသည် ဟောပြောသနည်း။ ဘော်ပြသောသူ တယောက်မျှမရှိ။ ဟောပြောသောသူတယောက်မျှမရှိ။ သင်တို့စကားကိုကြားသောသူ တယောက်မျှမရှိ။ –

၄၁း၂၇ ဤမည်သောအမှုတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု ရှေ့ဦးစွာငါသည် ဇိအုန်မြို့အားပြော၏။ ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းကိုကြားပြောသောတမန်ကို လည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ငါစေလွှတ်၏။ –

၄၁း၂၈ သူတို့ကို ငါကြည့်ရှုသောအခါ၊ တစုံတယောက်မျှမရှိ။ သူတို့တွင်သတိပေးသောသူတယောက်မျှမရှိ။ ပြန်ပြောစေခြင်းငှါ သူတို့ကို ငါမေးမြန်း သော်လည်း၊ –

၄၁း၂၉ သူတို့သည် အကြွင်းမဲ့အနတ္တဖြစ်ကြ၏။ သူတို့အမှုများလည်း၊ အဘယ်မျှမဟုတ်။ သူတို့သွန်းသော ရုပ်တုတို့လည်းအတ္တမရှိ၊ လေသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၄၂)

၄၂း၁ ငါထောက်မသောငါ့ကျွန်ရင်း၊ ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ ငါရွေးချယ်သောသူကိုကြည့်ရှုလော့။ ထိုသူ၏အပေါ်၌ ငါ့ဝိညာဉ်ကိုငါတည်စေမည်။ သူသည်လူအမျိုးမျိုးတို့ကို တရားပေးလိမ့်မည်။ –

၄၂း၂ အော်ဟစ်ခြင်း၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကိုမပြုမူ၍၊ လမ်းခရီး၌သူ၏အသံကိုအဘယ်သူမျှ မကြားစေရ။ –

၄၂း၃ နင်းနယ်လျက်ရှိသောကျူပင်ကိုမချိုး။ အတောက်သေးသော မီးစာကိုမသတ်။ တရားသည်မြဲမြံခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်းစီရင်လိမ့်မည်။ –

၄၂း၄ မြေကြီးပေါ်မှာတရားတော်ကို မတည်စေမီတွင် အားမလျော့၊ စိတ်လည်းမပျက်ရ။ သူ၏တရားကိုလည်း၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည်မြော်လင့်ကြလိမ့်မည်။

၄၂း၅ မိုယ်းကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်း၍ကြက်တော်မူထသော၊ မြေကြီးနှင့်မြေကြီးထဲက ဖြစ်သမျှတို့ကို ခင်းကျင်းတော်မူထသော၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသောသူတို့အားအသက်ကိုင်း၊ မြေကြီးကိုကျော်နင်းသော သူတို့အား ဝိညာဉ်ကိုင်းပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၄၂း၆ ငါထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုတရားသဖြင့် ခေါ်ထားသည်ဖြစ်၍၊

၄၂း၇ လက်ဆွဲလျက်ထောက်မမည်။ သင်သည်ကန်းသောမျက်စိတို့ကို ဖွင့်စိမ့်သောငှါ၄င်း၊ ချုပ်ထားသောသူ တို့ကိုလွှတ်စိမ့်သောငှါ၄င်း၊ မှောင်မိုက်၌နေသောသူတို့ကိုအမိုက်ထောင်ထဲကနှုတ်ယူစိမ့်သောငှါ၄င်း၊ သင့်ကိုလူများနှင့်ပဋိညာဉ်ဖွဲ့စရာဘို့၊ လူအမျိုးမျိုးလင်းစရာဘို့ခန့်ထားမည်။ –

၄၂း၈ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ထိုနာမသည်ငါ့နာမဖြစ်၏။ ငါ့ဘုန်းကိုအခြားသောသူအား၄င်း၊ ငါ့အသရေကို ရုပ်တုဆင်းတုတို့အား၄င်းငါမပေး။ –

၄၂း၉ အရင်ဟောသော အရာတို့သည် ဖြစ်ကြပြီ။ အသစ်သောအရာတို့ကို ယခုငါဟော၏။ မပေါ်လာမီသင်တို့အားငါပြနှင့်၏။

၄၂း၁၀ ပင်လယ်ကိုကူးသောသူမှစ၍၊ ပင်လယ်၌ရှိသမျှတို့နှင့်တကွ၊ တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်များ၊ ထိုအရပ်၌နေသောသူများတို့၊ ထာဝရဘုရားအားအသစ်သောသီချင်းကိုဆိုကြလော့။ မြေကြီးစွန်းတို့မှဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ –

၄၂း၁၁ တောနှင့်တကွတော၌ရှိသောမြို့ရွာ၊ ကေဒါအရပ်သားတို့သည်ကြွေးကြော်ကြစေ။ ကျောက်၌နေသော သူတို့သည်သီချင်းဆိုကြစေ။ တောင်ထိပ်ပေါ်ကကြွေးကြော်ကြစေ။ –

၄၂း၁၂ ထာဝရဘုရားကို ချီးမြှောက်၍၊ တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့၌ ဂုဏ်တော်ကိုထင်ရှားစွာချီးမွမ်းကြစေ။

၄၂း၁၃ ထာဝရဘုရားသည်သူရဲကဲ့သို့ထွက်ကြွ၍၊ စစ်သူရဲကဲ့သို့ ကိုယ်စိတ်ကိုကိုယ်နှိုးဆော်တော် မူလိမ့်မည်။ အော်ဟစ်ကြွေးကြော်၍ရန်သူတို့တဘက်၌အားထုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ –

၄၂း၁၄ ငါသည် ကြာမြင့်စွာတိတ်ဆိတ်လျက်နေပြီ။ ထိုသို့နေ၍ အောင့်ရဦးမည်လော။ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို ခံရသောမိန်းမကဲ့သို့ ငါအော်ဟစ်မည်။ ပင့်သက်ရှူ၍ ချက်ခြင်းဖျက်ဆီးမည်။ –

၄၂း၁၅ တောင်ကြီးတောင်ငယ်များကို သွေ့ခြောက်စေမည်။ သူတို့အပင်ရှိသမျှတို့ကိုလည်းညှိုးနွမ်းစေမည်။ မြစ်များကိုကုန်းဖြစ်စေမည်။ ရေကန်များကို ခန်းခြောက်စေမည်။ –

၄၂း၁၆ မျက်စိကန်းသောသူတို့ကို မိမိတို့မသိသောလမ်းဖြင့်ငါဆောင်မည်။ မိမိတို့မကျွမ်းသောခရီး၌သွားစေမည်။ သူတို့ရှေ့မှာ မှောင်မိုက်ကိုလင်းစေမည်။ ကောက်သောလမ်းကိုလည်းဖြောင့်စေမည်။ ထိုသို့သောကျေးဇူး ကိုပြုမည်။ သူတို့ကိုမစွန့်ပစ်။

၄၂း၁၇ ရုပ်တုဆင်းတုကိုခိုလှုံ၍၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ဟု သွန်းသော ရုပ်တုတို့အားဆိုသောသူတို့သည် လှန်ခြင်းကိုခံရ၍၊ အလွန်အရှက်ကွဲခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ –

၄၂း၁၈ နားပင်းသောသူတို့၊ ကြားကြလော့။ မျက်စိကန်းသောသူတို့၊ သင်တို့သည်မြင်ရအံ့သောငှါ ကြည့်ရှုကြလော့။ –

၄၂း၁၉ ငါ့ကျွန်မှတပါး အဘယ်သူကန်းသနည်း။ ငါစေလွှတ်သောတမန်ကဲ့သို့ အဘယ်သူသည်နားပင်းသနည်း။ ငါ့မိတ်ဆွေကဲ့သို့အဘယ်သူကန်းသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်ကဲ့သို့ အဘယ်သူကန်းသနည်း။ –

၄၂း၂၀ သင်သည် များစွာမြင်သော်လည်း အာရုံမပြုတတ်။ နားပွင့်လျက်ရှိသော်လည်း မကြားတတ်။ –

၄၂း၂၁ ထာဝရဘုရားသည် မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်းကြောင့် အားရနှစ်သက်သဖြင့်၊ တရားတော်ကိုချီးမြှောက်၍ ဂုဏ်အသရေနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူမည်။

၄၂း၂၂ ဤလူမျိုးသည် လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရသောအမျိုးဖြစ်၏။ ရှိသမျှတို့သည်တွင်း၌အချုပ်ခံရ၍၊ ထောင်ထဲမှာ ပုန်းကွယ်လျက်နေကြ၏။ ဖျက်ဆီးရာဖြစ်သောအခါ၊ အဘယ်သူမျှမနှုတ်မယူ။ လုယူရာဖြစ် သောအခါ၊ ပြန်ပေးလော့ဟု အဘယ်သူမျှမဆို။ –

၄၂း၂၃ သင်တို့တွင်အဘယ်သူသည် ဤစကားကိုနားထောင်မည်နည်း။ နောင်ကာလဘို့ အဘယ်သူကြား၍ မှတ်မည်နည်း။ –

၄၂း၂၄ လုယူရာဖြစ်စေခြင်းငှါယာကုပ်ကို၄င်း၊ ထားပြတို့လက်သို့ ဣသရေလကို၄င်းအဘယ်သူအပ်သနည်း။ ငါတို့ပြစ်မှားသောအရှင်ထာဝရဘုရားအပ်တော်မူသည်မဟုတ်လော။ သူတို့သည်နောက်တော် သို့မလိုက်၊ တရားတော်ကိုမကျင့်ဘဲနေကြ၏။ –

၄၂း၂၅ ထိုကြောင့်၊ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်ထွက်ခြင်း ကြမ်းတမ်းသောစစ်တိုက်ခြင်းကိုသူတို့အပေါ်သို့ သွန်းလောင်းတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ပတ်လည်၌မီးရှို့၏။သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည်မသိကြ။ မီးလောင်သော်လည်း၊ သတိမထားဘဲနေကြ၏။

အခန်းကြီး (၄၃)

၄၃း၁ အို ယာကုပ်အမျိုး၊ ဣသရေလအနွယ်၊ သင့်ကိုဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင့်ကိုငါရွေးနှုတ်ပြီ။ ငါ့နာမဖြင့်မှည့်ပြီ။ သင့်ကိုငါဆိုင်၏။ –

၄၃း၂ သင်သည် ရေကိုရှောက်သွားသောအခါ၊ သင်နှင့်အတူငါရှိ၏။ မြစ်တို့ကိုရှောက်သွားသောအခါ၊ မနစ်မမွန်းရ။ မီးကိုချင်းနင်းသောအခါလည်း မလောင်ရ။ မီးလျှံလည်း မညိရ။ –

၄၃း၃ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင့်ကိုရွေးသောသခင်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားဖြစ်၏။ သင့်ကိုရွေးဘို့၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို၄င်း၊ သင့်အတွက်ကုရှပြည်နှင့် သေဘပြည်ကို၄င်းငါပေး၏။ –

၄၃း၄ သင်သည်ငါမြတ်နိုးရာဖြစ်သောကြောင့် အသရေရှိပြီ။ ငါလည်းချစ်၏။ ထိုကြောင့်၊ သင့်အတွက်လူတို့ ကို၄င်း၊ သင်၏အသက်အတွက်လူမျိုးတို့ကို ၄င်းငါပေးမည်။ –

၄၃း၅ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည်သင်နှင့်အတူရှိ၏။ အရှေ့မျက်နှာမှ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုငါဆောင်ခဲ့မည်။ အနောက်မျက်နှာမှ သင့်ကိုစုသိမ်းမည်။ –

၄၃း၆ အပ်လော့ဟု မြောက်မျက်နှာကို၄င်း၊ မထိမ်နှင့်ဟုတောင်မျက်နှာကို၄င်းငါပြောမည်။ ဝေးသောအရပ်၊ မြေကြီးစွန်းမှ ငါ့သားသမီးတည်းဟူသော၊ –

၄၃း၇ ငါနာမဖြင့်သမုတ်သောသူ၊ ငါ၏ဘုန်းအသရေဘို့ငါဖန်ဆင်းပြုပြင်၍၊ ကေန်စင်စစ်လုပ်ပြီးသော သူအပေါင်းတို့ကိုဆောင်ခဲ့လော့ဟုငါပြောမည်။

၄၃း၈ မျက်စိရှိလျက်ပင်မျက်စိကန်းသောသူနှင့်၊ နားရှိလျက်ပင်နားပင်းသောသူတို့ကိုဆောင်ခဲ့လော့။ –

၄၃း၉ လူအမျိုးမျိုးအစုစုတို့သည်စုရုံးစည်းဝေးကြစေ။ သူတို့တွင်အဘယ်သူသည် ဤအမှုကိုဘော်ပြမည်နည်း။ အရင်ဖြစ်လတံ့သောအရာကို အဘယ်သူဟောပြောမည်နည်း။ သူတို့သည် အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် လွတ်မည်အကြောင်း၊ သက်သေတို့ကိုပြကြစေ။ သို့မဟုတ်နားထောင်၍ ဤသို့မှန်သည်ဟုဝန်ခံကြစေ။

၄၃း၁၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည်၊ ငါ့ကိုသိမှတ်ယုံကြည်၍၊ ငါသည်မှန်ပြီဟု နားလည်မည်အကြောင်း၊ ငါ၏သက်သေ၊ ငါရွေးကောက်သောကျွန်ဖြစ်ကြ၏။ ငါ့ရှေ့မှာဖန်ဆင်းရာထဲက အဘယ်ဘုရားသခင်မျှမဖြစ်၊ ငါ့နောက်မှာလည်း အဘယ်ဘုရားသခင်မျှမရှိရာ။—

၄၃း၁၁ ငါတပါးသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၍၊ ငါမှတပါးကယ်တင်သောသခင်မရှိ။—

၄၃း၁၂ ငါသည် ဗျာဒိတ်ထားနှင့်သည်အတိုင်းကယ်တင်ပြီ။ ငါဘော်ပြနှင့်ပြီ။ သင်တို့တွင်အခြားတပါးသော ဘုရားသည်ဘော်ပြနှင့်သည်မဟုတ်။ ငါသည် ဘုရားသခင်မှန်ပြီဟု သင်တို့သည်ငါ၏သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။—

၄၃း၁၃ နေ့ရက်ကာလမဖြစ်မှီ ငါသည်ဘုရားဖြစ်၏။ ငါ့လက်မှအဘယ်သူမျှ မကယ်မနှုတ်နိုင်။ ငါပြုသောအမှုကို အဘယ်သူဆီးတားမည်နည်းဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄၃း၁၄ သင်တို့ကိုရွေးနှုတ်သောသခင်၊ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူသည်ကား၊ ငါသည်သင်တို့အတွက်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့စေလွှတ်၍၊ ပြေးသောမြို့သားတို့နှင့်ခါလဒဲလူ များကို သူတို့ပျော်မွေ့ရာသင်္ဘောသို့ဆင်းစေမည်။—

၄၃း၁၅ ငါသည်သင်တို့၏သန့်ရှင်းသောထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလအမျိုးကိုဖန်ဆင်းသောဘုရား၊ သင်တို့၏ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။

၄၃း၁၆ ပြင်းထန်သောပင်လယ်ရေ၌ လမ်းခရီးကိုဖန်ဆင်းတော်မူထသော၊—

၄၃း၁၇ ရထားများ၊ မြင်းများနှင့်တကွ၊ စစ်သူရဲအလုံးအရင်းတို့ကိုဆောင်ခဲ့တော်မူထသော၊ သူတို့ကိုမထနိုင် အောင်တပြိုင်နက်တည်းအိပ်စေ၍၊ မီးစာသေသကဲ့သို့၊ ငြိမ်းစေတော်မူသော ထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူသည်ကား၊—

၄၃း၁၈ ဖြစ်ဘူးသောအမှုတို့ကို မအောက်မေ့ကြနှင့်။ ရှေးကာလ၏အရာတို့ကိုပမာဏမပြုကြနှင့်။—

၄၃း၁၉ ကြည့်ရှုလော့။ အမှုသစ်ကိုငါပြုမည်။ ယခုပေါ်လာလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်အမှန်သိမြင်ရကြလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ်တော၌လမ်းကို၄င်း၊ လွင်ပြင်၌ စီးသောရေကို၄င်း ငါဖန်ဆင်းမည်။—

၄၃း၂၀ မြေခွေးနှင့်ကုလားအုပ်ငှက်မှစ၍၊ တောသားရဲတို့သည်ငါ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါရွေးကောက်သောသူ၊ ငါ၏လူတို့သောက်စရာဘို့တော၌ရေများကို၄င်း၊ လွင်ပြင်၌မြစ်တို့ကို၄င်းငါပေးမည်။—

၄၃း၂၁ ကိုယ်အဘို့ ငါဖန်ဆင်းသောထိုလူမျိုးသည် ငါ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြရလိမ့်မည်။

၄၃း၂၂ သို့သော်လည်း၊ အိုယာကုပ်အမျိုး၊ သင်သည်ငါ့ကိုပဌနာမပြု။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည်ငါ့ကိုငြီးငွေ့သည်တကား။—

၄၃း၂၃ မီးရှို့ရာသိုးသူငယ်ကိုငါ့ထံသို့မဆောင်ခဲ့။ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့်ငါ့ကိုမချီးမြှောက်။ ငါသည်သင့်ကို အလှူဒါနနှင့်အမှုမထမ်းစေ။ လောဗန်ကိုတောင်း၍သင့်ကိုမပင်ပန်းစေ။—

၄၃း၂၄ သင်သည်မွှေးသောကြံကို ငါ့ဘို့ငွေနှင့်မဝယ်။ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ဆီဥနှင့်ငါ့ကိုဝစွာမကျွေး။ သင်သည်ဒုစရိုက်အပြစ်နှင့်ငါ့ကိုအမှုထမ်းစေပြီတကား။ အဓမ္မအမှုကိုပြု၍ငါ့ကိုပင်ပန်းစေပြီ တကား။—

၄၃း၂၅ ငါတပါးတည်းသာလျှင် ကိုယ်အတွက်ကြောင့်၊ သင်၏အပြစ်တို့ကိုဖြေမည်။ သင်၏ဒုစရိုက်အမှုတို့ကို မအောက်မေ့။—

၄၃း၂၆ ငါ့ကိုသတိပေးလော့၊ တရားတွေ့ကြကုန်အံ့။ သင်သည်အပြစ်လွတ်မည်အကြောင်းပြောလော့။—

၄၃း၂၇ သင်၏ပဌမအဘသည်ဒုစရိုက်ကိုပြုပြီ။ သင်၏ဆရာတို့သည်ငါ့ကိုပြစ်မှားကြပြီ။—

၄၃း၂၈ ထိုကြောင့်၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၏မင်းတို့ကိုငါရှုတ်ချပြီ။ ယာကုပ်အမျိုးသည်ကျိန်ဆဲခြင်းကို၄င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသည်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၄င်း ခံစေခြင်းငှါ ငါစွန့်ပြီ။

အခန်းကြီး (၄၄)

၄၄း၁ ယခုမူကား၊ငါ့ကျွန်ယာကုပ်၊ ငါရွေးကောက်သောသူဣသရေလ၊ နားထောင်လော့။—

၄၄း၂ သင့်ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရား၊ ဘွားစကပင်သင့်ကိုပြုပြင်၍၊ နောင်၌လည်းမစလတံ့သော ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ့ကျွန်ယာကုပ်၊ ငါရွေးကောက်သောသူ ယေရှုရုန်၊ မစိုးရိမ်နှင့်။—

၄၄း၃ အကြောင်းမူကား၊ ရေငတ်သောသူအပေါ်မှာရေကိုငါသွန်းလောင်း၍၊ သွေ့ခြောက်သောမြေကိုရေ လွှမ်းမိုးစေမည်။ သင်၏အမျိုးအပေါ်မှာ ငါ့ဝိညာဉ်ကို၄င်း၊ သင်၏အနွယ်အပေါ်မှာ ငါ့ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို၄င်း ငါသွန်းလောင်းမည်။—

၄၄း၄ သူတို့သည်လည်းရေမြောင်းအနားမှာ မိုဃ်းမခပင်ကဲ့သို့၊ မြက်ပင်ထဲတွင်ပေါက်ကြလိမ့်မည်။—

၄၄း၅ တယောက်က၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား၏လူဖြစ်သည်ဟုဆိုလိမ့်မည်။ တယောက်သည်လည်း၊ ယာကုပ် အမည်ဖြင့်ကိုယ်ကိုကိုယ်မှည့်လိမ့်မည်။ တယောက်သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏လူဟူ၍ မိမိလက်တွင်စာထိုးလျက်၊ ဣသရေလအမည်သစ်ဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်မှည့်လိမ့်မည်။

၄၄း၆ ဣသရေလအမျိုး၏ ရှင်ဘုရင်ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလအမျိုးကိုရွေးနှုတ်သော၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်အဦးဆုံးသောသူ၊ နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ ငါမှတပါးအခြားသောဘုရားသခင်မရှိ။—

၄၄း၇ ရှေးလူမျိုးကိုငါခန့်ထားသည်မှစ၍၊ ငါကဲ့သို့အဘယ်သူသည် ဤအမှုတို့ကို ငါ့အဘို့ခေါ်၍ထုတ်ဘော် စီရင်နိုင်မည်နည်း။ ဖြစ်ဆဲသောအမှုနှင့် ဖြစ်လတံ့သောအမှုတို့ကို သူတို့အားဘော်ပြကြစေ။—

၄၄း၈ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ မကြောက်ကြနှင့်။ အထက်ကငါဟောပြောပြသသည်မဟုတ်လော။ သင်တို့သည်ငါ၏ သက်သေဖြစ်ကြ၏။ ငါမှတပါးအခြားသောဘုရားသခင်ရှိသလော။ ငါမှတပါးအခြားသောမူလ အမြစ်မရှိ။ တစုံတဦးကိုမျှငါမသိ။

၄၄း၉ ရုပ်တုဆင်းတုကိုလုပ်သောသူအပေါင်းတို့သည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့နှမြောသော အရာတို့သည် အကျိုးကိုမပေးနိုင်ကြ။ ငါတို့သည်မမြင်တတ်၊ နားမလည်တတ်ဟု ရှက်စရာ အကြောင်းကို ကိုယ်တိုင်သက်သေခံကြ၏။—

၄၄း၁၀ ဘုရားကိုလုပ်သောသူ၊ အကျိုးမပေးနိုင်သော ရုပ်တုဆင်းတုကိုသွန်းသောသူကားအဘယ်သူနည်း။—

၄၄း၁၁ ထိုသူ၏အပေါင်းအဘော်ရှိသမျှတို့သည်ရှက်ကြလိမ့်မည်။ လုပ်သောသူတို့သည် လူသက်သက်ဖြစ် ကြ၏။ ရှိသမျှတို့သည်စုဝေး၍ထကြစေ။ တပြိုင် နက်ထိတ်လန့်ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။

၄၄း၁၂ ပန်းပဲသမားသည်ပုဆိန်ကိုလုပ်ခြင်းငှါ မီးခဲ၌ဖုတ်၍၊ လက်ရုံးအားထုတ်လျက် သံတူနှင့် ထုတတ်၏။ အကယ်၍မွတ်သိပ်သောအခါအားလျော့ တတ်၏။ ရေမသောက်ရသောအခါမော တတ်၏။–

၄၄း၁၃ လက်သမားသည်မျဉ်းချလျက်စူးနှင့်မှတ်သား၍၊ လက်သမားတန်ဆာနှင့်လုပ်ပြီးလျှင်၊ အိမ်၌နေစေခြင်း ငှါကွန်ပါနှင့်ရေးသား၍၊ လူအသရေပ အောင်လူပုံသဏ္ဌာန်နှင့်အညီထုလုပ်တတ်၏။–

၄၄း၁၄ ကိုယ်အဘို့အလိုငှါ အာရဇ်ပင်တို့ကိုခုတ်၍ကုပရုပင်၊ သပိတ်ပင်တို့ကိုရွေးယူသဖြင့်၊ တောပင်အမျိုးမျိုး တို့ကိုဆည်းဖူးတတ်၏။ အာရစ်ပင်ကိုစိုက်၍ မိုဃ်းရေလည်းမွေးတတ်၏။–

၄၄း၁၅ လူသုံးရန်ထင်းဖြစ်၏။ လူလည်းယူ၍မီးလှုံတတ်၏။ တဖန်မီးမွေး၍မုန့်ကိုပေါင်းတတ်၏။ တဖန်ဘုရားကို လုပ်၍ကိုးကွယ်တတ်၏။ ရုပ်တုကို ထုလုပ်၍ ရုပ်တုရှေ့မှာပြပ်ဝပ်တတ်၏။–

၄၄း၁၆ ထိုသစ်သားတပိုင်းနှင့်မီးမွေးတတ်၏။ တပိုင်းနှင့်အမဲသားကိုချက်၍စားတတ်၏။ ဖုတ်ကင်ပြီးမှ ဝစွာစားတတ်၏။ တဖန်မီးလှုံ၍ အယ်၊ ငါနွေးပြီ။ မီးကိုတွေ့ပြီဟုဆိုတတ်၏။–

၄၄း၁၇ ကျန်သောအပိုင်းကိုလည်းယူ၍ရုပ်တုတည်းဟူသောဘုရားကိုလုပ်တတ်၏။ ထိုရုပ်တုရှေ့မှာပြပ်ဝပ်၍ ကိုးကွယ်တတ်၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော် မူပါဟူ၍ဆုတောင်းတတ်၏။–

၄၄း၁၈ ထိုသို့သောသူသည် ပညာမရှိ။ ဉာဏ်မရှိ။ မမြင်နိုင်အောင်မျက်စိကိုငှင်း၊ နားမလည်နိုင်အောင်စိတ်နှလုံး ကိုငှင်းပိတ်၏။–

၄၄း၁၉ ငါသည်တပိုင်းနှင့်မီးမွေးပြီ။ မုန့်ကိုလည်းထိုမီးခဲပေါ်မှာဖုတ်လေပြီ။ အမဲသားကိုလည်းကင်၍စားလေပြီ။ ကြွင်းသောအပိုင်းကို စက်ဆုပ်ရွံရှာ ဘွယ်ဖြစ်စေရမည်လော။ သစ်သားရှေ့မှာငါပြပ်ဝပ်ရမည်လောဟု စိတ်နှလုံးထဲမှာအောက်မေ့ဆင်ခြင်နိုင်သော ဉာဏ်ပညာအလျှင်းမရှိပါတကား။–

၄၄း၂၀ သူသည်မီးဖိုပြာကိုကျက်စားတတ်၏။ မိုက်သောစိတ်နှင့်လမ်းလွဲပြီ။ ထိုကြောင့်ကိုယ်ဝိညာဉ်ကိုကိုယ် မချွတ်နိုင်။ မိမိလက်ျာလက်၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါ သလောဟု မအောက်မေ့နိုင်ပါတကား။

၄၄း၂၁ အိုယာကုပ်အမျိုး၊ ဤအရာတို့ကိုဆင်ခြင်လော့။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည်ငါ့ကျွန်ဖြစ်၏။ သင့်ကိုငါဖန်ဆင်းသည်ဖြစ်၍၊ သင်သည် ငါ့ကျွန်ဖြစ်၏။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင့်ကိုငါမမေ့မလျော့။–

၄၄း၂၂ သင်၏ဒုစရိုက်တို့ကို တိမ်တိုက်ကဲ့သို့၎င်း၊ သင်၏အပြစ်တို့ကိုတိမ်လွှာကဲ့သို့၎င်းငါချေပြီ။ ငါ့ထံသို့ပြန် လာလော့။ သင့်ကိုငါရွေးနှုတ်ပြီ။–

၄၄း၂၃ အို မိုဃ်းကောင်းကင်တို့၊ သီချင်းဆိုကြလော့။ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူပြီ။ မြေကြီးအောက်အရပ်တို့၊ ကြွေးကြော်ကြလော့။ တောင်များ၊ တောနှင့်တကွသစ်ပင်များတို့၊ ကျူးဧသောအသံကိုပေးကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်ယာကုပ်ကိုရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။ ဣသရေလအားဖြင့် ဘုန်း ထင်ရှားတော်မူပြီ။

၄၄း၂၄ သင့်ကိုရွေးနှုတ်တော်မူ၍၊ ဘွားစကပင်သင့်ကိုပြုပြင်တော်မူသော ထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူသည်ကား၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ငါတပါး တည်းကြက်လျက်၊ မြေကြီးကိုအဘော်မရှိဘဲခင်းလျက်၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းသောထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၄၄း၂၅ ငါသည် မိစ္ဆာဆရာတို့၏ပုပ္ပနိမိတ်များကို ပယ်ဖျောက်တတ်၏။ ဗေဒင်သမားတို့ကိုရူးသွပ်စေတတ်၏။ ပညာရှိတို့ကိုလှန်၍ သူတို့၏ပညာကို မိုက်စေတတ်၏။–

၄၄း၂၆ ငါသည်ငါ့ကျွန်၏စကားကိုတည်စေ၍၊ ငါ့တမန်တို့ဟောပြောသည်အတိုင်းပြုတတ်၏။ ယေရုရှလင်မြို့ကို သင်သည်လူနေရာဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍၎ င်း၊ ယုဒမြို့တို့ကို သင်တို့သည်တည်ဆောက်လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ပြိုပျက်ရာများကိုငါပြုပြင်မည်ဟူ၍၎င်းဆို၏။–

၄၄း၂၇ ပင်လယ်ကိုလည်းရေကုန်စေ။ သင်၏မြစ်အပေါင်းကို ငါခန်းခြောက်စေမည်ဟူ၍၎င်း၊–

၄၄း၂၈ ကုရုမင်းကိုလည်း၊ သင်သည်ငါ့သိုးထိန်းဖြစ်၏။ ငါ့အလိုရှိသမျှကိုပြည့်စုံစေလျက်၊ ယေရုရှလင်မြို့တည် ဆောက်စေ၊ ဗိမာန်တော်တိုက်မြစ်ကျစေဟု စီရင်လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်းငါဆို၏။

အခန်းကြီး (၄၅)

၄၅း၁ အကြင်သူ၏ရှေ့မှာ အပြည်ပြည်တို့ကိုနှိမ့်ချ၍၊ ရှင်ဘုရင်တို့ကိုတန်ဆာချွတ်လျက်၊ အတွင်းတံခါးတို့ကိုမပိတ်ရဘဲ၊ နှစ်ရွက်ရှိသောတံခါးတို့ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ၊ အကြင်သူ၏ လက်ျာလက်ကိုငါထောက်မ၏။ ထိုသူတည်းဟူသောကုရုမင်း၊ ထာဝရဘုရားပေး တော်မူ၍ ဘိသိတ်ခံသောမင်းအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၄၅း၂ သင့်ရှေ့မှာငါသွား၍ မြင့်သောအရပ်ကိုညီစေမည်။ ကြေးဝါတံခါးတို့ကိုချိုး၍၊ သံကန့်လန့်တို့ကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်မည်။–

၄၅း၃ မှောင်မိုက်၌ရှိသောဘဏ္ဍာ၊ လုံခြုံစွာဝှက်ထားသောဥစ္စာတို့ကို သင့်အားငါပေးမည်။ သို့ဖြစ်၍၊ ငါသည် သင့်ကိုနာမည်ဖြင့်ခေါ်သောဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်။–

၄၅း၄ ငါ့ကျွန်ယာကုပ်၊ ငါရွေးကောက်သောသူ ဣသရေလအတွက်၊ ငါသည်သင့်ကိုနာမည်ဖြင့်ခေါ်၏။ သင်သည်ငါ့ကိုမသိသော်လည်း၊ သင်၌နာမည် သစ်ကိုထပ်၍ပေး၏။–

၄၅း၅ ငါတပါးတည်းသာ ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါမှတပါးအခြားသောဘုရားသခင်မရှိ။ သင်သည် ငါ့ကိုမသိ သော်လည်း၊ သင်၏ခါးကိုငါစည်း၏။–

၄၅း၆ သို့ဖြစ်၍ ငါမှတပါး အခြားသောဘုရားမရှိ၊ ငါတပါးတည်းသာထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို၊ နေထွက်ရာ အရပ်သားနှင့် အနောက်မျက်နှာသား တို့သည်သိရကြလိမ့်မည်။–

၄၅း၇ ငါသည်အလင်းကိုလုပ်၏။ အမိုက်ကိုလည်းဖန်ဆင်း၏။ ငြိမ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေ၏။ အမင်္ဂလာကိုလည်း ဖန်ဆင်း၏။ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာ တို့ကိုငါထာဝရဘုရားပြုတော်မူ၏။

၄၅း၈ မိုဃ်းကောင်းကင်တို့၊ အထက်မှယိုကြလော့။ မိုဃ်းတိမ်တို့သည် တရားမိုဃ်းရွာကြစေ။ မြေကြီးသည်ပွင့်၍ကယ်တင်ခြင်းအသီးကိုသီးစေ။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည် တပြိုင်နက် ပေါက်စေ။ ထိုသို့ငါထာဝရဘုရားဖန်ဆင်း၏။

၄၅း၉ အကြင်သူသည် မိမိကိုဖန်ဆင်းသောသူနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၏၊ ထိုသူသည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ မြေအိုးခြမ်းတို့တွင်အိုးခြမ်းပါတကား။ အိုးမြေက၊ သင်သည် အဘယ်သို့သောအရာကိုလုပ် သနည်းဟု အိုးထိန်းသမားကိုဆိုရမည်လော။ ငါ့ကိုလုပ်သောသူ၌လက်မရှိဟု သင်လုပ်သောအရာကဆိုရမည်လော။–
၄၅း၁၀ မိမိအဘအား၊ သင်သည်အဘယ်သို့သောအရာကိုဖြစ်ဘွားစေသနည်းဟူ၍၎င်း၊ မိမိအမိအား၊ သင်သည်အဘယ်သို့သောအရာကိုမွေးဘွားသနည်းဟူ၍ ၎င်းဆိုသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။
၄၅း၁၁ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရား၊ ထိုအမျိုးကိုဖန်ဆင်းသောထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူသည်ကား၊ သင်တို့သည်ဖြစ်လတံ့သောအမှုတို့ကို ငါ့ထံ၌မေးမြန်းကြလော့။ ငါ့သားတို့အတွက်၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်ပြုသောအမှုအတွက်ကြောင့်၊ ငါ့ကိုစီရင်ကြလော့။–
၄၅း၁၂ မြေကြီးကိုငါလုပ်လေပြီ။ မြေကြီးပေါ်မှာလူကိုလည်း ဖန်ဆင်းလေပြီ။ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ကိုယ်လက် နှင့်ငါကြက်လေပြီ။ မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာအပေါင်းတို့ကို ငါခန့်ထားလေပြီ။–
၄၅း၁၃ ထိုသူကိုလည်း တရားတော်အတိုင်းငါပေါ်ထွန်းစေ၏။ သူသွားသောလမ်းကို ငါဖြောင့်စေမည်။ သူသည်ငါ၏မြို့ကိုတည်ဆောက်လိမ့်မည်။ သိမ်းသွားချုပ်ထားခြင်းကိုခံရသောငါ၏လူတို့ကို သူသည်အဘိုးမခံ၊ ဆုမယူဘဲလွှတ်လိမ့်မည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၄၅း၁၄ တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ဆည်းဖူးသောဥစ္စာ၊ ကုရှပြည်သား၊ အရပ်မြင့်သော သေဘအမျိုးသားပြုစုသောကုန်သွယ်ဥစ္စာသည် သင့်ဘက်သို့ရောက်၍၊ သင်၏ဥစ္စာ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် သင့်နောက်သို့လိုက်၍ သံကြိုးနှင့်ချည်နှောင်လျက်လမ်း၌ရှောက်သွား ကြလိမ့်မည်။ သင့်ရှေ့မှာပြပ်ဝပ်၍၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်၌ဘုရားသခင်ရှိတော်မူ၏။ ထိုဘုရား မှတပါးအခြားသောဘုရားသခင်မည်မျှမရှိပါဟူ၍ တောင်းပန်ကြလိမ့်မည်။
၄၅း၁၅ အိုဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကယ်တင်တော်မူသောဘုရား၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်ကိုထင်ရှားစွာပြတော်မမူသောဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။–
၄၅း၁၆ ရုပ်တုကိုလုပ်သောသူအပေါင်းတို့သည်ရှက်ကြောက်၍ မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။ အရှက်ကွဲ၍ တပြိုင်နက်ဆုတ်သွားကြလိမ့်မည်။–
၄၅း၁၇ ဣသရေလအမျိုးမူကား၊ ထာဝရဘုရားအားဖြင့် ထာဝရကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ သင်တို့သည်ရှက် ကြောက်ခြင်း၊ မှိုင်တွေခြင်းနှင့်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။
၄၅း၁၈ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောထာဝရဘုရား၊ မြေကြီးကိုပြုပြင်ဖန်ဆင်း၍ အမြဲတည်စေတော်မူသောအရှင်၊ အချည်းနှီးဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်၊ သတ္တဝါနေစရာဘို့ဖန်ဆင်း တော်မူသော ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါမှတပါးအခြားသောဘုရားမရှိ။–
၄၅း၁၉ ငါသည်တိတ်ဆိတ်စွာမဟော။ မြေကြီးထဲမှာမှောင်မိုက်သောအရပ်၌မဟော။ သင်တို့သည်ကျေးဇူးမရှိဘဲ ငါ့ကိုရှာကြလော့ဟု ယာကုပ် အမျိုးအားငါမပြော။ ငါသည်ဖြောင့်မတ်စွာပြော၍ အတည့်အလင်းဟော တတ်သောထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–
၄၅း၂၀ သင်တို့သည် စည်းဝေး၍လာကြလော့။ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့မှ ဘေးလွတ်သောသူတို့၊ စည်းဝေးကြလော့။ မိမိထုလုပ်သောသစ်သားကိုဆောင်ရွက်သောသူ၊ မကယ်တင်နိုင်သောဘုရားကို ပဌနာပြုသောသူတို့သည်ပညာမရှိကြ။–
၄၅း၂၁ သိတင်းကြားပြောကြလော့။ လူများကိုအနီးသို့ ခေါ်ခဲ့၍တိုင်ပင်ကြစေ။ ဤအမှုကိုရှေးကာလမှစ၍ အဘယ်သူဘော်ပြသနည်း။ အထက်ကအဘယ်သူဟောပြောသနည်း။ ငါထာဝရဘုရားဟော ပြောသည်မဟုတ်လော။ ငါမှတပါးအခြားသောဘုရားသခင်မရှိ။ ငါသည်ဖြောင့်မတ်သောဘုရား၊ ကယ်တင်သောဘုရားဖြစ်၏။ ငါမှတပါးအခြားသောဘုရားမရှိ။–
၄၅း၂၂ မြေကြီးစွန်းသားအပေါင်းတို့၊ ငါ့ကိုမျှော်ကြည့်၍၊ ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကိုခံကြလော့။ ငါသည်ဘုရား သခင်ဖြစ်၏။ ငါမှတပါးအခြားသောဘုရားမရှိ။–
၄၅း၂၃ ငါ့ရှေ့၌ လူတိုင်းဒူးထောက်ရမည်၊ လူတိုင်းမိမိနှုတ်နှင့် သစ္စာခံရမည်ဟုကိုယ်ကိုကိုယ်တိုင်တည်၍ ငါကျိန်ဆိုသောတရားစကားသည်ငါ့နှုတ်မှထွက်သည်ဖြစ်၍၊ မပြည့်စုံဘဲမနေရ။–
၄၅း၂၄ ထာဝရဘုရားအားဖြင့်သာ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် အစွမ်းသတ္တိကိုရပါသည်ဟု လူတိုင်းလျှောက်ရမည်။ ကိုယ်တော်ကိုမနာလိုသောသူအပေါင်းတို့သည်အထံတော်သို့လာ၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်ရ ကြလိမ့်မည်။–
၄၅း၂၅ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်၍ ဝါကြွားကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၄၆)

၄၆း၁ ဗေလသည်ကျပြီ။ နေဗောသည် ကျိုးပဲ့ပြီ။ သူတို့ရုပ်တုတို့သည်အခြေလေးချောင်းရှိသော သားတိရစ္ဆာန်တို့အပေါ်မှာရှိကြ၏။ သင်တို့ထမ်းဘူးသောဝန်ကိုတင်၍၊ ပင်ပန်းသောတိရစ္ဆာန် တို့သည် ထမ်းရကြ၏။–
၄၆း၂ သူတို့သည်ကျိုးပဲ့လျက်၊ အတူလဲလျက်နေ၍၊ မိမိတို့ထမ်းရသော ဝန်ကိုမကယ်တင်နိုင်ဘဲ၊ ကိုယ်တိုင် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရကြသည်တကား။
၄၆း၃ အိုယာကုပ်အမျိုးသားတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ကျန်ကြွင်းသောဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့၊ ဘွားစကပင်သင်တို့ကို ငါထမ်းလေပြီ။ အမိဝမ်းထဲမှစ၍ ငါဆောင်ရွက်လေပြီ။–
၄၆း၄ သင်တို့အသက်ကြီး၍ ဆံပင်ဖြူသည်တိုင်အောင်၊ ငါသည်ထိုသို့သောသူဖြစ်၍၊ သင်တို့ကိုဆောင် ရွက်မည်။ ငါပြုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်းထမ်းဦးမည်။ ဆောင်ရွက်၍ကယ်တင်မည်။
၄၆း၅ သင်တို့သည် ငါ့ကိုအဘယ်သူနှင့်ပုံပြုကြမည်နည်း။ အဘယ်သူနှင့် တူစေကြမည်နည်း။ တူအောင်အဘယ်သူနှင့် ခိုင်းနှိုင်းကြမည်နည်း။–
၄၆း၆ ရွှေကိုအိတ်ထဲကများစွာထုတ်လျက်၊ ငွေကိုလည်းချိန်ခွင်နှင့်ချိန်လျက်၊ ပန်းတိန်သမားကိုငှါး၍ ဘုရားကိုလုပ်စေပြီးမှ၊ ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြသည်တကား။–
၄၆း၇ ထိုဘုရားကိုပခုံးပေါ်မှာထမ်း၍ဆောင်သွားသဖြင့် သူ့နေရာ၌ထားကြ၏။ သူသည်လည်း မတ်တတ်နေ၏။ သူ၏နေရာမှသူမရွေ့နိုင်။ သူ့ကိုအော်ဟစ်သော်လည်း၊ သူသည်မထူး။ ဒုက္ခဆင်းရဲထဲက မကယ်မနှုတ်နိုင်။

၄၆း၈ အို ဖောက်ပြန်သောသူတို့၊ ဤအမှုကိုအောက်မေ့၍ ယောကျ်ားဂုဏ်ကိုပြကြလော့။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ကြလော့။–

၄၆း၉ ရှေးကာလ၌ဖြစ်ဘူးသောအမှုအရာတို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။ ငါသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါမှတပါး အခြားသောဘုရားမရှိ။–

၄၆း၁၀ အဦးမှစ၍အဆုံးတိုင်အောင်၄င်း၊ ရှေးကာလမှစ၍မဖြစ်သေးသောအမှုအရာတို့ကို၄င်းဘော်ပြလျက်၊ ငါ့အကြံတည်လိမ့်မည်။ ငါ့အလိုရှိသမျှကိုငါ ပြည့်စုံစေမည်ဟုဆိုလျက်၊–

၄၆း၁၁ ဝေးသောအရပ်၊ အရှေ့မျက်နှာမှ ငါ၏လက်ထောက်တည်းဟူသော ငှက်ရဲကိုခေါ်လျက်၊ ငါသည်ဘုရား သခင်ဖြစ်၏။ ငါနှင့်တူသောသူမည်မျှမရှိ။ ငါသည်နှုတ်ထွက်အတိုင်းပြုမည်။ ကြံသည်အတိုင်းစီရင်မည်။

၄၆း၁၂ စိတ်ခိုင်မာ၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့်ဝေးသောသူတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြ လော့။–

၄၆း၁၃ ငါ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို အနီးသို့ငါဆောင်ခဲ့မည်။ အဝေး၌မနေရ။ ငါ၏ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူး လည်းမဖင့်နွဲရ။ ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ငါ၏ ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကို၄င်း၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ငါ့ဘုန်းကို၄င်းငါထားမည်။

အခန်းကြီး (၄၇)

၄၇း၁ အိုဗာဗုလုန်သတို့သမီးကညာ၊ ဆင်း၍မြေမှုန့်၌ထိုင်လော့။ အိုခါလဒဲသတို့သမီး၊ ရာဇပလ္လင် မရှိဘဲ မြေပေါ်မှာထိုင်လော့။ သင့်ကိုနူးညံ့သိမ်မွေ့ သောသူဟူ၍ နောက်တဖန်မခေါ်ရ။–

၄၇း၂ ကြိတ်ဆုံကိုယူ၍ စပါးကိုကြိတ်လော့။ မျက်နှာဖုံးကိုဖွင့်လော့။ ရှည်သောအင်္ကျီကိုချွတ်လော့။ ပေါင်အဝတ်ကိုပင့်၍ မြစ်ကိုကူးလော့။–

၄၇း၃ သင်သည်အဝတ်အချည်းစည်းရှိ၍၊ အရှက်ကွဲခြင်းကိုခံရမည်။ ငါသည်အပြစ်ဒဏ်ကိုပေးမည်။ အဘယ်သူနှင့်မျှမိဿဟာယမဖွဲ့။

၄၇း၄ ငါတို့ကိုရွေးနှုတ်သောသူကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရားတည်းဟူသောဘွဲ့နာမရှိ တော်မူ၏။

၄၇း၅ အိုခါလဒဲသတို့သမီး၊ တိတ်ဆိတ်စွာထိုင်လော့။ မိုက်ရာသို့သွားလော့။ သင့်ကိုနိုင်ငံတို့၏ အရှင်မဟူ၍ နောက်တဖန်မခေါ်ရ။–

၄၇း၆ ငါသည် ငါ၏လူတို့ကိုအမျက်ထွက်သောကြောင့်၊ ငါ၏အမွေကိုရှုတ်ချ၍ သင့်လက်သို့အပ်လိုက်၏။ သင်သည်သနားသောစိတ်မရှိ။ အသက်ကြီး သူတို့အပေါ်မှာ လေးသောထမ်းဘိုးကိုတင်လေပြီ။–

၄၇း၇ သင်ကလည်း၊ ငါသည်အရှင်မ၏အရာ၌ အစဉ်အမြဲနေမည်ဟုထင်သောကြောင့်၊ ဤအမှုအရာတို့ ကိုမဆင်ခြင်။ သင်၌နောက်ဆုံးဖြစ်လတံ့ သောအမှုကိုမအောက်မေ့။–

၄၇း၈ ထိုကြောင့်၊ ကာမဂုဏ်၌ပျော်မွေ့၍၊ သောကကင်းလွတ်လျက်နေသောသူ၊ ငါရှိ၏။ ငါမှတပါးအဘယ် သူမျှမရှိ။ ငါသည်မုတ်ဆိုးမကဲ့သို့ ထိုင်၍မနေရ။ သားဆုံးခြင်းကိုငါမခံရဟု အောက်မေ့သောသူ၊ နားထောင်လော့။–

၄၇း၉ သင်သည်ပြုစားသောအတတ်နှင့် နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်များတို့ကို အလွန်ပြုစုသော်လည်း၊ တနေ့တခဏ ခြင်းတွင်သားဆုံးခြင်းနှင့် လင်ဆုံးခြင်း တည်းဟူသောဘေးနှစ်ပါးတို့သည် သင်၌ရောက်လိမ့်မည်။ သင်၏အပေါ်၌အကုန်အစင်သင့်ရောက်လိမ့်မည်။–

၄၇း၁၀ သင်သည် ကိုယ်ပြုသောအဓမ္မအမှုကိုကိုးစားပြီ။ ငါ့ကိုအဘယ်သူမျှမမြင်ဟုဆိုပြီ။ သင့်ဉာဏ်နှင့်သင့် ပညာအတတ်သည်၊ သင်၏စိတ်ကို မှောက်လှန်သည်ဖြစ်၍၊ သင်ကငါရှိ၏၊ ငါမှတပါးအဘယ်သူမျှ မရှိဟုအောက်မေ့ပြီ။–

၄၇း၁၁ ထိုကြောင့်၊ အဆုံးမထင်သောဘေးဥပဒ်သည် သင်၏အပေါ်မှာရောက်လိမ့်မည်။ သင်သည်မဖြေနိုင်သော အပြစ်ဒဏ်နှင့်၄င်း၊ မမြော်လင့်နိုင် အောင်ချက်ခြင်းဖျက်ဆီးခြင်းနှင့်၄င်း တွေ့ကြုံရလိမ့်မည်။–

၄၇း၁၂ သင်သည်ငယ်သောအရွယ်မှစ၍၊ ကြိုးစားအားထုတ်သောနတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်နှင့်၊ ပြုစားသောအတတ် အမျိုးမျိုးတို့ကိုအမှီပြု၍တည်နေလော့။ အကျိုးကိုရကောင်းလျှင်ရလိမ့်မည်။ နိုင်ကောင်းလျှင်နိုင် လိမ့်မည်။–

၄၇း၁၃ သင်သည်များပြားသော တိုင်ပင်ခြင်းအားဖြင့်ပင်ပန်းလှပြီ။ မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုကြည့်ရှုသောသူ၊ ကြယ်နက္ခတ်တို့ကိုမှတ်သောသူ၊ သင်၌ဖြစ်လတံ့ သောအမှုကို၊ လ၏အခြင်းအရာအားဖြင့် ဟောတတ်သောသူတို့သည်ထ၍ သင့်ကိုယခုကယ်တင်ကြစေ။–

၄၇း၁၄ သူတို့သည် အမှိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ မီးရှို့ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ မီးအရှိန်မှ မိမိတို့ကိုမကယ်မနှုတ်ရကြ။ နွေးစရာဘို့မီးတခဲမျှ၊ လှုံစရာဘို့မီးအလျှင်း မျှမကျန်ရစ်ရ။–

၄၇း၁၅ သင်နှင့် ဝိုင်းညီ၍အမှုဆောင်ရွက်သောသူ၊ သင်ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ သင်နှင့်ဖောက်ကားရောင်းဝယ် သောသူတို့သည် သင်၌ထိုသို့ဖြစ်ကြ၍၊ ကိုယ်စီကိုယ်စီမိမိနေရာအရပ်သို့လွဲသွားသဖြင့်၊ သင့်ကိုကယ် တင်သောသူတစုံတယောက်မျှမရှိရ။

အခန်းကြီး (၄၈)

၄၈း၁ အိုယာကုပ်အမျိုး၊ ဣသရေလဟူ၍သမုတ်ခြင်းကိုခံသောသူ၊ ယုဒစမ်းရေတွင်းမှထွက်စီး သောသူ၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အားဖြင့် ကျိန်ဆိုသောသူ၊ သစ္စာမရှိ၊ တရားနှင့်မညီဘဲ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းသောသူ၊–

၄၈း၂ သန့်ရှင်းသောမြို့တော်အလိုက်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သမုတ်သောသူ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ဘွဲ့နာမရှိသော ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ကို မှီခိုသောသူတို့၊ နားထောင်ကြလော့။–

၄၈း၃ ဖြစ်ဘူးသောအရာတို့ကို အထက်ကသင်တို့အား ငါဟောလေပြီ။ ထိုအရာတို့သည် ငါ့နှုတ်မှထွက်၍ ထင်ရှားကြပြီ။ ချက်ခြင်းငါပြုသောကြောင့် ဖြစ်ကြပြီ။–

၄၈း၄ သင်သည် ခိုင်မာသောသဘော၊ သံချောင်းလည်ပင်း၊ ကြေးဝါနဖူးနှင့် ပြည့်စုံသည်ကိုငါသိသောကြောင့်၊–

၄၈း၅ အထက်က သင့်အားငါဟောပြီ။ အမှုမဖြစ်မှီငါဘော်ပြပြီ။ သို့ဖြစ်၍သင်က၊ ငါ၏ရုပ်တုသည် ဤအမှုကို ပြုပြီ။ ငါထုသောရုပ်တု၊ ငါသွန်းသော ရုပ်တုသည်ဤအမှုကိုစီရင်ပြီဟု ပြောရသောအခွင့်မရှိ။–

၄၈း၆ သင်သည်အရင်ကြားရပြီ။ ဤအမှုအလုံးစုံတို့ကိုကြည့်ရှုလော့။ သူတပါးတို့အားမကြားမပြောဘဲနေ မည်လော။ ယခုမှစ၍အသစ်သောအရာ၊ ဝှက်ထားသောအရာ၊ သင်မသိသေးသောအရာတို့ကို ငါဘော်ပြ၏။–

၄၈း၇ ထိုအရာတို့ကို ယခုပင်ဖန်ဆင်း၏။ အထက်ကဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်။ ယနေ့တိုင်အောင်သင်သည် မကြားစဖူး။ သို့ဖြစ်၍သင်က၊ ငါသိနှင့်ပြီဟု ပြောရသောအခွင့်မရှိ။–

၄၈း၈ အကယ်စင်စစ်သင်သည် မကြားမသိစဖူး။ သင်၏နားသည် အထက်ကမပွင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်သစ္စာပျက်လိမ့်မည်။ ဘွားစကပင် သင့်ကိုသူပုန်ဟူ၍ သမုတ်ရလိမ့်မည်ကိုငါသိ၏။–

၄၈း၉ သို့သော်လည်း၊ သင့်ကိုရှင်းရှင်းမပယ်မဖြတ်ခြင်းငှါ၊ ငါသည် ကိုယ်နာမအတွက် ကိုယ်အမျက်ကိုချုပ် တည်းမည်။ ကိုယ်ဂုဏ်အသရေအတွက်သင်၏ အမှု၌ငါသည်းခံမည်။–

၄၈း၁၀ ငါသည်သင့်ကိုစစ်ခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ငွေကိုစစ်သကဲ့သို့မဟုတ်၊ ဒုက္ခမီးဖို၌ သင့်ကိုစုံစမ်းခဲ့ပြီ။–

၄၈း၁၁ ကိုယ်အတွက် ငါပြုဦးမည်။ ငါ့နာမသည် ရှုတ်ချခြင်းကိုအဘယ်ကြောင့်ခံရမည်နည်း။ ငါ့ဂုဏ်အသရေ ကိုသူတပါးအားငါမပေး။

၄၈း၁၂ အိုယာကုပ်၊ ငါခေါ်သောဣသရေလ၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်လော့။ ငါသည်ဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည် အဦးဆုံးသောသူ၊ နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။–

၄၈း၁၃ အကယ်စင်စစ်ငါ့လက်သည် မြေကြီးကိုတည်လေပြီ။ ငါ့လက်ျာလက်သည် မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုကြက် လေပြီ။ ငါခေါ်၍သူတို့သည်ချက်ခြင်း ပေါ်လာကြ၏။

၄၈း၁၄ ရှိသမျှသောသင်တို့၊ စည်းဝေး၍ နားထောင်ကြလော့။ ဤအမှုအရာတို့ကို သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ရှေးမဆွကဟောနှင့်သနည်း။ ထာဝရဘုရားချစ်တော်မူသောသူသည် ဗာဗုလုန်မြို့၌အလိုတော်ကိုပြည့်စုံစေမည်။ သူ၏လက်သည်လည်း၊ ခါလဒဲလူတို့အပေါ် သို့ရောက် လိမ့်မည်။–

၄၈း၁၅ ငါ့ကိုယ်တိုင်အမိန့်တော်ရှိပြီ။ အကယ်စင်စစ်သူ့ကိုငါခေါ်ပြီ။ ငါဆောင်ခဲ့ပြီ။သူသွားသောလမ်း၌ မင်္ဂလာရှိရလိမ့်မည်။–

၄၈း၁၆ ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်၍ ဤစကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ တိတ်ဆိတ်စွာမဟော။ အမှုဖြစ်စ ကာလ၌ငါရှိ၏။ ယခုတွင်အရှင်ထာဝရ ဘုရားနှင့်ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။

၄၈း၁၇ သင့်ကိုရွေးနှုတ်သောသူ၊ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်သင်၏အကျိုးနှင့်ယှဉ်သောအရာ ကိုသွန်သင်၍၊ သင်သွားအပ် သောလမ်းဖြင့်ပို့ဆောင်သော သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–

၄၈း၁၈ သင်သည် ငါ၏ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ပါစေသော။ သို့ပြုလျှင်၊ သင်၏ချမ်းသာသည်မြစ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီသည်သမုဒ္ဒ ရာလှိုင်းတံပိုးကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။–

၄၈း၁၉ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည်သဲလုံးကဲ့သို့၎င်း၊ သင်၏သားမြေးတို့သည်၊ သမုဒ္ဒရာကျောက်စရစ်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ သင်၏နာမသည် ငါ့ရှေ့မှာမပြတ်၊ မပျက်မစီးရ။

၄၈း၂၀ ဗာဗုလုန်မြို့ထဲကထွက်ကြလော့။ ရှင်လန်းစွာသီချင်းသံနှင့် ခါလဒဲလူတို့နေရာမှပြေးကြလော့။ ဤသိတင်းစကားကို မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်ပြန် ပြောမြွက်ဆို၍ အသံကိုလွှင့်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် မိမိကျွန်ယာကုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူပြီဟုပြောဆိုကြလော့။–

၄၈း၂၁ သူတို့သည်တောလမ်းဖြင့်ဆောင်သွားတော်မူခြင်းကိုခံသောအခါ ရေမငတ်ကြ။ သူတို့အဘို့ကျောက်ထဲ ကရေကိုစီးစေတော်မူ၏။ ကျောက်ခဲကိုပင် ခွဲတော်မူသဖြင့်၊ ရေသည်စီးထွက်လေ၏။–

၄၈း၂၂ မတရားသောသူတို့၌ချမ်းသာမရှိဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄၉)

၄၉း၁ တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့၊ ငါ့စကားကိုကြားကြလော့။ ဝေးစွာသောလူမျိုးတို့၊ စေ့စေ့ နားထောင်ကြလော့။ ငါဘွားစကပင် ထာဝရဘုရား သည်ငါ့ကိုခေါ်တော်မူ၏။ အမိဝမ်းထဲမှစ၍ ငါ၏နာမကိုမှတ်တော်မူ၏။–

၄၉း၂ ငါ့နှုတ်ကို ထက်သောထားကဲ့သို့ဖြစ်စေ၍၊ လက်တော်အရိပ်၌ဖုံးထားတော်မူ၏။ ငါ့ကိုလည်းဦးသစ်သော စည်းသွားဖြစ်စေ၍၊ မိမိမြားထောင့်ထဲ မှာဝှက်ထားတော်မူ၏။–

၄၉း၃ အိုဣသရေလ၊ သင်သည် ငါ၏ကျွန်ဖြစ်၏။ သင့်အားဖြင့် ငါ့ဘုန်းသည်ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူပြီ။–

၄၉း၄ ငါကလည်း၊ အကျိုးမရှိဘဲငါလုပ်ဆောင်ရပြီ။ အချည်းနှီးသက်သက်ငါ့ခွန်အားကုန်ရပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ငါ့အမှုသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော် ၌ရှိ၏။ ငါခံရသောအခလည်း ငါ၏ဘုရားသခင်လက်တော်၌ ရှိသည်ဟုဆို၏။–

၄၉း၅ ငါသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အသရေထင်ရှား၍၊ ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုခိုင်ခံ့စေတော် မူသည်အကြောင်းနှင့်တကွ၊ ဣသရေလ အမျိုးသည်အထံတော်၌ စုဝေးစေခြင်းကိုမခံသော်လည်း၊ ငါသည်ယာကုပ်အမျိုးကိုအထံတော်သို့ တဖန်ဆောင်ခဲ့ရသော ကျွန်ဖြစ်စေ မည်အကြောင်း၊ ငါ့ကိုအမိဝမ်းထဲမှစ၍ ဖန်ဆင်းတော်မူသောထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၄၉း၆ သင်သည် ယာကုပ်၏အမျိုးအနွယ်တို့ကိုချီးမြှောက်ခြင်း၊ ဘေးလွှတ်သောဣသရေလသားတို့ကိုအရင် ကဲ့သို့ဖြစ်စေခြင်းအလိုငှါသာ၊ ငါ့အမှုကို ဆောင်ရွက်သောအမှုသည် သာမည့်အမှုဖြစ်၏။ ထိုအမှုမက၊ သင်သည်မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ငါ၏ကယ်တင်ခြင်းကိုပြုစိမ့်သောငှါ၊ သင့်ကိုတပါးအမျိုးသားတို့ လင်းစရာဘို့ ငါခန့်ထားသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၄၉း၇ ဣသရေလအမျိုးကို ရွေးနှုတ်တော်မူ၍၊ ထိုအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောထာဝရဘုရားသည်၊ အဘယ်သူမျှမနှစ်သက်၊ တပြည်လုံးရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၍၊ မင်းထံ၌ ကျွန်ခံရသောသူအား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ သစ္စာရှိတော်မူသော ထာဝရဘုရား၊ သင့်ကိုရွေးကောက်တော်မူသော ဣသရေလ အမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ရှင်ဘုရင်တို့သည် မြင်၍ထကြလိမ့်မည်။ မင်းသားတို့သည်လည်း ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်။–

၄၉း၈ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအချိန်၌ သင်၏စကားကိုငါနားထောင်ပြီ။ ကယ်တင်ရာကာလ၌သင့်ကိုမစပြီ။ သင့်ကိုလည်းငါစောင့်ရှောက်၍၊ သင်သည်ပြည်တော်ကို ပြုပြင်လျက်၊ ဆိတ်ညံသောအမွေခံရာအရပ်တို့ကို အမွေပေးစေမည်အကြောင်း၊–

၄၉း၉ ထွက်ကြလော့ဟု ချုပ်ထားသောသူတို့အားငှင်း၊ ပေါ်လာကြလော့ဟု မှောင်မိုက်ထဲမှာနေသောသူတို့အားငှင်း ပြောစေမည်အကြောင်း၊ လူမျိုးအား ပဋိညာဉ်တရားကိုပြုစရာဘို့ သင့်ကိုခန့်ထားမည်။ သို့ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည်လမ်းခရီးတို့အနားမှာ စားရ၍၊ မြင့်သောအရပ်ရပ်တို့၌ ကျက်စားရာကို တွေ့ရကြလိမ့်မည်။–

၄၉း၁၀ သူတို့သည် ရေစာကိုမငတ်မမွတ်ရ။ အပူကိုလည်းမခံရကြ။ နေရောင်ခြည်မထိရ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ကိုသနားသောသူသည်သူတို့ကိုပို့ ဆောင်၍၊ စမ်းရေတွင်းအနားသို့လမ်းပြလိမ့်မည်။–

၄၉း၁၁ ငါ၏တောင်ရှိသမျှတို့ကို သွားရာလမ်းဖြစ်စေမည်။ ငါ၏မြေတန်တားများကိုလည်းငါဖို့မည်။–

၄၉း၁၂ ကြည့်ရှုလော့။ ဤသူတို့သည်ဝေးသောအရပ်မှလာကြလိမ့်မည်။ ကြည့်ရှုလော့။ ထိုသူတို့သည် မြောက်မျက်နှာနှင့် အနောက်မျက်နှာမှငှင်း၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ သိနိမ်ပြည်မှငှင်းလာကြလိမ့် မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၄၉း၁၃ အိုမိုးယံကောင်းကင်တို့၊ သီချင်းဆိုကြလော့။ အိုမြေကြီး၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိလော့။ အိုတောင်များတို့၊ ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကိုနှစ်သိမ့်စေတော်မူ၏။ ဆင်းရဲခံရသောမိမိလူတို့ကို ကယ်မသနားတော်မူ၏။

၄၉း၁၄ ဇိအုန်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုစွန့်ပစ်တော်မူပြီ။ ဘုရားရှင်သည် ငါ့ကိုမေ့လျော့ တော်မူပြီဟု ဆိုလေသော်၊–

၄၉း၁၅ မိန်းမသည်မိမိဘွားသောသားကိုမသနားသည်တိုင်အောင်၊ မိမိနို့စို့သူငယ်ကိုမေ့လျော့နိုင်သလော။ အကယ်၍မေ့လျော့သော်လည်း၊ သင့်ကို ငါမမေ့လျော့။–

၄၉း၁၆ ငါသည် ကိုယ်လက်ဝါး၌သင့်ကိုစာထိုးပြီ။ သင်၏မြို့ရိုးသည်ငါ့ရှေ့မှာအစဉ်ရှိ၏။–

၄၉း၁၇ သင်၏သားသမီးတို့သည် အလျင်အမြန်ပြုကြလိမ့်မည်။ သင့်ကိုလုယူဖျက်ဆီးသော သူတို့သည်သင့်ထံ မှထွက်သွားကြလိမ့်မည်။–

၄၉း၁၈ အရပ်ရပ်သို့မျှော်ကြည့်လော့။ ဤသူအပေါင်းတို့သည် စုဝေး၍သင့်ထံသို့လာကြ၏။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ သင်သည် တင့်တယ်သောအဝတ်ကို ဝတ်သကဲ့သို့၊ ဤသူအပေါင်းတို့ကိုဝတ်လိမ့်မည်။ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးပြုသည်နည်းတူ တန်ဆာ ဆင်လိမ့်မည်။–

၄၉း၁၉ သင်၌သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောအရပ်၊ ပျက်စီးသောပြည်သည် နေသူများသောကြောင့်ကျဉ်းကြလိမ့်မည်။ သင့်ကိုကိုက်စားသောသူတို့သည် လည်းဝေးကြ လိမ့်မည်။–

၄၉း၂၀ သင်၏သားများဆုံးပြီးမှ၊ တဖန်ရပြန်သောသားတို့က၊ နေရာမလောက်ပါ။ နေစရာအရပ်ကိုပေးပါဟု သင့်အားတောင်းကြလေဦးမည်။–

၄၉း၂၁ သင်ကလည်း၊ ဤသူတို့ကို ငါ့အားအဘယ်သူဖြစ်ဘွားစေသနည်း။ ငါသည်သားဆုံးသောသူ၊ ဆိတ်ညံလျက်နေရသောသူ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသဖြင့်၊ အဝေးသို့လည်ရသောသူဖြစ်၍၊ ဤသူတို့ကိုအဘယ်သူမွေးစားသနည်း။ ငါသည်တယောက်တည်းနေရသည်ဖြစ်၍၊ ဤသူတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်းဟု အောက်မေ့လိမ့်မည်။

၄၉း၂၂ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ ငါသည်အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌ နေသော လူမျိုးတို့အားလက်ကိုချီ၍ အလံကို ထူသဖြင့်၊ သူတို့သည် သင်၏သားသမီးတို့ကို လက်နှင့်ပွေ့လျက်၊ ပခုံးပေါ်မှာ ထမ်းလျက်ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။–

၄၉း၂၃ ရှင်ဘုရင်တို့သည် သင်၏ဘထွေး၊ မိဖုရားတို့သည်သင့်ကိုမွေးစားသောအမိဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သင့်ရှေ့မှာ ဦးညွှတ်ပြပ်ဝပ်၍၊ သင်၏ ခြေ၌မြေမှုန့်ကိုလျက်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုငှင်း၊ ငါ့ကိုမြော်လင့်သောသူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိကြောင်းကို ငှင်းသင်သိလိမ့်မည်။

၄၉း၂၄ လုယူရာဥစ္စာကို အားကြီးသောသူ၏လက်မှယူရမည်လော။ တရားသောသူ သိမ်းသွားသောလူတို့ကို နှုတ်ရမည်လော။–

၄၉း၂၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ်အားကြီးသောသူ သိမ်းသွားသောလူတို့ကို ယူရမည်။ ကြောက်မက်ဘွယ်သောသူ လုယူရာ ဥစ္စာကိုနှုတ်ရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်နှင့်ရန်တွေ့သောသူကို ငါသည်ရန်တွေ့၍၊ သင်၏သားတို့ကိုကယ်တင်မည်။–

၄၉း၂၆ သင့်ကိုညှဉ်းဆဲသောသူတို့ကိုသူတို့၏အသားနှင့်ငါကျွေးမည်။ ချိုသောစပျစ်ရည်ကိုသောက်သကဲ့သို့၊ သူတို့သည် မိမိအသွေးကိုဝစွာသောက်ရကြ မည်။ သို့ဖြစ်၍၊ ငါထာဝရဘုရားသည်၊ သင့်ကိုကယ်တင် သောအရှင်၊ သင့်ကိုရွေးနှုတ်သောသခင်၊ ယာကုပ်အမျိုး၌တန်ခိုးကြီးသောဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို လူအပေါင်းတို့သည်သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၅၀)

၅၀း၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါလွှတ်လိုက်သောသင်တို့အမိ၏ဖြတ်စာသည်အဘယ် မှာရှိသနည်း။ ငါ၌ကြွေးရှိ၍အဘယ်မည်သော ကြွေးရှင်ထံ၌ သင်တို့ကိုငါရောင်းသနည်း။ သင်တို့သည် ကိုယ်ပြုသောဒုစရိုက်အတွက်ကျွန်ခံရကြ၏။ သင်တို့အပြစ်ကြောင့်၊ သင်တို့အမိကို ငါလွှတ်လိုက်၏။–

၅၀း၂ ငါလာသောအခါ အဘယ်ကြောင့်လူမရှိသနည်း။ ငါခေါ်သောအခါအဘယ်ကြောင့်မထူးသနည်း။ ငါသည်မရွေးမနှုတ်နိုင်အောင်လက်တို သလော။ ကယ်ချွတ်နိုင်သောတန်ခိုးမရှိသလော။ ကြည့်ရှုလော့။ ငါဆုံးမသဖြင့် ပင်လယ်ရေသည်ခန်းခြောက်၏။ မြစ်တို့ကိုလွင်ပြင်ဖြစ်စေ၏။ ရေမရှိ သောကြောင့်ငါးတို့သည် နံကြ၏။ ရေငတ်၍သေကြ၏။–

၅၀း၃ ငါသည် မိုဃ်းကောင်းကင်ကို နက်သောအဝတ်ဝတ်စေ၍၊ လျှော်တေအဝတ်နှင့်ခြုံ၏။

၅၀း၄ ငါသည် ပင်ပန်းသောသူအားမစခြင်းငှါ၊ စကားပြောတတ်မည်အကြောင်း၊ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် လူတတ်၏နှုတ်သတ္တိကို ငါ့အားပေး တော်မူပြီ။ နံနက်အစဉ်အတိုင်းငါ့ကို နိှုးတော်မူ၏။ စာသင်သောသူကဲ့သို့ နားထောင်စေမည်အကြောင်း ငါ့နားကိုနှိုးဆော်တော်မူ၏။–

၅၀း၅ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့နားကိုဖွင့်တော်မူ၍၊ ငါလည်းမငြင်းမဆန်၊ နောက်သို့မဆုတ်၊–

၅၀း၆ ရိုက်သောသူတို့အား ငါ့ကျောကိုငှင်း၊ နားပန်းဆံကိုနှုတ်သောသူတို့အား၊ ငါ့ပါးကိုငှင်းငါအပ်၏။ အရှက်ခွဲခြင်းနှင့်တံထွေးထွေးခြင်းမှငါသည် ကိုယ်မျက်နှာကိုမလွှဲ။–

၅၀း၇ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုစောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်၊ ငါမရှုံးရသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်မျက်နှာကို မီးကျောက်ကဲ့သို့ထားလျက်၊ ရှက် ကြောက်ခြင်းသို့မရောက်ရဟုငါသိ၏။–

၅၀း၈ ငါ့ကိုအပြစ်လွှတ်သောသူသည် အနီးမှာရှိ၏။ အဘယ်သူသည် ငါနှင့်တရားတွေ့မည်နည်း။ ပြိုင်၍နေကြ ကုန်အံ့။ အဘယ်သူသည် ငါနှင့်ရန်ဘက်ပြုမည်နည်း။ ထိုသူသည်ချဉ်းကပ်စေ။–
၅၀း၉ ကြည့်ရှုလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုစောင့်မတော်မူမည်။ အဘယ်သူသည် ငါ့ကိုတရား ရှုံးစေမည်နည်း။ ထိုသို့သောသူအပေါင်းတို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ဟောင်းနွမ်းခြင်းသို့ရောက် ကြလိမ့်မည်။ ပိုးကိုက်စားခြင်းကိုလည်းခံရကြလိမ့်မည်။
၅၀း၁၀ သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သနည်း။ ထိုသူသည်ကိုယ်တော် ကျွန်၏စကားသံကိုနားထောင်ပါစေ။ အဘယ်သူသည် အလင်းမရှိဘဲမှောင်မိုက်၌ သွားလာသနည်း။ ထိုသူသည်ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကိုခိုလှုံ၍၊ မိမိဘုရားသခင်ကိုအမှီပြုပါစေ။–
၅၀း၁၁ မီးကိုညှိ၍ မိမိတို့ကိုမီးပွါးတို့နှင့် ဝန်းရံစေသောသူအပေါင်းတို့၊ သင်တို့မီး၏အလင်း၌၎င်း၊ သင်တို့ပြုစု သောမီးစများ၌၎င်း သွားလာကြလော့။ ငါ့လက်၌ခံရသောအကျိုးဟူမူကား၊ သင်တို့သည်ဝမ်းနည်း လျက်အိပ်ရကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၅၁)

၅၁း၁ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသို့လိုက်၍ ထာဝရဘုရားကိုရှာသောသူတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင် ကြလော့။ သင်တို့ကိုခုတ်ယူရာကျောက်နှင့်၊ တူးယူရာတွင်းဝကိုကြည့်ရှုကြလော့။–
၅၁း၂ သင်တို့၏ အဘအာဗြဟံနှင့်၊ သင်တို့ကိုဘွားသောသူ စာရာတို့ကိုကြည့်ရှုကြလော့။ ငါသည် တယောက်တည်းသောသူ အာဗြဟံကိုခေါ်၍၊ ကောင်းကြီးပေးသဖြင့် များပြားစေ၏။–
၅၁း၃ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်မြို့ကိုချမ်းသာပေးတော်မူမည်။ သူ၏ဆိတ်ညံရာအရပ် အလုံးစုံတို့ကို ချမ်းသာပေးမည်။ သူ၏တောကိုဒေင်အရပ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သူ၏လွင်ပြင်ကိုထာဝရ ဘုရား၏ဥယျာဉ်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်စေတော်မူသဖြင့်၊ ဇိအုန်မြို့သည်ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်း၊ သီချင်းဆိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။
၅၁း၄ ငါ၏လူမျိုး၊ ငါ့လူစုတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်နာယူကြလော့။ ငါ့ထံမှတရားထွက်၍ ငါစီရင်ချက်သည် လူများလင်းစရာဘို့တည်ရလိမ့်မည်။–
၅၁း၅ ငါ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည် အနီးမှာရှိ၏။ ငါ၏ကယ်တင်ခြင်းတရားသည်ထွက်သွားပြီ။ ငါ့လက်ရုံးသည် လူတို့တွင်တရားမှုကိုစီရင်လိမ့်မည်။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် ငါ့ကိုမြော်လင့်၍၊ ငါ့လက်ရုံးကိုကိုးစားကြလိမ့်မည်။–
၅၁း၆ မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုမျှော်၍ကြည့်ကြလော့။ မြေကြီးကိုလည်းငုံ့၍ကြည့်ကြလော့။ မိုဃ်းကောင်း ကင်သည် မီးခိုးကဲ့သို့ကွယ်ပျောက်၍၊ မြေကြီးသည်အဝတ်ကဲ့သို့ဟောင်းနွမ်းလိမ့်မည်။ မြေကြီး သားတို့သည်ခြင်ကောင်ကဲ့သို့သေကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ကယ်တင်ခြင်းတရားမူကား အစဉ်အမြဲတည်လိမ့်မည်။ ငါ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားလည်း ပပျောက်ခြင်းမရှိနိုင်ရာ။
၅၁း၇ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုသိ၍၊ ငါ၏တရားကိုနှလုံးသွင်းမိသောသူတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင် ကြလော့။ လူတို့သည်အပြစ်တင်မည်ဟု မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ လူတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို မကြောက်ကြနှင့်။–
၅၁း၈ အကြောင်းမူကား၊ ပိုးရွတို့သည် သိုးမွေးအဝတ်ကိုကိုက်စားသကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့ကိုကိုက်စားဖျက်ဆီး ကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားမူကား နိစ္စထာဝရဖြစ်၍၊ ငါ၏ကယ်တင်ခြင်းတရား သည်လည်း ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တည်လိမ့်သတည်း။
၅၁း၉ အိုထာဝရဘုရား၏လက်ရုံးတော်၊ နိုးတော်မူပါ။ နိုး၍ခွန်အားကိုယူတော်မူပါ။ ရှေးကာလနှင့် လွန်ဘူးသောကာလ၌ကဲ့သို့နိုးတော်မူပါ။ ရာခပ်ကိုဒဏ်ခတ်၍ နဂါးကိုနာစေသောသူကား၊ ကိုယ်တော်ပင်မဟုတ်လော။–
၅၁း၁၀ ပင်လယ်ရေ၊ နက်နဲရာရေတို့ကို ခန်းခြောက်စေ၍၊ ပင်လယ်နက်နဲရာအရပ်တို့ကို ရွေးနှုတ်သောသူများ သွားစရာလမ်းဖြစ်စေသောသူကား၊ ကိုယ်တော်ပင်မဟုတ်လော။–
၅၁း၁၁ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားကယ်လွှတ်တော်မူသောသူတို့သည် ပြန်လာ၍ သီချင်းဆိုလျက်၊ ထာဝရဝမ်းမြောက်ခြင်းသရဖူကိုဆောင်းလျက်၊ ဇိအုန်မြို့သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းအခွင့်ကိုရကြ၍၊ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်ညည်းတွားခြင်းသည် ပြေးသွားရလိမ့်မည်။–
၅၁း၁၂ သင်တို့ကိုနှစ်သိမ့်စေသောသူကား၊ အခြားသူမဟုတ်၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်ပေတည်း။ သေရသောလူကို၎င်း၊ မြက်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်လတံ့သောလူသားကို၎င်း၊ သင်သည်ကြောက်ရမည်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့ သောသဘောရှိသနည်း။–
၅၁း၁၃ မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုကြက်တော်မူထသော၊ မြေကြီးကိုလည်းတည်တော်မူထသော၊ သင့်ကိုဖန်ဆင်း တော်မူသောထာဝရဘုရားကို သင်သည်မေ့လျော့၍၊ ညှဉ်းဆဲသောသူသည် ငါ့ကိုဖျက်ဆီးလုပြီဟု စိတ်ထင်နှင့်၊ သင်၏ဒေါသအမျက်ကိုအစဉ်ကြောက်ရမည်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိသနည်း။ ယခုမှာညှဉ်းဆဲသောသူ၏ ဒေါသအမျက်သည်အဘယ်မှာရှိသနည်း။–
၅၁း၁၄ အချုပ်ခံရသောသူသည် ထောင်ထဲမှာမသေ၊ ရေစာမပြတ်၊ လျင်မြန်စွာကယ်နှုတ်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။–
၅၁း၁၅ ငါသည် သမုဒ္ဒရာကိုဆုံးမ၍လှိုင်းတံပိုးကိုဟုန်းစေသောသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ထိုဘုရား၏နာမတော်ကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားပေတည်း။–
၅၁း၁၆ မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုဆောက်၍၊ မြေကြီးကိုတည်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်သည်ငါ၏လူမျိုးဖြစ်၏ဟု ဇိအုန်မြို့ ကိုပြောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ့စကားကိုသင်၏နှုတ်ထဲမှာငါထားပြီ။ ငါ့လက်၏အရိပ်နှင့်သင့်ကိုငါမိုးပြီ။
၅၁း၁၇ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်၌ အမျက်တော်ဖလားကိုသောက်သော ယေရုရှလင်မြို့၊ နိုးလော့။ နိုး၍ထလော့။ သင်သည်တုန်လှုပ်စေသောဖလားကိုအကုန်သောက်ခဲ့ပြီ။ အနည်အဖတ်ကိုလည်း ညှစ်ခဲ့ပြီ။–
၅၁း၁၈ ကိုယ်တိုင်ဘွားမြင်သောသားတို့တွင်၊ သင့်ကိုလမ်းပြသောသူတယောက်မျှမရှိ။ ကိုယ်တိုင်မွေးစားသော သားတို့တွင်၊ သင့်ကိုလက်ဆွဲသောသူတယောက်မျှမရှိ။–
၅၁း၁၉ အစာခေါင်းပါး၍ လူဆိတ်ညံခြင်းဘေး၊ ထားဖြင့်ဖျက်ဆီးခြင်းဘေးတည်းဟူသောဘေးနှစ်ပါးတို့သည် သင်၏အပေါ်မှာရောက်လာသည်ဖြစ်၍၊ သင့်အတွက်အဘယ်သူငိုကြွေးမြည်တမ်းသနည်း။ ငါသည်အဘယ်သို့ချမ်းသာပေးနိုင်သနည်း။–
၅၁း၂၀ သင်၏သားတို့သည်မိန်းမောတွေဝေကြ၏။ ကျော့ကွင်း၌ဘမ်းမိသောစိုင်ကဲ့သို့ ခပ်သိမ်းသောလမ်းဝမှာ အိပ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏အမျက်ထွက်တော်မူခြင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ဆုံးမတော်မူခြင်းနှင့်ဝကြ၏။

၅၁း၂၁ သို့ဖြစ်၍၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသောသူ၊ စပျစ်ရည်မှတပါး အခြားသောယစ်မျိုးနှင့်ယစ်မူးသောသူ၊ နားထောင်လော့။—
၅၁း၂၂ သင်၏အရှင်၊ မိမိလူတို့၏အမှုကိုစောင့်တော်မူသောသင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ တုန်လှုပ်စေသောဖလား၊ ငါ့အမျက်တော်ဖလား၏ အနည်အဖတ်ကို သင်၏လက်မှ ငါရုပ်၍၊ သင်သည် နောက်တဖန်မသောက်ရ။—
၅၁း၂၃ သင်သည် ခရီးသွားသော သူတို့ရှေ့မှာကိုယ်ကို မြေတန်တားလုပ်၍၊ အလျားဝပ်စေခြင်းငှါ ဝပ်လျက် နေတော့။ ငါကျော်သွားမည်ဟုဆို၍၊ သင့်ကိုညှဉ်းဆဲသောသူတို့လက်၌ ထိုဖလားကိုငါထားမည်။

အခန်းကြီး (၅၂)

၅၂း၁ အို ဇိအုန်မြို့၊ နိုးလော့။ နိုး၍ခွန်အားကို ယူလော့။ အိုယေရုရှလင်မြို့တည်းဟူသော၊ သန့်ရှင်းသောမြို့၊ သင်၏တင့်တယ်သော အဝတ်တန်ဆာတို့ကိုဝတ်ဆင်လော့။ အကြောင်း မူကား၊ နောက်တဖန်အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောသူနှင့်ညစ်ညူးသောသူတို့သည် သင်၏အထဲသို့မဝင်ရကြ။—
၅၂း၂ အိုယေရုရှလင်မြို့၊ ကိုယ်၌ကပ်သော မြေမှုန့်ကိုခါလိုက်၍၊ မြင့်သောအရပ်၌ထိုင်လော့။ အိုချုပ်ထား လျက်ရှိသော ဇိအုန်သတို့သမီး၊ သင်၏လည်ကြိုးကိုချွတ်လော့။—
၅၂း၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည်ကိုယ်ဘိုးငွေကိုမရဘဲ ကျွန်ခံရသည်ဖြစ်၍၊ ငွေမပေးဘဲရွေးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။—
၅၂း၄ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏လူတို့သည်အထက်ကအဲဂုတ္တုပြည်၌ တည်းခိုအံ့သော ငှါသွားကြ၏။ နောက်မှအာရှုရိလူတို့သည် အကြောင်းမရှိဘဲညှဉ်းဆဲကြ၏။—
၅၂း၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏လူတို့ကိုအကြောင်းမရှိဘဲယူသွား၍၊ အစိုးရသောသူတို့သည် ဝါကြွားလျက်ငါ့နာမကိုနေ့တိုင်းကဲ့ရဲ့ကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည်အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။—
၅၂း၆ သို့ဖြစ်၍၊ ငါ၏လူတို့သည် ငါ့ကိုသိကြလိမ့်မည်။ ဂတိထားသောသူကား၊ ငါဖြစ်သည်ကိုအချိန်ရောက်မှ သိကြလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ် ငါရှိသည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၅၂း၇ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကိုကြားပြောသောသူ၊ ကယ်တင်ခြင်းကောင်းကျိုး ချမ်းသာ၏ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ကြားပြောသောသူ၊ သင်၏ဘုရားသခင်စိုးစံတော်မူ၏ဟု ဇိအုန်မြို့အားပြောသောသူ၏ခြေတို့သည်တောင်ပေါ်မှာ အလွန်တင့်တယ်လှစွတကား။—
၅၂း၈ သင်၏ကင်းစောင့်တို့၏အသံကို နားထောင်ကြလော့။ သူတို့သည်အသံကိုလွှင့်၍၊ ရွှင်လန်းသော အသံနှင့်တညီတညွတ်တည်းကြွေးကြော်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်ဇိအုန်မြို့သို့ ပြန်လာတော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တိုင်မြင်ရကြ၏။—
၅၂း၉ ယေရုရှလင်မြို့၌ပြိုပျက်ရာအရပ်တို့၊ တညီတညွတ်တည်းသီချင်းဆိုသံနှင့်ကြွေးကြော်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်မိမိလူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေတော်မူပြီ။ ယေရုရှလင်မြို့ကိုရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။—
၅၂း၁၀ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသောလူအမျိုးမျိုးတို့ရှေ့မှာ၊ သန့်ရှင်းသောလက်ရုံးတော်ကိုဖွင့်ပြတော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီးစွန်းရှိသမျှတို့သည် ငါတို့ဘုရားသခင်၏ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုသိမြင်ကြလတံ့။
၅၂း၁၁ ထွက်ကြ။ ထွက်ကြ။ ထိုအရပ်မှထွက်သွားကြလော့။ မစင်ကြယ်သောအရာကိုလက်နှင့်မျှ မတို့ကြနှင့်။ ထိုအရပ်ထဲကထွက်သွားကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ အဆောက်အဦးတို့ကိုဆောင် ရွက်သောသူတို့၊ သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလော့။—
၅၂း၁၂ သင်တို့သည်အလျင်အမြန်မထွက်ရကြ။ ပြေး၍မသွားရကြ။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ရှေ့၌ကြွတော် မူမည်။ နောက်၌လည်း ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူမည်။
၅၂း၁၃ ကြည့်ရှုလော့။ ငါ့ကျွန်သည်အမှုဆောင်၍ အောင်လိမ့်မည်။ ချီးမြှောက်ချီးမြှင့်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်လိမ့်မည်။—
၅၂း၁၄ သူသည်လူမဟုတ်သကဲ့သို့မျက်နှာပျက်ခြင်း၊ လူသားမဟုတ်သကဲ့သို့ အဆင်းအသရေပျက်ခြင်း ရှိသည်ကို၊ အများသောသူတို့သည် အံ့ဩမိန်းမောကြသည်ဖြစ်၍၊—
၅၂း၁၅ ထိုအတူ သူသည်အများသောလူမျိုးတို့ကို သန့်ရှင်းစေလိမ့်မည်။ ရှေ့တော်၌ရှင်ဘုရင်တို့သည် မိမိတို့နှုတ်ကိုပိတ်၍နေရကြလိမ့်မည်။ သူတပါး မပြဘူးသောအရာကို သူတို့သည်မြင်ကြ လိမ့်မည်။ မကြားဘူးသောအရာကိုလည်းနားလည်ကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၅၃)

၅၃း၁ ငါတို့ဟောပြောသော သိတင်းစကားကို အဘယ်သူယုံသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် အဘယ်သူအားထင်ရှားတော်မူသနည်း။—
၅၃း၂ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်သည် အညွန့်ကဲ့သို့၎င်း၊ သွေ့ခြောက်သောမြေ၌ပေါက်သော အတက်ကဲ့သို့၎င်း၊ ရှေ့တော်၌ကြီးပွါး၏။ ပမာဏပြုစရာအဆင်းတင့်တယ်ခြင်းမရှိ။ ချစ်လိုဘွယ်သောမျက်နှာလက္ခဏာ နှင့်မပြည့်စုံ။—
၅၃း၃ မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းကိုခံ၍၊ လူတို့တွင်အယုတ်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ ငိုကြွေးသောသူ၊ နာကြဉ်းခြင်းဝေဒနာနှင့် ကျွမ်းဝင်သောသူဖြစ်၏။ သူတပါးမျက်နှာလွှဲခြင်းကိုခံရသောသူကဲ့သို့ဖြစ်၏။ မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို ခံလျက်ရှိ၍၊ ငါတို့သည်မရိုသေကြ။—
၅၃း၄ သို့သော်လည်း၊ ထိုသူသည်ငါတို့အနာရောဂါဝေဒနာများကို ယူတင်ဆောင်ရွက်လေ၏။ ဒဏ်ခတ်တော် မူခြင်းကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်ဆုံးမ၍နှိမ့်ချတော်မူခြင်းကို၎င်း ခံရသောသူဖြစ်သည်ဟု ငါတို့သည် ထင်မှတ်ကြပြီ။—
၅၃း၅ ထိုသူသည်ငါတို့လွန်ကျူးခြင်းအပြစ်များကြောင့်၊ နာကျင်စွာထိုးခြင်း၊ နှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရလေ၏။ ငါတို့၏ ငြိမ်သက်ခြင်းချမ်းသာကိုဖြစ်စေသောဆုံးမခြင်းသည် သူ့အပေါ်သို့ရောက်၍၊ သူခံရသောဒဏ်ချက် အားဖြင့် ငါတို့သည်အနာပျောက်လျက်ရှိကြ၏။—
၅၃း၆ ငါတို့ရှိသမျှသည် သိုးကဲ့သို့လမ်းလွဲလျက်၊ ကိုယ်လမ်းသို့အသီးအသီး လိုက်သွားကြသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသောငါတို့၏အပြစ်များကိုသူ့အပေါ်၌တင်တော်မူ၏။—

၅၃း၇ ထိုသူသည်ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံ၍ နှုတ်ကိုမဖွင့်ဘဲနေ၏။ အသေသတ်ခြင်းငှါ ဆောင်သွား သောသိုးသငယ်ကဲ့သို့ သူ့ကိုဆောင်သွား၍၊ သိုးသည်အမွေးညှပ်သောသူရှေ့မှာ မမြည်ဘဲနေ သကဲ့သို့၊ သူသည်နှုတ်ကိုမဖွင့်ဘဲနေ၏။–

၅၃း၈ မတရားစွာစီရင်ခြင်းအားဖြင့် သူ့ကိုထုတ်သွားကြ၏။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာမှ သူ့ကိုသုတ် သင်ပယ်ရှင်းသည်ဖြစ်၍၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်ကိုအဘယ်သူပြည့်နှမ်းမည်နည်း။ ငါ၏လူမျိုးအပြစ်ကြောင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူခြင်းကိုခံလေ၏။–

၅၃း၉ ပြစ်မှားခြင်းကိုမပြု။ သူ၏နှုတ်၌မုသာမရှိသော်လည်း၊ လူဆိုးတို့နှင့်အတူမြေမြှုပ်ခြင်းငှါ စီရင်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သေပြီးမှသူဌေး၌ရှိ၏။

၅၃း၁၀ ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကိုနှိပ်စက်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ၍နာစေတော်မူ၏။ သူသည်အပြစ် ဖြေသောယဇ်ကို ပူဇော်ပြီးမှ၊ အမျိုးအနွယ်တော်ကိုမြင်ရလိမ့်မည်။ အသက်တော်လည်း ရှည်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏အကြံတော်သည်လည်းသူ၏လက်၌ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။–

၅၃း၁၁ မိမိစိတ်ဝိညာဉ်ခံရသော ဝေဒနာ၏အကျိုးကို မိမိမြင်၍အားရလိမ့်မည်။ ထိုဖြောင့်မတ်သော ငါ၏ကျွန် ကိုသိကျွမ်းခြင်းအားဖြင့်၊ သူသည် အများသောသူတို့ကို ဖြောင့်မတ်ရာ၌တည်စေလိမ့်မည်။ သူတို့၏ အပြစ်ကိုကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ရ၏။–

၅၃း၁၂ ထိုသို့ မိမိအသက်ကိုသေခြင်း၌သွန်း၍၊ မတရားသောသူတို့နှင့်ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊လူ များတို့၏အပြစ်ကိုဆောင်ရွက်၍၊ မတရားသောသူတို့အဘို့ တောင်းပန်သောကြောင့်၊ လူကြီးတို့ကို သူ၏အဘို့ဖြစ်စေခြင်းငှါငါခွဲမည်။ အစွမ်းသတ္တိရှိသောသူတို့ကိုသူ၏လက်ရဥစ္စာကဲ့သို့၊ ကိုယ်တိုင် ဝေဖန်ရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၅၄)

၅၄း၁ သားမဘွားသောအမြုံမ၊ ဝမ်းမြောက်လော့။ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကိုမခံသေးသော မိန်းမ၊ ကြွေးကြော်အော်ဟစ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊စွန့်ထားသောမိန်းမသည်လင်ရှိသော မိန်းမထက် သာ၍ များသောသားတို့ကိုဘွားမြင်ပြီဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၅၄း၂ သင်၏တဲရာကိုကျယ်စေလော့။ သင်၏နေရာမျက်နှာကြက်ကိုကြက်ဦးလော့။ နှမြောသောစိတ်မရှိနှင့်။ ကြိုးတို့ကိုရှည်စေဦးလော့။ တိုင်တို့ကိုမြဲစွာစိုက်လော့။–

၅၄း၃ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်၌တိုးပွါးလိမ့်မည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် တပါးအမျိုးသားတို့ကိုအမွေခံ၍၊ သူတို့၏ဆိတ်ညံသောမြို့တို့ ၌နေကြလိမ့်မည်။–

၅၄း၄ မစိုးရိမ်နှင့်။ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့မရောက်ရ။ မျက်နှာမပျက်နှင့်။ အရှက်ကွဲခြင်းကိုမခံရ။ အသက်ငယ်စဉ်အခါ ခံရသောရှက်ကြောက်ခြင်းကိုမေ့လျော့လိမ့်မည်။ မုတ်ဆိုးမဖြစ်၍ ခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်းကို နောက်တဖန်မအောက်မေ့ရ။–

၅၄း၅ အကြောင်းမူကား၊ သင့်ကိုဖန်ဆင်းသောသူသည် သင်၏လင်ဖြစ်တော်မူ၏။ နာမတော်ကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားတည်း။ သင့်ကိုရွေးနှုတ်သောသူသည် ဣသရေလ အမျိုး၌သန့်ရှင်းသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးရသောဘုရားဟူ၍ခေါ်ရကြ၏။–

၅၄း၆ စွန့်ပစ်၍ စိတ်ငြိုငြင်သောမိန်းမ၊ ငယ်စဉ်တွင်မယားဖြစ်၍၊ နောက်မှငြင်းပယ်သောမိန်းမကို တဖန်ခေါ်သကဲ့သို့သင့်ကို ငါခေါ်မည်ဟုသင်၏ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။–

၅၄း၇ သင့်ကို ခဏသာငါစွန့်သည်ဖြစ်၍၊ များစွာသော ကရုဏာနှင့်တဖန်သိမ်းဆည်းဦးမည်။–

၅၄း၈ ပြင်းစွာသောအမျက်ထွက်၍ ခဏမျှငါမျက်နှာလွှဲသော်လည်း၊ ထာဝရမေတ္တာနှင့်သင့်ကို ကယ်မသနားဦးမည်ဟု သင့်ကိုရွေးနှုတ်သောထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၅၄း၉ နောလေက်ထက်၌ လွှမ်းမိုးသောရေကိုငါသည်မှတ်၍၊ ထိုရေသည်မြေကြီးကို နောက်တဖန်မလွှမ်းမိုး ရဟုကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသည်နည်းတူ၊ သင့်ကိုအမျက်မထွက်၊ မဆုံးမဟုကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုပြီ။–

၅၄း၁၀ တောင်ကြီးတို့သည်ရွေ့၍၊ တောင်ငယ်တို့သည်လှုပ်ရှားသော်လည်း၊ ငါ၏မေတ္တာသည်သင်မှမရွေ့ရ။ ငါ၏ငြိမ်သက်ခြင်းပဋိညာဉ်လည်း မလှုပ်ရှားရဟု သင်၌သနားခြင်းကရုဏာစိတ်ရှိတော်မူသော ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၅၄း၁၁ အိုညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းတိုက်ခြင်းကိုခံရ၍၊ သက်သာမရနိုင်သောသူ၊ သင်၏တိုက်ကိုဟင်းသပြတားသရွတ်နှင့်ငါစေ့စပ်မည်။ တိုက်မြစ်ကိုနီလာဖြင့်၎င်း၊–

၅၄း၁၂ ပြအိုးတို့ကိုကျောက်နီဖြင့်၎င်း၊ တံခါးတို့ကိုပတ္တမြားဖြင့်၎င်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်တန်ဆာများကို ကျောက်မြတ် အမျိုးမျိုးဖြင့်၎င်း ငါပြီးစေမည်။–

၅၄း၁၃ သင်၏သားသမီးအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားဆုံးမသွန်သင်တော်မူသောသူဖြစ်၍၊ များစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံကြလိမ့်မည်။–

၅၄း၁၄ သင်သည်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားအားဖြင့် တည်လိမ့်မည်။ ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်ဝေးသည်ဖြစ်၍ မကြောက်ရ။ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်လည်းဝေး၍၊ သင့်အနီးသို့မရောက်ရ။–

၅၄း၁၅ ငါ၏အခွင့်မရှိဘဲ သင့်တဘက်၌အဘယ်သူမျှနေရာမကျရ။ နေရာကျဘူးသောသူတို့သည် သင့်ဘက်သို့ဝင်စားကြလိမ့်မည်။–

၅၄း၁၆ မီးကိုမှုတ်၍၊ မိမိအလုပ်တည်းဟူသော လက်နက်ကိုလုပ်တတ်သောပန်းပဲကို၎င်း၊ ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ ဖျက်ဆီးသောသူကို၎င်းငါဖန်ဆင်း၏။–

၅၄း၁၇ သင့်တဘက်၌ လုပ်သောလက်နက်တစုံတခုမျှ အထမမြောက်ရ။ သင့်ကိုတရားတွေ့သောသူမည် သည်ကား၊ အရှုံးခံရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်တို့သည် ထိုသို့သောအမွေကိုခံရ၍၊ ငါ့ကြောင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ရကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၅၅)

၅၅း၁ အိုရေငတ်သောသူအပေါင်းတို့၊ ရေရှိရာသို့လာကြလော့။ ငွေမရှိသောသူတို့လာကြ။ ဝယ်၍စားသောက်ကြလော့။ ငွေမပါဘဲ၊ အဘိုးကို မပေးဘဲလာ၍ စပျစ်ရည်နှင့်နို့ကို ဝယ်ကြလော့။–

၅၅း၂ အစာမဟုတ်သောအရာအဘို့ သင်တို့ငွေကိုင်၄င်း၊ အမွတ်မပြေနိုင်သောအရာအဘို့ သင်တို့ဥစ္စာကို၄င်း၊ အဘယ်ကြောင့်ကုန်စေကြသနည်း။ ငါ့စကားကိုစေ့စေ့နားထောင်လျက်၊ ကောင်းသောအစာကို စားကြလော့။ သင်တို့၏ဝိညာဉ်သည် ချိုသောအရာတို့၌ မိမိကိုမိမိမွေ့လျော် စေလိမ့်မည်။–

၅၅း၃ နားညွတ်သောနားနှင့် ငါ့ထံသို့လာကြလော့။ နားထောင်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်သင်တို့၏ဝိညာဉ်သည် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း၊ သင်တို့နှင့်ထာဝရပဋိညာဉ်ပြု၍၊ ဒါဝိဒ်၌ မြဲမြံသောကျေးဇူး တော်ကို သင်တို့အားပေးမည်။–

၅၅း၄ ကြည့်ရှုလော့။ ထိုသူကို ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ စီရင်အုပ်စိုးသောအရှင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ လူမျိုးတို့အားငါပေးပြီ။–

၅၅း၅ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သည် မသိဘူးသောလူမျိုးကိုခေါ်လိမ့်မည်။ သင့်ကိုမသိဘူးသောလူမျိုးတို့ သည်လည်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရားကြောင့်၊ သင့်ထံသို့ပြေးလာကြလိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသည် သင်၏ဘုန်းကို ပွင့်စေတော်မူ၏။

၅၅း၆ တွေ့နိုင်သည်ကာလတွင် ထာဝရဘုရားကိုရှာကြလော့။ နီးတော်မူသည်ကာလတွင် ဆုတောင်းပဌနာပြုကြလော့။–

၅၅း၇ ဆိုးသောသူသည် မိမိလမ်းကို၄င်း၊ မတရားသောသူသည် မိမိအကြံတို့ကို၄င်း စွန့်ပစ်၍၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ပြောင်းလဲပါစေ။ သို့ပြုလျှင်သနားတော်မူလိမ့်မည်။ ငါတို့ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ပြောင်း လဲပါစေ။ သို့ပြုလျှင်အထူးသဖြင့်အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။–

၅၅း၈ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏အကြံအစည်သည် သင်တို့၏အကြံအစည်နှင့်မတူ။ ငါ၏အကျင့်သည်လည်း သင်တို့၏အကျင့်နှင့်မတူ။–

၅၅း၉ မိုယ်းကောင်းကင်သည် မြေကြီးထက်သာ၍မြင့်သကဲ့သို့၊ ငါ၏အကျင့်သည် သင်တို့၏အကျင့် ထက်၄င်း၊ ငါ၏အကြံအစည်သည်သင်တို့၏ အကြံအစည်ထက်၄င်းသာ၍မြင့်၏။

၅၅း၁၀ မိုယ်းရေနှင့်မိုယ်းပွင့်တို့သည် မိုယ်းကောင်းကင်မှဆင်းသက်၍ နောက်တဖန်မပြန်၊ မြေသည် မျိုးစေ့ကြဲသောသူအား မျိုးစေ့ကို၄င်း၊အစာစားသောသူအားအစာကို၄င်း ပေးမည်အကြောင်း၊ မြေကိုစိုစေသဖြင့်၊ အပင်ပေါက်စေ၍၊ အသီးကိုသီးစေသကဲ့သို့၊–

၅၅း၁၁ ထိုအတူ ငါ၏နှုတ်ကပတ်စကားသည်ဖြစ်လိမ့်မည်။ အကျိုးမရှိဘဲငါ့ထံသို့မပြန်ရ။ ငါ့အလိုကို ပြည့်စုံစေမည်။ ငါစေခိုင်းသောအမှု၌အောင်လိမ့် မည်။–

၅၅း၁၂ သင်တို့သည်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်ထွက်၍၊ ချမ်းသာစွာပို့ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ တောင်ကြီးတောင် ငယ်တို့သည် သင်တို့ရှေ့မှာသီချင်းဆို သံနှင့်ကြွေးကြော်၍၊ တော၌ရှိသမျှသောအပင်တို့သည် လက်ခုပ်တီးကြလိမ့်မည်။–

၅၅း၁၃ အမျိုးမျိုးသောဆူးပင်အရာ၌ ထင်းရှူးပင်နှင့်မုရတုပင်တို့သည် ပေါက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအမှုသည်ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ အောက်မေ့ဘို့ရာ၊ မပျောက်မပျက်ရသော ထာဝရသက်သေဖြစ်ရလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၅၆)

၅၆း၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ တရားကိုစောင့်၍ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ကြလော့။ ငါ၏ကယ် တင်ခြင်းကျေးဇူးရောက်ချိန်နှင့်၊ ငါ၏ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားထင်ရှားချိန်ရောက်လုနီးပြီ။–

၅၆း၂ ထိုသို့ပြုသောသူ၊ အမြဲစွဲလမ်းသောလူသားသည်၊ ဥပုသ်နေ့ကို မရှုတ်ချ၊ စောင့်ရှောက်၍ ဒုစရိုက်ကို မပြုမည်အကြောင်း၊ မိမိလက်ကိုချုပ်တ ည်းလျှင်လည်းမင်္ဂလာရှိ၏။

၅၆း၃ ထာဝရဘုရား၌ မှီဝဲသောတပါးအမျိုးသားက၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုမိမိလူမျိုး နှင့်ရှင်းရှင်း ခွဲထားတော်မူပြီဟုမဆိုစေနှင့်။ မိန်းမလျှာက လည်း၊ငါသည်သွေ့ခြောက် သောအပင်ဖြစ်သည်ဟု မဆိုစေနှင့်။–

၅၆း၄ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏ဥပုသ်နေ့ကိုစောင့်လျက်၊ ငါနှစ်သက်သောအရာကို ရွေးယူ၍၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကိုမှီဝဲသောမိန်းမလျှာ တို့အား၊ –

၅၆း၅ သားသမီးတို့ထက်မြတ်သောအရာ၊ မြတ်သောနာမကိုငါ့အိမ်၊ ငါ့တန်တိုင်းအတွင်း၌ငါပေးမည်။ မပျောက်နိုင်သော ထာဝရနာမကိုသူတို့အား ငါပေးမည်။–

၅၆း၆ ထာဝရဘုရားထံ၌ အမှုစောင့်ခြင်း၊ နာမတော်ကိုချစ်ခြင်း၊ ကျွန်တော်ရင်းဖြစ်ခြင်းအလိုငှါ၊ ထာဝရ ဘုရား၌ မှီဝဲသောတပါးအမျိုးသားတို့ကို၄င်း၊ ဥပုသ်နေ့ကိုမရှုတ်ချ၊ စောင့်ရှောက်၍၊ ငါ၏ပဋိညာဉ် ကိုစွဲလမ်းသောသူအပေါင်းတို့ကို၄င်း၊–

၅၆း၇ ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်သို့ငါဆောင်ခဲ့၍၊ ငါ၏ပဌနာအိမ်၌ဝမ်းမြောက်စေမည်။ သူတို့မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ယဇ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ငါ့ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ လက်ခံမည်။ ငါ့အိမ်ကိုလူအမျိုးမျိုးဆုတောင်းရာအိမ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလတံ့။–

၅၆း၈ အရပ်ရပ်၌ကွဲပြားသောဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို စုဝေးစေသောအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ စုဝေးပြီးသော သူများမှတပါး အခြားသောသူတို့ကို ထိုအစုအဝေး၌ ငါစုဝေးစေဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၆း၉ အိုလယ်ပြင်သားအပေါင်းနှင့် တော၌လည်သောသားရဲအပေါင်းတို့၊ ကိုက်စားခြင်းငှါ လာကြလော့။–

၅၆း၁၀ သူ၏ကင်းစောင့်တို့သည်မျက်စိကန်းကြ၏။ ရှိသမျှတို့သည်မိုက်ကြ၏။ အ၍မဟောင်နိုင်သောခွေး၊ ယောင်ယမ်းသောခွေး၊ အိပ်လျက်အိပ်ချင် အားကြီးသောခွေးဖြစ်ကြ၏။–

၅၆း၁၁ စားချင်အားကြီး၍ ဝမ်းမပြည့်နိုင်သောခွေးလည်းဖြစ်ကြ၏။ သိုးထိန်းတို့သည်လည်းမကြည့်မရှု တတ်ကြ။ ထိုသိုးထိန်းရှိသမျှတို့သည် လမ်းလွှဲ၍ မိမိတို့လမ်းသို့လိုက်ကြပြီ။ တယောက်မျှမကြွင်း၊ တညီတညွတ်တည်း ကိုယ်အကျိုးစီးပွါးကိုသာရှာကြ၏။–

၅၆း၁၂ လာကြ။ စပျစ်ရည်ကိုယူခဲ့မည်။ သေရည်သေရက်ကိုဝစွာသောက်ကြစို့။ ယနေ့ဖြစ်သကဲ့သို့ နက်ဖြန်နေ့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုမျှမက၊ သာ၍ကြွယ်ဝ လိမ့်မည်ဟုဆိုတတ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၅၇)

၅၇း၁ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်ဆုံး၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောသူတို့သည် ပယ်ရှားခြင်းကိုခံရသော အခါ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူကိုမကောင်းသောအမှုအရာထဲကရုပ်သိမ်းပြီဟု အဘယ်သူမျှမဆင်ခြင်၊ အဘယ်သူမျှမအောက်မေ့ကြ။–
၅၇း၂ ထိုသို့သောသူသည် ချမ်းသာထဲသို့ဝင်ရ၏။ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်လျက် မိမိအိပ်ရာပေါ်မှာငြိမ်ရ၏။
၅၇း၃ စုန်းမသား၊ မျောက်မထားသောမိန်းမသား၊ ပြည်တန်ဆာမသားတို့၊ ချဉ်းကပ်ကြ လော့။–
၅၇း၄ သင်တို့သည် အဘယ်သူကို ကျီစယ်ကြသနည်း။ အဘယ်သူအား နှုတ်ကိုဖွင့်၍ လျှာကိုထုတ်ပြကြ သနည်း။ သင်တို့သည် ဖောက်ပြန်သောအမျိုး၊ သစ္စာပျက်သောအမျိုးဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။–
၅၇း၅ စိမ်းသောသစ်ပင်ရှိသမျှအောက်မှာ ရုပ်တုဆင်းတု၌တပ်မက်သောသူ၊ ချိုင့်ထဲ၊ ကျောက်စောင်း အောက်မှာ သူငယ်ကိုသတ်သောသူမဟုတ်လော။–
၅၇း၆ ချိုင့်ထဲမှာချောသောကျောက်ခဲတို့တွင် သင်၏တာရှိ၏။ ထိုသို့သောအရာတို့သည် သင်၏အမွေဖြစ်၏။ ထိုသို့သောအရာရှေ့မှာသွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာနှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကိုပြုတတ်၏။ ထိုအမှုတို့ကိုငါနှစ်သက်တတ်သလော။–
၅၇း၇ မြင့်လှသောတောင်ကြီးပေါ်မှာ သင်၏ခုတင်ကိုထားပြီးလျှင်၊ ထိုအရပ်သို့တက်၍ ယဇ်ပူဇော်တတ်၏။–
၅၇း၈ သင်အောက်မေ့စရာသက်သေကို တံခါးနှင့်တိုင်နောက်မှာထားပြီ။ ငါမှတပါးအခြားသူတို့အား အဝတ်ကိုချွတ်၍၊ အိပ်ရာပေါ်သို့တက်လေပြီ။ မိမိခုတင်ကိုကျယ်စေ၍ သူတို့နှင့်ဝန်ခံပြီ။ သူတို့ခုတင်ကိုလည်းတပ်မက်၍၊ နေရာအရပ်ကိုရှာလေပြီ။–
၅၇း၉ ဆီမွှေးပါလျက်၊ ရှင်ဘုရင့်ထံသို့သွားပြီ။ နံ့သာမျိုးများကိုသုံးပြီ။တမန်တို့ကိုဝေးသောအရပ်သို့စေလွှတ်၍၊ မရဏာနိုင်ငံတိုင်အောင် မိမိကိုမိမိနှိမ့်ချပြီ။–
၅၇း၁၀ ဝေးစွာခရီးသွား၍ ပင်ပန်းသော်လည်းစိတ်မပျက်။ ကြိုးစား၍အသက်လွတ်သောကြောင့် အားလျော့ခြင်းမရှိ။–
၅၇း၁၁ သင်သည် သစ္စာပျက်သည်တိုင်အောင်၎င်း၊ ငါ့ကိုမေ့လျော့၍ သတိမပြုဘဲနေသည်တိုင်အောင်၎င်း၊ အဘယ်သူကိုကြောက်ရွံ့သနည်း။ ငါသည် ရှေးကာလမှစ၍တိတ်ဆိတ်စွာနေသောကြောင့်၊ သင်သည်ငါ့ကိုမကြောက်ဘဲနေသည်မဟုတ်လော။–
၅၇း၁၂ သင်၏ကုသိုလ်နှင့်၊ သင်ပြုသောအမှုတို့ကိုငါဘော်ပြမည်။–
၅၇း၁၃ ထိုသို့သော အမှုသည်အကျိုးကိုမပေးနိုင်။ သင်သည် အော်ဟစ်သောအခါ၊ သင်၏အလုံးအရင်းတို့သည် ကယ်နှုတ်ကြစေ။ လေသည်သူတို့ကိုတိုက်သွားလိမ့်မည်။ လေတမှုတ်နှင့်လွင့်ကြလိမ့်မည်။ ငါ့ကိုကိုးစား သောသူမူကား၊ ပြည်တော်ကိုပိုင်၍၊ ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်ကိုအမွေခံရလိမ့်မည်။
၅၇း၁၄ ထိုအခါမြေကိုဖို့ကြ။ မြေကိုဖို့ကြ။ လမ်းကိုပြင်ကြ။ ငါ့လူတို့၏လမ်းခရီး၌ အဆီးအတားမရှိ စေနှင့်ဟု ငါပြောဆိုရ၏။–
၅၇း၁၅ အကြောင်းမူကား၊ သန့်ရှင်းခြင်းဟု နာမရှိတော်မူထသော၊ အနန္တကာလတည်းဟူသော ဘုံဗိမာန်၌ စံတော်မူထသော၊ အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်တော်မူသောဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် မြင့်မြတ် သန့်ရှင်းသောအရပ်၌နေ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူနှင့်၊ နှလုံးကြေကွဲသောသူတို့၏စိတ်ဝိညာဉ် အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ၊ ကြေကွဲနှိမ့်ချသော စိတ်သဘောရှိသောသူတို့၌လည်းငါနေ၏။–
၅၇း၁၆ ငါသည် အစဉ်မပြတ်တရားတွေ့မည်မဟုတ်။ အစဉ်မပြတ်အမျက်ထွက်မည်မဟုတ်။ ထိုသို့ဟုတ်လျှင်၊ အသက်သည် ငါ့ရှေ့မှာပျောက်၍၊ ငါဖန်ဆင်းသောဝိညာဉ်သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။–
၅၇း၁၇ သူ၏လောဘလွန်ကျူးခြင်း အပြစ်ကြောင့်၊ ငါသည် အမျက်ထွက်၍ဒဏ်ခတ်လေ၏။ အမျက်ထွက်၍ မျက်နှာကိုလွှဲလေ၏။ သူသည်လည်းမိမိအလိုရှိရာလမ်းသို့လွှဲသွားလေ၏။–
၅၇း၁၈ သူ၏အကျင့်ဓလေ့တို့ကို ငါမြင်ပြီ။ သူ့ကိုအနာပျောက်စေ၍ လမ်းပြဦးမည်။ သူ့ကို၎င်း၊ သူနှင့်အတူ စိတ်ညှိုးငယ်သောသူတို့ကို၎င်း၊ ချမ်းသာပေးဦးမည်။–
၅၇း၁၉ ငါသည် နှုတ်ခမ်းအသီးကိုဖန်ဆင်း၏။ ဝေးသောသူ၌၎င်း၊ နီးသောသူ၌၎င်းငြိမ်သက်ခြင်းဖြစ်စေ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းဖြစ်စေ သူ၏အနာကိုငါပျောက်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–
၅၇း၂၀ မတရားသောသူတို့မူကား၊ မငြိမ်နိုင်ဘဲလှုပ်ရှား၍၊ ရွံ့နှင့်အမှိုက်ကိုပက်သောပင်လယ်ရေနှင့်တူကြ၏။–
၅၇း၂၁ မတရားသောသူတို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်းမရှိဟု ငါ၏ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၅၈)

၅၈း၁ အသံမလျော့ဘဲ ကြွေးကြော်လော့။ တံပိုးသံကဲ့သို့အသံကိုလွှင့်၍၊ ယာကုပ်အမျိုးသား ဖြစ်သောငါ၏ လူတို့အား၊ သူတို့ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုဘော်ပြလော့။–
၅၈း၂ သူတို့သည် တရားကျင့်သောအမျိုး၊ မိမိဘုရားသခင်၏ပညတ်တို့ကို မစွန့်သောအမျိုးကဲ့သို့၊ နေ့တိုင်းငါ့ ကိုရှာ၍ ငါ၏တရားလမ်း၌ မွေ့လျော်ကြသည်တကား၊ ဖြောင့်မတ်စွာတရားစီရင်ချက်တို့ကို ငါ့ထံမှာ အစဉ်မေးမြန်း၍၊ ဘုရားသခင့်ထံသို့ ချဉ်းကပ်ရာ၌ မွေ့လျော်ကြသည်တကား။–
၅၈း၃ အကျွန်ုပ်တို့သည် အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်ကိုကျင့်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်ကြောင့်မြင် တော်မမူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ငြိုးငြံစွာကျင့်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့်သိ မှတ်တော်မမူသနည်းဟုဆိုသော်၊ သင်တို့သည် အစာရှောင်သောနေ့၌ ကိုယ်တိုင်ပျော်မွေ့၍၊ ကျွန်တို့ကိုပင်ပန်းစွာလုပ်စေကြ၏။–
၅၈း၄ သင်တို့သည် ငြင်းခုံရန်တွေ့လျက်၊ အဓမ္မလက်ဆုပ်နှင့် ထိုးလျက်အစာရှောင်ကြ၏။ မြင့်သောအရပ်၌ မိမိတို့အသံကိုကြားစေခြင်းငှါ၊ ယခုကာလအခါအစာရှောင်ကြသည်မဟုတ်။–
၅၉း၅ ငါနှစ်သက်သောအစာရှောင်ခြင်းသည် ထိုသို့သောလက္ခဏာရှိသလော။ လူသည်တရက်တွင် ငြိုးငြံစွာ ကျင့်ခြင်း၊ ကိုင်းပင်ကဲ့သို့ဦးချခြင်း၊ အိပ်ရာဘို့လျှော်တေနှင့်ပြာကိုခင်းခြင်း၊ လက္ခဏာရှိလျှင်၊ အစာရှောင်ခြင်းဟူ၍၎င်း၊ ထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်မူသောနေ့ရက်ဟူ၍၎င်း မှည့်အပ်သလော။–

၅၈း၆ ငါနှစ်သက်သောအစာရှောင်ခြင်းဟူမူကား၊ မတရားသောအချည်အနှောင်ကိုချွတ်ခြင်း၊ လေးသောဝန် ကိုချခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲခံရသောသူတို့ကို လွှတ်ခြင်း၊ ထမ်းဘိုးရှိသမျှကို ချိုးခြင်းမဟုတ်လော။–

၅၈း၇ မွတ်သိပ်သောသူကို အစာကျွေးခြင်း၊ နေရာမရှိ၊ ဆင်းရဲသောသူတို့ကို ကိုယ်အိမ်သို့ဆောင်ခြင်း၊ အဝတ်မရှိသောသူကိုမြင်လျှင်၊ အဝတ်ကို ပေးခြင်း၊ ကိုယ်အသားကိုမရှောင်ဘဲနေခြင်း မဟုတ်လော။

၅၈း၈ သို့ပြုလျှင် သင်၏အလင်းသည် မိုဃ်းသောက်သောအလင်းကဲ့သို့ပေါ်ထွန်း၍၊ အလျင်အမြန် ကျန်းမာခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ သင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီသည် သင့်ရှေ့၌သွား၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် နောက်၌လုံခြုံစေလိမ့်မည်။–

၅၈း၉ သို့ပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်ခေါ်သောအခါထူးတော်မူလိမ့်မည်။ အော်ဟစ်သောအခါ၊ ငါရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်သည်သင်၏ အထဲကထမ်းဘိုးကိုင်း၊ လက်ညှိုးထိုးခြင်း ကိုင်း၊ ကဲ့ရဲ့သောစကားကိုင်းပယ်ရှား၍၊–

၅၈း၁၀ မွတ်သိပ်သောသူနှင့် ဆင်းရဲခံရသောသူကို သနားသောစိတ်နှင့် ချမ်းသာပေးလျှင်၊ မရှင်းလင်းသော အရာမှာ သင်၏အလင်းသည်ပေါ်ထွန်း၍၊ သင်၏မှောင်မိုက်သည် မွန်းတည့်အလင်းကဲ့သို့ဖြစ် လိမ့်မည်။–

၅၈း၁၁ ထာဝရဘုရားသည်သင့်ကိုအစဉ်ပဲ့ပြင်တော်မူမည်။ အစာခေါင်းပါးသည်ကာလ၌ ဝစွာကျွေး၍၊ သင်၏အရိုးတို့ကိုခိုင်ခံ့စေတော်မူမည်။ သင်သည် ရေလောင်းသောဥယျာဉ်ကဲ့သို့ငင်း၊ ရေမပြတ်နိုင်သော စမ်းရေတွင်းကဲ့သို့ငင်းဖြစ်လိမ့်မည်။–

၅၈း၁၂ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ရှေးပြိုပျက်ရာတို့ကို ပြုပြင်ကြလိမ့်မည်။ ရှေးကာလ၌ တည်ဘူးသောတိုက် မြစ်များအပေါ်မှာထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်ကြလိမ့်မည်။ သင်သည်လည်း၊ ပြိုပျက်သောမြို့ရိုးကိုပြုပြင် သောသူ၊ လူနေရာလမ်းများကို ပြင်ဆင်သောသူဟူ၍သမုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။–

၅၈း၁၃ သင်သည် ဥပုသ်နေ့ကို မရှုတ်ချ၊ ငါသန့်ရှင်းသောနေ့မှာ ကိုယ်အလိုသို့မလိုက်၊ ဥပုသ်နေ့ကိုမွေ့လျော် ရာနေ့၊ ထာဝရဘုရားအဘို့သန့်ရှင်းသောနေ့၊ ရိုသေဘွယ်သောနေ့ဟူ၍ ခေါ်သဖြင့် ကိုယ်အမှုကိုမပြု၊ ကိုယ်အလိုသို့မလိုက်၊ ကိုယ်စကားကိုမပြောဘဲနေ၍ ထိုနေ့ကိုရိုသေလျှင်၊–

၅၈း၁၄ သင်သည် ထာဝရဘုရား၌ ပျော်မွေ့ရလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာမြင့်သောအရပ်တို့ ကို ငါစီးစေ၍၊ သင့်အဘယာကုပ်၏အမွေဥစ္စာနှင့် ငါကျွေး မည်ဟု ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက် အမိန့်တော်ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၅၉)

၅၉း၁ ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရားသည် မကယ်မတင်နိုင်အောင် လက်တော်တိုသည်မဟုတ်။ မကြားနိုင်အောင် နားတော်ထိုင်းသည်မဟုတ်။

၅၉း၂ သင်တို့ဒုစရိုက်သည် သင်တို့ကိုဘုရားသခင်နှင့်ကွာစေပြီ။ ကြားတော်မမူစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့အပြစ်သည် မျက်နှာတော်ကိုလွှဲစေပြီ။–

၅၉း၃ သင်တို့လက်သည်အသွေးနှင့်ငင်း၊ လက်ချောင်းတို့သည်ဒုစရိုက်နှင့်ငင်း ညစ်ညူးကြ၏။ သင်တို့သည် နှုတ်ခမ်းနှင့်လျှာအားဖြင့်မုသာစကား၊ အဓမ္မစကားကိုပြောတတ်ကြ၏။–

၅၉း၄ တရားကိုအဘယ်သူမျှမရှာ၊ သစ္စာကိုအဘယ်သူမျှမစောင့်၊ အနတ္တကိုကိုးစား၍မုသာစကားကို ပြောတတ်ကြ၏။ မကောင်းသောအကြံကို ပဋိသန္ဓေယူ၍၊ အဓမ္မအမှုကိုဘွားကြ၏။–

၅၉း၅ သူတို့သည် မြွေဆိုး၏အဥတို့ကိုဝပ်၍ပေါက်စေကြ၏။ ပင့်ကူအမြှေးကိုလည်း ရက်ကြ၏။ သူတို့ဥများ ကိုစားသောသူသည်သေတတ်၏။ အဥကို ခွဲလျှင်မြွေဆိုးပေါက်တတ်၏။–

၅၉း၆ သူတို့ရက်သောအမြှေးဖြင့် အဝတ်ကိုမလုပ်ရ။ ကိုယ်အကျင့်နှင့်ကိုယ်ကိုမခြုံရကြ။ သူတို့ပြုသောအမှု သည်အဓမ္မအမှုဖြစ်၏။ သူတို့လက်၌ ကြမ်းတမ်းသောအမှုရှိ၏။–

၅၉း၇ သူတို့ခြေသည် အဓမ္မအမှုကိုပြုခြင်းငှါပြေးတတ်၏။ အပြစ်မရှိသောသူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါ လျင်မြန်၏။ သူတို့အကြံသည် အဓမ္မအကြံဖြစ်၍၊ သူတို့သွားရာလမ်း၌ပျက်စီးခြင်းနှင့် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းရှိ၏။–

၅၉း၈ ချမ်းသာလမ်းကိုသူတို့မသိကြ။ သူတို့ခရီးသွားရာတွင်တရားမပါ။ မိမိတို့သွားစရာဘို့ကောက်သော လမ်းတို့ကို ပြင်ဆင်ကြပြီ။ လိုက်သွားသော သူမည်သည်ကား၊ ချမ်းသာကိုမသိရ။

၅၉း၉ ထိုကြောင့်၊ ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်ခြင်းသည် ငါတို့နှင့်ဝေး၏။ တရားသည်လည်း ငါတို့ကိုမမှီ။ အလင်းကိုမြော်လင့်သောအခါ ရှင်းလင်းခြင်းမရှိ။ ရောင်ခြည်ကိုမြော်လင့်သော်လည်း၊ မှောင်မိုက်၌ သွားလာရကြ၏။–

၅၉း၁၀ မမြင်နိုင်သောသူကဲ့သို့ နံရံကိုစမ်းသပ်ရကြ၏။ မျက်စိမရှိသောသူကဲ့သို့ စမ်းသပ်ရကြ၏။ ညအချိန်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ မွန်းတည့်အချိန်၌ ထိမိ၍လဲ ကြ၏။ စည်းစိမ်ကိုခံစားလျက်၊ သေသောသူကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။–

၅၉း၁၁ ငါတို့ရှိသမျှသည် ဝံကဲ့သို့မြည်တမ်း၍၊ ချိုးကဲ့သို့ညည်းညူကြ၏။ တရားစီရင်ခြင်းကိုမြော်လင့်၍မရကြ။ ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကိုမြော်လင့်သော် လည်း၊ ငါတို့နှင့်ဝေးလှ၏။–

၅၉း၁၂ ငါတို့အပြစ်တို့သည် ရှေ့တော်၌များပြားကြ၏။ ဒုစရိုက်တို့သည် ငါတို့တဘက်၌သက်သေခံကြ၏။ ကိုယ်အပြစ်တို့သည် ကိုယ်၌စွဲကပ်လျက်၊ ကိုယ်ပြုမိသော ဒုစရိုက်များကိုကိုယ်သိကြ၏။–

၅၉း၁၃ ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ ငြင်းပယ်ခြင်းကိုပြု၍၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ကိုစွန့်ကြပြီ။ ညှဉ်းဆဲသော စကား၊ ပုန်ကန်သောစကားကိုပြောခြင်း၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို အောက်မေ့၍၊ စိတ်နှလုံးထဲ ကမြွက်ဆိုခြင်းကိုပြုကြပြီ။–

၅၉း၁၄ ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်ခြင်းသည် ဆုတ်သွားပြီ။ တရားသည်အဝေးကရပ်၍နေ၏။ သစ္စာသည်လမ်း၌လဲပြီ။ ဖြောင့်သောသဘောမဝင်နိုင်ရာ။–

၅၉း၁၅ သစ္စာသည်ပျက်ခဲ့ပြီ။ ဒုစရိုက်ကိုရှောင်သောသူသည် လုယူခြင်းကိုခံရ၏။ ထိုအမှုကိုထာဝရဘုရားသည် မြင်လျှင်၊ တရားမရှိသောကြောင့် မုန်းတော်မူ၏။–

၅၉း၁၆ လူတယောက်မျှမရှိသည်ကိုမြင်တော်မူ၏။ တောင်းပန်သောသူတယောက်မျှမရှိသည်ကို အံ့ဩတော် မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ မိမိလက်တော်သည်မိမိ အဘို့ကယ်တင်ခြင်းအမှုကိုပြု၍၊ မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားသည် မိမိကိုထောက်ပင့်၏။–

၅၉း၁၇ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတည်းဟူသော ရင်ကျပ်ကိုဝတ်ဆင်၍၊ ကယ်တင်ခြင်းတည်းဟူသော သံခမောက် လုံးကိုဆောင်းတော်မူ၏။ အပြစ်ပေးခြင်း အဝတ်ကိုင်၄င်း၊ စိတ်အားကြီးခြင်းဝတ်လုံကို၄င်း ယူတင်ဝတ် ဆောင်တော်မူ၏။–

၅၉း၁၈ သူတို့အကျင့်အတိုင်းအကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးတော်မူမည်။ ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့အား အမျက်တော် ကို၄င်း၊ ရန်သူတို့ခံထိုက်သည်အတိုင်း အပြစ်ကို၄င်း၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့အား အကျိုးအပြစ်ကို၄င်း ဆပ်ပေးတော်မူမည်။–

၅၉း၁၉ သို့ဖြစ်၍၊ အနောက်မျက်နှာသားတို့နှင့်၊ နေထွက်ရာအရပ်သားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်နှင့် ဘုန်းတော်ကိုရိုသေကြလိမ့်မည်။ ရန်သူသည်ရေလွှမ်းမိုးသကဲ့သို့ ဝင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည်ဆီးတားတော်မူမည်။–

၅၉း၂၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရွေးနှုတ်သောသခင်သည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်သို့ကြွ၍၊ မတရားသော အမှုမှလွှဲသော ယာကုပ်အမျိုးသားတို့ ရှိရာသို့ရောက်လတံ့။–

၅၉း၂၁ သူတို့၌ ငါ့ကိုယ်တိုင်ပေးသော ပဋိညာဉ်တရားဟူမူကား၊ သင်၏အပေါ်မှာကျိန်းဝပ်သော ငါ၏ဝိညာဉ် နှင့်သင်၏နှုတ်၌ ငါထားသောစကားသည်၊ ယခုမှစ၍ ကာလအစဉ်အဆက်သင်၏နှုတ်၊ သင့်အမျိုး အနွယ်၏နှုတ်နှင့်၊ သင့်အမျိုးအနွယ်၏အမျိုးအနွယ်၏နှုတ်ထဲက မထွက်မပျောက်ရဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၆၀)

၆၀း၁ သင်ထလော့။ လင်းလော့။ သင်၏အလင်းရောက်လာပြီ။ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် သင်၏အပေါ်မှာပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏။–

၆၀း၂ ကြည့်ရှုလော့။ မှောင်မိုက်သည် မြေကြီးကိုဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။ ထူထပ်သောမှောင်မိုက်သည် လူများကို ဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ သင်၏အပေါ်မှာထာဝရဘုရားသည် ပေါ်ထွန်းတော်မူ၍၊ ဘုန်းတော်သည် သင်၏အပေါ်မှာထင်ရှားလျက်ရှိလိမ့်မည်။–

၆၀း၃ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သင်၏အလင်းသို့၄င်း၊ ရှင်ဘုရင်တို့သည် သင်၌ပေါ်ထွန်းခြင်းအရောင်သို့၄င်း လာကြလိမ့်မည်။–

၆၀း၄ အရပ်ရပ်သို့မျှော်ကြည့်လော့။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်စုဝေး၍ သင့်ထံသို့လာကြ၏။ သင်၏သားသမီး တို့သည် အဝေးကလာ၍၊ သင်၏အနားမှာ မွေးစားခြင်းကိုခံကြလိမ့်မည်။–

၆၀း၅ ထိုအခါ သင်သည်ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် ရွှင်လန်းခြင်းရှိလိမ့်မည်။ နှလုံးတုန်လှုပ်၍ ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သမုဒ္ဒရာ၏ကြွယ်ဝခြင်းသည်သင့်ဘက်သို့ပြောင်းလဲ၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏ စည်းစိမ်သည်သင့်လက်သို့ရောက်လိမ့်မည်။–

၆၀း၆ ကုလားအုပ်များနှင့် မိဒျန်ပြည်၊ ဧဖာပြည်မှဖြစ်သောကုလားအုပ်မျိုးတို့သည် သင့်ကိုနှံ့ပြားကြလိမ့်မည်။ ရှေဘပြည်သားအပေါင်းတို့သည်လာကြလိမ့်မည်။ ရွှေနှင့်လောဗန်ကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ကို ဝမ်းမြောက်စွာချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။–

၆၀း၇ ကေဒါပြည်၏သိုးစုအပေါင်းတို့သည် သင့်ထံမှာစုဝေးကြလိမ့်မည်။ နာဗယုတ် ပြည်၏ဆိတ်တို့သည် သင်၏အမှုကိုဆောင်ရွက်၍၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောလက္ခဏာနှင့် ငါ၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်သို့ တက်ကြလိမ့်မည်။ ငါ့ဘုန်းထင်ရှားရာဗိမာန်ကိုငါသည်သာ၍ ဘုန်းပွင့်စေမည်။–

၆၀း၈ မိုယ်းတိမ်ကဲ့သို့၄င်း၊ မိမိတို့အိမ်သို့ပျံသောချိုးများကဲ့သို့၄င်း ပျံလာသောဤသူတို့ကား၊ အဘယ်သူဖြစ် ကြလိမ့်မည်နည်း။–

၆၀း၉ အကယ်စင်စစ် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကြောင့်၄င်း၊ သင်၏ဘုန်းကိုပွင့်စေသော၊ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားကြောင့်၄င်း၊ သင်၏သားတို့နှင့်တကွ သူတို့ရွှေငွေများကို အဝေးမှဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် ငါ့ကိုစောင့်နေ၍၊ တာရှုသင်္ဘောတို့သည် အဦးပြုကြလိမ့်မည်။–

၆၀း၁၀ တပါးအမျိုးတို့သည် သင်၏မြို့ရိုးကိုတည်ကြလိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်တို့သည်လည်းသင့်ကိုပြုစုကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် အမျက်ထွက်၍ သင့်ကိုဒဏ်ခတ်သော်လည်း၊ စေတနာစိတ်နှင့်သနားဦးမည်။–

၆၀း၁၁ တပါးအမျိုးသားတို့၏စည်းစိမ်ကို သင့်ထံသို့ဆောင်ခဲ့၍၊ သူတို့၏ရှင်ဘုရင်တို့ကိုလည်းပို့သမည် အကြောင်း၊ သင်၏တံခါးတို့ကိုနေ့ညဉ့်မပိတ်ဘဲအစဉ်ဖွင့်ထားရလိမ့်မည်။–

၆၀း၁၂ အကြင်ပြည်နှင့်အကြင်နိုင်ငံသည် သင်၏အမှုကိုမဆောင်၊ ထိုပြည်နှင့်ထိုနိုင်ငံသည်ပျက်စီးရလိမ့်မည်။ ထိုသို့သောတိုင်းနိုင်ငံတို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းကိုအမှန်ခံရကြလိမ့်မည်။–

၆၀း၁၃ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို တင့်တယ်စေခြင်းငှါ၊ လေဗနုန်ဘုန်းနှင့်တကွထင်းရှူးပင်၊ တဒေရပင်၊ တာရှုရပင် တို့သည် သင့်ထံသို့တညီတညွတ်တည်းရောက်လာကြလိမ့်မည်။ ငါသည်ငါ၏ခြေတင်ရာအရပ်ကို ဘုန်းပွင့်စေမည်။–

၆၀း၁၄ သင့်ကိုညှဥ်းဆဲသောသူတို့၏သားတို့သည် သင့်ထံသို့လာ၍ ဦးချကြလိမ့်မည်။ သင့်ကိုမထီမဲ့မြင်ပြု သောသူအပေါင်းတို့သည်သင်၏ခြေရင်း၌ ဝပ်နေကြလိမ့်မည်။ထာဝရဘုရား၏မြို့၊ ဣသရေလ အမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရား၏ဇိအုန်မြို့ဟူ၍၊ သင့်ကိုသမုတ်ကြလိမ့်မည်။

၆၀း၁၅ သင့်ကိုအဘယ်သူမျှရှောက်၍မသွားရမည်အကြောင်း၊ သူတပါးတို့သည်သင့်ကိုစွန့်ပစ်ရွံရှာ ကြသည်အတွက်၊ ငါသည်သင့်ကိုထာဝရအထွဋ်အမြတ်ဖြစ်စေမည်။ လူမျိုးအစဉ်အဆက်ဝမ်းမြောက် စရာအကြောင်းလည်းဖြစ်စေမည်။–

၆၀း၁၆ သင်သည် တပါးအမျိုးသားတို့၏နို့ကိုစို့ရလိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်တို့၏သားမြတ်ကိုလည်းစို့ရလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားသည်၊ သင့်ကိုကယ်တင်သောသူ၊ ယာကုပ်အမျိုး၌တန်ခိုးကြီးသောဘုရားသည်၊ သင့်ကိုရွေးနှုတ်သောသူဖြစ်ကြောင်းကို သင်သည်သိရလိမ့်မည်။–

၆၀း၁၇ ကြေးဝါအရာ၌ရွှေကို၄င်း၊ သံအရာ၌ငွေကို၄င်း၊ သစ်သားအရာ၌ ကြေးဝါကို၄င်း၊ ကျောက်အရာ၌ သံကို၄င်းငါဆောင်ခဲ့မည်။ သင်၏အရာရှိတို့ကိုငြိမ်သက်သောသဘော၊ အခွန်ခံတို့ကို ဖြောင့်မတ် သောသဘောနှင့်ပြည့်စုံစေမည်။–

၆၀း၁၈ သင်၏ပြည်၌အနိုင်အထက်ပြုခြင်းအသံကို နောက်တဖန်မကြားရ။ သင်၏နယ်အတွင်းတွင် လုယူဖျက် ဆီးခြင်းမရှိရ။ သင်၏မြို့ရိုးကို ကယ်တင်ခြင်းဟူ၍၄င်း၊ မြို့ တံခါးတို့ကိုချီးမွမ်းခြင်းဟူ၍၄င်း သမုတ်ရလိမ့်မည်။–

၆၀း၁၉ နောက်တဖန်နေ့အချိန်၌ သင်၏အလင်းသည် နေပေးသောအလင်းမဟုတ်၊ ညဉ့်အချိန်၌လည်း၊ လအရောင်သည် သင့်ကိုမလင်းစေရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်၌ထာဝရ အလင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်သည်သင်၏ဘုန်းအသရေဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။–

၆၀း၂၀ နောက်တဖန်သင်၏နေသည်မဝင်ရ။ သင်၏လသည်လည်းမဆုတ်ရ။ ထာဝရဘုရားသည် သင်၌ထာဝရ အလင်းဖြစ်တော်မူ၍၊ စိတ်မသာညည်းတွားရာကာလကုန်လေပြီ။–

၆၀း၂၁ သင်၏လူအပေါင်းတို့သည်ဖြောင့်မတ်၍၊ ပြည်တော်ကိုအစဉ်အမြဲအမွေခံသဖြင့်၊ ငါ၏ဘုန်းပွင့်စေခြင်းငှါ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်စိုက်၍ပြုစုသောပျိုးပင်ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။–

၆၀း၂၂ သူငယ်တယောက်သည် လူတထောင်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ အားနည်းသောသူတယောက်သည်အားကြီးသော လူမျိုးဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားသည်အချိန်ရောက်လျှင် ထိုအမှုကိုနှိုးဆော်မည်။

အခန်းကြီး (၆၁)

၆၁း၁ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အပေါ်မှာတည်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဆင်းရဲ သားတို့အားဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကိုကြားပြောစေခြင်းငှါ၊ ငါ့ကိုဘိသိက်ပေးတော်မူပြီ။ နှလုံးကြေ ကွဲသောသူတို့၏အနာကိုစည်းစေခြင်းငှါ၄င်း၊ ဘမ်းသွားချုပ်ထားလျက်ရှိသော သူတို့အား လွှတ်ခြင်းအကြောင်းနှင့်၊ အကျဉ်းခံလျက်ရှိသောသူတို့အား ထောင်တံခါးဖွင့်ခြင်းအကြောင်းကို ပြစေခြင်းငှါ၄င်း၊–

၆၁း၂ ထာဝရဘုရား၏မင်္ဂလာနှစ်နှင့်၊ ငါတို့ဘုရားသခင်အပြစ်ပေးတော်မူရာနေ့ရက်ကာလကို ကြားပြောစေ ခြင်းငှါ၄င်း၊ စိတ်မသာညည်းတွားသော သူတို့အားနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၄င်း၊–

၆၁း၃ စိတ်မသာညည်းတွားသောဇိအုန်မြို့သားတို့အဘို့စီရင်၍၊ ပြာအရာ၌ပေါင်းသရဖူ၊ ဝမ်းနည်းခြင်းအရာ၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဆီ၊ ညှိုးငယ်သော စိတ်သဘောအရာ၌ ချီးမွမ်းခြင်းအဝတ်တန်ဆာကို သူတို့အား ပေးစေခြင်းငှါ၄င်း၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီ။ ထိုသူတို့သည်ဖြောင့်မတ်ခြင်း သပိတ်ပင်၊ ဘုန်းအသရေတော်ဘို့ ထာဝရဘုရား စိုက်ပျိုးတော်မူသောအပင်ဟူ၍ သမုတ်ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။–

၆၁း၄ ရှေးပြိုပျက်ရာတို့ကို ပြုပြင်ကြလိမ့်မည်။ ရှေးကာလ၌ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာတို့ကို တည်ဆောက်ကြ လိမ့်မည်။ ဆိတ်ညံ့သောမြို့ရာ၊ အစဉ်အဆက်စွန့်ပစ်ရာအရပ်တို့ကို ပြုစုကြလိမ့်မည်။–

၆၁း၅ တပါးအမျိုးသားတို့သည်ရပ်လျက်၊ သင်တို့သိုးစုများကိုထိန်းကျောင်းကြလိမ့်မည်။ တကျွန်းတနိုင်ငံသား တို့သည် သင်တို့အဘို့လယ်လုပ်၍၊ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်း ပြုစုကြလိမ့်မည်။–

၆၁း၆ သင်တို့မူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပုရောဟိတ်ဟူ၍၄င်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ထမ်းဟူ၍၄င်း သမုတ်ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့၏ စည်းစိမ်ကိုစား၍၊ သူတို့၏ဘုန်းအသရေ၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။–

၆၁း၇ သင်တို့အရှက်ကွဲခြင်းအရာ၌ နှစ်ဆသောအကျိုးကိုခံရ၍၊ အသရေပျက်ခြင်းအရာ၌လည်း၊ သူတို့အဘို့ကိုခံစားလျက်ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့မြေ၌နှစ်ဆသောအဘို့ကို အမွေခံရ၍၊ ထာဝရဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကြလိမ့်မည်။–

၆၁း၈ အကြောင်းမူကား၊ ငါထာဝရဘုရားသည် တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းကို နှစ်သက်၏။ လုယူခြင်းအမှုနှင့် အဓမ္မအမှုကိုမုန်း၏။ သစ္စာအတိုင်းသူတို့အား အကျိုးကိုပေးမည်။ သူတို့နှင့်ထာဝရပဋိညာဉ် ကိုဖွဲ့မည်။–

၆၁း၉ သူတို့အမျိုးအနွယ်သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် တပါးအမျိုးသားနေရာအရပ်ရပ်၌ ကျော်စောကြ လိမ့်မည်။ သူတို့သည်ထာဝရဘုရားကောင်းကြီး ပေးတော်မူသောအမျိုးအနွယ်ဖြစ်ကြ၏ဟု သူတို့ကိုမြင်သောသူအပေါင်းတို့သည်ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။

၆၁း၁၀ ထာဝရဘုရားကြောင့် ငါသည်အလွန်ဝမ်းမြောက်၍၊ ငါ၏ဘုရားသခင်ကြောင့် ငါ့ဝိညာဉ် သည်ရွှင်လန်းမည်။ အကြောင်းမူကား၊ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်သည် ပေါင်းသရဖူကိုဆောင်းသကဲ့ သို့၄င်း၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးသည် တန်ဆာဆင်သကဲ့သို့၄င်း၊ ကယ်တင်ခြင်းအဝတ်တန်ဆာ နှင့် ငါ့ကိုဝတ်ဆင်စေ၍၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းဝတ်လုံနှင့်ခြုံတော်မူပြီ။–

၆၁း၁၁ မြေကြီးသည်အပင်ကိုပေါက်စေသကဲ့သို့၄င်း၊ လယ်ယာသည် မိမိ၌စိုက်သောမျိုးစေ့ကို အညှောက်ထွက် စေသကဲ့သို့၄င်း၊ ထိုအတူ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးရှေ့မှာ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် ချီးမွမ်းခြင်းကို ပေါ်ထွန်းစေတော်မူလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၆၂)

၆၂း၁ ဇိအုန်မြို့တည်းဟူသော ယေရုရှလင်မြို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် ရောင်ခြည်ကဲ့သို့၄င်း၊ သူ၏ကယ်တင်ခြင်းသည်ထွန်းတောက်သောဆီမီးခွက်ကဲ့ သို့၄င်း မထင်ရှားမှီတိုင်အောင် ထိုမြို့အတွက်ငါသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာမနေရ။–

၆၂း၂ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို၄င်း၊ ရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့သည်သင်၏ဘုန်းအသရေကို၄င်း မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရ ဘုရား၏နှုတ်တော်ထွက် နာမသစ်ဖြင့်သင့်ကိုခေါ်ကြလိမ့်မည်။–

၆၂း၃ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏လက်တော်၌ တင့်တယ်သောဦးရစ်၊ သင်၏ဘုရားသခင်ကိုင်တော်မူသော မင်းမြောက်သရဖူဖြစ်လိမ့်မည်။–

၆၂း၄ သင့်ကို၊ စွန့်ပစ်သောသူဟူ၍၄င်း၊ သင်၏မြေကို၊ လူဆိတ်ညံ့သောမြေဟူ၍၄င်း နောက်တဖန်မခေါ်ရ။ သင်သည် ငါနှစ်သက်သောသူ၊ သင်၏ မြေသည် လက်ထပ်သောမြေဟူသောအမည်ကိုရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုနှစ်သက်တော်မူ၏။ သင်၏ မြေကိုလည်းလက်ထပ် ရလိမ့်မည်။–

၆၂း၅ လုပျိုသည်အပျိုကညာနှင့်လက်ထပ်သကဲ့သို့၊ သင်၏သားတို့သည် သင်နှင့်လက်ထပ်ကြလိမ့်မည်။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီး၌ ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့၊ သင်၏ဘုရား သခင်သည် သင်၌ဝမ်းမြောက်တော်မူလိမ့်မည်။

၆၂း၆ အိုယေရုရှလင်မြို့၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်တိတ်ဆိတ်စွာမနေရသော လူစောင့်တို့ကို သင်၏မြို့ရိုးပေါ်မှာ ငါထားပြီ။ ထာဝရဘုရားကိုအောက်မေ့စေ သောသူတို့၊ တိတ်ဆိတ်စွာမနေကြနှင့်။–

၆၂း၇ ယေရုရှလင်မြို့ကို အမြဲတည်တော်မမူ၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ချီးမွမ်းစရာအကြောင်း ဖြစ်စေတော်မမူမှီ တိုင်အောင်၊ ဘုရားသခင်ကိုမငြိမ်စေကြနှင့်။–

၆၂း၈ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏စပါးနှင့်နောက်တဖန်ငါမကျွေး။ သင်သည်ကြိုးစား၍ လုပ်သောစပျစ်ရည်ကို တပါးအမျိုးသား တို့သည်မသောက်ရကြ။–

၆၂း၉ စပါးကိုရိတ်သောသူတို့သည် ကိုယ်တိုင်စား၍၊ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ စပျစ်သီးကိုသိမ်း သောသူတို့သည် ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနတန်တိုင်းအတွင်း၌စပျစ်ရည်ကိုသောက်ကြလိမ့်မည်ဟု တန်ခိုးကြီးသောလက်ျာလက်ရုံးတော်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူပြီ။
၆၂း၁၀ မြို့တံခါးမှထွက်ကြ။ ထွက်ကြ။ လူများဘို့လမ်းကိုပြင်ကြ။ မြေဖို့ကြ။ ဖို့ကြ။ ကျောက်များကို ပယ်ရှင်းကြ။ လူများဘို့အလံကိုထူကြ။–
၆၂း၁၁ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်ကိုကယ်တင်သောသူသည်လာ၏။ မိမိခံထိုက်သောအခသည် မိမိ၌ပါလျက်၊ ဆုလပ်တော်သည်ရှေ့တော်၌ရှိ၏ဟု ဇိအုန်သတို့သမီးကို ပြောကြလော့။–
၆၂း၁၂ သူတို့သည် သန့်ရှင်းသောသူ၊ ထာဝရဘုရားရွေးနှုတ်တော်မူသောသူဟူ၍၄င်း၊ သင်သည်သူတပါး မစွန့်ပစ်၊ စည်ပင်သောမြို့ဟူ၍၄င်းသမုတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၆၃)

၆၃း၁ တင့်တယ်သောအဝတ်တန်ဆာဆင်ခြင်း၊ ကြီးသောတန်ခိုးကြောင့်ဝါကြွားခြင်းရှိ၍၊ ပန်းဆိုးသောအဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ ဒေ့ပြည်ဗောဇရမြို့မှလာသောဤသူကား၊ အဘယ်သူဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုဟော၍၊ ကယ်တင်ခြင်းငှါတန်ခိုးကြီးသောငါပေတည်း။
၆၃း၂ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့်နီသောအဝတ်ကိုဝတ်တော်မူသနည်း။ အဝတ်တော်သည် စပျစ်သီးကိုနင်းနယ်သောသူ၏အဝတ်နှင့် အဘယ်ကြောင့်တူပါသနည်း။
၆၃း၃ စပျစ်သီးကိုငါတယောက်တည်းနင်းနယ်ရပြီ။ လူများအထဲကတယောက်မျှမပါ။ သူတို့ကိုငါအမျက်ထွက်၍ ကျော်နင်းပြီ။ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ နှိပ်နင်းပြီ။သူတို့အသွေးသည် ငါ့အဝတ်ပေါ်မှာဖျန်းလျက်ရှိပြီ။ ငါ့အဝတ်တန်ဆာရှိသမျှကို ငါဆိုးပြီ။–
၆၃း၄ အပြစ်ပေးသောနေ့ရက်ကို ငါအောက်မေ့ပြီ။ ငါရွေးနှုတ်သောသူတို့၏ နှစ်သည်ရောက်လာပြီ။–
၆၃း၅ ငါကြည့်ရှု၍ မစသောသူမရှိ။ မှိုင်တွေသော်လည်း ထောက်ပင့်သောသူမရှိ။ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်လက်သည် ကိုယ်အဘို့ကယ်တင်ခြင်းကိုပြုပြီ။ ကိုယ်ဒေါသအမျက်သည် ကိုယ်ကိုထောက်ပင့်ပြီ။–
၆၃း၆ လူများကိုအမျက်ထွက်၍ကျော်နင်းပြီ။ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ ကျပ်ကျပ်နှိပ်နင်းပြီ။ သူတို့အသွေးကို မြေပေါ်မှာသွန်ပြီ။
၆၃း၇ ကရုဏာနှင့်မဟာမေတ္တာတော်အတိုင်း ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့အားသနားတော်မူသော အရာအလုံးစုံကို၄င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ပြုတော်မူသောမဟာကျေးဇူးတော်ကို၄င်း ထောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ မဟာမေတ္တာတော်နှင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်းမည်။–
၆၃း၈ အကယ်စင်စစ် သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်ကြ၏။ သစ္စာမပျက်သောသားလည်းဖြစ်ကြ၏ဟု မိန့်တော် မူသဖြင့်၊ သူတို့ကိုကယ်နှုတ်တော်မူ၏။–
၆၃း၉ အမှုရောက်လေရာရာ၌ သူတို့ကိုညှဉ်းဆဲတော်မမူ။ ရှေ့တော်မှစေလွှတ်သောကောင်းကင်တမန်သည် ကယ်တင်လျက်၊ မေတ္တာကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း ရွေးနှုတ်တော်မူ၏။ ရှေးကာလပတ်လုံး သူတို့ကို ချီဆောင်တော်မူ၏။–
၆၃း၁၀ သူတို့သည်လည်းပုန်ကန်၍၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုနာစေကြ၏။ထိုကြောင့်၊ သူတို့ကိုရန် ဘက်ပြု၍ စစ်တိုက်တော်မူ၏။–
၆၃း၁၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏လူတို့သည် ရှေးကာလ၊ မောရှေ၏ကာလကိုအောက်မေ့ကြ၏။ မိမိလူတို့ကို သိုးထိန်းနှင့်တကွပင်လယ်ထဲကထုတ်ဆောင်သောဘုရားသည် အဘယ်မှာရှိတော်မူသနည်း။ မိမိလူတို့အထဲ၌ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုသွင်းလျက်၊–
၆၃း၁၂ မောရှေ၏လက်ျာနားမှာ ဘုန်းကြီးသောလက်ရုံးတော်ကိုသွင်း၍၊ အသရေတော်ကို အစဉ်ထင်ရှား စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ရှေ့မှာရေကိုခွဲသဖြင့်၊–
၆၃း၁၃ လွင်ပြင်၌မြင်းကိုနှင်သကဲ့သို့၊ အဆီးအတားမရှိဘဲနက်နဲရာအရပ်၌သူတို့ကို ဆောင်သွားသော ဘုရားသည် အဘယ်မှာရှိတော်မူသနည်း။–
၆၃း၁၄ ချိုင့်ထဲသို့သိုးနွားဆင်းသွားသကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် ငြိမ်ဝပ်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့အသရေတော်ကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့ကိုဆောင်သွား တော်မူပါပြီ။
၆၃း၁၅ ကောင်းကင်ဘုံက ငုံ့ကြည့်တော်မူပါ။ သန့်ရှင်း၍ဘုန်းကြီးသောနေရာက ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ စိတ်တော်အားကြီး၍ တန်ခိုးကိုပြတော်မူခြင်း၊ ကရုဏာတော်လှုပ်ရှား၍ အကျွန်ုပ်တို့ကိုသနားစုံမက် တော်မူခြင်းသည် အဘယ်မှာရှိပါသနည်း။ ချုပ်တည်းတော်မူသလော။–
၆၃း၁၆ အာဗြဟံသည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုမသိ၊ ဣသရေလသည် လက်မခံသော်လည်း၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့အဘဖြစ်တော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့အဘဖြစ်တော်မူ၏။ ရှေးကာလမှစ၍အကျွန်ုပ်တို့ကို ရွေးနှုတ်သောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။–
၆၃း၁၇ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လမ်းမှ အကျွန်ုပ်တို့ကိုအဘယ်ကြောင့်လွှဲစေတော်မူသနည်း။ ကိုယ်တော်ကိုမကြောက်ရွံ့မည် အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်နှလုံးကို အဘယ်ကြောင့်ခိုင် မာစေတော်မူသနည်း။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့အတွက်၊ အမွေတော်ဖြစ်သောအနွယ်တို့အတွက်ပြန်လာတော်မူပါ။–
၆၃း၁၈ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ခဏသာအစိုးရပြီးမှ၊ ရန်သူတို့သည် သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ကျော်နင်းကြသည်ဖြစ်၍၊–
၆၃း၁၉ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်မအုပ်စိုးဘူးသောသူကဲ့သို့၄င်း၊ နာမတော်ဖြင့် သမုတ်ခြင်းကိုမခံဘူးသော သူကဲ့သို့၄င်းဖြစ်ကြပါ၏။

အခန်းကြီး (၆၄)

၆၄း၁ ကိုယ်တော်သည် မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုဖွင့်လှစ်၍၊ ဆင်းသက်တော်မူပါစေသော။ ရှေ့တော်၌ တောင်တို့သည်လှုပ်ကြပါစေသော။–
၆၄း၂ မီးသည် အမှိုက်ကိုလောင်သကဲ့သို့၄င်း၊ ရေကိုဆူစေသကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်ပါစေသော။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့သည်နာမတော်ကိုသိ၍၊ ရှေ့တော်၌လူအမျိုးမျိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြ ပါလိမ့်မည်။–
၆၄း၃ အကျွန်ုပ်တို့ မြော်လင့်သည်ထက်၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူသောအခါ၊ ဆင်းသက်တော်မူ၍ တောင်တို့သည်ရှေ့တော်၌လှုပ်ကြပါ၏။–
၆၄း၄ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်သောသူတို့အဘို့အလိုငှါ ကျေးဇူးပြုတော်မူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော်မှတပါး အခြားသောဘုရားသခင်ကို ကမ္ဘာဦးမှစ၍ အဘယ်သူမျှ မကြားမသိပါ။ နားဖြင့်မကြား၊ မျက်စိဖြင့် မမြင်စဖူးပါ။–

၆၄း၅ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်သောသူ၊ တရားတော်လမ်းတို့၌ ကိုယ်တော်ကိုအောက် မေ့သောသူတို့နှင့် ကိုယ်တော်သည် မိဿဟာယဖွဲ့တော်မူ၏။ ထိုလမ်းတို့မှအကျွန်ုပ်တို့သည်အစဉ် လွှဲတတ်သောကြောင့်အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ရကြပါမည်လော။—
၆၄း၆ အကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှသည် စင်ကြယ်ခြင်းမရှိပါ။ ပြုဘူးသမျှသောကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့သည် ညစ်သော အဝတ်နှင့်တူကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှသည်သစ်ရွက်ကဲ့သို့ ညှိုးနွမ်းလျက်ရှိ၍၊ ကိုယ်အပြစ်တို့ သည်လေကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကိုတိုက်သွားပါပြီ။—
၆၄း၇ နာမတော်ကိုပဌနာပြုသောသူ၊ ကိုယ်တော်ကိုမှီဝဲခြင်းငှါ ကိုယ်ကိုကိုယ်နိုးဆော်သောသူတယောက်မျှ မရှိပါ။ အကြောင်းမူကား၊ မျက်နှာတော်ကိုလွှဲ၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဒုစရိုက်အပြစ်အားဖြင့် ဆုံးရှုံးစေတော်မူပြီ။—
၆၄း၈ သို့ရာတွင် အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့အဘဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အိုးမြေဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့၏ အိုးထိန်းဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှသည် လက်တော်နှင့်ဖန်ဆင်းသောအရာဖြစ်ပါ၏။—
၆၄း၉ အိုထာဝရဘုရား၊ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်တော်မမူပါနှင့်။ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်တို့ကို အစဉ်မပြတ်အောက် မေ့တော်မမူပါနှင့်။ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှသည် ကိုယ်တော်၏လူဖြစ်ကြပါ၏။—
၆၄း၁၀ သန့်ရှင်းသောမြို့တော်တို့သည် တောဖြစ်ကြပါပြီ။ ဇိအုန်တောင်လည်းတောဖြစ်ပါပြီ။ ယေရုရှလင်မြို့လည်းပျက်စီးပါပြီ။—
၆၄း၁၁ ကိုယ်တော်ကိုဘိုးဘေးတို့ချီးမွမ်းရာအရပ်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏သန့်ရှင်းတင့်တယ်သော ဗိမာန်တော်ကို မီးလောင်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့နှစ်သက်ဘွယ်သောအရာရှိသမျှတို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလျက် ရှိကြပါ၏။—
၆၄း၁၂ အိုထာဝရဘုရား၊ ဤအမှုတို့ကိုသည်းခံတော်မူမည်လော။ အောင့်လျက်နေ၍အကျွန်ုပ်တို့ကို အလွန်ဆင်းရဲစေတော်မူမည်လော။

အခန်းကြီး (၆၅)

၆၅း၁ ငါ့ကိုမမေးမလျှောက်သောသူတို့၏ စကားကိုငါနားထောင်ပြီ။ ငါ့ကိုမရှာသောသူတို့သည် ငါ့ကိုတွေ့ရကြပြီ။ ငါ့ကိုကြည့်ကြလော့။ ကြည့်ကြလော့ဟု ငါ့နာမကို ပဌနာမပြုသောလူမျိုးအား ငါပြောဆိုပြီ။—
၆၅း၂ မိမိအလိုအတိုင်း မကောင်းသောလမ်းကိုလိုက်၍၊ ငြင်းဆန်တတ်သောလူမျိုးကို မျက်နှာပြုလျက်၊ တနေ့လုံးငါသည်ကိုယ်လက်ဝါးကိုဖြန့်ရပြီ။—
၆၅း၃ ထိုလူမျိုးသည် ဥယျာဉ်၌ယဇ်ပူဇော်၍၊ အုတ်ပေါ်မှာလောဗန်ကိုမီးရှို့သဖြင့်၊ ငါ့အမျက်ကိုနိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ငါ့မျက်မှောက်၌အစဉ်ပြုတတ်၏။—
၆၅း၄ သင်္ချိုင်းမှာနေ၍၊ သင်္ချိုင်းတွင်း၌အိပ်တတ်၏။ ဝက်သားကိုစား၍၊ ရွံရှာဘွယ်သော အမဲသားပြုတ်ရည် ကိုသောက်တတ်၏။—
၆၅း၅ သူတို့ကလည်း၊ သင်သည်အသီးအခြားနေလော့။ ငါ့ထံသို့မချဉ်းနှင့်။ ငါသည် သင့်ထက်သာ၍သန့်ရှင်း သည်ဟုဆိုတတ်၏။ ထိုသို့သောသူတို့သည် ငါ့နှာခေါင်း၌မီးခိုးကဲ့သို့၄င်း၊ အစဉ်လောင်သောမီးကဲ့သို့ ၄င်းဖြစ်ကြ၏။—
၆၅း၆ ငါ့ရှေ့မှာစာရင်းမှတ်လျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည်တိတ်ဆိတ်စွာမနေ၊ အကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးမည်။—
၆၅း၇ သင်တို့၏ဒုစရိုက်အပြစ်ကို၄င်း၊ တောင်ပေါ်မှာလောဗန်ကိုမီးရှို့၍၊ ကုန်းပေါ်မှာငါ့ကိုကဲ့ရဲ့သောသင်တို့ ဘိုးဘေး၏ဒုစရိုက်အပြစ်ကို၄င်း သင်တို့ရင်ခွင်၌ ငါဆပ်ပေးမည်။ အကယ်စင်စစ်သူတို့ပြုဘူးသော အကျင့်တို့၏အကျိုးအပြစ်ကို သူတို့ရင်ခွင်၌ငါခြင်၍ပေးမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၆၅း၈ တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ စပျစ်သီးပြွတ်၌ စပျစ်ရည်ကိုတွေ့သောအခါ မဖျက်နှင့်၊ မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ဆိုတတ်သကဲ့သို့၊ ထိုအတူ၊ ငါ့ကျွန်တို့၏အကျိုးအလိုငှါငါပြုမည်။ အကုန်အစင်မဖျက်။—
၆၅း၉ ယာကုပ်အမျိုးထဲကမျိုးစေ့ကို၄င်း၊ ယုဒအမျိုးထဲက ငါ့တောင်ကိုအမွေခံရသောသူကို၄င်း ငါထုတ်ဘော် မည်။ ငါရွေးကောက်သောသူတို့သည် ပြည်တော်ကိုအမွေခံ၍၊ ငါ၏ကျွန်တို့သည်နေရကြလိမ့်မည်။—
၆၅း၁၀ ငါ့ကိုရှာသောငါ၏လူတို့အဘို့၊ ရှာရုန်အရပ်သည်သိုးခြံဖြစ်လိမ့်မည်။ အာခေါ်ချိုင့်သည်လည်း နွားများအိပ်ရာအရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။
၆၅း၁၁ သင်တို့မူကား၊ ထာဝရဘုရားကိုစွန့်ပစ်သောသူ၊ ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်ကိုမေ့လျော့ သောသူ၊ ဂါဒဘုရားရှေ့မှာ စားပွဲကိုခင်း၍၊ မေနိဘုရားအား သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကို ပြင်သောသူဖြစ်ကြ၏။—
၆၅း၁၂ သင်တို့ကို ငါရေတွက်၍၊ ထား၌အပ်မည်။ ရှိသမျှတို့သည် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရအောင် ဦးချရကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါခေါ်သောအခါမထူးကြ။ ငါပြောသောအခါ နားမထောင်ကြ။ ငါ့မျက်မှောက်၌ မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်ကြ၏။ ငါမနှစ်သက် သောအရာကို ရွေးယူကြ၏။—
၆၅း၁၃ ထိုကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏ကျွန်တို့သည် စားကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မူကား၊ မွတ်သိပ်ကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ကျွန်တို့သည်သောက်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မူကား၊ ရေငတ်ကြ လိမ့်မည်။ ငါ၏ကျွန်တို့သည်ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မူကား၊ ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။—
၆၅း၁၄ ငါ၏ကျွန်တို့သည် ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့်သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မူကား၊ ဝမ်းနည်းသောစိတ်နှင့် ငိုကြွေးကြလိမ့်မည်။ ကြေကွဲသောနှလုံးနှင့် ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။—
၆၅း၁၅ သင်တို့သည်ကိုယ်နာမကို၊ ငါရွေးကောက်သောသူတို့၌ကျိန်ဆဲဘို့ရာ ကျန်ရစ်စေကြလိမ့်မည်။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကိုကွပ်မျက်၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့ကို အခြားသောနာမ ဖြင့်မှည့်တော်မူမည်။—
၆၅း၁၆ မြေကြီးပေါ်မှာ မိမိကိုမိမိကောင်းကြီးပေးသောသူသည်၊ သစ္စာစောင့်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ကောင်းကြီးပေးလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာကျိန်ဆိုသောသူသည်၊ သစ္စာစောင့်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အရင်အမှုတို့ကို မေ့လျော့ရ၏။ ငါ့မျက်မှောက်၌ ကွယ်ပျောက်လျက်ရှိကြ၏။
၆၅း၁၇ ကြည့်ရှုလော့။ မိုဃ်းကောင်းကင်သစ်နှင့်မြေကြီးသစ်ကို ငါဖန်ဆင်းမည်။ အရင်မိုဃ်းကောင်း ကင်နှင့်မြေကြီးကိုမအောက်မေ့ရ၊ နှလုံးမမှတ်မိရ။—
၆၅း၁၈ ငါဖန်ဆင်းလတံ့သောအရာကြောင့်၊ သင်တို့သည်အစဉ်အမြဲဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း၊ မြို့သားတို့ကို ရွှင်လန်းစရာအကြောင်းဖြစ်စေ ခြင်းငှါငါဖန်ဆင်း၏။—

၆၅း၁၉ ငါသည်လည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ကြောင့်ဝမ်းမြောက်မည်။ ငါ၏လူတို့ကြောင့် ရွှင်လန်းမည်။ ထိုမြို့၌ငိုကြွေး သံနှင့်အော်ဟစ်သံကိုနောက်တဖန်မကြားရ။–

၆၅း၂၀ ထိုမြို့၌ အသက်ငယ်သောသူငယ်မရှိရ။ အသက်မပြည့်စုံသောလူအိုလည်းမရှိရ။ အသက်တရာရှိ လျက်သေသောသူကိုသူငယ်ဟူ၍မှတ်ရ၏။ အပြစ်ရှိသောသူသည် အသက်တရာရှိလျက်သေလျှင်၊ ကျိန်ခြင်းကို ခံရသောသူဟူ၍မှတ်ရ၏။–

၆၅း၂၁ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်ဆောက်သော အိမ်၌နေကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်စိုက်သောစပျစ်ဥယျာဉ်အသီးကို စားကြလိမ့်မည်။–

၆၅း၂၂ သူတို့သည်အိမ်ကိုဆောက်၍ အခြားသောသူနေရမည်မဟုတ်။ သူတို့သည်စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုစိုက်၍ အခြားသောသူစားရမည်မဟုတ်။ ငါ၏လူတို့အသက်သည် သစ်ပင်၏အသက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့သည်ကိုယ်ပြုစုသောအရာကို ကြာမြင့်စွာသုံးဆောင်ရကြလိမ့်မည်။–

၆၅း၂၃ ငါရွေးကောက်သောသူတို့သည် အချည်းနှီးမလုပ်မဆောင်ရကြ။ အသက်တိုသောသားကိုမဘွားမမြင် ရကြ။ ကိုယ်တိုင်မှစ၍အမျိုးအနွယ်တို့သည်၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရသောသူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၆၅း၂၄ ငါသည် သူတို့မခေါ်မှီကပင်ထူးမည်။ လျှောက်စဉ်တွင်ပင်ငါနားထောင်မည်။–

၆၅း၂၅ တောခွေးနှင့်သိုးသငယ်တို့သည် အတူကျက်စားကြလိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့သည်နွားကဲ့သို့ မြက်ကို စားလိမ့်မည်။ မြွေမူကား၊ မြေမှုန့်ကိုသာစားရလိမ့်မည်။ ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်တပြင်လုံး၌ အချင်းချင်းညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကိုမပြုရကြဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၆၆)

၆၆း၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်ဘုံသည် ငါ့ပလ္လင်ဖြစ်၏။ မြေကြီး သည်ငါ့ခြေ တင်ရာခုံဖြစ်၏။ အဘယ်သို့သောဗိမာန်ကိုငါ့အဘို့တည်ဆောက်ကြမည်နည်း။ အဘယ်အရပ်သည် ငါကျိန်းဝပ်ရာအရပ်ဖြစ်မည်နည်း။–

၆၆း၂ ဤအရာအလုံးစုံတို့သည် ငါ့ကိုယ်တိုင်ဖန်ဆင်းသောကြောင့်ဖြစ်ကြ၏။ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း၊ နှလုံးကြေကွဲခြင်း၊ ငါ့စကားကြောင့်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသောသူကိုသာငါကြည့်ရှုမည်။

၆၆း၃ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နွားကိုသတ်သောသူသည် လူကိုသတ်သောသူနှင့်တူ၏။ သိုးသငယ်ကိုယဇ်ပူဇော်သောသူသည် ခွေးလည်ပင်းကိုဖြတ်သောသူနှင့်တူ၏။ အလှူဒါနကို လှူဒါန်းသောသူသည် ဝက်သွေးကိုလှူဒါန်းသောသူနှင့်တူ၏။ လောဗန်ကိုမီးရှို့သောသူသည် ရုပ်တုကိုကောင်းကြီးပေးသောသူနှင့်တူ၏။ အကယ်စင်စစ်ထိုသူတို့သည် မိမိအလိုရှိရာလမ်း ကိုရွေးကြ၏။ မိမိဆိုးညစ်သောအမှုတို့၌မွေ့လျော်ကြ၏။–

၆၆း၄ ငါသည်လည်း၊ သူတို့ကိုဘေးဥပဒ်များကိုရွေးမည်။ သူတို့ကြောက်သောအမှုကိုရောက်စေမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါခေါ်သောအခါ အဘယ်သူမျှမထူး။ ငါပြောသောအခါ သူတို့သည်နားမ ထောင်ကြ။ ငါ့မျက်မှောက်၌မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်၍၊ ငါမနှစ်သက်သောအရာကိုရွေးယူကြ၏။

၆၆း၅ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်စကားတော်ကြောင့်တုန်လှုပ်သောသူတို့၊ စကားတော်ကို နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့ကိုမုန်း၍၊ ငါ့နာမကြောင့်နှင်ထုတ်သောညီအစ်ကိုတို့က၊ ငါတို့သည် သင်တို့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မြင်ရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းပွင့်တော်မူစေသတည်းဟု ပြောတတ်သော်လည်း၊ ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။–

၆၆း၆ မြို့၌အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သောအသံ၊ ဗိမာန်တော်ထဲကထွက်သောအသံ၊ ရန်သူတို့အား အကျိုးအပြစ်ကိုပေးတော်မူသောထာဝရဘုရား၏စကားသံပေတည်း။

၆၆း၇ ဇိအုန်သတို့သမီးသည် သားဘွားခြင်းဝေဒနာကိုမခံမှီသားကိုဘွား၏။ ဝေဒနာခံချိန်မရောက်မှီ သားယောကျ်ားကိုမြင်၏။–

၆၆း၈ ထိုသို့သောအမှုကို အဘယ်သူသည်ကြားဘူးသနည်း။ ထိုသို့သောအမှုတို့ကို အဘယ်သူသည်မြင် ဘူးသနည်း။ တိုင်းနိုင်ငံကိုတနေ့ခြင်းတွင်ဘွားတတ်သလော။ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို တပြိုင်နက်ဘွားတတ်သလော။ ဇိအုန်သတို့သမီးသည်သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို ခံအံ့ဆဲဆဲတွင်၊ သားများကိုဘွားမြင်ပါသည်တကား။–

၆၆း၉ သားဘွားမည်အကြောင်းကိုငါသည်စီရင်ပြီးမှ၊ မဘွားစေဘဲနေရမည်လောဟု ထာဝရဘုရားမေး တော်မူ၏။ ငါသည်ပဋိသန္ဓေပေးပြီးမှ၊ မဘွားနိုင်အောင်ချုပ်ထားရမည်လောဟု သင်၏ဘုရား သခင်မေးတော်မူ၏။–

၆၆း၁၀ ယေရုရှလင်မြို့ကိုချစ်သောသူအပေါင်းတို့၊ သူနှင့်အတူဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြလော့။ ယေရုရှလင်မြို့ အတွက် စိတ်မသာညည်းတွားသောသူအပေါင်းတို့၊ သူနှင့်အတူအလွန်ဝမ်းမြောက်ကြလော့။–

၆၆း၁၁ သို့ပြုလျှင်၊ သူ၏ချမ်းသာခြင်းသားမြတ်ကိုစို့၍ဝကြလိမ့်မည်။ သူ၏စည်းစိမ်ကြွယ်ဝခြင်းအထဲက ထုတ်ယူ၍ မွေ့လျော်ကြလိမ့်မည်။

၆၆း၁၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မြစ်ကဲ့သို့ချမ်းသာကိုင်၄င်း၊ စီးသောရေကဲ့သို့ တပါးအမျိုး သားတို့၏စည်းစိမ်ကို၄င်း ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါရောက်စေမည်။ သင်တို့သည်သားမြတ်ကိုစို့၍ ခါး၌ချီခြင်း၊ ဒူးပေါ်မှာမြှူခြင်းကို ခံစားရကြလိမ့်မည်။–

၆၆း၁၃ အမိသည်သားငယ်ကို နှစ်သိမ့်စေသကဲ့သို့၊ သင်တို့ကိုငါနှစ်သိမ့်စေမည်။ ယေရုရှလင်မြို့၌ ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်။–

၆၆း၁၄ ထိုသို့တွေ့မြင်သဖြင့်၊ သင်တို့၏နှလုံးသည်ရွှင်မြူး၍၊ အရိုးတို့သည်စိမ်းလန်းသောအပင်ကဲ့သို့သန်ကြ လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည်လည်းကျွန်တော်တို့အား၄င်း၊ အမျက်တော်သည်ရန်သူ တို့အား၄င်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။

၆၆း၁၅ ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ပြင်းစွာသောအရှိန်အားဖြင့် အမျက်တော်ကို၄င်း၊ မီးလျှံအားဖြင့်ဆုံးမတော်မူခြင်းကို၄င်း ထင်ရှားစွာပြခြင်းငှါ၊ လေဘွေကဲ့သို့သောရထားတော်တို့ ကိုစီး၍၊ မီးကဲ့သို့ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။–

၆၆း၁၆ ထာဝရဘုရားသည် မီးနှင့်ထားအားဖြင့်၊ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကိုအပြစ်ပေးတော်မူ၍၊ ထာဝရဘုရား ကွပ်မျက်တော်မူသောသူတို့သည်များကြလိမ့်မည်။

၆၆း၁၇ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဝက်သား၊ ကြွက်သား၊ ရွံရှာဘွယ်သောအရာကိုစားလျက်၊ ဥယျာဉ်တို့တွင် အလယ်၌ရှိသောသူတယောက်နောက်သို့လိုက်၍၊ မိမိတို့ကိုသန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေသောသူတို့သည် တပြိုင်နက်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့၏အကျင့်တို့ကို၄င်း အကြံအစည်တို့ကို၄င်း ငါသိ၏။

၆၆း၁၈ အချိန်တန်မှ ဘာသာစကားခြားနားသောလူအမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့ကို ငါစည်းဝေးစေသဖြင့်၊ သူတို့သည်လာ၍ ငါ၏ဘုန်းကိုဖူးမြင်ကြလိမ့်မည်။–

၆၆း၁၉ ထိုသူတို့တွင်အလံကိုငါထူမည်။ ဘေးလွတ်သောသူတို့ကို တာရှုပြည်၊ ဖုလပြည်၊ လေးလက်နက်ကို သုံးတတ်သော လုဒပြည်၊ တုဗလပြည်၊ ယာဝန်ပြည်မှစ၍၊ ငါ၏နာမကိုမကြား၊ ငါ၏ဘုန်းကိုမမြင်၊ ဝေးစွာသောတကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်သို့ စေလွှတ်သဖြင့်၊ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ငါ၏ဘုန်းကိုဟောပြောကြလိမ့်မည်။–

၆၆း၂၀ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် စင်ကြယ်သောဖလားစသည်တို့နှင့်၊ ပူဇော်သက္ကာကို ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့သကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့သည်သင်တို့၏ ညီအစ်ကိုအပေါင်းကိုမြင်း၊ ရထား၊ ထမ်းစင်၊ မြည်း၊ ကုလားအုပ်ပေါ်၌တင်၍၊ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်ဘို့ရာ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြည်ပြည်တို့မှငါ၏ သန့်ရှင်းသောတောင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၆၆း၂၁ ထိုသူအချို့တို့ကို ငါရွေးယူ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာနှင့် လေဝိလူအရာ၌ခန့်ထားမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၆၆း၂၂ ငါဖန်ဆင်းသောကောင်းကင်သစ်နှင့်မြေကြီးသစ်သည် ငါ့ရှေ့၌တည်သကဲ့သို့၊ သင်တို့၏အမျိုး အနွယ်နှင့်သင်တို့၏နာမသည်လည်းတည် ရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၆၆း၂၃ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာကိုးကွယ်ခြင်းငှာ လဆန်းနေ့နှင့် ဥပုသ်နေ့အစဉ်အတိုင်းလာကြ လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၆၆း၂၄ ထိုသူတို့သည်၊ ငါ့ကိုပြစ်မှားသောသူတို့၏အသေကောင်များကို ထွက်၍ကြည့်ရှုကြလိမ့်မည်။ သူတို့၏ ပိုးသည်မသေနိုင်ရာ။ သူတို့၏ မီးသည်လည်းမငြိမ်းနိုင်ရာ။ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့၌ ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်ရကြ လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက်ဟေရှာယစီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ယေရမိအနာဂတ္တိကျမ်း။
THE BOOK OF THE PROPHET JEREMIAH.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	၃၀
၃၁	၃၂	၃၃	၃၄	၃၅	၃၆	၃၇	၃၈	၃၉	၄၀
၄၁	၄၂	၄၃	၄၄	၄၅	၄၆	၄၇	၄၈	၄၉	၅၀
၅၁	၅၂								

ယေရမိအနာဂတ္တိကျမ်း။
THE BOOK OF THE PROPHET JEREMIAH.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁–၃ ယုဒရှင်ဘုရင် အာမုန်သားယောရှိမင်း နန်းစံဆယ်သုံးနှစ်တွင်၄င်း၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိသား ယောယကိမ်လက်ထက်၌၄င်း၊ ယုဒရှင်ဘုရင်သောရှိသားဇေဒကိမင်း နန်းစံဆယ်တနှစ်စေ့၍ ပဥ္စမလတွင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို သိမ်းသွားချုပ်ထားသည်တိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသော ဗယ်္ယာမိန်ပြည်၊ အာနသုတ်မြို့နေ ဟိလခိသား ယဇ်ပုရောဟိတ် ယေရမိစကားမှာ၊

၁း၄ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်၍မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၁း၅ သင့်ကိုအမိဝမ်းထဲ၌ ငါမဖန်ဆင်းမှီသင့်ကိုငါသိပြီ။ မဘွားမှီကပင် သင့်ကိုငါသန့်ရှင်းစေ၍၊ လူအမျိုးမျိုးတို့အဘို့၊ ပရောဖက်အရာ၌ ခန့်ထားပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၁း၆ ငါကလည်း၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် မဟောမပြောတတ်ပါ။ သူငယ်ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊ –

၁း၇ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် သူငယ်ဖြစ်ပါ၏ဟု မပြောနှင့်။ အကြင်သူရှိရာသို့ သင့်ကိုငါစေလွှတ်၏။ ထိုသူရှိရာသို့သင်သွားရမည်။ အကြင် စကားကို ငါမှာထား၏၊ ထိုစကားကိုသင်ဆင့်ဆိုရမည်။ –

၁း၈ သူတို့ကိုမကြောက်နှင့်။ သင့်ကိုကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ သင်နှင့်အတူငါရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူပြီးမှ၊ –

၁း၉ လက်တော်ကိုဆန့်၍ ငါ့နှုတ်ကိုတို့တော်မူလျက်၊ သင်၏နှုတ်၌ ငါ့စကားကိုငါသွင်းထားပြီ။ –

၁း၁၀ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သည် နှုတ်ပယ်ဖြိုချဖျက်ဆီးမှောက်လှဲရသောအခွင့်၊ တည်ဆောက်စိုက်ပျိုးရသော အခွင့်နှင့် သင့်ကိုလူအမျိုးမျိုးတို့၏ တိုင်းနိုင်ငံများအပေါ်မှာ ယနေ့ငါခန့်ထားပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁း၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်၍၊ ယေရမိ၊ သင်သည် အဘယ်အရာကိုမြင်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင် ငါက၊ အကျွန်ုပ်သည် ဗာတံကိုင်းကိုမြင်ပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊ –

၁း၁၂ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်မှန်ကန်စွာမြင်ပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့စကားကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ငါစောင့်နေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁း၁၃ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဒုတိယအကြိမ် ငါ့ဆီသို့ရောက်၍၊ သင်သည် အဘယ်အရာကိုမြင်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင် ငါက၊ အကျွန်ုပ်သည်ဆူပွက်သောအိုးကင်းကိုမြင်ပါ၏။ မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာပြုလျက်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊ –

၁း၁၄ ထာဝရဘုရားက၊ မြောက်မျက်နှာဘက်က ဘေးဥပဒ်သည်၊ ဤပြည်သားတို့အပေါ်သို့ထွက်လာလိမ့်မည်။ –

၁း၁၅ အကြောင်းမူကား၊ မြောက်တိုင်းနိုင်ငံသား အမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့ကို ငါခေါ်၍၊ သူတို့သည်လာပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့တံခါးဝများတို့၌၄င်း၊ မြို့ရိုးပတ်ဝန်းကျင် အရပ်ရပ် တို့၌၄င်း၊ ယုဒမြို့ရွာအလုံးစုံတို့၌၄င်း မိမိတို့ရာဇပလ္လင်များကို အသီးအသီးတည်ထားကြလိမ့်မည်။ –

၁း၁၆ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်သောအပြစ်၊ အခြားသောဘုရားတို့အား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့သောအပြစ်၊ မိမိတို့လက်ဖြင့်လုပ်သောအရာကို ကိုးကွယ် သောအပြစ်ရှိသမျှတို့ကြောင့်၊ သူတို့ကိုငါစစ်ကြော၍၊ အပြစ်နှင့်အလျောက်စီရင်မည်။ –

၁း၁၇ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ခါးပန်းကိုစည်း၍ထလော့။ ငါမှာထားသမျှကို သူတို့အား ဟောပြောလော့။ သူတို့ရှေ့မှာ သင့်ကို ငါအရှက်မခွဲရမည်အကြောင်း သူတို့ကို မကြောက်နှင့်။ –

၁း၁၈ ကြည့်ရှုလော့။ ယုဒရှင်ဘုရင်၊ မင်းသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပြည်သူပြည်သားတည်းဟူသော တနိုင်ငံလုံးတဘက်၌၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့၊ သံတိုင်၊ ကြေးဝါထရံ အရာ၌ သင့်ကိုယနေ့ငါခန့်ထား၏။ –

၁း၁၉ သူတို့သည် သင့်ကိုစစ်တိုက်၍မနိုင်ရကြ။ သင့်ကိုကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ၊ သင်နှင့်အတူငါရှိသည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်၍၊ သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားပြီးလျှင်၊ –

၂း၂ အော်ဟစ်ရမည်အရာဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားက၊ လယ်မလုပ်သောတောအရပ်၌ သင်သည် ငါ့နောက်သို့လိုက်သောအခါ၊ အသက်အရွယ်နုငယ်၍ ခံရသောကျေးဇူးကို၄င်း၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းနှင့် ယှဉ်သောချစ်ခြင်းမေတ္တာကို၄င်း ငါအောက်မေ့၏။ –

၂း၃ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသည် ထာဝရဘုရားအဘို့သန့်ရှင်း၏။ စီးပွါးတော်အဘို့ အဦးသီးသော အသီးဖြစ်၏။ သူတို့ကိုလုယူသောသူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိကြ၏။ ထိုသူတို့အပေါ်မှာ ဘေးဥပဒ်ရောက်ရသည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂း၄ အိုယာကုပ်အမျိုးနှင့် ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ –

၂း၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့၏ဘိုးဘေးတို့သည် ငါ့ထံမှဝေးစွာထွက်သွား၍၊ အနတ္တလမ်းသို့လိုက်လျက်၊ အနတ္တသက်သက်ဖြစ်ရမည် အကြောင်း၊ ငါ၌အဘယ်မည်သော အပြစ်ကိုတွေ့ကြသနည်း။ –

၂း၆ သူတို့က၊ ငါတို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှကယ်နှုတ်၍၊ တောတရှောက်လုံး၊ လွင်ပြင်၊ မြေတွင်းနှင့် ပြည့်စုံသောပြည်၊ သွေ့ခြောက်၍ သေမင်း အရိပ်လွှမ်းမိုးသောပြည်၊ ခရီးသွားသောသူ၊ နေရာကျသောသူမရှိသော ပြည်တရှောက်လုံးသို့ပို့ဆောင်သော ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်မှာ ရှိတော်မူသနည်းဟုမမေးကြ။ –

၂း၇ ဝပြောသောပြည်၏ အသီးအနှံဆီဥဆီကြည်ကိုစားစေခြင်းငှါ သင်တို့ကိုငါဆောင်သွင်း၍၊ သင်တို့သည် ဝင်စားသောအခါ၊ ငါ့ပြည်ကိုညစ်ညူးစေ၍၊ ငါ၏ အမွေကိုရွံရှာဘွယ်ဖြစ်စေကြသည်တကား။ –

၂း၈ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့က၊ ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်မှာရှိတော်မူသနည်းဟုမမေးကြ။ ကျမ်းတတ်တို့သည်ငါ့ကိုမသိကြ။ သင်းအုပ်တို့သည် ငါ့ကို ပြစ်မှား ကြ၏။ ပရောဖက်တို့သည် ဗာလကိုအမှီပြု၍ ဟောပြောလျက်၊ ကျေးဇူးမဲ့သောလမ်းသို့လိုက်ကြ၏။
၂း၉ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့သားသမီးများကို ငါစစ်ကြောမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–
၂း၁၀ ခိတ္တိမ်ကျွန်းတို့သို့ကူး၍ ကြည့်ရှုကြလော့။ ကေဒါပြည်သို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ ထိုသို့ဖြစ်ဘူးပြီလောဟု စေ့စေ့ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။
၂း၁၁ အခြားတပါးသော လူမျိုးကိုးကွယ်သောဘုရားသည် ဘုရားမဟုတ်သော်လည်း၊ ပြောင်းလဲဘူးပြီလော။ ငါ၏လူမျိုးသည် ကျေးဇူးမပြုနိုင်သော အရာဘို့မိမိတို့ ဘုန်းကိုပြောင်းလဲကြပြီတကား။–
၂း၁၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုမိုဃ်းကောင်းကင်တို့၊ ထိုအမှုကိုမိန်းမောတွေဝေ၍၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထသည်တိုင်အောင် ထိတ်လန့် လျက်နေကြ လော့။–
၂း၁၃ ငါ၏လူတို့သည် အသက်စမ်းရေတွင်းတည်းဟူသော၊ ငါ့ကိုစွန့်ပယ်၍၊ ရေမလုံ၊ ပဲ့ပျက်သောရေကျင်းတို့ကို တူးသောအားဖြင့် ဒုစရိုက်နှစ်ပါးကို ပြုကြပြီ။
၂း၁၄ ဣသရေလသည် ကျွန်ဖြစ်သလော။ ကျွန်သားပေါက်ဖြစ်သလော။ အဘယ်ကြောင့် လုယူခြင်းကိုခံရသနည်း။–
၂း၁၅ ခြင်္သေ့တို့သည် သူ့ကိုဟောက်၍ အသံမြည်ကြပြီ။ သူ၏ပြည်ကို ဖျက်ဆီးကြပြီ။ သူ၏မြို့တို့သည် မီးလောင်သောကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှမနေရ။–
၂း၁၆ နောဖမြို့သားနှင့်တာပနက်မြို့သားတို့သည် သင်၏ဦးထိပ်ကိုစားကြပြီ။–
၂း၁၇ သင့်ကိုပို့ဆောင်တော်မူသောသင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို သင်သည်စွန့်သောကြောင့်၊ ထိုသို့သောအပြစ်ရောက်သည်မဟုတ်လော။–
၂း၁၈ ယခုမှာ သင်သည် ရှိဟောရမြစ်ရေကို သောက်အံ့သောငှါ၊ အဲဂုတ္တုလမ်းသို့ အဘယ်ကြောင့်လိုက် သနည်း။ ဥဖရတ်မြစ်ရေကို သောက်အံ့သောငှါ၊ အာရှုရိ လမ်းသို့ အဘယ်ကြောင့်လိုက်သနည်း။–
၂း၁၉ သင်၏ဒုစရိုက်သည် သင့်ကိုဆုံးမမည်။ သင်၏ဖောက်ပြန်ခြင်းသည် သင့်ကိုအပြစ်ပေးမည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စွန့်ပစ်သော အမှု၊ ငါ့ကိုမကြောက်ဘဲနေသောအမှုသည်၊ မကောင်းသောအမှု၊ ခါးသောအမှုဖြစ်သည်ကိုသိမြင်ရမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၂း၂၀ ရှေးကာလ၌ သင်ထမ်းရသောထမ်းဘိုး၊ သင်၌ချည်သောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို ငါချိုးချွတ်၍ သင်က၊ အကျွန်ုပ်သည် မမှားယွင်းဘဲနေပါမည်ဟု ဂတိထားသော်လည်း၊ မြင့်သောတောင်ရှိသမျှ အပေါ်၌၎င်း၊ စိမ်းသောသစ်ပင်ရှိသမျှအောက်၌၎င်း၊ ကိုယ်ကိုချ၍ ပြည်တန်ဆာလုပ်လေ၏။–
၂း၂၁ အကောင်းဆုံးသောစပျစ်နွယ်ပင်အမျိုးစစ်ဖြစ်သော သင့်ကိုငါစိုက်ပျိုးသော်လည်း၊ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာအဘယ်မျှလောက်ဖောက်ပြန်၍၊ အမျိုး မစစ်သော စပျစ်နွယ်ပင်ဖြစ်ပါသည်တကား။–
၂း၂၂ သင်သည် ပေါက်ဆပ်ပြာနှင့်ရေချိုး၍၊ ချက်သောဆပ်ပြာအများကိုသုံးသော်လည်း၊ သင်၏အပြစ်သည် ငါ့ရှေ့မှာထင်ရှားသည်ဟု အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၂း၂၃ သင်ကလည်း၊ ငါသည်ညစ်ညူးခြင်းမရှိ၊ ဗာလဘုရားတို့နောက်သို့မလိုက်ဟု အဘယ်သို့ဆိုနိုင်သနည်း။ ချိုင့်၌သင်လိုက်သောလမ်းကိုကြည့်ရှု လော့။ သင်ပြုသောအမှုတို့ကို ဝန်ခံလော့။ လျင်မြန်စွာပြေး၍ လှည့်လည်တတ်သော ကုလားအုပ်မပါတကား။–
၂း၂၄ တော၌လှည့်လည်၍ ကိလေသာရာဂစိတ်နှင့် လေကိုရှူတတ်သော မြည်းရိုင်းမပါတကား။ အချိန်ရောက်သောအခါ အဘယ်သူဆီးတားနိုင်သနည်း။ သူ့ကို ရှာအံ့သောငှါ အဘယ်သူမျှ ပင်ပန်းခြင်းကိုမခံရ။ အချိန်စေ့သောအခါ သူ့ကိုတွေ့လိမ့်မည်။–
၂း၂၅ သင်၏ခြေနင်းကိုမပျက်စေနှင့်။ ရေငတ်ခြင်းအကြောင်းကိုမပြုနှင့်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ သင်ကမြော်လင့်စရာမရှိ၊ အလျှင်းမရှိ။ သူတပါးတို့ကိုငါချစ်၍၊ သူတို့နောက်သို့လိုက်မည်ဟု ပြန်ပြော၏။–
၂း၂၆ ဘမ်းမိသောသူခိုးသည် ရှက်သကဲ့သို့၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ရှင်ဘုရင်၊ မင်းသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်နှင့်တကွ အမျိုးသား များတို့သည်ရှက်ကြ၏။
၂း၂၇ သစ်တုံးအား၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အဘဖြစ်တော်မူ၏ဟူ၍၎င်း၊ ကျောက်အားလည်း၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုဘွားမြင် တော်မူပြီဟူ၍၎င်း ဆိုလျက်၊ စင်စစ်ငါ့ကိုမျက်နှာမပြု၊ ကျောခိုင်းကြသော်လည်း၊ အမှုရောက်လျှင်မူကား၊ ထတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်မတော်မူပါဟုလျှောက်တတ်ကြ၏။–
၂း၂၈ ကိုယ်အဘို့ သင်လုပ်သောဘုရားတို့သည်အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ အမှုရောက်သောအခါ သူတို့သည်တတ်နိုင်လျှင်ထ၍ကယ်ကြပါလေစေ။ အိုယုဒပြည်၊ သင်သည်မြို့များအရေအတွက် ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်၏ဘုရားများရှိပါသည်တကား။–
၂း၂၉ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် အဘယ်အကျိုးအလိုငှါငါနှင့် တရားတွေ့ကြမည်နည်း။ သင်တို့ရှိသမျှသည် ငါ့ကိုပြစ်မှားကြပြီ။–
၂း၃၀ ငါသည်သင်တို့သားများကို အချည်းနှီးဒဏ်ပေးပြီ။ သူတို့သည် ဆုံးမခြင်းကိုမခံကြ။ သင်တို့၏ထားသည်လုယူဖျက်ဆီးတတ်သော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ သင်တို့၏ ပရောဖက်များကို ဖျက်ဆီးလေပြီ။
၂း၃၁ ယခုဖြစ်သောအမျိုးသားတို့၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။ ငါသည် ဣသရေလအမျိုး၌တောကဲ့သို့၎င်း၊ မှောင်မိုက် နိုင်ငံကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ဘူးသလော။ ငါ၏လူတို့က၊ ငါတို့သည်အရပ်ရပ်သို့လည်မည်။ ကိုယ်တော်ထံသို့ နောက်တဖန်မချဉ်းကပ်ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆိုကြသနည်း။–
၂း၃၂ အပျိုမသည်မိမိ၌ဆင်သောတန်ဆာကို၎င်း၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးသည် မိမိခါးပန်းကို၎င်း မေ့လျော့နိုင်သလော။ သို့သော်လည်း၊ ငါ၏လူတို့ သည် မရေတွက်နိုင်အောင် များစွာသော ကာလပတ်လုံး ငါ့ကိုမေ့လျော့ကြပြီ။–
၂း၃၃ သင်သည် ရည်းစားကိုရှာခြင်းငှါ သင်တို့ဘာသာဝလေ့တို့ကို အဘယ်ကြောင့်ပြုပြင်သနည်း။ သင်၏အသိအကျွမ်းတို့ကို သွေးဆောင် လေပြီတကား။–
၂း၃၄ ထိုမှတပါး၊ အနိုင်အထက်ပြုသည်ကို သင်မတွေ့။ အပြစ်မရှိသော ဆင်းရဲသားတို့ကို အသေသတ်၍၊ သွန်းသောအသွေးသည် သင်၏အဝတ်စွန်း ၌ထင်ရှား၏။–
၂း၃၅ ထိုသို့သောအပြစ်များရှိသော်လည်း သင်က၊ ငါ၌အပြစ်မရှိသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်သည် ငါမှလွှဲသွားလိမ့်မည်ဟု ဆိုပါသည်တကား။ ငါ၌အပြစ်မရှိဟု ဆိုသောကြောင့်၊ သင့်ကိုငါစစ်ကြောစီရင်မည်။–

၂း၃၆ သင်သည် အရပ်ရပ်သို့ပြောင်းလဲခြင်းငှါ၊ အဘယ်ကြောင့် ဤမျှလောက်လှည့်လည်သနည်း။ အာရှုရိပြည်ကို ရှက်ကြောက်သည်နည်းတူ၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ရှက်ကြောက်လိမ့်မည်။–

၂း၃၇ သင်သည် မိမိလက်ကိုမိမိခေါင်းပေါ်မှာတင်လျက်၊ ထိုပြည်မှအမှန်ထွက်သွားရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်ခိုလှုံသောအရာတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် ပယ်တော်မူသောကြောင့်၊ ခိုလှုံ၍အကျိုးကိုမရနိုင်ရာ။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ယောကျ်ားစွန့်ပစ်သောမိန်းမသည် ထွက်သွား၍၊ အခြားသောသူ၏မယားဖြစ်ပြီးမှ၊ အရင်လင်သည် ထိုမိန်းမကိုပြန်၍ယူသင့်သလော။ ထိုသို့ပြုသော ပြည်သည် ညစ်ညူးသည် မဟုတ်လောဟု ဆိုလေ့ရှိလျက်နှင့်၊ သင်သည်များစွာသောရည်းစားတို့၌မှီဝဲ၍ မှားယွင်းသော်လည်း၊ ငါ့ထံသို့ပြန်လာပါဟု ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၃း၂ မြင့်သောအရပ်များကို မျှော်ကြည့်၍၊ လင်မနေဘူးသောအရပ်တစုံတခုကို ရှာလော့။ အာရပ်လူသည် တော၌စောင့်သကဲ့သို့၊ သင်သည် လမ်းတို့၌စောင့်နေ၍၊ မတရားသောမေထုန်အားဖြင့်၎င်း၊ အဓမ္မအမှုအားဖြင့်၎င်း ပြည်ကိုညစ်ညူးစေပြီ။–

၃း၃ မိုဃ်းခေါင်၍နောက် မိုဃ်းတိုင်အောင်မရွာသော်လည်း၊ သင်သည် ပြည်တန်ဆာနဖူးရှိ၍၊ ရှက်ခြင်းသဘောကိုပယ်ရှားပြီ။–

၃း၄ ယခုမှစ၍ သင်က၊ အကျွန်ုပ်အဘ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အသက်ငယ်စဉ်၊ စောင့်မပါပြီဟု ငါ့အားအော်ဟစ်ပါစေသော။–

၃း၅ ဘုရားသခင်သည် အစဉ်အမျက်ထွက်တော်မူမည်လော။ အဆုံးတိုင်အောင်အပြစ်ကို မှတ်တော်မူမည်လောဟု ဆိုပါစေသော။ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း အဓမ္မအမှုကိုပြုပါသည်တကား။

၃း၆ ယောရှိမင်းကြီးလက်ထက်၊ ထာဝရဘုရားသည်ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဖောက်ပြန်သော ဣသရေလအမျိုးပြုသောအမှုကိုသင်မြင်ပြီလော။ မြင့်သောတောင်ရှိသမျှအပေါ်သို့ တက်၍၎င်း၊ စိမ်းသောသစ်ပင်ရှိသမျှအောက်၌၎င်း ပြည်တန်ဆာလုပ်လေပြီ။–

၃း၇ သူသည် ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကိုပြုပြီးမှ၊ ငါ့ထံသို့ပြန်လာပါဟုငါပြောသော်လည်း၊ သူသည်ပြန်မလာ။ ထိုအမှုကိုသူ၏ညီမ၊ သစ္စာပျက်သောညီမယုဒသည် ကြည့်မြင်လေ၏။–

၃း၈ ဖောက်ပြန်သောဣသရေလသည် မတရားသောမေထုန်ကိုပြု၍၊ မှားယွင်းသောအပြစ်များကြောင့်၊ သူနှင့်ငါကွာ၍ ဖြတ်စာကိုအပ်သော်လည်း၊ သစ္စာပျက် သောညီမ ယုဒသည်လည်း၊ မကြောက်ဘဲသွား၍၊ ပြည်တန်ဆာလုပ်ကြောင်းကိုငါမြင်ရ၏။–

၃း၉ သူသည် မတရားသောမေထုန်ကိုပြု၍ အလွန်လော်လည်သောအားဖြင့် ပြည်ကိုညစ်ညူးစေ၍၊ ကျောက်နှင့်၎င်း၊ သစ်တုံးနှင့်၎င်း မှားယွင်းလေ၏။–

၃း၁၀ ထိုမျှလောက်အပြစ်ရှိသော်လည်း၊ သစ္စာပျက်သော ညီမယုဒသည် ငါ့ထံသို့စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ပြန်၍မလာ။ ပြန်လာဟန်ဆောင်သည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃း၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သစ္စာပျက်သောယုဒသည် ဖောက်ပြန်သောဣသရေလထက် အပြစ်ကြီး၏။–

၃း၁၂ သင်သည် သွား၍မြောက်မျက်နှာသို့ ဟစ်ကြော်ရမည်စကားဟူမူကား၊ အိုဖောက်ပြန်သော ဣသရေလ၊ ပြန်လာပါဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သင်၌ငါ သည် မျက်မှန်းကြိုးခြင်းကိုမပြု၊ ကရုဏာစိတ်သဘောရှိ၏။ အစဉ်အမျက်ထွက်တတ်သည်မဟုတ်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၃း၁၃ သင်သည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှား၍၊ စိမ်းသောသစ်ပင်ရှိသမျှအောက်၌ တွေ့သောသူ့သည်တို့နှင့်မှားယွင်း သောအပြစ်ရှိကြောင်းကို ဝန်ချရုံမျှသာပြုလော့ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၃း၁၄ အို ဖောက်ပြန်သောသူငယ်တို့၊ ပြန်လာကြလော့ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ငါသည် သင်တို့ကိုရှုံရှာဘူးသော်လည်း၊ သင်တို့မြို့များထဲက တမြို့လျှင် လူတယောက်၊ အမျိုးသားချင်းအစုစုထဲက တစုလျှင်လူနှစ်ယောက်ကိုရွေးယူ၍ ဇိအုန်မြို့သို့ပို့ဆောင်မည်။–

၃း၁၅ ငါသည် နှစ်သက်သောသူတို့ကို သင်းအုပ်အရာ၌ခန့်ထား၍၊ သူတို့သည်ဉာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံလျက် သင်တို့ကိုအုပ်ကြလိမ့်မည်။–

၃း၁၆ ထိုကာလတွင် သင်တို့သည် ပြည်တော်၌တိုးပွါးများပြားသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ဟူ၍ နောက်တဖန်မပြောမဆိုရ။ ထိုသေတ္တာ တော်ကိုစိတ်မစွဲလမ်း၊ မအောက်မေ့၊ မပြုစုရ။ နောက်တဖန်မလုပ်ရဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၃း၁၇ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့ကို ထာဝရဘုရား၏ပလ္လင်ဟူ၍ ခေါ်ကြလိမ့်မည်။ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို အမှီပြု၍၊ ထိုပလ္လင် သို့စည်းဝေးကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် မိမိတို့၌ ဆိုးသောစိတ်နှလုံးခိုင်မာခြင်းသဘောသို့ လိုက်၍မကျင့်ရကြ။–

၃း၁၈ ထိုကာလ၌ ယုဒအမျိုးသည် ဣသရေလအမျိုးနှင့်ပေါင်းဘော်လျက်၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်က တစုတည်းလာ၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများအမွေခံဘို့ ငါပေးဘူး သောပြည်သို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။–

၃း၁၉ ငါသည် သင့်ကိုသားတို့တွင် အဘယ်သို့ထားရအံ့နည်း။ သာယာသောပြည်၊ တိုင်းနိုင်ငံအပေါင်းတို့၏ အထွဋ်၊ ဘုန်းကြီးသောအမွေခံရာပြည်ကို သင့်အား အဘယ်သို့ပေးရအံ့နည်းဟု ငါမေးသောအခါ၊ သင်သည် ငါ့ကိုအကျွန်ုပ်အဘဟူ၍ ခေါ်ရလိမ့်မည်။ ငါ့ထံမှလွှဲ၍မသွားရဟု ငါပြန်ပြော၏။

၃း၂၀ အိုဣသရေလအမျိုး၊ မယားသည် မိမိခင်ပွန်း၌သစ္စာဖျက်သကဲ့သို့၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည်ငါ၌သစ္စာဖျက်ကြပြီဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၃း၂၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မြင့်သောအရပ်တို့၌ငိုကြွေး၍ တောင်းပန်သောအသံကို ငါကြားရပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်လမ်းလွှဲ၍၊ မိမိတို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို မေ့လျော့ကြပြီ။–

၃း၂၂ အိုဖောက်ပြန်သောသူငယ်၊ သင်တို့ပြန်လာကြလော့။ ဖောက်ပြန်ရာများကိုငါပြုပြင်မည်။ သူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ လာကြပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။–

၃း၂၃ အကယ်စင်စစ် ကုန်းများနှင့်တောင်ရိုးများတို့သည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ အကယ်စင်စစ်အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို ကယ်တင်ရာအကြောင်း ဖြစ်တော်မူ၏။–

၃း၂၄ ရှက်ဘွယ်သောအရာသည် အကျွန်ုပ်တို့၏ဘိုးဘေးဥစ္စာတည်းဟူသော သူတို့သိုးနွား၊ သားသမီးများကို အကျွန်ုပ်တို့ငယ်သောအရွယ်ကပင်စား၍ကုန်ပါပြီ။–

၃း၂၅ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှက်ကြောက်လျက်အိပ်ရကြ၏။ အသရေပျက်ခြင်း၌နစ်မွန်းကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ယခု တိုင်အောင်ဘိုးဘေးနှင့်တကွ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနားမထောင်။ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားပါပြီဟုဆိုကြ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည်ပြန်လာလိုလျှင် ငါ့ထံသို့ပြန်လာပါ။ သင်၏ရွံရှာဘွယ်တို့ကို ပယ်လိုလျှင်ငါ့ထံမှမရွေ့ရ။–
၄း၂ သင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်ဟု သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ တရားစီရင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့် ကျိန်ဆိုလိမ့်မည်။ လူအမျိုးမျိုး တို့သည်လည်း၊ ထိုဘုရားသခင်အားဖြင့် မိမိတို့ကိုကောင်းကြီးပေး၍၊ ထိုဘုရားသခင်ကိုအမှီပြုလျက် ဝါကြွားကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၄း၃ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်သူယေရုရှလင်မြို့သားတို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့၏လယ်ကိုထွန်ကြလော့။ ဆူးပင်တို့တွင် မျိုးစေ့ကို မကြဲကြနှင့်။–
၄း၄ အို ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၊ ထာဝရဘုရားအဘို့အလိုငှါ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံ၍၊ သင်တို့နှလုံးအရေဖျားကိုလှီးဖယ်ကြလော့။ သို့မဟုတ်၊ သင်တို့၏ အကျင့်မကောင်းသောကြောင့်၊ ငါ့အမျက်သည် မီးကဲ့သို့ထွက်၍၊အဘယ်သူမျှမငြိမ်းနိုင်အောင် လောင်လိမ့်မည်။–
၄း၅ ယုဒပြည်၌ တံပိုးမှုတ်ကြလော့ဟု၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ တပြည်လုံးကြွေးကြော်၍ သိတင်းကြားကြလော့။ စည်းဝေး၍ ခိုင်ခံ့သောမြို့များအတွင်းသို့ ဝင်ကြ ကုန်အံ့ဟု အရပ်ရပ်၌အနှံ့အပြားကြွေးကြော်ကြလော့။–
၄း၆ ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ အလံကိုထူကြလော့။ လွတ်အောင်ပြေးကြလော့။ ရပ်၍မနေကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းဘေးဥပဒ်ကို မြောက်မျက်နှာမှ ငါသည်ဆောင်ခဲ့မည်။–
၄း၇ ခြင်္သေ့သည် မိမိနေရာချုံထဲကထွက်လာပြီ။ တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို ဖျက်ဆီးသောသူသည် လမ်း၌လာဆဲရှိ၏။ သင်၏ပြည်ကို လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သူသည် မိမိနေရာမှထွက်လာသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏မြို့တို့သည် လူမနေနိုင်အောင်ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။–
၄း၈ ထိုအကြောင်းကြောင့် လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်စည်းလျက်၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍အော်ဟစ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ပြင်းစွာသော အမျက်တော်သည် ငါတို့မှလွှဲရှောင်၍မသွားသေး။–
၄း၉ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်နှင့် မှူးမတ်တို့သည်စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် မိန်းမောတွေဝေ လျက်၊ ပရောဖက်တို့သည် ထိတ်လန့်လျက်ရှိကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၄း၁၀ ငါကလည်း၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ သန်လျက်သည် အသက်ကိုထိသည်တိုင်အောင် ခွင်းသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငြိမ်သက်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်ဟု ကိုယ်တော်သည် မိန့်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ဤလူများနှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို အလွန်လှည့်စားတော်မူပါပြီတကားဟု လျှောက်ဆို၏။
၄း၁၁ ထိုကာလ၌ ဤလူများနှင့်ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကိုရည်မှတ်၍ဆိုရမည်ကား၊ ပူသောလေသည် တော၌မြင့်သောအရပ်က ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးထံသို့ လာလိမ့်မည်။ အမှော်လွင့်စေခြင်း၊ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါလာသောလေမဟုတ်။–
၄း၁၂ ထိုလေထက်ပြင်းသောလေသည် ငါ့အလိုကိုပြည့်စုံစေခြင်းငှါလာလိမ့်မည်။ ယခုပင်သူတို့ကို ငါကိုယ်တိုင်စစ်ကြောစီရင်မည်။–
၄း၁၃ လာသောမင်းသည် မိုဃ်းတိမ်ကဲ့သို့လာလိမ့်မည်။ သူ၏ရထားတို့သည် လေဘွေကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ သူ၏မြင်းတို့သည် ရွှေလင်းတထက်သာ၍လျင်မြန်ကြ၏။ ငါတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ။–
၄း၁၄ အိုယေရုရှလင်မြို့၊ သင်သည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သင်၏စိတ်နှလုံးကို ဒုစရိုက်အပြစ်နှင့် ကင်းစင်စေလော့။ သင်၏အဓမ္မအကြံအစည်တို့သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး သင်၏အထဲ၌တည်နေရမည်နည်း။–
၄း၁၅ ဒန်ပြည်၌အသံကိုကြားရ၏။ဧဖရိမ်တောင်ပေါ်မှာဒုက္ခသိတင်းကိုဟစ်ကြော်ကြ၏။–
၄း၁၆ အပြည်ပြည်တို့၌ သိတင်းကြားကြလော့။ ယေရုရှလင်မြို့ကိုရည်မှတ်၍ကြွေးကြော်ကြလော့။ ကင်းစောင့်တို့သည်ဝေးသောပြည်ကလာ၍၊ ယုဒမြို့များ တဘက်၌ ထူးကြလိမ့်မည်။–
၄း၁၇ လယ်ကိုစောင့်သော သူများကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့သည် ယုဒပြည်ကိုဝန်းရံကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုပြည်သည်ငါ့ကိုပုန်ကန်ပြီ။–
၄း၁၈ သင်လိုက်သောထုံးစံနှင့် သင်ကျင့်သောအကျင့်တို့သည် သင့်အပေါ်မှာ ဤအမှုကိုသက်ရောက်စေပြီ။ သင်သည်ထိုသို့သောအမှုနှင့်တွေ့၍ ခါးစပ်သော စိတ်၊ နာကြည်းသောစိတ်ရှိရာ၏ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၄း၁၉ ငါ့အသည်းသည်နာ၏။ ငါ့အသည်းသည်နာ၏။ ငါ့နှလုံးအရေဖျားလည်းနာ၏။ ငါ့အထဲ၌ ငါ့နှလုံးပူဆွေး၏။ ငါသည်တိတ်ဆိတ်စွာမနေနိုင်။ အကြောင်း မူကား၊ အို ငါ့ဝိညာဉ်၊ သင်သည် တံပိုးမှုတ်သံနှင့် စစ်တိုက်သံကိုကြားရ၏။–
၄း၂၀ ပျက်စီးပြီ၊ ပျက်စီးပြီဟုအထပ်ထပ်ဟစ်ကြော်ရ၏။ တပြည်လုံးပျက်စီးပြီ။ ငါ၏တဲတို့သည်ခဏခြင်းတွင်ပျက်စီးကြပြီ။ ငါ၏ကုလားကာတို့သည် ချက်ခြင်းပျက် စီးကြပြီ။–
၄း၂၁ ငါသည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးအလံကိုမြင်ရအံ့နည်း။ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး တံပိုးသံကိုကြားရအံ့နည်း။
၄း၂၂ အကယ်စင်စစ် ငါ၏လူတို့သည် ထိုင်းမှိုင်း၍ငါ့ကိုမသိကြ။ မိုက်သောသူငယ်ဖြစ်၍ဉာဏ်မရှိကြ။ မကောင်းသောအမှုတို့၌ လိမ္မာကြ၏။ ကောင်းသောအမှု တို့ကိုမပြုတတ်ကြ။
၄း၂၃ ငါသည် မြေကြီးကိုကြည့်ရှု၍ လွတ်လပ်လဟာဖြစ်၏။ မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုလည်း ငါကြည့်ရှု၍အလင်းမရှိ။–
၄း၂၄ တောင်တို့ကိုလည်းငါကြည့်ရှု၍၊ သူတို့နှင့်တကွ ကုန်းရှိသမျှတို့သည်တုန်လှုပ်လျက်နေကြ၏။–
၄း၂၅ ငါကြည့်ရှု၍လူမရှိ။ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်အပေါင်းတို့သည်ပြေးကြပြီ။–
၄း၂၆ ငါကြည့်ရှု၍ ဝပြောသောပြည်သည် တောဖြစ်လေပြီ။ မြို့များတို့သည် ပြိုပျက်လျက်ရှိကြ၏။ ထာဝရဘုရားရှေ့၊ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်ရှေ့၌ ထိုသို့သော အခြင်းအရာတို့သည်ဖြစ်ရကြ၏။
၄း၂၇ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ တပြည်လုံးပျက်စီးရာဖြစ်လိမ့်မည်။ ပျက်စီးခြင်းကိုငါမဆီးတား။–

၄း၂၈ ထိုကြောင့်၊ မြေကြီးသည် ညည်းတွားလိမ့်မည်။ မိုဃ်းကောင်းကင်လည်း နက်လိမ့်မည်။ ငါသည်ပြောပြီးမှ နောင်တမရှိ။ ကြံပြီးမှအကြံမပျက်ရ။–

၄း၂၉ မြင်းစီးသူရဲနှင့် လေးကိုင်သူရဲတို့ဟစ်သောအသံကြောင့်၊ မြို့သားအပေါင်းတို့သည် တောအုပ်သို့ ပြေးသွားကြ၏။ ကျောက်ပေါ်သို့တက်ကြ၏။ မြို့ရှိသမျှတို့ ကိုစွန့်ပစ်၍နေသောသူတယောက်မျှမရှိရ။–

၄း၃၀ သင်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သောအခါ အဘယ်သို့ပြုလိမ့်မည်နည်း။ နီမောင်းသောအဝတ်ကို ဝတ်သော်၎င်း၊ ရွှေတန်ဆာကိုဆင်သော်၎င်း၊ သင်၏ မျက်နှာစုတ်ပွဲသည်တိုင်အောင် ဆေးသုတ်သော်၎င်း၊ သင်၏တင့်တယ်ခြင်းကို အချည်းနှီးပြု၏။ သင်၏ရည်းစားတို့သည်သင့်ကိုစွန့်၍၊ သင်၏အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံကြ၏။–

၄း၃၁ အကယ်စင်စစ် သားဘွားသောမိန်းမညည်းသံ၊ သားဦးဘွားသောမိန်းမ၏ဝေဒနာခံရာအသံကဲ့သို့၊ ဇိအုန်သတို့သမီးအော်ဟစ်သံကို ငါကြားရ၏။ ထိုသတို့ သမီးက၊ အကျွန်ုပ်သည် အမင်္ဂလာရှိပါ၏။ လူသတ်များကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်စိတ်ပျက်ပါ၏ဟု မိမိလက်ဝါးကိုဖြန့်၍ ငိုကြွေးလျက်နေ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ယေရုရှလင်မြို့ကိုအပြစ်မှငါလွှတ်မည်အကြောင်း၊ တရားသဖြင့်ကျင့်သောမြို့သား၊ သစ္စာစောင့်သောမြို့သားတစုံတယောက်မျှရှိလျှင်၊ ထိုသူကို တွေ့အံ့သောငှါ၊ မြို့လမ်းတို့၌ တောင်မြောက်ပြေး၍၊ ကျယ်သောအရပ်တို့၌ ရှာဖွေကြည့်ရှုကြလော့။–

၅း၂ သူတို့က၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ အကယ်စင်စစ် မဟုတ်မမှန်ကျိန်ဆိုတတ်ကြ၏။

၅း၃ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သစ္စာတရားကိုထောက်ရှုတော်မူသည်မဟုတ်လော။ ကိုယ်တော်သည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသော်လည်း သူတို့သည် ညှိုးငယ်သောစိတ်မရှိကြပါ။ ဖျက်ဆီးတော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် ဆုံးမခြင်းကို ငြင်းပယ်ကြပါပြီ။ မိမိတို့မျက်နှာကို ကျောက်ထက်သာ၍ မာစေကြပါပြီ။ ငါတို့သည် ပြန်၍မလာဟု ငြင်းဆန်လျက်နေကြပါပြီ။–

၅း၄ ငါကလည်း၊ အကယ်စင်စစ် ဤသူတို့သည် ဆင်းရဲသားဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်ကို၎င်း၊ မိမိတို့ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူရာ ကို၎င်း မသိသော ကြောင့်မိုက်ကြ၏။–

၅း၅ လူကြီးများထံသို့ ငါသွား၍ပြောမည်။ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏တရားတော်ကို၎င်း၊ မိမိတို့ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူရာကို၎င်း သိကြ၏ ဟုဆိုသော်လည်း၊ သူတို့သည် ထမ်းဘိုးတော်ကိုချိုး၍၊ အနှောင်အဖွဲ့တော်တို့ကို ဖြတ်ကြပြီ။–

၅း၆ ထို့ကြောင့်၊ တောမှလာသောခြင်္သေ့သည် သူတို့ကိုသတ်လိမ့်မည်။ ညဦးယံ၌လည်တတ်သော တောခွေးသည် သူတို့ကိုကိုက်စားလိမ့်မည်။ ကျားသစ်သည် သူတို့မြို့ကိုစောင့်၍၊ မြို့ပြင်သို့ထွက်သွားသောသူအပေါင်းတို့ကို အပိုင်းပိုင်းကိုက်ဖြတ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ပြစ်မှား သောအပြစ်များ၍၊ အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ် ဖောက်ပြန်ကြပြီ။

၅း၇ ထိုသို့သောအပြစ်မှ သင့်ကိုအဘယ်သို့ငါလွှတ်နိုင်သနည်း။ သင်၏သားသမီးတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်၍၊ ဘုရားမဟုတ်သောသူတို့ကိုတိုင်တည်လျက် ကျိန်ဆို ကြပြီ။ ငါသည်ဝစ္စာကျွေးသောအခါ သူတို့သည် ပြည်တန်ဆာအိမ်၌ စည်းဝေး၍မှားယွင်းကြပြီ။–

၅း၈ ဝစ္စာစားရသောမြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အသီးအသီး အိမ်နီးချင်းမယားတို့ကို တပ်သောစိတ်နှင့်ဟီကြပြီ။–

၅း၉ ထိုသို့သောအပြစ်တို့ကို ငါသည်မစစ်ကြောဘဲနေရမည်လော။ ထိုသို့သောအမျိုးကိုဒဏ်ပေး၍၊ ငါ့စိတ်ချင်ရဲမပြေဘဲနေရမည်လောဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၅း၁၀ မြို့ရိုးပေါ်သို့တက်၍ ဖျက်ဆီးကြလော့။ ပျက်စီးခြင်းကို မစဲစေကြနှင့်။ ခြေလက်တို့ကို ပယ်ရှင်းကြလော့။ ထာဝရဘုရားဆိုင်တော်မမူ။–

၅း၁၁ ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးတို့သည် ငါ့ထံ၌ခံဘူးသောသစ္စာကိုဖျက်ကြပြီဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၅း၁၂ သူတို့က၊ ထာဝရဘုရားမရှိ။ ငါတို့အပေါ်၌ဘေးဥပဒ်မရောက်ရ။ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးကို ငါတို့သည်မတွေ့ရကြ။–

၅း၁၃ ပရောဖက်တို့သည် လေသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့၌နှုတ်ကပတ်တော်မရှိ။ သူတို့ဟောပြောသည် အတိုင်း သူတို့ခံရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားကို ငြင်းပယ်လျက်ဆိုတတ်ကြ၏။–

၅း၁၄ သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် ထိုသို့ဆိုသောကြောင့်၊ ငါ့စကားကိုသင်၏ နှုတ်၌ မီးကဲ့ သို့၎င်း၊ ဤလူမျိုးကိုထင်းကဲ့သို့၎င်း ငါဖြစ်စေ၍ သူတို့ကိုမီးလောင်ရလိမ့်မည်။–

၅း၁၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင့်ကိုတိုက်စေဘို့ လူတမျိုးကို ဝေးသောအရပ်ကငါဆောင်ခဲ့မည်။ အားကြီး သောအမျိုး၊ ရှေးကာလ၌ ဖြစ်ဘူးသောအမျိုး၊ သူတို့စကားကို သင်မသိနားမလည်သောအမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။–

၅း၁၆ သူတို့မြားတောင့်သည် ဖွင့်ထားသောသင်္ချိုင်းတွင်းဖြစ်၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ခွန်အားကြီးသောသူဖြစ်ကြ၏။–

၅း၁၇ ထိုသူတို့သည် သင်၏အသီးအနှံနှင့် သင်၏မုန့်ကိုစားကြလိမ့်မည်။ သင်၏သားသမီးတို့ကိုလည်း စားကြလိမ့်မည်။ သင်၏သိုးနွားတို့ကိုလည်း စားကြလိမ့် မည်။ သင်၏ စပျစ်နွယ်ပင်နှင့် သင်္ဘောသဖန်းပင်တို့ကိုလည်း စားကြလိမ့်မည်။ သင်ခိုလှုံ၍ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကိုလည်းတိုက်၍ လုပ်ကြံကြလိမ့်မည်။–

၅း၁၈ သို့ရာတွင်၊ ထိုကာလ၌ ငါသည် သင်၏အမှုကိုမဆုံးဖြတ်သေးဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၅း၁၉ သူတို့ကလည်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ငါတို့၌ဤအမှုအလုံးစုံတို့ကို အဘယ်ကြောင့်စီရင်တော်မူသနည်းဟု မေးကြသောအခါ၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုစွန့်ပစ်၍၊ ကိုယ်ပိုင်သောပြည်၌ တကျွန်းတနိုင်ငံဘုရားတို့၏အမှုကိုဆောင်ရွက်သကဲ့သို့၊ ကိုယ်မပိုင်သောပြည်၌ တကျွန်း တနိုင်ငံသားတို့၏ အမှုကိုဆောင်ရွက်ရကြလိမ့်မည်ဟု၊ သင်သည် သူတို့အားဆင့်ဆိုရမည်။

၅း၂၀ ယာကုပ်အမျိုးနေရာယုဒပြည်၌ ဟောပြောကြွေးကြော်ရမည်မှာ၊–

၅း၂၁ အို မျက်စိရှိလျက်နှင့်မမြင်၊ နားရှိလျက်နှင့်မကြား၊ ဉာဏ်မဲ့သောလူမိုက်တို့၊ နားထောင်ကြလော့။–

၅း၂၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပင်လယ်မလွန်နိုင်အောင်ဆီးတားဘို့ရာ သဲကို ထာဝရအပိုင်းအခြား ခန့်ထားသောငါကို သင်တို့သည် မကြောက်ကြ သလော။ ငါ၏ရှေ့တော်၌မတုန်လှုပ်ကြသလော။ ပင်လယ်လှိုင်းတံပိုးတို့သည်ထ၍မနိုင်၊ ဟုန်း၍ မကျော်မလွန်နိုင်သော်လည်း၊–

၅း၂၃ ဤလူမျိုးသည် ပြစ်မှားပုန်ကန်သောသဘောရှိ၍၊ အစဉ်ပုန်ကန်တတ်ကြ၏။–

၅:၂၄ အချိန်တန်မှ အရင်မိုးနှင့် နောက်မိုးကိုရွာစေ၍၊ အသီးအနှံသိမ်းမြဲသိမ်းရာ ကာလကို ငါတို့အဘို့သိုထားတော်မူသော ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ယခုကြောက်ကြကုန်အံ့ဟု၊ သူတို့သည် စိတ်နှလုံးထဲ၌မဆိုတတ်ကြ။—

၅:၂၅ သင်တို့ဒုစရိုက်သည် ထိုသို့သောအရာတို့ကိုလွှဲ၍၊ သင်တို့အပြစ်သည် သင်တို့၏ မင်္ဂလာကိုဆီးတားလေပြီ။—

၅:၂၆ ဝပ်လျက်နေသော မုဆိုးကဲ့သို့ ချောင်းမြောင်းသောလူဆိုးတို့သည် ငါ၏လူတို့တွင်ရှိကြ၏။ လူတို့ကိုထောင်ခြင်းငှါ ထောင်ချောက်ကိုထားကြပြီ။—

၅:၂၇ ငှက်ထောင်အိမ်သည် ငှက်တို့နှင့်ပြည့်သကဲ့သို့ သူတို့အိမ်သည်လှည့်စားခြင်း ပရိယာယ်နှင့်ပြည့်၏။ ထိုသို့သူတို့သည်အားတိုးပွါး၍ ရတတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။—

၅:၂၈ ဝလျက်၊ မျက်နှာပြောင်လျက်ရှိကြ၏။ ဆိုးသောသူတို့ထက်သာ၍ဆိုးကြ၏။ တရားသဖြင့်မစီရင်ကြ။ မိဘမရှိသောသူငယ်၏အမှုကိုစောင့်၍ အနိုင်မပေးကြ။ ဆင်းရဲသောသူဘက်၌ တရားသဖြင့်မစီရင်ကြ။—

၅:၂၉ ထိုသို့သောအပြစ်တို့ကို ငါသည်မစစ်ကြောဘဲနေရမည်လော။ ထိုသို့သောအမျိုးကိုဒဏ်ပေး၍၊ ငါစိတ်ချင်ရဲမပြေဘဲနေရမည်လောဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၅:၃၀ အံ့ဩရွံရှာဘွယ်သောအမှုကို ပြည်တော်၌ပြုကြ၏။—

၅:၃၁ ပရောဖက်တို့သည် မဟုတ်မမှန်ဟောပြောကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်ဝန်ခံ၍ အစိုးရကြ၏။ ထိုသို့သောအမှုကိုငါ၏လူတို့သည် နှစ်သက်ကြ၏။ ထိုအမှုဆုံးသောအခါ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ပြုကြလိမ့်မည်နည်း။

အခန်းကြီး (၆)

၆:၁ အိုဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲကထွက်၍၊ လွတ်အောင်ပြေးကြလော့။ တေကောရွာ၌တံပိုးမှုတ်ကြလော့။ ဗေသက္ကရင်ရွာ၌ မီးရှူးကိုမြှောက်၍ ပြကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဘေးဥပဒ်တည်းဟူသော ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းအကြောင်းအရာသည် မြောက်မျက်နှာကပေါ်လာ၏။—

၆:၂ အဆင်းလှ၍ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောသူတည်းဟူသော ဇိအုန်သတို့သမီးကို ငါဖျက်ဆီးမည်။—

၆:၃ သိုးထိန်းတို့သည် သိုးစုများပါလျက် သူ့ထံသို့လာ၍၊ သူ့တဘက်ပတ်လည်၌တဲဆောက်၍၊ အသီးအသီးမိမိတို့နေရာမှာ ကျက်စားကြလိမ့်မည်။—

၆:၄ သူ့ကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှါ ပြင်ကြလော့။ ထကြ။ မွန်းတည့်အချိန်၌ တက်သွားကြကုန်အံ့။ ငါတို့၌ခက်လှ၏။ မွန်းလွဲပြီ။ မိုးချုပ်လေပြီ။—

၆:၅ ထကြ။ ညဉ့်အခါတက်သွား၍၊ သူ၏ဘုံဗိမာန်တို့ကို ဖျက်ဆီးကြကုန်အံ့ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။ —

၆:၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သစ်ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲကြလော့။ ယေရုရှလင်မြို့တဘက်၌ မြေရိုးကိုဖို့ကြလော့။ ဤမြို့သည် ဆုံးမစရာကောင်းသောမြို့ဖြစ်၏။ မြို့ထဲ၌ညှဉ်းဆဲခြင်းသက်သက်ရှိ၏။—

၆:၇ စမ်းရေပေါက်ဝမှ ရေသည်စီးထွက်သကဲ့သို့၊ ထိုမြို့သည် ဒုစရိုက်ကို ထွက်စေတတ်၏။ မြို့ထဲ၌ လုယူဖျက်ဆီးခြင်းအသံကိုကြားရ၏။ အနာများနှင့် ဒဏ်ချက်ရာများကို အစဉ်ငါမြင်ရ၏။—

၆:၈ အိုယေရုရှလင်မြို့၊ ဆုံးမခြင်းကိုခံလော့။ သို့မဟုတ်၊ သင့်ကို ငါရွံရှာမည်။ သင့်ကိုပယ်ရှင်း၍ လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်ဖြစ်စေမည်။—

၆:၉ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ စပျစ်နွယ်ပင်၌ အကျန်အကြွင်းကို လိုက်၍ ဆွတ်သကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့သည် ဣသရေလ၏ ကျန်ကြွင်းသောအရာကိုလိုက်၍ အကုန်အစင်ဆွတ်ကြလိမ့်မည်။ စပျစ်သီးဆွတ်သောသူကဲ့သို့၊ သင်၏လက်ကို ခြင်းတောင်းထဲသို့ တဖန်သွင်းဦးလော့။—

၆:၁၀ သူတို့သည် နားထောင်မည်အကြောင်း၊ အဘယ်သူကိုငါပြော၍ သတိပေးရမည်နည်း။ သူတို့နားသည်အရေဖျားလှီးခြင်းမခံသောနားဖြစ်၍၊ သူတို့သည် နားမထောင်နိုင်ကြ။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် သူတို့ကဲ့ရဲ့စရာဖြစ်၏။ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်ကို မနှစ်သက်ကြ။—

၆:၁၁ ထိုကြောင့်၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်နှင့် ပြည့်ဝ၏။ အောင့်၍မနေနိုင်။ လမ်း၌ရှိသော သူငယ်များနှင့် စုဝေးသောလူပျိုများအပေါ်သို့ အမျက် တော်ကို ငါသွန်းလောင်းမည်။ လင်မယားအစုံကိုငှင်း၊ အသက်ကြီးသောသူနှင့် အိုလွန်းသောသူကိုငှင်း သိမ်းသွားမည်။—

၆:၁၂ သူတို့အိမ်နှင့်တကွ လယ်ယာ၊ မိန်းမတို့သည် သူတပါးလက်သို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ပြည်သူပြည်သားတို့ကို ငါဒဏ်ခတ်မည်ဟု ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။—

၆:၁၃ အငယ်ဆုံးသောသူမှစ၍ အကြီးဆုံးသောသူအပေါင်းတို့သည် မတရားသောစီးပွါးကိုရှာကြ၏။ ပရောဖက်မှစ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှိသမျှတို့သည် မုသာကို သုံးကြ၏။—

၆:၁၄ ချမ်းသာမရှိသောအခါ ချမ်းသာ၊ ချမ်းသာဟုပြောဆိုလျက်၊ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီး အနာကိုပေါ့လျော့စွာကုကြ၏။—

၆:၁၅ သူတို့သည် ရွံရှာဘွယ်သောအမှုကိုပြုပြီးမှ ရှက်ကြသလော။ အလျှင်းမရှက်ကြ။ မျက်နှာမပျက်တတ်ကြ။ ထိုကြောင့်၊ တယောက်နောက် တယောက်လဲကြ လိမ့်မည်။ ငါစစ်ကြောသောအခါ နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၆:၁၆ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ လမ်းနားမှာရပ်၍ကြည့်ရှုကြလော့။ ရှေးလမ်းဟောင်းတို့ကို ရှာဖွေလျက်၊ ကောင်းသောလမ်းသည် အဘယ်မှာရှိ သနည်းဟုမေးမြန်း၍၊ ထိုလမ်းသို့လိုက်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ စိတ်နှလုံးသက်သာကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ ငါတို့သည် မလိုက်ဟုပြန်ပြောကြ၏။—

၆:၁၇ ငါကလည်း၊ တံပိုးမှုတ်သံကို နားထောင်ကြလော့ဟုဆိုလျက်၊ သင်တို့အပေါ်၌ကင်းစောင့်တို့ကို ခန့်ထားသောအခါ၊ ငါတို့သည် နားမထောင်ဟုပြန်ပြောကြ၏။—

၆:၁၈ သို့ဖြစ်၍၊ အိုတပါးအမျိုးသားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ တပါးအမျိုးသားတို့တွင်ရှိနေသော ပရိသတ်တို့၊ သိမှတ်ကြလော့။—

၆:၁၉ အိုမြေကြီးသားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ဤလူမျိုးသည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊ ငါ့တရားကိုလည်း ငြင်းပယ်သောကြောင့်၊ သူတို့အလိုအလျောက်ကြံစည် ခြင်းအကျိုးအပြစ်တည်းဟူသော၊ ကြီးစွာသောဘေးဥပဒ်ကို၊ သူတို့အပေါ်သို့ငါသက်ရောက်စေမည်။—

၆:၂၀ ရှေဘာပြည်မှလောဗန်ကိုငှင်း၊ ဝေးသောပြည်မှ မွှေးသောကြံကိုငှင်း၊ အဘယ်ကြောင့်ငါ့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့သနည်း။ သင်တို့မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ငါအလိုမရှိ။ ပူဇော် သောယဇ်အမျိုးမျိုးကိုငါမနှစ်သက်။—

၆း၂၁ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိမိ၍လဲစရာတို့ကို ဤလူမျိုးရှေ့မှာ ငါထားမည်။ အဘနှင့်သားတို့သည်ထိမိ၍ လဲကြလိမ့်မည်။ အိမ်နီးချင်းနှင့်အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် အတူပျက်စီးကြလိမ့်မည်။–
၆း၂၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူမျိုးတမျိုးသည် မြောက်မျက်နှာမှ ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ကြီးစွာသောလူမျိုးကိုမြေကြီးစွန်းမှ ငါနှိုးဆော်မည်။–
၆း၂၃ လေးနှင့်လှံတို့ကိုလက်စွဲကြ၏။ ကြမ်းကြုတ်သောအမျိုးဖြစ်၍၊ သနားခြင်းကရုဏာမရှိ။ သူတို့စကားသံသည် သမုဒ္ဒရာမြည်သံကဲ့သို့ဟုန်းတတ်၏။ အိုဇိအုန် သတို့သမီး၊ စစ်သူရဲကဲ့သို့ တပ်ခင်းကျင်းလျက် မြင်းစီး၍၊ သင်ရှိရာသို့ ချီလာကြလိမ့်မည်။–
၆း၂၄ ထိုသိတင်းကိုငါတို့သည်ကြား၍ လက်အားလျော့ကြ၏။ ဒုက္ခဆင်းရဲကိုင်း၊ သားဘွားသောမိန်းမခံရသကဲ့သို့ ပြင်းစွာသောဝေဒနာကိုင်း ခံရကြ၏။–
၆း၂၅ တောသို့မထွက်ကြနှင့်။ လမ်းမှာမသွားကြနှင့်။ ရန်သူ၌ထားပါ၏။ အရပ်ရပ်၌ဘေးရှိ၏။–
၆း၂၆ အိုငါ၏လူမျိုးသတို့သမီး၊ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်စည်း၍ ပြာ၌လူးလည်းလော့။ တယောက်တည်းသော သားသေသည်ကို ငိုကြွေးသကဲ့သို့ ငိုကြွေး၍ပြင်းစွာ မြည်တမ်းလော့။ လုယူဖျက်ဆီးသောသူသည် ငါတို့ကိုချက်ခြင်းတိုက်လိမ့်မည်။
၆း၂၇ သင်သည် ငါ၏လူမျိုးကျင့်သောအကျင့်ဓလေ့တို့ကို စစ်၍သိမည်အကြောင်း၊ စစ်သောသူအရာ၌ ရဲတိုက်ကဲ့သို့သင့်ကို ငါခန့်ထား၏။–
၆း၂၈ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အလွန်ဖောက်ပြန်သောသူ၊ ကုန်းတိုက်တတ်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ကြေးဝါနှင့်သံသက်သက်၊ ဖျက်တတ်သော အရာ သက်သက်ဖြစ် ကြ၏။–
၆း၂၉ ဖိုကိုမီးလောင်ပြီ။ ခဲလည်းကုန်ပြီ။ စစ်သောသူသည်မှုတ်၍အကျိုးကိုမရ။ ညစ်သောအရာကို မထုတ်မပယ်နိုင်။–
၆း၃၀ ထိုသူတို့ကို ပယ်သောငွေဟူ၍ခေါ်ရမည်။ ထာဝရဘုရားသည် ပယ်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ထာဝရဘုရား၏အထံတော်က နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာ၍၊ သင်သည် ဗိမာန်တော်တံခါးဝ၌ ရပ်လျက်ကြွေးကြော်ရမည့် စကားဟူမူ ကား၊ –
၇း၂ ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်ခြင်းငှါ၊ ဤတံခါးတို့အတွင်းသို့ဝင်သောယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင် ကြလော့။–
၇း၃ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ဘာသာဓလေ့နှင့်သင်တို့အကျင့်များတို့ ကိုပြုပြင် ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်သင်တို့ကို ဤအရပ်၌ငါနေစေမည်။–
၇း၄ ဤသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်၊ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်၊ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်ဖြစ်သတည်းဟု မုသာစကားကို ပြောသောသူတို့၌ မမှီဝဲကြနှင့်။–
၇း၅ သင်တို့ ဘာသာဓလေ့နှင့်သင်တို့အကျင့်များတို့ကို စုံလင်စွာပြုပြင်လျှင်၎င်း၊ အမှုသည်ချင်းတို့ကို သေချာစွာတရားသဖြင့် စီရင်လျှင်၎င်း၊ –
၇း၆ ဧည့်သည်အာဂန္တု၊ မိဘမရှိသောသူငယ်၊ မုတ်ဆိုးမကိုမညှဉ်းဆဲ၊ အပြစ်မရှိသောသူ၏အသက်ကို ဤအရပ်၌မသတ်၊ ကိုယ်အကျိုးကိုဖျက်၍ အခြားတပါး သောဘုရားတို့ကို မချဉ်းကပ်ဘဲနေလျှင်၎င်း၊ –
၇း၇ သင်တို့ဘိုးဘေးတို့အား၊ ငါသည် အစဉ်မပြတ်ပေးသော ပြည်တည်းဟူသော ဤအရပ်ဌာန၌ သင်တို့ကိုငါနေစေမည်။–
၇း၈ အကျိုးမရှိဘဲမုသာစကားကို ပြောသောသူတို့၌ သင်တို့သည်ခိုလှုံကြ၏။–
၇း၉ သင်တို့သည် သူ့ဥစ္စာကိုခိုးလျက်၊ လူအသက်ကိုသတ်လျက်၊ သူ့မယားကိုပြစ်မှားလျက်၊ မဟုတ်မမှန်ဘဲကျိန်ဆိုလျက်၊ ဗာလဘုရားရှေ့၌ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့လျက်၊ ကိုယ်မသိဘူးသောအခြားတပါးသောဘုရားတို့နောက်သို့ လိုက်လျက်နှင့်၊ –
၇း၁၀ ငါ၏နာမဖြင့်သမုတ်သော ဤအိမ်တော်၌၊ ငါ့ရှေ့မှာဝင်၍ရပ်လျက်၊ ဤရွံရှာဘွယ်သော အမှုအလုံးစုံတို့ကိုပြုသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်နှုတ် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကိုခံရပါပြီဟု လျှောက်ရကြမည်လော။–
၇း၁၁ ငါ၏နာမဖြင့်သမုတ်သော ဤအိမ်တော်ကို၊ သင်တို့သည်ထားပြတွင်းကဲ့သို့ ထင်ကြသလော။ ဤအမှုကို ငါ့ကိုယ်တိုင်မြင်ပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၇း၁၂ ရှေ့ဦးစွာ ငါ၏နာမကိုငါတည်စေသောအရပ်၊ ရှိလောရွာ၌ရှိသောငါ့အရပ်ဌာနသို့သွား၍၊ ငါ၏အမျိုးဣသရေလလူတို့၏အပြစ်ကြောင့်၊ ထိုအရပ်ကို အဘယ်သို့ငါပြုဘူးသည်ကို ကြည့်ရှုကြလော့။–
၇း၁၃ ယခုတွင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဤအမှုအလုံးစုံတို့ကို ပြုသောကြောင့်၎င်း၊ ငါသည်စောစောထ၍ အထပ်ထပ် ပြောသော်လည်း၊ သင်တို့သည်နားမထောင်၊ ငါခေါ်၍သင်တို့သည်မထူးသောကြောင့်၎င်း၊ –
၇း၁၄ ရှိလောရွာကိုငါပြုသကဲ့သို့၊ ငါ၏နာမဖြင့်သမုတ်သော၊ သင်တို့ခိုလှုံသောဤအိမ်တော်၊ သင်တို့နှင့်ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသော အရပ်ဌာနကိုငါပြုမည်။–
၇း၁၅ သင်တို့ညီအစ်ကိုဖေရိမ်အမျိုးသားရှိသမျှတို့ကို ငါနှင်ထုတ်သကဲ့သို့၊ သင်တို့ကိုငါ့ထံမှငါနှင်ထုတ်မည်။
၇း၁၆ သင်သည်လည်း ဤလူမျိုးအဘို့ ပဌနာမပြုနှင့်။ သူတို့အဘို့အော်ဟစ်ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းကိုမပြုနှင့်။ ငါ့ကိုမသွေးဆောင်နှင့်။ သင်၏ စကားကိုငါနား မထောင်။–
၇း၁၇ သူတို့သည် ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင်လမ်းများတို့၌ ပြုကြသောအမှုကို မမြင်သလော။–
၇း၁၈ ငါ့ကိုနှောင့်ရှက်မည်အကြံနှင့်၊ ကောင်းသောမိဖုရားအဘို့ မုန့်ပြားတို့ကိုလုပ်၍၊အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ရှေ့မှာသွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာ ကိုပြုခြင်းငှါ၊ သားတို့သည် ထင်းခွေကြ၏။ အဘတို့သည် မီးထည့်ကြ၏။ မိန်းမတို့သည် မုန့်နယ်ကြ၏။–
၇း၁၉ ထိုသို့ပြု၍ ငါ့ကိုနှောင့်ရှက်ကြသလော။ မိမိတို့မျက်နှာကိုဖျက်မည်အကြောင်း၊ မိမိတို့ကိုယ်ကိုသာနှောင့်ရှက်ကြသည်မဟုတ်လောဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၇း၂၀ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤအရပ်၌ရှိသောလူ၊ တိရစ္ဆာန်၊ သစ်ပင်၊ မြေအသီးအနှံအပေါ်မှာ ငါသည်ဒေါသအမျက်မီး ကို သွန်းလောင်း၍၊ ထိုမီးသည်မငြိမ်းဘဲ လောင်လိမ့်မည်။

၇း၂၁ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့မီးရှို့ရာယဇ်များကို အခြားသောယဇ်များ နှင့်အတူ ထား၍၊ အမဲသားကိုစားကြလော့။–

၇း၂၂ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှငါနှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသောယဇ်များအတွက် သူတို့ကို ငါမှာထားသည် မဟုတ်။–

၇း၂၃ ငါမှာထားသောအရာဟူမူကား၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သင်တို့သည်လည်း၊ ငါ၏ လူမျိုးဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ကိုယ်အကျိုးကိုစောင့်လိုသော်၊ ငါစီရင်သမျှသောတရားလမ်းသို့ လိုက်ရကြမည်ဟုမှာထား၏။–

၇း၂၄ သို့ရာတွင်၊ သူတို့သည်နားမထောင်၊ နားကိုမလှည့်ဘဲ ဆိုးညစ်သောနှလုံးခိုင်မာသည်နှင့်အညီ ကျင့်ကြံပြုမူ၍မျက်နှာမပြု၊ ကျောခိုင်း လျက်နေကြ၏။–

၇း၂၅ သင်တို့အဘများသည် အဲဂုတ္တုပြည်ကထွက်သွားသောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်၊ ငါသည်နေ့တိုင်းစောစောထ၍၊ ငါ၏ကျွန်ပရောဖက် အပေါင်းတို့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ အထပ်ထပ်စေလွှတ်သော်လည်း၊–

၇း၂၆ သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊ မနာမယူဘဲနေ၍ မိမိတို့လည်ပင်းကို ခိုင်မာစေသဖြင့်၊ အဘများထက်သာ၍ ဆိုးသွမ်းကြ၏။–

၇း၂၇ သင်သည် ဤစကားအလုံးစုံကို သူတို့အားပြောသော်လည်း၊ သူတို့သည်နားမထောင်ကြ။ ခေါ်သော်လည်းမထူးကြ။–

၇း၂၈ သို့ဖြစ်၍ သင်ကလည်း၊ ဤလူမျိုးသည် မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို နားမထောင်၊ ဆုံးမ၍မနိုင်သောအမျိုးဖြစ်၏။ သစ္စာစကားကို မပြော၊ သစ္စာပျက်သောအမျိုးဖြစ်သည်ဟု သူတို့အားပြောဆိုရမည်။

၇း၂၉ သင်၏သစ္စာဆံပင်ကို ရိတ်၍ပစ်လိုက်လော့။ မြင့်သောအရပ်၌ မြည်တမ်းခြင်းကိုပြုလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူမျိုးကို ပယ်တော်မူပြီ။ အမျက်တော်သင့်ရောက်သော အမျိုးကို စွန့်ပစ်တော်မူပြီ။–

၇း၃၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာဆိုးသောအမှုကိုပြုကြပြီ။ ငါ၏နာမဖြင့်သမုတ်သောအိမ်တော်ကို ညစ်ညူး စေခြင်းငှါ၊ ရွံရှာဘွယ်သောအရာတို့ကို သွင်းထားကြပြီ။–

၇း၃၁ ငါမမှာထား၊ ငါအလျှင်းအလိုမရှိသော်လည်း၊ သူတို့သားသမီးများကို မီးရှို့ခြင်းငှါ ဟိန္နုံသား၏ချိုင့်၌ရှိသော တောဖက်ကုန်းတို့ကိုတည်ကြပြီ။–

၇း၃၂ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုချိုင့်ကိုတောဖက်ချိုင့်ဟူ၍မခေါ်၊ ဟိန္နုံသား၏ချိုင့်ဟူ၍ မခေါ်၊ ကွပ်မျက်ရာချိုင့်ဟူ၍ခေါ်ရသေ ာအချိန် ကာလရောက်လိမ့်မည်။ တောဖက်၌ မြေလွတ်မရှိသည် တိုင်အောင် သင်္ဂြိုဟ်ကြလိမ့်မည်။–

၇း၃၃ ဤလူမျိုးအသေကောင်တို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့် တောသားရဲစားစရာဘို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကို အဘယ်သူမျှမမောင်းရ။–

၇း၃၄ ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင်လမ်းများတို့၌ ဝမ်းမြောက်သောအသံ၊ ရွှင်လန်းသောအသံ၊ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သားအသံနှင့် မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးအသံကို ငါစဲစေမည်။ တပြည်လုံးသည် လူဆိတ်ညံရာအရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလအခါ ယုဒရှင်ဘုရင်တို့၏အရိုး၊ မှူးမတ်တို့၏အရိုး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၏အရိုး၊ ပရောဖက်တို့၏ အရိုး၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ အရိုးများကို သင်္ချိုင်းတွင်းများအထဲကထုတ်ပစ်၍၊–

၈း၂ ထိုသူတို့သည် ကြည်ညိုရာ၊ အမှုဆောင်ရာ၊ လိုက်သွားရာ၊ ရှာဖွေရာ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော နေ၊ လ၊ ကောင်းကင်တန်ဆာရှေ့မှာလှန်ထား ကြလိမ့်မည်။ ထိုအရိုးတို့ကိုမစုမပုံ၊ မသင်္ဂြိုဟ်ရ။ မြေပေါ်မှာ မစင်ကဲ့သို့ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။–

၈း၃ ငါနှင်လိုက်ရာအရပ်ရပ်၌ကျန်ကြွင်း၍၊ ဆိုးယုတ်သောဤအမျိုးသားတို့သည်အသက်ကိုအလိုမရှိ။ သေခြင်းကိုအလိုရှိ၍ ရွေးချယ်ရကြလိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၈း၄ တဖန်သင်သည် သူတို့အား ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ လဲသောသူသည် နောက်တဖန်မထရသလော။ လွဲသွားသောသူသည် နောက်တဖန်ပြန်၍မလာရသလော။–

၈း၅ ဤလူမျိုးတည်းဟူသော ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် ထာဝရဖောက်ပြန်ခြင်းအားဖြင့် အဘယ်ကြောင့်ဖောက်ပြန်ကြသနည်း။ မုသာကို စွဲလမ်းကြ၏။ ငါတို့သည်ပြန်၍မလာဟု ခိုင်မာစွာဆိုကြ၏။–

၈း၆ ငါစေ့စေ့နားထောင်သောအခါ၊ သူတို့သည်ဖြောင့်မတ်စွာမပြောကြ။ ငါသည် အဘယ်သို့ပြုမိသနည်းဟု ကိုယ်အပြစ်ကိုမြင်၍ အဘယ်သူမျှ နောင်တမရ။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ မြင်းပြေးသကဲ့သို့၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လမ်းလွှဲ၍ တဟုန်တည်းပြေးတတ်ကြ၏။–

၈း၇ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သောတောင်န်းသော်လည်း၊ မိမိအချိန်ကိုသိတတ်၏။ ဥချိုး၊ တီတီတွတ်၊ ဇရက်သော်လည်း၊ မိမိပြန်လာချိန်ကို မှတ်တတ်၏၊ ငါ၏လူမူကား၊ ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူခြင်းကို နားမလည်တတ်။–

၈း၈ ငါတို့သည် ပညာရှိဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား၏တရားသည်ငါတို့၌ရှိ၏ဟု သင်တို့သည် အဘယ်သို့ဆိုရလိမ့် မည်နည်း။ အကယ်စင်စစ်စာရေးတို့၏ မုသာမှင်တံ သည်မုသာတရားကိုလုပ်လေပြီ။–

၈း၉ ပညာရှိတို့သည် အရှက်ကွဲကြ၏။ ထိတ်လန့်၍ ကျော့ကွင်းထဲသို့ဝင်ကြပြီ။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကိုပယ်ကြပြီ။ သူတို့၌ ပညာမည်မျှရှိသနည်း။–

၈း၁၀ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သူတို့မယားများကို သူတပါးတို့၌ ငါအပ်မည်။ သူတို့လယ်ယာများကို သူတပါးတို့အားအပိုင်ပေးမည်။ အငယ်ဆုံး သောသူမှစ၍ အကြီးဆုံးသောသူအပေါင်းတို့သည် မတရားသောစီးပွါးကိုရှာကြ၏။ ပရောဖက်မှစ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှိသမျှတို့သည် မုသာကိုသုံးကြ၏။–

၈း၁၁ ချမ်းသာမရှိသောအခါချမ်းသာ၊ ချမ်းသာဟုပြောဆိုလျက်၊ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးအနာ ကိုပေါ့လျော့စွာကုကြ၏။–

၈း၁၂ သူတို့သည် ရွံရှာဘွယ်သောအမှုကိုပြုပြီးမှ ရှက်ကြသလော။ အလျှင်းမရှက်ကြ။ မျက်နှာမပျက်တတ်ကြ။ ထိုကြောင့်၊ တယောက်နောက်တယောက် လဲကြလိမ့်မည်။ ငါစစ်ကြောသောအခါ နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၈း၁၃ သူတို့ကို ငါရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးမည်။ စပျစ်နွယ်ပင်၌ စပျစ်သီးမရှိရ။ သင်္ဘောသဖန်းပင်၌ သင်္ဘောသဖန်းသီးမရှိရ။ အရွက်လည်းညှိုးနွမ်းရမည်အကြောင်း၊ လွှမ်းမိုးသောသူတို့ကို ငါစေလွှတ်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၈း၁၄ ငါတို့သည် အဘယ်ကြောင့်ထိုင်လျက်နေကြသနည်း။ စုဝေးကြကုန်အံ့၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့များအထဲသို့ဝင်၍ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြကုန်အံ့။ ငါတို့သည် ထာဝရ ဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုတိတ်ဆိတ်စွာနေစေ၍၊ ဆေးခါးနှင့်ရောသောရေကို တိုက်တော်မူ၏။–

၈း၁၅ ငါတို့သည် ချမ်းသာကိုမြော်လင့်သော်လည်း၊ ကောင်းသောအရာမပေါ်လာ။ သက်သာချိန်ကို မြော်လင့်သော်လည်း၊ ဘေးသက်သက်ဖြစ်၏။–

၈း၁၆ သူ့မြင်းနှာခေါင်းရှူသံကို ဒန်ပြည်ကကြားရ၏။ သူ့မြင်းရဲဟီသံကိုကြား၍ တပြည်လုံးတုန်လှုပ်လေ၏။ သူတို့သည်ရောက်လာ၍၊ ပြည်နှင့်တကွ ပြည်၌ရှိ သမျှကိုင်း၊ မြို့နှင့်တကွ မြို့သားတို့ကိုင်း စား၍မျိုကြ၏။

၈း၁၇ ကြည့်ရှုလော့။ မန်းမှုတ်၍မနိုင်သောမြွေ၊ ဆိုးသောမြွေများကို သင်တို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်သဖြင့်၊ သင်တို့ကိုကိုက်ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၈း၁၈ ငါဝမ်းနည်းခြင်းပျောက်မည်အကြောင်း အဘယ်သို့နည်း။ ငါသည် စိတ်ပျက်လျက်နေရ၏။–

၈း၁၉ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးအော်ဟစ်သံကို ဝေးသောပြည်ကကြားရ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ဇိအုန်မြို့၌ရှိတော်မမူသလော။ မိမိရှင်ဘုရင်သည် မြို့ထဲ၌ရှိတော်မ မူသလော။ တကျွန်းတနိုင်ငံနှင့်ဆိုင်သောအချည်းနှီးအရာ၊ ရုပ်တုဆင်းတုအားဖြင့် သူတို့သည် ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့်ပြုကြသနည်း။

၈း၂၀ အသီးအနှံသိမ်းရာကာလလွန်ပြီ။ နွေကာလကုန်ပြီ။ ငါတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ မရောက်ကြ။–

၈း၂၁ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးသည်နာသောကြောင့်၊ ငါလည်းနာရ၏။ ကြမ်းတမ်းသောအဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ မိန်းမောတွေဝေလျက်နေရ၏။–

၈း၂၂ ဂိလဒ်ပြည်၌ ဗာလဖံပင်အစေးမရှိသလော။ ထိုပြည်၌ ဆေးသမားမရှိသလော။ ရှိလျက်ပင် ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးသည် အဘယ်ကြောင့် အနာမှမထမြောက်သနည်း။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးနှင့်ဆိုင်သောအသေကောင်များအတွက်၊ ငါသည် နေ့ညဥ့်မပြတ်ငိုရမည် အကြောင်း၊ ငါ့ဦးခေါင်းသည်ရေသက်သက်၊ ငါ့မျက်စိ တို့သည် မျက်ရည်ထွက်သောစမ်းဖြစ်ပါစေသော။

၉း၂ ငါသည် ငါ၏လူမျိုးကို စွန့်၍ထွက်သွားနိုင်အောင် တော၌တဲစားခန်းရှိပါစေသော။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သူ့မယားကို ပြစ်မှားသောသူ၊ သစ္စာပျက်သော အစည်းအဝေးဖြစ်ကြ၏။–

၉း၃ သူတို့သည် မိမိတို့လျှာတည်းဟူသောလေးကို မုသာနှင့်တင်ကြ၏။ သစ္စာတရားကိုအမှီမပြုဘဲ မြေကြီးပေါ်မှာလူကြီးဖြစ်ကြ၏။ အကယ် စင်စစ်ဆိုးသော အမှုအပေါ်မှာ ဆိုးသောအမှုကိုထပ်၍ပြုကြ၏။ ငါ့ကိုလည်း မသိမမှတ်ကြဟုထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၉း၄ လူတိုင်းမိမိအပေါင်းအဘော်ကိုသတိပြုလော့။ မိမိညီအစ်ကိုကိုမယုံကြနှင့်။ ညီအစ်ကိုတိုင်း မိမိညီအစ်ကို အရာကို ဆက်ဆက်လုယူမည်။ အပေါင်းအဘော်ရှိသမျှတို့သည် သူ့အသရေကိုဖျက်မြဲဖျက်ကြ လိမ့်မည်။–

၉း၅ အပေါင်းအဘော်ရှိသမျှတို့သည် တယောက်ကိုတယောက်လှည့်စားကြလိမ့်မည်။ သစ္စာစကားကိုမပြောဘဲ မုသာစကားကိုပြောခြင်းငှါ မိမိတို့လျှာကို သွန်သင်ကြပြီ။ မတရားသောအမှုကိုပြုသောအားဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်ပင်ပန်းစေကြပြီ။–

၉း၆ သင်၏နေရာသည် မုသာအရပ်၌ရှိ၏။ အရပ်သားတို့သည် မုသာကြောင့် ငါ့ကိုမသိလိုဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၉း၇ သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သူတို့ကိုအရည်ကျို၍ စုံစမ်းမည်။ သို့မဟုတ်၊ ငါ၏ လူမျိုးသတို့သမီး၌ အဘယ်သို့ငါပြုရမည်နည်း။–

၉း၈ သူတို့လျှာသည်သေစေတတ်သောမြှားဖြစ်၏။ ပရိယာယ်စကားကိုပြောတတ်၏။ အပေါင်းအဘော်ချင်းတို့သည် နှုတ်ဖြင့်လောကဝတ်စကား ကိုပြော၍၊ နှလုံးဖြင့်ချောင်းမြောင်းတတ်ကြ၏။–

၉း၉ ထိုသို့သောအပြစ်တို့ကို ငါမစစ်ကြောဘဲနေရမည်လော။ ထိုသို့သောအမျိုးကို ဒဏ်ပေး၍၊ ငါ့စိတ်ချင်ရဲမပြေဘဲနေရမည်လောဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၉း၁၀ တောင်များ၊ လွင်ပြင်များတို့အတွက် ငါသည်ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြုရမည်။ ထိုအရပ်တို့၌ မီးလောင်သောကြောင့်၊ လူသည်မရှောက်မသွားရ။ သိုး၊ နွား မြည်သံကို မကြားရ။ မိုဃ်းကောင်းကင် ငှက်နှင့် သားရဲတို့သည် ထွက်ပြေးရကြပြီ။

၉း၁၁ ငါသည်ယေရုရှလင်မြို့ကို အမှိုက်ပုံ၊ မြေခွေးနေရာတွင်းဖြစ်စေမည်။ ယုဒမြို့ရွာတို့ကိုလည်း၊ လူဆိတ်ညံရာအရပ်ဖြစ်စေမည်။–

၉း၁၂ ဤအမှုကိုနားလည်နိုင်သောပညာရှိကား၊ အဘယ်သူနည်း။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်တော်ထွက်ကိုခံ၍ ဤအမှု၏အကြောင်းကိုပြောနိုင်သောသူကား၊ အဘယ်သူနည်း။ အဘယ်သူမျှရှောက်၍မသွားနိုင်အောင်၊ တပြည်လုံးသည် တောကဲ့သို့မီးလောင်၍၊ အဘယ်ကြောင့်ပျက်စီးသနည်း။–

၉း၁၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊ သူတို့၌ ငါပေးသောတရားကို မကျင့်မစောင့်ဘဲ စွန့်ပစ်၍၊–

၉း၁၄ မိမိတို့စိတ်နှလုံးခိုင်မာခြင်းသို့၄င်း၊ မိရိုးဘလာအတိုင်း ဗာလဘုရားတို့နောက်သို့၄င်း လိုက်ကြသောကြောင့်၊–

၉း၁၅ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့ကိုဒေါနနှင့်ငါကျွေးမည်။ ဆေးခါးနှင့် ရောသောရေကို တိုက်မည်။–

၉း၁၆ သူတို့မသိ၊ ဘိုးဘေးမသိဘူးသောလူမျိုးတို့တွင် အရပ်ရပ်၌ကွဲပြားစေမည်။ ရှင်းရှင်းမဖျက်ဆီးမှီ တိုင်အောင်၊ သူတို့နောက်သို့ ထားဘေးကို စေလွှတ်မည်။

၉း၁၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဆင်ခြင်ကြလော့၊ ငိုခြင်းသည်မတို့ကိုခေါ်၍လာကြစေ။ လိမ္မာသောမိန်းမတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်၍လာကြစေ။–

၉း၁၈ ငါတို့သည် မျက်ရည်ကျ၍၊ မျက်ခမ်းထဲက တွေတွေစီးထွက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုမိန်းမတို့သည် အလျင်အမြန်ပြု၍၊ ငါတို့အတွက် ငိုကြွေးခြင်းကို ပြုကြစေ။–

၉း၁၉ နားထောင်ကြ။ ဇိအုန်မြို့၌ ကြားရသောငိုကြွေးသံဟူမူကား၊ ငါတို့သည် အဘယ်မျှလောက် လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကိုခံရသည်တကား။ သူတပါးတို့သည် ငါတို့ နေရာများကို ဖြိုချသောကြောင့်၊ ငါတို့သည်ကိုယ်ပြည်ကိုစွန့်၍ အလွန်မိန်းမောတွေဝေကြသည်တကား။–

၉း၂၀ အိုမိန်းမတို့၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကိုနားထောင်၍၊ နှုတ်တော်ထွက်ကိုနာယူကြလော့။ သင်တို့၏သမီးတို့အား ငိုကြွေးခြင်းကိုင်္ဂး၊ အသီးအသီး အပေါင်းအဘော်တို့အား မြည်တမ်းခြင်းကိုင်္ဂးသွန်သင်ကြလော့။–

၉း၂၁ သေမင်းသည် ငါတို့ပြတင်းပေါက်သို့တက်၍၊ ငါတို့ဘုံဗိမာန်ထဲသို့ဝင်သဖြင့်၊ သူငယ်များကို လမ်းမှပယ်ရှင်း၍၊ လူပျိုများကို ပွဲသဘင်ထဲက ဖျက်ဆီးလေပြီ။–

၉း၂၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူသေကောင်တို့သည် လယ်ပြင်၌နောက်ချေးကဲ့သို့၎င်း၊ သိမ်းသူမရှိ၊ ရိတ်သောသူနောက်မှာ ကျန်ရစ်သော ကောက်လှိုင်းကဲ့သို့၎င်း ကျနေကြလိမ့်မည်ဟု ကြားပြောလော့။

၉း၂၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပညာရှိသောသူသည်မိမိပညာ၌မဝါကြွားစေနှင့်။ ခွန်အားကြီးသောသူသည် မိမိခွန်အား၌မဝါကြွားစေနှင့်။ ဥစ္စာရ တတ်သောသူသည် မိမိဥစ္စာ၌မဝါကြွားစေနှင့်။–

၉း၂၄ ဝါကြွားသောသူမည်သည်ကား၊ ငါသည် မြေကြီးပေါ်မှာချစ်သနားခြင်း၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းကိုပြုသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းတည်းဟူသော၊ ငါ့သဘောကို သိနားလည်ခြင်း၌သာ ဝါကြွားစေ။ ငါသည်ထိုအရာတို့၌မွေ့လျော်သည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၉း၂၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူ၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောသူ၊–

၉း၂၆ အဲဂုတ္တုလူ၊ ယုဒလူ၊ ဧဒုံလူ၊ အမ္မုန်အမျိုးသား၊ မောဘအမျိုးသား၊ ပါးမုန်းကိုရိတ်တတ်သောလူမျိုး၊ တော၌နေသောသူအပေါင်းတို့ကို ငါဆုံးမရသောအချိန် ကာလရောက်လိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောသူဖြစ်ကြ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်လည်း၊ စိတ်နှလုံးအားဖြင့် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောသူဖြစ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ အို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့အားထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားကို နားထောင်ကြလော့။–

၁၀း၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သာသနာပလူတို့၏ဘာသာဓလေ့၌ မကျင်လည်ကြနှင့်။ သာသနာပလူတို့ ထိတ်လန့်ကြောက်တတ်သော မိုဃ်းကောင်းကင်နိမိတ်တို့မှ မထိတ်လန့်မကြောက်ကြနှင့်။–

၁၀း၃ လူအမျိုးမျိုးကျင့်သော အကျင့်ဓလေ့တို့သည် အချည်းနှီးဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သူတို့သည် တော၌သစ်ပင်ကိုခုတ်လှဲ၍၊ ပုဆိန်နှင့်လုပ်တတ် သောလက်သမား၏ လက်လုပ်ရာဖြစ်သောအရာကို၊–

၁၀း၄ ရွှေငွေနှင့်လှပစွာချယ်လှယ်ပြီးလျှင်၊ မလှုပ်ရှားစေခြင်းငှါ သံချွန်ကိုတူနှင့်ရိုက်ထားကြ၏။–

၁၀း၅ သူသည်စွန်ပလွံပင်ကဲ့သို့ ခိုင်မာ၍စကားမပြောတတ်။ မိမိအလိုအလျောက်မသွားနိုင်သောကြောင့်၊ ထမ်း၍သွားရ၏။ ထိုအရာတို့ကို မကြောက် ကြနှင့်။ အန္တရာယ်ကိုမပြုနိုင်။ ကျေးဇူးကိုလည်းမပြုနိုင်။

၁၀း၆ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်နှင့်အဘယ်သူမျှမတူပါ။ ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ နာမတော်သည်လည်း၊ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။–

၁၀း၇ အို လူအမျိုးမျိုးတို့၏ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်သင့်သည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူသည် မကြောက်ဘဲနေရ ပါမည်နည်း။ အမျိုးမျိုးသောပညာရှိ အပေါင်းတို့၌ ၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသောတိုင်းနိုင်ငံတို့၌၎င်း ကိုယ်တော်နှင့် တူသော သူတစုံတယောက်မျှမရှိပါ။–

၁၀း၈ သူတို့သည် တလုံးတဝတည်း တိရစ္ဆာန်သဘောနှင့် မိုက်သောသဘောရှိကြ၏။ သစ်သားသော်လည်း မိုက်သောအယူကိုဆုံးမတတ်၏။–

၁၀း၉ ထုလုပ်တတ်သောသူ၊ သွန်းတတ်သောသူ၏လက်လုပ်ရာငွေပြားကို တာရှုမြို့မှ၎င်း၊ ရွှေကိုလည်းဥဖတ်မြို့မှ၎င်းဆောင်ခဲ့တတ်၏။ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသောအထည်နှင့်ခြုံတတ်၏။ လိမ္မာသောသူလုပ်ရာသက်သက်ဖြစ်သတည်း။–

၁၀း၁၀ ထာဝရဘုရားမူကား၊ မှန်သောဘုရား၊ အသက်ရှင်သောဘုရား၊ နိစ္စထာဝရဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။ အမျက်တော်ထွက်လျှင် မြေကြီးတုန်လှုပ်ရ၏။ လူအမျိုး မျိုးတို့သည် အမျက်တော်ကို မခံနိုင်ကြ။–

၁၀း၁၁ သာသနာပလူတို့အား ပြောရသောစကားဟူမူကား၊ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုမဖန်ဆင်းသောဘုရားတို့သည် ဤကောင်းကင်အောက်၊ ဤ မြေကြီးပြင်မှ ကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။–

၁၀း၁၂ ထာဝရဘုရားသည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့် မြေကြီးကိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ ပညာတော်အားဖြင့် လောကဓာတ်ကိုတည်တော်မူပြီ။ ဥာဏ်တော်အားဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ကြက်တော်မူပြီ။–

၁၀း၁၃ အသံတော်ကိုလွှတ်တော်မူသောအခါ၊ မိုဃ်းရေအသံဗလံဖြစ်တတ်၏။ မြေကြီးစွန်းမှမိုဃ်းတိမ်ကို တက်စေတော်မူ၏။ မိုဃ်းရွာသည် နှင့်လျှပ်စစ်ပြက်စေ တော်မူ၏။ လေကိုလည်း၊ ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲက ထုတ်တော်မူ၏။–

၁၀း၁၄ လူမည်သည်ကား၊ မိမိဥာဏ်အားဖြင့် တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ရုပ်တုကိုသွန်းသောသူတိုင်း မိမိလုပ်သောရုပ်တုအားဖြင့်မှောက်မှားလျက်ရှိ၏။ အကြောင်း မူကား၊ သွန်းသောရုပ်တုသည်မုသာဖြစ်၏။ သူ၌လည်း ထွက်သက်ဝင်သက်မရှိ။–

၁၀း၁၅ ထိုသို့သောအရာတို့သည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ လှည့်စားသောအရာလည်းဖြစ်ကြ၏။ စစ်ကြောခြင်းကိုခံရသည်ကာလ၌ ကွယ်ပျောက် ကြလိမ့်မည်။–

၁၀း၁၆ ယာကုပ်အမျိုး၏အဘို့သည် ထိုသို့သောအရာနှင့်တူတော်မမူ။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသည် အမွေခံတော်မူရာဖြစ်၏။ နာမတော်သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားပေတည်း။

၁၀း၁၇ အိုရဲတိုက်၌နေသောသူ၊ မြေပေါ်မှာရှိသောသင်၏ဥစ္စာပရိက်ံများကို စုသိမ်းလော့။–
၁၀း၁၈ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယခုပင်ငါသည် လောက်လွှဲစာကိုပစ်သကဲ့သို့၊ ပြည်သားများကို လောက်လွှဲထဲကပစ်၍၊ ရန်သူတို့လက်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ညှဉ်းဆဲမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၀း၁၉ ငါသည် ချိုးဖျက်ခြင်းကိုခံရသောကြောင့် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ငါ့အနာပြင်းလှ၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါတွေ့သော ဤဒုက္ခဝေဒနာကို ဆက်ဆက် ခံရမည်ဟုငါဆို၏။–
၁၀း၂၀ ငါ့တဲလည်းပျက်၏။ ငါ့ကြိုးရှိသမျှတို့လည်းပြတ်ကြ၏။ ငါ့သားတို့လည်းငါ့ထံမှ ထွက်သွား၍ပျောက်ကြ၏။ နောက်တဖန်ငါ့တဲကို ဆောက်ရသောသူ၊ ငါ့ကုလားကာတို့ကို ဆွဲကာရသောသူမရှိ။–
၁၀း၂၁ အကြောင်းမူကား၊ သိုးထိန်းတို့သည် တိရစ္ဆာန်သဘောရှိ၍၊ ထာဝရဘုရားကို မရှာဖွေသောကြောင့်အကြံမမြောက်ရကြ။ သိုးစုအပေါင်းတို့သည် အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားရကြ၏။–
၁၀း၂၂ အသံကိုကြားရ၏။ အနီးသို့လာ၏။ ယုဒမြို့တို့ကိုဖျက်ဆီး၍၊ မြေခွေးနေရာတွင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ကြီးသောအသံဗလံသည် မြောက်မျက်နှာကလာ၏။
၁၀း၂၃ အိုထာဝရဘုရား၊ လူသည်မိမိသွားရာလမ်းကိုအစိုးမရ။ သွားစဉ်အခါမိမိခြေရာတို့ကိုမစီရင်တတ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။–
၁၀း၂၄ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကိုဆုံးမတော်မူလျှင်၊ အကျိုးနည်းစေခြင်းငှါ အမျက်ထွက်တော်မမူပါနှင့်။ တရားတော်အတိုင်းသာဆုံးမတော်မူပါ။–
၁၀း၂၅ ကိုယ်တော်ကိုမသိသောတပါးအမျိုးသားတို့အပေါ်သို့၄င်း၊ နာမတော်ကိုပဌနာမပြုသောအမျိုးအနွယ်တို့အပေါ်သို့၄င်း အမျက်တော်ကိုသွန်းလောင်းတော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ယာကုပ်အမျိုးကို အကုန်အစင်ကိုက်စား၍၊ သူ၏နေရာကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြပါပြီ။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ယေရမိသို့ ရောက်လာသောထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊ ဤပဋိညာဉ်စကားကို နားထောင်ကြလော့။–
၁၁း၂–၅ သင်သည်ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့အား၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဟောပြောဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ယနေ့ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်ကို ငါပေးမည်ဟု၊ သင်တို့၏ဘိုးဘေးများ၌ငါကျိန်ဆိုသောသစ္စာဂတိကို စောင့်ရသော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည်ငါ၏လူဖြစ်၍၊ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ဘုရားဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်၍၊ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း ကျင့်ကြလော့ဟု၊ သံမီးဖိုတည်းဟူသော အဲဂုတ္တုပြည်မှသင်တို့၏ဘိုးဘေးများကို နှုတ်ဆောင်သောအခါ သူတို့၌ငါထားသောပဋိညာဉ်တရားစကားကို နားမထောင်သောသူသည် ကျိန်တော်မူခြင်းကိုခံစေဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ ငါက၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အာမင်ဟုလျှောက်၏။–
၁၁း၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည်ယုဒမြို့များနှင့် ယေရုရှလင်မြို့လမ်းများတို့၌ ဟစ်ကြော်ရမည်စကားဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ဤပဋိညာဉ် စကားကို နားထောင်၍ကျင့်ကြလော့။–
၁၁း၇ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့ဟု၊ သင်တို့၏ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်ကငါနှုတ်ဆောင်သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်၊ ငါသည် စောစောထ၍ အထပ်ထပ်ဆုံးမသော်လည်း၊–
၁၁း၈ သူတို့သည် နားမထောင်၊ နားကိုမလှည့်ဘဲ ဆိုးညစ်သောမိမိတို့စိတ်နှလုံးခိုင်မာခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ တယောက်မျှမကြွင်း၊ လိုက်သွားကြသောကြောင့်၊ ငါမှာထား၍၊ သူတို့မကျင့်သောဤပဋိညာဉ်စကားအလုံးစုံတို့ကို၊ သူတို့အပေါ်၌ ငါသက်ရောက်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၁း၉ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် သင်းဖွဲ့ကြ၏။–
၁၁း၁၀ ငါ့စကားကို ငြင်းပယ်သောဘိုးဘေးတို့၏ ဒုစရိုက်များကိုပြုအံ့သောငှါ ပြန်သွားကြပြီ။ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြုအံ့သောငှါ လိုက်သွားကြပြီ။ သူတို့၏ဘိုးဘေးများနှင့်ငါဖွဲ့သောပဋိညာဉ်တရားကို ဣသရေလအမျိုးနှင့်ယုဒအမျိုးသားတို့သည်ဖျက်ကြပြီ။–
၁၁း၁၁ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့မလွတ်နိုင်သောဘေးအန္တရာယ်ကိုသူတို့အပေါ်၌ ငါသက်ရောက်စေမည်။ သူတို့သည် ငါ့ကိုအော်ဟစ် သော်လည်း၊ ငါနားမထောင်ဘဲနေမည်။–
၁၁း၁၂ ထိုအခါ ယုဒမြို့သူရွာသားနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍၊ ပူဇော်ဘူးသောဘုရားများထံသို့သွား၍ အော်ဟစ်သော်လည်း၊ ဘေးရောက်ရာကာလ၌ ထိုဘုရားတို့သည် အလျှင်းချမ်းသာမပေးဘဲ နေကြလိမ့်မည်။–
၁၁း၁၃ အိုယုဒပြည်၊ သင်သည်မြို့များအရေအတွက်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်၏ဘုရားများရှိပါသည်တကား။ ယေရုရှလင်မြို့လမ်းများ အရေအတွက်ရှိသည်အတိုင်း၊ ရှက်ဘွယ်သောရုပ်တုအဘို့ယဇ်ပလ္လင်များ၊ ဗာလဘုရားရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်းရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်များကိုတည်ကြပြီ။–
၁၁း၁၄ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ဤလူမျိုးအဘို့ပဌနာမပြုနှင့်။ သူတို့အဘို့အော်ဟစ်ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းကိုမပြုနှင့်။ ဘေးရောက်သည်ကာလ၊ သူတို့အော်ဟစ်သော စကားကိုငါနားမထောင်။–
၁၁း၁၅ ငါချစ်သောအစ်မသည် များစွာသောသူတို့နှင့် မတရားသဖြင့်ပေါင်းဘော်၍၊ ဆိုးညစ်စဉ်တွင်၊ ငါ့အိမ်နှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ သင်သည် သန့်ရှင်းသော အမဲသားကိုမပူဇော်ရ။ ဒုစရိုက်ကိုပြုစဉ်တွင်ပင် ဝမ်းမြောက်ပါသည်တကား။–
၁၁း၁၆ စိမ်းလန်းလှပ၍ ကောင်းသောအသီးကိုသီးသော သံလွင်ပင်ဟု၊သင့်ကိုထာဝရဘုရားသမုတ်တော်မူ၏။ ကြီးသောအသံဗလံနှင့် ထိုအပင်ကို မီးရှို့တော်မူ၍၊ အခက်အလက်တို့သည် ကျွမ်းလောင်ကြ၏။–
၁၁း၁၇ ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ဗာလဘုရားရှေ့မှာနံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍၊ ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါမိမိတို့အဘို့ မကောင်း သောအမှုကို ပြုသောကြောင့်၊ သင့်ကိုစိုက်တော်မူသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၌အမှုရောက်မည်အကြောင်း မိန့်တော်မူပြီ။
၁၁း၁၈ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသောကြောင့် ငါသိရ၏။ သူတို့ပြုသော အမှုများကို ကိုယ်တော်သည်ပြတော်မူပြီ။–
၁၁း၁၉ အသေသတ်ခြင်းငှါ ဆောင်သွားသောသိုးသငယ်ယဉ်ကဲ့သို့ငါဖြစ်၏။ သူတို့က၊ သူ၏နာမကို ရှင်းရှင်းပျောက်စေခြင်းငှါ၊ အသီးအကင်းနှင့်တကွ အပင်ကို ရှင်းရှင်းဖျက်၍၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာမှ သူ့ကိုပယ်ဖြတ်ကြကုန်အံ့ဟု၊ ငါ့တဘက်၌ မကောင်းသောအကြံနှင့် ကြံစည် ကြောင်းကိုငါမသိ။–

၁၁း၂၀ နှလုံးကျောက်ကပ်ကို စစ်ကြော၍၊ တရားသဖြင့်စီရင်တော်မူသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့အား အပြစ်ပေးတော်မူကြောင်းကို အကျွန်ုပ်မြင်လိုပါ၏။ အကျွန်ုပ်အမှုကိုကိုယ်တော်အားကြားလျှောက်ပါပြီ။–

၁၁း၂၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အာနသုတ်မြို့သားတို့က၊ သင်သည်ငါတို့လက်ဖြင့် မသေရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အားဖြင့် ပရောဖက်မပြုနှင့်ဟုဆိုလျက်၊ သင်၏အသက်ကိုရှာကြသောကြောင့်၊–

၁၁း၂၂ ငါသည် သူတို့ကိုစစ်ကြောသဖြင့်၊ လုလင်ပျိုတို့သည် ထားဖြင့်သေကြလိမ့်မည်။ သားသမီးတို့သည် ငတ်မွတ်၍သေကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၂၃ တစုံတယောက်မျှမကြွင်းရ။ ထိုသို့စစ်ကြောရာကာလတည်းဟူသော ဘေးဥပဒ်ကိုအာနသုတ်မြို့သားတို့ အပေါ်သို့ ငါသက်ရောက်စေမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့်တရားစကားကိုဆွေးနွေးသောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည်တရားတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ စစ်ကြောစီရင် တော်မူခြင်းအကြောင်းကို မေးလျှောက်ပါမည်။ မတရားသောသူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် အကြံမြောက်ရကြပါသနည်း။ အလွန်သစ္စာပျက်သောသူအပေါင်းတို့သည် အဘယ်ကြောင့်ချမ်းသာရကြပါသနည်း။–

၁၂း၂ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကိုစိုက်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည်အမြစ်ကျ၍ကြီးပွါးလျက် အသီးကိုသီးကြပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် သူတို့နှုတ်နှင့်နီး၍ နှလုံးနှင့်ဝေးတော်မူ၏။–

၁၂း၃ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုသိမြင်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့် သဘောတူကြောင်းကို စစ်ကြောတော်မူပြီ။ သိုးတို့ကို ထုတ်သကဲ့သို့ ထိုမတရားသောသူတို့ကို အသေသတ်ခြင်းငှါ ဆွဲထုတ်တော်မူပါ။ သတ်ရသောနေ့အဘို့ပြင်ဆင်တော်မူပါ။–

၁၂း၄ ပြည်သားများပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့်၊ ပြည်သည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး မြည်တမ်းရပါအံ့နည်း။ အရပ်ရပ်တို့၌ရှိသောမြက်ပင်သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ညှိုးနွမ်းရပါအံ့နည်း။ ငါတို့ခံရသောအကျိုးအပြစ်ကို ဘုရားသခင်မသိမမြင်ဟု ပြည်သားများဆိုသောကြောင့်၊ သားများနှင့်ငှက်များတို့သည် ပျောက်ပျက်ကြပါပြီ။

၁၂း၅ သင်သည် ခြေသည်တို့နှင့်ပြိုင်ပြေး၍ မောလျှင်မြင်းတို့နှင့် အဘယ်သို့ပြိုင်နိုင်မည်နည်း။ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသောပြည်၌မောလျှင်၊ ယော်ဒန်မြစ်၏ ဂုဏ်အသရေထဲမှာ အဘယ်သို့ပြုလိမ့်မည်နည်း။–

၁၂း၆ သင်၏ညီအစ်ကို၊ အဘ၏အိမ်သူအိမ်သားတို့ပင် သင့်ကိုသစ္စာဖျက်၍၊ သင့်နောက်သို့ အော်ဟစ်လျက်လိုက်ကြ၏။ သူတို့သည် ကောင်းသောစကားကိုပြော သော်လည်းမယုံနှင့်။

၁၂း၇ ငါသည်ကိုယ်အိမ်ကိုစွန့်၍၊ ကိုယ်အမွေကိုပစ်ထားပြီ။ ငါအလွန်ချစ်သောအစ်မကို သူ၏ရန်သူလက်သို့အပ်နှံပြီ။–

၁၂း၈ ငါ့အမွေသည် တော၌တွေ့သောခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ငါ့အားဖြစ်၍၊ ငါ့ကိုဟောက်သောကြောင့် ငါမုန်းလေ၏။–

၁၂း၉ ငါ့အမွေသည် ဇဘောသားရဲကဲ့သို့ ငါ့အားဖြစ်၏။ ပတ်လည်၌ရှိသောသားရဲတို့သည် တိုက်ကြ၏။ လာကြ၊ တောသားရဲအပေါင်းတို့၊ စည်းဝေးကြ၊ ကိုက်စား ခြင်းငှါလာကြစေ။–

၁၂း၁၀ များစွာသောသိုးထိန်းတို့သည် ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုဖျက်ဆီးကြပြီ။ ငါရထိုက်သောအဘို့ကို ကျော်နင်းကြပြီ။ ငါရထိုက်သောနှစ်သက်ရာအဘို့ကို လူဆိတ် ညံရာတောဖြစ်စေကြပြီ။–

၁၂း၁၁ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောကြောင့်၊ လူဆိတ်ညံလျက်ရှိ၍၊ ငါ့အားညည်းတွားလေ၏။ တပြည်လုံးပျက်စီးသော်လည်း၊ အဘယ်သူမျှပမာဏမပြုတတ်။–

၁၂း၁၂ တော၌ မြင့်သောအရပ်အလုံးစုံတို့အပေါ်မှာ လုယက်သောသူတို့သည်တက်ကြပြီ။ အကယ်စင်စစ် ပြည်စွန်းတဘက်မှ တဘက်တိုင်အောင် ထာဝရဘုရား၏ ထားတော်သည် ဖျက်ဆီးသဖြင့်၊ အဘယ်သူမျှချမ်းသာမရ။–

၁၂း၁၃ သူတို့သည် ဂျုံစပါးမျိုးစေ့ကိုကြဲ၍ ဆူးပင်ကိုသာရိတ်ရကြ၏။ ပင်ပန်းစွာ ကြိုးစားသော်လည်း ကျေးဇူးမရှိကြ။ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်အရှိန်ကြောင့်၊ မိမိတို့ခံရသောအကျိုးကို ထောက်၍ရှက်ကြလိမ့်မည်။

၁၂း၁၄ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါပေးသနား၍၊ ငါ၏လူဣသရေလ အမျိုးပိုင်ထိုက်သော အမွေကို ထိခိုက်သော၊ ငါ၏အိမ်နီးချင်းဆိုးအပေါင်းတို့ကို၊ သူတို့ပြည်ထဲကငါနှုတ်မည်။ သူတို့အထဲကလည်း ယုဒအမျိုးကိုငါနှုတ်မည်။–

၁၂း၁၅ နှုတ်ပြီးမှတဖန် ငါသနား၍၊ အသီးအသီးတို့ကို မိမိတို့ပိုင်ထိုက်သောမြေ၊ မိမိတို့နေရင်းပြည်သို့ ငါပြန်ပို့မည်။–

၁၂း၁၆ ဗာလဘုရားကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုစေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် ငါ၏လူမျိုးကိုသွန်သင်ဘူးသည်နည်းတူ၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်ဟု၊ ငါ၏နာမကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းငှါ၊ ငါ့လူမျိုး၏ ဘာသာဓလေ့ကို ကြိုးစား၍သင်လျှင်၊ ငါ၏လူမျိုးအထဲ၌ သူတို့ကိုငါတည်စေမည်။–

၁၂း၁၇ သို့မဟုတ်၊ နားမထောင်ဘဲနေလျှင်၊ နားမထောင်သောလူမျိုးကို ငါသည် ရှင်းရှင်းနှုတ်ပယ်ဖျက်ဆီးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ချည်ခါးပန်းကို သွား၍ယူပြီးလျှင်ခါး၌စည်းလော့။ ရေနှင့်မလျှော်ရဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူသောစကားတော်အတိုင်း၊–

၁၃း၂ ငါသည် ခါးပန်းကိုယူ၍ ခါး၌စည်းလေ၏။–

၁၃း၃ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဒုတိယအကြိမ် ငါ့ဆီသို့ရောက်လျှင်၊–

၁၃း၄ သင်သည် ခါး၌စည်းသော ခါးပန်းကိုယူပြီးလျှင်၊ ဥဖရတ်မြစ်သို့ထသွား၍၊ ကျောက်တွင်း၌ ဝှက်ထားလော့ဟု၊–

၁၃း၅ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါသည်သွား၍ ဥဖရတ်မြစ်နားမှာ ဝှက်ထား၏။–

၁၃း၆ ထိုနောက်၊ ကာလအင်တန်ကြာပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ထ၍ ဥဖရတ်မြစ်သို့သွားလော့။ ထိုမြစ်နားမှာ ငါ့အမိန့်တော်နှင့်ဝှက်ထားခဲ့ပြီးသော ခါးပန်းကိုထုတ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၃း၇ ငါသည်လည်း ဥဖရတ်မြစ်နားသို့သွားပြီးလျှင်၊ ဝှက်ထားရာအရပ်၌ တူး၍ခါးပန်းကို ထုတ်သောအခါ၊ ခါးပန်းသည်ဆွေးမြေ့၍ အသုံးမရဖြစ်၏။
၁၃း၈ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊–
၁၃း၉ ထိုနည်းတူ၊ ယုဒပြည်၏ထောင်လွှားခြင်းကို ငါရှုတ်ချမည်။ ယေရုရှလင်မြို့၏ထောင်လွှားခြင်းကို အလွန်ရှုတ်ချမည်။–
၁၃း၁၀ ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊ မိမိစိတ်နှလုံးခိုင်မာသောသဘောအတိုင်းကျင့်၍၊ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်းငှါ လိုက်သွားသော ဤလူဆိုးမျိုးသည်၊ အသုံးမရသော ဤခါးပန်းကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။–
၁၃း၁၁ ခါးပန်းသည် လူ၏ခါး၌မှီဝဲသကဲ့သို့၊ ဣသရေလအမျိုးရှိသမျှတို့နှင့် ယုဒအမျိုးအပေါင်းတို့သည် ငါ၏လူမျိုး၊ ဘွဲ့နာမ၊ ဘုန်းအသရေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ငါ၌မှီဝဲ စေသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမထောင်ကြဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၃း၁၂ တဖန် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားက၊သားရေဘူးရှိသမျှတို့သည် စပျစ်ရည်နှင့်ပြည့်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို၊ သင်သည် သူတို့အားပြောလော့။ သူတို့ကလည်း၊ သားရေဘူးရှိသမျှတို့သည် စပျစ်ရည်နှင့် ပြည့်ကြလိမ့်မည် အကြောင်းကို၊ ငါတို့မသိသလောဟု ပြန်ပြောကြလျှင်၊–
၁၃း၁၃ သင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သော ရှင်ဘုရင်မှစ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ ယေရုရှ လင်မြို့သားရှိသမျှတို့နှင့် ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့ကို ယစ်မူးခြင်းနှင့်ငါပြည့်စေမည်။–
၁၃း၁၄ ညီအစ်ကိုချင်း၊ သားအဘချင်းတို့ကို ငါထိခိုက်စေမည်။ ငါသည်ကရုဏာမရှိ၊ မနှမြော၊ မကယ်မဘဲ၊ ထိုသူတို့ကိုဖျက်ဆီးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၃း၁၅ သင်တို့သည် နားထောင်နာယူကြလော့။ ထောင်လွှားသောစိတ်မရှိကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိ၏။–
၁၃း၁၆ မိုယ်းမချုပ်မှီ၊ မိုက်သောတောင်ပေါ်မှာ သင်တို့သည် ထိခိုက်၍မလဲမှီ၊ အလင်းကိုမြော်လင့်သောအခါ၊ သေမင်းအရိပ်၊ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်ကို ဖြစ်စေတော်မမူမှီ၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။–
၁၃း၁၇ သင်တို့သည် နားမထောင်ဘဲနေလျှင်မူကား၊ သင်တို့မာနကြောင့်၊ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်သည် မထင်ရှားသော အရပ်၌ငိုကြွေးမည်။ ထာဝရဘုရား၏ သိုးစုကိုသိမ်း သွားသောကြောင့်၊ ငါ့မျက်စိလည်း အလွန်ငို၍မျက်ရည်ကျမည်။–
၁၃း၁၈ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချ၍ ထိုင်ကြလော့။ သင်တို့၌ဘုန်းကြီးသောသရဖူသည် သင်တို့၏ခေါင်းပေါ်မှ ဆင်းရလိမ့်မည်ဟု၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်မိဖုရားတို့အားပြောလော့။–
၁၃း၁၉ တောင်ဘက်မြို့တို့ကို ပိတ်ထား၍ အဘယ်သူမျှမဖွင့်ရ။ ယုဒပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို သိမ်းသွားကြပြီ။ အကုန်အစင်သိမ်းသွားကြပြီ။–
၁၃း၂၀ မြောက်မျက်နှာကလာသောသူတို့ကို မျှော်၍ကြည့်လော့။ သင့်အား ငါပေးသောသိုးစု၊ လှသောသိုးစုသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။–
၁၃း၂၁ သင်သည် ဆုံးမတော်မူခြင်းကိုခံရသောအခါ၊ အဘယ်သို့ပြောလိမ့်မည်နည်း။ သူတို့ သည်သင့်ကို အစိုးတရပြုစေခြင်းငှါ၊ သင်သည် ကိုယ်တိုင်အကြံပေးပြီ။ သားဘွားသောမိန်းမခံရသောဝေဒနာကို သင်ခံရလိမ့်မည်မဟုတ်လော။–
၁၃း၂၂ သင်ကလည်း၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဤအမှုရောက်သနည်းဟု စိတ်ထဲ၌အောက်မေ့လျှင်၊ သင်၏အပြစ်များသောကြောင့်၊ သင့်အဝတ်ကိုချွတ်ရ၏။ ခြေနင်းကိုလည်းမစီးရ။–
၁၃း၂၃ အဲသယောပိလူသည် မိမိအရေ၏အဆင်းကိုငှင်း၊ ကျားသစ်သည် မိမိအကွက်အကျားတို့ကိုငှင်း ပြောင်းလဲနိုင်သလော။ ပြောင်းလဲနိုင်လျှင်၊ ဒုစရိုက်ကိုပြု လေ့ရှိသောသူတို့သည်၊ သုစရိုက်ကိုပြုခြင်းငှါတတ်နိုင်ကြလိမ့်မည်။–
၁၃း၂၄ ထိုကြောင့်၊ ဖွဲကိုလေပြင်းတိုက်လွှင့်သကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့ကို ငါလွှင့်စေမည်။–
၁၃း၂၅ သင်သည် ငါ့ကိုမေ့လျော့၍၊ မုသာ၌မှီဝဲဆည်းကပ်သောကြောင့်၊ သင့်အဘို့ငါတိုင်းထွာ၍ ပေးလတံ့သောအငန်းအတာကား ဤသို့တည်း။–
၁၃း၂၆ ထိုသို့နှင့်အညီ သင်ရှက်စရာအကြောင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ သင်၏အဝတ်ကိုငါဖွင့်လှစ်၍ပြမည်။–
၁၃း၂၇ သင်၏မျောက်မထားခြင်း၊ ဟီမြည်ခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်၏ ညစ်ညူးခြင်း၊ တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ လယ်ပြင်၌၎င်းပြုသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်တို့ကို ငါသိမြင်၏။ အိုယေရုရှလင်မြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ မရောက်ဘဲအဘယ်မျှကာလပတ်လုံးနေလိမ့်မည်နည်းဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ မိုယ်းပြတ်သောအမှုကိုရည်မှတ်၍၊ ယေရမိသို့ရောက်သော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊–
၁၄း၂ ယုဒပြည်သည်ညည်းတွား၏။ မြို့တံခါးတို့၌မြည်တမ်းသောအသံရှိ၏။ နက်သောအဝတ်ကို မြေတိုင်အောင်ဝတ်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ ငိုကြွေးခြင်း အသံသည်တက်လေ၏။–
၁၄း၃ မှူးမတ်တို့သည် မိမိသူငယ်တို့ကို ရေခပ်စေလွှတ်၍၊ သူငယ်တို့သည် ရေကျင်းသို့ရောက်သောအခါ၊ ရေကိုမတွေ့။ အိုးသက်သက်ကိုသာ ဆောင်ခဲ့လျက် ပြန်လာကြ၏။ ဦးခေါင်းကိုခြုံလျက်ရှက်ကြောက်မှိုင်တွေကြ၏။–
၁၄း၄ မိုယ်းပြတ်၍ မြေအက်ကွဲသောကြောင့်၊ လယ်လုပ်သောသူတို့သည် ဦးခေါင်းကိုခြုံလျက် ရှက်ကြောက်ကြ၏။–
၁၄း၅ သမင်မသည် လယ်ပြင်၌မွေးသောအခါ မြက်မရှိသောကြောင့်၊ သားငယ်ကိုစွန့်ပစ်၏။–
၁၄း၆ မြည်းရိုင်းတို့သည် မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာရပ်လျက် မြေခွေးကဲ့သို့လေကိုရှူကြ၏။ မြက်မရှိသောကြောင့်၊ သူတို့မျက်စိပျက်လေ၏။
၁၄း၇ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်သည်အကျွန်ုပ်တို့တဘက်၌ သက်သေခံသော်လည်း၊ နာမတော်ကိုထောက်၍စီရင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြိမ်ဖန်များစွာဖောက်ပြန်ပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားပါပြီ။–
၁၄း၈ အို ဣသရေလအမျိုး၏မြော်လင့်စရာအကြောင်း၊ အမှုရောက်သောကာလ ကယ်တင်တော်မူသော သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့ပြည်၌ ဧည့်သည်ကဲ့သို့၎င်း၊ တညဉ့်သာအိပ်ခြင်းငှါ ဝင်သောခရီးသွားကဲ့သို့၎င်း၊ အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်တော်မူသနည်း။–

၁၄း၉ မိန်းမောတွေဝေသောသူကဲ့သို့၄င်း၊ ကယ်တင်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်သောသူရဲကဲ့သို့၄င်း၊ အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်တော်မူသနည်း။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့တွင်ရှိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နာမတော်ဖြင့်သမုတ်သောသူဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုစွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။

၁၄း၁၀ ဤလူမျိုးကိုရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤလူတို့သည်လှည့်လည်ခြင်းငှါ အလွန်အလိုရှိကြ၏။ မိမိတို့ခြေကိုမချုပ်တည်းကြ။ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်မမူ။ သူတို့ပြုသောဒုစရိုက်ကိုအောက်မေ့၍ သူတို့အပြစ်များကြောင့် စစ်ကြောတော်မူမည်။–

၁၄း၁၁ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤလူမျိုးအဘို့မေတ္တာပို့၍ ဆုမတောင်းနှင့်။–

၁၄း၁၂ သူတို့သည် အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်ကို ကျင့်သောအခါ၊ သူတို့အော်ဟစ်သံကို ငါနားမထောင်။ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုသော်၄င်း၊ ပူဇော်သက္ကာကိုသော်၄င်း ဆက်ကပ်သောအခါ ငါလက်မခံ။ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးဖြင့်၊သူတို့ကိုငါဆုံးစေမည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–

၁၄း၁၃ ငါကလည်း၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ပရောဖက်တို့က၊ သင်တို့သည် ထားဘေးကိုမတွေ့ရကြ။ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးသည် သင်တို့ရှိရာသို့မရောက်ရ။ ဤအရပ်၌မြဲသောငြိမ်သက်ခြင်းကို ငါပေးမည်ဟု၊ ဤသူတို့အား ဟောပြောကြောင်းကို ငါလျှောက်သောအခါ၊–

၁၄း၁၄ ထာဝရဘုရားက၊ ထိုပရောဖက်တို့သည် ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍ မုသာကိုဟောတတ်ကြ၏။ သူတို့ကိုငါမစေလွှတ်၊ မမှာထား၊ ဗျာဒိတ်မပေး။ သူတို့ဟောပြောချက်တို့သည် မျက်စိကိုလှည့်ခြင်း၊ နတ်ပူးခြင်း၊ အချည်းနှီးကြံစည်ခြင်း၊ မိမိဉာဏ်အတိုင်း လှည့်စားခြင်းသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။

၁၄း၁၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤပြည်၌ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးမရှိရဟု၊ ငါမစေလွှတ်ဘဲ၊ ငါ့နာမကိုအမှီပြု၍၊ ကိုယ်အလို အလျောက်ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့သည် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်း ဘေးဖြင့်ဆုံးရကြလိမ့်မည်။–

၁၄း၁၆ သူတို့၏ တရားနာပရိသတ်တို့သည် ကိုယ်တိုင်မှုစ၍၊ မယားသားသမီးတို့နှင့်တကွ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ထားဘေးကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့လမ်း ထဲသို့ပစ်ချခြင်းကိုခံရ၍၊ အဘယ်သူမျှမသင်္ဂြိုဟ်ရ။ သူတို့၏ အပြစ်ကိုသူတို့အပေါ်သို့ ငါသွန်းလောင်းမည်။–

၁၄း၁၇ သင်သည်လည်း သူတို့အားပြောရမည့်စကားဟူမူကား၊ ငါသည်နေ့ညဉ့်မပြတ် မျက်ရည်ကျရမည်။ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးသည် အလွန်ပြင်းစွာ သောဒဏ်ချက်ကိုခံရ၍ အရိုးများကျိုးလေပြီ။–

၁၄း၁၈ ငါသည် မြို့ပြင်သို့သွားသောအခါ၊ သတ်သောအသေကောင်များကို တွေ့ရ၏။ မြို့ထဲသို့ဝင်သောအခါ၊ ငတ်မွတ်၍နာကျင်စွာခံရသော သူများကို လည်းတွေ့ရ၏။ ပရောဖက်နှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အဘယ်အမှုကိုမျှမသိဘဲ အရပ်ရပ်လှည့်လည်ကြ၏။–

၁၄း၁၉ ကိုယ်တော်သည်ယုဒပြည်ကိုအကုန်အစင်ပယ်တော်မူသလော။ ဇိအုန်မြို့ကိုစက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူသလော။ ချမ်းသာမရအောင် အကျွန်ုပ်တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ငြိမ်သက်ခြင်းကိုမြော်လင့်သော်လည်း၊ ကောင်းကျိုးကိုမရကြပါ။ ချမ်းသာကို မြော်လင့်သော်လည်း၊ ဘေးနှင့်သာတွေ့ရကြပါ၏။–

၁၄း၂၀ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်ဒုစရိုက်များနှင့် ဘိုးဘေးတို့၏အပြစ်များကိုဝန်ချပါ၏။ ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားပါပြီ။–

၁၄း၂၁ ကိုယ်တော်၏နာမကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မမူပါနှင့်။ ဘုန်းတော်ပလ္လင်၏ အသရေကိုရှုတ်ချတော်မမူပါနှင့်။ အောက်မေ့ တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်ဖွဲ့သောပဋိညာဉ်တော်ကို ဖျက်တော်မမူပါနှင့်။–

၁၄း၂၂ သာသနာပလူတို့ကိုးကွယ်သောရုပ်တုဆင်းတုတို့တွင်၊ မိုဃ်းရွာစေနိုင်သောသူရှိပါသလော။ မိုဃ်းသည် အလိုလိုရွာနိုင်ပါသလော။ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သာလျှင် တတ်နိုင်တော်မူသည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်လျက်နေပါမည်။ ကိုယ်တော်သည်အလုံးစုံတို့ကို ဖန်ဆင်းသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မောရှေနှင့်ရှမွေလသည် ငါ့ရှေ့မှာ ဆုတောင်းသော်လည်း၊ ဤလူမျိုးကိုငါမသနား။ ငါ့ထံမှထွက်သွားစေခြင်းငှါ နှင်ထုတ်လော့။–

၁၅း၂ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်အရပ်သို့ ထွက်သွားရပါမည်နည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ သင်ကလည်း၊ သေတန်သောသူတို့သည် သေခြင်းသို့၄င်း၊ ကွပ်မျက်တန်သောသူတို့သည် ကွပ်မျက်ခြင်းသို့၄င်း၊ ငတ်မွတ်တန်သောသူတို့သည် ငတ်မွတ်ခြင်းသို့၄င်း၊ သိမ်းသွားချုပ်ထားတန်သောသူတို့ သည် သိမ်းသွားချုပ်ထားခြင်းသို့၄င်း ထွက်သွားကြဟုထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို သူတို့အား ဆင့်ဆိုလော့။–

၁၅း၃ သူတို့ကို သတ်ရသောထား၊ ဆွဲဖြတ်ရသောခွေး၊ ကိုက်စားရသောမိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့် သားရဲတည်းဟူသော ရန်သူလေးမျိုးကိုသူတို့တဘက်၌ ငါခန့်ထားမည်။–

၁၅း၄ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကိသား မနာရှေမင်းသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ပြုသောအမှုကြောင့်၊ ထိုသူတို့ကို မြေကြီးပေါ်မှာအတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့၌ အနှောင့်အရှက်ကိုခံစေမည်။–

၁၅း၅ အိုယေရုရှလင်မြို့၊သင့်ကိုအဘယ်သူ သနားလိမ့်မည်နည်း။ သင်နှင့်အတူ အဘယ်သူညည်းတွား လိမ့်မည်နည်း။ သင့်ကိုကျန်းမာ၏လောဟု မေးအံ့သောငှါ၊ အဘယ်သူလမ်းလွှဲလိမ့်မည်နည်း။–

၁၅း၆ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်ငါ့ကိုစွန့်ပစ်၍ ဆုတ်သွားပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ငါသည် လက်ကိုဆန့်၍ သင့်ကိုဖျက်ဆီးမည်။ ငါသည် နောင်တရ၍ငြီးငွေ့ပြီ။–

၁၅း၇ ပြည်တံခါးဝ၌ သူတို့ကိုစံကောနှင့်ငါလှေ့မည်။ သူတို့သားသမီးများကို ငါရှုံးစေမည်။ ငါ၏လူမျိုးသည် မိမိလိုက်သွားသောလမ်းမှ မပြန်လာ သောကြောင့်၊ သူတို့ကိုငါဖျက်ဆီးမည်။–

၁၅း၈ သူတို့မုတ်ဆိုးမတို့သည် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှမက၊ ငါ့ရှေ့မှာများပြားကြလိမ့်မည်။ မွန်းတည့်အချိန်၌ အမိကိုတိုက်ဖျက်သောလုလင်ကို ငါခေါ်ခဲ့၍၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော လုပ်ကြံခြင်းကို ချက်ခြင်းဖြစ်စေမည်။–

၁၅း၉ သားခုနစ်ယောက်ကို ဘွားမြင်သောမိန်းမသည် အားလျော့၍ အသက်ချုပ်လေ၏။ ညအချိန်မရောက်မီ သူ၏နေဝင်လေ၏။ သူသည် ရှက်ကြောက်မှိုင်တွေလျက်နေရ၏။ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့ကိုလည်း၊ ရန်သူတို့ရှေ့မှာ၊ ထား၌ငါအပ်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၅း၁၀ အိုမိခင်၊ ငါ၌အမင်္ဂလာရှိ၏။ မိခင်သည် တပြည်လုံးရန်တွေ့သောသူ၊ ငြင်းဆန်သောသူ ဖြစ်သောငါ့ကိုဘွားမြင်ပါပြီ။ ငါသည်သူတပါးကို အတိုးနှင့်မချေး။ သူတပါးသည်လည်းငါ့ကိုအတိုးနှင့်မချေး။ သို့သော်လည်း၊ လူခပ်သိမ်းတို့သည် ငါ့ကိုကျိန်ဆဲတတ်ကြ၏။–

၁၅း၁၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ်သင့်ကို ငါချမ်းသာပေးမည်။ အမှုရောက်သောကာလ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသောကာလ၌ ရန်သူသည် သင့်ထံမှာတောင်းပန်မည်အကြောင်း၊ အကယ်စင်စစ် ငါစီရင်မည်။

၁၅း၁၂ သံချင်းတိုက်သောအခါ မြောက်ပြည်သံကို၄င်း၊ သံမဏိကို၄င်း ချိုးနိုင်သလော။–

၁၅း၁၃ သင်၏ပြည်တရှောက်လုံး၌ သင်ပြုသောအပြစ်များကြောင့်၊ သင်၏ဥစ္စာဘဏ္ဍာကိုအဘိုးမခံဘဲ လုယူသောသူတို့လက်သို့ငါပေးမည်။–

၁၅း၁၄ သင်မသိသောပြည်သို့ရန်သူနှင့်အတူ သင့်ကိုငါသွားစေမည်။ သင်တို့ကိုလောင်သောမီးသည် ငါ့အမျက်အားဖြင့်ရှို့လျက်ရှိ၏။

၁၅း၁၅ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုအောက်မေ့လျက် အကြည့်အရှုကြွလာ၍၊ အကျွန်ုပ်ကိုညှဉ်းဆဲသောသူတို့ကို တရားသဖြင့်ဒဏ်ပေးတော်မူပါ။ သူတို့ကိုသည်းခံ၍၊ အကျွန်ုပ်ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်အတွက် ကဲ့ရဲ့ခြင်းခံရကြောင်းကိုအောက်မေ့တော်မူပါ။–

၁၅း၁၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တွေ့သော နှုတ်ကပတ်တော်စကားကို ခံယူပါပြီ။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းစရာ အကြောင်းဖြစ်ပါ၏။ နာမတော်ဖြင့် အကျွန်ုပ်ကိုခေါ်ဝေါ်ပါ၏။–

၁၅း၁၇ ပွဲခံသောသူအစည်းအဝေး၌ အကျွန်ုပ်မထိုင်ပါ။ ပျော်ရွှင်ခြင်းအမှုကိုမပြုပါ။ လက်တင်တော်မူသောကြောင့်၊ တယောက်တည်းထိုင်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်ကို ဒေါသအမျက်နှင့်ပြည့်စေတော်မူပြီ။–

၁၅း၁၈ အကျွန်ုပ်ခံရသော ဝေဒနာသည်အဘယ်ကြောင့်မြဲပါသနည်း။ မပျောက်လို၊ မပျောက်နိုင်သောအနာကို အဘယ်ကြောင့်ခံရပါသနည်း။ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည်ပျောက်တတ်၍၊ လှည့်စားသောရေကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်၌ဖြစ်တော်မူပါပြီတကား။

၁၅း၁၉ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်ပြန်လာလျှင်၊ သင့်ကိုငါဆောင်ခဲ့၍၊ သင်သည် ငါ၏အမှုကိုထမ်းရလိမ့်မည်။ သင်သည် မြတ်သောအရာနှင့် ယုတ်သောအရာတို့ကို ပိုင်းခြားခွဲထားလျှင်၊ ငါ့နှုတ်ကဲ့သို့ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သူတို့သည်သင့်ထံသို့ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ သင်သည် သူတို့ရှိရာသို့ပြန်၍မသွားရ။–

၁၅း၂၀ ငါသည်လည်း သင့်ကိုဤလူမျိုးတဘက်၌ ခိုင်ခံ့သောကြေးဝါမြို့ရိုးဖြစ်စေမည်။ သူတို့သည် သင့်ကိုတိုက်၍မနိုင်ရကြ။ ငါသည် သင့်ကို နှုတ်ယူကယ်တင်ခြင်းငှါ သင့်ဘက်၌နေမည်။–

၁၅း၂၁ လူဆိုးလက်မှ သင့်ကိုငါနှုတ်၍၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောသူတို့လက်မှရွေးယူမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ တဖန်ငါ့ဆီသို့ ရောက်သောထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊–

၁၆း၂ သင်သည် ဤအရပ်၌စုံဘက်ခြင်းကိုမပြုရ။ သားသမီးကို မဘွားမမြင်ရ။–

၁၆း၃ ဤအရပ်၌ ဘွားမြင်သောသားသမီးများကို၄င်း၊ သူတို့မိဘများကို၄င်း၊ ထာဝရဘုရားရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၁၆း၄ ထိုသူတို့သည်ဆိုးသောသေခြင်းဖြင့် သေရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို မြည်တမ်း၍ မသင်္ဂြိုဟ်ရ။ မြေပေါ်မှာ မစင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ထားဘေးနှင့် မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့် ဆုံးခြင်းသို့ရောက်၍၊ အသေကောင်တို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့် တောသားရဲစားစရာဘို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၆း၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မသာအိမ်သို့မဝင်နှင့်။ သေသောသူတို့အတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းငှါ မသွားနှင့်။ ငါ၏ငြိမ်သက်ခြင်းတည်းဟူသော မေတ္တာကရုဏာကို ဤလူမျိုးမှငါပယ်ရှင်းပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၆း၆ ပြည်သူပြည်သားအကြီးအငယ်တို့သည်သေရကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ မသင်္ဂြိုဟ်ရ။ သူတို့အတွက် မြည်တမ်းခြင်းကိုမပြုရ။ ကိုယ်ကိုကိုယ်ရှနခြင်း၊ ဆံပင်ရိတ်ခြင်းကိုလည်းမပြုရ။–

၁၆း၇ သေသောသူတို့အတွက် စိတ်မသာညည်းတွားသောသူတို့ကိုနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၊ မသာပွဲကိုမလုပ်ရ။ မိဘသေသော်လည်း၊ နှစ်သိမ့် စေသောခွက်ဖလားကိုမပေးရ။

၁၆း၈ ထိုနည်းတူ၊ စားသောက်ပွဲခံရာအိမ်သို့မဝင်နှင့်။ သူတို့နှင့်ပေါင်းဘော်၍မစားမသောက်နှင့်။–

၁၆း၉ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤအရပ်၌ ဝမ်းမြောက်သောအသံ၊ ရွှင်လန်းသောအသံ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သားအသံ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးအသံကို သင်တို့လက်ထက်၊ သင်တို့မျက်မှောက်တွင် ငါစဲစေမည်။–

၁၆း၁၀ သင်သည် ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို ဤလူမျိုးအား ကြားပြော၍ သူတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤမျှလောက်ကြီးစွာသော ဘေးဒဏ်ကိုငါတို့အား အဘယ်ကြောင့်စီရင်တော်မူသနည်း။ ငါတို့ပြုသောဒုစရိုက်ကား၊ အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ငါတို့ပြစ်မှားသောအပြစ်ကား၊ အဘယ်သို့နည်းဟု မေးကြသောအခါ၊–

၁၆း၁၁ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့၏ဘိုးဘေးတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်၍၊ အခြားတပါးသောဘုရားနောက်သို့လိုက်လျက်၊ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်သဖြင့် ငါ့ကိုစွန့်ပစ်၍၊ ငါ့တရားကိုမစောင့်သောကြောင့်၄င်း၊–

၁၆း၁၂ ဘိုးဘေးကျင့်သောအကျင့်ထက်၊ သင်တို့သည်သာ၍ဆိုးသောအကျင့်ကိုကျင့်သဖြင့်၊ ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊ မိမိတို့ဆိုးသောစိတ်နှလုံး၊ ခိုင်မာသောသဘောသို့လိုက်သောကြောင့်၄င်း၊–

၁၆း၁၃ သင်တို့နှင့်သင်တို့၏ဘိုးဘေးမသိသောပြည်သို့ ဤပြည်ထဲကသင်တို့ကိုငါနှင်လိုက်မည်။ ထိုပြည်၌ သင်တို့သည် ငါ၏ကျေးဇူးကိုမခံရ။ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို နေ့ညဥ့်မပြတ်ဝတ်ပြုရကြမည်။

၁၆း၁၄ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သောထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်ဟူ၍ မကျိန်ဆိုဘဲ၊–

၁၆း၁၅ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို မြောက်ပြည်မှစ၍၊ နှင်ထုတ်ဘူးသောပြည်ရှိသမျှတို့မှ နှုတ်ဆောင်သော ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်ဟူ၍ ကျိန်ဆိုရသောကာလသည် နောက်တဖန်ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောပြည်သို့သူတို့ကိုတဖန်ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။

၁၆း၁၆ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်တံငါအများတို့ကိုစေလွှတ်၍၊ ဤလူမျိုးကို မျှားစေမည်။ ထိုနောက်၊ မုဆိုးအများတို့ကိုစေလွှတ်၍၊ ခပ်သိမ်းသော တောင်ကြီးတောင်ငယ်၊ ချောက်ကြားတို့၌ရှာစေမည်။–

၁၆း၁၇ သူတို့သွားသမျှသောလမ်းတို့ကို ငါသည်ကြည့်ရှုလျက်နေ၏။ သူတို့သည် ငါ့မျက်ကွယ်၌ သွားကြသည်မဟုတ်။ သူတို့၏ဒုစရိုက်ကို ငါ့ရှေ့မှာ ဝှက်၍မထားနိုင်။–

၁၆း၁၈ သူတို့သည် ငါ့ပြည်ကိုညစ်ညူးစေ၍၊ ငါအမွေခံသော မြေကိုသူတို့သည် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အသေကောင်တို့နှင့် ပြည့်စေသောကြောင့်၊ သူတို့၌ နှစ်ဆသောအပြစ်ဒဏ်ကိုငါပေးမည်။

၁၆း၁၉ အကျွန်ုပ်အစွမ်းသတ္တိ၊ အကျွန်ုပ်ရဲတိုက်၊ အမှုရောက်သောနေ့၌ အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၊ တပါးအမျိုးသားတို့က၊ အကယ်စင်စစ်အကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘေးတို့သည်မုသာ၊ အနတ္တ၊ အချည်းနှီးသောအရာတို့ကို အမွေခံကြပါပြီဟု၊ မြေကြီးစွန်းမှ ကိုယ်တော်ထံသို့လာ၍ လျှောက်ကြပါလိမ့်မည်။–

၁၆း၂၀ လူသည် ဘုရားမဟုတ်သောဘုရားတို့ကို ကိုယ်အဘို့လုပ်ရမည်လော။–

၁၆း၂၁ သို့ဖြစ်၍၊ ငါသည်ယခုအခါ သူတို့ကိုသတိပေး၍၊ ငါ့လက်နှင့်ငါ့တန်ခိုးကို ဘော်ပြသောအားဖြင့်၊ ငါ့နာမသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ ယုဒအမျိုး၏အပြစ်သည် သံကညစ်၊ စိန်ချွန်နှင့်သူတို့နှလုံးပြား၌၎င်း၊ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချို၌၎င်း အက္ခရာတင်၍မှတ်သားလျက်ရှိ၏။–

၁၇း၂ သူငယ်တို့ပင်မြင့်သောတောင်ပေါ်၊ စိမ်းသောသစ်ပင်နားမှာရှိသော ယဇ်ပလ္လင်များ၊ အာရှရပင်များကို အောက်မေ့တတ်ကြ၏။–

၁၇း၃ အချင်းငါ၏တောင်၊ လယ်၌ရှိသောသင်၏ဥစ္စာနှင့်သိုထားသမျှသောဥစ္စာကို၎င်း၊ ပြည်တရှောက်လုံး၌ သင်ပြစ်မှားရာ၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကို၎င်း၊ လုယူသောသူတို့လက်သို့ငါအပ်မည်။–

၁၇း၄ သင့်ကိုယ်တိုင်လည်း ငါပေးသောအမွေမှရွေ့သွားရလိမ့်မည်။ သင်မသိသောပြည်တွင်၊ ရန်သူလက်၌ သင့်ကို ငါကျွန်ခံစေမည်။ အကြောင်းမူကား၊ အစဉ်လောင်သော ငါ၏အမျက်မီးကို သင်တို့သည်မွေးကြပြီ။

၁၇း၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူကိုကိုးစား၍ လူသတ္တဝါကိုအမှီပြုသဖြင့်၊ စိတ်နှလုံးထဲ၌ ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ထွက်သွားသောသူသည် ကျိန်အပ်သောသူဖြစ်၏။–

၁၇း၆ ထိုသူသည် လွင်ပြင်၌ရှိသောသစ်ပင်ခြောက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းကျိုးရောက်ကြောင်းကိုမသိရ။ အဘယ်သူမျှမနေသော ဆားမြေ၊ သွေ့ခြောက်သောလွင်ပြင်၌နေရလိမ့်မည်။–

၁၇း၇ ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားသောသူ၊ ထာဝရဘုရားကို မိမိကိုးစားရာအကြောင်းဖြစ်စေသောသူသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံအပ်သောသူဖြစ်၏။–

၁၇း၈ ထိုသူသည်ကား၊ ရေရှိသောအရပ်၌ စိုက်၍မြစ်နားမှာ အမြစ်ဖြာသဖြင့်၊ ပူသောအရှိန်ရောက်ကြောင်းကို မသိ၊ အရွက်မညှိုးနွမ်း၊ မိုယ်းခေါင်သောကာလ၌ စိုးရိမ်စရာမရှိဘဲ၊ အစဉ်အမြဲအသီးကိုသီးတတ်သော အပင်နှင့်တူ၏။

၁၇း၉ စိတ်နှလုံးသည် ခပ်သိမ်းသောအရာထက် စဉ်းလဲတတ်၏။ အလွန်ယိုယွင်းသောသဘောရှိ၏။ စိတ်နှလုံးသဘောကို အဘယ်သူသိနိုင်သနည်း။–

၁၇း၁၀ ငါထာဝရဘုရားသည် လူအသီးအသီးတို့အား မိမိတို့အကျင့်အတိုင်း၊ မိမိတို့ခံထိုက်သော အကျိုးအပြစ်ကို ပေးခြင်းငှါ၊ နှလုံးကျောက်ကပ်တို့ကို စေ့စေ့စစ်ကြောတတ်၏။–

၁၇း၁၁ ကောရင့်ဌက်သည် မိမိမဥသောဥကိုဝပ်သကဲ့သို့၊ မတရားသဖြင့် ဥစ္စာဆည်းဖူးသောသူသည် အသက်ပျိုစဉ်ကပင်၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်၍ အဆုံး၌ကား၊ လူမိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၇း၁၂ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ မြင့်သောအရပ်၌ ဘုန်းကြီးတော်မူသောရာဇပလ္လင်သည် ငါတို့သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်အရပ်ဖြစ်၏။–

၁၇း၁၃ အိုဣသရေလအမျိုး၏မြော်လင့်စရာအကြောင်းဖြစ်သောထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုစွန့်ပစ်သောသူအပေါင်းတို့သည်အရှက်ကွဲရကြပါလိမ့်မည်။ ငါ့ထံမှထွက်သွားသောသူတို့သည် မြေစာရင်းသို့ဝင်ရကြ ပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အသက်စမ်းရေတွင်းတည်းဟူသော ထာဝရဘုရားကို စွန့်ပစ်ကြသတည်း။–

၁၇း၁၄ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏အနာကို ငြိမ်းစေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် အနာငြိမ်းပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းရာဖြစ်တော်မူ၏။–

၁၇း၁၅ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ယခုလာပါစေတော့ဟု ဤသူတို့သည် အကျွန်ုပ်အားဆိုတတ်ကြပါ၏။–

၁၇း၁၆ အကျွန်ုပ်သည် နောက်တော်သို့လိုက်သော ဆရာ၏အရာကိုမရှောင်ပါ။ အမင်္ဂလာနေ့ကိုမတောင့်တပါ။ အကျွန်ုပ်ဟောပြောချက်ကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်မျက်မှောက်၌ရှိပါ၏။–

၁၇း၁၇ အကျွန်ုပ်ကို ထိတ်လန့်စေတော်မမူပါနှင့်။ ဘေးရောက်သောကာလ၌ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။–

၁၇း၁၈ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူတို့သည် အရှက်ကွဲကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်မူကား၊ အရှက်မကွဲပါစေနှင့်။ သူတို့သည် စိတ်ပျက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်မူကား၊ စိတ်မပျက်ပါစေနှင့်။ သူတို့အပေါ်မှာ ဘေးအန္တရာယ်ကာလကို ရောက်စေတော်မူပါ။ အထပ်ထပ်ဖျက်ဆီးတော်မူပါ။

၁၇း၁၉ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ထွက်ဝင်သောအမျိုးသားချင်း မြို့တံခါးမှစ၍၊ ခပ်သိမ်းသောယေရုရှလင်မြို့တံခါးဝ၌ သွား၍ရပ်လျက်၊–

၁၇း၂၀ လူများတို့အား ပြောဆိုရမည်မှာ၊ ဤတံခါးတို့ဖြင့်ထွက်ဝင်သော ယုဒရှင်ဘုရင်များနှင့် ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားများအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကိုနားထောင်ကြလော့။–

၁၇း၂၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဥပုသ်နေ့၌ ဝန်ကိုမထမ်းမရွက်၊ ယေရုရှလင်မြို့တံခါးဖြင့် မဆောင်မသွင်းမည်အကြောင်း၊ သတိပြုကြလော့။–

၁၇း၂၂ ဥပုသ်နေ့၌သင်တို့အိမ်ထဲက ဝန်ကိုမထုတ်မဆောင်ကြနှင့်။ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှမလုပ်ကြနှင့်။ သင်တို့ဘိုးဘေးများကို ငါမှာထားသည်အတိုင်း၊ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေကြလော့။–
၁၇း၂၃ ဘိုးဘေးတို့သည် နားမထောင်၊ နားကိုမလှည့်ဘဲနေကြ၏။ နားမကြား၊ ဆုံးမခြင်းကိုမခံမည်အကြောင်း၊ မိမိတို့လည်ပင်းကိုခိုင်မာစေကြ၏။–
၁၇း၂၄ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည်ဥပုသ်နေ့၌ ဤမြို့တံခါးဖြင့် ဝန်ကိုမသွင်းမဆောင်၊ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှမလုပ်၊ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေသည်တိုင်အောင်၊ ငါ့စကားကိုစေ့စေ့နားထောင်လျှင်၊–
၁၇း၂၅ ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သောရထားစီး၊ မြင်းစီးရှင်ဘုရင်၊ မင်းသားမှစ၍ သူတို့မှူးမတ်၊ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် ဤမြို့တံခါးများသို့ဝင်လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ဤမြို့သည်လည်း အစဉ်အမြဲတည်လိမ့်မည်။–
၁၇း၂၆ မီးရှို့ရာယဇ်မှစ၍ အခြားသောယဇ်များ၊ ပူဇော်သက္ကာများ၊ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်း၊ ချီးမွမ်းရာယဇ်တို့ကို ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့သောသူတို့သည် ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်များ၊ ဗယ်္ယာမိန်ပြည်၊ မြေညီခရိုင်၊ တောင်ရိုးခရိုင်၊ တောင်မျက်နှာခရိုင် မှလာကြလိမ့်မည်။–
၁၇း၂၇ သို့မဟုတ်၊ ဥပုသ်နေ့၌ ဝန်ကိုထမ်းရွက်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့တံခါးများသို့မဝင်၊ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေသည် တိုင်အောင်၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်လျှင်၊ ငါသည်ထိုမြို့တံခါးတို့ကိုမီးရှို့၍၊ ထိုမီးသည် မငြိမ်းမသေဘဲ ယေရုရှလင်မြို့ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်ရလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ ယေရမိသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊–
၁၈း၂ သင်သည်ထ၍ အိုးထိန်းသမားအိမ်သို့သွားလော့။ ထိုအရပ်၌ငါ့စကားကို ငါကြားစေမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–
၁၈း၃ ငါသည်သွား၍၊ အိုးထိန်းစက်နှင့်လုပ်လျက်ရှိသောအိုးထိန်းသမားကိုတွေ့၏။–
၁၈း၄ အိုးမြေဖြင့်လုပ်သောအိုးသည်၊ အိုးထိန်းသမားလက်၌ပျက်စီးသောကြောင့်၊ သူသည် အလိုအလျောက် အသစ်ပြုပြင်၍၊ အခြားသောအိုးကို လုပ်ပြန်လေ၏။–
၁၈း၅ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊–
၁၈း၆ အိုဣသရေလအမျိုး၊ အိုးထိန်းသမားပြုသကဲ့သို့ သင်တို့ကိုငါမပြုနိုင်သလော။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ အိုးမြေသည် အိုးထိန်းသမားလက်၌ရှိသကဲ့သို့ သင်တို့သည် ငါ့လက်၌ရှိကြ၏။–
၁၈း၇ အကြင်တိုင်းနိုင်ငံကို နှုတ်ပယ်ဖြိုချဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။–
၁၈း၈ ငါ့အမိန့်တော်နှင့်ဆိုင်သော ထိုတိုင်းနိုင်ငံသည် မိမိဒုစရိုက်ကိုစွန့်ပစ်လျှင်၊ ငါကြံစည်သောဘေးဒဏ်ကို ငါနောင်တရမည်။–
၁၈း၉ အကြင်တိုင်းနိုင်ငံကို တည်ထောင်ပြုစုခြင်းငှါ ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။–
၁၈း၁၀ ထိုတိုင်းနိုင်ငံသည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊ ငါ့မျက်မှောက်၌ဒုစရိုက်ကိုပြုလျှင်၊ သူ၏အကျိုးအလိုငှါ ပြုစုမည်ဟူသောစကား၌ ပါသောကျေးဇူးကို ငါနောင်တရမည်။
၁၈း၁၁ ယခုမှာ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့အဘို့ ဘေးဒဏ်ကိုငါပြင်ဆင်၏။ သင်တို့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ငါကြံစည်၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ဆိုးသောလမ်းမှအသီးအသီးပြန်လာကြလော့။ သင်တို့လိုက်သောလမ်းနှင့်သင်တို့ကျင့်သောအကျင့်ကို ဖြောင့်စေကြလော့ဟု၊ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့အား ဆင့်ဆိုလော့။–
၁၈း၁၂ သူတို့ကလည်း၊ မြော်လင့်စရာမရှိ။ ငါတို့သည် ကိုယ်အလိုသို့လိုက်မည်။ ငါတို့၌ ဆိုးသောစိတ်နှလုံး ခိုင်မာခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ အသီးအသီး ပြုမည်ဟုဆိုကြ၏။–
၁၈း၁၃ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုသို့သောအမှုကို အဘယ်သူကြားဘူးသနည်းဟု သာသနာပလူတို့တွင်မေးကြလော့။ ဣသရေလ သတို့သမီးကညာသည် အလွန်စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုကိုပြုလေပြီ။–
၁၈း၁၄ လွင်ပြင်၌ရှိသောကျောက်ကိုမစွန့်၊ လေဗနုန်တောင်၏ မိုယ်းပွင့်ကိုအဘယ်သူစွန့်မည်နည်း။ အခြားတပါးသောအရပ်မှစီးလာ၍ ချမ်းသော မြစ်ရေသည် ခန်းခြောက်လိမ့်မည်လော။–
၁၈း၁၅ ငါ၏လူတို့သည် ငါ့ကိုမေ့လျော့၍၊ အချည်းနှီးသောအရာရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ကြပြီ။ ရှေးကာလမှစ၍ လိုက်ဘူးသောလမ်းတို့၌ လဲတတ်သောကြောင့်၊ အခြားသောလမ်း၊ မြေမဖို့သောလမ်းသို့ လိုက်ကြပြီတကား။–
၁၈း၁၆ ထိုသို့ပြု၍ မိမိတို့ပြည်ကိုလူဆိတ်ညံရာအရပ်၊ အစဉ်ကဲ့ရဲ့သံကြားရာအရပ်ဖြစ်စေသဖြင့်၊ လမ်း၌ရှောက်သွားသောသူအပေါင်းတို့သည် အံ့သြ၍၊ မိမိတို့ခေါင်းကိုညှိတ်ကြလိမ့်မည်။–
၁၈း၁၇ ငါသည် အရှေ့လေကဲ့သို့ သူတို့ကိုရန်သူရှေ့မှာလွင့်စေမည်။ ဘေးရောက်သောကာလ၌ သူတို့အားမျက်နှာကိုမပြ၊ ကျောကိုပြမည်။
၁၈း၁၈ သူတို့ကလည်း လာကြ။ ယေရမိတဘက်၌ ကြံစည်ကြကုန်အံ့။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် တရားအမှု၌၄င်း၊ ပညာရှိသောသူသည် အကြံပေးခြင်းအမှု၌၄င်း၊ ပရောဖက်သည် ဟောပြောခြင်း အမှု၌၄င်း အရှုံးမခံရ။ လာကြ။ ယေရမိကိုလျှာနှင့်ရိုက်ကြကုန်အံ့။ သူ၏စကားကို နားမထောင်ဘဲနေကြကုန်အံ့ဟုဆိုကြ၏။
၁၈း၁၉ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်နှင့်ရန်တွေ့သောသူတို့၏စကားကို မှတ်တော်မူပါ။–
၁၈း၂၀ ကျေးဇူးပြုသောအတွက် အပြစ်ပေးသင့်ပါမည်လော။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အသက်ဘို့ တွင်းကိုတူးကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့အကျိုးအလိုငှါ လျှောက်၍၊ သူတို့မှအမျက်တော်ကိုလွှဲခြင်းငှါ၊ ရှေ့တော်၌ရပ်နေကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။–
၁၈း၂၁ ထိုကြောင့်၊ သူတို့ကိုထားဘေးသို့၄င်း၊ သူတို့သားသမီးများကိုမွတ်သိပ်ခြင်းသို့၄င်း အပ်တော်မူပါ။ သူတို့မိန်းမတို့သည် သားများဆုံး၍ မုတ်ဆိုးမဖြစ်ကြပါစေသော။ လူကြီးတို့သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရ၍၊ လူပျိုတို့လည်း စစ်တိုက်ပွဲ၌ ထားဖြင့်ဆုံးကြပါစေသော။–
၁၈း၂၂ စစ်တိုက်သောရန်သူများကို သူတို့ရှိရာသို့ချက်ခြင်းရောက်စေတော်မူသောအခါ၊ သူတို့အိမ်သားများ အော်ဟစ်ကြပါစေသော။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်ကိုထောင်ခြင်းငှါ တွင်းကိုတူးကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သွားရာလမ်း၌ ကျော့ကွင်းကိုဝှက်ထားကြပါပြီ။–

၁၈း၂၃ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါ၊ သူတို့ကြံစည်သမျှကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ သူတို့ကိုအပြစ်မှလွှတ်တော်မမူပါနှင့်။ မျက်မှောက်တော်၌ သူတို့အပြစ်ကိုချေတော်မမူပါနှင့်။ ရှေ့တော်၌ဆုံးရှုံးကြပါစေသော။ အမျက်တော်ထွက်သောအခါ၊ သူတို့ကိုစီရင်တော်မူပါ။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် အိုးထိန်းသမားထံသို့သွား၍ ရေဘူးကိုယူပြီးလျှင်၊ အသက်ကြီးသောလူ၊ အသက်ကြီးသောယဇ်ပုရောဟိတ်အချို့တို့နှင့်တကွ၊ –

၁၉း၂ ဟရသိတ်တံခါးပြင်၊ ဟိန္နုံသား၏ ချိုင့်သို့သွား၍၊ ငါမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ကြွေးကြော်ရမည့် စကားဟူမူကား၊ –

၁၉း၃ အိုယုဒရှင်ဘုရင်များနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သားများတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ကြလော့။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိတင်းကြားသောသူတိုင်း နားခါးသည်တိုင်အောင်၊ ငါသည် ဤအရပ်၌ ဘေးရောက်စေမည်။ –

၁၉း၄ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ငါ့ကိုစွန့်ပစ်ကြပြီ။ ကိုယ်တိုင်မသိ၊ ဘိုးဘေးများမသိ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်များ မသိသော တကျွန်းတနိုင်ငံဘုရားတို့ရှေ့မှာ၊ ဤအရပ်၌ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့သဖြင့်၊ ဤအရပ်ကို တကျွန်းတနိုင်ငံမြေဖြစ်စေကြပြီ။ အပြစ်မရှိသောသူတို့၏ အသွေးနှင့်ဤအရပ်ကို ပြည့်စေကြပြီ။ –

၁၉း၅ ငါမစီရင်မမှာထား၊ ငါအလျှင်းအလိုမရှိသောဝတ်တည်းဟူသော၊ ဗာလဘုရားရှေ့မှာ မိမိသားတို့ကိုမီးရှို့၍၊ ပူဇော်ရာဝတ်ပြုခြင်းငှါ၊ ဗာလဘုရားဘို့ ကုန်းတို့ကိုတည်လုပ်ကြပြီ။ –

၁၉း၆ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုအရပ်ကိုတောဖက်အရပ်ဟူ၍မခေါ်၊ ဟိန္နုံသား၏ချိုင့်ဟူ၍မခေါ်၊ ကွပ်မျက်ရာချိုင့်ဟူ၍ ခေါ်ရသောအချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ –

၁၉း၇ ယုဒပြည်သူယေရုရှလင်မြို့သားတို့ ကြံစည်သောအကြံအစည်ကို ဤအရပ်၌ငါဖျက်မည်။ ရန်သူ၏ထားဖြင့်၎င်း၊ သတ်ခြင်းငှါရှာသောသူ၏ လက်ဖြင့်၎င်း၊ သူတို့ကိုငါဆုံးစေမည်။ သူတို့အသေကောင်များကိုလည်း မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့် တောသားရဲစားစရာဘို့ငါထားမည်။ –

၁၉း၈ ဤမြို့ကိုလည်း လူဆိတ်ညံရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံကို ကြားရာအရပ်ဖြစ်စေမည်။ လမ်း၌ ရှောက်သွားသမျှသော သူတို့သည် ဤမြို့ခံရသောဘေးအလုံးစုံတို့ကိုမြင်သောအခါ၊ အံ့သြ၍ ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုကြလိမ့်မည်။ –

၁၉း၉ သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံသောရန်သူများတို့သည် ဝိုင်း၍တပ်တည်သဖြင့်၊ ဤသူတို့သည် ကျဉ်းကျပ်လျက်နေ၍၊ ကိုယ်သားသမီးအသားကိုငါစားစေမည်။ အချင်းချင်းတယောက်အသားကို တယောက်စားကြလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆိုပြီးမှ၊ –

၁၉း၁၀ သင်နှင့်အတူသွားသောသူတို့ရှေ့တွင်၊ ရေဘူးကိုခွဲလော့။ –

၁၉း၁၁ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားက၊ နောက်တဖန်မပြင်နိုင်အောင် ရေဘူးကိုခွဲသကဲ့သို့၊ ဤလူများနေသော ဤမြို့ကိုငါခွဲမည်။ တောဖက်အရပ်၌ သင်္ဂြိုဟ်ရာမြေမလောက်အောင် သင်္ဂြိုဟ်ကြလိမ့်မည်။ –

၁၉း၁၂ ဤအရပ်၌၎င်း၊ ဤအရပ်သားတို့၌၎င်း၊ ဤသို့ငါပြု၍ဤမြို့ကို တောဖက်အရပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေမည်။ –

၁၉း၁၃ အကြင်အိမ်မိုးအပေါ်မှာ ကောင်းကင်တန်ဆာရှိသမျှတို့အား နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍၊ အခြားတပါးသောဘုရားများရှေ့၌ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာပြု၏။ ထိုအိမ်ရှိ သမျှတို့နှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့အိမ်များ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်များတို့သည် တောဖက်အရပ်ကဲ့သို့ မစင်ကြယ်ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုလော့ဟုမှာထားတော်မူ၏။

၁၉း၁၄ ထိုအခါ ဟောပြောစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူရာ တောဖက်အရပ်က၊ ယေရမိသည်ပြန်လာ၍ ဗိမာန်တော်တန်တိုင်း၌ရပ်လျက်၊ –

၁၉း၁၅ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့သားတို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်ခြင်းငှါ၊ မိမိတို့လည်ပင်းကို ခိုင်မာစေသောကြောင့်၊ ငါခြိမ်းသမျှသောဘေးဒဏ်တို့ကို၊ ဤမြို့ရွာရှိသမျှတို့အပေါ်မှာ သက်ရောက်စေမည်ဟူသော အမိန့်တော်ကို လူအပေါင်းတို့အားဆင့်ဆိုလေ၏။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ ထိုသို့ယေရမိဟောပြောကြောင်းကို၊ ဗိမာန်တော်မှူးဖြစ်သောယဇ်ပုရောဟိတ် ဣမေရသားပါရှုရသည် ကြားသောအခါ၊ –

၂၀း၂ ပရောဖက်ယေရမိကို ရိုက်ပုတ်၍၊ ဗိမာန်တော်နားမှာဗင်္ယာမိန်အထက်တံခါးဝတွင် ထိတ်ခတ်၍ထား၏။ –

၂၀း၃ နက်ဖြန်နေ့၌ ပါရှုရသည် ယေရမိကိုထိတ်မှလွှတ်သောအခါ၊ ယေရမိက၊ထာဝရဘုရားသည်သင့်ကို ပါရှုရဟူ၍ မှည့်တော်မမူ။ မာဂေါမိဿဘိတ်ဟူ၍ မှည့်တော်မူ၏။ –

၂၀း၄ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်သင်နှင့်သင်၏အဆွေခင်ပွန်းတို့၌၊ သင့်ကို ကြောက်မက်ဘွယ်သော အရာဖြစ်စေမည်။ သူတို့သည်လည်း၊ သင့်မျက်မှောက်၌ ရန်သူ၏ထားဖြင့် ဆုံးကြလိမ့်မည်။ ယုဒပြည်တပြည်လုံးကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ငါအပ်သဖြင့်၊ သူသည်ပြည်သားတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွား၍၊ ထားနှင့်သတ်လိမ့်မည်။ –

၂၀း၅ ဤမြို့၏အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှကို၎င်း၊ လုပ်ဆောင်၍ရသမျှသောဥစ္စာကို၎င်း၊ ဆည်းဖူးသမျှသော ရတနာကို၎င်း၊ ယုဒရှင်ဘုရင်၏ဘဏ္ဍာတော်အလုံးစုံတို့ကို၎င်း၊ ရန်သူလက်သို့ငါအပ်သဖြင့်၊ ရန်သူတို့သည် လုယက်၍ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ –

၂၀း၆ သင်ပါရှုရနှင့် သင်၏အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့ကိုလည်းသိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ သင်သည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ရောက်ရလိမ့်မည်။ သင်ဟောပြောသောမုသာစကားကိုနားထောင်သော သင်၏ အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ သင်သည်ထိုမြို့၌သေ၍ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်ဟု ပါရှုရအားပြောဆို၏။

၂၀း၇ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုသွေးဆောင်တော်မူသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်လိုက်ပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ထက်အားကြီး၍နိုင်တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်သည်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို နေ့တိုင်းခံရပါ၏။ လူတိုင်းပြက်ပြယ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကြပါ၏။–

၂၀း၈ အကျွန်ုပ်သည် ဟောပြောလေရာရာ၌ အနိုင်အထက်ပြုခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကြောင့် အော်ဟစ်၍ ကြွေးကြော်ရပါ၏။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ အစဉ်ပြက်ပြယ်ခြင်းကို ခံစရာအကြောင်းဖြစ်ပါ၏။–

၂၀း၉ ထိုကြောင့်၊ ငါသည်နှုတ်ကပတ်တော်ကိုမကြားမပြော၊ နာမတော်ကိုအမှီပြု၍ မဟောဘဲနေမည်ဟု သဘောထားသော်လည်း၊ ငါ့အရိုးတို့၌ချုပ်ထား၍၊ လောင်သောမီးကဲ့သို့ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့နှလုံး၌ဖြစ်သောကြောင့်၊ အလွန်ငြီးငွေ့သဖြင့် အောင့်၍မနေနိုင်။–

၂၀း၁၀ လူများကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကိုကြားရ၏။ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအကြောင်းရှိ၏။ သူတပါးတို့က သိတင်းကိုကြားပြောကြလော့။ ငါတို့သည် တဆင့်ကြားပြောလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။ ငါ၏အနားမှာ အစဉ်နေသော ငါ၏မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့က၊ ငါတို့သည်သူ့ကိုနိုင်၍ အငြိုးထားသောစိတ်ပြေစေခြင်းငှါ၊ သူ့ကိုသွေးဆောင်ကောင်း သွေးဆောင်လိမ့်မည်ဟုဆိုကြ၏။–

၂၀း၁၁ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသောသူရဲကဲ့သို့ ငါ့ဘက်၌ရှိတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲသောသူတို့သည် မနိုင်ဘဲထိမိ၍လဲကြလိမ့်မည်။ အကြံမမြောက်သောကြောင့် အလွန်ရှက်ကြလိမ့်မည်။ မပြေမပျောက်နိုင်သော ထာဝရရှက်ကြောက်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။–

၂၀း၁၂ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကိုစုံစမ်း၍၊ နှလုံးကျောက်ကပ်သဘောကို သိမြင်တော်မူသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏အမှုကို ရှေ့တော်၌ ဖွင့်ပြပါသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့၌အပြစ်ဒဏ် စီရင်တော်မူကြောင်းကို အကျွန်ုပ်မြင်ရပါလိမ့်မည်။–

၂၀း၁၃ ထာဝရဘုရားအား သီချင်းဆိုကြလော့။ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ မတရားသဖြင့်ပြုသောသူတို့လက်မှ၊ ဆင်းရဲသောသူကို ကယ်နှုတ်တော်မူသတည်း။

၂၀း၁၄ ငါဘွားသောနေ့ရက်သည် အမင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ငါ့ကိုငါ့အမိဘွားသော နေ့ရက်သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို မခံပါစေနှင့်။–

၂၀း၁၅ ငါ့အဘထံသို့သွား၍၊ ကိုယ်တော်သည်သားယောက်ျားကိုရပါပြီဟု သိတင်းပြောလျက်၊ ငါ့အဘကို အလွန်ဝမ်းမြောက်စေသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိပါစေသော။–

၂၀း၁၆ ထာဝရဘုရားသည်နောင်တမရ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူသောမြို့တို့ကဲ့သို့၊ ထိုသူသည်ဖြစ်ပါစေသော။ နံနက်အချိန်၌ကြွေးကြော်သံကိုင်၄င်း၊ မွန်းတည့်အချိန်၌ အော်ဟစ်သံကို၄င်း ကြားပါစေသော။–

၂၀း၁၇ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ငါ့ကိုဘွားစကပင်မသတ်ဘဲ၊ ငါ့အမိ၏ ဝမ်းသည်ငါ၏သင်္ချိုင်းဖြစ်၍၊ ငါ့ကိုအစဉ်ကိုယ်ဝန်ဆောင်မည်အကြောင်း မပြုဘဲနေပါသည်တကား။–

၂၀း၁၈ ငါသည်ပူပန်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းကိုခံရမည်အကြောင်းနှင့်၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်အသက်ကို လွန်စေရမည်အကြောင်း၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုဘွားမြင်ရပါသနည်း။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ ဇေဒကိမင်းကြီးသည် မေလခိသားပါရှုရနှင့်၊

၂၁း၂ ယဇ်ပုရောဟိတ် မာသေယသားဇေဖနိတို့ကို ယေရမိထံသို့စေလွှတ်၍၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ငါတို့ကိုစစ်တိုက်သည်ဖြစ်၍၊ သူ့ကိုငါတို့ထံမှပြန်သွားစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုတော်မူသမျှအတိုင်း၊ ငါတို့၌တဖန်ပြုတော်မူမည်အကြောင်း၊ ငါတို့အတွက် ထာဝရဘုရားကိုတောင်းပန်ပါလော့ဟုမိန့်တော်မူသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာ၍၊–

၂၁း၃ ယေရမိက၊ သင်တို့သည် ဇေဒကိမင်းကြီးအားပြန်ပြောရမည်မှာ၊–

၂၁း၄ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့၏မြို့ပြင်မှာ တပ်စွဲ၍နေသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၊ ခါလဒဲအမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်လျက်၊ သင်တို့စွဲကိုင်သော လက်နက်များကိုငါလွှဲစေမည်။ ထိုသူတို့ကိုမြို့ထဲ၌ ငါစည်းဝေးစေမည်။–

၂၁း၅ ငါ့ကိုယ်တိုင်လည်း အလွန်ပြင်းစွာထွက်သော အမျက်အရှိန်အားကြီး၍၊ ဆန့်သောလက်၊ သန်စွမ်းသောလက်ရုံးနှင့် သင်တို့ကိုတိုက်မည်။–

၂၁း၆ ဤမြို့၌နေသော လူသတ္တဝါတိရစ္ဆာန်တို့ကို ငါသည်ဒဏ်ခတ်၍၊ ပြင်းစွာသောကာလနာဖြင့် သေရကြလိမ့်မည်။–

၂၁း၇ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုနောက်မှ နာဘေး၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးနှင့်လွတ်၍၊ ကျန်ကြွင်းသောမြို့သားတည်းဟူသော ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိမှစ၍ သူ၏ကျွန်များ၊ သူ၏လူများတို့ကို၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာအစရှိသော ရန်သူများ၊ သတ်ချင်သောသူများ လက်သို့ငါအပ်၍၊ ထိုမင်းသည် သနားခြင်းကရုဏာမရှိ၊ မစုံမက်၊ မနှမြောဘဲ၊ ထားနှင့် ကွပ်မျက်လိမ့်မည်ဟုဆင့်ဆိုလေ၏။

၂၁း၈ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ဤလူမျိုးတို့အား ဆင့်ဆိုရသော ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ဟူမူကား၊ အသက်ရှင်ရာလမ်း၊ သေရာလမ်းတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှာငါဖွင့်ထား၏။–

၂၁း၉ ဤမြို့ထဲမှာနေသောသူသည် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ နာခြင်းဘေးဖြင့်သေလိမ့်မည်။ မြို့ပြင်သို့ထွက်၍၊ မြို့ပြင်မှာတပ်စွဲလျက်နေသော ခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့ဝင်စားသောသူသည် အသက်ချမ်းသာ၍၊ လုယူရသောဥစ္စာကဲ့သို့ ကိုယ်အသက်ကိုရလိမ့်မည်။–

၂၁း၁၀ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့ကိုကျေးဇူးမပြု၊ အပြစ်ပြုခြင်းငှါ ငါသည် မျက်နှာထားသည်ဖြစ်၍၊ ဤမြို့ကိုဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊ သူသည်မီးရှို့လိမ့်မည်။

၂၁း၁၁ ယုဒရှင်ဘုရင်အမျိုးကို ရည်မှတ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားတော်ကို နားထောင်ကြလော့။–

၂၁း၁၂ အိုဒါဝိဒ်မင်းကြီးအမျိုး၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မဆိုင်းမလင့်၊ တရားသဖြင့်စီရင်ကြလော့။ လုယူခြင်းခံရသောသူကို ညှဉ်းဆဲသောသူ၏လက်မှကယ်နှုတ်ကြလော့။ သို့မဟုတ်၊ သင်တို့ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့်၊ ငါ့အမျက်သည် မီးကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူမျှမသတ်နိုင်အောင် လောင်လိမ့်မည်။–

၂၁း၁၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုချိုင့်၌နေသောသူ၊ အိုလွင်ပြင်၌ရှိသောကျောက်၊ သင့်တဘက်၌ငါနေ၏။ သင်တို့က၊ ငါတို့ကိုအဘယ်သူစစ်တိုက်နိုင်မည်နည်း။ ငါတို့နေရာထဲသို့ အဘယ်သူဝင်နိုင်မည်နည်းဟု ဆိုတတ်သော်လည်း၊–

၂၁း၁၄ သင်တို့အကျင့်နှင့်ထိုက်လျောက်အောင် အပြစ်ဒဏ်ကိုငါပေးမည်။ သင်တို့တောကိုငါရှို့သောမီးသည်၊ ပတ်လည်၌ရှိသမျှသောအရာတို့ကို လောင်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂:၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်ယုဒရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်သို့သွား၍ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ –

၂၂:၂ ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်သောယုဒရှင်ဘုရင်၊ သင့်ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သင်၏ကျွန်များနှင့်၊ ဤမြို့တံခါးတို့ဖြင့်ဝင်သောသင်၏ လူများတို့၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ –

၂၂:၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ တရားသဖြင့်စီရင်၍ ဖြောင့်မတ်စွာဆုံးဖြတ်ကြလော့။ လုယူခြင်းခံရသောသူကို ညှဉ်းဆဲသောသူ၏လက်မှ ကယ်နှုတ်ကြလော့။ ဧည့်သည်ဖြစ်သောသူ၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမတို့ကိုမတရားသဖြင့်မပြု၊ မညှဉ်းဆဲကြနှင့်။ အပြစ်မရှိသောသူတို့ကို ဤအရပ်၌ မကွပ်မျက်ကြနှင့်။ –

၂၂:၄ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဤပညတ်တော်အတိုင်းအမှန်ပြုလျှင်၊ ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်သောရထားစီး၊ မြင်းစီး ရှင်ဘုရင်တို့သည် ကျွန်များ၊ နိုင်ငံတော်သားများနှင့်တကွ၊ ဤနန်းတော်တံခါးများကို ထွက်ဝင်ရကြလိမ့်မည်။ –

၂၂:၅ သို့မဟုတ်၊ သင်တို့သည် ဤအမိန့်တော်ကို နားမထောင်ဘဲနေလျှင်၊ ဤနန်းတော်သည် လူဆိတ်ညံသောအရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ငါထာဝရ ဘုရားသည် ကိုယ်ကိုကိုယ်တိုင်တည်၍ မိန့်တော်မူ၏။ –

၂၂:၆ ယုဒရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်ကို ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငါ၌ဂိလဒ်အရပ်ကဲ့သို့၄င်း၊ လေဗနုန်တောင်ထိပ်ကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်သော်လည်း၊ အကယ်စင်စစ် ငါသည် သင့်ကို လူမနေသောမြို့ကဲ့သို့ တောဖြစ်စေမည်။ –

၂၂:၇ သင့်ကို ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ၊ ထားနှင့်ပုဆိန်ပါသောသူတို့ကို ငါပြင်ဆင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် သင်၌အမြတ်ဆုံးသော အာရဇ်ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ၍ မီးထဲသို့ချလိုက်ကြလိမ့်မည်။ –

၂၂:၈ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ဤမြို့အနားမှာ ရှောက်သွားလျက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤမြို့ကြီးကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုတော်မူသနည်းဟု၊ တစ ယောက်ကိုတယောက်မေးကြသည်ရှိသော်၊ –

၂၂:၉ ဤမြို့သားတို့သည် မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်ကိုစွန့်ပစ်၍၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြသောကြောင့်၊ ဤသို့ပြုတော်မူသည်ဟု ပြန်ပြောကြလိမ့်မည်။

၂၂:၁၀ သေသောသူအတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုမပြုကြနှင့်။ အခြားတပါးသို့သွားသောသူအတွက် ငိုကြွေးခြင်းကိုပြုကြလော့။ သူသည် နောက် တဖန်ပြန်၍မလာရ။ မိမိမွေးဘွားရာဌာနကိုမမြင်ရ။ –

၂၂:၁၁ ခမည်းတော်ယောရှိမင်းကြီးအရာ၌စိုးစံ၍ ဤပြည်မှထွက်သွားသောယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိမင်းကြီး၏သား ရှလ္လုံကိုရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုမင်းသည် နောက်တဖန် ဤပြည်သို့ ပြန်၍မလာရ။ –

၂၂:၁၂ ရန်သူတို့သိမ်းသွားရာပြည်၌ပင်သေရလိမ့်မည်။ ဤပြည်ကိုနောက်တဖန်မမြင်ရ။

၂၂:၁၃ မတရားသောအမှုအားဖြင့် မိမိအိမ်ကို၄င်း၊ အဓမ္မပြု၍ အထက်ခန်းတို့ကို၄င်း ဆောက်သောသူ၊ အိမ်နီးချင်းကိုအခမပေးဘဲစေစား၍၊ အလုပ်လုပ်သည်အတွက် ဆုမချသောသူသည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ –

၂၂:၁၄ ကြီးသောအိမ်၊ ကျယ်သောအထက်ခန်းတို့ကို ငါဆောက်မည်ဟုဆိုလျက်၊ ပြတင်းပေါက်ကိုဖေါက်၍၊ အာရဇ်သစ်သားနှင့်မိုးပြီးမှ၊ ဟင်းသပြတား နှင့် ချယ်လှယ်ပြီတကား။ –

၂၂:၁၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်အာရဇ်သစ်သား၏ ဂုဏ်ကိုကိုးစားသောကြောင့် စိုးစံရမည်လော။ သင်၏အဘသည် ဝစွာ စားသောက်ရသည် မဟုတ်လော။ တရားသဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်သည်မဟုတ်လော။ ထိုသို့ပြု၍ ကောင်းစားခြင်းရှိ၏။ –

၂၂:၁၆ သူသည် ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူတို့အမှုကိုစောင့်၍ တရားသဖြင့်စီရင်၏။ ထိုသို့ပြု၍ကောင်းစားခြင်းရှိ၏။ ငါ့ကိုသိသောအကျိုးမဟုတ်လော။ –

၂၂:၁၇ သင်၏မျက်စိနှင့်သင်၏နှလုံးမူကား၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ အပြစ်မရှိသောသူကိုသတ်ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းမှတပါး၊ အဘယ်အမှု ကိုမျှမမှတ်တတ်။ –

၂၂:၁၈ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိမင်းကြီး၏သား ယောယကိမ်ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုမင်းသေသောအခါ လူများတို့က၊ ဩငါ့အစ်ကို၊ ဩငါ့နှမဟူ၍ မငိုကြွေးရကြ။ သူ၏အတွက်လည်း၊ ဩသခင်၊ ဩအရှင်မ၏ဘုန်းဟူ၍ မမြည်တမ်းရကြ။ –

၂၂:၁၉ ယေရုရှလင်မြို့ပြင်သို့ဆွဲသွား၍ ပစ်ထားသဖြင့်၊ မြည်းကိုသင်္ဂြိုဟ်သကဲ့သို့ ထိုမင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ရလိမ့်မည်။

၂၂:၂၀ လေဗနုန်တောင်ပေါ်သို့တက်၍ ကြွေးကြော်လော့။ ဗာရှန်ပြည်၌ အော်ဟစ်လော့။ အာဗရိမ်အရပ်မှာ အသံကိုလွှင့်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ။ –

၂၂:၂၁ သင်သည် ကောင်းစားသောအခါ ငါသတိပေး၏။ သင်က၊ ငါနားမထောင်ဟုပြန်ပြော၏။ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ငါ့စကားကို နားမထောင် ဘဲနေမြဲရှိ၏။ –

၂၂:၂၂ သင့်ကို ကျွေးမွေးသောသူအပေါင်းတို့ကို လေသည်စားလိမ့်မည်။ သင်၏မိတ်ဆွေတို့ကို ရန်သူတို့သည် သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်သည် ကိုယ်ပြုသမျှသော ဒုစရိုက်တို့ကြောင့် အမှန်ရှက်ကြောက်၍ စိတ်ပျက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ –

၂၂:၂၃ အာရဇ်ပင်တို့၌ အသိုက်လုပ်တတ်သော လေဗနုန်တောင်သား၊ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို မိန်းမခံရသကဲ့သို့၊ သင်သည် နာကျင်ခြင်း ဝေဒနာကိုခံရသောအခါ၊ အဘယ်မျှလောက် သနားဘွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်တကား။

၂၂:၂၄ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောယကိမ်မင်းကြီး၏သားခေါနိသည်၊ ငါ့လက်ျာလက်၌ပါသော တံဆိပ်လက်စွပ် မှန်သော်လည်း၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း သင့်ကိုငါပယ်ပစ်မည်။ –

၂၂:၂၅ သင့်အသက်ကို သတ်ချင်သောသူ၊ သင်အလွန်ကြောက်သောသူတည်းဟူသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာမင်းမှစ၍ ခါလဒဲလူတို့ လက်သို့ငါအပ်မည်။ –

၂၂:၂၆ သင့်ကို၄င်း၊ သင့်ကိုဘွားမြင်သော သင်၏အမိကို၄င်း၊ မွေးဘွားရာဌာနမဟုတ်သောပြည်သို့ ငါနှင်ထုတ်သဖြင့်၊ ထိုပြည်၌ သင်တို့သည် သေကြလိမ့်မည်။ –

၂၂:၂၇ ပြန်လိုသောပြည်သို့နောက်တဖန်ပြန်၍မလာရကြ။ –

၂၂း၂၈ ဤမင်းသားခေါနိသည် ရှိသေဘွယ်မဟုတ်၊ ကျိုးပဲ့သောရုပ်တုဖြစ်သလော။ အဘယ်သူမျှမနှစ်သက်သော တန်ဆာဖြစ်သလော။ သူနှင့်တကွ သူ၏သားမြေးတို့ကိုနှင်ထုတ်၍၊ သူတို့မသိဘူးသောပြည်၌ အဘယ်ကြောင့်ချပစ်ရသနည်း။ –

၂၂း၂၉ အိုမြေကြီး၊ မြေကြီး၊ မြေကြီး၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်လော့။ –

၂၂း၃၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမင်းကိုသားမရှိသောသူဟူ၍၄င်း၊ တသက်လုံး မကောင်းစားသောသူဟူ၍၄င်း ရေးမှတ်လော့။ သူ၏ သားမြေးတစုံတယောက်မျှ ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်ရသောအခွင့်နှင့်၊ ယုဒပြည်ကို စိုးစံရသောအခွင့်မရှိရ။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃း၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ့ထံမှာကျက်စားသော သိုးတို့ကိုဖျက်ဆီး၍၊ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေသောသိုးထိန်းတို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ –

၂၃း၂ ထိုကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏လူတို့ကို ကျွေးမွေးရသောသိုးထိန်းတို့အမှုမှာ သင်တို့သည် ငါ၏သိုးစုကိုမကြည့်ရှု၊ မပြုစု၊ အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေ၍ နှင်ထုတ်သောကြောင့်၊ သင်တို့ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကို သင်တို့အပေါ်မှာ ငါသက်ရောက်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ –

၂၃း၃ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏သိုးစုကို ငါနှင်ထုတ်သောပြည်ရှိသမျှတို့၌ ကျန်ကြွင်းသောသိုးတို့ကို ငါစုဝေး၍၊ နေရင်းသိုးခြံသို့ တဖန်ငါ ဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ သူတို့သည်လည်း၊ သားဘွား၍များပြားကြလိမ့်မည်။ –

၂၃း၄ သူတို့ကိုကျွေးမွေးသောသိုးထိန်းတို့ကို သူတို့အပေါ်မှာငါခန့်ထားသဖြင့်၊ သူတို့သည် နောက်တဖန် ကြောက်ခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိရကြ။ ဆုံးမခြင်းကိုလည်းမခံရကြဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၃း၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သန့်ရှင်းသောအညွန့်ကို ဒါဝိဒ်အဘို့ ငါပေါက်စေသည် အတိုင်း၊ ဉာဏ်ကောင်းသောရှင်ဘုရင်တပါးသည် စိုးစံ၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာတရားသဖြင့် ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်ရာကာလသည်ရောက်လိမ့်မည်။ –

၂၃း၆ ထိုမင်းလက်ထက်၌ ယုဒပြည်သည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ဣသရေလပြည်လည်း ငြိမ်ဝပ်စွာနေရလိမ့်မည်။ ထိုမင်းသည် ယေဟောဝါ ဇေဒကနုဟူသော ဘွဲ့နာမရှိလိမ့်သတည်း။ –

၂၃း၇ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူ သည်ဟူ၍ မကျိန်ဆိုဘဲ၊ –

၂၃း၈ ဣသရေလအမျိုးသားအစဉ်အဆက်တို့ကို မြောက်ပြည်မှစ၍၊ နှင်ထုတ်ဘူးသောပြည်ရှိသမျှတို့မှ ပို့ဆောင်သော ထာဝရဘုရားအသက်ရှင် တော်မူသည်ဟူ၍ ကျိန်ဆိုရသောကာလသည် နောက်တဖန်ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့သည် နေရင်းပြည်၌တဖန်နေရကြလိမ့်မည်။

၂၃း၉ ပရောဖက်များနှင့်ဆိုင်သော စကားဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားကြောင့်၄င်း၊ သန့်ရှင်းသော စကားတော်ကြောင့်၄င်း ငါ့စိတ်ပျက်လျက်ရှိ၏။ ငါ့အရိုးရှိသမျှတို့သည် လှုပ်ရှားကြ၏။ ယစ်မူးသောသူနှင့် စပျစ်ရည်နိုင်သောသူကဲ့သို့ငါဖြစ်၏။ –

၂၃း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူတို့သည်တပြည်လုံး၌ အန့်အပြားရှိကြ၏။ ထိုသူတို့ကြောင့် တပြည်လုံးမြည်တမ်းရ၏။ တော၌ကျက်စားရာအရပ်တို့သည် သွေ့ခြောက်ကြ၏။ ပြည်သားများလိုက်သောလမ်းသည် မဖြောင့်၊ သူတို့အစွမ်းသတ္တိသည် တရားဘက်၌ မနေတတ်။ –

၂၃း၁၁ ပရောဖက်နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်နှစ်ပါးတို့သည် ဘုရားကိုမရိုမသေပြုကြပြီ။ ငါ့အိမ်၌ပင်သူတို့ပြုသော အဓမ္မအမှုကိုငါတွေ့ပြီဟု ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ –

၂၃း၁၂ ထိုကြောင့်၊ သူတို့သွားသောလမ်းသည် မှောင်မိုက်၌ ချောတတ်သောလမ်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် တွန်းတိုးခြင်းကိုခံရ၍ လဲကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဆုံးမခြင်းကိုခံရသောကာလ၌ သူတို့အပေါ်မှာ ဘေးဥပဒ်ကိုသင့်ရောက်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ –

၂၃း၁၃ ရှမာရိပြည်သားပရောဖက်တို့၌လည်း၊ မိုက်သောသဘောကို ငါမြင်ပြီ။ သူတို့သည် ဗာလဘုရားကိုမှီဝဲ၍ ပရောဖက်ပြုသဖြင့်၊ ငါ၏လူဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို မှားယွင်းစေကြပြီ။ –

၂၃း၁၄ ယေရုရှလင်မြို့သား ပရောဖက်တို့၌လည်း၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောသဘောကို ငါမြင်ပြီ။ သူတို့သည် မတရားသောမေထုန်၌မှီဝဲလျက်၊ မုသာကိုလည်းသုံးလျက်၊ အဓမ္မပြုသောသူတို့ကို အားပေးတတ်သဖြင့်၊ အဘယ်သူမျှမိမိပြုသောအဓမ္မအမှုကိုမစွန့်။ ထိုသူရှိသမျှတို့သည် ငါ၌သောဒုံ မြို့သားကဲ့သို့၄င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် ဂေါမောရမြို့သားကဲ့သို့၄င်းဖြစ်ကြ၏။ –

၂၃း၁၅ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်တို့အမှု၌ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့ကိုဒေါနနှင့်ငါကျွေးမည်။ ဆေးခါးကိုလည်းသောက်စေမည်။ ယေရုရှလင်မြို့သား ပရောဖက်တို့သည် မူလအမြစ်ဖြစ်၍၊ အဓမ္မအမှုသည် တပြည်လုံးကိုနှံ့ပြားလေပြီ။

၂၃း၁၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပရောဖက်ပြု၍ သင်တို့အားဟောတတ်သော ဆရာတို့၏စကားကိုနားမထောင် ကြနှင့်။ သူတို့သည် သင်တို့အား အချည်းနှီးဟောတတ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်တော်ထွက်သို့မလိုက်၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် ရူပါရုံကို မြင်သည်အတိုင်း ဟောပြောတတ်ကြ၏။ –

၂၃း၁၇ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူတို့အား၊ သင်တို့သည် ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်ဟု ဟောတတ်ကြ၏။ မိမိတို့စိတ်နှလုံး ခိုင်မာခြင်းသဘောသို့ လိုက်သောသူတို့အား၊ သင်တို့သည် ဘေးဥပဒ်နှင့်မတွေ့ရကြဟု ဟောတတ်ကြ၏။ –

၂၃း၁၈ ထိုသူတို့တွင် အဘယ်သူသည် ထာဝရဘုရားနှင့်တိုင်ပင်ဘက်ပြုသနည်း။ အဘယ်သူသည် အမှုတော်ကိုကြားမြင်သနည်း။ အဘယ်သူသည် နှုတ်ကပတ်တော်ကိုနားထောင်၍ ကြားသနည်း။ –

၂၃း၁၉ ထာဝရဘုရား၏ လေဘွေတော်သည် ပူသောအရှိန်နှင့်ထွက်၏။ ပြင်းစွာသောလေဘွေဖြစ်၍၊ မတရားသောသူတို့ခေါင်းပေါ်မှာ ပြင်းစွာ တိုက်လိမ့်မည်။ –

၂၃း၂၀ ထာဝရဘုရားသည် လက်စသတ်၍၊ အကြံအစည်တော်ကို ပြည့်စုံစေတော်မမူမှီအမျက်တော်မငြိမ်းရ။ နောက်ကာလ၌ သင်တို့သည် ရှင်းလင်းစွာနားလည်ကြလိမ့်မည်။ –

၂၃း၂၁ ငါမစေလွှတ်ဘဲ ထိုပရောဖက်တို့သည်ပြေးကြပြီ။ ငါမမှာထားဘဲသူတို့သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောကြပြီ။–

၂၃း၂၂ ထိုသူတို့သည် ငါနှင့်တိုင်ပင်ဘက်ပြုလျှင်၊ ငါ့စကားကို ငါ၏လူမျိုးအားဆင့်ဆို၍၊ ငါ၏လူမျိုးကို မတရားသောလမ်းမှ၎င်း၊ မကောင်းသောအကျင့်ဓလေ့မှ၎င်း လွဲသွားစေကြပြီ။

၂၃း၂၃ ငါသည်နီးသောအရပ်၌သာ ဘုရားဖြစ်သလော။ ဝေးသောအရပ်၌လည်း ဘုရားဖြစ်သည် မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။–

၂၃း၂၄ ငါမမြင်စေခြင်းငှါ အဘယ်သူသည် မထင်ရှားသောအရပ်၌ ပုန်းရှောင်၍ နေနိုင်သနည်းဟု ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။ ငါသည်ကောင်းကင်မြေကြီးကို နှံ့ပြားသည်မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။–

၂၃း၂၅ ငါသည် အိပ်မက်မြင်ပြီ၊ အိပ်မက်မြင်ပြီဟု၊ ငါ့နာမကိုအမှီပြု၍၊ မုသာဖြင့်ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့၏ စကားကိုငါကြားပြီ။–

၂၃း၂၆ ထိုပရောဖက်တို့သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ဤသို့ကြံစည်ကြလိမ့်မည်နည်း။ သူတို့သည် မုသာစကားကိုဟောပြောတတ်ကြ၏။ ကိုယ်စိတ်နှလုံးလှည့်စားသည် အတိုင်းဟောပြောတတ်ကြ၏။–

၂၃း၂၇ ဘိုးဘေးတို့သည် ဗာလကြောင့်ငါ့နာမကို မေ့လျော့သကဲ့သို့၊ သူတို့သည် အိမ်နီးချင်းတယောက်ကို တယောက်ပြောတတ်သော အိပ်မက်များအားဖြင့်၊ ငါ၏လူမျိုးသည် ငါ့နာမကိုမေ့လျော့စေမည်ဟု အကြံရှိကြသည်တကား။–

၂၃း၂၈ အိပ်မက်မြင်သော ပရောဖက်သည် အိပ်မက်စကားကို ပြောပါလေစေ။ ငါ၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို ခံရသောသူသည် နှုတ်ကပတ်စကားတော်ကို မှန်ကန်စွာဟောပြောပါလေစေ။ အဖျင်းသည်စပါးနှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်းဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၂၃း၂၉ ငါ၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်မီးကဲ့သို့၎င်း၊ ကျောက်ကိုထုချေသောသံတူကဲ့သို့၎င်းဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။–

၂၃း၃၀ သို့ဖြစ်၍၊ ငါ့စကားတော်ကို အိမ်နီးချင်းတယောက်မှ တယောက်ခိုးသော ပရောဖက်တို့ကို ငါသည် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၂၃း၃၁ မိမိတို့အလိုအလျောက်ဟောပြောလျက်နှင့်အမိန့်တော်ရှိသည်ဟု ဆိုသောပရောဖက်တို့ကို ငါသည်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၂၃း၃၂ မှားသောအိပ်မက်ကို ဟောပြော၍၊ မုသာစကားနှင့်အချည်းနှီးစကားအားဖြင့် ငါ၏လူမျိုးကို မှားယွင်းစေသော ပရောဖက်တို့ကို ငါသည် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုမည်။ သူတို့ကို ငါမစေလွှတ်၊ မမှာထားသောကြောင့်၊ ဤလူမျိုးသည်ကျေးဇူးမရှိဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၃း၃၃ ဤလူမျိုးတွင် ဆင်းရဲသားဖြစ်စေ၊ ပရောဖက်ဖြစ်စေ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်စေ၊ တစုံတယောက်က၊ ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်အဘယ်သို့နည်းဟုသင့်ကိုမေးလျှင်၊ ပြန်ပြောရမည်မှာ၊ သင်တို့နှင့် ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ဟူမူကား၊ သင်တို့ကိုငါစွန့်ပစ်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၂၃း၃၄ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟု ပြောဆိုသောပရောဖက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပြည်သူပြည်သား ကို၎င်း၊ ထိုသူ၏အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို၎င်း၊ ငါသည် ဒဏ်ပေးမည်။–

၂၃း၃၅ သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်သို့ပြန်ပြောတော်မူသနည်းဟူ၍၎င်း၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူ သနည်းဟူ၍၎င်း၊ အိမ်နီးချင်း၊ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကိုတယောက် မေးမြန်းရမည်။–

၂၃း၃၆ ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟူ၍ နောက်တဖန်မဆိုရ။ လူတိုင်းမိမိစကားမှ တပါးအခြားသော ဗျာဒိတ်တော်မရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရား၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကိုဖျက်ကြပြီ။–

၂၃း၃၇ ထာဝရဘုရားသည် သင့်အားအဘယ်သို့ပြန်ပြောတော်မူသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်းဟု ပရောဖက်ကိုမေးလော့။–

၂၃း၃၈ သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ဟု ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟု မဆိုရမည်အကြောင်း၊ ငါပညတ်သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟူသောစကားကို သုံးကြသောကြောင့်၊–

၂၃း၃၉ ငါသည် သင်တို့ကို၎င်း၊ သင်တို့နှင့်ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောမြို့ကို၎င်း၊ ငါ့ထံမှ အကုန်အစင်ကျုံး၍ ပစ်လိုက်မည်။–

၂၃း၄၀ အစဉ်အမြဲမမေ့လျော့နိုင်သောထာဝရကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် အရှက်ကွဲခြင်းကို သင်တို့အပေါ်မှာ သက်ရောက်စေမည်။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄း၁ ထာဝရဘုရားပြတော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယုဒရှင်ဘုရင်ယောယကိမ်သား ယေခေါနိမင်းအစရှိသော ယုဒမှူးမတ်များ၊ လက်သမား၊ ပန်းပဲသမားများ တို့ကို ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွားသောနောက်၊ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်ရှေ့၌ ထားသောသင်္ဘောသဖန်းသီးတောင်းနှစ်လုံးသည် ထင်ရှားလေ၏။–

၂၄း၂ တောင်းတလုံး၌ကား၊ အဦးမှည့်သော သင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့ အလွန်ကောင်းသော သင်္ဘော သဖန်းသီးနှင့်ပြည့်လျက်ရှိ၏။ တလုံး၌ကား၊ မစားနိုင်အောင် အလွန်ညံ့သော သင်္ဘောသဖန်းသီးနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။–

၂၄း၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ယေရမိ၊ သင်သည် အဘယ်အရာကိုမြင်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည်သင်္ဘောသဖန်းသီးကိုမြင်ပါ၏။ ကောင်းသောသင်္ဘောသဖန်းသီးသည် အလွန်ကောင်းပါ၏။ ညံ့သောသင်္ဘောသဖန်းသီးသည် မစားနိုင်အောင်အလွန်ညံ့ပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။

၂၄း၄ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။–

၂၄း၅ ဤအရပ်မှ ခါလဒဲပြည်သို့ ငါစေလွှတ်၍ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောယုဒအမျိုးသားတို့သည်၊ ဤကောင်းသော သင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့ဖြစ်ကြသည်ဟု ငါဝန်ခံမည်။–

၂၄း၆ သူတို့၌ ကျေးဇူးပြုမည်ဟု ငါကြံစည်၍၊ ဤပြည်သို့ တဖန်ဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ နောက်တဖန်မဖြိုမဖျက်ဘဲ တည်ဆောက်မည်။ မနှုတ်မပယ်ဘဲစိုက်ထားမည်။–

၂၄း၇ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို၊ သူတို့သိနိုင်သောစိတ်နှလုံးကို ငါပေးမည်။ သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်ကြ၍၊ ငါသည်လည်း သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါ့ထံသို့ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့နှင့် ပြန်လာကြလိမ့်မည်။–

၂၄း၈ မစားနိုင်အောင်အလွန်ညံ့သောသင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့၊ ငါသည် ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိမှစ၍၊ မှူးတော်မတ်တော်၊ ဤပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသော ယေရုရှလင်မြို့သား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌နေသော အမျိုးသားတို့ကိုဖြစ်စေမည်။–

၂၄း၉ သူတို့သည် ငါနှင်ရာအရပ်ရပ်တို့၌ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ပုံခိုင်းခြင်း၊ ဆဲရေးခြင်း၊ ကျိန်ခြင်းတို့ကိုခံရမည်အကြောင်း၊ ငါသည် မြေပေါ်မှာ တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့၌ နှောင့်ရှက်ညှဉ်းဆဲခြင်းသို့ သူတို့ကိုအပ်လိုက်မည်။–

၂၄း၁၀ သူတို့နှင့်သူတို့၏ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောပြည်မှ၊ သူတို့ကိုမပယ်ရှင်းမှီတိုင်အောင် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးကို သူတို့ရှိရာသို့ငါစေလွှတ်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၅)

၂၅း၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိမင်းကြီးသားယောယကိမ် နန်းစံစတုတ္ထနှစ်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ နန်းစံပဌမနှစ်တွင်၊ ယုဒပြည်သားအပေါင်းတို့ကိုရည်မှတ်၍၊ ယေရမိသို့ရောက်လာသော နှုတ်ကပတ်တော်ကို၊–

၂၅း၂ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့အား၊ ယေရမိဆင့်ဆိုဟောပြောရသည်ကား၊–

၂၅း၃ ယုဒရှင်ဘုရင်အာမုန်သား ယောရှိနန်းစံဆယ်သုံးနှစ်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင်၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာသည်အတိုင်း၊ ငါသည်စောစောထ၍ အမိန့်တော်ကိုအထပ်ထပ်ဆင့်ဆိုသော်လည်း၊ သင်တို့သည် နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။–

၂၅း၄ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ စောစောထ၍ မိမိကျွန်ပရောဖက်အပေါင်းတို့ကို၊ သင်တို့ရှိရာသို့ အထပ်ထပ်စေလွှတ်တော်မူသော်လည်း၊ သင်တို့သည်နားမထောင်ကြ။ အမိန့်တော်ကိုကြားခြင်းငှါ နားကိုမလှည့်ဘဲနေကြ၏။–

၂၅း၅ ထိုပရောဖက်တို့က၊ သင်တို့အသီးအသီးလိုက်သောလမ်းဆိုးနှင့် အကျင့်ဆိုးများကိုပယ်ရှား၍၊ သင်တို့နှင့်ဘိုးဘေးတို့အား ထာဝရဘုရားသည် အမြဲပေးတော်မူသောပြည်၌ နေကြလော့။–

၂၅း၆ အခြားတပါးသော ဘုရားနောက်သို့ လိုက်၍ဝတ်မပြု၊ မကိုးကွယ်ကြနှင့်။ ကိုယ်လက်နှင့် လုပ်သောအရာများအားဖြင့်၊ ငါ၏အမျက်ကို မထွက်စေကြနှင့်။ ငါသည်လည်း၊ သင်တို့ကိုမညှဉ်းဆဲဟု ဆင့်ဆိုကြ၏။–

၂၅း၇ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုသို့ဆင့်ဆိုကြသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ကိုယ်၌ အကျိုးနည်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်လက်နှင့်လုပ်သောအရာများအားဖြင့်၊ ငါ၏အမျက်ကိုထွက်စေသော အခွင့်ရှိမည်အကြောင်း၊ ငါ့စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေကြပြီ။–

၂၅း၈ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်သောကြောင့်၊–

၂၅း၉ ဤပြည်နှင့် ပြည်သားများကိုငှ၄င်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသော လူအမျိုးမျိုးတို့ကို၎င်း စစ်တိုက်စေခြင်းငှါ၊ ငါ၏ကျွန်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာအစရှိသော မြောက်ပြည်သားအမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့ကို ငါမှာလိုက်၍ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍၊ ဤပြည်သားတို့ကိုအံ့သြဘွယ်ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံကိုကြားရာ၊ အစဉ်အမြဲလူဆိတ်ညံရာဖြစ်စေမည်။–

၂၅း၁၀ ဤသူတို့တွင် ဝမ်းမြောက်သောအသံ၊ ရွှင်လန်းသောအသံ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား၏အသံ၊ သတို့သမီး၏အသံ၊ ကြိတ်ဆုံသံနှင့် မီးခွက်အလင်းကို ငါကွယ်ပျောက်စေမည်။–

၂၅း၁၁ ဤပြည်တရှောက်လုံးသည် လူဆိတ်ညံရာ၊ အံ့သြဘွယ်ရာဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤလူမျိုးတို့သည် အနှစ်ခုနစ်ဆယ်ပတ်လုံး ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ အမှုကိုဆောင်ရွက်ရကြလိမ့်မည်။–

၂၅း၁၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အနှစ်ခုနစ်ဆယ်စေ့သောအခါ၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နှင့် သူ၏နိုင်ငံတည်းဟူသော ခါလဒဲတိုင်းနိုင်ငံ၏အပြစ်ကြောင့်၊ ငါသည်သူတို့ကိုဒဏ်ပေး၍၊ ထိုနိုင်ငံကို အစဉ်အမြဲလူဆိတ်ညံရာအရပ်ဖြစ်စေမည်။–

၂၅း၁၃ ငါခြိမ်းသောစကားများတည်းဟူသောယေရမိသည် ခပ်သိမ်းသောတိုင်းနိုင်ငံတို့တဘက်၌ ဟောပြော၍၊ ဤစာ၌ရေးထားသော စကားရှိသမျှတို့ကို ခါလဒဲတိုင်းနိုင်ငံအပေါ်မှာ ငါသက်ရောက်စေမည်။–

၂၅း၁၄ များစွာသောလူမျိုးတို့နှင့် ကြီးသောရှင်ဘုရင်တို့သည် ခါလဒဲပြည်သားတို့ကို စေစားကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကျင့်သောအကျင့်၊ သူတို့ကိုယ်တိုင်ပြုသောအမှုနှင့်အလျောက်၊ အကျိုးအပြစ်ကို ငါဆပ်ပေးမည်။

၂၅း၁၅ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အမျက်တော်စပျစ်ရည်ဖလားကို ငါ့လက်မှခံယူလော့။ ငါသည်သင့်ကိုစေလွှတ်သော လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို သောက်စေလော့။–

၂၅း၁၆ သူတို့အလယ်သို့ ငါစေလွှတ်သောထားကြောင့်သူတို့သည်သောက်၍ ယစ်မူးတိမ်းယိမ်းခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–

၂၅း၁၇ ငါသည်ထာဝရဘုရား၏လက်တော်မှ ထိုဖလားကိုခံယူ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို သောက်စေ၏။–

၂၅း၁၈ ထိုလူမျိုးများဟူမူကား၊ ယနေ့ရှိသည်အတိုင်း လူဆိတ်ညံရာ၊ အံ့သြဘွယ်ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံကိုကြားရာ၊ ကျိန်ဆဲရာဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သောက်ရသော ယေရုရှလင်မြို့သူ၊ ယုဒပြည်သား၊ ယုဒရှင်ဘုရင်များ၊ မှူးမတ်များ၊–

၂၅း၁၉ အဲဂုတ္တုပြည်ကို အစိုးရသောဖာရောဘုရင်အစရှိသောသူ၏ကျွန်၊ မှူးမတ်၊ ပြည်သူပြည်သား၊ သူတို့နှင့်ရောနှောသော တပါးအမျိုးသားရှိသမျှ၊–

၂၅း၂၀ ဥဇမင်းအပေါင်း၊ ဖိလိတ္တိမင်းအပေါင်း၊ အာရှကေလုန်ပြည်သား၊ ဂါဇပြည်သား၊ ဧကြုန်ပြည်သား၊ ကျန်ကြွင်းသောအာဇုတ်ပြည်သား၊–

၂၅း၂၁ ဧဒုံပြည်သား၊ မောဘပြည်သား၊ အမ္မုန်ပြည်သား၊–

၂၅း၂၂ တုရုမင်းအပေါင်း၊ ဇိဒုန်မင်းအပေါင်း၊ ပင်လယ်တဘက်၌ အစိုးရသောမင်းများ၊–

၂၅း၂၃ ဒေဒန်ပြည်သား၊ တေမပြည်သား၊ ဗုဇပြည်သား၊ ပါးမုန်းကိုရိတ်တတ်သောပြည်သားရှိသမျှ၊–

၂၅း၂၄ အာရပ်မင်းအပေါင်း၊ တော၌နေ၍ အမျိုးမစစ်သောလူများကို အစိုးရသောမင်းအပေါင်း၊–

၂၅း၂၅ ဇိမရိမင်းအပေါင်း၊ ဧလံမင်းအပေါင်း၊ မေဒိမင်းအပေါင်း၊–

၂၅း၂၆ တပါးနှင့်တပါးနီးသည်ဖြစ်စေ၊ ဝေးသည်ဖြစ်စေ၊ မြောက်ပြည်မင်းရှိသမျှတို့နှင့်၊ မြေကြီးတပြင်လုံး၌ ရှိသမျှသော လောကီနိုင်ငံအပေါင်းပါကြသတည်း။ နောက်ဆုံး၌ ရှေရှက်ရှင်ဘုရင်သောက်ရမည်။–

၂၅း၂၇ သင်တို့အလယ်သို့ ငါစေလွှတ်သောထားကြောင့် သောက်၍ယစ်မူးကြ။ အော့အန်ကြ၊ လဲကြ၊ နောက်တဖန်မထကြနှင့်ဟု ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို သူတို့အားဆင့်ဆိုလော့။–

၂၅း၂၈ သူတို့သည်သောက်ခြင်းငှါ၊ ထိုဖလားကို သင်၏လက်မှမခံ၊ ငြင်းပယ်လျှင်လည်း၊ စင်စစ်သောက်ရကြ မည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို သူတို့အားပြန်ပြောလော့။–

၂၅း၂၉ အကြောင်းမူကား၊ ငါ၏နာမဖြင့်သမုတ်သောမြို့ကို ငါသည်အပြစ်ပေးစပြုလျှင်၊ သင်တို့သည် ဒဏ်အလျှင်းမခံဘဲ နေရကြမည်လော။ ဒဏ်မခံဘဲမနေရကြ။ ငါသည် မြေကြီးသားရှိသမျှတို့အဘို့ ထားကိုမှာလိုက်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၅း၃၀ ထိုကြောင့်၊ သင်သည် ပရောဖက်ပြုလျက် သူတို့အားဟောပြောရသောစကားများဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မြင့်သောအရပ်ကကြွေးကြော်တော်မူမည်။ သန့်ရှင်းသောဘုံဗိမာန်တော်က အသံကိုလွှင့်တော်မူမည်။ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ်ဌာနတဘက်၌ ပြင်းစွာကြွေးကြော်တော်မူမည်။ စပျစ်သီးကိုနင်းနယ်သောသူများအော်ဟစ်သကဲ့သို့၊ မြေကြီးသားများတဘက်၌အော်ဟစ်တော်မူမည်။–

၂၅း၃၁ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်အသံနှံ့ပြားလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် လူအမျိုးမျိုးတို့နှင့် တရားတွေ့စရာ အကြောင်းရှိ၍၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကိုအမှုလုပ်တော်မူမည်။ ဆိုးသောသူတို့ကို ထားနှင့်ကွပ်မျက် စေခြင်းငှါ အပ်တော်မူမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၅း၃၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဘေးသည်တပြည်မှတပြည်သို့ ကူးလိမ့်မည်။ မြေကြီးအစွန်းအနားတို့မှ ပြင်းစွာသောလေဘွေသည် ထလိမ့်မည်။–

၂၅း၃၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားကွပ်မျက်တော်မူခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် မြေကြီးတဘက်မှ တဘက်တိုင်အောင် နှံ့ပြားကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို မမြည်တမ်းရ။ မစုမပုံရ။ မသင်္ဂြိုဟ်ရ။ မြေပေါ်မှာ မစင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၂၅း၃၄ အိုသိုးထိန်းတို့၊ ငိုကြွေးအော်ဟစ်ကြလော့။ အိုသိုးကြီးသိုးမြတ်တို့၊ ပြာ၌လူးလည်းလျက်နေကြလော့။ သင်တို့ကိုသတ်ရသောအချိန်ရောက်လေပြီ။ အရပ်ရပ်သို့ ငါမောင်းသဖြင့်၊ သင်တို့သည် အဘိုးထိုက်သောတန်ဆာကျသကဲ့သို့ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။–

၂၅း၃၅ သိုးထိန်းတို့သည် ပြေးစရာလမ်းမရှိ။ သိုးကြီးသိုးမြတ်တို့သည် လွတ်ရာလမ်းကိုရှာ၍မတွေ့ရကြ။–

၂၅း၃၆ သိုးထိန်းများငိုကြွေးသံနှင့် သိုးကြီးသိုးမြတ်များမြည်သံကိုကြားရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကျက်စားရာအရပ်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။–

၂၅း၃၇ ထာဝရဘုရားသည် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်တော်မူသောအားဖြင့် ငြိမ်ဝပ်စွာနေရာအရပ်တို့သည်လည်း ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းကိုခံရကြ၏။–

၂၅း၃၈ ခြင်္သေ့ဘာသာဝလေ့၊ နေတော်မူရာခြုံကိုစွန့်ထွက်တော်မူပြီ။ ညှဉ်းဆဲသောသူ၏ ပြင်းထန်ခြင်း၊ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်ခြင်းအားဖြင့်၊ သူတို့ပြည်သည် လူဆိတ်ညံရာအရပ်ဖြစ်ရ၏။

အခန်းကြီး (၂၆)

၂၆း၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိသားယောယကိမ်နန်းထိုင်စက၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော် ရောက်လာ၍၊–

၂၆း၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗိမာန်တော်၌ကိုးကွယ်အံ့သောငှါ ရောက်လာသော ယုဒမြို့သူရွာသားအပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုစေခြင်းငှါ၊ ငါသည် သင်၌မှာထားသမျှသောစကားတို့ကို ဗိမာန်တော်တန်တိုင်းထဲမှာရပ်လျက်၊ သူတို့အားပြန်ပြောလော့။ တခွန်းကိုမျှမထိမ်မဝှက်နှင့်။–

၂၆း၃ သူတို့သည် နားထောင်၍၊ အသီးအသီးမိမိတို့အဓမ္မလမ်းမှလွှဲရှောင်ကောင်းလွှဲရှောင်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သူတို့ပြုသောဒုစရိုက်ကြောင့် အပြစ်ပေးမည်ဟု ကြံစည်ခြင်းကိုနောင်တရမည်။–

၂၆း၄ သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည်ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊ သင်တို့၌ ငါထားသောပညတ်တရားလမ်းသို့မလိုက်၊–

၂၆း၅ ငါသည်စောစောထ၍ သင်တို့ရှိရာသို့အထပ်ထပ်စေလွှတ်သော ငါ၏ကျွန်ပရောဖက်တို့၏ စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေသကဲ့သို့၊ ယခုလည်း နားမထောင်ဘဲနေလျှင်၊–

၂၆း၆ ဤအိမ်ကိုရှိလောရွာကဲ့သို့ ငါဖြစ်စေမည်။ ဤမြို့ကိုလည်း၊ မြေပေါ်မှာ လူအမျိုးမျိုးကျိန်ဆဲသော မြို့ဖြစ်စေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၆း၇ ထိုစကားကို ဗိမာန်တော်၌ ယေရမိဟောပြောသည်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ ပရောဖက်များ၊ လူများအပေါင်းတို့သည်ကြားကြ၏။–

၂၆း၈ လူများအပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားမှာ ထားတော်မူသမျှသောစကားတော်ကို အကုန်အစင်ဟောပြောပြီးမှ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ လူများအပေါင်းတို့သည် ယေရမိကိုဘမ်းဆီး၍၊ သင်သည်အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။–

၂၆း၉ ဤအိမ်တော်သည် ရှိလောရွာကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤမြို့သည်လူမရှိ၊ ဆိတ်ညံရာအရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သင်သည်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို အမှီပြု၍ အဘယ်ကြောင့်ဟောသနည်းဟုပြောဆိုလျက်၊ လူများအပေါင်းတို့သည် ဗိမာန်တော်တွင်ယေရမိတဘက်၌စုဝေးကြ၏။–

၂၆း၁၀ ယုဒမှူးမတ်တို့သည် ထိုအမှုကိုကြားသိသောအခါ၊ နန်းတော်မှဗိမာန်တော်သို့လာ၍၊ ဗိမာန်တော်တံခါးသစ်အတွင်း၌ ထိုင်ကြ၏။–

၂၆း၁၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့်ပရောဖက်တို့က၊ ဤသူသည်အသေခံထိုက်ပေ၏။ သင်တို့သည် ကိုယ်နားနှင့် ကြားသည်အတိုင်း၊ ဤမြို့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ဟောပြောပါပြီတကားဟု မှူးမတ်အစရှိသော လူများအပေါင်းတို့အားပြောဆိုကြ၏။–

၂၆း၁၂ ယေရမိကလည်း၊ သင်တို့ကြားသမျှအတိုင်း၊ ဤအိမ်တော်နှင့် ဤမြို့တော်ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ဟောပြောစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီ။–

၂၆း၁၃ ယခုမှာ သင်တို့၏ကျင့်ကြံပြုမူခြင်းတို့ကို ပြောင်းလဲကြလော့။ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌ဘေးဥပဒ် ရောက်စေမည်ဟု ခြိမ်းတော်မူသော်လည်း၊ တဖန် နောင်တရတော်မူလိမ့်မည်။–

၂၆း၁၄ ငါမူကား၊ သင်တို့လက်၌ရှိပါ၏။ သင်တို့စိတ်၌ဖြောင့်မတ်လျောက်ပတ်သည်ဟု ထင်သည်အတိုင်း၊ ငါ့ကိုပြုကြလော့။–

၂၆း၁၅ သို့ရာတွင်၊ ငါ့ကိုသတ်လျှင်အပြစ်မရှိသောအသွေးကို သင်တို့သည် ကိုယ်အပေါ်သို့၎င်း၊ ဤမြို့နှင့်မြို့သားတို့အပေါ်သို့၎င်း စင်စစ်ရောက်စေလိမ့်မည်ဟု ကေန်အမှန်သိမှတ်ကြလော့။ ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို သင်တို့အားကြားပြောမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုစင်စစ်စေလွှတ်တော်မူပြီဟု မှူးမတ်အစရှိသောလူများအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုလေ၏။–

၂၆း၁၆ ထိုအခါ မှူးမတ်အစရှိသောလူများအပေါင်းတို့က၊ ဤသူသည် အသေခံထိုက်သည်မဟုတ်။ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို အမှီပြု၍၊ ငါတို့အားဟောပြောလေပြီဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့်ပရောဖက်တို့အား ပြောဆိုကြ၏။–
၂၆း၁၇ ပြည်သားအသက်ကြီးသူအချို့ကလည်း၊
၂၆း၁၈ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကိလက်ထက်၊ မောရရှသ္သာသားမိက္ခာသည်ပရောဖက်ပြုလျက်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဇိအုန်တောင်သည် လယ်ကဲ့သို့ ထွန်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့သည်လည်း၊ မြေပုံများဖြစ်လိမ့်မည်။ ဗိမာန်တော်တောင်သည်လည်း၊ တောတောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယုဒပြည်သားအပေါင်းတို့အား ဟောပြော၏။–
၂၆း၁၉ ထိုအခါ ယုဒပြည်သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကိသည် ထိုပရောဖက်ကိုသတ်သလော။ ထိုမင်းသည်ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သည်မဟုတ်လော။ ရှေ့တော်၌တောင်းပန်သည်မဟုတ်လော။ ထာဝရဘုရားသည်သူတို့၌ ဘေးဥပဒ်ကိုရောက်စေမည်ဟု ခြိမ်းတော်မူသော်လည်း၊ တဖန် နောင်တရတော်မူသည် မဟုတ်လော။ ငါတို့မူကား၊ ကိုယ်အကျိုးကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ပြုကြသည် တကားဟု စည်းဝေးသောသူအပေါင်းတို့အားပြောဆိုကြ၏။
၂၆း၂၀ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့နေ၊ ရှေမာယ၏သားဥရိယသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို အမှီပြု၍၊ ထိုမြို့နှင့်ထိုပြည်တဘက်၌ပရောဖက်ပြု၍၊ ယေရမိဟောပြောသောစကားနှင့် တညီတည်းဟောပြော၏။–
၂၆း၂၁ ယောယကိမ်မင်းကြီးနှင့် မင်းများ၊ မှူးမတ်များအပေါင်းတို့သည် ထိုပရောဖက်၏စကားကို ကြားသောအခါ၊ သူ့ကိုသတ်အံ့သောငှါ မင်းကြီးသည်ရှာကြံ၏။ ထိုသိတင်းကိုကြားလျှင်၊ ဥရိယသည်ကြောက်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြေးသွားလေ၏။–
၂၆း၂၂ ယောယကိမ်မင်းကြီးသည် အာခဗော်သားဧလနာသန်နှင့်တကွ လူအချို့တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့စေလွှတ်၍၊–
၂၆း၂၃ ထိုသူတို့သည် ဥရိယကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ယောယကိမ်မင်းထံသို့ပို့ဆောင်သဖြင့်၊ မင်းကြီးသည် ဥရိယကိုထားနှင့်သတ်၍၊ အသေကောင်ကို ဆင်းရဲသားတို့၏သင်္ချိုင်း၌ ပစ်ထားလေ၏။–
၂၆း၂၄ သို့သော်လည်း၊ ရှာဖန်သားအဟိကံသည် ယေရမိကိုမစသောကြောင့်၊ အသေခံစေခြင်းငှါ လူများတို့လက်သို့မအပ်ရ။

အခန်းကြီး (၂၇)

၂၇း၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိသား ဇေဒကိမင်းနန်းထိုင်စက၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာ၍၊–
၂၇း၂ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကြိုးနှင့်ထမ်းဘိုးများကိုလုပ်၍၊ သင်၏လည်ပင်း၌တပ်လော့။–
၂၇း၃ ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိထံ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်လာသော သံတမန်တို့တွင်၊ ထိုကြိုးနှင့်ထမ်းဘိုးတို့ကို ဧဒုံမင်း၊ မောဘမင်း၊ အမ္မုန်မင်း၊ တုရုမင်း၊ ဇိဒုန်မင်းသို့ပေးလိုက်လော့။–
၂၇း၄ ထိုသံတမန်တို့အားလည်း၊ သင်တို့သည် သင်တို့အရှင်များတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊–
၂၇း၅ ငါသည် မဟာတန်ခိုးနှင့်လက်ရုံးကိုဆန့်လျက် မြေကြီးကိုင်း၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ကိုင်း ဖန်ဆင်းသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည်ပေးလိုသောသူတို့အားပေး၏။–
၂၇း၆ ယခုမှာ ဤပြည်ရှိသမျှတို့ကို ငါ့ကျွန်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၊ နေဗုခဒ်နေဇာလက်သို့ ငါအပ်ပေးပြီ။ သူစေစားဘို့ရာ တောတိရစ္ဆာန်များကိုလည်း ငါပေးပြီ။–
၂၇း၇ သူ၏နိုင်ငံဆုံးချိန်မရောက်မှီတိုင်အောင်၊ ဤပြည်သားအပေါင်းတို့သည်သူ၏အမှုနှင့် သူ၏သားမြေးအမှုကိုဆောင်ရွက်ရကြမည်။ ထိုအချိန်ရောက်မှ၊ များစွာသောလူမျိုးတို့နှင့် ကြီးသောရှင်ဘုရင်တို့သည် သူ့ကိုစေစားကြလိမ့်မည်။–
၂၇း၈ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာ၏ အစေကိုမခံ၊ သူ၏ထမ်းဘိုးကိုမထမ်းလိုသောတိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှကို၊ သူ၏လက်၌ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးဖြင့် ငါအပြစ်ပေးမည်။–
၂၇း၉ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ အစေကိုမခံရဟု၊ သင်တို့အား ပြောတတ်သောပရောဖက်၊ အနာဂတ်ဆရာ၊ အိပ်မက်မြင်သောဆရာ၊ နတ်ဝိဇ္ဇာဆရာ၊ ပြုစားတတ်သောဆရာတို့၏ စကားကိုနားမထောင်ကြနှင့်။–
၂၇း၁၀ ထိုသူတို့သည် သင်တို့ကို သင်တို့ပြည်မှအဝေးသို့ရွှေ့သွားစေခြင်းငှါင်း၊ သင်တို့ကိုငါနှင်ထုတ်၍ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါင်း မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်ကြ၏။–
၂၇း၁၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ထမ်းဘိုးကိုထမ်း၍၊ သူ၏အစေကိုခံသောလူမျိုးတို့အား၊ မိမိတို့ပြည်၌နေရသော အခွင့်ကိုငါပေးသဖြင့်၊ သူတို့သည် မိမိတို့ မြေ၌လုပ်၍နေရကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၂၇း၁၂ ထိုစကားတော်ရှိသမျှကို ငါပြန်၍ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိအားလျှောက်ဆိုသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ထမ်းဘိုးကိုထမ်း၍၊ သူနှင့်သူ၏ လူများအစေကိုခံလျက်၊ အသက်ချမ်းသာပါလော့။–
၂၇း၁၃ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ အစေကိုမခံသောလူမျိုးကို ထာဝရဘုရားရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့်ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးဖြင့် အဘယ်ကြောင့် သေရပါမည်နည်း။–
၂၇း၁၄ သင်တို့သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏အစေကိုမခံရဟု၊ သင်တို့အားဟောပြောသော ပရောဖက်တို့၏စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။ သူတို့သည် မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်ကြ၏။–
၂၇း၁၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့နှင့်သင်တို့အား ဟောပြောသောပရောဖက်တို့ကိုငါနှင်ထုတ်၍ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ ငါမစေလွှတ်ဘဲ သူတို့သည် ငါ့နာမကိုအမှီပြု၍ မုသာစကားကိုဟောပြောတတ်ကြ၏။
၂၇း၁၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့် လူအပေါင်းတို့အားလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ငါပြန်ပြောသည်ကား၊ ကာလမကြာမမြင့်မှီ၊ ဗိမာန်တော် တန်ဆာတို့ကိုဗာဗုလုန်မြို့မှတဖန် ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်ဟု သင်တို့အားဟောပြောသောပရောဖက်တို့၏စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။ သူတို့သည် မုသားစကားကိုဟောပြောတတ်ကြ၏။–

၂၇း၁၇ သူတို့၏ စကားကိုနားမထောင်ကြနှင့်။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏အစေကိုခံ၍၊ အသက်ချမ်းသာကြလော့။ ဤမြို့သည် အဘယ်ကြောင့်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရမည်နည်း။–

၂၇း၁၈ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံ၍၊ ပရောဖက်မှန်လျှင်၊ ဗိမာန်တော်၌၎င်း၊ နန်းတော်၌၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၌၎င်း ကျန်ကြွင်းသေးသော တန်ဆာတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ယူ၍မသွားရမည်အကြောင်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားအားတောင်းပန်ကြလော့။–

၂၇း၁၉–၂၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယုဒရှင်ဘုရင်ယောယကိမ်သားယေခေါနိအစရှိသော ယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့ မှူးတော်မတ်တော်အပေါင်းတို့ကို၊ ယေရုရှလင်မြို့မှဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားသောအခါ၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည်မသိမ်းမယူ၊ ဗိမာန်တော်၌၎င်း၊ နန်းတော်၌၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၌၎င်း ကျန်ကြွင်းသေးသောတိုင်၊ ရေကန်၊ ရေကန်အခြေအမြစ်များ၊ ကျန်ကြွင်းသေးသောတန်ဆာများတို့ကိုရည်မှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၂၇း၂၂ ထိုတန်ဆာတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ယူသွားရလိမ့်မည်။ ငါအကြည့်အရှုမကြွလာမီတိုင်အောင်၊ ထိုမြို့၌ရှိနေရကြလိမ့်မည်။ ငါကြွလာသောအခါ၊ ထိုတန်ဆာတို့ကိုငါဆောင်ခဲ့၍၊ ဤအရပ်၌ ပြန်ထားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၈)

၂၈း၁ ထိုနှစ်တည်းဟူသော ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိနန်းစံစတုတ္ထနှစ်၊ ပဉ္စမလတွင်၊ ဂိဗောင်မြို့နေ၊ အာဇုရသားဟာနနိက၊–

၂၈း၂ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ ထမ်းဘိုးကိုငါချိုးမည်။–

၂၈း၃ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဤအရပ်မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ယူသွားသော ဗိမာန်တော်တန်ဆာ အလုံးစုံတို့ကို နှစ်နှစ်အတွင်းတွင်၊ ဤအရပ် သို့ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။–

၂၈း၄ ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွားသော ယုဒပြည်သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောယ ကိမ်သားယေခေါနိမင်းကိုလည်း၊ ဤအရပ်သို့ ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ထမ်းဘိုးကို ငါချိုးမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို၊ ဗိမာန်တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ လူများအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ငါ့အားပြောဆို၏။–

၂၈း၅ ထိုအခါ ပရောဖက်ယေရမိသည် ဗိမာန်တော်၌ရပ်နေသော ယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့် လူများအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ၊ ပရောဖက်ဟာနနိအား ပြန်ပြောသည်ကား၊–

၂၈း၆ အာမင်၊ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူပါစေသော။ ဗိမာန်တော်တန်ဆာများနှင့်တကွ၊ ဤအရပ်မှဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားသောသူများအပေါင်းတို့ကို၊ ထာဝရဘုရားသည် တဖန်ဆောင်ခဲ့၍၊ သင်ဟောပြောသော စကားမှန်ကြောင်းကိုပြုတော်မူပါစေသော။–

၂၈း၇ သို့ရာတွင်၊ သင်နှင့်တကွ လူအပေါင်းတို့အား ငါယခုဟောပြောသောစကားကို နားထောင်လော့။–

၂၈း၈ ငါတို့မဖြစ်မီရှေးကာလ၌ဖြစ်ဘူးသော ပရောဖက်တို့သည်၊ များပြားသောပြည်၊ အားကြီးသော တိုင်းနိုင်ငံတို့ကိုရည်မှတ်၍၊ စစ်တိုက်မည်အကြောင်း၊ ဘေးရောက်မည်အကြောင်း၊ ကာလနာပေါ်မည် အကြောင်းတို့ကို ဟောပြောတတ်ကြ၏။–

၂၈း၉ ငြိမ်ဝပ်မည်အကြောင်းကို ဟောပြောသောပရောဖက်ရှိလျှင်၊ သူ၏စကားပြည့်စုံသောအခါ စင်စင်ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူသော ပရောဖက်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။–

၂၈း၁၀ ထိုအခါ ပရောဖက်ဟာနနိသည် ပရောဖက်ယေရမိလည်ပင်းမှ ထမ်းဘိုးကိုယူ၍ချိုးလျက်၊–

၂၈း၁၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုသို့လူအမျိုးမျိုးတို့၏လည်ပင်းပေါ်မှာ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာတင်သောထမ်းဘိုးကို နှစ်နှစ်အတွင်းတွင် ငါချိုးပယ်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို၊ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာပြောဆို၏။ ထိုအခါ ပရောဖက်ယေရမိသည် ထွက်သွားလေ၏။

၂၈း၁၂ ပရောဖက်ဟာနနိသည် ပရောဖက်ယေရမိ၏လည်ပင်းမှ ထမ်းဘိုးကိုချိုးပယ်သောနောက်၊ တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာသည်ကား၊–

၂၈း၁၃ သင်သွား၍ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဟာနနိအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်ချိုးသော သစ်သားထမ်းဘိုးအစား၊ သံထမ်းဘိုးကိုလုပ်ရမည်။–

၂၈း၁၄ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤလူမျိုးရှိသမျှတို့သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ၏အစေကိုခံစေခြင်းငှါ၊ သူတို့လည်ပင်းပေါ်မှာ သံထမ်းဘိုးကိုငါတင်ပြီ။ ထိုသူတို့သည်ထိုမင်း၏အစေကိုခံရကြမည်။ တောတိရစ္ဆာန်များကိုလည်း၊ သင်၌ငါအပ်ပေးပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၈း၁၅ ပရောဖက်ယေရမိကလည်း၊ ဟာနနိ၊ နားထောင်လော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုစေလွှတ်တော်မမူ။ ဤလူမျိုးသည်မုသာ၌ ခိုလှုံမည် အကြောင်းကို သင်ပြုတတ်၏။–

၂၈း၁၆ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်ထာဝရဘုရားကို ပုန်ကန်စေခြင်းငှါ သွန်သင်သောကြောင့်၊ သင့်ကိုမြေပြင်မှ ငါပယ်ရှင်းမည်။ ယခုနှစ်တွင် သင်သည်သေရမည်ဟု ပရောဖက်ဟာနနိအားပြောဆို၏။–

၂၈း၁၇ ထိုသို့နှင့်အညီ ပရောဖက်ဟာနနိသည် ထိုနှစ်တွင်၊ သတ္တမလ၌သေလေ၏။

အခန်းကြီး (၂၉)

၂၉း၁–၃ ရှင်ဘုရင်ယေခေါနိနှင့်တကွ မိဖုရားအစရှိသော မိန်းမစိုးများ၊ ယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့ မှူးတော်မတ်တော်များ၊ လက်သမား၊ ပန်းပဲသမားများတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှသွားသောနောက်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိသည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာထံ၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ စေလွှတ်သော ရှာဖန်သားဧလာသာနှင့် ဟိလခိသားဂေမရိတွင်၊ ပရောဖက်ယေရမိသည်စာရေး၍ ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ နေဗုခဒ်နေဇာသိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော အသက်ကြီးသူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ ဆင်းရဲသားကျန်ကြွင်းသမျှတို့နေရာသို့ ယေရုရှလင်မြို့မှပေးလိုက်သောစာဟူမူကား၊–

၂၉း၄ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားစေတော်မူသော သူအပေါင်းတို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၂၉း၅ အိမ်တို့ကိုဆောက်၍ နေရာချကြလော့။ –

၂၉း၆ ဥယျာဉ်တို့ကိုစိုက်ပျိုး၍အသီးကိုစားကြလော့။ သင်တို့သည် ထိုပြည်၌ခေါင်းပါးခြင်းမရှိ၊ တိုးပွါးများပြားမည် အကြောင်း၊ မယားနှင့်နေ၍ သားသမီးကိုဘွားမြင်ကြလော့။ သားသမီးတို့ကိုလည်း၊ အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက်ပေးစား၍၊ တဖန်သားသမီးကို ဘွားမြင်စေကြလော့။ –

၂၉း၇ ငါသည် သင်တို့ကိုသိမ်းသွားစေသောမြို့သည်လည်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိမည်အကြောင်းကိုပြုစု၍၊ ထိုမြို့အဘို့အလိုငှါ၊ ထာဝရဘုရားအား မေတ္တာပို့ကြလော့။ ထိုမြို့၏ငြိမ်သက်ခြင်းအားဖြင့်၊ သင်တို့သည်လည်း ငြိမ်သက်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ –

၂၉း၈ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့တွင်ရှိသောပရောဖက်ဆရာ၊ အနာဂတ်ဆရာတို့သည် သင်တို့ကိုမလှည့်စားကြစေနှင့်။ သင်တို့မြင်စေသော အိပ်မက်တို့ကိုလည်း မယုံမမှတ်ကြနှင့်။ –

၂၉း၉ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုဆရာတို့သည် ငါစေလွှတ်သောသူမဟုတ်ဘဲ၊ ငါ့နာမကိုအမှီပြု၍ မုသာစကားကိုဟောပြောတတ်ကြ၏။ –

၂၉း၁၀ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်မြို့၌ အနှစ်ခုနစ်ဆယ်စေ့သောအခါ၊ သင်တို့ကို ငါအကြည့်အရှုကြွ လာမည်။ ငါထားသောဂတိကောင်းကို တည်စေ၍၊ သင်တို့ကို ဤပြည်သို့ ငါပို့ဆောင်ဦးမည်။ –

၂၉း၁၁ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်သင်တို့ကိုအကျိုးနည်းစေခြင်းငှါ ကြံစည်သောအကြံမဟုတ်ဘဲ၊ သင်တို့သည်မျှော်လင့်သောအကျိုးကိုရမည်အကြောင်း၊ ငြိမ်ဝပ်စေခြင်းငှါသာ၊ သင်တို့အဘို့ ကြံစည်သောအကြံတို့ကို ငါသိ၏။ –

၂၉း၁၂ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုခေါ်၍သွားလာကြလိမ့်မည်။ ဆုတောင်းသောအခါ သင်တို့စကားကို ငါနားထောင်မည်။ –

၂၉း၁၃ ငါ့ကိုရှာသောအခါ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့နှင့်ရှာလျှင် တွေ့ကြလိမ့်မည်။ –

၂၉း၁၄ ငါသည်လည်း၊ သင်တို့အတွေ့ကိုခံမည်။ အထက်ကငါနှင်ထုတ်၍ သင်တို့ခံရသောသိမ်းသွားခြင်းအမှုကို ငါသည် ဖြေရှင်းခြင်းငှါ၊ တိုင်းနိုင်ငံအရပ်ရပ်တို့မှ သင်တို့ကိုငါစုသိမ်းပြီးလျှင်၊ အထက်ကငါနှင်ထုတ်၍၊ သင်တို့ရှုံးသောပြည်သို့ တဖန်ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၉း၁၅ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့အဘို့ ပရောဖက်များကို ဗာဗုလုန်မြို့၌ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီဟု သင်တို့ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ –

၂၉း၁၆ ဒါဝိဒ်၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သောရှင်ဘုရင်မှစ၍၊ ဤမြို့၌နေသောသူအပေါင်းတည်းဟူသော၊ သင်တို့နှင့်အတူသိမ်းသွားခြင်းကို မခံရသော သင်တို့ညီအစ်ကိုများကိုရည်မှတ်၍၊ –

၂၉း၁၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့အပေါ်မှာထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့ကိုငါစေလွှတ်မည်။ မစားနိုင်အောင်အလွန်ညှို့သော သင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့ငါဖြစ်စေမည်။ –

၂၉း၁၈ သူတို့ကိုထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးဖြင့်ငါညှဉ်းဆဲမည်။ ငါနှင်ရာအရပ်ရပ်တို့၌ လူအမျိုးမျိုးတို့တွင်၊ သူတို့သည်ကျိန်ဆဲရာ၊ အံ့သြဘွယ်ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံကိုကြားရာ၊ အသရေရှုတ်ချရာ ဖြစ်မည်အကြောင်း၊ မြေပေါ်မှာတိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့၏ နှောင့်ရှက်ခြင်းသို့သူတို့ကို ငါအပ်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ –

၂၉း၁၉ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်စောစောထ၍၊ အထပ်ထပ်မှာထားစေလွှတ်သော ငါ၏ကျွန်ပရောဖက်တို့၏ စကားကို သူတို့သည်နားမထောင်ကြဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ –

၂၉း၂၀ ထိုကြောင့်၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့မှဗာဗုလုန်မြို့သို့ ငါစေလွှတ်သောသူအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏စကားကို နားထောင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉း၂၁ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍ သင်တို့အားမုသာစကားကို ဟောပြောသော၊ ကောလာယသားအာဟပ်နှင့် မာသေယသား ဇေဒကိတို့ကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာလက်သို့ငါအပ်၍၊ ထိုမင်းသည် သူတို့ကိုသင်တို့မျက်မှောက်၌ သတ်လိမ့်မည်။ –

၂၉း၂၂ ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့က၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် မီးရှို့သောဇေဒကိနှင့် အာဟပ်ကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုဖြစ်စေတော်မူပါစေဟု ထိုသူတို့ကိုပုံဆောင်၍ ကျိန်ဆဲကြလိမ့်မည်။ –

၂၉း၂၃ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုး၌ အဓမ္မအမှုကိုပြုကြပြီ။ သူ့မယားတို့ကိုပြစ်မှားကြပြီ။ ငါမမှာထားဘဲ၊ ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍ မုသာစကားကိုဟောပြောကြပြီ။ ငါသိသည်အတိုင်း သက်သေဖြစ်သည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၉း၂၄ နာဟေလံရွာသား ရှေမာယကိုလည်းပြောရမည်မှာ၊ –

၂၉း၂၅ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မာသေယသားဇေဖနိအစရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ် များတို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့သားရှိသမျှတို့ကိုစာပေးလိုက်၍၊ –

၂၉း၂၆ သင်သည် ဗိမာန်တော်၌ လူစောင့်ကိုခန့်ထားသဖြင့်၊ ပရောဖက်လုပ်သောအရူးရှိသမျှကို ထောင်ထဲမှာလှောင်၍ ထိတ်ခတ်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒ၏ကိုယ်စား သင့်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။ –

၂၉း၂၇ သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့တွင် ပရောဖက်လုပ်သော အာနသုတ်ရွာသားယေရမိကို အဘယ်ကြောင့် မဆုံးမသနည်း။ –

၂၉း၂၈ သူကလည်း၊ ဤအမှုကြာလိမ့်မည်။ အိမ်တို့ကိုဆောက်၍နေရာချကြလော့။ ဥယျာဉ်တို့ကိုစိုက်ပျိုး၍ အသီးကိုစားကြလော့ဟု၊ ဗာဗုလုန်မြို့၌ နေသော ငါတို့ကိုမှာလိုက်ပါပြီတကားဟု၊ –

၂၉း၂၉ ရှေမာယပေးလိုက်သောစာကို ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇေဖနိသည် ပရောဖက်ယေရမိရှေ့မှာ ဘတ်လေ၏။ –

၂၉း၃၀–၃၂ ထိုအခါ နဟေလံရွာသားရှေမာယကိုရည်မှတ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါမစေလွှတ်ဘဲ ရှေမာယသည် သင်တို့အားပရောဖက်ပြု၍ မုသာ၌ခိုလှုံစေသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ သည်ကား၊ နဟေလံရွာသားရှေမာယနှင့်သူ၏အမျိုးကို ငါသည်ဒဏ်ပေးမည်။ ဤအမျိုးသားတို့တွင်၊ သူ၏လူတယောက်မျှနေရသောအခွင့်မရှိရ။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူသည် ထာဝရဘုရားကို ပုန်ကန်စေခြင်းငှါ သွန်သင်သောကြောင့်၊ ငါ၏လူမျိုး၌ ငါပြုလတံ့သောကျေးဇူးကို သူသည်မမြင်ရဟု၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောသူအပေါင်းတို့ကို စာပေးလိုက်ရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာ၍ မှာထားတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၀)

၃၀း၁ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာ၍၊–
၃၀း၂ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အား ငါပြောသမျှသော စကားတို့ကို ရေးထားလော့။–
၃၀း၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယခုသိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောငါ၏လူဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးသားတို့ကိုငါဆောင်ခဲ့ရသော အချိန်ကာလသည်ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောပြည်သို့ ငါပြန်လာစေသဖြင့်၊ သူတို့သည်ပိုင်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၀း၄ ဣသရေလအမျိုးနှင့်ယုဒအမျိုးကိုရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားဟူမူကား၊–
၃၀း၅ ငါသည် ထိတ်လန့်ခြင်းစကားသံကိုကြားရ၏။ ငြိမ်သက်ခြင်းမရှိ။ ကြောက်ရွံ့ဘွယ်သောအကြောင်းသာ ရှိ၏။–
၃၀း၆ ယောကျ်ားသည် သားဘွားတတ်သလောဟု မေးမြန်းကြည့်ရှုကြလော့။ မိန်းမသည် သားဘွားခြင်း ဝေဒနာကိုခံရသောအခါ၊ မိမိခါး၌လက်တင်သကဲ့သို့ ယောကျ်ားတိုင်းပြု၍၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် မျက်နှာပျက်လျက်ရှိကြသည်ကို အဘယ်ကြောင့်ငါမြင်ရသနည်း။–
၃၀း၇ အလိုလေး၊ ထိုနေ့ရက်ကား ခိုင်းနှိုင်းစရာမရှိ။ ကြီးသောနေ့ရက်ဖြစ်၏။ ယာကုပ်အမျိုး၌ အမှုရောက်သောနေ့ရက်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်၊ သူတို့သည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။–
၃၀း၈ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုနေ့ရက်၌ သူတို့ထမ်းရသော ထမ်းဘိုးကို သူတို့လည်ပင်းမှငါချိုးပယ်မည်။ သူတို့ကိုချည်နှောင်သော ကြိုးများကိုငါဖြတ်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် နောက်တဖန်သူတို့ကို မစေစားရကြ။–
၃၀း၉ သူတို့သည် မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမှုကို၄င်း၊ သူတို့အဘို့ငါပေါ်ထွန်းစေလတံ့သော ရှင်ဘုရင်ဒါဝိဒ်၏အမှုကို၄င်း ဆောင်ရွက်ရကြမည်။
၃၀း၁၀ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုငါ့ကျွန်ယာကုပ်၊ မကြောက်နှင့်။ အိုဣသရေလ အမျိုး၊ စိတ်မပျက်နှင့်။ သင့်ကို ဝေးသောအရပ်မှ၄င်း၊ သင်၏အမျိုးသားတို့ကို သိမ်းသွားရာပြည်မှ၄င်း၊ ငါနှုတ်ယူဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ယာကုပ်အမျိုးသည်ပြန်လာ၍၊ ချောက်လှန့်သောသူမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာစွာ နေရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၃၀း၁၁ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါ သင်နှင့်အတူငါရှိ၏။ ငါသည် သင့်ကိုငါကွဲပြားစေ သောတိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့ကိုဆုံးစေသော်လည်း၊ သင့်ကိုမဆုံးစေ။ သို့ရာတွင်၊ အပြစ်ကိုရှင်းရှင်းမလွှတ်ဘဲ၊ အတော်အတန်ဆုံးမမည်။–
၃၀း၁၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အနာသည်ပျောက်ခဲ၏။ သင်ခံရသောဝေဒနာသည် ပြင်းလှ၏။–
၃၀း၁၃ သင့်အနာကိုစည်းအံ့သောငှါ အဘယ်သူမျှသင့်အမှုကိုမစောင့်။ အနာပျောက်စေနိုင်သောဆေးကို အဘယ်သူမျှမကု။–
၃၀း၁၄ သင်၏မိတ်ဆွေရှိသမျှတို့သည် သင့်ကိုမေ့လျော့၍ မမေးမရှာဘဲနေကြ၏။ သင့်အပြစ်သည်ကြီး၍၊ သင်ပြုသောဒုစရိုက်သည် များပြားသောကြောင့်၊ ရန်သူပေးတတ်သောအနာနှင့် သင့်ကိုငါနာစေပြီ။ ကြမ်းတမ်းသောသူပေးတတ်သောဒဏ်ကိုငါပေးပြီ။–
၃၀း၁၅ သင်သည် အနာကိုခံရသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့်ငိုကြွေးသနည်း။ သင်၏အပြစ်ကြီးသောကြောင့်၊ သင်ခံရသောဝေဒနာသည် ပျောက်ခဲ၏။ သင်ပြုသောဒုစရိုက်များပြားသောကြောင့်၊ ဤသို့ငါဆုံးမရ၏။–
၃၀း၁၆ သို့ရာတွင်၊ သင့်ကို ကိုက်စားသောသူအပေါင်းတို့သည် ကိုက်စားခြင်း၊ သင်၏ရန်သူအပေါင်းတို့သည် သိမ်းသွားခြင်း၊ သင့်ကိုလုယူဖျက်ဆီးသောသူအပေါင်းတို့သည် လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကိုခံရကြမည်။–
၃၀း၁၇ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတပါးတို့က၊ သင်သည်စွန့်ပစ်ခြင်းကိုခံရသောသူဟူ၍၄င်း၊ အဘယ်သူမျှမကြည့်ရှုမပြုစုသော ဇိအုန်မြို့ဟူ၍၄င်း ခေါ်သော်လည်း၊ သင်၏အနာရောဂါများကို ငါပျောက်စေ၍၊ ကျန်းမာပကတိဖြစ်စေမည်။
၃၀း၁၈ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော ယာကုပ်အမျိုးသားတို့၏ တဲများကို ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ သူတို့အိမ်များကို သနားဦးမည်။ မြို့သည်လည်း၊ မိမိကုန်းပေါ်မှာ တဖန်တည်လျက်ရှိလိမ့်မည်။ နန်းတော်၌လည်း၊ ရှေးထုံးစံအတိုင်းနေကြလိမ့်မည်။–
၃၀း၁၉ ထိုသူတို့အထဲကကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းခြင်းအသံ၊ ရွှင်မြူးသောသူတို့၏အသံသည် ထွက်လိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့ကို မနည်းစေဘဲများပြားစေမည်။ နှိမ့်ချခြင်းသို့မရောက်၊ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်စေမည် အကြောင်းစီရင်မည်။–
၃၀း၂၀ အမျိုးသားတို့သည် အရင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ပရိသတ်တို့သည် ငါ့ရှေ့မှာတည်ကြလိမ့်မည်။ ညှဉ်းဆဲသောသူ အပေါင်းတို့ကို ငါသည်အပြစ်ပေးမည်။–
၃၀း၂၁ သူတို့၏မင်းသည် သူတို့အမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့အထဲကပေါ်ထွန်းသောသူသည် သူတို့ကိုအုပ်စိုးရလိမ့်မည်။ ငါသွေးဆောင်၍ သူတို့သည် ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်ကြလိမ့်မည်။ ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်လိုသောငှါ၊ အဘယ်သူသည် မိမိစိတ်ကိုတန်းစေသနည်း။–
၃၀း၂၂ ထိုအခါသင်တို့သည် ငါ၏လူဖြစ်၍၊ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–
၃၀း၂၃ ထာဝရဘုရား၏လေဘွေတော်သည် ပူသောအရှိန်နှင့်ထွက်၏။ ပြင်းစွာသောလေဘွေဖြစ်၍၊ မတရားသောသူတို့ခေါင်းပေါ်မှာ ပြင်းစွာတိုက်လိမ့်မည်။–
၃၀း၂၄ ထာဝရဘုရားသည် လက်စသတ်၍၊ အကြံအစည်တော်ကို ပြည့်စုံစေတော်မမူမှီ၊ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်မငြိမ်းရ။ နောင်ကာလ၌ သင်တို့သည် နားလည်ကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၃၁)

၃၁း၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ ငါသည်ဣသရေလအဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–
၃၁း၂ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထားဘေးနှင့်လွတ်သောသူတို့သည် တော၌ကျေးဇူးကိုခံရကြပြီ။ ငါသည်ကြွသွား၍ ဣသရေလအမျိုးကို ချမ်းသာပေးမည်။–
၃၁း၃ ထာဝရဘုရားသည် အဝေးကထင်ရှား၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ် ထာဝရမေတ္တာနှင့် သင့်ကိုငါချစ်၏။ ထိုကြောင့်၊ ကရုဏာကျေးဇူးကို သင်၌ကြာမြင့်စွာပြု၏။–

၃၁း၄ အိုဣသရေလသတို့သမီးကညာ၊ သင့်ကိုတဖန် ငါတည်ဆောက်သောကြောင့်၊ သင်သည် တည်ဆောက်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ သင်သည် တဖန်ပတ်သာနှင့်တန်ဆာဆင်လျက်၊ ရွှင်မြူးခြင်းကိုပြုသောသူတို့နှင့် အတူကခုန်လျက်သွားလိမ့်မည်။–

၃၁း၅ ရှမာရိတောင်ပေါ်မှာစပျစ်ဥယျာဉ်ကို တဖန်စိုက်လိမ့်မည်။ ဥယျာဉ်လုပ်သောသူတို့သည် စိုက်ပျိုး၍၊ အသီးကိုကိုယ်အလိုအလျောက် စားရကြလိမ့်မည်။–

၃၁း၆ ဖေရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ကင်းစောင့်တို့က၊ ထကြလော့။ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှိတော်မူရာ ဇိအုန်တောင်သို့သွားကြကုန်အံ့ဟု ကြွေးကြော်ရသောအချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။–

၃၁း၇ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယာကုပ်အမျိုးအား၊ ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြလော့။ လူမျိုးတို့၏အထွဋ်၌ ကြွေးကြော်ကြလော့။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လူမျိုးတည်းဟူသော၊ ကျန်ကြွင်းသောဣသရေလအမျိုးသားကို ကယ်တင်တော်မူပြီဟု မြွက်ဆိုလျက်သိတင်းကြားလိုက်၍ ချီးမွမ်းကြလော့။–

၃၁း၈ သူတို့ကိုမြောက်ပြည်မှ ငါဆောင်ခဲ့၍၊ မြေကြီးစွန်းမှစုသိမ်းမည်။ မျက်စိကန်းသောသူ၊ ခြေဆွံ့သောသူ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမ၊ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကိုခံရသော မိန်းမများလည်းပါလျက်၊ ကြီးစွာသောအစည်းအဝေးတို့သည် ပြန်လာကြလိမ့်မည်။–

၃၁း၉ ငိုကြွေးလျက်လာကြလိမ့်မည်။ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုလျက်ရှိသော ထိုသူတို့ကိုငါပို့ဆောင်မည်။ မြစ်နားမှာရှောက်သောလမ်း၊ ထိမိ၍မလဲရသော လမ်းဖြောင့်တို့၌ ငါသွေးဆောင်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဣသရေလအမျိုး၏အဘဖြစ်၏။ ဖေရိမ်အမျိုးသည် ငါ၏သားဦးဖြစ်၏။

၃၁း၁၀ အိုလူမျိုးတို့၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ဝေးသောအရပ်ရပ်တို့၌ ကြွေးကြော်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေသောသူသည် တဖန်စုသိမ်းပြီးလျှင်၊ သိုးထိန်းသည် မိမိသိုးစုကိုစောင့်တတ်သကဲ့သို့ စောင့်တော်မူမည်ဟုကြားပြောကြလော့။–

၃၁း၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်အမျိုးကိုရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။ သူ့ထက်အားကြီးသောသူ၏ လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူပြီ။–

၃၁း၁၂ ထိုကြောင့် အမျိုးသားတို့သည်လာ၍၊ ဇိအုန်တောင်ထိပ်၌ သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူခြင်းကျေးဇူးတည်းဟူသော ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ သိုး သငယ်၊ နွားသငယ်တို့ကိုရအံ့သောငှါ စည်းဝေးကြလိမ့်မည်။ သူတို့စိတ်ဝိညာဉ်သည် ရေလောင်းသော ဥယျာဉ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ နောက်တဖန် ညှိုးငယ်ခြင်းမရှိရ။–

၃၁း၁၃ ထိုအခါ သမီးကညာသည်ကခုန်လျက်၊ လူပျို၊ လူအိုတို့နှင့်တကွပျော်မွေ့လိမ့်မည်။ သူတို့ညည်းတွားခြင်း အရာ၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ငါဖြစ်စေမည်။ သူတို့သည်ဝမ်းနည်းခြင်းကိုခံရသောနောက်၊ စိတ်သက်သာ၍ရွှင်လန်းမည်အကြောင်းကို ငါပြုမည်။–

၃၁း၁၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကိုလည်း ဆူဖြိုးသောအမဲသားနှင့်ဝစွာကျွေးမည်။ ငါ၏လူတို့သည်လည်း ငါ့ကျေးဇူးနှင့်ဝပြောကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၁း၁၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရာမအရပ်၌ သည်းစွာသောညည်းတွား ငိုကြွေးခြင်းအသံကိုကြားရ၍၊ ရာခေလသည် မိမိသားတို့ မရှိသောကြောင့်၊ ငို၍စိတ်မပြေနိုင်။–

၃၁း၁၆ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငိုကြွေးသံကိုချုပ်လော့၊ မျက်ရည်မကျစေနှင့်။ သင်သည် ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်၏ အကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။ သင်၏သားတို့သည် ရန်သူပြည်မှပြန်လာကြလိမ့်မည်။–

၃၁း၁၇ သင်၏အဆုံး၌ မြော်လင့်စရာအကြောင်းရှိ၏။ သင်၏သားတို့သည် နေရင်းပြည်သို့ပြန်လာကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၁း၁၈ ဖေရိမ်က၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုဆုံးမတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် ရိုင်းသောနွားလားကဲ့သို့ ဆုံးမခြင်းကိုခံရပါပြီ။ အကျွန်ုပ်ကို သွေးဆောင်တော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ပြန်လာပါမည်။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။–

၃၁း၁၉ ပြန်လာသောနောက်၊ အကျွန်ုပ်သည် အမှန်နောင်တရပါ၏။ ဆုံးမတော်မူခြင်းကိုခံရသောနောက်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပေါင်ကိုရိုက်ပါ၏။ အသက်ငယ်စဉ်ပြုမိသောအပြစ်ကြောင့် အသရေပျက်ခြင်းကို ခံရသဖြင့်၊ ရှက်ကြောက်၍ မှိုင်တွေလျက်ရှိပါ၏ဟု ကိုယ်ကိုအပြစ်တင်၍ မြည်တမ်း သောစကားကို ငါသည် ဆက်ဆက်ကြားရပြီ။–

၃၁း၂၀ ဖေရိမ်သည် ငါ၏ချစ်သားဖြစ်သလော။ ချစ်ဘွယ်သောသူငယ်ဖြစ်သလော။ သူ၏အကြောင်းကို ငါပြောလေရာရာ၌ ငါသည်အလွန် တရာအောက်မေ့လျက်နေ၏။ ထိုကြောင့်၊ ငါသည် သူ့အတွက်စိတ်ကြင်နာခြင်းရှိ၏။ အကယ်စင်စစ်သူ့ကို ငါကယ်မသနားမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၃၁း၂၁ လမ်း၌မှတ်တိုင်တို့ကိုစိုက်လော့။ အလံတိုင်တို့ကို ထူလော့။ လိုက်သွားသော လမ်းမကိုစိတ်စွဲလမ်းလော့။ အိုဣသရေလသတို့သမီးကညာ၊ ပြန်လာလော့။ သင်၏နေရာ ဤမြို့များသို့ပြန်လာလော့။–

၃၁း၂၂ အို ဖောက်ပြန်သောသတို့သမီး၊ သင်သည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးလှည့်လည်၍ နေလိမ့်မည်နည်း။ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးပေါ်မှာထူး ဆန်းသောအမှုကိုစီရင်တော်မူ၍၊ မိန်းမသည်ယောကျ်ားကို ပတ်ဝိုင်းလိမ့်မည်။–

၃၁း၂၃ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောသူတို့ ကို ငါဆောင်ခဲ့ပြန်သောအခါ၊ ယုဒပြည်၏မြို့ရွာတို့၌နေသောသူတို့က၊ အိုဖြောင့်မတ်ခြင်းနေရာအရပ်၊ အိုသန့်ရှင်းခြင်းနေရာတောင်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူစေသတည်းဟူသော စကားကိုတဖန်သုံးကြလိမ့်မည်။–

၃၁း၂၄ ထိုအရပ်၌ယုဒပြည်သူ၊ ယုဒမြို့ရွာသားအပေါင်းတို့သည်၊ လယ်လုပ်သောသူနှင့် သိုးထိန်းသောသူများ ပါလျက်၊ အတူနေရကြလိမ့်မည်။–

၃၁း၂၅ ငတ်မွတ်သောသူအပေါင်းတို့ကို ငါကျွေးမွေးမည်။ ညှိုးငယ်သောသူအပေါင်းတို့ကို ငါသက်သာစေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၃၁း၂၆ ထိုနောက်၊ ငါသည် နိုး၍ကြည့်ရှုသောအခါ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းအားဖြင့် အားရလျက်ရှိ၏။

၃၁း၂၇ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်ဣသရေလပြည်၊ ယုဒပြည်၌ လူမျိုးစေ့နှင့် တိရစ္ဆာန်မျိုးစေ့ကိုကြဲရသောအချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။–

၃၁း၂၈ ငါသည်သူတို့ကို နှုတ်ပယ်ဖြိုချမှောက်လှန်ဖျက်ဆီးညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကိုပြုဘူးသည်နည်းတူ၊ တဖန်တည်ဆောက်စိုက်ပျိုးခြင်းအမှုကိုပြုဦးမည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၃၁း၂၉ ထိုကာလ၌ အဘသည်ချဉ်သောစပျစ်သီးကို စားသောကြောင့်၊ သားသည် သွားကျိန်းခြင်းကိုခံရ၏ဟုမဆိုရကြ။–

၃၁း၃၀ လူတိုင်းမိမိအပြစ်ကြောင့် မိမိသေရမည်။ ချဉ်သောစပျစ်သီးကိုစားသောသူတိုင်း သွားကျိန်းခြင်းကိုခံရမည်။

၃၁း၃၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊

၃၁း၃၂ ငါသည် ဤလူမျိုး၏ဘိုးဘေးတို့ကိုလက်ဆွဲ၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှဆောင်သွားသောအခါ၊ သူတို့၌ ငါပေးသောပဋိညာဉ်တရားနှင့်ခြားနားသော ပဋိညာဉ်တရားသစ်ကို ဣသရေလအမျိုးသား၊ ယုဒအမျိုးသားတို့၌ ငါပေးသောအချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ အရင်ငါပေးဘူးသော ပဋိညာဉ်တရားကို သူတို့သည်ဖျက်၍၊ ငါသည်လည်း သူတို့ကိုရွံရှာ၏။–

၃၁း၃၃ နောင်ကာလအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ငါပေးအံ့သောပဋိညာဉ်တရားဟူမူကား၊ ငါထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ပညတ်တရားကို သူတို့အတွင်းထဲသို့သွင်းမည်။ သူတို့နှလုံးပေါ်မှာ ရေးထားမည်။ ငါသည်သူတို့၏ဘုရားဖြစ်မည်။သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၃၁း၃၄ ထိုသူတို့က၊ ထာဝရဘုရားကိုသိလော့ဟု၊ အမျိုးသားချင်း၊ ညီအစ်ကိုအချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက် ဆုံးမသြဝါဒမပေးရကြ။ အကြောင်းမူကား၊ အငယ်ဆုံးသောသူမှစ၍ အကြီးဆုံးသောသူတိုင်အောင်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ကိုသိကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ငါသည်သူတို့အပြစ်များကိုသည်းခံမည်။ သူတို့ပြုသောဒုစရိုက်များကို မအောက်မေ့ဘဲနေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၃၁း၃၅ နေ့အချိန်၌ လင်းစရာဘို့ နေကိုခန့်ထား၍၊ ညဉ့်အချိန်၌ လင်းစရာဘို့ လနှင့်ကြယ်တို့ကို စီရင်တော်မူထသော၊ သမုဒ္ဒရာကိုဆုံးမ၍ လှိုင်းတံပိုးကို ဟုန်းစေတော်မူထသော၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားဟူသောဘွဲ့နာမရှိတော်မူသောထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၃၁း၃၆ ထိုတရားတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာကွယ်ပျောက်လျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ငါ့ရှေ့မှာအမျိုးတိမ်မြုပ်၍ အစဉ်ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၃၁း၃၇ တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အထက်မိုဃ်းကောင်းကင်ကို တိုင်းထွာနိုင်လျှင်၎င်း၊ မြေကြီးအောက်ဆုံးအမြစ်တို့ကိုလိုက်၍ စစ်နိုင်လျှင်၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို သူတို့ပြုမိသမျှသောအပြစ်တို့ကြောင့် ငါစွန့်ပစ်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၁း၃၈ တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဟာနနေလရဲတိုက်မှစ၍မြို့ထောင့်တံခါးတိုင်အောင်၊ မြို့တော်ကိုထာဝရဘုရားအဘို့တည်ထောင်ရသော အချိန်ကာလသည်ရောက်လိမ့်မည်။–

၃၁း၃၉ ဂါရက်တောင်ကိုလွန်၍ မျဉ်းကြိုးနှင့်တန်းချလိမ့်မည်။ ဂေါသတောင်ကိုလည်း ဝိုင်းမိလိမ့်မည်။–

၃၁း၄၀ အရှေ့ဘက်မြင်းတံခါးရှိသော မြို့ထောင့်တိုင်အောင်၊ အသေကောင်များ၊ ပြာများစွန့်ပစ်ရာ ချိုင့်တရှောက်လုံးနှင့်၊ ကေဒြုန်ချောင်းအတွင်းတွင်၊ လယ်ပြင်ရှိသမျှတို့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် နှုတ်ပယ်ဖြိုချခြင်းအလျှင်းမရှိရဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၂)

၃၂း၁ နေဗုခဒ်နေဇာနန်းစံတဆယ့်ရှစ်နှစ်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိနန်းစံဆယ်နှစ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာ၏။–

၃၂း၂ ထိုအခါ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏စစ်သူရဲတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ကိုဝိုင်းထားကြပြီ။ ပရောဖက်ယေရမိသည် ယုဒရှင်ဘုရင်၏နန်းတော်ထောင်ဝင်းထဲမှာ အချုပ်ခံလျက်နေရ၏။–

၃၂း၃ အကြောင်းမူကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိသည်ခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားက၊ ဤမြို့ကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် လက်သို့ ငါအပ်၍၊ သူသည်သိမ်းယူလိမ့်မည်။–

၃၂း၄ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိသည် ခါလဒဲလူတို့လက်နှင့်မလွတ်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ ဆက်ဆက်ရောက်လိမ့်မည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ စကားပြောလျက်၊ တယောက်ကိုတယောက် ကြည့်ရှုလျက်တွေ့ရလိမ့်မည်။–

၃၂း၅ ဇေဒကိကိုလည်း ဗာဗုလုန်မြို့သို့ဆောင်သွားလိမ့်မည်။ ငါအကြည့်အရှုမလာမီတိုင်အောင်၊ ထိုမြို့၌နေရလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ခါလဒဲလူတို့ကို စစ်တိုက်၍မနိုင်ရကြဟု ထာဝရဘုရားမိန့် တော်မူကြောင်းကို၊ သင်သည်အဘယ်ကြောင့်ပရောဖက်ပြု၍ ဟောသနည်းဟုဆို၍ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားသတည်း။

၃၂း၆ ထိုအခါ ယေရမိက၊ ငါ့ဆီသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊–

၃၂း၇ သင်၏ဘထွေးရှလ္လုံသား ဟာနမေလသည် သင့်ထံသို့လာ၍၊ အာနသုတ်မြို့မှာရှိသော ကျွန်ုပ်လယ်ကို သင်သည် ရွေးပိုင်သောကြောင့်၊ ဝယ်ပါဟုပြောဆိုလိမ့်မည်အကြောင်းကို ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည် နှင့်အညီ၊–

၃၂း၈ ငါ့ဘထွေးသားဟာနမေလသည် ငါရှိရာထောင်ဝင်းထဲသို့လာ၍၊ ဗယ်ာမိန်ခရိုင်၊ အာနသုတ်မြို့၌ရှိသော ကျွန်ုပ်လယ်ကိုဝယ်ပါလော့။ သင်သည် အမွေခံပိုင်သောအခွင့်နှင့်ရွေးပိုင်သောအခွင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်အဘို့ဝယ်ပါဟု ငါ့အားပြောဆို၏။ ထိုအခါထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူသော အမှုဖြစ်ကြောင်းကို ငါသိသောကြောင့်၊–

၃၂း၉ အာနသုတ်မြို့၌ရှိသောငါ့ဘထွေးသား ဟာနမေလ၏လယ်ကိုငါဝယ်၍ လယ်ဘိုးငွေတဆယ်ခုနစ်ကျပ်ကို ချိန်ပေးလေ၏။–

၃၂း၁၀ စာချုပ်ကိုလည်းစီရင်၍တံဆိပ်ခတ်ပြီးမှ၊ သက်သေတို့ကိုခေါ်၍ ငွေကိုချိန်ခွင်နှင့်ချိန်ပေး၏။–

၃၂း၁၁ ဓမ္မသတ်ထုံးစံအတိုင်း တံဆိပ်ခတ်သောစာချုပ်တစောင်နှင့်ဖွင့်ထားသော လက်ခံတစောင်ကိုယူ၍၊–

၃၂း၁၂ ဘထွေးသားဟာနမေလအစရှိသော၊ စာချုပ်၌အမည်ပါသောသက်သေများ၊ ထောင်ဝင်းထဲမှာ ထိုင်နေသော ယုဒလူများအပေါင်းတို့ရှေ့တွင်၊ မာသေယသားဖြစ်သော နေရိ၏သားဗာရုတ်၌အပ်လျက်၊–

၃၂း၁၃ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၃၂း၁၄ တံဆိပ်ခတ်သော ဤစာချုပ်တစောင်နှင့်ဖွင့်ထားသော ဤလက်ခံတစောင်ကိုယူ၍၊ ကာလကြာမြင့်စွာ တည်နေစေခြင်းငှါ မြေအိုး၌ထားလော့။–

၃၂း၁၅ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤပြည်၌အိမ်၊ လယ်ယာ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကို ပိုင်ရကြလေဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောသဖြင့်၊ ထိုသူတို့ရှေ့မှာဗာရုတ်ကိုမှာထားလေ၏။

၃၂း၁၆ ထိုသို့နေရိသားဗာရုတ်၌ စာချုပ်ကိုအပ်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားအား ငါဆုတောင်းသော ပဌနာစကားဟူမူကား၊–

၃၂း၁၇ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် မဟာတန်ခိုးနှင့်လက်ရုံးတော်ကိုဆန့်၍၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်မတတ်နိုင်သောအရာတစုံတခုမျှမရှိပါ။–

၃၂း၁၈ ကိုယ်တော်သည် လူအထောင်အသောင်းတို့အားကရုဏာကျေးဇူးပြုလျက်၊ အဘတို့၏အပြစ်ကို နောက်ဖြစ်သောသားတို့၏ ခေါင်းပေါ်သို့ သက်ရောက်စေတော်မူ၏။ အလွန်ကြီးမြတ်သောဘုရား၊ မဟာတန်ခိုးတော်နှင့်ပြည့်စုံသောဘုရားဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား ဟူသော ဘွဲ့နာမရှိတော်မူ၏။–

၃၂း၁၉ ထူးဆန်းသောအကြံကိုကြံ၍၊ ထူးဆန်းသောအမှုကိုစီရင်တော်မူလျက်၊ လူအသီးအသီးတို့ ကျင့်ကြံပြုမူသည်အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကိုပေးခြင်းငှါ၊ လူသားများသွားလာသောလမ်း အလုံးစုံတို့ကိုအစဉ် ကြည့်ရှုလျက်နေတော်မူ၏။—

၃၂း၂၀ အဲဂုတ္တုပြည်၊ ဣသရေလပြည်အစရှိသောလူအမျိုးမျိုးတို့၌ နိမိတ်လက္ခဏာအံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ယနေ့တိုင်အောင်ပြတော်မူသဖြင့်၊ ယခုကဲ့သို့ အစဉ်ကျော်စောသောသိတင်းရှိတော်မူ၏။—

၃၂း၂၁ နိမိတ်လက္ခဏာအံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြလျက်၊ အားကြီးသောလက်၊ ဆန့်တော်မူသောလက်ရုံး၊ အလွန်ကြောက်မက်ဘွယ်သောအခြင်းအရာနှင့်တကွ၊ ကိုယ်တော်၏ဣသရေလလူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူ၍၊—

၃၂း၂၂ ငါပေးမည်ဟု ဘိုးဘေးတို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသော ပြည်တည်းဟူသော၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသော ဤပြည်ကိုပေးသနားတော်မူသဖြင့်၊—

၃၂း၂၃ သူတို့သည်ဝင်၍သိမ်းယူကြသော်လည်း၊ အမိန့်တော်ကိုနားမထောင်၊ တရားတော်လမ်းသို့မလိုက်၊ မှာထားတော်မူသောအကျင့်တစုံတခုကိုမျှ မကျင့်ဘဲနေသောကြောင့်၊ ယခုခံရသမျှသောဘေးဥပဒ်တို့ကို သူတို့အပေါ်သို့ရောက်စေတော်မူပြီ။—

၃၂း၂၄ ပြအိုးမြေရိုးတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ မြို့တော်ကိုတိုက်ယူခြင်းငှါ ရောက်ကြပါပြီ။ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့ဖြင့်တိုက်သော ခါလဒဲလူတို့လက်သို့မြို့တော်ကို အပ်တော်မူပြီ။ မိန့်တော်မူသောစကားပြည့်စုံကြောင်းကိုလည်းကိုယ်တော်တိုင်မြင်တော်မူ၏။—

၃၂း၂၅ ထိုသို့မြို့တော်သည် ခါလဒဲလူတို့လက်သို့ရောက်သော်လည်း၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ထိုလယ်ကို ငွေနှင့်ဝယ်၍၊ သက်သေတို့ကိုခေါ်ထားရမည်အကြောင်းမိန့်တော်မူပါပြီတကားဟု လျှောက်လေ၏။

၃၂း၂၆ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာသည်ကား၊—

၃၂း၂၇ ငါထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို အစိုးရသောဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါမတတ်နိုင်သော အရာတစုံတခုရှိလိမ့်မည်လော။—

၃၂း၂၈ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့ကိုခါလဒဲလူတို့လက်သို့၎င်း၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာလက်သို့၎င်း ငါအပ်၍၊ သူသည်သိမ်းယူလိမ့်မည်။—

၃၂း၂၉ ဤမြို့ကိုတိုက်သောခါလဒဲလူတို့သည် ဝင်၍မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ ဗာလဘုရားအဘို့အိမ်မိုးပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍၊ အခြားတပါးသောဘုရားတို့အဘို့ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကိုပြုရာအိမ်များနှင့်တကွ၊ တမြို့လုံးကိုမီးလောင်စေကြလိမ့်မည်။—

၃၂း၃၀ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ယုဒအမျိုးသားတို့သည်၊ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ငါ့ရှေ့မှာဒုစရိုက်ကိုသာပြုကြပြီ။ မိမိတို့ပြုလေရာရာ၌ ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါသာပြုကြပြီ။—

၃၂း၃၁ ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုး၏ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊

၃၂း၃၂ ယုဒပြည်သူယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ ပြုလေသမျှသောဒုစရိုက်ကြောင့်၊ ဤမြို့ကို ငါ့ထံမှငါပယ်ရှားမည်အကြောင်း၊ မြို့တည်သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်၊ ငါ့အမျက်ထွက်၍၊ အမျက်အရှိန်အားကြီးစေသောမြို့ဖြစ်၏။—

၃၂း၃၃ သူတို့သည် ငါ့ကိုမျက်နှာမပြုဘဲ ကျောခိုင်းကြပြီ။ ငါသည်စောစောထ၍ အထပ်ထပ် ဆုံးမသွန်သင်သော်လည်း၊ ငါ၏သြဝါဒကိုခံလိုသောငှါ နားမထောင်ကြ။—

၃၂း၃၄ ငါ၏နာမဖြင့်သမုတ်သောဗိမာန်ကိုညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအရာတို့ကို သွင်းထားကြပြီတကား၊—

၃၂း၃၅ သူတို့သားသမီးတို့ကို မောလုပ်ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ ဟိန္နုံသား၏ချိုင့်၌ရှိသော ဗာလဘုရား၏ ကုန်းတို့ကို တည်လုပ်ကြပြီ။ ယုဒအမျိုးအပေါ်သို့ အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုမျှလောက်စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သောအမှုကိုငါမမှာထား၊ ငါအလျှင်းအလိုမရှိဘဲပြုကြပြီဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၂း၃၆ သို့ရာတွင်၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးအားဖြင့် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ ရောက်မည်ဟု သင်တို့ဆိုတတ်သောဤမြို့ကို ရည်မှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊—

၃၂း၃၇ ငါသည်အမျက်ဟုန်းဟုန်းထွက်၍၊ အမျက်အရှိန်အားကြီးသည်နှင့်၊ သူတို့ကိုနှင်ထုတ်ရာ တိုင်းပြည်ရှိသမျှတို့မှ၊ တဖန်စုသိမ်း၍ ဤအရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ငြိမ်ဝပ်စွာနေစေမည်။—

၃၂း၃၈ သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။—

၃၂း၃၉ ကိုယ်အကျိုးအလိုငှါ၎င်း၊ နောက်ဖြစ်လတံ့သောသားသမီးတို့၏အကျိုးအလိုငှါ၎င်း၊ ငါ့ကိုအစဉ်ကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါ တညီတညွတ်တည်းကျင့်ကြံနိုင်သောသဘောကို ငါပေးမည်။—

၃၂း၄၀ သူတို့ကိုမစွန့်ပစ်ဘဲအစဉ်ကျေးဇူးပြုခြင်းငှါ၊ သူတို့၌ထာဝရပဋိညာဉ်ကိုငါထားမည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ့ထံမှမထွက်မသွားမည်အကြောင်း၊ ငါ့ကိုကြောက်ရွံ့သောသဘောနှင့်ပြည့်စုံစေမည်။—

၃၂း၄၁ သူတို့အားကျေးဇူးပြုခြင်းအမှု၌ ငါသည်အားရဝမ်းမြောက်၍၊ ငါ့စိတ်နှလုံးနှင့် နံ့ဝိညာဉ်အကြွင်းမဲ့ပါလျက်၊ သူတို့ကို ဤပြည်၌ဆက်ဆက်နေရာချမည်။—

၃၂း၄၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤလူမျိုးအပေါ်မှာကြီးစွာသော ဤဘေးဥပဒ်အပေါင်းကို ရောက်စေသည်နည်းတူ၊ ငါဂတိထားသော ကောင်းကျိုး အပေါင်းကိုလည်းငါရောက်စေမည်။—

၃၂း၄၃ လူမရှိ၊ တိရစ္ဆာန်မရှိ ဆိတ်ညံ့ပြီ၊ ခါလဒဲလူတို့လက်သို့ ရောက်လေပြီဟု သင်တို့ဆိုတတ်သော ဤပြည်၌၊ နောက်တဖန်လယ်ယာတို့ကို ရောင်းဝယ်ကြလိမ့်မည်။—

၃၂း၄၄ ဗယ်္ဂာမိန်ပြည်၌၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌၎င်း၊ ယုဒပြည်တွင်ရှိသောမြို့တို့၌၎င်း၊ တောင်ပေါ်မြို့၊ ချိုင့်ထဲမြို့၊ တောင်ဘက်မြို့တို့၌၎င်း၊ လူတို့သည် လယ်ယာတို့ကို ငွေနှင့်ဝယ်ခြင်း၊ စာချုပ်ကိုစီရင်ခြင်း၊ တံဆိပ်ခတ်ခြင်း၊ သက်သေတို့ကိုခေါ်ထားခြင်းအမှုများကို ပြုမြဲပြုကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊သိမ်းသွားခြင်း ကိုခံရသောသူတို့ကို တဖန်ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၃)

၃၃း၁ ယေရမိသည် ထောင်ဝင်းထဲမှာအချုပ်ခံလျက်နေရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဒုတိယအကြိမ်ရောက်လာ၍၊ –

၃၃း၂ ဤအမှုကိုပြုသောဘုရား၊ ဤအမှုကိုဖန်ဆင်းစီရင်သောဘုရား၊ ယေဟောဝါအမည်ရှိသော ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၃၃း၃ ငါ့ကိုခေါ်လော့။ ငါထူးမည်။ ကြီးသောအရာ၊ သင်မသိနိုင်အောင် နက်နဲသောအရာတို့ကိုငါပြမည်။–

၃၃း၄ ပြအိုးမြေရိုးဖြင့်၄င်း၊ ထားဖြင့်၄င်း ပြိုပျက်သောဤမြို့၏အိမ်များ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်၏ ဘုံဗိမာန်များကို ရည်မှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ –

၃၃း၅ ခါလဒဲလူတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါလာကြ၏။ ငါသည်ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ ကွပ်မျက်သောသူတို့၏ အသေကောင်များနှင့်ထိုအိမ်များကို ပြည့်စေခြင်းငှါလာကြ၏။ ထိုသူတို့၏ ဒုစရိုက်များကြောင့်၊ ဤမြို့မှ ငါသည်မျက်နှာကိုလွှဲပြီ။–

၃၃း၆ သို့ရာတွင်၊ ငါသည်ဤမြို့၏အနာကိုဆေးအုံ၍ ပျောက်စေမည်။ မြို့သားတို့သည် ကျန်းမာမည်အကြောင်း၊ မြဲသောစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံမည်အကြောင်းကိုငါပြမည်။–

၃၃း၇ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောယုဒအမျိုးနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို တဖန်ငါဆောင်ခဲ့၍ အရင်ကဲ့သို့တည်ဆောက်မည်။–

၃၃း၈ သူတို့သည် ငါ့ကိုပြစ်မှားသမျှသောအပြစ်တို့ကို ငါဖြေရှင်းမည်။ ငါ့ကိုပြစ်မှား၍ ငါ၏တရားကို လွန်ကျူးသမျှသောအပြစ်တို့ကို ငါလွှတ်မည်။–

၃၃း၉ ဤမြို့သည် ငါဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း၊ မြေပေါ်မှာခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့တွင် ချီးမွမ်းစရာအကြောင်း၊ ဂုဏ်အသရေတော်ကျော်စောစရာအကြောင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤမြို့သားတို့အား ငါပြုသမျှသောကျေးဇူးကို လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကြားသိကြလိမ့်မည်။ ဤမြို့၌ ငါပြုစုသမျှသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုထောက်၍ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။

၃၃း၁၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူမရှိ၊ တိရစ္ဆာန်မရှိ၊ ဆိတ်ညံ့ပြီဟု သင်တို့ဆိုတတ်သော ဤအရပ်၌၄င်း၊ လူမရှိ၊ တိရစ္ဆာန်မရှိ၊ နေသောသူမရှိ၊ ဆိတ်ညံ့သောယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင် လမ်းများတို့၌၄င်း၊ –

၃၃း၁၁ နောက်တဖန် ဝမ်းမြောက်သောအသံ၊ ရွှင်လန်းသောအသံ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သားအသံ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးအသံ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့ဟု ဆိုသောသူတို့၏အသံ၊ ချီးမွမ်းရာပူဇော်သက္ကာကို ဗိမာန်တော်သို့ဆောင်ခဲ့သောသူတို့၏အသံကို ကြားရကြလိမ့်မည်။အကြောင်းမူကား၊ သိမ်း သွားခြင်းကိုခံရသောပြည်သားတို့ကိုငါဆောင်ခဲ့၍၊ အရင်ကဲ့သို့နေစေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၃၃း၁၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူမရှိ၊ တိရစ္ဆာန်မရှိ၊ ဆိတ်ညံ့သော ဤအရပ်တွင်၊ မြို့ရွာရှိသမျှတို့၌သိုးစုကို ထိန်းသောသိုးထိန်း နေရာရှိလေဦးမည်။–

၃၃း၁၃ တောင်ပေါ်မြို့၊ ချိုင့်ထဲမြို့၊ တောင်ဘက်မြို့၊ ဗင်္ယာမိန်ပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၊ ယုဒမြို့များတို့၌၊ သိုးစုကိုရေတွက်သောသူ၏ လက်အောက်မှာ၊ သိုးစုတို့သည် တဖန်ရှောက်သွားကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၃း၁၄ တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးနှင့်ယုဒအမျိုးသားတို့၌ ငါထားသောဂတိအတိုင်း ကျေးဇူးပြုရသောအချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။–

၃၃း၁၅ ထိုကာလအခါ သန့်ရှင်းသောအညွန့်ကို ဒါဝိဒ်အဘို့ငါပေါက်စေ၍၊ သူသည်မြေကြီးပေါ်မှာ တရားသဖြင့်ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်လိမ့်မည်။–

၃၃း၁၆ ထိုကာလ၌ယုဒပြည်သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သည်လည်း ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ထိုမြို့သည် ယေဟောဝါဇေဒကနု ဟူသော ဘွဲ့နာမရှိလိမ့်သတည်း။–

၃၃း၁၇ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလနန်းတော်ပေါ်မှာထိုင်ရသော ဒါဝိဒ်မင်းရိုးမင်းစဉ်သည် အလျှင်းမပြတ်ရ။–

၃၃း၁၈ ငါ့ရှေ့မှာ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်လျက်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကိုမီးရှို့လျက်၊ ယဇ်ပူဇော်ရာဝတ်ကို အစဉ်ပြုရသော လေဝိသားယဇ်ပုရောဟိတ်ရိုးလည်း အလျှင်းမပြတ်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၃း၁၉ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်၍၊ –

၃၃း၂၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါထားသောနေ့ပဋိညာဉ်နှင့် ညဥ့်ပဋိညာဉ်တရားကိုသင်တို့သည် ဖျက်၍၊ နေ့ညဥ့်အပိုင်းအခြားမရှိစေခြင်း ငှါတတ်နိုင်လျှင်၊ –

၃၃း၂၁ ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်၌ ငါထားသောပဋိညာဉ်ပျက်၍၊ ဒါဝိဒ်၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာစိုးစံရသော ဒါဝိဒ်မင်းရိုးသည် ပြတ်လိမ့်မည်။ ငါ၏အမှုထမ်းလေဝိသား ယဇ်ပုရောဟိတ်ရိုးလည်း ပြတ်လိမ့်မည်။–

၃၃း၂၂ မိုယ်းကောင်းကင်တန်ဆာတို့ကိုမရေတွက်နိုင်၊ သမုဒ္ဒရာသဲလုံးတို့ကို တောင်းတင်းနှင့်မခြင်နိုင်အောင် များပြားသကဲ့သို့၊ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်၏အမျိုးကို ၄င်း၊ ငါ၏အမှုထမ်းလေဝိသားတို့ကို၄င်း ငါများပြားစေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၃း၂၃ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာသည်ကား၊ –

၃၃း၂၄ ထာဝရဘုရားရွေးကောက်သော လူမျိုးနှစ်မျိုးကိုတဖန်ပယ်တော်မူပြီဟု ဤလူတို့ပြောတတ်သောစကားကို သင်သည်ဆင်ခြင်ပြီးလော။ ထိုသို့ သူတို့သည်ငါ၏လူမျိုးကို လူမျိုးကဲ့သို့မမှတ်၊ မထီမဲ့မြင်ပြုကြပြီ။–

၃၃း၂၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ နေ့နှင့်ညဥ့်အဘို့ငါ၏ပဋိညာဉ်မရှိလျှင်၄င်း၊ မိုယ်းကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတရားတို့ကို ငါမစီရင်လျှင်၄င်း၊ –

၃၃း၂၆ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်အမျိုးကို အုပ်စိုးရသောမင်းအရာ၌၊ ယာကုပ်အမျိုးနှင့် ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်၏ အမျိုးသားစဉ်မြေးဆက်ထဲကငါရွေး၍ မခန့်ထားဘဲစွန့်ပစ်မည်။ သို့မဟုတ်သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော ထိုသူတို့ကို တဖန်ငါဆောင်ခဲ့၍ ကယ်မသနားမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၄)

၃၄း၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်း၊ အစိုးရတော်မူသမျှသော တိုင်းနိုင်ငံသား၊ လူမျိုးအသီးအသီးအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ယေရုရှလင်မြို့ကိုင်း၊ ထိုမြို့နှင့်ဆိုင်သမျှသော မြို့ရွာတို့ကိုင်း တိုက်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်၍၊ –
၃၄း၂ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိကိုသွား၍ပြောရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့ကိုဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ ငါအပ်၍၊ သူသည်မီးရှို့လိမ့်မည်။–
၃၄း၃ သင်သည် ထိုမင်းလက်နှင့်မလွတ်ရ။ စင်စစ်သင့်ကို ဘမ်းဆီး၍ ထိုမင်းလက်သို့အပ်ကြလိမ့်မည်။ သင်သည်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ တယောက်နှင့်တယောက်စကားပြောရလိမ့်မည်။ ဗာဗုလုန်မြို့သို့လည်း သွားရလိမ့်မည်။–
၃၄း၄ သို့ရာတွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိမင်းကြီး၊ ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကိုနားထောင်လော့။ မင်းကြီးကိုရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ထားဖြင့်အသေမခံရ။–
၃၄း၅ ငြိမ်ဝပ်စွာသေ၍ သင့်ရှေ့မှာစိုးစံသောဘိုးတော်ဘေးတော်တို့အဘို့ပြုဘူးသည်နည်းတူ၊ သင့်အဘို့ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့လျက်၊ ဩသခင်ဟူ၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်၊ ငါပြောထားပြီဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–
၃၄း၆ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ကိုင်း၊ –
၃၄း၇ ယုဒပြည်၌ခိုင်ခံ့၍ ကျန်ကြွင်းသောမြို့၊ လာခိရှမြို့၊ အဇေကာမြို့တည်းဟူသော ယုဒပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသောမြို့တို့ကိုင်း တိုက်သောအခါ၊ ပရောဖက်ယေရမိသည် ထိုစကားအလုံးစုံတို့ကို ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိအားဆင့်ဆိုလေ၏။
၃၄း၈ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့သည် အသီးအသီးစေစားသောယုဒညီအစ်ကိုချင်း၊
၃၄း၉ အစေခံရသောဟေဗြဲအမျိုးကျွန်ယောက်ျားမိန်းမတို့ကို နောက်တဖန်မစေစားဘဲ လွှတ်စေခြင်းငှါ၊ ဇေဒကိမင်းကြီးသည် လွှတ်ခြင်းတရားကို စီရင်မည်ဟု ဝန်ခံပြီးသည်နောက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာ၏။–
၃၄း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ဝန်ခံသောမှူးမတ်၊ ဆင်းရဲသားအပေါင်းတို့သည် အသီးအသီးစေစားသော ကျွန်ယောက်ျားမိန်းမတို့ကို နောက်တဖန်မစေစားဘဲလွှတ်ရမည်ဟု ကြားသောအခါ၊ နားထောင်၍လွှတ်လိုက်ကြ၏။–
၃၄း၁၁ နောက်တဖန်ပြောင်းလဲ၍ ယခင်လွှတ်ပြီးသော ကျွန်ယောက်ျားမိန်းမတို့ကိုခေါ်ပြန်၍ အစေကျွန်ခံစေကြ၏။–
၃၄း၁၂ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်၍၊ –
၃၄း၁၃ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများကိုကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှငါနှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ –
၃၄း၁၄ သင်တို့သည် အသီးအသီးဝယ်သောညီအစ်ကိုချင်း ဟေဗြဲအမျိုးသားတို့ကို ခုနစ်နှစ်စေ့လျှင်လွှတ်ရမည်။ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး သင်တို့၌ အစေကျွန်ခံပြီးမှ၊ လွှတ်သောအခွင့်ကိုပေးရမည်ဟု ပညတ်သော်လည်း၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများတို့သည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊ နားကိုပိတ်လျက်နေကြ၏။–
၃၄း၁၅ သင်တို့သည် ယခုမှာပြောင်းလဲ၍၊ အသီးအသီးအိမ်နီးချင်းတို့အား လွှတ်ရသောအခွင့်ကို ထင်ရှားစွာစီရင်သဖြင့်၊ ငါ့ရှေ့၌တရားသောအမှုကိုပြုလျက်၊ ငါ့နာမဖြင့်သမုတ်သော ဗိမာန်တော်၌ ငါ့ရှေ့မှာဝန်ခံခြင်းပဋိညာဉ်ကိုပြုကြသော်လည်း၊ –
၃၄း၁၆ တဖန်ပြောင်းလဲ၍ ငါ၏နာမကိုရှုတ်ချလျက်၊ အသီးအသီးရှင်းရှင်းလွှတ်ဘူးသော ကျွန်ယောက်ျားမိန်းမတို့ကိုခေါ်ပြန်၍ အစေကျွန်ခံစေကြပြီတကား။–
၃၄း၁၇ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည်အသီးအသီးညီအစ်ကိုချင်း၊ အိမ်နီးချင်းတို့အား လွှတ်ရသောအခွင့်ကို ထင်ရှားစွာမစီရင်၊ ငါ့စကားကိုနားမထောင်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်သင်တို့အဘို့၊ ထားဘေး၊ ကာလနာဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးတို့အား လွှတ်သောအခွင့်ကို ထင်ရှားစွာစီရင်၍၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌ အနှောင့်အရှက်ခံစေမည်။–
၃၄း၁၈ နွားသငယ်ကိုထက်ခြမ်းခွဲ၍၊ အလယ်သို့ရှောက်သွားလျက်၊ ငါ့ရှေ့မှာပြုသော ဝန်ခံခြင်းပဋိညာဉ်စကား အတိုင်းမကျင့်၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကိုဖျက်သောသူတည်းဟူသော၊ –
၃၄း၁၉ ယုဒမင်း၊ ယေရုရှလင်မင်း၊ မှူးမတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အစရှိသော၊ နွားသငယ်ထက်ခြမ်းအလယ်သို့ ရှောက်သွားသော ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို၊ –
၃၄း၂၀ သူတို့ရန်သူများလက်သို့၎င်း၊ သတ်ချင်သောသူများလက်သို့၎င်းငါအပ်မည်။ သူတို့အသေကောင် များတို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့် တောသားရဲများစားစရာဘို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–
၃၄း၂၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိမှစ၍ မှူးတော်မတ်တော်တို့ကို သူတို့ရန်သူများလက်သို့၎င်း၊ သတ်ချင်သော လူများလက်သို့၎င်း၊ ယခုလွှဲသွားသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ဗိုလ်ခြေများလက်သို့၎င်း ငါအပ်မည်။–
၃၄း၂၂ ငါသည် အမိန့်တော်ပေး၍ သူတို့ကိုဤမြို့သို့ပြန်လာစေမည်။ သူတို့သည်တိုက်ယူ၍ မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း၊ ယုဒမြို့ရွာတို့ကို လူဆိတ်ညံရာအရပ်ဖြစ်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၅)

၃၅း၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိသား ယောယကိမ်မင်းလက်ထက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာသည်ကား၊ –
၃၅း၂ သင်သည် ရေခပ်အမျိုးသားတို့အိမ်သို့သွား၍၊ သူတို့နှင့်နှုတ်ဆက်ပြီးမှ၊ ဗိမာန်တော်အခန်း တခန်းထဲသို့ခေါ်သွင်း၍ စပျစ်ရည်ကိုတိုက်ပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –
၃၅း၃ ငါသည် ဟာဗဇိညာသားဖြစ်သောယေရမိ၏သား ယာဇညာမှစ၍၊ သူ၏ညီအစ်ကိုတို့နှင့် သားများအပေါင်း၊ ရေခပ်အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ –

၃၅း၄ ဗိမာန်တော်အတွင်း၊ တံခါးစောင့်ရှလ္လုံသား မာသေယ၏ အခန်းအပေါ်၊ မှူးတော်မတ်တော်စည်း ဝေးရာအခန်းနားမှာ ဘုရားသခင်၏လူဣဂဒါလိသားဟာနန်၏သားတို့နေသောအခန်းထဲသို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊–
၃၅း၅ ထိုရေခပ်အမျိုးသားတို့ရှေ့၌ စပျစ်ရည်နှင့်ပြည့်သောအိုးများနှင့် ခွက်ဖလားတို့ကိုထည့်၍၊ စပျစ်ရည်ကိုသောက်ကြပါဟု သူတို့အားဆို၏။–
၃၅း၆ သူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်စပျစ်ရည်ကိုမသောက်ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့အမျိုး၏ အဘရေခပ်၏သား ယောနဒပ်က၊ သင်တို့မှစ၍ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် စပျစ်ရည်ကိုမသောက်ရကြ။–
၃၅း၇ အိမ်ကိုလည်းမဆောက်ရ၊ မျိုးစေ့ကိုလည်းမကြဲရ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်းမစိုက်ရ၊ မရှိစေရကြ။ သင်တို့သည်ဧည့်သည်ဖြစ်လျက်နေသောပြည်၌ အသက်တာရှည်မည်အကြောင်း၊ တသက်လုံးတဲနှင့်သာ နေရကြမည်ဟု အကျွန်ုပ်တို့ကိုမှာထားပါပြီ။–
၃၅း၈ ထိုကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မယားသားသမီးနှင့်တကွ တသက်လုံးစပျစ်ရည်ကိုမသောက်။–
၃၅း၉ နေစရာဘို့အိမ်ကိုလည်းမဆောက်။ စပျစ်ဥယျာဉ်မရှိ။ လယ်ယာမရှိ၊ မျိုးစေ့မရှိ။–
၃၅း၁၀ တဲနှင့်သာနေ၍ အကျွန်ုပ်တို့အမျိုး၏ အဘရေခပ်သားယောနဒပ်မှာထားသမျှသောစကားကို နားထောင်လျက်၊ အဘယောနဒပ်မှာထားသမျှအတိုင်းပြုကြပါပြီ။–
၃၅း၁၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဤပြည်သို့လာသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့က၊ လာကြ။ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားကြကုန်အံ့။ ခါလဒဲစစ်သူရဲတို့နှင့် ရှုရိစစ်သူရဲတို့ကိုကြောက်စရာရှိသည်ဟု အချင်းချင်းပြောဆို၍၊ ယခုယေရုရှလင်မြို့၌ နေကြပါသည်ဟု ဆိုကြ၏။
၃၅း၁၂ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာ၍၊
၃၅း၁၃ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ရှိရာသို့သွား၍၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုနားထောင်အံ့ သောငှါ ဆုံးမခြင်းကိုမခံကြသလောဟုထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။–
၃၅း၁၄ စပျစ်ရည်ကိုမသောက်ရဟု၊ ရေခပ်သားယောနဒပ်သည် မိမိသားတို့၌ထားသော ပညတ်စကားအတိုင်း၊ သူတို့သည် ကျင့်၍ ယနေ့တိုင်အောင် စပျစ်ရည်ကိုမသောက်ဘဲနေလျက်၊ အဘ၏ပညတ်စကားကို နားထောင်ကြ၏။ ငါသည်စောစောထ၍ သင်တို့ကိုအထပ်ထပ်ပြောသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်ကြ။–
၃၅း၁၅ ငါ၏ကျွန်ပရောဖက်အပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ ငါသည်စောစောထ၍ သင်တို့ရှိရာသို့ အထပ်ထပ်စေ လွှတ်လျက်၊ သင်တို့အသီးအသီးလိုက်သောအဓမ္မလမ်းကိုရှောင်ကြလော့။ သင်တို့အကျင့်ကို ပြုပြင်ကြလော့။ အခြားတပါးသော ဘုရားနောက်သို့မလိုက်၊ ဝတ်မပြုကြနှင့်။ ဤစကားကိုနားထောင်လျှင်၊ သင်တို့နှင့်သင်တို့၏ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောပြည်၌ နေရကြလိမ့်မည်ဟု မှာလိုက်သော်လည်း၊ သင်တို့သည်နားကိုပိတ်လျက်၊ ငါ့စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေကြပြီ။–
၃၅း၁၆ ရေခပ်သားဖြစ်သောယောနဒပ်၏သားမြေးတို့သည် မိမိတို့အဘမှာထားသောစကားအတိုင်းကျင့်ကြ၍၊ ဤလူမျိုးသည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်သောကြောင့်၊–
၃၅း၁၇ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်ခြိမ်းသမျှသောဘေးဥပဒ်တို့ကို ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့ အပေါ်သို့ရောက်စေမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါပြောသော်လည်း၊ သူတို့သည်နားမထောင်ကြ။ ခေါ်သော်လည်းမထူးကြဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၅း၁၈ ရေခပ်အမျိုးသားတို့အားလည်း၊ ယေရမိဆင့်ဆိုသော၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ဟူမူကား၊ သင်တို့သည်သင်တို့အဘယောနဒပ်၏ ပညတ်စကားကိုနားထောင်၍၊ သူစီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှအတိုင်းကျင့်စောင့်သောကြောင့်၊–
၃၅း၁၉ ရေခပ်သားယောနဒပ်အမျိုး၌ ငါ့အမှုထမ်းတို့သည် အစဉ်ရှိကြလိမ့်မည်ဟု ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၆)

၃၆း၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိသား ယောယကိမ်မင်းနန်းစံလေးနှစ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာသည်ကား၊–
၃၆း၂ သင်သည် စာလိပ်ကိုယူပြီးလျှင်၊ ယောရှိမင်းလက်ထက်၌ သင့်အားငါပြောသောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် ဣသရေလပြည်၊ ယုဒပြည်အစရှိသောခပ်သိမ်းသောတိုင်းပြည်တို့ကို ငါခြိမ်းသမျှသေ၌ စကားအတိုင်းရေးထားလော့။–
၃၆း၃ ယုဒအမျိုးတို့၌ပြုမည်ဟု ငါကြံစည်သမျှသောဘေးဥပဒ်တို့ကို သူတို့သည်ကြားသောအခါ၊ သူတို့ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ငါလွှတ်မည်အကြောင်း၊ အသီးအသီးလိုက်ဘူးသော အဓမ္မလမ်းတို့ကို ရှောင်ကောင်းရှောင်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၃၆း၄ ထိုအခါယေရမိသည် နေရိသားဗာရုတ်ကိုခေါ်ပြီးလျှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှသော စကားတော်တို့ကို ပြန်ပြောသည်အတိုင်း၊ ဗာရုတ်သည် စာလိပ်၌ရေးထားလေ၏။–
၃၆း၅ ယေရမိကလည်း၊ ငါသည်အချုပ်ခံလျက်နေရသောကြောင့်၊ ဗိမာန်တော်သို့မသွားနိုင်။–
၃၆း၆ သင်သွားလော့။ ငါပြန်ပြောသည်အတိုင်း၊ သင်သည်စာလိပ်၌ရေးထားသော ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်တို့ကို၊ အစာရှောင်သောနေ့တွင်၊ ဗိမာန်တော်၌ရှိသောသူတို့အား ဘတ်လော့။ အမြို့မြို့အရွာရွာကလာသော ယုဒလူတို့အားလည်းဘတ်လော့။–
၃၆း၇ သူတို့သည် အသီးအသီးလိုက်ဘူးသော အဓမ္မလမ်းကိုရှောင်လျက်၊ ထာဝရဘုရားအားပြပ်ဝပ်၍ ဆုတောင်းကောင်းဆုတောင်းကြလိမ့်မည်။ ဤလူမျိုး၌ ထာဝရဘုရားခြိမ်းတော်မူသော အမျက်ဒေါသသည် အလွန်ပြင်းထန်ပေ၏ဟု ဗာရုတ်အားမှာထားလေ၏။–
၃၆း၈ ထိုသို့ပရောဖက်ယေရမိမှာထားသမျှအတိုင်း၊ နေရိသားဗာရုတ်သည်ပြု၍၊ ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ပါသောစာကို ဗိမာန်တော်၌ဘတ်လေ၏။
၃၆း၉ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိသားယောယကိမ်မင်းနန်းစံငါးနှစ်၊ နဝမလတွင် ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့နှင့်၊ ယုဒမြို့ရွာမှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်လာသောသူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အစာရှောင်ရာအချိန်ကိုကြော်ငြာကြ၏။–
၃၆း၁၀ ထိုအခါ ဗာရုတ်သည် ဗိမာန်တော်တံခါးသစ်နားမှာ၊ အထက်တန်တိုင်းအတွင်း၊ စာရေးတော်ရှာဖန်သား ဂေမရိ၏အခန်း၌၊ ယေရမိစီရင်သောစာကို လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာဘတ်လေ၏။–

၃၆း၁၁ ထိုစာ၌ ပါသမျှသောထာဝရဘုရား၏ စကားတော်တို့ကို ရှာဖန်သားဖြစ်သော ဂေမရိ၏သားမိက္ခာယသည် ကြားလျှင်၊ –

၃၆း၁၂ နန်းတော်အတွင်း၊ စာရေးတော်အခန်းသို့သွား၍၊ စာရေးတော်ဧလိရှမာ၊ ရှေမာယသား ဒေလာယ၊ အာခဗော်သား ဧလနာသန်၊ ရှာဖန်သားဂေမရိ၊ ဟာနနိသားဇေဒကိအစရှိသော မှူးတော်မတ်တော် အပေါင်းတို့သည် ထိုင်လျက်ရှိကြ၏။ –

၃၆း၁၃ ထိုအခါ ဗာရုတ်သည် လူများတို့အားဘတ်သော စာထဲကမိက္ခာယကြားသမျှသော စကားတို့ကိုပြန်ပြောလေ၏။ –

၃၆း၁၄ ထိုမင်းအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ကုရှိ၊ ရှေလမိ၊ နာသနိတို့မှ ဆင်းသက်သော ယေဟုဒိကို ဗာရုတ်ထံသို့စေလွှတ်လျက်၊ သင်သည်လူများတို့အား ဘတ်သောစာလိပ်ကို သင့်လက်နှင့်ကိုင်၍လာခဲ့ဟု ခေါ်ကြ၏။ နေရိသားဗာရုတ်သည်လည်း၊ စာလိပ်ကိုကိုင်၍လာ၏။ –

၃၆း၁၅ သူတို့ကလည်းထိုင်လော့။ ငါတို့အားဘတ်လော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ ဗာရုတ်သည် သူတို့ရှေ့မှာဘတ်လေ၏။ –

၃၆း၁၆ ထိုစကားအလုံးစုံတို့ကို မင်းများတို့သည်ကြားလျှင်၊ အချင်းချင်းကြောက်ရွံ့သောစိတ်ရှိ၍၊ ငါတို့သည် ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို ရှင်ဘုရင်အား ဆက်ဆက်ကြားလျှောက်ရမည်ဟု ဗာရုတ်ကိုဆိုကြ၏။ –

၃၆း၁၇ တဖန်သင်သည် ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို သူ့နှုတ်မြွက်သည်အတိုင်း အဘယ်သို့ရေးထားသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ –

၃၆း၁၈ ဗာရုတ်က၊ သူသည်ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို နှုတ်မြွက်၍၊ အကျွန်ုပ်သည်မှင်နှင့်ရေးထားပါ၏ဟု ပြန်ပြောသော်၊ –

၃၆း၁၉ မင်းများတို့က၊ သင်သွားလော့။ ယေရမိနှင့်အတူပုန်းရှောင်၍နေလော့။ အဘယ်မှာနေသည်ကို တစုံတယောက်မျှမသိစေနှင့်ဟု ဗာရုတ်အား မှာခဲ့၍၊ –

၃၆း၂၀ စာလိပ်ကိုစာရေးတော်ဧလိရှမာ၏ အခန်း၌ထားပြီးမှ နန်းတော်အတွင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ဝင်၍၊ ထိုအမှုကိုအကုန်အစင်လျှောက်ကြ၏။

၃၆း၂၁ ရှင်ဘုရင်သည် ထိုစာလိပ်ကိုယူချေဟု၊ ယေဟုဒိကိုစေလွှတ်သဖြင့်၊ ယေဟုဒိသည် စာရေးတော်ဧလိရှမာ၏အခန်းထဲကယူ၍၊ ရှင်ဘုရင် အစရှိသောအထံတော်၌ ရပ်နေသောမှူးမတ် အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ဘတ်လေ၏။ –

၃၆း၂၂ ထိုအခါ နဝမလဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်သည် ဆောင်းကာလ၌ စံပျော်ရာနန်းအခန်းတွင်ထိုင်၍၊ ရှေ့တော်၌မီးမယ်ဖျူးပေါ်မှာ မီးခဲပုံရှိ၏။ –

၃၆း၂၃ ယေဟုဒိသည် သုံးလေးခဏ်းလောက်ဘတ်မိလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်သည် စာရေး၏ထားနှင့်လှီး၍ မီးမယ်ဖျူးပေါ်မှာရှိသော မီးထဲသို့စာလိပ်ကိုချပစ်လျှင်၊ အကုန်အစင်ကျွမ်းလောင်လေ၏။ –

၃၆း၂၄ ရှင်ဘုရင်မှစ၍၊ ထိုစကားအလုံးစုံတို့ကို ကြားသောရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တယောက်မျှမကြောက်၊ မိမိအဝတ်ကိုလည်းမဆုတ်ကြ။ –

၃၆း၂၅ ရှင်ဘုရင်သည် စာလိပ်ကိုမီးမရှို့စေခြင်းငှါ၊ ဧလနာသန်၊ ဒေလာယ၊ ဂေမရိတို့သည် တောင်းပန်သော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် သူတို့စကားကို နားမထောင်။ –

၃၆း၂၆ တဖန်ရှင်ဘုရင်သည် စာရေးဗာရုတ်နှင့် ပရောဖက်ယေရမိကို ဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ၊ သားတော်ယေရမေလ၊ အာဇရေလသားစရာယ၊ အာဗဒေလသားရှေလမိတို့ကို စေလွှတ်လေ၏။ သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကို ဝှက်ထားတော်မူ၏။

၃၆း၂၇ ယေရမိနှုတ်မြွက်သည်အတိုင်း ဗာရုတ်ရေးထားသော ထိုစာလိပ်ကို ရှင်ဘုရင်မီးရှို့သောနောက်၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာသည်ကား၊ –

၃၆း၂၈ သင်သည်အခြားသော စာလိပ်ကိုယူ၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောယကိမ်မီးရှို့သောအရင် စာလိပ်၌ပါသမျှသောစကားရင်းအတိုင်း ရေးထားလော့။ –

၃၆း၂၉ သင်သည်ယုဒရှင်ဘုရင်ယောယကိမ်အား ပြောဆိုရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဆက်ဆက်လာ၍ ဤပြည်ကိုဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလိမ့်မည်ဟူသော စကားကိုအဘယ်ကြောင့်ရေးထားသနည်းဟု သင်သည်ဆို၍ စာလိပ်ကိုမီးရှို့ပြီ။ –

၃၆း၃၀ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒရှင်ဘုရင်ယောယကိမ်ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်သည် ဒါဝိဒ်၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ မထိုင်ရ။ သူ၏အသေကောင်ကို နေ့အချိန်၌ နေပူထဲသို့၎င်း၊ ညဥ့်အချိန်၌ နှင်းခဲထဲသို့၎င်းပစ်လိုက်ကြလိမ့်မည်။ –

၃၆း၃၁ သူမှစ၍ သူ၏သားမြေးတို့ကို၎င်း၊ သူ၏ကျွန်တို့ကို၎င်း၊ အပြစ်နှင့်အလျောက်ငါစီရင်မည်။ သူတို့နှင့်ယေရုရှလင်မြို့သူ ယုဒပြည်သားတို့သည် နားမထောင်၊ သူတို့အပေါ်သို့ ငါခြိမ်းသမျှသော ဘေးဥပဒ်တို့ကို ရောက်စေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ –

၃၆း၃၂ ထိုအခါယေရမိသည် အခြားသောစာလိပ်ကိုယူ၍၊ နေရိသားစာရေးဗာရုတ်အားပေးသဖြင့်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောယကိမ်မီးရှို့သောစာ၌ ပါသမျှ သောစကားတို့ကို ယေရမိသည်နှုတ်မြွက်၍၊ ဗာရုတ်သည်ရေးထား၏။ အလားတူသောစကားအများကိုလည်း ထပ်၍သွင်းရ၏။

အခန်းကြီး (၃၇)

၃၇း၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယုဒရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားသော ယောယကိမ်သား ခေါနိအရာ၌၊ ယောရှိမင်းကြီး၏သား ဇေဒကိ မင်းကြီးသည်နန်းထိုင်လေ၏။ –

၃၇း၂ ထာဝရဘုရားသည် ယေရမိအားဖြင့်မိန့်တော်မူသောစကားတော်တို့ကို၊ ထိုမင်းကြီးအစရှိသောကျွန်များ၊ ပြည်သူပြည်သားများတို့သည် နားမ ထောင်ဘဲနေကြ၏။

၃၇း၃ တရံရောအခါ ဇေဒကိမင်းကြီးသည်၊ ရှေလမိသားယေဟုကလနှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ် မာသေယသားဇေဖနိတို့ကို ပရောဖက်ယေရမိထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ငါတို့အဘို့ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းပါလော့ဟုမှာလိုက်၏။ –

၃၇း၄ ထိုအခါယေရမိသည် ထောင်ထဲသို့မရောက်သေး။ လူများတို့နှင့်ပေါင်းဘော်လျက်နေသေး၏။ –

၃၇း၅ ယေရုရှလင်မြို့ကိုဝိုင်းသောခါလဒဲလူတို့သည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှဖာရောဘုရင်၏ဗိုလ်ခြေများစစ်ချီ၍ လာကြောင်းကိုကြားလျှင်၊ ထိုမြို့မှထွက်သွား ကြပြီ။ –

၃၇း၆ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ပရောဖက်ယေရမိသို့ရောက်၍၊ –

၃၇း၇ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ့ကိုမေးလျှောက်စေခြင်းငှါ၊ သင့်ကိုမှာလိုက်သော ယုဒရှင်ဘုရင်အား ဤသို့ပြန်ပြောလော့။ သင်တို့ကိုစစ်ကူခြင်းငှါလာသော ဖာရောဘုရင်၏ဗိုလ်ခြေတို့သည် သူတို့နေရင်းအဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်သွားကြလိမ့်မည်။ –

၃၇း၈ ခါလဒဲလူတို့သည်လာပြန်၍၊ ဤမြို့ကိုတိုက်ယူပြီးလျှင် မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ –

၃၇း၉ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ်ခါလဒဲလူတို့သည် ငါတို့ထံမှ ထွက်သွားကြ လိမ့်မည်ဟုဆို၍ ကိုယ်ကိုကိုယ်မလှည့်စားကြနှင့်။ သူတို့သည်ထွက်၍ မသွားရကြ။-
၃၇း၁၀ ထိုမျှမက၊ သင်တို့ကိုစစ်တိုက်သော ခါလဒဲစစ်သူရဲအပေါင်းတို့ကို သင်တို့သည်လုပ်ကြံသဖြင့်၊ သူတို့တွင်ဒဏ်ချက်ထိသောသူ သက်သက် ကျန်ကြွင်းသော်လည်း၊ သူတို့သည် အသီးအသီးမိမိတို့တဲ၌ ထ၍၊ ဤမြို့ကိုမီးရှို့ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၇း၁၁ ခါလဒဲစစ်သူရဲတို့သည် ဖာရောဘုရင်၏ဗိုလ်ခြေတို့ကိုကြောက်ရွံ့၍၊ ယေရုရှလင်မြို့မှ ဆုတ်သွားကြသောအခါ၊-
၃၇း၁၂ ယေရမိသည်မိမိအမျိုး၌ မိမိအမွေဥစ္စာကိုခံအံ့သောငှါ၊ ဗယ်္ယာမိန်ပြည်သို့သွားမည်ဟု အကြံရှိ၍ ယေရုရှလင်မြို့မှ ထွက်သွားလေ၏။-
၃၇း၁၃ ဗယ်္ယာမိန်တံခါးဝသို့ရောက်သောအခါ၊ ဟာနနိသားဖြစ်သောရှေလမိ၏သားကင်းမှူးဣရိယက၊ သင်သည် ခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့ကူးသွားပါသည် တကားဟုဆိုလျက်၊ ပရောဖက်ယေရမိကို ဘမ်းဆီးလေ၏။-
၃၇း၁၄ ယေရမိကလည်း၊ မဟုတ်ပါ။ ခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့ ငါမကူးမသွားပါဟု ဆိုသော်လည်း၊ ဣရိယသည် နားမထောင်ဘဲ၊ ယေရမိကိုယူ၍ မင်းများ ထံသို့ပို့ဆောင်လေ၏။-
၃၇း၁၅ မင်းများတို့သည်အမျက်ထွက်၍ ယေရမိကိုရိုက်ပြီးမှ၊ စာရေးတော်ယောနသန်၏ အိမ်၌လှောင်ထား ကြ၏။ ထိုအိမ်ကိုလှောင်အိမ်လုပ်နှင့်သတည်း။
၃၇း၁၆ ယေရမိသည် အိမ်အောက်မြေတွင်း၊ လှောင်အိမ်ထဲသို့ရောက်၍၊ နေ့ရက်များစွာနေရသောနောက်၊-
၃၇း၁၇ ဇေဒကိမင်းကြီးသည် လူကိုစေလွှတ်၍ ယေရမိကိုနှုတ်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ရှိသ လောဟု နန်းတော်၌တိတ်ဆိတ်စွာမေးမြန်း လျှင်၊ ယေရမိက၊ နှုတ်ကပတ်တော်ရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ရောက်ပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။-
၃၇း၁၈ တဖန်ယေရမိက၊ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသလော။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့ကို ပြစ်မှားသလော။ ဤလူမျိုးကိုပြစ်မှားသလော။ အဘယ်မည်သောအပြစ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို လှောင်ထားကြသနည်း။-
၃၇း၁၉ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်သင်တို့နှင့် ဤပြည်ကိုမတိုက်မလာရဟု ဟောပြောသော သင်တို့၏ ပရောဖက်တို့သည် ယခုအဘယ်မှာရှိကြသနည်း။-
၃၇း၂၀ သို့ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်သခင်အရှင်မင်းကြီး၊ နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်သောစကားကို နားခံတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုသေစေခြင်းငှါ၊ စာရေးတော်ယောနသန်အိမ်သို့ ပြန်စေတော်မမူပါနှင့်ဟု ဇေဒကိမင်းကြီးကိုလျှောက်ဆို၏။-
၃၇း၂၁ ထိုအခါ ဇေဒကိမင်းကြီးအမိန့်တော်ရှိ၍၊ ယေရမိကိုထောင်ဝင်း၌ ထားကြ၏။ မြို့တွင်မုန့်မကုန်မှီ တိုင်အောင်၊ မုန့်သည်တန်းမှမုန့်တလုံးကိုနေ့ တိုင်း အစဉ်ပေးရ၏။ ထိုသို့ယေရမိသည် ထောင်ဝင်းထဲမှာနေလေ၏။

အခန်းကြီး (၃၈)

၃၈း၁-၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့ထဲမှာနေသောသူသည်ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့နှင့်သေလိမ့်မည်။ ခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့ ထွက်သွားသောသူသည် အသက်ချမ်းသာ၍၊ လက်ရဥစ္စာကဲ့သို့ ကိုယ်အသက်ကိုရလိမ့် မည်ဟူ၍၎င်း၊ ဤမြို့ကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေလက်သို့ ဆက်ဆက်အပ်၍၊ သူသည်သိမ်းယူလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏ဟု၊ ယေရမိသည် လူအပေါင်းတို့အား ဟောပြောတတ်သောစကားများကို မဿန်သား ရှေဖတိ၊ ပါရှုရသား ဂေဒလိ၊ ရှေလမိသား ယေဟုကလ၊ မာလခိသား ပါရှုရတို့သည် ကြားသောအခါ၊-
၃၈း၄ ထိုမှူးမတ်တို့သည် ရှင်ဘုရင်ထံသို့ဝင်၍၊ ဤသူသည် ဤသို့သောစကားကိုပြောသဖြင့်၊ မြို့ထဲမှာကျန်ကြွင်းသေးသော စစ်သူရဲအစရှိသော လူအပေါင်းတို့၏လက်ကို အားလျော့စေတတ်ပါ၏။ သူသည် ဤလူမျိုး၏အကျိုးကိုမပြုစုတတ်၊ ဖျက်ဆီးတတ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့်၊ သူ့ကို ကွပ်မျက်ပါမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းပန်ပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊-
၃၈း၅ ဇေဒကိမင်းကြီးက၊ သူသည်သင်တို့လက်၌ရှိ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့အလိုကိုမဆီးတားနိုင်ဟု မိန့်တော်မူ၏။-
၃၈း၆ ထိုအခါ ယေရမိကိုယူ၍၊ ထောင်ဝင်းထဲမှာရှိသော သားတော်မာလခိ၏မြေတွင်း၌ ကြိုးနှင့်လျှော့ချကြ၏။ ထိုမြေတွင်း၌ရေမရှိ၊ ရွှံ့သာရှိ၍၊ ယေရမိသည် ရွှံ့၌ကျွံလျက်နေ၏။
၃၈း၇ ထိုသို့ယေရမိကို မြေတွင်း၌ချထားကြောင်းကို နန်းတော်အရာရှိဖြစ်သောသူ၊ ကုရှအမျိုးသား ဧဗဒမေလက်သည် ကြားသိသောအခါ၊ ရှင်ဘုရင် သည် ဗယ်္ယာမိန်တံခါးဝ၌ ထိုင်နေတော်မူစဉ်တွင်၊-
၃၈း၈ ထိုသူသည် နန်းတော်ထဲကထွက်၍ အထံတော်သို့သွားပြီးလျှင်၊-
၃၈း၉ အကျွန်ုပ်သခင်အရှင်မင်းကြီး၊ ထိုသူတို့သည် ပရောဖက်ယေရမိကိုပြုလေသမျှတို့၌ မှားကြပါပြီ။ မြေတွင်း၌ချထားကြပါပြီ။ မြို့၌မုန့်ကုန်သော ကြောင့်၊ ထိုတွင်း၌ ငတ်မွတ်၍သေပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်သော်၊-
၃၈း၁၀ ရှင်ဘုရင်က၊ ပရောဖက်ယေရမိမသေမီ ဤအရပ်မှလူသုံးဆယ်ကိုခေါ်သွား၍၊ မြေတွင်းထဲက နှုတ်ယူလော့ဟု၊ ကုရှအမျိုးသားဧဗဒမေလက်ကို အမိန့်တော်ရှိ၏။-
၃၈း၁၁ ဧဗဒမေလက်သည်လည်း လူတို့ကိုခေါ်၍ နန်းတော်အတွင်းဘဏ္ဍာတိုက်အောက်သို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ ဟောင်းနွမ်းသောအဝတ်စုတ်များကိုယူပြီးမှ၊ ယေရမိရှိရာမြေတွင်း၌ ကြိုးနှင့်လျှော့ချလေ၏။-
၃၈း၁၂ ထိုအခါကုရှအမျိုးသား ဧဗဒမေလက်က၊ ဟောင်းနွမ်းသောဤအဝတ်စုတ်တို့နှင့် သင်၏လက်ကတီးကြား၌ ကြိုးကိုခုခံပါလော့ဟု ဆိုသည် အတိုင်း ယေရမိပြုလေ၏။-
၃၈း၁၃ ထိုသို့ယေရမိကိုမြေတွင်းထဲက ကြိုးနှင့်ဆွဲတင်ကြ၏။ ထိုနောက်ယေရမိသည် ထောင်ဝင်းထဲမှာ နေလေ၏။
၃၈း၁၄ တဖန်ဇေဒကိမင်းကြီးသည် လူကိုစေလွှတ်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ တတိယအတွင်းခန်းထဲသို့ ယေရမိကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်၌တစုံတခုကိုငါမေးမြန်းမည်။ အဘယ်အရာကိုမျှမထိမ်မဝှက်နှင့်ဟု ဆိုသော်၊-
၃၈း၁၅ ယေရမိက၊ အကျွန်ုပ်လျှောက်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်ကိုမသတ်ဘဲအမှန်နေတော်မူမည်လော။ အကျွန်ုပ်သည် အကြံပေးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူမည်လောဟု ဇေဒကိကိုမေးလျှောက်လေ၏။-

၃၈း၁၆ ဇေဒကိမင်းကြီးကလည်း၊ ငါတို့ကိုအသက်ရှင်သောသတ္တဝါဖြစ်စေခြင်းငှါ ဖန်ဆင်းသော ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင့်ကို ငါမသတ်။ သင့်အသက်ကိုရှာသော ထိုလူတို့လက်သို့ သင့်ကိုငါမအပ်ဟု ယေရမိအားတိတ်ဆိတ်စွာကျိန်ဆိုလေ၏။—

၃၈း၁၇ ယေရမိကလည်း၊ ဗိုလ်ခြေအလုံးစုံတို့၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏မှူးမတ်တို့ထံသို့ အမှန်ထွက်သွားလျှင် အသက်ချမ်းသာရတော်မူမည်။ ဤမြို့သည်လည်း မီးရှို့ခြင်းနှင့်လွတ်လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည် အသက်ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်။—

၃၈း၁၈ သို့မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏မှူးမတ်တို့ထံသို့ မထွက်မသွားလျှင်၊ ဤမြို့ကိုခါလဒဲလူတို့လက်သို့အပ်၍၊ သူတို့သည် မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည်လည်း၊ သူတို့လက်နှင့်မလွတ်ရဟု ဇေဒကိကိုလျှောက်ဆို၏။—

၃၈း၁၉ ဇေဒကိမင်းကြီးကလည်း၊ ခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့ကူးသွားသော ယုဒလူတို့ကိုငါကြောက်၏။ ငါ့ကိုသူတို့လက်သို့အပ်၍၊ ငါသည်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရမည်စိုးရိမ်သည်ဟုဆိုလျှင်၊—

၃၈း၂၀ ယေရမိက၊ ကိုယ်တော်ကိုမအပ်ရ။ အကျွန်ုပ်ဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်တော်မူပါ။ ထိုသို့ပြုလျှင် ချမ်းသာရ၍ အသက်ရှင်တော်မူမည်။—

၃၈း၂၁ သို့မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်က၊ ငါမထွက်မသွားဟု ငြင်းလျှင်၊ အကျွန်ုပ်အား ထာဝရဘုရားပြတော်မူသော အရာဟူမူကား၊—

၃၈း၂၂ နန်းတော်၌ ကျန်ကြွင်းသမျှသောမိန်းမတို့ကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ မှူးမတ်တို့ထံသို့ ထုတ်ဆောင်ကြ လိမ့်မည်။ ထိုမိန်းမကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် သွေးဆောင်၍နိုင်ကြပြီ။ ခြေတော်သည်ရွှံ့၌ကျွံ၍၊ သူတို့သည်ဆုတ်သွားကြပြီဟု ကိုယ်တော်အားဆိုကြလိမ့်မည်။

၃၈း၂၃ ထိုသို့ကိုယ်တော်၏မယားနှင့်သားသမီးရှိသမျှတို့ကို ခါလဒဲလူတို့ထံသို့ထုတ်ဆောင်ကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်လည်း သူတို့လက်နှင့်မလွတ်ဘဲ၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ရောက်၍၊ ဤမြို့ကို မီးရှို့စေတော်မူမည်ဟု လျှောက်၏။—

၃၈း၂၄ ဇေဒကိကလည်း၊ ဤစကားကိုအဘယ်သူမျှမကြားမသိစေနှင့်။ သို့ပြုလျှင်၊ သင်သည်မသေရ။—

၃၈း၂၅ ငါသည်သင်နှင့်စကားပြောကြောင်းကို မှူးမတ်တို့သည်ကြား၍၊ သင်ရှိရာသို့လာလျက်၊ သင်သည်ရှင်ဘုရင်အား အဘယ်သို့လျှောက်သည်ကိုငှင်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် သင့်အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကိုငှင်း၊ ငါတို့အားကြားပြောပါလော့။ မထိမ်မဝှက်ပါနှင့်ဟုဆိုလျှင်၊—

၃၈း၂၆ သင်ကလည်း၊ ငါ့ကိုသေစေခြင်းငှါ၊ ယောနသန်အိမ်သို့ပြန်စေတော်မမူမည်အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံ၌ငါအသနားတော်ခံပြီဟုသူတို့အားပြန်ပြော လော့ဟု၊ ယေရမိအားမိန့်တော်မူ၏။—

၃၈း၂၇ ထိုအခါ မှူးမတ်အပေါင်းတို့သည် ယေရမိရှိရာသို့လာ၍ မေးစစ်ကြ၏။ သူသည်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်မှာထားသမျှအတိုင်းပြန်ပြောပြီးမှ၊ သူတို့သည် မမေးမစစ်ဘဲနေကြ၏။ ထိုအမှုကို အဘယ်သူမျှမရိပ်မိကြ။—

၃၈း၂၈ ယေရုရှလင်မြို့ကိုတိုက်၍ရသောနေ့တိုင်အောင်၊ ယေရမိသည်ထောင်ဝင်းထဲမှာနေရ၏။ ယေရုရှလင်မြို့သည် ရန်သူလက်သို့ရောက်သောအခါ၊ ထောင်ဝင်းထဲမှာရှိသေး၏။

အခန်းကြီး (၃၉)

၃၉း၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိမင်းကြီး နန်းစံကိုးနှစ် ဒသမလတွင်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့နှင့်တကွလာ၍ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းထားကြ၏။—

၃၉း၂ ဇေဒကိမင်းကြီးနန်းစံဆယ်တနှစ်၊ စတုတ္ထလကိုးရက်နေ့၌ မြို့ကိုဖြိုဖေါက်၍၊—

၃၉း၃ နေရဂါလရှရေဇာ၊ သံဂရနေဗော၊ ရှုံလည်း၊ အထိန်းသမားကြီးမန်ဝတ်ဗိုဇာရဒန်၊ ရဗမာဂ်၊ နေရဂါလရှရေဇာတည်းဟူသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏မှူးမတ်အစရှိသော မှူးတော်မတ်တော်အပေါင်းတို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်၍၊ အလယ်ချက်တံခါးဝ၌ထိုင်ကြ၏။—

၃၉း၄ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိမင်းနှင့် စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ထိုလူများကိုမြင်လျှင်၊ ညဉ့်အခါပြေး၍ ဥယျာဉ်တော်လမ်းကိုလိုက်လျက်၊ မြို့ရိုးနှစ်ထပ် စပ်ကြား တံခါးဖြင့်ထွက်ပြီးမှ လွင်ပြင်သို့သွားကြ၏။—

၃၉း၅ ခါလဒဲစစ်သူရဲတို့သည်လိုက်လျက်၊ ယေရိခေါလွင်ပြင်၌ ဇေဒကိမင်းကိုမှီ၍ဘမ်းဆီးပြီးမှ၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာရှိရာဟာမတ်ပြည် ရိဗလမြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဇေဒကိမင်း၏အမှုကို စစ်ကြောစီရင်၍၊—

၃၉း၆ ရိဗလမြို့မှာဇေဒကိသားတို့ကို အဘမျက်မှောက်၌သတ်လေ၏။ ယုဒမှူးမတ်အပေါင်းကိုလည်း သတ်လေ၏။—

၃၉း၇ ဇေဒကိမျက်စိကိုလည်းဖောက်ပြီးမှ၊ သူ့ကိုကြေးဝါကြိုးနှင့်ချည်နှောင်လေ၏။—

၃၉း၈ ခါလဒဲလူတို့သည်လည်း၊ နန်းတော်နှင့်ဆင်းရဲသားအိမ်တို့ကိုမီးရှို့၍၊ မြို့ရိုးကိုဖြိုဖျက်ကြ၏။—

၃၉း၉ ထိုအခါ ကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇာရဒန်သည် မြို့ထဲမှာကျန်ကြွင်းသောသူ၊ ခါလဒဲလူဘက်သို့ ကူးသွားနှင့်သောသူ၊ ကျန်ကြွင်းသမျှသောသူတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွားလေ၏။—

၃၉း၁၀ သို့ရာတွင်၊ ဥစ္စာအလျှင်းမရှိသောဆင်းရဲသားအချို့တို့ကို ယုဒပြည်၌ထားခဲ့၍၊ စပျစ်ဥယျာဉ်နှင့် လယ်ယာတို့ကိုပေးလေ၏။

၃၉း၁၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယေရမိအမှု၌၊ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်ကိုမှာထားနှင့်သည်ကား၊—

၃၉း၁၂ ယေရမိကိုယူ၍ ကောင်းမွန်စွာကြည့်ရှုလော့။ မညှဉ်းဆဲနှင့်။ သူပြောသည်အတိုင်းသူ့ကိုပြုလော့ဟု မှာထားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊—

၃၉း၁၃ ကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇာရဒန်၊ မိန်းမစိုးအုပ်နေဗုရှာဇဗန်၊ မာဂုပညာရှိအုပ်နေရဂါလရှရေဇာ အစရှိသောဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ မှူးမတ်အပေါင်း တို့သည်လူကိုစေလွှတ်၍၊—

၃၉း၁၄ ယေရမိကိုထောင်ဝင်းထဲက နှုတ်ယူပြီးလျှင်၊ သူ၏နေရာသို့ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ရှာဖန်သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သားဂေဒလိ၌အပ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ယေရမိသည် ပြည်သားများနှင့်အတူနေရလေ၏။

၃၉း၁၅ ယေရမိသည်ထောင်ဝင်းထဲမှာ အချုပ်ခံရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ရောက်၍၊—

၃၉း၁၆ သင်သည် ကုရှအမျိုးသားဧဗဒမေလက်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဗိုလ်ခြေအလုံးစုံတို့၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့၏အကျိုးကိုမပြုစု၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါငါ့စကားကို ငါတည်စေမည်။ ကာလအချိန်ရောက်လျှင်၊ သင့်ရှေ့၌ ငါ့စကားပြည့်စုံ လိမ့်မည်။—

၃၉း၁၇ သို့သော်လည်း၊ ထိုကာလ၌သင့်ကိုငါကယ်နှုတ်မည်။ သင်ကြောက်သောသူတို့လက်သို့သင်မရောက်ရ။–
၃၉း၁၈ ငါသည်သင့်ကိုစင်စစ်ကယ်နှုတ်မည်။ သင်သည်ထားဖြင့်မဆုံးရ။ လက်ရဉစ္စာကဲ့သို့ ကိုယ်အသက်ကို ရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ငါ့ကိုကိုးစားသောကြောင့်တည်းဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄၀)

၄၀း၁ ကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇာရဒန်သည် ယေရမိကိုတဖန်သိမ်းသွား၍ ရာမမြို့၌လွှတ်သောနောက်၊ ထာဝရဘုရားထံတော်မှနှုတ်ကပတ်တော်သည် ရောက်လာသည်အရာမှာ၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့နှင့်အတူ၊ ယေရမိသည် သံကြိုးနှင့်ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံရသောအခါ၊–
၄၀း၂ ကိုယ်ရံတော်မှူးသည် သူ့ကိုခေါ်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဤပြည်၌ ရောက်သောအမှုကိုမြိမ်းတော်မူနှင့်ပြီ။–
၄၀း၃ မြိမ်းတော်မူသည်အတိုင်းလည်း၊ အမှုကိုရောက်စေ၍စီရင်တော်မူပြီ။ သင်တို့သည် အမိန့်တော်ကို နားမထောင်၊ ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ဤအမှုသည် သင်တို့အပေါ်သို့ရောက်လေပြီ။–
၄၀း၄ ယခုမှာ သင့်လက်၌ ချည်နှောင်လျက်ရှိသော သံကြိုးကိုငါချွတ်မည်။ ငါနှင့်အတူ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ လိုက်လာခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်လိုက်လာပါ။ ငါသည် ကောင်းမွန်စွာကြည့်ရှုမည်။ ငါနှင့်အတူ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ လိုက်ခြင်းငှါ အလိုမရှိလျှင်မလိုက်နှင့်။ တပြည်လုံးသည် သင့်ရှေ့မှာရှိ၏။ အကြင်အရပ်သို့ သွားကောင်း သည်ဟု စိတ်ထင်လျှင်၊ ထိုအရပ်တည်းဟူသော စိတ်ရောက်ရာအရပ်သို့ သွားပါလော့ဟုဆို၏။–
၄၀း၅ ယေရမိသည် ကိုယ်ရံတော်မှူးထံမှမထွက်မီ၊ ကိုယ်ရံတော်မှူးက၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒပြည်နယ်တွင်၊ မြို့အုပ်အရာ၌ခန့်ထားတော်မူသော ရှာဖန်၏သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သား ဂေဒလိထံသို့ပြန်၍၊ ပြည်သားများနှင့်အတူနေပါလော့။ သို့မဟုတ်၊ စိတ်ရှိသည်အတိုင်း သွားပါလော့ဟုဆိုလျက်၊ စားစရိတ်နှင့်လက်ဆောင်ကိုပေး၍ လွှတ်လိုက်လေ၏။–
၄၀း၆ ထိုအခါ ယေရမိသည် အဟိကံသားဂေဒလိရှိရာမိဇပါမြို့သို့သွား၍၊ ပြည်၌ကျန်ကြွင်းသေးသောသူတို့နှင့် အတူနေလေ၏။
၄၀း၇ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် အဟိကံသား ဂေဒလိကိုပြည်အုပ်အရာ၌ ခန့်ထား၍၊ ဗာဗု လုန်မြို့သို့သိမ်းယူရာ၌ မပါသောယောကျ်ားမိန်းမသူငယ် ဆင်းရဲသားအချို့တို့ကို သူ၌အပ်ကြောင်းကို၊ တောမှာရှိသောတပ်မှူးတို့နှင့် စစ်သူရဲများတို့သည် ကြားသိကြသောအခါ၊–
၄၀း၈ နာသနိသား ဣရှမေလ၊ ကာရာသားယောဟနန်နှင့် ယောနသန်၊ တာနုမက်သား စရာယ၊ နေတောဖတ်အမျိုး၊ ဧဖဲ၏သားများ၊ မာခသိအမျိုးသား ယေဇနိတို့သည် မိမိလူများနှင့်တကွ ဂေဒလိရှိရာမိဇပါမြို့သို့လာ၍၊–
၄၀း၉ ရှာဖန်၏သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သားဂေဒလိက၊ ခါလဒဲမင်း၏အမှုကိုဆောင်ရွက်ရမည်အခွင့်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ဤပြည်၌နေ၍ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်။–
၄၀း၁၀ ငါမူကား၊ လာလတံ့သောခါလဒဲလူတို့စကားကို နားထောင်ခြင်းငှါ မိဇပါမြို့မှာနေမည်။ သင်တို့မူကား၊ စပျစ်ရည်ကိုငှင်း၊ နွေကာလအသီးကိုငှင်း၊ ဆီကိုငှင်း သိမ်း၍ အိုး၌သိုထားကြလော့။ ယခုဝင်ပြန်သော မြို့ရွာတို့၌နေကြလော့ဟူ၍၊ ထိုသူတို့အားသစ္စာပြုလေ၏။–
၄၀း၁၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒပြည်၌ လူအချို့တို့ကိုကျန်ကြွင်းစေ၍၊ ရှာဖန်၏သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သားဂေဒလိကို မင်းအရာ၌ ခန့်ထားကြောင်းကို၊ မောဘပြည်၊ အမ္မုန်ပြည်၊ ဧဒုံပြည်အစရှိသော အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌ရှိသောယုဒလူအပေါင်းတို့သည် ကြားသိကြသောအခါ၊–
၄၀း၁၂ နှင်ထုတ်ရာပြည်အရပ်ရပ်တို့မှပြန်လာ၍၊ ယုဒပြည်၊ ဂေဒလိရှိရာမိဇပါမြို့သို့ရောက်သဖြင့်၊ များစွာသောစပျစ်ရည်နှင့် နွေကာလအသီးကို သိမ်းယူကြ၏။
၄၀း၁၃ ထိုနောက်မှ၊ ကာရာသားယောဟနန်သည် တော၌ရှိသောတပ်မှူးများနှင့်တကွ၊ ဂေဒလိရှိရာမိဇပါမြို့သို့လာ၍၊–
၄၀း၁၄ ကိုယ်တော်ကိုသတ်စေခြင်းငှါ၊ အမ္မုန်ရှင်ဘုရင်ဗာလိတ်သည် နာသနိသား ဣရှမေလကို စေလွှတ်ကြောင်းကိုအမှန်သိပါ၏လောဟု မေးလျှောက်သော်လည်း၊ ထိုစကားကို အဟိကံသား ဂေဒလိသည်မယုံ။–
၄၀း၁၅ ထိုအခါ ကာရာသားယောဟနန်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သွား၍ နာသနိသား ဣရှမေလကို သတ်ရသောအခွင့်ကိုပေးပါလော့။ အဘယ်သူမျှမသိရ။ သူသည် ကိုယ်တော်ကိုသတ်၍၊ ကိုယ်တော်ထံ၌စုဝေးသော ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားသဖြင့်၊ ယုဒပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည် အဘယ်ကြောင့်ပျက်စီးရကြပါမည်နည်းဟု၊ မိဇပါမြို့၌ဂေဒလိကို တိတ်ဆိတ်စွာလျှောက်သော်လည်း၊–
၄၀း၁၆ အဟိကံသားဂေဒလိက၊ သင်သည်ထိုသို့မပြုရ။ ဣရှမေလ၌မမှန်သောစကားကို ပြန်ပြောပြီဟု၊ ကာရာသားယောဟနန်အား ပြန်ပြောလေ၏။

အခန်းကြီး (၄၁)

၄၁း၁ သတ္တမလတွင်ဆွေတော်မျိုးတော်ဖြစ်သော မင်းသားဧလိရှမာသားနာသနိ၏သား ဣရှမေလသည်၊ လူတကျိပ်နှင့်တကွ၊ အဟိကံသားဂေဒလိရှိရာ မိဇပါမြို့သို့လာ၍၊ ထိုမြို့၌တစုတည်း စားသောက်ကြ၏။–
၄၁း၂ ထိုအခါနာသနိသား ဣရှမေလနှင့် ထိုလူတကျိပ်တို့သည်ထ၍၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်အခွင့်နှင့် ပြည်အုပ်လုပ်သော ရှာဖန်၏သားဖြစ်သောအဟိကံ၏ သား ဂေဒလိကိုထားနှင့်ခုတ်၍သတ်ကြ၏။–
၄၁း၃ ဣရှမေလသည်လည်း၊ မိဇပါမြို့တွင်ဂေဒလိထံ၌ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့ကိုငှင်း၊ တွေ့သမျှသော ခါလဒဲစစ်သူရဲတို့ကိုငှင်း သတ်လေ၏။–
၄၁း၄ ဂေဒလိကိုသတ်၍၊ နှစ်ရက်လွန်သော်လည်း၊ ထိုအမှုကိုအဘယ်သူမျှမသိသေးသဖြင့်၊–
၄၁း၅ ရှေခင်မြို့၊ ရှိလောမြို့၊ ရှမာရိမြို့မှထွက်လာသော လူရှစ်ကျိပ်တို့သည် မိမိတို့မုတ်ဆိတ်ကို ရိတ်ပြီးလျှင်၊ အဝတ်စုတ်ကိုဝတ်၍ရှနသောကိုယ်ရှိလျက်၊ ပူဇော်သက္ကာနှင့် နံ့သာပေါင်းကို ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့လျက်ရောက်လာကြ၏။–

၄၁း၆ ထိုသူတို့ကို ကြိုဆိုအံ့သောငှါ၊ နာသနိသားဣရှမေလသည် ငိုကြွေးလျက်၊မိဇပါမြို့မှထွက်၍ တွေ့သောအခါ၊ အဟိကံသားဂေဒလိထံသို့ လာကြလော့ဟုခေါ်လေ၏။–

၄၁း၇ မြို့ထဲသို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ နာသနိသားဣရှမေလနှင့် သူ၏လူများတို့သည် ထိုသူတို့ကိုသတ်၍၊ မြေတွင်းထဲသို့ပစ်ချကြ၏။–

၄၁း၈ ထိုသူတို့တွင်ပါသောလူတကျိပ်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုမသတ်ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့သိုထားသော ဥစ္စာတည်းဟူသောဂျုံ၊ မုယော၊ ဆီ၊ ပျားရည်သည် တောသို့ရှိပါ၏ဟု၊ ဣရှမေလအား ပြောဆိုသောကြောင့်၊ ထိုသူတို့ကို သူတို့ညီအစ်ကိုများနှင့်အတူ မသတ်ဘဲနေ၏။–

၄၁း၉ ဣရှမေလသည် ဂေဒလိနှင့်အတူ သတ်သောသူ အသေကောင်များကို ပစ်ချသောတွင်းသည် အခြားတွင်းမဟုတ်၊ အာသမင်းကြီးသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဗာရှာကို ကြောက်၍တူးသောတွင်း ဖြစ်သတည်း။ ထိုတွင်းကိုနာသနိသား ဣရှမေလသည် အသေကောင်များနှင့်ပြည့်စေ၏။–

၄၁း၁၀ ထိုအခါ အဟိကံသား ဂေဒလိ၌ ကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇာရဒန်အပ်သောမင်းသမီးများအစရှိသော၊ မိဇပါမြို့၌ကျန်ကြွင်းသမျှသောသူတို့ကို နာသနိသား ဣရှမေလသည်သိမ်းယူ၍၊ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ ထံသို့ ထွက်သွားလေ၏။

၄၁း၁၁ ထိုသို့နာသနိသား ဣရှမေလပြုသော အမှုဆိုးအလုံးစုံတို့ကို၊ ကာရာသားယောဟနန်နှင့် သူ့ထံ၌ရှိသမျှသောတပ်မှူးတို့သည် ကြားလျှင်၊–

၄၁း၁၂ လူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ နာသနိသား ဣရှမေလကိုတိုက်ခြင်းငှါ ထွက်သွားသဖြင့်၊ ဂိဗောင်ကန်နားမှာ တွေ့လေ၏။

၄၁း၁၃ ဣရှမေလ၌ပါသောသူအပေါင်းတို့သည် ကာရာသားယောဟနန်နှင့်သူ၌ပါသော တပ်မှူးအပေါင်းတို့ကိုမြင်သောအခါ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။–

၄၁း၁၄ ထိုအခါမိဇပါမြို့မှ ဣရှမေလသိမ်းသွားသောလူအပေါင်းတို့သည် သူ့ထံမှထွက်၍၊ ကာရာသားယောဟနန်ထံသို့ကူးသွားကြ၏။–

၄၁း၁၅ နာသနိသား ဣရှမေလသည် လူရှစ်ယောက်နှင့်တကွ၊ ယောဟနန်လက်မှလွတ်ပြေး၍၊ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ထံသို့သွားလေ၏။–

၄၁း၁၆ ထိုသို့ အဟိကံသား ဂေဒလိကိုသတ်ပြီးသည်နောက်၊ ကာရာသားယောဟနန်နှင့် သူ့ထံ၌ရှိသောတပ်မှူးအပေါင်းတို့သည် နာသနိသား ဣရှမေလလက်မှ၄င်း၊ မိဇပါ မြို့မှ၄င်းနှုတ်၍ ကျန်ကြွင်းသောသူတည်းဟူသော၊ အားကြီးသောစစ်သူရဲများ၊ မိန်းမများ၊ သူငယ်များ၊ မိန်းမစိုးများအပေါင်းတို့ကို ဂိဗောင်မြို့မှဆောင်ခဲ့ပြန်၍၊–

၄၁း၁၇ ခါလဒဲလူတို့ကြောင့် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြောင်းမည်အကြံရှိလျက်၊ ဗက်လင်မြို့နှင့်နီးသောခိမဟံရွာသို့ သွား၍နေကြ၏။–

၄၁း၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ပြည်အုပ်အရာ၌ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားသော အဟိကံသားဂေဒလိကို နာသနိသားဣရှမေလသတ်သောကြောင့်၊ ခါလဒဲလူတို့ကိုကြောက်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၄၂)

၄၂း၁ ထိုအခါ ကာရာသားယောဟနန်၊ ဟောရှဲသားယေဇနိအစရှိသော တပ်မှူးရှိသမျှတို့နှင့် လူအကြီးအငယ်အပေါင်းတို့သည် ပရောဖက်ယေရမိထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊–

၄၂း၂ အကျွန်ုပ်တို့သည် အထက်ကများသော်လည်း၊

၄၂း၃ ယခုကိုယ်တော်မြင်သည့်အတိုင်းအနည်းငယ်သာကျန်ကြွင်းပါသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ အသနားတော်ခံသောစကားကို မပယ်ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့ သွားရသောလမ်းနှင့်ပြုရသောအမှုကို ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့အားပြတော်မူမည်အကြောင်း၊ ကျန်ကြွင်းသမျှသောသူ၊ အကျွန်ုပ်တို့အဘို့ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ဆုတောင်းပါလော့ဟု တောင်းပန်ကြ၏။

၄၂း၄ ပရောဖက်ယေရမိကလည်း၊ ငါကြား၏။ သင်တို့ပြောသည်အတိုင်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအားဆုတောင်းမည်။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အားမိန့်တော်မူသမျှတို့ကို ပြန်ပြောမည်။ အဘယ်အရာကိုမျှ မထိမ်မဝှက်ဟုပြောဆို၏။–

၄၂း၅ သူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့ကိုမှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြုပါမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့၌မှန်ကန်၍ သစ္စာစောင့်သောသက်သေဖြစ်တော်မူစေသတည်း။–

၄၂း၆ အကျွန်ုပ်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုနားထောင်သောအခါ ချမ်းသာရပါမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကိုယ်တော်ကိုစေလွှတ်ရာ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်သည် ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ မကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ နားထောင်ပါမည်ဟု ယေရမိအားပြောဆိုကြ၏။

၄၂း၇ ထိုနောက်ဆယ်ရက်ကြာသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လျှင်၊–

၄၂း၈ ယေရမိသည် ကာရာသားယောဟနန်မှစ၍၊ သူ၌ပါသမျှသောတပ်မှူးတို့နှင့် လူအကြီးအငယ်အပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊–

၄၂း၉ သင်တို့သည် ငါ့ကိုစေလွှတ်၍ အသနားတော်ခံသော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၄၂း၁၀ အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် ဤပြည်၌နေလျှင်၊ ငါသည်သင်တို့ကို မဖြိုမဖျက်၊ တည်ဆောက်မည်။ သင်တို့ကိုမနှုတ်၊ စိုက်ပျိုးမည်။ ငါသည် သင်တို့၌ ရောက်စေသောဘေးဒဏ်ကြောင့် နောင်တရ၏။–

၄၂း၁၁ သင်တို့ကြောက်တတ်သော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကိုမကြောက်ကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုရှင်ဘုရင်ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ငါသည် သင်တို့ကိုကယ်တင်၍၊ ထိုမင်းလက်မှနှုတ်ယူခြင်းငှါ သင်တို့ဘက်၌ရှိ၏။–

၄၂း၁၂ သင်တို့ကို ငါကယ်မသနားသောအားဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့ကိုသနား၍၊ နေရင်းပြည်သို့ ပြန်စေရလိမ့်မည်။–

၄၂း၁၃ သို့မဟုတ်၊ သင်တို့က၊ ငါတို့သည် ဤပြည်၌မနေ၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားမထောင်ဘဲ၊–

၄၂း၁၄ စစ်မှုကိုမတွေ့မမြင်၊ တံပိုးမှုတ်သံကိုမကြား၊ မငတ်မမွတ်ရာအရပ်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ နေမည်ဟုဆိုလျှင်၊–

၄၂း၁၅ ကျန်ကြွင်းသော ယုဒအမျိုးသားတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုကြားကြလော့။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည်အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွားခြင်းငှါ ကျပ်ကျပ်မျက်နှာပြုလျက်၊ ထိုပြည်သို့အမှန်သွား၍ တည်းခိုလျှင်၊–

၄၂း၁၆ သင်တို့ကြောက်သောထားဘေးသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌သင်တို့ကိုမှီလိမ့်မည်။ သင်တို့ကြောက်သော မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးသည်လည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သင်တို့ကိုကျပ်ကျပ်လိုက်၍၊ ထိုပြည်၌ သင်တို့သည်သေကြလိမ့်မည်။–

၄၂း၁၇ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ တည်းခိုခြင်းငှါ မျက်နှာပြုသောသူအပေါင်းတို့သည် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့ဖြင့်သေကြလိမ့်မည်။

သူတို့အပေါ်သို့ ငါရောက်စေသောဘေးဒဏ်နှင့် တယောက်မျှ မလွတ်ရ။ ကျန်ကြွင်းသောသူတယောက်မျှမရှိရ။-
၄၂း၁၈ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့အပေါ်သို့ ငါ့အမျက်အရှိန်ကိုငါသွန်းလောင်းသည်နည်းတူ၊ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ဝင်သောအခါ၊ သင်တို့အပေါ်သို့ သွန်းလောင်းသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ဆဲရေးခြင်း၊ အံ့ဩခြင်း၊ ကျိန်ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံဘို့ရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဤအရပ်ကို နောက်တဖန်မမြင်ရ။-
၄၂း၁၉ ကျန်ကြွင်းသောယုဒအမျိုးသားတို့၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့မသွားကြနှင့်ဟု သင်တို့အား ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိ၏။ ငါသည်သင်တို့ကို ယနေ့ သက်သေခံကြောင်းကို သိမှတ်ကြလော့။-
၄၂း၂၀ အကယ်စင်စစ်သင်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား အကျွန်ုပ်တို့အဘို့ ဆုတောင်းပါလော့။ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှတို့ကို ကြားပြောပါလော့။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နားထောင်ပါမည်ဟုဆို၍၊ ငါ့ကိုသင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ စေလွှတ်သောအခါ၊ ကိုယ်စိတ်ကိုကိုယ်လှည့်စားကြပြီ။-
၄၂း၂၁ ငါသည်သင်တို့အားယနေ့ကြားပြော၏။ သင်တို့မူကား၊ သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုင်း၊ ငါ့အားဖြင့်မှာလိုက်တော်မူသမျှတို့ကိုင်း နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။-
၄၂း၂၂ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည်သွား၍တည်းခိုချင်သောအရပ်၌ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့ဖြင့် သေကြလိမ့်မည်အကြောင်းကို အမှန်သိမှတ်ကြလော့ဟု ယေရမိသည် ပြန်ပြောလေ၏။

အခန်းကြီး (၄၃)

၄၃း၁ ထိုလူများတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ယေရမိအားဖြင့် မှာတော်မူသမျှသော အမိန့်တော်တို့ကို၊ ယေရမိသည် လူအပေါင်းတို့အား အကုန်အစင်ကြားပြောသည်ရှိသော်၊-
၄၃း၂ ဟောရှဲသားအာဇရိနှင့် ကာရာသားယောဟနန်အစရှိသော၊ မာနထောင်လွှားသောသူအပေါင်းတို့က၊ သင်သည်မုသာစကားကိုပြော၏။ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ မတည်းခိုရဟု ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အားဖြင့်မှာထားတော်မမူ။-
၄၃း၃ ခါလဒဲလူတို့သည် ငါတို့ကိုသတ်၍ ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွားစေမည်အကြောင်း၊ သူတို့လက်သို့ ငါတို့ကိုအပ်လိုသောငှါ၊ နေရိသားဗာရုတ်သည် သင့်ကိုနှိုးဆော်တိုက်တွန်း၏ဟု ဆိုကြပြီးလျှင်၊-
၄၃း၄ ကာရာသားယောဟနန်အစရှိသောတပ်မှူးများနှင့် လူများအပေါင်းတို့သည်၊ ယုဒပြည်၌နေရမည်ဟူသော ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားမထောင်ဘဲ၊-
၄၃း၅ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်သို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရပြီးမှ ယုဒပြည်၌နေအံ့သောငှါ-
၄၃း၆ ပြန်လာသောယုဒအမျိုးသား အကျန်အကြွင်း၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်၊ မင်းသမီးအစရှိသော ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် ရှာဖန်၏သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သား ဂေဒလိ၌ အပ်သောလူ အပေါင်းတို့ကိုင်း၊ ပရောဖက်ယေရမိ၊ နေရိသားဗာရုတ်ကိုင်း၊ ကာရာသား ယောဟနန့်နှင့် တပ်မှူးအပေါင်းတို့သည်ယူ၍၊-
၄၃း၇ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားမထောင်ဘဲ၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ တာပနက်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။
၄၃း၈ တာပနက်မြို့၌ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်တော်မူသည်ကား၊-
၄၃း၉ သင်သည်ကြီးသောကျောက်တို့ကိုကိုင်ယူ၍၊ တာပနက်မြို့၌ ဖာရောဘုရင်၏ အိမ်တော်ဝနားမှာရှိသော အုတ်ဖိုမြေ၌၊ ယုဒလူများရှေ့တွင်မြှုပ်ထားလော့။-
၄၃း၁၀ သူတို့အားလည်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်လူကိုစေလွှတ်၍၊ ငါ၏ကျွန်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာကို ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ငါမြှုပ်ထားသောဤကျောက်တို့အပေါ်မှာ၊ သူ၏ရာဇပလ္လင်ကို ငါတည်မည်။ သူသည်လည်း၊ မိမိတဲတော်ကို ဤကျောက်တို့အပေါ်မှာဖြန့်လိမ့်မည်။-
၄၃း၁၁ ထိုမင်းသည်ရောက်လာသောအခါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကိုလုပ်ကြံ၍၊ သေတန်သောသူတို့ကို သေခြင်းသို့၎င်း၊ သိမ်းသွားချုပ်ထားတန်သောသူတို့ကို သိမ်းသွားချုပ်ထားခြင်းသို့၎င်း၊ ကွပ်မျက်တန်သောသူတို့ကို ကွပ်မျက်ခြင်းသို့၎င်း အပ်လိမ့်မည်။-
၄၃း၁၂ အဲဂုတ္တုဘုရားအိမ်တို့ကို ငါမီးရှို့မည်။ သူသည်လည်း၊ ထိုဘုရားတို့ကိုမီးရှို့၍ သိမ်းသွားချုပ်ထားလိမ့်မည်။ သိုးထိန်းသည် မိမိအဝတ်ကို ဝတ်သကဲ့သို့၊ ထိုမင်းသည် အဲဂုတ္တုပြည်ကိုဝတ်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာထွက်သွား လိမ့်မည်။-
၄၃း၁၃ အဲဂုတ္တုပြည် ဗက်ရှေမက်မြို့၌၊ ရုပ်တုဆင်းတုများကိုချိုးဖျက်၍၊ အဲဂုတ္တုဘုရားအိမ်များကိုမီးရှို့လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄၄)

၄၄း၁ အဲဂုတ္တုပြည်၊ မိဂဒေါလမြို့၊ တာပနက်မြို့၊ နောဖမြို့၊ ပါသရုအရပ်၌နေသော ယုဒလူ အပေါင်းတို့ကိုရည်မှတ်၍ ယေရမိသို့ရောက်လာသော နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့်၊-
၄၄း၂ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့အစရှိသော ယုဒမြို့ရွာအရပ်ရပ်တို့အပေါ်သို့ ငါရောက်စေသော ဘေးဒဏ်ကို သင်တို့သည်မြင်ကြပြီ။-
၄၄း၃ ကြည့်ရှုကြလော့။ ယနေ့မှာ ထိုမြို့ရွာတို့သည်၊ နေသောသူမရှိ၊ လူဆိတ်ညံသောအရပ်ဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အရင်နေသောသူတို့သည် ကိုယ်တိုင်မသိ၊ ဘိုးဘေးတို့မသိ၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့အားနံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍ဝတ်ပြုသဖြင့်၊ ငါ၏အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ပြုကြသောဒုစရိုက်ကြောင့် ဤအမှုရောက်သတည်း။-
၄၄း၄ ငါ၏ကျွန် ပရောဖက်အပေါင်းတို့ကို ငါသည်စောစောထ၍ သင်တို့ရှိရာသို့အထပ်ထပ်စေလွှတ်လျက်၊ ငါမုန်းသောအမှု၊ ဤစက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော

အမှုကိုမပြုပါနှင့်ဟုပြောသော်လည်း၊ –
၄၄း၅ သူတို့သည် အခြားတပါးသောဘုရားအား နံ့သာပေါင်းကိုမီးမရှို့၊ ဒုစရိုက်ကိုရှောင်မည်အကြောင်း နားထောင်ခြင်းကိုမပြု၊ မနာမယူဘဲနေကြ၏။ –
၄၄း၆ ထိုကြောင့်၊ ငါ၏အမျက်အရှိန်ကို ငါသွန်းလောင်း၍၊ ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင်လမ်းများတို့၌ အမျက်မီးရှို့သဖြင့်၊ သူတို့သည်ယနေ့၌ဖြစ်သကဲ့သို့ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာအရပ်ဖြစ်ကြ၏။
၄၄း၇ ယခုမှာ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်၊
၄၄း၈ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်ပယ်ဖြတ်လိုသောငှါ၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်မှာလူအမျိုးမျိုးတို့တွင် ကဲ့ရဲ့ကျိန်ဆဲရာဖြစ်လိုသောငှါ၎င်း၊ သွား၍နေသောအဲဂုတ္တုပြည်၌ အခြားတပါးသောဘုရားတို့အား နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့လျက်၊ ကိုယ်တိုင်ပြုသောအမှုနှင့် ငါ၏အမျက်ကို နိုးဆော်သဖြင့်၊ သင်တို့တွင်တယောက်မျှမကြွင်း၊ ယုဒအမျိုးယောက်ျားမိန်းမ၊ သူငယ်စို့နို့ကလေး အပေါင်းတို့ကိုပယ်ဖြတ်မည်အကြောင်း၊ ကြီးစွာသောဒုစရိုက်ကိုကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်တဘက်၌ အဘယ်ကြောင့်ပြုကြသနည်း။ –
၄၄း၉ ယုဒပြည်၌၎င်း၊ ယေရုရှလင်လမ်းတို့၌၎င်း၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများပြုသောဒုစရိုက်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်များပြုသောဒုစရိုက်၊ မိဖုရားများပြုသောဒုစရိုက်၊ သင်တို့ကိုယ်တိုင်ပြုသော ဒုစရိုက်၊ သင်တို့မယားများပြုသောဒုစရိုက်တို့ကို မေ့လျော့ကြပြီလော။ –
၄၄း၁၀ ယနေ့တိုင်အောင် သူတို့သည်နှိမ့်ချသောစိတ်မရှိ၊ ကြောက်ရွံ့သောစိတ်မရှိ၊ ငါ၏တရားလမ်းသို့မလိုက်၊ သင်တို့မှစ၍သင်တို့ဘိုးဘေးတို့ရှေ့မှာ ငါထားသောပညတ်များကို မစောင့်ရှောက်ကြ။ –
၄၄း၁၁ သို့ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ကိုအပြစ်ပြု၍ ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုပယ်ဖြတ်ခြင်းငှါ ငါသည်မျက်နှာထားမည်။ –
၄၄း၁၂ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍တည်းခိုခြင်းငှါ မျက်နှာပြုသောယုဒအမျိုးသားအကျန်အကြွင်းတို့ကို ငါသည်ယူ၍၊ သူတို့သည်ထိုပြည်၌ သေကြေပျက်စီးကြလိမ့်မည်။ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့်ပျက်စီးခြင်းသို့၎င်း၊ အငယ်ဆုံးသောသူမှစ၍အကြီးဆုံးသောသူတိုင်အောင်ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့် သေကြေပျက်စီးခြင်းသို့၎င်းရောက်၍၊ ဆဲရေးခြင်း၊ အံ့ဩခြင်း၊ ကျိန်ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံဘို့ရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ –
၄၄း၁၃ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့ဖြင့် ငါသည် ဒဏ်ပေးသည်နည်းတူ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌နေသောသူတို့ကို ငါသည် ဒဏ်ပေးသဖြင့်၊ –
၄၄း၁၄ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ တည်းခိုသောယုဒအမျိုးသားအကျန်အကြွင်းတို့သည် ယုဒပြည်သို့ပြန်၍ နေချင်သော်လည်း၊ တယောက်မျှဘေးနှင့်မလွတ်ရ၊ တယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရကြ။ ဘေးလွတ်သောသူသာလျှင်ပြန်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄၄း၁၅ ထိုအခါ မိမိမယားတို့သည် အခြားတပါးသောဘုရားအားနံ့သာပေါင်းနှင့် မီးရှို့ကြောင်းကို သိသောလူများ၊ အနား၌ရပ်နေသောမိန်းမများ၊ ကြီးစွာသောအလုံးအရင်းတည်းဟူသော၊ အဲဂုတ္တုပြည်ပါသရုအရပ်၌နေသောသူအပေါင်းတို့သည် ယေရမိကိုပြန်ပြောကြသည်ကား၊ –
၄၄း၁၆ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုအမှီပြု၍၊ ငါတို့အားဟောပြောသောစကားကို ငါတို့သည်နားမထောင်။ –
၄၄း၁၇ ငါတို့မှစ၍ ငါတို့ဘိုးဘေး၊ ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်တို့သည် ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင်လမ်းများ၌ ပြုဘူးသကဲ့သို့၊ ကောင်းကင်မိဖုရားအဘို့နံ့သာပေါင်း ကိုမီးရှို့၍၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကိုပြုခြင်းငှါ၊ ကိုယ်အလိုအလျောက်စီရင်သည်အတိုင်း ဆက်ဆက်ပြုမည်။ အထက်ကဝစွာစားရကြ၏။ ဘေးနှင့်လွတ်၍ ချမ်းသာစွာနေရကြ၏။ –
၄၄း၁၈ ကောင်းကင်မိဖုရားအဘို့ နံ့သာပေါင်းကိုမီးမရှို့၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကိုမပြုဘဲနေပြန်သောအခါ၊ အလွန်ဆင်းရဲခြင်း၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ။ –
၄၄း၁၉ ကောင်းကင်မိဖုရားအဘို့ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကိုပြုသောအခါ၊ ငါတို့၏ယောက်ျားမပါဘဲ မုန့်ပြားတို့ကိုလုပ်၍၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာပြုလျက် ကိုးကွယ်သလောဟု ပြန်ပြောကြ၏။
၄၄း၂၀ ထိုသို့ပြန်ပြောသော ယောက်ျားမိန်းမအပေါင်းတို့အား ယေရမိပြန်ပြောသည်ကား၊ –
၄၄း၂၁ သင်တို့မှစ၍ သင်တို့ဘိုးဘေး၊ ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင်လမ်းများ၌ မီးရှို့သောနံ့သာပေါင်းကို ထာဝရဘုရားသည် မအောက်မေ့၊ နှလုံးမသွင်းဘဲ နေတော်မူသလော။ –
၄၄း၂၂ သင်တို့ပြုသောဒုစရိုက်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် သည်းခံတော်မမူနိုင်သောကြောင့်၊ သင်တို့ပြည်သည်၊ ယနေ့ဖြစ်သည်အတိုင်း၊ နေသောသူမရှိ၊ လူဆိတ်ညံရာ၊ အံ့ဩဘွယ်ရာ၊ ကျိန်ဆဲရာဖြစ်လေပြီတကား။ –
၄၄း၂၃ သင်တို့သည် နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍ ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုနားမထောင်၊ ထုံးဖွဲ့ချက်၊ သက်သေခံချက်ပညတ်တရားတော်လမ်းသို့ မလိုက်သောကြောင့်၎င်း၊ ဤဘေးသည် ယနေ့၌ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်တို့၌ ရောက်လေပြီတကားဟု ပြောဆို၏။
၄၄း၂၄ တဖန် မိန်းမအပေါင်းတို့နှင့် လူခပ်သိမ်းတို့အား ယေရမိဟောပြောသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ကြလော့။ –
၄၄း၂၅ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့နှင့်သင်တို့မယားတို့က၊ ငါတို့သည် ကောင်းကင်မိဖုရားအဘို့ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာပြုခြင်းငှါ သစ္စာဂတိထားသည်နှင့်အညီ ဆက်ဆက်ပြုမည်ဟု နှုတ်နှင့်ပြော၍လက်နှင့် ပြုသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည်ကိုယ်ထားသော သစ္စာဂတိကို ဆက်ဆက်စောင့်၍၊ သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်း ပြုကြလိမ့်မည်။ –
၄၄း၂၆ သို့ဖြစ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌နေသောယုဒလူအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်ဟူ၍ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးတွင်၊ ယုဒလူတယောက်မျှ ငါ၏နာမကိုမမြွက်မဆိုရမည်အကြောင်း၊ ငါသည် ကိုယ်မဟာနာမကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို၏။ –
၄၄း၂၇ သူတို့ကိုကျေးဇူးပြုခြင်းငှါမဟုတ်၊ အပြစ်ပြုခြင်းငှါငါစောင့်သည်ဖြစ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့သည်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်မီတိုင်အောင် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးနှင့် ပျက်စီးကြလိမ့်မည်။ –

၄၄:၂၈ သို့ရာတွင်၊ ထားဘေးနှင့်လွတ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ယုဒပြည်သို့ပြန်ရသောသူတို့သည် နည်းကြလိမ့်မည်။ ငါ့စကားတည်မည်၊ သူတို့စကားတည်မည်ကို၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌တည်းခိုခြင်းငှါ သွားသောယုဒလူ အကျန်အကြွင်းတို့သည် သိကြလိမ့်မည်။–
၄၄:၂၉ ဤအရပ်၌သင်တို့ကိုငါဆုံးမ၍၊ သင်တို့၌အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါ ငါ့စကားသည် ဆက်ဆက်တည် လိမ့်မည်ဟု သင်တို့သိမည်အကြောင်း၊ ငါပေးသော နိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား၊–
၄၄:၃၀ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိမင်းအသက်၏ ရန်သူတည်းဟူသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာမင်း၏ လက်သို့ ဇေဒကိမင်းကိုငါအပ်သည်နည်းတူ၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖါရောဟောဖရာ အသက်ကိုရှာသော ရန်သူလက်သို့ ထိုမင်းကိုငါအပ်သည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄၅)

၄၅:၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိသားယောယကိမ်လက်ထက်၊ နေရိသားဗာရုတ်သည်၊ ယေရမိမြွက်ဆိုသည်အတိုင်း၊ စကားတော်များကို စာ၌ရေးထားသောနောက်၊ ပရောဖက်ယေရမိသည် ဗာရုတ်အားဆင့်ဆိုရသော နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊–
၄၅:၂-၄ အိုဗာရုတ်၊ သင်က၊ ငါသည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၀မ်းနည်းစရာအကြောင်းတပါးအပေါ်မှာ တပါးကိုထပ်ဆင့်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါသည်သက်သာမရ။ ညည်းတွား၍ စိတ်ပျက်ပါပြီဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ သင်သည်ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါဆောက်သောအရာကို ငါဖြိုဖျက်မည်။ ငါစိုက်သောအရာတည်းဟူသော ဤပြည်ကိုအကြွင်းမဲ့ ငါနှုတ်ပစ်မည်။–
၄၅:၅ သင်သည် ကြီးစွာသောအရာတို့ကို ကိုယ်အဘို့ရှာသလော။ မရှာနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ခပ်သိမ်းသော သတ္တ၀ါတို့အပေါ်သို့ ဘေးရောက်စေမည်။ သို့ရာတွင်၊ သင်ရောက်လေရာရာ အရပ်တို့၌၊ သင်၏အသက်ကို လက်ရဥစ္စာကဲ့သို့ သင့်အားငါပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄၆)

၄၆:၁ တပါးအမျိုးကိုရည်မှတ်၍ ပရောဖက်ယေရမိသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်တည်းဟူသော၊–
၄၆:၂ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိသား ယောယကိမ်မင်းနန်းစံလေးနှစ်တွင်၊ ကာခေမိတ်အရပ်၊ ဥဖရတ်မြစ်နား၌ တပ်ချ၍၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာ လုပ်ကြံသော အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖာရောနေခေါ်၏စစ်သူရဲ၊ အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့ကိုရည်မှတ်သော နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊–
၄၆:၃ ဒိုင်းလွှားတို့ကိုပြင်ဆင်၍၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါချဉ်းကပ်ကြလော့။–
၄၆:၄ မြင်းစီးသူရဲများတို့၊ မြင်းကိုကကြိုးတန်ဆာဆင်၍ စီးပြီးလျှင်၊ သံခမောက်လုံးကိုဆောင်းလျက် ထွက်ကြလော့။ လှံတို့ကို ပွတ်ကြလော့။ သံချပ်အင်္ကျီတို့ကို၀တ်ကြလော့။–
၄၆:၅ သူတို့သည် ကြောက်ရွံ့၍ဆုတ်သွားကြသည်ကို အဘယ်ကြောင့်ငါမြင်ရသနည်း။ အားကြီးသော သူတို့သည် ရှုံးသဖြင့် ပြန်၍မကြည့်ဘဲ၊ အလျင်အမြန်ပြေးကြ၏။ ပတ်လည်အရပ်၌ဘေးရှိသည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–
၄၆:၆ လျင်မြန်သောသူကိုမပြေးစေနှင့်။ အားကြီးသောသူကိုမလွတ်စေနှင့်။ ဥဖရတ်မြစ်နား၊ မြောက်မျက်နှာ၌ ထိမိ၍လဲကြလိမ့်မည်။–
၄၆:၇ နိလမြစ်ထသကဲ့သို့၎င်း၊ မြစ်ရေစီးသကဲ့သို့၎င်း တက်လာသော ဤသူကားအဘယ်သူနည်း။–
၄၆:၈ အဲဂုတ္တုပြည်သည် နိလမြစ်ထသကဲ့သို့၎င်း၊ မြစ်ရေစီးသကဲ့သို့၎င်းတက်လာလျက်၊ ငါသည်ထ၍ မြေကြီးကိုလွှမ်းမိုးမည်။ မြို့နှင့်တကွမြို့သားတို့ကိုဖျက်ဆီးမည်ဟုပြောဆို၏။–
၄၆:၉ မြင်းများတို့၊ တက်ကြလော့။ ရထားများတို့၊ ဟုန်းဟုန်းမြည်ကြလော့။ သူရဲများတည်းဟူသော၊ ဒိုင်းလွှားကိုကိုင်တက်သောကုရှအမျိုး၊ ဖုတအမျိုးသား၊ လေးကိုကိုင်၍ပစ်တတ်သော လုဒိအမျိုးသားတို့သည် ထွက်သွားကြစေ။–
၄၆:၁၀ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ ရန်သူတို့ကိုဒဏ်ပေးရသောနေ့၊ အမျက်တော်ကို ဖြေရသောနေ့ရက်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ ထားတော်သည် ကိုက်စား၍၀လိမ့်မည်။ သူတို့အသွေးနှင့် ယစ်မူးလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားအဘို့၊ မြောက်မျက်နှာ၌ ဥဖရတ်မြစ်နားမှာ ယဇ်ပူဇော်စရာအကြောင်းရှိ၏။–
၄၆:၁၁ အိုအဲဂုတ္တုသတို့သမီးကညာ၊ ဂိလဒ်ပြည်သို့သွား၍ ဗာလစံစေးကိုယူလော့။ သင်သည်များစွာသောဆေးကို အချည်းနှီးသုံးတတ်၏။ သင်၏အနာမပျောက်နိုင်ရာ။–
၄၆:၁၂ သင်သည် အရှက်ကွဲကြောင်းကို လူမျိုးတို့သည်ကြားကြပြီ။ သင်မြည်တမ်းသောအသံသည် မြေတပြင်လုံး၌နှံ့ပြားပြီ။ သူရဲချင်းတယောက်နှင့်တယောက်ထိခိုက်၍၊ နှစ်ယောက်တို့သည်လဲကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄၆:၁၃ အဲဂုတ္တုပြည်ကိုလုပ်ကြံခြင်းငှါ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာလာမည်အကြောင်းကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်ယေရမိအား မိန့်တော်မူသောစကားဟူမူကား၊–
၄၆:၁၄ သင့်ပတ်လည်၌ နေသောသူတို့ကို ထားတော်သည်ကိုက်စားပြီ။ ကိုယ်ကိုပြင်ဆင်၍ မြဲမြံစွာနေလော့ဟု အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကြွေးကြော်ကြလော့။ မိဂဒေါလမြို့၌ သိတင်းကြားကြလော့။ နောဖမြို့၊ တာပနက်မြို့၌လည်း ကြားပြောကြလော့။–
၄၆:၁၅ သင်၏သူရဲသည်အဘယ်ကြောင့် ရှုံးသနည်း။ ထာဝရဘုရားတွန်းချတော်မူသောကြောင့်၊ သူသည် မရပ်မနေနိုင်ရာ။–
၄၆:၁၆ လူများတို့သည် ထိမိ၍တယောက်အပေါ်မှာ တယောက်လဲစေခြင်းငှါပြုတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့က၊ ထကြကုန်အံ့။ ညှဉ်းဆဲတတ်သောထားကြောင့် ကိုယ်အမျိုး၊ ကိုယ်နေရင်းပြည်သို့ ပြန်ကြကုန်အံ့ဟု ပြောဆိုကြ၏။–
၄၆:၁၇ ရောက်ပြီးမှ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖာရောမင်းသည် ဆုံးရှုံးပြီ။ စည်းဝေးရသောအချိန်ကိုလွန်စေပြီဟု ဟစ်ကြ၏။–
၄၆:၁၈ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားဟု ဘွဲ့နာမရှိသောရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် အသက်ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ တောင်တို့တွင် တာဗော်တောင်ကဲ့သို့၎င်း၊ ပင်လယ်နားမှာ ကရမေလတောင်ကဲ့သို့၎င်း ထိုမင်းသည်လာလိမ့်မည်။–

၄၆း၁၉ နေရာကျသော အဲဂုတ္တုသတို့သမီး၊ နေရာပြောင်းစရာဘို့ ကိုယ်အသုံးအဆောင်များကိုပြင်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ နောဖမြို့သည် နေသောသူ မရှိအောင် သုတ်သင်ဖျက်ဆီးခြင်းကိုခံရမည်။

၄၆း၂၀ အဲဂုတ္တုပြည်သည် အဆင်းလှသောနွားမဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်၊ မြောက်မျက်နှာဘက်က နှောင့်ရှက်ခြင်းအကြောင်းပေါ်လာ၏။–

၄၆း၂၁ သူ့ငှါးတို့သည် သူ၏အလယ်၌ဆူအောင်ကျွေးသော နွားကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ပျက်စီးခြင်းနေ့၊ ဆုံးမခြင်းကိုခံရသောအချိန်ရောက်သော ကြောင့်၊ သူတို့သည် မရပ်မနေ၊ ကျောကိုလှည့်၍ တညီတညွတ်တည်းပြေးသွားကြ၏။–

၄၆း၂၂ သစ်ခုတ်သောသူကဲ့သို့ ပုဆိန်ပါလျက်၊ လူအလုံးအရင်းနှင့်တကွ ချီလာကြသောအခါ၊ သူ၏စကားသံသည် မြွေမြည်သံကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။–

၄၆း၂၃ ထိုတောသည် အလွန်ရှုပ်သော်လည်း၊ သူတို့သည် ကျိုင်းကောင်ထက်မက မရေတွက်နိုင်အောင် များသောကြောင့် ခုတ်လှဲကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၄၆း၂၄ အဲဂုတ္တုသတို့သမီးသည် မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။ မြောက်မျက်နှာပြည်သားတို့ လက်သို့ရောက်လေပြီ။–

၄၆း၂၅ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ နောမြို့၌ရှိသောအမ္မုန်ဘုရားနှင့်၊ ဖာရောဘုရင်မှ စ၍ အဲဂုတ္တုပြည်သားဘုရားများ၊ ရှင်ဘုရင်များတည်း ဟူသော၊ ဖာရောဘုရင်အစရှိသော၊ ထိုဘုရင်ကို ကိုးစားသောသူတို့ကို ငါဆုံးမမည်။–

၄၆း၂၆ သူတို့အသက်ကို ရှာသောသူတည်းဟူသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာမင်းနှင့် သူ၏ကျွန်တို့ လက်သို့ သူတို့ကိုငါအပ်မည်။ ထိုနောက်မှ တဖန် အဲဂုတ္တုပြည်သည် အရင်ကဲ့သို့စည်ပင်လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄၆း၂၇ အိုငါ့ကျွန်ယာကုပ်၊ မကြောက်နှင့်။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ စိတ်မပျက်နှင့်။ သင့်ကိုဝေးသော အရပ်မှ၄င်း၊ သင်၏အမျိုးသားတို့ကိုသိမ်းသွားရာ ပြည်မှ၄င်း ငါနှုတ်ယူဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ယာကုပ်အမျိုးသည် ပြန်လာ၍၊ ချောက်လှန့်သောသူမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာစွာ နေရလိမ့်မည်။–

၄၆း၂၈ ငါ့ကျွန်ယာကုပ်မကြောက်နှင့်။ သင်နှင့်အတူငါရှိ၏။ သင့်ကိုငါနှင်ထုတ်သော တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့ကို ငါသည်ဆုံးစေသော်လည်း၊ သင့်ကိုမဆုံးစေ။ သို့ရာတွင်၊ ရှင်းရှင်းအပြစ်မလွတ်ဘဲ အတော်အတန် ဆုံးမမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄၇)

၄၇း၁ ဖာရောဘုရင်သည် ဂါဇမြို့ကိုမလုပ်ကြံမှီ၊ ဖိလိတ္တိအမျိုးသားတို့ကိုရည်မှတ်၍၊ ပရောဖက်ယေရမိသို့ ရောက်လာသောနှုတ်ကပတ်တော် အားဖြင့်၊–

၄၇း၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မြောက်မျက်နှာဘက်ကရေသည်ထ၍ လွှမ်းမိုးသော ပင်လယ်ဖြစ်လျက်၊ တပြည်လုံးနှင့်၊ ပြည်၌ပါသမျှကို၄င်း၊ မြို့နှင့်မြို့၌နေသောသူတို့ကို၄င်း လွှမ်းမိုး၍၊ သူတို့သည်အော်ဟစ်ကြလိမ့်မည်။ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။–

၄၇း၃ ရန်သူစီးသောမြင်းခွါသံ၊ စိုင်းသောရထားဘီးများမြည်သံကြောင့်၊ အဘတို့သည်လက်အားလျော့၍ သားတို့ကိုပြန်မကြည့်ကြ။–

၄၇း၄ အကြောင်းမူကား၊ ဖိလိတ္တိအမျိုးသားတို့ကို ဖျက်ဆီးရသောနေ့၊ တုရုမြို့၊ ဇိဒုန်မြို့ကို စစ်ကူနိုင်သောသူ အကျန်အကြွင်းရှိသမျှကို ပယ်ဖြတ်ရသော နေ့သည် ရောက်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖိလိတ္တိအမျိုးသားနှင့် ကျန်ကြွင်းသောကတ္တောရပြည်သားတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူမည်။–

၄၇း၅ ဂါဇမြို့သည်ဆံပင်ရိတ်ခြင်းကိုခံရ၏။ အာရှကေလုန်မြို့နှင့်ကျန်ကြွင်းသောချိုင့် အရပ်သည်ပျက်စီးပြီ။ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ကိုယ်အသားကို ခုတ်ဖြတ်ရမည်နည်း။–

၄၇း၆ အိုထာဝရဘုရား၏ထားတော်၊ သင်သည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး မငြိမ်ဘဲနေမည်နည်း။ ကိုယ်အိမ်၌ဝင်၍နေလော့။ နေရာကျ၍ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေလော့။–

၄၇း၇ အာရှကေလုန်မြို့နှင့် ပင်လယ်ကမ်းအမှု၌ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသောကြောင့်၊ အဘယ်သို့ငြိမ်ဝပ်စွာနေနိုင်သနည်း။ ထိုအမှုကိုဆောင်ရွက် စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄၈)

၄၈း၁ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် မောဘပြည်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နေဗောမြို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ကိရယသိမ်မြို့သည် ရှုံး၍လုယူခြင်းကိုခံရ၏။ မိသဂပ်မြို့သည်လည်း ရှုံး၍စိတ်ပျက်လေ၏။–

၄၈း၂ မောဘပြည်သည် နောက်တဖန်ဟေရှဘုန်မြို့၌မဝါကြွားရ။ ရန်သူတို့က၊ မောဘပြည်ကို ပြည်မဖြစ်စေခြင်းငှါ ပယ်ရှားကြကုန်အံ့ဟု၊ ရန်ပြုမည့် အကြံနှင့်ကြံစည်ကြ၏။ အိုမာဒမေနမြို့၊ သင်သည်လည်းပျက်စီးရမည်။ ထားဘေးသည် သင့်ကိုလိုက်လိမ့်မည်။–

၄၈း၃ ဟောရနိမ်မြို့၌လည်း ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် ပြင်းစွာသောပျက်စီးခြင်းရှိ၍၊ အော်ဟစ်သောအသံကိုကြားရ၏။–

၄၈း၄ မောဘပြည်သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍၊ သူငယ်တို့သည် မြည်တမ်းသောအသံကိုပြုကြ၏။–

၄၈း၅ ငိုကြွေးသောအသံသည် လုဟိတ်တောင်ပေါ်သို့တက်ရ၏။ ဟောရနိမ်မြို့သို့ ဆင်းရာအရပ်၌လည်း၊ ဆုံးရှုံးခြင်းအသံကို ရန်သူတို့ သည်ကြားရကြ၏။–

၄၈း၆ အသက်လွတ်အံ့သောငှါ ပြေးကြလော့။ လွင်ပြင်၌ရှိသောသစ်ပင်ခြောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလော့။–

၄၈း၇ သင်သည် မိမိဆည်းဖူးသောဘဏ္ဍာဥစ္စာကို ကိုးစားသောကြောင့်၊ သူတပါးလက်သို့ရောက်ရလိမ့်မည်။ ခေမုရှဘုရားကိုလည်း သူ၏မင်း၊ သူ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့်တကွ သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။–

၄၈း၈ လုယူသောသူသည် မြို့များအစဉ်အတိုင်းရောက်လာ၍ မြို့တမြို့မျှမလွတ်ရ။ ချိုင့်နှင့်တကွ လွင်ပြင်သည်လည်း၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရလိမ့်မည်။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီ။–

၄၈း၉ မောဘပြည်သည်လွတ်ရာသို့ပြေးရအောင် ငှက်တောင်တို့ကိုပေးလော့။ မြို့တို့သည် နေသောသူမရှိ၊ လူဆိတ်ညံရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၄၈း၁၀ ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကို ကြိုးစား၍မဆောင်သောသူသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကိုခံစေ။ လူအသက်ကိုမသတ်ဘဲ မိမိထားကိုသိမ်းရုပ်သောသူသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကိုခံစေ။

၄၈း၁၁ မောဘသည် အိုးတလုံးမှတလုံးသို့မပြောင်း၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသို့ယူသွားခြင်းကိုမခံ၊ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ငြိမ်လျက်၊ မိမိအဖတ်အနည်ပေါ်၌ နေရာကျလျက်ရှိသောကြောင့်၊ မိမိအရသာသည်တည်နေ၏။ မွှေးသောအနံ့လည်းမပျက်။–

၄၈း၁၂ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ စောင်း၍ထားတတ်သောသူတို့ကို သူ့ထံသို့ ငါစေလွှတ်ရသောအချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့သည် မောဘကိုစောင်း၍ ထားပြီးလျှင်၊ သူ၏အိုးတို့ကိုသွန်၍ ရေဘူးတို့ကိုခွဲကြလိမ့်မည်။–

၄၈း၁၃ ဣသရေလအမျိုးသည် မိမိတို့ခိုလှုံသောဗေသလဘုရားကြောင့် ရှက်ရသကဲ့သို့၊ မောဘအမျိုးသည်လည်း ခေမုရှဘုရားကြောင့် ရှက်ရလိမ့်မည်။–

၄၈း၁၄ ငါတို့သည် အားကြီးသောသူ၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါတတ်စွမ်းနိုင်သောသူဖြစ်ကြ၏ဟု၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ပြောဆိုကြလိမ့်မည်နည်း။–

၄၈း၁၅ မောဘပြည်သည်ပျက်စီးပြီ။ မြို့တို့သည်ကျွမ်းလောင်ကြပြီ။ သူရွေးချယ်သောလုလင်တို့သည် ကွပ်မျက်ခြင်းကိုခံအံ့သောငှါ ဆင်းသွားကြပြီဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားဟူ၍ ဘွဲ့နာမရှိသောရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၏။–

၄၈း၁၆ မောဘကိုလုပ်ကြံရသောအချိန်နီးပြီ။ သူခံရသောဘေးသည် အလျင်အမြန်လာ၏။–

၄၈း၁၇ သူ့ပတ်လည်၌နေသောသူအပေါင်းတို့၊ သူ့အတွက်မြည်တမ်းကြလော့။ သူ၏နာမကို သိသောသူအပေါင်းတို့၊ တန်ခိုးကြီးသောလှံတံ၊ အသရေတင့်တယ်သော တံဖျာသည် ကျိုးလေပြီတကားဟု ပြောဆိုကြလော့။–

၄၈း၁၈ ဒိဘုန်မြို့၌နေသောသတို့သမီး၊ သင်ခံစားရသောစည်းစိမ်မှဆင်း၍ အငတ်ခံလျက်ထိုင်လော့။ မောဘကိုလုယူသောသူသည် သင်ရှိရာသို့လာ၍၊ သင်၏ရဲတိုက်တို့ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။–

၄၈း၁၉ အိုအာရော်မြို့သား၊ လမ်းနားမှာရပ်၍ ကြည့်ရှုလော့။ အဘယ်အမှုရှိသနည်းဟု၊ ပြေးသောယောကျ်ားနှင့် အသက်လွတ်သောမိန်းမကိုမေးမြန်းလော့။–

၄၈း၂၀ မောဘသည်စိတ်ပျက်လေ၏။ ပြိုလဲလျက်ရှိ၏။ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလော့။ မောဘသည် ပျက်စီးကြောင်းကို အာနုန်မြို့၌ကြားပြောကြလော့။–

၄၈း၂၁ လွင်ပြင်နှင့်တကွဟောလုန်မြို့၊ ယဟာဇမြို့၊ မေဖတ်မြို့၊–

၄၈း၂၂ ဒိဘုန်မြို့၊ နေဗောမြို့၊ ဗက်ဒိဗလသိမ်မြို့၊–

၄၈း၂၃ ကိရယသိမ်မြို့၊ ဗက်ဂမုလမြို့၊ ဗက်မောင်မြို့၊–

၄၈း၂၄ ကေရုတ်မြို့၊ ဗောဇရမြို့မှစ၍၊ မောဘပြည်၌ရှိသောမြို့အနီးအဝေးရှိမျှတို့သည်အပြစ်ဒဏ်ကိုခံရကြ၏။–

၄၈း၂၅ မောဘ၏ဦးချိုသည်ပြတ်လေပြီ။ သူ၏လက်ရုံးသည်ကျိုးလေပြီဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၄၈း၂၆ မောဘသည် ထာဝရဘုရားတဘက်၌ဝါကြွားသောကြောင့် သူ့ကိုယစ်မူးစေကြလော့။ သူသည် မိမိအန်ဖတ်၌ လူးလည်း၍ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရ၏။–

၄၈း၂၇ သင်သည် ဣသရေလကိုကဲ့ရဲ့ပြီမဟုတ်လော။ သို့ရာတွင်၊ သူသည် သူခိုးတို့နှင့်ပေါင်းဘော်သည်ကို တွေ့ဘူးသလော။ သူ၏အကြောင်းကို ပြောလေရာရာ၌ သင်သည်ခေါင်းကို ညိတ်ပါသည်တကား။–

၄၈း၂၈ မောဘပြည်၌နေသောသူတို့၊ မြို့တို့ကိုစွန့်၍ ကျောက်ကြား၌နေကြလော့။ မြေတွင်းဝနားမှာအသိုက်လုပ်တတ်သော ချိုးငှက်ကဲ့သို့ ပြုကြလော့။

၄၈း၂၉ မောဘ၏မာနကို ငါတို့သည်ကြားသိကြ၏။ အလွန်ကြီးသောမာနဖြစ်၏။ မာနကြီးခြင်း၊ ထောင်လွှားစော်ကားခြင်း၊ စိတ်နှလုံးမြင့်ခြင်းရှိသော်လည်း၊ –

၄၈း၃၀ သူ၏ဒေါသအမျက်ထွက်ခြင်းကို ငါသိသည်ဖြစ်၍၊ သူသည်အချည်းနှီးသက်သက် ဝါကြွားသောစကားကိုပြောလျက်နှင့်၊ မိမိအလိုမပြည့်စုံရာဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၄၈း၃၁ ထိုကြောင့်၊ မောဘအတွက်ငါသည် ညည်းတွားမြည်တမ်းမည်။ မောဘပြည်တပြည်လုံးအတွက် ငိုကြွေးမည်။ ကိရဟရက်မြို့သားတို့အတွက် ညည်းတွားခြင်းရှိရမည်။–

၄၈း၃၂ အိုစိဗမာစပျစ်နွယ်ပင်၊ ယာဇာမြို့အတွက် မျက်ရည်ကျသည်ထက်၊ သင့်အတွက် ငါသည် မျက်ရည်ကျမည်။ သင်၏အညွန့်တို့သည် ပင်လယ်ကိုလွန်၍၊ ယာဇာပင်လယ်တိုင်အောင် ရောက်ကြ၏။ ဖျက်ဆီးသောသူသည် သင်၏သစ်သီးနှင့်စပျစ်သီးတို့ကိုလုယူ၏။–

၄၈း၃၃ ဝပြောသောလယ်ပြင်နှင့် မောဘပြည်ထဲမှာ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းပြတ်လေပြီ။ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်း၌ စပျစ်ရည်ကို ငါပြတ်စေပြီ။ ကြွေးကြော်သံကိုပြု၍ စပျစ်သီးကိုမနင်းရ။ ကြွေးကြော်သောအသံလည်း ကြွေးကြော်သောအသံမဟုတ်ရ။–

၄၈း၃၄ ဟေရှဘုန်မြို့ ငိုကြွေးသံမှစ၍ လောလေမြို့၊ ယာဟတ်မြို့တိုင်အောင်၄င်း၊ ဇောရမြို့မှစ၍ ဟောရနိမ်မြို့တိုင်အောင်၄င်း သုံးနှစ်အသက်ရှိသော နွားမမြည်သံကဲ့သို့ အသံကိုလွှင့်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ နိမရိမ်ရေကန်တို့သည်လည်း ဆိတ်ညံလျက်ရှိကြ၏။–

၄၈း၃၅ မောဘပြည်၌မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာ ပူဇော်သောသူ၊ မိမိဘုရားတို့အား နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့သောသူတို့ကို ငါပြတ်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၄၈း၃၆ ထိုကြောင့်၊ ငါ့နှလုံးသည် မောဘပြည်အတွက် ပုလွေကဲ့သို့မြည်ရလိမ့်မည်။ ငါ့နှလုံးသည် ကိရဟရက်မြို့သားတို့အတွက် ပုလွေကဲ့သို့ မြည်ရလိမ့်မည်။ သူတို့ဆည်းဖူးသော ဘဏ္ဍာဥစ္စာပျက်စီးပြီ။–

၄၈း၃၇ လူတိုင်းဆံပင်တိုလျက်၊ မုတ်ဆိတ်ကိုရိတ်လျက်၊ လက်၌ရှနလျက်၊ ခါး၌လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်ရှိရ၏။–

၄၈း၃၈ အသုံးမရသော အိုးကိုခွဲတတ်သကဲ့သို့၊ မောဘပြည်ကိုငါခွဲသောကြောင့်၊ မောဘပြည်အိမ်မိုးများ အပေါ်၌၄င်း၊ လမ်းများ၌၄င်း ညည်းတွားမြည်တမ်းခြင်းနှံ့ပြားရမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၄၈း၃၉ သူတို့ကလည်း၊ မောဘသည် ပြိုပျက်လေပြီတကား၊ ရှက်၍ဆုတ်သွားလေပြီတကားဟု ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ မောဘသည် အရှက်ကွဲ၍ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရလျက်၊ ပတ်လည်၌ နေသောသူအပေါင်းတို့၏ ကြောက်လန့်စရာအကြောင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၄၈း၄၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရန်သူသည် ရွေလင်းတပျံတတ်သကဲ့သို့ပျံလာ၍၊ အတောင်တို့နှင့်မောဘပြည်ကိုအုပ်မိုးလိမ့်မည်။–

၄၈း၄၁ မြို့တို့ကိုလုပ်ကြံ၍ ရဲတိုက်တို့ကိုတိုက်ယူသောကြောင့်၊ ထိုနေ့၌ မောဘအမျိုးသူရဲတို့စိတ်နှလုံးသည်၊ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကိုခံရသောမိန်းမ၏ စိတ်နှလုံးကဲ့သို့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။–

၄၈း၄၂ မောဘသည် ထာဝရဘုရားတဘက်၌ ဝါကြွားသောကြောင့်၊ နောက်တဖန်ပြည်မဖြစ်နိုင်အောင် ပျက်စီးရလိမ့်မည်။–

၄၈း၄၃ အိုမောဘအမျိုးသား၊ သင်သည်ကြောက်လန့်ဘွယ်သောအရာ၊ မြေတွင်း၊ ကျော့ကွင်းထဲသို့ရောက်လေပြီ။–

၄၈း၄၄ ကြောက်လန့်ဘွယ်သောအရာမှ ပြေးသောသူသည် မြေတွင်းထဲသို့ကျလိမ့်မည်။ မြေတွင်းမှ လွတ်သောသူသည် ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိလိမ့်မည်။ ဆုံးမခြင်းကိုခံရသော နှစ်ကာလကို မောဘပြည်သို့ ငါရောက်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၄၈း၄၅ ပြေးသောသူတို့သည် အားကုန်သောကြောင့်၊ ဟေရှဘုန်မြို့အရိပ်ကိုခိုကြသော်လည်း၊ ရှိဟုန်ဘုရင်နေရာ ဟေရှဘုန်မြို့မှ မီးလျှံထွက်သဖြင့်၊ မာနထောင်လွှားသောသူတို့၏ အထွဋ်မှစ၍ မောဘပြည်စွန်း တိုင်အောင် လောင်လိမ့်မည်။–

၄၈း၄၆ အိုမောဘပြည်၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အိုခေမုရှ တပည့်တို့၊ သင်တို့သည် အကျိုးနည်းကြပြီ။ သင်တို့၏သားသမီးများကို သိမ်းသွားကြပြီ။–

၄၈း၄၇ သို့ရာတွင်၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော မောဘအမျိုးသားတို့ကို နောင်ကာလ၌ ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ဤရွေ့ကား၊ မောဘခံရသောအပြစ်တရားပေတည်း။

အခန်းကြီး (၄၉)

၄၉း၁ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကိုရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလ၌ သားမရှိသလော။ အမွေခံမရှိသလော။ မိလကုံဘုရားသည် ဂဒ်ပြည်ကို အဘယ်ကြောင့်သိမ်းယူသနည်း။ သူ့တပည့်တို့သည်ဂဒ်မြို့တို့၌ အဘယ်ကြောင့်နေကြသနည်း။–

၄၉း၂ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့နေရာ ရဗ္ဗာမြို့၌ စစ်တိုက်ခြင်း အသံကို ငါကြားစေသောအချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုမြို့သည် ပျက်စီးရာပုံဖြစ်၍၊ သူ၏သမီးတို့သည် လည်း မီးရှို့ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုး၏နေရာကို၊ သိမ်းယူသော သူတို့၏နေရာကို၊ ဣသရေလသည် တဖန်သိမ်းယူရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၄၉း၃ အို ဟေရှဘုန်မြို့၊ ညည်းတွားမြည်တမ်းလော့။ အာဣမြို့ပျက်စီးပြီ။ အိုရဗ္ဗာမြို့သမီးတို့၊ ငိုကြွေးကြလော့။ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်၍ မြည်တမ်းလျက်၊ ခြံနားမှာ တောင်မြောက်ပြေးကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ မိလကုံဘုရားသည် သူ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ သူ၏မင်းများနှင့်တကွ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၏။–

၄၉း၄ ငါ့ထံသို့အဘယ်ရန်သူရောက်လိမ့်မည်နည်းဟု အောက်မေ့လျက်၊ မိမိစည်းစိမ်၌ကိုးစားလျက် ဖောက်ပြန်သောသတို့သမီး၊ သင်သည်ချိုင့်တို့၌ အဘယ်ကြောင့်ဝါကြွားသနည်း။ သင်၏ချိုင့်သည် အသွေးစီးရာဖြစ်လိမ့်မည်။–

၄၉း၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်ပတ်လည်၌နေသော သူအပေါင်းတို့ကြောင့် ကြောက်လန့်သော အကြောင်းကို သင်၌ငါဖြစ်စေမည်။ သင်တို့အသီးအသီးရှိ သမျှသည် နှင်ထုတ်ခြင်းကိုအတည့်အလင်းခံရကြမည်။ ကွဲပြားသောသူတို့ကို စုဝေးစေသောသူလည်း မရှိရ။–

၄၉း၆ သို့သော်လည်း၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောအမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကို နောက်တဖန်ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄၉း၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ဧဒုံပြည်ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တေမန်ပြည်၌ ပညာကုန်သလော။ ပညာသတိရှိ သောသူတို့သည် အကြံမပေးနိုင်သလော။ သူတို့ဉာဏ်သည်ဆုံးသလော။–

၄၉း၈ အိုဒေဒန်မြို့သူမြို့သားတို့၊ ဆုတ်၍ပြေးသွားကြလော့။ နက်နဲသောအရပ်၌နေကြလော့။ ဧသောတွေ့ရသောဘေး၊ ဆုံးမခြင်းကိုခံရသောအချိန် ကိုငါရောက်စေမည်။–

၄၉း၉ စပျစ်သီးကို ဆွတ်သောသူတို့သည် သင်ရှိရာသို့ လာလျှင်၊ သူတပါးလိုက်၍ဆွတ် စရာဘို့ ကျန်ကြွင်းစေကြလိမ့်မည်မဟုတ်လော။ ညဉ့်အခါ သူခိုးလာလျှင်၊ စိတ်ပြေ လောက်အောင်သာ လုယူကြလိမ့်မည်မဟုတ်လော။–

၄၉း၁၀ ဧသော၏အဝတ်ကို ငါချွတ်မည်။ သူသည် ပုန်း၍မနေနိုင်အောင် သူကွယ်သောနေရာအရပ်တို့ကို ငါလှန်မည်။ သူ၏အမျိုးအနွယ်၊ ညီအစ်ကို၊ အိမ်နီးချင်းတို့သည် ပျက်စီး၍၊ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ပျောက်ရလိမ့်မည်။–

၄၉း၁၁ သင်၌မိဘမရှိသောသူငယ်တို့ကို ထားခဲ့လော့။ ငါစောင့်မမည်။ သင်၏မုတ်ဆိုးမတို့သည်ငါ့ကိုခိုလှုံကြစေ။–

၄၉း၁၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ခွက်ဖလားကို မသောက်ထိုက်သောသူတို့သည် အကယ်၍သောက်ကြသည်မှန်လျှင်၊ သင်သည် အပြစ်ကို မခံဘဲ ရှင်းရှင်းလွတ်ရမည်လော။ မလွတ်ဘဲမနေရ။ စင်စစ်သောက်ရမည်။–

၄၉း၁၃ ဗောဇရပြည်သည်အံ့ဩရာ၊ ကဲ့ရဲ့ရာ၊ လူဆိတ်ညံရာ၊ ကျိန်ဆဲရာဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သူ၏မြို့အလုံးစုံတို့ သည်လည်း၊ အစဉ်သုတ်သင်ပယ်ရှင်း ရာဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု၊ ငါသည်ကိုယ်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုပြီဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄၉း၁၄ ထာဝရဘုရား ကြွေးကြော်တော်မူသံကို ငါကြား၏။ သင်တို့သည်စည်းဝေး၍၊ ဧဒုံပြည်ကိုတိုက်ခြင်းငှါ စစ်ချီ၍လာကြလော့ဟု တပါးအမျိုးသား တို့ထံသို့ သံတမန်ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီ။–

၄၉း၁၅ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် သင်သည်ယုတ်မာမည်အကြောင်းနှင့်၊ လူတို့တွင်အသရေရှုတ်ချခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း ငါပြုမည်။–

၄၉း၁၆ ကျောက်ကြားတို့၌နေ၍ တောင်ထိပ်ကိုခိုလှုံသောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ သင်၏ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာ၊ သင်၏မာနသည် သင့်ကိုလှည့်စားပြီ။ သင်သည် ရွှေလင်းတကဲ့သို့ မြင့်သောအရပ်၌ အသိုက်ကိုလုပ်သော်လည်း၊ ထိုအရပ်မှသင့်ကိုငါနှိမ့်ချမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၄၉း၁၇ ဧဒုံပြည်သည် အံ့ဩရာဖြစ်၍၊ ရှောက်သွားသောသူတိုင်းအံ့ဩကြလိမ့်မည်။ သူခံရသောဘေးဥပဒ် အပေါင်းတို့ကြောင့် ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုကြလိမ့်မည်။–

၄၉း၁၈ သောဒုံမြို့နှင့်ဂေါမောရမြို့မှစ၍နီးစပ်သောမြို့တို့၏ပျက်စီးခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ဧဒုံပြည်၌အဘယ်သူမျှမနေရ။ လူသားတစုံတယောက်မျှနေရာမကျရဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၄၉း၁၉ ခြင်္သေ့သည် ယော်ဒန်မြစ်၏ဂုဏ်အသရေမှတက်သကဲ့သို့၊ ရန်သူသည် ကျောက်နှင့်ပြည့်စုံသော နေရာသို့တက်သောအခါ၊ နေသောသူသည် ချက်ခြင်းပြေးမည်အကြောင်းကို ငါပြုမည်။ ရွေးချယ်သောသူကိုလည်း၊ ဧဒုံပြည်အပေါ်မှာ ငါခန့်ထားမည်။ ငါနှင့်အဘယ်သူတူသနည်း။ ငါ့အချိန်ကို အဘယ်သူချိန်းချက်မည်နည်း။ အဘယ်မည်သော သိုးထိန်းသည် ငါ့ရှေ့မှာရပ်နိုင်သနည်း။–

၄၉း၂၀ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဧဒုံပြည်တဘက်၌ ကြံစည်တော်မူသောအကြံ၊ တေမန်ပြည်သားတို့ တဘက်၌ ကြံစည်တော်မူသောအကြံ အစည်တို့ကိုနားထောင်ကြလော့။ အကယ်စင်စစ်ရန်သူသည်၊ အားမရှိသောထိုသိုးတို့ကို လုယက်လိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ်သူတို့ရှိရာသို့လာ၍၊ ကျက်စားရာအရပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။–

၄၉း၃၁ သူတို့ပြိုလဲသောအသံကြောင့် မြေကြီးလှုပ်ရှား၏။ သူတို့အော်ဟစ်သောအသံကို ဒေိုပင်လယ်တိုင်အောင်ကြားရ၏။–
၄၉း၂၂ ရန်သူသည် တက်၍ရွှေလင်းတကဲ့သို့ ပျံလျက်၊ ဗောဇရမြို့ကို အတောင်တို့နှင့်ဖြန့်မိုးလိမ့်မည်။ ထိုနေ့၌ ဒေိုပြည်သားသူရဲတို့၏ စိတ်နှလုံးသည်၊ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကိုခံရသော မိန်းမ၏စိတ်နှလုံးကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။
၄၉း၂၃ ဒမာသက်မြို့ကိုရည်မှတ်သော စကားဟူမူကား၊ ဟာမတ်မြို့နှင့်အာပဒ်မြို့တို့သည် မကောင်းသောသိတင်းကိုကြားသောကြောင့်၊ အရှက်ကွဲ၍ စိတ်ပျက်လျက်ရှိကြ၏။ ပင်လယ်တိုင်အောင် စိုးရိမ်စရာရှိသောကြောင့်၊ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းသို့မရောက်နိုင်။–
၄၉း၂၄ ဒမာသက်မြို့သည် အားလျော့ပြီ။ ပြေးအံ့သောငှါ ကိုယ်ကိုလှည့်ပြီ။ တုန်လှုပ်လျက်နေ၏။ ဒုက္ခဆင်းရဲကိုင်း၊ သားဘွားသောမိန်းမခံရသကဲ့သို့ ပြင်းစွာသောဝေဒနာကိုင်း ခံရ၏။–
၄၉း၂၅ အသရေရှိသောမြို့၊ ငါဝမ်းမြောက်စရာမြို့သည် အဘယ်ကြောင့်မကျန်ကြွင်းရသနည်း။–
၄၉း၂၆ သို့ဖြစ်၍၊ ထိုမြို့သားလုလင်တို့သည် လမ်းမတို့၌လဲ၍၊ ထိုနေ့တွင် စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။–
၄၉း၂၇ ငါသည်လည်း၊ ဒမာသက်မြို့ရိုးကိုမီးရှို့၍၊ ဗင်္ဟာဒဒ်၏နန်းတော်တို့ကို လောင်စေမည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၄၉း၂၈ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာလုပ်ကြံသောကေဒါပြည်နှင့် ဟာဇော်နိုင်ငံတို့ကိုရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထကြလော့။ ကေဒါပြည်သို့သွား၍၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်သားတို့ကို လုယူကြလော့။–
၄၉း၂၉ သူတို့တဲများနှင့်သိုးစုများကိုင်း၊ ကုလားကာများ၊ အသုံးအဆောင်များ၊ ကုလားအုပ်များကိုင်း သိမ်း၍ယူသွားရကြမည်။ သူတို့ပတ်လည်၌ ကြောက်လန့်စရာအကြောင်းကို ကြွေးကြော်ရကြမည်။–
၄၉း၃၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဟာဇော်ပြည်သားတို့၊ ဝေးစွာပြေးသွားကြလော့။ နက်နဲသောအရပ်တို့၌နေကြလော့။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာသည် သင်တို့ကိုရည်ဆောင်၍ စီရင်မည်ဟုသင်တို့တဘက်၌ ကြံစည်သောအကြံအစည်ရှိ၏။–
၄၉း၃၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထကြလော့။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ စိုးရိမ်စရာမရှိသောလူမျိုး၊ မြို့တံခါးနှင့်ကန့်လန့်ကျင်ကို မသုံးတတ်၊ အပေါင်းအဘော်မရှိ၊ တခြားစီနေတတ်သောလူမျိုးနေရာသို့ သွားကြလော့။–
၄၉း၃၂ သူတို့ကုလားအုပ်အစရှိသော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့သည် လုယူရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ပါးမုန်းကိုရိတ်တတ်သောလူမျိုးကို အရပ်ရပ်သို့ငါကွဲပြားစေမည်။ အရပ်ရပ်တို့မှ သူတို့၌ဘေးဥပဒ်ကို ငါရောက်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–
၄၉း၃၃ ဟာဇော်ပြည်သည် မြေခွေးနေရာ၊ လူဆိတ်ညံရာအစဉ်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူမျှမနေရ။ လူသားတစုံတယောက်မျှနေရာမကျရ။
၄၉း၃၄ ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိမင်းနန်းစံစက၊ ဧလံပြည်ကိုရည်မှတ်သော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ပရောဖက်ယေရမိသို့ရောက်လာ၍၊–
၄၉း၃၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဧလံ၏လေးတည်းဟူသောသူ၏ အစွမ်းသတ္တိအထွဋ်အမြတ်ကို ငါချိုးမည်။–
၄၉း၃၆ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကလေလေးမျိုးကို ဧလံပြည်သို့ငါဆောင်ခဲ့မည်။ ထိုလေတို့ရှေ့မှာ ပြည်သားများကို ငါလွင့်မည်။ ထိုသို့နှင်ထုတ်သော ဧလံပြည်သားမရောက်သောတိုင်းနိုင်ငံတခုမျှမရှိရ။–
၄၉း၃၇ ဧလံပြည်သားတို့ကိုရန်သူတို့ရှေ့မှာင်း၊ သူတို့အသက်ကိုရှာသောလူတို့ရှေ့မှာင်း ငါကြောက်လန့်စေ၍၊ ပြင်းစွာသောငါ၏အမျက်တည်းဟူသော ဘေးဥပဒ်ကို သူတို့အပေါ်သို့ရောက်စေမည်။ သူတို့ကို မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင်၊ သူတို့နောက်သို့ထားကို လွှတ်လိုက်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–
၄၉း၃၈ ဧလံပြည်၌ ငါ၏ပလ္လင်ကိုတည်ထား၍၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်မင်းသားတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–
၄၉း၃၉ သို့ရာတွင်၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော ဧလံအမျိုးသားတို့ကို နောင်ကာလ၌ ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၅၀)

၅၀း၁ ထာဝရဘုရားသည် ဗာဗုလုန်မြို့နှင့် ခါလဒဲပြည်ကိုရည်မှတ်၍၊ ပရောဖက်ယေရမိအားဖြင့် မိန့်တော်မူသောစကားဟူမူကား၊–
၅၀း၂ လူမျိုးတို့တွင်သိတင်းကြားပြောကြလော့။ ဝှက်၍မထားဘဲ အလံကိုထူ၍ကြော်ငြာကြလော့။ ကြားပြောရသောစကားဟူမူကား၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကို တိုက်ယူကြပြီ။ ဗေလဘုရားသည် အရှက်ကွဲပြီ။ မေရောဒပ်ဘုရားသည်ကျိုးပြီ။ ဗာဗုလုန်ရုပ်တုဆင်းတုတို့သည် အရှက်ကွဲ၍ကျိုးပဲ့လျက်ရှိကြ၏။–
၅၀း၃ လူတမျိုးသည် မြောက်မျက်နှာမှလာ၍ ဗာဗုလုန်ပြည်ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလိမ့်မည်။ နေသောသူမရှိရ။ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့သည် အကုန်အစင်ထွက်သွားကြလိမ့်မည်။
၅၀း၄ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့် ပေါင်းဘက်၍လာကြလိမ့်မည်။ မျက်ရည်ကျလျက်၊ ခရီးသွားလျက်၊ သူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုသွား၍ ရှာကြလိမ့်မည်။–
၅၀း၅ ဇိအုန်မြို့သို့မျက်နှာပြု၍လမ်းကိုရှာကြလိမ့်မည်။ အစဉ်မမေ့လျော့ရသောပဋိညာဉ်အားဖြင့် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ မိဿဟာယဖွဲ့ကြလိမ့်မည်။–
၅၀း၆ ငါ၏လူတို့သည် ပျောက်သောသိုးဖြစ်ကြပြီ။ သိုးထိန်းတို့သည် တောင်များပေါ်မှာလမ်းလွဲစေကြပြီ။ သူတို့သည် တောင်တလုံးမှတလုံးသို့ လမ်းလွဲသွား၍၊ ငြိမ်ဝပ်သောအရပ်ကို မေ့လျော့ကြပြီ။–
၅၀း၇ သူတို့ကိုတွေ့ကြုံသမျှသော သူတို့သည်ကိုက်စားကြပြီ။ ရန်သူတို့က၊ သူတို့သည် တရားသောငြိမ်ဝပ်ရာ၊ ဘိုးဘေးတို့ခိုလှုံရာ ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ငါတို့သည်ကိုက်စားသော်လည်း မလွန်ကျူးဟုပြောဆိုကြပြီ။
၅၀း၈ ဗာဗုလုန်မြို့ထဲကပြေးကြလော့။ ခါလဒဲပြည်မှထွက်သွားကြလော့။ သိုးစုရှေ့၌ သိုးထီးကဲ့သို့ပြုကြလော့။–
၅၀း၉ အကြောင်းမူကား၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်၌ကြီးစွာသောတိုင်းနိုင်ငံသားအစုအဝေးကို ငါနှိုးဆော်၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ဆောင်ခဲ့မည်။ သူတို့သည် မြို့တဘက်၌တပ်ခင်းကျင်း၍ တိုက်ယူကြလိမ့်မည်။ သူတို့ပစ်သောမြှားတို့သည် လိမ္မာသောစစ်သူရဲ၏မြှားကဲ့သို့ဖြစ်၍ မမှန်ဘဲမနေရ။–
၅၀း၁၀ ခါလဒဲပြည်သည် လုယူရာဖြစ်၍၊ လုယူသောသူတို့သည်ဝကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–
၅၀း၁၁ ငါ့အမွေကို ဖျက်ဆီးသောသူတို့၊ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြပြီ။ ကျက်စားသော နွားမကဲ့သို့ခုန်ကြပြီ။ မြင်းထီးကဲ့သို့ဟီကြပြီ။–

၅၀း၁၂ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့အမိသည် မိန်းမောတွေဝေလိမ့်မည်။ သင်တို့ကိုမွေးဘွားသောသူသည် အရှက်ကွဲလိမ့်မည်။ ပြည်တကာတို့တွင် အယုတ်ဆုံးသောပြည်၊ သုတ်သင်သောအရပ်၊ သွေ့ခြောက်သောလွင်ပြင်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။–

၅၀း၁၃ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကြောင့် နောက်တဖန်လူမနေရ၊ ဆိတ်ညံသောအရပ် သက်သက်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ဗာဗုလုန်မြို့နားမှာ ရှောက်သွားသောသူတိုင်းအံ့သြ၍၊ သူခံရသောဘေးဥပဒ်ကို ထောက်လျက်၊ ကဲရဲ့သံကိုပြုကြလိမ့်မည်။–

၅၀း၁၄ ဗာဗုလုန်မြို့ပတ်လည်၌ တပ်ခင်းကျင်းကြလော့။ သူသည် ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ လေးသမားအပေါင်းတို့၊ မြှားကို မနှမြောဘဲပစ်ကြလော့။–

၅၀း၁၅ မြို့ပတ်လည်၌ ကြွေးကြော်ကြလော့။ သူသည်ဝန်ချပြီ။ မြို့ရိုးနှင့် ပြအိုးတို့သည် ပြိုလဲကြပြီ။ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ပြေခြင်းအမှုဖြစ်၍၊ သူ့ကိုအပြစ်နှင့်အလျောက်စီရင်ကြလော့။ သူသည်ပြုဘူးသည်အတိုင်းသူ၌ပြုကြလော့။–

၅၀း၁၆ ဗာဗုလုန်မြို့၌ မျိုးစေ့ကြဲသောသူနှင့် စပါးရိတ်သောသူတို့ကို ပယ်ဖြတ်ကြလော့။ ညှဉ်းဆဲတတ်သောထားကို ကြောက်သောကြောင့်၊ အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့လူမျိုးနေရာသို့ပြန်သွား၍၊ မိမိတို့ပြည်သို့ပြေးကြလိမ့်မည်။

၅၀း၁၇ ဣသရေလသည် အရပ်ရပ်သို့လွင့်ပြေးရသောသိုးဖြစ်၏။ ခြင်္သေ့တို့သည် နှောင့်ရှက်ကြပြီ။ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် ရှေ့ဦးစွာကိုက်စားပြီ။ နောက်မှ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာသည် သူ၏အရိုးတို့ကိုချိုးဖဲ့ပြီ။–

၅၀း၁၈ ထိုကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်အာရှုရိရှင်ဘုရင်ကိုဒဏ်ပေးသည်နည်းတူ၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နှင့် သူ၏နိုင်ငံကိုဒဏ်ပေးမည်။–

၅၀း၁၉ ဣသရေလကို သူ၏နေရင်းအရပ်သို့ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ သူသည်ကရမေလတောင်နှင့် ဗာရှန်တောင် ပေါ်မှာ ကျက်စား၍၊ ဧဖရိမ်တောင်နှင့်ဂိလဒ်တောင်ပေါ်မှာဝလိမ့်မည်။–

၅၀း၂၀ ထိုကာလအခါ ဣသရေလအပြစ်ကို စစ်ကြောသော်လည်း အပြစ်မပေါ်ရာ။ ယုဒဒုစရိုက်တို့ကို ရှာ၍မတွေ့ရာ။ ငါချန်ထားသောသူတို့၏အပြစ်ကို ငါဖြေရှင်းမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၅၀း၂၁ ပုန်ကန်တတ်သောပြည်၊ ဆုံးမအပ်သောပြည်သားတို့ရှိရာသို့ စစ်ချီကြလော့။ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ သူတို့အမျိုးအနွယ်ကို အကုန်အစင် ဖျက်ဆီးကြလော့။ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း ပြုကြလော့ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၅၀း၂၂ ထိုပြည်၌ စစ်တိုက်ခြင်းအသံ၊ ကြီးစွာသော ဖျက်ဆီးခြင်းအသံကို ကြားရ၏။–

၅၀း၂၃ မြေတပြင်လုံးကို ရိုက်နှက်သောသံတူသည် ကျိုးပြတ်လေပြီတကား။ ဗာဗုလုန်မြို့သည် လူမျိုးတို့တွင်အံ့သြရာဖြစ်လေပြီတကား။–

၅၀း၂၄ အိုဗာဗုလုန်မြို့၊ သင့်အဘို့ကျော့ကွင်းကိုငါထောင်ထားသဖြင့်၊ သင်သည်သတိလစ်၍ကျော့မိပြီ။ ထာဝရဘုရား၏အာဏာတော်ကိုဆန်သောကြောင့်၊ ရန်သူတွေ့၍ တိုက်ယူပြီ။–

၅၀း၂၅ ထာဝရဘုရားသည် လက်နက်စုံတိုက်တော်ကိုဖွင့်၍၊ အမျက်တော်လက်နက်တို့ကိုထုတ်တော်မူပြီ။ ဤအမှုကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ခါလဒဲပြည်၌ ပြုတော်မူသောအမှုပေတည်း။–

၅၀း၂၆ မြို့တဘက်မှတဘက်တိုင်အောင် တိုက်ကြလော့။ စပါးကျီတို့ကိုဖွင့်၍၊ စပါးပုံများကဲ့သို့ပုံထားလျက်၊ အလျှင်းမကြွင်းစေခြင်းငှါ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးကြလော့။–

၅၀း၂၇ သူ၏နွားဥသဘရှိသမျှတို့ကို သတ်ကြလော့။ သတ်ရာအရပ်သို့ ဆင်းသွားစေကြလော့။ သူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကယ်စင်စစ်သူတို့အချိန်၊ ဆုံးမခြင်းကို ခံရသောအချိန်ရောက်လေပြီ။–

၅၀း၂၈ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ပြေခြင်း၊ ဗိမာန်တော်ကိုဖျက်ဆီးသောအပြစ်နှင့် အလျောက်ဒဏ်ပေးခြင်းသိတင်းကို ဇိအုန်မြို့၌ ကြားပြောအံ့သောငှါ၊ ဗာဗုလုန်ပြည်မှပြေးလွတ်သော သူတို့၏အသံကိုကြားရ၏။–

၅၀း၂၉ လေးသမားတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ခေါ်ကြလော့။ ပစ်တတ်သောသူအပေါင်းတို့၊ မြို့ပတ်ဝန်းကျင်၌ တပ်ချကြလော့။ မြို့သူမြို့သားတယောက်ကိုမျှ မလွတ်စေနှင့်။ ထိုမြို့ကျင့်သောအကျင့်နှင့်အလျောက် အပြစ်ပေးကြလော့။ သူပြုဘူးသမျှအတိုင်း သူ၌ပြုကြလော့။ သူသည်ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရား၊ ထာဝရဘုရားတဘက်၌ ဝါကြွားပြီတကား။–

၅၀း၃၀ ထိုကြောင့်၊ မြို့သားလုလင်တို့သည် လမ်းမတို့၌လဲနေ၍၊ ထိုနေ့တွင်စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၅၀း၃၁ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုမာနကြီးသောသူ၊ သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။ အကယ်စင်စစ်သင်၏အချိန်၊ ဆုံးမခြင်းကိုခံရသောအချိန်ရောက်လေပြီ။–

၅၀း၃၂ မာနကြီးသောသူသည် ထိမိ၍လဲပြီးမှအဘယ်သူမျှမကြွရ။ ငါသည်လည်း သူ့နေရာမြို့တို့ကို မီးရှို့၍၊ သူ့ပတ်လည်၌နေသောသူအပေါင်းတို့ကို လောင်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၀း၃၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်တကွ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရကြပြီ။ သူတို့ကိုသိမ်းသွားသောသူရှိသမျှတို့သည် ချုပ်ထားပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည်မလွှတ်ဟု ငြင်းပယ်လျက်နေကြပြီ။–

၅၀း၃၄ သို့ရာတွင်၊ သူတို့ကို ရွေးနှုတ်သောသခင်သည်အားကြီး၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ဘွဲ့နာမရှိတော်မူ၏။ ထိုသခင်သည် သူတို့အမှုကို ကျပ်တည်းစွာစောင့်၍၊ ပြည်တော်ကိုငြိမ်ဝပ်စေလျက်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သူမြို့သားတို့ကို နှောင့်ရှက်လျက်ပြုတော်မူမည်။–

၅၀း၃၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထားဘေးသည် ခါလဒဲပြည်သူ၊ ဗာဗုလုန်မြို့သားတို့နှင့်တကွမင်းများ၊ ပညာရှိများအပေါ်သို့သင့်ရောက်လိမ့်မည်။–

၅၀း၃၆ ထားဘေးသည် မိစ္ဆာဆရာတို့အပေါ်သို့ရောက်၍၊ သူတို့သည်အရူးဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထားဘေးသည် ထိုမြို့သားစစ်သူရဲတို့အပေါ်သို့ရောက်၍၊ သူတို့သည် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။–

၅၀း၃၇ ထားဘေးသည်မြင်းများ၊ ရထားများ၊ မြို့ထဲမှာနေသောလူအမျိုးမျိုးရှိသမျှတို့အပေါ်သို့ရောက်၍၊ သူတို့သည်မိန်းမကဲ့သို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထားဘေးသည် မြို့ဘဏ္ဍာအပေါ်သို့ရောက်၍၊ ရန်သူတို့သည်လုယူကြလိမ့်မည်။–

၅၀း၃၈ ခန်းခြောက်ခြင်းဘေးသည် မြို့၏ရေတို့အပေါ်သို့ရောက်၍ ခန်းခြောက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုပြည်သည် ရုပ်တုတို့နှင့်အပြည့်ရှိ၏။ ပြည်သားတို့သည် ဆင်းတုတို့ကိုအမှီပြု၍ ဝါကြွားကြ၏။–

၅၀း၃၉ ထိုကြောင့်၊ တောသားရဲတို့သည် တောခွေးတို့နှင့်တကွ ထိုမြို့၌နေကြလိမ့်မည်။ ကုလားအုပ်ငှက်တို့သည်လည်း နေရာကျကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှမနေရ။ ကာလအစဉ်အဆက်လူနေရာမဖြစ်ရ။–

၅၀း၄၀ သောဒုံမြို့နှင့်ဂေါမောရမြို့မှစ၍ နီးစပ်သောမြို့များကို ဘုရားသခင်ဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့် လူဆိတ်ညံသကဲ့သို့၊ ဗာဗုလုန်မြို့၌ အဘယ်သူမျှမနေရ၊ လူသားတစုံတယောက်မျှ နေရာမကျရဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၅၀း၄၁ ကြည့်ရှုလော့။ လူမျိုးတမျိုးသည်မြောက်မျက်နှာမှလာ၏။ ကြီးစွာသောလူမျိုးနှင့် များစွာသောရှင်ဘုရင်တို့သည် မြေကြီးစွန်းတို့မှပေါ်လာကြ၏။–

၅၀း၄၂ လေးနှင့်လှံတို့ကို လက်စွဲကြ၏။ ကြမ်းကြုတ်သောအမျိုးဖြစ်၍ သနားခြင်းကရုဏာမရှိ။ သူတို့စကားသံသည် သမုဒ္ဒရာမြည်သံကဲ့သို့ဟုန်းတတ်၏။ အိုဗာဗုလုန်သတို့သမီး၊ စစ်သူရဲကဲ့သို့ တပ်ခင်းကျင်းလျက် မြင်းစီး၍၊ သင်ရှိရာသို့ချီလာကြလိမ့်မည်။–

၅၀း၄၃ သူတို့၏သိတင်းကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်ကြား၍ လက်အားလျော့၏။ ဒုက္ခဆင်းရဲကိုင်၍ သားဘွားသောမိန်းမခံရသကဲ့သို့ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကိုင်၍ ခံရ၏။–

၅၀း၄၄ ခြင်္သေ့သည် ယော်ဒန်မြစ်၏ဂုဏ်အသရေမှတက်သကဲ့သို့၊ ရန်သူသည်ကျောက်နှင့်ပြည့်စုံသောနေရာသို့ တက်သောအခါ၊ နေသောသူသည် ချက်ခြင်းပြေးမည်အကြောင်းကိုငါပြုမည်။ ရွေးချယ်သောသူကိုလည်း ဗာဗုလုန်မြို့အပေါ်မှာငါခန့်ထားမည်။ ငါနှင့်အဘယ်သူတူသနည်း။ ငါ့အချိန်ကို အဘယ်သူချိန်းချက် မည်နည်း။ အဘယ်မည်သောသိုးထိန်းသည် ငါ့ရှေ့မှာရပ်နိုင်သနည်း။–

၅၀း၄၅ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဗာဗုလုန်မြို့တဘက်၌ ကြံစည်တော်မူသောအကြံ၊ ခါလဒဲပြည်တဘက်၌ ကြံစည်တော်မူသောအကြံအစည်တို့ကိုနားထောင်ကြလော့။ အကယ်စင်စစ်ရန်သူသည် အားမရှိသောထိုသိုးတို့ကို လုယက်လိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ်သူတို့ရှိရာသို့လာ၍၊ ကျက်စားရာ အရပ်ကိုဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။–

၅၀း၄၆ ဗာဗုလုန်မြို့ကို တိုက်ယူသောအသံကြောင့် မြေကြီးလှုပ်ရှား၏။ အော်ဟစ်သောအသံကို လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကြားရကြ၏။

အခန်းကြီး (၅၁)

၅၁း၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်မြို့တဘက်၌၄င်း၊ ငါ၏ရန်သူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သောသူတို့တဘက်၌၄င်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောလေကို ငါထစေမည်။–

၅၁း၂ စံကောနှင့်ပြာတတ်သောသူတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ငါစေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည်တပြည်လုံးကိုပြာ၍ ရှင်းလင်းကြလိမ့်မည်။ အမှုရောက်သောကာလ၊ သူတို့သည် မြို့ပတ်ဝန်းကျင်တို့၌ ရန်ဘက်ပြုလျက် နေကြလိမ့်မည်။–

၅၁း၃ လေးကိုကိုင်သောသူ၊ သံချပ်အင်္ကျီကိုဝတ်သောသူတို့ကို လေးတင်၍ပစ်ကြလော့။ မြို့သားလုလင်တို့ကိုမနှမြောဘဲ၊ မြို့သားအလုံးအရင်းရှိသမျှတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြလော့။–

၅၁း၄ ထိုသို့သူရဲတို့သည် ခါလဒဲပြည်တွင်၊ လမ်းမတို့၌လဲ၍အထိုးခံရကြလိမ့်မည်။–

၅၁း၅ ဣသရေလအမျိုးနှင့်ယုဒလအမျိုးနေရာပြည်သည်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရားကိုပြစ်မှားသောအပြစ်နှင့် ပြည့်သော်လည်း၊ သူတို့ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ထိုအမျိုးတို့ကိုစွန့်ပစ်တော်မမူ။–

၅၁း၆ ဗာဗုလုန်မြို့ထဲကထွက်ပြေး၍၊ အသီးအသီးကိုယ်အသက်ကိုကယ်နှုတ်ကြလော့။ မြို့သားတို့၏အပြစ်နှင့်ရော၍ဆုံးရှုံးခြင်းကို မခံကြနှင့်။ ဤအချိန်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကိုဖြေချိန်ဖြစ်၍၊ အကျိုးအပြစ်နှင့်အလျောက်စီရင်တော်မူမည်။–

၅၁း၇ ဗာဗုလုန်မြို့သည်၊ ထာဝရဘုရားကိုင်တော်မူ၍ မြေကြီးတပြင်လုံးကိုယစ်မူးစေသောရွှေဖလားဖြစ်၏။ ထိုဖလား၌ပါသောစပျစ်ရည်ကို လူအမျိုးမျိုးတို့သည် သောက်၍အရူးဖြစ်ကြ၏။–

၅၁း၈ ဗာဗုလုန်မြို့သည် ချက်ခြင်းပြိုလဲ၍ပျက်စီးပြီ။ သူ၏အတွက်ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလော့။ သူ၏အနာပျောက်နိုင်လျှင်၊ ပျောက်စေခြင်းငှါ ဗာလစံစေးကိုယူကြလော့။–

၅၁း၉ ငါတို့သည် ဗာဗုလုန်မြို့၏အနာကိုပျောက်စေခြင်းငှါ ပြုသော်လည်း၊ အနာမပျောက်နိုင်။ သူ့ကိုစွန့်ပစ်၍၊ အသီးအသီး ငါတို့နေရင်းပြည်သို့ သွားကြကုန်အံ့။ သူခံရသောအပြစ်သည် ကောင်းကင်တိုင်အောင် ရောက်၍၊ မိုယ်းတိမ်ကိုထိလျက်ရှိ၏။–

၅၁း၁၀ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဖြောင့်မတ်ကြောင်းကိုဘော်ပြတော်မူပြီ။ လာကြလော့။ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအမှုတော်ကို ဇိအုန်မြို့၌ ကြားပြောကြကုန်အံ့။–

၅၁း၁၁ မြှားတို့ကိုပွတ်ကြလော့။ ဒိုင်းလွှားတို့ကိုကိုင်စွဲကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် မေဒိရှင်ဘုရင်တို့ကို နှိုးဆော်တော်မူပြီ။ ဗာဗုလုန်မြို့ကို ဖျက်ဆီးမည်အကြံရှိတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကိုဖြေခြင်း၊ ဗိမာန်တော်ကို ဖျက်ဆီးသောအပြစ်နှင့် အလျောက်ဒဏ်ပေးခြင်း အမှုဖြစ်သတည်း။–

၅၁း၁၂ ဗာဗုလုန်မြို့ရိုးရှေ့မှာ အလံကိုထူကြလော့။ များစွာသောလူစောင့်တို့ကိုထား၍ ကင်းထိုးကြလော့။ ချောင်းမြောင်းသောတပ်သားတို့ကို ပြင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ဗာဗုလုန်မြို့သားတို့ကို ခြိမ်းသည်အတိုင်းကြံစည်၍ လက်စသတ်တော်မူမည်။

၅၁း၁၃ များစွာသောရေအနားမှာ နေ၍စည်းစိမ်ကြီးသောသူ၊ သင်၏ဆုံးရှုံးချိန်၊ သင်၏ လောဘအလိုပျက်ချိန်ရောက်လေပြီ။–

၅၁း၁၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသည်ကား၊ သင့်ကိုကျိုင်းကောင်များနှင့် ပြည့်စေသကဲ့သို့ လူများနှင့်ပြည့်စေမည်။ သူတို့သည် သင့်တဘက်၌ ကြွေးကြော်သံကိုလွှင့်ကြလိမ့်မည်။–

၅၁း၁၅ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် မြေကြီးကိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ ပညာတော်အားဖြင့် လောကဓာတ်ကိုတည်တော်မူပြီ။ ဉာဏ်တော်အားဖြင့် မိုယ်းကောင်းကင်ကိုကြက်တော်မူပြီ။–

၅၁း၁၆ အသံတော်ကိုလွှတ်တော်မူသောအခါ၊ မိုယ်းရေအသံဗလံဖြစ်တတ်၏။ မြေကြီးစွန်းမှ မိုယ်းတိမ်ကိုတက်စေတော်မူ၏။ မိုယ်းရွာသည်နှင့် လျှပ်စစ်ပြက်စေတော်မူ၏။ လေကိုလည်း ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲကထုတ်တော်မူ၏။–

၅၁း၁၇ လူမည်သည်ကား၊ မိမိဉာဏ်အားဖြင့် တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ရုပ်တုကိုသွန်းသောသူတိုင်း မိမိလုပ်သောရုပ်တုအားဖြင့် မှောက်မှားလျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သွန်းသောရုပ်တုသည် မုသာဖြစ်၏။ သူ၌လည်း ထွက်သက်ဝင်သက်မရှိ။–

၅၁း၁၈ ထိုသို့သောအရာတို့သည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်၏။ လှည့်စားသောအရာလည်းဖြစ်ကြ၏။ စစ်ကြောခြင်းခံရသည်ကာလ ကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။—

၅၁း၁၉ ယာကုပ်အမျိုး၏အဘို့ဖြစ်သောဘုရားသည် ထိုသို့သောအရာနှင့်တူတော်မမူ။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသည် အမွေခံတော်မူရာဖြစ်၏။ နာမတော်သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားပေတည်း။

၅၁း၂၀ အိုသံတူကြီး၊ သင်သည် ငါစစ်တိုက်စရာလက်နက်ဖြစ်၏။ သင့်ကိုငါကိုင်၍ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့ကိုချိုးဖဲ့ပြီ။—

၅၁း၂၁ သင့်ကိုကိုင်၍ မြင်းနှင့်မြင်စီးသူရဲကိုငှင်း၊ ရထားနှင့်ရထားစီးသူရဲကိုငှင်းငါချိုးဖဲ့ပြီ။—

၅၁း၂၂ သင့်ကိုကိုင်၍ ယောကျ်ားနှင့်မိန်းမတို့ကိုငှင်း၊ အသက်ကြီးသူနှင့် အသက်ငယ်သူတို့ကိုငှင်း၊ လူပျိုနှင့်အပျိုမတို့ကိုငှင်းငါချိုးဖဲ့ပြီ။—

၅၁း၂၃ သင့်ကိုကိုင်၍ သိုးထိန်းနှင့်သိုးစုကိုငှင်း၊ လယ်လုပ်သောသူနှင့် နွားယှဉ်ကိုငှင်း၊ ဗိုလ်များနှင့်မင်းများကိုငှင်းငါချိုးဖဲ့ပြီ။—

၅၁း၂၄ သို့ရာတွင်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သူ၊ ခါလဒဲပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ဇိအုန်မြို့၌ ပြုလေသမျှသော ဒုစရိုက်ရှိသည်အတိုင်း၊ ငါသည်သင်တို့မျက်မှောက်၌ သူတို့အားအပြစ်ပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၅၁း၂၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောသဘောရှိ၍၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို ဖျက်ဆီးတတ်သောတောင်ကြီး၊ သင့်တဘက်၌ငါနေ၏။ သင့်အပေါ်မှာ ငါ၏လက်ကိုဆန့်လျက်၊ ကျောက်တို့မှသင့်ကိုလှိမ့်ချ၍၊ မီးနှင့်ကျွမ်းလောင်သောတောင်ဖြစ်စေမည်။—

၅၁း၂၆ တိုက်ထောင့်အထွဋ်ကျောက်၊ တိုက်မြစ်ကျောက်တစုံတခုကိုမျှသင်၏အထဲကမနှုတ်မယူရ၊ အစဉ်မပြတ်ပျက်စီးလျက်နေရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။—

၅၁း၂၇ ထိုပြည်၌ အလံကိုထူကြလော့။ အပြည်ပြည်တို့၌တံပိုးကိုမှုတ်၍၊ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို သူ၏တဘက်၌ ပြင်ဆင်ကြလော့။ အာရရတ်ပြည်၊ မိန္နိပြည်၊ အာရှကေနတ်ပြည်တို့ကို သူ၏တဘက်၌ စည်းဝေးစေကြလော့။ ဗိုလ်ချုပ်မင်းကိုခန့်ထား၍ အမွေးကြမ်းသောကျိုင်းကောင်ကဲ့သို့ မြင်းစီးသူရဲတို့ကို စစ်ချီစေကြလော့။—

၅၁း၂၈ လူမျိုးများတို့နှင့်တကွ၊ မေဒိရှင်ဘုရင်မှစ၍ ဗိုလ်များ၊ မင်းများ၊ မေဒိနိုင်ငံသားအပေါင်းတို့ကို သူ၏တဘက်၌ပြင်ဆင်ကြလော့။—

၅၁း၂၉ ဗာဗုလုန်ပြည်သည် တုန်လှုပ်၍လိမ့်လိမ့်မည်။ ထိုပြည်သည်နေသူမရှိ၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားကြံစည်တော်မူသော အကြံအစည်ရှိသမျှသည် ပြည့်စုံရလိမ့်မည်။—

၅၁း၃၀ ဗာဗုလုန်စစ်သူရဲတို့သည် စစ်မပြိုင်ဘဲ ရဲတိုက်များ၌နေကြ၏။ အားလျော့၍ မိန်းမကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ မြို့သားနေရာတို့ကိုမီးရှို့၍၊ တံခါးကျင်တို့ကိုချိုးဖဲ့ကြ၏။—

၅၁း၃၁ ရန်သူတို့သည်မြို့တော်ကို တဘက်တချက်တိုက်ဝင်ကြပြီဟူ၍ငှင်း၊

၅၁း၃၂ လမ်းဝကိုပိတ်ထား၍ရေကန်နားမှာ မီးရှို့ကြောင်းနှင့်၊ စစ်သူရဲတို့သည် ကြောက်လန့်လျက် ရှိကြပြီဟူ၍ငှင်း၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်အား ကြားလျှောက်အံ့သောငှါ၊ မင်းလုလင်ချင်း တယောက်ကိုတယောက်၊ စေလွှတ်သူချင်းတယောက်ကိုတယောက်တွေ့ကြုံလျက်ပြေးလာကြ၏။—

၅၁း၃၃ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်သတို့သမီးသည် စပါးနယ်ရသော ကောက်နယ်တလင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။ စပါးရိတ်ရာအချိန်နီးပြီ။

၅၁း၃၄ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ငါတို့ကိုကိုက်စား၍ နှိပ်စက်ပါပြီ။ ငါတို့ကိုဟင်းလင်းသောအိုးဖြစ်စေပါပြီ။ နဂါးမျိုတတ်သကဲ့သို့ ငါတို့ကိုမျို၍၊ ငါတို့ပျော်မွေ့စရာ အရာတို့နှင့် မိမိဝမ်းကိုပြည့်စေပါပြီ။ ငါတို့ကိုနှင်ထုတ်ပါပြီ။—

၅၁း၃၅ ဇိအုန်မြို့သမီးက၊ ငါ၏ကိုယ်နှင့် ငါ၏အသား၌ပြုသောအဓမ္မအမှုသည် ဗာဗုလုန်မြို့အပေါ်သို့ ရောက်ပါစေဟူ၍ငှင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ကလည်း၊ ငါ၏အသွေးသည် ခါလဒဲပြည်သားတို့အပေါ်သို့ ရောက်ပါစေဟူ၍ငှင်းဆိုရ၏။—

၅၁း၃၆ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏အမှုကိုငါစောင့်မည်။ သင်ခံရသောအပြစ်ကို ပြန်ပေးမည်။ သူ၏ပင်လယ်ကိုငှင်း၊ သူ၏စမ်းရေတွင်းတို့ကိုငှင်း ငါခန်းခြောက်စေမည်။—

၅၁း၃၇ ဗာဗုလုန်မြို့သည်အမှိုက်ပုံ၊ မြေခွေးနေရာတွင်း၊ အံ့ဩဘွယ်ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံပြုရာ၊ လူဆိတ်ညံရာအရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်။—

၅၁း၃၈ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မြို့သားတို့သည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ဟောက်သောအသံ၊ ခြင်္သေ့သငယ်ကဲ့သို့ မြည်သောအသံကို တညီတည်း ပြုကြလိမ့်မည်။—

၅၁း၃၉ သူတို့သည်ပျော်မွေ့ကြမည်အကြောင်းနှင့်၊ နောက်တဖန်မနိုးဘဲ၊ အစဉ်မပြတ်အိပ်ပျော်မည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် ရွှင်လန်းအားကြီးသောအခါ၊ သောက်စရာဘို့ငါတိုက်၍ ယစ်မူးစေမည်။—

၅၁း၄၀ အသေသတ်ခြင်းငှါ ဆွဲ၍ချသောသိုးသငယ်ကိုကဲ့သို့ငှင်း၊ သိုးထီး၊ ဆိတ်ထီးကိုကဲ့သို့ငှင်း ငါဆွဲ၍ချမည်။

၅၁း၄၁ ရှေရှက်မြို့ကိုတိုက်၍ ရလေပြီတကား။ မြေတပြင်လုံး၌ ကျော်စောသောမြို့ကို လုယူလေပြီတကား။ ဗာဗုလုန်မြို့သည် အပြည်ပြည်တို့တွင် အံ့ဩရာဖြစ်လေပြီတကား။—

၅၁း၄၂ ပင်လယ်သည် ဗာဗုလုန်ပြည်အပေါ်သို့တက်၍၊ များစွာသောလှိုင်းတံပိုးတို့သည် လွှမ်းမိုးကြပြီ။—

၅၁း၄၃ မြို့များတို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာအရပ်၊ သွေ့ခြောက်သောလွင်ပြင်ဖြစ်ကြပြီ။ အဘယ်သူမျှမနေရ။ လူသားတစုံတယောက်မျှ ထိုလမ်းကို မရှောက်ရ။—

၅၁း၄၄ ဗာဗုလုန်မြို့၌ ဗေလဘုရားကိုလည်း ငါသည်ဒဏ်ပေးမည်။ သူမျိုသောအရာတို့ကို တဖန်အန်စေမည်။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် နောက်တဖန်သူ့ထံမှာ မစည်းဝေးရကြ။ မြို့ရိုးလည်း ပြိုလဲလျက်ရှိရလိမ့်မည်။—

၅၁း၄၅ ငါ၏လူတို့၊ ဗာဗုလုန်မြို့ထဲကထွက်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်မှ၊ အသီးအသီးကိုယ်အသက်ကို ကယ်နှုတ်ကြလော့။—

၅၁း၄၆ ထိုပြည်၌ကြားရသောသိတင်းကြောင့် စိတ်မပျက်၊ ကြောက်လန့်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ တနှစ်ထက်တနှစ်သိတင်းကြားရလိမ့်မည်။ မင်းချင်းတယောက်ကို တယောက်လုယူ၍ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုရှိရလိမ့်မည်။

၅၁း၄၇ ထိုနောက်မှ ဗာဗုလုန်မြို့၌ ထုလုပ်သောရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ငါသည်ဒဏ်ပေးသဖြင့်၊ တပြည်လုံးမိန်းမောတွေဝေ၍၊ သူရဲအပေါင်းတို့သည် မြို့ထဲမှာလဲလျက်သေကြသော အချိန်ရောက်လိမ့်မည်။—

၅၁း၄၈ ထိုသို့မြောက်မျက်နှာ အရပ်ကလုယူသောသူတို့သည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ရောက်လာသောအခါ၊ မိုယ်းမြေမှစ၍ အရပ်ရပ်၌ရှိသမျှတို့သည် ရွှင်လန်းသောအသံကိုပြုကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။—

၅၁း၄၉ ဗာဗုလုန်မြို့ကြောင့် ဣသရေလအမျိုးသူရဲတို့သည် လဲ၍သေသကဲ့သို့၊ ဗာဗုလုန်မြို့ထဲမှာ ပြည်သားသူရဲအပေါင်းတို့သည် လဲ၍သေကြလိမ့်မည်။–

၅၁း၅၀ ထားဘေးနှင့်လွတ်သောသူတို့၊ သွားကြလော့။ ရပ်၍မနေကြနှင့်။ ဝေးသောအရပ်၌ ထာဝရဘုရားကိုအောက်မေ့၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ကိုလည်း စိတ်စွဲလမ်းကြလော့။–

၅၁း၅၁ ငါတို့သည် ကဲ့ရဲ့သောအသံကိုကြားသောကြောင့် အရှက်ကွဲလျက်၊ မျက်နှာပျက်လျက်နေရကြပါ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဗိမာန်တော်တွင်၊ သန့်ရှင်းရာအရပ်ဌာနတော်တို့၏ အထဲသို့ဝင်ကြပါပြီ။–

၅၁း၅၂ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ပြည်ကိုးကွယ်သောရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ငါသည်ဒဏ်ပေး၍၊ တပြည်လုံး၌ ဒဏ်ချက်ထိသော သူတို့သည် ညည်းတွားကြသော အချိန်ရောက်လိမ့်မည်။–

၅၁း၅၃ ဗာဗုလုန်မြို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်သို့တက်၍၊ မြို့ရိုးအထွဋ်ကိုခိုင်ခံ့စွာတည်သော်လည်း၊ ငါစေလွှတ်၍ လုယူသောသူတို့သည် သူ့ရှိရာသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၅၁း၅၄ ဗာဗုလုန်မြို့မှာငိုကြွေးသံကို၄င်း၊ ခါလဒဲပြည်မှာ ပြင်းစွာသောပျက်စီးသံကို၄င်းကြားရ၏။–

၅၁း၅၅ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဗာဗုလုန်မြို့ကိုဖျက်ဆီး၍ သူပြုတတ်သောအသံကြီးကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ သူ၏လှိုင်းတံပိုးတို့သည် အားကြီးသောရေကဲ့သို့ ဟုန်းဟုန်းမြည်သဖြင့်၊ ကြီးစွာသောအသံဗလံကို ပြုတတ်ကြ၏။–

၅၁း၅၆ ဗာဗုလုန်မြို့ကို တိုက်ဖျက်လုယူသောသူသည်ရောက်လျှင်၊ မြို့သားစစ်သူရဲတို့သည် ရန်သူတို့လက်သို့ရောက်၍၊ သူတို့စွဲကိုင်သောလေးရှိသမျှ တို့သည် ကျိုးကြ၏။ အကျိုးအပြစ်ကို ပေးတတ်သော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဆက်ဆက်ပေးတော်မူပြီ။–

၅၁း၅၇ ဗာဗုလုန်မင်းသား၊ တိုင်ပင်မှူးမတ်၊ စစ်ကဲ၊ မင်းအရာရှိ၊ ခွန်အားကြီးသောသူတို့ကို ငါယစ်မူးစေသဖြင့်၊ သူတို့သည် နောက်တဖန်မနိုးဘဲ အစဉ်မပြတ်အိပ်ပျော်ကြလိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားဟူ၍ ဘွဲ့နာမရှိသောရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၏။–

၅၁း၅၈ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဒုကြီးသောဗာဗုလုန်မြို့ရိုးတို့ကို အကုန်အစင်ဖြိုဖျက်၍၊ မြင့်သောမြို့တံခါးတို့ကို လည်း မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် အချည်းနှီးလုပ်ဆောင်၍၊ မီး၌ပင်ပန်းခြင်းကိုခံရကြပြီ။

၅၁း၅၉ ဗာဗုလုန်မြို့အပေါ်မှာ ရောက်လတံ့သော၊ ဘေးဥပဒ်အပေါင်းတည်းဟူသော၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကို ရည်မှတ်၍ရေးထားသော ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို ပရောဖက်ယေရမိသည် ရေးကူး၍၊–

၅၁း၆၀ ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိနန်းစံလေးနှစ်တွင်၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ ဗာဗုလုန်မြို့သို့လိုက်သွားသော၊ မာသေယ၏သားဖြစ်သော နေရိ၏သားအတွင်း ဝန်စရာယကိုမှာထားသောစကားဟူမူကား၊–

၅၁း၆၁ သင်သည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ ဤစကားအလုံးစုံတို့ကိုကြည့်ရှု၍ ဘတ်ရမည်။–

၅၁း၆၂ ထိုအခါသင်က၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဤအရပ်၌လူမရှိ၊ တိရစ္ဆာန်မရှိ၊ အစဉ်မပြတ်ဆိတ်ညံရာအရပ်ဖြစ်စေ၍၊ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းမည်အကြောင်းကို ခြိမ်းတော်မူပြီဟု လျှောက်ဆိုရမည်။–

၅၁း၆၃ ဤစာကို အကုန်အစင်ဘတ်ပြီးလျှင်၊ စာပေါ်မှာ ကျောက်ကိုချည်ထား၍၊ ဥဖရတ်မြစ်အလယ်မှာချပစ်လျက်၊–

၅၁း၆၄ ဗာဗုလုန်မြို့သည် ဤသို့နစ်ရလိမ့်မည်။ ငါရောက်စေသော ဘေးဥပဒ်ထဲကနောက်တဖန် မထမြောက်ရ။ မြို့သူမြို့သားတို့သည် အားကုန်လျက်နေရကြလိမ့်မည်ဟု၊ မြွက်ဆိုရမည်အကြောင်းကို၊ ယေရမိသည် မှာထားလေ၏။ ဤရွေ့ကား၊ ယေရမိစကားပေတည်း။

အခန်းကြီး (၅၂)

၅၂း၁ ဇေဒကိမင်းသည် အသက်နှစ်ဆယ်တနှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်တနှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ လိဗနမြို့သူယေရမိသမီး ဟာမုတလဖြစ်သတည်း။–

၅၂း၂ ထိုမင်းသည် ယောယကိမ်မင်းပြုသမျှအတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။–

၅၂း၃ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို အထံတော်မှ မနှင်ထုတ်မှီတိုင်အောင် အမျက်ထွက်တော်မူ၍၊ ဇေဒကိမင်းသည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကိုပုန်ကန်လေ၏။

၅၂း၄ ဇေဒကိမင်းနန်းစံကိုးနှစ်၊ ဒသမလဆယ်ရက်နေ့တွင်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့သို့ စစ်ချီသဖြင့်၊ မြို့ပတ်လည်၌တပ်ချ၍ မြေကတုပ်တို့ကိုတူးလုပ်ပြီးမှ၊–

၅၂း၅ ဇေဒကိမင်းနန်းစံတဆယ်တနှစ်တိုင်အောင် မြို့ကိုဝိုင်းထားလေ၏။–

၅၂း၆ ထိုနှစ်၊ စတုတ္ထလကိုးရက်နေ့တွင်၊ မြို့ထဲမှာအလွန်အစာအာဟာရခေါင်းပါးသဖြင့်၊ မြို့သူမြို့သားတို့သည် စားစရာမရှိသောအခါ၊–

၅၂း၇ ခါလဒဲလူတို့သည် မြို့ရိုးကိုဖြိုဖေါက်၍၊ မြို့ကိုလည်းဝိုင်းနေသောကြောင့်၊ မြို့သားစစ်သူရဲ အပေါင်းတို့သည် ညဥ့်အခါပြေး၍၊ မြို့ရိုးနှစ်ထပ် စပ်ကြား၊ ဥယျာဉ်တော်နား တံခါးဝဖြင့်ထွက်ပြီးမှ လွင်ပြင်သို့သွားကြ၏။–

၅၂း၈ ခါလဒဲစစ်သူရဲတို့သည် ရှင်ဘုရင်ဇေဒကိကိုလိုက်၍၊ ယေရိခေါလွင်ပြင်၌မှီသဖြင့် ဇေဒကိမင်း၏စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် လွင့်ပြေးကြ၏။–

၅၂း၉ ရန်သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်ကိုဘမ်းဆီး၍၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ဟာမတ်ပြည်ရိဗလမြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဇေဒကိ၏ အမှုကိုစစ်ကြောစီရင်၍၊–

၅၂း၁၀ ဇေဒကိမင်း၏သားတို့ကို အဘမျက်မှောက်၌ သတ်လေ၏။ ရိဗလမြို့မှာ ယုဒမှူးမတ် အပေါင်းတို့ကိုလည်း သတ်လေ၏။–

၅၂း၁၁ ဇေဒကိမျက်စိကိုလည်းဖေါက်ပြီးမှ၊ သူ့ကိုကြေးဝါကြိုးနှင့် ချည်နှောင်၍ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားသဖြင့်၊ သေသည်တိုင်အောင် ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားလေ၏။

၅၂း၁၂ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာနန်းစံတဆယ်ကိုးနှစ်၊ ပဥ္စမလဆယ်ရက်နေ့တွင်၊ အမှုတော်ထမ်းကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇာရဒန်သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့လာ၍၊–

၅၂း၁၃ ဗိမာန်တော်၊ နန်းတော်၊ မင်းအိမ်၊ ဆင်းရဲသားအိမ်ရှိသမျှတို့ကိုမီးရှို့လေ၏။–

၅၂း၁၄ ကိုယ်ရံတော်မှူး၌ပါသော ခါလဒဲစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ရိုးရှိသမျှတို့ကို ဖြိုဖျက်ကြ၏။–

၅၂း၁၅ ထိုအခါ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် မြို့ထဲမှာကျန်ကြွင်းသောဆင်းရဲသား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ဘက်သို့ကူးသွားနှင့်သောမြို့သား၊ ကြွင်းသမျှသောသူတို့ကို သိမ်းသွားလေ၏။–

၅၂း၁၆ သို့ရာတွင်၊ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုပြုစု၍ လယ်လုပ်စေခြင်းငှါ၊ ဆင်းရဲသားအချို့တို့ကိုထားခဲ့လေ၏။

၅၂း၁၇ ဗိမာန်တော်၌ ကြေးဝါတိုင်တို့ကိုငှင်း၊ ကြေးဝါရေကန်ကိုငှင်း၊ ရေချိုးအင်တုံ အခြေအမြစ်တို့ကိုငှင်း၊ ခါလဒဲလူတို့သည်ချိုးဖွဲ၍၊ ကြေးဝါရှိသမျှကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ယူသွားကြ၏။–

၅၂း၁၈ အိုးကင်း၊ တူးရွင်းပြား၊ မီးညှပ်၊ အိုး၊ ဇွန်းမှစ၍ အမှုတော်ထမ်းစရာ၊ကြေးဝါတန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုလည်း ယူသွားကြ၏။–

၅၂း၁၉ ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာတည်းဟူသော အင်တုံ၊ လင်ပန်း၊ အိုး၊ အိုးကင်း၊ မီးခုံ၊ ဇွန်း၊ ဖလားများကို၊ ရွှေဖြစ်စေ၊ ငွေဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ရံတော်မှူးသည် ယူသွားလေ၏။–

၅၂း၂၀ ဗိမာန်တော်၌ ရှောလမုန်မင်းကြီး လုပ်သောတိုင်နှစ်တိုင်၊ ရေကန်တခု၊ ရေကန်ခံစရာ အခြေအမြစ်ကြေးဝါ နွားတဆယ်နှစ်ခု၌ပါသောကြေးဝါသည် အချိန်အားဖြင့် အတိုင်းမသိများ၏။–

၅၂း၂၁ တိုင်အမြင့်ကား၊ တဆယ်ရှစ်တောင်ရှိ၏။ လုံးပတ်မူကား၊ တဆယ်နှစ်တောင်ရှည်သော ကြိုးတပတ်ရှိ၏။ ခေါင်းပွါဖြစ်၍ ဒုလေးသစ်ရှိ၏။–

၅၂း၂၂ ကြေးဝါတိုင်ထိပ်လည်းရှိ၏။ တိုင်ထိပ်အမြင့်ကား၊ ငါးတောင်ရှိ၍ ထိပ်ပတ်လည် ကြေးဝါကွန်ရွက်၊ ကြေးဝါသလဲသီးတို့နှင့်ပြည့်စုံ၏။ အခြားသောတိုင်သည်လည်း၊ ထိုအတူဖြစ်၍ သလဲသီးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။–

၅၂း၂၃ တိုင်တမျက်နှာ၌ သလဲသီးကိုးဆယ်ခြောက်လုံးစီရှိ၍၊ ကွန်ရွက်တဘက်၌ သလဲသီးပေါင်းတရာ ရှိသတည်း။

၅၂း၂၄ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းစရာယ၊ ဒုတိယယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေဖနိ၊ ဗိမာန်တော်တံခါးမှူးသုံးယောက်တို့ကိုဘမ်းဆီးလေ၏။–

၅၂း၂၅ စစ်သူရဲတို့ကို အုပ်သောဗိုလ်တယောက်၊ မြို့ထဲ၌တွေ့မိသော တိုင်ပင်မှူးမတ်ခုနစ်ယောက်၊ ပြည်သူပြည်သားများကို နှိုးဆော်သော တပ်စာရေးကြီးတယောက်၊ မြို့ထဲ၌တွေ့မိသော ပြည်သားခြောက်ဆယ်တို့ကို မြို့ထဲကခေါ်သွား၍၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ရိဗလမြို့သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊–

၅၂း၂၆ စစ်သူရဲတို့ကို အုပ်သောဗိုလ်တယောက်၊ မြို့ထဲ၌တွေ့မိသော တိုင်ပင်မှူးမတ်ခုနစ်ယောက်၊ ပြည်သူပြည်သားများကို နှိုးဆော်သော တပ်စာရေးကြီးတယောက်၊ မြို့ထဲ၌တွေ့မိသော ပြည်သားခြောက်ဆယ်တို့ကို မြို့ထဲကခေါ်သွား၍၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ရိဗလမြို့သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊–

၅၂း၂၇ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဟာမတ်ပြည်ရိဗလမြို့၌ ထိုသူတို့ကိုဒဏ်ပေး၍ ကွပ်မျက်လေ၏။ ထိုသို့ယုဒအမျိုးသည် မိမိပြည်မှ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသတည်း။

၅၂း၂၈ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းသိမ်းသွားသော လူဟူမူကား၊ နန်းစံခုနစ်နှစ်တွင်၊ ယုဒအမျိုးသား သုံးထောင်နှစ်ဆယ်သုံးယောက်တို့ကိုသိမ်းသွားလေ၏။–

၅၂း၂၉ တဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ လူရှစ်ရာသုံးဆယ်နှစ်ယောက်တို့ကို ယေရုရှလင်မြို့မှ သိမ်းသွားလေ၏။–

၅၂း၃၀ နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်တွင်၊ ကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇာရဒန်သည် ယုဒအမျိုးသား ခုနစ်ရာလေးဆယ် ငါးယောက်တို့ကိုသိမ်းသွား၏။ လူပေါင်းကား၊ လေးထောင် ခြောက်ရာရှိသတည်း။

၅၂း၃၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ယေခေါနိသည် အချုပ်ခံရသော သက္ကရာဇ်သုံးဆယ်ခုနစ်နှစ်၊ ဒွါဒသမလနှစ်ဆယ်ငါးရက်နေ့တွင်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ဧဝိလမရောဒက်နန်းစံစက ယုဒရှင်ဘုရင်ယေခေါနိကို ထောင်ထဲကနှုတ်၍ချမ်းသာပေးလေ၏။–

၅၂း၃၂ ကောင်းမွန်စွာနှုတ်ဆက်၍ သူ၏ပလ္လင်ကိုဗာဗုလုန်မြို့မှာ အထံတော်၌ရှိသော မင်းကြီးများထိုင်ရာပလ္လင်တို့ထက် ချီးမြှင့်လေ၏။–

၅၂း၃၃ ယေခေါနိမင်းသည် ထောင်ထဲမှာဝတ်သောအဝတ်ကိုလဲ၍၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး အစဉ်မပြတ်အထံတော်၌ စားသောက်ရ၏။–

၅၂း၃၄ မသေမှီတိုင်အောင် အသက်ရှည်သမျှနေ့ရက်အစဉ်မပြတ် သူစားစရာဘို့၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ပေးသနားတော်မူ၏။

ပရောဖက်ယေရမိ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ယေရမိမြည်တမ်းစကား။
LAMENTATIONS.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅

ယေရမိမြည်တမ်းစကား။
LAMENTATIONS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ စည်ပင်ခဲ့သောမြို့သည် လူဆိတ်ညံလျက်ထိုင်လေသည်တကား။ လူမျိုးတို့တွင် ကြီးမြတ်ဘူးသော သတို့သမီးသည် မုတ်ဆိုးမကဲ့သို့ဖြစ်၏။
အပြည်ပြည်တို့၏ သခင်မသည် အခွန်ပေးရ၏။–
၁း၂ ညဥ့်အခါပြင်းစွာ ငိုကြွေး၍၊ သူ၏ပါးသည် မျက်ရည်နှင့်စိုစွတ်လေ၏။ ရည်းစားအပေါင်းတို့တွင် နှစ်သိမ့်စေသောသူတယောက်မျှမရှိ။ အဆွေ
ခင်ပွန်းအပေါင်းတို့သည် သစ္စာပျက်၍ ရန်သူဖြစ်ကြပြီ။–
၁း၃ ယုဒသတို့သမီးသည် ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းစွာစေစားခြင်းကို ခံရသောကြောင့် ပြောင်းသွားပြီ။ သာသနာပလူတို့အထဲမှာနေလျက်
ချမ်းသာမရ။ လိုက်သောသူအပေါင်းတို့သည် ကျဉ်းမြောင်းရာ၌ မှီကြ၏။–
၁း၄ အဘယ်သူမျှ ပွဲသဘင်သို့မလာသောကြောင့်၊ ဇိအုန်လမ်းတို့သည် ညည်းတွားကြ၏။ သူ၏မြို့တံခါးရှိသမျှတို့သည် လူဆိတ်ညံလျက်ရှိကြ၏။
သူ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ညည်းတွား ကြ၏။ သူ၏သမီးကညာတို့သည်လည်း နာကြည်းသောစိတ်ရှိ၍၊ သူသည် ကိုယ်တိုင်
ညှိုးငယ်လျက်နေရ၏။–
၁း၅ သူပြစ်မှားသောအပြစ်များပြားသောကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ သူနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော သူတို့သည် အစိုးရ၍၊
သူ၏ရန်သူတို့သည် ကောင်းစားကြပြီ။ သူ၏သားသမီးတို့ကိုလည်း ရန်သူသိမ်းသွားပြီ။–
၁း၆ ဇိအုန်သတို့သမီး၏ ဂုဏ်အသရေသည် အကြွင်းမဲ့ကွယ်ပျောက်၏။ သူ၏မင်းသားတို့သည် ကျက်စားရာကို ရှာ၍မတွေ့သော သမင်ဒရယ်
ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ လိုက်သောသူရှေ့မှာ အားမရှိဘဲပြေးသွားကြပြီ။–
၁း၇ ယေရုရှလင်မြို့သည် ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်းကိုခံရစဉ်တွင်၊ အရင်ခံစားဘူးသော စည်းစိမ်ကိုအောက်မေ့၏။ သူ၏လူတို့သည် ရန်သူလက်သို့ရောက်၍
မစသောသူမရှိသောအခါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောသူတို့သည် သူ၏အမှုကိုမြင်၍၊ သူ၏ဆုံးခြင်းကို ကဲ့ရဲ့ကြ၏။–
၁း၈ ယေရုရှလင်မြို့ပြစ်မှားသောအပြစ်သည် အလွန်များသောကြောင့်၊ ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်လေ၏။ သူ့ကိုရိုသေဘူးသောသူအပေါင်းတို့သည် သူ၌အချည်း
စည်းရှိခြင်းကို မြင်သောကြောင့် မထီမဲ့မြင်ပြုကြ၏။ သူသည်လည်း ညည်းတွား၍နောက်သို့ပြန်သွားလေ၏။–
၁း၉ သူ၌ မစင်ကြယ်သောလက္ခဏာထင်ရှားသော်လည်း၊ နောက်ခံရသောအပြစ်ကို မအောက်မေ့။ ထိုကြောင့်၊ မျက်နှာပေးသောသူမရှိဘဲ
အံ့ဩဘွယ်သောအခြင်းအရာနှင့် နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဆင်းရဲခြင်းကို ကြည့်ရှု တော်မူပါ။ ရန်သူသည်
ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်ပါပြီ။–
၁း၁၀ ရန်သူသည် သူ၏စည်းစိမ်ကိုလုယူပါပြီ။ ပရိသတ်တော်ထဲသို့ မဝင်ရဟု မြစ်တားတော်မူသော သာသနာပလူတို့သည် သူ၏သန့်ရှင်းရာ ဌာန
တော်ထဲသို့ဝင်ကြောင်းကို သူမြင်ရပါ၏။–
၁း၁၁ သူ၏လူအပေါင်းတို့သည် ညည်းတွားလျက်၊ မုန့်ကိုရှာလျက်နေကြ၏။ သေဘေးနှင့်လွတ်ခြင်းငှါ မိမိစည်းစိမ်ကိုစားစရာဘို့ စွန့်ရ၏။
အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှုတ်ချခြင်းကိုခံရသောကြောင့် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူပါ။
၁း၁၂ အို ခရီးသွားသောသူအပေါင်းတို့၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ပြင်းစွာအမျက်တော်ထွက်သောနေ့၌ ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲ၍၊
ဖြစ်စေတော်မူသောဒုက္ခနှင့်တူသော ဒုက္ခရှိသလော။–
၁း၁၃ အထက်မှ မီးကိုငါ့အရိုးထဲသို့လွှတ်လိုက်၍ ကြေမွစေတော်မူပြီ။ ငါ့ခြေကို ကျော့မိစေခြင်းငှါ ကျော့ကွင်းထောင်၍ ငါ့ကိုပြန်စေတော်မူပြီ။
တနေ့လုံးညှိုးငယ်ခြင်းအကြောင်း၊ စိတ်ပျက်ခြင်းအကြောင်းကို ငါ၌ဖြစ်စေတော်မူ၏။–
၁း၁၄ ငါပြစ်မှားသော အပြစ်ထမ်းဘိုးကို လက်တော်နှင့် ငါ့လည်ပင်းပေါ်၌ တပ်၍ချည်နှောင်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို အားလျော့စေ၍၊ ငါမဆီး
တားနိုင်သော သူတို့လက်သို့ရောက်စေတော်မူပြီ။–
၁း၁၅ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏သူရဲအပေါင်းတို့ကို ငါ့အလယ်၌ကျော်နင်းတော်မူပြီ။ ငါ၏ လူပျိုတို့ကို နှိပ်စက်ခြင်းငှါ လူအလုံးအရင်းကို ခေါ်တော်မူပြီ။
ထာဝရဘုရားသည် ယုဒသတို့သမီးကညာကို စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်း၌ နင်းနယ်တော်မူပြီ။–
၁း၁၆ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါသည်ငိုရ၏။ မျက်ရည်ကျလျက်ရှိ၏။ ငါ့အသက်ကို ထောက်မ၍ ငါ့ကိုနှစ်သိမ့်စေသောသူသည် ငါနှင့်ဝေးပါ၏။ ရန်သူ
နိုင်သောကြောင့် ငါ့သားသမီးတို့သည်ပျောက်ပျက်ကြပြီ။–
၁း၁၇ ဇိအုန်သတို့သမီးသည် မိမိလက်ဝါးတို့ကို ဖြန့်သော်လည်း၊ နှစ်သိမ့်စေသောသူမရှိ။ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်ပတ်လည်၌ ရန်သူတို့ကို
ခန့်ထားတော်မူပြီ။ ယေရုရှလင်မြို့သည် သူတို့တွင် ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်လေ၏။–
၁း၁၈ ထာဝရဘုရားသည် တရားသဖြင့်စီရင်တော်မူ၏။ ငါသည် ပညတ်တော်ကိုလွန်ကျူးမိပြီ။ လူမျိုးခပ်သိမ်းတို့၊ နားထောင်၍ ငါ၏ဒုက္ခကို
ဆင်ခြင်ကြပါလော့။ ငါ၏လူပျိုနှင့်အပျိုတို့ကို သိမ်းသွားကြပြီ။–
၁း၁၉ ငါသည် ရည်းစားတို့ကိုခေါ်၍ သူတို့သည်သစ္စာမရှိကြ။ ငါ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့် ငါ၏ အသက်ကြီးသူတို့သည် ကိုယ်အသက်မွေးဘို့ စားစရာ
ကိုရှာစဉ်ပင် မြို့ထဲ၌အသက်ချုပ်ကြပြီ။–
၁း၂၀ အိုထာဝရဘုရား၊ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ပင်ပန်းပါ၏။ ဝမ်း၌ဆူလှိုက်ခြင်းရှိပါ၏။ နှလုံးမှောက်လျက်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်အလွန်ပြစ်မှားပါပြီ။
ပြင်မှာထားဘေးနှင့်တွေ့ရပါပြီ။ အတွင်း၌လည်း သေမင်းနေသကဲ့သို့ရှိပါ၏။–
၁း၂၁ အကျွန်ုပ်ညည်းတွားသံကို ကြားသောသူတို့တွင်၊ နှစ်သိမ့်စေသောသူ တယောက်မျှမရှိပါ။ အကျွန်ုပ်၌ရောက်သောအမှုကို အကျွန်ုပ်၏
ရန်သူအပေါင်းတို့သည် ကြားကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်ပြုတော်မူသည်ကို ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ချိန်းချက်သောနေ့ရက်ကို ရောက်စေ
တော်မူသောအခါ၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ပင်ဖြစ်ကြပါစေသော။–

၁း၂၂ သူတို့၏ ဒုစရိုက်အလုံးစုံတို့ကို စစ်ကြောတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားမိသမျှသော အပြစ်တို့ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်၌ပြုတော်မူသကဲ့သို့ သူတို့၌ ပြုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ညည်းတွားခြင်းများပြား၍ စိတ်ပျက်လျက်ရှိပါ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ထာဝရဘုရားသည်ဇိအုန်သတို့သမီးကို အမျက်တော်မိုဃ်းတိမ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းတော်မူပြီ။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဂုဏ်အသရေကို ကောင်းကင်မှ မြေကြီးတိုင်အောင် ချတော်မူပြီ။ အမျက်တော်ထွက်ချိန်၌ ခြေတော်တင်ရာခုံကိုမအောက်မေ့ဘဲ နေတော်မူပါပြီတကား။–

၂း၂ ထာဝရဘုရားသည် သနားခြင်းမရှိဘဲ၊ ယာကုပ်အမျိုး၏ နေရာအရပ်ရှိသမျှတို့ကို မျိုတော်မူပြီ။ အမျက်တော်ထွက်သဖြင့် ယုဒသတို့သမီး၏ ရဲတိုက်တို့ကို မြေတိုင်အောင် ဖြိုဖျက်၍၊ နိုင်ငံတော်နှင့်မင်းသားတို့ကို ရှုတ်ချတော်မူပြီ။–

၂း၃ ပြင်းစွာအမျက်တော်ထွက်၍၊ ဣသရေလ၏ ဦးချိုရှိသမျှကို ဖြတ်တော်မူပြီ။ ရန်သူရှေ့မှာ လက်ရုံးတော်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူပြီ။ အရပ်ရပ် လောင်သောမီးတောက်ကဲ့သို့ ယာကုပ်အမျိုးကို လောင်စေတော်မူပြီ။–

၂း၄ ရန်သူကဲ့သို့ လေးကိုတင်လျက်၊ ရန်ဘက်ပြုသောသူကဲ့သို့ လက်ျာလက်ကိုချီကြွလျက်၊ တင့်တယ်ခြင်းအသရေရှိသော သူအပေါင်းတို့ကို သတ်တော်မူပြီ။ ဇိအုန်သတို့သမီး၏နေရာတဲပေါ်မှာ မီးကဲ့သို့သောအမျက်တော်ကို သွန်းလောင်းတော်မူ၏။–

၂း၅ ထာဝရဘုရားသည် ရန်ဘက်ပြု၍၊ ဣသရေလအမျိုးကိုငင်း၊ ဘုံဗိမာန်အပေါင်းတို့ကိုငင်း မျိုတော်မူပြီ။ ရဲတိုက်တို့ကို ဖြိုဖျက်တော်မူပြီ။ ယုဒသတို့သမီး ငိုကြွေးမြည်တမ်းသောအကြောင်းတို့ကို များပြားစေတော်မူပြီ။–

၂း၆ ဝင်းတော်ကို တောင်ယာခြံကဲ့သို့အမှတ်ပြု၍ချိုးဖျက်တော်မူပြီ။ မိမိပွဲသဘင်တော်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူပြီ။ ဇိအုန်မြို့၌ခံသောဓမ္မပွဲနေ့၊ ဥပုသ်နေ့ တို့ကို ထာဝရဘုရားမေ့စေတော်မူပြီ။ အမျက်တော်အရှိန်ပြင်း၍ ရှင်ဘုရင်နှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်ကို မရှုမမှတ်ပြုတော်မူပြီ။–

၂း၇ ထာဝရဘုရားသည် မိမိယဇ်ပလ္လင်တော်ကို ပယ်တော်မူပြီ။ မိမိသန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို စက်ဆုပ်တော်မူပြီ။ ဘုံဗိမာန်တော်ကို ရန်သူ လက်သို့အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ပွဲသဘင်ခံသောနေ့၌ အသံပြုသကဲ့သို့၊ ရန်သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌အသံပြုကြပြီ။–

၂း၈ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်သတို့သမီး၏မြို့ရိုးကိုဖြိုဖျက်မည်ဟု အကြံတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ကြိုးကိုတန်း၍အစဉ်မပြတ်ဖြိုဖျက်တော်မူသဖြင့်၊ အတွင်းမြို့ရိုးနှင့် ပြင်မြို့ရိုးတို့သည် အတူညည်းတွား၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းရမည်အကြောင်းပြုတော်မူပြီ။–

၂း၉ မြို့တံခါးရွက်တို့သည် မြေ၌မြုပ်လျက်ရှိကြ၏။ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို ချိုးဖဲ့တော်မူပြီ။ ရှင်ဘုရင်နှင့် မင်းသားတို့သည် သာသနာပလူတို့တွင် နေရကြ၏။ တရားတော်မရှိ။ ပရောဖက်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ကို မခံမရကြ။–

၂း၁၀ ဇိအုန်သတို့သမီး၏ အသက်ကြီးသူတို့သည် မြေမှုန့်ကို မိမိတို့ခေါင်းပေါ်မှာပစ်တင်လျက်၊ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်စည်းလျက်၊ မြေပေါ်မှာထိုင်၍ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့သူကညာတို့သည် ခေါင်းကိုငိုက်ဆိုက်ညွတ်လျက်နေကြ၏။–

၂း၁၁ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးပျက်စီးသောကြောင့်၊ ငါသည်မျက်ရည်ကျ၍ မျက်စိပျက်လေပြီ။ ဝမ်း၌ဆူလှိုက်ခြင်းရှိ၍ အသည်းလည်းမြေပေါ်မှာသွန်း လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူငယ်နှင့်နို့စို့ကလေးတို့သည် မြို့လမ်း၌ အားပျက်လျက်နေကြ၏။–

၂း၁၂ သူတို့ကလည်း၊ ဆန်စပါးနှင့်စပျစ်ရည်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု၊ ရန်သူညှဉ်းဆဲသောသူကဲ့သို့ မြို့လမ်း၌ အားပျက်လျက်၊ အမိရင်ခွင်၌ မိမိအသက်ကိုသွန်းလျက်၊ အမိကိုမေးတတ်ကြသည်တကား။

၂း၁၃ အိုယေရုရှလင်သတို့သမီး၊ သင်၏အမှု၌အဘယ်သက်သေကို ငါပြရမည်နည်း။ အို ဇိအုန်သတို့သမီး ကညာ၊ သင့်ကိုနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၊ သင်နှင့် အဘယ်သူကိုငါခိုင်းနှိုင်းရမည်နည်း။ သင်၏ပြိုပျက်ရာသည် သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ကျယ်သောကြောင့် အဘယ်သူပြုပြင်နိုင်သနည်း။–

၂း၁၄ သင်၏ပရောဖက်တို့သည်အချည်းနှီးသောအရာ၊ မိုက်သောအရာတို့ကို သင့်အဘို့မြင်ကြပြီ။ သိမ်းသွားချုပ်ထားသောအမှုကို ပြေစေခြင်းငှါ၊ သင်၏အပြစ်ကိုမဘော်မပြဘဲ မှားသောရူပါရုံ၊ လမ်းလွဲစရာအရာကိုသင့်အဘို့မြင်ကြပြီ။–

၂း၁၅ လမ်း၌ရှောက်သွားသမျှသောသူတို့က၊ ဂုဏ်သရေအထွဋ်၊ မြေတပြင်လုံးရွှင်လန်းရာဘွဲ့ရှိသောမြို့ကား ဤမြို့လောဟု၊ ယေရုရှလင်သတို့သမီးကို လက်ခုပ်တီးလျက်၊ ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုလျက်၊ ခေါင်းကိုညှိတ်လျက် မေးတတ်ကြ၏။–

၂း၁၆ သင်၏ရန်သူအပေါင်းတို့သည် သင့်တဘက်၌နှုတ်ကိုဖွင့်ကြ၏။ ငါတို့သည် သူ့ကိုမျိုပြီ။ အကယ်စင်စစ် ဤသည်နေ့ကား၊ ငါတို့မျှော်လင့်ခဲ့ပြီး သောနေ့ဖြစ်၏။ ငါတို့တွေ့မြင်ရပြီဟု ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုလျက်၊ အံသွားကိုခဲကြိတ်လျက်ဆိုကြ၏။–

၂း၁၇ ထာဝရဘုရားသည် ကြံစည်သောအမှုကိုပြုတော်မူပြီ။ ရှေးကာလ၌မိန့်တော်မူသောစကားတော်ကို ပြည့်စုံစေတော်မူပြီ။ မနှမြောဘဲ ဖြိုဖျက်တော်မူပြီ။ ရန်သူသည် သင်၏အပေါ်မှာ ဝမ်းမြောက်ရသော အခွင့်ကိုပေး၍၊ ရန်သူ၏ဦးချိုကို ချီးမြှင့်တော်မူ ပြီ။–

၂း၁၈ သူတို့သည်စိတ်နှလုံးထဲက ထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်ကြ၏။ အိုဇိအုန်သတို့သမီး၏ မြို့ရိုး၊ သင်၏မျက်ရည်သည် မြစ်ရေစီးသကဲ့သို့ နေ့ညဉ့် မပြတ်စီးစေလော့။ ကိုယ်ကိုကိုယ်မငြိမ်းစေနှင့်။ သင်၏မျက်ဆန်ကိုလည်းမငြိမ်းစေနှင့်။–

၂း၁၉ ညဦးယံအချိန်၌ထ၍ အော်ဟစ်လော့။ ထာဝရဘုရား၏မျက်နှာတော်ရှေ့မှာ သင်၏နှလုံးကိုရေကဲ့သို့ သွန်းလောင်းလော့။ ငတ်မွတ်၍ ခပ်သိမ်းသောလမ်းဝမှာ အားပျက်လျက်နေသော သင်၏သူငယ်တို့ကို အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ အထံတော်သို့သင်၏လက်ကို ချီဆန့်လော့။–

၂း၂၀ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သူ၌ ဤသို့စီရင်တော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူပါ။ မိန်းမသည်မိမိရင်သွေး၊ မိမိချီပိုက်သော သားကိုစားရပါမည်လော။ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့်ပရောဖက်သည် ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရပါမည်လော။–

၂း၂၁ လူအကြီးအငယ်တို့သည် လမ်း၌မြေပေါ်မှာတုံးလုံးနေရကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏လူပျိုနှင့်အပျိုတို့သည် ထားဖြင့်သေရကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် အမျက်တော်ထွက်သောနေ့၌၊ သူတို့ကိုမသနားဘဲ ကွပ်မျက်တော်မူပြီ။–

၂း၂၂ ပွဲသဘင်နေ့၌ လူတို့ကိုခေါ်ဘိတ်သကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအရာတို့ကို ခေါ်ဘိတ်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရား အမျက်တော်ထွက်သောနေ့၌ အဘယ်သူမျှမလွတ်၊ မကျန်ကြွင်းရပါ။ အကျွန်ုပ်ချီပိုက်ကျွေးမွေးသောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်၏ရန်သူသည် ဖျက်ဆီး ပါပြီ။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ငါသည်ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ကြိမ်လုံးအောက်၌ ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရသောသူဖြစ်၏။–
၃း၂ ငါ့ကိုသွေးဆောင်၍အလင်းသို့မပို့၊ မှောင်မိုက်ထဲသို့ပို့ဆောင်တော်မူ၏။–
၃း၃ အကယ်စင်စစ်ငါ့ကိုတနေ့လုံးအထပ်ထပ်ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။–
၃း၄ ငါ့အရေနှင့်အသားကိုဆွေးရိစေ၍ ငါ့အရိုးတို့ကိုလည်း ချိုးတော်မူ၏။–
၃း၅ ငါ့တဘက်၌ တပ်တည်၍ခါးသောအရာ၊ ပင်ပန်းစရာအကြောင်းတို့နှင့်ဝိုင်းတော်မူ၏။–
၃း၆ သေလွန်သောသူတို့ကို ပြုတတ်သကဲ့သို့၊ ငါ့ကိုမိုက်သောအရပ်၌ထားတော်မူ၏။–
၃း၇ ငါမထွက်နိုင်အောင်ဝင်းခတ်၍၊ လေးသောသံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်တော်မူ၏။–
၃း၈ ထိုမျှမကငါသည် ကြွေးကြော်အော်ဟစ်၍ဆုတောင်းသော်လည်း ငြင်းပယ်တော်မူ၏။–
၃း၉ ငါသွားရာလမ်းကိုကျောက်ထရံနှင့်ပိတ်၍၊ ကောက်သောလမ်းဖြင့်သွားစေတော်မူ၏။–
၃း၁၀ ငါ့ကိုချောင်းမြောင်းသောဝက်ဝံကဲ့သို့၄င်း၊ မထင်ရှားသောအရပ်၌နေသောခြင်္သေ့ကဲ့သို့၄င်းဖြစ်တော်မူ၏။–
၃း၁၁ ငါ့ကိုလမ်းလွဲစေပြီးလျှင် အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။–
၃း၁၂ လေးတော်ကိုတင်၍ ပစ်စရာစက်အရာ၌ငါ့ကိုထားတော်မူ၏။–
၃း၁၃ မြှားတော်တို့ကိုလည်း၊ ငါ့ကျောက်ကပ်ကို ခွင်းစေတော်မူ၏။–
၃း၁၄ ငါသည်ငါ၏လူတို့တွင် ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းနှင့် တနေ့လုံးသီချင်းဆိုစရာအကြောင်း ဖြစ်ပါသည်တကား။–
၃း၁၅ ခါးသောဆေးနှင့်ငါ့ကိုဖြည့်၍၊ ဒေါနနှင့်ယစ်မူးစေတော်မူ၏။–
၃း၁၆ ကျောက်စရစ်ကိုကျွေး၍ ငါ့သွားတို့ကို ချိုးတော်မူ၏။ မီးဖိုပြာနှင့်ဖုံးတော်မူ၏။–
၃း၁၇ ငါ၏ဝိညာဉ်ကိုချမ်းသာနှင့်ဝေးစွာရွှေ့တော်မူသောကြောင့်၊ ငါသည်မင်္ဂလာအကြောင်းကိုမေ့လျော့၏။–
၃း၁၈ သို့ဖြစ်၍၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌အစွမ်းသတ္တိနှင့် မြော်လင့်စရာအကြောင်း ပျက်လေပြီဟုဆိုရ၏။
၃း၁၉ အကျွန်ုပ်ခံရသော ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်းကို၄င်း၊ ဒေါနနှင့်သည်းခြေအရည်ကို၄င်း အောက်မေ့တော်မူပါ။–
၃း၂၀ ကေန်အမှန်အောက်မေ့တော်မူလိမ့်မည်။–
၃း၂၁ ထိုသို့ အကျွန်ုပ်၏စိတ်နှလုံးသည် ဆင်ခြင်၍သတိရသောအခါ မြော်လင့်စရာအခွင့်ရှိပါ၏။–
၃း၂၂ ထာဝရဘုရားသည် သနားတော်မူ၍ ကရုဏာတော်သည်မကုန်သောကြောင့်၊ ငါတို့သည်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့မရောက်ဘဲနေကြ၏။–
၃း၂၃ နံနက်တိုင်းကရုဏာတော်အသစ်ကိုခံရကြ၏။ သစ္စာတော်သည် ကြီးမြတ်ပါ၏။–
၃း၂၄ ငါ့ဝိညာဉ်၏သဘောဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အဘို့ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကိုငါမြော်လင့်ပါ၏။–
၃း၂၅ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်သောသူနှင့် ကိုယ်တော်ကိုရှာသောသူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်အား ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။–
၃း၂၆ ကယ်တင်တော်မူမည်ဟု မြော်လင့်လျက်၊ ငြိမ်ဝပ်စွာစောင့်၍နေကောင်း၏။–
၃း၂၇ လူသည်အသက်ပျိုစဉ်အခါ ထမ်းဘိုးကိုထမ်းကောင်း၏။–
၃း၂၈ ထမ်းဘိုးကိုတင်တော်မူသောကြောင့် တယောက်တည်းထိုင်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေစေ။–
၃း၂၉ မြော်လင့်စရာအခွင့်ရှိကောင်းရှိလိမ့်မည်ဟုထင်လျက်၊ မိမိနှုတ်ကိုမြေမှုန့်၌ကပ်စေ။–
၃း၃၀ ရိုက်သောသူအား မိမိပါးကိုပေး၍၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းနှင့်ပြည့်ဝစေ။–
၃း၃၁ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်စွန့်ပစ်တော်မမူတတ်။–
၃း၃၂ ဝမ်းနည်းစေတော်မူသော်လည်း၊ ကရုဏာတော်များပြားသည်နှင့်အညီ သနားတော်မူလိမ့်မည်။–
၃း၃၃ ဆင်းရဲစေချင်သောစိတ်နှင့်လူသားတို့ကိုညှဉ်းဆဲ၍ဝမ်းနည်းစေတော်မူသည်မဟုတ်။–
၃း၃၄ ချုပ်ထားသောပြည်သားအပေါင်းတို့ကို ခြေနှင့်နင်းကြိတ်ခြင်းအမှု၊–
၃း၃၅ လူခံထိုက်သောတရားကို အမြင့်ဆုံးသောဘုရားမျက်မှောက်၌ ဖျက်ခြင်းအမှု၊–
၃း၃၆ သူတပါးကိုမတရားသဖြင့် ရှုံးစေခြင်းအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်မမူ။–
၃း၃၇ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မမူဘဲ၊ အဘယ်သူသည်ပြော၍တစုံတခုကို ဖြစ်စေနိုင်သနည်း။–
၃း၃၈ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက်ရှိသည်အတိုင်း မင်္ဂလာနှင့်အမင်္ဂလာဖြစ်တတ်သည်မဟုတ်လော။–
၃း၃၉ အသက်ရှင်သောလူသတ္တဝါသည် အဘယ်ကြောင့်မြည်တမ်းရမည်နည်း။ မိမိဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့်မြည်တမ်းရမည်လော။–
၃း၄၀ ငါတို့သည်ကိုယ်လိုက်သောလမ်းတို့ကို စစ်ကြောစုံစမ်း၍၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်သွားကြကုန်အံ့။–
၃း၄၁ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့နှလုံးနှင့်လက်တို့ကိုချီကြကုန်အံ့။
၃း၄၂ အကျွန်ုပ်တို့သည်ပြစ်မှားပုန်ကန်မိပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည်အပြစ်လွှတ်တော်မမူပါ။–
၃း၄၃ အမျက်တော်ထွက်၍ မျက်နှာလွှဲတော်မူ၏။ တဖန်အကျွန်ုပ်တို့ကိုလိုက်၍ ကရုဏာမရှိဘဲ ကွပ်မျက်တော်မူ၏။–
၃း၄၄ အကျွန်ုပ်တို့ပဌနာစကားသည် အထံတော်သို့မပေါက်နိုင်အောင်၊ မိုးယံတိမ်ဖြင့် ကိုယ်ကိုကွယ်ကာတော်မူ၏။–
၃း၄၅ အကျွန်ုပ်တို့ကိုလူမျိုးတို့တွင် လှည်းပစ်သောတန်မြက်ချေးအမှိုက်ကဲ့သို့၄င်း၊ ရွံစရာအရာကဲ့သို့၄င်းဖြစ်စေတော်မူ၏။–
၃း၄၆ ရန်သူအပေါင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့တဘက်၌နှုတ်ကိုဖွင့်ကြပါ၏။–
၃း၄၇ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကြောက်လန့်ဘွယ်သောအရာထဲသို့၄င်း၊ တွင်းထဲသို့၄င်း၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းထဲသို့၄င်း ရောက်ကြပါပြီ။
၃း၄၈ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးပျက်စီးသောကြောင့်၊
၃း၄၉ ငါ့မျက်စိသည်မြစ်ရေဖြစ်၍စီးလျက်ရှိ၏။–
၃း၅၀ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်ကငုံ့ကြည့်၍ ရှုမှတ်တော်မမူမှီတိုင်အောင်၊ ငါ့မျက်ရည်သည်ကျ၍ အစဉ်မပြတ် ယိုစီးလျက်ရှိ၏။–
၃း၅၁ ငါ၏မြို့သမီးအပေါင်းတို့အတွက်ကြောင့်၊ ငါ့မျက်စိသည်ငါ့နှလုံးကိုပူစေတတ်၏။

၃း၅၂ အကြောင်းမရှိဘဲ ငါ့ကိုရန်ပြုသောသူတို့သည် ငှက်ကိုလိုက်၍ရှာသကဲ့သို့ ငါ့ကိုလိုက်၍ရှာကြ၏။–
၃း၅၃ မြေတွင်း၌ငါ့အသက်ကိုဖြတ်၍ ငါ့အပေါ်မှာကျောက်ကိုတင်ထားကြ၏။–
၃း၅၄ ငါ့ခေါင်းကိုရေလွှမ်းမိုးသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည်ဆုံးရှုံးပြီဟုဆိုရ၏။–
၃း၅၅ အိုထာဝရဘုရား၊ နက်သောမြေတွင်းထဲကအကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်၏နာမကိုခေါ်ပါ၏။–
၃း၅၆ အကျွန်ုပ်ခေါ်သံကိုကြားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊အကျွန်ုပ်ညည်းတွားအော်ဟစ်သောအခါ နားတော်ကို လွှဲတော်မမူပါနှင့်။–
၃း၅၇ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ကိုဟစ်ခေါ်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည်ချဉ်းကပ်တော်မူ၍၊ မကြောက်နှင့်ဟု မိန့်တော်မူပြီ။–
၃း၅၈ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အသက်နှင့်ဆိုင်သောအမှုကို စောင့်၍ ရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။–
၃း၅၉ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုမြင်တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်အဘို့တရားစီရင်တော်မူပါ။–
၃း၆၀ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုရန်ငြိုးဖွဲ့သမျှနှင့် မကောင်းသောအကြံရှိသမျှကို ကိုယ်တော်မြင်တော်မူပြီ။–
၃း၆၁ အိုထာဝရဘုရား၊သူတို့ကဲ့ရဲ့သောအကြောင်းနှင့် မကောင်းသောအကြံရှိသမျှကိုငှင်း၊ –
၃း၆၂ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထသောသူတို့၏ အပြစ်တင်ခြင်း၊ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ တနေ့လုံးကြံစည်ခြင်းကိုငှင်း ကိုယ်တော်ကြားတော်မူပြီ။–
၃း၆၃ သူတို့ထိုင်ခြင်း၊ ထခြင်းကိုကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့သီချင်းဆိုစရာအကြောင်းဖြစ်ပါ၏။–
၃း၆၄ အိုထာဝရဘုရား၊ သူတို့ကျင့်သောအကျင့်နှင့်အလျောက်အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူပါ။–
၃း၆၅ သူတို့စိတ်နှလုံးကိုခိုင်မာစေ၍ ကျိန်တော်မူပါ။–
၃း၆၆ အမျက်တော်ထွက်၍ သူတို့ကိုညှဉ်းဆဲသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်မှ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူပါ။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ရွှေသည် အလွန်သမ်းညိုသည်တကား။ အကောင်းဆုံးသောရွှေသည် အလွန်ဖေါက်ပြန်သည်တကား။ သန့်ရှင်းသော ကျောက်တို့သည် ခပ်သိမ်းသောလမ်းဝတို့၌ ဖရိုဖရဲကွဲပြားလျက်ရှိကြ၏။–
၄း၂ အမြတ်ဆုံးသောရွှေနှင့်အမျှအလွန်အဘိုးထိုက်သော ဇိအုန်မြို့သားတို့ကို၊ အိုးထိန်းသမားလုပ်သော မြေအိုးကဲ့သို့ မှတ်တတ်သည်တကား။–
၄း၃ မြေခွေးမတို့ပင် မိမိတို့သားငယ်တို့အား နို့သီးကိုပေး၍နို့တိုက်တတ်၏။ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးမူကား၊ တော၌နေသောကုလားအုပ်ငှက်ကဲ့သို့ ကြမ်းကြုတ်သောသဘောရှိ၏။–
၄း၄ နို့စို့ကလေးသည် နို့ငတ်သောကြောင့်၊ လျှာသည်အာခေါင်၌ကပ်လျက်ရှိ၏။ သူငယ်တို့သည် မုန့်ကိုတောင်း၍ အဘယ်သူမျှမပေး။–
၄း၅ ကောင်းမွန်စွာစားတတ်သောသူတို့သည် ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ လမ်း၌နေကြ၏။ နီမောင်းသောအိပ်ရာပေါ်မှာ ပျော်မွေ့ဘူးသော သူတို့သည် နောက်ချေးပုံကိုဘက်ရကြ၏။–
၄း၆ အဘယ်သူမျှအားမထုတ်ဘဲချက်ခြင်းပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော၊ သောဒုံမြို့ခံရသောအပြစ်ဒဏ်ထက်၊ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးခံရသောအပြစ်ဒဏ်သည် သာ၍ကြီးပေ၏။–
၄း၇ သူ၏မျိုးမတ်တို့သည် မိုဃ်းပွင့်ထက်သန့်ရှင်း၍၊ နို့ရည်ထက်လည်းဖြူကြ၏။ သူတို့အသားသည် ကျောက်နီထက်နီ၏။ သွေးကြောလည်း နီလာနှင့်တူ၏။–
၄း၈ ယခုမူကား၊ သူတို့အဆင်းသည်မှောင်မိုက်ထက်မည်းသည်ဖြစ်၍ လမ်း၌မထင်ရှား။ သူတို့အရေသည် အရိုး၌ကပ်၍ထင်းကဲ့သို့သွေ့ခြောက်လေ၏။–
၄း၉ ထားဖြင့်သေသောသူသည်၊ ငတ်မွတ်၍သေသောသူထက် သာ၍မင်္ဂလာရှိ၏။ ငတ်မွတ်၍သေသောသူသည် အသီးအနှံပြတ်ခြင်းအားဖြင့် ထိုးဖေါက်၍ပိန်ကြုံရ၏။–
၄း၁၀ စိတ်ကြင်နာတတ်သောမိန်းမတို့သည် မိမိတို့သားကိုပင်ပြုတ်ရကြ၏။ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးသည် ပျက်စီးသောကာလ၌ မိမိတို့သားကိုပင် စားရကြ၏။–
၄း၁၁ ထာဝရဘုရားသည် အမျက်တော်ကိုစုံလင်စေတော်မူပြီ။ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်အရှိန်ကိုလွှတ်တော်မူပြီ။ ဇိအုန်မြို့ကိုမီးရှို့၍ မြို့ရိုးအမြစ်တိုင် အောင်လောင်စေတော်မူပြီ။–
၄း၁၂ ရန်ပြုသောသူနှင့်စစ်တိုက်သောသူသည် ယေရုရှလင်မြို့တံခါးအတွင်းသို့ဝင်နိုင်သည်ဟု၊ လောကီရှင်ဘုရင်နှင့်လောကီသတ္တဝါ တစုံတယောက်မျှ မယုံကြ။
၄း၁၃ ယေရုရှလင်မြို့အလယ်၌ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို သတ်တတ်သောမြို့သားပရောဖက်တို့၏ ဒုစရိုက်များနှင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၏အပြစ်များ ကြောင့် ဤအမှုသည် ရောက်လေပြီ။–
၄း၁၄ ထိုသူတို့သည် အရူးကဲ့သို့လမ်း၌လှည့်လည်၍၊ လူအသွေးနှင့်လူးသောကြောင့်၊ သူတို့အဝတ်ကိုအဘယ်သူမျှမထိခံ့။–
၄း၁၅ သွားကြ။ မစင်ကြယ်သောသူတို့၊ သွားကြ၊ သွားကြ။ မထိကြနှင့်ဟု သူတပါးတို့သည် ဟစ်တတ်ကြ၏။ အဝေးသို့ပြေး၍ အရပ်ရပ်သို့လှည့်လည်ရ သောအခါ သာသနာပလူတို့က၊ သူတို့သည် မတည်းမနေရဟု ဆိုတတ်ကြ၏။–
၄း၁၆ ထာဝရဘုရားသည်အမျက်တော်ထွက်၍သူတို့ကို ကွဲပြားစေတော်မူပြီ။ သူတို့အမှုကို ကြည့်ရှုတော်မမူ။ သူတပါးတို့သည်လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ကိုမရိုသေ၊ အသက်ကြီးသူတို့ကို အားမနာဘဲနေကြ၏။–
၄း၁၇ ငါတို့သည်ရှိစဉ်တွင် မစမည့်သူကိုမြော်လင့်၍မမြင်ရကြ။ မကယ်တင်နိုင်သောလူမျိုးကို ကင်းစင်ပေါ်မှာ အကျိုးမရှိဘဲစောင့်ကြပြီ။–
၄း၁၈ ငါတို့သည်လမ်း၌မသွားရမည်အကြောင်း ငါတို့ခြေရာကိုလိုက်ရှာကြ၏။ ငါတို့သည်ဆုံးချိန်နီးပြီ။ အသက်ရှင်ရသောကာလစေ့ပြီ။ ဆုံးချိန်ရောက် လေပြီ။–
၄း၁၉ ငါတို့ကိုလိုက်၍ရှာသောသူတို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်ရွှေလင်းတထက်သာ၍ လျင်မြန်ကြ၏။ တောင်ရိုးပေါ်မှာလိုက်ရှာကြ၏။ တော၌လည်းချောင်း မြောင်းကြ၏။–

၄း၂၀ ငါတို့ထွက်သက်ဝင်သက်တည်းဟူသော၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ၍ ဘိသိက်ခံသောအရှင်ကို သူတို့သည်မြေတွင်း၌ဘမ်းမိကြပြီ။ ထိုအရှင်၏ ဘုန်းတော်ကိုခိုလှုံ၍၊ ငါတို့သည် သာသနာပလူတို့တွင် အသက်ချမ်းသာရလိမ့်မည်ဟု အထက်ကဆိုတတ်ကြ၏။

၄း၂၁ ဥဇပြည်၌နေသောဧဒုံသတို့သမီး၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းလော့။ ဖလားတော်သည် သင်ရှိရာသို့ကူးသွားလိမ့်မည်။ သင်သည် ယစ်မူး၍အဝတ် အချည်းစည်းရှိရလိမ့်မည်။–

၄း၂၂ အိုဇိအုန်သတို့သမီး၊ သင်ခံထိုက်သမျှသော အပြစ်ဒဏ်ကုန်ပြီ။ သင်သည် နောက်တဖန်သိမ်းသွားခြင်းကို မခံရ။ အို ဧဒုံသတို့သမီး၊ သင်ပြုသောဒုစရိုက်ကို စစ်ကြော၍ သင်၏အပြစ်ကိုဘော်ပြတော်မူမည်။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ရောက်သောအမှုကိုအောက်မေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ကြည့်ရှု၍ ဆင်ခြင်တော်မူပါ။–

၅း၂ အကျွန်ုပ်တို့အမွေခံရာမြေသည် တပါးအမျိုးသားလက်သို့၄င်း၊ နေရာအိမ်တို့သည်လည်း တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့လက်သို့၄င်း ရောက်ပါပြီ။

၅း၃ အကျွန်ုပ်တို့သည် မိဘမရှိသောသူငယ်ဖြစ်ကြပါ၏။ အဘဆုံးပါပြီ။ အမိသည် မုတ်ဆိုးမကဲ့သို့နေရပါ၏။–

၅း၄ ငွေပေးမှ ရေကိုသောက်ရပါ၏။ ထင်းကိုလည်းဝယ်ရပါ၏။–

၅း၅ ထမ်းဘိုးကို အစဉ်ထမ်းရပါ၏။ မရပ်မနေဘဲလုပ်ကိုင်ရပါ၏။–

၅း၆ စားစရာကိုရခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုပြည်သား၊ အာရှုရိပြည်သားတို့၌ ကျွန်ခံရပါ၏။–

၅း၇ ဘိုးဘေးတို့သည် ပြစ်မှား၍သေပြီးမှ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်သူတို့အပြစ်များကိုခံရပါ၏။–

၅း၈ သူ့ကျွန်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးကြပါ၏။ သူတို့လက်မှ အဘယ်သူမျှမကယ်မနှုတ်ပါ။–

၅း၉ တော၌ ထားဘေးနှင့်တွေ့၍ အသေခံလျက်စားစရာကို ရှာရကြပါ၏။–

၅း၁၀ မွတ်သိပ်ခြင်းအရှိန်ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့၏အရေသည် မီးဖိုကဲ့သို့မည်းပါ၏။

၅း၁၁ ဇိအုန်မြို့၌ မိန်းမများကို၄င်း၊ ယုဒမြို့ရွာတို့၌ မိန်းမပျိုများကို၄င်း အဓမ္မပြုကြပါ၏။

၅း၁၂ မှူးမတ်တို့ကို လက်ဖြင့်ဆွဲထားကြပါ၏။ အသက်ကြီးသူတို့ကိုလည်း မရိုသေကြပါ။–

၅း၁၃ လူပျိုတို့သည် ကြိတ်ဆုံကိုထမ်းရကြပါ၏။ သူငယ်တို့သည်လည်း ထင်းအောက်မှာ လဲရကြပါ၏။–

၅း၁၄ အသက်ကြီးသူတို့သည် မြို့တံခါးဝ၌၄င်း၊ လူပျိုတို့သည် ပွဲသဘင်၌၄င်းကွယ်ပျောက်ကြပါ၏။–

၅း၁၅ အကျွန်ုပ်တို့သည် နှလုံးရွှင်လန်းခြင်းပြတ်၍၊ ကခြင်းအရာ၌ ညည်းတွားခြင်းရှိကြပါ၏။–

၅း၁၆ အကျွန်ုပ်တို့ဆောင်းသောသရဖူသည် ကျပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားသောကြောင့်အမင်္ဂလာရှိကြပါ၏။–

၅း၁၇ ထိုကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ပျက်ကြပါပြီ။ ထိုအပြစ်ကြောင့် မျက်စိတို့သည်လည်း မှုန်ကြပါ၏။–

၅း၁၈ လူဆိတ်ညံလျက်ရှိသော ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ မြေခွေးတို့သည် သွားလာကြပါ၏။–

၅း၁၉ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် နိစ္စအမြဲတည်တော်မူ၏။ ပလ္လင်တော်သည်လည်း ထာဝရပလ္လင်ဖြစ်ပါ၏။–

၅း၂၀ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့ကို အစဉ်မပြတ်မေ့လျော့တော်မူသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ကာလကြာမြင့်စွာ စွန့်ပစ်တော်မူသနည်း။–

၅း၂၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို အထံတော်သို့ လှည့်စေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြန်၍လာကြပါမည်။ ရှေးကာလကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကာလကို အသစ်ပြုပြင်တော်မူပါ။–

၅း၂၂ အကယ်၍ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ရှင်းရှင်းပယ်တော်မူမည်လော။ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်တော်မူမည်လော။

ပရောဖက်ယေရမိ မြည်တမ်းသောစကားပြီး၏။

ယေဇကျေလအနာဂတ္တိကျမ်း။
THE BOOK OF THE PROPHET EZEKIEL.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	၃၀
၃၁	၃၂	၃၃	၃၄	၃၅	၃၆	၃၇	၃၈	၃၉	၄၀
၄၁	၄၂	၄၃	၄၄	၄၅	၄၆	၄၇	၄၈		

ယေဇကျေလအနာဂတ္တိကျမ်း။
THE BOOK OF THE PROPHET EZEKIEL.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ သက္ကရာဇ်သုံးဆယ်ပြည့်၊ ယေခေါနိမင်းကြီးနန်းကျပဥ္စမနှစ်၊

၁း၂ စတုတ္ထလ ငါးရက်နေ့၌ ငါသည်သိမ်းသွားသောသူတို့တွင် ခေဗာမြစ်နားမှာရှိနေစဉ်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ပွင့်၍ ဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်ရူပါရုံတို့ကို မြင်ရ၏။–

၁း၃ ထိုအခါ ခါလဒဲပြည်၊ ခေဗာမြစ်နားမှာ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဗုဇိသား ယေဇကျေလအမည်ရှိသော ငါ့ဆီသို့ရောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည် ငါ့အပေါ်မှာတင်လျက်ရှိ၏။

၁း၄ ငါကြည့်ရှု၍၊ ပြင်းစွာသောလေ၊ ကြီးစွာသောမိုဃ်းတိမ်၊ ထွန်းလင်းသောမီးစက်သည် မြောက်မျက်နှာမှပေါ်လာ၏။ မီးစက်ထဲကဟရုမေလ ရွှေရောင်ထွက်လေ၏။–

၁း၅ ထိုမီးစက်ထဲမှာ သတ္တဝါလေးပါးတို့သည် ထင်ရှားကြ၏။ ထိုသတ္တဝါတို့၏ အဆင်းသဏ္ဍာန်ဟူမူကား၊ လူ၏ပုံသဏ္ဍာန်ကို ဆောင်၍၊–

၁း၆ မျက်နှာလေးခုစီ၊ အတောင်လည်း လေးခုစီရှိကြ၏။–

၁း၇ ခြေထောက်သည် ဖြောင့်သောခြေထောက်ဖြစ်၏။ ခြေဘဝါးသည် နွားသငယ်၏ခြေဘဝါးကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဦးသစ်သောကြေးဝါကဲ့သို့တောက်လေ၏။ ကိုယ်လေးမျက်နှာ အတောင်အောက်၌ လူလက်ရှိ၏။–

၁း၈ ထိုလေးပါးတို့သည် မျက်နှာတို့နှင့်၄င်း၊ အတောင်တို့နှင့်၄င်း ပြည့်စုံကြ၏။–

၁း၉ အတောင်ချင်းတခုနှင့်တခု စပ်လျက်ရှိ၍၊ ထိုသတ္တဝါတို့သွားသောအခါ တပါးမျှမလည်ဘဲ တည့်တည့်သွားတတ်ကြ၏။–

၁း၁၀ မျက်နှာအဆင်းသဏ္ဍာန်ဟူမူကား၊ သတ္တဝါလေးပါးတို့သည် လက်ျာဘက်၌ လူမျက်နှာ၊ ခြင်္သေ့မျက်နှာနှင့်၄င်း၊ လက်ဝဲဘက်၌ နွားမျက်နှာ၊ ရွှေလင်းတမျက်နှာနှင့်၄င်း ပြည့်စုံကြ၏။–

၁း၁၁ အတောင်များတို့သည် အထက်သို့ပြန့်၍၊ အတောင်နှစ်ခုချင်းစပ်လျက်၊ နှစ်ခုဖြင့်ကိုယ်ကိုဖုံးလျက် ရှိကြ၏။–

၁း၁၂ ထိုသတ္တဝါတို့သည် ဝိညာဉ်တော်သွားခွင့်ရှိသည်အတိုင်း သွားကြ၏။ သွားသောအခါ တပါးမျှမလည်ဘဲ တည့်တည့် သွားတတ်ကြ၏။

၁း၁၃ ထိုသတ္တဝါတို့၏အဆင်းအရောင်သည်ကား၊ တောက်သောမီးခဲအရောင်၊ မီးခွက်အရောင်နှင့်တူ၏။ မီးသည်တောက်လျက် သတ္တဝါတို့တွင်အနှံ့ အပြားလှည့်လည်၍ မီးထဲကလျှပ်စစ်ပြက်လေ၏။–

၁း၁၄ သတ္တဝါတို့သည်လည်း လျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့အရောင်တောက်၍၊ ပြေးလျက်ပြန်လာလျက်ရှိကြ၏။

၁း၁၅ ထိုသတ္တဝါတို့ကိုငါကြည့်ရှုစဉ်၊ သူတို့အနားမှာ လေးပိုင်းရှိသောရထားဘီးတခုစီ ထင်ရှား၏။–

၁း၁၆ ထိုရထားဘီးတို့၏ အဆင်းအရောင်သည်ကား၊ ကျောက်မျက်ရွှဲအဆင်းအရောင်နှင့်တူ၏။ ထိုလေးခုတို့သည် အဆင်းအရောင်တညီတည်းရှိကြ၏။ ပုံသဏ္ဍာန်မူကား၊ ဘီးတခုအထဲ၌ ဘီးတခုတပ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။–

၁း၁၇ သွားသောအခါ ဘီးလေးမျက်နှာတို့သည် တညီတည်းဖြစ်၍ မလည်ဘဲသွားတတ်ကြ၏။–

၁း၁၈ ဘီးဝန်းတို့သည်လည်း မြင့်၍ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်ကြ၏။ ထိုလေးပါးတို့သည် မျက်စိနှင့်ပြည့်ကြ၏။–

၁း၁၉ သတ္တဝါတို့သည် သွားသောအခါ၊ ဘီးတို့သည်လည်း ထက်ကြပ်ပါကြ၏။–

၁း၂၀ သတ္တဝါတို့သည် မြေကြီးနှင့်ကွာ၍ တက်သောအခါ၊ ဘီးတို့သည်လည်း တက်ကြ၏။ ဝိညာဉ်တော်သွားခွင့်ရှိသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်လည်းသွားကြ၏။ ဘီးတို့သည်လည်း သူတို့နှင့်ထက်ကြပ်တက်၍ လိုက်ကြ၏။ သတ္တဝါတို့၏ဝိညာဉ်သည် ဘီးတို့၌ရှိ၏။–

၁း၂၁ သူတို့သွားသောအခါ ဘီးတို့သည်သွားကြ၏။ သူတို့ရပ်သောအခါ ဘီးတို့သည်ရပ်ကြ၏။ သူတို့သည်မြေကြီးနှင့်ကွာ၍ တက်သောအခါ၊ ဘီးတို့သည်လည်း သူတို့နှင့်ထက်ကြပ်တက်၍လိုက်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သတ္တဝါတို့၏ဝိညာဉ်သည်ဘီးတို့၌ရှိ၏။

၁း၂၂ ထိုသတ္တဝါတို့၏ ခေါင်းများအပေါ်မှာ မိုဃ်းမျက်နှာကြက်၏ အဆင်းအရောင်သည်ရှိ၍၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော ကျောက်သလင်းမျက်နှာကြက်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။–

၁း၂၃ မိုဃ်းမျက်နှာကြက်အောက်မှာ သူတို့အတောင်များသည် တခုသို့တခုတည့်တည့်ပြန့်လျက်ရှိ၍၊ ပြင်ဘက်၌လည်း ကိုယ်ကိုဖုံးစရာဘို့ အတောင် နှစ်ခုစီရှိ၏။–

၁း၂၄ သူတို့သွားသောအခါ သမုဒ္ဒရာရေသံကဲ့သို့၄င်း၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏အသံတော်ကဲ့သို့၄င်း၊ အတောင်တို့မြည်သောအသံကိုငါကြား၏။ စကားသံသည်လည်း လူအလုံးအရင်း၏ စကားသံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ရပ်သောအခါ အတောင်တို့ကို ချလျက်နေကြ၏။–

၁း၂၅ ရပ်၍အတောင်တို့ကို ချသောအခါ၊ သူတို့၏ခေါင်းများအပေါ်မှာ မိုဃ်းမျက်နှာကြက်ထဲက စကားသံသည်ထွက်၏။

၁း၂၆ သူတို့၏ခေါင်းများအထက်၊ မိုဃ်းမျက်နှာကြက်အပေါ်၌လည်း နီလာကျောက်ကဲ့သို့ အဆင်းအရောင်ရှိသော ရာဇပလ္လင်သဏ္ဍာန်ပေါ်၏။ ပလ္လင်သဏ္ဍာန်အပေါ်၌လည်း လူပုံသဏ္ဍာန်ကဲ့သို့ပေါ်၏။–

၁း၂၇ ပလ္လင်အတွင်း၌၄င်း၊ ပတ်လည်၌၄င်း၊ ခါးသဏ္ဍာန်မှသည် အထက်ပိုင်း၌ ဟရုမေလရွှေအရောင်နှင့် မီးအရောင်ကဲ့သို့ ထင်ရှား၏။ အောက်ပိုင်း၌မီးအရောင်ကဲ့သို့ထင်ရှား၍ ပတ်လည်၌ထွန်းတောက်လေ၏။–

၁း၂၈ ထိုသို့ထွန်းတောက်သောအရောင်သည် မိုဃ်းရွာသောနေ့တွင်၊ မိုဃ်းတိမ်၌ပေါ်သော သက်တံ့၏အရောင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဤရွေ့ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သဏ္ဍာန် အဆင်းအရောင်ဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ထိုဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို ငါသည်မြင်သောအခါ ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။ တဦးသောသူကလည်း၊ အချင်းလူသား၊ မတ်တတ်နေလော့။ သင့်အားငါပြောမည်ဟု ငါ့အားဆိုသံကိုငါကြား၏။–

၂း၂ ထိုသို့ဆိုသောအခါ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အထဲသို့ဝင်၍ မတ်တတ်နေစေသဖြင့်၊ ငါနှင့်ပြောသောသူ၏ စကားကိုငါကြားသည်ကား၊–

၂း၃ အချင်းလူသား၊ ငါ့ကိုပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးတည်းဟူသော၊ ယနေ့တိုင်အောင် ဘိုးဘေးတို့နှင့်တကွ ငါ့ကိုအစဉ်ပုန်ကန်၍၊ ပြစ်မှားသော ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ သင့်ကိုငါစေလွှတ်မည်။–

၂း၄ ရဲသောမျက်နှာနှင့်ခိုင်မာသောနှလုံးရှိသောအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ သင့်ကိုငါစေလွှတ်၍၊ သင်က၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ဟု သူတို့ အားပြောရမည်။–

၂း၅ သူတို့သည် ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးဖြစ်၍၊ နားထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ နားမထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ မိမိတို့တွင် ပရောဖက်ရှိသည်ကို သိရကြမည်။–

၂း၆ အချင်းလူသား၊ သင်သည်ဆူးပင်အမျိုးမျိုးနှင့်တွေ့၍၊ ကင်းမြီးကောက်တို့တွင်နေရသော်လည်း သူတို့ကိုမကြောက်နှင့်။ သူတို့စကားကိုလည်း မကြောက်နှင့်။ သူတို့သည် ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးဖြစ်၍၊ သူတို့စကားကိုမကြောက်နှင့်။ သူတို့မျက်နှာရည်ကြောင့် စိတ်မပျက်နှင့်။–

၂း၇ သူတို့သည် အလွန်ပုန်ကန်တတ်သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊နားထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ နားမထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ ငါ့စကားကိုသူတို့အား ဟောပြောရမည်။–

၂း၈ အချင်းလူသား၊ ငါပြောသောစကားကို နားထောင်လော့။ ထိုပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးကဲ့သို့ ပုန်ကန်သောသဘောမရှိနှင့်။ သင့်ပစပ်ကိုဖွင့်၍ ငါပေးသောအရာကိုစားလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–

၂း၉ ငါကြည့်၍ စာလိပ်ပါသောလက်သည် ငါ့ဆီသို့ဆန့်လျက်ရှိ၏။–

၂း၁၀ ထိုစာလိပ်ကို ငါ့ရှေ့မှာဖွင့်ဖြန့်သောအခါ၊ တဘက်တချက်၌ အက္ခရာတင်၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းအချက်၊ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်းအချက်၊ အမင်္ဂလာအချက်များပါသတည်း။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ တဖန်၊ အချင်းလူသား၊ သင်တွေ့သောအရာကိုစားလော့။ ဤစာလိပ်ကိုစားပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့သွား၍ ဟောပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–

၃း၂ ငါသည် ပစပ်ကိုဖွင့်စဉ် ထိုစာလိပ်ကိုခွံ့တော်မူလျက်၊–

၃း၃ အချင်းလူသား၊ ငါပေးသောဤစာလိပ်ကိုစား၍ ဝမ်းပြည့်စေလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါသည်စား၍ပစပ်၌ ပျားရည်ကဲ့သို့ချို၏။

၃း၄ တဖန်၊ အချင်းလူသား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့သွား၍ ငါ့စကားကိုဟောပြောလော့။–

၃း၅ သင်မသိမကျွမ်း၊ နားလည်ခဲသောစကားကိုပြောတတ်သောလူမျိုးရှိရာသို့ သင့်ကိုငါစေလွှတ်သည်မဟုတ်။ ဣသရေလအမျိုးရှိရာသို့ စေလွှတ်၏။–

၃း၆ သင်မသိမကျွမ်း၊ နားလည်ခဲသောစကား၊ အလျှင်းနားမလည်နိုင်သောစကားကိုပြောတတ်သော လူအမျိုးမျိုးတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်သည်မဟုတ်။ အကယ်၍ ထိုသို့သောသူတို့ရှိရာသို့စေလွှတ်လျှင်၊ သင့်စကားကို နားထောင်ကြလိမ့်မည်။–

၃း၇ ဣသရေလအမျိုးတို့မူကား၊ သင့်စကားကို နားမထောင်ကြ။ ငါ့စကားကိုပင် နားမထောင်ကြ။ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ခိုင်မာသောနဖူးနှင့်ခိုင်မာသောနှလုံးရှိကြ၏။–

၃း၈ သို့ရာတွင်၊ သူတို့မျက်နှာတဘက်၌ သင်၏မျက်နှာကိုငှင်း၊ သူတို့နဖူးတဘက်၌ သင်၏နဖူးကိုငှင်း ငါခိုင်ခံ့စေပြီ။–

၃း၉ သင်၏နဖူးကို ကျောက်ထက်မက၊ စိန်ထက်သာ၍ခိုင်မာစေပြီ။ သူတို့သည် ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးဖြစ်၍၊ သင်သည် မကြောက်နှင့်။ သူတို့မျက်နှာရည်ကြောင့် စိတ်မပျက်နှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃း၁၀ တဖန်၊ အချင်းလူသား၊ သင့်အားငါပြောလတံ့သမျှသောစကားတို့ကို နားထောင်၍နှလုံးသွင်းလော့။–

၃း၁၁ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောသင်၏အမျိုးသားချင်းတို့ ရှိရာသို့သွား၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ဟု၊ သူတို့နားထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ နားမထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ ဟောပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃း၁၂ ထိုအခါ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကိုချီ၍၊ ထာဝရဘုရားကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ်မှ ဘုန်းတော်သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု၊ ငါ့နောက်၌ ကြီးစွာသောလှုပ်ရှားခြင်းအသံကိုငါကြား၏။–

၃း၁၃ တခုနှင့်တခုစပ်လျက်ရှိသော သတ္တဝါတို့၏အတောင်များမြည်သံကိုငှင်း၊ သူတို့အနားမှာဘီးများမြည်သံကိုငှင်း၊ ကြီးစွာသောလှုပ်ရှားခြင်းအသံ ကိုငှင်း ငါကြားရ၏။–

၃း၁၄ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကိုချီသွားတော်မူ၍၊ ငါသည်ခါးသောစိတ်၊ ပူပန်သောစိတ်နှင့် လိုက်ရ၏။ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည် ငါ့အပေါ်မှာ လေးလံစွာတင်လျက်ရှိ၏။–

၃း၁၅ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၍၊ ခေဗာမြစ်နား၊ တေလဗိဗရွာမှာ နေရာကျသောသူတို့ရှိရာသို့ငါရောက်၍၊ သူတို့နေရာအရပ်၌ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မိန်းမောတွေဝေလျက်နေ၏။

၃း၁၆ ခုနစ်ရက်လွန်မှ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၃း၁၇ အချင်းလူသား၊ သင့်ကို ဣသရေလအမျိုးတွင် ကင်းစောင့်အရာ၌ ငါခန့်ထားသောကြောင့်၊ ငါသတိပေးသောစကားကို နားထောင်၍ သူတို့အားဆင့်ဆိုလော့။–

၃း၁၈ သင်သည် အမှန်သေလိမ့်မည်ဟု၊ လူဆိုးအားငါပြောလျက်နှင့် သင်သည်သတိမပေး၊ လူဆိုး၏အသက်ကိုချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ လူဆိုးအား သတိပေးသောစကားကို မပြောဘဲနေလျှင် ထိုလူဆိုးသည် မိမိအပြစ်၌သေလိမ့်မည်။ သူ၏အသက်ကိုကား၊ သင်၌ငါတောင်းမည်။–

၃း၁၉ သို့မဟုတ်၊ သင်သည်လူဆိုးကို သတိပေးလျက်နှင့် သူသည် မိမိပြုသောဒုစရိုက်ကို၄င်း၊ မိမိလိုက်သောအဓမ္မလမ်းကို၄င်း မရှောင်ဘဲနေလျှင်၊ မိမိအပြစ်၌သေလိမ့်မည်။ သင်မူကား၊ ကိုယ်အသက်ဝိညာဉ်ကိုကယ်နှုတ်လေပြီ။–

၃း၂၀ တဖန်တုံ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်ဖေါက်ပြန်၍ ဒုစရိုက်ကိုပြုလျှင်၄င်း၊ ထိမိ၍လဲစရာအကြောင်းကို သူ့ရှေ့မှာငါထားလျှင်၄င်း သူသည်သေလိမ့်မည်။ သင်သည်သတိမပေးသောကြောင့်၊ သူသည် မိမိအပြစ်၌ သေလိမ့်မည်။ သူကျင့်ဘူးသောတရားကို ပမာဏမပြုရ။ သူ၏အသက်ကိုကား၊ သင်၌ငါတောင်းမည်။–

၃း၂၁ သို့မဟုတ်၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်ဒုစရိုက်ကိုမပြုမည်အကြောင်း၊ သင်သည်သတိပေး၍ သူသည်ဒုစရိုက်ကိုမပြုဘဲနေလျှင်၊ သတိပေးသောကျေးဇူးကြောင့် စင်စစ်အသက်ချမ်းသာလိမ့်မည်။ သင်သည်လည်း၊ ကိုယ်အသက်ဝိညာဉ်ကို ကယ်နှုတ်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃း၂၂ တဖန်ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည် ငါ့အပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်၊ သင်ထ၍လွင်ပြင်သို့သွားလော့။ ထိုအရပ်၌ငါပြောမည်ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –

၃း၂၃ ငါသည်ထ၍လွင်ပြင်သို့သွား၏။ ရောက်သောအခါ ခေဗာမြစ်နားမှာ ငါမြင်ဘူးသော ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် ရပ်တော်မူ၍၊ ငါသည်ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။–

၃း၂၄ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အထဲသို့ဝင်၍ မတ်တတ်နေစေလျက်၊ သင်သွားလော့။ ကိုယ်အိမ်၌ပုန်းရှောင်၍နေလော့။–

၃း၂၅ အချင်းလူသား၊ သင်သည်ကြိုးနှင့်ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံ၍ သူတို့တွင်မထွက်ရ။–

၃း၂၆ သင်သည် သူတို့ကိုမဆုံးမဘဲနေစေခြင်းငှါ၊ စကားအလျက်သင့်လျှာကိုအာခေါင်၌ကပ်စေမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးဖြစ်ကြ၏။–

၃း၂၇ သို့ရာတွင်၊ သင့်အားငါပြောသောအခါသင့်နှုတ်ကိုငါဖွင့်မည်။ သင်က၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏ဟု သူတို့အားဟောပြောရမည်။ နားထောင်သောသူသည် နားထောင်စေ၊ နားမထောင်သောသူသည် နားမထောင်ဘဲနေစေ။ သူတို့သည် ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးဖြစ်ကြသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ တဖန်တုံ၊ အချင်းလူသား၊ အုတ်ပြားကိုယူ၍ သင့်ရှေ့မှာထားပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ပုံကိုရေးလော့။–

၄း၂ မြို့ကိုဝိုင်း၍မြို့ပြင်၌တပ်တည်လော့။ မြေရိုးကိုလည်းဖို့လော့။ တပ်သားတို့ကိုလည်း ခင်းကျင်းလော့။ မြို့ပတ်လည်တွင် ဝက်ခွတိုင်တို့၌ တုံးတို့ကိုလည်းဆွဲထားလော့။–

၄း၃ ထိုမှတပါး၊ သံပြားကိုယူ၍၊ သင်နှင့်မြို့စပ်ကြားမှာ သံရိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ ထောင်ပြီးလျှင်၊ မြို့တဘက်၌သင်၏ မျက်နှာကိုထားလော့။ ထိုသို့ဝိုင်းထားသဖြင့်၊ ထိုမြို့သည် ဝိုင်းထားခြင်းကိုခံရမည်။ ဤသည်ကား ဣသရေလအမျိုးအားနိမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ်လိမ့်မည်။–

၄း၄ ထိုမှတပါး၊ သင်သည်လက်ဝဲနံစောင်းဖြင့်အိပ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏အပြစ်ကို ထိုနံစောင်း၌ တင်ထားလော့။ ထိုသို့အိပ်ရသောနေ့ရက်အရေအတွက်အတိုင်း သူတို့အပြစ်ကိုခံရမည်။–

၄း၅ အကြောင်းမူကား၊ အရက်သုံးရာကိုးဆယ်အရေအတွက်အတိုင်း၊ သူတို့အပြစ်နှင့်ယှဉ်သော နှစ်ပေါင်းကိုသင်၏အပေါ်၌ငါတင်ထားပြီ။ ထိုသို့ဣသရေလအမျိုး၏အပြစ်ကို သင်သည်ခံရမည်။–

၄း၆ ထိုနေ့ရက်စေ့ပြီးမှ၊ တဖန်လကျ်ာနံစောင်းဖြင့်အိပ်၍၊ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးယုဒအမျိုး၏အပြစ်ကို ခံဦးလော့။ နှစ်အစား၌ရက်ကိုငါထားပြီ။–

၄း၇ သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့ကိုဝိုင်းထားသည်အမှုမှာ၊ မျက်နှာထား၍လက်ရုံးကိုဆန့်လျက်၊ မြို့တဘက်၌ပရောဖက်ပြုရမည်။–

၄း၈ ငါသည် သင့်ကိုချည်နှောင်၍ဝိုင်းထားခြင်းအမှုကိုပြုရသောကာလမစေ့မှီ၊ သင်သည် တဘက်မှတဘက်သို့မစောင်းရ။

၄း၉ ထိုမှတပါး၊ ဂျုံဆန်၊ မုယောဆန်၊ ပဲဆန်နှစ်မျိုးနှင့် ပြောင်းဆန်၊ ကောက်ဆန်တို့ကိုယူ၍ အိုးတလုံး၌ ရောနှောလျက်ထားရမည်။ နံစောင်းတဘက်ဖြင့် အိပ်ရသောနေ့ရက် သုံးရာကိုးဆယ်ပတ်လုံး၊ ထိုရောနှောသောဆန်ကို မုန့်လုပ်၍စားရမည်။–

၄း၁၀ ထိုမုန့်ကို တနေ့တနေ့လျှင် အကျပ်နှစ်ဆယ်စီချိန်၍ စားရမည်။–

၄း၁၁ ရေကိုလည်း တနေ့တနေ့လျှင်တဗတ်စီခြင်၍ သောက်ရမည်။–

၄း၁၂ မုယောမုန့်ပြားကို စားသကဲ့သို့စားအံ့သောငှါ၊ လူများရှေ့တွင်လူ၏မစင်နှင့်ဖုတ်ရမည်။–

၄း၁၃ ထိုသို့ငါနှင်ထုတ်ရာအရပ်၊ တပါးအမျိုးသားတို့နေရာ၌၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ညစ်ညူးသောမုန့်ကို စားရကြမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄း၁၄ ငါကလည်း၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ညစ်ညူးခြင်းသို့မရောက်ပါသေး။ အလိုလိုသေသောအကောင်၊ သားရဲကိုက်၍သေသောအကောင်၊ ရွံရှာဘွယ်သော အကောင်၏အသားကို ငယ်သောအသက်အရွယ်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် အကျွန်ုပ်သည် မစားပါဟု လျှောက်လျှင်၊ –

၄း၁၅ လူ၏မစင်အရာ၌ နွားချေးကိုငါပေး၏။ နွားချေးနှင့် သင့်မုန့်ကိုဖုတ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၄း၁၆ တဖန်တုံ၊ အချင်းလူသား၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ မုန့်အထောက်အပင့်ကို ငါချိုးမည်။ မြို့သားတို့သည် မုန့်ကိုချိန်လျက်၊ စိုးရိမ်သောစိတ်နှင့်စားရကြမည်။ ရေကိုလည်းခြင်လျက်၊ မိန်းမောတွေဝေခြင်းနှင့် သောက်ရကြမည်။–

၄း၁၇ မုန့်နှင့်ရေခေါင်းပါးသဖြင့်၊ မြို့သားတို့သည် တညီတညွတ်တည်းမိန်းမောတွေဝေ၍၊ မိမိတို့အပြစ်ကြောင့် ပိန်ကြုံခြင်းသို့ ရောက်ရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ တဖန်တုံ၊ အချင်းလူသား၊ ထက်သောထားတည်းဟူသော၊ ဆတ္တာသည်၏သင်တုန်းကိုယူ၍၊ ကိုယ်ဆံပင်နှင့် မုတ်ဆိတ်ကိုရိတ်ပြီးမှ၊ ချိန်ခွင်နှင့်ချိန်၍ အစုစုခွဲထားလော့။–

၅း၂ မြို့ကိုဝိုင်းထားရာကာလစေ့သောအခါ၊ ဆံပင်နှင့်မုတ်ဆိတ်သုံးစုတစုကိုမြို့ထဲမှာမီးရှို့လော့။ တစုကိုထားနှင့်ခုတ်ဖြတ်လော့။ တစုကိုလေတိုက်ရာ၌ လွှင့်လော့။ ငါသည်လည်း ထိုအစုနောက်သို့ ထားကိုလွှတ်လိုက်မည်။–

၅း၃ အနည်းငယ်ကိုလည်းယူ၍ ကိုယ်အဝတ်နှင့်ထုပ်လော့။–

၅း၄ ထိုအနည်းငယ် အချို့ကိုလည်းယူပြန်၍ မီးရှို့လော့။ ထိုမီးသည် ဣသရေလအမျိုးကို နှံ့ပြားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅း၅ တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤပုံသည်ယေရုရှလင်မြို့ဖြစ်၏။ ပတ်လည်၌ရှိသော တိုင်းပြည်များတို့အလယ်မှာ ထိုမြို့ကို ငါထား၍၊–

၅း၆ ပတ်လည်၌ရှိသော တိုင်းသူပြည်သားတို့သည် ငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်တရားကို လွန်ကျူးသည်ထက်၊ ထိုမြို့သားတို့သည်သာ၍ မတရားသဖြင့်လွန်ကျူးကြပြီ။ ထိုပညတ်တရားတော်လမ်းသို့မလိုက်ဘဲ ငြင်းပယ်ကြပြီ။–

၅း၇ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ပတ်လည်၌ရှိသော တိုင်းသူပြည်သားတို့ ဆန့်ကျင်သည်ထက်၊ သာ၍ဆန့်ကျင်သောကြောင့်၄င်း၊ ငါ၏စီရင်ချက်လမ်းသို့မလိုက်၊ ငါ၏ပညတ်တရားကို မစောင့်ရှောက်၊ ပတ်လည်၌ရှိသော တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ ထုံးစံဓလေ့သို့လိုက်သောကြောင့်၄င်း၊–

၅း၈ ငါသည်ကိုယ်တိုင် သင့်တဘက်၌နေ၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာသင်၌ အပြစ်ဒဏ်ကိုစီရင်မည်။–

၅း၉ သင်ပြုဘူးသမျှသော ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကြောင့်၊ ငါမစီရင်စဖူး၊ မစီရင်လတံ့သော အပြစ်ဒဏ်ကို သင်၌စီရင်မည်။–

၅း၁၀ သင်၏အလယ်၌အဘတို့သည် သားတို့ကိုစားကြလိမ့်မည်။ သားတို့သည်လည်းအဘတို့ကိုစားကြလိမ့်မည်။ သင်၌အပြစ်ဒဏ်ကိုစီရင်၍၊ ကျန်ကြွင်းသမျှကို အရပ်ရပ်တို့ကလာသော လေရှေ့မှာငါလွှင့်မည်။–

၅း၁၁ ထိုကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာ ဘွယ်သောအမှုအရာ အပေါင်းတို့နှင့်ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာနကို သင်သည် ညစ်ညူးစေသောကြောင့်၊ ငါသည်လည်း သင့်ကိုမနှမြော၊ မစုံမက်ဘဲမျက်နှာလွှဲမည်။–

၅း၁၂ သင်၏သုံးစုတို့တွင်၊ တစုသည် နာဘေးဖြင့်သေ၍၊ သင်၏အလယ်၌ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့်ဆုံးရလိမ့်မည်။ တစုသည် သင့်ပတ်လည်၌ ထားဘေးဖြင့်လဲ၍ သေရလိမ့်မည်။ တစုကို အရပ်ရပ်တို့ကလာသော လေရှေ့မှာ ငါလွှင့်၍၊ သူ့နောက်သို့ ထားကိုလွှတ်လိုက်မည်။–

၅း၁၃ ထိုသို့ငါ့အမျက်အလိုပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ငါ့ဒေါသအရှိန်ကိုသူတို့အပေါ်မှာတည်စေပြီးမှ၊ ငါ့စိတ်ပြေလိမ့်မည်။ သူတို့၌ငါ့ဒေါသစိတ်အလိုကိုပြည့်စုံစေသောအခါ၊ ငါထာဝရဘုရားသည် စိတ်အားကြီး၍ မိန့်တော်မူကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်။–

၅း၁၄ ထိုမှတပါး၊ အနားမှာရှောက်သွားသမျှသောသူတို့ရှေ့တွင် သင့်ကိုလူဆိတ်ညံ့ရာ၊ ပတ်လည်၌နေသောလူအမျိုးမျိုးတို့၏ ကဲ့ရဲ့ရာဖြစ်စေမည်။–

၅း၁၅ ဒေါသအမျက်အရှိန်အားဖြင့် သင်၌ပြင်းစွာသောအပြစ်ဒဏ်ကို ငါစီရင်သောအခါ၊ ပတ်လည်၌နေသော လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် သင်သည် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ရာ၊ သတိရရာ၊ အံ့သြဘွယ်ရာဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ ငါထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၅း၁၆ သင်တို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးတည်းဟူသော မြှားဆိုးတို့ကို ငါလွှတ်လိုက်သောအခါ၌၄င်း၊ သင်တို့တွင် မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးကို တိုးပွါးစေ၍၊ မုန့်အထောက်အပင့်ကို ငါချိုးသောအခါ၌၄င်း၊–

၅း၁၇ သင်တို့ကိုလုယက်နှိပ်စက်ရသော မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ သားရဲဘေးကို ငါလွှတ်လိုက်၍၊ ထားဘေးကိုလည်းရောက်စေသဖြင့်၊ နာဘေး၊ အသေသတ်ခြင်းဘေးတို့သည် လွှမ်းမိုးသောအခါ၌၄င်းထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ ငါထာဝရဘုရားသည် မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၆း၂ အချင်းလူသား၊ သင်သည်ဣသရေလတောင်တို့ကိုမျက်နှာပြု၍၊ သူတို့တဘက်၌ ပရောဖက်ပြုလော့။–

၆း၃ အိုဣသရေလတောင်တို့၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ကြလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် တောင်ကြီး၊ တောင်ငယ်၊ မြစ်၊ ချိုင့်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်ကိုယ်တိုင် သင်တို့အပေါ်သို့ထားကိုရောက်စေ၍၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကို ဖြိုဖျက်မည်။–

၆း၄ သင်တို့ယဇ်ပလ္လင်တို့သည် လူဆိတ်ညံ့လိမ့်မည်။ နေရုပ်တုတို့သည် ကျိုးပဲ့လိမ့်မည်။ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ရှေ့မှာ သင်တို့၏သူရဲများကို ငါလှဲချမည်။–

၆း၅ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ရှေ့မှာ ဣသရေလအမျိုးသားအသေကောင်များကိုချထား၍၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့ပတ်လည်၌ သင်တို့အရိုးများကို ငါဖြန့်ကြဲမည်။–

၆း၆ သင်တို့နေရာ အရပ်ရပ်၌ရှိသောမြို့တို့သည် ပြိုပျက်၍၊ မြင့်သောအရပ်တို့သည် လူဆိတ်ညံလျက်၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလျက်၊ ရုပ်တုဆင်းတုအမျိုးမျိုးတို့သည် ခုတ်လှဲချိုးဖဲ့ခြင်းကိုခံရလျက်၊ သင်တို့လုပ်သောအရာတို့သည် ပျောက်ပျက်လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။–

၆း၇ သင်တို့အလယ်၌ သူရဲတို့သည် လဲ၍သေကြလိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။–

၆း၈ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည်အပြည်ပြည်သို့ကွဲပြားကြသောအခါ၊ လူအမျိုးမျိုးတို့၏ ထားနှင့်လွတ်သောသူအချို့ ရှိစေခြင်းငှါ အကျန်အကြွင်း ကိုငါထားမည်။–

၆း၉ ငါ့ကိုစွန့်ပစ်၍ မှားယွင်းတတ်သောနှလုံးကို၄င်း၊ ရုပ်တုဆင်းတုတို့နှင့်မှားယွင်းလိုသဖြင့် လိုက်၍ကြည့်သော မျက်စိတို့ကို၄င်း ငါပယ်ဖျက်သောအခါ၊ လွတ်သောသူတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရာအပြည်ပြည်တို့၌ ငါ့ကိုအောက်မေ့ကြလိမ့်မည်။ ပြုမိသမျှသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကြောင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ရွံရှာကြလိမ့်မည်။–

၆း၁၀ ထိုသို့သောအပြစ်ဒဏ်ကို ငါပေးမည်ဟု၊ ငါထာဝရဘုရားသည် အချည်းနှီးမိန့်တော်မူသည်မဟုတ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။

၆း၁၁ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးပြုမိသမျှသော ရွံရှာဘွယ်အမှုဆိုးတို့ကြောင့်၊ အမင်္ဂလာရှိပါသည်တကားဟုဆိုလျက်၊ လက်ခုပ်တီးလော့။ ခြေနှင့်ဆောင့်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ နာဘေးတို့ဖြင့်လဲ၍ သေကြလိမ့်မည်။–

၆း၁၂ ဝေးသောသူသည် နာဘေးဖြင့်သေလျက်၊ နီးသောသူသည် ထားဘေးဖြင့်ဆုံးလျက်၊ ထိုဘေးမှလွတ်၍ ကျန်ကြွင်းသောသူသည်လည်း မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့်သေလျက်၊ သူတို့၌ငါ၏ဒေါသအရှိန်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။–

၆း၁၃ ရုပ်တုဆင်းတုအပေါင်းတို့အား နံ့သာပေါင်းကို ပူဇော်ရာအရပ်၊ ယဇ်ပလ္လင်များပတ်လည်၊ မြင့်သောကုန်း၊ တောင်ထိပ်ရှိသမျှတို့အပေါ်၊ စိမ်းသော သစ်ပင်၊ အရိပ်ကောင်းသောသပိတ်ပင်ရှိသမျှတို့အောက်၌၊ ရုပ်တုဆင်းတုတို့တွင် သူရဲတို့သည်လဲ၍ သေလျက်ရှိကြသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း ကိုသိရကြလိမ့်မည်။–

၆း၁၄ သူတို့အပေါ်မှာ ငါသည်လက်ကိုဆန့်၍၊ ဒိဗလတ်မြို့နှင့်ဆိုင်သောလွင်ပြင်ထက်၊ သူတို့နေလေရာရာပြည်ကို သာ၍လူဆိတ်ညံ့ရာ၊ အံ့သြဘွယ်ရာ ဖြစ်စေသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ နောက်တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၇း၂ အချင်းလူသား၊ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလပြည်သားတို့ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပြည်လေးထောင့်တို့သည်ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။–

၇း၃ သင်သည်ဆုံးခြင်းသို့ရောက်၍ သင့်အပေါ်သို့ငါ၏အမျက်ကို ငါလွှတ်လိုက်မည်။ သင်၏အကျင့်နှင့် အလျောက်ငါစီရင်မည်။ သင်ပြုမိသမျှသော ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့၏ အကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးမည်။–

၇း၄ ငါသည် နှမြောစုံမက်ခြင်းမရှိဘဲ သင့်အကျင့်တို့၏ အကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးမည်။ သင်ပြုမိသော ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့သည် သင်၏အလယ်၌ တည်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်။

၇း၅ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဘေးတခုနောက်တခုရောက်လာ၏။–

၇း၆ ဆုံးခြင်းဘေးရောက်လာ၏။ ဆုံးခြင်းဘေးရောက်လာ၏။ သင့်ကိုစောင့်လျက်ရောက်လာ၏။–

၇း၇ အိုပြည်တော်သား၊ သင်သည်အလှည့်ခံရသောအချိန်ရောက်လာ၏။ အချိန်စေ့ပြီ။ ရွှင်လန်းစွာကြွေးကြော်ခြင်းမရှိရဘဲ၊ ရုန်းရင်းခတ်ခြင်းအမှုကိုပြုရသောနေ့နီးပြီ။–

၇း၈ ငါသည် မကြာမမြင့်မှီသင်၏အပေါ်သို့ငါ၏ဒေါသအရှိန်ကို သွန်းလောင်းမည်။ သင်၌ ငါ့အမျက်အလိုကိုပြည့်စုံစေမည်။ သင်၏အကျင့်အတိုင်း စီရင်မည်။ သင်ပြုမိသမျှသောရွံရှာဘွယ်အမှုတို့၏ အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးမည်။–

၇း၉ နှမြောစုံမက်ခြင်းမရှိဘဲ၊ သင့်အကျင့်တို့၏အကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးမည်။ သင်ပြုမိသောရွံရှာဘွယ်အမှုတို့သည် သင်၏အလယ်၌တည်ကြလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ပေးကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။–

၇း၁၀ နေ့ရက်ရောက်လာ၏။ရောက်လာ၏။ အလှည့်ခံရချိန်စေ့ပြီ။ တံဖျာပွင့်ပြီ။ မာနကြီးပွါးပြီ။–

၇း၁၁ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမြစ်မှအပြစ်တံဖျာပေါက်လေပြီ။ သူတို့အစည်းအဝေး၊ သူတို့ပရိသတ် တစုံတယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရ။ သူတို့အဘို့ငိုကြွေးမြည် တမ်းခြင်းကိုမပြုရ။–

၇း၁၂ အချိန်စေ့ပြီ။ နေ့ရက်နီးပြီ။ ဝယ်သောသူသည် ဝမ်းမမြောက်စေနှင့်။ ရောင်းသောသူသည် စိတ်မသာ၊ မညည်းတွားစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုလူအစုအဝေးအပေါင်းတို့အပေါ်မှာ အမျက်တော်သည် တည်လျက်ရှိ၏။–

၇း၁၃ ရောင်းသောသူသည် အသက်လွတ်လျက်ရှိသော်လည်း၊ ရောင်းသောမြေသို့ပြန်၍ မလာရ။ ထိုလူ အစုအဝေးအပေါင်းတို့နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည် မပြည့်စုံဘဲမနေရ။ မတရားစွာကျင့်သော အားဖြင့် အဘယ်သူမျှမတည်နိုင်ရ။–

၇း၁၄ စစ်ခင်းကျင်းစေခြင်းငှါ တံပိုးကိုမှုတ်ကြသော်လည်း၊ အဘယ်သူမျှစစ်ချီ၍မသွား။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့အမျက်သည် ထိုလူအစုအဝေးအပေါင်း တို့အပေမှာ တည်လျက်ရှိ၏။–

၇း၁၅ ပြင်၌ကားထားရှိ၏။ အတွင်း၌ကား နာခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်းရှိ၏။ လယ်ပြင်တွင်ရှိသောသူသည် ထားဖြင့်သေလိမ့်မည်။ မြို့ထဲတွင်ရှိသော သူသည်လည်း နာခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်းအားဖြင့် ဆုံးလိမ့်မည်။

၇း၁၆ သို့ရာတွင်လွတ်သောသူတို့သည်လွတ်သောအခါ၊ အသီးအသီး မိမိတို့အပြစ်ကြောင့် စိတ်မသာညည်းတွားလျက်၊ ချိုင့်သားချိုးကဲ့သို့ တောင်ပေါ် မှာရှိကြလိမ့်မည်။–

၇း၁၇ ထိုသူရှိသမျှတို့သည် လက်အားလျော့၍၊ ဒူးသည်လည်း အရည်ဖြစ်လိမ့်မည်။–

၇း၁၈ သူတို့သည်လည်း လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်စည်းလျက်၊ ပြင်းစွာသော ထိတ်လန့်ခြင်းနှင့်ကိုယ်ကိုခြုံလျက်၊ တယောက်မျှမကြွင်း၊ မျက်နှာ ရှက်ကြောက်လျက်၊ ဆံပင်ဖြတ်လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။–

၇း၁၉ သူတို့ငွေကိုလမ်းသို့ပစ်၍၊ ရွှေကိုညစ်ညူးသောအရာကဲ့သို့ မှတ်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား အမျက်ထွက်တော်မူသောကာလ၌၊ သူတို့ရွှေငွေသည် သူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။ သူတို့အလိုဆန္ဒကို မပြေနိုင်။ ဝစွာမကျွေးနိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုရွှေငွေသည် သူတို့ထိမိ၍ မှားယွင်း ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သတည်း။–

၇း၂၀ သူတို့၌ တင့်တယ်သောတန်ဆာအားဖြင့် သူတို့မာနကို တိုးပွါးစေ၍၊ သူတို့၌စက်ဆုပ်ဘွယ်သော ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုငှင်း၊ရွံရှာဘွယ်သောအရာ တို့ကိုငှင်း လုပ်ကြသောကြောင့်၊ ထိုတန်ဆာကို ညစ်ညူးသောအရာဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါစီရင်မည်။–

၇း၂၁ တပါးအမျိုးသားတည်းဟူသော အဓမ္မလူတို့သည် လုယူဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ သူတို့လက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ညစ်ညူးစေကြလိမ့်မည်။–

၇း၂၂ ငါလည်း မျက်နှာလွှဲသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို ညစ်ညူးစေကြလိမ့်မည်။ ထားပြတို့သည် ဝင်၍ ညစ်ညူးစေကြလိမ့်မည်။–

၇း၂၃ သံကြိုးကိုလုပ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ပြည်သည် လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းအပြစ်နှင့်ပြည့်၏။ မြို့သည်လည်း ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းနှင့် ပြည့်၏။–

၇း၂၄ ထိုကြောင့်၊ ကြမ်းကြုတ်သောလူမျိုးတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့၍၊ သူတို့သည် အိမ်များကို သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။ ခွန်အားကြီးသောသူတို့၏မာနကို ငါငြိမ်းစေမည်။ သူတို့သန့်ရှင်းသောအရပ်တို့သည် ညစ်ညူးခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။–

၇း၂၅ ပျက်စီးခြင်းဘေးလာ၏။ သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ်ခြင်းကိုရှာ၍ မတွေ့ရကြ။–
၇း၂၆ ဘေးတခုနောက်တခု၊ သိတင်းတခုနောက်တခုပေါ်လာလိမ့်မည်။ ပရောဖက်ထံမှာ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုရှာသော်လည်း မရကြ။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် တရားဟောသောအခွင့်၊ အသက်ကြီးသောသူတို့သည် အကြံပေးသောအခွင့်ကို မရဘဲနေကြလိမ့်မည်။–
၇း၂၇ ရှင်ဘုရင်သည် ညည်းတွားမြည်တမ်းလိမ့်မည်။ မင်းသားသည် မှိုင်တွေခြင်းအဝတ်ကို ဝတ်ရလိမ့်မည်။ ပြည်သူပြည်သားတို့၏ လက်တို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကျင့်ကြသည်အတိုင်း သူတို့၌ငါပြုမည်။ သူတို့စီရင်ကြသည်အတိုင်း ငါပြန်၍စီရင်မည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ သက္ကရာဇ်ခြောက်ခု၊ ဆဋ္ဌမလ၊ ငါးရက်နေ့တွင်၊ ငါသည်ကိုယ်အိမ်၌ထိုင်၍၊ ယုဒအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာထိုင်ကြစဉ်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည် ငါ့အပေါ်သို့သက်ရောက်လေ၏။–
၈း၂ ထိုအခါငါကြည့်ရှု၍၊ မီးအရောင်ကဲ့သို့သောပုံသဏ္ဌာန်သည်ထင်ရှား၏။ ခါးသဏ္ဌာန်မှသည် အောက်ပိုင်း၌ မီးအရောင်ကဲ့သို့၄င်း၊ အထက်ပိုင်း၌ ဟရုမေလရွှေအရောင်ထွန်းတောက်သကဲ့သို့၄င်း ထင်ရှား၏။–
၈း၃ လက်သဏ္ဌာန်ကိုဆန့်၍ငါ၏ဆံပင်တစုကိုကိုင်လျက်၊ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကိုမြေနှင့် မိုဃ်းကောင်းကင်ကြားမှ ချီကြွ၍၊ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သောရုပ်တုပလ္လင်ရှိရာ ယေရုရှလင်မြို့ မြောက်မျက်နှာအတွင်းတံခါးဝသို့၊ ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်ရူပါရုံအားဖြင့် ငါ့ကိုဆောင်သွား၏။–
၈း၄ လွင်ပြင်၌အရင်ငါမြင်ဘူးသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကဲ့သို့၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ဘုန်းတော်သည်ထင်ရှား၏။–
၈း၅ အချင်းလူသား၊ မြောက်လမ်းသို့မျှော်ကြည့်လော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မြောက်လမ်းသို့ ငါမျှော်ကြည့်၍၊ မြောက်မျက်နှာ၊ ယဇ်ပလ္လင်တံခါးဝ၌ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သောရုပ်တုရှိ၏။
၈း၆ တဖန်တုံ၊ အချင်းလူသား၊ ငါသည်ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့်ဝေးစွာသွားစေခြင်းငှါ သူတို့ပြုကြသောအမှု၊ ဤအရပ်၌ ဣသရေလအမျိုးပြုသော၊ အလွန်စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုတို့ကိုမြင်ပြီလော။ တဖန်လှည့်၍သွားဦးလော့။ သာ၍ကြီးသော ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကိုမြင်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊–
၈း၇ တန်တိုင်းတံခါးဝသို့ ငါ့ကိုဆောင်သွား၍ ငါကြည့်ရှုသောအခါ၊ တန်တိုင်းရိုး၌ အပေါက်ကိုမြင်လေ၏။–
၈း၈ တဖန်တုံ အချင်းလူသား၊ တန်တိုင်းရိုးကိုတူးလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါသည် တူးပြီးမှ တံခါးဝကိုမြင်လေ၏။–
၈း၉ ဝင်လော့။ ဤအရပ်၌ပြုကြသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုဆိုးတို့ကို ကြည့်ရှုလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–
၈း၁၀ ငါသည် ဝင်၍ကြည့်ရှုသောအခါ၊ တန်တိုင်းရိုးအတွင်းပတ်လည်၌၊ တွားတတ်သောအကောင်မှစ၍ ရွံရှာဘွယ်သော တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးနှင့်၊ ဣသရေလအမျိုးကိုးကွယ်သော ရုပ်တုဆင်းတုရှိသမျှတို့၏ ပုံသဏ္ဌာန်သည်ရေးထားလျက်ရှိ၏။–
၈း၁၁ သူတို့ရှေ့မှာ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူ ခုနစ်ကျိပ်တို့နှင့်တကွ၊ ယာဇညာသားရှာဖန်သည် သူတို့အလယ်၌ရပ်၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အသီးအသီး လင်ပန်းကိုကိုင်လျက်၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြသဖြင့်၊ မီးခိုးသည်ထူထပ်စွာတက်လေ၏။
၈း၁၂ တဖန်တုံ၊ အချင်းလူသား၊ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူ အသီးအသီးတို့သည် မှောင်မိုက်ထဲမှာပုံရေးသောအခန်းတို့၌ပြုသောအမှုကိုမြင်ပြီလော။ သူတို့က၊ ထာဝရဘုရားမမြင်။ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကိုစွန့်ပစ်လေပြီဟု ဆိုကြ၏။–
၈း၁၃ တဖန်လှည့်၍သွားဦးလော့။ သူတို့ပြုသောအမှုတို့တွင် သာ၍ကြီးစွာသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို မြင်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊–
၈း၁၄ ဗိမာန်တော်မြောက်တံခါးဝသို့ဆောင်သွား၍၊ ထိုအရပ်၌မိန်းမတို့သည် တမ္မုဇနတ်အဘို့ငိုကြွေးလျက် ထိုင်ကြ၏။–
၈း၁၅ အချင်းလူသား၊ ထိုအမှုကိုမြင်ပြီလော။ တဖန်လှည့်၍သွားဦးလော့။ ထိုမျှမက သာ၍ကြီးစွာသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို မြင်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊–
၈း၁၆ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်အတွင်းတန်တိုင်းထဲသို့ ဆောင်သွား၍၊ ဗိမာန်တော်တံခါးဝ၊ ဗိမာန်တော်ဦးနှင့် ယဇ်ပလ္လင်ကြားမှာ၊ လူနှစ်ကျိပ်ငါးယောက်တို့သည် ဗိမာန်တော်ကိုကျောခိုင်းလျက်၊ အရှေ့သို့ မျက်နှာပြုလျက်၊ အရှေ့မျက်နှာ၌ နေကိုကိုးကွယ်ကြ၏။–
၈း၁၇ တဖန်တုံ၊ အချင်းလူသား၊ ထိုအမှုကိုမြင်ပြီလော။ ယုဒအမျိုးသည် ဤအရပ်၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကိုပြုသောအပြစ် ပေါ့သလော။ သူတို့သည် အဓမ္မအမှုဖြင့် တပြည်လုံးကိုပြည့်စေ၍ ငါ၏အမျက်ကိုအထပ်ထပ် နှိုးဆော်ကြပြီ။ သစ်ခက်ကိုလည်း မိမိတို့နှာခေါင်း၌ ကပ်၍ကိုင်ကြ၏။–
၈း၁၈ ထို့ကြောင့်၊ ငါသည် နှမြောစုံမက်ခြင်းမရှိဘဲ ငါ၏အမျက်ကိုလွှတ်လိုက်မည်။ သူတို့သည် ကျယ်သောအသံနှင့် အော်ဟစ်၍ တောင်းလျှောက်သော်လည်း၊ ငါသည် နားမထောင်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ဖျက်ဆီးသောလက်နက်ကို အသီးအသီးကိုင်လျက်၊ ဤမြို့ခံရသောဒဏ်တို့ကို အနီးသို့ဆောင်ခဲ့ကြလော့ဟု ကျယ်သောအသံနှင့် ခေါ်တော်မူသည်ကို ငါကြား၏။–
၉း၂ ထိုအခါ လူခြောက်ယောက်တို့သည် အသီးအသီး ကွပ်မျက်စရာလက်နက်ကိုကိုင်လျက်၊ တယောက်သည်လည်း၊ ပိတ်အဝတ်ကိုဝတ်၍နံပါး၌ မှင်အိုးပါလျက်၊ မြောက်မျက်နှာဘက် အထက်တံခါးလမ်းဖြင့်ဝင်၍ ကြေးဝါပလ္လင်အနားမှာရပ်နေကြ၏။–
၉း၃ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ဘုန်းတော်သည် ကျိန်းဝပ်ရာခေရုဗိမ်မှ အိမ်တော်တံခါးခုံသို့တက်၍၊ ပိတ်အဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ နံပါး၌မှင်အိုးပါသောသူကိုခေါ်၍၊–

၉း၄ ထာဝရဘုရားက၊ ယေရုရှလင်မြို့အလယ်၌ ရှောက်သွားလော့။ မြို့ထဲ၌ပြုသမျှသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကြောင့်၊ ညည်းတွားငိုကြွေးသောသူတို့၏နဖူးကို ထိုးမှတ်လော့ဟူ၍၄င်း၊ –
၉း၅ အခြားသောသူတို့အားလည်း၊ ထိုသူနောက်မြို့ထဲ၌ရှောက်သွား၍ဒဏ်ခတ်ကြလော့။ နမြောစုံမက်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ –
၉း၆ အသက်ကြီးသောသူ၊ အသက်ငယ်သောသူ၊ အပျို၊ သူငယ်၊ မိန်းမတို့ကို ရှင်းရှင်းသတ်ကြလော့။ သို့ရာတွင်၊ အမှတ်ပါသောသူကို မချဉ်းကပ်ကြနှင့်။ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနခွဲ အဦးပြုကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်ကိုငါကြား၏။ သူတို့သည်လည်း၊ အိမ်တော်ရှေ့မှာရှိသော အသက်ကြီးသူတို့ကို ရှေ့ဦးစွာသတ်ကြ၏။ –
၉း၇ တဖန်တုံ၊ အိမ်တော်ကိုညစ်ညူးစေ၍၊ ကွပ်မျက်သောသူ အသေကောင်တို့နှင့် တန်တိုင်းများကိုပြည့်စေပြီးမှ၊ ထွက်သွားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် ထွက်၍ မြို့ထဲ၌ကွပ်မျက်ကြ၏။
၉း၈ ထိုသို့သူတို့သည်ကွပ်မျက်ကြသောအခါ၊ ငါနေရစ်စဉ်တွင်ပြပ်ဝပ်၍၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ယေရုရှလင်မြို့အပေါ်သို့ အမျက်တော်ကို သွန်းလောင်း၍၊ ကျန်ကြွင်းသမျှသော ဣသရေလအမျိုးကို ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လောဟု ကြွေးကြော်၍လျှောက်လေ၏။ –
၉း၉ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုး၏အပြစ်သည်အလွန်တရာကြီး၏။ တပြည်လုံးသည် လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းအပြစ်နှင့်ပြည့်၏။ မြို့သည်လည်း ဖောက်ပြန်ခြင်းအပြစ်နှင့်ပြည့်၏။ သူတို့က၊ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကိုစွန့်ပစ် လေပြီ၊ ထာဝရဘုရားမမြင်ဟု ဆိုကြ၏။ –
၉း၁၀ ထိုကြောင့်၊ ငါသည်နမြောစုံမက်ခြင်းမရှိဘဲ၊ သူတို့အကျင့်တို့၏အကျိုးအပြစ်ကိုသူတို့ခေါင်းပေါ်သို့ သက်ရောက်စေမည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။ –
၉း၁၁ ပိတ်အဝတ်ကိုဝတ်၍ နံပါး၌မှင်အိုးပါသောသူကလည်း၊ ကိုယ်တော်မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ပြုပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ တဖန် ငါကြည့်ရှု၍၊ ခေရုဗိမ်၏ခေါင်းတို့အထက် မိုဃ်းမျက်နှာကြက်၌ နီလာကျောက်ကဲ့သို့၊ ရာဇပလ္လင်၏သဏ္ဍာန်အရောင်သည် ထင်ရှား၏။ –
၁၀း၂ ပိတ်အဝတ်ကိုဝတ်သောသူအားလည်း၊ ရထားဘီးတို့အကြားမှာ ခေရုဗိမ်အောက်သို့ဝင်လော့။ ခေရုဗိမ်အကြားမှာရှိသော မီးခဲတို့ကိုလက်နှစ်ဘက်နှင့် ကျုံးပြီးလျှင်၊ မြို့အပေါ်မှာဖြန့်ကြဲလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသူသည် ငါ့မျက်မှောက်၌သွား၏။ –
၁၀း၃ ဝင်သောအခါ ခေရုဗိမ်တို့သည် အိမ်တော်လက်ျာဘက်မှာရပ်၍၊ အတွင်းတန်တိုင်းသည် မိုဃ်းတိမ်နှင့်ပြည့်၏။ –
၁၀း၄ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် ခေရုဗိမ်အပေါ်က အိမ်တော်တံခါးခုံအထက်သို့တက်ရွှေ့၍၊ အိမ်တော်သည် မိုဃ်းတိမ်နှင့်ပြည့်၏။ တန်တိုင်းသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်အရောင်နှင့် ပြည့်၏။ –
၁၀း၅ အနန္တတန်ခိုးရှင်ဘုရားသခင် မိန့်မြွက်တော်မူသောအသံကဲ့သို့ ခေရုဗိမ်အတောင်တို့၏အသံကိုကြားရ၏။ –
၁၀း၆ ပိတ်အဝတ်ကိုဝတ်သောသူအားလည်း၊ ရထားဘီးအကြားထဲကမီးကိုယူလော့ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ၊ ထိုသူသည်ဝင်၍ဘီးတို့အနား၌ရပ်နေ၏။ –
၁၀း၇ ခေရုဗိမ်တပါးသည် ခေရုဗိမ်စုထဲက လက်ကိုဆန့်၍၊ ခေရုဗိမ်အကြားမှာရှိသော မီးကိုယူပြီးလျှင်၊ ပိတ်အဝတ်ကိုဝတ်သောသူလက်၌ထည့်၏။ ထိုသူလည်းခံယူ၍ ထွက်သွား၏။ –
၁၀း၈ ခေရုဗိမ်အတောင်အောက်၌ လူလက်ကိုလည်းငါမြင်၏။
၁၀း၉ ငါကြည့်ရှု၍၊ ခေရုဗိမ်တို့အနားမှာ ရထားဘီးတခုစီရှိ၏။ ဘီးတို့သည် ကျောက်မျက်ရွှေ၏အဆင်းအရောင်ရှိ၏။ –
၁၀း၁၀ ဘီးလေးခုတို့သည် ပုံသဏ္ဍာန်တညီတည်းရှိ၍၊ ဘီးတခုအထဲ၌ ဘီးတခုတပ်သကဲ့သို့ရှိကြ၏။ –
၁၀း၁၁ သွားသောအခါ ဘီးလေးမျက်နှာ တညီတည်းနေ၍၊ မလှည့်ဘဲသွားတတ်ကြ၏။ ခေါင်းမျက်နှာပြုသောဘက်သို့ လိုက်၍မလှည့်ဘဲ သွားကြ၏။ –
၁၀း၁၂ ဘီးလေးခုနှင့်တကွ ခေရုဗိမ်လေးပါးတို့သည် ကျော၊ လက်၊ အတောင်မှစ၍တကိုယ်လုံး၌ မျက်စိနှင့်ပြည့်ကြ၏။ –
၁၀း၁၃ ထိုဘီးတို့ကို စကြာဟူသောအမည်ဖြင့် သမုတ်သည်ကိုငါကြား၏။ –
၁၀း၁၄ ခေရုဗိမ်တို့သည် မျက်နှာလေးခုစီရှိ၍၊ ပဌမမျက်နှာသည် ခေရုဗိမ်မျက်နှာ၊ ဒုတိယမျက်နှာသည် လူမျက်နှာ၊ တတိယမျက်နှာသည် ခြင်္သေ့မျက်နှာ၊ စတုတ္ထမျက်နှာသည် ရွှေလင်းတမျက်နှာဖြစ်၏။ –
၁၀း၁၅ ထိုခေရုဗိမ်တို့သည် ချီကြွလျက်ရှိကြ၏။ ဤသည်ကား၊ ခေဗာမြစ်နားမှာ ငါမြင်ဘူးသောသတ္တဝါပေတည်း။ –
၁၀း၁၆ ခေရုဗိမ်တို့သည်သွားသောအခါ ဘီးတို့သည်ထက်ကြပ်လိုက်ကြ၏။ ခေရုဗိမ်တို့သည် မြေကြီးမှတက်အံ့သောငှါအတောင်တို့ကိုဖြန့်သောအခါ၊ ဘီးတို့သည် မကွာဘဲလိုက်ကြ၏။ –
၁၀း၁၇ သူတို့ရပ်သောအခါ ဘီးတို့သည်ရပ်ကြ၏။ သူတို့သည် မြေကြီးနှင့်ကွာ၍တက်သောအခါ၊ ဘီးတို့သည်လည်း ထက်ကြပ်လိုက်၍တက်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သတ္တဝါ၏ဝိညာဉ်သည်ဘီးတို့၌ရှိ၏။
၁၀း၁၈ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် အိမ်တော်တံခါးခုံမှရွှေ့၍ ခေရုဗိမ်အပေါ်မှာတည်လေ၏။ –
၁၀း၁၉ ထိုခေရုဗိမ်တို့သည် ငါ့မျက်မှောက်၌ အတောင်တို့ကိုဖြန့်ပြီးလျှင်၊ မြေကြီးနှင့်ကွာ၍ တက်ကြ၏။ ပြင်သို့ထွက်သောအခါ ဘီးတို့သည်လိုက်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ရှေ့တံခါးဝမှာရပ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ဘုန်းတော်သည် သူတို့အပေါ်မှာ တည်လျက်ရှိ၏။ –
၁၀း၂၀ ဤသည်ကား၊ ခေဗာမြစ်နားမှာဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင့်အောက်၌ ငါမြင်ဘူးသော သတ္တဝါပေတည်း။ ခေရုဗိမ်ဖြစ်သည်ကိုလည်း ငါသိ၏။ –
၁၀း၂၁ သူတို့သည် မျက်နှာလေးခုစီ၊ အတောင်လေးခုစီရှိ၍၊ အတောင်အောက်၌ လူလက်သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ –
၁၀း၂၂ မျက်နှာပုံကား၊ ခေဗာမြစ်နားမှာ ငါမြင်ဘူးသောမျက်နှာနှင့်တူ၏။ ကိုယ်အဆင်းအရောင်လည်းတူ၏။ ထိုသူလေးပါးတို့သည် တည့်တည့်သွားတတ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ထိုနောက် ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကိုချီ၍၊ အရှေ့ဘက်သို့မျက်နှာပြုသော ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်အရှေ့တံခါးသို့ ဆောင်သွား၍၊ တံခါးဝ၌ လူနှစ်ကျိပ်ငါးယောက်ရှိ၏။ သူတို့တွင်မင်းပြုသောသူ၊ အဇုရသားယာဇညာ၊ ဗေနာယသားပေလတိတို့ကို ငါမြင်၏။–

၁၁း၂ ဗျာဒိတ်တော်အသံကား၊ အချင်းလူသား၊ ဤသူတို့သည် မကောင်းသောအကြံကိုကြံစည်၍၊ ဤမြို့၌မတရားသောတိုင်ပင်ခြင်းကို ပြုသောသူဖြစ်ကြ၏။–

၁၁း၃ သူတို့က၊ အမှုမရောက်သေး။ အိမ်ဆောက်ကြကုန်အံ့။ ဤမြို့သည်အိုးကင်း၊ ငါတို့သည်အမဲသားဖြစ်သည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။–

၁၁း၄ သို့ဖြစ်၍အိုလူသား၊ သူတို့တဘက်၌ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၁း၅ ထိုအခါထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အပေါ်သို့သက်ရောက်၍၊ သင်သည် ဟောပြောလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့သည် ဤသို့ပြောဆိုကြပြီ။ သင်တို့ကြံစည်သမျှတို့ကို ငါသိ၏။–

၁၁း၆ သင်တို့သည်ဤမြို့၌ သူရဲတို့ကိုများပြားစေ၍၊ မြို့လမ်းတို့ကိုသူရဲများနှင့်ပြည့်စေကြပြီ။–

၁၁း၇ ထိုကြောင့် အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ထားသော သူရဲတို့သည် အမဲသားဖြစ်၏။ ဤမြို့သည် အိုးကင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့ကို မြို့ထဲကငါထုတ်မည်။–

၁၁း၈ သင်တို့သည် ထားကိုကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ငါသည်ထိုထားကို သင်တို့အပေါ်သို့ ရောက်စေမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၁၁း၉ ငါသည်သင်တို့ကိုမြို့ထဲက ထုတ်ပြီးလျှင်၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့၏ လက်သို့အပ်၍ အပြစ်ဒဏ်ကိုစီရင်မည်။–

၁၁း၁၀ သင်တို့သည်ထားဖြင့်ဆုံးရှုံးကြ၍၊ ဣသရေလပြည်စွန်းမှာ ငါစစ်ကြောစီရင်သဖြင့်၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၁၁ ဤမြို့သည်သင်တို့၏အိုးကင်းမဖြစ်ရ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ အိုးကင်း၌အမဲသားမဖြစ်ရကြ။ ဣသရေလပြည်စွန်းမှာ ငါစစ်ကြောစီရင်သဖြင့်၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၁၂ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ၏တရားလမ်းသို့မလိုက်၊ ငါ့စီရင်ချက်တို့ကိုမစောင့်၊ သင်တို့ပတ်လည်၌နေသော လူမျိုးတို့၏ ထုံးစံဓလေ့တို့ကိုလိုက်ကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၁း၁၃ ထိုဗျာဒိတ်တော်စကားကို ငါသည်ဆင့်ဆို၍ ဟောပြောစဉ်တွင်၊ ဗေနာယသားပေလတိသည် သေ၏။ ငါသည်လည်းပြပ်ဝပ်၍၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကျန်ကြွင်းသောဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ဆုံးရှုံးစေတော်မူမည်လောဟု ကျယ်သောအသံနှင့်ကြွေးကြော်၏။

၁၁း၁၄ တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၁၁း၁၅ အချင်းလူသား၊ ယေရုရှလင်မြို့သူမြို့သားတို့က၊ ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ဝေးစွာထွက်သွားကြလော့။ ဤပြည်ကို ငါတို့အားအပိုင်ပေးတော်မူပြီဟု သင်၏ညီအစ်ကို၊ သင်၏အမျိုးသားချင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား ဆိုတတ်ကြ၏။–

၁၁း၁၆ ထိုကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့ နေရာဝေးသောအရပ်သို့ ငါပြောင်းစေ၍၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌ ဖြန့်ကြဲသော်လည်း၊ သူတို့ရောက်သောပြည်တို့၌ ငါသည်သူတို့အဘို့ သန့်ရှင်းရာဌာနကဲ့သို့ ခဏဖြစ်လိမ့်မည်။–

၁၁း၁၇ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့ကိုဖြန့်ကြဲသော လူအမျိုးမျိုးနေရာ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့မှ ငါသိမ်းယူ၍၊ စုဝေးပြီးလျှင်၊ ဣသရေလပြည်ကိုပေးမည်။–

၁၁း၁၈ သူတို့သည် ထိုပြည်သို့ရောက်၍၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုအရာရှိသမျှတို့ကို ပယ်ရှားကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၁၉ ငါသည်လည်း၊ ညီညွတ်သောစိတ်နှလုံးနှင့်အသစ်သောသဘောကိုသွင်းပေးမည်။ သူတို့ကိုယ်ခန္ဓာထဲက ကျောက်နှလုံးကိုနှုတ်၍၊ အသားနှလုံးကိုပေးသောကြောင့်၊–

၁၁း၂၀ သူတို့သည် ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့သော ပညတ်တရားလမ်းသို့လိုက်၍ စောင့်ရှောက်သဖြင့်၊ ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်းသူတို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။–

၁၁း၂၁ သို့မဟုတ်လျှင်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုအရာတို့၏အလိုသို့ စိတ်နှလုံးအားဖြင့်လိုက်သော သူတို့၏အပြစ်ကို၊ သူတို့၏ခေါင်းပေါ်သို့ ငါရောက်စေမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၁း၂၂ ထိုအခါ ခေရုဗိမ်တို့သည်အတောင်တို့ကိုဖြန့်၍၊ ဘီးတို့သည်လည်းလိုက်ကြ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင့်ဘုန်းတော်သည်လည်း သူတို့အပေါ်၌ရှိတော်မူ၏။–

၁၁း၂၃ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် မြို့ထဲကတက်၍၊ မြို့အရှေ့မှာရှိသော တောင်ပေါ်၌ ရပ်တော်မူ၏။–

၁၁း၂၄ ဝိညာဉ်တော်သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံအားဖြင့် ငါ့ကိုချီ၍သိမ်းသွားသောသူတို့နေရာ၊ ခါလဒဲပြည်သို့ ဆောင်သွားတော်မူ၏။ ငါမြင်ခဲ့ပြီးသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည်လည်း ငါနှင့်ကွာ၍ တက်သွား၏။–

၁၁း၂၅ ထာဝရဘုရားပြတော်မူခဲ့ပြီးသော အမှုအရာရှိသမျှတို့ကို ငါသည်သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူတို့အား ကြားပြောလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၁၂း၂ အချင်းလူသား၊ သင်သည် ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးထဲမှာနေ၏။ သူတို့သည် မြင်ရသော မျက်စိရှိသော်လည်း မမြင်တတ်။ ကြားရသော နားရှိသော်လည်း မကြားတတ်။ ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးဖြစ်ကြ၏။–

၁၂း၃ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ အခြားသို့ပြောင်းသွားခြင်းငှါ ဥစ္စာပရိက္ခရာများကိုပြင်ဆင်၍၊ နေ့အချိန်၌ သူတို့မျက်မှောက်တွင် ပြောင်းသွားလော့။ သူတို့မျက်မှောက်တွင်အခြားတပါးသို့ နေရာပြောင်းလော့။ ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးဖြစ်သော်လည်း၊ သတိရကောင်းရကြလိမ့်မည်။–

၁၂း၄ နေရာပြောင်းစရာဘို့ ပြင်ဆင်သော ဥစ္စာပရိက္ခရာများကဲ့သို့၊ သင်၏ဥစ္စာပရိက္ခရာများကို နေ့အချိန်၌ သူတို့မျက်မှောက်တွင် ထုတ်ရမည်။ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောသူကဲ့သို့၊ ညအချိန်၌ သူတို့မျက်မှောက်တွင် ထွက်သွားရမည်။–

၁၂း၅ သူတို့မျက်မှောက်၌ အုတ်ရိုးကိုတူးဖောက်၍ ဥစ္စာပရိက္ခံများကို ထုတ်သွားလော့။−
၁၂း၆ ညဦးယံအချိန်၌ သူတို့မျက်မှောက်တွင် ပခုံးပေါ်မှာထမ်း၍ ထုတ်ရမည်။ မြေကိုမမြင်ရအောင် မျက်နှာကိုဖုံးရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင့်ကို ဣသရေလအမျိုးအား နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါခန့်ထားပြီဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊−
၁၂း၇ ငါသည် သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောသူ၏ဥစ္စာပရိက္ခံများကဲ့သို့၊ ငါ၏ဥစ္စာပရိက္ခံများကို နေ့အချိန်၌ထုတ်၍၊ ညအချိန်၌ အုတ်ရိုးကိုကိုယ်လက်နှင့် တူးဖောက်ပြီးမှ၊ ညဦးယံအချိန်၌ သူတို့မျက်မှောက်တွင် ပခုံးပေါ်မှာထမ်းသွား၏။
၁၂း၈ နံနက်အချိန်၌ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊−
၁၂း၉ အချင်းလူသား၊ ပုန်ကန်တတ်သော ဣသရေလအမျိုးက၊ သင်သည် အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟု သင့်အားမေးသည်ရှိသော်၊−
၁၂း၁၀ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်။ ဤဗျာဒိတ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို အစိုးရသောမင်းမှစ၍၊ ထိုမြို့၌ရှိသော ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်ဆိုင်ပေ၏။−
၁၂း၁၁ ငါသည်သင်တို့၏ နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်၏။ ငါပြုသကဲ့သို့သင်တို့သည် ပြုရကြလိမ့်မည်။ နေရာပြောင်း၍ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။−
၁၂း၁၂ သင်တို့၏မင်းသည်လည်း၊ မိမိပခုံး၌ ထမ်း၍ညဦးယံအချိန်၌ ထုတ်သွားရလိမ့်မည်။ ထုတ်သွားစရာဘို့ အုတ်ရိုးကိုတူးဖောက်ရလိမ့်မည်။ မြေကိုမမြင်ရအောင်မျက်နှာကို ဖုံးရလိမ့်မည်။−
၁၂း၁၃ ထိုမင်းကိုလည်း ငါ၏ပိုက်ကွန်နှင့်အုပ်၍၊ ငါ၏ကျော့ကွင်း၌ကျော့မိစေမည်။ ခါလဒဲပြည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင်သွားမည်။ ထိုမြို့၌သေရသော်လည်း မြို့ကိုမမြင်ရ။−
၁၂း၁၄ သူ့ကိုမစခြင်းငှါ ဝိုင်းသောသူတို့နှင့် တပ်သားအပေါင်းတို့ကိုအရပ်ရပ်သို့ဖြန့်ကြဲမည်။ သူတို့နောက်၌လည်း ထားကိုလွှတ်လိုက်မည်။−
၁၂း၁၅ လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် ကွဲပြားစေ၍၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်သို့ ဖြန့်ကြဲသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်။−
၁၂း၁၆ သို့ရာတွင်၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့နှင့်လွတ်၍၊ ငါကျန်ကြွင်းစေသော သူအချို့တို့သည် မိမိတို့ပြုဘူးသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုရှိသမျှတို့ကို၊ နောက်ရောက်သော တပါးအမျိုးသားနေရာပြည်တို့၌ ဘော်ပြကြလိမ့်မည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၂း၁၇ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊−
၁၂း၁၈ အချင်းလူသား၊ တုန်လှုပ်လျက်အစာကို စားလော့။ တုန်လှုပ်လျက်၊ သတိပြုလျက် ရေကိုသောက်လော့။−
၁၂း၁၉ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသော စကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သူတို့သည် သတိပြုလျက်အစာကိုစားရကြမည်။ မိန်းမောတွေဝေလျက် ရေကိုသောက်ရကြမည်။ ထိုသို့သောအားဖြင့်၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ပြုသော အဓမ္မအမှုကြောင့်၊ ဣသရေလပြည်သည် မိမိပြည့်စုံခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ရလိမ့်မည်။−
၁၂း၂၀ လူနေသောမြို့တို့သည်လည်း ပျက်စီး၍၊ တပြည်လုံးဆိတ်ညံလျက်ရှိရလိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသင်တို့ သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၂း၂၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊−
၁၂း၂၂ အချင်းလူသား၊ နေ့ရက်ကာလရွေ့လျက်ရှိ၍၊ ခပ်သိမ်းသောဗျာဒိတ်ရူပါရုံလည်း ပျက်ကြပြီဟု၊ ဣသရေလပြည်၌ သုံးတတ်သောစကားပုံကား အဘယ်သို့နည်း။−
၁၂း၂၃ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထိုစကားပုံကို ငါပျောက်စေမည်။ နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုး၌မသုံးရကြ။ နေ့ရက်ကာလနီးပြီ။ ခပ်သိမ်းသောဗျာဒိတ်ရူပါရုံလည်း ပြည့်စုံကြလိမ့်မည်ဟုပြောလော့။−
၁၂း၂၄ နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုး၌ အချည်းနှီးသော ရူပါရုံမရှိရ။ ချော့မော့စွာ ပရောဖက်ပြုခြင်းလည်း မရှိရ။−
၁၂း၂၅ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါပြောလျှင်၊ ပြောသည်အတိုင်း ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ပြည့်စုံချိန်လည်းမရွေ့ရ။ အချင်းပုန်ကန်တတ်သောအမျိုး၊ သင်တို့လက်ထက်၌ ငါပြောမည်။ ပြောသည်အတိုင်းလည်း ပြည့်စုံစေမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၂း၂၆ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊−
၁၂း၂၇ အချင်းလူသား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့က၊ သူမြင်သောဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည်ဝေးသေး၏။ ဝေးသေးသောကာလကိုရည်မှတ်၍ ဟောတတ်သည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။−
၁၂း၂၈ သို့ဖြစ်၍ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါ၏စကားပြည့်စုံချိန်မရွေ့ရ။ ငါပြောသည်အတိုင်းလည်း ပြည့်စုံစေမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊−
၁၃း၂ အချင်းလူသား၊ ကိုယ်အလိုအလျောက်ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောတတ်သော ဣသရေလအမျိုး ပရောဖက်တို့တဘက်၌ဟောပြောလော့။ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြဟု သူတို့အားပြောလော့။−
၁၃း၃ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဘယ်အရာကိုမျှမမြင်ဘဲ၊ ကိုယ်စိတ်အလိုသို့ လိုက်တတ်သော ပရောဖက်မိုက်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။−
၁၃း၄ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်၏ပရောဖက်တို့သည် တော၌နေသောမြေခွေးနှင့်တူကြ၏။−
၁၃း၅ ဣသရေလအမျိုးသည် ထာဝရဘုရား၏နေ့ရောက်မှ စစ်တိုက်၍ခံနိုင်မည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် မြို့ရိုးပျက်အပေါ်သို့တက်၍၊ ပြုပြင်ခြင်းအမှုကို မပြုဘဲနေကြ၏။−
၁၃း၆ အချည်းနှီးသောအရာကိုမြင်ကြပြီ။ ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မမူဘဲ၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ဟု ဆိုလျက်၊ လှည့်စား၍ ပရောဖက်ပြုကြပြီ။ ကိုယ်စကားပြည့်စုံမည်ဟု သူတပါးယုံစေခြင်းငှါ ပြုကြပြီ။−

၃၃း၇ ငါမပြောဘဲ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ဟု သင်တို့ဆိုလျက်၊ အချည်းနှီးသောအရာကိုမြင်ကြပြီ မဟုတ်လော။ လှည့်စား၍ ပရောဖက်ပြုကြပြီ မဟုတ်လော။

၃၃း၈ ထိုကြောင့် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် အချည်းနှီးသောစကားကိုပြော၍ မုသာရူပါရုံကိုမြင်သောကြောင့် ငါသည်သင်တို့တဘက်၌နေ၏။–

၃၃း၉ အချည်းနှီးသောအရာကိုမြင်၍ မုသာစကားကိုဟောပြောတတ်သော ပရောဖက်တို့ကိုငါဆီးတားသဖြင့်၊ သူတို့သည် ငါ၏ပရိသတ်စည်းဝေးရာသို့မဝင်ရကြ။ ဣသရေလအမျိုး၏စာရင်း၌ သူတို့အမည်ကိုမသွင်းရ။ ဣသရေလပြည်၌နေရာမချရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။–

၃၃း၁၀ ငြိမ်သက်ခြင်းမရှိသော်လည်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသည်ဟု သင်တို့ဆိုလျက်၊ ငါ၏လူတို့ကို လှည့်စားသောကြောင့်၄င်း၊ တယောက်ကား အုတ်ရိုးကိုတည်လျက်၊ တယောက်ကား အင်္ဂတေနှင့်မွမ်းမံလျက်ပြုသော ကြောင့်၄င်း၊–

၃၃း၁၁ ထိုအုတ်ရိုးသည်ပြိုလဲမည်ဟု အင်္ဂတေနှင့်မွမ်းမံသောသူတို့အားပြောလော့။ မိုဃ်းရေလွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။ ကြီးစွာသောမိုဃ်းသီးကျလိမ့်မည်။ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းတိုက်ဖျက်လိမ့်မည်။–

၃၃း၁၂ ထိုအုတ်ရိုးသည် ပြိုလဲပြီးမှ၊ သင်တို့မွမ်းမံသောအင်္ဂတေသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု သင်တို့အား သူတပါးမေးလိမ့်မည်မဟုတ်လော။–

၃၃း၁၃ ထိုကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်အမျက်ထွက်၍၊ သင်တို့အုတ်ရိုးကို မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းအားဖြင့် တိုက်၍ဖျက်မည်။ ငါ၏ဒေါသအရှိန်ကြောင့် မိုဃ်းရေလွှမ်းမိုး၍၊ ကြီးစွာသော မိုဃ်းသီးနှင့်ဆုံးစေမည်။–

၃၃း၁၄ ထိုသို့သင်တို့သည်အင်္ဂတေနှင့်မွမ်းမံသော အုတ်ရိုးကိုမြေတိုင်အောင်ငါဖြိုချ၍ အမြစ်ကိုလှန်သဖြင့်၊ အုတ်ရိုးသည် လဲ၍ဖိမိလျက်၊ သင်တို့သည် အသက်ဆုံးကြလိမ့်မည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို ထိုအခါသိရကြလိမ့်မည်။–

၃၃း၁၅ ထိုသို့အုတ်ရိုး၌၄င်း၊ အင်္ဂတေနှင့်မွမ်းမံသောသူတို့၌၄င်း၊ ငါသည် ကိုယ်အမျက်ကိုဖြေမည်။ အုတ်ရိုးမရှိဟူ၍၄င်း၊ အင်္ဂတေနှင့်မွမ်းမံသောသူ တည်းဟူသော၊–

၃၃း၁၆ ငြိမ်သက်ခြင်းမရှိသောအခါ ယေရုရှလင်မြို့အဘို့ ငြိမ်သက်ခြင်းရူပါရုံကိုမြင်၍ဟောပြောသော ဣသရေလပရောဖက်များမရှိကြဟူ၍၄င်း၊ သူတို့အား ငါပြောမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၃း၁၇ ထိုမှတပါး၊ အချင်းလူသား၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် ပရောဖက်ပြုသော သင်၏အမျိုးသမီးတို့ တဘက်၌ မျက်နှာပြု၍၊–

၃၃း၁၈ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဟောပြောဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အသက်ဝိညာဉ်တို့ကိုဘမ်းခြင်းငှါ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏နံပါး၌ ခေါင်းအုံးကိုထည့်၍၊ လူအကြီးအငယ်တို့ ခေါင်းပေါ်မှာ ဦးထုပ်တို့ကို တင်ထားသောမိန်းမတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ငါ့လူတို့၏အသက်ဝိညာဉ်ကိုဘမ်း၍၊ ကိုယ်အသက် ဝိညာဉ်ကို သေခြင်းမှကယ်နှုတ်ကြလိမ့်မည်လော။–

၃၃း၁၉ မုယောဆန်တလက်ဆွန်းနှင့် မုန့်တဖဲ့ကိုရအံ့သောငှါ၊ ငါ၏လူတို့တွင် ငါ့ကိုရှုတ်ချကြလိမ့်မည်လော။ မုသာစကားကို နားထောင်တတ်သောငါ၏လူတို့အား မုသာစကားကို ပြောသောအားဖြင့်၊ မသေအပ်သော သူတို့၏အသက်ကိုသတ်၍၊ မရှင်အပ်သောသူတို့ကို အသက်ချမ်းသာ ပေးကြလိမ့်မည် လော။–

၃၃း၂၀ ထိုကြောင့်အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် အသက်ဝိညာဉ်တို့ကိုရအောင် ဘမ်းလျက်၊ သုံးတတ်သောခေါင်းအုံးတို့ကို ငါသည် ရန်ဘက်ပြု၍ သင်တို့နံပါးမှဆွဲနှုတ်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့ရအောင်ဘမ်းသောအသက်ဝိညာဉ်တို့ကို ငါလွှတ်လိုက်မည်။–

၃၃း၂၁ သင်တို့ဦးထုပ်တို့ကိုလည်း ငါဆုတ်၍၊ ငါ၏လူတို့ကို သင်တို့လက်မှကယ်နှုတ်မည်။ နောက်တဖန်သူတို့သည် အဘမ်းခံ၍၊ သင်တို့လက်သို့ မရောက်ရကြ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြ လိမ့်မည်။–

၃၃း၂၂ ငါမညှိုးငယ်စေသောလူကောင်းတို့ကို သင်တို့သည် မုသာစကားအားဖြင့် ညှိုးငယ်စေသောကြောင့်၄င်း၊ လူဆိုးတို့သည် ဆိုးသောလမ်းကို မရှောင်စေခြင်းငှါ အသက်ချမ်းသာပေး၍၊ သူတို့ကို ခိုင်မာစေသောကြောင့်၄င်း၊–

၃၃း၂၃ နောက်တဖန် သင်တို့သည်အချည်းနှီးသောအရာကို မမြင်ရကြ။ ပရောဖက်ပြု၍ မဟောရကြ။ ငါ၏လူတို့ကို သင်တို့လက်မှငါကယ်နှုတ်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူအချို့တို့သည်လာ၍ ငါ့ရှေ့မှာထိုင်ကြ၏။–

၁၄း၂ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၁၄း၃ အချင်းလူသား၊ ဤလူတို့သည်ကိုယ်စိတ်နှလုံး၌ ကိုယ်ရုပ်တုများကိုတည်ထောင်၍၊ ကိုယ်မျက်နှာရှေ့မှာ ကိုယ်ဒုစရိုက်သစ်တုံးကိုထားကြပြီ။ သူတို့မေးလျှောက်ခြင်းကို ငါခံရမည်လော။–

၁၄း၄ ထိုကြောင့်၊အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုသူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အကြင်ဣသရေလအမျိုးသား သည် ကိုယ်စိတ်နှလုံး၌ ကိုယ်ရုပ်တုတို့ကိုတည်ထောင်၍၊ ကိုယ်မျက်နှာရှေ့မှာ ကိုယ်ဒုစရိုက်သစ်တုံးကို ထားလျက် ပရောဖက်ထံသို့ရောက်လာ၏။ ထိုသူ၌ ရုပ်တုများပြားသည်နှင့်အညီငါပြန်ပြောမည်။–

၁၄း၅ ထိုသို့သောအားဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးကို သူတို့စိတ်သဘောရှိသည်နှင့်အညီငါဘမ်းမည်။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ရုပ်တုများကြောင့် ငါနှင့်ကွာဝေးကြပြီ။

၁၄း၆ ထိုကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ နောင်တရ၍ ရုပ်တုတို့ကိုကြဉ်ရှောင်ကြလော့။ သင်တို့ပြုသမျှသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့မှ မျက်နှာလွှဲကြလော့။–

၁၄း၇ ငါနှင့်ကွာပြီးလျှင်၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံး၌ ကိုယ်ရုပ်တုများကိုတည်ထောင်၍၊ ကိုယ်မျက်နှာရှေ့မှာ ကိုယ်ဒုစရိုက်သစ်တုံးကိုထားလျက်ပင်၊ ငါ့အလိုကိုမေးမြန်းခြင်းငှါ၊ ပရောဖက်ထံသို့လာသော ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ဣသရေလအမျိုး၌တည်းနေသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ငါထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ပြန်ပြောသဖြင့်၊–

၁၄း၈ ထိုသူတဘက်၌ငါသည်မျက်နှာထား၍ သူ့ကိုနိမိတ်ဖြစ်စေမည်။ စကားပုံလည်းဖြစ်စေမည်။ ထိုသူကို ငါ၏လူတို့အထဲမှ ပယ်ရှားမည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။

၁၄း၉ ပရောဖက်သည် ဟောပြော၍မှားယွင်းလျှင်၊ ထိုပရောဖက်ကိုငါထာဝရဘုရားသည် မှားယွင်းစေ၏။ ထိုသူကို ငါသည် ဒဏ်ခတ်၍၊ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးထဲမှ ပယ်ရှားမည်။–

၁၄း၁၀ သူတို့သည်လည်း အပြစ်နှင့်အလျောက်ဒဏ်ခံရကြမည်။ ပရောဖက်ခံရသောဒဏ်သည် ပရောဖက်ကို ဆည်းကပ်သောသူခံရသောဒဏ်နှင့် တူရလိမ့်မည်။–

၁၄း၁၁ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ နောက်တဖန်ဣသရေလအမျိုးသည်ငါ့ကိုမစွန့်ပစ်၊ လမ်းမလွှဲ၊ မှားယွင်းခြင်းအပြစ်ရှိ သမျှတို့နှင့် နောက်တဖန်မညစ်ညူးဘဲ၊ ငါ၏လူဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သူတို့၏ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄း၁၂ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၁၄း၁၃ အချင်းလူသား၊ ပြည်သားတို့သည် အထပ်ထပ်လွန်ကျူး၍ငါ့ကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ငါသည် လက်ကိုဆန့်၍ မုန့်အထောက်အပင့်ကိုချိုးသဖြင့်၊ အစာအာဟာရကို ခေါင်းပါးစေ၍၊ ထိုပြည်မှ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ဖြတ်လျှင်၊–

၁၄း၁၄ နောဧ၊ ဒံယေလ၊ ယောဘ၊ ဤသုံးယောက်ရှိသော်လည်း၊ ကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်အသက်ဝိညာဉ်ကိုသာ ကယ်နှုတ်ရသောအခွင့် ရှိကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၁၄း၁၅ သားရဲတို့သည်ပြည်၌ပေါ်လာ၍ ဖျက်ဆီးသောကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှမနေနိုင်သဖြင့် လူဆိတ်ညံလျှင်၊–

၁၄း၁၆ ထိုသူသုံးယောက်ရှိသော်လည်း၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း ကိုယ်သားသမီးကိုမကယ်မနှုတ်ရ။ ကိုယ်တိုင်သာ ချမ်းသာရကြ၍၊ ပြည်သည်လူဆိတ်ညံလျက်ရှိရလိမ့်မည်။–

၁၄း၁၇ သို့မဟုတ်၊ အိုထား၊ ထိုပြည်ကိုလုပ်ကြံလော့ဟုငါဆိုလျက်၊ ထားဘေးကို ရောက်စေသောကြောင့်၊ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ကိုပယ်ဖြတ်လျှင်၊–

၁၄း၁၈ ထိုသူသုံးယောက်ရှိသော်လည်း၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း ကိုယ်သားသမီးကိုမကယ်မနှုတ်ရ၊ ကိုယ်တိုင်သာချမ်းသာရကြလိမ့်မည်။–

၁၄း၁၉ သို့မဟုတ်၊ ထိုပြည်၌ကာလနာကို ငါစေလွှတ်သောကြောင့်၊ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်၏အသက်ကို သတ်ဖြတ်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ငါ၏ဒေါသအရှိန်ကို သွန်းလောင်းလျှင်၊–

၁၄း၂၀ နောဧ၊ ဒံယေလ၊ ယောဘတို့ရှိသော်လည်း၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း ကိုယ်သားသမီးကိုမကယ်မနှုတ်၊ ကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်အသက်ဝိညာဉ်ကိုသာ ကယ်နှုတ်ရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၁၄း၂၁ ထိုကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ဖြတ်ခြင်းငှါထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောသားရဲဘေး၊ ကာလနာဘေး တည်းဟူသော၊ အလွန်ဆိုးသောဘေးလေးပါးတို့ကိုငါစေလွှတ်သောအခါ၊ ထိုမျှမကလွှတ်ခဲလိမ့်မည် မဟုတ်လော။–

၁၄း၂၂ သို့ရာတွင်၊ လွတ်၍ထွက်မြောက်ရသော အကျန်အကြွင်းသားသမီးအချို့ရှိကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင်တို့ရှိရာသို့ထွက်လာ၍၊ ကျင့်ကြံပြုမူသော အမှုအရာတို့ကို သင်တို့သိကြလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါရောက်စေသမျှသောအမှုများကြောင့် စိတ်ပူပန်ခြင်းမရှိ၊ သက်သာခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။–

၁၄း၂၃ သူတို့ကျင့်ကြံပြုမူသော အမှုအရာတို့ကို သင်တို့သည်မြင်သောအခါ သက်သာရကြလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့ကို ငါပြုလေသမျှတို့၌၊ အကြောင်းမရှိဘဲမပြုသည်ကို သိကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၁၅း၂ အချင်းလူသား၊ သစ်တော၌သစ်ခက်သာမည်ဖြစ်သော စပျစ်နွယ်သားသည် အခြားသော သစ်သားထက်မြတ်သောအရာ တစုံတခုရှိသလော။–

၁၅း၃ တစုံတခုကိုလုပ်အံ့သောငှါ စပျစ်နွယ်သားကိုယူတတ်သလော။ တစုံတခုကိုဆွဲထားစရာတံစို့ကို စပျစ်နွယ်သားဖြင့် လုပ်တတ်သလော။–

၁၅း၄ ထင်းဘို့မီးထဲသို့ချတတ်၏။ မီးသည်လည်းအရင်းအဖျားအလယ်ကို လောင်တတ်၏။ အသုံးဝင်တတ်သလော။–

၁၅း၅ မီးမလောင်မှီအသုံးမဝင်လျှင်၊ မီးလောင်၍ကျွမ်းပြီးမှအသုံးမဝင်ဟု သာ၍ဆိုဘွယ်ရှိသည်မဟုတ်လော။–

၁၅း၆ ဤအမှု၌ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တောသစ်ပင်တွင် မီးမွေးစရာထင်းဘို့ငါအပ်သော စပျစ်နွယ်သားကဲ့သို့၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ငါအပ်မည်။–

၁၅း၇ သူတို့တဘက်၌ ငါသည်မျက်နှာကိုထားမည်။ သူတို့သည် မီးတပုံမှထွက်၍ တပုံ၌လောင်လိမ့်မည်။ သူတို့တဘက်၌ ငါသည် မျက်နှာကိုထားသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။–

၁၅း၈ သူတို့သည် ငါ့ကိုအထပ်ထပ်ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ငါသည်သူတို့ပြည်ကို လူဆိတ်ညံရာအရပ်ဖြစ်စေမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၁၆း၂ အချင်းလူသား၊ ယေရုရှလင်မြို့သည် မိမိ၌စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုအရာတို့ကို သိမည်အကြောင်းပြုလော့။–

၁၆း၃ ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့အား မိန့်တော်မူသောစကားကို သင်ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်၏မူလ၊ သင်၏မွေးဘွားရာဌာနသည် ခါနာန်ပြည်၌ ရှိ၏။ သင်၏အဘသည် အာမောရိလူ၊ သင်၏အမိသည် ဟိတ္တိအမျိုးဖြစ်၏။–

၁၆း၄ သင့်ကိုဘွားခြင်းအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ ဘွားသောနေ့၌ချက်ကြိုးကိုမဖြတ်၊ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ရေမချိုး၊ ဆားနှင့်မလူး၊ အဝတ်နှင့်မပတ်ရစ်၊–
၁၆း၅ ကရုဏာစိတ်နှင့် ထိုသို့ပြုစုခြင်းငှါ သင့်ကိုမြင်၍ အဘယ်သူမျှမသနား၊ ဘွားသောနေ့၌ သင်သည် ကိုယ်ကိုရွံရှာရသည်တိုင်အောင် လယ်ပြင်၌ ပစ်ထားခြင်းကိုခံရ၏။–
၁၆း၆ ငါသည် ရှောက်သွား၍ အသွေးနှင့်လူးလျက်ရှိသော သင်ကိုမြင်သောအခါ အသက်ရှင်လော့ဟု သင်သည် အသွေး၌ရှိစဉ် ငါဆို၏။–
၁၆း၇ မြက်ပင်ကဲ့သို့ ငါကြီးပွါးစေသဖြင့်၊ သင်သည်အစဉ်အတိုင်းကြီး၍ လှသောအဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ရင်သားထ၍ကိုယ်၌လည်းအမွေးပေါက်၏။ အရင်ကအဝတ်မရှိ၊ အချည်းစည်းနေရ၏။–
၁၆း၈ တဖန် ငါသည်ရှောက်သွား၍သင့်ကိုမြင်သောအခါ၊ သင်၌ချစ်လိုဘွယ်သော အချိန်အရွယ်ရှိသောကြောင့်၊ ငါသည် ကိုယ်အဝတ်စွန်းကိုဖြန့်၍၊ သင်၌ အချည်းစည်းရှိခြင်းကိုဖုံးအုပ်၏။ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုလည်းပြု၍၊ သင်နှင့်ပဋိညာဉ်ဖွဲ့သဖြင့်၊ သင်သည်ငါ၏ ခင်ပွန်းဖြစ်လေ၏။–
၁၆း၉ ထိုအခါသင့်ကိုရေချိုး၍၊ သင်၌လူးသောအသွေးရှိသမျှကိုငါဆေးကြော၏။ ဆီနှင့်လိမ်း၏။–
၁၆း၁၀ ချယ်လှယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်စေ၏။ တဟာရှသားရေခြေနင်းကိုစီးစေ၏။ ဖဲ၊ ပိတ်ချောနှင့်ခြုံစေ၏။–
၁၆း၁၁ လက်ကောက်နှင့် လည်ဆွဲအစရှိသော တန်ဆာမျိုးကိုဆင်စေ၏။–
၁၆း၁၂ နားတောင်း၊ နှာဆွဲ၊ လှသောပေါင်းကိုလည်းဆင်စေ၏။–
၁၆း၁၃ ထိုသို့သင်သည် ရွှေငွေနှင့်တကွ၊ ဖဲ၊ ပိတ်ချော၊ ချယ်လှယ်သော အဝတ်တန်ဆာတို့ကိုဆင်လျက်၊ မုန့်ညက်၊ ပျားရည်၊ ဆီကိုစားလျက်၊ အလွန်တရာလှသောအဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ မိဖုရားအရာကိုခံရ၏။–
၁၆း၁၄ ငါသည် ကိုယ်အသရေကို သင်၌အပ်ပေးသောကြောင့်၊ သင်သည်လှသောအဆင်းနှင့်စုံလင်၍၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌ ကျော်စောလေ၏။
၁၆း၁၅ သို့ရာတွင်၊ သင်သည်ကိုယ်လှသောအဆင်းကို ကိုးစား၍၊ ဂုဏ်အသရေကျော်စောသောကြောင့်၊ ပြည်တန်ဆာလုပ်၍၊ ခရီးသွားသောသူအပေါင်းတို့နှင့်မတရားသောမေထုန်ကို အန္ဓအပြားပြုသဖြင့်၊ ယောက်ျားတိုင်းအခွင့်ရ၏။–
၁၆း၁၆ သင်၏ အဝတ်ကိုလည်းယူ၍၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကို ထူးခြားသောအဆင်းအရောင်နှင့်ဆင်ပြင်၍၊ တခါမျှမဖြစ်စဖူး၊ နောက်၌လည်း မဖြစ်လတံ့သောအမှု၊ မတရားသောမေထုန်ကို ထိုအရပ်၌ပြုလေပြီ။–
၁၆း၁၇ ငါပေးသော ရွှေငွေတန်ဆာမြတ်တို့ကိုလည်းယူ၍၊ ယောက်ျားရုပ်တုတို့ကိုလုပ်ပြီးလျှင်၊ သူတို့နှင့်မှားယွင်းလေပြီတကား။–
၁၆း၁၈ ချယ်လှယ်သောအဝတ်ကိုလည်းယူ၍၊ ထိုရုပ်တုတို့ကိုခြုံပြီးလျှင်၊ ငါ့ဆီနှင့်ငါ့နံ့သာပေါင်းကို သူတို့ရှေ့မှာ တင်ထားလေပြီ။–
၁၆း၁၉ ငါပေးသောဘောဇဉ်၊ သင့်ကိုငါကျွေးသောမုန့်ညက်၊ ဆီ၊ ပျားရည်ကိုလည်း သူတို့ရှေ့မှာမွှေးကြိုင်စရာဘို့ တင်ထားလေပြီတကား။–
၁၆း၂၀ ထိုမှတပါး၊ သင်ဘွားသော ငါ၏သားသမီးတို့ကိုယူ၍၊ ထိုရုပ်တုတို့အားကျွေးမွေးခြင်းငှါ ယဇ်ပူဇော်လေပြီ။–
၁၆း၂၁ သင်သည် မတရားသောမေထုန်ကိုပြု၍ စိတ်မပြေသောကြောင့်၊ ငါ၏သားသမီးတို့ကိုသတ်၍ ရုပ်တုတို့အား မီးဖြင့်ပူဇော်ရမည်လော။–
၁၆း၂၂ သင်သည် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှု၊ မတရားသောမေထုန်အမှုအပေါင်းတို့ကိုပြုစဉ်တွင်၊ အရွယ်ငယ်သောအခါ အဝတ်မရှိ၊ အချည်းစည်းရှိကြောင်း၊ ကိုယ်အသွေး၌ လူးလဲလျက်နေကြောင်းကို မအောက်မေ့ပါတကား။
၁၆း၂၃ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အမင်္ဂလာရှိ၏။ ဒုစရိုက်အပေါင်းကိုပြုပြီးမှ၊–
၁၆း၂၄ ကိုယ်နေဘို့ကုဋီတိုက်ကို တည်၍ လမ်းရှိတိုင်း မြင့်သောအရပ်ကိုလုပ်လေ၏။–
၁၆း၂၅ သင်သည် မြင့်သောအရပ်ကိုလမ်းဦးတိုင်းလုပ်၍၊ ကိုယ်လှသောအဆင်းကို ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်သည်တိုင်အောင်ပြုလျက်၊ ခရီးသွားသောသူအပေါင်းတို့အား ပေါင်တို့ကိုခွါဖွင့်၍၊ မတရားသောမေထုန်အမှုတို့ကို များပြားစေ၏။–
၁၆း၂၆ ဆူဖြိုးသောသင်၏အိမ်နီးချင်း အဲဂုတ္တုလူတို့နှင့်မှားယွင်း၍၊ ငါ့အမျက်ကိုနိုးဆော်လျက်၊ မတရားသော မေထုန်အမှုတို့ကိုများပြားစေ၏။–
၁၆း၂၇ ထို့ကြောင့်၊ ငါသည်လက်ကိုဆန့်လျက် သင်၏ရိက္ခာကိုဖြတ်၍၊ သင့်ကိုမုန်းသောသူ၊ သင့်ဆိုးညစ်သောအမှုများကြောင့် ရှက်တတ်သော ဖိလိတ္တိအမျိုးသမီးတို့လက်သို့ အပ်ရ၏။–
၁၆း၂၈ သင်သည် ကိလေသာစိတ်မပြေသောကြောင့်၊ အာရှုရိလူတို့နှင့်လည်း မှားယွင်းလေ၏။ ထိုသို့မှားယွင်းသော်လည်း စိတ်မပြေနိုင်။–
၁၆း၂၉ ထိုမှတပါး၊ ခါနာန်ပြည်မှသည်ခါလဒဲပြည်တိုင်အောင်၊ မတရားသောမေထုန်အမှုတို့ကို များပြားစေသော်လည်း စိတ်မပြေနိုင်။–
၁၆း၃၀ အစိုးတရပြု၍သီလပျက်သောမိန်းမပြုတတ်သမျှသော ဤအမှုတို့ကို သင်သည် ပြုမိလျက်၊ သင့်စိတ်နှလုံးသည် အလွန်မိုက်ပါသည်တကား။–
၁၆း၃၁ သင်၏ကုဋီတိုက်ကို ခပ်သိမ်းသောလမ်း၌တည်၍၊ လမ်းရှိတိုင်းမြင့်သောအရပ်ကိုလုပ်သဖြင့်၊ အခကိုငြင်းသောကြောင့် ပြည်တန်ဆာနှင့်မတူ။–
၁၆း၃၂ ကိုယ်မဆိုင်သောယောက်ျားကို ကိုယ်လင်၏ကိုယ်စားလက်ခံ၍ မျောက်မထားသောမိန်းမနှင့်တူ၏။–
၁၆း၃၃ ပြည်တန်ဆာမိန်းမရှိသမျှတို့သည် လက်ဆောင်ကိုခံယူတတ်ကြ၏။ သင်မူကား၊ သင်၏ရည်းစားအပေါင်းတို့အား လက်ဆောင်ကို ပေးတတ်၏။ အရပ်ရပ်တို့ကလာ၍ မတရားသောမေထုန်ကိုပြုစေခြင်းငှါ၊ သူတပါးတို့ကို ငှါးတတ်၏။–
၁၆း၃၄ သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် အခြားသောပြည်တန်ဆာတို့နှင့် ခြားနားစွာပြုတတ်၏။ သင်ပြုသကဲ့သို့ အဘယ်သူမျှမတရားသောမေထုန်ကိုမပြုတတ်။ သင်သည် အခကိုမခံ၊ သူတပါးတို့အားပေးသောကြောင့် အခြားသောမိန်းမတို့နှင့်ခြားနား၏။
၁၆း၃၅ သို့ဖြစ်၍၊ အိုပြည်တန်ဆာမိန်းမ၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားထောင်လော့။–
၁၆း၃၆ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏ရည်းစားများ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော ရုပ်တုအပေါင်းတို့နှင့်မှားယွင်းခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ သူတို့အားပေးသောသားသမီးတို့၏အသွေးအားဖြင့်၎င်း သင်သည် ကိုယ်ရှက်ကြောက်ခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်းကိုထင်ရှားစွာဘော်ပြသောကြောင့်၊–
၁၆း၃၇ သင့်ကိုချစ်သော ရည်းစားရှိသမျှတို့နှင့် သင်ချစ်သောသူ၊ မုန်းသောသူအပေါင်းတို့ကို ငါစုဝေးစေမည်။ သင့်တဘက်ပတ်လည်၌ စုဝေးစေ၍၊ သင်၌အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်းကို ငါပြသဖြင့်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သင်၌အဝတ်အချည်းစည်းရှိသမျှကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။–
၁၆း၃၈ မျောက်မထားသောမိန်းမနှင့်၊ လူအသက်ကိုသတ်သောမိန်းမတို့ကို စီရင်သကဲ့သို့ သင့်ကိုငါစီရင်၍၊ ပြင်းစွာသောဒေါသအမျက်အသွေးကို ငါတိုက်မည်။–
၁၆း၃၉ သင့်ကိုသူတို့လက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် သင်၏ ကုဋီတိုက်ကိုဖျက်၍၊ သင်၏မြင့်သောအရပ်တို့ကို ဖြိုချကြလိမ့်မည်။ သင့်အဝတ်တို့ကို ချွတ်၍ လှသောတန်ဆာတို့ကိုလုယူပြီးလျှင်၊ သင့်ကိုအဝတ်မပေး၊ အချည်းစည်းရှိစေခြင်းငှါ ပစ်ထားကြလိမ့်မည်။–
၁၆း၄၀ လူအလုံးအရင်းကိုလည်း ခေါ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ခဲနှင့်ပစ်၍၊ ထားနှင့်ခုတ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၆း၄၁ သင့်အိမ်တို့ကိုလည်းမီးရှို့၍ များစွာသောမိန်းမတို့ရှေ့မှာ သင့်ကိုအပြစ်ဒဏ်ပေးကြသဖြင့်၊ သင်သည် နောက်တဖန် ပြည်တန်ဆာမလုပ်ဘဲ နေစေခြင်းငှါ ငါပြုမည်။ နောက်တဖန်သင်သည် သူတပါးတို့ကိုမငှါးရ။–

၁၆း၄၂ ထိုသို့ငါ့ဒေါသစိတ်ကိုငါဖြေမည်။ သင့်ကိုမယုံ။အလွန်ပူပန်သောစိတ်ငြိမ်း၍၊ငါသည် အမျက်မထွက်ဘဲ ငြိမ်သက်စွာနေမည်။–

၁၆း၄၃ သင်သည်အသက်ငယ်သော ကာလကိုမအောက်မေ့၊ အရာရာ၌ ငါ့စိတ်ကိုနှောင့်ရှက်သောကြောင့်၊ သင့်အပြစ်ကိုသင့်ခေါင်းပေါ်သို့ငါသက်ရောက်စေမည်။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုရှိသမျှတို့အပေါ်မှာ ဆိုးညစ်သောအကြံကိုထပ်၍ထိုအကြံအတိုင်းမပြုရ။

၁၆း၄၄ စကားပုံကိုသုံးတတ်သောသူအပေါင်းတို့က၊ အမိကဲ့သို့သမီးဖြစ်၏ဟု သင့်ကိုရည်မှတ်၍ စကားပုံကိုပြောကြလိမ့်မည်။–

၁၆း၄၅ သင်သည် လင်နှင့်သားသမီးကိုရွံရှာသောမိန်းမ၏သမီးဖြစ်၏။ လင်နှင့်သားသမီးကိုရွံရှာသော မိန်းမ၏ညီမလည်းဖြစ်၏။ သင့်အမိသည်ဟိတ္တိအမျိုး၊ သင့်အဘသည် အာမောရိလူဖြစ်၏။–

၁၆း၄၆ သင့်အစ်မသည် မိမိသမီးတို့နှင့်တကွ သင့်လက်ဝဲဘက်၌နေသော ရှမာရိမြို့ဖြစ်၏။ သင့်ထက်အသက်ငယ်သော သင်၏ညီမသည် မိမိသမီးတို့နှင့်တကွ သင့်လက်ျာဘက်၌နေသော သောဒုံမြို့ဖြစ်၏။–

၁၆း၄၇ သို့ရာတွင်၊ သင်သည် သူတို့ထုံးစံကိုမလိုက်၊ သူတို့ပြုသောရွံရှာဘွယ်အမှုမျှသာ ပြုသည်မဟုတ်။ ထိုအမှုကို သာမညအမှုဟူ၍ထင်မှတ်သဖြင့်၊ သင်သည် အရာရာ၌သူတို့ထက်သာ၍ ဆိုးညစ်ပေ၏။–

၁၆း၄၈ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ သင်သည်ကိုယ်သမီးတို့နှင့်တကွပြုသကဲ့သို့၊ညီမသောဒုံနှင့်သူ၏သမီးတို့သည် မပြုကြ။–

၁၆း၄၉ သင့်ညီမသောဒုံ၏အပြစ်ဟူမူကား၊ သူနှင့်သူ့သမီးတို့သည် မာနကြီးခြင်း၊ ဝစွာစားသောက်ခြင်း၊ ငြိမ်ဝပ်စွာကောင်းစားခြင်းရှိ၍၊ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူတို့ကို မထောက်ပံ့ဘဲနေကြ၏။–

၁၆း၅၀ မာနထောင်လွှား၍ ငါ့ရှေ့မှာစက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သင်မြင်သည်အတိုင်းသူတို့ကို ငါပယ်ရှင်းပြီ။–

၁၆း၅၁ ရှမာရိသည်လည်း၊ သင်ပြုမိသောဒုစရိုက်တဝက်ကိုမျှမပြုမိ။ သင်မူကား၊ ညီအစ်မတို့၏အပြစ်ကို မထင်ရှားစေသည်တိုင်အောင်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအမှုတို့ကို သူတို့ထက်မက များပြားစွာ ပြုလေပြီတကား။–

၁၆း၅၂ သင်သည် ညီအစ်မတို့ကိုအပြစ်တင်၍ စီရင်လျက်ပင်၊ သူတို့ပြုသည်ထက် စက်ဆုပ်ရွံရှာ ဘွယ်သောအမှုတို့ကို သာ၍ပြုသောကြောင့်၊ အရှက်ကွဲခြင်းကိုခံလော့။ သူတို့သည် သင့်ထက်သာ၍ အပြစ်နည်းကြ၏။ သင်မူကား၊ ညီအစ်မတို့၏အပြစ်ကို မထင်ရှားစေသည်တိုင်အောင် ပြုသောကြောင့်၊ စိတ်ပျက်၍ အရှက်ကွဲခြင်းကိုခံလော့။

၁၆း၅၃ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော သောဒုံနှင့်သူ၏သမီးများ၊ ရှမာရိနှင့်သူ၏သမီးများကို တဖန်ငါဆောင်ခဲ့သောအခါ၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသင်၏ လူတို့ကိုသူတို့နှင့်အတူ ငါဆောင်ခဲ့မည်။–

၁၆း၅၄ သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည်သူတို့ကိုနှစ်သိမ့်စေ၍၊ ပြုလေသမျှတို့ကြောင့်စိတ်ပျက်လျက် အရှက်ကွဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။–

၁၆း၅၅ သင်၏ညီအစ်မသောဒုံနှင့်သူ၏သမီးများ၊ ရှမာရိနှင့်သူ၏ သမီးများတို့သည် အရင်နေရာသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ၊ သင်သည်လည်း သင်၏ သမီးတို့နှင့်တကွ အရင်နေရာသို့ ပြန်ရောက်ရလိမ့်မည်။–

၁၆း၅၆ ရှုရိသမီးများနှင့် သူတို့ပတ်လည်၌နေသောသူအပေါင်းတို့သည် သင့်ကိုကဲ့ရဲ့၍၊

၁၆း၅၇ သင့်ပတ်လည်၌နေသော ဖိလိတ္တိသမီးများတို့သည် မထီမဲ့မြင်ပြုကြသဖြင့်၊ သင်ပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်မထင်ရှားမှီ သင်သည်မာနထောင်လွှားစဉ် ကာလတွင်၊ သင့်ညီမသောဒုံ၏နာမကိုအလျှင်းနှုတ်မမြွက်။–

၁၆း၅၈ ယခုမူကား၊ သင်သည်ကိုယ်ဆိုးညစ်သောအမှုနှင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအမှုတို့၏အပြစ်ကိုခံရမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆း၅၉ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်ဝန်ခံခြင်း ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်လိုသောငှါ၊ သစ္စာဂတိကို မရိုမသေပြုသည်နှင့်အညီ သင်၌ငါပြုမည်။–

၁၆း၆၀ သို့သော်လည်း၊ ငါသည် သင့်အသက်ငယ်စဉ်၊ ဖွဲ့သောပဋိညာဉ်ကိုအောက်မေ့၍၊ တဖန်ထာဝရပဋိညာဉ်ကို သင်နှင့်ဖွဲ့ဦးမည်။–

၁၆း၆၁ သင်သည်ဝန်ခံခြင်းပဋိညာဉ်ကို မစောင့်ရသော်လည်း၊ ပဋိညာဉ်အားဖြင့် သင်၏ညီအစ်မတို့ကို သင်၏သမီးဖြစ်ဘို့ရာငါပေး၍၊ သင်သည် ထိုသူတို့ကိုလက်ခံသောအခါ၊ သင်ပြုမိသောအမှုများကို အောက်မေ့၍ ရှက်ကြောက်ရလိမ့်မည်။–

၁၆း၆၂ ထိုအခါ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကိုသင်နှင့်ငါဖွဲ့မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်။–

၁၆း၆၃ သင်ပြုဘူးသမျှသောအမှုတို့ကိုငါမမှတ်။ စိတ်ပြေသောအခါ သင်သည်အောက်မေ့၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် မျက်နှာပျက်ခြင်းကြောင့်၊ နှုတ်ကို မဖွင့်ဘဲနေရလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၁၇း၂ အချင်းလူသား၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးအား စကားထာဝှက်၍ပုံပြောလျက်၊–

၁၇း၃ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထူးခြားသောအဆင်းအရောင်၊ များပြားသော အမွေးနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ရှည်လျား ကြီးမားသော အတောင်ရှိသော ရွှေလင်းတကြီးသည် လေဗနုန်တောင်သို့ လာ၍၊ အာရဇ်ပင်၏အဖျားကိုကိုင်လျက်၊–

၁၇း၄ အမြင့်ဆုံးသောအညွန့်တို့ကိုချိုးဆိတ်၍ ကုန်သွယ်ရာပြည်သို့ချီဆောင်ပြီးလျှင်၊ ကုန်သည်မြို့၌စိုက်လေ၏။–

၁၇း၅ မျိုးစေ့ကိုလည်းယူ၍ ရေများရာလယ်ကွက်၌ပျိုးလျက်၊ မိုယ်းမခပင်ကဲ့သို့ ထားလေ၏။–

၁၇း၆ အရပ်နိမ့်လျက်ရှည်လျားစွာနွယ်သော စပျစ်နွယ်ပင်ပေါက်၍၊ မိမိအခက်အလက်တို့ကို ရွှေလင်းတရှိရာသို့ ညွှတ်လျက်၊ သူ့အောက်သို့ အမြစ်ထိုးသဖြင့်၊ အကိုင်းအခက်အလက် အညွန့်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော စပျစ်နွယ် ပင် ဖြစ်လေ၏။–

၁၇း၇ အမွေးထူထပ်၍ကြီးစွာသောအတောင်ရှိသော ရွှေလင်းတကြီးတကောင်ရှိ၏။ စပျစ်ပင်သည် မိမိစိုက်ရာ ချောင်းမြောင်းနားမှာ ထိုရွှေလင်းတ၏ ကျေးဇူးကြောင့်၊ရေကိုရအံ့သောငှါ၊ သူရှိရာသို့ အမြစ်သွယ်ဝိုက်၍ အကိုင်းလည်းထိုးလေ၏။–

၁၇း၈ အခက်အလက်နှင့်ပြည့်စုံ၍ အသီးကိုသီးသဖြင့်၊ သန့်မြန်သောစပျစ်နွယ်ပင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ရေများရာအရပ်၊ မြေကောင်းသောလယ်ကွက်၌ ထိုအပင်ကိုစိုက်လေပြီ။ –

၁၇း၉ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထိုအပင်သည် ကောင်းစားရမည်လော။ ညှိုးနွမ်းစေခြင်းငှါ အမြစ်ကိုနှုတ်၍ အသီးကိုဆွတ်ရမည် မဟုတ်လော။ ပေါက်လေသမျှသောအရွက်တို့ သည် ညှိုးနွမ်းကြလိမ့်မည်။ အမြစ်နှင့်တကွသုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်းအမှု ကိုပြီးစေခြင်းငှါ ကြီးသောတန်ခိုး၊ များပြားသောအလုံးအရင်းကို အလိုမရှိ။ –

၁၇း၁၀ စိုက်လျက်ရှိ၍ ကောင်းစားရမည်လော။ အရှေ့လေတိုက်သောအခါ အကုန်အစင် ညှိုးနွမ်းရမည်မဟုတ်လော။ ကြီးပွါးသောလယ်ကွက်၌ ညှိုးနွမ်းရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇း၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ –

၁၇း၁၂ ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးအား သင်ပြောရမည်မှာ၊ ဤစကား အဘယ်သို့ဆိုလိုသည်ကို နားလည်ကြ သလော။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့ သို့ရောက်၍၊ ယေရုရှလင်ဘုရင်နှင့် မှူးတော်မတ်တော် တို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွားပြီ။ –

၁၇း၁၃ ဆွေတော်မျိုးတော်ထဲကတယောက်ကိုယူ၍ ပဋိညာဉ်ဖွဲ့လျက် သစ္စာတိုက်လေပြီ။ –

၁၇း၁၄ ထိုနိုင်ငံသည်ယုတ်ညံ့၍နောက်တဖန် မထမကြွဘဲ၊ သစ္စာတော်ကိုစောင့်သောအားဖြင့်သာတည်စေခြင်းငှါ၊ အားကြီးသောနိုင်ငံသားတို့ကိုလည်း သိမ်းသွားပြီ။ –

၁၇း၁၅ သို့ရာတွင်၊ မြင်းများ၊ လူများတို့ကိုတောင်းခြင်းငှါ သံတမန်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့စေလွှတ်၍ ပုန်ကန်လေပြီ။ ထိုသို့ပြုသော သူသည် ကောင်းစား ရမည်လော။ ဘေးလွတ်ရမည်လော။ သစ္စာဖျက်ပြီးမှလွတ်ရမည်လော။ –

၁၇း၁၆ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ အကယ်စင်စစ် ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားသော ရှင်ဘုရင်၏ သစ္စာကိုမရှိမသေပြု၍ ပဋိညာဉ်ကိုဖျက်သောကြောင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်နေရာ ဗာဗုလုန်မြို့အလယ်၌သေရလိမ့်မည်။ –

၁၇း၁၇ ဖာရောဘုရင်သည်လည်း လူများတို့ကိုသတ်ခြင်းငှါ၊ အားကြီးသောဗိုလ်ပါအလုံးအရင်းများနှင့်အတူ မြေရိုးတို့ကိုဖို့၍ ရဲတိုက်တို့ကို ဆောက် သော်လည်း၊ သူ့အဘို့စစ်တိုက်၍မနိုင်ရာ။ –

၁၇း၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ယေရုရှလင်မင်းသည် လက်ချင်းရိုက်ပြီးမှ၊ သစ္စာတော်ကိုမရှိမသေပြု၍ ပဋိညာဉ်ကိုဖျက်လျက်၊ ဤအမှုအလုံးစုံတို့ကိုပြုသေ ာကြောင့် ဘေးမှမလွတ်ရ။ –

၁၇း၁၉ ထို့ကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း အကယ်စင်စစ် ငါ၏သစ္စာကို မရှိမသေပြု၍ ငါ၏ ပဋိညာဉ်ကိုဖျက်သောအပြစ်ကို သူ၏ခေါင်းပေါ်သို့ ငါသက်ရောက် စေမည်။ –

၁၇း၂၀ ငါသည်ပိုက်ကွန်နှင့်အုပ်၍၊ ငါ၏ကျော့ကွင်းနှင့်ကျော့ပြီးလျှင်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ဆောင်သွားမည်။ ငါ့ကိုပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် ထိုမြို့၌ ငါစစ်ကြောစီရင်မည်။ –

၁၇း၂၁ သူ့ထံမှပြေးသောသူများနှင့်သူ့ရဲများအပေါင်းတို့သည် ထားဖြင့်ဆုံးခြင်းရောက်၍၊ ကျန်ကြွင်းသော သူတို့သည် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားကြလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကို သင်တို့သိရကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇း၂၂ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မြင့်သောအာရဇ်ပင်၌ အမြင့်ဆုံးသော အညွန့်ကိုငါယူ၍စိုက်မည်။ အညွန့်ဖျားတို့တွင်နုသော အညွန့်ကိုဆိတ်၍၊ မြင့်မြတ်သောတောင်ပေါ်မှာ ငါစိုက်ပျိုးမည်။ –

၁၇း၂၃ အမြင့်ဆုံးသောဣသရေလတောင်ပေါ်မှာ ငါစိုက်ပျိုးပြီးမှ၊ အခက်အလက်နှင့်ပြည့်စုံ၍ အသီးကိုသီးသဖြင့်၊ ကောင်းမွန်သော စပျစ်နွယ်ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအပင်အောက်၌ငှက်၊ အခက်အလက်အရိပ်၌ငှက်၊ ငှက်မျိုးအပေါင်းတို့သည် နေရာကျကြလိမ့်မည်။ –

၁၇း၂၄ ငါထာဝရဘုရားသည် မြင့်သောအပင်ကိုနှိမ့်၍၊ နိမ့်သောအပင်ကိုချီးမြှောက်ကြောင်း၊ စိမ်းလန်းသော အပင်ကို သွေ့ခြောက်စေ၍၊ သွေ့ခြောက်သော အပင်ကိုစိမ်းလန်းစေကြောင်းများကို၊ တောသစ်ပင်ရှိ သမျှတို့သည်သိရကြလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားသည်စကားတော်ရှိသည်အတိုင်းပြုမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ –

၁၈း၂ အဘတို့သည် ချဉ်သောစပျစ်သီးကိုစား၍ သားတို့သည်သွားကျိန်းလျက်ရှိကြ၏ဟု၊ သင်တို့သည် ဣသရေလပြည်ကိုရည်မှတ်၍ စကားပုံကို သုံးသောအခါ အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်း။ –

၁၈း၃ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း နောက်တဖန် ဣသရေလပြည်၌ ထိုစကားပုံကိုသုံးရသော အကြောင်း မရှိရ။ –

၁၈း၄ ဝိညာဉ်အပေါင်းတို့ကို ငါပိုင်၏။ အဘ၏ဝိညာဉ်ကိုငါပိုင်သကဲ့သို့ သား၏ဝိညာဉ်ကိုလည်းငါပိုင်၏။ ပြစ်မှားသော ဝိညာဉ်သည်အသက်သေရမည်၊ –

၁၈း၅ လူမည်သည်ကား၊ သဘောဖြောင့်၍တရားသောအမှု၊ ဟုတ်မှန်သောအမှုကိုပြုလျှင်၎င်း၊ –

၁၈း၆ တောင်ပေါ်မှာမစား၊ ဣသရေလအမျိုးကိုးကွယ်သော ရုပ်တုတို့ကိုမဖူးမမြှော်၊ သူ့မယားကိုမပြစ်မှား၊ ဥတုရောက်သောမိန်းမကိုမချဉ်းကပ်၊ –

၁၈း၇ အဘယ်သူကိုမျှမညှဉ်းဆဲ၊ ကြွေးစားပေါင်ထားသောဥစ္စာကိုပြန်၍မပေးဘဲမနေ၊ သူ့ဥစ္စာကို အနိုင်အထက်မလုမယူ၊ ငတ်မွတ်သောသူကို ကျွေးမွေး၍၊ အဝတ်မရှိသောသူကို အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းလျှင်၎င်း၊ –

၁၈း၈ အတိုးစား၍ငွေကိုမချေး၊ အဓမ္မအမှုကိုလက်မခံ၊ သူတပါးအမှုကို တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ –

၁၈း၉ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့သည်အတိုင်းကျင့်၍ သစ္စာစောင့်ခြင်းကိုပြုလျှင်၎င်း၊ ထိုသူသည် ဖြောင့်မတ်သောသူဖြစ်၏။ အကယ်စင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၈း၁၀ သို့ရာတွင်၊ ထိုသူ၏သားသည် ထားပြတိုက်သောသူ၊ လူအသက်ကိုသတ်သောသူ၊ အရင်ဆိုခဲ့ပြီးသော ဒုစရိုက်တစုံတခုကို ပြုသောသူ၊ –

၁၈း၁၁ အရင်ဆိုခဲ့ပြီးသော သုစရိုက်ကိုမပြု၊ တောင်ပေါ်မှာစားခြင်း၊ သူ့မယားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ –

၁၈း၁၂ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူကို ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကို အနိုင်အထက်လုယူခြင်း၊ ပေါင်ထားသောဥစ္စာကို ပြန်၍မပေးဘဲနေခြင်း၊ ရုပ်တုကို ဖူးမြော်ခြင်း၊ ရွံရှာဘွယ်သောအမှုကိုပြုခြင်း၊ –

၁၈း၁၃ အတိုးစား၍ ငွေချေးခြင်းကိုပြုသောသူဖြစ်လျှင်၊ အသက်ရှင်ရမည်လော။ အသက်မရှင်ရ။ ထိုရွံရှာဘွယ်သော အမှုများကိုပြုသောကြောင့်၊ စင်စစ်အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ သေထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။

၁၈း၁၄ သို့ရာတွင်၊ ထိုသူ၏သားသည် အဘပြုသမျှသော ဒုစရိုက်တို့ကိုမြင်၍ဆင်ခြင်သဖြင့်၊ ထိုသို့သောအမှုတို့ကိုမပြု၊ –

၁၈း၁၅ တောင်ပေါ်မှာမစား၊ ဣသရေလအမျိုးကိုးကွယ်သောရုပ်တုတို့ကို မဖူးမမြော်၊ သူ့မယားကိုမပြစ်မှား၊ –

၁၈း၁၆ အဘယ်သူကိုမျှမညှဉ်းဆဲ၊ ပေါင်ထားသောဥစ္စာကိုမသိမ်း၊ သူ့ဥစ္စာကို အနိုင်အထက်မလုမယူ၊ ငတ်မွတ်သောသူကိုကျွေးမွေးခြင်း၊ အဝတ် မရှိသောသူကို အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်း၊ –

၁၈း၁၇ ဆင်းရဲသောသူကို ချမ်းသာပေးခြင်း၊ အတိုးမစားဘဲငွေချေးခြင်းကိုပြု၍ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ထိုသူသည်အဘ၏ အပြစ်ကြောင့်အသေခံရမည်မဟုတ်။ စင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ –

၁၈း၁၈ အဘမူကား၊ မိမိညီအစ်ကိုကိုအထပ်ထပ်ညှဉ်းဆဲလျက်၊ သူ့ဥစ္စာကိုအနိုင်အထက်လုယူလျက်၊ မိမိအမျိုးသားချင်းတို့တွင်မကောင်းသောအမှု ကိုပြုသောအပြစ်ကြောင့်၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။ –

၁၈း၁၉ သင်တို့ကလည်း၊ အဘယ်သို့နည်း။ သားသည်အဘ၏အပြစ်ကို မခံရသလောဟုမေးကြသော်၊ သားသည် တရားသောအမှု၊ ဟုတ်မှန်သော အမှုကိုပြု၍၊ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှအတိုင်း ကျင့်စောင့်လျှင်၊ စင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ –

၁၈း၂၀ ပြစ်မှားသောသူသည် အသေခံရမည်။ သားသည်အဘ၏အပြစ်ကိုမခံရ။ အဘသည် သား၏အပြစ်ကိုမခံရ။ တရားသောသူသည် တရားစွာ ပြုခြင်းအကျိုးကို၎င်း၊ မတရားသောသူသည် မတရားစွာပြုခြင်းအပြစ်ကို၎င်း ခံရလိမ့်မည်။ –

၁၈း၂၁ သို့ရာတွင်၊ မတရားသောသူသည် မိမိပြုမိသမျှသောဒုစရိုက်တို့ကို ကြဉ်ရှောင်လျက်၊ ငါစီရင် ထုံးဖွဲ့သမျှတို့ကိုစောင့်ရှောက်၍၊ တရားသောအမှု၊ ဟုတ်မှန်သောအမှုကိုပြုလျှင်၊ သေခြင်းနှင့်လွတ်၍ စင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ –

၁၈း၂၂ ပြုမိသမျှသောဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို သူ့တဘက်၌မမှတ်ရ။ ပြုမိသောဖြောင့်မတ်ခြင်းအမှုကြောင့် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ –

၁၈း၂၃ မတရားသောသူသည် မိမိအကျင့်တို့ကိုရှောင်၍အသက်မရှင်၊ အသေခံခြင်းအမှု၌ ငါသည် အနည်းငယ်သော ပျော်မွေ့ခြင်း ရှိသလော။ –

၁၈း၂၄ သို့ရာတွင်၊ တရားသောသူသည် ဖောက်ပြန်၍၊ အဓမ္မအမှုကို၎င်း၊ မတရားသောသူပြုသမျှသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကို၎င်းပြုလျှင်၊ အသက်ရှင်ရမည်လော။ အရင်ပြုသမျှသော ဖြောင့်မတ်ခြင်းအမှုတို့ကိုမမှတ်၊ သူသည်လွန်ကျူးသောအမှု၊ ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် အသေ သတ်ခြင်း ကိုခံရလိမ့်မည်။

၁၈း၂၅ သို့သော်လည်း သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရားစီရင်ချက်မဖြောင့်ဟု ဆိုကြသည်တကား။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ ငါစီရင်ချက်သည် ဖြောင့်၍၊ သင်တို့ စီရင်ချက်ကောက်သည်မဟုတ်လော။ –

၁၈း၂၆ တရားသောသူသည်တရားသောအမှုကိုပယ်၍ အဓမ္မအမှုကိုပြုလျှင်၊ ထိုအမှုကြောင့် သေရမည်။ ပြုမိသောအဓမ္မအမှုကြောင့် အသေသတ်ခြင်း ကိုခံရမည်။ –

၁၈း၂၇ ထိုအတူ၊ မတရားသောသူသည် မိမိပြုမိသောအဓမ္မအမှုကိုရှောင်၍၊ တရားသောအမှု၊ ဟုတ်မှန်သောအမှုကိုပြုလျှင်၊ မိမိအသက်ကို ကယ်နှုတ် ရလိမ့်မည်။ –

၁၈း၂၈ ပြုမိသမျှသော အဓမ္မအမှုတို့ကိုဆင်ခြင်၍ ရှောင်သောကြောင့်၊ သေခြင်းနှင့်လွတ်၍ စင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ –

၁၈း၂၉ သို့သော်လည်းဣသရေလအမျိုးက၊ ထာဝရဘုရား စီရင်ချက်မဖြောင့်ဟုဆိုကြသည်တကား။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ ငါစီရင်ချက်သည်ဖြောင့်၍၊ သင်တို့စီရင်ချက်ကောက်သည်မဟုတ်လော။ –

၁၈း၃၀ သို့ဖြစ်၍၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့အသီးအသီးကျင့်ကြသည်အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကိုငါစီရင်မည်။ သင်တို့သည် အဓမ္မအမှု ရှိသမျှတို့ကိုစွန့်ပစ်၍ ပြောင်းလဲကြလော့။ ပြောင်းလဲကြလော့။ ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် ထိမိ၍ ဆုံးခြင်းသို့မရောက်ကြနှင့်။ –

၁၈း၃၁ သင်တို့သည်ပြုသမျှသော လွန်ကျူးခြင်းအမှုတို့ကို စွန့်ပစ်၍ အသစ်သောနှလုံး၊ အသစ်သောစိတ်သဘောကို ပြင်ဆင်ကြလော့။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်အသေသတ်ခြင်းကို ခံလိုသနည်း။ –

၁၈း၃၂ အသေခံရသောသူ၏ အသေခံခြင်းအမှု၌ ငါသည်ပျော်မွေ့ခြင်းမရှိ။ ထိုကြောင့်၊ ပြောင်းလဲ၍အသက်ရှင်ကြလော့ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ ထိုမှတပါး၊ ဣသရေလမင်းသားတို့အတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်ပြောရမည်မှာ၊ –

၁၉း၂ သင်၏အမိကားအဘယ်သူနည်း။ ခြင်္သေ့မဖြစ်၏။ ခြင်္သေ့တို့တွင်အိပ်လျက်နေ၍၊ ခြင်္သေ့ပျိုတို့တွင် မိမိသားတို့ကိုကျွေးမွေး၏။ –

၁၉း၃ ကျွေးမွေးသောသားတကောင်သည် ခြင်္သေ့ပျိုဖြစ်၍၊ တောတိရစ္ဆာန်တို့ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ၊ သင်၏လူတို့ကိုလည်း ကိုက်စားတတ်၏။ –

၁၉း၄ လူမျိုးတို့သည်ကြား၍ မြေတွင်း၌ထိုခြင်္သေ့ပျိုကိုဘမ်းပြီးလျှင်၊ သံကြိုးနှင့်ချည်နှောင်၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ယူသွားကြ၏။ –

၁၉း၅ သားဆုံးရှုံးကြောင်းကို အမိသည်မြင်၍ စိတ်ပျက်သောအခါ၊ သားတကောင်ကိုယူပြန်၍၊ ခြင်္သေ့ပျိုဖြစ်စေခြင်းငှါပြုသဖြင့်၊ –

၁၉း၆ သူသည်လည်း၊ ခြင်္သေ့တို့နှင့်ပေါင်းဘော်၍ ခြင်္သေ့ပျိုဖြစ်လျက်၊ တောတိရစ္ဆာန်တို့ကိုဘမ်းဆီးခြင်းငှါ၊ သင်၏လူတို့ကိုလည်းကိုက်စား၏။ –

၁၉း၇ သူတို့မုဆိုးမများကိုသိ၍၊ သူတို့မြို့များကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။ ဟောက်သောအသံကြောင့် ပြည်နှင့်ပြည်၌ရှိသမျှတို့သည် ဆိတ်ညံလျက် ရှိကြ၏။ –

၁၉း၈ ထိုအခါလူမျိုးတို့သည် ကျေးလက်အရပ်ရပ်တို့ကတိုက်လာ၍ ပိုက်ကွန်နှင့်ဝိုင်းပြီးလျှင်၊ မြေတွင်း၌ဘမ်းကြ၏။ –

၁၉း၉ သံကြိုးနှင့်ချည်နှောင်လျက် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဆောင်သွား၍၊သူ၏အသံသည် ဣသရေလတောင်ပေါ်မှာ နောက်တဖန်မမြည်စေခြင်းငှါ နှောင်အိမ်၌လှောင်ထားကြ၏။

၁၉း၁၀ သင်၏အမိသည် သင်နှင့်တူလျက်၊ ရေနားမှာစိုက်သော စပျစ်နွယ်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ရေများသောကြောင့်အခက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံ၍၊များစွာသော အသီးကိုသီးတတ်၏။–

၁၉း၁၁ မင်းတို့အသုံးအဆောင်ရာဇလှံတံဘို့ ခိုင်ခံ့သောဖျာတို့နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ထူထပ်၍များပြားသောအခက်အလက်တို့နှင့် အရပ်မြင့်၍ ထင်ရှားလေ၏။–

၁၉း၁၂ သို့ရာတွင်၊ ဒေါသအရှိန်အားဖြင့်နှုတ်၍ မြေပေါ်မှာလှဲချလေပြီ။ အရှေ့လေသည်တိုက်၍ အသီးကို ပိန်ခြောက်စေ၏။ ခိုင်ခံ့သောတံဖျာတို့သည် ကျိုး၍သွေ့ခြောက်သဖြင့်၊ မီးလောင်ခြင်းကိုခံရကြပြီ။–

၁၉း၁၃ ယခုမူကား ရေမရှိ၊ သွေ့ခြောက်သောလွင်ပြင်အရပ်၌ စိုက်လျက်ရှိ၏။–

၁၉း၁၄ အခက်အလက်တံဖျာ တခုထဲက မီးထွက်၍ အသီးကိုကျွမ်းလောင်ပြီ။ အစိုးရသောရာဇလှံတံဘို့ ခိုင်ခံသောတံဖျာတစုံတခုမျှ မကျန်ကြွင်း။ ဤရွေ့ကား၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ငိုကြွေးမြည်တမ်းစရာအကြောင်းလည်းဖြစ်လိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ သတ္တမနှစ်ခု၊ ပဥ္စမလ ဆယ်ရက်နေ့တွင်၊ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုမေးလျှောက်ခြင်းငှါလာ၍ ငါ့ရှေ့မှာ ထိုင်နေကြ၏။–

၂၀း၂ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၂၀း၃ အချင်းလူသား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် ငါ့ထံ၌မေး လျှောက်ခြင်းငှါ လာကြသလော။ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း သင်တို့မေးလျှောက်ခြင်းကို ငါမခံ။–

၂၀း၄ အချင်းလူသား၊ သင်သည် သူတို့ကိုစစ်ကြောလော့။ စစ်ကြောလော့။ သူတို့ဘိုးဘေးပြုဘူးသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကိုဘော်ပြ၍၊–

၂၀း၅ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဣသရေလအမျိုးကို ငါရွေးကောက်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သူတို့အားထင်ရှားလျက်၊ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု၊ ယာကုပ်အမျိုးသားတို့အား ကျိန်ဆိုသည်ကာလ၊–

၂၀း၆ သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ပြီးလျှင်၊ ပြည်တကာတို့၏အထွဋ်ဖြစ်၍၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်၊ သူတို့အဘို့ငါကြည့်ရှုသောပြည်သို့ ဆောင်သွားခြင်းငှါ ကျိန်ဆိုသောအခါ၊–

၂၀း၇ သင်တို့အသီးအသီးဖူးမျှော်သော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အရာတို့ကို စွန့်ပစ်ကြလော့။ အဲဂုတ္တုရုပ်တုတို့နှင့်ကိုယ်ကိုကိုယ်မညစ်ညူးစေကြနှင့်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏ဟု ငါဆိုသော်လည်း၊–

၂၀း၈ သူတို့သည်နားမထောင်၊ ငါ့ကိုပုန်ကန်ကြ၏။ အသီးအသီးဖူးမြင်သော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အရာတို့ကိုငှင်း၊ အဲဂုတ္တုရုပ်တုတို့ကိုငှင်း မစွန့်ပစ်ဘဲ နေကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သူတို့၌ငါ့ဒေါသစိတ်ပြေမည်အကြောင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်ထဲမှာ သူတို့အပေါ်သို့ ငါ့အမျက်အရှိန်ကို သွန်းလောင်းမည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။–

၂၀း၉ သို့ရာတွင်၊ သူတို့နေသော တပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ၊ ငါ၏နာမ အသရေကိုမပျက်စေခြင်းငှါ၊ ငါသည်နာမတော်အတွက် စီရင်၍၊ တပါးအမျိုး သားတို့ရှေ့မှာထင်ရှားလျက်၊ သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်လေ၏။

၂၀း၁၀ အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်၍ တောသို့ရောက်သောအခါ၊–

၂၀း၁၁ ကျင့်သောသူ၌ အသက်ရှင်စရာအကြောင်းဖြစ်သော ငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို ငါဘော်ပြ၏။–

၂၀း၁၂ ထိုမှတပါး၊ ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေသည်ဟု သူတို့သည် သိမည်အကြောင်း၊ ငါနှင့်သူတို့စပ်ကြားမှာ လက္ခဏာသက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကိုငါခန့်ထား၏။–

၂၀း၁၃ သို့ရာတွင်၊ ဣသရေလအမျိုးသည်တော၌ငါ့ကိုပုန်ကန်ကြ၏။ ကျင့်သောသူ၌ အသက်ရှင်စရာ အကြောင်းဖြစ်သော ငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် တို့ကိုမစောင့်ရှောက်၊ မထီမဲ့မြင်ပြု၍ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကို အလွန်ရှုတ်ချကြ၏။ ထိုအခါ သူတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ တော၌သူတို့အပေါ်သို့ ငါ့အမျက်အရှိန်ကို သွန်းလောင်းမည်ဟု အကြံရှိ၏။–

၂၀း၁၄ သို့ရာတွင်၊ ငါနှုတ်ဆောင်ခြင်းကျေးဇူးကိုမြင်သော တပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ငါ၏နာမအသရေကို မပျက်စေခြင်းငှါ၊ ငါသည်နာမတော်အတွက် စီရင်လေ၏။–

၂၀း၁၅ တဖန်၊ ပြည်တကာတို့၏အထွဋ်ဖြစ်၍၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်၊ သူတို့အား ငါပေးသောပြည်သို့ မပို့မဆောင်ခြင်းငှါ၊ တော၌ငါကျိန်ဆို၏။–

၂၀း၁၆ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ရုပ်တုများကို ငဲ့ကွက်သောကြောင့်၊ ငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်ရှောက်၊ မထီမဲ့မြင်ပြု၍ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကို ရှုတ်ချကြ၏။–

၂၀း၁၇ သို့သော်လည်း၊ ငါသည်သူတို့ကို နှမြောသောကြောင့် မဖျက်ဆီး၊ တော၌ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါမပြု။

၂၀း၁၈ သားမြေးတို့အားလည်း၊ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်ရှောက်ကြနှင့်။ သူတို့၏ရုပ်တုများအားဖြင့် ကိုယ်ကိုမညစ်ညူးစေကြနှင့်။–

၂၀း၁၉ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုစောင့်ရှောက်၍ ကျင့်ကြံကြလော့။–

၂၀း၂၀ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကိုလည်း သန့်ရှင်းစေကြလော့။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု၊ သင်တို့သည် သိမည်အကြောင်း၊ ထိုဥပုသ်နေ့တို့ကို ငါနှင့်သင်တို့စပ်ကြားမှာ လက္ခဏာသက်သေ ဖြစ်စေကြလော့ဟု ငါဆို၏။–

၂၀း၂၁ သို့သော်လည်း၊ သူတို့၏သားမြေးတို့သည် ငါ့ကိုပုန်ကန်ကြ၏။ ကျင့်သောသူ၌ အသက်ရှင်စရာအကြောင်း ဖြစ်သော၊ ငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ ကိုမစောင့်ရှောက်၊ မကျင့်ကြံဘဲနေ၍၊ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကိုရှုတ်ချကြ၏။ ထိုအခါ ငါသည်သူတို့၌ဒေါသစိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ၊ တောထဲမှာ ငါ၏ အမျက်အရှိန်ကို သူတို့အပေါ်သို့သွန်းလောင်းမည်ဟု အကြံရှိ၏။–

၂၀း၂၂ သို့ရာတွင်၊ ငါနှုတ်ဆောင်ခြင်းကျေးဇူးကိုသိမြင်သော တပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ငါ၏နာမအသရေကို မပျက်စေခြင်းငှါ၊ ငါသည် နာမတော် အတွက်ပြု၍ သည်းခံလျက်နေ၏။–

၂၀း၂၃ တဖန် ငါသည်သူတို့ကို အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်အရပ်ရပ်တို့သို့ ကွဲပြားစေခြင်းငှါ တော၌ကျိန်ဆို၏။–

၂၀း၂၄ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ဘိုးဘေးတို့ကိုးကွယ်သော ရုပ်တုများကိုငဲ့ကွက်သောကြောင့်၊ ငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်ရှောက်၊ မထီမဲ့မြင် ပြု၍ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကို ရှုတ်ချကြ၏။—

၂၀း၂၅ ထိုကြောင့်၊ မကောင်းသောစီရင်ချက်၊ အသက်မရှင်ရသော ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုငါပေး၏။—

၂၀း၂၆ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ကို သူတို့သည်သိမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် သားဦးအပေါင်းတို့ကို မီးဖြင့်ပူဇော်ရာတွင်၊ သူတို့ပူဇော်သက္ကာများအားဖြင့် ငါညစ်ညူးစေ၏။

၂၀း၂၇ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့၏ဘိုးဘေးတို့သည် ငါ့ကိုအထပ်ထပ်ပြစ်မှား၍ ရှုတ်ချကြသည်တကား။—

၂၀း၂၈ သူတို့အားပေးခြင်းငှါ ငါကျိန်ဆိုသောပြည်သို့ ဆောင်သွင်းသောအခါ၊ သူတို့သည် မြင့်သောတောင်၊ ထူထပ်သောသစ်ပင်ရှိသမျှတို့ကိုကြည့်ရှု၍၊ ထိုအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၊ ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်သော အလှူဒါနကိုတင်ခြင်း၊ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ခြင်း၊ အရည်ပူဇော်သက္ကာသွန်းလောင်းခြင်းတို့ကိုပြုကြ၏။—

၂၀း၂၉ ငါကလည်း၊ သင်တို့သွားတတ်သောမြင့်ရာအရပ်ကား၊ အဘယ်သို့နည်းဟု မေးသော်လည်း၊ ယနေ့တိုင်အောင်မြင့်ရာအရပ်ဟုဆိုလိုသော ဗာမာအမည်ဖြင့်သမုတ်ကြ၏။

၂၀း၃၀ သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့သည် ဘိုးဘေးတို့ထုံးစံအတိုင်း ညစ်ညူးလျက်၊ သူတို့ပြုသောစက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကိုပြု၍ မှားယွင်းလျက်၊—

၂၀း၃၁ ပူဇော်သက္ကာပြုသဖြင့်၎င်း၊ ကိုယ်သားတို့ကို မီးဖြင့်ပူဇော်သဖြင့်၎င်း၊ ယနေ့တိုင်အောင် ရုပ်တုအပေါင်းတို့နှင့် ညစ်ညူးလျက်ရှိကြစဉ်တွင်၊ ငါသည် သင်တို့မေးလျှောက်ခြင်းကိုခံရမည်လော။ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း သင်တို့မေးလျှောက်ခြင်းကို ငါမခံ။—

၂၀း၃၂ ငါတို့သည် တပါးအမျိုးသားကဲ့သို့၎င်း၊ သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားကိုဝတ်ပြုသော ပြည်သူပြည်သားများကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်မည်ဟု၊ သင်တို့ကြံစည်သည်အတိုင်း အကြံမမြောက်ရ။—

၂၀း၃၃ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း အကယ်စင်စစ် အားကြီးသောလက်၊ ဆန့်သောလက်ရုံး၊ သွန်းလောင်းသောဒေါသအရှိန်အားဖြင့် သင်တို့ကိုငါအုပ်စိုးမည်။—

၂၀း၃၄ သင်တို့ကွဲပြားလျက်နေသော အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့မှ၊ သင်တို့ကို အားကြီးသောလက်၊ ဆန့်သောလက်ရုံး၊ သွန်းလောင်းသော ဒေါသအရှိန်နှင့် ငါဆောင်ခဲ့၍ စုဝေးစေမည်။—

၂၀း၃၅ လူအမျိုးမျိုးနှင့်ဆိုင်သောတောသို့ဆောင်ခဲ့၍၊ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ်တရားတွေ့မည်။—

၂၀း၃၆ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်ဆိုင်သောတော၌ သင်တို့၏ဘိုးဘေးများနှင့်တရားတွေ့သကဲ့သို့ သင်တို့နှင့်တရားတွေ့မည်။—

၂၀း၃၇ နှင့်တံအောက်မှာ ရှောက်သွားစေ၍၊ ပဋိညာဉ်အချည်အနှောင်ကို ခံစေမည်။—

၂၀း၃၈ ငါ့ကိုပုန်ကန်၍ ပြစ်မှားသောသူတို့ကို သင်တို့အထဲက နှုတ်ပယ်မည်။ သူတို့သည် တည်းနေသောပြည်မှထွက်သွားရသော်လည်း၊ ဣသရေလပြည်သို့မဝင်ရကြ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။

၂၀း၃၉ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သွားကြလော့။ အသီးအသီး မိမိတို့ရုပ်တုများကို ဝတ်ပြုကြလော့။ သို့ရာတွင်၊ အကယ်စင်စစ် နောက်တဖန် ငါ့စကားကိုနားမထောင် သော်လည်း၊ ငါ၏သန့်ရှင်းသောနာမတော်ကို သင်တို့ပူဇော်သက္ကာများနှင့် ရုပ်တုများအားဖြင့်မရှုတ်ချဘဲ နေရကြလိမ့်မည်။—

၂၀း၄၀ အကြောင်းမူကား၊ ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်၊ အမြင့်ဆုံးသော ဣသရေလတောင်ပေါ်မှာ ဣသရေလအမျိုးသား၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ငါ့အားဝတ်ပြုရကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း လက်ခံ၍၊ ထိုအရပ်၌သင်တို့ပြုသောပူဇော်သက္ကာများ၊ အဦးသီးသောအသီးတွင် ရွေး၍ဆက်ရသော အသီးအနှံများနှင့်တကွ၊ သင်တို့သန့်ရှင်းသောအရာရှိသမျှတို့ကို ငါတောင်းမည်။—

၂၀း၄၁ သင်တို့သည် ကွဲပြားလျက်နေသော အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့မှ ငါဆောင်ခဲ့၍ စုဝေးသောအခါ၊ သင်တို့၌ပါသောနံ့သာပေါင်း အမွှေးအကြိုင်နှင့်တကွ၊ သင်တို့ကို ငါသည်လက်ခံ၍၊ သင်တို့အားဖြင့် တပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ဂုဏ်အသရေထင်ရှားခြင်း ရှိလိမ့်မည်။—

၂၀း၄၂ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးခြင်းငှါ၊ ကျိန်ဆိုသောဣသရေလပြည်သို့ သင်တို့ကိုဆောင်သွင်းသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။—

၂၀း၄၃ သင်တို့ညစ်ညူးသောကျင့်ကြံပြုမူရာအမှုရှိသမျှတို့ကို ထိုပြည်၌အောက်မေ့၍၊ ပြုမိသမျှသော ဒုစရိုက်တို့ကြောင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်ရွံရှာကြလိမ့်မည်။—

၂၀း၄၄ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့၏ဒုစရိုက်များ၊ သင်တို့ဆိုးညစ်သောအကျင့်များနှင့်အညီ၊ ငါသည် သင်တို့ကိုမစီရင်။ ကိုယ်နာမကိုထောက်၍ စီရင်သောအခါ ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၀း၄၅ တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊—

၂၀း၄၆ အချင်းလူသား၊ တောင်ဘက်သို့မျက်နှာပြုလျက်၊ တောင်မျက်နှာတဘက်၌မြွက်ဆို၍၊ တောင်ပြည်၌ရှိသော တောတဘက်၌ ဟောပြောလော့။—

၂၀း၄၇ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို တောင်ပြည်၌ရှိသောတောအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည်သင်၌မီးကိုညှိမည်။ သင်၌စိမ်းလန်းသောအပင်၊ သွေ့ခြောက်သောအပင်ရှိသမျှ လောင်လိမ့်မည်။ တောက်သောမီးလျှံသည် မငြိမ်းရ။ တောင်ဘက်မှသည် မြောက်ဘက်သို့တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံး လောင်လိမ့်မည်။—

၂၀း၄၈ ထိုမီးကို ငါထာဝရဘုရားညှိကြောင်းကို၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။— ထိုမီးသည် မငြိမ်းရဟု မိန့်တော်မူ၏။—

၂၀း၄၉ ငါကလည်း၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ သူတို့က၊ ဤသူသည်ပုံပမာကိုသာဆောင်၍ ဟောပြောတတ်သည် မဟုတ်လောဟု၊ အကျွန်ုပ်ကိုရည်မှတ်၍ ဆိုတတ်ကြပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ –

၂၁း၂ အချင်းလူသား၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို မျက်နှာပြုလျက်၊ သန့်ရှင်းသောအရပ်ဌာနတို့တဘက်၌ မြွက်ဆို၍ ဣသရေလပြည်တဘက်၌ ဟောပြောလော့။ –

၂၁း၃ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလပြည်အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည် သင့်ကိုရန်ဘက်ပြုလျက်၊ ငါ့ထားကို ထားအိမ်မှထုတ်၍၊ သင်၌ တရားသောသူ၊ မတရားသောသူတို့ကို ပယ်ဖြတ်မည်။ –

၂၁း၄ ထိုသို့သင်၌တရားသောသူ၊ မတရားသောသူတို့ကို ပယ်ဖြတ်စရာအကြောင်းရှိသောကြောင့်၊ ငါ့ထားသည် တောင်ဘက်မှသည်မြောက်ဘက်သို့ တိုင်အောင်၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို ရန်ဘက်ပြု၍ မိမိအိမ်မှာ ထွက်ရလိမ့်မည်။ –

၂၁း၅ ငါထာဝရဘုရားသည် ငါ့ထားကိုသူ့အိမ်မှထုတ်ကြောင်းကို၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သိရကြလိမ့်မည်။ ထိုထားသည် နောက်တဖန်အိမ်သို့မပြန်ရ။ –

၂၁း၆ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ ညည်းတွားသံကိုပြုလော့။ ခါးကျိုးလျက်၊ နှလုံးကြေကွဲလျက်၊ သူတို့ရှေ့မှာ ညည်းတွားသံကိုပြုလော့။ –

၂၁း၇ သူတို့ကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့် ညည်းတွားသနည်းဟု သင့်ကိုမေးသောအခါ၊ သင်က၊ ငါသည် သိတင်းစကားကြောင့် ညည်းတွား၏။ အမှုနီးပြီ။ လူအပေါင်းတို့သည် ကြောက်အားကြီး၍ လက်အားလျော့ကြလိမ့်မည်။ စိတ်ပျက်၍ ဒူးသည်လည်း အရည်ဖြစ်လိမ့်မည်။ အမှုလာ၍ရောက်မည် အကြောင်းကို၊ အရှင်ထာဝရဘုရား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁း၈ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ –

၂၁း၉ အချင်းလူသား၊ ပရောဖက်ပြု၍ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထားတော်ကိုထက်စွာ သွေးလေပြီ။ ပြောင်လက်စွာ ပွတ်လေပြီ။ –

၂၁း၁၀ ထက်၍ အထူးသဖြင့် လုပ်ကြံစေခြင်းငှါ သွေးလေပြီ။ ပြောင်၍ အရောင်တောက်စေခြင်းငှါလည်း ပွတ်လေပြီ။ ငါ့သား၏ရာဇလှံတံကြောင့် ရွှင်လန်းခြင်းကိုပြုရမည်လော။ ထိုထားသည် သစ်သားရှိသမျှကို မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ –

၂၁း၁၁ သုံးစရာဘို့ ပွတ်စေခြင်းငှါအပ်ထားပြီ။ လုပ်ကြံသောသူ၌အပ်ခြင်းငှါ ထက်စွာလည်းသွေးလေပြီ။ ပြောင်လက်စွာပွတ်လေပြီ။ –

၂၁း၁၂ အချင်းလူသား၊ ငိုကြွေးအော်ဟစ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ၏လူတို့၌ ရောက်လိမ့်မည်။ ဣသရေလမင်းသားအပေါင်းတို့၌လည်း ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့နှင့်တကွ ငါ၏လူတို့ကို ထား၌အပ်လေ၏။ ထို့ကြောင့်၊ သင်၏ပေါင်ကိုရိုက်လော့။ –

၂၁း၁၃ စုံစမ်းခြင်းအမှုဖြစ်၏။ ထားတော်သည် လှံတံကို မရှိမသေပြုလျှင် အဘယ်သို့နည်း။ လှံတံဆုံးလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ –

၂၁း၁၄ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ ပရောဖက်ပြု၍ လက်ခုပ်တီးလော့။ ထားတော်သည် နှစ်ခါက်၊ သုံးခါက်ရောက်ရ၏။ သူရဲထား၊ အားကြီးသောသူရဲထားဖြစ်၏။ သူတို့ကို ဝန်းရံသောထားဖြစ်၏။ –

၂၁း၁၅ သူတို့စိတ်ပျက်၍ အထူးသဖြင့်ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ ထားဘေးကို မြို့တံခါးရှိသမျှတို့၌ ငါရောက်စေပြီ။ ထားပြောင်လျက်ရှိ၏။ လုပ်ကြံစရာဘို့ ပွတ်ထားလျက်ရှိ၏။ –

၂၁း၁၆ စုဝေးလော့။ လက်ျာဘက်သို့ခုတ်လော့။ ပြင်ဦးလော့။ လက်ဝဲဘက်အစရှိသော သင်၏အသွားမျက်နှာ ပြုသမျှဘက်သို့ ခုတ်လော့။ –

၂၁း၁၇ ငါသည်လည်း လက်ချင်းရိုက်၍၊ ငါ့ဒေါသအရှိန်ကို ငြိမ်းစေမည်။ ထိုသို့ ငါထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။

၂၁း၁၈ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ –

၂၁း၁၉ အချင်းလူသား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ ထားသွားရာလမ်းနှစ်လမ်းကို မှတ်သားလော့။ လမ်းနှစ်လမ်းတို့သည် ပြည်တပြည်ထဲကထွက်ရမည်။ မြို့သို့သွားသောလမ်းခွ၌ အရပ်တခုကိုရွေးလော့။ –

၂၁း၂၀ အမ္မုန်ပြည်၌ရဗ္ဗတ်မြို့သို့၄င်း၊ ယုဒပြည်၌ခိုင်ခံ့သောယေရုရှလင်မြို့သို့၄င်း ထားရောက်ရာလမ်းကို မှတ်သားလော့။ –

၂၁း၂၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဗေဒင်တွက်ခြင်းငှါ လမ်းနှစ်လမ်းဆုံမိရာ လမ်းခွ၌ရပ်၏။ မြှားတို့ကိုရောနှော၏။ တေရပ်ရုပ်တုတို့ကို မေးမြန်း၏။ အသည်းကိုကြည့်ရှု၏။ –

၂၁း၂၂ ဝက်ခွတိုင်၌ တုံးတို့ကိုဆွဲထားစေခြင်းငှါ၄င်း၊ လုပ်ကြံခြင်းအမှုကို မှာထားစေခြင်းငှါ၄င်း၊ ကြွေးကြော်အော်ဟစ်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ မြို့တံခါးတဘက်တချက် ဝက်ခွတိုင်၌ တုံးတို့ကိုဆွဲထားစေခြင်းငှါ၄င်း၊ ရဲတိုက်ကို ဆောက်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ လက်ျာဘက်၌ ယေရုရှလင်မြို့အဘို့ ဗေဒင်တွက်၍ နေရာကျ၏။ –

၂၁း၂၃ သို့ရာတွင်၊ ရှင်ဘုရင်ထံ၌ သစ္စာခံသောသူတို့သည် ထိုဗေဒင်တွက်ခြင်းကို အချည်းနှီးသော ဗေဒင်တွက်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်ကြလိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်မူကား၊ သူတို့ကိုဘမ်းမိလိုသောငှါ၊ သူတို့ပြစ်မှားသော အပြစ်ကို အောက်မေ့လိမ့်မည်။ –

၂၁း၂၄ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ပြုလေသမျှတို့၌ အပြစ်ထင်ရှားသည် တိုင်အောင်၊ သင်တို့သည် မိမိတို့ဒုစရိုက် အပြစ်ကိုသူတပါးအောက်မေ့စေ၍၊ မိမိတို့လွှန်ကျူးခြင်းအမှုများကို ဘော်ပြလျက်၊ မိမိတို့ကိုသူတပါးအောက် မေ့စေသောကြောင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင် လက်သို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်။ –

၂၁း၂၅ အချင်းဆိုးယုတ်သော အဓမ္မဣသရေလမင်းသား၊ အဓမ္မအမှုကြောင့် ဆုံးရှုံးရသောကာလ ရောက်သောအခါ၊ သင်၏အချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ –

၂၁း၂၆ ဦးရစ်တော်ကိုပယ်၍ ရာဇသရဖူကိုချွတ်လော့။ နောက်တဖန်မရှိရ။ နိမ့်သောသူကို ချီးမြှောက်ရမည်။ မြင့်သောသူကို နှိမ့်ချရမည်။ –

၂၁း၂၇ နိုင်ငံကိုဆုံးစေခြင်းငှါ၄င်း၊ အစိုးပိုင်သောသူမရောက်မှီတိုင်အောင်၄င်း ငါမှောက်လှန်မည်။ မှောက်လှန်မည်။ မှောက်လှန်မည်။ အစိုးပိုင်သောသူ၌ ငါအပ်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၁း၂၈ အချင်းလူသား၊ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကို၄င်း၊ –

၂၁း၂၉ သူတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၄င်း ရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူသောစကားကို ပရောဖက်ပြု၍ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အဓမ္မအမှုကြောင့်ဆုံးရှုံးရသောကာလရေ ာက်၍ အပြစ်ဒဏ်ခံရသောအခါ၊ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသော အဓမ္မလူတို့၏လည်ပင်းပေါ်မှာ၊ သင့်ကို နေရာကျစေခြင်းငှါ၊ သင့်အဘို့ အချည်းနှီးသောအရာကို ကြည့်မြင်၍၊ မုသာစကားကို ဟောပြောစဉ်တွင်၊ ထားတော်သည်လုပ်ကြံဘို့ရာထုတ်လျက်ရှိ၏။ ဖျက်ဆီးဘို့ရာ အရောင်တောက်သည်တိုင်အောင် ပြောင်စွာပွတ်လေပြီ။ –

၂၁း၃၀ သင့်ထားကိုအိမ်သို့ပြန်စေလော့။ သင့်ကိုငါဖန်ဆင်းသောအရပ်၊ မွေးဘွားရာဌာန၌ သင့်ကိုငါစီရင်မည်။–

၂၁း၃၁ သင့်အပေါ်သို့ ငါ့အမျက်ကို ငါသွန်းလောင်းမည်။ ငါ့ဒေါသမီးဖြင့် သင့်ကိုမှုတ်မည်။ ကြမ်းတမ်းသောသဘောရှိ၍ ဖျက်ဆီးတတ်သောလူတို့လက်သို့အပ်မည်။–

၂၁း၃၂ သင်သည်မီးမွေးဘို့ ထင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သင့်အသွေးသည် ပြည်အလယ်၌ရှိရလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့ရဟု ငါထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၂၂း၂ အချင်းလူသား၊ လူအသက်ကိုသတ်တတ်သောမြို့ကို သင်သည်စစ်ကြောလော့။ စစ်ကြောလော့။ သူ၌ပြုသမျှသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကိုပြလော့။–

၂၂း၃ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ မိမိအချိန်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ မိမိအလယ်၌ လူအသက်ကိုသတ်၍၊ မိမိကိုညစ်ညူးစေဘို့ မိမိတဘက်၌ ရုပ်တုတို့ကိုလုပ်တတ်သောမြို့၊–

၂၂း၄ သင်သည် လူအသက်ကိုသတ်သောအားဖြင့် အပြစ်ရောက်၏။ လုပ်သောရုပ်တုအားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။ သင်၏နေ့ရက်ကာလအချိန်ကိုကိုယ်တိုင်ရောက်စေပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ငါသည် သင့်ကို အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့တွင် ကဲ့ရဲ့ရာ၊ ပျက်ချော်ရာဖြစ်စေမည်။–

၂၂း၅ အိုအသရေပျက်၍ နှောင့်ရှက်ခြင်းကိုခံရသောသင်ကို၊ အဝေးအနီး၌နေသောသူတို့သည် ပျက်ချော်ကြလိမ့်မည်။–

၂၂း၆ ဣသရေလမင်းသားတို့သည် အသီးအသီးအခွင့်တန်ခိုးရှိသည်အတိုင်း၊ သင့်အလယ်၌ လူအသက်ကိုသတ်တတ်ကြ၏။–

၂၂း၇ သင့်အလယ်၌ မိဘတို့ကိုမထီမဲ့မြင်ပြုကြ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့ကို အနိုင်အထက်ပြုကြ၏။ မိဘမရှိသောသူနှင့် မုတ်ဆိုးမတို့ကိုညှဉ်းဆဲကြ၏။–

၂၂း၈ သင်သည် ငါ၏သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကိုမထီမဲ့မြင်ပြုပြီ။ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကိုရှုတ်ချပြီ။–

၂၂း၉ သင့်အလယ်၌ လူအသက်ကိုသတ်လို၍ကုန်းတိုက်သောသူ၊ တောင်ပေါ်မှာစားသောသူ၊ အဓမ္မအမှုကိုပြုသောသူရှိကြ၏။–

၂၂း၁၀ သင့်အလယ်၌ အဘ၏မယားကိုပြစ်မှားကြ၏။ ဥတုရောက်သောမိန်းမနှင့်မှားယွင်းကြ၏။–

၂၂း၁၁ သင့်အလယ်၌ အချို့တို့သည် အိမ်နီးချင်းမယားကိုပြစ်မှားကြ၏။ အချို့တို့သည် မိမိချွေးမနှင့် ဆိုးညစ်သောအဓမ္မအမှုကိုပြုကြ၏။ အချို့တို့သည် မိမိနှမ၊ မိမိအဘ၏သမီးကိုရှုတ်ချကြ၏။–

၂၂း၁၂ သင့်အလယ်၌လည်း လူအသက်သတ်ခကိုခံကြ၏။ အတိုးစား၍ငွေကိုချေးကြ၏။ အိမ်နီးချင်း၏ဥစ္စာကိုလုယူကြ၏။ ငါ့ကိုလည်းမေ့လျော့ကြ၏။–

၂၂း၁၃ သို့ဖြစ်၍၊ သင်ဆည်းဖူးသောဥစ္စာ၊ သင့်အလယ်၌သွန်းသောအသွေးကြောင့် ငါလက်ခုပ်တီး၏။–

၂၂း၁၄ သင့်ကိုငါစီရင်သောအခါ၊ သင်၏နှလုံးသည် ခိုင်ခံ့နိုင်သလော။ သင်၏လက်သည်လည်း အားကြီးနိုင်သလော။ ငါထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်းပြုမည်။–

၂၂း၁၅ သင့်ကိုလည်း အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့တွင်၊ အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေမည်။ သင်၏အညစ်အကြေးကိုလည်း ပယ်ရှင်းမည်။–

၂၂း၁၆ လူအမျိုးမျိုးတို့ရှေ့မှာ၊ သင်သည်ကိုယ်တိုင် အသရေရှုတ်ချခြင်းကိုခံရ၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၂း၁၇ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၂၂း၁၈ အချင်းလူသား၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ငါ့ရှေ့မှာချော်ဖြစ်လေပြီ။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိုက်ထဲ၌ထည့်သောကြေးနီ၊ ကြေးဖြူ၊ သံ၊ ခဲကဲ့သို့ငွေနှင့်ကွာသောချော်ဖြစ်ကြ၏။–

၂၂း၁၉ ထိုကြောင့် အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့အပေါင်းသည်ချော်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲ၌ ငါစုဝေးစေမည်။–

၂၂း၂၀ ငွေ၊ ကြေးနီ၊ ကြေးဖြူ၊ သံ၊ ခဲတို့ကို မီးမှုတ်၍အရည်ကျိုခြင်းငှါ မိုက်ထဲ၌စုထားသကဲ့သို့၊ ထိုအတူ ငါသည်ပြင်းစွာအမျက်ထွက်လျက်၊ သင်တို့ကိုထိုမြို့ထဲ၌ စုထား၍အရည်ကျိုမည်။–

၂၂း၂၁ အကယ်စင်စစ်စုထားပြီးမှ ငါ့အမျက်မီးကိုမှုတ်၍၊ သင်တို့သည် မြို့ထဲမှာအရည်ကျိုခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။–

၂၂း၂၂ ငွေကိုမိုက်ထဲ၌အရည်ကျိုသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် မြို့ထဲမှာအရည်ကျိုခြင်းကို ခံရသဖြင့်၊ ငါထာဝရဘုရားသည်သင်တို့အပေါ်သို့၊ ငါ၏ဒေါသအရှိန်ကို သွန်းလောင်းသည်ကို သိရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၂း၂၃ တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၂၂း၂၄ အချင်းလူသား၊ သင်ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အမျက်ထွက်သောနေ့၌ မိုဃ်းမရွာ၊ သင်သည် မိုဃ်းရေကိုမခံရသောပြည်ဖြစ်၏။–

၂၂း၂၅ ထိုပြည်အလယ်၌ပရောဖက်တို့သည် သင်းဖွဲ့ခြင်းကိုပြုကြပြီ။ ဟောက်၍အကောင်ကို ကိုက်ဖြတ်သောခြင်္သေ့ကဲ့သို့ လူတို့ကိုကိုက်စားကြ၏။ ဘဏ္ဍာများနှင့် အဘိုးထိုက်သောဥစ္စာများကို လုယူကြ၏။ ပြည်အလယ်၌မုတ်ဆိုးမတို့ကို များပြားစေကြ၏။–

၂၂း၂၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ငါ၏တရားကိုဖျက်၍၊ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကိုလည်း ညစ်ညူးစေကြ၏။ သန့်ရှင်းသောအရာ၊ မသန့်ရှင်းသောအရာတို့ကိုမပိုင်းခြား၊ စင်ကြယ်သောအရာ၊ မစင်ကြယ်သော အရာတို့ကို ရောနှောကြ၏။ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့မှလည်းမျက်နှာလွှဲကြ၏။ သူတို့အလယ်၌ ငါသည် ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရ၏။–

၂၂း၂၇ မင်းတို့သည်လည်း အကောင်ကိုကိုက်ဖြတ်သောတောခွေးကဲ့သို့ ပြည်အလယ်၌ဖြစ်၍၊ မတရားသောစီးပွါးကိုရှာလိုသောငှါ လူအသက်ကိုသတ်၍၊ သူတပါးတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတတ်ကြ၏။–

၂၂း၂၈ ပရောဖက်တို့ကလည်း၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မမူဘဲ၊ အချည်းနှီးသောအရာကိုမြင်၍၊ မုသာစကားကိုဟောပြောလျက်၊ သူတို့ကို အင်္ဂတေနှင့်မွမ်းမံကြ၏။–

၂၂း၂၉ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်လည်း ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ထားပြတိုက်ခြင်း၊ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူတို့ကို နှိပ်စက်ခြင်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့အား မတရားသဖြင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပြုကြ၏။–

၂၂း၃၀ ထိုပြည်ကို ငါမဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ ကွယ်ကာသောသူ၊ မြို့ရိုးပျက်ပေါက်မှာရပ်၍ ဆီးတားသောသူ တယောက်ကိုမျှ ငါရှာ၍မတွေ့။–
၂၂း၃၁ ထိုကြောင့်၊ ငါ့အမျက်ကိုငါသွန်းလောင်းလျက်၊ ငါ့ဒေါသမီးဖြင့် သူတို့ကိုရှို့၍၊ သူတို့အပြစ်ကို သူတို့ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်စေမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃း၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–
၂၃း၂ အချင်းလူသား၊ အမိမကွဲပြားသော ညီအစ်မနှစ်ယောက်ရှိ၏။–
၂၃း၃ သူတို့သည်အသက်ငယ်စဉ်အခါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ မတရားသောမေထုန်ကို ပြုကြ၏။ ထိုပြည်၌သူတို့၏သားမြတ်ကိုပွတ်နယ်၍ အပျိုမအသေရေကိုရှုတ်ချကြ၏။–
၂၃း၄ အစ်မကား အဟောလ၊ ညီမကား အဟောလိဗအမည်ရှိ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ငါ၏ခင်ပွန်းဖြစ်၍ သားသမီးတို့ကို ဘွားမြင်ကြ၏။ အဟောလအမည်သည် ရှမာရိဟူ၍၎င်း၊ အဟောလိဗအမည်သည် ယေရုရှလင်ဟူ၍၎င်း ဆိုလိုသတည်း။
၂၃း၅ အဟောလသည် ငါ၏ခင်ပွန်းဖြစ်စဉ်အခါ၊ မတရားသောမေထုန်ကိုပြု၏။–
၂၃း၆ မိမိရည်းစားတည်းဟူသော၊ ပြာသောအဝတ်ကိုဝတ်သောမိမိအိမ်နီးချင်း အာရှုရိအမျိုးသားဗိုလ်မင်း၊ ဝန်မင်း၊ ချစ်ဘွယ်သောလူပျို၊ မြင်းစီးသူရဲတို့ကိုတပ်မက်၏။–
၂၃း၇ ထိုအာရှုရိလူကောင်းလူမြတ်အပေါင်းတို့နှင့် မတရားသောမေထုန်ကိုပြု၏။ တပ်မက်သောသူအပေါင်းတို့၏ ရုပ်တုများနှင့် ကိုယ်ကိုညစ်ညူးစေ၏။–
၂၃း၈ အသက်ငယ်စဉ်အခါအဲဂုတ္တုပြည်၌သူနှင့်သင့်နေ၍၊ အပျိုမအသရေကိုရှုတ်ချသဖြင့်၊ အထပ်ထပ်မတရားသောမေထုန်ကို ပြုကြသည်နှင့်အညီ၊ အဲဂုတ္တုမေထုန်ကိုလည်းမစွန့်ပစ်၊ မှီဝဲလျက်နေ၏။–
၂၃း၉ ထိုကြောင့်၊ သူတပ်မက်သောရည်းစား၊ အာရှုရိလူတို့၌ သူ့ကိုငါအပ်၍၊–
၂၃း၁၀ သူတို့သည် အဝတ်ကိုချွတ်ကြ၏။ သူ၏သားသမီးတို့ကို သိမ်းသွား၍၊ သူ့ကိုထားနှင့်ကွပ်မျက်ကြ၏။ ထိုသို့အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရသောအားဖြင့်၊ မိန်းမတကာတို့တွင် ကျော်စောသောမိန်းမဖြစ်လေ၏။
၂၃း၁၁ ထိုအမှုကို ညီမအဟောလိဗသည် မြင်သောအခါ၊ အစ်မထက်သာ၍ တပ်မက်သောစိတ်ရှိသည်နှင့်၊ အစ်မထက်သာ၍မတရားသောမေထုန်ကိုပြု၏။–
၂၃း၁၂ တင့်တယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်သောမိမိအိမ်နီးချင်း အာရှုရိအမျိုးသားဗိုလ်မင်း၊ ဝန်မင်း၊ ချစ်ဘွယ်သောလူပျို၊ မြင်းစီးသူရဲတို့ကို တပ်မက်၏။–
၂၃း၁၃ ထိုအခါ သူသည် ညစ်ညူးကြောင်းနှင့်၊ အစ်မလိုက်သောလမ်းသို့လိုက်ကြောင်းကို ငါသိမြင်၏။–
၂၃း၁၄ အထူးသဖြင့် မတရားသောမေထုန်ကိုပြုသောအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ ခါးစည်းကိုစည်းလျက်၊ ထူးဆန်းသောပန်းဆိုး ခေါင်းပေါင်းကိုပေါင်းလျက်၊ မွေးဘွားရာဌာန ခါလဒဲပြည် ဗာဗုလုန်မြို့သားကဲ့သို့၊ မင်း၏အသွင်ကိုဆောင်လျက်၊–
၂၃း၁၅ အုတ်ထရံ၌ ဟင်းသပြတားနှင့်ရေးသော ခါလဒဲလူ၏ရုပ်ပုံတို့ကို မြင်သောအခါ၊–
၂၃း၁၆ တပ်မက်သောစိတ်ရှိ၍၊ ခါလဒဲပြည်သို့ တမန်ကိုစေလွှတ်လေ၏။–
၂၃း၁၇ ဗာဗုလုန်မြို့သားတို့သည် သူနှင့်သံဝါသပြုရာခုတင်သို့လာ၍၊ မတရားသောမေထုန်ကိုပြုသောအားဖြင့် ညစ်ညူးစေကြ၏။ သူသည်လည်း ထိုသူတို့ကို ရွံရှာသည်တိုင်အောင် ညစ်ညူးခြင်းကိုခံလေ၏။–
၂၃း၁၈ ထိုသို့မတရားသောမေထုန်ကိုပြုခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်းကို ထင်ရှားဘော်ပြသောကြောင့်၊ ငါသည် သူ့အစ်မကိုရွံရှာသကဲ့သို့၊ သူ့ကိုလည်းရွံရှာ၏။–
၂၃း၁၉ အသက်ငယ်စဉ်အခါ အဲဂုတ္တုပြည်၌ မှားယွင်းသောကာလကို အောက်မေ့သဖြင့်၊ မှားယွင်းခြင်းကို အထပ်ထပ်ပြု၏။–
၂၃း၂၀ မြည်းအင်္ဂါနှင့်တူသောအင်္ဂါ၊ မြင်းသုတ်ရည်နှင့်တူသောသုတ်ရည်ရှိသော ထိုရည်းစားတို့ကိုပင် တပ်မက်လေသည်တကား။
၂၃း၂၁ သို့ဖြစ်၍၊ အိုအဟောလိဗ၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သင့်အသရေကိုရှုတ်ချ၍၊ အပျိုမသားမြတ်တို့ကို ပွတ်နယ်ကြသဖြင့်၊ သင်အသက်ငယ်စဉ်အခါ သင်ပြုသောအဝမ္ဗအမှုကို အထပ်ထပ်ပြုသောကြောင့်၊–
၂၃း၂၂ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်ရွံရှာသောရည်းစားတို့ကို ငါထစေပြီးလျှင်၊ အရပ်ရပ်တို့ကလာ၍ တိုက်စေမည်။–
၂၃း၂၃ အာရှုရိလူများနှင့်တကွ အကြီးအကဲ၊ သူဌေးသူကြွယ်၊ ထင်ရှားသောသူဖြစ်သော ဗာဗုလုန်လူ၊ ခါလဒဲလူများတည်းဟူသော၊ ချစ်ဘွယ်သောလူပျို၊ ဗိုလ်မင်း၊ ဝန်မင်း၊ မှူးကြီးမတ်ကြီး၊ မြင်းစီးသူရဲအပေါင်းတို့သည်၊–
၂၃း၂၄ စစ်တိုက်လက်နက်နှင့်လှည်းရထားပါလျက်၊ လူအလုံးအရင်းနှင့်တကွလာ၍ ဒိုင်း၊ လွှား၊ သံခမောက်လုံးတို့ကို သင့်ပတ်လည်၌ ခင်းကျင်းကြလိမ့်မည်။ တရားစီရင်သောအခွင့်ကို သူတို့၌ ငါအပ်ပေး၍၊ သူတို့သည် မိမိထုံးစံအတိုင်း စီရင်ကြလိမ့်မည်။–
၂၃း၂၅ သူတို့သည် သင့်ကိုမယုံမည်အကြောင်း၊ ငါပြု၍သင့်ကိုကြမ်းတမ်းစွာ စီရင်ကြလိမ့်မည်။ သင့်နှာခေါင်း၊ နားရွက်တို့ကိုဖြတ်၍ အကျန်အကြွင်းကို ထားနှင့်စဉ်းကြလိမ့်မည်။ သင်၏သားသမီးတို့ကိုသိမ်းသွား၍၊ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့ကို မီးရှို့ကြ လိမ့်မည်။–
၂၃း၂၆ သင့်အဝတ်ကိုလည်းချွတ်၍၊ တင့်တယ်သောတန်ဆာတို့ကို သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။–
၂၃း၂၇ ထိုသို့သင်သည် နောက်တဖန်မျှော်မကြည့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို မအောက်မေ့စေခြင်းငှါ၊ သင်ပြုသောအဝမ္ဗအမှုနှင့်အဲဂုတ္တုပြည်မှပါသောအဝမ္ဗမေထုန်ကို ငါငြိမ်းစေမည်။
၂၃း၂၈ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်မုန်းသောသူ၊ သင်ရွံရှာသောသူတို့လက်သို့ သင့်ကိုငါအပ်သဖြင့်၊–
၂၃း၂၉ သူတို့သည်မုန်းသည်အတိုင်းပြုလျက်၊ သင်ကြိုးစား၍ဆည်းဖူးသမျှသောဥစ္စာတို့ကို သိမ်းယူ၍၊ သင့်ကိုယ်၌အဝတ်မရှိ၊ အချည်းစည်းရှိရစ်စေကြလိမ့်မည်။ သင်မှားယွင်း၍ အချည်းစည်းရှိခြင်း၊ အဝမ္ဗအမှုကိုပြုခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်သို့လိုက်ခြင်းအရာသည် ထင်ရှားရလိမ့်မည်။–
၂၃း၃၀ သင်သည်တပါးအမျိုးသားတို့နှင့်မှားယွင်း၍၊ သူတို့ရုပ်တုများနှင့်ညစ်ညူးသောကြောင့်၊ ထိုသို့ငါစီရင်မည်။–
၂၃း၃၁ သင်သည်အစ်မလိုက်သောလမ်းကိုလိုက်သောကြောင့်၊ သူသောက်သောခွက်ကို သင့်လက်၌ငါထားမည်။–

၂၃:၃၂ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အစ်မသောက်သောခွက်၊ ကျယ်၍စောက်သောခွက်ကို သင်သောက်ရမည်။ ထိုခွက်၌များစွာ ဝင်သည်ဖြစ်၍၊ သင်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်ပျက်ချော်ခြင်းကိုခံရမည်။–

၂၃:၃၃ သင့်အစ်မ ရှမာရိသောက်သောခွက်၊ မိုက်တွေစေသောခွက်ကိုသောက်၍၊ ယစ်မူးခြင်း၊ ညှိုးငယ်ခြင်းနှင့်ဝရလိမ့်မည်။–

၂၃:၃၄ ထိုခွက်ကိုသောက်၍စုတ်ပြီးမှ ခွက်ခြမ်းကိုကိုက်ခဲ၍၊ ကိုယ်သားမြတ်တို့ကို ဆွဲဖြတ်ရလိမ့်မည်။ ငါပြောပြီဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၂၃:၃၅ သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည်ငါ့ကိုမေ့လျော့၍၊ သင့်ကျောနောက်သို့ ငါ့ကိုပစ်လိုက်သောကြောင့်၊ သင်သည် အဓမ္မအမှုနှင့် မတရားသောမေထုန်အမှု၏ အပြစ်ကိုခံလော့ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၃:၃၆ တဖန်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အချင်းလူသား၊ သင်သည် အဟောလနှင့် အဟောလိဗတို့ကို စစ်ကြောလော့။ အကယ်စင်စစ် သူတို့ပြုသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို ဘော်ပြရမည်။–

၂၃:၃၇ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် မျောက်မထားကြပြီ။ လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်ရှိကြ၏။ ရုပ်တုတို့နှင့်ပင် မျောက်မထားကြပြီ။ ငါ့အဘို့ဘွားမြင်သောသားတို့ကိုပင် ရုပ်တုစားစရာဘို့ မီးဖြင့်ပူဇော်ကြပြီ။–

၂၃:၃၈ ထိုမှတပါး၊ ငါ၌ပြုသောအမှုဟူမူကား၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကိုညစ်ညူးစေ၍၊ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကို ရှုတ်ချကြပြီ။–

၂၃:၃၉ ကိုယ်သားသမီးတို့ကို ရုပ်တုရှေ့တွင်သတ်ပြီးမှ၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို ညစ်ညူးစေခြင်းငှါလာကြ၏။ ထိုသို့ငါ့အိမ်တော်အလယ်၌ ပြုကြပြီတကား။–

၂၃:၄၀ ထိုမှတပါး၊ သင်သည်တမန်တို့ကို စေလွှတ်၍၊ ဝေးသောအရပ်မှယောကျ်ားတို့ကိုခေါ်၍ သူတို့သည် လာကြ၏။ သူတို့အဘို့သင်သည် ရေချိုးခြင်း၊ မျက်စိ၌ဆေးထိုးခြင်း၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းကို ပြုပြီးလျှင်၊–

၂၃:၄၁ အသရေရှိသော ခုတင်ပေါ်၌ထိုင်၍၊ ငါ့နံ့သာပေါင်းနှင့် ငါ့ဆီကိုတင်သောစားပွဲကို ခုတင်ရှေ့မှာခင်းလေ၏။–

၂၃:၄၂ ပျော်မွေ့လျက်နေသောလူအလုံးအရင်းမြည်သံကိုလည်း ကြားရ၏။ အခြားသောသူအများတို့နှင့်အတူ တောကလာ၍၊ လက်၌လက်ကောက်၊ ခေါင်း၌ တင့်တယ်သောသရဖူကိုဆောင်းသော သေသောက်ကြူးတို့လည်း ပါကြ၏။

၂၃:၄၃ ငါကလည်း၊ ထိုသူတို့သည် ဤမိန်းမနှင့်ပင် အကယ်၍မတရားသောမေထုန်ကို ပြုကြလိမ့်မည်လောဟု၊ အိုသည်တိုင်အောင်ပြည်တန်ဆာလုပ်သော ထိုမိန်းမကိုရည်မှတ်၍ဆိုသော်၊–

၂၃:၄၄ ပြည်တန်ဆာမိန်းမရှိရာသို့ ယောကျ်ားဝင်တတ်သကဲ့သို့၊ သူတို့သည် ထိုအဓမ္မမိန်းမ အဟောလနှင့် အဟောလိဗရှိရာသို့ဝင်ကြ၏။–

၂၃:၄၅ သို့ဖြစ်၍၊ မျောက်မထားသောမိန်းမ၊ လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်ရှိသော မိန်းမဖြစ်သောကြောင့်၊ မျောက်မထားသောမိန်းမ၊ လူအသက်ကို သတ်သောမိန်းမကို စီရင်သကဲ့သို့၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် စီရင်ကြလိမ့်မည်။–

၂၃:၄၆ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုမိန်းမတို့ရှိရာသို့ လူအလုံးအရင်းကို ငါချီစေ၍၊ လုယက်သိမ်းသွားစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးမည်။–

၂၃:၄၇ ထိုအလုံးအရင်းသည် မိန်းမတို့ကိုခဲနှင့်ပစ်၍၊ ထားနှင့်ခုတ်ကြလိမ့်မည်။ သားသမီးတို့ကိုသတ်၍ အိမ်တို့ကိုလည်း မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။–

၂၃:၄၈ ထိုသို့အခြားသောမိန်းမရှိသမျှတို့သည် သင်တို့ကဲ့သို့ အဓမ္မအမှုကိုမပြုဘဲ သတိရစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့အဓမ္မအမှုကို တပြည်လုံး၌ ငါပယ်ရှင်းမည်။–

၂၃:၄၉ လူအလုံးအရင်းသည် သင်တို့အဓမ္မအမှု၏အပြစ်နှင့်အလျောက်စီရင်၍၊ သင်တို့သည် ရုပ်တုများနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ကိုခံရလျက်၊ ငါသည် အရှင်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄:၁ သက္ကရာဇ်ကိုးခု၊ ဒသမလဆယ်ရက်နေ့တွင်၊ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၂၄:၂ အချင်းလူသား၊ ဤမည်သောနေ့၊ ယခုနေ့ရက်ကိုမှတ်လော့။ ယခုနေ့၌ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းထားစပြု၏။–

၂၄:၃ ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးအားလည်း ပုံစကားတည်းဟူသော၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အိုးကင်းကို မီးဖို၌တင်ထား၍ ရေကိုလောင်းလော့။–

၂၄:၄ အမဲသားတစ်များ၊ ကောင်းသောအတစ်တို့ကိုစုထား၍၊ ပေါင်၊ ပခုံးအစရှိသော အကောင်းဆုံးသော အရိုးတို့ကို အိုးကင်း၌အပြည့်ထည့်လော့။–

၂၄:၅ သိုးအကောင်းဆုံးတို့ကိုယူပြီးလျှင်၊ အရိုးအချို့တို့ကို အိုးကင်းအောက်မှာပုံ၍၊ အိုးကင်းထဲမှာ အရိုးတို့ကိုကျက်စေခြင်းငှါ ကျပ်ကျပ်ဆူစေလော့။–

၂၄:၆ ဤအမှု၌ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူအသက်ကိုသတ်တတ်သောမြို့၊ သံချေးတက်၍ရှိသေးသောအိုးကင်းသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ သားတစ်တို့ကိုတခု နောက်တခုထုတ်လော့။ စာရေးတံမပြုနှင့်။–

၂၄:၇ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမြို့သတ်သောသူ၏အသွေးသည် မြို့အလယ်၌ရှိ၏။ ထိုအသွေးကို မြေမှုန့်နှင့်ဖုံးခြင်းငှါ မြေပေါ်မှာသွန်းသည်မဟုတ်၊ ရှင်းလင်းသော ကျောက်ပေါ်မှာတင်ထားပြီ။–

၂၄:၈ ငါသည်လည်း အပြစ်ဒဏ်ပေးမည်အကြောင်း၊ ဒေါသအမျက်ထွက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုအသွေးကိုမဖုံးဘဲ ရှင်းလင်းသောကျောက်ပေါ်မှာ တင်ထားပြီ။

၂၄:၉ ဤအမှု၌ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူအသက်ကိုသတ်တတ်သောမြို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ကြီးစွာသောမီးပုံကို ငါစီရင်မည်။–

၂၄:၁၀ ထင်းများကိုပုံထား၍မီးရှို့လော့။ အမဲသားလျော့၍ မြိန်စွာသောစားဘွယ်ဖြစ်စေလော့။ အရိုးတို့ကိုလည်းကျွမ်းစေ။–

၂၄:၁၁ ထိုနောက်၊ အဘယ်အရာမျှမပါဘဲ မီးခဲပေါ်မှာတင်ထားလော့။ ကြေးနီပူ၍မီးတောက်စေ။ အိုးကင်း၌ပါသော အညစ်အကြေးကို အရည်ကျို၍ သံချေးကုန်စေ။–

၂၄:၁၂ ကြိုးစား၍ပင်ပန်းသော်လည်း၊ များစွာသောသံချေးမထွက်တတ်။ မီးအားဖြင့်မကုန်တတ်။–

၂၄:၁၃ သင်၏အညစ်အကြေး၌ အဓမ္မအမှုပါ၏။ ငါဆေးကြော၍သင်သည်ဆေးကြောခြင်းကိုမခံသောကြောင့်၊ ငါ၏အမျက်အရှိန်သည် သင့်အပေါ်သို့ မရောက်မချင်းတိုင်အောင်၊ သင်၏အညစ်အကြေးကို မဆေးကြောရ။–

၂၄:၁၄ ငါထာဝရဘုရားပြောပြီ။ ပြောသည်အတိုင်း ငါပြု၍ပြည့်စုံစေမည်။ နောက်သို့မဆုတ်၊ မနှမြော၊ နောင်တမရ၊ သင်ကျင့်ကြံပြုမူသမျှအတိုင်း ငါစီရင်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၄:၁၅ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၂၄း၁၆ အချင်းလူသား၊ သင်ကြည့်ရှုလိုဘွယ်သောသူကို ငါသည်ဒဏ်ခတ်၍ ပယ်ရှားမည်။ သို့ရာတွင်၊ သင်သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို မပြုရ။ မျက်ရည်မကျရ။–

၂၄း၁၇ တိုးတိုးညည်းတွားလော့။ သေသောသူအတွက် မြည်တမ်းခြင်းကိုမပြုနှင့်။ ခေါင်းပေါင်းပေါင်း၍ ခြေနင်းကိုစီးလော့။ နှုတ်ကို မဖုံးနှင့်။ ဆင်းရဲသောသူ၏အစာကိုမစားနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၄း၁၈ ထိုသို့ ငါသည်နံနက်အချိန်၌ လူများတို့အားကြားပြော၏။ ညဦးအချိန်၌ ငါ့ခင်ပွန်းသည်သေ၏။ မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း နက်ဖြန်နံနက်မှ ငါပြု၏။–

၂၄း၁၉ လူများတို့ကလည်း ဤသို့သင်ပြုသောအမှုသည် ငါတို့နှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ငါတို့အားမပြောသလောဟု ငါ့အားမေးကြသော်၊–

၂၄း၂၀ ငါက၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၂၄း၂၁ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာန၊ သင်တို့အစွမ်းသတ္တိ အထွဋ်အမြတ်၊ သင်တို့ကြည့်ရှုလိုဘွယ်သောအရာ၊ အလွန်နှမြောသောအရာကို ငါရှုတ်ချမည်။ သင်တို့ဘွားမြင်သော သားသမီးတို့သည် ထားဖြင့်ဆုံးကြလိမ့်မည်။–

၂၄း၂၂ ထိုအခါ သင်တို့သည် ငါပြုသကဲ့သို့ပြုရကြလိမ့်မည်။ နှုတ်ကိုမဖုံး၊ ဆင်းရဲသောသူတို့၏ အစာကိုမစားရကြ။–

၂၄း၂၃ ခေါင်းပေါင်းပေါင်း၍ ခြေနင်းကိုစီးရကြလိမ့်မည်။ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို မပြုရကြ။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ပိန်ကြုံ၍ တယောက်ကိုတယောက် ညည်းတွားရကြလိမ့်မည်။–

၂၄း၂၄ ထိုသို့ယေဇကျေလသည် သင်တို့အား ပုပ္ပနိမိတ်ဖြစ်ရ၏။ သူပြုသမျှအတိုင်းသင်တို့သည်၊ အမှုရောက်သောအခါပြု၍၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကိုသိရကြလိမ့်မည်။

၂၄း၂၅ အချင်းလူသား၊ သင်၏အမှုမူကား၊ သူတို့အစွမ်းသတ္တိ၊ ဝါကြွားစရာဘုန်း၊ ကြည့်ရှုလိုဘွယ်သောအရာ၊ စိတ်စွဲလမ်းသောအရာကို၎င်း၊ သားသမီးတို့ကို၎င်း ငါပယ်ရှားသောအခါ၊–

၂၄း၂၆ လွတ်သောသူတစုံတယောက်သည် သင်ရှိရာသို့ရောက်လာ၍ ကြားပြောလိမ့်မည်။–

၂၄း၂၇ ထိုအခါ လွတ်သောသူနှင့်တွေ့သဖြင့် သင်၏နှုတ်ပွင့်လိမ့်မည်။ စကားမပြောဘဲနေချိန်လွန်၍ ဟောပြောရလိမ့်မည်။ ထိုသို့သင်သည် သူတို့အား ပုပ္ပနိမိတ်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၅)

၂၅း၁ တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍–

၂၅း၂ အချင်းလူသား၊ သင်သည် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့တဘက်၌ မျက်နှာထား၍ ပရောဖက်ပြုလျက်၊–

၂၅း၃ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရှုတ်ချလျက်ရှိသော ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို၎င်း၊ လူဆိတ်ညံ့ခြင်းသို့ရောက်သော ဣသရေလပြည်ကို၎င်း၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ သောယုဒအမျိုးကို၎င်း၊ အေ့ဟေဟု သင်ဆိုမိသောကြောင့်၊–

၂၅း၄ သင့်ကိုအရှေ့ပြည်သားတို့အား ငါအပိုင်ပေးမည်။ သူတို့သည် သင်၏အထဲ၌ဘုံဗိမာန်တို့ကိုတည်ဆောက်၍ နေရာကျကြလိမ့်မည်။သင်၏ အသီးအနှံကိုစား၍ သင်၏နို့ကိုသောက်ကြလိမ့်မည်။–

၂၅း၅ ရဗ္ဗာမြို့ကို ကုလားအုပ်တင်းကုပ်၊ အမ္မုန်ပြည်ကိုသိုးကျက်စားရာ ငါဖြစ်စေမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။–

၂၅း၆ သင်သည် ဣသရေလပြည်ကို မနာလိုသောစိတ်အားကြီးလျက် လက်ခုပ်တီးခြင်း၊ ခြေနှင့်ဆောင့်ခြင်းကို ဝမ်းမြောက်စွာပြုသောကြောင့်၊–

၂၅း၇ ငါသည် သင့်ကိုတိုက်၍လူအမျိုးမျိုး လုယူဘို့ရာအပ်မည်။ လူနေရာ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်ထဲက သင့်ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၅း၈ တဖန် မောဘပြည်နှင့်စိရမြို့က၊ ယုဒအမျိုးသည် တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်တူသည်ဟု ဆိုသောကြောင့်၊–

၂၅း၉ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မောဘနံပါး၊ ပြည်စွန်းနားမှာ နိုင်ငံ၏ဘုန်းဖြစ်သော ဗက်ယေရှိမုတ်မြို့၊ ဗာလမောင်မြို့၊ ကိရယသိမ်မြို့တို့ကို ငါလှန်ထားမည်။–

၂၅း၁၀ ထိုမြို့တို့ကို အမ္မုန်အမျိုးသားတို့နှင့်တကွ အရှေ့ပြည်သားတို့အား အပိုင်ပေးမည်။ အမ္မုန်ပြည်သားတို့ကို တိုင်းနိုင်ငံစုတွင် မမှတ်ရ။–

၂၅း၁၁ မောဘပြည်ကိုလည်း ငါသည်အပြစ်ဒဏ်စီရင်၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၅း၁၂ တဖန်ဧဒုံပြည်သည် ချင်ရဲပြေစေခြင်းငှါ၊ ယုဒအမျိုးတဘက်၌နေ၍ အလွန်ပြစ်မှားသဖြင့်၊ အပြစ်ဒဏ်စီရင်သောကြောင့်၊–

၂၅း၁၃ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဧဒုံပြည်ကိုငါတိုက်၍ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ကိုပယ်ဖြတ်မည်။ တေမန်မြို့မှစ၍ လူဆိတ်ညံ့စေမည်။ ဒေဒန်မြို့တိုင်အောင် ထားဖြင့်ဆုံးရကြလိမ့်မည်။–

၂၅း၁၄ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားများအားဖြင့်၊ ဧဒုံပြည်ကို ငါ၏ချင်ရဲပြေစေခြင်းငှါ ဒဏ်ပေးမည်။ သူတို့သည် ငါ၏အမျက်အရှိန်အားကြီးသည်အတိုင်း ဧဒုံပြည်ကိုပြုကြလိမ့်မည်။ ငါပေးသောအပြစ်ဒဏ်ကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၅း၁၅ တဖန် ဖိလိတ္တိလူတို့သည် အငြိုးထား၍ မနာလိုသောစိတ်အားကြီးသည်နှင့် ဒေါသအလိုကိုပြည့်စုံစွာပြု၍၊ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းငှါ အပြစ်ဒဏ်ပေးသောကြောင့်၊–

၂၅း၁၆ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုငါတိုက်၍ ခေရသိလူတို့ကိုပယ်ဖြတ်မည်။ ပင်လယ်ကမ်းနားဘ၌ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့ကိုဖျက်ဆီးမည်။–

၂၅း၁၇ ပြင်းစွာသောဆုံးမခြင်းနှင့်တကွ ကြီးစွာသောအပြစ်ဒဏ်ကိုပေးမည်။ ထိုသို့ငါ၏ချင်ရဲပြေစေခြင်းငှါ ဒဏ်ပေးသောအခါ၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၆)

၂၆း၁ သတ္တရာဇ်ဆယ်တခု၊ ပဌမလတရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၂၆း၂ အချင်းလူသား၊ တုရုမြို့က၊ အေ့ဟေ၊ တိုင်းနိုင်ငံတို့၏တံခါးဖြစ်သော ယေရုရှလင်မြို့သည် ပျက်စီးသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့လက်သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုမြို့ဆိတ်ညံ့သောကြောင့် ငါစည်ပင်လိမ့်မည်ဟု ယေရုရှလင်မြို့တဘက်၌ ဆိုမိသောကြောင့်၊–

၂၆း၃ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုတုရုမြို့၊ သင့်တဘက်၌ငါနေ၏။ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးတက်သကဲ့သို့၊ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် သင့်ကိုတက်၍ တိုက်စေမည်။–

၂၆း၄ သူတို့သည် တုရုမြို့ရိုးကိုဖျက်၍ ပြအိုးတို့ကို ဖြိုချကြလိမ့်မည်။ မြေမှုန့်ကို ငါခြစ်ခွါ၍ ရှင်းလင်းသောကျောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေမည်။–

၂၆း၅ ပင်လယ်အလယ်၌ ပိုက်ကွန်လှန်းရာအရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါပြောပြီဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ လူမျိုးလုယူရာဖြစ်ရလိမ့်မည်။–

၂၆း၆ လယ်ပြင်၌ရှိသောသမီးတို့သည် ထားဖြင့်သေ၍၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၆း၇ တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဘုရင်တို့၏ဘုရင်တည်းဟူသော မြောက်မျက်နှာ ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာကို၊ မြင်းရထား၊ မြင်းစီးသူရဲ၊ လူများအလုံးအရင်းနှင့်တကွ တုရုမြို့သို့ ငါဆောင်ခဲ့မည်။–

၂၆း၈ သူသည် လယ်ပြင်၌ရှိသောသင်၏သမီးတို့ကို ထားနှင့်သတ်လိမ့်မည်။ သင့်တဘက်၌ ရဲတိုက်ကိုတည်၍ မြေရိုးကိုဖို့ပြီးလျှင်၊ ဒိုင်းလွှားတို့ကိုချီကာလိမ့်မည်။–

၂၆း၉ သင်၏မြို့ရိုးတဘက်တချက်၊ ဝက်ခွတိုင်၌ တုံးတို့ကိုဆွဲထား၍ သင်၏ရဲတိုက်တို့ကို တူးရွင်းနှင့်ဖြိုချလိမ့်မည်။–

၂၆း၁၀ မြင်းများသောကြောင့် မြေမှုန့်သည် သင့်ကိုဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။ တိုက်ဖျက်သောမြို့ထဲသို့ ဝင်တတ်သကဲ့သို့ သင်၏မြို့တံခါးသို့ဝင်သောအခါ၊ လှည်းရထားမျိုးမြည်သံ၊ မြင်းစီးသူရဲတို့အသံကြောင့် သင်၏မြို့ရိုးလှုပ်ရှားလိမ့်မည်။–

၂၆း၁၁ မြင်းခွါတို့ဖြင့် သင်၏လမ်းရှိသမျှတို့ကိုနင်းလျက်၊ သင်၏လူတို့ကိုထားနှင့်သတ်၍၊ သင်ခိုလှုံစရာ ရုပ်တုဆင်းတုတို့သည် မြေတိုင်အောင် ပြိုလဲကြလိမ့်မည်။–

၂၆း၁၂ သင်၏ဥစ္စာကို လုယူ၍သင်၏ကုန်များကိုလည်း သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။ သင်၏အုတ်ထရံတို့ကိုဖြို၍ ဘုံဗိမာန်တို့ကိုဖျက်ပြီးလျှင်၊ သင်၏ကျောက်၊ သစ်သား၊ မြေတို့ကိုရေထဲမှာချပစ်ကြလိမ့်မည်။–

၂၆း၁၃ သင်ဆိုသောသီချင်းသံကိုငါငြိမ်းစေ၍၊ သင်တီးသောစောင်းသံကို နောက်တဖန်အဘယ်သူမျှမကြားရ။–

၂၆း၁၄ သင်သည် ရှင်းလင်းသောကျောက်ကဲ့သို့ပိုက်ကွန်လှန်းရာအရပ်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ နောက်တဖန်မတည်ပြန်ရ။ ငါထာဝရဘုရားပြောပြီဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၆း၁၅ တုရုမြို့ကိုရည်မှတ်၍ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အလယ်၌ ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းအမှုဖြစ်၍၊ ထိခိုက်သောသူတို့သည် အော်ဟစ်သောအခါ၊ သင်ပြိုလဲခြင်းအသံကြောင့် တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။–

၂၆း၁၆ သမုဒ္ဒရာမင်းအပေါင်းတို့သည် ရာဇပလ္လင်ပေါ်ကဆင်း၍၊ အင်္ကျီတော်ကိုင်ငင်း၊ ချယ်လှယ်သော အဝတ်တော်ကိုင်ငင်း ချွတ်ပယ်ပြီးမှ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းအဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ မြေပေါ်၌ထိုင်လျက် ခဏခဏတုန်လှုပ်၍၊ သင်၏အမှုကြောင့် မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။–

၂၆း၁၇ သူတို့ကလည်း၊ အိုကျော်စောသောမြို့၊ ပင်လယ်သားနေ၍ ပင်လယ်၌အားကြီးသောမြို့၊ ပင်လယ်သားအပေါင်းတို့ ရှိသေဘွယ်သောမြို့သားနှင့် ပြည့်စုံသောမြို့၊ သင်သည် အလွန်ပျက်စီးလေပြီတကားဟု သင့်အားဆိုလျက်၊ သင့်အတွက် မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။–

၂၆း၁၈ သင်ပြိုလဲသောနေ့တွင် တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့သည်တုန်လှုပ်၍၊ သင်ကွယ်ပျောက်သောကြောင့် ပင်လယ်၌ရှိသောကျွန်းများတို့သည်ထိတ်လန့်ကြလိမ့်မည်။–

၂၆း၁၉ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူမနေသောမြို့ကဲ့သို့ငါသည် သင့်ကို ဆိတ်ညံ့စေလျက်၊ ပင်လယ်ကိုသင့်အပေါ်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ လှိုင်းတံပိုးတို့သည် သင့်ကို လွှမ်းမိုးသောအခါ၊–

၂၆း၂၀ ရှေးလူဟောင်းတို့နေရာ မြေတွင်းထဲသို့ဆင်းသောသူတို့နှင့်အတူ သင့်ကိုငါနှိမ့်ချ၍၊ သင်၌လူမနေစေခြင်းငှါ မြေတွင်းထဲသို့ဆင်းသောသူတို့နှင့်အတူ၊ ရှေးကာလမှစ၍ ဆိတ်ညံ့ရာအရပ်၊ မြေအောက်အရပ်တို့၌ ငါချထားမည်။ ထိုအခါ အသက်ရှင်သော သူတို့၏နေရာ၌ ငါ့ဘုန်းကိုငါဖွင့်မည်။–

၂၆း၂၁ သင်မူကား၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအရာဖြစ်၍၊ နောက်တဖန်အဘယ်သူမျှရှာ၍မတွေ့နိုင်အောင်၊ ပျောက်ကုန်ရာသို့ရောက်လိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၇)

၂၇း၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၂၇း၂ အချင်းလူသား၊ တုရုမြို့အတွက်မြည်တမ်းခြင်းကိုပြု၍၊ တုရုမြို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊–

၂၇း၃ အိုပင်လယ်ဝ၌တည်သောမြို့၊ များစွာသောကျွန်းသူကျွန်းသားတို့အဘို့ ကုန်သွယ်တတ်သောမြို့၊ သင့်ကိုအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုတုရုမြို့၊ သင်က၊ ငါ၏တင့်တယ်ခြင်းစုံလင်ပြီဟု ဆိုတတ်၏။–

၂၇း၄ သင်၏နယ်ပါးတို့သည် ပင်လယ်ထဲမှာရှိ၏။ သင်၏ဗိသုကာတို့သည် သင့်ကိုစုံလင်စွာ တင့်တယ်စေခြင်းငှါ ပြုကြပြီ။–

၂၇း၅ သင်၏ပျဉ်ပြားရှိသမျှတို့ကိုစေနိရထင်းရှူးသစ်သားဖြင့်လုပ်၍၊ ရွက်တိုင်ဘို့ လေဗနုန်အာရဇ်ပင်တို့ကို ယူကြပြီ။–

၂၇း၆ ဗာရှန်သပိတ်သစ်သားဖြင့်တက်တို့ကိုငင်း၊ ခိတ္တိမ်ကျွန်းတို့မှယူခဲ့၍ ဆင်စွယ်နှင့်စီချယ်သော တာရှုရသစ်သားဖြင့် ကန့်တို့ကိုငင်း လုပ်ကြပြီ။–

၂၇း၇ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ချယ်လှယ်သောပိတ်ချောရွက်တို့ကိုဖြန့်၍၊ ဧလိရှကျွန်းတို့မှယူခဲ့သောအထည်ပြာ၊ အထည်မောင်းဖြင့်လုပ်သော မျက်နှာကြက်နှင့် ပြည့်စုံ၏။–

၂၇း၈ ဇိဒုန်မြို့သား၊ အာဝဒ်မြို့သားတို့သည် သင်္ဘောသားဖြစ်၍၊ တုရုပညာရှိတို့သည် လမ်းပြမာလိန်ဖြစ်ကြ၏။–

၂၇း၉ ဂေဗလလူကြီး၊ ပညာရှိတို့သည် သင့်ကိုပြုပြင်လျက် လိုက်ကြ၏။ ပင်လယ်ကူးတတ်သောသင်္ဘောရှိသမျှ၊ သင်္ဘောသားတို့နှင့်တကွ သင်နှင့် ဖေါက်ကားရောင်းဝယ်ခြင်းငှါ ပါကြ၏။–

၂၇း၁၀ ပေရသိလူ၊ လုဒလူ၊ ဖုတလူတို့သည် သင်၏တပ်သား၊ စစ်သူရဲလုပ်ကြ၏။ ဒိုင်း၊ လွှား၊ သံခမောက်လုံးတို့ကိုပြင်ဆင်၍၊ သင်၏ဂုဏ်အသရေကို ထင်ရှားစေကြ၏။–

၂၇း၁၁ အာဝဒ်အမျိုးသားတို့သည် သင်၏တပ်သားတို့နှင့်တကွ မြို့ရိုးပတ်လည်၌စီးကြ၏။ ဂမ္မဒိမ်လူတို့သည် ပြအိုးတို့ကိုစောင့်၍၊ မြို့ရိုးပတ်လည်၌ မျှားတောင့်တို့ကို ပြင်ဆင်သဖြင့်၊ သင်၏တင့်တယ်ခြင်းကို စုံလင်စေကြ၏။–

၂၇း၁၂ သင်၌ကုန်သွယ်ရန် ဥစ္စာများသောကြောင့်၊ တာရှုမြို့သည်ငွေ၊ သံ၊ သံဖြူ၊ ခဲတို့ကို သင့်ဝိုင်းသို့ယူခဲ့၍ သင်နှင့်ကုန်သွယ်ခြင်းကို ပြုလေ၏။–

၂၇း၁၃ ယာဝန်မြို့၊ တုဗလမြို့၊ မေရှက်မြို့တို့သည်သင်နှင့်ကုန်သွယ်၍၊ လူကျွန်တို့နှင့် ကြေးနီဖလားတို့ကို သင့်ဈေး၌ ရောင်းကြ၏။–

၂၇း၁၄ တောဂါမအမျိုးသားတို့သည် မြင်း၊ မြင်းစီးသူ၊ လားတို့ကို သင့်ဝိုင်း၌သွင်းကြ၏။–

၂၇း၁၅ ဒေဒန်မြို့သားတို့သည်လည်း သင်နှင့်ကုန်သွယ်ကြ၏။ များစွာသောတကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်သားတို့သည် သင်လုပ်သောဥစ္စာကိုဝယ်၍၊ ဦးချို ဆင်စွယ်၊ သစ်သားနက်ကို ပြန်ပေးကြ၏။–

၂၇း၁၆ သင်လုပ်သောဥစ္စာများသောကြောင့် ရှုရိပြည်သည် သင်နှင့်ကုန်သွယ်၍၊ နပက်ကျောက်၊ ပြာသောအထည်၊ ချယ်လှယ်သောအဝတ်၊ ပိတ်ချော၊ သန္တာ၊ ကျောက်နီတို့ကို သင့်ဝိုင်း၌သွင်းကြ၏။–

၂၇း၁၇ ယုဒပြည်နှင့် ဣသရေလပြည်သည် သင်နှင့်ကုန်သွယ်၍၊ ဂျုံစပါး၊ မုရန်စေး၊ ပနက်စေး၊ ဗာလစံစေး၊ ဆီ၊ ပျားရည်တို့ကို သင့်ဈေး၌သွင်းကြ၏။–

၂၇း၁၈ ဒမာသက်မြို့သည်သင်လုပ်သောဥစ္စာများ၊စည်းစိမ်များပြားသောကြောင့်၊ ဟေလဗုန်စပျစ်ရည်၊ ဖြူသောသိုးမွေးကို ဖယ်လှယ်လျက် ဖေါက်ကား တတ်၏။–

၂၇း၁၉ ဝေဒန်မြို့နှင့်ယာဝန်ပြည် ဥဇာလမြို့သည်လည်းသံပြောင်ကိုသင့်ဝိုင်းသို့ယူခဲ့၍၊ သင့်ဈေး၌ သစ်ကြံပိုးနှင့်ကြံလည်းရှိ၏။–

၂၇း၂၀ ဒေဒန်မြို့သည် မြင်းစီးသူရဲသုံးစရာ ချောသောအထည်မျိုးကိုရောင်း၍ သင်နှင့်ကုန်သွယ်၏။–

၂၇း၂၁ အာရပ်ပြည်နှင့် ကေဒါမင်းအပေါင်းတို့သည် သင်လုပ်သောဥစ္စာကိုရခြင်းငှါ သိုးသငယ်၊ သိုးထီး၊ ဆိတ်များတို့နှင့်ဖယ်လှယ်၍ ကုန်သွယ်ကြ၏။–

၂၇း၂၂ ရှေဘာကုန်သည်၊ ရာဂမကုန်သည်တို့သည် သင်နှင့်ကုန်သွယ်၍ အမြတ်ဆုံးသောနံ့သာမျိုး၊ အဘိုးကြီးသောကျောက်မျိုး၊ ရွှေမျိုးကိုသင့်ဝိုင်း၌ သွင်းကြ၏။–

၂၇း၂၃ ခါရန်မြို့သား၊ ကန္နေမြို့သား၊ ဒေဒင်မြို့သား၊ ရှေဘာကုန်သည်၊ အာရှုရိကုန်သည်၊ ခိလမဒ်ကုန်သည်တို့လည်း၊ သင်နှင့်ကုန်သွယ်၍၊–

၂၇း၂၄ ထူးဆန်းသောဥစ္စာ၊ ပြာသောအထည်၊ ချယ်လှယ်သောအထည်၊ အဘိုးထိုက်သောအဝတ်တန်ဆာပါ၍၊ ကြိုးနှင့်ပတ်ရစ်သောအာရဇ်သေတ္တာ တို့ကို သင်၏ကုန်ထဲသို့သွင်းကြ၏။–

၂၇း၂၅ တာရှုသင်္ဘောတို့သည် သင်၏ကုန်ကိုဆောင်လျက်သွားလာသဖြင့်၊ သင်သည် ပင်လယ်အလယ်၌ ကြွယ်ဝ၍အလွန် ဘုန်းကြီးလေ၏။

၂၇း၂၆ ယခုမူကား သင်၏တက်ခတ်သားတို့သည် သင့်ကိုကြီးစွာသော ရေထဲသို့ဆောင်သွား၍၊ အရှေ့လေသည်လည်း ပင်လယ်အလယ်၌ ချိုးလေပြီ။–

၂၇း၂၇ သင်သည် လဲပျက်သောအခါ သင်၏ဥစ္စာ၊ ဝိုင်း၊ ကုန်၊ သင်္ဘောသား၊လမ်းပြမာလိန်၊ ပြုပြင်သူ၊ ကုန်သည်၊ စစ်သူရဲအလုံးအရင်းပါသမျှတို့သည် ပင်လယ်အလယ်၌ကျရကြလိမ့်မည်။–

၂၇း၂၈ သင်၏လမ်းပြမာလိန်တို့ အော်ဟစ်သံကြောင့်၊ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့သည် လှုပ်ရှားကြလိမ့်မည်။–

၂၇း၂၉ တက်ခတ်သောသူအပေါင်းတို့သည် သင်္ဘောမှဆင်း၍၊ သင်္ဘောသားများနှင့် ပင်လယ်လမ်းပြ မာလိန်အပေါင်းတို့သည် ကုန်းပေါ်မှာရပ်လျက်၊–

၂၇း၃၀ သင့်အဘို့အော်ဟစ်၍ ပြင်းစွာငိုကြွေးကြလိမ့်မည်။ မြေမှုန့်ကို မိမိတို့ခေါင်းပေါ်မှာပစ်တင်၍ ပြာ၌လူးကြလိမ့်မည်။–

၂၇း၃၁ ဆံပင်ကိုလည်းဖြတ်၍ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်စည်းလျက်၊ ညှိုးငယ်သောစိတ်နှင့် သင့်အဘို့ပြင်းစွာငိုကြွေးမြည်တမ်းရသည်ကား၊–

၂၇း၃၂ ပင်လယ်အလယ်၌ဆုံးသောမြို့တည်းဟူသော တုရုမြို့နှင့်အဘယ်မြို့တူသနည်း။–

၂၇း၃၃ သင်၏ဥစ္စာတို့သည် ပင်လယ်လမ်းဖြင့်ထွက်သွားသောအခါ၊ လူမျိုးများတို့ကို ရောင့်ရဲစေ၍၊ များပြားသောဥစ္စာ၊ ကုန်စလယ်တို့ဖြင့် လောကီရှင် ဘုရင်တို့ကို ကြွယ်ဝစေတတ်၏။–

၂၇း၃၄ ယခုမူကား၊ သင်သည်ပင်လယ်၌ငှင်း၊ သင့်ကုန်သွယ်ရန်ဥစ္စာတို့သည် လှိုင်းတံပိုးအလယ်၌ငှင်းကျိုးပဲ့၍၊ သင်နှင့်ပါသော သူအပေါင်း တို့သည်ဆုံးရှုံးကြပြီ။–

၂၇း၃၅ ကျွန်းသူကျွန်းသားအပေါင်းတို့သည် သင့်အမှုကြောင့်မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ရှင်ဘုရင်တို့သည် မျက်နှာပျက်လျက် ကြက်သီးမွေးညှင်းထကြ၏။–

၂၇း၃၆ အမျိုးမျိုးသောကုန်သည်တို့သည် သင့်အားကဲ့ရဲ့သံကိုပြုကြ၏။ သင်သည် ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်လေပြီ တကား၊ နောက်တဖန် မပေါ်လာရ ပါတကားဟု ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၈)

၂၈း၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၂၈း၂ အချင်းလူသား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို တုရုရှင်ဘုရင်အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်သည် ကိုယ်ကိုဘုရားသခင်ကဲ့သို့ ထင်မှတ် သော်လည်း ဘုရားသခင်မဟုတ်၊ လူသက်သက်ဖြစ်လျက်နှင့် ငါသည်ဘုရားဖြစ်၏၊ ပင်လယ်အလယ်၌ ဘုရားပလ္လင်ပေါ်မှာငါထိုင်သည်ဟု ဝါကြွားသောစိတ်နှင့်ဆိုသည် ဖြစ်၍၊–

၂၈း၃ သင်သည် ဒံယေလထက်သာ၍ပညာရှိပါသည်တကား။ သင်မသိရအောင် သူတပါးဝှက်ထားနိုင်သောအရာ တစုံတခုမျှမရှိ။–

၂၈း၄ ကိုယ်ဉာဏ်ပညာအားဖြင့် ဥစ္စာရတတ်၏။ ရွှေငွေကိုဆည်းဖူးပြီ။–

၂၈း၅ ထူးဆန်းသောပညာနှင့်ကုန်စလယ်များအားဖြင့် စည်းစိမ်ကြီး၍၊ ထိုစည်းစိမ်ကြောင့် စိတ်ဝါကြွားပြီ။–

၂၈း၆ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ကိုယ်ကိုဘုရားသခင်ကဲ့သို့ထင်မှတ်သော ကြောင့်၊–

၂၈း၇ ကြောက်မက်ဘွယ်သော တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့ကို သင်ရှိရာသို့ငါပို့ဆောင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် သင်၏ပညာဂုဏ်ကိုထားနှင့်ခုတ်၍၊ သင်၏တင့်တယ်ခြင်းအသရေကို ရှုတ်ချကြလိမ့်မည်။–

၂၈း၈ သင့်ကိုမြေတွင်းထဲသို့နှိမ့်ချ၍၊ ပင်လယ်အလယ်၌ဆုံးရှုံးသောသူကဲ့သို့ သင့်အသက်သည်ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်။–

၂၈း၉ သင့်အသက်ကိုသတ်သောသူတို့လက်တွင်၊ သင်သည်ဘုရားသခင်မဟုတ်၊ လူသက်သက်ဖြစ်လျက်နှင့်၊ ငါသည် ဘုရားဖြစ်သည်ဟု သင့်အသက်ကိုသတ်သောသူတို့ရှေ့မှာ အမှန်ပြောလိမ့်မည်လော။–

၂၈း၁၀ အရေဖျားလှီးခြင်းမခံသောလူ သေသကဲ့သို့၊ သင်သည် တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့လက်ဖြင့်သေရမည်။ ငါပြောပြီဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၈း၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၂၈း၁၂ အချင်းလူသား၊ တုရုရှင်ဘုရင်အတွက် မြည်တမ်းသောစကားကိုမြွက်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်သည် ထူးဆန်းသောတံဆိပ်ဖြစ်၏။ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၍ တင့်တယ်ခြင်းအသရေလည်း စုံလင်လျက်ရှိ၏။–

၂၈း၁၃ ဧဒင်အရပ်၊ ဘုရားသခင်၏ဥယျာဉ်တော်၌နေပြီ။ သင်၏ခေါင်းပေါ်မှာကျောက်နီ၊ ဥဿဖရား၊ စိန်၊ မျက်ရွဲ၊ ကြောင်၊ နဂါးသွဲ့၊ နီလာ၊ မြ၊ ပတ္တမြားအစရှိသော ကျောက်မြတ်အမျိုးမျိုးတို့ကိုဆောင်းလေ၏။ ရွှေဖြင့်လုပ်သောပတ်သာ၊ပုလွေတို့သည်လည်း၊ သင်ဘွားသောနေ့၌ပင် သင့်အဘို့ပြင်ဆင် လျက်ရှိကြ၏။–

၂၈း၁၄ သင်သည်ဖြန့်၍ လွှမ်းမိုးသောခေရုဗိမ်ဖြစ်လျက်၊ငါ့အခွင့်နှင့် ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်မှာ နေရာကျ၍ မီးတောက်သောကျောက်တို့တွင် သွားလာရ၏။–

၂၈း၁၅ ဘွားသောနေ့မှစ၍ သင့်အပြစ်ထင်ရှားသောနေ့တိုင်အောင်၊ ပြုလေရာရာ၌ စုံလင်လျက်ရှိ၏။–

၂၈း၁၆ သို့ရာတွင်၊ ကုန်သွယ်ခြင်းများပြားသောအားဖြင့်၊ အဓမ္မအမှုတို့နှင့်ပြည့်စုံ၍ ပြစ်မှားသော အပြစ်ရောက်လေပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ဆိုးယုတ်သောသူကဲ့သို့၊ သင့်ကိုဘုရားသခင်၏ တောင်တော်ပေါ်က ငါနှင်ထုတ်မည်။ အိုလွှမ်းမိုးသောခေရုဗိမ်၊ မီးတောက်သော ကျောက်တို့အထဲက သင့်ကိုငါပယ်ရှင်းမည်။–

၂၈း၁၇ သင်သည်ကိုယ်၌တင့်တယ်ခြင်းအသရေကြောင့်၊ ဝါကြွားသောစိတ်ရှိလျက် ဂုဏ်ထွန်းတောက်သော ကြောင့်၊ သင်၏ပညာသည်ဖေါက်ပြန်လျက်ရှိလေပြီ။ ငါသည် သင့်ကို မြေတိုင်အောင်နှိမ့်ချမည်။ ရှင်ဘုရင်တို့သည် သင့်ကိုကြည့်ရှု၍ ဝမ်းမြောက်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ရှေ့မှာသင့်ကို ငါချထားမည်။–

၂၈း၁၈ သင့်အပြစ်သည်များပြား၍ ကုန်သွယ်ခြင်းအဓမ္မအားဖြင့်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတို့ကို ညစ်ညူးစေသောကြောင့်၊ သင့်ကို မီးရှို့ဘို့သင့်အလယ်၌မီးကို ငါညှိမည်။ သင့်ကိုမြင်သောသူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ၊ သင်၏ပြာကို မြေပေါ်သို့ငါချထားမည်။–

၂၈း၁၉ သင့်ကိုသိသော လူအမျိုးမျိုးတို့သည် သင်၏အမှုကြောင့် မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။ သင်သည် ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ နောက်တဖန် မပေါ်လာရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈း၂၀ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၂၈း၂၁ အချင်းလူသား၊ သင်သည်ဇိဒုန်မြို့တဘက်၌ မျက်နှာထား၍ပရောဖက်ပြုလျက်၊–

၂၈း၂၂ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အိုဇိဒုန်မြို့၊ သင့်တဘက်၌ငါနေ၏။ သင့်အလယ်၌ ငါ့ဘုန်းတန်ခိုးသည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ သင့်ကိုငါသည်အပြစ်ဒဏ်ပေး၍ ရှိသေခြင်းကိုခံရသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုလူများ သိရကြလိမ့်မည်။–

၂၈း၂၃ သင့်အပေါ်သို့ကာလနာဘေးကိုငှါ်း၊ သင်၏လမ်းတို့၌ထားဘေးကိုငှါ်း ငါစေလွှတ်၍၊ ပတ်လည်၌ တိုက်သောထားဖြင့် သူရဲတို့သည် သင့်အလယ်၌လဲ၍ သေကြသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။–

၂၈း၂၄ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုး၏ပတ်လည်၌နေ၍၊ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူတို့တွင် စူးတတ်သောဆူးပင်၊ နှောင့်ရှက်တတ်သောပြောင့်တစုံတခုမျှမကျန်ကြွင်းရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈း၂၅ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကွဲပြားလျက်နေရသော လူအမျိုးမျိုးထဲကငါခေါ်၍စုဝေးသောအခါ၊ သူတို့အားဖြင့် လူမျိုးများရှေ့၌ ရိုသေခြင်းကိုငါခံ၍၊ ငါ့ကျွန်ယာကုပ်အား ငါအရင်ပေးသောပြည်၌ သူတို့ သည်နေကြ လိမ့်မည်။–

၂၈း၂၆ ထိုပြည်၌စိုးရိမ်စရာမရှိ။ အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ စပျစ်ဥယျာဉ်စိုက်ခြင်းအမှုကိုပြု၍ နေကြလိမ့်မည်။ သူတို့ပတ်လည်၌နေ၍ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူအပေါင်းတို့ကို ငါသည် အပြစ်ဒဏ်စီရင်သောနောက် သူတို့သည်စိုးရိမ်စရာမရှိဘဲနေ၍၊ ငါသည်သူတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၉)

၂၉း၁ သက္ကရာဇ်ဆယ်ခု၊ ဒသမလ တဆယ်တရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–

၂၉း၂ အချင်းလူသား၊ သင်သည် အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖါရောမင်းတဘက်၌မျက်နှာထား၍၊ သူနှင့် အဲဂုတ္တုပြည်တပြည်လုံးတဘက်၌ ပရောဖက်ပြုလျက်၊–

၂၉း၃ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အိုအဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖါရောမင်း၊ ကိုယ်မြစ်များအလယ်၌နေလျက်၊ ငါ့မြစ်ကိုငါပိုင်၏။ ငါ့အဘို့ ငါဖန်ဆင်းပြီဟု ဆိုတတ်သောမိကျောင်းကြီး၊ သင့်တဘက်၌ငါနေ၏။–

၂၉း၄ သင့်ပါးရိုးကို သံချိတ်နှင့်ချိတ်၍၊ သင့်မြစ်၌နေသောငါးတို့ကို သင့်အကြေးတို့၌ငါကပ်စေမည်။ သင့်မြစ်များအလယ်ထဲက သင့်ကိုငါနှုတ်၍၊ မြစ်၌ရှိသမျှသော ငါးတို့သည် သင့်အကြေးတို့၌ ကပ်ကြလိမ့်မည်။–

၂၉း၅ သင်နှင့်သင့်မြစ်၌ရှိသမျှသောငါးတို့ကို တော၌ငါပစ်ထားမည်။ လွင်ပြင်၌ကျ၍ နောက်တဖန် စုဝေးခြင်းကိုမပြုရ။ တောသားရဲများ၊ မိုယ်းကောင်းကင်ငှက်များစားစရာဘို့ သင့်ကိုငါအပ်၏။–

၂၉း၆ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို အဲဂုတ္တုပြည်သားအပေါင်းတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုး၌ ကျူတောင်ဝေးဖြစ်လေပြီ။–

၂၉း၇ သင့်ကိုလက်နှင့်ကိုင်သောအခါ သင်သည်အကိုင်မခံ။ သူတို့ပခုံးဆစ်ကိုဖြုတ်လေ၏။ သင်နှင့်ကိုယ်ကိုထောက်သောအခါ သင်သည်ကျိုး၍ သူတို့ခါးကိုနာစေ၏။

၂၉း၈ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သင့်အပေါ်သို့ထားကိုဆောင်ခဲ့၍ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ကိုပယ်ဖြတ်သဖြင့်၊ –

၂၉း၉ အဲဂုတ္တုပြည်သည် လူဆိတ်ညံလျက်၊ ပျက်စီးလျက်ရှိသောအခါ၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရလိမ့်မည်။ သင်က၊ ငါ့မြစ်ကိုငါပိုင်၏။။ ငါဖန်ဆင်းပြီဟု ဆိုမိသောကြောင့်၊ –

၂၉း၁၀ သင်နှင့်သင့်မြစ်တဘက်၌ငါနေ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်ကို မိဂဒေါလမှစ၍ သုဧနေမြို့တိုင်အောင်၄င်း၊ အဲသယောပိပြည်စွန်းတိုင်အောင်၄င်း၊ ထားနှင့် ဖျက်ဆီး၍ ဆိတ်ညံ့စေမည်။ –

၂၉း၁၁ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး လူရှောက်၍မသွားရ။ တိရစ္ဆာန်လည်းရှောက်၍မသွားရ။ အဘယ်သူမျှမနေရ။ –

၂၉း၁၂ ပျက်စီးသောပြည်တို့တွင်အဲဂုတ္တုပြည်ကိုငါဖျက်ဆီးမည်။ လူဆိတ်ညံ့သောမြို့တို့တွင် အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး အဲဂုတ္တုမြို့တို့သည် ပျက်စီးလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တုလူတို့ကို အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့သို့ ငါကွဲပြားပြန့်လွင့်စေမည်။

၂၉း၁၃ သို့ရာတွင်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အနှစ်လေးဆယ်စေ့သောအခါ၊ ကွဲပြားလျက်နေရသော လူမျိုးတို့မှအဲဂုတ္တုလူတို့ကို ငါခေါ်၍ စုဝေးစေမည်။ –

၂၉း၁၄ သိမ်းသွားခြင်းတို့ မရသောအဲဂုတ္တုလူတို့ကို ငါတဖန် ဆောင်ခဲ့၍ သူတို့နေရင်းပြည်၊ ပါသရုပြည်သို့ ပြန်စေမည်။ ထိုပြည်၌ယုတ်သောနိုင်ငံဖြစ် ရလိမ့်မည်။ –

၂၉း၁၅ တပါးသောလူမျိုးတို့ကို နောက်တဖန်အစိုးမရ။ နိုင်ငံတကာတို့တွင် အယုတ်ဆုံးဖြစ်ရလိမ့်မည်။ တပါးသောလူမျိုးတို့ကို နောက်တဖန် အစိုးမရစေခြင်းငှါ ငါရှုတ်ချမည်။ –

၂၉း၁၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထိုပြည်သားတို့ကိုမြော်လင့်၍၊ မိမိတို့အပြစ်ကို ငါအောက်မေ့စေသဖြင့်၊ နောက်တဖန် ထိုပြည်သည် သူတို့ခိုလှုံရာ မဖြစ်ရာ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉း၁၇ သက္ကရာဇ်နှစ်ဆယ်ခုနစ်ခု၊ ပဌမလတရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ –

၂၉း၁၈ အချင်းလူသား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည်၊ သူ၏စစ်သူရဲတို့ကို တုရုမြို့တဘက်၌ များစွာသောအမှုကိုဆောင်ရွက်စေပြီ။ စစ်သူရဲတိုင်း ခေါင်းတုံးပြီ။ ပခုံးလည်းပွန်းပြီ။ သို့ရာတွင်၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်စစ်သူရဲတို့သည် တုရုမြို့တဘက်၌ အမှုဆောင်ရွက်ခကို ထိုမြို့တွင်မခံရကြ။ –

၂၉း၁၉ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာအား ငါပေးမည်။ ထိုမင်းသည်ပြည်သားအ လုံးအရင်းကို၄င်း၊ လက်ရဥစ္စာအမျိုးမျိုးကို၄င်း သိမ်းယူပြီးလျှင်၊ မိမိစစ်သူရဲတို့အခဘို့ ဝေငှလိမ့်မည်။ –

၂၉း၂၀ ငါ့အမှုကိုဆောင်ရွက်သောကြောင့်၊ တုရုမြို့တဘက်၌အမှုဆောင်ရွက်ခဘို့ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ငါပေးပြီ။ –

၂၉း၂၁ ထိုကာလ၌ ဣသရေလအမျိုး၏ချိုကို ငါပေါက်စေ၍၊ သူတို့အထဲမှာ သင်ဟောပြောရသောအခွင့်ကို ငါပေးမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၀)

၃၀း၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ –

၃၀း၂ အချင်းလူသား၊ သင်သည်ပရောဖက်ပြုလျက်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ရောက်ရသောနေ့သည် အမင်္ဂလာရှိ သည်ဟု အော်ဟစ်ကြလော့။ –

၃၀း၃ ထိုနေ့နီးပြီ။ ထာဝရဘုရား၏နေ့၊ မိုဃ်းအုံ့သောနေ့၊ တပါးအမျိုးသားဘို့ ချိန်းချက်သောအချိန်နီးပြီ။ –

၃၀း၄ ထားဘေးသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်သဖြင့်၊ သူရဲတို့သည် လဲ၍သေကြသောအခါ၊ အဲသယောပိပြည်သည် ပူပန်လိမ့်မည်။ အလုံးအရင်းကို ပယ်ရှား၍ မူလအမြစ်ကိုဖြိုဖျက်ကြလိမ့်မည်။ –

၃၀း၅ အဲသယောပိပြည်သား၊ ဖုတပြည်သား၊ လုဒပြည်သား၊ အမျိုးမစစ်သောလူရှိသမျှ၊ ခုဘအမျိုးသား၊ မိဿဟာယဖွဲ့သောပြည်သားတို့သည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့နှင့်တကွ ထားဖြင့်လဲ၍သေကြလိမ့်မည်။ –

၃၀း၆ အဲဂုတ္တုပြည်ကိုထောက်မသော သူတို့သည် လဲ၍သေကြသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုအစွမ်းသတ္တိ၏ ဂုဏ်အသရေသည်ဆုံးလိမ့်မည်။ မိဂဒေါလမြို့မှစ၍ သုဧနေမြို့တိုင်အောင် အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့သည် ထားဖြင့်လဲ၍သေကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ –

၃၀း၇ ပျက်စီးသောပြည်တို့တွင် ပျက်စီးလျက်ရှိကြ၍၊ လူဆိတ်ညံ့သောမြို့တို့တွင် အဲဂုတ္တုမြို့တို့သည် ပါဝင်ကြလိမ့်မည်။ –

၃၀း၈ ငါသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌မီးညှို့၍ ထိုပြည်ကိုမစသမျှသောသူတို့သည် ပျက်စီးကြသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြ လိမ့်မည်။ –

၃၀း၉ ထိုအခါ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော အဲသယောပိပြည်သားတို့ကို ကြောက်စေခြင်းငှါ၊ ငါစေလွှတ်သော တမန်တို့သည် သင်္ဘောစီး၍သွားကြသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၏အချိန်၌ သူတို့သည်လည်း အလွန်ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်လည်းနီးပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀း၁၀ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာအားဖြင့် အဲဂုတ္တုပြည်၏အလုံးအရင်းကို ငါဖြတ်မည်။ –

၃၀း၁၁ ထိုရှင်ဘုရင်နှင့်တကွ သူ၏လူများ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော လူမျိုးများတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါလာ၍၊ ထားကိုင်လျက် တပြည်လုံးကို သူရဲတို့နှင့်ပြည့်စေကြလိမ့်မည်။

၃၀း၁၂ မြစ်တို့ကို ငါခန်းခြောက်စေ၍၊ အဓမ္မလူတို့အား ပြည်ကိုရောင်းလိုက်မည်။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့လက်ဖြင့် ပြည်နှင့်တကွ ပြည်၌ပါသမျှကို ငါဖျက်ဆီးမည်။ ငါထာဝရဘုရားပြောပြီ။ –

၃၀း၁၃ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရုပ်တုတို့ကိုငါဖျက်ဆီး၍၊ နောဖပြည်၌ ဆင်းတုတို့ကိုလည်း ပယ်ဖြတ်မည်။ နောက်တဖန် အဲဂုတ္တုမင်းမျိုးမရှိရ။ အဲဂုတ္တုပြည်သည် ကြောက်ရွံ့မည်အကြောင်းကို ငါပြုမည်။ –

၃၀း၁၄ ပါသရုပြည်ကို ငါဖျက်မည်။ ဇောနမြို့ကိုလည်း မီးရှို့မည်။ နောမြို့ကိုလည်း အပြစ်ဒဏ်စီရင်မည်။ –

၃၀း၁၅ အဲဂုတ္တုပြည်၏ အစွမ်းသတ္တိဖြစ်သော သိန်မြို့အပေါ်သို့ ငါသည်အမျက်ကိုသွန်းလောင်း၍ နောမြို့သားအလုံးအရင်းကို ပယ်ဖြတ်မည်။–
၃၀း၁၆ အဲဂုတ္တုပြည်၌မီးညှို၍ သိန်မြို့သည် တုန်လှုပ်ခြင်း၊ နောမြို့ရိုးသည် ပြိုပေါက်ခြင်း၊ နောဖမြို့သည် နေ့အချိန်၌ပင် စစ်တိုက်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။။–
၃၀း၁၇ အာဝင်မြို့၊ ဖိဗေသက်မြို့သားလုလင်တို့သည် ထားဖြင့်လဲ၍ သေကြသဖြင့်၊ မိန်းမတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။–
၃၀း၁၈ တာပနက်မြို့၌ အဲဂုတ္တုလုံတံတို့ကို ငါချိုး၍ သူ့အစွမ်းသတ္တိ၏ ဂုဏ်အသရေဆုံးသောအခါ နေ့အချိန်၌အလင်းကွယ်လိမ့်မည်။ မိုယ်းအုံ၍မြို့သမီးတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။–
၃၀း၁၉ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါသည်အပြစ်ဒဏ်စီရင်၍၊ ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၀း၂၀ သက္ကရာဇ်တဆယ်တခု၊ ပဌမလ ခုနစ်ရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍ –
၃၀း၂၁ အချင်းလူသား၊ အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင်ဖာရောမင်း၏ လက်ရုံးကိုငါချိုးပြီ။ ဆေးကု၍မထုပ်ရ။ ထားကိုင်စေဘို့ ပကတိခွန်အားရှိစေခြင်းငှါ အဝတ်နှင့်မစည်းရ။–
၃၀း၂၂ ဤအမှု၌ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖာရောမင်းတဘက်၌ နေသဖြင့်၊ သူ၏လက်ရုံးတည်းဟူသော၊ ခိုင်မာသောလက်ရုံးနှင့် အရင်ချိုးသောလက်ရုံးကို ငါချိုး၍ ထားကိုသူ့လက်မှကျစေမည်။–
၃၀း၂၃ အဲဂုတ္တုလူတို့ကို အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့တွင် ကွဲပြားပြန့်လွင့်စေမည်။–
၃၀း၂၄ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကို ငါခိုင်မာစေ၍၊ ငါ့ထားကို သူ့လက်၌အပ်မည်။ ဖာရောမင်း၏လက်ရုံးတို့ကို ငါချိုးသဖြင့်၊ သူသည် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသောသူအော်ဟစ်သကဲ့သို့၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှေ့မှာ အော်ဟစ်ရလိမ့်မည်။–
၃၀း၂၅ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ လက်ရုံးတို့ကို ငါခိုင်မာစေမည်။ ဖာရောဘုရင်၏လက်မူကား၊ အောက်သို့ကျလိမ့်မည်။ ငါ့ထားကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်၌ ငါအပ်၍၊ သူသည် အဲဂုတ္တုပြည်ကို ထိုထားနှင့်ခုတ်သောအခါ၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်။–
၃၀း၂၆ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုလူတို့ကို အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌ ငါကွဲပြားပြန့်လွင့်စေမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၁)

၃၁း၁ သက္ကရာဇ်တဆယ်တခု၊ တတိယလတရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍ –
၃၁း၂ အချင်းလူသား၊ သင်သည်အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖာရောမင်းနှင့်သူ၏အလုံးအရင်းအား ဟောပြောရမည်မှာ၊ သင်သည် ဘုန်းတန်ခိုးကြီး၍ အဘယ်သူနှင့်တူသနည်း။–
၃၁း၃ အာရှုရိလူသည် အဆင်းလှ၍ လွှမ်းမိုးသောအကိုင်း၊ မြင့်သောအရပ်၊ ထူထပ်သောအခက်အလက်တို့နှင့် ပြည့်စုံသောထိပ်ဖျားရှိသော လေဗနုန်အာရဇ်ပင်ဖြစ်၏။–
၃၁း၄ မြစ်ရေ၏ကျေးဇူးကြောင့် ကြီးမားခြင်း၊ နက်နဲသောရေ၏ကျေးဇူးကြောင့် အရပ်မြင့်ခြင်းရှိ၏။ သူစိုက်ရာအရပ်ရပ်တို့၌ရေစီး၍၊ ခပ်သိမ်းသော တောပင်ရှိရာသို့ မြစ်ရေသည် နှံ့ပြားလေ၏။–
၃၁း၅ ထိုသို့သောအားဖြင့်တောသစ်ပင်တကာတို့ထက်အရပ်မြင့်လေ၏။ တိုးပွါးသောအခါ ရေများသောကြောင့် အကိုင်းအခက်များပြား၍၊ အလက်တို့သည် ရှည်လျားကြ၏။–
၃၁း၆ မိုယ်းကောင်းကင်ငှက်အပေါင်းတို့သည် အကိုင်းအခက်တို့၌ အသိုက်လုပ်ကြ၏။ တောတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့သည် အကိုင်းအခက်တို့အောက်၌ သားဘွားကြ၏။ ထိုအပင်၏အရိပ်၌ ကြီးမားသောလူမျိုးအပေါင်းတို့သည် နေကြ၏။–
၃၁း၇ ထိုသို့ရေများသောအရပ်၌ အမြစ်စွဲသောကြောင့်၊ ကြီးမြင့်၍ အခက်အလက်ရှည်လျားသဖြင့် လှသောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။–
၃၁း၈ ဘုရားသခင်၏ ဥယျာဉ်တော်၌ အာရဇ်ပင်တို့သည် ထိုအပင်ကိုမကွယ်နိုင်။ ထင်းရှူးပင်နှင့် အာရမုန်ပင်တို့သည် ထိုသို့သောအကိုင်းအခက်နှင့် မပြည့်စုံကြ။ ဘုရားသခင်၏ ဥယျာဉ်တော်၌ သစ်ပင်တပင်မျှ ထိုအပင်ကဲ့သို့ အဆင်းမလှ။–
၃၁း၉ ဒေဝင်အရပ်၊ ဘုရားသခင်၏ဥယျာဉ်တော်၌ ရှိသမျှသောသစ်ပင်တို့သည် ထိုအပင်ကို ငြူစူသည်တိုင်အောင်၊ အခက်အလက်များပြားသောအားဖြင့် သူ၏အဆင်းကို ငါလှစေ၏။
၃၁း၁၀ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုအာရဇ်ပင်သည် အရပ်မြင့်လျက်၊ ထူထပ်သော အခက်အလက်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော မိမိထိပ်ဖျားချီးမြှောက်လျက်၊ စိတ်လည်းမြင့်၍၊ ဝါကြွားလျက်ရှိသော ကြောင့်၊ –
၃၁း၁၁ လူမျိုးတို့တွင်တန်ခိုးကြီး၍ သူ့ကိုကျပ်တည်းစွာစီရင်သောသူ၏လက်သို့ ငါအပ်လေပြီ။ သူပြုသောအဓမ္မအမှုကြောင့် နှင်ထုတ်လေပြီ။–
၃၁း၁၂ ကြောက်မက်ဘွယ်သော တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် သူ့ကိုခုတ်လှဲ၍ ပစ်ထားကြပြီ။ အကိုင်းအခက်တို့သည် တောင်ပေါ်နှင့် ချိုင့်ထဲမှာကျ၍ တပြည်လုံးမြစ်နားမှာ ကျိုးပဲ့လျက်နေကြ၏။ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည်သူ့အရိပ်ထဲကထွက်၍သူ့ကိုစွန့်သွားကြ၏။–
၃၁း၁၃ မိုယ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့်တောတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့သည် ကျိုးပဲ့သောအကိုင်းအခက်တို့အပေါ်မှာ နေရကြ၏။–
၃၁း၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ရေနားမှာရှိသမျှသော သစ်ပင်တို့တွင်တပင်မျှအရပ်မြင့်သောကြောင့်မဝါကြွား။ ထူထပ်သော အခက်အလက်တို့တွင် မိမိထိပ်ဖျားကို မချီးမြှောက်မည်အကြောင်း၊ ရေကိုသောက်သမျှသောအပင်တပင်မျှအရပ်မြင့်လျက် မပြိုင်ဝံ့မည် အကြောင်းတည်း။ ထိုအပင်အပေါင်းတို့သည် မြေတွင်းထဲသို့ဆင်းတတ်သော လူသားတို့နှင့်အတူသေခြင်းသို့၄င်း၊ မြေအောက်အရပ်သို့၄င်း ရောက်စေခြင်းငှါ ငါအပ်လေပြီ။–
၃၁း၁၅ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူသည်မရဏာနိုင်ငံထဲသို့ ဆင်းသွားသောနေ့၌ နက်နဲသောအရပ်ကို သူ့အဘို့မသာအဝတ်နှင့် ငါဖုံးလွှမ်း၏။ လှိုင်းတံပိုးတို့ကိုငါကန့်ကွက်၍ ကြီးစွာသောရေကို ချုပ်ထား၏။ လေဗနုန်တောင်ကို သူ့အဘို့ မသာအဝတ်ကိုဝတ်စေ၍၊ တောသစ်ပင်အပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက်ကြ၏။–
၃၁း၁၆ မြေတွင်းထဲသို့ဆင်းသွားသောသူတို့နှင့်အတူ သူ့ကိုမရဏာနိုင်ငံထဲသို့ ငါနှိမ့်ချသောအခါ၊ နှိမ့်ချသံအားဖြင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို ငါတုန်လှုပ်စေ၏။ ဒေဝင်သစ်ပင်ရှိသမျှတို့နှင့် အကောင်းဆုံး၊ အမြတ်ဆုံးသော လေဗနုန်သစ်ပင်မှစ၍၊ ရေကိုသောက်သမျှသောသစ်ပင်တို့သည် မြေအောက်အရပ်တို့၌ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။–

၃၁:၁၇ ထိုသူနှင့်တကွ သူ့လက်ရုံးဖြစ်၍၊ လူမျိုးတို့တွင် သူ့အရိပ်ကိုခိုသောသူတို့သည် ထားဖြင့်အသေခံရသော သူတို့နေရာ၊ မရဏာနိုင်ငံထဲသို့ လိုက်သွားကြ၏။—

၃၁:၁၈ သင်သည်ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်အားဖြင့် အဘယ်မည်သော ဒေဝဒါရုပင်နှင့်တူသနည်း။ သင်သည် ဒေဝဒါရုပင်တို့နှင့်အတူ မြေအောက်အရပ်သို့ နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရမည်။ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောလူ၊ ထားဖြင့်အသေခံရသောသူတို့နှင့်အတူလဲ၍နေရမည်။ ထိုသို့ဖာရောဘုရင်နှင့်သူ့အလုံး အရင်းရှိသမျှတို့သည် ဖြစ်ရကြမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၂)

၃၂:၁ သက္ကရာဇ်တဆယ်နှစ်ခု၊ ဒွါဒသမလတရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊—

၃၂:၂ အချင်းလူသား၊ သင်သည်အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖာရောမင်းအတွက် မြည်တမ်းခြင်းကိုပြု၍ ပြောဆိုရမည်မှာ၊ သင်သည်လူမျိုးတို့တွင် ခြင်္သေ့ပျို ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ အိုင်၌နေသော မိကျောင်းကဲ့သို့လည်းဖြစ်၍၊ မြစ်တို့ကိုကူးသွားလျက်၊ ခြေဖြင့်ရေကိုလှုပ်ရှားလျက် မြစ်ရေကိုနောက်စေ၏။—

၃၂:၃ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူမျိုးများ စုဝေးလျက်၊ ငါသည်ပိုက်ကွန်နှင့်သင့်ကိုအုပ်မိ၍၊ သူတို့သည်ပိုက်ကွန်နှင့်တကွ သင့်ကို ဆွဲယူကြလိမ့်မည်။—

၃၂:၄ ငါသည် သင့်ကိုကုန်းပေါ်မှာတင်၍ လွင်ပြင်၌ပစ်ထားမည်။ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်အပေါင်းတို့ကို သင့်အပေါ်မှာနားစေမည်။ မြေသားအပေါင်းတို့ကို ဝစွာကျွေးမည်။—

၃၂:၅ သင့်အသားကို တောင်တို့အပေါ်၌ ငါခင်းမည်။ ချိုင့်တို့ကိုသင့်ကိုယ်နှင့် ပြည့်စေမည်။—

၃၂:၆ သင်မှယိုသောအသွေးဖြင့်မြေကို တောင်ထိပ်တိုင်အောင်စိုစေမည်။ မြစ်တို့သည် သင့်အသွေးနှင့် ပြည့်ကြလိမ့်မည်။—

၃၂:၇ သင့်ကို ငါဆုံးစေသောအခါ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ငါဖုံးလွှမ်း၍ ကြယ်တို့ကိုမိုက်စေမည်။ နေကို မိုဃ်းအုံ့စေ၍ လသည်လည်းအလင်းကိုမပေးရ။—

၃၂:၈ သင့်အထက်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ ထွန်းလင်းသောအလင်းအိမ်အလုံးစုံတို့ကို မိုက်စေ၍၊ သင့်ပြည်ကိုမှောင်မိုက်နှင့် ဖုံးလွှမ်းမည်။—

၃၂:၉ သင်မသိဘူးသောအတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့တွင် သင်ပျက်စီးခြင်းအကြောင်းကို ငါကြားစေသောအခါ၊ လူမျိုးများတို့ကို စိတ်ပူပန်စေမည်။—

၃၂:၁၀ အကယ်စင်စစ်သင့်အမှုကြောင့် လူမျိုးများတို့ကိုငါမိန်းမောတွေဝေစေမည်။ ငါသည် ရှင်ဘုရင်တို့ရှေ့မှာ ထားနှင့်ရွယ်သောအခါ၊ သူတို့သည် သင့်အမှုကြောင့် အလွန်ထိတ်လန့်ကြလိမ့်မည်။ သင်ဆုံးရှုံးသောနေ့၌ သူတို့သည် အသီးအသီးမိမိတို့အသက်ကြောင့် ခဏခဏ စိုးရိမ်တုန်လှုပ် ကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၂:၁၁ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ထားသည် သင့်အပေါ်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။—

၃၂:၁၂ ခွန်အားကြီးသောသူ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောလူမျိုးအပေါင်းတို့ဖြင့် သင်၏အလုံးအရင်းကို ငါလဲစေမည်။ သူတို့သည် အဲဂုတ္တုမာနကိုနှိမ့်ချ၍၊ ပြည်သားအလုံးအရင်းရှိသမျှကို ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။—

၃၂:၁၃ များစွာသောရေအနားမှာ ကျက်စားသမျှသော တိရစ္ဆာန်တို့ကိုလည်း ငါပယ်ရှင်းမည်။ နောက်တဖန်လူခြေနှင့် တိရစ္ဆာန်ခြေသည် ထိုရေကို မနောက်စေရ။—

၃၂:၁၄ ထိုရေကို ငါကြည်စေ၍မြစ်ရေသည်ဆီကဲ့သို့စီးစေမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။—

၃၂:၁၅ ငါသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ဥစ္စာရှိသမျှကိုကုန်စေခြင်းငှါ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို ဒဏ်ခတ်သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။—

၃၂:၁၆ ဤရွေ့ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်အတွက် ပြုရသောမြည်တမ်းခြင်းတည်း။ အမျိုးမျိုးသော သတို့သမီးတို့သည်လည်း မြည်တမ်း၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် ပြည်သားအလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့အတွက် မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၂:၁၇ သက္ကရာဇ်တဆယ်နှစ်ခု၊ ပဥ္စမလတဆယ်ငါးရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊—

၃၂:၁၈ အချင်းလူသား၊ အဲဂုတ္တုပြည်သားအလုံးအရင်းအတွက် မြည်တမ်းခြင်းကိုပြုလော့။ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသွားသောသူတို့နေရာ မြေအောက် အရပ်သို့တိုင်အောင်၊ ကျော်စောသောလူမျိုး သတို့သမီးတို့နှင့်တကွ နှိမ့်ချလျက် မြွက်ဆိုရမည်မှာ၊—

၃၂:၁၉ သင်သည် သူတပါးထက်သာ၍လှသလော။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူတို့နှင့်အတူ ဆင်းသက်၍ နေရာကျလော့။—

၃၂:၂၀ ထားဘေး၌အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ထားဖြင့်သေသောသူတို့နှင့်အတူ လဲ၍သေရသောကြောင့်၊ သူ့ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သူ၏လူအလုံးအရင်းရှိသမျှတို့ကို ဆွဲကြလော့။—

၃၂:၂၁ ခွန်အားအကြီးဆုံးသော သူရဲတို့သည် မရဏာနိုင်ငံထဲကသူနှင့်သူ၏အခြံအရံတို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်း ဆင်းသွားကြပြီ။ ထားနှင့်သေ၍၊ အရေဖျားလှီးခြင်းမခံသောအဖြစ်၌လဲနေလျက်ရှိကြ၏။—

၃၂:၂၂ ထိုအရပ်၌အာရှုရနှင့် သူ၏လူအလုံးအရင်းအပေါင်းလည်း ရှိကြ၏။ သူတို့သည် ထားဖြင့်သေ၍ လဲနေလျက်၊ ပတ်လည်အရပ်ရပ်တို့၌ သူတို့သင်္ချိုင်းများရှိကြ၏။—

၃၂:၂၃ ထိုသင်္ချိုင်းတွင်းတို့သည် ဥမင်အတွင်းအနားမှာစီလျက်၊ မင်းသင်္ချိုင်း၌ ပတ်လည်ခြံရံလျက်ရှိကြ၏။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌ သူတပါး ကိုကြောက်စေတတ်သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ ထိုသူရှိသမျှတို့သည် ထားဖြင့်သေ၍လဲနေကြ၏။—

၃၂:၂၄ ထိုအရပ်၌ဧလံနှင့် သူ၏သင်္ချိုင်းပတ်လည်၌ သူ၏လူအလုံးအရင်းရှိသမျှတို့သည် ထားဖြင့်သေ၍ လဲလျက်ရှိကြ၏။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာ၌ သူတပါးကိုကြောက်စေတတ်သော်လည်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောလူဖြစ်၍ မြေအောက် အရပ်သို့ဆင်းသွားရသဖြင့်၊ မြေတွင်း ထဲသို့ဆင်းသွားသောသူတို့နှင့်အတူ၊ အရှက်ကွဲလျက်သေသောသူတို့နှင့်အတူ နေရာကျကြ၏။—

၃၂:၂၅ မိမိအလုံးအရင်းနှင့်အဖိ၍ သူတို့သင်္ချိုင်းတွင်းတို့သည် ပတ်လည်၌ရှိကြ၏။ ထိုသူရှိသမျှတို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူဖြစ်၍ ထားဖြင့်သေကြ၏။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌ သူတပါးကို ကြောက်စေတတ်သော်လည်း၊ မြေတွင်းထဲသို့ဆင်းသွားသောသူတို့နှင့်အတူ အရှက်ကွဲသဖြင့်၊ သေသောသူတို့နှင့်အတူ နေရာကျကြ၏။—

၃၂း၂၆ ထိုအရပ်၌ မိမိအလုံးအရင်းရှိသမျှတို့နှင့်အတူ မေရှက်လည်းရှိ၏။ တုဗလလည်းရှိ၏။ သင်္ချိုင်းတွင်းတို့သည် ပတ်လည်၌ရှိကြ၏။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌ သူတပါးကိုကြောက်စေတတ်သော်လည်း၊ ထိုသူရှိသမျှတို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောလူဖြစ်၍ ထားဖြင့်သေလျက်နေကြ၏။–
၃၂း၂၇ သူတို့သည် ရှေးကာလ၌လဲ၍သေသော၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသော လူကြီးတို့နှင့်အတူအိပ်၍ နေရကြလိမ့်မည်မဟုတ်လော။ ထိုလူကြီးတို့သည် အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌ လူကြီးတို့ကိုကြောက်စေတတ်သော်လည်း၊ စစ်တိုက်လက်နက်ပါလျက်မရဏာနိုင်ငံထဲသို့ ဆင်းသွား၍၊ မိမိထားကိုမိမိခေါင်းအောက်မှာထားလျက်၊ မိမိတို့အရိုးပေါ်မှာ မိမိတို့အပြစ်တည်လျက်ရှိကြ၏။–
၃၂း၂၈ သင်သည်လည်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောလူတို့အလယ်၌ ကျိုးပျက်၍၊ ထားဖြင့်သေသေသောသူတို့နှင့်အတူ လဲလျက်နေရလိမ့်မည်။–
၃၂း၂၉ ထိုအရပ်၌ဧဒုံလည်းရှိ၏။ ဧဒုံရှင်ဘုရင်နှင့်မှူးတော်မတ်တော်တို့သည် မိမိတို့တန်ခိုးပါလျက်၊ ထားဖြင့်သေသေသောသူတို့နှင့်အတူနေရာကျ၍၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောလူ၊ မြေတွင်းထဲသို့ဆင်းသွားသော သူတို့နှင့်အတူ အိပ်ရကြ၏။–
၃၂း၃၀ ထိုအရပ်၌ မြောက်ပြည်မင်း၊ ဇိဒုန်မင်းအပေါင်းတို့သည်ရှိကြ၏။ ကိုယ်တန်ခိုးကို ရှက်လျက်၊ ထိတ်လန့်လျက်သေသေသောသူတို့နှင့် အတူဆင်းသွားကြပြီ။ ထားဖြင့်သေသေသောသူတို့နှင့်အတူ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောလူဖြစ်၍ အိပ်ကြ၏။ မြေတွင်းထဲသို့ဆင်းသွားသောသူတို့နှင့်အတူ အရှက်ကွဲလျက်နေကြ၏။–
၃၂း၃၁ ဖါရောဘုရင်သည် ထိုလူများတို့ကိုမြင်၍၊ ထားဖြင့်သေသော မိမိလူအလုံးအရင်းရှိသမျှတို့ကြောင့် ပူပန်သောစိတ်လျော့၍၊ ဖါရောဘုရင်နှင့် မိမိဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့သည် သက်သာကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၃၂း၃၂ အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌ သူသည်သူတပါးတို့ကို ကြောက်စေသောအခွင့်ကိုငါပေးသော်လည်း၊ ဖါရောဘုရင်နှင့်သူ၏လူ အလုံးအရင်းရှိသမျှတို့သည် ထားဖြင့်သေသေသောသူတို့နှင့်အတူ၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောလူတို့အလယ်၌ လဲ၍နေကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၃)

၃၃း၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–
၃၃း၂ အချင်းလူသား၊ သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့အား ဟောပြော၍ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည် တစုံတခုသောပြည်သို့ ထားဘေးရောက်စေသောအခါ၊ ပြည်သားတို့သည် ပြည်သားတယောက်ကိုယူ၍ ကင်းစောင့်ထားပြီးမှ၊–
၃၃း၃ ထိုသူသည် ထားဘေးရောက်သည်ကိုမြင်လျက် တံပိုးမှုတ်၍သတိပေးသော်လည်း၊–
၃၃း၄ တစုံတယောက်သောသူသည် တံပိုးမှုတ်သံကိုကြားလျက်နှင့်အမှုမထား၊ ထားဘေးရောက်၍ သူ၏အသက်ဆုံးလျှင်၊ ထိုသူသည် ကိုယ်အသက်ဆုံးသောအပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်ခံရမည်။–
၃၃း၅ တံပိုးမှုတ်သံကိုကြား၍ အမှုမထားသောကြောင့်၊ ကိုယ်အသက်ဆုံးသောအပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်ခံရမည်။ အမှုထားသောသူမူကား၊ ကိုယ်အသက်ကို ကယ်တင်လိမ့်မည်။–
၃၃း၆ သို့မဟုတ် ကင်းစောင့်ထားသောသူသည် ထားဘေးရောက်ကြောင်းကိုမြင်လျက် တံပိုးမမှုတ်၊ ပြည်သားတို့အားသတိမပေးသောကြောင့် ထားဘေးရောက်၍ တစုံတယောက်သောသူအသက်ဆုံးလျှင်၊ ထိုသူသည် မိမိအပြစ်ကြောင့် အသက်ဆုံးသော်လည်း၊ သူ၏အသက်ကို ကင်းစောင့်သောသူ၌ ငါတောင်းမည်။–
၃၃း၇ ထိုအတူ၊ အချင်းလူသား၊ သင့်ကိုဣသရေလအမျိုး၌ ကင်းစောင့်စေခြင်းငှါ ငါခန့်ထားသောကြောင့်၊ သင်သည် ငါ၏နှုတ်ထွက်စကားကိုနားခံ၍ သူတို့ကိုသတိပေးရမည်။–
၃၃း၈ ငါသည်လူဆိုးအား၊ အိုလူဆိုး၊ အကယ်စင်စစ် သင်သည်အသေခံရမည်ဟုဆိုသောအခါ ဆိုးသောသူကိုသူ၏လမ်းမှလွှဲစေခြင်းငှါ သင်သည် သတိမပေးလျှင်၊ ထိုလူဆိုးသည် မိမိအပြစ်ကြောင့်အသက်ဆုံးလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ သူ၏အသက်ကိုသင်၌ ငါတောင်းမည်။–
၃၃း၉ သို့မဟုတ်၊ လူဆိုးကိုသူ၏လမ်းမှ လွှဲစေခြင်းငှါ၊ သင်သည်သတိပေး၍ သူသည်မလွှဲဘဲနေလျှင်၊ မိမိအပြစ်ကြောင့် အသက်ဆုံးသော်လည်း၊ သင်သည် ကိုယ်အသက်ကိုကယ်တင်ပြီ။
၃၃း၁၀ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဟောပြောရမည်မှာ၊ ငါတို့သည် ကိုယ်ပြုမိသောဒုစရိုက်အပြစ်ကိုခံရသဖြင့် အားလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သို့အသက်ရှင်နိုင်ပါမည်နည်းဟု သင်တို့ဆိုကြသော်၊–
၃၃း၁၁ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ ဆိုးသောသူသည် အသေခံခြင်းအမှုကို ငါနှစ်သက်သည်မဟုတ်။ ဆိုးသောသူသည် မိမိဆိုးသောလမ်းမှလွှဲ၍ အသက်ရှင်ခြင်းအမှုကိုသာ ငါနှစ်သက်၏။ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့လိုက်သောလမ်းဆိုးမှ လွှဲကြလော့။ လွှဲကြလော့။ အဘယ်ကြောင့် အသေခံလိုကြသနည်း။–
၃၃း၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့အား ဟောပြောရမည်မှာ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဖေါက်ပြန်လျှင်၊ အရင်ဖြောင့်မတ်ခြင်းအမှုသည် သူ့ကိုကယ်တင်ရမည်မဟုတ်။ ဆိုးသောသူသည် ဆိုးသောအမှုကိုရှောင်လျှင်၊ အရင်ဆိုးသောအမှုကြောင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရမည်မဟုတ်။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ပြစ်မှားသောနေ့၌ အသက်ရှင်ရသောအခွင့်မရှိရ။–
၃၃း၁၃ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်စင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်ဟု ငါဆိုသော်လည်း၊ သူသည် မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုကိုးစား၍ ဒုစရိုက်ကိုပြုမိလျှင်၊ အရင် ဖြောင့်မတ်ခြင်းအမှုတစုံတခုကိုမျှ မအောက်မေ့ရ။ ပြုမိသောဒုစရိုက်ကြောင့်အသေခံရလိမ့်မည်။–
၃၃း၁၄ တဖန်ဆိုးသောသူအား သင်သည် စင်စစ်အသေခံရလိမ့်မည်ဟု ငါဆိုသော်လည်း၊ ထိုသူသည်မိမိဒုစရိုက်ကိုရှောင်၍၊ တရားသောအမှု၊ ဖြောင့်မတ်သောအမှုကိုပြုလျက်၊–
၃၃း၁၅ ပေါင်ထားသောဥစ္စာကိုမသိုထား၊ လုယူသောဥစ္စာကို ပြန်ပေးလျက်၊ အဓမ္မအမှုကိုမပြုဘဲ အသက်ရှင်ရာပညတ်တရားလမ်းသို့လိုက်လျှင်၊ အသေမခံရဘဲ စင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။–
၃၃း၁၆ ပြုမိသောဒုစရိုက်အပြစ်တစုံတခုကိုမျှ သူ၌မတင်။ တရားသောအမှု၊ ဖြောင့်မတ်သောအမှုကို ပြုသောကြောင့် စင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။–

၃၃း၁၇ သို့သော်လည်း၊ သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့က၊ ထာဝရဘုရားစီရင်ချက်မဖြောင့်ဟု ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့စီရင်ချက် မဖြောင့်ပါတကား။–
၃၃း၁၈ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုစွန့်၍ ဒုစရိုက်ကိုပြုမိလျှင်၊ ထိုဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် အသေခံရလိမ့်မည်။–
၃၃း၁၉ ဆိုးသောသူမူကား၊ မိမိဒုစရိုက်ကိုရှောင်၍ တရားသောအမှု၊ ဖြောင့်မတ်သောအမှုကိုပြုမိလျှင်၊ ထိုအမှုကြောင့် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။–
၃၃း၂၀ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရားစီရင်ချက်မဖြောင့်ဟု ဆိုကြသည်တကား။ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့အသီး အသီးပြုကြသည်အတိုင်း ငါစီရင်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၃း၂၁ သိမ်းသွားရာသက္ကရာဇ်တဆယ်နှစ်ခု၊ ဒသမလဆယ်ငါးရက်နေ့တွင်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှပြေး၍ လွတ်သောသူတယောက်သည် ငါ့ထံသို့ ရောက်လာ၍၊ မြို့ကိုလုပ်ကြံပြီဟု သိတင်းကြားပြော၏။–
၃၃း၂၂ ထိုသူမရောက်မီ ညဦးမှစ၍ သူရောက်သော နံနက်အချိန်တိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရားသည် လက်တော်ကို ငါ့အပေါ်၌တင်၍ ငါ့နှုတ်ကို ဖွင့်တော်မူသဖြင့်၊ ငါသည်စကားမပြောဘဲနေရသောအချိန်လွန်၍ ဟောပြောရ၏။–
၃၃း၂၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–
၃၃း၂၄ အချင်းလူသား၊ ပျက်စီးသောဣသရေလပြည်၌နေသေးသောသူတို့က၊ အာဗြဟံသည် လူတဦးတည်းဖြစ်သော်လည်း ဤပြည်ကိုအမွေခံရ၏။ ငါတို့မူကား အများဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့အမွေခံစရာဘို့ ပေးတော်မူပြီဟုဆိုကြသော်၊–
၃၃း၂၅ သင်သည်အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည်အသွေးနှင့်တကွ အမဲသားကိုစားလျက်၊ ရုပ်တုတို့ကိုဖူးမြော်လျက်၊ လူအသက်ကိုလည်း သတ်လျက်နှင့်ပင်၊ ဤပြည်ကို ပိုင်ရကြမည်လော။–
၃၃း၂၆ ထားကိုခိုလှုံလျက်၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်သောအမှုကိုပြုလျက်၊ အိမ်နီးချင်းမယားကို ပြစ်မှားလျက်နှင့်ပင်၊ ဤပြည်ကို ပိုင်ရကြမည်လော။–
၃၃း၂၇ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ ပျက်စီးသောအရပ်၌နေသော သူတို့သည်ထားဖြင့် လဲ၍သေရကြလိမ့်မည်။ လွင်ပြင်၌ရှိသောသူတို့ကို ငါသည် သားရဲ၌အပ်၍ ကိုက်စားစေမည်။ ရဲတိုက်ဥမင်၌ရှိသော သူတို့သည် ကာလနာနှင့် သေရကြ လိမ့်မည်။–
၃၃း၂၈ တပြည်လုံးကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသဖြင့်၊ သူ့အစွမ်းသတ္တိ၏ ဂုဏ်အသရေကုန်၍၊ အဘယ်သူမျှ မရှောက်မသွားရအောင်၊ ဣသရေလတောင် တို့သည် လူဆိတ်ညံလျက်ရှိရကြလိမ့်မည်။–
၃၃း၂၉ ပြည်သားတို့သည်ပြုမိသော စက်ဆုပ်ဘွယ်အမှု အလုံးစုံတို့ကြောင့်၊ ထိုပြည်ကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသော အခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်။
၃၃း၃၀ ထိုမှတပါး၊ အချင်းလူသား၊ သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့က၊ ငါတို့သွားကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်သို့ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်ကို ကြားကြကုန်အံ့ဟု၊ ထရံနား၊ အိမ်တံခါးနားမှာ သင့်ကိုရည်မှတ်၍ တယောက်ကိုတယောက်ပြောတတ်ကြ၏။–
၃၃း၃၁ ငါ၏လူကဲ့သို့ သင့်ထံသို့လာ၍၊ ငါ၏လူကဲ့သို့သင့်ရှေ့မှာထိုင်လျက်၊ သင်၏စကားကိုကြားသော်လည်း၊ နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။ အလွန်ချစ်ဘွယ်သောလက္ခဏာကို နှုတ်နှင့်ပြသော်လည်း၊ စိတ်နှလုံးမူကား လောဘီဥစ္စာကို စွဲလမ်းလျက်ရှိ၏။–
၃၃း၃၂ သင်၏စကားသည်၊ ကောင်းမွန်စွာတီး၍ သာယာသောအသံနှင့်ပြည့်စုံသောသူဆိုသော၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောသီချင်းကဲ့သို့ သူတို့၌ဖြစ်၍၊ သူတို့ သည် ကြားရသော်လည်း နားမထောင်တတ်ကြ။–
၃၃း၃၃ သို့ရာတွင်၊ အမှုရောက်လိမ့်မည်။ အမှုရောက်သောအခါ သူတို့တွင် ပရောဖက်ရှိဘူးသည်ကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၄)

၃၄း၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–
၃၄း၂ အချင်းလူသား၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသိုးထိန်းတို့တဘက်၌ ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောလျက်၊ သိုးထိန်းတို့အား အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ကိုယ်ကိုသာ ကျွေးမွေးသော ဣသရေလအမျိုးသိုးထိန်းတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သိုးထိန်းသည် သိုးတို့ကို မကျွေးမွေးရသလော။–
၃၄း၃ သင်တို့သည် သိုးနို့ကိုစားကြ၏။ သိုးမွေးကိုဝတ်ကြ၏။ ဆူဖြိုးသောသိုးတို့ကိုလည်းသတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ သိုးတို့ကိုမကျွေးမွေးပါတကား။–
၃၄း၄ အားနည်းသောသိုးကို မ မစကြ၊ နာသောသိုးကိုဆေးမကုကြ၊ အရိုးကျိုးသောသိုးကို အဝတ်နှင့်မစည်းကြ၊ သူတပါးနှင်သောသိုးကိုလိုက်၍မခေ ဆောင်ခဲ့ကြ၊ ပျောက်သောသိုးကိုမရှာကြ၊ အနိုင်အထက်ပြု၍ ကြမ်းတမ်းစွာစီရင်ကြပြီ။–
၃၄း၅ ထိန်းသောသူမရှိသောကြောင့် သိုးတို့သည် ကွဲပြားကြ၏။ ကွဲပြားလျက်နေသောအခါ ခပ်သိမ်းသော တောသားရဲစားစရာဖြစ်ကြ၏။–
၃၄း၆ ငါ့သိုးတို့သည် တောင်များ၊ မြင့်သောကုန်းများအပေါ်မှာလဲ၍၊ မြေတပြင်လုံးတွင် အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြား ပြန့်လွင့်လျက်နေ၍၊ အဘယ်သူမျှ မလိုက်မရှာကြ။–
၃၄း၇ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းသိုးထိန်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ကြလော့။–
၃၄း၈ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ သိုးထိန်းမရှိ၊ အဘယ်သိုးထိန်းမျှ ငါ့သိုးတို့ကိုမရှာ၊ သိုးထိန်းတို့သည် ငါ့သိုးတို့ကိုမကျွေးမွေး၊ ကိုယ်ကိုသာကျွေးမွေးသဖြင့်၊ ငါ့သိုးတို့သည်လုယူရာ၊ ခပ်သိမ်းသောတောသားရဲ စားစရာဖြစ်သောကြောင့်၊–
၃၄း၉ အချင်းသိုးထိန်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။–
၃၄း၁၀ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်သိုးထိန်းတို့တဘက်၌နေ၏။ ငါ့သိုးများကို သူတို့၌ငါတောင်း၍ သိုးထိန်းအရာကိုနှုတ်မည်။ သိုးထိန်းတို့သည် နောက်တဖန်ကိုယ်ကိုမကျွေးမွေးရကြ။ ငါ့သိုးများကို သူတို့ပစပ်မှငါနှုတ်၍ နောက်တဖန်မကိုက်မစားရကြ။
၃၄း၁၁ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်ကိုယ်တိုင်လိုက်၍၊ ငါ့သိုးတို့ကိုရှာမည်။–
၃၄း၁၂ ကွဲပြားလျက်ရှိသော မိမိသိုးတို့တွင် သိုးထိန်းရောက်သောအခါ ကြိုးစား၍ရှာသကဲ့သို့၊ ငါသည်လည်း ငါ့သိုးတို့ကိုကြိုးစား၍ ရှာမည်။ မိုဃ်းအုံ့၍ မိုက်သောနေ့၌ သူတို့ကွဲပြားသောအရပ်ရပ်တို့က ငါနှုတ်ဆောင်မည်။–

၃၄:၁၃ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့က ခေါ်ခဲ့၍ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ သူတို့နေရင်းပြည်သို့ ပို့ဆောင်မည်။ ဣသရေလတောင်တို့အပေါ်၊ မြစ်တို့အနားအစရှိသော နေစရာအရပ်ရပ်တို့၌ ကျွေးမွေးမည်။–
၃၄:၁၄ ကောင်းသောကျက်စားရာအရပ်၌ ကျွေးမွေးမည်။ မြင့်သောဣသရေလတောင်တို့အပေါ်မှာ သူတို့ခြံရှိလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ဣသရေလတောင်တို့အပေါ်မှာ ကောင်းသောခြံ၌အိပ်၍၊ ကြွယ်ဝသောကျက်စားရာ၌ ကျက်စားရကြလိမ့်မည်။–
၃၄:၁၅ ငါသည် ငါ့သိုးများကိုကျွေးမွေးမည်။ အိပ်ရာကိုလည်း ငါပေးမည်။–
၃၄:၁၆ ပျောက်သောသိုးကို ငါရှာမည်။ သူတပါးနှင်သောသိုးကိုလိုက်၍ဆောင်ခဲ့မည်။ အရိုးကျိုးသောသိုးကို အဝတ်နှင့်စည်းမည်။ အားနည်းသောသိုးကိုမစမည်။ ဆူဖြိုး၍ အားရှိသောသိုးကိုကား၊ တရားအတိုင်း ကျွေးမွေး၍ ကွပ်မျက်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–
၃၄:၁၇ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုငါ့သိုးတို့၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးတို့ကိုင်၄င်း၊ သိုးထီးနှင့်ဆိတ်ထီးတို့ကို၄င်း ငါပိုင်းခြားမည်။–
၃၄:၁၈ သင်တို့သည် ကောင်းသောကျက်စားရာအရပ်၌စားသည်သာမက၊ ကျန်သောမြက်ပင်ကိုနင်းသော အမှုသည် သာမည‌အမှုဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ကြသလော။ ကြည်သောရေကိုသောက်သည်သာမက၊ ကျန်သောရေကို ခြေနှင့်နောက်စေသောအမှု သည်သာမညအမှုဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ကြသလော။–
၃၄:၁၉ သင်တို့နင်းသောမြက်ပင်ကို၄င်း၊ ခြေနှင့်နောက်စေသောရေကို၄င်း ငါ့သိုးတို့သည် စားသောက်ရကြ မည်လော။
၃၄:၂၀ သို့ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့အား အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဆူဖြိုးသောတိရစ္ဆာန်တို့နှင့် ပိန်ကြုံသောတိရစ္ဆာန်တို့ကို ငါသည်ကိုယ်တိုင် ပိုင်းခြားမည်။–
၃၄:၂၁ သင်တို့သည် အားနည်းသောသိုးတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေခြင်းငှါ နံပါးနှင့်၄င်း၊ ပခုံးနှင့်၄င်းတိုး၍ ချိုနှင့်ခွေ့သောကြောင့်၊ –
၃၄:၂၂ ငါသည် ငါ့သိုးတို့ကိုကယ်တင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် နောက်တဖန်လုယူရာမဖြစ်ရကြ။ တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုး တို့ကိုလည်း ငါပိုင်းခြားမည်။–
၃၄:၂၃ သိုးထိန်းတဦးကိုလည်း ငါခန့်ထား၍ သူသည်ကျွေးမွေးလိမ့်မည်။ ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်သည်သူတို့ကိုကျွေးမွေး၍ သိုးထိန်းလုပ်ရလိမ့်မည်။–
၃၄:၂၄ ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်သည်လည်း သူတို့၏မင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားပြောပြီ။–
၃၄:၂၅ သူတို့နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းပဋိညာဉ်ကိုငါဖွဲ့၍၊ ဆိုးသောသားရဲတို့ကို ထိုပြည်၌ပယ်ဖြတ်မည်။ သူတို့သည် လွင်ပြင်၌ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ တော၌ အိပ်ပျော်ကြလိမ့်မည်။–
၃၄:၂၆ သူတို့ကို၄င်း၊ ငါ၏တောင်တော်ပတ်လည်၌ရှိသောအရပ်တို့ကို၄င်း ငါကောင်းကြီးပေး၍၊ အချိန်တန်လျှင် မိုယ်းကိုရွာစေသဖြင့်၊ ကောင်းကြီးမိုယ်းရေကျရလိမ့်မည်။–
၃၄:၂၇ တောသစ်ပင်သည် အသီးကိုသီးလိမ့်မည်။ မြေသည်လည်း အသီးအနှံကိုပေးလိမ့်မည်။ ပြည်သားတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ထမ်းသော ထမ်းဘိုးကြိုးကိုငါဖြတ်၍၊ အနိုင်အထက်စေခိုင်းသော သူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်သောအခါ၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။–
၃၄:၂၈ နောက်တဖန် တပါးအမျိုးသားတို့သည် မလုမယူရကြ။ ပြည်သားရဲတို့သည်လည်း ကိုက်၍မစားရကြ။ အဘယ်သူမျှမကြောက်စေဘဲ၊ သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေရကြလိမ့်မည်။–
၃၄:၂၉ အသရေရှိသောဥယျာဉ်ကိုလည်း သူတို့အဘို့ ငါပြုစုမည်။ နောက်တဖန်ပြည်၌ အစာအာဟာရခေါင်းပါး၍၊ သူတို့သည် မွတ်သိပ်ခြင်းကိုမခံရကြ။ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းမခံရကြ။–
၃၄:၃၀ သူတို့၏ဘုရားသခင် ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့်အတူရှိကြောင်းကို၄င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသား တည်းဟူသောသူတို့သည် ငါ၏ လူဖြစ်ကြောင်းကို၄င်း သိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၃၄:၃၁ ငါ၏ကျက်စားရာအရပ်၌ရှိသော ငါ့သိုးတို့၊ သင်တို့သည် လူဖြစ်ကြ၏။ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်သည်ဟု အရှင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၅)

၃၅:၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–
၃၅:၂ အချင်းလူသား၊ သင်သည်စိရတောင်တဘက်၌ မျက်နှာထား၍ ပရောဖက်ပြုလျက်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊–
၃၅:၃ အိုစိရတောင်၊ သင့်တဘက်၌ငါနေ၏။ သင့်ကိုငါတိုက်၍ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။–
၃၅:၄ သင်၏မြို့တို့ကို ငါဖျက်ဆီးသဖြင့် သင်သည် လူဆိတ်ညံလျက်ရှိ၍၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရလိမ့်မည်။–
၃၅:၅ သင်သည်အစဉ်ရန်ငြိုးဖွဲ့၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ အမှုရောက်သောကာလ၊ အပြစ်ကြောင့်ခံရသော ကာလအဆုံး၌၊ သူတို့အသက်ကို ထားနှင့်သတ်သောကြောင့်၊–
၃၅:၆ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ အသက်သတ်ခြင်းအမှုကို သင်၌ငါပြု၍၊ ထိုအမှုသည်သင့်ကိုလိုက်မည်။ အသက်သတ်ခြင်းအမှုကို သင်မမုန်းသောကြောင့်၊ ထိုအမှုသည် သင့်ကိုလိုက်ရလိမ့်မည်။–
၃၅:၇ ထိုသို့စိရတောင်ကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသဖြင့် ထွက်သွားသောသူ၊ ပြန်လာသောသူတို့ကိုပယ်ဖြတ်မည်။–
၃၅:၈ သင်၏တောင်တို့ကိုလည်း သင်၏သူရဲအသေကောင်တို့နှင့် ငါပြည့်စေမည်။ သင့်နေရာကုန်း၊ ချိုင့်၊ မြစ်နား၌ ထားဖြင့်အသေခံရသောသူတို့သည် ရှိကြလိမ့်မည်။–
၃၅:၉ သင့်ကိုအစဉ်မပြတ် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသဖြင့်၊ သင်၏မြို့တို့၌ အဘယ်သူမျှမနေရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်။–
၃၅:၁၀ သင်က၊ ဤတိုင်းပြည်နှစ်ပြည်ကို ငါတို့သည်သိမ်း၍ပိုင်မည်ဟု ထိုပြည်၌ထာဝရဘုရားရှိလျက်နှင့် ဆိုမိသောကြောင့်၊–
၃၅:၁၁ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ သင်သည် သူတို့ကိုရန်ငြိုးဖွဲ့၍ဒေါသစိတ်၊ ငြူစူသောစိတ်တိုက်တွန်းသည်နှင့်အညီ သင်၌ငါပြုမည်။ သင့်ကိုစီရင်သောအခါ သူတို့တွင်ငါထင်ရှားလိမ့်မည်။–

၃၅း၁၂ သင်က၊ ဣသရေလတောင်တို့သည်ပျက်စီး၍ ငါတို့စားစရာဘို့ဖြစ်ကြ၏ဟု ကဲ့ရဲ့၍ပြောဆိုသော စကားအလုံးစုံတို့ကို ငါထာဝရဘုရားကြား ကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်။–
၃၅း၁၃ ထိုသို့သင်သည် ငါ့တဘက်၌ဝါကြွား၍ပြောမိသော စကားအလုံးစုံတို့ကို ငါကြားပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၃၅း၁၄ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တပြည်လုံးရွှင်လန်းသောအခါ သင့်ကိုငါဖျက်ဆီးမည်။–
၃၅း၁၅ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အမွေမြေပျက်စီးသည်ကို သင်သည်ဝမ်းမြောက်သောကြောင့်၊ ထိုအတူသင်၌ငါပြုမည်။ အိုစိရတောင်၊ သင်နှင့်တကွ ဧဒုံပြည်သည် အကုန်အစင်ပျက်စီး၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၆)

၃၆း၁ တဖန်အချင်းလူသား၊ ဣသရေလတောင်တို့အား ပရောဖက်ပြု၍ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အိုဣသရေလတောင်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။–
၃၆း၂ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရန်သူက၊ အေ့ဟေ၊ ထာဝရတောင်တို့သည် ငါတို့လက်သို့ရောက်ကြပြီဟု သင်တို့တဘက်၌ ဆိုမိသောကြောင့်၊–
၃၆း၃ ပရောဖက်ပြု၍ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် ကျန်ကြွင်းသော တပါးအမျိုးသားတို့ သိမ်းယူရာဖြစ်ရသည် တိုင်အောင်၊ သင်တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ ပတ်လည်ကိုက်စားသောကြောင့်၄င်း၊ သင်တို့သည်လူများပြောဆိုရာ၊ ကဲ့ရဲ့ရာဖြစ်သောကြောင့်၄င်း၊–
၃၆း၄ အိုဣသရေလတောင်တို့၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် တောင်ကြီး၊ တောင်ငယ်၊ မြစ်ရေစီးရာ၊ ချိုင့်ရာ၊ သုတ်သင်သောလွင်ပြင်မှစ၍၊ ပတ်လည်၌နေသောတပါးအမျိုးသားအကျန်အကြွင်းတို့သည် လုယူကဲ့ရဲ့၍၊ မြို့သားစွန့် သွားသောမြို့တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊–
၃၆း၅ အကယ်စင်စစ် ငါ့ပြည်ကိုလုယူစရာဘို့ပစ်ထားခြင်းငှါ အလွန်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်၊ အငြိုးထားသော စိတ်ရှိ၍၊ ကိုယ်တိုင်လုယူစရာဘို့စီရင်သော ဧဒုံအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့် ကျန်ကြွင်းသော တပါးအမျိုးသားတို့တဘက်၌ ငါသည်ဒေါသမီးထွက်၍ ပြောထားပြီ။–
၃၆း၆ သို့ဖြစ်၍၊ ဣသရေလပြည်ကိုရည်မှတ်၍ ပရောဖက်ပြုလျက်၊ တောင်ကြီး၊ တောင်ငယ်၊ မြစ်ရေစီးရာ၊ ချိုင့်ရာတို့အား အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသောကြောင့်၊ ငါသည် ဒေါသအမျက်ထွက်၍ပြောပြီ။–
၃၆း၇ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့ပတ်လည်၌နေသော တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံရကြလိမ့် မည်ဟု ငါကျိန်ဆိုပြီ။–
၃၆း၈ အိုဣသရေလတောင်တို့၊ သင်တို့မူကား၊ အပင်ပေါက်၍ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးသားတို့အဘို့ အသီးကိုသီးရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ပြန်လာ ချိန်နီးပြီ။–
၃၆း၉ ငါသည် သင်တို့ဘက်၌နေ၍ သင်တို့ရှိရာသို့ပြန်လာသဖြင့်၊ သင်တို့အပေါ်မှာ လယ်လုပ်၍ မျိုးစေ့ကြဲကြလိမ့်မည်။–
၃၆း၁၀ သင်တို့အပေါ်မှာ လူများတည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို ငါပြန့်ပွါးစေသဖြင့်၊ သူတို့သည် မြို့များ၌နေ၍ ပျက်စီးသော အရပ်များကိုပြုပြင်ကြလိမ့်မည်။–
၃၆း၁၁ သင်တို့အပေါ်မှာ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ကို ငါများပြားစေသဖြင့်၊ သူတို့သည်ပွါးများ၍ သားမြေးအစဉ်အဆက် ရှိကြလိမ့်မည်။ နေရင်းအရပ်တို့၌ ငါနေရာချ၍၊ အရင်ပြုသကဲ့သို့ ငါကျေးဇူးပြုမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။–
၃၆း၁၂ သင်တို့အပေါ်မှာ လူများတည်းဟူသောငါ၏လူဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သွားလာမည်အကြောင်း ငါပြုမည်။ သူတို့သည် သင်တို့ကို သိမ်းယူ၍ အမွေခံရသဖြင့်၊ နောက်တဖန်သင်တို့ကြောင့် သားမဆုံးရှုံးရကြ။–
၃၆း၁၃ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အချင်းပြည်၊ သင်သည်လူတို့ကိုကိုက်စားတတ်၏။ ကိုယ်အမျိုးသားတို့ကိုလုယူဖျက်ဆီးတတ်၏ဟု သူတပါးဆိုသောကြောင့်၊–
၃၆း၁၄ နောက်တဖန်သင်သည် လူတို့ကိုမကိုက်မစားရ။ ကိုယ်အမျိုးသားတို့၌ လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကိုမပြုရဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၃၆း၁၅ နောက်တဖန် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်သောစကားကိုမကြားရ။ နောက်တဖန် ကိုယ်အမျိုးသားတို့၌ လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကိုမပြုရဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၃၆း၁၆ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–
၃၆း၁၇ အချင်းလူသား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်ပြည်၌နေသောအခါ၊ အလိုအလျောက် ကျင့်ကြံပြုမူသောအားဖြင့် ထိုပြည်ကို ညစ်ညူးစေ ကြ၏။ သူတို့အကျင့်ဓလေ့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ဥတုရောက်သောမိန်းမ၏အညစ်အကြေးကဲ့သို့ဖြစ်၏။–
၃၆း၁၈ ထိုပြည်၌ လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်၊ ရုပ်တုတို့နှင့်ညစ်ညူးစေသောအပြစ်ကြောင့်၊ ငါသည် ဒေါသအမျက်ကိုသွန်းလောင်းပြီ။–
၃၆း၁၉ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်သို့ငါကွဲပြားပြန့်လွင့်စေပြီ။ သူတို့ကျင့်ကြံပြုမူသည်အတိုင်း ငါစီရင်ပြီ။–
၃၆း၂၀ သို့ရာတွင်တကျွန်းတနိုင်ငံသို့ ရောက်သောအခါ ဤသူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏လူဖြစ်ကြ၏။ ကိုယ်ပြည်မှထွက်သွားရကြ၏ဟု သူတပါး ပြောဆိုသဖြင့်၊ ငါ၏နာမမြတ်ကိုရှုတ်ချသောကြောင့်၊–
၃၆း၂၁ ဣသရေလအမျိုးသားရောက်ရာ တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်ရပ်တို့၌ ရှုတ်ချသော ငါ၏နာမမြတ်ကို ငါနှမြော၏။–
၃၆း၂၂ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့ကိုထောက်၍ ဤအမှုကို ငါပြုသည်မဟုတ်။ သင်တို့ရောက်သမျှသော အရပ်တို့၌ လူအမျိုးမျိုးတို့ရှေ့မှာ ရှုတ်ချသောငါ၏နာမမြတ်ကိုသာထောက်၍ပြု၏။–
၃၆း၂၃ တပါးအမျိုးသားတို့ အလယ်၌ သင်တို့ရှုတ်ချသောငါ၏မဟာနာမတော်ကို ငါချီးမြှောက်မည်။ သူတို့မျက်မှောက်၌ သင်တို့အားဖြင့် ငါသည်ချီးမြှောက်ရာသို့ရောက်သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၃၆း၂၄ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ကို အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့က ငါခေါ်ခဲ့၍ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ သင်တို့နေရင်းပြည်သို့ပို့ဆောင်မည်။–
၃၆း၂၅ သင်တို့အပေါ်မှာ သန့်ရှင်းသောရေကိုဖျန်းသဖြင့်၊ သင်တို့ကို ခပ်သိမ်းသောအညစ်အကြေးမှစ၍ ခပ်သိမ်းသောရုပ်တုတို့နှင့် ကင်းစင်စေမည်။–

၃၆း၂၆ စိတ်နှလုံးသစ်ကိုငါပေးမည်။ သဘောသစ်ကိုသွင်းထားမည်။ သင်တို့ကိုယ်ခန္ဓာထဲက ကျောက်နှလုံးကိုနှုတ်၍ အသားနှလုံးကိုပေးမည်။–
၃၆း၂၇ ငါ့ဝိညာဉ်ကိုလည်းသင်တို့အထဲသို့သွင်းပေးသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ငါ၏တရားလမ်းသို့လိုက်၍၊ ငါစီရင်တော်မူချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ကြလိမ့်မည်။–
၃၆း၂၈ ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောပြည်၌ သင်တို့သည်နေရ၍ ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။–
၃၆း၂၉ သင်တို့ကို အညစ်အကြေးရှိသမျှတို့နှင့် ငါကင်းလွတ်စေမည်။ အစာခေါင်းပါးခြင်းဘေးကိုပယ်ရှားခြင်းငှါ၊ ဆန်စပါးကိုမှာလိုက်၍ များပြားစေမည်။–
၃၆း၃၀ သင်တို့သည်မွတ်သိပ်၍ တပါးအမျိုးသားတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် လွတ်စေမည်အကြောင်း၊ သစ်ပင်အသီးနှင့် မြေအသီးအနှံကို ငါများပြားစေမည်။–
၃၆း၃၁ ထိုအခါ သင်တို့သည် ကိုယ်ကျင့်ဘူးသောအကျင့်ဆိုးနှင့် မကောင်းသောအမှုတို့ကို အောက်မေ့၍၊ ကိုယ်ဒုစရိုက်အပြစ်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအမှုတို့ကြောင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ရွံရှာကြလိမ့်မည်။–
၃၆း၃၂ သင်တို့ကိုထောက်၍ ဤအမှုကိုငါပြုသည်မဟုတ်ဟု သိမှတ်ကြလော့။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ ကိုယ်ပြုမိသောအမှုကြောင့် ရှက်ကြောက်လျက်၊ မိန်းမောတွေဝေလျက်နေကြလော့ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၃၆း၃၃ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ဒုစရိုက်အပြစ်ရှိသမျှတို့ကို ငါရှင်းလင်းသောအခါ၊ မြို့များ၌လူနေစေ၍ ပျက်စီးသောအရပ်တို့သည် ပြုပြင်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။–
၃၆း၃၄ ရှောက်သွားသောသူအပေါင်းတို့၏မျက်မှောက်၌ စွန့်ပစ်ဘူးသောမြေတွင် တဖန်လယ်လုပ်ကြလိမ့်မည်။–
၃၆း၃၅ ထိုအခါ သူတပါးတို့က၊ အရင်စွန့်ပစ်သော ဤမြေသည် ဧဒင်ဥယျာဉ်ကဲ့သို့ဖြစ်လေပြီ။ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပျက်စီးသော မြို့တို့သည်လည်းခိုင်ခံ့၍ မြို့သားတို့နှင့်ပြည့်စုံကြပြီဟု ပြောကြလိမ့်မည်။–
၃၆း၃၆ ထိုအခါ ပျက်စီးသောအရပ်တို့ကို ငါထာဝရဘုရားပြုပြင်ကြောင်းကိုငှင်း၊ စွန့်ပစ်သောမြေတွင် လယ်လုပ်ကြောင်းကိုငှင်း၊ သင်တို့ပတ်လည်၌ နေရစ်သော တပါးအမျိုးသားတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားသည် မိန့်မြွက်သည်အတိုင်းပြုမည်။–
၃၆း၃၇ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးအဘို့ ဤအမှုကိုငါပြုရမည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် ငါ့ကိုတောင်းပန်ရကြမည်။ သိုးများပြားသကဲ့သို့ ထိုအမျိုးသားချင်းတို့ကို များပြားစေမည်။–
၃၆း၃၈ ပျက်စီးသောမြို့တို့သည် သန့်ရှင်းသောသိုးစုတည်းဟူသော၊ ဓမ္မပွဲခံချိန်တွင် ယေရုရှလင်သိုးစုကဲ့သို့သော လူစုတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၇)

၃၇း၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည် ငါ့အပေါ်မှာရှိ၍ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ငါ့ကို ပြင်သို့ဆောင်သွားလျက်၊ အရိုးတို့နှင့်ပြည့်သောချိုင့်အလယ်၌ ထားပြီးလျှင်၊–
၃၇း၂ ထိုအရိုးတို့ ပတ်လည်၌ရှောက်သွားစေတော်မူ၏။ ထိုချိုင့်မျက်နှာပြင်၌ များစွာသောအရိုးတို့သည်ရှိ၍ အလွန်သွေ့ခြောက်ကြ၏။–
၃၇း၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အချင်းလူသား၊ ဤအရိုးတို့သည် အသက်ရှင်နိုင်သလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ငါက၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သိတော်မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။–
၃၇း၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤအရိုးတို့အပေါ်မှာ ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောရမည်မှာ၊ အို သွေ့ခြောက်သော အရိုးတို့၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ကြလော့။–
၃၇း၅ ဤသွေ့ခြောက်သောအရိုးတို့အား အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သင်တို့အထဲသို့ အသက်ကိုသွင်း၍ သင်တို့သည် အသက်ရှင်ရကြမည်။
၃၇း၆ သင်တို့အပေါ်မှာ အကြောတို့ကိုငါတင်၍ အသားကိုတက်စေမည်။ အရေနှင့်ဖုံးလွှမ်း၍၊ အသက်ကိုသွင်းသဖြင့် သင်တို့သည် အသက်ရှင်၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု၊–
၃၇း၇ မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ငါသည်ပရောဖက်ပြု၏။ ပရောဖက်ပြုစဉ်တွင် အသံမြည်၏။ လှုပ်ရှားခြင်းလည်းရှိ၏။ အရိုးတို့သည် တခုအနီးသို့တခုချဉ်းကြ၏။–
၃၇း၈ ငါကြည့်ရှုစဉ်တွင် အကြောတို့သည်ပေါ်လာ၍ အသားလည်းတက်၏။ အရေလည်းဖုံးလွှမ်း၏။ သို့ရာတွင်၊ အသက်မရှိသေး။–
၃၇း၉ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အချင်းလူသား၊ လေအား ပရောဖက်ပြုလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို လေအားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အိုလေ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှလာ၍၊ ဤအသေကောင်တို့သည် အသက်ရှင်မည်အကြောင်း သူတို့အပေါ်မှာမှုတ်လော့ဟု၊–
၃၇း၁၀ မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ငါသည်ပရောဖက်ပြု၍၊ လေသည်သူတို့အထဲသို့ဝင်သဖြင့်သူတို့သည် အသက်ရှင်၍၊ အလွန်များသော ဗိုလ်ခြေဖြစ်လျက် မတ်တတ်နေကြ၏။–
၃၇း၁၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အချင်းလူသား၊ ဤအရိုးတို့သည် ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့အရိုးများသည်သွေ့ခြောက်ကြ၏။ မြော်လင့်စရာမရှိ။ ငါတို့သည်ဆုံးရှုံးကြပြီဟု သူတို့ဆိုတတ်ကြ၏။–
၃၇း၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ ပရောဖက်ပြုလျက် အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အချင်းငါ၏လူတို့၊ သင်တို့သင်္ချိုင်းတွင်းများကို ငါဖွင့်၍ သင်တို့ကိုထုတ်ပြီးလျှင် ဣသရေလပြည်သို့ ပို့ဆောင်မည်။–
၃၇း၁၃ အချင်းငါ၏လူတို့၊ သင်တို့သင်္ချိုင်းတွင်းများကို ငါဖွင့်၍ သင်တို့ကိုထုတ်ပြီးလျှင်၊–
၃၇း၁၄ အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ ငါသည်ကိုယ်အသက်ကိုသွင်းပေး၍၊ သင်တို့ကို နေရင်းပြည်၌ နေရာချသောအခါ၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားပြောသည်အတိုင်း ပြည့်စုံကြောင်းကိုလည်း သိရကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၃၇း၁၅ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–
၃၇း၁၆ အချင်းလူသား၊ တုတ်တချောင်းကိုယူ၍၊ ယုဒအမျိုးနှင့်သူ၏အပေါင်းအဘော် ဣသရေလအမျိုးသား အဘို့ဟု ရေးမှတ်လော့။ တဖန်တုတ်တချောင်းကိုယူ၍၊ ယောသပ်အမျိုးနှင့်သူ၏အပေါင်းအဘော် ဣသရေလအမျိုးသားများအဘို့၊ ဖရိမ်တုတ်ပေတည်းဟု ရေးမှတ်လော့။–
၃၇း၁၇ ထိုတုတ်နှစ်ချောင်းကို တချောင်းတည်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ပူးထား၍၊ ထိုတချောင်းတည်းသောတုတ်ကို လက်စွဲလော့။–

၃၇း၁၈ သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့က၊ ထိုသို့ပြုသော်၊ အဘယ်သို့ဆိုလိုသည်ကို ငါတို့အားမပြောသင့်သလောဟု မေးလျှင်၊ –
၃၇း၁၉ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို သူတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဖေရိမ်ကိုင်သောယောသပ်၏တုတ်နှင့်၊ သူ၏အပေါင်းအဘော် ဣသရေလ အမျိုးအနွယ်တို့ကို ငါယူ၍ယုဒတုတ်နှင့်အတူ ပူးထားပြီးလျှင်၊ တချောင်းတည်းဖြစ်သောတုတ်ကိုငါလက်စွဲမည်ဟု ဆင့်ဆိုလျက်၊ –
၃၇း၂၀ သင်ရေးမှတ်သောထိုတုတ်ကို သူတို့မျက်မှောက်၌လက်စွဲလျက်နေလော့။ –
၃၇း၂၁ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုလည်း ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဣသရေလအမျိုးသား တို့ရောက်သော တပါးအမျိုးသား နေရာအရပ်ရပ်တို့မှ သူတို့ကို ငါခေါ်ခဲ့၍ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ သူတို့ကို နေရင်းပြည်သို့ပို့ဆောင်မည်။ –
၃၇း၂၂ ထိုပြည်တွင် ဣသရေလတောင်တို့အပေါ်၌ လူတမျိုးတည်းဖြစ်စေ၍၊ ရှင်ဘုရင်တပါးတည်းသာလျှင် ထိုသူအပေါင်းတို့ကို စိုးစံရလိမ့်မည်။ နောင်တဖန် သူတို့သည် လူနှစ်မျိုးမဖြစ်ရ။ နှစ်တိုင်းနှစ်ပြည်ကွဲပြားလျက်မရှိရ။ –
၃၇း၂၃ နောက်တဖန်သူတို့ရုပ်တုများ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအမှုများ၊ လွန်ကျူးခြင်းအမှုများနှင့် ကိုယ်ကိုမညစ်ညူးစေရကြ။ သူတို့ပြစ်မှားလေ ရာရာအရပ်တို့မှ ငါကယ်နှုတ်၍ သန့်ရှင်းစေမည်။ သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ –
၃၇း၂၄ ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်သည် သူတို့၏ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သိုးထိန်းတဦးတည်းရှိကြလိမ့်မည်။ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တရားလမ်းသို့ လိုက်၍ စောင့်ရှောက်ကြလိမ့်မည်။ –
၃၇း၂၅ ငါ၏ကျွန်ယာကုပ်အားငါပေး၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများနေဘူးသောပြည်၌ သူတို့နှင့်သားမြေးအစဉ် အဆက်တို့သည် နေကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ ကျွန်ဒါဝိဒ်သည်လည်း သူတို့ကိုအစဉ်အမြဲစိုးစံလိမ့်မည်။ –
၃၇း၂၆ ထိုမှတပါး၊ သူတို့နှင့်မိဿဟာယ ပဋိညာဉ်ကိုငါဖွဲ့၍၊ ထိုပဋိညာဉ်သည် နိစ္စထာဝရ ပဋိညာဉ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့ကိုနေရာချ၍ များပြားစေမည်။ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို သူတို့အလယ်၌ အစဉ်အမြဲထားမည်။ –
၃၇း၂၇ ငါ၏ဗိမာန်တော်သည်လည်းသူတို့၌ရှိ၍၊ ငါသည်သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ –
၃၇း၂၈ ထိုသို့ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနသည် သူတို့အလယ်၌ အစဉ်အမြဲတည်သောအခါ၊ ငါထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို သန့်ရှင်းစေသည်ဟု တပါးအမျိုးသားတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၈)

၃၈း၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ –
၃၈း၂ အချင်းလူသား၊ ရောရှပြည်၊ မေရှက်ပြည်၊ တုဗလပြည်ကိုအစိုးရသော မာဂေါဂပြည်သား ဂေါဂမင်းတဘက်၌ မျက်နှာထား၍ ပရောဖက်ပြုလျက်၊ –
၃၈း၃ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ရောရှ၊ မေရှက်၊ တုဗလပြည်တို့ကိုအစိုးရသော အိုဂေါဂမင်း၊ သင့်တဘက်၌ငါနေ၏။ –
၃၈း၄ သင့်ကိုငါပြန်လာစေမည်။ သင့်ပါးရိုးကို သံချိတ်နှင့်ချိတ်ပြီးလျှင်၊ သင်မှစ၍ ထူးဆန်းသော လက်နက်စုံအမျိုးမျိုးကိုဆောင်သောသူ၊ ဒိုင်းလွှားပါ၍ ထားကိုလက်စွဲသောလူအလုံးအရင်းများနှင့် မြင်း၊ မြင်းစီးသူရဲဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့မည်။ –
၃၈း၅ အသီးအသီးဒိုင်းလွှားကိုင်၍ သံခမောက်လုံးကိုဆောင်းသော ပေရသိပြည်သား၊ ကုရှပြည်သား၊ ဖုတပြည်သား၊ –
၃၈း၆ ဂေါမာနှင့်သူ၏တပ်များ၊ မြောက်ပြည်သားတောဂါမအမျိုးနှင့်သူ၏တပ်များ အလုံးအရင်းအပေါင်းတို့သည် သင်နှင့်အတူလိုက်လာကြလိမ့်မည်။ –
၃၈း၇ သင်သည်မိမိ၌စုဝေးသောလူအလုံးအရင်းများနှင့်တကွ ကိုယ်ကိုပြင်ဆင်လော့။ ပြင်ဆင်လျက်နေလော့။ သူတို့ကို စောင့်လျက်နေလော့။ –
၃၈း၈ ကြာမြင့်စွာကာလလွန်ပြီးမှသင်သည် အုပ်ချုပ်ရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ထားဘေးနှင့်လွတ်၍ လူအမျိုးမျိုးထဲက နှုတ်သောပြည်သား၊ ကြာမြင့်စွာဆိတ်ညံလျက်နေသော ဣသရေလတောင်တို့အပေါ်သို့၊ တဖန်ဆောင်ခဲ့သော ပြည်သားတို့ရှိရာသို့ နောင်ကာလ၌ သင်သည် စစ်ချီ၍လာလိမ့်မည်။ ထိုပြည်သားတို့သည် လူအမျိုးမျိုးထဲက နှုတ်ဆောင်သောသူဖြစ်၍၊ တပြည်လုံးငြိမ်ဝပ်လျက်ရှိနေသောအခါ၊ –
၃၈း၉ သင်သည်မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းကဲ့သို့တက်လာ၍၊ သင်၌ပါသမျှသော တပ်သားအလုံးအရင်းနှင့်တကွ၊ ထိုပြည်ကိုမိုဃ်းအုံ့သကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ –
၃၈း၁၀ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုအခါ သင်သည်အရာရာတို့ကိုအောက်မေ့၍ မကောင်းသောအကြံကိုကြံစည်လျက်၊ –
၃၈း၁၁ ရွာဇနပုဒ်များသောပြည်၊ မြို့ရိုးမရှိ၊ တံခါးကျင်နှင့် တံခါးမရှိ၊ စိုးရိမ်စရာအကြောင်းအလျှင်းမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်သောပြည်သားတို့ရှိရာသို့ ငါချီသွား၍၊ –
၃၈း၁၂ သူတို့ဥစ္စာကို လုယက်သိမ်းယူမည်။ အရင်ဆိတ်ညံ၍ ယခုလူနေသောအရပ်တို့ကိုငှင်း၊ လူအမျိုးမျိုးထဲက စုဝေးသဖြင့်တိရစ္ဆာန်များနှင့် ဥစ္စာများကိုရတတ်၍၊ ပြည်အလယ်၌နေသောသူတို့ကိုငှင်း တိုက်မည်ဟုကြံစည်လိမ့်မည်။ –
၃၈း၁၃ ရှေဘပြည်သား၊ ဒေဒန်ပြည်သား၊ တာရှုကုန်သည်များ၊ ခြင်္သေ့ပျိုအပေါင်းတို့က၊ ကိုယ်တော်သည် သူ့ဥစ္စာကို လုယူခြင်းငှါလာသလော။ သူ့ဥစ္စာကိုဝေ၍ ရွှေငွေကိုငှင်း၊ တိရစ္ဆာန်များနှင့် ဥစ္စာများကိုငှင်း သိမ်းသွားလျက်၊ များစွာလုယက်ဖျက်ဆီးခြင်း ငှါအပေါင်းအသင်းကို စုဝေးစေပြီလောဟုမေးမြန်းကြ လိမ့်မည်။
၃၈း၁၄ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ ပရောဖက်ပြု၍ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဂေါဂအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေသောအခါ သင်သည်သိ၍၊ –
၃၈း၁၅ မြင်းစီးသောသူအလုံးအရင်းအပေါင်း၊ အားကြီးသောစစ်သူရဲအပေါင်းတို့နှင့်တကွ မြောက်မျက်နှာမှ ချီလာမည်။ –
၃၈း၁၆ ပြည်ကို မိုဃ်းအုံ့သကဲ့သို့ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုတက်၍ တိုက်လာမည်။ နောင်ကာလတွင် ငါ၏ပြည်တဘက်၌ သင့်ကိုငါဆောင်ခဲ့မည်မဟုတ်လော။ အကြောင်းမူကား၊ အိုဂေါဂ၊ လူအမျိုးမျိုးတို့ မျက်မှောက်၌ သင့်အားဖြင့်ငါသည် ချီးမြှောက်ရာသို့ရောက်သောအခါ၊ သူတို့သည် ငါ့ကိုသိရကြမည်အကြောင်းတည်း။ –
၃၈း၁၇ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်စစ်ချီစေမည်ဟု၊ လွန်လေပြီးသောရှေးကာလ၌ ပရောဖက်ပြုသောငါ၏ကျွန် ဣသရေလ ပရောဖက်တို့အား ငါသည်ဗျာဒိတ်ပေးသောအခါ၊ သင့်ကိုရည်မှတ်သည် မဟုတ်လော။ –
၃၈း၁၈ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလတွင်ဂေါဂသည် ဣသရေလပြည်ကို တိုက်လာသောကာလအခါ၊ ငါသည်ဒေါသအရှိန်ထ၍ အမျက်ထွက်လိမ့်မည်။ –
၃၈း၁၉ အကယ်စင်စစ် ထိုအခါ ဣသရေလပြည်၌ ကြီးစွာသောလှုပ်ရှားခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ငါ၏ဒေါသမီးလောင်လျက် ငါပြောပြီ။ –

၃၈း၂၀ ပင်လယ်ငါး၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်၊ တောတိရစ္ဆာန်နှင့် မြေ၌တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်၊ မြေပေါ်မှာရှိသော လူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ တောင်တို့သည်ပြိုလျက်၊ အစောက်မြင့်သော အရပ်တို့သည်လဲလျက်၊ အလုံးစုံသောအုတ်ရိုးပြုတ်လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။–
၃၈း၂၁ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ့တောင်များအရပ်ရပ်တို့တွင် သူ့တဘက်၌ ထားကိုငါမှာလိုက်သဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် တယောက်ကိုတယောက် ထားနှင့်ခုတ်ကြလိမ့်မည်။–
၃၈း၂၂ ငါသည် ကာလနာဘေး၊ အသေသတ်ခြင်းဘေးအားဖြင့် သူ့ကိုဒဏ်ပေးမည်။ သူနှင့် သူ၌ပါသောတပ်များ၊ အလုံးအရင်းများအပေါ်မှာ လွှမ်းသောမိုဃ်းရေ၊ ကြီးသောမိုဃ်းသီး၊ ကန့်နှင့်ရောသော မီးမိုဃ်းကိုရွာစေမည်။–
၃၈း၂၃ ထိုသို့ငါသည် ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်၍ ရှိသေဘွယ်သောဂုဏ်လက္ခဏာကိုပြလျက်၊ များစွာသောလူမျိုးတို့ရှေ့မှာ ထင်ရှားသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃၉)

၃၉း၁ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ ဂေါဂတဘက်၌ ပရောဖက်ပြု၍ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ရောရှ၊ မေရှက်၊ တုဗလ ပြည်တို့ကိုအစိုးရသော အို ဂေါဂမင်း၊ ငါသည် သင့်တဘက်၌ နေ၏။–
၃၉း၂ သင့်ကိုငါလှည့်၍သွေးဆောင်မည်။ မြောက်မျက်နှာမှချီလာ၍ ဣသရေလတောင်တို့အပေါ်သို့ ရောက်စေမည်။–
၃၉း၃ ထိုအခါ သင့်လက်ဝဲလက်မှလေးကိုငှင်း၊ လက်ျာလက်မှမြှားတို့ကိုငှင်း ငါရိုက်၍ကျစေမည်။–
၃၉း၄ သင်နှင့်သင်၌ပါသောတပ်သားအပေါင်းတို့သည် ဣသရေလတောင်တို့အပေါ်မှာလဲ၍ သေကြလိမ့်မည်။ သင့်ကိုအမျိုးမျိုးသောငှက်ရဲ၊ သားရဲ တို့ကိုက်စားစရာဘို့ ငါအပ်မည်။–
၃၉း၅ သင်သည် လွင်ပြင်၌လဲ၍သေလိမ့်မည်။ ငါပြောပြီဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၃၉း၆ မာဂေါဂပြည်နှင့်ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ ငြိမ်ဝပ်စွာနေသောသူတို့အပေါ်သို့ မီးကိုငါလွှတ်လိုက်၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။–
၃၉း၇ ထိုသို့ ငါ၏နာမမြတ်ကို ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် ထင်ရှားစေမည်။ နောက်တဖန် သူတို့သည် ငါ၏နာမမြတ်ကိုမရှုတ်ချရကြ။ ငါသည် ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရား၊ ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို တပါးအမျိုးသားတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၉း၈ တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အမှုရောက်လေပြီ။ ပြည့်စုံလေပြီ။ ယခုနေ့ရက်သည် ငါမိန့်မြွက်နှင့်ပြီးသော နေ့ရက်ဖြစ်၏။–
၃၉း၉ ဣသရေလမြို့တို့၌နေသောသူတို့သည် ထွက်သွား၍၊ စစ်တိုက်လက်နက်၊ ဒိုင်း၊ လွှား၊ လေး၊ မြှား၊ တုတ်၊ လှံများကို ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။–
၃၉း၁၀ ထိုကာလတွင်ဥယျာဉ်၌ထင်းမခွေ၊ တော၌မခုတ်မလှဲ၊ စစ်တိုက်လက်နက်တို့နှင့် မီးမွေးကြလိမ့်မည်။ ဖျက်ဆီးသော သူတို့ကိုဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ လုယူသောသူတို့၏ဥစ္စာကိုလည်း လုယူကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၃၉း၁၁ ထိုကာလတွင် ဣသရေလပြည်၊ အိုင်အရှေ့၊ ခရီးသွားရာချိုင့်၌ ထင်ရှားသောသင်္ချိုင်းကို ဂေါဂအားငါပေးမည်။ ခရီးသွားသောသူတို့သည် နှာခေါင်းကိုပိတ်ရကြလိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ ဂေါဂနှင့် သူ၏လူအလုံးအရင်းရှိသမျှကို မြေ၌မြှုပ်၍၊ ထိုချိုင့်သည် ဟာမုန်ဂေါဂချိုင့်အမည်ဖြင့်တွင် လိမ့်မည်။–
၃၉း၁၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြည်ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး မြေ၌မြှုပ်ကြလိမ့်မည်။–
၃၉း၁၃ ပြည်သားအပေါင်းတို့သည်ဝိုင်း၍မြေ၌မြှုပ်သဖြင့်၊ ငါ၏ဘုန်းပွင့်သောထိုနေ့ရက်၌ သူတို့သည်လည်း ကျော်စောခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၃၉း၁၄ အရပ်ရပ်လှည့်လည်၍ အခြားသောခရီးသည်တို့နှင့်ဝိုင်းလျက်၊ မြေပေါ်၌ကြွင်းသေးသော အသေကောင်တို့ကိုမြှုပ်၍၊ ထိုပြည်ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ အစဉ်အမှုစောင့်သောသူတို့ကိုရွေးကောက်၍ ခန့်ထားရကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် ခုနစ်လမကရှာဖွေကြစဉ်တွင်၊–
၃၉း၁၅ လှည့်လည်၍ခရီးသွားသောသူတို့သည် အသေကောင်၏အရိုးကို တွေ့မြင်လျှင်၊ မြေ၌မြှုပ်သော သူတို့သည် ဟာမုန်ဂေါဂချိုင့်၌မမြှုပ်မှီတိုင်အော င်၊ အရိုး၏အနားမှာမှတ်တိုင်ကိုစိုက်ရကြမည်။–
၃၉း၁၆ ထိုအရပ်၌ တည်သောမြို့သည်လည်း ဟာမုန်မြို့ဟူ၍ တွင်သဖြင့်၊ ထိုသို့ပြည်တော်ကို သန့်ရှင်းစေကြလိမ့်မည်။
၃၉း၁၇ အချင်းလူသား၊အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ငှက်အမျိုးမျိုးတို့နှင့် မြေတိရစ္ဆာန် ခပ်သိမ်းတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ စည်းဝေး၍လာကြလော့။ ဣသရေလတောင်တို့အပေါ်၌ သင်တို့အဘို့ငါစီရင်သော ယဇ်ပွဲကြီးသို့အရပ်ရပ်တို့ကစည်းဝေး၍၊ အသားအသွေးကို သောက်စားခြင်းငှါ လာကြလော့။–
၃၉း၁၈ သင်တို့သည် အားကြီးသောသူတို့၏အသား၊ လောကီမင်းတို့၏အသွေး၊ ဗာရှန်ပြည်၌ဆူအောင်ကျွေးသော သိုးထီး၊ ဆိတ်ထီး၊ နွားလား ဥသဘတို့၏အသားအသွေးကို သောက်စားရကြလိမ့်မည်။–
၃၉း၁၉ သင်တို့အဘို့ ငါစီရင်သောယဇ်ပွဲ၌ ဆီဥကိုဝစွာစားရကြလိမ့်မည်။ အသွေးနှင့်ယစ်မူးသည်တိုင်အောင် သောက်ရကြလိမ့်မည်။–
၃၉း၂၀ ထိုသို့စားပွဲ၌မြင်း၊ မြင်းစီးသူရဲ၊ ခွန်အားကြီးသောသူ၊ စစ်တိုက်သောသူအမျိုးမျိုးတို့ကို ဝစွာစားရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၃၉း၂၁ ငါ့ဘုန်းကိုလည်း တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ငါထင်ရှားစေ၍၊ ငါစီရင်သောတရားမှုနှင့်၊ သူတို့၌ ငါတင်သောလက်ကို တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် မြင်ရကြလိမ့်မည်။–
၃၉း၂၂ ငါသည် သူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထိုနေ့မှစ၍ သိရကြလိမ့်မည်။–
၃၉း၂၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မိမိအမျိုးတို့အပြစ်ကြောင့် သိမ်းသွားခြင်းခံရကြောင်းကို တပါးအမျိုးသား တို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ ငါ့ကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ငါသည် မျက်နှာလွှဲ၍ ရန်သူတို့လက်သို့အပ်သဖြင့်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ထားဖြင့်လဲ၍ သေရကြပြီ။–
၃၉း၂၄ သူတို့ညစ်ညူးသောအမှု၊ လွန်ကျူးခြင်းအမှုတို့အတိုင်းငါသည်ပြု၍ မျက်နှာကိုလွှဲပြီ။–

၃၉း၂၅ ဤအမှုတွင် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော ယာကုပ်အမျိုးကို ငါတဖန်ဆောင်ခဲ့၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို ကယ်မသနားသဖြင့်၊ ငါ၏နာမမြတ်အဘို့အလိုငှါ စိတ်အားကြီးမည်။–
၃၉း၂၆ သူတို့ကို လူအမျိုးမျိုးထဲက ငါခေါ်ခဲ့၍၊–
၃၉း၂၇ ရန်သူနေရာပြည်တို့မှ စုဝေးစေလျက်၊ သူတို့အားဖြင့်များစွာသောလူမျိုးတို့ရှေ့မှာ ငါသည်ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ သူတို့သည် ကြောက်စေသောသူမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြစဉ်တွင်ခံရဘူးသော အရှက်ကွဲခြင်းနှင့်၊ ငါ့အားပြစ်မှားခြင်းအပြစ်များကို အောက်မေ့ရကြလိမ့်မည်။–
၃၉း၂၈ ငါသည် သူတို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့၏ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံစေသောကြောင့်၄င်း၊ နောက်တဖန် နေရင်းပြည်၌စုဝေးစေ၍၊ နေရာချ သောကြောင့်၄င်း၊ သူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။–
၃၉း၂၉ ငါသည် ကိုယ်ဝိညာဉ်ကို ဣသရေလအမျိုးသားအပေါ်သို့ သွန်းလောင်းသောအခါ၊ သူတို့တွင် တယောက်ကိုမျှ နောက်တဖန် ငါမစွန့်ပစ်၊ ငါ့မျက်နှာကိုလည်းမလွှဲဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄၀)

၄၀း၁ ငါတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရာ သက္ကရာဇ်နှစ်ဆယ်ငါးခု၊ ပဋ္ဌမလဆယ်ရက်နေ့၊ မြို့တော်ကိုလုပ်ကြံ၍၊ တဆယ်လေးနှစ်စေ့သောနေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည် ငါ့အပေါ်မှာရှိ၍ ထိုမြို့သို့ ဆောင်သွားတော်မူ၏။–
၄၀း၂ ဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်ရူပါရုံအားဖြင့်ငါ့ကိုဣသရေလပြည်သို့ဆောင်သွား၍၊ အလွန်မြင့်သောတောင်ပေါ်မှာ တင်ထားတော်မူ၏။ ထိုတောင် အနားမှာ တောင်ဘက်၌ မြို့ပုံသဏ္ဍာန်ရှိ၏။–
၄၀း၃ ထိုအရပ်သို့ငါ့ကိုဆောင်သွားတော်မူသောအခါ၊ကြေးဝါကဲ့သို့အဆင်းအရောင်ရှိသော လူတဦးသည် တိုင်းစရာကျူလုံးနှင့်ချည်ကြိုးကိုကိုင်လျက် မြို့တံခါးဝမှာရပ်နေ၏။–
၄၀း၄ ထိုသူက၊ အချင်းလူသား၊ စေ့စေ့ကြည့်ရှုလော့။ စေ့စေ့နားထောင်လော့။ ငါပြလတံ့သမျှတို့ကို နှလုံးသွင်းလော့။ သင့်အားငါပြအံ့သောငှါ သင့်ကိုဤအရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့တော်မူပြီ။ မြင်သမျှတို့ကိုလည်း ဣသရေလအမျိုးအားပြရမည်ဟုဆို၏။
၄၀း၅ အိမ်တော်ပြင်ပတ်လည်၌ တန်တိုင်းရှိ၏။ ထိုသူသည် သံတောင်အားဖြင့် အရှည်ခြောက်တောင်ရှိသော ကျူလုံးကိုကိုင်လျက်၊ ထိုတန်တိုင်းကို တိုင်း၍ အထုကျူတပြန်၊ အမြင့်လည်းကျူတပြန်ရှိ၏။–
၄၀း၆ ထိုနောက်၊ အရှေ့တံခါးသို့သွား၍ လှေကားကိုတက်ပြီးမှ၊ တံခါးထုပ်နှင့် တံခါးခုံကိုတိုင်း၍ အနံကျူတပြန်စီရှိ၏။–
၄၀း၇ အခန်းငယ်တို့သည် တခန်းနှင့်တခန်း ငါးတောင်ကွာလျက် အလျားကျူတပြန်၊ အနံလည်းကျူတပြန်စီ ရှိကြ၏။–
၄၀း၈ အတွင်းတံခါးခုံလည်း အနံကျူတပြန်ရှိ၏။–
၄၀း၉ တံခါးမုတ်ကိုလည်းတိုင်း၍ အလျားရှစ်တောင်ရှိ၏။ မုတ်တိုင်အမြင့် နှစ်တောင်စီရှိ၏။ တံခါးမုတ်သည် တံခါးအတွင်းဘက်၌ ရှိသတည်း။–
၄၀း၁၀ အရှေ့တံခါးတဘက်တချက်၌ အခန်းငယ်သုံးခန်းစီရှိ၍၊ အလျားအနံတညီတည်း၊ တဘက်တချက်၌ တိုင်အမြင့်လည်း တညီတည်းရှိကြ၏။–
၄၀း၁၁ တံခါးဝကိုလည်းတိုင်း၍ အနံဆယ်တောင်၊ အမြင့်တဆယ်သုံးတောင်ရှိ၏။–
၄၀း၁၂ အခန်းငယ်တို့ရှေ့မှာ တဘက်တချက်၌ ကြမ်းပြင်အနံတတောင်ရှိ၏။ တဘက်တချက်၌ရှိသော အခန်းငယ်တို့သည် အလျားအနံ ခြောက်တောင် စီရှိ၏။–
၄၀း၁၃ ထိုနောက်၊ အခန်းငယ်အမိုးစွန်းတခုမှသည်တခုတိုင်အောင်တိုင်း၍ အကျယ်နှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။ တံခါးတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကြ၏။–
၄၀း၁၄ တံခါးပတ်လည်တန်တိုင်းအတွင်း၊ ထောင့်တိုင်အထိ၊ အတောင်ခြောက်ဆယ်ကျယ်အောင် တိုင်များကိုထားလေ၏။–
၄၀း၁၅ ပြင်တံခါးဝမှသည် အတွင်းတံခါးမုတ်ဝတိုင်အောင် အတောင်ငါးဆယ်ရှိ၏။–
၄၀း၁၆ အခန်းများ၊ တံခါးအတွင်းပတ်လည်တိုင်များ၊ တံခါးမုတ်များအတွင်းဘက်၌ ကျဉ်းသောပြတင်းပေါက်များရှိ၏။ တိုင်များ၌ စွန်ပလွံပင်ပုံထုလျက်ရှိ၏။
၄၀း၁၇ ထိုနောက်၊ ငါ့ကိုပြင်တန်တိုင်းထဲသို့သွင်း၍ အခန်းများကိုငါမြင်၏။ ကျောက်ခင်းလည်းရှိ၏။ ကျောက်ခင်းအပေါ်မှာ အခန်းသုံးဆယ်ရှိ၏။–
၄၀း၁၈ တံခါးများအစဉ်အတိုင်းလိုက်၍၊ တံခါးအနားမှာရှိသောကျောက်ခင်းသည် အောက်ကျောက်ခင်းဖြစ်၏။–
၄၀း၁၉ ထိုနောက်၊ အောက်တံခါးဦးမှသည်အတွင်းတန်းတိုင်းပြင်ဘက်ဦးတိုင်အောင်တိုင်း၍၊ အရှေ့မျက်နှာ၌ အတောင်တရာကွာ၏။
၄၀း၂၀ တဖန် မြောက်မျက်နှာသို့ခေါ်သွား၍၊ ပြင်တန်တိုင်းမြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာပြုသော တံခါးအမြင့်နှင့် အနံကိုတိုင်းလေ၏။–
၄၀း၂၁ အခန်းတို့သည် တဘက်တချက်၌ သုံးခန်းစီရှိ၏။ တိုင်များ၊ မုတ်များတို့သည် အရင်တံခါးကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အလျားအတောင်ငါးဆယ်၊ အနံနှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။–
၄၀း၂၂ ပြတင်းပေါက်၊ မုတ်၊ စွန်ပလွံပင်များတို့သည် အရှေ့တံခါးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ လှေကားခုနစ်ထစ်ဖြင့် တံခါးသို့တက်ရ၏။ မုတ်တို့သည် လှေကားနှင့် တတန်းတည်းရှိကြ၏။–
၄၀း၂၃ အရှေ့ဘက်၌ရှိသကဲ့သို့ မြောက်တံခါးမျက်နှာချင်းဆိုင်အတွင်း တန်တိုင်းတံခါးဝရှိ၏။ တံခါးဝတခုနှင့်တခုအတောင်တရာကွာ၏။
၄၀း၂၄ ထိုနောက်၊ တောင်မျက်နှာသို့ခေါ်သွား၍ တောင်တံခါးကိုငါမြင်၏။ တိုင်များ၊ မုတ်များကိုတိုင်း၍ အရင်ပမာဏနှင့်တညီတည်းရှိကြ၏။–
၄၀း၂၅ အရင်ပြတင်းပေါက်ကဲ့သို့ ပြတင်းပေါက်များ၊ မုတ်များရှိ၍၊ အလျားအတောင်ငါးဆယ်၊ အနံနှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။–
၄၀း၂၆ လှေကားခုနစ်ထစ်ဖြင့်တံခါးသို့တက်ရ၏။ မုတ်တို့သည် လှေကားနှင့်တတန်းတည်း ရှိကြ၏။ တဘက်တချက်တိုင်များ၌ စွန်ပလွံပင်ပုံ ထုလျက်ရှိ၏။–
၄၀း၂၇ တောင်မျက်နှာ၌ အတွင်းတန်တိုင်းတံခါးဝရှိ၏။ ထိုမျက်နှာ၌ တံခါးဝတခုမှသည်တခုတိုင်အောင် တိုင်း၍ အတောင်တရာကွာ၏။
၄၀း၂၈ တဖန်အတွင်းတန်တိုင်းထဲသို့ တောင်တံခါးဖြင့်သွင်း၍၊ အရင်ပမာဏနှင့်အညီ ထိုတံခါးကို တိုင်းလေ၏။–
၄၀း၂၉ အခန်းငယ်များ၊ တိုင်များ၊ မုတ်များတို့သည် အရင်ပမာဏနှင့်တညီတည်းရှိကြ၏။ တံခါးဝပတ်လည်၌၄င်း၊ မုတ်များ၌၄င်းပြတင်းပေါက်ရှိ၍၊ အလျားအတောင်ငါးဆယ်၊ အနံနှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။–
၄၀း၃၀ ပတ်လည်၌ရှိသော မုတ်တို့သည်လည်း အလျားအတောင်နှစ်ဆယ်ငါးတောင်၊ အနံငါးတောင်ရှိ၏။–

၄၀း၃၁ မုတ်တို့သည် ပြင်တန်တိုင်းသို့ မျက်နှာပြု၍၊ တိုင်များအပေါ်မှာစွန်ပလွံပင်ပုံထုလျက်ရှိ၏။ လှေကားရှစ်ထစ်ဖြင့်တက်ရ၏။

၄၀း၃၂ အရှေ့ဘက်၌လည်း အတွင်းတန်တိုင်းထဲသို့သွင်း၍၊ ထိုတံခါးကို အရင်ပမာဏနှင့်အညီတိုင်းလေ၏။–

၄၀း၃၃ အခန်းငယ်များ၊ တိုင်များ၊ မုတ်များတို့သည် အရင်ပမာဏနှင့်တညီတည်းရှိကြ၏။ တံခါးဝပတ်လည်၌၎င်း၊ မုတ်များ၌၎င်း ပြတင်းပေါက်ရှိ၍၊ အလျားအတောင်ငါးဆယ်၊ အနံနှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။–

၄၀း၃၄ မုတ်တို့သည် ပြင်တန်တိုင်းသို့မျက်နှာပြု၍၊ တဘက်တချက်တိုင်များအပေါ်မှာ စွန်ပလွံပင်ပုံထုလျက်ရှိ၏။ လှေကားရှစ်ထစ်ဖြင့် တက်ရ၏။

၄၀း၃၅ တဖန် မြောက်တံခါးသို့ခေါ်သွား၍ အရင်ပမာဏနှင့်အညီတိုင်းလေ၏။–

၄၀း၃၆ အခန်းငယ်များ၊ တိုင်များ၊ မုတ်များ၊ ပတ်လည်၌ပြတင်းပေါက်များတို့နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ အလျားအတောင်ငါးဆယ်၊ အနံနှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။–

၄၀း၃၇ မုတ်တို့သည် ပြင်တန်တိုင်းသို့မျက်နှာပြု၍၊ တဘက်တချက်တိုင်များအပေါ်မှာ စွန်ပလွံပင်ပုံထုလျက်ရှိ၏။ လှေကားရှစ်ထစ်ဖြင့်တက်ရ၏။–

၄၀း၃၈ မီးရှို့သောယဇ်ကောင်ကို ရေနှင့်ဆေးကြောစရာအခန်းများ၊ အခန်းဝင်ဝများတို့သည် ထိုတံခါးမုတ်၌ရှိကြ၏။

၄၀း၃၉ မီးရှို့ရာယဇ်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကောင်ကိုသတ်စရာဘို့၊ တံခါးမုတ်အတွင်း တဘက်တချက်၌ စားပွဲနှစ်ခုစီ ရှိကြ၏။–

၄၀း၄၀ မြောက်တံခါးဝသို့တက်ရာတံခါးမုတ်၊ ပြင်အနားတဘက်တချက်၌လည်း စားပွဲနှစ်ခုစီရှိသည်ဖြစ်၍၊–

၄၀း၄၁ တံခါးဝတဘက်တချက်၌ ယဇ်ကောင်ကိုသတ်စရာ စားပွဲလေးခုစီ၊ ပေါင်းရှစ်ခုရှိကြ၏။–

၄၀း၄၂ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ စားပွဲလေးခုတို့သည် ဆစ်သောကျောက်ဖြင့်ပြီး၍၊ အလျားတတောင်တထွာ၊ အနံတတောင်တထွာ၊ အမြင့်တတောင်ရှိ၏။ ထိုစားပွဲပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကို သတ်စရာတန်ဆာများကို တင်ထားရကြ၏။–

၄၀း၄၃ စားပွဲအပေါ်ပတ်လည်၌ အကျယ်လက်တဝါးရှိသော အနားပတ်တပ်လျက်ရှိ၍၊ ပူဇော်စရာယဇ်သားကို တင်ထားရကြ၏။

၄၀း၄၄ အတွင်းတံခါးပြင်မှာ အတွင်းတန်တိုင်း၌ အခန်းနှစ်ခုကိုငါမြင်၏။ တခန်းကား၊ မြောက်တံခါး အနားမှာရှိ၍ တောင်ဘက်သို့ မျက်နှာပြု၏။ တခန်းကား၊ တောင်တံခါးအနားမှာရှိ၍ မြောက်ဘက်သို့မျက်နှာပြု၏။–

၄၀း၄၅ တောင်ဘက်သို့မျက်နှာပြုသော ဤအခန်းကား၊ အိမ်တော်အမှုကိုဆောင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်နေစရာဘို့၊–

၄၀း၄၆ မြောက်ဘက်သို့မျက်နှာပြုသော ဤအခန်းကား၊ ယဇ်ပလ္လင်အမှုကိုဆောင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် နေစရာဘို့ဖြစ်၏။ ထိုသူတို့ကား၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍ အမှုတော်ကိုဆောင်စေခြင်းငှါ၊ လေဝိသားတို့တွင်ရွေးကောက်သော ဇာဒုတ်သားပေတည်းဟု ငါ့အားပြောဆို၏။

၄၀း၄၇ ထိုအခါ တန်တိုင်းကိုတိုင်း၍ အလျားအတောင်တရာ၊ အနံအတောင်တရာ စတုရန်းရှိ၏။ ယဇ်ပလ္လင်သည် အိမ်တော်ရှေ့မှာတည်၏။–

၄၀း၄၈ အိမ်တော်ဦးသို့ခေါ်၍ တံခါးဝနှစ်ဘက်ကိုတိုင်းလျှင်၊ အကျယ်ငါးတောင်စီရှိ၏။ တံခါးရွက်နှစ်ဘက်၊ အနံသုံးတောင်စီရှိ၏။–

၄၀း၄၉ အိမ်တော်ဦးအလျားကား အတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံကား တဆယ်တတောင်ရှိ၏။ လှေကားဆယ်ထစ်ဖြင့် တက်ရ၏။ အိမ်တော်ဦးအနား၊ တဘက်တချက်၌ တိုင်တလုံးစီတည်လျက်ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၄၁)

၄၁း၁ ထိုနောက်မှ ဗိမာန်တော်သို့ခေါ်၍ တံခါးတိုင်တို့ကိုတိုင်းလျှင်၊ နှစ်ဘက်၌ တံခါးတိုင်ထုသည် ဗိမာန်တော်ထုနှင့်အမျှ ခြောက်တောင်ရှိ၏။–

၄၁း၂ ဗိမာန်တော်တံခါးဝ အကျယ်ကား ဆယ်တောင်ရှိ၏။ တံခါးဝတဘက်နှင့်တဘက်လည်း ငါးတောင်စီကျယ်၏။ ဗိမာန်တော်ကိုတိုင်း၍၊ အလျားကား အတောင်လေးဆယ်၊ အနံကား အတောင်နှစ်ဆယ်ရှိ၏။–

၄၁း၃ ထိုနောက်၊ အထဲသို့ဝင်၍ အရာရာတို့ကိုတိုင်းလျှင်၊ တံခါးတိုင် နှစ်တောင်၊ တံခါးဝ ခြောက်တောင်၊ တံခါးဝတဘက်တချက် ခုနစ်တောင်စီ ရှိ၏။–

၄၁း၄ ထိုအခန်းသည် ဗိမာန်တော်အနံနှင့်တညီတည်း ဖြစ်လျက်၊ အလျား အတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံလည်း အတောင်နှစ်ဆယ်ရှိသည်ကိုတိုင်း၍ ဤအခန်းကား အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနဖြစ်သည်ဟု ငါ့အားပြောဆို၏။–

၄၁း၅ ထိုနောက်၊ အိမ်တော်ထရံကိုတိုင်း၍ အထုခြောက်တောင်ရှိ၏။ အိမ်တော်ပတ်လည်ထရံအခန်းတို့သည် အနံလေးတောင်စီရှိ၏။–

၄၁း၆ ထရံအခန်းတို့သည် အစဉ်အတိုင်းသုံးဆယ်၊ အဆင့်သုံးဆင့်ပေါင်း သုံးဆယ်သုံးလီရှိကြ၏။ ထိုအခန်းတို့သည် အိမ်တော်ထရံထဲသို့မဝင်ဘဲ ထရံအောက်ပိုင်းထွက်သော ခြေအပေါ်မှာမှီနေကြ၏။–

၄၁း၇ ထရံအခန်းအောက်ဆင့်မှသည် ဒုတိယအဆင့်သို့၎င်း၊ ဒုတိယအဆင့်မှသည် တတိယအဆင့်သို့၎င်း တက်သည်အတိုင်း၊ အိမ်တော်ထရံပတ်လည် တရှောက်လုံး ဆက်ကာဆက်ကာဆုတ်၍၊ အခန်းနေရာသည် အစဉ်အတိုင်းကျယ်လျက် အဆင့်ဆင့်တက်၏။–

၄၁း၈ အိမ်တော်အထက်ပိုင်း ပတ်လည်၌ အမြင့်ဆုံးသောထရံအခန်းတို့သည် ခြောက်တောင်ရှည်သော ကျူတပြန်မျှကျယ်ကြ၏။–

၄၁း၉ ထရံအခန်းပြင်ဘက်၌ ကာသောထရံသည် အထုငါးတောင်ရှိ၏။ ကျန်ကြွင်းသောအရပ်သည် ထရံအခန်းတို့နှင့်ဆိုင်၏။–

၄၁း၁၀ အိမ်တော်ပတ်လည်၌ထရံအခန်းတို့သည် အိမ်တော်တန်တိုင်းအခန်းတို့နှင့်အတောင် နှစ်ဆယ်ကွာလျက်ရှိကြ၏။–

၄၁း၁၁ ထရံအခန်းတံခါးတို့သည် ကျန်ကြွင်းသောအရပ်သို့ဖွင့်၍ မြောက်ဘက်သို့၎င်း၊ တောင်ဘက်သို့၎င်း မျက်နှာပြုကြ၏။ ကျန်ကြွင်းသောအရပ်သည် ပတ်လည်၌ အနံငါးတောင်ရှိ၏။

၄၁း၁၂ လွတ်လပ်သောအရပ်ကိုပိတ်၍ အနောက်ဘက်၌ရှိသောတန်တိုင်းသည် အလျားအတောင် ခုနစ်ဆယ်ရှိ၍၊ အိမ်တော်ပတ်လည်တန်တိုင်းသည်လည်း အထုငါးတောင်၊အလျားအတောင်ကိုးဆယ်ရှိ၏။–

၄၁း၁၃ ထိုသို့ အိမ်တော်ကိုတိုင်း၍ လွတ်လပ်သောအရပ်၊ အိမ်တော်ထရံ၊ တန်တိုင်းပါလျက် အလျားအတောင်တရာရှိ၏။–

၄၁း၁၄ အရှေ့မျက်နှာ၌ လွတ်လပ်သောအရပ်ပါလျက်၊ အိမ်တော်ဦးအတိုင်းအရှည်လည်း အတောင်တရာရှိ၏။–

၄၁း၁၅ လွတ်လပ်သောအရပ်၌ကာသော ရှေ့တန်တိုင်းနှင့်နောက်တန်တိုင်းကိုတိုင်း၍၊ တဘက်တချက်၌ရှိသော ထရံအခန်းပါလျက် အလျားအတောင် တရာရှိ၏။

၄၁း၁၆ အတွင်းဗိမာန်နှင့် တန်တိုင်းမုတ်များ၊ တံခါးခုံများ၊ ကျဉ်းသောပြတင်းပေါက်များ၊ တံခါးခုံရှိသမျှ တဘက်တချက်သုံးဆင့်ရှိသော ထရံအခန်း နံရံများတို့သည် မြေမှပြတင်းပေါက်တိုင်အောင် ပျဉ်ပြားနှင့်ဖုံးအုပ်လျက်ရှိကြ၏။ ပြတင်းပေါက်တို့သည်လည်း ကွယ်ကာလျက်ရှိကြ၏။

၄၁း၁၇ တံခါးပေါက်ရှိသမျှအထက်၊ အတွင်းဗိမာန်ပြင်ဘက်၊ အိမ်တော်အတွင်းပြင်ထရံပတ်လည်၌ ခေရုဗိမ်နှင့်စွန်ပလွံပင်ပုံထု၍၊ –

၄၁း၁၈ ခေရုဗိမ်နှစ်ခုကြားမှာစွန်ပလွံပင်တခုစီရှိ၏။ ခေရုဗိမ်တခု၌မျက်နှာနှစ်ခုစီပါလျက်၊ –

၄၁း၁၉ စွန်ပလွံပင်နှစ်ခုကြားမှာ တဘက်၌လူမျက်နှာ၊ တဘက်၌ခြင်္သေ့မျက်နှာကိုပြကြ၏။ –

၄၁း၂၀ ထိုသို့အိမ်တော်ပတ်လည်၊ မြေမှသည် တံခါးပေါက်အထက်တိုင်အောင် ဗိမာန်တော်ထရံ၌ ခေရုဗိမ်နှင့်စွန်ပလွံပင် အရုပ်ထုလျက်ရှိ၏။ –

၄၁း၂၁ ဗိမာန်တော်တိုင်တို့သည် လေးထောင့်ဖြစ်ကြ၏။ သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် မျက်နှာချင်းတူကြ၏။ –

၄၁း၂၂ သစ်သားယဇ်ပလ္လင်သည် အမြင့်သုံးတောင်၊ အလျားနှစ်တောင်၊ အနံနှစ်တောင်ရှိ၏။ ပလ္လင်ထောင့်၊ ဘိနပ်၊ နံရံတို့သည် သစ်သားဖြင့်ပြီးကြ၏။ ဤစားပွဲကား၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာတင်သော စားပွဲပေတည်းဟု ငါ့အားပြောဆို၏။

၄၁း၂၃ ဗိမာန်တော်နှင့် သန့်ရှင်းရာဌာန၌ တံခါးပေါက်တပေါက်စီရှိ၍၊ –

၄၁း၂၄ တံခါးတို့သည်လည်း တပ်သောတံခါးရွက် နှစ်ရွက်စီရှိ၏။ –

၄၁း၂၅ ဗိမာန်တော်ထရံ၌ ထုသကဲ့သို့ တံခါးရွက်တို့၌ ခေရုဗိမ်နှင့်စွန်ပလွံပင်ပုံထုလျက်ရှိ၏။ မုတ်ဦးအထက်မှာ ထုပ်တင်လျက်ရှိ၏။ –

၄၁း၂၆ မုတ်နံရံ၊ အိမ်တော်အခန်းထရံတို့သည် ထုပ်များ၊ ကျဉ်းသောပြတင်းပေါက်များ၊ စွန်ပလွံပင်များနှင့် ပြည့်စုံကြ၏။

အခန်းကြီး (၄၂)

၄၂း၁ ထိုနောက်မှ မြောက်လမ်းဖြင့် ပြင်တန်တိုင်းထဲသို့ခေါ်သွား၍၊ အိမ်တော်မြောက်ဘက်၊ လွတ်လပ်သော အရပ်ရှေ့မှာရှိသော အခန်းများကို ပြလေ၏။ –

၄၂း၂ ထိုအခန်းတို့သည် မြောက်တံခါးအထိ၊ အလျားအတောင်တရာ၊ အနံအတောင်ငါးဆယ်ရှိကြ၏။ –

၄၂း၃ အတောင်နှစ်ဆယ်ရှိသော အတွင်းတန်တိုင်းရှေ့၊ ပြင်တန်တိုင်းကျောက်ခင်းရှေ့တွင် တဘက်တချက်၌ နံရံအခန်းသုံးဆင့်ရှိ၏။ –

၄၂း၄ ထိုအခန်းများရှေ့မှာ တတောင်ကျယ်သောလမ်းနှင့်တကွ အတွင်းဘက်သို့ဝင်၍၊ အနံဆယ်တောင်ရှိသော စင်္ကြံရှိ၏။ အခန်းတံခါးတို့သည် မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာပြုကြ၏။ –

၄၂း၅ အထက်ခန်းတို့သည် ကျဉ်းကြ၏။ သူတို့ကြမ်းပြင်သည် အောက်ခန်းကြမ်းပြင်၊ အလယ်ခန်းကြမ်းပြင်နှင့်မညီ၊ အထဲသို့ဝင်လျက်ရှိကြ၏။ –

၄၂း၆ အကြောင်းမူကား၊ အခန်းသုံးဆင့်ရှိသော်လည်း၊ ထိုအခန်းတို့သည် အခြားတန်တိုင်းကဲ့သို့တိုင်မရှိ။ သို့ဖြစ်၍၊ အောက်ခန်းနှင့် အလယ်ခန်း ထက်သာ၍ ကျဉ်းကြ၏။ –

၄၂း၇ ထိုအခန်းများတဘက်တချက်၊ ပြင်တန်တိုင်းဘက်မှာ အခန်းများရှေ့၌ကာသောနံရံသည် အလျားအတောင်ငါးဆယ်ရှိ၏။ –

၄၂း၈ ပြင်တန်တိုင်းနှင့်ဆိုင်သောအခန်းတို့သည် အလျားအတောင်ငါးဆယ်ရှိကြ၏။ ဗိမာန်တော်ရှေ့မှာ အလျားသည် အတောင်တရာရှိ၏။ –

၄၂း၉ ပြင်တန်တိုင်းမှလာ၍၊ ထိုအခန်းများခြေရင်းအရှေ့ဘက်၌ ဝင်ရာလမ်းရှိ၏။ –

၄၂း၁၀ အိမ်တော်တောင်ဘက်၊ လွတ်လပ်သောအရပ်ကိုကာသော တန်တိုင်းနံရံ၌လည်း အခန်းများရှိကြ၏။ –

၄၂း၁၁ ထိုအခန်းစုရှေ့မှာရှိသောစင်္ကြံမှစ၍ အခန်းအလျားအနံ၊ ထွက်ရာဝင်ရာ တံခါးရှိသမျှတို့သည် မြောက်အခန်းစုနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်တူကြ၏။ –

၄၂း၁၂ တောင်ခန်းတံခါးတို့သည်လည်း မြောက်ခန်းတံခါးတို့နှင့်တူသည်ဖြစ်၍၊ တန်တိုင်းတဘက်တချက်၊ အရှေ့သို့မျက်နှာပြုသော စင်္ကြံဦး၌ ဝင်ရာတံခါးဝရှိ၏။

၄၂း၁၃ တိုင်းသောသူကလည်း၊ လွတ်လပ်သောအရပ်ရှေ့မှာ မြောက်ခန်းနှင့်တောင်ခန်းတို့သည် သန့်ရှင်းသောအခန်း၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်သောယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာများကို စားရသောအခန်းဖြစ်ကြ၏။ ထိုအရပ်သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့် အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်တို့ကို ထားရာအရပ်ဖြစ်၏။ –

၄၂း၁၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်ဝင်သောအခါ အမှုတော်ဆောင်အဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ သန့်ရှင်းသောအရပ်မှ ပြင်တန်တိုင်းသို့မထွက်ရ။ ထိုအဝတ် သန့်ရှင်းသောကြောင့် ချွတ်ထား၍ အခြားသောအဝတ်ကိုဝတ်ပြီးမှ၊ လူများရှိရာသို့ ထွက်သွားရကြမည်ဟု ငါ့အားပြောဆို၏။

၄၂း၁၅ အတွင်းဗိမာန်တော်ကို တိုင်းပြီးသည်နောက်၊ အရှေ့တံခါးပြင်သို့ခေါ်သွား၍၊ –

၄၂း၁၆ တိုင်းစရာကျူလုံးနှင့် အရှေ့မျက်နှာကိုတိုင်းလျှင် ကျူလုံးအပြန်ငါးရာရှိ၏။ –

၄၂း၁၇ မြောက်မျက်နှာကိုတိုင်းလျှင်လည်း ကျူလုံးအပြန်ငါးရာရှိ၏။ –

၄၂း၁၈ တောင်မျက်နှာကိုတိုင်းလျှင်လည်း ကျူလုံးအပြန်ငါးရာရှိ၏။ –

၄၂း၁၉ အနောက်မျက်နှာကိုတိုင်းလျှင်လည်း ကျူလုံးအပြန်ငါးရာရှိ၏။ –

၄၂း၂၀ လေးမျက်နှာကိုတိုင်း၍ ပတ်လည်၌ရှိသောတန်တိုင်းသည် သန့်ရှင်းသောအရပ်၊ မသန့်ရှင်းသော အရပ်တို့ကို ပိုင်းခြားလျက်၊ အလျားအပြန်ငါးရာ၊ အနံလည်းအပြန်ငါးရာရှိ၏။

အခန်းကြီး (၄၃)

၄၃း၁ ထိုနောက်မှ အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာပြုသောတံခါးဝသို့ တဖန်ခေါ်သွား၏။–

၄၃း၂ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ဘုန်းတော်သည် အရှေ့မျက်နှာမှလာ၍၊ အသံသည်သမုဒ္ဒရာသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ရောင်ခြည်တော်အားဖြင့် မြေတပြင်လုံးလင်း၏။–

၄၃း၃ ငါမြင်သောရူပါရုံသည် မြို့တော်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါလာသောအခါ၊ ငါမြင်သောရူပါရုံနှင့်တူ၏။ ထင်ရှားသော အရာတို့သည် ခေဗာမြစ်နားမှာ ငါမြင် ဘူးသောအရာများကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ငါသည်ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။–

၄၃း၄ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် အရှေ့ဘက်သို့မျက်နှာပြုသော တံခါးလမ်းဖြင့် အိမ်တော်ထဲသို့ ဝင်တော်မူ၏။–

၄၃း၅ ထိုအခါ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကိုချီလျက် အတွင်းတန်တိုင်းထဲသို့ဆောင်သွား၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် တအိမ်လုံးကို ဖြည့်တော်မူ၏။–

၄၃း၆ အရင်လူသည် ငါ့အနားမှာရပ်နေလျက်၊ အိမ်တော်ထဲက ငါ့အားမိန့်တော်မူသောအသံကို ငါကြားသည်ကား၊–

၄၃း၇ အချင်းလူသား၊ ဤအရပ်သည် ငါ့ပလ္လင်တည်ရာအရပ်၊ ငါ့ခြေဘဝါးနင်းမြဲအရပ်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ တွင်အစဉ်အမြဲငါ့နေရာအရပ်ဖြစ်၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်များနှင့် အမျိုးသားများတို့သည် မှားယွင်းခြင်း အားဖြင့်၎င်း၊ရှင်ဘုရင်၏အသေကောင်အားဖြင့်၎င်း၊ မြင့်ရာအရပ်တို့၌ ငါ၏နာမတော်မြတ်ကို နောက်တဖန်မရှုတ်ချရကြ။–

၄၃း၈ သူတို့တံခါးခုံကိုလည်း ငါ့တံခါးခုံအနားမှာ၎င်း၊ သူတို့တိုင်ကိုလည်း ငါ့တိုင်အနားမှာ၎င်း တည်စိုက်လျက်၊ ငါနှင့်သူတို့စပ်ကြားမှာ နံရံတခု တည်းသာရှိလျက်၊ သူတို့ပြုမိသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ဖြင့်၊ ငါ၏နာမတော်မြတ်ကို ရှုတ်ချသောကြောင့်၊ ငါသည်အမျက်ထွက်၍ သူတို့ကိုဖျက်ဆီးပြီ။–

၄၃း၉ ယခုမူကား၊ သူတို့မှားယွင်းခြင်းအမှုများနှင့် ရှင်ဘုရင်၏အသေကောင်များကို ငါမှဝေးစွာပယ်ရှားကြစေ။ ငါသည်လည်း သူတို့တွင် အစဉ်အမြဲနေမည်။–

၄၃း၁၀ အချင်းလူသား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ အိမ်တော်ကိုပြလော့။ အိမ်တော်ပုံကို သူတို့တိုင်းကြစေလော့။–

၄၃း၁၁ သူတို့သည် ကိုယ်ပြုမိသောအမှုများကြောင့် အမှန်ရှက်ကြောက်လျှင်၊ အိမ်ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်ထွက်ရာဝင်ရာ တံခါးဝများ၊ ကျင့်ရသမျှသောထုံးစံများ၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တရား အလုံးစုံတို့ကိုပြလော့။ သူတို့သည် ထုံးစံများနှင့် စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်အလုံးစုံတို့ကို ကျင့်စောင့်စေခြင်းငှါ သူတို့ရှေ့မှာ ရေးထားလော့။–

၄၃း၁၂ တောင်ထိပ်ပေါ်မှာတည်သောအိမ်တော်၏ တရားဟူမူကား၊ အိမ်တော်နယ်နိမိတ်ရှိသမျှတို့သည် အလွန်သန့်ရှင်းရကြမည်။ ဤရွေ့ကား၊ အိမ်တော်၏ တရားပေတည်း။

၄၃း၁၃ ယဇ်ပလ္လင်အတိုင်းအရှည်ကား၊ သံတောင်ဖြင့်တိုင်းလျှင်၊ ဘိနပ်အမြင့်တတောင်၊ အကျယ်တတောင်၊ ပတ်လည် အနားပတ်အကျယ်တထွာရှိ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပြင်ဘက်၌ တည်ရ၏။–

၄၃း၁၄ အောက်အထစ်သည် မြေနှင့်နှစ်တောင်ကွာ၍ အကျယ်တတောင်ရှိရမည်။ ငယ်သောအထစ်နှင့်ကြီးသော အထစ်သည် လေးတောင်ကွာ၍ အကျယ်တတောင်ရှိရမည်။–

၄၃း၁၅ ယဇ်ပလ္လင်အမြင့်သည်လည်း လေးတောင်ရှိရမည်။ ဦးချိုလေးချောင်းလည်း တက်ရမည်။–

၄၃း၁၆ ယဇ်ပလ္လင်သည် စတုရန်းဖြစ်၍၊ အလျားတဆယ်နှစ်တောင်၊ အနံလည်း တဆယ်နှစ်တောင်ရှိရမည်။–

၄၃း၁၇ အောက်အထစ်သည်လည်း စတုရန်းဖြစ်၍ အလျားတဆယ်လေးတောင်၊ အနံလည်း တဆယ်လေးတောင် ရှိရမည်။ အနားပတ်သည်လည်း အကျယ်တထွာရှိရမည်။ ဘိနပ်သည် ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည်၌ တတောင်ထွက်၍၊ တက်ရာလမ်းသည် အရှေ့သို့မျက်နှာပြုရမည်။

၄၃း၁၈ တဖန် အချင်းလူသား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်၍ အသွေးကိုဖျန်းဘို့ရာ၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်သောနေ့၌ ကျင့်ရသောတရားဟူမူကား၊–

၄၃း၁၉ အမှုတော်ကိုဆောင်၍ ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်သောလေဝိအမျိုး၊ ဇာဒုတ်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့၊ ပျိုသောနွားထီးတကောင်ကိုအပ်ရမည်။–

၄၃း၂၀ နွားအသွေးအချို့ကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုလေးချောင်း၊ အထစ်လေးထောင့်၊ အနားပတ်ကို လူးသောအားဖြင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေရမည်။–

၄၃း၂၁ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ နွားကောင်ကိုယူ၍ သန့်ရှင်းရာဌာနပြင်၊ ဗိမာန်တော်အတွင်းတွင်ခန့်ထားသောအရပ်၌ မီးရှို့ရမည်။–

၄၃း၂၂ ဒုတိယနေ့၌လည်း အပြစ်မရှိသောဆိတ်သငယ်ကိုယူ၍၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ပူဇော်ရမည်။ ယဇ်ပလ္လင်ကို နွားအသွေးနှင့် သန့်ရှင်းစေသကဲ့သို့ ဆိတ်အသွေးနှင့် သန့်ရှင်းစေရမည်။–

၄၃း၂၃ ထိုသို့ယဇ်ပလ္လင်ကို သန့်ရှင်းစေပြီးသည်နောက်၊ အပြစ်မရှိ၊ ပျိုသောနွားထီးနှင့် အပြစ်မရှိသောဆိတ်ထီးကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပူဇော်ရမည်။–

၄၃း၂၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဆားကိုတင်လျက်၊ ထိုယဇ်ကောင်တို့ကို ထာဝရဘုရားအဘို့မီးရှို့၍ ပူဇော်ရကြမည်။–

၄၃း၂၅ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တနေ့တနေ့လျှင်၊ ဆိတ်တကောင်ကို အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ရမည်။ အပြစ်မရှိ၊ ပျိုသောနွားထီးတကောင်နှင့် သိုးထီးတကောင်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။–

၄၃း၂၆ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ယဇ်ပလ္လင်ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေ၍၊ ကိုယ်ကိုလည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားရကြမည်။–

၄၃း၂၇ ခုနစ်ရက်စေ့သောနောက် အဋ္ဌမနေ့၌၎င်း၊ ထိုနေ့မှစ၍၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ သင်တို့မီးရှို့ရာယဇ်များနှင့် မိဿဟာယယဇ်များကို ပူဇော်ရကြမည်။ ငါသည်လည်း၊ သင်တို့ကိုလက်ခံမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄၄)

၄၄း၁ ထိုနောက်၊ သန့်ရှင်းရာအရပ်အရှေ့သို့ မျက်နှာပြုသော ပြင်တံခါးသို့ဆောင်သွား၍၊ ထိုတံခါးသည် ပိတ်လျက်ရှိ၏။–

၄၄း၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤတံခါးကိုမဖွင့်ဘဲ ပိတ်ထားလျက်ရှိရမည်။ လူများမဝင်ရကြ။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဝင်တော်မူသောကြောင့် ပိတ်ထားလျက်ရှိရမည်။–

၄၄း၃ မင်းသားအဘို့ဖြစ်၏။ မင်းသားသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စားသောက်၍ ထိုတံခါးဝမှာ ထိုင်ရလိမ့်မည် မင်းသားသည် ထိုတံခါးမုတ်ဖြင့် ထွက်ဝင်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၄၄း၄ ထိုအခါ အိမ်တော်ရှေ့၊ မြောက်တံခါးလမ်းဖြင့် ငါ့ကိုဆောင်သွား၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကို ဖြည့်တော်မူသဖြင့်၊ ငါသည် ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။–

၄၄း၅ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အချင်းလူသား၊ စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍မှတ်လော့။ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်အဘို့ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရားရှိသမျှတို့ကို နားထောင်လော့။ အိမ်တော်ဝင်ရာတံခါးဝနှင့်သန့်ရှင်းရာဌါနမှ ထွက်ရာတံခါးဝရှိသမျှတို့ကို စေ့စေ့မှတ်လော့။–

၄၄း၆ ပုန်ကန်တတ်သောသူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊–

၄၄း၇ သင်တို့သည် ငါ့ဘောဇဉ်တည်းဟူသော ဆီဥနှင့်အသွေးကို ပူဇော်သောအခါ၊ ငါ့ဗိမာန်ကိုညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံ သောစိတ်နှင့်အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောကိုယ်ရှိသော တပါးအမျိုးသားတို့ကို ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့သွင်း၍ နေရာချသဖြင့်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအမှုများကို ပြုမိသည်ဖြစ်၍၊ ရောင့်ရဲသောစိတ်ရှိကြလော့။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအမှုများအားဖြင့် ငါ့ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်ကြပြီ။–

၄၄း၈ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကိုမစောင့်။ ထိုဌာန၌စောင့်သောသူတို့ကိုကိုယ်အလိုအလျောက် ခန့်ထားကြပြီ။

၄၄း၉ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင်နေ၍ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောစိတ်နှင့် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသော ကိုယ်ရှိသော တပါးအမျိုးသားသည် ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့မဝင်ရ။–

၄၄း၁၀ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ငါ့ထံမှထွက်၍ လမ်းလွှဲပြီးလျှင်၊ မိမိတို့ရုပ်တုများနောက်သို့ လိုက်သွားသောအခါ၊ ငါ့ထံမှထွက်၍လမ်းလွှဲသော လေဝိသားတို့သည်လည်း ကိုယ်အပြစ်ကိုခံရကြမည်။–

၄၄း၁၁ သို့ရာတွင်၊ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့်ဆိုင်သော အမှုစောင့်ဖြစ်၍၊ ဗိမာန်တော်၌တံခါးတို့ကိုစောင့်လျက်၊ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်လျက်နေရကြ မည်။ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် လူများပူဇော်သောယဇ်ကောင်တို့ကိုသတ်၍၊ လူများကိုယ်စားအမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရကြမည်။–

၄၄း၁၂ သူတို့သည် ရုပ်တုတို့ရှေ့မှာ လူများအမှုကိုဆောင်ရွက်သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးထိမိ၍ ဒုစရိုက်အပြစ်ထဲသို့ လဲစရာအကြောင်းဖြစ်ဘူးသောကြောင့်၊ သူတို့တဘက်၌ငါကျိန်ဆို၍၊ သူတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကိုခံရကြမည်။–

၄၄း၁၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်၍ ငါ့ထံသို့မချဉ်းကပ်ရကြ။ အလွန်သန့်ရှင်းသောငါ့ဌါန၌ သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို မချဉ်းကပ်ရကြ။ ကိုယ်အရှက်ကွဲခြင်း၊ ကိုယ်ပြုမိသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို ခံရကြမည်။–

၄၄း၁၄ အိမ်တော်ကိုစောင့်၍၊ အိမ်တော်၌ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ငါခန့်ထားမည်။–

၄၄း၁၅ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ငါ့ထံမှထွက်၍ လမ်းလွှဲသောအခါ၊ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို စောင့်နေသော လေဝိအမျိုးဖြစ်သော ဇာဒုတ်သား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ငါ့အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါ ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်ရကြမည်။ ငါ့အားဆီဥနှင့်အသွေးကိုပူဇော်ခြင်းငှါ ငါ့ရှေ့မှာရပ်ရကြမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၄၄း၁၆ ထိုသူတို့သည်ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ဝင်၍ငါ့အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါ၊ ငါ့စားပွဲအနားသို့ချဉ်းကပ်၍ ငါ့အမှုစောင့်ဖြစ်ရကြမည်။

၄၄း၁၇ သူတို့သည် အတွင်းတန်တိုင်းတံခါးအတွင်းသို့ ဝင်သောအခါ၊ ပိတ်အဝတ်ကိုသာ ဝတ်ရကြမည်။ အတွင်းတန်တိုင်းတံခါးအတွင်း၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်စဉ်၊သိုးမွေးအဝတ်ကို မဝတ်ရကြ။–

၄၄း၁၈ ခေါင်းပေါ်မှာ ပိတ်ဦးထုပ်ကိုဆောင်း၍၊ ခါး၌ပိတ်ပေါင်းဘီကို ဝတ်ရကြမည်။ ချွေးထွက်စေသောအဝတ်ကို မဝတ်ရကြ။–

၄၄း၁၉ လူများရှိရာပြင်တန်တိုင်းသို့ ထွက်သွားသောအခါ၊ အမှုတော်ကိုဆောင်စဉ်တွင် ဝတ်သောအဝတ်ကို ချွတ်၍၊ သန့်ရှင်းသော အခန်းတို့၌ ထားပြီးလျှင်၊ အခြားသောအဝတ်ကိုဝတ်ရကြမည်။ အရင်အဝတ်ကိုဝတ်လျက် လူများတို့ကို မသန့်ရှင်းစေရကြ။–

၄၄း၂၀ မိမိတို့ဆံပင်ကိုလည်း မရိတ်ရ၊ မရှည်စေခြင်းငှါ ဖြတ်ရမည်။–

၄၄း၂၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အတွင်းတန်တိုင်းထဲသို့ဝင်သောအခါ စပျစ်ရည်ကိုမသောက်ရ။–

၄၄း၂၂ မုတ်ဆိုးမနှင့် မစုံဘက်ရ။ လင်ကွာသောမိန်းမနှင့် မစုံဘက်ရ။ ဣသရေလအမျိုး အပျိုကညာနှင့်သော်၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏မယားဖြစ်ဘူးသော မုတ်ဆိုးမနှင့်သော်၎င်း စုံဘက်ရမည်။–

၄၄း၂၃ ငါ၏လူတို့သည် သန့်ရှင်းသောအရာ၊ မသန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို၎င်းစင်ကြယ်သောအရာ၊ မစင်ကြယ်သောအရာတို့ကို၎င်းပိုင်းခြား၍သိစေခြင်း ငှါသွန်သင်ရကြမည်။–

၄၄း၂၄ တရားတွေ့မှုကိုစီရင်လျှင်၊ ငါ၏ဓမ္မသတ်အတိုင်း စီရင်ရကြမည်။ ငါ၏ဓမ္မပွဲတို့ကိုဆောင်ရွက်လျှင်၊ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို၎င်း၊ ငါ၏ဥပုသ်နေ့ တို့ကို၎င်း စောင့်ရှောက်ရကြမည်။–

၄၄း၂၅ အသေကောင်ကိုချဉ်း၍ ကိုယ်ကိုမညစ်ညူးစေရ။ သို့ရာတွင်၊ ကိုယ်မိဘ၊ သားသမီး၊ ညီအစ်ကို၊ လင်မနေသောနှမအတွက် ကိုယ်ကို ညစ်ညူး စေရသောအခွင့်ရှိ၏။–

၄၄း၂၆ သန့်ရှင်းခြင်းကိုပြုပြီးမှ ခုနစ်ရက်နေရမည်။–

၄၄း၂၇ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကိုဆောင်ခြင်းငှါ အတွင်းတန်တိုင်း သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ ဝင်သောနေ့တွင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကို ပူဇော်ရမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၄၄း၂၈ ထိုအရာသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၏ အမွေဥစ္စာဖြစ်ရမည်။ ငါသည် သူတို့အမွေဥစ္စာဖြစ်၏။ ဣသရေလပြည်၌ သူတို့အား အမွေမြေကိုမပေးရ။ ငါသည်သူတို့၏အမွေမြေဖြစ်၏။–

၄၄:၂၉ ပူဇော်သောမုန့်ညက်နှင့်အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကိုစားရကြမည်။ ဣသရေလအမျိုးသား ကျိန်ဆို၍ ပူဇော်သမျှတို့ကိုလည်းသိမ်းယူရကြမည်။–

၄၄:၃၀ အဦးသီးသောအသီးအမျိုးမျိုးနှင့်၊ ချီးမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာအလုံးစုံတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သိမ်းယူရမည်။ သူသည်သင့်အိမ်၌ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို သက်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ အဦးနယ်သောမုန့်စိမ်းကို သူ၌လှူရမည်။–

၄၄:၃၁ ငှက်ဖြစ်စေ၊ သားဖြစ်စေ၊ အလိုလိုသေသောအကောင်၊ သားရဲကိုက်၍သေသောအကောင်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်မစားရ။

အခန်းကြီး (၄၅)

၄၅:၁ သင်တို့သည် မြေကိုအမွေခံခြင်းငှါ စာရေးတံချ၍ ပိုင်းခြားသောအခါ၊ သန့်ရှင်းသောမြေတကွက်ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရကြမည်။ ထိုအကွက်သည် အလျားကျူလုံးအပြန်နှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနံတသောင်းရှိရမည်။ နယ်နိမိတ်ရှိသမျှသည်လည်း သန့်ရှင်းရမည်။–

၄၅:၂ ထိုမြေကွက်အလယ်၌ အလျားအတောင်ငါးရာ၊ အနံလည်းအတောင်ငါးရာရှိသော စတုရန်းအကွက်သည် သန့်ရှင်းရာဌာနဘို့ ဖြစ်ရမည်။ ထိုအကွက်ပတ်လည်၌ သန့်ရှင်းသောနယ်လည်းအတောင်ငါးဆယ်ရှိရမည်။–

၄၅:၃ ထိုသို့အလျားနှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနံတသောင်းကိုတိုင်းပြီးမှ အလွန်သန့်ရှင်းသောအရပ်နှင့် သန့်ရှင်းသောဌာနတည်ရာဖြစ်ရမည်။–

၄၅:၄ ထိုသန့်ရှင်းသောမြေသည် ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုဆောင်ခြင်းငှါ အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၏အမှုစောင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အဘို့ ဖြစ်ရမည်။ သူတို့အိမ်ဆောက်စရာနှင့် သန့်ရှင်းရာဌာနတည်စရာဘို့သန့်ရှင်းသောမြေဖြစ်ရမည်။–

၄၅:၅ အလျားနှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနံတသောင်းရှိသောအကွက်သည် အိမ်တော်အမှုစောင့်လေဝိလူတို့ နေရာအခန်း နှစ်ဆယ်တည်ဆောက်စရာဘို့ဖြစ်ရမည်။–

၄၅:၆ မြို့တော်နှင့်ဆိုင်သောမြေသည် သန့်ရှင်းသောအရပ်တဘက်တချက်၌ အလျားတသောင်းငါးထောင်၊ အနံငါးထောင်ရှိ၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အဘို့ ဖြစ်ရမည်။–

၄၅:၇ သန့်ရှင်းသောမြေကွက်နှင့်မြို့တော်နယ်နိမိတ် အနောက်ဘက်တရှောက်လုံးတပိုင်း၊ အရှေ့ဘက်တရှောက်လုံးတပိုင်းသည် မင်းသားအဘို့ ဖြစ်ရမည်။–

၄၅:၈ ငါ၏မင်းသားတို့သည် နောက်တဖန်ငါ၏လူတို့ကို မညှဉ်းဆဲမည်အကြောင်း၊ ထိုမြေသည်ဣသရေလပြည်၌ မင်းသားပိုင်သောမြေဖြစ်ရမည်။ ကြွင်းသောမြေကို ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အသီးအသီးတို့အား ပေးဝေရမည်။

၄၅:၉ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုဣသရေလမင်းသားတို့၊ ရောင့်ရဲသောစိတ်ရှိ ကြလော့။ အနိုင်အထက်ပြုခြင်း၊ လုယူခြင်းအမှုတို့ကိုပယ်ရှား၍၊ တရားသောအမှု၊ ဟုတ်မှန်သောအမှုတို့ကို ပြုကြလော့။ နောက်တဖန်ငါ၏လူတို့ကို မညှဉ်းဆဲမနှိပ်စက်ကြနှင့်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၄၅:၁၀ မှန်သောချိန်ခွင်၊ မှန်သောဖေါ၊ မှန်သောဗတ်တို့ကို သုံးရကြမည်။–

၄၅:၁၁ ဖေါနှင့်ဗတ်သည် အညီအမျှရှိရမည်။ နှစ်ပါးသည် ဟောမဲကိုအမှီပြု၍၊ ဖေါသည် တဟောမဲတွင်ဆယ်စုတစု၊ ဗတ်သည်လည်း တဟောမဲတွင်ဆယ်စုတစုရှိရမည်။–

၄၅:၁၂ ဂေရာနှစ်ဆယ်ကို တကျပ်၊ အကျပ်ခြောက်ဆယ်ကို တမာနေရှိရမည်။

၄၅:၁၃ ချီးမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာပြုသောအခါ၊ ဂျုံဆန်ဖြစ်စေ၊ မုယောဆန်ဖြစ်စေ၊ တဟောမဲတွင် တသြမဲကို ပူဇော်ရမည်။–

၄၅:၁၄ ဆီနှင့်ဆိုင်သောပညတ်ဟူမူကား၊ တကောရတွင် ဗတ်ဆယ်စုတစုကို ပူဇော်ရမည်။ တဟောမဲသည် ဆယ်ဗတ်ဖြစ်သောကြောင့် တကောရသည်ဆယ်ဗတ်ဖြစ်သတည်း။–

၄၅:၁၅ သူတို့အပြစ်ကိုဖြေခြင်းငှါ ဣသရေလကျက်စားရာ၊ ရေများသောအရပ်၌ရှိသော သိုးနှစ်ရာတွင် သိုးသငယ်တကောင်ကို ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်ရကြမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၄၅:၁၆ ထိုချီးမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာကို ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ဣသရေလမင်းသားအား ဆက်ရကြမည်။–

၄၅:၁၇ မင်းသားသည်လည်း ပွဲသဘင်နေ့၊ လဆန်းနေ့၊ ဥပုသ်နေ့၊ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်စည်းဝေးသော နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာတို့ကို ပူဇော်ရမည်။ ဣသရေလအမျိုး၏အပြစ်ကိုဖြေခြင်းငှါ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။

၄၅:၁၈ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပဌမလတရက်နေ့တွင်၊ အပြစ်မပါ၊ အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်ကိုယူ၍ သန့်ရှင်းရာဌာနကို စင်ကြယ်စေရမည်။–

၄၅:၁၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင်အသွေးအချို့ကိုယူ၍ အိမ်တော်တိုင်၌၎င်း၊ ယဇ်ပလ္လင်အောက် ထစ်လေးထောင့်၌၎င်း၊ အတွင်းတန်တိုင်းတံခါးတိုင်၌၎င်း ထည့်ရမည်။–

၄၅:၂၀ ထိုမှတပါး၊ မှားယွင်းသောသူနှင့် မိုက်သောသူအတွက် ခုနစ်ရက်နေ့တွင်၊ ထိုနည်းတူပူဇော်၍၊ အိမ်တော်အတွက် အပြစ်ဖြေရာမင်္ဂလာကို ပြုရမည်။

၄၅:၂၁ ပဌမလ တဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ ပသခါပွဲကိုခံရမည်။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပွဲခံစဉ်တွင် တဆေးမဲ့မုန့်ကိုသာစားရမည်။–

၄၅:၂၂ ထိုနေ့၌ မင်းသားသည်ကိုယ်ဘို့၎င်း၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ဘို့၎င်း၊ နွားထီးတကောင်ကို အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပူဇော်ရမည်။–

၄၅:၂၃ ပွဲနေ့ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ နွားထီးခုနစ်ကောင်၊ အပြစ်မပါသော သိုးထီးခုနစ်ကောင်ကို၎င်း၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကို၎င်း နေ့တိုင်းပူဇော်ရမည်။–

၄၅:၂၄ နွားဖြစ်စေ၊ သိုးဖြစ်စေ၊ တကောင် တကောင်နှင့်ပါရသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ မုန့်ညက်တဖေါ၊ ဆီတဟိန်ကို ပြင်ဆင်ရမည်။–

၄၅:၂၅ သတ္တမလ တဆယ်ငါးရက်နေ့တွင်၊ ပွဲခံ၍ ယခင်အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ ဆီပူဇော်သက္ကာပြုသည်အတိုင်း ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးပြုရမည်။

အခန်းကြီး (၄၆)

၄၆း၁ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရှေ့သို့မျက်နှာပြုသော အတွင်းတန်တိုင်းတံခါးကို အလုပ်လုပ်သောနေ့ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး ပိတ်ထားရမည်။ ဥပုသ်နေ့နှင့် လဆန်းနေ့၌ ဖွင့်ထားရမည်။–

၄၆း၂ မင်းသားသည် ထိုတံခါးမုတ်ဖြင့်ဝင်၍ တံခါးတိုင်အနားမှာ ရပ်နေရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် မင်းသားမီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်၍၊ သူသည် တံခါးခုံ၌ ဦးညွှတ်ချပြီးမှ ပြင်သို့ထွက်သွားရမည်။ သို့ရာတွင်၊ ညဦးယံမရောက်မီ ထိုတံခါးကိုမပိတ်ရ။–

၄၆း၃ ထိုနည်းတူ၊ ဥပုသ်နေ့နှင့်လဆန်းနေ့၌ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ထိုတံခါးဝနားမှာ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်တွင် ဦးညွှတ်ချရကြမည်။–

၄၆း၄ ဥပုသ်နေ့၌ မင်းသားသည် မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အပြစ်မပါသောသိုးသငယ်ခြောက်ကောင်၊ အပြစ်မပါသော သိုးထီးတကောင်ကို ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။–

၄၆း၅ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ သိုးထီးတကောင်နှင့် မုန့်ညက်တဧဖါ၊ ဆီတဟိန်ကို၄င်း၊ သိုးသငယ်နှင့် အလိုရှိသမျှကို၄င်း ပူဇော်ရမည်။–

၄၆း၆ လဆန်းနေ့၌ အပြစ်မပါသောနွားထီးတကောင်၊ သိုးသငယ်ခြောက်ကောင်၊ သိုးထီးတကောင်ကို ပူဇော်ရမည်။–

၄၆း၇ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ နွားတကောင်နှင့် မုန့်ညက်တဧဖါ၊ သိုးတကောင်နှင့် တဧဖါ၊ သိုးသငယ်နှင့် အလိုရှိသမျှကို၄င်း၊ မုန့်ညက်တဧဖါနှင့် ဆီတဟိန်ကို၄င်း ပူဇော်ရမည်။

၄၆း၈ မင်းသားဝင်သောအခါ အရှေ့တံခါးမုတ်ဖြင့် ဝင်ရမည်။ ထိုတံခါးမုတ်ဖြင့်လည်း ထွက်ရမည်။–

၄၆း၉ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ဓမ္မပွဲခံချိန်ကာလ၌၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ ဝင်သောအခါ၊ ဦးညွှတ်ချခြင်းငှါ မြောက်တံခါးဖြင့် ဝင်သောသူသည် တောင်တံခါးဖြင့်ထွက်ရမည်။ တောင်တံခါးဖြင့် ဝင်သောသူသည် မြောက်တံခါးဖြင့်ထွက်ရမည်။ ဝင်သောတံခါးဖြင့် မထွက်ရ။ ဝင်သောတံခါး တဘက်တချက်၌ရှိသော တံခါးဖြင့်ထွက်ရမည်။–

၄၆း၁၀ ပြည်သားတို့တွင် မင်းသားဖြစ်သောသူသည် သူတို့ဝင်သောအခါ ဝင်ရမည်။ သူတို့ထွက်သော အခါထွက်ရမည်။–

၄၆း၁၁ ပွဲခံ၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာကာလ၌ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့၊ နွားတကောင်နှင့် မုန့်ညက်တဧဖါ၊ သိုးတကောင်နှင့်တဧဖါ၊ သိုးသငယ်နှင့် အလိုရှိသမျှကို၄င်း၊ မုန့်ညက်တဧဖါနှင့် ဆီတဟိန်ကို၄င်း ပူဇော်ရမည်။–

၄၆း၁၂ မင်းသားသည် အလိုလိုပြုသောမီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်ကို မိမိအလိုအလျောက် ထာဝရဘုရားအားပူဇော် သက္ကာပြုသောအခါ၊ အရှေ့သို့မျက်နှာပြုသောတံခါးကို ဖွင့်ရမည်။ သူသည် ဥပုသ်နေ့၌ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်ကို ပူဇော်သကဲ့သို့ ပူဇော်ရမည်။ ပူဇော်ပြီးမှ ထွက်သွား၍ တံခါးကိုပိတ်ထားရမည်။

၄၆း၁၃ နေ့တိုင်းအစဉ်၊ ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အပြစ်မပါ၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ် တကောင်ကို နံနက်အချိန်၌ ပူဇော်ရမည်။–

၄၆း၁၄ နံနက်တိုင်းအစဉ်၊ ထိုသိုးသငယ်နှင့်အတူ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ မုန့်ညက်တဧဖါတွင် ခြောက်စုတစုကို၄င်း၊ မုန့်ညက်နှင့်ရောရသော ဆီလေးလောဃကို၄င်း ပူဇော်ရမည်။ ဤရွေ့ကား၊ ထာဝရဘုရားအား အစဉ်အမြဲပြုရသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာတရားပေတည်း။–

၄၆း၁၅ ထိုသို့ မီးရှို့ရာယဇ်ကို နံနက်တိုင်းအစဉ်မပြတ်ပူဇော်စရာဘို့ သိုးသငယ်ကို၄င်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့် ဆီကို၄င်း ပြင်ဆင်ရမည်။

၄၆း၁၆ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မင်းသားသည် မိမိသား၌ လက်ဆောင်တစုံတခုကို ပေးလျှင်၊ ထိုလက်ဆောင်သည် အမွေဥစ္စာဖြစ်၍၊ သားတော်သည် အမွေခံလျက်သိမ်းယူရမည်။–

၄၆း၁၇ မိမိကျွန်၌အမွေဥစ္စာလက်ဆောင်တစုံတခုကိုပေးလျှင်မူကား၊ လွတ်ရာနှစ်သက္ကရာဇ်တိုင်ရုံမျှသာ ထိုကျွန်သည်ပိုင်ရမည်။ နောက်မှမင်းသားလက်သို့ ပြန်ရောက်ရမည်။ သားမူကား၊ အစဉ်အမြဲအမွေခံရမည်။–

၄၆း၁၈ ထိုမှတပါး၊ မင်းသားသည် ပြည်သားအမွေမြေကို အနိုင်အထက်ယူ၍ မြေရှင်ကိုမနှင်ထုတ်ရ။ မိမိပိုင်သောမြေထဲက မိမိသားတို့အား အမွေပေး ရမည်။ ငါ၏လူတို့သည် မိမိတို့ပိုင်သော အမွေမြေ၌ မနေရဘဲ အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေခြင်းငှါမပြုရ။

၄၆း၁၉ ထိုနောက်မှ တံခါးအနား၌ရှိသောဝင်ဝဖြင့် ငါ့ကိုဆောင်သွား၍၊ မြောက်သို့မျက်နှာပြုသော ယဇ်ပုရောဟိတ် သန့်ရှင်းသောအခန်းများထဲသို့ သွင်းသဖြင့်၊ အနောက်ဘက်၌ရှိသောအရပ်တခုကို ငါမြင်၏။–

၄၆း၂၀ ဤအရပ်ကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကိုပြုတ်၍၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို ဖုတ်ရသောအရပ်ဖြစ်၏။ လူများကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထိုအရာတို့ကို ပြင်တန်တိုင်းထဲသို့မထုတ်ရကြဟု ငါ့အားပြောဆို၏။–

၄၆း၂၁ တဖန်ပြင်တန်တိုင်းထဲသို့ ငါ့ကိုခေါ်သွင်း၍ တန်တိုင်းထောင့်လေးထောင့်တို့ကို ရှောက်သွားစေသဖြင့်၊ ထိုလေးထောင့်တို့၌ တန်တိုင်းငယ်တခုစီရှိသည်ကိုငါမြင်၏။–

၄၆း၂၂ ထိုတန်တိုင်းငယ်တို့သည် အလျားအတောင်လေးဆယ်၊ အနံအတောင်သုံးဆယ်ရှိ၍၊ အတိုင်းအရှည် တညီတညွတ်တည်း ဖြစ်ကြ၏။–

၄၆း၂၃ ထိုလေးထောင့်တို့အတွင်းပတ်လည်၌ ချက်ပြုတ်စရာဘို့ အစဉ်အတိုင်း ခုံလောက်တန်းများရှိကြ၏။–

၄၆း၂၄ ဤအရပ်တို့ကား၊ အိမ်တော်အမှုစောင့်တို့သည် လူများပူဇော်သောယဇ်ကောင်တို့ကို ပြုတ်ရသော အရပ်ဖြစ်ကြသည်ဟု ငါ့အားပြောဆို၏။

အခန်းကြီး (၄၇)

၄၇း၁ ထိုနောက်မှ အိမ်တော်တံခါးသို့ တဖန်ငါ့ကိုဆောင်ခဲ့၍၊ တံခါးခုံအောက်မှာ အရှေ့ဘက်သို့ ထွက်သောရေကိုငါမြင်၏။ အိမ်တော်ဦးသည် အရှေ့သို့မျက်နှာပြု၍၊ ရေသည် အိမ်တော်တံခါး ခုံလက်ျာအောက်၊ ယဇ်ပလ္လင်တော်တောင်ဘက်မှ စီးသွားလေ၏။–

၄၇း၂ တဖန် မြောက်တံခါးလမ်းဖြင့် ငါ့ကိုထုတ်၍ပြင်၌ဝိုင်းသွားလျက်၊ အရှေ့သို့မျက်နှာပြုသောပြင်တံခါးလမ်းဝသို့ ရောက်သောအခါ၊ လက်ျာဘက်မှ စီးသောရေကိုငါမြင်၏။–

၄၇း၃ ကြိုးကိုကိုင်သောသူသည် အရှေ့သို့သွားပြီးလျှင်၊ အတောင်တထောင်စေ့အောင်တိုင်း၍ ငါ့ကိုရေကူးစေ၏။ ရေသည် ဖမျက်သို့မှီလေ၏။–

၄၇း၄ တဖန်အတောင်တထောင်စေ့အောင်တိုင်း၍ ရေကူးစေပြန်လျှင်၊ ရေသည်ဒူးကိုမှီလေ၏။ တဖန်အတောင် တထောင်စေ့အောင် တိုင်း၍ ကူးစေပြန်လျှင်၊ ရေသည်ခါးကိုမှီလေ၏။–

၄၇း၅ တဖန် အတောင်တထောင်စေ့အောင်တိုင်းသောအခါ မကူးနိုင်သောမြစ်ဖြစ်လေ၏။ ရေထသောကြောင့် နင်း၍မကူးနိုင်၊ ခြေထောက်၍မမှီဘဲ ကူးရသောမြစ်ဖြစ်၏။–

၄၇း၆ ထိုသူက၊ အချင်းလူသား၊ ဤအရာကို မြင်ပြီမဟုတ်လောဟု ပြောပြီးမှ၊ တဖန်ငါ့ကိုခေါ်သွား၍ မြစ်နားသို့ပြန်စေ၏။–

၄၇း၇ ပြန်စဉ်အခါ မြစ်နားနှစ်ဘက်၌ များစွာသောအပင်တို့ကို ငါမြင်၏။–

၄၇း၈ ထိုသူကလည်း၊ ဤရေသည် အရှေ့သို့စီး၍ တောကိုရောက်ပြီးမှ၊ အိုင်ထဲသို့ဝင်တတ်သောအားဖြင့် အိုင်ရေသည်ချိုလိမ့်မည်။–

၄၇း၉ အသက်ရှင်၍လှုပ်ရှားတတ်သော သတ္တဝါအမျိုးမျိုးတို့သည် ထိုမြစ်ရေရောက်သမျှသောအရပ်တို့၌ အသက်ရှင်၍၊ အလွန်များစွာသောငါးတို့လည်းရှိကြလိမ့်မည်။ ထိုမြစ်ရေသည်ချိုသောကြောင့်၊ ရောက်သမျှသောအရပ်တို့၌ သတ္တဝါအမျိုးမျိုးတို့သည် အသက်ရှင်ကြလိမ့်မည်။–

၄၇း၁၀ အိုင်နားမှာ တံငါတို့သည်ရပ်၍၊ အင်ဂေဒိရွာမှစ၍ ဧနေဂလိမ်ရွာတိုင်အောင် ပိုက်ကွန်ဖြန့်ချရာ အရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါးအမျိုးမျိုးတို့သည် မဟာပင်လယ်ငါးကဲ့သို့ အလွန်များပြားကြလိမ့်မည်။–

၄၇း၁၁ ရွံ့ပွက်ရေနှင့် ရွံ့အိုင်ရေမူကား မချိုရ၊ အစဉ်ငန်ရလိမ့်မည်။–

၄၇း၁၂ မြစ်ကမ်းနားနှစ်ဘက်၌ စားစရာကောင်းသောအပင်အမျိုးမျိုး ပေါက်ကြလိမ့်မည်။ အရွက်လည်းမညှိုးမနွမ်းရ၊ အသီးလည်းမပြတ်ရ။ လတိုင်းအစဉ်နုသောအသီးကိုသီးလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုရေသည် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲက ထွက်သတည်း။ အသီးသည် စားစရာဘို့ဖြစ်၏။ အရွက်သည်လည်းအနာရောဂါငြိမ်းစရာဘို့ဖြစ်သည်ဟု ငါ့အားပြောဆို၏။

၄၇း၁၃ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးတဆယ်နှစ်မျိုး အမွေခံရသော မြေအပိုင်းအခြားဟူမူကား၊ ယောသပ်သည် မြေအပိုင်းအခြားနှစ်ခုကိုယူရမည်။–

၄၇း၁၄ ဘိုးဘေးတို့အား ငါကျိန်ဆိုသည်အတိုင်း ငါပေးရသောထိုမြေသည် သင်တို့အမွေမြေဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် အချင်းချင်း အမွေခံရကြမည်။–

၄၇း၁၅ မြေမြောက်ဘက်အပိုင်းအခြားသည် မဟာပင်လယ်တဘက်တချက်၊ ဟေသလုန်လမ်း၊ ဇေဒဒ်လမ်းသို့လိုက်လျက်၊–

၄၇း၁၆ ဟာမတ်မြို့နှင့် ဗေရောသာမြို့ကို၎င်း၊ ဒမာသက်နယ်နှင့် ဟာမနယ်စပ်ကြားမှာ သိဗရိမ်မြို့ကို၎င်း၊ ဟောရန်မြို့အနားမှာ ဟာဇာဟတ္တိကုန်မြို့ကို၎င်းဝိုင်း၍၊–

၄၇း၁၇ တဖန် ပင်လယ်နှင့်ကွာပြီးမှ၊ ဒမာသက်နယ်အနား၌ ဟာဇရေနန်မြို့၊ မြောက်ဘက်၌ ဇိဖြုန်မြို့၊ ဟာမတ်မြို့ပါရမည်။ ဤရွေ့ကား၊ မြောက်ဘက်အပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်း။–

၄၇း၁၈ အရှေ့ဘက်အပိုင်းအခြားသည် ဟောရန်မြို့၊ ဒမာသက်မြို့၊ ဂိလဒ်ပြည်၊ယော်ဒန်မြစ်နား ဣသရေလပြည်နယ်ကိုရောက်၍၊ အရှေ့ပင်လယ်၌ ဆုံးရမည်။ ဤရွေ့ကား၊ အရှေ့ဘက်အပိုင်းအခြား ဖြစ်သတည်း။–

၄၇း၁၉ တောင်ဘက်အပိုင်းအခြားသည် တာမာမြို့မှစ၍ ကာဒေရှမြို့၊ မေရိဘရေတိုင်အောင်၎င်း၊ မဟာပင်လယ်ထဲသို့ ဝင်သောမြစ်တိုင်အောင်၎င်း ရောက်သွားရမည်။ ဤရွေ့ကား၊ တောင်ဘက်အပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်း။–

၄၇း၂၀ အနောက်ဘက်၌ မဟာပင်လယ်သည် တောင်ဘက်မှစ၍၊ ဟာမတ်မြို့တဘက်တချက်တိုင်အောင် ပိုင်းခြားလျက်ရှိရမည်။ ဤရွေ့ကား၊ အနောက်ဘက်အပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်း။

၄၇း၂၁ ထိုမြေကို ဣသရေလအမျိုးအသီးအသီးတို့အား ဝေရမည်။–

၄၇း၂၂ အမျိုးသားချင်းအမွေခံဘို့၎င်း၊ သင်တို့တွင်နေ၍ သားသမီးဘွားမြင်သောတပါးအမျိုးသားချင်းအမွေခံဘို့၎င်း စာရေးတံချ၍ မြေကိုဝေရမည်။ ထိုတပါးအမျိုးသားတို့ကို ပြည်၌ဘွားမြင်သောဣသရေလအမျိုးသားကဲ့သို့ မှတ်ရမည်။ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်အတူ မြေကိုအမွေခံရကြလိမ့်မည်။–

၄၇း၂၃ တပါးအမျိုးသား နေလေရာရာခရိုင်၌ သူ့အမွေခံစရာမြေကိုပေးရမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄၈)

၄၈း၁ ဣသရေလအမျိုးခရိုင်စုအမည်ကား၊ မြောက်ဘက်၌ ဟေသလုန်လမ်းနှင့် ဟာမတ်လမ်းနား၊ ဟာဇရေနန်မြို့ပါလျက်ဒမာသက်မြို့နယ်မြောက်၊ ဟာမတ်မြို့နယ်တိုင်အောင်၎င်း၊ အရှေ့ဘက်မှသည် ပင်လယ်တိုင်အောင်၎င်း ဒန်ခရိုင်ရှိရမည်။–

၄၈း၂ ဒန်ခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင်အာရှာခရိုင်ရှိရမည်။–

၄၈း၃ အာရှာခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် နဿလိခရိုင်ရှိရမည်။–

၄၈း၄ နဿလိခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည်အနောက်ဘက်တိုင်အောင် မနာရှေခရိုင်ရှိရမည်။–

၄၈း၅ မနာရှေခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ဖေရိမ်ခရိုင်ရှိရမည်။–

၄၈း၆ ဖေရိမ်ခရိုင်အနား၊အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင်ရုဗင်ခရိုင်ရှိရမည်။–

၄၈း၇ ရုဗင်ခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ယုဒခရိုင်ရှိရမည်။

၄၈း၈ ယုဒခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည်အနောက်ဘက်တိုင်အောင် သင်တို့ပူဇော်ရသော မြေကွက်ရှိရမည်။ ထိုမြေအနံကား၊ ကျူလုံးအပြန်နှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အလျားကား၊ အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ခရိုင်အလျားနှင့်ညီရမည်။ ထိုမြေအတွင်း၌ သန့်ရှင်းရာဌာန ရှိရမည်။–

၄၈း၉ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်ရသော မြေကွက်မူကား၊ အလျားနှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနံတသောင်းရှိရမည်။–

၄၈း၁၀ ထိုသန့်ရှင်းသောပူဇော်သက္ကာသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ဘို့ဖြစ်၍၊ မြောက်ဘက်၌ အလျားနှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနောက်ဘက်၌အနံတသောင်း၊ အရှေ့ဘက်၌အနံတသောင်း၊ တောင်ဘက်၌ အလျားနှစ်သောင်းငါးထောင်ကျယ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းရာဌာနသည် ထိုအကွက် အလယ်၌ရှိရမည်။–

၄၈း၁၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် လမ်းလွှဲသောအခါ လေဝိလူကဲ့သို့လမ်းမလွှဲ။ ငါ့အမှုကိုအစဉ်ဆောင်၍ သန့်ရှင်းသော ဇာဒုတ်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အဘို့ ဖြစ်ရမည်။–

၄၈း၁၂ လေဝိလူနေရာမြေအနားမှာ ထိုသို့ပူဇော်သောမြေသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အဘို့ အလွန်သန့်ရှင်းသောမြေဖြစ်ရမည်။–

၄၈း၁၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်မြေအနားမှာလေဝိလူနေရာမြေကွက်သည် အလျားနှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနံတသောင်းရှိရမည်။–

၄၈း၁၄ ထိုမြေသည် ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ လေဝိလူတို့သည် မြေကိုမရောင်းရ။ အဦးသီးသောအသီးကို အခြားသောဥစ္စာနှင့် မဖယ်လှယ်ရ။ အဘိုးနှင့်မရောင်းရ။

၄၈း၁၅ နှစ်သောင်းငါးထောင်အနားမှာ ကြွင်းသေးသောမြေငါးထောင်သည် လူနေရာမြို့နှင့် မြို့နယ်တည်စရာဘို့ဖြစ်၍၊ ထိုမြေအလယ်၌ မြို့တည်ရမည်။–

၄၈း၁၆ မြို့အတိုင်းအရှည်ကား၊ မြောက်ဘက်၌လေးထောင်ငါးရာ၊ တောင်ဘက်၌လေးထောင်ငါးရာ၊ အရှေ့ဘက်၌လေးထောင်ငါးရာ၊ အနောက်ဘက်၌ လေးထောင်ငါးရာရှိရမည်။–

၄၈း၁၇ မြို့နယ်ကား၊ မြောက်ဘက်၌နှစ်ရာငါးဆယ်၊ တောင်ဘက်၌နှစ်ရာငါးဆယ်၊ အရှေ့ဘက်၌နှစ်ရာငါးဆယ်၊ အနောက်ဘက်၌ နှစ်ရာငါးဆယ်ရှိရမည်။–

၄၈း၁၈ သန့်ရှင်းသောမြေအနားမှာ အလျား၌ကြွင်းသေးသော အရှေ့ဘက်၌တသောင်း၊ အနောက်ဘက်၌ တသောင်းကျယ်သော မြေ၌ဖြစ်သော အသီးအနှံသည်၊ မြို့အမှုကိုစောင့်သောသူတို့စားစရာဘို့ ဖြစ်ရမည်။–

၄၈း၁၉ မြို့အမှုစောင့်တို့ကို ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းထဲက ရွေးကောက်ရမည်။–

၄၈း၂၀ ပူဇော်သောမြေကွက်ပေါင်းကား၊ အလျားနှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနံနှစ်သောင်းငါးထောင်ကျယ်၍၊ မြို့နယ်ပါလျက် သန့်ရှင်းသော ထိုစတုရန်းမြေကိုပူဇော်ရမည်။

၄၈း၂၁ ထိုသန့်ရှင်းသောပူဇော်သက္ကာမြေနှင့် မြို့နယ်နှစ်ဘက်၌ကြွင်း၍၊ အရှေ့ဘက်၌နှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနောက်ဘက်၌နှစ်သောင်းငါးထောင် ကျယ်သောမြေစွန်းနှစ်ကွက်တို့သည် မင်းသားအဘို့ဖြစ်ရမည်။ သန့်ရှင်းသောပူဇော်သက္ကာမြေနှင့် အိမ်တော်၏သန့်ရှင်းရာဌာနသည် ထိုနှစ်ကွက်စပ်ကြားမှာနေရာကျရမည်။–

၄၈း၂၂ ထိုသို့စပ်ကြားမှာကျသော လေဝိလူနေရာအပိုင်းအခြား၊ မြို့နယ်အပိုင်းအခြား၊ ပြင်ဘက်နှစ်ဘက်၊ ယုဒခရိုင်၊ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်စပ်ကြားမှာကျသောမြေရှိသမျှသည် မင်းသားအဘို့ဖြစ်ရမည်။

၄၈း၂၃ ကြွင်းသောဣသရေလခရိုင်ဟူမူကား၊ အရှေ့ဘက်မှသည်အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်ရှိရမည်။–

၄၈း၂၄ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည်အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ရှိမောင်ခရိုင်ရှိရမည်။–

၄၈း၂၅ ရှိမောင်ခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည်အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ဣသခါခရိုင်ရှိရမည်။–

၄၈း၂၆ ဣသခါခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည်အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ဇာဗုလုန်ခရိုင်ရှိရမည်။–

၄၈း၂၇ ဇာဗုလုန်ခရိုင်အနား၊အရှေ့ဘက်မှသည်အနောက်ဘက်တိုင်အောင်ဂဒ်ခရိုင်ရှိရမည်။–

၄၈း၂၈ ဂဒ်ခရိုင်တောင်ဘက်အပိုင်းအခြားသည် တာမာမြို့မှစ၍ ကာဒေရှမြို့၊ မေရိဘရေတိုင်အောင်၄င်း၊ မဟာပင်လယ်ထဲသို့ဝင်သောမြစ်တိုင်အောင် ၄င်းရှောက်သွားရမည်။–

၄၈း၂၉ ဤရွေ့ကား၊ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့အမွေခံစရာဘို့စာရေးတံချ၍ဝေရသောမြေ၊ ဤရွေ့ကား၊ သူတို့ပိုင်းခြား၍နေရသော ခရိုင်အသီးအသီး ဖြစ်သတည်းဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၈း၃၀ မြို့မှထွက်ရာတံခါးများဟူမူကား၊ မြို့မြောက်ဘက်၌လေးထောင်ငါးရာကျယ်၍၊–

၄၈း၃၁ မြို့တံခါးတို့သည် ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့အမည်ကိုဆောင်လျက်၊မြောက်ဘက်၌ ရုဗင်တံခါး၊ ယုဒတံခါး၊ လေဝိတံခါးတည်းဟူသော တံခါး သုံးပေါက်ရှိရမည်။–

၄၈း၃၂ မြို့အရှေ့ဘက်၌လေးထောင်ငါးရာကျယ်၍၊ ယောသပ်တံခါး၊ ဗင်္ယာမိန်တံခါး၊ ဒန် တံခါးတည်းဟူသော တံခါးသုံးပေါက်ရှိရမည်။–

၄၈း၃၃ မြို့တောင်ဘက်၌ လေးထောင်ငါးရာကျယ်၍၊ ရှိမောင်တံခါး၊ ဣသခါတံခါး၊ ဇာဗုလုန်တံခါးတည်းဟူသော တံခါးသုံးပေါက်ရှိရမည်။–

၄၈း၃၄ မြို့အနောက်ဘက်၌ လေးထောင်ငါးရာကျယ်၍၊ ဂဒ်တံခါး၊ အာရှာတံခါး၊ နဿလိတံခါးတည်းဟူသော တံခါးသုံးပေါက်ရှိရမည်။–

၄၈း၃၅ ထိုသို့မြို့ပတ်လည်အတိုင်းအရှည်ကား၊ တသောင်းရှစ်ထောင်ရှိရလိမ့်မည်။ တည်သောနေ့မှစ၍ ထိုမြို့ကို ယေဟောဝါရှမ္မအမည်ဖြင့် ခေါ်တွင် ရလိမ့်သတည်း။

ပရောဖက်ယေဇကျေလ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဒံယေလအနာဂတ္တိကျမ်း။
The Book Of Daniel.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂								

ဒံယေလအနာဂတ္တိကျမ်း။
THE BOOK OF DANIEL.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောယကိမ် နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ချီလာ၍ ဝန်းရံလေ၏။–
၁း၂ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒရှင်ဘုရင်ယောယကိမ်မှစ၍ ဗိမာန်တော်တန်ဆာအချို့တို့ကို နေဗုခဒ်နေဇာလက်သို့ အပ်နှံတော်မူ၍၊ ထိုတန်ဆာများကို
နေဗုခဒ် နေဇာမင်းသည် ရှိနာပြည်၌ရှိသော မိမိဘုရား၏ကျောင်းသို့ယူသွားပြီးလျှင်၊ ရွှေတိုက်၌သွင်းထားတော်မူ၏။
၁း၃ ထိုအခါရှင်ဘုရင်သည် မိန်းမစိုးအုပ်အာရှပေနတ်ကို ခေါ်တော်မူ၍၊–
၁း၄ မကောင်းသောလက္ခဏာကင်းလျက်၊ လှသောအဆင်းသဏ္ဍာန်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ကောင်းသောဉာဏ်နှင့်တကွ အထူးထူးအပြားပြားသောအတတ်
ပညာများကို လေ့ကျက်၍၊ နန်းတော်၌အမှုထမ်းခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောလူပျိုတို့ကို ဣသရေလမင်းမျိုးမင်းသားထဲက ရွေးကောက်၍၊
ခါလဒဲဘာသာအတတ်ကို သင်စေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။–
၁း၅ ပွဲတော်မှကြွင်းသောအစာနှင့် သောက်တော်မူသောစပျစ်ရည်ကို နေ့တိုင်းပေး၍ သုံးနှစ်ကျွေးမွေးပြီးမှ၊ အမှုတော်ထမ်းရမည်အကြောင်း
စီရင်တော်မူ၏။–
၁း၆ ထိုသူတို့တွင် ယုဒအမျိုးသား ဒံယေလ၊ ဟာနနိ၊ မိရှေလ၊ အာဇရိတို့သည် ပါကြ၏။–
၁း၇ မိန်းမစိုးအုပ်သည် ထိုသူတို့ကိုအမည်နာမလဲ၍၊ ဒံယေလကိုဗေလတရှာဇာ၊ ဟာနနိကို ရှာဒရက်၊ မိရှေလကို မေရှက်၊ အာဇရိကို
အဗေဒနေဂေါဟု၊ အသီး အသီးအမည်သစ်ကိုပေး၏။
၁း၈ ဒံယေလမူကား၊ ပွဲတော်မှကြွင်းသောအစာနှင့် သောက်တော်မူသောစပျစ်ရည်ကို မသောက်မစားဘဲ၊ ညစ်ညူးခြင်းကို ရှောင်မည်ဟုအကြံရှိ၍၊
မိမိကို မညစ်ညူးစေမည်အကြောင်း၊ မိန်းမစိုးအုပ်ကို အခွင့်တောင်း၏။–
၁း၉ ဘုရားသခင်ပြုပြင်တော်မူသောအားဖြင့်၊ မိန်းမစိုးအုပ်သည် ဒံယေလကိုအလွန်ချစ်သနားသော်လည်း၊–
၁း၁၀ ငါ့သခင် ကြည့်ရှုစေခြင်းငှါ မိန်းမစိုးအုပ်ခန့်ထားသော စားတော်ကဲကို ငါကြောက်၏။ သင်တို့အစားအသောက်ကို စီရင်တော်မူပြီ။ သင်တို့
မျက်နှာသည် အရွယ်တူလူပျိုတို့၏မျက်နှာလောက် အဆင်းမလှသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့အတွက် ငါသည် ရာဇဝတ်သင့်၍ အသက်
မလွတ်ရဟု ဒံယေလကို ပြောဆို၏။–
၁း၁၁ ထိုအခါ ဒံယေလ၊ ဟာနနိ၊ မိရှေလ၊ အာဇရိတို့ကို ကြည့်ရှုစေခြင်းငှါ မိန်းမစိုးအုပ်ခန့်ထားသော စားတော်ကဲကို ဒံယေလက၊–
၁း၁၂ အကျွန်ုပ်တို့ စားသောက်စရာဘို့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့်ရေကိုသာ ဆယ်ရက်ပတ်လုံးပေးစမ်းပါ။–
၁း၁၃ ထိုနောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့မျက်နှာနှင့်၊ ပွဲတော်မှကြွင်းသောအစာကိုစားသော လူပျိုတို့၏မျက်နှာကို သခင်ရှေ့၌ စစ်တော်မူပါစေ။ ကိုယ်တော်
တိုင်မြင်ပြီးမှ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို စီရင်တော်မူပါဟုပြောလျှင်၊–
၁း၁၄ စားတော်ကဲသည်ဝန်ခံ၍ ဆယ်ရက်စုံစမ်းလေ၏။–
၁း၁၅ ဆယ်ရက်စေ့လျှင် သူတို့မျက်နှာသည်၊ ပွဲတော်မှကြွင်းသောအစာကိုစားသော လူပျိုအပေါင်းတို့၏မျက်နှာထက် အဆင်းလှ၍ ဖွံ့ဝလျက်ရှိ၏။–
၁း၁၆ ထိုအခါ စားတော်ကဲသည် သူတို့အစာကိုငင်း၊ သူတို့သောက်ဘို့ စပျစ်ရည်ကိုငင်း ရုပ်သိမ်း၍၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့်သာ ကျွေးမွေး၏။–
၁း၁၇ ဘုရားသခင်သည် ထိုလုလင်လေးယောက်တို့အား အထူးထူးသောသိပ္ပံအတတ်ပညာတို့ကို သိစေခြင်းငှါ၊ ထိုးထွင်း၍ နားလည်နိုင်သော
ဉာဏ်သတ္တိကို ပေးသနားတော်မူ၏။ ဒံယေလသည်လည်း ဗျာဒိတ်ရူပါရုံနှင့်အိပ်မက်ကို နားလည်နိုင်သော ဉာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။
၁း၁၈ နန်းတော်သို့သွင်းစေခြင်းငှါ ချိန်းချက်တော်မူသောအချိန်ရောက်သော်၊ မိန်းမစိုးအုပ်သည် လုလင်များတို့ကိုခေါ်၍ နန်းတော်သို့ သွင်းလေ၏။–
၁း၁၉ ရှင်ဘုရင်သည် ထိုလုလင်တို့နှင့် ဆွေးနွေးမေးမြန်းတော်မူပြီးလျှင်၊ ဒံယေလ၊ ဟာနနိ၊ မိရှေလ၊ အာဇရိတို့နှင့်တူသောသူ တယောက်မျှ
မရှိသောကြောင့်၊ သူတို့သည် အထံတော်၌ ခစားရသောအခွင့်အရာကို ရကြ၏။–
၁း၂၀ ရှင်ဘုရင် မေးတော်မူသမျှသော အတတ်ပညာကို ထိုလုလင်တို့သည် နိုင်ငံတော်၌ ရှိသမျှသောမာဂုပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်များထက်သာ၍
ဆယ်ဆတတ်ကြသည်ကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။–
၁း၂၁ ဒံယေလသည် ကုရုမင်းကြီးနန်းစံ ပဌမနှစ်တိုင်အောင် ရှိနေသတည်း။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းသည် နန်းစံနှစ်နှစ်တွင်၊ အိပ်မက်ကိုမြင်တော်မူ၍ ထိတ်လန့်ခြင်းစိတ်ရှိသောကြောင့်၊ စက်တော်မခေါ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊–
၂း၂ အိပ်မက်တော်ကို ပြန်ပြောစေခြင်းငှါ မာဂုပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်၊ သူပြုဆရာ၊ ခါလဒဲဆရာတို့ကိုခေါ်ချေဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊
သူတို့သည် အထံ တော်သို့ ရောက်လာကြသည်ရှိသော်၊–
၂း၃ ရှင်ဘုရင်က၊ ငါသည်အိပ်မက်ကိုမြင်ပြီ။ ထိုအိပ်မက်ကိုမသိ၊ နားမလည်သည်ဖြစ်၍ စိတ်မအီမသာရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။–
၂း၄ ခါလဒဲပညာရှိတို့ကလည်း။ အရှင်မင်းကြီး၊ အသက်တော်အစဉ်အမြဲရှင်ပါစေ။ အကျွန်ုပ်တို့အား အိပ်မက်တော်ကို မိန့်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်
အနက် ကိုဘော်ပြပါမည်ဟု၊ ရှုရိဘာသာဖြင့်လျှောက်ကြ၏။–
၂း၅ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါအမိန့်တော်ရှိပြီ။ ထိုအိပ်မက်နှင့်အနက်ကို သင်တို့မဘော်မပြလျှင်၊ သင်တို့ကို အပိုင်းပိုင်းစဉ်းမည်။ သင်တို့အိမ်များကိုလည်း
နောက် ချေးပုံဖြစ်စေမည်။–

၂း၆ အိပ်မက်နှင့်အနက်ကိုဘော်ပြလျှင်၊ ဆုလပ်သပ်ပကာ၊ ဂုဏ်အသရေများကို ငါပေးမည်။ သို့ဖြစ်၍၊ အိပ်မက်နှင့်အနက်ကို ငါ့အားဘော်ပြကြဟု၊ ခါလဒဲပညာ ရှိတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။–

၂း၇ ထိုသူတို့က၊ အရှင်မင်းကြီး၊ မြင်မက်တော်မူချက်ကို အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အနက်ကိုဘော်ပြပါမည်ဟု တဖန် လျှောက်ကြပြန်လျှင်၊–

၂း၈ ရှင်ဘုရင်က၊ ငါ့အမိန့်တော်ရှိပြီးသောကြောင့်၊ သင်တို့သည် နေ့ရက်အချိန်ကာလကြာစေခြင်းငှါ ရွေ့ချင်သည်ကို ငါအမှန်သိ၏။–

၂း၉ အိပ်မက်ကို ငါ့အားမဘော်မပြလျှင်၊ သင်တို့သည်အကြံတခုတည်းသာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလပြောင်းလဲသည်တိုင်အောင်၊ ငါ့ရှေ့၌ လျှောက်စရာဘို့ ကောက် ကျစ်လိမ်လစ်သောစကားကို ပြင်ဆင်နှင့်ကြပြီ။ အိပ်မက်ကိုပြန်ပြောကြ။ ထိုသို့ပြောလျှင်၊ အိပ်မက်အနက်ကို ဘော်ပြနိုင်သည်ကို ငါသိမည်ဟု ပြန်၍မိန့် တော်မူ၏။

၂း၁၀ ခါလဒဲဆရာတို့ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၏အမှုအရာကိုဖြေနိုင်မည်သူ၊ မြေကြီးပေါ်မှာ တယောက်မျှမရှိပါ။ အဘယ်မည်သောရှင်ဘုရင်သည် ဘုန်း တန်ခိုးကြီးသော်လည်း၊ မာဂုပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်၊ ခါလဒဲဆရာတို့ကို ဤသို့ မေးမြန်းလေ့မရှိပါ။–

၂း၁၁ အရှင်မင်းကြီးမေးမြန်းတော်မူသောအရာသည် ခက်ခဲသောအရာ ဖြစ်ပါ၏။ လူပကတိနှင့်မဆက်ဆံသော ဘုရားမှတပါး အဘယ်သူမျှ အရှင်မင်းကြီး ရှေ့တော်၌ မထုတ်မဘော်နိုင်ပါဟု တဖန်ပြန်ကြားလျှောက်ထားကြ၏။–

၂း၁၂ ထိုစကားကိုကြားတော်မူလျှင် ပြင်းစွာအမျက်တော်ထွက်၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့၌ရှိသမျှသော ပညာရှိတို့ကို ပယ်ရှင်းစေဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။

၂း၁၃ ထိုအမိန့်တော်ဆင့်၍ ဒံယေလနှင့်သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့ကို သတ်ခြင်းငှါရှာကြသော်၊–

၂း၁၄ ဒံယေလက၊ ရှင်ဘုရင်၏အမိန့်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် ဤမျှလောက် လျင်မြန်သနည်းဟု၊

၂း၁၅ ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့ကို ပယ်ရှင်းခြင်းငှါထွက်သွားသော ကိုယ်ရံတော်မှူးအာရုတ်ကို သတိပညာနှင့်မေးမြန်း၍၊ အာရုတ်သည် ထိုအကြောင်းကို ကြားပြောလျှင်၊–

၂း၁၆ ဒံယေလသည် နန်းတော်သို့ဝင်၍ အိပ်မက်တော်ကို ဖြေရသောနေ့ရက်အချိန်ကို ပေးတော်မူမည်အကြောင်း အသနားတော်ခံပြီးမှ၊–

၂း၁၇ မိမိအိမ်သို့ပြန်သွား၍၊ ထိုအကြောင်းကို မိမိအပေါင်းအဘော် ဟာနနိ၊ မိရှေလ၊ အာဇရိတို့အား ကြားပြော၍၊–

၂း၁၈ ငါတို့သည် အခြားသောဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့နှင့်အတူ မသေမပျောက်စေခြင်းငှါ၊ ဤနက်နဲသောအရာ၌ ကရုဏာကျေးဇူးတော်ကိုခံရမည်အ ကြောင်း၊ ကောင်းကင်ဘုံရှင်ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းကြကုန်အံ့ဟု ပြောဆို၏။

၂း၁၉ ညဉ့်အခါ ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် ထိုနက်နဲသောအရာကို ဒံယေလအား ဘုရားသခင် ဘော်ပြတော်မူ၏။–

၂း၂၀ ထိုအခါ ဒံယေလသည် ကောင်းကင်ဘုံရှင်ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းလျက်၊ ဘုရားသခင်၏နာမတော်သည် ထာဝရမင်္ဂလာရှိပါ စေသတည်း။ ပညာနှင့်ဌင်း၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့်ဌင်း ပြည့်စုံတော်မူ၏။–

၂း၂၁ ကာလအချိန်ဥတုများကို ပြောင်းလဲစေတော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင်တို့ကိုလည်း နှိမ့်ချချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ပညာရှိတို့အား ပညာကို ပေးတော်မူ၏။ ဉာဏ်ရှိသော သူတို့သည် ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာ၊ ထိုးထွင်း၍ နားလည်တတ်ကြ၏။–

၂း၂၂ နက်နဲခက်ခဲသောအရာတို့ကို ထင်ရှားစွာပြတော်မူ၏။ မှောင်မိုက်၌ရှိသမျှတို့ကို သိမြင်၍ အလင်း၏တည်ရာဖြစ်တော်မူ၏။–

၂း၂၃ အကျွန်ုပ်ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်အား ပညာအစွမ်းသတ္တိကိုပေးသနား၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ဆုတောင်းသည်အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်၏ အိပ်မက်ကို ဖွင့်ပြ တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းထောမနာပြုပါ၏ဟု ဒံယေလမြွက်ဆိုပြီးမှ၊–

၂း၂၄ ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့ကို ပယ်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားတော်မူသော အာရုတ်ထံသို့သွား၍၊ ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့ကို မလုပ်ကြံပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ကို အထံတော်သို့ခေါ်သွင်းပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အိပ်မက်တော်နှင့်အနက်ကိုဘော်ပြ၍ လျှောက်ပါမည်ဟုဆို၏။

၂း၂၅ ထိုအခါ အာရုတ်သည် ဒံယေလကို အလျင်တဆောအထံတော်သို့ခေါ်သွင်းပြီးလျှင်၊ အိပ်မက်တော်နှင့်အနက်ကို အရှင်မင်းကြီးအားဘော်ပြနိုင်သော သူတယောက်ကို ယုဒအမျိုးလက်ရလူတို့တွင် အကျွန်ုပ်တွေ့ပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။–

၂း၂၆ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါမြင်မက်သောအိပ်မက်ကိုပြန်ပြော၍ အနက်ကိုဘော်ပြနိုင်သလောဟု၊ ဗေလတရှာဇာအမည်ရှိသော ဒံယေလကို မေးတော် မူလျှင်၊–

၂း၂၇ ဒံယေလက၊ အရှင်မင်းကြီး မေးမြန်းတော်မူသောအရာကို ပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်၊ မာဂုဆရာ၊ အနာဂတ္တိဆရာတို့သည် အရှင်မင်းကြီးအားဘော်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြပါ။–

၂း၂၈ နက်နဲသောအရာတို့ကိုဖွင့်ပြ၍၊ နောင်ကာလ၌ ဖြစ်လတံ့သောအရာတို့ကို နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးအား ကြားပြောတော်မူသော ဘုရားသခင် တဆူသည် ကောင်းကင်ဘုံမှာ ရှိတော်မူ၏။–

၂း၂၉ အရှင်မင်းကြီး၊ နောင်၌ဖြစ်လတံ့သောအရာတို့ကို ကိုယ်တော်သည် စက်တော်ခေါ်၍ မြော်လင့်တော်မူ၏။ နက်နဲသောအရာကို ဖွင့်ပြတော်မူသော ဘုရားသည် နောင်ကာလ၌ဖြစ်လတံ့သောအရာတို့ကို ကိုယ်တော်အားပြတော်မူ၏။–

၂း၃၀ ဤနက်နဲသောအရာကိုကား၊ အခြားသောသတ္တဝါအပေါင်းတို့ထက် အကျွန်ုပ်သာ၍ပညာရှိသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်အား ဘုရားသခင် ဖွင့်ပြတော်မူသည် မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်တော်သည် စိတ်နှလုံးတော်၏အထင်ကို နားလည်မည်အကြောင်း၊ ထိုအနက်ကို အကျွန်ုပ်ပြန်ကြားလျှော က်ထားစိမ့်သောငှါသာ ဘုရားသ ခင်ဖွင့်ပြတော်မူ၏။

၂း၃၁ အရှင်မင်းကြီး၊ စက်တော်ခေါ်၍ မြင်မက်တော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ ကိုယ်တော်သည်ကြည့်ရှု၍ ရုပ်တုကြီးကိုမြင်တော်မူ၏။ ထူးမြတ်သော အရောင်အဝါနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ကြီးမြင့်သောထိုရုပ်တုသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော ပုံသဏ္ဍာန်ကိုဆောင်လျက် ကိုယ်တော်ရှေ့၌ တည်ရှိ၏။–

၂း၃၂ သူ၏ဦးခေါင်းသည် ရွှေစင်ဖြစ်၏။ ရင်ပတ်နှင့်လက်နှစ်ဘက်သည် ငွေဖြစ်၏။–

၂း၃၃ ဝမ်းနှင့်ပေါင်နှစ်ဘက်သည် ကြေးဝါဖြစ်၏။ ခြေသလုံးနှစ်ဘက်သည် သံဖြစ်၏။ ခြေဘဝါးနှင့်ဖမိုးသည် သံတပိုင်း သရွတ်တပိုင်းဖြစ်၏။–

၂း၃၄ ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှုတော်မူစဉ်၊ လက်ဖြင့်မထုမလုပ်ဘဲ အလိုလိုဖြစ်သောကျောက်တလုံးသည် သံနှင့်သရွတ်ဖြစ်သော ရုပ်တု၏ ခြေကိုထိခိုက်၍ ချိုးဖဲ့ သည်ရှိသော်၊–

၂း၃၅ သံ၊ သရွတ်၊ ကြေးဝါ၊ ငွေ၊ ရွှေတို့သည် ကျိုးပဲ့ကြေမွလျက်၊ နွေကာလ၌ ကောက်နယ်တလင်းအမှုန့်ကဲ့သို့ဖြစ်သဖြင့်၊ လေတိုက်လွင့်၍ သူတို့ နေရာမရှိ၊ ပျောက်လေ၏။ ရုပ်တုကိုထိခိုက်သောကျောက်မူကား၊ တိုးပွါးသဖြင့် တောင်ကြီးဖြစ်၍၊မြေကြီး တပြင်လုံးကို ဖုံးလွှမ်းသည်ဟု မြင်မက်တော်မူ၏။

၂း၃၆ ယခုတွင် အိပ်မက်တော်၏အနက်ကိုဘော်ပြ၍ နားတော်လျှောက်ပါမည်။–

၂း၃၇ အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်သည်ဘုရင်တို့၏ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဘုံရှင်ဘုရားသခင်သည် နိုင်ငံနှင့်တကွ တန်ခိုးအာနုဘော် အစွမ်းသတ္တိဘုန်း အသရေကို ကိုယ်တော်အားပေးတော်မူပြီ။–

၂း၃၈ လူနေရာရှိသမျှတို့နှင့်မြေကြီးသားတိရစ္ဆာန်၊ မိုယ်းကောင်းကင်ငှက်များတို့ကို ကိုယ်တော်လက်၌အပ်ပေး၍၊ ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံတို့ကို အုပ်စိုးရသော အခွင့်ရှိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ရုပ်တု၏ရွှေဦးခေါင်းဖြစ်တော်မူ၏။–

၂း၃၉ ကိုယ်တော်နောက်၌ ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံလောက်မမြတ်သောနိုင်ငံတခုသည် တည်ထောင်လိမ့်မည်။ ထိုနောက်၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကိုအုပ်စိုးသော ကြေးဝါ နိုင်ငံတည်းဟူသော တတိယနိုင်ငံတည်ထောင်လိမ့်မည်။–

၂း၄၀ စတုတ္ထနိုင်ငံသည် သံကဲ့သို့ ခိုင်မာသောနိုင်ငံဖြစ်လိမ့်မည်။ သံသည်အခြားသောအရာရှိသမျှတို့ကို ချိုးဖဲ့၍နိုင်သကဲ့သို့၊ စတုတ္ထနိုင်ငံသည် ချိုးဖဲ့နှိပ်စက်ခြင်း ကို ပြုလိမ့်မည်။–

၂း၄၁ ရုပ်တု၏ခြေနှင့်ခြေချောင်းတို့သည် သရွတ်တပိုင်း သံတပိုင်းရှိသည်ကို မြင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အချင်းချင်းကွဲပြားသောနိုင်ငံဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ဖုတ်သောသရွတ်နှင့်သံရောနှောသည်ကိုမြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သံသည် ခိုင်မာခြင်းသတ္တိရှိလိမ့်မည်။–

၂း၄၂ ခြေချောင်းတို့သည် သံတပိုင်းသရွတ်တပိုင်းဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ ထိုနိုင်ငံသည် ခိုင်မာခြင်းနှင့်၄င်း၊ ကျိုးပဲ့ခြင်းနှင့်၄င်း ဆက်ဆံလိမ့်မည်။–

၂း၄၃ ဖုတ်သောသရွတ်နှင့်သံရောနှောသည်ကို မြင်တော်မူသည်နှင့်လျော်စွာ၊ နိုင်ငံသားတို့သည် အခြားသောလူမျိုးသားတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ကြလိမ့်မည်။ သို့သော် လည်း၊ သရွတ်နှင့်သံမရောနှောနိုင်သကဲ့သို့၊ သူတို့သည် အချင်းချင်းပေါင်းဘော်၍ မသင့်နိုင်ကြ။–

၂း၄၄ လက်နှင့်မထုမလုပ်ဘဲ ကျောက်တလုံးသည် တောင်ပေါ်က အလိုလိုပဲ့ကွာ၍၊

၂း၄၅ သံ၊ ကြေးဝါ၊ သရွတ်၊ ငွေ၊ ရွှေတို့ကိုချိုးဖဲ့သည်ကို မြင်တော်မူသည် အကြောင်းအရာမှာ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်နိုင်သော နိုင်ငံတခုကို ထိုမင်းကြီးများ လက် ထက်၌ ကောင်းကင်ဘုံရှင်ဘုရားသခင်သည် တည်ထောင်စေတော်မူမည်။ ထိုနိုင်ငံသည် အခြားသောလူမျိုးလက် သို့မရောက်ရဘဲ၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော နိုင်ငံရှိသမျှတို့ကို ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီး၍ အစဉ်အမြဲတည်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ နောင်၌ဖြစ်လတံ့သောအရာတို့ကို ကြီးမြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် အရှင် မင်းကြီးအား ကြားပြောတော်မူ၏။ အိပ်မက်တော်ရွေ့လျော့ခြင်းမရှိ။ အနက်သည်လည်းမှန်ပါ၏ ဟု ဒံယေလသည် အထံတော်၌ လျှောက်ထား၏။

၂း၄၆ ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် ပြပ်ဝပ်၍ ဒံယေလကိုရှိခိုးကိုးကွယ်ပြီးလျှင်၊ ပူဇော်သက္ကာပြုခြင်းငှါ၄င်း၊ နံ့သာမျိုးကို မီးရှို့၍ ဆက်ကပ်ခြင်း ငှါ၄င်း စီရင် တော်မူလျက်၊–

၂း၄၇ ကိုယ်တော်သည် ဤနက်နဲသောအရာကို ဖွင့်ပြနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်သည် ဘုရားတို့၏ဘုရား၊ ဘုရင်တို့၏ အရှင်၊ နက်နဲသောအရာကို ဖွင့်ပြတော်မူသောသခင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု မိန့်တော်မူ၍၊–

၂း၄၈ ဒံယေလကိုချီးမြှောက်လျက်၊ များစွာသောဆုလပ်သပ်ပကာတို့ကိုပေး၍၊ ဗာဗုလုန်နိုင်ငံတွင် ဝန်ကြီးအရာ၌၄င်း၊ ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့ကို အုပ်စိုး သောဝန်အရာ၌၄င်း ခန့်ထားတော်မူ၏။–

၂း၄၉ ထိုအခါ ဒံယေလသည် သံတော်ဦးတင်သောကြောင့်၊ မင်းကြီးသည် ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့ကို ဗာဗုလုန်နိုင်ငံတွင် ဝန်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ဒံယေလသည် နန်းတော်ဦး၌နေရလေ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ တရံရောအခါ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် အမြင့်အတောင်ခြောက်ဆယ်၊ အနံခြောက်တောင်ရှိသော ရွှေရုပ်တုကိုလုပ်ပြီးမှ၊ ဗာဗုလုန်ကျေး လက်ဒုရ လွင်ပြင်၌ တည်ထားတော်မူ၍၊–

၃း၂ စော်ဘွား၊ မြို့ဝန်၊ စစ်ကဲ၊ တရားသူကြီး၊ အခွန်တော်ဝန်၊ တိုင်ပင်မှူးမတ်၊ မြို့စာရေး၊ နိုင်ငံတော်အရာရှိအပေါင်းတို့သည် မင်းကြီးတည် ထားတော်မူသော ရုပ်တုကို သာဓုအနုမောဒနာခေါ်သောပွဲသို့ စုဝေးစေခြင်းငှါ အမိန့်တော်ရှိ၍၊–

၃း၃ စော်ဘွား၊ မြို့ဝန်၊ စစ်ကဲ၊ တရားသူကြီး၊ အခွန်တော်ဝန်၊ တိုင်ပင်မှူးမတ်၊ မြို့စာရေး၊ နိုင်ငံတော်အရာရှိအပေါင်းတို့သည် စုဝေးရောက်လာ၍၊ တည်ထားတော် မူသောရုပ်တုရှေ့မှာ ရပ်နေကြ၏။–

၃း၄ ထိုအခါ သံတော်ဆင့်တယောက်က၊ အသီးသီးအခြားခြားသော ဘာသာစကားကိုပြောသောလူအမျိုးမျိုးတို့၊–

၃း၅ တံပိုး၊ ခရာ၊ စောင်း၊ ပုလွေ၊ တယော၊ ပတ်သာ အစရှိသော တုရိယာမျိုး တီးမှုတ်ခြင်းအသံကို ကြားသောအခါ၊ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီး တည်ထားတော်မူသော ရွှေရုပ်တုကို ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ရကြမည်။–

၃း၆ မပြပ်ဝပ်မကိုးကွယ်ဘဲနေသောသူမည်သည်ကို မီးလောင်လျက်ရှိသောမီးဖိုထဲသို့ ချက်ခြင်းချပစ်စေဟု အမိန့်တော်မြွက်ရှိသည်ဟု ဟစ်ကြော်၏။–

၃း၇ ထိုကြောင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် တံပိုး၊ ခရာ၊ စောင်း၊ ပုလွေ၊ တယော၊ ပတ်သာ အစရှိသောတုရိယာမျိုးတီးမှုတ်ခြင်းအသံကို ကြားသောအခါ၊ အသီးသီး အခြားခြားသောဘာသာစကားကိုပြောသော လူအမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့သည် ပြပ်ဝပ်၍၊ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးတည်ထားသော ရွှေရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ကြ၏။

၃း၈ ထိုအခါ၊ ခါလဒဲလူအချို့တို့သည် နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်လျက်၊–

၃း၉ အရှင်မင်းကြီး၊ အသက်တော်အစဉ်အမြဲရှင်ပါစေ။–

၃း၁၀ တံပိုး၊ ခရာ၊ စောင်း၊ ပုလွေ၊ တယော၊ ပတ်သာ အစရှိသောတုရိယာမျိုး တီးမှုတ်ခြင်းအသံကို ကြားသောသူရှိသမျှတို့သည် ရွှေရုပ်တုကို ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ် ရကြမည်။–

၃း၁၁ မပြပ်ဝပ်မကိုးကွယ်ဘဲနေသောသူမည်သည်ကို မီးလောင်လျက်ရှိသောမီးဖိုထဲသို့ ချပစ်စေဟု အမိန့်တော်မြွက်ရှိပါ၏။–

၃း၁၂ အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန်နိုင်ငံတွင် ဝန်အရာ၌ခန့်ထားတော်မူသောယုဒလူ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါ အမည်ရှိသော သူတို့သည် အာဏာတော်ကိုပမာဏမပြုပါ။ ကိုယ်တော်၏ဘုရားတို့ကိုဝတ်မပြုပါ။ တည်ထားတော်မူသော ရွှေရုပ်တုကိုလည်း မကိုးကွယ်ပါဟု၊ ယုဒလူတို့ကိုအပြစ် တင်၍ လျှောက်ထားကြ၏။–

၃း၁၃ ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့ကိုခေါ်ချေဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် အထံ တော်သို့ရောက်လျှင်၊–
၃း၁၄ ဟယ်၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့၊ ငါ၏ဘုရားတို့ကိုဝတ်မပြုလော။ ငါတည်ထားသော ရွှေရုပ်တုကို မကိုးကွယ်လော။–
၃း၁၅ ယခုတွင် တံပိုး၊ ခရာ၊ စောင်း၊ ပုလွေ၊ တယော၊ ပတ်သာ အစရှိသော တုရိယာမျိုး တီးမှုတ်ခြင်းအသံကို ကြားသောအခါ၊ ငါလုပ်သော ရွှေရုပ်တုကို ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်အံ့သောငှါ အသင့်နေကြ။ သို့မဟုတ်လျှင်၊ မီးလောင်လျက်ရှိသောမီးဖိုထဲသို့ ချက်ခြင်းချပစ်မည်။ ငါ၏ လက်မှကယ်လွှတ်နိုင်သော ဘုရားကား၊ အဘယ်ဘုရားရှိသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၃း၁၆ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီးနေဗုခဒ်နေဇာ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအမှု၌ပြန်လျှောက်ရမည်အကြောင်း မရှိပါ။–
၃း၁၇ အကျွန်ုပ်တို့ကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်သည် မီးလောင်လျက်ရှိသောမီးဖိုထဲက အကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်လွှတ်နိုင်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏လက်မှ လည်း ကယ်လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။–
၃း၁၈ ထိုသို့ ကယ်လွှတ်တော်မမူသော်လည်း အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည်ဝတ်မပြုပါ။ တည်ထားတော်မူသော ရွှေရုပ်တုကိုလည်း မကိုးကွယ်ပါဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။
၃း၁၉ ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်သဖြင့်၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့ကို ကြည့်ရှု၍ မျက်နှာတော်ပျက်လျက်၊ မီးဖိုကို အရင်ထက်ခုနစ်ဆတိုး၍ ပူစေခြင်းငှါ၄င်း၊–
၃း၂၀ ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲတို့သည် ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့ကို တုပ်နှောင်၍၊ မီးလောင်လျက်ရှိသော မီးဖိုထဲသို့ ချပစ်စေခြင်းငှါ၄င်း အမိန့် တော်ရှိသည်အတိုင်း၊–
၃း၂၁ ထိုသူသုံးယောက်တို့ကို ပေါင်းဘီ၊ အင်္ကျီ၊ ဝတ်လုံအစရှိသည်တို့နှင့်တကွ တုပ်နှောင်၍၊ မီးလောင်လျက်ရှိသော မီးဖိုထဲသို့ ချပစ်ကြသောအခါ၊–
၃း၂၂ ရှင်ဘုရင်၏အမိန့်တော်ကျပ်တည်း၍ မီးဖိုသည်အလွန်ပူသောကြောင့်၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့ကို ဆွဲချသောသူတို့သည် မီးလျှံ အရှိန်ကြောင့် သေကြ၏။
၃း၂၃ ထိုသူသုံးယောက်တို့မူကား၊ တုပ်နှောင်လျက် ပြင်းစွာလောင်သောမီးဖိုထဲသို့ ကျရောက်လေ၏။
၃း၂၄ ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် အံ့ဩမိန်းမော၍ အလျင်တဆောထပြီးလျှင်၊ လူသုံးယောက်တို့ကို တုပ်နှောင်၍ မီးထဲသို့ ချပစ်သည်မဟုတ်လော ဟု တိုင်ပင်မှူးမတ်တို့အား မေးတော်မူ၏။ မှူးမတ်တို့ကလည်း၊ မှန်ပါ၏ဘုရားဟုပြန် လျှောက်ကြလျှင်၊–
၃း၂၅ ရှင်ဘုရင်က၊ လူလေးယောက်တို့သည် မတုပ်မနှောင်ဘဲ မီးထဲ၌သွားလာ၍ ဘေးဥပဒ်နှင့်ကင်းလွတ်သည်ကို ငါမြင်သည်တကား။ စတုတ္ထသူသည် ဘုရားသား၏ အဆင်းသဏ္ဍာန်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၍၊–
၃း၂၆ မီးလောင်လျက်ရှိသောမီးဖိုဝနားသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်၏ကျွန်၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့၊ ထွက်၍ လာကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် မီးထဲကထွက်လာကြ၏။–
၃း၂၇ စော်ဘွား၊ မြို့ဝန်၊ စစ်ကဲ၊ အတွင်းဝန်တို့သည်ဝိုင်း၍ မီးမလောင်နိုင်သော ထိုသူတို့ကိုကြည့်ရှုကြ၏။ သူတို့ဆံခြည်တပင်မျှမမြိုက်၊ ဝတ်လုံလည်း ခြားနား ခြင်းမရှိ၊ မီးလောင်သောအနံ့လည်း ကင်းလွတ်၏။
၃း၂၈ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးကလည်း၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့၏ ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ မိမိတို့ဘုရားမှတပါး အခြား သောဘုရားကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကိုးစား၍ မင်းကြီးအမိန့်တော်ကိုဆန့်လျက်၊ မိမိတို့ကိုယ်ကိုပင် အပ်နှံသော ကျွန်တော်ရင်းတို့ရှိရာသို့၊ ထိုဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်တမန်ကိုစေလွှတ်၍ ကယ်တင်တော်မူပြီ။–
၃း၂၉ ထိုကြောင့်၊ အရပ်ရပ်တို့၌နေ၍ အသီးသီးအခြားခြားသောဘာသာစကားကို ပြောသောလူအမျိုးမျိုးတို့တွင် တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့၏ ဘုရားသခင်အား ပြစ်မှားသောစကားကိုပြောလျှင်၊ ထိုသူကို အပိုင်းပိုင်း စဉ်းစေ။ သူ၏အိမ်ကိုလည်း နောက်ချေးပုံဖြစ်စေဟု ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမျှလောက်သော ကယ်တင်ခြင်းကို ထိုဘုရားသခင်မှတပါး၊ အဘယ်ဘုရားမျှ မပြုနိုင်ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊–
၃း၃၀ ဗာဗုလုန်နိုင်ငံတွင် ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ငါ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီး ကြားမှာလိုက်သည်။ မြေကြီးတပြင်လုံး၌ အရပ်ရပ်နေ၍ အသီးသီးအခြားခြားသောဘာသာစကားကို ပြောသော လူမျိုးတကာတို့၊ သင်တို့၌ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာခြင်းများပြားစေသော။–
၄း၂ မြင့်မြတ်တော်မူသောဘုရားသခင်သည် ငါ၌ပြုတော်မူသောနိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။–
၄း၃ နိမိတ်လက္ခဏာတော်သည်အလွန်ကြီးပေ၏။ အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်လည်း တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံပေ၏။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် ထာဝရနိုင်ငံ ဖြစ်၏။ အာဏာစက်တော်လည်း ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တည်တော်မူ၏။
၄း၄ ငါ နေဗုခဒ်နေဇာသည် နန်းတော်၌ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ စည်းစိမ်ကြီးစဉ်အခါ၊–
၄း၅ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအိပ်မက်ကိုမြင်၍၊ သာလွန်ပေါ်မှာအိပ်လျက် စိတ်ထဲမှာအာရုံပြုသောရူပါရုံအားဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ငါရောက်လေ၏။–
၄း၆ ထိုကြောင့်၊ အိပ်မက်အနက်ကို ငါ့အားဘော်ပြစေခြင်းငှါ၊ ဗာဗုလုန်ပညာရှိအပေါင်းတို့ကို အထံတော်သို့သွင်းစေဟု ငါအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊–
၄း၇ မာဂုပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်၊ ခါလဒဲဆရာ၊ အနာဂတ္တိဆရာတို့သည် ဝင်ကြလျှင်၊ ငါ မြင်မက်သောအိပ်မက်ကို သူတို့အား ပြပြောသော်လည်း၊ သူတို့သည် အနက်ကိုမဘော်မပြနိုင်ကြ။–
၄း၈ နောက်မှ ငါကိုးကွယ်သောဘုရား၏နာမအားဖြင့် ဗေလတရှာဇာဟုခေါ်သမုတ်၍၊ သန့်ရှင်းသောဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံသော ဒံယေလသည် ငါ့ထံသို့ဝင်လာလျှင်၊–
၄း၉ အချင်းမာဂုဆရာချုပ် ဗေလတရှာဇာ၊ သင်သည် သန့်ရှင်းသောဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၄င်း၊ နက်နဲသောအရာရှိသမျှ တို့ကိုဖွင့်ပြနိုင် သည်ကို၄င်း ငါသိ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ငါမြင်မက်သောအိပ်မက်၏အနက်ကို ဘော်ပြလော့။–

၄း၁၀ ငါအိပ်ပျော်စဉ်တွင် မြင်မက်သည်ကား၊ ငါကြည့်ရှု၍ မြေကြီးအလယ်၌ အရပ်မြင့်လှသော သစ်ပင်တပင်ရှိ၏။–
၄း၁၁ ထိုအပင်သည် ကြီးပွါး၍ ခိုင်မာခြင်းသို့ရောက်၏။ မိုယ်းကောင်းကင်သို့ထိ၍ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ထင်ရှား၏။–
၄း၁၂ အရွက်လည်းလှ၏။ သတ္တဝါအပေါင်းတို့စား၍ ဝလောက်သောအသီးနှင့်ပြည့်စုံ၏။ မြေတိရစ္ဆာန်တို့သည် ထိုသစ်ပင်အရိပ်၌ခိုကြ၏။ အခက်အလက်တို့၌ ကောင်းကင်ငှက်တို့သည် နားနေကြ၏။
၄း၁၃ အိပ်ပျော်၍မြင်မက်စဉ်၊ တဖန် ငါကြည့်ရှုပြန်လျှင်၊ သစ်ပင်စောင့်တည်းဟူသော သန့်ရှင်းသူတယောက်သည် ကောင်းကင်မှဆင်းလာ၍၊–
၄း၁၄ သစ်ပင်ကိုလှဲလော့။ အခက်တို့ကိုခုတ်လော့။ အသီးအရွက်တို့ကိုလှုပ်ချွေလော့။ တိရစ္ဆာန်တို့သည် သစ်ပင်အောက်ကထွက်၍၊ ငှက်တို့သည်လည်း အကိုင်း အခက်ထဲကသွားကြစေ။–
၄း၁၅ သို့သော်လည်း၊ မြေ၌စွဲသောအမြစ်နှင့်တကွ သစ်ငုတ်ကိုခြွင်းထား၍၊ သံကြိုး၊ ကြေးဝါကြိုးနှင့် ချည်နှောင်သကဲ့သို့ နုသောမြက်ပင်ထဲ၌ရှိစေလော့။ ခုနစ်နှစ် ပတ်လုံး မိုယ်းစွတ်ခြင်းကိုခံ၍၊ တိရစ္ဆာန်တို့နှင့်အတူဆက်ဆံလျက် မြက်ပင်ကိုစားစေလော့။–
၄း၁၆ လူစိတ်သဘောပျောက်၍ တိရစ္ဆာန်စိတ်သဘောနှင့် ပြည့်စုံစေလော့။–
၄း၁၇ အကြောင်းမူကား၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည် လောကီနိုင်ငံကို အုပ်စိုးတော်မူသည်ကိုင်း၊ ပေးလိုသောသူတို့အား ပေးတော်မူသည်ကိုင်း၊ ယုတ်မာသော သူတို့ကိုချီးမြှောက်၍ နိုင်ငံကိုအပ်ပေးတော်မူသည်ကိုင်း သတ္တဝါတို့ သိနားလည်ရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ သစ်ပင်စောင့်တို့သည် ဤသို့စီရင်ကြပြီ။ သန့်ရှင်းသူတို့သည် အမိန့်တော်ကိုပေးကြပြီဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။–
၄း၁၈ ထိုသို့ ငါနေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် မြင်မက်ရပြီ။ ယခုတွင် အချင်းဗေလတရှာဇာ၊ ငါမြင်သောအိပ်မက်အနက်ကို ဘော်ပြလော့။ ငါ့နိုင်ငံတွင် ပညာရှိအ ပေါင်းတို့သည် အနက်ကိုငါ့အားမဘော်မပြနိုင်သော်လည်း၊ သင်သည် သန့်ရှင်းသောဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံ၍ ဘော်ပြနိုင်သည်ဟု ငါသည် ကိုယ်မြင်သောအိပ်မက်ကို ဒံယေလအား ပြန်ပြော၏။
၄း၁၉ ထိုအခါ ဗေလတရှာဇာအမည်ရှိသော ဒံယေလသည် တနာရီလောက် မိန်းမောတွေဝေ၍ စိတ်ပူပန်လျက်နေ၏။ ရှင်ဘုရင်က၊ အချင်းဗေလတရှာဇာ၊ အိပ်မက်အနက်အဓိပ္ပါယ်ကြောင့် ပူပန်သောစိတ်မရှိပါနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဗေလတရှာဇာကလည်း၊ အရှင်စော၊ ကိုယ်တော်ကို မုန်းသောရန်သူတို့ အပေါ်၌ အိပ်မက်အနက်ရောက်ပါစေသော။–
၄း၂၀ မြင်မက်တော်မူစဉ်တွင် ကြီးပွါး၍ခိုင်မာထသော၊ မိုယ်းကောင်းကင်သို့ထိ၍ မြေကြီးတပြင်လုံး၌ ထင်ရှားထသော၊–
၄း၂၁ အရွက်လှလျက်၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့စား၍ ဝလောက်သောအသီးနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ မြေတိရစ္ဆာန်တို့သည် အောက်၌နေကြသဖြင့်၊ အခက်အလက်တို့၌ ကောင်းကင်ငှက်များ မှီခိုနားနေရာဖြစ်သောသစ်ပင်သည်၊–
၄း၂၂ အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်ပင်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်ကြီးပွါး၍ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဘုန်းစည်းစိမ်တော် ကြီးမြင့်၍ မိုယ်းကောင်းကင်သို့ထိ၏။ အာဏာစက်တော်လည်း၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ရောက်တော်မူ၏။
၄း၂၃ သစ်ပင်စောင့်၊ သန့်ရှင်းသူတယောက်သည် ကောင်းကင်မှဆင်းလာ၍၊ သစ်ပင်ကိုခုတ်လှဲဖျက်ဆီးလော့။ သို့သော်လည်း၊ မြေ၌စွဲသော အမြစ်နှင့်တကွ သစ်ငုတ်ကိုခြွင်းထား၍ သံကြိုး၊ ကြေးဝါကြိုးနှင့် ချည်နှောင်သကဲ့သို့ နုသောမြက်ပင်ထဲ၌ရှိစေလော့။ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး မိုယ်းစွတ်ခြင်းကိုခံ၍၊ မြေတိရစ္ဆာန် တို့နှင့်ဆက်ဆံစေဟု ဆိုသည်မှာ၊–
၄း၂၄ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင် စီရင်တော်မူ၍၊ အရှင်မင်းကြီးအပေါ်၌ရောက်ရသော မြင်မက်တော်မူချက်၏အနက်ဟူမူကား၊–
၄း၂၅ ကိုယ်တော်ကို လူစုထဲက နှင်ထုတ်၍၊ မြေတိရစ္ဆာန်တို့နှင့်အတူ နေရာချကြလိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည် လောကီနိုင်ငံကိုအုပ်စိုး၍၊ ပေးလိုသော သူတို့အား ပေးတော်မူသည်ကို ကိုယ်တော်မသိမမှတ်မှီကာလ၊ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး နွားကဲ့သို့ မြက်ကိုစား၍ မိုယ်းစွတ်ခြင်းကိုခံလျက်နေရမည်။–
၄း၂၆ သစ်မြစ်၊ သစ်ငုတ်ကို ခြွင်းထားစေခြင်းငှါ စီရင်ကြသည်အရာမှာ၊ ကောင်းကင်ဘုံသည် အုပ်စိုးကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိပြီးသောနောက်၊ နိုင်ငံတော်သည် လက်တော်မှမရွေ့ဘဲတည်လိမ့်မည်။
၄း၂၇ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အကျွန်ုပ်စကားကို နာယူတော်မူပါ။ တရားသောအမှုကိုပြုခြင်း၊ ဆင်းရဲသောသူတို့ကို သနားခြင်းအားဖြင့် ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို ပယ်ဖြတ်တော်မူပါ။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ချမ်းသာရကောင်းရတော်မူလိမ့်မည်ဟု ဒံယေလလျှောက်ထား၏။
၄း၂၈ ထိုအမှုအရာအလုံးစုံတို့သည် နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးအပေါ်သို့ ရောက်သည်အကြောင်းကား၊–
၄း၂၉ တဆယ်နှစ်လလွန်ပြီးသော်၊ ဗာဗုလုန်နန်းတော်ပေါ်မှာ စင်္ကြံသွားလျက်၊–
၄း၃၀ ဤမြို့ကား၊ ငါ့နိုင်ငံတည်ရာ၊ ငါ့ရွှေဘုန်းတော်ကို ချီးမြှောက်ရာဘို့၊ ငါ့တန်ခိုးအာနုဘော်အားဖြင့် ငါတည်လုပ်သောဗာဗုလုန်မြို့ကြီးမဟုတ်လောဟု မြွက်ဆို၏။–
၄း၃၁ ထိုစကားကိုမြွက်ဆိုစဉ်ပင်၊ ကောင်းကင်မှသက်ရောက်သောအသံဟူမူကား၊ အို နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီး၊ နားထောင်လော့။ နိုင်ငံတော်သည် သင့်လက်မှရွေ့သွားပြီ။–
၄း၃၂ သင့်ကို လူစုထဲကနှင်ထုတ်၍၊ မြေတိရစ္ဆာန်တို့နှင့်အတူ နေရာချကြလိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည် လောကီနိုင်ငံကို အုပ်စိုး၍၊ ပေးလိုသောသူတို့ အားပေးတော်မူသည်ကို မင်းကြီး မသိမမှတ်မှီကာလ၊ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး နွားကဲ့သို့မြက်ကိုစားလျက် နေရမည်ဟု အသံဖြစ်လေ၏။–
၄း၃၃ ထိုစကားနှင့်အညီ နေဗုခဒ်နေဇာ၌ ချက်ခြင်းဖြစ်၍၊ လူစုထဲကနှင်ထုတ်ကြလျှင်၊ သူသည် နွားကဲ့သို့မြက်ကိုစား၍ မိုယ်းစွတ်ခြင်းကိုခံသဖြင့်၊ ကိုယ်အမွေး သည် ရွှေလင်းတအတောင်ကဲ့သို့၄င်း၊ လက်သည်းခြေသည်းတို့သည် ငှက်ခြေသည်းကဲ့သို့ ၄င်း ဖြစ်၏။
၄း၃၄ ကာလအချိန်စေ့သောအခါ၊ ငါနေဗုခဒ်နေဇာသည် ကောင်းကင်သို့မျှော်ကြည့်၍ သတိရပြန်လျှင်၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားကိုကောင်းကြီးပေး၍၊ ထာဝရ အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားကို ချီးမွမ်းထောမနာပြု၏။ အာဏာတော်သည် ထာဝရအာဏာဖြစ်၏။ နိုင်ငံတော်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တည်၏။–
၄း၃၅ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ အဘယ်မျှမဟုတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတို့၌၄င်း၊ မြေကြီးသားတို့၌၄င်းအလိုတော်ရှိသည်အ တိုင်း စီရင်ပြုပြင်တော်မူ၏။ လက်တော်ကိုအဘယ်သူမျှ မဆီးတားနိုင်။ အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟု ကိုယ်တော်ကို ဆိုနိုင်သောသူမရှိ။–
၄း၃၆ ထိုအခါ ငါ့စိတ်ပကတိဖြစ်ပြန်၍၊ ငါ့နိုင်ငံ၏အသရေဘို့ ယမန်ကဲ့သို့တင့်တယ်ခြင်း အရောင်အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ တိုင်ပင်သောမှူးတော်မတ်တော်တို့သည် ညီလာခံဝင်ကြလျှင်၊ ငါ၏အာဏာတည်မြဲတည်၏။ ငါ့ဘုန်းအာနုဘော်လည်း ယခင်ထက်တိုးပွါး၏။–

၄း၃၇ ယခုတွင် ငါ နေဗုခဒ်နေဇာသည် ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းထောပနာပြု၏။ စီရင်ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှသောအရာတို့သည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံ၍ တရားနှင့်ညီလျော်ကြ၏။ မာနထောင်လွှားသောသူတို့ကို နှိမ့်ချခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူ၏ဟု အမိန့်တော်ကို အရပ်ရပ်သို့ ပြန့်စေတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ တရံရောအခါ ဗေလရှာဇာမင်းကြီးသည် မှူးမတ်တထောင်ကိုခေါ်ပြီးလျှင် ကြီးစွာသောပွဲကိုလုပ်၍၊ မှူးမတ်တထောင်နှင့်တကွ စပျစ်ရည်ကို သောက် တော်မူ၏။–

၅း၂ စပျစ်ရည်ကို မြည်းစမ်းသောအခါ၊ ယေရုရှလင်မြို့ ဗိမာန်တော်ထဲက ခမည်းတော်၊ နေဗုခဒ်နေဇာ သိမ်းယူဆောင်ခဲ့သောရွှေဖလား၊ ငွေဖလားတို့နှင့် ကိုယ်တော်တိုင်မှစ၍ မင်းသား၊ မိဖုရား၊ မောင်းမမိသံတို့သည် သောက်ရမည်အကြောင်း၊ ထိုဖလားတို့ကို ယူခဲ့ရမည်ဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ –

၅း၃ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်တိုက်ထဲက သိမ်းယူဆောင်ခဲ့သော ရွှေဖလားတို့ကိုယူခဲ့၍၊ မင်းကြီး၊ မင်းသား၊ မိဖုရား၊ မောင်းမမိသံ တို့သည် ထိုဖလားတို့နှင့် သောက်ကြ၏။–

၅း၄ စပျစ်ရည်ကို သောက်၍၊ ရွှေဘုရား၊ ငွေဘုရား၊ ကြေးဝါဘုရား၊ သံဘုရား၊ သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၅း၅ ထိုအချိန်နာရီတွင် လူ၏လက်ဖျားသည်ပေါ်လာ၍ မီးခုံအထက်၊ နန်းတော်အုတ်ထရံအင်္ဂတေ၌ အက္ခရာတင်၍ ရေးထား၏။ ထိုသို့ရေးသော လက်ဖျားကို ရှင်ဘုရင်မြင်တော်မူလျှင်၊ –

၅း၆ မျက်နှာတော်ညှိုးငယ်၍ စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ ခါးဆစ်ပြုတ်မတတ်ဖြစ်၍ ဒူးခြင်းထိခိုက်သည်ရှိသော်၊ –

၅း၇ ဗေဒင်တတ်၊ ခါလဒဲဆရာ၊ အနာဂတ္တိဆရာတို့ကိုခေါ်ချေဟု ဟစ်ကြော်ပြီးလျှင်၊ ထိုစာကိုဘတ်၍ အနက်ကို ဘော်ပြနိုင်သောသူသည် အဝတ်နီကို ဝတ်ဆင် ၍ လည်ပင်း၌ရွှေစလွယ်ဆွဲလျက်၊ နိုင်ငံတော်တွင် တတိယမင်းဖြစ်စေဟု ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့အား အမိန့်တော်ရှိ၍၊ –

၅း၈ ပညာရှိဆရာတော်အပေါင်းတို့သည်လာရောက်ကြသော်လည်း၊ ထိုစာကိုမဘတ်နိုင်ကြ။ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ရှင်ဘုရင်အား မဟောမပြောနိုင်သောကြောင့်၊ –

၅း၉ ဗေလရှာဇာမင်းကြီးသည် အလွန်စိတ်ပူပန်ခြင်း၊ မျက်နှာတော်ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၍၊ မှူးတော်မတ်တော်တို့သည် မှိုင်လျက်နေကြ၏။

၅း၁၀ ထိုအခါ မယ်တော်မိဖုရားသည် ရှင်ဘုရင်၏စကား၊ မှူးမတ်တို့၏စကားကို ကြားသိလျှင်၊ ပွဲတော်သို့ဝင်၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အသက်တော် အစဉ်အမြဲရှင် ပါစေ။ စိတ်တော်ပူပန်ခြင်းမရှိပါနှင့်။ မျက်နှာညှိုးငယ်တော်မမူပါနှင့်။–

၅း၁၁ သန့်ရှင်းသောဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံသောသူတယောက်သည် နိုင်ငံတော်တွင်ရှိပါ၏။ ခမည်းတော်ဘုရားလက်ထက်တော်၌၊ ထိုသူတွင် ဘုရားပညာနှင့်တူသော ပညာဉာဏ်သတ္တိ ထင်ရှားလျက်ရှိပါ၏။ ထိုသူကို ခမည်းတော်ဘုရား နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် မာဂုပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်၊ ခါလဒဲဆရာ၊ အနာဂတ္တိဆရာတို့အပေါ်တွင် ဆရာအုပ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။–

၅း၁၂ အကြောင်းမူကား၊ အိပ်မက်အနက်ကိုဘတ်ခြင်း၊ နက်နဲခက်ခဲသောအရာကိုဖွင့်ပြခြင်း၊ ပုစ္ဆာအမေးကိုဖြေခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောဉာဏ်ပညာနှင့်တကွ၊ ထူးဆန်းသောစိတ်ဝိညာဉ်သည် ဒံယေလအမည်ရှိသော ထိုသူတွင်ထင်ရှားလျက်ရှိပါ၏။ ဗေလတရှာဇာဟူသောဘွဲ့နာမကိုလည်း ရှင်ဘုရင်ပေးသနား တော်မူ၏။ ထိုဒံယေလကို ခေါ်တော်မူလျှင်၊ အနက်ကို ဟောပြောပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်သော်၊ –

၅း၁၃ ဒံယေလကိုအထံတော်သို့ ခေါ်သွင်းလေ၏။ ရှင်ဘုရင်က၊ ငါ့ခမည်းတော်ဘုရားသည် ယုဒပြည်ကသိမ်းယူတော်မူခဲ့၍၊ ယုဒလူစု၌ပါသော ဒံယေလ မှန်သလော။–

၅း၁၄ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်နှင့်၄င်း၊ ထူးဆန်းသောပညာဉာဏ်သတ္တိနှင့်၄င်း ပြည့်စုံသည်ဟု သင်၏သိတင်းကို ငါကြား၏။–

၅း၁၅ ထိုစာကိုဘတ်၍ အနက်ကို ငါ့အားဘော်ပြစေခြင်းငှါ ဗေဒင်တတ်ပညာရှိတို့ကို ငါ့ထံသို့သွင်းသော်လည်း၊ သူတို့သည် အနက်ကို မဘော်မပြနိုင်ကြ။–

၅း၁၆ သင်သည် အနက်များကိုဘော်ပြ၍ ပုစ္ဆာအမေးတို့ကို ဖြေနိုင်သည်ဟု ငါကြားပြီးသည်အတိုင်း၊ ထိုစာကိုဘတ်၍ အနက်ကို ငါ့အားဘော်ပြနိုင်လျှင်၊ အဝတ် နီကိုဝတ်ဆင်၍ လည်ပင်း၌ရွှေစလွယ်ဆွဲလျက်၊ နိုင်ငံတော်တွင် တတိယမင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅း၁၇ ဒံယေလကလည်း၊ ဆုတော်လပ်တော်ကို ကိုယ်တော်၌ရှိစေတော်မူပါ။ ပေးလိုသောအရာများကို အခြားသူအား ပေးသနားတော်မူပါ။ သို့သော်လည်း၊ ရှေ့တော်၌ ထိုစာကိုဘတ်၍ အနက်ကိုဘော်ပြပါမည်။–

၅း၁၈ အရှင်မင်းကြီး၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်သည် ခမည်းတော်နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီး၌ နိုင်ငံတော်နှင့်တကွ ရွှေဘုန်းတော်မြတ်၊ ဂုဏ်အသရေ တော်ကို ပေးသနားတော်မူ၏။–

၅း၁၉ ပေးသနားတော်မူသော ထိုရွှေဘုန်းတော်မြတ်ကြောင့်၊ အရပ်ရပ်တို့၌နေ၍ အသီးသီးအခြားခြားသောဘာသာစကားကို ပြောသောလူမျိုးတကာ တို့သည် ရှေ့တော်၌ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လျက်နေကြ၏။ သတ်လိုသောသူတို့ကို သတ်တော်မူ၏။ အသက်ရှင်စေလိုသောသူတို့ကို ရှင်စေတော်မူ၏။ ချီးမြှောက်လို သောသူတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ နှိမ့်ချလိုသောသူတို့ကို နှိမ့်ချတော်မူ၏။–

၅း၂၀ မာန်မာနစိတ်နှင့်ထောင်လွှားစော်ကားခြင်းရှိသောအခါ၊ ဘုန်းတန်ခိုးကွယ်ပျောက်၍ နန်းတော်မှကျ၏။–

၅း၂၁ လူသားစုထဲက နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံ၍ တိရစ္ဆာန်သဘောနှင့်ပြည့်စုံ၏။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်သည်လောကီနိုင်ငံကိုအုပ်စိုး၍၊ အလိုတော်ရှိသောသူတို့အား အပ်တော်မူသည်ကို မသိမမှတ်မှီတိုင်အောင်၊ မြည်းရိုင်းတို့နှင့်ပေါင်းဘော်လျက်၊ နွားကဲ့သို့မြက်ကိုစားလျက်၊ မိုဃ်းစွတ်ခြင်းကို ခံ၍ နေရ၏။

၅း၂၂ အရှင်သားတော် ဗေလရှာဇာ၊ ကိုယ်တော်သည် ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကို သိသော်လည်း၊ စိတ်နှလုံးကိုမနှိမ့်ချဘဲ၊ –

၅း၂၃ ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ ဗိမာန်တော်၏ဖလားတို့ကို ရှေ့တော်သို့ယူခဲ့စေ၍၊ ကိုယ်တော်တိုင်မှစသော မှူးတော်မတ်တော်၊ မိဖုရား၊ မောင်းမမိသံတို့သည် ထိုဖလားတို့နှင့် စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြပြီတကား။ မျက်စိမမြင်၊ နားမကြား၊ အဘယ်အရာကိုမျှမသိသော ငွေဘုရား၊ ရွှေဘုရား၊ ကြေးဝါဘုရား၊ သံဘုရား၊ သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို ချီးမွမ်း၍၊ ကိုယ်တော်၏ အသက်သခင်တည်းဟူသော

ကိုယ်တော်၏အမှုအလုံးစုံတို့ကို စီရင်ပိုင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို မချီးမွမ်းဘဲ နေပါပြီတကား။–

၅:၂၄ ထိုကြောင့်၊ လက်ဖျားကိုစေလွှတ်၍ ထိုစာကိုရေးစေတော်မူ၏။–

၅:၂၅ စာချက်ဟူမူကား၊ မေနေမေနေ၊ တေကလ၊ ဖေရက်ဟု အက္ခရာတင်လျက်ရှိ၏။–

၅:၂၆ မေနေ၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံကို ဘုရားသခင်ရေတွက်၍ ဆုံးစေတော်မူ၏။–

၅:၂၇ တေကလ၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ကိုယ်တော်ကို ချိန်ခွင်နှင့်ချိန်၍ လျော့ကြောင်းကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။–

၅:၂၈ ဖေရက်၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကား၊ နိုင်ငံတော်ကိုခွဲဝေ၍ မေဒိလူ၊ ပေရသိလူတို့အား အပ်ပေးတော်မူ၏ဟု ဆိုလိုသတည်းဟု ဒံယေလသည် အထံတော်၌ ပြန်ကြားလျှောက်ထား၏။–

၅:၂၉ ထိုအခါ ဗေလရှာဇာမင်းကြီး မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ ဒံယေလကို အဝတ်နီဝတ်ဆင်စေ၍ လည်ပင်း၌ရွှေစလွယ်ဆွဲပြီးမှ၊ နိုင်ငံတော်တွင် တတိယမင်းဖြစ် သည်ဟု မြို့ကိုလည့်၍ ဟစ်ကြော်ကြ၏။

၅:၃၀ ထိုညဉ့်၌ပင် ခါလဒဲရှင်ဘုရင် ဗေလရှာဇာမင်းသည် အသက်ဆုံး၍၊–

၅:၃၁ မေဒိအမျိုးဒါရိမင်းသည် အသက်ခြောက်ဆယ်နှစ်နှစ်တွင် နိုင်ငံတော်ကို သိမ်းယူတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆:၁ ဒါရိမင်းကြီးသည် နိုင်ငံတော်အမှုအရေး အလုံးစုံတို့ကို စီရင်ရသောမြို့ဝန် တရာနှစ်ဆယ်တို့ကိုင်၄င်း၊–

၆:၂ အကျိုးတော်ကို မယုတ်မလျော့စေခြင်းငှါ၊ ထိုမြို့ဝန်အပေါင်းတို့ကို အုပ်ချုပ်စစ်ကြောရသောဝန်ကြီး သုံးပါးကို၄င်း၊ အလိုတော်ရှိသည့်အတိုင်း ခန့်ထားတော် မူ၏။ ထိုဝန်ကြီးသုံးပါးတွင် ဒံယေလသည် ဝန်ကြီးအရာကိုရသည်သာမက၊–

၆:၃ ထူးဆန်းသောဥာဏ်နှင့်ပြည့်စုံ၍ မြို့ဝန်တကာ၊ ဝန်ကြီးတကာတို့ထက် လွန်ကဲသောကြောင့်၊ နိုင်ငံတော်တနိုင်ငံလုံးကို သူ၌ အပ်နှင်းမည်ဟု ရှင်ဘုရင်သည် အကြံရှိတော်မူ၏။

၆:၄ ထိုအခါ ဝန်ကြီးနှင့်မြို့ဝန်တို့သည် ဒံယေလ၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကိုရှာ၍၊ နိုင်ငံတော်အမှုအရေးများကို စစ်ကြောကြ၏။ ဒံယေလသည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံ၍ အပြစ်တစုံတခုမျှ မရှိသောကြောင့်၊ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ၍မတွေ့ကြသည်ရှိသော်၊–

၆:၅ ဘုရားသခင်၏ဘာသာမှုမှတပါး အခြားသောအမှုတွင် ဒံယေလ၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ငါတို့မတွေ့နိုင်ကြဟု တိုင်ပင်ပြောဆိုပြီးမှ၊–

၆:၆ အထံတော်သို့ လာရောက်စည်းဝေးကြ၍၊ အရှင်မင်းကြီး ဒါရိ၊ အသက်တော်အစဉ်အမြဲရှင်ပါစေ။–

၆:၇ ကိုယ်တော်မြတ်မှတပါး အခြားသောလူကိုဖြစ်စေ၊ဘုရားကိုဖြစ်စေ၊ အရက်သုံးဆယ်အတွင်းတွင် ဆုတောင်းသောသူမည်သည်ကို ခြင်္သေ့ လှောင်သောတွင်း ထဲသို့ ချပစ်ရမည်ဟုမဖေါက်ပြန်နိုင်သောအမိန့်တော်မြတ်ကို ထုတ်စေခြင်းငှါ နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီး၊ မြို့ဝန်၊ စော်ဘွား၊ တိုင်ပင်မှူးမတ်၊ စစ်ကဲအပေါင်းတို့ သည် အညီအညွတ် တိုင်ပင်ကြပါပြီ။–

၆:၈ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ မပြောင်းလဲတတ်သော မေဒိ၊ ပေရသိ ဓမ္မသတ်အတိုင်း အမိန့်တော်တည်စေခြင်းငှါ၊ တံဆိပ်ခတ် တော်မူပါဟု လျှောက်ထားကြလျှင်၊–

၆:၉ ဒါရိမင်းကြီးသည် အမိန့်တော်ကိုပေး၍ တံဆိပ်ခတ်တော်မူ၏။

၆:၁၀ အမိန့်တော်ထုတ်၍တံဆိပ်ခတ်ကြောင်းကို ဒံယေလသည် ကြားသိသော်လည်း၊ မိမိအိမ်သို့သွား၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ မျက်နှာပြုရာ အထက်ခန်း ပြတင်းပေါက်ပွင့်လျက်ပင်၊ အထက်ပြုလေ့ရှိသည့်အတိုင်း၊ တနေ့သုံးကြိမ်ဒူးထောက်လျက် ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်း၍ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလေ ၏။–

၆:၁၁ ထိုသို့ ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းပဌနာပြုလျက်နေသည်ကို မှူးမတ်အရာရှိတို့သည် စည်းဝေး၍တွေ့မြင်ကြလျှင်၊–

၆:၁၂ အထံတော်သို့ဝင်၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်မြတ်မှတပါး အခြားသောလူကိုဖြစ်စေ၊ ဘုရားကိုဖြစ်စေ၊ အရက်သုံးဆယ်အတွင်းတွင် ဆုတောင်းသောသူမည်သည်ကို ခြင်္သေ့လှောင်သောတွင်းထဲသို့ချပစ်စေဟု အမိန့်တော်ကို တံဆိပ်ခတ်တော်မူလျက်ရှိပါသည်မဟုတ်လောဟု အမိန့်တော် အကြောင်းကို မေးလျှောက်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ မပြောင်းလဲတတ်သော မေဒိ၊ ပေရသိ ဓမ္မသတ်အတိုင်း မှန်ပေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၆:၁၃ မှူးမတ်အရာရှိတို့ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ယုဒပြည်ကသိမ်းယူခဲ့သော ယုဒလူမျိုးဒံယေလသည် အာဏာတော်ကို ပမာဏမပြု၊ တံဆိပ်ခတ် တော်မူသော အမိန့်တော်ကိုဆန့်ကျင်လျက်၊ တနေ့သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဆုတောင်း၍နေပါသည်ဟုလျှောက် ထားကြ၏။–

၆:၁၄ ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်သည် အလွန်နှောင်တရ၍ ဒံယေလကိုလွှတ်ခြင်းငှါ စိတ်အားကြီးသဖြင့်၊ လွှတ်ရသောအခွင့်ကို နေဝင်သည်တိုင်အောင် ကြိုးစား၍ရှာတော်မူ၏။

၆:၁၅ တဖန် မှူးမတ်အရာရှိတို့သည် အထံတော်သို့စည်းဝေး၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တခါထုတ်ပြီးသောအမိန့်တော် မပျက်နိုင်ရာဟု မေဒိ၊ ပရသိဓမ္မသတ်၌ ပါကြောင်းကို သတိထားတော်မူပါဟု လျှောက်ကြပြန်လျှင်၊–

၆:၁၆ တဖန် ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ ဒံယေလကိုခေါ်၍ ခြင်္သေ့တွင်းထဲသို့ ချပစ်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သင်မပြတ်ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် သည်သင့်ကို ကယ်လွှတ်ပါစေဟု ဒံယေလကိုမိန့်တော်မူ၏။–

၆:၁၇ ကျောက်ပြားကိုလည်းယူခဲ့၍ တွင်းဝကိုပိတ်ပြီးလျှင်၊ ဒံယေလအမှု၌ စီရင်ချက်ကို မတိုးမလျော့စေခြင်းငှါ၊ ရှင်ဘုရင်တံဆိပ်နှင့် မှူးမတ်တို့တံဆိပ်ကို ခတ်တော်မူ၏။

၆:၁၈ ထိုနောက်၊ ရှင်ဘုရင်သည် နန်းတော်သို့ပြန်၍ တညဉ့်လုံးစားတော်မခေါ်၊ အငြိမ့်တန်ဆာကို အထံတော်သို့မသွင်းစေဘဲ စက်တော်ခေါ်၍မပျော်နိုင်။–

၆:၁၉ နံနက်စောစောထ၍ ခြင်္သေ့တွင်းသို့ အလျင်အမြန်သွားတော်မူ၏။–

၆:၂၀ ရောက်လျှင်၊ ငိုကြွေးသောအသံနှင့် ဒံယေလကိုခေါ်၍၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ကျွန်ဒံယေလ၊ သင်မပြတ်ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို ခြင်္သေ့ဘေးမှ ကယ်လွှတ်နိုင်သလောဟု မေးတော်မူ၏။–

၆:၂၁ ဒံယေလက၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အသက်တော်အစဉ်အမြဲရှင်ပါစေ။–

၆း၂၂ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်တမန်ကိုစေလွှတ်၍ ခြင်္သေ့နှုတ်ကိုပိတ်ထားတော်မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ခြင်္သေ့ဘေးနှင့်လွတ်ပါ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့၌အကျွန်ုပ်သည်အပြစ်ကင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်မြတ်ကိုလည်းအလျှင်း မပြစ်မှားပါဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။–

၆း၂၃ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်၍၊ ဒံယေလကို တွင်းထဲကထုတ်ယူစေဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ဒံယေလကို တွင်းထဲက ထုတ်ယူ၍၊ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သောကြောင့် သူ၌ထိခိုက်သောအနာ တခုမျှမရှိ။

၆း၂၄ ထိုနောက်၊ ဒံယေလ၌ အပြစ်တင်သောသူတို့ကို ရှင်ဘုရင်၏အမိန့်တော်နှင့်ခေါ်၍၊ သားမယားနှင့်တကွ ခြင်္သေ့တွင်းထဲသို့ ချပစ်ကြလျှင်၊ မြေသို့ မရောက်မီ ခြင်္သေ့တို့သည်နိုင်၍ သူတို့အရိုးရှိသမျှတို့ကို ချိုးဖဲ့ကြ၏။

၆း၂၅ ထိုအခါ မြေကြီးတပြင်လုံးတွင် အရပ်ရပ်တို့၌နေ၍၊ အသီးသီးအခြားခြားသော ဘာသာစကားကို ပြောသောလူမျိုးတကာတို့ရှိရာသို့ အမိန့်တော်စာနှင့် စေလွှတ်တော်မူ၏။ စာချက်ဟူမူကား၊ သင်တို့၌ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာခြင်း များပြားစေသော။–

၆း၂၆ ငါအစိုးရသောတနိုင်ငံလုံးတွင်ရှိနေသော သင်တို့သည် ဒံယေလ၏ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရိုသေကြကုန်ဟု ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဘုရားသခင်သည် အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရား၊ နိစ္စထာဝရတည်တော်မူသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ နိုင်ငံတော်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်နိုင်။ အာဏာစက်တော်လည်း အစဉ်အဆက်တည်လိမ့်မည်။–

၆း၂၇ မစကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ၏။ ကောင်းကင်မြေကြီး၌နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့သြဘွယ်တို့ကို ဖြစ်စေတော်မူ၏။ ဒံယေလကို ခြင်္သေ့လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

၆း၂၈ ထိုသို့ ဒံယေလသည် ဒါရိမင်းကြီးလက်ထက်၌၎င်း၊ ပေရသိအမျိုးကုရုမင်းကြီးလက်ထက်၌၎င်း ကောင်းစားလျက်နေ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ဗေလရှာဇာနန်းစံပဌမနှစ်တွင်၊ ဒံယေလသည် အိပ်မက်ကိုမြင်၍အိပ်ပျော်စဉ်၊ စိတ်ထဲ၌အာရုံပြုပြီးမှ မြင်မက်သောအရာတို့ကို ရေးထားသောအချက်ကား၊ –

၇း၂ ငါဒံယေလသည် ညဉ့်အခါအာရုံပြု၍၊ မိုယ်းကောင်းကင်လေးမျက်နှာ၌ လေတို့သည် မဟာသမုဒ္ဒရာပေါ်မှာ အချင်းချင်းတိုက်ကြလျှင်၊ –

၇း၃ သဏ္ဌာန်ချင်းမတူသော သားရဲလေးကောင်တို့သည် သမုဒ္ဒရာထဲက ထွက်လာကြ၏။ ပဌမသားရဲသည် ခြင်္သေ့နှင့်တူ၏။ ရွှေလင်းတအတောင် လည်းရှိ၏။–

၇း၄ ငါကြည့်ရှု၍နေစဉ်၊ သူ၏အတောင်ကို နှုတ်ကြ၏။ မြေမှကိုယ်ကိုချီကြွလျက် လူကဲ့သို့ခြေဖြင့်မတ်တတ်ရပ်၍၊ လူစိတ်သဘောကိုလည်းရ၏။ ဒုတိယသား ရဲသည် ဝံနှင့်တူ၏။–

၇း၅ တဘက်၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီကြွ၏။ ပစပ်၌ နံရိုးသုံးချောင်းကို ကိုက်လျက်ရှိ၏။ သင်ထလော့။ အသားများကို ကိုက်စားလော့ဟု သူ့အား ပြောကြ၏။–

၇း၆ တဖန် ငါကြည့်ရှုပြန်၍၊ ကျားသစ်နှင့်တူသော သားရဲတကောင်သည် ထင်ရှား၏။ ကျောပေါ်မှာ ငှက်အတောင်လေးခုရှိ၏။ ခေါင်းလေးလုံးနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အုပ်စိုးရသောအခွင့်လည်းရှိ၏။

၇း၇ ထိုညဉ့်အခါ၊ တဖန် ငါသည်အာရုံပြုစဉ်၊ ကြီးစွာသောခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံ၍ အလွန်ကြောက်မက်ဘွယ်သောစတုတ္ထသားရဲသည် ထင်ရှား၏။ ကြီးစွာသော သံသွားလည်းရှိ၏။ ကိုက်စားချိုးဖဲ့၍ ကြွင်းသောအရာကို ခြေဖြင့်နင်းချေ၏။ သူသည် အရင်သားရဲရှိသမျှတို့ထက် ထူးခြား၏။ ချိုဆယ်ချောင်းလည်းရှိ၏။–

၇း၈ ထိုချိုတို့ကို ငါကြည့်ရှုစဉ်၊ ချိုများအလယ်၌ ချိုငယ်တချောင်းသည် ပေါက်ပြန်၏။ ထိုချိုငယ်ရှေ့မှာ အရင်ချိုသုံးချောင်းကို အမြစ်နှင့်တကွ နှုတ်လေ၏။ ထိုချိုငယ်သည် လူမျက်စိကဲ့သို့သော မျက်စိနှင့်၎င်း၊ ကြီးစွာသောစကားကို ပြောတတ်သော နှုတ်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံ၏။

၇း၉ ထိုအခါ ငါကြည့်ရှုစဉ်၊ ရာဇပလ္လင်များကို တည်ထားလျက်ရှိ၍၊ အသက်ကြီးသောသူတဦးသည် ထိုင်တော်မူ၏။ အဝတ်တော်သည် မိုယ်းပွင့် ကဲ့သို့ဖြူ၏။ ဆံပင်တော်သည် ဖြူသောသိုးမွေးနှင့်တူ၏။ ပလ္လင်တော်သည် မီးလျှံဖြစ်၏။ ပလ္လင်တော် အောက်၌ မီးစက်လှည်းဘီးရှိ၏။–

၇း၁၀ မျက်နှာတော်မှ မီးရောင်ခြည်ထွက်လေ၏။ အတိုင်းမသိ များစွာသောသူတို့သည် အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်၍၊ ကုဋေသင်္ချေမက ရှေ့တော်၌ခစား၍ နေကြ၏။ တရားစီရင်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်၍ စာစောင်များကို ဖွင့်ထားကြ၏။–

၇း၁၁ ထိုအခါ ချိုငယ်ပြောသောစကားကြီးအသံကြောင့် ငါကြည့်ရှု၍နေစဉ်၊ ထိုသားရဲအသက်ကို သတ်ပြီးလျှင် သူ၏ကိုယ်ကို မီးရှို့၍ ဖျက်ဆီးကြ၏။–

၇း၁၂ အခြားသောသားရဲမူကား၊ အစိုးရသောအခွင့် တန်ခိုးရှုံးသော်လည်း၊ ချိန်းချက်သောကာလပတ်လုံး အသက်ရှင်ရကြ၏။–

၇း၁၃ ထိုညဉ့်အခါ ငါသည်အာရုံပြု၍၊ လူသားနှင့်တူသောသူတဦးသည် မိုယ်းတိမ်ကိုစီးလျက်၊ အသက်ကြီးသောသူ၏အထံတော်သို့ ရောက်လာ၏။ ထိုသူကို အထံတော်ပါးသို့သွင်းကြ၏။–

၇း၁၄ အရပ်ရပ်တို့၌နေ၍ အသီးသီးအခြားခြားသော ဘာသာစကားကိုပြောသောလူမျိုးတကာတို့ကိုအုပ်စိုးစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူသည် နိုင်ငံနှင့်တကွ အာဏာစက် တန်ခိုးကိုရ၏။ အာဏာစက်တော်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တည်၏။ နိုင်ငံတော်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ရာ။

၇း၁၅ ငါ ဒံယေလသည် ကိုယ်ခန္ဓာတုန်လှုပ်၍၊ ထိုရူပါရုံကြောင့် စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိလျှင်၊ –

၇း၁၆ အနား၌ရပ်နေသောသူတယောက်ထံသို့ သွား၍၊ ယခုမြင်သမျှကား၊ အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟု မေးမြန်းသော်၊ –

၇း၁၇ ထိုသူက၊ ဤသားရဲလေးကောင်တို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ပေါ်လတံ့သောနိုင်ငံလေးပါးဖြစ်၏။–

၇း၁၈ သို့သော်လည်း၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏သန့်ရှင်းသူတို့သည် နိုင်ငံကိုသိမ်းယူ၍ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် စံစားကြလတံ့ဟု အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ကြားပြော၏။

၇း၁၉ ထိုအခါ အခြားသောသားရဲထက်ထူးခြား၍ အလွန် ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်လျက်၊ သံသွားနှင့်၎င်း၊ ကြေးဝါလက်သည်းခြေသည်းနှင့်၎င်း ပြည့်စုံ သဖြင့်၊ ကိုက်စားချိုးဖဲ့၍ ကြွင်းသမျှကို ခြေဖြင့်နင်းချေတတ်သော စတုတ္ထသားရဲကား၊ အဘယ်သို့ဆိုလိုသည်ကို၎င်း၊ –

၇း၂၀ သူ၏ခေါင်း၌ရှိသော ချိုဆယ်ချောင်းကား၊ အဘယ်သို့ဆိုလိုသည်ကို၎င်း၊ နောက်ပေါက်၍ အရင်ချိုသုံးချောင်းကိုနှုတ်၍ ကြီးစွာသောစကားကို ပြောတတ် သောနှုတ်နှင့် မျက်စိရှိသဖြင့်၊ မိမိအဘော်တို့ထက်သာ၍ ရဲရင့်သောမျက်နှာအဆင်းရှိသော ချိုတချောင်းကား၊ အဘယ်သို့ဆိုလို

သည်ကိုငှင်း သိခြင်းငှါငါ အလိုရှိ၏။–
၇း၂၁ ငါ ကြည့်ရှုစဉ်တွင် အသက်ကြီးသောသူသည် ရောက်လာလျှင်၊
၇း၂၂ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏သန့်ရှင်းသူတို့အား စီရင်ရသောအခွင့်ကိုပေး၍၊ ထိုသူတို့သည် နိုင်ငံကို သိမ်းယူဝင်စားသောအချိန်ရောက်သည်တိုင်အောင်၊ ထိုချို သည်သန့်ရှင်းသူတို့ကို စစ်တိုက်၍နိုင်လေ၏။
၇း၂၃ ထိုသူကလည်း၊ စတုတ္ထသားရဲသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အခြားသောနိုင်ငံရှိသမျှတို့ထက် ထူးခြားသောစတုတ္ထနိုင်ငံဖြစ်၏။ ထိုနိုင်ငံသည် မြေကြီးရှိသမျှကို ကိုက်စားချိုးဖဲ့နင်းချေလိမ့်မည်။–
၇း၂၄ ထိုနိုင်ငံ၌ပေါက်သော ချိုဆယ်ချောင်းသည် ပေါ်လတံ့သောမင်းကြီးဆယ်ပါးဖြစ်၏။ သူတို့နောက် အခြားသောမင်းကြီးပေါ်လာလိမ့်မည်။ အရင်မင်းကြီးထက် ထူးခြား၍ သုံးပါးတို့ကို နှိမ့်ချလိမ့်မည်။–
၇း၂၅ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ ကြီးစွာသောစကားကိုပြောလိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏သန့်ရှင်းသူတို့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်လိမ့်မည်။ ကာလအချိန်နှင့်ပညတ်တရားတို့ကို ပြောင်းလဲစေခြင်းငှါ ကြံစည်လိမ့်မည်။ တကာလ၊ နှစ်ကာလ၊ ကာလတဝက်ပတ်လုံး သူသည် အခွင့်ရလိမ့်မည်။–
၇း၂၆ ထိုနောက်မှ တရားစီရင်ခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူ၏တန်ခိုးအာဏာကို နှုတ်၍ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။–
၇း၂၇ ကောင်းကင်အောက်၌ နိုင်ငံနှင့်တကွ အာဏာစက်ဘုန်းတန်ခိုးရှိသမျှကို အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏သန့်ရှင်းသောအမျိုးသားတို့သည် ရကြလိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် ထာဝရနိုင်ငံဖြစ်၏။ မင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် တိုးဝင်၍ ကျွန်ခံရကြလိမ့်မည်။–
၇း၂၈ ဤရွေ့ကား၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ပေတည်းဟု ဆိုလေ၏။ ငါဒံယေလသည် စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ရောက်၍ မျက်နှာညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ မြင်ရသောအာရုံများကို စိတ်နှလုံးထဲ၌သိုထား၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ဗေလရှာဇာမင်းကြီးနန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ ငါဒံယေလသည် ယခင်ဗျာဒိတ်တော်ကို မြင်ပြီးသည်နောက်၊ တဖန် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်ရသောအကြောင်းအရာ ဟူမူကား၊–
၈း၂ ဧလံပြည်၊ ရှုရှန်မြို့တော်၌ ဥလဲမြစ်နားမှာ ငါရှိစဉ်၊ ရူပါရုံထင်ရှား၍၊–
၈း၃ ငါမျှော်ကြည့်သော၊ ရှည်လျားသော ချိုနှစ်ချောင်းရှိသော သိုးတကောင်သည် မြစ်တဘက်၌ ရပ်နေ၏။ ထိုချိုနှစ်ချောင်းသည် မညီ၊ တချောင်းသာ၍ ရှည်၏။ သာ၍ရှည်သောချိုသည် နောက်ပေါက်သတည်း။–
၈း၄ ထိုသိုးသည် အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ သုံးမျက်နှာသို့ တိုးခွေ့သောကြောင့် အဘယ်တိရစ္ဆာန်မှမခံနိုင်၊ အဘယ်သူမျှ သူ့လက်မှ မကယ်မလွှတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ မိမိအလိုရှိသည်အတိုင်းပြုသဖြင့် ကြီးမားခြင်းသို့ရောက်လေ၏။
၈း၅ ထိုအမှုကို ငါဆင်ခြင်လျက်နေသောအခါ၊ မျက်စိနှစ်လုံးကြား၌ထူးဆန်းသောချိုတချောင်းရှိသော ဆိတ်တကောင်သည် အနောက်မျက်နှာကလာ၍၊ မြေကို မနင်းဘဲ မြေကြီးတပြင်လုံးကို ကျော်လေ၏။–
၈း၆ ချိုနှစ်ချောင်းနှင့် မြစ်တဘက်၌ထင်ရှားသော သိုးရှိရာသို့ ပြင်းစွာသောအဟုန်နှင့်ပြေး၍၊–
၈း၇ အနားသို့ရောက်သောအခါ၊ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်သဖြင့် သိုးကိုခတ်၍ သိုးချိုနှစ်ချောင်းကိုချိုးဖဲ့၏။ သိုးသည် ခံနိုင်သောတန်ခိုးမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဆိတ်သည် သူ့ကို မြေ၌လှဲ၍နင်းလေ၏။ သူ့လက်မှအဘယ်သူမျှ သိုးကိုမကယ်မလွှတ်နိုင်။–
၈း၈ သို့ဖြစ်၍၊ ထိုဆိတ်သည် အလွန်ကြီးမားခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ခွန်အားကြီးသောအခါ ချိုကြီးကျိုးပဲ့၏။ ထိုချိုအရာ၌ ထူးဆန်းသော ချိုလေးချောင်းပေါက်၍၊ မိုဃ်းကောင်းကင်လေးမျက်နှာသို့ မျက်နှာပြုကြ၏။–
၈း၉ ထိုချိုလေးချောင်းတွင် တချောင်းထဲက အခြားသောချိုတက်တချောင်းပေါက်ပြန်၍၊ တောင်မျက်နှာသို့၎င်း၊ အရှေ့မျက်နှာသို့၎င်း၊ သာယာသောပြည်သို့၎င်း မျက်နှာပြု၍၊ အလွန်ကြီးမားခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။–
၈း၁၀ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတိုင်အောင်ကြီးမား၍၊ ထိုဗိုလ်ခြေအချို့တို့နှင့် ကြယ်အချို့တို့ကို မြေသို့ချ၍နင်းလေ၏။–
၈း၁၁ ထိုမျှမက၊ ဗိုလ်ခြေသခင်တိုင်အောင် ထောင်လွှားခြင်းကိုပြုလျက်၊ နေ့ရက်အစဉ်ပြုသောဝတ်ကိုပယ်၍၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ကို ရှုတ်ချလေ၏။–
၈း၁၂ အပြစ်များသောကြောင့် နေ့ရက်အစဉ်ပြုသောဝတ်နှင့်တကွ ဗိုလ်ခြေကိုလည်း ထိုချိုသည်ရ၍၊ သမ္မာတရားကို မြေသို့နှိမ့်ချ၏။ ထိုသို့ပြု၍ အောင်မြင်ခြင်း သို့ ရောက်လေ၏။
၈း၁၃ ထိုအခါ သန့်ရှင်းသူတပါး၏စကားပြောသံကိုငါကြား၏။ သန့်ရှင်းသူတပါးက၊ ယခင်ပြောသောသူကို ဟစ်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် ဗိုလ်ခြေကို နင်းခြင်း အလိုငှါ နေ့ရက်အစဉ်ပြုသောဝတ်ကို ပယ်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောလွန်ကျူးခြင်းနှင့်၎င်း စပ်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည် အဘယ်မျှကာလပတ် လုံး တည်လိမ့်မည်နည်းဟုမေးမြန်းလျှင်၊–
၈း၁၄ ယခင်ပြောသောသူက၊ ရက်ပေါင်းနှစ်ထောင်သုံးရာတိုင်တိုင် တည်လိမ့်မည်။ ထိုနောက်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနကို တဖန်ဆေးကြောသုတ်သင်ကြလိမ့်မည်ဟု ပြန်၍ပြောဆို၏။
၈း၁၅ ငါဒံယေလသည် ထိုရူပါရုံကိုမြင်၍ အနက်ကိုရှာဖွေသောအခါ၊ လူသဏ္ဌာန်ရှိသောသူတဦးသည် ငါ့ရှေ့တွင်ရပ်နေ၏။–
၈း၁၆ အခြားသောသူက၊ အို ဂါဗြေလ၊ ထိုသူသည် ယခုမြင်သော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုနားလည်စေခြင်းငှါ အနက်ကိုပြန်ပြောလော့ဟု၊ ဥလဲမြစ်နားကြားမှာ လူအသံ နှင့်ဟစ်၍ပြောဆိုသည်ကို ငါကြား၏။–
၈း၁၇ ထိုသူသည် ငါရပ်နေရာအပါးသို့လာလျှင်၊ ငါသည်ကြောက်ရွံ့၍ ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။ ထိုသူက၊ အချင်းလူသား၊ နားလည်လော့။ ဤဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည် အမှုကုန်ရသော ကာလနှင့်ဆိုင်သည်ဟု ငါ့အားပြောဆို၏။–
၈း၁၈ ထိုသို့ဆိုသောအခါ ငါသည် မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက်နေ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ကိုလက်နှင့်တို့၍ ယခင်နေရာ၌ မတ်တတ်နေစေပြီးလျှင်၊–
၈း၁၉ ဒေါသအမျက်တော်အဆုံး၌ ဖြစ်လတံ့သောအရာကို ငါကြားပြောဦးမည်။ ချိန်းချက်သောအချိန်၌ လက်စသတ်လိမ့်မည်။

၈း၂၀ ချိုနှစ်ချောင်းနှင့်ပေါ်လာသော သိုးသည် မေဒိရှင်ဘုရင်၊ ပေရသိရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။–
၈း၂၁ အမွေးကြမ်းသော ဆိတ်သည် ဟေလသရှင်ဘုရင် ဖြစ်၏။ မျက်စိနှစ်လုံးကြား၌ရှိသော ချိုကြီးသည် ပဌမမင်းဖြစ်၏။–
၈း၂၂ ထိုချိုကျိုးပဲ့၍ သူ့အရာ၌ ချိုလေးချောင်း ပေါက်သည်မှာ၊ အရင်နိုင်ငံတွင် နိုင်ငံလေးပါး တည်ထောင်လိမ့်မည်။ အရင်နိုင်ငံ၏တန်ခိုးနှင့် မပြည့်စုံကြ။–
၈း၂၃ ထိုနိုင်ငံတို့၏ အဆုံးစွန်သောကာလ၌ လွန်ကျူးသောသူတို့၏အပြစ် ပြည့်စုံသောအခါ၊ ရဲရင့်သောမျက်နှာရှိ၍ ပရိယာယ်တို့ကို နားလည်သော မင်းကြီး တပါးပေါ်လာလိမ့်မည်။–
၈း၂၄ ထိုမင်းကြီးသည် ကိုယ်တန်ခိုးမရှိဘဲလျက် တန်ခိုးကြီးလိမ့်မည်။ အထူးသဖြင့်ဖျက်ဆီး၍ တိုးပွါးအောင်မြင်လိမ့်မည်။ စွမ်းအားကြီးသောလူစု၊ သန့်ရှင်း သောလူစုကိုပင် ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။–
၈း၂၅ သူသည် လိမ္မာစွာပြုသဖြင့်၊ မုသာလည်း အောင်မြင်လိမ့်မည်။ စိတ်ထောင်လွှားခြင်းနှင့်တကွ မိဿဟာယဖွဲ့သောအားဖြင့် လူများတို့ကိုဖျက်ဆီး၍၊ သခင် တို့၏သခင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ လူလက်ဖြင့် ဒဏ်မခတ်ဘဲ ကျိုးပဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။–
၈း၂၆ ညဦးနှင့်နံနက်ကို ဘော်ပြသောဗျာဒိတ်ရူပါရုံစကားမှန်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုစကားကို တံဆိပ်ခတ်ထားလော့။ တာရှည်သောကာလတိုင်တိုင် တည်လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။
၈း၂၇ ထိုအခါ ငါဒံယေလသည် မော၍ နာလျက်နေ၏။ တဖန် အနာမထမြောက်၍ ရှင်ဘုရင်၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်၏။ မြင်ပြီးသော ဗျာဒိတ် ရူပါရုံကို ငါအံ့ဩသော်လည်း၊ ထိုအမှုကို အဘယ်သူမျှ မရိပ်မိကြ။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ယေရုရှလင်မြို့ပျက်စီး၍ အနှစ်ခုနစ်ဆယ်လွန်စေမည်ဟု၊–
၉း၂ ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ကို ပရောဖက်ယေရမိခံဘူးသည်ဖြစ်၍၊ ခါလဒဲနိုင်ငံကို အစိုးရသော မေဒိအမျိုး၊ အာရွှေရုသား ဒါရိရှန်းစံ ပဌမနှစ်တွင်၊ ငါဒံယေလ သည် ထိုနှစ်ပေါင်းအရေအတွက်ကို ကျမ်းစာအားဖြင့် သိရသောကြောင့်၊–
၉း၃ အစာကိုရှောင်လျက်၊ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ ပြာနှင့်လူးလျက်၊ အရှင်ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။–
၉း၄ ထိုသို့အပြစ်ကိုဘော်ပြတောင်းပန်၍ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံ ငါပြုသောပဌနာဟူမူကား၊ ကိုယ်တော်ကို ချစ်၍ ပညတ် တော်တို့ကို စောင့်သောသူတို့အား သစ္စာတော်မပျက်၊ ကရုဏာတရားကို စောင့်တော်မူထသော၊ အလွန်ကြီးမြတ်၍ ကြောက်ရွံ့ဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရားသခင်၊–
၉း၅ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားမိပါပြီ။ ဒုစရိုက်ကိုပြုမိပါပြီ။ မတရားသဖြင့် ကျင့်မိပါပြီ။ ပုန်ကန်မိပါပြီ။ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသော တရားလမ်းမှ လွှဲမိပါပြီ။–
၉း၆ အကျွန်ုပ်တို့၏ရှင်ဘုရင်၊ မင်းသား အသက်ကြီးသူမှစ၍ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့အား ကိုယ်တော်၏အခွင့်နှင့်ဟောပြောသော ကိုယ်တော်၏ ကျွန်၊ ပရောဖက်တို့၏စကားများကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နားမထောင်ဘဲ နေကြပါပြီ။
၉း၇ အို ဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် တရားနှင့်ဆိုင်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် နှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ နီးသောပြည်၊ ဝေးသောပြည်၊ အရပ်ရပ်တို့၌နေရသော ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားမှစ၍ ဣသရေလလူအပေါင်း တည်းဟူသောအကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့၌ရှိသည်အတိုင်း၊ မျက်နှာပျက်ခြင်းနှင့်ဆိုင်ကြပါ၏။–
၉း၈ အို ဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ရှင်ဘုရင်၊ မင်းသား၊ အသက်ကြီးသူမှစ၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် မျက်နှာပျက်ခြင်း နှင့်ဆိုင် ကြပါ၏။–
၉း၉ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပုန်ကန်သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၏အရှင်ဘုရားသခင်သည် ကရုဏာကိုပြခြင်း၊ အပြစ်ကိုဖြေရှင်းခြင်း အခွင့်နှင့် ဆိုင်တော်မူ၏။–
၉း၁၀ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်တော်ရင်း၊ ပရောဖက်တို့ဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့၌ ထားတော်မူသော ပညတ်တရားတော်လမ်းသို့လိုက် ခြင်းငှါ၊ ဗျာဒိတ်တော်အသံကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နားမထောင်ဘဲ နေကြပါပြီ။–
၉း၁၁ အကယ်စင်စစ် ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံကို နားမထောင်၊ လွှဲသွား၍ ပညတ်တရားတော်ကို လွန်ကျူးကြပါပြီ။ သို့ဖြစ် ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့်၊ ကျိန်ဆိုတော်မူခြင်းတည်းဟူသော၊ ဘုရားသခင်၏ကျွန်မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်း၌ မှတ်သားသောအကျိန်ကို အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သို့ သွန်းလောင်းတော်မူ၏။–
၉း၁၂ အကျွန်ုပ်တို့တဘက်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်သော တရားသူကြီးတို့တဘက်၌ မိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို တည်စေ၍၊ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ကြီးစွာ သောဘေးဥပဒ်ကို ရောက်စေတော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဘေးရောက်သကဲ့သို့ ကောင်းကင်အောက်တွင် အဘယ်အရပ်၌မျှ မရောက် စဖူးပါ။–
၉း၁၃ မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ ဤဘေးဥပဒ်ရှိသမျှသည် အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ရောက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဒုစရိုက်များ ကို ရှောင်၍ သမ္မာတရားတော်ကို နားလည်ခြင်းအလိုငှါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်၌ မတောင်းပန်ဘဲ နေကြပါပြီတကား။–
၉း၁၄ ထို့ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘေးဥပဒ်ကိုစောင့်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သို့ ရောက်စေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ပြုတော်မူသမျှတို့၌ ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံကို နားမထောင်ဘဲ နေကြပါပြီတကား။
၉း၁၅ တန်ခိုးကြီးသောလက်တော်ဖြင့် ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်၍၊ ယနေ့၌ရှိသည်အတိုင်း အသရေတော်ကို ထင်ရှားစေတော်မူ သော အကျွန်ုပ်တို့၏အရှင်ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားမိပါပြီ။ မတရားသဖြင့် ပြုမိပါပြီ။–
၉း၁၆ အို ဘုရားရှင်၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားတော် ရှိသမျှတို့နှင့်အညီ၊ သန့်ရှင်းသောတောင်တော်တည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏ယေရုရှလင်မြို့မှ ပြင်းစွာ သောဒေါသအမျက်တော်ကို လွှဲတော်မူပါဟု အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့အပြစ်များမှစ၍ ဘိုးဘေးတို့၏ အပြစ်များကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ကိုယ်တော်၏လူစုသည် ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသောသူတို့တွင် ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်း ဖြစ်ပါ၏။–

၉း၁၇ ယခုမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန် ပြုသောပဌနာစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ ဆိတ်ညံလျက်ရှိသော သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ဘုရားရှင်၏အကျိုးတော်ကြောင့်၊ မျက်နှာတော်ရောင်ခြည်ကို ထွန်းလင်းစေတော်မူပါ။–

၉း၁၈ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ နားတော်ကိုလှည့်၍ နားထောင်တော်မူပါ။ မျက်စိတော်ကို ဖွင့်၍ အကျွန်ုပ်တို့ပျက်စီးရာများကိုင်၄င်း၊နာမတော်ဖြင့် သမုတ်သောမြို့ ကို၄င်း၊ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်ကုသိုလ်ကို အမှီမပြု၊ မဟာကရုဏာတော်ကိုသာ အမှီပြု၍ ပဌနာစကားကို ရှေ့တော်၌ဆက်ကပ်ပါ၏။–

၉း၁၉ အို ဘုရားရှင်၊ နားထောင်တော်မူပါ။ အို ဘုရားရှင် အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူပါ။ အို ဘုရားရှင်၊နားထောင်၍ပြုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော် အတွက် ဖင့်နွဲတော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်၏မြို့၊ ကိုယ်တော်၏လူစုသည် နာမတော်ဖြင့် သမုတ်ခြင်းရှိပါသည်ဟု ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။

၉း၂၀ ထိုသို့ ဆုတောင်းပဌနာပြု၍၊ ကိုယ်အပြစ်ကို၄င်း၊ အမျိုးသားချင်းဣသရေလလူတို့၏အပြစ်ကို၄င်း ဘော်ပြတောင်းပန်၍၊ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏သန့် ရှင်းသော တောင်တော်အဘို့ ငါပြုသောပဌနာစကားကို၊ ငါ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆက်ကပ်လျက်နေ၍၊–

၉း၂၁ ဆုတောင်းသောအမှုမပြီးမှီ မြွက်ဆိုစဉ်တွင်၊ ယခင်ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ၌ ထင်ရှားသောသူ၊ ဂါဗြေလသည် လျင်မြန်စွာပျံ၍လာသဖြင့်၊ ညဦးယံပူဇော်ချိန်၌ ငါ့ရှိ ရာသို့ရောက်၍၊–

၉း၂၂ နှုတ်ဆက်လျက်၊ အချင်း ဒံယေလ၊ ငါသည်သင်၌ ဉာဏ်ပညာတိုးပွါးစေမည်အကြောင်း ထွက်လာပြီ။–

၉း၂၃ သင်သည် ဆုတောင်းစပြုသောအခါ အမိန့်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင့်အားကြားပြောခြင်းငှါ ငါရောက်လာပြီ။ သင်သည် အလွန်ချစ်အပ်သောသူဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်၊ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ကို ဆင်ခြင်၍ နားလည်ရသော အခွင့်ရှိ၏။

၉း၂၄ လွန်ကျူးခြင်းအမှုကိုဆီးတား၍ အပြစ်ကိုတံဆိပ်ခတ်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုဖြေရှင်း၍ ထာဝရကုသိုလ်ကို သွင်းစေခြင်းငှါ၄င်း၊ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံနှင့် အနာဂတ္တိ ဗျာဒိတ်တော်တို့ကို တံဆိပ်ခတ်၍၊ အလွန်သန့်ရှင်းသောအရပ်ဌာနကို လိမ်းစေခြင်း ငှါ၄င်း၊ သိတင်း ခုနစ်ဆယ်ကို သင်၏အမျိုးသားချင်းအဘို့ နှင့် သင်၏သန့်ရှင်းသောမြို့အဘို့ ဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိ၏။–

၉း၂၅ ထို့ကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို တဖန် တည်ထောင်ပြုစုစေခြင်းငှါ၊ အမိန့်တော်ရှိသည်နေ့မှစ၍ ခရစ်တော်သခင်၏လက်ထက်တိုင်အောင်၊ ခုနစ်သိတင်း နှင့် ခြောက်ဆယ်နှစ်သိတင်း ကြာလိမ့်မည်ဟု သိမှတ်နားလည်လော့။ အနှောင့်အရှက်ခံရသောကာလ၌ မြို့လမ်းကို တဖန် တည်ထောင်ပြုစုမည်ဟု စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိ၏။–

၉း၂၆ ထိုသိတင်းခြောက်ဆယ်နှစ်သိတင်းလွန်ပြီးမှ၊ ခရစ်တော်သည် အခွင့်မရဘဲ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ထိုနောက်မှ လာသော သခင်၏ လူတို့သည် မြို့တော်ကို၄င်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနကို၄င်း ဖြိုဖျက်ကြလိမ့်မည်။ ရေလွှမ်းမိုးသောအားဖြင့် ဆုံးရှုံးခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ အဆုံးတိုင်အောင် စစ်တိုက်ခြင်း၊ ပျက်စီး ရာနှင့်ဆိုင်သော စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။–

၉း၂၇ တသိတင်းတွင် လူအများတို့နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ခြင်းရှိ၍၊ ထိုသိတင်းတဝက်တွင် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းနှင့် ဆက်ကပ်ခြင်းကို ပပျောက်စေလိမ့်မည်။ ရွံရှာဘွယ်သော အရာ၏ အထွဋ်ပေါ်သို့ ဖျက်ဆီးသောသူသည်ရောက်၍၊ စီရင်ဆုံးဖြတ်သော သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းသည် ပျက်စီးအပ်သောသူတို့ကို မလွှမ်းမိုးမှီတိုင် အောင် ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကြားပြော၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ပေရသိရှင်ဘုရင် ကုရုနန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ ဗေလတရှာဇာအမည်ဖြင့် သမုတ်သော ဒံယေလသည် ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရ၏။ ထိုဗျာဒိတ်တော်စကား မှန်ပေ၏။ ကြီးစွာသောစစ်တိုက်ခြင်းနှင့် ဆိုင်ပေ၏။ သူသည် ထိုစကားကို နားလည်၏။ မြင်ရသော ရူပါရုံသဘောကိုလည်း ရိပ်မိ၏။–

၁၀း၂ ထိုကာလ၌ ငါဒံယေလသည် အရက်နှစ်ဆယ်တရက်တိုင်တိုင် ငြိုးငြင်စွာကျင့်လျက်နေ၏။–

၁၀း၃ အရက်နှစ်ဆယ်တရက်မစေ့မှီ မြိန်သောမုန့်ကိုမစား။ အမဲသားနှင့်စပျစ်ရည်ကိုမမြည်း။ ဆီလိမ်းခြင်းကိုလည်း အလျှင်းမပြု။–

၁၀း၄ ပဌမလ နှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့၌ ငါသည် ဟိဒကေလမြစ်ကြီးအနားမှာရှိစဉ်၊–

၁၀း၅ မျှော်ကြည့်၍ ပိတ်ချောနှင့်ဥဖတ်ရွှေစင်ခါးပန်းကို ဝတ်စည်းလျက်ရှိသော လူတဦးကိုမြင်၏။–

၁၀း၆ သူ၏ကိုယ်သည် ကျောက်မျက်ရွဲကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူ့မျက်နှာသည်လည်း လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ထင်၏။ သူ့မျက်စိသည်လည်း မီးခွက်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူ့လက်ခြေတို့ သည် ဦးသစ်သော ကြေးဝါရောင်အဆင်းရှိ၏။ သူ့စကားသံသည် များစွာသောလူစုအသံနှင့် တူ၏။–

၁၀း၇ ထိုဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို ငါဒံယေလတယောက်တည်း မြင်ရ၏။ ငါနှင့်အတူပါသောလူတို့သည် မမြင်ရကြ။ သူတို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြ င်းသို့ ရောက်သဖြင့် ပုန်းရှောင်၍နေခြင်းငှါ ပြေးကြ၏။–

၁၀း၈ ငါမူကား၊ တယောက်တည်းနေရစ်၍ ထိုကြီးစွာသောရူပါရုံကို မြင်ရလျှင်၊ ခွန်အားလျော့၍ မျက်နှာပျက်လျက်၊ ကိုယ်၌ အစွမ်းသတ္တိအလျှင်း မရှိဖြစ်လေ၏။–

၁၀း၉ သို့ရာတွင်၊ ထိုသူ၏စကားသံကို ငါကြား၏။ ကြားသောအခါ မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက်နေ၏။–

၁၀း၁၀ ထိုအခါ လက်တဘက်သည် ငါ့ကိုကြွ၍၊ ငါသည် ဒူးနှင့်လက်ဝါးဖြင့် ထောက်လျက်နေရ၏။–

၁၀း၁၁ သူကလည်း၊ အလွန်ချစ်အပ်သောသူ၊ ဒံယေလ၊ ငါ့စကားကို နားလည်အံ့သောငှါ မတ်တတ်နေလော့။ သင်ရှိရာသို့ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၍ ယခုငါလာပြီဟု ဆိုလျှင်၊ ငါသည်တုန်လှုပ်လျက် မတ်တတ်နေ၏။

၁၀း၁၂ ထိုအခါ သူကလည်း၊ အချင်း ဒံယေလ၊ မကြောက်နှင့်။ သင်သည် နားလည် ခြင်းငှါ၄င်း၊ သင်၏ဘုရားရှေ့မှာ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆုံးမခြင်းငှါ၄င်း၊ စိတ်ပြု ဌာန်းသော ပဌမနေ့မှစ၍ သင်၏စကားကိုကြားတော်မူပြီ။ ထိုစကားကြောင့်လည်း ငါရောက်လာပြီ။–

၁၀း၁၃ ပေရသိနိုင်ငံကို အစိုးရသောမင်းမူကား၊ အရက်နှစ်ဆယ်တရက်ပတ်လုံး ငါ့ကိုဆီးတား၏။ နောက်တခါ အမြတ်ဆုံးသောမင်းစုထဲက မိက္ခေလ သည် ငါ့ကို အကူလာ၍၊ ငါသည်လည်း ထိုအရပ်၌ ပေရသိမင်းကြီးတို့ထံမှာ ဆိုင်းလင့်၍ နေရ၏။–

၁၀း၁၄ ယခုမူကား၊ နောင်ကာလတွင် သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့၌ ဖြစ်လတံ့သောအမှုအရာတို့ကို သင်သည် နားလည်စေခြင်းငှါ ငါရောက်လာပြီ။ ဤဗျာဒိတ်ရူပါရုံ သည် တာရှည်သောကာလနှင့်ဆိုင်ပေ၏ဟု ငါ့အားပြောဆို၏။–

၁၀း၁၅ ထိုသို့ပြောဆိုပြီးမှ၊ ငါသည် ဦးညွှတ်ပြပ်ဝပ်၍ စကားမပြောနိုင်ဘဲနေ၏။–
၁၀း၁၆ ထိုအခါ လူသား၏သဏ္ဌာန်ရှိသောသူတပါးသည် ငါ့နှုတ်ကို လက်နှင့်တို့လျှင်၊ ငါသည် နှုတ်ကိုဖွင့်၍ပြောရသောအခွင့်ကိုရပြီးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်၏သခင်၊ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ပြင်းစွာသောဝေဒနာကိုခံရ၍၊ ကိုယ်၌ခွန်အားအလျှင်းမရှိပါ။–
၁၀း၁၇ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ကိုယ်တော်အရှင်နှင့် အဘယ်သို့စကားပြောနိုင်ပါအံ့နည်း။ ယခုပင် အကျွန်ုပ်ကိုယ်၌ ခွန်အား အလျှင်းမရှိပါ။ အကျွန်ုပ် အသက် လည်းကုန်ပါပြီဟု ငါ့ရှေ့မှာရပ်နေသောသူအား ငါလျှောက်၏။–
၁၀း၁၈ နောက်တဖန် လူသဏ္ဌာန်ရှိသောသူသည် လာ၍ ငါ့ကိုလက်နှင့်တို့လျက် အားပေးပြီးလျှင်၊–
၁၀း၁၉ အလွန်ချစ်အပ်သောသူ၊ မကြောက်နှင့်။ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိပါစေ။ အားရှိလော့။ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံလော့ဟုဆို၏။ ထိုသို့ဆိုပြီးမှ ခွန်အားကိုငါရ၍၊ အကျွန်ုပ်၏ သခင်၊ မိန့်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို ခွန်အားပေးတော်မူပြီဟု လျှောက်၏။–
၁၀း၂၀ ထိုသူကလည်း၊ ငါသည် သင်ရှိရာသို့ လာရသောအကြောင်းကို နားလည်သလော။ ပေရသိမင်းကို စစ်တိုက်အံ့သောငှါ ယခု ငါပြန်သွားရမည်။ ငါသွားပြီး သည်နောက်၊ တဖန် ဟေလသမင်းသည် ပေါ်လာလိမ့်မည်။–
၁၀း၂၁ သို့ရာတွင်၊ သမ္မာကျမ်းစာ၌ မှတ်သားသောအမှုအရာကို ငါပြဦးမည်။ ဤအမှုတို့တွင် သင်တို့၏မင်း မိက္ခေလမှတပါး ငါ့ဘက်မှာ နေသောသူမရှိ။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ငါသည်လည်း၊ မေဒိအမျိုး ဒါရိမင်းကြီးနန်းစံ ပဌမနှစ်တွင်၊ သူ့ကိုနိုးဆော်၍ ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေခြင်းငှါ ကြိုးစားအားထုတ်လေ၏။
၁၁း၂ ယခုမူကား၊ မှန်သောအရာကို ငါပြမည်။ ပေရသိနိုင်ငံကိုအစိုးရသော ရှင်ဘုရင်သုံးပါး ပေါ်လေဦးမည်။ စတုတ္ထရှင်ဘုရင်မူကား၊ ထိုသူရှိသမျှတို့ထက် ငွေရတတ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ရတတ်၍ အားကြီးသောကြောင့်၊ ဟေလသနိုင်ငံကို ရန်ဘက်ပြုစေခြင်းငှါ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို နှိုးဆော်လိမ့်မည်။–
၁၁း၃ ထိုအခါ တန်ခိုးကြီးသောရှင်ဘုရင်တပါးလည်း ပေါ်လာလိမ့်မည်။ အာဏာတော်ကြီးလျက် အစိုးရ၍ မိမိအလိုရှိသည်အတိုင်း ပြုလိမ့်မည်။–
၁၁း၄ ထိုသူသည် ပေါ်လာပြီးမှ နိုင်ငံတော်ကျိုးပဲ့၍၊ သူတပါးတို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင် လေးမျက်နှာတို့၌ ခွဲဝေကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ အစိုးရသောသူတို့သည် အမျိုးအနွယ်တော်မဟုတ်၊ အာဏာတော်နှင့်အစိုးမရ၊ နိုင်ငံတော်ကိုနှုတ်ပစ်၍ အမျိုးအနွယ်တော်မှတပါး အခြားသောသူတို့သည် ရကြလိမ့်မည်။
၁၁း၅ ထိုအခါ တောင်ရှင်ဘုရင်သည် တန်ခိုးကြီးလိမ့်မည်။ မင်းစုထဲ၌မင်းတပါးသည် ထိုသူထက်တန်ခိုးကြီး၍ အာဏာတည်လိမ့်မည်။ သူ၏ အာဏာလည်း အလွန်ကျယ်လိမ့်မည်။–
၁၁း၆ ကာလလွန်သောအခါ သူတို့သည် အဆွေဖွဲ့ကြလိမ့်မည်။ အသင့်အတင့်ဖြစ်စေခြင်းငှါ တောင်ရှင်ဘုရင်၏သမီးသည် မြောက်ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ရောက်လိမ့် မည်။ သို့သော်လည်း၊ ထိုမင်းသမီး၏အာဏာသည် မတည်ရ။ ထိုမင်းနှင့်တကွ အမျိုးအနွယ် တော်သည်လည်းမတည်ရ။ မင်းသမီးကိုင်၄၊ ဆောင်ခဲ့သောသူ တို့ကိုင်၄၊ သူ၏သားကိုင်၄၊ ထိုကာလ၌ သူ့ကိုထောက်ပင့်သော သူများကိုင်၄ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ အပ်ရလိမ့်မည်။–
၁၁း၇ ထိုမင်းသမီး၏ အဆွေအမျိုးဖြစ်သောသူတယောက်သည် အဘ၏အရိပ်အရာကိုရသဖြင့် စစ်ချီ၍လာလိမ့်မည်။ မြောက်ရှင်ဘုရင်၏မြို့တော်သို့ ရောက်လျှင်၊ မြို့သားတို့ကို တိုက်၍ နိုင်လိမ့်မည်။–
၁၁း၈ သူတို့၏ဘုရားများ၊ သွန်းသောရုပ်တုများ၊ အဘိုးထိုက်သောငွေဖလား၊ ရွှေဖလားများကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သိမ်းသွားလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း မြောက် ရှင်ဘုရင်ထက် အသက်ရှည်လိမ့်မည်။–
၁၁း၉ တဖန် မြောက်ရှင်ဘုရင်သည် တောင်ရှင်ဘုရင်၏နိုင်ငံသို့ ဝင်သော်လည်း မိမိပြည်သို့ ပြန်သွားရလိမ့်မည်။
၁၁း၁၀ သားတော်တို့သည်ထပြန်၍ များစွာသောအလုံးအရင်းကို စုဝေးကြလိမ့်မည်။ သားတယောက်လည်း ဆက်ဆက်လာ၍ လွှမ်းမိုးချင်းနင်းလိမ့်မည်။ တဖန်ပြန်လာ၍ သူ၏မြို့တိုင်အောင် လုပ်ကြံလိမ့်မည်။–
၁၁း၁၁ တောင်ရှင်ဘုရင်သည် အမျက်ထွက်သဖြင့်၊ မြောက်ရှင်ဘုရင်ကို ဆီးကြို၍တိုက်လိမ့်မည်။ မြောက်ရှင်ဘုရင်သည် များစွာသောစစ်သည် ဗိုလ်ခြေအလုံး အရင်းတို့ကို စီရင်သော်လည်း၊ တောင်ရှင်ဘုရင်သည် ထိုအလုံးအရင်းတို့ကို သိမ်းယူလိမ့်မည်။–
၁၁း၁၂ ထိုအလုံးအရင်းတို့ကို ပယ်ရှင်းပြီးမှ၊ မာနစိတ်ပေါက်လျက်၊ အထောင်အသောင်းမက များစွာသောလူတို့ကို လုပ်ကြံသော်လည်း၊ မိမိအာဏာကို မတည် စေရ။–
၁၁း၁၃ အကြောင်းမူကား၊ မြောက်ရှင်ဘုရင်သည် တဖန်ပေါ်လာ၍၊ အရင်ထက်များစွာသော အလုံးအရင်းတို့ကို စီရင်ပြီးမှ ကာလအတန်အရာလွန်လျှင်၊ စစ်အင်္ဂါများ၊ စည်းစိမ်များနှင့် ဆက်ဆက်လာလိမ့်မည်။–
၁၁း၁၄ ထိုကာလ၌ တောင်ရှင်ဘုရင်ကို ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့သည် များကြလိမ့်မည်။ သင်၏အမျိုးသားချင်းဖြစ်သော သူပုန်တို့သည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို ပြည့်စုံ စေခြင်းငှါထ၍၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။–
၁၁း၁၅ မြောက်ရှင်ဘုရင်သည်လာ၍ မြို့ရိုးကိုတည်ပြီးလျှင်၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကိုလုပ်ကြံလိမ့်မည်။ တောင်ရှင်ဘုရင်၏လက်နက်များ၊ ရွေးချယ်သော လူများတို့ သည်ဆီးတားခြင်းငှါ ခွန်အားမရှိသောကြောင့် မဆီးတားရကြ။–
၁၁း၁၆ တိုက်လာသောသူသည် မိမိအလိုအလျောက်ပြု၍၊ သူ့ရှေ့မှာ အဘယ်သူမျှမရပ်မနေနိုင်ဘဲ၊ သာယာသောပြည်ကို နင်းပြီးမှ စုံလင်စေလိမ့်မည်။–
၁၁း၁၇ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည်လိုက်လျက် ထိုမင်းသည် မိမိနိုင်ငံ၏အလုံးအရင်းရှိသမျှတို့နှင့်တကွ ဝင်စားခြင်းငှါ ကြိုးစားအားထုတ်၍၊ မိန်းမငယ် အားဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ပေးစားလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သူသည် အကြံမမြောက်၊ အကျိုးမရှိရ။
၁၁း၁၈ တဖန် ကျွန်းစုသို့မျက်နှာလှည့်၍ ကျွန်းအများတို့ကို လုပ်ကြံလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ ဗိုလ်မင်းတပါးသည် မိမိခံရသောအသရေဖျက်ခြင်းကို မိမိမှလွှဲပယ်၍၊ ထိုအသရေပျက်ခြင်းကို တိုက်လာသောမင်းအပေါ်သို့ ပြန်ရောက်စေလိမ့်မည်။–
၁၁း၁၉ ထိုမင်းသည်လည်း၊ မိမိနေရာမြို့တော်သို့ ပြန်သွားပြီးလျှင်၊ ထိမိ၍လဲသဖြင့် ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်။
၁၁း၂၀ ထိုမင်းအရာ၌လည်း နိုင်ငံတော်၏ဘုန်းစည်းစိမ်ကို ရှုတ်ချလျက်၊ ငွေတော်ခွဲသောသူသည် ပေါ်လာ၍ ခဏရှိပြီးမှ၊ ဒေါသအမျက်မထွက်၊ စစ်မတိုက် ဘဲ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။–

၁၁း၂၁ ထိုသူအရာ၌လည်း မင်းစည်းစိမ်ကို ခံထိုက်သောသူမဟုတ်၊ ယုတ်မာသောသူပေါ်လာလိမ့်မည်။ သူသည် အနိုင်အထက်မပြု၊ ချော့မော့ခြင်း အားဖြင့် နိုင်ငံကိုရလိမ့်မည်။–

၁၁း၂၂ လွှမ်းမိုးသောလက်နက်တို့သည် သူ့ရှေ့မှာမြုပ်၍ ဆုံးရှုံးလိမ့်မည်။ မိဿဟာယခံသောမင်းလည်း ဆုံးရှုံးလိမ့်မည်။–

၁၁း၂၃ အကြောင်းမူကား၊ မိဿဟာယပြုသောမင်းသည် သစ္စာပျက်သဖြင့်၊ တက်လာ၍ လူအနည်းငယ်မျှပါသော်လည်း တန်ခိုးကြီးလိမ့်မည်။–

၁၁း၂၄ အသီးအနှံများသောပြည်ကို အနိုင်အထက်မပြုဘဲ ဝင်လိမ့်မည်။ လုယူသောပစ္စည်း ဥစ္စာစည်းစိမ်များကို စွန့်ကြဲ၍ မိမိဘိုးဘေးမပြုဘူးသောအမှုကို ပြုလိမ့်မည်။ ခိုင်ခံ့သောမြို့ပြတို့ကိုရခြင်းငှါ တာရှည်စွာကြံစည်လိမ့်မည်။–

၁၁း၂၅ ကြီးစွာသော အလုံးအရင်းနှင့်တကွ တောင်ရှင်ဘုရင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ မိမိအစွမ်းသတ္တိကို နှိုးဆော်လိမ့်မည်။ တောင်ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ အားကြီး၍ များစွာသော အလုံးအရင်းနှင့်တကွ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ နှိုးဆော်သော်လည်း မခံမရပ်နိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတဘက်၌ မကောင်းသောအကြံကို ကြံစည် ကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၂၆ ထိုသူကျွေးမွေးခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည်လည်း၊ ထိုသူ၏အကျိုးကို ဖျက်ဆီးသောအားဖြင့်၊ သူ၏တပ်မြုပ်၍၊ စစ်သူရဲများတို့သည် အသက် ဆုံးကြလိမ့် မည်။–

၁၁း၂၇ ထိုရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးတို့သည် မကောင်းသောအကြံကိုကြံ၍၊ တခုသောစားပွဲ၌ မုသာစကားကို ပြောကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အကြံမမြောက်ရ။ ချိန်းချက်သောအချိန်ကာလ၌ အဆုံးဖြစ်ရလိမ့်မည်။–

၁၁း၂၈ တဖန် မြောက်ရှင်ဘုရင်သည် များစွာသောစည်းစိမ်ဥစ္စာပါလျက် မိမိပြည်သို့ပြန်၍သွားစဉ်တွင်၊ သန့်ရှင်းသောပဋိညာဉ်တရားကို မနာလိုသော စိတ်ရှိ သည်အတိုင်းပြုပြီးမှ မိမိပြည်သို့ပြန်သွားလိမ့်မည်။–

၁၁း၂၉ ချိန်းချက်သောအချိန်၌လည်း တောင်မျက်နှာသို့ တဖန်ပြန်လာဦးမည်။ သို့သော်လည်း၊ အရင်ဖြစ်သကဲ့သို့မဟုတ်။ နောက်ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်း မဟုတ်။–

၁၁း၃၀ အကြောင်းမူကား၊ ခိတ္တိမ်သင်္ဘောတို့သည် ထိုသူကိုဆီးတားကြလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်၊ စိတ်နာလျက်ပြန်သွား၍ သန့်ရှင်းသောပဋိညာဉ်တရားကို အမျက် ထွက်သည်အတိုင်းပြုပြီးမှ ပြန်သွားစဉ်တွင်၊ သန့်ရှင်းသောပဋိညာဉ်တရားကို စွန့်ပစ်သောသူတို့နှင့်အဆွေဖွဲ့လိမ့်မည်။

၁၁း၃၁ ထိုမင်းနောက်မှ စစ်လက်နက်တို့သည် ပေါ်လာသဖြင့်၊ တန်ခိုးကြီးသော သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ နေ့ရက်အစဉ်ပြုသောဝတ်ကို ပယ်ရှင်းကြလိမ့်မည်။ ဖျက်ဆီးတတ်သော ရွံရှာဘွယ်အရာကိုလည်း တည်ထားကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၃၂ ပဋိညာဉ်တရားကို ပြစ်မှားသောသူတို့သည် ချော့မော့ရာသို့လိုက်၍ ယိုယွင်းကြလိမ့်မည်။ မိမိတို့ဘုရားသခင်ကို သိသောသူတို့မူကား၊ ကြီးစွာ သောအား နှင့် ပြုကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၃၃ လူစုထဲမှာ ပညာရှိသောသူတို့သည် အများသောသူတို့ကို သွန်သင်ကြလိမ့်မည်။ ထားနှင့်ကွပ်မျက်ခြင်း၊ မီးရှို့ခြင်း၊ သိမ်းသွားချုပ်ထားခြင်း၊ လုယက်ခြင်း အားဖြင့် အင်တန်ကာလပတ်လုံး လဲကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၃၄ လဲကြသောအခါ အနည်းငယ်သောမစခြင်းကို တဖန်ခံရကြလိမ့်မည်။ လူအများတို့သည် ချော့မော့ရာသို့လိုက်၍ ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၃၅ အမှုဆုံးရသည်ကာလတိုင်အောင်၊ ပညာရှိသောသူအချို့တို့သည်လည်း စုံစမ်းခြင်းကိုခံ၍၊ သန့်ရှင်းဖြူစင်ရမည်အကြောင်း လဲကြလိမ့်မည်။ ထိုအမှုသည် ချိန်းချက်သော ကာလတိုင်အောင် ဖြစ်ရသတည်း။

၁၁း၃၆ ရှင်ဘုရင်တပါးသည် မိမိအလိုအလျောက်ပြု၍၊ ဘုရားအပေါင်းတို့ထက် ကိုယ်ကိုချီးပင့်မြှောက်စားလျက်၊ ဘုရားတို့၏ဘုရားကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ အံ့ဘွယ်သောစကားကိုပြောလိမ့်မည်။ ဒေါသအမျက်စေ့စုံသည်ကာလတိုင်အောင် ကောင်းစားလိမ့်မည်။ စီရင်ဆုံးဖြတ်သမျှအတိုင်း ဖြစ်ရလိမ့် မည်။–

၁၁း၃၇ ထိုမင်းသည် ဘိုးဘေးတို့ကိုးကွယ်သောဘုရားကို၎င်း၊ မိန်းမ၌တပ်မက်သောအလိုကို၎င်း၊ တပါးသောဘုရားများကို၎င်း ပမာဏမပြု။ သူတကာ တို့ထက် ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမြှောက်လိမ့်မည်။–

၁၁း၃၈ ထိုဘုရားအရာ၌ ရဲတိုက်တို့၏ဘုရားနှင့်၊ ဘိုးဘေးတို့မသိသောဘုရားကိုချီးမြှောက်၍၊ ရွှေ ငွေ၊ ကျောက်မြတ်၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောတန်ဆာများကို ပူဇော် လိမ့်မည်။–

၁၁း၃၉ ခိုင်ခံ့သောရဲတိုက်များကို၎င်း၊ မိမိဝန်ခံသောတပါးအမျိုးသားဘုရားကို၎င်း ပြုစု၍၊ ဂုဏ်အသရေတိုးပွါးစေလိမ့်မည်။ လူများတို့အပေါ်မှာ အုပ်စိုးရသော အခွင့်ကိုပေး၍၊ စီးပွါးဖြစ်ခြင်းအလိုငှါ မြေကိုဝေဖန်လိမ့်မည်။

၁၁း၄၀ အမှုကုန်ရသည်ကာလ၌ တောင်ရှင်ဘုရင်သည် ထိုမင်းကိုတိုက်လိမ့်မည်။ မြောက်ရှင်ဘုရင်သည်လည်း ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများ၊ သင်္ဘောများ တို့နှင့်တကွ လေဘွေကဲ့သို့ တိုက်လာလျက်၊ ထိုပြည်တို့ကိုဝင်၍ ချင်းနင်းလွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။–

၁၁း၄၁ သာယာသောပြည်ကိုလည်းဝင်၍ အများသောသူတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊သူ၏လက်မှလွတ်သောသူဟူမူကား၊ ဧဒုံပြည်သား၊ မောဘ ပြည်သား၊ အမ္မုန်အမျိုးသားအကြီးတို့သည် လွတ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၄၂ ထိုမင်းသည် အပြည်ပြည်တို့ကို အောင်မြင်ရလိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တုပြည်လည်းမလွတ်ရ။–

၁၁း၄၃ ထိုပြည်မှာရှိသောရွှေဘဏ္ဍာ၊ ငွေဘဏ္ဍာ၊ အဘိုးထိုက်သော ဥစ္စာများကို အပိုင်ရလိမ့်မည်။ လိဗုပြည်သားနှင့် ကုရှပြည်သားတို့သည် သူ့နောက်သို့လိုက် ရကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၄၄ သို့ရာတွင် သူသည် အရှေ့မျက်နှာ၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်မှ သိတင်းကိုကြား၍ စိတ်ပူပန်သဖြင့်၊ လူအများတို့ကို ဖျက်ဆီးသုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ ကြီးစွာ သောဒေါသအမျက်နှင့် ထွက်သွားလိမ့်မည်။–

၁၁း၄၅ ပင်လယ်ကြားမှာဘုန်းကြီး၍ သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်၌ စံရာတဲတော်ကိုတည်ဆောက်ပြီးလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ မစခြင်းငှါ မတတ်နိုင်၍ ဆုံးရှုံးခြင်း သို့ ရောက်လိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ထိုကာလ၌ သင့်အမျိုးသားချင်းတို့၏အမှုကိုစောင့်သောအရှင်မင်းကြီးမိက္ခေလသည် ပေါ်လာလိမ့်မည်။ လူမျိုးတစုံတမျိုးမျှ ဖြစ်သည်ကာလမှစ၍ ထိုကာလတိုင်အောင်၊ မဖြစ်စဖူးသောဆင်းရဲဒုက္ခကပ်ကာလသည်ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုကာလအခါ စာစောင်၌ စာရင်းဝင်သမျှသော သင်၏ အမျိုးသား ချင်းတို့သည် ကယ်လွှတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။–

၁၂း၂ ထိုကာလအခါ မြေမှုန့်၌ အိပ်ပျော်သောသူများတို့သည် နိုးကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကား၊ ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်းနှင့်၄င်း၊ အချို့တို့ကား၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း၊ ထာဝရအသရေပျက်ခြင်းနှင့်၄င်း နိုးကြလိမ့်မည်။–

၁၂း၃ ပညာရှိသောသူတို့သည်လည်း၊ ကောင်းကင်မျက်နှာကြက်၏ အရောင်အဝါကဲ့သို့၄င်း၊ လူအများတို့ကိုဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားလမ်းထဲသို့ သွင်းသောသူတို့ သည်လည်း၊ ကြယ်များကဲ့သို့၄င်း အစဉ်အမြဲ ထွန်းလင်းကြလိမ့်မည်။–

၁၂း၄ သင် ဒံယေလမူကား၊ အမှုကုန်ရသည်ကာလတိုင်အောင်၊ ဤစကားတော်တို့ကို ပိတ်၍ စာစောင်ကို တံဆိပ်ခတ်ထားလော့။ အများသော သူတို့သည် ထိုစာ ကိုကြည့်ရှုသောအားဖြင့် ပညာတိုးပွါးလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။

၁၂း၅ ထိုအခါ ငါဒံယေလသည် ကြည့်ရှုလျှင်၊ အခြားသောသူနှစ်ပါးတို့သည် မြစ်ကမ်းတို့၌ တဘက်တပါးစီ ရပ်နေကြ၏။–

၁၂း၆ တပါးကလည်း၊ အံ့ဘွယ်သောဤအမှုအရာတို့သည် မကုန်စင်မှီ အဘယ်မျှလောက် ကြာလိမ့်မည်နည်းဟု ပိတ်ချောကိုဝတ်လျက်၊ မြစ်ရေပေါ်မှာ ရှိသော လူကိုမေးမြန်း၏။–

၁၂း၇ ပိတ်ချောကိုဝတ်လျက်၊ မြစ်ရေပေါ်မှာ ရှိသောလူကလည်း၊ တကာလ၊ နှစ်ကာလ၊ ကာလတဝက်ပတ်လုံးဖြစ်လိမ့်မည်။ သန့်ရှင်းသူတို့၏ အစွမ်းသတ္တိကို အရပ်ရပ်သို့ ဖြန့်လွှင့်ခြင်းအမှုပြီးသောအခါ၊ ထိုအမှုအရာအလုံးစုံတို့သည် ကုန်စင်ကြလိမ့်မည်ဟု လက်နှစ်ဘက်ကို ကောင်းကင် သို့ချီလျက်၊ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

၁၂း၈ ထိုစကားကို ငါကြား၍ နားမလည်သောကြောင့်၊ သခင်ဘုရား၊ ဤအမှုအရာတို့သည် အဘယ်သို့ ကုန်စင်ပါမည်နည်းဟုမေးလျှောက်လျှင်၊–

၁၂း၉ ထိုသူက ဒံယေလ၊ သင်သွားလော့။ ထိုစကားသည် အမှုကုန်ရသည်ကာလတိုင်အောင် ပိတ်၍ တံဆိပ်ခတ်ထားလျက်ရှိ၏။–

၁၂း၁၀ လူအများတို့သည် သန့်ရှင်းဖြူစင်ခြင်းသို့ ရောက်၍ စုံစမ်းခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ မတရားသောသူတို့သည် မတရားသဖြင့် ပြု၍ တယောက်မျှ နားမ လည်ရ။ ပညာရှိသောသူတို့မူကား၊ နားလည်ကြလိမ့်မည်။–

၁၂း၁၁ နေ့ရက်အစဉ်ပြုသောဝတ်ကိုပယ်ရှင်း၍၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောရွံရှာဘွယ်အရာသည် ပေါ်လာပြီးမှ၊ အရက်တထောင်နှစ်ရာကိုးဆယ်ကြာ လိမ့်မည်။–

၁၂း၁၂ အရက်တထောင်သုံးရာသုံးဆယ်ငါးရက်တိုင်အောင်ငံ့လင့်၍ မှီသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။–

၁၂း၁၃ သင်မူကား၊ အဆုံးမဖြစ်မှီတိုင်အောင် သွားလော့။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရလိမ့်မည်။ နေ့ရက်ကာလကုန်စင်ပြီးမှ၊ ကိုယ်အရိပ်အရာကိုခံ၍ ပေါ်ရလိမ့် မည်ဟုဆို၏။

ပရောဖက်ဒံယေလ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဟောရှေအနာဂတ္တိကျမ်း။
HOSEA.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄						

ဟောရှေအနာဂတ္တိကျမ်း။
HOSEA.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ဩဇိမင်း၊ ယောသံမင်း၊ အာခတ်မင်း၊ ဟေဇကိမင်း၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယောရှသား ယေရောဗောင်မင်းတို့လက်ထက်၊
ဗေရိ၏သား ဟောရှေသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော် အစအဦး ဟူမူကား၊–
၁း၂ သင်သွား၍ ပြည်တန်ဆာမိန်းမနှင့်တကွ သူဘွားမြင်သောသားသမီးတို့ကို သိမ်းပိုက်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ပြည်သားတို့သည် ထာဝရဘုရား
ကိုစွန့်ပစ်၍ အထပ်ထပ်မှားယွင်းကြပြီဟု ဟောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊–
၁း၃ ဟောရှေသည်သွား၍ ဒိဗလိမ်သမီး ဂေါမာကို သိမ်းပိုက်သဖြင့်၊ သူသည်ပဋိသန္ဓေယူ၍ ဟောရှေ၌ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လေ၏။–
၁း၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထိုသားကို ယေဇရေလအမည်ဖြင့် မှည့်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ခဏကြာပြီးမှ ယေဇရေလအသက်ကိုသတ်သောအ
ပြစ်ကြောင့်၊ ယေဟုအမျိုးကို ငါသည်ဒဏ်ပေး၍ ဣသရေလအမျိုး၏နိုင်ငံကိုဆုံးစေမည်။–
၁း၅ ဣသရေလလေးကို ယေဇရေလချိုင့်၌ ငါချိုးသောနေ့ခြင်းတွင် ထိုအမှုပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁း၆ တဖန် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သမီးကို ဘွားမြင်လေ၏။ ထိုသမီးကို လောရုဟာမာအမည်ဖြင့် မှည့်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဣသရေလအမျိုးကို
နောက် တဖန် မသနားမစုံမက်ဘဲ ကေန်အမှန်ပယ်ရှင်းမည်။–
၁း၇ ယုဒအမျိုးကိုကား၊ သနားစုံမက်ဦးမည်။ သို့ရာတွင်၊ လေး၊ ထား၊ စစ်တိုက်လက်နက်၊ မြင်း၊ မြင်းစီးသူရဲအားဖြင့်မကယ်တင်၊ သူတို့၏ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရားအားဖြင့် ကယ်တင်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁း၈ လောရုဟာမာကိုနို့ခွါသောအခါ၊ အမိသည် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လေ၏။–
၁း၉ ထိုသားကို လောအမ္မိအမည်ဖြင့် မှည့်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ၏လူမဟုတ်။ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ဘုရားသခင်မဟုတ်။–
၁း၁၀ သို့ရာတွင်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မခြင်နိုင်၊ မရေတွက်နိုင်သော သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ များကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ငါ၏
လူမဟုတ်ဟု ထိုသူတို့အား ပြောဆိုရာအရပ်၌ ပင်လျှင်၊ သူတို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏သားဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံရကြ
လိမ့်မည်။–
၁း၁၁ ထိုအခါ ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် စုဝေးပေါင်းဘော်၍၊ မင်းတဦးတည်းကို ချီးမြှောက်သဖြင့် ထိုပြည်ထဲက
ထွက်လာကြလိမ့် မည်။ ယေဇရေလနေ့သည် ကြီးမြတ်သောနေ့ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ သင်တို့ ညီအစ်ကိုများကို ငါ၏လူဟူ၍၄င်း၊ သင်တို့နှမများကို သနားစုံမက်အပ်သောသမီးဟူ၍၄င်း တဖန်ခေါ်ကြလော့။–
၂း၂ သင်တို့အမိနှင့်ဆွေးနွေးကြလော့။ သူသည် ငါ့မယားမဟုတ်၊ ငါသည်လည်း သူ့လင်မဟုတ်ကြောင်းကိုဆွေးနွေးကြလော့။ ပြည်တန်ဆာ
မျက်နှာကိုပယ်၍ မှားယွင်းခြင်းအမှုကို ရှောင်စေ။–
၂း၃ မရှောင်လျှင် သူ၏အဝတ်ရှိသမျှကို ငါချွတ်၍၊ သူဘွားသောနေ့၌ အဝတ်မရှိသကဲ့သို့ အဝတ်မပါ၊ ပြင်၌ထုတ်ထားမည်။ လွင်ပြင်ကဲ့သို့
သုတ်သင်မည်။ သွေ့ခြောက်သောမြေကဲ့သို့ ဖြစ်စေလျက် ရေအငတ်ထား၍ သေစေမည်။–
၂း၄ သူ၏သားသမီးတို့သည် သူမျောက်မထား၍ ရသော သားသမီးဖြစ်သောကြောင့် သူတို့ကို ငါမသနားမစုံမက်ဘဲနေမည်။–
၂း၅ သူတို့အမိသည်ပြည်တန်ဆာဖြစ်၏။ သူတို့ကိုပဋိသန္ဓေယူသောသူသည် ရှက်ဘွယ်သောအမှုကိုပြုပြီ။ သူကလည်း၊ ငါ့မုန့်၊ ငါ့ရေ၊ ငါ့သိုးမွေး၊
ငါ့ပိုက်ဆန်၊ ငါ့ဆီ၊ ငါ သောက်သောအရည်တို့ကို ပေးတတ်သော ငါ့ရည်းစားများနောက်သို့ ငါလိုက်မည်ဟုဆိုပြီ။–
၂း၆ သို့ဖြစ်၍၊ သူ့ကို ဆူးစောင်ရန်းနှင့် ကာထားမည်။ ထွက်စရာမရှိစေခြင်းငှါ သူ့ပတ်လည်၌ ကျောက်ရိုးကိုလည်း တည်မည်။–
၂း၇ သူသည် ရည်းစားတို့ကို လိုက်သော်လည်းမမှီ၊ ရှာသော်လည်း မတွေ့ဘဲနေရသောအခါ၊ လင်ဟောင်းထံသို့ ငါပြန်သွားမည်။ ယခုနေရာထက်
အရင်နေရာ သာ၍ကောင်းသည်ဟု ဆိုလိမ့်မည်။–
၂း၈ ဆန်စပါး၊စပျစ်ရည်၊ဆီတို့ကို ငါပေးသနားသည်ဟူ၍၄င်း၊ ဗာလဘုရားအား ပူဇော်သောရွှေနှင့်ငွေကိုသူ၌ ငါများပြားစေသည်ဟူ၍ ၄င်းသူသည်
မအောက်မေ့ပါ တကား။–
၂း၉ သို့ဖြစ်၍ စပါးရိတ်ရာကာလ၌ ငါ့စပါးကို၄င်း၊ စပျစ်ရည်လုပ်ရာကာလ၌ ငါ့စပျစ်ရည်ကို၄င်း၊ သူ၏ကိုယ်ကိုဖုံးလွှမ်းစရာ ငါ့သိုးမွေးနှင့်ပိုက်ဆန်ကို၄င်း
ငါသိမ်း ယူမည်။–
၂း၁၀ ယခုပင် သူ၏ရည်းစားများရှေ့၌ သူ့အဝတ်ကိုငါလှစ်လှန်၍ အရှက်ခွဲမည်။ ငါ့လက်မှ အဘယ်သူမျှ သူ့ကိုမနှုတ်ရ။–
၂း၁၁ သူ့ရွှင်လန်းစရာအကြောင်းရှိသမျှနှင့် ပွဲခံခြင်း၊ လဆန်းနေ့၊ ဥပုသ်နေ့စောင့်ခြင်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးခြင်း အလုံးစုံတို့ကို ငါပြတ်စေမည်။–
၂း၁၂ ဤသည်ကား၊ ငါ့ရည်းစားပေးသောဆုလက်ဆောင်ဖြစ်သည်ဟုသူဆိုရာစပျစ်ဥယျာဉ်၊ သင်္ဘောသဖန်းဥယျာဉ်တို့ကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊
လွင်ပြင်ဖြစ်စေ သဖြင့် တောသားရဲတို့သည် ကိုက်စားကြလိမ့်မည်။–
၂း၁၃ ဗာလဘုရားတို့အား နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍၊ နားခေါင်းဆွဲနှင့်လည်ဆွဲတန်ဆာကိုဆင်လျက် ရည်းစားများနောက်သို့လိုက်သဖြင့်၊ ငါ့ကိုမေ့လျော့၍
ဗာလ ဘုရားတို့လက်ထက်၌ ပြုမိသောအပြစ်နှင့်အလျောက် ငါစီရင်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၂း၁၄ သို့ရာတွင်၊ သူ့ကိုတဖန် ငါဖြားယောင်းမည်။ တောလမ်းဖြင့် ပို့ဆောင်သော်လည်း၊ နှစ်သိမ့်စေသောစကားကို ပြောမည်။–

၂း၁၅ တောတဘက်၌ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကိုင်၎င်း၊ အာခေါ်ချိုင့်၌ မြော်လင့်ရာတံခါးကိုင်၎င်း ငါပေးမည်။ သူသည် အသက်ငယ်စဉ်ကာလ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာ သောအခါ၊ သီချင်းဆိုသကဲ့သို့၊ တောတဘက်သို့ ရောက်သောအခါ သီချင်းဆိုရလိမ့်မည်။—
၂း၁၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ သင်သည် ငါ့ကိုသခင်ဟူ၍ မခေါ်ရ၊ ခင်ပွန်းဟူ၍ခေါ်ရမည်။—
၂း၁၇ အခြားတပါးသောသခင်တို့၏ဘွဲ့နာမများကို သူ၏နှုတ်မှငါပယ်၍၊ ထိုဘွဲ့နာမများကို နောက်တဖန်မမှတ်မိ မမြွက်ဆိုရ။—
၂း၁၈ ထိုကာလ၌ ငါသည် သူတို့အတွက်၊ တောသားရဲ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်၊ မြေပေါ်မှာတွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်များနှင့် မိဿဟာယဖွဲ့၍၊ လေး၊ ထား၊ စစ်တိုက် လက်နက်တို့ကို မြေပေါ်ကပယ်ရှားသဖြင့်၊ သူတို့သည် စိုးရိမ်ခြင်းမရှိဘဲ အိပ်ရကြလိမ့်မည်။—
၂း၁၉ ငါသည် ကိုယ်အဘို့ သင့်ကို အစဉ်အမြဲသိမ်းယူမည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ ချစ်သနားစုံမက်ခြင်းနှင့်အညီ ကိုယ်အဘို့ သင့်ကို သိမ်းယူ မည်။—
၂း၂၀ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့်အညီသိမ်းယူ၍၊ သင်သည် ထာဝရဘုရားကို သိရလိမ့်မည်။—
၂း၂၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ ငါသည် နားထောင်မည်။ မိုဃ်းကောင်းကင်စကားကို နားထောင်၍၊ သူသည် မြေကြီးစကားကို နားထောင်မည်။—
၂း၂၂ မြေကြီးသည်လည်း ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီတို့၏စကားကိုနားထောင်၍၊ သူတို့သည်လည်း ယေဇရေလစကားကို နားထောင်ကြလိမ့်မည်။—
၂း၂၃ ထိုသတို့သမီးကို မျိုးစေ့ကဲ့သို့ မြေ၌ ကိုယ်အဘို့ငါကြဲမည်။ မသနားမစုံမက်အပ်သော သတို့သမီးကို ငါသနားစုံမက်မည်။ ငါ၏လူမဟုတ်သောသူကို လည်း၊ သင်သည်ငါ၏လူဖြစ်သည်ဟု ငါဆိုမည်။ သူကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု၊ လျှောက်လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကိုဖူးမြော်၍၊ စပျစ်သီးပျဉ်ကို အလိုရှိသော်လည်း ထာဝရဘုရား ချစ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ မိမိခင်ပွန်း၏ချစ်ခြင်းကိုခံလျက် မျောက်မထားသောမိန်းမကို သွား၍ ချစ်ဦးလော့ဟု ငါ့အားမှာထား တော်မူသည်အတိုင်း၊—
၃း၂ ထိုမိန်းမကို ငွေတဆယ်ငါးကျပ်၊ မုယောဆန်တဟောမဲခွဲနှင့် ငါရွေးပြီးမှ၊—
၃း၃ သင်သည်ငါ့အဘို့ နေ့ရက်များစွာစောင့်၍နေရမည်။ ပြည်တန်ဆာမလုပ်ရ။ အခြားသောယောကျ်ားနှင့်မပေါင်းဘော်ရ။ သို့ပြုလျှင်၊ သင့်အဘို့ ငါစောင့်၍ နေမည်ဟု ပြောထား၏။—
၃း၄ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် နေ့ရက်များစွာရှင်ဘုရင်မရှိ၊ မင်းသားမရှိ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းမရှိ၊ ဆင်းတုမရှိ၊ သင်တိုင်းမရှိ၊ တေရပ်ရုပ်တုမရှိဘဲ နေရကြလိမ့်မည်။—
၃း၅ ထိုနောက်မှ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြန်လာ၍၊ သူတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို၎င်း၊ သူတို့ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်ကို၎င်းရှာ၍၊ နောင်ကာလ ၌ ကျေးဇူးတော်ကိုခံအံ့သောငှါ၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ တုန်လှုပ်လျက်ပြေးကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ အို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ပြည်သူပြည်သားတို့နှင့် တရား တွေ့မှုရှိတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်သစ္စာမရှိ၊ ကရုဏာမရှိ၊ ဘုရားသခင်ကိုမသိကြ။—
၄း၂ ကျိန်ဆဲခြင်း၊ မုသာစကားကိုပြောခြင်း၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကိုခိုးခြင်း၊ သူ့မယားကို ပြစ်မှားခြင်းတို့၌ အဆီးအတားမရှိ။ လူအသက်ကိုသတ် သောအပြစ် အထပ်ထပ်ရှိကြ၏။—
၄း၃ ထိုကြောင့်၊ ပြည်သည်ငိုကြွေးလိမ့်မည်။ ပြည်သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ တောသားရဲ၊ မိုဃ်းကောင်းကင် ငှက်တို့သည် အားလျော့ကြလိမ့်မည်။ ပင်လယ်ငါးတို့ သည်လည်း ကုန်ကြလိမ့်မည်။—
၄း၄ သို့ရာတွင်၊ အဘယ်သူမျှမဆီးတားစေနှင့်။ အဘယ်သူမျှ မဆုံးမစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် ဆန့်ကျင် ဘက်ပြုသောသူကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။—
၄း၅ ထို့ကြောင့်၊ နေ့အချိန်၌ သင်သည်လဲရလိမ့်မည်။ ညဥ့်အချိန်၌ သင်နှင့်အတူ ပရောဖက်သည်လည်း လဲရလိမ့်မည်။ သင့်အမိကိုလည်း ငါဖျက်ဆီးမည်။—
၄း၆ ငါ့လူတို့သည် ပညာနည်းသောကြောင့် ဆုံးရှုံးကြ၏။ သင်သည် ပညာကိုပယ်သောကြောင့်၊ ငါ့ယဇ်ပုရောဟိတ်အဖြစ်သို့ မရောက်စေခြင်းငှါ သင့်ကိုငါပယ် မည်။ သင်၏ဘုရားသခင့်တရားကို သင်မေ့လျော့သောကြောင့်၊ သင်၏သားသမီးတို့ကို ငါမေ့လျော့မည်။—
၄း၇ သူတို့သည် ဘုန်းတိုးပွါးသည်အတိုင်း ငါ့ကိုပြစ်မှားကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့၏ဘုန်းကိုငါအရှက်ကွဲစေမည်။—
၄း၈ ငါ့လူတို့၏အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ကို စားလျက်နှင့်ပင်၊ ထိုအပြစ်ကို စိတ်စွဲလန်းတတ်ကြ၏။—
၄း၉ ထို့ကြောင့်၊ လူတို့၌ဖြစ်သကဲ့သို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်၌ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့အကျင့်များကို ငါစစ်ကြော၍၊ အသီးအသီးပြုမူသမျှအတိုင်း အကျိုးအပြစ် ကိုပေးမည်။—
၄း၁၀ သူတို့သည် စား၍မဝရကြ။ မတရားသောမေထုန်ကိုပြု၍ သားသမီးကိုမဘွားမြင်ရကြ။—
၄း၁၁ အကြောင်းမူကား၊ စိတ်နှလုံးကိုယစ်မူးစေတတ်သော ကာမဂုဏ်၌ပျော်မွေ့ခြင်း၊ စပျစ်ရည်နှင့် သေရည်သေရက်ကိုသောက်ခြင်း၌ မှိဝဲသော ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကို စွန့်ပစ်ကြပြီ။

၄း၁၂ ငါ့လူတို့သည် သစ်သားနှင့်တိုင်ပင်တတ်ကြ၏။ သူတို့၏တောင်ဝေးသည် အကြံပေးတတ်၏။ ကိလေသာစိတ်အားကြီးသောကြောင့်၊ သူတို့သည် လမ်းလွှဲ၍ မိမိတို့ဘုရားသခင့်ထံမှာမနေ၊ မှားယွင်းတတ်ကြ၏။—
၄း၁၃ တောင်ထိပ်ပေါ်၊ ကုန်းပေါ်မှာ၎င်း၊ အရိပ်ကောင်းသောသပိတ်ပင်မျိုး၊ လိဗနာပင် အောက်မှာ၎င်း၊ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့တတ်ကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သမီးတို့သည် ယောက်ျားနှင့်မှားယွင်း၍၊ ချွေးမတို့သည် မျောက်မထားတတ်ကြ၏။—
၄း၁၄ သင်တို့သမီးတို့သည် ယောက်ျားနှင့်မှားယွင်း၍၊ ချွေးမတို့သည် မျောက်မထားသော်လည်း ငါမစစ်ကြော။ အကြောင်းမူကား၊ ယောက်ျားတို့သည် ကိုယ် မယားကိုစွန့်ပစ်၍ ပြည်တန်ဆာတို့နှင့် ပေါင်းဘော်တတ်ကြ၏။ မိန်းမရှင်တို့နှင့်အတူ ယဇ်ပူဇော်တတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ပညာမရှိသော သူတို့သည် ဆုံးရှုံး ကြလိမ့်မည်။
၄း၁၅ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည် ပြည်တန်ဆာလုပ်သော်လည်း၊ ယုဒအမျိုးကို မမှားယွင်းပါစေနှင့်။ ဂိလဂါလမြို့သို့ မချဉ်းကပ်ကြနှင့်။ ဗေသဝင်မြို့သို့ မသွားကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်းဟူ၍ မကျိန်ဆိုကြနှင့်။—
၄း၁၆ ဣသရေလအမျိုးသည် ရုန်းတတ်သောနွားမပျိုကဲ့သို့ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုတတ်၏။ ယခုမှာ ထာဝရဘုရားသည် ကျယ်သောအရပ်၌ သိုးသငယ်ကို ထိန်းသ ကဲ့သို့၊ ဣသရေလအမျိုးကို ပြုတော်မူမည်။—
၄း၁၇ ဖေရိမ်သည် ရုပ်တုတို့၌စွဲကပ်လျက်ရှိ၏။ သူ့ကို တတ်တိုင်းရှိစေလော့။—
၄း၁၈ သူတို့ စားသောက်ပွဲခံချိန်လွန်ပြီ။ မင်းလုပ်သောသူတို့သည် အထပ်ထပ် မတရားသောမေထုန်ကို ပြုကြပြီ။ ရှက်ဘွယ်သောအမှုကို တပ်မက်ကြပြီ။—
၄း၁၉ လေသည် မိမိအတောင်တို့နှင့်တိုက်၍ပါသွားမည်။ သူတို့သည် မိမိတို့ပူဇော်သောယဇ်များကြောင့် ရှက်ကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ အို ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၊ ကြားကြလော့။ အို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ အိုနန်းတော်သားတို့၊ မှတ်မိကြလော့။ သင်တို့သည် စစ်ကြော စီရင်ခြင်းကိုခံရကြမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် မိဇပါတောင်ပေါ်မှာကျော့ကွင်း၊ တာဗော်တောင်ပေါ်မှာ ထောင်သောပိုက်ဖြစ်ကြပြီ။—
၅း၂ ယဇ်ကောင်တို့ကို သတ်သောအားဖြင့် မိမိတို့အပြစ်ကို များပြားစေကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ ငါသည် ထိုသူအပေါင်းတို့၌ အပြစ်ဒဏ်ပေးမည်။—
၅း၃ ဖေရိမ်ကို ငါသိ၏။ ဣသရေလသည်လည်း ငါ့ရှေ့မှာ ပုန်းရှောင်၍မနေနိုင်။ ယခုပင် အိုဖေရိမ်၊ သင်သည် မှားယွင်း၍ ဣသရေလသည် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။—
၅း၄ သူတို့သည် ပြုမြဲပြုသောကြောင့်၊ သူတို့၏ ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ ပြန်၍မလာနိုင်ကြ။ မှားယွင်းသော သဘောစွဲလမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရ ဘုရားကို မသိကြ။—
၅း၅ ဣသရေလအမျိုး၏မာနသည် သူ့မျက်မှောက်၌ နိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ ဣသရေလနှင့်ဖေရိမ်သည် မိမိတို့အပြစ်၌လဲ၍၊ သူတို့နှင့်အတူ ယုဒအမျိုး သည်လည်း လဲလိမ့်မည်။—
၅း၆ သိုးစုနွားစုပါလျက်၊ ထာဝရဘုရားကိုရှာခြင်းငှါ သွားကြသော်လည်း မတွေ့ရကြ။ သူတို့နှင့်ကွာတော်မူပြီ။—
၅း၇ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား ထံတော်၌ ခံသောသစ္စာကို ဖျက်ကြပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကို ဘွားမြင်ကြပြီ။ လဆန်းနေ့ရောက်မှ သူတို့နှင့် သူတို့ဥစ္စာသည် ပျက်စီးလိမ့်မည်။
၅း၈ ဂိဗာမြို့၌နဲ့ခရာကို၎င်း၊ ရာမမြို့၌တံပိုးကို၎င်း မှုတ်ကြလော့။ ဗေသဝင်မြို့၌ ကြွေးကြော်ကြလော့။ အိုဗင်္ယာမိန်အမျိုး၊ နောက်သို့ကြည့်ကြလော့။—
၅း၉ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့ကို ဆုံးမသတိပေးသောနေ့၌ ဖေရိမ်သည် ပျက်စီးရလိမ့်မည်။ ဆက်ဆက်ဖြစ်လတံ့သောအမှုကို ငါဘော်ပြ၏။—
၅း၁၀ ယုဒမင်းတို့သည် မြေမှတ်တိုင်တို့ကို ရွှေ့သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ငါသည်သူတို့အပေါ်သို့ ငါ့အမျက်ကို ရေကဲ့သို့ သွန်းလောင်းမည်။—
၅း၁၁ ဖေရိမ်သည်ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရ၏။ တရားစီရင်ခြင်းနှင့်တွေ့၍ဆုံးရှုံးရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အမိန့်တော်အတိုင်း ကျင့်လေပြီ။—
၅း၁၂ ထိုကြောင့်၊ ငါသည် ဖေရိမ်၌ကိုက်တတ်သောပိုးကောင်၊ ယုဒအမျိုး၌စားတတ်သော အနာကဲ့သို့ဖြစ်မည်။—
၅း၁၃ ဖေရိမ်သည် မိမိအပေါက်တို့ကို၎င်း၊ ယုဒသည် မိမိအနာကို၎င်း မြင်သောအခါ၊ ဖေရိမ်သည် အာရှုရိမင်းထံသို့သွား၍၊ ယုဒသည် ရှင်ဘုရင် ယာရက်ထံသို့ စေလွှတ်သော်လည်း၊ ထိုမင်းတို့သည် သင်တို့အပေါက်ကိုမဖါနိုင်၊ အနာကိုလည်း မပျောက်စေနိုင်ကြ။—
၅း၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဖေရိမ်၌ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၎င်း၊ ယုဒအမျိုး၌ ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်မည်။ ငါသည် ကိုယ်တိုင်ကိုက်ဖြတ်၍ သွားမည်။ ချီသွား၍ အဘယ်သူမျှမနုတ်ရ။—
၅း၁၅ သူတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကို ဝန်မချ၊ ငါ့မျက်နှာကို မရှာမှီတိုင်အောင်၊ ငါသည် ကိုယ်နေရာသို့ ပြန်သွား၍နေမည်။ အမှုရောက်သောအခါ၊ သူတို့သည် ငါ့ကို ကြိုးစား၍ ရှာကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ လာကြ။ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြန်ကြကုန်အံ့။ ကိုယ်တော်သည် ကိုက်ဖြတ်သော်လည်း ပကတိဖြစ်စေတော်မူမည်။ ဒဏ်ခတ်သော်လည်း အနာကိုစည်းတော်မူမည်။—
၆း၂ နှစ်ရက်လွန်ပြီးမှ ငါတို့ကိုအသက်ရှင်စေ၍၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ အထံတော်၌ ငါတို့သည် အသက်ရှင် ကြလိမ့်မည်။—
၆း၃ ပညာကိုလည်း ရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကိုသိခြင်းငှါ လိုက်ရှာကြလိမ့်မည်။ ထွက်တော်မူချိန်သည် နံနက်ကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ရွာသော မိုဃ်းနှင့်၊ မြေအပေါ်သို့ရွာသော နောက်မိုဃ်းကဲ့သို့ သက်ရောက်တော်မူလိမ့်မည်။

၆း၄ အို ဧဖရိမ်၊ သင်၌ အဘယ်သို့ငါပြုရမည်နည်း။ အို ယုဒ၊ သင်၌ အဘယ်သို့ငါပြုရမည်နည်း။ သင်တို့ ကြည်ညိုသောစိတ်သည် နံနက် မိုယ်းတိမ်ကဲ့သို့ ၎င်း၊ စောစောပျောက်တတ်သောနှင်းကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။–

၆း၅ ထို့ကြောင့် သူတို့ကို ပရောဖက်များအားဖြင့် ငါသည်အပိုင်းပိုင်းခုတ်ဖြတ်ရပြီ။ ငါ့နှုတ်ထွက်စကားအားဖြင့် သတ်ရပြီ။ ငါ့စီရင်ချက်တို့သည်လည်း ထွန်း လင်းသောအလင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပြီ။–

၆း၆ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက် သနားခြင်းကရုဏာအကျင့်ကို၎င်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်းထက် ဘုရားသခင်နှင့်ကျွမ်းဝင်ခြင်းကို၎င်း၊ ငါနှစ်သက် ၏။–

၆း၇ သူတို့သည် အာဒံကဲ့သို့ ပဋိညာဉ်ကို လွန်ကျူးကြပြီ။ နေရင်းအရပ်၌ ငါ့သစ္စာကို ဖျက်ကြပြီ။–

၆း၈ ဂိလဒ်မြို့သည် အဓမ္မပြုသောသူတို့ နေရာဖြစ်၍၊ လူအသွေးနှင့်စွန်းသော ခြေရာများ၏။–

၆း၉ ထားပြအလုံးအရင်းသည် ခရီးသွားသောသူကို ချောင်း၍ကြည့်သကဲ့သို့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အပေါင်းအသင်းသည် ရှေခင်မြို့သို့သွားသောလမ်း၌ပင် အသက်ကိုသတ်တတ်ကြ၏။–

၆း၁၀ အကယ်စင်စစ် အဓမ္မအမှုကိုပြုတတ်ကြ၏။ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအမှုကို ဣသရေလအမျိုး၌ငါမြင်ပြီ။ ထိုအမျိုး၌ ဧဖရိမ်သည် မှားယွင်း တတ်၏။ ဣသ ရေလသည် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။–

၆း၁၁ ထိုမှတပါး၊ အိုယုဒအမျိုး၊ သိမ်းသွားသောငါ၏လူတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့ပြန်သောအခါ၊ စပါးရိတ်ရာကာလသည် သင့်အဘို့ ခန့်ထားလျက်ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ဣသရေလ၏အနာကို ပျောက်စေခြင်းငှါ ငါပြုသောအခါ၊ ဧဖရိမ်၏အပြစ်နှင့် ရှမာရိပြုသောအဓမ္မအမှုသည် ထင်ရှားပြန်၏။ သူတို့သည် သစ္စာပျက်ကြပြီ။ အထဲသို့ သူခိုးဝင်တတ်၏။ ပြင်၌လည်း ထားပြအလုံးအရင်းတို့သည် တိုက်တတ်ကြ၏။–

၇း၂ သူတို့ပြုသမျှသောအဓမ္မအမှုကို ငါမှတ်မိသည်ဟု မိမိတို့စိတ်နှလုံးထဲမှာ မအောက်မေ့ကြ။ ယခုပင် ထိုအမှုတို့သည် သူတို့ကိုဝိုင်းကြပြီ။ ငါ့မျက်မှောက် တွင်ရှိကြ၏။–

၇း၃ ဆိုးညစ်သောအမှုအားဖြင့် ရှင်ဘုရင်ကို၎င်း၊ မုသာစကားအားဖြင့် မင်းများကို၎င်း ဝမ်းမြောက်စေကြ၏။–

၇း၄ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မတရားသောမေထုန်ဖြင့် မှားယွင်းသောသူဖြစ်၍၊ မီးထည့်သောမုန့်သည်၏ မီးဖိုနှင့်တူကြ၏။ မုန့်စိမ်းကိုနယ်ပြီးမှ မဖေါင်းကြွမှီတိုင် အောင်၊ မီးကိုမဆော်ဘဲ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရ၏။–

၇း၅ ငါတို့ရှင်ဘုရင်၏နှစ်စဉ်ပွဲနေ့၌ မင်းတို့သည် စပျစ်ရည်အရှိန်နှင့်ယစ်မူး၍ ရှင်ဘုရင်သည် မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူတို့ကို လက်ခံတတ်၏။–

၇း၆ အကယ်စင်စစ် သူတို့သည်ချောင်း၍ကြည့်လျက်နေကြစဉ်၊ မိမိတို့နှလုံးကိုမီးဖိုကဲ့သို့ပြင်ဆင်ကြပြီ။ သူတို့မုန့်သည်သည် တညဥ့်လုံးအိပ်သော်လည်း၊ နံနက် အချိန်၌ တောက်သောမီးကဲ့သို့ လောင်လျက်ရှိ၏။–

၇း၇ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မီးဖိုကဲ့သို့ပူကြ၏။ မိမိတို့တရားသူကြီးများကို လောင်ကြပြီ။ သူတို့ရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့သည် လဲကြပြီ။ ငါ့ကို ဟစ်ခေါ် သောသူတယောက်မျှမရှိ။–

၇း၈ ဧဖရိမ်သည် တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ရောနှောလျက်ရှိ၏။ တမျက်နှာသာဖုတ်၍ မလှန်သောမုန့်ပြားဖြစ်၏။–

၇း၉ သူမသိမမှတ်ဘဲ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် သူ၏ခွန်အားကို စားကြပြီ။ ကိုယ်မသိမမှတ်ဘဲ ခေါင်းပေါ်မှာ ဖြူသောဆံပင်အနှံ့အပြားရှိပြီ။–

၇း၁၀ ဣသရေလအမျိုး၏မာနသည် သူ့မျက်မှောက်၌ နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း၊ အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့မပြန် မလာကြ။ အမှုရောက်သော်လည်း ဘုရားကိုမရှာကြ။

၇း၁၁ ဧဖရိမ်သည် ဉာဏ်မရှိ၊ မိုက်သောချိုးနှင့်တူ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ဟစ်ခေါ်တတ်၏။ အာရှုရိပြည်သို့ ပြေးတတ်၏။–

၇း၁၂ သွားလေရာရာတွင် ငါ့ပိုက်နှင့်သူတို့ကို ငါအုပ်မိမည်။ မိုယ်းကောင်းကင်ငှက်ကိုကဲ့သို့မြေသို့နှိမ့်ချမည်။ သူတို့စည်းဝေးရာ၌ ကြားသည်အတိုင်း ငါဆုံးမမည်။–

၇း၁၃ သူတို့သည် ငါ့ထံမှထွက်၍လည်သောကြောင့် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ငါ့ကိုပြစ်မှားသောကြောင့် ဖျက်ဆီးရာဘို့ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ကိုငါရွေးနှုတ်သော်လည်း၊ ငါ့တ ဘက်၌ မုသာစကားကိုပြောကြ၏။–

၇း၁၄ သူတို့သည် အိပ်ရာပေါ်မှာမြည်တမ်းသော်လည်း၊ စေတနာစိတ်နှင့်ငါ့ကိုမအော်ဟစ်ကြ။ ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်ကို ရခြင်းငှါ စည်းဝေး၍ ငါ့ကို ပုန်ကန်ကြ၏။–

၇း၁၅ ငါသည် ဆုံးမသော်၎င်း၊ သူတို့ကို ခိုင်ခံ့စေသော်၎င်း၊ ငါ့တဘက်၌မကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်ကြ၏။–

၇း၁၆ အကျိုးနည်းရှိကြ၏။ လိမ်တတ်သောလေးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ မင်းတို့သည် စော်ကားသောကြောင့် ထားဖြင့်သေ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ တံပိုးမှုတ်လော့။ ရန်သူသည် ရွှေလင်းတကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သို့ လာလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ငါ့ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်၍ ငါ့တရားကို လွန်ကျူးကြပြီ။–

၈း၂ သို့ရာတွင်၊ သူတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကိုသိကြပါ၏ဟု ငါ့အား ကြွေးကြော် ကြသည်တကား။–

၈း၃ ဣသရေလအမျိုးသည် ကောင်းသောအရာကို စွန့်ပစ်သောကြောင့်၊ ရန်သူညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။–

၈း၄ သူတို့သည် ငါ၏အခွင့်မရှိဘဲ ကိုယ်အလိုအလျောက် ရှင်ဘုရင်တို့ကို ချီးမြှောက်ကြပြီ။ ငါမသိရဘဲ မင်းတို့ကို ခန့်ထားကြပြီ။ ကိုယ်အကျိုးနည်း စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ရွှေငွေနှင့် ကိုယ်အဘို့ ရုပ်တုများကို လုပ်ကြပြီ။–

၈း၅ အို ရှမာရိ၊ သင်၏နွားသငယ်ကို စွန့်ပစ်လော့။ ကိုးကွယ်သောသူများကို ငါအမျက်ထွက်၏။ သူတို့သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး သန့်ရှင်းခြင်းတရားကို မမှီနိုင်ဘဲ နေရကြလိမ့်မည်နည်း။–

၈း၆ ထိုနွားသငယ်သည် ဣသရေလအမျိုး ကြံစည်၍ဖြစ်၏။ ဆရာသမားလုပ်သောကြောင့် ဘုရားမဟုတ်။ အကယ်စင်စစ် ရှမာရိနွားသငယ်သည် အပိုင်းပိုင်း ကျိုးပဲ့ရလိမ့်မည်။

၈း၇ လေမျိုးစေ့ကိုကြဲ၍ လေဘွေစပါးကို ရိတ်ရကြလိမ့်မည်။ စပါးပင်မရှိရ။ အနှံထဲက မုန့်ညက်မထွက်ရ။ ထွက်သော်လည်း တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် စားကြလိမ့်မည်။–

၈း၈ ဣသရေလအမျိုးသည်တိမ်မြုပ်လေပြီ။ အဘယ်သူမျှ မနှစ်သက်သောတန်ဆာကဲ့သို့ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ရှိရလိမ့်မည်။–

၈း၉ အာရှုရိပြည်သို့ အလိုလိုသွားလေပြီတကား။ ဖေရိမ်သည် ကိုယ်အဘို့ တကောင်တည်းနေသော မြည်းရိုင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ရည်းစားတို့အား ဆုချလေပြီ။–

၈း၁၀ တပါးအမျိုးသားတို့အား ဆုချသော်လည်း၊ ချက်ခြင်း လူများကိုငါစုဝေးစေမည်။ မကြာမမြင့်မှီ ရှင်ဘုရင်နှင့် မင်းများတင်သောဝန်ကို ပင်ပန်းစွာ ထမ်းရကြ လိမ့်မည်။–

၈း၁၁ ဖေရိမ်သည် များစွာသောယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုအပြစ်အဘို့လုပ်သောကြောင့်၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို သူ၏အပြစ်ဟူ၍ မှတ်ရလိမ့်မည်။–

၈း၁၂ ငါ့တရား၏ထူးဆန်းသောအရာတို့ကို သူ့အဘို့ ငါရေးထားပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ရိုင်းသောအရာဟူ၍ သူသည် မှတ်လေပြီတကား။–

၈း၁၃ ငါနှင့်ဆိုင်သောပူဇော်သက္ကာတို့ကို ယဇ်ပူဇော်သောသူတို့သည် ပူဇော်၍ ကိုယ်တိုင်စားကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို လက်ခံတော်မမူ။ သူတို့အ ပြစ်များကို ချက်ခြင်းအောက်မေ့၍ စစ်ကြောတော်မူသောအားဖြင့်၊ သူတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်သွားရကြလိမ့်မည်။–

၈း၁၄ ဣသရေလသည် သူ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောသခင်ကို မေ့လျော့၍ ဘုံဗိမာန်များကို တည်ဆောက်တတ်၏။ ယုဒသည်လည်း ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို များပြား စေတတ်၏။ သို့ရာတွင်၊ ငါသည် ထိုမြို့များတို့ကိုမီးရှို့၍ ဘုံဗိမာန်များတို့ကို မီးလောင်ရလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ အို ဣသရေလအမျိုး၊ တပါးအမျိုးသားကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ရွှင်မြူးသောစိတ်ရှိ၍ မခုန်နှင့်။ ကိုယ်ဘုရားသခင်၌ မဆည်းကပ်၊ အခြားသောဘုရားနှင့် မှားယွင်းပြီ။ ကောက်နယ်တလင်းရှိသမျှတို့၌ မှားယွင်းခကို နှစ်သက်တတ်၏။–

၉း၂ ကောက်နယ်တလင်းအားဖြင့် အသက်မမွေးရ။ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းအားဖြင့်လည်း အသက်မမွေးရ။ စပျစ်ရည်သစ်လည်း သူတို့မြော်လင့်သ ည်အတိုင်းမထွက်ရ။–

၉း၃ ဖေရိမ်အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏မြေတော်၌ မနေရဘဲ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်သွား၍၊ အာရှုရိပြည်၌ မစင်ကြယ်သောအစာကို စားရကြ မည်။–

၉း၄ စပျစ်ရည်သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရားအား မပြုရကြ။ ပူဇော်သောယဇ်တို့ကို နှစ်သက်တော်မမူရ။ ထိုယဇ်အသားသည် မသာလိုက်၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသောသူတို့၏ အစာကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ စားသောသူအပေါင်းတို့သည် ညစ်ညူးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့အစာကို ကိုယ်တိုင်စားကြစေ။ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ထဲသို့ မသွင်းစေနှင့်။–

၉း၅ ဓမ္မပွဲနေ့၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ဆောင်သောပွဲနေ့တို့၌ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ပြု ကြလိမ့်မည်နည်း။–

၉း၆ ပျက်စီးရာထဲက သူတို့သည်ထွက်သွားကြပြီ။ အဲဂုတ္တုပြည်၌စု၍ မင်ဖိမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြလိမ့်မည်။ ငွေတန်ဆာဆင်သောနေရာ ဘုံဗိမာန်များကို ဆူးအမျိုးမျိုး တို့သည် လွှမ်းမိုးကြလိမ့်မည်။–

၉း၇ စစ်ကြောရသောအချိန်ရောက်လေပြီ။ အပြစ်ပေးရသောအချိန်ရောက်လေပြီ။ ဣသရေလအမျိုး သိရလိမ့်မည်။ ပရောဖက်သည် အမိုက်ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်ဆု ကျေးဇူးကို ခံသောသူသည် အရူးဖြစ်၏။ သင်၌အပြစ်ကြီးသည်အတိုင်း ကြီးစွာသောဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရ၏။–

၉း၈ ဖေရိမ်ကင်းစောင့်သည် မိမိဘုရားဘက်မှာနေ၏။ ပရောဖက်သည် ပြုလေသမျှတို့၌ မုဆိုးကျော့ကွင်းဖြစ်၏။ သူ၏ဘုရားအိမ်တွင် ဘေးပြု သောသူဖြစ်၏။–

၉း၉ ဂိဗာမြို့လက်ထက်ကဲ့သို့ သူတို့သည် ကိုယ်ကို အလွန်ညစ်ညူးစေကြပြီ။ သူတို့အပြစ်ကို အောက်မေ့၍ ဒုစရိုက်များကို စစ်ကြောတော်မူမည်။

၉း၁၀ တော၌စပျစ်သီးကဲ့သို ဣသရေလအမျိုးကို ငါတွေ့၏။ သီးစသောသင်္ဘောသဖန်းပင်၌ အဦးဆုံးမှည့်သော သင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့ သင်တို့ဘိုးဘေး များကို ငါမြင်၏။ သူတို့သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဗာလပေဂုရဘုရားထံသို့ သွား၍၊ ထိုရှက်ဘွယ်သောအရာအဘို့ ကိုယ်ကို အပ်နှံသဖြင့် တပ်မက်သည် အတိုင်း စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုကြ၏။–

၉း၁၁ ဖေရိမ်၏ဘုန်းသည် ငှက်ကဲ့သို့ ပျံသွားလိမ့်မည်။ သားဘွားခြင်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း၊ ပဋိသန္ဓေယူခြင်းမရှိရ။–

၉း၁၂ သားသမီးတို့ကို ကျွေးမွေးသော်လည်း၊ တယောက်ကိုမျှ မကျန်စေခြင်းငှါ ငါလုယူမည်။ အကယ်၍ သူတို့ကို ငါစွန့်ပစ်သောအခါ အမင်္ဂလာ ရှိကြလိမ့်မည်။–

၉း၁၃ ဖေရိမ်သည် တုရုမြို့ကဲ့သို့ ငြိမ်ဝပ်ရာအရပ်၌ တည်ဟန်ရှိသော်လည်း၊ မိမိသားသမီးတို့ကို လူသတ်လက်သို့ အပ်ရလိမ့်မည်။–

၉း၁၄ အို ထာဝရဘုရား၊ ပေးသနားတော်မူပါ။ အဘယ်သို့ပေးတော်မူရမည်နည်း။ ကိုယ်ဝန်မဆောင်သောဝမ်း၊ နို့မထွက်သောသားမြတ်ကို ပေးတော်မူပါ။–

၉း၁၅ ဂိလဂါလမြို့၌ သူတို့ပြုသမျှသော ဒုစရိုက်ရှိ၍၊ ထိုအရပ်၌ သူတို့ကို ငါမုန်း၏။ သူတို့ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် ငါ့အိမ်မှ ငါနှင်ထုတ်မည်။ နောက်တဖန် သူတို့ ကိုမချစ်။ သူတို့မင်းအပေါင်းတို့သည် ပုန်ကန်တတ်သောသူဖြစ်ကြ၏။–

၉း၁၆ ဖေရိမ်သည် အထိအခိုက်ခံရသောကြောင့်၊ အမြစ်သွေ့ခြောက်လျက်ရှိ၍ အသီးကိုမသီးနိုင်ရာ။ သားဘွားသော်လည်း၊ အချစ်ဆုံးသောသားတို့ကို ငါသတ် မည်။–

၉း၁၇ ငါ့ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို နားမထောင်သောကြောင့် စွန့်ပစ်တော်မူ၍၊ သူတို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်ရ ကြမည်။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ဣသရေလသည် အသီးများစွာသီးသော စပျစ်နွယ်ပင် ဖြစ်၏။ ကိုယ်အလိုအလျောက် သီးတတ်၏။ အသီးတိုးပွါးသည်အတိုင်း အမျိုးသားတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို များပြားစေကြ၏။ သူတို့ပြည် ကောင်းသည်အတိုင်း ကောင်းသော ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို လုပ်ကြသည်တကား။–
၁၀း၂ သူတို့၌စိတ်နှစ်ခွရှိ၏။ ချက်ခြင်းအပြစ်ဒဏ်ကိုခံရကြမည်။ သူတို့ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို ကိုယ်တော်တိုင် ဖြိုချ၍၊ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုလည်း ဖျက်ဆီးတော်မူမည်။–
၁၀း၃ ငါတို့သည် ထာဝရဘုရားကို မကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ရှင်ဘုရင်မရှိ။ ရှင်ဘုရင်ရှိသော်လည်း၊ ငါတို့အဘို့ အဘယ်သို့ပြုနိုင်မည်နည်းဟု ချက်ခြင်းဆိုရကြမည်။–
၁၀း၄ သူတို့ကျိန်ဆိုသောစကားသည် စကားသက်သက်ဖြစ်၍၊ မိဿဟာယဖွဲ့သောအခါ မုသာစကားကိုသာ ပြောတတ်ကြ၏။ တရားစီရင်ခြင်းအမှုသည် လယ်ကန်ဆည်ရိုးပေါ်မှာ ဘင်းခါးပင်ကဲ့သို့ ပေါက်ရလိမ့်မည်။–
၁၀း၅ ရှမာရိမြို့သားတို့သည် ဗေသဝင်နွားသငယ်အဘို့ ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုနွားသငယ်၏ဘုန်းအတွက် သူ၏တကာတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍၊ ယဇ်ပု ရောဟိတ်တို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ရန်သူတို့သည် ထိုဘုန်းကိုလုယူ၍၊–
၁၀း၆ နွားသငယ်နှင့်အတူ အာရှုရိပြည်သို့ ယူသွားပြီးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်ယာရက်အားဆက် ရကြလိမ့်မည်။ ဧဖရိမ်သည်အသရေပျက်၍ ဣသရေလသည် မိမိအကြံ အစည်အားဖြင့် ရှက်ကြောက်ရလိမ့်မည်။–
၁၀း၇ ရှမာရိသည် ပျက်ရ၏။ ရှမာရိရှင်ဘုရင်သည် ရေမြှုပ်သက်သက်ဖြစ်၏။–
၁၀း၈ ဣသရေလပြစ်မှားရာ အာဝင်မြို့ကုန်းတို့သည် ပြိုကျ၍၊ ဆူးပင်အမျိုးမျိုးတို့သည် သူတို့ယဇ်ပလ္လင်များကို လွှမ်းမိုးကြလိမ့်မည်။ မြို့သားတို့က လည်း၊ အို တောင်များ တို့၊ ငါတို့ကို ဖုံးအုပ်ကြပါ။ အိုကုန်းများတို့၊ ငါတို့အပေါ်၌ ကျကြပါဟု ခေါ်ကြလိမ့်မည်။
၁၀း၉ ဂိဗာမြို့ လက်ထက်၌ အပြစ်ကြီးသည်ထက် ဣသရေလသည် အပြစ်သာ၍ကြီး၏။ ထိုမြို့၌ ရပ်နေကြ၏။ ဂိဗာမြို့၌ အဓမ္မလူတို့ကို စစ်တိုက်သောအခါ မရှုံးကြ။–
၁၀း၁၀ ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် သူတို့ကို ဆုံးမမည်။ သူတို့အပြစ်နှစ်ပါးကြောင့် ချည်ထားလျက်ရှိသောအခါ၊ သူတို့တဘက်၌ လူများစည်းဝေးရကြလိမ့်မည်။–
၁၀း၁၁ ဧဖရိမ်သည် ယဉ်၍ စပါးကိုနင်းချင်သောနွားမပျိုဖြစ်သော်လည်း၊ ငါသည်ထမ်းဘိုးကို ထမ်းစေသဖြင့်၊ ဧဖရိမ်သည်ကခြင်းကိုခံ၍၊ ယုဒသည် ထွန်လျက်၊ ယာကုပ်သည်လည်း မြေစိုင်ကိုခွဲလျက် ရှိရလိမ့်မည်။–
၁၀း၁၂ ကိုယ်အဘို့ ဖြောင့်မတ်ခြင်း မျိုးစေ့ကိုကြဲ၍၊ ကရုဏာတော်အသီးအနှံကို ရိတ်ကြလော့။ မလုပ်သေးသောလယ်ကိုထွန်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ကြွလာ၍၊ သင်တို့အပေါ်သို့ ဖြောင့်မတ်ခြင်းမိုယ်းကို ရွာစေတော်မမူမှီတိုင်အောင်၊ ကိုယ်တော်ကို ရှာရသောအချိန်ရောက်လေပြီ။–
၁၀း၁၃ သင်တို့သည် ဒုစရိုက်မျိုးစေ့ကိုကြဲလို၍ လယ်ထွန်သောကြောင့်၊ အပြစ်စပါးကိုရိတ်ရကြ၏။ မုသာအသီးအနှံကို စားရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကြံ စည်ပြုမူခြင်းကို၎င်း၊ ကိုယ်၌များစွာသောသူရဲတို့ကို၎င်း ကိုးစားတတ်၏။–
၁၀း၁၄ ထိုကြောင့်၊ သင်၏လူတို့သည်ရုန်းရင်းခတ်ကြလိမ့်မည်။ ရှာလမန်မင်းသည် ဗေသာဗေလမြို့ကို စစ်တိုက်သောအခါ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ သင်၏ရဲတိုက်ရှိ သမျှတို့သည် ပျက်စီးရကြလိမ့်မည်။ အမိသည်သားတို့နှင့်အတူ မြေပေါ်မှာ ဆောင့်ဖွပ်ခြင်းကို ခံ ရလိမ့်မည်။–
၁၀း၁၅ ထိုသို့ ဗေသလသည် သင်တို့ဒုစရိုက်အပြစ်များကြောင့် သင်တို့၌ ပြုလိမ့်မည်။ နံနက်အချိန်သည် လွန်တတ်သကဲ့သို့၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်ရှင်းရှင်းကွယ်ပျောက်ရလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ဣသရေလသည် အသက်ငယ်သောအခါ ငါသည်ချစ်၍ ငါ့သားကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ ခေါ်ခဲ့ပြီ။–
၁၁း၂ သူတို့ကိုခေါ်သောသူတို့ထံမှ ထွက်သွားကြ၏။ ဗာလဘုရားတို့အား ယဇ်ပူဇော်၍ ရုပ်တုဆင်းတုတို့အား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏။–
၁၁း၃ ငါသည် သွားတတ်သောအတတ်ကို ဧဖရိမ်အား လက်ဆွဲ၍သွန်သင်၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါစောင့်မခြင်းကျေးဇူးကို သူသည် မသိဘဲနေ၏။–
၁၁း၄ လူကိုဆွဲတတ်သောကြိုးတည်းဟူသော မေတ္တာကြိုးနှင့် ငါဆွဲငင်၏။ ပါးရိုးအနားသို့ ထမ်းဘိုးကို ရွေ့၍ ဖြည်းညှင်းစွာကျွေး၏။–
၁၁း၅ အထံတော်သို့ မပြန်မလာဟု သူသည်ငြင်းသောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်၍မသွားရ။ အာရှုရိမင်းသည် သူတို့ကို အုပ်စိုးရလိမ့်မည်။–
၁၁း၆ ထားဘေးသည် သူ့နေရာမြို့တို့အပေါ်သို့ရောက်၍ မင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ သူတို့ကြံစည်ခြင်းအားဖြင့်ပင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလိမ့်မည်။–
၁၁း၇ ငါ၏လူတို့သည် ငါ့ထံမှလွှဲမြဲလွှဲကြ၏။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားထံသို့ခေါ်သော်လည်း၊ ထိုဘုရားကို အဘယ်သူမျှ မချီးမြှောက်လို။
၁၁း၈ အိုဧဖရိမ်၊ ငါသည် သင့်ကို အဘယ်သို့စွန့်နိုင်မည်နည်း။ အိုဣသရေလ၊ သင့်ကို အဘယ်သို့ အပ်နှံနိုင်မည်နည်း။ သင့်ကို အာဒမာမြို့ကဲ့သို့ အဘယ် သို့ဖြစ်စေနိုင်မည်နည်း။ ဇေဘိုင်မြို့အရာ၌ အဘယ်သို့ခန့်ထားနိုင်မည်နည်း။ ငါသည် နှလုံး ပြောင်းလဲ၍ အလွန်ကြင်နာသောစိတ်ရှိ၏။–
၁၁း၉ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်သည်အတိုင်း မပြုလို။ ဧဖရိမ်ကို အထပ်ထပ်မဖျက်ဆီးလို။ ငါသည် လူမဟုတ်၊ ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ မြို့ထဲမှာနေသော မြို့သား မဟုတ်သော်လည်း၊ သင်တို့တွင်နေ၍ သန့်ရှင်းသောဘုရားဖြစ်၏။–
၁၁း၁၀ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏နောက်တော်သို့ လိုက်ကြလိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ဟောက်တော်မူမည်။ ဟောက်တော်မူသောအခါ သားသမီးတို့ သည်အနောက်မျက်နှာမှ အလျင်အမြန်ပြေးကြလိမ့်မည်။–
၁၁း၁၁ စာငှက်ကဲ့သို့ အဲဂုတ္တုပြည်မှ၎င်း၊ ချိုးကဲ့သို့ အာရှုရိပြည်မှ၎င်း အလျင်အမြန်ပြေးကြ၍၊ သူတို့ကို နေရင်းအရပ်၌ ငါနေရာ ချမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။
၁၁း၁၂ ဧဖရိမ်သည် မုသာစကားနှင့်၎င်း၊ ဣသရေလသည် လှည့်စားခြင်းနှင့်၎င်း ငါ့ကို နှောင့်ရှက်တတ်၏။ ယုဒသည်လည်း ဘုရားသခင့်ထံ၊ သန့်ရှင်း၍ သစ္စာစောင့်တော်မူသော ဘုရားသခင့်ထံမှ လွှဲ၍ လှည့်လည်တတ်၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ဧဖရိမ်သည် လေကိုကျက်စားတတ်၏။ အရှေ့လေကိုလိုက်တတ်၏။ နေ့တိုင်း မုသာစကားနှင့် ပျက်စီးခြင်းအကြောင်းတို့ကို များပြားစေတတ်၏။ အာရှုရိလူတို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့လျက်နှင့်ပင်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ဆီကိုယူသွားတတ်၏။–

၁၂း၂ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒအမျိုးနှင့်လည်း တရားတွေ့မှုရှိတော်မူ၏။ ယာကုပ်၏အကျင့်တို့ကို စစ်ကြော၍ သူပြုမူသည်နှင့်အညီ အပြစ်ပေးတော်မူမည်။–

၁၂း၃ ယာကုပ်သည် အမိဝမ်း၌ အစ်ကို၏ဖနောင့်ကို ကိုင်၏။ ခွန်အားကြီး၍ ဘုရားသခင်နှင့်ပြိုင်လေ၏။–

၁၂း၄ ကောင်းကင်တမန်နှင့်ပြိုင်၍ နိုင်လေ၏။ ငိုယို၍တောင်းပန်နှင့်ပြီ။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဗေသလမြို့မှာ ဖူးတွေ့၍၊ ငါတို့အဘို့ ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံလေ၏။–

၁၂း၅ ထာဝရဘုရားတည်းဟူသောနာမသည် ထိုဘုရားသခင်၏ဘွဲ့နာမတော်ဖြစ်၏။–

၁၂း၆ သို့ဖြစ်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ ပြန်လာလော့။ ကရုဏာတရား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို စောင့်ရှောက်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ကို အစဉ်မပြတ် မြော်လင့်လော့။

၁၂း၇ သူသည်ကုန်သည်ဖြစ်၏။ စဉ်းလဲသောချိန်ခွင်ကို ကိုင်တတ်၏။ သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။–

၁၂း၈ သို့ရာတွင်၊ ဧဖရိမ်က၊ ငါသည် ရတတ်၏။ ဘဏ္ဍာကိုသိုထားပြီ။ ကြိုးစားသမျှတို့၌ အပြစ်ပါသောလွန်ကျူးခြင်းကို ရှာ၍မတွေ့ရာဟု ဆိုလိမ့်မည်။–

၁၂း၉ ငါ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှကယ်နှုတ်သော သင်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ဓမ္မပွဲခံစဉ်တွင် နေတတ်သကဲ့သို့ တဖန် တဲတို့၌ နေစေမည်။–

၁၂း၁၀ ငါသည် ပရောဖက်တို့၌ ဗျာဒိတ်ပေးပြီ။ များစွာသောရူပါရုံတို့ကိုပြပြီ။ ပရောဖက်များအားဖြင့် ပုံပမာတို့ကို ထားပြီ။–

၁၂း၁၁ ဂိလဒ်ပြည်၌အပြစ်ရှိ၏။ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် အကျိုးနည်းရှိကြပြီ။ ဂိလဂါလ မြို့၌ နွားတို့ကို ယဇ်ပူဇော်၍၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့သည် ထွန်ကြောင်းတွင် မြေအပုံပုံရှိသကဲ့သို့ များကြ၏။–

၁၂း၁၂ ယာကုပ်သည် ရှုရိပြည်သို့ ပြေး၏။ ဣသရေလသည် မယားကိုရခြင်းငှါ အစေကျွန်ခံ၍ သိုးစုကိုထိန်းရလေ၏။–

၁၂း၁၃ ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်အားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်၍၊ ပရောဖက်အားဖြင့်လည်း စောင့်မတော်မူ၏။–

၁၂း၁၄ ဧဖရိမ်သည် အမျက်တော်ကို အလွန်နှိုးဆော်လေပြီ။ ထိုကြောင့်၊ လူအသက်ကို သတ်သောအပြစ်သည် သူ့၌ရောက်လိမ့်မည်။ သူကဲ့ရဲ့ခြင်း အပြစ်ကို သူ၏သခင်သည် ပြန်ပေးလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ဧဖရိမ်သည် နှုတ်မြွက်သောအခါ သူတပါးကြောက်လန့်တတ်၏။ သူသည် ဣသရေလအမျိုး၌ မြင့်မြတ်၏။ နောက်တဖန် ဗာလဘုရားအားဖြင့်ပြစ်မှားသောကြောင့်သေ၏။–

၁၃း၂ ယခုမှာ အထပ်ထပ်ပြစ်မှား၍ ကိုယ်ဉာဏ်ပညာအားဖြင့် အရည်သွန်းသော ငွေရုပ်တု၊ ဆရာသမားလုပ်တတ်သော ရုပ်တု ဆင်းတုများကို ကိုယ်အဘို့ လုပ်ကြ၏။ လုပ်ပြီးမှ ယဇ်ပူဇော်သောသူသည် နွားသငယ်ကို နမ်းစေဟုဆိုတတ်ကြ၏။–

၁၃း၃ ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည် နံနက်မိုဃ်းတိမ်ကဲ့သို့၎င်း၊ စောစောကွယ်ပျောက်တတ်သော နှင်းကဲ့သို့၎င်း၊ ကောက်နယ်တလင်းမှ လေဘွေတိုက်သွားသောဖွဲကဲ့ သို့၎င်း၊ မီးဖိုထဲကထွက်သောမီးခိုးကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။–

၁၃း၄ သို့ရာတွင်၊ ငါ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်သောသင်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါမှတပါး အခြားသောဘုရားသခင်ကို သင်မသိပြီ။ ငါမှတပါး ကယ်တင်နိုင်သော သခင်မရှိ။–

၁၃း၅ အလွန်သွေ့ခြောက်သောအရပ်တည်းဟူသော တော၌ပင် သင့်ကိုငါသိပြီ။ ကျက်စားရာအရပ်၌ ဝပြောစွာစားရကြ၏။–

၁၃း၆ ဝသောအခါ ဝါကြွားသောစိတ်ရှိ၍ ငါ့ကိုမေ့လျော့ကြ၏။–

၁၃း၇ ထိုကြောင့်၊ သူတို့၌ ငါသည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ဖြစ်မည်။ လမ်းနားမှာ ချောင်းသော ကျားသစ်ကဲ့သို့ သူတို့ကို ချောင်းမြောင်းမည်။–

၁၃း၈ သားပျောက်သောဝံမကဲ့သို့ သူတို့ကို ငါဆီးကြို၍၊ သူတို့နှလုံး၌ဖုံးသောအမြှေးကို ဆုတ်ဖဲ့မည်။ ခြင်္သေ့မကဲ့သို့ တွေ့သောအရပ်၌ပင် ငါကိုက်စားမည်။ တောသားရဲဖြစ်၍ အပိုင်းပိုင်း ဆွဲဖြတ်မည်။

၁၃း၉ အို ဣသရေလ၊ သင့်ကို ကယ်တင်နိုင်သောအရှင် ငါ့ကို သင်သည် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောကြောင့် အကျိုးနည်းရှိ၏။–

၁၃း၁၀ သင်၏ရှင်ဘုရင်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ သင့်နေရာမြို့ ရှိသမျှတို့၌ ကယ်တင်ပါစေသော။ သင်၏တရားသူကြီးတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။–

၁၃း၁၁ ရှင်ဘုရင်နှင့်မင်းများကို ပေးပါဟု သင်တောင်းသောကြောင့်၊ ငါအမျက်ထွက်၍ ရှင်ဘုရင်ကို ပေးပြီ။ တဖန် ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်၍ ရှင်ဘုရင်ကို ပယ်ရှား ပြီ။

၁၃း၁၂ ဧဖရိမ်ပြုသော ဒုစရိုက်ကို ငါထုပ်ထား၍ သူ၏အပြစ်ကို သိုမှီးပြီ။–

၁၃း၁၃ သူသည် သားဘွားသောမိန်းမကဲ့သို့ ဝေဒနာကို ခံရချိန်နီးပြီ။ မိုက်သောအမျိုးသားဖြစ်၏။ သားဘွားရာဝမ်းဝ၌ ကြာမြင့်စွာ နေပါသည်တကား။

၁၃း၁၄ သူတို့ကို မရဏာနိုင်ငံတန်ခိုးမှ ငါကယ်လွှတ်မည်။ သေမင်းလက်မှလည်း ရွေးမည်။ အို သေမင်း၊ သင့်ကို ကာလနာ စွဲစေမည်။ အို မရဏာနိုင်ငံ၊ သင်၌ ဖျက်ဆီးသောဘေးကို ရောက်စေမည်။ နောင်တရမည်အကြောင်းကို ပမာဏမပြု။

၁၃း၁၅ မိမိ ညီအစ်ကိုတို့တွင် အသီးများစွာ သီးတတ်သော်လည်း၊ အရှေ့လေလာလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ လေသည် တောမှလာ၍ သူ၏စမ်းရေတွင်းကို ခန်းခြောက်စေသဖြင့် ရေပြတ်လိမ့်မည်။ ဘဏ္ဍာတိုက်၌ ရှိသမျှသောတန်ဆာအကောင်းအမြတ်တို့ကို ရန်သူလုယူလိမ့်မည်။–

၁၃း၁၆ ရှမာရိမြို့သည် မိမိဘုရားသခင်ကို ပုန်ကန်သောကြောင့် ပျက်စီးလိမ့်မည်။ မြို့သားတို့သည် ထားဖြင့်လဲ၍သေကြလိမ့်မည်။ သူငယ်တို့သည် မြေပေါ်မှာ ဆောင့်ဖွပ်ခြင်းကို၎င်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမတို့သည် ဝမ်းခွဲခြင်းကို၎င်း ခံရကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ အို ဣသရေလ၊ သင်သည် ကိုယ်ပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်အားဖြင့် အကျိုးနည်းရှိသောကြောင့် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လော့။–

၁၄း၂ ပဌနာစကားကို ပြင်ဆင်၍ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လျက်၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ ရှိသမျှသော အပြစ်တို့ကို ပယ်ရှင်းတော်မူပါ။ ကျေးဇူးပြု၍ လက်ခံတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်နှုတ်ခမ်းတည်းဟူသော နွားသငယ်တို့ကို ပူဇော်ပါမည်။–

၁၄း၃ အာရှုရိမင်းသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို မကယ်တင်ရ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်းစီးသူရဲမလုပ်ပါ။ ကိုယ်လက်ဖြင့် လုပ်သောအရာတို့အား၊ ကိုယ်တော်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်ပါ၏ဟု နောက်တဖန် မဆိုပါ။ အကြောင်းမူကား၊ မိဘမရှိ သောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ထံ၌ ကရုဏာကျေးဇူးကို ခံတတ်ကြ ပါ၏ဟုလျှောက်ကြလော့။

၁၄း၄ ငါသည် အမျက်ပြေသောကြောင့် သူတို့ဖောက်ပြန်ခြင်းကို ပြုပြင်မည်။ ကိုယ်အလိုအလျောက်စုံမက်မည်။–

၁၄း၅ ငါသည် နှင်းကဲ့သို့ ဣသရေလအပေါ်မှာ နေမည်။ သူသည် နှင်းပွင့်ကဲ့သို့ ပွင့်လိမ့်မည်။ လေဗနုန်တောကဲ့သို့ အမြစ်စွဲလိမ့်မည်။–

၁၄း၆ အညွန့်တို့သည် ပြန့်ပွါး၍၊ သံလွင်ပင်ကဲ့သို့ အသရေတင့်တယ်လိမ့်မည်။ လေဗနုန် တောကဲ့သို့ မွှေးကြိုင်လိမ့်မည်။

၁၄း၇ ထိုအပင်၏အရိပ်အောက်၌နေသောသူတို့သည် အသစ်ပြုပြင်ခြင်းရှိ၍ စပါးကို ပြုစုကြလိမ့်မည်။ စပျစ်နွယ်ပင်ကဲ့သို့ တိုးပွါး၍ လေဗနုန် စပျစ်ရည်ကဲ့သို့ ကျော်စောကြလိမ့်မည်။–

၁၄း၈ ငါသည် နောက်တဖန် ရုပ်တုဆင်းတုတို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်ရသနည်းဟု ဖေရိမ်သည် ပြောလိမ့်မည်။ သူ၏စကားကိုလည်း ငါနားထောင်၍ သူ့ကို ကြည့်ရှုမည်။ စိမ်းသောထင်းရှူးပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် ငါ့ကျေးဇူးကြောင့် အသီးနှင့်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။–

၁၄း၉ အဘယ်သူသည် ပညာရှိသနည်း။ ထိုသူသည် ဤအရာတို့ကို နားလည်လိမ့်မည်။ အဘယ်သူသည် ဉာဏ်ကောင်းသနည်း။ ထိုသူသည် ဤအရာတို့ကို သိရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏လမ်းတော်တို့သည် ဖြောင့်ကြ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် လိုက်ကြလိမ့်မည်။ အဓမ္မလူတို့မူကား၊ ထိုလမ်းတို့၌ ထိမိ၍ လဲကြလိမ့်မည်။

ပရောဖက်ဟောရှေ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ယောလအနာဂတ္တိကျမ်း။
JOEL.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃

ယောလအနာဂတ္တိကျမ်း။
JOEL.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ပေသွေလ၏သား ယောလသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊ –
၁း၂ အသက်ကြီးသောသူတို့၊ ကြားကြလော့။ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ဤသို့သောအမှုသည် သင်တို့လက်ထက်၌
ဖြစ်ဘူးသလော။ ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်၌ ဖြစ်ဘူးသလော။ –
၁း၃ ကိုယ်သားတို့အား ပြောကြလော့။ သူတို့သည် သူတို့သားတို့အား ပြောကြစေ။ သူတို့သားတို့သည်လည်း ဆက်နွှယ်သော အခြားသူတို့အား
ပြောကြစေ။ –
၁း၄ ဂါဇံကျိုင်းခြင်းထားသောအရာကိုအရာဘကျိုင်းစား၏။ အရာဘကျိုင်းခြင်းထားသောအရာကို ယာလက်ကျိုင်းစား၏။ ယာလက်ကျိုင်းခြင်း
ထားသောအ ရာကို ခါသိလကျိုင်းစား၏။ –
၁း၅ သေသောက်ကြူးတို့၊ နိုး၍ငိုကြွေးကြလော့။ စပျစ်ရည်ကိုသောက်ကြူးသောသူတို့၊ သင်တို့သောက်ရန်ချိုသောစပျစ်ရည်ပြတ်သောကြောင့်
ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလော့။ –
၁း၆ အကြောင်းမူကား၊ အားကြီး၍ မရေမတွက်နိုင်အောင်များပြားသောအမျိုးသည် ငါ့ပြည်ပေါ်သို့တက်လာပြီ။ ထိုအမျိုး၏သွားသည် ခြင်္သေ့သွား
ကဲ့သို့၄င်း၊ အံ့သွားသည်လည်း ခြင်္သေ့မအံ့သွားကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်၏။ –
၁း၇ ငါ့စပျစ်နွယ်ပင်ကို ဖျက်ဆီး၍ ငါ့သင်္ဘောသဖန်းပင်ကို ကျိုးပဲ့စေပြီ။ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ ပစ်လိုက်လေပြီ။ အခက်အလက်တို့သည် ဖြူကြ၏။
၁း၈ အသက်ငယ်စဉ် လက်ထပ်သောခင်ပွန်းအတွက် လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်သော သတို့သမီးကဲ့သို့ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလော့။
၁း၉ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့် သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာသည် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ပြတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်စောင့် ယဇ်ပုရော
ဟိတ်တို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၏။ –
၁း၁၀ လယ်သည်ပျက်၏။ မြေသည်ညှိုးငယ်၏။ စပါးလည်းပျက်၏။ ချိုသောစပျစ်ရည်ကုန်ပြီ။ ဆီလည်းလျော့ပြီ။ –
၁း၁၁ လယ်လုပ်သောသူတို့၊ လယ်၌ရိတ်ရသောအသီးအနှံပျက်သောကြောင့်၊ ဂျုံစပါးနှင့် မုယောစပါးအတွက် ရှက်ကြောက်ခြင်း ရှိကြလော့။
ဥယျာဉ်ကိုပြုစု သောသူတို့၊ မြည်တမ်းကြလော့။ –
၁း၁၂ စပျစ်နွယ်ပင်သည် ညှိုးနွမ်း၏။ သင်္ဘောသဖန်းပင်လည်း သွေ့ခြောက်၏။ သလဲပင်၊ စွန်ပလွံပင်၊ ရောက်ချိုပင်မှစ၍ တောသစ်ပင်ရှိသမျှတို့သည်
ညှိုးနွမ်းကြ ၏။ အကယ်စင်စစ် လူသားတို့၌ ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းသည် သွေ့ခြောက်၏။
၁း၁၃ အိုယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၊ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်၍ ငိုကြွေးကြလော့။ ယဇ်ပလ္လင်တော်အမှု စောင့်တို့၊ မြည်တမ်းကြလော့။ ငါ၏ဘုရား
သခင့်အမှုတော်စောင့်တို့၊ လာကြ။ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်တညဉ့်လုံးအိပ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်း
လောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို သင်တို့ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်၌ မဆက်ကပ်ဘဲ နေကြပါပြီတကား။ –
၁း၁၄ အစာရှောင်ရသောအချိန်ကိုခန့်ထားကြလော့။ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရသောအချိန်ကို ကြော်ငြာကြလော့။ အသက်ကြီးသူမှစ၍ ပြည်သူပြည်သား
အပေါင်းတို့ကို သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ စည်းဝေး၍ ထာဝရဘုရားအား ဟစ်ကြော်ကြလော့။ –
၁း၁၅ ထိုနေ့ရက်ကြောင့် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်နီးပြီ။ အနန္တတန်ခိုးရှင် ဖျက်ဆီးခြင်းဘေးကဲ့သို့ရောက်လာလိမ့်မည်။ –
၁း၁၆ ငါတို့စားစရာသည် ငါတို့မျက်မှောက်၌ ပြတ်သည်မဟုတ်လော။ ငါတို့ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်၌ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း အကြောင်းလည်း
ပြတ်သည် မဟုတ်လော။ –
၁း၁၇ မျိုးစေ့တို့သည် မြေစိုင်အောက်မှာ ပုပ်ကြ၏။ စပါးပြတ်သောကြောင့် စပါးကျီတို့သည် ပျက်ကြ၏။ ဘဏ္ဍာတိုက်တို့သည် ပြိုကြ၏။ –
၁း၁၈ တိရစ္ဆာန်တို့သည် အလွန်မြည်တမ်းကြ၏။ နွားစုတို့သည် ကျက်စားရာအရပ်မရှိသောကြောင့် ပင်ပန်းကြ၏။ သိုးစုတို့သည်လည်း သေကြ၏။ –
၁း၁၉ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ဟစ်ကြော်ပါ၏။ တော၌ ကျက်စားရာအရပ်တို့ကို မီးရှို့ပါပြီ။ တောသစ်ပင်ရှိသမျှတို့ကို မီးလျှံ
လောင်ပါပြီ။ –
၁း၂၀ တောသားရဲတို့သည်လည်း ကိုယ်တော်ကို ဟစ်ကြော်ကြပါ၏။ မြစ်ရေခန်းခြောက်ပါပြီ။ တော၌ကျက်စားရာအရပ်တို့ကိုလည်း မီးလောင်ပါပြီ။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ တံပိုးကိုမှုတ်ကြလော့။ သန့်ရှင်းသောငါ့တောင်ပေါ်မှာ သတိပေးသောအသံကိုပြုကြလော့။ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်
တုန်လှုပ်ကြစေ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည် လာ၍နီးပြီ။ –
၂း၂ မိုက်မဲသောနေ့၊ မှိုင်းအုံ၍ မှောင်မိုက်ထူထပ်သောနေ့ဖြစ်၏။ ခေါအာရုဏ်သည် တောင်ထိပ်တို့ကို နှံ့ပြားသကဲ့သို့၊ အများဖြစ်၍ အားကြီးသော
အမျိုးသည် လာ၏။ ရှေးကာလ၌ ထိုသို့မဖြစ်စဘူး။ နောင်ကာလအစဉ်အဆက်၌လည်း မဖြစ်ရလတံ့။ –
၂း၃ သူတို့ရှေ့မှာ မီးလောင်၏။ နောက်၌လည်း မီးလျှံတောက်၏။ ရှေ့တွင်ရှိသောပြည်သည် ဧဒင်ဥယျာဉ်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ နောက်၌ကား၊ သုတ်သင်
ပယ်ရှင်းသော လွင်ပြင်ဖြစ်၏။ အကယ်စင်စစ် သူတို့လက်မှ အဘယ်အရာမျှမလွတ်ရ။ –
၂း၄ သူတို့သည် အဆင်းအားဖြင့် မြင်းနှင့်တူ၍၊ မြင်းစီးသူရဲကဲ့သို့ ပြေးကြလိမ့်မည်။ –

၂း၅ ရထားမြည်သံကဲ့သို့၎င်း၊ အမှိုက်ကိုလောင်သော မီးမြည်သံကဲ့သို့၎င်း အသံမြည်၍ တောင်ထိပ်တို့ အပေါ်မှာ ခုန်ကြလိမ့်မည်။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ခင်းကျင်း၍ အားကြီးသောလူအလုံးအရင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၂း၆ သူတို့ရှေ့မှာ လူတို့သည် အလွန်ပင်ပန်းသော စိတ်ရှိ၍၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် မျက်နှာမည်းကြလိမ့်မည်။–

၂း၇ သူတို့သည် သူရဲကဲ့သို့ပြေး၍ စစ်သူရဲကဲ့သို့ မြို့ရိုးကို တက်ကြလိမ့်မည်။ လမ်းမလွဲဘဲ အသီးအသီး မိမိတို့လမ်းသို့ တည့်တည့်လိုက်ကြလိမ့်မည်။–

၂း၈ တဦးကိုတဦး မတိုက်ဘဲ မိမိလမ်းသို့ မိမိလိုက်ကြလိမ့်မည်။ ထားသွားကိုထိသော်လည်း ရှနခြင်းကို မခံရကြ။–

၂း၉ မြို့ထဲမှာ တလည်လည်ပြေးလျက်၊ မြို့ရိုးကိုကျော်လျက်၊ အိမ်ပေါ်သို့တက်လျက်၊ သူခိုးကဲ့သို့ ပြတင်းပေါက်ထဲသို့ဝင်လျက် ရှိကြလိမ့်မည်။–

၂း၁၀ သူတို့ရှေ့မှာ မြေကြီးလှုပ်လိမ့်မည်။ မိုဃ်းကောင်းကင်လည်း တုန်ခိုက်လိမ့်မည်။ နေနှင့်လသည်မိုက်၍၊ ကြယ်တို့သည် မထွန်းလင်းဘဲ နေကြလိမ့်မည်။–

၂း၁၁ ထာဝရဘုရားသည်လည်း မိမိတပ်တော်ရှေ့မှာ အသံကိုလွှင့်တော်မူမည်။ တပ်တော်သည် အလွန်ကြီးမား၏။ စကားတော်အတိုင်း စီရင်သောသူသည် တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည်ကြီး၍ အလွန်ကြောက်မက်ဘွယ်သော နေ့ရက်ဖြစ်၏။ အဘယ်သူခံနိုင်သနည်း။

၂း၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယခုတွင် အစာရှောင်ခြင်း၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းနှင့်တကွ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ငါ့ထံသို့ ပြန်လာကြလော့။

၂း၁၃ အဝတ်ကိုမဆုတ်ဘဲ နှလုံးကိုဆုတ်လျက်၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လာကြလော့။ ချစ်သနားခြင်း မေတ္တာကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံ၍ စိတ်ရှည်သောသဘော၊ အလွန်ကျေးဇူးပြုချင်သောသဘော၊ အပြစ် ပေးခြင်းကို နောင်တရတတ်သောသဘော ရှိတော်မူ၏။–

၂း၁၄ သင်တို့သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့် သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်ရန် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရား သခင်သည် တဖန်ပြန်လာ၍ နောင်တရပြီးလျှင်၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ထားရစ်စေတော်မူမည် မမူမည်ကို အဘယ်သူသိနိုင်သနည်း။

၂း၁၅ ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ တံပိုးကိုမှုတ်ကြလော့။ အစာရှောင်ရသောအချိန်ကိုခန့်ထား၍ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရသောအချိန်ကို ကြော်ငြာကြလော့။–

၂း၁၆ လူများတို့ကိုခေါ်၍ စုဝေးသောပရိသတ်တို့ကို သန့်ရှင်းစေကြလော့။ အသက်ကြီးသောသူတို့ကို၎င်း၊ ငယ်သောသူနှင့် နို့စို့သောသူတို့ကို၎င်း စုဝေးစေကြ လော့။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မိမိအခန်းထဲကငှင်း၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးသည် မိမိကွယ်၍နေသော ကုလားကာတွင်းက၎င်း ထွက်စေ။–

၂း၁၇ ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်စောင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အိမ်တော်ဦးနှင့်ယဇ်ပလ္လင်စပ်ကြားမှာ ငိုကြွေးလျက်၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ လူများကို သနားတော်မူပါ။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် အစိုးရ၍ အမွေတော်လူတို့ကိုကဲ့ရဲ့စေခြင်းငှါ အပ်နှံတော်မမူပါနှင့်။ သူတို့ဘုရားသခင်ကား၊ အဘယ်မှာရှိ သနည်းဟု တပါးအမျိုး သားတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုရကြပါသနည်းဟု လျှောက်ကြစေ။–

၂း၁၈ သို့ပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ပြည်တော်ကို မစချင်သောစိတ် အားကြီး၍ မိမိလူတို့ကို ကယ်မသနားတော်မူလိမ့်မည်။–

၂း၁၉ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် ထူးတော်မူလျက်၊ ငါသည် ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီကိုပေးလိုက်၍ သင်တို့သည် ဝကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် တပါးအ မျိုးသားကဲ့ရဲ့ရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါမပြု။–

၂း၂၀ မြောက်မျက်နှာတပ်သားတို့ကို သင်တို့နေရာမှ ငါပယ်ရှားမည်။ အဘယ်သူမျှမရှိ၊ သွေ့ခြောက်သောအရပ်သို့ နှင်ထုတ်မည်။ အရှေ့ပင်လယ်ကို မျက်နှာပြု လျက်၊ အနောက်ပင်လယ်ကို ကျောခိုင်းလျက် ချီသွားလိမ့်မည်။ ပုပ်စပ်နံစော်သော အနံ့ထွက်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးသောအမှုတို့ကို ပြုတော် မူမည်ဟု မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။

၂း၂၁ အိုပြည်တော်၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းရှိလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးသောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူမည်။–

၂း၂၂ အို တောသားရဲတို့၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ တောမြက်ပင်ပေါက်လျက်၊ သစ်ပင်တို့သည် အသီးကိုသီးလျက်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်နှင့်စပျစ်နွယ်ပင် တို့လည်းအား ထုတ်လျက်ရှိကြ၏။–

၂း၂၃ အို ဇိအုန်မြို့သားတို့၊ ဝမ်းမြောက်၍ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို အမှီပြုလျက် ရွှင်လန်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဓမ္မဆရာကို ပေးတော်မူ၍ အစအဦး၌လည်း အရင်မိုဃ်းနှင့်နောက်မိုဃ်းကို သင်တို့အပေါ်မှာ ရွာစေတော်မူမည်။–

၂း၂၄ ကောက်နယ်တလင်းတို့သည် စပါးနှင့်ပြည့်၍၊ အသီးနယ်ရာကျင်းတို့၌လည်း စပျစ်ရည်နှင့်ဆီ လျှံကြလိမ့်မည်။–

၂း၂၅ အရာဘကျိုင်း၊ ယာလက်ကျိုင်း၊ ခါသိလကျိုင်း၊ ဂါဇံကျိုင်းတည်းဟူသော ငါစေလွှတ်သော ငါ၏မဟာဗိုလ်ခြေတို့ ကိုက်စားသော နှစ်ပေါင်းကာလကိုငါပြန်ပေးမည်။–

၂း၂၆ သင်တို့သည် ဝစွာစားရကြလိမ့်မည်။ အံ့သြဘွယ်သောအမှုတို့ကို သင်တို့၌ပြုတော်မူသော သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် ငါ၏လူတို့သည်လည်း ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိရကြ။–

၂း၂၇ ငါသည် ဣသရေလအမျိုး၏အလယ်၌ ရှိကြောင်းကို၎င်း၊ အခြားသောဘုရားမရှိ၊ ငါ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် ငါ၏လူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိရကြ။

၂း၂၈ ထိုနောက်မှ လူမျိုးတကာတို့အပေါ်သို့ ငါ၏ဝိညာဉ်တော်ကို ငါသွန်းလောင်းမည်။ သင်တို့၏ သားသမီးတို့သည် ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် ဟောပြောရကြလိမ့်မည်။ အသက်ကြီးသောသူတို့သည် နိမိတ်အိပ်မက်တို့ကို မြင်မက်ရကြလိမ့်မည်။ အသက်ငယ်သောသူတို့သည်လည်း ဗျာဒိတ်ရူပါရုံတို့ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။–

၂း၂၉ ငါ၏အမှုကိုဆောင်ရွက်သော ယောကျ်ားမိန်းမတို့အပေါ်သို့ ငါ၏ဝိညာဉ်တော်ကို ငါသွန်းလောင်း၍၊ သူတို့သည် ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် ဟောပြောရ ကြလိမ့်မည်။–

၂း၃၀ မိုဃ်းကောင်းကင်၌၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်၌၎င်း၊ အံ့ဘွယ်သောအရာတည်းဟူသော သွေး၊ မီးလျှံ၊ မီးခိုးတိုင်တို့ကို ငါပြမည်။–

၂း၃၁ ထာဝရဘုရား၏ကြောက်မက်ဘွယ်သော နေ့ကြီးမတိုင်မှီ၊ နေသည် မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လိမ့်မည်။ လသည်လည်း သွေးဖြစ်လိမ့်မည်။–

၂း၃၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားကိုပဌနာပြုသောသူရှိသမျှတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ရကြလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ သည်အတိုင်း ဇိအုန်တောင်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌၊ ထာဝရဘုရားခေါ်တော်မူသောသူ အကျန်အကြွင်းတို့အဘို့ ကယ်တင်ခြင်းအခွင့်ရှိရလတံ့။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ အထက်က သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့ပြန်သောအခါ၊–

၃း၂ ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတကာတို့ကို ငါသည် စုဝေးစေ၍ ယောရှဖတ်ချိုင့်သို့ ခေါ်ခဲ့မည်။ သူတို့သည်ငါ့ပြည်ကို ဝေဖန်၍ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့တွင် ကွဲပြားစေသော ငါ၏အမွေလူ ဣသရေလအမျိုးဘက်မှာ ငါသည်တရားစီရင်မည်။–

၃း၃ သူတို့သည် ငါ၏လူတို့အဘို့ စာရေးတံချကြပြီ။ လူကလေးကို ပြည်တန်ဆာနှင့်၄င်း၊ မိန်းမကလေးကို မိမိသောက်စရာ စပျစ်ရည်နှင့်၄င်း ဖယ်လှယ်ကြ ပြီတကား။–

၃း၄ အိုတုရုမြို့၊ ဇိဒုန်မြို့၊ ပါလေဿတိနပြည်နှင့် နီးစပ်သောအရပ်ရှိသမျှတို့၊ သင်တို့သည် ငါနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်ကြသနည်း။ ငါ့ကို ရန်တုံ့ပြုကြမည်လော။ ငါ့ကိုရန်တုံ့ပြုကြလျှင်၊ ထိုရန်ကို သင်တို့ခေါင်းပေါ်သို့ အလျင်အမြန် ငါပြန်ရောက်စေမည်။–

၃း၅ သင်တို့သည် ငါ့ရွှေငွေကိုယူ၍၊ ငါနှစ်သက်ဘွယ်သော ဥစ္စာမြတ်တို့ကို သင်တို့ဘုံဗိမာန်ထဲသို့ သွင်းသောကြောင့်၄င်း၊–

၃း၆ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို နေရင်းပြည်မှ အဝေးသို့ပြောင်းစေလိုသောငှါ၊ ဟေလသအမျိုးသားတို့အား ရောင်းလိုက်သောကြောင့်၄င်း၊–

၃း၇ သင်တို့ ရောင်းလိုက်ရာအရပ်မှ ငါသည်ထမြောက်၍၊ သင်တို့ရန်တုံ့ပြုခြင်းကို သင်တို့ခေါင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်စေမည်။–

၃း၈ သင်တို့သားသမီးများကိုလည်း ယုဒအမျိုးသားတို့၌ ငါရောင်း၍၊ သူတို့သည်တဖန် ဝေးသောအမျိုး၊ ရှေဘပြည်သားတို့၌ ရောင်းလိုက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီ။

၃း၉ ဤအမှုကို တပါးအမျိုးသားတို့အား ကြားပြောကြလော့။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါပြင်ဆင်၍ စစ်သူရဲတို့ကို နှိုးဆော်ကြလော့။ စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ချဉ်းကပ်၍ တက်လာကြစေ။

၃း၁၀ သံထွန်သွားများကို ထားဖြစ်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ တံစဉ်များကို လှံဖြစ်စေခြင်းငှါ၄င်း ထုလုပ်ကြလော့။ အားနည်းသောသူက၊ ငါအားကြီးသည်ဟု ပြောဆိုစေ။–

၃း၁၁ ပတ်လည်၌နေသော တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့၊ စုဝေး၍လာကြလော့။ သင်းဖွဲ့ကြလော့။ စုဝေးရာအရပ်၌ သင်တို့သူရဲများကို ထာဝရဘုရား နှိမ့်ချတော်မူမည်။–

၃း၁၂ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ထ၍ ယောရှဖတ်ချိုင့်သို့ တက်လာကြစေ။ ပတ်လည်၌နေသော တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို စစ်ကြောစီရင်ခြင်းငှါ ထိုအရပ်၌ ငါထိုင်မည်။–

၃း၁၃ ရိတ်စရာစပါး မှည့်သောကြောင့် တံစဉ်ကိုလွှတ်ကြလော့။ စပျစ်သီးနယ်ရာတန်ဆာပြည့်၍၊ စပျစ်ရည်ကျင်းတို့သည် လျှံသောကြောင့် လာကြ။ ဆင်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ ပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်သည် ကြီးလှ၏။–

၃း၁၄ ကွပ်မျက်ရာချိုင့်၌ လူများစည်းဝေးလျက်၊ လူများစည်းဝေးလျက်ရှိကြ၏။ ကွပ်မျက်ရာချိုင့်၌ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည် ရောက်လုနီးပြီ။–

၃း၁၅ နေနှင့်လသည် မိုက်လိမ့်မည်။ ကြယ်တို့သည်လည်း မထွန်းလင်းဘဲ နေကြလိမ့်မည်။–

၃း၁၆ ထာဝရဘုရားသည်လည်း ဇိအုန်တောင်ပေါ်က ကြွေးကြော်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲက အသံကိုလွှင့်တော်မူသဖြင့်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးသည် တုန်လှုပ်လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့၏ခိုလှုံရာ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ အစွမ်းသတ္တိဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။–

၃း၁၇ ငါသည်လည်း ငါ၏သန့်ရှင်းသော ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာနေသောသင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိရကြလိမ့်မည်။ ယေရုရှ လင်မြို့သည်လည်း သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် ထိုမြို့ကို တပါးအမျိုးသားမနင်းရ။

၃း၁၈ ထိုကာလ၌ ချိုသောစပျစ်ရည်သည် တောင်တို့မှယိုလိမ့်မည်။ နို့ရည်သည် ကုန်းတို့မှထွက်လိမ့်မည်။ ယုဒမြစ်ရှိသမျှတို့သည် ရေစီးကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ထဲက စမ်းရေထွက်၍ ရှိတ္တိမ်ချိုင့်ကို စိုစေလိမ့်မည်။–

၃း၁၉ ယုဒပြည်၌ အပြစ်မရှိသောသူတို့ကိုသတ်၍ ယုဒအမျိုးသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲသောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သည် လူဆိတ်ညံလျက် ရှိလိမ့်မည်။ ဧဒုံပြည်သည် လည်း လူဆိတ်ညံသော တောဖြစ်လိမ့်မည်။–

၃း၂၀ ယုဒပြည်မူကား၊ ထာဝရပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့မူကား၊ ကာလအစဉ်အဆက်တည်သောမြို့ဖြစ်လိမ့်မည်။–

၃း၂၁ ထိုမြို့သားတို့သည် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသောအပြစ်ကြောင့်၊ ငါသည် မပေးသေးသောဒဏ်ကို တဖန်ပေးဦးမည်။ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူသတည်း။

ပရောဖက်ယောလ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

အာမုတ်အနာဂတ္တိကျမ်း။
Amos.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉

အာမုတ်အနာဂတ္တိကျမ်း။
AMOS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇိမင်း၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယောရှ၏သား ယေရောဗောင်မင်းတို့လက်ထက်၊ မြေကြီးမလှုပ်မှီ နှစ်နှစ်အထက်က၊ သိုးထိန်းအစု
အဝင်ဖြစ်သော တေကောရွာသား အာမုတ်သည် ဣသရေလပြည်အတွက်ခံရသော ဗျာဒိတ်တော် စကားဟူမူကား၊ –
၁း၂ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်က ကြွေးကြော်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲက အသံကိုလွှင့်တော်မူသောကြောင့်၊ သိုးထိန်းနေရာတို့သည်
ညှိုးငယ်၍၊ ကရမေလတောင်ထိပ်သည် နွမ်းရိလိမ့်မည်။
၁း၃ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဒမာသက်မြို့သည် ဂိလဒ်ပြည်ကို စပါးနယ်ရာသံယန္တရားစက်တို့နှင့် ကြိတ်နယ်သော အပြစ်သုံးပါးမက၊
အပြစ် လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။ –
၁း၄ ဟာဇေလမင်းမျိုးအပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍၊ ဗင်္ဟာဒဒ်မင်း၏ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။ –
၁း၅ ဒမာသက်မြို့တံခါး ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို ချိုးမည်။ အာဝင်ချိုင့်သားတို့ကိုင်း၊ ဗေသေဒင်မြို့၌ မင်းပြုသောသူတို့ကိုင်း ပယ်ဖြတ်မည်။
ရှုရိပြည်သားတို့သည် ကိရမြို့သို့ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရကြမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁း၆ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဂါဇမြို့သည် ချုပ်ထားသောသူအပေါင်းတို့ကို ဧဒုံမင်း၌အပ်ခြင်းငှါ သိမ်းသွားသောအပြစ်
သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။ –
၁း၇ ဂါဇမြို့ရိုးအပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။ –
၁း၈ အာဇုတ်မြို့သားတို့ကိုင်း၊ အာရှကေလုန်မြို့၌ မင်းပြုသောသူတို့ကိုင်း ပယ်ဖြတ်မည်။ ဧကြုန်မြို့ကိုလည်းတိုက်၍ ကျန်ကြွင်းသော ဖိလိတ္တိ
လူတို့သည် ပျက်စီးကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁း၉ တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ တုရုမြို့သည် ညီအစ်ကိုချင်းဖွဲ့သော မိဿဟာယကိုမစောင့်၊ ချုပ်ထားသောသူအပေါင်းတို့ကို
ဧဒုံမင်း၌ အပ်သောအပြစ် သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။ –
၁း၁၀ တုရုမြို့ရိုးအပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။
၁း၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဧဒုံပြည်သည် သနားသောစိတ်ကို ချုပ်တည်း၍၊ ညီအစ်ကိုကို ထားနှင့်လိုက်သောအပြစ်၊ ဒေါသစိတ်
နှင့် အစဉ်အမြဲဆွဲဖြတ်၍ အစဉ်အမြဲ အငြိုးထားသောအပြစ် သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။ –
၁း၁၂ တေမန်မြို့အပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍၊ ဗောဇရမြို့၏ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။
၁း၁၃ တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အမ္မုန်ပြည်သားတို့သည် မိမိတို့နေရာကို ကျယ်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော ဂိလဒ်ပြည်သူ
မိန်းမတို့၏ဝမ်းကိုခွဲသောအပြစ် သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။ –
၁း၁၄ ရဗ္ဗာမြို့ရိုးကိုမီးရှို့၍ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။ စစ်တိုက်သောနေ့၌ အော်ဟစ်ခြင်း၊ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်း ရောက်သောနေ့၌ လှုင့်သွားခြင်း
ရှိလိမ့်မည်။ –
၁း၁၅ သူတို့ရှင်ဘုရင်ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ မှူးတော်မတ်တော်များတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မောဘပြည်သည် ဧဒုံရှင်ဘုရင်၏အရိုးတို့ကို ထုံးဖြစ်စေခြင်းငှါ မီးနှင့်ဖုတ်သော အပြစ်သုံးပါးမက၊
အပြစ် လေးပါးကြောင့် ငါသည်ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။ –
၂း၂ မောဘပြည်အပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍၊ ကေရုတ်မြို့၏ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။ ကြီးသောအသံဗလံပြုခြင်း၊ အော်ဟစ်ခြင်း၊ တံပိုးမှုတ်ခြင်းနှင့်
တကွ မောဘပြည်သည် ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်။ –
၂း၃ မောဘပြည်အလယ်၌ တရားသူကြီးကိုငါပယ်ဖြတ်၍၊ သူနှင့်တကွ မှူးမတ်အပေါင်းတို့ကို ကွပ်မျက်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၂း၄ တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယုဒအမျိုးသည် ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူချက်တို့ကို မစောင့်၊ ပညတ်တရားတော်ကို စွန့်ပစ်၍၊
ဘိုးဘေးတို့ လိုက်ဘူးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် မှားယွင်းသောအပြစ်သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။ –
၂း၅ ယုဒပြည်အပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၏ဘုံဗိမာန်တို့ကိုလောင်စေမည်။
၂း၆ တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ဖြောင့်မတ်သောသူကို ငွေနှင့်ငှင်း၊ ဆင်းရဲသောသူကို ခြေနင်းတရံနှင့်ငှင်း
ရောင်း သောအပြစ်၊ –
၂း၇ ဆင်းရဲသောသူတို့၏ခေါင်းကို မြေမှုန့်နှင့်ဖုံးလွှမ်းစေခြင်းငှါ အလွန်အလိုကြီး၍၊ နှိမ့်ချသောသူကို မတရားသဖြင့် စီရင်သောအပြစ်၊ ငါ၏
နာမမြတ်ကို ရှုတ်ချခြင်းငှါ အဘနှင့်သားသည် တဦးတည်းသောမိန်းမကို ပေါင်းဘော်သောအပြစ်၊ –
၂း၈ ပေါင်ထားသောအဝတ်ကို ခပ်သိမ်းသောယဇ်ပလ္လင်တို့အနား၌ ခင်း၍အိပ်သောအပြစ်၊ လျော်ပြစ်ငွေနှင့်ဝယ်သောစပျစ်ရည်ကို သူတို့ဘုရား၏
အိမ်၌ သောက်သောအပြစ်သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။
၂း၉ အာရဇ်ပင်အရပ်နှင့်အမျှ မြင့်၍ သပိတ်ပင်ကဲ့သို့ ခိုင်မာသောအာမောရိအမျိုးကို သင်တို့ရှေ့မှာ ငါပယ်ရှား၍၊ အထက်၌ သူ၏အသီးကိုငှင်း၊
အောက်၌ သူ၏အမြစ်ကိုငှင်း ငါဖျက်ဆီးပြီ။ –

၂း၁၀ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ယူ၍ အာမောရိပြည်ကို ဝင်စားစေခြင်းငှါ၊ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး တော၌ပို့ဆောင်ပြီ။–

၂း၁၁ သင်တို့သားအချို့ကို ပရောဖက်အရာ၊ လုလင်အချို့ကို နာဇရိလူအရာ၌ ငါခန့်ထားပြီ။ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ဤစကား မှန်သည် မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။–

၂း၁၂ သင်တို့မူကား၊ နာဇရိလူသောက်ဘို့ စပျစ်ရည်ကိုပေးကြပြီ။ ပရောဖက်တို့ကိုလည်း၊ ပရောဖက်ပြု၍ မဟောကြနှင့်ဟု မြစ်တားကြပြီ။–

၂း၁၃ ထိုကြောင့်၊ လှည်းသည် အပြည့်တင်သောကောက်လှိုင်း၏ဖိစီးခြင်းကို ခံရသကဲ့သို့၊ သင်တို့၏နေရာအရပ်ကို ငါဖိစီးမည်။–

၂း၁၄ အပြေးကောင်းသောသူသည် ပြေးသောအခွင့်ကိုမရ။ ခွန်အားကြီးသောသူသည် မိမိခွန်အားကိုထုတ်ရသောအခွင့်မရှိရ။ သူရဲသည် ကိုယ်ကို မကယ်လွှတ် ရ။–

၂း၁၅ လေးကိုကိုင်သောသူသည် မရပ်ရ။ လျင်မြန်သောခြေသည်သူရဲသည် ကိုယ်ကိုမကယ်လွှတ်ရ။ မြင်းစီးသူရဲသည်လည်း ကိုယ်ကိုမကယ်လွှတ်ရ။–

၂း၁၆ ရဲရင့်သောသူရဲသည် ထိုနေ့၌ အဝတ်မပါဘဲ ပြေးသွားရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်သော အမျိုးသားအပေါင်းတို့၊ သင်တို့ကိုရည်မှတ်၍ ငါ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားကို နားထောင်ကြလော့။–

၃း၂ မြေကြီးပေါ်မှာနေသော အမျိုးသားအပေါင်းတို့တွင် သင်တို့တမျိုးတည်းကိုသာ ငါလက်ခံသောကြောင့်၊ သင်တို့အပြစ်ရှိသမျှတို့ကို ငါစစ်ကြော မည်။–

၃း၃ လူနှစ်ဦးသည်သဘောမတူလျှင်၊ ပေါင်းဘော်၍ ခရီးသွားနိုင်သလော။–

၃း၄ ခြင်္သေ့သည် ဘမ်းစရာမရှိလျှင်၊ တော၌ ဟောက်လိမ့်မည်လော။ ခြင်္သေ့ပျိုသည် အဘယ်အရာကိုမျှ မဘမ်းမိလျှင်၊ တွင်းထဲက အသံပြုလိမ့်မည်လော။–

၃း၅ မြေပေါ်မှာ ကျော့ကွင်းနှင့်မထောင်လျှင်၊ ငှက်ကိုကျော့မိလိမ့်မည်လော။ ထောင်ထားသောကျော့ကွင်း၌ အဘယ်အရာကိုမျှ မရမီ ထောင်ထားရာအရပ်မှ နှုတ်သွားလိမ့်မည်လော။–

၃း၆ မြို့ထဲမှာတံပိုးမှုတ်လျှင်၊ မြို့သားတို့သည် မကြောက်မလန့်ဘဲ နေကြလိမ့်မည်လော။ ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မမူဘဲ ဘေးတစုံတခုသည် မြို့ထဲမှာ ရောက်လိမ့်မည်လော။–

၃း၇ အကယ်စင်စစ် အရှင်ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ပရောဖက်တို့အား မဘော်မပြဘဲ အဘယ်အမှုကိုမျှ စီရင်တော်မမူ။–

၃း၈ ခြင်္သေ့ဟောက်သောအခါ၊ အဘယ်သူမျှ မကြောက်မလန့်ဘဲ နေလိမ့်မည်နည်း။ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောအခါ၊ အဘယ်သူသည် ပရောဖက်မပြုဘဲ နေလိမ့်မည်နည်း။

၃း၉ အာဇုတ်မြို့ဘုံဗိမာန်တို့နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်ဘုံဗိမာန်တို့တွင် သိတင်းကြားပြော ရမည်မှာ၊ ရှမာရိတောင်တို့အပေါ်မှာ စုဝေး၍၊ ရှမာရိမြို့ထဲမှာ ရုန်းရင်း ခတ်ခြင်းအမှုကိုင်း၊ မြို့ထဲမှာ ညှဉ်းဆဲခံရသောသူတို့ကိုငှင်း ကြည့်ရှုကြလော့။–

၃း၁၀ မြို့သားတို့သည် တရားသောအမှုကို မပြုတတ်၊ အနိုင်အထက်ပြု၍ လုယူသောဥစ္စာကို ဘုံဗိမာန်တို့၌ သိုထားတတ်ကြသည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ၏။–

၃း၁၁ ထိုကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရန်သူတို့သည် ရှမာရိပြည်ကိုဝိုင်းပြီးလျှင်၊ သင်၏အစွမ်းသတ္တိကိုနှိမ့်ချ၍၊ ဗိမာန်တို့ကို ဖြိုဖျက်ကြ လိမ့်မည်။–

၃း၁၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိုးထိန်းသည် ခြင်္သေ့နှုတ်ထဲက ခြေနှစ်ခု၊ သို့မဟုတ်၊ နားရွက်တပိုင်းကို နှုတ်ယူသကဲ့သို့ ရှမာရိမြို့၌ ခုတင်ထောင့်၊ ဒမာသက်မွေ့ရာဖုံပေါ်မှာထိုင်သော ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို နှုတ်ယူရလိမ့်မည်။–

၃း၁၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေကိုအစိုးပိုင်သောဘုရားသခင်၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကို သင်တို့သည်နားထောင်၍ ယာကုပ်အမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ –

၃း၁၄ အကယ်စင်စစ် ဣသရေလအမျိုး၏အပြစ်တို့ကို စစ်ကြောသောနေ့၌၊ ဗေသလယဇ်ပလ္လင်တို့ကို ငါစစ်ကြောလျက်၊ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့ကိုဖြတ်၍ မြေပေါ် သို့ချမည်။–

၃း၁၅ ဆောင်းကာလ၌စံသောနန်းတော်နှင့် နွေကာလ၌စံသောနန်းတော်တို့ကို ငါထိခိုက်၍၊ ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးသောအိမ်တို့ကို ဖျက်ဆီးမည်။ ဘုံဗိမာန်တို့ သည်လည်း ဆုံးကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ဆင်းရဲသောသူတို့ကို ညှဉ်းဆဲလျက်၊ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကို နှိပ်စက်လျက်၊ မိမိသခင်တို့အား ငါတို့သောက်ဘို့ယူခဲ့ကြဟု ဆိုတတ်လျက်၊ ရှမာရိတောင်ပေါ်မှာနေသော ဗာရှန်နွားတို့၊ ဤစကားတော်ကို နားထောင်ကြလော့။–

၄း၂ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် မိမိသန့်ရှင်းခြင်းပါရမီတော်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့ကို ငါးမျှားနှင့်ငှင်း၊ သင်တို့သားမြေး တို့ကို ပိုက်ကွန်နှင့်ငှင်း ဘမ်းဆီးယူသွားရသော ကာလရောက်လိမ့်မည်။–

၄း၃ သင်တို့သည် အသီးအသီး ကိုယ်စီတွေ့သောအပေါက်ဖြင့် ထွက်၍ ရဲတိုက်ထဲသို့ချခြင်းကို ခံရကြမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၄း၄ ဗေသလမြို့သို့သွား၍ပြစ်မှားကြလော့။ ဂိလဂါလမြို့သို့လည်း သွား၍ များစွာသောပြစ်မှားခြင်းကို ပြုကြလော့။ နံနက်တိုင်း ပူဇော်သောယဇ်ကိုငှင်း၊ သုံးနှစ်တခါ ဥစ္စာဆယ်ဘို့တဘို့ကိုငှင်း ဆောင်ခဲ့ကြလော့။–

၄း၅ လုယူသောဥစ္စာထဲက ကျေးဇူးချီးမွမ်းရာပူဇော်သက္ကာကို မီးရှို့ကြလော့။ အလိုလိုပြုသော ပူဇော်သက္ကာများကိုလည်း ကြားပြော၍ ကြော်ငြာစေကြလော့။ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ထိုသို့ပြုရာတွင် သင်တို့သည် မွေ့လျော်တတ်ကြသည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄း၆ ငါသည်လည်း၊ သင်တို့မြို့ရွာရှိသမျှတို့၌ သွားတို့၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၄င်း၊ သင်တို့နေရာ အရပ်ရှိသမျှတို့၌ အစာခေါင်းပါးခြင်းကို၄င်း ပေးသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ထံသို့ ပြန်၍မလာကြဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၄း၇ စပါးရိတ်ရာကာလမရောက်မီ သုံးလအထက်က၊ မိုယ်းမရွာစေခြင်းငှါ မိုယ်းကိုငါဆီးတားပြီ။ မြို့တမြို့ပေါ်မှာ ရွာစေခြင်းငှါ၄င်း၊ တမြို့ပေါ်မှာ မရွာစေခြင်း ငှါ၄င်း ပြုလျက်၊ မြေတကွက်သည် မိုယ်းရေကိုခံရ၍ တကွက်သည်မခံရ၊ သွေ့ခြောက်လျက်နေရ၏။–

၄း၈ ထိုသို့ မြို့နှစ်မြို့သုံးမြို့သားတို့သည် ရေသောက်ခြင်းငှါ မြို့တမြို့သို့သွားရ၍ မဝရကြ။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ထံသို့ပြန်၍မလာကြဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၄း၉ လေထိ၍အပင်သေခြင်း၊ အရည်ယို၍သေခြင်းဘေးဖြင့် ငါသည် ဒဏ်ခတ်လေပြီ။ သင်တို့၌ များပြားသောလယ်ယာ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သင်္ဘော သဖန်းပင်၊ သံလွင်ပင်တို့ကို ကျိုင်းကောင်တို့သည် ကိုက်စားကြပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ငါ့ထံသို့ ပြန်၍မလာကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၄း၁၀ အဲဂုတ္တုပြည်ခံရသော ကာလနာဘေးကို သင်တို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်လေပြီ။ လုလင်တို့ကို ထားဖြင့်ကွပ်မျက်စေပြီ။ မြင်းတို့ကို သိမ်းသွားစေပြီ။ သင်တို့တပ်၌ပုပ်စပ် သောအနံ့ကို သင်တို့နှာခေါင်း၌ လှိုင်စေပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ငါ့ထံသို့ ပြန်၍မလာကြဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၄း၁၁ ဘုရားသခင်သည် သောဒုံနှင့်ဂေါမောရမြို့ကို မှောက်လှန်သကဲ့သို့၊ သင်တို့အချို့ကို ငါမှောက်လှန်၍ သင်တို့သည် မီးထဲက နှုတ်သော ထင်းစကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ငါ့ထံသို့ ပြန်၍မလာကြဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၄း၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ အထက်က ပြုသကဲ့သို့ သင်တို့၌ငါပြုဦးမည်။ ထိုသို့ပြုမည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်၏ ဘုရားသခင်နှင့် တွေ့ခြင်းငှါ ကိုယ်ကိုပြင်ဆင်လော့။–

၄း၁၃ တောင်တို့ကိုလုပ်၍ လေကို ဖန်ဆင်းထသော၊ လူစိတ်အကြံအစည်ကို လူအားဘော်ပြထသော၊ နံနက်အလင်းကို အမိုက်ဖြစ်စေထသော၊ မြင့်သောမြေအရပ်တို့ ကို နင်းသောသူသည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ဘွဲ့နာမရှိတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ အို ဣသရေလအမျိုး၊ ယခု သင်တို့၌ ငါမြွက်ဆို၍မြည်တမ်းသောစကားကို နားထောင်ကြလော့။–

၅း၂ ဣသရေလသတို့သမီးကညာသည် လဲပြီ။ နောက်တဖန် မထရ။ မိမိမြေပေါ်မှာ တုံးလုံးနေ၏။ ချီကြွသောသူမရှိ။–

၅း၃ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုး၏အမှုကိုထမ်းစေဘို့ လူတထောင်ကိုပေးနိုင်သောမြို့သည်လူတရာ၊ တရာကိုပေး နိုင်သောမြို့သည် တကျိပ်ကိုသာပေးနိုင်လိမ့်မည်။–

၅း၄ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ့ကိုရှာကြလော့။ ရှာလျှင် အသက်ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်။–

၅း၅ ဗေသလမြို့ကို မရှာကြနှင့်။ ဂိလဂါလမြို့သို့ မဝင်ကြနှင့်။ ဗေရရှေဗမြို့သို့ မသွား ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ဂိလဂါလမြို့သည် ဆက်ဆက် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ဗေသလမြို့သည်လည်း၊ အကျိုးနည်း ရှိရလိမ့်မည်။–

၅း၆ ထာဝရဘုရားကိုရှာကြလော့။ ရှာလျှင် အသက်ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်လျှင်၊ ယောသပ်အမျိုးအပေါ်မှာ မီးကဲ့သို့ တက်၍၊ အဘယ်သူမျှ မငြိမ်းနိုင် အောင် ဣသရေလအမျိုးကို လောင်စေတော်မူမည်။–

၅း၇ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းကို ဒေါနဖြစ်စေ၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မြေသို့ချကြ ပြီးသောသူတို့၊–

၅း၈ ခိမကြယ်စုနှင့် ခသိလကြယ်ကိုဖန်ဆင်းထသော၊ သေမင်းအရိပ်ကို နံနက်အလင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ နေ့အလင်းကို ညဥ့်အမိုက်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၄င်း စီရင်ထ သော၊ ပင်လယ်ရေကိုခေါ်၍ မြေပေါ်မှာသွန်းလောင်းထသော၊ ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ဘွဲ့နာမရှိထသော၊–

၅း၉ ခွန်အားကြီးသောသူတို့ကို၄င်း ရဲတိုက်တို့ကို၄င်း ဖျက်ဆီးတော်မူသောဘုရားကို ရှာကြလော့။–

၅း၁၀ မြို့တံခါးဝတွင် ဆုံးမတတ်သောသူကိုမုန်း၍ ဖြောင့်မတ်စွာပြောတတ်သောသူကို ရွံရှာကြပြီတကား။

၅း၁၁ သင်တို့သည် ဆင်းရဲသားကိုနှိပ်စက်၍ ဂျုံစပါးကိုတောင်းခံတတ်သောကြောင့်၊ ဆစ်သောကျောက်နှင့် တိုက်ကိုတည်သော်လည်း ထိုတိုက်၌ မနေရကြ။ နှစ်သက်ဘွယ်သော စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်သော်လည်း၊ စပျစ်ရည်ကို မသောက်ရကြ။–

၅း၁၂ သင်တို့အထပ်ထပ်လွန်ကျူးသောဒုစရိုက်၊ အလွန်လေးသောအပြစ်တို့ကို ငါသိ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူကို နှောင့်ရှက်တတ်ကြ၏။– တံစိုးစား တတ်ကြ၏။ ဆင်းရဲသားကို တံခါးဝတွင် မတရားသဖြင့် စီရင်တတ်ကြ၏။–

၅း၁၃ ထိုသို့သောကာလသည် ဆိုးယုတ်သောကာလဖြစ်သောကြောင့်၊ ပညာရှိသောသူသည် တိတ်ဆိတ်စွာနေလိမ့်မည်။–

၅း၁၄ အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ဒုစရိုက်ကိုရှောင်၍ သုစရိုက်ကို ရှာကြလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သင်တို့ဆိုတတ်သည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူလိမ့်မည်။–

၅း၁၅ ဒုစရိုက်ကိုမုန်း၍ သုစရိုက်ကိုချစ်ကြလော့။ မြို့တံခါးဝတွင် တရားကိုတည်စေကြလော့။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသ ည် ကျန် ကြွင်းသောယောသပ်အမျိုးကို သနားကောင်း သနားတော်မူလိမ့်မည်။

၅း၁၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ခပ်သိမ်းသောလမ်းတို့၌ မြည်တမ်းခြင်းရှိ၍ သွားလာသောသူတို့က၊ အလိုလေး၊ အလိုလေးဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။ လယ်လုပ်သောသူသည် ညည်းတွားစေခြင်းငှါ၄င်း၊ မြည်တမ်းတတ်သောသူသည် ငိုကြွေးမြည်တမ်း စေခြင်းငှါ၄င်း ခေါ်ကြလိမ့်မည်။–

၅း၁၇ ခပ်သိမ်းသောစပျစ်ဥယျာဉ်တို့၌လည်း မြည်တမ်းခြင်းရှိလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင်တို့အလယ်၌ရှောက်သွားမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၅း၁၈ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်ကို တောင့်တသောသူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သင်တို့သည် အဘယ်အကျိုးရှိကြလိမ့်မည်နည်း။ ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက် သည် သင်တို့၌ လင်းသည်မဟုတ်၊ အမိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။–

၅း၁၉ လူသည် ခြင်္သေ့ရှိရာမှပြေး၍ ဝံကိုတွေ့သကဲ့သို့၄င်း၊ အိမ်ထဲသို့ ဝင်၍ ထရံကိုမှီစဉ် မြွေကိုက်သကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်လိမ့်မည်။–

၅း၂၀ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည် မလင်းဘဲ မိုက်လိမ့်မည်။ ထွန်းလင်းခြင်း အလျှင်းမရှိ၊ အမိုက်သက်သက် ဖြစ်လိမ့်မည်။

၅း၂၁ သင်တို့စောင့်သောပွဲနေ့တို့ကိုငါမုန်း၏။ စက်ဆုပ်ရွံရှာ၏။ ခြိုးခြံစွာကျင့်သော နေ့ရက်တို့၌ ငါမမွေ့လျော်။–

၅း၂၂ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာတို့ကိုဆက်ကပ်သော်လည်း ငါလက်မခံ။ ဆူဝသောတိရစ္ဆာန်တို့ကို မိဿဟာယ ယဇ်ပူဇော်သော်လည်း ငါသည် ပမာဏမပြု။–

၅း၂၃ သင်တို့သီချင်းဆိုသံကို ပယ်ရှားကြလော့။ တယောထိုးသံကို ငါနားမငြီးလှ၏။–

၅း၂၄ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းကို ရေကဲ့သို့၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို မပြတ်စီးသောမြစ်ရေကဲ့သို့၎င်း စီးစေကြလော့။–

၅း၂၅ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့သည် ယဇ်နှင့်ပူဇော်သက္ကာများကို တော၌ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး ငါ့အား ပူဇော်ကြသလော။–

၅း၂၆ သင်တို့ဘုရားမောလုပ်၏တဲနှင့် သင်တို့ဘုရား ခိအုန်၏ကြယ်တည်းဟူသော ကိုယ်အဘို့လုပ်သောပုံတို့ကို ဆောင်ရွက်ကြပြီတကား။–

၅း၂၇ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့ကို ဒမာသက်မြို့တဘက်သို့ သိမ်းသွားစေခြင်းငှါ ငါစီရင်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ဟူ၍ ဘွဲ့နာမရှိသော ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ဇိအုန်မြို့၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေသောသူ၊ ရှမာရိတောင်ပေါ်မှာ စိုးရိမ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်လျက်နေသောသူ၊ လူမျိုးတို့တွင် အထွဋ်အမြတ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သောသူ၊ ဣသရေလအမျိုး ဆည်းကပ်သောသူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။–

၆း၂ ကာလနေမြို့သို့သွား၍ ကြည့်ရှုကြလော့။ ထိုမြို့မှ ဟာမတ်ကြီးမြို့သို့၎င်း၊ ဖိလိတ္တိ လူတို့နေသော ဂါသမြို့သို့၎င်း သွားကြလော့။ ထိုနိုင်ငံတို့သည် ဤနိုင်ငံတို့ထက် သာ၍ကောင်းသလော။ သူတို့နယ်အပိုင်းအခြားသည် သင်တို့နယ်အပိုင်းအခြားထက် သာ၍ကျယ်သလော။–

၆း၃ ဆိုးယုတ်သောနေ့ရက်ကို ရွှေ့၍၊ မတရားသဖြင့် စီရင်ရာပလ္လင်ကို အနီးမှာတည်စေခြင်း၊–

၆း၄ ဆင်စွယ်ခုတင်ပေါ်မှာအိပ်၍ မွေ့ရာပေါ်မှာလျောင်းခြင်း၊ သိုးစုထဲက သိုးသငယ်တို့ကို၎င်း၊ နွားတင်းကုပ်ထဲက နွားသငယ်တို့ကို၎င်း ယူ၍စားခြင်း၊–

၆း၅ တယောထိုးသံနှင့်ပြိုင်လျက် သီချင်းဆိုခြင်း၊ တီးမှုတ်ရာတုရိယာမျိုးအသစ်ကို ဒါဝိဒ်မင်းရှာ၍ လုပ်သကဲ့သို့လုပ်ခြင်း၊–

၆း၆ စပျစ်ရည်ကို ဖလားနှင့်သောက်၍၊ အဘိုးထိုက်သောနံ့သာဆီနှင့်လိမ်းခြင်းတို့ကို ပြု၍၊ ယောသပ်အမျိုး ဆင်းရဲခံရသည်ကို စိတ်မကြင်နာဘဲ နေသော၊–

၆း၇ ထိုသူတို့သည် အဦးဆုံးသိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူတို့နှင့်အတူ ပါသွားကြလိမ့်မည်။ လျောင်း၍နေသောသူတို့၏ပွဲသည်လည်း ကွယ်ပျောက်ရလိမ့်မည်။

၆း၈ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်ကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အ တိုင်း၊ ယာကုပ်၏မာနကို ငါရွံရှာ၍ သူ၏ဘုံဗိမာန်တို့ကို မုန်းသောကြောင့်၊ မြို့တော်နှင့်မြို့၌ ရှိသမျှကို ငါစွန့်ပစ်မည်။–

၆း၉ အိမ်တဆောင်တွင် လူတကျိပ် ကျန်ကြွင်းသော်လည်း သေကြလိမ့်မည်။–

၆း၁၀ ပေါက်ဘော်တော်၍ မီးဖြင့်သင်္ဂြိုဟ်ရသောသူသည် အိမ်ထဲက အသေကောင်ကို ထုတ်၍ချီသွားသောအခါ၊ အိမ်အတွင်းတွင်ရှိသောသူကိုခေါ်၍၊ သင်၌တ စုံတယောက် ကျန်ကြွင်းသေးသလောဟုမေးသော်၊ မကျန်ကြွင်းဟု ပြန်ပြောလိမ့်မည်။ ထမ်းသွားသောသူကလည်း၊ တိတ်ဆိတ်စွာ နေလော့။ ထာဝရဘုရား ၏နာမတော်ကို ချီးမွမ်းရသောအခွင့်မရှိဟုပြောဆိုလိမ့်မည်။–

၆း၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိသဖြင့်၊ အိမ်ကြီးကိုဖြို၍ အိမ်ငယ်ကိုလည်း ကွဲစေတော်မူလိမ့်မည်။–

၆း၁၂ မြင်းသည် ကျောက်ပေါ်မှာ ပြေးတတ်သလော။ လူသည် ကျောက်ပေါ်မှာ နွားနှင့် ထွန်တတ်သလော။ သင်တို့သည် တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းကို ခါးစွာသော သစ်ရွက် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ဒေါနရွက်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း ပြုကြသည်တကား။–

၆း၁၃ အချည်းနှီးသောအရာ၌ဝါကြွားဝမ်းမြောက်၍၊ ငါတို့သည် ကိုယ်အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့် အာဏာကိုသိမ်းယူပြီမဟုတ်လောဟု ဆိုတတ်ကြသည်တကား။–

၆း၁၄ အကယ်စင်စစ်၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့တဘက်၌ လူတမျိုးကို ငါထစေ၍၊ ထိုလူမျိုးသည် ဟာမတ်မြို့လမ်းဝမှစ၍ တော၌ရှိသော မြစ်တိုင်အောင် သင်တို့ကိုညှဉ်းဆဲလိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားပြတော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ ရှင်ဘုရင်ဆိုင်သောမြက်ပင်ကို ရိတ်ပြီးမှ၊ နောက်မြက်ပင်ပေါက်စကာလ၌ ကျိုင်းကောင်တို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။–

၇း၂ ထိုကျိုင်းကောင်တို့သည် တပြည်လုံး၌ရှိသော မြက်ပင်ကိုစား၍ကုန်ပြီးမှ ငါက၊ အို အရှင်ထာဝရဘုရား၊ အပြစ်မှလွှတ်တော်မူပါ။ ယာကုပ်သည် ငယ်သောကြောင့်၊ အဘယ်သို့ထရပါလိမ့်မည်နည်းဟု လျှောက်သော်၊–

၇း၃ ထာဝရဘုရားသည် နောင်တရ၍၊ ဤသို့မဖြစ်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၇း၄ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား ပြတော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ မီးဖြင့်ဒဏ်ပေးခြင်းငှါ မီးကိုခေါ်တော်မူ၍၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို မီးလောင်လေ၏။ ကုန်းကိုလည်းလောင်လေ၏။–

၇း၅ ငါကလည်း၊ အို အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ဆိုင်းတော်မူပါ။ ယာကုပ်သည် ငယ်သောကြောင့် အဘယ်သို့ထရပါလိမ့်မည်နည်းဟု လျှောက်သော်၊–

၇း၆ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် နောင်တရ၍၊ ဤသို့မဖြစ်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၇း၇ တဖန် ပြတော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ ချိန်ကြိုးချ၍လုပ်သော ကျောက်ရိုးပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားသည်ရပ်လျက်၊ လက်တော်၌ ချိန်ကြိုးကိုကိုင်လျက်၊ –

၇း၈ အာမုတ်၊ သင်သည် အဘယ်အရာကိုမြင်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ ချိန်ကြိုးကိုမြင်ပါသည်ဟု လျှောက်သော်၊ ဘုရားရှင်က ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးအလယ်၌ ချိန်ကြိုးကို ငါချမည်။ နောက်တဖန် သူတို့ကိုသည်းမခံ။ –

၇း၉ ဣဇာက်၏မြင့်ရာအရပ်တို့သည် လူဆိတ်ညံ့လျက်၊ ဣသရေလ၏သန့်ရှင်းရာအရပ်တို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလျက် ရှိကြလိမ့်မည်။ ယေရောဗောင်မင်းမျိုးကိုလည်း ထားနှင့်ငါတိုက်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇း၁၀ ထိုအခါ ဗေသလယဇ်ပရောဟိတ်အာမဇိသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယေရောဗောင်ထံသို့စေလွှတ်၍၊ အာမုတ်သည် ဣသရေလအမျိုးအလယ်တွင် ကိုယ်တော်တဘက်၌ မကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်ပါပြီ။ သူ၏စကားအလုံးစုံတို့ကို ပြည် တော်သည် မခံနိုင်ပါ။ –

၇း၁၁ ယေရောဗောင်သည် ထားဖြင့်သေရလိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် နေရင်းပြည်မှ ဆက်ဆက်နှင်သွားခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု၊ အာမုတ်ဆို တတ်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ –

၇း၁၂ အာမုတ်ကိုလည်းခေါ်၍၊ အိုပရောဖက်၊ ယုဒပြည်သို့ပြေးသွားလော့။ ထိုပြည်မှာ ပရောဖက်ပြု၍ အသက်မွေးလော့။ –

၇း၁၃ နောက်တဖန် ဗေသလမြို့တဘက်၌ ပရောဖက်မပြုနှင့်။ ရှင်ဘုရင်၏ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ဖြစ်၏။ နန်းတော်တည်ရာမြို့လည်းဖြစ်၏ဟုဆိုလျှင်၊ –

၇း၁၄ အာမုတ်က၊ ငါသည် ပရောဖက်မဟုတ်၊ ပရောဖက်၏သားလည်းမဟုတ်ဘဲ၊ နွားကျောင်းသောသူ၊ သဖန်းသီးကိုဆွတ်သောသူဖြစ်စဉ်အခါ၊ –

၇း၁၅ ထာဝရဘုရားသည် နွားကျောင်းရာမှ ငါ့ကိုနုတ်ယူ၍၊ သင်သွားလော့။ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးတွင် ပရောဖက်ပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၇း၁၆ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်လော့။ ဣသရေလအမျိုးတဘက်၌ ပရောဖက်မပြုနှင့်၊ ဣဇာက်အမျိုးတဘက်၌ မမြွက်နှင့်ဟု သင်ဆိုသော်၊ –

၇း၁၇ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏မယားသည် ပြည်တန်ဆာဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်၏သားသမီးတို့သည် ထားဖြင့်သေကြလိမ့်မည်။ သူတပါးတို့သည် သင်၏မြေကိုကြိုးတန်းချ၍ ဝေဖန်ကြလိမ့်မည်။ သင်သည် ညစ်ညူးသောပြည်၌ သေရလိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုးသည် နေရင်းပြည်မှ ဆက်ဆက်နှင်သွား ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု၊ အာမဇိအား ဆင့်ဆိုလေ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားပြတော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ နွေကာလအသီးပါသောတောင်းသည် ထင်ရှား၏။ –

၈း၂ အာမုတ်၊ သင်သည် အဘယ်အရာကိုမြင်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ နွေကာလအသီးပါသော တောင်းကို မြင်ပါသည်ဟု ငါလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရား က၊ နောက်ဆုံးကာလသည် ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုး၌ ရောက်လေပြီ။ နောက်တဖန် သူတို့ကို သည်းမခံ။ –

၈း၃ ထိုကာလ၌ နန်းစဉ်ကခြေသည်တို့သည် မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌ များစွာသောအသေကောင်ရှိ၍၊ လူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာ ပစ်ချကြလိမ့်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ –

၈း၄–၆ ငါတို့သည် စပါးကိုရောင်းအံ့သောငှါ လဆန်းနေ့လွန်ပါစေ၊ ဂျုံကိုရောင်းအံ့သောငှါ ဥပုသ်နေ့လွန်ပါစေဟု ဆိုလျက်၊ ဖောလေးကို ငယ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကျပ်လေးကို ကြီးစေခြင်းငှါ၎င်း လုပ်၍၊ စဉ်းလဲသောချိန်ခွင်ကိုသုံးလျက် ဆင်းရဲသောသူကို ငွေနှင့်၎င်း၊ ငတ်မွတ်သောသူကို ခြေနင်းတရုံနှင့်၎င်း ဝယ်၍၊ ညံ့သောဂျုံဆန်ကိုရောင်းလျက်၊ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကို နှိပ်နင်း၍ ဆင်းရဲသောပြည်သားတို့ကို ဖြတ်ခြင်းငှါ အလွန်အလိုကြီးသောသူတို့၊ ဤစကားကို နားထောင်ကြလော့။

၈း၇ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်၏ဘုန်းကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ် သူတို့ကျင့်ကြံပြုမူ သမျှတို့ကို ငါသည် အစဉ် မပြတ် မမေ့လျော့။ –

၈း၈ ထိုအပြစ်ကြောင့် မြေတုန်လှုပ်လိမ့်မည် မဟုတ်လော။ မြေသားအပေါင်းတို့သည် ညည်းတွားကြလိမ့်မည် မဟုတ်လော။ မြစ်ကဲ့သို့ တပြည်လုံးထပြီးလျှင်၊ တဖန် အဲဂုတ္တုမြစ်၌မြုပ်သကဲ့သို့ ပါသွား၍ မြုပ်လိမ့်မည်မဟုတ်လော။ –

၈း၉ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလအခါ မွန်းတည့်အချိန်၌ ငါသည် နေကိုဝင်စေမည်။ ကြည်လင်သောနေ့၌ မြေကြီးကို မိုက်စေမည်။ –

၈း၁၀ သင်တို့ပွဲခံခြင်းကို ညည်းတွားခြင်းဖြစ်စေမည်။ သီချင်းဆိုခြင်းရှိသမျှကို ငိုကြွေးခြင်း ဖြစ်စေမည်။ လူအပေါင်းတို့သည် လျှော်တေအဝတ်နှင့် ခါးကိုစည်းစေ ခြင်းငှါ၎င်း၊ ဆံပင်ကို ရိတ်စေခြင်းငှါ၎င်း ငါစီရင်မည်။ တယောက်တည်းသောသား သေသည် အတွက် မြည်တမ်းခြင်းကဲ့သို့၎င်း၊ အဆုံး၌ ခါးစွာသောနေ့ ကဲ့သို့၎င်း ငါဖြစ်စေမည်။

၈း၁၁ အရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးကို တပြည်လုံး၌ ငါဖြစ်စေသောကာလရောက်လိမ့်မည်။ အစာခေါင်းပါး၍ မွတ်သိပ်ခြင်း ဘေးမဟုတ်၊ ရေငတ်ခြင်းဘေးလည်းမဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို မကြားရသော မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြစ်လိမ့်မည်။ –

၈း၁၂ လူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ရှာလျက်၊ ပင်လယ်တပါးမှသည် ပင်လယ်တပါးတိုင်အောင် လှည့်လည်၍၊ တောင်မြောက်ပြေးသွားသော်လည်း မတွေ့ရကြ။ –

၈း၁၃ ထိုကာလ၌ အဆင်းလှသောသတို့သမီးကညာများနှင့် လုလင်များတို့သည် ရေငတ်၍မောကြလိမ့်မည်။ –

၈း၁၄ ရှမာရိအပြစ်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသောသူ၊ အိုဒန်၊ သင်၏ဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်းဟူ၍၎င်း၊ ဗေရရှေဘ ဘာသာ အသက်တည်သည် အတိုင်းဟူ၍၎င်း ဆိုသောသူတို့သည်၊ နောက်တဖန် မထနိုင်အောင်လဲ၍ နေရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ တဖန် ငါကြည့်ရှု၍ ဘုရားရှင်သည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရပ်လျက် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရှိသမျှသောသူတို့၏ခေါင်းပေါ်သို့ တံခါးတိုင်လှုပ်၍ ပြိုကျစေခြင်းငှါ တံခါးထုပ်ကိုရိုက်လော့။ သူတို့ သားမြေးများကိုလည်း ထားနှင့်ငါကွပ်မျက်မည်။ ပြေးသောသူသည်မလွတ်ရ။ လွတ်သောသူသည်လည်း ချမ်းသာကို မတွေ့ရ။–

၉း၂ မရဏာနိုင်ငံတိုင်အောင် တွင်းတူးသော်လည်း ငါနှုတ်ယူမည်။ မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ တက်သော်လည်း ငါချမည်။–

၉း၃ ကရမေလတောင်ထိပ်၌ ပုန်းရှောင်သော်လည်း၊ ငါရှာ၍ ထုတ်မည်။ ငါနှင့်လွတ်အံ့သောငှါ သမုဒ္ဒရာအောက်၌ ပုန်းရှောင်သော်လည်း၊ ငါသည် နဂါးကိုမှာလိုက်၍ ကိုက်စေမည်။–

၉း၄ ရန်သူတို့သည်သိမ်းသွားသော်လည်း၊ အခြားသောအရပ်၌ ငါသည် ထားကိုမှာလိုက်၍ သတ်စေမည်။ ကျေးဇူးမပြု၊ အပြစ်ပြုခြင်းငှါသာ ငါကြည့်ရှုမည်။–

၉း၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မြေကိုထိတော်မူလျှင်၊ မြေသည်အရည်ဖြစ်၍ မြေသားအပေါင်းတို့သည် ညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ မြစ်ကဲ့သို့ တပြည်လုံးထပြီးလျှင်၊ တဖန် အဲဂုတ္တုမြစ်၌ မြုပ်သကဲ့သို့ မြုပ်လိမ့်မည်။–

၉း၆ အထက်အခန်းတော်တို့ကို ကောင်းကင်၌ဆောက်၍၊ အောက်တိုက်တော်ကို မြေကြီးပေါ်မှာ တည်တော်မူ၏။ သမုဒ္ဒရာရေကိုခေါ်၍ မြေကြီးပြင်၌ သွန်းလောင်းတော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ဘွဲ့နာမရှိတော်မူ၏။–

၉း၇ အို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် ငါ၌ ကုရှအမျိုးသားကဲ့သို့ဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော။ ဣသရေလအမျိုးကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှငါနှုတ်ဆောင်သကဲ့သို့၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ကတ္တောရပြည်မှ၄င်း၊ ရှုရိလူတို့ကို ကိရပြည်မှ၄င်း ငါနှုတ်ဆောင်ပြီ မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၉း၈ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် အပြစ်ရှိသော တိုင်းနိုင်ငံကိုကြည့်ရှုလျက်၊ ထိုတိုင်းနိုင်ငံကို မြေကြီးပြင်မှ ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။ သို့သော်လည်း၊ ယာကုပ် အမျိုးကို ရှင်းရှင်းမဖျက်ဆီးဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၉း၉ တဖန် ငါအမိန့်တော်ရှိသဖြင့် ဆန်ကို ဆန်ခါနှင့်ချသကဲ့သို့၊ ဣသရေလအမျိုးကို ခပ်သိမ်းသောအမျိုးတို့တွင် ဆန်ခါနှင့်ငါချမည်။ ဆန်တစေ့မျှ မြေသို့မကျ ရ။–

၉း၁၀ ဘေးဥပဒ်သည် ငါတို့ကိုမမှီနိုင်၊ မဆီးတားနိုင်ဟုဆိုလျက်၊ အပြစ်များသော ငါ၏လူအပေါင်းတို့သည် ထားဖြင့်သေရကြလိမ့်မည်။

၉း၁၁ ကျန်ကြွင်းရစ်သော ဧဒုံအမျိုးသားမှစ၍ ငါ၏နာမဖြင့် သမုတ်သော တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို သိမ်းယူစေခြင်းငှါ၊

၉း၁၂ လဲလျက်ရှိသောဒါဝိဒ်၏တဲကို ထိုကာလ၌ ငါဆောက်တည်ပြန်မည်။ အက်ကွဲရာများကို စေ့စပ်မည်။ ပြိုပျက်ရာများကိုလည်း ပြုပြင်ပြီးလျှင်၊ ထိုတဲကို ရှေးကာလ၌ရှိသကဲ့သို့ မတ်စေပြန်မည်ဟု၊ ဤအမှုအရာကို စီရင်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။–

၉း၁၃ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ လယ်ထွန်သောသူသည် စပါးရိတ်သောသူကို၄င်း၊ စပျစ်သီးနယ်သောသူသည် မျိုးစေ့ကြဲသောသူကို၄င်း မှီလျက်၊ တောင်တို့မှ ချိုသောစပျစ်ရည်ယို၍၊ ကုန်းရှိသမျှတို့လည်း အရည်ဖြစ်ရသောကာလ ရောက်လိမ့်မည်။–

၉း၁၄ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို တဖန် ငါဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သူတို့သည် ပျက်စီးသောမြို့များကို ပြုပြင်၍ နေကြလိမ့်မည်။ စပျစ်ဥယျာဉ်များကို စိုက်၍ စပျစ်ရည်ကိုသောက်ကြ လိမ့်မည်။ လယ်ယာများကိုပြုစု၍ အသီးတို့ကို စားကြလိမ့်မည်။–

၉း၁၅ သူတို့ကိုနေရင်းအရပ်၌ငါစိုက်ထားမည်။ ငါပေးသောပြည်မှ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှမနှုတ်ရဟု၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက်အာမုတ် စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

သြဗဒိဗျာဒိတ်ရူပါရုံ။
OBADIAH.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ဒေ့ါပြည်ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထာဝရဘုရားကြွေးကြော်တော်မူသံကို ငါတို့သည် ကြားကြ၏။ သင်တို့
ထ၍ ဒေ့ါပြည်ကိုတိုက်ခြင်းငှါ စစ်ချီကြလော့ဟု၊ တပါးအမျိုးသားတို့ထံသို့ သံတမန်ကို စေလွှတ်တော်မူပြီ။—
၁း၂ သင့်ကို တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ယုတ်မာစေခြင်းငှါ ငါစီရင်သဖြင့်၊ သင်၏အသရေသည် အလွန်ရှုတ်ချခြင်း ရှိလိမ့်မည်။—
၁း၃ ကျောက်ကြားတို့၌နေ၍ မြင့်သောအရပ်ကို ခိုလှုံလျက်၊ ငါ့ကိုမြေသို့ အဘယ်သူနှိမ့်ချနိုင်သနည်းဟု အောက်မေ့သောသူဖြစ်သောကြောင့်၊
သင်၏မာနသည် သင့်ကိုလှည့်စားပြီ။—
၁း၄ သင်သည် ရွှေလင်းတကဲ့သို့ ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်၍၊ ကြယ်တို့တွင် အသိုက်ကိုလုပ်သော်လည်း၊ ထိုအရပ်မှ သင့်ကို ငါနှိမ့်ချမည်ဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ ၏။—
၁း၅ ညဉ့်အခါ သူခိုးထားပြတို့သည် သင်ရှိရာသို့လာလျှင်၊ စိတ်ပြေလောက်အောင်သာ ခိုးယူကြလိမ့်မည်မဟုတ်လော။ စပျစ်သီးကို ဆွတ်သော
သူတို့သည် လာလျှင်၊ သူတပါးလိုက်၍ ဆွတ်စရာဘို့ ကြွင်းစေကြလိမ့်မည် မဟုတ်လော။—
၁း၆ သင်သည် အလွန်ပျက်စီးပြီတကား။ ဧသောသည် အလွန်အစစ်ခံရပြီတကား။ သူဝှက်ထားသောဥစ္စာကို အလွန်ရှာဖွေကြသည်တကား။—
၁း၇ သင်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့သောသူအပေါင်းတို့သည် ပြည်စွန်းသို့နှင်ကြပြီ။ အဆွေလုပ်သောသူတို့သည် သင့်ကိုလှည့်စား၍ နိုင်ကြပြီ။ သင်နှင့်အတူ
စားသောက်သောသူတို့သည် သင့်အောက်၌ ကျော့ကွင်းကိုထောင်ထားကြပြီ။ သင်၏ဉာဏ်ပညာကုန်ပြီ။—
၁း၈ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ ဒေ့ါပြည်မှပညာရှိတို့ကိုငှင်း၊ ဧသော၏တောင်မှ ဉာဏ်ကောင်းသောသူတို့ကိုငှင်း ငါပယ်ရှား
မည်။—
၁း၉ အိုတေမန်မြို့၊ ဧသော၏တောင်မှ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို ပယ်ဖြတ်မည်အကြောင်း၊ သင်၏သူရဲတို့သည် ကြောက်ကြလိမ့်မည်။
၁း၁၀ သင်သည် ညီယာကုပ်ကိုအသေသတ်ခြင်း၊ အနိုင်အထက်ပြုခြင်းအပြစ်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်အရှက်ကွဲ၍၊ အကုန်အစင်ပယ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်
မည်။—
၁း၁၁ သင်သည် တဘက်၌နေသောနေ့၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် သူ၏အမှုထမ်းများ ကိုသိမ်းသွားသောနေ့၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သူ၏
မြို့တံခါးထဲသို့ ဝင်၍ ယေရုရှလင်မြို့ကို စာရေးတံချသောနေ့၌ သင်သည် လက်ခံသောသူဖြစ်၏။—
၁း၁၂ သင်၏ညီသည် တပါးအမျိုးသားဖြစ်သောနေ့၌ သူ၏အမှုကိုသင်မကြည့်ရှုသင့်။ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ပျက်စီးသောနေ့၌ မဝါကြွားသင့်။
ဒုက္ခခံရသောနေ့၌ စော်ကားသောစကားကို မပြောသင့်။—
၁း၁၃ ငါ၏လူတို့သည် ဘေးဥပဒ်ကို ခံရသောနေ့၌ သူတို့နေရာတံခါးအတွင်းသို့ မဝင်သင့်။ ဘေးဥပဒ်ကိုခံရသောနေ့၌ သူတို့၏ဆင်းရဲဒုက္ခကို
မကြည့်ရှုသင့်။ ဘေးဥပဒ်ကိုခံရသောနေ့၌ သူတို့ဥစ္စာကို မလုမယူသင့်။—
၁း၁၄ လွတ်သောသူတို့ကို ဆီးတားခြင်းငှါ ဖြတ်လမ်း၌ မရပ်မနေသင့်။ အမှုရောက်သောနေ့၌ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့ကို မအပ်သင့်။—
၁း၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည် ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့နှင့် နီးပြီ။ သင်ပြုသည်အတိုင်း သင်၌ သူတပါးပြုလိမ့်မည်။
သင်ပြုသောအမှုသည် သင့်ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။—
၁း၁၆ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် သန့်ရှင်းသောငါ့တောင်ပေါ်မှာ စားသောက်သကဲ့သို့၊ ပတ်လည်၌နေသော လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် စားသောက်ရ
ကြလိမ့်မည်။ စားသောက်၍မျိုသဖြင့် မရှိဘူးသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။
၁း၁၇ ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ဘေးလွတ်သောသူအချို့ ရှိကြလိမ့်မည်။ သန့်ရှင်းသောအရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ယာကုပ်အမျိုးသည် မိမိပိုင်ထိုက်သောမြေကို
ပိုင်ရလိမ့် မည်။—
၁း၁၈ ယာကုပ်အမျိုးသည်မီး၊ ယောသပ်အမျိုးသည် မီးလျှံ၊ ဧသောအမျိုးသည် အမှိုက်ဖြစ်လျက် မီးညှို့၍ လောင်သဖြင့်၊ ဧသောအမျိုးသား
မကျန်ကြွင်းရ။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီ။—
၁း၁၉ တောင်မျက်နှာသားတို့သည် ဧသော၏တောင်ကိုငှင်း၊ မြေညီသောအရပ်သားတို့သည် ဖိလိတ္တိပြည်ကိုငှင်း၊ ဖေရိမ်လယ်ပြင်နှင့် ရှမာရိလယ်ပြင်
ကိုငှင်း၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသည် ဂိလဒ်ပြည်ကိုငှင်း သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။—
၁း၂၀ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၍၊ ခါနနိလူတို့တွင်ရှိသော ဣသရေလအမျိုး အလုံးအရင်းသည် ဇရတ္တမြို့တိုင်အောင်ငှင်း၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၍
သေဖရဒ်ပြည်၌ရှိ သော ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် တောင်မျက်နှာမြို့ရွာတို့ကိုငှင်း သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။—
၁း၂၁ ဧသော၏တောင်ကို တရားစီရင်ခြင်းငှါ ကယ်တင်သောသူတို့သည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်သို့ တက်ကြလိမ့်မည်။ တိုင်းနိုင်ငံသည်လည်း ထာဝရ
ဘုရား၏ နိုင်ငံတော်ဖြစ်လိမ့်သတည်း။

ပရောဖက်သြဗဒိ၏ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံပြီး၏။

ယောနဝတ္ထု။
JONAH

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄

ယောနဝတ္ထု။
JONAH

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ အမိတ္တဲ၏သား ယောနသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊ –
၁း၂ သင်ထ၍ နိနေဝေမြို့ကြီးသို့သွားပြီးလျှင်၊ ခြိမ်းချောက်သောစကားနှင့် ကြွေးကြော်လော့။ ထိုမြို့ပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်သည် ငါ့ရှေ့သို့တက်လာပြီဟု
မိန့်တော်မူ၏။ –
၁း၃ သို့သော်လည်း၊ ယောနသည် ထာဝရဘုရားထံတော်မှ တာရှုမြို့သို့ ပြေးမည့်အကြံရှိသည်နှင့် ထလျက် ယုပ္ပေမြို့သို့သွား၍ ရောက်သဖြင့်၊
တာရှုမြို့သို့ သွားသောသင်္ဘောကိုတွေ့ကြုံ၍ သင်္ဘောခကိုပေးပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရားထံတော်မှ သင်္ဘော သားတို့နှင့်အတူ တာရှုမြို့သို့လိုက်ခြင်းငှါ
သင်္ဘောကို စီးလေ၏။ –
၁း၄ ထာဝရဘုရားသည်လည်း ပြင်းစွာသောလေကို ပင်လယ်အပေါ်သို့ စေလွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ ပင်လယ်၌ ကြီးစွာသောမိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းဖြစ်၍၊
သင်္ဘောသည် ပျက်လုသောလက္ခဏာရှိ၏၊ –
၁း၅ ထိုအခါ သင်္ဘောသားတို့သည် ကြောက်ရွံ့၍ အသီးအသီး မိမိတို့ဘုရားကို အော်ဟစ်ကြ၏။ သင်္ဘောပေါ့စေခြင်းငှါ ဝန်များကိုလည်း
ပင်လယ်ထဲသို့ ပစ်ချကြ၏။ ယောနမူကား၊ သင်္ဘောဝမ်းထဲသို့ဆင်း၍ အိပ်ပျော်လျက်နေ၏။ –
၁း၆ သင်္ဘောသူကြီးသည်လာ၍၊ အိုအိပ်ပျော်သောသူ၊ အဘယ်သို့နည်း။ ထလော့။ သင်၏ဘုရားကို ဆုတောင်းလော့။ ငါတို့အသက်လွတ်စေခြင်းငှါ
ထိုဘုရားသည် ငါတို့ကို အောက်မေ့ကောင်း အောက်မေ့လိမ့်မည်ဟုဆို၏။ –
၁း၇ နောက်တဖန် သူတို့က၊ လာကြ။ အဘယ်သူ၏အပြစ်ကြောင့် ဤအမှုရောက်သည်ကို ငါတို့သိရမည်အကြောင်း စာရေးတံချကြကုန်အံ့ဟု
တိုင်ပင်၍၊ စာရေး တံချလျှင် ယောန၌ စာရေးတံကျ၏။ –
၁း၈ တဖန် သူတို့က၊ အဘယ်အပြစ်ကြောင့် ဤအမှုရောက်သည်ကိုပြောပါလော့။ သင်ဆောင်ရွက်သောအမှုကား၊အဘယ်အမှုနည်း။ သင်သည်
အဘယ်အရပ် ကလာသနည်း။ အဘယ်ပြည်၊ အဘယ်အမျိုးသားဖြစ်သနည်းဟုမေးမြန်းကြသော်၊ –
၁း၉ ငါသည် ဟေဗြဲအမျိုးသားဖြစ်၏။ ရေမြေကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်သောသူဖြစ်၏
ဟု ဆိုလျှင်၊ –
၁း၁၀ ထိုသူတို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့၍၊ သင်သည်အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်းဟု မေးကြ၏။ ယောနသည် ထာဝရဘုရားထံတော်မှ မိမိပြေး
ကြောင်းကို ဘော်ပြသောကြောင့် သူတို့သိကြ၏။
၁း၁၁ ထိုအခါ ပင်လယ်၌ လှိုင်းတံပိုးသည် တိုး၍ထသောကြောင့် သူတို့က၊ ငါတို့၌ လှိုင်းတံပိုးငြိမ်းစေခြင်းငှါ သင့်ကိုအဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု
မေးကြ သော်၊ –
၁း၁၂ ငါ့ကိုချီ၍ ပင်လယ်ထဲသို့ ချပစ်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ လှိုင်းတံပိုးသည် သင်တို့၌ ငြိမ်းလိမ့်မည်။ ဤပြင်းစွာသော မိုဃ်းသက် မုန်တိုင်းသည်
ငါ့ကြောင့်သာ သင်တို့အပေါ်သို့ရောက်သည်ကို ငါသိ၏ဟု ပြန်ပြောသော်လည်း၊ –
၁း၁၃ သင်္ဘောသားတို့သည် ကမ်းသို့ရောက်အံ့သောငှါ ပင်ပန်းစွာ တက်ခတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ သူတို့တဘက်၌ လှိုင်းတံပိုးတိုး၍ ထသောကြောင့်၊
သူတို့သည် မတတ်နိုင်သောအခါ၊ –
၁း၁၄ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တောင်းပန်ပါ၏။ ဤသူ၏အသက်ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် အကျိုးနည်းမဖြစ်ပါစေနှင့်။ အပြစ်မရှိသောသူ၏
အသက်သတ်သောအပြစ်ကို အကျွန်ုပ်တို့၌ တင်တော်မမူပါနှင့်။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အလိုရှိတော်မူသည်အတိုင်း ပြုတော်မူ၏
ဟု ထာဝရ ဘုရားအား ကြွေးကြော်တောင်းပန်ပြီးမှ၊ –
၁း၁၅ ယောနကိုချီ၍ ပင်လယ်ထဲသို့ ချပစ်ကြ၏။ ထိုအခါ ပင်လယ်လှိုင်းတံပိုးသည် ငြိမ်းလေ၏။ –
၁း၁၆ သင်္ဘောသားတို့သည်လည်း ထာဝရဘုရားကို အလွန်ကြောက်ရွံ့သဖြင့် ယဇ်ပူဇော်၍ သစ္စာဂတိထားကြ၏။
၁း၁၇ ယောနကိုမျိုစေခြင်းငှါ ငါးကြီးကို ထာဝရဘုရားခန့်ထားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ယောနသည် ငါး၏ဝမ်းထဲမှာ သုံးရက်ပတ်လုံး နေရ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ငါး၏ဝမ်းထဲမှာနေစဉ်တွင်၊ ယောနသည် မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းသောစကားဟူမူကား၊ –
၂း၂ ငါသည် ဒုက္ခဆင်းရဲကိုခံရသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကိုဟစ်ခေါ်၍ ငါ့စကားကို ကြားတော်မူ၏။ မရဏာနိုင်ငံ၏ဝမ်းထဲက ဟစ်ခေါ်သော
စကားသံကို နား ထောင်တော်မူ၏။ –
၂း၃ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို နက်နဲသောအရပ်၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်ချက်ထဲသို့ ချပစ်တော်မူသဖြင့်၊ ပင်လယ်ရေသည် ဝိုင်း၍ လှိုင်းတံပိုးတော်
ရှိသမျှတို့ သည် လွှမ်းမွန်းကြပါ၏။ –
၂း၄ ထိုသို့ မျက်မှောက်တော်မှ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ သန့်ရှင်းသောဗိမာန်တော်ကို မျက်မှောက်ပြုမြဲပြုပါမည်ဟု အောက်မေ့လျက်နေ၏။ –
၂း၅ ရေတို့သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကိုသေစေခြင်းငှါဝိုင်းသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ပင်လယ်အလယ်၌ အချုပ်ခံရပါ၏။ ပင်လယ်မြက်ပင်သည် အကျွန်ုပ်
ခေါင်းကို ပေါင်းစည်းလျက်ရှိပါ၏။ –
၂း၆ တောင်ခြေရင်းအမြစ်သို့ အကျွန်ုပ်ဆင်း၍၊ မြေကန့်လန့်ကျင်အတွင်း၌ အစဉ်အမြဲပိတ်ထားသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊

ကိုယ် တော်သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကို ပျက်စီးရာမှ ကယ်ဆယ်တော်မူလိမ့်မည်။–

၂း၇ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်သောအခါ ထာဝရဘုရားကို အောက်မေ့၍၊ အကျွန်ုပ်၏ပဌနာသည် သန့်ရှင်းသောဗိမာန်တော်၌ ကိုယ်တော်ထံသို့ ဝင်ပါ၏။–

၂း၈ မုသာအနတ္တကိုမှီဝဲသောသူတို့သည် မိမိတို့ကရုဏာခံရာအကြောင်းကိုစွန့်ပစ်ကြပါ၏။–

၂း၉ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းသောစကားနှင့်ကိုယ်တော်အားယဇ်ပူဇော်ပါမည်။ သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်း သစ္စာဝတ်ကိုပြုပါမည်။ ထာဝရ ဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ချမ်းသာရပါသည်ဟု ဆုတောင်းလေ၏။–

၂း၁၀ ထိုအခါငါးကြီးသည် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုခံ၍ ယောနကိုကုန်းပေါ်သို့အန်လေ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ နောက်တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယောနသို့ရောက်လာသည်ကား၊–

၃း၂ သင်ထ၍ နိနေဝေမြို့ကြီးသို့ သွားလော့။ ငါမှာထားသည်အတိုင်း ကြွေးကြော်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၃း၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်အတိုင်း ယောနသည် ထ၍ နိနေဝေမြို့သို့သွား၏။ နိနေဝေမြို့သည် အလွန်ကြီးသောမြို့၊ သုံးရက် ခရီးကျယ်ဝန်းသော မြို့ဖြစ်သတည်း။–

၃း၄ ယောနသည် မြို့ထဲသို့ဝင်၍ တနေ့ခရီးသွားလျက်၊ အရက်လေးဆယ်လွန်သော်၊ နိနေဝေမြို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု ကြွေးကြော်လေ၏။–

၃း၅ နိနေဝေမြို့သားတို့သည် ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကိုယုံ၍၊ လူကြီးလူငယ်အပေါင်းတို့သည် အစာရှောင်ရာအချိန်ကို ကြော်ငြာ၍ လျှော်တေ အဝတ်ကိုဝတ် ကြ၏။–

၃း၆ နိနေဝေမင်းကြီးသည် ထိုသိတင်းကိုကြားသောအခါ နန်းတော်မှဆင်း၍ မင်းမြောက်တန်ဆာချွတ်ပြီးမှ၊ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်၍ ပြာထဲ၌ ထိုင်တော်မူ၏။–

၃း၇ လူသတ္တဝါ တိရစ္ဆာန်သိုးနွားတို့သည် အလျှင်းမမြည်စေနှင့်။ အစာကိုမစား၊ ရေကိုမသောက်စေနှင့်။–

၃း၈ လူသတ္တဝါတိရစ္ဆာန်တို့သည် လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်ကြစေ။ ကြိုးစား၍ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းကြစေ။ အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့လိုက်သော အဓမ္မလမ်း၊ မိမိတို့ပြုသောအဓမ္မအမှုကို ရှောင်ကြစေ။–

၃း၉ ငါတို့သည် ပျက်စီးခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ပြောင်းလဲ၍ နောင်တရသဖြင့်၊ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်ကို ငြိမ်းစေတော်မူမည် မမူမည်ကို အဘယ်သူပြောနိုင်သနည်းဟု မင်းကြီးအာဏာ၊ မှူးမတ်အာဏာနှင့် နိနေဝေမြို့လုံးတွင် သိတင်းကြားပြော၍ ကြော်ငြာစေတော်မူ၏။–

၃း၁၀ မြို့သားတို့သည် မိမိတို့လိုက်သော အဓမ္မလမ်းကိုလွှဲရှောင်၍၊ ကျင့်သောအကျင့်များကို ဘုရားသခင်သည်မြင်လျှင်၊ အရင်ငြိမ်းသောဘေးဒဏ်ကို မပေး ဘဲနေတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ယောနသည်အလွန်စိတ်ညစ်၍အမျက်ထွက်သဖြင့်၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပြည်၌ရှိစဉ်၊ ဤသို့ ပြောပါပြီ မဟုတ်လော။ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ထံမှ တာရှုမြို့သို့ ကြိုးစား၍ပြေးပါ၏။–

၄း၂ ကိုယ်တော်သည်သနားစုံမက်တတ်သောဘုရားဖြစ်၍ စိတ်ရှည်သောသဘော၊ ကျေးဇူးပြုချင်သောသဘော၊ အပြစ်ဒဏ်ပေးမည့်အမှုကို နောင် တရတတ်သောသဘော ရှိတော်မူကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။–

၄း၃ သို့ဖြစ်၍၊ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို နှုတ်ယူတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အသက်ရှင်ခြင်းထက် သေခြင်းသည် သာ၍ ကောင်းပါသည်ဟု တောင်း လျှောက်လေ၏။–

၄း၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် အမျက်ထွက်ကောင်းသလောဟုမေးတော်မူ၏။

၄း၅ ယောနသည် မြို့၌ အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကို သိမြင်ခြင်းငှါ၊ မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ မြို့အရှေ့မျက်နှာ၌ တဲမိုးကိုလုပ်ပြီးလျှင်၊ အမိုးအရိပ်တွင် ထိုင်၍ နေ၏။–

၄း၆ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်လည်း ကြက်ဆူပင်ကို ပြင်ဆင်ပြီးလျှင်၊ ယောန၏စိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ သူ့ခေါင်းပေါ်မှာ လွှမ်း၍ မိုးစေတော်မူ၏။ ထိုအပင်ကြောင့် ယောနသည် အလွန်အားရဝမ်းမြောက်၏။–

၄း၇ နက်ဖြန်မိုးလင်းသောအခါ ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူသော ပိုးကောင်သည် ကြက်ဆူပင်ကိုကိုက်၍ ညှိုးနွမ်းစေ၏။–

၄း၈ နေထွက်သောအခါ ဘုရားသခင်သည် အလွန်ပူသော အရှေ့လေကိုပြင်ဆင်တော်မူ၍၊ ယောန၏ခေါင်းကို နေထိခိုက်သဖြင့် သူသည်မောရ၍ သေချင်သော စိတ်ရှိလျက်၊ ငါ့အသက်သေခြင်းသည် ရှင်ခြင်းထက် သာ၍ကောင်းသည်ဟု မြည်တမ်းလေ၏။–

၄း၉ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည် ကြက်ဆူပင်အတွက် အမျက်ထွက်ကောင်းသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ယောနက၊ အကျွန်ုပ်သည် အသက်သေသည်တိုင် အောင် အမျက်ထွက်ကောင်းပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။–

၄း၁၀ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ပင်ပန်းစွာမလုပ်၊ ကြီးပွါးစေခြင်းငှါလည်း မပြုစု၊ တညဉ့်ခြင်းတွင်ပေါက်၍ တညဉ့်ခြင်းတွင်သေသော ကြက်ဆူပင်ကိုနှမြောသည်တကား။–

၄း၁၁ ငါသည် များစွာသောတိရစ္ဆာန်တို့ကိုမဆို၊ ကိုယ်လက်ျာလက်နှင့် လက်ဝဲလက်ကိုမျှ ပိုင်းခြား၍ မသိသောသူတသိန်းနှစ်သောင်းမက၊ လူများသော နိနေဝေမြို့ကြီးကို ငါနှမြောသင့်သည်မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက်ယောန၏ဝတ္ထုပြီး၏။

မိက္ခာအနာဂတ္တိကျမ်း။
MICAH.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇

မိက္ခာအနာဂတ္တိကျမ်း။
MICAH.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောသံမင်း၊ အာခတ်မင်း၊ ဟေဇကိမင်းတို့လက်ထက်၌ မောရရှရွာသား မိက္ခာသည် ရှမာရိမြို့၌ ယေရုရှလင်မြို့အဘို့ခံရသော
ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ဟူမူကား၊ –
၁း၂ အို လူများအပေါင်းတို့ကြားကြလော့။ အိုပြည်နှင့်ပြည်သားအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရားတည်းဟူသောသန့်ရှင်းသော
ဗိမာန်တော် ထဲက ဘုရားရှင်သည် သင်တို့တဘက်၌သက်သေခံတော်မူမည်။ –
၁း၃ ထာဝရဘုရားသည် ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ်ဌာနတော်ထဲက ထွက်ကြွဆင်းသက်၍၊ မြင့်သောမြေအရပ်တို့ကို နင်းတော်မူမည်။ –
၁း၄ မီးရှေ့မှာ ဘယောင်းကဲ့သို့၎င်း၊ ချောက်ကြီးမှဆင်းသောရေကဲ့သို့၎င်း ရှေ့တော်၌ တောင်တို့သည်အရည်ဖြစ်၍၊ ချိုင့်တို့သည်လည်း အက်ကွဲကြ
လိမ့်မည်။ –
၁း၅ ထိုအမှုသည် ယာကုပ်လွန်ကျူး၍ ဣသရေလအမျိုး ပြစ်မှားသောကြောင့် ရောက်သတည်း။ ယာကုပ်လွန်ကျူးရာကား အဘယ်သို့နည်း။
ရှမာရိမြို့မဟုတ်လော။ ယုဒ၏မြင့်ရာအရပ်ကား အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသည်မဟုတ်လော။ –
၁း၆ ထိုကြောင့်၊ ရှမာရိမြို့ကို လယ်ပြင်၌ မြေပုံကဲ့သို့၎င်း၊ စပျစ်ဥယျာဉ်စိုက်ရာအရပ်ကဲ့သို့၎င်း ငါဖြစ်စေမည်။ မြို့ရိုးကျောက်တို့ကို ချိုင့်ထဲသို့
သွန်ပစ်၍၊ မြို့ရိုးအမြစ်ကို လှန်ပြမည်။ –
၁း၇ ခပ်သိမ်းသောရုပ်တု ဆင်းတုတို့ကို ချိုးဖဲ့မည်။ သူငှါးလုပ်၍ ရသမျှသောအခတို့ကို မီးရှို့မည်။ မှားသောဘုရားရှိသမျှတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။
ပြည်တန်ဆာလုပ်၍ ဥစ္စာကိုဆည်းဖူးသည်ဖြစ်၍၊ ထိုဥစ္စာသည် ပြည်တန်ဆာလက်သို့ တဖန်ရောက်ရဦးမည်။ –
၁း၈ ထိုအမှုကြောင့် ငါသည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းမည်။ အဝတ်ကိုချွတ်၍ အချည်းစည်းလည်သွားမည်။ မြေခွေးကဲ့သို့အူလျက်၊ ကုလားအုပ်ငှက်ကဲ့သို့
မြည်လျက်နေမည်။ –
၁း၉ သူခံရသော ဒဏ်ရာမပျောက်နိုင်။ ယုဒပြည်တိုင်အောင်ကူးသဖြင့်၊ ငါ၏အမျိုးသားနေရာ ယေရုရှလင်မြို့တံခါးသို့ ရောက်လေပြီ။
၁း၁၀ ဂါသမြို့၌ သိတင်းမပြောကြနှင့်။ အလျှင်းမငိုကြွေးကြနှင့်။ ဗေသောဖရာမြို့မှာ မြေမှုန့်၌လူးလဲလျက် နေကြလော့။ –
၁း၁၁ အို ရှဖိရမြို့သမီး၊ အဝတ်ကိုချွတ်၍ အရှက်ကွဲလျက်သွားလော့။ ဇာနန်မြို့သမီးသည် ငိုကြွေးခြင်းကိုပြုလျက် မထွက်ရ။ ဗေသဇေလမြို့သည်
သင်တို့တည်း ခိုရသောအခွင့်ကို မပေးရ။ –
၁း၁၂ မာရုတ်မြို့သမီးသည်လည်း ကောင်းသောအရာကို တောင့်တ၍ နာကျင်လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ဘေးဒဏ်သည်
ယေရုရှ လင်မြို့တံခါးသို့ ရောက်လေပြီ။ –
၁း၁၃ အို လာခိရှမြို့သမီး၊ လျင်မြန်သောမြင်းကို ရထား၌ကလော့။ သင်သည် ဣသရေလ၏လွန်ကျူးခြင်းကို လက်ခံ၍၊ ဇိအုန်သတို့သမီးအား အပြစ်
လမ်းကိုပြ သတည်း။ –
၁း၁၄ ထိုကြောင့် သင်သည် ဂါသပြည် မောရရှက်မြို့သို့ လက်ဆောင်ကိုပေးလိုက်ရမည်။ အာခဇိပ်မြို့သားတို့သည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့ကို
လှည့်စားကြ လိမ့်မည်။ –
၁း၁၅ အို မရေရှမြို့သမီး၊ သင်၏ဥစ္စာကို အမွေခံသောသူကို ငါခေါ်ခဲ့မည်။ သူသည် ဣသရေလဘုန်း၊ အဒုလံမြို့သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ –
၁း၁၆ ချစ်ဘွယ်သောသင်၏သားသမီးတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောကြောင့်၊ သူတို့အတွက် သင်သည် ခေါင်းပြောင်အောင် ဆံပင်ကိုရိတ်၍
နေလော့။ ရွှေလင်းတကဲ့သို့ ကျယ်စွာသောခေါင်းပြောင်ခြင်းကို ပြုလော့။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ဒုစရိုက်ကိုပြုခြင်းငှါ အိပ်ရာပေါ်မှာ မကောင်းသောအကြံကိုကြံ၍၊ မိုဃ်းလင်းသောအခါ အခွင့်ရသည်အတိုင်း ပြုတတ်သောသူတို့သည်
အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ –
၂း၂ သူတပါး၏အိမ်နှင့်လယ်ယာတို့ကို တပ်မက်၍ အနိုင်အထက်သိမ်းယူလျက်၊ လူနှင့်သူ၏အိမ်ကို၎င်း၊ လူကြီးနှင့် သူ၏အမွေဥစ္စာကို၎င်း
လုယက်၍ ညှဥ်းဆဲ တတ်ကြ၏။ –
၂း၃ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့လည်ပင်းမလွတ်၊ ခေါင်းမကြွနိုင်သောဘေးဒဏ်ကို ထိုသို့သော အိမ်ထောင်တဘက်၌
ငါကြံစည်၏။ ဆိုးသောကာလဖြစ်လိမ့်မည်။
၂း၄ ထိုကာလတွင် သင်တို့တဘက်၌ ပုံစကားကိုသုံး၍၊ အလွန်ပြင်းစွာမြည်တမ်းရသော စကားဟူမူကား၊ ငါတို့သည် ရှင်းရှင်းပျက်စီးကြပြီ။
ငါ့အမျိုးသား ခံစားရသောအဘို့ကိုလဲ၍ ငါ့လက်မှရုပ်တော်မူပြီတကား။ ငါတို့လယ်ကွက်များကို ရုပ်သိမ်း၍၊ သူတပါးတို့အား ဝေဖန်တော်မူပြီ။ –
၂း၅ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်တော်တွင်၊ သင်တို့ခံစားရသောအဘို့ကို ကြိုးတန်းနှင့် တိုင်းထွာသောသူမရှိရ။ –
၂း၆ ပရောဖက်ပြုသောသူတို့၊ ပရောဖက်မပြုကြနှင့်။ သူတို့သည် ရှက်ကြောက်မည်အကြောင်း ပရောဖက်မပြုရကြ။ –
၂း၇ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် ဆီးတားခြင်းကို ခံရသလော။ ဤအမှုတို့ကိုပြုတော်မူသလောဟု ဣသရေလအမျိုးသားမေးလျှင်၊
ဖြောင့်မတ်စွာကျင့် သောသူသည် ငါ့စကားအားဖြင့် အကျိုးကိုရသည်မဟုတ်လော။ –

၂း၈ ရှေးကာလ၌ပင် ငါ၏လူတို့သည် ရန်ဘက်ပြု၍ ထကြ၏။ စစ်တိုက်ရာမှပြန်၍ ဘေးကိုမကြောက်ဘဲ၊ ရှောက်သွားသောသူတို့၏ပြင်အဝတ်နှင့် အတွင်း အဝတ်ကို လုယူတတ်ကြ၏။–

၂း၉ ငါ့လူတို့၏မယားများကို သူတို့သာယာသောနေရာထဲက နှင်ထုတ်၍၊ သူတို့သားများမှ ငါ၏ဘုန်းကို အစဉ်နှုတ်ယူကြပြီ။–

၂း၁၀ ထ၍သွားကြလော့။ ဤပြည်သည် သင်တို့ငြိမ်ဝပ်ရာအရပ်မဟုတ်။ ဤအရပ်သည် ညစ်ညူးသောကြောင့် ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းနှင့် ပျက်စီးရလိမ့်မည်။–

၂း၁၁ ကိုယ်အလိုသို့လိုက်၍ မုသာစကားကိုသုံးသောသူက၊ ငါသည် ပရောဖက်ပြု၍ စပျစ်ရည်တရားနှင့် သေရည်သေရက်တရားကို ဟောပြော မည်ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူသည် ဤလူတို့၏ပရောဖက်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၂း၁၂ အိုယာကုပ်၊ ငါသည် သင်၏အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုင်း၊ ကျန်ကြွင်းသော ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုင်း ဆက်ဆက်စုဝေးစေမည်။ သိုးခြံ၌ သိုးများကဲ့သို့ငှင်း၊ ကျက်စားရာရပ်ထဲမှာ သိုးစုကဲ့သို့ငှင်း သူတို့ကို ငါစု၍ထားမည်။ လူများ သောကြောင့် အသံကြီးလိမ့်မည်။–

၂း၁၃ အနိုင်အထက်ဖွင့်သောသူသည် သူတို့ရှေ့မှာ သွား၏။ သူတို့သည်လည်း အနိုင်အထက်ဖွင့်၍ တံခါးဝဖြင့် ရှောက်သွားကြ၏။ သူတို့ရှင်ဘုရင်သည် သူတို့ရှေ့မှာသွား၍ ထာဝရဘုရားသည် လမ်းပြတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ငါဆိုသည်ကား၊ အိုယာကုပ်အမျိုးမင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသူကြီးတို့၊ နားထောင်ကြပါလော့။ သင်တို့သည် တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းအမှုကို နားလည်အပ် သည်မဟုတ်လော။–

၃း၂ သုစရိုက်ကိုမုန်း၍ ဒုစရိုက်ကိုနှစ်သက်လျက်၊ သူတပါးအရေကိုင်း၊ အရိုး၌ကပ်သောအသားကိုင်း ဆွဲယူလျက်၊–

၃း၃ ငါ့လူတို့၏အသားကိုစားလျက်၊ အရေကိုခွါလျက်၊ အရိုးတို့ကိုချိုးလျက်၊ ဟင်းအိုး၌ ချက်သောသားတစ်၊ အိုးကင်း၌ပြုတ်သော အမဲသားကိုပြု သကဲ့သို့ အရိုး အသားကို စဉ်းလျက်နှင့်ပင်၊–

၃း၄ သင်တို့သည်ထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်ကြသော်လည်းနားထောင်တော်မမူ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုကြသည်နှင့်အညီ၊ ထိုကာလ၌ မျက်နှာတော်ကို လွှဲတော်မူလိမ့် မည်။–

၃း၅ ငါ၏လူတို့ကိုမှားယွင်းစေလျက် ဝစွာစားရသောအခါ၊ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းအကြောင်းရှိသည်ဟု ကြွေးကြော်လျက်၊ မလုပ်ကျွေးသောသူကိုကား၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်လျက်၊ ပရောဖက်ပြုသောသူတို့၊–

၃း၆ သင်တို့သည်ရူပါရုံကို မမြင်နိုင်မည်အကြောင်း၊ ညဉ့်အချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ အနာဂတ်ကို မဟောနိုင်မည်အကြောင်း၊ မှောင်မိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပရောဖက်တို့ ၌ နေဝင်လိမ့်မည်။ နေ့အချိန်၌ပင် မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။–

၃း၇ ထိုအခါ ပရောဖက်တို့သည် ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ အနာဂတ်ကိုဟောသောသူတို့သည် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင် ထူးတော်မမူသောကြောင့်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နှုတ်ကို ဖုံးထားကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃း၈ ငါမူကား၊ ယာကုပ်အမျိုးလွန်ကျူးခြင်း၊ ဣသရေလအမျိုးပြစ်မှားခြင်းကို သူတို့အား ဘော်ပြနိုင်မည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် အရှိန်တန်ခိုး၊ ဉာဏ်သတ္တိ၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၏။–

၃း၉ ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်ခြင်းကို ရွံရှာ၍ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုဖျက်လျက်၊–

၃း၁၀ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းအမှုဖြင့် ဇိအုန်မြို့ကိုငှင်း၊ အဓမ္မအမှုဖြင့် ယေရုရှလင်မြို့ကိုငှင်း ပြုစုသော ယာကုပ်အမျိုးမင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသူကြီးတို့၊ နားထောင်ကြပါလော့။–

၃း၁၁ မင်းတို့သည် လက်ဆောင်ကိုရခြင်းငှါသာ တရားမှုကိုစီရင်တတ်ကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အခကို ရခြင်းငှါသာ သင်ပေးတတ်ကြ၏။ ပရောဖက်တို့ သည် ငွေကိုရခြင်းငှါသာ အနာဂတ်ကို ဟောတတ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံလျက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့တွင် ရှိတော်မူသည်မ ဟုတ်လော၊ ဘေးဥပဒ်မရောက်နိုင်ဟုဆိုတတ်ကြသည်တကား။–

၃း၁၂ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့အတွက် ဇိအုန်တောင်သည် လယ်ကဲ့သို့ထွန်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့သည်လည်း မြေပုံများ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဗိမာန်တော် တောင်သည်လည်း၊ တောတောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ နောက်ဆုံးသောကာလ၌ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်တည်သောတောင်သည် တောင်ကြီးတောင်ငယ်တို့၏ထိပ်ပေါ်မှာ ချီးမြှောက်၍တည်လိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်းသောလူစုတို့သည် ထိုတောင်သို့ စည်းဝေးကြလိမ့်မည်။–

၄း၂ များပြားသောလူမျိုးတို့ကလည်း၊ လာကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏တောင်တော်၊ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင့်အိမ်တော်သို့ တက်သွားကြကုန်အံ့။ လမ်းခရီး တော်တို့ကို ပြသသွန်သင်တော်မူ၍၊ ငါတို့သည် ခြေတော်ရာသို့လိုက်သွားကြမည်ဟု၊ ခရီးသွားလျက် ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။ တရားတော်သည် ဇိအုန်တောင် မှငှင်း၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့မှငှင်း ပေါ်ထွက်လိမ့်မည်။–

၄း၃ ထာဝရဘုရားသည် များပြားသောလူတို့တွင် တရားစီရင်၍၊ ဝေးစွာနေလျက် အားကြီးသောလူမျိုးတို့ကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ထားလက်နက်များကို ထွန်သွားဖြစ်စေခြင်းငှါငှင်း၊ လှံများကို တံစဉ်းဖြစ်စေခြင်းငှါငှင်း ထုလုပ်ကြလိမ့်မည်။ တပြည်ကိုတပြည် စစ်မတိုက်၊ စစ်အတတ်ကိုလည်း နောက်တဖန် မသင်ရကြ။–

၄း၄ လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်ပိုင်သောစပျစ်ပင်၊ ကိုယ်ပိုင်သော သင်္ဘောသဖန်းပင်အောက်မှာ ထိုင်ကြလိမ့်မည်။ ကြောက်စေသောသူ တယောက်မျှ မရှိရ။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက် အမိန့်တော်ရှိ၏။–

၄း၅ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်ဆိုင်သောဘုရား၏နာမကို ခိုလှုံလျက် ကျင့်နေတတ်ကြ၏။ ငါတို့မူကား၊ ကိုယ်ဆိုင်သော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ကာလအစဉ်အမြဲ ခိုလှုံလျက် ကျင့်နေကြမည်။–

၄း၆ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ ခြေဆွံ့သောသူကို ငါခေါ်မည်။ နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသောသူ၊ ငါညှဉ်းဆဲဘူးသောသူတို့ကို ငါစုဝေးစေမည်။–

၄း၇ ခြေဆွံ့သောသူကို ငါကျန်ကြွင်းစေမည်။ အဝေးသို့နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသောသူသည် ကြီးမားသောလူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါစီရင်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ သူတို့ကို ယခုမှစ၍ အစဉ်အမြဲ အုပ်ချုပ်စိုးစံတော်မူလိမ့်မည်။–

၄း၈ အို ဒေါလင့်စင်၊ ဇိအုန်သတို့သမီးနေရာကုန်း၊ သင်သည် အစိုးရလိမ့်မည်။ အရင်တည်သောအာဏာ တည်ပြန်လိမ့်မည်။ နိုင်ငံတော်သည် ယေရုရှလင် သတို့သမီးလက်သို့ တဖန်ရောက်လိမ့်မည်။

၄း၉ ယခုမှာ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ကျယ်သောအသံနှင့် အော်ဟစ်သနည်း။ သင်၌ ရှင်ဘုရင်တယောက်မျှ မရှိသလော။ အကြံပေးသောမှူးမတ်ပျောက်ပျက်သလော။ သားဘွားသော မိန်းမကဲ့သို့ သင်သည် ဝေဒနာခံရပါသည်တကား။–

၄း၁၀ အို ဇိအုန်သတို့သမီး၊ သားဘွားသောမိန်းမကဲ့သို့ ဝေဒနာကိုခံ၍၊ သားကို ဘွားအံ့သောငှါ အားထုတ်လော့။ ယခုပင် သင်သည် မြို့ထဲကထွက်၍ လယ်ပြင်၌ နေရမည်။ ဗာဗုလုန်မြို့တိုင်အောင် သွားရမည်။ ထိုမြို့၌လွတ်လိမ့်မည်။ ထိုမြို့၌ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ရန်သူတို့လက်မှ ရွေးနှုတ်တော်မူလိမ့်မည်။–

၄း၁၁ ယခုမှာ လူမျိုးများတို့က၊ ဇိအုန်မြို့သည် ညစ်ညူးပါစေ။ သူ၌ ငါတို့အလို ပြည့်စုံပါစေဟု၊ သင့်တဘက်၌ စုဝေးလျက် ဆိုကြ၏။–

၄း၁၂ သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏စိတ်တော်ကိုမသိ၊ အကြံအစည်တော်ကို နားမလည်ကြ။ ကောက်လှိုင်းတို့ကို ကောက်နယ်တလင်း၌ စုထားသကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့ ကို စုထားတော်မူ၏။–

၄း၁၃ အို ဇိအုန်သတို့သမီး၊ ထ၍နယ်လော့။ သင့်ဦးချိုကို သံဖြင့်၎င်း၊ သင့်ခွါတို့ကို ကြေးဝါဖြင့်၎င်း ငါပြီးစေမည်။ သင်သည် လူမျိုးများတို့ကို ညက်ညက်ချေရမည်။ သူတို့တွင်ရသမျှသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုယူ၍၊ မြေတပြင်လုံးကို အစိုးပိုင်တော်မူသော အရှင်ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရမည်။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ယခုမူကား၊ အိုဗိုလ်ခြေသတို့သမီး၊ စည်းဝေး၍ခင်းကျင်းလော့။ ငါတို့ကို ဝိုင်းထားကြပြီ။ ဣသရေလမင်း၏ပါးကို ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်ကြပြီတကား။

၅း၂ အို ဗက်လင်ဖေရတ်မြို့၊ အစိုးရသောယုဒမြို့တို့တွင် သင်သည်မြို့ငယ်မြို့ယုတ်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးရသောသခင်သည် ငါ့အဘို့ သင်၏အထဲမှာ ပေါ်ထွန်းလတ့ံ။ ထိုသခင်သည် ရှေးကပ်ကမ္ဘာမှစ၍ ပေါ်ထွန်းသော သခင်ဖြစ်၏။–

၅း၃ သို့ဖြစ်၍၊ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို ခံရသောမိန်းမသည် မဘွားမီတိုင်အောင်၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်တကွ ကျန်ကြွင်းသော ညီအစ်ကိုတို့သည် မပြောင်းလဲမီတိုင်အောင်၎င်း၊ သူတို့ကို စွန့်ပစ်တော်မူလိမ့်မည်။–

၅း၄ ထိုသခင်သည်ရပ်၍ ထာဝရဘုရား၏အစွမ်းသတ္တိနှင့်၎င်း၊ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့်၎င်း၊ မိမိသိုးစုကို ကျွေးမွေးလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်းတည်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသခင်သည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် အစိုးရ၍၊ ရန်ငြိမ်းခြင်း အကြောင်းဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။–

၅း၅ အာရှုရိလူသည် ငါတို့ပြည်သို့လာ၍၊ ငါတို့ဘုံဗိမာန်များကိုနင်းသောအခါ၊ သိုးထိန်းခုနစ်ပါးနှင့် လူကြီးရှစ်ပါးတို့သည် ငါတို့တွင် ပေါ်ထွန်း၍၊–

၅း၆ ထားလက်နက်ဖြင့် အာရှုရိပြည်ကို၎င်း၊ မြို့တံခါးဝအတွင်း၌ နိမ်ရောဓနိုင်ငံကို၎င်း သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောအားဖြင့်၊ ငါတို့ပြည်သို့ လာ၍၊ ငါတို့နယ်အတွင်း တွင် နင်းသောအာရှုရိလူ၏လက်မှ ငါတို့ကို ကယ်လွှတ်လိမ့်မည်။

၅း၇ ကျန်ကြွင်းသောယာကုပ်အမျိုးသားတို့သည် တပါးအမျိုးသားအများတို့တွင်နေ ၍၊ ထာဝရဘုရားပေးသနားတော်မူသော နှင်းကဲ့သို့၎င်း၊ လူကိုမငံ့လင့်၊ လူသားတို့ ၏အလိုသို့ မလိုက်သော မိုဃ်းရေကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၅း၈ ကျန်ကြွင်းသောယာကုပ်အမျိုးသားတို့သည် တပါးအမျိုးသားအများတို့တွင် နေ၍၊ တောသားရဲတို့တွင် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၎င်း၊ သိုးစုတို့တွင် ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့ဝင်သောအခါ အဘယ်သူမျှ မကယ်နှုတ်နိုင်အောင်နင်း၍ ကိုက်စားတတ်၏။–

၅း၉ သင်၏ရန်ဘက်၌ နေသောသူတို့ကို သင်တိုက်၍၊ ရန်သူအပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။

၅း၁၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ သင်၏မြင်းတို့ကို သင့်အလယ်က ငါပယ်ရှင်း၍၊ သင်၏ရထားတို့ကိုလည်း ဖျက်ဆီးမည်။–

၅း၁၁ သင်၏ပြည်၌ မြို့ရိုးတို့ကို ငါပယ်ရှင်း၍၊ သင်၏ရဲတိုက်ရှိသမျှကို ငါဖြိုဖျက်မည်။–

၅း၁၂ သင်၏နယ်၌ စုန်းလုပ်သောသူတို့ကို ငါပယ်ရှင်း၍၊ သင်၌ဗေဒင်ဟောသောသူ မရှိရ။–

၅း၁၃ ထုလုပ်သောရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို သင့်အလယ်က ငါပယ်ရှင်း၍၊ ကိုယ်လက်နှင့်လုပ်သောအရာကို နောက်တဖန် သင်မကိုးကွယ်ရ။–

၅း၁၄ အာရှရပင်တို့ကိုလည်း သင့်အလယ်၌ ငါနှုတ်၍၊ သင်၏မြို့တို့ကိုလည်း ငါဖျက်ဆီးမည်။–

၅း၁၅ ငါ့စကားကိုနားမထောင်သော တပါးအမျိုးသားတို့ကို ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ အပြစ်ဒဏ်ကို ငါစီရင်မည်။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ထ၍ တောင်ကြီးတို့ရှေ့မှာ တရားတွေ့သဖြင့်၊ တောင်ငယ်တို့သည် သင့်စကားကို ကြားကြစေ။–

၆း၂ အိုတောင်တို့၊ ခိုင်ခံ့သောမြေအမြစ်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏တရားတွေ့မှုကို နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူမျိုးနှင့်တရားတွေ့စရာ ရှိ၏။ ဣသရေလအမျိုးနှင့် ဆွေးနွေးငြင်းခုံတော်မူမည်။–

၆း၃ အို ငါ၏လူမျိုး၊ သင့်ကိုအဘယ်သို့ငါပြုဘူးသနည်း။ အဘယ်သို့ညှဉ်းဆဲဘူးသနည်း။ ငါ့တဘက်၌သက်သေခံလော့။–

၆း၄ သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါဆောင်ခဲ့ပြီ။ ကျွန်ခံနေရာအရပ်မှ ငါရွေးနှုတ်ပြီ။ သင့်ရှေ့မှာ မောရှေ၊ အာရုန်၊ မိရိအံတို့ကို ငါစေလွှတ်လေပြီ။–

၆း၅ အို ငါ၏လူမျိုး၊ ရှိတ္တိမ်မြို့နှင့် ဂိလဂါလမြို့စပ်ကြားမှာ မောဘမင်းကြီးဗာလက် ကြံစည်သောအကြံကိုင်း၊ ဗောရသား ဗာလမ် ပြန်ပြောသောစကားကိုင်း အောက်မေ့လော့။ ထိုသို့အောက်မေ့မိလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းကို နားလည်လိမ့်မည်။

၆း၆ ငါသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ အဘယ်ပူဇော်သက္ကာပါလျက် ချဉ်းကပ်၍၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ်ရမည်နည်း။ မီးရှို့ရာယဇ် နှင့် အခါလည်သောနွားသငယ်တို့ကိုဆောင်လျက် ချဉ်းကပ်ရမည်လော။–

၆း၇ ထာဝရဘုရားသည် သိုးထီးတထောင်၊ ဆီမြစ်တသောင်းကို အားရနှစ်သက်တော်မူမည်လော။ ငါ့လွန်ကျူးခြင်းအတွက် ငါ၏သားဦးကိုင်း၊ ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်၏ အပြစ်အတွက် ငါ၏ရင်သွေးကိုင်း ပူဇော်ရမည်လော၊–

၆း၈ အချင်းလူ၊ ကောင်းသောလမ်းကိုပြတော်မူပြီ။ တရားသဖြင့်ပြုခြင်း၊ ကရုဏာကို နှစ်သက်ခြင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ နှိမ့်ချသောစိတ်နှင့် ကျင့်နေ ခြင်းမှတပါး အဘယ်ပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရား တောင်းတော်မူသနည်း။

၆း၉ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်မြို့ကိုဟစ်ခေါ်တော်မူ၏။ ပညာရှိသောသူသည်နာမတော်ကိုကြောက်ရွံ့ရ၏။ ဆုံးမခြင်းကိုင်း၊ စီရင်သော သူသည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုင်း နားထောင်ကြလော့။–

၆း၁၀ မတရားသောသူတို့၏အိမ်၌ မတရားသဖြင့်ဆည်းဖူးသောဥစ္စာနှင့်၊ ရွံရှာဘွယ်သော တင်းတောင်းငယ်ရှိသေးသလော။–

၆း၁၁ မတရားသောချိန်ခွင်နှင့် စဉ်းလဲသောအလေးအိတ်ရှိသောမြို့ကို သန့်ရှင်းသောမြို့ဟူ၍ ငါမှတ်ရမည်လော။–

၆း၁၂ မြို့သားသူဌေးတို့သည် အနိုင်အထက်ပြု၍ရတတ်ကြ၏။ ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်း မုသာကိုသုံးတတ်ကြ၏။ သူတို့နှုတ်၌ရှိသောလျှာသည် မုသာဖြစ်၏။–

၆း၁၃ သို့ဖြစ်၍၊ သင်၏အပြစ်ကြောင့် သင့်ကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းအလိုငှါ နာကျင်စွာဒဏ်ခတ်မည်။–

၆း၁၄ သင်သည် စားသော်လည်းမဝရ။ မွတ်သိပ်ခြင်းကိုခံရမည်။ သင်သည်ချီသော်လည်း ယူ၍မသွားရ။ ယူသွားသောအရာကိုလည်း ထားဘေး သို့ငါအပ်မည်။–

၆း၁၅ မျိုးစေ့ကိုကြဲသော်လည်း၊ စပါးကိုမရိတ်ရ။ သံလွင်သီးကိုနယ်သော်လည်း၊ ဆီနှင့်ကိုယ်ကိုမလိမ်းရ။ စပျစ်သီးကို နယ်သော်လည်း၊ စပျစ်ရည်ကို မသောက်ရ။–

၆း၁၆ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ဩမရိမင်း၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုင်း၊ အာဟပ်မင်းမျိုး ကျင့်သောအကျင့်ရှိသမျှကိုင်း ကျင့်စောင့်၍၊ သူတို့၏ တိုက်တွန်းရာသို့ လိုက်တတ်၏။ သို့ဖြစ်၍၊ သင့်ကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ မြို့သားတို့ကို ဆဲရေးရာဖြစ် စေသဖြင့်၊ သင်သည် ငါ၏လူတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရမည်။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ငါသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ နွေကာလ၌ ဆွတ်သောသင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့ငှင်း၊ လိုက်၍ကောက်သော စပျစ်သီးအကျန်အကြွင်းကဲ့သို့ငှင်း ငါဖြစ်၏။ စားစရာဘို့ စပျစ်သီး၊ပြွတ်မရှိ။ အဦးမှည့်သောသင်္ဘောသဖန်းသီးကို ငါတောင့်တရ၏။

၇း၂ ကောင်းသောပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ကွယ်ပျောက်ကြပြီ။ ဖြောင့်မတ်သောသူ တယောက်မျှမရှိ။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် လူအသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ ချောင်း၍ကြည့်တတ်ကြ၏။ အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် ကျော့ကွင်းနှင့်ဘမ်းတတ်ကြ၏။–

၇း၃ ဒုစရိုက်ကို ကြိုးစား၍ပြုခြင်းငှါ အသင့်ရှိကြ၏။ မင်းသည် လက်ဆောင်ကိုတောင်း တတ်၏။ တရားသူကြီးသည် တံစိုးကိုစားတတ်၏။ သူတပါးထက်ကြီးသော သူသည် မတရားသောလောဘကို ထင်ရှားစေတတ်၏။ ထိုသို့အမှုကို ရှုပ်စေခြင်းငှါ ပြုတတ်ကြ၏။–

၇း၄ အကောင်းဆုံးသောသူသည် ဆူးပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ အဖြောင့်ဆုံးသောသူသည် ဆူးခြံထက်ခက်လှ၏။ သင်၏ကင်းစောင့်တို့သည် သတိပေးသောနေ့၊ သင်စစ် ကြောခြင်းကို ခံရသောနေ့ရက်သည် ရောက်လာပြီ။ နှိပ်စက်နှောင့်ရှက်ရာကာလဖြစ်၏။–

၇း၅ အဆွေခင်ပွန်းကိုမယုံနှင့်။ လမ်းပြသောသူကို အမှီမပြုနှင့်။ သင့်ရင်ခွင်၌အိပ်သော မယားကိုမယုံမူ၍၊ သင့်နှုတ်တံခါးကို ပိတ်ထားလော့။–

၇း၆ အကြောင်းမူကား၊ သားသည် အဘ၏အသရေကိုဖျက်လိမ့်မည်။ သမီးသည် အမိကိုငှင်း၊ ချွေးမသည်ယောက္ခမကိုငှင်း ရန်ဘက်ပြုလိမ့်မည်။ ကိုယ်အိမ်သူ အိမ်သားတို့သည်လည်း ကိုယ်ရန်သူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၇း၇ ငါမူကား၊ ထာဝရဘုရားကိုမြော်လင့်မည်။ ငါ့ကိုကယ်တင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကို ငါခိုလှုံမည်။ ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ငါ့စကားကို နားထောင်တော မူမည်။–

၇း၈ အချင်းရန်သူ၊ ငါ့အပေါ်မှာ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိနှင့်။ ငါလဲသော်လည်း ထဦးမည်။ မှောင်မိုက်၌ထိုင်ရသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အလင်းဖြစ် တော်မူလိမ့်မည်။–

၇း၉ ငါသည် ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ အမျက်တော်ခံရ၏။ ငါ့အမှုကို စစ်ကြော၍ တရားဆုံးဖြတ်တော်မမူမှီတိုင်အောင် ငါခံရ၏။ ငါ့ကိုအလင်းထဲ သို့ထုတ်၍ နေရာပေးတော်မူသောအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီတော်ကို ငါမြင်ရလိမ့်မည်။–

၇း၁၀ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကား၊ အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးသော ငါ့ရန်သူသည် ထိုအမှုကိုမြင်၍ရှက်ကြောက်လိမ့်မည်။ သူ၌ ငါ့စိတ်ပြေလိမ့်မည်။ သူသည် လမ်းမှာရွှံ့ကဲ့သို့ ကျော်နင်းခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၇း၁၁ သင်၏မြို့ရိုးတည်သောကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ အမိန့်တော်အရှိန်ကုန်လိမ့်မည်။–

၇း၁၂ ထိုကာလ၌ အာရှုရိပြည်နှင့် အဲဂုတ္တုမြို့များမှ၎င်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်မြစ်ကြီးစပ်ကြားအရပ်မှ၎င်း၊ ပင်လယ်ကမ်းနားအရပ်ရပ်၊ တောင်ခြေရင်းအရပ်ရပ်တို့မှ၎င်း၊ သင့်ထံသို့ လာကြလိမ့်မည်။–

၇း၁၃ ထိုသို့မဖြစ်မီ ပြည်သူပြည်သားပြုမိသောဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် ပြည်တော်သည် လူဆိတ်ညံ့လျက် ရှိရလိမ့်မည်။–

၇း၁၄ ကိုယ်တော်၏လူတည်းဟူသော အပေါင်းအဘော်မရှိဘဲ၊ တောတွင်ကရမေလတောင်ပေါ်မှာနေရသော အမွေတော်သိုးစုကို သိုးထိန်းနှင်တံနှင့် ထိန်းတော်မူပါ။ ရှေးကာလ၌ ရှိသကဲ့သို့၊ ဗာရှန်ပြည်နှင့် ဂိလဒ်ပြည်၌ ကျက်စားသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ။–

၇း၁၅ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သောနေ့၌ မြင်သည်အတိုင်း၊ တဖန် အံ့ဩဘွယ်သောအမှုတို့ကို ငါပြမည်။–

၇း၁၆ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ငါ၏လူတို့၌ရှိသမျှသောတန်ခိုးကိုမြင်၍မိန်းမောတွေဝေလျက်၊ မိမိတို့နှုတ်ကို လက်နှင့်ပိတ်၍ နားပင်းကြလိမ့်မည်။–

၇း၁၇ မြွေကဲ့သို့ မြေမှုန့်ကိုလျက်၍၊ တီကဲ့သို့ တွင်းထဲက တုန်လှုပ်လျက် ထွက်ကြလိမ့်မည်။ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို၎င်း၊ သင့်ကို၎င်း ကြောက်ရွံ့ကြ လိမ့်မည်။

၇း၁၈ အပြစ်မှလွှတ်တော်မူထသော၊ ကျန်ကြွင်းသောအမွေတော်လူတို့၏ လွန်ကျူးခြင်းများကို သည်းခံတော်မူထသော၊ ကရုဏာ၌ မွေ့လျော်သောကြောင့် အစဉ်အမျက်ထွက်တော်မမူသော ကိုယ်တော်ကဲ့သို့ အဘယ်ဘုရား ရှိပါသနည်း။–

၇း၁၉ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို တဖန်သနား၍၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ဒုစရိုက်ရှိသမျှတို့ကို ကျော်နင်းတော်မူလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်အလုံးစုံတို့ကို နက်နဲသောပင်လယ်ထဲသို့ ချပစ်တော်မူလိမ့်မည်။–

၇း၂၀ ရှေးကာလမှစ၍ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ ယာကုပ်၌သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ အာဗြဟံအား ကရုဏာကျေးဇူးပြုခြင်းကို စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

ပရောဖက်မိက္ခာ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

နာဟုံအနာဂတ္တိကျမ်း။
NAHUM.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃

နာဟုံအနာဂတ္တိကျမ်း။
NAHUM.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ လေကောရှရွာသားနာဟုံခံရ၍၊ နိနေဝေမြို့နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား၊ –
၁း၂ အပြစ်ရှိသည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် ယုံလွယ်၍ ဒဏ်ပေးသောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ပေး၍ အမျက်ပြင်းထန်တော်မူ၏။
ထာဝရဘုရားသည် ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့ကို ဒဏ်ပေး၍၊ ရန်သူတို့ကို အငြိုးထားတော်မူ၏။ –
၁း၃ ထာဝရဘုရားသည် စိတ်ရှည်တော်မူ၏။ တန်ခိုးလည်း ကြီးတော်မူ၏။ သို့ရာတွင်၊ အပြစ်တည်သောသူတို့ကို အပြစ်မလွှတ်တော်မမူ။
ထာဝရဘုရားသည် လေဘွေ၌၎င်း၊ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်း၌၎င်း ကြွတော်မူ၍၊ မိုဃ်းတိမ်တို့သည် စက်တော်အောက် ၌ မြေမှုန့်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ –
၁း၄ ပင်လယ်ကို ဆုံးမ၍ ခန်းခြောက်စေတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောမြစ်ရေကိုလည်း ကုန်စေတော်မူ၏။ ဗာရှန်တောင်နှင့်ကရမေလတောင်တို့သည်
ညှိုးနွမ်းကြ၏။ လေဗနုန်အပွင့်လည်း ညှိုးနွမ်း၏။ –
၁း၅ ကိုယ်တော်ကြောင့် တောင်တို့သည် တုန်လှုပ်လျက်၊ ကုန်းတို့သည် အရည်ကျိုလျက်၊ ရှေ့တော်၌ မြေကြီးနှင့် လောကဓာတ်မှစ၍ လောက
သားအပေါင်းတို့သည် ရွှေ့လျက် ရှိကြ၏။ –
၁း၆ အမျက်တော်ရှေ့မှာအဘယ်သူရပ်နိုင်သနည်း။ အမျက်တော်အရှိန်ကို အဘယ်သူဆီးတားနိုင်သနည်း။ မီးလောင်သကဲ့သို့အမျက်ထွက်၍၊
ကျောက်တို့ကို ဖြိုချတော်မူ၏။ –
၁း၇ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းတော်မူ၏။ အမှုရောက်သောအခါ ရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ခိုလှုံသောသူတို့ကို သိမှတ်တော်မူ၏။ –
၁း၈ ရန်သူနေရာကို လွှမ်းမိုးသောမြစ်ရေနှင့် ဆုံးရှုံးစေတော်မူသဖြင့်၊ ရန်သူတို့ကို မှောင်မိုက်လိုက်လိမ့်မည်။
၁း၉ ထာဝရဘုရားတဘက်၌ အဘယ်သို့ ကြံစည်ကြသနည်း။ အပြီးဆုံးရှုံးစေတော်မူမည်။ တဖန် နှိပ်နင်းစရာအကြောင်းမရှိရ။ –
၁း၁၀ သူတို့သည် ဆူးပင်ကဲ့သို့ အချင်းချင်းညိတွယ်လျက်၊ စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မူးသကဲ့သို့ဖြစ်လျက်၊ သွေ့ခြောက်သောအမှိုက်ကဲ့သို့ မီးလောင်ခြင်းကို
ခံရကြလိမ့် မည်။ –
၁း၁၁ ထာဝရဘုရားတဘက်၌ မကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်သောအဓမ္မတိုင်ပင်အမတ်သည် သင့်အထဲကပေါ်လာပြီ။ –
၁း၁၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် စုံလင်၍ အရေအတွက်အားဖြင့် များပြားသော်လည်း၊ ဆုံးရှုံး၍ ကွယ်ပျောက်ရကြလိမ့်မည်။
သင့်ကို ငါ ညှဉ်းဆဲဘူးသော်လည်း နောက်တဖန်မညှဉ်းဆဲ။ –
၁း၁၃ ယခုမှာ သင်၌ သူတင်သောထမ်းဘိုးကို ငါချိုးပယ်၍၊ ချည်နှောင်သောကြိုးတို့ကိုလည်း ဖြတ်မည်။ –
၁း၁၄ သင်၏အမှု၌ ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏အမျိုး မဆက်မနွှယ်ရ။ ထုသောရုပ်တုနှင့် သွန်းသောရုပ်တုတို့ကို သင်၏
ဘုရားကျောင်းမှ ငါ ပယ်ရှင်းမည်။ သင်သည် ယုတ်မာသောကြောင့် သင်၏သင်္ချိုင်းကို ငါလုပ်မည်။ –
၁း၁၅ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းစကားကို ကြားပြောသောသူ၏ခြေတို့ကို တောင်ပေါ်မှာကြည့်ကြလော့။ အို ယုဒအမျိုး၊ သင်၏
ဓမ္မပွဲကိုခံလော့။ သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်း သစ္စာဝတ်ကိုဖြေလော့။ အဓမ္မလူသည် ရှင်းရှင်းပယ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊ နောက်တဖန်
သင့်ကိုမကျော်မနင်းရ။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ဖျက်ဆီးသောသူသည် သင့်ရှေ့သို့ ရောက်လာပြီ။ သင်၏ရဲတိုက်ကို သတိပြုလော့။ လမ်းကိုစောင့်လော့။ ကိုယ်ခါးကို ခိုင်ခံ့စေလော့။
ကျပ်ကျပ်အားယူလော့။ –
၂း၂ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ၏ဘုန်းကဲ့သို့ ယာကုပ်၏ဘုန်းကို ပြုပြင်တော်မူ၏။ သုတ်သင်သောသူတို့သည်
ယာကုပ်အမျိုးကို သုတ်သင်၍၊ သူ၏အခက်အလက်တို့ကို ပယ်ရှင်းကြပြီ။ –
၂း၃ သူရဲတို့သည် နီသောဒိုင်းလွှားကိုဆောင်၍၊ နီသောအဝတ်ကို ဝတ်ကြ၏။ ခင်းကျင်းသောနေ့၌ ရထားတို့သည် သံလက်နက်နှင့်တောက်ပ၍၊
လှံတံတို့သည် အလွန်လှုပ်ရှားကြ၏။ –
၂း၄ ရထားတို့သည် လမ်း၌ ဟုန်းဟုန်းမြည်၍၊ လမ်းမတို့၌ တောင်မြောက်ပြေးကြ၏။ မီးရှူးအဆင်းအရောင်ရှိ၍၊ လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ပြေးကြ၏။ –
၂း၅ စစ်သူရဲတို့ကို နှိုးဆော်တော်မူ၏။ သူတို့သည် ချီသွားစဉ် သူတပါးကို တွန်းချကြ၏။ မြို့ရိုးသို့ အလျင်အမြန်သွား၍ ပြအိုးတို့ကို ပြင်ဆင်ကြ၏။ –
၂း၆ မြစ်တံခါးပွင့်လျှင်၊ နန်းတော်သည် ကွယ်ပျောက်၏။ နိနေဝေသတို့သမီးကို အဝတ်ချွတ်၍ထုတ်ရ၏။ –
၂း၇ အပျိုတော်တို့သည် ချိုးကဲ့သို့ကူ၍ ရင်ပတ်ကိုတီးလျက် လိုက်ရကြ၏။ –
၂း၈ ရှေးကာလမှစ၍ နိနေဝေမြို့သည် ရေကန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ယခုမူကား၊ ရေတို့သည် စီးထွက်ကြ၏။ ရပ်ကြ။ ရပ်ကြဟုဟစ်သော်လည်း အဘယ်သူမျှ
ပြန်၍မကြည့်။ –
၂း၉ ငွေကိုလုယူကြ။ ရွှေကိုလည်း လုယူကြ။ နှစ်သက်ဘွယ်သောတန်ဆာများကို ရွှေတိုက်တော်ထဲက ထုတ်၍မကုန်နိုင်။ –
၂း၁၀ မြို့တော်သည်ဟင်းလင်းနေရ၏။ ဥစ္စာမရှိ၊လူဆိတ်ညံလျက်ဖြစ်၏။ မြို့သားအပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက်လျက်၊ ဒူးချင်းထိခိုက်လျက်၊ အလွန်ခါး
ကိုက်လျက်၊ မျက်နှာမည်းလျက်ရှိကြ၏။

၂း၁၁ ခြင်္သေ့နေရာအရပ်၊ ခြင်္သေ့ပျိုစားရာအရပ်၊ ခြင်္သေ့၊ ခြင်္သေ့မ၊ ခြင်္သေ့ကလေးတို့သည် အဘယ်သူမျှ မကြောက်စေဘဲ၊ ကျင်လည်ရာအရပ်သည် အဘယ် မှာရှိသနည်း။–

၂း၁၂ ခြင်္သေ့သည်သားငယ်များဘို့ ကိုက်ဖြတ်လျက်၊ ခြင်္သေ့မတို့လည်ပင်းကိုညှစ်လျက်၊ လုယူဖျက်ဆီးသောအကောင်များကိုဆောင်ခဲ့၍ မိမိမိုရာ တွင်းတို့ကို ပြည့်စေတတ်၏။–

၂း၁၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။ သင်၏ရထားတို့ကို မီးခိုးထဲမှာ မီးရှို့မည်။ သင်၏ ခြင်္သေ့ပျိုတို့ကို ထားဖြင့် ဖျက်ဆီးမည်။ သင်လုယူသောဥစ္စာကို မြေကြီးမှပယ်ရှင်းမည်။ သင်၏သံတမန်တို့ စကားသံကို နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှမကြားရ။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ လူအသက်ကိုသတ်တတ်သောမြို့၌ အမင်္ဂလာဖြစ်စေသော၊ လှည့်စားခြင်း၊ အနိုင်အထက်ပြုခြင်း နှင့် ပြည့်ဝ၏။ ဘမ်းမိသောအရာကို မလွှတ်တတ်။–

၃း၂ နှင်တံနှင့်ရိုက်သံ၊ လှည်းဘီးလှိမ့်သံ၊ မြင်းခုန်သံ၊ ရထားပြေးသံကို ကြားရ၏။–

၃း၃ မြင်းစီးသူရဲသည်မီးတောက်သောထား၊ လျှပ်စစ်ပြက်သောလှံကိုချီလျက်၊ တိုက်သောသူရဲအများနှင့် သေသောသူအပုံပုံရှိကြ၏။ အသေ ကောင်တို့ကို ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်။ လူသေကောင်များကို ထိမိ၍ လဲတတ်ကြ၏။–

၃း၄ အဆင်းလှ၍ ပြုစားတတ်လျက်၊ မတရားသောမေထုန်အမှုနှင့် စုန်းမအတတ်အားဖြင့်၊ လူအမျိုးမျိုးအနွယ်နွယ်တို့ကိုကုန်သွယ်လုပ်တတ်သော ပြည်တန်ဆာ မိန်းမသည် မတရားသောမေထုန်ကို ပြုဖန်များပြားသောကြောင့်၊–

၃း၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။ သင့်အဝတ်ကိုသင်၏မျက်နှာပေါ်မှာလှန်၍ အတိုင်း တိုင်းအပြည်ပြည်ရှေ့မှာ သင်၌ အချည်းစည်းရှိခြင်း၊ အရှက်ကွဲခြင်းကို ငါပြမည်။–

၃း၆ သင်၌ မစင်ကိုပစ်၍ ညစ်ညူးစေပြီးမှ၊ သူတပါးတို့ ကြည့်စရာထားမည်။–

၃း၇ သင့်ကို မြင်သမျှသောသူတို့က၊ နိနေဝေမြို့ပျက်စီးပြီ။ အဘယ်သူ မြည်တမ်းမည်နည်းဟုဆိုလျက်၊ သင့်ထံမှ ပြေးကြလိမ့်မည်။ နှစ်သိမ့်စေ သောသူတို့ကို သင့်အဘို့ အဘယ်မှာငါရှာ၍ ရနိုင်သနည်း။

၃း၈ သင်သည် မြစ်ကြားမှာတည်သော နောမုန်မြို့ထက် ကြီးမြတ်သလော။ ထိုမြို့ကို ရေဝိုင်းလျက်၊ ပင်လယ်သည် မြို့ကျုံးဖြစ်၏။ မြို့ရိုးလည်း ပင်လယ်နှင့် စပ်သတည်း။–

၃း၉ အဲသယောပိပြည်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်သည် သူ၏လက်နက်ဖြစ်၏။ ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်။ ဖုတပြည်နှင့် လိဗုပြည်လည်း သူ၏လက်နက်အဝင်ဖြစ်၏။–

၃း၁၀ သို့သော်လည်း၊ ထိုမြို့ကို ရန်သူတို့သည် တိုက်၍ သိမ်းသွားကြပြီ။ မြို့သားငယ်တို့ကို လမ်းဦးရှိသမျှတို့၌ ချိုးဖဲ့လျက်၊ ဂုဏ်အသရေရှိ သောမြို့သားတို့ကို စာရေးတံချလျက်၊ အားကြီးသောမြို့သားအပေါင်းတို့ကို သံကြိုးဖြင့်ချည်နှောင်လျက် ပြုကြ ပြီ။–

၃း၁၁ သင်သည်လည်း မိန်းမောတွေဝေလျက် ပုန်းရှောင်၍ နေရလိမ့်မည်။ ရန်သူ၏လက်နှင့်လွတ်အောင် ခိုင်ခံ့သောအရပ်ကို ရှာရလိမ့်မည်။–

၃း၁၂ သင်၏ရဲတိုက်ရှိသမျှတို့သည် ရှေ့ဦးစွာမှည့်သောအသီးကိုသီးသော သင်္ဘောသဖန်းပင်နှင့် တူကြလိမ့်မည်။ လှုပ်လျှင် စားချင်သောသူ၏ပစပ် ထဲသို့ကျလိမ့်မည်။–

၃း၁၃ သင်၏လူတို့သည် သင့်အလယ်၌ မိန်းမကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ပြည်တံခါးတို့သည် ရန်သူတို့အား ကျယ်ကျယ်ပွင့်လျက်၊ ကန့်လန့်ကျင်တို့သည် မီးလောင် လိမ့်မည်။–

၃း၁၄ ရန်သူဝိုင်းထားသောကာလဘို့ ရေကိုခပ်ထားလော့။ ရဲတိုက်တို့ကို ခိုင်ခံ့စေလော့။ ရွှံ့ထဲသို့ဝင်၍ အုတ်မြေကို နင်းနယ်လော့။ အုတ်ဖိုကို ပြင်ဆင်လော့။–

၃း၁၅ ထိုအရပ်၌ပင် သင့်ကို မီးလောင်လိမ့်မည်။ ထားနှင့်ခုတ်ဖြတ်လိမ့်မည်။ ယာလက်ကျိုင်း ကိုက်စားသကဲ့သို့ ကိုက်စားလိမ့်မည်။ ယာလက်ကျိုင်းနှင့် အရာဘ ကျိုင်းကောင်တို့သည် များသကဲ့သို့ သင်၏လူတို့ကို များပြားစေခြင်းငှါ ကြိုးစားလော့။–

၃း၁၆ မိုယ်းကောင်းကင် ကြယ်များသည်ထက်၊ သင်၏ကုန်သည်တို့ကို များပြားစေသော်လည်း၊ ယာလက်ကျိုင်းတို့သည် နှံ့ပြား၍ ပျံသွားတတ်ကြ၏။–

၃း၁၇ သင်၏မင်းသားတို့သည် အရာဘကျိုင်းကဲ့သို့၄င်း၊ ဗိုလ်တို့သည် ဂေါဘကျိုင်းကဲ့သို့ ၄င်းဖြစ်၍၊ ချမ်းသောအခါ စောင်ရန်းနားမှာ ဝပ်တတ်ကြ၏။ နေထွက် သောအခါပျံသွား၍ အဘယ်အရပ်သို့ ရောက်သည်ကို မသိရ။–

၃း၁၈ အို အာရှုရိရှင်ဘုရင်၊ သင်၏သိုးထိန်းတို့သည် အိပ်ပျော်လျက်၊ သင်၏မှူးမတ်တို့သည် ကျိန်းဝပ်လျက်၊ သင်၏လူအပေါင်းတို့သည် တောင်ရိုးပေါ်မှာ အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားလျက်ရှိ၍၊ အဘယ်သူမျှ မစုဝေးစေ။ သင်၏အနာ မပျောက်နိုင်။ ပြင်းစွာခံရ၏။ သင်၏သိတင်းကို ကြားသမျှသောသူတို့သည် သင့်အပေါ်မှာ လက်ခုပ်တီးကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်ပြုသောအဓမ္မအမှုကို မခံဘဲ လွတ်သောသူကား၊အဘယ်သူနည်း။

ပရောဖက်နာဟုံ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်း ပြီး၏။

ဟဗက္ကုတ်အနာဂတ္တိကျမ်း။
HABAKKUK.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃

ဟဗက္ကုတ်အနာဂတ္တိကျမ်း။
HABAKKUK.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ပရောဖက်ဟဗက္ကုတ်ခံရသော ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား၊–
၁း၂ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကြားတော်မမူဘဲ၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ရပါမည်နည်း။ ကယ်တင်တော်မမူဘဲ
အကျွန်ုပ်သည် အဓမ္မအမှုကိုခံ၍၊ ရှေ့တော်၌ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး အော်ဟစ်ရပါမည်နည်း။–
၁း၃ မတရားသောအမှုကို အကျွန်ုပ်အား အဘယ်ကြောင့်ပြတော်မူသနည်း။ အဓမ္မအမှုကို အဘယ်ကြောင့် မြင်စေတော်မူသနည်း။ လုယူခြင်း၊ အနိုင်
အထက်ပြုခြင်းအမှုသည် အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာအဘယ်ကြောင့်ရှိရပါသနည်း။ ငြင်းခုံခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းကိုလည်း အဘယ်ကြောင့် လူချင်းပြုရပါ
သနည်း။–
၁း၄ သို့ဖြစ်၍ တရားလျော့ပါ၏။ တရားသဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း မရှိပါ။ မတရားသောသူတို့သည် ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို ဝိုင်းသောကြောင့်၊
မတရားသဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်ကြပါ၏။–
၁း၅ သစ္စာပျက်သောသူတို့၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်၍ အလွန်မှိုင်တွေကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အား သူတပါးပြည့်ဆွန်သော်လည်း သင်တို့မယုံသော
အမှုကို သင်တို့လက်ထက်ကာလ၌ ငါပြု၏။–
၁း၆ ပြင်းထန်လျင်မြန်သောခါလဒဲအမျိုးကို ငါနှိုးဆော်၏။ ကိုယ်မပိုင်သောနေရာအရပ်တို့ကို သိမ်းယူခြင်းငှါ မြေတပြင်လုံး၌ ချီသွားကြလိမ့်မည်။–
၁း၇ အလွန်ကြောက်မက်ဘွယ်သောသူဖြစ်၍ ကိုယ်အလိုအလျောက်တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်ကြ၏။–
၁း၈ သူတို့၏မြင်းသည် ကျားသစ်ထက် လျင်မြန်၏။ ညဉ့်၌လည်သောတောခွေးထက် ကြမ်းတမ်း၏။ မြင်းစီးသူရဲတို့သည် အဝေးက လာ၍
ခုန်ကြလိမ့်မည်။ အကောင်ကိုကိုက်စားခြင်းငှါ လျင်မြန်သော ရွှေလင်းတကဲ့သို့ ပျံလာကြလိမ့်မည်။–
၁း၉ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါလာကြ၏။ ရှေ့သို့သာမျက်နှာပြုသောအလုံးအရင်းဖြစ်၍၊ ဘမ်းမိသောသူတို့ကို သဲလုံးနှင့်အမျှ စုဝေး
စေကြလိမ့်မည်။–
၁း၁၀ ရှင်ဘုရင်တို့ကို အားမနာ၊ မင်းများတို့ကို ပြက်ယယ်ပြုကြလိမ့်မည်။ ရဲတိုက်ရှိသမျှတို့ကို ကဲ့ရဲ့လျက်၊ မြေမှုန့်ကို ပုံထား၍ တိုက်ယူကြလိမ့်မည်။–
၁း၁၁ ထိုနောက်၊ သူတို့သည်သဘောပြောင်းလဲလျက် လွန်ကျူး၍ အပြစ်ခံရကြလိမ့်မည်။ မိမိတို့တန်ခိုးသည် မိမိတို့ဘုရား ဖြစ်လေသည်တကား။
၁း၁၂ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် နိစ္စထာဝရတည်တော်မူသည်မဟုတ်လော။ သို့ဟုတ်
လျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သေခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ကြပါမည်။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုစစ်ကြောစေခြင်းငှါ သူတို့ကို ခန့်ထားတော်မူပြီ။
အိုကျောက်ထရံ၊ ဆုံးမစေခြင်းငှါ သူတို့ကို နေရာချတော်မူပြီ။–
၁း၁၃ ကိုယ်တော်သည် ဒုစရိုက်ကို ကြည့်ရှုတော်မမူ။ သန့်ရှင်းသောမျက်စိရှိတော်မူ၏။ အဓမ္မအမှုကို ကြည့်ရှု၍ နေတော်မမူတတ်ပါ။ သို့ဖြစ်၍၊
သစ္စာပျက်သော သူတို့ကို အဘယ်ကြောင့် ကြည့်ရှု၍နေတော်မူသနည်း။ အဓမ္မလူသည် မိမိထက်ဖြောင့်မတ်သောသူကိုကိုက်စားသောအခါ၊
အဘယ်ကြောင့် တိတ်ဆိတ် စွာနေတော်မူသနည်း။–
၁း၁၄ လူသတ္တဝါတို့ကိုလည်း ပင်လယ်ငါးကဲ့သို့၎င်း၊ မင်းမရှိသောပိုးကောင်ကဲ့သို့၎င်း အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်စေတော်မူသနည်း။–
၁း၁၅ ရန်သူသည် ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ငါးမျှားနှင့်မျှားလျက်၊ ကွန်နှင့်အုပ်လျက်၊ ပိုက်နှင့်လှောင်လျက် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းတတ်၏။–
၁း၁၆ မိမိကွန်အား ယဇ်ပူဇော်၍၊ မိမိပိုက်အား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့တတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုတန်ဆာအားဖြင့် ဥစ္စာရတတ်၍ ဝစွာစားရ၏။–
၁း၁၇ သို့ဖြစ်၍၊ သူသည် ပိုက်ကွန်ထဲကငါးတို့ကို သွန်းလောင်းရပါမည်လော။ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို မနှမြောဘဲ အစဉ်လုပ်ကြံရပါမည်လော။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ငါသည် ငါ့လင့်စင်ပေါ်မှာ ရပ်လျက်၊ ရဲတိုက်၌အမြဲနေလျက်၊ ငါ့အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူမည်ကို၎င်း၊ အပြစ်တင်လျှင် အဘယ်သို့
ပြန်လျှောက်ရမည် ကို၎င်း ငါစောင့်၍နေစဉ်တွင်၊–
၂း၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဘတ်သောသူသည် ပြေးလျက်ဘတ်နိုင်အောင်၊ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို သင်ပုန်းပေါ်မှာ အက္ခရာတင်၍ ရေးမှတ်လော့။–
၂း၃ ထိုရူပါရုံသည် ချိန်းချက်သောအချိန်နှင့်ဆိုင်၍ အမှုကုန်ရသောကာလကိုဆိုလို၏။ မုသာနှင့်ကင်းလွတ်၏။ ဆိုင်းသော်လည်း မြော်လင့်လော့။
နောက်မကျဘဲ ကေန်အမှန်ရောက်လိမ့်မည်။–
၂း၄ စိတ်မြင့်သောသူသည် သဘောမဖြောင့်။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ မိမိယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။–
၂း၅ ထိုမှတပါး၊ စပျစ်ရည်နှင့်ပျော်မွေ့သောသူသည် သစ္စာပျက်တတ်၏။ မာနထောင်လွှားသောသူသည် ကိုယ်နေရာ၌မနေနိုင်ဘဲ၊ မိမိလောဘကို
မရဏာနိုင်ငံ ကဲ့သို့ ကျယ်စေလျက်၊ သေမင်းကဲ့သို့ မပြေနိုင်သောစိတ်ရှိလျက်၊ တိုင်းသူနိုင်ငံသားအမျိုး မျိုးအပေါင်းတို့ကို မိမိထံသို့ဆွဲငင်၍
စုဝေးစေ၏။–
၂း၆ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သူတဘက်၌ ပုံစကားနှင့် ကဲ့ရဲ့သောနိမိတ်စကားကိုသုံးဆောင်လျက်၊ ကိုယ်မပိုင်သောဥစ္စာကို ဆည်းဖူးသောသူသည်
အမင်္ဂလာရှိ ၏။ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ကိုယ်အပေါ်မှာ ကြွေးများကိုတင်စေပါလိမ့်မည်နည်းဟု မြွက်ဆိုကြမည်မဟုတ်လော။–
၂း၇ သင့်ကို ကိုက်သောသူတို့သည် ချက်ခြင်းထကြမည်မဟုတ်လော။ နှောင့်ရှက်သောသူတို့သည် နိုးကြမည်မဟုတ်လော။ သင်သည် သူတို့လုယူရာ
ဖြစ်လိမ့်မည်။–
၂း၈ သင်သည် များစွာသောလူမျိုးတို့ကို လုယူသောကြောင့်၊ ကျန်ကြွင်းသောလူမျိုးအပေါင်းတို့သည် သင့်ကိုလုယူကြလိမ့်မည်။ လူအသက်ကို
သတ်သောအပြစ်၊ ပြည်သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကို ညှဉ်းဆဲသောအပြစ်ကြောင့် ပြုကြလိမ့်မည်။–

၂း၉ မိမိအသိုက်ကို မြင့်သောအရပ်၌တင်၍ ဘေးဒဏ်လက်မှ မိမိလွတ်စေခြင်းငှါ၊ မကောင်းသော အဓမ္မစီးပွါးကို မိမိအမျိုးအဘို့ရှာသောသူသည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။–
၂း၁၀ သင်သည် လူများတို့ကို လုပ်ကြံသောအားဖြင့် ကိုယ်အမျိုးကို အရှက်ကွဲစေခြင်းငှါ ကြံစည်၍၊ ကိုယ်အသက်ကို ပြစ်မှားပြီ။–
၂း၁၁ အကယ်စင်စစ် ကျောက်တလုံးသည် ကျောက်ထရံထဲကဟစ်ခေါ်၍၊ ထုပ်တချောင်းသည် သစ်သားစုထဲက ထူးလေ၏။–
၂း၁၂ လူအသက်ကို သတ်သောအပြစ်နှင့် ရွာကိုတည်သောသူ၊ အဓမ္မအမှုနှင့် မြို့ကိုခိုင်ခံ့စေသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။–
၂း၁၃ လူများတို့သည် မီးထဲမှာလုပ်ဆောင်၍၊ အမျိုးမျိုးတို့သည် အချည်းနှီးသောအမှု၌ ပင်ပန်းစေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူ ပြီ။–
၂း၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ပင်လယ်ရေသည် မိမိနေရာကို လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့၊ မြေကြီးသည် ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်ကို သိကျွမ်းခြင်းပညာနှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။–
၂း၁၅ မိမိအိမ်နီးချင်း၌ အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်းကို မြင်လို၍၊ သူ့ကိုယစ်မူးစေခြင်းငှါ သေရည်သေရက်ကိုလောင်း၍ သောက်စေသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။–
၂း၁၆ သင်သည် အသရေပျက်၍ အရှက်ကွဲခြင်းနှင့် ဝလိမ့်မည်။ ကိုယ်တိုင်သောက်၍ အဝတ်ချွတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ လက်ျာလက်တော်၌ရှိ သောဖလားသည် သင့်ဆီသို့ရောက်၍၊ ရွံရှာဘွယ်သောအော့အန်ခြင်းသည် သင့်အသရေကို လွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။–
၂း၁၇ လေဗနုန်တောင်ကို အနိုင်အထက်ပြုသောအပြစ်၊ တိရစ္ဆာန်များကို ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာနှင့် ဖျက်ဆီးသောအပြစ်သည် သင့်ကို လွှမ်းမိုး လိမ့်မည်။ လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်၊ ပြည်သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကို ညှဉ်းဆဲသောအပြစ်ရှိ၏။
၂း၁၈ ထုလုပ်သောရုပ်တုသည် အဘယ်အကျိုးကိုပေး၍၊ လက်သမားသည် ထုလုပ်ရသနည်း။ သွန်းသောရုပ်တုနှင့်မိစ္ဆာဆရာသည် အဘယ်အကျိုးကို ပေး၍၊ လုပ်သောသူသည် မိမိအလုပ်ကိုမှီခိုလျက်၊ စကားအသောရုပ်တုတို့ကို လုပ်ရသနည်း။–
၂း၁၉ သစ်သားအား၊ နိုးတော်မူပါဟူ၍၄င်း၊ စကားအသောကျောက်အား၊ ထတော်မူပါဟူ၍၄င်း ဆိုသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုအရာသည် သွန်သင်လိမ့်မည် လော။ ရွှေငွေနှင့်မွမ်းမံလျက်ရှိ၏။ အတွင်း၌ အသက်အလျှင်းမရှိပါတကား။–
၂း၂၀ ထာဝရဘုရားမူကား၊ သန့်ရှင်းသောဗိမာန်တော်၌ရှိတော်မူ၏။ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ရှေ့တော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြလော့။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ပရောဖက်ဟဗက္ကုတ်၏ ပဌနာစကားတည်းဟူသော ရှိဂျောနုတ်သီချင်း။–
၃း၂ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ဗျာဒိတ်တော်သံကိုကြား၍ ကြောက်ရွံ့ပါပြီ။ အို ထာဝရဘုရား၊ ယခုနှစ်များအတွင်းတွင်အမှုတော်ကို ပြုပြင်တော်မူပါ။ ယခုနှစ်များ အတွင်းတွင် ထင်ရှားစေတော်မူပါ။ အမျက်ထွက်တော်မူသော်လည်း ကရုဏာတရားကို အောက်မေ့တော်မူပါ။
၃း၃ ဘုရားသခင်သည် တေမန်မြို့မှ၄င်း၊ သန့်ရှင်းသောဘုရားသည် ပါရန်တောင်မှ၄င်း ကြွတော်မူ၏။ ဘုန်းတော်သည် မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ဖုံးအုပ်လျက်၊ မြေကြီးသည် ဂုဏ်အသရေတော်နှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏။–
၃း၄ အဆင်းအရောင်တော်သည် နေရောင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ လက်တော်မှရောင်ခြည်သည်ထွက်၍၊ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို ကွယ်ကာလေ၏။–
၃း၅ ရှေ့တော်၌ ကာလနာဘေးသည် သွား၍၊ ပူလောင်ခြင်းဘေးသည် ခြေတော်ကို ခြံရံလျက်ရှိ၏။–
၃း၆ ရပ်၍ မြေကြီးကို တိုင်းတော်မူ၏။ ကြည့်ရှု၍ လူမျိုးတို့ကို တုန်လှုပ်စေတော်မူ၏။ အစဉ်အမြဲတည်သော တောင်တို့သည် ကျိုးပဲ့၍၊ ထာဝရကုန်းရိုးတို့သည် ညွတ်ကြ၏။ ထာဝရလမ်းတို့ကို ကြွတော်မူ၏။–
၃း၇ ကုရှန်ပြည်၌ တဲတို့သည် ဆင်းရဲခံခြင်း၊ မိဒျန်ပြည်၌ ကုလားကာတို့သည် လှုပ်ရှားခြင်းကို ငါမြင်၏။
၃း၈ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်ရာမြင်းရထားတော်ကို စီးတော်မူမည်အကြောင်း၊ မြစ်တို့ကို အမျက်ထွက်တော်မူသလော။ မြစ်များတ ဘက်၌ စိတ်ထတော်မူသလော။ ပင်လယ်ကို ရန်ငြိုးဖွဲ့တော်မူသလော။–
၃း၉ ကိုယ်တော်သည် အမျိုးအနွယ်တော်တို့၌ထားတော်မူသောသစ္စာဂတိရှိသည်အတိုင်း၊ လေးလက်နက်တော်ကို ထုတ်ပြတော်မူ၏။ မြေကြီး၌ မြစ်တို့ကို ပေါက်စေတော်မူ၏။–
၃း၁၀ တောင်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်၍ တုန်လှုပ်ကြပါ၏။ လျှံသောရေသည် လွှမ်းမိုးပါ၏။ ပင်လယ်သည် အော်ဟစ်၍ လက်ကိုချီပါ၏။–
၃း၁၁ နေနှင့်လသည် မိမိတို့နေရာ၌ ရပ်၍နေပါ၏။ သူတို့အလင်း၌ မြှားတော်တို့သည် သွား၍၊ သူတို့ရောင်ခြည်၌ လှံတော်သည်လည်း လျှပ်စစ်ပြက်ပါ၏။–
၃း၁၂ အမျက်တော်ထွက်လျက် တပြည်လုံးချီသွား၍၊ ဒေါသစိတ်နှင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို နင်းနယ်တော်မူ၏။–
၃း၁၃ ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်း၊ ကိုယ်တော် ပေးတော်မူ၍ ဘိသိက်ခံသော သူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းအလိုငှါ ထွက်ကြွတော်မူ၏။ အဓမ္မ လူ၏အိမ်၌ ဦးခေါင်းကိုနှိပ်စက်၍၊ မူလအမြစ်ကို လည်ပင်းတိုင်အောင် ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။–
၃း၁၄ ဗိုလ်မင်းတို့၏ဦးခေါင်းကို မြှားတော်တို့နှင့် ထုတ်ချင်းခပ်ထိုးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို လွင့်စေခြင်းငှါ လေပြင်းမုန်တိုင်းကဲ့သို့ တိုက်ကြပါ၏။ ဆင်းရဲသားတို့ကို အမှတ်တမဲ့ ကိုက်စားမည်ဟုအကြံရှိသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။–
၃း၁၅ ကိုယ်တော်သည် မြင်းတော်များကိုစီး၍၊ ရေဟုန်းဟုန်းမြည်သော ပင်လယ်အလယ်သို့ ချီသွားတော်မူ၏။
၃း၁၆ ဗျာဒိတ်တော်သံကို ငါကြားသောအခါ ရင်၌လှုပ်ရှားခြင်း၊ မေးခိုင်ခြင်း၊ အရိုးဆွေးမြေ့ခြင်း၊ တကိုယ်လုံးတုန်လှုပ်ခြင်းရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အမှုရောက်သောနေ့၊ လုပ်ကြံသောသူသည် ငါ၏လူမျိုးကို တိုက်လာသော နေ့တိုင်အောင် ငါသည် နေရစ်ရမည်။–
၃း၁၇ သင်္ဘောသဖန်းပင်မပွင့်ရ၊ စပျစ်ပင်မသီးရ၊ သံလွင်ပင်၏ကျေးဇူးကို မြော်လင့်၍မခံရ၊ လယ်တို့သည် အသီးအနှံကိုမပေးရ၊ သိုးခြံ၌ သိုးကုန်၍ တင်းကုပ်၌ နွားမရှိရ။–
၃း၁၈ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၌ ငါဝမ်းမြောက်၍၊ ငါ့ကိုကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အမှီပြုလျက် ရွှင်လန်းမည်။–
၃း၁၉ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အစွမ်းသတ္တိ ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါ့ခြေကိုသမင်ခြေကဲ့သို့ဖြစ်စေ၍၊ ငါ၏မြင့်ရာအရပ်ပေါ်မှာ ငါ့ကိုနေရာချတော်မူမည်။

ပရောဖက်ဟဗက္ကုတ် စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်း ပြီး၏။

ဇေဖနိအနာဂတ္တိကျမ်း။
ZEPHANIAH.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃

ဇေဖနိအနာဂတ္တိကျမ်း။
ZEPHANIAH.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ယုဒရှင်ဘုရင် အာမုန်သား ယောရှိမင်းလက်ထက်၊ ဟိဇကိ၊ အာမရိ၊ ဂေဒလိတို့မှ ဆင်းသက်သော ကုရှိ၏သား ဇေဖနိသို့ ရောက်လာသော
ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊ –
၁း၂ ပြည်တပြည်လုံး၌ ရှိလေသမျှတို့ကို အကုန်အစင် ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ –
၁း၃ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ရှင်းမည်။ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့် ပင်လယ်ငါးတို့ကိုငှင်း၊ အဓမ္မလူတို့နှင့်တကွ ပြစ်မှားစရာအကြောင်းတို့ကိုငှင်း
ငါပယ်ရှင်းမည်။ မြေတပြင်လုံး၌ရှိသော လူသတ္တဝါတို့ကိုလည်း ငါပယ်ရှင်းမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ –
၁း၄ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့ကို ငါတိုက်၍၊ ဤအရပ်၌ ကျန်ကြွင်းသော ဗာလဘုရား၏တပည့်တို့နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုး
မျိုးတို့ကိုငှင်း၊ –
၁း၅ ကောင်းကင်တန်ဆာများကို အိမ်မိုးပေါ်မှာ ကိုးကွယ်သောသူ၊ ထာဝရဘုရားနှင့် မာလခံဘုရားကို တိုင်တည်လျက် ကျိန်ဆိုကိုးကွယ်သော
သူတို့ကိုငှင်း၊ –
၁း၆ ထာဝရဘုရား၏နောက်တော်သို့မလိုက်၊ ဆုတ်သွားသောသူ၊ ထာဝရဘုရားကိုမရှာဖွေ၊ မမေးမြန်းသောသူတို့ကိုငှင်း ငါပယ်ရှင်းမည်။
၁း၇ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏နေ့နီးပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိယဇ်ပွဲတော်ကို ပြင်ဆင်၍၊ ပွဲဝင်သော
သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေတော်မူပြီ။ –
၁း၈ ထာဝရဘုရားပွဲခံတော်မူသောနေ့၌ မင်းများ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်များနှင့် ထူးခြားစွာဝတ်သောသူများအပေါင်းတို့ကို ငါစစ်ကြောမည်။ –
၁း၉ သူတပါး၏အိမ်တံခါးခုံကိုကျော်၍ အနိုင်အထက်ပြုခြင်း၊ လှည့်စားခြင်းအားဖြင့် ရသောဥစ္စာနှင့် မိမိသခင်၏အိမ်ကိုပြည့်စေသောသူအပေါင်းတို့
ကိုလည်း ထိုနေ့၌ ငါစစ်ကြောမည်။ –
၁း၁၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုနေ့၌ငါးတံခါးဝမှာအော်ဟစ်သံကိုငှင်း၊ ဒုတိယမြို့၌ငိုကြွေးမြည်တမ်းသံကိုငှင်း၊ တောင်ရိုး၌ပြင်းစွာချိုး
ဖျက်သံကိုငှင်းကြားရ၏။ –
၁း၁၁ မတ္တေရှအရပ်သားတို့၊ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလော့။ ကုန်သည်အပေါင်းတို့သည် ပြတ်ကြပြီ။ ငွေကိုဆောင်သောသူအပေါင်းတို့သည် ဆုံးကြပြီ။ –
၁း၁၂ ထိုကာလ၌ ငါသည် မီးခွက်ကိုကိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့ကို စစ်ကြောမည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးကိုလည်းမပြု၊ အပြစ်ကိုလည်းမပေးဟု
အောက်မေ့လျက်၊ မိမိတို့အနည်အဖတ်ပေါ်၌ နေရာကျသောသူတို့ကို ငါစစ်ကြောမည်။ –
၁း၁၃ ထိုသူတို့၏ဥစ္စာကို သူတပါးလုယူ၍၊ သူတို့၏နေရာသည် လူဆိတ်ညံလျက်ရှိလိမ့်မည်။ အိမ်ကိုဆောက်သော်လည်း မနေရကြ။ စပျစ်
ဥယျာဉ်ကိုစိုက်သော်လည်း စပျစ်ရည်ကို မသောက်ရကြ။ –
၁း၁၄ ထာဝရဘုရား၏နေ့ကြီးနီးပြီ။ နီးပြီ။ အလျင်အမြန်လာ၏။ ထာဝရဘုရား၏နေ့သိတင်းသည် နား၌ခါး၏။ ထိုနေ့၌ သူရဲသည် အော်ဟစ်လိမ့်မည်။ –
၁း၁၅ ထိုနေ့သည် အမျက်ထွက်သောနေ့၊ ဆင်းရဲပူပန်ခြင်းကိုခံရသောနေ့၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီးရာနေ့၊ အလင်းကွယ်၍ မှောင်မိုက်သောနေ့၊
မိုဃ်းအုံ့၍ ထူထပ်သောမှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်းသောနေ့၊ –
၁း၁၆ ခိုင်ခံ့သောမြို့၊ မြင့်သောရဲတိုက်တို့တဘက်၌တံပိုးမှုတ်၍ကြွေးကြော်ရာနေ့ဖြစ်၏။ –
၁း၁၇ သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ သူတို့ကို ငါညှဉ်းဆဲသဖြင့် မျက်စိမမြင်သော သူကဲ့သို့ သွားကြလိမ့်မည်။ သူတို့အသွေးကို
မြေမှုန့်ကဲ့သို့သွန်း၍ အသားကိုလည်း မစင်ကဲ့သို့ မှတ်ကြလိမ့်မည်။ –
၁း၁၈ ထာဝရဘုရားအမျက်ထွက်တော်မူသောနေ့၌ သူတို့ရွှေငွေသည် သူတို့ကို မကယ်တင်နိုင်ရာ။ ဒေါသအမျက်တော်မီးသည် တပြည်လုံးကို
လောင်လိမ့်မည်။ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို အလျင်အမြန်စီရင်၍ အကုန်အစင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ အရှက်မရှိသောအမျိုးသားတို့၊ ကိုယ်ကိုစစ်ကြောကြလော့။ –
၂း၂ အမိန့်တော်အတိုင်း မစီရင်၊ သင်တို့အချိန်သည် ဖွဲကဲ့သို့မလွန်၊ ထာဝရဘုရား၏ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်သည် သင်တို့အပေါ်သို့မရောက်၊
ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်နေ့သည် သင်တို့ အပေါ်သို့မရောက်မီ ကိုယ်ကိုစစ်ကြောကြလော့။ –
၂း၃ တရားတော်အတိုင်းကျင့်၍ စိတ်နှိမ့်ချသော ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ရှာကြလော့။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် စိတ်နှိမ့်ချခြင်းကိုလည်း
ရှာကြလော့။ ထာဝရဘုရားအမျက် ထွက်တော်မူသောနေ့၌ သင်တို့သည် ပုန်းရှောင်ရာကို တွေ့ကောင်းတွေ့ကြလိမ့်မည်။
၂း၄ အကယ်စင်စစ် ဂါဇမြို့သည် စွန့်ပစ်ရာ၊ အာရှကေလုန်မြို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အာဇုတ်မြို့သားတို့ကို မွန်းတည့်အချိန်၌
နှင်ထုတ်၍၊ ဧကြုန်မြို့ကိုလည်း ဖြိုဖျက်ကြလိမ့်မည်။ –
၂း၅ အို ပင်လယ်ကမ်းနားမှာနေသော ခေရသိအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့တဘက်၌ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ရှိ၏။ အိုဖိလိတ္တိလူနေရာ
ခါနာန်ပြည်၊ သင်၌အဘယ်သူမျှ မနေစေခြင်းငှါ ငါ သုတ်သင်မည်။ –
၂း၆ ပင်လယ်ကမ်းနားအရပ်သည် ကျက်စားရာ၊ သိုးထိန်းမှီခိုရာ၊ သိုးခြံလုပ်စရာဘို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ –

၂း၇ ပင်လယ်ကမ်းသည်လည်းကျန်ကြွင်းသောယုဒအမျိုးသားတို့အဘို့ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ထိုအရပ်၌ ကျက်စားကြလိမ့်မည်။ ညအချိန်၌လည်း အာရှကေလုန်မြို့ရှာအိမ်တို့၌ အိပ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို အကြည့်အရှု ကြွလာ၍၊ သိမ်းသွားခြင်းဘေးကို ပယ်ရှင်းတော်မူလိမ့်မည်။
၂း၈ မောဘအမျိုးသားနှင့် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် ငါ၏လူမျိုးကို ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်၍၊ ငါ၏လူနေရာတဘက်၌ ဝါကြွားသောစကားကို ငါကြားပြီ။–
၂း၉ သို့ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မောဘပြည်နှင့် အမ္မုန်ပြည်သည်၊ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ကဲ့သို့ ဆူးပင်ပေါက်သော အရပ်၊ ဆားချက်ဘို့ မြေတူးရာအရပ်၊ အစဉ်အမြဲပျက်စီးရာ အရပ်ဖြစ်၍၊ ကျန်ကြွင်းသောငါ၏ လူ၊ ငါ၏အမျိုးသားတို့သည် လုယူသိမ်းစားကြလိမ့်မည်။–
၂း၁၀ ထိုသူတို့သည် မာနကြီးသောသူဖြစ်၍၊ ကဲ့ရဲ့လျက်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ လူမျိုးတဘက်၌ ဝါကြွားသောကြောင့် ထိုသို့သောအပြစ်ကို ခံရကြလိမ့်မည်။–
၂း၁၁ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့တဘက်၌ ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်၍၊ လောကီဘုရား ရှိသမျှတို့ကို အငတ်ထားတော်မူလိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသားနေရာကျွန်းရှိသမျှတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့အရပ်၌ ရှိခိုးကြလိမ့်မည်။–
၂း၁၂ အို ကုရှပြည်သားတို့၊ သင်တို့သည်လည်း ငါ့ထားဖြင့် အသေခံရကြလိမ့်မည်။
၂း၁၃ မြောက်မျက်နှာကိုလည်းတိုက်၍ အာရှုရိပြည်ကိုဖျက်ဆီးတော်မူမည်။ နိနေဝေမြို့ကို လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်၊ လွင်ပြင်ကဲ့သို့ သွေ့ခြောက်သောအရပ်ဖြစ်စေတော်မူမည်။–
၂း၁၄ မြို့အလယ်၌ သိုးစုများနှင့် တပါးအမျိုး သားရဲအပေါင်းတို့သည် အိပ်ကြလိမ့်မည်။ ဝံပိုနှင့် ဖြုတို့သည် တံခါးထုပ်၌နေရာကျ၍ ပြတင်းပေါက်၌ မြည်ကြလိမ့်မည်။ တံခါးခုံတို့သည် လူဆိတ်ညံ့လျက်၊ အာရဇ်သစ်သား၌ အပြောက်ပယ်ရှင်းလျက်ရှိလိမ့်မည်။–
၂း၁၅ ထိုမြို့က၊ ငါရှိ၏။ ငါမှတပါး အဘယ်သူမျှမရှိဟုဆိုလျက်၊ သောကနှင့်ကင်းလွတ်၍ ဝမ်းမြောက်လျက်နေဘူးသောမြို့ ဖြစ်ပါသည်တကား။ ယခုမှာ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာ၊ သားရဲအိပ်ရာအရပ် ဖြစ်ပါသည်တကား။ ရှောက်သွားသောသူအပေါင်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့သံကိုပြု၍ လက်ဖျားခါကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ညစ်ညူးလျက် ညှဥ်းဆဲတတ်သောမြို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။–
၃း၂ နှုတ်ကပတ်တော်အသံကို နားမထောင်၊ ဆုံးမတော်မူခြင်းကိုမခံ၊ ထာဝရဘုရားကို မခိုလှုံ၊ မိမိဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ မချဉ်းကပ်၊–
၃း၃ မြို့အလယ်၌ မင်းများတို့သည် ဟောက်သောခြင်္သေ့ဖြစ်ကြ၏။ တရားသူကြီးတို့ သည် နံနက်တိုင်အောင်အဘယ်အရာကိုမျှမချန်မထား၊ ညဉ့်၌ လှည့်လည်တတ်သောတောခွေးဖြစ်ကြ၏။–
၃း၄ ပရောဖက်တို့သည် လျှပ်ပေါ်သောသူ၊ သစ္စာပျက်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေ၍ တရားတော်ကိုလည်း ရှုတ်ချကြ၏။–
၃း၅ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မြို့အလယ်၌ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူ၏။ မတရားသောအမှုကို ပြုတော်မမူ။ နံနက်အစဉ်အတိုင်း မိမိဖြောင့်မတ်ကြောင်းကို မချွတ်မယွင်း ဘော်ပြတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ အဓမ္မလူတို့သည် ရှက်ကြောက် ခြင်းမရှိကြ။–
၃း၆ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို ငါပယ်ဖြတ်၍ သူတို့ရဲတိုက်များကို ဖျက်ဆီးလေပြီ။ လမ်းတို့၌ အဘယ်သူမျှ မသွားမလာစေခြင်းငှါ လူဆိတ်ညံ့စေပြီ။ မြို့တို့ကိုလည်း လူတစုံတယောက်မျှ မနေစေခြင်းငှါ ဖျက်ဆီးလေပြီ။–
၃း၇ ထိုအခါ ငါက၊ အကယ်စင်စစ် ဤမျှလောက် ငါဆုံးမပြီးမှ သင်သည် ကိုယ်နေရာကို မပယ်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ငါ့ကိုကြောက်ရွံ့၍ နည်းခံလိမ့်မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ သူတို့သည် ကြိုးစား၍ မှားယွင်းသောအကျင့်ကိုသာ ကျင့်ကြ၏။
၃း၈ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဘမ်းဆီးလုယက်ခြင်းငှါ ငါမထမီတိုင်အောင် ငါ့ကိုငံ့လင့်ကြလော့။ တိုင်းနိုင်ငံ ပြည်သားအမျိုးမျိုးတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ငါ့အမျက်၊ ငါ့ဒေါသအရှိန်ကို အကုန်အစင်သွန်းလောင်းမည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။ ငါ့ဒေါသမီးသည် မြေတပြင်လုံးကို လောင်ရလိမ့်မည်။–
၃း၉ အကယ်စင်စစ် လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုတညီတညွတ်တည်း ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ နာမတော်ကို ပဌနာပြုစေခြင်းငှါ သန့်ရှင်းသောဘာသာစကားကို သူတို့အား ငါပြန်ပေးမည်။–
၃း၁၀ ကုရှပြည်၏မြစ်တို့တဘက်၊ အရပ်ရပ်၌ကွဲပြားလျက်နေသောငါ၏လူမျိုးသတို့သမီး၊ ငါ့ကိုတောင်းပန်သောသူတို့သည် ငါ့အဘို့ ပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။–
၃း၁၁ ငါ့ကိုပြစ်မှားသောအပြစ်များကြောင့် ထိုအခါ သင်သည် အရှက်ကွဲခြင်းကိုမခံရ။ သင်၏ဂုဏ်အသရေကြောင့် ဝါကြွားသောသူတို့ကို သင့်အလယ်၌ ငါပယ်ရှားမည်။ သင်သည်လည်း ငါ၏ သန့်ရှင်းသောတောင်ကိုအမှီပြု၍ နောက်တဖန် မာနမထောင်လွှားရ။–
၃း၁၂ နှိမ့်ချဆင်းရဲသောအမျိုးကို သင့်အလယ်၌ ငါချန်ထားမည်။ ထိုသူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ခိုလှုံကြလိမ့်မည်။–
၃း၁၃ ကျန်ကြွင်းသော ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မတရားသောအမှုကိုမပြုရကြ။ မုသာမပြောရကြ။ သူတို့နှုတ်၌ လှည့်စားတတ်သော လျှာမရှိရ။ အဘယ်သူမျှ မကြောက်စေဘဲ စားသောက် လျက်၊ အိပ်လျက် နေရကြလိမ့်မည်။
၃း၁၄ အိုဇိအုန်သတို့သမီး၊ သီချင်းဆိုလော့။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ ကြွေးကြော်လော့။ အိုယေရုရှလင်သတို့သမီး၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းလော့။–
၃း၁၅ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏အပြစ်ဒဏ်တို့ကို ပပျောက်စေ၍၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို ပယ်ရှားတော်မူပြီ။ ဣသရေလအမျိုး၏ရှင်ဘုရင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အလယ်၌ ရှိတော်မူ၏။ သင်သည် နောက်တဖန် ဘေးဥပဒ်နှင့် မတွေ့မကြုံရ။–
၃း၁၆ မစိုးရိမ်နှင့်ဟု၊ ယေရုရှလင်မြို့အားငှင်း၊ လက်အားမလျော့စေနှင့်ဟု၊ ဇိအုန်တောင်အားငှင်း ထိုအခါဆိုရ၏။–
၃း၁၇ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အလယ်၌ရှိ၍၊ တန်ခိုးကြီးသောဘုရားသည် သင့်ကိုကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်၌အားရ၍ ဝမ်းမြောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ကျိန်း ဝပ်၍၊ သီချင်းဆိုခြင်းနှင့်တကွ သင်၌ဝမ်းမြောက်တော် မူလိမ့်မည်။–

၃း၁၈ ကဲ့ရဲ့ခြင်းဝန်ကို သင်ထမ်းရာအကြောင်းတည်းဟူသော၊ သင်နှင့်ဝေး၍ ဓမ္မပွဲကိုမခံရဘဲ ညှိုးငယ်လျက် ရှိသောသူတို့ကို ငါစုဝေးစေမည်။–
၃း၁၉ သင့်ကိုညှဉ်းဆဲသောသူအပေါင်းတို့ကို ထိုအခါ ငါစီရင်မည်။ နာသောသူကို ချမ်းသာပေးမည်။ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသောသူကို သင်းဖွဲ့စေမည်။ အရှက်ကွဲခြင်းကိုခံရရာ ပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ ချီးမွမ်းခြင်းဂုဏ်အသရေကို ပေးမည်။–
၃း၂၀ ထိုကာလ၌ သင်တို့ကို တဖန် ငါဆောင်ခဲ့၍ စုဝေးစေသဖြင့်၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူတို့ကို သင်တို့မျက်မှောက်၌ တဖန် ဆောင်ခဲ့ပြန်သောအခါ၊ မြေကြီးသားအမျိုးမျိုးတို့တွင် ချီးမွမ်းခြင်းဂုဏ်အသရေကိုသင်တို့အားပေးမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက်ဇေဖနိ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်း ပြီး၏။

ဟဂ္ဂဲအနာဂတ္တိကျမ်း။
HAGGAI.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ဒါရိမင်းကြီး နန်းစံနှစ်နှစ်၊ ဆဋ္ဌမလ တရက်နေ့တွင်၊ ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲအားဖြင့် ယုဒမြို့ဝန်၊ ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောဇဒက်သား ယောရှုဆီသို့ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော် ရောက်လာ၍၊–

၁း၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အချိန်မရောက်သေး၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ရသော အချိန်မရောက်သေးဟု၊ ဤလူများပြောဆိုကြသည်မှာ၊–

၁း၃ ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲအားဖြင့် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော် ရောက်လာသည်ကား၊–

၁း၄ အချင်းလူတို့၊ သင်တို့သည် အမိုးနှစ်ထပ်နှင့် ပြည့်စုံသောအိမ်၌နေချိန်ရှိလျက်ပင်၊ အိမ်တော်ပျက်လျက် နေရမည်လော။–

၁း၅ ယခုမှာ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်တို့ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။–

၁း၆ သင်တို့သည် များစွာသောမျိုးစေ့ကို ကြဲသော်လည်း အသီးအနှံနည်းပါးရ၏။ စားရသော်လည်း ဝစွာမစားရကြ။ သောက်ရသော်လည်း ဝစွာမသောက်ရကြ။ အဝတ်ကို ဝတ်ရသော်လည်း နွေးစွာ မဝတ်ရကြ။ အလုပ်လုပ်၍ အခကို ခံရသော်လည်း မလုံသောအိတ်ထဲမှာ သိုထားရကြ၏။

၁း၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်အကျင့်တို့ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။–

၁း၈ တောင်ပေါ်သို့တက်သွား၍ သစ်သားကိုဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် အိမ်တော်ကိုဆောက်ကြလော့။ ငါသည်လည်း အားရ၍ ငါ၏ဘုန်းသည် ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၁း၉ သင်တို့သည် များစွာရမည်ဟု မြော်လင့်သော်လည်း ရသောဥစ္စာခေါင်းပါးရ၏။ အိမ်သို့ရောက်သောအခါ ငါမှုတ်လိုက်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မေးတော်မူ၏။ ငါ့အိမ်သည် ပျက်လျက်ရှိသောကြောင့်၎င်း၊ သင်တို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့အိမ်သို့ ပြေးသောကြောင့်၎င်း ဖြစ်သတည်း။–

၁း၁၀ ထို့ကြောင့် သင်တို့အပေါ်မှာ မိုဃ်းခေါင်သဖြင့် နှင်းမကျရ။ မြေသည်လည်း အသီးအနှံကိုမပေးရ။–

၁း၁၁ မြေပေါ်၌၎င်း၊ တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ ဆန်စပါး၊ ချိုသောစပျစ်ရည်၊ ဆီအပေါ်၌၎င်း၊ မြေထဲကထွက်သမျှအပေါ်၌၎င်း၊ လူသတ္တဝါ တိရစ္ဆာန်အပေါ်၌၎င်း၊ လုပ်ဆောင်သမျှအပေါ်၌၎င်း၊ သွေ့ခြောက်ခြင်းဘေးကို ငါမှာလိုက်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁း၁၂ ထိုအခါ ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောဇဒက်သား ယောရှုမှစ၍ ကျန်ကြွင်းသောသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို၎င်း၊ မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား စေခိုင်းတော်မူသော ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲစကားကို၎င်း နားထောင်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ကြောက်ရွံ့ကြ၏။–

၁း၁၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရား၏တမန်ဟဂ္ဂဲက၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိ၏ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို လူများတို့အား ဆင့်ဆိုလေ၏။–

၁း၁၄ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ယုဒမြို့ဝန်၊ ရှာလသေလသားဇေရုဗဗေလနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောဇဒက်သားယောရှုမှစ၍ ကျန်ကြွင်းသော သူအပေါင်းတို့ကို နှိုးဆော်တော်မူသောအားဖြင့်၊–

၁း၁၅ ဒါရိမင်းကြီး နန်းစံနှစ်နှစ်၊ ဆဋ္ဌမလ နှစ်ဆယ့်လေးရက်နေ့တွင်၊ သူတို့သည်လာ၍ မိမိတို့ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ အလုပ်လုပ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ သတ္တမလ နှစ်ဆယ်တရက်နေ့တွင်၊ ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲအားဖြင့် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော် ရောက်လာ၍၊–

၂း၂ သင်သည် ယုဒမြို့ဝန်၊ ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောဇဒက်သား ယောရှုမှစ၍ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊–

၂း၃ ဤအိမ်တော်သည် ရှေးဘုန်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ကိုမြင်ဘူး၍ သင်တို့တွင် ကျန်ကြွင်းသောသူကား အဘယ်သူနည်း။ ယခု အဘယ်အရာကိုမြင်သနည်း။ နှိုင်းယှဉ်လျှင် သင်တို့မျက်မှောက်၌ အဘယ်မျှ မဟုတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။–

၂း၄ သို့သော်လည်း၊ အို ဇေရုဗဗေလ၊ အားယူလော့ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ အို ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောဇဒက်သား ယောရှု၊ အားယူလော့။ အို ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့၊ အားယူကြလော့ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၂း၅ အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သောအခါ သင်တို့နှင့်ငါဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်စကားနှင့်အညီ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိ၏။ ငါ၏ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့တွင် နေရာကျ၏။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၂း၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကာလမကြာမမြင့်မှီ ကောင်းကင်၊မြေကြီး၊ ပင်လယ်၊ ကုန်းတို့ကို တဖန်ငါ လှုပ်ဦးမည်။–

၂း၇ လူမျိုးအပေါင်းတို့ကိုလည်း ငါလှုပ်ဦးမည်။ လူမျိုးအပေါင်းတို့ နှစ်သက်ဘွယ်သောအရာသည်ရောက်၍၊ ဤအိမ်ကို ဘုန်းနှင့် ငါပြည့်စုံစေမည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၂း၈ ရွှေနှင့်ငွေကို ငါပိုင်သည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၂း၉ နောက်တည်သောဤအိမ်တော်သည် အရင်အိမ်တော်ထက် ဘုန်းသာ၍ကြီးလိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ဤအရပ်၌လည်း ငြိမ်သက်ခြင်းကို ငါပေးမည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂း၁၀ ဒါရိမင်းကြီး နန်းစံနှစ်နှစ်၊ နဝမလ နှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲအားဖြင့် ရောက်လာလျက်၊–

၂း၁၁ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် တရားအမှုကို ယဇ်ပုရောဟိတ်၌ မေးမြန်းရမည်မှာ၊–

၂း၁၂ လူသည် သန့်ရှင်းသောအမဲသားကို မိမိအဝတ်နှင့်ထုတ်၍ ဆောင်ခဲ့လျက်၊ မုန့်၊ ဟင်း၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီအစရှိသော စားစရာ တစုံတခုကို ထိုအဝတ်နှင့်ထိလျှင်၊ ထိုစားစရာသည် သန့်ရှင်းလိမ့်မည်လောဟု မေးမြန်းသော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့က၊ ထိုစားစရာသည် မသန့်ရှင်းဟု ပြန်ပြောကြ၏။–

၂း၁၃ ဟဂ္ဂဲကလည်း၊ အသေကောင်အားဖြင့် မစင်ကြယ်သောသူသည် ထိုအရာတစုံတခုကိုထိလျှင် ညစ်ညူးခြင်းရှိလိမ့်မည်လောဟု မေးမြန်းသော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့က၊ ညစ်ညူးခြင်း ရှိလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။–

၂း၁၄ ဟဂ္ဂဲကလည်း၊ ဤလူမျိုး၊ ဤပြည်သားတို့သည် ငါ့မျက်မှောက်၌ ထိုအတူဖြစ်ကြ၏။ သူတို့လုပ်ဆောင်သမျှသည်လည်း ထိုအတူဖြစ်၏။ ငါ့ထံမှာ ပူဇော်သောအရာသည်လည်း ညစ်ညူး၏ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၂း၁၅ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်၌ ကျောက်တခုပေါ်မှာတခုကိုမတင်မှီ၊ ယခုနေ့မှစ၍ အထက်အမှုကို ပြန်ကြည့်ဆင်ခြင်ကြပါလော့။–

၂း၁၆ ထိုကာလတွင် ဆန်အတင်းနှစ်ဆယ်ထွက်ရသောစပါးပုံသို့ လူလာသောအခါ တဆယ်ကိုသာရ၏။ စပျစ်ရည်အိုးငါးဆယ်ကို ယူခြင်းငှါ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းသို့လာသောအခါ နှစ်ဆယ်ကိုသာရ၏။–

၂း၁၇ သင်တို့လုပ်ဆောင်သမျှတို့တွင် လေထိ၍အပင်သေဘေး၊ အရည်ယို၍သေဘေးဖြင့်ငါသည် ဒဏ်ခတ်ခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ထံသို့ပြန်၍ မလာကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၂း၁၈ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်တိုက်မြစ်ကျ၍၊ နဝမလနှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့၊ ယခုနေ့မှစ၍ ရှေ့သို့မျှော်ကြည့်ဆင်ခြင်ကြပါလော့။ ဆင်ခြင်ရမည် အကြောင်းအရာဟူမူကား၊–

၂း၁၉ စပါးကျီ၌ စပါးရှိသလော။ မရှိ။ စပျစ်ပင်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်၊ သလဲပင်၊ သံလွင်ပင်တို့သည် အသီးကိုမသီးကြသေး။ သို့သော်လည်း၊ ယနေ့မှစ၍ သင်တို့ကိုငါကောင်းကြီးပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂း၂၀ ထိုလနှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဟဂ္ဂဲသို့ တဖန်ရောက်လာ၍၊–

၂း၂၁ သင်သည် ယုဒမြို့ဝန်၊ ဇေရုဗဗေလကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည်ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုလှုပ်မည်။–

၂း၂၂ တိုင်းနိုင်ငံတို့၏ရာဇပလ္လင်များကိုမှောက်လှန်၍၊ အမျိုးမျိုးသောတိုင်းနိုင်ငံတန်ခိုးကို ဖျက်ဆီးမည်။ ရထားနှင့် ရထားစီးသူရဲတို့ကိုလည်း မှောက်လှန် မည်။ မြင်းနှင့်မြင်းစီးသူရဲတို့သည် တယောက်ကိုတယောက်ခုတ်၍ လဲကြလိမ့်မည်။–

၂း၂၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုရှာလသေလသား၊ ငါ့ကျွန် ဇေရုဗဗေလ၊ ထိုအခါသင့်ကို ငါယူ၍ တံဆိပ်လက်စွပ်ကဲ့သို့ ခန့်ထားမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သင့်ကို ငါရွေးချယ်ပြီဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဇာခရိအနာဂတ္တိကျမ်း။
ZECHARIAH.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄						

ဇာခရိအနာဂတ္တိကျမ်း။
ZECHARIAH.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ဒါရိမင်းကြီးနန်းစံနှစ်နှစ်၊ အဌမလတွင်၊ ဣဒေါသား ဗာရခိ၏သား ပရောဖက်ဇာခရိသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊ –

၁း၂ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ဘိုးဘေးများကို အလွန်အမျက်ထွက်တော်မူပြီ။ –

၁း၃ သို့သော်လည်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါ့ထံသို့ ပြန်၍လာကြလော့ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ် ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ငါသည်လည်း သင်တို့ရှိရာသို့ပြန်လာမည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ –

၁း၄ ရှေးပရောဖက်တို့က၊ သင်တို့ မကောင်းသောလမ်း၊ မကောင်းသောအကျင့်များကို ယခုကြဉ်ရှောင်ကြလော့ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကို ဆင့်ဆိုလျက်ကြွေးကြော်သော်လည်း နားမကြား၊ ငါ့စကားကိုလည်း နားမထောင်သော သင်တို့ဘိုးဘေး များကဲ့သို့ မပြုကြနှင့်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ –

၁း၅ ဘိုးဘေးတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ ပရောဖက်တို့သည် အစဉ်အမြဲ အသက်ရှင်တတ်ကြသလော။ –

၁း၆ ငါ၏ကျွန် ပရောဖက်တို့၌ ငါမှာထားသောငါ၏ပညတ်စကားတို့သည် သင်တို့ဘိုး ဘေးများကို မှီကြပြီမဟုတ်လော။ သူတို့သည် သတိရ၍ ငါတို့ ကျင့်ကြံပြုမူသည်နှင့်အလျောက်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌ စီရင်မည်ဟု အကြံရှိတော်မူသည်အတိုင်း၊ စီရင်တော် မူပြီဟုပြောဆိုကြသည် မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁း၇ ဒါရိမင်းကြီးနန်းစံနှစ်နှစ်၊ ကောဒသမလတည်းဟူသော ရှေဗတ်လ နှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဣဒေါသားဖြစ် သော ဗာရခိ၏သား ပရောဖက်ဇာခရိသို့ ရောက်လာ၍၊ –

၁း၈ ညဥ့်အခါမြင်ရသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ မြင်းနီကိုစီးသော လူတဦးသည် ထင်ရှား၍ ချိုင့်တွင်ရှိသော မုရတုတောခြုံရပ်၏။ သူ့နောက်မှာ နီသောမြင်း၊ ညိုသော မြင်း၊ ဖြူသောမြင်းတို့သည် ရှိကြ၏။ –

၁း၉ ငါကလည်း၊ အိုသခင်၊ ထိုသူတို့ကား အဘယ်သူနည်းဟုမေးသော်၊ ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်က၊ ထိုသူတို့ကား အဘယ်သူဖြစ်သည် ကို ငါပြမည် ဟုဆိုပြီးမှ၊ –

၁း၁၀ မုရတုတောခြုံရပ်သောလူက၊ ထိုသူတို့သည် မြေကြီးအရပ်ရပ်တို့ကို လှည့်လည်၍သွားစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူသောသူဖြစ်ကြ သည်ဟု ပြန်ပြော၏။ –

၁း၁၁ ထိုသူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြေကြီးအရပ်ရပ်တို့ကို လှည့်လည်၍ သွားပါပြီ။ မြေကြီးတရှောက်လုံးသည် အမှုမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်လျက်ရှိပါ၏ ဟု၊ မုရတု တောခြုံရပ်သော ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်အား ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၁း၁၂ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်က၊ အို ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အနှစ်ခုနစ်ဆယ်ပတ်လုံးအမျက်ထွက် တော်မူသော ယေရုရှလင်မြို့နှင့်ယုဒမြို့များကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး မသနားဘဲ နေတော်မူမည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ –

၁း၁၃ ထာဝရဘုရားသည် ငါနှင့်ပြောဆိုသောကောင်းကင်တမန်အား ကောင်းသောစကား၊ နှစ်သိမ့်စေသောစကား ပြန်ပြောတော်မူ၏။ –

၁း၁၄ ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို၍ကြွေးကြော်ရမည်မှာ၊ ငါသည် ယေရုရှ လင်မြို့နှင့် ဇိအုန်တောင်အဘို့ အလွန်ကြင်နာသောစိတ်အားကြီး၏။

၁း၁၅ ငြိမ်ဝပ်စွာနေသောတပါးအမျိုးသားတို့ကိုအလွန်အမျက်ထွက်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို အနည်းငယ်အမျက်ထွက် သောအခါသူတို့ သည် ဝိုင်း၍ညှဉ်းဆဲကြပြီ။ –

၁း၁၆ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကျေးဇူးပြုချင်သောစိတ်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါပြန်လာပြီ။ ဤမြို့တွင် ငါ့အိမ်ကို တည်ဆောက် ရမည်။ မြို့ရာကိုလည်းတိုင်းထွာရမည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ –

၁း၁၇ တဖန် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို၍ ကြွေးကြော်ရမည်မှာ၊ ငါ၏မြို့ရွာတို့သည် အရပ်ရပ်၌နှံ့ပြား၍ စည်ပင်ကြလိမ့် မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်သားတို့ကိုနှစ်သိမ့်စေဦးမည်။ ယေရုရှလင်မြို့သား တို့ကို ရွေးကောက်၍ ပြုစုဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁း၁၈ တဖန် ငါမျှော်ကြည့်၍ ဦးချိုလေးချောင်းကို မြင်၏။ –

၁း၁၉ ငါနှင့်ပြောဆိုသောကောင်းကင်တမန်အားလည်း၊ ထိုဦးချိုတို့ကား အဘယ်သို့နည်းဟုမေးမြန်းသော်၊ ထိုဦးချိုတို့သည် ယုဒပြည်၊ ဣသရေလပြည်၊ ယေရုရှ လင်မြို့တို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေသောဦးချိုဖြစ်သည်ဟု ပြန်ပြော၏။ –

၁း၂၀ ထာဝရဘုရားသည်လည်း လက်သမားလေးဦးတို့ကို ပြတော်မူ၏။ –

၁း၂၁ ငါကလည်း၊ ဤသူတို့သည် အဘယ်အမှုကိုပြုခြင်းငှါ လာပါသနည်းဟုမေးလျှောက်သော်၊ ကောင်းကင်တမန်က၊ ထိုဦးချိုတို့သည် အဘယ်သူမျှမျှော်၍မ ကြည့်ဝံ့အောင်၊ ယုဒပြည်သားတို့ကို ကွဲပြားစေသောဦးချိုဖြစ်ကြ၏။ ဤလက်သမားတို့သည် ယုဒပြည်သားတို့ကို ကွဲပြားစေခြင်းငှါ တိုက်လာသော ထိုဦး ချိုတို့ကို ခြိမ်းမောင်း၍၊ တပါးအမျိုး၏ဦးချိုတို့ကို ရှုတ်ချသောသူဖြစ်ကြသည်ဟု ပြန်ပြော၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ တဖန် ငါမျှော်ကြည့်၍၊ တိုင်းစရာကြိုးကိုကိုင်သော လူတဦးကို မြင်လျှင်၊–
၂း၂ အဘယ်အရပ်သို့ သွားမည်နည်းဟု ထိုသူအားမေးသော်၊ ယေရုရှလင်မြို့ အလျားအနံကို သိလို၍ မြို့ကိုတိုင်းခြင်းငှါ သွားသည်ဟု ပြန်ပြော၏။–
၂း၃ ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်သည် ထွက်သွားသော်၊ အခြားသောကောင်းကင်တမန်သည် ကြိုဆိုလျက်၊–
၂း၄ သင်သည် ပြေး၍ ထိုလုလင်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား လူသတ္တဝါ တိရစ္ဆာန်တို့သည် အလွန်များသောကြောင့် ရွာတို့၌ နေရကြလိမ့်မည်။–
၂း၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် မြို့ကိုကာသောမီးမြို့ရိုးဖြစ်မည်။ မြို့အလယ်၌လည်း ငါသည် မြို့၏ဘုန်းအသရေဖြစ်မည်။–
၂း၆ အချင်းတို့၊ အချင်းတို့၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်မှ ပြေးလာကြလော့ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ မိုဃ်းကောင်းကင်အောက် လေးမျက်နှာတို့၌ သင်တို့ကို ငါ နှံ့ပြားစေပြီဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–
၂း၇ ဗာဗုလုန်မြို့သမီးထံမှာနေသော အချင်းဇိအုန်သတို့သမီး၊ အလွတ်ပြေးလော့။–
၂း၈ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ကို ဖျက်ဆီးသောလူမျိုးတို့ ရှိရာသို့ ဘုန်းထင်ရှားပြီးမှ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။ သင်တို့ကို ထိသောသူသည် မျက်ဆန်တော်ကို ထိသောသူဖြစ်၏။–
၂း၉ သူတို့ကိုငါတိုက်၍ သူတို့၏ကျွန်များသည် လုယူဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်ကို သင်တို့ သိရကြလိမ့်မည်။
၂း၁၀ အို ဇိအုန်သတို့သမီး၊ သီချင်းဆို၍ရွှင်လန်းလော့။ ငါလာ၍ သင့်အလယ်၌နေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–
၂း၁၁ ထိုကာလ၌ လူမျိုးအများတို့သည် ထာဝရဘုရားဘက်သို့ ဝင်စား၍ ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သင့်အလယ်၌ ငါနေမည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရားသည် ငါ့ကို သင့်ဆီသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ကို သင်သိရလိမ့်မည်။–
၂း၁၂ ထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းသောပြည်၌ မိမိအဘို့ ယုဒပြည်ကိုအမွေခံ၍ တဖန် ယေရုရှလင်မြို့ကို ရွေးချယ်တော်မူလိမ့်မည်။–
၂း၁၃ အို လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြလော့။ သန့်ရှင်းသောကျိန်းဝပ်ရာ ဌာနတော်၌ ထတော်မူပြီ။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောရှုသည် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ရှေ့၌ ရပ်နေသည်ကိုငှင်း၊ စာတန်သည် ရန်ဘက်ပြု၍ သူ၏ လက်ျာဘက်၌ရပ်နေ သည်ကိုငှင်း ငါ့အားပြတော်မူ၏။–
၃း၂ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ အို စာတန်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဆုံးမတော်မူပါစေသော။ ယေရုရှလင်မြို့ကိုရွေးချယ်ပြီးသောထာဝရ ဘုရားသည် သင့်ကို ဆုံးမတော်မူပါစေသော။ ဤသူသည် မီးထဲကနှုတ်သော ထင်းစဖြစ်သည် မဟုတ်လောဟု စာတန်အားဆို၏။–
၃း၃ ယောရှုသည် ညစ်ညူးသောအဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ကောင်းကင်တမန်ရှေ့မှာ ရပ်နေသည်ဖြစ်၍၊–
၃း၄ ကောင်းကင်တမန်က၊ ညစ်ညူးသောအဝတ်ကိုချွတ်ပယ်ကြလော့ဟု မိမိရှေ့မှာရပ်နေသောအခြားသူတို့အား ဆို၏။ ယောရှုအားလည်း၊ သင့်အပြစ်ကို ငါဖြေရှင်းပြီ။ တင့်တယ်သောအဝတ်ကို ဝတ်စေမည်ဟုဆို၏။–
၃း၅ ငါကလည်း၊ စင်ကြယ်သောပေါင်းကို သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ တင်ကြစေဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ စင်ကြယ်သောပေါင်းကို သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာတင်၍ အဝတ်ကိုဝတ်စေ ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်လည်း အနားမှာ ရပ်နေ၏။
၃း၆ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို၍ ယောရှုအား ပညတ်ထားသည် ကား၊–
၃း၇ သင်သည် ငါ့လမ်းသို့လိုက်၍ ငါ့ပညတ်တရားကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ငါ့အိမ်ကို စီရင်ရသောအခွင့်၊ ငါ့တန်တိုင်းတို့ကိုစောင့်ရသောအခွင့်ရှိလိမ့် မည်။ ရှေ့တော်၌ရပ်နေသောသူ အချို့တို့ကို၊ သင့်အားလမ်းပြရသောသူဖြစ်မည်အကြောင်း ငါခန့်ထားမည်။–
၃း၈ အို ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောရှု၊ သင့်ရှေ့မှာနေသော သင့်အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်တကွ နားထောင်လော့။ သူတို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာနှင့် ယှဉ်သောသူဖြစ် ကြ၏။ ငါ၏ကျွန်တည်းဟူသော အညွန့်ကို ငါပေါ်ထွန်းစေမည်။–
၃း၉ ယောရှုရှေ့မှာ ငါထားသောကျောက်ကို ကြည့်ရှုလော့။ ထိုကျောက်တခုကို မျက်စိခုနစ်လုံးကြည့်ရှုလျက်ရှိလိမ့်မည်။ ထိုကျောက်ကိုလည်း ငါထုလုပ်မည်။ တနေ့ခြင်းတွင် ဤပြည်၏အပြစ်ကို ငါပယ်ရှင်းမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၃း၁၀ ထိုနေ့၌ သင်တို့သည် မိမိတို့အိမ်နီးချင်းတယောက်ကိုတယောက် စပျစ်ပင်အောက်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်အောက်သို့ ခေါ်ဘိတ်ကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ငါနှင့်ပြောဆိုသောကောင်းကင်တမန်သည် ပြန်လာ၍၊ အိပ်ပျော်သောသူကိုနှိုးသကဲ့သို့ ငါ့ကိုနှိုးလျက်၊–
၄း၂ သင်သည် အဘယ်အရာကို မြင်သနည်းဟုမေးလျှင်၊ ငါက၊ အကျွန်ုပ်သည် ကြည့်ရှု၍ ရွှေအတိပြီးသော ဆီမီးခုံကိုမြင်ပါ၏။ မီးခုံတိုင်အဖျား၌ ဆီအိုးတလုံး၊ မီးခွက် ခုနစ်လုံး၊ ဆီအိုးနှင့် မီးခွက်ခုနစ်လုံးဆက်သော ပြွန်တံခုနစ်တံရှိပါ၏။–
၄း၃ ဆီအိုးလက်ျာဘက်၌ သံလွင်ပင်တပင်၊ လက်ဝဲဘက်၌တပင်၊ မီးခုံကိုလွှမ်းမိုးသော သံလွင်ပင်နှစ်ပင်ရှိပါသည်ဟု ဆိုပြီးမှ၊–
၄း၄ ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်အား၊ အကျွန်ုပ်သခင်၊ ဤအရာတို့ကား အဘယ်အရာဖြစ်သနည်းဟု မေးသော်၊–

၄း၅ ငါနှင့်ပြောဆိုသောကောင်းကင်တမန်က၊ ဤအရာတို့ကား၊ အဘယ်အရာဖြစ်သည်ကို နားမလည်သလောဟု မေးလျှင်၊ အကျွန်ုပ် နားမလည်ပါ သခင်ဟု လျှောက်၏။–
၄း၆ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ဇေရုဗဗေလသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏နှုတ် ကပတ်တော်ဟူမူကား၊ ဤအမှုသည် ဗိုလ်ခြေအားဖြင့်မဟုတ်၊ အာဏာ တန်ခိုးအားဖြင့်မဟုတ်၊ ငါ့ဝိညာဉ်အားဖြင့်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၄း၇ အို တောင်ကြီး၊ သင်သည် အဘယ်သို့နည်း။ ဇေရုဗဗေလရှေ့မှာ ညီသောအရပ် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ လူများတို့က၊ ကျေးဇူးတော်ရှိပါစေသော။ ကျေးဇူးတော် ရှိပါစေသောဟုကြွေးကြော်လျက်၊ ထိပ်မင်းသည် တိုက်ထောင့်အထွဋ်ကျောက်ကို တင်ထားရလိမ့်မည်။
၄း၈ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာသည်ကား၊ –
၄း၉ ဇေရုဗဗေလသည် ဤအိမ်တော်အမြစ်ကိုချထားပြီ။ သူသည်လည်း လက်စသတ်ရလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို သင်တို့ရှိ ရာသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။–
၄း၁၀ အမှုငယ်ပြုသောနေ့ရက်ကို အဘယ်သူသည် မထီမဲ့မြင်ပြုရသနည်း။ ချိန်ကြိုးသည် ဇေရုဗဗေလလက်၌ရှိသည်ကို ထိုခုနစ်ပါးတို့သည်မြင်၍ ဝမ်းမြောက် ကြလိမ့်မည်။ ထိုခုနစ်ပါးတို့ကား၊ မြေကြီးတပြင်လုံးတွင် တောင်မြောက်ပြေးတတ်သော၊ ထာဝရဘုရား၏မျက်စိတော်များဖြစ် သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၄း၁၁ ငါကလည်း၊ မီးခုံလက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်၌ရှိသော ထိုသံလွင်ပင်နှစ်ပင်ကား အဘယ်သို့နည်းဟူ၍၎င်း၊ –
၄း၁၂ ဆီညှစ်ရာရွှေစက်နှစ်ခုအားဖြင့်၊ မိမိတို့ဆီကိုသွန်းလောင်းသော ထိုသံလွင်ကိုင်းနှစ်ကိုင်းကား အဘယ်သို့နည်းဟူ၍၎င်း မေးလျှောက်သော်၊ –
၄း၁၃ ကောင်းကင်တမန်က၊ ထိုအကိုင်းတို့ကို နားမလည်သလောဟုမေးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်နားမလည်ပါသခင်ဟု လျှောက်၏။–
၄း၁၄ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ထိုအကိုင်းတို့သည် မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးပိုင်တော်မူသောအရှင်၏ရှေ့တော်၌ ရပ်နေသော ဘိသိက်ခံသူ နှစ်ပါးဖြစ်သည်ဟုဆို၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ တဖန် ငါမျှော်ကြည့်၍၊ ပျံဝဲလျက်ရှိသောစာစောင်ကို မြင်၏။–
၅း၂ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်အရာကိုမြင်သနည်းဟု မေးလျှင်၊ ပျံဝဲလျက်ရှိသောစာစောင်ကိုမြင်ပါ၏။ အလျားအတောင် နှစ်ဆယ်၊ အနံ အတောင်တဆယ်ရှိပါသည်ဟု လျှောက်၏။–
၅း၃ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ထိုစာစောင်သည် တပြည်လုံးကိုနှံ့ပြားသောကျိန်ခြင်းဖြစ်၏။ ခိုးတတ်သောသူရှိသမျှတို့သည်၊ ထိုစာစောင်တဘက်၌ ပါသည်အတိုင်း ပယ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ အကျိန်ရဲသောသူရှိသမျှတို့သည်၊ ထိုစာစောင်တဘက်၌ ပါသည်အတိုင်း ပယ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရကြမည်။–
၅း၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုစာစောင်ကို ငါထုတ်ဘော်မည်။ ခိုးတတ်သောသူ၏အိမ်ထဲသို့၎င်း၊ ငါ့နာမကို တိုင်တည်၍ မမှန်သောကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသောသူ၏အိမ်ထဲသို့၎င်း ဝင်၍နေရာကျသဖြင့်၊ သစ်သားများ၊ ကျောက်များနှင့်တကွ ထိုအိမ်ကို စားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅း၅ တဖန် ငါနှင့်ပြောဆိုသောကောင်းကင်တမန်သည်ထွက်၍၊ ယခုထွက်လာသော အရာကိုမျှော်ကြည့်လော့ဟု ငါ့အားဆိုလျှင်၊ –
၅း၆ ထိုအရာကား အဘယ်အရာနည်းဟု ငါမေးသော်၊ ထိုအရာသည် ထွက်သွားသော ဧဖါဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ထိုအရာသည် တပြည်လုံး၌ သူတို့၏ အကြံအစည်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း ဆို၏။–
၅း၇ ခဲအခွက်တဆယ်ကိုလည်း အထက်သို့ချီးမြှောက်၍ မိန်းမတယောက်သည် ဧဖါထဲ၌ထိုင်သည်ကို ငါမြင်၏။–
၅း၈ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ထိုမိန်းမသည် ဒုစရိုက်အပြစ်ဖြစ်၏ဟုဆိုလျက်၊ သူ့ကို ဧဖါထဲကိုချထား၍ ဧဖါအဝပေါ်မှာ ခဲပြားကို တင်လေ၏။–
၅း၉ တဖန် ငါမျှော်ကြည့်၍၊ တောင်း၏အတောင်ကဲ့သို့၊ အတောင်ရှိသော မိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည်၊ အတောင်တို့၌ ဝိညာဉ်ပါလျက် ထွက်လာ၍၊ ထိုဧဖါကို မြေကြီးနှင့်မိုဃ်းကောင်းကင်စပ်ကြားသို့ ချီသွားကြ၏။–
၅း၁၀ ထိုဧဖါကို အဘယ်သို့ချီသွားကြသနည်းဟု ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်အား ငါမေးသော်၊ –
၅း၁၁ ရှိနာပြည်၌ ဧဖါအဘို့ အိမ်ဆောက်ခြင်းငှါ ချီသွားကြ၏။ ထိုပြည်၌ သူ၏ခုံပေါ်မှာတင်ထား၍ နေရာချကြလိမ့်မည်ဟုဆို၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ တဖန် ငါမျှော်ကြည့်၍၊ ကြေးဝါဖြင့် ပြီးသော တောင်နှစ်လုံးကြားမှ ရထားလေးစီးထွက်လာ၏။–
၆း၂ ပဌမရထား၌ မြင်းနီ၊ ဒုတိယရထား၌ မြင်းနက်၊ –
၆း၃ တတိယရထား၌ မြင်းဖြူ၊ စတုတ္ထရထား၌ ခွန်အားကြီးသောမြင်းကျားတို့သည် ကလျက်ရှိကြ၏။–
၆း၄ အကျွန်ုပ်သခင်၊ ထိုရထားတို့ကား အဘယ်သို့နည်းဟု ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်အား ငါမေးသော်၊ –
၆း၅ ကောင်းကင်တမန်က၊ ထိုရထားတို့သည်၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကိုအစိုးပိုင်တော်မူသော အရှင်၏ရှေ့တော်၌ ရပ်နေရာမှ ထွက်သွားသော မိုဃ်း ကောင်းကင် လေလေးပါး ဖြစ်၏။–
၆း၆ ကသောမြင်းနက်တို့သည် မြောက်ပြည်သို့ သွားကြ၏။ မြင်းဖြူတို့သည် မြင်းနက်နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ မြင်းကျားတို့သည် တောင်ပြည်သို့ သွားကြ၏ဟု ဆို၏။–
၆း၇ ခွန်အားကြီးသောမြင်းတို့သည် ထွက်၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ တောင်မြောက်သို့လှည့်လည်ခြင်းငှါ အားထုတ်ကြ၏။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သွား၍ မြေကြီး ပေါ်မှာ တောင်မြောက်သို့ လှည့်လည်ကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ တောင်မြောက်သို့လှည့်လည်ကြ၏။–

၆း၈ ကောင်းကင်တမန်သည်လည်း ငါ့ကိုခေါ်၍၊ ကြည့်လော့။ မြောက်ပြည်သို့သွားသော မြင်းတို့သည် ငါ့အမျက်ကို မြောက်ပြည်၌ တည်စေကြပြီဟု ဆို၏။

၆း၉ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာသည်ကား၊ –

၆း၁၀ အရင်သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၍ ယခု ဗာဗုလုန်မြို့မှပြန်လာသော ဟေလဒဲအမျိုး၊ တောဘိယအမျိုး၊ ယေဒါယအမျိုးအချို့တို့ကိုခေါ်၍၊ တနေ့ခြင်းတွင် ဇေဖနိ၏သားယောရှိအိမ်သို့ သွားပြီးသော်၊ –

၆း၁၁ ရွှေငွေတို့ကိုယူ၍ သရဖူကိုလုပ်ပြီးလျှင်၊ ယောဇဒက်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောရှု၏ခေါင်းပေါ်မှာတင်လော့။ –

၆း၁၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ထိုသူအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အညွန့်အမည်ရှိသောသူကို ကြည့်ရှုလော့။ မိမိဒေသ အရပ်၌ ပေါက်၍ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်လိမ့်မည်။ –

၆း၁၃ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်ပြီးလျှင်၊ ဘုန်းကြီး၍ မိမိရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်လျက် စိုးစံလိမ့်မည်။ ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ် လည်းဖြစ်၍၊ ထိုနှစ်ပါးတို့သည် မိဿဟာယပဋိညာဉ်ကို ဖွဲ့ကြလိမ့်မည်။ –

၆း၁၄ ထိုသရဖူသည် ဟေလင်၊ တောဘိယ၊ ယေဒါယ၊ ဇေဖနိ၏သား ဟင်တို့အဘို့၊ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်၌ သက်သေဖြစ်ရမည်။ –

၆း၁၅ ဝေးသောသူတို့သည်လည်းလာ၍ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်၌ တည်ဆောက်ကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို သင်တို့ ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ကိုသင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို စေ့စေ့နားထောင်လျှင်၊ ဤသို့ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ဒါရိမင်းကြီး နန်းစံ လေးနှစ်၊ ခိသလုမည်သော နဝမလ လေးရက်နေ့တွင်၊ –

၇း၂ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆုတောင်းခြင်းငှါ၎င်း၊ –

၇း၃ နှစ်ပေါင်းများစွာပြုသကဲ့သို့ ပဉ္စမလတွင် ငိုကြွေး၍ ငြိုးငြဲ့စွာကျင့်ရပါမည်လောဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ရှိသော ယဇ်ပု ရောဟိတ်နှင့် ပရောဖက်တို့အား မေးလျှောက်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ရှရေဇာ၊ ရေဂမ်လက်နှင့်သူတို့လူများကို ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ စေလွှတ်ကြသော အခါ၊ –

၇း၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါဇာခရိသို့ ရောက်လာ၍၊ –

၇း၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့် ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့အား သင်ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အနှစ်ခုနစ်ဆယ်ပတ်လုံး သင်တို့သည် ပဉ္စမလနှင့် သတ္တမလတွင် အစာ ရှောင်၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသောအခါ၊ အကယ်စင်စစ် ငါ့အလိုရှိသည်အတိုင်း ငါ့အား အစာရှောင်ကြသလော။ –

၇း၆ စားသောက်သောအခါ၌လည်း ကိုယ်အလိုအလျောက် စားသောက်ကြသည်မဟုတ်လော။ –

၇း၇ ယေရုရှလင်မြို့မပျက်၊ စည်ပင်၍ ပတ်လည်၌ရှိသောမြို့ရွာ၊ တောင်မျက်နှာအရပ်နှင့်မြေညီသောအရပ်၌ လူများသေးသောအခါ၊ ရှေးပရောဖက် တို့ဖြင့် ထာဝရဘုရားကြွေးကြော်တော်မူသောအမိန့်တော် ပြည့်စုံပြီမဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇း၈ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဇာခရိသို့ရောက်လာသည်ကား၊ –

၇း၉ တရားအမှုကို တရားသဖြင့်စီရင်ကြလော့။ သနားခြင်းကရုဏာစိတ်နှင့် တယောက်ကိုတယောက် ကျေးဇူးပြုကြလော့။ –

၇း၁၀ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမ၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသား၊ ဆင်းရဲသားကို မညှဉ်းဆဲကြနှင့်။ တယောက်ကို တယောက် မကောင်းသောအကြံကို မကြံကြနှင့်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ –

၇း၁၁ သူတို့သည် နားမထောင်ဘဲ လွတ်အောင်ရုန်းကြ၏။ မကြားစေခြင်းငှါ နားကိုပိတ်ကြ၏။ –

၇း၁၂ တရားစကားကို၎င်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် ရှေးပရောဖက်တို့ဖြင့် ထားတော်မူသောစကားကို၎င်း သူတို့သည် မကြားစေခြင်းငှါ၊ မိမိတို့နှလုံးကို စိန်ကျောက်ကဲ့သို့မာစေကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် အလွန် အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ –

၇း၁၃ ငါဟစ်ခေါ်၍သူတို့သည်နားမထောင်သကဲ့သို့၊ တဖန်သူတို့သည်ဟစ်ခေါ်၍ငါလည်းနားမထောင်ဘဲနေပြီဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ –

၇း၁၄ သူတို့မသိသောလူမျိုးအပေါင်းတို့တွင် လေဘွေတိုက်၍ ငါလွင့်ပြီ။ ထိုကြောင့်၊ သူတို့ပြည်သည် လူဆိတ်ညံလျက်ရှိ၍ အဘယ်သူမျှမသွားမလာ။ သာယာ သောပြည်သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာ ဖြစ်လေပြီတကားဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ တဖန် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ –

၈း၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်ဇိအုန်တောင်အဘို့ အလွန် စိတ်အားကြီးပြီ။ အလွန်အမျက်ထွက်၍ သူ့အဘို့ စိတ်အားကြီးပြီ။

၈း၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဇိအုန်တောင်သို့ ငါပြန်လာပြီ။ ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာနေမည်။ ယေရုရှလင်မြို့ကို သမ္မာမြို့ ဟူ၍၎င်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၏တောင်တော်ကို သန့်ရှင်းသောတောင်ဟူ၍၎င်း သမုတ်ကြလိမ့်မည်။ –

၈း၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုသောယောကျ်ားမိန်းမ၊ အသက်ကြီး၍တောင်ဝေးကိုင်သောသူအပေါင်းတို့ သည် ယေရုရှ လင်မြို့လမ်းတို့၌ နေကြလေဦးမည်။ –

၈း၅ မြို့လမ်းတို့သည်လည်း ကစားသောသူငယ်ယောက်ျားမိန်းမတို့နှင့် အပြည့်ရှိကြလိမ့်မည်။–
၈း၆ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုအမှုသည် ယခုကာလတွင် ကျန်ကြွင်းသော ဤလူတို့မျက်မှောက်၌ အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်သော်လည်း၊ ငါ့မျက်မှောက်၌ အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်ရာသလောဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၈း၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏လူတို့ကိုအရှေ့ပြည်မှ၎င်း၊ အနောက်ပြည်မှ၎င်း ငါကယ်တင်၍၊–
၈း၈ ဆောင်ခဲ့သဖြင့် သူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာနေရကြလိမ့်မည်။ သစ္စာတရားနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားအားဖြင့်၊ သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်၍ ငါသည် လည်း သူတို့၏ဘုရားသခင် ဖြစ်လိမ့်မည်။
၈း၉ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗိမာန်တော်ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် တိုက်မြစ်ကိုချသောကာလ၌ရှိသော ပရောဖက်တို့ဟောပြောသော ဤစကားကို ယခုကာလ၌ ကြားသောသူတို့၊ သင်တို့လက်ကို အားကြီး စေကြလော့။–
၈း၁၀ ထိုကာလအထက်၌ လူခံရသောအကျိုးမရှိ။ တိရစ္ဆာန်ခံရသောအကျိုးမရှိ။ ထွက်ဝင်သောသူတို့သည် ရန်သူရှိသောကြောင့် ချမ်းသာမရကြ။ ငါသည် လူအပေါင်းတို့ကို တယောက်နှင့်တယောက် ရန်ဘက်ဖြစ်စေ၏။–
၈း၁၁ ယခုမူကား၊ ကျန်ကြွင်းသော ဤလူတို့၌ ငါသည် အရင်ကဲ့သို့မပြုဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၈း၁၂ မျိုးစေ့ကိုငြိမ်ဝပ်စွာကြဲရလိမ့်မည်။ စပျစ်ပင်သည် အသီးကို၎င်း၊ မြေသည် မိမိစီးပွါးကို၎င်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်သည် နှင်းရည်ကို၎င်း၊ ပေးရလိမ့်မည်။ ကျန် ကြွင်းသော ဤလူတို့သည် ဤအရာအလုံးစုံတို့ကို ရတတ်စေခြင်းငှါ ငါပြုမည်။–
၈း၁၃ အို ယုဒအမျိုးနှင့် ဣသရေလအမျိုးတို့၊ သင်တို့သည် တပါးအမျိုးတို့တွင် ကျိန်ဆဲရာဖြစ်ဘူးသကဲ့သို့၊ ကောင်းကြီးခံရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါကယ်တင်မည်။ မစိုး ရိမ်ဘဲ လက်အားကြီးကြလော့။–
၈း၁၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့၏ဘိုးဘေးတို့သည် ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်ကြသောအခါ အပြစ်ပြုမည်ဟု ငါသည် နောင်တမရဘဲ ကြံသကဲ့သို့၊–
၈း၁၅ တဖန် ယခုကာလ၌ ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ယုဒအမျိုးကို ကျေးဇူးပြုမည်ဟု ငါကြံပြန်၏။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၈း၁၆ သင်တို့ကျင့်ရမည်အကျင့်ဟူမူကား၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် တယောက်နှင့်တယောက် မှန်သောစကားကိုပြောကြလော့။ မြို့တံခါးဝမှာ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်၍၊ တရားတွေ့သည်အမှုကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ ဆုံးဖြတ်ကြလော့။–
၈း၁၇ တယောက်ကိုတယောက် အဘယ်သူမျှ မကောင်းသောအကြံကို မကြံကြနှင့်။ မမှန်သောကျိန်ဆိုခြင်းကို မနှစ်သက်ကြနှင့်။ ထိုသို့သော အမှုရှိသမျှတို့ကို ငါမုန်းသည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၈း၁၈ တဖန် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊–
၈း၁၉ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ စတုတ္ထလတွင် အစာရှောင်ခြင်း၊ ပဉ္စမလတွင် အစာရှောင်ခြင်း၊ သတ္တမလတွင် အစာရှောင် ခြင်း၊ ဒသမလတွင် အစာရှောင်ခြင်းတို့သည် ယုဒအမျိုး ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်း၍ ပွဲလုပ်ရာကာလ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရား၊ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းတရားကို နှစ်သက်ကြလော့။–
၈း၂၀ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ များစွာသောမြို့သူရွာသား၊ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် လာကြလိမ့်မည်။–
၈း၂၁ မြို့တမြို့၌နေသောသူသည် အခြားမြို့တမြို့၌နေသောသူတို့ဆီသို့သွား၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဆုတောင်းခြင်းငှါ၎င်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ် ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားကို ရှာခြင်းငှါ၎င်း ကေန်အမှန်သွားကြကုန်အံ့။ ငါလည်းသွားမည်ဟုခေါ်ကြလိမ့်မည်။–
၈း၂၂ ကြီးသောတိုင်းနိုင်ငံသား၊ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားကို ယေရုရှလင်မြို့၌ရှာ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆုတောင်း ခြင်းငှါ လာကြလိမ့်မည်။–
၈း၂၃ ထိုကာလ၌ ဘာသာအသီးအသီးကို ပြောတတ်သော လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် တကျိပ်သောလူတို့သည်၊ ယုဒလူဖြစ်သော သူ၏အဝတ်စွန်းကို ကိုင်လျက်၊ ဘုရား သခင်သည် သင်နှင့်အတူရှိတော်မူသည်ဟု အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြားသိ၍၊ သင်တို့နှင့်အတူ လိုက်ပါမည်ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဟာဒရက်ပြည်နှင့် ဒမာသက်မြို့၌ သင့်ရောက်ပေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးကို၎င်း၊ ဣသရေလ အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ကို၎င်း ကြည့်ရှုလျက် ရှိတော်မူ၏။–
၉း၂ ထိုပြည်နှင့်နီးစပ်သောဟာမတ်ပြည်၌၎င်း၊ တုရုမြို့သည် လိမ္မာသောကြောင့် ထိုမြို့နှင့် ဇိဒုန်မြို့၌၎င်း သင့်ရောက်ပေ၏။–
၉း၃ တုရုမြို့သည် မိမိအဘို့ ရဲတိုက်ကိုတည်ဆောက်၍၊ ငွေကိုမြေမှုန့်ကဲ့သို့၎င်း၊ ရွှေစင်ကို လမ်း၌ရှိသောရွှံ့ကဲ့သို့၎င်း စုပုံသော်လည်း၊–
၉း၄ ထာဝရဘုရားသည် သူတပါးလက်သို့ သူ့ကိုအပ်၍၊ သူ့ခွန်အားကို ပင်လယ်ထဲသို့ ချတော်မူသဖြင့်၊ မြို့သည် မီးဖြင့် ကျွမ်းလောင်လိမ့်မည်။–
၉း၅ ထိုအမှုကို အာရှကေလုန်မြို့သည်မြင်၍ ကြောက်လိမ့်မည်။ ဂါဇမြို့သည်မြင်၍ အလွန်တုန်လှုပ်လိမ့်မည်။ ဧကြုန်မြို့လည်း မြော်လင့်၍ အရှက်ကွဲသော ကြောင့် ထိုအတူဖြစ်လိမ့်မည်။ ဂါဇမင်းကြီးသည် ဆုံးလိမ့်မည်။ အာရှကေလုန်မြို့သည်လည်း အစိုးမရ။–
၉း၆ အာဇုတ်မြို့၌ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် နေကြလိမ့်မည်။ ဖိလိတ္တိအမျိုး၏မာနကိုလည်း ငါချိုးဖဲ့မည်။–
၉း၇ သူစားသောအသွေးကို သူ၏ပစပ်ထဲမှ၎င်း၊ သူကိုက်သောရွံရှာဘွယ်တို့ကို သူ၏သွားကြားမှ၎င်း ငါနှုတ်ပယ်မည်။ ကျန်ကြွင်းသောသူသည်လည်း ငါတို့ဘုရား သခင်အဘို့ ကျန်ကြွင်း၍၊ ယုဒပြည်၌ မင်းကဲ့သို့နေလိမ့်မည်။ ဧကြုန်မြို့သားလည်း ယေဗုသိလူကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။–
၉း၈ အဘယ်ရန်သူမျှ မထွက်မဝင်စေခြင်းငှါ၊ ငါ့အိမ်တော်ပတ်လည်၌ တပ်ချမည်။ ညှဉ်းဆဲသောသူသည် ငါ့လူတို့ကို နောက်တဖန် မနှိပ်နင်းရ။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ယခုကိုယ်တိုင်ကြည့်၍မြင်ပြီ။–

၉း၉ အို ဇိအုန်သတို့သမီး၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်လော့။ အို ယေရုရှလင်မြို့သတို့သမီး၊ ကြွေးကြော်လော့။ တရားသဖြင့် စီရင်၍ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်သောသခင်၊ သင်၏ အရှင်မင်းကြီးသည် မြည်းမနှင့်မြည်းကလေးကိုစီး၍ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစိတ်နှင့် သင်ရှိရာသို့ ကြွလာတော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုလော့။–

၉း၁၀ ငါသည် ဖေရိမ်ပြည်၌ ရထားကိုင်၄င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ မြင်းကို၄င်း ပယ်ဖြတ်မည်။ စစ်လေးကိုလည်း ပယ်ဖြတ်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် စစ်ငြိမ်းမည် အကြောင်းကို ထိုအရှင်သည် မိန့်တော်မူမည်။ အာဏာတော်လည်း ပင်လယ်တပါးမှသည် ပင်လယ်တပါးတိုင်အောင်၄င်း၊ မြစ်မှသည် မြေကြီးစွန်းတိုင် အောင်၄င်း တည်လိမ့်မည်။

၉း၁၁ သင်၏အမှုမူကား၊ ချုပ်ထားလျက်ရှိသော သင်၏လူတို့ကို၊ ရေမရှိသောမြေတွင်းထဲက၊ သင်နှင့်ဖွဲ့သောပဋိညာဉ်အသွေးကြောင့် ငါကယ်လွှတ်မည်။–

၉း၁၂ အချုပ်ခံ၍မြော်လင့်သောသူတို့၊ ရဲတိုက်သို့ပြန်လာကြလော့။ ငါသည် နှစ်ဆသောကျေးဇူးကိုပြုဦးမည်ဟု ယနေ့ပင် ပြောထား၏။–

၉း၁၃ ယုဒလေးကိုငါတင်၍၊ ဖေရိမ်လေးကိုဆွဲငင်လျက်၊ ဇိအုန်သားတို့ကို ဟေလသသားတို့တဘက်၌ နှိုးဆော်၍၊ သင့်ကို သူရဲ၏ထားကဲ့သို့ ဖြစ်စေမည်။–

၉း၁၄ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အပေါ်မှာ ထင်ရှားတော်မူ၍၊ မြှားတော်သည် လျှပ်စစ်ပြက်သကဲ့သို့ ပြေးလိမ့်မည်။ အရှင်ထာဝရဘုရားသခင်သည် တံပိုးမှုတ်၍၊ တောင်လေဘွေတို့နှင့် ကြွသွားတော်မူလိမ့်မည်။–

၉း၁၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ကွယ်ကာတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ကိုက်စား၍ လက်လွှဲကျောက်တို့ကို ကျော်နင်းကြလိမ့်မည်။ သောက်ပြီးလျှင်၊ စပျစ်ရည်နှင့်ဝသကဲ့သို့ ကြွေးကြော်ကြလိမ့်မည်။ အင်တုံကဲ့သို့၄င်း၊ ယဇ်ပလ္လင်ထောင့်ကဲ့သို့၄င်း ပြည့်ဝကြလိမ့်မည်။–

၉း၁၆ ထိုနေ့၌ သူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို သိုးစုကဲ့သို့ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ သူတို့သည် မြေတော်၌ ထင်ရှားသော သရဖူမျက် မွန်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၉း၁၇ ကျေးဇူးတော်သည် အလွန်ကြီးစွတကား။ ဂုဏ်အသရေတော်လည်း အလွန်ကြီးစွာတကား။ ဆန်စပါးသည် လုလင်တို့ကို၄င်း၊ စပျစ်ရည်သစ်သည် အပျိုမတို့ကို၄င်း တိုးပွါးများပြားစေလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ နောက်မိုဃ်းရွာရာကာလတွင် မိုဃ်းရွာစေမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ဆုတောင်းကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် လျှပ်စစ်ကိုပြင်ဆင်၍ များစွာမိုဃ်းရွာစေသဖြင့်၊ ခပ်သိမ်းသောလူတို့အဘို့ လယ်ပြင်၌ အပင်ပေါက်စေတော်မူမည်။–

၁၀း၂ တေရပ်ရုပ်တုတို့သည် အနတ္တစကားကို ပြောကြ၏။ ပရောဖက်လုပ်သောသူတို့သည် မုသာရူပါရုံကိုမြင်၍၊ မမှန်သော အိပ်မက်ကို ဟောပြောကြ၏။ အချည်းနှီးနှစ်သိမ့်စေကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သိုးစုကဲ့သို့လည်သွား၍ သိုးထိန်းမရှိသောကြောင့် ဆင်းရဲခံရကြ၏။–

၁၀း၃ သိုးထိန်းတို့ကို ငါအမျက်ထွက်၍၊ ဆိတ်ထီးတို့ကို စစ်ကြောသဖြင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိသိုးစု ယုဒအမျိုးကို အကြည့်အရှု ကြွလာ၍၊ ဘုန်းတော်ကိုဆောင်သော စစ်တိုက်မြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်စေတော်မူမည်။–

၁၀း၄ ထိုအမျိုးထဲက တိုက်ထောင့်အမြစ်ကျောက်၊ တံစို့၊ စစ်တိုက်လေး၊ မင်းဖြစ်သောလူ အပေါင်းတို့သည် ထွက်ကြလိမ့်မည်။–

၁၀း၅ သူတို့သည် စစ်တိုက်ရာတွင် လမ်း၌ရှိသောရွှံ့ကိုနင်းသောစစ်သူရဲကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသောကြောင့်၊ စစ်တိုက်၍ မြင်းစီးသူရဲတို့ကို အရှက်ခွဲကြလိမ့်မည်။–

၁၀း၆ ယုဒအမျိုးကိုလည်း ငါခိုင်ခံ့စေမည်။ ယောသပ်အမျိုးကိုလည်း ငါကယ်တင်မည်။ သူတို့ကို သနားစုံမက်သောကြောင့် နေရာချမည်။ သူတို့သည် နှင်ထုတ်ခြင်းကို မခံဘူးသကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ် ၍ သူတို့စကားကို နားထောင်မည်။–

၁၀း၇ ဖေရိမ်အမျိုးသားတို့သည် သူရဲကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ စပျစ်ရည်နှင့်ဝသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ သားမြေးတို့သည် မြင်လျက် ဝမ်းမြောက်၍၊ ထာဝရဘုရား ကိုအမှီပြုလျက် ရွှင်လန်းကြလိမ့်မည်။–

၁၀း၈ သူတို့ကို ငါ နှိုးဆော်၍ စုဝေးစေမည်။ သူတို့သည် ငါ၏ရွေးနှုတ်ခြင်းကို ခံရသော အားဖြင့်၊ အရင် များပြားသကဲ့သို့ တဖန် များပြားကြလိမ့်မည်။–

၁၀း၉ သူတို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့တွင် မျိုးစေ့ကဲ့သို့ ငါကြဲသဖြင့်၊ ဝေးသောပြည်၌ ငါ့ကိုအောက်မေ့၍၊ သားမြေးတို့နှင့်တကွ အသက်ရှင်လျက် ပြန်လာကြလိမ့် မည်။–

၁၀း၁၀ သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ တဖန် ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ အာရှုရိပြည်မှခေါ်၍ စုဝေးစေမည်။ ဂိလဒ်ပြည်နှင့် လေဗနုန်ပြည်သို့ တဖန် ငါဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သူတို့နေစရာဘို့ မြေမလောက်နိုင်။–

၁၀း၁၁ ပင်လယ်အလယ်၌ ရှောက်သွား၍ ညှဉ်းဆဲလျက်၊ ပင်လယ်တံပိုးများကို ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။ မြစ်၌ နက်နဲသောအရပ် ရှိသမျှတို့လည်း ခန်းခြောက်ကြ လိမ့်မည်။ အာရှုရိပြည်၏မာနကိုနှိမ့်ချ၍၊ အဲဂုတ္တုမင်း၏ အာဏာသည်လည်း ကွယ်ပျောက် လိမ့်မည်။–

၁၀း၁၂ သူတို့ကို ထာဝရဘုရားအားဖြင့် ငါခိုင်ခံ့စေမည်။ နာမတော်ကိုအမှီပြုလျက်လှည့်လည်၍ သွားကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ အိုလေဗနုန်တောင်၊ သင်၏အာရဇ်ပင်တို့ကို မီးလောင်စေခြင်းငှါ သင်၏တံခါးတို့ကို ဖွင့်လော့။–

၁၁း၂ အို ထင်းရှူးပင်၊ အာရဇ်ပင်လဲသောကြောင့် မြည်တမ်းလော့။ မြတ်သောအပင်တို့သည် ပျက်စီးကြပြီ။ အို ဗာရှန်သပိတ်ပင်တို့၊ ခိုင်ခံ့သောတောကို ခုတ်လှဲ သော ကြောင့် မြည်တမ်းကြလော့။–

၁၁း၃ သိုးထိန်းတို့သည် မိမိတို့အသရေပျက်သောကြောင့်၊ မြည်တမ်းသောအသံကို ပြုကြ၏။ ယော်ဒန်မြစ်၏ဂုဏ်အသရေ ပျက်သောကြောင့်၊ ခြင်္သေ့ပျို့ဟောက်သောအသံကို ကြားရ၏။–

၁၁း၄ ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သတ်ဘို့ရာထားသော ဤသိုးစုကို ကျွေးမွေးလော့။–

၁၁း၅ ပိုင်သောသူတို့သည်သတ်၍ ကိုယ်အပြစ်ရှိသည်ကို မသိကြ။ ရောင်းစားသောသူတို့ ကလည်း၊ ငါ ရတတ်သည်ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူ စေသတည်းဟု ဆိုကြ၏။ သိုးထိန်းတို့သည်လည်း သနားခြင်းကရုဏာမရှိကြ။–

၁၁း၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ပြည်သူပြည်သားတို့ကို နောက်တဖန် မသနား၊ မနှမြောဘဲ၊ လူအသီးအသီးတို့ကို အိမ်နီးချင်း လက်သို့၄င်း၊ ရှင်ဘုရင်လက်သို့၄င်း အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် တပြည်လုံးကို နှိပ်စက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့လက်မှ ငါမကယ်လွှတ်ဘဲ နေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁း၇ ထိုသို့ သတ်ဘို့ရာထားသော သိုးစုတည်းဟူသော၊ ဆင်းရဲသော သိုးတို့ကိုငါကျွေးမွေးရ၏။ သိုးထိန်းတောင်ဝေးနှစ်စင်းကိုယူ၍၊ တစင်းကို ကျေးဇူးဟူ၍ ၄င်း၊ တစင်းကိုအနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍၄င်း ခေါ်ဝေါ်လျက်၊ သိုးစုကို ကျွေးမွေး၏။–

၁၁း၈ သိုးထိန်းသုံးယောက်ကိုလည်း တလတွင်ငါပယ်ဖြတ်၏။ သူတို့ကြောင့် ငါ့စိတ်ငြီးငွေ့၏။ သူတို့သည်လည်း ငါ့ကိုရွံရှာကြ၏။–

၁၁း၉ နောက်တဖန် သင်တို့ကို ငါမကျွေး။ သေသောအကောင်သည် သေပါလေစေ။ အသတ်ခံရသောအကောင်သည် ခံရပါလေစေ။ ကျန်ကြွင်းသော အကောင်တို့သည် တကောင်ကိုတကောင် စားပါလေစေဟု ငါဆိုလျက်၊–

၁၁း၁၀ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့နှင့် အရင်ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်လို၍၊ ကျေးဇူးအမည်ရှိသော ငါ၏တောင်ဝေးကိုယူ၍ချိုး၏။–

၁၁း၁၁ ထိုပဋိညာဉ်သည် ထိုနေ့၌ ပျက်သောကြောင့်၊ ငါ့ကိုအမှီပြုသောသိုးဆင်းရဲတို့သည် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားလည်ကြ၏။–

၁၁း၁၂ တဖန် ငါက၊ ငါရထိုက်သောအခကိုပေးအံ့သောငှါ၊ သင်တို့သည် အလိုရှိလျှင် ပေးကြလော့။ အလိုမရှိလျှင် မပေးကြနှင့်ဟုဆိုသော်၊ သူတို့သည် ငါ့အား အခပေးအံ့သောငှါ ငွေသုံးဆယ်ကိုချိန်ကြ၏။–

၁၁း၁၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထိုငွေကိုအိုးထိန်းသမားရှေ့မှာပစ်ချလော့။ ငါ့ကိုအဘိုးပြတ်၍ ငွေများလှသည်တကားဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုငွေသုံးဆယ် ကိုငါယူ၍ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်၌ အိုးထိန်းသမားရှေ့မှာ ပစ်ချ၏။–

၁၁း၁၄ ထိုအခါ ယုဒအမျိုးနှင့် ဣသရေလအမျိုးဖွဲ့သောမိဿဟာယကိုဖျက်လို၍၊ အနှောင်အဖွဲ့အမည်ရှိသော အခြားတောင်ဝေးကို ငါချိုး၏။

၁၁း၁၅ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ မိုက်သောသိုးထိန်း၏ တန်ဆာတို့ကို သိမ်းယူလော့။–

၁၁း၁၆ အကြောင်းမူကား၊ ဤပြည်၌သိုးထိန်းတဦးကိုငါပေါ်ထွန်းစေမည်။ သူသည် အသတ်ခံရသောအကောင်ကိုမကြည့်မရှု၊ လမ်းလွဲသောအကောင်ကို မရှာ၊ နာသောအကောင်ကို အနာပျောက်စေခြင်းငှါမပြု၊ ရပ်နေသောအကောင်ကို မမစ၊ ဆူသောအကောင်တို့ကို စားလိမ့်မည်။ သူတို့ခွါကိုလည်း ချိုးဖဲ့လိမ့် မည်။–

၁၁း၁၇ သိုးစုကို စွန့်ပစ်သော အချည်းနှီး သိုးထိန်းသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ သူ၏လက်ရုံးနှင့် လက်ျာမျက်စိ၌ ထားဘေးရောက်လိမ့်မည်။ လက်ရုံးသည် အကုန်အစင် ခြောက်ကပ်လိမ့်မည်။ လက်ျာမျက်စိသည် အကုန်အစင် မိုက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်နှုတ်ကပတ်တော်တည်းဟူသော၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုကြက်၍ မြေကြီးတိုက်မြစ်ကို ချတော်မူထသော၊ လူအထဲ၌ လူ၏ဝိညာဉ် ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၁၂း၂ ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ပတ်လည်၌ရှိသောလူမျိုးအပေါင်းတို့အား တုန်လှုပ်စေသောဖလားဖြစ်စေမည်။ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းထားကြစဉ်တွင် ယုဒ ပြည်ကိုလည်း ထိုအတူဖြစ်စေမည်။–

၁၂း၃ ထိုကာလအခါ၌လည်း ထိုမြို့ကို လူမျိုးအပေါင်းတို့အား လေးသောကျောက်ဖြစ်စေမည်။ ထိုကျောက်ကို ချီသောသူအပေါင်းတို့သည် ကျိုးပဲ့ ကြေမွကြလိမ့်မည်။ လောကီသားအမျိုးမျိုးတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့တဘက်၌ စုဝေးလျက် ရှိကြလိမ့်မည်။–

၁၂း၄ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ ရှိသမျှသောမြင်းတို့ကို မိန်းမောတွေဝေစေခြင်းငှါ၄င်း၊ မြင်းစီးသူရဲအပေါင်းတို့ကို အရူး ဖြစ်စေခြင်းငှါ၄င်း ငါသည် ဒဏ်ခတ်မည်။ ယုဒအမျိုးကိုငါကြည့်ရှု၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့၌ရှိသမျှသောမြင်းတို့ကို မျက်စိကန်းစေခြင်းငှါ ဒဏ်ခတ်မည်။–

၁၂း၅ ယုဒမင်းတို့ကလည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားအားဖြင့် သူတို့သည် ငါ့ခွန်အားဖြစ်ကြ၏ ဟု စိတ်ထဲ မှာဆိုကြလိမ့်မည်။–

၁၂း၆ ထိုကာလ၌ ငါသည် ယုဒမင်းတို့ကို ထင်းပုံတွင်မီးဖိုကဲ့သို့၄င်း၊ ကောက်လှိုင်းတွင်မီးစကဲ့သို့၄င်းဖြစ်စေသဖြင့်၊ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်၊ ပတ်လည်၌ရှိ သော လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို မီးလောင်လိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့သည်လည်း မြို့ရာဟောင်း၌ တည်မြဲတည်လိမ့်မည်။–

၁၂း၇ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒတဲတို့ကို ရှေ့ဦးစွာကယ်တင်တော်မူမည်။ ထိုကြောင့် ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး၏ဘုန်းနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ဘုန်းသည် ယုဒပြည်တ ဘက်၌ မဝါကြွားရ။–

၁၂း၈ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ကွယ်ကာစောင့်မတော်မူသဖြင့်၊ အားနည်းသောသူသည် ထိုကာလ၌ ဒါဝိဒ်မင်း ကဲ့သို့၄င်း၊ ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးသည် ဘုရားသခင်ကဲ့သို့၄င်း၊ သူတို့ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၂း၉ ထိုကာလ၌ ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်လာသောလူမျိုးအပေါင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငါသည်အားထုတ်မည်။–

၁၂း၁၀ ကျေးဇူးတော်ကိုခံသောသဘော၊ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုသောသဘောကို ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့အပေါ်သို့ ငါသွန်းလောင်းသဖြင့်၊ သူတို့သည် မိမိတို့ထိုးဖေါက်သောငါ့ကို ရှုမြင်ရကြလိမ့်မည်။ တယောက်တည်းသောသားအတွက် အဘသည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းသကဲ့သို့ ထိုသူအတွက် ငိုကြွေးမြည် တမ်းကြရလိမ့်မည်။ သားဦးအတွက် အဘသည် နာကြဉ်းသကဲ့သို့ နာကြဉ်းရကြလိမ့်မည်။–

၁၂း၁၁ မေဂိဒ္ဒေါချိုင့်တွင် ဟာဒဒြိမ္မုန်မြို့မှာငိုကြွေးမြည်တမ်းသကဲ့သို့၊ ထိုကာလ၌ ယေရုရှလင်မြို့မှာ ကြီးစွာသောငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း ရှိလိမ့်မည်။–

၁၂း၁၂ တပြည်လုံး အမျိုးအနွယ်အသီးအသီး တမျိုးတခြားစီ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ ဒါဝိဒ်မင်း၏အဆွေအမျိုးတခြား၊ သူတို့မိန်းမများတခြား၊ နာသန်၏ အဆွေအမျိုးတခြား၊ သူတို့မိန်းမများတခြား၊–
၁၂း၁၃ လေဝိ၏အဆွေအမျိုးတခြား၊ သူတို့မိန်းမများတခြား၊ ရှိမိ၏အဆွေအမျိုးတခြား၊ သူတို့၏မိန်းမများတခြား၊–
၁၂း၁၄ ကျန်ကြွင်းသောအဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည်တမျိုးတခြားစီ၊ သူတို့မိန်းမများ တစုတခြားစီ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ထိုကာလ၌ ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ဒုစရိုက်အပြစ် အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာဘို့ စမ်းရေတွင်းသည် ပွင့်လျက်ရှိလိမ့်မည်။–
၁၃း၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပြည်တော်တွင်ရှိသော ရုပ်တုတို့၏နာမများကို နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မမှတ်မိစေ ခြင်းငှါ၊ ထိုကာလ၌ ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။ ပရောဖက်လုပ်သောသူတို့ကိုင်၄င်း၊ ညစ်ညူးသော ဝိညာဉ်ကို၄င်း ပြည်တော်မှ နှင်ထုတ်မည်။–
၁၃း၃ လူတစုံတယောက်သည်ပရောဖက်ပြုသေးလျှင်၊ ဘွားမြင်သောမိဘတို့က၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမကို အမှီပြု၍ မုသာစကားကို ဟောပြောသော ကြောင့် အသေခံရမည်ဟုဆိုလျက်၊ ပရောဖက်ပြုစဉ်ပင် ကိုယ်မိဘတို့သည် သူ့ကိုထုတ်ချင်းခပ်ထိုးကြလိမ့်မည်။–
၁၃း၄ ထိုကာလ၌ ပရောဖက်သည် ဟောပြောသောအခါ မိမိမြင်သောရူပါရုံကြောင့် ရှက်လိမ့်မည်။ သူတပါးကို လှည့်စားမည့်အကြံနှင့် ကြမ်းတမ်းသောအဝတ် ကိုလည်းမဝတ်ရ။–
၁၃း၅ အကျွန်ုပ်သည် ပရောဖက်မဟုတ်၊ လယ်လုပ်သောသူဖြစ်ပါ၏။ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ သူတပါး၌ ကျွန်ခံရပါပြီဟု ဝန်ခံလိမ့်မည်။–
၁၃း၆ သူတပါးကလည်း၊ သင့်လက်၌ပေါ်သောဒဏ်ရာကား အဘယ်သို့နည်းဟုမေးလျှင်၊ ဤဒဏ်ရာကား၊ အကျွန်ုပ်၏အဆွေခင်ပွန်းအိမ်၌ ခံရသောဒဏ်ရာဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်ပြောလိမ့်မည်။
၁၃း၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုထား၊ ငါ၏သိုးထိန်းတဘက်၊ ငါ၏အပေါင်းအဘော်ဖြစ်သောသူတဘက်၌ နိုးလော့။ သိုးထိန်းကို ရိုက်သတ်လော့။ သို့ပြုလျှင်၊ သိုးတို့သည် ကွဲလွင့်ရကြလိမ့်မည်။ သိုးသငယ်တို့အပေါ်၌လည်း ငါသည် ငါ့လက်ကို တင်ဦးမည်။–
၁၃း၈ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တပြည်လုံး သုံးစုတွင်နှစ်စုကိုပယ်ဖြတ်၍ အသေခံရသဖြင့်၊ တစုသာ ကျန်ကြွင်းရလိမ့်မည်။–
၁၃း၉ ထိုတစုကို မီးအလယ်သို့ ငါရှောက်သွားစေမည်။ ငွေကိုချွတ်သကဲ့သို့ ချွတ်မည်။ ရွှေကိုစုံစမ်းသကဲ့သို့ စုံစမ်းမည်။ သူတို့သည် ငါ့နာမကိုပဌနာပြု၍ ငါနားထောင်မည်။ သူတို့ကို ငါ၏လူမျိုးဟူ၍ ငါခေါ်ဝေါ်မည်။ သူတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည်ရောက်သောအခါ၊ သူတပါးတို့သည် သင်၏ဥစ္စာကိုလုယူ၍ သင့်အလယ်၌ ဝေဖန်ကြလိမ့်မည်။–
၁၄း၂ ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်စေခြင်းငှါ၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို ငါစုဝေးစေမည်။ မြို့ကိုတိုက်ယူပြီးလျှင်၊ အိမ်တို့ကိုလုယက်၍ မိန်းမတို့ကို အဓမ္မပြုကြလိမ့်မည်။ မြို့သားတဝက်ကို သိမ်းသွား၍ တဝက်သာ မြို့၌ကျန်ကြွင်းလိမ့်မည်။
၁၄း၃ ထာဝရဘုရားသည်လည်း စစ်တိုက်ရာကာလ၌တိုက်သကဲ့သို့၊ ထိုလူမျိုးတို့ကို တိုက်သွားတော်မူမည်။–
၁၄း၄ ထိုနေ့ရက်၌ ခြေတော်သည် ယေရုရှလင်မြို့အရှေ့၊ သံလွင်တောင်ပေါ်မှာရပ်၍၊ သံလွင်တောင်သည် အရှေ့ဘက်မှ အနောက်ဘက်တိုင်အောင် အလယ်၌ ကွဲသဖြင့်၊ အလွန်ကြီးသောချိုင့်ဖြစ်လိမ့်မည်။ တောင်တဝက်သည်မြောက်ဘက်သို့၄င်း၊ တဝက်သည် တောင်ဘက်သို့၄င်း ရွေ့ရလိမ့်မည်။–
၁၄း၅ သင်တို့သည် ငါ့တောင်ကြားချိုင့်လမ်းဖြင့် ပြေးကြလိမ့်မည်။ ထိုချိုင့်သည် အာဇလမြို့တိုင်အောင် မှီလိမ့်မည်။ ယုဒရှင်ဘုရင် သြဇိမင်းလက်ထက်၊ မြေကြီးလှုပ်၍ သင်တို့သည်ပြေးသကဲ့သို့ တဖန်ပြေးကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ကြွလာတော်မူ၍၊ မိမိသန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည် ပါကြလိမ့်မည်။–
၁၄း၆ ထိုနေ့ရက်၌ အလင်းမရှိ၊ မြတ်သောအရာတို့သည် ယုတ်လျော့လိမ့်မည်။–
၁၄း၇ နေ့မဟုတ်၊ ညဉ့်မဟုတ်၊ ထာဝရဘုရားသိတော်မူသော နေ့ရက်တရက်ဖြစ်၍၊ ညဦးယံအချိန်ရောက်မှ လင်းလိမ့်မည်။–
၁၄း၈ ထိုနေ့ရက်၌ အသက်ရေသည်ယေရုရှလင်မြို့မှထွက်၍၊ နွေကာလဖြစ်စေ၊ ဆောင်းကာလဖြစ်စေ၊ အရှေ့ပင်လယ်သို့တဝက်၊ အနောက်ပင်လယ်သို့တဝက် စီးသွားလိမ့်မည်။–
၁၄း၉ ထာဝရဘုရားသည် တပြည်လုံးတွင်ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူမည်။ ထိုနေ့ရက်၌ ထာဝရဘုရားတပါးတည်း၊ နာမတော်တပါးတည်း ဖြစ်တော်မူမည်။–
၁၄း၁၀ ဂေဘမြို့မှသည် ယေရုရှလင်မြို့တောင်ဘက်၊ ရိမ္မုန်မြို့တိုင်အောင် တပြည်လုံးကိုချိုင့်ကဲ့သို့ တညီတည်းဖြစ်စေတော်မူမည်။ မြို့သည်လည်း ဗယ်္ာမိန်တံ ခါးမှသည် အရင်တံခါးရာ၊ မြို့ထောင့်တံခါးတိုင်အောင်၄င်း၊ ဟာနနေလရဲတိုက်မှသည် စပျစ်သီးနယ်ရာ တန်ဆာတော်တိုင်အောင်၄င်း ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံ၍၊ မြို့ဟောင်းရာ၌ တဖန်တည်ရလိမ့်မည်။–
၁၄း၁၁ နောက်တဖန် ယေရုရှလင်မြို့သည် ကျိန်ခြင်းဘေးကိုမခံ၊ မြို့သားတို့သည်နေရာကျ၍ စိုးရိမ်စရာမရှိဘဲ နေကြလိမ့်မည်။
၁၄း၁၂ ယေရုရှလင်မြို့ကိုတိုက်လာသော လူမျိုးအပေါင်းတို့၌ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ဘေးဒဏ်ဟူမူကား၊ ခြေဖြင့်ရပ်လျက်ပင် သူတို့ အသားလျော့ ပျက်လိမ့်မည်။ မျက်အိမ်၌ မျက်လုံးလျော့ပျက်လိမ့်မည်။ လျှာသည်လည်း ခံတွင်း၌လျော့ပျက်လိမ့်မည်။–

၁၄း၁၃ ထိုနေ့ရက်၌ ထာဝရဘုရား၏တန်ခိုးတော်ကြောင့် သူတို့သည် အလွန် ရုန်းရင်းခတ်မှုပြု၍၊ တယောက်ကိုတယောက် လက်ချင်းရိုက်သော်လည်း၊ တ ယောက်ကို တယောက်တိုက်၍ သတ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၄း၁၄ ယုဒအမျိုးသားတို့လည်း ယေရုရှလင်မြို့၌ တိုက်ကြလိမ့်မည်။ ပတ်လည်၌နေသော တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့၏ ဥစ္စာစည်းစိမ်တည်းဟူသော၊ များစွာ သောရွှေငွေ အဝတ်တန်ဆာစုပုံလျက် ရှိကြလိမ့်မည်။–

၁၄း၁၅ မြင်း၊ လား၊ ကုလားအုပ်၊ မြည်းမှစ၍ ရန်သူတပ်တွင် ရှိသမျှသောတိရစ္ဆာန်တို့၌ ပေးသောဘေးဒဏ်သည်၊ အထက် ဆိုခဲ့ပြီးသော ဘေးဒဏ်နှင့်တူလိမ့်မည်။

၁၄း၁၆ ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်လာသောလူမျိုးအပေါင်းတို့တွင် ကျန်ကြွင်းသမျှသောသူတို့သည်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်ကိုကိုးကွယ်၍၊ သင်္ကေနေပွဲခံအံ့သောငှါ မြို့တော်သို့ နှစ်တိုင်းအစဉ် တက်လာကြလိမ့်မည်။–

၁၄း၁၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားဟူသောရှင်ဘုရင်ကို ကိုးကွယ်အံ့သောငှါ၊ မြို့တော်သို့တက်၍မလာသော မြေကြီးသားအဆွေအမျိုး ရှိသမျှအ ပေါ်သို့ မိုဃ်းမရွာရ။–

၁၄း၁၈ အဲဂုတ္တုပြည်သားအဆွေအမျိုးသည် မတက်မလာလျှင်၊ မိုဃ်းမရွာဘဲနေသဖြင့်၊ သင်္ကေနေပွဲကိုခံအံ့သောငှါ တက်၍မလာသောလူမျိုးတို့၌၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောဘေးဒဏ်သည် ထိုသူတို့ကိုလည်း ထိလိမ့်မည်။–

၁၄း၁၉ ဤရွေ့ကား၊ သင်္ကေနေပွဲကိုခံအံ့သောငှါ တက်၍မလာသော အဲဂုတ္တုအမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့ ခံရသောအပြစ်ပေတည်း။

၁၄း၂၀ ထိုနေ့ရက်ကာလတွင် ထာဝရဘုရားအား သန့်ရှင်းခြင်းဟု၊ မြင်း၌ ဆွဲသောဆည်းလည်း အပေါ်မှာပင် အက္ခရာတင်ရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ အိုးတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ ရှိသောဖလားကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၄း၂၁ ထိုမျှမက၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်၌ရှိသမျှသောအိုးတို့သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားအား သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။ ယဇ်ပူဇော်သော သူအပေါင်းတို့သည်လာ၍၊ ထိုအိုးတို့ကိုယူပြီးလျှင်ချက်ပြုတ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုနေ့မှစ၍ နောက်တဖန် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော် ၌ ခါနနိလူမရှိရ။

ပရောဖက်ဇာခရိ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်း ပြီး၏။

မာလခိအနာဂတ္တိကျမ်း။
MATTHEW.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄

မာလခိအနာဂတ္တိကျမ်း။
MATTHEW.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ထာဝရဘုရားသည် မာလခိလက်တွင် ဣသရေလအမျိုးသို့ ပေးလိုက်တော်မူသော ဗျာဒိတ်နှုတ်ကပတ်တော် တည်းဟူသော၊–

၁း၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားဟူမူကား၊ သင်တို့ကို ငါချစ်လေပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ကို အဘယ်သို့ ချစ်တော်မူသနည်းဟု သင်တို့မေးကြလျှင်၊ ဧသောသည် ယာကုပ်၏ အစ်ကိုဖြစ်သည်မ ဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း ယာကုပ်ကို ငါချစ်၏။–

၁း၃ ဧသောကို ငါမုန်း၍ သူနေသောတောင်တို့ကို လွင်ပြင်ဖြစ်စေပြီ။ သူ့အမွေခံရာမြေကို မြေခွေးတို့၌ အပ်လေပြီဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၁း၄ ဧဒုံအမျိုးသားတို့က၊ ငါတို့သည် ပျက်စီးသော်လည်း၊ ပျက်စီးသောအရပ်တို့ကို တဖန် တည်ဆောက်ဦးမည်ဟု ဆိုရာတွင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် တည်ဆောက်သော်လည်း ငါဖြိုဖျက်မည်။ သူတို့ကို ဒုစရိုက်ပြည်သား၊ ထာဝရဘုရား အစဉ်အမျက်ထွက်တော်မူသောလူမျိုးဟူ၍ သမုတ်ကြလိမ့်မည်။–

၁း၅ ထိုအမှုကို သင်တို့သည်မြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလပြည်၏ပြင်မှာ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသည်ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။

၁း၆ သားသည် အဘကိုရိုသေတတ်၏။ ကျွန်သည် သခင်ကို ကြောက်ရွံ့တတ်၏။ ငါသည် အဘမှန်လျှင်၊ ငါ့ကို အဘယ်သူ ရိုသေသနည်း။ သခင်မှန်လျှင်၊ အဘယ်သူ ကြောက်ရွံ့သနည်းဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား မေးတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နာမတော်ကို အဘယ်သို့ မထီမဲ့မြင် ပြုပါသနည်းဟု သင်တို့မေးရာတွင်၊–

၁း၇ ညစ်ညူးသောအစာကို ငါ့ယဇ်ပလ္လင်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြသည်တကား။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့ ရှုတ်ချပါသနည်းဟုမေးရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏စားပွဲသည် ယုတ်မာ၏ဟုဆို သောကြောင့် ငါ့ကို ရှုတ်ချကြပြီ။–

၁း၈ မျက်စိကန်းသောအကောင်ကို ယဇ်ပူဇော်လျှင် အပြစ်ရှိသည်မဟုတ်လော။ ခြေဆွံ့သောအကောင်နှင့် နာသောအကောင်ကို ယဇ်ပူဇော်လျှင် အပြစ်ရှိသည်မဟုတ်လော။ မြို့ဝန်မင်းအား ဆက်ပါလော့။ မင်း၏စိတ်နှင့်တွေ့လိမ့်မည်လော။ သင့်မျက်နှာကို ထောက်လိမ့်မည်လောဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၁း၉ ယခုမှာ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ကယ်မသနားတော်မူမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆုတောင်းကြပါလော့။ သင်တို့ လက်ခံသောကြောင့် ဤသို့ပြုတတ်ကြ၏။ သင်တို့မျက်နှာကို ထောက်ရမည်လောဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၁း၁၀ သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ငါ့တံခါးတို့ကို ပိတ်လိမ့်မည်နည်း။ သင်တို့သည် ငါ့ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးကို အချည်းနှီး မညှိရကြ။ သင်တို့ကို ငါအလိုမရှိ၊ သင်တို့ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ငါလက်မခံဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁း၁၁ နေထွက်ရာအရပ်မှသည် နေဝင်ရာအရပ်တိုင်အောင် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ငါ၏နာမတော်သည် ကြီးမြတ်ရလိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ နံ့သာပေါင်းကို ငါ၏နာမတော်အား မီးရှို့၍၊ သန့်ရှင်းသောပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်ရကြလိမ့်မည်။ ငါ၏နာမတော်သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကြီးမြတ်ရလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၁း၁၂ သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား၏ စားပွဲတော်သည် ညစ်ညူး၏။ တင်ထားသောဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာသည် ယုတ်မာ၏ဟု ဆိုသောကြောင့် စားပွဲတော်ကို ရှုတ်ချကြပြီ။–

၁း၁၃ တဖန် သင်တို့က၊ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်၍ ပင်ပန်းစွတကားဟုဆိုလျက်၊ ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုတတ်ကြသည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ လုယူသောအကောင်၊ ခြေဆွံ့သောအကောင်၊ နာသောအကောင်ကို ဆောင်ခဲ့ကြပြီ။ ထိုသို့သော ပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့ကြပြီတကား။ သင်တို့လက်မှ ငါခံရမည်လောဟု ထာဝရဘုရား မေးတော်မူ၏။–

၁း၁၄ သစ္စာဂတိထားပြီးမှ မိမိသိုးစု၌ အထီးရှိလျက်ပင် လှည့်စား၍၊ ထာဝရဘုရားအား ချို့တဲ့သောအကောင်ကို ယဇ်ပူဇော်သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ငါသည် ကြီးမြတ်သော ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။ ငါ၏နာမတော်သည် လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်ရမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ အိုယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား မိန့်တော်မူသော ပညတ်စကားဟူမူကား၊–

၂း၂ ငါ၏နာမတော်ကို ချီးမွမ်းလိုသောငှါ သင်တို့သည် နားမထောင်၊ နှလုံးမသွင်းဘဲနေလျှင်၊ ကျိန်ခြင်းဘေးကို သင်တို့အပေါ်သို့ ငါလွှတ်လိုက်မည်။ သင်တို့၏မင်္ဂလာကို အမင်္ဂလာဖြစ်စေမည်။ ထိုမျှမက၊ နှလုံးမသွင်းဘဲနေသောကြောင့် ယခုပင် အမင်္ဂလာဖြစ်စေပြီ။–

၂း၃ သင်တို့မျိုးစေ့ကို ငါဖျက်မည်။ တိရစ္ဆာန်ချေးတည်းဟူသောသင်တို့ဓမ္မပွဲ၏တိရစ္ဆာန်ချေးကို သင်တို့မျက်နှာပေါ်၌ငါကြဲမည်။ သူတပါးတို့သည် သင်တို့ကို ထိုတိရစ္ဆာန်ချေးနှင့်အတူ ယူသွားကြလိမ့်မည်။–

၂း၄ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို လေဝိအမျိုး၌ တည်စေခြင်းငှါ၊ ဤပညတ်စကားကို သင်တို့ဆီသို့ ငါပေးလိုက်ကြောင်းကို သင်တို့ သိရကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၂း၅ ငါ ဖွဲ့သော အသက်ပဋိညာဉ်၊ ငြိမ်ဝပ်ခြင်း ပဋိညာဉ်သည် ထိုအမျိုး၌ရှိ၏။ ငါ့ကိုကြောက်ရွံ့၍ ငါ၏နာမတော်ရှေ့၌ ထိတ်လန့်သောကြောင့် ငါဖွဲ့၍ပေး၏။–

၂း၆ ထိုအမျိုးသည် သစ္စာတရားစကားကိုပြောတတ်၏။ သူ့နှုတ်၌ အပြစ်ကိုရှာ၍မတွေ့။ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းတရား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားအတိုင်း ငါနှင့်အတူသွားလာ၍၊ များစွာသောသူတို့ကို ဒုစရိုက်အပြစ်မှ လွှဲရှောင်စေတတ်၏။–

၂း၇ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏နှုတ်ခမ်းသည် ပညာကိုစောင့်ရမည်။ သူ၏နှုတ်၌ လူတို့သည် တရားတော်ကိုရှာရကြမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား စေလွှတ်တော်မူသော တမန်ဖြစ်၏။–

၂း၈ သင်တို့မူကား၊ လမ်းလွှဲကြပြီ။ လူများတို့သည် တရားတော်ကို ထိမိ၍လဲစေခြင်းငှါ ပြုကြပြီ။ လေဝိအမျိုးနှင့်ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကိုဖျက်ကြပြီဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၂း၉ သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည်ငါ့လမ်းတို့ကိုမလိုက်၊ တရားအမှုတွင် လူမျက်နှာကိုထောက်သောကြောင့်၊ လူခပ်သိမ်းတို့သည် သင်တို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြု၍ ရှုတ်ချစေခြင်းငှါ ငါစီရင်မည်။

၂း၁၀ ခပ်သိမ်းသောငါတို့၌ တပါးတည်းသောအဘရှိသည်မဟုတ်လော။ တပါးတည်းသော ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသည်မဟုတ်လော။ ဘိုးဘေးတို့နှင့်ဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်ကိုရှုတ်ချ၍၊ ငါတို့သည် အဘယ်ကြောင့် တယောက်ကိုတယောက် သစ္စာဖျက်ကြသနည်း။–

၂း၁၁ ယုဒအမျိုးသည် သစ္စာပျက်၏။ ဣသရေလပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် ရွံရှာဘွယ်သောအမှုကို ပြုကြ၏။ ယုဒအမျိုးသည် ထာဝရဘုရားချစ်တော်မူသော သန့်ရှင်းခြင်းတရားတော်ကို ရှုတ်ချ၍၊ တပါးအမျိုးဘုရား၏သမီးနှင့် လက်ထပ်ပါသည်တကား။–

၂း၁၂ ထိုသို့ပြုသော ဆရာနှင့်တပည့်ကိုငှင်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပူဇော်သက္ကာကိုဆောင်ခဲ့သောသူကိုငှင်း၊ ယာကုပ်တဲတို့မှ ပယ်ဖြတ်တော်မူမည်။–

၂း၁၃ တဖန် သင်တို့ပြုသောအမှုဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ကို မျက်ရည်ကျခြင်း၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းနှင့်ဖုံးအုပ်ကြပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ပူဇော်သက္ကာကိုမှတ်တော်မမူ။ သင်တို့လက်မှ နှစ်သက် သောစိတ်နှင့် ခံတော်မမူ။–

၂း၁၄ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု သင်တို့မေးလျှင်၊ သင့်အသက်ပျိုစဉ်အခါလက်ထပ်၍ နောက်တဖန်သစ္စာမစောင့်၊ ပြစ်မှားသောမယားတဘက်နှင့် သင့်တဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် သက်သေဖြစ် တော်မူ၏။ ထိုမယားသည် သင်၏အဆွေခင်ပွန်း၊ သင်ဖွဲ့သောပဋိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သော မယားဖြစ်သတည်း။–

၂း၁၅ တစ်ဦးတည်းကိုသာ ဖန်ဆင်းတော်မူပြီမဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၌ ဝိညာဉ်တော်အကျန်အကြွင်းရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့် တဦးတည်းကိုသာဖန်ဆင်းတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်နှင့်ထိုက်တန်သောအမျိုးကို ရှာ၍ ထိုသို့ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်စိတ်သဘောကို ချုပ်တည်းကြလော့။ အသက်ပျိုစဉ်အခါ လက်ထပ်သောမယားကို သစ္စာဖျက်၍ မပြစ်မှားကြနှင့်။–

၂း၁၆ မယားကိုစွန့်ခြင်းအမှု၊ မိမိခင်ပွန်း၌ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို ဖုံးအုပ်ခြင်းအမှုကို ငါမုန်းသည်ဟု၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်စိတ်သဘောကို ချုပ်တည်းကြလော့။ သစ္စာကိုမဖျက်ကြနှင့်။–

၂း၁၇ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏နားတော်ငြီးသည်တိုင်အောင် စကားများကြ၏။ နားတော်ငြီးသည်တိုင်အောင် အဘယ်သို့ပြုမိသနည်းဟုမေးသော်၊ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကောင်း၏။ ထိုသို့သောသူတို့ကို နှစ်သက်တော်မူ၏ဟူ၍ငှင်း၊ စစ်ကြောစီရင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကား၊ အဘယ်မှာရှိသနည်းဟူ၍ငှင်း ဆိုတတ်ကြသည်တကား။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ကြည့်ရှုလော့။ ငါသွားရာလမ်းကို ပြင်ရသောငါ၏တမန်ကို ငါစေလွှတ်မည်။ သင်တို့ရှာသောသခင်၊ သင်တို့တောင့်တသော ပဋိညာဉ်တမန်တော်သည် မိမိဗိမာန်တော်သို့ ချက်ခြင်းလာလိမ့်မည်။ ကြည့်ရှုလော့။ ထိုသခင်လာလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၃း၂ လာတော်မူသောနေ့ရက်ကို အဘယ်သူသည် မတိမ်းမရှောင်ဘဲ နေလိမ့်မည်နည်း။ ပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ အဘယ်သူသည် ခံရပ်လိမ့်မည်နည်း။ ထိုသခင်သည် ငွေစစ်သောသူ၏မီး၊ ခဝါသည် သုံးသောဆပ်ပြာကဲ့သို့ ဖြစ်တော်မူမည်။–

၃း၃ ငွေကိုချွတ်၍ သန့်ရှင်းစေသောသူကဲ့သို့ ထိုင်လျက် ရွှေငွေကိုချွတ်သကဲ့သို့၊ လေဝိသားတို့ကိုချွတ်၍ သန့်ရှင်းစေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ဖြစ်၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပူဇော်သက္ကာ ကို ပူဇော်ကြလိမ့်မည်။–

၃း၄ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ပူဇော်သက္ကာသည် ရှေးလွန်လေပြီးသောနှစ်၊ လ၊ နေ့ရက်ကာလ၌ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော်မူဘွယ် ဖြစ်လိမ့်မည်။–

၃း၅ သင်တို့ကို စစ်ကြောစီရင်ခြင်းငှါ ငါချဉ်းမည်။ ပြုစားတတ်သောသူ၊ သူ့မယားကိုပြစ်မှားသောသူ၊ မမှန်သောကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြု သောသူ၊ သူငှါးကိုအခမပေး ညှဉ်းဆဲသောသူ၊ မိဘမရှိသောသူငယ်နှင့် မုတ်ဆိုးမကို ညှဉ်းဆဲသောသူ၊ ဧည့်သည်ကိုမတရားသဖြင့် စီရင်သောသူ၊ ငါ့ကိုမကြောက် ရွံ့သောသူတို့တဘက်၌ ငါသည် လျင်မြန်သောသက်သေဖြစ်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၃း၆ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ။ ထိုကြောင့်၊ ယာကုပ်အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်ကြ။

၃း၇ ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်မှစ၍ သင်တို့သည် ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုမစောင့်၊ တိမ်းရှောင်ကြပြီ။ ငါ့ထံသို့ပြန်လာကြလော့။ ငါသည်လည်း သင်တို့ဆီသို့ ပြန်လာမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ပြန်လာရပါမည်နည်းဟု သင်တို့မေးကြသည်တကား။–

၃း၈ လူသည် ဘုရားသခင်၏ဥစ္စာတော်ကို လုယူရမည်လော။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ဥစ္စာကို လုယူကြပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ လုယူပါသနည်းဟု သင်တို့မေးလျှင်၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုငှင်း၊ ပူဇော်သက္ကာတို့ကိုငှင်း လုယူကြပြီ။–

၃း၉ သင်တို့သည် ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာကိုခံရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ငါ့ဥစ္စာကို လုယူကြပြီ။–

၃း၁၀ ဆယ်ဘို့တဘို့ရှိသမျှကို ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့သွင်း၍၊ ငါ့အိမ်တော်၌ စားစရာရှိစေခြင်းငှါ ပြုကြလော့။ ငါသည် မိုယ်းကောင်းကင်ပြတင်းပေါက်တို့ကိုဖွင့်၍ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အကုန်အစင်သွန်းလောင်းမည် မသွန်းလောင်းမည်ကို ထိုသို့စုံစမ်းကြလော့ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၃း၁၁ ကိုက်စားတတ်သောအကောင်ကို သင်တို့အတွက် ငါဆုံးမ၍၊ သင်တို့၏မြေအသီးအနှံကို မဖျက်ဆီးရ။ သင်တို့၏စပျစ်ဥယျာဉ်သည် အသီးမသီးဘဲမနေရဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၃း၁၂ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကို မင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ပြည်သည်လည်း နှစ်သက်ဘွယ်သောပြည်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃း၁၃ သင်တို့သည် ငါ့တဘက်၌ ရဲရင့်စွာပြောကြပြီဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်တဘက်၌ အဘယ်သို့ပြောမိပါသနည်းဟု သင်တို့မေးကြသည် တကား။–

၃း၁၄ ထာဝရဘုရား၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သော်လည်း အကျိုးမရှိ။ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်ကို စောင့်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာညှိုးငယ်စွာကျင့်ကြံပြုမူခြင်းအားဖြင့် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။–

၃း၁၅ မာနထောင်လွှားသောသူတို့ကို မင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍ ငါတို့သည် ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ အကယ်စင်စစ် ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူတို့သည် အောင်တတ်ကြ၏။ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်ကို စုံစမ်းသော်လည်း ချမ်းသာရတတ်ကြ၏ဟု သင်တို့သည်ပြောကြပြီ။

၃း၁၆ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည်တယောက်ကိုတယောက် နှုတ်ဆက်၍ ပြောဆိုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း နားထောင်၍ ကြားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍ နာမတော်ကိုအောက်မေ့သောသူတို့အဘို့၊ ရှေ့တော်တွင် စာရင်း၌မှတ်သားလျက်ရှိ၏။–

၃း၁၇ ထိုသူတို့သည် ငါစီရင်သောနေ့ရက်၌ ငါပိုင်ထိုက်သောဘဏ္ဍာတော် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အဘ၏အမှုကိုဆောင်သောသားကို အဘနှမြောသကဲ့သို့ထိုသူတို့ကို ငါနှမြောမည်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၃း၁၈ တဖန် သင်တို့သည် ပြောင်းလဲ၍ဖြောင့်မတ်သောသူ၊ မဖြောင့်မတ်သောသူ၊ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို ဆောင်သောသူ၊ မဆောင်သောသူတို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိရကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ မီးဖို၌ မီးလောင်သကဲ့သို့ လောင်သောနေ့ရက်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ မာနကြီးသောသူနှင့် ဒုစရိုက်ကို ပြုသောသူ အပေါင်း တို့သည် အမှိုက်ခြောက် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့အရင်းအဖျားမျှ မကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှါ ထိုနေ့ရက်သည် လောင်လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၄း၂ ငါ၏နာမတော်ကို ကြောက်ရွံ့သောသင်တို့၌ကား၊ တရားတော်နေမင်းသည် အနာပျောက်စေသောအတောင်တို့နှင့် ပေါ်ထွန်းတော်မူမည်။ သင်တို့သည် ထွက်သွား၍ တင်းကုပ်၌ နွားသငယ်ကဲ့သို့ ခုန်ကြလိမ့်မည်။–

၄း၃ မတရားသောသူတို့ကိုလည်း နင်းကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့ငါစီရင်သောနေ့ရက်၌ သူတို့သည် သင်တို့ခြေဘဝါးအောက်၌ မြေမှုန့်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄း၄ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အဘို့ ဟောရပ်အရပ်၌ ငါမှာထားသော၊ ငါ့ကျွန်မောရှေ၏တရားတည်းဟူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။–

၄း၅ ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရား၏ ကြောက်မက်ဘွယ်သောနေ့ရက်ကြီးမရောက်မှီ၊ ပရောဖက်လေိယကို သင်တို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်မည်။–

၄း၆ ငါသည်လာ၍ သင်တို့၏ပြည်ကို ကျိန်ခြင်းဘေးနှင့် ဒဏ်မခတ်မည်အကြောင်း၊ ထိုပရောဖက်သည် သားတို့နှင့်အဘတို့ကိုင်း၊ အဘတို့နှင့်သားတို့ကိုင်း အသင့်အတင့်ဖြစ်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတို့တွင် နောက်ဆုံးကျမ်းတည်းဟူသော၊ ပရောဖက်မာလခိ စီရင်ရေးထားသော
အနာဂတ္တိကျမ်း ပြီး၏။

ဟောဗြဲ၊ ဟေလသပါဠိတော်မှ မြန်မာဘာသာအားဖြင့်
ဆရာယုဒသန်အနက်ပြန်သော၊

သခင်ယေရှုခရစ်၏

ဓမ္မသစ်ကျမ်း။

ဓမ္မသစ်ကျမ်း ၂၇ ကျမ်းတို့၏ အမည်နာမများ

၁။	ရှင်မဿဲခရစ်ဝင်	မ
၂။	ရှင်မာကုခရစ်ဝင်	မာ
၃။	ရှင်လုကာခရစ်ဝင်	လု
၄။	ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်	ယော
၅။	တမန်တော်ဝတ္ထု	တ
၆။	ရောမသြဝါဒစာ	ရော
၇။	ကောရိန္သုသြဝါဒစာပဌမစောင်	၁ ကော
၈။	ကောရိန္သုသြဝါဒစာဒုတိယစောင်	၂ ကော
၉။	ဂလာတိသြဝါဒစာ	ဂလ
၁၀။	ဧဖက်သြဝါဒစာ	ဧ
၁၁။	ဖိလိပ္ပိသြဝါဒစာ	ဖိ
၁၂။	ကောလောသဲသြဝါဒစာ	ကော
၁၃။	သက်သာလောနိတ်သြဝါဒစာပဌမစောင်	၁ သက်
၁၄။	သက်သာလောနိတ်သြဝါဒစာဒုတိယစောင်	၂ သက်
၁၅။	တိမောသေသြဝါဒစာပဌမစောင်	၁ တိ
၁၆။	တိမောသေသြဝါဒစာဒုတိယစောင်	၂ တိ
၁၇။	တိတုသြဝါဒစာ	တိ
၁၈။	ဖိလေမုန်သြဝါဒစာ	ဖိလေ
၁၉။	ဟေဗြဲသြဝါဒစာ	ဟေဗြဲ
၂၀။	ရှင်ယာကုပ်သြဝါဒစာ	ယာ
၂၁။	ရှင်ပေတရုသြဝါဒစာပဌမစောင်	၁ ပေ
၂၂။	ရှင်ပေတရုသြဝါဒစာဒုတိယစောင်	၂ ပေ
၂၃။	ရှင်ယောဟန်သြဝါဒစာပဌမစောင်	၁ ယော
၂၄။	ရှင်ယောဟန်သြဝါဒစာဒုတိယစောင်	၂ ယော
၂၅။	ရှင်ယောဟန်သြဝါဒစာတတိယစောင်	၃ ယော
၂၆။	ရှင်ယုဒသြဝါဒစာ	ယု
၂၇။	ဗျာဒိတ်ကျမ်း	ဗျာ

ရှင်မဿဲခရစ်ဝင်ကျမ်း။
MATTHEW.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈		

ရှင်မဿဲခရစ်ဝင်ကျမ်း။
MATTHEW.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ အာဗြဟံနှင့် ဒါဝိဒ်တို့မှဆင်းသက်တော်မူသောယေရှုခရစ်၏ ဆွေတော်စဉ် မျိုးတော်ဆက်စာရင်းဟူမူကား၊ –
၁း၂ အာဗြဟံသား ဣဇာက်။ ဣဇာက်သား ယာကုပ်။ ယာကုပ်သား ယုဒမှစ၍ ညီနောင်တစု။ –
၁း၃ ယုဒသည် မိမိခင်ပွန်း တာမာတွင်မြင်သောသား ဖာရက်နှင့်ဇာရ။ ဖာရက်သား ဟေဇရုံ။
၁း၄ ဟေဇရုံသား အာရံ။ – အာရံသား အမိနဒပ်။ အမိနဒပ်သား နာရှုန်။ နာရှုန်သား စာလမုန်။ –
၁း၅ စာလမုန်သည် မိမိခင်ပွန်းရာခပ်တွင်မြင်သောသား ဗောဇ။ ဗောဇသည် မိမိခင်ပွန်းရုသတွင်မြင်သောသား ဩဗက်။ ဩဗက်သား ယေရှဲ။
ယေရှဲသား ဒါဝိဒ်မင်းကြီးတည်း။
၁း၆ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ဥရိယ၏ခင်ပွန်းဖြစ်ဘူးသောမိန်းမတွင်မြင်သောသား ရှောလမုန်။ –
၁း၇ ရှောလမုန်သား ရောဗောင်။ ရောဗောင်သား အဘိယ။ အဘိယသား အာသ။ –
၁း၈ အာသသား ယောရှဖတ်။ ယောရှဖတ်သား ယဟောရံ။ ယဟောရံသား ဩဇိ။ –
၁း၉ ဩဇိသား ယောသံ။ ယောသံသား အာခတ်။ အာခတ်သား ဟေဇကိ။ –
၁း၁၀ ဟေဇကိသား မနာရှေ။ မနာရှေသား အာမုန်။ အာမုန်သား ယောရှိ။ –
၁း၁၁ ယောရှိသား ယေခေါနိ။ ယေခေါနိသည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့နေရာပြောင်းခါနီးတွင် မြင်သောသား ယေခေါနိမှစ၍ညီနောင်တစုတည်း။
၁း၁၂ ဗာဗုလုန်မြို့သို့နေရာပြောင်းသည်နောက်၊ ယေခေါနိသား ရှာလသေလ။ ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလ။ –
၁း၁၃ ဇေရုဗဗေလသား အဗျုဒ်။ အဗျုဒ်သား ဧလျာကိမ်။ ဧလျာကိမ်သား အာဇော်။ –
၁း၁၄ အာဇော်သား ဇာဒုတ်။ ဇာဒုတ်သား အာခိမ်။ အာခိမ်သား ဧလုဒ်။ –
၁း၁၅ ဧလုဒ်သား ဧလာဇာ။ ဧလာဇာသား မဿန်။ မဿန်သား ယာကုပ်။ –
၁း၁၆ ယာကုပ်မြင်သော သားကား၊ မာရိ၏ခင်ပွန်းယောသပ်တည်း။ ထိုမာရိသည် ခရစ်ဟုခေါ်ဝေါ်သမုတ်သော ယေရှု၏မယ်တော်ဖြစ်၏။
၁း၁၇ ဤသို့လျှင်၊ မျိုးစဉ်နွယ်ဆက်ပေါင်းကား၊ အာဗြဟံမှသည်ဒါဝိဒ်တိုင်အောင် တဆယ်လေးဆက်၊ ဒါဝိဒ်မှသည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့နေရာပြောင်းသည်
တိုင်အောင် တဆယ်လေးဆက်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ပြောင်းပြီးမှသည် ခရစ်တော်တိုင်အောင် တဆယ်လေးဆက်ဖြစ်သတည်း။
၁း၁၈ ယေရှုခရစ်သည် ဘွားမြင်ခြင်းကိုခံတော်မူသောအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ မယ်တော်မာရိသည် ယောသပ်နှင့်ထိမ်းမြားဆောင်နှင်း၍ မရှက်တင်မီ
တွင် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်ကြောင့် ပဋိသန္ဓေ စွဲနေ၏။ –
၁း၁၉ သူ၏ခင်ပွန်းယောသပ်သည် သူတော်ကောင်းဖြစ်၍၊ မာရိအသရေကိုမပျက်စေချင်သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်စွာစွန့်ပယ်မည်ဟု အကြံရှိ၏။ –
၁း၂၀ ထိုသို့ကြံစည်၍နေစဉ်တွင် အိပ်မက်ကိုမြင်ရသည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ထင်ရှား၍၊ ဒါဝိဒ်အမျိုးယောသပ်၊ သင်၏ခင်ပွန်း
မာရိကို ထိမ်းသိမ်းရမည်အခွင့်ကို မစိုးရိမ်နှင့်။ ဤပဋိသန္ဓေသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကြောင့်ဖြစ်၏။ –
၁း၂၁ သားယောက်ျားကိုဘွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားသည် မိမိလူတို့ကို အပြစ်မှ ကယ်ချွတ်မည်သူဖြစ်သောကြောင့်၊ ယေရှုဟူသောအမည်ဖြင့်မှည့်ရမည်ဟု
ကောင်းကင်တမန်ဆို၏။
၁း၂၂ ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်ဖြင့်ထားတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော် ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။ –
၁း၂၃ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား ကြည့်ရှုလော့။ သတို့သမီးကညာသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ သားယောက်ျား ကို ဘွားမြင်လတံ့။ ထိုသားကို
ဧမာနွေလအမည်ဖြင့် မှည့်ရကြလတံ့ဟု လာသတည်း။ ဧမာနွေလအနက်ကား၊ ငါတို့နှင့်အတူရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်ဟုဆိုလိုသတည်း။ –
၁း၂၄ ယောသပ်သည် အိပ်ပျော်ရာမှနိုးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်မှာထားသည်အတိုင်းပြု၍ မိမိခင်ပွန်းကိုထိမ်းသိမ်းလေ၏။ –
၁း၂၅ သို့သော်လည်း၊ သားဦးကိုမဘွားမီတိုင်အောင် သံဝါသမပြုဘဲနေ၏။ ထိုသားကိုလည်း ယေရှုဟူသော အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့၌ ဟေရုဒ်မင်းကြီးလက်ထက်၊ ယေရှုသည် ဘွားမြင်ခြင်းကိုခံတော်မူပြီးမှ၊ မာဂုပညာရှိတို့သည် အရှေ့ပြည်က ယေရုရှ
လင်မြို့သို့ ရောက်လာကြလျှင်၊ –
၂း၂ ယခုဘွားမြင်သောယုဒရှင်ဘုရင်သည်၊ အဘယ်မှာရှိတော်မူသနည်း။ အရှေ့ပြည်၌သူ၏ကြယ်ကို ငါတို့မြင်ရသည်ဖြစ်၍ ဖူးတွေ့ပူဇော်ခြင်းငှါ
ရောက်လာပြီဟု မေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။ –
၂း၃ ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် ယေရုရှလင်မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ စိတ်ပူပန်ခြင်း သို့ရောက်သဖြင့်၊ –
၂း၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လူတို့တွင် ကျမ်းပြုဆရာရှိသမျှတို့ကိုစုဝေးစေ၍၊ ခရစ်တော်ကို အဘယ် အရပ်မှာဘွားမြင်လိမ့်မည်နည်းဟု
မေးမြန်းတော်မူ၏။ –
၂း၅ ထိုဆရာတို့ကလည်း၊ ပရောဖက်တဦးရေးထားသောအချက်ဟူမူကား၊ –
၂း၆ အိုယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့၊ အစိုးရသောယုဒမြို့တို့တွင် သင်သည် မြို့ငယ် မြို့ယုတ်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ၏လူစုဣသရေလအမျိုးကို
အုပ်စိုးရသောသခင်သည် သင်၏အထဲမှာ ပေါ်ထွန်း လတံ့ဟု ကျမ်းလာရှိပါ ၏။ ထိုကြောင့် ယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့၌ ခရစ်တော်ကိုဘွားမြင်ရပါမည်ဟု

မင်းကြီးအား ပြန်ကြားလျှောက် ထားကြ၏။

၂း၇ ထိုအခါဟေရုဒ်မင်းကြီးသည်၊ မာဂုပညာရှိတို့ကိုမထင်မရှားခေါ်၍၊ ကြယ်ပေါ်ထွန်းသောအချိန်ကာလ ကို စေ့စေ့မေးမြန်းပြီးမှ၊ –

၂း၈ သင်တို့သွား၍ ထိုသူငယ်ကိုကြိုးစားရှာကြပါ။ တွေ့လျှင် ငါ့ထံသို့ပြန်လာ၍ ငါလည်းထိုသူငယ်ကို ဖူးတွေ့ ပူဇော်ရအောင် ကြားပြောကြပါဟု မှာထားတော်မူလျက်၊ ဗက်လင်မြို့သို့စေလွှတ်လေ၏။ – –

၂း၉ ထိုသူတို့သည် မင်းကြီးစကားကိုနားခံပြီးလျှင် ထွက်သွားကြ၍၊ အရှေ့ပြည်၌မြင်ရသောကြယ်သည် သူတို့ရှေ့ကသွားသဖြင့်၊ သူငယ်တော်ရှိရာ အရပ်အပေါ် သို့ရောက်၍ တည်လျက်နေ၏။ –

၂း၁၀ ထိုကြယ်ကိုမြင်ပြန်သောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းရှိ၍၊ –

၂း၁၁ အိမ်သို့ဝင်လေသော်၊ မယ်တော်မာရိနှင့်တကွသူငယ်တော်ကိုတွေ့မြင်လျှင် ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်၍၊ မိမိတို့ ဘဏ္ဍာဥစ္စာတို့ကိုဖွင့်ပြီးမှ လောဗန်နှင့် မုရန်တည်း ဟူသော နံ့သာမျိုးကို၎င်း၊ ရွှေကို၎င်း ဆက်ကပ်ပူဇော် ကြ၏။ –

၂း၁၂ နောက်မှ ဟေရုဒ်မင်းကြီးထံသို့မပြန်ရမည်အကြောင်းအိပ်မက်တွင်ဗျာဒိတ်တော်ကိုရ၍ မိမိတို့ပြည်သို့ အခြားသောလမ်းဖြင့်ပြန်သွားကြ၏။

၂း၁၃ ထိုသူတို့ သွားကြသည်နောက်၊ ယောသပ်သည်အိပ်မက်ကိုမြင်သည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်း ကင်တမန်သည် ထင်ရှား၍၊ သင်ထလော့။ မယ်တော်နှင့်သူငယ်တော်ကိုဆောင်ယူပြီးလျှင်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြေး၍၊ တဖန်ငါပြောဆိုသည်တိုင်အောင် ထိုပြည်၌နေလော့။ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် သူငယ်တော်ကိုသတ်အံ့သောငှါ ရှာလိမ့်မည်ဟုဆိုလေ၏။ –

၂း၁၄ ထိုအခါ ယောသပ်သည်ထ၍မယ်တော်နှင့်သူငယ်တော်ကို ညဉ့်အချိန်၌ဆောင်ယူပြီးလျှင် အဲဂုတ္တုပြည် သို့ထွက်သွား၍၊ –

၂း၁၅ ဟေရုဒ်မင်းကြီးအနိစ္စရောက်သည်တိုင်အောင် ထိုပြည်၌နေလေ၏။ ဤအကြောင်းအရာကား၊ ငါ့သားကို အဲဂုတ္တုပြည်မှငါခေါ်ခဲ့ပြီဟု ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်ဖြင့်ထားတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော်ပြည့်စုံမည် အကြောင်းတည်း။

၂း၁၆ ထိုအခါဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် မာဂုပညာရှိတို့လှည့်ဖြားသည်ကိုသိလျှင်၊ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ လူကို စေလွှတ်သဖြင့်၊ မာဂုပညာရှိတို့၌ စေ့စေ့မေးမြန်း ပြီးသောကြယ်၏အချိန်ကာလကိုထောက်၍၊ ဗက်လင်မြို့မှစသောကျေးလက်ရှိသမျှတို့၌ နှစ်နှစ်အရွယ်မှစ၍၊ ထိုအရွယ်အောက် ယုတ်သောသူငယ် ယောကျ်ားအပေါင်းတို့ကိုသတ်စေ၏။ –

၂း၁၇ ပရောဖက်ယေရမိဟောဘူးသည်ကား၊ –

၂း၁၈ ရာမအရပ်၌ သည်းစွာသောညည်းတွားငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းအသံကိုကြားရ၍၊ ရာခေလသည် မိမိသားတို့မရှိသောကြောင့်ငို၍ စိတ်မပြေနိုင် ဟူသောစကားသည် ထိုအခါ၌အမှန်ကျသတည်း။

၂း၁၉ ဟေရုဒ်မင်းကြီးအနိစ္စရောက်သည်နောက်၊ ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ အိပ်မက်ကိုမြင်ပြန် သည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် ထင်ရှား၍၊ –

၂း၂၀ သင်ထလော့။ မယ်တော်နှင့်သူငယ်တော်ကိုဆောင်ယူပြီးလျှင်၊ ဣသရေလတိုင်းသို့သွားလော့။ သူငယ်တော်ကိုသတ်အံ့သောငှါ ရှာသောသူတို့ သည် သေကြပြီဟုဆိုလေ၏။ –

၂း၂၁ ထိုအခါယောသပ်သည်ထ၍ မယ်တော်နှင့်သူငယ်တော်ကို ဆောင်ယူပြီးလျှင်၊ ဣသရေလတိုင်းသို့သွား၍ ရောက်သည်ရှိသော်၊ –

၂း၂၂ ဟေရုဒ်မင်းကြီး၏အရာ၌ သားတော်အာခေလသည် ယုဒပြည်တွင် မင်းပြုကြောင်းကိုကြားရလျှင်၊ ထိုပြည်သို့မသွားဝံ့၍ အိပ်မက်၌ ဗျာဒိတ်တော်ကိုရပြန် ပြီးမှ ဂါလိလဲပြည်သို့သွား၍၊ –

၂း၂၃ ခရစ်တော်ကိုနာဇရက်လူဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလတံ့ဟူသောပရောဖက်တို့၏နှုတ်ထွက်နှင့်အညီ၊ နာဇရက် အမည်ရှိသောမြို့သို့ရောက်၍ အမြဲနေ လေ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ထိုကာလအခါ ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်သည် ပေါ်ထွန်းလျှင်၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်တည် လုနီးပြီ။ –

၃း၂ ထိုကြောင့် နောင်တရကြလော့ဟု ယုဒတော၌ဟောလေ၏။ –

၃း၃ ပရောဖက်ဟေရှာယ ဟောဘူးသည်ကား၊ တော၌ဟစ်ကျော်သောသူ၏အသံမှာ၊ ထာဝရဘုရားကြွတော် မူရာလမ်းကိုပြင်ကြလော့။ လမ်းခရီးတော်ကို ဖြောင့်စေကြလော့ဟူသောအချက်၌ ထိုယောဟန်ကို ဆိုလိုသတည်း။ –

၃း၄ ယောဟန်သည်ကုလားအုပ်အမွေးနှင့်ရက်သောအဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ ခါး၌သားရေခါးပန်းကိုစည်းလျက်၊ ကျိုင်းကောင်နှင့်တော၌ဖြစ်သော ပျားရည်ကိုစားလျက်နေ၏။ –

၃း၅ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်သူပြည်သား၊ ယော်ဒန်မြစ်နားမှာနေသောသူ အပေါင်းတို့သည် ယောဟန်ထံသို့ထွက်သွား၍၊ –

၃း၆ မိမိတို့အပြစ်များကိုဘော်ပြလျက် ယော်ဒန်မြစ်၌ ဗတ္တိဇံကိုခံကြ၏။

၃း၇ ဖာရိရှဲနှင့်ဇဒ္ဒုကဲအများတို့သည်ဗတ္တိဇံကိုခံအံ့သောငှါလာကြသည်ကိုယောဟန်သည်မြင်လျှင်၊ အချင်းမြွေဆိုးအမျိုးတို့၊ ရောက်လုသောဘေးဒဏ်မှ ပြေးသွားစိမ့်သောငှါ၊ အဘယ်သူသည် သင်တို့ကို သတိပေးဘိသနည်း။ –

၃း၈ နောင်တရခြင်းနှင့် ထိုက်တန်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြလော့။ –

၃း၉ အာဗြဟံသည် ငါတို့အဘဖြစ်သည်ဟူ၍ စိတ်ထဲ၌မအောက်မေ့ကြနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် ဤကျောက်ခဲတို့မှ အာဗြဟံသားတို့ကိုထုတ်ဘော် ဖန်ဆင်းနိုင်တော်မူသည်ဟု ငါအမှန်ဆို၏။ –

၃း၁၀ သစ်ပင်အမြစ်နားမှာပုဆိန်ထားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းသောအသီးမသီးသောအပင်ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်လှဲ၍မီးထဲသို့ချလိုက်ရ၏။ –

၃း၁၁ ငါသည် နောင်တအဘို့အလိုငှါ သင်တို့ကိုရေနှင့်ဗတ္တိဇံပေး၏။ ငါ့နောက်ကြွလာသောသူသည် ငါ့ထက် တတ်စွမ်းနိုင်၏။ ထိုသူ၏ခြေနင်းတော်ကိုမျှ ဆောင် ခြင်းငှါ ငါမထိုက်။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်း၊ မီးနှင့်၎င်း သင်တို့ကိုဗတ္တိဇံပေးမည်။ –

၃း၁၂ လက်တော်တွင် စံကောပါလျက်၊ မိမိကောက်နယ်တလင်းကိုရှင်းလင်းစေသဖြင့်၊ မိမိဂျုံစပါးကိုကျီ၌ စုသိမ်းသွင်းထား၍၊ အဖျင်းကိုကား မငြိမ်း နိုင်သောမီးနှင့်ရှို့တော်မူလတံ့ဟု ယောဟန်ဟောပြော၏။

၃း၁၃ ထိုအခါယေရှုသည် ဗတ္တိဇံကိုခံအံ့သောငှါ ဂါလိလဲပြည်မှ ယော်ဒန်မြစ်နား ယောဟန်ထံသို့ ကြွတော်မူ၏။–
၃း၁၄ ယောဟန်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံ၌ ဗတ္တိဇံကိုခံရမည်အကြောင်းရှိပါသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ထံသို့ ကြွလာတော်မူသလောဟု ယေရှုကိုဆီးတားလေ၏။–
၃း၁၅ ယေရှုကလည်း အလုံးစုံသောတရားတို့ကို အကုန်အစင်ကျင့်သင့်သည်ဖြစ်၍၊ ယခုအခွင့်ပေးပါဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။ ထိုအခါ ယောဟန်သည် ဝန်ခံလေ၏။–
၃း၁၆ ယေရှုသည် ဗတ္တိဇံကိုခံတော်မူပြီးလျှင်၊ ရေမှပေါ်ထစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ချိုးငှက်ကဲ့သို့ ဆင်းသက်၍ ကိုယ်တော်အပေါ်၌နားတော်မူသည်ကိုမြင်ရ၍၊–
၃း၁၇ ဤသူကား ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားပေတည်းဟု ကောင်းကင်ကအသံတော်ဖြစ်လေ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ထိုအခါမာရ်နတ်၏ စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကိုခံစေမည်အကြောင်း၊ ဝိညာဉ်တော်သည် ယေရှုကို တောသို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၍၊–
၄း၂ ယေရှုသည် အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး အစာအာဟာရကို မသုံးဆောင်ဘဲနေပြီးမှ မွတ်သိပ်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။–
၄း၃ ထိုအခါစုံစမ်းသွေးဆောင်သောသူသည် ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်လျှင်၊ ဤကျောက်ခဲတို့ကိုမုန့်ဖြစ်စေခြင်းငှါ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။–
၄း၄ ယေရှုကလည်း၊ လူသည်မုန့်အားဖြင့်သာအသက်ကိုမွေးရမည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသမျှ အားဖြင့် အသက်ကိုမွေးရမည် ကျမ်းစာလာသည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။
၄း၅ ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် ယေရှုကိုသန့်ရှင်းသောမြို့တော်သို့ဆောင်သွား၍ ဗိမာန်တော်၏အထွဋ်၌ တင်ထားပြီးလျှင်၊–
၄း၆ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ကောင်းကင်တမန်တို့အား သင့်အဘို့မှာထားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏ခြေကို ကျောက်နှင့်မထိမခိုက်စေခြင်းငှါ သူတို့သည်သင့်ကို လက်နှင့်မစချီပင့်ကြလိမ့်မည်ဟု လာ၏။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်လျှင် ကိုယ်ကိုအောက်သို့ချလိုက်တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။–
၄း၇ ယေရှုကလည်း သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို သင်သည်အစုံအစမ်းမပြုရဟု ကျမ်းစာလာပြန် သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄း၈ တဖန်မာရ်နတ်သည် ယေရှုကိုအလွန်မြင့်လှစွာသောတောင်ပေါ်သို့ဆောင်သွား၍၊ ဤလောက၌ ရှိသမျှသောတိုင်းနိုင်ငံတို့ကိုင်း၊ ထိုတိုင်းနိုင်ငံတို့၏ ဘုန်းစည်းစိမ်ကိုငင်းပြသွန်၍၊–
၄း၉ ကိုယ်တော်သည် ငါ့ကိုညွတ်ပြပ်ကိုးကွယ်လျှင် ယခုပြလေသမျှတို့ကိုငါပေးမည်ဟုဆိုလေ၏။–
၄း၁၀ ယေရှုကလည်း အချင်းစာတန်၊ ငါ့နောက်သို့ဆုတ်လော့။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ရမည်။ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာဝတ်ပြုရမည် ကျမ်းစာ လာသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။–
၄း၁၁ ထိုအခါမာရ်နတ်သည် အထံတော်မှထွက်သွား၍ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ချဉ်းကပ်လျက် လုပ် ကျွေးကြ၏။
၄း၁၂ ယောဟန်သည်ထောင်ထဲသို့ရောက်ကြောင်းကို ယေရှုသည်ကြားလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်သို့ကြွတော်မူ၍၊–
၄း၁၃ နာဇရက်မြို့ကိုစွန့်သွားလျက်၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ နဿလိခရိုင်စပ်ကြားတွင် အိုင်နှင့်နီးစပ်သော ကပေရနောင်မြို့သို့ရောက်၍ နေတော်မူ၏။–
၄း၁၄ ဤအကြောင်းအရာကား၊ ပရောဖက်ဟေရှာယ၏နှုတ်ထွက် ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။–
၄း၁၅ နှုတ်ထွက်အချက်ဟူမူကား၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်နှင့်နဿလိခရိုင်တည်းဟူသော အိုင်နားရှောက်သောလမ်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊ တပါးအမျိုးသား နေရာဂါလိ လဲပြည်၊–
၄း၁၆ မှောင်မိုက်ထဲမှာရှိနေသောလူများတို့သည် ကြီးစွာသောအလင်းကိုမြင်ရ၍၊ သေမင်း၏နိုင်ငံအရိပ်တွင် ရှိနေသောသူတို့၌အလင်းပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏ ဟု ဟောထားသတည်း။–
၄း၁၇ ထိုအခါမှစ၍ ယေရှုက၊ နောင်တရကြလော့။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် တည်လုနီးပြီဟူသောတရားကို ဟောစပြုတော်မူ၏။
၄း၁၈ ဂါလိလဲအိုင်နားမှာကြွတော်မူစဉ်၊ ပေတရုဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သောရှိမုန်နှင့်အန္ဒြေ၊ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့သည် တံငါဖြစ်၍၊ အိုင်တွင်ပိုက်ကွန်ဖြန့်ချ သည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊–
၄း၁၉ ထိုသူတို့အား ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြလော့။ သင်တို့သည် လူကိုမျှားသောတံငါဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါပြုမည်ဟု အမိန့်တော်ရှိလေသော်၊–
၄း၂၀ ထိုသူတို့သည် ချက်ခြင်းပိုက်ကွန်ကိုစွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။–
၄း၂၁ ထိုမှလွန်ပြန်လျှင် အခြားသောညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်၊ ဇေဗေဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်တို့သည် သူတို့အဘနှင့်အတူလှေပေါ်မှာပိုက်ကွန် ပြင်နေသည် ကိုမြင်၍ခေါ်တော်မူ၏။–
၄း၂၂ ထိုသူတို့သည်လည်း ချက်ခြင်းအဘနှင့်လှေကိုစွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။
၄း၂၃ ယေရှုသည်တရားစရပ်တို့၌ဆုံးမဩဝါဒပေးလျက်၊ နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကိုဟော လျက်၊ လူတို့တွင်အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ငြိမ်းစေလျက်၊ ဂါလိလဲပြည်တပြည်လုံးကို ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော်မူ၏။–
၄း၂၄ သိတင်းတော်သည်လည်း ရှုရိပြည်၌ အနှံ့အပြားကျော်ဇောသည်ဖြစ်၍ နတ်ဝင်သောသူ၊ ဝက်ရူးစွဲသော သူ၊ လက်ခြေသေသောသူမှစသော အထူးထူးအပြားပြားသော အနာရောဂါစွဲ၍ မကျန်းမမာသောသူ ရှိသမျှတို့ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၍၊ သူတို့၏အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။–
၄း၂၅ ဂါလိလဲပြည်၊ ဒေကပေါလိပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစသောယုဒပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်မှလာသော လူများအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ထိုလူအပေါင်းတို့ကိုမြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ထိုင်တော်မူသောအခါ၊ တပည့်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ရင်းသို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။–

၅း၂ ထိုအခါ နှုတ်တော်ကိုဖွင့်၍ တပည့်တော်တို့အားဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူသည်မှာ၊ –

၅း၃ စိတ်နှလုံးနှိမ့်ချသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ထိုသူတို့၏နိုင်ငံဖြစ်၏။–

၅း၄ စိတ်မသာညည်းတွားသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် သက်သာခြင်းသို့ရောက်ကြလတံ့၊ –

၅း၅ စိတ်နူးညံ့သိမ်မွေ့သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ပြည်တော်ကိုအမွေခံရကြလတံ့။–

၅း၆ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီကိုဆာငတ်ခင်မွတ်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့ သည် ဝပြောခြင်းသို့ရောက်ကြလတံ့။–

၅း၇ သနားစုံမက်တတ်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် သနားစုံမက်ခြင်း ကို ခံရကြလတံ့။–

၅း၈ စိတ်နှလုံးဖြူစင်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မြင်ရကြလတံ့။–

၅း၉ သူတပါးချင်းခိုက်ရန်ပြုခြင်းကိုငြိမ်းစေတတ်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံရကြလတံ့။–

၅း၁၀ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကြောင့်နှောင့်ရှက်ညှင်းဆဲခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ထိုသူတို့၏နိုင်ငံဖြစ်၏။–

၅း၁၁ ငါ့ကြောင့် သင်တို့ကိုကဲ့ရဲ့ညှင်းဆဲ၍ မမှန်ဘဲလျက်အပြစ်တကာတင်ကြသောအခါ၊ သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။–

၅း၁၂ ဝမ်းမြောက်ရွှင်မြူးခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့၏အကျိုးသည် ကြီးလှပေ၏။ သင်တို့ရှေ့ကပေါ်ထွန်းသော ပရောဖက်တို့ကို ထိုနည်းတူညှင်းဆဲကြပြီ။

၅း၁၃ သင်တို့သည် ဤလောက၏ဆားဖြစ်ကြ၏။ ဆားမူကား၊ အငန်ကင်းပျောက်လျှင် ငန်သောအရသာကို အဘယ်သို့ရပြန်မည်နည်း။ ပြင်သို့ပစ်လိုက်၍ ကျော်နင်းခြင်းမှတပါး အဘယ်အသုံးမျှမဝင်။–

၅း၁၄ သင်တို့သည် ဤလောက၏အလင်းဖြစ်ကြ၏။ တောင်ထိပ်၌တည်သောမြို့ကိုမကွယ်နိုင်။–

၅း၁၅ ဆီမီးထွန်း၍ တောင်းဇလားအောက်၌ဖုံးထားလေ့မရှိ။ အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့သည် အလင်းကိုရစေ ခြင်းငှါ ဆီမီးခုံပေါ်မှာတင်ထားလေ့ရှိ၏။–

၅း၁၆ ထိုနည်းတူ၊ သူတပါးတို့သည် သင်တို့၏ကောင်းသောအကျင့်ကိုမြင်၍၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘ၏ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်း စေခြင်းငှါ၊ သူတပါးရှေ့၌ သင်တို့အလင်းကိုလင်းစေကြလော့။

၅း၁၇ ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်းများကိုဖျက်ပယ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်ဟုမထင်ကြနှင့်။ ဖျက်ပယ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်မဟုတ်။ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ငါလာသတည်း။–

၅း၁၈ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးမပျက်စီးမီတိုင်အောင်၊ ပညတ္တိကျမ်း၌အငယ်ဆုံးသော စာလုံးဖိန္ဒုတလုံးမျှ ပြည့်စုံခြင်းသို့မရောက်မီ မပျက်စီးရ။–

၅း၁၉ ထိုကြောင့် အကြင်သူသည်၊ အငယ်ဆုံးသောပညတ်တခုကို ကိုယ်တိုင်လွန်ကျူး၍ သူတပါးတို့အားလည်း ထိုအတူ သွန်သင်၏၊ ထိုသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌အငယ်ဆုံးသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြင်သူသည်ကိုယ်တိုင်ကျင့်၍ သူတပါးတို့အားလည်းသွန်သင်၏၊ –

၅း၂၀ ထိုသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ကြီးသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်တို့ကျင့်သောအကျင့်သည် ဖာရိရှဲတို့ နှင့်ကျမ်းပြုဆရာတို့ကျင့်သော အကျင့်ထက် မလွန်မသာလျှင်၊ သင်တို့သည်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ မဝင်ရကြဟုငါအမှန်ဆို၏။

၅း၂၁ လူအသက်ကိုမသတ်ရ။ သတ်သောသူသည် ရုံး၌အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံထိုက်ပေ၏ဟူသော ရှေးပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။–

၅း၂၂ ငါပညတ်သည်ကား၊ ညီအစ်ကိုကိုအထောက်မတန်အမျက်ထွက်သောသူသည် ရုံး၌အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏။ ညီအစ်ကိုကို ကဲ့ရဲ့သောသူသည် လွှတ်တော်၌အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံထိုက်ပေ၏။ ညီအစ်ကိုကိုကျိန်ဆဲသောသူသည် ဂေဟန္နာအရပ်၌မီးရှို့ခြင်းကိုခံထိုက်ပေ၏။–

၅း၂၃ ထိုကြောင့်သင်သည် ပူဇော်သက္ကာကိုယဇ်ပလ္လင်သို့ဆောင်ယူခဲ့လျက် သင်၏ညီအစ်ကိုသည် သင်၌အပြစ်တင်ခွင့်တစုံတခုရှိသည်ဟု အောက်မေ့ သတိရလျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ ပူဇော်သက္ကာကိုထား၍ သွားလော့။–

၅း၂၄ ညီအစ်ကိုနှင့်သင့်တင့်ပြီးမှ ပြန်၍ပူဇော်သက္ကာကိုတင်လော့။–

၅း၂၅ တရားတွေ့ဘက်နှင့်အတူ လမ်း၌သွားစဉ်တွင်ပင်၊ သူ၏စိတ်ကိုပြေစေခြင်းငှါအလျင်အမြန်ပြုလော့။ သို့မဟုတ် တရားတွေ့ဘက်သည်တရားသူကြီး၌အပ်မည်။ တရားသူကြီးသည်လည်း လုလင်ခေါင်း၌ အပ်၍ ထောင်ထဲ၌လှောင်ထားမည်။–

၅း၂၆ လျော်ပြစ်ငွေရှိသမျှကိုမလျော်မီတိုင်အောင် ထောင်ထဲကမထွက်ရဟု ငါအမှန်ဆို၏။

၅း၂၇ သူ့မယားကိုမပြစ်မှားရဟူသော ရှေးပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။–

၅း၂၈ ငါပညတ်သည်ကား ကိလေသာစိတ်နှင့်သူ့မယားကိုကြည့်ရှုသောသူသည် စိတ်နှလုံးထဲ၌ ထိုမိန်းမနှင့် ပြစ်မှားပြီ။–

၅း၂၉ ထိုကြောင့် လက်ျာမျက်စိဖြစ်သော်လည်း သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင် ထိုမျက်စိကိုထုတ်ပစ်လော့။ တကိုယ်လုံးငရဲသို့ချခြင်းကိုခံရသည်ထက် အင်္ဂါတခုပျက်သော် သာ၍ကောင်း၏။–

၅း၃၀ ထိုနည်းတူလက်ျာလက်ဖြစ်သော်လည်း သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင်၊ ထိုလက်ကိုဖြတ်ပစ်လော့။ တကိုယ်လုံး ငရဲသို့ချခြင်းကို ခံရသည်ထက် အင်္ဂါတခုသာပျက်သော် သာ၍ကောင်း၏။–

၅း၃၁ တဖန်တုံ၊ မယားနှင့်ကွာလိုလျှင် ဖြတ်စာကိုအပ်ပေးစေဟူသောပညတ်စကားရှိပြီ။–

၅း၃၂ ငါပညတ်သည်ကား၊ မှားယွင်းခြင်းအကြောင်းမှတပါး အခြားသောအကြောင်းဖြင့် မိမိမယားနှင့်ကွာသော သူသည် မိမိမယားကိုမှားယွင်းစေ၏။ ကွာသောမိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုပြုသောသူသည်လည်း သူ့မယား ကိုပြစ်မှား၏။

၅း၃၃ တဖန်တုံ၊ မဟုတ်မမှန်ဘဲလျက်ကျိန်ဆိုခြင်းကိုမပြုရ။ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တည်စေလော့ဟူသော ရှေးပညတ် စကားကိုသင်တို့ကြားရပြီ။–

၅း၃၄ ငါပညတ်သည်ကား၊ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုအလျှင်းမပြုရ။ ကောင်းကင်ဘုံကိုတိုင်တည်၍မကျိန်ရ။ ကောင်းကင်ဘုံကား ဘုရားသခင်၏ပလ္လင်တော်

ဖြစ်သတည်း။—
၅း၃၅ မြေကြီးကိုတိုင်တည်၍မကျိန်ရ။ မြေကြီးကားဘုရားသခင်၏ခြေတော်တင်ရာခုံဖြစ်သတည်း။ ယေရုရှလင်မြို့ကိုတိုင်တည်၍မကျိန်ရ။ မဟာမင်းကြီး၏မြို့ တော်ဖြစ်သတည်း။—
၅း၃၆ ဆံခြည်တပင်ကိုမျှဖြူစေခြင်း၊ မည်းစေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သော်၊ ကိုယ်ဦးခေါင်းကိုတိုင်တည်၍ မကျိန်ရ။—
၅း၃၇ သင်၏စကားမှာ ဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်၊ မဟုတ်သည်ကို မဟုတ်ဖြစ်စေလော့။ ဤထက်လွန်သော စကားသည် မကောင်းသောအရာနှင့် စပ်ဆိုင်ပေ၏။
၅း၃၈ သူ့မျက်စိကိုဖျက်လျှင် ကိုယ်မျက်စိဖျက်ခြင်းကိုခံစေ။ သူ့သွားကိုချိုးလျှင် ကိုယ်သွားချိုးခြင်းကို ခံစေဟူသော ပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။—
၅း၃၉ ငါပညတ်သည်ကား၊ နှောင့်ရှက်သောသူကို မဆီးမတားနှင့်။ သင်၏ပါးတဘက်ကိုသူတပါးပုတ်လျှင်၊ ပါးတဘက်ကိုလှည့်၍ပေးဦးလော့။—
၅း၄၀ သင့်အင်္ကျီကိုယူလို၍ တရားတွေ့သောသူအား သင့်ဝတ်လုံကိုလည်းယူစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးဦးလော့။—
၅း၄၁ အကြင်သူသည် သင့်ကိုအနိုင်ပြု၍ ခရီးတတိုင်သွားစေ၏။ ထိုသူနှင့်တကွ နှစ်တိုင်သွားဦးလော့။—
၅း၄၂ တောင်းသောသူအားပေးလော့။ ချေးငှါးလိုသောသူကိုလည်းမငြင်းမပယ်နှင့်။
၅း၄၃ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုချစ်လော့။ ရန်သူကိုမုန်းလော့ဟူသောပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။—
၅း၄၄ ငါပညတ်သည်ကား၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘ၏သားဖြစ်လိုသောငှါ၊ သင်တို့၏ရန်သူတို့ကိုချစ်ကြလော့။ သင်တို့ကိုကျိန်ဆဲ သောသူတို့အားမေတ္တာပို့ကြလော့။ သင်တို့ကိုမုန်းသောသူတို့အားကျေးဇူးပြုကြလော့။ သင်တို့ကိုနှောင့်ရှက်ညှဉ်းဆဲသောသူတို့အဘို့ ဘုရားသခင်ကိုဆု တောင်းကြလော့။—
၅း၄၅ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘသည်၊ ကောင်းသောသူမကောင်းသော သူတို့အပေါ်၌ ကိုယ်တော်၏နေကို ထွက်စေတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ မဖြောင့်မတ်သောသူတို့ အပေါ်၌ မိုဃ်းကိုရွာစေတော်မူ၏။—
၅း၄၆ သင်တို့ကိုချစ်သောသူတို့အားသာ ချစ်တုံ့ပြုလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးတင်သနည်း။ အခွန်ခံသူတို့ပင် ဤမျှလောက်ပြုကြသည်မဟုတ်လော။—
၅း၄၇ အဆွေအမျိုးတို့အားသာလောကဝတ်ပြုလျှင်အဘယ်သို့ထူးမြတ်သနည်း။ သာသနာပလူတို့ပင် ထိုအတူပြုကြသည်မဟုတ်လော။—
၅း၄၈ ထိုကြောင့် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘသည်စုံလင်တော်မူသည်နည်းတူ သင်တို့သည်လည်းစုံလင်ခြင်းရှိကြလော့။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ လူများတို့မြင်စေခြင်းငှါ ကိုယ်သီလအကျင့်ကိုသူ့ရှေ့မှောက်၌မကျင့်မည်အကြောင်းသတိပြုကြလော့။ သို့မဟုတ်ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘထံမှအကျိုးကိုမခံမရကြ။—
၆း၂ ထိုကြောင့်သင်သည် အလှူဒါနကိုပေးသောအခါ လျှို့ဝှက်သောသူတို့သည် လူများအချီးအမွမ်းကိုခံလို၍ ပွဲသဘင်လမ်းခရီး၌ မိမိတို့ရှေ့မှာ တံပိုးခရာမှုတ် စေသည်နည်းတူမပြုနှင့်။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အကျိုးကိုရကြပြီ။—
၆း၃ သင်သည်အလှူဒါနကိုပေးသောအခါ ပေးကြောင်းကိုမထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ လက်ျာလက်ပြုသည်အမှုကို လက်ဝဲလက်မျှမသိစေနှင့်။—
၆း၄ မထင်ရှားသောအရာကိုမြင်တော်မူသောသင်၏အဘသည် အကျိုးကိုထင်ရှားစွာပေးတော်မူလတံ့။
၆း၅ သင်သည်ဆုတောင်းပဌနာပြုသောအခါ လျှို့ဝှက်သောသူတို့နည်းတူမပြုနှင့်။ ထိုသူတို့သည် လူများတို့ရှေ့မှာထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ပွဲသဘင်လမ်းဆုံလမ်းဝတို့၌ ရပ်လျက်ဆုတောင်းခြင်းငှါအလိုရှိကြ၏။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အကျိုးကိုခံရကြ၏။—
၆း၆ သင်သည်ဆုတောင်းသောအခါ ဆိတ်ညံရာအခန်းသို့ဝင်၍တံခါးကိုပိတ်ပြီးမှ၊ မထင်ရှားသောအရပ်၌ရှိတော်မူသောသင်၏အဘကိုဆုတောင်းလော့။ မထင်ရှားသောအရာကို မြင်တော်မူသောသင်၏အဘသည် အကျိုးကိုထင်ရှားစွာပေးတော်မူလတံ့။—
၆း၇ သင်တို့သည်ဆုတောင်းသောအခါ သာသနာပလူနည်းတူ အချည်းနှီးသောစကားဖြင့် အထပ်ထပ်မမြွက်ကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည် များစွာသောစကားအားဖြင့် မိမိတို့အလိုပြည့်စုံမည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။—
၆း၈ ထိုသူတို့နည်းတူမပြုကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အလိုရှိသမျှတို့ကို သင်တို့မတောင်းမှီ သင်တို့အဘသိတော်မူ၏။—
၆း၉ ထို့ကြောင့် သင်တို့ဆုတောင်းရမည်မှာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော အကျွန်ုပ်တို့အဘ၊ ကိုယ်တော်၏နာမတော်အား ရိုသေလေးမြတ်ခြင်း ရှိပါစေသော။—
၆း၁၀ နိုင်ငံတော်တည်ထောင်ပါစေသော။ အလိုတော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ပြည့်စုံသကဲ့သို့ မြေကြီးပေါ်မှာပြည့်စုံပါစေသော။—
၆း၁၁ အသက်မွေးလောက်သောအစာကို အကျွန်ုပ်တို့အားယနေ့ပေးသနားတော်မူပါ။—
၆း၁၂ သူတပါးသည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုပြစ်မှားသောအပြစ်များကို အကျွန်ုပ်တို့သည်လွှတ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကိုလွှတ်တော်မူပါ။—
၆း၁၃ အပြစ်သွေးဆောင်ရာသို့မလိုက်မပါစေဘဲ၊ မကောင်းသောအမှုအရာမှလည်း ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ အစိုးပိုင်သောအခွင့်နှင့်ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ကိုယ်တော်၌ရှိပါ၏။ အာမင်ဟု ဆုတောင်းကြလော့။—
၆း၁၄ သင်တို့သည် သူတပါးတို့၏အပြစ်ကိုလွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘသည် သင်တို့၏အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူမည်။—
၆း၁၅ သင်တို့သည် သူတပါးတို့၏အပြစ်ကိုမလွှတ်လျှင်၊ သင်တို့အဘသည် သင်တို့၏အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မမူ။
၆း၁၆ သင်တို့သည်အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်ကိုကျင့်သောအခါ လျှို့ဝှက်သောသူတို့နည်းတူ မျက်နှာညှိုးငယ်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အစာရှောင်သည်ကို လူများတို့ရှေ့မှာထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ မိမိတို့မျက်နှာကိုဖျက်တတ်ကြ၏။—
၆း၁၇ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အကျိုးကိုခံရကြ၏။—
၆း၁၈ သင်သည် အစာရှောင်သောအခါ အစာရှောင်သည်ကို လူများတို့ရှေ့မှာ မထင်ရှားစေဘဲ၊ မထင်ရှားသောအရပ်၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘရှေ့တော်၌ သာထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ခေါင်းကိုလိမ်းကျံလော့။ မျက်နှာကိုလည်းသစ်လော့။ မထင်ရှားသောအရာကိုမြင်တော်မူသောသင်တို့အဘသည် အကျိုးကိုထင်ရှား စွာပေးတော်မူလတံ့။
၆း၁၉ သံချေး၊ ပိုးရွဖျက်ဆီး၍ သူခိုးထွင်းဖေါက်ခိုးယူရာမြေကြီးပေါ်မှာ ဘဏ္ဍာကို မဆည်းဖူးကြနှင့်။—

၆း၂၀ သံချေး၊ ပိုးရွမဖျက်ဆီး၍ သူခိုးမထွင်းမဖေါက် မခိုးမယူရာကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကို ဆည်းဖူးကြလော့။–
၆း၂၁ အကြောင်းမူကား၊ အကြင်အရပ်၌သင်တို့၏ဘဏ္ဍာရှိ၏၊ ထိုအရပ်သို့ သင်တို့၏စိတ်နှလုံး ရောက်တတ်၏။–
၆း၂၂ မျက်စိကားကိုယ်၏ဆီမီးဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်မျက်စိကြည်လင်လျှင် တကိုယ်လုံးလင်းလိမ့်မည်။–
၆း၂၃ မျက်စိမြေးရှက်လျှင် တကိုယ်လုံးမိုက်လိမ့်မည်။ သင်၏အလင်းသော်ကား၊ မှောင်မိုက်ဖြစ်လျှင် ထိုအမိုက်သည်အလွန်မိုက်စွတကား။
၆း၂၄ အဘယ်သူမျှ သခင်နှစ်ဦးအစေကိုမခံနိုင်။ သခင်တဦးကိုမုန်း၍ တဦးကိုချစ်မည်။ သခင်တဦးကိုမှီခို၍ တဦးကိုမခန့်မညားပြုမည်။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏အစေကိုင်း၊ လောကီစည်းစိမ်၏အစေကိုင်း မခံနိုင်ကြ။–
၆း၂၅ ထို့ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ အဘယ်သို့စားသောက်ရမည်ဟု အသက်အဘို့မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အဘယ်သို့ဝတ်ရမည်ဟု ကိုယ်အဘို့မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အစာထက် အသက်မြတ်သည်မဟုတ်လော။ အဝတ်ထက်ကိုယ်မြတ်သည်မဟုတ်လော။–
၆း၂၆ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ကျင်လည်သောငှက်များကိုကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။ ထိုငှက်တို့သည် မျိုးစေ့ကိုမစိုက်မကြဲ၊ စပါးကိုမရိတ်၊ ကျီ၌မစုမသွင်း။ သို့သော်လည်း ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သူတို့ကိုကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ထိုငှက်တို့ထက်သင်တို့သည် အလွန်မြတ်သည် မဟုတ်လော။–
၆း၂၇ အဘယ်သူသည် စိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့် မိမိအသက်တာကို တတောင်ခန့်မျှ တိုးပွားစေနိုင်သနည်း။
၆း၂၈ အဝတ်အဘို့၌ အဘယ်ကြောင့်စိုးရိမ်ရသနည်း။ တောနှင်းပင်တို့သည် အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ကြီးပွားသည်ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့ကြလော့။ ထိုအပင်တို့ သည်အလုပ်လည်းမလုပ်၊ ချည်ဖြစ်စေခြင်းငှါ မငင်မဝင့်။–
၆း၂၉ သို့သော်လည်း ဘုန်းကြီးသောရှောလမုန်မင်းကြီး၏အဝတ်သည် ထိုအပင်တပင်မျှ၏အဝတ်ကိုမမှီဟု ငါဆို၏။–
၆း၃၀ ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့၊ ယနေ့ အသက်ရှင်လျက် နက်ဖြန်မီးဖိုထဲသို့ရောက်သောတောမြက်ပင်ကို ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သောအဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်း တော်မူလျှင်၊ ထိုမျှမကသင်တို့ကို အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းတော်မူမည်မဟုတ်လော။–
၆း၃၁ ထို့ကြောင့်အဘယ်သို့စားသောက်ရအံ့နည်း၊ အဘယ်သို့ဝတ်ရအံ့နည်းဟူ၍မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ထိုအရာများကို သာသနာပလူတို့သည် ရှာဖွေတတ်ကြ၏။–
၆း၃၂ ထိုအရာများကို သင်တို့သည်အသုံးလိုကြောင်းကို ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သိတော်မူ၏။–
၆း၃၃ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကိုရှေ့ဦးစွာရှာကြလော့။ နောက်မှ ထိုအရာများကိုထပ်၍ပေးတော်မူလတံ့။–
၆း၃၄ ထို့ကြောင့် နက်ဖြန်အဘို့မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ နက်ဖြန်နေ့သည် မိမိအဘို့စိုးရိမ်လိမ့်မည်။ ယခုနေ့၌ရှိသောမကောင်းမသင့်သောအရာသည် ယခုနေ့အဘို့လောက်ပေ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ သင်တို့သည် စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ရမည်အကြောင်း သူတပါး၏အမှု၌ စစ်ကြော ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။–
၇း၂ သင်တို့သည်အကြင်တရားအတိုင်းသူတပါးကိုစီရင်ကြ၏၊ ထိုတရားအတိုင်းစီရင်ခြင်းကိုခံရကြမည်။ အကြင်ချိန်၊ တင်းပမာဏနှင့် သူတပါးအား ပေး၏၊ ထိုပမာဏအတိုင်း ကိုယ်ခံရကြမည်။
၇း၃ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသောတံကျင်ကို မအောက်မေ့ဘဲ ညီအစ်ကိုမျက်စိ၌ရှိသောငြောင့်ငယ်ကို အဘယ် ကြောင့်ကြည့်ရှုသနည်း။–
၇း၄ ကိုယ်မျက်စိ၌တံကျင်ရှိလျက်ပင် ညီအစ်ကိုအားသင်၏မျက်စိ၌ရှိသောငြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ပါရစေဟု အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။–
၇း၅ လျှို့ဝှက်သောသူ၊ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသောတံကျင်ကိုရှေးဦးစွာထုတ်ပစ်လော့။ နောက်မှ ညီအစ်ကိုမျက်စိ၌ ရှိသောငြောင့်ငယ်ကိုထုတ်ပစ်ခြင်းငှါ ရှင်းလင်းစွာ မြင်လိမ့်မည်။
၇း၆ ဖြူစင်သောအရာကို ခွေးတို့အားမပေးကြနှင့်။ ပုလဲရတနာတို့ကို ဝက်တို့ရှေ့မှာမချမထားကြနှင့်။ သို့ပြုလျှင်ထိုအရာတို့ကိုကျော်နင်း၍ သင်တို့ကို လှည့်လျက်ကိုက်ဖြတ်ကြလိမ့်မည်။
၇း၇ တောင်းကြလော့။ တောင်းလျှင်ရမည်။ ရှာကြလော့။ ရှာလျှင်တွေ့မည်။ တံခါးကိုခေါက်ကြလော့။ ခေါက်လျှင်ဖွင့်မည်။–
၇း၈ တောင်းသောသူမည်သည်ကားရ၏။ ရှာသောသူလည်းတွေ့၏။ ခေါက်သောသူအားလည်း တံခါးကိုဖွင့်၏။–
၇း၉ သားသည်မုန့်ကိုတောင်းလျှင် မိမိသားအားကျောက်ကိုပေးမည်သူ၊–
၇း၁၀ ငါးကိုတောင်းလျှင် မြွေကိုပေးမည်သူတစုံတယောက်မျှသင်တို့တွင်ရှိသလော။–
၇း၁၁ သင်တို့သည် အဆိုးဖြစ်လျက်ပင် ကိုယ်သားတို့အားကောင်းသောအရာကိုပေးတတ်လျှင်၊ ထိုမျှမက ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အ ဘသည် ဆုတောင်းသောသူတို့အား၊ ကောင်းသောအရာကို သာ၍ပေးတော်မူမည် မဟုတ်လော။–
၇း၁၂ သင်တို့သည် ကိုယ်၌သူတပါးပြုစေလိုသမျှအတိုင်း သူတပါး၌ပြုကြလော့။ ဤပညတ်ကား ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်းတို့၏အချုပ်အချာပင် ဖြစ်သတည်း။–
၇း၁၃ ကျဉ်းသောတံခါးကိုဝင်ကြလော့။ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သောလမ်းနှင့်တံခါးသည် ကျယ်ဝန်းသည်ဖြစ်၍ ဝင်သောသူတို့သည်များကြ၏။–
၇း၁၄ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ရောက်သောလမ်းနှင့်တံခါးသည် အလွန်ကျဉ်းမြောင်းသည်ဖြစ်၍၊ တွေ့ဝင်သောသူတို့ သည် နည်းကြ၏။
၇း၁၅ အတွင်း၌ကြမ်းတမ်းသောတောခွေးဖြစ်လျက်၊ သိုးရေကိုခြုံ၍ သင်တို့ရှိရာသို့လာသော မိစ္ဆာပရောဖက်တို့ကို သတိနှင့်ရှောင်ကြလော့။–
၇း၁၆ ထိုသူတို့၏အကျင့်ကိုထောက်၍ သူတို့၏သဘောကိုသိကြလိမ့်မည်။ ဆူးပင်၌ စပျစ်သီးကိုဆွတ်တတ်သလော။ ဆူးလေပင်၌ သင်္ဘောသဖန်းသီးကိုဆွတ်တတ်သလော။–
၇း၁၇ ကောင်းသောအပင်သည် ကောင်းသောအသီး၊ မကောင်းသောအပင်သည် မကောင်းသောအသီးကို သီးတတ်၏။–
၇း၁၈ ကောင်းသောအပင်သည် မကောင်းသောအသီး၊ မကောင်းသောအပင်သည် ကောင်းသောအသီးကို မသီးနိုင်။–
၇း၁၉ ကောင်းသောအသီးမသီးသောအပင်ရှိသမျှတို့ကိုခုတ်လှဲ၍မီးထဲသို့ချလိုက်တတ်၏။–
၇း၂၀ သို့ဖြစ်လျှင် ထိုပရောဖက်တို့၏အကျင့်ကိုထောက်သော် သူတို့၏သဘောကိုသိရကြလိမ့်မည်။

၇း၂၁ သခင်၊ သခင်ဟုငါ့ကိုလျှောက်သောသူတိုင်းကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ဝင်ရလိမ့်မည်မဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောငါ့ခမည်းတော်၏ အလိုကိုဆောင် သောသူသာလျှင် ဝင်ရလိမ့်မည်။–

၇း၂၂ ထိုနေ့၌ကား၊ သခင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့်ဆုံးမဩဝါဒပေးပါပြီမဟုတ်လော။ ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့်နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်ပါပြီမဟုတ် လော။ ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့် များစွာသော တန်ခိုးတို့ကို ပြုပါပြီမဟုတ်လောဟု အများသောသူတို့သည် လျှောက်ကြလိမ့်မည်။–

၇း၂၃ ထိုသို့လျှောက်ကြသောအခါ သင်တို့ကိုငါအလျှင်းမသိ။ အဓမ္မအမှုကိုပြုသောသူတို့၊ ငါ့ထံမှဖယ်ကြဟု ထိုသူတို့အားအတည့်အလင်းငါပြောမည်။

၇း၂၄ အကြင်သူသည် ငါပြောဟောသော ဤစကားကိုကြား၍ နားထောင်၏၊ ထိုသူသည် ကျောက်ပေါ်မှာ အိမ်ဆောက်သောပညာရှိနှင့်တူကြောင်း ကို ငါပုံပြမည်။–

၇း၂၅ မိုဃ်းရွာ၍ ရေစီးသည်နှင့် လေလာ၍ထိုအိမ်ကိုတိုက်သည်ရှိသော်၊ ကျောက်ပေါ်မှာတည်သောကြောင့် မပြိုမလဲနေ၏။–

၇း၂၆ အကြင်သူသည် ငါပြောဟောသော ဤစကားကိုကြား၍ နားမထောင်ဘဲနေ၏၊ ထိုသူသည် သဲပေါ်မှာ အိမ်ဆောက်သောလူမိုက်နှင့် တူကြောင်းကို ငါပုံပြမည်။–

၇း၂၇ မိုဃ်းရွာ၍ ရေစီးသည်နှင့်လေလာ၍ထိုအိမ်ကိုတိုက်သောအခါ၊ ကြီးစွာသောပြိုလဲခြင်းသို့ ရောက်လေ သည်ဟု ဟောတော်မူ၏။

၇း၂၈ ထိုဒေသနာတော်ကိုယေရှုဟောတော်မူသည်အဆုံး၌ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ ခြင်းကို အလွန်အံ့ဩကြ၏။–

၇း၂၉ အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းပြုဆရာနည်းတူမဟုတ်၊ အစိုးရသောသူနည်းတူဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ကိုယ်တော်သည်တောင်ပေါ်ကဆင်းကြွတော်မူလျှင်၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။–

၈း၂ ထိုအခါ နူနာစွဲသောသူတယောက်သည် ညွတ်ပြပ်လျက်၊ သခင်အလိုတော်ရှိလျှင် ကျွန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။–

၈း၃ ယေရှုကလည်း ငါအလိုရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်စေဟုမိန့်တော်မူလျက် လက်တော်ကိုဆန့်၍ ထိုသူကိုတို့တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် နူနာပျောက်၍ သန့် ရှင်းခြင်းသို့ရောက်လေ၏။–

၈း၄ ယေရှုကလည်း သင်သတိပြု။ ဤအကြောင်းကိုအဘယ်သူအားမျှမပြောနှင့်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ သွား၍ ကိုယ်ကိုပြလော့။ သူတပါး၌သက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှါ မောရှေစီရင်မှာထားသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈း၅ ထိုနောက်မှ ကပေရနောင်မြို့သို့ကြွဝင်တော်မူလျှင်၊ တပ်မှူးတယောက်သည် အထံတော်သို့ လာ၍၊–

၈း၆ သခင်၊ ကျွန်တော်၏ငယ်သားတယောက်သည် လက်ခြေသေသည်အနာနှင့်ပြင်းစွာခံရ၍ အိမ်တွင်တုံးလုံး နေပါသည်ဟု တောင်းပန်လေ၏။–

၈း၇ ယေရှုကလည်း ငါလာ၍ချမ်းသာပေးမည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊–

၈း၈ တပ်မှူးက၊ သခင်၊ ကျွန်တော်၏အိမ်မိုးအောက်သို့ကြွဝင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကို ကျွန်တော်မခံထိုက်ပါ။ အမိန့်တော်တခွန်းရှိလျှင် ကျွန်တော်၏ငယ်သား သည်ချမ်းသာရပါလိမ့်မည်။–

၈း၉ ဥပမာကား၊ ကျွန်တော်သည် မင်းအောက်၌ကျွန်ခံသောသူဖြစ်သော်လည်း၊ စစ်သူရဲများကိုအုပ်စိုး၍၊ တဦးကိုသွားချေဟုဆိုလျှင်သွားပါ၏။ တဦးကိုလာခဲ့ဟု ဆိုလျှင်လာပါ၏။ ကျွန်ကိုလည်း ဤအမှုကို လုပ်တော့ဟုဆိုလျှင်လုပ်ပါ၏ဟု တပ်မှူးလျှောက်လေ၏။–

၈း၁၀ ထိုစကားကိုယေရှုသည်ကြားလျှင်အံ့ဩခြင်းရှိ၍၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤမျှလောက်သော ယုံကြည်ခြင်းကို ဣသရေလအမျိုး၌ပင် ငါမတွေ့ဘူးသေး။–

၈း၁၁ ငါဆိုပြန်သည်ကား၊ လူများတို့သည်၊ အရှေ့အရပ်၊ အနောက်အရပ်မှလာ၍၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့နှင့်တကွ လျောင်းရ ကြလတံ့။–

၈း၁၂ နိုင်ငံတော်သားတို့သည်လည်းငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ၊ ပြင်အရပ်မှောင်မိုက်ထဲသို့ နှင်ချခြင်းကို ခံရကြလတံ့ဟု နောက်တော်သို့ လိုက်သောသူတို့အား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ –

၈း၁၃ တပ်မှူးအားသင်သွားလော့။ ယုံကြည်သည်နှင့်အညီ သင်၌ဖြစ်စေဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် သူ၏ငယ်သားသည်အနာရောဂါကင်း၍ သက်သာခြင်း သို့ရောက်လေ၏။

၈း၁၄ ထိုနောက်မှယေရှုသည်ပေတရုအိမ်သို့ကြွ၍ ပေတရု၏ယောက္ခမသည်ဖျားနာစွဲလျက် တုံးလုံးနေ သည်ကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။–

၈း၁၅ ထိုမိန်းမ၏လက်ကိုတို့တော်မူလျှင်၊ သူသည်အဖျားပျောက်သဖြင့်ထ၍ ညှာသည်ဝတ်ကိုပြုလေ၏။

၈း၁၆ ညဦးယံ၌ နတ်ဆိုးစွဲသောသူအများတို့ကိုအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍ နှုတ်တော်မြွက်ကာမျှနှင့် ထိုနတ်တို့ကို နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ နာသောသူရှိသမျှ တို့ကိုသက် သာစေတော်မူ၏။–

၈း၁၇ ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ သူသည်အကျွန်ုပ်တို့အနာရောဂါဝေဒနာများကို ယူတင်ဆောင်ရွက်လေသည်ဟု ပရောဖက်ဟေရှာယ ဟောဘူး သောစကား ပြည့်စုံမည်အကြောင်းဖြစ်သတည်း။

၈း၁၈ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံလျက်နေကြသည်ကိုမြင်တော်မူလျှင်၊ ကမ်းတဘက်သို့ကူးမည်အကြောင်း အမိန့်တော် ရှိ၏။–

၈း၁၉ ထိုအခါကျမ်းပြုဆရာတယောက်သည်လာ၍ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကြွတော်မူရာအရပ်ရပ်သို့ အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။–

၈း၂၀ ယေရှုကလည်း၊ မြေခွေးသည် မြေတွင်းရှိ၏။ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ကျင်လည်သောငှက်သည် နားနေရာ အရပ်ရှိ၏။ လူသားမူကား၊ ခေါင်းချရာမျှ မရှိဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၈း၂၁ အခြားသောတပည့်တော်ကလည်း၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်အဘကိုရှေ့ဦးစွာသွား၍ သင်္ဂြိုဟ်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။–

၈း၂၂ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့။ လူသေတို့သည် မိမိလူသေတို့ကိုသင်္ဂြိုဟ်ပါလေစေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈း၂၃ ထိုအခါ လှေထဲသို့ဝင်တော်မူ၍ တပည့်တော်တို့သည်လိုက်ကြ၏။ အိုင်၌ လှိုင်းတံပိုးပြင်းစွာထ၍ လှေကိုလွှမ်းလေ၏။–

၈း၂၄ ကိုယ်တော်သည် ကျိန်းစက်၍နေတော်မူ၏။–

၈း၂၅ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍ကိုယ်တော်ကိုနှိုးပြီးလျှင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။ ကယ်မတော်မူပါဟု လျှောက်ကြသော်၊ –

၈း၂၆ ကိုယ်တော်က၊ ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့၊ အဘယ်ကြောင့်ကြောက်တတ်သနည်းဟု မေးတော်မူပြီးလျှင်၊ ထ၍ လေနှင့်ပင်လယ်ကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့် အလွန်သာယာလေ၏။ –

၈း၂၇ ထိုလူတို့ကလည်း၊ ဤသူကားအဘယ်သို့သောသူနည်း။ လေနှင့်ပင်လယ်သည် သူ၏စကားကို နားထောင်ပါသည်တကားဟု အံ့သြကြ၏။

၈း၂၈ ကမ်းတဘက်ဂါဒရပြည်သို့ရောက်တော်မူသောအခါ၊ နတ်ဆိုးစွဲသောလူနှစ်ယောက်တို့သည် ထိုလမ်းကို အဘယ်သူမျှမသွားနိုင်အောင် အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာပြုလျက်၊ သင်္ချိုင်းတစပြင်မှထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်ကိုခရီးဦးကြိုပြုပြီးလျှင်၊ –

၈း၂၉ ဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အချိန်မရောက်မှီ အကျွန်ုပ်တို့ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ ကြွလာတော်မူသလောဟု အော်ဟစ်၍လျှောက်ကြ၏။ –

၈း၃၀ ထိုသူတို့နှင့်မနီးမဝေးသောအရပ်၌များစွာသောဝက်အစုသည် ကျက်စားလျက်ရှိ၏။ –

၈း၃၁ နတ်ဆိုးတို့လည်း ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုနှင်ထုတ်လျှင်၊ ထိုဝက်အစုထဲသို့ဝင်ရပါမည် အကြောင်းအခွင့်ပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန်ကြသော်၊ –

၈း၃၂ သွားကြဟုမိန့်တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည် ထွက်၍ ဝက်ထဲသို့ဝင်သဖြင့် ဝက်အစုရှိသမျှသည် အိုင်ကမ်းစောက်ကိုတဟုန်တည်းပြေးဆင်း၍ ရေ၌သေကြ၏။ –

၈း၃၃ ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည်လည်းပြေး၍ မြို့ထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ နတ်ဆိုးစွဲသောသူတို့၏အကြောင်းမှစ၍ ဖြစ်လေသမျှတို့ကိုကြားပြောကြသော်၊ –

၈း၃၄ တမြို့လုံးလည်း ယေရှုကိုတွေ့အံ့သောငှါထွက်လာကြ၏။ ကိုယ်တော်ကိုတွေ့မြင်လျှင်၊ မိမိတို့ပြည်ကထွက်သွားတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ထိုအခါကိုယ်တော်သည်လှေစီး၍ ကူးပြန်သဖြင့်၊ မိမိမြို့သို့ရောက်တော်မူ၏။ –

၉း၂ လက်ခြေသေ၍ အိပ်ရာပေါ်မှာတုံးလုံးနေသောသူတယောက်ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ယေရှုသည်ထိုသူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကိုမြင်လျှင် လက်ခြေသေသောသူအား၊ ငါ့သားမစိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏အပြစ်ကိုလွှတ်စေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၉း၃ ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့က၊ ဤသူသည်ဘုရားကိုလွန်ကျူး၍ပြောသည်ဟုထင်ကြ၏။ –

၉း၄ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏စိတ်ကိုသိမြင်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည်အဘယ်ကြောင့် ငြူစူသောစိတ်ရှိကြ သနည်း။ –

၉း၅ အဘယ်စကားကိုသာ၍ပြောလွယ်သနည်း။ သင်၏အပြစ်ကိုလွှတ်စေပြီဟုပြောလွယ်သလော။ သင်ထ၍လှမ်းသွားလော့ဟု ပြောလွယ်သလော။ –

၉း၆ လူသားသည်မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်လွှတ်ပိုင်သည်ကို သင်တို့သိစေခြင်းငှါထလော့။ ကိုယ်အိပ်ရာကို ဆောင်၍ ကိုယ်အိမ်သို့သွားလော့ဟု လက်ခြေသေသောသူအား မိန့်တော်မူ၏။ –

၉း၇ ထိုသူသည်လည်း ထ၍မိမိအိမ်သို့သွားလေ၏။ –

၉း၈ လူအစုအဝေးတို့သည်မြင်လျှင်အံ့သြခြင်းရှိ၍၊ လူတို့အားဤသို့သောအခွင့်ကိုအပ်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၉း၉ ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှကြွတော်လျှင်၊ မဿဲအမည်ရှိသောသူတယောက်သည် အခွန်ခံရာတဲ၌ ထိုင်နေသည်ကိုမြင်သော်၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူသည်လည်းထ၍ နောက်တော်သို့လိုက်လေ၏။ –

၉း၁၀ ထိုနောက်မှအိမ်တွင်စားပွဲ၌လျောင်းတော်မူစဉ်၊ အခွန်ခံသောသူများနှင့်ဆိုးသောသူများတို့သည်လာ၍ ကိုယ်တော်မှစသောတပည့်တော်တို့နှင့်တကွ စားပွဲ၌ လျောင်းကြ၏။ –

၉း၁၁ ဖာရိရှဲတို့သည်မြင်လျှင် တပည့်တော်တို့အား၊ သင်တို့ဆရာသည် အခွန်ခံသောသူ၊ ဆိုးသောသူတို့နှင့် အတူ အဘယ်ကြောင့်စားသနည်းဟုဆိုကြ၏။ –

၉း၁၂ ယေရှုသည်ကြားတော်မူလျှင်၊ ကျန်းမာသောသူတို့သည် ဆေးသမားကိုအလိုမရှိကြ။ နာသောသူတို့သာလျှင်အလိုရှိကြ၏။ –

၉း၁၃ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက် သနားခြင်းကရုဏာအကျင့်ကိုငါနှစ်သက်၏ဟူသော ကျမ်းစကားကို နားလည်ခြင်းငှါ သင်တို့သွား၍သင်ကြလော့။ ဖြောင့်မတ် သောသူတို့ကိုနောင်တသို့ခေါ်ခြင်းငှါ၊ ငါလာသည်မဟုတ်။ ဆိုးသောသူတို့ကိုခေါ်ခြင်းငှါ၊ ငါလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉း၁၄ ထိုအခါယောဟန်၏တပည့်တို့သည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်ဖာရိရှဲတို့သည် အဖန် တလဲလဲ အစာရှောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့်ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် အစာမရှောင်ဘဲ နေကြပါသနည်းဟု လျှောက်ကြ၏။ –

၉း၁၅ ယေရှုကလည်း၊ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဘော်တို့နှင့်အတူရှိစဉ်အခါသူတို့သည် စိတ်မသာညည်းတွားတတ်ကြသလော။ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်ကိုသူ၏အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်ခွါ၍ ယူသွားသောအချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူတို့သည်အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။ –

၉း၁၆ အဝတ်ဟောင်းကိုအထည်သစ်နှင့်ဖာလေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင် ဖာသောအထည်သည် အဝတ်ဟောင်းကို စား၍အပေါက်ကျယ်တတ်၏။ –

၉း၁၇ ၄င်းနည်းဟောင်းသောသားရေဘူး၌ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကိုထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင်၊ သားရေဘူးသည်စုတ်ကွဲသဖြင့်၊ စပျစ်ရည်သည်ယို၍ သား ရေဘူးလည်းပျက်စီးတတ်၏။ အသစ်သော စပျစ်ရည်ကို အသစ်သောသားရေဘူး၌ထည့်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ထည့်လျှင် နှစ်ပါးစလုံး မပျက်စီးဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉း၁၈ ထိုစကားကိုမိန့်တော်မူစဉ်၊ အရာရှိတယောက်သည်လာ၍ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်၏သမီးသည် ယခုပင်သေဆဲရှိပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည်ကြွ၍ သူ့အပေါ်၌လက်ကိုတင်တော်မူလျှင် အသက်ရှင်ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်၏။ –

၉း၁၉ ယေရှုသည်ထ၍ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ထိုသူနောက်သို့လိုက်တော်မူ၏။ –

၉း၂၀ ထိုအခါ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံးသွေးသွန် အနာစွဲသောမိန်းမတယောက်က၊ –

၉း၂၁ ငါသည် အဝတ်တော်ကိုသာတို့လျှင်ချမ်းသာရမည်ဟု စိတ်ထင်နှင့်၊ နောက်တော်သို့ချဉ်းကပ်၍ အဝတ်တော်၏ပန်းပွါးကိုတို့လေ၏။–

၉း၂၂ ယေရှုသည် လှည့်၍ထိုမိန်းမကိုမြင်တော်မူလျှင်၊ ငါ့သမီး၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်အနာကိုငြိမ်းစေပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏမှစ၍ ထို မိန်းမသည်အနာကင်းပျောက်လေ၏။–

၉း၂၃ အရာရှိအိမ်သို့ရောက်တော်မူ၍ တီးမှုတ်သောသူတို့နှင့် များစွာသောလူတို့သည် အုန်းအုန်းသဲသဲ ပြုကြသည်ကို မြင်လျှင်၊–

၉း၂၄ ဖယ်ရှားကြလော့။ မိန်းမငယ်သေသည်မဟုတ်၊ အိပ်ပျော်သည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊ ထိုသူတို့သည်ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။–

၉း၂၅ ထိုလူများကို ပြင်သို့ထွက်စေပြီးမှ အတွင်းသို့ဝင်၍၊ မိန်းမငယ်၏လက်ကိုကိုင်တော်မူသည်တွင် သူသည်ထလေ၏။–

၉း၂၆ ထိုသိတင်းစကားသည် တပြည်လုံး၌နှံ့ပြားကျော်စောလေ၏။

၉း၂၇ ထိုအရပ်မှယေရှုသည်ကြွတော်မူစဉ်၊ မျက်စိကန်းသောသူနှစ်ယောက်တို့သည် နောက်တော်သို့လိုက် ၍ ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ ကျွန်တော်တို့ကို သနားတော်မူပါဟုဟစ်ကြော်ကြ၏။–

၉း၂၈ အိမ်သို့ဝင်တော်မူလျှင်၊ မျက်စိကန်းသောသူတို့သည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဤအမှုကို ငါတတ်နိုင်သည်ကို ယုံသလောဟုမေးတော်မူလျှင်၊ ယုံပါ၏သခင်ဟု လျှောက်ကြ၏။–

၉း၂၉ ထိုအခါသူတို့၏မျက်စိကို တို့တော်မူ၍၊ သင်တို့ယုံခြင်းရှိသည်အတိုင်းသင်တို့၌ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–

၉း၃၀ သူတို့သည် မျက်စိပွင့်လင်းလေ၏။ ယေရှုကလည်း၊ အဘယ်သူမျှမသိစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့ဟု မြစ်တားတော်မူ၏။–

၉း၃၁ သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည်သွား၍ သိတင်းတော်ကိုတပြည်လုံး၌နှံ့ပြားကျော်စောစေ၏။

၉း၃၂ ထိုသူတို့သည်ထွက်သွားကြသည်နောက်၊ နတ်ဆိုးစွဲသောလူအတယောက်ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။–

၉း၃၃ နတ်ဆိုးကိုနှင်ထုတ်တော်မူပြီးမှ ထိုအသောသူသည်စကားပြော၏။ လူအစုအဝေးတို့သည်လည်းအံ့ဩ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌ဤကဲ့သို့ မမြင်ရစဖူးဟုပြော ဆိုကြ၏။–

၉း၃၄ ဖာရိရှဲတို့ကလည်း၊ နတ်ဆိုးအကြီးကိုအမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်ဟုပြောဆိုကြ၏။

၉း၃၅ ယေရှုသည်တရားစရပ်တို့၌ဆုံးမဩဝါဒပေးလျက်၊ နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောလျက်၊ လူများခံရသောအနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ငြိမ်းစေလျက်၊ မြို့ရွာရှိသမျှတို့ကို ဒေသစာရီလှည့်လည်တော်မူ၏။ လူအစုအဝေးတို့ကိုမြင်တော်မူလျှင် သနားခြင်းစိတ်ရှိတော်မူ၏။–

၉း၃၆ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည်ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍ ထိန်းသူမရှိဘဲပစ်ထားသောသိုးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။–

၉း၃၇ ထိုအခါကိုယ်တော်က၊စပါးရိတ်စရာများစွာရှိ၏။ ရိတ်သောသူတို့သည်နည်းကြ၏။–

၉း၃၈ ထိုကြောင့်လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို စပါးရိတ်စေခြင်းငှါ စေလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း စပါးရှင်ကို ဆုတောင်းကြလော့ဟု တပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကိုခေါ်တော်မူပြီးမှ၊ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကိုနှင်ထုတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကိုငြိမ်းစေခြင်းငှါ၎င်း အခွင့်ပေးတော်မူ၏။–

၁၀း၂ တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့၏အမည်ကား၊ ပဌမမှာ၊ ပေတရုဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သော ရှိမုန်နှင့် သူ့ညီ အန္ဒြေ၊–

၁၀း၃ ဇေဗေဒဲ၏သားယာကုပ်နှင့် သူ့ညီယောဟန်၊ ဖိလိပ္ပုနှင့် ဗာသောလမဲ၊ သောမနှင့် အခွန်ခံမဿဲ၊ အာလဖဲ၏သားယာကုပ်နှင့် သဒ္ဒဲဟု အမည်သစ်ကိုရသော လေဗဲ၊–

၁၀း၄ ကာနနိတ်လူရှိမုန်နှင့် ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသော ယုဒရှကာရုတ်ပေတည်း။–

၁၀း၅ ထိုတကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့ကို ယေရှုသည် စေလွှတ်တော်မူ၍၊ သင်တို့သည်တပါးအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ မသွားကြနှင့်။ ရှမာရိမြို့ရွာထဲသို့ မဝင်ကြနှင့်။–

၁၀း၆ ဣသရေလအမျိုး၊ ပျောက်လွင့်သောသိုးများရှိရာသို့အရင်သွားကြလော့။–

၁၀း၇ သွားစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်တည်လုနီးပြီဟုသိတင်းကြားပြောကြလော့။–

၁၀း၈ နာသောသူတို့အားချမ်းသာပေးကြလော့။ သေသောသူတို့ကိုထမြောက်စေကြလော့။ နူသောသူတို့ကို သန့်ရှင်းစေကြလော့။ နတ်ဆိုး တို့ကိုလည်းနှင်ထုတ်ကြလော့။ သင်တို့သည်အဘိုးမပေးဘဲ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရကြပြီဖြစ်၍ အဘိုးမခံဘဲပေးကမ်းကြလော့။–

၁၀း၉ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးတို့ကိုခါးပန်းထဲ၌မသိုမှီးကြနှင့်။–

၁၀း၁၀ လမ်းခရီးဘို့လွယ်အိတ်၊ အင်္ကျီနှစ်ထည်၊ ခြေနင်းတောင်းဝေးကိုမသိုမှီးကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ လုပ်ဆောင်သောသူသည် ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံထိုက်ပေ၏။

၁၀း၁၁ မည်သည့်မြို့ မည်သည့်ရွာသို့ဝင်လျှင်၊ ထိုမြို့ရွာ၌ အဘယ်မည်သောသူသည် ထိုက်တန်သနည်းဟု မေးမြန်း၍၊ ထိုမြို့ရွာမှမထွက်မသွားမှီတိုင်အောင် ထိုသူ၏အိမ်တွင်နေကြလော့။–

၁၀း၁၂ အိမ်သို့ဝင်သောအခါ မင်္ဂလာရှိပါစေသောဟုနှုတ်ဆက်ခြင်းကိုပြုကြလော့။–

၁၀း၁၃ ထိုအိမ်သည်ထိုက်တန်လျှင် သင်တို့မြွက်သောမင်္ဂလာရောက်စေသတည်း။ မထိုက်တန်လျှင်သင်တို့ထံသို့ ပြန်လာစေသတည်း။–

၁၀း၁၄ အကြင်သူသည်သင်တို့ကိုလက်မခံ၊ သင်တို့၏စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေ၏၊ ထိုသူနေသောအိမ်မှ၎င်း၊ မြို့မှ၎င်းထွက်သွားစဉ်၊ သင်တို့၏ခြေဘဝါးမှ မြေမှုန့်ကိုခါလိုက်ကြလော့။–

၁၀း၁၅ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ထိုမြို့သည် သောဒုံမြို့နှင့်ဂေါမောရမြို့ထက် သာ၍ ခံရလတံ့။

၁၀း၁၆ တောခွေးစုထဲသို့သိုးတို့ကိုစေလွှတ်သကဲ့သို့ သင်တို့ကိုငါစေလွှတ်၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် မြွေကဲ့သို့ လိမ္မာလျက်၊ ချိုးငှက်ကဲ့သို့ အဆိပ်ကင်းလျက်ရှိကြလော့။–

၁၀း၁၇ လူတို့ကိုသတိပြုကြ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ကိုလွှတ်ရုံးသို့အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ တရားစရပ်တို့၌ ရိုက်ကြလိမ့်မည်။–

၁၀း၁၈ ထိုသူတို့မှစ၍ တပါးအမျိုးသားတို့အား သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ မြို့ဝန်မင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ငါ့ကြောင့်သင်တို့ကိုပို့ဆောင်ကြလိမ့်မည်။–

၁၀း၁၉ သင်တို့ကိုအပ်နှံသောအခါ အဘယ်သို့ပြောရမည်ကိုမစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ပြောရသောစကားကို ထိုခဏခြင်းတွင် သင်တို့သည်ရကြလိမ့်မည်။–

၁၀း၂၀ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အလိုအလျောက်ပြောကြသည်မဟုတ်။ သင်တို့အဘ၏ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အားဖြင့်ပြောတော်မူ၏။–

၁၀း၂၁ ထိုအခါ ညီအစ်ကိုချင်းတယောက်ကိုတယောက်သေစေခြင်းငှါအပ်ကြလိမ့်မည်။ အဘသည်လည်း သားကိုအပ်လိမ့်မည်။ သားသမီးတို့သည်လည်း မိဘကိုရန်ဘက်ပြု၍ သေစေကြလိမ့်မည်။–

၁၀း၂၂ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငါ၏နာမကြောင့်သင်တို့ကိုမုန်းကြလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည်အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။

၁၀း၂၃ တမြို့၌သင်တို့ကိုညှဉ်းဆဲလျှင် တမြို့သို့ပြေးကြလော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဣသရေလမြို့ရွာ ရှိသမျှတို့ကိုသင်တို့လှည့်လည်၍မကုန်မှီ လူသားသည်ကြွလာလိမ့်မည်။–

၁၀း၂၄ တပည့်သည်ဆရာထက်မသာ။ ကျွန်သည်သခင်ထက်မသာ။–

၁၀း၂၅ တပည့်သည်ဆရာကဲ့သို့၄င်း၊ ကျွန်သည်သခင်ကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်လျှင်သင့်လောက်ပေ၏။ အိမ်ရှင်ကို ဗေလဇေဗုလဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလျှင်၊ အိမ်သူ အိမ်သားတို့ကို သာ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၀း၂၆ ထိုကြောင့် သူတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်။ ဖုံးထားလျက်ရှိသမျှသောအရာတို့သည်ပွင့်လိမ့်မည်။ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ရှိသမျှတို့သည်လည်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။––

၁၀း၂၇ မှောင်မိုက်၌ သင်တို့အားငါပြောသောအရာများကို သင်တို့သည် အလင်း၌ကြားပြောကြလော့။ သင်တို့နားအပါး၌ပြော၍ကြားသောအရာများ ကို အိမ်မိုး ပေါ်မှာဟစ်ကြော်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀း၂၈ တနည်းကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာကိုသာသတ်၍ စိတ်ဝိညာဉ်ကိုမသတ်နိုင်သောသူတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်။ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်စိတ်ဝိညာဉ်ကိုငရဲ၌ဖျက်ဆီးနိုင် သော သူကိုသာ၍ကြောက်ကြလော့။–

၁၀း၂၉ စာငှက်နှစ်ကောင်ကို အသပြာတပြားအဘိုးနှင့်ဝယ်ရသည်မဟုတ်လော။ သင်တို့အဘအခွင့်မရှိလျှင် ထိုစာငှက်တကောင်မျှမြေသို့မကျရ။–

၁၀း၃၀ သင်တို့ဆံပင်သည်လည်း အကုန်အစင်ရေတွက်လျက်ရှိ၏။–

၁၀း၃၁ ထိုကြောင့်မကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့သည်စာငှက်အများတို့ထက်သာ၍မြတ်ကြ၏။–

၁၀း၃၂ အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့မှာငါ့ကိုဝန်ခံအံ့၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသောငါ၏ခမည်းတော်ရှေ့မှာ ထိုသူကို ငါဝန်ခံမည်။–

၁၀း၃၃ အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့မှာငါ့ကိုငြင်းပယ်အံ့၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသောငါ၏ခမည်းတော်ရှေ့မှာ ထိုသူကိုငါငြင်းပယ်မည်။

၁၀း၃၄ မြေပေါ်သို့ငြိမ်သက်ခြင်းကိုစေလွှတ်အံ့သောငှါ ငါလာသည်ဟုမထင်ကြနှင့်။ ငြိမ်သက်ခြင်းကို စေလွှတ်အံ့သောငှါ ငါလာသည်မဟုတ်။ ထားကို စေလွှတ်အံ့သောငှါ ငါလာသတည်း။–

၁၀း၃၅ အဘနှင့်သား၊ အမိနှင့်သမီး၊ ယောက္ခမနှင့်ချွေးမအချင်းချင်းကွဲပြားစေခြင်းငှါ ငါလာသတည်း။–

၁၀း၃၆ ကိုယ်အိမ်သူအိမ်သားတို့သည်လည်းကိုယ်ရန်သူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၀း၃၇ အကြင်သူသည်ငါ့ကိုချစ်သည်ထက် မိဘကိုသာ၍ချစ်၏၊ ထိုသူသည်ငါနှင့်မထိုက်မတန်။ အကြင်သူသည်ငါ့ကိုချစ်သည်ထက် သားသမီးကို သာ၍ချစ်၏၊ ထိုသူသည် ငါနှင့်မထိုက်မတန်။–

၁၀း၃၈ အကြင်သူသည် မိမိလက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့မလိုက်၊ ထိုသူသည်ငါနှင့်မထိုက်မတန်။–

၁၀း၃၉ မိမိအသက်ကိုတွေ့သောသူသည်အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ ငါ့ကြောင့်မိမိအသက်ရှုံးသောသူမူကား အသက်ကိုတွေ့လိမ့်မည်။–

၁၀း၄၀ သင်တို့ကိုလက်ခံသောသူသည်ငါ့ကိုလက်ခံ၏။ ငါ့ကိုလက်ခံသောသူသည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော သူကို လက်ခံ၏။–

၁၀း၄၁ ပရောဖက်၏မျက်နှာကိုထောက်၍၊ ပရောဖက်ကိုလက်ခံသောသူသည် ပရောဖက်၏အကျိုးကိုခံရလတံ့၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏မျက်နှာကို ထောက်၍၊ ဖြောင့်မတ်သောသူကိုလက်ခံသောသူသည် ဖြောင့်မတ် သောသူ၏အကျိုးကိုခံရလတံ့။–

၁၀း၄၂ အကြင်သူသည် တပည့်တော်၏မျက်နှာကိုထောက်၍ ဤသူငယ်တစုံတယောက်အား ရေတခွက်ကိုမျှပေး၏၊ ထိုသူသည်အကျိုးကိုမရဘဲမနေရာ၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ထိုသို့တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကို အကုန်အစင်မှာထားတော်မူပြီးလျှင်၊ မြို့ရွာများတို့၌ ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်းငှါ၄င်း၊ သိတင်း ကြားပြောခြင်း ငှါ၄င်း၊ ထိုအရပ်မှကြွတော်မူ၏။

၁၁း၂ ခရစ်တော်ပြုတော်မူသောအမှုတို့ကို ယောဟန်သည်ထောင်ထဲမှာကြားသောအခါ၊ မိမိတပည့်နှစ်ယောက်ကိုစေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာသောသူမှန်သလော။–

၁၁း၃ သို့မဟုတ်အခြားသောသူကိုမြော်လင့်ရပါမည်လောဟု မေးလျှောက်စေ၏။–

၁၁း၄ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည်ကြားရသမျှမြင်ရသမျှတို့ကိုသွား၍ယောဟန်အားကြားလျှောက်ကြလော့။–

၁၁း၅ မျက်စိကန်းသောသူတို့သည် မျက်စိမြင်ရကြ၏။ ခြေမစွမ်းသောသူတို့သည် လှမ်းသွားရကြ၏။ နူနာစွဲသောသူတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်း သို့ရောက်ရကြ၏။ နားပင်းသောသူတို့သည် နားကြားရကြ၏။ သေသောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ရကြ၏။ ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ကြားရကြ၏။–

၁၁း၆ ငါ့ကြောင့်စိတ်မပျက်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။

၁၁း၇ ထိုသူတို့သည်သွားကြသည်နောက် ယေရှုသည် ယောဟန်ကိုအကြောင်းပြု၍ ပရိသတ်တို့အား၊ သင်တို့သည် အဘယ်မည်သောအရာကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ တောသို့ထွက်သွားကြသနည်း။ လေလှုပ်သော ကျူပင်ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါသွားသလော။–

၁၁း၈ သို့မဟုတ်နူးညံ့သောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်သောသူကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါသွားသလော။ နူးညံ့သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သောသူတို့သည် မင်းအိမ်၌

နေတတ်ကြ၏။-

၁၁း၉ ပရောဖက်ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါသွားသလော။ မှန်ပေ၏။ ပရောဖက်ထက်ကြီးမြတ်သောသူလည်း ဖြစ်သည်ဟု ငါဆို၏။-

၁၁း၁၀ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သွားရာလမ်းကိုပြင်ရသောငါ၏တမန်ကို သင့်ရှေ့၌ ငါစေလွှတ်၏ဟုဆိုရာ၌ ထိုသူကိုဆိုလိုသတည်း။

၁၁း၁၁ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ မိန်းမမွေးသောသူတို့တွင် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်ထက်ကြီးမြတ်သောသူ တယောက်မျှမပေါ်မထွန်းသေး။ သို့သော်လည်း ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်တွင် အငယ်ဆုံးသောသူသည် ထိုသူထက်သာ၍ကြီးမြတ်၏။-

၁၁း၁၂ ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်လက်ထက်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ကိုအနိုင်အထက်ပြုကြ၏။ အနိုင်အထက်ပြုသောသူတို့သည်လည်း လုယူဝင်စားရကြ၏။-

၁၁း၁၃ ယောဟန်မရောက်မှီတိုင်အောင် ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်းရှိသမျှတို့သည်ဆုံးမသြဝါဒပေးကြ၏။-

၁၁း၁၄ သင်တို့သည်ငါ့စကားကိုနားခံနိုင်လျှင်၊ ဤသူကားလာလတံ့သောဧလိယဖြစ်သတည်း။-

၁၁း၁၅ ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကားကြားပါစေ။

၁၁း၁၆ ဤလူမျိုးကို အဘယ်ဥပမာနှင့်ပုံပြုရအံ့နည်း။ ပွဲသဘင်၌ထိုင်နေသောသူငယ်တို့သည် မိမိသူငယ် ချင်းတို့အား အသံကိုလွှင့်၍၊-

၁၁း၁၇ ငါတို့သည်သာယာစွာတီးမှုတ်သော်လည်းသင်တို့သည်မကကြ။ ညည်းတွားစွာမြည်တမ်းသော်လည်း မငိုကြွေးကြဟု ပြောဆိုသောသူငယ်တို့နှင့် ဤလူမျိုးသည်တူလှ၏။-

၁၁း၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်သည်မစားမသောက်ဘဲလာသည်ရှိသော်၊ သူတို့က ဤသူသည် နတ်ဆိုးစွဲ သောသူပါတကားဟု ဆိုကြ၏။-

၁၁း၁၉ လူသားသည်စားသောက်လျက်လာသည်ရှိသော်၊ ဤသူသည်စားကြူးသောသူ၊ စပျစ်ရည်သောက် ကြူးသောသူပါတကား။ အခွန်ခံသောသူနှင့်ဆိုးသောသူတို့ကို မိတ်ဆွေဖွဲ့သောသူပါတကားဟု ဆိုပြန် ကြ၏။ သို့သော်လည်း ပညာတရားသည် မိမိသားတို့တွင်ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းနှင့် လွတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁း၂၀ ထိုအခါ များစွာသောတန်ခိုးတော်ကိုပြတော်မူသောမြို့ရွာတို့သည် နောင်တမရသောကြောင့်၊ ထိုမြို့တို့ကို ဤသို့ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်တော်မူ၏။-

၁၁း၂၁ ခိုရာဇိန်မြို့၊ သင်သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ ဗက်ဇဲဒမြို့၊ သင်သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့တွင်ပြသောတန်ခိုးကို တုရုမြို့နှင့်ဇိဒုန်မြို့တို့ တွင်ပြဘူးလျှင်၊ ထိုမြို့တို့သည်ရှေးကာလ၌ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်၍ ပြာနှင့်လူးလျက်နောင်တရကြလိမ့်မည်။-

၁၁း၂၂ ငါဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ သင်တို့သည် တုရုမြို့နှင့်ဇိဒုန်မြို့ထက်သာ၍ခံရကြလတံ့။-

၁၁း၂၃ အိုကပေရနောင်မြို့၊ သင်သည်မိုဃ်းကောင်းကင်တိုင်အောင် မြှောက်စားခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ မရဏာနိုင်ငံတိုင်အောင်နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရလတံ့။ အကြောင်း မူကား၊ သင်၌ပြသောတန်ခိုးကို သောဒုံမြို့၌ ပြဘူးလျှင်၊ ထိုမြို့သည်ယခုတိုင်အောင်တည်ရာ၏။-

၁၁း၂၄ ငါဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ သင်သည်သောဒုံမြို့ထက်သာ၍ခံရလတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၁း၂၅ ထိုအခါယေရှုက၊ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုအစိုးရတော်မူသောအဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ပညာ အလိမ္မာနှင့်ပြည့်စုံသောသူတို့အား ဤအရာများကို ထိမ်ဝှက်ကွယ်ထားလျက်သူငယ်တို့အား ဘော်ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကိုအကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါ၏။-

၁၁း၂၆ ထိုသို့အလိုတော်ရှိသောကြောင့် မှန်ပါ၏အဘ။-

၁၁း၂၇ ငါ၏ခမည်းတော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုငါ၌အပ်ပေးတော်မူပြီ။ ခမည်းတော်မှတပါးအဘယ်သူမျှ သားတော်ကိုမသိ။ သားတော်နှင့် သားတော်သည် လင်းစေလိုသောသူမှတပါး အဘယ်သူမျှ ခမည်းတော်ကိုမသိ။-

၁၁း၂၈ ဝန်လေး၍ပင်ပန်းသောသူအပေါင်းတို့၊ ငါ့ထံသို့လာကြလော့။ ငါသည်ချမ်းသာပေးမည်။-

၁၁း၂၉ ငါ့ထမ်းဘိုးကိုတင်၍ထမ်းကြလော့။ ငါ့ထံ၌နည်းခံကြလော့။ ငါသည်နူးညံ့သိမ်မွေ့နှိမ့်ချသော စိတ်သဘောရှိ၏။ သင်တို့စိတ်နှလုံးသည် သက်သာခြင်းကိုရလိမ့်မည်။-

၁၁း၃၀ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ထမ်းဘိုးသည်ထမ်းလွယ်၏။ ငါ့ဝန်လည်းပေါ့၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ထိုကာလအခါ ယေရှုသည် ဥပုသ်နေ့၌ဂျုံ စပါး လယ်ကွက်တို့ကိုရှောက်ကြွတော်မူလျှင်၊ တပည့်တော်တို့သည် ဆာမွတ်သောကြောင့် စပါးအသီးအနှံကိုဆွတ်၍ စားကြ၏။-

၁၂း၂ ဖာရိရှဲတို့သည်မြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် ဥပုသ်နေ့၌ မပြုအပ်သောအမှုကို ပြုကြပါသည် တကားဟု လျှောက်ကြသော်။-

၁၂း၃ ကိုယ်တော်က၊ ဒါဝိဒ်သည် မိမိအဘော်တို့နှင့်တကွမွတ်သိပ်သောအခါ၊-

၁၂း၄ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ဝင်၍မိမိမစားအပ်၊ မိမိအဘော်မစားအပ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သာစားအပ်သော ရှေ့တော်မုန့်ကိုစားသည် အကြောင်းကို သင်တို့သည်မဘတ်ဘူးသလော။-

၁၂း၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်းဗိမာန်တော်တွင် ဥပုသ်နေ့၌ဥပုသ်ပျက်သော်လည်း၊ အပြစ်မသင့်သည်ကို ပညတ္တိကျမ်း၌မဘတ်ဘူးသလော။-

၁၂း၆ ငါဆိုသည်ကား၊ ဤအရပ်၌ဗိမာန်တော်ထက်သာ၍ကြီးမြတ်သောအရာရှိ၏။-

၁၂း၇ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက် သနားခြင်းကရုဏာအကျင့်ကိုငါနှစ်သက်၏ဟူသောကျမ်းစကားကို သင်တို့သည်နားလည်လျှင်၊ အပြစ်ကင်းသော သူတို့ကို အပြစ်မတင်မစီရင်ကြပြီ။-

၁၂း၈ လူသားသည်ဥပုသ်နေ့ကိုအစိုးရသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၂း၉ ထိုအရပ်မှကြွ၍တရားစရပ်သို့ဝင်တော်မူ၏။ လက်တဘက်သေသောသူတယောက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊-

၁၂း၁၀ လူအချို့တို့က၊ ဥပုသ်နေ့၌ရောဂါကိုငြိမ်းစေအပ်သလောဟု ကိုယ်တော်၌အပြစ်တင်ခွင့်ကိုရှာ၍ မေးလျှောက်ကြ၏။-

၁၂း၁၁ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ မိမိ၌သိုးတကောင်တည်းရှိ၍ ထိုသိုးသည်ဥပုသ်နေ့၌တွင်းထဲသို့ကျလျှင်၊ မဆွဲမတင်ဘဲနေမည့်သူ တစုံတယောက်မျှ သင်တို့တွင်ရှိသလော။-

၁၂း၁၂ လူသည်သိုးထက်အလွန်မြတ်ပေ၏။ ထိုကြောင့်ဥပုသ်နေ့၌ကျေးဇူးပြုအပ်သည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူပြီးမှ၊-

၁၂း၁၃ ထိုသူအား၊ သင်၏လက်ကိုဆန့်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၍၊ သူသည်မိမိလက်ကိုဆန့်လျှင် ထိုလက်သည် လက်တဘက်ကဲ့သို့ ပကတိဖြစ်လေ၏။–
၁၂း၁၄ ထိုအခါဖာရိရှဲတို့သည်ထွက်၍ ကိုယ်တော်ကိုအဘယ်သို့ဖျက်ဆီးရအံ့နည်းဟု တိုင်ပင်ကြ၏။
၁၂း၁၅ ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ အခြားသို့ပြောင်းကြွ၍ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြသဖြင့်၊ သူတို့၏အနာရောဂါရှိသမျှတို့ကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။–
၁၂း၁၆ ထိုသူတို့သည် သိတင်းတော်ကိုမဖွင့်ရမည်အကြောင်းပညတ်တော်မူ၏။–
၁၂း၁၇ ထိုအကြောင်းအရာကား၊ ပရောဖက်ဟေရှာယ၏နှုတ်ထွက်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။ နှုတ်ထွက် အချက်ဟူမူကား၊–
၁၂း၁၈ ငါရွေးချယ်သောငါ့ကျွန်ရင်း၊ ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးသောသူကိုကြည့်ရှုလော့။ ထိုသူ၏အပေါ်၌ငါ့ဝိညာဉ် ကိုငါတည်စေမည်။ သူသည် လူအမျိုးမျိုးတို့ကိုတရားပေးလိမ့်မည်။–
၁၂း၁၉ ငြင်းခုံခြင်း၊ ဟစ်ကြော်ခြင်းကိုမပြုမူ၍၊ လမ်းခရီး၌သူ၏အသံကိုအဘယ်သူမျှမကြားစေရ။–
၁၂း၂၀ နင်းနယ်လျက်ရှိသောကျူပင်ကိုမချိုး၊ မီးခိုးများသောမီးစာကိုမသတ်။ တရားသည်အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း စီရင်လိမ့်မည်။–
၁၂း၂၁ သူ၏နာမကိုလည်း လူအမျိုးမျိုးတို့သည်ကိုးစားကြလိမ့်မည်ဟုဟောထားသတည်း။
၁၂း၂၂ ထိုအခါနတ်ဆိုးစွဲသောလူကန်းလူအ တယောက်ကိုအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြလျှင်၊ ထိုလူကန်း လူအသည် မျက်စိမြင်၍စကားပြောနိုင်အောင် ကယ်မတော်မူ၏။–
၁၂း၂၃ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည်မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ဤသူသည်ဒါဝိဒ်၏သားတော်ဖြစ်လိမ့်မည်လောဟု ပြောဆိုကြ၏။–
၁၂း၂၄ ဖာရိရှဲတို့သည်ကြားလျှင်၊ ဤသူသည်နတ်ဆိုးမင်းဗေလဇေဗုလကိုအမှီပြု၍သာ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ် သည်ဟု ဆိုကြ၏။–
၁၂း၂၅ ယေရှုသည်ထိုသူတို့၏စိတ်ကိုသိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တိုင်းနိုင်ငံမည်သည်ကား၊ မိမိနှင့်မသင့်မတင့်ကွဲပြား လျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ မြို့ရွာဖြစ်စေ၊ အိမ်ဖြစ်စေ၊ မိမိနှင့်မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ရာ။–
၁၂း၂၆ စာတန်သည်လည်း စာတန်ကိုနှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်၊ သူသည်မိမိနှင့်ကွဲပြား၏။ သူ၏နိုင်ငံသည် အဘယ်သို့တည်နိုင်မည်နည်း။–
၁၂း၂၇ ငါသည် ဗေလဇေဗုလကိုအမှီပြု၍နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်၊ သင်တို့၏သားတို့သည် အဘယ်သူကိုအမှီပြု၍ နှင်ထုတ်ကြသနည်း။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် သင်တို့အားတရားစီရင်သောသူဖြစ် ကြလိမ့်မည်။–
၁၂း၂၈ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ကိုအမှီပြု၍နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်၊ အကယ်စင်စစ်သင်တို့၌ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်တည်ချိန်ရောက်လေပြီ။–
၁၂း၂၉ သူရဲကိုရှေးဦးစွာမချည်မနှောင်လျှင်၊ အဘယ်သူသည်သူရဲအိမ်သို့ဝင်၍ သူ၏ဥစ္စာကိုလုယူနိုင်အံ့နည်း။ သူရဲကိုချည်နှောင်ပြီးမှ သူ၏အိမ်ကိုလုယူနိုင်၏။–
၁၂း၃၀ ငါ့ဘက်၌မနေသောသူသည်ငါ့ရန်ဘက်ဖြစ်၏။ ငါနှင့်အတူမစုမသိမ်းသောသူသည်ကြဲဖြန့်သောသူဖြစ်၏။
၁၂း၃၁ ထို့ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ ပြစ်မှားသောအပြစ်၊ ဘုရားကိုကဲ့ရဲ့သောအပြစ်အမျိုးမျိုးတို့နှင့် လွတ်စေ ခြင်းအခွင့်ကို လူတို့သည်ရနိုင်ကြ၏။ ဝိညာဉ် တော်ကိုကဲ့ရဲ့သောအပြစ်နှင့်လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို လူတို့သည်မရနိုင်ကြ။–
၁၂း၃၂ လူသားကိုနှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားသောသူ၏အပြစ်ကိုလည်း လွှတ်နိုင်၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို နှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားသောသူ၏အပြစ်ကို ယခုဘဝနောင်ဘဝ၌မလွှတ်နိုင်။–
၁၂း၃၃ အသီးအားဖြင့်အပင်၏သဘောထင်ရှားသည်ဖြစ်၍၊ အသီးကောင်းလျှင်အပင်ကောင်းသည်ဟုဆိုကြလော့။ အသီးမကောင်းလျှင်အပင်မကောင်းဟု ဆိုကြလော့။–
၁၂း၃၄ အချင်းမြွေဆိုးအမျိုးတို့၊ သင်တို့သည်အဆိုးဖြစ်လျက် ကောင်းသောစကားကို အဘယ်သို့ပြောနိုင်မည် နည်း။ စိတ်နှလုံးအပြည့်ရှိသည်အတိုင်း နှုတ်မြွက် တတ်၏။–
၁၂း၃၅ ကောင်းသောသူသည် ကောင်းသောစိတ်နှလုံးဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက ကောင်းသောအရာတို့ကို ထုတ်ဘော် တတ်၏။ မကောင်းသောသူသည် မကောင်းသော ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက မကောင်းသောအရာတို့ကို ထုတ်ဘော်တတ်၏။–
၁၂း၃၆ ငါဆိုသည်ကား၊ လူတို့သည်အကျိုးမဲ့သောစကားကိုပြောသမျှအတွက်၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ စစ်ကြောခြင်းကိုခံရကြလတံ့။ သင့်စကားများအားဖြင့် သင်သည်အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။–
၁၂း၃၇ သို့မဟုတ် သင့်စကားများအားဖြင့်အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၂း၃၈ ထိုအခါ အချို့သောကျမ်းပြုဆရာနှင့်ဖာရိရှဲတို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် ပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာတစုံတခုကို မြင်ချင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊–
၁၂း၃၉ ကိုယ်တော်က၊ ဆိုးညစ်၍မျောက်မထားသောအမျိုးသည် နိမိတ်လက္ခဏာကိုတောင်းသည်မှာ၊ ပရောဖက်ယောန၏နိမိတ်လက္ခဏာမှတပါး အဘယ်လက္ခဏာကိုမျှ သူတို့အားမပြရ။–
၁၂း၄၀ ယောနသည်ငါးကြီးဝမ်းထဲမှာသုံးရက်နေရသကဲ့သို့၊ လူသားသည်မြေကြီးထဲမှာသုံးရက်နေရလတံ့။–
၁၂း၄၁ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါ၊ နိနဝေမြို့သားတို့သည် ဤလူမျိုးတဘက်၌ထ၍အရှုံးခံစေလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမြို့သားတို့သည် ယောနဟောပြော သောစကားကြောင့် နောင်တရကြ၏။ ဤအရပ်၌ကား၊ ယောနထက်သာ၍ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။–
၁၂း၄၂ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါတောင်ပြည်ကိုအစိုးရသောမိဖုရားသည်၊ ဤလူမျိုးတဘက်၌ ထ၍ အရှုံးခံစေလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမိဖုရားသည် ရှောလမုန်မင်းကြီး၏ပညာစကားကိုနားထောင်ခြင်းငှါ မြေကြီးစွန်းမှလာ၏။ ဤအရပ်၌ကား၊ ရှောလမုန်ထက်သာ၍ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။
၁၂း၄၃ ညစ်ညူးသောနတ်သည် လူထဲကထွက်လျှင်၊ ခြောက်ကပ်သောအရပ်တို့၌ လည်၍ငြိမ်ဝပ်ခြင်းကို ရှာတတ်၏။–
၁၂း၄၄ မတွေ့လျှင် ငါသည်ထွက်ခဲ့သောနေမြဲအိမ်သို့ပြန်ရဦးမည်ဟုဆို၍၊ ရောက်သောအခါ ထိုအိမ်သည် လွတ် လပ်၍ သုတ်သင်ပြင်ဆင်လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့သော်၊–
၁၂း၄၅ မိမိထက်သာ၍ညစ်ညူးသောနတ်ဆိုးခုနစ်ယောက်ကိုခေါ်ပြီးလျှင် ထိုလူထဲသို့ဝင်၍နေကြ၏။ ထိုလူ၏ နောက်ဖြစ်ဟန်သည် ရှေ့ဖြစ်ဟန်ထက်သာ၍ဆိုး၏။ ဆိုးညစ်သောဤလူမျိုး၌ ထိုနည်းတူဖြစ်လတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂း၄၆ ထိုသို့ပရိသတ်တို့အားဟောတော်မူစဉ်တွင်၊ မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည် နှုတ်ဆက်လို၍ပြင်မှာ ရပ်နေကြ၏။ –
၁၂း၄၇ လူတယောက်ကလည်း၊ မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည်ကိုယ်တော်နှင့်နှုတ်ဆက်လို၍ ပြင်မှာရပ်နေကြပါ ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊ –
၁၂း၄၈ ကိုယ်တော်က၊ ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီကား အဘယ်သူနည်းဟုမေးတော်မူ၏။ –
၁၂း၄၉ လက်တော်ကိုလည်းဆန့်၍ တပည့်တော်တို့ကိုညွှန်လျက်၊ ဤသူတို့သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီပေတည်း။ –
၁၂း၅၀ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောငါ့အဘ၏အလိုတော်ကိုဆောင်သောသူသည် ငါ့ညီ၊ ငါ့နှမ၊ ငါ့အမိဖြစ်တည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ထိုနေ့၌ယေရှုသည်အိမ်ကထွက်၍ အိုင်နားမှာထိုင်နေတော်မူသည်တွင်၊ –
၁၃း၂ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံ၍ စုဝေးလျက်ရှိကြသောကြောင့်၊ လှေထဲသို့ဝင်၍ ထိုင်တော်မူ၏။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ကုန်းပေါ် မှာရပ်နေကြ၏။ –
၁၃း၃ ထိုအခါဥပမာစကားများတို့ကိုမြွက်ဆိုတော်မူသည်မှာ၊ မျိုးစေ့ကြဲသောသူသည် မျိုးစေ့ကိုကြဲခြင်းငှါ ထွက်သွား၏။ –
၁၃း၄ အစေ့ကိုကြဲသည်တွင်၊ အချို့သောအစေ့တို့သည် လမ်း၌ကျသဖြင့် ငှက်တို့သည်လာ၍ကောက်စားကြ၏။
၁၃း၅ အချို့သောအစေ့ကိုသည် မြေနည်း၍ကျောက်ပေါ်များသောအရပ်၌ကျသဖြင့်၊ မြေတိမ်သောကြောင့် ချက်ခြင်းအပင်ပေါက်သော်လည်း၊ –
၁၃း၆ နေထွက်သောအခါပူလောင်သည်ဖြစ်၍ အမြစ်မစွဲသောကြောင့် ညှိုးနွမ်းပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ –
၁၃း၇ အချို့သောအစေ့တို့သည် ဆူးပင်တို့တွင်ကျသဖြင့်၊ ဆူးပင်တို့သည်ကြီးပွါး၍ညှဉ်းဆဲကြ၏။ –
၁၃း၈ အချို့သောအစေ့တို့သည် ကောင်းသောမြေ၌ကျသဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတရာ ပွါးများ၍ အသီးသီးကြ၏။ –
၁၃း၉ ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၃း၁၀ တပည့်တော်တို့သည်ချဉ်းကပ်လျက်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် ဥပမာကိုဆောင်၍ ဤလူတို့အား ဟောပြောတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ –
၁၃း၁၁ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏နက်နဲသောအရာတို့ကို သိရသောအခွင့်ရှိကြ၏။ ထိုသူတို့မူကားအခွင့်မရှိကြ။ –
၁၃း၁၂ အကြင်သူသည်ရတတ်၏၊ ထိုသူ၌ကြွယ်ဝပြည့်စုံစေခြင်းငှါပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည်ဆင်းရဲ၏၊ ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင်နှုတ်လိမ့်မည်။ –
၁၃း၁၃ ထိုကြောင့်သူတို့သည်မြင်လျက်မမြင်၊ ကြားလျက်မကြား၊ အနက်ကိုလည်းနားမလည်သောကြောင့် ဥပမာကိုဆောင်၍ ငါဟောပြော၏။ –
၁၃း၁၄ ဟေရှာယဟောဘူးသောအနာဂတ်စကားဟူမူကား၊ သင်တို့သည်ကြားလျက်ပင် အနက်ကိုနားမလည်ဘဲ ကြားကြလိမ့်မည်။ မြင်လျက်ပင် အာရုံမပြုဘဲမြင်ကြလိမ့်မည်။ –
၁၃း၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ဤလူမျိုးသည် မျက်စိမမြင်၊ နားမကြား၊ စိတ်နှလုံးမသိ၊ အကျင့်မပြောင်းလဲ၊ သူတို့ အနာရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေရသည်တိုင်အောင်၊ သူတို့စိတ်နှလုံးသည်မိုက်လျက်၊ နားသည်ထိုင်းလျက်၊ ကိုယ်မျက်စိကိုပိတ်လျက်ရှိကြ၏ဟူသောစကားသည် ဤလူတို့၌ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သတည်း။ –
၁၃း၁၆ သင်တို့မျက်စိသည် မြင်သောကြောင့်မင်္ဂလာရှိ၏။ သင်တို့နားသည်လည်း ကြားသောကြောင့်မင်္ဂလာရှိ၏။ –
၁၃း၁၇ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့မြင်ရသောအရာတို့ကို ပရောဖက်များနှင့်ဖြောင့်မတ်သောသူများတို့သည် မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်း မမြင်ရကြ၊ သင်တို့ကြားရသောအရာတို့ကို ကြားခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်း မကြားရကြ။
၁၃း၁၈ မျိုးစေ့ကြဲသောသူ၏ဥပမာအနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုနားထောင်ကြလော့။ –
၁၃း၁၉ လမ်း၌အစေ့ကိုကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ နိုင်ငံတော်၏တရားစကားကိုကြား၍ နှလုံးမသွင်းသည်ရှိသော်၊ နတ်ဆိုးလာ၍ နှလုံး၌ကြဲသော အစေ့ကို နှုတ်ယူတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ –
၁၃း၂၀ ကျောက်ပေါ်သောအရပ်၌အစေ့ကိုကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့်ချက်ခြင်းခံယူသော်လည်း၊ –
၁၃း၂၁ စိတ်နှလုံး၌အမြစ်မစွဲခဏသာတည်သဖြင့်၊ တရားစကားကြောင့်အမှုအခင်းနှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသော အခါ ချက်ခြင်းဖေါက်ပြန်တတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ –
၁၃း၂၂ ဆူးပင်တို့တွင်အစေ့ကိုကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား တရားစကားကိုကြား၍ လောကီအမှု၌ စိုးရိမ်ခြင်း နှင့်စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏လှည့်စားခြင်းသည် တရားစကားကိုလွှမ်းမိုးညှဉ်းဆဲတတ်သောကြောင့် အသီးမသီးနိုင်ဟုဆိုလိုသတည်း။ –
၁၃း၂၃ ကောင်းသောမြေ၌အစေ့ကိုကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍နှလုံးသွင်းသဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတရာပွါးများ၍ အသီးသီးတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၃း၂၄ အခြားသောဥပမာစကားကိုမိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ကောင်းသော မျိုးစေ့ကို လယ်၌ကြဲသောသူနှင့်တူ၏။ –
၁၃း၂၅ လူတို့သည်အိပ်ပျော်သောအခါ သူ၏ရန်သူသည်လာ၍၊ ကောင်းသောစပါးနှင့်လက္ခဏာတူသော တောမျိုးစေ့ကို စပါးအထဲ၌ကြဲ၍သွားလေ၏။ –
၁၃း၂၆ အပင်ပေါက်၍အသီးအနှံထွက်သောအခါ၊ တောပင်များလည်းထင်ရှားလျှင်၊ –
၁၃း၂၇ ကျွန်တို့သည်အိမ်ရှင်ထံသို့သွား၍ သခင်၊ ကောင်းသောမျိုးစေ့ကိုလယ်၌ကြဲတော်မူသည်မဟုတ်လော။ တောပင်တို့သည်အဘယ်ကဖြစ်သနည်း ဟုလျှောက်ကြလျှင်၊ –
၁၃း၂၈ အိမ်ရှင်က၊ ဤအမှုကားရန်သူပြုသောအမှုတည်းဟုဆို၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်သွား၍ တောပင်တို့ကို ရွေးနှုတ်စေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသလောဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ –
၁၃း၂၉ အိမ်ရှင်ကထိုသို့ငါအလိုမရှိ။ တောပင်တို့ကိုရွေးနှုတ်လျှင် စပါးပင်တို့ကိုရောနှော၍နှုတ်မိမည် စိုးရိမ်စရာ အကြောင်းရှိ၏။ –
၁၃း၃၀ စပါးရိတ်သည်ကာလတိုင်အောင်အပင်နှစ်မျိုးတို့သည် အတူကြီးပွါးပါလေစေ။ စပါးရိတ်သည် ကာလရောက်လျှင်၊ တောပင်တို့ကိုရှေ့ဦးစွာရွေးနှုတ်၍ မီးရှို့ခြင်းငှါစည်းနှောင်ကြလော့။ စပါးကိုကား ကျီ၌ စုသိမ်းသွင်းထားကြလော့ဟု ရိတ်သောသူတို့အားငါစီရင်မည်ဟု အိမ်ရှင်ဆိုသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၃း၃၁ အခြားသောဥပမာစကားကိုမိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် လယ်၌ စိုက်သောမုန်ညင်းစေ့နှင့်တူ၏။–

၁၃း၃၂ မုန်ညင်းစေ့သည် အစေ့တကာတို့ထက်ငယ်သော်လည်း၊ ကြီးပွါးသောအခါ မြက်ပင်တကာတို့ထက် ကြီးသဖြင့်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည်လာ၍ အကိုင်း အခက်တို့၌နားနေမှီခိုလောက်သော အပင်ဖြစ်တတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃း၃၃ အခြားသောဥပမာစကားကိုမိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် တဆေးနှင့်တူ၏။ မိန်းမသည်တဆေးကိုယူ၍ မုန့်ညက် သုံးတင်း၌ထည့်သဖြင့်၊ မုန့်ညက်ရှိသမျှကို ဖောင်းကြွစေတတ် သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃း၃၄ ယေရှုသည် ဤဥပမာများတို့ကိုဆောင်၍ ပရိသတ်များတို့အားဟောပြောတော်မူ၏။ ဥပမာကင်း၍ ဟောပြောတော်မမူ။–

၁၃း၃၅ ထိုသို့သောအားဖြင့် ပရောဖက်စကားဟူမူကား၊ ငါသည်နှုတ်ကိုဖွင့်၍ဥပမာများကိုမြွက်ဆိုပေအံ့။ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ထိမ်ဝှက်သောအရာတို့ကို ဘော်ပြပေအံ့ဟု ဟောဘူးသောစကားသည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။

၁၃း၃၆ ထိုနောက်မှယေရှုသည် လူအစုအဝေးများကိုလွှတ်၍အိမ်သို့ဝင်တော်မူပြီးမှ၊ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ လယ်၌ကြဲသောတောမျိုးစေ့၏ ဥပမာအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ဘော်ပြတော်မူပါ ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊–

၁၃း၃၇ ကိုယ်တော်က၊ ကောင်းသောမျိုးစေ့ကိုကြဲသောသူသည် လူသားဖြစ်၏။–

၁၃း၃၈ လယ်ကားဤလောကဖြစ်၏။ ကောင်းသောအစေ့ကားနိုင်ငံတော်သားဖြစ်၏။ တောမျိုးစေ့ကား နတ်ဆိုးသားဖြစ်၏။–

၁၃း၃၉ တောမျိုးစေ့ကိုကြဲသောရန်သူကားမာရ်နတ်ဖြစ်၏။ စပါးရိတ်သောကာလကား ဤကမ္ဘာကုန်သော ကာလဖြစ်၏။ စပါးရိတ်သောသူကား ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်၏။–

၁၃း၄၀ တောပင်တို့ကိုရွေးနှုတ်၍မီးရှို့သကဲ့သို့ ဤကမ္ဘာအဆုံး၌ဖြစ်လတံ့။–

၁၃း၄၁ လူသားသည် မိမိကောင်းကင်တမန်တို့ကိုစေလွှတ်ပြီးလျှင်၊ မှားယွင်းစေသောသူတို့နှင့် မတရားသော အမှုကိုပြုသောသူရှိသမျှတို့ကို နိုင်ငံတော် ထဲကရွေးနှုတ်၍၊–

၁၃း၄၂ ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာမီးဖို၌ချကြလတံ့။–

၁၃း၄၃ ထိုအခါဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် နေထွန်းလင်းသကဲ့သို့ မိမိတို့အဘ၏နိုင်ငံတော်၌ထွန်းလင်းကြလတံ့။ ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။

၁၃း၄၄ တနည်းကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် လယ်၌ဝှက်ထားသောဘဏ္ဍာနှင့်တူ၏။ ထိုဘဏ္ဍာကို တွေ့သောသူသည် တဖန်ဖုံးအုပ်၍၊ ဝမ်း မြောက်သောစိတ်နှင့်သွားပြီးလျှင်၊ ရတတ်သမျှကိုရောင်း၍ ထိုလယ်ကိုဝယ်တတ်၏။

၁၃း၄၅ တနည်းကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် မြတ်သောပုလဲတို့ကိုရှာသောကုန်သည်နှင့်တူ၏။–

၁၃း၄၆ ထိုကုန်သည်သည် အလွန်အဘိုးထိုက်သောပုလဲကိုတွေ့သောအခါ၊ သွား၍မိမိ၌ရတတ်သမျှကို ရောင်းပြီးလျှင် ထိုပုလဲကိုဝယ်လေ၏။

၁၃း၄၇ တနည်းကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ပင်လယ်၌ချ၍ အမျိုးမျိုးသောငါးတို့ကိုအုပ်မိသော ပိုက်ကွန်နှင့်တူ၏။–

၁၃း၄၈ ငါးနှင့်အပြည့်ရှိသောအခါ တံငါတို့သည်ကုန်းပေါ်သို့ဆွဲတင်၍ထိုင်လျက်၊ ကောင်းသောငါးကိုခြင်းထဲသို့ ရွေးချယ်ထည့်ထား၍၊ မကောင်း သောငါးကိုပြင်သို့ ပစ်လိုက်ကြ၏။–

၁၃း၄၉ ထိုနည်းတူကမ္ဘာအဆုံး၌ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ဆင်းလာပြီးလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့အထဲမှ ဆိုးသောသူတို့ကိုနှုတ်ယူခွဲထား၍၊–

၁၃း၅၀ ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာမီးဖို၌ချကြလတံ့။–

၁၃း၅၁ ဤအရာအလုံးစုံတို့ကို သင်တို့သည် နားလည်ကြသလောဟုမေးတော်မူလျှင်၊ နားလည်ပါပြီသခင်ဟု တပည့်တော်တို့သည်လျှောက်ကြ၏။–

၁၃း၅၂ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ အကြောင်းအရာကိုသင်ပြီးသော ကျမ်းဆရာ မည်သည်ကား၊ မိမိဘဏ္ဍာထဲက အထူးထူးအပြားပြားသော အသစ်အဟောင်းတို့ကိုထုတ်ဘော်သော အိမ်ရှင်နှင့်တူသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၁၃း၅၃ ထိုဥပမာစကားများကို အကုန်အစင်မိန့်မြွက်တော်မူပြီးလျှင် ထိုအရပ်မှကြွသွားတော်မူ၏။

၁၃း၅၄ ထိုနောက်မှမိမိမြို့သို့ရောက်တော်မူ၍ တရားစရပ်၌ဆုံးမဩဝါဒပေးလေ၏။ မြို့သားတို့သည် မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိကြသဖြင့်၊ ဤသူသည် ဤပညာကိုငင်း၊ ဤတန်ခိုးကိုငင်း အဘယ်မှာရသနည်း။–

၁၃း၅၅ သူသည်လက်သမားသားမဟုတ်လော။ သူ့အမိကားမာရိအမည်ရှိသည်မဟုတ်လော။ သူ့ညီကား၊ ယာကုပ်၊ ယောသေ၊ ရှိမုန်၊ ယုဒဟု ဆိုကြ သည်မဟုတ်လော။–

၁၃း၅၆ သူ့နှမများတို့သည်လည်း ငါတို့နှင့်အနီးအပါးနေကြသည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်လျှင် ဤသူသည် ဤအရာများကိုအဘယ်မှာရသနည်းဟု ပြောဆိုလျက်၊–

၁၃း၅၇ စေတနာစိတ်ပျက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ ပရောဖက်သည်မိမိမြို့၊ မိမိအိမ်မှတပါးအခြားသောအရပ်၌ အသရေရှိသည်ဟု ထိုသူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။–

၁၃း၅၈ မြို့သားများတို့သည်မယုံကြည်ကြသောကြောင့်၊ ထိုအရပ်၌များစွာသောတန်ခိုးကိုပြတော်မမူ။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ ထိုအခါစော်ဘွားဟေရုဒ်သည် ယေရှု၏သိတင်းတော်ကိုကြားလျှင်၊–

၁၄း၂ ဤသူကားဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်ဖြစ်သည်။ သေခြင်းမှထမြောက်လေပြီ။ ထိုကြောင့်တန်ခိုးများကို ပြနိုင်သည်ဟု မိမိငယ်သားတို့အားဆို၏။–

၁၄း၃ အထက်ကဟေရုဒ်သည် မိမိညီဖိလိပ္ပု၏ခင်ပွန်းဟေရောဒိအကြောင်းကြောင့်၊ ယောဟန်ကိုဘမ်းဆီးချည် နှောင်၍ ထောင်ထဲမှာလှောင်ထား၏။–

၁၄း၄ အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်က၊ အရှင်မင်းကြီးသည် ထိုမိန်းမကိုမသိမ်းအပ်ဟု ဟေရုဒ်အားဆိုလေပြီ။–

၁၄း၅ ယောဟန်ကိုသတ်ခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်း၊ လူအပေါင်းတို့၏မျက်နှာကိုထောက်၍မသတ်ဝံ့ဘဲနေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ယောဟန်ကိုပရော ဖက်ကဲ့သို့ထင်မှတ်ကြသတည်း။

၁၄း၆ ထိုနောက်မှဟေရုဒ်ကိုဘွားသောနေ့ရက်၌ နှစ်စဉ်ပွဲခံစဉ်တွင်၊ ဟေရောဒိ၏သမီးသည်ပွဲသဘင်၌ ကသဖြင့် ဟေရုဒ်သည်နှူးညွတ်သောစိတ်ရှိ လျှင်၊–

၁၄း၇ ငါသည်သင်တောင်းသမျှကိုပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုလေ၏။ –
၁၄း၈ ထိုမိန်းမငယ်သည် သူ၏အမိတိုက်တွန်းသည်အတိုင်း၊ ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်၏ဦးခေါင်းကို ဤလင်ပန်း၌ ပေးတော်မူပါဟု တောင်းလျှောက်၏။ –
၁၄း၉ မင်းကြီးသည်ဝမ်းနည်းသော်လည်း ကျိန်ဆိုခြင်းကိုငှင်း၊ အပေါင်းအဘော်တို့၏မျက်နှာကိုငှင်း ထောက်သောကြောင့် ပေးစေဟုအမိန့်တော်ရှိလျက်၊ –
၁၄း၁၀ လူကိုစေလွှတ်၍ ယောဟန်၏လည်ပင်းကိုထောင်ထဲမှာဖြတ်စေ၏။ –
၁၄း၁၁ ဦးခေါင်းကိုလင်ပန်း၌ဆောင်ခဲ့၍ ထိုမိန်းမငယ်အားပေးပြီးမှ၊ သူသည်လည်းမိမိအမိထံသို့ယူသွား၏။ –
၁၄း၁၂ ယောဟန်၏တပည့်တို့သည်လည်းလာ၍အလောင်းကိုဆောင်သွားသဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ၊ ယေရှုထံတော်သို့ သွား၍ ကြားလျှောက်ကြ၏။ –
၁၄း၁၃ ယေရှုသည်ကြားတော်မူလျှင်၊ ထိုအရပ်မှထွက်၍လှေကိုစီးလျက်တော၌ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ကြွတော်မူ၏။ လူအစုအဝေးတို့သည်ကြားသိရလျှင်၊ မြို့ရွာမှထွက်၍ ကုန်းကြောင်းလိုက်ကြ၏။ –
၁၄း၁၄ ယေရှုသည်ထွက်ကြွ၍ လူများအပေါင်းတို့ကိုတွေ့မြင်တော်မူလျှင်၊ သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍ လူနာရှိသမျှတို့ကိုချမ်းသာပေးတော်မူ၏။
၁၄း၁၅ ညဦးယံ၌ တပည့်တော်တို့သည်ချဉ်းကပ်၍၊ ဤအရပ်သည်တောအရပ်ဖြစ်ပါ၏။ မိုဃ်းလည်းချုပ်ပါပြီ။ လူအစုအဝေးတို့သည်မြို့ရွာသို့သွား၍ စားစရာကိုဝယ်စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မူပါဟုလျှောက်ကြလျှင်၊ –
၁၄း၁၆ ယေရှုက၊ သွားရသောအကြောင်းမရှိ။ သူတို့စားစရာဘို့သင်တို့ပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၁၄း၁၇ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ မုန့်ငါးလုံးနှင့်ငါးနှစ်ကောင်မှတပါး အဘယ်စားစရာမျှ အကျွန်ုပ်တို့၌မရှိပါဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ထိုမုန့်နှင့်ငါးကိုယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၁၄း၁၈ ထိုအခါ လူအစုအဝေးတို့ကိုမြက်ပင်ပေါ်မှာလျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ –
၁၄း၁၉ မုန့်ငါးလုံးနှင့်ငါးနှစ်ကောင်ကိုလည်းယူ၍ ကောင်းကင်သို့ကြည့်မြော်လျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်နှင့်ငါးကိုဖဲ့၍ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ –
၁၄း၂၀ တပည့်တော်တို့သည်လည်း လူအပေါင်းတို့အားပေးကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်စား၍ဝကြပြီးမှ ကြွင်းရစ်သောအကျိုးအပဲ့ကိုကောက်သိမ်း၍ တဆယ်နှစ်တောင်းအပြည့်ရကြ၏။ –
၁၄း၂၁ စားသောသူအရေအတွက်ကား၊ မိန်းမနှင့်သူငယ်ကိုမဆိုဘဲ၊ ယောကျ်ားငါးထောင်မျှလောက်ရှိသတည်း။
၁၄း၂၂ ယေရှုသည် စည်းဝေးသောသူတို့ကိုလွှတ်တော်မူစဉ်တွင်၊ တပည့်တော်တို့ကိုလှေစီးစေ၍ ကမ်းတဘက်သို့အရင်ကူးစေတော်မူ၏။ –
၁၄း၂၃ စည်းဝေးသောသူတို့ကိုလွှတ်ပြီးမှ ဆုတောင်းပဌနာပြုအံ့သောငှါ တောင်ပေါ်၌ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ တက်ကြွသဖြင့်၊ ညအချိန်ရောက်သောအခါ၊ တယောက်တည်းရှိနေတော်မူ၏။ –
၁၄း၂၄ လှေမူကား အိုင်အလယ်၌ရှိ၍ လေမသင့်သောကြောင့် လှိုင်းတံပိုးလှုပ်ရှားခြင်းကိုပြင်းစွာခံရ၏။ –
၁၄း၂၅ ညသုံးချက်တီးကျော်အချိန်၌ယေရှုသည်အိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ဖြန့်လျက် တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ ကြွတော်မူ၏။ –
၁၄း၂၆ ထိုသို့အိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ဖြန့်၍ကြွတော်မူသည်ကိုသူတို့သည်မြင်လျှင် ထိတ်လန့်၍၊ ဖုတ်တစ္ဆေဖြစ်သည်ဟု ကြောက်သောစိတ်နှင့် အော်ဟစ်ကြ၏။ –
၁၄း၂၇ ယေရှုသည်ချက်ခြင်းနှုတ်ဆက်၍ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိကြလော့။ ငါပင်ဖြစ်သည်။ မကြောက်လန့်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၁၄း၂၈ ပေတရုကလည်း၊ သခင်ကိုယ်တော်မှန်လျှင် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ရေပေါ်မှာလာရမည် အကြောင်း မိန့်တော်မူပါဟုလျှောက်လျှင်၊ –
၁၄း၂၉ လာခဲ့လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပေတရုသည် လှေပေါ်ကဆင်း၍ယေရှုထံသို့ရောက်အံ့သောငှါ ရေပေါ်မှာ လှမ်းသွား၏။ –
၁၄း၃၀ လေပြင်းသည်ကိုမြင်လျှင်ကြောက်လန့်၍နစ်မွန်းလုသည်ရှိသော်၊ ကယ်မတော်မူပါသခင်ဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။ –
၁၄း၃၁ ယေရှုသည် လက်တော်ကိုချက်ခြင်းဆန့်၍ ပေတရုကိုကိုင်တော်မူလျက်၊ ယုံကြည်အားနည်းသောသူ၊ အဘယ်ကြောင့်ယုံမှားသောစိတ်ဝင်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ –
၁၄း၃၂ လှေပေါ်သို့ရောက်ကြလျှင် လေသည်ငြိမ်းလေ၏။ –
၁၄း၃၃ လှေသားတို့သည်ချဉ်းကပ်၍၊ စင်စစ်ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်ပါသည်ဟု ညွတ်ပြပ်၍ လျှောက်ကြ၏။
၁၄း၃၄ ကမ်းတဘက်သို့ကူးလျှင် ဂနေသရက်နယ်သို့ရောက်ကြ၏။ –
၁၄း၃၅ ထိုအရပ်သားတို့သည် မျက်နှာတော်ကိုမှတ်မိလျှင်၊ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်ရှိသမျှသို့စေလွှတ်သဖြင့် လူနာရှိသမျှတို့ကိုဆောင်ခဲ့၍၊ –
၁၄း၃၆ အဝတ်တော်၏ပန်းပွါးကိုမျှသာ တို့ရပါမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းကြ၏။ တို့သမျှသောသူတို့သည် လည်းချမ်းသာရကြ၏။ –

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့သားဖာရိရှဲတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်၊ –
၁၅း၂ ရှေးလူဟောင်းတို့မှဆက်ခံသောနည်းဥပဒေသကို ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် လွန်ကျူးကြပါသနည်း။ သူတို့သည် လက်မဆေးဘဲအစာစားကြပါသည်တကားဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ –
၁၅း၃ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည်အဆက်ဆက်ခံသောနည်းဥပဒေသကိုအမှီပြု၍ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကိုအဘယ်ကြောင့်လွန်ကျူးကြသနည်း။ –
၁၅း၄ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကား၊ မိဘကိုရိုသေစွာပြုလော့။ အကြင်သူသည်မိဘကိုနှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှား၏၊ ထိုသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံစေဟုလာသတည်း။ –
၁၅း၅ သင်တို့မူကား၊ အကြင်သူသည်ကိုယ်မိဘကို၊ သင်တို့အသုံးရနိုင်သမျှသောငါ၏ဥစ္စာသည် အလှူဝတ္ထု ဖြစ်စေဟု ဆို၏၊ –
၁၅း၆ ထိုသူသည် ကိုယ်မိဘကိုပင်ရိုသေစွာမပြုရဟုဆိုကြ၏။ ထိုသို့သင်တို့သည် အဆက်ဆက်ခံသောနည်း ဥပဒေသအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကို ပယ်ကြ၏။ –
၁၅း၇ လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ ဟေရှာယသည် သင်တို့ကိုရည်မှတ်လျက် ဤလူမျိုးသည် နှုတ်နှင့်ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ နှုတ်ခမ်းနှင့်ငါ့ကိုရိုသေကြ၏။
၁၅း၈ စိတ်နှလုံးမူကားငါနှင့်ဝေးလှ၏။ –

၁၅း၉ လူတို့စီရင်သောပညတ်တို့ကိုသွန်သင်၍နည်းဥပဒေသပေးလျက်ပင် ငါ့ကိုအချည်းနှီးကိုးကွယ်ကြ၏ဟု နောက်ဖြစ်လတံ့သောအရာကို လျှောက်ပတ်စွာဟောခဲ့ပြီဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။

၁၅း၁၀ ထိုအခါလူအစုအဝေးကိုအထံတော်သို့ခေါ်၍၊ သင်တို့နားထောင်နားလည်ကြလော့။–

၁၅း၁၁ ခံတွင်းသို့ဝင်သောအရာသည် လူကိုညစ်ညူးစေသည်မဟုတ်။ ခံတွင်းမှထွက်သောအရာသည် ညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၅း၁၂ တပည့်တော်တို့သည်ချဉ်းကပ်၍၊ ယခုမိန့်တော်မူသောစကားကို ဖာရိရှဲတို့သည်ကြားသောအခါ စေတနာစိတ်ပျက်ကြသည်ကို သိတော်မူသလောဟု လျှောက်ကြ၏။–

၁၅း၁၃ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ၏ခမည်းတော် စိုက်တော်မမူသော အပင်ရှိသမျှတို့ကို နှုတ်ရလိမ့်မည်။–

၁၅း၁၄ ထိုသူတို့ကိုရှိပါလေစေ။ သူတို့သည်လူကန်းတို့အားလမ်းပြသောလူကန်းဖြစ်ကြ၏။ လူကန်းချင်းတဦးကို တဦးလမ်းပြလျှင်၊ နှစ်ဦးတို့သည် တွင်းထဲသို့ကျကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၅း၁၅ ပေတရုကလည်း၊ ထိုဥပမာကိုအကျွန်ုပ်တို့အားဖွင့်ပြတော်မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊–

၁၅း၁၆ ယေရှုက၊ သင်တို့သည်ယခုတိုင်အောင် ပညာမဲ့လျက်နေသေးသလော။–

၁၅း၁၇ ခံတွင်းသို့ဝင်သမျှသည် ဝမ်းထဲသို့ဆင်း၍ ရေအိမ်တွင်စွန့်ပစ်သည်ကို နားမလည်ကြသေးသလော။–

၁၅း၁၈ ခံတွင်းမှထွက်သောအရာမူကား၊ နှလုံးထဲကထွက်လာ၍ လူကိုညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်၏။–

၁၅း၁၉ မကောင်းသောကြံစည်ခြင်း၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ သူ့မယားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ မိန်းမလွတ်နှင့် မှားယွင်းခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကိုခိုးခြင်း၊ မမှန်သောသက်သေကိုခံခြင်း၊ သူ့အသရေကိုဖျက်ခြင်းအရာတို့သည် နှလုံးထဲကထွက်လာ၍၊–

၁၅း၂၀ လူကိုညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်ကြ၏။ လက်မဆေးဘဲလျက်အစာကိုစားခြင်းမူကား၊ လူကိုညစ်ညူးစေသည်မဟုတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅း၂၁ ယေရှုသည်ထိုအရပ်မှထွက်၍ တုရုမြို့နှင့်ဇိဒုန်မြို့၏ကျေးလက်သို့ကြွတော်မူလျှင်၊–

၁၅း၂၂ ခါနာန်အမျိုးဖြစ်သောမိန်းမတယောက်သည် ထိုနယ်စပ်မှထွက်လာ၍၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်ရှင်၊ ကျွန်မကို သနားတော်မူပါ။ ကျွန်မ၏သမီးသည် နတ်ဆိုးနှိပ်စက်ခြင်းကို ပြင်းစွာခံရပါသည်ဟု ဟစ်ကြော်သော်လည်း စကားတခွန်းမျှပြန်တော်မမူ။–

၁၅း၂၃ တပည့်တော်တို့သည်ချဉ်းကပ်၍၊ ထိုမိန်းမပြန်သွားရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ။ ငါတို့နောက်သို့လိုက်၍ ဟစ်ကြော်လျက်နေပါသည်ဟု တောင်းလျှောက်ကြ၏။–

၁၅း၂၄ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးအဝင်ပျောက်လွင့်သောသိုးများမှတပါး အခြားသောအမျိုးရှိရာသို့ ငါ့ကိုမစေမလွှတ်ဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၁၅း၂၅ ထိုမိန်းမသည်ချဉ်းကပ်၍ပြပ်ဝပ်လျက် ကျွန်မကိုကယ်မတော်မူပါသခင်ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊–

၁၅း၂၆ ကိုယ်တော်က၊ သား၏အစာကိုယူ၍ခွေးအားမပေးမချအပ်ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။–

၁၅း၂၇ မိန်းမကလည်း မှန်ပါ၏သခင်၊ ခွေးမည်သည်ကား မိမိသခင်၏စားပွဲမှကျသောစားနုပ်စားပေါက်ကို စားမြဲထုံးစံရှိပါ၏ဟုလျှောက်ပြန်လျှင်၊–

၁၅း၂၈ အိုမိန်းမ၊ သင်သည်ယုံကြည်အားကြီးလှပြီ။ သင့်အလိုရှိသည်အတိုင်း သင်၌ဖြစ်စေဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ထိုမိန်းမ၏သမီးသည် ကျန်းမာပကတိဖြစ်လေ၏။–

၁၅း၂၉ ယေရှုသည်ထိုအရပ်မှကြွ၍ ဂါလိလဲအိုင်နားသို့ရောက်တော်မူလျှင် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ထိုင်တော်မူ၏။–

၁၅း၃၀ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည်ခြေမစွမ်း၊ မျက်စိကန်း၊ စကားအ၊ အင်္ဂါချို့တဲ့သောသူမှစ၍ အခြားသော အနာရောဂါစွဲသောသူများကို ဆောင်ခဲ့လျက် အထံတော်သို့ရောက်လာ၍ ခြေတော်ရင်း၌ချထားကြ၏။–

၁၅း၃၁ အနာရောဂါများကိုငြိမ်းစေတော်မူသဖြင့်၊ အသောသူသည်စကားပြောသည်ကို၄င်း၊ ချို့တဲ့သောသူသည် ပကတိဖြစ်သည်ကို၄င်း၊ ခြေမစွမ်းသောသူသည်လှမ်း သွားသည်ကို၄င်း၊ မျက်စိကန်းသောသူသည် မြင်ရသည်ကို၄င်း၊ လူအစုအဝေးတို့သည်မြင်လျှင် အံ့ဩခြင်းသို့ရောက်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။–

၁၅း၃၂ ထိုအခါယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍၊ ဤလူများကိုငါသနား၏။ သုံးရက်ပတ်လုံးငါနှင့်အတူရှိကြပြီ။ စားစရာအလျှင်းမရှိ။ လမ်းခရီး၌ မောမည်ကိုစိုးရိမ်သောကြောင့် အစာမစားမိသူတို့ကိုလွှတ်ခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–

၁၅း၃၃ တပည့်တော်တို့က ဤမျှလောက်များသောလူစုတို့သည် ဝစွာစားလောက်သောအစာကို ဤတောအရပ်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည်အဘယ်သို့ရနိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊–

၁၅း၃၄ ယေရှုက၊ သင်တို့တွင်မုန့်ဘယ်နှစ်လုံးရှိသနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ မုန့်ခုနစ်လုံးနှင့် အနည်းငယ်မျှသော ငါးကောင်ကလေးရှိပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။–

၁၅း၃၅ ထိုအခါလူအစုအဝေးတို့ကို မြေပေါ်မှာလျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။–

၁၅း၃၆ မုန့်ခုနစ်လုံးနှင့်ငါးတို့ကိုလည်းယူ၍ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ၊ မုန့်နှင့်ငါးကိုဖဲ့၍တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့လည်း လူအပေါင်းတို့အားပေးကြ၏။–

၁၅း၃၇ လူအပေါင်းတို့သည်စား၍ဝကြပြီးမှ၊ ကြွင်းရစ်သောအကျိုးအပဲ့ကိုကောက်သိမ်း၍ ခုနစ်တောင်းအပြည့်ရ ကြ၏။–

၁၅း၃၈ စားသောသူအရေအတွက်ကား၊ မိန်းမနှင့်သူငယ်ကိုမဆိုဘဲ ယောကျ်ားလေးထောင်ရှိသတည်း။–

၁၅း၃၉ ထိုလူများတို့ကိုလွှတ်တော်မူပြီးမှ၊ လှေစီး၍မာဂဒါလကျေးလက်သို့ရောက်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ ထိုအခါဖာရိရှဲနှင့်ဇဒ္ဒုကဲတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်၍၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာကိုပြတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။–

၁၆း၂ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည်ညဦးယံ၌ပြောဆိုတတ်သည်ကား၊ ယခုမိုဃ်းတိမ်နီသည်ဖြစ်၍ မိုဃ်းကြည်လင်လိမ့်မည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။–

၁၆း၃ နံနက်ယံ၌ကား၊ ယခုမိုဃ်းအုံ့လျက်ရှိ၏။ နီမောင်းသောအဆင်းလည်းရှိ၏။ ယနေ့ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းလာ လိမ့်မည်ဟုဆိုတတ်ကြ၏။ လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ သင်တို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်၏မျက်နှာကိုပိုင်းခြား၍ သိနိုင်ကြ၏။ ကပ်ကာလ၏နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုပိုင်းခြား၍ မသိနိုင်ကြ။—
၁၆း၄ ဆိုးညစ်၍မျောက်မထားသောအမျိုးသည်နိမိတ်လက္ခဏာကိုတောင်းသည်မှာ၊ ပရောဖက်ယောန၏ နိမိတ်လက္ခဏာမှတပါး အဘယ်လက္ခဏာကိုမျှ သူတို့အားမပြရာဟုမိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့ရှိရာမှ ထွက်၍ ကြွတော်မူ၏။
၁၆း၅ တပည့်တော်တို့သည် ကမ်းတဘက်သို့သွားကြသောအခါ မုန့်ကိုယူခြင်းငှါမေ့လျော့ကြ၏။—
၁၆း၆ ယေရှုကလည်း၊ ဖာရိရှဲနှင့်ဇဒ္ဒုကဲတို့၏တဆေးကိုသတိနှင့်ကြဉ်ရှောင်ကြဟုမိန့်တော်မူ၏။—
၁၆း၇ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ ငါတို့၌မုန့်မပါသောကြောင့် ဤစကားကိုမိန့်တော်မူသည်ဟု အချင်းချင်းဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။—
၁၆း၈ ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့၊ သင်တို့၌မုန့်မပါသည်ကိုထောက်၍ အဘယ်ကြောင့်အချင်းချင်းဆွေးနွေးပြောဆိုကြသနည်း။—
၁၆း၉ မုန့်ငါးလုံးကိုလူငါးထောင်စား၍ စားကြွင်းဘယ်နှစ်တောင်းကောက်သိမ်းသည်ကို၎င်း၊ မုန့်ခုနစ်လုံးကိုလူလေးထောင်စား၍ စားကြွင်းဘယ်နှစ်တောင်းကောက် သိမ်းသည်ကို၎င်း၊—
၁၆း၁၀ သင်တို့သည်နှလုံးမသွင်းမအောက်မေ့ဘဲနေကြသေးသလော။
၁၆း၁၁ ဖာရိရှဲနှင့်ဇဒ္ဒုကဲတို့၏တဆေးကိုကြဉ်ရှောင်ကြဟူသောစကားကိုငါပြောသည်တွင်၊ မုန့်ကိုအမှတ်ပြု၍ ငါမပြောသည်ကိုသင်တို့သည်နားမလည်ဘဲ အဘယ်သို့နေကြသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။—
၁၆း၁၂ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည်မုန့်၏တဆေးကိုကြဉ်ရှောင်ကြဟုမိန့်တော်မမူ။ ဖာရိရှဲနှင့်ဇဒ္ဒုကဲတို့၏ ဩဝါဒကိုကြဉ်ရှောင်ကြဟု မိန့်တော်မူသည်ကိုနားလည်ကြသတည်း။
၁၆း၁၃ ယေရှုသည် ဖိလိပ္ပုကဲသရိမြို့၏ကျေးလက်သို့ကြွတော်မူသောအခါ၊ လူများတို့သည် လူသားဖြစ်သော ငါ့ကိုအဘယ်သူဖြစ်သည်ဆိုကြသနည်းဟု တပည့်တော်တို့ကိုမေးမြန်းတော်မူလျှင်၊—
၁၆း၁၄ လူအချို့က၊ ကိုယ်တော်သည်ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က၊ ဧလိယဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က၊ ယေရမိမှစ၍ပရောဖက်တပါးပါးဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း ဆိုကြပါ၏ဟုလျှောက်ကြသော်၊—
၁၆း၁၅ သင်တို့လည်းငါ့ကိုအဘယ်သူဖြစ်သည်ဆိုကြသနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊—
၁၆း၁၆ ရှိမုန်ပေတရုက၊ ကိုယ်တော်သည်ခရစ်တော်တည်းဟူသော အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သားတော် ဖြစ်တော်မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။—
၁၆း၁၇ ယေရှုကလည်း၊ ရှိမုန်ဗာယောန၊ သင်သည်မင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အသွေးအသားသည် ဤအကြောင်းအရာကို သင့်အား ဘော်ပြသည်မဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော ငါ့ခမည်းတော်သည် ဘော်ပြတော်မူသတည်း။—
၁၆း၁၈ ငါဆိုသည်ကား၊ သင်သည်ပေတရုဖြစ်၏။ ဤကျောက်ပေါ်မှာ ငါ့အသင်းကိုငါတည်ဆောက်မည်။ ထိုအသင်းကိုမရဏာနိုင်ငံ၏ တံခါးတို့သည်မနိုင်ရာ။—
၁၆း၁၉ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏သော့တို့ကိုလည်းသင့်အားငါပေးမည်။ သင်သည်မြေကြီးပေါ်မှာ ချည်နှောင်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ချည်နှောင်လျက်ရှိလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာဖြည်လွှတ်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဖြည်လွှတ်လျက်ရှိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊—
၁၆း၂၀ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှမပြောစိမ့်သောငှါ တပည့်တော်တို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။
၁၆း၂၁ ထိုမှတပါး ကိုယ်တော်သည်ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားရမည်။ လူအကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့လက်၌များစွာခံရ မည်။ အသေသတ်ခြင်းကိုလည်းခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူသောအကြောင်းများကို ထိုအခါမှစ၍ တပည့်တော်တို့အားပြတော်မူ၏။—
၁၆း၂၂ ထိုအခါပေတရုသည် ကိုယ်တော်ကိုမိမိနှင့်အတူခေါ်၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်၌ဤသို့မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ဤအမှုသည် ကိုယ်တော်၌ မရောက်ရာဟုအပြစ်တင်သောစကားကို လျှောက်သော်၊—
၁၆း၂၃ ကိုယ်တော်သည်မျက်နှာတော်ကိုလှည့်၍ အချင်းရန်သူ၊ ငါ့နောက်သို့ဆုတ်လော့။ သင်သည် ငါတိုက်မိ၍ လဲစရာအကြောင်းဖြစ်၏။ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ အရာကိုစိတ်မစွဲလမ်း၊ လူတို့၏အရာကိုသာ စွဲလမ်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၆း၂၄ ထိုအခါယေရှုက၊ ငါ၌ဆည်းကပ်လိုသောသူဖြစ်လျှင် ကိုယ်ကိုကိုယ်ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ်လက်ဝါး ကပ်တိုင်ကိုထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့လိုက်ရမည်။—
၁၆း၂၅ အကြင်သူသည် မိမိအသက်ကိုကယ်ဆယ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏၊ ထိုသူသည်အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည်ငါ့ကြောင့်အသက်ရှုံး၏၊ ထိုသူသည်အသက်ကိုတွေ့လိမ့်မည်။—
၁၆း၂၆ လူသည် ဤစကြဝဠာကိုအကြွင်းမဲ့အစိုးရ၍ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ရှုံးလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကို အဘယ်ဥစ္စာနှင့်ရွေးနိုင်သနည်း။—
၁၆း၂၇ လူသားသည် မိမိအဘခမည်းတော်၏ဘုန်းအာနုဘော်ကိုဆောင်လျက်၊ ကောင်းကင်တမန် အခြံအရံတို့နှင့် ကြွလာတော်မူလတံ့။ ထိုအခါ သူအသီးအသီးကျင့်သော အကျင့်နှင့်အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူလတံ့။—
၁၆း၂၈ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ လူသားသည်နိုင်ငံတော်တည်လျက်ကြွလာတော်မူသည်ကို၊ ဤအရပ်၌ရှိသောသူ အချို့တို့သည် မမြင်မှီသေခြင်းသို့ မရောက်ရကြဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ ခြောက်ရက်လွန်သောအခါ ယေရှုသည် ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်ညီယောဟန်တို့ကိုခေါ်၍၊ မြင့်လှစွာသောတောင်ပေါ်တွင် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ဆောင်ကြွတော်မူ၏။—

၁၇း၂ သူတို့ရှေ့၌ထူးခြားသောအဆင်းအရောင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မျက်နှာတော်သည် နေကဲ့သို့ ထွန်းတောက်လျက်၊ အဝတ်တော်သည် အလင်းကဲ့သို့ဖြူလျက် ရှိ၏။–
၁၇း၃ မောရှေနှင့်ဧလိယသည်ထင်ရှား၍ကိုယ်တော်နှင့်အတူစကားပြောလျက်နေကြ၏။–
၁၇း၄ ထိုအခါ ပေတရုက၊ သခင်၊ ဤအရပ်၌နေဘွယ်ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်ဘို့တဲတဆောင်၊ မောရှေဘို့တဆောင်၊ ဧလိယဘို့တဆောင်၊ တဲသုံးဆောင်ကိုအလို တော်ရှိလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆောက်လုပ်ပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။–
၁၇း၅ ထိုသို့လျှောက်စဉ်တွင်၊ ထွန်းလင်းသောမိုဃ်းတိမ်သည် ထိုသူတို့ကိုလွှမ်းမိုး၍၊ ဤသူသည် ငါနှစ်သက် မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားပေတည်း။ သူ၏စကားကိုနားထောင်ကြလော့ဟု မိုဃ်းတိမ်ကအသံတော်ဖြစ် လေ၏။–
၁၇း၆ တပည့်တော်တို့သည်ကြားရလျှင်၊ ပြပ်ဝပ်၍ အလွန်ကြောက်လန့်ခြင်းရှိကြ၏။–
၁၇း၇ ယေရှုသည်လာ၍သူတို့ကိုလက်နှင့်တို့တော်မူလျက်၊ ထကြ၊ မကြောက်ကြနှင့်ဟုမိန့်တော်မူသော်၊–
၁၇း၈ သူတို့သည် ကြည့်မြော်သဖြင့်၊ ယေရှုတယောက်တည်းမှတပါး၊ အဘယ်သူကိုမျှမမြင်ကြ။
၁၇း၉ တောင်ပေါ်မှဆင်းကြသောအခါ ယေရှုက၊ လူသားသည်သေခြင်းမှ မထမြောက်မီတိုင်အောင်၊ သင်တို့ယခုမြင်သောရူပါရုံကိုအဘယ်သူအားမျှ မပြောကြနှင့်ဟု တပည့်တော်တို့ကိုပညတ်တော်မူ၏။–
၁၇း၁၀ ထိုအခါတပည့်တော်တို့က၊ ဧလိယသည် အရင်လာရမည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုပါသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊–
၁၇း၁၁ ယေရှုက၊ ဧလိယသည်အရင်လာ၍အလုံးစုံတို့ကိုပြုပြင်ရသည်မှန်ပေ၏။–
၁၇း၁၂ ငါဆိုသည်ကား၊ ဧလိယရောက်လာပြီ။ လူများသည်သူ့ကိုမသိသဖြင့် သူ့အားပြုချင်သမျှကိုပြုကြပြီ။ ထိုနည်းတူလူသားသည်လည်း ထိုလူများလက်၌ခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊–
၁၇း၁၃ ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်ကိုအမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူကြောင်းကို တပည့်တော်တို့သည်နားလည်ကြ၏။
၁၇း၁၄ လူအစုအဝေးရှိရာသို့ရောက်ကြသောအခါ၊ လူတယောက်သည်အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍ ဒူးထောက်လျက်၊ သခင်၊–
၁၇း၁၅ အကျွန်ုပ်၏သားကိုကယ်မသနားတော်မူပါ။ ဝက်ရူးနာစွဲ၍ပြင်းစွာခံရပါ၏။ မီး၌၎င်း၊ ရေ၌၎င်းအကြိမ်ကြိမ် လဲတတ်ပါ၏။–
၁၇း၁၆ တပည့်တော်တို့ထံသို့ဆောင်ခဲ့၍ သူတို့သည်ချမ်းသာမပေးနိုင်ကြပါဟု လျှောက်လျှင်၊–
၁၇း၁၇ ယေရှုက၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိ၊ ဖေါက်ပြန်သောအမျိုး၊ ငါသည်သင်တို့နှင့်တကွအဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံးနေ ရမည်နည်း။ သင်တို့ကိုအဘယ်မျှကာလပတ်လုံးသည်းခံရမည်နည်း။ သူငယ်ကိုငါ့ထံသို့ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၇း၁၈ ယေရှုသည် သူ့ကိုဆုံးမတော်မူလျှင်၊ နတ်ဆိုးသည်သူမှထွက်သွားသဖြင့်၊ ထိုခဏမှစ၍သူငယ်သည် ကျန်းမာပကတိဖြစ်လေ၏။
၁၇း၁၉ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ယေရှုထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုနတ်ဆိုးကိုအဘယ်ကြောင့် မနှင်ထုတ်နိုင်ပါ သနည်းဟုလျှောက်ကြသော်၊–
၁၇း၂၀ သင်တို့သည်ယုံကြည်ခြင်းမရှိသောကြောင့်မနှင်ထုတ်နိုင်ကြ။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် မုန်ညင်းစေ့ခန့်မျှလောက်သောယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင်၊ ထို တောင်ကိုနေရာမှရွေ့လော့ဟုဆိုကြသော်၊ နေရာမှရွေ့လိမ့်မည်။ ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင် သင်တို့မတတ်နိုင်သောအမှုမရှိ။–
၁၇း၂၁ သို့သော်လည်း ဆုတောင်းခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်းမှတပါး အဘယ်သို့သောအားဖြင့်၊ ထိုအမျိုးသည်မထွက်တတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၇း၂၂ ဂါလိလဲပြည်၌နေကြစဉ်တွင် ယေရှုက၊ လူသားကိုလူတို့လက်သို့အပ်နှံရသောအချိန်နီးပြီ။–
၁၇း၂၃ သူတို့သည်သတ်ကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ သူတို့သည်လည်းအလွန်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိကြ၏။–
၁၇း၂၄ ကပေရနောင်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ ဗိမာန်တော်အခွန်တည်းဟူသော ဒိဒြမ္မကိုခံသောသူတို့သည် ပေတရုဆီသို့လာ၍ သင်၏ဆရာသည်ဒိဒြမ္မကို မပေးသလောဟုမေးမြန်းလျှင်၊ ပေးပါသည်ဟု ပေတရု ဆို၏။–
၁၇း၂၅ ပေတရုသည် အိမ်သို့ဝင်သောအခါ၊ ယေရှုသည်တင်ကူး၍၊ အချင်းရှိမုန်၊ သင်သည် အဘယ်သို့ထင်သ နည်း။ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည်အဘယ်သူမှာ အခွန်ကိုခံကြသနည်း။ မိမိသားမှာခံကြသလော။ သူတပါးမှာခံကြသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊–
၁၇း၂၆ ပေတရုက၊ သူတပါးမှာခံကြပါသည်ဟုလျှောက်သော်၊ ယေရှုကလည်းသို့ဖြစ်လျှင် သားမူကားလွတ်ရ၏။ သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည် ငါတို့ကြောင့်မမှား ယွင်းမည်အကြောင်း၊ အိုင်သို့သွား၍ငါးမျှားကိုချလော့။–
၁၇း၂၇ ရှေ့ဦးစွာရသောငါးကိုယူ၍ ပစပ်ကိုဖွင့်လျှင်၊ သတာတဲတပြားကိုတွေ့လိမ့်မည်။ ထိုငွေကိုယူ၍ ငါ့အဘို့နှင့် သင့်အဘို့ ထိုသူတို့အားပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည်ချဉ်းကပ်၍ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အဘယ်သူသည်သာ၍ကြီးမြတ်ပါ အံ့နည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊–
၁၈း၂ သူငယ်တယောက်ကိုခေါ်တော်မူ၍၊ တပည့်တော်တို့အလယ်၌ထားပြီးမှ၊–
၁၈း၃ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည်ပြောင်းလဲ၍သူငယ်ကဲ့သို့မဖြစ်လျှင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ မရောက်ရကြ။–
၁၈း၄ ထိုကြောင့်အကြင်သူသည် ဤသူငယ်ကဲ့သို့မိမိကိုမိမိနှိမ့်ချအံ့၊ ထိုသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ သာ၍ကြီးမြတ်လိမ့်မည်။–
၁၈း၅ အကြင်သူသည်ငါ့မျက်နှာကိုထောက်၍ ဤကဲ့သို့သောသူငယ်တစုံတယောက်ကိုလက်ခံ၏၊ ထိုသူသည် ငါ့ကိုပင်လက်ခံ၏။–
၁၈း၆ ငါ့ကိုယုံကြည်သောဤသူငယ်တစုံတယောက်ကို အကြင်သူသည်မှားယွင်းစေ၏၊ ထိုသူသည်လည်ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကိုဆွဲ၍ နက်နဲသောပင်လယ်၌ နှစ်မြှုပ်ခြင်းကိုခံရလျှင်အနေသာ၍ကောင်း၏။
၁၈း၇ မှားယွင်းစရာအကြောင်းများရှိသောကြောင့် လောကီသားတို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ မှားယွင်းစရာ အကြောင်းရှိရမည်။ သို့သော်လည်း မှားယွင်းစရာ အကြောင်းကိုဖြစ်စေသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။–
၁၈း၈ သင်၏လက်ခြေသည်သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင် လက်ခြေကိုဖြတ်ပစ်လော့။ လက်ခြေအစုံနှင့် ထာဝရမီးထဲ သို့ချခြင်းကို ခံရသည်ထက် အင်္ဂါချို့

တဲ့၍အသက်ရှင် ခြင်းသို့ဝင်စားသော်သာ၍ကောင်း၏။–
၁၈း၉ သင်၏မျက်စိသည်လည်း သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင်၊ မျက်စိကိုထုတ်ပစ်လော့။ မျက်စိနှစ်ဘက်စုံနှင့် ငရဲမီးထဲသို့ချခြင်းကိုခံရသည်ထက် မျက်စိတဘက်နှင့် အသက်ရှင်ခြင်းသို့ဝင်စားသော် သာ၍ကောင်း၏။
၁၈း၁၀ သင်တို့သည် ဤသူငယ်တစုံတယောက်ကို မထီမဲ့မြင်မပြုမည်အကြောင်းသတိရှိကြလော့။ ငါဆို သည်ကား၊ သူတို့၏ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော ငါ့အဘ၏မျက်နှာတော် ကို အစဉ်မပြတ်ဖူးမြင်ကြ၏။
၁၈း၁၁ ထိုမှတပါး လူသားသည် ပျောက်သောသူတို့ကိုကယ်တင်အံ့သောငှါ ကြွလာသတည်း။–
၁၈း၁၂ အဘယ်သို့ထင်ကြသနည်း။ သိုးတရာရှိသောသူ၌သိုးတကောင်သည်လမ်းလွဲ၍ပျောက်လျှင်၊ ထိုသူသည် ကိုးဆယ်ကိုးကောင်သောသိုးတို့ကို တောင်ပေါ်မှာ ထားခဲ့ပြီးမှ၊ လမ်းလွဲ၍ပျောက်သောသိုးတကောင်ကို သွား၍ရှာတတ်သည်မဟုတ်လော။–
၁၈း၁၃ တွေ့ပြီးလျှင်၊ လမ်းမလွဲမပျောက်သောသိုးကိုးဆယ်ကိုးကောင်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ထက်၊ ထိုသိုးတကောင်၌သာ၍ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဟု ငါအမှန်ဆို၏။–
၁၈း၁၄ ထိုနည်းတူကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် ဤသူငယ်တယောက်ကိုမျှ ပျက်စီးစေခြင်း ငှါအလိုတော်မရှိ။
၁၈း၁၅ ထိုကြောင့် သင်၏ညီအစ်ကိုသည်သင့်ကိုပြစ်မှားလျှင်၊ သူ့ဆီသို့သွား၍ နှစ်ယောက်တည်းချင်း သူ၏ အပြစ်ကိုပြ၍ဆုံးမလော့။ သူသည်သင်၏စကားကိုနားထောင်လျှင် ညီအစ်ကိုကိုရပြီ။–
၁၈း၁၆ သို့မဟုတ် သင်၏စကားကိုနားမထောင်လျှင်၊ လူနှစ်ဦးသုံးဦးသက်သေခံ၍စကားရှိသမျှတို့ကို တည်စေခြင်းငှါ ကိုယ်နှင့်အတူလူတဦးနှစ်ဦးကို ခေါ်ဦးလော့။–
၁၈း၁၇ ထိုသူတို့၏စကားကိုနားမထောင်လျှင် အသင်းတော်အားကြားပြောလော့။ အသင်းတော်၏စကားကို နားမထောင်လျှင်၊ သာသနာပလူကဲ့သို့၎င်း၊ အခွန်ခံကဲ့သို့၎င်းထိုသူကိုမှတ်လော့။–
၁၈း၁၈ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာသင်တို့ချည်နှောင်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ချည်နှောင်လျက် ရှိလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ ဖြည်လွှတ်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ဖြည်လွှတ်လျက်ရှိလိမ့်မည်။–
၁၈း၁၉ တဖန်ငါဆိုသည်ကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာသင်တို့တွင်နှစ်ယောက်တို့သည်သဘောချင်းတူ၍ဆုတောင်းလျှင်၊ တောင်းသမျှသောဆုတို့ကိုကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော် မူသောငါ၏ခမည်းတော်သည်ပေးတော်မူလတံ့။–
၁၈း၂၀ အကြောင်းမူကား၊ အကြင်အရပ်၌လူနှစ်ဦးသုံးဦးတို့သည် ငါ၏နာမကိုထောက်၍စည်းဝေးကြ၏၊ ထိုအရပ်၌သူတို့အလယ်မှာ ငါရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၈း၂၁ ထိုအခါ ပေတရုသည်ချဉ်းကပ်၍၊ သခင်၊ ညီအစ်ကိုသည်အကျွန်ုပ်ကိုပြစ်မှား၍ အကျွန်ုပ်သည်သူ၏ အပြစ်ကိုဘယ်နှစ်ကြိမ်လွှတ်ရပါအံ့နည်း။ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်အောင်လွှတ်ရပါအံ့လောဟု မေးလျှောက် သော်၊ ယေရှုက၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်အောင်လွှတ်ရမည်ငါမဆို။–
၁၈း၂၂ အကြိမ်ခုနစ်ဆယ်ခုနစ်လီမြောက်အောင်လွှတ်ရမည် ငါဆို၏။–
၁၈း၂၃ ထိုကြောင့် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်၊ မိမိကျွန်များတို့ကို စာရင်းယူခြင်းငှါအလိုရှိသော မင်းကြီးတဦး နှင့်တူ၏။–
၁၈း၂၄ စာရင်းယူစဉ်တွင်၊ ငွေအခွက်တသိန်းကြွေးတင်သောသူတယောက်ကို ရှေ့တော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။–
၁၈း၂၅ ထိုသူသည် ကြွေးဆပ်ရန်မရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်မှစ၍သားမယားဥစ္စာရှိသမျှတို့ကိုရောင်း၍ ကြွေးကိုဆပ်စေဟု သူ၏သခင်စီရင်၏။–
၁၈း၂၆ ထိုကျွန်သည်ညွှတ်ပြပ်ဝပ်တွားလျက်၊ သခင်၊ ကျွန်တော်ကိုသည်းခံတော်မူပါ။ ကြွေးရှိသမျှကိုဆပ်ပါ မည်ဟုလျှောက်လျှင်၊–
၁၈း၂၇ သူ၏သခင်သည် သနားခြင်းရှိသဖြင့် ကြွေးရှိသမျှကိုလွှတ်၍ချမ်းသာပေးလေ၏။–
၁၈း၂၈ ထိုကျွန်သည် ထွက်သွားရာတွင် မိမိငွေဒေနာရိတရာကြွေးတင်သော ကျွန်ချင်းတယောက်ကို တွေ့လျှင်၊ လည်ပင်းကိုကိုင်ညှစ်၍ ငါ့ငွေကိုဆပ်ပေး လော့ဟုဆို၏။–
၁၈း၂၉ ထိုကျွန်ချင်းသည်ကြွေးရှင်၏ခြေရင်း၌ပြပ်ဝပ်လျက် ကျွန်တော်ကိုသည်းခံတော်မူပါ။ ကြွေးရှိသမျှကိုဆပ်ပါမည်ဟုတောင်းပန်သော်လည်း၊–
၁၈း၃၀ ငွေရှင်သည် နားမထောင်ဘဲသွား၍ ကြွေးကိုမဆပ်မှီတိုင်အောင် သူ့ကိုထောင်ထဲမှာလှောင်ထား၏။–
၁၈း၃၁ ထိုအမှုအရာကိုအခြားသောကျွန်ချင်းတို့သည်မြင်လျှင်အလွန်နာကြည်းသောစိတ်နှင့်သွား၍၊ ပြုလေသမျှတို့ကိုမိမိတို့သခင်၌ကြားလျှောက်ကြ၏။–
၁၈း၃၂ ထိုအခါသခင်သည် ထိုကျွန်ကိုခေါ်၍၊ ဟယ်ဆိုးညစ်သောကျွန်၊ သင်သည်ငါ့ကိုတောင်းပန်သောကြောင့် သင်၌တင်သမျှသောကြွေးကို ငါရှင်းလင်း စေ၏။–
၁၈း၃၃ ငါသည် သင့်ကိုသနားသကဲ့သို့ သင်သည်လည်းကျွန်ချင်းကိုမသနားအပ်သလောဟုဆိုလျက်၊–
၁၈း၃၄ အမျက်ထွက်၍ ကြွေးရှိသမျှကိုမဆပ်မှီတိုင်အောင် အာဏာသားတို့လက်ကိုအပ်လေ၏။–
၁၈း၃၅ သင်တို့သည်လည်းညီအစ်ကိုအချင်းချင်းတို့ကို စိတ်နှလုံးပါလျက်အပြစ်မလွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောငါ၏အဘသည် ထိုနည်းတူ သင်တို့ကိုစီရင်တော်မူလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ ထိုဒေသနာတော်ကို ယေရှုသည်အကုန်အစင်ဟောတော်မူပြီးလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်မှပြောင်း၍ ယုဒပြည်စွန်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ကြွတော်မူ၏။–
၁၉း၂ လူများအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအရပ်၌အနာရောဂါများကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။–
၁၉း၃ ဖာရိရှဲတို့သည် အထံတော်သို့လာ၍ လူသည်ခပ်သိမ်းသောအပြစ်ကြောင့် မိမိမယားနှင့်ကွာအပ်သလော ဟု စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ မေး လျှောက်ကြသော်၊–
၁၉း၄ ကိုယ်တော်က၊ အစအဦး၌ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူသည် ယောကျ်ားနှင့်မိန်းမနှစ်ယောက်တည်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။–
၁၉း၅ ထိုအကြောင်းကြောင့်ယောကျ်ားသည် ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌မှီဝဲသဖြင့်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု ကျမ်းဆိုသည်ကိုသင်တို့မဘတ်ဘူးသလော။–
၁၉း၆ ထိုကြောင့်လင်မယားတို့သည် နှစ်ဦးမဟုတ်တဦးတည်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ဘက်စပ်၍ ထမ်းဘိုး တင်တော်မူသောအရာကို လူမခွဲမခွါစေနှင့်

ဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၁၉း၇ ဖာရိရှဲတို့ကလည်း၊ ထိုသို့မှန်လျှင် ဖြတ်စာကိုပေး၍မယားနှင့်ကွာစေခြင်းငှါ မောရှေသည်အဘယ်ကြောင့် စီရင်သနည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊–

၁၉း၈ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့စိတ်နှလုံးခိုင်မာသောကြောင့် မယားနှင့်ကွာရသောအခွင့်ကိုမောရှေသည်စီရင်၏။ အစအဦး၌ထိုသို့မဟုတ်။–

၁၉း၉ ငါပညတ်သည်ကား၊ မှားယွင်းခြင်းအကြောင်းမှတပါး အခြားသောအကြောင်းဖြင့် မိမိမယားနှင့်ကွာ၍ အခြားသောမိန်းမနှင့်စုံဘက်သောသူသည်မိမိမယား ကိုပြစ်မှား၏။ ကွာသောမိန်းမနှင့် စုံဘက်သော သူသည်လည်း သူ့မယားကိုပြစ်မှားသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉း၁၀ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ လင်မယားအမှုသည်ဤသို့ဖြစ်လျှင် စုံဘက်ခြင်းကိုမပြုကောင်းပါဟု လျှောက်ကြ၏။–

၁၉း၁၁ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ထိုစကားကို လူတိုင်းမခံမယူနိုင်။ အခွင့်ရသောသူတို့သာခံယူနိုင်ကြ၏။–

၁၉း၁၂ လူအချို့တို့သည် အမိဝမ်းတွင်းကပင်မိန်းမလျှာဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့သည်သူတပါးဆုံးမ၍ မိန်းမလျှာဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့သည်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်အဘို့အလို့ငှါ မိမိကိုယ်ကိုဆုံးမ၍ မိန်းမလျှာဖြစ်ကြ၏။ ထိုစကားကိုခံယူနိုင်သောသူသည် ခံယူစေဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၉း၁၃ ထိုအခါသူငယ်တို့အပေါ်မှာလက်တော်ကိုတင်၍မေတ္တာပို့တော်မူစေခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍ တပည့်တော်တို့သည် အပြစ်တင်ကြ၏။–

၁၉း၁၄ ယေရှုကလည်း၊ ထိုသူငယ်တို့ကိုရှိစေတော့။ ငါ့ထံသို့လာသည်ကိုမဆီးတားကြနှင့်။ ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့သောသူတို့၏နိုင်ငံဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၍၊–

၁၉း၁၅ သူငယ်တို့အပေါ်မှာလက်တော်ကိုတင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရပ်မှကြွသွားတော်မူ၏။

၁၉း၁၆ ထိုနောက်လူတယောက်သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ကောင်းမြတ်သောဆရာ၊ ထာဝရအသက်ကိုရအံ့သောငှါ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်ကောင်းမှုကိုပြုရပါမည်နည်းဟုမေးလျှောက်သော်၊–

၁၉း၁၇ ငါ့ကိုကောင်းမြတ်သည်ဟုအဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင်တပါးတည်းသာ ကောင်းမြတ်တော်မူ ၏။ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ဝင်စားလိုလျှင် ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၉း၁၈ အဘယ်ပညတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ရမည်နည်းဟုလျှောက်ပြန်သော်၊ လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်။ သူ့မယားကိုမပြစ်မှားနှင့်။ သူ့ဥစ္စာကိုမခိုးနှင့်။ မမှန်သောသက်သေကိုမခံနှင့်။–

၁၉း၁၉ မိဘကိုရိုသေစွာပြုလော့။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၉း၂၀ ထိုလုလင်ကလည်း၊ ထိုပညတ်ရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်သည်ငယ်သောအရွယ်မှစ၍စောင့်ရှောက်ပါပြီ။ အဘယ်အကျင့်လိုသေးသနည်းဟု လျှောက်ပြန်လေ၏။–

၁၉း၂၁ ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်လိုလျှင် သွားလော့။ ကိုယ်ဥစ္စာများကို ရောင်း၍ ဆင်းရဲသော သူတို့အား ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ဘဏ္ဍာကိုရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ ငါ့နောက်သို့လိုက်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၉း၂၂ ထိုလုလင်သည် များစွာသောဥစ္စာကိုရတတ်သောသူဖြစ်၍၊ ထိုစကားကိုကြားလျှင် စိတ်မသာသည်နှင့် သွားလေ၏။

၁၉း၂၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ငွေရတတ်သောသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ခဲလှ၏။–

၁၉း၂၄ တဖန်ငါဆိုသည်ကား၊ ကုလားအုပ်သည်အပ်နဖါးကိုလျှိုလွယ်၏။ ငွေရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ခဲသည်ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။–

၁၉း၂၅ ထိုသူတို့သည်ကြားလျှင် အလွန်မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိ၍၊ သို့ဖြစ်လျှင်အဘယ်သူသည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက်နိုင်မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။–

၁၉း၂၆ ယေရှုသည်လည်း၊ သူတို့ကိုကြည့်ရှု၍ ဤအမှုကိုလူမတတ်နိုင်။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို တတ်နိုင်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉း၂၇ ထိုအခါပေတရုက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ရှိသမျှကိုစွန့်ပစ်၍ ကိုယ်တော်နောက်သို့လိုက်ကြပါပြီ။ အဘယ်အကျိုးကိုရကြပါမည်နည်းဟု လျှောက်လေသော်၊–

၁၉း၂၈ ယေရှုက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အလုံးစုံသောအရာတို့ကိုအသစ်ပြုပြင်သောကာလ၌လူသားသည် ဘုန်းရှိသောပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောအခါ၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြသောသင်တို့သည် တဆယ်နှစ်ခုသောပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်လျက်၊ ဣသရေလလူတဆယ်နှစ်မျိုးကိုစစ်ကြောစီရင်ရကြလတံ့။–

၁၉း၂၉ အကြင်သူသည် ငါ၏နာမကြောင့်အိမ်၊ လယ်၊ ညီအစ်ကို၊ နှမ၊ မိဘ၊ သားမယားတည်းဟူသော တပါးပါးကိုစွန့်၏၊ ထိုသူသည် အဆတရာသောအကျိုးကိုရ၍ ထာဝရအသက်ကိုအမွေခံရလတံ့။–

၁၉း၃၀ နောက်ကျသောသူအများတို့သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူအများတို့သည် နောက်ကျကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ ဥပမာကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလုပ်ဆောင်သောသူတို့ကိုငှါးခြင်းငှါ နံနက်စောစောထွက်သွားသောအိမ်ရှင်နှင့်တူ၏။–

၂၀း၂ ထိုသူသည်တနေ့လျှင် ဒေနာရိတပြားစီပေးမည်ဟူ၍ လုပ်ဆောင်သောသူတို့နှင့်ဝန်ခံပြီးမှ စပျစ်ဥယျာဉ်သို့ စေလွှတ်လေ၏။–

၂၀း၃ နံနက်တချက်တီးအချိန်၌ထွက်ပြန်လျှင်၊ အခြားသောသူတို့သည် အလုပ်ကိုမလုပ်၊ ဈေး၌ရပ်နေသည်ကို မြင်၍၊–

၂၀း၄ သင်တို့လည်း ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်သို့သွားကြ။ တော်လျော်စွာငါပေးမည်ဟုဆိုလျှင် ထိုသူတို့သည်သွားကြ၏။–

၂၀း၅ တဖန်နှစ်ချက်တီးအချိန်၊ တဖန်သုံးချက်တီးအချိန်၌ထွက်၍ရှေ့နည်းအတူပြုလေ၏။–

၂၀း၆ ဆယ်တနာရီအချိန်၌လည်းထွက်ပြန်လျှင်၊ အခြားသောသူတို့သည်အလုပ်ကိုမလုပ်၊ ရပ်နေသည်ကို တွေ့၍၊ သင်တို့သည် တနေ့လုံး အလုပ်ကိုမလုပ်ဘဲ ဤအရပ်၌အဘယ်ကြောင့်နေကြသနည်းဟု မေးသော်၊–

၂၀း၇ ထိုသူတို့က၊ ကျွန်တော်တို့ကိုအဘယ်သူမျှမငှါးပါဟုပြောဆိုကြလျှင်၊ သင်တို့လည်းငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်သို့ သွားကြ။ တော်လျော်စွာရကြလိမ့်မည်ဟု

ဆိုလေ၏။

၂၀း၈ ညအချိန် ရောက်သောအခါ စပျစ်ဥယျာဉ်ရှင်က၊ လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကိုခေါ်ခဲ့လော့။ နောက်ဝင်သော သူ မှစ၍ အရင်အဦးဝင်သောသူတိုင်အောင် အခကိုပေးလော့ဟုမိမိစာရေးကိုမှာလိုက်လေ၏။–

၂၀း၉ ထိုကြောင့်ဆယ်တနာရီအချိန်၌ဝင်သောသူတို့သည်လာ၍ဒေနာရိတပြားစီခံကြ၏။–

၂၀း၁၀ အရင်ဝင်သောသူတို့သည်လာကြသောအခါ၊ ငါတို့သည်သာ၍ရမည်ဟုစိတ်ထဲမှာထင်မှတ်သော်လည်း ဒေနာရိတပြားစီခံရကြ၏။–

၂၀း၁၁ ထိုသို့ခံပြီးလျှင် အိမ်ရှင်ကိုကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်၍၊–

၂၀း၁၂ နောက်ဝင်သောသူတို့သည် တနာရီခန့်မျှသာလုပ်ဆောင်သော်လည်း၊ တနေ့လုံးအမှုဝန်ကိုထမ်းရွက်၍ နေပူဆင်းရဲခံရသောအကျွန်ုပ်တို့နှင့် အညီအမျှ ကိုယ်တော်စီရင်ပါပြီတကားဟု ဆိုကြ၏။–

၂၀း၁၃ အိမ်ရှင်ကလည်း အဆွေ၊ သင်၌မတရားသောအမှုကိုငါမပြု။ ဒေနာရိတပြားကိုအမှတ်ပြု၍ သင်သည် ငါနှင့်ဝန်ခံသည်မဟုတ်လော။–

၂၀း၁၄ သင်၏ဥစ္စာကိုယူ၍သွားလော့။ နောက်ဝင်သောသူတို့အား သင်နှင့်အညီအမျှပေးခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။–

၂၀း၁၅ ငါသည်ကိုယ်ဥစ္စာကိုပြုလိုသမျှမပြုရာသလော။ ငါ့သဘောကောင်းသောကြောင့် သင်သည်မျက်မုန်းကြိုး ရသလောဟု ဆိုလေ၏။–

၂၀း၁၆ ထိုနည်းတူ နောက်ကျသောသူတို့သည်အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူတို့သည် နောက်ကျကြလိမ့်မည်။ ခေါ်တော်မူသောသူ အများရှိသော်လည်း၊ ရွေးကောက်တော်မူသောသူ နည်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀း၁၇ ယေရှုသည်ယေရုရှလင်မြို့သို့တက်ကြွတော်မူစဉ်၊ လမ်းခရီး၌တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကို ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ခေါ်၍၊–

၂၀း၁၈ ငါတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့သို့ယခုသွားကြ၏။ လူသားသည်ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့ လက်သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် သေပြစ်ကိုစီရင်ကြလိမ့်မည်။–

၂၀း၁၉ လူသားအားပြက်ယယ်ပြုခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားခြင်းကိုပြုစေခြင်းငှါ တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၀း၂၀ ထိုအခါဇေဗေဒဲ၏သားတို့အမိသည် သားတို့နှင့်အတူ အထံတော်သို့ချဉ်း၍ ပြပ်ဝပ်လျက် ဆုကျေးဇူး ကိုတောင်းပန်လေ၏။ ကိုယ်တော်ကသင်သည် အဘယ်ဆုကျေးဇူးကို အလိုရှိသနည်းဟု မေးတော်မူသော်၊–

၂၀း၂၁ ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံတွင် ကျွန်မ၌ဤသားနှစ်ယောက်တို့သည် လက်ျာတော်ဘက်၌တယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ တယောက်ထိုင်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။–

၂၀း၂၂ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည်အဘယ်သို့တောင်းပန်သည်ကိုသင်တို့မသိကြ။ ငါသောက်ရအံ့သောခွက်ကို သောက်ခြင်းငှါ၄င်း၊ ငါခံသောဗတ္တိဇံကို ခံခြင်းငှါ၄င်း၊ သင်တို့သည်တတ်စွမ်းနိုင်သလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်တတ်စွမ်းနိုင်ပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊–

၂၀း၂၃ ငါ၏ခွက်ကိုသင်တို့သည်သောက်ရကြလိမ့်မည်။ ငါခံသောဗတ္တိဇံကိုလည်း သင်တို့သည်ခံရကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်းငါ၏လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်မှာ ထိုင်ရသောအခွင့်ကိုကား အကြင်သူတို့အဘို့အလိုငှါ ငါ့ခမည်းတော်သည်ပြင်ဆင်၏၊ ထိုသူတို့အားသာငါပေးပိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀း၂၄ အခြားသောတပည့်တော်တကျိပ်တို့သည် ကြားသိလျှင်၊ ထိုညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့ကို အမျက်ထွက်ကြ၏။–

၂၀း၂၅ ယေရှုသည် ထိုသူတို့ကိုခေါ်တော်မူ၍၊ သင်တို့သိသည်အတိုင်းလောကီမင်းတို့သည် အစိုးတရပြုတတ် ကြ၏။–

၂၀း၂၆ အကဲအမှူးတို့သည်အာဏာထားတတ်ကြ၏။–

၂၀း၂၇ သင်တို့မူကား ထိုသို့မပြုကြနှင့်။ လူသားသည်သူတပါးကိုစေစားခြင်းငှါမလာ၊–

၂၀း၂၈ သူတပါးအစေကိုခံခြင်းငှါ၄င်း၊ မိမိအသက်ကိုစွန့်၍လူများကိုရွေးခြင်းငှါ၄င်း၊ ကြွလာသည်ဖြစ်၍၊ ထိုနည်းတူ သင်တို့တွင်အကဲအမှူးပြုလိုသောသူကို သင်တို့ အစေခံဖြစ်စေ။ သင်တို့တွင် အထွဋ်အမြတ် လုပ်ချင်သောသူကိုလည်း သင်တို့ကျွန်ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀း၂၉ ယေရိခေါမြို့မှထွက်သွားကြစဉ်တွင် လူများအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။–

၂၀း၃၀ ယေရှုသည်ကြွသွားတော်မူကြောင်းကို လမ်းနားမှာထိုင်နေသောလူကန်းနှစ်ယောက်တို့သည်ကြားရလျှင်၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်အရှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်မသနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။–

၂၀း၃၁ ထိုသူတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်းငှါ လူအစုအဝေးတို့သည်ငေါက်၍ ဆိုကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်အရှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်မသနားတော်မူပါဟု သာ၍ဟစ်ကြော်ကြ၏။–

၂၀း၃၂ ယေရှုသည်လည်းရပ်တော်မူလျက် ထိုသူတို့ကိုခေါ်၍ သင်တို့၌အဘယ်သို့ပြုစေလိုသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊–

၂၀း၃၃ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့မျက်စိကိုပွင့်လင်းစေခြင်းငှါပြုတော်မူပါဟုလျှောက်ကြသော်၊–

၂၀း၃၄ ယေရှုသည်သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍ သူတို့မျက်စိကိုလက်နှင့်တို့တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် ထိုသူတို့ သည်မျက်စိမြင်၍ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ ယေရုရှလင်မြို့အနီးသို့ချဉ်း၍ သံလွင်တောင်ခြေရင်း၌ ဗက်ဖာဂေရွာသို့ရောက်ကြသောအခါ၊ ယေရှုသည် တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့ကို စေလွှတ်၍၊–

၂၁း၂ သင်တို့ရှေ့၌ရှိသောရွာသို့သွားကြ။ ထိုရွာ၌ချည်နှောင်လျက်ရှိသောမြည်းမနှင့်မြည်းကလေးကို သင်တို့သည်ချက်ခြင်းတွေ့လိမ့်မည်။ မြည်းကြိုးကို ဖြည်၍ ငါ့ထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြ။–

၂၁း၃ သူတပါးသည် သင်တို့အားတစုံတခုကိုဆိုလျှင် သခင်အလိုရှိသည်ဟုပြန်ပြောကြလော့။ ထိုသို့ပြောလျှင် ထိုသူသည်ချက်ခြင်းပေးလိုက်မည်ဟု မှာထားတော် မူ၏။–

၂၁း၄ ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ သင်၏အရှင်မင်းကြီးသည် မြည်းမနှင့်မြည်းကလေးကိုစီး၍၊–

၂၁း၅ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစိတ်နှင့်သင်ရှိရာသို့ကြွလာတော်မူသည်ကိုကြည့်ရှုလော့ဟု ဇိအုန်သတို့သမီးအား ပြောကြလော့ဟူသော ပရောဖက်၏ နှုတ်ထွက် ပြည့်စုံမည်အကြောင်း ဖြစ်သတည်း။

၂၁း၆ တပည့်တော်တို့သည်သွား၍ အမိန့်တော်အတိုင်းပြုသဖြင့်၊–

၂၁း၇ မြည်းမနှင့်မြည်းကလေးကိုဆောင်ခဲ့၍ မြည်းကျောပေါ်မှာမိမိတို့အဝတ်ကိုတင်ကြပြီးလျှင် ကိုယ်တော်သည် စီးတော်မူ၏။–

၂၁း၈ အတိုင်းမသိများစွာသောလူတို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကိုလမ်း၌ခင်းကြ၏။ အချို့တို့သည် သစ်ကိုင်းသစ်ခက် များကိုခုတ်၍ လမ်း၌ခင်းကြ၏။–

၂၁း၉ ရှေ့နောက်လိုက်သွားသောအခြံအရံများတို့က၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်အားဟောရှဏ္ဏာဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ကြွလာတော်မူသောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ကောင်းကင်ဘဝက်ဝယ် ဟောရှဏ္ဏာဖြစ်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။–

၂၁း၁၀ ယေရုရှလင်မြို့သို့ဝင်တော်မူသောအခါ တမြို့လုံးအုတ်အုတ်သဲသဲဖြစ်၍၊ ဤသူကားအဘယ်သူနည်းဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊–

၂၁း၁၁ လူအစုအဝေးတို့က၊ ဤသူသည်ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့၌ပေါ်ထွန်းသောပရောဖက်ယေရှုပေတည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။

၂၁း၁၂ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်သို့ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်၌ရောင်းဝယ်သောသူ အပေါင်းတို့ကိုနှင်ထုတ်၍၊ ငွေလဲသောသူတို့၏ ခုံများ ကိုင်း၊ ချိုးငှက်ရောင်းသောသူတို့၏ ထိုင်နေရာကိုင်း တွန်းလှဲတော်မူလျက်၊–

၂၁း၁၃ ငါ့အိမ်ကိုဆုတောင်းရာအိမ်ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြလတံ့ဟု ကျမ်းစာ၌လာသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ထိုအိမ်ကို ထားပြတွင်းဖြစ်စေကြပြီတကားဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၁း၁၄ ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၌ မျက်စိကန်းသောသူ၊ ခြေမစွမ်းသောသူတို့သည် အထံတော်သို့လာ၍ သူတို့အနာရောဂါကိုငြိမ်းစေတော်မူ၏။–

၂၁း၁၅ ကိုယ်တော်ပြုတော်မူသောအံ့ဩဘွယ်အမှုတို့ကိုင်း၊ သူငယ်တို့ကလည်း၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်အား ဟောရှဏ္ဏာဖြစ်စေသတည်းဟုဗိမာန်တော်၌ ကြွေးကြော်ကြသည်ကိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည်ကြားမြင်လျှင် အမျက်ထွက်ကြ၍၊–

၂၁း၁၆ ဤသူတို့သည် အဘယ်သို့ပြောဆိုသည်ကိုကြားသလောဟု ယေရှုအားမေးကြလေသော်၊ ငါကြား၏။ နို့စို့သူငယ်တို့နှုတ်ထဲမှ ကိုယ်တော်သည်ချီးမွမ်းခြင်းကို ပြင်ဆင်တော်မူသည်ဟူသောစကားကို သင်တို့သည်တရံတခါမျှမဘတ်ဘူးသလောဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၁း၁၇ ထိုအခါသူတို့ကိုထားခဲ့၍ မြို့ထဲမှထွက်ပြီးလျှင် ဗေသနိရွာသို့ကြွ၍ ထိုညဥ့်ကိုလွန်စေတော်မူ၏။

၂၁း၁၈ နံနက်အချိန်၌မြို့သို့ပြန်စဉ်တွင်ဆာမွတ်တော်မူ၏။–

၂၁း၁၉ လမ်းနားမှာ သင်္ဘောသဖန်းပင်တပင်ကိုမြင်လျှင်၊ ထိုအပင်သို့ကြွသွား၍ အရွက်ကိုသာတွေ့တော်မူသည် ရှိသော်၊ ယခုမှစ၍အစဉ်မပြတ်သင်၌ အသီးမသီးစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုအပင်သည်ချက်ခြင်း သွေ့ခြောက်လေ၏။–

၂၁း၂၀ တပည့်တော်တို့သည်မြင်လျှင်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည်ချက်ခြင်းသွေ့ခြောက်ပါပြီတကားဟု အံ့ဩ၍ဆိုကြ၏။–

၂၁း၂၁ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည်ယုံမှားခြင်းနှင့်ကင်းသောယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်၌ပြုသကဲ့သို့သင်တို့ပြုနိုင်သည်သာမ က၊ ထိုတောင်ကိုပင်နေရာမှရွေ့လော့၊ ပင်လယ်၌ကျလော့ဟုဆိုလျှင် ဆိုသည်အတိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။–

၂၁း၂၂ ယုံကြည်ခြင်းပါလျက်ပဌနာပြု၍ဆုတောင်းသမျှတို့ကို သင်တို့သည်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁း၂၃ ဗိမာန်တော်သို့ဝင်ပြန်၍ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူတို့သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့်ပြုသနည်း။ ထိုအခွင့်ကိုအဘယ်သူပေးသနည်းဟုမေးလျှောက်ကြသော်၊–

၂၁း၂၄ ယေရှုက၊ ငါသည်တစုံတခုကိုမေးဦးမည်။ သင်တို့ဖြေလျှင် ဤအမှုများကိုအဘယ်အခွင့်နှင့်ငါပြုသည်ကို ငါပြောမည်။–

၂၁း၂၅ ယောဟန်၏ဗတ္တိဇံတရားသည်အဘယ်ကဖြစ်သနည်း။ ဘုရားကဖြစ်သလော။ လူကဖြစ်သလောဟု မေးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်း ဆင်ခြင်၍ ဘုရားကဖြစ်သည်ဟုငါတို့ဖြေလျှင်၊ သင်တို့သည် ယောဟန်ကို အဘယ်ကြောင့် မယုံသနည်းဟု သူမေးလေဦးမည်။–

၂၁း၂၆ လူကဖြစ်သည်ဟုငါတို့ဖြေလျှင် လူများကိုကြောက်ရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်ကို ပရောဖက်ကဲ့သို့ထင်မှတ်ကြ၏ဟုအချင်းချင်းဆင်ခြင်ပြီးမှ၊–

၂၁း၂၇ အကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟု ယေရှုအားပြန်ပြောကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ထိုအတူ ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့်ငါပြုသည်ကို ငါမပြော။

၂၁း၂၈ သင်တို့သည်အဘယ်သို့ထင်ကြသနည်း။ တစုံတယောက်သောသူ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သားအကြီးဆီသို့သွား၍ ငါ့သား၊ ယနေ့ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်သို့သွား၍ လုပ်ဆောင်လော့ဟုဆိုလျှင်၊–

၂၁း၂၉ သားက ငါမသွားဘူးဟုပြန်ပြောသော်လည်း၊ နောက်မှနောင်တရ၍သွားလေ၏။–

၂၁း၃၀ အဘသည် အခြားသောသားဆီသို့သွား၍ ရှေ့နည်းအတူဆိုလျှင်၊ သားကသွားပါမည်အဘသခင်ဟု ဆိုသော်လည်း မသွားဘဲနေ၏။–

၂၁း၃၁ ထိုသားနှစ်ယောက်တို့တွင်အဘယ်သူသည် အဘ၏အလိုကိုဆောင်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ သားအကြီးဆောင်ပါသည်ဟုလျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုက လည်းငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အခွန်ခံတို့နှင့်ပြည်တန်ဆာတို့သည် သင်တို့အရင် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ဝင်တတ်ကြ၏။–

၂၁း၃၂ အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်သည် ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်၍ သင်တို့ဆီသို့လာသော်လည်း သင်တို့မယုံကြည်ကြ။ အခွန်ခံတို့နှင့် ပြည်တန်ဆာတို့မူကားယုံကြည်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို သင်တို့သည်မြင်သော်လည်း ယုံကြည်မည်အကြောင်း နောက်တဖန်နောင်တမရကြ။

၂၁း၃၃ အခြားသောဥပမာကိုနားထောင်ကြလော့။ အိမ်ရှင်တဦးသည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုစိုက်ပျိုး၍၊ စောင်ရန်းကိုလုပ်ပြီးမှ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းကိုတူးလေ၏။ မှီခိုရာလင့်စင်ကိုလည်းဆောက်လေ၏။ လုပ်ဆောင်သောသူတို့အား ဥယျာဉ်ကိုငှါး၍အခြားသောပြည်သို့သွားလေ၏။–

၂၁း၃၄ အသီးသီးချိန်ရောက်သောအခါ၊ အသီးကိုခံစေခြင်းငှါငယ်သားတို့ကို ဥယျာဉ်စောင့်တို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်လေ၏။–

၂၁း၃၅ ထိုသူတို့သည်ငယ်သားများကိုဘမ်းပြီးလျှင်တဦးကိုရိုက်၍၊ တဦးကိုသတ်၍၊ တဦးကိုခဲနှင့်ပစ်ကြ၏။–

၂၁း၃၆ နောက်တဖန် အရင်ထက်များသော အခြားငယ်သားတို့ကိုစေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ရှေ့နည်းအတူပြုကြ၏။–

၂၁း၃၇ နောက်ဆုံး၌ဥယျာဉ်ရှင်က၊ ထိုသူတို့သည် ငါ့သားကိုအားနာကြလိမ့်မည်ဟုဆို၍ မိမိသားကိုစေလွှတ် လေ၏။–

၂၁း၃၈ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည်သားကိုမြင်လျှင်၊ ဤသူသည်အမွေခံဖြစ်၏။ လာကြ၊ သူကိုသတ်၍သူ၏အမွေဥစ္စာ ကိုယူကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်း တိုင်ပင်၍၊–

၂၁း၃၉ ဥယျာဉ်ရှင်၏သားကိုဘမ်းယူပြီးမှဥယျာဉ်ပြင်သို့ထုတ်၍သတ်ပစ်ကြ၏။–

၂၁း၄၀ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဥယျာဉ်ရှင်သည်လာသောအခါ၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကို အဘယ်သို့ပြုမည်နည်းဟု မေးတော်မူ ၏။–

၂၁း၄၁ ပရိသတ်တို့ကလည်း၊ ထိုလူဆိုးတို့အားဆိုးသောဖျက်ဆီးခြင်းကိုစီရင်ပါလိမ့်မည်။ အသီးသီးချိန်တွင် အသီးကိုဆက်အံ့သောအခြားလူတို့အား

ထိုဥယျာဉ်ကို ငှါးပါလိမ့်မည်ဟုလျှောက်ကြ၏။

၂၁း၄၂ ယေရှုကလည်း၊ တိုက်ကိုတည်လုပ်သောသူများပယ်ထားသောကျောက်သည် နောက်တဖန် တိုက်ထောင့်အထွဋ်ဖျားသို့ ရောက်ပြန်၏။ ထိုအမှု သည် ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသောအမှုဖြစ်၏။ ငါတို့မျက်မှောက်၌လည်း အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်၏ဟူသောစကားကို ကျမ်းစာ၌ သင်တို့သည် တရံတခါမျှ မဘတ်ဘူးသလော။–

၂၁း၄၃ ထိုကြောင့်ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုသင်တို့မှနုတ်၍ နိုင်ငံတော်၏အသီးကို သီးအံ့သောလူမျိုးအားပေးရလတံ့။–

၂၁း၄၄ အကြင်သူသည်ထိုကျောက်အပေါ်သို့ကျ၏၊ ထိုသူသည်ကျိုးလတံ့။ အကြင်သူ၏အပေါ်သို့ ထိုကျောက်သည်ကျ၏၊ ထိုသူသည်ညက်ညက် ကြေလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၁း၄၅ ထိုဥပမာစကားကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးနှင့်ဖာရိရှဲတို့သည်ကြားရလျှင်၊ မိမိတို့ကိုရည်ဆောင်၍ ဟောပြောတော်မူသည်ကိုသိကြ၏။–

၂၁း၄၆ ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီးခြင်းငှါရှာကြံသော်လည်း၊ စုဝေးသောသူများကိုကြောက်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည်ကိုယ်တော်ကို ပရောဖက်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ တဖန်ယေရှုသည်ဥပမာကိုဆောင်၍ ပရိသတ်တို့အားမိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊–

၂၂း၂ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် မိမိသားအဘို့ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်ပွဲကိုစီရင်သောမင်းကြီးနှင့်တူ၏။–

၂၂း၃ ထိုမင်းကြီးသည်ဘိတ်ပြီးသောသူတို့ကိုခေါ်စေခြင်းငှါ လုလင်တို့ကိုစေလွှတ်သောအခါ ထိုသူတို့သည်မလာဘဲနေကြ၏။–

၂၂း၄ တဖန်အခြားသောလုလင်တို့ကိုစေလွှတ်၍ ငါ့ပွဲကိုငါပြင်ဆင်ပြီ။ နွားမှစသောဆူဖြိုးသောတိရစ္ဆာန်များကို သတ်၍ပြီးပြီ။ အလုံးစုံတို့သည်အသင့်ရှိပြီ။ မင်္ဂလာ ဆောင်ပွဲသို့လာကြပါဟုဘိတ်ပြီးသောသူတို့အား ပြောကြဟု မှာလိုက်ပြန်၏။–

၂၂း၅ သို့သော်လည်းထိုသူတို့သည်နားမထောင်ဘဲ အချို့တို့သည်မိမိလယ်သို့သွားကြ၏။ အချို့တို့သည် ကုန်သွယ်ရာသို့သွားကြ၏။–

၂၂း၆ ကြွင်းသောသူတို့သည်လည်းလုလင်တို့ကိုဘမ်းဆီး၍ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကိုပြုကြ၏။–

၂၂း၇ ထိုမင်းကြီးသည်ကြားလျှင် အမျက်ထွက်၍စစ်ချီစေသဖြင့်၊ လူအသက်ကိုသတ်သောထိုသူတို့ကို အပြီးလုပ်ကြံ၍ သူတို့၏မြို့ကိုမီးရှို့လေ၏။

၂၂း၈ ထိုနောက်မှမင်းကြီးသည်လုလင်တို့ကိုခေါ်၍ ငါ၏မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသည်အသင့်ရှိ၏။ ခေါ်ဘိတ်သော သူတို့သည် မထိုက်မတန်သောကြောင့်၊–

၂၂း၉ လမ်းမလမ်းကြားသို့သွား၍ တွေ့သမျှသောသူတို့ကို ပွဲသို့ခေါ်ဘိတ်ကြဟုအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊–

၂၂း၁၀ လုလင်တို့သည်လမ်းများသို့ထွက်သွား၍ကောင်းမကောင်းတွေ့သမျှသောလူအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေ၍ ပွဲတော်၌အပြည့်ရှိလေ၏။–

၂၂း၁၁ မင်းကြီးသည်ပွဲ၌လျောင်းသောသူတို့ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါ ဝင်တော်မူသောအခါ၊ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ၏အဝတ်ကို မဝတ်သောသူတယောက်ကိုမြင်လျှင်၊–

၂၂း၁၂ အဆွေ၊ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ၏အဝတ်မရှိဘဲ အဘယ်ကြောင့်ဝင်သနည်းဟုမေးတော်မူသည်ကို ထိုသူသည် မပြောနိုင်ဘဲနေ၏။–

၂၂း၁၃ ထိုအခါမင်းကြီးသည်အခြံအရံတို့အားထိုသူ၏လက်ခြေကိုတုပ်နှောင်လော့။ ငိုကြွေးခြင်း အံသွားခဲကြိတ် ခြင်းရှိရာ၊ ပြင်အရပ်မှောင်မိုက်ထဲသို့ ယူသွားချလိုက် ကြဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။–

၂၂း၁၄ ထိုသို့ခေါ်တော်မူသောသူအများရှိသော်လည်း၊ ရွေးကောက်တော်မူသောသူနည်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂း၁၅ ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့သည်ထွက်သွားပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည်သူ၏စကားကိုချောင်းမြောင်း၍ အပြစ်ပြုခွင့်ကို အဘယ်သို့ရနိုင်သနည်းဟု မေးမြန်း တိုင်ပင်ပြီးမှ၊–

၂၂း၁၆ မိမိတပည့်တို့နှင့်ဟေရုဒ်တပည့်တို့ကိုအထံတော်သို့စေလွှတ်၍ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သစ္စာရှိပါ၏။ အဘယ်သူကိုမျှမကြောက်၊ လူမျက်နှာကို မထောက်ဘဲ ဘုရားသခင်၏တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာပြတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သိကြပါ၏။–

၂၂း၁၇ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သို့ထင်တော်မူသနည်း။ ကဲသာဘုရင်အား အခွန်ကိုဆက်အပ်သလော၊ မဆက်အပ်သလော အကျွန်ုပ်တို့အား မိန့်တော်မူပါဟုမေးလျှောက်ကြ၏။–

၂၂း၁၈ ယေရှုသည်ထိုသူတို့၏ဆိုးညစ်သောသဘောကိုသိတော်မူလျှင်၊ လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ကြသနည်း။–

၂၂း၁၉ အခွန်ငွေတပြားကိုပြပါဟုမိန့်တော်မူ၍၊ ဒေနာရိတပြားကိုယူခဲ့ကြ၏။–

၂၂း၂၀ ဤပုံဤလိပ်စာကား၊ အဘယ်သူ၏ပုံအဘယ်သူ၏လိပ်စာဖြစ်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊–

၂၂း၂၁ ကဲသာဘုရင်၏ပုံ၊ လိပ်စာဖြစ်ပါသည်ဟုလျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုကလည်း၊ ကဲသာဘုရင်၏ဥစ္စာကို ကဲသာဘုရင်အားဆက်ပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ဥစ္စာကိုကား ဘုရားသခင်အား ဆက်ပေးကြလော့ ဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၂၂း၂၂ ထိုသူတို့သည်ကြားရလျှင်အံ့ဩ၍ အထံတော်မှထွက်သွားကြ၏။

၂၂း၂၃ ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိဟူ၍ အယူရှိသောဇဒ္ဒုကဲတို့သည် ထိုနေ့၌အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊–

၂၂း၂၄ အရှင်ဘုရား၊ လူမည်သည်ကား သားမရှိဘဲသေလျှင်၊ သူ၏မယားကိုသူ့ညီသိမ်းယူ၍ အစ်ကိုအမျိုးမပြတ် ဆက်နွယ်စေဟု မောရှေစီရင်ပါပြီ။–

၂၂း၂၅ အကျွန်ုပ်တို့တွင်ညီအစ်ကိုခုနစ်ယောက်ရှိပါ၏။ အစ်ကိုအကြီးသည် မိန်းမနှင့်စုံဘက်၍သားမရှိဘဲ သေသဖြင့် မိမိမယားကို မိမိညီနှင့် ကျန်ရစ်စေ၏။–

၂၂း၂၆ ထိုအတူတယောက်နောက်တယောက် ခုနစ်ယောက်သောညီအစ်ကိုတို့သည် ထိုမိန်းမနှင့်စုံဘက်ပြီးမှ သေကြ၏။–

၂၂း၂၇ နောက်ဆုံး၌ မိန်းမသည်လည်းသေလေ၏။–

၂၂း၂၈ သို့ဖြစ်၍ထမြောက်ရာကာလ၌ ထိုမိန်းမသည် ခုနစ်ယောက်သောညီအစ်ကိုတို့တွင် အဘယ်သူ၏ မယားဖြစ်ရပါမည်နည်း။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ထိုမိန်းမနှင့်စုံဘက်ခြင်းကိုပြုကြပြီဟု မေးလျှောက်ကြ၏။–

၂၂း၂၉ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည်ကျမ်းစာကိုနားမလည်၊ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ကိုမသိသောကြောင့် မှားသောအယူကိုယူကြ၏။–

၂၂း၃၀ ထမြောက်ရာကာလ၌ စုံဘက်ခြင်းကိုမပြု၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကိုမပြု။–

၂၂း၃၁ ကောင်းကင်သား ဘုရားသခင်၏တမန်တော်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။–

၂၂း၃၂ ထိုမှတပါးသေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းအရာမှာ၊ ဘုရားသခင်က၊ ငါသည် အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားဖြစ်သည်ဟု သင်တို့အားမိန့်မြွက်တော်မူကြောင်းကို သင်တို့သည် မဘတ်ဘူးသလော။ ဘုရားသခင်သည်သေနေသောသူတို့၏ဘုရားမဟုတ်၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၂း၃၃ ပရိသတ်များတို့သည်ကြားရလျှင် ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူသည်ကိုအံ့ဩခြင်းရှိကြ၏။

၂၂း၃၄ ဇဒ္ဒုကဲတို့၏စကားကိုချေတော်မူကြောင်းကို ဖာရိရှဲတို့သည်ကြားလျှင်စုဝေးကြ၍၊–

၂၂း၃၅ သူတို့အဝင်အပါဖြစ်သောကျမ်းတတ်တယောက်သည် ကိုယ်တော်ကိုစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊–

၂၂း၃၆ အရှင်ဘုရား၊ ပညတ္တိကျမ်း၌ အဘယ်မည်သောပညတ်သည် သာ၍ကြီးသနည်းဟုမေးလျှောက်သော်၊–

၂၂း၃၇ ယေရှုက၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ဉာဏ်ရှိသမျှနှင့်ချစ်လော့၊–

၂၂း၃၈ ဟူသောပညတ်သည် ပဌမပညတ်ဖြစ်၏။ ကြီးမြတ်သောပညတ်လည်းဖြစ်၏။–

၂၂း၃၉ ထိုမှတပါးကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟူသောဒုတိယပညတ်သည် ပဌမပညတ်နှင့်သဘောတူ၏။–

၂၂း၄၀ ဤပညတ်နှစ်ပါးတို့ကား ပညတ္တိကျမ်းနှင့်အနာဂတ္တိကျမ်းရှိသမျှတို့၏ အချုပ်အခြာပင်ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂း၄၁ ဖာရိရှဲတို့သည် စုဝေး၍နေကြစဉ်တွင် ယေရှုက၊ သင်တို့သည်ခရစ်တော်ကို အဘယ်သို့ထင်မှတ် ကြသနည်း။–

၂၂း၄၂ အဘယ်သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ ဒါဝိဒ်၏သားဖြစ်သည်ဟုလျှောက်ကြသော်၊–

၂၂း၄၃ သို့ဖြစ်လျှင် ဒါဝိဒ်သည် ခရစ်တော်ကိုသခင်ဟူ၍ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။–

၂၂း၄၄ ဒါဝိဒ်၏စကားမှာ၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူတို့ကိုသင်၏ခြေတင်ရာငါမချမထားမှီတိုင်အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌ထိုင်နေလော့ဟု ငါ၏သခင်အားမိန့် တော်မူသည်ဟုဒါဝိဒ်ဆိုသတည်း။–

၂၂း၄၅ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် ခရစ်တော်ကိုသခင်ဟူ၍ခေါ်လျှင်၊ အဘယ်သို့သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူသည် ရှိသော်၊–

၂၂း၄၆ အဘယ်သူမျှစကားတခွန်းကို ပြန်လျှောက်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်ကြ။ ထိုနေ့မှစ၍ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃း၁ ထိုအခါယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့် လူအပေါင်းတို့အားဟောပြောတော်မူသည်ကား၊–

၂၃း၂ ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့သည် မောရှေ၏ထိုင်ရာပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်ကြ၏။–

၂၃း၃ ထိုကြောင့်သူတို့စီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှတို့ကိုစောင့်ရှောက်၍ပြုကြလော့။ သူတို့၏အကျင့်အတိုင်းမကျင့်ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်စီရင်ထုံးဖွဲ့သော်လည်း ကိုယ်တိုင်မကျင့်ကြ။–

၂၃း၄ အလွန်လေး၍ထမ်းခဲသောဝန်တို့ကိုပြင်ဆင်၍သူတပါးပခုံးပေါ်မှာတင်တတ်ကြ၏။ မိမိတို့မူကားလက်ဖျား နှင့်မျှမရွေ့လိုကြ။–

၂၃း၅ သူတို့သည်ပြုသမျှသောအကျင့်အမှုတို့ကိုလူများရှေ့မှာထင်ရှားစေခြင်းငှါပြုကြ၏။ ကျယ်သောလက်ဖွဲ့တို့ကိုငှင်း၊ ကြီးသောပန်းပွားတို့ကိုငှင်း ဝတ်လေ့ရှိကြ၏။–

၂၃း၆ ပွဲသဘင်၊ တရားစရပ်တို့၌မြင့်မြတ်သောနေရာထိုင်ရာကိုငှင်း၊–

၂၃း၇ ဈေး၌ရှိသေစွာနှုတ်ဆက်ခြင်းကိုငှင်း၊ အရှင်ဘုရားအရှင်ဘုရားဟု လူများခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုငှင်း နှစ်သက်ကြ ၏။

၂၃း၈ သင်တို့မူကားအရှင်ဘုရားဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုမခံကြနှင့်။ ခရစ်တော်တည်းဟူသော သင်တို့ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ တပါးတည်းရှိ၏။ သင်တို့အပေါင်းသည် ညီအစ်ကိုချင်းဖြစ်ကြ၏။–

၂၃း၉ မြေကြီးပေါ်မှာအဘယ်သူကိုမျှအဘဟူ၍မခေါ်ဝေါ်ကြနှင့်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌သင်တို့အဘတပါးတည်း ရှိတော်မူ၏။–

၂၃း၁၀ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုမခံကြနှင့်။ ခရစ်တော်တည်းဟူသော သင်တို့ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတပါးတည်း ရှိ၏။–

၂၃း၁၁ သင်တို့တွင် အကြီးဖြစ်သောသူသည် သင်တို့အစေခံဖြစ်ရ၏။–

၂၃း၁၂ အကြင်သူသည်မိမိကိုချီးမြှောက်အံ့၊ ထိုသူသည်နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်လတံ့။ အကြင်သူသည်မိမိကို နှိမ့်ချအံ့၊ ထိုသူသည်ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။

၂၃း၁၃ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏တံခါးကို လူတို့ရှေ့မှာ ပိတ်ထား၍ မိမိတို့လည်းမဝင်၊ ဝင်လိုသောသူတို့ကိုလည်း ဆီးတားကြ၏။

၂၃း၁၄ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မုတ်ဆိုးမအိမ်ကိုလုယူသိမ်းစား၍၊ အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှါ ရှည်စွာသောပဌနာစကားကိုရွတ်တတ်ကြ၏။ ထိုကြောင့်သာ၍ကြီးစွာသောဒဏ်ကိုခံရကြလတံ့။

၂၃း၁၅ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူတယောက်ကိုပင် ဘာသာသွင်းခြင်းငှါ ကုန်းကြောင်း ရေကြောင်းပတ်ပတ်လှည့်လည်၍ ဘာသာသွင်းပြီးသောသူကိုလည်း၊ မိမိတို့ထက်နှစ်ဆသောငရဲသားဖြစ်စေကြ၏။

၂၃း၁၆ လမ်းပြသောလူကန်းတို့၊ သင်တို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ဗိမာန်တော်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို
ပြုလျှင် မတည်။ ဗိမာန်တော်၏ရွှေကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင် တည်သည်ဟု သင်တို့ဆိုကြ၏။–

၂၃း၁၇ လူမိုက်လူကန်းတို့၊ အဘယ်အရာသည်သာ၍မြတ်သနည်း။ ထိုရွှေကားမြတ်သလော။ ထိုရွှေကိုသန့်ရှင်းစေသောဗိမာန်တော်ကား မြတ်သလော။–

၂၃း၁၈ တနည်းကား၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင်မတည်။ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော ပူဇော်သက္ကာကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလျှင် တည်သည်ဟုသင်တို့ဆိုကြ၏။–

၂၃း၁၉ လူမိုက်လူကန်းတို့၊ အဘယ်အရာသည်သာ၍မြတ်သနည်း။ ထိုပူဇော်သက္ကာကားမြတ်သလော။ ထိုပူဇော်သက္ကာကိုသန့်ရှင်းစေသော ယဇ်ပလ္လင်ကားမြတ်သလော။–

၂၃း၂၀ ထိုကြောင့်ယဇ်ပလ္လင်ကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင်မှစ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသမျှကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသတည်း။–

၂၃း၂၁ ဗိမာန်တော်ကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ဗိမာန်တော်မှစ၍ဗိမာန်တော်၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသောသူကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသတည်း။–

၂၃း၂၂ ကောင်းကင်ဘုံကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ပလ္လင်တော်ကိုငှင်း၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူကိုငှင်း တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသတည်း။

၂၃း၂၃ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်စိမ်း၊ စမွှတ်၊ ဇီယာ၊ အသီးအရွက်တို့ကို ဆယ်ဘို့တဘို့လှူကြသည်တွင်၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ သူတပါးကိုသနားခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းတည်းဟူသောပညတ်တရားတွင် လေးသော အရာတို့ကိုကား လှပ်၍ထားကြ၏။ အရင်ဆိုသောအရာတို့ကိုမလှပ်မထား၊ နောက်ဆိုသောအရာတို့ကိုကျင့်ရမည်။–

၂၃း၂၄ လမ်းပြသောလူကန်းတို့၊ သင်တို့သည်ခြင်တကောင်ကိုမျှမပါစေခြင်းငှါ ရေကိုစစ်လျက်နှင့်ကုလားအုပ်ကို မျိုကြ၏။

၂၃း၂၅ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဖလား၊ လင်ပန်းကိုအပြင်၌ဆေးကြောကြ၏။ အတွင်း၌ကားလုယူခြင်း၊ မတရားသဖြင့် ကျင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်လျက်ရှိ၏။–

၂၃း၂၆ မျက်စိကန်းသောဖာရိရှဲ၊ ဖလား၊ လင်ပန်းကိုအတွင်း၌ ရှေ့ဦးစွာဆေးကြောလော့။ သို့ပြုလျှင်အပြင်ကား သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။

၂၃း၂၇ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အဖြူသုတ်သောသင်္ချိုင်းတွင်းနှင့်တူကြ၏။ ထိုတွင်းသည်အပြင်၌ တင့်တယ်စွတကား။ အတွင်း၌ကား လူသေအရိုး၊ အညစ်အကြေးအမျိုးမျိုးနှင့်ပြည့်လျက်ရှိ၏။–

၂၃း၂၈ ထိုအတူသင်တို့သည် အပြင်၌လူတို့ရှေ့မှာဖြောင့်မတ်ဟန်ရှိ၏။ အတွင်း၌ကားလျှို့ဝှက်ခြင်း၊ မတရားသဖြင့် ကျင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်လျက်ရှိကြ၏။

၂၃း၂၉ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက်မှစ၍ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ သင်္ချိုင်းတွင်းနှင့်အရိုး အိုးတို့ကိုတည်လုပ်၍တန်ဆာဆင်သဖြင့်၊–

၂၃း၃၀ ငါတို့သည်ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်၌ရှိလျှင်၊ ပရောဖက်တို့ကိုသတ်သည်အမှုကိုလက်မခံပြီဟုဆိုကြ၏။–

၂၃း၃၁ ထိုသို့ဆိုသော်၊ သင်တို့သည်ပရောဖက်တို့ကိုသတ်သောသူတို့၏အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သည်ကို ကိုယ်အဘို့ကိုယ်သက်သေခံကြ၏။–

၂၃း၃၂ သို့ဖြစ်၍ဘိုးဘေးတို့၏အကျင့်ပမာဏကိုမှီအောင်ကျင့်ကြလော့။–

၂၃း၃၃ မြွေဆိုးအမျိုးတို့၊ သင်တို့သည်အပြစ်ငရဲမှအဘယ်သို့လွတ်နိုင်ကြမည်နည်း။

၂၃း၃၄ ထိုကြောင့်ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား ပရောဖက်ပညာရှိကျမ်းပြုဆရာတို့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်၏။ ထိုသူအချို့တို့ကိုကွပ်မျက်၍ လက်ဝါးကပ် တိုင်၌သတ်ကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကို တရားစရပ်၌ရိုက်၍ တမြို့မှတမြို့သို့ညှဥ်းဆဲနှင်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။–

၂၃း၃၅ ထိုကြောင့်ဖြောင့်မတ်သောအာဗေလ၏အသွေးမှစ၍၊ အတွင်းဗိမာန်တော်နှင့်ယဇ်ပလ္လင်၏အကြား၌ သင်တို့သတ်ကြသော ဗာရခိသားဇာခရိ၏ အသွေး တိုင်အောင်မြေကြီးအပေါ်၌ သွန်းပြီးသမျှသော သူတော်ကောင်းတို့၏အသွေးသည် သင်တို့ခေါင်းပေါ်သို့ရောက်လိမ့်မည်။–

၂၃း၃၆ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤအရာများတို့သည် ယခုဖြစ်သောလူများအပေါ်သို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၂၃း၃၇ အိုယေရုရှလင်မြို့၊ ယေရုရှလင်မြို့၊ သင်သည်ပရောဖက်တို့ကိုသတ်မြဲရှိ၏။ သင်ရှိရာသို့စေလွှတ်သော သူတို့ကိုလည်း ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်မြဲရှိ၏။ ကြက်မသည်မိမိသားငယ်တို့ကို အတောင်အောက်၌ စုရုံးသကဲ့သို့ သင်၏သားတို့ကိုစုရုံးစေခြင်းငှါ ကြိမ်ဖန်များစွာငါအလိုရှိပြီ။ သင်မူကား အလိုမရှိ။–

၂၃း၃၈ သင်တို့နေသောအိမ်သည် သင်တို့၌လူဆိတ်ညံလျက်ကျန်ရစ်ရ၏။–

၂၃း၃၉ ငါဆိုသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့်ကြွလာသောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသောဟု သင်တို့မပြောမှီ တိုင်အောင် ယခုမှစ၍သင်တို့သည် ငါ့မျက်နှာကိုမမြင်ရကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄း၁ ယေရှုသည်ဗိမာန်တော်မှထွက်ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ တပည့်တော်တို့သည်ဗိမာန်တော်၏ တိုက်ဆောင်များကိုပြခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။–

၂၄း၂ ယေရှုကလည်း၊ ဤအရာအလုံးစုံကို သင်တို့သည်မြင်ကြသည်မဟုတ်လော။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ မဖြိုမချဘဲကျောက်တခုပေါ်မှာတခုမျှ မတည်မနေရဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၄း၃ ထိုနောက်သံလွင်တောင်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူစဉ်၊ တပည့်တော်တို့သည်အခြားသူမပါဘဲချဉ်းကပ်၍၊ ထိုအမှုအရာတို့သည် အဘယ် ကာလမှဖြစ်မည်ကိုငှင်း၊ ကိုယ်တော်သည်ကြွလာ၍ ဤကပ်ကမ္ဘာ ကုန်သောပုပ္ပနိမိတ်သည် အဘယ်နိမိတ်ဖြစ်မည်ကိုငှင်း အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။–

၂၄း၄ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှမလှည့်ဖြားစေခြင်းငှါသတိပြုကြလော့။–

၂၄း၅ အများသောသူတို့က၊ ငါသည်ခရစ်တော်ဖြစ်၏ဟုဆိုလျက်၊ ငါ၏အယောင်ကိုဆောင်၍ပေါ်လာသဖြင့် လူအများတို့ကိုလှည့်ဖြားကြလိမ့်မည်။–

၂၄း၆ သင်တို့သည်စစ်တိုက်ခြင်းအကြောင်းကိုငှင်း၊ စစ်တိုက်အံ့သောသိတင်းစကားကိုငှင်း ကြားရကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်းစိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ စေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။ ထိုအမှုအရာများသည်ဖြစ်ရမည်။ သို့သော်လည်းအဆုံးသည်မဖြစ်သေး။

၂၄း၇ လူတမျိုးနှင့်တမျိုး တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ ရန်ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌အစာခေါင်းပါးခြင်း၊ ကာလနာများပြားခြင်း၊ မြေကြီးလှုပ်ခြင်းတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၂၄း၈ ထိုအမှုအရာတို့သည် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၏အစအဦးဖြစ်သတည်း။–

၂၄း၉ ထိုကာလ၌လူများတို့သည် သင်တို့ကိုညှဥ်းဆဲခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါအပ်နှံကြလိမ့်မည်။ ငါ၏နာမကြောင့်လည်းခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့သည် သင်တို့ကိုမုန်းကြလိမ့်မည်။–

၂၄း၁၀ ထိုကာလ၌ အများသောသူတို့သည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက် အပ်ကြလိမ့်မည်။–

၂၄း၁၁ အချင်းချင်းမုန်းကြလိမ့်မည်။ မိစ္ဆာပရောဖက်အများတို့သည်ပေါ်လာ၍ လူအများတို့ကိုလှည့်ဖြားကြ လိမ့်မည်။–

၂၄း၁၂ မတရားသောအမှုတို့သည် များပြားသဖြင့် အများသောသူတို့၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည်ခေါင်းပါးလိမ့်မည်။–

၂၄း၁၃ အကြင်သူသည် အဆုံးတိုင်အောင်တည်ကြည်၏။ ထိုသူသည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။–
၂၄း၁၄ လူမျိုးအပေါင်းတို့အားသက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို လောကီနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိသမျှတို့၌ ဟောရ
လိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှအဆုံးသည်ဖြစ်လတံ့။
၂၄း၁၅ ထိုကြောင့်ပရောဖက်ဒံယေလဟောသည်အတိုင်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောရွံရှာဘွယ်အရာသည် သန့်ရှင်းသောအရပ်ဌာန၌စိုက်နေသည်ကို သင်တို့
မြင်ရလျှင်၊ ကျမ်းစာကိုကြည့်သောသူသည် နားလည်ပါစေ။–
၂၄း၁၆ ထိုသို့မြင်ရလျှင်၊ ယုဒပြည်၌ရှိသောသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ပြေးကြစေ။–
၂၄း၁၇ အိမ်မိုးပေါ်မှာရှိသောသူသည် အိမ်ထဲကဥစ္စာကိုယူခြင်းငှါမဆင်းစေနှင့်။–
၂၄း၁၈ လယ်၌ရှိသောသူလည်း မိမိအဝတ်ကိုယူခြင်းငှါနောက်သို့မပြန်စေနှင့်။–
၂၄း၁၉ ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမနှင့်နို့စို့သူငယ်ရှိသောမိန်းမတို့သည် အလွန်ခက်ကြလိမ့်မည်။–
၂၄း၂၀ သင်တို့ပြေးရသောအချိန်သည် ဆောင်းကာလ၌မကျ၊ ဥပုသ်နေ့၌လည်းမကျမည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။–
၂၄း၂၁ အကြောင်းမူကား၊ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ယခုတိုင်အောင်မဖြစ်စဖူး၊ နောက်၌လည်းမဖြစ်လတံ့သော ကြီးစွာသောဒုက္ခသည် ထိုကာလ၌ဖြစ်လိမ့်မည်။–
၂၄း၂၂ ထိုကာလတာရှည်လျှင် အဘယ်သူမျှမလွတ်နိုင်ရာ။ ရွေးချယ်သောသူတို့အဘို့အလိုငှါ ထိုကာလသည်တိုလိမ့်မည်။
၂၄း၂၃ ထိုအခါသူတပါးက၊ ဤအရပ်၌ခရစ်တော်ရှိသည်၊ ထိုအရပ်၌ရှိသည်ဟုဆိုသော်လည်းမယုံကြနှင့်။–
၂၄း၂၄ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်၏အယောင်ကိုဆောင်သောသူနှင့်မိစ္ဆာပရောဖက်တို့သည်ပေါ်လာ၍ ရွေးချယ်သောသူတို့ကိုပင် လှည့်ဖြားနိုင်လျှင်
လှည့်ဖြား လောက်အောင်ကြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုကြလိမ့်မည်။–
၂၄း၂၅ ထိုအကြောင်းအရာတို့ကိုငါပြောနှင့်ပြီ။–
၂၄း၂၆ ထိုကြောင့်သူတို့ကခရစ်တော်သည်တော၌ရှိသည်ဟုဆိုသော်လည်း မထွက်မသွားကြနှင့်။ တိုက်ခန်း၌ရှိသည်ဟုဆိုသော်လည်း မယုံကြနှင့်။–
၂၄း၂၇ လျှပ်စစ်သည်အရှေ့မှပြက်၍ အနောက်တိုင်အောင်ထွန်းလင်းသကဲ့သို့၊ လူသားသည်ကြွလာတော်မူ လတံ့။–
၂၄း၂၈ အသေကောင်ရှိရာ၌ ရွှေလင်းတတို့သည်စုဝေးကြလတံ့။
၂၄း၂၉ ထိုကာလ၏ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းနောက်ရုတ်ခနဲနေသည်မိုက်လိမ့်မည်။ လသည်အရောင်ကိုမပေး။ ကြယ်တို့သည် ကောင်းကင်မှကျကြလိမ့်မည်။
ကောင်းကင်တန်ခိုးတို့သည်တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။–
၂၄း၃၀ ထိုအခါလူသား၏နိမိတ်လက္ခဏာသည် ကောင်းကင်၌ထင်ရှားလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ လူအပေါင်းတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၍၊
လူသားသည် ကြီးစွာသောဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကိုဆောင်လျက်၊ မိုဃ်းတိမ်ကိုစီး၍ ကြွလာတော်မူသည်ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။–
၂၄း၃၁ လူသားသည် မိမိတမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍ တံပိုးခရာကိုပြင်းစွာမှုတ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည်ရွေးချယ် တော်မူသောသူတို့ကို အရပ်လေးမျက်နှာ၊
ကောင်းကင်အောက်ထက်ဝန်းကျင်တို့မှ ခေါ်၍စုရုံးကြလတံ့။
၂၄း၃၂ သင်္ဘောသဖန်းပင်ကိုအစွဲပြု၍ ပုံသက်သေတခုကိုမှတ်ကြလော့။ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် အခက်အလက်နု၍ အရွက်ပေါက်သောအခါ
နွေကာလနီးသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။–
၂၄း၃၃ ထိုနည်းတူ၊ ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကိုမြင်ရလျှင် လူသားသည်တံခါးဝတိုင်အောင် အနီးသို့ရောက်တော်မူသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။–
၂၄း၃၄ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယခုဖြစ်သောလူများမကုန်မှီ ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–
၂၄း၃၅ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးမတည်သော်လည်း ငါ့စကားတည်လိမ့်မည်။–
၂၄း၃၆ ထိုအချိန်နာရီကိုကား အဘယ်သူမျှမသိ။ ကောင်းကင်တမန်မသိ။ ငါ့ခမည်းတော်တပါးတည်းသာ သိတော်မူ၏။
၂၄း၃၇ လူသားသည်ကြွလာသောအခါ နောလေက်ထက်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။–
၂၄း၃၈ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းမဖြစ်မှီကာလ၌နောသေည်သင်္ဘောထဲသို့ဝင်သောနေ့တိုင်အောင် လူများတို့သည် စားသောက်လျက်၊ ထိမ်းမြားစုံဘက်လျက်နေ၍၊–
၂၄း၃၉ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းရောက်သဖြင့် လူခပ်သိမ်းတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသည်တိုင်အောင် သတိမဲ့နေကြသည်နည်းတူ၊ လူသားကြွလာသောအခါ၌
ဖြစ်လိမ့်မည်။–
၂၄း၄၀ ထိုအခါလယ်၌ရှိသောသူနှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကိုသိမ်းယူ၍တယောက်မူကား နေရစ်ရလတံ့။–
၂၄း၄၁ ကြိတ်ဆုံကြိတ်သောသူနှစ်ယောက်တို့တွင်တယောက်ကိုသိမ်းယူ၍တယောက်မူကား နေရစ်ရလတံ့။–
၂၄း၄၂ သင်တို့အရှင်သည် အဘယ်အချိန်နာရီ၌ရောက်လာမည်ကို သင်တို့မသိသောကြောင့် စောင့်နေကြလော့။–
၂၄း၄၃ သူခိုးလာမည်အချိန်နာရီကို အိမ်ရှင်သိရလျှင်၊ မိမိအိမ်ကိုမထွင်းမဖောက်စေခြင်းငှါစောင့်နေလိမ့်မည်ကို သင်တို့သိကြ၏။–
၂၄း၄၄ ထိုကြောင့် သင်တို့သည်ပြင်ဆင်လျက်နေကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့မထင်မမှတ်သော အချိန်နာရီ၌ လူသားသည်ကြွလာလိမ့်မည်။
၂၄း၄၅ အရှင်သည်မိမိအိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့အား အချိန်တန်လျှင်အစားအသောက်တို့ကို ဝေဖန်စေခြင်းငှါ အအုပ်အချုပ်ခန့်ထား၍၊ သစ္စာနှင့်ငှင်း၊
သတိပညာနှင့်ငှင်းပြည့်စုံသော ကျွန်ကား အဘယ်သူနည်း။–
၂၄း၄၆ အကြင်ကျွန်သည်ဤသို့ပြုလျက်နေသည်ကို အရှင်သည်ပြန်လာ၍တွေ့၏။ ထိုကျွန်သည်မင်္ဂလာရှိ၏။–
၂၄း၄၇ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အရှင်သည်မိမိဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို ထိုကျွန်၌အပ်လိမ့်မည်။–
၂၄း၄၈ သို့မဟုတ်မူကား၊ အကြင်ကျွန်ဆိုးက ငါ့အရှင်လာခဲလိမ့်မည်ဟုစိတ်ထဲ၌အောက်မေ့သည်နှင့်၊–
၂၄း၄၉ ကျွန်ချင်းတို့ကိုရိုက်ပုတ်လျက် သေသောက်ကြူးသောသူတို့နှင့်တကွစားသောက်လျက်နေ၏၊–
၂၄း၅၀ ထိုကျွန် မကြည့်မမျှော်သောနေ့ရက်၊ မကြားမသိသောအချိန်နာရီ၌သခင်သည်ရောက်လာလျှင်၊–
၂၄း၅၁ ထိုကျွန်ကိုပြင်းပြစွာကွပ်မျက်ဆုံးမ၍၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာအရပ်၌ လျှို့ဝှက်သောသူတို့နှင့် တကွ နေရာချလတံ့။

အခန်းကြီး (၂၅)

၂၅း၁ ထိုအခါကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်ကား၊ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကိုခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ မီးခွက်ကိုကိုင်ယူ၍ ထွက်သွားသောသတို့သမီး တကျိပ်နှင့်တူ၏။–

၂၅း၂ ထိုသတို့သမီးတို့တွင်ငါးယောက်သည်ပညာသတိရှိကြ၏။ ငါးယောက်မူကားအမိုက်ဖြစ်ကြ၏။–

၂၅း၃ မိုက်သောသူတို့သည်မီးခွက်တို့ကိုသာယူ၍ ဆီကိုမယူကြ။–

၂၅း၄ ပညာသတိရှိသောသူတို့မူကား၊ မီးခွက်နှင့်တကွဘူး၌ ပါသောဆီကိုလည်းယူကြ၏။–

၂၅း၅ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည်မလာဘဲနေစဉ်၊ ထိုသတို့သမီးအပေါင်းတို့သည်ငိုက်၍အိပ်ပျော်ကြ၏။

၂၅း၆ သန်းခေါင်ယံ၌ကြည့်ပါ။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည်လာပြီ။ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ထွက်သွားကြကုန်ဟု ကြွေးကြော်လျှင်၊–

၂၅း၇ ထိုသတို့သမီးအပေါင်းတို့သည်ထ၍ မီးခွက်များကိုပြင်ဆင်ကြ၏။–

၂၅း၈ မိုက်သောသူတို့ကငါတို့ဆီမီးသေပါပြီ။ သင်တို့ဆီကိုအနည်းငယ်ပေးပါဟု ပညာရှိသောသူတို့အား တောင်းကြ၏။–

၂၅း၉ ပညာရှိသောသူတို့ကလည်း၊ သင်တို့အဘို့နှင့်ငါတို့အဘို့ဆီမလောက်။ ထိုကြောင့်ဆီရောင်းသောသူရှိ ရာသို့သွား၍ ကိုယ်သုံးဘို့ဝယ်လျှင် သာ၍ ကောင်းသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။–

၂၅း၁၀ ထိုသူတို့သည်ဆီဝယ်သွားသည်အခိုက်တွင် မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည်လာ၍၊ အသင့်ရှိသော သတို့သမီးတို့သည်လုလင်နှင့်အတူပွဲသို့ဝင်ကြ ပြီးလျှင် တံခါးကိုပိတ်ထား၏။–

၂၅း၁၁ ထိုနောက်ကြွင်းသောသတို့သမီးတို့သည်လာ၍ အရှင်၊ အရှင်၊ ကျွန်မတို့အားတံခါးကိုဖွင့်ပါဟု တောင်းလျှောက်ကြသော်၊–

၂၅း၁၂ အရှင်ကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့ကိုငါမသိဟုပြန်ပြောလေ၏။–

၂၅း၁၃ သို့ဖြစ်၍ လူသားသည်ကြွလာအံ့သောနေ့ရက်အချိန်နာရီကို သင်တို့သည်မသိသောကြောင့် စောင့်နေကြလော့။

၂၅း၁၄ ဥပမာကား၊ လူတဦးသည်အခြားသောပြည်သို့သွားမည်ဟုအကြံရှိလျက်၊ မိမိငယ်သားတို့ကိုခေါ်၍ မိမိဥစ္စာများကိုအပ်ပေး၏။ သူတို့သည်အသီး အသီးအစွမ်းသတ္တိရှိသည်အတိုင်း၊ တဦး၌ ငွေအခွက်ငါးဆယ်၊–

၂၅း၁၅ တဦး၌အခွက်နှစ်ဆယ်၊ တဦး၌အခွက်တဆယ်ကိုအပ်ပေးပြီးမှ ချက်ခြင်းသွားလေ၏။–

၂၅း၁၆ အခွက်ငါးဆယ်ကိုခံသောသူသည်သွား၍ ကုန်သွယ်ခြင်းကိုပြုသဖြင့် အခြားသောအခွက်ငါးဆယ်ကို အမြတ်ရလေ၏။–

၂၅း၁၇ ထိုနည်းတူအခွက်နှစ်ဆယ်ကိုခံသောသူသည်လည်း၊ အခြားသောအခွက်နှစ်ဆယ်ကိုအမြတ်ရလေ၏။–

၂၅း၁၈ အခွက်တဆယ်ကိုခံသောသူမူကား၊ သွား၍မြေ၌တွင်းတူးပြီးလျှင်အရှင်၏ငွေကိုဝှက်ထားလေ၏။

၂၅း၁၉ ကာလကြာမြင့်ပြီးမှထိုငယ်သားတို့၏အရှင်သည်လာ၍ သူတို့ကိုစာရင်းယူလေ၏။–

၂၅း၂၀ အခွက်ငါးဆယ်ကိုခံသောသူသည် ချဉ်းကပ်၍၊ အခြားသောအခွက်ငါးဆယ်ကိုဆက်လျက်၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၌အခွက်ငါးဆယ် ကိုအပ်ပေး တော်မူ၏။ အခြားသောအခွက်ငါးဆယ်ကို အကျွန်ုပ်အမြတ်ရပါပြီဟုလျှောက်လေ၏။–

၂၅း၂၁ အရှင်ကလည်း၊ သာဓု၊ သစ္စာရှိသောငယ်သားကောင်း။ သင်သည်အမှုငယ်၌သစ္စာစောင့်လေပြီ။ များစွာသောအမှုအခွင့်ကို သင်၌ငါအပ်ပေးမည်။ သင်၏သခင်နှင့်အတူစည်းစိမ်ကို ဝင်စားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၅း၂၂ အခွက်နှစ်ဆယ်ကိုခံသောသူသည်လည်းချဉ်းကပ်၍သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ အခွက်နှစ်ဆယ်ကိုအပ်ပေးတော်မူ၏။ အခြားသော အခွက်နှစ်ဆယ်ကို အကျွန်ုပ်အမြတ်ရပါပြီဟု လျှောက်လေသော်၊–

၂၅း၂၃ အရှင်က၊ သာဓုသစ္စာရှိသောငယ်သားကောင်း။ သင်သည်အမှုငယ်၌သစ္စာစောင့်လေပြီ။ များစွာသောအမှုအခွင့်ကိုသင်၌ငါအပ်ပေးမည်။ သင်၏ သခင်နှင့် အတူစည်းစိမ်ကိုဝင်စားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅း၂၄ အခွက်တဆယ်ကိုခံသောသူသည်လည်းချဉ်းကပ်၍သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်ခဲယဉ်းသောသူ ဖြစ်သည်နှင့်ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောအရပ်၌ရိတ်၍၊ ကိုယ်မ ဖြန့်မကြဲသောအရပ်၌ စုသိမ်းတတ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိ၍၊–

၂၅း၂၅ ကြောက်သောကြောင့်၊ အခြားသို့သွား၍ကိုယ်တော်၏ငွေအခွက်တဆယ်ကို မြေ၌ဝှက်ထားပါပြီ။ ယခုကိုယ်တော်၏ဥစ္စာရှိပါသည်ဟု လျှောက် ၏၊–

၂၅း၂၆ အရှင်ကလည်း၊ ဆိုးညစ်ပျင်းရိသောငယ်သား၊ ငါသည်ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောအရပ်၌ရိတ်၍၊ ကိုယ်မဖြန့်မကြဲသောအရပ်၌ စုသိမ်းသည်ကို သင်သိသည်မှန်လျှင်၊–

၂၅း၂၇ ငါ့ငွေကိုပွဲစားလက်သို့အပ်ရမည်။ ထိုသို့အပ်လျှင်၊ ငါပြန်လာသောအခါငွေရင်းနှင့်အတိုးကိုရနိုင်၏။–

၂၅း၂၈ ထိုကြောင့်အခွက်တဆယ်ကိုထိုသူ၏လက်မှနှုတ်ကြ။ အခွက်တရာရှိသောသူကိုပေးကြ။–

၂၅း၂၉ အကြောင်းမူကား၊ အကြင်သူသည်ရတတ်၏၊ ထိုသူ၌ကြွယ်ဝပြည့်စုံစေခြင်းငှါပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည် ဆင်းရဲ၏၊ ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင်နှုတ် လိမ့်မည်။–

၂၅း၃၀ အသုံးမရသောထိုငယ်သားကို ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ၊ ပြင်အရပ်မှောင်မိုက်ထဲသို့ နှင်ထုတ်ချလိုက်ကြဟု စီရင်တော်မူ၏။

၂၅း၃၁ လူသားသည်မိမိဘုန်းအာနုဘော်ကိုဆောင်လျက်၊ သန့်ရှင်းသောကောင်းကင်တမန်များ အခြံအရံတို့နှင့်တကွ ကြွလာတော်မူသောအခါ ဘုန်းရှိ သောပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်၍၊–

၂၅း၃၂ ရှေ့တော်၌လူမျိုးအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေသဖြင့်၊ သိုးထိန်းသည်သိုးနှင့်ဆိတ်တို့ကိုတခြားစီခွဲထားသကဲ့သို့၊ လူအပေါင်းတို့ကိုအသီးအခြားခွဲ၍၊–

၂၅း၃၃ သိုးတို့ကိုလက်ျာတော်ဘက်၊ ဆိတ်တို့ကိုလက်ဝဲတော်ဘက်၌ထားတော်မူလတံ့။

၂၅း၃၄ ထိုအခါလက်ျာတော်ဘက်၌ရှိသောသူတို့အား မင်းကြီးက၊ ငါ့ခမည်းတော်ထံကောင်းကြီးမင်္ဂလာ ကိုခံသောသူတို့၊ ကမ္ဘာဦးကပင်သင်တို့အဘို့ ပြင်ဆင်သော နိုင်ငံကိုလာ၍အမွေခံကြလော့။–

၂၅း၃၅ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်မွတ်သိပ်သောအခါ သင်တို့သည်ကျွေးကြ၏။ ငါသည်ရေငတ်သောအခါ သင်တို့သည်သောက်ဘို့ပေးကြ၏။ ငါသည် ဧည့်သည်ဖြစ်သောအခါ သင်တို့သည်ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုကြ၏။–

၂၅း၃၆ ငါသည်အဝတ်အချည်းစည်းရှိသောအခါ သင်တို့သည်အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းကြ၏။ ငါသည်အနာရောဂါ စွဲသောအခါ သင်တို့သည်ကြည့်ရှုပြုစုကြ၏။

ငါသည် ထောင်ထဲမှာနေရသောအခါ သင်တို့သည်ငါ့ထံသို့လာကြ၏ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–

၂၅း၃၇ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့က၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်မွတ်သိပ်တော်မူသည်ကိုအဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို လုပ်ကျွေးပါသနည်း။ ရေငတ်တော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ ကိုယ်တော်ကိုသောက်ဘို့ပေးပါသနည်း။–

၂၅း၃၈ ဧည့်သည်ဖြစ်တော်မူသည်ကိုအဘယ်အခါ၌အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ဧည့်သည်ဝတ်ကို ကိုယ်တော်အား ပြုပါသနည်း။ အဝတ်အချည်းစည်းရှိတော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ ကိုယ်တော်ကိုအဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းပါသနည်း။–

၂၅း၃၉ အနာစွဲတော်မူသည်ကိုငှင်း၊ ထောင်ထဲမှာနေတော်မူသည်ကိုငှင်း၊ အဘယ်အခါ၌အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ အထံတော်သို့ရောက်ပါသနည်းဟုပြန်၍လျှောက် ကြသော်၊–

၂၅း၄၀ မင်းကြီးက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည်ဤသူတည်းဟူသောငါ့ညီတို့တွင် အငယ်ဆုံးသော သူတယောက်အား ပြုကြသမျှတို့ကို ငါ့အားပြုကြပြီဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူလတံ့။

၂၅း၄၁ ထိုအခါလက်ဝဲတော်ဘက်၌ရှိသောသူတို့အားမင်းကြီးက၊ ကျိန်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့၊ မာရ်နတ်နှင့်သူ၏တမန်တို့အဘို့ပြင်ဆင်သောထာဝရမီးထဲသို့ ငါ့ထံမှခွါသွားကြလော့။–

၂၅း၄၂ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်မွတ်သိပ်သောအခါ သင်တို့သည်မကျွေး။ ငါသည်ရေငတ်သောအခါ သင်တို့သည်သောက်ဘို့မပေး။–

၂၅း၄၃ ငါသည်ဧည့်သည်ဖြစ်သောအခါ သင်တို့သည်ဧည့်သည်ဝတ်ကိုမပြု။ ငါသည်အဝတ်အချည်းစည်းရှိသော အခါ သင်တို့သည်အဝတ်နှင့်မဖုံးမလွှမ်း။ ငါသည် အနာရောဂါစွဲသောအခါ၌ငှင်း၊ ထောင်ထဲမှာနေရသော အခါ၌ငှင်း၊ သင်တို့သည်မကြည့်ရှုမပြုစုကြဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊–

၂၅း၄၄ ထိုသူတို့က၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်မွတ်သိပ်တော်မူခြင်း၊ ရေငတ်တော်မူခြင်း၊ ဧည့်သည်ဖြစ်တော်မူခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိတော်မူခြင်း၊ အနာစွဲတော်မူခြင်း၊ ထောင်ထဲမှာနေတော်မူခြင်းတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်အခါ၌မြင်၍ ကိုယ်တော်ကိုမပြုစုမလုပ်ကျွေးဘဲနေပါသနည်းဟု ပြန်၍လျှောက်ကြသော်၊–

၂၅း၄၅ မင်းကြီးက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည်ဤသူတို့တွင်အငယ်ဆုံးသောသူတယောက်အား မပြုသမျှတို့ကိုငါ့အားမပြုကြပြီဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူလတံ့။–

၂၅း၄၆ ထိုသူတို့သည် ထာဝရအပြစ်ဒဏ်ခံရာသို့ငှင်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့မူကား၊ ထာဝရအသက်ရှင်ရာသို့ငှင်း သွားရကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၆)

၂၆း၁ ထိုဒေသနာတော်ရှိသမျှတို့ကိုယေရှုသည်အကုန်အစင်ဟောတော်မူပြီးလျှင်၊ တပည့်တော်တို့အား၊–

၂၆း၂ နှစ်ရက်လွန်မှပသခါပွဲနေ့ရောက်မည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။ ထိုအခါလူသားကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်သတ်စေခြင်းငှါ အပ်နှံကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၆း၃ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့်လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူတို့သည်၊ ကယာဖအမည်ရှိသောယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အိမ်ဦး၌ စည်းဝေးကြပြီးလျှင်၊–

၂၆း၄ ယေရှုကိုပရိယာယ်အားဖြင့်ဘမ်းဆီး၍သတ်အံ့သောငှါတိုင်ပင်ကြ၏။–

၂၆း၅ သို့သော်လည်း လူများတို့သည် ရုန်းရင်းခတ်ဖြစ်မည်ကိုစိုးရိမ်၍ ပွဲနေ့တွင်မပြုနှင့်ဦးဟုပြောဆိုကြ၏။

၂၆း၆ ဗေသနိရွာတွင် ရှိမုန်အမည်ရှိသောလူနူ၏အိမ်၌ ယေရှုရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊–

၂၆း၇ မိန်းမတယောက်သည် အဘိုးများစွာထိုက်သောဆီမွှေးကျောက်ဖြူခွက်တလုံးကို အထံတော်သို့ယူခဲ့၍၊ စားပွဲနားမှာလျောင်းတော်မူသော ကိုယ်တော်၏ ခေါင်းပေါ်၌သွန်းလောင်းလေ၏။–

၂၆း၈ တပည့်တော်တို့သည်မြင်လျှင် ဒေါသစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အဘယ်ကြောင့်အကျိုးမဲ့ဆုံးစေသနည်း။–

၂၆း၉ ထိုဆီမွှေးကိုအဘိုးများစွာနှင့်ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အားပေးစရာကောင်းသည်ဟုဆိုကြ၏။–

၂၆း၁၀ ယေရှုသည်သိတော်မူလျှင်၊ ထိုမိန်းမကိုအဘယ်ကြောင့်နှောင့်ရှက်ကြသနည်း။ သူသည် ငါ၌ကောင်းသောအမှုကိုပြုပြီ။–

၂၆း၁၁ ဆင်းရဲသောသူတို့သည် သင်တို့၌အစဉ်ရှိကြ၏။ ငါမူကားသင်တို့၌အစဉ်ရှိသည်မဟုတ်။–

၂၆း၁၂ ဤဆီမွှေးကိုငါ့ကိုယ်အပေါ်၌သွန်းလောင်းသည်မှာငါ့အလောင်းကိုသင်္ဂြိုဟ်မည်ဟု ပြင်ဆင်ခြင်းငှါ ပြုသတည်း။–

၂၆း၁၃ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဧဝံဂေလိတရားကိုမြေတပြင်လုံးတွင်ဟောသောအရပ်ရပ်တို့၌ ဤမိန်းမကိုအောက်မေ့စရာဘို့ သူပြုသောဤအမှုကို ကြားပြောရကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၆း၁၄ ထိုအခါတပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှကာရုတ်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ ထံသို့သွား၍၊–

၂၆း၁၅ အကျွန်ုပ်သည်ယေရှုကိုကိုယ်တော်တို့လက်သို့အပ်လျှင် အဘယ်မျှလောက်ပေးပါမည်နည်းဟု လျှောက်သော်၊ ထိုသူတို့က ငွေအကျပ်သုံးဆယ် ပေးမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။–

၂၆း၁၆ ထိုအခါမှစ၍ ကိုယ်တော်ကိုအပ်ခြင်းငှါအဆင်သင့်သောအချိန်ကာလကိုရှာကြံလျက်နေ၏။

၂၆း၁၇ အဇုမပွဲပဌမနေ့၌ တပည့်တော်တို့သည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည်ပသခါပွဲကို စားတော်မူဘို့ရာ အဘယ်အရပ်၌အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါအလိုရှိတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊–

၂၆း၁၈ ကိုယ်တော်က၊ မြို့တွင်ဤမည်သောသူ၏အိမ်သို့သွားကြ။ ဆရာမှာလိုက်သည်ကား၊ ငါ့အချိန်နီးပြီ။ သင့်အိမ်၌ငါ့တပည့်တို့နှင့်တကွပသခါပွဲကို ငါခံမည်ဟုထို သူကိုပြောကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၂၆း၁၉ တပည့်တော်တို့သည် စီရင်တော်မူသည်အတိုင်းပြု၍ ပသခါပွဲကိုပြင်ဆင်ကြ၏။

၂၆း၂၀ ညဦးယံအချိန်ရောက်မှ တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ စားပွဲ၌လျောင်းတော်မူ၏။–

၂၆း၂၁ စား၍နေကြစဉ် ကိုယ်တော်က၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့ကိုအပ်နှံလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊–

၂၆း၂၂ တပည့်တော်တို့သည်အလွန်ဝမ်းနည်း၍ သခင်၊ အကျွန်ုပ်လောဟု အသီးအသီးမေးလျှောက်ကြ၏။–

၂၆း၂၃ ကိုယ်တော်ကလည်း ငါနှင့်အတူပုကန်တွင်လက်နှိုက်သောသူသည် ငါ့ကိုအပ်နှံလိမ့်မည်။–
၂၆း၂၄ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း လူသားသည်သွားရမည်။ သို့သော်လည်းလူသားကိုအပ်နှံသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုသူသည်ဘွားမြင်ခြင်းကို မခံရလျှင် အနေသာ၍ကောင်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၂၆း၂၅ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံမည့်သူယုဒရှကာရုတ်ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်လောဟုမေးလျှောက်လျှင်၊ သင်ဆိုသည်အတိုင်းမှန်သည်ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။
၂၆း၂၆ ထိုအခါစားလျက်နေကြစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည်မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်ကိုဖဲ့၍၊ ဤမုန့်ကားငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ယူ၍စားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ တပည့်တော်တို့အားပေးတော်မူ၏။–
၂၆း၂၇ ခွက်ကိုလည်းယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ သူတို့အားပေးတော်မူ၍၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် သောက်ကြ လော့။–
၂၆း၂၈ ဤခွက်ကား ပဋိညာဉ်တရားသစ်နှင့်ဆိုင်၍ လူများတို့၏အပြစ်ကိုလွတ်စေခြင်းငှါ သွန်းသောငါ၏ အသွေးဖြစ်၏။–
၂၆း၂၉ ငါဆိုသည်ကား၊ ဤစပျစ်ရည်မျိုးအသစ်ကို ငါ့ခမည်းတော်၏နိုင်ငံ၌သင်တို့နှင့်အတူငါမသောက်မီ နေ့တိုင်အောင် ယခုမှစ၍တဖန်ငါမသောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၂၆း၃၀ ထိုနောက်သီချင်းဆိုကြပြီးမှ သံလွင်တောင်သို့ထွက်သွားကြ၏။
၂၆း၃၁ ထိုအခါယေရှုကလည်း၊ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သိုးထိန်းကိုငါရိုက်သတ်၍ သိုးတို့သည်ကွဲလွင့်ရ ကြလိမ့်မည်ဟု ရေးထားသည်နှင့်အညီ၊ ယနေ့ညဥ့်တွင် သင်တို့ရှိသမျှသည် ငါ့ကြောင့်စိတ်ပျက်ကြ လိမ့်မည်။–
၂၆း၃၂ သို့သော်လည်း ငါသည်ထမြောက်ပြီးမှ သင်တို့ရှေ့ဂါလိလဲပြည်သို့သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊–
၂၆း၃၃ ပေတရုက၊ ဤသူရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့်စိတ်ပျက်ကြသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်အလျှင်းမပျက်ပါဟု လျှောက်လေ၏။–
၂၆း၃၄ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့ညဥ့်တွင်ကြက်မတွန်မီ သင်သည်သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကိုငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–
၂၆း၃၅ ပေတရုက၊ ကိုယ်တော်နှင့်တကွသေရသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုမငြင်းမပယ်ပါဟု လျှောက်ပြန်၏။ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည်လည်း ထိုနည်းတူလျှောက်ကြ၏။
၂၆း၃၆ ထိုအခါယေရှုသည် သူတို့နှင့်အတူဂေသရေမန်အရပ်သို့ရောက်တော်မူလျှင်၊ ငါသည်ဟိုအရပ်သို့သွား၍ ဆုတောင်းစဉ်တွင် ဤအရပ်၌ထိုင်နေကြလော့ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊–
၂၆း၃၇ ပေတရုနှင့်ဇေဗေဒဲ၏သားနှစ်ယောက်တို့ကိုခေါ်သွား၍၊ နှလုံးမသာစိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူ၏။–
၂၆း၃၈ ထိုအခါယေရှုက၊ ငါသည်သေလောက်အောင်စိတ်နှလုံးအလွန်ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ ဤအရပ်၌ငါနှင့်အတူစောင့်၍နေကြလော့ဟု တပည့်တော်သုံးယောက်တို့အား မိန့်တော်မူ၍၊–
၂၆း၃၉ ထိုမှအနည်းငယ်လွန်ပြန်လျှင် ပြပ်ဝပ်၍အကျွန်ုပ်အဘ၊ ဤခွက်သည်အကျွန်ုပ်ကိုလွန်သွားနိုင်လျှင် လွန်သွားပါစေသော။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အလိုရှိ သည်အတိုင်းမဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော်အလိုရှိ သည်အတိုင်းဖြစ်ပါစေသောဟု ဆုတောင်းတော်မူ၏။–
၂၆း၄၀ တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ပြန်၍ သူတို့သည်အိပ်ပျော်လျက်နေကြသည်ကိုတွေ့တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် တနာရီခန့်မျှ ငါနှင့်အတူစောင့်နေခြင်းငှါ ဤသို့မစွမ်းနိုင်သလော။–
၂၆း၄၁ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ဆုတောင်းလျက်စောင့်နေကြလော့။ စိတ်ဝိညာဉ်ကား စေတနာရှိငြားသော်လည်း၊ ကိုယ်မူကားအားနည်းသည်ဟု ပေတရုအားမိန့်တော်မူပြီးမှ၊–
၂၆း၄၂ တဖန်သွား၍ အကျွန်ုပ်အဘ၊ ဤခွက်ကိုအကျွန်ုပ်မသောက်ဘဲလွန်၍မသွားရလျှင် ကိုယ်တော်အလိုရှိ သည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသောဟု ဆုတောင်းပြန်၏။–
၂၆း၄၃ ထိုနောက်တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့လာ၍ သူတို့သည်မျက်စိလေးလံသဖြင့် တဖန်အိပ်ပျော်လျက်နေကြ သည်ကို တွေ့တော်မူလျှင်၊–
၂၆း၄၄ သူတို့ကိုထားခဲ့၍ တဖန်သွားပြီးလျှင်ရှေ့မြွက်ဆိုသည်နည်းတူ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဆုတောင်းတော်မူ၏။–
၂၆း၄၅ ထိုနောက် တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ပြန်လာလျှင်၊ ယခုအိပ်ပျော်၍ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြလော့။ လူသားကို ဆိုးသောသူတို့လက်သို့ အပ်နှံရသောအချိန်ရောက်လာပြီ။–
၂၆း၄၆ ထကြ၊ ငါတို့သည်သွားကြကုန်အံ့။ ငါ့ကိုအပ်နှံသောသူသည် ရောက်လာပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။
၂၆း၄၇ ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင်ပင် တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သောယုဒရှကာရုတ်လာ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သော သူများစေလွှတ်သော လူအစုအဝေး အပေါင်းတို့သည် ထားနှင့်ဒုတ်များကိုကိုင်လျက်ပါကြ၏။–
၂၆း၄၈ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသောသူက၊ ငါနမ်းသောသူသည် ယေရှုပင်ဖြစ်၏။ သူ့ကိုဘမ်းကြဟု ထိုသူတို့အား အမှတ်ပေးခဲ့သည်အတိုင်း၊–
၂၆း၄၉ ကိုယ်တော်ရင်းသို့ချက်ခြင်းချဉ်းကပ်၍အရှင်ဘုရား၊ မင်္ဂလာရှိပါစေသောဟုဆိုလျက်နမ်းလေ၏။–
၂၆း၅၀ ယေရှုကလည်း၊ အဆွေ၊ အဘယ်အခွင်းရှိ၍လာသနည်းဟုမေးတော်မူပြီးမှ၊ ထိုသူများတို့သည်လာ၍ ကိုယ်တော်ကိုဆွဲကိုင်ဘမ်းဆီးကြ၏။–
၂၆း၅၁ ထိုအခါယေရှုနှင့်ပါသောသူတယောက်သည် လက်ကိုဆန့်၍ထားကိုဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ကျွန်တယောက်ကိုခုတ်သဖြင့် နားရွက်ပြတ်လေ၏။
၂၆း၅၂ ယေရှုကလည်း သင့်ထားကိုသူ့နေရာ၌ပြန်ထားလော့။ ထားကိုကိုင်သောသူရှိသမျှတို့သည် ထားဖြင့်ဆုံးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။–
၂၆း၅၃ ယခုပင်ငါ့အဘကိုငါတောင်းနိုင်သည်ကိုငှင်း၊ တောင်းလျှင် ကောင်းကင်တမန်တဆယ်နှစ်တပ်မက ငါ့ထံသို့စေလွှတ်တော်မူမည်ကိုငှင်း၊ သင်သည်မထင်သလော။–
၂၆း၅၄ သို့ဖြစ်လျှင် ဤသို့သောအမှုအရာတို့သည်ဖြစ်ရမည်ဟူသောကျမ်းစာချက်သည် အဘယ်သို့ပြည့်စုံအံ့နည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၂၆း၅၅ ထိုအခါယေရှုက၊ သင်တို့သည် ထားပြကိုဘမ်းသကဲ့သို့ ငါ့ကိုဘမ်းအံ့သောငှါ ထားနှင့်ဒုတ်များကို လက်စွဲလျက်လာကြသည်တကား။ ငါသည်ဗိမာန်တော်၌ နေ့တိုင်းဆုံးမဩဝါဒပေးလျက် သင်တို့အလယ်၌ထိုင်နေစဉ်အခါ၊ သင်တို့သည်ငါ့ကိုမဘမ်းဆီးကြ။–
၂၆း၅၆ ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ အနာဂတ္တိကျမ်းစာပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်းဟု လူအစုအဝေးတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါတပည့်တော် အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုစွန့်ပစ်၍ ပြေးကြ၏။

၂၆း၅၇ ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီးသောသူတို့သည် ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲများစည်းဝေးရာ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကယာဖထံသို့ဆောင်သွားကြ၏။–

၂၆း၅၈ ပေတရုသည်လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏အိမ်ဦးတိုင်အောင် ကိုယ်တော်နှင့်ဝေးစွာလိုက်၍အတွင်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအမှု၏အဆုံးကို သိမြင်ခြင်းငှါ မင်းလုလင်တို့နှင့်အတူထိုင်နေ၏။–

၂၆း၅၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လူအကြီးအကဲ၊ လွှတ်အရာရှိအပေါင်းတို့သည် ယေရှုကိုသတ်ရမည့်အကြောင်း မမှန်သောသက်သေကိုရှာသော်လည်း မတွေ့ကြ။–

၂၆း၆၀ မမှန်သောသက်သေခံအများလာသော်လည်း သက်သေကိုမတွေ့ကြ။ နောက်ဆုံး၌မမှန်သော သက်သေခံနှစ်ယောက်တို့သည် လာ၍၊–

၂၆း၆၁ ဤသူကငါသည် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်ကိုဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင်တည်ဆောက်နိုင်သည်ဟု ပြောပါသည်ဟုသက်သေခံကြ၏။–

၂၆း၆၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည်ထ၍၊ သင်သည်တခွန်းမျှပြန်၍မပြောသလော။ ဤသူတို့သည် အဘယ်သို့သက်သေခံသနည်းဟုဆိုလျှင်၊–

၂၆း၆၃ ယေရှုသည်တိတ်ဆိတ်စွာနေတော်မူ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကလည်း၊ သင်သည်ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်သည် မမှန်သည်ကို ငါတို့အားပြောစေခြင်းငှါ၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုငါတိုင်တည်၍ သင့်ကိုကျိန်ဆိုစေ၏ဟုဆိုလျှင်၊–

၂၆း၆၄ ယေရှုက၊ သင်ဆိုသည်အတိုင်းမှန်၏။ ထိုမျှမကငါဆိုသည်ကား၊ နောင်ကာလ၌ လူသားသည် တန်ခိုးတော်၏လက်ျာဘက်၌ထိုင်လျက် မိုဃ်းတိမ်ကိုစီး၍ကြွလာသည်ကိုသင်တို့မြင်ရကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၆း၆၅ ထိုအခါယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်လျက်ဤသူသည်ဘုရားကိုလွှန်ကျူး၍ပြောပြီ။ အဘယ်သက်သေကိုလိုသေးသနည်း။ ဘုရားကိုလွှန် ကျူး၍ပြောသောစကားကို ယခုပင်သင်တို့ကြားရပြီ။–

၂၆း၆၆ အဘယ်သို့ထင်မှတ်ကြသနည်းဟုမေးမြန်းလျှင်၊ ထိုသူတို့ကဤသူသည်အသေခံထိုက်ပေ၏ဟု ပြန်၍စီရင်ကြ၏။–

၂၆း၆၇ ထိုအခါမျက်နှာတော်ကိုတံထွေးနှင့်ထွေးကြ၏။ လက်သီးနှင့်ထိုးကြ၏။–

၂၆း၆၈ အချို့တို့သည်လည်းပါးတော်ကိုလက်နှင့်ပုတ်၍၊ အချင်းခရစ်တော်၊ ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သူပုတ်သည် ကိုပရောဖက်ပြု၍ဟောတော်မူပါဟု ဆိုကြ၏။

၂၆း၆၉ ပေတရုသည်ပြင်မှာအိမ်ဦး၌ထိုင်နေစဉ်၊ အစေအပါမိန်းမတယောက်သည်သူရှိရာသို့ လာ၍သင်သည်လည်း ဂါလိလဲလူယေရှုနှင့်ပေါင်းဘော် သောသူဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျှင်၊–

၂၆း၇၀ ပေတရုက၊ သင်ပြောသောအရာကိုငါမသိဟု လူအပေါင်းတို့ရှေ့၌ငြင်းခုံလေ၏။–

၂၆း၇၁ ထိုနောက်ပေတရုသည် အိမ်ဦးရှေ့သို့ထွက်ပြီးမှအခြားသောမိန်းမသည်သူ့ကိုမြင်၍ ထိုအရပ်၌ရှိသော သူတို့အား၊ ဤသူလည်းနာဇရက်မြို့သား ယေရှုနှင့် ပေါင်းဘော်သောသူဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင်၊–

၂၆း၇၂ ပေတရုက၊ ထိုသူကိုငါမသိဟုကျိန်ဆိုလျက် တဖန်ငြင်းခုံပြန်၏။–

၂၆း၇၃ ထိုနောက်များမကြာထိုအရပ်၌ရပ်နေသောသူတို့သည် ပေတရုအနီးသို့လာ၍၊ အကယ်စင်စစ်သင်သည် လည်းထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်၏။ သင့်စကား သည် သင့်အကြောင်းကိုထင်ရှားစေ၏ဟုဆိုကြလျှင်၊–

၂၆း၇၄ ပေတရုက၊ ထိုသူကိုငါမသိဟုဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ကျိန်ဆို၏။ ထိုခဏခြင်းတွင်ကြက်တွန်လေ၏။–

၂၆း၇၅ ယေရှုက၊ ကြက်မတွန်မှီသင်သည် သုံးကြိမ်မြောက်အောင်ငါ့ကိုငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသောစကားကို ပေတရုသည်သတိရသဖြင့် ပြင်သို့ထွက်၍ ပြင်းစွာငိုကြွေးလေ၏။

အခန်းကြီး (၂၇)

၂၇း၁ နံနက်အချိန်ရောက်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူ အပေါင်းတို့သည် ယေရှုကိုသတ်အံ့သောငှါ တိုင်ပင်၍၊–

၂၇း၂ ကိုယ်တော်ကိုချည်နှောင်ပြီးလျှင် မြို့ဝန်မင်းပုန္တိပိလတ်ထံသို့ဆောင်သွား၍ အပ်လိုက်ကြ၏။

၂၇း၃ ထိုအခါကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသောယုဒရှကာရုတ်သည် ကိုယ်တော်၌သေပြစ်ကိုစီရင်ကြသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ နောင်တရ၍ငွေသုံးဆယ်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ လူအကြီးအကဲတို့၌ပြန်ပေး၍၊–

၂၇း၄ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ။ အပြစ်မရှိသောသူ၏အသွေးကိုအပ်မိပါပြီဟုဆို၏။ ထိုသူတို့ကလည်း ငါတို့နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ကိုယ်အမှုကို ကိုယ်ကြည့်လော့ဟု ဆိုကြသော်၊–

၂၇း၅ သူသည် ထိုငွေကိုဗိမာန်တော်၌ပစ်ချခဲ့၍အခြားသို့သွားပြီးလျှင်လည်ကြိုးတပ်၍သေလေ၏။–

၂၇း၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ထိုငွေကိုယူ၍အသွေး၏အဘိုးဖြစ်၏။ ဘဏ္ဍာတော်၌မသွင်းအပ်ဟု ပြောဆို၊–

၂၇း၇ တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ အိုးထိန်းသမား၏မြေအကွက်ကို တပါးအမျိုးသားတို့၏သင်္ချိုင်းဖြစ်စေဘို့ရာ ထိုငွေနှင့်ဝယ်ကြ၏။–

၂၇း၈ ထိုအကြောင်းကိုအစွဲပြု၍ ယခုတိုင်အောင် ထိုမြေအကွက်ကိုသွေးမြေဟုခေါ်တွင်ကြ၏။–

၂၇း၉ ပရောဖက်ယေရမိဟောသည်ကား၊ ဣသရေလလူတို့သည် အဘိုးပြတ်သောသူ၏ကိုယ်ဘိုး ငွေသုံးဆယ် ကို သူတို့သည်ယူ၍ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊–

၂၇း၁၀ အိုးထိန်းသမား၏မြေအကွက်ကိုဝယ်ကြ၏ဟူသောစကားသည် ထိုအခါပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်လေ၏။

၂၇း၁၁ ယေရှုသည်မြို့ဝန်မင်းရှေ့သို့ရောက်တော်မူသည်ရှိသော်၊ မြို့ဝန်မင်းက၊ သင်သည်ယုဒရှင်ဘုရင် မှန်သလောဟုမေးလျှင်၊ ယေရှုက၊ မင်းကြီး မေးသည်အတိုင်းမှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၇း၁၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လူအကြီးအကဲတို့သည်အပြစ်တင်ကြသော်တခွန်းကိုမျှပြန်တော်မမူ။–

၂၇း၁၃ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သင့်တဘက်၌ အဘယ်မျှလောက်သက်သေခံကြသည်ကို သင်မကြားသလောဟု ပြောဆိုသော်လည်း၊–

၂၇း၁၄ စကားတခွန်းကိုမျှပြန်တော်မမူသည်ကို မြို့ဝန်မင်းသည်အလွန်အံ့ဩလေ၏။

၂၇း၁၅ ထိုပွဲ၌မြို့ဝန်မင်းသည် အကျဉ်းထားသောသူတို့တွင်၊ လူများတို့အလိုရှိသောသူတယောက်ယောက်ကို လွှတ်မြဲထုံးစံရှိ၏။–

၂၇း၁၆ ထိုအခါ အကျဉ်းထားသောသူတို့တွင် ဗာရဗ္ဗအမည်ရှိသော ကျော်စောသောသူတယောက်ရှိ၏။–
၂၇း၁၇ လူများစည်းဝေးကြသည်ရှိသော်၊ ပိလတ်မင်းက၊ သင်တို့သည်အဘယ်သူကိုလွှတ်စေချင်သနည်း။ ဗာရဗ္ဗကိုလွှတ်စေချင်သလော။ ခရစ်ဟု ခေါ်ဝေါ်သောယေရှုကို လွှတ်စေချင်သလောဟု လူများတို့အား မေးလေ၏။–
၂၇း၁၈ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့မေးသနည်းဟူမူကား၊ ထိုသူတို့သည် မနာလိုသောစိတ်နှင့် ယေရှုကိုအပ်နှံကြောင်း ကို ပိလတ်မင်းသိ၏။–
၂၇း၁၉ ထိုမှတပါး တရားပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်စဉ်တွင်၊ မိမိခင်ပွန်းသည်လုလင်တယောက်ကိုစေလွှတ်၍၊ ထိုဖြောင့်မတ်သောသူကို အဘယ်သို့မျှမပြုပါနှင့်။ ယနေ့ပင် ကျွန်မသည် ထိုသူကြောင့် အိပ်မက်၌ပြင်းစွာ ခံရပါပြီဟု မှာလိုက်၏။–
၂၇း၂၀ လူအစုအဝေးတို့သည် ဗာရဗ္ဗကိုတောင်း၍ ယေရှုကိုသတ်စေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲတို့သည်လူများကို တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။–
၂၇း၂၁ ထိုကြောင့် မြို့ဝန်မင်းသည်၊ ဤသူနှစ်ယောက်တို့တွင် သင်တို့သည်အဘယ်သူကိုလွှတ်စေချင်သနည်းဟု လူများကိုတဖန်မေးသောအခါ၊ ဗာရဗ္ဗကိုလွှတ်စေချင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။–
၂၇း၂၂ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင်ခရစ်ဟုခေါ်ဝေါ်သောယေရှုကိုအဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟုမေးပြန်သော်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းကိုခံပါလေစေဟုဆိုကြ၏။–
၂၇း၂၃ မြို့ဝန်မင်းကလည်းအဘယ်ကြောင့်နည်း။ အဘယ်အပြစ်ကိုပြုဘိသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ထိုသူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားခြင်းကိုခံပါလေ စေဟု လူများတို့သည် သာ၍ဟစ်ကြ၏။–
၂၇း၂၄ ပိလတ်မင်းသည် မိမိမနိုင်၊ လူများသာ၍ရုန်းရင်းခတ်မှုပြုကြသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ရေကိုယူ၍လူများရှေ့တွင် မိမိလက်ကိုဆေးလျက်၊ ဤဖြောင့်မတ် သောသူ၏ အသွေးနှင့်ငါသည်ကင်းရှင်း၏။ ဤအမှုကိုသင်တို့ကြည့်ကြလော့ဟုဆို၏။–
၂၇း၂၅ ထိုလူအပေါင်းတို့က သူ၏အသွေးသည်ငါတို့၏ခေါင်းပေါ်၌၎င်း၊ သားမြေးတို့၏ခေါင်းပေါ်၌၎င်း တည်ရှိပါစေဟု ပြန်ပြောကြ၏။–
၂၇း၂၆ ပိလတ်မင်းသည်လည်း ဗာရဗ္ဗကိုလူများတို့အားလွှတ်လေ၏။ ယေရှုကိုကားရိုက်ပြီးလျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာသတ်စေခြင်းငှါ အပ်လိုက်လေ၏။
၂၇း၂၇ ထိုအခါမြို့ဝန်မင်း၏စစ်သူရဲတို့သည် ယေရှုကိုအိမ်တော်ဦးသို့ဆောင်သွား၍ စစ်သူရဲတတပ်လုံးကို အထံတော်၌ စုရုံးစေပြီးမှ၊–
၂၇း၂၈ အဝတ်တော်ကိုချွတ်၍ နီသောဝတ်လုံကိုခြုံစေကြ၏။–
၂၇း၂၉ ဆူးပင်နှင့်ရက်သောဦးရစ်ကိုခေါင်းတော်၌တင်ကြ၏။ ကျူတလုံးကိုလည်း လက်ျာလက်တော်နှင့် ကိုင်စေပြီးလျှင်၊ ရှေ့တော်မှာဒူးထောက်လျက် ယုဒရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟူ၍ ကိုယ်တော်ကိုပြက်ယယ်ပြုကြ၏။–
၂၇း၃၀ ကိုယ်တော်ကိုတံထွေးနှင့်ထွေးကြ၏။ ကျူလုံးကိုယူ၍ခေါင်းတော်ကိုရိုက်ကြ၏။–
၂၇း၃၁ ထိုသို့ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြုသည်နောက်၊ မင်းဝတ်လုံကိုချွတ်၍အဝတ်တော်ကိုဝတ်ပြန်စေပြီးလျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားခြင်းငှါ ထုတ်သွားကြ၏။
၂၇း၃၂ သွားကြစဉ်တွင် ရှိမုန်အမည်ရှိသောကုရေနေပြည်သားတယောက်ကိုတွေ့လျှင်၊ အနိုင်ပြု၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ကိုထမ်းစေကြ၏။–
၂၇း၃၃ ဦးခေါင်းခွံအရပ်ဟုဆိုလိုသော ဂေါလဂေါသအမည်တွင်သော အရပ်သို့ရောက်ကြသော်၊–
၂၇း၃၄ ဆေးခါးနှင့်ရောသောပုံးရည်ကို ကိုယ်တော်အားသောက်စိမ့်သောငှါပေးလျှင်၊ မြည်းစမ်းတော်မူ၍ မသောက်ချင်ဘဲနေလေ၏။–
၂၇း၃၅ ကိုယ်တော်ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားပြီးလျှင် အဝတ်တော်တို့ကိုစာရေးတံချ၍ ဝေဖန်ကြ၏။–
၂၇း၃၆ ထိုအရပ်၌လည်းထိုင်လျက်စောင့်နေကြ၏။–
၂၇း၃၇ အပြစ်ဘော်ပြသော ကမ္ပည်းလိပ်စာချက်ဟူမူကား၊ ဤသူသည်ယုဒရှင်ဘုရင်ယေရှုပေတည်းဟုရေး၍ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာတပ်သတည်း။–
၂၇း၃၈ ထိုအခါကိုယ်တော်နှင့်တကွ ထားပြနှစ်ယောက်တို့ကို လက်ျာတော်ဘက်၌တယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌တယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက်ထားကြ၏။
၂၇း၃၉ လမ်းမှာသွားလာသောသူတို့ကလည်း၊ ဗိမာန်တော်ကိုဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင် တည်ဆောက်ပြန် သောသူ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ကယ်တင်လော့။–
၂၇း၄၀ ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှဆင်းလော့ဟု မိမိတို့ခေါင်းကိုညိတ်၍ ကဲ့ရဲ့သောစကားနှင့်ပြောဆိုကြ၏။–
၂၇း၄၁ ထိုနည်းတူယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲတို့က၊ ဤသူသည် သူတပါးတို့ကို ကယ်တင်တတ်၏။–
၂၇း၄၂ ကိုယ်ကိုမကယ်တင်နိုင်ပါတကား။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်မှန်လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှယခုဆင်းပါလေစေ။ ဆင်းလျှင်ငါတို့ယုံကြည်မည်။–
၂၇း၄၃ သူသည်ဘုရားသခင်ကိုကိုးစားပြီ။ ငါသည်ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်၏ဟုဆိုပြီ။ သို့ဖြစ်၍ဘုရားသခင်သည် သူ၌အလိုတော်ရှိလျှင် ယခုပင် ကယ်တင်တော်မူပါလေစေဟု ပြက်ယယ်ပြု၍ပြောဆိုကြ၏။–
၂၇း၄ ထိုနည်းတူကိုယ်တော်နှင့်တကွလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားသောထားပြတို့သည်လည်းကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြ၏။
၂၇း၄၅ မွန်းတည့်အချိန်မှစ၍ သုံးချက်တီးအချိန်တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံး၌မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လေ၏။–
၂၇း၄၆ သုံးချက်တီးအချိန်၌ယေရှုက၊ ဧလိ၊ ဧလိ၊ လာမာရှာဗခသာနိဟု ကြီးသောအသံနှင့်ကြွေးကြော်တော်မူ၏။ အနက်ကား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့်အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်ပစ်တော်မူသနည်းဟု ဆိုလိုသတည်း။–
၂၇း၄၇ ထိုအရပ်၌ရပ်နေသောသူအချို့တို့သည်ကြားလျှင်၊ သူသည်ဧလိယကိုခေါ်သည်ဟုဆိုကြ၏။–
၂၇း၄၈ လူတယောက်သည် ချက်ခြင်းပြေး၍ရေမြှုပ်တထွေးကို ပုံးရည်နှင့်ပြည့်စေပြီးလျှင်၊ ကျူလုံးဖျား၌တပ်၍ ကိုယ်တော်အားသောက်စိမ့်သောငှါပေး လေ၏။–
၂၇း၄၉ ကြွင်းသောသူတို့က၊ ရှိစေတော့။ ဧလိယသည်သူ့ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါ လာမည်မလာမည်ကို ကြည့်ကြကုန် အံ့ဟုဆိုကြ၏။–
၂၇း၅၀ ယေရှုသည်ကြီးသောအသံနှင့်တဖန်ကြွေးကြော်ပြီးလျှင် အသက်တော်ကိုလွှတ်တော်မူ၏။–
၂၇း၅၁ ထိုအခါဗိမာန်တော်၏ကုလားကာသည် အထက်စွန်းမှအောက်စွန်းတိုင်အောင်စုတ်ကွဲလေ၏။ မြေကြီးလှုပ်လေ၏။ ကျောက်များတို့သည် ကွဲပြားကြ၏။–
၂၇း၅၂ သင်္ချိုင်းတွင်းတို့သည် ပွင့်လစ်သဖြင့်ကျိန်းစက်လျက်ရှိသော သန့်ရှင်းသူတို့၏အလောင်းများစွာတို့သည် ထကြ၍၊–
၂၇း၅၃ ကိုယ်တော်ထမြောက်တော်မူသည်နောက်၊ ထိုသူတို့သည် သင်္ချိုင်းတွင်းမှထွက်၍ သန့်ရှင်းသောမြို့ထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ လူများစွာတို့အား ထင်ရှားကြ၏။–

၂၇း၅၄ ယေရှုကိုစောင့်သောတပ်မှူးမှစ၍ စစ်သူရဲများတို့သည်မြေကြီးလှုပ်ခြင်း စသည်တို့ကိုမြင်လျှင် အလွန်ထိတ်လန့်၍၊ စင်စစ်ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏သား တော်မှန်ပေ၏ဟုဆိုကြ၏။–
၂၇း၅၅ ဂါလိလဲပြည်က ယေရှုနောက်တော်၌အလုပ်အကျွေးလိုက်လာသောမိန်းမအများတို့သည်လည်း ထိုအရပ်၌အဝေးကကြည့်ရှု၍နေကြ၏။–
၂၇း၅၆ ထိုမိန်းမတို့တွင် မာဂဒလမာရိ၊ ယာကုပ်နှင့်ယောသေတို့၏အမိဖြစ်သော မာရိနှင့်ဇေဗေဒဲ၏သားတို့၏ အမိပါကြသတည်း။
၂၇း၅၇ ညအချိန်ရောက်မှ အရိမသဲမြို့သားယောသပ်အမည်ရှိသောသူဌေးသည် ယေရှု၏တပည့်တော်ဖြစ် သည်နှင့်၊–
၂၇း၅၈ ပိလတ်မင်းထံသို့ဝင်၍ယေရှု၏အလောင်းတော်ကိုတောင်းလေ၏။ ပိလတ်မင်းသည် အလောင်းတော်ကို ပေးစေခြင်းငှါ အမိန့်တော်ရှိသော်၊–
၂၇း၅၉ ယောသပ်သည် အလောင်းတော်ကိုယူ၍ဖြူစင်သောပိတ်ချောနှင့်ပတ်ရစ်ပြီးလျှင်၊–
၂၇း၆၀ ကျောက်၌ထွင်းသောမိမိသင်္ချိုင်းတွင်းသစ်ထဲမှာထားလေ၏။ ကြီးစွာသောကျောက်ကိုလည်းတွင်းဝ၌ လှိမ့်ထားပြီးမှသွား၏။–
၂၇း၆၁ မာဂဒလမာရိနှင့်အခြားသောမာရိသည် ထိုအရပ်၌သင်္ချိုင်းတော်ရှေ့မှာထိုင်လျက်နေရစ်ကြ၏။
၂၇း၆၂ အဘိတ်နေ့လွန်၍နက်ဖြန်နေ့ရောက်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးနှင့်ဖာရိရှဲတို့သည် ပိလတ်မင်းထံ၌စုဝေး၍၊–
၂၇း၆၃ ထိုလှည့်ဖြားသောသူက၊ ငါသည်သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ထမြောက်မည်ဟု မသေမီပြောသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့မှတ်မိပါပြီ။–
၂၇း၆၄ ထိုကြောင့်သူ၏တပည့်တို့သည်ညအခါလာ၍အလောင်းကိုခိုးယူပြီးလျှင်၊ သူသည်သေခြင်းမှထမြောက် တော်မူပြီဟု လူအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုကြသော်၊ ရှေ့အမှားထက် နောက်အမှား သာ၍ကြီးမည်ဟု စိုးရိမ်စရာအကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်္ချိုင်းတွင်းကိုသုံးရက်မြောက်အောင် လုံခြုံစွာစောင့်စိမ့်သောငှါ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊–
၂၇း၆၅ ပိလတ်မင်းက၊ သင်တို့၌လူစောင့်တတပ်ရှိ၏။ သွားကြ၊ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်းလုံခြုံစွာစောင့်စေကြဟု ဆိုလေ၏။–
၂၇း၆၆ ထိုသူတို့သည်သွား၍ကျောက်ကိုတံဆိပ်ခတ်ပြီးလျှင် အစောင့်ထားလျက် သင်္ချိုင်းတွင်းတော်ကို လုံခြုံစွာပြုကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၈)

၂၈း၁ ဥပုသ်နေ့လွန်၍ခုနစ်ရက်တွင်ပဌမနေ့ရက် မိုဃ်းလင်းအံ့ဆဲဆဲအချိန်၌၊ မာဂဒလမာရိနှင့်အခြားသော မာရိသည် သင်္ချိုင်းတော်ကိုအကြည့်အရှု သွားကြ၏။–
၂၈း၂ ထိုအခါမြေကြီးသည်ပြင်းစွာလှုပ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် ကောင်းကင်ဘုံမှဆင်းလာ၍၊ တွင်းဝ၌ပိတ်သောကျောက်ကိုလှိမ့်လှန်ပြီးလျှင်၊ ထိုကျောက်ပေါ်မှာ ထိုင်နေ၏။–
၂၈း၃ သူ၏မျက်နှာသည် လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ထင်၏။ အဝတ်သည်လည်းမိုဃ်းပွင့်ကဲ့သို့ဖြူ၏။–
၂၈း၄ လူစောင့်တို့သည် ကောင်းကင်တမန်ကိုကြောက်ရွံ့သဖြင့် တုန်လှုပ်၍ သေမတတ်ဖြစ်ကြ၏။–
၂၈း၅ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာသတ်သောယေရှုကို သင်တို့ရှာကြသည်ကိုငါသိ၏။–
၂၈း၆ ဤအရပ်၌မရှိ။ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းထမြောက်တော်မူပြီ။ လာကြ၊ သခင်လျောင်းတော်မူရာအရပ်ကို ကြည့်ကြလော့။–
၂၈း၇ အလျင်အမြန်ပြန်သွား၍ သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူကြောင်းကို တပည့်တော်တို့အားပြောကြလော့။ သင်တို့ရှေ့ဂါလိလဲပြည်သို့ကြွတော်မူမည်။ ထိုပြည်၌ သင်တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုတွေ့မြင်ရကြလိမ့်မည်၊ ငါပြောပြီဟုထိုမိန်းမတို့အား ကောင်းကင်တမန်ဆို၏။–
၂၈း၈ ထိုမိန်းမတို့သည်လည်းကြောက်ရွံ့သဖြင့်၎င်း၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်သဖြင့်၎င်း၊ သင်္ချိုင်းတော်မှ အလျင်အမြန်သွား၍ တပည့်တော်တို့အား ထိုသိတင်းစကားကိုကြားပြောခြင်းငှါ ပြေးကြ၏။–
၂၈း၉ လမ်းမှာသွားကြစဉ်ယေရှုသည်ကြိုဆိုတော်မူ၍၊ သင်တို့အားမင်္ဂလာဖြစ်စေသတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုမိန်းမတို့သည်ချဉ်းကပ်၍ ခြေတော်ကိုဘက်ယမ်း လျက်ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။–
၂၈း၁၀ ယေရှုကလည်း ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်။ သွားကြလော့။ ငါ့ညီတို့သည် ဂါလိလဲပြည်သို့သွားစေခြင်းငှါ ဤသိတင်းစကားကိုကြားပြောကြလော့။ ထိုပြည်၌ သူတို့သည်ငါ့ကိုတွေ့မြင်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၈း၁၁ ထိုမိန်းမတို့သည်သွားကြစဉ်အခါလူစောင့်အချို့တို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်၍ဖြစ်လေသမျှသော အခြင်းအရာတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့အား ပြန်ကြားကြ၏။–
၂၈း၁၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲတို့သည်စုဝေး၍တိုင်ပင်ပြီးမှ စစ်သူရဲတို့အားငွေအများကို ပေး၍၊–
၂၈း၁၃ ညဉ့်အခါ ငါတို့အိပ်ပျော်စဉ်တွင်ထိုသူ၏တပည့်တို့သည်လာ၍ အလောင်းကိုခိုးသွားကြသည်ဟု သင်တို့ပြောကြလော့။–
၂၈း၁၄ ထိုအကြောင်းကိုမြို့ဝန်မင်းကြားပြန်လျှင်၊ ငါတို့သည်သူ့ကိုဖျောင်းဖျ၍သင်တို့၌အမှုမရှိစေခြင်းငှါပြုမည်ဟု၊–
၂၈း၁၅ သွန်သင်သည်နှင့်အညီ၊ စစ်သူရဲတို့သည်ငွေကိုယူ၍ပြုကြ၏။ ထိုစကားကိုယခုတိုင်အောင်ယုဒလူတို့သည် အနှံ့အပြားပြောဆိုကြ၏။
၂၈း၁၆ တကျိပ်တပါးသောတပည့်တော်တို့သည် ဂါလိလဲပြည်သို့သွား၍ယေရှုမှာထားတော်မူသော တောင်ပေါ်သို့ တက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကိုတွေ့မြင်၍ ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။–
၂၈း၁၇ အချို့တို့သည် ယုံမှားခြင်းရှိကြ၏။–
၂၈း၁၈ ယေရှုသည် အနီးအပါးသို့ချဉ်းတော်မူပြီးလျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်၌၎င်း၊ စီရင်ပိုင်သော အခွင့်တန်ခိုးရှိသမျှတို့ကို ငါခံရပြီ။–
၂၈း၁၉ သင်တို့သွား၍လူမျိုးတကာတို့ကိုငါ့တပည့်ဖြစ်စေလျက်၊ ခမည်းတော်၊ သားတော်၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏နာမ၌ ဗတ္တိဇံကိုပေးကြလော့။–
၂၈း၂၀ ငါသည်သင်တို့အား ပေးသမျှသောပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ ဆုံးမသြဝါဒပေးကြလော့။ ငါသည်လည်းကပ်ကမ္ဘာကုန်သည်တိုင်အောင် သင်တို့နှင့်အတူအစဉ်မပြတ်ရှိသည်ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

ရှင်မဿဲခရစ်ဝင်ပြီး၏။

ရှင်မာကုခရစ်ဝင်ကျမ်း။
MARK.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆				

ရှင်မာကုခရစ်ဝင်ကျမ်း။
MARK.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ဘုရားသခင်သားတော်ယေရှုခရစ်၏ ဧဝံဂေလိတရား၏ အစကိုဆိုပေအံ့။

၁း၂ အနာဂတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သွားရာလမ်းကိုပြင်ရသော ငါ၏တမန်ကို သင့်ရှေ့၌ ငါစေလွှတ်၏။–

၁း၃ တော၌ဟစ်ကြော်သော သူ၏အသံမှာ၊ ထာဝရဘုရားကြွတော်မူရာလမ်းကို ပြင်ကြလော့။ လမ်းခရီးတော်ကို ဖြောင့်စေကြလော့ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊–

၁း၄ ယောဟန်သည် တော၌ဗတ္တိဇံကိုပေးလျက်၊ အပြစ်လွှတ်ခြင်းအဘို့အလိုငှါ နောင်တနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဗတ္တိဇံတရားကိုဟောလျက် ပေါ်ထွန်း၏။

၁း၅ ယေရုရှလင်မြို့သားများ မှစ၍ ယုဒပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်၊ ယောဟန်ထံသို့ ထွက်သွား၍ မိမိတို့အပြစ်များကို ဘော်ပြလျက် ယော်ဒန်မြစ်၌ ဗတ္တိဇံကို ခံကြ၏။

၁း၆ ယောဟန်သည် ကုလားအုပ်အမွေးနှင့်ရက်သော အဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ ခါး၌သားရေ ခါးပန်းကိုစည်းလျက်၊ ကျိုင်းကောင်နှင့်တော၌ဖြစ်သော ပျားရည်ကိုစားလျက်နေ၏။

၁း၇ ဟောချက်စကား ဟူမူကား၊ ငါ့ထက် တတ်စွမ်းနိုင်သော သူသည် ငါ့နောက်ကြွလာ၏။ ထိုသူ၏ ခြေနင်းတော်ကြိုးကိုမျှ ငုံ့၍ဖြည်ခြင်းငှါ ငါမထိုက်။–

၁း၈ ငါသည် သင်တို့အားရေ၌ ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌ သင်တို့ကို ဗတ္တိဇံပေးမည်ဟု ဟောသတည်း။

၁း၉ ထိုအခါ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့မှ ကြွလာ၍ ယောဟန်လက်ဖြင့် ယော်ဒန်မြစ်၌ ဗတ္တိဇံကို ခံတော်မူ၏။

၁း၁၀ ရေမှပေါ်ထစဉ်တွင် ကောင်းကင်ကွဲ၍ ဝိညာဉ်တော်သည် ချိုးငှက်ကဲ့သို့ ကိုယ်တော်အပေါ်၌ ဆင်းသက်တော်မူသည်ကို မြင်ရ၍၊–

၁း၁၁ သင်ကား ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားပေတည်းဟု ကောင်းကင်က အသံတော် ဖြစ်လေ၏။

၁း၁၂ ထိုခဏခြင်းတွင် ဝိညာဉ်တော်သည် ယေရှုကို တောသို့ သွားစေတော်မူ၏။

၁း၁၃ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး ထိုတော၌ နေ၍ စာတန်၏ စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ သားရဲတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ ကောင်းကင်တမန်တို့
သည်လည်း လုပ်ကျွေးကြ၏။

၁း၁၄ ယောဟန်သည် ထောင်ထဲသို့ ရောက်သည့်နောက်၊ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူလျှင်၊–

၁း၁၅ အချိန်ပြည့်စုံပြီ၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် တည်လုနီးပြီ၊ နောင်တရကြ လော့။ ဧဝံဂေလိတရားကို ယုံကြည်ကြလော့ဟူသော ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့် ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောတော်မူ၏။

၁း၁၆ ဂါလိလဲအိုင်နားမှာ ကြွတော်မူစဉ်၊ ရှိမုန်နှင့်အန္ဒြေ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် တံငါဖြစ်၍၊ အိုင်တွင် ပိုက်ကွန်ဖြန့်ချသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊–

၁း၁၇ ထိုသူတို့အား ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြလော့။ သင်တို့သည် လူကိုမျှားသော တံငါဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါပြုမည်ဟု အမိန့်တော်ရှိသော်၊–

၁း၁၈ ထိုသူတို့သည် ချက်ခြင်း ပိုက်ကွန်ကိုစွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။–

၁း၁၉ ထိုမှအနည်းငယ်လွန်ပြန်လျှင်၊ ဇေဗေဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့သည် လှေပေါ်မှာပိုက်ကွန်ပြင်နေသည်ကိုမြင်၍ ချက်ခြင်းခေါ်တော်မူ၏။–

၁း၂၀ ထိုသူတို့သည်လည်း လှေပေါ်မှာရှိသော သူငှါးတို့နှင့်တကွ အဘ ဇေဗေဒဲကို စွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

၁း၂၁ ကပေရနောင်မြို့သို့ သွားကြလျှင်၊ ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် ချက်ခြင်း တရားစရပ်သို့ဝင်၍ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။

၁း၂၂ ပရိသတ်တို့သည်လည်း ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူခြင်းကို အလွန်အံ့ဩကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းပြုဆရာနည်းတူမဟုတ်၊ အစိုးရ သောသူနည်းတူ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။

၁း၂၃ ထိုသူတို့၏တရားစရပ်၌ ညစ်ညူးသော နတ်စွဲသောသူ ရှိ၍၊–

၁း၂၄ အိုဘော် နာဇရက်မြို့သား ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ လာသလော။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းတော်မူသောသူ ဖြစ်ပါသည်ဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။

၁း၂၅ ယေရှုကလည်း၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ ထိုသူ၏အထဲက ထွက်သွားလော့ဟု ဆုံးမတော်မူလျှင်၊–

၁း၂၆ ညစ်ညူးသောနတ်သည် ထိုသူကို တောင့်မာစေပြီးမှ၊ ကြီးသောအသံနှင့် အော်ဟစ်၍ ထွက်သွား၏။

၁း၂၇ လူအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ဤအမှုသည် အဘယ်သို့နည်း။ ဤဆုံးမခြင်းအသစ်သည် အဘယ်သို့နည်း။ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကိုပင် အာဏာနှင့်မှာထား၍၊ သူတို့သည် နားထောင်ကြသည် တကားဟု အချင်းချင်း မေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။

၁း၂၈ သိတင်းတော်သည်လည်း ဂါလိလဲပြည် အရပ်ရပ်တို့၌ ချက်ခြင်း နှံ့ပြား ကျော်စောလေ၏။

၁း၂၉ တရားစရပ်မှ ထွက်ကြလျှင်၊ ရှိမုန်၊ အန္ဒြေတို့အိမ်သို့ ယာကုပ်၊ ယောဟန်နှင့်တကွ ချက်ခြင်းသွား ကြ၏။

၁း၃၀ ရှိမုန်၏ယောက္ခမသည် ဖျားနာစွဲ၍ တုံးလုံးနေသည်အကြောင်းကို အလျင်အမြန်လျှောက်ကြ၏။

၁း၃၁ ကိုယ်တော်သည် လာ၍ ထိုမိန်းမ၏လက်ကိုကိုင်လျက် ချီကြွတော်မူသည် ခဏခြင်းတွင် သူသည် အဖျား ပျောက်၍ ညှဉ့်သည်ဝတ်ကိုပြုလေ၏။

၁း၃၂ နေဝင်၍ ညအချိန်ရောက်လျှင်၊ မကျန်းမမာသောသူနှင့် နတ်ဆိုးစွဲသောသူ ရှိသမျှတို့ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊–

၁း၃၃ တမြို့လုံးသည် တံခါးနားမှာ စုဝေးလျက် ရှိကြ၏။

၁း၃၄ အထူးထူး အပြားပြားသော အနာစွဲသောသူများတို့ကို သက်သာစေတော်မူ၏။ နတ်ဆိုးများတို့ကိုလည်း နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည် ကိုယ်တော်ကို သိကြသောကြောင့်၊ စကားတခွန်းကိုမျှ ပြောစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မမူ။

၁း၃၅ နံနက်အချိန်၊ မိုယ်းမလင်းမှီ ကိုယ်တော်သည် ထပြီးလျှင် တောအရပ်သို့ထွက်ကြွ၍ ဆုတောင်းတော်မူ၏။

၁း၃၆ ရှိမုန်နှင့် သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့သည် လိုက်၍ ရှာကြသော်၊–
၁း၃၇ ကိုယ်တော်ကို တွေ့လျှင် လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှာကြပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။
၁း၃၈ ကိုယ်တော်ကလည်း ငါသည် နီးစပ်သောမြို့ရွာတို့၌ တရားဟောခြင်းငှါ သွားကြကုန်အံ့။ ထိုသို့အလိုငှါ ငါကြွလာပြီဟု မိန့်တော်မူ၍၊–
၁း၃၉ ဂါလိလဲပြည်အရပ်ရပ် တရားစရပ်တို့၌ တရားဟောလျက် နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်လျက် နေတော်မူ၏။
၁း၄၀ နူနာစွဲသောသူတယောက်သည် အထံတော်သို့လာ၍ ဒူးထောက်လျက်၊ ကိုယ်တော်အလိုရှိလျှင် ကျွန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်မူသည်ဟု တောင်းပန်လေ၏။–
၁း၄၁ ယေရှုသည် သနားသောစိတ်ရှိသဖြင့် လက်တော်ကိုဆန့်၍ ထိုသူကို တို့လျက်၊ ငါအလိုရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁း၄၂ ထိုသို့မိန့်တော်မူသည် ခဏခြင်းတွင် နူနာပျောက်၍ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။
၁း၄၃ ယေရှုကလည်း၊ သင်သတိပြု။–
၁း၄၄ အဘယ်သူအား စကားတခွန်းကိုမျှမပြောနှင့်။ ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံသို့ သွား၍ ကိုယ်ကိုပြလော့။ သူတပါး ၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်အတွက်၊ မောရှေစီရင်မှာထားသော ပူဇော်သက္ကာကိုဆက်လော့ဟု မြစ်တား၍ ချက်ခြင်းလွှတ်လိုက်တော်မူ၏။
၁း၄၅ ထိုသူသည် ထွက်သွား၍ စကားများသောအားဖြင့် ထိုအကြောင်းကို အနှံ့အပြား ကျော်စောစေ၏။ ထိုကြောင့် ကိုယ်တော်သည် နောက်တဖန် မြို့ထဲသို့ ထင်ရှားစွာ မဝင်ရဘဲ၊ မြို့ပြင်တောအရပ်၌သာ နေတော်မူ၍ အရပ်ရပ်တို့မှ အထံတော်သို့ ရောက်လာကြ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ နောက်တနေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည် ကပေရနောင်မြို့သို့ ဝင်ပြန်၍ အိမ်၌ ရှိတော်မူသည်ကို ကြားကြလျှင်၊–
၂း၂ တံခါးပြင်နားမှာ နေစရာ မရှိနိုင်အောင် လူများတို့သည် အလျှင်အမြန် စုဝေးကြသည်ဖြစ်၍ သူတို့အား တရားဟောတော်မူ၏။
၂း၃ ထိုအခါ လက်ခြေသေသောသူ တယောက်ကို လူလေးယောက်တို့သည် ထမ်း၍ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။
၂း၄ လူစုဝေးလျက်ရှိသောကြောင့် ကိုယ်တော် ရင်းသို့ မချဉ်းကပ်နိုင်သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ရှိရာအပေါ်မှာ အမိုးကို ဖောက်ထွင်းပြီးမှ လူနာနှင့်တကွ အိပ်ရာခုတင်ကို လျှော့ချ ကြ၏။
၂း၅ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို မြင်လျှင်၊ လက်ခြေသေသောသူအား၊ ငါ့သား၊ သင်၏အပြစ်ကို လွှတ်စေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂း၆ ထိုအရပ်၌ ထိုင်သော ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့က၊
၂း၇ ဤသူသည် ဘုရားကိုလွန်ကျူး၍ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြောရသနည်း။ ဘုရားသခင်မှတပါး အဘယ်သူသည် အပြစ်ကိုလွှတ်နိုင်သနည်းဟု စိတ်ထဲမှာထင်မှတ်ကြ၏။
၂း၈ သူတို့စိတ်ထဲမှာ ထိုသို့ ထင်မှတ်ခြင်းရှိသည်ကို ယေရှုသည် မိမိဉာဏ်အားဖြင့် ချက်ခြင်းသိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့စိတ်ထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ထင်မှတ်ကြသနည်း။
၂း၉ လက်ခြေသေသောသူအား အဘယ်စကားကို သာ၍ ပြောလွယ်သနည်း။ သင်၏အပြစ်ကိုလွှတ်စေပြီဟု ပြောလွယ်သလော။ သင်ထလော့။ ကိုယ်အိပ်ရာကို ဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့ဟု ပြောလွယ်သလော။
၂း၁၀ လူသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်လွှတ်ပိုင်သည်ကို သင်တို့သိစေခြင်းငှါ၊ ထလော့။
၂း၁၁ ကိုယ်အိပ်ရာကို ဆောင်၍ ကိုယ်အိမ်သို့ သွားလော့ဟု သင့်အား ငါဆိုသည်ဟု လက်ခြေသေသော သူအား မိန့်တော်မူ၏။
၂း၁၂ ထိုသူသည်လည်း ချက်ခြင်းထ၍ အိပ်ရာကိုဆောင်လျက် လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ထွက်သွား၏။ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိ၍၊ ဤကဲ့သို့ တခါမျှ မမြင်စဖူးဟု ပြောဆို၍ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။
၂း၁၃ နောက်တဖန် အိုင်နားသို့ ကြွတော်မူ၍၊ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့လာကြလျှင်၊ သူတို့အား ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။–
၂း၁၄ လမ်း၌ ကြွတော်မူစဉ်၊ အာလဖဲ၏သား လေဝိသည် အခွန်ခံရာ တဲ၌ ထိုင်နေသည်ကို မြင်သော်၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၂း၁၅ ထိုသူသည်လည်း ထ၍ နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။ ထိုနောက်မှ သူ၏အိမ်တွင် စားပွဲ၌ လျောင်းတော် မူစဉ်၊ အခွန်ခံသောသူများနှင့် ဆိုးသောသူများတို့သည် ကိုယ်တော်မှစသော တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ စားပွဲ၌ လျောင်းကြ၏။ ထိုသူအများတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။–
၂း၁၆ ထိုသို့ အခွန်ခံသောသူ၊ ဆိုးသောသူတို့နှင့်အတူ စားတော်မူသည်ကို ကျမ်းပြုဆရာ ဖာရိရှဲတို့သည် မြင်လျှင်၊ ဤသူသည် အခွန်ခံသောသူ၊ ဆိုးသောသူတို့နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် စားသောက်သနည်းဟု တပည့်တော်တို့အား ဆိုကြ၏။–
၂း၁၇ ယေရှုသည်ကြားတော်မူလျှင်၊ ကျန်းမာသောသူတို့သည် ဆေးသမားကိုအလိုမရှိကြ။ နာသောသူတို့ သာလျှင် အလိုရှိကြ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို နောင်တသို့ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်မဟုတ်၊ ဆိုးသောသူတို့ကိုခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂း၁၈ အစာရှောင်တတ်သော ယောဟန်၏တပည့်တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် လာ၍၊ ယောဟန်၏တပည့်တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် အစာရှောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် အစာမရှောင် ဘဲနေကြပါသနည်းဟု လျှောက်ကြ၏။
၂း၁၉ ယေရှုကလည်း၊ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဘော်တို့နှင့် အတူရှိစဉ်အခါ သူတို့သည် အစာရှောင်တတ်ကြသလော။ ရှိစဉ်ကာလပတ်လုံး အစာမရှောင်တတ်ကြ။–
၂း၂၀ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့နှင့် ခွာ၍ ယူသွားသောအချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုကာလအခါ သူတို့သည် အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။
၂း၂၁ အဝတ်ဟောင်းကို အထည်သစ်နှင့် ဖာလေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင် ဖာသောအထည်သစ်သည် အဝတ်ဟောင်းကိုစား၍ အပေါက်ကျယ်တတ်၏။
၂း၂၂ ဇွင်းနည်းဟောင်းသော သားရေဘူး၌ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင် အသစ်သောစပျစ်ရည်သည် သားရေဘူးကို ဆုတ်ခွဲသဖြင့် စပျစ်ရည်သည်ယို၍ သားရေဘူးလည်း ပျက်စီးတတ်၏။ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို အသစ်သောသားရေဘူး၌ ထည့်ရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂း၂၃ ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် ဂျုံစပါး လယ်ကွက်တို့ကို ရှောက်ကြွတော်မူလျှင်၊ တပည့်တော်တို့သည် စပါးအသီးအနှံကိုဆွတ်လျက်

ခရီးသွားကြ၏။

၂း၂၄ ဖာရိရှဲတို့ကလည်း၊ ဥပုသ်နေ့၌ မပြုအပ်သောအမှုကို သူတို့သည် ပြုကြပါသည် တကားဟု လျှောက်ကြသော်၊ –

၂း၂၅ ကိုယ်တော်က၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အဗျာသာလက်ထက်၌ ဒါဝိဒ်သည် မိမိအဘော်တို့နှင့်တကွ ဆာမွတ်၍ မတတ်နိုင်သောအခါ၊ –

၂း၂၆ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ဝင်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့မှတပါး အဘယ်သူမျှ မစားအပ်သော ရှေ့တော်မုန့်ကိုစား၍ မိမိအဘော်တို့အား ပေးသည်အကြောင်းကို သင်တို့သည် တရံတခါမျှ မဘတ်ဘူးသလော။

၂း၂၇ ထိုမှတပါး ဥပုသ်နေ့သည် လူ့အဘို့ဖြစ်၏။ လူသည် ဥပုသ်နေ့အဘို့ ဖြစ်သည်မဟုတ်။

၂း၂၈ သို့ဖြစ်၍ လူသားသည် ဥပုသ်နေ့ကိုပင် အစိုးရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ တရားစရပ်သို့ တဖန်ဝင်တော်မူ၍၊ ထိုစရပ်၌ လက်တဘက်သေသောသူတယောက်ရှိ၏။

၃း၂ ဥပုသ်နေ့၌ သူ၏ရောဂါကိုငြိမ်းစေမည် မငြိမ်းစေမည်ကို ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ၍ ချောင်းကြည့်ကြ၏။

၃း၃ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အလယ်၌ မတ်တတ်နေလော့ဟု လက်တဘက်သေသောသူအား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ –

၃း၄ ဥပုသ်နေ့၌ ကျေးဇူးပြုအပ်သလော၊ သူ့အကျိုးကို ဖျက်ဆီးအပ်သလော၊ အသက်ကို ကယ်အပ်သလော၊ သတ်အပ်သလောဟု ပရိတ်သတ်တို့အား မေးတော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။

၃း၅ ထိုအခါ အမျက်တော်နှင့် သူတို့ကို ပတ်လည်ကြည့်ရှု၍ သူတို့စိတ်နှလုံးမိုက်သောကြောင့် ဝမ်းနည်း တော်မူခြင်းရှိလျက်၊ သင်၏လက်ကို ဆန့်လော့ဟု ထိုသူအား မိန့်တော်မူ၍ သူသည် မိမိလက်ကို ဆန့်လျှင်၊ ထိုလက်သည် လက်တဘက်ကဲ့သို့ ပကတိဖြစ်လေ၏။

၃း၆ ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့သည် ထွက်၍ ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့ဖျက်ဆီးရအံ့နည်းဟု ဟေရုဒ်တပည့်တို့နှင့် ချက်ခြင်းတိုင်ပင်ကြ၏။

၃း၇ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ အိုင်နားသို့ပြောင်းကြွတော်မူ၍ ဂါလိလဲပြည်၊ –

၃း၈ ယေရုရှလင်မြို့မှစသော ယုဒပြည်၊ ဣဒုမဲပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်မှ လာကြသော လူများအပေါင်း တို့နှင့် တုရုမြို့၊ ဇိဒုန်မြို့ ပတ်ဝန်းကြင်အရပ်တို့မှလာကြသော လူများအပေါင်းတို့သည် ပြုတော်မူသမျှကို ကြားလျှင် အထံတော်သို့ လာကြ၏။

၃း၉ လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံ၍ မထိခိုက်စေမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏အနီးအပါးတွင် လှေတစင်းကို အမြဲရှိစေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့အား အမိန့်တော်ရှိ၏။

၃း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ လူများတို့အား ချမ်းသာပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ရောဂါဝေဒနာနှိပ်စက်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုတို့ခြင်းငှါ တွန်းကြ၏။

၃း၁၁ ညစ်ညူးသော နတ်တို့သည်လည်း ကိုယ်တော်ကိုမြင်သောအခါ ပြပ်ဝပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော် ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။

၃း၁၂ သိတင်းတော်ကို မပွင့်စေမည်အကြောင်း သူတို့အား ကြပ်တည်းစွာပညတ်တော်မူ၏။

၃း၁၃ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ အလိုတော်ရှိသောသူတို့ကို ခေါ်တော်မူလျှင်၊ အထံတော်သို့ လာကြ၏။

၃း၁၄ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ရှိနေစေခြင်းငှါ၄င်း၊ တရားဟောသောအခွင့်၊ အနာရောဂါတို့ကို ငြိမ်းစေ၍၊ –

၃း၁၅ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်နိုင်သော အခွင့်နှင့် စေလွှတ်ခြင်းငှါ၄င်း၊ တကျိပ်နှစ်ပါးသော သူတည်းဟူသော၊ –

၃း၁၆ ပေတရု အမည်သစ်ကို ပေးတော်မူသော ရှိမုန်၊ –

၃း၁၇ မိုဃ်းကြိုးသားဟုဆိုလိုသော ဗောနေရဂက် အမည်သစ်ကို ပေးတော်မူသော ဇေဗေဒဲ၏သားနှစ်ယောက် ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်၊ –

၃း၁၈ အန္ဒြေ၊ ဖိလိပ္ပု၊ ဗာသောလမဲ၊ မဿဲ၊ သောမ၊ အာလဖဲ၏သား ယာကုပ်၊ သဒ္ဒဲ၊ ကာနနိတ်လူရှိမုန်၊ –

၃း၁၉ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသော ယုဒရှကာရုတ် တို့ကို ခန့်ထားတော်မူ၏။

၃း၂၀ ထိုသူတို့သည် အိမ်သို့ဝင်ကြလျှင်၊ အစာကို မစားနိုင်သည်တိုင်အောင် လူများတို့သည် တဖန် စုဝေးကြပြန်၏။

၃း၂၁ ကိုယ်တော်၏အဆွေအမျိုးတို့သည် ကြားလျှင်၊ သူသည် အရူးဖြစ်၏ဟုဆို၍ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ ထွက်သွားကြ၏။

၃း၂၂ ယေရုရှလင်မြို့မှလာသော ကျမ်းပြုဆရာတို့ကလည်း၊ သူသည် ဗေလဇေဗုလစွဲသောသူ ဖြစ်၏။ နတ်ဆိုးမင်းကိုအမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

၃း၂၃ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကိုခေါ်၍ ဥပမာကို ဆောင်တော်မူလျက်၊ စာတန်သည် စာတန်ကို အဘယ်သို့ နှင်ထုတ်နိုင်သနည်း။

၃း၂၄ တိုင်းနိုင်ငံသည် မိမိနှင့် မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ရာ။

၃း၂၅ အိမ်သည်လည်း မိမိနှင့် မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ရာ။

၃း၂၆ စာတန်သည် မိမိ တဘက်၌ ထ၍ မိမိနှင့် မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ဘဲ ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၃း၂၇ သူရဲကို ရှေဦးစွာမချည်မနှောင်လျှင်၊ သူ၏အိမ်သို့ဝင်၍ သူ၏ဥစ္စာကို အဘယ်သူမျှ မလုမယူနိုင်။ သူရဲကို ချည်နှောင်ပြီးမှ သူ၏အိမ်ကို လုယူနိုင်၏။

၃း၂၈ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ပြစ်မှားသော အပြစ်အမျိုးမျိုး၊ ဘုရားကို ကဲ့ရဲ့သော အပြစ်အမျိုးမျိုးရှိသမျှတို့နှင့် လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို လူသားတို့သည် ရနိုင်ကြ၏။

၃း၂၉ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောသူသည် အပြစ်လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို အဘယ်ကာလ၌မျှ မရနိုင်ကြ။ ထာဝရအပြစ်ဒဏ်ကိုခံရသောသူ ဖြစ်ပေ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃း၃၀ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ မိန့်တော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ညစ်ညူးသော နတ်စွဲသောသူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသတည်း။

၃း၃၁ ထိုအခါ မယ်တော်နှင့် ညီတော်တို့သည် လာ၍ ပြင်မှာရပ်နေလျက်၊ တစုံတယောက်သောသူကို ကိုယ်တော်ထံသို့စေလွှတ်၍ ခေါ်ကြ၏။

၃း၃၂ ခြံရံလျက် ထိုင်သောသူများတို့က၊ မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုရှာလျက် ပြင်မှာ ရှိကြပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊ –

၃း၃၃ ကိုယ်တော်က ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးတော်မူ၍၊ –
၃း၃၄ ခြံရံလျက်ထိုင်သောသူတို့ကို ပတ်လည်ကြည့်ရှု၍၊ ဤသူတို့သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီ ပေတည်း။
၃း၃၅ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကိုဆောင်သောသူသည် ငါ့ညီ၊ ငါ့နှမ၊ ငါ့အမိ ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ နောက်တဖန် အိုင်နားမှာ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် အထံတော်၌ စုဝေးကြသောကြောင့်၊ အိုင်တွင် လှေ့ထဲသို့ ဝင်၍ ထိုင်တော်မူ၏။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် အိုင်နားကုန်းပေါ်မှာ နေကြ၏။
၄း၂ ထိုအခါ ဥပမာစကားအားဖြင့် များစွာသော ဆုံးမဩဝါဒကိုပေး၍ မြွက်ဆိုတော် မူသည်မှာ၊ –
၄း၃ နားထောင်ကြလော့။ မျိုးစေ့ကြဲသောသူသည် မျိုးစေ့ကိုကြဲခြင်းငှါ ထွက်သွား၏။
၄း၄ အစေ့ကို ကြဲသည်တွင် အချို့သောအစေ့တို့သည် လမ်း၌ကျသဖြင့်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည် လာ၍ ကောက်စားကြ၏။
၄း၅ အချို့သောအစေ့တို့သည် မြေနည်း၍ ကျောက်ပေါ်များသောအရပ်၌ ကျသဖြင့်၊ မြေတိမ်သောကြောင့် ချက်ခြင်း အပင်ပေါက်သော်လည်း၊ –
၄း၆ နေထွက်သောအခါ ပူလောင်သည်ဖြစ်၍ အမြစ်မစွဲသောကြောင့် ညှိုးနွမ်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။
၄း၇ အချို့သော အစေ့တို့သည် ဆူးပင်တို့တွင်ကျသဖြင့်၊ ဆူးပင်တို့သည် ကြီးပွါး၍ ညှဉ်းဆဲသောကြောင့် အသီးမသီးကြ။
၄း၈ အချို့သော အစေ့တို့သည် ကောင်းသော မြေ၌ ကျသဖြင့်၊ အပင်ပေါက်၍ ကြီးပွါးလျက် အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတရာ ပွါးများ၍ အသီးသီးကြ၏။
၄း၉ ကြားစရာနား ရှိသောသူ မည်သည်ကား ကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄း၁၀ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ ရှိတော်မူသောအခါ တကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့နှင့် အခြံအရံတော်တို့သည် ထိုဥပမာကို မေးမြန်းကြလျှင်၊ –
၄း၁၁ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်၏ နက်နဲသောအရာကို သိရသော အခွင့်ရှိကြ၏။
၄း၁၂ ပြင်၌ရှိသော ထိုသူတို့မူကား၊ မြင်လျက်ပင် အာရုံမပြုဘဲ မြင်၍၊ ကြားလျက်ပင် အနက်ကို နားမလည်ဘဲ ကြားသဖြင့်၊ သူတို့ အကျင့်မပြောင်းလဲ၊ အပြစ်မလွှတ်ရသည်တိုင်အောင် သူတို့အား ဟောသမျှကို ဥပမာအားဖြင့် ဟောရ၏။
၄း၁၃ သင်တို့သည် ဤဥပမာကိုမျှ နားမလည်လျှင်၊ ဥပမာရှိသမျှတို့ကို အဘယ်သို့ နားလည်ကြမည်နည်း။
၄း၁၄ မျိုးစေ့ကြဲသောသူသည် တရားစကားကို ကြဲ၏။
၄း၁၅ တရားစကားကို လမ်း၌ ကြဲခြင်း အကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကို ကြားသည်ရှိသော်၊ စာတန်သည် ချက်ခြင်းလာ၍ နှလုံး၌ကြဲသော တရားစကားကို နှုတ်ယူတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။
၄း၁၆ ကျောက်ပေါ်သောအရပ်၌ ကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် ချက်ခြင်းခံယူသော်လည်း၊ –
၄း၁၇ စိတ်နှလုံး၌ အမြစ်မစွဲ ခဏသာတည်သဖြင့် တရားစကားကြောင့် အမှုအခင်း နှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောအခါ ချက်ခြင်းဖောက်ပြန်တတ်သည်ဟု ဆိုလို သတည်း။
၄း၁၈ ဆူးပင်တို့တွင် ကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကို ကြား၍၊ –
၄း၁၉ လောကီအမှု၌ စိုးရိမ်ခြင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏လှည့်စားခြင်း၊ ကြွင်းသောအရာကို တပ်မက်ခြင်းစိတ်တို့သည် တရားစကားကို လွှမ်းမိုးညှဉ်းဆဲ တတ်သောကြောင့် အသီးမသီးနိုင်ဟု ဆိုလိုသတည်း။
၄း၂၀ ကောင်းသော မြေ၌ ကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကို ကြား၍ ခံယူသဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတရာ ပွားများ၍ အသီးသီးတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။
၄း၂၁ ထိုမှတပါး ဆီမီးကို ဆီမီးခုံပေါ်မှာ မတင်၊ တောင်းဇလားအောက်၊ ခုတင်အောက်၌ ဖုံးထားခြင်းငှါ ယူခဲ့သလော။
၄း၂၂ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ရှိသမျှတို့သည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ဝှက်ထားလျက် ရှိသမျှတို့ သည်လည်း ပွင့်လင်းလိမ့်မည်။
၄း၂၃ ကြားစရာ နားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။
၄း၂၄ ထိုမှတပါး သင်တို့သည် အဘယ်သို့ကြားနာရသည်ကို သတိပြုကြလော့။ အကြင်ချိန်၊ တင်းပမာဏနှင့် သင်တို့သည် သူတပါးအား ပေး၏။ ထိုပမာဏ အတိုင်း ကိုယ်တိုင်ခံရကြမည်။
၄း၂၅ အကြင်သူသည် ရတတ်၏။ ထိုသူအား ပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည် ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ ရှိသမျှကိုပင် နှုတ်လိမ့်မည်။
၄း၂၆ ထိုမှတပါး၊ လူသည် လယ်၌ မျိုးစေ့ကြဲပြီးမှ နောက်တဖန် မိမိမကြည့်မမှတ်၊
၄း၂၇ ညဉ့်၊ နေ့၊ အိပ်လျက်၊ နိုးလျက်နေသော်လည်း အပင်ပေါက်၍ ကြီးပွါးသည်နှင့် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်တူ၏။
၄း၂၈ မြေကြီးသည် မိမိအလိုအလျောက် အသီးကိုသီးစေ၍ ရှေ့ဦးစွာ အညှောက်၊ ထိုနောက်အနှံ၊ ထိုနောက် အနှံထဲမှာ အောင်မာသော အဆန်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။
၄း၂၉ အသီးမှည့်၍ ရိတ်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ လယ်ရှင်သည် မဆိုင်းမလင့်၊ တံစဉ်နှင့် ရိတ်စေတတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄း၃၀ ထိုမှတပါး၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို အဘယ်သို့ ပုံပြရအံ့နည်း။ အဘယ်ဥပမာနှင့် ခိုင်းနှိုင်းရအံ့နည်း ဟူမူကား၊ –
၄း၃၁ မုန်ညင်းစေ့နှင့်တူ၏။ မုန်ညင်းစေ့သည် မြေ၌ စိုက်သောအခါ မြေ၌ ရှိသော အစေ့တကာတို့ထက် ငယ်သော်လည်း၊ စိုက်ပြီးမှ အပင်ပေါက်၍၊ –
၄း၃၂ မြက်ပင်တကာတို့ထက် ကြီးပွါးသဖြင့်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည် အရိပ်ခို၍ နားနေလောက်သော အကိုင်းအခက်ကြီးတို့ကို ဖြစ်စေတတ် သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄း၃၃ ထိုသို့သော ဥပမာစကားများအားဖြင့် ကိုယ်တော်သည် ပရိသတ်များ နားထောင်နိုင်သည်အတိုင်း တရားဟောတော်မူ၏။
၄း၃၄ ဥပမာကင်း၍ ဟောပြောတော်မမူ။ ရှိသမျှသောအရာတို့ကို ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ တပည့်တော်တို့အား ဖွင့်ပြတော်မူ၏။
၄း၃၅ ထိုနေ့ညအချိန်၌ ကိုယ်တော်က၊ ကမ်းတဘက်သို့ ကူးကြကုန်အံ့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ –
၄း၃၆ တပည့်တော်တို့သည် လူစုဝေးရာမှ ထွက်၍ လှေပေါ်၌ရှိနှင့်သော ကိုယ်တော်ပါလျက် သွားကြ၏။ အခြားလှေတို့လည်း ပါသေး၏။

၄း၃၇ ထိုအခါ ပြင်းစွာသော မိုယ်းသက်မုန်တိုင်းဖြစ်၍ လှိုင်းတံပိုးခတ်သောကြောင့် လှေသည် ရေနှင့်ပြည့်လေ၏။
၄း၃၈ ကိုယ်တော်သည် ပဲ့၌ ခေါင်းအုံးပေါ်မှာ ကျိန်းစက်၍ နေတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို နိုးပြီးမှ၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သည်ကို လျစ်လျူသော စိတ်ရှိတော်မူသလောဟု လျှောက်ကြသော်၊–
၄း၃၉ ကိုယ်တော်သည် ထ၍ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်ဝပ်စွာနေဟု လေနှင့်ပင်လယ်ကို ဆုံးမ တော်မူသဖြင့် လေသည် ငြိမ်၍ အလွန်သာယာလေ၏။
၄း၄၀ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤမျှလောက် ကြောက်တတ်သနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ယုံကြည်ခြင်းစိတ်နှင့် ကင်းသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊–
၄း၄၁ သူတို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့၍ ဤသူကား အဘယ်သို့သောသူနည်း။ လေနှင့်ပင်လယ်သည် သူ၏စကားကို နားထောင်ပါသည်တကားဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ အိုင်တဘက်၊ ဂါဒရပြည်သို့ ရောက်ကြ၍၊–
၅း၂ ယေရှုသည် လှေထဲက ထွက်ကြွတော်မူသည် ခဏခြင်းတွင်၊ ညစ်ညူးသော နတ်စွဲသောသူသည် သင်္ချိုင်းတစပြင်မှ ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြုလေ၏။
၅း၃ ထိုသူသည် သင်္ချိုင်းတစပြင်၌ နေတတ်၏။ သူ့ကို သံကြိုးနှင့်ပင် အဘယ်သူမျှ ချည်၍မနိုင်။
၅း၄ ခြေချင်း၊ သံကြိုးနှင့် အဖန်များစွာ ချည်စမ်းသော်လည်း၊ သံကြိုးကိုဆွဲဖြတ်၍ ခြေချင်းကို ဖြိုတတ်၏။ သူ့ကို ယဉ်စေခြင်းငှါ အဘယ်သူမျှ မတတ်နိုင်။
၅း၅ နေ့ညဉ့်မပြတ် သင်္ချိုင်းတစပြင်၌၎င်း၊ တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ ဟစ်ကြော်လျက်၊ ကျောက်စောင်းနှင့် ကိုယ်ကို ရှစေလျက် နေတတ်၏။
၅း၆ ယေရှုကို အဝေးကမြင်လျှင်၊ အထံတော်သို့ပြေးလာ၍ ပြပ်ဝပ်လျက်၊
၅း၇ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲတော်မမူမည် အကြောင်း ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါသည်ဟု ကြီးသောအသံနှင့် အော်ဟစ်၍ လျှောက်လေ၏။
၅း၈ လျှောက်သည်အကြောင်းကား၊ ညစ်ညူးသောနတ်၊ ထိုလူမှ ထွက်သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။
၅း၉ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်အမည်ရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်အမည်ကား လေဂေါင်ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အများဖြစ်ကြပါ၏ဟု လျှောက်ပြီးမှ၊–
၅း၁၀ ထိုပြည်ထဲက အခြားသို့ မနှင်ပါမည်အကြောင်း များစွာတောင်းပန်လေ၏။
၅း၁၁ ထိုအရပ်၌ တောင်ပေါ်မှာ များစွာသော ဝက်အစုသည် ကျက်စားလျက်ရှိ၏။
၅း၁၂ နတ်ဆိုးအပေါင်းတို့လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုဝက်ထဲသို့ ဝင်ရပါမည်အကြောင်း စေလွှတ်တော်မူပါဟု တောင်းပန်ပြန်လျှင်၊–
၅း၁၃ ယေရှုသည် ချက်ခြင်း အခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ညစ်ညူးသော နတ်တို့သည် ထွက်၍ ဝက်ထဲသို့ဝင်သဖြင့်၊ ဝက်အစုသည် အိုင်ကမ်းစောက်ကို တဟုန်တည်းပြေးဆင်း၍ အိုင်၌ အသက်ဆုံးကြ၏။ အရေအတွက် အားဖြင့် နှစ်ထောင်လောက်ရှိ၏။
၅း၁၄ ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည် ပြေး၍ မြို့ရွာတို့၌ သိတင်းကြားပြောလျှင်၊ လူများတို့သည် ထိုအမှုအရာ တို့ကို ကြည့်ရှုအံ့သောငှါ ထွက်လာကြ၏။
၅း၁၅ အထံတော်သို့ ရောက်သောအခါ၊ နတ်ဆိုးလေဂေါင်စွဲသောသူသည် အဝတ်ကိုဝတ်၍ ပကတိစိတ်နှင့် ထိုင်နေသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။
၅း၁၆ နတ်ဆိုးစွဲသော သူ၌၎င်း၊ ဝက်တို့၌၎င်း၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို သိမြင်သောသူတို့သည် နောက်လာ သောသူတို့အား ပြန်ကြားပြီးမှ၊–
၅း၁၇ မိမိတို့ ပြည်ကထွက်သွားတော်မူမည် အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။
၅း၁၈ လှေထဲသို့ဝင်တော်မူသောအခါ နတ်ဆိုးစွဲဘူးသောသူသည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်လျှင်၊–
၅း၁၉ ကိုယ်တော်သည် အခွင့်မပေး။ သင်သည် ကိုယ်အိမ်သို့သွားလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သနားခြင်း စိတ်တော်နှင့် သင်၌ အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကို သင်၏အဆွေအမျိုးတို့အား ပြန်ကြား လော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–
၅း၂၀ ထိုသူသည် သွား၍၊ ယေရှုသည် အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကို၊ ဒေကာပေါလိပြည်တွင် သိတင်းကြားပြောသည်ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် အံ့ဩခြင်းရှိကြ၏။
၅း၂၁ ယေရှုသည် ကမ်းတဘက်သို့ ကူးပြန်၍ အိုင်နားမှာ ရှိတော်မူစဉ်၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် အထံတော်၌ စုဝေးကြ၏။
၅း၂၂ ထိုအခါ ယာဣရု အမည်ရှိသော တရားစရပ်မှူးသည် လာ၍ ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင်၊ ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်၏သမီးငယ် သေလုပါပြီ။
၅း၂၃ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ကြွ၍ သူ့ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါ သူ၏အပေါ်၌ လက်ကိုတင်တော်မူလျှင် အသက်ရှင်ပါလိမ့်မည်ဟု များစွာ တောင်းပန်၏။
၅း၂၄ ကိုယ်တော်သည် သူနှင့်အတူ သွား၍ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ခြံရံလျက် ထိခိုက်တိုက်မိကြ၏။
၅း၂၅ ထိုအခါ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သွေးသွန်အနာစွဲသောကြောင့်၊–
၅း၂၆ များစွာသော ဆေးသမားတို့လက်၌ အလွန်ခံရ၍၊ ဥစ္စာရှိသမျှ ကုန်သော်လည်း သက်သာမရသည် သာမက၊ အနာတိုးသော မိန်းမ တယောက်သည်၊–
၅း၂၇ ယေရှု၏ သိတင်းတော်ကို ကြားသည်ရှိသော်၊–
၅း၂၈ ငါသည် အဝတ်တော်ကိုသာ တို့လျှင် ချမ်းသာရမည်ဟု ဆိုသည်နှင့်၊ လူအစုအဝေးထဲ၌ နောက်တော်သို့ လာ၍ အဝတ်တော်ကို တို့လေ၏။
၅း၂၉ ထိုခဏခြင်းတွင် အသွေးစုဝေးရာ ခန်းခြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုရောဂါနှိပ်စက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ပြီဟု မိမိကိုယ်၌ သိလေ၏။
၅း၃၀ ယေရှုသည် မိမိကိုယ်မှ တန်ခိုးထွက်သည်ကို ချက်ခြင်းသိတော်မူလျှင်၊ လူအစုအဝေး၌ နောက်သို့ လှည့်၍၊ ငါ့အဝတ်ကို အဘယ်သူ တို့သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။

၅း၃၁ တပည့်တော်တို့က၊ လူအစုအဝေးသည် ကိုယ်တော်အား ထိခိုက်ကြသည်ကို မြင်လျက်ပင်၊ ငါ့ကိုအဘယ်သူ တို့သနည်းဟု မေးတော်မူပါသည်တကားဟု လျှောက်ကြသော်လည်း၊ –
၅း၃၂ ကိုယ်တော်သည် ထိုသို့ ပြုသောသူကို မြင်ခြင်းငှါ ပတ်လည်သို့ ကြည့်ရှုတော်မူ၏။
၅း၃၃ ထိုမိန်းမသည် ကိုယ်၌ အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို သိသောကြောင့် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လျက် အထံတော်သို့လာပြီးလျှင်၊ ပြပ်ဝပ်၍ ထိုအကြောင်းရှိသမျှကို အဟုတ်အမှန် ကြားလျှောက်လေ၏။
၅း၃၄ ကိုယ်တော်ကလည်း ငါ့သမီး၊ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်အနာကို ငြိမ်းစေပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့။ ရောဂါနှိပ်စက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅း၃၅ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင် တရားစရပ်မှူးအိမ်မှ လူလာ၍၊ ကိုယ်တော်၏သမီး သေပါပြီ။ အဘယ်ကြောင့် ဆရာကို နှောင့်ရှက်သေးသနည်းဟု ဆိုကြ၏။
၅း၃၆ ထိုစကားကို ယေရှုသည် ကြားလျှင်၊ မကြောက်ကြနှင့်။ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်တခုသာ ရှိစေလော့ဟု တရားစရပ်မှူးအား ချက်ခြင်းမိန့်တော်မူ၏။
၅း၃၇ ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်၏ညီယောဟန်မှတပါး အဘယ်သူကိုမျှ မလိုက်စေဘဲ၊ –
၅း၃၈ တရားစရပ်မှူးအိမ်သို့ရောက်၍ အုန်းအုန်းသဲသဲ ပြုကြသည်ကိုငှင်း၊ အလွန်ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော သူတို့ကိုငှင်း မြင်တော်မူလျှင်၊ –
၅း၃၉ အတွင်းသို့ ဝင်၍ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အုန်းအုန်းသဲသဲပြု၍ ငိုကြွေးကြသနည်း။ သူငယ်သေသည်မဟုတ် အိပ်ပျော်သည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊ –
၅း၄၀ ထိုသူတို့သည် ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။ ထိုသူရှိသမျှတို့ကို ပြင်သို့ထွက်စေပြီးမှ သူငယ်၏မိဘတို့ကိုငှင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့်ပါသော သူတို့ကိုငှင်း ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သူငယ်လျောင်းရာအရပ်သို့ ဝင်၍၊ –
၅း၄၁ သူငယ်၏လက်ကို ကိုင်တော်မူလျက်၊ တလိသကုမိဟု မိန့်တော်မူ၏။ အနက်ကား၊ မိန်းမငယ်ထလော့ ငါဆို၏ဟု ဆိုလိုသတည်း။
၅း၄၂ ထိုခဏခြင်းတွင် မိန်းမငယ်သည် ထ၍ လှမ်းသွား၏။ သူသည် တဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်ရှိ၏။ ထိုသူတို့သည် အလွန် မိန်းမောတွေဝေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။
၅း၄၃ ထိုအမှုအရာကို အဘယ်သူမျှ မသိစေမည်အကြောင်း၊ ထိုသူတို့ကို ကျပ်တည်းစွာ ပညတ်တော်မူ၍၊ သူ့အား စားစရာပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ထိုအရပ်မှ ကြွ၍၊ တပည့်တော်တို့သည် လိုက်ကြသဖြင့် မိမိမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၏။
၆း၂ ဥပုသ်နေ့ရောက်လျှင် တရားစရပ်၌ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။ လူများတို့သည် ကြားနာရလျှင် မိန်းမောတွေဝေခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ဤသူသည် ဤအရာတို့ကို အဘယ်မှာရသနည်း။ သူရသောပညာကား အဘယ်ပညာနည်း။ ဤမျှလောက်သော တန်ခိုးများကို အဘယ်သို့ ပြနိုင်သနည်း။
၆း၃ သူသည် လက်သမား မဟုတ်လော။ မာရိ၏သား မဟုတ်လော့။ ယာကုပ်၊ ယောသေ၊ ယုဒ၊ ရှိမုန်တို့၏ အစ်ကို မဟုတ်လော။ သူ့နှမများသည်လည်း ငါတို့နှင့်အနီးအပါး နေကြသည်မဟုတ်လောဟု ပြောဆိုလျက် စေတနာစိတ်ပျက်ကြ၏။
၆း၄ ယေရှုကလည်း၊ ပရောဖက်သည် မိမိမြို့၊ မိမိအဆွေနေရာ၊ မိမိအိမ်မှတပါး အခြားသောအရပ်၌ အသရေရှိသည်ဟု ထိုသူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။
၆း၅ မကျန်းမမာသော သူအချို့တို့ အပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်၍ အနာကို ငြိမ်းစေခြင်းမှတပါး အဘယ်တန်ခိုးတော်ကိုမျှ ထိုအရပ်၌ ပြတော်မမူနိုင်။
၆း၆ ထိုသူတို့သည် မယုံကြည်ကြသည်ကို အံ့သြခြင်းရှိတော်မူ၏။ ပတ်လည်၌ရှိသော မြို့ရွာများသို့ ဒေသစာရီ လှည့်လည်၍ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။
၆း၇ တကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်တော်မူပြီးမှ၊ ညစ်ညူးသော နတ်တို့ကို နိုင်စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးလျက်၊ နှစ်ယောက်စီ နှစ်ယောက်စီ စေလွှတ်တော်မူ၍၊
၆း၈ သင်တို့သည် တောင်ဝေးတခုမှ တပါးလမ်းခရီးဘို့ အဘယ်အရာကိုမျှ မယူကြနှင့်။ လွယ်အိတ်နှင့်မုန့် မှစ၍ ခါးပန်း၌ ကြေးငွေကို မယူကြနှင့်။
၆း၉ ခြေနင်းကို စီးကြလော့။ အင်္ကျီနှစ်ထပ် မဝတ်ကြနှင့်ဟု မှာထားတော်မူ၏။
၆း၁၀ ထိုမှတပါး၊ သင်တို့သည် မည်သည့် အိမ်သို့ ဝင်လျှင်၊ ထိုအိမ်တွင် ထိုအရပ်မှ မထွက်မသွားမီတိုင်အောင် နေကြလော့။
၆း၁၁ အကြင်သူတို့သည် သင်တို့ကိုလက်မခံ၊ သင်တို့၏ စကားကို နားမထောင်ဘဲနေ၏။ ထိုသူတို့ နေရာ အရပ်မှ ထွက်သွားစဉ်၊ သူတို့တဘက်၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့၏ခြေဘဝါးမှ မြေမှုန့်ကို ခါလိုက်ကြလော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ တရား ဆုံးဖြတ်သော နေ့၌ ထိုမြို့သည် သောဒုံမြို့နှင့်ဂေါမောရမြို့ထက် သာ၍ ခံရလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၆း၁၂ တပည့်တော်တို့သည် ထွက်သွား၍ နောင်တတရားကိုဟောကြ၏။
၆း၁၃ နတ်ဆိုးများကို နှင်ထုတ်ကြ၏။ မကျန်းမမာသော သူများတို့ကို ဆီနှင့် လူး၍ အနာကို ငြိမ်းစေကြ၏။
၆း၁၄ ထိုအခါ သိတင်းတော်ကျော်စောသည်ဖြစ်၍၊ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် ကြားလျှင်၊ ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန် သည် သေခြင်းမှထမြောက်လေပြီ။ ထိုကြောင့် တန်ခိုးများကိုပြနိုင်သည်ဟု ဆို၏။
၆း၁၅ လူအချို့က၊ ဤသူသည် ဧလိယဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့က၊ ရှေးပရောဖက်ကဲ့သို့ ပရောဖက် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။
၆း၁၆ ဟေရုဒ်သည် ကြားလျှင်၊ ဤသူကား ငါ၏အမိန့်နှင့် လည်ပင်းကိုဖြတ်သော ယောဟန်ဖြစ်၏။ သေခြင်းမှ ထမြောက်လေပြီဟု ဆိုလေ၏။
၆း၁၇ အထက်က ဟေရုဒ်သည် မိမိညီ ဖိလိပ္ပု၏ခင်ပွန်း ဟေရောဒိကို သိမ်းယူသဖြင့်၊ ထိုမိန်းမအကြောင်း ကြောင့် စေလွှတ်၍ ယောဟန်ကိုဘမ်းဆီးပြီးလျှင် ထောင်ထဲမှာ ချုပ်နှောင်လေ၏။
၆း၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်က အရှင်မင်းကြီးသည် ညီတော်၏ခင်ပွန်းကို မသိမ်းအပ်ဟု ဟေရုဒ်အား ဆိုလေပြီ။
၆း၁၉ ထိုကြောင့်၊ ဟေရောဒိသည် ယောဟန်ကို ရန်ငြိုးဖွဲ့သဖြင့် သတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။
၆း၂၀ သို့သော်လည်း ယောဟန်သည် ဖြောင့်မတ်သန့်ရှင်းသောသူ ဖြစ်ကြောင်းကို ဟေရုဒ်သည် သိ၍ သူ့ကို ကြောက်ရွံ့ရှိသေ၏။ သူ့ကိုလည်း စောင့်မ၏။ အမှုအရာများတို့၌ သူ၏စကားကို နားထောင်၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်လည်း နားထောင်တတ်သည်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုမိန်းမ

သည် အခွင့်မရနိုင်။
၆း၂၁ ထိုနောက်မှ အဆင်သင့်သောအခါ ဟေရုဒ်ကို ဘွားသောနေ့ရက်၌ နှစ်စဉ်ပွဲကို ခံ၍ မှူးမတ်၊ စစ်သူကြီး၊ ဂါလိလဲပြည်၌ အကြီးအကဲဖြစ်သောသူတို့ကို ကျွေးတော်မူစဉ်တွင်၊–
၆း၂၂ ဟေရောဒိ၏သမီးသည် ဝင်၍ ကသဖြင့်၊ ဟေရုဒ်မှစ၍ အပေါင်းအဘော်တို့အား နှုးညွတ်သောစိတ်ကို ဖြစ်စေ၏။ ထိုအခါ မင်းကြီးက၊ သင်သည် အလိုရှိသမျှကို တောင်းလော့၊ ငါပေးမည်ဟု ထိုမိန်းမငယ်အား ဆိုလေ၏။
၆း၂၃ တဖန်လည်း၊ သင်တောင်းသမျှကို ငါ့နိုင်ငံ တဝက်တိုင်အောင် ငါပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုလေ၏။
၆း၂၄ ထိုမိန်းမငယ်သည် ထွက်၍ အဘယ်အရာကိုတောင်းရမည်နည်းဟု သူ၏အမိကို မေးလျှင် အမိက၊ ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်၏ ဦးခေါင်းကို တောင်းလော့ဟု ပြန်ဆိုသော်၊
၆း၂၅ ချက်ခြင်း မိန်းမငယ်သည် မင်းကြီးထံသို့ အလျင်တဆောဝင်၍၊ ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်၏ ဦးခေါင်းကို ဤလင်ပန်း၌ အလျင်အမြန်ပေးတော်မူစေခြင်းငှါ ကျွန်မအလိုရှိပါသည်ဟု တောင်းလျှောက်၏။
၆း၂၆ မင်းကြီးသည် အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိသော်လည်း၊ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုငှင်း၊ အပေါင်းဘော်တို့၏ မျက်နှာကိုငှင်း၊ ထောက်သောကြောင့်၊ ထိုမိန်းမငယ်ကို မငြင်းမပယ်လို၍၊–
၆း၂၇ ဦးခေါင်းကိုယူခဲ့ဟု အမိန့်တော်ရှိလျက် လူစောင့်တယောက်ကို ချက်ခြင်းစေလွှတ်လျှင်၊ လူစောင့်သည် သွား၍ ယောဟန်၏လည်ပင်းကို ထောင်ထဲမှာဖြတ်လေ၏။
၆း၂၈ ဦးခေါင်းကို လင်ပန်း၌ ဆောင်ခဲ့၍ ထိုမိန်းမငယ်အားပေးပြီးမှ မိန်းမငယ်သည်လည်း သူ့အမိကိုပေးလေ၏။
၆း၂၉ ယောဟန်၏ တပည့်တို့သည်လည်း ကြားသောအခါ လာ၍ အလောင်းကိုဆောင်သွားပြီးလျှင် သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ထားကြ၏။
၆း၃၀ တမန်တော်တို့သည် ယေရှုထံတော်၌ စုဝေး၍၊ မိမိတို့ပြုသမျှ သွန်သင်သမျှတို့ကို ကြားလျှောက်ကြ၏။
၆း၃၁ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ တော၌ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ လာကြ။ ခဏအားဖြည့်၍ ငြိမ်သက်စွာနေကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူများသွားလာကြသည်ဖြစ်၍ တမန်တော်တို့သည် အစာစားခြင်းငှါမျှ မအားနိုင်ကြ။
၆း၃၂ ထိုကြောင့်၊ လှေစီး၍ တော၌ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ သွားကြ၏။
၆း၃၃ သွားကြသည်ကို လူများတို့သည် မြင်၍၊ ကိုယ်တော်ဖြစ်သည်ကို သိလျှင်၊ အမြို့မြို့ အရွာရွာတို့မှ ထွက်၍ ထိုအရပ်သို့ ကုန်းကြောင်းပြေးသွားသဖြင့်၊ တမန်တော်တို့ အရင်ရောက်၍ အထံတော်၌ စုဝေးကြ၏။
၆း၃၄ ယေရှုသည် ထွက်ကြွ၍ လူများအပေါင်းတို့ကို တွေ့မြင်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ထိန်းသူမရှိ၊ ပစ်ထားသော သိုးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြသည်ကို သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍ များစွာသော ဆုံးမဩဝါဒကို ပေးတော်မူ၏။
၆း၃၅ မိုယ်းချုပ်သောအခါ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ဤအရပ်သည် တောအရပ် ဖြစ်ပါ၏။ မိုယ်းလည်း ချုပ်ပါပြီ။
၆း၃၆ လူများတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင်ရွာဇနပုဒ်သို့ သွား၍ စားစရာကိုဝယ်စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ သူတို့၌ စားစရာ မရှိပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊–
၆း၃၇ ကိုယ်တော်က၊ သူတို့စားစရာဘို့ သင်တို့ ပေးကြလော့ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သွား၍ ဒေနာရိအပြားနှစ်ရာနှင့် မုန့်ကို ဝယ်ပြီးလျှင် သူတို့အား စားစရာဘို့ ပေးရပါအံ့လောဟု လျှောက်ကြ၏။
၆း၃၈ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့၌ မုန့်ဘယ်နှစ်လုံးရှိသနည်း။ သွား၍ ကြည့်ရှုကြဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း သူတို့သည် သိပြီးမှ၊ မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ရှိပါသည်ဟု လျှောက်ပြန်၏။
၆း၃၉ ထိုအခါ လူအပေါင်းတို့ကို မြက်စိမ်းပေါ်မှာ အစုစု လျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။
၆း၄၀ သူတို့သည် တရာတစု၊ ငါးဆယ်တစု၊ အစုစု လျောင်းကြလျှင်၊–
၆း၄၁ ကိုယ်တော်သည် မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကို ယူ၍၊ ကောင်းကင်သို့ ကြည့်မျှော်လျက် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ လူများတို့ရှေ့၌ ထည့်စေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ ငါးနှစ်ကောင်ကိုလည်း လူအပေါင်းတို့အား ဝေငှတော်မူ၏။
၆း၄၂ လူအပေါင်းတို့သည် စား၍ ဝကြပြီးမှ၊–
၆း၄၃ မုန့်နှင့် ငါးအကျိုးအပဲ့ကို ကောက်သိမ်း၍ တဆယ်နှစ်တောင်း၊ အပြည့်ရကြ၏။
၆း၄၄ မုန့်ကို စားသောသူ ယောကျ်ားအရေအတွက်ကား၊ လူငါးထောင်မျှလောက် ရှိသတည်း။
၆း၄၅ စည်းဝေးသောသူတို့ကို လွှတ်တော်မူစဉ်တွင် တပည့်တော်တို့ကို လှေစီးစေ၍ ကမ်းတဘက် ဗက်ဇဲဒမြို့သို့ အရင်ကူးစေတော်မူ၏။–
၆း၄၆ စည်းဝေးသောသူတို့ကို လွှတ်ပြီးမှ ဆုတောင်းပဌနာပြုအံ့သောငှါ တောင်ပေါ်သို့ ကြွတော်မူ၏။–
၆း၄၇ ညအချိန်ရောက်သောအခါ လှေသည် အိုင်အလယ်၌ရှိ၏။ ကိုယ်တော်သည် ကုန်းပေါ်မှ တယောက်တည်း ရှိနေတော်မူ၏။–
၆း၄၈ လေမသင့်သောကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် တက်ခတ်၍ ပင်ပန်းကြသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ ညသုံးချက်တီး ကျော်အချိန်၌ အိုင်ပေါ်မှ စက်တော်ဖြန့်လျက်၊ သူတို့ရှိရာသို့ ကြွ၍ အနားမှာ ရှောက်သွားမည် ပြုတော်မူ၏။–
၆း၄၉ ထိုသို့ အိုင်ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့်၍ ကြွတော်မူသည်ကို သူတို့သည် မြင်လျှင်၊ ဖုတ်တစ္ဆေဖြစ်သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့် အော်ဟစ်ကြ၏။–
၆း၅၀ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်၍ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ချက်ခြင်း နှုတ်ဆက်၍၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိကြလော့။ ငါပင် ဖြစ်သည်၊ မကြောက်လန့်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၆း၅၁ လှေပေါ်၌ သူတို့ရှိရာသို့ တက်တော်မူလျှင် လေသည် ငြိမ်လေ၏။ ထိုသူတို့သည် အတိုင်းထက်အလွန် မိန်းမောတွေဝေအံ့ဩခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။
၆း၅၂ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့စိတ်နှလုံးမိုက်သည်ဖြစ်၍ မုန့်၌ပြသော တန်ခိုးတော်ကို ပမာဏမပြုကြ။–
၆း၅၃ ကမ်းတဘက်သို့ ကူးလျှင်၊ ဂနေသရက်နယ်သို့ ရောက်၍ လှေကိုဆိုက်ကြ၏။
၆း၅၄ လှေမှဆင်းသောအခါ လူများတို့သည် မျက်နှာတော်ကို ချက်ခြင်း မှတ်မိလျှင်၊–
၆း၅၅ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၌ ရှိသမျှသို့ ပြေးသွား၍ မည်သည့်အရပ်၌ ရှိတော်မူသည်ဟု ကြားလျှင်၊ ထိုအရပ်သို့ လူနာများကို အိပ်ရာနှင့် ဆောင်ခဲ့ကြ၏။
၆း၅၆ မြို့ရွာဇနပုဒ်သို့ ရောက်တော်မူရာ၌ မကျန်းမမာသော သူတို့ကို လမ်းနားမှာထား၍ အဝတ်တော်၏ ပန်းပွားကိုမျှ တို့ရပါမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းကြ၏။ တို့သမျှသော သူတို့သည်လည်း ချမ်းသာရကြ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့နှင့်ယေရုရှလင်မြို့မှ ရောက်လာသော ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့သည် အထံတော်၌ စုဝေး၍၊

၇း၂ တပည့်တော်အချို့တို့သည် ညစ်ညူးသော လက်တည်းဟူသော ရေမဆေးသော လက်နှင့် အစာစားသည်ကို မြင်လျှင် အပြစ်တင်ကြ၏။

၇း၃ အကြောင်းမူကား၊ ရှေးလူဟောင်းတို့မှ ဆက်ဆံသော နည်းဥပဒေသကို ခံယူသော ဖာရိရှဲမှစ၍ ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် လက်ဆုပ်မဆေးဘဲအစာကို စားလေ့မရှိ။

၇း၄ စျေးမှပြန်လာသောအခါ၌လည်း ဆေးခြင်းမပြုဘဲ စားလေ့မရှိ။ ထိုမှတပါး၊ ခွက်၊ ဖလား၊ ကြေးဝါပုကန်၊ ခုတင်တို့ ဆေးခြင်းမှစ၍ အခြားသော ထုံးတမ်းများကို ခံယူ၍ ကျင့်လေ့ရှိ၏။

၇း၅ ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့က၊ ရှေးလူဟောင်းတို့မှ ဆက်ခံသော နည်း ဥပဒေသကို ကိုယ်တော်၏ တပည့်တို့သည် မကျင့်ဘဲလျက် အဘယ်ကြောင့် ညစ် ညူးသောလက်နှင့် အစာစားကြပါသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်က၊ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း၊ –

၇း၆ ဟေရှာယသည် လျှို့ဝှက်သော သင်တို့ကို ရည်မှတ်လျက်၊ ဤလူမျိုးသည် နှုတ်ခမ်းနှင့် ငါ့ကို ရိုသေကြ၏။ စိတ်နှလုံးမူကား ငါနှင့် ဝေးလှ၏။

၇း၇ လူတို့ စီရင်သော ပညတ်တို့ကို သွန်သင်၍ နည်းဥပဒေသပေးလျက်ပင်၊ ငါ့ကို အချည်းနှီးကိုးကွယ်ကြ၏ ဟု၊ နောက်ဖြစ်လတံ့သောအရာကို လျှောက်ပတ်စွာ ဟောခဲ့ပြီ။

၇း၈ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို ပယ်၍ ခွက်ဖလားဆေးခြင်းတည်း ဟူသော လူတို့မှ ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသကို ခံယူလျက်၊ ထိုသို့သော အခြားအကျင့်အလေ့များတို့ကို ကျင့်လေ့ရှိကြ၏။

၇း၉ သင်တို့သည် အဆက်ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသကို ကျင့်ရသော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကို လျှောက်ပတ်စွာ ပယ်ကြသည်တကား။

၇း၁၀ မောရှေ၏ပညတ်ကား၊ မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့။ အကြင်သူသည် မိဘကို နှုတ်ဖြင့် ပြစ်မှား၏။ ထိုသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံစေဟု လာသတည်း။

၇း၁၁ သင်တို့မူကား၊ အကြင်သူသည် ကိုယ်မိဘကို သင်တို့အသုံးရနိုင်သမျှသော ငါ၏ဥစ္စာသည် အလှူဝတ္ထု တည်းဟူသော ကော်ဗန်ဖြစ်စေဟု ဆို၏။

၇း၁၂ ထိုသူသည် မိဘဝတ်ကို အလျှင်းမပြုရဟု မြစ်တား၍၊ –

၇း၁၃ မိမိတို့ အဆက်ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ပယ်ကြ၏။ ထိုသို့သော အကျင့်အလေ့များတို့ကို သင်တို့သည် ကျင့်လေ့ရှိ ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇း၁၄ ထိုအခါ လူအစုအဝေးအပေါင်းကို အထံတော်သို့ ခေါ်၍၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် နားထောင် နားလည် ကြလော့။ –

၇း၁၅ လူပြင်မှလာ၍ လူအတွင်းသို့ဝင်လျက်၊ လူကို ညစ်ညူးစေနိုင်သောအရာ တစုံတခုမျှမရှိ။ လူအတွင်းမှ ထွက်သောအရာသည် လူကို ညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်၏။

၇း၁၆ ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၇း၁၇ လူအစုအဝေးရှိရာမှ ကြွ၍ အိမ်သို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ တပည့်တော်တို့သည် ထိုဥပမာကို မေးမြန်းကြ၏။

၇း၁၈ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ဤမျှလောက်ပညာမဲ့လျက်နေသလော။ လူပြင်မှလာ၍ လူအတွင်းသို့ ဝင်သမျှသည် နှလုံးထဲသို့မဝင်။ –

၇း၁၉ ဝမ်းထဲသို့ဝင်၍ အစာရှိသမျှကို သန့်ရှင်းစေသဖြင့် ရေအိမ်တွင် ဆင်းသွားသောကြောင့်၊ လူကို မညစ်ညူးစေနိုင်သည်ကို နားမလည်ကြသလော။

၇း၂၀ လူအတွင်းမှ ထွက်သော အရာမူကား၊ လူကို ညစ်ညူးစေသောအရာ ဖြစ်၏။

၇း၂၁ လူအတွင်း နှလုံးထဲက မကောင်းသောကြံစည်ခြင်း၊ သူ့မယားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ မိန်းမလွတ်နှင့် မှားယွင်းခြင်း၊ လူ့အသက်ကို သတ်ခြင်း၊ –

၇း၂၂ သူ့ဥစ္စာကိုခိုးခြင်း၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ လှည့်စားခြင်း၊ ညစ်ညူးခြင်း၊ ငြူစူခြင်း၊ သူ့အသရေကိုဖျက်ခြင်း၊ ထောင်လွှားစော်ကားခြင်း၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်း၊ –

၇း၂၃ ဤဆိုးညစ်သော အရာများတို့သည် အတွင်းမှထွက်လာ၍ လူကိုညစ်ညူးစေကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇း၂၄ ကိုယ်တော်သည် ထိုအရပ်မှထ၍ တုရုမြို့နှင့်ဇိဒုန်မြို့၏ ကျေးလက်သို့ ကြွတော်မူပြီးလျှင် အိမ်သို့ဝင်၍ အဘယ်သူမျှ မသိစေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသော်လည်း ပုန်းရှောင်၍ နေတော်မမူနိုင်။

၇း၂၅ အကြောင်းမူကား၊ ညစ်ညူးသောနတ်စွဲသော မိန်းမငယ်၏အမိသည် သိတင်းတော်ကို ကြားသဖြင့်၊ လာ၍ ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ –

၇း၂၆ မိမိသမီးထဲက နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်လေ၏။ ထိုမိန်းမကား၊ ဟေလလသ အမျိုး၊ ရှုရိဖိနိတ်ပြည်သူ ဖြစ်သတည်း။

၇း၂၇ ယေရှုကလည်း၊ ရှေ့ဦးစွာ သားများကို ဝစွာ ကျွေးပါရစေ။ သား၏အစာကိုယူ၍ ခွေးအား မပေးမချအပ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇း၂၈ မိန်းမကလည်း မှန်ပါ၏သခင်။ ခွေးမည်သည်ကား၊ သားတို့၏ စားနုပ်စားပေါက်ကို စားပွဲအောက်၌ စားမြဲထုံးစံရှိပါသည်ဟု ပြန်၍လျှောက်လျှင်၊ –

၇း၂၉ ကိုယ်တော်က၊ ထိုစကားကြောင့် သင်သွားလော့။ နတ်ဆိုးသည် သင်၏သမီးထဲမှ ထွက်သွားပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇း၃၀ ထိုမိန်းမသည် မိမိအိမ်သို့ ပြန်၍ နတ်ဆိုးထွက်သွားသည်ကိုငှင်း၊ သမီးသည် အိပ်ရာ၌ အိပ်လျက်ရှိသည် ကိုငှင်း တွေ့၏။

၇း၃၁ တဖန် ကိုယ်တော်သည် တုရုမြို့နှင့်ဇိဒုန်မြို့၏ ကျေးလက်မှထွက်၍ ဒေကာပေါလိ ပြည်နယ်ကို ရှောက်သွားသဖြင့်၊ ဂါလိလဲအိုင်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

၇း၃၂ ထိုအခါ နားပင်း၍ စကားအသောသူတယောက်ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ သူ့အပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်ပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။

၇း၃၃ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူကို လူအစုအဝေးထဲက ခေါ်၍၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ လက်ညှိုးတော်ကို သူ၏နားပေါက်၌ သွင်းတော်မူ၏။ တံထွေးနှင့် ထွေး၍ သူ၏လျှာကိုလည်း တို့တော်မူ၏။

၇း၃၄ ထိုနောက် ကောင်းကင်သို့ ကြည့်မျှော်၍ ညီးတွားသံကိုပြုလျက်၊ ဖေသဟု မိန့်တော်မူ၏။ အနက်ကား၊ ပွင့်စေဟု ဆိုလိုသတည်း။

၇း၃၅ ထိုခဏခြင်းတွင် သူသည် နားပွင့်ခြင်း၊ လျှာကြောလွတ်ခြင်း ရှိသဖြင့် စကားပြီပြီ ပြောနိုင်၏။

၇း၃၆ ထိုအကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောစေခြင်းငှါ သူတို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။ ပညတ်တော်မူသော်လည်း သူတို့သည် သာ၍ အလွန်

သိတင်းကြားပြောကြ၏။
၇း၃၇ အတိုင်းထက် အလွန် မိန်းမောတွေဝေလျက် ရှိ၍၊ သူသည် အလုံးစုံတို့ကို လျောက်ပတ်စွာ ပြုတော်မူပြီ။ နားပင်းသောသူတို့ကို ကြားစေတော်မူပြီ။ အသောသူတို့ကို စကားပြောစေတော်မူပြီဟု ဆိုကြ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ထိုအခါ စုဝေးသော သူအလွန်များ၍ စားစရာမရှိလျှင်၊ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်၍၊ –
၈း၂ ဤလူများကို ငါသနား၏။ သုံးရက်ပတ်လုံးငါနှင့်အတူရှိကြပြီ။ စားစရာအလျှင်းမရှိ။
၈း၃ အချို့တို့သည် အဝေးက လာသည်ဖြစ်၍၊ အစာမစားမှီ သူတို့အိမ်သို့ ငါလွှတ်လျှင် လမ်းခရီး၌ မောကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၈း၄ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ ဤတောအရပ်၌ ဤသူတို့ကို အဘယ်သို့ ဝစွာကျွေးနိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊ –
၈း၅ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့တွင် မုန့်ဘယ်နှစ်လုံးရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ မုန့်ခုနစ်လုံး ရှိပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။
၈း၆ ထိုအခါ လူအစုအဝေးကို မြေပေါ်မှာ လျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ မုန့်ခုနစ်လုံးကိုလည်း ယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ လူများတို့ရှေ့၌ ထည့်စေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူသည်အတိုင်း သူတို့သည် ထည့်ကြ၏။
၈း၇ အနည်းငယ်မျှသော ငါးကောင်ကလေးလည်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ လူများရှေ့၌ ထည့်စေခြင်းငှါ မိန့်တော်မူ၏။
၈း၈ ထိုသူတို့သည် စား၍ ဝကြပြီးမှ ကြွင်းရစ်သော အကျိုးအပဲ့ကို ကောက်သိမ်း၍ ခုနစ်တောင်း အပြည့် ရကြ၏။
၈း၉ စားသောသူ အရေအတွက်ကား၊ လူလေးထောင်မျှလောက် ရှိသတည်း။ ထိုသူတို့ကို လွှတ်တော်မူပြီးမှ၊ –
၈း၁၀ တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ လှေထဲသို့ ချက်ခြင်းဝင်၍၊ ဒါလမနုသကျေးလက်သို့ ရောက်တော်မူ၏။
၈း၁၁ ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့သည်ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်နှင့် ဆွေးနွေးငြင်းခုံသည်တွင် စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊ မိုယ်းကောင်းကင်ကဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာကိုတောင်းကြ၏။
၈း၁၂ ကိုယ်တော်သည် စိတ်နှလုံး ညည်းတွားသံကို ပြုတော်မူလျက်၊ ဤလူမျိုးသည် နိမိတ်လက္ခဏာကို အဘယ်ကြောင့် တောင်းသနည်း။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤ လူမျိုးအား နိမိတ်လက္ခဏာကို မပြရဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ –
၈း၁၃ ထိုသူတို့ရှိရာမှထွက်၍ တဖန်လှေထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင် ကမ်းတဘက်သို့ ပြန်တော်မူ၏။
၈း၁၄ တပည့်တော်တို့သည် မုန့်ကိုယူခြင်းငှါ မေ့လျော့ကြသဖြင့်၊ လှေပေါ်မှာ သူတို့၌ မုန့်တလုံးတည်းသာ ရှိ၏။
၈း၁၅ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဖာရိရှဲတို့၏ တဆေးကိုင်း၊ ဟေရုဒ်၏ တဆေးကိုင်း၊ သတိနှင့် ကြဉ်ရှောင်ကြဟု ပညတ်တော်မူ၏။
၈း၁၆ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ ငါတို့၌ မုန့်မပါသောကြောင့် ဤစကားကို မိန့်တော်မူသည်ဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။
၈း၁၇ ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့၌ မုန့်မပါသည်ကို ထောက်၍ အဘယ်ကြောင့် အချင်းချင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြသနည်း။ ယခုတိုင်အောင် နှလုံးမသွင်း၊ နားမလည်ကြသလော။ သင်တို့စိတ်နှလုံး မိုက်သေးသလော။
၈း၁၈ မျက်စိရှိလျက်ပင်မမြင်၊ နားရှိလျက်ပင်မကြား၊ စိတ်မအောက်မေ့ဘဲနေကြသလော။
၈း၁၉ မုန့်ငါးလုံးကို လူငါးထောင်အား ငါဖဲ့သောအခါ အကျိုးအပဲ့ ဘယ်နှစ်တောင်း ကောက်သိမ်းသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ တဆယ်နှစ်တောင်း ကောက်သိမ်းပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။
၈း၂၀ မုန့်ခုနစ်လုံးကို လူလေးထောင်အား ငါဖဲ့သောအခါ အကျိုးအပဲ့ ဘယ်နှစ်တောင်း ကောက်သိမ်း သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ခုနစ်တောင်း ကောင်သိမ်းပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။
၈း၂၁ သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့သည်နားမလည်ဘဲ အဘယ်သို့နေကြသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၈း၂၂ ဗက်ဇဲဒမြို့သို့ ရောက်တော်မူလျှင်၊ လူကန်းတယောက်ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ထိုသူကို တို့တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။
၈း၂၃ ကိုယ်တော်သည် လူကန်းကို လက်ဆွဲ၍ မြို့ပြင်သို့ ထွက်ပြီးမှ၊ သူ၏မျက်စိကို တံထွေးနှင့်ထွေး၍ သူ့အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်လျက်၊ သင်သည် တစုံတခုကို မြင်သလောဟု မေးတော်မူ၏။
၈း၂၄ ထိုသူသည် ကြည့်မျှော်လျှင်၊ လူတို့သည် သစ်ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ လှမ်းသွားသည်ကို အကျွန်ုပ်မြင်ပါသည်ဟု လျှောက်၏။
၈း၂၅ နောက်တဖန် သူ၏မျက်စိပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်၍ ကြည့်မျှော်စေတော်မူလျှင်၊ သူသည် ပကတိအဖြစ်သို့ ရောက်၍ အလုံးစုံတို့ကို ရှင်းလင်းစွာ မြင်လေ၏။
၈း၂၆ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ မြို့ထဲသို့မဝင်နှင့်။ မြို့၌ အဘယ်သူကိုမျှ မပြောနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၍ သူ့ကို မိမိနေရာသို့ လွှတ်လိုက်လေ၏။
၈း၂၇ ယေရှုသည် ဖိလိပ္ပုကဲသရိမြို့၏ ကျေးလက်သို့ တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ ကြွတော်မူစဉ်၊ လမ်းခရီး၌ လူများတို့သည် ငါ့ကို အဘယ်သူ ဖြစ်သည် ဆိုကြသနည်းဟု တပည့်တော်တို့ကို မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊ –
၈း၂၈ လူအချို့က၊ ကိုယ်တော်သည် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန် ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က ဧလိယဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က ပရောဖက်တပါးပါး ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း ဆိုကြပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊ –
၈း၂၉ သင်တို့လည်း ငါ့ကို အဘယ်သူ ဖြစ်သည်ဆိုကြသနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊ ပေတရုက၊ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။
၈း၃၀ ကိုယ်တော်၏ အကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောစိမ့်သောငှါ တပည့်တော်တို့ ကို ပညတ်တော်မူ၏။
၈း၃၁ ထိုမှတပါး၊ လူသားသည် များစွာခံရမည်။ လူအကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့၏ ငြင်းပယ်ခြင်းကိုင်း၊ အသေသတ်ခြင်း ကိုင်းခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူသော အကြောင်းများကို တပည့်တော်တို့အား ပြစ ပြုတော်မူ၏။
၈း၃၂ ထိုသို့ အတည့်အလင်း ပြတော်မူသောကြောင့် ပေတရုသည် ကိုယ်တော်ကို မိမိ နှင့်အတူ ခေါ်၍ အပြစ်တင်သော စကားကိုလျှောက်သော်၊ –
၈း၃၃ ကိုယ်တော်သည် မျက်နှာတော်ကို လှည့်၍ တပည့်တော်တို့ကို ကြည့်ရှုလျက်၊ အချင်းရန်သူ၊ ငါ့နောက်သို့ ဆုတ်လော့။ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ အရာကို စိတ်မစွဲလမ်း၊ လူတို့၏အရာကိုသာ စွဲလမ်းသည်ဟူ၍ ပေတရုကို ဆုံးမတော်မူ၏။

၈း၃၄ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့နှင့် ပရိတ်သတ်များကို ခေါ်တော်မူပြီးလျှင်၊ အကြင်သူသည် ငါ၌ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ထိုသူသည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ်လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့ လိုက်ရမည်။

၈း၃၅ အကြင်သူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ထိုသူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် ငါ့ကြောင့်၎င်း၊ ဧဝံဂေလိတရားကြောင့်၎င်း အသက်ရှုံး ၏။ ထိုသူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်လိမ့်မည်။

၈း၃၆ လူသည် ဤစကြာဝဠာကို အကြွင်းမဲ့ အစိုးရ၍ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ရှုံးလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။

၈း၃၇ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကို အဘယ်ဥစ္စာနှင့် ရွေးနိုင်သနည်း။

၈း၃၈ မျောက်မထားသောဤလူမျိုးဆိုးတွင် အကြင်သူသည်ငါ့ကို၎င်း၊ ငါ့စကားကို၎င်းရှက်၏။ လူသားသည် မိမိအဘခမည်းတော်၏ ဘုန်းအာနုဘော်ကိုဆောင်လျက်၊ သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန် အခြံအရံတို့နှင့် ကြွလာသောအခါ ထိုသူကိုရှက်တော်မူလတံ့။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် တန်ခိုးနှင့်တကွ တည်ကြောင်းကို ဤအရပ်၌ ရှိသောသူအချို့တို့သည် မမြင်မှီ သေခြင်းသို့ မရောက်ရကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉း၂ ခြောက်ရက်လွန်သောအခါ ယေရှုသည် ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့ကိုခေါ်၍၊ အခြားသူမပါဘဲ မြင့်လှစွာသော တောင်ပေါ်တွင် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ဆောင်ကြွတော်မူ၏။ သူတို့ရှေ့၌ထူးခြားသော အဆင်းအရောင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ –

၉း၃ အဝတ်တော်လည်း ပြောင်လက်လျက်၊ ဤမြေပေါ်၌ အဘယ်ခဝါသည်မျှမတတ်နိုင်အောင် မိုယ်းပွင့်ကဲ့သို့ အလွန်ဖြူလျက်ရှိ၏။

၉း၄ မောရှေနှင့် ဧလိယသည် ထင်ရှား၍ ယေရှုနှင့်အတူ စကားပြောလျက် ရှိ၏။

၉း၅ ထိုအခါ ပေတရုက၊ အရှင်ဘုရား၊ ဤအရပ်၌ နေဘွယ်ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်ဘို့ တဲတဆောင်၊ မောရှေဘို့ တဆောင်၊ ဧလိယဘို့ တဆောင်၊ တဲသုံးဆောင်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ဆောက်လုပ်ပါရစေဟု လျှောက်လေ၏။

၉း၆ တပည့်တော်တို့သည် အလွန်ကြောက်သောကြောင့် ပေတရုသည် ယောင်ယမ်း၍ ထိုသို့ လျှောက်သ တည်း။

၉း၇ ထိုအခါ မိုယ်းတိမ်သည် သူတို့ကို လွှမ်းမိုး၍၊ ဤသူသည် ငါ၏ချစ်သားပေတည်း။ သူ၏စကားကို နားထောင်ကြလော့ဟု မိုယ်းတိမ်က အသံတော်ဖြစ်လေ၏။

၉း၈ ထိုခဏခြင်းတွင် တပည့်တော်တို့သည် ပတ်လည်သို့ ကြည့်ရှုလျှင်၊ မိမိတို့နှင့်အတူ ယေရှုတယောက် တည်းမှတပါး အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်ကြ။

၉း၉ တောင်ပေါ်မှ ဆင်းကြသောအခါ ကိုယ်တော်က၊ လူသားသည် သေခြင်းမှ မထမြောက်မှီတိုင်အောင် သင်တို့ ယခုမြင်သောအရာကို အဘယ်သူအားမျှ မကြား မပြောကြနှင့်ဟု တပည့်တော်တို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။

၉း၁၀ တပည့်တော်တို့သည် ထိုစကားကို မှတ်မိ၍ သေခြင်းမှ ထမြောက်ခြင်းသည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်းဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြ၏။

၉း၁၁ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့က၊ ဧလိယသည် အရင်လာမည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုပါသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ –

၉း၁၂ ကိုယ်တော်က၊ ဧလိယသည် အရင်လာ၍ အလုံးစုံတို့ကို ပြုပြင်ရသည်မှန်ပေ၏။ လူသားသည်လည်း အလွန် ဆင်းရဲ၍ ကဲ့ရဲ့ပယ်ထားခြင်းကို ခံရမည်ဟု ကျမ်းစာလာ၏။

၉း၁၃ ငါဆိုသည်ကား၊ ဧလိယသည် ရောက်လေပြီ။ သူ၏အကြောင်းကို ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်အတိုင်း လူများသည် သူ့အား ပြုချင်သမျှကို ပြုကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉း၁၄ တပည့်တော်တို့ ရှိရာသို့ ရောက်တော်မူသောအခါ များစွာသော လူအစုအဝေးသည် သူတို့ကို ဝိုင်းလျက်၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် သူတို့နှင့် ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြသည်ကို မြင်တော်မူ၏။

၉း၁၅ စုဝေးလျက်ရှိသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင် ချက်ခြင်းအံ့သြ မိန်းမောခြင်း ရှိလျက် အထံတော်သို့ ပြေး၍ နှုတ်ဆက်ကြ၏။

၉း၁၆ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် သူတို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြသနည်းဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့ကို မေးတော်မူလျှင်၊ –

၉း၁၇ လူအစုအဝေး၌ ပါသောသူတယောက်က၊ အရှင်ဘုရား၊ အသောနတ် အစွဲခံရသော အကျွန်ုပ်၏သားကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပါပြီ။

၉း၁၈ နတ်သည် ဘမ်းစားလေရာရာ၌ သူ့ကို မြေပေါ်မှာလှဲ၍၊ သူသည်လည်း ခံတွင်းမှ အမြှုတ်ထွက်လျက်၊ အံသွားခဲကြိတ်လျက်၊ ပိန်ခြောက်လျက် နေရပါ၏။ ထိုနတ်ကို နှင်ထုတ်ပါမည်အကြောင်း တပည့်တော်တို့အား အကျွန်ုပ်လျှောက်၍ သူတို့သည် မတတ်နိုင်ကြပါဟု လျှောက်သော်၊ –

၉း၁၉ ကိုယ်တော်က၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိသောအမျိုး၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်တကွ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး နေရမည်နည်း။ သင်တို့ကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး သည်းခံရမည်နည်း။ သူငယ်ကို ငါ့ထံသို့ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ –

၉း၂၀ ယူခဲ့ကြ၏။ ထိုနတ်သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင် ချက်ခြင်း သူငယ်ကို တောင့်မာစေသဖြင့် သူငယ်သည် မြေပေါ်မှာလဲ၍ အမြှုတ်ထွက်လျက် ကိုယ်ကိုလှိမ့်လျက် နေ၏။

၉း၂၁ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ကား၊ အဘယ်မျှလောက် ကြာပြီနည်းဟု သူငယ်၏အဘအား မေးတော်မူလျှင်၊ –

၉း၂၂ အဘက၊ ငယ်သော အရွယ်ကပင် ဖြစ်ပါ၏။ သူငယ်ကို သေစေခြင်းငှါ မီး၌၎င်း၊ ရေ၌၎င်း၊ အကြိမ်ကြိမ် လဲစေတတ်၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် တတ်နိုင် တော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကို သနား၍ ကယ်မတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။

၉း၂၃ ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် ယုံကြည်နိုင်သလော။ ယုံကြည်သောသူ ဖြစ်လျှင် ခပ်သိမ်းသော အမှုတို့ကို တတ်နိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉း၂၄ သူငယ်၏အဘသည် ချက်ခြင်း ဟစ်ကြော်၍ အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါ၏သခင်။ မယုံကြည်သည်ကို မစတော်မူပါဟု မျက်ရည်နှင့် လျှောက်ပြန်လေ၏။

၉း၂၅ ထိုအခါ လူများတို့သည် စုဝေးလျက် ပြေးလာကြသည်ကို ယေရှုသည် မြင်လျှင်၊ နားပင်း၍စကားအသောနတ်၊ သူငယ်မှထွက်လော့၊ နောက်တဖန် မဝင်နှင့် ငါအမိန့်ရှိ၏ဟု ထိုညစ်ညူးသောနတ်ကို ဆုံးမ၍ မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ –

၉း၂၆ နတ်သည် အော်ဟစ်၍ အလွန်တောင့်မာစေပြီးမှ ထွက်သွား၏။ သူငယ်သည် သေသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သေပြီဟု လူများ ဆိုကြ၏။

၉း၂၇ ယေရှုသည် သူ၏လက်ကိုကိုင်၍ ချီကြွတော်မူသဖြင့် သူသည် ထလေ၏။

၉း၂၈ အိမ်သို့ ဝင်တော်မူပြီးမှ တပည့်တော်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုနတ်ကို အဘယ်ကြောင့် မနှင်ထုတ်နိုင်ပါသနည်းဟု တိတ်ဆိတ်စွာ

မေးလျှောက်ကြသော်၊ –
၉း၂၉ ကိုယ်တော်က၊ ဆုတောင်းခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်းမှတပါး အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ထိုနတ်မျိုးသည် မထွက်နိုင်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၉း၃၀ ထိုအရပ်မှ ထွက်၍ ဂါလိလဲပြည် အလယ်၌ ရှောက်သွားကြစဉ်တွင် အဘယ်သူမျှ သိစေခြင်းငှါ အလိုတော်မရှိ။
၉း၃၁ အကြောင်းမူကား၊ လူသားသည် လူတို့လက်သို့ အပ်နှံခြင်းကိုင်၄၊ အသေသတ်ခြင်းကိုင်၄း ခံရမည်။
၉း၃၂ ခံပြီးမှ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူသော အကြောင်းများကို တပည့်တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းများကို သူတို့သည် နားမလည် သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကို မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။
၉း၃၃ ကပေရနောင်မြို့သို့ရောက်၍ အိမ်၌ ရှိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် လမ်း၌ အဘယ်အမှုကို အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြသနည်းဟု မေးတော်မူသည်ကို၊ –
၉း၃၄ သူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အဘယ်သူသည် သာ၍ ကြီးမြတ်အံ့နည်းဟု လမ်း၌ အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြ၏။
၉း၃၅ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် ထိုင်လျက် တကျိပ်နှစ်ပါးတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍၊ အရင်အဦးဖြစ်လိုသောသူ မည်သည်ကား နောက်ဆုံးဖြစ်ရမည်။ အလုံးစုံတို့၏အစေခံလည်း ဖြစ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၉း၃၆ သူငယ်တယောက်ကိုလည်း ယူ၍ သူတို့အလယ်၌ ထားပြီးမှ လက်တော်နှင့် ချီပိုက်လျက်၊ –
၉း၃၇ အကြင်သူသည် ငါ့မျက်နှာကိုထောက်၍ ဤကဲ့သို့သော သူငယ်တစုံတယောက်ကို လက်ခံ၏။ ထိုသူသည်ငါ့ကိုပင် လက်ခံ၏။ ငါ့ကို လက်ခံသောသူသည်လည်း ငါ့ကိုသာ လက်ခံသည်မဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူကိုပင် လက်ခံသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၉း၃၈ ယောဟန်ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ မလိုက်ဘဲလျက် ကိုယ်တော်၏နာမကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သောသူတယောက်ကို အကျွန်ုပ်တို့တွေ့ပါ၏။ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ မလိုက်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် မြစ်တား ကြပါသည်ဟု လျှောက်လေသော်၊ –
၉း၃၉ ယေရှုက၊ ထိုသူကို မမြစ်တားကြနှင့်။ ငါ့နာမကို အမှီပြုလျက် တန်ခိုးကိုပြ၍ ငါ့ကို အလွယ်တကူ ကဲ့ရဲ့နိုင်သောသူ တယောက်မျှမရှိ။
၉း၄၀ သင်တို့၏ ရန်သူဘက်၌ မရှိသော သူသည် သင်တို့ဘက်၌ ရှိ၏။
၉း၄၁ သင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့် ဆိုင်သည်ဟု ငါ့မျက်နှာကို ထောက်၍ အကြင်သူသည် သင်တို့အား ရေတခွက်ကိုမျှ ပေး၏။ ထိုသူသည် အကျိုးကိုမရဘဲမနေရာ၊ ငါအမှန်ဆို၏။
၉း၄၂ ငါ့ကို ယုံကြည်သော ဤသူငယ်တစုံတယောက်ကို အကြင်သူသည် မှားယွင်းစေ၏။ ထိုသူသည် လည်ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကိုဆွဲ၍ ပင်လယ်၌ချခြင်းကို ခံရလျှင် အနေသာ၍ ကောင်း၏။ –
၉း၄၃ သင်၏လက်သည် သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် လက်ကို ဖြတ်လော့။ –
၉း၄၄ ပိုးမသေ၊ မီးမငြိမ်းရာ၊ ငရဲအတွင်း မငြိမ်းနိုင်သော မီးထဲသို့ လက်နှစ်ဘက်စုံနှင့်ဝင် ရသည်ထက်၊ လက်ချို့တဲ့၍ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စားသော် သာ၍ ကောင်း၏။ –
၉း၄၅ သင်၏ခြေသည် သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် ခြေကို ဖြတ်လော့။ –
၉း၄၆ ပိုးမသေ၊ မီးမငြိမ်းရာ၊ ငရဲအတွင်း မငြိမ်းနိုင်သောမီးထဲသို့ခြေနှစ်ဘက်စုံနှင့်ချခြင်းကို ခံရသည်ထက်၊ ခြေချို့တဲ့၍ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ဝင်စားသော် သာ၍ ကောင်း၏။ –
၉း၄၇ သင်၏မျက်စိသည်လည်း သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် မျက်စိကို ထုတ်လော့။ –
၉း၄၈ ပိုးမသေ၊ မီးမငြိမ်းရာ၊ ငရဲ မီးထဲသို့ မျက်စိနှစ်ဘက်စုံနှင့် ချခြင်းကိုခံရသည်ထက်၊ မျက်စိတဘက်နှင့် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်စားသော် သာ၍ကောင်း၏။ –
၉း၄၉ ယဇ်ကောင်ရှိသမျှတို့၌ ဆားခတ်ရသကဲ့သို့ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် မီးဆားခတ်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ –
၉း၅၀ ဆားသည် ကောင်း၏။ သို့သော်လည်း အငန်ကင်းပျောက်လျှင်၊ ငန်သောအရသာကို အဘယ်သို့ ရပြန်မည်နည်း။ သင်တို့၌ ဆားရှိစေကြလော့။ အချင်းချင်း အသင့်အတင့်နေကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ထိုအရပ်မှ ကိုယ်တော်သည် ထ၍ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်ကို ရှောက်သွားသဖြင့် ယုဒပြည်စွန်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။ လူများတို့သည် အထံတော်၌ စုဝေးပြန်၍၊ ထုံးစံရှိတော်မူသည် အတိုင်း တဖန် ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။
၁၀း၂ ဖာရိရှဲတို့သည် အထံတော်သိုလာ၍၊ လူသည် မိမိမယားနှင့် ကွာအပ်သလောဟု စုံစမ်းနှောက်ရှက်ခြင်းငှါ မေးလျှောက်ကြသော်၊
၁၀း၃ ယေရှုက၊ မောရှေသည် သင်တို့အား အဘယ်သို့ စီရင်သနည်းဟု လှန်၍ မေးတော်မူလျှင်၊
၁၀း၄ သူတို့က၊ ဖြတ်စာကို ပေး၍ မယားနှင့် ကွာစေခြင်းငှါ မောရှေစီရင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။
၁၀း၅ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့စိတ်နှလုံး ခိုင်မာသောကြောင့် မောရှေသည် ထိုပညတ်ကို ရေးထားသတည်း။
၁၀း၆ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူစက ယောကျ်ားနှင့်မိန်းမ နှစ်ယောက်တည်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။
၁၀း၇ ထိုအကြောင်းကြောင့်ယောကျ်ားသည်ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌မှီဝဲသဖြင့်၊ –
၁၀း၈ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် လင်မယားတို့သည် နှစ်ဦးမဟုတ်၊ တဦးတည်းဖြစ်၏။
၁၀း၉ ဘုရားသခင် တွဲဘက်၍ ထမ်းဘိုးတင်တော်မူသော အရာကို လူမခွဲမခွါစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀း၁၀ နောက်တဖန် တပည့်တော်တို့သည် အိမ်၌ ရှိစဉ်၊ ထိုအကြောင်းကို မေးလျှောက် ပြန်ကြ၏။
၁၀း၁၁ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အကြင်သူသည် မယားနှင့်ကွာ၍ အခြားသောမိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြု၏။ ထိုသူသည် မိမိမယားကို ပြစ်မှား၏။
၁၀း၁၂ မိန်းမသည်လည်း မိမိလင်နှင့် ကွာ၍ အခြားသော ယောကျ်ားနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြုလျှင် မှားယွင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀း၁၃ ထိုအခါ သူငယ်တို့ကို လက်တော်နှင့် တို့စေခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သည် ဖြစ်၍၊ တပည့်တော်တို့သည် ဆောင်ခဲ့သော သူတို့ကို အပြစ်တင်ကြ၏။

၁၀း၁၄ ယေရှုသည် မြင်တော်မူလျှင် အမျက်တော်ထွက်၍၊ ထိုသူငယ်တို့ကို ငါ့ထံသို့ လာပါလေစေ။ မဆီးတားကြနှင့်။ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့သော သူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။
၁၀း၁၅ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို သူငယ်ကဲ့သို့ မခံမယူ၊ ထိုသူသည် နိုင်ငံတော်သို့ မဝင်ရဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ –
၁၀း၁၆ သူငယ်တို့ကို ချီပိုက်၍ သူတို့အပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်လျက် ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။
၁၀း၁၇ လမ်းမှာကြွတော်မူစဉ်တွင် လူတယောက်သည် အထံတော်သို့ ပြေး၍ ဒူးထောက်လျက်၊ ကောင်းမြတ်သောဆရာ၊ ထာဝရအသက်ကို အမွေခံရအံ့သောငှါ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကို ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ –
၁၀း၁၈ ယေရှုက၊ ငါ့ကို ကောင်းမြတ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင် တပါးတည်းသာ ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ –
၁၀း၁၉ သင်သည် ပညတ်တော်တို့ကို သိသည်မဟုတ်လော။ သူ့မယားကို မပြစ်မှားနှင့်။ လူအသက်ကို မသတ်နှင့်။ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်။ မမှန်သော သက်သေကို မခံနှင့်။ သူ့ဥစ္စာကိုမတရားသဖြင့်မသိမ်းနှင့်။ မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ –
၁၀း၂၀ အရှင်ဘုရား၊ ထိုပညတ်ရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ စောင့်ရှောက်ပါပြီဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊ –
၁၀း၂၁ ယေရှုသည်၊ ထိုသူကို ကြည့်ရှုလျက် ချစ်သောစိတ်ရှိ၍၊ သင်သည် တခုလိုသေး၏။ သွားလော့။ ကိုယ်ဥစ္စာရှိသမျှကို ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကို ရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ လာ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုထမ်းလျက် ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀း၂၂ ထိုသူသည် များစွာသော ဥစ္စာကို ရတတ်သောသူဖြစ်၍၊ ထိုစကားကို ကြားလျှင် မျက်နှာပျက်၍ စိတ်မသာသည်နှင့် သွားလေ၏။
၁၀း၂၃ ယေရှုကလည်း၊ ဥစ္စာရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ အလွန်ဝင်ခဲလှ၏ဟု ပတ်လည်သို့ ကြည့်ရှု၍ တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။
၁၀း၂၄ တပည့်တော်တို့သည် ထိုစကားကို ကြားလျှင် မိန်းမောတွေဝေခြင်း ရှိကြ၏။ တဖန် ယေရှုက၊ ငါ့သားတို့၊ မိမိဥစ္စာကို မှီခိုသောသူသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ အလွန်ဝင်ခဲလှ၏။
၁၀း၂၅ ကုလားအုပ်သည် အပ်နဖားကို လျှိုလွယ်၏။ ငွေရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ခဲသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၁၀း၂၆ ထိုသူတို့သည် သာ၍ မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိ၍၊ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်နိုင်မည်နည်းဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။
၁၀း၂၇ ယေရှုသည်လည်း၊ သူတို့ကို ကြည့်ရှု၍၊ ဤအမှုကို လူမတတ်နိုင်သော်လည်း ဘုရားသခင် မတတ်နိုင်သည် မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို တတ်နိုင်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀း၂၈ ထိုအခါ ပေတရုက ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိသမျှကိုစွန့်ပစ်၍ ကိုယ်တော်နောက်သို့ လိုက်ကြပါပြီဟု လျှောက်လေသော်၊ –
၁၀း၂၉ ယေရှုက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ငါ့ကြောင်၄င်း၊ ဧဝံဂေလိတရားကြောင့်၄င်း၊ အိမ်၊ လယ်၊ ညီအစ်ကို၊ နှမ၊ မိဘ၊ သားမယား တည်းဟူသော တပါးပါးကို စွန့်၏၊
၁၀း၃၀ ထိုသူသည် အဆတရာသော အကျိုးတည်းဟူသော ယခုကာလ၌ ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်တကွ အိမ်၊ လယ်၊ ညီအစ်ကို၊ နှမ၊ အမိ၊ သားသမီးတို့ကို၄င်း၊ နောင်ဘဝ၌ ထာဝရအသက်ကို၄င်း ခံရလတံ့။
၁၀း၃၁ နောက်ကျသော သူအများတို့သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူအများတို့သည် နောက်ကျကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀း၃၂ ယေရုရှလင်မြို့သို့ တက်သွားကြရာ၊ လမ်းမှာ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ရှေ့၌ ကြွတော်မူစဉ်၊ သူတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍ ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့် လိုက်ကြ၏။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် တကျိပ်နှစ်ပါးတို့ကို တဖန်ခေါ်၍၊ ငါတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ယခုသွားကြ၏။
၁၀း၃၃ လူသားသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့ လက်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် သေပြစ်ကို စီရင်၍ တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်။
၁၀း၃၄ သူတို့သည်လည်း လူသားအား ပြက်ယယ်ပြုခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ တံထွေးနှင့်ထွေးခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို ပြုကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ ထမြောက် လိမ့်မည် ဟူ၍ မိမိကိုယ်၌ ရောက်လတံ့သော အမှုအရာတို့ကို တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။
၁၀း၃၅ ထိုအခါ ဇေဗေဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ တောင်းသော ဆုကျေးဇူးကို ပြုတော်မူစေချင်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။
၁၀း၃၆ ကိုယ်တော်က၊ ငါသည် သင်တို့ကို အဘယ်သို့ ပြုစေချင်သနည်းဟု မေးတော်မူသော်၊ –
၁၀း၃၇ ကိုယ်တော်သည် ဘုန်းပွင့်တော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်တို့သည် လက်ျာတော်ဘက်၌ တယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ တယောက် ထိုင်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။
၁၀း၃၈ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့တောင်းပန်သည်ကို သင်တို့မသိကြ။ ငါသောက်သောခွက်ကို သောက်ခြင်းငှါ၄င်း၊ ငါခံသော ဗတ္တိဇံကို ခံခြင်းငှါ၄င်း၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်သလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ –
၁၀း၃၉ အကျွန်ုပ်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်ပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုက၊ ငါသောက်သောခွက်ကို သင်တို့သည် သောက်ရကြလိမ့်မည်။ ငါခံသောဗတ္တိဇံကိုလည်း သင်တို့သည် ခံရကြလိမ့်မည်။
၁၀း၄၀ သို့သော်လည်း ငါ့လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်မှာ ထိုင်ရသောအခွင့်ကိုကား အကြင်သူတို့အဘို့အလို့ငှါ ပြင်ဆင်၏။ ထိုသူတို့အားသာ ငါပေးပိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀း၄၁ အခြားသော တပည့်တော် တကျိပ်တို့သည် ကြားသိလျှင်၊ ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်တို့ကို အမျက်ထွက်ကြ၏။
၁၀း၄၂ ယေရှုသည် ထိုသူတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍၊ သင်တို့သိသည်အတိုင်း လောကီမင်းတို့သည် အစိုးတရ ပြုတတ်ကြ၏။ အကဲအမှူးတို့သည် အာဏာထားတတ်ကြ၏။
၁၀း၄၃ သင်တို့မူကား ထိုသို့မပြုကြနှင့်။ သင်တို့တွင် အကဲအမှူးပြုလိုသောသူသည် သင်တို့အစေခံဖြစ်ရမည်။
၁၀း၄၄ သင်တို့တွင် အထွဋ်အမြတ်လုပ်ချင်သောသူသည်လည်း အလုံးစုံတို့၏ စေခိုင်းရာကျွန်ဖြစ်ရမည်။
၁၀း၄၅ အကြောင်းမူကား၊ လူသားသည် သူတပါးကိုစေစားခြင်းငှါမလာ၊ သူတစ်ပါးအစေကိုခံခြင်းငှါ၄င်း၊ မိမိအသက်ကိုစွန့်၍ လူများကိုရွေးခြင်းငှါ၄င်း၊ ကြွလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀း၄၆ ယေရိခေါ်မြို့သို့ ရောက်ကြလျှင်၊ တပည့်တော်တို့မှစ၍ များစွာသောလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထိုမြို့မှထွက်ကြွတော်မူစဉ်တွင်၊ တိမဲ၏သားဗာတိမဲအမည်ရှိသောလူကန်းသည် လမ်းနားမှာထိုင်၍ တောင်းစားလေ၏။

၁၀း၄၇ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုရှိကြောင်းကိုကြားရလျှင်၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော် ယေရှု၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။

၁၀း၄၈ ထိုသူကို တိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်းငှါ လူများတို့သည်ငေါက်၍ဆိုကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်မသနားတော်မူပါဟု သာ၍ဟစ်ကြော်လေသော်၊ –

၁၀း၄၉ ယေရှုသည်ရပ်တော်မူလျက်၊ ထိုသူကိုခေါ်ခဲ့ဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။ သူတပါးတို့သည် လူကန်းကိုခေါ်၍ မစိုးရိမ်နှင့်၊ ထလော့။ သင့်ကိုခေါ်တော်မူသည်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၀း၅၀ ထိုသူသည် မိမိအဝတ်ကိုခြုံပြီးလျှင်၊ ထ၍ ယေရှုထံတော်သို့သွား၏။

၁၀း၅၁ ယေရှုလည်း၊ သင်၌အဘယ်သို့ပြုစေလိုသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ –

၁၀း၅၂ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါဟု လူကန်းလျှောက်လေသော်၊ ယေရှုက၊ သွားလော့။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်ကိုကယ်မပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် ထိုသူသည် မျက်စိမြင်၍ လမ်း၌နောက်တော်သို့လိုက်လေ၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ယေရုရှလင်မြို့နှင့်အနီး သံလွင်တောင်ခြေရင်း၌ ဗက်ဖာဂေရွာနှင့် ဗေသနိရွာသို့ ရောက်ကြသောအခါ တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့ကို စေလွှတ်တော်မူ၍၊ –

၁၁း၂ သင်တို့ရှေ့၌ရှိသော ရွာသို့ သွားကြ။ ထိုရွာသို့ရောက်လျှင် အဘယ်သူမျှမစီးဘူးသော မြည်းကလေး ချည်နှောင်လျက်ရှိသည်ကို သင်တို့သည် ချက်ခြင်းတွေ့လိမ့်မည်။ မြည်းကြိုးကိုဖြည်၍ ဆောင်ခဲ့ကြ။

၁၁း၃ သူတပါးက၊ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြုသနည်းဟု သင်တို့အား ဆိုလျှင်၊ သခင်အလိုရှိသည်ဟု ပြန်ပြောကြလော့။ ထိုသို့ပြောလျှင် ထိုသူသည် ချက်ခြင်းပေးလိုက်မည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၁၁း၄ တပည့်တော်တိုသည် သွား၍ လမ်း၌ တံခါးပြင်မှာ ချည်ထားသော မြည်းကလေးကို တွေ့ပြီးလျှင် မြည်းကြိုးကို ဖြည်ကြ၏။

၁၁း၅ ထိုအရပ်၌ ရပ်နေသော သူအချို့တို့က၊ အဘယ်ကြောင့် မြည်းကြိုးကို ဖြည်သနည်း ဟု ဆိုလျှင်၊ –

၁၁း၆ ယေရှုမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း တပည့်တော်တို့သည် ပြန်ပြောပြီးမှ ထိုသူတို့သည် အခွင့်ပေးကြ၏။

၁၁း၇ ယေရှုထံတော်သို့ မြည်းကလေးကို ဆောင်ခဲ့၍ မိမိတို့အဝတ်ကို မြည်းကျောပေါ်မှာတင်ကြပြီးလျှင် ကိုယ်တော်သည် စီးတော်မူ၏။

၁၁း၈ လူများတို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကို လမ်း၌ ခင်းကြ၏။ အချို့တို့သည် သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များကိုခုတ်၍ လမ်း၌ ခင်းကြ၏။

၁၁း၉ ရှေ့နောက်လိုက်သွားသော သူတို့က၊ ဟောရှဏ္ဏ ဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ကြွလာတော်မူသောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။

၁၁း၁၀ ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်နှင့် ယခု တည်လုသော ငါတို့အဘဒါဝိဒ်၏ နိုင်ငံတော်သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ကောင်းကင်ဘဝဂ်ဝယ် ဟောရှဏ္ဏ ဖြစ်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။

၁၁း၁၁ ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့၎င်း၊ ဗိမာန်တော်သို့၎င်း ဝင်၍ အရာရာတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူပြီးလျှင်၊ မိုယ်းချုပ်သောကြောင့် တကျိပ်နှစ်ပါးသော သူတို့နှင့်တကွ ဗေသနိရွာသို့ ထွက်ကြွ တော်မူ၏။

၁၁း၁၂ နက်ဖြန်နေ့၌ ဗေသနိရွာမှ ပြန်ကြစဉ်တွင် ဆာမွတ်တော်မူ၏။

၁၁း၁၃ အရွက်နှင့်ပြည့်စုံသော သင်္ဘောသဖန်းပင်ကို အဝေးကမြင်လျှင်၊ သင်္ဘောသဖန်းသီး ဆွတ်သော အချိန်ကာလ မရောက်သေးသောကြောင့်၊ ထိုအပင်၌ အသီးကို တွေ့ကောင်းတွေ့လိမ့်မည်ဟု ကြွသွား၍ ရောက်သောအခါ၊ အရွက်ကိုသာ တွေ့တော်မူသည်ရှိသော်၊ –

၁၁း၁၄ ယခုမှစ၍ အစဉ်မပြတ် သင်၏အသီးကို အဘယ်သူမျှ မစားစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်လည်း ကြားကြ၏။

၁၁း၁၅ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်ကြသောအခါ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်၌ရောင်းဝယ်သော သူတို့ကို နှင်ထုတ်၍ ပွဲစားခုံတို့ကို၎င်း၊ ချိုးငှက်ရောင်းသော သူတို့၏ထိုင်ရာကို၎င်း တွန်းလှဲတော်မူ၍၊ –

၁၁း၁၆ ဗိမာန်တော်အထဲ၌ အဆောက်အဦးကို အဘယ်သူမျှ မဆောင်မရွက်ရမည်အကြောင်း မြစ်တားတော်မူ လျက်၊ –

၁၁း၁၇ ငါ့အိမ်ကို လူအမျိုးမျိုး ဆုတောင်းရာအိမ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလတံ့ဟု ကျမ်းစာ၌ လာသည်မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ထိုအိမ်ကို ထားပြတွင်း ဖြစ်စေကြပြီတကားဟူ၍ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။

၁၁း၁၈ ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ကြားလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကိုသတ်ရသောအခွင့်ကို ရှာကြံကြ၏။ လူများအပေါင်းတို့သည် ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူခြင်းကို အံ့ဩမိန်းမောသောကြောင့်၊ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ –

၁၁း၁၉ ညအချိန်ရောက်သောအခါ မြို့ပြင်သို့ ထွက်တော်မူ၏။

၁၁း၂၀ နံနက်အချိန်တွင် လမ်း၌သွားကြစဉ်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် အမြစ်မှစ၍ သွေ့ခြောက်လျက်ရှိသည်ကို မြင်ကြ၏။

၁၁း၂၁ ပေတရုသည်သတိရလျှင်၊ အရှင်ဘုရားကြည့်တော်မူပါ။ ကျိန်တော်မူသော သင်္ဘော သဖန်းပင်သည် သွေ့ခြောက်ပါပြီတကားဟု လျှောက်လေ၏။

၁၁း၂၂ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ခြင်းရှိကြလော့။

၁၁း၂၃ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ယုံမှားသောစိတ်နှင့်ကင်း၍ မိမိဆိုသည် အတိုင်း ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်လျက်၊ ထိုတောင်ကို နေရာမှ ရွေ့လော့၊ ပင်လယ်၌ ကျလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ ထိုသူဆိုသည်အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၁း၂၄ ထိုကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဆုကျေးဇူးကို ရမည်ဟု ယုံကြည်သောစိတ်နှင့် ဆုတောင်းသမျှ တို့ကို ရကြလိမ့်မည်။

၁၁း၂၅ သင်တို့သည် ဆုတောင်းသောအခါ သူတပါး၌ အပြစ်တင်ခွင့်ရှိလျှင်၊ သူ့အပြစ်ကို လွှတ်ကြလော့။ လွှတ်လျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူမည်။

၁၁း၂၆ သင်တို့သည် သူ့အပြစ်ကို မလွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သင်တို့၏ အပြစ်ကို လွှတ်တော်မမူဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁း၂၇ ယေရုရှလင်မြို့သို့ တဖန်ရောက်ကြပြီးမှ ဗိမာန်တော်တွင် စင်္ကြံသွားတော်မူစဉ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲတို့သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ –

၁၁း၂၈ ကိုယ်တော်သည် ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ပြုသနည်း။ ဤသို့ပြုရသောအခွင့်ကို အဘယ်သူ ပေးသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊ –

၁၁း၂၉ ယေရှုက၊ ငါသည် တစုံတခုကို မေးဦးမည်။ သင်တို့ဖြေကြလော့။ ဖြေလျှင် ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါပြောမည်။–

၁၁း၃၀ ယောဟန်၏ ဗတ္တိဇံတရားသည် ဘုရားကဖြစ်သလော၊ လူကဖြစ်သလော။ ဤအမေးကို ဖြေကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁း၃၁ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်း ဆင်ခြင်ကြ၍၊ ဘုရားကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်၊ သင်တို့သည် ယောဟန်ကို အဘယ်ကြောင့် မယုံသနည်းဟု သူမေးလေဦးမည်။

၁၁း၃၂ လူကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်၊ လူများကို ကြောက်ရ၏။ ယောဟန်သည် ပရောဖက်အမှန်ဖြစ်သည်ကို လူအပေါင်းတို့သည် အယူရှိကြ၏ဟု အချင်းချင်း ဆင်ခြင်ပြီးမှ၊ –

၁၁း၃၃ အကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟု ယေရှုအား ပြန်ပြောကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ ထိုအတူ ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါမပြောဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ထိုအခါ ဥပမာအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူတဦးသည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်ပျိုး၍၊ စောင်ရန်းကို လုပ်ပြီးမှ စပျစ်သီးနယ်ရာ ကျင်းကို တူးလေ၏။ မှီခိုရာ လင့်စင်ကိုလည်း ဆောက်လေ၏။ လုပ်ဆောင်သော သူတို့အား ဥယျာဉ်ကို ငှါး၍၊ အခြားသော ပြည်သို့ သွားလေ၏။–

၁၂း၂ ကာလအချိန်တန်လျှင်၊ လုပ်ဆောင်သောသူတို့လက်မှ စပျစ်သီးကို ခံစေခြင်းငှါ သူတို့ရှိရာသို့ ငယ်သားကို စေလွှတ်လေ၏။–

၁၂း၃ ထိုသူတို့သည် ငယ်သားကို ဘမ်းဆီး၍ ရိုက်ပြီးမှ လက်ချည်း လွှတ်လိုက်ကြ၏။

၁၂း၄ နောက်တဖန် အခြားသော ငယ်သားကို သူတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ခဲနှင့်ပစ်သဖြင့်၊ သူ၏ခေါင်းကိုမှန်၍ အရှက်ခွဲပြီးမှ လွှတ်လိုက်ကြ၏။

၁၂း၅ အခြားသောငယ်သားကို စေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ သူ့ကိုသတ်ကြ၏။ အခြားသော ငယ်သားများတို့တွင် အချို့တို့ကို ရိုက်ကြ၏။ အချို့တို့ကို သတ်ကြ၏။–

၁၂း၆ ထိုကြောင့် ဥယျာဉ်ရှင်သည် မိမိ၌ ချစ်သားတယောက်တည်း ရှိသေးသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည် ငါ့သားကို အားနာကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၍ မိမိသားကို နောက်ဆုံး၌ စေလွှတ်လေ၏။–

၁၂း၇ ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကလည်း၊ ဤသူသည် အမွေခံဖြစ်၏။ လာကြ၊ သူ့ကို သတ်ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့ သူ၏မွေဥစ္စာကို ငါတို့ရကြလိမ့်မည်ဟု အချင်းချင်းတိုင်ပင်၍၊ –

၁၂း၈ ဥယျာဉ်ရှင်၏ သားကို ဘမ်းယူပြီးမှ သတ်၍ ဥယျာဉ်ပြင်သို့ ထုတ်ပစ်ကြ၏။

၁၂း၉ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဥယျာဉ်ရှင်သည် အဘယ်သို့ ပြုမည်နည်း၊ သူသည် လာ၍ ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီးမှ ထိုဥယျာဉ်ကို အခြားသောသူတို့အား ပေးလိမ့်မည်။

၁၂း၁၀ တိုက်ကို တည်လုပ်သော သူများပယ်ထားသောကျောက်သည် နောက်တဖန် တိုက်ထောင့်အထွဋ်ဖျားသို့ ရောက်ပြန်၏။ ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသော အမှုဖြစ်၏။

၁၂း၁၁ ငါတို့မျက်မှောက်၌လည်း အံ့သြဘွယ်ဖြစ်၏ဟူသောစကားကို ကျမ်းစာ၌ သင်တို့သည် မဘတ်ဘူး သလောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂း၁၂ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ကို ရည်ဆောင်၍ ထိုဥပမာစကားကို ဟောပြောတော်မူသည်ကို သိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ ရှာကြံကြ၏။ သို့သော်လည်း စုဝေးသောသူတို့ကို ကြောက်သောကြောင့် အထံတော်မှ ထွက်သွားကြ၏။

၁၂း၁၃ တဖန် စကားတော်ကို ချောင်းမြောင်း၍ အပြစ်ပြုခွင့်ကိုရခြင်းငှါ ဖာရိရှဲတို့နှင့် ဟေရုဒ်တပည့်အချို့တို့ကို အထံတော်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။–

၁၂း၁၄ ထိုသူတို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သစ္စာရှိပါ၏။ အဘယ်သူကိုမျှ မကြောက်၊ လူမျက်နှာကိုမထောက်ဘဲ ဘုရားသခင်၏ တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါ၏။ ကဲသာဘုရင်အား အခွန်ဆက်အပ်သလော၊ မဆက်အပ်သလော။–

၁၂း၁၅ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆက်ရမည်လော၊ မဆက်ရမည်လောဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့၏လျှို့ဝှက်ခြင်းကို သိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် စုံစမ်းနှောက်ရှက်ကြ သနည်း။ ဒေနာရိတပြားကို ငါကြည့်ဘို့ ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူ၍၊ –

၁၂း၁၆ သူတို့သည် ယူခဲ့ကြ၏။ ဤပုံ၊ ဤလိပ်စာကား အဘယ်သူ၏ပုံ၊ အဘယ်သူ၏လိပ်စာဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ကဲသာဘုရင်၏ ပုံလိပ်စာဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊ –

၁၂း၁၇ ယေရှုကလည်း၊ ကဲသာဘုရင်၏ဥစ္စာကို ကဲသာဘုရင်အား ဆက်ပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ဥစ္စာကိုကား ဘုရားသခင်အား ဆက်ပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်ကို သူတို့သည် အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။

၁၂း၁၈ ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိဟူ၍ အယူရှိသော ဇဒ္ဒုကဲတို့သည်လည်း အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ –

၁၂း၁၉ အရှင်ဘုရား၊ လူမည်သည်ကား သားမရှိဘဲ သေသွား၍ မယားကျန်ရစ်လျှင်၊ သူ့ညီသည် ထိုမိန်းမကို သိမ်းယူ၍ အစ်ကိုအမျိုးမပြတ် ဆက်နွှယ်စေဟု အကျွန်ုပ်တို့အား မောရှေစီရင်ရေးထားပါပြီ။

၁၂း၂၀ ညီအစ်ကို ခုနှစ်ယောက် ရှိပါ၏။ အစ်ကို အကြီးသည် မိန်းမနှင့်စုံဘက်၍ သားမရှိ ဘဲသေလျှင်၊ –

၁၂း၂၁ သူ၏မယားကို သူ့ညီအကြီး သိမ်းယူ၍ သားမရှိဘဲ သေပြန်လေ၏။

၁၂း၂၂ ထိုအတူ တတိယသူမှစ၍ တယောက်နောက် တယောက် ခုနစ်ယောက်သော ညီအစ်ကိုတို့သည် ထိုမိန်းမကို သိမ်းယူ၍ သားကိုမကျန်ရစ်စေကြ။ နောက်ဆုံး၌ မိန်းမသည်လည်း သေလေ၏။

၁၂း၂၃ သို့ဖြစ်၍ ထမြောက်ရာ ကာလ၌ သူတို့သည် ထမြောက်ကြသောအခါ ထိုမိန်းမသည် အဘယ်သူ၏ မယားဖြစ်ပါမည်နည်း။ ထိုသူ ခုနစ်ယောက်တို့သည် ထိုမိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြုကြပြီဟု မေးလျှောက်ကြ၏။

၁၂း၂၄ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ကျမ်းစာကို နားမလည်၊ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်ကို မသိသောကြောင့် မှားသောအယူကို ယူကြ၏။
၁၂း၂၅ သေခြင်းမှ ထမြောက်ကြသောအခါ စုံဘက်ခြင်းကိုမပြု၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကိုမပြု၊ ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။
၁၂း၂၆ ထိုမှတပါး သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်း အရာမှာ၊ ဘုရားသခင်က ငါသည် အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားဖြစ်သည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူကြောင်းကို မောရှေ၏ကျမ်း၊ ချုံခဏ်း၌ သင်တို့သည် မဘတ်ဘူးသလော။
၁၂း၂၇ ဘုရားသခင်သည် သေနေသောသူတို့၏ ဘုရားမဟုတ်၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် အလွန်မှားကြသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၂း၂၈ ထိုသို့ ဆွေးနွေးငြင်းခုံကြသည်ကို ကျမ်းပြုဆရာတယောက်သည် ကြား၍၊ ကိုယ်တော်သည် လျှောက်ပတ်စွာ ပြန်ပြောတော်မူသည်ကို သိမြင်လျှင် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ပညတ်တကာတို့တွင် အဘယ်မည်သော ပညတ်သည် သာ၍ မြတ်သနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ –
၁၂း၂၉ ယေရှုက၊ ပညတ်တကာတို့တွင် အမြတ်ဆုံးသောပညတ်ဟူမူကား၊ အိုဣသရေလ အမျိုး၊ နားထောင်လော့။ ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် တဆူတည်းသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် တပါးတည်းဖြစ်တော်မူ၏။
၁၂း၃၀ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဉာဏ်ရှိသမျှ၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့်ချစ်လော့။ ဤပညတ်သည် ပဌမပညတ်ဖြစ်၏။
၁၂း၃၁ ထိုမှတပါး ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်လော့ဟူသော ဒုတိယပညတ်သည် ပဌမပညတ်နှင့် သဘောတူ၏။ ဤပညတ်တို့ထက် သာ၍ ကြီးမြတ်သောပညတ်မရှိဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။ –
၁၂း၃၂ ကျမ်းပြုဆရာကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် လျှောက်ပတ်စွာ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘုရားသခင်တဆူတည်း ရှိတော်မူ၏။ –
၁၂း၃၃ ထိုဘုရားသခင် မှတပါး အခြားသောဘုရားသခင်မရှိ။ ထိုဘုရားသခင်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဉာဏ်ရှိသမျှ၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့် ချစ်ခြင်း၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုလည်း ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်ခြင်း အကျင့်သည် မီးရှို့သော ယဇ်ကောင်မှစ၍ ယဇ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက် သာ၍ မြတ်ပါ သည်ဟု လျှောက်လေ၏။
၁၂း၃၄ ထိုသို့ ပညာသတိနှင့် ပြန်လျှောက်သည်ကို ယေရှုသည် သိမြင်လျှင်၊ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့် မဝေးဟု မိန့်တော်မူ၏။ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။
၁၂း၃၅ ထိုအခါ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်၌ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်၏သား ဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုကြသနည်း။ –
၁၂း၃၆ ဒါဝိဒ်၏စကားမှာ၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာ ငါမချ မထားမှီတိုင်အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့ဟု ငါ၏ သခင်အား မိန့်တော်မူသည်ဟု သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အား ဖြင့် ဒါဝိဒ်ဆိုသတည်း။
၁၂း၃၇ ထိုသို့ ဒါဝိဒ်သည် ခရစ်တော်ကို သခင်ဟူ၍ ခေါ်လျှင် အဘယ်သို့သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ လူများအပေါင်းတို့သည် အားရဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် စကားတော်ကို နားထောင်ကြ၏။
၁၂း၃၈ ထိုသို့ ဆုံးမဩဝါဒပေးစဉ်တွင် တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကို ရှောင်ကြလော့။ သူတို့သည် ရှည်သော အင်္ကျီကိုဝတ်လျက် လည်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။ ဈေး၌ ရိုသေစွာနှုတ်ဆက်ခြင်းကိုငှ၄း၊ –
၁၂း၃၉ ပွဲသဘင်၊ တရားစရပ်တို့၌ မြင့်မြတ်သော နေရာထိုင်ရာကိုငှ၄း၊ နှစ်သက်ကြ၏။ –
၁၂း၄၀ သူတို့သည်မုတ်ဆိုးမအိမ်ကို လုယူသိမ်းစား၍ အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှါ ရှည်စွာသောပဌနာ စကားကို ရွတ်ကြတတ်၏။ သူတို့သည် သာ၍ ကြီးစွာသော ဒဏ်ကိုခံရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၂း၄၁ ထိုနောက် ယေရှုသည် ဘဏ္ဍာတိုက်ရှေ့မှာ ထိုင်တော်မူစဉ်တွင်၊ လူများတို့သည် ကြေးငွေကိုဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့ သွင်းချသည်ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ ငွေရတတ်သော သူအများတို့သည် များစွာ သွင်းချကြ၏။
၁၂း၄၂ ဆင်းရဲသောမုတ်ဆိုးမတယောက်သည် လာ၍ တပဲလောက် တန်သော ကြေးနီဒင်္ဂါးနှစ်ပြားကို သွင်းချ၏။
၁၂း၄၃ ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်၍ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့ သွင်းချသောသူ အပေါင်းတို့ထက် ထိုဆင်းရဲသော မုတ်ဆိုးမသည် သာ၍ သွင်း ချခဲ့ပြီ။
၁၂း၄၄ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ ကြွယ်ဝသော စည်းစိမ်ထဲက နှုတ်၍ သွင်းချကြ၏။ ထိုမိန်းမမူကား အလွန်ဆင်းရဲလျက်ပင်၊ မိမိအသက်မွေးစရာ ဥစ္စာရှိသမျှကို သွင်းချလေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ကိုယ်တော်သည် ဗိမာန်တော်မှထွက်ကြွတော်မူသော်၊ တပည့်တော်တယောက်က၊ အရှင်ဘုရား ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ရောကျောက်ကြီးတကား၊ ရောတိုက်ဆောင်ကြီး တကားဟု လျှောက်လျှင်၊ –
၁၃း၂ ယေရှုက၊ ဤကြီးစွာသော တိုက်ဆောင်တို့ကို သင်သည် ယခုမြင်ရ၏။ မဖြိုမချဘဲ ကျောက်တခုပေါ်မှာ တခုမျှ မတည်မနေရဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၃း၃ ထိုနောက် သံလွင်တောင်ပေါ်မှာ ဗိမာန်တော်ရှေ့ရှု ထိုင်တော်မူစဉ်၊ ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်၊ အန္ဒြေတို့က၊ –
၁၃း၄ ထိုအမှုအရာတို့သည် အဘယ်ကာလမှ ဖြစ်မည်ကိုငှ၄း၊ ထိုအမှုအရာရှိသမျှတို့သည် ပြည့်စုံချိန် နီးသောအခါ အဘယ်ပုပ္ပနိမိတ် ပေါ်ထွန်းမည်ကိုငှ၄း၊ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု အခြားသူမပါဘဲ လျှောက်ကြ၏။
၁၃း၅ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မလှည့်ဖြားစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။
၁၃း၆ အများသောသူတို့က၊ ငါသည် ဤမည်သောသူဖြစ်၏ဟု ဆိုလျက်၊ ငါ၏အယောင်ကိုဆောင်၍ ပေါ်လာသဖြင့်၊ လူများတို့ကို လှည့်ဖြားကြလိမ့်မည်။
၁၃း၇ သင်တို့သည် စစ်တိုက်ကြောင်းကိုငှ၄း၊ စစ်တိုက်အံ့သော သိတင်းစကားကိုငှ၄း ကြားရသောအခါ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိကြနှင့်၊ ထိုသို့ဖြစ်ရမည်။ သို့သော်လည်း အဆုံးသည် မဖြစ်သေး။
၁၃း၈ လူတမျိုးနှင့်တမျိုး၊ တစ်နိုင်ငံနှင့်တစ်နိုင်ငံ ရန်ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌ မြေကြီးလှုပ်ခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ အစာခေါင်းပါးခြင်းနှင့် မငြိမ်မသက်ခြင်းတို့သည်လည်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအမှုအရာတို့သည် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၏ အစအဦးဖြစ်သတည်း။

၁၃း၉ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြုကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ကို လွှတ်ရုံးသို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ တရားစရပ်တို့၌ ရိုက်ကြလိမ်မည်။ ထိုသူတို့အား သက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် ဝန်မင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ငါ့ကြောင့် ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၃း၁၀ ဧဝံဂေလိတရားကို ရှေ့ဦးစွာ လူမျိုးအပေါင်းတို့အား ဟောရလိမ့်မည်။ သင်တို့ကို အပ်နှံခြင်းငှါ ပို့ဆောင်ကြသောအခါ အဘယ်သို့ပြောဆိုရမည်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။

၁၃း၁၁ ရှေ့မဆွက မဆင်ခြင်ကြနှင့်။ ထိုခဏခြင်းတွင် သင်တို့ရသောစကားကိုသာ ပြောကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အလိုအလျောက် ပြောကြသည်မဟုတ်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ပြောတော်မူ၏။

၁၃း၁၂ ထိုကာလ၌ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကိုတယောက် သေစေခြင်းငှါ အပ်လိမ့်မည်။ အဘသည်လည်း သားကို အပ်လိမ့်မည်။ သားသမီးတို့သည်လည်း မိဘကို ရန်ဘက်ပြု၍ သေစေကြလိမ့်မည်။

၁၃း၁၃ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငါ၏နာမကြောင့် သင်တို့ကို မုန်းကြလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၁၃း၁၄ ပရောဖက် ဒံယေလဟောသည်အတိုင်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော ရွံ့ရှာဘွယ်အရာသည် မနေသင့်သော အရပ်၌ စိုက်နေသည်ကို သင်တို့မြင်ရလျှင်၊ ကျမ်းစာကို ကြည့်သောသူသည် နားလည်ပါစေ။ ထိုသို့ မြင်ရလျှင် ယုဒပြည်၌ရှိသောသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ ပြေးကြစေ။–

၁၃း၁၅ အိမ်မိုးပေါ်မှာရှိသောသူသည် အိမ်ထဲသို့မဆင်းစေနှင့်။ အိမ်ထဲက တစုံတခုကိုယူခြင်းငှါ မဝင်စေနှင့်။–

၁၃း၁၆ လယ်၌ရှိသောသူလည်း မိမိအဝတ်ကို ယူခြင်းငှါ နောက်သို့ မပြန်စေနှင့်။

၁၃း၁၇ ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမနှင့် နို့စို့သူငယ်ရှိသော မိန်းမတို့သည် အလွန်ခက်ကြလိမ့်မည်။

၁၃း၁၈ သင်တို့ပြေးရသော အချိန်သည် ဆောင်းကာလ၌ မကျရမည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။

၁၃း၁၉ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူသော ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ယခုတိုင်အောင် မဖြစ်စဖူး၊ နောက်၌လည်း မဖြစ်လတံ့သောဒုက္ခသည် ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၃း၂၀ ထိုကာလကို ဘုရားသခင်သည် တာရှည်စေလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ မလွတ်နိုင်ရာ။ ရွေးချယ်တော်မူသော သူတို့အဘို့အလိုငှါ ထိုကာလကို တိုစေတော်မူမည်။

၁၃း၂၁ ထိုအခါ သူတပါးက၊ ဤအရပ်၌ ခရစ်တော်ရှိသည်၊ ထိုအရပ်၌ရှိသည်ဟု ဆိုသော်လည်း မယုံကြနှင့်။–

၁၃း၂၂ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်၏အယောင်ကို ဆောင်သောသူနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်တို့သည် ပေါ်လာ၍၊ ရွေးချယ်သောသူတို့ကိုပင် လှည့်ဖြားနိုင်လျှင် လှည့်ဖြားလောက်အောင် နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြကြလိမ့်မည်။–

၁၃း၂၃ သင်တို့သည် သတိပြုကြလော့။ ထိုအကြောင်းအရာ ရှိသမျှကို ငါပြောနှင့်ပြီ။

၁၃း၂၄ ထိုကာလ၏ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းနောက်မှနေသည်မိုက်လိမ့်မည်။လသည်အရောင်မပေး။–

၁၃း၂၅ ကောင်းကင်ကြယ်တို့သည် ကျကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၃း၂၆ ထိုအခါ လူသားသည် ကြီးစွာသော ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကို ဆောင်လျက်၊ မိုဃ်းတိမ်ကို စီး၍ ကြွလာတော်မူသည်ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။–

၁၃း၂၇ ထိုအခါ လူသားသည် မိမိတမန်တို့ကို စေလွှတ်သဖြင့် မိမိရွေးချယ်သော သူတို့ကို အရပ်လေးမျက်နှာ ကောင်းကင်အောက် ထက်ဝန်းကျင်တို့မှ ခေါ်၍ စုရုံးစေတော်မူလတံ့။

၁၃း၂၈ သင်္ဘောသဖန်းပင်ကို အစွဲပြု၍ ပုံသက်သေတခုကို မှတ်ကြလော့။ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် အခက်အလက်နု၍ အရွက်ပေါက်သောအခါ၊ နွေကာလနီးသည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။–

၁၃း၂၉ ထိုနည်းတူ ထိုအကြောင်းအရာများ ဖြစ်သည်ကို မြင်ရလျှင်၊ လူသားသည် တံခါးဝတိုင်အောင် အနီးသို့ရောက်တော်မူသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။

၁၃း၃၀ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယခုဖြစ်သော လူများမကုန်မှီ ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၃း၃၁ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးမတည်သော်လည်း ငါ့စကားတည်လိမ့်မည်။

၁၃း၃၂ ထိုအချိန်နာရီကိုကား၊ ခမည်းတော်မှတပါး အဘယ်သူမျှမသိ။ ကောင်းကင်တမန်များမသိ။ သားတော်လည်းမသိ။–

၁၃း၃၃ ထိုအချိန်ကာလသည် အဘယ်အခါ၌ ရောက်မည်ကို သင်တို့မသိသောကြောင့်၊ သတိပြု၍ ဆုတောင်းလျက် စောင့်နေကြလော့။–

၁၃း၃၄ ဥပမာကား၊ လူတဦးသည် အခြားသောပြည်သို့ သွားမည် အကြံရှိသည်နှင့် မိမိအိမ်ကို ငယ်သားတို့ လက်သို့အပ်၍၊ သူတို့ ဆောင်ရွက်စရာအမှုကို အသီးအသီးခွဲခန့်စီမံ၍၊ တံခါးမှူးကို စောင့်နေစေဟု မှာထားပြီးမှ သွားသည်ဖြစ်၍၊–

၁၃း၃၅ အိမ်ရှင်သည် ညဦးအချိန်၊ သန်းခေါင်အချိန်၊ ကြက်ဦးတွန်ချိန်၊ နံနက်အချိန်တို့တွင် အဘယ်အချိန်၌ လာမည်ကို သင်တို့မသိသောကြောင့် စောင့်နေကြလော့။–

၁၃း၃၆ သို့မဟုတ် အမှတ်တမဲ့လာ၍ သင်တို့ အိပ်ပျော်သည်ကို တွေ့လိမ့်မည်။–

၁၃း၃၇ စောင့်နေကြလော့ဟု သင်တို့အား ငါဆိုသည်အတိုင်း၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့အား ငါဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ ထိုနောက် နှစ်ရက်လွန်လျှင် ပသခါအဇုမပွဲရှိ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့ သည် ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့ ပရိယာယ်အားဖြင့် ဘမ်းဆီး၍ သတ်ရအံ့နည်းဟု ရှာကြံကြ၏။

၁၄း၂ သို့သော်လည်း လူများတို့သည် ရုန်းရင်းခတ်ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်၍ ပွဲနေ့တွင် မပြုနှင့်ဦးဟု ပြောဆိုကြ၏။

၁၄း၃ ဗေသနိရွာတွင် ရှိမုန်အမည်ရှိသော လူနူ၏အိမ်၌ ကိုယ်တော်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မိန်းမတယောက် သည် အဘိုးများစွာထိုက်သော နာဒု ဆီမွှေးစစ်နှင့် ပြည့်သော ကျောက်ဖြူခွက်တလုံးကို ယူခဲ့၍ ကိုယ်တော်သည် စားပွဲနားမှာ လျောင်းတော်မူစဉ်၊ ကျောက်ဖြူခွက်ကိုခွဲပြီးမှ ခေါင်းတော်ပေါ်၌ သွန်းလောင်းလေ၏။–

၁၄း၄ အချို့တို့သည် ဒေါသစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ထိုဆီမွှေးကို အဘယ်ကြောင့် အကျိုးမဲ့ ဆုံးစေသနည်း။–

၁၄း၅ ဒေနာရိအပြားသုံးရာ မကသောအဘိုးနှင့် ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးစရာ ကောင်းသည်ဟု ဆို၍ ထိုမိန်းမကို အပြစ်တင်ကြ၏။–

၁၄း၆ ယေရှုကလည်း၊ ထိုမိန်းမကို ရှိစေတော့။ အဘယ်ကြောင့် နှောင့်ရှက်ကြသနည်း။ သူသည် ငါ၌ ကောင်းသော အမှုကို ပြုပြီ။–

၁၄း၇ ဆင်းရဲသောသူတို့သည် သင်တို့၌ အစဉ်ရှိကြ၏။ သင်တို့အလိုရှိသည်အတိုင်း သူတို့အား ကျေးဇူးပြုနိုင်၏။ ငါမူကား သင်တို့၌ အစဉ်ရှိသည်မဟုတ်။–

၁၄း၈ ဤမိန်းမသည် တတ်နိုင်သမျှပြုပြီ။ ငါ့အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်မည်ဟုပြင်ဆင်ခြင်းငှါ၊ ငါ့ကိုယ်ကို ဆီးမွှေးနှင့် လူးနှင့်သတည်း။

၁၄း၉ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဧဝံဂေလိတရားကို မြေတပြင်လုံးတွင် ဟောသော အရပ်ရပ်တို့၌ ဤမိန်းမကို အောက်မေ့စရာဘို့ သူပြုသော ဤအမှုကို ကြားပြောရကြ လတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄း၁၀ ထိုအခါ တပည့်တော် တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှကာရုတ်သည် ကိုယ်တော်ကို အပ်ခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့ထံသို့ သွားလေ၏။

၁၄း၁၁ ထိုသူတို့သည် ကြားလျှင် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိ၍ ငွေပေးမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။ ထိုနောက် အဆင်သင့်သော အချိန်ကာလ၌ ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့ အပ်ရမည်နည်းဟု ရှာကြံလျက်နေ၏။

၁၄း၁၂ ပသခါသိုးသငယ်ကိုသတ်သော နေ့တည်းဟူသော အဇုမပွဲ ပဌမနေ့၌ တပည့်တော် တို့သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည်ပသခါပွဲကို စားတော်မူဘို့ရာ အဘယ်အရပ်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် သွား၍ ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူ သနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊–

၁၄း၁၃ ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော် နှစ်ယောက်တို့ကို စေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည် မြို့ထဲသို့ သွားကြ။ ရေအိုးဆောင်သော သူကို တွေ့လိမ့်မည်။ ထိုသူနောက်သို့ လိုက်၍၊–

၁၄း၁၄ သူဝင်သော အိမ်သို့ဝင်ပြီးမှ၊ ငါသည် ငါ့တပည့်တို့နှင့်တကွ ပသခါပွဲကို စားရသော ဧည့်သည်အခန်းကား၊ အဘယ်မှာ ရှိသနည်း၊ ဆရာက မေးသည်ဟု အိမ်ရှင်ကို ပြောကြလော့။

၁၄း၁၅ ထိုသူသည် အသင့်ပြင်ဆင်လျက် ရှိသော အထက်အခန်းကြီးကို ပြလိမ့်မည်။ ထိုအခန်း၌ ငါတို့ဘို့ ပြင်ဆင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄း၁၆ တပည့်တော်တို့သည် သွား၍ မြို့ထဲသို့ ဝင်လျှင်၊ စကားတော်အတိုင်း တွေ့၍ ပသခါပွဲကို ပြင်ဆင်ကြ၏။

၁၄း၁၇ ညဦးယံအချိန်ရောက်မှ တပည့်တော် တကျိပ်နှစ်ပါးတို့နှင့် အတူ ကြွလာတော်မူ၏။

၁၄း၁၈ စားပွဲ၌ လျောင်း၍ စားနေကြစဉ်တွင်၊ ယေရှုက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့ အဝင်ဖြစ်၍ ငါနှင့်အတူ စားသောသူ တစုံတယောက်သည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–

၁၄း၁၉ တပည့်တော်တို့သည် ဝမ်းနည်း၍၊ အကျွန်ုပ်လော၊ အကျွန်ုပ်လောဟု တယောက် နောက်တယောက် အသီးအသီး မေးလျှောက်ကြ၏။

၁၄း၂၀ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်၍ ငါနှင့်အတူ ပုကန်တွင်နှိုက်သောသူသည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်။–

၁၄း၂၁ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း လူသားသည်သွားရမည်။ သို့သော်လည်း လူသားကိုအပ်နှံသော သူသည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုသူသည် ဘွားမြင်ခြင်းကို မခံရလျှင် အနေသာ၍ကောင်း သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄း၂၂ ထိုအခါ စားလျက်နေကြစဉ်တွင် ယေရှုသည် မုန့်ကိုယူ၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍၊ ဤမုန့်ကား ငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ယူ၍စားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ လျက် တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။

၁၄း၂၃ ခွက်ကိုလည်းယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ သူတို့အား ပေးတော်မူလျှင်၊ ထိုသူ ရှိသမျှတို့သည် သောက်ကြ၏။

၁၄း၂၄ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဤခွက်ကား၊ ပဋိညာဉ်တရားသစ်နှင့်ဆိုင်၍၊ လူများအဘို့အလိုငှါ သွန်းသော ငါ၏အသွေးဖြစ်၏။

၁၄း၂၅ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤစပျစ်ရည်မျိုး အသစ်ကို ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်၌ ငါမသောက်မှီ နေ့တိုင်အောင် ယခုမှစ၍ တဖန် ငါမသောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄း၂၆ ထိုနောက် သီချင်းဆိုပြီးမှ သံလွင်တောင်သို့ ထွက်သွားကြ၏။

၁၄း၂၇ ထိုအခါ ယေရှုကလည်း၊ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သိုးထိန်းကို ငါရိုက်သတ်၍ သိုးတို့သည် ကွဲလွင့်ရကြလိမ့်မည်ဟု ရေးထားသည်နှင့်အညီ၊ ယနေ့ညဉ့်တွင် သင်တို့ ရှိသမျှသည် ငါ့ကြောင့် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။

၁၄း၂၈ သို့သော်လည်း ငါသည် ထမြောက်ပြီးမှ သင်တို့ရှေ့၊ ဂါလိလဲပြည်သို့ သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊–

၁၄း၂၉ ပေတရုက၊ ဤသူရှိသမျှတို့သည် စိတ်ပျက်ကြသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် စိတ်မပျက်ပါဟု လျှောက်လေ၏။

၁၄း၃၀ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့ညဉ့်တွင်ပင် ကြက်သည်နှစ်ကြိမ်မတွန်မှီသင်သည် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကို ငြင်းပယ် လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–

၁၄း၃၁ ပေတရုက၊ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ သေရသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို မငြင်းမပယ်ပါဟု သာ၍ ခိုင်ခံ့သော စကားနှင့် လျှောက်ပြန်၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့ သည်လည်း ထိုနည်းတူ လျှောက်ကြ၏။

၁၄း၃၂ ထိုအခါ ဂေသရေမန်အရပ်သို့ ရောက်ကြလျှင် ကိုယ်တော်က၊ ငါဆုတောင်းစဉ်တွင် သင်တို့သည် ဤအရပ်၌ ထိုင်နေကြလော့ဟု တပည့် တော်တို့အား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊

၁၄း၃၃ ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့ကို ခေါ်သွား၍မိန်းမောတွေဝေခြင်း၊ စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။

၁၄း၃၄ ထိုအခါ ငါသည် သေလောက်အောင် စိတ်နှလုံး အလွန်ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ ဤအရပ်၌ စောင့်နေကြလော့ ဟု တပည့်တော်သုံးယောက်တို့အား မိန့်တော်မူ၍၊

၁၄း၃၅ ထိုမှအနည်းငယ် လွန်ပြန်လျှင်၊ မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်၍၊ အိုအဗ္ဗခမည်းတော်၊–

၁၄း၃၆ ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံတို့ကို တတ်နိုင်တော်မူ၏။ ဤခွက်ကို အကျွန်ုပ်မှလွှဲတော်မူပါ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အလိုရှိသည်အတိုင်း မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသောဟူ၍ ထိုအချိန်နာရီသည် မိမိနှင့် လွန်သွားနိုင်လျှင် လွန်သွားပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်းတော်မူပြီးမှ၊–

၁၄း၃၇ ပြန်လာ၍ တပည့်တော်တို့သည် အိပ်ပျော်လျက် နေကြသည်ကို တွေ့တော်မူလျှင်၊ ရှိမုန်၊ သင်သည်အိပ်ပျော်သလော။ တနာရီခန့်မျှ စောင့်နေခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သလော။

၁၄း၃၈ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ဆုတောင်းလျက် စောင့်နေကြလော့။ စိတ်ဝိညာဉ်ကား စေတနာရှိငြားသော်လည်း၊

ကိုယ်မူကား အားနည်းသည်ဟု ပေတရုအား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊
၁၄:၃၉ တဖန်သွား၍၊ ရှေ့မြွက်ဆိုသည်နည်းတူ ဆုတောင်းတော်မူ၏။
၁၄:၄၀ ထိုနောက် တပည့်တော်တို့ ရှိရာသို့ပြန်၍၊ သူတို့သည် မျက်စိလေးလံသဖြင့် တဖန် အိပ်ပျော်လျက် နေကြသည်ကို တွေ့တော်မူ၏။ သူတို့သည် အဘယ်သို့လျှောက်ရမည်ကို မသိကြ။–
၁၄:၄၁ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် သူတို့ရှိရာသို့ ပြန်လာလျှင်၊ ယခု အိပ်ပျော်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေကြလော့။ အမှုလွန်ပြီ။ လူသားကို ဆိုးသောသူတို့ လက်သို့ အပ်နှံရသော အချိန် ရောက်လာပြီ။–
၁၄:၄၂ ထကြ။ ငါတို့သည် သွားကြကုန်အံ့။ ငါ့ကို အပ်နှံသောသူသည် ရောက်လာပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၄:၄၃ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင်ပင် တပည့်တော် တကျိပ်နှစ်ပါး အဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှ ကာရုတ်နှင့်အတူ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲများ စေလွှတ်သော လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် ထားနှင့် ဒုတ်များကို ကိုင်လျက် ချက်ခြင်း လာကြ၏။–
၁၄:၄၄ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသောသူက၊ ငါနမ်းသောသူသည် ယေရှုပင် ဖြစ်၏။ သူ့ကိုဘမ်း၍ လုံခြုံစွာ ဆောင်သွားကြဟု ထိုသူတို့အား အမှတ်ပေးခဲ့သည်အတိုင်း၊–
၁၄:၄၅ သူသည် ရောက်လျှင် ကိုယ်တော်ရင်းသို့ ချက်ခြင်းချဉ်းကပ်၍ အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားဟုဆိုလျက် နမ်းလေ၏။–
၁၄:၄၆ ထိုသူတို့သည် လာ၍ ကိုယ်တော်ကို ဆွဲကိုင် ဘမ်းဆီးကြ၏။–
၁၄:၄၇ အနား၌ ရပ်နေသောသူတယောက်သည် ထားကို ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ ကျွန်တယောက်ကိုခုတ်သဖြင့် နားရွက်ပြတ်လေ၏။–
၁၄:၄၈ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ထားပြကိုဘမ်းသကဲ့သို့ ငါ့ကို ဘမ်းအံ့သောငှါ ထားနှင့်ဒုတ်များကို လက်စွဲလျက် လာကြသည်တကား။
၁၄:၄၉ ငါသည် ဗိမာန်တော်၌ နေ့တိုင်းဆုံးမဩဝါဒ ပေးလျက်၊ သင်တို့ အလယ်၌ရှိနေစဉ် အခါသင်တို့သည် ငါ့ကို မဘမ်းမဆီးကြ။ ဤအကြောင်းအရာကား၊–
၁၄:၅၀ ကျမ်းစာပြည့်စုံမည် အကြောင်းတည်းဟု ထိုလူများကို မိန့်တော်မူ၏။
၁၄:၅၁ ထိုအခါ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုစွန့်ပစ်၍ ပြေးကြ၏။ လုလင်တယောက်သည် စောင်တထည်ကိုသာဝတ်လျက် နောက်တော်သို့ လိုက်သည်ဖြစ်၍၊ မင်းလုလင်တို့သည် ထိုသူကို ဘမ်းဆီးကြ၏။–
၁၄:၅၂ သူသည်လည်းစောင်ကို စွန့်ပစ်၍ အဝတ်မရှိဘဲ လုလင်တို့လက်မှ ထွက်ပြေးလေ၏။
၁၄:၅၃ ထိုသူတို့သည် ယေရှုကို ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းထံသို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ထိုမင်းထံ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ လူအကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာအပေါင်းတို့သည်စည်းဝေး ကြ၏။
၁၄:၅၄ ပေတရုသည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အိမ်ဦးအတွင်းသို့တိုင်အောင် ကိုယ်တော်နှင့် ဝေးစွာလိုက်ပြီးလျှင်၊ မင်းလုလင်တို့နှင့်အတူ ထိုင်၍ မီးလှုံလေ၏။–
၁၄:၅၅ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လွှတ်အရာရှိအပေါင်းတို့သည် ယေရှုကို သတ်ရမည် အကြောင်း သက်သေကို ရှာသော်လည်း မတွေ့ကြ။–
၁၄:၅၆ လူများတို့သည် မမှန်သော သက်သေကို ခံကြသော်လည်း သူတို့၏သက်သေခံချက်သည် မညီ။–
၁၄:၅၇ အချို့တို့သည် ထ၍၊ ဤသူက၊ လူတို့လက်ဖြင့်လုပ်သော၊–
၁၄:၅၈ ဤဗိမာန်တော်ကို ငါဖြိုဖျက်၍ လူတို့ လက်ဖြင့်မလုပ်သော ဗိမာန်တော်တဆူကို တည်ဆောက်မည်ဟု ပြောဆိုသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ကြားရပါပြီဟု သက်သေခံ ကြ၏။
၁၄:၅၉ သို့သော်လည်း သူတို့၏ သက်သေခံချက်သည် မညီ။
၁၄:၆၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် အလယ်၌ မတ်တတ်ထ၍၊ သင်သည် တခွန်းမျှ ပြန်၍ မပြောသလော။ ဤသူတို့သည် အဘယ်သို့ သက်သေခံသနည်းဟု ယေရှုကို မေးလျှင်၊–
၁၄:၆၁ ကိုယ်တော်သည် တခွန်းမျှ ပြန်ပြောတော်မမူဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ နေ၏။ တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းက၊ သင်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော မင်္ဂလာရှိသော ဘုရားသခင်၏သားတော် မှန်သလောဟု မေးပြန်လျှင်၊–
၁၄:၆၂ ယေရှုက၊ မှန်၏။ နောင်ကာလ၌ လူသားသည် တန်ခိုးတော်၏ လက်ျာဘက်၌ ထိုင်လျက်၊ မိုဃ်းတိမ်ကိုစီး၍ကြွလာသည်ကိုသင်တို့ မြင်ရကြလတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၄:၆၃ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်လျက် အဘယ်သက်သေကို လိုသေးသနည်း။
၁၄:၆၄ ဘုရားကို လွန်ကျူး၍ ပြောသောစကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။ အဘယ်သို့ ထင်မှတ်ကြသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် အသေခံထိုက်ကြောင်းကို ထိုသူအပေါင်းတို့သည် စီရင်ကြ၏။
၁၄:၆၅ ထိုအခါ အချို့တို့သည် ကိုယ်တော်ကို တံထွေးနှင့်ထွေးကြ၏။ မျက်နှာတော်ကို ဖုံးပြီးလျှင် လက်သီးနှင့် ထိုးလျက်၊ ပရောဖက်ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟု ဆိုကြ၏။ မင်းလုလင်တို့သည်လည်း ပါးတော်ကို လက်နှင့် ပုတ်ကြ၏။
၁၄:၆၆ ပေတရုသည် အောက်မှာ အိမ်ဦး၌ရှိစဉ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အစေအပါ မိန်းမတယောက်သည် လာ၍၊–
၁၄:၆၇ ပေတရုသည် မီးလှုံလျက်နေသည်ကို မြင်သောအခါ သူ့ကို စေ့စေ့ ကြည့်၍၊ သင်သည်လည်း နာဇရက်မြို့သား ယေရှုနှင့်ပေါင်းဘော်သောသူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျှင်၊–
၁၄:၆၈ ပေတရုက၊ သင်ပြောသောအရာကို ငါမသိ၊ နားမလည်ဟု ငြင်းခုံပြီးမှ အိမ်ဦးရှေ့သို့ ထွက်သော် ကြက်တွန်လေ၏။
၁၄:၆၉ နောက်တဖန် အစေအပါမိန်းမသည် ပေတရုကိုမြင်လျှင်၊ အနား၌ ရပ်နေသော သူတို့အား၊ ဤသူသည် ထိုသူတို့ အဝင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသော်၊–
၁၄:၇၀ ပေတရုသည် တဖန်ငြင်းခုံပြန်၏။ ထိုနောက် များမကြာ အနား၌ ရပ်နေသောသူတို့က၊ အကယ်စင်စစ် သင်သည် ထိုသူတို့အဝင် ဖြစ်၏။ သင်သည် ဂါလိလဲလူ ဖြစ်၏။ သင့်စကားလည်း တူ၏ဟု ပေတရုကို ဆိုကြလျှင်၊–
၁၄:၇၁ ပေတရုက၊ သင်တို့ပြောသောသူကို ငါမသိဟု ဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ကျိန်ဆိုသည်နောက်၊–
၁၄:၇၂ တဖန် ကြက်တွန်လေ၏။ ယေရှုက၊ ကြက်သည် နှစ်ကြိမ်မတွန်မှီ သင်သည် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသောစကားကို၊ ပေတရုသည်သတိရသဖြင့် ခေါင်းကိုခြုံ၍ ငိုကြွေးလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ နံနက်အချိန်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့သည် မဆိုင်းမလင့်ဘဲ လူအကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြု ဆရာ၊ လွှတ်အရာရှိအပေါင်းတို့နှင့် တိုင်ပင်ခြင်းကိုပြု၍၊ ယေရှုကို ချည်နှောင်ပြီးလျှင်၊ ပိလတ်မင်းထံသို့ ဆောင်သွား၍ အပ်လိုက်ကြ၏။

၁၅း၂ ပိလတ်မင်းက၊ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင်မှန်သလောဟု ကိုယ်တော်ကိုမေးလျှင်၊ မင်းကြီးမေးသည်အတိုင်း မှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅း၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် များစွာသောအပြစ်ကို တင်ကြ၏။

၁၅း၄ တဖန်ပိလတ်မင်းက၊ သင်သည် တခွန်းကိုမျှ ပြန်၍မပြောသလော။ သင့်တဘက်၌ အဘယ်မျှလောက် သက်သေခံကြသည်ကို ကြည့်ပါဟု မေးမြန်းပြောဆိုသော်လည်း၊ –

၁၅း၅ စကားတခွန်းကိုမျှ ပြန်တော်မမူသည်ကို ပိလတ်မင်းသည် အံ့ဩလေ၏။

၁၅း၆ ထိုပွဲ၌ မြို့ဝန်မင်းသည် အကျဉ်းထားသောသူတို့တွင်၊ လူများ တောင်းသောသူတယောက်ယောက်ကို လွှတ်တတ်၏။

၁၅း၇ ထိုအခါ ပုန်ကန်၍လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်သင့်သော ဗာရဗ္ဗအမည်ရှိသောသူ တယောက်သည်၊ ပုန်ကန်သောအပေါင်းအဘော်တို့နှင့်တကွ အကျဉ်းခံလျက်ရှိ၏။

၁၅း၈ လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့အား ပြုမြဲပြုပါမည်အကြောင်း အော်ဟစ်၍ တောင်းပန်သောအခါ၊ –

၁၅း၉ ပိလတ်မင်းက၊ သင်တို့သည် ယုဒရှင်ဘုရင်ကို လွှတ်စေချင်သလောဟု ပြန်၍မေး၏။

၁၅း၁၀ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ မေးသနည်းဟူမူကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် မနာလိုသောစိတ်နှင့် ယေရှုကို အပ်နှံကြောင်းကိုသိ၏။

၁၅း၁၁ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကို မလွှတ်၊ ဗာရဗ္ဗကို လွှတ်စေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် လူအစုအဝေးကို နှိုးဆော်ကြ၏။ –

၁၅း၁၂ တဖန် ပိလတ်မင်းက၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟု သင်တို့ ခေါ်ဝေါ်သော သူကို အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟု မေးပြန်သော်၊ –

၁၅း၁၃ ထိုသူအပေါင်းတို့က သူ့ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါဟု ဟစ်ကြ၏။

၁၅း၁၄ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ အဘယ်အပြစ်ကို ပြုဘိသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ထိုသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားပါဟု လူများတို့သည် သာ၍ဟစ်ကြ၏။

၁၅း၁၅ ပိတ်လတ်မင်းသည်လည်း လူများတို့၏စိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ အလိုရှိ၍၊ ဗာရဗ္ဗကို သူတို့အား လွှတ်လေ၏။ ယေရှုကိုကား၊ ရိုက်ပြီးလျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သတ်စေခြင်းငှါ အပ်လိုက်လေ၏။

၁၅း၁၆ ထိုအခါ စစ်သူရဲတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြဲတောရိုရုံးတည်းဟူသော အိမ်တော်ဦး အတွင်းသို့ ဆောင်သွား၍၊ စစ်သူရဲ တတပ်လုံးကို စုရုံးစေပြီးမှ၊ ကိုယ်တော်အား နီမောင်းသော အဝတ်ကို ဝတ်စေ၍၊ –

၁၅း၁၇ ဆူးပင်နှင့်ရက်သော ဦးရစ်ကို တင်ပြီးလျှင်၊ –

၁၅း၁၈ ယုဒရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကောင်းကြီးစကားကို ပြောကြ၏။ –

၁၅း၁၉ ခေါင်းတော်ကို ကျူလုံးနှင့်ရိုက်ခြင်း၊ တံထွေးနှင့်ထွေးခြင်း၊ ရှေ့တော်မှာ ဒူးထောက်၍ ပြပ်ဝပ်ခြင်းကိုလည်း ပြုကြ၏။

၁၅း၂၀ ထိုသို့ ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြုသည်နောက်၊ နီမောင်းသော အဝတ်ကို ချွတ်၍ အဝတ်တော်ကို ဝတ်ပြန်စေပြီးလျှင်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းငှါ ထုတ်သွားကြ၏။

၁၅း၂၁ အာလေဇန္ဒြုနှင့်ရုဖု၏ အဘ ရှိမုန်အမည်ရှိသော ကုရေနေပြည်သား တယောက်သည်၊ တောရွာမှလာ၍ လမ်း၌ သွားသည်ကို သူတို့သည် တွေ့လျှင်၊ အနိုင်ပြု၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ကို ထမ်းစေကြ၏။

၁၅း၂၂ ဦးခေါင်းခွံအရပ်ဟုဆိုလိုသောဂေါလဂေါသအရပ်သို့ကိုယ်တော်ကိုဆောင်သွားပြီးမှ၊ –

၁၅း၂၃ မုရန်နှင့်ရောသော စပျစ်ရည်ကို၊ ကိုယ်တော်အား သောက်စိမ့်သောငှါ ပေးလျှင် မခံဘဲ နေတော်မူ၏။ –

၁၅း၂၄ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပြီးလျှင်၊ အဝတ်တော်ကို စာရေးတံချ၍ အသီးအသီးတို့အား ဝေဖန်ကြ၏။ –

၁၅း၂၅ ကိုယ်တော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ကြသောအချိန်ကား၊ နံနက်တချက်တီး အချိန် ဖြစ်သတည်း။ –

၁၅း၂၆ အပြစ်ဘော်ပြသော ကမ္ပည်းလိပ်စာချက် ဟူမူကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟု ရေးထားသတည်း။ –

၁၅း၂၇ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ ထားပြန်စ်ယောက်တို့ကို လက်ျာတော်ဘက်၌တယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ တယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြ၏။

၁၅း၂၈ ထိုသို့ မတရားသော သူတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဟု ဆိုသော ကျမ်းစာချက်သည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။

၁၅း၂၉ လမ်းမှာ သွားလာသောသူတို့ကလည်း၊ ဟဲ့၊ ဗိမာန်တော်ကိုဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင် တည်ဆောက် ပြန်သောသူ၊ –

၁၅း၃၀ ကိုယ်ကိုကိုယ် ကယ်တင်လော့။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ ဆင်းလော့ဟု မိမိတို့ခေါင်းကို ညှိတ်၍ ကဲ့ရဲ့သော စကားနှင့် ပြောဆိုကြ၏။ –

၁၅း၃၁ ထိုနည်းတူ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့က၊ ဤသူသည်သူတပါးတို့ကို ကယ်တင်တတ်၏။ ကိုယ်ကိုမကယ်တင်နိုင်ပါတကား။

၁၅း၃၂ ငါတို့မြင်၍ ယုံကြည်စေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် တည်းဟူသော ခရစ်တော်သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ ယခုဆင်းပါလေစေဟု အချင်းချင်း ပြက်ယယ်ပြု၍ ပြောဆိုကြ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားသောသူတို့သည်လည်း ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ၏။

၁၅း၃၃ မွန်းတည့်အချိန်မှစ၍ သုံးချက်တီးအချိန်တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံး၌ မှောင်မိုက် အတိ ဖြစ်လေ၏။ –

၁၅း၃၄ သုံးချက်တီး အချိန်၌ ယေရှုက၊ ဧလိ၊ ဧလိ၊ လာမရှာဗခသာနိဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်တော်မူ ၏။ အနက်ကား။ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော်မူ သနည်းဟု ဆိုလိုသတည်း။

၁၅း၃၅ အနား၌ ရပ်နေသောသူအချို့တို့သည် ကြားလျှင်၊ သူသည် ဧလိယကိုခေါ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၅း၃၆ လူတယောက်သည် ပြေး၍ ရေမှိုတထွေးကို ပုံးရည်နှင့်ပြည့်စေပြီးလျှင်၊ ကျူလုံးဖျား၌ တပ်၍ ကိုယ်တော်အား သောက်စိမ့်သောငှါ ပေးလျက်၊ ရှိစေတော့။ ဧလိယသည် သူ့ကို ချယူခြင်းငှါ လာမည် မလာမည်ကို ကြည့်ကြကုန်အံ့ဟု ဆို၏။ –

၁၅း၃၇ ယေရှုသည် ကြီးသော အသံနှင့် ကြွေးကြော်၍ အသက်ချုပ်တော်မူ၏။

၁၅း၃၈ ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၏ ကုလားကာသည် အထက်စွန်းမှ အောက်စွန်းတိုင်အောင် စုတ်ကွဲလေ၏။ –

၁၅း၃၉ ထိုသို့ကြွေးကြော်၍ အသက်ချုပ်တော်မူကြောင်းကို ရှေ့တော်၌ရပ်နေသောတပ်မှူးသည် မြင်လျှင်၊ စင်စစ် ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏

သားတော် မှန်ပေ၏ဟုဆို၏။–
၁၅း၄၀ မိန်းမအချို့တို့သည်လည်း ထိုအရပ်၌ အဝေးက ကြည့်ရှု၍ နေကြ၏။–
၁၅း၄၁ ထိုမိန်းမတို့တွင် ကိုယ်တော်သည် ဂါလိလဲပြည်မှာ ရှိတော်မူစဉ်၊ နောက်တော်သို့ အလုပ်အကျွေးလိုက်သော မာဂဒလမာရိ၊ ယာကုပ်ငယ်နှင့်ယောသေ၏ အမိဖြစ်သော မာရိနှင့် ရှာလုံတို့မှစ၍ နောက်တော်၌ ယေရုရှလင်မြို့သို့ လိုက်လာသော အခြားမိန်းမများလည်း ပါကြသတည်း။
၁၅း၄၂ ထိုနေ့ကားအဘိတ်နေ့တည်းဟူသော ပရက္ကုနေ့ ဖြစ်သောကြောင့်ညအချိန်ရောက်မှ၊
၁၅း၄၃ အသရေရှိသော လွှတ်အရာရှိ၊ အရိမသဲမြို့သားယောသပ်သည်၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို မြော်လင့်သောသူ ဖြစ်သည်နှင့်၊ ပိလတ်မင်းထံသို့ ရဲရင့်စွာ ဝင်၍ ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကို တောင်းလေ၏။
၁၅း၄၄ ယေရှုသည် ယခုပင် သေသည်ကို ပိလတ်မင်းသည် အံ့ဩခြင်းရှိသဖြင့် တပ်မှူးကိုခေါ်၍၊ သေသည်ကား ကြာပြီလောဟု မေး၏။–
၁၅း၄၅ သေကြောင်းကို တပ်မှူးစကားဖြင့်သိလျှင်၊ အလောင်းတော်ကို ယောသပ်အား အပ်ပေး၏။–
၁၅း၄၆ ယောသပ်သည် ကိုယ်တော်ကို ချ၍၊ မိမိဝယ်ခဲ့သော ပိတ်ချောနှင့် ပတ်ရစ်ပြီးလျှင်၊ ကျောက်၌ထွင်းသော သင်္ချိုင်းတွင်းထဲမှာ ထား၍ တွင်း၌ ကျောက်ကို လှိမ့်ထားလေ၏။–
၁၅း၄၇ မာဂဒလမာရိ၊ ယောသေ၏အမိဖြစ်သော မာရိတို့သည် အလောင်းတော်ထားရာအရပ်ကို ကြည့်ရှုကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ ဥပုသ်နေ့လွန်မှ မာဂဒလမာရိ၊ ယာကုပ်၏အမိဖြစ်သော မာရိနှင့် ရှာလုံတို့သည် သွား၍၊ အလောင်းတော်ကို လိမ်းခြင်းငှါ နံ့သာမျိုးကို ဝယ်ပြီးလျှင်၊
၁၆း၂ ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက် နံနက်စောစော၊ နေထွက်သော အချိန်၌ သင်္ချိုင်းတော် သို့ သွားကြ၏။
၁၆း၃ ထိုမိန်းမတို့က၊ တွင်းဝ၌ ပိတ်သော ကျောက်ကို အဘယ်သူ လှိမ့်လှန်၍ ပေးမည်နည်းဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုပြီးမှ ကြည့်ရှုလျှင်၊ ထိုကျောက်သည် လှိမ့်လှန်လျက် ရှိသည်ကို မြင်ကြ၏။
၁၆း၄ ထိုကျောက်ကား အလွန်ကြီးသောကျောက် ဖြစ်သတည်း။–
၁၆း၅ မိန်းမတို့သည် တွင်းထဲသို့ ဝင်ကြပြီးလျှင်၊ လုလင်တယောက်သည် ဖြူစင်ရှည်လျားသောအင်္ကျီကို ဝတ်လျက် လက်ျာဘက်၌ ထိုင်သည်ကို မြင်၍ ထိတ်လန့် မိန်းမောခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။
၁၆း၆ ထိုသူကလည်း၊ ထိတ်လန့် မိန်းမောခြင်း မရှိကြနှင့်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သတ်သော နာဇရက်မြို့သား ယေရှုကို သင်တို့ရှာကြ၏။ ထိုသူသည် ထမြောက်တော်မူပြီ။ ဤအရပ်၌ မရှိ။ အလောင်းတော် ထားရာ အရပ်ကို ကြည့်ကြလော့။
၁၆း၇ သင်တို့ရှေ့ ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူကြောင်းကို၊ ပေတရုမှစ၍ တပည့်တော်တို့အား သွား၍ ပြောကြလော့။ အထက်က မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုပြည်၌ သင်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို တွေ့မြင်ရကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။
၁၆း၈ ထိုမိန်းမတို့သည်လည်း၊ သင်္ချိုင်းတော်မှ ထွက်၍ တုန်လှုပ်လျက်၊ မိန်းမောတွေဝေလျက် ပြေးကြ၏။ ကြောက်လန့်သောကြောင့် အဘယ်သူတို့မျှ မပြောမဆိုကြ။
၁၆း၉ ကိုယ်တော်သည် ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက် စောစောအချိန်၌ ထမြောက်ပြီးမှ၊ အထက်က နတ်ဆိုးခုနစ်ယောက်ကို နှင်ထုတ်တော်မူသော မာဂဒလမာရိအား ရှေ့ဦးစွာ ကိုယ်ကို ပြတော်မူ၏။–
၁၆း၁၀ မာရိလည်းသွား၍ ကိုယ်တော်နှင့် ပေါင်းဘော်သော သူတို့သည် ညည်းတွားငိုကြွေးလျက် နေကြစဉ်တွင်၊ သူတို့အား ထိုသိတင်းကို ကြားပြောလေ၏။
၁၆း၁၁ ကိုယ်တော်သည် အသက်ရှင်တော်မူသည်ကိုငှ၄င်း၊ မာရိသည် ကိုယ်တော်ကို မြင်ရသည်ကိုငှ၄င်း၊ သူတို့သည် ကြားလျှင် မယုံကြ။
၁၆း၁၂ ထိုနောက် တပည့်တော် နှစ်ယောက်တို့သည် တောရွာသို့သွားစဉ်တွင် ကိုယ်တော်သည် ခြားနားသော အယောင်ကိုဆောင်လျက် ကိုယ်ကို ပြတော်မူ၏။
၁၆း၁၃ သူတို့သည် ပြန်လာ၍ အခြားသော တပည့်တော်တို့အား ထိုသိတင်းကို ကြားပြောသော်လည်း မယုံဘဲနေကြ၏။
၁၆း၁၄ ထိုနောက် တကျိပ်တပါးသော သူတို့သည် စားပွဲ၌ လျောင်းကြစဉ်တွင် ကိုယ်တော် ကိုပြတော်မူ၍၊ ထမြောက်လျက်ရှိသော ကိုယ်တော်ကိုမြင်သော သူတို့၏စကားကို မယုံသောကြောင့် သူတို့ မယုံတတ်သောစိတ်၊ ခိုင်မာသောစိတ်ကို ဆုံးမ၍ အပြစ်တင်တော်မူပြီးမှ၊–
၁၆း၁၅ သင်တို့သည် လောကီနိုင်ငံအရပ်ရပ် ရှိသမျှသို့ သွား၍ ဝေနေယျသတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား ဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောကြလော့။
၁၆း၁၆ ယုံကြည်၍ ဗတ္တိဇံကို ခံသောသူသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။ မယုံကြည်သောသူမူကား အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရလတံ့။
၁၆း၁၇ ယုံကြည်သောသူတို့၌ ဖြစ်အံ့သော နိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား၊ ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်ကြလတံ့။ ထူးခြားသော ဘာသာစကားမျိုးတို့ကို ပြောကြလတ္တံ့။
၁၆း၁၈ မြွေတို့ကို ဘမ်းကိုင်ကြလတံ့။ သေစေတတ်သော အဆိပ်အတောက်ကို သောက်စားလျှင် ဘေးဥပဒ်နှင့် ကင်းလွတ်ကြလတံ့။ မကျန်းမမာသော သူတို့ အပေါ်မှာ လက်ကို တင်၍ ချမ်းသာပေးကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၆း၁၉ ထိုသို့ သခင်ဘုရားသည် တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်၏လက်ျာတော်ဘက်၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။–
၁၆း၂၀ တပည့်တော်တို့သည်လည်း ထွက်သွား၍၊ သခင်ဘုရားသည် မစတော်မူသည်နှင့်၄င်း၊ သူတို့၌ ဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာအားဖြင့် နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို တည်စေတော်မူသည်နှင့်၄င်း၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌ တရားဟောကြ၏။

ရှင်မာကုခရစ်ဝင်ကျမ်းပြီး၏။

ရှင်လုကာခရစ်ဝင်ကျမ်း။
LUKE.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄						

ရှင်လုကာခရစ်ဝင်ကျမ်း။
LUKE.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ ကိုယ်တိုင်မြင်သောသက်သေဖြစ်လျက်၊ နှုတ်ကပတ်တော်မှုကို ဆောင်ရွက်သော သူတို့သည်၊–
၁း၂ ငါတို့တွင် ထင်ရှားစွာဖြစ်လေပြီးသောအတ္တုပ္ပတ္တိများကို ငါတို့အားကြားပြောသည်အစဉ်အတိုင်း မှတ်သားသောစာကို စီရင်ရေးထားသောသူအများရှိ
ကြသည်ဖြစ်၍၊–
၁း၃ ငါသည်လည်း ထိုအတ္တုပ္ပတ္တိအလုံးစုံတို့ကို ရှေ့ဦးစွာမှစ၍၊–
၁း၄ စေ့စေ့ဖွေရှာလိုက်စစ်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တော်သင်ပြီးသောအကြောင်းအရာတို့သည် ကေန်အမှန်ဖြစ်ကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိစေခြင်းငှါ အစဉ်
အတိုင်းရေးထား၍ ကြားလိုက်မည်အကြံရှိပါ၏၊ အလွန်မြတ်သောသော်ဖိလု။
၁း၅ ယုဒပြည်ကို အစိုးရသော ဟေရုဒ်မင်းကြီးလက်ထက်၊ အဘိယအသင်းအဝင်ဖြစ်၍၊ ဇာခရိအမည်ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တပါးရှိ၏။ သူ၏
ခင်ပွန်းသည် အာရုန်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၏။ သူ့အမည်ကား၊ ဧလိရှဗက်တည်း။–
၁း၆ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တရားတော်အမျိုးမျိုးတို့ကို ကျင့်ဆောင်၍ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်လွတ်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင့်
ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီရှိကြ၏။–
၁း၇ ဧလိရှဗက်သည် မြုံသောကြောင့် သူတို့သည်သားမရှိ။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် အသက်အရွယ်ကြီး ရင့်ကြ၏။
၁း၈ ဇာခရိသည် မိမိအသင်းနှင့်တကွ အလှည့်သင့်၍၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်သည်တွင်၊–
၁း၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထုံးစံအတိုင်း စာရေးတံချသဖြင့်၊ သူသည် ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်အတွင်းသို့ ဝင်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ရ၏။–
၁း၁၀ ထိုသို့ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့သည်အချိန်တွင်၊ လူများအပေါင်းတို့သည် ပြင်၌ ဆုတောင်းလျက်နေကြ၏။–
၁း၁၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် ထင်ရှား၍၊ နံ့သာပေါင်းကိုရှို့သော ယဇ်ပလ္လင် လက်ျာဘက်၌ ရပ်နေသည်ကို၊–
၁း၁၂ ဇာခရိသည်မြင်လျှင်၊ စိတ်နှလုံးမငြိမ်မဝပ် ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်၏။–
၁း၁၃ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ဇာခရိ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။ သင်ပြုသောပဋ္ဌနာကိုနားခံတော်မူပြီ။ သင်၏ခင်ပွန်းဧလိရှဗက်သည် သားယောက်ျား
ကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားကို ယောဟန်အမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်။–
၁း၁၄ သင်သည်ဝမ်းသာရွှင်မြူးခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ထိုသားကိုဘွားမြင်သောကြောင့် လူအများတို့သည် လည်းဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။–
၁း၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသားသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကြီးမြတ်သောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မျိုးကို မသောက်ဘဲနေ၍၊
အမိဝမ်းထဲကပင် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်ဝလိမ့်မည်။–
၁း၁၆ ဣသရေလအမျိုးသားအများတို့ကို သူတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြောင်းလဲစေ လိမ့်မည်။–
၁း၁၇ အဘတို့နှင့်သားတို့ကို အသင့်အတင့်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ ငြင်းဆန်သောသူတို့ကို သူတော်ကောင်းတို့၏ သတိပညာလမ်းသို့ ပြောင်းလဲစေသော
အားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့အလိုငှါ ပြင်ဆင်သောလူမျိုးဖြစ်စေ ခြင်းငှါ၄င်း၊ သူသည် ဧလိယ၏ စိတ်ဝိညာဉ် တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံလျက်၊
ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်သို့ သွားလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်တမန်ပြောဆို၏။
၁း၁၈ ဇာခရိကလည်း၊ ထိုသို့ ဖြစ်လိမ့်မည်ကို အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့သိရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် လူအိုဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်မယားသည်လည်း
အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ပါပြီဟု ကောင်းကင်တမန်အား ပြောဆိုလျှင်၊–
၁း၁၉ ကောင်းကင်တမန်က၊ ငါသည် ဘုရားသခင့်အထံတော်၌ခစားသော ဂါဗြေလဖြစ်၏။ သင့်ကိုနှုတ်ဆက်၍ ဤဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို
ကြားပြောစေခြင်းငှါ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။–
၁း၂၀ သင်သည် ငါ့စကားကိုမယုံသောကြောင့် ဤအကြောင်းအရာမဖြစ်မီနေ့တိုင်အောင် စကားမပြောနိုင်ဘဲ၊ အလျက်နေလိမ့်မည်။ ငါ့စကားသည်ကား၊
အချိန်တန်လျှင် ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။
၁း၂၁ လူများတို့သည် ဇာခရိကိုငံ့လင့်၍၊ ဗိမာန်တော်အတွင်း၌ကြာမြင့်စွာနေသည်ကို အံ့ဩခြင်းရှိကြ၏။–
၁း၂၂ သူသည်ထွက်လာသောအခါ စကားမပြောနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုမြင်ပြီဟု ရိပ်မိကြ၏။ ဇာခရိသည်သူတို့အား အရိပ်
အမှတ်ကို သာပေး၍ စကားအလျက်နေ၏။–
၁း၂၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရသောအချိန်ကာလကုန်သောအခါ၊ ဇာခရိသည် မိမိအိမ်သို့သွားလေ၏။–
၁း၂၄ ထိုနောက် သူ၏ခင်ပွန်းဧလိရှဗက်သည် ပဋိသန္ဓေစွဲ၍၊–
၁း၂၅ ငါသည် လူတို့တွင်ခံရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်းအကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသည် ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ငါ့ကို ကြည့်ရှု တော်မူစဉ်တွင်၊ ဤကျေးဇူးတော်ကို
ပြုတော်မူပြီဟုဆို လျက်၊ ငါးလပတ်လုံး အိမ်တွင်း၌အောင်း၍ နေလေ၏။
၁း၂၆ ငါးလလွန်သောအခါ၊ ဂါလိလဲပြည်နာဇရက်မြို့၌ ဒါဝိဒ်အမျိုးသား၊ ယောသပ်အမည်ရှိသောလူနှင့် ထိမ်းမြားဆောင်နှင်း၍၊–
၁း၂၇ မရှက်တင်သေးသောသတို့သမီးကညာဆီသို့ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်တမန်ဂါဗြေလကို စေလွှတ်တော်မူ၏။ ထိုသတို့သမီးကညာကား၊
မာရိ အမည်ရှိ၏။–
၁း၂၈ ကောင်းကင်တမန်သည် ရောက်လာလျှင်၊ ကျေးဇူးတော်ကိုခံရသောမိန်းမ၊ သင့်အား မင်္ဂလာဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်
အတူရှိတော်မူ၏။ သင်သည် မိန်းမတကာတို့ထက် မြတ်စွာသော မင်္ဂလာရှိသည် ဟုပြောဆို၏။–
၁း၂၉ မာရိသည် ထိုစကားကိုကြားလျှင် စိတ်နှလုံးမငြိမ်မဝပ်ရှိ၍၊ ဤနှုတ်ဆက်ခြင်းကား အဘယ်သို့သော နှုတ်ဆက်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟု
တွေးတောဆင်ခြင်၍နေ၏။–
၁း၃၀ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ မာရိ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။ သင်သည် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရပြီ။–

၁း၃၁ သင်သည်ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ သားယောက်ျားကိုဘွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားကို ယေရှုအမည်ဖြင့်မှည့်ရမည်။–

၁း၃၂ ထိုသားသည်ကား၊ ကြီးမြတ်သောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သူ့အဘ ဒါဝိဒ်၏ရာဇပလ္လင်ကို ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် သူ့အားပေးတော်မူမည်။–

၁း၃၃ ထိုသူသည်လည်း ယာကုပ်အမျိုးအနွယ်ကို အစဉ်မပြတ်အုပ်စိုးလိမ့်မည်။ သူ၏နိုင်ငံသည်လည်း ဆုံးခြင်းမရှိရဟု ပြောဆို၏။

၁း၃၄ မာရိကလည်း၊ ဤအမှုအရာသည် အဘယ်သို့ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ယောက်ျားနှင့် မဆက်ဆံပါဟု ကောင်းကင်တမန်အား ပြန်ပြော၏။–

၁း၃၅ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သင်၏အပေါ်မှာသက်ရောက်တော်မူ၍၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏တန်ခိုး အာနုဘော်တော်သည် သင့်ကိုလွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထိုသန့်ရှင်းသောသားသည်လည်း ဘုရားသခင်၏သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။–

၁း၃၆ ထိုမှတပါး၊ အမြုံမဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သော သင်၏အဆွေအမျိုးဧလိရှဗက်သည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ ယခုခြောက်လအဝင်ရှိပြီ။–

၁း၃၇ ဘုရားသခင်တတ်နိုင်တော်မမူသော အမှုမရှိဟု ပြောဆိုလျှင်၊–

၁း၃၈ မာရိက၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မဖြစ်ပါ၏၊ ကိုယ်တော်၏စကားအတိုင်း အကျွန်ုပ်၌ဖြစ်ပါစေသောဟု ဝန်ခံပြီးမှ၊ ကောင်းကင်တမန်သည် မာရိထံမှ သွားလေ၏။

၁း၃၉ ထိုအခါ မာရိသည်ထ၍၊ တောင်ကြားအရပ်၌ရှိသောယုဒမြို့တမြို့သို့ အလျင်အမြန်သွားပြီးလျှင်၊–

၁း၄၀ ဇာခရိအိမ်သို့ဝင်၍ ဧလိရှဗက်ကိုနှုတ်ဆက်လေ၏။–

၁း၄၁ ထိုနှုတ်ဆက်ခြင်းစကားကို ဧလိရှဗက်သည်ကြားစဉ်တွင် မိမိဝမ်း၌ရှိသော သူငယ်သည်ခုန်၍၊ မိမိသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်ဝလျက်၊–

၁း၄၂ သင်သည် မိန်းမတကာတို့ထက် မြတ်စွာသောမင်္ဂလာရှိ၏။ သင်၏ဝမ်း၌ရှိသော သူငယ်သည်လည်း မြတ်စွာသောမင်္ဂလာရှိ၏။–

၁း၄၃ အကျွန်ုပ်သခင်၏မယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ဆီသို့ကြွလာသောကျေးဇူးကို အဘယ်အကြောင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်ခံရပါသနည်း။–

၁း၄၄ သင်၏နှုတ်ဆက်ခြင်းစကားသံကို အကျွန်ုပ်ကြားစဉ်တွင်၊ အကျွန်ုပ်ဝမ်းထဲ၌သူငယ်သည် ရွှင်မြူးသောစိတ်နှင့်ခုန်၏။–

၁း၄၅ ယုံကြည်သောမိန်းမသည်မင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမိန်းမအား ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော စကားသည် ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု ကြီးသောအသံနှင့် မြွက်ဆို၏။

၁း၄၆ မာရိကလည်း၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်း၏။–

၁း၄၇ ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသောအရှင် ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍ ငါ့ဝိညာဉ်သည်ရွှင်လန်းခြင်းရှိ၏။–

၁း၄၈ အကြောင်းမူကား၊ မိမိကျွန်မ၏နှိမ့်ချသောအဖြစ်ကိုကြည့်ရှုတော်မူပြီ။ နောင်ကာလ၌ ခပ်သိမ်းသောလူအစဉ်အဆက်တို့သည် ငါ့ကိုမင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍ ခေါ်ကြလိမ့်မည်။–

၁း၄၉ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသည် အံ့ဘွယ်သောကျေးဇူးတော်ကို ငါ့အားပြုတော်မူပြီ။ ထိုဘုရား၏နာမတော်သည် ရိုသေဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။–

၁း၅၀ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည် သနားတော်မူခြင်းကျေးဇူးကို အစဉ်မပြတ်ခံစားကြ၏။–

၁း၅၁ လက်ရုံးတော်အားဖြင့် တန်ခိုးကိုပြတော်မူပြီ။ မာနထောင်လွှားသောသူတို့ကို ကွဲလွင့်စေတော်မူပြီ။–

၁း၅၂ ဘုရင်တို့ကို ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှချ၍ နှိမ့်ချသောသူတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူပြီ။–

၁း၅၃ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကို ကောင်းမွန်စွာကျွေး၍ ရတတ်သောသူတို့ကို လက်ချည်းလွှတ်လိုက်တော်မူပြီ။–

၁း၅၄ ငါတို့ဘိုးဘေးများတို့အား ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊–

၁း၅၅ အာဗြဟံမှစသောသူ၏အမျိုးအနွယ်အား သနားခြင်းကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်အမြဲပြုခြင်းငှါ သတိထား၍ မိမိကျွန်ဣသရေလကို မစတော်မူပြီ ဟုဆို၏။–

၁း၅၆ မာရိသည်လည်း ဧလိရှဗက်ထံမှာ သုံးလခန့်နေပြီးမှ မိမိအိမ်သို့ပြန်လေ၏။

၁း၅၇ ဧလိရှဗက်သည်ဘွားအံ့သောနေ့လစေ့သောအခါ သားယောက်ျားကိုဘွားမြင်၏။–

၁း၅၈ ထာဝရဘုရားသည် ထူးမြတ်သောသနားခြင်းကျေးဇူးတော်ကို ဧလိရှဗက်အားပြုတော်မူသည်ကို၊ အိမ်နီးချင်းအဆွေအမျိုးတို့သည် ကြားလတ်သော်၊ သူနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြ၏။–

၁း၅၉ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ အရေဖျားလှီးခြင်းကို သူငယ်အား ပေးအံ့သောငှါ လာကြ၍၊ အဘ၏အမည်ဖြစ်သော ဇာခရိအမည်ဖြင့် မှည့်သောအခါ အမိက၊ ထိုသို့ မမှည့်ရ။–

၁း၆၀ ယောဟန်အမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်ဟုဆိုလျှင်၊ သူတို့က၊–

၁း၆၁ ယောဟန်အမည်ဖြင့် သင်၏အဆွေအမျိုးတွင် တယောက်ကိုမျှမမှည့်ဟုဆို၍၊–

၁း၆၂ အဘသည် အဘယ်သို့မှည့်စေလိုသနည်းဟု အမှတ်အားဖြင့်မေးကြ၏။–

၁း၆၃ အဘသည်လည်း သင်ပုံးကိုတောင်း၍၊ သူ၏အမည်ကား ယောဟန်ဖြစ်၏ဟုရေးလေသော်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။–

၁း၆၄ ထိုခဏခြင်းတွင် ဇာခရိသည်နှုတ်ဖွင့်ခြင်း၊ လျှာလွတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ စကားအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။–

၁း၆၅ အိမ်နီးချင်းရှိသမျှတို့သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကြ၍ ထိုအမှုအရာများသည် ယုဒပြည်တောင်ကြားအရပ် တို့၌ အနှံ့အပြားကျော်စောလေ၏။–

၁း၆၆ ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည် နှလုံးထဲ၌မှတ်သား၍၊ ဤသူငယ်သည်အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည်လည်း သူငယ်နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။

၁း၆၇ သူ၏အဘဇာခရိသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်ဝလျက်၊–

၁း၆၈–၇၅ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ အကြောင်းမူကား၊ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ပေါ်ထွန်းသော မိမိသန့်ရှင်းသော ပရောဖက်တို့နှုတ်ဖြင့် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့သည်ရန်သူဘေးနှင့်ကင်းလွတ်၍ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ တသက်လုံး သန့်ရှင်းဖြောင့် မတ်ခြင်းပါရမီအားဖြင့် ဘုရားဝတ်ကို ရဲရင့်စွာပြုရသောအခွင့်ကိုပေးမည်ဟု ငါတို့အဘအာဗြဟံအား ကျိန်ဆို

ခြင်းဂုဏ်တော်တည်းဟူသော သန့်ရှင်း သောပဋိညာဉ်တရားကိုအောက်မေ့တော်မူသဖြင့်၄င်း၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများနှင့် ဝန်ခံတော်မူသော သနားခြင်းကျေးဇူးကို ပြုတော်မူသဖြင့်၄င်း၊ မိမိလူမျိုးကို အကြည့်အရှုကြွလာလျက် ရွေးနှုတ်ခြင်းကျေးဇူးကို ပြုတော်မူ၍ ငါတို့ကိုရန်သူလက်မှ၄င်း၊ မုန်းသောသူရှိသမျှတို့လက်မှ၄င်း ကယ်လွှတ်မည်အကြောင်း၊ ကယ်လွှတ်ခြင်းဦးချိုကို မိမိကျွန်ဒါဝိဒ်အမျိုးထဲ၌ ငါတို့အား ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီ။

၁း၇၆ အချင်းသူငယ်၊ သင်သည်လည်း အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ပရောဖက်ဟုခေါ်ဝေါ် ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။–

၁း၇၇ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ သနားတော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်အားဖြင့် အပြစ်ဖြေ၍ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်နိုင်ကြောင်းကို ဘုရားသခင်၏လူမျိုးအား ဘော်ပြသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏လမ်းခရီးတော်ကို ပြင်ဆင်ခြင်းငှါ သင်သည် ရှေ့တော်၌သွားရလိမ့်မည်။–

၁း၇၈ ထိုသနားတော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်အားဖြင့်၊ ကောင်းကင်မှနေအာရုဏ်သည် ငါတို့အပေါ်သို့တက်သဖြင့်၊–

၁း၇၉ မှောင်မိုက်နှင့် သေမင်း၏အရိပ်ထဲတွင်ရှိနေသောသူတို့၌ အလင်းပေါ်ထွန်း၍၊ ငါတို့အား ငြိမ်သက်ခြင်းလမ်းကိုပြလျက်ရှိသည်ဟု ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် ဟောလေ၏။–

၁း၈၀ ထိုသူငယ်သည်ကား၊ ကြီးပွား၍ ဉာဏ်သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣသရေလလူတို့အား မထင်ရှားမီတိုင်အောင် တောအရပ်၌နေလေ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ထိုအခါ တနိုင်ငံလုံးကိုစာရင်းယူစေခြင်းငှါ ကဲသာဘုရင်ဩဂုတ္တုသည် အမိန့်တော်ရှိ၏။–

၂း၂ ကုရေနိသည် ရှုရိပြည်၌ မြို့ဝန်ဖြစ်စဉ်တွင်၊ ဤပဌမစာရင်းယူခြင်း ဖြစ်သတည်း။–

၂း၃ လူအပေါင်းတို့သည် စာရင်းဝင်ခြင်းငှါ အသီးအသီးမိမိတို့မြို့ရွာသို့ သွားကြ၏။–

၂း၄–၅ ယောသပ်သည်လည်း ဒါဝိဒ်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၍၊ ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းသောမယားမာရိနှင့်အတူ စာရင်းဝင်ခြင်းငှါ၊ ဂါလိလဲပြည်နာဇရက်မြို့မှ ယုဒပြည်တွင် ဗက်လင်အမည်ရှိသောဒါဝိဒ်၏မြို့သို့သွား၏။ ထိုအခါ မာရိသည် ပဋိသန္ဓေအရင့်အမာရှိ၏။–

၂း၆ ဗက်လင်မြို့၌ရှိနေစဉ်၊ ဘွားအံ့သောနေ့လစေ့လျှင်၊–

၂း၇ သားဦးကိုဘွားမြင်၍ အဝတ်နှင့်ပတ်ရစ်ပြီးမှ၊ ဧည့်သည်တည်းရာစရပ်၌ သူတို့နေစရာမရှိသောကြောင့်၊ သူငယ်ကိုနွားစားခွက်၌ သိပ်ထားလေ၏။

၂း၈ ထိုပြည်မှာ သိုးထိန်းတို့သည် ညဉ့်အခါ တောအရပ်၌တည်းခိုလျက်၊ မိမိသိုးစုကို စောင့်နေကြသည် ဖြစ်၍၊–

၂း၉ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် သူတို့အနားမှာပေါ်လာ၍၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ထွန်းတောက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။–

၂း၁၀ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့သည် အလွန်ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာစရာသိတင်းကို ငါသည်သင်တို့အား ကြားပြောရ၏။–

၂း၁၁ ယနေ့တွင် ဒါဝိဒ်၏မြို့၌ သခင်ခရစ်တော်တည်းဟူသောကယ်တင်သောအရှင်သည် သင်တို့အဘို့အလို့ငှါ ဘွားမြင်ခြင်းကိုခံတော်မူပြီ။–

၂း၁၂ သင်တို့သည် အဘယ်နိမိတ်ဖြင့် သိရမည်နည်းဟူမူကား၊ သူငယ်သည် အဝတ်နှင့်ပတ်ရစ်၍ နွားစားခွက်၌ သိပ်ထားလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊–

၂း၁၃ ထိုကောင်းကင်တမန်နှင့်အတူ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အများတို့သည် ချက်ခြင်းထင်ရှား၍၊–

၂း၁၄ ကောင်းကင်ဘဝဂ်ဝယ် ဘုရားသခင်သည် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ မြေကြီးပေါ်၌လည်း ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေသတည်း။ လူတို့အား မေတ္တာကရုဏာရှိစေသတည်းဟု ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း၍မြွက်ဆိုကြ၏။

၂း၁၅ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ပြန်ကြပြီးမှ သိုးထိန်းတို့က၊ ငါတို့သည် ဗက်လင်မြို့သို့သွားကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရားသည် ဘော်ပြတော်မူသော ဤအမှုအရာကို ကြည့်ကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်းပြောဆိုပြီးလျှင်၊–

၂း၁၆ အလျင်အမြန်သွား၍ မာရိနှင့်ယောသပ်ကို၄င်း၊ နွားစားခွက်၌သိပ်ထားလျက်ရှိသော သူငယ်ကို၄င်း တွေ့ကြ၏။–

၂း၁၇ တွေ့မြင်ပြီးမှ မိမိတို့ကြားသော ထိုသူငယ်၏အကြောင်းစကားကို အနှံ့အပြားပြောကြ၏။–

၂း၁၈ သိုးထိန်းတို့ ပြောသောစကားကို ကြားသောသူရှိသမျှတို့သည် အံ့ဩခြင်းရှိကြ၏။–

၂း၁၉ မာရိသည် ထိုအကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့ကိုမှတ်ကျုံး၍ စဉ်းစားဆင်ခြင်လျက်နေ၏။–

၂း၂၀ သိုးထိန်းတို့သည်လည်း မိမိတို့အားပြောနှင့်သည်အတိုင်း ကြားမြင်သမျှသော အကြောင်းအရာကို ထောက်၍၊ ဘုရားသခင်ကို အံ့ဩချီးမွမ်းလျက်ပြန် သွားကြ၏။

၂း၂၁ ထိုသူငယ်အား အရေဖျားလှီးခြင်းကို ပေးရသောနေ့တည်းဟူသော ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့ ရောက်လျှင်၊ ပဋိသန္ဓေစွဲတော်မမူမီ ကောင်းကင်တမန် မှည့်သော ယေရှုအမည်ဖြင့် မှည့်ကြ၏။–

၂း၂၂ ထိုနောက် မောရှေ၏ပညတ်တရားအတိုင်း စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုရသော နေ့ရက်စေ့သောအခါ၊ မိဘတို့သည်သူငယ်ကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်သွား၍၊–

၂း၂၃ သားဦးယောက်ျားအပေါင်းတို့သည် ဘုရားအဘို့သန့်ရှင်းရကြ၏ဟု ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်းလာ သည်နှင့်အညီ၊ ထာဝရဘုရားအား ဆက်ကပ်ပြီးမှ၊–

၂း၂၄ ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကိုပူဇော်ရမည်ဟု ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်း လာပြန်သည်နှင့်အညီ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

၂း၂၅ ထိုအခါ ရှုမောင်အမည်ရှိသောသူတယောက်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိ၏။ ထိုသူသည် ဖြောင့်မတ်သောသူ၊ တရားကိုရိုသေသောသူ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သက်သာခြင်းအကြောင်းကို မြော်လင့်သောသူဖြစ်၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ်၌တည်သည်ဖြစ်၍၊–

၂း၂၆ သူသည် ထာဝရဘုရား၏ခရစ်တော်ကို မမြင်မီ မသေရဟု ဗျာဒိတ်တော်ကိုရ၏။–

၂း၂၇ ထိုအခါ သူသည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဗိမာန်တော်သို့သွား၍၊ မိဘတို့သည်သူငယ်ယေရှုကို ပညတ်တရားထုံးတမ်းအတိုင်းပြုခြင်းငှါ ဆောင်သွားစဉ်တွင်၊–

၂း၂၈ ရှုမောင်သည် ယေရှုကို လက်နှင့်ချီပိုက်၍၊–

၂း၂၉ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းလျက်၊ အစိုးရတော်မူသောအရှင်၊ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း ကိုယ်တော်၏ကျွန်သည် ငြိမ်ဝပ်စွာစုတေ့ရသော အခွင့်ကို ကိုယ်တော်သည် ယခုတွင်ပေးတော်မူ၏။–

၂း၃၀–၃၂ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးကို ချီးမြှောက်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကို လင်းစေခြင်းငှါ၄င်း၊ လူအမျိုးမျိုးတို့ရှေ့မှောက်၌ ပြင်ဆင်တော်မူ သောအလင်းတည်းဟူသော ကယ်တင်သောသခင်ကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်ရပါ၏ဟု မြွက်ဆို၏။–

၂း၃၃ ထိုစကားများကို ယောသပ်နှင့် မယ်တော်သည်ကြားလျှင် အံ့ဩခြင်းရှိကြ၏။–

၂း၃၄ ရှုမောင်သည်လည်း သူတို့ကိုကောင်းကြီးပေး၍ မယ်တော်မာရိအား၊ ဤသူငယ်ကား ဣသရေလလူအများလဲမည်အကြောင်း၊ အများ ထမည်အကြောင်း၊ လူအများတို့၏အကြံအစည်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ငြင်းခုံစရာဖြစ်မည်အကြောင်း ခန့်ထားသောသူဖြစ်၏။–

၂း၃၅ ထိုမှတပါး သန်လျက်သည် သင်၏စိတ်နှလုံးကိုခွင်းလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၂း၃၆ အာရှာအမျိုးဖြစ်သော ဖနွေလ၏သမီး၊ အန္နအမည်ရှိသော ပရောဖက်မတယောက်ရှိ၏။ သူသည် ပျိုသောအရွယ်မှစ၍ ခုနစ်နှစ်သာလင်နှင့်နေ ပြီးလျှင်၊–

၂း၃၇ အသက်ကြီးရင့်၍ အနှစ်ရှစ်ဆယ်လေးနှစ်ခန့်မျှတိုင်တိုင် မုတ်ဆိုးမဖြစ်လျက်၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် အစာရှောင်ခြင်းအားဖြင့် နေ့ညဉ့်မပြတ် ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍ ဗိမာန်တော်နှင့်မခွါဘဲနေ၏။–

၂း၃၈ သူသည်လည်း ထိုခဏခြင်းတွင် ဝင်၍ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းလေ၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရွေးနှုတ်ခြင်းအရာကို မြော်လင့်သောသူ အပေါင်း တို့အား ထိုသူငယ်၏အကြောင်းကို ပြောလေ၏။–

၂း၃၉ မိဘတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တရားအတိုင်း ပြုရသမျှတို့ကိုအကုန်အစင်ပြုပြီးမှ၊ ဂါလိလဲပြည်၊ နာဇရက်အမည်ရှိသော မိမိတို့ မြို့သို့ပြန်ကြ၏။–

၂း၄၀ သူငယ်သည်လည်း ကြီးပွါး၍ ပညာဉာဏ်သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သည်လည်း သူ့အပေါ်၌တည်၏။

၂း၄၁ မိဘတို့သည် နှစ်တိုင်းအစဉ် ပသခါပွဲခံချိန်ရောက်လျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားကြ၏။–

၂း၄၂ ယေရှုသည် တဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသောအခါ ပသခါပွဲထုံးစံအတိုင်း ယေရုရှလင်မြို့သို့ တက်ကြ၍၊–

၂း၄၃ ပွဲနေ့ရက်လွန်ပြီးမှ မိဘတို့သည် ပြန်ကြလျှင်၊ သူငယ်ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့၌နေရစ်လေ၏။ ယောသပ်နှင့်မယ်တော်သည် ထိုအ ကြောင်းကိုမသိ၍၊–

၂း၄၄ အပေါင်းအဘော်စုထဲမှာ သူငယ်ပါသည်ဟု စိတ်ထင်နှင့် တနေ့ခရီးသွားမိလျှင်၊ အဆွေအမျိုး အသိအကျွမ်းတို့တွင် ရှာ၍၊–

၂း၄၅ မတွေ့သောအခါ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်၍ရှာကြ၏။–

၂း၄၆ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ဗိမာန်တော်၌ ဆရာများအလယ်မှာထိုင်၍ ထိုသူတို့နှင့်ဆွေးနွေးမေးမြန်းလျက်ရှိသည်ကို မိဘတို့သည် သုံးရက်ကြာမှတွေ့ကြ၏။–

၂း၄၇ သူ၏စကားကိုကြားသောသူအပေါင်းတို့သည် သူ၏ပညာကို၄င်း၊ စကားအဖြေကို၄င်း အံ့ဩကြ၏။–

၂း၄၈ မိဘတို့သည်သားကိုမြင်လျှင် မိန်းမောတွေဝေ၍ မယ်တော်က၊ ငါ့သား၊ အဘယ်ကြောင့် ငါတို့အားဤသို့ပြုသနည်း။ ညှိုးငယ်ကြောင့်ကြသောစိတ်နှင့် မိဘတို့သည် မောင်ကိုရှာကြပြီဟုဆိုသော်၊–

၂း၄၉ ယေရှုက၊ မိဘသည် အဘယ်ကြောင့်အကျွန်ုပ်ကိုရှာရပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်သည် အဘ၏အိမ်၌ နေရသည်ကိုမသိပါသလောဟု ပြောဆိုလျှင်၊–

၂း၅၀ သူတို့သည် ထိုစကားကိုနားမလည်ကြ။–

၂း၅၁ ထိုနောက် ယေရှုသည် မိဘတို့နှင့်အတူသွားသဖြင့် နာဇရက်မြို့သို့ရောက်၍ သူတို့စကားကို နားထောင် လျက်နေလေ၏။ ထိုအကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့ကို မယ်တော်သည် နှလုံးထဲ၌ မှတ်ကျုံးလေ၏။–

၂း၅၂ ယေရှုသည်လည်း အစဉ်အတိုင်းကြီး၍ပညာတိုးပွါးလျက်၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့၊ လူတို့ရှေ့မှာ မျက်နှာရတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ကဲသာဘုရင်တိဗေရိ နန်းစံတဆယ်ငါးနှစ်တွင်၊ ယုဒပြည်၌ပုန္တိပိလတ်သည် မြို့ဝန်အရာ၊ ဂါလိလဲ ပြည်၌ ဟေရုဒ်သည် စော်ဘွားအရာ၊ ဣတုရဲပြည်နှင့် တရာခေါနိတ်ပြည်၌ ဟေရုဒ်ညီ ဖိလိပ္ပုသည် စော်ဘွားအရာ၊ အဘိလင်ပြည်၌ လုသာနိသည် စော်ဘွားအရာ၊–

၃း၂ အန္နနှင့်ကယာဖတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းအရာ၊ အသီးအသီးရှိကြသောအခါ၊ တော၌ရှိသော ဇာခရိ၏သား ယောဟန်သည် ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရ၏။–

၃း၃–၆ ပရောဖက် ဟေရှာယ၏ကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ တော၌ဟစ်ကြော်သောသူ၏အသံမှာ၊ ထာဝရဘုရားကြွတော်မူရာလမ်းကို ပြင်ကြ လော့။ လမ်းခရီးတော်ကို ဖြောင့်စေကြလော့။ ချိုင့်ဝှမ်းရာရှိသမျှတို့ကို ဖို့ရမည်။ တောင်ကြီးတောင်ငယ်ရှိသမျှတို့ကို ဖြိုရမည်။ ကောက်သော လမ်းများကို ဖြောင့်စေရမည်။ ကြမ်းတမ်းသောလမ်းများကိုလည်း သုတ်သင်ပြင်ဆင်ရမည်။ လူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကယ်တင်တော်မူခြင်း အကြောင်းကို မြင်ရကြလတံ့ဟု လာသည်နှင့် အညီ၊ ယောဟန်သည် ယော်ဒန်မြစ်နား၌ အနှံ့အပြားလှည့်လည်၍ အပြစ်လွှတ်ခြင်းအဘို့အလိုငှါ နောင်တနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဗတ္တိဇံတရားကို ဟောလေ၏။

၃း၇ ထိုအခါ ဗတ္တိဇံကို ခံအံ့သောငှါ လာကြသောလူအစုအဝေးတို့အား ယောဟန် ဟောပြောသည်ကား၊ အချင်းမြွေဆိုးအမျိုးတို့၊ ရောက်လုသော ဘေးဒဏ်မှပြေးသွားစိမ့်သောငှါ အဘယ်သူသည် သင်တို့ကို သတိပေးဘိသနည်း။–

၃း၈ နောင်တရခြင်းနှင့်ထိုက်တန်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြလော့။ အာဗြဟံသည် ငါတို့အဘဖြစ်သည်ဟူ၍ စိတ်ထဲ၌မအောက်မေ့ကြနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် ဤကျောက်ခဲတို့မှ အာဗြဟံသားတို့ကို ထုတ်ဘော် ဖန်ဆင်းနိုင်တော်မူသည်ဟု ငါအမှန်ဆို၏။–

၃း၉ သစ်ပင်အမြစ်နားမှာ ပုဆိန်ထားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းသောအသီး မသီးသောအပင်ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်လှဲ၍ မီးထဲသို့ချလိုက်ရသည်ဟု ဟောပြောလေ၏။

၃း၁၀ လူအစုအဝေးကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊–

၃း၁၁ ယောဟန်က၊ အင်္ကျီနှစ်ထည်ရှိသောသူသည် အင်္ကျီမရှိသောသူအား မျှစေ။ စားစရာရှိသောသူသည် လည်း ထိုနည်းတူပြုစေဟု ပြန်ပြော၏။–

၃း၁၂ အခွန်ခံသူတို့သည် ဗတ္တိဇံကိုခံခြင်းငှါလာ၍၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ပြုရပါ မည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ –

၃း၁၃ သင်တို့သခင်သည် ခွဲဝေစီမံသည်ထက်သာ၍ မခွဲမခံကြနှင့်ဟု ပြန်ပြော၏။ –

၃း၁၄ စစ်သူရဲတို့ကလည်း အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ သင်တို့သည်အဘယ်သူကိုမျှ အနိုင်အထက်မပြုကြနှင့်။ အဘယ်သူကိုမျှ မလျှပ်ကြနှင့်။ ကိုယ်ရသောအခနှင့် ရောင့်ရဲကြလော့ဟု ပြန်ပြော၏။

၃း၁၅ လူများတို့သည် မြော်လင့်၍၊ ယောဟန်သည် ခရစ်တော်မှန်သည်မမှန်သည်ကို နှလုံးထဲမှာ တွေးတောဆင်ခြင်ကြစဉ်၊ –

၃း၁၆ ယောဟန်သည် လူအပေါင်းတို့အား ပြန်ပြောသည်ကား၊ ငါသည် သင်တို့အား ရေ၌ ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ ငါ့ထက်တတ်စွမ်းနိုင်သောသူသည် ကြွလာသေး၏။ ထိုသူ၏ခြေနင်းတော်ကြိုးကိုမျှ ဖြည်ခြင်းငှါ ငါမထိုက်။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌၎င်း၊ မီး၌၎င်း သင်တို့ကို ဗတ္တိဇံပေးမည်။ –

၃း၁၇ လက်တော်တွင်စံကောပါလျက် မိမိကောက်နယ်တလင်းကို ရှင်းလင်းစေသဖြင့်၊ ဂျုံစပါးကိုကား ကျီ၌ စုသိမ်းသွင်းထား၍၊ အဖျင်းကိုကား မငြိမ်းနိုင်သောမီးနှင့် ရှို့တော်မူလတံ့ဟု ပြောဆို၏။ –

၃း၁၈ အခြားသောစကားများနှင့် ဆုံးမသွေးဆောင်၍ ဧဝံဂေလိတရားကို လူများတို့အား ဟောပြောလေ၏။

၃း၁၉ ထိုနောက် စော်ဘွားဟေရုဒ်သည် မိမိညီ၏ခင်ပွန်း ဟေရောဒိအကြောင်းမှစ၍၊ မိမိပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ် ရှိသမျှတို့ကို ယောဟန်သည် ဘော်ပြဆုံးမသောကြောင့်၊ –

၃း၂၀ ဟေရုဒ်သည် အရင်အပြစ်ရှိသမျှတို့အပေါ်မှာ အပြစ်သစ်ကိုထပ်လောင်း၍ ယောဟန်ကို ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထား၏။

၃း၂၁ လူအပေါင်းတို့သည် ဗတ္တိဇံကိုခံကြသောအခါ၊ ယေရှုသည်လည်း ဗတ္တိဇံကိုခံတော်မူ၍ ဆုတောင်းစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သဖြင့်၊ –

၃း၂၂ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ချိုးငှက်ကဲ့သို့ကိုယ်ထင်ရှားလျက် ကိုယ်တော်အပေါ်၌ ဆင်းသက်တော်မူ၍၊ သင်ကား၊ ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားပေတည်းဟု ကောင်းကင်က အသံတော်ဖြစ်လေ၏။

၃း၂၃ ထိုအခါ ယေရှုသည် အနှစ်သုံးဆယ်ခန့်မျှ ရှိတော်မူ၏။ လူများအထင်အမှတ်အားဖြင့် ကိုယ်တော်၏အဘကား ယောသပ်တည်း။ ယောသပ်အဘ ဧလိ၊ –

၃း၂၄ ဧလိအဘ မဿတ်၊ မဿတ်အဘ လေဝိ။ လေဝိအဘ မေလခိ၊ မေလခိအဘ ယန္န၊ ယန္နအဘ ယောသပ်၊ –

၃း၂၅ ယောသပ်အဘ မတ္တသိ၊ မတ္တသိအဘ အာမုတ်၊ အာမုတ်အဘ နာဟုံ၊ နာဟုံအဘ

၃း၂၆ သေလိ၊ သေလိအဘ နဂ္ဂဲ၊ နဂ္ဂဲအဘ မာအတ်၊ မာအတ်အဘ မတ္တသိ၊ မတ္တသိအဘ ရှေမိ၊ ရှေမိအဘ ယောသပ်၊ ယောသပ်အဘ ယုဒ၊ ယုဒအဘ ယောဟန္န၊ –

၃း၂၇ ယောဟန္နအဘ ရေသ၊ ရေသအဘ ဇေရုဗဗေလ၊ ဇေရုဗဗေလအဘ ရှာလသေလ၊ ရှာလသေလအဘ နေရိ၊ နေရိအဘ မေလခိ၊ မေလခိအဘ အဒ္ဒိ၊ –

၃း၂၈ အဒ္ဒိအဘ ကောသံ၊ ကောသံအဘ လေမောဒံ၊ လေမောဒံအဘ ဧရ၊ –

၃း၂၉ ဧရအဘ ယောသေ၊ ယောသေအဘ ဧလျေဇာ၊ ဧလျေဇာအဘ ယောရိမ်၊ ယောရိမ်အဘ မဿတ်၊ မဿတ်အဘ လေဝိ၊ –

၃း၃၀ လေဝိအဘ ရှိမောင်၊ ရှိမောင်အဘ ယုဒ၊ ယုဒအဘ ယောသပ်၊ ယောသပ်အဘ ယောနန်၊ ယောနန်အဘ လျာကိမ်၊ လျာကိမ်အဘ မေလေ၊ –

၃း၃၁ မေလေအဘ မဲနန်၊ မဲနန်အဘ မတ္တသ၊ မတ္တသအဘ နာသန်၊ နာသန်အဘ ဒါဝိဒ်၊ –

၃း၃၂ ဒါဝိဒ်အဘ ယေရှဲ၊ ယေရှဲအဘ သြဗက်၊ သြဗက်အဘ ဗောဇ၊ ဗောဇအဘ စာလမုန်၊ စာလမုန်အဘ နာရှုန် –

၃း၃၃ နာရှုန်အဘ အမိနဒပ်၊ အမိနဒပ်အဘ အာရံ၊ အာရံအဘ ဟေဇရုံ၊ ဟေဇရုံအဘ ဖာရက်၊ ဖာရက်အဘ ယုဒ၊ –

၃း၃၄ ယုဒအဘ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်အဘ ဣဇာက်၊ ဣဇာက်အဘ အာဗြဟံ၊ အာဗြဟံအဘ တေရ၊ တေရအဘ နာခေါ်၊ –

၃း၃၅ နာခေါ်အဘ စေရုဂ်၊ စေရုဂ်အဘ ရာဂေါ၊ ရာဂေါအဘ ဖာလက်၊ ဖာလက်အဘ ဟေဗာ၊ ဟေဗာအဘ ရှာလ၊ –

၃း၃၆ ရှာလအဘ ကာဣနန်၊ ကာဣနန်အဘ အာဖာဇဒ်၊ အာဖာဇဒ်အဘ ရှေမ၊ ရှေမအဘ နောဧ၊ နောဧအဘ လာမက်၊ –

၃း၃၇ လာမက်အဘ မသုရှလ၊ မသုရှလအဘ ဧနောက်၊ ဧနောက်အဘ ယာရက်၊ ယာရက်အဘ မဟာလေလေလ၊ မဟာလေလေလအဘ၊ ကာဣနန်၊ ကာဣ နန်အဘ ဧနုတ်၊ ဧနုတ်အဘ ရှေသ၊ ရှေသအဘ အာဒံ၊ အာဒံအဘ ဘုရားသခင်ပေတည်း။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ယေရှုသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ ယော်ဒန်မြစ်နားမှ ပြန်စဉ်တွင် ဝိညာဉ်တော်သည် တောသို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ –

၄း၂ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး မာရ်နတ်၏ စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ထိုကာလပတ်လုံး အစာအာဟာရကိုသုံးဆောင်တော်မမူ။ ထိုကာလလွန်ပြီးမှ မွတ်သိပ်တော်မူ၏။ –

၄း၃ မာရ်နတ်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်လျှင် ဤကျောက်ခဲကို မုန့်ဖြစ်စေခြင်းငှါ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။ –

၄း၄ ယေရှုကလည်း၊ လူသည်မုန့်အားဖြင့်သာ အသက်ကိုမွေးရမည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသမျှအားဖြင့် အသက်ကိုမွေးရမည် ကျမ်းစာ၌ လာသည် ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။

၄း၅ တဖန် မာရ်နတ်သည် ယေရှုကို မြင့်လှသောတောင်ပေါ်သို့ဆောင်သွား၍၊ ဤလောက၌ ရှိသမျှသောတိုင်းနိုင်ငံတို့ကို တခဏခြင်းတွင်ပြည့်ွန်၍၊ –

၄း၆ ဤဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသမျှကို ငါ၌အပ်ခဲ့ပြီ။ ငါသည် ပေးလိုသောသူအား ပေးရသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်အားပေးပါမည်။ –

၄း၇ ငါ့ကိုကိုးကွယ်လျှင် ဤအလုံးစုံတို့သည် ကိုယ်တော်၏ဥစ္စာဖြစ်လိမ့်မည်ဟု လျှောက်လေ၏။ –

၄း၈ ယေရှုကလည်း၊ အချင်းစာတန်၊ ငါ့နောက်သို့ဆုတ်လော့။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ရမည်။ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာ ဝတ်ပြုရမည် ကျမ်းစာလာသည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။

၄း၉ တဖန် မာရ်နတ်သည် ယေရှုကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်သွား၍၊ ဗိမာန်တော် ၏အထွဋ်၌ တင်ထားပြီးလျှင်၊ –

၄:၁၀ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သင့်ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ ကောင်းကင်တမန်တို့အား သင့်အဘို့ မှာထားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊–

၄:၁၁ သင်၏ခြေကို ကျောက်နှင့်မထိမခိုက်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည်သင့်ကို လက်နှင့် မစချီပင့်ကြလိမ့်မည်ဟု လာ၏။ ထိုကြောင့် ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်လျှင် ဤအထွဋ်မှ ကိုယ်ကို အောက်သို့ချလိုက်တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။–

၄:၁၂ ယေရှုကလည်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို သင်သည် အစုံအစမ်းမပြုရဟု ကျမ်းစကားရှိသည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။–

၄:၁၃ ထိုသို့ မာရ်နတ်သည် စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်း အမှုအလုံးစုံကို အကုန်အစင်ပြုပြီးလျှင်၊ အထံတော်မှ ထွက်သွား၍ ကာလအတန်အရာ နေလေ၏။

၄:၁၄ ယေရှုသည် ဝိညာဉ်တော်တန်ခိုးနှင့် ဂါလိလဲပြည်သို့ပြန်၍၊ သိတင်းတော်သည် ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌ အနှံ့အပြားကျော်စောလေ၏။ တရားစရပ်တို့၌ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၍၊–

၄:၁၅ လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။–

၄:၁၆ ကြီးပွါးတော်မူရာ နာဇရက်မြို့သို့ရောက်ပြန်လျှင်၊ ထုံးစံတော်ရှိသည်အတိုင်း ဥပုသ်နေ့၌ တရားစရပ်သို့ဝင်၍ ကျမ်းစာကိုဘတ်ရွတ်ခြင်းငှါ ထတော်မူ၏။–

၄:၁၇ စရပ်စောင့်သည် ပရောဖက်ဟေရှာယ၏ကျမ်းစာကိုပေးသည်ဖြစ်၍၊ ကျမ်းစာကိုဖွင့်တော်မူလျှင် တွေ့သောအချက်စကားဟူမူကား–

၄:၁၈ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အပေါ်၌ တည်တော်မူ၏။–

၄:၁၉ အကြောင်းမူကား၊ ဆင်းရဲသားတို့အား ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ကြားပြောစေခြင်းငှါ ငါ့ကို ဘိသိက် ပေးတော်မူပြီ။ ကြေမွသောသူတို့၏ အနာကိုပျောက် စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘမ်းသွားချုပ်ထားလျက်ရှိသော သူတို့အား လွှတ်ခြင်းအကြောင်းနှင့် မျက်စိကန်းသောသူတို့အား မျက်စိ မြင်ပြန်ခြင်းအကြောင်းကို ပြစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ညှဉ်းဆဲခံရသောသူတို့ကို ကယ်မစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ မင်္ဂလာနှစ်ကာလကို ကြားပြောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီဟု လာသတည်း။–

၄:၂၀ ကျမ်းစာကိုလိပ်၍ စရပ်စောင့်အား ပေးပြီးမှ ထိုင်တော်မူ၏။ စရပ်၌ရှိသောသူ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို စေ့စေ့ကြည့်လျက် နေကြ၏။

၄:၂၁ ယေရှုကလည်း၊ ယနေ့ပင် ဤကျမ်းစာချက်သည် သင်တို့ကြားသည်အတိုင်း ပြည့်စုံလေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၄:၂၂ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ဝန်ခံ၍၊ တင့်တယ်လျောက်ပတ်သော နှုတ်ထွက်စကားကို အံ့ဩချီးမွမ်းလျက်၊ ဤသူသည် ယောသပ်၏ သားမဟုတ်တုံလောဟု ဆိုကြ၏။–

၄:၂၃ ယေရှုကလည်း၊ အကယ်၍ သင်တို့သည်ပုံပမာကိုဆောင်လျက်၊ အချင်းဆေးသမား၊ ကိုယ်အနာကို ငြိမ်းစေလော့။ ငါတို့သည် သိတင်း ကြားသည်အတိုင်း၊ သင်သည် ကပေရနောင်မြို့၌ ပြုသမျှသော အမှုအရာတို့ကို ကိုယ်နေရင်းမြို့၌လည်း ပြုပါဟူ၍ ငါ့အား ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ငါအမှန် ဆိုသည်ကား၊–

၄:၂၄ အဘယ်ပရောဖက်မျှ မိမိနေရင်းမြို့၌ မျက်နှာမရတတ်။–

၄:၂၅ ငါအမှန်ဆိုပြန်သည်ကား၊ ပရောဖက်ဧလိယလက်ထက်၌ သုံးနှစ်နှင့်ခြောက်လပတ်လုံးမိုဃ်းခေါင်၍၊ ပြည်နိုင်ငံတလျှောက်လုံး အစာအာဟာရ အလွန် ခေါင်းပါးခြင်းရှိသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးဖြစ်သော မုတ်ဆိုးမအများရှိကြ၏။–

၄:၂၆ သို့သော်လည်း ထိုမုတ်ဆိုးမတယောက်ရှိရာသို့မျှ ဧလိယကို စေလွှတ်တော်မမူ။ ဇိဒုန်ပြည်ဇရတ္တမြို့သူဖြစ်သော မုတ်ဆိုးမတယောက်ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။–

၄:၂၇ ပရောဖက် ဧလိရှဲလက်ထက်တွင်လည်း ဣသရေလအမျိုး၌ နူနာစွဲသောသူအများရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း နေမန်အမည်ရှိသော ရှုရိလူမှတပါး အဘယ်သူမျှ သန့်ရှင်းခြင်းသို့မရောက်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၄:၂၈ တရားစရပ်၌ရှိသောလူအပေါင်းတို့သည် ထိုစကားတော်ကိုကြားသောအခါ ပြင်းစွာအမျက်ထွက် သည်နှင့်၊–

၄:၂၉ ထ၍ ကိုယ်တော်ကို မြို့ပြင်သို့ နှင်ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ထိုမြို့တည်ရာ တောင်ထိပ်စွန်းအငူမှ စောက်ထိုးတွန်း ချခြင်းငှါ ဆောင်သွားကြ၏။–

၄:၃၀ ကိုယ်တော်သည် သူတို့အလယ်၌ ရှောက်၍ ကြွသွားတော်မူ၏။

၄:၃၁ ဂါလိလဲပြည် ကပေရနောင်မြို့သို့ရောက်လျှင်၊ ဥပုသ်နေ့၌ ဆုံးမဩဝါဒပေး တော်မူ၏။–

၄:၃၂ အာဏာနှင့် ဟောတော်မူသောကြောင့် ပရိသတ်တို့သည် ဒေသနာတော်ကို အလွန်အံ့ဩကြ၏။–

၄:၃၃ ထိုတရားစရပ်၌ ညစ်ညူးသောနတ်ဆိုးစွဲသောသူတယောက်ရှိ၍၊–

၄:၃၄ ဩော် နာဇရက်မြို့သား ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ လာသလော။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းတော်မူသောသူ ဖြစ်ပါသည်ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ဟစ်ကြော်လေ၏။–

၄:၃၅ ယေရှုကလည်း၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ ထိုသူ၏အထဲက ထွက်သွားလော့ဟု ဆုံးမတော်မူလျှင်၊ နတ်ဆိုးသည် ထိုသူကို လူများအလယ်၌ လှဲချ၍ ဘေးဥပဒ် မပြုဘဲ ထွက်သွား၏။–

၄:၃၆ လူအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ဤစကားသည် အဘယ်သို့သောစကားနည်း။ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကို အာဏာတန်ခိုးနှင့် မှာထား၍ သူတို့သည် ထွက်သွားကြသည်တကားဟု အချင်းချင်းဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။–

၄:၃၇ သိတင်းတော်သည်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ နှံ့ပြားကျော်စောလေ၏။

၄:၃၈ တရားစရပ်မှထွက်ပြီးလျှင် ရှိမုန်အိမ်သို့ ကြွတော်မူ၏။ ရှိမုန်၏ယောက္ခမသည် ပြင်းစွာသော ဖျားနာစွဲသည်ဖြစ်၍ သူ့အတွက် ကိုယ်တော်ကို တောင်းလျှောက်ကြ၏။–

၄:၃၉ ကိုယ်တော်သည် ထိုမိန်းမ၏အနားမှာရပ်၍ ဖျားနာကိုဆုံးမတော်မူလျှင်၊ သူသည် အဖျားပျောက်သဖြင့် ချက်ခြင်းထ၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုလေ၏။

၄:၄၀ နေဝင်သောအခါ အမျိုးမျိုးသော အနာရောဂါစွဲသောသူတို့၏ အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းတို့သည် ထိုလူနာတို့ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ကိုယ်တော်သည် ထိုလူနာအသီးအသီးတို့အပေါ်၌ လက်တော်ကို တင်သဖြင့် အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။–

၄:၄၁ နတ်ဆိုးတို့လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ဟစ်ကြော်လျက် လူများမှ ထွက်သွားကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိကြသောကြောင့်၊ စကားတခွန်းကိုမျှ မပြောစေခြင်းငှါ မြစ်တားတော်မူ၏။

၄:၄၂ မိုဃ်းလင်းသောအခါ တောအရပ်သို့ထွက်ကြွတော်မူ၍၊ လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုရှာကြ၏။ အထံတော်သို့ရောက်လျှင်၊ မိမိတို့နေရာမှ ထွက်ကြွတော်မမူမည်အကြောင်း ဆီးတားကြ၏။–

၄း၄၃ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို အခြားသောမြို့ရွာတို့၌ ငါဟောပြောရမည်။–
၄း၄၄ ထိုသို့အလိုငှါ ငါ့ကိုစေလွှတ်လျက်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ ဂါလိလဲပြည်မှာ တရားစရပ်တို့၌ တရားဟောပြောလျက်နေတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ တရံရောအခါ ဂနေသရက်အိုင်နားမှာ ရပ်တော်မူ၍၊ လူများတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားကို နားထောင်ခြင်းငှါ ကိုယ်တော်အနီးသို့ တိုးဝင်ကြစဉ်တွင်၊ ကမ်းနားမှာဆိုက်သော လှေနှစ်စင်းကိုမြင်တော်မူ၏။–
၅း၂ တံငါတို့သည် လှေထဲကထွက်၍ ပိုက်ကွန်တို့ကို ဆေးလျှော်လျက်နေကြ၏။–
၅း၃ ထိုလှေတို့တွင် ရှိမုန်၏လှေထဲသို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ လှေကို ကမ်းနားမှာ အနည်းငယ် ခွါဖွင့်စေခြင်းငှါ ရှိမုန်ကို အခွင့်တောင်းတော်မူ၏။ ထိုလှေပေါ်မှာ ထိုင်လျက် လူများတို့ကို ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။
၅း၄ စကားတော်ပြတ်သောအခါ၊ ရေနက်ရာအရပ်သို့ရွှေ့ဦးလော့။ ပိုက်ကွန်ကိုချ၍ ငါးကို အုပ်စမ်းလော့ဟု ရှိမုန်အားမိန့်တော်မူ၏။–
၅း၅ ရှိမုန်ကလည်း၊ သခင်၊အကျွန်ုပ်တို့သည် တညဉ့်လုံးကြိုးစားသော်လည်း တကောင်ကိုမျှမရပါ။ သို့ရာတွင် အမိန့်တော်ရှိလျှင်ပိုက်ကွန်ကို ချပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။–
၅း၆ ထိုသို့ချကြပြီးလျှင်၊ အလွန်များစွာသော ငါးတို့ကို အုပ်မိသဖြင့် ပိုက်ကွန်သည်စုတ်ပျတ်စရှိ၏။–
၅း၇ အခြားသောလှေတစင်း၌ရှိသော အပေါင်းအဘော်တို့သည် လာ၍ ကူညီစေခြင်းငှါ သူတို့ကိုအမှတ်ပေးသဖြင့်၊ သူတို့သည်လာ၍ လှေနှစ်စင်းနစ်လုမတတ် ငါးနှင့်ပြည့်စေကြ၏။–
၅း၈ ရှိမုန်ပေတရုသည် မြင်လျှင်၊ ယေရှု၏ပုဆစ်တော်ကို ဦးတိုက်၍၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် အပြစ်များသော သူဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ဆီမှ ကြွသွားတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။–
၅း၉ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့လျှောက်သနည်းဟူမူကား၊ အုပ်မိသောငါးများကိုထောက်သဖြင့်၊ ရှိမုန်နှင့် သူ၏အပေါင်းအဘော် ဇေဗေဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့်ယောဟန် မှစ၍ ရှိမုန်နှင့် ပါသမျှသောသူတို့သည် မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိကြ၏။–
၅း၁၀ ယေရှုကလည်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။ သင်သည် ယခုမှစ၍ လူတို့ကိုဘမ်းမိသောသူဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၅း၁၁ ကမ်းနားမှာ လှေကို ဆိုက်ပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ရှိသမျှတို့ကိုစွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။
၅း၁၂ ကိုယ်တော်သည် မြို့တမြို့၌ရှိတော်မူစဉ်၊ တကိုယ်လုံး နူနာစွဲသောသူတယောက်သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင် ပြပ်ဝပ်၍၊ သခင်၊ အလိုတော်ရှိလျှင် ကျွန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်မူသည်ဟု တောင်းပန်လေ၏။–
၅း၁၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါအလိုရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်စေဟုမိန့်တော်မူလျက်၊ လက်တော်ကိုဆန့်၍ ထိုသူကိုတို့တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် နူနာပျောက်လေ၏။–
၅း၁၄ ယေရှုကလည်း၊ ဤအကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှမပြောနှင့်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား၍ ကိုယ်ကိုပြလော့။ သူတပါး၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်သည်အတွက် မောရှေစီရင်မှာထားသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၅း၁၅ သို့သော်လည်း သိတင်းတော်သည်သာ၍ကျော်စောသဖြင့်၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် တရားနာလိုသောငှါ၄င်း၊ အနာရောဂါငြိမ်းစေခြင်း ကျေးဇူးတော် ကို ခံလိုသောငှါ၄င်း စုဝေးလျက်ရှိကြ၏။–
၅း၁၆ ကိုယ်တော်သည် တောအရပ်သို့ကြွ၍ ဆုတောင်းလေ့ရှိတော်မူ၏။
၅း၁၇ တနေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည် ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူစဉ်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစသော ယုဒပြည်၊ ဂါလိလဲပြည် မြို့ရွာများတို့က ရောက်လာသော ဖာရိရှဲတို့နှင့် နိသျှရည်း ဆရာတို့သည် ထိုင်လျက်ရှိ ကြ၍၊ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သခင်ဘုရား၏တန်ခိုးတော်သည် ထင်ရှား၏။–
၅း၁၈ ထိုအခါ လက်ခြေသေသောသူ တယောက်ကို အိပ်ရာနှင့်တကွ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ရှေ့တော်၌ သွင်းထားခြင်းငှါ ရှာကြံကြ၏။–
၅း၁၉ လူစုဝေးလျက်ရှိသောကြောင့် ဝင်စရာလမ်းကိုမတွေ့သဖြင့်၊ အိမ်မိုးပေါ်သို့တက်၍ အုတ်မိုးကိုဖေါက်ပြီးမှ လူနာကိုအိပ်ရာနှင့်တကွ လူများအလယ် ယေရှု ၏ရှေ့တော်သို့ လျှော့ချကြ၏။–
၅း၂၀ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကိုမြင်လျှင် လူနာအား၊ အချင်းလူ၊ သင်၏အပြစ်ကို လွှတ်စေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၅း၂၁ ကျမ်းပြုဆရာနှင့်ဖာရိရှဲတို့က၊ ဘုရားကိုလွန်ကျူး၍ပြောသောဤသူကား အဘယ်သူနည်း။ ဘုရားသခင်မှတပါး အဘယ်သူသည် အပြစ်ကို လွှတ်နိုင်သနည်းဟု ထင်မှတ်ကြ၏။–
၅း၂၂ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ထင်မှတ်ခြင်းကိုသိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့စိတ်ထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် ထင်မှတ်ကြသနည်း။–
၅း၂၃ အဘယ်စကားကို သာ၍ပြောလွယ်သနည်း။ သင်၏အပြစ်ကိုလွှတ်စေပြီဟု ပြောလွယ်သလော။ သင်ထ၍လှမ်းသွားလော့ဟု ပြောလွယ်သလော။–
၅း၂၄ လူသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်လွှတ်ပိုင်သည်ကို သင်တို့သိစေခြင်းငှါ ထလော့။ ကိုယ်အိပ်ရာကိုဆောင်၍ ကိုယ်အိမ်သို့သွားလော့၊ သင့်အား ငါဆိုသည်ဟု လက်ခြေသေသောသူအား မိန့်တော်မူ၏။–
၅း၂၅ ထိုသူသည်လည်း လူများရှေ့မှာ ချက်ခြင်းထ၍ အိပ်ရာကိုဆောင်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက် မိမိအိမ်သို့ သွားလေ၏။–
၅း၂၆ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍ ကြောက်ရွံ့အားကြီးသည်နှင့်၊ ငါတို့သည် အံ့ဘွယ်သောအမှုအရာကို ယနေ့မြင်ခဲ့ပြီဟုပြောဆို၍ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။
၅း၂၇ ထိုနောက် ကိုယ်တော်သည်ထွက်ကြွ၍၊ လေဝိအမည်ရှိသော အခွန်ခံသူသည် အခွန်ခံရာတဲ၌ ထိုင်နေသည်ကို မြင်သော်၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၅း၂၈ ထိုသူသည်လည်း ရှိသမျှတို့ကို စွန့်ပစ်လျက် ထ၍ နောက်တော်သို့လိုက်လေ၏။–
၅း၂၉ ထိုနောက်မှ လေဝိသည် ကိုယ်တော်အဘို့အလိုငှါ မိမိအိမ်၌ ကြီးစွာသောပွဲကိုခံ၍၊ အခွန်ခံသောသူများ နှင့် အခြားသောသူ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်မှစသော တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ စားပွဲ၌ လျောင်းကြ၏။–
၅း၃၀ ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှဲတို့က၊ သင်တို့သည် အခွန်ခံသောသူ၊ ဆိုးသောသူတို့နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် စားသောက်ကြသနည်းဟု တပည့်

တော်တို့ကို ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြ၏။-
၅း၃၁ ယေရှုကလည်း၊ ကျန်းမာသောသူတို့သည် ဆေးသမားကို အလိုမရှိကြ။ နာသောသူတို့သာလျှင် အလိုရှိကြ၏။-
၅း၃၂ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို နောင်တသို့ ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်မဟုတ်။ ဆိုးသောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅း၃၃ လူအချို့တို့က၊ ယောဟန်၏တပည့်တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် အစာရှောင်ခြင်းနှင့် ဆုတောင်းခြင်း တို့ကို အဖန်တလဲလဲပြုကြသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် စားသောက်လျက် နေကြပါသနည်းဟု လျှောက်ကြ၏။-
၅း၃၄ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဘော်တို့နှင့်အတူ ရှိစဉ်အခါ သူတို့ကို အစာရှောင်စေနိုင်သလော။-
၅း၃၅ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို သူ၏ အပေါင်းအဘော်တို့နှင့် ခွဲ၍ ယူသွားသော အချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုကာလအခါ သူတို့သည် အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။-
၅း၃၆ ဥပမာကား၊ အဝတ်ဟောင်းကို အထည်သစ်နှင့် ဖာလေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင် အထည်သစ်သည် ဆွဲဆုတ်တတ်၏။ ဖာသောအထည်သစ်သည် အဝတ်ဟောင်းနှင့် မသင့်မတင့်တတ်။-
၅း၃၇ ၄င်းနည်း၊ ဟောင်းသောသားရေဘူး၌ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကိုထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင် အသစ်သောစပျစ်ရည်သည် သားရေဘူးကို ဆုတ်ခွဲသဖြင့်၊ စပျစ်ရည်သည်ယို၍ သားရေဘူးလည်း ပျက်စီးတတ်၏။-
၅း၃၈ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို အသစ်သောသားရေဘူး၌ ထည့်ရသည်၊ ထိုသို့ထည့်လျှင် နှစ်ပါးစလုံး မပျက်စီး။-
၅း၃၉ ဟောင်းသောစပျစ်ရည်ကို သောက်ပြီးသောသူသည်လည်း အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို ချက်ခြင်းအလိုမရှိတတ်။ ဟောင်းသောစပျစ်ရည် သာ၍ကောင်းသည်ကို သိ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ဒုတိယကေဒက်ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် ဂျုံစပါးလယ်ကွက်တို့ကို ရှောက်ကြွတော်မူလျှင်၊ တပည့်တော်တို့သည် စပါး အသီးအနှံကို ဆွတ်၍ လက်နှင့် ပွတ်နယ်လျက် စားကြ၏။-
၆း၂ ဖာရိရှဲအချို့တို့က၊ ဥပုသ်နေ့၌ မပြုအပ်သောအမှုကို သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ပြုကြသနည်းဟု ဆိုကြသော်၊-
၆း၃ ယေရှုက၊ ဒါဝိဒ်သည် မိမိအဘော်တို့နှင့်တကွ မွတ်သိပ်သောအခါ၊-
၆း၄ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ဝင်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့မှတပါး အဘယ်သူမျှ မစားအပ်သော ရှေ့တော်မုန့်ကို ယူစား၍၊ မိမိအဘော်တို့အား ပေးသည် အကြောင်းကိုမျှ သင်တို့သည် မဘတ်ဘူးသလော။-
၆း၅ ထိုမှတပါး၊ လူသားသည် ဥပုသ်နေ့ကိုပင် အစိုးရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၆း၆ အခြားသော ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် တရားစရပ်သို့ဝင်၍ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူသည်တွင်၊ ထိုစရပ်၌ လက်ျာလက် သေသောသူ တယောက်ရှိ၏။-
၆း၇ ဥပုသ်နေ့၌ သူ၏ရောဂါကို ငြိမ်းစေမည် မငြိမ်းစေမည်ကို ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှဲ တို့သည် ကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ၍ ချောင်းကြည့်ကြ၏။-
၆း၈ ကိုယ်တော်သည် သူတို့အကြံအစည်ကို သိလျှင်၊ လက်သေသောသူအား၊ ထလော့။ အလယ်၌ မတ်တတ်နေလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ထိုသူသည် ထ၍ မတ်တတ်နေ၏။-
၆း၉ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ကို ငါမေးမည်။ ဥပုသ်နေ့၌ အဘယ်သို့ ပြုအပ်သနည်း။ ကျေးဇူးပြုအပ်သလော။ သူ့အကျိုးကို ဖျက်ဆီးအပ်သလော။ အသက်ကို ကယ်အပ်သလော၊ သတ်အပ်သလောဟု ပရိသတ်တို့အား မေးတော်မူပြီးလျှင်၊-
၆း၁၀ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ပတ်လည် ကြည့်ရှုလျက်၊ သင်၏လက်ကို ဆန့်လော့ဟု ထိုသူအား မိန့်တော်မူ၍ သူသည် မိမိလက်ကိုဆန့်လျှင်၊ ထိုလက်သည် လက်တဘက် ကဲ့သို့ ပကတိဖြစ်လေ၏။-
၆း၁၁ ထိုသူများတို့သည် ဒေါသစိတ်နှင့် ယစ်မူး၍ ယေရှုအား အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်းဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးကြ၏။
၆း၁၂ ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ ကိုယ်တော်သည် ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်းငှါ တောင်ပေါ်သို့ကြွ၍ ဘုရားသခင်အား ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက် တညဉ့်လုံးနေတော်မူ၏။-
၆း၁၃ မိုဃ်းလင်းသောအခါ တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍၊-
၆း၁၄ ပေတရုအမည်သစ်ကိုရသောရှိမုန်နှင့် သူ့ညီအန္ဒြေ၊ ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်၊ ဖိလိပ္ပု နှင့် ဗာသောလမဲ၊-
၆း၁၅ မဿဲနှင့် သောမ၊ အာလဖဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် ဇေလုပ်ဟုခေါ်ဝေါ်သောရှိမုန်၊-
၆း၁၆ ယာကုပ်၏ညီ ယုဒနှင့် ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသော ယုဒရှကာရုတ်တည်းဟူသော တကျိပ်နှစ်ပါးတို့ကို ရွေးကောက်၍ တမန်တော်အမည်ဖြင့် သမုတ်တော် မူ၏။
၆း၁၇ ထိုသူတို့နှင့်တကွ ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်က ဆင်းကြွ၍ မြေညီရာအရပ်၌ ရပ်တော်မူ၏။ တရားနာခြင်းငှါ၄င်း၊ အနာရောဂါတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၄င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်၊ ပင်လယ်ကမ်းနား၊ တုရုမြို့၊ ဇိဒုန်မြို့ အရပ်ရပ်တို့က လာကြသော လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့နှင့် တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် ရှိကြ၏။-
၆း၁၈ ညစ်ညူးသောနတ် ညှဉ်းဆဲသောသူတို့သည်လည်း လာ၍ ချမ်းသာရကြ၏။-
၆း၁၉ ကိုယ်တော် အထဲက တန်ခိုးထွက်၍ လူအပေါင်းတို့ကို သက်သာစေတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို တို့ခြင်းငှါ ရှာကြံကြ၏။
၆း၂၀ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် မြော်၍ တပည့်တော်တို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူလျှင်၊ ဆင်းရဲသောသင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ တော်သည် သင်တို့၏နိုင်ငံဖြစ်၏။-
၆း၂၁ ယခုတွင် ငတ်မွတ်သောသင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဝပြောခြင်းသို့ ရောက်ကြလတံ့။ ယခုတွင်

ငိုကြွေးသောသင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်ရယ်ကြလတံ့။ သူတပါးတို့သည် လူသားကြောင့် သင်တို့ကို မုန်းသောအခါ၊ –

၆း၂၂ ပယ်ရှားနှင်ထုတ်၍ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ အသရေ ရှုတ်ချခြင်းကို ပြုသောအခါ သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ –

၆း၂၃ ထိုကာလ၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြလော့။ ရွှင်မြူးသောစိတ်နှင့် ခုန်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့၏အကျိုးသည် ကြီးလှပေ၏။ သူတို့၏ဘိုးဘေးများသည် ပရောဖက်တို့ကို ထိုသို့ပင် ပြုကြပြီ။

၆း၂၄ တနည်းကား၊ ငွေရတတ်သော သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် မိမိသက်သာခြင်းကို ယခုခံရကြ၏။ –

၆း၂၅ ဝစွာစားရသော သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငတ်မွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ရကြလတံ့။ ယခု ရယ်တတ်သော သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ညည်းတွားငိုကြွေးရကြလတံ့။ –

၆း၂၆ လူတို့သည် သင်တို့ကို ချီးမွမ်းသောအခါ၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၏ ဘိုးဘေးများသည် မိစ္ဆာပရောဖက်တို့ကို ထိုသို့ပင် ပြုကြပြီ။

၆း၂၇ ငါ့စကားကို ကြားရသော သင်တို့အား ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့၏ရန်သူတို့ကို ချစ်ကြလော့။ သင်တို့ကို မုန်းသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုကြလော့။ –

၆း၂၈ သင်တို့ကိုကျိန်ဆဲသောသူတို့အား မေတ္တာပို့ကြလော့။ သင်တို့ကိုနှောင့်ယှက်သော သူတို့အဘို့ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းကြလော့။ –

၆း၂၉ သင်၏ပါးတဘက်ကို ပုတ်သောသူအား ပါးတဘက်ကို ပေးဦးလော့။ သင့်ဝတ်လုံကို သိမ်းယူသောသူအား သင့်အင်္ကျီကိုလည်း ယူစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးဦး လော့။ –

၆း၃၀ အကြင်သူသည် သင့်ကိုတောင်း၏။ ထိုသူအား ပေးလော့။ သင့်ဥစ္စာကို သိမ်းယူသောသူအား ပြန်၍ မတောင်းနှင့်။ –

၆း၃၁ သင်တို့သည် ကိုယ်၌ သူတပါး ပြုစေလိုသည်အတိုင်း သူတပါး၌ ပြုကြလော့။ –

၆း၃၂ သင်တို့ကို ချစ်သောသူတို့အားသာ ချစ်တုံ့ပြုလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးတင်သနည်း။ ဆိုးသောသူတို့သည် ကိုယ်ကို ချစ်သောသူတို့အား ချစ်တုံ့ ပြုကြသည် မဟုတ်လော။ –

၆း၃၃ သင်တို့ကို ကျေးဇူးပြုသောသူတို့အားသာ ကျေးဇူးပြုလျှင် အဘယ်ကျေးဇူး တင်သနည်း။ ဆိုးသောသူတို့သည် ဤမျှလောက် ပြုကြ သည်မဟုတ်လော။ –

၆း၃၄ သူတပါးအား ဥစ္စာချေးငှါးသောအခါ ဆပ်ပေးလိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်လျက် ချေးငှါးလျှင် အဘယ်ကျေးဇူး တင်သနည်း။ ဆိုးသောသူတို့သည် ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းကို ခံလို၍ ဆိုးသောသူချင်းတို့အား ချေးငှါးတတ်သည် မဟုတ်လော။ –

၆း၃၅ သင်တို့မူကား ရန်သူတို့ကို ချစ်ကြလော့။ ကျေးဇူးပြုကြလော့။ တစုံတခုကိုရမည်ဟု မြော်လင့်ခြင်းမရှိဘဲ ချေးငှါးကြလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် သင်တို့အကျိုးကြီးလိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏သားဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ –

၆း၃၆ ထိုဘုရားသည် ကျေးဇူးမသိသောသူ၊ ဆိုးညစ်သော သဘော ရှိသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့အဘသည် သနားခြင်းစိတ်ရှိတော်မူသည် နည်းတူ သင်တို့သည်လည်း သနားခြင်းစိတ်ရှိကြလော့။

၆း၃၇ သူတပါး၏အမှု၌ စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ မပြုလျှင် သင်တို့သည် စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ သူတပါးကို အပြစ်မစီရင်ကြနှင့်။ မစီရင်လျှင် သင်တို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ သူ့အပြစ်ကို လွှတ်ကြလော့။ လွှတ်လျှင် ကိုယ်အပြစ် လွတ်လိမ့်မည်။ –

၆း၃၈ သူတပါးအား ပေးကြလော့။ ပေးလျှင် သူတပါးသည် သင်တို့အား ပေးကြလိမ့်မည်။ အမှန်ခြင်ရုံမှုမက၊ သိပ်နှက်လျက်၊ လှုပ်လျက်၊ လျှံလျက်ရှိခြင်းနှင့် သင်တို့ရင်ခွင်၌ ပေးကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အကြင်ချိန်၊ တင်းပမာဏနှင့် သင်တို့သည် သူတပါးအား ပေး၏၊ ထိုပမာဏအတိုင်း ကိုယ်ခံရကြမည်။

၆း၃၉ ဥပမာကား၊ လူကန်းသည် လူကန်းအား လမ်းကိုပြနိုင်သလော။ နှစ်ဦးတို့သည် တွင်းထဲသို့ ကျလိမ့်မည်မဟုတ်လော။ –

၆း၄၀ တပည့်သည် ဆရာထက်မသာ။ အပြီးသင်ပြီးသောတပည့်တိုင်း မိမိဆရာကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ –

၆း၄၁ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသောတံကျင်ကို မအောက်မေ့ဘဲ၊ ညီအစ်ကိုမျက်စိ၌ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို အဘယ်ကြောင့် ကြည့်ရှုသနည်း။ –

၆း၄၂ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသော တံကျင်ကို မမြင်မမှတ်ဘဲလျက်၊ ညီအစ်ကို၊ သင်၏မျက်စိ၌ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ပါရစေဟု အဘယ်သို့ ညီအစ်ကိုအား ဆိုရသနည်း။ လျှို့ဝှက်သောသူ၊ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသောတံကျင်ကို ရှေ့ဦးစွာထုတ်လော့။ နောက်မှ ညီအစ်ကို မျက်စိ၌ ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ခြင်းငှါ ရှင်းလင်းစွာ မြင်လိမ့်မည်။ –

၆း၄၃ မကောင်းသောအသီးကို သီးသောအပင်ကား၊ ကောင်းသောအပင်မဟုတ်။ ကောင်းသောအသီးကို သီးသော အပင်ကား၊ မကောင်းသော အပင်မဟုတ်။ –

၆း၄၄ အသီးကိုထောက်၍ အပင်သဘောကို သိရ၏။ ဆူးပင်၌ သင်္ဘောသဖန်းသီးကို မဆွတ်တတ်။ တောချုံ၌ စပျစ်သီးကို မဆွတ်တတ်။ –

၆း၄၅ ကောင်းသောသူသည် ကောင်းသောမိမိစိတ်နှလုံး ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက ကောင်းသောအရာကို ထုတ်ဘော်တတ်၏။ မကောင်းသောသူသည် မကောင်းသော မိမိစိတ်နှလုံးဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက မကောင်းသောအရာကို ထုတ်ဘော်တတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ စိတ်နှလုံးအပြည့်ရှိသည်အတိုင်း နှုတ်မြွက်တတ်၏။

၆း၄၆ ငါ့စကားကို နားမထောင်ဘဲလျက်၊ ငါ့ကို သခင်၊ သခင်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ကြသနည်း။ –

၆း၄၇ ငါ့ထံသို့လာ၍ ငါ့စကားကို ကြားသည်အတိုင်း နားထောင်သောသူသည် အဘယ်သူနှင့်တူသနည်း ဟူမူကား၊ –

၆း၄၈ တိုက်ကို တည်သောအခါ နက်စွာတူး၍ ကျောက်ပေါ်မှာ တိုက်မြစ်ချသောသူနှင့် တူ၏။ မြစ်ရေထသဖြင့် ရေစီး၍ ထိုတိုက်ကို ရိုက်ခတ်သောအခါ ကျောက်ပေါ်မှာ တည်လျက် ရှိသောကြောင့် မလှုပ်နိုင်ရာ။ –

၆း၄၉ ငါ့စကားကို ကြား၍ နားမထောင်သောသူမူကား၊ အခုအခံမရှိဘဲ မြေပေါ်မှာ တိုက်ကိုတည်သောသူနှင့် တူ၏။ ရေစီး၍ ထိုတိုက်ကို ရိုက်ခတ် သောအခါ၊ ချက်ခြင်းလဲ၍ အကုန်အစင် ပြိုပျက်လေသည်ဟု ဟောတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ထိုဒေသနာတော်ကို ယေရှုသည် ပရိသတ်တို့အား အကုန်အစင် ဟောတော်မူပြီးမှ ကပေရနောင်မြို့သို့ ကြွဝင်တော်မူ၏။–

၇း၂ ထိုမြို့၌ တပ်မှူး၏ ကျွန်တယောက်သည် နာ၍ သေခါနီးရှိ၏။ သူ၏သခင်သည် သူ့ကိုချစ်၍၊–

၇း၃ ယေရှု၏သိတင်းတော်ကိုကြားလျှင်၊ ယုဒအမျိုးအကြီးအကဲတို့ကို အထံတော်သို့စေလွှတ်သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်သည်ကြွ၍ ထိုကျွန်ကို ချမ်းသာပေးတော်မူမည် အကြောင်း တောင်းပန်လေ၏။–

၇း၄ ထိုသူတို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ ရောက်လျှင်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ခံမည့်သူသည် ခံထိုက်သောသူဖြစ်ပါ၏။–

၇း၅ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးကို နှစ်သက်၍ အကျွန်ုပ်တို့အဘို့ တရားစရပ်ကို ဆောက်ပါပြီဟူ၍ ကျပ်ကျပ်တောင်းပန်ကြ၏။–

၇း၆ ယေရှုသည် သူတို့နှင့်အတူ ကြွတော်မူ၏။ တပ်မှူးအိမ်နှင့် မနီးမဝေးရောက်တော်မူသောအခါ၊ တပ်မှူးသည် မိမိအဆွေတို့ကိုစေလွှတ်၍၊ သခင်၊ ကိုယ်ကိုပင်ပန်းစေတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏အိမ်မိုးအောက်သို့ ကြွဝင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်မခံထိုက်ပါ။–

၇း၇ ထိုအတူ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ ရောက်ထိုက်သောသူ မဟုတ်သည်ကို အကျွန်ုပ်ထင်ပါပြီ။ အမိန့်တော် တခွန်းရှိလျှင် အကျွန်ုပ်၏ ငယ်သားသည် ချမ်းသာရပါလိမ့်မည်။–

၇း၈ ဥပမာကား၊ အကျွန်ုပ်သည် မင်းအောက်၌ ကျွန်ခံသောသူဖြစ်သော်လည်း စစ်သူရဲများကိုအုပ်စိုး၍ တဦးကိုသွားချေဟုဆိုလျှင် သွားပါ၏။ တဦးကို လာခဲ့ဟုခေါ်လျှင် လာပါ၏။ ကျွန်ကိုလည်း ဤအမှုကို လုပ်တော့ဟုဆိုလျှင် လုပ်ပါ၏ဟု တပ်မှူးလျှောက်စေ၏။–

၇း၉ ထိုစကားကို ယေရှုသည် ကြားတော်မူလျှင် အံ့ဩခြင်းရှိ၍ နောက်တော်၌ လိုက်သောလူများကို လှည့်ကြည့်လျက်၊ ငါဆိုသည်ကား၊ ဤမျှလောက်သော ယုံကြည်ခြင်းကို ဣသရေလအမျိုး၌ပင် ငါမတွေ့ဘူးသေးဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၇း၁၀ တပ်မှူး စေလွှတ်သောသူတို့သည် အိမ်သို့ပြန်ရောက်လျှင်၊ အနာရောဂါစွဲသောကျွန်သည် ကျန်းမာလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ကြ၏။

၇း၁၁ နက်ဖြန်နေ့၌ နာဣနမြို့သို့ကြွတော်မူ၍၊ တပည့်တော်များနှင့် လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။–

၇း၁၂ မြို့တံခါးအနီးသို့ ရောက်သောအခါ၊ မုတ်ဆိုးမ၌တယောက်တည်းသောသားအသေကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါထုတ်သွား၍၊ မြို့သူမြို့သားများ တို့သည် လိုက်ကြ၏။–

၇း၁၃ သခင်ဘုရားသည် ထိုမိန်းမကိုမြင်လျှင် သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍၊ မငိုနှင့်ဟုမိန့်တော်မူလျက် အနီးသို့ကြွ၍တလားကိုလက်နှင့်တို့တော်မူသဖြင့်၊ ထမ်းသော သူတို့သည် ရပ်၍နေကြ၏။–

၇း၁၄ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အချင်းလုလင်၊ ထလော့၊ သင့်အားငါအမိန့်ရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊–

၇း၁၅ သေသောသူသည် ထိုင်၍စကားပြော၏၊ ကိုယ်တော်သည်လည်း ထိုသူကို မိခင်အားအပ်ပေးတော်မူ၏။–

၇း၁၆ လူအပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ကြီးစွာသော ပရောဖက်သည် ငါတို့တွင်ပေါ်ထွန်းပြီ။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူမျိုးကို အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူပြီဟူ၍ ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။–

၇း၁၇ ထိုသိတင်းတော်သည် ယုဒပြည်မှစ၍ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ အနှံ့အပြား ကျော်စောလေ၏။

၇း၁၈ ယောဟန်၏တပည့်တို့သည် ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကို မိမိဆရာအား ကြားပြောကြ၏။–

၇း၁၉ ထိုအခါ ယောဟန်သည် မိမိတပည့်နှစ်ယောက်ကိုခေါ်ပြီးလျှင် ယေရှုထံတော်သို့စေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာသောသူမှန်သလော။ သို့မဟုတ် အခြားသောသူကို မြော်လင့်ရပါမည်လောဟု မေးလျှောက်စေ၏။–

၇း၂၀ ထိုသူတို့သည် အထံတော်သို့ရောက်လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာသောသူ မှန်သလော။ သို့မဟုတ် အခြားသောသူကို မြော်လင့်ရပါ မည်လောဟုမေး လျှောက်စေခြင်းငှါ၊ ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ကိုယ်တော်ထံသို့စေလွှတ်ပါပြီဟု လျှောက်ကြ၏။–

၇း၂၁ ထိုအချိန်နာရီ၌ ယေရှုသည် လူများတို့ကို အနာရောဂါ ဝေဒနာဘေး၊ နတ်ဆိုးဘေးနှင့် ကင်းလွတ်စေတော်မူ၏။ မျက်စိကန်းသောသူများတို့ကိုလည်း မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါ ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။–

၇း၂၂ ထိုအခါ ယေရှုက၊ သင်တို့သည်ကြားရသမျှ၊ မြင်ရသမျှတို့ကိုသွား၍ယောဟန်အားကြားလျှောက်ကြလော့။ မျက်စိကန်းသောသူတို့သည် မျက်စိမြင်ရကြ၏။ ခြေမစွမ်းသောသူတို့သည် လှမ်းသွားရကြ၏။ နူနာစွဲသောသူတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်ရကြ၏။ နားပင်းသောသူတို့သည် နားကြားရကြ၏။ သေသောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ရကြ၏။–

၇း၂၃ ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကိုကြားရကြ၏။ ငါ့ကြောင့် စိတ်မပျက်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။

၇း၂၄ ယောဟန်စေလွှတ်သောသူတို့သည် သွားကြသည်နောက်၊ ယေရှုသည် ယောဟန်ကိုအကြောင်း ပြု၍ပရိသတ်တို့အား၊ သင်တို့သည် အဘယ်မည်သောအရာကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ တောသို့ထွက်သွား ကြသနည်း။ လေလှုပ်သောကျူပင်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသလော။–

၇း၂၅ သို့မဟုတ် နူးညံ့သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သောသူကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါသွားသလော။ တင့်တယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်၍ ကောင်းမွန်စွာစားသောက်သော သူတို့သည် မင်းအိမ်၌နေတတ်ကြ၏။–

၇း၂၆ ပရောဖက်ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသလော။ မှန်ပေ၏။ ပရောဖက်ထက် ကြီးမြတ်သောသူလည်း ဖြစ်သည်ဟု ငါဆို၏။–

၇း၂၇ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သွားရာလမ်းကိုပြင်ရသောငါ၏တမန်ကို သင့်ရှေ့၌ငါစေလွှတ်၏ဟုဆိုရာ၌ ထိုသူကိုဆိုလိုသတည်း။–

၇း၂၈ ငါဆိုသည်ကား၊ မိန်းမမွေးသောသူတို့တွင် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်ထက် ကြီးမြတ်သော ပရောဖက်တယောက်မျှမရှိ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော် တွင် အငယ်ဆုံးသောသူသည် ထိုသူထက်သာ၍ ကြီးမြတ်၏။–

၇း၂၉ အခွန်ခံသူမှစ၍ လူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်၏စကားကို ကြားနာရလျှင်၊ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်း၍ ယောဟန်ပေးသောဗတ္တိဇံကိုခံကြ၏။–

၇း၃၀ ဖာရိရှဲနှင့် ကျမ်းတတ်တို့မူကား၊ သူတို့အကျိုးအလိုငှါ ဘုရားသခင် ကြံစည်တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကိုပယ်၍ ယောဟန်၏ဗတ္တိဇံကို မခံဘဲနေကြ၏။

၇း၃၁ ထိုကြောင့် ဤလူမျိုးကို အဘယ်ဥပမာနှင့်ပုံပြရအံ့နည်း။ အဘယ်သူနှင့်တူသနည်း။–

၇း၃၂ ပွဲသဘင်၌ ထိုင်နေသောသူငယ်ချင်းတို့သည် တယောက်ကိုတယောက် အသံလွှင့်ကြ၍၊ ငါတို့သည် သာယာစွာတီးမှုတ်သော်လည်း သင်တို့သည်မကကြ။ ညည်းတွားစွာမြည်တမ်းသော်လည်း မငိုကြွေးကြဟု ပြောဆိုသောသူငယ်တို့နှင့် ဤလူမျိုးသည်တူလှ၏။–

၇း၃၃ အကြောင်းမူကား၊ ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်သည် မုန့်ကိုမစား၊ စပျစ်ရည်ကိုမသောက်ဘဲလာသည်ရှိသော် သင်တို့က၊ ဤသူသည်နတ်ဆိုးစွဲသော

သူပါတကား ဟုဆိုကြ၏။–
၇း၃၄ လူသားသည် စားသောက်လျက်လာသည်ရှိသော်၊ ဤသူသည်စားကြူးသောသူ၊ စပျစ်ရည်သောက်ကြူးသောသူပါတကား။ အခွန်ခံသောသူနှင့် ဆိုးသောသူ တို့ကို မိတ်ဆွေဖွဲ့သောသူပါတကားဟု ဆိုပြန်ကြ၏။–
၇း၃၅ သို့သော်လည်း ပညာတရားသည် မိမိသားရှိသမျှတို့တွင် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းနှင့်လွတ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၇း၃၆ ဖာရိရှဲတယောက်သည် အစာကိုသုံးဆောင်တော်မူစေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကိုခေါ်ပင့်လျှင်၊ ထိုဖာရိရှဲ၏အိမ်သို့ကြွ၍ စားပွဲ၌လျောင်းတော်မူ၏။–
၇း၃၇ ထိုသို့ စားပွဲ၌လျောင်းတော်မူသည်ကို ထိုမြို့၌ဆိုးသောမိန်းမတယောက်သည် သိလျှင်၊ ဆီမွှေးကျောက်ဖြူခွက်တလုံးကိုယူခဲ့၍၊–
၇း၃၈ နောက်တော်၌ ခြေတော်အနီးမှာရပ်လျက်ငိုကြွေး၍ ခြေတော်ပေါ်သို့မျက်ရည်ကျလျှင် မိမိဆံပင်နှင့်သုတ်လေ၏။ ခြေတော်ကိုလည်းနမ်း၍ ဆီမွှေးနှင့်လိမ်း လျက်နေလေ၏။–
၇း၃၉ ကိုယ်တော်ကိုခေါ်ပင့်သောဖာရိရှဲသည် မြင်လေသော်၊ ဤသူသည် ပရောဖက်မှန်လျှင် ခြေတော်ကိုကိုင်သော ဤမိန်းမသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သည်ကို သိလိမ့်မည်။ ဤမိန်းမသည်ဆိုးသောသူဖြစ်၏ဟု ထင်မှတ်၏။
၇း၄၀ ယေရှုကလည်း၊ အချင်းရှိမုန်၊ သင့်အားငါပြောစရာတခုရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ အရှင်ဘုရား အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်သော်၊–
၇း၄၁ ယေရှုက၊ ဥစ္စာရှင်တဦး၌ ကြွေးစားနှစ်ဦးရှိ၏။ တယောက်၌ကား ဒေနာရိအပြားငါးရာ၊ တယောက်၌ကား ငါးဆယ်ကြွေးရှိ၏။–
၇း၄၂ သူတို့သည် ကြွေးဆပ်ရန်မရှိသောကြောင့်၊ ကြွေးရှင်သည် ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကိုအချည်းနှီးလွှတ်၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ထိုသူနှစ်ယောက်တွင် အဘယ်သူသည် ကြွေးရှင်ကိုသာ၍ချစ်လိမ့်မည်နည်းဟုမေးတော်မူ၏။–
၇း၄၃ ရှိမုန်ကလည်း၊ သာ၍ကျေးဇူးကိုခံရသောသူသည်သာ၍ချစ်လိမ့်မည်အကျွန်ုပ်ထင်ပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊ ယေရှုက၊ သင်ထင်သည့်အတိုင်းမှန်ပေ၏ ဟုမိန် တော်မူပြီးမှ၊–
၇း၄၄ ထိုမိန်းမကိုလှည့်၍ ရှိမုန်အားလည်း၊ သင်သည် ဤမိန်းမကိုမြင်သလော။ သင်၏အိမ်သို့ငါဝင်သော် သင်သည်ခြေဆေးရေကိုမပေး။ ဤမိန်းမမူကား၊ ငါ့ခြေပေါ်သို့မျက်ရည်ကျ၍ မိမိဆံပင်နှင့်သုတ်လေပြီ။–
၇း၄၅ သင်သည် ငါ့ကိုမနမ်း။ သူမူကား၊ အိမ်သို့ဝင်သောအချိန်မှစ၍ ငါ့ခြေကိုနမ်းလျက် မစဲဘဲနေ၏။–
၇း၄၆ သင်သည် ငါ့ခေါင်းကိုဆီနှင့်မလိမ်း။ သူမူကား၊ ငါ့ခြေကိုဆီမွှေးနှင့်လိမ်းလေပြီ။–
၇း၄၇ ထိုကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ သူသည်များစွာသောအပြစ်တို့နှင့်လွတ်သည်ဖြစ်၍ အလွန်ချစ်တတ်၏။ အနည်းငယ်သောအပြစ်လွတ်သောသူသည် အနည်း ငယ်မျှသာ ချစ်တတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၇း၄၈ ထိုမိန်းမအားလည်း၊ သင်သည် အပြစ်တို့နှင့် လွတ်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၇း၄၉ စားပွဲ၌လျောင်းသောသူတို့က၊ အပြစ်ကိုလွှတ်သော ဤသူကား အဘယ်သူနည်းဟု အောက်မေ့ကြ၏။–
၇း၅၀ ယေရှုသည် ထိုမိန်းမအား သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်ကိုကယ်တင်ပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ထိုနောက်မှ ကိုယ်တော်သည် မြို့ရွာအစဉ်အတိုင်းဒေသစာရီလှည့်လည်၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောတော်မူ၏။–
၈း၂ တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ နတ်ဆိုးဘေး၊အနာရောဂါဘေးနှင့် ကင်းလွတ်စေတော်မူသော မိန်းမ အချို့သည်လည်း လိုက်ကြ၏။ ထိုမိန်းမတို့တွင် နတ်ဆိုးခုနစ်ယောက် ထွက်သော မာဂဒလဟု ခေါ်ဝေါ်သောမာရိ၊–
၈း၃ ဟေရုဒ်မင်း၏စားတော်ကဲ ခုဇ၏မယားယောဟန္နနှင့် ရှုရှန္နမှစ၍ မိမိဥစ္စာကိုလှူ၍ ကိုယ်တော်ကို လုပ်ကျွေးသော အခြားမိန်းမအများပါကြ၏။
၈း၄ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် မြို့ရွာအရပ်ရပ်တို့မှအထံတော်သို့လာ၍ စုဝေးလျက်ရှိ ကြသောအခါ၊ ဥပမာစကားအားဖြင့် မြွက်ဆိုတော် မူသည်မှာ၊–
၈း၅ မျိုးစေ့ကြဲသောသူသည် မျိုးစေ့ကိုကြဲခြင်းငှါထွက်သွား၏။ အစေ့ကိုကြဲသည်တွင် အချို့သော အစေ့တို့သည် လမ်း၌ကျသဖြင့် ကျော်နင်း ခြင်းကိုခံရ၍ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည် ကောက်စားကြ၏။–
၈း၆ အချို့သောအစေ့တို့သည် ကျောက်ပေါ်၌ကျသဖြင့် အပင်ပေါက်သောအခါ မြေသြဇာမရှိသောကြောင့် ညှိုးနွမ်းပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။–
၈း၇ အချို့သောအစေ့တို့သည် ဆူးပင်တို့တွင်ကျသဖြင့် ဆူးပင်တို့သည်အတူပေါက်၍ညှဉ်းဆဲကြ၏။–
၈း၈ အချို့သောအစေ့တို့သည် ကောင်းသောမြေ၌ကျသဖြင့် အပင်ပေါက်၍အဆတရာပွါးများ၍ အသီးသီးကြ၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ကြားစရာ နားရှိသောသူ မည်သည်ကားကြားပါစေဟု ကြွေးကြော်တော်မူ၏။
၈း၉ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ ထိုဥပမာ၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊–
၈း၁၀ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင့်နိုင်ငံတော်၏နက်နဲသောအရာတို့ကို သိရသောအခွင့်ရှိကြ၏။ ကြွင်းသောသူတို့မူကား၊ မြင်လျက်ပင် အာရုံမပြုဘဲ မြင်၍၊ ကြားလျက်ပင်အနက်ကိုနားမလည်ဘဲ ကြားရသည်တိုင်အောင် သူတို့အားဥပမာအားဖြင့်ဟောရ၏။–
၈း၁၁ ထိုဥပမာ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကား၊ မျိုးစေ့သည်ဘုရားသခင်၏တရားစကားဖြစ်၏။–
၈း၁၂ လမ်း၌ရှိသောသူကား၊ တရားစကားကိုကြားသည်ရှိသော်၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ မရောက်စေခြင်းငှါ၊ မာရ်နတ်သည်လာ၍ တရား စကားကို နှလုံးထဲမှနှုတ်ယူသောသူကို ဆိုလိုသတည်း။–
၈း၁၃ ကျောက်ပေါ်၌ရှိသောသူကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်ခံယူသော်လည်း စိတ်နှလုံး၌အမြစ်မစွဲ၊ ခဏသာယုံကြည်သဖြင့် စုံစမ်း နှောင့်ယှက်ခြင်းကိုခံရသောအခါ ဖောက်ပြန်သောသူကို ဆိုလိုသတည်း။–
၈း၁၄ ဆူးပင်တို့တွင်ရှိသောသူကား၊ တရားစကားကိုကြားသည်ရှိသော်၊ လောကီစိုးရိမ်ခြင်း၊ စည်းစိမ်ကြွယ်ဝခြင်း၊ ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်းတို့သည် နှိပ်စက်၍ အသီး မသီးသောသူကို ဆိုလိုသတည်း။–
၈း၁၅ ကောင်းသောမြေ၌ရှိသောသူကား၊ ဖြောင့်မတ်စင်ကြယ်သောစိတ်နှလုံးနှင့် တရားစကားကိုကြားလျှင်၊ စွဲလမ်းသောအားဖြင့် မြဲမြံစွာအသီးသီး

သောသူကို ဆိုလိုသတည်း။

၈း၁၆ ဆီမီးထွန်းပြီးလျှင် အိုးမှောက်၍ ဖုံးထားလေ့မရှိ။ ခုတင်အောက်၌လည်းထားလေ့မရှိ။ ဝင်သောသူသည် အလင်းကိုမြင်စေခြင်းငှါ ဆီမီးခုံအပေါ်မှာ တင်ထားလေ့ရှိ၏။––

၈း၁၇ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ရှိသမျှတို့သည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ဝှက်ထားလျက်ရှိသမျှတို့သည်လည်း ထင်ရှားစွာပွင့်လင်းလိမ့်မည်။–

၈း၁၈ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်အဘယ်သို့ကြားနာရသည်ကိုသတိပြုကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ အကြင်သူ သည်ရတတ်၏။ ထိုသူအားပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည်ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ ဉစ္စာရှိဟန်ဆောင်သမျှကိုပင် နှုတ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၈း၁၉ ထိုအခါ မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည်လာ၍စည်းဝေးသောသူများသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ရင်းသို့ မချဉ်းကပ်နိုင်ဘဲနေကြ၏။–

၈း၂၀ လူအချို့ကလည်း၊ မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုတွေ့လို၍ ပြင်မှာရပ်နေကြပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊–

၈း၂၁ ကိုယ်တော်က၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုကြား၍ နားထောင်သောသူတို့သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီဖြစ်သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။

၈း၂၂ တနေ့သ၌ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူလှေထဲသို့ဝင်၍၊ အိုင်တဘက်သို့ကူးကြကုန်အံ့ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် လွှင့်သွားကြ၏။–

၈း၂၃ အိုင်ကိုကူးသောအခါ ယေရှုသည်ကျိန်းစက်တော်မူ၏။ အိုင်၌မိုယ်းသက်မုန်တိုင်းဖြစ်၍၊ လှေသည်ရေနှင့် ပြည့်သောကြောင့် ဘေးရောက်လု၏။–

၈း၂၄ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ကိုယ်တော်ကို နှိုးပြီးလျှင်၊ သခင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ကိုယ်တော်သည်ထ၍ လေနှင့်လှိုင်းတံပိုးကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့်၊ လေနှင့်လှိုင်းတံပိုးသည် ငြိမ်း၍သာယာလေ၏။–

၈း၂၅ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့ယုံကြည်ခြင်းစိတ်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ သူတို့သည်ကြောက်ရွံ့အံ့ဩ၍၊ ဤသူကား အဘယ်သို့ သောသူနည်း။ လေနှင့်ရေကိုပင် မှာထားတော်မူ၍၊ သူတို့သည်နားထောင်ပါသည်တကားဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။

၈း၂၆ ဂါလိလဲပြည်နှင့် အိုင်တဘက်ဖြစ်သော ဂါဒရပြည်သို့ရောက်ကြ၍၊–

၈း၂၇ ယေရှုသည် ကုန်းပေါ်သို့တက်တော်မူလျှင်၊ ကာလတာရှည်စွာနတ်ဆိုးစွဲသဖြင့် အဝတ်ကိုမဝတ်၊ အိမ်၌မနေ၊ သင်္ချိုင်းတစပြင်၌နေတတ်သော ဂါဒရပြည် သားတယောက်သည် ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြုလေ၏။–

၈း၂၈ ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင် ပြပ်ဝပ်၍၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲတော်မမူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါသည်ဟု ကြီးသောအသံနှင့်အော်ဟစ်၍လျှောက်လေ၏။–

၈း၂၉ လျှောက်သည်အကြောင်းကား၊ နတ်ဆိုးသည် ထိုလူကိုအဖန်များစွာဘမ်းဆီးလှုပြီ။ ခြေချင်းသံကြိုးနှင့် အကျဉ်းထားသော်လည်း၊ ခြေချင်း သံကြိုးကိုဆွဲဖြတ်၍ နတ်ဆိုးသည် တောအရပ်သို့နှင်မြဲရှိကြောင်းကို ကိုယ်တော်သည်ထောက်၍၊ ညစ်ညူး သောနတ်၊ ထိုလူမှထွက်သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။–

၈း၃၀ ယေရှုကလည်း၊ သင်သည်အဘယ်အမည် ရှိသနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ ထိုလူကို နတ်ဆိုးအများစွဲသောကြောင့် အကျွန်ုပ်အမည်ကား လေဂေါင်ဖြစ်ပါသည် ဟုလျှောက်ပြီးမှ၊–

၈း၃၁ အနက်ဆုံးသောအရပ်သို့သွားစေခြင်းငှါ မနှင်ပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်လေ၏။

၈း၃၂ ထိုအရပ်၌ တောင်ပေါ်မှာ များစွာသောဝက်အစုသည် ကျက်စားလျက်ရှိ၏။ ထိုဝက်ထဲသို့ ဝင်ရပါမည်အကြောင်းအခွင့်ပေးတော်မူပါဟုနတ်ဆိုး တို့ သည်တောင်းပန်ပြန်လျှင် အခွင့်ပေးတော်မူ၏။–

၈း၃၃ နတ်ဆိုးတို့သည် လူမှထွက်၍ဝက်ထဲသို့ဝင်သဖြင့်၊ ဝက်အစုသည်အိုင်ကမ်းစောက်ကို တဟုန်တည်းပြေးဆင်း၍ အသက်ဆုံးကြ၏။–

၈း၃၄ ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည် ထိုအခြင်းအရာကိုမြင်လျှင် ပြေး၍ မြို့ရွာတို့၌သိတင်းကြားပြောကြသော်၊–

၈း၃၅ လူများတို့သည် ထိုအမှုအရာကို ကြည့်ရှုအံ့သောငှါ ထွက်လာကြ၏။ အထံတော်သို့ရောက်သောအခါ နတ်ဆိုးထွက်သွားသောသူသည် အဝတ်ကိုဝတ်၍ ပကတိစိတ်နှင့် ယေရှု၏ခြေတော်ရင်း၌ ထိုင်နေသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။–

၈း၃၆ နတ်ဆိုးစွဲသောသူသည် အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ကျန်းမာပကတိရှိသည်ကိုသိမြင်သောသူတို့သည် နောက်လာသောသူတို့အားပြန်ကြားပြီးမှ၊–

၈း၃၇ ဂါဒရပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် အလွန်ကြောက်လန့်သောစိတ်စွဲ၍၊ မိမိတို့ပြည်က ထွက်သွားတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် လှေထဲသို့ဝင်၍ ပြန်တော်မူ၏။

၈း၃၈ နတ်ဆိုးထွက်သွားသောသူသည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်လျှင်၊–

၈း၃၉ ယေရှုက၊ သင်သည် ကိုယ်အိမ်သို့ပြန်သွားလော့။ ဘုရားသခင်သည် သင်၌အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကို ကြားပြောလော့ဟူ၍ လွှတ်လိုက်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူသည်သွား၍ ယေရှုသည်အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကို တမြို့လုံးတွင် အနှံ့အပြား သိတင်း ကြားပြောလေ၏။

၈း၄၀ ယေရှုသည်ပြန်တော်မူလျှင်၊ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမြော်လင့်လျက် နေကြသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်စွာ လက်ခံကြ၏။–

၈း၄၁ ထိုအခါ ယာဣရုအမည်ရှိသောတရားစရပ်မှူးသည်လာ၍ ယေရှု၏ခြေတော်ရင်း၌ပြပ်ဝပ်လျက်၊–

၈း၄၂ တဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်ရှိသော မိမိ၌တယောက်တည်းသောသမီးသည် သေဆဲရှိသောကြောင့်၊ မိမိအိမ်သို့ ကြွတော်မူမည်အကြောင်း ကိုယ်တော် ကိုတောင်းပန်၍ ကြွတော်မူစဉ်တွင် လူအစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုထိခိုက်တိုက်မိကြ၏။–

၈း၄၃ ထိုအခါ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သွေးသွန်အနာစွဲသောကြောင့်၊ ဉစ္စာရှိသမျှကို ဆေးသမားတို့အား ပေး၍ ကုန်သော်လည်း၊ အဘယ် ဆေးသမားလက်၌မျှ ချမ်းသာမရနိုင်သော မိန်းမတယောက်သည်၊–

၈း၄၄ နောက်တော်သို့ချဉ်းကပ်၍ အဝတ်တော်၏ပန်းပွားကို တို့သဖြင့်၊ ထိုခဏခြင်းတွင် သွေးသွန်အနာပျောက်လေ၏။–

၈း၄၅ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကိုအဘယ်သူတို့သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ငြင်းလတ်သော်၊ ပေတရုမှစ၍ သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့က၊ သခင်၊ လူအစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော်အား ထိခိုက်တိုက်မိကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ကိုအဘယ်သူတို့သနည်းဟု မေးတော်မူပါသည်တကားဟု လျှောက်လေ၏။–

၈း၄၆ ယေရှုကလည်း၊ တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့ကိုတို့လေပြီ။ ငါ့ကိုယ်မှတန်ခိုးထွက်သည်ကို ငါသိ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၈း၄၇ ထိုမိန်းမသည် မိမိပုန်းရှောင်၍မနေနိုင်သည်ကိုသိလျှင် တုန်လှုပ်လျက်လာ၍၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် တို့သည်ကိုငှင်း၊ ချက်ခြင်းချမ်းသာရ သည်ကိုငှင်း၊ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ်လျက် ကြားလျှောက်လေ၏။–

၈း၄၈ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ငါ့သမီး၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်အနာကိုငြိမ်းစေပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈း၄၉ ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင် တရားစရပ်မှူးအိမ်မှလူလာ၍၊ ကိုယ်တော်၏သမီးသေပါပြီ။ ဆရာကိုမနှောင့်ရှက်ပါနှင့်ဟု ဆို၏။–
၈း၅၀ ယေရှုသည်ကြားလျှင်၊ မကြောက်ကြနှင့်။ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်တခုသာရှိစေလော့။ ထိုသို့ရှိလျှင် သူသည် ဘေးနှင့်လွတ်လိမ့်မည်ဟု တရားစရပ်မှူးအား မိန့်တော်မူ၏။–
၈း၅၁ အိမ်သို့ရောက်လျှင်၊ ပေတရု၊ ယောဟန်၊ ယာကုပ်နှင့် မိန်းမငယ်၏မိဘမှတပါး အဘယ်သူကိုမျှ အထဲသို့မဝင်စေခြင်းငှါ ဆီးတားတော်မူ၏။–
၈း၅၂ လူအပေါင်းတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြသည်ကို ကိုယ်တော်က၊ မငိုကြနှင့်။ သူငယ်သေသည်မဟုတ်၊ အိပ်ပျော်သည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–
၈း၅၃ သူငယ်သေကြောင်းကို ထိုသူတို့သည်သိသဖြင့် ကိုယ်တော်ကိုပြက်ယယ်ပြုကြ၏။–
၈း၅၄ ထိုသူရှိသမျှတို့ကို ပြင်သို့ထွက်စေပြီးမှ သူငယ်၏လက်ကိုကိုင်တော်မူလျက်၊ သူငယ်ထလော့ဟု ခေါ်တော်မူသည်တွင်၊–
၈း၅၅ စိတ်ဝိညာဉ်ပြန်လာ၍ မိန်းမငယ်သည်ချက်ခြင်းထလေ၏။–
၈း၅၆ သူ့အား စားစရာပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မိဘတို့သည် မိန်းမောတွေဝေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုအမှုအရာကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောရမည်အကြောင်း ပညတ်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကို စုဝေးစေတော်မူပြီးမှ၊ နတ်ဆိုးအပေါင်းတို့ကို နိုင်သော တန်ခိုးနှင့် အနာရောဂါတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ အခွင့်တန်ခိုးကို ပေးတော်မူ၏။–
၉း၂ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းကိုဟောပြောစေခြင်းငှါ၄င်း၊ လူနာတို့ကိုချမ်းသာစေခြင်းငှါ၄င်း စေလွှတ်တော်မူ၍၊–
၉း၃ သင်တို့သည် လမ်းခရီးဘို့ အဘယ်အရာကိုမျှမယူကြနှင့်။ တောင်ဝေး၊ လွယ်အိတ်၊ မုန့်၊ ငွေကိုမယူကြနှင့်။ အင်္ကျီနှစ်ထည်ကိုလည်း မပါစေကြနှင့်။–
၉း၄ မည်သည့်အိမ်သို့ဝင်လျှင် ထိုအိမ်တွင်ထိုအရပ်မှမထွက်မသွားမီတိုင်အောင်နေကြလော့။ အကြင်သူတို့သည်သင်တို့အားဧည့်သည်ဝတ်ကို မပြုဘဲနေ၏။–
၉း၅ ထိုသူတို့နေရာမြို့မှ ထွက်သွားစဉ်၊ သူတို့တဘက်၌သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့၏ခြေဘဝါးမှမြေမှုန့်ကိုခါလိုက်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၉း၆ တပည့်တော်တို့သည်ထွက်သွား၍ ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောလျက်၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌အနာရောဂါကိုငြိမ်းစေလျက်၊ မြို့ရွာတို့တွင်ဒေသစာရီ လှည့်လည် ကြ၏။
၉း၇ ယေရှုပြုတော်မူသမျှတို့ကို စော်ဘွားဟေရုဒ်သည်ကြားလျှင် တွေးတောသောစိတ်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူအချို့က၊ ယောဟန်သည် သေခြင်းမှထမြောက်လေပြီဟု ဆိုကြ၏။–
၉း၈ အချို့က ဧလိယပေါ်ထွန်းပြီဟုဆိုကြ၏။ အချို့က ရှေးပရောဖက်တပါးပါးထပြန်ပြီဟုဆိုကြ၏။–
၉း၉ ဟေရုဒ်မင်းကလည်း၊ ယောဟန်၏လည်ပင်းကိုငါဖြတ်လေပြီ။ ဤမျှလောက်သောသိတင်းကိုငါကြားရသော ဤသူကားအဘယ်သူနည်းဟုဆိုလျက် ယေရှုကိုမြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။
၉း၁၀ တမန်တော်တို့သည် အထံတော်သို့ပြန်လာ၍ မိမိတို့ပြုသမျှတို့ကိုကြားလျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကိုခေါ်၍၊ ဗက်ဇဲဒမြို့နယ်အတွင်း တော၌ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ကြွတော်မူ၏။ လူအစုအဝေးတို့သည်သိလျှင် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။–
၉း၁၁ ထိုလူများကိုလက်ခံတော်မူလျက်၊ ဘုရားသခင့်နိုင်ငံတော်၏အကြောင်းကိုဟောပြော၍၊ နာသောသူတို့ကိုချမ်းသာပေးတော်မူ၏။
၉း၁၂ မိုယ်းချုပ်သောအခါ တကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့သည် ချဉ်းကပ်လျက်၊ လူများတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင်ရွာဇနပုဒ်သို့သွား၍၊ အိပ်ရာ၊ စားစရာကိုရှာစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ ဤအရပ်သည် တောအရပ်ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊–
၉း၁၃ ကိုယ်တော်က၊ သူတို့စားစရာဘို့ သင်တို့ပေးကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်သွား၍ ဤလူအပေါင်းတို့စားစရာဘို့ မဝယ်လျှင်၊ မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်မှတပါး အဘယ်စားစရာမျှအကျွန်ုပ်တို့၌မရှိပါဟု လျှောက်ကြ၏။–
၉း၁၄ ထိုသို့လျှောက်သည်အကြောင်းကား၊ လူငါးထောင်ခန့်မျှရှိသတည်း။ ထိုအခါ လူများတို့ကို တစုလျှင်ငါးဆယ်စီ အစုစုလျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။–
၉း၁၅ တပည့်တော်တို့သည်အမိန့်တော်အတိုင်းပြု၍၊ လူအပေါင်းတို့ကိုလျောင်းစေပြီးလျှင်၊–
၉း၁၆ ယေရှုသည် မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကိုယူ၍ ကောင်းကင်သို့ကြည့်မျှော်လျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ လူများရှေ့၌ထည့်စေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့အားပေးတော်မူ၏။–
၉း၁၇ လူအပေါင်းတို့သည် စား၍ဝကြပြီးမှ ကြွင်းရစ်သောအကျိုးအပဲ့ကိုကောက်သိမ်း၍ တဆယ့်နှစ်တောင်းအပြည့်ရကြ၏။
၉း၁၈ တရံရောအခါ၊ ယေရှုသည်တပည့်တော်တို့နှင့်တကွဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ဆုတောင်းတော်မူစဉ်၊ လူများတို့သည် ငါ့ကိုအဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုဆိုကြသနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊–
၉း၁၉ လူအချို့က၊ ကိုယ်တော်သည် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်ဖြစ်သည်ဟူ၍၄င်း၊ အချို့က၊ ဧလိယဖြစ်သည် ဟူ၍၄င်း၊ အချို့က၊ ရှေးပရောဖက်တပါးပါး ထပြန်သည်ဟူ၍၄င်း ဆိုကြပါ၏ဟုလျှောက်ကြသော်၊–
၉း၂၀ သင်တို့လည်း ငါ့ကိုအဘယ်သူဖြစ်သည်ဆိုကြသနည်းဟုမေးမြန်းတော်မူလျှင်၊ ပေတရုက၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ခရစ်တော် ဖြစ်တော်မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။–
၉း၂၁ ထိုအကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှမပြောစိမ့်သောငှါ တပည့်တော်တို့ကို ကြပ်တည်းစွာ ပညတ်တော်မူ၏။–
၉း၂၂ ထိုမှတပါး၊ လူသားသည်များစွာခံရမည်။ လူအကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့၏ငြင်းပယ်ခြင်းကို၄င်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို၄င်း ခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူသောအကြောင်းများတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။
၉း၂၃ ထိုမှတပါး၊ လူအပေါင်းတို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၌ဆည်းကပ်လိုသောသူဖြစ်လျှင် ကိုယ်ကိုကိုယ်ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ်လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို နေ့တိုင်းထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့လိုက်ရမည်။–

၉း၂၄ အကြင်သူသည် မိမိအသက်ကိုကယ်ဆယ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ထိုသူသည်အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် ငါ့ကြောင့်အသက်ရှုံး၏။ ထိုသူသည် မိမိအ သက်ကိုကယ်ဆယ်လိမ့်မည်။–

၉း၂၅ ဤစကြာဝဠာကို အကြွင်းမဲ့အစိုးရ၍ ကိုယ်ကိုကိုယ်ဆုံးရှုံးသောသူသည် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။–

၉း၂၆ အကြင်သူသည် ငါ့ကိုငှင်း၊ ငါ့စကားကိုငှင်းရှက်၏၊ လူသားသည်မိမိဘုန်း၊ မိမိအဘခမည်းတော်၏ဘုန်း၊ သန့်ရှင်းသောကောင်းကင်တမန်တို့၏ဘုန်းကို ဆောင်လျက်ကြွလာသောအခါ၊ ထိုသူကိုရှက်တော်မူလတံ့။–

၉း၂၇ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤအရပ်၌ရှိသောသူအချို့တို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုမမြင်မှီ သေခြင်းသို့မရောက်ရကြဟုမိန့်တော်မူ၏။

၉း၂၈ ထိုသို့မိန့်တော်မူသည်နောက်၊ ရှစ်ရက်လောက်လွန်သောအခါ၊ ယေရှုသည် ပေတရု၊ ယောဟန်၊ ယာကုပ်တို့ကိုခေါ်၍ ဆုတောင်းခြင်းငှါ တောင်ပေါ်သို့တက် ကြွတော်မူ၏။–

၉း၂၉ ဆုတောင်းတော်မူစဉ်တွင် မျက်နှာတော်သည်ထူးခြားသောအဆင်းအရောင်ရှိ၍၊ အဝတ်တော်လည်း ပြောင်ပြောင်လက်လက်ဖြူ၏။–

၉း၃၀ မောရှေနှင့်ဧလိယတည်းဟူသော လူနှစ်ယောက်တို့သည် ဘုန်းအသရေနှင့်ထင်ရှား၍၊–

၉း၃၁ ကိုယ်တော်နှင့်အတူဆွေးနွေးလျက် ယေရုရှလင်မြို့၌ စုတေ့တော်မူမည်အကြောင်းအရာကို ပြောကြ၏။–

၉း၃၂ ပေတရုနှင့်သူ၏အဘော်တို့သည်မျက်စိလေးလန်သဖြင့်တငိုက်ငိုက်ရှိကြ၏၊ နိုးသောအခါ ဘုန်းအသရေတော်ကိုငှင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့်ရပ်နေသော လူနှစ် ယောက်ကိုငှင်း မြင်ကြ၏။–

၉း၃၃ ထိုသူတို့သည်အထံတော်မှသွားကြစဉ်၊ ပေတရုက၊ သခင်၊ ဤအရပ်၌နေဘွယ်ကောင်းပါ၏၊ ကိုယ်တော်ဘို့တဲတဆောင်၊ မောရှေဘို့တဆောင်၊ ဧလိယဘို့ တဆောင်၊ တဲသုံးဆောင်ကို အကျွန်ုပ်တို့ဆောက်လုပ်ပါရစေဟု ယောင်ယမ်း၍လျှောက်လေ၏။–

၉း၃၄ ထိုသို့လျှောက်ပြီးမှ မိုယ်းတိမ်သည်သူတို့ကိုလွှမ်းမိုး၍၊ မောရှေနှင့်ဧလိယသည်တိမ်ထဲသို့ဝင်သည်ကို တပည့်တော်တို့သည် ကြောက်ခြင်းရှိကြသည်ဖြစ်၍၊–

၉း၃၅ ဤသူကားငါ၏ချစ်သားပေတည်း။ သူ၏စကားကိုနားထောင်ကြလော့ဟု မိုယ်းတိမ်ကအသံတော်ဖြစ်လေ၏၊–

၉း၃၆ ထိုအသံတော်ဖြစ်သည်ခဏခြင်းတွင်၊ ယေရှုသည်တယောက်တည်းရှိတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် မိမိတို့မြင်သောအရာကိုဝှက်ထား၍၊ ထိုကာလ၌ အဘယ်သူအားမျှ မကြားမပြောဘဲနေကြ၏။

၉း၃၇ နက်ဖြန်နေ့၌တောင်ပေါ်ကဆင်းကြပြီးလျှင်၊ များစွာသောလူအစုအဝေးသည် ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြု၏။–

၉း၃၈ လူအစုအဝေး၌ပါသောသူတယောက်က၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏သားကို ကြည့်ရှုတော်မူမည် အကြောင်း အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၌သားတယောက်တည်းရှိပါ၏။–

၉း၃၉ နတ်ဘမ်းစားသဖြင့် သူသည် ရုတ်ခနဲအော်ဟစ်၍၊အမြှုတ်ထွက်လျက်တောင့်မာခြင်းသို့ ရောက်တတ်ပါ၏။ ထိုသို့ နာကျင်စွာနှိပ်စက်ပြီးမှ နတ်သည် အလွန်သွားခဲ၏။–

၉း၄၀ ထိုနတ်ကို နှင်ထုတ်ပါမည်အကြောင်း တပည့်တော်တို့အား အကျွန်ုပ်တောင်းပန်သော်လည်း သူတို့သည် မတတ်နိုင်ကြပါဟု အော်ဟစ်လျက် လျှောက်လေ၏။–

၉း၄၁ ယေရှုကလည်း၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိ၊ ဖောက်ပြန်သောအမျိုး၊ ငါသည်သင်တို့နှင့်အတူ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးနေရမည်နည်း။ သင်တို့ကိုအဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံးသည်းခံရမည်နည်း။ သင်၏သားကိုငါ့ထံသို့ယူခဲ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၉း၄၂ သူငယ်လာစဉ်ပင်နတ်ဆိုးသည်မြေပေါ်မှာလှဲ၍တောင့်မာစေ၏။ ယေရှုသည် ညစ်ညူးသောနတ်ကိုဆုံးမ၍ ထိုသူငယ်ကိုချမ်းသာစေပြီးမှ အဘ အားအပ် ပေးတော်မူ၏။–

၉း၄၃ လူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏မဟာတန်ခိုးတော်ကိုမြင်၍ မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိကြ၏။

၉း၄၄ ထိုသို့ယေရှုပြုတော်မူသမျှကို လူအပေါင်းတို့သည်အံ့ဩချီးမွမ်းကြစဉ် တပည့်တော်တို့အား၊ သင်တို့သည်ငါ့စကားကိုနားထောင်မှတ်မိကြလော့။ လူသားကိုလူတို့လက်သို့အပ်နှံရသောအချိန်နီးပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၉း၄၅ ထိုစကားတော်၏အနက်မထင်ရှားသဖြင့် တပည့်တော်တို့သည်နားမလည်မရိပ်မိဘဲနေကြ၏။ အနက်ကိုလည်းမမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။

၉း၄၆ ထိုအခါ အဘယ်သူသည်သာ၍ကြီးမြတ်အံ့နည်းဟု တပည့်တော်တို့သည်အချင်းချင်းငြင်းခုံကြ၏။–

၉း၄၇ ယေရှုသည် သူတို့အကြံအစည်ကိုသိမြင်လျှင်၊ သူငယ်တယောက်ကိုယူ၍ မိမိအနား၌ထားပြီးမှ၊–

၉း၄၈ အကြင်သူသည်ငါ့မျက်နှာကိုထောက်၍ ဤသူငယ်ကိုလက်ခံ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ကိုပင်လက်ခံ၏။ ငါ့ကိုလက်ခံသောသူသည်လည်း ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူကိုပင်လက်ခံ၏။ သင်တို့တွင် အငယ်ဆုံးသောသူသည်သာ၍ကြီးမြတ်သောသူဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၉း၄၉ ယောဟန်ကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်၏နာမကိုအမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သောသူတယောက်ကို အကျွန်ုပ်တို့တွေ့ပါ၏။ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ မလိုက်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့မြစ်တားကြပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊–

၉း၅၀ ယေရှုက၊ ထိုသူကိုမမြစ်တားကြနှင့်။ သင်တို့ရန်သူဘက်၌မရှိသောသူသည် သင်တို့ဘက်၌ရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၉း၅၁ ကောင်းကင်သို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူသောအချိန် ရောက်သောအခါ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ တူရူကြွအံ့သောငှါ သဘောထားတော်မူ၏။–

၉း၅၂ ရှေ့တော်သို့ တမန်တော်တို့ကိုစေလွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏အဘို့ကို ပြင်ဆင်ခြင်းငှါ သွား၍ ရှမာရိရွာတရွာသို့ဝင်ကြ၏။–

၉း၅၃ ကိုယ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားအံ့သောအခြင်းအရာကို ထိုရွာသားတို့သည် ထောက်၍လက်မခံကြ။–

၉း၅၄ ထိုအကြောင်းကို တပည့်တော်ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့သည်မြင်လျှင်၊ သခင်၊ ဧလိယ ပြုသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကောင်းကင်မှမီးကျစေ၍ ထိုသူတို့ကို လောင်စေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသလောဟု လျှောက်ကြသော်၊–

၉း၅၅ ယေရှုသည်လှည့်ကြည့်၍၊ သင်တို့သည်ကိုယ်စိတ်သဘောကိုကိုယ်မသိကြ၊ လူသားသည် လူတို့၏အသက်ကို သတ်အံ့သောငှါ ကြွလာသည် မဟုတ်။ ကယ်တင်အံ့သောငှါ ကြွလာသည်ဟု ဆုံးမတော်မူပြီးမှ၊–

၉း၅၆ အခြားသောရွာသို့ကြွတော်မူ၏။

၉း၅၇ လမ်း၌သွားကြစဉ်လူတဦးက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ကြွတော်မူရာအရပ်ရပ်သို့ အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။–

၉း၅၈ ယေရှုကလည်း၊ မြေခွေးသည် မြေတွင်းရှိ၏။ မိုယ်းကောင်းကင်၌ကျင်လည်သောငှက်သည် နားနေရာအရပ်ရှိ၏။ လူသားမူကား ခေါင်းချရာ မျှမရှိဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၉း၅၉ အခြားသောသူကို၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူက၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်အဘကို ရှေ့ဦးစွာသွား၍ သင်္ဂြိုဟ်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်လေသော်၊–

၉း၆၀ ယေရှုက၊ လူသေတို့သည်မိမိလူသေတို့ကိုသင်္ဂြိုဟ်ပါလေစေ။ သင်မူကားသွား၍ ဘုရားသခင့်နိုင်ငံတော်၏အကြောင်းကို ဟောပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၉း၆၁ အခြားသောသူကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်နောက်သို့အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အိမ်၌ရှိရစ်သောသူတို့ကိုအရင်သွား၍ အခွင့်ပန်ပါရစေဟု လျှောက်လျှင်၊–

၉း၆၂ ယေရှုက၊ ထွန်ကိုင်းကိုကိုင်လျက် နောက်သို့လှည့်၍ကြည့်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့် မထိုက်မတန်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ထိုနောက်မှ သခင်ဘုရားသည် အခြားသောတပည့်တော် ခုနစ်ကျိပ်တို့ကိုခန့်ထားတော်မူ၍၊ ကိုယ်တိုင်ကြွလေအံ့သောမြို့ရွာအရပ်ရပ်တို့သို့ ရှေ့တော်၌နှစ်ယောက်စီနှစ်ယောက်စီ စေလွှတ်တော်မူ ၏။–

၁၀း၂ သူတို့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ စပါးရိတ်စရာများစွာရှိ၏။ ရိတ်သောသူတို့သည်နည်းကြ၏။ ထိုကြောင့်လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကိုစပါးရိတ်စေခြင်းငှါ စပါး ရှင်စေလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။–

၁၀း၃ သင်တို့သွားလေသည်အရာမှာ၊ တောခွေးစုထဲသို့ သိုးသငယ်တို့ကို စေလွှတ်သကဲ့သို့ သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်၏။–

၁၀း၄ ငွေအိတ်၊ လွယ်အိတ်၊ ခြေနင်းတို့ကိုမဆောင်ကြနှင့်။ လမ်း၌သွားစဉ်တွင် အဘယ်သူကိုမျှ နှုတ်မဆက်ကြနှင့်။–

၁၀း၅ မည်သည့်အိမ်သို့ဝင်သောအခါ၊ ဤအိမ်၌ မင်္ဂလာဖြစ်ပါစေသောဟုရှေ့ဦးစွာပြောကြလော့။–

၁၀း၆ ထိုအိမ်၌ မင်္ဂလာသားရှိလျှင်၊ သင်တို့မြွက်သောမင်္ဂလာသည်တည်လိမ့်မည်။–

၁၀း၇ သို့မဟုတ် သင်တို့ထံသို့ပြန်လာလိမ့်မည်။ ထိုအိမ်၌နေ၍ အစားအသောက်စီရင်ရာကို စားသောက်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ လုပ်ဆောင်သောသူသည် အခကိုခံထိုက်ပေ၏။ တအိမ်မှတအိမ်သို့ လှည့်လည်၍မသွားကြနှင့်။–

၁၀း၈ အကြင်မြို့သို့ သင်တို့ဝင်၍မြို့သားတို့သည်လက်ခံ၏။ ထိုမြို့၌သင်တို့ရှေ့မှာထည့်သမျှကိုစားကြလော့။–

၁၀း၉ လူနာများကိုချမ်းသာပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့၌တည်ထောင်သောအချိန် နီးပြီဟု သူတို့အားဟောပြောကြလော့။–

၁၀း၁၀ အကြင်မြို့သို့ဝင်၍မြို့သားတို့သည်လက်မခံအံ့၊ ထိုမြို့၏လမ်းသို့ထွက်ပြီးလျှင်၊ ငါတို့၌ကပ်သော သင်တို့မြို့၏မြေမှုန့်ကို ငါတို့ခါလိုက်၏။–

၁၀း၁၁ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့၏အနီးသို့ရောက်ကြောင်းကိုသိမှတ်ကြဟု သူတို့အားပြောကြလော့။–

၁၀း၁၂ ငါဆိုသည်ကား၊ နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုမြို့သည်သောဒုံမြို့ထက်သာ၍ခံရလတံ့။

၁၀း၁၃ အိုခေါရာဇိန်မြို့၊ သင်သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ အိုဗက်ဇဲဒမြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့တွင်ပြသောတန်ခိုးကို တုရုမြို့နှင့် ဇိဒုန်မြို့တို့တွင်ပြဘူးလျှင်၊ ထိုမြို့တို့သည် ရှေးကာလ၌ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်၍၊ ပြာထဲမှာထိုင်လျက်နောင်တရကြလိမ့်မည်။–

၁၀း၁၄ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါ သင်တို့သည် တုရုမြို့နှင့်ဇိဒုန်မြို့ထက်သာ၍ခံရကြလတံ့။–

၁၀း၁၅ အိုကပေရနောင်မြို့၊ သင်သည်မိုဃ်းကောင်းကင်တိုင်အောင်မြှောက်စားခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ မရဏာနိုင်ငံတိုင်အောင် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရလတံ့။–

၁၀း၁၆ သင်တို့၏စကားကို နားထောင်သောသူသည် ငါ့စကားကိုနားထောင်၏။ သင်တို့ကိုပယ်သောသူသည် ငါ့ကိုပယ်၏။ ငါ့ကိုပယ်သောသူသည် ငါ့ကိုစေ လွှတ်တော်မူသောသူကိုပယ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀း၁၇ ထိုခုနစ်ကျိပ်သော တပည့်တော်တို့သည် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်ပြန်လာ၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်၏နာမအားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် နတ်ဆိုးကိုပင် နိုင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။–

၁၀း၁၈ ယေရှုကလည်း၊ စာတန်သည် လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ကောင်းကင်မှကျသည်ကို ငါမြင်ပြီ။–

၁၀း၁၉ သင်တို့သည်မြွေ၊ ကင်းမြီးကောက်တို့ကိုနိုင်ရသောအခွင့်နှင့် ရန်သူများကိုနိုင်ရသောအခွင့်တန်ခိုးကို ငါပေး၏။ သင်တို့ကိုအဘယ်ဘေးမျှ မညှဉ်းဆဲရ။–

၁၀း၂၀ သို့သော်လည်း နတ်ဆိုးကိုနိုင်ရသောကြောင့်သာ ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ သင်တို့၏နာမည်များသည် ကောင်းကင်စာရင်း၌ဝင်သည်ကို ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀း၂၁ ထိုအခါ ယေရှုသည်ဝမ်းမြောက်တော်မူခြင်းစိတ်ရှိသဖြင့်၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို အစိုးရတော်မူသောအဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ပညာ အလိမ္မာနှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့အား ဤအရာများကို ထိမ်ဝှက်ကွယ်ထားလျက် သူငယ်တို့အား ဘော်ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါ၏။ ထိုသို့ အလိုတော်ရှိသောကြောင့် မှန်ပါ၏၊ အဘ။–

၁၀း၂၂ ငါ့ခမည်းတော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုငါ၌အပ်တော်မူပြီ။ သားတော်ကားအဘယ်သူဖြစ်သည်ကို ခမည်းတော်မှတပါးအဘယ်သူမျှမသိ။ ခမည်းတော် ကားအဘယ်သူဖြစ်တော်မူသည်ကို၊ သားတော်နှင့်သားတော်သည်လင်းစေလိုသောသူမှတပါး အဘယ်သူမျှမသိဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၀း၂၃ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့ကိုလှည့်ကြည့်၍၊ ယခုမြင်သမျှသောအရာတို့ကိုသင်တို့မြင်သောကြောင့် သင်တို့မျက်စိသည်မင်္ဂလာရှိ၏။–

၁၀း၂၄ ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့မြင်ရသောအရာတို့ကို ပရောဖက်များနှင့်ရှင်ဘုရင်များတို့သည် မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်း မမြင်ရကြ။ သင်တို့ကြားရသောအရာတို့ကို ကြားခြင်းငှါအလိုရှိ သော်လည်း မကြားရကြဟု တပည့်တော်တို့အားသာ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀း၂၅ တရံရောအခါ ကျမ်းတတ်တယောက်သည်ထ၍၊ အရှင်ဘုရား၊ ထာဝရအသက်ကို အမွေခံရအံ့သောငှါ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကို ပြုရပါမည်နည်းဟု ကိုယ်တော်ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ မေးလျှောက်သော်၊–

၁၀း၂၆ ကိုယ်တော်က၊ ပညတ္တိကျမ်း၌ အဘယ်သို့လာသနည်း။ သင်သည် အဘယ်သို့ဘတ်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊–

၁၀း၂၇ ထိုသူက၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှ၊ ဉာဏ်ရှိသမျှနှင့်ချစ်လော့။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။–

၁၀း၂၈ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်၏စကားသည်မှန်ပေ၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်အသက်ကိုရလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၁၀း၂၉ ထိုသူကလည်း၊ အဘယ်သူသည် အကျွန်ုပ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူဖြစ်ပါသနည်းဟု မိမိအပြစ်မရှိဟန်ပြုလိုသောစိတ်နှင့် ယေရှုကိုလျှောက်ပြန်သော်၊–

၁၀း၃၀ ယေရှုက၊ လူတယောက်သည် ယေရုရှလင်မြို့မှ ယေရိခေါမြို့သို့သွားရာတွင် ထားပြနှင့်တွေ့ကြုံလေ၏။ ထားပြတို့သည်ထိုသူ၏အဝတ်ကိုချွတ်၍ နာကျင်စွာရိုက်နှက်ပြီးမှ သေလုမတတ်ရှိသောအခါ ပစ်ထား၍သွားကြ၏။–

၁၀း၃၁ ထိုလမ်းသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်တယောက်သည် အမှတ်တမဲ့သွား၍ ထိုလူနာကိုမြင်လျှင် လွှဲရှောင်၍ သွားလေ၏။–

၁၀း၃၂ ထိုနည်းတူ လေဝိလူတယောက်သည် ထိုအရပ်သို့ရောက်သောအခါ၊ လာ၍ကြည့်မြင်လျှင် လွှဲရှောင်၍ သွားလေ၏။–

၁၀း၃၃ ရှမာရိလူတယောက်သည် ခရီးသွားရာတွင် ထိုလူနာရှိရာသို့ရောက်၍ မြင်သောအခါ ကရုဏာစိတ်ရှိသည်နှင့်၊–

၁၀း၃၄ ချဉ်းကပ်၍ သူ၏အနာများကိုဆီနှင့်စပျစ်ရည်ထည့်လျက် အဝတ်နှင့်စည်းပြီးလျှင်၊ မိမိတိရစ္ဆာန်ပေါ်မှာ တင်၍ စရပ်တခုသို့ဆောင်သွားပြုစုလေ၏။–

၁၀း၃၅ နက်ဖြန်နေ့၌ထွက်သွားသောအခါ၊ ဒေနာရိနှစ်ပြားကိုထုတ်၍ စရပ်ရှင်အားပေးလျက်၊ ဤသူကိုကြည့်ရှုပြုစုပါ။ ကုန်သမျှကိုငါပြန်လာသောအခါ ဆပ်ပေးမည်ဟုဆို၏။ သင်သည် အဘယ်သို့ထင်သနည်း။–

၁၀း၃၆ ထိုသူသုံးယောက်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ထားပြလက်သို့ရောက်သောသူနှင့် စပ်ဆိုင်သောသူ ဖြစ်သနည်းဟု ပြန်၍မေးတော်မူလျှင်၊–

၁၀း၃၇ ကျမ်းတတ်ကလည်း၊ လူနာကိုသနားသောသူသည် စပ်ဆိုင်သောသူဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်သော် ယေရှုက၊ သင်သည်သွား၍ ထိုနည်းတူပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀း၃၈ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်ခရီးသွားကြစဉ် ရွာတရွာသို့ဝင်တော်မူ၍၊ မာသအမည်ရှိသော မိန်းမတဦးသည် မိမိအိမ်၌ ကိုယ်တော်ကို ညှော့ခံလေ၏။–

၁၉း၃၉ ထိုမိန်းမ၌ မာရိအမည်ရှိသောညီမတယောက်ရှိ၏။ ထိုမာရိသည် ယေရှု၏ခြေတော်ရင်း၌ထိုင်၍ စကားတော်ကိုနားထောင်လျက်နေ၏။–

၁၀း၄၀ မာသမူကား၊ လုပ်ကျွေးခြင်းအမှုများ၌ စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိသဖြင့် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ သခင်၊ ကျွန်မ၏ညီမသည် ကျွန်မတယောက်တည်း လုပ်ကျွေးစေခြင်းငှါ ကျွန်မကိုပစ်ထားသည်အရာကို လျစ်လျူသောစိတ်ရှိတော်မူသလော။ သူသည် ကျွန်မကိုကူညီမည်အကြောင်း အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်သော်၊–

၁၀း၄၁ ယေရှုက၊ မာသ၊ မာသ၊ သင်သည် များစွာသောအမှုတို့၌စိုးရိမ်၍ နှောင့်ရှက်ခြင်းကိုခံရ၏။ လိုသောအရာတစ်ခုတည်းရှိ၏။–

၁၀း၄၂ မာရိမူကား၊ ကောင်းသောအဘို့ကိုရွေးယူပြီ။ ထိုအဘို့ကို အဘယ်သူမျှမနုတ်မယူရာဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ တရံရောအခါ ကိုယ်တော်သည် တစုံတခုသောအရပ်တွင်ဆုတောင်းတော်မူ၍ ပြီးလျှင်၊ တပည့်တော်တယောက်က၊ သခင်၊ ဆုတောင်းစေခြင်းငှါ ယောဟန်သည် မိမိတပည့်တို့အား နည်းပေးသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့အား နည်းပေးတော်မူပါဟု လျှောက်သော်၊–

၁၁း၂ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည်ဆုတောင်းလျှင် မြွက်ဆိုရမည်မှာ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော အကျွန်ုပ်တို့အဘ၊ ကိုယ်တော်၏နာမတော်အား ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းရှိပါစေသော။ နိုင်ငံတော်တည်ထောင်ပါစေသော။–

၁၁း၃ အလိုတော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ပြည့်စုံသကဲ့သို့ မြေကြီးပေါ်မှာပြည့်စုံပါစေသော။ အသက်မွေးလောက်သောအစာကို အကျွန်ုပ်တို့အား နေ့ရက်အစဉ် အတိုင်းပေးသနားတော်မူပါ။–

၁၁း၄ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြစ်မှားသောသူရှိသမျှတို့၏အပြစ်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည်လွှတ်သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကိုလွှတ်တော်မူပါ။ အပြစ်သွေး ဆောင်ရာသို့ မလိုက်မပါစေဘဲ၊ မကောင်းသောအမှုအရာမှလည်း ကယ်နှုတ်တော်မူပါဟု ဆုတောင်းကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁း၅ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူ၌ အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သန်းခေါင်အချိန်တွင်ထိုအဆွေခင်ပွန်း၏ အိမ်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ အဆွေ၊–

၁၁း၆ အကျွန်ုပ်အဆွေခင်ပွန်းတယောက်သည်ခရီးမှလာ၍ အကျွန်ုပ်ထံသို့ရောက်ပါပြီ။ သူ့ကိုကျွေးစရာမရှိသောကြောင့် မုန့်သုံးလုံးချေးနှင့်ပါဟုဆိုသော်၊–

၁၁း၇ အိမ်ရှင်ကလည်း၊ ငါ့ကိုမနှောင့်ရှက်နှင့်။ တံခါးပိတ်လျက်ရှိ၏။ ငါ့သားသမီးတို့သည် ငါနှင့်အိပ်လျက်ရှိကြ၏။ ငါထ၍ သင့်အားမပေးနိုင်ဟု အိမ်ထဲကပြန်ပြောသည်အရာမှာ၊–

၁၁း၈ ငါဆိုသည်ကား၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သည်ကိုထောက်၍မထ၊ မပေးသော်လည်း၊ အားမလျော့ဘဲတောင်း၍နေသောကြောင့် ထ၍ လိုချင်သမျှကို ပေးလိမ့်မည်။–

၁၁း၉ တဖန်ငါဆိုသည်ကား၊ တောင်းကြလော့။ တောင်းလျှင်ရမည်။ ရှာကြလော့။ ရှာလျှင်တွေ့မည်။ တံခါးကိုခေါက်ကြလော့။ ခေါက်လျှင်ဖွင့်မည်။–

၁၁း၁၀ တောင်းသောသူမည်သည်ကားရ၏။ ရှာသောသူလည်းတွေ့၏။ ခေါက်သောသူအားလည်းတံခါးကိုဖွင့်၏။–

၁၁း၁၁ သင်တို့တွင် အဘဖြစ်သောသူ၌ သားသည်မုန့်ကိုတောင်းလျှင် အဘသည်ကျောက်ကိုပေးမည်လော။ ငါးကိုတောင်းလျှင် ငါးအစား၌ မြွေကိုပေးမည်လော။–

၁၁း၁၂ ဥကိုတောင်းလျှင် ကင်းမြီးကောက်ကိုပေးမည်လော။–

၁၁း၁၃ သင်တို့သည် အဆိုးဖြစ်လျက်ပင် ကိုယ်သားတို့အား ကောင်းသောအရာကိုပေးတတ်လျှင်၊ ထိုမျှမက ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် ဆုတောင်းသောသူတို့အား သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို သာ၍ပေးတော်မူမည်မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁း၁၄ တရံရောအခါ စကားအသောနတ်ဆိုးကိုနှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ နတ်ဆိုးထွက်သည်နောက် အသောသူသည်စကားပြော၏။ အစုအဝေးတို့သည် လည်းအံ့ဩကြ၏။–

၁၁း၁၅ အချို့တို့က၊ ဤသူသည် နတ်ဆိုးမင်းဗေလဇေဗုလကိုအမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။–

၁၁း၁၆ အချို့တို့သည်လည်းစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ မိုဃ်းကောင်းကင်ကဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းကြ၏။–

၁၁း၁၇ ထိုသူတို့၏စိတ်ကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တိုင်းနိုင်ငံမည်သည်ကား၊ မိမိနှင့် မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ အိမ်မည်သည်ကား၊ မိမိနှင့်မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင် လဲလိမ့်မည်။–

၁၁း၁၈ ငါသည် ဗေလဇေဗုလကိုအမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်ဟု သင်တို့ဆိုသည်အတိုင်း၊ စာတန်သည် မိမိနှင့် မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင် သူ၏နိုင်ငံသည် အဘယ်သို့တည်နိုင်မည်နည်း။–

၁၁း၁၉ ငါသည် ဗေလဇေဗုလကိုအမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်၊ သင်တို့၏သားတို့သည် အဘယ်သူကိုအမှီပြု၍ နှင်ထုတ်ကြသနည်း။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် သင်တို့အားတရားစီရင်သောသူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၂၀ ငါသည်ဘုရားသခင်၏လက်ညှိုးတော်အားဖြင့် နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့၌ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်တည်ချိန် ရောက်လေပြီ။–

၁၁း၂၁ သူရဲသည် လက်နက်စုံနှင့် မိမိအိမ်ဦး၌ စောင့်နေစဉ်အခါ သူ၏ဥစ္စာသည် လုံခြုံစွာရှိ၏။–

၁၁း၂၂ သူ့ထက်တတ်စွမ်းနိုင်သောသူသည် လာ၍ သူ့ကိုအောင်ပြီးမှ၊ သူကိုးစားသောလက်နက်စုံကို သိမ်းယူ၍ ဥစ္စာပရိက်ံများကို ခွဲဝေလိမ့်မည်။–

၁၁း၂၃ ငါ့ဘက်၌မနေသောသူသည် ငါ့ရန်ဘက်ဖြစ်၏။ ငါနှင့်အတူ မစုမသိမ်းသောသူသည် ကြဲဖြန့်သောသူ ဖြစ်၏။

၁၁း၂၄ ညစ်ညူးသောနတ်သည် လူထဲကထွက်လျှင်၊ ခြောက်ကပ်သောအရပ်တို့၌ လည်၍ ငြိမ်သက်ခြင်းကိုရှာတတ်၏။ မတွေ့လျှင်၊ ငါသည် ထွက်ခဲ့သောနေမြဲအိမ်သို့ ပြန်ရဦးမည်ဟုဆို၍၊–

၁၁း၂၅ ရောက်သောအခါ၊ ထိုအိမ်သည် သုတ်သင်ပြင်ဆင်လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့သော်၊–

၁၁း၂၆ မိမိထက်သာ၍ ညစ်ညူးသောနတ်ဆိုးခုနစ်ယောက်ကိုခေါ်ပြီးလျှင် ထိုလူထဲသို့ဝင်၍နေကြ၏။ ထိုလူ၏နောက်ဖြစ်ဟန်သည် ရှေ့ဖြစ်ဟန်ထက် သာ၍ဆိုးသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁း၂၇ ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင် မိန်းမတယောက်သည် လူအစုအဝေးထဲကခေါ်၍ ကိုယ်တော်ကိုလွယ်သောဝမ်းနှင့် စို့တော်မူသောသားမြတ်သည် မင်္ဂလာရှိပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊–

၁၁း၂၈ ကိုယ်တော်က၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုနာ၍ ကျင့်စောင့်သောသူသည် မြတ်စွာသောမင်္ဂလာရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁း၂၉ လူအစုအဝေးတို့သည် ထူထပ်လျက်ရှိကြသောအခါ ကိုယ်တော်က၊ ဤလူမျိုးသည် ဆိုးညစ် သောအမျိုးဖြစ်၏။ နိမိတ်လက္ခဏာကိုတောင်းသည်မှာ ပရောဖက်ယောန၏ နိမိတ်လက္ခဏာမှတပါး အဘယ်လက္ခဏာကိုမျှသူတို့အားမပြရာ။–

၁၁း၃၀ ယောနသည် နိနေဝေမြို့သားတို့အားနိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်သကဲ့သို့ လူသားသည် ဤလူမျိုးအားဖြစ်လိမ့်မည်။–

၁၁း၃၁ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါ တောင်ပြည်ကိုအစိုးရသောမိဖုရားသည် ဤလူမျိုးတဘက်၌ထ၍ အရှုံးခံစေလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမိဖုရားသည်
ရှောလမုန်မင်းကြီး၏ပညာစကားကိုနားထောင်ခြင်းငှါ မြေကြီးစွန်းမှလာ၏။ ဤအရပ်၌ကား၊ ရှောလမုန်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။–

၁၁း၃၂ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါ နိနေဝေမြို့သားတို့သည် ဤလူမျိုးတဘက်၌ထ၍အရှုံးခံစေလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ယောနဟောပြောသောစကားကြောင့် နောင်တရကြ၏။–

၁၁း၃၃ ဤအရပ်၌ကားယောနထက်သာ၍ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။ ဆီမီးထွန်း၍ကွယ်ရာ၌ဖုံးထားလေ့မရှိ။ တောင်းဇလားအောက်၌လည်းထားလေ့မရှိ။ ဝင်လာသောသူသည် အလင်းကိုရစေခြင်းငှါ ဆီမီးခုံအပေါ်မှာတင်ထားလေ့ရှိ၏။–

၁၁း၃၄ ကိုယ်၏ဆီမီးကားမျက်စိတည်း။ ထိုကြောင့် မျက်စိကြည်လင်သောအခါ တကိုယ်လုံးလင်းလိမ့်မည်။ မျက်စိမြေးရှက်သောအခါ တကိုယ်လုံး မိုက်လိမ့်မည်။–

၁၁း၃၅ ကိုယ်၌ရှိသောအလင်းကို မှောင်မိုက်မဖြစ်စေခြင်းငှါ သတိပြုလော့။–

၁၁း၃၆ အင်္ဂါတခုမျှမမိုက်ဘဲ တကိုယ်လုံးလင်းလျှင်၊ ဆီမီး၏အရောင်နှင့်လင်းစေသကဲ့သို့ လုံးလုံးလင်းလျက်ရှိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁း၃၇ ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင် ဖာရိရှဲတယောက်သည် အစာကိုသုံးဆောင်တော်မူစေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကိုခေါ်ပင့်လျှင်၊ သူ၏အိမ်သို့ကြွ၍ စားပွဲ၌လျောင်းတော်မူ၏။–

၁၁း၃၈ အစာကိုမစားမှီ ဆေးခြင်းကိုပြုတော်မမူသည်ကို ထိုဖာရိရှဲသည်မြင်လျှင် အံ့ဩလေ၏။–

၁၁း၃၉ သခင်ဘုရားကလည်း၊ ဖာရိရှဲဖြစ်သောသင်တို့သည် ဖလား၊ လင်ပန်းကို အပြင်၌ဆေးကြောကြ၏။ အတွင်း၌ကား လုယူခြင်း၊ ဆိုးညစ်ခြင်းနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။–

၁၁း၄၀ လူမိုက်တို့၊ အပြင်ကိုဖန်ဆင်းသောသူသည် အတွင်းကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူသည်မဟုတ်လော။–

၁၁း၄၁ သာ၍ကောင်းသောနည်းမူကား၊ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်းဆင်းရဲသားတို့အားစွန့်ကြဲကြလော့။ သို့ပြုလျှင် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် သင်တို့အား သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၄၂ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်စိမ်းရွက်၊ လျူရွက်မျိုးမှစ၍ မြက်ပင် အမျိုးမျိုးကို ဆယ်ဘို့တဘို့လှူကြသည်တွင်၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ ဘုရားသခင်ကို ချစ်ခြင်းအမှုကိုကား လှပ်၍ထားကြ၏။ အရင်ဆိုသောအရာတို့ကိုမလှပ်မထား၊ နောက်ဆိုသောအရာ တို့ကိုကျင့်ရမည်။–

၁၁း၄၃ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ တရားစရပ်၌မြင့်မြတ်သော နေရာထိုင်ရာကိုငင်၊ ဈေး၌ ရိုသေစွာနှုတ်ဆက်ခြင်းကိုငင် နှစ်သက်ကြ၏။–

၁၁း၄၄ သင်တို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မထင်ရှားသောသင်္ချိုင်းတွင်းနှင့်တူကြ၏။ ထိုတွင်းအပေါ်မှာသွားလာသောသူတို့သည် သင်္ချိုင်းတွင်းရှိမှန်းကိုမျှ မသိကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁း၄၅ ကျမ်းတတ်တယောက်ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား ထိုသို့ဆိုလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကိုပင် ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်တော်မူ၏ဟု လျှောက်သော်၊–

၁၁း၄၆ ကျမ်းတတ်တို့၊ သင်တို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထမ်းခဲသောဝန်ကို သူတပါးအပေါ်မှာ တင်တတ်၏။–

၁၁း၄၇ ကိုယ်လက်ဖျားနှင့်မျှမတို့ကြ။ သင်တို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက်တို့၏သင်္ချိုင်းများကိုတည်လုပ်၍၊ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးများသည် သူတို့ကိုသတ်ကြ၏။–

၁၁း၄၈ အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏အပြုအမူကိုလက်ခံကြ၏။ ဘိုးဘေးတို့သည် ပရောဖက်များကိုသတ်ကြပြီ။ သင်တို့မူကား၊ သင်္ချိုင်းတို့ကိုတည်လုပ်ကြ၏။

၁၁း၄၉ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ဉာဏ်စီရင်တော်မူသည်ကား၊ ပရောဖက်၊ တမန်တော်တို့ကို သူတို့ရှိရာသို့ငါစေလွှတ်မည်။ သူတို့သည်ထိုပရောဖက်၊

တမန်တော်အချို့တို့ကို ညှဥ်းဆဲကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကိုသတ်ကြလိမ့်မည်။–
၁၁း၅၀ ထိုကြောင့်၊ အာဗေလ၏အသွေးမှစ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်နှင့် အိမ်တော်၏အကြား၌သတ်ခဲ့ပြီးသော ဇာခရိ၏အသွေးတိုင်အောင် ကမ္ဘာဦးမှစ၍ သွန်းပြီးသော ပရောဖက်အပေါင်းတို့၏အသွေးကြောင့် ယခုဖြစ်သောလူတို့သည် စစ်ကြောခြင်းကိုခံရကြမည်။–
၁၁း၅၁ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယခုဖြစ်သောလူတို့သည် ထိုစစ်ကြောခြင်းကိုခံရကြမည်။
၁၁း၅၂ ကျမ်းတတ်တို့၊ သင်တို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပညာဖွင့်သောသော့ကို သိမ်းထားကြပြီ။ မိမိတို့လည်းမဝင်၊ ဝင်လိုသောသူတို့ကိုလည်း ဆီးတားကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၁း၅၃ ထိုသို့ပရိသတ်တို့အားမိန့်တော်မူစဉ်တွင် ကျမ်းပြုဆရာနှင့်ဖာရိရှဲတို့သည် ကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကိုရမည်အကြောင်း၊–
၁၁း၅၄ ချောင်းမြောင်းလျက် စကားတော်ကိုဘမ်းခြင်းငှါ ရှာကြံလျက်၊ ကျပ်ကျပ်တိုက်တွန်း၍ အရာရာတို့၌ မေးစစ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ထိုအခါ အတိုင်းမသိများစွာသောလူတို့သည်စုဝေး၍ အချင်းချင်းနင်းမိမတတ်နေကြသည်ရှိသော်၊ ယေရှုသည်တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လျှို့ဝှက်ခြင်းတည်းဟူသော ဖာရိရှဲတို့၏တဆေးကို ရှေ့ဦးစွာကြဥ်ရှောင်ကြလော့။–
၁၂း၂ ဖုံးထားလျက်ရှိသမျှတို့သည် ပွင့်လိမ့်မည်။ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ရှိသမျှတို့သည်လည်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။–
၁၂း၃ မှောင်မိုက်၌ သင်တို့ပြောသမျှသောအရာများကို သူတပါးတို့သည် အလင်း၌နားကြားကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်အခန်းထဲမှာ နားအပါး၌ ပြောသောအရာများကို အိမ်မိုးပေါ်မှာဟစ်ကြော်ကြလိမ့်မည်။–
၁၂း၄ ငါ့အဆွေတို့၊ သင်တို့အားငါဆိုသည်ကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာကိုသတ်၍ နောက်တဖန် အလျှင်းမပြုနိုင်သောသူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။–
၁၂း၅ အဘယ်သူကိုကြောက်ရမည်နည်းဟူမူကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာကိုသတ်ပြီးမှ ငရဲထဲသို့ချနိုင်သောသူကို ကြောက်ကြလော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူကိုကြောက်ကြလော့။–
၁၂း၆ စာငှက်ငါးကောင်ကို အသပြာနှစ်ပြားအဘိုးနှင့် ဝယ်ရသည်မဟုတ်လော။ ထိုစာငှက်တကောင်ကိုမျှ ဘုရားသခင်မေ့လျော့တော်မမူ။–
၁၂း၇ သင်တို့ဆံပင်သည်လည်း အကုန်အစင်ရေတွက်လျက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့်မကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့သည်စာငှက်အများတို့ထက်သာ၍မြတ်ကြ၏။
၁၂း၈ ငါဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည်လူတို့ရှေ့မှာငါ့ကိုဝန်ခံအံ့၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်တို့ရှေ့မှာ လူသားသည် ထိုသူကိုဝန်ခံမည်။–
၁၂း၉ အကြင်သူသည်လူတို့ရှေ့မှာ ငါ့ကိုငြင်းပယ်အံ့၊ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်တို့ရှေ့မှာထိုသူကို ငါငြင်းပယ်မည်။–
၁၂း၁၀ လူသားကိုနှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားသောသူမည်သည်ကား၊ အပြစ်နှင့်လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကိုရနိုင်၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောသူမည်သည်ကား၊ အပြစ်နှင့်လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကိုမရနိုင်ရာ။–
၁၂း၁၁ သင်တို့ကိုတရားစရပ်သို့၄င်း၊ အကဲအမှူး၊ မင်းများရှေ့သို့၄င်း၊ ပို့ဆောင်ကြသောအခါ အဘယ်သို့ပြန်ပြောရမည်ကိုမစိုးရိမ်ကြနှင့်။–
၁၂း၁၂ အကြောင်းမူကား၊ ထိုခဏခြင်းတွင် အဘယ်သို့ပြောရမည်ကို သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် အကြံပေးမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၂း၁၃ လူအစုအဝေး၌ပါသောသူတယောက်က၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အစ်ကိုသည် အမွေဥစ္စာကိုအကျွန်ုပ်အားဝေပေးပါမည်အကြောင်း အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊–
၁၂း၁၄ ကိုယ်တော်က အချင်းလူ၊ အဘယ်သူသည် သင်တို့အမှုကို စီရင်ခွဲဝေပိုင်သောအခွင့်ကို ငါ့အားအပ်ပေးသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။–
၁၂း၁၅ ထိုမှတပါး လောဘလွန်ကျူးခြင်းကို သတိနှင့်ကြဥ်ရှောင်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ စည်းစိမ်ရှိသော်လည်းစည်းစိမ်၌အသက်မတည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၂း၁၆ တဖန်ဥပမာစကားကိုမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူဋ္ဌေးတဦး၌ မြေကောင်း၍ အသီးအနှံများလှ၏။–
၁၂း၁၇ ထိုသူဋ္ဌေးက၊ ငါသည်အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ အသီးအနှံများကို သိုထားစရာအရပ်မရှိ။–
၁၂း၁၈ ပြုမည့်အကြံမူကား၊ ငါ့တိုက်များကိုဖျက်၍ ကျယ်သောတိုက်တို့ကိုတည်ပြီးမှ၊ ငါ၏အသီးအနှံဥစ္စာရှိသမျှတို့ကိုသိုထားမည်။–
၁၂း၁၉ ငါ့ဝိညာဉ်အားလည်း၊ အချင်းဝိညာဉ်၊ သင်သည်နှစ်ပေါင်းများစွာသုံးဆောင်ရန် ဥစ္စာများကို သိုထားလျက်ရှိပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေလော့။ စားသောက်ခြင်း၊ ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုလော့၊ ငါပြောမည်ဟု သူဋ္ဌေးအကြံရှိ၏။–
၁၂း၂၀ ထိုသို့အကြံရှိစဉ်တွင်ဘုရားသခင်က၊ အချင်းလူမိုက်၊ ယနေ့ညဉ့်၌ပင်သင်၏ဝိညာဉ်ကိုရုပ်သိမ်းရာအချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍သင်သည် ပြင်ဆင်သိုထားသောဥစ္စာကို အဘယ်သူပိုင်မည်နည်းဟု သူဋ္ဌေးအားမိန့်တော်မူ၏။–
၁၂း၂၁ ထို့အတူ ကိုယ်အဘို့ဘဏ္ဍာများကိုဆည်းဖူး၍၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဆင်းရဲသောသူမည်သည်ကား၊ ထိုသူဋ္ဌေးနှင့်တူသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၂း၂၂ တဖန် တပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကြောင့်သင်တို့သည် အဘယ်သို့စားရမည်ဟူ၍ အသက်အဘို့မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အဘယ်သို့ဝတ်ရမည်ဟူ၍ ကိုယ်အဘို့မစိုးရိမ်ကြနှင့်ဟု ငါဆို၏။–
၁၂း၂၃ အစာထက် အသက်မြတ်သည်မဟုတ်လော။ အဝတ်ထက် ကိုယ်မြတ်သည်မဟုတ်လော။–
၁၂း၂၄ ကျီးကန်းများကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။ ထိုငှက်တို့သည် မျိုးစေ့ကိုမစိုက်မကြဲ၊ စပါးကိုမရိတ်၊ စပါးကျီမရှိ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်မရှိ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကိုကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ထိုငှက်တို့ထက် သင်တို့သည်အလွန်မြတ်သည်မဟုတ်လော။–
၁၂း၂၅ အဘယ်သူသည် စိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့်မိမိအသက်တာကိုတတောင်ခန့်မျှ တိုးပွားစေနိုင်သနည်း။–
၁၂း၂၆ ထိုသို့ အငယ်ဆုံးသောအမှုကိုမျှမတတ်နိုင်လျှင် ကြွင်းသောအမှုကိုအဘယ်ကြောင့် စိုးရိမ်ကြသနည်း။–
၁၂း၂၇ နှင်းပင်တို့သည်အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ကြီးပွားသည်ကိုကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။ ထိုအပင်တို့သည်အလုပ်လည်းမလုပ်၊ ချည်ဖြစ်စေခြင်းငှါ မငင်မဝင့်။ သို့သော်လည်း ဘုန်းကြီးသောရှောလမုန်မင်းကြီးအဝတ်သည် ထိုအပင်တပင်မျှ၏ အဝတ်ကိုမမှီဟု ငါဆို၏။–
၁၂း၂၈ ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့၊ ယနေ့အသက်ရှင်လျက်၊ နက်ဖြန်မီးဖိုထဲသို့ရောက်သောတောမြက်ပင်ကို ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သောအဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းတော်မူလျှင်၊ ထိုမျှမကသင်တို့ကိုအဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူမည်မဟုတ်လော။–
၁၂း၂၉ ထိုကြောင့် အဘယ်သို့စားရအံ့နည်း၊ အဘယ်သို့သောက်ရအံ့နည်းဟူ၍မရှာဖွေကြနှင့်။ သောကမွေနှောက်ခြင်းလည်းမရှိကြနှင့်။–

၁၂း၃၀ ထိုအရာများကို လောကီသားအမျိုးမျိုးတို့သည် ရှာဖွေတတ်ကြ၏။ ထိုအရာများကို သင်တို့သည်အသုံးလိုကြောင်းကို သင်တို့အဘသိတော်မူ၏။–
၁၂း၃၁ သင်တို့မူကား ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုရှာကြလော့။ နောက်မှ ထိုအရာများကိုထပ်၍ ပေးတော်မူလတံ့။–
၁၂း၃၂ သိုးစုငယ်၊ သင်တို့သည်မကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့အဘသည် သင်တို့အား နိုင်ငံကိုပေးခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူ၏။–
၁၂း၃၃ သင်တို့ဥစ္စာများကိုရောင်း၍ ဆင်းရဲသားတို့အားစွန့်ကြကြလော့။ မဆွေးမဟောင်းတတ်သောအိတ်တို့ကို ကိုယ်သုံးဘို့လုပ်ကြလော့။ သူခိုးမရောက်၊ ပိုးများမဖျက်ဆီးရာအရပ်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ မကုန်မဆုံးနိုင်သောဘဏ္ဍာကိုဆည်းဖူးကြလော့။–
၁၂း၃၄ အကြောင်းမူကား၊ အကြင်အရပ်၌ သင်တို့၏ဘဏ္ဍာရှိ၏၊ ထိုအရပ်သို့ သင်တို့စိတ်နှလုံးရောက်တတ်၏။
၁၂း၃၅ သင်တို့သည် ခါးပန်းစည်းလျက်၊ ဆီမီးထွန်းလျက်နေသဖြင့်၊–
၁၂း၃၆ သခင်သည် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲမှပြန်လာ၍ တံခါးကိုခေါက်သောအခါ ချက်ခြင်းဖွင့်ခြင်းငှါ သခင်လာမည်ကိုမြော်လင့်၍နေသော ကျွန်ကဲ့သို့ ရှိနေကြလော့။–
၁၂း၃၇ အကြင်ကျွန်တို့သည် စောင့်လျက်နေသည်ကို သခင်သည် ပြန်လာ၍တွေ့၏၊ ထိုကျွန်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သခင်သည် ခါးပန်းစည်းလျက် ကျွန်တို့ကိုစားပွဲ၌လျောင်းစေပြီးမှ၊ ကိုယ်တိုင်လာ၍ သူတို့အားလုပ်ကျွေးလိမ့်မည်။–
၁၂း၃၈ နှစ်ချက်တီးအချိန်ဖြစ်စေ၊ သုံးချက်တီးအချိန်ဖြစ်စေ၊ သခင်သည်လာ၍ ထိုသို့တွေ့လျှင်၊ ထိုကျွန်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။–
၁၂း၃၉ အိမ်ရှင်သည်သူခိုးလာမည်အချိန်နာရီကိုသိရလျှင်၊ မိမိအိမ်ကိုမထွင်းမဖောက်စေခြင်းငှါ စောင့်နေလိမ့်မည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။–
၁၂း၄၀ ထိုကြောင့် သင်တို့သည်ပြင်ဆင်လျက်နေကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့မထင်မမှတ်သောအချိန်၌ လူသားသည်ကြွလာလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၂း၄၁ ပေတရုကလည်း၊ သခင်၊ ဤဥပမာကိုအကျွန်ုပ်တို့အားသာမိန့်တော်မူသလော။ လူအပေါင်းတို့အားမိန့်တော်မူသလောဟု မေးလျှောက်လျှင်၊–
၁၂း၄၂ သခင်ဘုရားက၊ အိမ်ရှင်သည် မိမိအိမ်သားတို့အား အချိန်တန်လျှင် အစားအသောက်တို့ကို ဝေဖန်စေခြင်းငှါ အအုပ်အချုပ်ခန့်ထား၍၊ သစ္စာနှင့်ငှင်း၊ သတိပညာနှင့်ငှင်း ပြည့်စုံသောကျွန်ကား အဘယ်သူနည်း။–
၁၂း၄၃ အကြင်ကျွန်သည် ဤသို့ပြုလျက်နေသည်ကို အရှင်သည်ပြန်လာ၍တွေ့၏၊ ထိုကျွန်သည်မင်္ဂလာရှိ၏။–
၁၂း၄၄ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အရှင်သည်မိမိဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို ထိုကျွန်၌အပ်လိမ့်မည်။–
၁၂း၄၅ သို့မဟုတ်မူကား၊ အကြင်ကျွန်က၊ ငါ့အရှင်လာခဲလိမ့်မည်ဟုစိတ်ထဲ၌အောက်မေ့သည်နှင့် ကျွန်ချင်းယောကျ်ားမိန်းမတို့ကိုရိုက်ပုတ်လျက်၊ စားသောက်ယစ်မူးလျက်နေ၏၊–
၁၂း၄၆ ထိုကျွန် မကြည့်မမျှော်သောနေ့ရက်၊ မကြားမသိသောအချိန်နာရီ၌ သခင်သည်ရောက်လာလျှင်၊ ထိုကျွန်ကိုပြင်းစွာဆုံးမကွပ်မျက်၍ သစ္စာမရှိသောသူတို့နှင့်တကွ နေရာချလတံ့။–
၁၂း၄၇ အကြင်ကျွန်သည် မိမိသခင်၏အလိုကိုသိလျက်နှင့် အသင့်မနေ၊ သခင်၏အလိုကိုမဆောင်၊ ထိုကျွန်သည် များစွာသောဒဏ်ကိုခံရ၏။–
၁၂း၄၈ သခင်၏အလိုကိုမသိဘဲလျက်၊ ဒဏ်ခံထိုက်သောအမှုကိုပြုမိသောသူမူကား၊ အနည်းငယ်သော ဒဏ်ကိုသာခံရ၏။ အကြင်သူသည် များစွာသောကျေးဇူးကိုခံ၏၊ ထိုသူသည်အများကိုဆပ်ရ၏။ အကြင်သူ၌များစွာသောဥစ္စာကိုအပ်နှင်း၏၊ ထိုသူကိုများစွာတောင်းလိမ့်မည်။
၁၂း၄၉ မြေပေါ်၌ မီးလောင်စေခြင်းငှါငါလာသတည်း။ ထိုမီးမညှိမှီတိုင်အောင်ငါ၏အလိုမပြည့်စုံ။ ဗတ္တိဇံတခုကိုလည်းငါခံစရာရှိ၏။–
၁၂း၅၀ ထိုဗတ္တိဇံကို မခံမှီတိုင်အောင်ငါသည်အလွန်ငြိုးငွေ့သောစိတ်ရှိ၏။–
၁၂း၅၁ မြေပေါ်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကိုပေးအံ့သောငှါ ငါလာသည်ဟုထင်ကြသလော။ ထိုသို့သောအလို့ငှါ ငါလာသည်မဟုတ်။ အချင်းချင်းကွဲပြားစေခြင်းငှါ ငါလာသည်ဟုငါဆို၏။–
၁၂း၅၂ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ယခုမှစ၍ အိမ်တအိမ်၌နေသော လူငါးယောက်တို့သည် နှစ်ယောက်တစု သုံးယောက်တစု အချင်းချင်းကွဲပြားလိမ့်မည်။–
၁၂း၅၃ အဘနှင့်သား၊ အမိနှင့်သမီး၊ ယောက္ခမနှင့်ချွေးမ အချင်းချင်းကွဲပြားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၂း၅၄ တဖန်လူအစုအဝေးတို့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည်အနောက်မျက်နှာ၌မိုဃ်းရိပ်တက်သည်ကိုမြင်သောအခါ မိုဃ်းရွာမည်ဟု ချက်ခြင်းဆိုတတ်၏။ ဆိုသည်အတိုင်းလည်းဖြစ်တတ်၏။–
၁၂း၅၅ တောင်လေလာသည်ကိုမြင်သောအခါ နေပူမည်ဟုဆိုတတ်၏။ ဆိုသည်အတိုင်းလည်းဖြစ်တတ်၏။–
၁၂း၅၆ လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ သင်တို့သည်မြေကြီး၏မျက်နှာနှင့်မိုဃ်းကောင်းကင်၏မျက်နှာကို ပိုင်းခြား၍သိနိုင်ကြ၏။ ယခုကပ်ကာလကို အဘယ်ကြောင့် ပိုင်းခြား၍မသိနိုင်ကြသနည်း။–
၁၂း၅၇ ထိုမှတပါး ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုအဘယ်ကြောင့် အလိုအလျောက်ပိုင်းခြား၍မသိကြသနည်း။–
၁၂း၅၈ သင်သည်တရားတွေ့ဘက်နှင့်အတူ မင်းထံသို့သွားသောအခါ အမှုပြေစေခြင်းငှါ လမ်း၌ကြိုးစားလော့။ သို့မဟုတ် တရားတွေ့ဘက်သည် တရားသူကြီးရှေ့သို့ဆွဲမည်။ တရားသူကြီးသည် လုလင်ခေါင်း၌အပ်၍၊ လုလင်ခေါင်းသည် ထောင်ထဲ၌လှောင်ထားမည်။–
၁၂း၅၉ လျော်ပြစ်ငွေရှိသမျှကို မလျော်မှီတိုင်အောင် ထောင်ထဲကမထွက်ရ၊ ငါဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ထိုအခါ လူအချို့တို့သည်လာ၍၊ ပိလတ်မင်းသည်ဂါလိလဲလူအချို့တို့၏အသွေးကို မိမိတို့ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်တို့နှင့် ရောနှောကြောင်းကို လျှောက်ကြလျှင်၊–
၁၃း၂ ယေရှုက၊ ထိုဂါလိလဲလူတို့သည် ထိုသို့ခံရသောကြောင့်၊ အခြားသောဂါလိလဲလူ အပေါင်းတို့ထက် သာ၍အပြစ်ရှိသည်ဟု ထင်ကြသလော။–
၁၃း၃ သာ၍အပြစ်ရှိသည်မဟုတ်။ သင်တို့ရှိသမျှသည်လည်း နောင်တမရလျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ငါဆို၏။–
၁၃း၄ ထိုမှတပါး၊ ရှိလောင်ပြအိုးလဲ၍ ပိသောသူတကျိပ်ရှစ်ယောက်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့ထက် သာ၍ အပြစ်ရှိသည်ဟု ထင်ကြသလော။–
၁၃း၅ သာ၍အပြစ်ရှိသည်မဟုတ်။ သင်တို့ရှိသမျှသည်လည်းနောင်တမရလျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြ လိမ့်မည်၊ ငါဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃း၆ တဖန် ဥပမာကိုမိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူတယောက်သည် ဥယျာဉ်၌စိုက်သော သင်္ဘောသဖန်းပင် တပင်ရှိ၏။ ထိုအပင်သို့လာ၍ အသီးကို ရှာသော်လည်း မတွေ့။—

၁၃း၇ ထိုအခါ ဥယျာဉ်စောင့်အားလည်း၊ သုံးနှစ်ပတ်လုံး ဤသင်္ဘောသဖန်းပင်သို့ငါလာ၍ အသီးကိုရှာသော်လည်း မတွေ့မရ။ ခုတ်ပစ်လော့။ အဘယ်ကြောင့် မြေကိုနှောင့်ရှက်ရသနည်းဟု အမိန့်ရှိသော်၊ ဥယျာဉ်စောင့်က၊ သခင်၊ ယခုနှစ်ရှိပါစေဦး။—

၁၃း၈ အကျွန်ုပ်သည် အပင်နားပတ်လည်ကိုတူးဆွ၍ နောက်ချေးကိုဖို့ပါမည်။—

၁၃း၉ အသီးသီးကောင်းသီးပါလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် နောက်မှခုတ်ပစ်တော်မူပါဟု လျှောက်လေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃း၁၀ တနေ့သောဥပုသ်နေ့၌ ယေရှုသည် တရားစရပ်တွင် ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူသောအခါ၊—

၁၃း၁၁ တဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး နတ်စွဲ၍ ရောဂါနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရသော မိန်းမတယောက်ရှိ၏။ ထိုမိန်းမသည် ကျောကုန်း၍ ကိုယ်ကိုအလျင်းမဆန့်နိုင်။—

၁၃း၁၂ ယေရှုသည် ထိုမိန်းမကိုမြင်တော်မူလျှင် အထံတော်သို့ခေါ်၍၊ အချင်းမိန်းမ၊ သင်သည် အနာရောဂါနှင့်လွတ်၏ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊—

၁၃း၁၃ သူ့အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည်ချက်ခြင်း တည့်မတ်ခြင်းသို့ရောက်၍ ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။—

၁၃း၁၄ ထိုသို့ဥပုသ်နေ့၌ ယေရှုသည် အနာရောဂါကိုငြိမ်းစေတော်မူသောကြောင့် တရားစရပ်မှူးသည် အမျက်ထွက်၍၊ အလုပ်လုပ်ရသောနေ့ရက် ခြောက်ရက်ရှိ၏။ ထိုနေ့ရက်တွင်လာ၍ အနာရောဂါငြိမ်းစေခြင်းကျေးဇူးကို ခံကြလော့။ ဥပုသ်နေ့၌ မလာမခံကြနှင့်ဟု ပရိသတ်တို့အားဆို၏။—

၁၃း၁၅ သခင်ဘုရားကလည်း၊ လျို့ဝှက်သောသူ၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် ဥပုသ်နေ့၌ မြင်း၊ နွားကို တင်းကုပ်မှလွှတ်၍ ရေတိုက်ခြင်းငှါ ဆောင်သွားတတ်သည် မဟုတ်လော။—

၁၃း၁၆ တဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး စာတန်ချည်နှောင်သော အာဗြဟံ၏သမီးဖြစ်သောဤမိန်းမကို ဤချည်နှောင်ခြင်းမှ ဥပုသ်နေ့၌မလွှတ်ရသလောဟု မိန့်တော်မူ၏။—

၁၃း၁၇ ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှ ရန်ဘက်နေသောသူအပေါင်းတို့သည်ရှက်ကြောက်ခြင်းရှိ၍၊ ပြုတော်မူသောအံ့ဩဘွယ်အမှုများတို့ကို လူအပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။

၁၃း၁၈ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည်အဘယ်အရာနှင့်တူသနည်း။ အဘယ်သို့ပုံပြုရအံ့နည်း။—

၁၃း၁၉ လူသည် ယူ၍ ဥယျာဉ်၌စိုက်သော မုန်ညင်းစေ့နှင့်တူ၏။ ထိုအစေ့သည်ကြီးပွား၍ အပင်ကြီးဖြစ်၏။ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည်လည်း အကိုင်းအခက်တို့ ၌နားနေမှီခိုကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။—

၁၃း၂၀ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို အဘယ်သို့ပုံပြုရအံ့နည်း။—

၁၃း၂၁ မိန်းမသည် တဆေးကိုယူ၍ မုန့်ညက်သုံးတင်း၌ထည့်သဖြင့်၊ မုန့်ညက်ရှိသမျှကို ဖောင်းကြွစေတတ်သော တဆေးနှင့်တူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃း၂၂ ထိုအခါ ယေရှုသည် မြို့ရွာတို့ကို ဒေသစာရီလှည့်လည်လျက်၊ ဆုံးမဩဝါဒပေးလျက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ခရီးသွားတော်မူ၏။—

၁၃း၂၃ လူတဦးကလည်း၊ သခင်၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်သောသူတို့သည် များသလော၊ နည်းသလောဟု မေးလျှောက်လျှင်၊—

၁၃း၂၄ ကျဉ်းမြောင်းသောတံခါးဝကိုဝင်ခြင်းငှါ ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ အများသောသူတို့သည်ဝင်ခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်း မစွမ်းနိုင်ကြဟု ငါဆို၏။—

၁၃း၂၅ အိမ်ရှင်သည် တခါထ၍တံခါးကိုပိတ်ပြီးမှ၊ သင်တို့သည်ပြင်၌ရပ်၍ တံခါးကိုခေါက်လျက်၊ သခင်၊သခင်၊အကျွန်ုပ်တို့အားဖွင့်ပါဟုတောင်းလျှောက်သော်လည်း၊ သခင်က၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကလာသည်ကို ငါမသိဟုပြန်ပြောလိမ့်မည်။—

၁၃း၂၆ ထိုအခါသင်တို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အထံတော်၌စားသောက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့နေသောမြို့ရွာ၌ ကိုယ်တော်သည် ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူပြီဟု လျှောက်ပြန်သော်လည်း၊—

၁၃း၂၇ သခင်က၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကလာသည်ကိုငါမသိဟု ငါဆိုပြီ။ မတရားသောအမှုကို ပြုသောသူအပေါင်းတို့၊ ငါ့ထံမှဖယ်သွားကြဟု ပြောလိမ့်မည်။—

၁၃း၂၈ ထိုအခါ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်မှစသောပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော် ထဲသို့ဝင်၍၊ သင်တို့သည် ပြင်သို့နှင် ထုတ်ခြင်းကိုခံရသောအခါ ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိလတံ့။

၁၃း၂၉ ထိုအခါ အရှေ့ အနောက် တောင် မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာကလာ၍ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံထဲတွင် လျောင်းရကြလတံ့။—

၁၃း၃၀ နောက်ကျသောသူအချို့တို့သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူအချို့တို့သည် နောက်ကျကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃း၃၁ ထိုအခါ ဖာရိရှဲအချို့တို့သည် အထံတော်သို့လာ၍၊ ဤအရပ်မှထွက်သွားပါ။ ဟေရုဒ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကိုသတ်မည်အကြံရှိပါသည်ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သွားကြလော့။—

၁၃း၃၂ ယခုနေ့နှင့်နက်ဖြန်နေ့၌ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်၍ အနာရောဂါကိုငြိမ်းစေ၏။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်မည်အရာကို ထိုမြေခွေးအား ပြောကြလော့။—

၁၃း၃၃ သို့သော်လည်း ယခုနေ့၊ နက်ဖြန်နေ့၊ သန်ဘက်နေ့၌ငါသွားရသေး၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယေရုရှလင်မြို့မှတပါး အခြားသောအရပ်၌ အဘယ် ပရောဖက်မျှ မဆုံးရာ။—

၁၃း၃၄ အိုယေရုရှလင်မြို့၊ ယေရုရှလင်မြို့၊ သင်သည် ပရောဖက်တို့ကိုသတ်မြဲရှိ၏။ သင်ရှိရာသို့ စေလွှတ်သောသူတို့ကိုလည်း ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်မြဲရှိ၏။ ကြက်မသည် မိမိသားငယ်တို့ကို အတောင်အောက်၌စုရုံးသကဲ့သို့ သင်၏သားတို့ကိုစုရုံးစေခြင်းငှါ ကြိမ်ဖန်များစွာငါအလိုရှိ၏။ သင်မူကား အလိုမရှိ။—

၁၃း၃၅ သင်တို့နေသောအိမ်သည် သင်တို့၌လူဆိတ်ညံလျက် ကျန်ရစ်ရ၏။ ငါဆိုသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်နှင့်ကြွလာသောသူသည် မင်္ဂလာ ရှိစေသောဟု သင်တို့မပြောမီတိုင်အောင် ယခုမှစ၍သင်တို့သည် ငါ့မျက်နှာကိုမမြင်ရကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ တနေ့သောဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် အစာကိုသုံးဆောင်ခြင်းငှါ အရာရှိဖြစ်သော ဖာရိရှဲ တယောက်၏အိမ်သို့ဝင်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုချောင်းကြည့်ကြ၏။–

၁၄း၂ ရေဖျဉ်းနာစွဲသောသူတယောက်သည် ရှေ့တော်၌ရှိ၏။–

၁၄း၃ ဥပုသ်နေ့၌ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေအပ်သလောဟု ဖာရိရှဲနှင့်ကျမ်းတတ်တို့ကို မေးတော်မူလျှင်၊–

၁၄း၄ သူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ယေရှုသည်ထိုသူကိုယူ၍ အနာရောဂါနှင့်ကင်းလွတ်စေပြီးမှ၊ လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။–

၁၄း၅ ပရိသတ်တို့ကိုလည်း၊ မိမိမြည်း၊ နွားသည် ဥပုသ်နေ့၌တွင်းထဲသို့ကျလျှင် ချက်ခြင်းမဆွဲမတင်ဘဲ နေမည့်သူတစုံတယောက်သည် သင်တို့တွင် ရှိသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊–

၁၄း၆ ထိုသူတို့သည် စကားတခွန်းကိုမျှမပြန်နိုင်ကြ။

၁၄း၇ ထိုအခါ ခေါ်ဘိတ်သောသူတို့သည် မြင့်မြတ်သောနေရာထိုင်ရာကို ရွေးကြသည်ကိုမြင်တော်မူလျှင်၊ သူတို့အား ဥပမာကိုမိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၁၄း၈ သူတပါးသည်မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့သင့်ကိုခေါ်ဘိတ်သောအခါ၊ မြင့်မြတ်သောနေရာ၌မလျောင်းနှင့်။ ထိုသို့လျောင်းလျှင် သင့်ထက်သာ၍ မြတ်သောသူသည် ပွဲသို့လာသည်ရှိသော်၊–

၁၄း၉ သင်တို့နှစ်ယောက်ကို ခေါ်ဘိတ်သောသူက၊ ဤသူအားနေရာကိုပေးလော့ဟုလာ၍ပြောလိမ့်မည်။ ထိုအခါသင်သည်ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် နိမ့်သောနေရာ သို့ဆင်းရလိမ့်မည်။–

၁၄း၁၀ သူတပါးတို့သည် သင့်ကိုခေါ်ဘိတ်သောအခါ၊ သွား၍နိမ့်သောနေရာ၌လျောင်းလော့။ ထိုသို့လျောင်းလျှင် သင့်ကိုခေါ်ဘိတ်သောသူ လာသည်ရှိသော်၊ အဆွေ၊ တက်ပါဟုသင့်ကိုဆိုလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်နှင့်အတူလျောင်းသောသူတို့ရှေ့မှာ သင်၏အသရေထင်ရှားလိမ့်မည်။–

၁၄း၁၁ ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမြှောက်သောသူမည်သည်ကား နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်လတံ့။ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ့်ချသောသူမည်သည်ကား ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်လတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄း၁၂ ကိုယ်တော်ကို ခေါ်ပင့်သောသူအားတဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် နံနက်စာ၊ ညစာလုပ် ကျွေးသောအခါ၊ အဆွေခင်ပွန်း၊ ညီအစ်ကို အမျိုးသားချင်း၊ ငွေရတတ်သော အိမ်နီးချင်းများကို မခေါ် မဘိတ်နှင့်။ ထိုသို့ခေါ်ဘိတ်လျှင်၊ သူတို့သည် နောက်တဖန်သင့်ကိုခေါ်ဘိတ်၍ ကျွေးဖူးဆပ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၄း၁၃ သင်သည်ပွဲခံသောအခါ ဆင်းရဲသောသူ၊ အင်္ဂါချို့တဲ့သောသူ၊ ခြေမစွမ်းသောသူ၊ မျက်စိကန်းသော သူများကိုခေါ်ဘိတ်လော့။–

၁၄း၁၄ ထိုသို့ခေါ်ဘိတ်လျှင် မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ကျွေးဖူးမဆပ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ထမြောက်သည်ကာလ၌ သင်သည်ကျွေးဖူးဆပ်ခြင်းအကျိုးကို ခံရလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄း၁၅ စားပွဲ၌လျောင်းသောသူတယောက်သည်ထိုစကားတော်ကိုကြားလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်၌ ပွဲဝင်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟုလျှောက် သော်၊–

၁၄း၁၆ ကိုယ်တော်က၊ လူတဦးသည်ကြီးစွာသောပွဲကိုစီရင်၍ လူများတို့ကိုခေါ်ဘိတ်လေ၏။–

၁၄း၁၇ ပွဲခံချိန်ရောက်သောအခါ၊ ခေါ်ဘိတ်သောသူတို့ကို၊ လာကြပါ။ အလုံးစုံတို့သည်အသင့်ရှိပြီဟုမှာ၍ အစေအပါးကိုစေလွှတ်၏။–

၁၄း၁၈ ခေါ်အပ်သောသူအပေါင်းတို့သည် တညီတညွတ်တည်းပရိယာယ်ပြုကြ၏။ တယောက်က၊ အကျွန်ုပ်သည် မြေရာကိုဝယ်ပါပြီ။ သွား၍ ကြည့်ရပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကိုလွှတ်ပါဦးလော့ဟု တောင်းပန်လေ၏။–

၁၄း၁၉ တယောက်က အကျွန်ုပ်သည်နွားငါးယှဉ်းကိုဝယ်ပါပြီ။ သွား၍စမ်းရပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကိုလွှတ်ပါဦးလော့ဟု တောင်းပန်လေ၏။–

၁၄း၂၀ တယောက်က၊ အကျွန်ုပ်သည်မယားနှင့်လက်ထပ်ပါပြီ။ ထိုကြောင့်အကျွန်ုပ်မလာနိုင်ပါဟုဆို၏။–

၁၄း၂၁ အစေအပါသည် သခင့်ထံသို့ပြန်လာ၍ ထိုအကြောင်းများကိုလျှောက်လေ၏။ ထိုအခါ အိမ်ရှင်သည် အမျက်ထွက်၍၊ မြို့လမ်းမလမ်းကြားသို့ အသော့သွားချေ။ ဆင်းရဲသောသူ၊ အင်္ဂါချို့တဲ့သောသူ၊ ခြေမစွမ်းသောသူ၊ မျက်စိကန်းသောသူများကိုခေါ်သွင်းချေဟု အစေအပါကိုဆို၏။–

၁၄း၂၂ အစေအပါကလည်း၊ သခင်စီရင်တော်မူသည်အတိုင်းပြုပါပြီ။ သို့သော်လည်း လပ်သောနေရာ ထိုင်ရာရှိပါသေးသည်ဟု လျှောက်လေသော်၊–

၁၄း၂၃ သခင်က၊ မြို့ပြင်၊ လမ်းမ၊ ခြံနားသို့သွားဦးလော့။ ငါ့အိမ်ကိုပြည့်စေခြင်းငှါ အနိုင်အထက် ခေါ်သွင်းလော့။–

၁၄း၂၄ အထက်ကခေါ်ဘိတ်သောသူတယောက်မျှ ငါ့ပွဲသို့မဝင်ရ၊ ငါအမိန့်ရှိပြီဟု အစေအပါကိုဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄း၂၅ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြသည်ကို ယေရှုသည် လှည့်၍ကြည့်တော်မူပြီးလျှင်၊–

၁၄း၂၆ အကြင်သူသည် ငါ့ထံသို့လာ၍ မိဘ၊ သားမယား၊ ညီအစ်ကို၊ နှမတို့ကိုငှင်း၊ ထိုမျှမက မိမိအသက်ကိုငှင်း မမုန်း၊ ထိုသူသည် ငါ့တပည့် မဖြစ်နိုင်ရာ။–

၁၄း၂၇ အကြင်သူသည် မိမိလက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့မလိုက်၊ ထိုသူသည်ငါ့တပည့်မဖြစ်နိုင်ရာ။–

၁၄း၂၈ သင်တို့တွင် တယောက်သောသူသည် တိုက်ကိုတည်မည်ဟုအကြံရှိလျှင်၊ ထိုတိုက်ပြီးအောင် ငွေလောက်မည်မလောက်မည်ကို သိခြင်းငှါ၊ ရှေ့ဦးစွာထိုင်၍ ကုန်စရိတ်ကိုမချင့်တွက်ဘဲနေမည်လော။–

၁၄း၂၉ သို့မဟုတ်တိုက်မြစ်ကိုတည်၍ တိုက်ကိုမပြီးနိုင်လျှင်၊ သိမြင်သောသူအပေါင်းတို့က၊–

၁၄း၃၀ ဤသူသည် တည်စပြု၍ အစမသတ်နိုင်ဟု ကဲ့ရဲ့ကြလိမ့်မည်။–

၁၄း၃၁ တနည်းကား၊ တစုံတယောက်သောရှင်ဘုရင်သည် အခြားသောရှင်ဘုရင်နှင့်စစ်ပြိုင်မည်ဟုအကြံရှိလျှင်၊ လူနှစ်သောင်းနှင့်ချီလာသော ရှင်ဘုရင်ကို လူတသောင်းနှင့်ခံနိုင်မည် မခံနိုင်မည် ကိုရှေ့ဦးစွာထိုင်၍ မဆင်ခြင်ဘဲနေမည်လော။–

၁၄း၃၂ မခံနိုင်သည်မှန်လျှင်၊ အခြားသောရှင်ဘုရင် ဝေးသေးသောအခါ သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍ စစ်ငြိမ်းမည်အကြောင်း တောင်းပန်တတ်သည် မဟုတ်လော။–

၁၄း၃၃ ထိုနည်းတူ၊ သင်တို့တွင် အကြင်သူသည် မိမိ၌ရှိသမျှကို မစွန့်ဘဲနေ၏၊ ထိုသူသည် ငါ့တပည့်မဖြစ်နိုင်ရာ။–

၁၄း၃၄ ဆားမူကားကောင်း၏။ သို့သော်လည်း အငန်ကင်းပျောက်လျှင် ငန်သောအရသာကို အဘယ်သို့ရပြန်မည်နည်း။–

၁၄း၃၅ မြေဘို့မကောင်း၊ အမှိုက်ပုံဘို့မကောင်း၊ ထိုဆားကိုပြင်သို့ ပစ်လိုက်တတ်၏။ ကြားစရာနားရှိသောသူ မည်သည်ကားကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ အခွန်ခံသောသူတို့နှင့် ဆိုးသောသူအပေါင်းတို့သည် နားထောင်ခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်သည်ဖြစ်၍၊–

၁၅း၂ ဖာရိရှဲနှင့်ကျမ်းပြုဆရာတို့က၊ ဤသူသည်ဆိုးသောသူတို့ကိုလက်ခံ၍ သူတို့နှင့်အတူစားပါသည် တကားဟု ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြ၏။–

၁၅း၃ ထိုအခါ ဥပမာစကားကိုမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူ၌သိုးတရာရှိ၍၊–

၁၅း၄ သိုးတကောင်ပျောက်လျှင်၊ ကိုးဆယ်ကိုးကောင်သောသိုးတို့ကိုတောတွင်ထားခဲ့ပြီးမှ၊ ပျောက်သောသိုးတကောင်ကို မတွေ့မှီတိုင်အောင်သွား၍ မရှာဘဲနေမည်လော။–

၁၅း၅ တွေ့ပြီးလျှင် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်ပခုံးပေါ်မှာတင်ထမ်း၍၊–

၁၅း၆ မိမိအိမ်သို့ရောက်သောအခါအဆွေခင်ပွန်းအိမ်နီးချင်းများကိုခေါ်၍၊ ပျောက်သောသိုးကိုငါတွေ့ပြီ။ ငါနှင့်အတူဝမ်းမြောက်ကြလော့ဟု ဆိုတတ်သည်မဟုတ်လော။

၁၅း၇ ထိုနည်းတူ ဖြောင့်မတ်၍ နောင်တရစရာအကြောင်းမရှိသော သူကိုးဆယ်ကိုးယောက်တို့၌ ကောင်းကင်သားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ထက်၊ နောင်တရသော လူဆိုးတယောက်၌ သာ၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြသည်ဟု ငါဆို၏။–

၁၅း၈ တနည်းကား၊ တစုံတယောက်သောမိန်းမ၌ ငွေဆယ်ပြားရှိ၍ တပြားပျောက်လျှင်၊ ဆီမီးကိုထွန်း၍မတွေ့မှီတိုင်အောင် တအိမ်လုံးကိုလှည်း၍ စေ့စေ့မရှာဘဲ နေမည်လော။–

၁၅း၉ တွေ့ပြီးလျှင် အဆွေခင်ပွန်းအိမ်နီးချင်းများကိုခေါ်၍၊ ပျောက်သောငွေကိုငါတွေ့ပြီ။ ငါနှင့်အတူဝမ်းမြောက်ကြလော့ဟု ဆိုတတ်သည်မဟုတ်လော။–

၁၅း၁၀ ထိုနည်းတူ ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်တို့သည် နောင်တရသောလူဆိုးတယောက်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅း၁၁ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တစုံတယောက်သောသူ၌သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။–

၁၅း၁၂ သားအငယ်သည် အဘထံသို့သွား၍၊ အဘ၊ အကျွန်ုပ်ရထိုက်သောအမွေဥစ္စာကို ဝေ၍ပေးပါဟု တောင်းပန်လျှင်၊ အဘသည် ဥစ္စာများကိုဝေ၍ သားတို့အားပေးလေ၏။–

၁၅း၁၃ ထိုနောက်များမကြာ၊ သားအငယ်သည်မိမိဥစ္စာများကိုသိမ်းယူ၍ဝေးစွာသောပြည်သို့သွားပြီးလျှင်၊ ထိုပြည်မှာ ကာမဂုဏ်၌လွန်ကျူးသောအားဖြင့် ဥစ္စာပြုန်းတီး၍၊–

၁၅း၁၄ ရှိသမျှကုန်သောအခါ၊ ထိုပြည်၌ ကြီးစွာသောအစာခေါင်းပါးခြင်းဖြစ်၍၊ သူသည် အလွန်ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်၏။–

၁၅း၁၅ ထိုအခါ ပြည်သားတယောက်ထံသို့သွား၍အစေခံလျှင်၊ ဝက်တို့ကို ကျောင်းစေခြင်းငှါ သူ့သခင်သည် တောသို့စေလွှတ်သဖြင့်၊–

၁၅း၁၆ သူသည်ဝက်စားတတ်သော ပဲတောင့်ကိုပင် စားချင်မတတ်ငတ်မွတ်လျက်နေရ၏။ အဘယ်သူမျှအစာကိုမကျွေး။–

၁၅း၁၇ ထိုအခါသတိရလျှင်၊ ငါ့အဘ၏အိမ်၌အခစားသောသူများတို့သည် ဝစွာစားရကြ၏။ ငါမူကား ဤပြည်၌သေအောင်အငတ်ခံရ၏။–

၁၅း၁၈ ငါထ၍အဘထံသို့သွားမည်။ အဘ၊ အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကို၎င်း ပြစ်မှားပါပြီ။–

၁၅း၁၉ ယခုမှစ၍ ကိုယ်တော်၏သားဟူ၍ခေါ်ခြင်းကိုမခံထိုက်ပါ။ သူငှါးအရာ၌ အကျွန်ုပ်ကိုထားတော်မူပါဟု ငါပြောမည်ဟူ၍ အကြံရှိသည်နှင့်၊–

၁၅း၂၀ ထ၍အဘထံသို့သွားလေ၏။ သွား၍ဝေးသေးသောအခါ အဘသည် သူ့ကိုမြင်လျှင်၊ သနားသောစိတ်ရှိသည်နှင့် ပြေးသွား၍ သား၏ လည်ပင်းကိုပိုက်ဘက်လျက် နမ်းရှုပ်လေ၏။–

၁၅း၂၁ သားကလည်း၊ အဘ၊ အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကို၎င်း ပြစ်မှားပါပြီ။ ယခုမှစ၍ ကိုယ်တော်၏သားဟူ၍ခေါ်ခြင်းကို မခံထိုက်ပါဟုဆိုလျှင်၊–

၁၅း၂၂ အဘက၊ မြတ်သောဝတ်လုံကိုယူခဲ့၍သူ့ကိုခြုံကြ။ သူ၏လက်၌ လက်စွပ် တန်ဆာကိုဆင်ကြ။–

၁၅း၂၃ ခြေနင်းကိုလည်းစီးစေကြ။ ဆူအောင်ကျွေးသောနွားကလေးကို ယူ၍သတ်ကြ။ သို့ပြီးမှ ငါတို့သည် စားကြကုန်အံ့။ ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုကြကုန်အံ့။–

၁၅း၂၄ ငါ့သားသည်အထက်ကသေ၏၊ ယခုရှင်ပြန်၏။ အထက်ကပျောက်၏၊ ယခုတွေ့ပြန်၏ဟု အစေအပါးတို့ကိုဆိုပြီးမှ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုကြ၏။

၁၅း၂၅ သားအကြီးသည်တောင်ယာကလာ၍ အိမ်အနီးသို့ရောက်သောအခါ၊ ကခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း အသံကိုကြားလျှင်၊–

၁၅း၂၆ ငယ်သားတယောက်ကိုခေါ်၍ အဘယ်သို့သောအခြင်းအရာနည်းဟု မေး၏။–

၁၅း၂၇ ငယ်သားက၊ သခင်၏ညီသည် ရောက်လာပါပြီ။ ဘေးနှင့်ကင်းလွတ်လျက်ရှိသည်ကို အဘတွေ့သောကြောင့်၊ ဆူအောင်ကျွေးသော နွားကလေးကိုသတ်ပါပြီဟု ပြောဆို၏။ သားအကြီးသည် အမျက်ထွက်၍ အိမ်သို့မဝင်ဘဲနေ၏။–

၁၅း၂၈ အဘသည် သူ့ဆီသို့သွား၍ ချော့မော့ရ၏။–

၁၅း၂၉ သားအကြီးကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်ကာလတာရှည်စွာအဘ၏အစေကိုခံပါပြီ။ အဘ၏အလိုကို တခါမျှမလွန်ကျူးပါ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည်အဆွေတို့နှင့်အတူ ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုစေခြင်းငှါ၊ အဘသည် ဆိတ်ကလေးတကောင်ကို တခါမျှမပေး။–

၁၅း၃၀ ပြည်တန်ဆာမိန်းမတို့နှင့်ပေါင်းဘော်၍ မိမိဥစ္စာကိုဖြုန်းသော ဤသားငယ်ရောက်လာသောအခါမူကား၊ အဘသည် ဆူအောင်ကျွေးသော နွားကလေးကိုသတ်လေပြီတကားဟုဆို၏။–

၁၅း၃၁ အဘကလည်း၊ ငါ့သား၊ သင်သည် ငါ့ထံမှာအစဉ်နေ၏။ ငါ၏ဥစ္စာရှိသမျှသည် သင်၏ဥစ္စာဖြစ်၏။–

၁၅း၃၂ သင်၏ညီမူကားအထက်ကသေ၏၊ ယခုရှင်ပြန်၏။ အထက်ကပျောက်၏၊ ယခုတွေ့ပြန်၏။ ထိုကြောင့် ပျော်မွေ့ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းရှိ၏၊ အဘဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ တပည့်တော်တို့အားတဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငွေရတတ်သောသူတယောက်၌ ဘဏ္ဍာစိုးရှိ၏။ ထိုဘဏ္ဍာစိုးသည် သခင်၏ဥစ္စာများကို ဖျက်ဆီးသည်အကြောင်းကို သူတပါးတို့သည်သခင်ရှေ့၌အပြစ်တင်ကြသော်၊–

၁၆း၂ သခင်သည် ဘဏ္ဍာစိုးကိုခေါ်၍၊ သင်၏အမှုအရာ၌ ငါကြားရသောစကားကား အဘယ်သို့နည်း။ ဘဏ္ဍာစိုးအရာ၌မှတ်သားသောစာရင်းကိုပေးလော့။ ယခုမှစ၍ဘဏ္ဍာစိုးမလုပ်ရဟုဆို၏။–

၁၆း၃ ထိုအခါဘဏ္ဍာစိုးက၊ ငါသည်အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ ငါ၏သခင်သည်ဘဏ္ဍာစိုးအရာကိုနှုတ်လေပြီ။ လယ်လုပ်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်။ သူတောင်းစားလုပ်ခြင်းငှါ ရှက်ကြောက်၏။–

၁၆း၄ ဘဏ္ဍာစိုးအရာမှ ကျသည်နောက် သူတပါးတို့သည် မိမိတို့အိမ်၌ ငါ့ကိုလက်ခံစေခြင်းငှါ အဘယ်သို့ငါပြုရမည်ကိုငါသိ၏ဟူ၍ စိတ်ထဲ၌ကြံစည်ပြီးမှ၊ –

၁၆း၅ သခင်၏ငွေရှိသောသူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ ငါ၏သခင်ကိုဆပ်ပေးရန် သင်၌အဘယ်မျှလောက်ရှိ သနည်းဟု တယောက်ကိုမေးလျှင်၊–

၁၆း၆ ထိုသူက၊ ဆီအခွက်တထောင်ပေးရန်ရှိပါသည်ဟုဆို၏။ ဘဏ္ဍာစိုးကလည်း၊ သင်၏စာရင်းကိုယူ၍ အသော့ထိုင်ပြီးလျှင်၊ အခွက်ငါးရာကိုရေးမှတ်လော့ဟု ဆို၏။–

၁၆း၇ ထိုနောက် အခြားသောသူကိုခေါ်၍၊ ငါ၏သခင်ကိုဆပ်ပေးရန် သင်၌အဘယ်မျှလောက်ရှိသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ထိုသူက၊ ဂျုံစပါး အတင်းတထောင်ပေးရန်ရှိပါသည်ဟု ဆို၏။ ဘဏ္ဍာစိုးကလည်း၊ သင်၏စာရင်းကိုယူ၍ အတင်းရှစ်ရာကိုရေးမှတ်လော့ဟု ဆို၏။–

၁၆း၈ မတရားသောထိုဘဏ္ဍာစိုးသည်လိမ္မာစွာပြုသည်ကို သခင်သည်ချီးမွမ်းလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လောကီသားတို့သည် မိမိတို့အမှုကိုဆောင်ရွက်ရာတွင်၊ အလင်းသို့ရောက်သောသူတို့ထက် သာ၍လိမ္မာကြ၏။–

၁၆း၉ တဖန်ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည်စုတေ့သောအခါ၊ အစဉ်အမြဲတည်သောဗိမာန်၌ သင်တို့ကိုလက်ခံလတံ့သောအဆွေရှိစေခြင်းငှါ မမြဲသောလောကီစည်းစိမ်ကို သုံးဆောင်ကြလော့။

၁၆း၁၀ အနည်းငယ်သောအမှု၌သစ္စာရှိသောသူသည် ကြီးသောအမှု၌လည်းသစ္စာရှိလိမ့်မည်။ အနည်းငယ်သောအမှု၌ သစ္စာမရှိသောသူသည် ကြီးသောအမှု၌လည်းသစ္စာမရှိ။–

၁၆း၁၁ သို့ဖြစ်၍ မမြဲသောလောကီစည်းစိမ်ကိုသုံးရာတွင် သင်တို့သည်သစ္စာမရှိလျှင်၊ မှန်သောစည်းစိမ်ကို သင်တို့၌အဘယ်သူအပ်မည်နည်း။–

၁၆း၁၂ သူတပါးအမှု၌ သင်တို့သည် သစ္စာမရှိလျှင်၊ အဘယ်သူသည် အပိုင်ပေးမည်နည်း။–

၁၆း၁၃ အဘယ်အစေခံမျှ သခင်နှစ်ဦးအစေကိုမခံနိုင်။ သခင်တဦးကိုမုန်း၍ တဦးကိုချစ်မည်။ သခင်တဦးမှီခို၍ တဦးကိုမခန့်မညားပြုမည်။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏အစေကိုငှင်း၊ လောကီစည်းစိမ်၏အစေကိုငှင်း မခံနိုင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆း၁၄ ငွေကိုတပ်မက်သောဖာရိရှဲတို့သည် ထိုစကားများကိုကြားလျှင် ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။–

၁၆း၁၅ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် လူများရှေ့မှာဖြောင့်မတ်ဟန်ဆောင်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့၏စိတ်နှလုံးကိုသိမြင်တော်မူ၏။ လူသဘောအားဖြင့် အမြတ်ထားသောအရာသည် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။–

၁၆း၁၆ ယောဟန်မရောက်မှီတိုင်အောင် ပညတ္တိကျမ်းနှင့်အနာဂတ္တိကျမ်းရှိ၏။ ယောဟန်လက်ထက်မှစ၍ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သောဧဝံဂေလိတရားကိုဟောလျက်ရှိ၏။ လူများတို့သည်လည်း နိုင်ငံတော်ကို အနိုင်အထက်ဝင်ကြ၏။–

၁၆း၁၇ ပညတ္တိကျမ်း၌ အငယ်ဆုံးသောဗိန္ဒုတလုံးပျက်စီးလွယ်သည်ထက်၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးပျက်စီးလွယ်၏။–

၁၆း၁၈ အကြင်သူသည် မိမိမယားနှင့်ကွာ၍အခြားသောမိန်းမနှင့်စုံဘက်ခြင်းကိုပြု၏၊ ထိုသူသည် မိမိမယားကို ပြစ်မှား၏။ လင်ကွာသောမိန်းမနှင့်စုံဘက်ခြင်းကိုပြုသောသူသည်လည်း သူ့မယားကိုပြစ်မှားသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆း၁၉ ယဖန်တုံ၊ သူဌေးတယောက်သည် နီမောင်းသောကမ္ဗလာနှင့်ပိတ်ချောကိုဝတ်ဆင်၍၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်၌ နေ့တိုင်းပျော်မွေ့လျက်နေ၏။–

၁၆း၂၀ လာဇရုအမည်ရှိသောသူဆင်းရဲတယောက်သည် တကိုယ်လုံး၌အနာစိမ်းပေါက်၍၊ –

၁၆း၂၁ သူဌေး၏စားပွဲမှကျသော စားနုပ်စားပေါက်ကို စားပါရစေဟုတောင့်တသောစိတ်နှင့် သူဌေးအိမ်တံခါးနားမှာတုံးလုံးနေ၏။ ခွေးတို့သည်လာ၍ အနာစိမ်းများကိုလျက်ကြ၏။–

၁၆း၂၂ တနေ့သ၌ ထိုဆင်းရဲသားသည်သေလွန်၍၊ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် အာဗြဟံ၏ရင်ခွင်သို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။ သူဌေးသည်လည်း သေလွန်၍ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံရလေ၏။–

၁၆း၂၃ မရဏာနိုင်ငံ၌ ပြင်းပြစွာသောဝေဒနာကိုခံရလျက် မျှော်ကြည့်၍၊ အာဗြဟံကိုငှင်း၊ အာဗြဟံ၏ရင်ခွင်၌ လာဇရုကိုငှင်း အဝေးကမြင်လျှင်၊–

၁၆း၂၄ အိုအဘအာဗြဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဤမီးလျှံ၌ ပြင်းစွာခံရသော ကြောင့်၊ လာဇရုသည် မိမိလက်ဖျားကိုရေ၌နှစ်၍ အကျွန်ုပ်လျှာကိုအေးစေခြင်းငှါ သူ့ကို အကျွန်ုပ်ရှိရာသို့စေလွှတ်တော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။–

၁၆း၂၅ အာဗြဟံကလည်း၊ ငါ့သား၊ သင်သည် အသက်ရှင်စဉ်အခါချမ်းသာရသည်ကိုငှင်း၊ လာဇရုသည် ဆင်းရဲစွာနေရသည်ကိုငှင်း အောက်မေ့လော့။ ယခုမူကား၊ သူသည်သက်သာခြင်းရှိ၏။ သင်သည် ဒုက္ခဝေဒနာကိုခံရ၏။–

၁၆း၂၆ ထိုမှတပါး၊ ငါတို့နှင့်သင်တို့စပ်ကြား၌ အလွန်နက်လှသောချောက်ကြီးတည်လျက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် ဤအရပ်မှသင်တို့ရှိရာသို့ကူးချင်သောသူမကူးနိုင်။ ထိုအရပ်မှ ငါတို့ရှိရာသို့ ကူးချင်သောသူလည်း မကူးနိုင်ဟုဆို၏။–

၁၆း၂၇ သူဌေးကလည်း၊ အိုအဘ၊ ထိုသို့မှန်လျှင်၊–

၁၆း၂၈ အကျွန်ုပ်၌ညီငါးယောက်ရှိပါသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ဤပြင်းပြစွာခံရာအရပ်သို့မရောက်မည်အကြောင်း၊ သူတို့အားသက်သေခံစေခြင်းငှါ၊ လာဇရုကို အကျွန်ုပ်အဘ၏အိမ်သို့ စေလွှတ်တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု ပြောဆိုလျှင်၊–

၁၆း၂၉ အာဗြဟံက၊ သင်၏ညီတို့၌ မောရှေမှစ၍ ပရောဖက်များရှိကြ၏။ ပရောဖက်တို့၏စကားကို နားထောင်ကြစေဟု ဆို၏။–

၁၆း၃၀ သူဌေးကလည်း၊ မဟုတ်ပါ အဘအာဗြဟံ၊ သေသောလူစုထဲကတယောက်သောသူသည် ထမြောက်၍ သူတို့ရှိရာသို့သွားလျှင်၊ သူတို့သည် နောင်တရကြပါလိမ့်မည်ဟု ဆိုသော်၊–

၁၆း၃၁ အာဗြဟံက၊ သူတို့သည်မောရှေ၏စကား၊ ပရောဖက်တို့၏စကားကိုနားမထောင်လျှင်၊ တယောက်သော သူသည် သေခြင်းမှထမြောက်သော်လည်း မယုံကြည်နိုင်ကြဟု အာဗြဟံဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ တပည့်တော်တို့အား တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မှားယွင်းစရာအကြောင်းရှိရမည်။ သို့သော်လည်း မှားယွင်းစရာအကြောင်းကိုဖြစ်စေသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။—

၁၇း၂ ဤသူငယ်တစုံတယောက်ကိုမှားယွင်းစေသည်ထက်၊ လည်ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကိုဆွဲ၍ ပင်လယ်၌ချခြင်းကိုခံရလျှင် အနေသာ၍ကောင်း၏။—

၁၇း၃ သင်တို့သည်ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြုကြလော့။ သင်၏ညီအစ်ကိုသည် သင့်ကိုပြစ်မှားလျှင် သူ့ကိုဆုံးမလော့။ သူသည်နောင်တရလျှင် သူ၏အပြစ်ကိုလွှတ်လော့။—

၁၇း၄ တနေ့ခြင်းတွင် ခုနစ်ကြိမ်မြောက်အောင် သင့်ကိုပြစ်မှား၍၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်အောင် သင့်ထံသို့လှည့်၍ နောင်တရပါ၏ဟုဆိုလျှင်၊ သူ၏အပြစ်ကိုလွှတ် လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇း၅ တမန်တော်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်ကို တိုးပွါးစေတော်မူပါဟု သခင်ဘုရားကို တောင်းပန်ကြလျှင်၊—

၁၇း၆ သခင်ဘုရားက၊ သင်တို့သည် မုန်ညင်းစေ့ခန့်မျှလောက်သော ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင် ထိုသဖန်းပင်ကို၊ အချင်းအပင်၊ သင်သည် အမြစ်နှင့်တကွနုတ်၍ ပင်လယ်၌ စိုက်လျက်နေလော့ဟုဆိုကြသော် သင်တို့စကားကိုနားထောင်လိမ့်မည်။—

၁၇း၇ အစေအပါးသည် လယ်ထွန်သော်၎င်း၊ သိုး၊ နွားကျောင်းသော်၎င်း၊ လယ်ပြင်မှလာ၍ အိမ်သို့ဝင်သော အခါ၊ ထိုအစေအပါးကို၊ အသော့လာ၍ စားပွဲ၌လျောင်းလော့ဟု သင်တို့တွင် အဘယ်သူပြောမည်နည်း။—

၁၇း၈ ထိုအစေအပါးကို၊ ငါစားစရာဘို့ပြင်လော့။ ငါစားသောက်စဉ်တွင် ခါးကိုစည်း၍ ငါ့ကိုလုပ်ကျွေးလော့။ ထိုနောက်မှ သင်သည် စားသောက်ရမည်ဟု ပြောမည် မဟုတ်လော့။—

၁၇း၉ ထိုအစေအပါးသည် သခင်စီရင်သည်အတိုင်းပြုသောကြောင့်၊ သခင်၌ ကျေးဇူးတင်သလော။ ကျေးဇူးမတင်။—

၁၇း၁၀ ထိုနည်းတူမှာ ထားတော်မူသမျှတို့ကို သင်တို့သည် ကျင့်ပြီးမှ၊ ငါတို့သည် သခင်၌ ကျေးဇူးပြုသော အစေအပါးဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဝတ်ပြေရုံမျှသာရှိသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇း၁၁ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ကြွတော်မူစဉ်၊ ရှမာရိပြည်နှင့် ဂါလိလဲပြည်စပ်ကြား၌ ရှောက်သွားတော်မူ၏။—

၁၇း၁၂ ရွာတရွာသို့ ဝင်တော်မူသည်တွင်၊ နူနာစွဲသောသူတကျိပ်တို့သည် ခရီးဦးကြိုပြု၍ အဝေးကရပ်လျက်၊—

၁၇း၁၃ သခင်ယေရှု၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်မသနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။—

၁၇း၁၄ ယေရှုသည်မြင်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား၍ ကိုယ်ကိုပြကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် သွားစဉ်တွင် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။—

၁၇း၁၅ ထိုသူတို့တွင် တယောက်သောသူသည် အနာရောဂါကင်းလွတ်သည်ကိုသိမြင်လျှင်၊ ပြန်လာ၍ ကြီးသောအသံနှင့် ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းလေ၏။—

၁၇း၁၆ ခြေတော်ရင်း၌ပြပ်ဝပ်၍ ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါသည်ဟု ဝန်ခံလေ၏။ ထိုသူသည် ရှမာရိလူဖြစ်သတည်း။—

၁၇း၁၇ ယေရှုကလည်း၊ တကျိပ်သောသူတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်ကြသည်မဟုတ်လော။ ကိုးယောက်သောသူတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။—

၁၇း၁၈ ဤတပါးအမျိုးသားကိုထား၍ ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းငှါ ပြန်လာသောသူတယောက်မျှမရှိ သလောဟု မေးတော်မူပြီးမှ၊—

၁၇း၁၉ သင်ထ၍သွားလော့။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင်၏အနာကိုငြိမ်းစေပြီဟု ထိုသူအားမိန့်တော်မူ၏။

၁၇း၂၀ ဖာရိရှဲတို့သည်လာ၍၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် အဘယ်ကာလမှတည်ပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ ယေရှုက၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် မျက်မြင်သောအရာ၌မတည်။—

၁၇း၂၁ ဤအရပ်၌ကြည့်ပါ။ ထိုအရပ်၌ကြည့်ပါဟု ပြောစရာအခွင့်မရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့၏အထဲ၌ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇း၂၂ တဖန် တပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် လူသား၏နေ့ရက်တရက်ကိုမျှ တွေ့မြင်လို၍၊ မတွေ့မမြင်ရသောအချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။—

၁၇း၂၃ ဤအရပ်၌ကြည့်ပါ။ ထိုအရပ်၌ကြည့်ပါဟု သင်တို့အားပြောဆိုသော်လည်း မလိုက်မသွားကြနှင့်။—

၁၇း၂၄ ကောင်းကင်တဘက်မှ ပြက်သောလျှပ်စစ်သည် ကောင်းကင်အနံ့အပြားထွန်းလင်းသကဲ့သို့၊ လူသားသည် မိမိနေ့ရက်၌ဖြစ်တော်မူလတံ့။—

၁၇း၂၅ ထိုသို့မဖြစ်မီ သူသည် များစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခကို၎င်း၊ ယခုလူမျိုး၏ငြင်းပယ်ခြင်းကို၎င်း ခံရမည်။

၁၇း၂၆ နောလေက်ထက်၌ဖြစ်သကဲ့သို့ လူသားလက်ထက်၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။—

၁၇း၂၇ နောသည် သင်္ဘောထဲသို့ဝင်၍၊ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းဖြစ်သဖြင့် လူခပ်သိမ်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသည် နေ့တိုင်အောင် လူများတို့သည် စားသောက်လျက်၊ ထိမ်းမြားစုံဘက်လျက်နေကြ၏။—

၁၇း၂၈ ထိုနည်းတူ၊ လောတလက်ထက်၌ လူများတို့သည် စားသောက်ရောင်းဝယ်လျက်၊ စိုက်ပျိုးလျက်၊ အိမ်ဆောက်လျက် နေသကဲ့သို့၎င်း၊—

၁၇း၂၉ လောတသည် သောဒုံမြို့မှထွက်သောနေ့၌ ကောင်းကင်မှ ကန့်နှင့်ရောသော မီးမိုဃ်းရွာ၍ ထိုလူအပေါင်းတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသကဲ့သို့ ၎င်း၊—

၁၇း၃၀ လူသားပေါ်ထွန်းသောနေ့၌ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၇း၃၁ ထိုနေ့ရက်၌ အိမ်မိုးပေါ်မှာရှိသောသူသည် မိမိအိမ်ထဲမှာရှိသော ဥစ္စာကိုယူခြင်းငှါမဆင်းစေနှင့်။ ထိုအတူ၊ လယ်၌ရှိသောသူသည် နောက်သို့ လှည့်၍မပြန်လာစေနှင့်။—

၁၇း၃၂ လောတ၏မယားကို အောက်မေ့ကြလော့။—

၁၇း၃၃ အကြင်သူသည်မိမိအသက်ကိုကယ်ဆယ်ခြင်းငှါရှာကြံ၏၊ ထိုသူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည်အသက်ရှုံး၏၊ ထိုသူသည် မိမိအသက်ကိုကယ်ဆယ်လိမ့်မည်။—

၁၇း၃၄ ငါဆိုသည်ကား၊ ထိုနေ့ညဉ့်တွင် အိပ်ရာတခု၌ရှိသောသူနှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကိုသိမ်းယူ၍ တယောက်မူကားနေရစ်ရလတံ့။—

၁၇း၃၅ ကြိတ်ဆုံကြိတ်သောသူနှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကိုသိမ်းယူ၍ တယောက်မူကားနေရစ်ရလတံ့။—

၁၇း၃၆ လယ်၌ရှိသောသူနှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကိုသိမ်းယူ၍ တယောက်မူကားနေရစ်ရလတံ့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ –
၁၇း၃၇ သခင်၊ အဘယ်အရပ်၌ထိုသို့ဖြစ်ပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊ အသေကောင်ရှိရာအရပ်၌ ရွှေလင်းတတို့သည် စုဝေးကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ လူတို့သည် အားမလျော့ဘဲကြိုးစား၍ ဆုတောင်းရမည်အကြောင်းကို ဥပမာစကားအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ –
၁၈း၂ မြို့တမြို့၌ ဘုရားသခင်ကိုမကြောက်ရွံ့၊ လူကိုအားမနာတတ်သော တရားသူကြီးတယောက်ရှိ၏။ –
၁၈း၃ ထိုမြို့၌နေသော မုတ်ဆိုးမတယောက်သည် တရားသူကြီးထံသို့သွား၍၊ ကျွန်မရန်ဘက်ကို လက်စားချေလောက်အောင် အပြစ်အလျောက် ဒဏ်စီရင်ပါဟု တောင်းပန်သော်လည်း၊ –
၁၈း၄ တရားမစီရင်ဘဲ ကြာမြင့်စွာနေ၏။ ထိုနောက် တရားသူကြီးက၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ကိုမကြောက်ရွံ့၊ လူကိုအားမနာတတ်သောသူဖြစ်သော် လည်း၊ –
၁၈း၅ ဤမုတ်ဆိုးမသည် ငါ့ကိုနှောင့်ရှက်သောကြောင့် သူ့ဘက်၌ တရားစီရင်မည်။ သို့မဟုတ် အစဉ်လာ၍ ငါ့ကိုပင်ပန်းစေလိမ့်မည်ဟု စိတ်ထဲ၌ အကြံရှိ၏။ –
၁၈း၆ မတရားသောထိုတရားသူကြီး၏ အကြံကိုမှတ်ကြလော့။ –
၁၈း၇ ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော်မူသောသူတို့သည် ညဉ့်နေ့မပြတ်အော်ဟစ်၍တောင်းလျှောက်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ဘက်၌ တရား မစီရင်ဘဲနေတော်မူမည်လော။ ကြာမြင့်စွာသည်းခံတော်မူမည်လော။ –
၁၈း၈ ငါဆိုသည်ကား၊ သူတို့ဘက်၌ အလျင်အမြန် တရားစီရင်တော်မူမည်။ သို့သော်လည်း လူသားသည် ကြွလာသောအခါ ယုံကြည်ခြင်းကို မြေကြီးပေါ်မှာတွေ့မည်လောဟု သခင်ဘုရားသည် မိန့်တော်မူ၏။
၁၈း၉ ကိုယ်ကုသိုလ်ကိုအမှီပြု၍ သူတပါးကို မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်သောသူအချို့တို့အား မိန့်တော်မူသော ဥပမာကား၊ –
၁၈း၁၀ လူနှစ်ယောက်တို့သည် ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်းငှါ ဗိမာန်တော်ပေါ်သို့တက်ကြ၏။ တယောက်ကား ဖာရိရှဲဖြစ်၏။ တယောက်ကား အခွန်ခံဖြစ်၏။ –
၁၈း၁၁ ဖာရိရှဲသည် တယောက်တည်းရပ်လျက်၊ အိုဘုရားသခင်၊ သူတပါးတို့သည် အနိုင်အထက် လုယူခြင်း၊ မတရားသဖြင့် ကျင့်ခြင်း၊ သူ့မယားကို ပြစ်မှားခြင်း အပြစ်ရှိသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်၌မရှိသည်သာမက၊ ဤအခွန်ခံကဲ့သို့ပင်မဟုတ်သောကြောင့် ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပေ၏။ –
၁၈း၁၂ အကျွန်ုပ်သည် ခုနစ်ရက်တွင် နှစ်ရက်အစာရှောင်ပါ၏။ ဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို ဆယ်ဘို့တဘို့လှူပါ၏ဟူ၍ ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။ –
၁၈း၁၃ အခွန်ခံမူကား၊ အဝေးကရပ်၍ ကောင်းကင်သို့မမျှော်မကြည့်ဝံ့ဘဲ ရင်ပတ်ကိုခတ်လျက်၊ အိုဘုရားသခင်၊ အပြစ်များသောအကျွန်ုပ်ကို သနားခြင်းကရုဏာစိတ်ရှိတော်မူပါဟု ဆုတောင်းလေ၏။ –
၁၈း၁၄ ငါဆိုသည်ကား၊ ထိုသူသည်အပြစ်ပြေလျက် မိမိအိမ်သို့ပြန်သွား၏။ ဖာရိရှဲမူကား အပြစ်မပြေ။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမြှောက်သော သူမည် သည်ကား၊ နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်လတံ့။ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချသောသူမည်သည်ကား၊ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်လတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၈း၁၅ ထိုအခါ သူငယ်တို့ကို လက်တော်နှင့်တို့စေခြင်းငှါ အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့သည်ကို တပည့်တော်တို့သည် မြင်လျှင် အပြစ်တင်ကြ၏။ –
၁၈း၁၆ ယေရှုသည် ထိုသူငယ်တို့ကိုခေါ်တော်မူ၍ ငါ့ထံသို့လာပါလေစေ။ မဆီးတားကြနှင့်။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့သောသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။ –
၁၈း၁၇ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို သူငယ်ကဲ့သို့မခံမယူ၊ ထိုသူသည် နိုင်ငံတော်သို့မဝင်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၈း၁၈ အရာရှိတယောက်က၊ ကောင်းမြတ်သောဆရာ၊ ထာဝရအသက်ကို အမွေခံရအံ့သောငှါ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကိုပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ –
၁၈း၁၉ ယေရှုက၊ ငါ့ကို ကောင်းမြတ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင်တပါးတည်းသာ ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ –
၁၈း၂၀ သင်သည် ပညတ်တော်တို့ကို သိသည်မဟုတ်လော။ သူ့မယားကို မပြစ်မှားနှင့်။ လူအသက်ကို မသတ်နှင့်။ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်။ မမှန်သော သက်သေကိုမခံနှင့်။ မိဘကိုရိုသေစွာပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ –
၁၈း၂၁ အရှင်ဘုရား၊ ထိုပညတ်ရှိသမျှတို့ကို ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ အကျွန်ုပ်စောင့်ရှောက်ပါပြီဟု လျှောက်ပြန်သည်ကို ယေရှုသည်ကြားလျှင် သင်သည် တခုလိုသေး၏။ –
၁၈း၂၂ ကိုယ်ဥစ္စာရှိသမျှကို ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အားပေးဝေလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကိုရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှလာ၍ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၁၈း၂၃ ထိုသူသည် များစွာသောဥစ္စာကို ရတတ်သောသူဖြစ်၍၊ ထိုစကားကိုကြားလျှင် အလွန်စိတ်မသာသည် နှင့် သွားလေ၏။
၁၈း၂၄ ထိုသို့ စိတ်မသာသည်ကို ယေရှုသည် မြင်တော်မူလျှင်၊ ဥစ္စာရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ အလွန်ဝင်ခဲလှ၏။ –
၁၈း၂၅ ကုလားအုပ်သည် အပ်နဖားကိုလျှိုလွယ်၏။ ငွေရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ခဲသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၁၈း၂၆ ကြားသောသူတို့ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်နိုင်မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။ –
၁၈း၂၇ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ လူမတတ်နိုင်သောအမှုကို ဘုရားသခင်တတ်နိုင်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၈း၂၈ ထိုအခါ ပေတရုက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိသမျှကိုစွန့်ပစ်၍ ကိုယ်တော်နောက်သို့လိုက်ကြပါပြီဟု လျှောက်လေသော်၊ –
၁၈း၂၉ ကိုယ်တော်က၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကြောင့်၊ အိမ်ရာ၊ မိဘ၊ ညီအစ်ကို၊ သားမယားတည်းဟူသော တပါးပါးကို စွန့်၏၊ –
၁၈း၃၀ ထိုသူသည် ယခုကာလ၌ အဆများစွာသောအကျိုးကိုငှင်း၊ နောင်ဘဝ၌ ထာဝရအသက်ကိုငှင်း ခံရလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၈း၃၁ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍၊ ငါတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ယခုသွားကြ၏။ ပရောဖက်များရေး

မှတ်သမျှသည် လူသား၌ ပြည့်စုံရလိမ့်မည်။–
၁၈း၃၂ တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့အပ်နှံခြင်း၊ ပြက်ယယ်ပြုခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ တံတွေးနှင့်ထွေးခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။–
၁၈း၃၃ သူတို့သည် လူသားကိုရိုက်ပုတ်၍သတ်ကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၈း၃၄ ထိုစကားတော်တခွန်းကိုမျှ တပည့်တော်တို့သည် နားမလည်ကြ။ ထိုအကြောင်းအရာသည် ဝှက်ထားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ မိန့်တော်မူချက်အနက်ကို မရိပ်မိကြ။
၁၈း၃၅ ယေရိခေါမြို့အနီး၌ ရှိတော်မူစဉ်တွင်၊ လူကန်းတယောက်သည် လမ်းနားမှာထိုင်၍ တောင်းစားလေ၏။–
၁၈း၃၆ ထိုလူကန်းသည် လမ်း၌ လူများသွားသံကိုကြားလျှင် အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟု မေး၏။–
၁၈း၃၇ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုကြွသွားကြောင်းကို သူတပါးပြောလျှင်၊–
၁၈း၃၈ ဒါဝိဒ်၏သားတော်ယေရှု၊အကျွန်ုပ်ကိုကယ်မသနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။–
၁၈း၃၉ ထိုသူကို တိတ်ဆိတ်စွာ နေစေခြင်းငှါ ရှေ့တော်၌သွားသောသူတို့သည် ငေါက်၍ဆိုကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်မသနားတော်မူပါဟု သာ၍ဟစ်ကြော်လေ၏။–
၁၈း၄၀ ယေရှုသည်လည်း ရပ်တော်မူလျက်၊ ထိုသူကိုခေါ်ခဲ့ဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ လူကန်းသည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်ပြီးမှ၊ သင်၌ အဘယ်သို့ပြုစေလိုသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊–
၁၈း၄၁ သခင်၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါဟု လျှောက်လေသော်၊–
၁၈း၄၂ ယေရှုက၊ မျက်စိမြင်စေ။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်ကိုကယ်မပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၈း၄၃ ထိုခဏခြင်းတွင် ထိုသူသည်မျက်စိမြင်၍ ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက် နောက်တော်သို့လိုက်လေ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်မြင်လျှင် ဘုရားသခင်ကို အံ့ဩချီးမွမ်းကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ ယေရှုသည် ယေရိခေါမြို့သို့ဝင်၍ ရှောက်သွားတော်မူ၏။–
၁၉း၂ ထိုအခါ ဇက္ခဲအမည်ရှိသော အခွန်ခေါင်းတယောက်ရှိ၏၊ ထိုသူသည် ငွေရတတ်သောသူဖြစ်၏။–
၁၉း၃ ယေရှုသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သည်ကို ထိုသူသည်ကြည့်လို၍၊ လူအစုအဝေးများသောကြောင့်၊ မိမိအရပ်လည်းနိမ့်သည်ဖြစ်၍ မမြင်နိုင်။–
၁၉း၄ ထိုကြောင့် ကြွတော်မူမည့်လမ်းတွင် ရှေ့သို့ပြေး၍ ကိုယ်တော်ကိုမြင်အံ့သောငှါ သဖန်းပင်တပင်ကိုတက်လေ၏။–
၁၉း၅ ထိုအရပ်သို့ ယေရှုသည်ရောက်တော်မူသောအခါ မျှော်ကြည့်၍ထိုသူကိုမြင်တော်မူလျှင်၊–
၁၉း၆ ဇက္ခဲ၊ မြန်မြန်ဆင်းလော့။ သင်၏အိမ်၌ ယနေ့ငါတည်းနေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဇက္ခဲသည် အလျင်အမြန်ဆင်း၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ကိုယ်တော်ကို မိမိအိမ်၌ဧည့်ခံလေ၏။–
၁၉း၇ ထိုအကြောင်းကို လူအပေါင်းတို့သည်မြင်လျှင်၊ ဆိုးသောသူ၏အိမ်သို့ဝင်၍ လုပ်ကျွေးခြင်းကို ခံတော်မူပါသည်တကားဟု ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြ၏။–
၁၉း၈ ဇက္ခဲသည်လည်းရပ်နေ၍၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်၏ဥစ္စာတဝက်ကို ဆင်းရဲသောသူတို့အားပေးပါ၏။ တစုံတယောက်သောသူ၏ဥစ္စာအနည်းငယ်ကို အကျွန်ုပ်ယူမိ လျှင်၊ လေးဆပြန်၍ပေးပါ၏ဟု သခင်ဘုရားကိုလျှောက်ဆို၏။–
၁၉း၉ ယေရှုကလည်း၊ ဤသူသည် အာဗြဟံ၏သားဖြစ်သည်နှင့်အလျောက်၊ ယနေ့ပင်ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးသည် ဤအိမ်အပေါ်မှာ သက်ရောက်လေ၏။–
၁၉း၁၀ လူသားသည် ပျောက်သောသူတို့ကိုရှာ၍ ကယ်တင်အံ့သောငှါ ကြွလာသတည်းဟု ဇက္ခဲကိုမိန့်တော်မူ၏။
၁၉း၁၁ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့အနီးသို့ရောက်တော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် ချက်ခြင်းပေါ်ထွန်းမည်ဟု လူများထင်မှတ်သောကြောင့်၊ ပရိသတ်အလယ်၌ ထပ်၍မိန့်တော်မူသောဥပမာကား၊–
၁၉း၁၂ အမတ်တယောက်သည် မင်းကြီးအရာကိုခံလို၍ မိမိပြည်သို့ပြန်လာမည်ဟု အကြံရှိလျက် ဝေးသောပြည်သို့သွား၏။–
၁၉း၁၃ မသွားမှီ မိမိငယ်သားတကျိပ်ကိုခေါ်၍၊ ငွေတပိဿာစီအပ်ပေးလျက် ငါပြန်၍မလာမှီတိုင်အောင် ကုန်သွယ်ခြင်းအမှုကိုပြုကြလော့ဟု မှာထားလေ၏။–
၁၉း၁၄ ပြည်သားအချို့တို့သည် ထိုအမတ်ကိုမနာလို၍၊ ထိုသူ၏အအုပ်အချုပ်ကို ငါတို့မခံလိုပါဟု တမန်ကို သူ့နောက်သို့စေလွှတ်ကြ၏။–
၁၉း၁၅ ထိုအမတ်သည် မင်းကြီးအရာကိုခံ၍ပြန်လာတော်မူသောအခါ၊ ငွေခံသောငယ်သားတို့သည် အသီးအသီး အဘယ်မျှလောက်အမြတ်ရသည်ကို သိခြင်းငှါ၊ သူတို့ကိုခေါ်ချေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။
၁၉း၁၆ ပဌမသူသည် လာ၍၊ သခင်၊ကိုယ်တော်ပေးသောငွေတပိဿာအားဖြင့် အခွက်တဆယ်အမြတ်ရပါပြီဟု လျှောက်လျှင်၊–
၁၉း၁၇ သခင်က၊ သာဓု၊ ငယ်သားကောင်း၊ သင်သည် အမှုငယ်၌သစ္စာစောင့်လေပြီ။ မြို့ဆယ်မြို့ကို အုပ်စိုးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၉း၁၈ ဒုတိယသူသည်လာ၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ပေးသောငွေတပိဿာအားဖြင့် ငါးပိဿာအမြတ်ရပါပြီဟု လျှောက်လျှင်၊–
၁၉း၁၉ သခင်က၊ သင်သည် မြို့ငါးမြို့ကို အုပ်စိုးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၉း၂၀ အခြားသောသူသည်လာ၍၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ပဝါ၌ထုပ်ထားသော ကိုယ်တော်၏ ငွေတပိဿာ ရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ခဲယဉ်းသောသူဖြစ်သည်နှင့်၊–
၁၉း၂၁ ကိုယ်မသိုမထားသောဥစ္စာကိုသိမ်းယူ၍၊ ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောလယ်၌ ရိတ်တတ်သည်ကို အကျွန်ုပ်ထောက်၍ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ပါသည်ဟု လျှောက်လျှင်၊–
၁၉း၂၂ သခင်က၊ ဆိုးညစ်သောငယ်သား၊ သင်၏စကားကိုသာလိုက်၍ သင်၏အမှုကို ငါစီရင်မည်။ ငါသည်ခဲယဉ်းသောသူဖြစ်လျက် ကိုယ် မသိုမထားသောဥစ္စာကို သိမ်းယူ၍၊ ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသော လယ်၌ရိတ်သည်ကို သင်သိသည်မှန်လျှင်၊–
၁၉း၂၃ ငါ့ငွေကို ပွဲစားလက်သို့အဘယ်ကြောင့်မအပ်သနည်း။ ထိုသို့အပ်လျှင် ငါပြန်လာသောအခါ ငွေရင်းနှင့်အတိုးကိုရနိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးသော်၊–

၁၉း၂၄ အခြွေအရံတို့အား၊ ငွေတပိဿာကို သူ့လက်မှနုတ်ကြ။ အခွက်တဆယ်ရှိသောသူအားပေးကြဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၉း၂၅ အခြွေအရံတို့ကလည်း၊ သခင်၊ ထိုသူ၌အခွက်တဆယ်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊–
၁၉း၂၆ ငါဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ရတတ်၏။ ထိုသူအား ပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည် ဆင်းရဲ၏၊ ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင်နှုတ်လိမ့်မည်။–
၁၉း၂၇ ထိုမှတပါး ငါ၏အအုပ်အချုပ်ကို မခံလိုသောငါ့ရန်သူတို့ကိုခေါ်ခဲ့ကြ။ ငါ့ရှေ့မှာ သတ်ကြဟုစီရင်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၉း၂၈ ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ တပည့်တော်တို့ရှေ့၌ကြွ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ခရီးသွားတော်မူ၏။–
၁၉း၂၉ သံလွင်အမည်ရှိသောတောင်ခြေရင်း၌ ဗက်ဖာဂေရွာနှင့်ဗေသနိရွာအနီးသို့ရောက်တော်မူသောအခါ၊ တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့ကိုစေလွှတ်၍၊–
၁၉း၃၀ သင်တို့ရှေ့၌ရှိသောရွာသို့သွားကြ။ ထိုရွာသို့ရောက်လျှင် အဘယ်သူမျှမစီးဘူးသော မြည်းကလေးချည်နှောင်လျက်ရှိသည်ကို သင်တို့သည် တွေ့လိမ့်မည်။ မြည်းကြိုးကိုဖြည်၍ဆောင်ခဲ့ကြ။–
၁၉း၃၁ သူတပါးက အဘယ်ကြောင့် မြည်းကြိုးကိုဖြည်သနည်းဟု သင်တို့ကိုဆိုလျှင်၊ သခင်အလိုရှိသည်ဟု ပြန်ပြောကြလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။–
၁၉း၃၂ ထိုသို့ စေလွှတ်သောသူတို့သည်သွား၍ စကားတော်အတိုင်းတွေ့ကြ၏။–
၁၉း၃၃ မြည်းကြိုးကိုဖြည်စဉ်တွင် မြည်းရှင်တို့က၊ အဘယ်ကြောင့် မြည်းကြိုးကိုဖြည်သနည်းဟုဆိုလျှင်၊–
၁၉း၃၄ သခင်အလိုရှိသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ယေရှုထံတော်သို့ မြည်းကလေးကိုဆောင်ခဲ့၍၊–
၁၉း၃၅ မြည်းကျောပေါ်မှာ မိမိတို့အဝတ်ကိုတင်ပြီးလျှင် ကိုယ်တော်ကိုစီးစေကြ၏။–
၁၉း၃၆ ခရီးသွားတော်မူစဉ်တွင် လူများတို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကို လမ်း၌ခင်းကြ၏။–
၁၉း၃၇ သံလွင်တောင်ပေါ်က ဆင်းရာအရပ်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ၊ တပည့်တော်များအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့မြင်ခဲ့ပြီးသောတန်ခိုးတော်များကို ထောက်၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ဘုရားသခင်ကို ထောမနာပြု၍၊–
၁၉း၃၈ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့်ကြွလာတော်မူသောရှင်ဘုရင်သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ငြိမ်သက်ခြင်းဖြစ်စေသတည်း။ ကောင်းကင်ဘဝဂ်ဝယ် ဘုန်းကြီးပါစေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။–
၁၉း၃၉ လူအစုအဝေး၌ပါသောဖာရိရှဲအချို့တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့ကို ဆုံးမပါဟုလျှောက်ကြသော်၊–
၁၉း၄၀ ယေရှုကလည်း၊ ငါဆိုသည်ကား၊ ဤသူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင် ကျောက်ခဲတို့သည် ချက်ခြင်းကြွေးကြော်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၉း၄၁ ယေရုရှလင်မြို့အနီးသို့ရောက်၍ ကြည့်မြင်လျက် ငိုကြွေးတော်မူ၍၊–
၁၉း၄၂ အချင်းမြို့၊ သင်၏ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကိုသင်၏လက်ထက် ယခုကာလ၌ပင် သင်သည်သိရလျှင်မင်္ဂလာရှိ၏။ ယခုမူကား၊ ထိုအရာတို့ကို သင်၏မျက်စိရှေ့မှာ မထင်ရှားစေခြင်းငှါ ဝှက်ထားလျက်ရှိ၏။–
၁၉း၄၃ အကြောင်းမူကား၊ သင့်ကိုကြည့်ရှုပြုစုတော်မူသောကျေးဇူးကို သင်သည်မသိမမှတ်သောကြောင့်၊ သင်၏ရန်သူတို့သည် သင့်ပတ်လည်တွင်တပ်တည်၍လေးမျက်နှာ၌ဝိုင်းရံလျက် ချုပ်ထားပြီးလျှင်၊–
၁၉း၄၄ သင်၏ကိုယ်မှစ၍ သင်၏သားသမီးတို့ကို မြေနှင့်တညီတည်းညီသဖြင့်၊ သင်၌ ကျောက်တခုပေါ်မှာတခုမျှထပ်ဆင့်၍ မကျန်ရစ်စေခြင်းငှါ ပြုကြသောအချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၉း၄၅ ဗိမာန်တော်သို့ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်၌ရောင်းဝယ်သောသူတို့ကိုနှင်ထုတ်လျက်၊–
၁၉း၄၆ ငါ့အိမ်သည်ဆုတောင်းရာအိမ်ဖြစ်၏ဟုကျမ်းစာ၌လာသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ထိုအိမ်ကို ထားပြတွင်းဖြစ်စေကြပြီတကားဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၉း၄၇ ကိုယ်တော်သည် နေ့တိုင်းဗိမာန်တော်၌ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုသတ်ခြင်းငှါ ရှာကြသော်လည်း၊–
၁၉း၄၈ လူအပေါင်းတို့သည် ဒေသနာတော်ကို စေ့စေ့နားထောင်သောကြောင့် သတ်နိုင်သောအခွင့်ကို မတွေ့မရကြ။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ တနေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည် ဗိမာန်တော်တွင် လူများကိုဆုံးမဩဝါဒပေး၍ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောတော်မူစဉ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲတို့သည် လာ၍၊–
၂၀း၂ ကိုယ်တော်သည် ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့်ပြုသည်ကိုငှင်း၊ ထိုအခွင့်ကို အဘယ်သူပေးသည်ကိုငှင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ပြောပါဟု ဆိုကြသော်၊–
၂၀း၃ ကိုယ်တော်က၊ ငါသည်တစုံတခုကိုမေးဦးမည်။ သင်တို့ဖြေကြလော့။–
၂၀း၄ ယောဟန်၏ဗတ္တိဇံတရားသည် ဘုရားကဖြစ်သလော။ လူကဖြစ်သလောဟု မေးတော်မူ၏။–
၂၀း၅ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်းဆင်ခြင်၍၊ ဘုရားကဖြစ်သည်ဟုငါတို့ဖြေလျှင်၊ သင်တို့သည် ယောဟန်ကိုအဘယ်ကြောင့်မယုံသနည်းဟု သူမေးလေဦးမည်။ လူကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်၊–
၂၀း၆ ယောဟန်သည် ပရောဖက်ဖြစ်သည်ကို လူအပေါင်းတို့သည်ယုံသဖြင့် ငါတို့ကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြလိမ့်မည်ဟု အချင်းချင်းဆင်ခြင်ပြီးမှ၊–
၂၀း၇ အဘယ်ကဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟု ပြန်ပြောကြ၏။–
၂၀း၈ ယေရှုကလည်း၊ ထိုအတူ ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့်ငါပြုသည်ကို ငါမပြောဟုမိန့်တော်မူ၏။
၂၀း၉ ထိုအခါ ပရိသတ်တို့အား မိန့်တော်မူသောဥပမာကား၊ လူတဦးသည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုစိုက်ပျိုးပြီးမှ လုပ်ဆောင်သောသူတို့အား ဥယျာဉ်ကိုငှါး၍ အခြားသောပြည်သို့ ကြာမြင့်စွာသွားနေ၏။–
၂၀း၁၀ ကာလအချိန်တန်လျှင်၊ လုပ်ဆောင်သောသူတို့သည် စပျစ်သီးအချို့ကိုပေးစေခြင်းငှါ ဥယျာဉ်ရှင်သည် ငယ်သားကိုစေလွှတ်လေ၏။ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ငယ်သားကိုရိုက်၍ လက်ချည်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။–
၂၀း၁၁ နောက်တဖန် အခြားသောငယ်သားကိုစေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် သူ့ကိုရိုက်၍ အရှက်ခွဲပြီးမှ လက်ချည်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။–
၂၀း၁၂ နောက်တဖန် အခြားသောငယ်သားကို စေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ သူ့ကိုဒဏ်ရာပေါ်အောင် နာကျင်စွာရိုက်၍ နှင်ထုတ်ကြ၏။–

၂၀း၁၃ ထိုအခါ ဥယျာဉ်ရှင်က၊ ငါသည် အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ ငါ၏ချစ်သားကိုငါစေလွှတ်မည်။ ထိုသူတို့သည် ငါ့သားကိုမြင်လျှင် အားနာကောင်း အားနာကြ လိမ့်မည်ဟုဆို၏။–

၂၀း၁၄ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် သားကိုမြင်လျှင်၊ ဤသူသည်အမွေခံဖြစ်၏။ လာကြ။ သူ့ကိုသတ်ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့ သူ၏အမွေဥစ္စာကို ငါတို့ရကြ လိမ့်မည်ဟု အချင်းချင်းတိုင်ပင်ပြီးမှ၊–

၂၀း၁၅ ဥယျာဉ်ရှင်၏သားကို ဥယျာဉ်ပြင်သို့ထုတ်၍ သတ်ပစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ဥယျာဉ်ရှင်သည် ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကို အဘယ်သို့ပြုမည်နည်း။–

၂၀း၁၆ ဥယျာဉ်ရှင်သည် လာ၍ ထိုသူတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီးမှ ထိုဥယျာဉ်ကိုအခြားသောသူတို့အား ပေးလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပရိသတ်တို့သည် ကြားလျှင် ထိုသို့မဖြစ်ပါစေနှင့်ဟု လျှောက်ကြသော်၊–

၂၀း၁၇ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့ကိုကြည့်ရှု၍၊ တိုက်ကိုတည်လုပ်သောသူများ ပယ်ထားသောကျောက်သည် နောက်တဖန် တိုက်ထောင့်အထွဋ်ဖျားသို့ ရောက်ပြန်၏ဟူသောကျမ်းစာချက်သည် အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်း။–

၂၀း၁၈ အကြင်သူသည် ထိုကျောက်အပေါ်သို့ကျ၏၊ ထိုသူသည်ကျိုးလတံ့။ အကြင်သူ၏အပေါ်သို့ ထိုကျောက်သည်ကျ၏၊ ထိုသူသည် ညက်ညက် ကြေလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၀း၁၉ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် မိမိတို့ကိုရည်ဆောင်၍ ထိုဥပမာစကားကိုဟောပြောတော်မူသည်ကိုသိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီးခြင်းငှါ ရှာကြံကြ၏။ သို့သော်လည်း လူများကိုကြောက်၍နေရကြ၏။

၂၀း၂၀ ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချောင်းမြောင်းလျက်၊ စကားတော်၌ အပြစ်ကိုရှာ၍ မြို့ဝန်မင်းလက်သို့ အပ်နှံသောအခွင့်ကိုရခြင်းငှါ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ယောင်ဆောင်သောသူလျှိုတို့ကို အထံတော်သို့စေလွှတ်ကြ၏။–

၂၀း၂၁ ထိုသူလျှိုတို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် လူမျက်နှာကိုမထောက်ဘဲ ဖြောင့်မတ်စွာ ဆုံးမဩဝါဒပေး၍၊ ဘုရားသခင်၏တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာပြတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သိကြပါ၏။–

၂၀း၂၂ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကဲသာဘုရင်အား အခွန်ကိုဆက်အပ်သလော၊ မဆက်အပ်သလောဟု မေးလျှောက်ကြ၏။–

၂၀း၂၃ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့၏ပရိယာယ်ကိုသိမှတ်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုအဘယ်ကြောင့် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ကြသနည်း။–

၂၀း၂၄ ဒေနာရိတပြားကိုပြပါ။ အဘယ်သူ၏ပုံ၊ အဘယ်သူ၏လိပ်စာပါပါသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ကဲသာဘုရင်၏ပုံ၊ လိပ်စာပါပါသည်ဟု လျှောက် ကြသော်၊–

၂၀း၂၅ ကိုယ်တော်က၊ ကဲသာဘုရင်၏ဥစ္စာကို ကဲသာဘုရင်အားဆက်ပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ဥစ္စာကိုကား ဘုရားသခင်အားဆက်ပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၀း၂၆ ထိုသူတို့သည် လူများရှေ့တွင် စကားတော်၌အပြစ်မတွေ့နိုင်သဖြင့် ပြန်ပြောတော်မူသောစကားကို အံ့ဩ၍တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။

၂၀း၂၇ ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိဟု ငြင်းခုံတတ်သောဇဒ္ဒုကဲအချို့သည်လည်း၊ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊–

၂၀း၂၈ အရှင်ဘုရား၊ မယားရှိသောသူသည် သားမရှိဘဲသေလျှင်၊ သူ၏မယားကိုသူ့ညီသိမ်းယူ၍ အစ်ကိုအမျိုးမပြတ်ဆက်နွယ်စေဟု အကျွန်ုပ်တို့အား မောရှေစီရင်ပါပြီ။–

၂၀း၂၉ ညီအစ်ကိုခုနစ်ယောက်ရှိပါ၏။ အစ်ကိုအကြီးသည် မိန်းမနှင့်စုံဘက်၍ သားမရှိဘဲသေလျှင်၊–

၂၀း၃၀ သူ၏မယားကို သူ့ညီအကြီးသိမ်းယူ၍ သားမရှိဘဲသေပြန်လေ၏။–

၂၀း၃၁ ထိုအတူ တတိယသူမှစ၍ တယောက်နောက်တယောက် ခုနစ်ယောက်သောညီအစ်ကိုတို့သည် ထိုမိန်းမကိုသိမ်းယူ၍ သားကိုမကျန်ရစ် စေဘဲသေကြ၏။–

၂၀း၃၂ နောက်ဆုံး၌ မိန်းမသည်လည်းသေလေ၏။–

၂၀း၃၃ သို့ဖြစ်၍ ထမြောက်ရာကာလ၌ ထိုမိန်းမသည် အဘယ်သူ၏မယားဖြစ်ရပါမည်နည်း။ ထိုသူခုနစ်ယောက်တို့သည် ထိုမိန်းမနှင့်စုံဘက်ကြပြီဟု လျှောက်ကြ၏။

၂၀း၃၄ ယေရှုကလည်း၊ ယခုဘဝ သားတို့သည်စုံဘက်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကို ပြုတတ်ကြ၏။–

၂၀း၃၅ နောင်ဘဝကိုငှ၊ သေခြင်းမှထမြောက်ခြင်းကိုငှ ရထိုက်သည်ဟု မှတ်တော်မူခြင်းကို ခံရသောသူတို့ သည် စုံဘက်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကို မပြုတတ်ကြ။–

၂၀း၃၆ သေခြင်းနှင့်အစဉ်ကင်းလွတ်၍ ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ဖြစ်သည်သာမက၊ ထမြောက်ခြင်း၏သားဖြစ်သောကြောင့် ဘုရားသခင်၏သားဖြစ် ကြ၏။–

၂၀း၃၇ ထိုမှတပါး၊ မောရှေသည်ထာဝရဘုရားကို အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားဟု ချုံခဏ်း၌ ခေါ်ဝေါ်သောအခါ သေလွန် သောသူတို့သည် ထမြောက်ကြောင်းကိုဘော်ပြခဲ့ပြီ။–

၂၀း၃၈ ဘုရားသခင်သည် သေနေသောသူတို့၏ဘုရားမဟုတ်။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၌ အသက်ရှင် ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၀း၃၉ ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏စကားသည် လျောက်ပတ်ပါ၏ဟုလျှောက်ကြ၏။–

၂၀း၄၀ နောက်တဖန် အလျှင်းမမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။

၂၀း၄၁ ယေရှုကလည်း၊ ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်၏သားဖြစ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ဆိုကြသနည်း။–

၂၀း၄၂ ဒါဝိဒ်၏စကားမှာ၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာ ငါမချမထားမှီတိုင်အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌ထိုင်နေလော့ဟု၊–

၂၀း၄၃ ငါ့သခင်အားမိန့်တော်မူသည်ဟု ဆာလံကျမ်းစာ၌ ဒါဝိဒ်ဆိုသတည်း။–

၂၀း၄၄ ထိုသို့ ဒါဝိဒ်သည် ခရစ်တော်ကို သခင်ဟူ၍ခေါ်လျှင် အဘယ်သို့ သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။

၂၀း၄၅ ပရိသတ်များနားထောင်စဉ်တွင် တပည့်တော်တို့အား တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊–

၂၀း၄၆ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကိုရှောင်ကြလော့။ သူတို့သည် ရှည်သောအင်္ကျီကိုဝတ်လျက် လည်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။ ဈေး၌ ရိုသေစွာနှုတ်ဆက်ခြင်းကိုငှ၊ ပွဲသဘင်၊ တရားစရပ်တို့၌ မြင့်မြတ်သော နေရာထိုင်ရာကိုငှ နှစ်သက်ကြ၏။–

၂၀း၄၇ သူတို့သည် မုတ်ဆိုးမအိမ်ကို လုယူသိမ်းစား၍ အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှါ ရှည်စွာသောပဌနာစကားကို ရွတ်တတ်ကြ၏။ ထိုသူတို့သည် သာ၍ ကြီးစွာသောဒဏ်ကိုခံရကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ ထိုနောက် ကိုယ်တော်သည် မျှော်ကြည့်၍၊ ငွေရတတ်သောသူတို့သည် အလှူဒါနကို ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့ သွင်းချသည်ကို မြင်တော်မူ၏။–

၂၁း၂ ဆင်းရဲသောမုတ်ဆိုးမတယောက်သည်လည်း ကြေးနီဒင်္ဂါးနှစ်ပြားသွင်းချသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊–

၂၁း၃ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုဆင်းရဲသောမုတ်ဆိုးမသည် အခြားသောသူအပေါင်းတို့ထက်သာ၍ သွင်းချပြီ။–

၂၁း၄ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ကြွယ်ဝသောစည်းစိမ်ထဲကနှုတ်၍ ဘုရားသခင်၏အလှူတော်စုထဲသို့ သွင်းချကြ၏။ ထိုမိန်းမမူကား၊ အလွန်ဆင်းရဲလျက်ပင် မိမိအသက်မွေးစရာဥစ္စာရှိသမျှကို သွင်းချလေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁း၅ လူအချို့တို့သည်လာ၍ ဗိမာန်တော်သည် တင့်တယ်သောကျောက်ပြားနှင့်၄င်း၊ ပူဇော်သက္ကာများနှင့်၄င်း ဆင်ပြင်လျက်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊–

၂၁း၆ ကိုယ်တော်က၊ ဤအရာများကို သင်တို့သည်ယခုမြင်ရကြ၏။ မဖြိုမချဘဲ ကျောက်တခုပေါ်မှာတခုမျှ မတည်မနေရသောအချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၁း၇ သူတို့ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ ထိုအမှုအရာတို့သည် အဘယ်ကာလမှ ဖြစ်ပါမည်နည်း။ ထိုအမှုအရာတို့သည် ဖြစ်ချိန်နီးသောအခါ အဘယ်ပုပ္ပနိမိတ် ပေါ်ထွန်းပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊–

၂၁း၈ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် လှည့်ဖြားခြင်းသို့မလိုက်မပါမည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့။ အများသောသူတို့က၊ ငါသည် ဤမည်သောသူဖြစ်၏။ အချိန်ကာလလည်း ရောက်လာပြီဟုဆိုလျက် ငါ၏အယောင်ကိုဆောင်၍ ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့နောက်သို့မလိုက်ကြနှင့်။–

၂၁း၉ သင်တို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းအကြောင်း၊ ပုန်ကန်ခြင်းအကြောင်းကို သိတင်းကြားရသောအခါ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ ထိုအမှုအရာများသည်အရင်ဖြစ်ရမည်။ သို့သော်လည်း အဆုံးသည်အလျင်အမြန်မဖြစ်သေး။

၂၁း၁၀ ထိုမှတပါး၊ လူတမျိုးနှင့်တမျိုး၊ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ ရန်ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်။–

၂၁း၁၂ အရပ်ရပ်တို့၌ ကြီးစွာသောမြေလှုပ်ခြင်း၊ အစာခေါင်းပါးခြင်း၊ ကာလနာများပြားခြင်းတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ မိုဃ်းကောင်းကင်၌လည်း ကြောက်မက်ဘွယ်သောအရာနှင့် ကြီးစွာသောပုပ္ပနိမိတ်တို့သည် ပေါ်ထွန်းကြလိမ့်မည်။–

၂၁း၁၂ ထိုအမှုအရာများမဖြစ်မှီ လူများတို့သည် ငါ၏နာမကြောင့် သင်တို့ကို ဘမ်းဆီးညှဉ်းဆဲ၍ တရားစရပ်၌၄င်း၊ ထောင်ထဲ၌၄င်း အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်၊ ဝန်မင်းထံသို့ ပို့ဆောင်ကြလိမ့်မည်။–

၂၁း၁၃ ထိုသို့သောအားဖြင့် သင်တို့သည် သက်သေခံရသောအခွင့် ရှိကြလိမ့်မည်။–

၂၁း၁၄ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် အဘယ်သို့ပြန်ပြောရမည်ကို ရှေ့မဆွကမဆင်ခြင်ခြင်း၄ါ သတိထားကြလော့။–

၂၁း၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ရန်သူအပေါင်းတို့သည် မငြင်းခုံ မဟန့်တားနိုင်သော နှုတ်သတ္တိ၊ ဉာဏ်သတ္တိကို ငါပေးမည်။–

၂၁း၁၆ သင်တို့မိဘ၊ ညီအစ်ကို၊ ပေါက်ဘော်၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် သင်တို့ကိုအပ်နှံကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကိုလည်း သတ်ကြလိမ့်မည်။–

၂၁း၁၇ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငါ၏နာမကြောင့် သင်တို့ကိုမုန်းကြလိမ့်မည်။–

၂၁း၁၈ သို့သော်လည်း သင်တို့ဆံခြည်တပင်မျှ မပျက်စီးရ။–

၂၁း၁၉ သင်တို့သည် တည်ကြည်သောအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြလော့။

၂၁း၂၀ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဗိုလ်ခြေများ ဝန်းရံလျက်ရှိသည်ကို သင်တို့မြင်သောအခါ၊ ထိုမြို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လုသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။–

၂၁း၂၁ ထိုအခါ ယုဒပြည်၌ရှိသောသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ပြေးကြစေ။ မြို့ထဲ၌ရှိသောသူတို့သည် မြို့ပြင်သို့ထွက်ကြစေ။ တောရွာမှာရှိသောသူတို့သည် မြို့ထသို့ မဝင်ကြစေနှင့်။–

၂၁း၂၂ အကြောင်းမူကား၊ ထိုနေ့ရက်ကာလသည် ကျမ်းစာချက်များပြည့်စုံရသော ဒဏ်စီရင်ခြင်းနေ့ရက်ကာလဖြစ်သတည်း။–

၂၁း၂၃ ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမနှင့်နို့စို့သူငယ်ရှိသောမိန်းမတို့သည် အလွန်ခက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ယုဒပြည်၌ကြီးစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခဖြစ်၍ ယုဒအမျိုးအပေါ်၌ အမျက်ဒေါသ သင့်ရောက်လိမ့်မည်။–

၂၁း၂၄ သူတို့သည် ထားဘေးဖြင့်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အခြားသောပြည်အရပ်ရပ်သို့ ဘမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် မိမိတို့ အချိန်ကာလမပြည့်စုံမှီတိုင်အောင် ယေရုရှလင်မြို့ကိုခြေနှင့်နင်းကြလိမ့်မည်။

၂၁း၂၅ ထိုအခါ၊ နေ၊ လ၊ ကြယ် နက္ခတ်တို့၌ ပုပ္ပနိမိတ်ထင်ရှားလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာလည်း လူအမျိုးမျိုး မငြိမ်မသက် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်း၊ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးကြီးခြင်း၊–

၂၁း၂၆ မြေကြီးပေါ်မှာဖြစ်လတံ့သောဘေးများကိုမြော်၍ ကြောက်လန့်သဖြင့်၊ လူများတို့၏ အသက်ဆုံးခြင်းအမှု အရာတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။–

၂၁း၂၇ ထိုအခါ လူသားသည် ကြီးစွာသောဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကိုဆောင်လျက်၊ မိုဃ်းတိမ်ကိုစီးလျက်ကြွလာသည်ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။–

၂၁း၂၈ ထိုအမှုအရာတို့သည် ဖြစ်စရှိသောအခါ၊ သင်တို့ကို ရွေးနှုတ်သောအချိန်ကာလရောက်လုနီးသည်ကို ထောက်သဖြင့်၊ မြော်ကြည့်၍ ခေါင်းကိုကြွကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁း၂၉ တဖန် ထပ်၍မိန့်တော်မူသောဥပမာကား၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်မှစ၍ သစ်ပင်များတို့ကို မှတ်ကြလော့။–

၂၁း၃၀ အရွက်ပေါက်သောအခါ နွေကာလနီးသည်ကို သင်တို့သည် အလိုအလျောက် သိမြင်ကြ၏။–

၂၁း၃၁ ထိုနည်းတူ ထိုအကြောင်းအရာများဖြစ်သည်ကိုမြင်ရလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော် တည်လုနီးသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။–

၂၁း၃၂ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယခုဖြစ်သောလူများမကုန်မှီ ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–

၂၁း၃၃ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးမတည်သော်လည်း ငါ့စကားတည်လိမ့်မည်။–

၂၁း၃၄ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြုကြလော့။ သို့မဟုတ် အစားအသောက် လွန်ကြူးခြင်း၊ လောကီစိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့် စိတ်နှလုံးပင်ပန်းလျက်နေစဉ်တွင်၊ ထိုနေ့ရက်သည် အမှတ်တမဲ့ သင်တို့နှင့်တွေ့ကြုံလိမ့်မည်။–

၂၁း၃၅ ထိုနေ့ရက်သည် ပိုက်ကွန်ကဲ့သို့ မြေတပြင်လုံး၌နေသော လူအပေါင်းတို့ကို အုပ်မိလိမ့်မည်။–

၂၁း၃၆ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ဖြစ်လတံ့သော အမှုအရာတို့နှင့်ကင်းလွတ်၍ လူသားထံသို့ရောက်ခြင်းကို ခံထိုက်သောသူဖြစ်သည်ဟု မှတ်တော်မူမည်

အကြောင်း၊ အစဉ်ဆုတောင်းလျက် စောင့်နေကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁း၃၇ ထိုသို့ကိုယ်တော်သည် နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း ဗိမာန်တော်၌ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။ ညအချိန်ရောက်လျှင် သံလွင်အမည်ရှိသောတောင်သို့သွား၍ ညဥ့်ကိုလွန်စေတော်မူ၏။–

၂၁း၃၈ နံနက်စောစော လူများအပေါင်းတို့သည် ဗိမာန်တော်သို့သွား၍ အထံတော်၌ ဒေသနာတော်ကို နားထောင်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ ပသခါအမည်ရှိသော အဇုမပွဲ ခံခါနီးတွင်၊–

၂၂း၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့သတ်ရအံ့နည်းဟုရှာကြံကြ၏။ အဘယ်ကြောင့် ရှာကြံရကြသနည်းဟူမူကား၊ လူများတို့ကိုကြောက်ကြ၏။–

၂၂း၃ ထိုအခါ စာတန်သည် တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှကာရုတ် အထဲသို့ဝင်သည်ဖြစ်၍၊–

၂၂း၄ ထိုသူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးများ၊ ဗိမာန်တော်မှူးများတို့ထံသို့ သွားပြီးလျှင်၊ ယေရှုကို အဘယ်သို့ အပ်ရမည်နည်းဟူ၍ တိုင်ပင်လေ၏။–

၂၂း၅ ထိုသူတို့သည် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ၍ ငွေပေးမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။–

၂၂း၆ ယုဒရှကာရုတ်သည်လည်း ဝန်ခံပြီးမှ လူများမရှိစဉ်တွင် ကိုယ်တော်ကိုအပ်ခြင်းငှါ အဆင်သင့်သော အချိန်ကာလကို ရှာကြံလျက်နေ၏။

၂၂း၇ ပသခါသိုးသငယ်ကိုသတ်ရသောနေ့တည်းဟူသော အဇုမပွဲနေ့ရောက်သောအခါ၊–

၂၂း၈ ကိုယ်တော်က၊ ငါတို့စားဘို့ရာ သင်တို့သည်သွား၍ ပသခါပွဲကိုပြင်ဆင်ကြလော့ဟု ပေတရုနှင့်ယောဟန်ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။–

၂၂း၉ သူတို့ကလည်း၊ အဘယ်အရပ်၌ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊–

၂၂း၁၀ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်သောအခါ ရေအိုးဆောင်သောသူကိုတွေ့လိမ့်မည်။ ထိုသူနောက်သို့လိုက်၍ သူဝင်သောအိမ်သို့ဝင်ပြီးမှ၊–

၂၂း၁၁ ငါသည် ငါ့တပည့်တို့နှင့်တကွ ပသခါပွဲကိုစားရသောဧည့်သည်အခန်းကား အဘယ်မှာရှိသနည်း၊ ဆရာကမေးသည်ဟု အိမ်ရှင်ကိုပြောကြလော့။–

၂၂း၁၂ ထိုသူသည် ပြင်ဆင်လျက်ရှိသော အထက်အခန်းကြီးကိုပြလိမ့်မည်။ ထိုအခန်း၌ ပြင်ဆင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၂း၁၃ တပည့်တော်တို့သည်သွား၍ စကားတော်အတိုင်းတွေ့လျှင်၊ ပသခါပွဲကိုပြင်ဆင်ကြ၏။

၂၂း၁၄ အချိန်ရောက်မှ တမန်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူစားပွဲ၌လျောင်းတော်မူ၍၊–

၂၂း၁၅ ငါသည် အသေမခံမီ ဤပသခါပွဲကို သင်တို့နှင့်အတူစားခြင်းငှါ အလွန်အလိုရှိလေပြီ။–

၂၂း၁၆ ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်၌ ပသခါပွဲ မပြည့်စုံမှီတိုင်အောင် ယခုမှစ၍ ဤပွဲကို တဖန် ငါမစားရဟုမိန့်တော်မူလျက်၊–

၂၂း၁၇ ခွက်ဖလားကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ၊ ဤခွက်ကိုယူ၍ အချင်းချင်းဝေကြလော့။–

၂၂း၁၈ ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်မတည်မှီတိုင်အောင် ယခုမှစ၍ စပျစ်ရည်ကို တဖန် ငါမသောက်ရဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၂၂း၁၉ ထိုအခါ မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်ကိုဖဲ့၍၊ ဤမုန့်ကား သင်တို့အဘို့အလိုငှါ စွန့်သော ငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ငါ့ကိုအောက်မေ့ဘို့ရာဤသို့ပြုကြ လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၂း၂၀ ထိုနည်းတူ ညစာစားပြီးမှ ခွက်ကိုလည်းယူ၍၊ ဤခွက်ကား သင်တို့အဘို့အလိုငှါ သွန်းသော ငါ၏အသွေး၌တည်သော ပဋိညာဉ်တရားသစ်ဖြစ်၏။–

၂၂း၂၁ သို့သော်လည်း ငါ့ကိုအပ်နှံသောသူ၏လက်သည် ဤစားပွဲပေါ်မှာ ငါ့လက်နှင့်အတူရှိ၏။–

၂၂း၂၂ ခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူသည်အတိုင်း လူသားသည်သွားရမည်။ သို့သော်လည်း လူသားကိုအပ်နှံသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၂၂း၂၃ တပည့်တော်တို့သည်လည်း ထိုအမှုကိုအဘယ်သူပြုအံ့နည်းဟု အချင်းချင်းမေးမြန်းကြ၏။

၂၂း၂၄ ထိုမှတပါး တပည့်တော်တို့သည် မိမိတို့တွင် အဘယ်သူသည် သာ၍ကြီးမြတ်သနည်းဟု အချင်းချင်းငြင်းခုံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊–

၂၂း၂၅ ကိုယ်တော်က၊ လောကီမင်းတို့သည် အစိုးတရပြုတတ်ကြ၏။ အာဏာထားသော သူတို့ကိုလည်း ကျေးဇူးရှင်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။–

၂၂း၂၆ သင်တို့မူကားထိုသို့မပြုကြနှင့်၊ သင်တို့တွင် အကဲအမှူးပြုသောသူကို ငယ်သားကဲ့သို့ဖြစ်စေ။ အုပ်စိုးသောသူကိုလည်း အစေခံကဲ့သို့ဖြစ်စေ။–

၂၂း၂၇ အဘယ်သူသည် သာ၍ကြီးမြတ်သနည်း။ စားပွဲ၌လျောင်းသောသူသည် ကြီးမြတ်သလော။ လုပ်ကျွေးသောသူသည် ကြီးမြတ်သလော။ စားပွဲ၌လျောင်းသောသူသည် ကြီးမြတ်သည်မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း ငါသည်သင်တို့တွင် လုပ်ကျွေးသောသူကဲ့သို့ဖြစ်၏။–

၂၂း၂၈ ငါသည် စုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်းကိုခံစဉ်တွင် သင်တို့သည်ငါ၌မှီဝဲသောသူဖြစ်ရာ၏။–

၂၂း၂၉ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့အား နိုင်ငံကိုပေးတော်မူသည်နှင့်အညီ၊–

၂၂း၃၀ သင်တို့သည် ငါ၏နိုင်ငံတွင် ငါ့စားပွဲ၌စားသောက်သောအခွင့်ကိုငှင်း၊ တရားပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်၍ ဣသရေလလူတဆယ်နှစ်မျိုးကို အုပ်စိုးရသောအခွင့်ကိုငှင်း၊ ငါသည် သင်တို့အားပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂း၃၁ တဖန် သခင်ဘုရားက၊ ရှိမုန်၊ ရှိမုန်၊ ဂျုံဆန်ကို ဆန်ခါနှင့်ချသကဲ့သို့ စာတန်သည် သင်တို့ကိုချရမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းသည်ဖြစ်၍၊–

၂၂း၃၂ သင်၏ယုံကြည်သောစိတ် မပျက်စေခြင်းငှါ ငါသည်သင့်အဘို့ဆုတောင်းလေပြီ။ သင်သည် သတိရပြန်သောအခါ သင်၏ညီအစ်ကိုတို့ကို တည်ကြည်စေလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–

၂၂း၃၃ ပေတရုက၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူထောင်ထဲသို့ငှင်း၊ အသေသတ်ခြင်းသို့ငှင်းလိုက်ခြင်းငှါ အသင့်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်လေသော်၊–

၂၂း၃၄ သခင်ဘုရားက၊ ပေတရု၊ ငါဆိုသည်ကား၊ ယနေ့တွင် ကြက်မတွန်မှီ သင်သည် ငါ့ကိုမသိဟု သုံးကြိမ်မြောက်အောင်ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂း၃၅ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အထက်က ငွေအိတ်၊ လွယ်အိတ်၊ ခြေနင်းမပါဘဲသွားကြလော့ဟု သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်သောအခါ တစုံတခုလိုသလော ဟုမေးလျှင်၊ တစုံတခုမျှမလိုပါဟု လျှောက်ကြသော်၊–

၂၂း၃၆ ယခုမူကား ငွေအိတ်ရှိသောသူသည်ယူစေ။ လွယ်အိတ်ရှိသောသူသည်ယူစေ။ ထားမရှိသောသူသည် အဝတ်ကိုရောင်း၍ ထားကိုဝယ်စေ။–

၂၂း၃၇ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် မတရားသောသူတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ရောက်၏ဟူသော ကျမ်းစာချက်သည် ငါ၌ယခုပင်ပြည့်စုံရမည်။

ငါ့အမှုအရာတို့သည် ပြီးစီးခြင်းသို့ရောက်ကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၂း၃၈ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သခင်၊ ထားနှစ်စင်းရှိပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊ တန်ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂း၃၉ ထိုနောက် အလေ့တော်ရှိသည်အတိုင်း သံလွင်တောင်သို့ထွက်ကြွတော်မူ၍၊ တပည့်တော်တို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။–

၂၂း၄၀ ထိုအရပ်သို့ရောက်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊–

၂၂း၄၁ တပည့်တော်တို့နှင့်ကျောက်ခဲတပစ်လောက်ခွါသွား၍ ဒူးထောက်လျက်၊–

၂၂း၄၂ အိုအဘ၊ အလိုတော်ရှိလျှင် ဤခွက်ကို အကျွန်ုပ်မှလွှဲတော်မူပါ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အလိုရှိသည့် အတိုင်းမဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော် အလိုရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသောဟု ဆုတောင်းတော်မူ၏။–

၂၂း၄၃ ထိုအခါ ကောင်းကင်တမန်သည်ထင်ရှားလာ၍ ကိုယ်တော်ကိုအားပေးရ၏။–

၂၂း၄၄ ပြင်းစွာသောဝေဒနာကိုခံလျက် အထူးသဖြင့်ကြိုးစား၍ဆုတောင်းတော်မူ၏။ ချွေးထွက်တော်မူသည်ကား၊ မြေပေါ်၌ကျသောသွေးစက်ခဲကဲ့သို့ ဖြစ်သတည်း။–

၂၂း၄၅ ထိုသို့ဆုတောင်းပြီးမှ၊ ယေရှုသည်ထ၍ တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ပြန်သောအခါ၊ သူတို့သည် ဝမ်းနည်းသောစိတ်ရှိသည်နှင့် အိပ်ပျော်လျက်နေကြ သည်ကို တွေ့တော်မူလျှင်၊–

၂၂း၄၆ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်အိပ်ပျော်ကြသနည်း။ ထကြ။ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂း၄၇ ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင်ပင် တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှကာရုတ်သည် လူအပေါင်းတို့ကိုလမ်းပြလျက်လာ၍၊ ယေရှုကိုနမ်း ခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်လေ၏။–

၂၂း၄၈ ယေရှုကလည်း၊ ယုဒါ သင်သည် နမ်းခြင်းကိုပြုလျက် လူသားကိုအပ်သလောဟု မေးတော်မူ၏။–

၂၂း၄၉ ယေရှုနှင့်အတူပါသောသူတို့သည် ဖြစ်အံ့သောအမှုကိုမြင်လျှင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထားနှင့်ခုတ်ရပါမည်လောဟု မေးလျှောက်ပြီးမှ၊–

၂၂း၅၀ တယောက်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ကျွန်တယောက်ကိုခုတ်သဖြင့် လက်ျာနားရွက်ပြတ်လေ၏။–

၂၂း၅၁ ယေရှုကလည်း၊ တန်စေဟုမိန့်တော်မူ၍ နားရွက်ကိုလက်တော်နှင့်တို့သဖြင့် အနာကို ပျောက်စေတော်မူ၏။–

၂၂း၅၂ ထိုအခါ အထံတော်သို့ရောက်လာသော ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ဗိမာန်တော်မှူး၊ လူအကြီးအကဲတို့အား ယေရှုက၊ သင်တို့သည် ထားပြကို ဘမ်းသကဲ့သို့ ငါ့ကိုဘမ်းအံ့သောငှါ ထားနှင့်ဒုတ်များကို လက်စွဲလျက်လာကြသည်တကား။–

၂၂း၅၃ ငါသည် ဗိမာန်တော်၌ သင်တို့နှင့်အတူရှိနေစဉ်အခါ သင်တို့သည်ငါ့ကိုမဘမ်းမဆီးကြ။ သို့သော်လည်း ယခုအချိန်ကား သင်တို့အချိန်ဖြစ်၏။ မှောင်မိုက်တန်ခိုးလည်းဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂း၅၄ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီး၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏အိမ်သို့ဆောင်သွားကြ၏။ ပေတရုသည်လည်း သူတို့နှင့်ဝေးစွာလိုက်လေ၏။–

၂၂း၅၅ အိမ်ဦးအလယ်၌မီးမွှေးပြီးမှ၊ လူများတို့သည်စုဝေး၍ထိုင်ကြလျှင်၊ ပေတရုသည်လည်း သူတို့အထဲ၌ထိုင်နေ၏။–

၂၂း၅၆ ထိုသို့ ပေတရုသည် မီးအနားမှာထိုင်နေသည်ကို အစေအပါမိန်းမတယောက်သည်မြင်လျှင်၊ သူ့ကိုစေ့စေ့ကြည့်၍၊ ဤသူသည် ယေရှုနှင့် ပေါင်းဘော်သောသူဖြစ်သည်ဟု ဆိုသော်၊–

၂၂း၅၇ ပေတရုက၊ အချင်းမိန်းမ၊ ထိုသူကို ငါမသိဟု ငြင်းလေ၏။–

၂၂း၅၈ ထိုနောက် များမကြာ အခြားသောသူသည် ပေတရုကိုမြင်လျှင်၊ သင်သည်လည်း ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်သည်ဟုဆိုသော်၊ ပေတရုက၊ အချင်းလူ၊ ငါသည် သူတို့အဝင်မဟုတ်ဟု ဆို၏။–

၂၂း၅၉ တဖန် တနာရီလောက်ကြာပြီးမှ အခြားသောသူက၊ အကယ်စင်စစ် ဤသူသည် ယေရှုနှင့်ပေါင်းဘော်သောသူဖြစ်၏။ ဂါလိလဲလူလည်းဖြစ်၏ ဟု ခိုင်မာစွာဆိုလျှင်၊–

၂၂း၆၀ ပေတရုက၊ အချင်းလူ၊ သင်ပြောသောအရာကို ငါမသိဟုဆို၏၊ ထိုစကားကိုပြောသောခဏခြင်းတွင် ကြက်တွန်လေ၏။–

၂၂း၆၁ ထိုအခါ သခင်ဘုရားသည်လှည့်၍ ပေတရုကိုကြည့်တော်မူ၏။ ကြက်မတွန်မှီ သင်သည် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကိုငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသောစကားကို ပေတရုသည် သတိရသဖြင့်၊–

၂၂း၆၂ ပြင်သို့ထွက်၍ ပြင်းစွာငိုကြွေးလေ၏။

၂၂း၆၃ ယေရှုကိုကိုင်ဆွဲသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုပြက်ယယ်ပြု၍ ရိုက်ပုတ်ကြ၏။–

၂၂း၆၄ မျက်နှာတော်ကိုဖုံးပြီးလျှင် လက်နှင့်ပုတ်လျက်၊ ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သူပုတ်သည်ကို ပရောဖက်ပြု၍ဟောတော်မူပါဟု ဆိုကြ၏။–

၂၂း၆၅ အခြားသောစကားများဖြင့်လည်း ကိုယ်တော်ကိုကဲ့ရဲ့၍ ပြောဆိုကြသေး၏။

၂၂း၆၆ မိုဃ်းလင်းသောအခါလူတို့တွင်အကြီးအကဲဖြစ်သောသူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည်စည်းဝေး၍ ကိုယ်တော်ကိုလွှတ်တော်သို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊–

၂၂း၆၇ သင်သည် ခရစ်တော်မှန်လျှင် ငါတို့အားပြောလော့ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ ငါပြောလျှင် သင်တို့သည်မယုံ။–

၂၂း၆၈ ငါမေးလျှင်လည်း သင်တို့သည်မဖြေဘဲ၊ ငါ့ကိုမလွှတ်ဘဲနေကြလိမ့်မည်။–

၂၂း၆၉ နောက်၌ လူသားသည် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်လက်ျာဘက်၌ ထိုင်တော်မူလတံ့ဟု မိန့်တော်မူသော်၊–

၂၂း၇၀ ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော် မှန်သည်တကားဟုဆိုကြလျှင်၊ သင်တို့ဆိုသည်အတိုင်းမှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၂း၇၁ ထိုသူတို့ကလည်း၊ အဘယ်သက်သေလိုသေးသနည်း။ သူ၏စကားကို ငါတို့ကိုယ်တိုင်ကြားရပြီဟု ဆိုကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃း၁ ထိုအခါ မင်းအရာရှိအပေါင်းတို့သည် ထ၍ ကိုယ်တော်ကို ပိလတ်မင်းထံသို့ ဆောင်သွားကြ ပြီးလျှင်၊–

၂၃း၂ ဤသူသည် ပြည်သူပြည်သားများကိုလှည့်ဖြား၍၊ မိမိသည်ခရစ်တော်တည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ကြောင်းကိုဆိုလျက်၊ ကဲသာဘုရင်ကို အခွန်မဆက်နှင့်ဟု မြစ်တားသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့တွေ့ပါပြီဟု အပြစ်တင်ကြ၏။–

၂၃း၃ ပိလတ်မင်းက၊ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင်မှန်သလောဟု ယေရှုကိုမေးလျှင်၊ မင်းကြီးမေးသည် အတိုင်းမှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၃း၄ ပိလတ်မင်းက၊ ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှငါမတွေ့ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လူအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုလျှင်၊–

၂၃း၅ ထိုသူတို့သည် သာ၍ပြင်းစွာသောအသံနှင့်ဟစ်ကြော်လျက်၊ ဤသူသည် ဂါလိလဲပြည်မှစ၍ ဤအရပ်တိုင်အောင် ယုဒပြည်၌အနှံ့အပြား ဆုံးမဩဝါဒပေး၍ လူများကိုနှိုးဆော်သောသူဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။–

၂၃း၆ ပိလတ်မင်းသည် ဂါလိလဲဟူသောစကားကိုကြားလျှင်၊ ထိုသူသည် ဂါလိလဲလူဖြစ်သလောဟု မေးမြန်း၍၊–

၂၃း၇ ဟေရုဒ်မင်းပိုင်သောသူဖြစ်သည်ကိုသိသောအခါ ထိုမင်းထံသို့ပို့စေ၏။ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသတည်း။

၂၃း၈ ထိုမင်းသည် ယေရှုကိုမြင်လျှင် အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အထက်ကသိတင်းတော်များကိုကြား၍ ကိုယ်တော်ကိုမြင်ခြင်းငှါ ကြာမြင့်စွာ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပြတော်မူသောနိမိတ်လက္ခဏာတစုံတခုကိုမြင်ရမည်ဟု မြော်လင့်လျက်နေ၏။–

၂၃း၉ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကို များစွာမေးမြန်းသော်လည်း၊ အဘယ်စကားကိုမျှပြန်တော်မမူ။–

၂၃း၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးနှင့်ကျမ်းပြုဆရာတို့သည်ထ၍ ပြင်းထန်စွာအပြစ်တင်ကြ၏။–

၂၃း၁၁ ဟေရုဒ်မင်းသည် စစ်သူရဲတို့နှင့်တကွ ကိုယ်တော်ကို မခန့်မညားဘဲပြက်ယယ်ပြု၍ တင့်တယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်စေပြီးမှ ပိလတ်မင်းထံသို့ ပို့ပြန်စေ၏။–

၂၃း၁၂ ထိုနေ့၌ ပိလတ်မင်းနှင့်ဟေရုဒ်မင်းတို့သည် အချင်းချင်းအဆွေဖွဲ့ကြ၏။ အထက်ကရန်ဘက်ဖြစ်ကြ သတည်း။

၂၃း၁၃ တဖန် ပိလတ်မင်းသည်ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ မင်းအရာရှိ၊ လူများတို့ကိုခေါ်၍၊–

၂၃း၁၄ ပြည်သူပြည်သားများကို ပုန်ကန်စေသောသူကဲ့သို့ ဤလူကို သင်တို့သည် ငါ့ထံသို့ပို့ဆောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ရှေ့မှာငါစစ်ကြောသော်လည်း၊ သင်တို့တင်သောအပြစ်တစုံတခုကိုမျှ သူ၌ငါမတွေ့။–

၂၃း၁၅ ဟေရုဒ်မင်းသည်လည်းမတွေ့။ ထိုမင်းထံသို့ငါပို့စေပြီ။ ဤသူသည် အသေသတ်ခြင်းကိုခံထိုက်သော အမှုတစုံတခုကိုမျှမပြု။–

၂၃း၁၆ ထိုကြောင့် သူ့ကိုငါဆုံးမ၍လွှတ်မည်ဟု ဆိုလေ၏။–

၂၃း၁၇ ထိုပွဲ၌ လူများတို့အား တစုံတယောက်သောသူကို မလွှတ်ဘဲမနေရသတည်း။–

၂၃း၁၈ လူအပေါင်းတို့က၊ ထိုသူကိုထုတ်ပါလော့။ အကျွန်ုပ်တို့အား ဗာရဗ္ဗကိုလွှတ်ပါလော့ဟု တညီတညွတ်တည်းဟစ်ကြော်ကြ၏။–

၂၃း၁၉ ထိုဗာရဗ္ဗကား၊ မြို့၌ပုန်ကန်ခြင်းအပြစ်၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်းအပြစ်ကြောင့် ထောင်ထဲ၌လှောင်ထားသောသူဖြစ်သတည်း။

၂၃း၂၀ ပိလတ်မင်းသည်ယေရှုကိုလွှတ်ချင်သောကြောင့် သူတို့အားတဖန်ပြောဆိုလေ၏။–

၂၃း၂၁ သူတို့ကလည်း၊ ထိုသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားပါ၊ ရိုက်ထားပါဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။–

၂၃း၂၂ ပိလတ်မင်းက၊ ထိုသူသည် အဘယ်အပြစ်ကိုပြုဘိသနည်း။ သေထိုက်သောအပြစ်တစုံတခုမျှ သူ၌ငါမတွေ့။ ထိုကြောင့် သူ့ကိုငါဆုံးမ၍ လွှတ်မည်ဟု သုံးကြိမ်မြောက်အောင်ဆိုလျှင်၊–

၂၃း၂၃ လူများတို့သည် ထိုသူကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားစေခြင်းငှါ ကြီးစွာသောအသံနှင့် ကျပ်ကျပ်တောင်းသဖြင့်၊ သူတို့၏အသံနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့၏အသံသည် နိုင်လေ၏။–

၂၃း၂၄ ပိလတ်မင်းသည်လည်း သူတို့တောင်းသည်အတိုင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ စီရင်၍၊–

၂၃း၂၅ ပုန်ကန်ခြင်းအပြစ်၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းအပြစ်ကြောင့် ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားသောသူကို လူများတောင်းသည်အတိုင်း လွှတ်ပြီးမှ၊ ယေရှုကို သူတို့အလိုသို့ အပ်လိုက်လေ၏။

၂၃း၂၆ ကိုယ်တော်ကိုထုတ်သွားကြစဉ်၊ ရှုမုန်အမည်ရှိသော ကုရေနေပြည်သားတယောက်သည် တောရွာ မှလာသည်ကို သူတို့သည်တွေ့လျှင်၊ ဘမ်းဆီး၍ ယေရှုနောက်တော်၌ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ကို ထမ်းစေကြ၏။–

၂၃း၂၇ နောက်တော်၌လိုက်သောလူများအပေါင်းတို့တွင်၊ ကိုယ်တော်ကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော မိန်းမအချို့ပါ၏။–

၂၃း၂၈ ထိုသူတို့ကိုယေရှုသည်လှည့်ကြည့်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ ငါ့ကြောင့်မငိုကြွေးကြနှင့်။ မိမိတို့နှင့်မိမိတို့သားများကြောင့်ငိုကြွေးကြလော့။–

၂၃း၂၉ အကြောင်းမူကား၊ မြုံသောမိန်းမသည်မင်္ဂလာရှိ၏။ ပဋိသန္ဓေမယူဘူးသောဝမ်းနှင့် သူငယ်မစို့ဘူးသောသားမြတ်သည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု ပြောရသောနေ့ရက်ကာလရောက်လိမ့်မည်။–

၂၃း၃၀ ထိုအခါ သူတို့က၊ အိုတောင်များတို့၊ ငါတို့အပေါ်သို့ကျကြပါ။ အို ကုန်းများတို့၊ ငါတို့ကိုဖုံးအုပ်ကြပါဟု ခေါ်ကြလိမ့်မည်။–

၂၃း၃၁ အကြောင်းမူကား၊ စိမ်းသောအပင်ကို ဤသို့ပြုကြလျှင်၊ ခြောက်သောအပင်၌ အဘယ်သို့ဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၃း၃၂ ထိုအခါ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ လူဆိုးနှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း သတ်အံ့သောငှါ ထုတ်သွားကြ၏။

၂၃း၃၃ ကရာနိအမည်ရှိသောအရပ်သို့ရောက်ကြသော်၊ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ ထိုလူဆိုးတို့ကို လက်ျာတော်ဘက်၌တယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌တယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားကြ၏။–

၂၃း၃၄ ယေရှုကလည်း၊ အိုအဘ၊ သူတို့၏အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည်ကိုယ်ပြုသော အမှုကိုမသိကြဟု မြွက်ဆိုတော်မူ၏။ အဝတ်တော်ကိုလည်း စာရေးတံချ၍ ဝေဖန်ကြ၏။–

၂၃း၃၅ လူများတို့သည်လည်းကြည့်ရှုလျက်ရပ်နေကြ၏။ ထိုသူတို့နှင့်အတူ မင်းအရာရှိတို့က၊ ဤသူသည် သူတပါးတို့ကိုကယ်တင်တတ်၏။ ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်ရွေးချယ်တော်မူသောသူမှန် လျှင် ကိုယ်ကိုကယ်တင်ပါလေစေဟူ၍ ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။–

၂၃း၃၆ စစ်သူရဲတို့သည်လည်းလာ၍ ပုံးရည်ကိုကပ်ပေးလျက်၊–

၂၃း၃၇ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင်မှန်လျှင် ကိုယ်ကိုကယ်တင်လော့ဟူ၍ ပြက်ယယ်ပြုလျက်ဆိုကြ၏။–

၂၃း၃၈ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာတပ်၍ အပြစ်ဘော်ပြသောကမ္ပည်းလိပ်စာချက်ဟူမူကား၊ ဤသူသည် ယုဒရှင်ဘုရင်ပေတည်းဟု ဟေဗြဲဘာသာ၊ ဟေလသ

ဘာသာ၊ ရောမဘာသာအားဖြင့်ရေး၍ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာတပ်သတည်း။

၂၃း၃၉ ဆွဲထားသောလူဆိုးနှစ်ယောက်တွင်တယောက်က၊ သင်သည်ခရစ်တော်မှန်လျှင်ကိုယ်ကိုင်၊ ငါတို့ကိုင်၊ ကယ်တင်လော့ဟု ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့၍ ဆိုလေ၏။–

၂၃း၄၀ တယောက်မူကား၊ မိမိအဘော်ကိုဆုံးမ၍၊ သင်သည် ဤသူနည်းတူ အပြစ်ဒဏ်ခံလျက်ပင် ဘုရားသခင်ကိုမကြောက်သလော။–

၂၃း၄၁ ငါတို့သည် ကိုယ်ပြုမိသောအပြစ်နှင့်အလျောက်ခံရသည်ဖြစ်၍ တရားသဖြင့်ခံရကြ၏။ ဤသူမူကား အဘယ်အပြစ်ကိုမျှမပြုဟုဆိုပြီးလျှင်၊–

၂၃း၄၂ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် နိုင်ငံတော်တည်လျက် ကြွလာတော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါဟု ယေရှုကိုလျှောက်ဆို၏။–

၂၃း၄၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့တွင် သင်သည်ငါနှင့်အတူ ပရဒိသုဘုံ၌ရှိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃း၄၄ ထိုအချိန်သည် မွန်းတည့်အချိန်လောက်ဖြစ်၍ သုံးချက်တီးအချိန်တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံး၌ မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လေ၏။–

၂၃း၄၅ နေအရောင်ကွယ်ပျောက်လေ၏။ ဗိမာန်တော်၏ကုလားကာသည်နှစ်ဖြာကွဲလေ၏။–

၂၃း၄၆ ယေရှုသည်လည်းကြီးသောအသံနှင့်ကြွေးကြော်တော်မူပြီးလျှင်၊ အိုအဘ၊ အကျွန်ုပ်စိတ်ဝိညာဉ်ကို ကိုယ်တော်လက်၌ အကျွန်ုပ်အပ်ပါ၏ဟု မိန့်တော်မူလျက် အသက်ချုပ်တော်မူ၏။–

၂၃း၄၇ ထိုအခြင်းအရာတို့ကို တပ်မှူးသည်မြင်လျှင်၊ စင်စစ် ဤသူသည်ဖြောင့်မတ်သောသူ မှန်ပေ၏ဟုဆို၍ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းလေ၏။–

၂၃း၄၈ ထိုအမှုကို အကြည့်အရှုလာသောသူအပေါင်းတို့သည် ထိုအခြင်းအရာများကိုမြင်လျှင်၊ ရင်ပတ်ကိုခတ်၍ပြန်သွားကြ၏။–

၂၃း၄၉ ဂါလိလဲပြည်မှ နောက်တော်သို့လိုက်လာသောမိန်းမတို့နှင့် ကိုယ်တော်ကိုသိကျွမ်းသောသူအပေါင်းတို့သည်လည်း အဝေးကကြည့်ရှု၍ရပ်နေကြ၏။

၂၃း၅၀ ထိုအခါယုဒပြည်အရိမသဲမြို့သားယောသပ်အမည်ရှိသော လွှတ်အရာရှိတယောက်သည်၊ အခြားသောလွှတ်အရာရှိတို့၏တိုင်ပင်စီရင်ခြင်းကို ဝန်ခံသောသူမဟုတ်၊–

၂၃း၅၁ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုမြော်လင့်သော သူတော်ကောင်းသူတော်မြတ်ဖြစ်သည်နှင့် ပိလတ်မင်းထံသို့ဝင်၍၊–

၂၃း၅၂ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကိုတောင်းလေ၏။–

၂၃း၅၃ အလောင်းတော်ကိုချ၍ ပိတ်ချောနှင့်ပတ်ရစ်ပြီးလျှင်၊ တယောက်ကိုမျှ မသင်္ဂြိုဟ်ဘူးသော ကျောက်သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ထားလေ၏။–

၂၃း၅၄ ထိုနေ့ကား အဘိတ်နေ့ဖြစ်၍ ဥပုသ်နေ့အချိန်နီးသတည်း။–

၂၃း၅၅ ဂါလိလဲပြည်က ကိုယ်တော်နှင့်အတူလာသောမိန်းမများသည် သင်္ချိုင်းတော်ကိုင်၊ အလောင်းတော်ကို အဘယ်သို့ထားသည်ကိုင် အကြည့်အရှုလိုက်လာကြ၏။–

၂၃း၅၆ ထိုနောက်မှပြန်သွားပြီးလျှင် ဆီမွှေးနှင့်နံ့သာမျိုးကိုပြင်ဆင်၍ ပညတ်တော်အတိုင်း ဥပုသ်နေ့၌ အလုပ်မလုပ်ဘဲနေကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄း၁ ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက် အာရုဏ်တက်သောအချိန်၌၊ ထိုမိန်းမတို့သည် အခြားသော မိန်းမတို့နှင့်တကွ မိမိတို့ပြင်ဆင်သောနံ့သာမျိုးကို ဆောင်လျက် သင်္ချိုင်းတော်သို့သွားကြ၏။–

၂၄း၂ ရောက်သောအခါ၊ တွင်းဝ၌ပိတ်သောကျောက်သည် လိမ့်လန်လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့မြင်၍ အတွင်းသို့ဝင်သော်၊–

၂၄း၃ သခင်ယေရှု၏အလောင်းတော်ကိုမတွေ့ကြ။–

၂၄း၄ ထိုအကြောင်းကြောင့် သူတို့သည်တွေးတောသောစိတ်ရှိစဉ်တွင်၊ လူနှစ်ယောက်တို့သည် ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်သော အဝတ်ကိုဝတ်ဆင်လျက် ပေါ်လာ၏။–

၂၄း၅ ထိုမိန်းမတို့သည်ကြောက်လန့်သောစိတ်နှင့်ငုံ့၍နေစဉ်တွင်၊ ထိုသူတို့က၊ သင်တို့သည် အသေကောင်ရှိရာအရပ်၌ အသက်ရှင်သောသူကို အဘယ်ကြောင့်ရှာကြသနည်း။–

၂၄း၆ ဤအရပ်၌မရှိ၊ ထမြောက်တော်မူပြီ။–

၂၄း၇ လူသားသည် ဆိုးသောသူတို့လက်သို့အပ်နှံခြင်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာအသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု ဂါလိလဲ ပြည်၌ရှိတော်မူစဉ် သင်တို့အားမိန့်တော်မူသောစကားကို အောက်မေ့ကြဦးဟုဆိုကြသည်ရှိသော်၊–

၂၄း၈ ထိုမိန်းမတို့သည် စကားတော်ကိုသတိရ၍၊–

၂၄း၉ သင်္ချိုင်းတော်ကပြန်လျှင် ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကို တကျိပ်တပါးသောသူမှစ၍ ကြွင်းသောတပည့်တော်အပေါင်းတို့အား ပြန်ကြားကြ၏။

၂၄း၁၀ ထိုအကြောင်းအရာကို တမန်တော်တို့အားပြောသောသူကား၊ မာဂဒလမာရိ၊ သောဟန္န၊ ယာကုပ်၏ အမိဖြစ်သောမာရိမှစ၍ အခြားသော မိန်းမများဖြစ်သတည်း။–

၂၄း၁၁ သူတို့၏စကားကို ဒဏ္ဍာရီစကားကဲ့သို့ထင်မှတ်၍ တမန်တော်တို့သည်မယုံကြ။

၂၄း၁၂ သို့သော်လည်း ပေတရုသည်ထ၍ သင်္ချိုင်းတော်သို့ပြေးလေ၏။ ရောက်သောအခါငုံ့ကြည့်၍ ပိတ်ပုဆိုးသာရှိရစ်သည်ကိုမြင်လျှင်၊ ထိုအကြောင်းအရာကို အံ့ဩ၍ မိမိအိမ်သို့ပြန်သွား၏။

၂၄း၁၃ ထိုမှတပါး၊ တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့နှင့်ခရီးလေးတိုင်ကွာသော ဧမောက်အမည်ရှိသောရွာသို့ ထိုနေ့၌ သွားကြစဉ်တွင်၊–

၂၄း၁၄ ဖြစ်ခဲ့ပြီးသောအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကို အချင်းချင်းဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။–

၂၄း၁၅ ထိုသို့ ဆွေးနွေးပြောဆိုကြစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည်ချဉ်းကပ်၍ သူတို့နှင့်အတူကြွတော်မူ၏။–

၂၄း၁၆ ထိုသူတို့သည် မျက်စိချုပ်လျက်ရှိ၍၊ ကိုယ်တော်ဖြစ်သည်ကိုမသိကြ။–

၂၄း၁၇ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ခရီးသွားလျက်အချင်းချင်းဆွေးနွေးသောစကားကား၊ အဘယ်သို့သောစကားနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာညှိုးငယ်ကြသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊–

၂၄း၁၈ သူတို့တွင် ကလောဖအမည်ရှိသောသူက၊ သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ဧည့်သည်ဖြစ်လျက်သာ ယခုအခါ ထိုမြို့၌ဖြစ်ခဲ့ပြီးသောအကြောင်း အရာတို့ကို မသိသလောဟု ပြောဆို၏။–

၂၄း၁၉ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အဘယ်အကြောင်းအရာနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့က၊ နာဇရက်မြို့သားယေရှု၏အကြောင်းအရာပေတည်း။ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်ရှေ့၊ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ၊ နှုတ်သတ္တိ၊ လက်သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသောပရောဖက်ဖြစ်၏။–

၂၄း၂၀ ထိုသူကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးနှင့်ငါတို့မင်းများသည် အသေသတ်ခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါအပ်နှံ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာကွပ်မျက်ကြပြီ။–

၂၄း၂၁ ထိုသူသည် ဣသရေလအမျိုးကို ရွေးနှုတ်အံ့သောသူဖြစ်သည်ဟု ငါတို့သည်အထက်ကမြော်လင့်ကြပြီ။ ထိုမှုမက ဤအကြောင်းအရာဖြစ်၍ ယခုသုံးရက် ရှိပြီ။–

၂၄း၂၂ ငါတို့၏အပေါင်းအဘော်မိန်းမအချို့တို့သည်လည်း သင်္ချိုင်းတော်သို့စောစောသွား၍၊–

၂၄း၂၃ အလောင်းတော်ကိုမတွေ့လျှင်၊ သခင်ယေရှုသည် အသက်ရှင်တော်မူသည်ဟုပြောသော ကောင်းကင်တမန်ထင်ရှားရာ ရူပါရုံကို မိမိတို့မြင်ကြောင်းကို ပြန်လာ၍ပြောဆိုသဖြင့်၊ ငါတို့သည် မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိကြ၏။–

၂၄း၂၄ ထိုအခါ ငါတို့တွင် အချို့သောသူတို့သည် သင်္ချိုင်းတော်သို့သွား၍ မိန်းမတို့ပြောဆိုသည်အတိုင်းတွေ့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကိုမမြင်ရဟု ပြောဆိုကြ၏။

၂၄း၂၅ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ပရောဖက်ဟောပြောသောစကားများကို ယုံနိုင်အောင်ဉာဏ်မရှိ၊ စိတ်ခိုင်မာသောသူတို့၊–

၂၄း၂၆ ခရစ်တော်သည် ဤသို့ပင်အသေခံ၍ မိမိဘုန်းစည်းစိမ်တော်ကိုဝင်စားရမည်မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၄း၂၇ ထိုအခါ မောရှေ၏ကျမ်းစာမှစ၍ ပရောဖက်တို့၏ကျမ်းစာများ၌ ကိုယ်တော်ကိုရည်မှတ်၍ ရေးထားသမျှသောကျမ်းစာချက်အနက်ကို ရှင်းလင်းစွာဘော်ပြ တော်မူ၏။–

၂၄း၂၈ ထိုတပည့်တော်တို့သည် သွားသောရွာအနီးသို့ရောက်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် ထိုရွာကိုလွန်၍သွား အံ့သောအခြင်းအရာကို ပြတော်မူလျှင်၊–

၂၄း၂၉ ထိုသူတို့က အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူဝင်၍နေပါ။ ညဦးယံအချိန်ရှိပြီ။ မိုယ်းလည်းချုပ်ပါသည်ဟူ၍ ကိုယ်တော်ကိုကျပ်ကျပ်သွေးဆောင်ကြ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့နှင့်အတူနေခြင်းငှါ ဝင်တော်မူ၏။–

၂၄း၃၀ စားပွဲ၌သူတို့နှင့်အတူလျောင်းတော်မူစဉ်၊ မုန့်ကိုယူ၍ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ သူတို့အားပေးတော်မူသည်တွင်၊ သူတို့သည် မျက်စိပွင့်လင်း၍ ကိုယ်တော်ဖြစ်သည်ကိုသိကြ၏။–

၂၄း၃၁ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည်ကွယ်တော်မူ၏။–

၂၄း၃၂ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ လမ်းခရီး၌ငါတို့နှင့်ဟောပြော၍ ကျမ်းစာအနက်ကိုဖွင့်ပြတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့စိတ်နှလုံးသည် ယိုဖိတ်မတတ်ဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။

၂၄း၃၃ ထိုတပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည် ချက်ခြင်းထ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်ပြီးမှ၊ တကျိပ်တပါးသောသူတို့သည် အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်အတူစုဝေး လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့ကြ၏။–

၂၄း၃၄ စုဝေးသောသူတို့ကလည်း၊ သခင်ဘုရားသည် အမှန်ထမြောက်တော်မူပြီ။ ရှိမုန်အား ကိုယ်ကိုပြတော်မူပြီဟုပြောဆိုလျှင်၊–

၂၄း၃၅ ထိုတပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည် လမ်း၌ဖြစ်သောအကြောင်းအရာကိုငှင်း၊ မုန့်ကိုဖဲ့စဉ်တွင် ထင်ရှားတော်မူကြောင်းကိုငှင်း၊ ပြန်ကြားကြ၏။

၂၄း၃၆ ထိုသို့ အချင်းချင်းပြောဆိုသောအခါ၊ ယေရှုသည် သူတို့အလယ်၌ရပ်တော်မူလျက်၊ သင်တို့အားငြိမ်သက်ခြင်းဖြစ်စေသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၄း၃၇ တပည့်တော်တို့သည် တစ္ဆေကိုမြင်သည်ဟုစိတ်ထင်နှင့် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။–

၂၄း၃၈ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်းရှိကြသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် အထူးထူးအထွေထွေသောစိတ်ရှိကြသနည်း။–

၂၄း၃၉ ငါ့လက်ကိုကြည့်ကြလော့။ ငါ့ခြေကိုလည်းကြည့်ကြလော့။ ငါကိုယ်ပင်ဖြစ်၏။ ငါ့ကိုကြည့်ရှုစမ်းသပ်ကြလော့။ ငါသည်သင်တို့မြင်သည်အတိုင်း အရိုးအသားနှင့်ပြည့်စုံ၏။ တစ္ဆေမည်သည်ကား ဤကဲ့သို့မပြည့်စုံဟု မိန့်တော်မူလျက်၊၊–

၂၄း၄၀ လက်တော်ခြေတော်တို့ကို တပည့်တော်တို့အားပြတော်မူ၏။–

၂၄း၄၁ ထိုသူတို့သည် အံ့ဩ၍ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့်မယုံနိုင်ဘဲနေသေးသောအခါ၊ သင်တို့၌ စားစရာတစုံတခုရှိသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊–

၂၄း၄၂ ငါးကင်တပိုင်းနှင့် ပျားလပို့ကိုကပ်ပေးကြ၏။–

၂၄း၄၃ ကိုယ်တော်သည်ယူ၍ သူတို့ရှေ့မှာစားတော်မူ၏။

၂၄း၄၄ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ငှင်း၊ ပရောဖက်တို့၏ကျမ်းစာ၌ငှင်း၊ ဆာလံကျမ်းစာ၌ငှင်း၊ ငါ့ကိုရည်မှတ်၍ရေးထားသမျှသောအချက်တို့သည် ပြည့်စုံရမည်ဟု ငါသည်သင်တို့နှင့်အတူရှိစဉ်အခါသင်တို့အား ဟောပြောသောအကြောင်းအရာတို့ကား ဤအကြောင်းအရာပေတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၄း၄၅ ထိုအခါ ကျမ်းစာကိုနားလည်စေခြင်းငှါတပည့်တော်တို့၏ ဉာဏ်ကိုဖွင့်တော်မူလျှင်၊–

၂၄း၄၆ ဤသို့ကျမ်းစာလာ၏။ ဤသို့ခရစ်တော်သည်အသေခံ၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ သေခြင်းမှထမြောက်ရမည်။–

၂၄း၄၇ ခရစ်တော်၏အခွင့်အားဖြင့် နောင်တတရားနှင့်အပြစ်လွှတ်ခြင်းတရားကို ယေရုရှလင်မြို့မှစသော လူမျိုးတကာတို့အား ဟောပြောရမည်။–

၂၄း၄၈ သင်တို့သည်လည်း ဤအကြောင်းအရာတို့၏သက်သေဖြစ်ကြ၏။–

၂၄း၄၉ ငါ့ခမည်းတော်၏ဂတိရှိသည်အတိုင်း သင်တို့၌ငါပြုဦးမည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ကောင်းကင်ကတန်ခိုးကို မခံမှီတိုင်အောင် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေကြဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄း၅၀ ထိုနောက် တပည့်တော်တို့ကို ယေရုရှလင်မြို့ပြင်၊ ဗေသနိရွာတိုင်အောင် ဆောင်သွားတော်မူ ပြီးမှ၊ လက်တော်ကိုချီ၍ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။–

၂၄း၅၁ ထိုသို့ကောင်းကြီးပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ တပည့်တော်တို့နှင့်ခွါ၍ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူ၏။–

၂၄း၅၂ တပည့်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ပြီးမှ အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်သွားကြ၏။–

၂၄း၅၃ ဘုရားသခင်ကို အံ့ဩချီးမွမ်းလျက် ဗိမာန်တော်သို့ရောက်မြဲရောက်ကြ၏။

ရှင်လုကာခရစ်ဝင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်ကျမ်း။
JOHN.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁									

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်ကျမ်း။
JOHN.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ အစအဦး၌ နှုတ်ကပတ်တော်ရှိ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဘုရားသခင်နှင့်အတူရှိ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။–

၁း၂ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် အစအဦး၌ ဘုရားသခင်နှင့်အတူရှိ၏။–

၁း၃ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဖန်ဆင်းတော်မူခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်လျက် ဖြစ်သောအရာတစ်စုံတခုမျှမရှိ။–

၁း၄ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်၌ အသက်ရှိ၏။ ထိုအသက်သည်လည်း လူတို့၏အလင်းဖြစ်၏။–

၁း၅ ထိုအလင်းသည် မှောင်မိုက်၌လင်း၍ မှောက်မိုက်သည်မခံမယူ။

၁း၆ ယောဟန်အမည်ရှိသောသူတယောက်ကို ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူ၏။–

၁း၇ ထိုသူကို လူအပေါင်းတို့သည်အမှီပြု၍ ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်မည်အကြောင်း ထိုသူသည်သက်သေခံဖြစ်၍၊ အလင်းတော်၏အကြောင်းကို
သက်သေခံခြင်း ငှါလာ၏။–

၁း၈ ထိုသူသည်အလင်းတော်မဟုတ်။ အလင်းတော်၏အကြောင်းကို သက်သေခံခြင်းငှါသာလာ၏။–

၁း၉ ဟုတ်မှန်သောအလင်းမူကား၊ ဤလောကသို့ကြွလာလျှက် ခပ်သိမ်းသောလူအပေါင်းတို့အား အလင်းကိုပေးသောသူဖြစ်သတည်း။

၁း၁၀ ထိုသူသည် ဤလောက၌ရှိတော်မူပြီ။ ဤလောကကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ သို့သော်လည်း ဤလောကသည် ထိုသူကိုမသိ။–

၁း၁၁ သူသည် မိမိဒေသအရပ်သို့ကြွလာသော်လည်း၊ မိမိလူမျိုးတို့သည် သူ့ကိုလက်မခံဘဲနေကြ၏။–

၁း၁၂ ထိုသူကိုလက်ခံသမျှသောသူတည်းဟူသော ကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်သောသူတို့အား၊ ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။–

၁း၁၃ ထိုသားတို့မူကား၊ လူမျိုးနှင့်စပ်ဆိုင်၍ဘွားသောသားမဟုတ်။ မေထုန်သံဝါသအားဖြင့်ဘွားသော သားမဟုတ်။ လူအလိုအလျောက် ဘွားသော
သားမဟုတ်။ ဘုရားသခင်ဘွားတော်မူသော သားဖြစ်သတည်း။

၁း၁၄ နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း လူဇာတိအဖြစ်ကိုခံယူ၍၊ ကျေးဇူးတော်နှင့်၎င်း၊ သစ္စာတော်နှင့်၎င်းပြည့်စုံလျက် ငါတို့တွင်တည်နေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
ခမည်းတော်၌ တပါးတည်းသောသားတော်၏ဘုန်းကဲ့သို့ သူ၏ဘုန်းတော်ကို ငါတို့သည်မြင်ရကြပြီ။–

၁း၁၅ ယောဟန်သည် ထိုသခင်၏အကြောင်းကိုသက်သေခံ၍ကြွေးကြော်သည်ကား၊ ငါ့နောက်ကြွလာသော သူသည် ငါမရှိမှီ ရှိနှင့်သည်ဖြစ်၍၊
ငါ့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်ဟု ငါဆိုရာ၌၊ ထိုသူကိုဆိုလိုသည်ဟု သက်သေခံလေ၏။–

၁း၁၆ ထိုသူ၏ပြည့်စုံခြင်းမှလည်း ကျေးဇူးတပါး၌ထပ်ဆင့်၍ ကျေးဇူးတပါးကို ငါတို့ရှိသမျှသည် ခံရကြပြီ။–

၁း၁၇ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရားတော်ကို မောရှေလက်တွင်ပေးတော်မူ၏။ ကျေးဇူးတရားနှင့်သစ္စာတရားမူကား ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ဖြစ်သတည်း။–

၁း၁၈ ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူမျှမမြင်စဖူးသော်လည်း၊ ခမည်းတော်၏ရင်ခွင်၌ရှိသော တပါးတည်းသောသားတော်သည် ဘုရားသခင်ကို ထင်ရှာ
းစေတော်မူပြီ။

၁း၁၉ ယုဒလူတို့က၊ သင်သည်အဘယ်သူနည်းဟု ယောဟန်ကိုမေးမြန်းစေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့်လေဝိလူတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့မှစေလွှတ်သောအခါ၊
ယောဟန်သည် သက်သေခံလေသည်မှာ၊–

၁း၂၀ ငါသည်ခရစ်တော်မဟုတ်ဟု ထိမ်ဝှက်ခြင်းမရှိ၊ အတည့်အလင်းပြောဆို၏။–

၁း၂၁ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည်အဘယ်သူနည်း။ ဧလိယဖြစ်သလောဟုမေးပြန်၏။ ယောဟန်က၊ ငါသည် ဧလိယမဟုတ်ဟုဆို၏။
ဤမည်သော ပရောဖက်ဖြစ်သလောဟု မေးပြန်လျှင်၊ မဟုတ်ဟု ဆိုပြန်၏။–

၁း၂၂ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည်အဘယ်သူနည်း။ ငါတို့ကိုစေလွှတ်သောသူတို့အား ပြန်လျှောက်စရာရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်သည် ကိုယ်ကိုအဘယ်သို့
ဆိုသနည်းဟု မေးပြန်ကြ၏။–

၁း၂၃ ယောဟန်ကလည်း၊ ငါသည် ပရောဖက်ဟေရှာယဟောပြောသည်နှင့်အညီ၊ ထာဝရဘုရား၏ လမ်းခရီးတော်ကို ဖြောင့်စေကြလော့ဟု တော၌
ဟစ်ကြော်သောသူ၏အသံဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။–

၁း၂၄ အစေခံသောသူတို့ကား၊ ဖာရိရှဲဖြစ်ကြသတည်း။–

၁း၂၅ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည်ခရစ်တော်မဟုတ်၊ ဧလိယမဟုတ်၊ ဤမည်သောပရောဖက် မဟုတ်သည်မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် ဗတ္တိဇံကို
ပေးသနည်းဟု မေးပြန်ကြ၏။

၁း၂၆ ယောဟန်ကလည်း၊ ငါသည် ရေ၌ ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ သင်တို့အလယ်၌ သင်တို့မသိသောသူ တယောက်ရှိ၏။–

၁း၂၇ ထိုသူသည် ငါ့နောက်ကြွလာသော်လည်း ငါ့ထက်သာ၍ကြီးမြတ်၏။ ထိုသူ၏ခြေနင်းတော်ကြိုးကိုမျှ ဖြည်ခြင်းငှါ ငါမထိုက်ဟုပြန်ပြော၏။–

၁း၂၈ ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံကိုပေးရာအရပ်၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက် ဗေသနိရွာ၌ ဤအမှုအရာဖြစ်သတည်း။

၁း၂၉ နက်ဖြန်နေ့၌ ယေရှုကြွလာတော်မူသည်ကို ယောဟန်သည်မြင်လျှင်၊ ဤလောက၏အပြစ်ကိုဆောင်သွားသော ဘုရားသခင်၏သိုးသငယ်ကို
ကြည့်လော့။–

၁း၃၀ ငါမရှိမှီ ရှိနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ထက်သာ၍ကြီးမြတ်သောသူသည် ငါ့နောက်ကြွလာသည်ဟုငါဆိုရာ၌၊ ထိုသူကိုဆိုလို၏။–

၁း၃၁ အစကထိုသူကိုငါမသိ။ သို့သော်လည်း ထိုသူကို ဣသရေလလူတို့အားထင်ရှားစေခြင်းငှါ ငါသည် ရေ၌ဗတ္တိဇံကိုပေးလျက်လာ၏။–

၁း၃၂ ထိုမှတပါး ဝိညာဉ်တော်သည် ကောင်းကင်မှချိုးငှက်ကဲ့သို့ဆင်းသက်၍ ထိုသူ၏အပေါ်၌ နားတော်မူသည်ကို ငါမြင်ရပြီ။–

၁း၃၃ အစကထိုသူကိုငါမသိ။ ရေ၌ဗတ္တိဇံကိုပေးစေခြင်းငှါ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူက၊ အကြင်သူ၏အပေါ်၌ ဝိညာဉ်တော်ဆင်းသက်၍ နားတော်
မူသည်ကို သင်သည်မြင်လျှင်၊ ထိုသူကား၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌ ဗတ္တိဇံကိုပေးသောသူပေတည်းဟု မိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊–

၁း၃၄ ငါသည်မြင်၍ ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို သက်သေခံသည်ဟု ယောဟန်ဆိုလေ၏။
၁း၃၅ တဖန်ယောဟန်သည် နက်ဖြန်နေ့၌ တပည့်နှစ်ယောက်တို့နှင့်အတူ ရပ်နေ၍၊ –
၁း၃၆ ယေရှုကြွတော်မူသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏သိုးသငယ်ကိုကြည့်လော့ဟု ဆို၏၊ –
၁း၃၇ တပည့်နှစ်ယောက်တို့သည် ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ ယေရှုနောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ –
၁း၃၈ ယေရှုသည်လှည့်၍ ထိုသူတို့လိုက်ကြသည်ကိုမြင်တော်မူလျှင်၊ အဘယ်အလိုရှိသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့က၊ ရဗ္ဗိ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်မှာ နေတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ရဗ္ဗိ၊ အနက်ကား၊ အရှင်ဘုရားဟု ဆိုလိုသတည်း။ –
၁း၃၉ ယေရှုကလည်း လာ၍ကြည့်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည်သွား၍ နေတော်မူရာအရပ်ကို ကြည့်ကြ၏။ ထိုအချိန်သည် ဆယ်နာရီအချိန်ဖြစ်၍ မိုယ်းချုပ်သည်တိုင်အောင် အထံတော်၌နေကြ၏။ –
၁း၄၀ ယောဟန်၏စကားကိုကြား၍ နောက်တော်သို့လိုက်သောသူနှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကား ရှိမုန်ပေတရုညီ အန္ဒြေပေတည်း။ –
၁း၄၁ ထိုသူသည် မိမိအစ်ကိုရှိမုန်ကို ရှေ့ဦးစွာတွေ့လျှင်၊ ငါတို့သည် မေရှိကိုတွေ့ကြပြီဟု ပြောဆိုလျက်၊ –
၁း၄၂ သူ့ကို ယေရှုထံသို့ပို့ဆောင်လေ၏။ မေရှိအနက်ကား ခရစ်တော်ဟုဆိုလိုသတည်း။ ယေရှုသည် ထိုသူကိုကြည့်ရှု၍၊ သင်သည် ယောန၏သား ရှိမုန်ဖြစ်၏ ကေဖအမည်သစ်ကိုရလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ကေဖအနက်ကား ပေတရုဟုဆိုလိုသတည်း။
၁း၄၃ နက်ဖြန်နေ့၌ ဂါလိလဲပြည်သို့ကြွခြင်းငှါအလိုတော်ရှိလျှင် ဖိလိပ္ပုကိုတွေ့၍၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၁း၄၄ ဖိလိပ္ပုကား၊ အန္ဒြေနှင့်ပေတရုမွေးဘွားရာ ဗက်ဇဲဒမြို့မှလာသောသူဖြစ်သတည်း။ –
၁း၄၅ ဖိလိပ္ပုသည်နာသနေလကိုတွေ့လျှင်၊ မောရှေသည် ပညတ္တိကျမ်း၌၄င်း၊ ပရောဖက်တို့သည် သူတို့ကျမ်း၌၄င်း အကြောင်းပြု၍ရေးထားသောသူ၊ နာဇရက်မြို့ သားဖြစ်သော ယောသပ်၏သား ယေရှုကို ငါတို့သည် တွေ့ကြပြီဟုဆို၏။ –
၁း၄၆ နာသနေလကလည်း၊ နာဇရက်မြို့ထဲက ကောင်းသောအရာတစုံတခုမျှ ထွက်နိုင်သလောဟုမေးလျှင်၊ ဖိလိပ္ပုက၊ လာ၍ကြည့်ပါဟု ဆို၏။ –
၁း၄၇ နာသနေလ လာသည်ကို ယေရှုသည်မြင်တော်မူလျှင်၊ လှည့်စားခြင်းအပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်သော ဣသရေလလူစစ်ကိုကြည့်လော့ဟု ထိုသူကို အမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူ၏။ –
၁း၄၈ နာသနေလကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့သောအားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကိုသိတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ယေရှုက၊ ဖိလိပ္ပုသည် သင့်ကို မခေါ်မီ၊ သင်သည် သင်္ဘောသဖန်းပင်အောက်၌ ရှိသည်ကို ငါမြင်သည်ဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူလျှင်၊ –
၁း၄၉ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣသရေလလူတို့၏ ရှင်ဘုရင်လည်းဖြစ်တော်မူ၏ဟု နာသနေလ လျှောက်လေ၏။ –
၁း၅၀ တဖန် ယေရှုက၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်အောက်၌ သင့်ကိုငါမြင်သည်ဟုဆိုသောကြောင့် ယုံသလော။ ထိုမျှမက သင်သည် သာ၍ကြီးစွာသော အကြောင်းအရာကိုမြင်လတံ့။ –
၁း၅၁ သင်တို့အား ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ နောက်ကာလ၌ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သည်ကို၄င်း၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် လူသား၏အပေါ်၌ ဆင်းလျက်တက်လျက် ရှိနေသည်ကို၄င်း၊ သင်တို့သည် မြင်ရကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ဂါလိလဲပြည် ကာနမြို့တွင် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကို ခံကြစဉ်၊ ထိုပွဲ၌ ယေရှု၏မယ်တော်ရှိ၏။ –
၂း၂ ယေရှုနှင့်တပည့်တော်တို့ကိုလည်း ထိုပွဲသို့ခေါ်ပင့်ကြ၏။ –
၂း၃ စပျစ်ရည်ကုန်သောအခါ၊ ယေရှု၏မယ်တော်က၊ စပျစ်ရည်မရှိဟု ကြားပြော၏။ –
၂း၄ ယေရှုကလည်း၊ အချင်းမိန်းမ၊ သင်သည် ငါနှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ငါ့အချိန်မရောက်သေးဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၂း၅ မယ်တော်ကလည်း၊ သူစေခိုင်းသမျှတို့ကိုပြုကြလော့ဟု အစေခံတို့အားဆိုလေ၏။ –
၂း၆ ယုဒဘာသာအလျောက် စင်ကြယ်ခြင်းအဘို့အလိုငှါ၊ ထိုအရပ်၌ နှစ်တင်းသုံးတင်းခန့်ဝင်သော ကျောက်အိုးစရည်းခြောက်လုံး ထားလျက်ရှိ၏။ –
၂း၇ ယေရှုကလည်း၊ ဤရေအိုးတို့ကို ရေဖြည့်ကြဟု အစေခံတို့အား မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် လျှံမတတ် ဖြည့်ကြ၏။ –
၂း၈ ယခုခပ်၍ ပွဲအုပ်ထံသို့ သွင်းကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း သွင်းကြ၏။ –
၂း၉ ပွဲအုပ်သည် စပျစ်ရည်ဖြစ်စေသောရေကို မြည်းစမ်း၍၊ ထိုရေကိုခပ်သော အစေခံတို့သည် စပျစ်ရည်ကို အဘယ်မှာရသည်ကိုသိသော်လည်း၊ ပွဲအုပ်သည် မသိသောကြောင့်၊ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်အား အသံကိုလွှင့်၍၊ –
၂း၁၀ အခြားသောသူမည်သည်ကား၊ ရှေ့ဦးစွာ ကောင်းသောစပျစ်ရည်ကိုထည့်၍ ဝစွာသောက်ကြပြီးမှ၊ ညံ့သောစပျစ်ရည်ကိုထည့်လေ့ရှိ၏။ သင်မူကား၊ ကောင်းသောစပျစ်ရည်ကို ယခုတိုင်အောင် သိုထားပြီဟုဆို၏။ –
၂း၁၁ ထိုသို့ ယေရှုသည် ရှေ့ဦးစွာသောဤနိမိတ်လက္ခဏာကို ဂါလိလဲပြည်၊ ကာနမြို့၌ပြ၍ မိမိဘုန်းတော်ကိုထင်ရှားစေတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်လည်း ယုံကြည်ကြ၏။
၂း၁၂ ထိုနောက် မယ်တော်မှစ၍ ညီတော်၊ တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ၊ ကပေရနောင်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။ ထိုမြို့မှာ ကြာမြင့်စွာမနေဘဲ၊ –
၂း၁၃ ယုဒပသခါပွဲခံချိန်နီးသည်ရှိသော်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ကြွတော်မူ၏။ –
၂း၁၄ ဗိမာန်တော်၌ သိုး၊ နွား၊ ချိုးငှက်ရောင်းသောသူတို့ကို၄င်း၊ ပွဲစားများထိုင်လျက်ရှိသည်ကို၄င်း တွေ့တော်မူလျှင်၊ –
၂း၁၅ ရိုက်စရာဘို့ ကြိုးသေးများကိုပြုပြင်ပြီးမှ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို၄င်း၊ သိုး၊ နွားများကို၄င်း၊ ဗိမာန်တော်မှနှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ ပွဲစားတို့၏ ငွေတင်ခုံများကို တွန်းပစ် မှောက်ထားတော်မူ၏။ –
၂း၁၆ ချိုးငှက်ရောင်းသောသူတို့အားလည်း၊ ဤဥစ္စာကိုယူသွားကြ။ ငါ့အဘ၏အိမ်တော်ကို ပွဲတဲမလုပ်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –
၂း၁၇ ကိုယ်တော်၏အိမ်တော်၌ စွဲလမ်းပူပန်ခြင်းစိတ်သည် အကျွန်ုပ်ကိုစားပါ၏ဟူ၍ ကျမ်းစာလာသည်ကို၊ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် မှတ်မိကြ၏။
၂း၁၈ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ဤသို့ပြုလျှင် အဘယ်နိမိတ်လက္ခဏာကို ငါတို့အား ပြမည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။ –

၂း၁၉ ယေရှုကလည်း၊ ဤဗိမာန်တော်ကိုဖြိုဖျက်ကြလော့။ သုံးရက်အတွင်းတွင် ငါတည်ဆောက်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂း၂၀ ယုဒလူတို့က အနှစ်လေးဆယ်ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး ဤဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်ရကြ၏။ သင်မူကား၊ သုံးရက်တည်းနှင့်တည်ဆောက်မည်လောဟု ဆိုကြ၏။–

၂း၂၁ ထိုသို့မိန့်တော်မူရာ၌ မိမိကိုယ်တည်းဟူသောဗိမာန်ကို အမှတ်ပြု၍မိန့်တော်မူ၏။–

၂း၂၂ ထိုကြောင့် သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူသည်နောက်၊ ထိုစကားတော်ကို တပည့်တော်တို့သည် မှတ်မိကြသဖြင့်၊ ကျမ်းစာကိုင်း၊ ယေရှု၏ နှုတ်ကပတ်တော် ကိုင်း၊ ယုံကြ၏။

၂း၂၃ ပသခါပွဲအတွင်းတွင် ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိ၍၊ ပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို များစွာသောသူတို့သည် မြင်ရသဖြင့် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။–

၂း၂၄ သို့သော်လည်း ယေရှုသည် ထိုသူတို့၌ ကိုယ်ကိုအပ်တော်မမူ။ အကြောင်းမူကား၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကိုသိတော်မူ၏။–

၂း၂၅ လူ၏အထဲ၌ ရှိသမျှကိုသိတော်မူသောကြောင့်၊ လူ၏အကြောင်းကို သက်သေခံစေခြင်းငှါ အဘယ်သူကိုမျှအလိုတော်မရှိ။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ယုဒလူတို့တွင်အရာရှိဖြစ်သော နိကောဒင်အမည်ရှိသော ဖာရိရှဲ တယောက်သည်၊–

၃း၂ ညဉ့်အခါ ယေရှုထံတော်သို့လာ၍၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ပြတော်မူသော ဤနိမိတ်လက္ခဏာ တို့ကို ဘုရားသခင်၏အခွင့်မရှိလျှင် အဘယ်သူမျှမပြနိုင်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည်ထောက်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင့်အထံတော်မှ ကြွလာတော်မူသော ဆရာဖြစ်ကြောင်းကို သိကြပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊–

၃း၃ ယေရှုက၊ ဒုတိယမွေးခြင်းကိုမခံသောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို မမြင်ရဟု ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။–

၃း၄ နိကောဒင်ကလည်း၊ အသက်ကြီးသောသူသည် မွေးခြင်းကိုအဘယ်သို့ခံနိုင်ပါမည်နည်း။ အမိဝမ်းထဲသို့ တဖန်ဝင်၍မွေးခြင်းကို ခံနိုင်ပါ့မည်လောဟု လျှောက်၏။–

၃း၅ ယေရှုကလည်း၊ ရေနှင့်ဝိညာဉ်တော် မမွေးသောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့မဝင်ရဟု ငါအမှန်အကန်ဆို၏။–

၃း၆ ဇာတိပကတိမွေးသောအရာသည် ဇာတိပကတိဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်တော်မွေးသောအရာသည် ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။–

၃း၇ ဒုတိယမွေးခြင်းကိုခံရမည်ဟု ငါဟောပြောသည်ကို အံ့သြခြင်းမရှိနှင့်။–

၃း၈ လေသည် အလိုရှိတိုင်းသွားလာ၏။ လေ၏အသံကို သင်သည် ကြားရသော်လည်း အဘယ်အရပ်ကဖြစ်သည်၊ အဘယ်အရပ်သို့သွားသည်ကို မသိနိုင်။ ထိုနည်းတူ ဝိညာဉ်တော်မွေးသောသူဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃း၉ နိကောဒင်ကလည်း၊ ဤအမှုအရာသည် အဘယ်သို့ဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊–

၃း၁၀ တဖန် ယေရှုက၊ သင်သည် ဣသရေလလူတို့တွင် ဓမ္မဆရာဖြစ်လျက်ပင် ဤအမှုအရာကိုမသိသလော။–

၃း၁၁ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါတို့သည် ကိုယ်သိသောအရာကိုပြော၏။ ကိုယ်မြင်သောအရာကို သက်သေခံ၏။ သို့သော်လည်း ငါတို့၏ သက်သေခံချက်ကို သင်တို့သည်မခံမယူကြ။–

၃း၁၂ မြေကြီးအရာကို ငါပြော၍ သင်တို့သည်မယုံလျှင်၊ ကောင်းကင်အရာကို ငါပြောသောအခါ အဘယ်သို့ယုံကြလိမ့်မည်နည်း။–

၃း၁၃ ကောင်းကင်ဘုံကဆင်းသက်၍ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိနေသောလူသားမှတပါး အဘယ်သူမျှ ကောင်းကင်ဘုံသို့မတက်ပြီ။–

၃း၁၄ မောရှေသည် တော၌ မြွေကိုမြှောက်ထားသကဲ့သို့ လူသားသည် မြှောက်ထားခြင်းကိုခံရမည်။–

၃း၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသားတော်ကိုယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်၊ ထာဝရအသက်ကိုရမည်အကြောင်းတည်း။–

၃း၁၆ ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်၊ ထာဝရအသက်ကိုရစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၌ တပါးတည်းသောသားတော်ကို စွန့်တော်မူသည်တိုင်အောင် လောကီသားတို့ကိုချစ်တော်မူ၏၊–

၃း၁၇ လောကီသားတို့အားအပြစ်စီရင်ခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် သားတော်ကို ဤလောကသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်မဟုတ်။ လောကီသားတို့သည် ကိုယ်တော်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း စေလွှတ်တော်မူ၏။–

၃း၁၈ သားတော်ကိုယုံကြည်သောသူသည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုမခံရ။ မယုံကြည်သောသူမူကား၊ ဘုရားသခင်၌ တပါးတည်းသောသားတော်ကို မယုံကြည်သောကြောင့် ယခုပင် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရ၏။–

၃း၁၉ အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရကြောင်းကား၊ အလင်းသည် ဤလောကသို့ဝင်၍၊ လူတို့သည် မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောကြောင့်၊ အလင်းထက် မှောင်မိုက်ကိုသာ၍ နှစ်သက်ကြ၏။–

၃း၂၀ ဆိုးယုတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူအပေါင်းတို့သည် အလင်းကိုမြင်ပျင်း၍ မိမိတို့အကျင့်၌ အပြစ်ပါသည်ကိုမထင်ရှားစေခြင်းငှါ အလင်းသို့မချဉ်းကပ်ကြ။–

၃း၂၁ သမ္မာတရားကိုကျင့်သောသူမူကား၊ မိမိအကျင့်တို့သည် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်ညီသည်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ အလင်းသို့ချဉ်းကပ်သည်ဟု ဟော တော်မူ၏။

၃း၂၂ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ယုဒပြည်၏ကျေးလက်သို့ကြွတော်မူလျှင်၊ ထိုအရပ်၌ တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ နေတော်မူ၍ ဗတ္တိဇံကို ပေးလေ၏။–

၃း၂၃ ယေဟန်သည်လည်း၊ ရှာလိမ်မြို့နှင့်အနီး အဲနုန်အရပ်၌ ရေများသောကြောင့်၊ ဗတ္တိဇံကိုပေး၍နေသဖြင့်၊ လူများတို့သည်လာ၍ ဗတ္တိဇံကိုခံကြ၏။–

၃း၂၄ ယောဟန်သည် ထောင်ထဲသို့မရောက်သေး။

၃း၂၅ ထိုအခါ ယောဟန်၏တပည့်တို့သည် စင်ကြယ်ခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ ယုဒလူနှင့် ဆွေးနွေးငြင်းခုံခြင်းရှိကြသဖြင့်၊–

၃း၂၆ ယောဟန်ထံသို့လာ၍၊ အရှင်ဘုရား၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌ ကိုယ်တော်နှင့်တကွရှိ၍၊ ကိုယ်တော် သက်သေပေးသောသူသည် ဗတ္တိဇံကို ပေးလျက်နေ၏။ ထိုသူထံသို့ လူအပေါင်းတို့သည် ရောက်ကြပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊–

၃း၂၇ ယောဟန်က၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ပေးတော်မမူလျှင် လူသည် အဘယ်အရာကိုမျှ မခံနိုင်ရာ။ ငါသည် ခရစ်တော်မဟုတ်။–

၃း၂၈ ခရစ်တော်ရှေ့၌ စေလွှတ်သောသူဖြစ်သည်ဟု ငါဆိုသည်ကို သင်တို့သည် ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြ၏။–

၃း၂၉ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးကိုရသောသူသည် မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ဖြစ်၏။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်၏အနားမှနေ၍ သူ၏စကားကိုကြားရသော အဆွေခင်ပွန်း သည် ထိုစကားသံကိုကြားသောအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ထိုနည်းတူ ငါ၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းပြည့်စုံ၏။–

၃း၃၀ ထိုသခင်သည် တိုးပွါးခြင်းရှိရမည်။ ငါမူကား ဆုတ်ယုတ်ခြင်းရှိရမည်။–

၃း၃၁ အထက်မှလာသောသူသည် အလုံးစုံတို့၏အထွဋ်ဖြစ်၏။ မြေကြီးမှဖြစ်သောသူသည် မြေကြီးနှင့်စပ်ဆိုင်၍ မြေကြီးအရာကိုပြောတတ်၏။ ကောင်းကင်ဘုံမှ ကြွလာသောသူသည် အလုံးစုံတို့၏အထွဋ်ဖြစ်တော်မူ ၏။–

၃း၃၂ မြင်သမျှ ကြားသမျှတို့ကိုလည်း သက်သေခံတော်မူ၏။ ထိုသက်သေခံချက်ကို အဘယ်သူမျှမခံမယူ၊–

၃း၃၃ သက်သေခံတော်မူချက်ကို ခံယူသောသူသည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာစောင့်တော်မူသည်ဟု တံဆိပ်ခတ်၏။–

၃း၃၄ ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူသောသူသည် ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကိုပြောဆိုတတ်၏။ ထိုသူအား ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်ကို အတိုင်းအရှည် မရှိဘဲပေးတော်မူ၏။–

၃း၃၅ ခမည်းတော်သည် သားတော်ကိုချစ်တော်မူ၍၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သားတော်လက်သို့ အပ်ပေးတော်မူပြီ။–

၃း၃၆ သားတော်ကိုယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရအသက်ကိုရ၏။ သားတော်ကိုပယ်သောသူမူကား အသက်ကိုမတွေ့ရ။ ထိုသူ၏အပေါ်၌ ဘုရားသခင်၏မျက်တော်တည်နေသည်ဟု ယောဟန်ဟောလေ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ယေရှုသည် ကိုယ်တိုင် ဗတ္တိဇံကို ပေးတော်မမူ။–

၄း၂ တပည့်တော်တို့သာလျှင်ပေးကြသော်လည်း၊ ယေရှုသည် ယောဟန်ထက်သာ၍ များသောသူတို့ကို တပည့်တော်ဖြစ်စေ၍၊ ဗတ္တိဇံကိုပေးကြောင်းကို ဖာရိရှဲတို့သည် ကြားပြီဟု သခင်ဘုရားသိတော်မူသော အခါ၊–

၄း၃ ယုဒပြည်မှထွက်သွား၍ ဂါလိလဲပြည်သို့ တဖန် ကြွတော်မူစဉ်တွင်၊–

၄း၄ ရှမာရိပြည်အလယ်၌ ရှောက်သွားရ၏။–

၄း၅ ယာကုပ်သည် မိမိသား ယောသပ်အား ပေးသောမြေအကွက်နှင့်အနီး၊ ရှမာရိနယ်၊ ရှုခါအမည်ရှိသောမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၏။–

၄း၆ ထိုအရပ်၌ ယာကုပ်၏ရေတွင်းရှိ၏။ ယေရှုသည် ခရီးသွား၍ပင်ပန်းသောကြောင့် ရေတွင်းနားမှာထိုင်တော်မူ၏။ ထိုအချိန်သည် ခြောက်နာရီ အချိန်ဖြစ်၏။

၄း၇ ရှမာရိမိန်းမတယောက်သည် ရေခပ်ခြင်းငှါလာ၍၊ ယေရှုက၊ ငါသောက်ဘို့ရေပေးပါဟု ထိုမိန်းမအားမိန့်တော်မူ၏။–

၄း၈ အကြောင်းမူကား တပည့်တော်တို့သည် စားစရာကိုဝယ်ခြင်းငှါ မြို့ထဲသို့သွားကြသည်အခိုက် ဖြစ်သတည်း။–

၄း၉ ထိုမိန်းမကလည်း၊ သင်သည် ယုဒလူဖြစ်လျက်ပင်၊ ရှမာရိမိန်းမဖြစ်သောအကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့်သောက်ဘို့တောင်းသနည်းဟုဆို၏။ ဆိုသည့်အ ကြောင်းကား၊ ယုဒလူတို့သည် ရှမာရိလူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ခြင်းမရှိ။–

၄း၁၀ ယေရှုကလည်း၊ ဘုရားသခင်ကျေးဇူးတော်ကိုငှ်း၊ ငါသောက်ဘို့ရေပေးပါဟုဆိုသောသူကား အဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုငှ်း သင်သည်သိလျှင် ထိုသူကို တောင်းလိမ့်မည်။ ထိုသူသည်လည်း အသက်ရေကိုပေးလိမ့်မည်ဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူသော်၊–

၄း၁၁ မိန်းမက၊ သခင်၌ ရေခပ်စရာမရှိ၊ ရေတွင်းလည်းနက်သည်ဖြစ်၍၊ အသက်ရေကို အဘယ်သို့ရပါမည်နည်း။–

၄း၁၂ ဤရေတွင်းကို ငါတို့အဘယာကုပ်သည် ငါတို့အားပေး၏။ သူ့ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သားသမီး၊ တိရစ္ဆာန်များတို့သည် ဤတွင်းရေကိုသောက်ကြပြီ။ သခင်သည် ထိုသူထက်ကြီးမြတ်သလောဟုဆို၏။–

၄း၁၃ ယေရှုကလည်း၊ ဤရေကိုသောက်သောသူသည် နောက်တဖန်ရေငတ်ဦးမည်။–

၄း၁၄ ငါပေးသောရေကိုသောက်သောသူမူကား၊ ရေငတ်ခြင်းနှင့်အစဉ်မပြတ်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ ငါပေးသော ရေသည် ထိုသူ၌ ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်း အလိုငှါ ထွက်သောစမ်းရေဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၄း၁၅ မိန်းမကလည်း၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ရေငတ်ခြင်းနှင့်ငှ်း၊ သည်ကိုလာ၍ရေခပ်ခြင်းနှင့်ငှ်း၊ ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ထိုရေကိုပေးပါ ဟုတောင်းလျှင်၊–

၄း၁၆ ယေရှုက၊ သွားလော့။ သင်၏လင်ကိုခေါ်၍ သည်ကိုလာဦးလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။–

၄း၁၇ မိန်းမကလည်း၊ အကျွန်ုပ်၌ လင်မရှိဟုဆိုလျှင်၊ ယေရှုက၊ လင်မရှိဟူသောစကားသည် မှန်၏။–

၄း၁၈ အကြောင်းမူကား၊ သင်၌လင်ငါးယောက်ရှိဘူးပြီ။ ယခု သင်နှင့်နေသောသူသည်သင်၏လင်မဟုတ်။ ဤအရာ၌ သင်သည် မှန်သောစကားကို ပြောပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄း၁၉ ထိုမိန်းမကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ပရောဖက်ဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်ရိပ်မိပါ၏။–

၄း၂၀ အကျွန်ုပ်တို့ဘိုးဘေးများသည် ဤတောင်ပေါ်၌ကိုးကွယ်လေ့ရှိကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌သာ ကိုးကွယ်ရမည်ဟု သင်တို့သည် ဆိုတတ်ကြ၏ ဟုလျှောက်လျှင်၊–

၄း၂၁ ယေရှုက၊ အချင်းမိန်းမ၊ ငါ့စကားကိုယုံလော့။ ဤတောင်သို့မလာ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့မသွားဘဲ ခမည်းတော်ကိုကိုးကွယ်ရမည် အချိန်ကာလ ရောက်ဆဲရှိ၏။–

၄း၂၂ သင်တို့သည် ကိုယ်မသိသောအရာကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ ငါတို့သည် ကိုယ်သိသောအရာကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယုဒလူတို့၌ ကယ်တင်ခြင်း အကြောင်းရှိ၏။–

၄း၂၃ ကိုးကွယ်သောသူမှန်သမျှတို့သည် ခမည်းတော်ကို နံဝိညာဉ်နှင့်ငှ်း၊ သစ္စာတရားနှင့်ငှ်း၊ ကိုးကွယ်ရမည့် အချိန်ကာလသည် လာ၍ ယခုပင် ရောက်လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့ ကိုးကွယ်သောသူတို့ကို ခမည်းတော်သည် အလိုရှိတော်မူ၏။

၄း၂၄ ဘုရားသခင်သည် နံဝိညာဉ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သောသူတို့သည်၊ နံဝိညာဉ်နှင့်၄င်း၊ သစ္စာနှင့်၄င်း၊ ကိုးကွယ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။—

၄း၂၅ မိန်းမကလည်း၊ မေရှိကြွလာတော်မူသည်ဟု ကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ရောက်တော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်တို့အား အလုံးစုံတို့ကိုဘော်ပြတော်မူမည်ဟု လျှောက်ပြန် ၏။ မေရှိ အနက်ကား၊ ခရစ်တော်ဟုဆိုလိုသတည်း။—

၄း၂၆ ယေရှုကလည်း၊ သင်နှင့်စကားပြောသောငါသည် မေရှိပင်ဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၄း၂၇ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ရောက်လာ၍၊ ထိုမိန်းမနှင့်စကားပြောတော်မူသည်ကို အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ အဘယ်အလို တော်ရှိသနည်း၊ ထိုမိန်းမနှင့် အဘယ်ကြောင့် စကားပြောတော်မူသနည်းဟု အဘယ်သူမျှမလျှောက်ကြ။—

၄း၂၈ ထိုမိန်းမသည်လည်း ရေအိုးကိုထားခဲ့၍ မြို့ထဲသို့သွားပြီးလျှင်၊—

၄း၂၉ အကျွန်ုပ်ပြုဘူးသမျှသောအမှုအရာတို့ကို ထုတ်ဘော်သောသူကို လာ၍ကြည့်ကြပါ။ ထိုသူသည် ခရစ်တော်မှန်လိမ့်မည်လောဟု လူများတို့အား ပြောဆိုသော်၊—

၄း၃၀ သူတို့သည် မြို့ထဲမှ၊ ထွက်၍ အထံတော်သို့သွားကြ၏။—

၄း၃၁ မရောက်မီတွင် တပည့်တော်တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ အစာကိုသုံးဆောင်တော်မူပါဟု တောင်းပန်ကြလျှင်၊—

၄း၃၂ သင်တို့မသိသောစားစရာသည် ငါ၌ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။—

၄း၃၃ ထိုကြောင့် တပည့်တော်တို့က၊ တစုံတယောက်သောသူသည် စားစရာကိုပို့ပြီလောဟု အချင်းချင်း မေးမြန်းကြလျှင်၊—

၄း၃၄ ယေရှုက၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူ၏အလိုတော်ကိုဆောင်ခြင်း၊ သူ၏အမှုတော်ကို ပြီးစီးခြင်း အမှုသည် ငါ့စားစရာဖြစ်၏။—

၄း၃၅ ယခုမှစ၍ လေးလလွန်လျှင်၊ စပါးရိတ်ရာကာလဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သင်တို့ဆိုတတ်သည်မဟုတ်လော။ ငါဆို သည်ကား၊ စပါးရိတ်ခြင်းအလိုငှါ လယ်ပြင်တို့ သည် ယခုပင် ဝင်းဝင်းရှိသည်ကို မျှော်၍ ကြည့်ကြလော့။—

၄း၃၆ စပါးရိတ်သောသူသည် အခကိုခံရ၍ ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်းအလိုငှါ အသီးအနှံကိုစုသိမ်း၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ပျိုးကြဲသောသူနှင့် စပါးရိတ်သော သူတို့သည် အတူဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။—

၄း၃၇ တဦးကား ပျိုးကြဲ၏။ တဦးကား စပါးရိတ်၏ဟူသောစကားသည် ဤအရာ၌ အမှန်ကျသတည်း။—

၄း၃၈ သင်တို့သည် လယ်မလုပ်သောအရပ်၌ စပါးရိတ်စေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်၏။ အခြားသောသူတို့ သည် လယ်လုပ်ကြ၍၊ သင်တို့သည် ထိုသူတို့၏အ လုပ်ထဲသို့ဝင်ရကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄း၃၉ ရှမာရိမိန်းမက၊ အကျွန်ုပ်ပြုဘူးသမျှသော အမှုအရာတို့ကို သူသည် ထုတ်ဘော်ပြီဟု သက်သေခံသောစကားကြောင့်၊ ထိုမြို့၌နေသော ရှမာရိ လူအများတို့သည် ယေရှုကိုယုံကြည်ကြ၏။—

၄း၄၀ ထိုကြောင့်၊ ရှမာရိလူတို့သည် အထံတော်သို့ရောက်လျှင်၊ မိမိတို့အရပ်၌ နေတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ ထိုအရပ်၌ နှစ်ရက် နေတော်မူ၏။—

၄း၄၁ အခြားသောသူအများတို့သည် နှုတ်ကပတ်စကားတော်ကြောင့် ယုံကြည်၍၊—

၄း၄၂ ထိုမိန်းမအား၊ ယခုဖြစ်လျှင် ငါတို့သည် သင်၏စကားကြောင့်သာယုံကြည်သည်မဟုတ်။ စကားတော်ကို ကိုယ်တိုင်ကြားနာရ၍၊ ဤသူသည် လောကီသားတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော သခင်တည်းဟူသော ခရစ်တော်အမှန်စင်စစ်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို သိသည်ဟုဆိုကြ၏။

၄း၄၃ နှစ်ရက်လွန်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရပ်မှထွက်၍ နာဇရက်မြို့ကိုရှောင်လျက်၊ ဂါလိလဲပြည်သို့ကြွတော်မူ၏။—

၄း၄၄ အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက်သည် မိမိနေရင်းပြည်၌ အသရေမရှိဟု ယေရှုသည် ကိုယ်တိုင်သက်သေခံတော်မူ၏။—

၄း၄၅ ဂါလိလဲပြည်သို့ရောက်တော်မူသောအခါ၊ ဂါလိလဲလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုလက်ခံကြ၏။ အကြောင်းမူ ကား၊ ထိုသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ခံသော ပွဲသို့ သွားတတ်သဖြင့်၊ ထိုပွဲအတွင်းတွင် ပြုတော်မူသမျှ တို့ကို မြင်ခဲ့ကြ၏။

၄း၄၆ ရေကို စပျစ်ရည်ဖြစ်စေသော အရပ်၊ ဂါလိလဲပြည် ကာနမြို့သို့ တဖန်ကြွတော်မူ၏။ ကပေရနောင်မြို့၌ အမတ်တယောက်၏သားသည် အနာရောဂါစွဲ လျက်ရှိ၏။—

၄း၄၇ ယေရှုသည် ယုဒပြည်မှ ဂါလိလဲပြည်သို့ရောက်တော်မူသည်ကို ထိုအမတ်သည်ကြားလျှင်၊ အထံတော်သို့ သွား၍ သေခါနီးဖြစ်သော မိမိသားဆီ သို့ကြွ၍ အနာရောဂါကိုငြိမ်းစေတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်လေ၏။—

၄း၄၈ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာနှင့် အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုမမြင်ရလျှင် ယုံခြင်းမရှိကြဟု မိန့်တော်မူသော်၊—

၄း၄၉ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သားမသေမီ ကြွတော်မူပါဟု အမတ်လျှောက်ပြန်၏။—

၄း၅၀ ယေရှုကလည်း၊ သွားလော့။ သင်၏သားသည် အသက်ချမ်းသာရပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအမတ်သည် ယေရှုမိန့်တော်မူသောစကားကိုယုံ၍ သွားလေ၏။—

၄း၅၁ လမ်း၌ သွားစဉ်တွင် မိမိငယ်သားတို့သည် ခရီးဦးကြိုလာ၍၊ ကိုယ်တော်၏သားသည် အသက်ချမ်းသာ ရပါပြီဟု ကြားလျှောက်ကြ၏။—

၄း၅၂ အဘယ်အချိန်၌ သက်သာခြင်းသို့ရောက်သနည်းဟု မေးလျှင်၊ မနေ့ခုနစ်နာရီအချိန်၌ ဖျားနာပျောက်ပါ သည်ဟု လျှောက်ကြ၏။—

၄း၅၃ ထိုအချိန်ကား၊ သင်၏သားသည် အသက်ချမ်းသာရပြီဟု ယေရှုမိန့်တော်မူသောအချိန်ဖြစ်သည်ကို အဘသိ၍၊ ကိုယ်တိုင်မှစသော မိမိအိမ်သူ အိမ်သား အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။—

၄း၅၄ ဤနိမိတ်လက္ခဏာတော်ကား၊ ယေရှုသည် ယုဒပြည်မှ ဂါလိလဲပြည်သို့ကြွသည်နောက်၊ ပြတော်မူသော ဒုတိယနိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ထိုနောက်မှ ယုဒပွဲခံစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ကြွတော်မူ၏။—

၅း၂ ယေရုရှလင်မြို့၌ သိုးတံခါးနားမှာ ဟေဗြဲဘာသာစကားအားဖြင့် ဗေသေသဒအမည်ရှိသော ရေကန်ရှိ၏။ ထိုရေကန်သည် ကနားပြင်ငါးဆောင်နှင့် ပြည့်စုံ၏။—

၅း၃ ထိုကနားပြင်တို့၌ မျက်စိကန်း၊ ခြေမစွမ်း၊ ကိုယ်ပိန်ခြောက်သောသူတို့မှစ၍ အနာရောဂါစွဲသောသူများ အပေါင်းတို့သည် ရေလှုပ်ရှားခြင်းကို မြော်လင့်၍နေကြ၏။–

၅း၄ အကြောင်းမူကား၊ အချိန်တန်လျှင် ကောင်းကင်တမန်သည် ရေကန်သို့ဆင်းသက်၍ ရေကိုလှုပ်ရှားတတ်၏။ ထိုသို့ရေလှုပ်ရှားသည်နောက်၊ ရှေ့ဦးစွာဝင်သောသူသည် မိမိ၌ စွဲသမျှသောအနာရောဂါနှင့် ကင်းလွတ်ခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။

၅း၅ ထိုအခါ သုံးဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး ရောဂါစွဲသောသူတယောက်သည် ရေကန်နားမှာရှိ၏။–

၅း၆ ထိုသူသည် တုံးလုံးနေသည်ကို ယေရှုမြင်တော်မူ၍ ကြာလှပြီဟု သိတော်မူလျှင်၊ သင်သည် ကျန်းမာခြင်းသို့ရောက်လိုသလောဟု မေးတော်မူ၏။–

၅း၇ နာသောသူကလည်း၊ သခင်၊ ရေလှုပ်ရှားသောအခါ ရေကန်ထဲသို့ အကျွန်ုပ်ကိုသွင်းထားမည့်သူမရှိပါ။ အကျွန်ုပ်သွားစဉ်တွင် အခြားသောသူသည် အကျွန်ုပ် ရှေ့မှာဝင်တတ်ပါသည်ဟု လျှောက်၏။–

၅း၈ ယေရှုကလည်းထလော့။ ကိုယ်အိပ်ရာကိုဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်၊–

၅း၉ ခဏခြင်းတွင် ထိုသူသည် ပကတိအဖြစ်သို့ရောက်၍၊ မိမိအိပ်ရာကိုဆောင်လျက် လှမ်းသွား၏။

၅း၁၀ ထိုနေ့သည် ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ယုဒလူတို့က၊ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။။ အိပ်ရာကိုမဆောင်အပ်ဟု ရောဂါကင်းသောသူအား ဆိုကြ၏။–

၅း၁၁ သူကလည်း၊ အကျွန်ုပ်ကိုကျန်းမာစေသောသူက၊ ကိုယ်အိပ်ရာကိုဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့ဆိုသည်ဟု ပြန်ပြော၏။–

၅း၁၂ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်အိပ်ရာကိုဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့ဟု သင့်အား ဆိုသောသူကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။–

၅း၁၃ ထိုသူကား အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို ရောဂါကင်းသောသူသည်မသိ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရပ်၌ လူစုဝေးလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေရှုသည် မထင်မရှား ထွက်ကြွတော်မူ၏။

၅း၁၄ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်၌ ထိုသူကိုတွေ့တော်မူလျှင် သင်သည် ကျန်းမာခြင်းရှိ၏။ သာ၍ဆိုးသောဘေးနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း နောက်တဖန် ဒုစရိုက်ကိုမပြုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၅း၁၅ ထိုသူသည် သွား၍ မိမိကို ကျန်းမာစေသောသူသည် ယေရှုဖြစ်သည်ကို ယုဒလူတို့အား ကြားပြောလေ၏။–

၅း၁၆ ထိုအမှုကို ဥပုသ်နေ့၌ပြုတော်မူသောကြောင့်၊ ယုဒလူတို့သည် ယေရှုကိုညှဥ်းဆဲကြ၏။–

၅း၁၇ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ယခုတိုင်အောင် အလုပ်လုပ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည်လည်း လုပ်၏ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။–

၅း၁၈ သို့ဖြစ်၍ ဥပုသ်နေ့ကိုဖျက်သည်သာမက၊ ဘုရားသခင်ကို မိမိအဘဟုခေါ်၍ မိမိကို ဘုရားသခင်နှင့် ပြိုင်နိုင်းတော်မူသောကြောင့်၊ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုသတ်ခြင်းငှါ သာ၍ရှာကြံကြ၏။–

၅း၁၉ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့အား ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ခမည်းတော်ပြုတော်မူသောအမှုကို သားတော်သည် မြင်၍သာပြု၏။ မိမိ အလိုအလျောက် အဘယ်အမှုကိုမျှမပြုနိုင်။ ခမည်းတော်ပြုတော်မူ သမျှအတိုင်း သားတော်လည်းပြု၏။–

၅း၂၀ ခမည်းတော်သည် သားတော်ကိုချစ်တော်မူ၍ ပြုတော်မူသမျှတို့ကို သားတော်အား ပြတော်မူ၏။ သင်တို့သည် အံ့ဩဘွယ်ရှိစေခြင်းငှါ ဤမျှမကသာ၍ ကြီးစွာသောအမှုအရာတို့ကို သားတော်အား ပြတော်မူလိမ့်မည်။–

၅း၂၁ ခမည်းတော်သည် သေလွန်သောသူတို့ကို ထမြောက်ရှင်ပြန်စေတော်မူသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ သားတော်သည်လည်း အလိုရှိသမျှသော သူတို့ကိုရှင်စေ၏။–

၅း၂၂ လူအပေါင်းတို့သည် ခမည်းတော်ကို ရိုသေသည်နည်းတူ၊–

၅း၂၃ သားတော်ကို ရိုသေစေမည်အကြောင်း၊ ခမည်းတော်သည် အဘယ်သူကိုမျှ တရားစီရင်တော်မမူ။ တရားစီရင်ခြင်းအခွင့်ရှိသမျှကို သားတော်အား အပ်ပေးတော်မူ၏။ သားတော်ကို မရိုသေသော သူသည်ကား၊ သားတော်ကိုစေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်ကို မရိုသေသောသူဖြစ်၏။–

၅း၂၄ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်၍ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူကို ယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရအသက်ကိုရသည်ဖြစ်၍ အပြစ် စီရင်ခြင်းကိုမခံရ။ သေခြင်းမှ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ကူးပြောက်သောသူဖြစ်၏။–

၅း၂၅ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သေလွန်သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်သားတော်၏ စကားသံကိုကြား၍၊ ကြားသောအားဖြင့် အသက်ရှင်ရမည့် အချိန်ကာလသည် လာ၍ ယခုပင် ရောက်လျှက်ရှိ၏။–

၅း၂၆ အကြောင်းမူကား၊ ခမည်းတော်သည် ကိုယ်၌ အသက်ရှိတော်မူသည်နည်းတူ၊ သားတော်သည် မိမိ၌ အသက်ရှိရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။–

၅း၂၇ သားတော်သည် လူသားဖြစ်သောကြောင့် တရားစီရင်ခြင်းအခွင့်ကိုလည်း အပ်ပေးတော်မူ၏။–

၅း၂၈ ဤအမှုအရာကို အံ့ဩခြင်းမရှိကြနှင့်။ သင်္ချိုင်းများမှာရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် သားတော်၏စကားသံကိုကြား၍၊–

၅း၂၉ ထွက်ရမည့်အချိန်ကာလ ရောက်လတံ့။ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူတို့သည် အသက်ရှင်ရာ ထမြောက်ခြင်းသို့၎င်း၊ ဆိုးယုတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ရာ ထမြောက်ခြင်းသို့၎င်း ထွက်ရကြလတံ့။–

၅း၃၀ ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် အဘယ်အမှုကိုမျှမပြုနိုင်။ ငါသည် ကြားသည်အတိုင်း တရားစီရင်၏။ ငါစီရင်ခြင်းသည်လည်း တရားတော်နှင့်ညီညွတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုသို့မလိုက်၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်၏အလိုသို့ လိုက်၏။

၅း၃၁ ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကိုသက်သေခံလျှင် ငါ့သက်သေမတည်။–

၅း၃၂ ငါ၏အကြောင်းကို သက်သေခံသောသူတပါးရှိသေး၏။ ထိုသူ၏သက်သေတည်ကြောင်းကို ငါသိ၏။–

၅း၃၃ သင်တို့သည် ယောဟန်ထံသို့ စေလွှတ်ကြ၏။ သူသည် သမ္မာတရားဘက်၌ သက်သေခံ၏။–

၅း၃၄ သို့သော်လည်း လူပေးသောသက်သေကို ငါသည် ပမာဏမပြု။ သင်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်မည်အကြောင်း ဤစကားကိုငါပြော၏။–

၅း၃၅ ယောဟန်သည် ညှိထွန်း၍လင်းသော ဆီမီးဖြစ်၏။ သင်တို့သည် သူ၏အလင်း၌ ခဏသာမွေ့လျော်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။–

၅း၃၆ ယောဟန်၏သက်သေထက် သာ၍ကြီးသောသက်သေသည် ငါ၌ ရှိ၏။ အကြင်အမှုတို့ကို ပြီးစီးစေခြင်းငှါ ခမည်းတော်သည် ငါ့လက်သို့အပ်ပေး တော်မူ၍၊ ငါပြုသော ထိုအမှုတို့သည်လည်း ငါ့ဘက်၌နေ၍၊ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသည်အကြောင်းကို သက်သေခံကြ၏။–

၅း၃၇ ခမည်းတော်သည်လည်း ငါ့ဘက်၌ သက်သေခံတော်မူ၏။ ခမည်းတော်၏စကားသံတော်ကို သင်တို့သည်မကြား၊ သဏ္ဍာန်တော်ကိုမမြင်၊–

၅း၃၈ နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း သင်တို့၌ မတည်၊ အကြောင်းမူကား၊ စေလွှတ်တော်မူသောသူကို သင်တို့သည် မယုံကြည်ဘဲနေကြ၏။

၅း၃၉ ကျမ်းစာအားဖြင့် ထာဝရအသက်ကိုရမည်ဟု စိတ်ထင်နှင့် သင်တို့သည် ကျမ်းစာကိုစေ့စေ့ကြည့်ရှုကြ၏။ ထိုကျမ်းစာပင် ငါ၏သက်သေဖြစ်၏။–
၅း၄၀ သင်တို့သည် အသက်ကိုရအောင် ငါ့ထံသို့လာခြင်းငှါ အလိုမရှိကြ။–
၅း၄၁ လူပေးသောဘုန်းအသရေကို ငါမခံ။–
၅း၄၂ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်ကိုချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် သင်တို့၌ မရှိသည်ကိုငါသိ၏။–
၅း၄၃ ငါသည် ခမည်းတော်၏အခွင့်နှင့် ရောက်လာသော်လည်း သင်တို့သည် ငါ့ကိုလက်မခံကြ။ အခြားသောသူသည် မိမိအခွင့်နှင့်ရောက်လာလျှင် ထိုသူကို လက်ခံကြလိမ့်မည်။–
၅း၄၄ အချင်းချင်းပေးသော ဘုန်းအသရေကိုသာခံ၍၊ ဘုရားသခင်သာလျှင်ပေးတော်မူတတ်သော ဘုန်းအသရေကို အလိုမရှိသော သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ယုံကြည်နိုင်မည်နည်း။–
၅း၄၅ ခမည်းတော်ရှေ့၌ ငါသည် သင်တို့ကိုအပြစ်တင်မည်ဟု မထင်ကြနှင့်။ သင်တို့ကို အပြစ်တင်သောသူ တပါးရှိသေး၏။ ထိုသူကား သင်တို့ ကိုးစားသော မောရှေပေတည်း။–
၅း၄၆ သင်တို့သည် မောရှေ၏စကားကိုယုံလျှင် ငါ့စကားကိုမယုံဘဲမနေနိုင်ကြ။ အကြောင်းမူကား မောရှေသည် ငါ့အကြောင်းကိုရေးထား၏။–
၅း၄၇ သူရေးထားသောစာကို သင်တို့သည်မယုံလျှင်၊ ငါ့စကားကို အဘယ်သို့ယုံနိုင်မည်နည်းဟု ယုဒလူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည်တိဗေရိအိုင်တည်းဟူသော ဂါလိလဲအိုင်ကို ကူးတော်မူ၏။–
၆း၂ အနာရောဂါစွဲသော သူတို့၌ ပြတော်မူသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် မြင်ကြသဖြင့် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။–
၆း၃ ယေရှုသည် တောင်ပေါ်သို့တက်ကြွ၍ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ထိုင်တော်မူ၏။–
၆း၄ ထိုအခါ ယုဒလူတို့၏ပသခါပွဲခံချိန် ရောက်လုနီးသတည်း။
၆း၅ ယေရှုသည် မျှော်ကြည့်၍ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့လာကြသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ ဖိလိပ္ပုအား၊ ဤသူတို့စားစရာမုန့်ကို အဘယ်မှာဝယ်မည်နည်းဟု မေးတော်မူ၏။–
၆း၆ ထိုသို့မေးတော်မူသော်၊ မိမိအဘယ်သို့ပြုမည်ကိုသိတော်မူလျက်ပင် ဖိလိပ္ပုကို စုံစမ်းခြင်းငှါသာ မေးတော်မူ၏။–
၆း၇ ဖိလိပ္ပုကလည်း၊ ဤသူတို့သည် မုန့်တဖဲ့စီစေ့စေအောင် ဒေနာရိအပြားနှစ်ရာဘိုးထိုက်သော မုန့်မလောက်ပါဟု လျှောက်၏။–
၆း၈ ရှိမုန်ပေတရု၏ညီ အန္ဒြေအမည်ရှိသော တပည့်တော်က၊–
၆း၉ မုယောမုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးကလေးနှစ်ကောင်ပါသော သူငယ်တယောက်ရှိပါ၏။ သို့သော်လည်း ဤမျှလောက်များစွာသော လူတို့သည် ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုမုန့် နှင့်ငါးနှစ်ကောင်တို့ကို အဘယ်ပြောစရာရှိပါသနည်းဟု လျှောက်၏။–
၆း၁၀ ယေရှုကလည်း၊ လူများတို့ကိုလျောင်းကြစေဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌ မြက်ပင်ထူပြောလျက် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရေအတွက်အားဖြင့် ငါးထောင်မျှလောက် သောလူတို့သည် လျောင်းကြ၏။–
၆း၁၁ ယေရှုသည် မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ တပည့်တော်တို့အား ဝေငှတော်မူ၍၊ တပည့်တော်တို့သည် လျောင်းသောသူတို့အား ဝေငှပြန်၏။ ထို နည်းတူ ငါးနှစ်ကောင်ကို လူများလိုချင်သမျှဝေငှကြ၏။–
၆း၁၂ ထိုသူတို့သည် ဝကြပြီးမှ ကိုယ်တော်က၊ ဘာမျှမပျောက်စေခြင်းငှါ ကျန်ကြွင်းသောအကျိုးအပဲ့တို့ကို ကောက်သိမ်းကြလော့ဟု တပည့်တော် တို့အား မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊–
၆း၁၃ စားသောသူတို့၌ ကျန်ကြွင်းသော မုယောမုန့်ငါးလုံး၏အကျိုးအပဲ့တို့ကိုကောက်သိမ်း၍ တဆယ်နှစ်တောင်းအပြည့်ရကြ၏။–
၆း၁၄ ထိုသို့ ယေရှုပြတော်မူသောနိမိတ်လက္ခဏာကို ထိုလူများတို့သည်မြင်လျှင်၊ ဤသူကား ဤလောကသို့ကြွလာရသော ပရောဖက်အမှန်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ ၏။–
၆း၁၅ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ လာ၍ အနိုင်အထက်ပြုကြမည် အကြောင်းကို ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ တောင်ပေါ်သို့ တယောက်တည်းကြွတော်မူပြန်၏။
၆း၁၆ ညအချိန်ရောက်သောအခါ တပည့်တော်တို့သည် အိုင်သို့သွား၍ လှေထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ ကပေရနောင်မြို့သို့ ရောက်အံ့သောငှါ အိုင်ကိုကူးကြ၏။–
၆း၁၇ ထိုအခါ မှောင်မိုက်ဖြစ်၍ ယေရှုသည် သူတို့ရှိရာသို့ မရောက်သေး။–
၆း၁၈ လေပြင်းမုန်တိုင်းလာ၍ လှိုင်းတံပိုးထလေ၏။–
၆း၁၉ ခရီးတတိုင်ခွဲ နှစ်တိုင်လောက် တက်ခတ်၍ရောက်သောအခါ၊ ယေရှုသည် အိုင်ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့်၍ လှေအနီးသို့ချဉ်းတော်မူသည်ကို သူတို့သည်မြင်၍ ကြောက်လန့်ခြင်းရှိကြ၏။–
၆း၂၀ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ငါပင်ဖြစ်သည်၊ မကြောက်လန့်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ လှေထဲသို့ ကိုယ်တော်ကို ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူကြ၏။–
၆း၂၁ လှေသည်လည်း ရောက်လိုသောအရပ်သို့ တခဏခြင်းတွင် ဆိုက်လေ၏။
၆း၂၂ အိုင်တဘက်၌နေသော လူအစုအဝေးတို့သည်ကား၊–
၆း၂၃ အထက်က သခင်ဘုရားသည် ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ၊ လူများသည် မုန့်ကိုစားကြရာ အရပ်နှင့်အနီး၊ တိဗေရိမြို့မှ အခြားသော လှေငယ်များလာသော် လည်း၊ မနေ့၌ တပည့်တော်တို့ဝင်သော လှေမှတပါး အဘယ်လှေမျှမရှိသည်ကိုငှင်း၊ ယေရှုသည် ထိုလှေထဲသို့ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ဝင်တော်မမူဘဲလျက်၊ တပည့်တော်တို့သာ သွားသည်ကိုငှင်း မြင်ကြ၍၊–
၆း၂၄ ထိုအရပ်၌ ယေရှုမှစသော တပည့်တော်တို့ မရှိသည်ကို သိကြသဖြင့်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ လှေစီး၍ ယေရှုကိုရှာခြင်းငှါ ကပေရနောင်မြို့သို့သွားကြ၏။–
၆း၂၅ အိုင်တဘက်၌တွေ့လျှင်၊ အရှင်ဘုရား၊ အဘယ်သောအခါ ဤအရပ်သို့ကြွလာတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြ၏။–
၆း၂၆ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုမြင်သောကြောင့် ငါ့ကို ရှာသည်မဟုတ်။–
၆း၂၇ မုန့်ကိုစား၍ ဝသောကြောင့်သာ ရှာကြ၏။ ပျက်စီးတတ်သောအစာကိုရခြင်းငှါ မကြိုးစားကြနှင့်။ လူသားသည် သင်တို့အားပေး၍

ထာဝရအသက်နှင့် အမျှတည်တတ်သောအစာကိုရခြင်းငှါ ကြိုးစားကြလော့။ ထိုသားသည် ခမည်းတော်ဘုရား၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ခံသောသူဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆း၂၈ ထိုသူတို့ကလည်း၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်ညီသော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းငှါ အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြ၏။–

၆း၂၉ ယေရှုကလည်း၊ ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူသောသူကို ယုံကြည်ခြင်းအကျင့်ကား၊ အလိုတော်နှင့်ညီသော အကျင့်တည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၆း၃၀ ထိုသူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်၍ ကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်မည်အကြောင်း အဘယ်နိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူသနည်း။ အဘယ် အမှုကို ပြုတော်မူသနည်း။–

၆း၃၁ ကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ ထိုသူတို့စားစရာဘို့ ကောင်းကင်မှမုန့်ကို ပေးတော်မူသည်ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများသည် တော၌ မန္နကိုစားကြသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၆း၃၂ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ မောရှေသည် ကောင်းကင်မုန့်ကို သင်တို့အားမပေး။ ခမည်းတော်သည် မှန်သောကောင်းကင်မုန့်ကို သင်တို့အား ပေးတော်မူ၏။–

၆း၃၃ ဘုရားသခင်၏မုန့်မူကား၊ ကောင်းကင်မှဆင်းသက်၍ လောကီသားတို့အား အသက်ကိုပေးသောမုန့်ပေတည်းဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–

၆း၃၄ သခင်၊ ထိုမုန့်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား အစဉ်မပြတ်ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။–

၆း၃၅ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် အသက်မုန့်ဖြစ်၏။ ငါ့ထံသို့လာသောသူသည် နောက်တဖန် အဆာအမွတ်မခံရ။ ငါ့ကိုယုံကြည်သောသူသည် နောက်တဖန်ရေ ငတ်မခံရ။–

၆း၃၆ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ငါ့ကိုမြင်လျက်ပင် မယုံကြည်ကြဟု ငါဆိုခဲ့ပြီ။–

၆း၃၇ ခမည်းတော်သည် ငါ့အား ပေးတော်မူသမျှသော သူတို့သည် ငါ့ထံသို့လာကြလိမ့်မည်။ ငါ့ထံသို့လာသောသူကို ငါသည် အလျှင်းမပယ်။–

၆း၃၈ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုသို့လိုက်ခြင်းငှါ ကောင်းကင်မှဆင်းသက်သည်မဟုတ်။ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူ၏အလိုတော် သို့လိုက်ခြင်းငှါ ဆင်းသက်၏။–

၆း၃၉ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်၏အလိုတော်ကား၊ ငါ့အားပေးသောသူတို့တွင် တစုံတယောက်ကိုမျှ ငါမပျောက်စေရဘဲ၊ နောက်ဆုံး သောနေ့၌ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ထမြောက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊–

၆း၄၀ သားတော်ကို ကြည့်မြင်၍ ယုံကြည်သောသူရှိသမျှတို့သည် ထာဝရအသက်ကိုရစေခြင်းငှါ၎င်း အလိုတော်ရှိ၏။ ငါသည်လည်း နောက်ဆုံးသော နေ့၌ ထိုသူတို့ကိုထမြောက်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆း၄၁ ငါသည် ကောင်းကင်မှဆင်းသက်သောမုန့်ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူသည်ကို ယုဒလူတို့က၊–

၆း၄၂ ဤသူသည် ယောသပ်၏သား ယေရှုဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သူ၏မိဘကို ငါတို့သိသည်မဟုတ်လော။ ငါသည် ကောင်းကင်မှဆင်းသက်၏ဟု သူသည် အဘယ်သို့ဆိုရသနည်းဟု ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်လျက် ဆိုကြ၏။–

၆း၄၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကို အချင်းချင်းကဲ့ရဲ့၍ အပြစ်မတင်ကြနှင့်။–

၆း၄၄ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောခမည်းတော်သည် သွေးဆောင်တော်မမူလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ ငါ့ထံသို့မလာနိုင်။ လာသောသူကို နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ငါထမြောက်စေမည်။–

၆း၄၅ အနာဂတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင် ဆုံးမသွန်သင်တော်မူသောသူဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ ခမည်းတော် ထံ၌ နားထောင်၍ နည်းခံသောသူမှန်သမျှတို့သည် ငါ့ထံသို့လာကြ၏။–

၆း၄၆ ထိုသို့ငါဆိုသော်၊ ဘုရားသခင့်အထံတော်က ကြွလာသောသူမှတပါး တစုံတယောက်သောသူသည် ခမည်းတော်ကိုမြင်ခဲ့ပြီဟု မဆိုလို။ ကြွလာ သောသူမူကား၊ ခမည်းတော်ကိုမြင်ခဲ့ပြီ။–

၆း၄၇ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကိုယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရအသက်ကိုရ၏။–

၆း၄၈ ငါသည် အသက်မုန့်ဖြစ်၏။–

၆း၄၉ သင်တို့ဘိုးဘေးများသည် တော၌ မန္နကိုစားလျက်သေရကြ၏။–

၆း၅၀ ကောင်းကင်မှဆင်းသက်သောမုန့်ကို စားသောသူသည် သေခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်၏။–

၆း၅၁ ငါသည် ကောင်းကင်မှဆင်းသက်သော အသက်မုန့်ဖြစ်၏။ ဤမုန့်ကို စားသောသူမည်သည်ကား၊ အစဉ်မပြတ် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ ငါပေး သောမုန့်ကား၊ လောကီသားတို့၏အသက်အဘို့အလို့ငှါ စွန့်သော ငါ၏အသားပေတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆း၅၂ ထိုအခါ ယုဒလူတို့က၊ ဤသူသည် မိမိအသားကို ငါတို့စားစရာဘို့ အဘယ်သို့ပေးနိုင်သနည်းဟု အချင်းချင်းငြင်းခုံကြ၏။–

၆း၅၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ လူသား၏အသားကိုမစား၊ အသွေးကိုမသောက်လျှင် သင်တို့၌အသက်မရှိ။–

၆း၅၄ ငါ၏အသားကိုစား၍ ငါ၏အသွေးကိုလည်းသောက်သောသူသည် ထာဝရအသက်ကိုရ၏။ ထိုသူကို နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ငါထမြောက်စေမည်။–

၆း၅၅ ငါ၏အသားသည် စားစရာကောင်း၏။ ငါ၏အသွေးလည်းသောက်စရာကောင်း၏။–

၆း၅၆ ငါ၏အသား အသွေးကို သောက်စားသောသူသည် ငါ၌တည်၏။ ထိုသူ၌လည်း ငါတည်၏။–

၆း၅၇ အသက်ရှင်တော်မူသောခမည်းတော်သည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၍၊ ငါသည် ခမည်းတော်အားဖြင့် အသက်ရှင်သည်နည်းတူ၊ ငါ့ကိုစားသော သူသည် ငါ့အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။–

၆း၅၈ ဤမုန့်ကား၊ ကောင်းကင်မှဆင်းသက်သောမုန့်ဖြစ်၏။ သင်တို့ဘိုးဘေးများသည် မန္နကို စားလျက်သေရသကဲ့သို့ မဟုတ်။ ဤမုန့်ကိုစားသော သူသည် အစဉ်မပြတ်အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟု၊–

၆း၅၉ ကပေရနောင်မြို့မှာ တရားစရပ်၌ ဩဝါဒပေးစဉ်တွင် မိန့်တော်မူ၏။

၆း၆၀ တပည့်တော်အများတို့သည် ကြားလျှင်၊ ထိုစကားသည် အလွန်ခက်လှ၏။ အဘယ်သူနားခံနိုင်မည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။–

၆း၆၁ ထိုသို့ တပည့်တော်တို့ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်သည်ကို ယေရှုသည် အလိုအလျောက် သိတော်မူလျှင်၊ ဤတရားစကားကြောင့် သင်တို့သည် စိတ်ပျက် ကြသလော။–

၆း၆၂ လူသားသည် အရင်နေရာအရပ်သို့ တဖန်ကြွတက်သည်ကိုမြင်ရလျှင် အဘယ်သို့ထင်မှတ်ကြ မည်နည်း။–

၆း၆၃ ဝိညာဉ်သာလျှင် အသက်ရှင်စေ၏။ ကိုယ်ကာယသည် အလျှင်းမတတ်နိုင်။ ငါပြောသောစကားသည် ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။ အသက်လည်းဖြစ်၏။–

၆း၆၄ သို့သော်လည်း သင်တို့တွင် မယုံကြည်သောသူအချို့ရှိ၏။–
၆း၆၅ ထိုကြောင့် ငါ၏ခမည်းတော်သည် အခွင့်ပေးတော်မမူလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ ငါ့ထံသို့မလာနိုင်ဟု အထက်ကငါဆိုခဲ့ပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသည် အကြောင်းဟူမူကား၊ အဘယ်သူမယုံကြည်သည်ကိုင်း၊ အဘယ်သူသည် ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံမည်ကိုင်း၊ ယေရှုသည် အစအဦး၌ သိတော်မူ၏။
၆း၆၆ ထိုအခါမှစ၍ တပည့်တော်အများတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်မပေါင်းဘော်ဘဲ ဆုတ်သွားကြ၏။–
၆း၆၇ ထိုကြောင့် ယေရှုသည် တကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့အား၊ သင်တို့သည်လည်း ထွက်သွားခြင်းငှါ အလိုရှိကြသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊–
၆း၆၈ ရှိမုန်ပေတရုက၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သူထံသို့သွားရပါမည်နည်း။ ထာဝရအသက်နှင့်ယှဉ်သောစကားသည် ကိုယ်တော်၌တည်ပါ၏။–
၆း၆၉ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏သားတော် ဖြစ်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်သိမှတ်ကြပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။–
၆း၇၀ ယေရှုကလည်း၊ တကျိပ်နှစ်ပါးသောသင်တို့ကို ငါရွေးကောက်သည်မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း သင်တို့တွင်ရန်သူတယောက်ပါသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၆း၇၁ ထိုသို့မိန့်တော်မူသော်၊ တကျိပ်နှစ်ပါး အဝင်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံမည့်သူ၊ ရှိမုန်၏သား ယုဒရှကာရုတ်ကို ဆိုလိုသတည်း။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်၌ လှည့်လည်တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုသတ်အံ့သောငှါ ရှာကြံသောကြောင့်၊ ယုဒပြည်၌လှည့် လည်ခြင်းငှါ အလိုတော်မရှိ။
၇း၂၊၃ ယုဒလူတို့၏ သင်္ကေနေပွဲ ခံခါနီးတွင်၊– ညီတော်တို့က၊ သင်ပြုသောအမှုတို့ကို တပည့်များတို့သည် မြင်စေခြင်းငှါ ဤအရပ်မှထွက်၍ ယုဒပြည်သို့ ကြွပါ။–
၇း၄ ကျော်စောကိတ္တိကို အလိုရှိသောသူမည်သည်ကား၊ မထင်ရှားသောအားဖြင့် အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုတတ်။ ဤအမှုတို့ကို သင်သည် ပြုလျှင်၊ ဤလောက၌ ကိုယ်ကိုထင်ရှားစွာပြပါဟု၊–
၇း၅ မယုံကြည်သောကြောင့် ယေရှုအားဆိုကြ၏။–
၇း၆ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့အချိန်မရောက်သေး။ သင်တို့ဘို့ ခပ်သိမ်းသောအချိန်သင့်လျက်ရှိ၏။–
၇း၇ လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကိုမမုန်းနိုင်။ ငါ့ကိုမုန်းကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သူတို့၏အကျင့်ဆိုးညစ်ကြောင်းကို သက်သေခံ၏။–
၇း၈ ထိုပွဲသို့ သင်တို့သွားကြလော့။
၇း၉ ငါမသွားသေး။ ငါ့အချိန် မပြည့်စုံသေးဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်မှာနေတော်မူ၏။
၇း၁၀ ညီတော်တို့သွားပြီးမှ ကိုယ်တော်သည် ထိုပွဲသို့ မထင်မရှားကြွတော်မူ၏။–
၇း၁၁ ထိုပွဲ၌ ယုဒလူတို့က၊ ယေရှုသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးမြန်းရှာဖွေကြ၏။–
၇း၁၂ လူအစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုအကြောင်းပြု၍ အုတ်အုတ်သဲသဲဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့က၊ သူသည်သူတော်ကောင်းဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့တို့က၊ သူ တော်ကောင်းမဟုတ်၊ လူများကို လှည့်ဖြားသည်ဟူ၍၎င်း ဆိုကြ၏။–
၇း၁၃ သို့သော်လည်း ယုဒလူတို့ကိုကြောက်သောကြောင့် အဘယ်သူမျှ အတည့်အလင်းမပြောဝံ့ကြ။
၇း၁၄ ထိုပွဲကိုခံစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်သို့တက်၍ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။–
၇း၁၅ ယုဒလူတို့သည် အံ့သြ၍၊ ဤသူသည် စာမသင်ဘဲလျက် အဘယ်သို့တတ်ဘိသနည်းဟု ဆိုကြ၏။–
၇း၁၆ ယေရှုကလည်း၊ ငါဟောသောဒေသနာသည် ငါ၏ဒေသနာမဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူ၏ ဒေသနာဖြစ်၏။–
၇း၁၇ ထိုသူ၏အလိုတော်သို့ လိုက်ချင်သောသူမည်သည်ကား၊ ဤဒေသနာသည် ဘုရားသခင်၏ ဒေသနာတော်ဖြစ်သလော၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောသလောဟု ပိုင်းခြား၍ သိလိမ့်မည်။–
၇း၁၈ ကိုယ်အလိုအလျောက်ဟောပြောသောသူသည် မိမိဘုန်းအသရေကို ရှာတတ်၏။ မိမိကို စေလွှတ်တော်မူသောသူ၏ဘုန်းအသရေကို ရှာသောသူမူကား၊ ယုံလောက်သောသူဖြစ်၏။ ထိုသူ၌ မုသာမရှိ။–
၇း၁၉ မောရှေသည် ပညတ်တရားကို သင်တို့အား ပေးသည်မဟုတ်လော။ ထိုတရားကို သင်တို့တွင် တစုံတယောက်မျှမကျင့်။ ငါ့ကိုသတ်အံ့သောငှါ အဘယ် ကြောင့် ရှာကြံကြသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၇း၂၀ လူအစုအဝေးကလည်း၊ သင်သည် နတ်ဆိုးစွဲသောသူဖြစ်၏။ သင့်ကို သတ်အံ့သောငှါ အဘယ်သူရှာကြံသနည်းဟု ဆိုကြ၏။–
၇း၂၁ ယေရှုကလည်း၊ ငါပြုသော အမှုတခုကို သင်တို့ ရှိသမျှသည် အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။–
၇း၂၂ မောရှေသည် အရေဖျားလှီးခြင်းတရားကို သင်တို့အားပေး၏။ ထိုသို့ဆိုသော် မောရှေမှအစစွာ ခံရသည်ဟု မဆိုလို။ ဘိုးဘေးများမှ ဆက်ခံရသတည်း။ ထိုကြောင့် ဥပုသ်နေ့၌ သင်တို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို ပေးကြ၏။–
၇း၂၃ မောရှေ၏တရားမပျက်စေခြင်းငှါ လူသည် ဥပုသ်နေ့၌ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံရလျှင်၊ ငါသည်ဥပုသ်နေ့၌ လူတကိုယ်လုံးကိုကျန်းမာစေသောကြောင့်၊ သင်တို့ သည် ငါ့ကို အမျက်ထွက်ရာသလော။–
၇း၂၄ မျက်နှာကိုသာကြည့်၍မစီရင်ကြနှင့်။ တရားသဖြင့်စီရင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၇း၂၅ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့သားအချို့ကလည်း၊ ဤသူကိုသတ်အံ့သောငှါ ရှာကြသည်မဟုတ်လော။–
၇း၂၆ ကြည့်ပါ။ သူသည်ထင်ရှားစွာဟောပြော၍ အဘယ်မြစ်တားခြင်းကိုမျှ မပြုကြပါတကား။ ဤသူသည်ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကိုမင်းများတို့သည် အမှန်သိကြ သလော။–
၇း၂၇ သို့သော်လည်း ဤသူသည် အဘယ်ကဖြစ်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ခရစ်တော်သည် ကြွလာတော်မူသောအခါ အဘယ်ကဖြစ်တော်မူသည်ကို အဘယ်သူမျှ မသိရဟု ဆိုကြ၏။–

၇း၂၈ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုသိကြ၏။ ငါသည် အဘယ်ကဖြစ်သည်ကိုလည်း သိကြ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် လာသည်မ ဟုတ်။ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူသည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ထိုသူကို သင်တို့မသိကြ။–

၇း၂၉ ငါမူကားသိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ၏အထံတော်မှ ငါလာ၏။ သူသည်လည်း ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏ဟု ဗိမာန်တော်၌ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူစဉ်တွင် ကြွေးကြော်၍ မိန့်တော်မူလျှင်၊–

၇း၃၀ ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီးခြင်းအခွင့်ကိုရှာကြ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်၏အချိန် မစေ့မရောက်သေး သောကြောင့် အဘယ်သူမျှမဘမ်းမဆီးကြ။–

၇း၃၁ လူအစုအဝေးထဲ၌ ပါသောသူအများတို့သည် ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ ခရစ်တော်သည် ကြွလာတော်မူသော အခါ၊ ဤသူပြသော နိမိတ်လက္ခဏာ ထက်သာ၍ များသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ပြတော်မူမည်လောဟု ဆိုကြ၏။

၇း၃၂ ထိုသို့လူများအုတ်အုတ်သဲသဲဖြစ်ကြသည်ကို ဖာရိရှဲတို့သည်ကြားလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး တို့နှင့် တိုင်ပင်ပြီးမှ ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ မင်းလုလင်တို့ကို စေလွှတ်ကြ၏။–

၇း၃၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ခဏသာနေပြီးလျှင်၊ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူထံသို့ သွားရမည်။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုရှာကြ လိမ့်မည်။–

၇း၃၄ ရှာသော်လည်း မတွေ့ရကြ။ ငါရှိရာအရပ်သို့ သင်တို့မရောက်နိုင်ကြဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–

၇း၃၅ ယုဒလူတို့က၊ ငါတို့မတွေ့စေခြင်းငှါ သူသည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားလိမ့်မည်နည်း။ ဟေလသလူတို့တွင် အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားလျက် နေသော သူတို့ရှိရာသို့ သွား၍ ဟေလသလူတို့အား တရားဟောလိမ့် မည်လော။–

၇း၃၆ သင်တို့သည် ငါ့ကိုရှာကြလိမ့်မည်။ ရှာသော်လည်း မတွေ့ရကြ။ ငါရှိရာအရပ်သို့ သင်တို့မရောက်နိုင်ကြဟူသောစကားသည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်းဟု အချင်းချင်းဆိုကြ၏။

၇း၃၇ ထိုပွဲကို ခံ၍ နောက်ဆုံးဖြစ်သောနေ့မြတ်၌ ယေရှုသည် ရပ်၍ ကြွေးကြော်တော်မူသည်ကား၊ ရေငတ်သောသူရှိလျှင် ငါ့ထံသို့လာ၍ သောက် လော့။–

၇း၃၈ ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူသည် ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း အသက်ရေထွက်ရာ စမ်းရေတွင်းဖြစ်လိမ့် မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၇း၃၉ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော်၊ ယုံကြည်သောသူတို့သည် ခံရလတ့ံသော ဝိညာဉ်တော်ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် ဘုန်းပွင့်တော် မမူသေးသောကြောင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ပေးတော်မမူသေး။–

၇း၄၀ စကားတော်ကို ကြားသောသူအများတို့က၊ ဤသူသည် လာလတ့ံသော ပရောဖက်အမှန်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။–

၇း၄၁ အချို့ကလည်း၊ ဤသူသည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်း၊ ခရစ်တော်သည် ဂါလိလဲပြည်သား ဖြစ်ရသလော။–

၇း၄၂ ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်အမျိုး၊ ဒါဝိဒ်နေရာ ဌာန၊ ဗက်လင်ရွာသားဖြစ်ရမည်ဟု ကျမ်းစာလာသည် မဟုတ်လောဟု ဆိုကြ၏။–

၇း၄၃ ထိုသို့ လူများတို့သည် ကွဲပြားကြသည်ဖြစ်၍၊ အချို့တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီးခြင်းငှါ အလိုရှိကြ။–

၇း၄၄ သို့သော်လည်း အဘယ်သူမျှမဘမ်းမဆီးကြ။

၇း၄၅ ထိုအခါ မင်းလုလင်တို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ဖာရိရှဲထံသို့ ပြန်၍၊ ထိုမင်းတို့က၊ အဘယ်ကြောင့် သူ့ကိုမဆောင်ခဲ့ကြသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊–

၇း၄၆ မင်းလုလင်တို့က၊ ထိုသူဟောပြောသကဲ့သို့ အဘယ်သူမျှ မဟောစဖူးပါဟု လျှောက်ကြ၏။–

၇း၄၇ ဖာရိရှဲတို့ကလည်း၊ သင်တို့ကိုပင် လှည့်ဖြားပြီလော။–

၇း၄၈ မင်းများ၊ ဖာရိရှဲများတို့တွင် သူ့ကိုယုံကြည်သောသူ တစုံတယောက်မျှ ရှိသလော။–

၇း၄၉ တရားကိုမသိသော ဤလူများတို့သည် ကျိန်ခြင်းကိုခံရသောသူဖြစ်သည်ဟုဆိုကြ၏။–

၇း၅၀ အထက်က ညဥ့်အခါ၌ အထံတော်သို့လာသောသူတည်းဟူသော ထိုမင်းများအဝင်ဖြစ်သော နိကောဒင်ကလည်း၊–

၇း၅၁ ငါတို့တရားသည် လူကိုမစစ်၊ သူ့အမှုကိုမသိမှီကပင် ရှေ့မဆွက ဆုံးဖြတ်တတ်သလောဟု ဆိုလျှင်၊–

၇း၅၂ သူတို့က၊ သင်သည်လည်း ဂါလိလဲပြည်သားဖြစ်သလော။ စစ်ဦးလော့။ ဂါလိလဲပြည်၌ အဘယ်ပရောဖက်မျှ မပေါ်မထွန်းသည်ကို မှတ်လော့ဟု ဆိုကြပြီးမှ၊–

၇း၅၃ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့အိမ်သို့ သွားကြ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ယေရှုသည်လည်း သံလွင်တောင်သို့ ကြွတော်မူ၏။–

၈း၂ နံနက်စောစော ဗိမာန်တော်သို့ တဖန် ကြွတော်မူ၍ လူအပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့လာကြ၏။ ထိုအခါ ထိုင်တော်မူ၍ ဆုံးမဩဝါဒပေးစဉ်တွင်၊–

၈း၃ မှားယွင်းခြင်းအမှုကို ပြုလျက်နေသော မိန်းမတယောက်ကိုတွေ့လျှင်၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် ခေါ်ခဲ့၍ အလယ်၌ထားပြီးမှ၊–

၈း၄ အရှင်ဘုရား၊ ဤမိန်းမသည် မှားယွင်းခြင်းအမှုကိုပြုစဉ်တွင်ပင် တွေ့မိပါသည်။–

၈း၅ ထိုသို့သောမိန်းမကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ရမည်ဟု မောရှေသည် အကျွန်ုပ်တို့အား ပညတ်တရား၌ စီရင်ထုံးဖွဲ့ပါပြီ။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူမည်နည်းဟု လျှောက်ကြ၏။–

၈း၆ ထိုသို့လျှောက်ကြသော်၊ ကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်သောအားဖြင့် လျှောက်ကြ၏။ ယေရှုသည် အောက်သို့ငုံ့လျက် လက်ညှိုး တော်နှင့် မြေ၌ ရေးသား၍ နေတော်မူ၏။–

၈း၇ ထိုသူတို့သည်အထပ်ထပ်မေးလျှောက်ကြသောအခါ ကိုယ်ကိုလှန်တော်မူ၍၊ သင်တို့တွင် အပြစ်ကင်းသောသူသည် ရှေ့ဦးစွာ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်စေဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊–

၈း၈ တဖန် အောက်သို့ငုံ့၍ မြေ၌ ရေးသားတော်မူပြန်၏။–

၈း၉ ထိုသူတို့သည် ကြားရလျှင် မိမိတို့စိတ်နှလုံးသည် မိမိတို့အပြစ်ကိုဘော်ပြသဖြင့်၊ အသက်ကြီးသော သူမှစ၍ အငယ်ဆုံးသောသူတိုင်အောင်

တယောက် နောက် တယောက် ထွက်သွားကြ၏။ ယေရှုသည် တယောက်တည်းကျန်ရစ်တော်မူ၍၊ မိန်းမသည် အလယ်၌ရပ်နေ၏။–

၈း၁၀ ထိုအခါ ယေရှုသည် ကိုယ်ကိုလှန်တော်မူပြန်၍၊ ထိုမိန်းမမှတပါး အဘယ်သူကိုမျှမမြင်လျှင်၊ အချင်းမိန်းမ၊ သင့်ကို ပြစ်တင်သောသူတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သင်၏အမှုကို အဘယ်သူမျှ မစီရင်လောဟု မေးတော်မူ၏။–

၈း၁၁ ထိုမိန်းမကလည်း၊ အဘယ်သူမျှမစီရင်ပါသခင်ဟု လျှောက်၏။ ငါသည်လည်း သင်၏အမှုကိုမစီရင်။ သွားလော့။ နောက်တဖန် ဒုစရိုက်ကို မပြုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈း၁၂ တဖန်တုံ ယေရှုက၊ ငါသည် ဤလောက၏အလင်းဖြစ်၏။ ငါ့နောက်သို့လိုက်သောသူသည် မှောင်မိုက်၌ မသွားမလာ၊ အသက်၏အလင်းကို ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၈း၁၃ ဖာရိရှဲတို့ကလည်း၊ သင်သည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံ၏။ သင်၏သက်သေမတည်ဟု ဆိုကြ၏။–

၈း၁၄ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံသော်လည်း၊ ငါ့သက်သေ တည်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် အဘယ်အရပ်က လာသည်ကိုငှင်း၊ အဘယ်အရပ်သို့ သွားသည်ကိုငှင်း ငါသိ၏။ သင်တို့မူကား မသိကြ။–

၈း၁၅ သင်တို့သည်ဇာတိပကတိအတိုင်းစီရင်တတ်ကြ၏။ ငါမူကားအဘယ်သူကိုမျှမစီရင်။–

၈း၁၆ ငါသည် စီရင်သော်လည်း ငါ၏စီရင်ခြင်းသည် တည်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တယောက်တည်း နေသည်မဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်သည် ငါ့ဘက်၌နေတော်မူ၏။–

၈း၁၇ သက်သေခံနှစ်ဦးတို့၏စကားသည် တည်ရ၏ဟု သင်တို့ပညတ္တိကျမ်းစာ၌လာ၏။–

၈း၁၈ ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံသောသူဖြစ်၏။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်သည်လည်း ငါ့အကြောင်းကို သက်သေခံ တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၈း၁၉ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်၏ခမည်းတော်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုမသိကြ။ ငါ့ခမည်းတော်ကို လည်း မသိကြ။ ငါ့ကိုသိလျှင် ငါ့ခမည်းတော်ကိုလည်း သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၈း၂၀ ဗိမာန်တော်၌ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူစဉ် ဤစကားတော်ကို ဘဏ္ဍာတိုက်မှာ မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏အချိန် မစေ့မရောက်သေး သောကြောင့် အဘယ်သူမျှ ကိုယ်တော်ကိုမဘမ်းဆီးကြ။

၈း၂၁ တဖန် ယေရှုက၊ ငါသည် သွားရမည်။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုရှာကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်အပြစ်၌လည်း သေကြလိမ့်မည်။ ငါသွားရာအရပ်သို့ သင်တို့ မရောက်နိုင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၈း၂၂ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ငါသွားရာအရပ်သို့ သင်တို့မရောက်နိုင်ကြဟု သူသည် ဆိုသော်၊ ကိုယ်အသက်ကို သတ်မည်လောဟု ဆိုကြ၏။–

၈း၂၃ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည်အောက်သားဖြစ်ကြ၏။ ငါမူကား အထက်သားဖြစ်၏။ သင်တို့သည် လောကီသားဖြစ်ကြ၏။ ငါမူကား လောကီသားမဟုတ်။–

၈း၂၄ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ကိုယ်အပြစ်၌သေကြလိမ့်မည်ဟု ငါဆို၏။ ငါသည် ဤမည်သောသူဖြစ်သည်ကို သင်တို့သည် မယုံလျှင်၊ ကိုယ်အပြစ်၌ သေကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၈း၂၅ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည်အဘယ်သူနည်းဟု မေးလျှင်၊ ယေရှုက၊ ငါသည် သင်တို့အား အစဦးပြောဆိုသည်အတိုင်း ငါဖြစ်၏။–

၈း၂၆ သင်တို့အမှု၌ ငါပြောဆိုစီရင်စရာ များစွာရှိ၏။ သို့သော်လည်း ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူသည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သူ၏အထံတော်၌ ငါကြားသမျှကိုသာ ဤလောက၌ ငါဟောပြောသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၈း၂၇ ခမည်းတော်ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကို ထိုသူတို့သည် မရိပ်မိကြ။–

၈း၂၈ ထိုကြောင့် ယေရှုက၊ သင်တို့သည် လူသားကိုမြှောက်ထားသောအခါ၊ ငါသည် ဤမည်သောသူ ဖြစ်သည်ကိုငှင်း၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် အဘယ် အမှုကိုမျှ မပြုဘဲ၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့အား နည်းပေးတော်မူသည်အတိုင်း ငါဟောပြောသည်ကိုငှင်း၊ သင်တို့သည် သိကြလိမ့်မည်။–

၈း၂၉ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူသည် ငါနှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ ငါ့ကို တကိုယ်တည်းနေစေခြင်းငှါ ခမည်းတော်သည်စွန့်ပစ်တော်မမူ။ အကြောင်း မူကား၊ နှစ်သက်တော်မူသောအမှုကို အစဉ်မပြတ် ငါပြုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၈း၃၀ ထိုစကားတော်ကိုမိန့်တော်မူစဉ်၊ လူများတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

၈း၃၁ ထိုအခါယေရှုက၊ သင်တို့သည် ငါ၏ဒေသနာ၌ တည်လျှင် ငါ့တပည့်အမှန်ဖြစ်ကြ၏။–

၈း၃၂ သမ္မာတရားကိုလည်း သိကြသဖြင့်၊ ထိုတရားသည် သင်တို့ကိုလွှတ်လိမ့်မည်ဟု၊ ယုံကြည်သော ယုဒလူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။–

၈း၃၃ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သူထံ၌ တရံတခါမျှ ကျွန်မခံကြ။ လွှတ်လိမ့်မည်ဟူ၍ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြောဆိုသနည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊–

၈း၃၄ ဒုစရိုက်ကိုပြုသမျှသောသူတို့သည် ဒုစရိုက်၏ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။–

၈း၃၅ ကျွန်သည်ကား အိမ်၌ အစဉ်အမြဲနေသည်မဟုတ်။ သားမူကား အစဉ်အမြဲနေ၏။–

၈း၃၆ ထိုကြောင့် သားသည် သင်တို့ကိုလွှတ်လျှင်၊ သင်တို့သည် ဧကန်အမှန်လွတ်ကြလိမ့်မည်။–

၈း၃၇ သင်တို့သည်အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်ကြသည်ကို ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း ငါ၏ဒေသနာသည် သင်တို့၌ တည်နေရာကိုမရသောကြောင့် သင်တို့သည် ငါ့ကို သတ်အံ့သောငှါ ရှာကြံကြ၏။–

၈း၃၈ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်ထံ၌ မြင်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ဟောပြော၏။ သင်တို့သည် သင်တို့၏အဘထံ၌ မြင်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်းပြုကြ၏ဟု မိန့်တော် မူ၏။–

၈း၃၉ ထိုသူတို့ကလည်း၊ အာဗြဟံသည် ငါတို့အဘဖြစ်၏ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် အာဗြဟံ၏သားမှန်လျှင် အာဗြဟံ၏အကျင့်ကို ကျင့်ကြ လိမ့်မည်။–

၈း၄၀ ဘုရားသခင့်အထံတော်၌ ကြားရသောသစ္စာတရားကို သင်တို့အား ဟောပြောသောသူတည်းဟူသော ငါ့ကို သတ်အံ့သောငှါ သင်တို့သည် ယခု ရှာကြံကြ၏။ အာဗြဟံသည် ထိုနည်းတူကျင့်သည်မဟုတ်။–

၈း၄၁ သင်တို့သည် သင်တို့အဘ၏အကျင့်ကို ကျင့်ကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် မျောက်မထားသောအမျိုးမဟုတ်။ ဘုရားသခင်တည်းဟူ သောငါတို့အဘ တပါးတည်းရှိတော်မူသည်ဟု ဆိုကြ၏။–

၈း၄၂ ယေရှုကလည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အဘမှန်လျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုချစ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ဘုရားသခင့်အထံတော်မှ ထွက်ကြွ ရောက်လာ၏။ ကိုယ်အလိုအလျောက် လာသည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။–

၈း၄၃ အဘယ်ကြောင့် ငါ့စကားကိုနားမလည်ကြသနည်း၊ ငါ၏ဒေသနာကို နားမခံမယူနိုင်သောကြောင့်သာ သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုနားမလည်ကြ။–

၈း၄၄ သင်တို့သည် သင်တို့၏အဘတည်းဟူသောမာရ်နတ်မှ ဆင်းသက်ကြ၏။ သင်တို့အဘ၏အလိုသို့လည်း လိုက်တတ်ကြ၏။ မာရ်နတ်သည် ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ လူ အသက်ကိုသတ်သောသူဖြစ်၏။ သူ၌ သစ္စာတရားမရှိသောကြောင့် သစ္စာတရား၌ မတည်မနေ။ သူသည် မုသာစကားကို ပြောသောအခါ မိမိပကတိ အတိုင်းပြော၏။ မုသာစကား၌ ကျင်လည်သောသူဖြစ်၏။ မုသာ၏အဘလည်းဖြစ်၏။–

၈း၄၅ ငါသည် သစ္စာစကားကိုပြောသောကြောင့် သင်တို့မယုံကြ။–

၈း၄၆ ငါ၌ အပြစ်ရှိကြောင်းကို သင်တို့တွင် အဘယ်သူဘော်ပြသနည်း။ သစ္စာစကားကို ငါပြောသည်မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် သင်တို့မယုံကြသနည်း။–

၈း၄၇ ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို နားထောင်တတ်၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်မစပ်ဆိုင်သောကြောင့် နားမထောင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈း၄၈ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ရှမာရိလူဖြစ်၏။ နတ်ဆိုးစွဲသောသူလည်းဖြစ်၏ဟု ငါတို့ပြောသောစကားသည် လျောက်ပတ်သည်မဟုတ်လောဟု ဆိုကြ၏။–

၈း၄၉ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် နတ်ဆိုးစွဲသောသူမဟုတ်။ ငါ့ခမည်းတော်ကိုချီးမြှောက်၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုရှုတ်ချကြ၏။–

၈း၅၀ ငါသည် ကိုယ်ဘုန်းအသရေကိုမရှာ။ ငါ၏ဘုန်းအသရေကိုရှာ၍ စီရင်တော်မူသောသူရှိသေး၏။–

၈း၅၁ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်သောသူသည် သေခြင်းနှင့်အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၈း၅၂ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်၌ နတ်ဆိုးစွဲသည်ကို ယခုငါတို့သိကြ၏။ အာဗြဟံမှစ၍ ပရောဖက်တို့သည် သေလွန်ကြပြီ။ သင်မူကား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်သောသူသည် သေခြင်းနှင့်အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုပါသည်တကား။–

၈း၅၃ ငါတို့အဘ အာဗြဟံထက် သင်သည် သာ၍ကြီးမြတ်သလော။ သူသည် သေပြီ။ ပရောဖက်တို့လည်း သေကြပြီ။ သင်သည် အဘယ်သို့သောသူ၏ အယောင်ကိုဆောင်သနည်းဟု ဆိုကြ၏။–

၈း၅၄ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ကိုယ်ဂုဏ်ကိုပြလျှင်၊ ငါ့ဂုဏ်သည် အချည်းနှီးဖြစ်၏။ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့ဂုဏ်ကိုထင်ရှားစေတော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်သည် ငါတို့၏ဘုရားသခင်ဟူ၍ သင်တို့ခေါ်ဝေါ်တတ်ကြ၏။–

၈း၅၅ သို့သော်လည်း ထိုဘုရားသခင်ကို သင်တို့မသိကြ။ ငါမူကားသိ၏။ ငါမသိဟု ငါဆိုလျှင် သင်တို့ကဲ့သို့ မုသာသုံးသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင်ကို ငါသိ၏။ ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကိုလည်း နားထောင်၏။–

၈း၅၆ သင်တို့အဘ အာဗြဟံသည် ငါကြွလာမည့်အချိန်ကာလကို မြော်မြင်ခြင်းငှါ အလွန်အလိုရှိ၏။ မြင်ရသောအခါ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၈း၅၇ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်၏အသက်သည် အနှစ်ငါးဆယ်မျှ မရှိဘဲလျက် သင်သည် အာဗြဟံကိုမြင်လေပြီတကားဟု ဆိုကြ၏။–

၈း၅၈ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ အာဗြဟံမဖြစ်မီ ငါဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၈း၅၉ ထိုအခါ ကိုယ်တော်ကိုခဲနှင့်ပစ်ခြင်းငှါ ကျောက်ခဲတို့ကိုကောက်ယူကြ၏။ ယေရှုသည် တိမ်းရှောင်၍ ထိုသူတို့အလယ်၌ ရှောက်သွားပြီးလျှင် ဗိမာန်တော်မှ ထွက်ကြွတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ လမ်း၌သွားတော်မူစဉ်၊ အမိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်းသောသူတယောက်ကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။–

၉း၂ တပည့်တော်တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ဤသူသည် အဘယ်သူ၏အပြစ်ကြောင့် မျက်စိကန်းသနည်း။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့်ကန်းသလော။ မိဘအပြစ်ကြောင့် ကန်းသလောဟု မေးလျှောက်ကြ၏။–

၉း၃ ယေရှုကလည်း၊ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့်မဟုတ်။ မိဘအပြစ်ကြောင့်လည်းမဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို သူ၌ထင်ရှားစေမည်အကြောင်းတည်း။–

၉း၄ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူ၏အမှုကို နေ့အချိန်ရှိစဉ်တွင် ငါပြုရမည်။ အဘယ်သူမျှ အမှုမပြုနိုင်သော အချိန်တည်းဟူသော ညဥ့်အချိန် လာသေး၏။–

၉း၅ ငါသည် ဤလောက၌ ရှိစဉ်တွင် ဤလောက၏အလင်းဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊–

၉း၆ မြေပေါ်မှာထွေး၍ တံထွေးနှင့်ရွှံ့လုပ်ပြီးမှ၊ ကန်းသောသူ၏မျက်စိကို ရွှံ့နှင့်လူး၍၊–

၉း၇ သင်သွားလော့။ ရှိလောင်ရေကန်၌ မျက်စိကိုဆေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရှိလောင်အနက်ကား စေလွှတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ထိုသူသည် သွား၍ ဆေးပြီးမှ၊ မျက်စိမြင်လျက် ပြန်လေ၏။

၉း၈ သူသည် သူတောင်းစားဖြစ်သည်ကို အိမ်နီးချင်းမှစ၍ မြင်ဘူးသောသူတို့က၊ ဤသူသည် ထိုင်၍တောင်းသောသူဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု ဆိုကြ၏။–

၉း၉ လူအချို့က၊ ဟုတ်ကဲ့ဟုဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်း၊ ထိုသူနှင့်တူသည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသူကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုသူပင်ဖြစ်သည်ဟုဆို၏။–

၉း၁၀ သူတို့ကလည်း၊ အဘယ်သို့ သင်၏မျက်စိပွင့်သနည်းဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊–

၉း၁၁ ထိုသူက၊ ယေရှုအမည်ရှိသောသူတယောက်သည် ရွှံ့လုပ်၍ အကျွန်ုပ်မျက်စိကိုလူးပြီးမှ၊ ရှိလောင်ရေကန်သို့သွား၍ မျက်စိကိုဆေးလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်သွား၍ ဆေးလျှင် မျက်စိမြင်သည်ဟု ဆို၏။–

၉း၁၂ လူများကလည်း၊ ထိုသူသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊ အကျွန်ုပ်မသိဟု ဆို၏။

၉း၁၃ လူများသည်လည်း မျက်စိကန်းဘူးသောထိုသူကို ဖာရိရှဲတို့ထံသို့ ပို့ကြ၏။–

၉း၁၄ ယေရှုသည် ရွှံ့လုပ်၍ သူ၏မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူသောနေ့သည် ဥပုသ်နေ့ဖြစ်သတည်း။–

၉း၁၅ တဖန် ဖာရိရှဲတို့က၊ အဘယ်သို့သင်၏မျက်စိမြင်သနည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိ၌ သူသည် ရွှံ့ကိုထည့်၍ အကျွန်ုပ်ဆေးလျှင်

မျက်စိမြင်သည်ဟု ဆို၏။–
၉း၁၆ ဖာရိရှဲ အချို့တို့က၊ ထိုသူသည် ဥပုသ်မစောင့်။ ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူသောသူမဟုတ်ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့တို့က၊ ဆိုးသောသူသည် ဤသို့သော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်းဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ အချင်းချင်း မသင့်ကွဲပြားခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။–
၉း၁၇ တဖန် မျက်စိကန်းဘူးသောသူအား၊ သင်၏မျက်စိကိုဖွင့်သောသူသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သနည်းဟု မေးကြလျှင်၊ ပရောဖက်ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။
၉း၁၈ ထိုသူသည် အထက်က မျက်စိမမြင်၊ နောက်မှ မျက်စိမြင်သည်ကို ယုဒလူတို့သည် မယုံကြသဖြင့် သူ၏မိဘကိုခေါ်၍၊–
၉း၁၉ ဤသူသည် သင်တို့ဆိုသည်အတိုင်း အမိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်းသော သင်တို့၏သားမှန်သလော။ သို့မှန်လျှင် အဘယ်သို့ ယခု မျက်စိမြင်သနည်းဟု မေးကြ၏။–
၉း၂၀ မိဘတို့ကလည်း၊ ဤသူသည် အကျွန်ုပ်တို့၏သားမှန်သည်ကိုင်၄း၊ အမိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်းသည်ကို၎င်း အကျွန်ုပ်တို့သိကြပါ၏။–
၉း၂၁ အဘယ်ကြောင့် ယခု မျက်စိမြင်သည်ကို၎င်း၊ အဘယ်သူသည် သူ၏မျက်စိကို ဖွင့်သည်ကို၎င်း အကျွန်ုပ်တို့မသိကြပါ။ သူသည် အသက်အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံပါ၏။ သူ့ကိုမေးကြပါလော့။ သူသည် ကိုယ်အကြောင်းကို ကိုယ်တိုင်ပြောပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။–
၉း၂၂ ဤသို့ပြောသည်အကြောင်းကား၊ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံသောသူမည်သည်ကို တရားစရပ်မှ နှင်ထုတ်ရမည်ဟု ယုဒလူတို့သည် တိုင်ပင်စီရင်နှင့်ကြပြီ။–
၉း၂၃ ထိုကြောင့် မိဘတို့က၊ သူသည် အသက်အရွယ်နှင့်ပြည့်စုံပါ၏။ သူ့ကိုမေးကြပါလော့ဟု ယုဒလူတို့ကိုကြောက်၍ ပြောကြ၏။
၉း၂၄ ထိုကြောင့်၊ မျက်စိကန်းဘူးသောသူကို ဒုတိယအကြိမ်ခေါ်၍ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းလော့။ ထိုသူသည် လူဆိုးဖြစ်ကြောင်းကို ငါတို့သိ၏ဟုဆိုကြလျှင်၊–
၉း၂၅ လူဆိုးဖြစ်သည်မဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်မသိ။ အကျွန်ုပ်သည် အထက်က မျက်စိကန်း၍ ယခုမျက်စိမြင်သည် အကြောင်းတခုကို အကျွန်ုပ်သိသည်ဟုဆို၏။–
၉း၂၆ တဖန် ထိုသူတို့က၊ သူသည် သင်၌အဘယ်သို့ပြုသနည်း၊ သင်၏မျက်စိကို အဘယ်သို့ဖွင့်သနည်းဟု မေးကြလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တခါပြောပြီ၊ သင်တို့နားမကြားကြ။–
၉း၂၇ အဘယ်ကြောင့် တဖန် ကြားချင်သနည်း။ သူ့တပည့်ဖြစ်ချင်သလောဟု ဆို၏။–
၉း၂၈ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည် သူ့တပည့်ဖြစ်၏။ ငါတို့မူကား မောရှေ၏တပည့်ဖြစ်ကြ၏။–
၉း၂၉ ဘုရားသခင်သည် မောရှေ၌ ဗျာဒိတ်ထားတော်မူကြောင်းကို ငါတို့သိကြ၏။ ထိုသူသည် အဘယ်ကဖြစ်သည်ကို မသိဟု ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုကြလျှင်၊–
၉း၃၀ သူသည် အကျွန်ုပ်မျက်စိကိုဖွင့်သော်လည်း အဘယ်ကဖြစ်သည်ဟု သင်တို့မသိကြသည်ကို အံ့ဩဘွယ်ရှိ၏။–
၉း၃၁ ဘုရားသခင်သည် လူဆိုးတို့စကားကို နားထောင်တော်မမူသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ဘုရားသခင်ကို ရိုသေလေးမြတ်၍ အလိုတော်သို့ လိုက်သောသူဖြစ်လျှင် ထိုသူ၏စကားကို နားထောင်တော်မူ၏။–
၉း၃၂ အမိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်းသောသူကို မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်သည်ကို ကမ္ဘာဦးမှစ၍ မကြားစဖူး။–
၉း၃၃ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူသောသူမဟုတ်လျှင် အဘယ်အမှုကိုမျှ မတတ်နိုင်ဟု ပြောဆို၏။–
၉း၃၄ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည် မွေးစကပင် တကိုယ်လုံး၌ ဒုစရိုက်အပြစ်စွဲသောသူဖြစ်လျက်နှင့် ငါတို့ကိုဆုံးမပါသည်တကားဟု ပြောဆိုကြပြီးလျှင်၊ ထိုသူကို တရားစရပ်မှ နှင်ထုတ်ကြ၏။
၉း၃၅ နှင်ထုတ်သည် အကြောင်းကို ယေရှုသည်ကြားပြီးမှ ထိုသူကိုတွေ့တော်မူလျှင်၊ သင်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်သလောဟု မေးတော်မူ၏။–
၉း၃၆ သခင်၊ အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ရမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်၏သားတော်ကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊–
၉း၃၇ ယေရှုက၊ သင်သည် ထိုသူကိုမြင်ခဲ့ပြီးသည်သာမက၊ သင်နှင့် ယခု စကားပြောသောသူသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–
၉း၃၈ သခင်၊ အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါ၏ဟု လျှောက်၍ ညွတ်ပြပ်ကိုးကွယ်လေ၏။–
၉း၃၉ ထိုအခါ ယေရှုကလည်း၊ မျက်စိမမြင်သောသူသည် မြင်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ မြင်သောသူသည် မျက်စိကန်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါသည် တရားစီရင်၍ ဤလောကသို့ ရောက်လာပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၉း၄၀ အထံတော်၌ရှိသော ဖာရိရှဲအချို့တို့သည် ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ ငါတို့သည် မျက်စိကန်းသလောဟု မေးကြ၏။–
၉း၄၁ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် မျက်စိကန်းသည်မှန်လျှင် အပြစ်မရှိ။ ငါတို့မျက်စိမြင်သည်ဟု ယခုဆိုကြ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့၌ အပြစ်တည်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သိုးခြံထဲသို့ တံခါးဝဖြင့်မဝင် အခြားလမ်းဖြင့် ကျော်ဝင်သောသူသည် သူခိုးထားပြဖြစ်၏။–
၁၀း၂ သိုးထိန်းမူကား၊ တံခါးဝဖြင့် ဝင်တတ်၏။–
၁၀း၃ ထိုသူအား တံခါးစောင့်လည်းဖွင့်တတ်၏။ သူ၏စကားသံကို သိုးတို့သည်နားထောင်တတ်ကြ၏။ သူသည်မိမိသိုးတို့ကို နာမည်ဖြင့်ခေါ်၍ ပြင်သို့ထုတ်ဆောင်တတ်၏။–
၁၀း၄ သိုးများကိုထုတ်သောအခါ သိုးတို့ရှေ့မှာ သွား၍ သိုးများသည် သူ၏စကားသံကိုကျွမ်းသောကြောင့် လိုက်တတ်ကြ၏။–
၁၀း၅ မဆိုင်သော သူတို့၏စကားသံကို မကျွမ်းသောကြောင့်၊ မဆိုင်သောသူနောက်သို့မလိုက်ဘဲ ပြေးတတ်ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀း၆ ထိုဥပမာပုံကို ယေရှုဟောတော်မူသည်တွင်၊ ပရိသတ်တို့သည် မိန့်တော်မူသောစကားတော်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို နားမလည်ကြ။–
၁၀း၇ ထိုကြောင့် တဖန် ယေရှုက၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါသည် သိုးဝင်သော တံခါးဝဖြစ်၏။–

၁၀း၈ ငါ့ရှေ့၌ ပေါ်လာသောသူရှိသမျှတို့သည် သူခိုးထားပြဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူတို့၏စကားသံကို သိုးတို့သည် နားမထောင်ကြ။–
၁၀း၉ ငါသည် တံခါးဝဖြစ်၏။ ငါဖြင့်ဝင်သောသူသည် ဘေးနှင့်ကင်းလွတ်လျက် ထွက်ဝင်၍ ကျက်စားရာကို တွေ့ရလိမ့်မည်။–
၁၀း၁၀ သူခိုးသည် ခိုးခြင်း၊ သတ်ခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါသာ လာတတ်၏။ ငါမူကား၊ သိုးတို့သည် အသက်လွတ်ရုံမျှမက အထူးသဖြင့် အသက်နှင့် ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ လာသတည်း။
၁၀း၁၁ ငါသည် ကောင်းသောသိုးထိန်းလည်းဖြစ်၏။ ကောင်းသောသိုးထိန်းသည် သိုးတို့အဘို့အလို့ငှါ မိမိအသက်ကိုစွန့်တတ်၏။–
၁၀း၁၂ သိုးများကိုပိုင်သောသိုးထိန်းမဟုတ်၊ သူငှါးဖြစ်သောသူမူကား၊ တောခွေးလာသည်ကိုမြင်လျှင်၊ သိုးတို့ကိုပစ်ထား၍ ထွက်ပြေးတတ်၏။ တောခွေးသည်လည်း သိုးတို့ကိုလုယက်၍ ကွဲလွင့်စေ၏။–
၁၀း၁၃ သူငှါးသည်သူငှါးဖြစ်၍ သိုးတို့၏အကျိုးကိုမမှတ်သောကြောင့်ထွက်ပြေးတတ်၏။–
၁၀း၁၄ ငါသည်ကောင်းသောသိုးထိန်းဖြစ်၏။ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကိုသိတော်မူ၍၊ ငါသည်လည်း ခမည်းတော်ကို သိသကဲ့သို့ ငါ၏သိုးတို့ကို ငါသိ၏။ ငါ့သိုးတို့သည် လည်း ငါ့ကိုသိကြ၏။–
၁၀း၁၅ ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို သိုးတို့အဘို့အလို့ငှါ စွန့်၏။–
၁၀း၁၆ ဤသိုးခြံသို့မဝင်သော အခြားသိုးတို့ကိုလည်း ငါပိုင်သေး၏။ ထိုသိုးတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့ရမည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ့စကားသံကိုနားထောင်သဖြင့်၊ သိုးခြံတခု သိုးထိန်းတပါးတည်းရှိရလိမ့်မည်။–
၁၀း၁၇ ငါသည် ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်၍ နောက်တဖန် ယူဦးမည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့ကိုချစ်တော်မူ၏။–
၁၀း၁၈ ငါ့အသက်ကို အဘယ်သူမျှ မလုမယူ။ ကိုယ်အလိုအလျောက် ငါစွန့်၏။ ကိုယ်အသက်ကို စွန့်ရသောအခွင့်နှင့် နောက်တဖန် ကိုယ်အသက်ကို ယူပြန်ရသောအခွင့်သည် ငါ၌ရှိ၏။ ထိုအခွင့်ကို ခမည်းတော်သည်ပေးတော်မူပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၀း၁၉ ထိုစကားတော်ကြောင့် ယုဒလူတို့သည် တဖန် ကွဲပြားခြင်းရှိကြ၏။–
၁၀း၂၀ လူများတို့က၊ သူသည် နတ်ဆိုးစွဲ၍ အရူးဖြစ်၏။ သူ့စကားကို အဘယ်ကြောင့် နားထောင်သနည်းဟု ဆိုကြ၏။–
၁၀း၂၁ အချို့တို့က၊ သူ့စကားသည် နတ်ဆိုးစွဲသောသူ၏စကားမဟုတ်။ နတ်ဆိုးသည် မျက်စိကန်းသောသူတို့ကို မြင်စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်သလောဟု ဆိုကြ၏။
၁၀း၂၂ ဆောင်းကာလဖြစ်၍ အင်္ကနိပွဲကို ယေရုရှလင်မြို့၌ ခံကြသောအခါ၊–
၁၀း၂၃ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်နားမှာ ရှောလမုန်ကနားပြင်၌ စင်္ကြံသွားတော်မူစဉ်တွင်၊–
၁၀း၂၄ ယုဒလူတို့က ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံ၍၊ သင်သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ငါတို့ကိုယုံမှားစေမည်နည်း။ ခရစ်တော်မှန်လျှင် အတည့်အလင်း ပြောပါဟု ဆိုကြ၏။–
၁၀း၂၅ ယေရှုကလည်း၊ ငါပြောပြီ။ သင်တို့သည်မယုံကြ။ ငါ့ခမည်းတော်၏အခွင့်နှင့် ငါပြုသောအမှုတို့သည် ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြ၏။–
၁၀း၂၆ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် မယုံကြ။ အဘယ်ကြောင့် မယုံကြသနည်းဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ့သိုးတို့အဝင်မဟုတ်။ အထက်က ငါပြောသည်အတိုင်း၊–
၁၀း၂၇ ငါ့သိုးတို့သည် ငါ့စကားသံကိုနားထောင်၍ ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြ၏။ ထိုသိုးတို့ကို ငါသိ၏။–
၁၀း၂၈ ထာဝရအသက်ကိုလည်း ငါပေး၏။ ထိုသိုးတို့သည် ပျက်စီးခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ်ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှ ထိုသိုးတို့ကို ငါ့လက်မှ မနှုတ်မ ယူရာ။–
၁၀း၂၉ ထိုသိုးတို့ကို ငါ၌ အပ်ပေးတော်မူသော ငါ့ခမည်းတော်သည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့ထက် ကြီးမြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူမျှ ထိုသိုးတို့ကို ငါ့ခမည်းတော်၏လက်မှ မနှုတ်မယူနိုင်ရာ။–
၁၀း၃၀ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်နှင့် တလုံးတဝတည်းဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀း၃၁ ထိုအခါ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ခဲနှင့်ပစ်ခြင်းငှါ တဖန် ကျောက်ခဲတို့ကိုကောက်ယူကြ၏။–
၁၀း၃၂ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်၏အခွင့်နှင့် ကောင်းသောအမှုအများတို့ကို သင်တို့အားပြပြီ။ ထိုအမှုတို့တွင် အဘယ်မည်သောအမှုကြောင့် ငါ့ကိုခဲနှင့်ပစ်ကြမည်နည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊–
၁၀း၃၃ ယုဒလူတို့က၊ ကောင်းသောအမှုကြောင့် ခဲနှင့်ပစ်မည်မဟုတ်။ သင်သည် လူဖြစ်လျက်ပင် ဘုရားသခင်ဖြစ်ရောင်ဆောင်၍ ဘုရားသခင်ကိုလွန်ကျူးသောစကားကြောင့် ခဲနှင့်ပစ်မည်ဟု ဆိုကြ၏။–
၁၀း၃၄ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ဘုရားဖြစ်ကြ၏။။ ငါဆိုသည်ဟု သင်တို့၏ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည်မဟုတ်လော။–
၁၀း၃၅ ဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရသောသူတို့ကို ဘုရားဟူ၍ခေါ်ရလျှင်ငှင်း၊ ကျမ်းစကားကို မပယ်ရလျှင်ငှင်း၊–
၁၀း၃၆ ခမည်းတော်သည် သန့်ရှင်းစေ၍၊ ဤလောကသို့ စေလွှတ်တော်မူသောသူက၊ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသောကြောင့်၊ သင်သည် ဘုရားသခင်ကို လွန်ကျူး၍ပြောသည်ဟု ထိုသူအား ဆိုရာသလော။–
၁၀း၃၇ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်၏အမှုတို့ကိုမပြုလျှင် ငါ့ကိုမယုံကြနှင့်။–
၁၀း၃၈ ပြုလျှင် ငါ့ကိုမယုံသော်လည်း ထိုအမှုတို့ကိုယုံကြလော့။ ထိုသို့ယုံလျှင် ခမည်းတော်သည် ငါ၌ ရှိတော်မူ သည်ကိုငှင်း၊ ငါသည် ခမည်းတော်၌ ရှိတော်မူသည်ကိုငှင်း ယုံ၍ သိမှတ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀း၃၉ ထိုအခါ ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီးခြင်းငှါ တဖန်ရှာကြပြန်လျှင်၊ ထိုသူတို့၏လက်မှ ထွက်ကြွတော်မူ၏။–
၁၀း၄၀ ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံကို ရှေ့ဦးစွာ ပေးရာအရပ်၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ တဖန် ကြွ၍ ထိုအရပ်၌ နေတော်မူ၏။–
၁၀း၄၁ လူများတို့သည် အထံတော်သို့ရောက်လာလျှင်၊ ယောဟန်သည် နိမိတ်လက္ခဏာကိုမပြ။ သို့သော်လည်း ဤသူ၏အကြောင်းကို ယောဟန် ပြောသမျှ မှန်ပေ၏ဟု ဆိုကြသဖြင့်၊–
၁၀း၄၂ ထိုအရပ်၌ လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ညီအစ်မ မာရိနှင့်မာသတို့နေသော ဗေသနိရွာသား၊ လာဇရုအမည်ရှိသောသူတယောက်သည် နာလျက်နေလေ၏။–

၁၁း၂ နာလျက်နေသော လာဇရု၏နှမ မာရိကား၊ သခင်ဘုရားကို ဆီမွှေးနှင့်လိမ်း၍ ခြေတော်ကို မိမိဆံပင်နှင့် သုတ်သောမာရိဖြစ်သတည်း။–

၁၁း၃ ညီအစ်မတို့သည် အထံတော်သို့စေလွှတ်၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ချစ်တော်မူသောသူသည် နာလျက်နေပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။–

၁၁း၄ ထိုစကားကိုယေရှုသည်ကြားတော်မူလျှင်၊ ထိုအနာသည်သေနာမဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေသောအနာဖြစ်၏။ ထိုအနာကြောင့် ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် ဘုန်းထင်ရှားခြင်း ရှိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၁း၅ ယေရှုသည် မာသကို၎င်း၊ သူ၏ညီမနှင့်လာဇရုကို၎င်း ချစ်တော်မူ၏။–

၁၁း၆ လာဇရုနာသည်ကိုကြားတော်မူလျှင်၊ ကြွတော်မမူဘဲ ထိုအရပ်၌ နှစ်ရက်နေတော်မူ၏။

၁၁း၇ ထိုနောက်မှ တပည့်တော်တို့အား၊ ယုဒပြည်သို့ တဖန် သွားကြကုန်အံ့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–

၁၁း၈ တပည့်တော်တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ယုဒလူတို့သည် ယခုပင်ကိုယ်တော်ကိုခဲနှင့်ပစ်ခြင်းငှါ ရှာကြံလျက်ပင် ထိုအရပ်သို့ တဖန် ကြွတော်မူဦးမည်လောဟု လျှောက်ကြ၏။–

၁၁း၉ ယေရှုကလည်း၊ တနေ့တွင် တဆယ်နှစ်နာရီရှိသည်မဟုတ်လော။ လူသည် နေ့အချိန်၌သွားလာလျှင်၊ နေရောင်အလင်းကိုမြင်ရသောကြောင့် ထိမိ၍ မလဲတတ်။–

၁၁း၁၀ ညဉ့်အချိန်၌ သွားလာလျှင်မူကား၊ အလင်းမရှိသောကြောင့် ထိမိ၍ လဲတတ်၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊–

၁၁း၁၁ ငါတို့အဆွေလာဇရုသည် အိပ်ပျော်၏။ သူ့ကိုနိုးခြင်းအလိုငှါ ငါသွားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၁း၁၂ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ သခင်၊ သူသည် အိပ်ပျော်လျှင် သက်သာရလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ကြ၏။–

၁၁း၁၃ ယေရှုသည် လာဇရုသေကြောင်းကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ ပကတိ အိပ်ပျော်ကြောင်းကို မိန့်တော်မူသည်ဟု တပည့်တော်တို့သည် ထင်မှတ်ကြ၏။–

၁၁း၁၄ ထို့ကြောင့် ယေရှုက၊ လာဇရုသေပြီ။ သင်တို့သည် ယုံကြည်မည်အကြောင်း၊–

၁၁း၁၅ ထိုအရပ်၌ ငါမရှိသည်ကိုထောက်၍ သင်တို့အတွက် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ သူ့ဆီသို့ ယခုသွားကြကုန်အံ့ဟု အတည့်အလင်း မိန့်တော်မူ၏။–

၁၁း၁၆ ဒိဒုမု အမည်ရှိသော သောမက၊ အကျွန်ုပ်တို့လည်း လိုက်၍ သခင်နှင့်အတူ အသေခံကြကုန်အံ့ဟု တပည့်တော်ချင်းတို့အား ပြောဆို၏။

၁၁း၁၇ ယေရှုသည်ရောက်တော်မူသောအခါ၊ လာဇရုကိုသင်္ဂြိုဟ်၍ သင်္ချိုင်းတွင်း၌ လေးရက်လွန်လေပြီ။–

၁၁း၁၈ ဗေသနိရွာသည် ယေရုရှလင်မြို့နှင့် တတိုင်လောက်သာကွာသည်ဖြစ်၍၊–

၁၁း၁၉ မာသနှင့်မာရိတို့၏မောင် သေသောကြောင့်၊ သူတို့ကိုနှစ်သိမ့်စေလိုသောငှါ ယုဒလူများတို့သည် လာကြ၏။–

၁၁း၂၀ ယေရှု ကြွလာတော်မူကြောင်းကို မာသသည် ကြားလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ သွား၏။ မာရိမူကား အိမ်၌ ထိုင်လျက်နေရစ်၏။–

၁၁း၂၁ မာသက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ရှိတော်မူလျှင် ကျွန်မ၏မောင် မသေပါ။–

၁၁း၂၂ ယခုသေလျက်ရှိသော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းတော်မူသမျှအတိုင်း ဘုရားသခင်ပေးတော်မူမည်ကို ကျွန်မသိပါသည်ဟု လျှောက်၏။–

၁၁း၂၃ ယေရှုကလည်း၊ သင်၏မောင်သည် ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၁း၂၄ မာသကလည်း၊ နောက်ဆုံးသောနေ့တည်းဟူသော ထမြောက်ရာကာလ၌ သူသည်ထမြောက်လိမ့်မည်ကို ကျွန်မသိပါသည်ဟု လျှောက်၏။–

၁၁း၂၅ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ထမြောက်ခြင်းအကြောင်း၊ အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူသည် သေလွန်သော်လည်း ရှင်လိမ့်မည်။–

၁၁း၂၆ ငါ့ကို ယုံကြည်၍ အသက်ရှင်သောသူရှိသမျှတို့သည်လည်း သေခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ ဤစကားကို ယုံသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ မာသက၊ ဟုတ်ပါ၏သခင်။–

၁၁း၂၇ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဤလောကသို့ကြွလာတော်မူသော ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ကို ကျွန်မယုံပါသည်ဟု လျှောက်၏။

၁၁း၂၈ ထိုသို့ လျှောက်ပြီးမှ မာသသည် သွား၍ မိမိညီမ မာရိအား၊ အရှင်ဘုရား ရောက်တော်မူပြီ။ သင့်ကိုခေါ်တော်မူသည်ဟု တိတ်ဆိတ်စွာခေါ်လေ၏။–

၁၁း၂၉ မာရိသည် ထိုစကားကိုကြားလျှင် အလျင်တဆောတထ၍ အထံတော်သို့သွားလေ၏။–

၁၁း၃၀ ထိုအခါ ယေရှုသည် ရွာထဲသို့မဝင်သေး။ မာသ ခရီးကြိုပြုသောအရပ်၌ ရှိတော်မူသတည်း။–

၁၁း၃၁ ထို့ကြောင့် နှစ်သိမ့်စေသောစကားကိုပြောလျက် မာရိနှင့်အတူ အိမ်၌ရှိသော ယုဒလူတို့သည် မာရိ အလျင်တဆောတထ၍ ထွက်သွားသည်ကို မြင်ကြလျှင်၊ ငိုကြွေးခြင်းငှါ သင်္ချိုင်းသို့သွားပြီဟုဆို၍ သူ့နောက်သို့လိုက်ကြ၏။–

၁၁း၃၂ မာရိသည် ယေရှုရှိတော်မူရာအရပ်သို့ရောက်၍ ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင် ခြေတော်ရင်း၌ပြပ်ဝပ်လျက်၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ရှိတော်မူလျှင် ကျွန်မ၏မောင် မသေပါဟု လျှောက်မူ၏။–

၁၁း၃၃ မာရိမှစ၍ လိုက်လာသော ယုဒလူတို့သည် ငိုကြွေးကြသည်ကို ယေရှုသည် မြင်တော်မူသောအခါ၊ အလွန်ညှိုးငယ်ခြင်း၊ စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိ၍၊–

၁၁း၃၄ အလောင်းကို အဘယ်မှာထားကြသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ သခင်ကြွ၍ ကြည့်တော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။–

၁၁း၃၅ ယေရှုသည် မျက်ရည်ကျတော်မူ၏။–

၁၁း၃၆ ယုဒလူတို့က၊ ကြည့်ပါ၊ လာဇရုကိုအလွန်ချစ်တော်မူပါသည် တကားဟုဆိုကြ၏။–

၁၁း၃၇ အချို့တို့က၊ မျက်စိကန်းသောသူကို မြင်စေတော်မူသော ဤသခင်သည်၊ လာဇရုကိုမသေစေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သလောဟု ဆိုကြ၏။–

၁၁း၃၈ တဖန် ယေရှုသည် အလွန်ညှိုးငယ်သောစိတ်နှင့် သင်္ချိုင်းတွင်းသို့ရောက်တော်မူ၏။ ထိုတွင်းသည် မြေတွင်းဖြစ်၏။ ကျောက်နှင့်ပိတ်ထား၏။–

၁၁း၃၉ ကျောက်ကို ရွှေ့ကြလော့ဟု ယေရှုသည် မိန့်တော်မူလျှင်၊ သေလွန်သောသူ၏နှမ မာသက၊ သခင်၊ ယခုဖြစ်လျှင် နံလိမ့်မည်။ လေးရက်ရှိပါပြီဟု လျှောက်၏။–

၁၁း၄၀ ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် ယုံလျှင် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို မြင်ရလိမ့်မည်၊ ငါပြောပြီမဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၁:၄၃ ထိုအခါ သေလွန်သောသူ၏သင်္ချိုင်းမှ ကျောက်ကိုရွှေ့ကြ၏။ ယေရှုသည်လည်း အထက်သို့ကြည့်မျှော် လျက်၊ အဘ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါ၏။–
၁၁:၄၂ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်စကားကို အစဉ်မပြတ် နားထောင်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူသည်ကို ဝန်းရံလျက်ရှိသော ဤလူအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်စေခြင်းငှါ သူတို့၏အကျိုးကိုထောက်၍ ဤသို့ အကျွန်ုပ် လျှောက်ပါ၏ဟု မိန့်မြွက်တော်မူပြီးမှ၊–
၁၁:၄၃ လာဇရု ထွက်၍လာလော့ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ဟစ်ခေါ်တော်မူ၏။–
၁၁:၄၄ ထိုအခါ သေလွန်သောသူသည် မိမိခြေလက်၌ ပုဆိုးနံငယ်နှင့် ရစ်ပတ်လျက်၊ မျက်နှာကိုလည်း ပဝါနှင့်စည်းလျက် ထွက်လာ၏။ ယေရှုကလည်း၊ သူ့ကို ဖြည်၍လွှတ်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၁:၄၅ ထိုအခါ မာရိဆီသို့လာသော ယုဒလူအများတို့သည် ယေရှုပြုတော်မူသောအမှုကို မြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်ကြ၏။–
၁၁:၄၆ အချို့မူကား၊ ဖာရိရှဲတို့ထံသို့သွား၍ ယေရှုပြုတော်မူသောအမှုကို ကြားပြောကြ၏။
၁၁:၄၇ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ဖာရိရှဲများသည် လွှတ်အရာရှိတို့ကိုစည်းဝေးစေပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည် အဘယ်သို့ ပြုလျက်နေကြသနည်း၊ ထိုသူသည် များစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာကို ပြ၏။–
၁၁:၄၈ သူ့ကို ဤသို့အလွတ်ထားလျှင် လူခပ်သိမ်းတို့သည် ယုံကြည်ကြလိမ့်မည်။ ရောမ လူတို့သည်လည်း လာ၍ ငါတို့အရပ်ဌာနကိုင်း၊ ငါတို့ အမျိုးကိုင်း သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။–
၁၁:၄၉ ထိုသူတို့အဝင်၊ ထိုနှစ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်သော ကယာဖ အမည်ရှိသောသူက၊ သင်တို့သည် အလျှင်းမသိကြ။–
၁၁:၅၀ ယုဒလူမျိုး အကုန်အစင်ပျက်စီးသည်ထက်၊ လူတယောက်သည် လူများတို့အတွက်သော် သာ၍ကောင်းသည်ကို သင်တို့သည် မဆင်ခြင်ပါ တကားဟု ပြောဆို၏။–
၁၁:၅၁ ထိုစကားကို ကိုယ်အလိုအလျောက် ပြောဆိုသည်မဟုတ်။ ထိုနှစ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်လျက်၊ ယေရှုသည် ထိုအမျိုးအတွက် သေရမည် ဟူ၍၎င်း၊–
၁၁:၅၂ ထိုအမျိုးအတွက်သာမကအရပ်ရပ်တို့၌ ကွဲပြားလျက်ရှိသောဘုရားသခင်၏သားများကို အတူစုဝေးစေခြင်းငှါ သေရမည်ဟူ၍၎င်း၊ ပရောဖက် ဉာဏ်နှင့် ဟောပြော၏။–
၁၁:၅၃ ထိုနေ့မှစ၍ ကိုယ်တော်၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါ တိုင်ပင်ကြံစည်ကြ၏။–
၁၁:၅၄ ထိုကြောင့်၊ ယေရှုသည် နောက်တဖန် ယုဒလူတို့တွင် ထင်ရှားစွာမလှည့်လည်ဘဲ၊ ထိုအရပ်မှထွက်၍ တောနှင့်အနီး ဧဖရိမ်အမည်ရှိသောမြို့သို့ ကြွ၍ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ နေတော်မူ၏။
၁၁:၅၅ ယုဒပသခါပွဲခံခါနီးတွင် လူများတို့သည် မိမိတို့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ပွဲမခံမီ အရပ်ရပ်တို့မှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ လာကြ၏။–
၁၁:၅၆ ထိုသူတို့သည် ယေရှုကိုရှာဖွေ၍၊ အချင်းတို့၊ အဘယ်သို့ထင်ကြသနည်း၊ သူသည် ပွဲသို့မလာသလောဟု ဗိမာန်တော်၌ ရပ်လျက် အချင်းချင်း မေးမြန်းကြ၏။–
၁၁:၅၇ ထိုအခါ အဘယ်သူသည် ယေရှုရှိရာအရပ်ကိုသိလျှင် သူ့ကိုဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ ပြည့်နှန်ရမည်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် မှာခဲ့ကြပြီ။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂:၁ ပသခါပွဲခံချိန် ခြောက်ရက်လိုသေးသောအခါ၊ အထက်ကသေလွန်၍ သေခြင်းမှထမြောက်စေ တော်မူသော လာဇရု နေရာအရပ်၊ ဗေသနိရွာသို့ ယေရှုသည် ရောက်တော်မူ၏။–
၁၂:၂ ထိုကြောင့် ထိုသူတို့သည် ပွဲလုပ်ကြသဖြင့် မာသသည် လုပ်ကျွေးမှုကိုဆောင်၍၊ လာဇရုသည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ လျောင်းသောသူတို့ အဝင်ဖြစ်၏။–
၁၂:၃ ထိုအခါ မာရိသည် အဘိုးများစွာထိုက်သော နာဒုဆီမွှေးစစ် အကျပ်သုံးဆယ်ကိုယူ၍၊ ယေရှု၏ ခြေတော်ကို လိမ်းပြီးလျှင် မိမိဆံပင်နှင့်သုတ်သဖြင့်၊ ထိုဆီ၏အမွှေးသည် တအိမ်လုံးကိုနှံ့ပြား၏။–
၁၂:၄ တပည့်တော်တို့ အဝင်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံမည့်သူ၊ ရှိမုန်၏သား ယုဒရှကာရုတ်က၊–
၁၂:၅ ထိုဆီမွှေးကို ဒေနာရိအပြားသုံးရာအဘိုးနှင့်ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား အဘယ်ကြောင့် မပေးသနည်းဟု ဆို၏။–
၁၂:၆ ထိုသို့ဆိုသော်၊– ဆင်းရဲသောသူတို့ အကျိုးကိုထောက်၍ ဆိုသည်မဟုတ်။ မိမိသည် သူခိုးဖြစ်လျက်၊ တပည့်တော်များ သုံးရန် ငွေအိတ်ကိုဆောင်၍ နှိုက်ယူတတ်သောကြောင့်သာ ဆိုသတည်း။–
၁၂:၇ ယေရှုသည်လည်း၊ ထိုမိန်းမကိုရှိစေတော့။ ငါ၏အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်သောနေ့တိုင်အောင် သူသည် ဤဆီမွှေးကိုသိုထားပြီ။–
၁၂:၈ ဆင်းရဲသောသူတို့ကား သင်တို့၌ အစဉ်ရှိကြ၏။ ငါမူကား၊ အစဉ်ရှိသည်မဟုတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၂:၉ ထိုအရပ်၌ယေရှုရှိတော်မူသည်ကို ယုဒလူများအပေါင်းတို့သည် သိလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကြောင့်သာ လာသည်မဟုတ်။ သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသော လာဇရုကိုမြင်ခြင်းငှါ လာကြ၏။–
၁၂:၁၀ ထိုသို့ ယုဒလူများတို့သည် လာဇရုကို အကြောင်းပြုသဖြင့် ထွက်သွား၍၊–
၁၂:၁၁ ယေရှုကို ယုံကြည်သောကြောင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် လာဇရုကိုလည်း သတ်ခြင်းငှါ တိုင်ပင်စီရင်ကြ၏။
၁၂:၁၂ နက်ဖြန်နေ့၌ ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ကြွလာတော်မူသည်ကို၊ ထိုပွဲသို့လာသော လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် ကြားရလျှင်၊–
၁၂:၁၃ စွန်ပလွံခက်များကို ကိုင်လျက်၊ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ ထွက်သွားကြ၍၊ ဟောရှဏ္ဏာ ဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ကြွလာတော် မူသော ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။–
၁၂:၁၄ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊–

၁၂:၁၅ အိုဇိအုန်သတို့သမီး၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏အရှင်မင်းကြီးသည် မြည်းကလေးကိုစီး၍ သင်ရှိရာသို့ ကြွလာတော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုလော့ဟု ရေးထားသည်နှင့် အညီ၊ ယေရှုသည် မြည်းကလေးကိုတွေ့၍ စီးတော်မူ၏။–

၁၂:၁၆ ထိုအကြောင်းအရာကို တပည့်တော်တို့သည် အစအဦး၌ နားမလည်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကို ရည်မှတ်၍ ထိုသို့ရေးထားသည်ကိုင်း၊ ကိုယ်တော်အား ထိုသို့ပြုကြသည်ကိုင်း၊ ဘုန်းပွင့်တော်မူ သည်နောက် သတိရ၍ မှတ်မိကြ၏။

၁၂:၁၇ နောက်တော်သို့လိုက်သော လူအစုအဝေးတို့သည်ကား၊ လာဇရုကို သင်္ချိုင်းတွင်းမှခေါ်၍ သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသည်အကြောင်းကို သက်သေခံကြ၏။–

၁၂:၁၈ ထိုနိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူသည်ဟု လူများတို့သည် သိတင်းကြားသောကြောင့်၊ ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ ထွက်သွားကြ၏။–

၁၂:၁၉ ဖာရိရှဲ အချင်းချင်းတို့လည်း၊ သင်တို့သည် အလျင်းမတတ်နိုင်။ ဤလောကသည် ထိုသူနောက်သို့ လိုက်သွားပါပြီတကားဟု ပြောဆိုကြ၏။

၁၂:၂၀ ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုနှင့် ထိုပွဲသို့ ရောက်လာသောသူတို့တွင် ဟေလသလူအချို့ ပါ၏။–

၁၂:၂၁ ထိုသူတို့သည် ဂါလိလဲပြည် ဗက်ဇဲဒမြို့သားဖြစ်သော ဖိလိပ္ပုထံသို့ သွား၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယေရှုကို မြင်ချင်ပါသည်၊ ခင်ဗျားဟု တောင်းပန်ကြ၏။–

၁၂:၂၂ ဖိလိပ္ပုသည် သွား၍ အန္ဒြေကို ကြားပြောပြီးမှ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ယေရှုကို လျှောက်၏။–

၁၂:၂၃ ယေရှုကလည်း၊ လူသားသည် ဘုန်းပွင့်ရသော အချိန်ရောက်လာပြီ။–

၁၂:၂၄ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ မြေ၌ကျသောစပါးစေ့သည် မပျက်လျှင် တခုတည်းနေ၏။ ပျက်လျှင်မူကား များစွာသောအသီးကို သီးတတ်၏။–

၁၂:၂၅ မိမိအသက်ကို နှမြောသောသူသည် အသက်ဆုံးလိမ့်မည်။ ဤလောက၌ မိမိအသက်ကို မုန်းသောသူမူကား၊ ထာဝရအသက်ကို စောင့်ရှောက်လျက်နေ၏။–

၁၂:၂၆ ငါ၏အမှုကိုဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်လျှင် ငါ့နောက်သို့လိုက်ရမည်။ ငါ၏အမှုဆောင်သည်လည်း ငါရှိရာအရပ်၌ ရှိလိမ့်မည်။ ငါ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သော သူဖြစ်လျှင် ထိုသူကို ခမည်းတော်သည် ချီးမြှောက်တော်မူလတ့ံ။

၁၂:၂၇ ငါသည် ယခုစိတ်နှလုံး ပူပန်ခြင်းရှိ၏။ အဘယ်သို့ ငါလျှောက်ရမည်နည်း။ ထိုအချိန်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူပါ၊ အဘဟု လျှောက်ရမည်လော။ အကြောင်းရှိ၍သာ ထိုအချိန်သို့ရောက်လာပြီ။–

၁၂:၂၈ အိုအဘ၊ ကိုယ်တော်၏နာမတော်ကို ချီးမြှောက်တော်မူပါဟု မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ကောင်းကင်မှစကားသံကား၊ ငါချီးမြှောက်ခဲ့ပြီ၊ တဖန် ချီးမြှောက်ဦး မည်ဟု လာ၏။–

၁၂:၂၉ ဝန်းရံလျက်ရှိသော လူအစုအဝေးတို့သည် ကြားလျှင် မိုယ်းချုန်းသည်ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်း ကိုယ်တော်အား ကောင်းကင်တမန်မြွက်သည်ဟု ဆိုကြ ၏။–

၁၂:၃၀ ယေရှုက၊ ထိုစကားသံသည် ငါ့အဘို့အလိုငှါ လာသည်မဟုတ်၊ သင်တို့အဘို့အလိုငှါ လာ၏။–

၁၂:၃၁ ယခုတွင် ဤလောကသည် တရားစီရင်ခြင်းကိုခံရ၏။ ယခုတွင် ဤလောကကို အစိုးရသောမင်းသည် ပြင်သို့နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။–

၁၂:၃၂ ငါသည်လည်း မြေကြီးနှင့်ခွါ၍ မြှောက်ထားခြင်းကိုခံရလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့ကို ငါ့ထံသို့ ငါဆွဲမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၂:၃၃ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော်၊ မိမိသည် အဘယ်သို့သေရမည်အရိပ်ကို ပေးတော်မူ၏။

၁၂:၃၄ လူများတို့ကလည်း၊ ခရစ်တော်သည် အစဉ်အမြဲတည်သည်ဟု ပညတ္တိကျမ်း၌ လာကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ကြားသိရပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင် လူသားသည် မြှောက်ထားခြင်းကို ခံရမည်ဟု သင်သည် အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း။ ထိုလူသားသည် အဘယ်သို့သောသူနည်းဟု ဆိုကြ၏။–

၁၂:၃၅ ယေရှုကလည်း၊ အလင်းသည် သင်တို့တွင် ခဏသာရှိ၏။ အလင်းရှိစဉ်အခါ သွားလာကြလော့။ သို့မဟုတ်လျှင် မှောင်မိုက်သည် သင်တို့ကိုမှီလိမ့်မည်။ မှောင်မိုက်၌သွားသောသူသည် အဘယ်ဆီသို့ မိမိသွားသည်ကို မိမိမသိ။–

၁၂:၃၆ အလင်းရှိစဉ်အခါ အလင်း၏သား ဖြစ်အံ့သောငှါ အလင်းကိုယုံကြည်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးမှ ယေရှုသည် ထွက်ကြွ၍ ထိုသူတို့ကို တိမ်းရှောင်လျက် နေတော်မူ၏။

၁၂:၃၇ ထိုမျှလောက် ကြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို သူတို့မျက်မှောက်၌ ပြတော်မူသော်လည်း သူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့မရောက်ကြ။–

၁၂:၃၈ ပရောဖက်ဟေရှာယ ဟောဘူးသည်ကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ဟောပြောသော သိတင်းစကားကို အဘယ်သူယုံပါသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည် အဘယ်သူအား ထင်ရှားတော်မူသနည်းဟူသော စကားသည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သတည်း။–

၁၂:၃၉ တဖန် ပရောဖက်ဟေရှာယဟောပြန်သည်ကား၊–

၁၂:၄၀ သူတို့မျက်စိမမြင်၊ စိတ်နှလုံးနားမလည်၊ အကျင့်မပြောင်းလဲ၊ သူတို့အနာရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေသည်တိုင်အောင် သူတို့မျက်စိကိုကွယ်စေတော်မူ၏။ သူတို့စိတ်နှလုံးကို မိုက်စေတော်မူ၏ဟူသောစကားကြောင့် ထိုသူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့မရောက်နိုင်ကြ။–

၁၂:၄၁ ဟေရှာယသည် ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကိုမြင်၍ ဗျာဒိတ်တော်ကို ပြန်စဉ်တွင် ထိုစကားကိုဟောပြောသတည်း။–

၁၂:၄၂ သို့သော်လည်း အရာရှိအများတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်ကြ၏။ တရားစရပ်မှ ဖာရိရှဲတို့သည် နှင်ထုတ်မည်ကိုစိုးရိမ်သောကြောင့် ထင်ရှားစွာ ဝန်မ ခံကြ။–

၁၂:၄၃ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော ဘုန်းအသရေထက် လူတို့ပေးသောဘုန်းအသရေကို သာ၍နှစ်သက်ကြ၏။

၁၂:၄၄ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူသည် ငါ့ကိုသာယုံကြည်သည်မဟုတ်၊ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူကို ယုံကြည်၏။–

၁၂:၄၅ ငါ့ကိုကြည့်မြင်သောသူသည် ငါကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူကို ကြည့်မြင်၏။–

၁၂:၄၆ ငါ့ကို ယုံကြည်သမျှသောသူတို့သည် မှောင်မိုက်၌ မနေစေခြင်းငှါ ငါသည် အလင်းဖြစ်လျက် ဤလောကသို့ကြွလာပြီ။–

၁၂:၄၇ ငါ့စကားကိုကြားသောသူသည် မယုံကြည်ဘဲနေလျှင် ထိုသူကို ငါသည် အပြစ်မစီရင်။ လောကီသားတို့ကို အပြစ်စီရင်အံ့သောငှါ ငါလာ သည်မဟုတ်၊ လောကီသားတို့ကို ကယ်တင်အံ့သောငှါ ငါလာ၏။–

၁၂:၄၈ ငါ့ကိုပယ်၍ ငါ့စကားကိုနားမခံသောသူအား အပြစ်စီရင်သောသူရှိသေး၏။ ငါဟောပြောသောစကားပင် နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုသူအား အပြစ်စီရင်လိမ့် မည်။–

၁၂:၄၉ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောသည်မဟုတ်၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်သည် အဘယ်သို့ ငါဆုံးမဟောပြော ရမည်ကို ပညတ်ပေးတော်မူပြီ။ ခမည်းတော်၏ပညတ်တော်သည် ထာဝရအသက်ဖြစ်သည်ကို ငါသိ၏။–

၁၂:၅၀ ထိုကြောင့် ဟောပြောသမျှတို့ကို ခမည်းတော်မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ငါဟောပြောသည်ဟု ကြွေးကြော်၍ မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ပသခါပွဲမခံမှီ၌ ယေရှုသည် ဤလောကမှ ခမည်းတော်ထံသို့ ပြောင်းရသောအချိန်ရောက်သည်ကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဤလောက၌ရှိသော မိမိလူတို့ကို ချစ်တော်မူသောကြောင့် အဆုံးတိုင်အောင် ချစ်တော်မူ၏။–

၁၃း၂ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံမည်အကြောင်း မာရ်နတ်သည် ရှိမုန်၏သား ယုဒရှကာရုတ်၏စိတ်နှလုံး၌ အကြံပေးသွင်းနှင့်သတည်း။ ထိုအခါ ညစာကိုစားကြစဉ်၊–

၁၃း၃ ခမည်းတော်သည် အလုံးစုံတို့ကိုသူ၏လက်သို့ အပ်ပေးတော်မူသည်ကိုင်၎း၊ သူသည် ဘုရားသခင့်ထံတော်မှ ထွက်လာသည်ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ ကြွသွားမည်ကို၎င်း ယေရှုသည် သိတော်မူသည်နှင့်၊–

၁၃း၄ စားပွဲမှထ၍ ဝတ်လုံတော်ကိုချွတ်ပြီးလျှင်၊ ပဝါကိုယူ၍ ခါးကိုစည်းတော်မူ၏။–

၁၃း၅ ထိုနောက်မှ ရေကို အင်တုံ၌လောင်း၍ တပည့်တော်တို့၏ခြေကို ဆေးပြီးမှ ခါး၌စည်းသောပဝါနှင့် သုတ်တော်မူ၏။

၁၃း၆ ရှိမုန်ပေတရုဆီသို့ရောက်တော်မူသောအခါ ထိုတပည့်တော်က၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ခြေကို ဆေးတော်မူမည်လောဟု မေးလျှောက်၏။–

၁၃း၇ ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် ငါပြုသောအမှုကို ယခု နားမလည်သေး။ နောက်မှသိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၃း၈ ပေတရုကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ခြေကို အလျှင်းဆေးတော်မမူရဟု လျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း၊ သင့်ကို ငါမဆေးရလျှင် သင်သည် ငါနှင့်မ ဆက်ဆံရဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၃း၉ ရှိမုန်ပေတရုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်၏ခြေကိုသာ မဆေးပါနှင့်။ လက်ကို၎င်း၊ ဦးခေါင်းကို၎င်း ဆေးတော်မူပါဟု လျှောက်ပြန်၏။–

၁၃း၁၀ ယေရှုကလည်း၊ ရေချိုးပြီးသောသူမည်သည်ကား၊ ခြေဆေးခြင်းမှတပါး ဆေးရသောအကြောင်းမရှိ။ တကိုယ်လုံးစင်ကြယ်၏။ သင်တို့သည် စင်ကြယ်သော် လည်း အချို့မစင်ကြယ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၃း၁၁ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည့်သူကို သိတော်မူသောကြောင့်၊ သင်တို့တွင် တချို့မစင်ကြယ်ဟု မိန့်တော်မူသတည်း။

၁၃း၁၂ ထိုသို့ သူတို့၏ခြေကို ဆေးတော်မူပြီးမှ တဖန် ဝတ်လုံကိုဝတ်၍ လျောင်းတော်မူလျက်၊ သင်တို့၌ ငါပြုခဲ့သောအမှုကို နားလည်ကြသလော။–

၁၃း၁၃ သင်တို့သည် ငါ့ကို အရှင်ဘုရားဟူ၍၎င်း၊ သခင်ဟူ၍၎င်း ခေါ်တတ်ကြ၏။ ထိုစကားလည်း ဟုတ်မှန်သောစကားဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ခေါ်ကြ သည့်အတိုင်း ငါမှန်၏။–

၁၃း၁၄ ငါသည် သခင်ဖြစ်လျက်၊ အရှင်ဘုရားလည်းဖြစ်လျက်နှင့် သင်တို့၏ခြေကိုဆေးလျှင် သင်တို့သည် အချင်းချင်းတို့၏ခြေကို ဆေးရကြမည်။–

၁၃း၁၅ ငါသည် သင်တို့၌ ပြုသကဲ့သို့ သင်တို့သည် ပြုစေခြင်းငှါ ပုံသက်သေကိုပြခဲ့ပြီ။–

၁၃း၁၆ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ကျွန်သည် သခင်ထက် သာ၍ ကြီးမြတ်သည်မဟုတ်။ တမန်သည်လည်း စေလွှတ်သောသူထက် သာ၍ ကြီးမြတ် သည် မဟုတ်။–

၁၃း၁၇ ဤအရာများကို သင်တို့သိ၍ သိသည့်အတိုင်း ကျင့်လျှင် မင်္ဂလာရှိကြ၏။–

၁၃း၁၈ သင်တို့ရှိသမျှကို ငါရည်မှတ်၍ ပြောသည်မဟုတ်။ ငါရွေးကောက်သောသူတို့ကို ငါသိ၏။ ကျမ်းစာချက် ပြည့်စုံမည်အကြောင်းငါနှင့်အတူ စားသောသူသည် ငါ့ကို ခြေနှင့်ကျောက်သတည်း။–

၁၃း၁၉ ထိုအမှုအရာရောက်သောအခါ ငါသည် ဤမည်သောသူဖြစ်သည်ကို သင်တို့သည် ယုံကြည်စေခြင်းငှါ၊ မရောက်မှီ ယခုပင် သင်တို့အား ငါပြောနှင့်ပြီ။–

၁၃း၂၀ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါစေလွှတ်သောသူကို လက်ခံသောသူသည် ငါ့ကိုလက်ခံ၏။ ငါ့ကို လက်ခံသောသူသည် ငါ့ကို စေလွှတ် တော်မူသောသူကို လက်ခံသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃း၂၁ ထိုသို့ ယေရှုသည် မိန့်တော်မူပြီးမှ စိတ်နှလုံးတော်ပူပန်ခြင်းရှိ၍၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်ဟု သက်သေခံလျက် မိန့်တော်မူ၏။–

၁၃း၂၂ အဘယ်သူကိုရည်ဆောင်၍ မိန့်တော်မူသည်ကို တပည့်တော်တို့သည် တွေးတောခြင်းရှိသဖြင့်၊ အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် ကြည့်ရှုကြ၏။–

၁၃း၂၃ ယေရှုချစ်တော်မူသော တပည့်တော်သည် ရင်ခွင်တော်နားမှာ လျောင်းသဖြင့်၊–

၁၃း၂၄ အဘယ်သူကိုရည်ဆောင်၍ မိန့်တော်မူသနည်းဟု မေးစေခြင်းငှါ၊ ရှိမုန်ပေတရုသည် ထိုတပည့်တော်ကို အမှတ်ပေး၏။–

၁၃း၂၅ ထိုတပည့်တော်သည် ယေရှု၏ရင်တော်ကိုမှီ၍ လျောင်းနေလျက်၊ သခင်၊ အဘယ်သူနည်းဟု လျှောက်၏။–

၁၃း၂၆ ယေရှုကလည်း၊ ဤမုန့်တလုပ်စာကို ငါနှစ်၍ ပေးသောသူဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ မုန့်တလုပ်စာကို နှစ်ပြီးမှ ရှိမုန်၏သား ယုဒရှကာရုတ်အား ပေး တော်မူ၏။–

၁၃း၂၇ ထိုသူသည် မုန့်တလုပ်စာကို ခံပြီးမှ၊ စာတန်သည် သူ့အထဲသို့ဝင်လေ၏။ ယေရှုကလည်း၊ သင်ပြုရသောအမှုကို အလျင်အမြန်ပြုလော့ဟု ထိုသူအား မိန့်တော်မူ၏။–

၁၃း၂၈ အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ မိန့်တော်မူသည်ကို စားပွဲ၌ လျောင်းသောသူတို့တွင် အဘယ်သူမျှမသိ။–

၁၃း၂၉ အချို့တို့က၊ ယုဒရှကာရုတ်သည် ငွေအိတ်ကိုဆောင်သောကြောင့်၊ ဤပွဲ၌ ငါတို့သုံးစရာအဘို့ကို ဝယ်လော့ဟူ၍၎င်း၊ သို့မဟုတ် ဆင်းရဲသော သူတို့အား တစုံတခုကို ပေးလော့ဟူ၍၎င်း၊ ယေရှုမိန့်တော်မူသည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။–

၁၃း၃၀ ယုဒရှကာရုတ်သည် မုန့်တလုပ်စာကို ခံပြီးမှ ချက်ခြင်းထွက်သွား၏။ ထိုအချိန်ကား ညအချိန်ဖြစ်၏။

၁၃း၃၁ ထိုသူသွားသည်နောက်၊ ယေရှုက၊ ယခုတွင် လူသားသည် ဘုန်းထင်ရှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း လူသားအားဖြင့် ဘုန်းတော် ထင်ရှားခြင်းရှိ၏။–

၁၃း၃၂ ဘုရားသခင်သည် လူသားအားဖြင့် ဘုန်းတော်ထင်ရှားခြင်းရှိလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင်အားဖြင့် သူ၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော် မူလိမ့်မည်။ ကာလ မကြာမမြင့်မှီ သူ၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော်မူလိမ့်မည်။–

၁၃း၃၃ ချစ်သားတို့၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ခဏသာနေရ၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုရှာကြလိမ့်မည်။ ငါသွားရာအရပ်သို့ သင်တို့မရောက်နိုင်ကြဟု

ယုဒလူတို့အား ငါပြောသကဲ့သို့ ယခု သင်တို့အား ငါပြော၏။–
၁၃း၃၄ သင်တို့သည် အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် ချစ်ကြလော့။ ငါသည် သင်တို့ကိုချစ်သည်နည်းတူ အချင်းချင်းချစ်ကြလော့ဟု ပညတ်သစ်ကို ငါပေး၏။–
၁၃း၃၅ သင်တို့သည် အချင်းချင်းချစ်ကြလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထိုမေတ္တာကိုထောက်၍ သင်တို့သည် ငါ၏တပည့်ဖြစ်သည်ကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၃း၃၆ ရှိမုန်ပေတရုက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်အရပ်သို့ကြွတော်မူမည်နည်းဟု မေးလျှောက်လျှင်၊ ယေရှုက၊ ငါသွားရာအရပ်သို့ သင်သည် ယခုမလိုက်နိုင်။ နောင်မှလိုက်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၃း၃၇ ပေတရုကလည်း၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် ယခု မလိုက်နိုင်သနည်း။ ကိုယ်တော်အဘို့ အကျွန်ုပ်၏အသက်ကို စွန့်ပါ မည်ဟု လျှောက်လျှင်–
၁၃း၃၈ ယေရှုက၊ ငါ့အဘို့သင့်အသက်ကိုစွန့်မည်လော။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ကြက်မတွန်မှီသင်သည် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကိုငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ တဖန်တုံ ယေရှုက၊ သင်တို့စိတ်နှလုံး ပူပန်ခြင်းမရှိစေနှင့်။ ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်ကြလော့။ ငါ့ကိုလည်းယုံကြည်ကြလော့။–
၁၄း၂ ငါ့အဘ၏အိမ်တော်၌ နေစရာအခန်းအများရှိ၏။ သို့မဟုတ်လျှင် မဟုတ်ကြောင်းကို သင်တို့အား ငါမပြောဘဲမနေ။ သင်တို့နေစရာအရပ်ကို ပြင်ဆင်ခြင်းငှါ ငါသွားရ၏။–
၁၄း၃ ငါသည် သွား၍ သင်တို့နေစရာအရပ်ကို ပြင်ဆင်ပြီးမှ တဖန် လာပြန်၍၊ ငါရှိရာအရပ်၌ သင်တို့ရှိစေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ငါ့ထံသို့ သိမ်းဆည်းမည်။–
၁၄း၄ ငါသည် အဘယ်အရပ်သို့သွားသည်ကိုငှင်း၊ လမ်းခရီးကိုငှင်း၊ သင်တို့သိကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၄း၅ သောမကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်အရပ်သို့သွားတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ မသိသည်ဖြစ်၍၊ လမ်းခရီးကို အဘယ်သို့ သိနိုင်ပါမည်နည်း ဟု လျှောက်လျှင်၊–
၁၄း၆ ယေရှုက၊ ငါသည် လမ်းခရီးဖြစ်၏။ သမ္မာတရားလည်းဖြစ်၏။ အသက်လည်းဖြစ်၏။ ငါ့ကို အမှီမပြုလျှင် အဘယ်သူမျှ ခမည်းတော်ထံသို့မရောက်ရ။–
၁၄း၇ သင်တို့သည် ငါ့ကိုသိလျှင် ငါ့ခမည်းတော်ကိုမသိဘဲ မနေရကြ။ ယခုမှစ၍ ခမည်းတော်ကိုသိမြင်ကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၄း၈ ဖိလိပ္ပုကလည်း၊ သခင်၊ ခမည်းတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ပြတော်မူပါ။ ထိုသို့ ပြတော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်တို့အလို ပြည့်စုံပါမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊–
၁၄း၉ ယေရှုက၊ ဖိလိပ္ပု၊ ဤမျှကာလပတ်လုံး ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိပြီးမှ သင်သည် ငါ့ကိုမသိသေးသလော။ ငါ့ကိုမြင်သောသူသည် ခမည်းတော်ကိုမြင်၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ခမည်းတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ပြတော်မူပါဟု သင်သည် အဘယ်သို့ဆိုရသနည်း။–
၁၄း၁၀ ငါသည်ခမည်းတော်၌ ရှိသည်ကိုငှင်း၊ ခမည်းတော်သည် ငါ၌ ရှိတော်မူသည်ကိုငှင်း မယုံသလော။ ငါဟောပြောသောစကားကို ကိုယ်အလိုအလျောက် ငါဟောပြောသည်မဟုတ်။ ငါပြုသောအမှုတို့ကိုကား၊ ငါ၌တည်နေတော်မူသော ခမည်းတော်သည် ပြုတော်မူ၏။–
၁၄း၁၁ ငါသည် ခမည်းတော်၌ ရှိသည်ကိုငှင်း၊ ခမည်းတော်သည် ငါ၌ရှိတော်မူသည်ကိုငှင်း ယုံကြလော့။ ငါ့စကားကို မယုံလျှင်၊ ငါ့အမှုတို့ကိုထောက်၍ ယုံကြ လော့။–
၁၄း၁၂ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူသည် ငါပြုသောအမှုတို့ကို ပြုလိမ့်မည်။ ထိုအမှုတို့ထက် သာ၍ကြီးသော အမှုတို့ကိုလည်း ပြုလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့ သွား၍၊–
၁၄း၁၃ သင်တို့သည် ငါ၏နာမကို အမှီပြုလျက် ဆုတောင်းသမျှအတိုင်း ငါပြုမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ခမည်းတော်သည် သားတော်အားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားတော်မူခြင်းရှိမည် အကြောင်းတည်း။–
၁၄း၁၄ သင်တို့သည် ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍ တစုံတခုသော ဆုကို တောင်းလျှင်၊ တောင်းသည်အတိုင်း ငါပြုမည်။
၁၄း၁၅ ငါ့ကိုချစ်လျှင် ငါ့ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ကြလော့။ ငါသည် ခမည်းတော်ကိုတောင်း၍၊–
၁၄း၁၆ ခမည်းတော်က သမ္မာတရားကိုပြသော ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော တပါးသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို သင်တို့နှင့်အတူ အစဉ်မပြတ် တည်နေစေခြင်းငှါ သင်တို့အား ပေးတော်မူမည်။–
၁၄း၁၇ ထိုဝိညာဉ်တော်ကို လောကီသားတို့သည် မသိမမြင်သောကြောင့် မခံမယူနိုင်ကြ။ ထိုဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့နှင့်အတူ တည်နေ၍၊ သင်တို့၌ ရှိတော်မူသောကြောင့် သင်တို့သိရကြ၏။–
၁၄း၁၈ ငါသည်သင်တို့ကို မိဘမဲ့ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွန့်ပစ်မည်မဟုတ်။ သင်တို့ဆီသို့လာဦးမည်။–
၁၄း၁၉ ခဏကြာပြီးမှ လောကီသားတို့သည် ငါ့ကို မမြင်ရကြ။ သင်တို့မူကား မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ငါသည် အသက်ရှင်သောကြောင့် သင်တို့သည်လည်း အသက် ရှင်ရကြလိမ့်မည်။–
၁၄း၂၀ ငါသည် ခမည်းတော်၌ ရှိသည်ကိုငှင်း၊ သင်တို့သည် ငါ၌ ရှိသည်ကိုငှင်း၊ ငါသည် သင်တို့၌ ရှိသည်ကိုငှင်း၊ ထိုနေ့၌ သင်တို့သည် သိရကြ လိမ့်မည်။–
၁၄း၂၁ ငါ့ပညတ်တို့ကိုရ၍ စောင့်ရှောက်သောသူသည် ငါ့ကို ချစ်သောသူဖြစ်၏။ ငါ့ကို ချစ်သောသူကို ငါ့ခမည်းတော်သည် ချစ်တော်မူမည်။ ငါသည်လည်း ထိုသူကို ချစ်၍ သူ့အား ကိုယ်တိုင်ထင်ရှားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၄း၂၂ ယုဒရှကာရုတ်မဟုတ်၊ အခြားသောယုဒက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် လောကီသားတို့အား မထင်ရှားဘဲ အကျွန်ုပ်တို့အား အဘယ်သို့ ထင်ရှား တော်မူမည်နည်းဟု မေးလျှောက်၏။–
၁၄း၂၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကိုချစ်သောသူသည် ငါ့စကားကို နားထောင်လိမ့်မည်။ ငါ့ခမည်းတော်သည် ထိုသူကိုချစ်တော်မူသည်။ ငါတို့သည်လည်း သူ့ဆီသို့ကြွ၍ နေရာချမည်။–

၁၄း၂၄ ငါ့ကိုမချစ်သောသူသည် ငါ့စကားကို နားမထောင်။ သင်တို့ကြားသောစကားသည် ငါ့စကားမဟုတ်။ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်၏ စကားတော် ဖြစ်၏။—

၁၄း၂၅ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိစဉ်တွင် ဤစကားကို ပြောခဲ့ပြီ။—

၁၄း၂၆ ခမည်းတော်သည် ငါ့အတွက်ကြောင့် စေလွှတ်တော်မူသော ဥပဒ္ဒာယ်ဆရာတည်းဟူသော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အား ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ပြသသွန်သင်တော်မူ၍၊ ငါပြောခဲ့သမျှသောစကားတို့ကို မှတ်မိသောဉာဏ်ကို သင်တို့အားပေးတော်မူမည်။—

၁၄း၂၇ ငြိမ်သက်ခြင်းကို သင်တို့၌ ငါထားခဲ့၏။ ငါ၏ငြိမ်သက်ခြင်းကို သင်တို့အား ငါပေး၏။ လောကီသားတို့ ပေးသကဲ့သို့ ငါပေးသည် မဟုတ်။ သင်တို့စိတ်နှလုံး ပူပန်ခြင်း၊ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိစေနှင့်။—

၁၄း၂၈ ငါသည် ယခုသွားသော်လည်း သင်တို့ဆီသို့ လာဦးမည်ဟု ငါပြောသောစကားကို သင်တို့ကြားရကြပြီ။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုချစ်လျှင် ခမည်းတော်ထံသို့ ငါသွားမည်ကို ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်တော်မူ၏။—

၁၄း၂၉ ထိုအမှုအရာ ရောက်သောအခါ သင်တို့သည် ယုံကြည်စေခြင်းငှါ၊ မရောက်မီ ယခုပင် သင်တို့အား ငါပြောနှင့်ပြီ။—

၁၄း၃၀ ယခုမှစ၍ ငါသည် သင်တို့နှင့် များစွာမပြောရ။ အကြောင်းမူကား၊ ဤလောကကို အစိုးရသောမင်းသည် လာဆဲဖြစ်၏။ လာသော်လည်း ငါ၌ အဘယ်အခွင့်အရာကိုမျှ မတွေ့ရ။—

၁၄း၃၁ ငါသည် ခမည်းတော်ကို ချစ်သည်ကိုငှင်း၊ ခမည်းတော်မှာတော်မူသည်အတိုင်း ငါပြုသည်ကိုငှင်း၊ လောကီသားတို့ သိမည်အကြောင်းတည်း။ ဤအရပ်မှထ၍ သွားကြကုန်အံ့။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ ငါသည် မှန်သော စပျစ်နွယ်ပင်ဖြစ်၏။ ငါ့ခမည်းတော်သည်လည်း ဥယျာဉ်စောင့်ဖြစ်တော်မူ၏။—

၁၅း၂ ငါ၌ အသီးမသီးသော အခက်ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်ပစ်တော်မူ၏။ အသီးသီးသော အခက်ရှိသမျှတို့ကို သာ၍ သီးစေခြင်းငှါ သုတ်သင်ရှင်းလင်းတော်မူ၏။—

၁၅း၃ သင်တို့သည် ငါဟောပြောသောစကားအားဖြင့် ယခုပင် ရှင်းလင်းလျက် ရှိကြ၏။—

၁၅း၄ ငါ၌ တည်နေကြလော့။ ငါသည်လည်း သင်တို့၌ တည်နေမည်။ စပျစ်ခက်သည် အပင်၌ မတည်လျှင်၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် အသီးမသီးနိုင်သကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် ငါ၌မတည်လျှင် အသီးမသီးနိုင်ကြ။—

၁၅း၅ ငါသည် စပျစ်နွယ်ပင် ဖြစ်၏။ သင်တို့သည် အခက်များ ဖြစ်ကြ၏။ အကြင်သူသည် ငါ၌တည်၍ ငါသည်လည်း သူ၌ တည်၏။ ထိုသူသည် များစွာသော အသီးကို သီးတတ်၏။ ငါနှင့်ကွာလျှင် သင်တို့သည် အဘယ်အမှုကိုမျှ မတတ်နိုင်ကြ။—

၁၅း၆ ငါ၌မတည်သောသူသည် သွေ့ခြောက်သော အခက်ကဲ့သို့ ပြင်သို့ပစ်လိုက်ခြင်းကို ခံရ၏။ ထိုသို့သောအခက်များကို လူတို့သည် စုသိမ်း၍ မီးထဲသို့ချလိုက်ကြသဖြင့် မီးလောင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။—

၁၅း၇ သင်တိုသည် ငါ၌တည်၍ ငါ့စကားသည် သင်တို့၌တည်လျှင်၊ သင်တို့သည် တောင်းချင်သမျှကို တောင်း၍ ရကြလိမ့်မည်။

၁၅း၈ သင်တို့သည် များစွာသောအသီးကို သီးသောအားဖြင့်၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ဘုန်းထင်ရှားတော်မူ၍၊ သင်တိုသည်လည်း ငါ၏တပည့်မှန်ကြလိမ့်မည်။—

၁၅း၉ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို ချစ်တော်မူသကဲ့သို့ ငါသည် သင်တို့ကိုချစ်၏။ ငါ၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ တည်နေကြလော့။—

၁၅း၁၀ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်၏ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်၍ ခမည်းတော်၏မေတ္တာ၌ တည်နေသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် ငါ့ပညတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်လျှင်၊ ငါ့မေတ္တာ၌ တည်နေကြလိမ့်မည်။—

၁၅း၁၁ သင်တို့၌ ငါဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း တည်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း စုံလင်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဤစကားကို သင်တို့အား ငါဟော ပြော၏။—

၁၅း၁၂ ငါ့ပညတ်ဟူမူကား၊ ငါသည် သင်တို့ကိုချစ်သည်နည်းတူ သင်တို့သည် အချင်းချင်းချစ်ကြလော့၊—

၁၅း၁၃ ကိုယ်အဆွေတို့အဘို့အလိုငှါ ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်ခြင်းမေတ္တာထက်သာ၍ မြတ်သောမေတ္တာသည် အဘယ်သူ၌မျှမရှိ။—

၁၅း၁၄ သင်တို့သည် ငါ့ပညတ်သမျှတို့ကို ကျင့်ဆောင်လျှင် ငါ၏အဆွေဖြစ်ကြ၏။—

၁၅း၁၅ ယခုမှစ၍ ငါသည် သင်တို့ကို ကျွန်ဟူ၍မခေါ်။ ကျွန်မူကား၊ ကိုယ်သခင်ပြုသောအမှုကို မသိ။ သင်တို့ကို အဆွေဟူ၍ ငါခေါ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခမည်းတော်ထံ၌ ကြားသမျှအရာတို့ကို သင်တို့အား ငါပြသ၏။—

၁၅း၁၆ သင်တို့သည် ငါ့ကို ရွေးကောက်ကြသည်မဟုတ်။ ငါသည် သင်တို့ကိုရွေးကောက်သဖြင့်၊ သင်တို့သည် သွား၍ တည်ကြည်သော အသီးကို သီးမည် အကြောင်းနှင့် ငါ့နာမကိုအမှီပြု၍ ခမည်းတော်မှာ တောင်းသမျှတို့ကို ရမည်အကြောင်း သင်တို့ကို ငါခန့်ထား၏။

၁၅း၁၇ သင်တို့သည် အချင်းချင်းချစ်စေခြင်းငှါ ဤပညတ်တို့ကို ငါပေး၏။—

၁၅း၁၈ လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကိုမုန်းလျှင်၊ သင်တို့ကိုမမုန်းမီ ငါ့ကိုမုန်းကြသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။—

၁၅း၁၉ သင်တို့သည် လောကီနှင့်ဆက်ဆံလျှင်၊ လောကီသားတို့သည် မိမိတို့နှင့် ဆက်ဆံသောသင်တို့ကို ချစ်ကြ လိမ့်မည်။ သင်တို့သည် လောကီနှင့်မဆက်ဆံ၊ လောကီထဲက ငါရွေးကောက်သောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကိုမုန်းကြ၏။—

၁၅း၂၀ ကျွန်သည် မိမိသခင်ထက် သာ၍ကြီးမြတ်သည်မဟုတ်ဟု ငါပြောခဲ့ပြီးသောစကားကို အောက်မေ့ကြလော့။ သူတို့သည် ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲလျှင် သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲကြလိမ့်မည်။ ငါ့စကားကိုနားထောင်လျှင် သင်တို့၏စကားကို နားထောင်ကြလိမ့်မည်။—

၁၅း၂၁ ထိုသူတို့သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူကို မသိသည်ဖြစ်၍၊ ငါ၏နာမကြောင့် သင်တို့အား ထိုအမှုရှိသမျှတို့ကို ပြုကြလိမ့်မည်။—

၁၅း၂၂ ငါသည်လာ၍ ထိုသူတို့အား မဟောမပြောလျှင် သူတို့၌ အပြစ်မရှိ။ ယခုမူကား၊ မိမိတို့အပြစ်ကို ဝှက်၍မထားနိုင်ကြ။—

၁၅း၂၃ ငါ့ကို မုန်းသောသူသည် ငါ့ခမည်းတော်ကို မုန်း၏။—

၁၅း၂၄ ငါသည် အခြားသူမပြုဘူးသောအမှုကို ထိုသူတို့ရှေ့မှာမပြုလျှင် သူတို့၌မပြစ်မရှိ။ ယခုမူကား၊ သူတို့သည် ထိုအမှုကို မြင်ရ၍ ငါနှင့်

ငါ့ခမည်းတော်ကို မုန်းကြ၏။–
၁၅း၂၅ သို့ဖြစ်လျှင်၊ အကြောင်းမရှိဘဲ ငါ့ကိုမုန်းကြ၏ဟု သူတို့၏ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားသောစကားသည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သတည်း။–
၁၅း၂၆ ခမည်းတော်ထံမှ ထွက်လာ၍ သမ္မာတရားနှင့်ပြည့်စုံသော ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော ခမည်းတော်ထံမှ သင်တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ်လတံ့သော ဥပဖျာယ် ဆရာသည် ရောက်လာသောအခါ၊ ငါ၏အကြောင်းကို သက်သေခံလိမ့်မည်။–
၁၅း၂၇ သင်တို့သည်လည်း ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ ငါနှင့်အတူရှိနေသောကြောင့် သက်သေခံရကြလိမ့်မည်။–

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ သင်တို့သည် စိတ်မပျက်စေခြင်းငှါ ဤစကားကို ငါဟောပြော၏။–
၁၆း၂ လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကို တရားစရပ်မှ နှင်ထုတ်လိမ့်မည်။ သင်တို့ကို သတ်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားဝတ်ကို ငါပြုပြီဟု မိမိ ထင်မှတ်သော အချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။–
၁၆း၃ ခမည်းတော်ကိုမသိ၊ ငါ့ကိုလည်းမသိသောကြောင့် ထိုသို့ ပြုကြလိမ့်မည်။–
၁၆း၄ ထိုအချိန်ကာလရောက်သောအခါ၊ ငါသည် အထက်က ဤသို့ပြောပြီးသည်ကို သင်တို့အောက်မေ့စေခြင်းငှါ ယခုပင် ငါဟောပြော၏။ အစအဦး၌ သင်တို့နှင့်အတူ ငါရှိသောကြောင့် ဤသို့မပြောဘူးသေး။–
၁၆း၅ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူထံသို့ ယခု ငါသွားရမည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်အရပ်သို့ သွားမည်နည်းဟု သင်တို့မမေးကြ။–
၁၆း၆ ဤအကြောင်းအရာတို့ကို ငါဟောပြောသောကြောင့် သင်တို့သည် အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။
၁၆း၇ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါသွားလျှင် သင်တို့အကျိုးရှိလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါမသွားလျှင် ဥပဖျာယ်ဆရာသည် သင်တို့ဆီသို့မလာ။ ငါသွားလျှင် ထိုသူကို သင်တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ်မည်။–
၁၆း၈ ဥပဖျာယ်ဆရာသည် ရောက်လာလျှင်၊ ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုငှင်း၊ အပြစ်ကင်းခြင်းကိုငှင်း၊ အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုငှင်း၊ လောကီသားတို့အား ထင်ရှားစွာ ဘော်ပြမည်။–
၁၆း၉ ငါ့ကို မယုံကြည်ကြသောကြောင့် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဘော်ပြမည်။–
၁၆း၁၀ ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့ သွားမည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် နောက်တဖန် ငါ့ကို မတွေ့မမြင်ရသောကြောင့်၊ အပြစ်ကင်းခြင်းကို ဘော်ပြမည်။–
၁၆း၁၁ ဤလောကကို အစိုးရသောမင်းသည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရသောကြောင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုဘော်ပြမည်။
၁၆း၁၂ သင်တို့အား ငါပြောစရာစကား အများရှိသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ယခုမခံနိုင်ကြ။–
၁၆း၁၃ သမ္မာတရားနှင့်ပြည့်စုံသော ထိုဝိညာဉ်တော်သည် ရောက်လာသောအခါ၊ သမ္မာတရားကို သင်တို့အား အကြွင်းမဲ့ သွန်သင်ပြသလိမ့်မည်။ ထိုဝိညာဉ်တော်သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောမည်မဟုတ်။ ကြားသမျှတို့ကို ဟောပြောလိမ့်မည်။ နောက်လာလတံ့သောအရာတို့ကိုလည်း သင်တို့အား ဘော်ပြ လိမ့်မည်။–
၁၆း၁၄ ထိုသူသည် ငါ့ဘုန်းကို ထင်ရှားစေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာကိုယူ၍ သင်တို့အား ဘော်ပြလိမ့်မည်။–
၁၆း၁၅ ခမည်းတော်နှင့်စပ်ဆိုင်သမျှသည် ငါနှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ထိုကြောင့် ငါနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာကိုယူ၍ သင်တို့အား ဘော်ပြလိမ့်မည်ဟု ငါပြောဆို၏။
၁၆း၁၆ ခဏကြာပြီးမှ သင်တို့သည် ငါ့ကို မမြင်ရကြ၏။ တဖန် ခဏကြာပြီးမှ ငါ့ကို မြင်ပြန်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့ သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၆း၁၇ တပည့်တော်အချို့ကလည်း၊ ခဏကြာပြီးမှ သင်တို့သည် ငါ့ကို မမြင်ရကြ။ တဖန် ခဏကြာပြီးမှ ငါ့ကို မြင်ပြန်ကြလိမ့်မည်ဟူ၍ငှင်း၊ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့ သွားမည်ဟူ၍ငှင်း၊ မိန့်တော်မူသောစကားသည် အဘယ်သို့နည်း။–
၁၆း၁၈ ခဏဟူ၍ မိန့်တော်မူသော် အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်း မိန့်တော်မူသောစကားကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နားမလည်ဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။–
၁၆း၁၉ တပည့်တော်တို့သည် မေးလျှောက်လိုသည်ကို ယေရှုသိမြင်တော်မူလျှင်၊ ခဏကြာပြီးမှ သင်တို့သည် ငါ့ကို မမြင်ရကြ။ တဖန် ခဏကြာပြီးမှ ငါ့ကို မြင်ပြန် ကြလိမ့်မည်ဟု ငါပြောသောစကားကို သင်တို့သည် အချင်းချင်း ဆင်ခြင်ကြသလော။–
၁၆း၂၀ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ လောကီသားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မူကား ဝမ်းနည်းခြင်းရှိသော်လည်း ထိုဝမ်းနည်းခြင်းသည် တဖန် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။–
၁၆း၂၁ မိန်းမသည် သားကို ဘွားစဉ်အခါ ဘွားရသောအချိန်စေ့သောကြောင့် ဝမ်းနည်းခြင်းရှိ၏။ ဘွားမြင်ပြီးမှ ဤလောက၌ လူတယောက်ကို ဘွားမြင်သော ကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၍၊ အထက်ခံရသော ဝေဒနာကို မေ့လျော့တတ်၏။–
၁၆း၂၂ ထိုနည်းတူ၊ ယခုတွင် သင်တို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်းရှိကြသော်လည်း၊ နောက်တဖန် သင်တို့ကို ငါ့တွေ့မြင်သဖြင့် သင်တို့သည် စိတ်နှလုံး ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းကို အဘယ်သူမျှ လုယူဖျက်ဆီးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။
၁၆း၂၃ ထိုနေ့၌ သင်တို့သည် ငါ့ကို အလျှင်းမမေးမြန်းရကြ။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍ ခမည်းတော်မှာ ဆုတောင်းသမျှတို့ကို ခမည်းတော်ပေးတော်မူမည်။–
၁၆း၂၄ ယခုတိုင်အောင် ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍ သင်တို့သည် အဘယ်ဆုကိုမျှ မတောင်းကြသေး။ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း စုံလင်စေခြင်းငှါ တောင်းကြလော့။ ထိုသို့တောင်းလျှင် ရကြလိမ့်မည်။
၁၆း၂၅ ဤအရာတို့ကို ပုံဥပမာအားဖြင့် ငါဟောပြော၏။ ပုံဥပမာအားဖြင့် မဟောမပြောဘဲ၊ ခမည်းတော်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကို သင်တို့အား အတည့်အလင်း ဘော်ပြသောအချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။–
၁၆း၂၆ ထိုကာလ၌ သင်တို့သည် ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍ ဆုတောင်းကြလိမ့်မည်။ သင်တို့အဘို့အလိုငှါ ငါသည် ခမည်းတော်ကို တောင်းမည်ဟု မဆို။–
၁၆း၂၇ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို ချစ်ကြ၍၊ ငါသည် ဘုရားသခင်အထံတော်မှ ကြွလာသည်ကို ယုံကြသောကြောင့် ခမည်းတော်သည် ကိုယ်တော်တိုင် သင်တို့ကို ချစ်တော်မူ၏။–

၁၆း၂၈ ငါသည် ခမည်းတော်ထံမှ ထွက်၍ ဤလောကသို့ ကြွလာပြီ။ တဖန် ဤလောကမှ ထွက်၍ ခမည်းတော်ထံသို့ သွားဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။—
၁၆း၂၉ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ယခုတွင် ပုံဥပမာကိုမဆောင်ဘဲ အတည့်အလင်း ဟောတော်မူ၏။—
၁၆း၃၀ အလုံးစုံတို့ကို သိတော်မူသည်ကိုင်၄း၊ အဘယ်သူမျှ ကိုယ်တော်ကို မေးမြန်းစေခြင်းငှါ အလိုတော်မရှိ သည်ကိုင်၄း၊ ယခုတွင် အကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအကြောင်းကိုထောက်၍ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင့်အထံတော်မှ ကြွလာတော်မူသည်ကို ယုံပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။—
၁၆း၃၁ ယေရှုကလည်း၊ ယခုတွင် ယုံကြပြီလော။—
၁၆း၃၂ သင်တို့သည် ကွဲပြား၍ ငါ့ကို တကိုယ်တည်းနေစေခြင်းငှါ စွန့်ပစ်လျက်၊ အသီးသီး မိမိတို့နေရာသို့ ပြေးသွားမည့်အချိန်ကာလသည် လာ၍ ယခုပင်ရောက်ပေ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် တကိုယ်တည်း နေသည်မဟုတ်။ ခမည်းတော်သည် ငါနှင့်အတူရှိတော်မူ၏။—
၁၆း၃၃ သင်တို့သည် ငါ့ကိုအမှီပြု၍ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေခြင်းငှါ ဤစကားကို ငါဟောပြောပြီ။ သင်တို့သည် လောက၌ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ငါသည် လောကကို အောင်ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးမှ ယေရှုသည် ကောင်းကင်သို့ ကြည့်မျှော်၍၊ အိုအဘ၊ အကျွန်ုပ်အချိန် ရောက်ပါပြီ။—
၁၇း၂ ကိုယ်တော်သည် သားတော်လက်သို့ အပ်ပေးတော်မူသမျှသောသူတို့အား ထာဝရအသက်ကို ပေးစေခြင်းငှါ၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို အစိုးရသော အခွင့် တန်ခိုးကို သားတော်အား ပေးတော်မူသည်နှင့် အညီ၊ သားတော်သည် ကိုယ်တော်၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေပါမည်အကြောင်း သားတော်၏ ဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော်မူပါ။—
၁၇း၃ ထာဝရအသက်ဟူမူကား၊ မှန်သော ဘုရားသခင် တဆူတည်းဖြစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်ကိုင်၄း၊ စေလွှတ်တော်မူသော ယေရှုခရစ်ကိုင်၄း သိကျွမ်းခြင်းတည်း။—
၁၇း၄ အကျွန်ုပ်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ကိုယ်တော်၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေပါပြီ။ အကျွန်ုပ်ဆောင်ရွက်စရာဘို့ အကျွန်ုပ်၌အပ်ပေးတော်မူသောအမှုကို အကျွန်ုပ် ဆောင်ရွက်၍ ပြီးပါပြီ။—
၁၇း၅ အိုအဘ၊ ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမှီ အထံတော်၌ အကျွန်ုပ်ခံစားသော ဘုန်းအသရေနှင့် ယခုတွင်လည်း အကျွန်ုပ်ကို အထံတော်၌ ချီးမြှောက် တော်မူပါ။
၁၇း၆ ဤလောကထဲမှယူ၍ အကျွန်ုပ်၌ အပ်ပေးတော်မူသောသူတို့အား အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏နာမကို ပြပါပြီ။ ထိုသူတို့ကို ကိုယ်တော်သည် ပိုင်တော်မူသဖြင့် အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏နှုတ်ကပတ်တရားကို သူတို့သည် စောင့်ကြပါ၏။—
၁၇း၇ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်မှဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သည် ယခုသိကြပါ၏။—
၁၇း၈ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသမျှသောအရာတို့ကို သူတို့အား အကျွန်ုပ်ပေး၍ သူတို့သည် ခံယူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် အထံတော်မှ ကြွလာသည်ကို အတပ်သိကြသည်နှင့် ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူသည်ကို ယုံကြပါ၏။—
၁၇း၉ သူတို့အဘို့အလိုငှါ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပါ၏။ လောကီသားတို့အဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်းသည်မဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော သူတို့ သည် ကိုယ်တော်၏လူဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုသူတို့အဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်းပါ၏။—
၁၇း၁၀ အကျွန်ုပ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်စပ်ဆိုင်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာရှိသမျှတို့သည်လည်း အကျွန်ုပ်နှင့်စပ် ဆိုင်၍၊ ထိုအရာတို့အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် ဘုန်းထင်ရှားပါ၏။—
၁၇း၁၁ ယခုမှစ၍ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောက၌မရှိပါ၊ ဤသူတို့မူကား ဤလောက၌ ရှိရစ်ရကြပါမည်။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့သွားရပါမည်။ သန့်ရှင်း တော်မူသောအဘ၊ ကိုယ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ်သည် တလုံးတဝတည်းဖြစ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော ဤသူတို့သည် ဖြစ်ရပါမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကို ကိုယ်တော်၏နာမ၌ တည်စေတော်မူပါ။—
၁၇း၁၂ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောက၌ ဤသူတို့နှင့်တကွ ရှိစဉ်ကာလ၊ သူတို့ကို ကိုယ်တော်၏နာမ၌ တည်စေပါပြီ။ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော သူတို့ကို အကျွန်ုပ်စောင့်မပါပြီ။ ထိုသူတို့တွင် ပျက်စီးခြင်း၏သားတယောက်မှတပါး အဘယ်သူမျှ ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်ပါ။ ထိုသူသည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သည် အကြောင်းကား၊ ကျမ်းစာပြည့်စုံမည် အကြောင်းတည်း။
၁၇း၁၃ ယခုတွင် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ သွားရမည်ဖြစ်၍၊ ဤသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အမှီပြုသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ ဤစကားကို ဤလောက၌ အကျွန်ုပ်ပြောပါ၏။—
၁၇း၁၄ ကိုယ်တော်၏နှုတ်ကပတ်တရားကို ဤသူတို့အား အကျွန်ုပ်ပေးပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောကနှင့် မဆက်ဆံသကဲ့သို့ ဤသူတို့သည် မဆက်ဆံသော ကြောင့်၊ လောကီသားတို့သည် ဤသူတို့ကို မုန်းကြပါ၏။—
၁၇း၁၅ ဤသူတို့ကို ဤလောကမှ နှုတ်ယူတော်မူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်တောင်းသည်မဟုတ်ပါ။ မကောင်းသောအမှုအရာနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ စောင့်မတော် မူမည်အကြောင်းကိုသာ တောင်းပါ၏။—
၁၇း၁၆ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောကနှင့်မဆက်ဆံသကဲ့သို့ ဤသူတို့သည် မဆက်ဆံကြပါ။—
၁၇း၁၇ ကိုယ်တော်၏သမ္မာတရားအားဖြင့် သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏နှုတ်ကပတ်သည် သမ္မာတရားဖြစ်ပါ၏။—
၁၇း၁၈ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ဤလောကသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသူတို့ကို စေလွှတ်ပါ၏။—
၁၇း၁၉ သမ္မာတရားအားဖြင့် သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့အဘို့အလိုငှါ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေပါ၏။
၁၇း၂၀ ထိုသူတို့အဘို့ကိုသာ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းသည်မဟုတ်ပါ။ သူတို့ဟောပြောခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ယုံကြည်သော သူတို့အဘို့ကိုလည်း ဆုတောင်းပါ၏။—
၁၇း၂၁ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူသည်ကို လောကီသားတို့သည် ယုံကြည်မည်အကြောင်း၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် တလုံးတဝတည်းဖြစ်လျက်၊ အဘ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ရှိတော်မူ၍ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ကိုယ်တော်၌ရှိသကဲ့သို့၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်

ငါတို့၌ တလုံးတဝတည်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ဆုတောင်းပါ၏။–

၁၇း၂၂ ငါတို့သည် တလုံးတဝတည်းဖြစ်သကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့၌ရှိ၍၊–

၁၇း၂၃ ကိုယ်တော်သည်လည်း အကျွန်ုပ်၌ ရှိတော်မူသောအားဖြင့် သူတို့သည် တလုံးတဝတည်းဖြစ်၍၊ တလုံးတဝတည်း၌ စုံလင်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူကြောင်းနှင့် အကျွန်ုပ်ကို ချစ်တော်မူသကဲ့သို့၊ သူတို့ကိုလည်း ချစ်တော်မူကြောင်းကို လောကီသားတို့သည် သိစေခြင်းငှါ၄င်း၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော ဘုန်းအသရေကို အကျွန်ုပ်သည် သူတို့အား ပေးပါပြီ။–

၁၇း၂၄ အိုအဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမီ အကျွန်ုပ်ကိုချစ်၍ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော ဘုန်းတော်ကို အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသောသူတို့ သည် ရှုမြင်ရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ရှိရာအရပ်၌ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူရှိနေစေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်အလိုရှိပါ၏။–

၁၇း၂၅ တရားတော်မူသော အဘ၊ လောကီသားတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမသိသော်လည်း အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူ ကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် သိကြပါ၏။

၁၇း၂၆ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုချစ်တော်မူသောမေတ္တာသည် သူတို့၌ရှိစေခြင်းငှါ၄င်း၊ အကျွန်ုပ်သည်သူတို့၌ရှိစေခြင်းငှါ၄င်း၊ ကိုယ်တော်၏နာမကို အကျွန်ုပ်သည် သူတို့အား ပြည့်နှံပါပြီဖြစ်၍ အစဉ် ပြည့်နှံပါမည်ဟု မိန့်မြွက်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ ထိုသို့ မိန့်မြွက်တော်မူပြီးမှ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ကေဒြုန်ချောင်းတဘက်သို့ ကြွ၍၊ ထိုအရပ်၌ရှိသော ဥယျာဉ်သို့ ဝင်တော်မူ၏။–

၁၈း၂ ထိုအရပ်သို့ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ သွားမြဲရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသော ယုဒရှကာရုတ်သည် ထိုအရပ်ကို သိသည်ဖြစ်၍၊–

၁၈း၃ စစ်သူရဲတတပ်ကို၄င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်ဖာရိရှဲတို့ စေလွှတ်သောမင်းလုလင်တို့ကို၄င်း ခေါ်ခဲ့၍၊ မီးအိမ်၊ မီးရှူး၊ လက်နက်တို့ကို လက်စွဲလျက် လာကြ၏။–

၁၈း၄ ယေရှုသည် ကိုယ်၌ ဖြစ်လတံ့သမျှသော အမှုအရာတို့ကို သိတော်မူလျက်၊ လာသောသူတို့ဆီသို့ သွား၍ အဘယ်သူကိုရှာကြသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။–

၁၈း၅ နာဇရက်မြို့သားယေရှုကို ရှာကြသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ယေရှုက၊ ငါသည် ထိုသူဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသော ယုဒရှကာရုတ်သည်လည်း ထိုသူတို့နှင့်အတူ ရပ်နေ၏။–

၁၈း၆ ငါသည် ထိုသူဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် နောက်သို့လှန်၍ မြေပေါ်၌ လဲကြ၏။–

၁၈း၇ အဘယ်သူကို ရှာကြသနည်းဟု တဖန် မေးတော်မူလျှင်၊ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုကို ရှာကြသည်ဟု ထိုသူတို့သည် ဆိုကြ၏။–

၁၈း၈ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ထိုသူဖြစ်၏ဟုငါပြောပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ကိုရှာလျှင် ဤသူတို့သည် သွားပါလေစေဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၈း၉ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော သူတို့တွင် အဘယ်သူမျှ ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်ပါဟူသော အထက်စကားတော်ကို ပြည့်စုံ စေခြင်းငှါ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁၈း၁၀ ထိုအခါ ရှိမုန်ပေတရုသည် မိမိ၌ပါသောထားကို ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ ကျွန်တယောက်ကို ခုတ်သဖြင့် လက်ျာနားရွက်ပြတ်လေ၏။ ထိုကျွန်၏အမည်ကား မာလခုဖြစ်သတည်း။–

၁၈း၁၁ ယေရှုကလည်း၊ ထားကို အိမ်၌သွင်းထားလော့။ ခမည်းတော်သည် ငါ့အား ပေးတော်မူသောခွက်ကို ငါမသောက်ရာသလောဟု ပေတရုအား မိန့်တော်မူ၏။–

၁၈း၁၂ ထိုအခါ တပ်မှူးမှစ၍ စစ်သူရဲတို့နှင့် ယုဒမင်းလုလင်တို့သည် ယေရှုကိုဘမ်းဆီး၍ ချည်နှောင်ပြီးလျှင် အန္နတ်မင်းထံသို့ ရှေ့ဦးစွာ ယူသွားကြ၏။–

၁၈း၁၃ အန္နတ်မင်းကား၊ ထိုနှစ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်သော ကယာဖ၏ယောက္ခမ ဖြစ်သတည်း။–

၁၈း၁၄ ထိုကယာဖကား၊ လူတယောက်သည် လူများတို့အတွက် ပျက်စီးသော် သာ၍ ကောင်းသည်ဟု ယုဒလူတို့နှင့် တိုင်ပင်ပြောဆိုသော သူပေတည်း။

၁၈း၁၅ ရှိမုန်ပေတရုနှင့် အခြားသော တပည့်တော်တယောက်သည် ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ ထိုတပည့်တော်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အသိအကျွမ်းဖြစ်၍၊ ယေရှုနှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အိမ်ဦးထဲသို့ ဝင်လေ၏။–

၁၈း၁၆ ပေတရုမူကား ပြင်၌ တံခါးနားမှာရပ်နေ၏။ ထိုကြောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် အကျွမ်းဝင်သော တပည့်တော်သည်ထွက်၍ တံခါးစောင့်မိန်းမအား ပြောပြီးမှ ပေတရုကို သွင်းလေ၏။–

၁၈း၁၇ တံခါးစောင့်မိန်းမက ပေတရုအား၊ သင်သည် ထိုသူ၏တပည့်တို့အဝင်ဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု ဆိုလျှင်၊ မဟုတ်ဘူးဟု ပေတရု ငြင်းလေ၏။–

၁၈း၁၈ ထိုကာလ၌ ချမ်းသောကြောင့် ကျွန်များနှင့် မင်းလုလင်များတို့သည် မီးခဲပုံကို ထည့်၍မီးလှုံလျက် နေကြ၏။ ပေတရုသည်လည်း သူတို့နှင့်တကွ ရပ်၍ မီးလှုံလျက် နေ၏။

၁၈း၁၉ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် တပည့်တော်တို့ကို၄င်း၊ ဒေသနာတော်ကို၄င်း အကြောင်းပြု၍ ယေရှုကို မေးမြန်းစစ်ကြော၏။–

၁၈း၂၀ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် လောက၌ ထင်ရှားစွာဟောပြောပြီ။ ယုဒလူအပေါင်းတို့စည်းဝေးရာ တရားစရပ် ၌၄င်း၊ ဗိမာန်တော်၌၄င်း၊ အစဉ်မပြတ် ဆုံးမဩဝါဒပေးပြီ။ မထင်ရှားဘဲ အလျှင်းမဟောမပြော။–

၁၈း၂၁ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို မေးမြန်းသနည်း၊ ငါသည် အဘယ်သို့ဟောပြောသည်ကို ကြားနာသောသူတို့ကို မေးမြန်းလော့။ ငါပြောသောစကားကို ထိုသူတို့သည် သိကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၈း၂၂ ထိုသို့ မိန့်တော်မူလျှင်၊ အနီးအပါး၌ရပ်နေသော မင်းလုလင်တယောက်က၊ သင်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကို ဤသို့ပြန်ပြောရာသလောဟု ဆိုလျှက် ယေရှုကို ရိုက်လေ၏။–

၁၈း၂၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့စကားမမှန်လျှင် မမှန်ကြောင်းကိုပြပါ မှန်လျှင် ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့်ရိုက်သနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၈း၂၄ အန္နတ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကို ချည်နှောင်လျက်ရှိသည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ကယာဖထံသို့ ပို့စေခဲ့ပြီ။

၁၈း၂၅ ရှိမုန်ပေတရုသည် ရပ်၍မီးလှုံလျက် နေသည်တွင် အချို့သောသူတို့က၊ သင်သည် သူ၏တပည့်တို့အဝင် ဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု မေးလျှင်၊ မဟုတ်ဘူးဟု ပေတရု ငြင်းလေ၏။–

၁၈း၂၆ ပေတရု ခုတ်၍ နားရွက်ပြတ်သောသူနှင့် ပေါင်းဘော်တော်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ ကျွန်တယောက်က၊ သင်သည် ဥယျာဉ်၌ ယေရှုနှင့်အတူ ရှိသည်ကို ငါမြင်ခဲ့ပြီမဟုတ်လောဟု ဆိုလျှင်၊–

၁၈း၂၇ ပေတရုသည် တဖန် ငြင်းပြန်လေ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် ကြက်တွန်၏။

၁၈း၂၈ နံနက်အချိန်ရောက်လျှင်၊ ယေရှုကို ကယာဖထံမှအိမ်တော်ဦးသို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ထိုသူတို့သည် အာပတ်နှင့် ကင်းလွတ်၍ ပသခါပွဲကို ခံရမည် အကြောင်း၊ အိမ်တော်ဦးထဲသို့ ကိုယ်တိုင်မဝင်ကြ။–

၁၈း၂၉ ထိုကြောင့် ပိလတ်မင်းသည် သူတို့ရှိရာသို့ ထွက်၍ ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကို တင်ကြသနည်းဟု မေးသော်၊–

၁၈း၃၀ ဤသူသည် လူဆိုးမဟုတ်လျှင်အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၌မအပ်ပါဟု လျှောက်ကြ၏။–

၁၈း၃၁ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သူ့ကိုယူ၍ သင်တို့ဓမ္မသတ်အတိုင်း စီရင်ကြဟုဆို၏။ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သူကိုမျှ မသတ်ပိုင်ပါဟု လျှောက်ကြ၏။–

၁၈း၃၂ ထိုသို့ လျှောက်သော်၊ ယေရှုသည် အဘယ်သို့ မိမိသေရမည်အရိပ်ကိုပေး၍ မိန့်တော်မူသော စကားတော် ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။

၁၈း၃၃ ပိလတ်မင်းသည် အိမ်တော်ဦးထဲသို့ တဖန်ဝင်၍ ယေရှုကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင်မှန်သလောဟု မေး၏။–

၁၈း၃၄ ယေရှုကလည်း၊ မင်းကြီးသည်ကိုယ်အလိုအလျောက် ဤသို့မေးသလော၊ သို့မဟုတ် သူတပါးတို့သည် ငါ၏အကြောင်းကို လျှောက်ကြပြီလောဟု မေးတော်မူ၏။–

၁၈း၃၅ ပိလတ်မင်းက၊ ငါသည်ယုဒလူဖြစ်သလော။ သင်၏လူမျိုးနှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် သင့်ကို ငါ၌အပ်ကြပြီ။ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြုမိသနည်းဟု မေးလျှင်၊–

၁၈း၃၆ ယေရှုက၊ ငါ၏နိုင်ငံသည် ဤလောကနှင့်မစပ်ဆိုင်။ ငါ၏နိုင်ငံသည် ဤလောကနှင့်စပ်ဆိုင်လျှင်၊ ငါသည် ယုဒလူတို့လက်သို့ မရောက်စေခြင်းငှါ ငါ၏လူတို့သည် တိုက်လှန်ကြလိမ့်မည်။ ယခုမူကား ငါ၏နိုင်ငံသည် ဤဒေသအရပ်နှင့် မစပ်ဆိုင်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၈း၃၇ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် ရှင်ဘုရင်မှန်သလောဟု မေးသော်၊ ယေရှုက၊ မင်းကြီးမေးသည်အတိုင်း ငါသည် ရှင်ဘုရင်မှန်၏။ သမ္မာတရား ဘက်၌ သက်သေခံခြင်းငှါ ငါသည် မွေးဘွားခြင်းကို ခံ၍ ဤလောကသို့ ကြွလာပြီ။ သမ္မာတရားနှင့် စပ်ဆိုင်သမျှသော သူတို့သည် ငါ့စကားကိုနားထောင် ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၈း၃၈ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သမ္မာတရားကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးပြီးမှ တဖန် ယုဒလူတို့ရှိရာသို့ ထွက်၍၊ ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ ငါမတွေ့။–

၁၈း၃၉ ပသခါပွဲ၌ လူတယောက်ကို သင်တို့အား ငါလွှတ်မြဲထုံးစံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ကို လွှတ်စေချင်သလောဟု မေးလျှင်၊–

၁၈း၄၀ တဖန် လူအပေါင်းတို့က၊ ဤသူကို မလွှတ်စေချင်ပါ၊ ဗာရဗ္ဗကို လွှတ်စေချင်ပါသည်ဟု အောင်ဟစ်၍ လျှောက်ဆိုကြ၏။ ထိုဗာရဗ္ဗကား ထားပြဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ ထိုအခါ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကို ယူ၍ ရိုက်ပြီးမှ၊–

၁၉း၂ စစ်သူရဲတို့သည် ဆူးပင်နှင့်ရက်သော ဦးရစ်ကို ခေါင်းတော်၌ တင်၍၊ နီမောင်းသောဝတ်လုံနှင့် ခြုံစေပြီးလျှင်၊–

၁၉း၃ ယုဒရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ဆို၍ ရိုက်ပုတ်ကြ၏။–

၁၉း၄ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ ငါမတွေ့ကြောင်းကို သင်တို့သိစေခြင်းငှါ၊ သူ့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ ငါထုတ်ပြသည်ဟု ဆို၏။–

၁၉း၅ ထိုအခါ ယေရှုသည် ဆူးပင်ဦးရစ်နှင့် နီမောင်းသောဝတ်လုံကို ဝတ်လျက် ပြင်သို့ ထွက်ကြွတော်မူ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သူ့ကို ကြည့်ကြလော့ဟု ဆို၏။–

၁၉း၆ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် လုလင်များတို့က၊ ထိုသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါ။ ရိုက်ထားပါဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။ ပိလတ်မင်းက၊ သင်တို့သည် သူ့ကိုယူ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြ။ ငါသည်သူ၌ အပြစ်ကိုမတွေ့ဟု ဆိုလျှင်၊–

၁၉း၇ ယုဒလူတို့က၊ ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏သားတော် ဖြစ်ယောင်ဆောင်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့၌ရှိသော ဓမ္မသတ်အတိုင်း သေထိုက်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၉း၈ ထိုစကားကိုကြားလျှင် ပိလတ်မင်းသည် သာ၍ ကြောက်သဖြင့်၊ အိမ်တော်ဦးထဲသို့ ဝင်ပြန်၍၊–

၁၉း၉ ယေရှုအား၊ သင်သည် အဘယ်ကဖြစ်သနည်းဟု မေးလျှင်၊ တခွန်းကိုမျှ ပြန်တော်မမူ။–

၁၉း၁၀ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ ငါနှင့်စကားမပြောသလော။ ငါသည် သင့်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပိုင်သည်ကို၎င်း၊ လွှတ်ပိုင်သည်ကို၎င်း သင်မသိလောဟု ဆိုသော်၊–

၁၉း၁၁ အထက်အရပ်မှ အခွင့်ကိုမရလျှင် မင်းကြီးသည် ငါ့ကို အဘယ်သို့မျှမပြုပိုင်။ ထိုကြောင့် ငါ့ကို မင်းကြီးလက်သို့ အပ်နှံသောသူသည် သာ၍ ကြီးသော အပြစ်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၉း၁၂ ထိုအခါ မှစ၍ ပိလတ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကိုလွှတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံလေ၏။ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ထိုသူကိုလွှတ်လျှင် ကိုယ်တော်သည် ကဲသာဘုရင်၏ အဆွေမဟုတ်ပါ။ ရှင်ဘုရင်လုပ်သောသူမည်သည်ကား၊ ကဲသာဘုရင်၏ရန်သူ ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၉း၁၃ ထိုစကားကိုကြားလျှင် ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကို ပြင်သို့ထုတ်ပြီးမှ၊ ဟေဗြဲစကားအားဖြင့် ဂဗ္ဗသ အမည်ရှိ၍ ကျောက်ခင်းဟု ခေါ်ဝေါ်သောအရပ်၌ တရားပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်လေ၏။–

၁၉း၁၄ ထိုနေ့အချိန်ကား၊ ပသခါအဘိတ်နေ့ တချက်တီးအချိန်လောက်ရှိ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သင်တို့၏ရှင်ဘုရင်ကို ကြည့်ကြလောဟု ယုဒလူတို့အား ပြောဆိုလျှင်၊–

၁၉း၁၅ ထိုသူကို ထုတ်ပါ။ ထုတ်ပါ။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါဟု လူများ ဟစ်ကြော်ကြ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သင်တို့၏ရှင်ဘုရင်ကို

လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားရမည်လောဟု မေးပြန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ ကဲသာဘုရင်မှတပါး အဘယ်ရှင်ဘုရင်မျှ မရှိပါဟု ပြန်ပြောကြ၏။–

၁၉း၁၆ ထိုအခါ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားစေခြင်းငှါ ထိုသူတို့လက်သို့ အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုယူ၍ ထုတ်သွား ကြ၏။

၁၉း၁၇ ကိုယ်တော်သည် မိမိလက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်းလျက် ဦးခေါင်းခွံအရပ်ဟူ၍ တွင်သောအရပ်သို့ ထွက်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်ကား၊ ဟေဗြဲစကား အားဖြင့် ဂေါလ ဂေါသ အမည်ရှိ၏။–

၁၉း၁၈ ထိုအရပ်၌ ကိုယ်တော်ကို အခြားသောသူနှစ်ယောက်နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်အလယ်မှာ ယေရှုသည် နေရာကျသတည်း။–

၁၉း၁၉ ပိလတ်မင်းသည်လည်း ကမ္ပည်းလိပ်စာကိုရေး၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်၌ တပ်လေ၏။ လိပ်စာချက်ဟူမူကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင်၊ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုဟု ရေးထားသတည်း။–

၁၉း၂၀ ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားသော အရပ်သည် မြို့နှင့် နီးသည်ဖြစ်၍၊ ထိုလိပ်စာကို ဟေဗြဲဘာသာ၊ ဟေလသဘာသာ၊ ရောမ ဘာသာအားဖြင့် ရေးထားသောကြောင့် ယုဒလူများတို့သည် ဘတ်ကြ၏။–

၁၉း၂၁ ထို့ကြောင့် ယုဒယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ပိလတ်မင်းထံသို့ ဝင်၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟု မရေးပါနှင့်။ ငါသည် ယုဒရှင်ဘုင်ဖြစ်သည်ဟု သူဆိုကြောင်းကို ရေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊–

၁၉း၂၂ ပိလတ်မင်းက၊ ငါရေးပြီးသောအရာကို ငါရေးပြီဟု ပြန်ဆို၏။

၁၉း၂၃ စစ်သူရဲတို့သည် ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ရိုက်ထားပြီးမှ၊ အဝတ်တော်တို့ကို လေးပိုင်းပိုင်း၍ တယောက်တပိုင်းစီ ယူကြလေ၏။ အတွင်းအင်္ကျီတော်ကား၊ မချုပ်ဘဲလျက် အထက်စွန်းမှသည် အောက်စွန်းတိုင်အောင် ရက်သော အင်္ကျီဖြစ်သောကြောင့်၊–

၁၉း၂၄ ထိုသူတို့က၊ အင်္ကျီကိုမဆုတ်ကြနှင့်။ အဘယ်သူယူရမည်ကို စာရေးတံချကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်းဆိုကြ၏။ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အဝတ်ကို အချင်းချင်းဝေဖန်၍ အကျွန်ုပ်အင်္ကျီကို စာရေးတံချကြပါ၏ဟူသော အချက်စကားကို ပြည့်စုံစေ၍၊ စစ်သူရဲတို့သည် ထိုသို့ပြုကြ၏။

၁၉း၂၅ ယေရှု၏လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်နားမှာ မယ်တော်နှင့်မယ်တော်၏ညီမဖြစ်သော ကလောဖ၏မယား မာရိနှင့် မာဂဒလမာရိတို့သည် ရပ်နေကြ၏။–

၁၉း၂၆ ထိုအခါ မယ်တော်နှင့်ချစ်တော်မူသောတပည့်တော်သည် အနားမှာရပ်နေသည်ကို ယေရှုသည် မြင်တော်မူလျှင်၊ မယ်တော်အား၊ အချင်းမိန်းမ၊ သင်၏ သားကို ကြည့်ပါဟူ၍၎င်း၊–

၁၉း၂၇ တပည့်တော်အားလည်း၊ သင်၏အမိကို ကြည့်ပါဟူ၍၎င်း မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါမှစ၍ ထိုတပည့်တော်သည် မယ်တော်ကို မိမိအိမ်၌ သိမ်းထား၏။

၁၉း၂၈ ထိုနောက်မှ ကျမ်းစာပြည့်စုံစေခြင်းငှါ အမှုရှိသမျှ ကုန်စင်ပြီးသည်ကို သိတော်မူလျှင်၊ ရေငတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၉း၂၉ ထိုအရပ်၌ပုံးရည်နှင့်ပြည့်သော အိုးတလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည်ရေမှိုတထွေးကို ပုံးရည်နှင့် ပြည့်စေပြီးလျှင်၊ ဟုသုပ်ပင်အကိုင်းဖျား၌တပ်၍ ခံတွင်းတော်သို့ ကပ်ထားကြ၏။–

၁၉း၃၀ ယေရှုသည် ပုံးရည်ကိုခံပြီးမှ၊ အမှုပြီးပြီဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ ခေါင်းတော်ကို ငိုက်ဆိုက်ညွတ်၍ အသက်တော်ကို စွန့်တော်မူ၏။

၁၉း၃၁ ထိုနေ့သည် အဘိတ်နေ့ဖြစ်၍၊ နက်ဖြန်နေ့လည်း ကြီးမြတ်သော ဥပုသ်နေ့ဖြစ်သည်ကို ယုဒလူတို့သည် ထောက်၍၊ အလောင်းကောင်တို့ကို ဥပုသ်နေ့၌ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ မရှိစေခြင်းငှါ ပိလတ်မင်းထံသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ ခြေကိုချိုး၍ ထိုအလောင်းကောင်တို့ကို ယူသွားရမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းကြ၏။–

၁၉း၃၂ ထိုအခါ စစ်သူရဲတို့သည်သွား၍ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားသောသူနှစ်ယောက်တို့၏ ခြေကို ချိုးလေ၏။–

၁၉း၃၃ ယေရှုထံသို့ ရောက်၍ အသက်မရှိကြောင်းကို မြင်လျှင် ခြေကိုမချိုးဘဲ၊–

၁၉း၃၄ စစ်သူရဲတယောက်သည် နံဖေးတော်ကို လှံနှင့်ထိုးဖေါက်၍ သွေးနှင့်ရေသည် ချက်ခြင်းထွက်လာ၏။–

၁၉း၃၅ ထိုအကြောင်းအရာကို မြင်သောသူသည် သက်သေခံ၏။ သူ၏သက်သေခံချက်သည်လည်း မှန်ပေ၏။ သင်တို့သည် ယုံကြည်မည်အကြောင်း၊ သူပြောသော စကားမှန်သည်ကို သူသိ၏။–

၁၉း၃၆ ထိုအကြောင်းအရာကား၊ သူ၏အရိုးကို မချိုးရဟု ကျမ်းစာလာချက် ပြည့်စုံမည် အကြောင်းတည်း။–

၁၉း၃၇ တဖန် ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ ထိုးဖောက်သောသူကို ရှုမြင်ကြလိမ့်မည်ဟု လာ၏။

၁၉း၃၈ ထိုနောက်မှ အရိမသဲမြို့သား ယောသပ်သည် ယုဒလူတို့ကို ကြောက်၍ မထင်မရှား တပည့်တော်ဖြစ်သည်နှင့်၊ ပိလတ်မင်းထံသို့ ဝင်၍ ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကို ယူသွားမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်း၏။ ပိလတ်မင်း အခွင့်ပေးလျှင်၊ ထိုသူသည် သွား၍ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို ယူလေ၏။–

၁၉း၃၉ အထက်ကညဥ့်အခါ ယေရှုထံတော်သို့လာသော နိကောဒင်သည်လည်း၊ အခွက်သုံးဆယ်မျှလောက် အချိန်ရှိသော မုရန်နှင့်အကျော်ကို ရောနှောသော နံ့သာပျောင်းကို ဆောင်လျက် လာ၏။–

၁၉း၄၀ ထိုသူတို့သည် ယေရှု၏အလောင်းတော်ကိုယူ၍၊ ယုဒလူတို့၏ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ပြင်ဆင်ခြင်း ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း နံ့သာမျိုးနှင့်တကွ ပိတ်ပုဆိုးဖြင့် အလောင်းတော်ကို ပတ်ရစ်ကြ၏။–

၁၉း၄၁ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားသော အရပ်တွင်ဥယျာဉ်ရှိ၏။ ထိုဥယျာဉ်၌တယောက်ကိုမျှ မသင်္ဂြိုဟ်ဘူးသော သင်္ချိုင်းတွင်းသစ်ရှိ၏။–

၁၉း၄၂ ယုဒလူတို့၏ အဘိတ်နေ့ဖြစ်သောကြောင့်၊ အနီးအပါးတွင်ရှိသော ထိုသင်္ချိုင်းတွင်း၌ အလောင်းတော်ကို ထားကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ ခုနစ်ရက်တွင်ပဌမနေ့ရက်၊ မိုဃ်းမလင်းမှီစောစောအချိန်၌ မာဂဒလမာရိသည်သင်္ချိုင်းတော်သို့သွား၍ တွင်းဝ၌ပိတ်သောကျောက်သည် ရွှေ့လျက် ရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊ –

၂၀း၂ ရှိမုန်ပေတရုနှင့် ယေရှု ချစ်တော်မူသော အခြားတပည့်တော်ဆီသို့ ပြေးသွား၍၊ သင်္ချိုင်းတော်မှသခင်ကိုယူသွားကြပြီ။ အဘယ်မှာထားကြသည်ကို မသိဟု ပြောဆို၏။

၂၀း၃ ထိုအခါ ပေတရုနှင့်အခြားသော တပည့်တော်သည် ထွက်၍ သင်္ချိုင်းတော်သို့ သွားကြ၏။ –

၂၀း၄ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် အတူပြေးသည်တွင် အခြားသောတပည့်တော်သည် ပေတရုကိုလွန်၍ သင်္ချိုင်းတော်သို့ အရင်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ငုံ့၍ ကြည့်သဖြင့်၊ –

၂၀း၅ ပိတ်ပုဆိုးရှိရစ်သည်ကို မြင်လျှင်၊ မဝင်ဘဲနေ၏။ –

၂၀း၆ ရှိမုန်ပေတရုသည် နောက်သို့လိုက်၍ ရောက်သောအခါ တွင်းထဲသို့ဝင်လျှင်၊ ပိတ်ပုဆိုးရှိရစ်သည်ကိုင်၎င်း၊ –

၂၀း၇ ခေါင်းတော်၌ရှိသော ပဝါသည် ပိတ်ပုဆိုးနှင့်အတူမရှိဘဲ တခြားစီလိပ်လျက်ရှိသည်ကို၎င်း မြင်လေ၏။ –

၂၀း၈ ထိုအခါ သင်္ချိုင်းတော်သို့ အရင်ရောက်သော အခြားတပည့်တော်သည် ဝင်၍ မြင်သဖြင့် ယုံလေ၏။ –

၂၀း၉ ကိုယ်တော်သည် သေခြင်းမှထမြောက်ရမည်ဟူသော ကျမ်းစကားကို တပည့်တော်တို့သည် နားမလည်ကြသေး။ –

၂၀း၁၀ နောက်မှ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် မိမိတို့ အပေါင်းအသင်းရှိရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။

၂၀း၁၁ မာရိသည် သင်္ချိုင်းတော်အနားမှာ ငိုကြွေးလျက် ရပ်နေ၏။ ငိုကြွေးစဉ် ငုံ့၍ တွင်းထဲသို့ကြည့်လျှင်၊ –

၂၀း၁၂ ကောင်းကင်တမန် နှစ်ပါးတို့သည် ဖြူသောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်လျက်၊ ယေရှု၏အလောင်းတော် လျောင်းရာအရပ်၊ ခေါင်းရင်း၌တပါး၊ ခြေရင်း၌တပါး ထိုင်ကြသည်ကို မြင်လေ၏။ –

၂၀း၁၃ ထိုသူတို့က၊ အချင်းမိန်းမ၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ကျွန်မ၏သခင်ကို ယူသွားကြပြီ။ အဘယ်မှာထားကြသည်ကို မသိပါဟု ပြောဆို၏။ –

၂၀း၁၄ ထိုသို့ဆိုပြီးမှ နောက်သို့လှည့်လျှင်၊ ယေရှုရပ်လျက် နေတော်မူသည်ကို မြင်သော်လည်း၊ ယေရှုဖြစ်တော်မူသည်ကို မသိ။ –

၂၀း၁၅ ယေရှုကလည်း၊ အချင်းမိန်းမ၊ အဘယ်ကြောင့်ငိုကြွေးသနည်း။ အဘယ်သူကိုရှာသနည်းဟု မေးတော်မူ ၏။ မာရိက၊ သင်သည် သူ့ကို ဆောင်သွားသည် မှန်လျှင် အဘယ်မှာထားသည်ကို ကျွန်မအားပြောပါ၊ ကျွန်မယူသွားပါမည် အရှင်ဟု၊ ထိုသူကို ဥယျာဉ်စောင့်ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်လျက် ဆို၏။ –

၂၀း၁၆ ယေရှုကလည်း၊ မာရိဟု ခေါ်တော်မူလျှင်၊ မာရိသည်လှည့်၍ ရဗ္ဗုနိဟု ထူးလေ၏။ ရဗ္ဗုနိအနက်ကား အရှင်ဘုရားဟု ဆိုလိုသတည်း။ –

၂၀း၁၇ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကို မဘက်နှင့်ဦး၊ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်ထံသို့ မတက်ရသေး။ ငါ့ညီတို့ရှိရာသို့ သွားလော့။ ငါ၏ခမည်းတော်တည်းဟူသော သင်တို့၏ ခမည်းတော်၊ ငါ၏ဘုရားသခင်တည်းဟူသော သင်တို့၏ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ ငါတက်ရမည် အကြောင်းအရာကို ကြားပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူသည် နှင့်အညီ၊ –

၂၀း၁၈ မာဂဒလမာရိသည် သွား၍ မိမိသည် သခင်ကို တွေ့မြင်သည်ကို၎င်း၊ ထိုသို့မိန့်တော်မူသည်ကို၎င်း၊ တပည့်တော်တို့အား ကြားပြောလေ၏။

၂၀း၁၉ ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက်ဖြစ်သော ထိုနေ့၌ ညအချိန်ရောက်သောအခါ၊ ယုဒလူတို့ကို ကြောက်၍ တံခါးများကို ပိတ်ထားလျက်၊ တပည့်တော်တို့သည် စည်းဝေးကြသော အရပ်သို့ ယေရှုသည် ကြွလာ၍ အလယ်မှာ ရပ်တော်မူလျက်၊ သင်တို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၂၀း၂၀ ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးမှ လက်တော်နှင့် နံဖေးတော်ကို ပြတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် သခင်ကိုမြင်လျှင် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ –

၂၀း၂၁ တဖန် ယေရှုက၊ သင်တို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေသတည်း။ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသည် နည်းတူ၊ သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ ပြီးလျှင်၊ –

၂၀း၂၂ ထိုသူတို့အပေါ်၌ မှုတ်လျက်၊ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခံကြလော့။ –

၂၀း၂၃ အကြင်သူ၏အပြစ်ကို သင်တို့လွှတ်လျှင်၊ ထိုသူသည် အပြစ်လွတ်လျက်ရှိ၏။ အကြင်သူ၏အပြစ်ကို သင်တို့တည်စေလျှင်၊ ထိုသူသည် အပြစ်တည် လျက်ရှိ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀း၂၄ ထိုသို့ ယေရှုသည် ကြွလာတော်မူသောအခါ တမန်တော် တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်၊ ဒိဒုမုဟု အမည်ရှိသော သောမသည် ထိုတပည့်တော်တို့နှင့်အတူ မရှိ။ –

၂၀း၂၅ ထိုသူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သခင်ကို မြင်ရကြပြီဟု သောမအား ပြောဆိုကြလျှင်၊ သောမက၊ လက်တော်၌ သံရိုက်ရာချက်ကိုမမြင်၊ သံရိုက်ရာ ချက်ကို လက်ညှိုးနှင့်မတို့မစမ်း၊ နံဖေးတော်ကိုလည်း လက်နှင့်မစမ်းမသပ်ရလျှင် အကျွန်ုပ်မယုံဟု ဆို၏။ –

၂၀း၂၆ ထိုနောက် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ တပည့်တော်တို့သည် တဖန် အထဲမှာ ရှိကြ၍ သောမလည်းပါ၏။ တံခါးများကို ပိတ်ထားစဉ်အခါ၊ ယေရှုသည် ကြွလာ၍ အလယ်မှာ ရပ်တော်မူလျက်၊ သင်တို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိစေသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၂၀း၂၇ ထိုအခါ သောမအား သင်၏လက်ညှိုးကို ဆန့်၍ ငါ့လက်ကို ကြည့်လော့။ သင်၏လက်ကိုဆန့်၍ ငါ့နံဖေးကို စမ်းသပ်လော့။ ယုံမှားခြင်းမရှိနှင့်။ ယုံလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၂၀း၂၈ သောမကလည်း၊ အကျွန်ုပ်၏အရှင်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ပါတကားဟု ပြန်၍ လျှောက်၏။ –

၂၀း၂၉ ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် ငါ့ကိုမြင်သောကြောင့် ယုံခြင်းရှိ၏။ ငါ့ကို မမြင်ဘဲ ယုံသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀း၃၀ ဤကျမ်းစာ၌ ရေး၍မထားသော အခြားနိမိတ်လက္ခဏာအများတို့ကိုလည်း ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ မျက်မှောက်၌ ပြတော်မူ၏။ –

၂၀း၃၁ ယေရှုသည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ကို သင်တို့သည် ယုံမည်အကြောင်း၊ ထိုသို့ ယုံ၍ နာမတော်အားဖြင့် အသက်ကိုရမည်အကြောင်း၊ ဤမျှလောက် ရေးထားလျက်ရှိသတည်း။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ တဖန် ယေရှုသည် တိဗေရိအိုင်နားမှာ တပည့်တော်တို့အား ကိုယ်ကို ပြတော်မူ၏။ ပြတော်မူသည် အကြောင်းအရာဟူမူကား၊ –

၂၁း၂ ရှိမုန်ပေတရုနှင့်ဒိဒုမုဟု အမည်ရှိသော သောမ၊ ဂါလိလဲပြည် ကာနမြို့သား နာသနေလ၊ ဇေဗေဒဲ၏သားနှစ်ယောက်၊ အခြားသော တပည့်တော် နှစ်ယောက်တို့သည် အတူရှိကြ၏။ –

၂၁း၃ ရှိမုန်ပေတရုက၊ ကျွန်ုပ်သည် ငါးဘမ်းသွားမည်ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့လည်း လိုက်မည်ဟု ပြောဆိုသည်နှင့် ထွက်သွားကြ၏။ ချက်ခြင်း လှေထဲ သို့ဝင်၍ ထိုညဥ့်တွင် တကောင်ကိုမျှ မရကြ။ –

၂၁း၄ နံနက်ရောက်သောအခါ ယေရှုသည် ကမ်းနားမှာရပ်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ယေရှုဖြစ်တော်မူသည်ကိုတပည့်တော်တို့သည် မသိကြ။ –

၂၁း၅ ယေရှုကလည်း၊ ချစ်သားတို့၊ စားစရာတစုံတခု ရှိသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ မရှိပါဟု ပြန်ပြောကြ၏။ –

၂၁း၆ တဖန် ယေရှုက၊ လှေလက်ျာဘက်၌ ပိုက်ကွန်ကို ပစ်ချလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသူတို့သည် ပစ်ချ၍ များစွာသော ငါးတို့ကို အုပ်မိသောကြောင့်၊ ပိုက်ကွန်ကို ဆွဲ၍မရနိုင်။

၂၁း၇ ထိုအခါယေရှုချစ်တော်မူသော တပည့်တော်တို့က၊ ငါတို့သခင်ပေတည်းဟု ပေတရုအား ပြောဆို၏။ သခင်ဖြစ်ကြောင်းကို ရှိမုန်ပေတရုသည် ကြားလျှင်၊ အဝတ်ကို မခြုံဘဲရှိလျက် အပေါ်အင်္ကျီကိုသာ ဝတ်စည်း၍ အိုင်ထဲသို့ဆင်းလေ၏။ –

၂၁း၈ အခြားသော တပည့်တော်တို့သည် ကမ်းနှင့် မနီးမဝေး အလံငါးဆယ်လောက်ကွာသည်ဖြစ်၍၊ ငါးများနှင့် ပိုက်ကွန်ကို ဆွဲငင်လျက် လှေစီး၍ လာကြ၏။ –

၂၁း၉ ကုန်းပေါ်သို့ရောက်သောအခါ မီးခဲပုံကိုင်း၊ ကင်ထားသောငါးကိုင်း၊ မုန့်ကိုင်း တွေ့မြင်ကြ၏။ –

၂၁း၁၀ ယေရှုကလည်း၊ ယခုရသော ငါးအချို့ကို ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၂၁း၁၁ ရှိမုန်ပေတရုသည် လှေပေါ်သို့တက်၍၊ ငါးကြီးတရာငါးဆယ်သုံးကောင်နှင့် ပြည့်လျက်ရှိသော ပိုက်ကွန်ကို ကုန်းပေါ်သို့ဆွဲတင်လေ၏။ ထိုမျှလောက်များ သော်လည်း ပိုက်ကွန်သည် မစုတ်မပြတ်ရှိ၏။ –

၂၁း၁၂ ယေရှုကလည်း၊ လာ၍ နံနက်စာကို စားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို တပည့်တော်တို့သည် သိကြသောကြောင့် ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူနည်းဟူ၍ တစုံတယောက်မျှ မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။ –

၂၁း၁၃ ယေရှုသည် လာ၍ မုန့်နှင့်ငါးကိုယူပြီးလျှင် သူတို့အား ပေးတော်မူ၏။ –

၂၁း၁၄ ထိုပြတော်မူခြင်းကား၊ ယေရှုသည် သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည်နောက်၊ တပည့်တော်တို့အား ကိုယ်ကို သုံးကြိမ်မြောက်သော ပြတော်မူခြင်းဖြစ်သတည်း။

၂၁း၁၅ နံနက်စာကို စားကြသည်နောက်၊ ယေရှုက၊ ယောနဓ၏သား ရှိမုန်၊ ဤသူတို့သည် ငါ့ကိုချစ်သည်ထက် သင်သည်သာ၍ ချစ်သလောဟု ရှိမုန်ပေတရုအား မေးတော်မူလျှင်၊ ဟုတ်ပါ၏သခင်။ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ချစ်သည်ကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏ဟုလျှောက်သော်၊ ငါ၏ သိုးသငယ်တို့ကို ကျွေးမွေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၂၁း၁၆ တဖန် ယေရှုက၊ ယောနဓ၏သား ရှိမုန်၊ သင်သည် ငါ့ကိုချစ်သလောဟု ဒုတိယအကြိမ် မေးတော်မူလျှင်၊ ဟုတ်ပါ၏သခင်။ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ချစ်သည်ကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏ဟု လျှောက်သော်၊ ငါ၏သိုးတို့ကို ထိန်းလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၂၁း၁၇ ယေရှုကလည်း၊ ယောနဓ၏သား ရှိမုန်၊ သင်သည် ငါ့ကို ချစ်သလောဟု တတိယအကြိမ် မေးတော်မူလျှင်၊ သင်သည် ငါ့ကိုချစ်သလောဟု သုံးကြိမ်မြောက် အောင် မေးတော်မူသောကြောင့် ပေတရုသည် စိတ်နာသဖြင့်၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ချစ် သည်ကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏ဟု လျှောက်သော်၊ ယေရှုက၊ ငါ၏သိုးတို့ကို ကျွေးမွေးလော့။ –

၂၁း၁၈ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သင်သည်ပျိုသော အသက်ရှိစဉ် ကိုယ်ကိုကိုယ် ပတ်စည်း၍ အလိုရှိရာအရပ်ရပ်သို့ သွားလာတတ်၏။ သင်သည် အိုသော အခါ လက်နှစ်ဘက်ကို ဆန့်ပြီးလျှင်၊ သူတပါးသည် သင့်ကို ပတ်စည်း၍ သင်အလိုမရှိရာအရပ်သို့ ယူသွားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၂၁း၁၉ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော်၊ အဘယ်သို့သော သေခြင်းအားဖြင့် ပေတရုသည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေမည်အရိပ်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု ပေတရုအား မိန့်တော်မူပြန်၏။

၂၁း၂၀ ယေရှုချစ်တော်မူ၍ အထက်က ညစာစားသောအခါ၌ ရင်တော်ကိုမှီ၍လျောင်းလျက်၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသောသူကား အဘယ်သူ နည်းဟု မေးသော တပည့်တော်သည်လည်း နောက်တော်သို့လိုက်သည်ကို ပေတရုသည် လှည့်၍မြင်လျှင်၊ –

၂၁း၂၁ သခင်၊ ဤသူ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ –

၂၁း၂၂ ယေရှုက၊ ငါကြွလာသည် ကာလတိုင်အောင် ထိုသူကို နေစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိလျှင် သင်သည် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ သင်မူကား ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၂၁း၂၃ ထိုစကားတော်ကို ထောက်လျှင်၊ ညီအစ်ကိုတို့က၊ ထိုတပည့်တော်သည် မသေရဟု အနှံ့အပြားပြောဆိုကြ၏။ သို့သော်လည်း ထိုသူ သည်မသေရဟု ယေရှုမိန့်တော်မူသည်မဟုတ်။ ငါကြွလာသည်ကာလတိုင်အောင် ထိုသူကို နေစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိလျှင် သင်သည် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်းဟု မိန့်တော်မူသတည်း။

၂၁း၂၄ ထိုတပည့်တော်ကား၊ ဤအကြောင်းအရာတို့ကို သက်သေခံ၍ ရေးထားသောသူဖြစ်၏။ –

၂၁း၂၅ သူ၏သက်သေခံချက်မှန်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ယေရှုပြုတော်မူသော အခြားအမှုအရာအများရှိသေး၏။ ထိုအမှုအရာရှိသမျှတို့ကို အသီးအခြားရေးထားလျှင်၊ မြေကြီးမဆံ့နိုင်အောင် ကျမ်းစာများပြားလိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ရှိ၏။

ရှင်ယောဟန်ခရစ်စင်ပြီး၏။

တမန်တော်ဝတ္ထု။
The Acts Of The Apostles.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈		

တမန်တော်ဝတ္ထု။
THE ACTS OF THE APOSTLES.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ အိုသော်ဖိလု၊ ယေရှုသည် ရွေးကောက်တော်မူသောတမန်တော်တို့ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် မှာထားပြီးမှ၊ –

၁း၂ အထက်သို့ ဆောင်ယူခြင်းကိုခံတော်မူသောနေ့မရောက်မှီကာလတွင်၊ ပြုမူသွန်သင်တော်မူသမျှတို့ကို ထုတ်ဘော်၍၊ အထက်ကျမ်းစာကို ငါစီရင်ရေးထားပါပြီ။ –

၁း၃ အသေခံတော်မူပြီးလျှင်၊ တမန်တော်တို့အား အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးကိုယ်ကိုပြ၍ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကို မိန့်မြွက်တော်မူလျက်၊ မိမိအသက်ရှင်သည်အကြောင်းကို ခိုင်ခံ့သောသက်သေအများအားဖြင့် ပြတော်မူ၏။ –

၁း၄ ထိုတမန်တော်တို့ကို စုဝေးစေတော်မူပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှမထွက်မသွားဘဲ ခမည်းတော်၏ဂတိကို ငံ့နေမည်အကြောင်းမှာတော်မူ၍၊ ထိုဂတိတော်ကို ငါဟောပြောသဖြင့် သင်တို့သည် ကြားသိရကြပြီ။ –

၁း၅ ဂတိတော် အချက်ဟူမူကား၊ ယောဟန်သည် ရေ၌ ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ သင်တို့သည် မကြာမမြင့်မှီ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌ ဗတ္တိဇံကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁း၆ ထိုတမန်တော်တို့သည်လည်းစုဝေး၍၊ သခင်ဘုရား၊ ယခုအခါ ကိုယ်တော်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား နိုင်ငံကို ပြန်ပေးတော်မူမည်လောဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ –

၁း၇ သခင်ဘုရားက၊ ခမည်းတော်၏တန်ခိုးအားဖြင့် စီရင်တော်မူသောအချိန်ကာလကို သိရသောအခွင့်သည် သင်တို့၌မရှိ။ –

၁း၈ ထိုသို့မရှိသော်လည်း၊ သင်တို့အပေါ်သို့ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ဆင်းသက်သောအခါ၊ သင်တို့သည်တန်ခိုးကိုခံရ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစသော ယုဒပြည်၊ ရှမာရိပြည်၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ –

၁း၉ တမန်တော်တို့သည် ကြည့်ရှုလျက်နေကြစဉ်၊ သခင်ဘုရားသည် အထက်သို့ဆောင်ယူခြင်းကိုခံတော်မူ၍၊ မိုဃ်းတိမ်သည် ကိုယ်တော်ကို မျက်ကွယ်အောင်ခံယူလေ၏။ –

၁း၁၀ ထိုသို့ကြွတော်မူသည်ကို တမန်တော်တို့သည် ကောင်းကင်သို့ စေ့စေ့ကြည့်မျှော်လျက်နေကြစဉ်တွင်၊ လူနှစ်ယောက်တို့သည် ဖြူစင်သော အဝတ်ကိုဝတ်ဆင်လျက် တမန်တော်တို့အနားမှာပေါ်လာ၍၊ –

၁း၁၁ အိုဂါလိလဲလူတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ကောင်းကင်သို့ကြည့်မျှော်လျက်နေကြသနည်း။ သင်တို့နှင့်ခွါ၍ ကောင်းကင်သို့ ဆောင်ယူခြင်းကိုခံတော်မူသော ထိုယေရှုသည် သင်တို့မျက်မှောက်၌ ကောင်းကင်သို့ကြွသွားတော်မူသည်နည်းတူ တဖန်ကြွလာတော်မူလတံ့ဟု ပြောဆို၏။

၁း၁၂ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ဥပုသ်နေ့ တနေ့ခရီးသာကွာ၍ သံလွင်အမည်ရှိသောတောင်မှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ တမန်တော်တို့သည် ပြန်ကြ၏။ –

၁း၁၃ ရောက်ကြလျှင်၊ ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်၊ အန္ဒြေ၊ ဖိလိပ္ပု၊ သောမ၊ ဗာသောလမဲ၊ မဿဲ၊ အာလဖဲ၏သားယာကုပ်၊ ရှိမုန်ဇေလုတ်၊ ယာကုပ်ညီယုဒတို့သည် တည်းနေရာအိမ်အထက်ခန်းသို့တက်ကြ၏။ –

၁း၁၄ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ယေရှု၏မယ်တော်မာရိမှစ၍ မိန်းမတို့နှင့်၎င်း၊ ညီတော်တို့နှင့်၎င်း၊ တညီတညွတ်တည်းကြိုးစား၍ ဆုတောင်း ပဌနာပြုလျက်နေကြ၏။

၁း၁၅ ထိုအခါ အရေအတွက်အားဖြင့် တရာနှစ်ဆယ်သောတပည့်တော်တို့၏အလယ်၌ ပေတရုသည်ထ၍၊ –

၁း၁၆ ညီအစ်ကိုတို့၊ ယေရှုကိုဘမ်းဆီးသောသူတို့အား လမ်းပြသောယုဒရှကာရုတ်ကိုရည်မှတ်၍ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ဒါဝိဒ်မင်း၏နှုတ်ဖြင့် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူနှင့်သော ကျမ်းစာချက်အတိုင်း မပြည့်စုံဘဲမနေရ။ –

၁း၁၇ ထိုသူသည် ငါတို့နှင့်ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ရောက်၍ ဓမ္မဆရာ၏အရာကိုခံရပြီ။ –

၁း၁၈ ထိုသူသည် မတရားသောအမှုအတွက်ဖြင့်ရသောအခနှင့် မြေတကွက်ကိုဝယ်ပြီးမှ၊ မှောက်လျက်ကျလဲ၍ဝမ်းကွဲသဖြင့် အအူများပေါက်လေပြီ။ –

၁း၁၉ ထိုအကြောင်းအရာကို ယေရုရှလင်မြို့၌နေသောသူ အပေါင်းတို့သည်သိ၍ မိမိတို့ဘာသာအားဖြင့် ထိုမြေကိုအကေလဒမဟု ခေါ်တွင်ကြ၏။ အနက်ကား သွေးမြေဟု ဆိုလိုသတည်း။ –

၁း၂၀ ဆာလံကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ သူ၏နေရာအရပ်သည် လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်ဖြစ်ပါစေ။ နေသောသူမရှိပါစေနှင့်။ သူ၏အရာကိုလည်း အခြားသူရပါစေဟု ရေးမှတ်သတည်း။ –

၁း၂၁ ထိုကြောင့်ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံကိုပေးသည်ကာလမှစ၍၊ –

၁း၂၂ သခင်ယေရှုသည်ငါတို့နှင့်ခွါ၍ အထက်သို့ဆောင်ယူခြင်းကိုခံတော်မူသည်နေ့ရက်တိုင်အောင်၊ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ထွက်ဝင်သွားလာ တော်မူသောကာလပတ်လုံး ငါတို့နှင့်ပေါင်းဘော်၍ နေသောသူတစုံတယောက်သည်၊ ထိုသခင်ထမြောက်တော်မူသည်အကြောင်းကိုဟော ပြော၍ ငါတို့နှင့်အတူ သက်သေခံဖြစ်ရမည်ဟု ပေတရုပြောဆို၏။

၁း၂၃ ဗာရှဗဟုခေါ်ဝေါ်၍ ယုတ္တုအမည်သစ်ကိုရသော ယောသပ်နှင့်မဿိကိုခန့်ထား၍၊ –

၁း၂၄ ဤသို့ဆုတောင်းကြ၏။ –

၁း၂၅ လူအပေါင်းတို့၏ စိတ်နှလုံးကိုသိတော်မူသောသခင်ဘုရား၊ ယုဒရှကာရုတ်သည် မိမိနေရာနေရပ်သို့သွားအံ့သောငှါ ဓမ္မဆရာ၏အရာ၊ တမန်တော်၏အရာမှ ရွေ့လျော့ဖောက်ပြန်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုအရာကိုခံစေခြင်းငှါ၊ ဤသူနှစ်ယောက်တို့တွင် ရွေးကောက်တော်မူသောသူကို ပြညွှန်တော်မူပါဟု ဆုတောင်းပြီးမှ၊ –

၁း၂၆ စာရေးတံချကြသဖြင့် မဿိသည်စာရေးတံကိုရ၍၊ တကျိပ်တပါးသောတမန်တော်တို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ပင်တေကုတ္တေပွဲနေ့ ရောက်သောအခါ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် တညီတညွတ်တည်းစည်းဝေး၍ နေကြ၏။–

၂း၂ ထိုအခါ လေပြင်းမုန်တိုင်းကဲ့သို့သောအသံသည် တခဏခြင်းတွင် ကောင်းကင်မှလာ၍၊ ထိုသူတို့နေထိုင်သောအိမ်ကိုဖြည့်လေ၏။–

၂း၃ ထိုခဏခြင်းတွင် ကွဲပြားသောလျှာတို့သည် မီးလျှာကဲ့သို့ထင်ရှား၍၊ ထိုသူအသီးအသီးတို့အပေါ်၌တည်နေကြ၏။–

၂း၄ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်း သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်၍၊ ဝိညာဉ်တော်သည် ဟောပြောသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူသည်အတိုင်း အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားအားဖြင့် ဟောပြောကြ၏။

၂း၅ ထိုကာလအခါ၊ ကောင်းကင်အောက်တွင် ရှိလေသမျှသောလူမျိုးထဲက ဘုရားကိုရိုသေသောယုဒလူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ တည်းနေကြသတည်း။–

၂း၆ ထိုအသံကိုကြားရသောအခါ၊ လူများတို့သည် စုဝေးလာကြလျှင်၊ အသီးသီးအခြားခြားသော မိမိတို့ဘာသာစကားဖြင့် တမန်တော်တို့ ဟောပြောသည်ကို ကြားရ၍ မှိုင်တွေလျက်ရှိနေကြ၏။–

၂း၇ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် အံ့ဩမိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၍၊ ယခုဟောပြောသောသူအပေါင်းတို့သည် ဂါလိလဲလူဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။–

၂း၈ သို့ဟုတ်လျှင် ငါတို့သည် အသီးအသီးမွေးဘွားရာဌာန၏ ဘာသာစကားများကို ကြားရသည်ကား အဘယ်သို့နည်း။–

၂း၉ ပါသိပြည်မှစ၍ မေဒိပြည်၊ ဧလံပြည်၊ မေသောပေါတာမိပြည်၊ ယုဒပြည်၊ ကပ္ပဒေါ ကိပြည်၊ ပုန္တုပြည်၊ အာရှိပြည်၊–

၂း၁၀ ဖြုဂိပြည်၊ ပမ်ဖုလိပြည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌နေသောသူ၊ ကုရေနေမြို့နှင့်စပ်သော လိဗုကျေးလက်၌နေသောသူ၊ ရောမမြို့မှလာသော ဧည့်သည်များ၊ ယုဒလူဖြစ်စေ၊ ဘာသာဝင်ဖြစ်စေ၊–

၂း၁၁ ကရေတေပြည်သား၊ အာရပ်ပြည်သား၊ အသီးသီးဖြစ်ကြသော ငါတို့အား ဤသူများသည် ဘုရားသခင်၏ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ငါတို့အမျိုးဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြောကြသည်ကို ကြားရပါသည်တကားဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။–

၂း၁၂ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေးတောသောစိတ်ရှိသည်နှင့်၊ ဤအမှုအရာသည် အဘယ်သို့သောအမှုအရာဖြစ်သနည်းဟု တယောက်ကို တယောက် ပြောဆိုကြ၏။–

၂း၁၃ လူအချို့တို့က၊ ဤသူတို့သည် ချိုသောစပျစ်ရည်နှင့် ပြည့်ဝသည်ဟု ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုကြ၏။

၂း၁၄ ထိုအခါ တကျိပ်တပါးသောတမန်တော်တို့နှင့်တကွ ပေတရုသည် ထလျက်၊ ထိုသူတို့ကို ကျယ်သောအသံနှင့်ဟောပြောသည်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့နှင့် ယုဒလူအပေါင်းတို့၊ သင်တို့သည် ဤအရာကိုသိမှတ်၍ ငါ့စကားကိုစေ့စေ့နားခံကြလော့။–

၂း၁၅ ယခုအချိန်ကား နံနက်တချက်တီးအချိန်သာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ထင်သည်အတိုင်း ဤသူတို့သည် ယစ်မူးကြသည်မဟုတ်။–

၂း၁၆ ဤအရာကား ပရောဖက်ယောလဟောဘူးသောအရာဖြစ်သတည်း။–

၂း၁၇ ဟောဘူးသောအချက်ကား၊ နောင်ကာလ၌ လူမျိုးတကာတို့အပေါ်သို့ ငါ၏ဝိညာဉ်တော်ကိုငါသွန်းလောင်းမည်။ သင်တို့၏သားသမီးတို့သည် ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် ဟောပြောရကြလိမ့်မည်။ အသက်ငယ်သောသူတို့သည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံတို့ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။ အသက်ကြီးသောသူတို့သည်လည်း နိမိတ်အိမ်မက်တို့ကို မြင်မက်ရကြလိမ့်မည်။–

၂း၁၈ ထိုကာလ၌လည်း ငါ၏အမှုကိုဆောင်ရွက်သော ယောကျ်ားမိန်းမတို့အပေါ်သို့ ငါ၏ဝိညာဉ်တော်ကို ငါသွန်းလောင်း၍၊ သူတို့သည် ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် ဟောပြောရကြလိမ့်မည်။–

၂း၁၉ အထက်မိုဃ်းကောင်းကင်၌ အံ့ဘွယ်သောအရာတို့ကိုင်း၊ အောက်အရပ်မြေကြီးပေါ်၌၊ မီးလျှံ၊ မီးခိုးတည်းဟူသော ပုပ္ပနိမိတ်တို့ကိုင်း ငါပြမည်။–

၂း၂၀ ထာဝရဘုရား၏ ထူးမြတ်သောနေ့ကြီးမတိုင်မီ၊ နေသည် မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လိမ့်မည်။ လသည်လည်း သွေးဖြစ်လိမ့်မည်။–

၂း၂၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားကို ပဌနာပြုသောသူရှိသမျှတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်ရကြလတံ့ဟု ဘုရားဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။

၂း၂၂ ဣသရေလလူတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ သင်တို့သိကြသည်အတိုင်း နာဇရက်မြို့သား ယေရှုသည် ထူးဆန်းသောတန်ခိုး၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို သင်တို့တွင် ပြုရသောအခွင့်နှင့် ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော သက်သေကို ရသောသူဖြစ်၍၊–

၂း၂၃ ဘုရားသခင်ပြဌာန်းတော်မူသော အလိုတော်အားဖြင့်၎င်း၊ အနာဂတံသဉာဏ်တော်အားဖြင့်၎င်း၊ အပ်နှံခြင်းကိုခံသော ထိုယေရှုကို သင်တို့သည် ဘမ်းဆီး၍ မတရားသောသူတို့လက်ဖြင့် လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ရိုက်၍ကွပ်မျက်ကြပြီ။–

၂း၂၄ ထိုသူကို သေခြင်းဝေဒနာသည် အစဉ်ချည်နှောင်ချုပ်ကိုင်၍မဖြစ်နိုင်သည်နှင့်၊ ထိုဝေဒနာကို ဘုရားသခင်သည် ချွတ်ပယ်၍ ထမြောက်စေတော်မူပြီ။–

၂း၂၅ ထိုသူကို အကြောင်းပြုလျက် ဒါဝိဒ်မင်းက၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားကို အစဉ်မပြတ်မျက်မှောက်ပြု၏။ အကြောင်းမူကား ငါ့လက်ျာဘက်၌ တည်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါသည်လှုပ်ရှားခြင်းမရှိရ။–

၂း၂၆ ထိုကြောင့် ငါ့စိတ်နှလုံးသည်သာယာခြင်း၊ ငါ့ဝိညာဉ်သည်လည်း ရွှင်လန်းခြင်းရှိ၏။ ထိုမှတပါး ငါ့အသားသည် မြော်လင့်လျက် ကျိန်းဝပ်လိမ့်မည်။–

၂း၂၇ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံ၌ ပစ်ထားတော်မမူ။ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသောသူအားလည်း ပုပ်စပ်ခြင်းကိုရှိစေတော်မမူဘဲလျက်၊ အသက်ရှင်ခြင်းလမ်းကို ပြညွှန်တော်မူလိမ့်မည်။–

၂း၂၈ မျက်နှာတော်ကိုဖူးမြင်ရသောအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် အကျွန်ုပ်ကိုပြည့်စုံစေတော်မူလိမ့်မည်ဟု ဒါဝိဒ်ဆိုသတည်း။

၂း၂၉ ညီအစ်ကိုတို့၊ အမျိုး၏အဘဖြစ်သော ဒါဝိဒ်၏အကြောင်းကို ငါသည် သင်တို့အား အတည့်အလင်း ပြောပါရစေ။ ထိုဒါဝိဒ်သည် သေ၍ သင်္ဂြိုဟ်သော တွင်းသည် ယခုတိုင်အောင် ငါတို့၌ရှိ၏။–

၂း၃၀ ထိုသူသည် မိမိအမျိုးအနွယ်ထဲက လူဇာတိအားဖြင့် ခရစ်တော်ကို ဘုရားသခင်ထမြောက်စေ၍ မိမိပလ္လင်ပေါ်မှာ တင်တော်မူမည်အကြောင်း ဗိဌာန်ကျိန်ဆိုတော်မူသည်ကို ပရောဖက်ဉာဏ်အားဖြင့်သိ၍၊–

၂း၃၁ ခရစ်တော်၏ ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းကို ရည်မှတ်လျက်၊ ထိုခရစ်တော်၏စိတ်ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံ၌ ပစ်ထားတော်မမူ။ အသားသည်လည်း ပုပ်စပ်ခြင်းသို့မရောက်ဟု အနာဂတံသဉာဏ်နှင့် ဟောလေ၏။–

၂း၃၂ ထိုယေရှုကို ဘုရားသခင် ထမြောက်စေတော်မူသည်ကို ငါတို့ရှိသမျှသည် သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။–
၂း၃၃ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် လက်ျာလက်တော်နှင့်ချီးမြှင့်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုသခင်သည် ဂတိတော်နှင့်ယှဉ်သော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခမည်းတော်ထံ၌ခံပြီးဖြစ်၍ သင်တို့သိမြင်ကြားရသောအရာကို ညွှန်းလောင်းတော်မူ၏။–
၂း၃၄ ဒါဝိဒ်သည် ကောင်းကင်သို့မတက်သေး။–
၂း၃၅ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာငါမချမထားမှီတိုင်အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့ဟု ငါ့သခင်အား မိန့်တော်မူသည်ဟု ဒါဝိဒ်စကားရှိ၏။
၂း၃၆ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာကွပ်မျက်သောယေရှုကို ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်အရာ၌၎င်း၊ အစိုးရသော အရှင်အရာ၌၎င်း ခန့်ထားတော်မူသည့်အကြောင်းကို ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ အတပ်အမှန်သိမှတ်ကြလော့ဟု ပေတရုဟောလေ၏။
၂း၃၇ ထိုသူတို့သည် ကြားရလျှင် စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်းရှိ၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု ပေတရုမှစ၍ တခြားသော တမန်တော်တို့အား မေးမြန်းကြ၏။–
၂း၃၈ ပေတရုကလည်း၊ သင်တို့၏အပြစ်ကိုလွှတ်စေခြင်းငှါ နောင်တရ၍ တယောက်မျှမကြွင်း၊ ယေရှုခရစ်၏နာမ၌ ဗတ္တိဇံကိုခံကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော ဆုကျေးဇူးတော်ကို ခံရကြလိမ့်မည်။–
၂း၃၉ အကြောင်းမူကား၊ ဂတိတော်သည်သင်တို့နှင့်၎င်း၊ သင်တို့၏သားသမီးတို့နှင့်၎င်း၊ ဝေးသောသူတို့တွင် ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ခေါ်တော်မူသမျှသောသူတို့နှင့်၎င်း ဆိုင်သည်ဟု ဟော၏။–
၂း၄၀ ထိုမှတပါး သဘောမဖြောင့်သော ဤအမျိုးမှ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြလော့ဟူ၍ အထူးထူးအပြားပြားသောစကားနှင့် သက်သေခံ၍ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်လေ၏။
၂း၄၁ ထိုစကားကို အသင့်နှလုံးသွင်းမိသောသူတို့သည် ဗတ္တိဇံကိုခံ၍၊ ထိုနေ့၌ အရေအတွက်အားဖြင့် သုံးထောင်မျှလောက်သော သူတို့သည် ဝင်ကြ၏။–
၂း၄၂ ထိုသူများသည် တမန်တော်တို့၏ ဆုံးမဩဝါဒကိုခံခြင်း၊ အပေါင်းအသင်းဖွဲ့ခြင်း၊ မုန့်ကိုဖဲ့ခြင်း၊ ပဌနာပြုခြင်းတို့ကို အမြဲဆောင်ရွက်၍နေကြ၏။–
၂း၄၃ လူအပေါင်းတို့သည် ကြောက်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ တမန်တော်တို့သည် များစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုကြ၏။–
၂း၄၄ ယုံကြည်သော သူအပေါင်းတို့သည် တစုတဝေးတည်းနေကြသဖြင့်၊ မိမိတို့၌ရှိသမျှကို ဆက်ဆံ၍သုံးဆောင်ကြ၏။–
၂း၄၅ မိမိတို့ဥစ္စာပစ္စည်းများကိုရောင်းပြီးလျှင်၊ လူများဆင်းရဲသည်အတိုင်း အသီးအသီးတို့အား ဝေငှခြင်းကိုပြုကြ၏။–
၂း၄၆ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ ဗိမာန်တော်၌ နေ့တိုင်းအစဉ်တညီတညွတ်တည်းနေ၍၊ ကိုယ်အိမ်၌ မုန့်ကိုဖဲ့လျက် ကြည်ဖြူရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် အစာအာဟာရကိုသုံးဆောင်ကြ၏။–
၂း၄၇ ဘုရားသခင်ကိုလည်း ချီးမွမ်း၍ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ မျက်နှာပွင့်လန်းခြင်းအခွင့်ကိုရကြ၏။ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်သောသူတို့ကိုလည်း နေ့စဉ်မပြတ် သခင်ဘုရားသည် သင်းဝင်စေတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ထိုအခါ ပဌနာပြုရသောသုံးချက်တီးအချိန်၌ ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့သည် ဗိမာန်တော်သို့တက်ကြသည်ရှိသော်၊–
၃း၂ အမိဝမ်းတွင်းကပင် ခြေမစွမ်းသောသူတယောက်ကို သူတပါးတို့သည်ထမ်းလျက်လာကြ၏။ ဗိမာန်တော်သို့ဝင်သောသူတို့မှာ စွန့်ကြဲခြင်းကို ခံစေခြင်းငှါ၊ တင့်တယ်အမည်ရှိသော တံခါးနားမှာ ထိုသူကိုထားလေ့ရှိ၏။–
၃း၃ ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် ဗိမာန်တော်သို့ဝင်မည်လာကြသည်ကို ထိုသူသည် မြင်လျှင် စွန့်ကြဲပါဟုတောင်းလေ၏။–
၃း၄ ထိုအခါ ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် ထိုသူကိုစေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ ငါတို့အား မျှော်ကြည့်လော့ဟုဆိုလျှင်၊–
၃း၅ ထိုသူသည် တစုံတခုကိုရမည်ဟု စိတ်ထင်နှင့် တမန်တော်တို့ကို မျှော်ကြည့်လျက်နေ၏။–
၃း၆ ပေတရုကလည်း၊ ငါ၌ ရွှေငွေမရှိ။ ရှိသည်အရာကိုသင့်အားငါပေးမည်။ နာဇရက်မြို့သားယေရှုခရစ်၏ နာမတော်အားဖြင့် ထ၍ လှမ်းသွား လော့ဟုဆိုလျက်၊–
၃း၇ သူ၏လက်ျာလက်ကိုကိုင်ဆွဲချီကြွလေသောခဏခြင်းတွင်၊ ခြေနှစ်ဘက်ဖမျက်စိတို့သည် စွမ်းအားကိုရသဖြင့်၊–
၃း၈ ရုတ်တရက်ထ၍မတ်တတ်ရပ်ပြီးလျှင် လှမ်းသွားလေ၏။ သွားလျက်၊ ခုန်လျက်၊ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းလျက်၊ တမန်တော်တို့နှင့်အတူ ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်လေ၏။–
၃း၉ ထိုသို့လှမ်းသွား၍ ဘုရားသခင်အားချီးမွမ်းသည်ကို လူအပေါင်းတို့သည်မြင်သောအခါ၊
၃း၁၀ ထိုသူသည် ဗိမာန်တော်၏ တင့်တယ်တံခါးနားမှာ စွန့်ကြဲခြင်းကိုခံ၍ ထိုင်နေသောသူဖြစ်သည်ကိုသိကြသောကြောင့်၊ သူ၌ ဖြစ်သည်အမှုကို အံ့ဩမိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိ၍၊–
၃း၁၁ ထိုသူသည် ပေတရုနှင့်ယောဟန်ကိုအမှီပြုလျက် ရှိရာအရပ်၊ ရှောလမုန်ကနားပြင်အမည်ရှိသော ကနားပြင်သို့ပြေးဝင်၍ စုဝေးကြ၏။
၃း၁၂ ပေတရုသည် မြင်လျှင်၊ ဣသရေလလူတို့အဘယ်ကြောင့် ဤအမှုတို့ အံ့ဩကြသနည်း။ ဤသူသည် လှမ်းသွားနိုင်သောအခွင့်ကို ငါတို့သည် ကိုယ်တန်ခိုး၊ ကိုယ်သီလအားဖြင့် ပေးဘိသကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် ငါတို့ကိုစေ့စေ့ကြည့်ရှုကြသနည်း။–
၃း၁၃ အာဗြဟံ၊ ဣဇက်၊ ယာကုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများ၏ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော်မူပြီ။ ထိုသခင်ကို သင်တို့သည် ပိလတ်မင်းလက်သို့အပ်နှံ၍ ထိုမင်းသည် လွှတ်မည်အကြံ ရှိသော်လည်း သင်တို့သည် ထိုသခင်ကို ငြင်းပယ်ကြ၏။–
၃း၁၄ သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်တော်မူသော သခင်ကိုငြင်းပယ်၍၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းအပြစ်ရှိသောသူတယောက်ကို ရမည်အကြောင်း တောင်းပန် သဖြင့်၊–
၃း၁၅ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ပို့ဆောင်တော်မူသောအရှင်ကို ကွပ်မျက်ကြပြီတကား၊ ထိုအရှင်ကို ဘုရားသခင်သည် သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသည်ကို ငါတို့သည် သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။
၃း၁၆ ထိုသခင်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ထိုသခင်၏နာမတော်သည် သင်တို့သိမြင်သော ဤသူအား အစွမ်းကိုပေးတော်မူပြီ။ ထိုသခင်ကြောင့်ရသော

ယုံကြည်ခြင်းသည် သင်တို့မျက်မှောက်တွင် ဤသူ၌ စေ့စုံခြင်းအခွင့်ကိုပေး၍ရှိလေပြီ။
၃း၁၇ ယခုလည်း ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့မှစ၍ အစိုးရသောသူတို့သည် မသိဘဲလျက် ထိုသို့ပြုကြသည်ကိုငါသိ၏။ –
၃း၁၈ ခရစ်တော်သည် အသေခံရမည်ဟု ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည်ဟောပြော၍၊ ဘုရားသခင်ဘော်ပြတော်မူနှင့်သောအမှုကို ထိုသို့အားဖြင့်ပြီးစီးစေတော်မူပြီ။ –
၃း၁၉ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ချမ်းသေသောအချိန်ကာလသည် ရောက်လာ၍၊ –
၃း၂၀ သင်တို့အဘို့အလို့ငှါ ခန့်ထားတော်မူနှင့်သောယေရှုခရစ်ကို စေလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ သင်တို့အပြစ်များကိုပြေစေခြင်းငှါ နောင်တရ၍ စိတ် ပြောင်းလဲခြင်းသို့ရောက်ကြလော့။ –
၃း၂၁ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ သန့်ရှင်းသောပရောဖက်ဆရာတော်တို့နှုတ်ဖြင့် ဘုရားသခင်ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသော ထိုကပ်ကာလ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့ကို အသစ်ပြုပြင်တော်မူသောကပ်ကာလမရောက်မှီတိုင်အောင် ကောင်းကင်ဘုံသည် ထိုခရစ်တော်ကို ခံယူသိမ်းဆည်းရမည်။ –
၃း၂၂ ငါတို့ဘိုးဘေးများတို့အားလည်း မောရှေက၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့အမျိုးသားချင်းတို့အထဲ၌ ငါနှင့်တူသော ပရောဖက်တပါးကို သင်တို့အဘို့ ပေါ်ထွန်းစေတော်မူမည်။ ထိုပရောဖက်ဟောပြောသမျှသော အရာတို့ကို သင်တို့သည် နားထောင်ရကြမည်။ –
၃း၂၃ အကြင်သူသည် ထိုပရောဖက်၏ စကားကိုနားမထောင်ဘဲ နေအံ့၊ ထိုသူသည် မိမိအမျိုးထဲက ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်ဟု ဟော၏။ –
၃း၂၄ ပရောဖက်ရှမွေလ မှစ၍ နောက်ဟောသော ပရောဖက်ရှိသမျှတို့သည် ဤသည်နေ့ရက်ကာလကို ဟောပြောပြည့်နှင်ကြပြီ။ –
၃း၂၅ သင်တိုသည် ပရောဖက်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံကို၊ သင်၏ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ထားတော်မူ၍၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများတို့အားပေးတော်မူသော ပဋိညာဉ်တရားတော်နှင့် သင်တို့သည်ဆိုင်ကြ၏။ –
၃း၂၆ သင်တို့တွင် မိမိဒုစရိုက်တို့ကို ကြဉ်ရှောင်ပယ်ရှားသောသူရှိသမျှတို့အား ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ပေးစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်ယေရှုကို ထမြောက်စေတော်မူပြီးလျှင်၊ သင်တို့ရှိရာသို့ ရှေးဦးစွာစေလွှတ်တော်မူသည်ဟု လူများတို့အား ပေတရုဟောပြော၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ထိုသို့ တမန်တော်တို့သည် လူများတို့အားဟောပြောစဉ်တွင်၊ ဗိမာန်တော်မှူးမှစသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့် ဇဒ္ဒုကဲများတို့သည် လာကြသဖြင့်၊ –
၄း၂ တမန်တော်တို့သည် လူများတို့အားဆုံးမသြဝါဒပေး၍ ယေရှုကို အကြောင်းပြုလျက်သေခြင်းမှ ထမြောက်ခြင်းတရားကို ဟောသောကြောင့်၊ ထိုမင်းများတို့သည် စိတ်ပူပန်ခြင်း ရှိသည်နှင့်၊ –
၄း၃ တမန်တော်တို့ကို ဘမ်းဆီးပြီးမှ၊ ညအချိန်ဖြစ်သောကြောင့် နက်ဖြန်နေ့တိုင်အောင် နှောင်အိမ်၌ ချုပ်ထားကြ၏။ –
၄း၄ တရားနာသောသူအများတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်၍ အရေအတွက်အားဖြင့် လူငါးထောင်မျှလောက်ရှိကြ၏။
၄း၅ နက်ဖြန်နေ့ရောက်သော် မင်းအရာရှိ၊ လူအကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့်၊ –
၄း၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းအန္နတ်၊ ကယာဖ၊ ယောဟန်၊ အာလေဇန္ဒြု မှစ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းမျိုးရှိသမျှတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ စုဝေးကြပြီးလျှင်၊ –
၄း၇ တမန်တော်တို့ကို အလယ်၌ထား၍၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့သောတန်ခိုး၊ အဘယ်သူ၏နာမအားဖြင့် ဤအမှုကိုပြုသနည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။
၄း၈ ထိုအခါ ပေတရုသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်လျက်၊ လူများကိုအစိုးရသောမင်းတို့နှင့် ဣသရေလအမျိုး အကြီးအကဲတို့၊ –
၄း၉ အင်္ဂါချို့တဲ့သော သူကိုကျေးဇူးပြု၍၊ သူသည်အနာရောဂါနှင့် အဘယ်သို့ကင်းလွတ်သနည်းဟု ငါတို့သည် ယနေ့အစစ်ခံရလျှင်၊ –
၄း၁၀ သင်တို့သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာကွပ်မျက်၍၊ ဘုရားသခင်သည် သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသော နာဇရက်မြို့သား ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်အားဖြင့် ဤသူသည် သင်တို့မျက်မှောက်၌ ကျန်းမာလျက်ရှိသည်ကို သင်တို့မှစ၍ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့ သိမှတ်ကြလော့။ –
၄း၁၁ ထိုသခင်ကား၊ သင်တို့သည် တိုက်ကိုတည်လုပ်သောအခါပယ်ထား၍၊ နောက်တဖန် တိုက်ထောင့်အထွဋ်ဖျားသို့ ရောက်ပြန်သော ကျောက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုသခင်မှတပါး အဘယ်သူမျှ ကယ်တင်ခြင်းအမှုကိုမတတ်နိုင်။ –
၄း၁၂ ထိုသခင်၏ နာမတော်မှတပါးငါတို့ကို ကယ်တင်နိုင်သောနာမ တစုံတခုမျှ ကောင်းကင်အောက် လူတို့တွင်မပေါ်မရှိဟု ပေတရုသည် ထိုသူတို့အားမြွက်ဆို၏။
၄း၁၃ ထိုသူတို့သည် ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့၏ ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိကိုမြင်၍၊ လူတတ်မဟုတ်၊ လူသာမညသာဖြစ်သည်ကို သိမှတ်သဖြင့် အံ့သြ၍နေကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် အထက်က ယေရှုနှင့်အတူရှိသည်ကို သတိရ၍၎င်း၊ –
၄း၁၄ အနာကင်းလွတ်သောသူသည် ထိုသူတို့နှင့်အတူရှိနေသည်ကိုမြင်၍၎င်း၊ ငြင်းခုံဆိုဘွယ်ရာမရှိမတွေ့ကြ။ –
၄း၁၅ တမန်တော်တို့ကို လွှတ်တော်မှ ထွက်သွားစေပြီးလျှင်၊ ဤသူတို့ကို အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ –
၄း၁၆ သူတို့သည် ထင်ရှားစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာကိုပြုပြီးသည်ကို၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ နေသောသူ အပေါင်းတို့သည် သိမြင်ကြ၏။ ငါတို့သည်လည်း ငြင်းခုံခြင်းငှါမတတ်နိုင်ပြီ။ –
၄း၁၇ သို့သော်လည်း လူအများအထဲ၌သာ၍ မနှံ့မပြားစေခြင်းငှါ၊ နောက်တဖန် ထိုနာမကိုအမှီပြုလျက် အဘယ်သူကိုမျှ မဟောမပြောနှင့်ဟူ၍ သူတို့ကိုကျပ်တည်းစွာ ခြိမ်းချောက်ကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်းတိုင်ပင်ပြီးမှ၊ –
၄း၁၈ တမန်တော်တို့ကိုခေါ်၍၊ ယေရှု၏နာမကိုအမှီပြုလျက် ဟောပြောသွန်သင်ခြင်းကို အလျှင်းမပြုနှင့်ဟု အမိန့်ရှိကြ၏။
၄း၁၉ ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့ကလည်း၊ ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို နားထောင်သည်ထက် သင်တို့၏စကားကို သာ၍နားထောင်သော်၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ ကောင်းမည်မကောင်းမည်ကိုဆင်ခြင်၍ စီရင်ကြလော့။ –
၄း၂၀ ငါတို့သည် ကြားလျက်၊ မြင်လျက်ရှိသောအရာတို့ကို မဟောမပြောဘဲမနေနိုင်ဟု ထိုသူတို့အားဆိုကြ၏။ –
၄း၂၁ ထိုအခါ တမန်တော်တို့၌ အပြစ်ဒဏ်ပေးသင့်သောအကြောင်းကို မတွေ့သဖြင့် တဖန်ခြိမ်းချောက်ပြီးလျှင်လွှတ်ကြ၏။ –
၄း၂၂ အကြောင်းမူကား၊ အနာကင်းခြင်းနိမိတ်လက္ခဏာကိုခံရသောသူသည် အသက်လေးဆယ်ကျော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထိုအမှုကို ထောက်လျက် ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၄း၂၃ တမန်တော်တို့သည် လွတ်သောအခါ၊ မိမိတို့အပေါင်းအသင်းရှိရာသို့သွား၍၊ မိမိတို့အား ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲတို့ ပြောဆိုသမျှကို ပြန်ကြားကြ၏။–

၄း၂၄ ထိုသူများတို့သည်ကြားရလျှင်၊ တညီတညွတ်တည်း ဘုရားသခင့်ထံသို့ အသံကိုလွှင့်လျက်၊ အစိုးရတော်မူသောအရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာမှစ၍ ထိုအရပ်တို့၌ ရှိသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။–

၄း၂၅ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ လူမျိုးတို့သည်အဘယ်ကြောင့် ရန်းရင်းခတ်ပြုကြသနည်း။ လူစုတို့သည် အဘယ်ကြောင့် အချည်းနှီးကြံစည်ကြသနည်း။–

၄း၂၆ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် ထကြ၍၊ မှူးမတ်အရာရှိတို့လည်း ထာဝရဘုရားနှင့် ခရစ်တော်ကိုရန်ဘက်ပြုလျက် စည်းဝေးကြ၏ဟု ကိုယ်တော်ကျွန်ဒါဝိဒ်၏နှုတ်ဖြင့် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊–

၄း၂၇ ဟေရုဒ်မင်း၊ ပုန္တိပိလတ်မင်းမှစ၍ ဣသရေလအမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည်၊–

၄း၂၈ ကိုယ်တော်၏ အလိုရှိသည်အတိုင်း၊ ရှေးမဆွကလက်တော်ဖြင့် ခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူနှင့်သမျှတို့ကိုပြုခြင်းငှါ ဘိသိက်ပေးတော်မူသော သားတော်မြတ် ယေရှုကို ဤမြို့၌ ရန်ဘက်ပြု၍ စည်းဝေးကြပြီ၊ အမှန်ဖြစ်ပါ၏။–

၄း၂၉ အိုထာဝရဘုရား၊ ယခုအခါ ထိုသူတို့၏ခြိမ်းချောက်ခြင်းကို မှတ်တော်မူပါ။–

၄း၃၀ အနာရောဂါ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ လက်တော်ကိုဆန့်တော်မူ၍၊ သန့်ရှင်းသောသားတော်ယေရှု၏ နာမတော်အားဖြင့် နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ဖြစ်စေတော်မူစဉ်တွင်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည် နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုရဲရင့်စွာ ဟောပြောပါမည်အကြောင်း ကယ်မ သနားတော်မူပါဟု ဆုတောင်းကြ၏။–

၄း၃၁ ထိုသို့ ဆုတောင်းပဌနာပြုပြီးမှ၊ စုဝေးသောအရပ်သည်တုန်လှုပ်၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ရဲရင့်စွာဟောပြောကြ၏။

၄း၃၂ ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည် စိတ်နှလုံး တညီတညွတ်တည်းရှိကြ၍၊ အဘယ်သူမျှ မိမိဥစ္စာတစုံတခုကို ငါ့ဥစ္စာဟူ၍ မဆိုဘဲလျက်၊ ရှိသမျှသော ဥစ္စာတို့ကိုဆက်ဆံသဖြင့် သုံးဆောင်ကြ၏။–

၄း၃၃ သခင်ယေရှုထမြောက်တော်မူခြင်း အကြောင်းကို တမန်တော်တို့သည်ကြီးသောတန်ခိုးနှင့်သက်သေခံ၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ကြီးသော ကျေးဇူးတော်နှင့် ပြည့်စုံကြ၏။–

၄း၃၄ ထိုသူတို့တွင် ဆင်းရဲသောသူတယောက်မျှမရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ အိမ်၊ မြေကွက်ကို ပိုင်သောသူရှိသမျှတို့သည် ရောင်းပြီးလျှင်၊ ရသောအဘိုးကို ယူဆောင်ခဲ့၍၊–

၄း၃၅ တမန်တော်တို့၏ ခြေရင်း၌ ထားကြသဖြင့်၊ လူများဆင်းရဲသည်အတိုင်း အသီးအသီးတို့အား ဝေငှပေးကမ်းကြ၏။

၄း၃၆ ယောသေအမည်ရှိ၍ သက်သာစေခြင်း၏သားဟုဆိုလိုသော ဗာနဗအမည်သစ်ကို တမန်တော်တို့ သမုတ်ခြင်းအားဖြင့်ရသော ကုပရုပြည်သား လေဝိလူတယောက်သည်–

၄း၃၇ မိမိပိုင်သောမြေကိုရောင်းပြီးလျှင်၊ ရသောငွေကိုယူဆောင်ခဲ့၍ တမန်တော်တို့၏ခြေရင်း၌ထားလေ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ သို့ရာတွင် အာနနိနှင့် ရှဖိရေအမည်ရှိသော လင်မယားနှစ်ယောက်တို့မူကား၊ ဥစ္စာတစုံတခုကိုရောင်းပြီးလျှင်၊–

၅း၂ ထိုသူသည် မိမိခင်ပွန်းနှင့် သဘောတူလျက်၊ အဘိုး၏တဘို့ကိုထိမ်ဝှက်သဖြင့်၊ တဘို့ကိုသာယူဆောင်ခဲ့၍ တမန်တော်တို့၏ခြေရင်း၌ ထားလေ၏။–

၅း၃ ပေတရုကလည်း၊ အာနနိ၊ သင်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုလှည့်စား၍ မြေကိုရောင်းသောအဘိုး၏တဘို့ကို ထိမ်ဝှက်မည့်အကြောင်း၊ စာတန်သည် သင်၏စိတ်နှလုံးကို အဘယ်ကြောင့်ပြည့်စေရသနည်း။–

၅း၄ ထိုမြေရှိစဉ်တွင် ကိုယ်ပိုင်သည် မဟုတ်လော။ ရောင်း၍ရသောအဘိုးသည် ကိုယ်ဥစ္စာဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ကြံစည် သနည်း။ လူကိုသာ မုသာပြောပြီမဟုတ်။ ဘုရားသခင်ကိုလည်း မုသာပြောပြီဟု ပေတရုဆို၏။–

၅း၅ ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ အာနနိသည် လဲ၍သေ၏။ ထိုအကြောင်းအရာကို ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည် အလွန်ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။–

၅း၆ လုလင်တို့သည်လည်းထ၍ အလောင်းကောင်ကို အဝတ်နှင့်ပတ်ရစ်ပြီးလျှင် ဆောင်သွား၍ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၅း၇ ထိုနောက် သုံးနာရီခန့်လောက်ကြာလျှင်၊ သူ၏ခင်ပွန်းသည်ဖြစ်ခဲ့ပြီးသော အမှုအရာကို မသိဘဲလျက် ဝင်လာ၏။–

၅း၈ ပေတရုကလည်း၊ ဤမျှလောက်နှင့် မြေကိုရောင်းသလော၊ ငါ့အားပြောလော့ဟုမေးလျှင်၊ ထိုမိန်းမက၊ ဟုတ်ပါ၏။ ဤမျှလောက်နှင့်မြေကို ရောင်းပါသည်ဟု ဆို၏။–

၅း၉ ပေတရုကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်ကိုစုံစမ်းမည်ဟု သဘောတူနှင့် အဘယ်ကြောင့် ကြံစည်ကြသနည်း။ ကြည့်ရှုလော့။ သင်၏ ခင်ပွန်းကို သင်္ဂြိုဟ်သောသူတို့၏ခြေသည် တံခါးနားမှာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင့်ကိုလည်း ဆောင်သွားလေဦးမည်ဟု ဆိုသောခဏခြင်းတွင်၊–

၅း၁၀ ထိုမိန်းမသည်ပေတရု၏ ခြေရင်း၌လဲ၍သေလေ၏။ လုလင်တို့သည်လည်းဝင်၍ ထိုမိန်းမသေသည်ကိုတွေ့လျှင်၊ ဆောင်သွား၍ သူ၏ ခင်ပွန်းအနားမှာ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။–

၅း၁၁ သင်းဝင်သူအပေါင်းမှစ၍ ထိုအကြောင်းအရာကို ကြားရသောသူအပေါင်းတို့သည် အလွန်ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

၅း၁၂ တမန်တော်တို့သည်လည်း လူများရှေ့မှာ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုအရာများကိုပြုကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ရှောလမုန်ကနားပြင်၌ တညီတညွတ်တည်း နေကြသဖြင့်၊–

၅း၁၃ ကြွင်းသောသူ တစုံတယောက်မျှ မပေါင်းဘော်ဝံ့သော်လည်း၊ လူများတို့သည် ကောင်းကြီးပေးကြ၏။–

၅း၁၄ သခင်ဘုရား၌ယုံကြည်သော ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ အပေါင်းတို့သည် သင်းဝင်ကြ၏။–

၅း၁၅ ပေတရုသည် လမ်း၌ရှောက်သွားစဉ်၊ အနာစွဲသောသူတို့တွင် တယောက်ယောက်ကို သူ၏အရိပ်လွှမ်းမိုးစေခြင်းငှါ၊ လူနာတို့ကို လမ်းနားသို့ထုတ်၍ ခုတင်မွေ့ရာပေါ်မှာထားကြ၏။–

၅း၁၆ ပတ်လည်ဝန်းကျင်၌ရှိသော မြို့သူရွာသားအပေါင်းတို့သည် အနာစွဲသောသူ၊ နတ်ဆိုးညှဉ်းဆဲသောသူတို့ကို ဆောင်ခဲ့လျက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ စုဝေးလာ ကြ၍၊ ထိုလူနာအပေါင်းတို့သည် အနာကင်းလွတ်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

၅း၁၇ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် ဇဒ္ဒုကဲဖြစ်သော ထိုမင်း၏အပေါင်းအဘော်ရှိသမျှတို့သည် ထ၍ ဒေါသအမျက်နှင့် ပြည့်ကြသဖြင့်၊–

၅း၁၈ တမန်တော်တို့ကို ဘမ်းဆီး၍ ထောင်ထဲ၌လှောင်ထားကြ၏။–

၅း၁၉ ညဥ့်အခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထောင်တံခါးကိုဖွင့်ပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့ကိုနှုတ်၍၊ သင်တို့သွားကြလော့။–

၅း၂၀ ဗိမာန်တော်၌ရပ်၍ အသက်ရှင်ခြင်းတရားစကား အလုံးစုံကို လူများတို့အား ဟောပြောကြလော့ဟု မှာထား၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ နံနက်စောစော ဗိမာန်တော်သို့ဝင်၍ ဆုံးမဩဝါဒပေးကြ၏။

၅း၂၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့သည် လာကြသဖြင့်၊ လွှတ်အရာရှိမှစ၍ ဣသရေလလူတို့တွင် အသက်ကြီးသောသူအပေါင်း တို့ကိုစုဝေး စေပြီးမှ၊ တမန်တော်တို့ကိုခေါ်စေခြင်းငှါ လုလင်တို့ကို ထောင်သို့စေလွှတ်ကြ၏။–

၅း၂၂ မင်းလုလင်တို့သည် ထောင်သို့ရောက်လျှင်၊ တမန်တော်တို့ကို ထောင်ထဲမှာမတွေ့သည်ရှိသော် ပြန်ကြ၍၊–

၅း၂၃ ထောင်တံခါးလည်း အထူးသဖြင့် လုံခြုံစွာပိတ်လျက်၊ ထောင်ကိုစောင့်သောသူတို့လည်း တံခါးပြင်မှာ ရပ်လျက်ရှိကြသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် တွေ့ပါ၏။ ဖွင့်ပြီးမှ အထဲ၌ အဘယ်သူကိုမျှ မတွေ့ပါဟု ကြားလျှောက်ကြ၏။–

၅း၂၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် ဗိမာန်တော်မှူးအစရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ ထိုအမှုသည် အဘယ်သို့သော အမှုဖြစ်လိမ့် မည်နည်းဟူ၍ တွေးတောခြင်းရှိကြ၏။–

၅း၂၅ ထိုအခါ လူတယောက်သည်လာ၍ ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားသောသူတို့သည် ဗိမာန်တော်၌ရပ်လျက်။ လူများတို့အား ဆုံးမဩဝါဒပေးကြပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၅း၂၆ ထိုအခါ ဗိမာန်တော်မှူးသည် မင်းလုလင်တို့နှင့်အတူသွားပြန်လျှင်၊ မိမိတို့ကို လူများတို့သည် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်မည်ကိုစိုးရိမ်သောကြောင့်၊ တမန်တော် တို့ကို အနိုင်အထက်မပြုဘဲ ခေါ်ဆောင်လေ၏။–

၅း၂၇ ထိုအခါ ခေါ်ဆောင်ပြီးလျှင်၊ လွှတ်အရာရှိတို့ ရှေ့မှာထား၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းက၊–

၅း၂၈ ထိုနာမကိုအမှီပြု၍ မဆုံးမ မသွန်သင်မည်အကြောင်း ငါတို့သည် သင်တို့အား ကျပ်တည်းစွာစီရင်မှာထား သည် မဟုတ်လော။ ယခုကြည့်ကြ။ ယေရုရှလင်မြို့ကို သင်တို့အယူဝါဒနှင့် ပြည့်စေသည် ဖြစ်၍၊ ငါတို့ အပေါ်သို့ထိုသူ၏အသွေးကိုရောက်စေခြင်းငှါ သင်တို့ကြံစည်ပါသည်တကားဟု မေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။

၅း၂၉ ပေတရုနှင့် အခြားသောတမန်တော်တို့ကလည်း၊ လူ၏စကားထက် ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို နားထောင်သင့်ပါ၏။–

၅း၃၀ သင်တို့သည် သစ်တိုင်၌ဆွဲ၍ ကွပ်မျက်သောယေရှုကို ငါတို့ဘိုးဘေးများ၏ ဘုရားသခင်သည် ထမြောက်စေတော်မူပြီ။–

၅း၃၁ ဣသရေလလူတို့အား နောင်တတရားနှင့် အပြစ်လွှတ်ခြင်းအခွင့်ကိုပေးစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူကို အစိုးရသောအရှင်အရာ၌၎င်း၊ ကယ်တင်သော သခင်အရာ၌၎င်း၊ ဘုရားသခင်ခန့်ထား၍ မိမိလက်ျာလက်တော်နှင့် ချီးမြှင့်တော်မူပြီ။–

၅း၃၂ ထိုအကြောင်းအရာတို့သည် အမှန်ဖြစ်ကြောင်းကို ငါတို့သည် သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို နားထောင်သောသူတို့အား ပေးသနားတော်မူသော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်လည်း သက်သေခံဖြစ်တော်မူသည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၅း၃၃ ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ ထိုသူတို့နှလုံးသည် ကွဲပြတ်မတတ်ဖြစ်၍၊ တမန်တော်တို့ကို ကွပ်မျက်ခြင်းငှါ အချင်းချင်းတိုင်ပင်ပြောဆိုကြ၏။–

၅း၃၄ ထိုအခါ လူပေါင်းတို့ရှိသေသောသူ၊ ဂါမလျေလအမည်ရှိသော နိသရည်းဆရာ၊ ဖာရိရှဲတယောက်သည် လွှတ်တော်ပေါ်၌ ထ၍၊ တမန်တော် တို့ကို ပြင်သို့ ခဏထွက်စေပြီးလျှင်၊–

၅း၃၅ ဣသရေလလူတို့၊ ဤသူတို့အား အဘယ်သို့ပြုမည်အရာကို သတိနှင့် ဆင်ခြင်ကြလော့။–

၅း၃၆ အကြောင်းမူကား၊ အထက်ကသုဒအမည်ရှိသောသူတယောက်သည် ထသဖြင့်၊ ငါသည် လူသာမည မဟုတ်ဟုဆိုသည်ဖြစ်၍၊ သူ၌ လူလေးရာမျှ လောက် ဆည်းကပ်ကြ၏။ ထိုသူသည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍ သူ့ကိုယုံကြည်သမျှသောသူတို့သည် ကွဲပြားပျောက်ပျက်ကြ၏။–

၅း၃၇ ထိုသူနောက် ငွေတော်ခွဲစဉ်ကာလ၊ ယုဒအမည်ရှိသော ဂါလိလဲလူတယောက်သည်လည်းထ၍၊ မိမိနောက်သို့ လူများကိုသွေးဆောင်လေ၏။ ထိုသူသည်လည်း ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍၊ သူ့ကိုယုံကြည်သမျှသောသူတို့သည် ပျောက်လွင့်ကြ၏။–

၅း၃၈ ယခုလည်း ဤသူတို့ကို ရှောင်ရှား၍ အလိုအလျောက်ရှိကြပါစေဟု ငါဆို၏။ ဤအကြံ ဤအမှုသည် လူ၏အကြံ လူ၏အမှုဖြစ်လျှင် ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်လိမ့်မည်။–

၅း၃၉ ဘုရားသခင်၏ အကြံအမှုဖြစ်လျှင် သင်တို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ကြ။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အာဏာတော်ကိုဆန်သောသူမဖြစ်မည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့ဟု ပြောဆို၏။–

၅း၄၀ ထိုစကားကို နားထောင်ကြသဖြင့်၊ တမန်တော်တို့ကိုခေါ်၍ ရိုက်နှက်ပြီးမှ၊ ယေရှု၏နာမကိုအမှီပြုလျက် မဟောမပြောမည်အကြောင်း မြစ်တား၍ လွှတ်ကြ၏။–

၅း၄၁ တမန်တော်တို့သည်လည်း၊ သခင်ယေရှု၏ နာမတော်ကြောင့် မိမိတို့သည် အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံထိုက်ကြသည်ဟု မှတ်တော်မူသောကြောင့် ဝမ်းမြောက် သောစိတ်ရှိ၍ လွှတ်တော်မှ ထွက်သွားကြ၏။–

၅း၄၂ ဗိမာန်တော်၌၎င်း၊ အိမ်၌၎င်း နေ့တိုင်းအစဉ် ဆုံးမသွန်သင်လျက်၊ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်၏ဟူ၍ ဧဝံဂေလိတရားကို မပြတ်ဟောပြောလျက် နေကြ၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ထိုကာလ၌ တပည့်တော်တို့သည် များပြားသည်ရှိသော်၊ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း လုပ်ကျွေးသောအခါ၊ ဟေလေနစ်အမျိုး မုတ်ဆိုးမတို့ကို မလုပ်မကျွေးဟု ထိုအမျိုးသားတို့သည် မြည်းတမ်း၍ ဟေဗြဲလူတို့ကိုအပြစ်တင်ကြ၏။–

၆း၂ ထိုအခါ တကျိပ်နှစ်ပါးသောတမန်တော်တို့သည် တပည့်တော်အပေါင်းတို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ထား၍ စားပွဲ၌ လုပ်ကျွေးမှုကို မဆောင်သင့်။–

၆း၃ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့၊ ဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်း၊ ပညာနှင့်၎င်း ပြည့်စုံလျက်၊ အသရေရှိသော် လူခုနစ်ယောက်တို့ကို သင်တို့တွင်ရှာကြလော့။ ဤအမှုကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ထိုသူတို့ကို ငါတို့သည် ခန့်ထားကြမည်။–

၆း၄ ငါတို့မူကား၊ ဆုတောင်းခြင်း ပဌနာပြုခြင်း၊ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောခြင်းအမှုတို့ကို အမြဲပြု၍နေမည်ဟု ဆိုကြ၏။–

၆း၅ ထိုစကားကို လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်ကြသဖြင့်၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်း၊ ပြည့်စုံသော သတေဖန်မှစ၍၊ဖိလိပ္ပု၊ ပြောခေါ်၊ နိကနော်၊ တိမုန်၊ ပါမေန၊ ယုဒဘာသာဝင်သော အန္တိအုတ်မြို့သား နိကောလတို့ကိုရွေးကောက်၍၊ –

၆း၆ တမန်တော်တို့ရှေ့၌ထားကြ၏။ တမန်တော်တို့သည်လည်း ဆုတောင်းပြီးလျှင် ထိုသူတို့၏ခေါင်းပေါ်၌ လက်ကိုတင်ကြ၏။

၆း၇ ဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်သည် တိုးပွါးသဖြင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ တပည့်တော်တို့သည် အလွန်ပွါးများ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည် ခြင်းတရားကိုနားထောင်ကြ၏။–

၆း၈ သတေဖန်သည် ကျေးဇူးတော်နှင့်၎င်း၊ တန်ခိုးတော်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ကြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို လူများရှေ့မှာ ပြုလေ၏။–

၆း၉ ထိုအခါ လိဗေရတိန် အပေါင်းအသင်းဝင်သောသူမှစ၍၊ ကုရေနေပြည်သား၊ အာလေဇန္ဒြိပြည်သား၊ ကိလိကိပြည်သား၊ အာရှိပြည်သား အချို့တို့သည် ထ၍ သတေဖန်နှင့် ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုစဉ်တွင်၊ –

၆း၁၀ သူဟောပြော၍ သုံးစွဲသော ပညာနှင့်ဝိညာဉ်တော်ကို မခံမဆီးနိုင်ကြ။–

၆း၁၁ ထိုအခါ ဤသူသည် မောရှေကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်ကို၎င်း လွန်ကျူး၍ပြောသည်ကို ငါတို့ကြားရပါပြီဟု သက်သေခံမည့်သူတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာ ခေါ်၍ ထားကြပြီးလျှင်၊ –

၆း၁၂ လူများကို၎င်း၊ အကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကို၎င်း နှိုးဆော်၍၊ သတေဖန်ထံသို့လာသဖြင့် ဘမ်းဆီး၍ လွှတ်တော်သို့ပို့ကြ၏။–

၆း၁၃ မမှန်သော သက်သေခံတို့ကိုခေါ်၍၊ ဤသူသည် သန့်ရှင်းသော အရပ်ဌာနတော်နှင့် ပညတ်တရားတော်ကို လွန်ကျူး၍ အစဉ်မပြတ်ပြောဆို လျက်နေပါ၏။–

၆း၁၄ ထိုနာဇရက်မြို့သား ယေရှုသည် ဤအရပ်ဌာနတော်ကိုဖျက်ဆီး၍၊ ငါတို့အား မောရှေအပ်ပေးသော ထုံးနည်းဥပဒေသကို ပြောင်းလဲစေမည်ဟု ဤသူဆို သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြားရပါပြီဟု သက်သေခံကြ၏။–

၆း၁၅ လွှတ်တော်၌ ထိုင်လျက်ရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် သတေဖန်ကို စေ့စေ့ကြည့်ရှုလျှင်၊ သူ၏မျက်နှာသည် ကောင်းကင်တမန်၏မျက်နှာကဲ့သို့ ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းက၊ ဤစကားမှန်သလောဟု မေးသည်ရှိသော်၊ –

၇း၂ သတေဖန်က ညီအစ်ကို အဘတို့နားထောင်ကြပါလော့။ ငါတို့အဘ အာဗြဟံသည်၊ ခါရန်မြို့၌ မနေမှီ၊ မေသောပေါတာမိတိုင်း၌ ရှိစဉ်အခါ၊ ဘုန်းကြီးတော်မူ သောဘုရားသခင်သည် ထင်ရှားတော်မူ၍၊ –

၇း၃ သင်နေသောပြည်နှင့်တကွ အမျိုးသားချင်းများထဲကထွက်ပြီးလျှင်၊ ငါပြလတ့ံသော ပြည်သို့သွားလော့ဟု အာဗြဟံအား မိန့်တော်မူ၏။–

၇း၄ ထိုအခါ အာဗြဟံသည် ခါလဒဲပြည်မှထွက်၍ ခါရန်မြို့၌နေ၏။ သူ၏အဘသေလွန်သည်ရှိသော်၊ ယခု သင်တို့နေသော ဤပြည်သို့ ထိုမြို့မှ ပြောင်းစေတော်မူ ၏။–

၇း၅ ဤပြည်၌ ခြေနင်းရာကိုမျှ အမွေပေးတော်မမူသော်လည်း၊ သူမှစ၍ သူ၏သားမြေးတို့အား ဤပြည်ကိုအပိုင်ပေးတော်မူမည်ဟု သားတယောက်မျှ မရှိမှီ ဂတိထားတော်မူ၏။–

၇း၆ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် သူတပါးပိုင်သောပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်ကြသဖြင့်၊ သူတပါးတို့၌ ကျွန်ခံခြင်း၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို အနှစ်လေးရာ ပတ်လုံး ခံရကြလိမ့်မည်။–

၇း၇ သူတို့ကိုစေခိုင်းသောလူမျိုးကိုလည်း ငါစီရင်မည်။ ထိုနောက်မှ သူတို့သည် ထွက်၍ ဤအရပ်၌ ငါ့အား ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ထား တော်မူ၏။–

၇း၈ ဘုရားသခင်သည်လည်း အရေဖျားလှီးခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ပဋိညာဉ်တရားကို အာဗြဟံအား ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ ဣဇာက်ကိုဘွားမြင်၍ ရှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ပေးလေ၏။ ဣဇာက်သား ယာကုပ်၊ ယာကုပ်သားများကား၊ အမျိုးတို့၏ အဘ တကျိပ်နှစ်ပါး တည်း။–

၇း၉ အမျိုး၏အဘတို့သည်လည်း ငြူစူသော စိတ်ရှိ၍၊ ယောသပ်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောင်းလိုက်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို စောင့်မတော် မူလျက်၊ –

၇း၁၀ အလုံးစုံသော ဒုက္ခဆင်းရဲထဲမှ ကယ်နှုတ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို အစိုးရသော ဖာရောဘုရင်ထံ၌ မျက်နှာပွင့်လန်းခြင်းနှင့် ပညာအတတ်ကို ပေးတော်မူသဖြင့်၊ ထိုမင်းကြီးသည် အဲဂုတ္တုနိုင်ငံ အုပ်အရာ၊ နန်းတော်အုပ်အရာ၌ ယောသပ်ကိုခန့်ထားလေ၏။

၇း၁၁ ခါနာန်ပြည်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက်လုံး၌ အစာခေါင်းပါးခြင်း၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းရှိ၍ ငါတို့အဘများ၌ စားစရာကုန်သောအခါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှာ ဆန်စပါး ရှိသည်ဟု ယာကုပ်သည် ကြားလျှင်၊ –

၇း၁၂ ငါတို့အဘများကို ပဌမအကြိမ်တွင် စေလွှတ်လေ၏။–

၇း၁၃ ဒုတိယအကြိမ်တွင် ယောသပ်သည် မိမိညီအစ်ကိုတို့အား မိမိအကြောင်းကို ဘော်ပြ၍၊ ဖာရောဘုရင်သည် ယောသပ်၏အမျိုးကို သိတော်မူ၏။–

၇း၁၄ ထိုအခါ ယောသပ်သည် စေလွှတ်၍ မိမိအဘ ယာကုပ်နှင့်တကွ အရေအတွက်အားဖြင့် ခုနစ်ကျိပ်ငါးယောက်သော မိမိအမျိုးသားချင်း အပေါင်းတို့ကို ခေါ်ပင့်လေ၏။–

၇း၁၅ ယာကုပ်သည်လည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွား၍ ကိုယ်တိုင်မှစသော ငါတို့အဘများသည် သေလွန်ကြ၏။–

၇း၁၆ ထိုသူတို့ကိုလည်း ရှေခင်မြို့သို့ ပို့ဆောင်သဖြင့်၊ ရှေခင်၏အဘဖြစ်သော ဟာမော်၏သားတို့အား အဘိုးငွေကိုပေး၍ ဝယ်ပြီးဖြစ်သော သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ထားကြ၏။

၇း၁၇ အာဗြဟံအား ဘုရားသခင် ဓိဌာန်တော်မူသော ဂတိတော်၏အချိန်ရောက်လုသောအခါ၊ ထိုလူမျိုးသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ တိုးပွား၍၊–
၇း၁၈ ယောသပ်ကို မသိမကျွမ်းသော မင်းကြီးတပါးပေါ်လာသည်တိုင်အောင် များပြားကြလေ၏။–
၇း၁၉ ထိုမင်းကြီးသည် ငါတို့အဆွေအမျိုးကို ပရိယာယ်ပြုသဖြင့်၊ သူငယ်များကို အသက်မရှင်စေခြင်းငှါပစ်ထားရမည်အကြောင်း ငါတို့အဘများကို ညှဥ်းဆဲနှိပ်စက်လေ၏။–
၇း၂၀ ထိုအခါ အလွန်အဆင်းလှသော မောရှေကို ဘွားမြင်လျှင်၊ သုံးလပတ်လုံး အဘ၏အိမ်တွင် ကျွေးမွေးကြ၏။–
၇း၂၁ နောက်မှပစ်ထားသည် ရှိသော်၊ ဖာရောဘုရင်၏ သမီးတော်သည် ကောက်ယူ၍ မိမိသားအရာ၌ မွေးစားလေ၏။–
၇း၂၂ မောရှေသည်လည်း အဲဂုတ္တုအတတ်ပညာ အလုံးစုံတို့ကို သင်၍၊ နှုတ်သတ္တိ၊ လက် သတ္တိ ရှိ၏။–
၇း၂၃ အသက်လေးဆယ်စေ့သောအခါ ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်သော မိမိညီအစ်ကိုတို့ ကို အကြည့်အရှုသွားမည်ဟု အကြံရှိ၏။–
၇း၂၄ အမျိုးသားချင်း တယောက်သည် ညှဥ်းဆဲခံရသည်ကိုမြင်လျှင် သူ့ဘက်ကနေ၍ အဲဂုတ္တုလူကို ကွပ်မျက်သဖြင့်၊ ထိုညှဥ်းဆဲခံရသောသူအား အနိုင်ပေး လေ၏။–
၇း၂၅ ဘုရားသခင်သည် ဤသူလက်ဖြင့် ငါတို့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူမည်အရာကို ညီအစ်ကိုတို့သည် နားလည်လိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်သော်လည်း၊ ထိုသူတို့သည် နားမလည် ဘဲ နေကြ၏။–
၇း၂၆ နက်ဖြန်နေ့၌ အချင်းချင်း ခိုက်ရန် ပြုကြသော သူတို့ရှိရာသို့သွား၍၊ အချင်းလူတို့၊ ညီအစ်ကိုချင်း ဖြစ်လျက်နှင့် အဘယ်ကြောင့် တယောက်ကို တယောက် ညှဥ်းဆဲကြသနည်းဟုဆို၍ ရန်ငြိမ်းရာသို့ သွေးဆောင်သည်ရှိသော်၊–
၇း၂၇ အိမ်နီးချင်းကို ညှဥ်းဆဲသောသူက၊ အဘယ်သူသည် သင့်ကိုငါတို့အပေါ်မှာ အကဲအမှူး တရားသူကြီးအရာ၌ ခန့်ထားသနည်း။–
၇း၂၈ မနေ့က အဲဂုတ္တုလူကို သတ်သကဲ့သို့ ငါကိုသတ်လိုသလောဟု ဆိုလျက် မောရှေကိုပယ်၏။–
၇း၂၉ ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ မောရှေသည် ပြေး၍ မိဒျန်ပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်လျက် နေသည်တွင် သားနှစ်ယောက်ကို မြင်လေ၏။
၇း၃၀ အနှစ်လေးဆယ်လွန်သောအခါ၊ သိနာတောင်ခြေရင်းတောတွင်၊ မီးလောင်သောချုံ ၌ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ထင်ရှား၏။–
၇း၃၁ ထိုရူပါရုံကို မြင်သောအခါ မောရှေသည် အံ့ဩ၍ စေ့စေ့ကြည့်ရှုခြင်းငှါ အနားသို့ ချဉ်းကပ်လျှင်၊–
၇း၃၂ ငါကားသင့်ဘိုးဘေးများ၏ဘုရား၊ အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရား ဖြစ်၏ဟု ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်အသံ ထွက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မောရှေသည် တုန်လှုပ်လျက် စေ့စေ့ မကြည့်ဝံ့။–
၇း၃၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်၏ခြေနင်းကို ချွတ်လော့။ သင်နင်းသော အရပ်ကား သန့်ရှင်းသော မြေဖြစ်၏။–
၇း၃၄ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ရှိသော ငါ၏လူတို့သည်ခံရသော ညှဥ်းဆဲခြင်းကို ငါစေ့စေ့မြင်ခဲ့ပြီ။ သူတို့ ညည်းတွားမြည်တမ်းသော အသံကိုလည်း ငါကြားခဲ့ပြီ။ သူတို့ကို ကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ ငါဆင်းလာပြီ။ ယခုသွားလော့။ သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ငါစေလွှတ်မည်ဟု ဗျာဒိတ်တော် ရှိ၏။–
၇း၃၅ အဘယ်သူသည် သင့်ကို အကဲအမှူး တရားသူကြီးအရာ၌ ခန့်ထားသနည်းဟူ၍ အငြင်းအပယ်ခံရသော ထိုမောရှေကို အကဲအမှူး၊ ကယ်လွှတ်သောသူ ဖြစ်စေခြင်း ငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် ချုံ၌ထင်ရှားသော ကောင်းကင်တမန်အားဖြင့် စေခန့်တော်မူ ၏။–
၇း၃၆ ထိုသူသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို နှုတ်ဆောင်၍ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး အဲဂုတ္တုပြည်၌၎င်း၊ ဒေ့ပင်လယ်၌၎င်း၊ တော၌၎င်း၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှု တို့ကို ပြုလေ၏။
၇း၃၇ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့အမျိုးသားချင်းတို့ အထဲ၌ ငါနှင့်တူသော ပရောဖက်တပါးကို သင်တို့အဘို့ ပေါ်ထွန်းစေတော်မူမည်။ ထို ပရောဖက်၏ စကားကိုနားထောင်ရကြမည်ဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားပြောဆိုသော သူကား အခြားသူမဟုတ်၊ ထိုမောရှေပင် ဖြစ်သ တည်း။–
၇း၃၈ ထိုသူသည် တောတွင်ရှိသော အစည်းအဝေး၌၎င်း၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာ သူ့ကို နှုတ်ဆက်သော ကောင်းကင်တမန်နှင့်၎င်း၊ ငါတို့အဘများနှင့်၎င်း ရှိ၏။ ထိုသူသည် ငါတို့အား အပ်ပေးခြင်းငှါ အသက်ရှင်စေသော ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံလေ၏။–
၇း၃၉ ထိုသူ၏စကားကို ငါတို့အဘများသည် နားမထောင်လိုဘဲလျက် ပယ်၍၊–
၇း၄၀ ငါတို့ရှေ့မှာ သွားရသော ဘုရားတို့ကို ငါတို့အဘို့လုပ်ပါ။ ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော ထိုမောရှေ၌ အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို ငါတို့မသိဟု အဲဂုတ္တုပြည် သို့ ပြန်ချင်သောစိတ်နှင့်အာရုန်ကို ပြောဆိုကြ၏။–
၇း၄၁ ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ နွားသငယ်ကို လုပ်၍ ထိုရုပ်တုအား ယဇ်ပူဇော်သဖြင့် မိမိတို့ လက်နှင့်လုပ်သော အရာ၌ပင် ပျော်မွေ့ကြ၏။–
၇း၄၂ အနာဂတ္တိကျမ်း၌ လာသည်ကား၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့သည် စီရင်သော တိရိစ္ဆာန်နှင့်ယဇ်များကို တော၌ အနှစ်လေး ဆယ်ပတ်လုံး ငါ့အား ပူဇော်ကြလော့။–
၇း၄၃ သင်တို့သည် မောလုပ်၏တဲနှင့် သင်တို့ဘုရား ရင်ဖန်၏ ကြယ်တည်းဟူသော ကိုးကွယ်ဘို့ရာ မိမိတို့လုပ်သော ပုံတို့ကို ဆောင်ရွက်ကြပြီတကား။ ထိုကြောင့် ငါသည် သင်တို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့ တဘက်သို့ ဆောင်သွားမည်ဟု ကျမ်းလာရှိသည်နှင့် အညီ၊ ဘုရားသခင်သည် မျက်နှာတော်ကိုလွှဲ၍၊ ကောင်းကင်တန်ဆာများတို့အား ဝတ်ပြုစေခြင်းငှါ ထိုသူတို့ကို စွန့်ပစ်ထားတော်မူ၏။
၇း၄၄ မောရှေမြင်ရသော ပုံနှင့်အညီ၊ သက်သေခံတော်မူချက် ဌာပနာရာတဲတော်ကို လုပ်ရမည်အကြောင်း အမိန့်တော်ရှိသောသူမှာ ထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုတဲတော်သည် တောတွင် ငါတို့အဘများ၌ ရှိ၏။–
၇း၄၅ နောက်ကျသော ငါတို့အဘများသည် ထိုတဲတော်ကို တပါးအမျိုးသားတို့ပိုင်သော မြေထဲသို့ ယောရှုနှင့်တူ ဆောင်သွင်းကြ၏။ ထိုတပါးအမျိုးသားတို့ကို ဘုရားသခင်သည် ဒါဝိဒ်မင်းလက်ထက်တိုင်အောင် ငါတို့အဘများထံမှ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။–
၇း၄၆ ထိုဒါဝိဒ်သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုခံရ၍၊ ယာကုပ်၏ဘုရားသခင် ကျိန်းဝပ်တော်မူဘို့ရာ အရပ်ကို တွေ့ခြင်းငှါ တောင့်တ၏။–
၇း၄၇ ရှောလမုန်သည်လည်း ဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်ရ၏။
၇း၄၈ သို့သော်လည်း ကောင်းကင်ဘုံသည် ငါ့ပလ္လင်ဖြစ်၏။–
၇း၄၉၊၅၀ မြေကြီးသည် ငါ့ခြေတင်ရာခုံဖြစ်၏။ အဘယ်သို့သောဗိမာန်ကို ငါ့အဘို့တည်ဆောက်ကြမည်နည်း။ အဘယ်အရပ်သည် ငါ့ကျိန်းဝပ်ရာအရပ် ဖြစ်မည်နည်း။ ငါ့လက်သည် ဤအရာအလုံးစုံတို့ကို ဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ကို ပရောဖက်ပြန်ကြားသည်နှင့် အညီ၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည် လူတို့လက်ဖြင့်လုပ်သော ဗိမာန်၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသည် မဟုတ်။
၇း၅၁ လည်ပင်းခိုင်မာ၍ နှလုံးဖြင့်၎င်း၊ နားဖြင့်၎င်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော လူတို့၊ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို အစဉ်မပြတ်

ဆန်ကျင် ဘက် ပြုလေ့ ရှိကြ၏။ သင်တို့ဘိုးဘေးများ၏ အလေ့နှင့်သင်တို့ အလေ့တူ၏။—
၇း၅၂ သင်တို့ဘိုးဘေးများသည် အဘယ်ပရောဖက်ကိုမျှ မညှဉ်းဆဲဘဲ နေသနည်း။ ဖြောင့် မတ်သောသူကြွလာတော်မူမည်အကြောင်းအရာကို ဟောပြောပြည့်နှ် သော သူတို့ကို ကွပ်မျက်ကြ၏။ ထိုဖြောင့်မတ်သော သူကိုပင် ယခုလည်း သင်တို့သည် အပ်နှံ၍ အသေသတ်ကြပြီ။—
၇း၅၃ သင်တို့သည် ကောင်းကင်တမန်များ ခင်းကျင်းသောအားဖြင့် ပညတ်တရားတော်ကို ခံရသော်လည်း မစောင့်မရှောက်ကြဟု သတေဖန် မြွက်ဆို၏။
၇း၅၄ ထိုစကားကို ကြားလျှင် နှလုံးကွဲပြတ်မတတ် ဖြစ်၍၊ သတေဖန်၌ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းကို ပြုကြလေ၏။—
၇း၅၅ သူသည်လည်း သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်သဖြင့်၊ ကောင်းကင်သို့ စေ့စေ့ကြည့်မျှော်၍ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကိုင်း၊ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော်ဘက် ၌ ယေရှုရပ်နေသည်ကိုင်း မြင်လျှင်၊—
၇း၅၆ ကြည့်ပါ။ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သည်ကိုင်း၊ လူသားသည် ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော်ဘက်၌ ရပ်နေသည်ကိုင်း ငါမြင်သည်ဟု ဆို၏။—
၇း၅၇ ထိုသူတို့သည် ပြင်းစွာသော အသံနှင့်ဟစ်ကြော်၍ နားကိုပိတ်ဆို့လျက် သူ့ဆီသို့ ညီညွတ်စွာ တဟုန်တည်းပြေး၍၊—
၇း၅၈ မြို့ပြင်သို့ နှင်ထုတ်ပြီးမှ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြ၏။ သက်သေခံတို့သည်လည်း မိမိတို့အဝတ်ကို ရှောလုအမည်ရှိသော လုလင်၏ ခြေရင်း၌ ထားကြ၏။—
၇း၅၉ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြစဉ် သတေဖန်သည်ပဌနာပြုလျက်၊ သခင်ယေရှု၊ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို သိမ်းယူတော်မူပါဟု လျှောက်ဆို၏။—
၇း၆၀ ဒူးထောက်လျက်၊ သခင်၊ ဤသူတို့ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကို မှတ်တော်မမူပါနှင့်ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်ပြီးမှ ကျိန်းစက်လေ၏။ သူ့ကိုကွပ်မျက်သောအမှုကို ရှောလုသည်လည်း ဝန်ခံလျက်ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော အသင်းတော်သည် ပြင်းစွာသောညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသဖြင့် တမန်တော်တို့မှတပါး သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့သည် ယုဒပြည်၊ ရှမာရိပြည် အရပ်ရပ်တို့၌ အန့်အပြားကွဲပြားကြ၏။—
၈း၂ တရားကိုရိုသေသောသူတို့သည် သတေဖန်ကို သင်္ဂြိုဟ်၍ ပြင်းစွာသော ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြ၏။—
၈း၃ ရှောလုသည် အသင်းတော်ကိုဖျက်ဆီးလေ၏။ အိမ်များသို့ဝင်ပြီးလျှင် ယောကျ်ား မိန်းမတို့ကိုဆွဲငင်၍ ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထားတတ်၏။—
၈း၄ ထိုကြောင့် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားသောသူတို့သည် လှည့်လည်၍ နှုတ်ကပတ်တော်တည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောကြ၏။
၈း၅ ဖိလိပ္ပုသည်လည်း၊ ရှမာရိမြို့သို့သွား၍ ခရစ်တော်၏အကြောင်းကိုဟောလေ၏။—
၈း၆ လူအစုအဝေးတို့သည် ကြား၍ ဖိလိပ္ပုပြုသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုမြင်သောအခါ၊ သူ၏စကားကို တညီတညွတ်တည်းနားထောင်ကြ၏။—
၈း၇ အကြောင်းမူကား၊ နတ်ဆိုးစွဲသောသူများတို့၏အထဲမှ နတ်ဆိုးတို့သည် ပြင်းစွာသောအသံနှင့် အော်ဟစ်လျက် ထွက်သွားကြ၏။ ကိုယ်မလှုပ် နိုင်သောသူ၊ ခြေမစွမ်းသောသူ အများတို့သည်လည်း ပကတိအဖြစ်သို့ရောက်ကြ၏။—
၈း၈ ထိုမြို့သူမြို့သားတို့သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။
၈း၉ ရှိမုန်အမည်ရှိသောသူတယောက်သည်၊ ထိုမြို့၌ နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်နှင့် ပြုပြင်၍၊ ငါသည် ထူးဆန်းသောသူဖြစ်သည်ဟုဆိုလျက်၊ ရှမာရိ အမျိုးသားတို့ကို မိန်းမောတွေဝေစေခြင်းငှါ ပြု၏။—
၈း၁၀ လူကြီးလူငယ် ရှိသမျှတို့ကလည်း၊ ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏ မဟာတန်ခိုးတော်ဖြစ်သည်ဟုဆိုလျက် ထိုသူ၌ ဆည်းကပ်ကြ၏။—
၈း၁၁ ဆည်းကပ်သည် အကြောင်းကား၊ သူတို့ကို မိန်းမောတွေဝေစေခြင်းငှါ ထိုသူသည် နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့် ကြာမြင့်စွာ ပြုလျက်နေ၏။—
၈း၁၂ ဖိလိပ္ပုသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်ငှင်း၊ ယေရှုခရစ်၏နာမတော်နှင့်ငှင်း၊ စပ်ဆိုင်သော ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောပြော၍ ထိုသူတို့သည် ယုံကြည်သောအခါ၊ ယောကျ်ားမိန်းမတို့သည် ဗတ္တိဇံကိုခံကြ၏။—
၈း၁၃ ရှိမုန်သည်လည်း ကိုယ်တိုင် ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍ ဗတ္တိဇံကိုခံပြီးမှ ဖိလိပ္ပုထံ၌ မှီဝဲဆည်းကပ်သဖြင့်၊ ထူးဆန်းသော တန်ခိုးကြီးသောနိမိတ် လက္ခဏာများကိုမြင်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိလေ၏။
၈း၁၄ ရှမာရိမြို့သားတို့သည် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ခံယူကြပြီဟု ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော တမန်တော်တို့သည် သိတင်းကြားလျှင်၊ ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့ကို စေလွှတ်ကြ၏။—
၈း၁၅ ထိုမြို့သူမြို့သားတို့သည် သခင်ယေရှု၏နာမ၌ ဗတ္တိဇံကို ခံရုံမျှသာရှိသဖြင့်၊—
၈း၁၆ တစုံတယောက်သောသူအပေါ်၌ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သက်ရောက်တော်မမူသေးသည်ဖြစ်၍၊ တမန်တော်တို့သည် ရောက်ကြလျှင်၊ ဝိညာဉ်တော်ကိုခံရမည်အကြောင်း ထိုမြို့သူမြို့သားတို့အဘို့ ဆုတောင်း၍၊—
၈း၁၇ ထိုသူတို့အပေါ်၌ လက်ကိုတင်သောအားဖြင့် သူတို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခံရကြ၏။
၈း၁၈ တမန်တော်တို့လက်ကိုတင်သောအားဖြင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သက်ရောက်သည်ကို ရှိမုန်မြင်လျှင်၊ ငွေကိုယူဆောင်ခဲ့၍၊—
၈း၁၉ အကျွန်ုပ်၏လက်တင်ခြင်းကိုခံရသောသူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုခံစေမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်အား အခွင့်ပေးပါဟုတောင်းသော်၊—
၈း၂၀ ပေတရုက၊ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ငွေနှင့်ဝယ်ယူမည်ဟု အကြံရှိသောကြောင့်၊ သင်နှင့်တကွ သင်၏ငွေသည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပါစေ။—
၈း၂၁ သင်သည် ဤအမှုအရာနှင့် မဆက်ဆံသောသူဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏စိတ်နှလုံးသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းမရှိ။—
၈း၂၂ ထိုကြောင့် သင်၌ ယခုဆိုးညစ်သောအမှုကို နောင်တရလော့။ သင်၏စိတ်နှလုံး၌ ကြံစည်ခြင်းအပြစ်ကို လွှတ်ကောင်းလွှတ်လိမ့်မည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်ကို တောင်းပန်လော့။—
၈း၂၃ သင်သည် ခါးစွာသော သည်းခြေစွဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုစရိုက်အနှောင်အဖွဲ့နှင့် မလွတ်ကြောင်းကို ငါသိမြင်သည်ဟုဆို၏။—
၈း၂၄ ရှိမုန်ကလည်း၊ မိန့်တော်မူသောအရာတစုံတခုမျှ အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ မရောက်ပါမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားကို အကျွန်ုပ်အဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်းတော်မူကြပါဟု ပြန်ပြော၏။—

၈း၂၅ တမန်တော်တို့သည် သက်သေခံ၍ သခင်ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုဟောပြီးမှ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်သွားရာ၊ ရှမာရိရွာများတို့၌လည်း ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောကြ၏။

၈း၂၆ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် ဖိလိပ္ပုအား၊ သင်ထ၍ ယေရုရှလင်မြို့မှ ဂါဇမြို့သို့သွားရာတောလမ်းတွင် တောင်မျက်နှာသို့ သွားလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ဖိလိပ္ပုသည် ထ၍သွားလေ၏။–

၈း၂၇ ထိုအခါ အဲသယောပိပြည်ကိုအစိုးရသော မိဖုရားကန္ဒက်ထံ၌ ဘုန်းကြီးသောအမတ်ဖြစ်၍၊ ဘဏ္ဍာတော်ရှိသမျှကို အုပ်စိုးရသော အဲသယောပိပြည်သား တယောက်သည် ကိုးကွယ်ခြင်းအလိုငှါ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍၊–

၈း၂၈ ပြန်စဉ်တွင် မိမိရထားပေါ်၌ ထိုင်လျက် ပရောဖက်ဟေရှာယ၏ကျမ်းစာကိုဘတ်လေ၏။–

၈း၂၉ ဝိညာဉ်တော်ကလည်း၊ ထိုရထားသို့ချဉ်းကပ်၍ မှီဝဲလော့ဟု ဖိလိပ္ပုအား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသဖြင့်၊–

၈း၃၀ ဖိလိပ္ပုသည် ရထားသို့ပြေး၍ ပရောဖက်ဟေရှာယ၏ ကျမ်းစာ၌ဘတ်သည်ကိုကြားလျှင်၊ ဘတ်သောအရာကိုနားလည်ပါ၏လောဟု မေးမြန်း၏။–

၈း၃၁ ထိုအမတ်ကလည်း၊ သွန်သင်ပဲ့ပြင်သောသူမရှိလျှင် အဘယ်သို့နားလည်နိုင်မည်နည်းဟုဆိုပြီးမှ မိမိနှင့်အတူ ဖိလိပ္ပုတက်၍ ထိုင်နေပါမည် အကြောင်း တောင်းပန်၏။–

၈း၃၂ ကျမ်းစာ၌ ဘတ်သောအချက်ဟူမူကား၊ အသေသတ်ခြင်းငှါ ဆောင်သွားသော သိုးကဲ့သို့သူ့ကိုဆောင်သွား၍၊ သိုးသငယ်သည် အမွေးညှပ်သော သူရှေ့မှာ မမြည်ဘဲနေသကဲ့သို့ သူသည် နှုတ်ကိုမဖွင့်ဘဲနေ၏။–

၈း၃၃ နှိမ့်ချခြင်းကိုခံစဉ်တွင် သူတပါးတို့သည် ထိုသူကို မတရားသဖြင့် စီရင်ကြ၏။ ထိုသူ၏အသက်ကို မြေကြီးက သိမ်းရုပ်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏ အမျိုးအနွယ်ကို အဘယ်သူပြည့္စုံနိုင်မည်နည်းဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။–

၈း၃၄ ထိုအမတ်ကလည်း၊ ပရောဖက်သည် အဘယ်သူကိုရည်မှတ်၍ ဤသို့ဆိုပါသနည်း။ ကိုယ်ကိုတည်း ဆိုလိုသလော။ သူတပါးကိုတည်း ဆိုလိုသလောဟု တောင်းပန်လျက်၊–

၈း၃၅ ဖိလိပ္ပုအား မေးမြန်းလျှင်၊ ဖိလိပ္ပုသည် မိမိနှုတ်ကိုဖွင့်၍ ထိုကျမ်းစာချက်ကိုအစွဲပြုလျက်၊ ယေရှု၏အကြောင်းတည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောလေ၏။–

၈း၃၆ ထိုသို့ လမ်း၌သွားကြစဉ် ရေရှိရာသို့ရောက်၍၊ အမတ်ကလည်း ဤအရပ်တွင် ရေရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ဗတ္တိဇံမခံစေခြင်းငှါ မည်သည့်အကြောင်း ဆီးတားပါ သနည်းဟု ပြောဆိုလျှင်၊–

၈း၃၇ ဖိလိပ္ပုက၊ သင်သည် စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ယုံကြည်လျှင် ခံရသည်ဟုဆိုလေ၏။ အမတ်ကလည်း၊ ယေရှုခရစ်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော် ဖြစ်တော်မူ ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါသည်ဟု ဝန်ခံ၍၊–

၈း၃၈ ရထားကိုရပ်စေခြင်းငှါ စီရင်ပြီးမှ၊ ဖိလိပ္ပုသည် ထိုအမတ်နှင့်တကွ ရေထဲသို့ဆင်း၍ ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။–

၈း၃၉ ရေထဲကတက်ကြလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် ဖိလိပ္ပုကိုဆောင်ယူတော်မူ၍၊ အမတ်သည် ဖိလိပ္ပုကို နောက်တဖန်မတွေ့မမြင်ရ။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းနှင့် မိမိသွားရသောလမ်းကိုသွားလေ၏။–

၈း၄၀ ဖိလိပ္ပုသည်လည်း အာဇုတ်မြို့၌ ပေါ်လာ၍၊ ထိုမြို့မှ ကဲသရိမြို့တိုင်အောင် မြို့ရွာအစဉ်အတိုင်း ရှောက်သွား၍ ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောလေ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ရှောလုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏တပည့်တော်တို့တဘက်၌ ခြိမ်းခြောက်၍၊ အသေသတ်ခြင်းငှါ ပြင်းစွာအသက်ရှူသဖြင့်၊–

၉း၂ ထိုဘာသာဝင်သော ယောကျ်ားမိန်းမတို့ကိုတွေ့လျှင်၊ ချည်နှောင်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပို့ဆောင်ရမည်အကြောင်း၊ ဒမာသက်မြို့၌ရှိသော တရားစရပ်မှူးတို့ထံသို့ မှာစာကိုပေးပါဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းထံ၌ ဝင်၍တောင်းပြီးမှ၊–

၉း၃ သွား၍ ဒမာသက်မြို့အနီးသို့ ရောက်သောအခါ၊ ကောင်းကင်ထဲက အလင်းသည် သူ့ပတ်လည်၌ ရုတ်ခနဲထွန်းတောက်လေ၏။–

၉း၄ ရှောလုသည် မြေပေါ်မှာလဲ၍နေစဉ်၊ ရှောလု၊ ရှောလု၊ အဘယ်ကြောင့်ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲသနည်းဟု မိမိအား ပြောသောစကားသံကိုကြားလျှင်၊–

၉း၅ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သူနည်းဟု မေးလျှောက်၏။ သခင်ဘုရားကလည်း၊ ငါကား သင်ညှဉ်းဆဲသော ယေရှုဖြစ်သတည်း၊–

၉း၆ သို့သော်လည်း ထ၍ မြို့သို့ဝင်လော့။ သင်ပြုရမည်အမှုကို ပြောလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၉း၇ ရှောလုနှင့်အတူ သွားသောသူတို့သည် အသံကိုကြားရုံမျှသာရှိ၍၊ အဘယ်သူကိုမျှမမြင်ဘဲ မိန်းမောတွေဝေလျက် ရပ်နေကြ၏။–

၉း၈ ရှောလုသည်လည်း မြေမှထ၍ မျက်စိကိုဖွင့်သော်လည်း အဘယ်သူကိုမျှမမြင်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏လက်ကိုဆွဲလျက် ဒမာသက်မြို့သို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။–

၉း၉ သုံးရက်ပတ်လုံး မျက်စိမမြင်၊ မစားမသောက်ဘဲ နေလေ၏။

၉း၁၀ ထိုအခါ အာနနိအမည်ရှိသော တပည့်တော် တယောက်သည် ဒမာသက်မြို့၌ရှိ၏။ ထိုသူကို သခင်ဘုရားသည် ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်၊ အာနနိဟူ၍ ခေါ်တော်မူလျှင်၊ အာနာနိက၊ သခင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါသည်ဟု လျှောက်၏။–

၉း၁၁ သခင်ဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ထ၍ လမ်းဖြောင့်အမည်ရှိသော လမ်းသို့သွားလော့။ ရှောလုအမည်ရှိသော တာရှုမြို့သားကို ယုဒ၏အိမ်၌ ရှာဖွေလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် ဆုတောင်းလျက် နေ၏။–

၉း၁၂ မိမိမျက်စိကို မြင်ပြန်စေခြင်းငှါ အာနနိအမည်ရှိသော သူသည်ဝင်၍၊ မိမိအပေါ်၌ လက်တင်သည်ကို ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် မြင်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၉း၁၃ အာနနိကလည်း၊ သခင်ဘုရား၊ ထိုသူသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့ကို အဘယ်မျှလောက်ပင် ညှဉ်းဆဲသည်ကို လူများ ပြော၍ အကျွန်ုပ်ကြားရပါပြီ။–

၉း၁၄ ဤအရပ်၌လည်း ကိုယ်တော်ကို ပဋ္ဌနာပြုသောသူရှိသမျှတို့ကိုချည်နှောင်ရမည်အခွင့်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ထံ၌ ရပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။–

၉း၁၅ သခင်ဘုရားကလည်း၊ ထိုသူကား တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် ရှင်ဘုရင်တို့ထံသို့၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့၎င်း၊ ငါ၏နာမကို ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ ငါရွေးကောက်သော တန်ဆာဖြစ်၏။–
၉း၁၆ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် ငါ၏နာမကြောင့် အဘယ်မျှလောက်ပင် ဆင်းရဲခံရမည်ကို ငါသည်သူ့အား ပြမည်။ ထိုကြောင့် သင်သွားလော့ဟု အာနနိအား မိန့်တော်မူ၏။–
၉း၁၇ အာနနိသည်လည်း သွား၍ အိမ်သို့ ရောက်လျှင်၊ ရှောလုအပေါ်၌ မိမိလက်ကို တင်၍၊ ညီရှောလု၊ သင်လာသော လမ်း၌ သင့်အား ထင်ရှားတော်မူသော သခင်ယေရှုသည် သင်၏ မျက်စိမြင်ပြန်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင့်ကို သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စေခြင်းငှါ၎င်း ငါ့ကို စေခန့်တော်မူသည်ဟု ပြောဆို၏။–
၉း၁၈ ထိုခဏ၌ ရှောလု၏မျက်စိမှ ငါးကြေးကွာကျသကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ မျက်စိမြင်ပြန်သဖြင့်ထ၍ ဗတ္တိဇံကို ခံပြီးလျှင်၊ အစာအာဟာရကို သုံးဆောင်၍ အားဖြည့်လေ၏။
၉း၁၉ ထိုနောက် ရှောလုသည် ဒမာသက်မြို့၌ ရှိသော တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ကာလအတန်အရာနေ၍၊–
၉း၂၀ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ကြောင်းကို တရားစရပ်တို့၌ မဆိုင်းမလင့် ဟောလေ၏။
၉း၂၁ ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည် အံ့ဩ၍၊ ဤသူကား၊ ထိုသခင်ကို ပဋ္ဌာပြုသောသူတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့၌ ဖျက်ဆီးသည်သာမက၊ ထိုသူများကို ချည်နှောင်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ထံသို့ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ ဤအရပ်သို့ လာသောသူ ဖြစ်သည် မဟုတ်လောဟု ဆိုကြ၏။–
၉း၂၂ ရှောလုသည်လည်း အားတိုးပွားသဖြင့် ဒမာသက်မြို့၌နေသော ယုဒလူတို့သည် ပြောသမျှသောစကားကိုချေ၍၊ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှားစွာပြ၏။
၉း၂၃ ကာလကြာမြင့်ပြီးမှ၊ ရှောလုကို သတ်အံ့သောငှါ၊ ယုဒလူတို့သည် အချင်းချင်းတိုင်ပင်ကြ၏။–
၉း၂၄ ထိုအကြံအစည်ကို ရှောလုသည် သိ၏။ သူ့ကို သတ်အံ့သောငှါ မြို့တံခါးတို့ကို နေ့ညဥ့်မပြတ်စောင့်ကြသောကြောင့်၊–
၉း၂၅ တပည့်တော်တို့သည် ညဥ့်အခါ သူ့ကိုယူ၍ တောင်း၌ ထည့်ပြီးလျှင် မြို့ရိုးပေါ်ကလျှော့ချကြ၏။
၉း၂၆ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ တပည့်တော်တို့နှင့် ပေါင်းဘော်မည်ပြုသော်၊ သူသည် တပည့်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို တပည့်တော် အပေါင်းတို့သည် မယုံသဖြင့် သူ့ကိုကြောက်ရွံ့ကြ၏။–
၉း၂၇ ထိုအခါ ဗာနဗသည် သူ့ကိုခေါ်၍ တမန်တော်များထံသို့ ပို့ဆောင်ပြီးလျှင်။ အထက်ကရှောလုသည် လမ်းခရီး၌ သခင်ဘုရားကိုမြင်သည်ဟူ၍၎င်း၊ သူ့အား မိန့်တော်မူသည်ဟူ၍၎င်း၊ ဒမာသက်မြို့၌ ယေရှု၏နာမတော်ကို အမှီပြုလျက်၊ ရဲရင့်စွာ ဟောသည်ဟူ၍၎င်း ပြောလေ၏။–
၉း၂၈ ထိုနောက်မှ ရှောလုသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ တမန်တော်တို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍၊ သခင်ယေရှု၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍ ရဲရင့်စွာ ဟောလျက်နေ၏။–
၉း၂၉ ဟေလေနစ်လူတို့နှင့် နှီးနှောပြောဆိုသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် ရှောလုကို သတ်မည်ဟု အားထုတ်ကြ၏။–
၉း၃၀ ထိုအကြောင်းကို ညီအစ်ကိုတို့သည် ကြားသိလျှင်၊ ရှောလုကို ကဲသရိမြို့သို့ပို့၍ တာရှုမြို့တိုင်အောင် စေလွှတ်ကြ၏။
၉း၃၁ ထိုအခါ ယုဒပြည်၊ ဂါလိလဲပြည်၊ ရှမာရိပြည် အရပ်ရပ်တို့တွင် အသင်းတော်တို့သည် ငြိမ်သက်၍ တည်ဆောက်ခြင်းရှိကြ၏။ သခင်ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း၌၎င်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ အဆုံးအမ၌၎င်း၊ မွေ့လျော်သော အားဖြင့် ပွါး များကြ၏။
၉း၃၂ ပေတရုသည် အရပ်ရပ်တို့ကို လှည့်လည်သည်တွင် သန့်ရှင်းသူတို့ရှိရာ လုဒ္ဒမြို့သို့ရောက်လေ၏။–
၉း၃၃ ထိုအရပ်၌ အဲနေအမည်ရှိသော လက်ခြေသေ၍၊ ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး အိပ်ရာ၌ တုံးလုံးနေသောသူတယောက်ကိုတွေ့လျှင်၊ အဲနေ၊ ယေရှုခရစ်တော်သည် သင့်အား ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။–
၉း၃၄ ထ၍ အိပ်ရာကို ပြင်လော့ဟု ပေတရု ဆိုသော်၊ ထိုသူသည် ချက်ခြင်းထ၏။–
၉း၃၅ လုဒ္ဒမြို့နှင့်ရှာရုန်မြို့၌ နေသောသူအပေါင်းတို့သည် ထိုသူကိုမြင်၍ သခင်ဘုရားထံတော်သို့ ပြောင်းလဲကြ၏။
၉း၃၆ ယုပ္ပေမြို့၌ ဒေါ်ကာဟုဆိုလိုသော တဗိသအမည်ရှိသောတပည့်တော်မတယောက်ရှိ၏။ ထိုမိန်းမသည် ကောင်းသောအကျင့်၊ စွန့်ကြဲခြင်း အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံလျက်၊–
၉း၃၇ ထိုအခါ၌နာ၍သေလေ၏။အလောင်းကိုရေချိုးပြီးလျှင်အထက်ခန်း၌တင်ထားကြ၏။
၉း၃၈ လုဒ္ဒမြို့သည် ယုပ္ပေမြို့နှင့်နီးသည်ဖြစ်၍ ထိုမြို့၌ ပေတရုရှိကြောင်းကို တပည့်တော်တို့သည်ကြားလျှင်၊ ပေတရုသည် အလျင်အမြန် ကြွလာပါမည်အကြောင်း လူနှစ်ယောက်ကိုစေလွှတ်၍ တောင်းပန်ကြ၏။–
၉း၃၉ ပေတရုဘသည် ထ၍ ထိုသူတို့နှင့်အတူလိုက်လေ၏။ ရောက်လျှင် အထက်ခန်းသို့ခေါ်ပင့်၍ မုတ်ဆိုးမများတို့သည် ငိုကြွေးလျက်၊ သူတို့နှင့်အတူ ဒေါ်ကာ ရှိစဉ်အခါ လုပ်ခဲ့သောအင်္ကျီနှင့် အဝတ်များကိုပြလျက်ရှိကြ၏။–
၉း၄၀ ပေတရုသည် ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ပြင်သို့ထွက်စေသည်နောက်၊ ကိုယ်တိုင်ဒူးထောက်၍ ဆုတောင်းပဋ္ဌာပြုပြီးလျှင်၊ ထိုအလောင်းသို့ မျက်နှာလှည့်၍၊ တဗိသ ၊ ထလော့ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုမိန်းမသည် မျက်စိကိုဖွင့်၍ ပေတရုကိုမြင်လျှင် ထ၍ထိုင်လေ၏။–
၉း၄၁ ပေတရုသည် မိမိလက်ကို သူ့အားပေး၍ ချီကြွပြီးမှ၊ သန့်ရှင်းသူတို့နှင့် မုတ်ဆိုးမတို့ကိုခေါ်၍ အသက်ရှင်လျက် ရှိသော ထိုမိန်းမကို ပြလေ၏။–
၉း၄၂ ထိုအကြောင်းကို ယုပ္ပေမြို့၌ အနှံ့အပြားသိကြ၍၊ လူများတို့သည် သခင်ဘုရားကို ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။–
၉း၄၃ ပေတရုသည် ယုပ္ပေမြို့၌ ရှိမုန်အမည်ရှိသော သားရေလုပ်သမားနှင့်အတူ ကြာမြင့်စွာနေ၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ကဲသရိမြို့၌ ဣတလိတပ်ဟုခေါ်ဝေါ်သောတပ်တွင် လူတရာကိုအုပ်ချုပ်သော တပ်မှူးကော်နေလိအမည်တွင်သော သူတယောက်ရှိ၏။–
၁၀း၂ ထိုသူသည် မိမိအိမ်တွင် ရှိသမျှသောသူတို့နှင့်တကွ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်၍ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိသဖြင့် လူတို့အား များစွာသောစွန့်ကြဲခြင်းကိုပြု၍ ဘုရားသခင်ကို အစဉ်ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။–
၁၀း၃ တနေ့သ၌ နေသုံးချက်တီးအချိန်တွင် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည်၊ ကော်နေလိဟုခေါ်လျက် ရောက်လာသည်ကို ထိုသူသည် ထင်ရှားသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံအားဖြင့် မြင်ရ၏။–
၁၀း၄ ကောင်းကင်တမန်ကို စေ့စေ့ကြည့်လျှင် ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သခင်၊ အဘယ်အခြင်းရှိပါသနည်းဟုမေးသော်၊ ကောင်းကင်တမန်က၊

သင်ပြုသော ဆုတောင်းပဋ္ဌနာနှင့် စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းတို့သည် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ အောက်မေ့စရာဘို့တက်ကြပြီ။–
၁၀း၅ ထိုကြောင့် ယခုပင် ယုပ္ပေမြို့သို့ လူတို့ကိုစေလွှတ်၍၊ ပေတရုအမည်သစ်ကိုရသော ရှိမုန်ကိုခေါ်ပင့်လော့။–
၁၀း၆ ထိုသူသည် သားရေလုပ်သမားရှိမုန်၏ အိမ်၌ တည်းနေ၏။ ထိုအိမ်သည် ပင်လယ်နားမှာရှိသည်ဟု ပြောဆို၏။–
၁၀း၇ ထိုသို့ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်သွားပြီးမှ၊ ကော်နေလိသည် မိမိငယ်သား နှစ်ယောက်နှင့်တကွ မိမိထံ၌ မပြတ်ခစားသောလူစုအဝင်၊ ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်သော စစ်သူရဲတယောက်ကိုခေါ်၍၊–
၁၀း၈ ထိုအကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့ကိုကြားပြောပြီးမှ ယုပ္ပေမြို့သို့စေလွှတ်၏။
၁၀း၉ နက်ဖြန်နေ့၌ ထိုသူတို့သည် သွား၍ ယုပ္ပေမြို့အနီးသို့ရောက်ကြသောအခါ၊ နှစ်ချက်တီးအချိန်တွင် ပေတရုသည် ဆုတောင်းခြင်းငှါ အိမ်မိုးပေါ်သို့တက်လေ၏။–
၁၀း၁၀ ဆာမွတ်၍ အစာအာဟာရကိုအလိုရှိလျှင် သူတပါးတို့သည် အစာအာဟာရကို ပြင်ဆင်ကြစဉ်အခါ ပေတရုသည် ဘဝင်ဖြစ်၍နေသဖြင့်၊–
၁၀း၁၁ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သည်ကိုင်း၊ ခြုံထည်ကဲ့သို့ လေးထောင့်ချုပ်၍မြေသို့ ချလွှတ်သောတန်ဆာသည် မိမိဆီသို့ဆင်းသက်လာသည်ကိုင်း၊ မြင်လေ၏။–
၁၀း၁၂ ထိုတန်ဆာထဲ၌ သားရဲမှစ၍ မြေ၌ ကျင်လည်သော သားမျိုး၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုး၊ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သော ငှက်မျိုး တို့သည် ရှိကြ၏။–
၁၀း၁၃ စကားအသံသည်လည်း၊ ပေတရု ထ၍ သတ်စားလော့ဟုလာ၏။–
၁၀း၁၄ ပေတရုကလည်း၊ မဖြစ်နိုင်ပါသခင်။ ညစ်ညူးသောအရာနှင့် မစင်ကြယ်သောအရာကို အကျွန်ုပ်သည် တရံတခါမျှ မစားဘူးပါဟုပြောဆို၏။–
၁၀း၁၅ နောက်တဖန် စကားသံကား၊ ဘုရားသခင် စင်ကြယ်စေတော်မူသောအရာကို ညစ်ညူးသည်မထင်နှင့်ဟု လာပြန်၏။–
၁၀း၁၆ ထိုသို့ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်လာပြီးလျှင်၊ ထိုတန်ဆာကို ကောင်းကင်ထဲသို့ သိမ်းရုပ်ပြန်လေ၏။
၁၀း၁၇ ပေတရုသည် မိမိမြင်ရသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကား၊ အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟု တွေးတောဆင်ခြင်၍ နေစဉ်တွင်၊ ကော်နေလိ စေလွှတ်သော သူတို့သည် ရှိမုန်အိမ်ကို မေးမြန်းရှာဖွေ၍ တံခါးရှေ့မှာရပ်လျက်၊–
၁၀း၁၈ ပေတရုအမည်သစ်ကိုရသော ရှိမုန်သည် ဤမှာတည်းနေပါသလောဟု မေးမြန်းဟစ်ခေါ်ကြ၏။–
၁၀း၁၉ ပေတရုသည် ထိုဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို ဆင်ခြင်၍နေစဉ်တွင် ဝိညာဉ်တော်က၊ လူသုံးယောက်တို့သည် သင့်ကိုရှာကြ၏။–
၁၀း၂၀ ထ၍ ဆင်းလော့။ တွေးတောခြင်း မရှိဘဲ ထိုသူတို့နှင့်အတူ လိုက်သွားလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ငါစေလွှတ်သောသူဖြစ်ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–
၁၀း၂၁ ပေတရုသည် ဆင်း၍၊ ငါကား၊ သင်တို့ရှာသောသူဖြစ်၏ အဘယ်အကြောင်းရှိ၍ လာကြသနည်းဟု ထိုသူတို့အားမေး၏။–
၁၀း၂၂ ထိုသူတို့ကလည်း ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ယုဒလူအပေါင်းတို့တွင် အသရေရှိသောသူတော်ကောင်းတည်းဟူသော တပ်မှူးကော်နေလိသည်၊ ကိုယ်တော်ကို မိမိအိမ်သို့ခေါ်ပင့်၍ ကိုယ်တော်၏စကားကိုနားထောင်ရမည်အကြောင်း၊ သန့်ရှင်းသောကောင်းကင်တမန်အားဖြင့် ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရပါသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။–
၁၀း၂၃ ပေတရုသည်လည်း ထိုသူတို့ကို အိမ်ထဲသို့ခေါ်၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုလေ၏။ နက်ဖြန်နေ့၌ ထ၍ ထိုသူတို့နှင့်အတူသွားသဖြင့်၊ ယုပ္ပေမြို့သား ဖြစ်သော ညီအစ်ကိုအချို့တို့သည် လိုက်ကြ၏။
၁၀း၂၄ ထိုနောက်တနေ့၌ ကဲသရိမြို့သို့ဝင်ကြ၍၊ ကော်နေလိသည် မိမိအဆွေအမျိုး၊ မိတ်ခင်ပွန်းများတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့ကို မြော်လင့်လျက် နေကြ၏။–
၁၀း၂၅ ပေတရု ရောက်လာသောအခါ ကော်နေလိသည် ခရီးဦး ကြိုပြု၍၊ ပေတရု၏ခြေရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လျက် ကိုးကွယ်လေ၏။–
၁၀း၂၆ ပေတရုသည် သူ့ကို ချီပင့်လျက်၊ ထလော့။ ငါကိုယ်တိုင် လူဖြစ်သည်ဟုဆို၏။–
၁၀း၂၇ ထိုသို့ နှုတ်ဆက်၍ ဝင်လေသော် စုဝေးလျက်ရှိကြသော လူများကိုတွေ့လျှင်၊–
၁၀း၂၈ ပေတရုက၊ ယုဒလူဖြစ်သောသူတို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် မပေါင်းဘော်မချဉ်းကပ်အပ်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ သို့သော်လည်း ညစ်ညူးသည် မစင်ကြယ်ဟု အဘယ်သူကိုမျှ မခေါ်ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ငါ့အား ဆုံးမပြသတော်မူပြီ။–
၁၀း၂၉ ထိုကြောင့် ငါ့ကို ခေါ်ကြသောအခါ ငါသည် မငြင်းမခုံဘဲလျက်လာ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ငါ့ကိုခေါ်ကြသနည်း။ ငါမေးလိုသည်ဟု ထိုသူတို့အား ပြောဆို၏။
၁၀း၃၀ ကော်နေလိကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ယခုအချိန်နာရီတိုင်အောင် အစာရှောင်၍ သုံးချက်တီးအချိန်တွင် အိမ်၌ ဆုတောင်းလျက်နေသည်၊ ယခုလေးရက်ရှိပါပြီ။ ထို အချိန်၌လူတယောက်သည် ထွန်းတောက်သော အဝတ်ကိုဝတ်လျက် အကျွန်ုပ်ရှေ့မှောက်၌ ရပ်၍၊–
၁၀း၃၁ ကောနေလိ၊ သင်ပြုသော ပဋ္ဌနာကို ဘုရားသခင်သည် ကြား၍ သင်စွန့်ကြဲခြင်းကိုလည်း မှတ်တော်မူပြီ။–
၁၀း၃၂ ထိုကြောင့် ယုပ္ပေမြို့သို့ စေလွှတ်၍ ပေတရုအမည်သစ်ကိုရသော ရှိမုန်ကိုခေါ်ပင့်လော့။ ထိုသူသည် ပင်လယ်နားမှာ သားရေလုပ်သမား ရှိမုန်၏အိမ်၌ တည်းနေ၏။ ထိုသူသည် ရောက်လာလျှင် သင့်အားဟောပြောလိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုပါ၏။–
၁၀း၃၃ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ အလျင်အမြန်စေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာသောအားဖြင့် ကောင်းမွန်စွာပြုပါပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၌ မှာထားတော်မူသမျှကို နားထောင်ခြင်းငှါ၊ ယခု အကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အသင့်နေ ကြပါသည်ဟု ကော်နေလိပြောဆို၏။
၁၀း၃၄ ထိုအခါ ပေတရုသည် နှုတ်ကိုဖွင့်၍၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် လူမျက်နှာကို မှတ်တော်မမူ။–
၁၀း၃၅ လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ တရားသဖြင့်ကျင့်ဆောင်သောသူသည် အထံတော်၌ မျက်နှာရသည်ကို ငါသိမြင်၏။–
၁၀း၃၆ အလုံးစုံတို့ကို အစိုးရတော်မူသော သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ရန်ငြိမ်းခြင်းတရားတည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောတော်မူလျက်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပေးလိုက်တော်မူသော တရားတော်နှင့်အညီ၊–
၁၀း၃၇ ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံတရားကို ဟောသည်နောက် ဂါလိလဲပြည်မှစ၍ ယုဒပြည် အရပ်ရပ်တို့၌ နှံ့ပြားသော အကြောင်းအရာကို သင်တို့သည် သိကြ၏။–
၁၀း၃၈ ထိုအကြောင်းအရာ ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်း၊ တန်ခိုးတော်နှင့်၎င်း၊ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုကို ဘိသိက်

ပေးတော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏အခွင့်တော်နှင့်ကျေးဇူးပြုလျက်၊ မာရ်နတ်ညှဉ်းဆဲသော သူအပေါင်းတို့အား ချမ်းသာကိုပေးလျက် လှည့်လည်တော်မူ၏။–

၁၀း၃၉ ငါတို့သည်လည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်တွင် ပြုတော်မူသော အမှုများတို့၏ သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူကို သစ်တိုင်၌ဆွဲ၍ ကွပ်မျက်ကြလေ၏။–

၁၀း၄၀ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ဘုရားသခင်သည် ထမြောက်စေတော်မူ၍၊–

၁၀း၄၁ လူအပေါင်းတို့အား ထင်ရှားစွာ ပြတော်မမူ။ ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူနှင့်သော သက်သေခံတည်းဟူသော ငါတို့အားထင်ရှားစွာပြတော်မူ၏။ သေခြင်းမှထမြောက် တော်မူသည်နောက်၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ ငါတို့သည် စားသောက်ရကြ၏။–

၁၀း၄၂ ထိုသခင်သည်လည်း အသက်ရှင်သောသူတို့နှင့် သေသောသူတို့ကို တရားစီရင်သောသခင် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူ ကြောင်းကို လူအပေါင်းတို့အား ဟောပြောကြလော့။ သက်သေခံ ကြလော့ဟုငါတို့အား ပညတ်ထားတော်မူ၏။–

၁၀း၄၃ ထိုသခင်ကို ယုံကြည်သောသူရှိသမျှတို့သည် နာမတော်အားဖြင့် အပြစ်လွှတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုခံရကြလတံ့ဟူ၍ ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် ထိုသခင်၏ သက်သေခံ ဖြစ်ကြသည်ဟု ပေတရု မြွက်ဆို၏။

၁၀း၄၄ ထိုစကားကို မြွက်ဆိုစဉ်၊ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ကြားနာရသောသူအပေါင်းတို့အပေါ်သို့ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သက်ရောက် တော်မူ၏။–

၁၀း၄၅ တပါးအမျိုးသားတို့အပေါ်သို့ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ ကျေးဇူးကိုသွန်းလောင်းသောကြောင့်၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတည်းဟူသော ပေတရုနှင့် ပါသမျှသော တပည့်တော်တို့သည် မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိကြ၏။–

၁၀း၄၆ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် အမျိုးမျိုးသော ဘာသာစကားအားဖြင့်ပြော၍၊ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းသည်ကို ကြားကြလေ၏။–

၁၀း၄၇ ထိုအခါ ပေတရုက၊ ငါတို့ကဲ့သို့ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုခံရသော ဤသူတို့ကို ဗတ္တိဇံမပေးစေခြင်းငှါ အဘယ်သူသည် ရေကိုမြစ်တားနိုင် သနည်းဟု ဆိုလျက်၊–

၁၀း၄၈ သခင်ဘုရား၏ နာမ၌ ဗတ္တိဇံကိုခံစေမည်အကြောင်း စီရင်လေ၏။ ထိုနောက်မှ ပေတရုသည် ကာလအတန်အရာ နေပါမည်အကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် တောင်းပန်ကြ၏။–

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ခံယူကြသည်ဟု ယုဒပြည်၌ရှိသော တမန်တော်တို့နှင့်ညီအစ်ကိုများတို့ သည် ကြားသိကြ၏။–

၁၁း၂ ပေတရုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ တက်လာသောအခါ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသော သူတို့က၊–

၁၁း၃ သင်သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍ စားသောက်ပါသည်တကားဟု ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ဆိုကြ၏။–

၁၁း၄ ပေတရုသည်လည်း၊ ထိုအကြောင်းအရာကို အစမှအဆုံးတိုင်အောင် ဘော်ပြသည်ကား၊–

၁၁း၅ ငါသည် ယုပ္ပေမြို့၌ ဆုတောင်းစဉ် ဘဝင်ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်မှ လေးထောင့်ဖြင့် ချလွှတ်သော ခြုံထည်ကဲ့သို့သော တန်ဆာသည် ဆင်းသက်၍၊ ငါ့ထံသို့ ရောက်လာသည်ကို ဗျာဒိတ်ရူပါရုံအားဖြင့် မြင်၏။–

၁၁း၆ ထိုတန်ဆာကို စေ့စေ့ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လျှင်၊ သားရဲမှစ၍ မြေ၌ကျင်လည်သောသား မျိုး၊တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်မျိုး မိုဃ်းကောင်းကင်၌ ကျင် လည်သောငှက်မျိုးတို့ကိုမြင်၏။–

၁၁း၇ ထိုအခါ၊ ပေတရု၊ ထ၍ သတ်စားလော့ဟု ငါ့အား ပြောသောစကားသံကိုလည်း ငါကြား၏။–

၁၁း၈ ငါကလည်း မဖြစ်နိုင်ပါသခင်။ ညစ်ညူးသောအရာနှင့် မစင်ကြယ်သောအရာသည် အကျွန်ုပ်ခံတွင်းထဲသို့ တရံတခါမျှ မဝင်ဘူးပါဟု ပြောဆို၏။–

၁၁း၉ နောက်တဖန် စကားအသံကား၊ ဘုရားသခင်စင်ကြယ်စေတော်မူသောအရာကို ညစ်ညူးသည် မထင်နှင့်ဟု ကောင်းကင်ထဲကလာပြန်၏။–

၁၁း၁၀ ထိုသို့ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဖြစ်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရာရှိသမျှတို့ကို ကောင်းကင်ထဲသို့ ဆွဲယူပြန်လေ၏။–

၁၁း၁၁ ထိုခဏခြင်းတွင် ကဲသရိမြို့မှ ငါ့ထံသို့ စေလွှတ်သော လူသုံးယောက်တို့သည် ငါရှိသော အိမ်အနားမှာရပ်နေကြ၏။–

၁၁း၁၂ ငါသည် တွေးတောခြင်းမရှိဘဲ ထိုသူတို့နှင့်အတူ သွားရမည်အကြောင်း ဝိညာဉ်တော်သည် မိန့်တော်မူ၏။ ဤညီအစ်ကို ခြောက်ယောက်တို့သည် လည်း ငါနှင့်အတူသွား၍ ထိုသူ၏ အိမ်သို့ဝင်ကြ၏။–

၁၁း၁၃ ကောင်းကင်တမန်သည် သူ၏အိမ်၌ထင်ရှားစွာရပ်လျက်၊ သင်သည်ယုပ္ပေမြို့သို့ လူတို့ကိုစေလွှတ်၍ ပေတရုအမည်သစ်ကိုရသော ရှိမုန်ကို ခေါ်ပင့်လော့။–

၁၁း၁၄ ထိုပေတရုသည် သင်မှစ၍ သင်၏အိမ်၌ ရှိသမျှသောသူတို့ကို ကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားစကားကို သင့်အားဟောပြောလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆိုခဲ့သောအကြောင်းအရာကို ထိုသူသည် ငါတို့အား ပြန်ကြားလေ၏။–

၁၁း၁၅ ငါသည်ဟောပြောစပြုစဉ်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ရှေ့ဦးစွာ ငါတို့အပေါ်သို့ သက်ရောက်တော်မူသည်နည်းတူ၊ ထိုသူတို့အပေါ်သို့လည်း သက်ရောက်တော်မူ၏။–

၁၁း၁၆ ယောဟန်သည် ရေ၌ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌ ဗတ္တိဇံကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု သခင်ဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကို ထိုအခါ ငါအောက်မေ့၏။–

၁၁း၁၇ သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်သော ငါတို့အား ဘုရားသခင်သည် ဆုကျေးဇူးကိုပေးတော်မူသည်နည်းတူ၊ ထိုသူတို့အားလည်း ပေးတော်မူ သည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ငါသည် အဘယ်သို့သော သူဖြစ်၍ ဘုရားသခင်ကို ဆီးတားနိုင်သနည်းဟု ပေတရုဆို၏။–

၁၁း၁၈ ဤအကြောင်းအရာတို့ကို ထိုသူတို့သည် ကြားရလျှင် မငြင်းဘဲနေ၍၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် အသက်ရှင်စေခြင်းအလိုငှါ၊ နောင်တတရားကို တပါးအမျိုးသားတို့အားလည်း ပေးတော်မူပြီဟု ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၁၁း၁၉ ထိုမှတပါး၊ သတေဖန်၏အမှုကြောင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရ၍ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားသောသူတို့သည် ဖိနိတ်၊ ကုပရု၊ အန္တိအုတ်မြို့များသို့

တိုင်အောင်သွား၍၊ ယုဒလူတို့အားသာ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောကြ၏။–

၁၁း၂၀ နောက်မှ ထိုသူအချို့တို့သည် ကုပရုပြည်သား၊ ကုရေနေပြည်သားဖြစ်၍ အန္တိအုတ်မြို့သို့သွားပြီးလျှင်၊ သခင်ယေရှု၏အကြောင်းတည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟေလေနစ်လူတို့အား ဟောပြောကြ၏။–

၁၁း၂၁ သခင်ဘုရား၏ လက်တော်သည် ထိုသူတို့နှင့်တကွ ရှိတော်မူသဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်၍၊ သခင်ဘုရားထံသို့ ပြောင်းလဲကြ၏။

၁၁း၂၂ ထိုအကြောင်းအရာကို ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော အသင်းတော်သည် ကြားလျှင်၊ အန္တိအုတ်မြို့တိုင်အောင် သွားစေမည်အကြောင်း ဗာနဗကို စေလွှတ်လေ၏။–

၁၁း၂၃ ထိုသူသည် ရောက်၍ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုမြင်လျှင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းရှိ၍ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်သောစိတ်နှင့် သခင်ဘုရားကို မှီဝဲဆည်းကပ်မည်အကြောင်း တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လေ၏။–

၁၁း၂၄ ထိုသူသည် သူတော်ကောင်း ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်း၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ ပြည့်စုံသောအားဖြင့်၊ လူများအပေါင်းတို့သည် သခင်ဘုရားထံသို့ ဝင်စားကြ၏။

၁၁း၂၅ ဗာနဗသည်လည်း ရှောလုကိုရှာလျက် တာရှုမြို့သို့သွား၏။ တွေ့လျှင် အန္တိအုတ်မြို့သို့ ခေါ်ခဲ့၏။–

၁၁း၂၆ ထိုသူတို့သည် တနှစ်ပတ်လုံး ထိုအသင်းတော်နှင့်အတူစည်းဝေး၍၊ လူများအပေါင်းတို့အား ဆုံးမဩဝါဒပေးကြ၏။ တပည့်တော်တို့သည်လည်း ခရစ်ယာန်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကို အန္တိအုတ်မြို့၌ အဦးခံရကြ၏။

၁၁း၂၇ ထိုအခါ ပရောဖက်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှ အန္တိအုတ်မြို့သို့လာကြ၏။–

၁၁း၂၈ ထိုသူတို့အဝင်၊ အာဂဗုအမည်ရှိသော သူတယောက်သည် ထ၍၊ မြေတပြင်လုံး၌ အစာအာဟာရ အလွန်ခေါင်းပါးခြင်းဖြစ်လတံ့ဟု ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဘော်ပြ၏။ ထိုခေါင်းပါးခြင်းသည် ကဲသာဘုရင် ကလောဒိလက်ထက်၌ ဖြစ်သတည်း။–

၁၁း၂၉ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် အသီးအသီး တတ်နိုင်ကြသည်အတိုင်း၊ ယုဒပြည်၌နေသော ညီအစ်ကိုတို့အား အကူအမပေးလိုက်မည်ဟု၊ စီရင်ကြသည်နှင့်အညီ ဗာနဗနှင့်ရှောလုတို့တွင် သင်းအုပ်တို့ထံသို့ ပေးလိုက်ကြ၏။–

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် သင်းဝင်သူအချို့တို့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ စီရင်၍၊–

၁၂း၂ ယောဟန်၏ အစ်ကိုဖြစ်သော ယာကုပ်ကို ထားနှင့် ကွပ်မျက်လေ၏။–

၁၂း၃ ယုဒလူတို့သည် အားရဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊ အဇုမပွဲ နေ့ရက်တို့၌ တဖန်ထပ်၍၊–

၁၂း၄ ပေတရုကိုလည်း ဘမ်းဆီးပြီးမှ၊ ပသခါပွဲလွန်လျှင် လူများတို့အား ထုတ်ပေးမည်အကြံနှင့် အစောင့်အရှောက်စစ်သူရဲတကျိပ်ခြောက်ယောက်တို့၌ အပ်၍ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားလေ၏။–

၁၂း၅ ပေတရုသည် ထောင်ထဲ၌ အကျဉ်းနေရစဉ်၊ သင်းဝင်သူတို့သည် သူ့အဘို့ကြိုးစား၍ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းပဌနာပြုကြ၏။

၁၂း၆ ပေတရုသည် ဟေရုဒ်မင်းထုတ်ခါနီး၊ ညဉ့်အချိန်တွင် သံကြိုးနှစ်စင်းနှင့် ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံရလျက်၊ စစ်သူရဲနှစ်ယောက်တို့အလယ်၌ အိပ်ပျော်၍၊ အစောင့်များတို့သည် ထောင်တံခါးရှေ့မှာ စောင့်နေကြ၏။–

၁၂း၇ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ပေါ်လာလျှင် ထောင်အိမ်၌ အလင်းထွန်းတောက်လေ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် ပေတရု၏ နံဖေးကိုပုတ်ခတ်၍၊ အလျင်အမြန်ထလော့ဟု ဆိုလျက်ထစေ၏။ သံကြိုးသည်လည်း ပေတရုလက်မှကျွတ်လေ၏။–

၁၂း၈ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သင်၏ခါးပန်းကိုစည်းလော့။ ခြေနင်းကိုလည်းစည်းလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ဆိုသည်အတိုင်း ပေတရုပြု၏။ ဝတ်လုံကိုခြုံ၍ ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့ဆိုပြန်၏။–

၁၂း၉ ပေတရုသည် ထွက်၍ လိုက်သော်လည်း၊ ကောင်းကင်တမန်ပြုသမျှတို့သည် မှန်သောအမှုအရာဖြစ်သည်ဟု မသိမမှတ်ဘဲ၊ မိမိသည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုမြင်သည်ဟု ထင်လေ၏။–

၁၂း၁၀ လူစောင့်နှစ်တန်ကို လွန်သွား၍ မြို့ထဲသို့ဝင်သောသံတံခါးသို့ရောက်လျှင်၊ ထိုတံခါးသည် အလိုလိုပွင့်သဖြင့် သူတို့သည် ထွက်၍ လမ်းတကြောင်း၌ ရှောက်သွားပြီးမှ၊ ကောင်းကင်တမန်သည် ချက်ခြင်း ပေတရုမှ ခွါ၍သွားလေ၏။

၁၂း၁၁ ပေတရုသည် သတိရလျှင်၊ ယခုပင် သခင်ဘုရားသည် မိမိကောင်းကင်တမန်ကိုစေလွှတ်၍ ဟေရုဒ်မင်းလက်မှ၎င်း၊ ယုဒလူတို့၏ မြော်လင့်ခြင်းမှ၎င်း၊ ငါ့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူသည်ကို ငါအမှန် သိ၏ဟု အောက်မေ့စဉ်၊–

၁၂း၁၂ လူများစုဝေး၍ ဆုတောင်းရာ၊ မာကု အမည်သစ်ကိုရသော ယောဟန်၏အမိဖြစ်သော မာရိ၏အိမ်သို့ရောက်၍၊–

၁၂း၁၃ အိမ်ဦးတံခါးကို ခေါက်လေသော်၊ ရောဒေအမည်ရှိသော မိန်းမငယ်တယောက်သည် နားထောင်ခြင်းငှါ လာ၍၊–

၁၂း၁၄ ပေတရု၏ စကားသံကို သိလျှင်၊ ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့် တံခါးကိုမဖွင့်ဘဲ အထဲသို့ပြေးဝင်၍၊ ပေတရုသည် တံခါးရှေ့မှာရပ်နေသည်ဟု ကြားပြော၏။

၁၂း၁၅ ထိုသူတို့က၊ သင်သည်အရူးဖြစ်၏ဟု ထိုမိန်းမငယ်အား ဆိုကြသော်လည်း၊ ပေတရု အမှန် ရှိသည်ဟု သူသည် ခိုင်မာစွာဆိုလျှင်၊ ပေတရု၏ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။–

၁၂း၁၆ ပေတရုသည် ခေါက်၍နေသော်၊ တံခါးကိုဖွင့်ကြ၍ သူ့ကိုမြင်သဖြင့် အလွန်တရာအံ့ဩကြ၏။–

၁၂း၁၇ ပေတရုသည်လည်း ထိုသူတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်းငှါ မိမိလက်နှင့် အမှတ်ပေး၍ မိမိကို ထောင်ထဲက သခင်ဘုရားနှုတ်တော်မူသောအကြောင်းအရာကိုဘော်ပြပြီးမှ၊ သင်တို့သွား၍ ယာကုပ်နှင့်ညီအစ်ကိုတို့အား ဤအကြောင်းများကို ပြန်ကြားကြလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ထွက်၍ တခြားတပါးသို့သွားလေ၏။–

၁၂း၁၈ မိုဃ်းလင်းသောအခါ စစ်သူရဲတို့သည် ပေတရု၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်းဟု ရုန်းရင်းခတ်မျှဖြစ်ကြ၏။–

၁၂း၁၉ ဟေရုဒ်မင်းသည် ပေတရုကို ရှာ၍မတွေ့သည်ရှိသော်၊ စောင့်ရှောက်သောသူတို့ကို စစ်ကြောပြီးမှသတ်မည်အကြောင်းကို စီရင်လေ၏။

၁၂း၂၀ ထိုနောက်၊ ဟေရုဒ်မင်းသည် ယုဒပြည်မှ ကဲသာရိမြို့သို့သွား၍ နေသည်ရှိသော်၊ တုရုမြို့သားနှင့် ဇိဒုန်မြို့သားတို့ကို အမျက်ထွက်လေ၏။

ထိုသူတို့သည် တညီတညွတ်တည်းလာကြ၍၊ ဗလတ္တု အမည်ရှိသော အတွင်းဝန်ကို ဖျောင်းဖျပြီးမှ၊ အမျက်တော်ပြေမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ပြည်သည် ပြည်တော်ကိုမှီ၍ ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံရ၏။

၁၂း၂၁ ဟေရုဒ်မင်းသည်လည်း ချိန်းချက်သောနေ့၌ မင်းမြောက်တန်ဆာကိုဝတ်ဆင်၍ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်လျက် ထိုသူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။–

၁၂း၂၂ လူများတို့က၊ ဤအသံသည် လူ၏အသံမဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏အသံဖြစ်၏ဟု ကြွေးကြော်ကြသည်ရှိသော်၊–

၁၂း၂၃ ထိုမင်းကြီးသည် ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်အသရေတော်ကို မထောက်ထားသောကြောင့်၊ ထိုခဏခြင်းတွင် ထာဝရဘုရာ၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ဒဏ်ခတ်၍၊ ကိုယ်တွင်း၌ ပိုးများကိုက်သဖြင့် အနိစ္စရောက်လေ၏။–

၁၂း၂၄ ဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်သည် တိုးပွါးများပြားလေ၏။–

၁၂း၂၅ ဗာနဗနှင့် ရှောလုတို့သည် လုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင်၊ မာကုအမည်သစ်ကိုရသော ယောဟန်ကိုလည်း ခေါ်ခဲ့၍ ယေရုရှလင်မြို့မှပြန်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ အန္တိအုတ်မြို့တွင်ရှိသော အသင်းတော်၌ ဗာနဗမှစ၍ နိဂါဟုခေါ်ဝေါ်သောရှုမောင်၊ ကုရေနေပြည်သား လုကိ၊ စော်ဘွားဟေရုဒ်၏ သူငယ်ချင်းအရင်းဖြစ်သော မာနင်နှင့် ရှောလုတည်းဟူသော ပရောဖက်ပြုသူ၊ ဆရာပြုသူရှိကြ၏။–

၁၃း၂ ထိုသူတို့သည် သခင်ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍ အစာကို ရှောင်ကြစဉ်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်က၊ ငါခန့်ထားသော အမှုကိုဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ဗာနဗနှင့်ရှောလု တို့ကို ရွေးချယ်ခွဲထားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–

၁၃း၃ အစာရှောင်၍ ပဌနာပြုလျက်၊ ထိုသူတို့ခေါင်းပေါ်မှာ လက်ကို တင်၍ လွှတ်လိုက်ကြ၏။

၁၃း၄ ထိုသို့ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် စေလွှတ်တော်မူသော အားဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် သေလုကိမြို့သို့ သွား၍ ထိုမြို့မှ သင်္ဘောနှင့် လွှင့်သဖြင့်၊ ကုပရု ကျွန်းသို့ရောက် ကြ၏–

၁၃း၅ ရှာလမိမြို့၌ ရှိနေစဉ်၊ ယုဒတရားစရပ်များတွင် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရား တော်ကို ဟောပြောကြ၏။ ယောဟန်သည်လည်း ထိုသူတို့၏ လက်ထောက်ဖြစ် သတည်း။–

၁၃း၆ တကျွန်းလုံးကို ရှောက်၍ ပါဖုမြို့သို့ ရောက်လျှင်၊–

၁၃း၇ ဗာယေရှုအမည်ရှိသော ယုဒအမျိုးသား မိစ္ဆာပရောဖက်ဖြစ်သော နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ် သမားကို မြို့ဝန်မင်း သေရဂိ ပေါလုထံ၌ တွေ့ကြ၏။ ထိုမြို့ဝန်သည် ပညာသတိရှိသဖြင့် ဗာနဗနှင့်ရှောလုတို့ကို ခေါ်ပင့်၍ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို နာလိုသောစိတ်ရှိသော်၊–

၁၃း၈ အနက်အားဖြင့် နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်သမားဟု ဆိုလိုသော ဧလုမအမည်ရှိသော ထိုသူသည် မြို့ဝန်ကိုယုံကြည်ခြင်းမှလွှဲအံ့သောငှါ တမန်တော်တို့ကို ဟန့်တားလေ၏။–

၁၃း၉ ထိုအခါ ပေါလုဟု အမည်တွင်သော ရှောလုသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်သဖြင့်၊ ထိုနတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်သမားကို စေ့စေ့ကြည့်ရှုလျက်၊–

၁၃း၁၀ လှည့်ဖြားခြင်း၊ အကျိုးကိုဖျက်ခြင်း အမျိုးမျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော မာရ်နတ်၏သား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရား၏ရန်သူ၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ ဖြောင့်မတ်သောလမ်းခရီးတို့ကို မဖျက်ဆီးဘဲ မနေနိုင်သလော။–

၁၃း၁၁ ယခုပင် ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် သင့်အပေါ်သို့ရောက်၍၊ နေကိုမျှမမြင်နိုင်အောင် အင်တန်ကာလပတ်လုံး သင်၏မျက်စိ ကွယ်လိမ့်မည်ဟု ပေါလုဆိုသော ခဏခြင်းတွင် မျက်စိမြေးရှက်၍ မှောင်မိုက်အတိဖြစ်သဖြင့်၊ လက်ဆွဲပေးသောသူတို့ကိုရှာလျက် တလည်လည်ရှိ၍နေ၏။–

၁၃း၁၂ ထိုအကြောင်းအရာကို မြင်လျှင်၊ မြို့ဝန်သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ သခင်ဘုရား၏ ဒေသနာတော်ကို အလွန်အံ့ဩမိန်းမော၍ နေ၏။

၁၃း၁၃ ပေါလုနှင့်ပါသောသူတို့သည် ပါဖုမြို့မှ လွှင့်၍ ပံဖုလိပြည်၊ ပေရဂေမြို့သို့ရောက်ကြလျှင်၊ ယောဟန်သည် သူတို့ထံမှထွက်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်လေ၏။

၁၃း၁၄ ပေရဂေမြို့မှ ထွက်သွားပြန်၍ ပိသိဒိပြည်၊ အန္တိအုတ်မြို့သို့ ရောက်လျှင်၊ ဥပုသ်နေ့၌ တရားစရပ်သို့ဝင်၍ ထိုင်ကြ၏။–

၁၃း၁၅ ပညတ်တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်းကို ဘတ်ရွတ်ပြီးမှ၊ တရားစရပ်မှူးတို့သည်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ လူများအား ဆုံးမစရာစကားရှိလျှင် ဟောပြောကြပါဟု လူကိုစေလွှတ်၍ ကြားပြောစေ၏။–

၁၃း၁၆ ထိုအခါ ပေါလုသည် ထ၍ မိမိလက်နှင့် အမှတ်ပေးလျက်၊ ဣသရေလလူမှစ၍ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၊ နားထောင်ကြလော့။–

၁၃း၁၇ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ ဘိုးဘေးများကို ရွေးကောက်တော်မူ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်သော ထိုလူမျိုးကို ချီးမြှောက်သဖြင့်၊ ထင်ရှားသောလက်တော်နှင့် ထိုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူ၏။–

၁၃း၁၈ အနှစ်လေးဆယ်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး တော၌ ကျွေးမွေးတော်မူ၏။–

၁၃း၁၉ ခါနာန်ပြည်၌ လူခုနစ်မျိုးတို့ကို ပယ်ရှားပြီးလျှင်၊ ထိုပြည်ကို ဣသရေလအမျိုးအား အမွေပေးကမ်းဝေငှတော်မူ၏။–

၁၃း၂၀ ထိုနောက်မှ ပရောဖက်ရှမွေလ မပေါ်မရှိမှီ အနှစ်လေးရာငါးဆယ်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ တရားသူကြီးတို့ကို ပေးတော်မူ၏။–

၁၃း၂၁ နောက်တဖန် ရှင်ဘုရင်ကို တောင်းကြသောအခါ ရှောလုအမည်ရှိသောကိရှ၏သား၊ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးဖြစ်သောသူကို အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး ပေးတော်မူ၏။–

၁၃း၂၂ နောက်မှ ထိုသူကိုပယ်၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ဒါဝိဒ်ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ထိုသူအား သက်သေခံတော်မူလျက်၊ စိတ်နှလုံး၌ ညီညွတ်သည်ဖြစ်၍ ငါ့အလိုကို ပြည့်စုံစေမည့်သူ၊ ယေရှဲ၏သားဒါဝိဒ်ကို ငါတွေ့ရပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၃း၂၃ ထိုသူ၏ အမျိုးအနွယ်ထဲ၌ ဘုရားသခင်သည် ဂတိတော်အတိုင်း ကယ်တင်သော သခင်ယေရှုကို ဣသရေလလူတို့အား ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီ။–

၁၃း၂၄ ထိုသခင် ကြွလာတော်မမူမှီ ယောဟန်သည် ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့အား နောင်တနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဗတ္တိဇံတရားကို ဟောပြောနှင့်လေ၏။–

၁၃း၂၅ ယောဟန်သည် မိမိဆောင်ရွက်ရသော အမှုကို ပြု၍နေစဉ်တွင်၊ ငါသည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို သင်တို့ ထင်မှတ်ကြသနည်း။ ငါသည် ထိုသူဖြစ်သည်မဟုတ်။ ငါ့နောက်ကြွလာသောသူတပါး ရှိသေး၏။ ထိုသူ၏ ခြေနင်းတော်ကို ငါမချွတ်ထိုက် ဟုဆို၏။

၁၃း၂၆ အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်သော ညီအစ်ကိုမှစ၍ သင်တို့တွင် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့ ဤကယ်တင်တော်မူခြင်း တရားစကားကို သင်တို့အား ကြားလိုက်တော်မူ၏။–
၁၃း၂၇ ယေရုရှလင်မြို့၌နေသောသူတို့နှင့်တကွ မင်းများတို့သည် ထိုသခင်ကိုငှင်း၊ ဥပုသ်နေ့တိုင်းအစဉ် ဘတ်ရွတ်သော ပရောဖက်တို့၏စကားကိုငှင်း၊ မသိနားမလည် သောကြောင့်၊ ထိုသခင်ကို စီရင်သောအားဖြင့်၊ ထိုပရောဖက်တို့၏ စကားကို ပြည့်စုံစေကြပြီ။–
၁၃း၂၈ ကိုယ်တော်၌ သေထိုက်သော အပြစ်တစုံတခုကိုမျှ မတွေ့သော်လည်း၊ ကွပ်မျက်စေမည်အကြောင်း၊ ပိလတ်မင်းထံ၌ တောင်းလျှောက်ကြ၏။–
၁၃း၂၉ ထိုသခင်ကိုရည်မှတ်၍ ကျမ်းစာ၌ရေးထားသမျှတို့ကို ပြည့်စုံစေပြီးလျှင်၊ အလောင်းတော်ကို သစ်တိုင်မှချ၍ သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ထားကြ၏။–
၁၃း၃၀ ဘုရားသခင်သည်လည်း သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊–
၁၃း၃၁ ဂါလိလဲပြည်မှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ နောက်တော်၌ လိုက်သောသူတို့အား နေ့ရက်များစွာ ကိုယ်ကိုထင်ရှားပြတော်မူ၏။–
၁၃း၃၂ ထိုသူတို့သည် လူများတို့အား သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။–
၁၃း၃၃ ဆာလံကျမ်း ဒုတိယခဏ်း၌ လာသည်ကား၊ သင်သည် ငါ့သား ဖြစ်၏။–
၁၃း၃၄ ယနေ့ပင် သင့်ကို ငါဖြစ်ဘွားစေပြီဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုကို ထမြောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများ၌ ရှိသောဂတိတော်ကို ထိုသူတို့၏ သားဖြစ်သော ငါတို့အား ပြည့်စုံစေတော်မူသည်ဟူ၍ငှင်း၊ ဒါဝိဒ်၌ မြဲမြံသော ကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့အား ငါပေးမည်ဟူသော ဗျာဒိတ် တော်နှင့်အညီ၊ ထိုသခင်ကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေ၍၊ နောက်တဖန် ပုပ်စပ်ခြင်းသို့မပြန်ဘဲ အစဉ်ကင်း လွတ်ရမည်အခွင့်ကို ပေးတော်မူသည်ဟူ၍ငှင်း၊ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်း ဧဝံဂေလိတရားကို ငါတို့သည် သင်တို့အား ကြားပြောကြ၏။–
၁၃း၃၅ ထိုကြောင့် ဆာလံကျမ်းတခဏ်း၌ လာသည်ကား၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသောသူအား ပုပ်စပ်ခြင်းကို ရှိစေတော်မမူဟု လာ၏။–
၁၃း၃၆ ဒါဝိဒ်သည် မိမိကာလ၌ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကို ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင်၊ ကျိန်းစက်၍ မိမိဘိုးဘေးစုထဲသို့ဝင်သဖြင့် ပုပ်စပ်ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။–
၁၃း၃၇ ဘုရားသခင် ထမြောက်စေတော်မူသော သူမူကား၊ ပုပ်စပ်ခြင်းသို့ မရောက်။
၁၃း၃၈ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့၊ ထိုသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် အပြစ်လွှတ်ခြင်း တရားကို သင်တို့အား ဟောကြားသည်ကိုငှင်း၊–
၁၃း၃၉ ထိုသခင်ကို ယုံကြည်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် မောရှေ၏တရားအတိုင်း မလွတ်နိုင်သော အပြစ်ရှိသမျှတို့နှင့် လွတ်ရကြသည်ကိုငှင်း၊ သိမှတ်ကြလော့။–
၁၃း၄၀ အနာဂတ္တိကျမ်း၌ လာသည်ကား၊ မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်သော သူတို့၊ ကြည့်ရှုအံ့သြ၍ ပြယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလော့။–
၁၃း၄၁ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အား သူတပါး ပြည့်သွန်သော်လည်း၊ သင်တို့မယုံသောအမှုကို သင်တို့လက်ထက်ကာလ၌ ငါပြုသည်ဟု ကျမ်းစာ၌ ပါသောအရာကို သင်တို့အပေါ်သို့ မရောက်စေမည်အကြောင်း၊ သတိပြုကြလော့ဟု ပေါလု ဟောပြောလေ၏။–
၁၃း၄၂ လူများတို့သည် တရားစရပ်မှ ထွက်သွားကြစဉ်၊ ထိုအကြောင်းအရာတို့ကို မိမိတို့အား နောက်ဥပုသ်နေ့၌ ဟောပြောပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။–
၁၃း၄၃ အစည်းအဝေး ပျက်၍ ပြန်ကြသောအခါ ယုဒလူမှစ၍ ဘုရားကို ကိုးကွယ်သော ဘာသာဝင်သူများတို့သည် ပေါလုနှင့်ဗာနဗနောက်သို့ လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်၌ တည်ကြည်မည်အကြောင်း၊ တမန်တော်တို့သည် ဖြားယောင်း၍ ဆုံးမသြဝါဒပေးလေ၏။–
၁၃း၄၄ နောက်ဥပုသ်နေ့၌ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို နားထောင်အံ့သောငှါ တမြို့လုံး ကုန်မတတ် စည်းဝေးကြ၏။–
၁၃း၄၅ ယုဒလူတို့သည် အစည်းအဝေးတို့ကိုမြင်လျှင် ငြူစူသောစိတ်နှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ပေါလု၏ စကားကို ငြင်းခုံသည်သာမက ဆဲရေးကြ၏။–
၁၃း၄၆ ထိုအခါ ပေါလုနှင့် ဗာနဗတို့က၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို သင်တို့အား ရှေ့ဦးစွာဟောပြောရ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ပယ်၍ ထာဝရ အသက်ကို မိမိတို့ မခံထိုက်သည်ဟု မိမိတို့ စီရင်ကြသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် မှာတော်မူသည်အတိုင်း ငါတို့သည် မျက်နှာကိုလွှဲ၍ တပါးအမျိုးသားတို့ဆီသို့ လှည့်ကြ၏။–
၁၃း၄၇ မှာတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော် အချက်ကား၊ သင်သည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ကယ်တင်ခြင်းကို ပြုစိမ့်သောငှါ၊ သင့်ကို တပါးအမျိုးသားတို့ လင်းစရာဘို့ ငါခန့်ထား၏ဟု ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟု ရဲရင့်စွာပြောဆိုကြ၏။–
၁၃း၄၈ ထိုစကားကို တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကြားလျှင် ဝမ်းမြောက်၍ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။ ထာဝရအသက်ကို ရစေခြင်းငှါ ခန့်ထား တော်မူသောသူရှိသမျှတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြသဖြင့်၊–
၁၃း၄၉ ထာဝရဘုရား၏ သာသနာတော်သည် တပြည်လုံး၌ နှံ့ပြားလေ၏။–
၁၃း၅၀ ထိုအခါ ဘုရားကို ကိုးကွယ်၍ အသရေရှိသောမိန်းမတို့နှင့် ထိုမြို့၌ အကြီးအကဲဖြစ်သောသူများကို ယုဒလူတို့သည် နှိုးဆော်၍၊ ပေါလုနှင့် ဗာနဗတို့ကို ညှဉ်းဆဲစေသဖြင့် ထိုပြည်၏နယ်မှနှင်ထုတ်ကြ၏။–
၁၃း၅၁ တမန်တော်တို့သည် မိမိတို့ ခြေဘဝါး၌ကပ်သောမြေမှုန့်ကို ထိုသူတို့အား ခါလိုက်ပြီးမှ၊ ဣကောနိမြို့သို့သွားကြ၏။
၁၃း၅၂ တပည့်တော်များတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ငှင်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ငှင်း ပြည့်စုံကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ ဣကောနိမြို့သို့ရောက်လျှင် ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ယုဒတရားစရပ်သို့ဝင်၍ ဟောပြောသဖြင့်၊ ယုဒလူ၊ ဟေလသလူများ အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။–
၁၄း၂ မယုံကြည်သော ယုဒလူတို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့ကို နှိုးဆော်၍၊ ညီအစ်ကိုတို့အား မနာလိုသော စိတ်ရှိစေခြင်းငှါ ချောစားကြ၏။–
၁၄း၃ ထိုကြောင့် ကြာမြင့်စွာနေ၍ သခင်ဘုရား၏တရားတော်ကို မဆုတ်မဆိုင်းဟောပြောလေ၏။ သခင်ဘုရားသည်လည်း ကျေးဇူးတရားတော်ဘက်၌ သက်သေခံတော်မူလျက်၊ တမန်တော်တို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုနိုင်မည်အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူ၏။–
၁၄း၄ ထိုမြို့သူမြို့သား အပေါင်းတို့သည် ကွဲပြားခြင်း ရှိ၍၊ အချို့တို့သည် ယုဒလူတို့ဘက်၌ငှင်း၊ အချို့တို့သည် တမန်တော်တို့ဘက်၌ငှင်း နေကြ၏။–
၁၄း၅ မင်းအရာရှိတို့နှင့်ယုဒအမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် တမန်တော်တို့ကိုညှဉ်းဆဲ၍ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်မည်ဟု တဟုန်တည်းပြေးလာကြ သည်အကြောင်းကို၊–

၁၄း၆ တမန်တော်တို့သည် သိလျှင်၊ လုကောနိပြည်၌ လုတ္တရမြို့၊ ဒေရဗေမြို့မှစ၍ ကျေးလက်များသို့ ထွက်ပြေး၍၊–
၁၄း၇ ထိုအရပ်တို့၌ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောကြ၏။
၁၄း၈ အမိဝမ်းတွင်းကပင် ခြေမစွမ်းသဖြင့်၊ တခါမျှ မသွားဘူးသော လူတယောက်သည် လုတ္တရမြို့၌ ထိုင်လျက်၊–
၁၄း၉ ပေါလုဟောပြောသည်ကို ကြားလေ၏။ ပေါလုသည်လည်း ထိုသူကို စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍၊ ရောဂါကင်းမည်အကြောင်း သူ၌ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်ကို သိမြင်လျှင်၊–
၁၄း၁၀ ထ၍ မတ်တတ်ရပ်လော့ဟု ကြီးသောအသံနှင့်ဆိုသဖြင့်၊ ထိုသူသည် ရုတ်တရက်ထ၍ လှမ်းသွားလေ၏။–
၁၄း၁၁ ပေါလုပြုသောအမှုကို မြင်သောလူအစုအဝေးတို့က၊ နတ်ဘုရားတို့သည် လူအယောင်ကိုဆောင်၍ ငါတို့ရှိရာသို့ ဆင်းသက်ပါသည်တကားဟု လုကောနိဘာသာ စကားအားဖြင့် အသံကိုလွှင့်၍ ဆိုကြ၏။–
၁၄း၁၂ ပေါလုသည် သာ၍ ဟောပြောသောကြောင့် သူ့ကို ဟေရမေဟူ၍၎င်း၊ ဗာနဗကို ဇုသဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။–
၁၄း၁၃ ထိုမြို့ရှေ့၌ ရှိသော ဇုသ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် နွားနှင့် ပန်းကုံးကို မြို့တံခါးနားသို့ ယူခဲ့၍၊ လူအစုအဝေးတို့နှင့်တကွ ယဇ်ပူဇော်မည် ပြုသည်ကို၊–
၁၄း၁၄ တမန်တော် ဗာနဗနှင့်ပေါလုတို့သည် သိတင်းကြားလျှင်၊ မိမိတို့အဝတ်ကို ဆုတ်၍ လူစုထဲသို့ ပြေးဝင်လျက်၊–
၁၄း၁၅ အချင်းလူတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုကြသနည်း။ ငါတို့သည် သင်တို့ကဲ့သို့ လောကဓံတရား၌ ကျင်လည်သောသူဖြစ်ပါ၏။ သင်တို့သည် ဤအချည်းနှီးသောအရာတို့ကို ပယ်ကြ၍၊ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာမှစ၍ အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိလေသမျှတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ ပြောင်းလဲရကြမည် အကြောင်း၊ ငါတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောကြ၏။–
၁၄း၁၆ ရှေးလွန်လေပြီးသော ကာလတို့၌၊ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် မိမိတို့အလိုအလျောက် ကျင့်ကြမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် အလွှတ်ထားတော်မူ၏။–
၁၄း၁၇ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့အား ကျေးဇူးပြုလျက်၊ အစားအာဟာရနှင့်ဝပြော၍ ဝမ်းမြောက်စေခြင်းငှါ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်မှ မိုဃ်းရွာစေတော်မူ၍၊ အသီးအနှံတို့ကို သီးစေတတ်သော ဥတုကိုပေးတော်မူသော အားဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ရှိတော်မူသည်ကို သက်သေမခံဘဲ နေတော်မမူဟု ပေါလုနှင့် ဗာနဗသည် ကြွေးကြော်လေ၏။–
၁၄း၁၈ ထိုသို့ ကြွေးကြော်သဖြင့် လူအစုအဝေးတို့သည် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုမပြုရမည်အကြောင်း မြစ်တားခဲသောအမှုကို မြစ်တားလေ၏။
၁၄း၁၉ ထိုအခါ ယုဒလူတို့သည် အန္တိအုတ်မြို့၊ ဣကောနိမြို့မှလာကြ၍ လူအစုအဝေးတို့ကို ညှိညွတ်တိုင်ပင်ပြီးလျှင်၊ ပေါလုကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ သေပြီဟု စိတ်ထင်နှင့် မြို့ပြင်သို့ ဆွဲငင်ကြ၏။–
၁၄း၂၀ တပည့်တော်တို့သည် ဝန်းရံ၍ နေကြစဉ်၊ ပေါလုသည် ထ၍ မြို့ထဲသို့ ဝင်ပြန်၏။ နက်ဖြန်နေ့၌ ဗာနဗနှင့်တကွ ဒေရဗေမြို့သို့ ထွက်သွားလေ၏။
၁၄း၂၁ ထိုမြို့၌ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြော၍ လူများတို့ကို တပည့်တော်ဖြစ်စေပြီးမှ၊ လုတ္တရမြို့၊ ဣကောနိမြို့၊ အန္တိအုတ်မြို့တို့ကို အစဉ်အတိုင်း လှည့်လည်၍ ပြန်ကြ၏။–
၁၄း၂၂ ထိုသို့ ပြန်ကြစဉ်၊ တပည့်တော်များ၏ စိတ်နှလုံးကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေသဖြင့်၊ ယုံကြည်ခြင်း၌တည်ကြည်မည်အကြောင်း နှိုးဆော်ချီးပင့်၍၊ ငါတို့သည် များပြားသောဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံ၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရကြမည်ဟု ဟောပြောပြညွှန်ကြ၏။–
၁၄း၂၃ အသင်းတော်များတို့၌ သင်းအုပ်တို့ကိုခန့်ထား၍၊ အစာရှောင်လျက် ဆုတောင်းပဌနာပြုပြီးလျှင်၊ သင်းဝင်သူတို့ယုံကြည်သော သခင်ဘုရား၏ လက်တော်သို့ ထိုအသင်းတော်တို့ကို အပ်နှံကြ၏။–
၁၄း၂၄ ပိသိဒိပြည် တပြည်လုံးကိုရှောက်သွား၍ ပံဖုလိပြည်သို့ရောက်လျှင်၊–
၁၄း၂၅ ပေရဂေမြို့၌ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုဟောပြော၍ အတ္တလိမြို့သို့သွားကြပြန်၏။–
၁၄း၂၆ ထိုမြို့မှ သင်္ဘောစီး၍ လွှင့်သဖြင့်၊ မိမိတို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးသောအမှုအလို့ငှါ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သို့ အပ်နှံ၍ စေလွှတ်သော အန္တိအုတ်မြို့သို့ရောက်လာကြ၏။–
၁၄း၂၇ ထိုမြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင် သင်းဝင်သူတို့ကိုစုဝေးစေ၍၊ မိမိတို့အားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် ပြုတော်မူသမျှတို့ကို၎င်း၊ ယုံကြည်ခြင်းတံခါးကို တပါးအမျိုးသားတို့အား ဖွင့်တော်မူကြောင်းကို၎င်း ပြန်ကြားကြ၏။–
၁၄း၂၈ ထိုမြို့၌လည်း၊ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ကြာမြင့်စွာနေကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ ယုဒပြည်မှ အန္တိအုတ်မြို့သို့ ရောက်လာသောသူ အချို့တို့က၊ သင်တို့သည် မောရှေ၏တရားအတိုင်း အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံလျှင်၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ဟု ညီအစ်ကိုတို့အား ဆုံးမဩဝါဒပေးကြ၏။–
၁၅း၂ ထိုသူတို့နှင့်ပေါလု၊ ဗာနဗတို့သည် ဆွေးနွေးငြင်းခုံခြင်းများသောအခါ၊ ပေါလုနှင့် ဗာနဗတို့သည် အခြားသော တပည့်တော်အချို့တို့နှင့်တကွ၊ ထိုပြဿနာ၏ အကြောင်းကြောင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့ထံသို့ သွားရမည်အကြောင်းကို စီရင်ကြ၏။–
၁၅း၃ အသင်းတော်သည် လမ်း၌ပို့သဖြင့်၊ ပေါလုနှင့်ဗာနဗတို့သည် ဖိနိတ်ပြည်နှင့် ရှမာ ရိပြည်ကို ရှောက်သွား၍ တပါးအမျိုးသားတို့ ပြောင်းလဲခြင်းအကြောင်းအရာကို ကြားပြောသဖြင့်၊ ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို အလွန်ဝမ်းမြောက်စေကြ၏။–
၁၅း၄ ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်လျှင်၊ တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့မှစ၍ သင်းဝင်သူများတို့တွင် လက်ခံခြင်းကျေးဇူးကိုခံ၍၊ မိမိတို့အားဖြင့် ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသမျှတို့ကို ပြန်ကြားကြ၏။
၁၅း၅ ဖာရိရှဲစုထဲက ယုံကြည်သောသူ အချို့တို့သည် ထလျက်၊ တပါးအမျိုးသားတို့အား အရေဖျားလှီးခြင်းကိုပေးရမည်။ မောရှေ၏ တရားကိုကျင့်စေခြင်းငှါ ဆုံးမရမည်ဟု ဆိုကြ၏။–
၁၅း၆ ထိုအခါ တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့သည် ထိုအမှုကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ခြင်းငှါ စည်းဝေးကြ၏။–
၁၅း၇ များစွာသော ဆွေးနွေးငြင်းခုံခြင်း ရှိသောအခါ ပေတရုသည် ထလျက်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ဘုရားသခင်သည် ရှေ့ဦးစွာငါတို့တွင် ရွေးကောက်တော်မူ၍၊

ငါဟောပြောသောအားဖြင့် တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားကို ကြားနာ၍ ယုံကြည်ရမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။-
၁၅း၈ စိတ်နှလုံးကိုသိတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုငါတို့ အားပေးသည်နည်းတူ သူတို့အား ပေးသဖြင့်၊ သူတို့ဘက်၌ သက်သေခံတော်မူ၏။
၁၅း၉ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်လည်း သူတို့၏ စိတ်နှလုံးကို စင်ကြယ်စေ၍ ငါတို့ကို ခြား နားစေတော်မမူ။-
၁၅း၁၀ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါတို့နှင့် ငါတို့ဘိုးဘေးများ မထမ်းနိုင်သော ထမ်းပိုးကို တပည့်တော်တို့၏လည်ပင်းပေါ်၌ တင်စေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ဘုရားသခင်ကို စုံစမ်းကြသနည်း။-
၁၅း၁၁ သခင်ယေရှု၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာ ထိုသူတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်သည်နည်းတူ၊ ငါတို့သည်လည်း ရောက်ရမည်ကို ငါတို့သည် ယုံကြ၏ဟု ပေတရု ပြောဆို၏။-
၁၅း၁၂ ထိုအခါ ဗာနဗနှင့်ပေါလုတို့သည် မိမိတို့အားဖြင့် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ဘုရား သခင်ပြုတော်မူသမျှသော နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ကြားပြောသည်ကို စုဝေးသောသူ အပေါင်းတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ နားထောင်ကြ၏။
၁၅း၁၃ ထိုသူတို့သည် အကုန်အစင် ပြောဆိုပြီးမှ၊ ယာကုပ်က၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။-
၁၅း၁၄ ဘုရားသခင်သည် မိမိနာမအဘို့၊ တပါးအမျိုးသားတို့အထဲက အချို့သောသူတို့ကိုနှုတ်ယူခြင်းငှါ၊ ရှေ့ဦးစွာ တပါးအမျိုးသားတို့ကို အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူသည် အကြောင်းအရာကို ရှိမုန်သည် ဟောပြောခဲ့ပြီ။
၁၅း၁၅ ထိုအကြောင်းအရာသည်လည်း ပရောဖက်တို့၏ စကားနှင့်ညီ၏။-
၁၅း၁၆ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ငါ၏နာမဖြင့် သမုတ်သောတပါးအမျိုးသားအပေါင်းတည်းဟူသော ကျန်ကြွင်းရစ်သောသူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ရှာစေခြင်းငှါ နောက်မှ ငါပြန်လာမည်။-
၁၅း၁၇ လဲလျက်ရှိသော ဒါဝိဒ်၏တဲကို ဆောက်တည်ပြန်မည်။ ပြိုပျက်ရာများကိုလည်း ပြုပြင်ပြီးလျှင်၊ ထိုတဲကို မတ်စေပြန်မည်ဟု၊-
၁၅း၁၈ ဤအမှုအရာတို့ကို စီရင်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏ဟု လာသတည်း။ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာဦးမှစ၍ မိမိစီရင်တော်မူသမျှသော အမှုအရာတို့ကို သိတော်မူသည်။-
၁၅း၁၉ ထိုကြောင့်၊ တပါးအမျိုးသားတို့အထဲမှ ဘုရားသခင့် ထံတော်သို့ ပြောင်းလဲသော သူတို့ကို မနှောင့်ရှက်ဘဲလျက်၊-
၁၅း၂၀ ရုပ်တုတို့၏ ညစ်ညူးရာကိုင်း၊ မတရားသောမေထုန်ကိုင်း၊ လည်ပင်းကိုညှစ်၍ သတ်သောအရာကိုင်း၊ အသွေးကိုင်း ကြဉ်ရှောင်စေခြင်းငှါ သူတို့ကို မှာလိုက်သင့်သည်ဟု ငါသဘောရှိ၏။-
၁၅း၂၁ အကြောင်းမူကား မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်းကို တရားစရပ်၌ ဥပုသ်နေ့တိုင်းဘတ်ရွတ်သဖြင့်၊ မောရှေ၏တရားကို ရှေးကာလမှစ၍ ခပ်သိမ်းသောမြို့တို့၌ ဟောပြောလေ့ရှိသည်ဟု ယာကုပ်ပြောဆို၏။-
၁၅း၂၂ ထိုအခါ တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့မှစ၍ သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့သည်၊ မိမိတို့အထဲ၌ ရွေးကောက်၍ ညီအစ်ကိုတို့တွင် ထင်ရှားသောသူတည်းဟူသော ဗာရှဗ အမည်သစ်ကိုရသော ယုဒနှင့်သိလတို့ကို၊ အန္တိအုတ်မြို့သို့ ပေါလု၊ ဗာနဗတို့နှင့်တကွ စေလွှတ်မည်အကြောင်း သဘောညီညွတ်ကြ၏။-
၁၅း၂၃ သူတို့လက်ဖြင့် ပေးလိုက်သောစာဟူမူကား၊ တမန်တော်၊ သင်းအုပ်၊ ညီအစ်ကိုများတို့သည် အန္တိအုတ်မြို့မှစ၍ ရှုရိပြည်၊ ကိလိကိပြည်တို့၌ရှိနေ၍ တပါးအမျိုးသားဖြစ်သော ညီအစ်ကိုတို့ကို မေတ္တာနှင့် ကြားလိုက်ပါ၏။-
၁၅း၂၄ လူအချို့တို့သည် ငါတို့အခွင့်မရှိဘဲ ငါတို့ထံမှထွက်သွား၍၊ သင်တို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံရမည်၊ ပညတ်တရားကိုကျင့်ရမည်ဟူသော စကားဖြင့်၊ သင်တို့၏စိတ်နှလုံးကို နှောင့်ရှက်ဖျက်ဆီးသည်ကို ငါတို့ကြားရသည်ဖြစ်၍၊-
၁၅း၂၅ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်ကြောင့် မိမိအသက်ကိုစွန့်စားသောသူတည်းဟူသော၊-
၁၅း၂၆ ငါတို့ချစ်သော ဗာနဗ၊ ပေါလုတို့နှင့်တကွ ရွေးကောက်သောသူတို့ကို သင်တို့ဆီသို့စေလွှတ်ခြင်းငှါ၊ တညီတညွတ်တည်း စီရင်သည်နှင့်အညီ၊-
၁၅း၂၇ ဤအကြောင်းအရာကို သင်တို့အား နှုတ်ဖြင့်ကြားစေခြင်းငှါ ယုဒနှင့်သိလတို့ကိုစေလွှတ်ကြ၏။-
၁၅း၂၈ ရုပ်တုရှေ့မှာ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကိုင်း၊ အသွေးကိုင်း၊-
၁၅း၂၉၉ လည်ပင်းကိုညှစ်၍ သတ်သောအရာကိုင်း၊ မတရားသောမေထုန်ကိုင်း ကြဉ်ရှောင်ရမည်ဟူသောပညတ်မှတပါး အခြားသောဝန်သင်တို့၏ အပေါ်၌တင်ခြင်းငှါ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ငါတို့သည် အလိုမရှိ။ ထိုအရာများကို ကြဉ်ရှောင်အပ်၏။ ကျန်းမာကြပါစေသောဟု ရေး၍ပေးလိုက်သတည်း။
၁၅း၃၀ ထိုသူတို့သည် သွားရသော အခွင့်ရှိသဖြင့်၊ အန္တိအုတ်မြို့သို့သွား၍၊ လူအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေပြီးလျှင် မှာစာကိုအပ်ပေးကြ၏။-
၁၅း၃၁ မှာစာကို ဘတ်ရွတ်သောအခါ ထိုသက်သာခြင်း၏အကြောင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။-
၁၅း၃၂ ယုဒနှင့်သိလတို့သည် ပရောဖက်ဖြစ်သောကြောင့် များစွာသောစကားနှင့် ညီအစ်ကိုတို့ကိုဆုံးမ၍ မြဲမြံခိုင်ခံ့စေကြ၏။-
၁၅း၃၃ ထိုသူတို့သည် အတန်အရာနေပြီးမှ၊ တမန်တော်တို့ထံသို့ ငြိမ်သက်စွာပြန်စေခြင်းငှါ ညီအစ်ကိုတို့သည် အခွင့်ပေးကြ၏။-
၁၅း၃၄ သို့သော်လည်း၊ သိလသည် အလိုအလျောက် နေရစ်၏။-
၁၅း၃၅ ပေါလုနှင့်ဗာနဗတို့သည်လည်း အန္တိအုတ်မြို့၌နေလျက်၊ အခြားသောသူများတို့နှင့်တကွ ဆုံးမသြဝါဒပေး၍၊ သခင်ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားတည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောပြောကြ၏။
၁၅း၃၆ အင်တန်ကာလ ကြာသောအခါ၊ ပေါလုက၊ ငါတို့သည် သခင်ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားကို ဟောပြောဘူးသော မြို့များတို့၌ရှိသောညီအစ်ကိုတို့သည် အဘယ်သို့ရှိနေသည်ကို ကြည့်ရှု၍ ပြန်သွားကြကုန်အံ့ဟု ဗာနဗအား ဆို၏။-
၁၅း၃၇ ဗာနဗသည် မာကုအမည်ရှိသော ယောဟန်ကိုခေါ်မည်ဟု အကြံရှိ၏။-
၁၅း၃၈ ပေါလုက၊ ပံဖုလိပြည်၌ သူတို့နှင့်ခွာ၍ အမှုထမ်းရာသို့ မလိုက်မသွားသော ထိုသူကိုမခေါ်သင့်ဟု သဘောရှိ၏။-
၁၅း၃၉ ထိုအကြောင်းနှင့် အချင်းချင်းမသင့်သဖြင့် တခြားစီသွား၍၊ ဗာနဗသည် မာကုကိုခေါ်ပြီးလျှင် ကုပရုကျွန်းသို့လွှင့်လေ၏။-
၁၅း၄၀ ညီအစ်ကိုတို့သည် ပေါလုကို ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သို့ အပ်နှံကြသဖြင့်၊ သူသည် သိလကိုရွေးချယ်ပြီးလျှင် ထွက်၍၊-
၁၅း၄၁ အသင်းတော်များကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေလျက်၊ ရှုရိပြည်၊ ကိလိကိပြည်တို့ကို ရှောက်သွားလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ ထိုနောက်မှ ပေါလုသည် ဒေရဗေမြို့နှင့် လုတ္တရမြို့သို့ ရောက်လေ၏။ လုတ္တရမြို့၌ တိမောသေအမည်ရှိသော တပည့်တော်တယောက်ရှိ၏။ သူ၏အမိကား၊ ယုံကြည်သော ယုဒမိန်းမဖြစ်၏။ အဘကား၊ ဟေလသလူဖြစ်၏။–

၁၆း၂ ထိုသူသည် လုတ္တရမြို့၊ ဣကောနိမြို့၌ရှိသောညီအစ်ကိုတို့တွင် အသရေရှိသောသူဖြစ်၏။–

၁၆း၃ ပေါလုသည် ထိုသူကို ခေါ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၍၊ သူ၏အဘသည် ဟေလသလူဖြစ်သည်ကို ထိုအရပ်တို့၌ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် သိသောကြောင့်၊ အရေ ဖျားလှီးခြင်းကို သူ့အား ပေးလေ၏။–

၁၆း၄ သူတို့သည် မြို့များကို ရှောက်သွားစဉ်တွင်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့သည် စီရင်သောပညတ်တို့ကို အသင်းများ ကျင့်စောင့်ဘို့ရာ အပ်ပေးကြ၏။–

၁၆း၅ ထိုသို့ အသင်းတော်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ တည်ကြည်မြဲမြံသည်ဖြစ်၍၊ အရေအတွက်အားဖြင့် တနေ့ထက်တနေ့ တိုးပွားများပြားကြ၏။–

၁၆း၆ ဖြုဂိပြည်၊ ဂလာတိပြည်ကို ရှောက်သွားပြီးမှ အာရှပြည်၌ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုမဟောစေခြင်းငှါ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် မြစ်တားတော်မူသဖြင့်၊–

၁၆း၇ မုသိပြည်သို့ ရောက်၍၊ ဗိသုနိပြည်သို့သွားမည်ပြုကြစဉ်၊ ဝိညာဉ်တော်သည် အခွင့်ပေးတော်မမူသောကြောင့်၊–

၁၆း၈ မုသိပြည်အနားမှာ ရှောက်၍ တရောမြို့သို့ရောက်ကြ၏။

၁၆း၉ ညဥ့်အခါ ပေါလုသည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်ရ၍၊ မာကေဒေါနိလူတယောက်က၊ မာကေဒေါနိပြည်သို့ကူးပါ။ ငါတို့ကို မစပါဟု ရပ်လျက်တောင်းပန်၏။–

၁၆း၁၀ ထိုဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်ရလျှင်၊ မာကေဒေါနိပြည်၌ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောစေခြင်းငှါ သခင်ဘုရားသည် ငါတို့ကိုခေါ်တော်မူသည်ဟု ငါတို့သဘောကျသဖြင့်၊ ထိုပြည်သို့ သွားခြင်းငှါ ချက်ခြင်းရှာကြံကြ၏။–

၁၆း၁၁ ထိုကြောင့်၊ တရောမြို့မှ သင်္ဘောလွှင့်၍ သာမောသရက် ကျွန်းသို့ တည့်တည့် သွားသဖြင့်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ နာပေါလိမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။–

၁၆း၁၂ ထိုမြို့မှ ထွက်ပြန်လျှင် မင်းမှုလွတ်သောမြို့တည်းဟူသော မာကေဒေါနိပြည် တပိုင်းကို အစိုးရသော ဖိလိပ္ပိမြို့သို့ရောက်၍ ကာလအတန် အရာနေကြ၏။–

၁၆း၁၃ ဥပုသ်နေ့၌ ငါတို့သည် မြို့ပြင်သို့ထွက်လျှင်၊ ပဌနာစရပ်ရှိတတ်ရာ မြစ်နားသို့သွား၍ ထိုင်ပြီးမှ၊ ထိုအရပ်၌ စည်းဝေးသော မိန်းမတို့အား ဟောပြောကြ၏။–

၁၆း၁၄ ထိုအခါ နီမောင်းသောအထည်အလိပ်ကိုရောင်းသော သွာတိရဲမြို့သူ လုဒိအမည်ရှိသော မိန်းမတယောက်သည် ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သော သူဖြစ်၍၊ တရားနာစဉ်တွင် ပေါလုဟောပြောသောအရာကို မှီဝဲဆည်းကပ်စေခြင်းငှါ သူ၏စိတ်နှလုံးကို သခင်ဘုရားဖွင့်တော်မူ၏။–

၁၆း၁၅ ထိုမိန်းမသည် အိမ်သူအိမ်သားတို့နှင့်တကွ ဗတ္တိဇံကိုခံပြီးမှ၊ ကျွန်မသည် သခင်ဘုရား၌ အမှန်ယုံကြည်သည်ကို သင်တို့သည် ထင်မှတ်လျှင်၊ ကျွန်မအိမ်သို့ဝင်၍ နေကြပါဟု တောင်းပန်လျက် ငါတို့ကို အနိုင်သွေးဆောင်လေ၏။

၁၆း၁၆ ထိုနောက်မှ ငါတို့သည် ပဌနာစရပ်သို့သွားစဉ်တွင် နတ်ဝင်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ကိုဟောသဖြင့်၊ မိမိသခင်တို့အား စီးပွါးများကိုပြုတတ်သောမိန်းမ ငယ်တယောက်သည် ငါတို့ကိုဆီးကြိုလေ၏။–

၁၆း၁၇ ထိုမိန်းမငယ်သည် ပေါလုနှင့် ငါတို့နောက်သို့လိုက်၍၊ ဤသူတို့ကား အကျွတ်တရားလမ်းကို ငါတို့အား ဟောပြောပြသသော အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ကျွန်ဖြစ်ကြ၏ဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။–

၁၆း၁၈ ထိုသို့ အဖန်များစွာ ပြုသောကြောင့် ပေါလုသည် စိတ်မသာလျက် လှည့်ကြည့်၍၊ သင်သည် သူ၏အထဲမှထွက်သွားလော့။ ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်ကိုအမှီပြု၍ ငါအမိန့်ရှိ၏ဟု ထိုနတ်ကိုဆိုသော ခဏခြင်းတွင် နတ်သည် ထွက်သွား၏။–

၁၆း၁၉ သူ၏သခင်တို့သည် နောက်တဖန် စီးပွါးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်စရာအကြောင်းမရှိသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ပေါလုနှင့်သိလတို့ကို ဘမ်းဆီးဆွဲငင်၍ ရုံးတော်သို့ ပို့ကြ ၏။–

၁၆း၂၀ စစ်ကဲမင်းထံသို့ ရောက်သောအခါ ဤသူတို့သည် ယုဒလူဖြစ်လျက် ငါတို့မြို့ကိုနှောင့်ရှက်တတ်ပါ၏။–

၁၆း၂၁ ရောမလူဖြစ်သော ငါတို့သည် မခံမယူမကျင့်အပ်သော ဘာသာထုံးတမ်းများကို ဟောပြောသွန်သင်တတ်ပါ၏ဟု လျှောက်ဆိုကြလျှင်၊–

၁၆း၂၂ စုဝေးသောလူတို့သည် သူတို့တဘက်၌ တပြိုင်နက် ထကြ၏။ စစ်ကဲမင်းတို့လည်း သူတို့၏အဝတ်ကိုချွတ်၍ ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်စေခြင်းငှါ စီရင်ကြ၏။–

၁၆း၂၃ ရိုက်၍ဒဏ်ချက်များရှိပြီးမှ၊ လုံခြုံစွာစောင့်စေဟု ထောင်မှူးကိုမှာလိုက်၍ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားကြ၏။–

၁၆း၂၄ ထိုသို့မှာလိုက်သည်အတိုင်း ထောင်မှူးသည် အတွင်းထောင်ထဲမှာ လှောင်၍ ထိပ်ခတ်လျက်ထား၏။

၁၆း၂၅ သန်းခေါင်အချိန်၌ ပေါလုနှင့် သိလတို့သည် ပဌနာပြု၍ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းလျက် သီခြင်းဆိုလေ၏။ ထောင်ထဲမှာ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုခံရသေ ာသူတို့သည် နားထောင်ကြ၏။–

၁၆း၂၆ ထိုခဏခြင်းတွင် မြေကြီးသည် ပြင်းစွာလှုပ်သောကြောင့် ထောင်ခြေရင်းလည်း လှုပ်ရှား၏။ တံခါးရှိသမျှတို့သည် ချက်ခြင်းပွင့်၍ လူအပေါင်း တို့သည်နှောင်ဖွဲ့ခြင်းနှင့် လွတ်ကြ၏။–

၁၆း၂၇ ထောင်မှူးသည် နိုး၍ ထောင်တံခါးများပွင့်လျက်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် ထွက်ပြေးကြပြီဟု ထင်မှတ်သည်နှင့်၊ ထားကိုအိမ်မှ ဆွဲထုတ်၍ ကိုယ်အသက်ကို သတ်မည်ပြုလေ၏။–

၁၆း၂၈ ပေါလုကလည်း၊ ကိုယ်ကို အပြစ်မပြုနှင့်။ ငါတို့အပေါင်းသည် ရှိကြ၏ဟု ကြီး သောအသံနှင့် ဟစ်၍ ပြောဆို၏။–

၁၆း၂၉ ထောင်မှူးသည် ညှိထွန်းသောမီးကို တောင်းပြီးမှ ပြေးဝင်၍၊ ပေါလုနှင့်သိလတို့၏ ခြေရင်း၌ တုန်လှုပ်လျက် ပြပ်ဝပ်လေ၏။–

၁၆း၃၀ သူတို့ကို ပြင်သို့ ထုတ်ပြီးလျှင်လည်း၊ သခင်တို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်အံ့သောငှါ အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟု မေးလျှောက် လေ၏။–

၁၆း၃၁ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်လော့။ ယုံကြည်လျှင် သင်နှင့်သင်၏အိမ်သူအိမ်သားတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်ဟုပြောဆိုလျက်၊–

၁၆း၃၂ ထိုသူမှစ၍ သူ၏ အိမ်၌ ရှိသမျှသော သူတို့အား သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောကြ၏။–
၁၆း၃၃ ထိုညဥ့်၊ ထိုအချိန်နာရီ၌ပင်၊ ထောင်မှူးသည် ပေါလုနှင့်သိလတို့ကိုယူ၍ ဒဏ်ချက်ရာများကိုဆေးကြောပြီးလျှင်၊ မိမိလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဗတ္တိဇံကို ချက်ခြင်းခံ လေ၏။–
၁၆း၃၄ တဖန် ပေါလုနှင့်သိလတို့ကို မိမိအိမ်သို့ ခေါ်ပင့်ပြီးမှ သူတို့ကို လုပ်ကျွေး၍၊ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်လျက် အိမ်သူအိမ်သား အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဝမ်းမြောက် ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။
၁၆း၃၅ နံနက်ရောက်သောအခါ စစ်ကဲတို့သည် ရုံးလုလင်တို့ကို စေလွှတ်၍၊ ထိုလူတို့ကိုလွှတ်စေဟု မှာလိုက်ကြ၏။–
၁၆း၃၆ ထိုစကားကို ထောင်မှူးသည် ပေါလုအား ကြားပြော၍၊ ကိုယ်တော်တို့ကို လွှတ်စေခြင်းငှါစစ်ကဲတို့သည် စေလွှတ်ကြပါပြီ။ ထို့ကြောင့် ယခုထွက်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာ ကြွသွားတော်မူကြပါဟု လျှောက်လျှင်၊–
၁၆း၃၇ ပေါလုက၊ ရောမလူဖြစ်သော ငါတို့ကို ဓမ္မသတ်အတိုင်း မစီရင်ဘဲလျက်၊ စစ်ကဲတို့သည် ထင်ရှားစွာရိုက်၍ ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားပြီးမှ၊ တိတ်ဆိတ်စွာနှင်ထုတ် ကြမည်လော။ ထိုသို့မပြုသင့်။ ကိုယ်တိုင်လာ၍ ငါတို့ကို နှုတ်ယူကြစေဟု ရုံးလုလင်တို့အား ပြောဆို၏။
၁၆း၃၈ ထိုစကားကို ရုံးလုလင်တို့သည် စစ်ကဲတို့အား ကြားလျှောက်၍၊ ပေါလုနှင့်သိလတို့သည် ရောမလူ ဖြစ်ကြောင်းကို စစ်ကဲတို့သည် ကြားသိသောအခါ ကြောက်ခြင်း သို့ ရောက်၍၊–
၁၆း၃၉ ကိုယ်တိုင်လာပြီးလျှင် ချော့မော့သောစကားနှင့် သူတို့ကိုနှုတ်ယူ၍ ထိုမြို့မှ ထွက်သွားပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။–
၁၆း၄၀ ထိုအခါ ပေါလုနှင့်သိလတို့သည် ထောင်မှထွက်၍ လုဒိအိမ်သို့ဝင်သဖြင့်၊ ညီအစ်ကိုများကိုတွေ့မြင်၍ သက်သာစေပြီးမှ ထွက်သွားကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ ထိုနောက်၊ အံဖိပေါလိမြို့၊ အာပေါလောနိမြို့ကိုရှောက်သွား၍ သက်သာလောနိတ်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုမြို့မှာ ယုဒတရားစရပ်ရှိ၏။–
၁၇း၂ ပေါလုသည် မိမိထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ထိုစရပ်သို့ဝင်၍၊ ဥပုသ်နေ့သုံးရက်တွင် ကျမ်းစာကိုအမှီပြု၍ ထိုသူတို့နှင့် ဆွေးနွေးနှီးနှောသဖြင့်၊–
၁၇း၃ ခရစ်တော်သည် အသေခံရမည်။ သေခြင်းမှထမြောက်ရမည်။ ငါဟောပြောသော ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ဟူသော အကြောင်းအရာတို့ကို ရှင်းလင်းစွာဖွင့်ပြလေ၏။
၁၇း၄ ထိုသူအချို့တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ပေါလု၊ သိလတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ကြ၏။ ဘုရားကိုကိုးကွယ်သော ဟေလသလူအပေါင်းတို့နှင့် ထင်ရှားသော မိန်းမအများတို့လည်း ယုံကြည်ကြ၏။–
၁၇း၅ ယုဒလူတို့သည် ဆိုးယုတ်လျှပ်ပေါ်သောသူ အချို့တို့ကိုခေါ်၍ လူများကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ မြို့၌ အုတ်အုတ်သဲသဲပြုကြ၏။ ယာသုန်၏ အိမ်ကိုဝိုင်း၍ သူတို့ကို လူများရှေ့သို့ဆွဲထုတ်ခြင်းငှါ ရှာကြ၏။–
၁၇း၆ မတွေ့လျှင်၊ ယာသုန်နှင့်ညီအစ်ကိုအချို့တို့ကို မင်းအရာရှိတို့ထံသို့ဆွဲငင်၍၊ လောကီနိုင်ငံကို မှောက်လှန်သော ဤသူတို့သည် ဤအရပ်တိုင်အောင် ရောက်ကြပါပြီ။–
၁၇း၇ ယာသုန်သည်လည်း သူတို့ကို လက်ခံပါပြီ။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ကဲသာဘုရင်၏အမိန့်တော်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ ယေရှုအမည်ရှိသော ရှင်ဘုရင်တပါးရှိသည် ဆိုတတ်ပါ၏ဟု ဟစ်ကြော်လျက်၊–
၁၇း၈ မင်းအရာရှိမှစ၍ စုဝေးသောသူတို့၏ စိတ်ကို ထိုသို့သောစကားအားဖြင့် နှောင့်ရှက်ကြ၏။
၁၇း၉ ထိုအခါ ယာသုန်မှစ၍ ကြွင်းသောသူတို့ကို အာမခံပေးစေပြီးမှ လွှတ်လိုက်ကြ၏။
၁၇း၁၀ ညဥ့်အခါ ညီအစ်ကိုတို့သည် ပေါလုနှင့်သိလကို ဗေရိမြို့သို့ ချက်ခြင်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။ ထိုမြို့သို့ရောက်လျှင် ယုဒတရားစရပ်သို့ဝင်ကြ၏။–
၁၇း၁၁ ဗေရိမြို့သားတို့သည် သက်သာလောနိတ်မြို့သားတို့ထက် ထူးမြတ်သဖြင့်၊ အလွန် ကြည်ညိုသော စေတနာစိတ်နှင့် နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ခံယူ၍ မှန်သည်မမှန် သည်ကို သိခြင်းငှါ၊ ကျမ်းစာကို နေ့တိုင်း အစဉ် စေ့စေ့ ကြည့်ရှုကြ၏။–
၁၇း၁၂ ထို့ကြောင့်၊ ယုဒလူများတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ အသရေထင်ရှားသော ဟေလသမိန်းမတို့နှင့် ယောကျ်ားအများတို့သည်လည်း ယုံကြည်ကြ၏။–
၁၇း၁၃ ပေါလုသည် ဗေရိမြို့၌ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောသည်ကို၊ သက်သာလောနိတ်မြို့သားဖြစ်သော ယုဒလူတို့သည် ကြားသိရလျှင်၊ ဗေရိမြို့သို့လာပြန်၍ လူများတို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြ၏။–
၁၇း၁၄ ထိုအခါ ညီအစ်ကိုတို့သည် ပေါလုကို ပင်လယ်လမ်းဖြင့် သွားစေခြင်းငှါ ချက်ခြင်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။ သိလနှင့်တိမောသေတို့သည် နေရစ်ကြ၏။–
၁၇း၁၅ ပေါလုကို ပို့သောသူတို့သည် အာသင်မြို့တိုင်အောင် ပို့ဆောင်ပြီးမှ၊ သိလနှင့်တိ မောသေတို့ကို အလျင်အမြန်လာစေခြင်းငှါ မှာစာကိုခံ၍ ပြန်ကြ၏။
၁၇း၁၆ ပေါလုသည် အာသင်မြို့၌ သိလနှင့်တိမောသေတို့ကို ငံ့လင့်၍နေစဉ်တွင်၊ ထိုမြို့သည် ရုပ်တုတို့နှင့် အပြည့်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင် စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်၏။–
၁၇း၁၇ ထို့ကြောင့် တရားစရပ်၌ ယုဒလူမှစ၍ ဘုရားကို ကိုးကွယ်သောသူတို့နှင့်၎င်း၊ လူများစုဝေးရာအရပ်၌ နေ့တိုင်းတွေ့ကြုံသောသူတို့နှင့်၎င်း ဆွေးနွေးနှီးနှောခြင်းကိုပြု၏။ –
၁၇း၁၈ ထိုအခါ ဧပိကုရုတပည့်တို့နှင့် သတောအိတ်ပညာရှိ အချို့တို့သည် ပေါလုနှင့် ဆိုင်ပြိုင်၍၊ အချို့က၊ ဤမရေရသောလူသည် အဘယ်သို့ ပြောချင်သနည်းဟုဆို၏။ အချို့ကလည်း၊ ဤသူသည် တကျွန်းတနိုင်ငံ နတ်ဘုရားတို့၏အကြောင်းကို ဟောပြောသောသူဖြစ်ဟန်ရှိသည်ဟု ဆို၏။ ဆိုသည်အကြောင်းကား၊ ပေါလုသည် ယေရှု၏တရားနှင့် ထမြောက်ခြင်းတရားတည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောသတည်း။–
၁၇း၁၉ ထိုအခါထိုသူတို့သည် ပေါလုကိုခေါ်၍ အာရေတောင်သို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊ သင်သည် ဟောပြောသော ဤအယူဝါဒသစ်ကို ငါတို့ သိအပ်သလော။–
၁၇း၂၀ ငါတို့ မသိမကျွမ်းဘူးသောအရာတို့ကို သင်သည် ကြားပြော၏။ ထိုအရာများကား အဘယ်သို့ဆိုလိုသည်ကို ငါတို့သိချင်ပါသည်ဟု ဆိုကြ၏။–
၁၇း၂၁ အာသင်မြို့သူမြို့သား အပေါင်းတို့နှင့် ဧည့်သည်များတို့သည် သိတင်းစကားကို ကြားပြောခြင်း၊ နားထောင်ခြင်းအမှုမှတပါး အခြားသောအမှုဖြင့်

ကာလကို မလွန်စေ တတ်ကြ။

၁၇း၂၂ ထိုအခါ ပေါလုသည် အာရေတောင်ပေါ်၌ ရပ်လျက်၊ အချင်း အာသင်လူတို့၊ သင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌ နတ်ဘုရားတို့ကို အလွန် ရိုသေတတ်ကြသည်ကို ငါမြင်ပါ၏။–

၁၇း၂၃ လမ်း၌သွား၍ သင်တို့၏ ဘုရားများကို ကြည့်ရှုသည်တွင်၊ ငါတို့မသိသော ဘုရားသခင်အဘို့ဟူ၍ အက္ခရာတင်သော ယဇ်ပလ္လင်တခုကို တွေ့ပါ၏။ သင်တို့သည် မသိဘဲလျက် ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏အကြောင်းကို ငါဟောပြော၏။–

၁၇း၂၄ လောကဓာတ်မှစ၍ လောကဓာတ်၌ ရှိလေသမျှသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို အစိုးရတော်မူသောအရှင် ဖြစ်၍၊ လူတို့လက်ဖြင့်လုပ်သော ဗိမာန်၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသည် မဟုတ်။–

၁၇း၂၅ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသော သူတို့အား ဇီဝအသက်နှင့်တကွ ထွက်သက်ဝင်သက်မှစ၍ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ပေးတော်မူသောအရှင်ဖြစ်၍၊ တစုံတခုကို အလိုတော်ရှိသကဲ့သို့ လူတို့လက်ဖြင့် ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံတော်မူသည်မဟုတ်။–

၁၇း၂၆ ဘုရားသခင်သည် မြေတပြင်လုံး၌ နေရသော လူအမျိုးမျိုးတို့ကို တသွေးတည်းနှင့် ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ သူတို့အား ခွဲဝေစီမံသော အချိန် ကာလကိုင်း၊ သူတို့၏နေရာ အပိုင်းအခြားကိုင်း မှတ်သားတော်မူ၏။–

၁၇း၂၇ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ရှာစမ်းသဖြင့် တွေ့ကောင်းတွေ့လိမ့်မည်အကြောင်းတည်း။ သို့ဆိုသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့တွင်အဘယ် သူနှင့်မျှ ဝေးတော်မူသည်မဟုတ်။–

၁၇း၂၈ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်အားဖြင့် အသက်ရှင်လျက်၊ လှုပ်ရှားလျက်၊ ဖြစ်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ သင်တို့တွင် လင်္ကာဆရာအချို့တို့က၊ ငါတို့သည်ကား၊ နွယ်တော်သားပင်၊ ဘုရားမျိုးပေ၊ ဖြစ်ကြလေဟု စပ်ဆိုသတည်း။–

၁၇း၂၉ ထိုသို့ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမျိုးအနွယ်ဖြစ်လျက်နှင့်၊ လူတို့အတတ်အကြံအစည်အားဖြင့် ထုလုပ်သော ရွှေရုပ်တု၊ ငွေရုပ်တု၊ ကျောက်ရုပ်တုနှင့် ဘုရားသခင်တူတော်မူသည်ဟု မထင်မမှတ်အပ်။–

၁၇း၃၀ ဘုရားသခင်သည် မိုက်မဲသော အချိန်ကာလတို့ကို အမှုမထားဘူးသော်လည်း၊ ယခုမှာ ကိုယ်အပြစ်ကိုမြင်၍ နောင်တရကြလော့ဟု ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ ရှိသောလူအပေါင်းတို့အား ပညတ်တော်မူ၏။–

၁၇း၃၁ အကြောင်းမူကား၊ ခန့်ထားတော်မူသောသူ အားဖြင့် လောကီသားတို့ကို ဖြောင့် မတ်ခြင်းတရားနှင့်ညီလျော်စွာ စစ်ကြောစီရင်မည့်နေ့ရက်ကို ချိန်းချက်တော်မူပြီ။ ထိုသူကို သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသော အားဖြင့် ခပ်သိမ်းသော လူတို့အား ယုံလောက်သော သက်သေကို ပြတော်မူပြီဟု ပေါလုဟောပြော၏။–

၁၇း၃၂ သေသောသူတို့၏ ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းကိုကြားရလျှင်၊ အချို့တို့သည် ကဲ့ရဲ့ကြ၏။ အချို့တို့က၊ ဤအမှုမှာ သင်၏ စကားကို ငါတို့သည် နောက်တဖန် နားထောင်ဦးမည်ဟု ဆိုကြ၏။–

၁၇း၃၃ ထိုသို့ဆိုကြသောအခါ ပေါလုသည် ထိုသူတို့အထဲမှ ထွက်သွားလေ၏။–

၁၇း၃၄ လူအချို့တို့သည် ပေါလု၌ မှီဝဲဆည်းကပ်၍ ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ထိုသူတို့အဝင်ဒယောနုသိအမည်ရှိသော အာရေတောင်မင်းတယောက်၊ ဒမာရိအမည်ရှိသော မိန်းမတယောက်မှစ၍ အခြားသောသူရှိကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ ထိုနောက်ပေါလုသည် အာသင်မြို့မှထွက်သွား၍ ကောရိန္တုမြို့သို့ရောက်လေ၏။–

၁၈း၂ ထိုအခါ ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် ရောမမြို့မှ ထွက်သွားရမည်အကြောင်း၊ ကလောဒိမင်း အမိန့်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုန္တုပြည်သား အာကုလ အမည်ရှိသော ယုဒလူတယောက်သည် ဣတလိပြည်မှလာ၍၊ မိမိမယား ပြစ်ကိလနှင့်တကွ မကြာမမြင့်မှီ ရောက်လာသည်ကို ပေါလုတွေ့လျှင် သူတို့ဆီသို့ဝင်၍၊–

၁၈း၃ အလုပ်ချင်းတူသောကြောင့်၊ သူတို့နှင့်နေ၍ အလုပ်လုပ်လေ၏။ ထိုသူတို့သည် တဲရှင်ကိုချုပ်တတ်သော အချုပ်သမားဖြစ်ကြ၏။–

၁၈း၄ ပေါလုသည်လည်း ဥပုသ်နေ့မပြတ် တရားစရပ်၌ ဆွေးနွေးဟောပြော၍၊ ယုဒလူနှင့် ဟေလသလူတို့ကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်လေ၏။–

၁၈း၅ သိလနှင့်တိမောသေတို့သည် မာကေဒေါနိပြည်မှ ရောက်လာသောအခါ၊ ပေါလုသည် သူတို့နှင့်တကွ တရားဟောခြင်းအမှုကိုသာ ဆောင်ရွက်၍၊ ယေရှုခရစ်၏အကြောင်းကို ယုဒလူတို့အား ကြိုးစား၍ သက်သေခံလေ၏။–

၁၈း၆ ယုဒလူတို့သည် ငြင်းခုံဆဲရေးခြင်းကို ပြုသည်ရှိသော်၊ ပေါလုသည် မိမိအဝတ်ကို ခါလိုက်လျက်၊ သင်တို့၏ အသွေးသည် သင်တို့၏ခေါင်းပေါ်၌ တည်စေ။ ငါမူကား ကင်းလွတ်၏။ ယခုမှစ၍ တပါးအမျိုးသားတို့ဆီသို့ သွားမည်ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊–

၁၈း၇ ထိုအရပ်မှ ထွက်၍ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သော ယုတ္တုအမည်ရှိသောသူ၏ အိမ်သို့သွား၏။ ထိုအိမ်သည် တရားစရပ်နှင့် စပ်လျက်ရှိသတည်း။–

၁၈း၈ ကရိပ္ပုအမည်ရှိသော တရားစရပ်မှူးသည် မိမိအိမ်သူအိမ်သား အပေါင်းတို့နှင့်တကွ သခင်ဘုရားကို ယုံကြည်လေ၏။ ကောရိန္တုပြည်သား အများတို့သည်လည်း ယုံကြည်၍ ဗတ္တိဇံကိုခံကြ၏။

၁၈း၉ ညဉ့်အခါ သခင်ဘုရားသည် ပေါလုအား ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုပြ၍၊ သင်သည် မကြောက်နှင့်။ တိတ်ဆိတ်စွာမနေနှင့်။ ဟောပြောလော့။–

၁၈း၁၀ ငါသည် သင်နှင့်အတူ ရှိ၏။ သင့်ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ အဘယ်သူမျှ အနိုင်အထက်မပြုရ။ ဤမြို့၌ ငါ၏လူအများ ရှိကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၈း၁၁ ပေါလုသည် ထိုမြို့သူ မြို့သားတို့အားဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောသွန်သင်၍ တနှစ်နှင့် ခြောက်လ ပတ်လုံး နေလေ၏။

၁၈း၁၂ အခါယပြည်ကို ဂါလျုန်မင်းသည် ဝန်အရာနှင့် အုပ်စိုးသောအခါ ယုဒလူများသည် တညီတညွတ်တည်း ပေါလုကို အနိုင်အထက်ပြု၍ တရားပလ္လင်ရှေ့သို့ ယူသွားပြီးလျှင်၊–

၁၈း၁၃ လူတို့သည် ဘုရားကိုမတရားသဖြင့် ကိုးကွယ်စေခြင်းငှါ၊ ဤသူသည် ဖြားယောင်း တတ်ပါသည်ဟု ဆိုကြ၏။–

၁၈း၁၄ ပေါလုသည် နှုတ်ကိုဖွင့်မည်ပြုသော်၊ ဂါလျုန်မင်းက၊ အချင်းယုဒလူတို့၊ မတရားသောအမှု၊ ဆိုးယုတ်ညစ်ညူးသောအမှုဖြစ်လျှင်၊ ငါသည် သင်တို့ကို အကြောင်းရှိ သည်အတိုင်း သည်းခံရမည်။–

၁၈း၁၅ သို့မဟုတ် စကားသော်၎င်း၊ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းသော်၎င်း၊ သင်တို့၏ ဘာသာ တရားသော်၎င်း၊ သင်တို့သည် အစီရင်ခံလျှင် ကိုယ်အမှုကို စောင့်ကြလော့။ ထိုသို့သောအမှုကိုစီရင်ခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိဟု ဆိုလျက်၊–

၁၈း၁၆ ယုဒလူတို့ကို တရားပလ္လင်မှ ပယ်ရှားစေ၏။–

၁၈း၁၇ ထိုအခါ ဟေလသလူအပေါင်းတို့သည် တရားစရပ်မှူးသုသသင်ကိုယူ၍တရားပလ္လင် ရှေ့မှာ ရိုက်ကြ၏။ ထိုအမှုကိုလည်း ဂါလျုန်မင်းသည် အမှုမထားဘဲ နေ၏။

၁၈း၁၈ ထိုနောက်မှ ပေါလုသည် တာရှည်စွာနေပြီးမှ ညီအစ်ကိုတို့ကို အခွင့်တောင်း၍ ထို မြို့မှ ထွက်သွား၏။ အထက်က သစ္စာဂတိပြုသည်နှင့်အညီ ကင်ခြေမြို့၌ ခေါင်း ရိတ်ခြင်းကို ခံပြီးလျှင်၊ ပြစ်ကိလနှင့် အာကုလကို ခေါ်၍ ရှုရိပြည်သို့ သင်္ဘောနှင့် လွှင့်လေ၏။–

၁၈း၁၉ ဖေက်မြို့သို့ရောက်လျှင်၊ တရားစရပ်သို့ ဝင်၍ယုဒလူတို့နှင့် ဆွေးနွေးနှီးနှောလေ၏။–

၁၈း၂၀ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့နှင့်အတူ ပေါလုနေပါဦးမည်အကြောင်း တောင်းပန်သောအခါ၊ ပေါလုသည် ဝန်မခံဘဲလျက်၊–

၁၈း၂၁ ယခုရောက်လုနီးသော ပွဲကို ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါအမှန်ခံရမည်။ ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိလျှင်၊ နောက်တဖန် သင်တို့ရှိရာသို့ ငါပြန်ဦးမည်ဟူ၍ အခွင့်တောင်းပြီးမှ၊ ပြစ်ကိလနှင့်အာကုလကို ဖေက်မြို့၌ ထား၍ သင်္ဘောနှင့် လွှင့်ပြန်လေ၏။–

၁၈း၂၂ ကဲသရိမြို့သို့ရောက်လျှင် ယေရုရှလင်မြို့သို့တက်၍ အသင်းတော်နှင့်နှုတ်ဆက်ပြီးမှ အန္တိအုတ်မြို့သို့ သွားပြန်၏။–

၁၈း၂၃ ထိုမြို့၌ အတန်အရာ နေပြီးလျှင်၊ ထွက်ပြန်၍ ဂလာတိပြည်၊ ဖြုဂိပြည်ကို အစဉ်အတိုင်း ရှောက်သွားသဖြင့်၊ တပည့်တော်အပေါင်းတို့ကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေ၏။

၁၈း၂၄ အာပေါလု အမည်ရှိသော အာလေဇန္ဒြိမြို့သား၊ ယုဒလူတယောက်သည် ဖေက်မြို့သို့ရောက်လာ၏။ ထိုသူသည် နှုတ်သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ၍ ကျမ်းစာ၌ အားကြီးသောသူဖြစ်၏။–

၁၈း၂၅ သခင်ဘုရား၏ ဘာသာ၌ လေ့ကျက်၍ စိတ်အားကြီးသဖြင့်၊ သခင်ဘုရား၏ အကြောင်းများကို စေ့စေ့ဟောပြော၍ ဆုံးမသြဝါဒပေး၏။ သို့သော်လည်း၊ ယောဟန်၏ ဗတ္တိဇံကိုသာသိ၏။–

၁၈း၂၆ ထိုသူသည် တရားစရပ်၌ ရဲရင့်စွာဟောပြောစပြုသဖြင့်၊ အာကုလနှင့် ပြစ်ကိလတို့သည် သူ၏စကားကို ကြားသောအခါ၊ သူ့ကိုယူ၍ ဘုရားသခင်၏ဘာသာတရား ကိုသာ သေချာစွာ သင်ကြားကြ၏။–

၁၈း၂၇ ထိုသူသည် အခါယပြည်သို့ သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တပည့်တော်ချင်းတို့သည် သူ့ကို လက်ခံမည်အကြောင်း ညီအစ်ကိုတို့သည် မှာစာကိုပေးလိုက်ကြ၏။ သူသည် ရောက်လာလျှင်၊ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ယုံကြည်သောသူတို့ကို အလွန်ထောက်မလေ၏။–

၁၈း၂၈ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို ကျမ်းစာအားဖြင့် ထင်ရှားစွာပြ၍၊ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ယုဒလူတို့၏စကားကို အားကြီးစွာပယ်ဖျက်လေ၏။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉း၁ အာပေါလုသည် ကောရိန္သုမြို့၌ နေစဉ်၊ ပေါလုသည် အထက်အရပ်များကို ရှောက်သွားပြီးမှ ဖေက်မြို့သို့ရောက်၍၊ တပည့်တော်အချို့တို့ကို တွေ့လျှင်၊–

၁၉း၂ သင်တို့သည် ယုံကြည်သည်နောက်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခံကြပြီလောဟု မေးသည်ရှိသော်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သက်ရောက်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟု ပြောဆိုကြ၏။–

၁၉း၃ ပေါလုကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်မည်သော ဗတ္တိဇံကို ခံကြသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ယောဟန်၏ဗတ္တိဇံကို ခံကြပါသည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။–

၁၉း၄ ပေါလုကလည်း၊ ယောဟန်က၊ ငါ့နောက်ကြွလာသော သူကိုယုံကြည်ရမည်ဟု လူများတို့အားပြောဆိုလျက်၊ နောင်တနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ ထိုသို့ ဆိုရာ၌ယေရှုခရစ်ကို ဆိုလိုသနည်း။–

၁၉း၅ ဟူသော စကားကို ကြားလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် သခင်ယေရှု၏ နာမ၌ ဗတ္တိဇံကိုခံကြ၏။–

၁၉း၆ ပေါလုသည်လည်း၊ သူတို့အပေါ်၌ လက်ကိုတင်လျှင်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ဆင်းသက်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် အမျိုးမျိုးသော ဘာသာစကားကို ပြော၍ ပရောဖက်ပြုကြ၏။–

၁၉း၇ ထိုသူတို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့် တကျိပ်နှစ်ယောက်မျှလောက် ရှိသတည်း။

၁၉း၈ ထိုနောက်မှ ပေါလုသည် တရားစရပ်သို့ဝင်၍ သုံးလပတ်လုံး ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းများကို ဆွေးနွေးနှီးနှော၍ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်သဖြင့်ရဲရင့်စွာ ဟောပြောလေ၏။–

၁၉း၉ အချို့သောသူတို့သည် ခိုင်မာသော စိတ်ရှိ၍၊ မယုံကြည်ဘဲနေလျက်၊ လူများအရှေ့မှာ ထိုဘာသာကို ကဲ့ရဲ့သောအခါ၊ ပေါလုသည် သူတို့အထဲမှ ထွက်သွား၍ တပည့်တော်တို့ကို အသီးအခြား ခွဲထားပြီးမှ၊–

၁၉း၁၀ တုရန္နုအမည်ရှိသော သူ၏ စာသင်စရပ်၌ နှစ်နှစ်ပတ်လုံး နေ့တိုင်းဟောပြောသောအားဖြင့်၊ အာရှိပြည်သားဖြစ်သော ယုဒလူ၊ ဟေလသလူ အပေါင်းတို့သည် သခင် ယေရှု၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ကြားရကြ၏။

၁၉း၁၁ ဘုရားသခင်သည် ပေါလုလက်ဖြင့် အလွန်တရာ ထူးဆန်းသော တန်ခိုးများကို ပြ တော်မူသည်ဖြစ်၍၊–

၁၉း၁၂ ပေါလုသုံးသောပဝါ၊ ခါးပန်းတခုခုကို အနာရောဂါရှိသော သူတို့ဆီသို့ ပေးလိုက်၍၊ သူတို့သည် အနာရောဂါနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။ နတ်ဆိုးတို့လည်း ထွက်သွားကြ၏။

၁၉း၁၃ ထိုအခါအရပ်ရပ်သို့လှည့်လည်၍ မိဌာန်သစ္စာပေးတတ်သော ယုဒလူတချို့တို့က၊ ပေါလုဟောပြောသောယေရှုကို ငါတိုင်တည်၍ သင်တို့ကို မိဌာန်သစ္စာပေး၏ဟုဆိုလျက်၊ နတ်ဆိုးစွဲသောသူတို့၏အပေါ်၌ သခင်ယေရှု၏နာမတော်ကိုမြွက်စမ်းကြ၏။–

၁၉း၁၄ သကေဝအမည်ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏သား ခုနစ်ယောက်တို့သည် ထိုသို့ပြုကြ၏။–

၁၉း၁၅ နတ်ဆိုးကလည်း၊ ယေရှုကိုငါသိ၏။ ပေါလုကိုလည်း ငါသိ၏။ သင်တို့ကား၊ အဘယ်သူနည်းဟု ပြောဆိုပြီးလျှင်၊–

၁၉း၁၆ နတ်ဆိုးစွဲသော သူသည် ထိုသူတို့အပေါ်သို့ ခုန်တက်၍ နိုင်သဖြင့် လုယက်နှိပ်စက်သောကြောင့်၊ ထိုအိမ်မှ အဝတ်မပါဘဲ အနာများနှင့် ထွက်ပြေးစေ၏။–

၁၉း၁၇ ထိုအကြောင်းအရာကို ဖေက်မြို့၌နေသော ယုဒလူနှင့် ဟေလသလူ အပေါင်းတို့သည် ကြားသိလျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်၍ သခင်ယေရှု၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။–

၁၉း၁၈ ယုံကြည်သော သူအများတို့သည်လည်းလာ၍ မိမိတို့အကျင့်ကိုဘော်ပြလျက် တောင်းပန်ကြ၏။–

၁၉း၁၉ နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်ကို သုံးဆောင်သောသူအများတို့သည်လည်း မိမိတို့စာစောင်ကိုယူခဲ့၍ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ မီးရှို့ကြ၏။ စာစောင်အဘိုးကို ချင့်တွက်သော်၊ ငွေအသပြာ ငါးသောင်းထိုက်သည်ကို သိကြ၏။–

၁၉း၂၀ ထိုသို့ သခင်ဘုရား၏သာသနာတော်သည် တန်ခိုးနှင့်တိုးပွား၍ အောင်မြင်လေ၏။

၁၉း၂၁ ထိုနောက်မှ ပေါလုက၊ ငါသည် မာကေဒေါနိပြည်နှင့် အခါယပြည်သို့ရှောက်သွားပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားမည်။ ထိုမြို့သို့ ရောက်ပြီးသည်နောက်၊ ရောမမြို့ကို မြင်ရမည်ဟု စိတ်ထဲ၌ အကြံရှိသည်ဖြစ်၍၊–

၁၉း၂၂ မိမိအားလုပ်ကျွေးသော သူနှစ်ယောက်၊ တိမောသေနှင့် ဧရတ္တုတို့ကို မာကေဒေါနိပြည်သို့ စေလွှတ်ပြီးမှ မိမိသည် အာရှိပြည်၌ ခဏနေသေး၏။–

၁၉း၂၃ ထိုအခါ ဘာသာတရားကြောင့် ရောက်သော အမှုကြီးဟူမူကား၊–

၁၉း၂၄ ဒေမေတရိအမည်ရှိသော ပန်းထိမ်သမားတယောက်သည် အာတေမိနတ်သမီး၏ ငွေဗိမာန်ငယ်တို့ကို လုပ်သဖြင့်၊ ပန်းထိမ်သမားတို့အား စီးပွားများကိုပြုတတ်၏။–

၁၉း၂၅ ထိုသူသည် ပန်းထိမ်သမားတို့နှင့် ထိုသို့သော အတတ်သမားများကို စုရုံးစေပြီးလျှင်၊ အချင်းလူတို့၊ ဤအတတ်ကို အမှီပြု၍ ငါတို့၌ အကျိုးစီးပွါးဖြစ်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။–

၁၉း၂၆ ယခုတွင် ထိုပေါလုက၊ လူလက်ဖြင့်လုပ်သမျှတို့သည် ဘုရားမဟုတ်ဟု ဆိုသဖြင့်၊ ဖေက်မြို့မှစ၍ အာရှိပြည် တလျှောက်လုံး ကုန်မတတ်၊ လူအပေါင်းတို့ကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်သည်ကို သင်တို့သည် မြင်လျက်၊ ကြားလျက်ရှိကြ၏။–

၁၉း၂၇ ထိုသို့လူများတို့သည် ငါတို့၏ အတတ်ကို ကဲ့ရဲ့သည်သာမက၊ ကြီးမြတ်သော နတ်သမီးအာတေမိ၏ ဗိမာန်တော်ကို ပမာဏမပြုသဖြင့်၊ အာရှိပြည်တရှောက်လုံးမှစ၍ လောကီနိုင်ငံသားတို့ကိုးကွယ်သော ဘုန်းအသရေတော်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်မည်ကို စိုးရိမ်စရာအကြောင်း ရှိပါသည်ဟု ပြောဆို၏။–

၁၉း၂၈ ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ဒေါသအမျက်နှင့် ပြည့်သဖြင့်၊ ဖေက်လူတို့၏အာတေမိသည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏ဟု အော်ဟစ်ကြ၏။–

၁၉း၂၉ တမြို့လုံး ရုန်းရင်းခတ်မှု ဖြစ်၍၊ ပေါလုနှင့်အတူ ဒေသစာရီလှည့်လည်သော မာကေဒေါနိလူ ဂါယုနှင့်ကအာရိတ္တာခုတို့ကို ဆွဲယူပြီးလျှင်၊ ပွဲခံရာ စရပ်ထဲသို့ ညီညွတ်စွာ တဟုန်တည်းပြေးဝင်ကြ၏။–

၁၉း၃၀ ပေါလုသည် လူစုထဲသို့ဝင်ခြင်းငှါအလိုရှိလျှင် တပည့်တော်တို့သည် မြစ်တားကြ၏။–

၁၉း၃၁ ပေါလု၏အဆွေဖြစ်သော အာရှိပွဲမင်း အချို့ကလည်း၊ ပွဲခံရာ စရပ်ထဲသို့ ကိုယ်ကိုမအပ်ပါနှင့်ဟု သူ့ထံသို့စေလွှတ်၍ တောင်းပန်လေ၏။–

၁၉း၃၂ စုဝေးသော လူတို့သည် ရုန်းရင်းခတ်မှုဖြစ်၍၊ တယောက်တခြားစီ အော်ဟစ်သဖြင့် လူအများတို့သည် မိမိတို့စုဝေးရသည်အကြောင်းကိုပင် မိမိတို့ မသိကြ။

၁၉း၃၃ ယုဒလူတို့သည် အာလေဇန္ဒြုကို အခွင့်ပေး၍ သူတပါးတို့သည် လူစုရှေ့သို့သွားစေသဖြင့်၊ သူသည် လက်နှင့် အမှတ်ပေး၍ အပြစ်ဖြေရာစကားကို လူများတို့အား ပြောခြင်းငှါအလိုရှိ၏။–

၁၉း၃၄ သူသည် ယုဒလူဖြစ်သည်ကို သိကြလျှင်၊ ဖေက်လူတို့၏ အာတေမိသည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏ဟု နှစ်နာရီခန့်မျှလောက် လူအပေါင်းတို့သည် တသံတည်းနှင့် ဟစ်ကြ၏။–

၁၉း၃၅ မြို့စာရေးသည်လူများကိုတိတ်စေပြီးလျှင်၊ ဖေက်လူတို့၊ ဖေက်မြို့သည် ဇုသဘုရားထံမှကျသော ရုပ်တုတော်တည်းဟူသော ကြီးမြတ်တော်မူသော အာတေမိကိုလုပ်ကျွေးသော ဘုရားကျွန်ဖြစ်သည်ကို မသိသောသူတစုံတယောက်ရှိသလော။–

၁၉း၃၆ ဤအရာများတို့သည် ငြင်းခုံဘွယ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေသင့်ကြ၏။–

၁၉း၃၇ သတိနှင့်မဆင်ခြင်ဘဲ အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုသင့်ကြ။ ဗိမာန်တော်ကို လုယူဖျက်ဆီးခြင်းမရှိ၊ သင်တို့၏ဘုရားကို မကဲ့ရဲ့သော ဤလူတို့ကို သင်တို့သည် ဆောင်ယူခဲ့ကြပြီတကား။–

၁၉း၃၈ ဒေမေတရိမှစ၍ သူနှင့်အတူရှိသော ပန်းထိမ်သမားတို့သည် တစုံတယောက်သောသူ၌ အမှုရှိလျှင်ရုံးတော်ရှိ၏။ မြို့ဝန်မင်းလည်းရှိ၏။ အမှုသည်ချင်းတရားတွေ့ကြစေ။–

၁၉း၃၉ သို့မဟုတ် သင်တို့သည် အခြားအမှုကို အစီရင်ခံလိုလျှင်၊ တရားသော အစည်းအဝေး၌ စီရင်ရလိမ့်မည်။–

၁၉း၄၀ ယနေ့ရုန်းရင်းခတ်ခြင်းကို ပြုသောကြောင့် အမှုရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဤမတရားသော စည်းဝေးခြင်းအကြောင်းကို ပြောစရာတစုံတခုမျှမရှိဟု၊–

၁၉း၄၁ ဆိုပြီးလျှင် အစည်းအဝေးကိုဖျက်လေ၏။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ ထိုရုန်းရင်းခတ်သော အမှုငြိမ်းသောအခါ၊ ပေါလုသည်၊ တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍ နှုတ်ဆက်ပြီးမှ မာကေဒေါနိပြည်သို့ သွားလေ၏။–

၂၀း၂ ထိုအရပ်များကို ရှောက်သွား၍ တပည့်တော်တို့ကို စကားများနှင့်ဆုံးမပြီးမှ ဟေလသပြည်သို့ရောက်လာ၏။–

၂၀း၃ သုံးလနေပြီးလျှင် ပင်လယ်ကူး၍ ရှုရိပြည်သို့သွားမည်ပြုသော်၊ ယုဒလူတို့သည် မကောင်းသောအကြံကိုကြံသောကြောင့်၊ မာကေဒေါနိပြည်လမ်းဖြင့် ပြန်မည်ဟု အကြံရှိပြန်၏။–

၂၀း၄ ပေါလုနှင့်အတူအာရှိပြည်သို့ လိုက်သောသူဟူမူကား၊ ဗေရိမြို့သားဖြစ်သောပုရု၏ သားသောပတရ၊ သက်သာလောနိတ်မြို့သား အာရိတ္တာခုနှင့် သေကုန္ဒု၊ ဒေရဗေ မြို့သားဂါယု၊ လုတ္တရမြို့သား တိမောသေ၊ အာရှိပြည်သား၊ တုခိတ်နှင့် တရောဖိမ်တည်း။–

၂၀း၅ ဤသူတို့သည် ငါတို့အရင်သွား၍ တရောမြို့၌ ငံ့လင့်လျက်နေကြ၏။–

၂၀း၆ အဇုမပွဲနေ့ရက် လွန်ပြီးမှ ငါတို့သည် ဖိလိပ္ပိမြို့မှ သင်္ဘောနှင့်လွှင့်၍ ငါးရက်အတွင်းတွင် သူတို့ရှိရာ တရောမြို့သို့ရောက်၍ ခုနစ်ရက်နေကြ၏။

၂၀း၇ ခုနစ်ရက်တွင်ပဌမနေ့ရက်၌ မုန့်ကိုဖဲ့ခြင်းငှါစည်းဝေးကြသောအခါ၊ ပေါလုသည် နက်ဖြန်နေ့၌ ထွက်သွားမည်ဖြစ်၍၊ သန်းခေါင်တိုင်အောင် ဟောပြောလျက်နေလေ၏။–

၂၀း၈ စည်းဝေးရာအထက်ခန်း၌ မီးခွက်များရှိ၏။–

၂၀း၉ ဥတုခု အမည်ရှိသော လုလင်တယောက်သည် ပြတင်းပေါက်နားမှာ ထိုင်၍ အိပ်ပျော်ကျူးလွန်လျက်နေပါ၏။ ပေါလုသည် ကြာမြင့်စွာ ဟောပြောသည်တွင် ထိုသူသည် အိပ်ပျော်လျက် အိမ်သုံးဆင့်အထက်မှ အောက်သို့လျော့ကျ၍သေသည်ကို သူတို့သည် ချီကြွကြ၏။–

၂၀း၁၀ ပေါလုသည်လည်း အောက်သို့ဆင်း၍ သူ၏အပေါ်သို့ ကိုယ်ကိုလှဲလျက် ဖက်ယမ်းပြီးမှ၊ အုတ်အုတ်သဲသဲမပြုကြနှင့်။ သူသည် အသက်ရှိ၏ဟုဆို၍ တက်ပြန်လေ၏။–

၂၀း၁၁ မုန့်ကိုဖဲ့၍စားကြသည်နှင့် မိုဃ်းလင်းသည်တိုင်အောင် ကြာမြင့်စွာစကားပြောပြီးမှ ထွက်သွားကြ၏။–

၂၀း၁၂ အသက်ရှင်လျက်ရှိသောထိုလုလင်ကိုဆောင်ယူခဲ့၍၊ အလွန်သက်သာခြင်းရှိကြ၏။

၂၀း၁၃ ငါတို့သည် ပေါလုအရင် သင်္ဘောသို့သွား၍၊ အဿုမြို့၌ သူ့ကိုခံယူမည်အကြံနှင့် ထိုမြို့သို့လွှင့်ကြ၏။ ပေါလုသည် ထိုမြို့သို့ကုန်းကြောင်းသွားမည်အကြံရှိ၍ ထိုသို့စီရင်လေ၏။–

၂၀း၁၄ အဿုမြို့၌သူသည်ငါတို့နှင့်တွေ့မိလျှင်၊ သူ့ကိုခံယူ၍မိတုလင်မြို့သို့သွားကြ၏။–

၂၀း၁၅ ထိုမြို့မှလွှင့်ပြန်လျှင် နက်ဖြန်နေ့၌ ခိအုကျွန်းနားမှာ ရှောက်သွား၍ နောက်တနေ့၌ သာမုကျွန်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ တရောဂုလိအငူစွန်း၌နေကြ၏။ နောက်တနေ့၌လည်း မိလက်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။–

၂၀း၁၆ ပေါလုသည် ပင်တေကုတ္တေပွဲနေ့မလွန်မှီ ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်နိုင်လျှင် ရောက်ခြင်းငှါ ကြိုးစားသည်ဖြစ်၍ အာရှိပြည်၌ တာရှည်စွာ မနေလိုသဖြင့် ဖေက်မြို့မှာမဆိုက်ဘဲ လွှင့်သွားမည်ဟု စိတ်ပြဋ္ဌာန်းလျက်ရှိနှင့်သတည်း။

၂၀း၁၇ မိလက်မြို့သို့ရောက်မှ ပေါလုသည် ဖေက်မြို့သို့စေလွှတ်၍ သင်းအုပ်များကိုခေါ်လေ၏။–

၂၀း၁၈ သူတို့သည် ရောက်ကြသောအခါ၊ ပေါလုက၊ ငါသည် အာရှိပြည်သို့ ရောက်သောနေ့မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် သင်တို့ရှေ့မှာ အဘယ်သို့ ကျင့်နေသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။–

၂၀း၁၉ အလွန်နှိမ့်ချသောစိတ်ရှိလျက်၊ မျက်ရည်ကျလျက်၊ ယုဒလူတို့၏မကောင်းသောအကြံအားဖြင့် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုခံလျက်၊ သခင်ဘုရား၏ အမှုတော်ကို ငါဆောင်ရွက်သည် အကြောင်းအရာကို သင်တို့သိကြ၏။–

၂၀း၂၀ သင်တို့အကျိုး ပြုစုရာ တစုံတခုကိုမျှ ငါမထိမ်မဝှက်။ လူစုဝေးရာ၌၎င်း၊ အိမ်များ၌၎င်း၊ သင်တို့အား ဟောပြော၍ ဆုံးမဩဝါဒပေးသဖြင့်၊–

၂၀း၂၁ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ နောင်တရခြင်းတရားကို၎င်း၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းတရားကို၎င်း၊ ယုဒလူ၊ ဟေလသလူတို့အား သက်သေခံသည်အကြောင်းအရာကို သင်တို့သိကြ၏။

၂၀း၂၂ ယခုမှာ ငါသည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားရ၏။ ထိုမြို့၌ အဘယ်အမှုအရာရောက်မည်ကိုမသိ။–

၂၀း၂၃ သို့သော်လည်း ချည်နှောင်ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊ အမှုတို့သည် ငါ့ကိုဆိုင်းလင့်သည်ဟု သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသော မြို့တို့၌ ငါ့အား သက်သေခံတော်မူ၏။–

၂၀း၂၄ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကိုသက်သေခံစေခြင်းငှါ၊ သခင်ယေရှု၏လက်မှ ငါခံခဲ့ပြီးသော ဓမ္မဆရာအမှုတည်းဟူသော ငါ ဆောင်ရွက်ရသောအမှုကို ဝမ်းမြောက်စွာပြီးစီးစေမည်အကြောင်း၊ ထိုညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုတစုံတခုကိုမျှ ငါသည် ပမာဏမပြု၊ ကိုယ်အသက်ကိုလည်း နှမြောခြင်းမရှိ။–

၂၀း၂၅ ယခုမူကား၊ ငါလှည့်လည်၍ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းကိုဟောပြောရာ၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် နောက်တဖန် ငါ့မျက်နှာကိုမမြင်ရကြဟု ငါသိ၏။–

၂၀း၂၆ ထိုကြောင့်၊ လူအပေါင်းတို့၏ အသွေးနှင့်ငါကင်းလွတ်သည်ဟု ယနေ့၌ သင်တို့အား ငါသက်သေခံ၏။–

၂၀း၂၇ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကို သင်တို့အား အကုန်အစင်ဟောပြောပြသခြင်းအမှုကို ငါသည် မလွှဲမရှောင်ဘဲပြုခဲ့ပြီ။

၂၀း၂၈ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ကိုယ်ကို သတိနှင့်ကြည့်ရှုကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် မိမိအသွေးနှင့် ဝယ်တော်မူသော အသင်းတော် ကို လုပ်ကျွေးစေခြင်းငှါ၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့ကို အအုပ်အချုပ်ခန့်ထားတော်မူသော သိုးစုတစုလုံးကိုလည်း သတိနှင့် ကြည့်ရှုကြလော့။–

၂၀း၂၉ အကြောင်းမူကား၊ ငါမရှိသည်နောက်၊ ကြမ်းတမ်းသောတောခွေးတို့သည် သိုးများကိုမသနားဘဲ သင်တို့အထဲသို့ဝင်မည်ကို၎င်း၊–

၂၀း၃၀ တပည့်တော်များကို သွေးဆောင်ခြင်းငှါ၊ မှားသောစကားကိုပြောတတ်သောလူတို့သည် သင်တို့ အထဲ၌လည်း ပေါ်လာမည်ကို၎င်း ငါသိ၏။–

၂၀း၃၁ ထိုကြောင့် စောင့်ရှောက်၍နေကြလော့။ ငါသည် သုံးနှစ်ပတ်လုံး နေ့ညမပြတ် လူအပေါင်းတို့ကို မျက်ရည်နှင့်တကွ ဆုံးမ၍နေကြောင်းကို အောက်မေ့ကြလော့။

၂၀း၃၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ ယခုငါသည် သင်တို့ကို ဘုရားသခင်၌ အပ်နှံ၏။ သင်တို့ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ၎င်း၊ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့နှင့်အတူ သင်တို့အားအမွေပေးခြင်းငှါ၎င်း၊ တတ်နိုင်သောဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်တရား၌လည်း သင်တို့ကို ငါအပ်နှံ၏။–

၂၀း၃၃ သူ့ရွှေငွေအဝတ်တန်ဆာတို့ကို ငါသည် တပ်မက်ခြင်းမရှိပြီ။–

၂၀း၃၄ ဤလက်တို့သည် ငါ့ကို၎င်း၊ ငါ့အပေါင်းအဘော်တို့ကို၎င်း၊ လုပ်ကျွေးပြီဟု သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်သိကြ၏။–

၂၀း၃၅ ထိုသို့ သင်တို့သည်လည်း အလုပ်လုပ်၍ အားနည်းသောသူတို့ကို မစရမည်ကို၎င်း၊ အစွန့်အကြံခံခြင်းအရာထက် စွန့်ကြံခြင်းအရာသည် သာ၍မင်္ဂလာရှိသည်ဟု သခင်ယေရှု မိန့်တော်မူသောစကားတော်ကို အောက်မေ့ရမည်ကို၎င်း၊ အရာရာ၌ သင်တို့အား ငါပြသပြီဟု၊–

၂၀း၃၆ ပေါလုဆိုပြီးလျှင်၊ ဒူးထောက်၍ ထိုသူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဆုတောင်းလေ၏။–

၂၀း၃၇ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အလွန်ငိုကြွေး၍၊ ပေါလု၏လည်ပင်းကိုဘက်ယမ်းလျက် သူ့ကိုနမ်းကြ၏။–

၂၀း၃၈ နောက်တဖန် သူ၏မျက်နှာကို မမြင်ရဟူသောစကားကြောင့် သာ၍ကြေကွဲသောစိတ်နှင့် ပေါလုကို သင်္ဘောသို့ပို့လိုက်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ ထိုသူများနှင့်ငါတို့သည်ခွဲသွား၍ သင်္ဘောလွှင့်မှ ကောသကျွန်းသို့တည့်တည့်သွားသဖြင့်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ ရောဒုကျွန်းသို့၎င်း၊ ထိုကျွန်းမှ ပါတရမြို့သို့၎င်း ရောက်ကြ၏။–

၂၁း၂ ဖိနိတ်ပြည်သို့ကူးသော သင်္ဘောကိုတွေ့လျှင်၊ ထိုသင်္ဘောကိုစီး၍ လွှင့်ပြန်၏။–

၂၁း၃ ကုပရုကျွန်းကိုမြင်လျှင် လက်ျာဘက်၌ ရှောက်သွားသဖြင့်၊ ရှုရိပြည်သို့ကူး၍ တုရုမြို့၌ ဆိုက်လေ၏။ ထိုမြို့မှာ သင်္ဘော၌ပါသောဝန်ကိုချရ၏။–

၂၁း၄ တပည့်တော်တို့ကိုတွေ့၍ ငါတို့သည် ခုနစ်ရက်နေကြ၏။ ပေါလုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ မတက်ရမည်အကြောင်း၊ ထိုတပည့်တော်တို့သည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ပြောကြ၏။–

၂၁း၅ ခုနစ်ရက်စေ့သောအခါ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် သားမယားနှင့်တကွ မြို့ပြင်သို့ ငါတို့ကိုပို့လိုက်ကြ၍ ငါတို့သည် ထွက်သွားပြီးလျှင်၊ ပင်လယ်ကမ်းပေါ်၌ ဒူးထောက်လျက်ဆုတောင်းကြ၏။–

၂၁း၆ အချင်းချင်း နှုတ်ဆက်ပြီးမှ ငါတို့သည် သင်္ဘောပေါ်သို့တက်၍ သူတို့သည် မိမိအိမ်သို့ပြန်ကြ၏။

၂၁း၇ တုရုမြို့မှ ပတောလင်မြို့သို့ ရောက်လျှင်၊ ပင်လယ်ကူးခြင်းနှင့် လွတ်ကြ၏။ ပတောလင်မြို့၌ ညီအစ်ကိုတို့နှင့် နှုတ်ဆက်၍ တရက်နေပြီးမှ၊–

၂၁း၈ နက်ဖြန်နေ့၌ ထွက်သွားပြန်၍ ကဲသရိမြို့သို့ရောက်လျှင်၊ ဆရာခုနစ်ပါးအဝင် သာသနာပြုဆရာ ဖိလိပ္ပု၏အိမ်သို့ဝင်၍ နေကြ၏။–

၂၁း၉ ထိုသူ၌ ပရောဖက်ပြုသော သမီးကညာလေးယောက်ရှိ၏။–

၂၁း၁၀ ထိုအိမ်၌ တာရှည်စွာနေကြပြီးမှ အာဂဗုအမည်ရှိသော ပရောဖက်တယောက်သည် ယုဒပြည်မှလာ၍၊–

၂၁း၁၁ ငါတို့ရှိရာသို့ဝင်သဖြင့်၊ ပေါလု၏ခါးပန်းကိုယူ၍ မိမိခြေလက်ကိုချည်နှောင်ပြီးလျှင်၊ ဤခါးပန်းရှင်ကို ယုဒလူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ချည်နှောင်၍၊ တပါး အမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်ဟု သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် မိန့်တော်မူသည်ဟုဆို၏။–

၂၁း၁၂ ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ ငါတို့နှင့် ထိုအရပ်၌ရှိသောသူတို့က၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ မသွားပါနှင့်ဟု ပေါလုကိုတောင်းပန်ကြ၏။–

၂၁း၁၃ ပေါလုကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးလျက် ငါ့စိတ်နှလုံးကိုကြေကွဲစေလျက် ပြုကြသနည်း။ သခင်ယေရှု၏နာမတော်ကြောင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ ချည်နှောင်ခြင်းမက၊ အသေသတ်ခြင်းကိုပင်ခံခြင်းငှါ ငါအသင့်ရှိသည်ဟုဆို၏။–

၂၁း၁၄ ထိုသို့ သွေးဆောင်ခြင်းသို့ မလိုက်သောအခါ ငါတို့သည် မသွေးဆောင်ဘဲနေ၍၊ သခင်ဘုရားအလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေဟု ဆိုကြ၏။

၂၁း၁၅ ထိုနောက်မှ ငါတို့သည် အသုံးအဆောင်များကို ပြင်ဆင်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွား ကြ၏။–

၂၁း၁၆ ကဲသရိမြို့သား တပည့်တော်အချို့တို့သည် ငါတို့နှင့်အတူ လိုက်ကြ၍၊ ငါတို့ကို ဧည့်ခံမည့်သူ မနာသုန်အမည်ရှိသော ကုပရုကျွန်းသား အသက်ကြီးသော တပည့်တော်ဆီသို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။–

၂၁း၁၇ ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ ညီအစ်ကိုတို့သည် ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် ငါတို့ကိုလက်ခံကြ၏။–

၂၁း၁၈ နက်ဖြန်နေ့၌ပေါလုသည်ငါတို့နှင့်တကွ ယာကုပ်ထံသို့ဝင်လျှင်၊ သင်းအုပ်အပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးကြ၏။–

၂၁း၁၉ ပေါလုသည် ထိုသူများကိုနှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်၊ မိမိသည် ဓမ္မဆရာအမှုကိုဆောင်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ပြုတော်မူသမျှတို့ကို သေချာစွာထုတ်ဘော်ပြသလေ၏။

၂၁း၂၀ ထိုသူတို့သည် ကြားလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။ ပေါလုအားလည်း၊ ငါ့ညီ၊ ယုံကြည်သော ယုဒလူဘယ်နှစ်သောင်းရှိသည်ကို သင်သည် သိမြင်၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ပညတ်တရားဘက်၌ စိတ်အားကြီးသောသူဖြစ်ကြ၏။

၂၁း၂၁ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် နေသော ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် သူငယ်တို့အား အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမပေးရကြ။ ရှေးထုံးတမ်းအတိုင်း မကျင့်ရကြဟု သင်သည်ဆိုလျက်၊ သူတို့သည် မောရှေတရားကိုစွန့်စေခြင်းငှါ ဆုံးမသြဝါဒပေးတတ်သည်ကို ဤလူတို့သည် သိတင်းကြားကြပြီ။–

၂၁း၂၂ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ လူအပေါင်းတို့သည် မစုဝေးဘဲမနေနိုင်ရာ။ သင်ရောက်ကြောင်းကို ကြားသိကြလိမ့်မည်။–

၂၁း၂၃ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့ဆိုသည်အတိုင်းပြုပါလော့။ သစ္စာဂတိပြုပြီးသော လူလေးယောက်သည် အကျွန်ုပ်တို့တွင်ရှိ၏။–

၂၁း၂၄ ထိုသူတို့ကိုယူ၍ သူတို့နှင့်တကွ စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုလျက်၊ သူတို့ခေါင်းရိတ်ခြင်းစရိတ်ကိုပေးပါလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ကြားသော သိတင်းစကား မမှန်သည်ကို၎င်း၊ သင်သည် ကိုယ်တိုင်ပညတ်တရားကိုစောင့်ရှောက်၍ ကျင့်နေသည်ကို၎င်း သိရကြလိမ့်မည်။–

၂၁း၂၅ ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်သော တပါးအမျိုးသားတို့မူကား၊ ထိုသို့သောတရားကို မကျင့်မစောင့်ဘဲလျက်၊ ရုပ်တုရှေ့မှာပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ကို၎င်း၊ အသွေးကို၎င်း၊ လည်ပင်းကိုညှစ်၍ သတ်သောအရာကို၎င်း၊ မတရားသော မေထုန်ကို၎င်း၊ ရှောင်စေခြင်းငှါသာ ငါတို့သည် စီရင်၍ ကြားလိုက်ခဲ့ပြီဟုဆိုကြ၏။

၂၁း၂၆ ထိုအခါ ပေါလုသည် ထိုသူတို့ကိုခေါ်၍ နက်ဖြန်နေ့၌ သူတို့နှင့်တကွ စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုပြီးမှ၊ ဗိမာန်တော်သို့ဝင်၍ သူတို့အတွက် အသီးအခြားပူဇော်သက္ကာပြုရ သောအချိန်တည်းဟူသော စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုရသော နေ့ရက်စေ့မည့်အချိန်ကို ကြားပြောလေ၏။–

၂၁း၂၇ ထိုခုနစ်ရက်စေ့လုသောအခါ၊ အာရှိပြည်မှလာသော ယုဒလူတို့သည် ဗိမာန်တော်၌ ပေါလုကိုမြင်လျှင် စုဝေးသောလူအပေါင်းတို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၍၊ ဣသရေလလူတို့၊ ကူမကြပါ။–

၂၁း၂၈ ဤသူကား၊ ငါတို့အမျိုးနှင့် ပညတ်တရားကို၎င်း၊ ဤအရပ်ဌာနကို၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ လူအပေါင်းတို့အား ဆုံးမသြဝါဒပေးသောသူဖြစ်ပါ၏။ ထိုမျှမက၊ ဟေလသလူတို့ကို ဗိမာန်တော်ထဲသို့ သွင်း၍၊ ဤသန့်ရှင်း ရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေပြီတကားဟု ဟစ်ကြော်၍၊ ပေါလုကို ဘမ်းဆီးကြ၏။

၂၁း၂၉ အထက်ကမြို့ထဲ၌ ပေါလုနှင့်အတူ တရောဖိမ်အမည်ရှိသော ဧဖက်မြို့သားတယောက်ကိုမြင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူကို ပေါလုသည် ဗိမာန်တော် ထဲသို့သွင်းသည် ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။–

၂၁း၃၀ တမြို့လုံး ရုန်းရင်းခတ်မှုဖြစ်လျှင်၊ လူများတို့သည် ပြေးလာ၍ စုဝေးကြလျက်၊ ပေါလုကိုကိုင်ယူ၍ ဗိမာန်တော်ပြင်သို့ ဆွဲငင်ပြီးမှ တခဏခြင်း တံခါးများတို့ကိုပိတ်ထားကြ၏။

၂၁း၃၁ ပေါလုကိုသတ်မည်ဟု အားထုတ်ကြသောအခါ၊ ယေရုရှလင်မြို့တမြို့လုံး မငြိမ်မသက် ရုန်းရင်းခတ်မှုဖြစ်သည်ဟု လူတထောင်ကို အုပ်ချုပ်သောစစ်သူကြီးသည် သိတင်းကြားလျှင်၊–

၂၁း၃၂ စစ်သူရဲများနှင့် တပ်မှူးတို့ကို အလျင်အမြန်ခေါ်၍ ထိုသူတို့ရှိရာသို့ ဆင်းပြေး၏။ ထိုသူတို့သည် စစ်သူကြီးနှင့် စစ်သူရဲတို့ကိုမြင်လျှင်၊ ပေါလုကို

မရိုက်ဘဲနေကြ၏။–

၂၁း၃၃ ထိုအခါ စစ်သူကြီးသည် အနီးသို့ရောက်၍ ပေါလုကိုကိုင်ယူပြီးလျှင်၊ သံကြိုးနှစ်စင်းနှင့်ချည်ချေဟု စီရင်၍၊ ဤသူသည် အဘယ်သူနည်း။ အဘယ်အမှုကိုပြုမိသနည်းဟု မေးစစ်လေ၏။

၂၁း၃၄ လူအစုအဝေးထဲ၌ အသီးသီး၊ အခြားခြား ဟစ်ကြော်၍ အသံများသောကြောင့်၊ စစ်သူကြီးသည် အမှန်ကိုမသိနိုင်သဖြင့်၊ ပေါလုကို ရဲတိုက်ထဲသို့ဆောင်သွားစေခြင်းငှါ စီရင်ပြန်လေ၏။–

၂၁း၃၅ လူများတို့သည် ပြင်းထန်သောကြောင့်၊ လှေကားပေါ်သို့ရောက်သောအခါ၊ စစ်သူရဲတို့သည် ပေါလုကိုချီပွေ့၍ ဆောင်ရကြ၏။

၂၁း၃၆ သူ့ကိုထုတ်လော့ဟု လူများအပေါင်းတို့သည် ဟစ်ကြော်လျက်လိုက်ကြ၏။

၂၁း၃၇ ပေါလုသည် ရဲတိုက်ထဲသို့ဝင်လုသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့်စကားပြောရပါမည်လောဟု စစ်သူကြီးအားမေးလျှင်၊ စစ်သူကြီးက၊ သင်သည် ဟေလသစကားကို ပြောတတ်သလော။–

၂၁း၃၈ သင်သည် အထက်ကပုန်ကန်၍ ထားပြလေးထောင်တို့ကို တောသို့ခေါ်သွားသော အဲဂုတ္တုလူဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု မေး၏။–

၂၁း၃၉ ပေါလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိလိကိပြည် တာရှုမြို့၌မွေးဘွားသော ယုဒလူဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်နေသောမြို့ကား၊ သာမည်မြို့မဟုတ်။ ဤသူတို့အား အကျွန်ုပ်ပြောရသော အခွင့်ကိုပေးပါ။ အကျွန်ုပ်ပန်ကြားပါသည်ဟုဆို၏။–

၂၁း၄၀ စစ်သူကြီးသည် အခွင့်ပေးသဖြင့်၊ ပေါလုသည် လှေကားပေါ်မှာရပ်၍ ထိုလူတို့အား မိမိလက်နှင့် အမှတ်ပေးလေ၏။ သူတို့သည် အလွန်တိတ်ဆိတ်စွာနေကြသောအခါ၊ ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့် မြွက်ဆိုလျက်၊

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ ညီအစ်ကို၊ အဘတို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အပြစ်ဖြေရာ စကားကို သင်တို့ရှေ့မှာ ယခုပြောစဉ်တွင် နားထောင်ကြပါဟု ဆိုလေသော်၊–

၂၂း၂ ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့် ပြောသည်ကို ထိုသူတို့သည်ကြားလျှင် သာ၍ အလွန်တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။

၂၂း၃ ပေါလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိလိကိပြည်တာရှုမြို့၌ မွေးဘွားသော ယုဒလူဖြစ်ပါ၏။ ဤမြို့မှာလည်း ဂါမလျေလအမည်ရှိသော ဆရာ၏ခြေရင်း၌ ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံ၍ မိစဉ်ဘဆက်ကျင့်သောတရားကို သေချာစွာသိနားလည်ခြင်းငှါ နည်းဥပဒေသကိုခံပါပြီ။ သင်တို့ရှိသမျှသည် ယနေ့တိုင်အောင် ဘုရားသခင်ဘက်၌ စိတ်အားကြီးသည်နည်းတူ၊ အကျွန်ုပ်လည်း စိတ်အားကြီးသဖြင့်၊–

၂၂း၄ ယောက်ျားမိန်းမတို့ကို ချည်နှောင်၍ ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားလျက် အသေသတ်ခြင်းသို့တိုင်အောင်၊ ထိုဘာသာကို ညှဉ်းဆဲပါပြီ။–

၂၂း၅ ထိုကဲ့သို့ပင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းမှစ၍ လူအကြီးအကဲအပေါင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်ဘက်၌ သက်သေဖြစ်ကြပါ၏။ သူတို့ထံမှလည်း အကျွန်ုပ်သည် ညီအစ်ကိုတို့ထံသို့ မှာစာကို ခံပြီးမှ၊ ဒမာသက်မြို့၌ရှိသော ထိုဘာသာဝင်သူတို့ကို ဒဏ်ခံစေခြင်းငှါ ချည်နှောင်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပို့မည်ဟု ဒမာသက်မြို့သို့ အကျွန်ုပ်သွားပါ၏။–

၂၂း၆ လမ်း၌သွား၍ ဒမာသက်မြို့အနီးသို့ရောက်သောအခါ၊ မွန်းတည့်အချိန်တွင် ကောင်းကင်ထဲက ကြီးသောအလင်းသည် အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌ ရုတ်ခနဲထွန်းတောက်ပါ၏။–

၂၂း၇ အကျွန်ုပ်သည် မြေပေါ်မှာလဲ၍နေစဉ်၊ ရှောလု၊ ရှောလု၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲသနည်းဟု အကျွန်ုပ်အား ပြောသောစကားသံကိုကြားလျှင်၊–

၂၂း၈ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူနည်းဟု အကျွန်ုပ်ပြန်၍မေးလျှောက်သော်၊ ငါကား၊ သင်ညှဉ်းဆဲသော နာဇရက်မြို့သား ယေရှုဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၂း၉ အကျွန်ုပ်နှင့်ပါသောသူတို့သည် ထိုအလင်းကိုမြင်၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်အား ပြောသောသူ၏စကားသံကို မကြားမသိရကြ၏။–

၂၂း၁၀ ထိုအခါ အကျွန်ုပ်ကလည်း၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု လျှောက်လျှင်၊ သခင်ဘုရားက၊ ထလော့။ ဒမာသက်မြို့သို့သွားလော့။ သင် ဆောင်ရွက်စရာဘို့ ခွဲခန့်စီမံသမျှတို့ကို ထိုမြို့၌ ပြောလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၂း၁၁ ထိုအလင်း၏ ရောင်ခြည်အရှိန်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် မျက်စိကန်းသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်နှင့်ပါသောသူတို့၏ လက်ဆွဲခြင်းကိုခံရ၍ ဒမာသက်မြို့သို့ရောက်ပါ ၏။

၂၂း၁၂ ထိုအခါ ပညတ်တရားနှင့်အညီ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်သောသူဖြစ်၍၊ ထိုမြို့မှာနေသော ယုဒလူအပေါင်းတို့တွင် အသရေရှိသောသူ အာနနိသည်၊–

၂၂း၁၃ အကျွန်ုပ်ဆီသို့လာ၍ အနား၌ရပ်လျက်၊ ညီရှောလု၊ တဖန် မျက်စိမြင်ခြင်းသို့ရောက်လော့ဟု ဆို၏။ ထိုခဏ၌ အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို ကြည့်ရှု၍ မြင်ရ၏။–

၂၂း၁၄ သူကလည်း၊ သင်သည် မြင်လေသမျှ၊ ကြားလေသမျှတို့ကို လူအပေါင်းတို့အား ပြော၍ သခင်ဘုရား၏ သက်သေခံဖြစ်ရမည်အကြောင်း၊–

၂၂း၁၅ သင်သည် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကို သိစေခြင်းငှါ၄င်း၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူသောသူကိုမြင်၍ နှုတ်တော်ထွက်ကို ကြားစေခြင်းငှါ၄င်း၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများ၏ ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို ခန့်ထားတော်မူ၏။–

၂၂း၁၆ ယခုလည်း သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုင်းလင့်၍နေသနည်း။ ထလော့။ သခင်ဘုရားကို ပဌနာပြုလျက် ဗတ္တိဇံကိုခံ၍၊ သင်၏အပြစ်များကို ဆေးကြောလော့ဟု ဆိုပါ၏။–

၂၂း၁၇ ထိုနောက်မှ အကျွန်ုပ်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ ဆုတောင်းစဉ် ဘဝင်ကျ၍၊–

၂၂း၁၈ သခင်ဘုရားက၊ သင်သည် ကြိုးစား၍ ယေရုရှလင်မြို့မှ အလျင်အမြန်ထွက်သွားလော့။ ငါ၏အကြောင်းကို သင်သည် ပြော၍ သက်သေခံသော စကားကို ဤလူတို့သည် မခံဘဲနေကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျက်ရှိသည်ကို အကျွန်ုပ်မြင်လေ၏။–

၂၂း၁၉ အကျွန်ုပ်ကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်သောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထား၍၊ တရားစရပ်များ၌ ရိုက်သည် အကြောင်းကို သူတို့သိကြပါ၏။–

၂၂း၂၀ ကိုယ်တော်၏သက်သေခံဖြစ်သော သတေဖန်၏အသွေးကိုသွန်းသောအခါ အကျွန်ုပ်အနား၌ နေလျက်၊ ကွပ်မျက်ခြင်းအမှုကို ဝန်ခံ၍၊

ကွပ်မျက်သောသူတို့၏အဝတ်ကို စောင့်နေပါ၏ဟု၊–

၂၂း၂၁ လျှောက်ဆိုလျှင်၊ သခင်ဘုရားက၊ သွားလော့။ ငါသည် တပါးအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ သင့်ကို ဝေးလှစွာစေလွှတ်မည်ဟု အကျွန်ုပ်အား မိန့်တော်မူသည်ဟု ပေါလုမြွတ်ဆို၏။

၂၂း၂၂ ထိုမျှတိုင်အောင် ပေါလု၏စကားကို နားထောင်ပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် အော်ဟစ်၍၊ ထိုသို့သောသူကို မြေကြီးပြင်မှ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလော့။ သူသည် အသက်မရှင်သင့်ဟု ဆိုကြ၏။–

၂၂း၂၃ ထိုသို့ အော်ဟစ်ခြင်း၊ ကိုယ်အဝတ်ကိုချွတ်ခြင်း၊ မြေမှုန့်ကို မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ ပစ်လိုက်ခြင်းကို ပြုကြစဉ်တွင်၊–

၂၂း၂၄ ပေါလုကို အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့အော်ဟစ်ကြသည်ကို စစ်သူကြီးသည်သိလို၍၊ ပေါလုကို ရဲတိုက်ထဲသို့သွင်းစေ။ ရိုက်၍ စစ်ကြောစေဟု စီရင်လေ၏။–

၂၂း၂၅ သားရေကြိုးနှင့်ဆွဲတင်ကြသောအခါ၊ ပေါလုက၊ ရောမလူဖြစ်သောသူကို ဓမ္မသတ်အတိုင်း မစီရင်ဘဲလျက်၊ သင်တို့သည် ရိုက်ရသလောဟု အနား၌ရပ်နေသော တပ်မှူးအားဆို၏။–

၂၂း၂၆ တပ်မှူးသည် ကြားလျှင် စစ်သူကြီးထံသို့သွား၍၊ အဘယ်သို့ပြုမည်ကို သတိထားပါလော့။ ဤသူသည် ရောမလူဖြစ်ပါသည်ဟု ကြားလျှောက်၏။–

၂၂း၂၇ စစ်သူကြီးသည်လည်း၊ ပေါလုထံသို့လာ၍၊ သင်သည် ရောမလူမှန်သလော၊ ငါ့အား ပြောလော့ဟုဆိုလျှင်၊ မှန်ပါသည်ဟု ပေါလုပြောဆို၏။–

၂၂း၂၈ စစ်သူကြီးကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ငွေအများကိုပေး၍ ရောမလူ၏အရိပ်အရာကို ရသည်ဟုဆိုလျှင်၊ ပေါလုက၊ အကျွန်ုပ်သည် ဇာတိအားဖြင့် ရပါသည်ဟုဆို၏။–

၂၂း၂၉ ထိုအခါ စစ်ကြောမည်ပြုသောသူတို့သည် ပေါလုထံမှ ချက်ခြင်းသွား၍၊ သူသည် ရောမလူဖြစ်သည်ကိုငှင်း၊ ရောမလူကိုချည်နှောင်မိသည်ကို ငှင်း၊ စစ်သူကြီးသိလျှင် ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။

၂၂း၃၀ နက်ဖြန်နေ့တွင် အဘယ်အပြစ်ကို ယုဒလူတို့သည် ပေါလု၌တင်ကြသည်ကို စစ်သူကြီးသည် အမှန်သိလိုသောကြောင့်၊ ပေါလု၌ ချည်နှောင်သော သံကြိုးကိုချွတ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လွှတ်အရာရှိအပေါင်းတို့ကို စည်းဝေးစေခြင်းငှါ စီရင်ပြီးလျှင်၊ ပေါလုကိုခေါ်၍ သူတို့ရှေ့၌ထားလေ၏။

အခန်းကြီး (၂၃)

၂၃း၁ ပေါလုသည် လွှတ်အရာရှိတို့ကို စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ယနေ့တိုင်အောင် ဘုရားဝတ်ကိုပြုခြင်းအမှုမှာ၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်၌ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်လျက် ပြုပါသည်ဟု ပြောဆိုသော်၊–

၂၃း၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အာနနိက၊ သူ၏ နှုတ်ကို ရိုက်လော့ဟု အနား၌ ရပ်နေသောသူတို့အား အမိန့်ရှိ၏။–

၂၃း၃ ထိုအခါ ပေါလုက၊ အဖြူသုတ်သော အုတ်ရိုး၊ ဘုရားသခင်သည် သင့်ကိုရိုက်တော်မူမည်။ သင်သည် အကျွန်ုပ်ကို တရားနှင့်အညီစီရင်ခြင်းငှါ ထိုင်နေလျက်ပင်၊ သူ့ကိုရိုက်လော့ဟု မတရားသဖြင့် စီရင်ရမည်လောဟု ဆို၏။–

၂၃း၄ အနား၌ ရပ်နေသော သူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကို ဆဲသလောဟု မေးလျှင်၊–

၂၃း၅ ပေါလုက၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်မသိ။ သင်၏အမျိုးကို အုပ်စိုးသောမင်းကို သင်သည် မကဲ့ရဲ့ရဟု ကျမ်းစာ၌ လာသည်ဟုဆို၏။

၂၃း၆ ထိုအရာရှိတို့တွင် အချို့တို့သည် ဇဒ္ဒုကဲဖြစ်ကြသည်၊ အချို့တို့သည် ဖာရိရှဲဖြစ်ကြသည်ကို ပေါလုသိမြင်လျှင်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ဖာရိရှဲဖြစ်၏။ ဖာရိရှဲ၏သားလည်း ဖြစ်၏။ သေသောသူတို့သည် ထမြောက်မည်ဟု မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကိုခံရ၏ဟု လွှတ်တော်ပေါ်မှာကြွေးကြော်လေ၏။–

၂၃း၇ ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့နှင့် ဇဒ္ဒုကဲတို့သည် အချင်းချင်းငြင်းခုံ၍ အစုအဝေးသည် ကွဲပြားခြင်းသို့ရောက်လေ၏။–

၂၃း၈ ကွဲပြားသည် အကြောင်းကား၊ ဇဒ္ဒုကဲတို့က၊ ထမြောက်ခြင်းမရှိ၊ ကောင်းကင်တမန်မရှိ၊ နံဝိညာဉ်မရှိဟု ယူကြ၏။ ဖာရိရှဲတို့က၊ နှစ်ပါးစလုံးရှိသည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။–

၂၃း၉ အော်ဟစ်သံများ၍၊ ဖာရိရှဲတို့ဘက်၌နေသော ကျမ်းဆရာတို့သည် ထလျက်ပြင်းစွာငြင်းခုံ၍၊ ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ ငါတို့မတွေ့။ နံဝိညာဉ်သော်ငှင်း၊ ကောင်းကင်တမန် သော်ငှင်း သူ့ကိုပြောလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏အာဏာတော်ကို မဆန်ကြနှင့်ဟု ဆိုကြ၏။–

၂၃း၁၀ အချင်းချင်း ငြင်းခုံခြင်းများသောအခါ၊ ထိုသူတို့သည် ပေါလုကိုဆွဲငင်၍ အပိုင်းပိုင်းဆုတ်ဖြတ်မည်ကို စစ်သူကြီးသည် စိုးရိမ်သောကြောင့်၊ စစ်သူရဲများ၊ ဆင်းကြပါ၊ ပေါလုကို အရာရှိမင်းတို့အထဲမှ အနိုင်အထက်ယူ၍ ရဲတိုက်ထဲသို့ပို့ဆောင်ကြဟု အမိန့်ရှိ၏။

၂၃း၁၁ နက်ဖြန်နေ့ညဉ့်တွင် သခင်ဘုရားသည် ပေါလုအနား၌ ပေါ်လာတော်မူလျက်၊ ပေါလုမစိုးရိမ်နှင့်။ ငါ၏အကြောင်းအရာကို သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ သက်သေခံပြီးသည်နည်းတူ၊ ရောမမြို့၌လည်း ခံရလေဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃း၁၂ မိုဃ်းလင်းသောအခါ ယုဒလူတို့သည် သင်းဖွဲ့၍၊ ငါတို့သည် ပေါလုကို မသတ်မီတိုင်အောင် အလျှင်းမစားမသောက်ရဟု ကိုယ်ကိုကျိန်ဆို၍ ဝိဋ္ဌာန်ပြုကြ၏။–

၂၃း၁၃ ထိုသို့ သင်းဖွဲ့သောသူတို့သည် လေးကျိပ်မကရှိကြ၏။–

၂၃း၁၄ ထိုသူတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲတို့ထံသို့သွား၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပေါလုကိုမသတ်မီတိုင်အောင် အလျှင်းမစားမသောက်ရဟု ကိုယ်ကိုကျိန်ဆို၍ ဝိဋ္ဌာန်ပြုကြပါပြီ။–

၂၃း၁၅ ထိုကြောင့်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ စစ်သူကြီးသည် ပေါလုကို ကိုယ်တော်တို့ထံသို့ ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ သူ့ကိုသာ၍ စေ့စေ့စစ်ကြောမည်အဟန်ပြု၍၊ လွှတ်အရာရှိများနှင့်အတူ ကိုယ်တော်တို့သည် စစ်သူကြီးကိုလျှောက်ကြပါလော့။ ပေါလုသည် ကိုယ်တော်တို့ထံသို့မရောက်မီအကြားတွင် အကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့ကိုသတ်ခြင်းငှါ အသင့်ရှိနှင့်ပါပြီဟု လျှောက်ကြ၏။

၂၃း၁၆ ထိုသို့ လမ်းနား၌ ချောင်း၍နေကြသည်အမှုကို ပေါလု၏တူသည် ကြားလျှင်၊ ရဲတိုက်ထဲသို့ဝင်၍ ပေါလုအား ကြားပြောလေ၏။–

၂၃း၁၇ ပေါလုသည် တပ်မှူးတယောကက်ကိုခေါ်၍၊ ဤလုလင်ကို စစ်သူကြီးထံသို့ပို့ပါ။ လျှောက်စရာတစုံတခုရှိသည်ဟု ဆိုသော်၊ –

၂၃း၁၈ တပ်မှူးသည် လုလင်ကို စစ်သူကြီးထံသို့ပို့ပြီးလျှင်၊ အကျဉ်းခံရသော ပေါလုသည် အကျွန်ုပ်ကိုခေါ်၍ ကိုယ်တော်အား လျှောက်စရာတစုံတခုရှိသော ဤလုလင်ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ပို့စေခြင်းငှါ တောင်းပန်ပါသည်ဟု လျှောက်၏။ –

၂၃း၁၉ စစ်သူကြီးသည် လုလင်ကိုလက်ဆွဲ၍ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်သို့သွားပြီးလျှင်၊ သင်သည် အဘယ်အကြောင်းကို ငါ့အား လျှောက်ချင်သနည်းဟု မေးမြန်းလေ၏။ –

၂၃း၂၀ လုလင်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် နက်ဖြန်နေ့၌ ပေါလုကို လွှတ်တော်သို့ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ယုဒလူတို့သည် သူ့ကိုသာ၍ စေ့စေ့မေးမြန်းမည်အဟန်ပြု၍၊ ကိုယ်တော်ကို တောင်းလျှောက်မည်ဟု တိုင်ပင်ညှိညွှတ်ကြပါပြီ။ –

၂၃း၂၁ သို့ရာတွင် သူတို့၏အလိုသို့မလိုက်ပါနှင့်၊ ပေါလုကို မသတ်မှီတိုင်အောင် အလျှင်းအစားမသောက်ဟု ကိုယ်ကိုကျိန်ဆို၍ ဓိဋ္ဌာန်ပြုသော ယုဒလူလေးကျိပ်မက၊ လမ်းနား၌ ပေါလုကို ချောင်း၍နေကြပါ၏။ ယခုပင် ကိုယ်တော်ဝန်ခံမည့်စကားကို ထိုသူတို့သည် ဆိုင်းလင့်၍ အသင့်ရှိနှင့်ပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။ –

၂၃း၂၂ စစ်သူကြီးကလည်း၊ သင်သည် ငါ့အား ဤသို့ကြားလျှောက်သည်ကို အဘယ်သူအားမျှမပြောနှင့်ဟု ထိုလုလင်ကိုမှာထား၍ လွှတ်လိုက်ပြီးလျှင်၊ –

၂၃း၂၃ တပ်မှူးနှစ်ယောက်တို့ကိုခေါ်၍၊ ယနေ့ညဉ့် သုံးချက်တီးအချိန်၌ ကဲသရိမြို့သို့သွားစေခြင်းငှါ စစ်သူရဲနှစ်ရာ၊ မြင်းစီးသူရဲခုနစ်ကျိပ်၊ လှံကိုင်သူရဲနှစ်ရာတို့ကို ပြင်ဆင်ကြ။ –

၂၃း၂၄ ပေါလုစီးစရာဘို့ တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပြင်၍ပေးကြ။ သူ့ကို ဖေလဇ်မင်းထံသို့ ကြပ်မ၍ ပို့ကြဟု အမိန့်ရှိ၏။ –

၂၃း၂၅ စစ်သူကြီးသည် ရေး၍ပေးလိုက်သောစာဟူမူကား၊ –

၂၃း၂၆ ကလောဒိလုသိက၊ မြတ်တော်မူသော မြို့ဝန်မင်းဖေလဇ်ကို မေတ္တာနှင့်ကြားလျှောက်လိုက်ပါသည်။ –

၂၃း၂၇ ယုဒလူတို့သည် ဤသူကိုဘမ်းဆီး၍ သတ်မည်ပြုကြစဉ်၊ သူသည် ရောမလူဖြစ်ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သည် ကြားသိသဖြင့်၊ စစ်သူရဲတို့နှင့်တကွ သွား၍ သူ့ကိုနှုတ်ပါသည်။ –

၂၃း၂၈ ယုဒလူတို့သည် အဘယ်အပြစ်ကြောင့် သူနှင့်အမှုလုပ်ကြသည်ကို အကျွန်ုပ်သိလိုသောကြောင့်၊ သူ့ကိုယူ၍ လွှတ်တော်သို့ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊ –

၂၃း၂၉ အသေသတ်ခြင်း၊ အကျဉ်းထားခြင်းကို ခံထိုက်သောအပြစ်ကြောင့် အမှုလုပ်ကြသည်မဟုတ်ဘဲ၊ သူတို့တရားနှင့်စပ်ဆိုင်သော ပုစ္ဆာအမေးကို အကြောင်းပြု၍သာ အမှုလုပ်ကြသည်ကို အကျွန်ုပ်သိမြင်ပါ၏။ –

၂၃း၃၀ ယုဒလူတို့သည် မကောင်းသောအကြံနှင့် သူ့ကိုလုပ်ကြံမည်ဟု အကျွန်ုပ်ရိပ်မိလျှင်၊ သူ့ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ ချက်ခြင်းစေလွှတ်၍ အမှုလုပ်သော သူတို့ကို ရှေ့တော်၌ လျှောက်ထားစေခြင်းငှါ စီရင်ပါ၏။ ကိုယ်တော် ကျန်းမာပါစေသောဟု ရေး၍ပေးလိုက်သတည်း။

၂၃း၃၁ စစ်သူကြီးမှာထားသည်အတိုင်း စစ်သူရဲတို့သည် ပေါလုကိုယူ၍၊ ညဉ့်အခါ အန္တိပတရိမြို့သို့ ပို့လိုက်ပြီးမှ၊ –

၂၃း၃၂ နက်ဖြန်နေ့၌ မြင်းစီးသူရဲတို့ကို ပေါလုနှင့်တကွသွားစေခြင်းငှါ လွှတ်လိုက်၍ မိမိတို့သည် ရဲတိုက်သို့ပြန်ကြ၏။ –

၂၃း၃၃ မြင်းစီသူရဲတို့သည် ကဲသရိမြို့သို့ရောက်လျှင်၊ စစ်သူကြီး၏စာကို မြို့ဝန်မင်းလက်သို့အပ်ပေး၍၊ ပေါလုကိုလည်း ရှေ့တော်၌ သွင်းထားကြ၏။ –

၂၃း၃၄ မြို့ဝန်မင်းသည် စာကိုဘတ်ပြီးမှ၊ အဘယ်မြို့နှင့်ဆိုင်သနည်းဟုမေး၍၊ ကိလိကိပြည်သားဖြစ်သည်ကို ကြားသိလျှင်၊ –

၂၃း၃၅ သင့်ကိုအမှုလုပ်သောသူတို့သည် ရောက်လာသောအခါ ငါနားထောင်မည်ဟုဆို၍၊ ပေါလုသည် ဟေရုဒ်မင်း၏အိမ်တော်၌ အချုပ်ခံလျက်နေစေဟု စီရင်လေ၏။

အခန်းကြီး (၂၄)

၂၄း၁ ထိုနောက် ငါးရက်လွန်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အာနနိသည် တေရတုလုအမည်ရှိသော ရှေ့နေမှစ၍၊ လူအကြီးအကဲတို့နှင့်တကွ ကဲသရိမြို့သို့သွားကြသဖြင့်၊ ပေါလု၏အကြောင်းကို မြို့ဝန်မင်းထံ၌ လျှောက်ကြ၏။ –

၂၄း၂ ပေါလုကိုခေါ်ပြီးမှ၊ တေရတုလုသည် အပြစ်တင်သောစကားကို လျှောက်ဆိုသည်မှာ၊ မြတ်တော်မူသော ဖေလဇ်မင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုန်းတော်ကိုခိုလှုံ၍ အလွန်ငြိမ်သက်စွာ နေရသဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ကြည့်ရှုပြုစုတော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကို ဤလူမျိုးသည် ခံရပါသည်ဖြစ်၍၊ –

၂၄း၃ အရပ်ရပ်တို့၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် အစဉ်မပြတ် ကျေးဇူးတော်ကို အလွန်သိတတ်သောစိတ်နှင့် ခံရပါ၏။ –

၂၄း၄ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို ကြာမြင့်စွာနှောင့်ရှက်ခြင်းအပြစ်နှင့်လွတ်ခြင်းငှါ၊ အကျဉ်းအားဖြင့် လျှောက်သောစကားကို ဖြည်းညှင်းသော စိတ်တော်နှင့် နားထောင်တော်မူမည်အကြောင်း အသနားတော်ခံပါ၏။ –

၂၄း၅ နာဇရက်ဘာသာဝင်သူတို့တွင် အကြီးလုပ်၍ အရပ်ရပ်တို့၌ ယုဒလူအပေါင်းတို့ကိုထစေခြင်းငှါ နှိုးဆော်သော ဤလူဆိုးကို အကျွန်ုပ်တို့သည် တွေ့ကြပါပြီ။ –

၂၄း၆ သူသည် ဗိမာန်တော်ကို ရှုတ်ချခြင်းငှါ ပြုပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့ကိုဘမ်းဆီး၍၊ အကျွန်ုပ်တို့တရားအတိုင်း စီရင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြသည်တွင်၊ –

၂၄း၇ စစ်သူကြီးလုသိသည် စစ်သူရဲများနှင့် လာ၍ အကျွန်ုပ်တို့လက်မှနှုတ်ပြီးလျှင်၊ –

၂၄း၈ အမှုလုပ်သောသူတို့ကို ကိုယ်တော်ထံသို့သွားစေမည်အကြောင်း စီရင်ပါ၏။ ဤသူကို ကိုယ်တော်တိုင်စစ်တော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့အပြစ်တင်သောအကြောင်းအရာများကို သေချာစွာသိနိုင်တော်မူမည်ဟု လျှောက်ထား၏။ –

၂၄း၉ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ဤစကားမှန်ပါသည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။

၂၄း၁၀ မြို့ဝန်မင်းသည် အမှတ်ပေး၍၊ ပေါလုသည် လျှောက်ရသောအခွင့်ကိုရလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးကို တာရှည်စွာအုပ်စိုးတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်သိ၍၊ သာယာသော စိတ်နှင့် ကိုယ်အပြစ်ဖြေရာစကားကို လျှောက်ဝံ့ပါ၏။ –

၂၄း၁၁ အကျွန်ုပ်သည် ကိုးကွယ်ခြင်းငှါ ယေရုရှလင်မြို့သို့ တက်သွား၍၊ ယခုတဆယ်နှစ်ရက်သာရှိသည်ကို ကိုယ်တော်သိနိုင်တော်မူ၏။ –

၂၄း၁၂ ဗိမာန်တော်၌ တစုံတယောက်သောသူနှင့် အကျွန်ုပ်ဆွေးနွေးငြင်းခုံသည်ကို သူတို့မတွေ့ကြပါ။ တရားစရပ်တို့၌၎င်း၊ မြို့ထဲ၌၎င်း၊ လူများကို မငြိမ်မသက်စေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်နှိုးဆော်သည်ကို သူတို့မတွေ့ကြပါ။ –

၂၄း၁၃ ယခုတွင် အကျွန်ုပ်ကို အပြစ်တင်သောအမှု၌ သက်သေမပြနိုင်ကြပါ။ –

၂၄း၁၄ သို့သော်လည်း ဒိဋ္ဌိအယူဟူ၍ သူတို့ခေါ်တတ်သော ဘာသာအတိုင်း အကျွန်ုပ်သည် မိစဉ်ဘဆက်ကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သည်ဟု ရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ်ဝန်ခံပါ၏။ ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်းတို့၌ စီရင်ရေးထားသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်ယုံပါ၏။–

၂၄း၁၅ ဖြောင့်မတ်သောသူ၊ မဖြောင့်မတ်သောသူရှိသမျှတို့သည် သေခြင်းမှထမြောက်ကြလိမ့်မည်ဟူ၍၊ သူတို့မြော်လင့်သည်နည်းတူ၊ အကျွန်ုပ်လည်း ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍ မြော်လင့်ပါ၏။–

၂၄း၁၆ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှားပြီ၊ လူတို့ကိုပြစ်မှားပြီဟု ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်၌ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်သည် ကြိုးစားအားထုတ်ပါ၏။

၂၄း၁၇ နှစ်ပေါင်းများစွာ လွန်သောအခါ၊ အမျိုးသားချင်းတို့အား စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းအမှု၊ ဘုရားသခင်အား ပူဇော်သက္ကာပြုခြင်းအမှုနှင့် အကျွန်ုပ်ရောက်လာသည်တွင်၊–

၂၄း၁၈ ဗိမာန်တော်၌ လူအစုအဝေးမရှိ။ ရုန်းရင်းခတ်မှုမပြုဘဲ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုလျက်ရှိသည်ကို၊ အာရှိပြည်က လာသော ယုဒလူအချို့တို့သည် တွေ့ကြပါ၏။–

၂၄း၁၉ ထိုသူတို့သည် အကျွန်ုပ်၌ အပြစ်တင်စရာရှိလျှင်၊ အထံတော်သို့ ကိုယ်တိုင်လာ၍ အပြစ်တင်အပ်ပါ၏။–

၂၄း၂၀ သို့မဟုတ် အကျွန်ုပ်သည် လွှတ်အရာရှိတို့ရှေ့မှာ ရှိသောအခါ၊ သေသောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းနှင့်၊–

၂၄း၂၁ အကျွန်ုပ်သည် သင်တို့ရှေ့၌ ယနေ့စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကိုခံရ၏ဟု ကြွေးကြော်သောစကားသံတခွန်းကိုထားလျှင်၊ အကျွန်ုပ်၌ အဘယ်အပြစ်ကို တွေ့ကြသည်ကို ယခုရှိသော ဤသူတို့သည် ပြောကြပါစေဟု ပေါလုလျှောက်၏။

၂၄း၂၂ ဖေလဇ်မင်းကလည်း၊ စစ်သူ၏ကြီးလုသိရောက်လာသောအခါ၊ သင်တို့အမှုကို ငါစစ်ဦးမည်ဟု ထိုဘာသာကို သာ၍ နားလည်သောသူဖြစ်လျက်၊ မစီရင်ဘဲသူတို့ကို လွှတ်လိုက်၏။–

၂၄း၂၃ ပေါလုကို အကျဉ်းမထားဘဲ စောင့်၍နေစေ။ သူ၏အဆွေအမျိုးတို့သည် သူ့ထံသို့လာ၍ လုပ်ကျွေးကြစေဟု တပ်မှူးကိုမှာထား၏။

၂၄း၂၄ ထိုနောက်များမကြာ၊ ဖေလဇ်မင်းသည် ယုဒအမျိုးဖြစ်သော မိမိခင်ပွန်း ဒြုသိလေနှင့်တကွ လာပြီးလျှင်၊ ပေါလုကိုခေါ်၍ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောစကားကို နားထောင်လေ၏။–

၂၄း၂၅ ပေါလုသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့် ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်းတရားကိုငှင်း၊ နောက်ဖြစ်လတံ့သော စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကိုငှင်း ဟောပြောလျှင်၊ ဖေလဇ်မင်းသည် ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ယခုသွားဦးလော့။ နောက်မှ အဆင်သင့်သောအခါ ငါခေါ်ဦးမည်ဟု ဆို၏။–

၂၄း၂၆ ပေါလုသည် မိမိလွတ်ရအောင် ငွေပေးမည်ဟု ထိုမင်းသည် ထင်မှတ်လျက်၊ မကြာမကြာ ပေါလုကိုခေါ်၍ သူနှင့်စကားပြောလေ၏။–

၂၄း၂၇ နှစ်နှစ်စေ့သောအခါ ပေါကိဖေတ္တုသည် ဖေလဇ်မင်း၏ အရာကိုရသဖြင့်၊ ဖေလဇ်မင်းသည် ယုဒလူတို့အား ကျေးဇူးပြုလိုသောစိတ်နှင့် ပေါလုကို အကျဉ်းထားရစ်စေ၏။

အခန်းကြီး (၂၅)

၂၅း၁ ဖေတ္တုမင်းသည် ထိုပြည်သို့ရောက်၍ သုံးရက်ရှိသောအခါ၊ ကဲသရိမြို့မှ ယေရုရှလင်မြို့သို့တတ်သွား၏။–

၂၅း၂ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းမှစ၍ ယုဒလူအကြီးအကဲတို့သည်၊–

၂၅း၃ ပေါလုကိုသတ်ခြင်းငှါ လမ်းနား၌ ချောင်း၍နေမည်ဟုအကြံရှိသည်နှင့်၊ ပေါလု၏အကြောင်းကို ကြားလျှောက်တောင်းပန်၍၊ သူ့ကို ယေရုရှလင်မြို့သို့စေလွှတ် တော်မူမည်အကြောင်း အသနားတော်ခံကြ၏။–

၂၅း၄ ဖေတ္တုမင်းကလည်း၊ ပေါလုသည် ကဲသရိမြို့၌ အချုပ်ခံလျက်နေရ၏။ ထိုမြို့သို့ များမကြာ ငါကိုယ်တိုင်သွားမည်။–

၂၅း၅ သင်တို့သည် တတ်နိုင်သောသူတို့သည် ငါနှင့်အတူလိုက်၍၊ ထိုသူ၌အပြစ်ရှိလျှင် အပြစ်တင်ကြစေဟုပြောဆို၏။–

၂၅း၆ ထိုနောက် ဆယ်ရက်လောက်နေပြီးမှ ကဲသရိမြို့သို့သွား၍၊ နက်ဖြန်နေ့၌ တရားပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်လျက်၊ ပေါလုကိုခေါ်ချေဟု အမိန့်ရှိ၏။

၂၅း၇ ပေါလုရောက်သောအခါ၊ ယေရုရှလင်မြို့မှ လာသော ယုဒလူတို့သည် ဝန်းရံလျက်၊ သက်သေမပြနိုင်ဘဲ လေးစွာသော အပြစ်များတို့ကို ပေါလုအပေါ်၌ တင်ကြ၏။–

၂၅း၈ ပေါလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒတရားကိုမပြစ်မှားပါ။ ဗိမာန်တော်ကို မပြစ်မှားပါ။ ကဲသာဘုရင်ကို မပြစ်မှားပါဟူ၍ အပြစ်ဖြေရာစကားကို ပြောလေ၏။–

၂၅း၉ သို့သော်လည်း၊ ဖေတ္တုမင်းက၊ သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍၊ ငါ့ရှေ့မှာ ဤအမှုကို စီရင်ခြင်းကိုခံမည်လောဟု ယုဒလူတို့ကို ကျေးဇူးပြုလိုသောစိတ်ရှိလျက်၊ ပေါလုအားမေး၏။–

၂၅း၁၀ ပေါလုကလည်း၊ ကဲသာဘုရင်၏ တရားပလ္လင်ရှေ့မှာ အကျွန်ုပ်ရပ်ပါ၏။ ထိုပလ္လင်ရှေ့မှာ အကျွန်ုပ်အမှုကိုစီရင်အပ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အမှန်သိတော်မူသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒလူတို့ကို အလျှင်းမပြစ်မှားပါ။–

၂၅း၁၁ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား၍ သေထိုက်သောအပြစ်ကို ပြုမိသည်မှန်လျှင်၊ သေဘေးကို အကျွန်ုပ်မရှောင်ပါ။ ထိုသူတို့တင်သော အပြစ်တစုံတခုမျှမမှန်လျှင်၊ သူတို့လက်သို့ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်သူမျှမစွန့်မအပ်ရပါ။ ကဲသာဘုရင်၏အယူတော်ကို ခံပါမည်ဟု လျှောက်ဆို၏။–

၂၅း၁၂ ထိုအခါ ဖေတ္တုမင်းသည် တိုင်ပင်ဘက်တို့နှင့် တိုင်ပင်ပြီးလျှင်၊ သင်သည် ကဲသာဘုရင်၏အယူတော်ကို ခံပါမည်ဟုဆိုသလော။ ကဲသာဘုရင်ထံတော်သို့ သွားရမည်ဟုဆို၏။–

၂၅း၁၃ ထိုနောက်များမကြာ၊ အဂြိပ္ပမင်းကြီးသည် မိမိခင်ပွန်းဗေရနိတ်နှင့်တကွ ဖေတ္တုမင်းကိုနှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ ကဲသရိမြို့သို့ရောက်လာ၏။–

၂၅း၁၄ အင်တန်ကာလနေပြီးမှ ဖေတ္တုမင်းသည် ပေါလု၏အကြောင်းကို မင်းကြီးအား ကြားပြောသည်မှာ၊ ဖေလဇ်မင်းသည် အကျဉ်းထားရစ်သော လူတယောက်ရှိ၏။–

၂၅း၁၅ ယေရုရှလင်မြို့၌ အကျွန်ုပ်ရှိသောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် ယုဒအမျိုးအကြီးအကဲတို့သည်၊ ထိုသူ၏အကြောင်းကို ကြားလျှောက်၍ အပြစ်အလျောက် စီရင်ပါဟု တောင်းပန်ကြလျှင်၊–

၂၅း၁၆ ကျွန်ုပ်ကလည်း၊ အပြစ်တင်ခြင်းကိုခံသောသူသည် အပြစ်တင်သောသူတို့နှင့် မျက်မှောက်တွေ့၍၊ မိမိ၌တင်သောအပြစ်ကို ဖြေရသောအခွင့်မရှိမီ၊

အဘယ်သူကိုမျှ အသေခံစေခြင်းငှါ မစွန့်မအပ်ရဟု ရောမထုံးစံရှိကြောင်းကိုပြောဆို၏။–
၂၅း၁၇ ထိုသူတို့သည် ဤမြို့သို့ ရောက်လာသောအခါ၊ ကျွန်ုပ်သည်မဆိုင်းမလင့်ဘဲ နက်ဖြန်နေ့၌ တရားပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်၍ ထိုသူကိုခေါ်စေ၏။–
၂၅း၁၈ သူ့ကိုအမှုလုပ်သော သူတို့သည် လာကြလျှင်၊ ကျွန်ုပ်အထင်ကက ထင်မှတ်သော အပြစ်တစုံတခုကိုမျှ မတင်ဘဲလျက်၊ မိမိဘာသာနှင့်၎င်း၊ ယေရှုအမည်ရှိသော၊–
၂၅း၁၉ သေပြီးသော သူတယောက်နှင့်၎င်းယှဉ်သော ပုစ္ဆာအမေးကိုအကြောင်းပြု၍ အပြစ်တင်ကြ၏။ ထိုယေရှုသည် အသက်ရှင်လျက်ရှိသည်ဟု ပေါလုဆိုတတ်၏။–
၂၅း၂၀ ထိုပုစ္ဆာအမေးကို ကျွန်ုပ်သည် မကျွမ်းသောကြောင့်၊ ပေါလုအားလည်း၊ သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍ ဤအမှုစီရင်ခြင်းကို ခံမည်လောဟု မေးလျှင်၊–
၂၅း၂၁ ပေါလုသည် ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရင်၏အယူတော်ကိုခံလို၍ မိမိကိုချုပ်ထားစေခြင်းငှါ တောင်းပန်သောကြောင့်၊ သူ့ကို ကဲသာဘုရင်ထံတော်သို့ မစေလွှတ်မှီတိုင်အောင် ချုပ်ထားစေခြင်းငှါ ကျွန်ုပ်စီရင်သည်ဟု ဖေတ္တုမင်းသည် ပြောဆို၏။–
၂၅း၂၂ အဂြိပ္ပမင်းကလည်း၊ ထိုသူ၏စကားကို ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တိုင်နားထောင်ချင်ဘွယ်ဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင်၊ ဖေတ္တုမင်းက၊ နက်ဖြန်နေ့၌ သူ၏စကားကိုနားထောင်ပါလော့ဟု ဆို၏။
၂၅း၂၃ နက်ဖြန်နေ့၌ အဂြိပ္ပမင်းနှင့် ဗေရနိတ်တို့သည် များစွာသောဂုဏ်အသရေကိုဆောင်လျက်၊ စစ်သူကြီးတို့မှစ၍ ထိုမြို့၌ ထင်ရှားသောသူများတို့နှင့် တကွ အိမ်တော်ဦးသို့ ဝင်ကြလျှင်၊ ဖေတ္တုမင်းသည် ပေါလုကို ဆောင်ခဲ့စေ၏။–
၂၅း၂၄ ဖေတ္တုမင်းကလည်း၊ အဂြိပ္ပမင်းကြီးမှစ၍ ယခုရှိသောသူအပေါင်းတို့၊ ဤသူကိုကြည့်ကြပါလော့။ ယေရုရှလင်မြို့၌၎င်း၊ ဤမြို့၌၎င်း၊ ယုဒလူများအပေါင်းတို့သည် ဤသူ၏အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်အားလျှောက်၍၊ သူသည် ခဏမျှ အသက်မရှင် ထိုက်ဟု ဟစ်ကြ၏။–
၂၅း၂၅ သူသည် သေထိုက်သော အပြစ်မပြုကြောင်းကို ကျွန်ုပ်သိမြင်၍၎င်း၊ သူသည် ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရင်၏အယူတော်ကို ခံပါမည်ဟုဆို၍၎င်း၊ သူ့ကို အထံတော်သို့ စေလွှတ်စေခြင်းငှါ ကျွန်ုပ်စီရင်၏။–
၂၅း၂၆ သူ၏အကြောင်းကို ရေးထား၍၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ပေးလိုက်စရာဘို့၊ သေချာသောအကြောင်းတစုံတခုမျှ ကျွန်ုပ်၌မရှိ။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သူ့ကိုစစ်ကြောပြီးမှ၊ ကျွန်ုပ်ရေး၍ ပေးလိုက်စရာအကြောင်းရှိစေခြင်းငှါ သင်တို့ရှေ့၌၎င်း၊ အဂြိပ္ပမင်းကြီး၊ အထူးသဖြင့် ကိုယ်တော်ရှေ့၌၎င်း သူ့ကို ကျွန်ုပ်ထုတ်၍ပြ၏။–
၂၅း၂၇ အကြောင်းမူကား၊ အကျဉ်းခံသောသူကို အပြစ်မပြဘဲစေလွှတ်သော် မလျော်မသင့်ဖြစ်မည် ထင်ပါသည်ဟု ဆို၏။

အခန်းကြီး (၂၆)

၂၆း၁ ထိုအခါ အဂြိပ္ပမင်းက၊ သင်သည် ကိုယ်အဘို့အလိုငှါ ပြောရသောအခွင့်ရှိသည်ဟု ပေါလုအားဆိုလျှင်၊ ပေါလုသည် လက်ကိုဆန့်၍ အပြစ်ဖြေရာစကားကို ဤသို့ပြော၏။
၂၆း၂ အဂြိပ္ပမင်းကြီး၊ ယုဒလူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အမှုလုပ်သမျှသောအရာမှာ၊
၂၆း၃ ရှေ့တော်၌ အပြစ်ဖြေရာစကားကို ယနေ့ပြောရမည်အကြောင်းကို၎င်း၊ ထိုမျှမက ကိုယ်တော်သည် ယုဒထုံးတမ်း၊ ပုစ္ဆာအမေးများကို လေ့ကျက်တော်မူကြောင်းကို၎င်း အကျွန်ုပ်ထောက်၍ ကိုယ်၌မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ကိုယ်ကိုထင်မှတ်ပါ၏။ ထိုကြောင့် သည်းခံသောစိတ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူမည်အကြောင်း အသနားတော်ခံပါ၏။
၂၆း၄ ယေရုရှလင်မြို့တွင် ကိုယ်အမျိုးသားချင်းတို့၏ အထဲ၌ အကျွန်ုပ်နေသဖြင့်၊ ငယ်သောအသက်အရွယ်မှစ၍၊ အကျွန်ုပ်၏ အနေအထိုင် အပြုအမူများကို ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် သိကြပါ၏။–
၂၆း၅ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒဘာသာ၌ အလွန်ကျပ်တည်းစွာသော နည်းဥပဒေသကိုခံ၍၊ ဖာရိရှဲဖြစ်သည်ကို ထိုသူတို့သည် သက်သေခံခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် ရှေ့ဦးစွာကပင် သိကြပါ၏။–
၂၆း၆ ဘုရားသခင်သည် ဘိုးဘေးများတို့အား ပေးတော်မူသော ဂတိတော်ကိုထောက်၍ မြော်လင့်ခြင်းတရားအကြောင်းကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ယခုတွင် စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို ခံရပါ၏။–
၂၆း၇ ယုဒလူတဆယ်နှစ်မျိုးတို့သည် နေ့ညဉ့်မပြတ် ကြိုးစား၍ ဘုရားဝတ်ကိုပြုသဖြင့်၊ ထိုဂတိတော်အတိုင်း ခံရမည်ဟု မြော်လင့်ခြင်းရှိကြ၏။ အိုအဂြိပ္ပမင်းကြီး၊ ထို မြော်လင့်ခြင်းတရားကို အကြောင်းပြု၍ ယုဒလူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အမှုလုပ်ကြပါ၏။–
၂၆း၈ သေလွန်သောသူတို့ကို ဘုရားသခင်ထမြောက်စေတော်မူမည်ဟူသောအယူကို မယူအပ်ဟု သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်ထင်ကြပါသနည်း။
၂၆း၉ နာဇရက်မြို့သားယေရှု၏ နာမတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သောအမှုများကို ပြုကောင်း၏ဟု အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ထင်လျက်၊–
၂၆း၁၀ ယေရုရှလင်မြို့၌ ထိုအမှုကိုပြုမိပါ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ထံ၌ အခွင့်ရပြီးလျှင်၊ သန့်ရှင်းသူအများတို့ကို ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားပါ၏။ သူတို့သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသောအခါ အကျွန်ုပ်သည် ဝန်ခံပါ၏။–
၂၆း၁၁ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို နှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားစေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်သည် အနိုင်အထက်ပြု၍၊ ခပ်သိမ်းသောတရားစရပ်တို့၌ ကြိမ်ဖန်များစွာဒဏ်ပေးပါ၏။ ပြင်းစွာသော အမျက်ဒေါသနှင့် ယစ်မူးသဖြင့်၊ တကျွန်းတနိုင်ငံတိုင်အောင်သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ပါ၏။
၂၆း၁၂ ထိုသို့ပြု၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ပေးသောအခွင့်အရာနှင့် အကျွန်ုပ်သည် ဒမာသက်မြို့သို့သွားစဉ်တွင်၊–
၂၆း၁၃ နေ၏အရောင်ထက်မကသော အလင်းသည် အကျွန်ုပ်မှစ၍၊ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ သွားသောသူများပတ်လည်၌ ကောင်းကင်ထဲက ထွန်းတောက်သည်ကို၊ မွန်းတည့်အချိန်တွင် လမ်းထဲမှာ အကျွန်ုပ်မြင်ရပါသည်၊ အရှင်မင်းကြီး။–
၂၆း၁၄ အကျွန်ုပ်နှင့် ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မြေပေါ်မှာလဲ၍နေကြစဉ်၊ ရှောလု၊ ရှောလု၊ ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် ညှဉ်းဆဲသနည်း။ ဒုတ်ချွန်ကို ခြေနှင့်ကျောက်လျှင် ခက်လှသည်ဟု ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့် ပြောသောစကားသံကို အကျွန်ုပ်ကြားလျှင်၊–
၂၆း၁၅ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူနည်းဟု အကျွန်ုပ်မေးလျှောက်သော်၊ ငါကား၊ သင်ညှဉ်းဆဲသော နာဇရက်မြို့သား ယေရှုဖြစ်သတည်း။–
၂၆း၁၆ သို့သော်လည်း၊ ထ၍ မတ်တတ်နေလော့။ –

၂၆း၁၇ ငါသည် ယုဒအမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသားတို့လက်မှ သင့်ကိုကယ်လွှတ်၍၊–
၂၆း၁၈ သင်သည် ယခုမြင်ရသော အကြောင်းအရာတို့နှင့်၊ နောက်မှ ငါသည် သင့်အား ထင်ရှားလတံ့သောအကြောင်းအရာတို့မှာ၊ အမှုဆောင်ရွက်သောသူ၊ သက်သေခံ သောသူအရာ၌ သင့်ကိုခန့်ထားစေခြင်းငှါ ငါသည် သင့်အားထင်ရှား၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် မှောင်မိုက်မှ အလင်းသို့ကူးပြောင်း၍၊ စာတန်၏ အာဏာထဲမှ ဘုရားသခင့်အထံတော်သို့ ပြောင်းလဲသောအားဖြင့် အပြစ်လွှတ်ခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရမည်အကြောင်းနှင့်၊ ငါကိုယုံကြည်သောအားဖြင့် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်သောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ အမွေခံရမည်အကြောင်း၊ သူတို့၏ မျက်စိကိုဖွင့်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ဆီသို့ သင့်ကိုငါ စေလွှတ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၆း၁၉ အိုအဂြိပ္ပမင်းကြီး၊ ကောင်းကင်က ဖြစ်သော ထိုဗျာဒိတ်တော်ကို အကျွန်ုပ်သည် နားမထောင်ဘဲ မနေရပါ။
၂၆း၂၀ လူတို့သည် နောင်တရရမည်။ နောင်တရခြင်းနှင့် ထိုက်တန်သောအကျင့်ကိုကျင့်ရမည်။ ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ ပြောင်းလဲရမည် ဟူ၍ဒမာသက်မြို့၌ ရှေ့ဦးစွာ ဟောပြောပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်တို့၌နေသောသူတို့အားငှင်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့အားငှင်း၊ ဟောပြောပါ၏။–
၂၆း၂၁ ထိုအကြောင်းများကြောင့်၊ ယုဒလူတို့သည် ဗိမာန်တော်၌ အကျွန်ုပ်ကိုဘမ်းဆီး၍ ကွပ်မျက်ခြင်းငှါ အားထုတ်ကြပါ၏။–
၂၆း၂၂ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် မစတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်ခံရ၍၊–
၂၆း၂၃ ယခုတိုင်အောင် ရှိနေရပါ၏။ ခရစ်တော်သည် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်ဟူ၍ငှင်း၊ သေခြင်းမှ အဦးဆုံးထမြောက်၍၊ ယုဒအမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသားတို့အား အလင်းကို ပေးမည်ဟူ၍ငှင်း၊ မောရှေမှစသော ပရောဖက်များတို့ ဟောပြောသောစကားထက် အကျွန်ုပ်သည် မလွန်ဘဲ၊ လူအကြီးအငယ်တို့အား သက်သေခံ၍ နေပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။
၂၆း၂၄ ထိုသို့ ပေါလုသည် အပြစ်ဖြေရာစကားကို လျှောက်သောအခါ၊ ဖေတ္တုမင်းက၊ ပေါလု၊ သင်သည် သူရူးဖြစ်၏။ သိပ္ပံအတတ်များကိုသင်၍ သူရူး အဖြစ်သို့ရောက်ခဲ့ပြီဟု ကြီးသောအသံနှင့်ဆို၏။–
၂၆း၂၅ ပေါလုကလည်း၊ မြတ်တော်မူသော ဖေတ္တုမင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် သူရူးမဟုတ်ပါ။ သမ္မာတရားနှင့်ငှင်း၊ ကောင်းသောစိတ်နှင့်ငှင်း၊ ယှဉ်သော စကားကို ပြောပါ၏။–
၂၆း၂၆ ဤအရာများကို အဂြိပ္ပမင်းကြီးသိတော်မူ၏။ ထိုမင်းရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ်အတည့် အလင်းလျှောက်ဝံ့ပါ၏။ ဤအမှုအရာတစုံတခုကိုမျှ မင်းကြီးမသိဘဲနေတော်မမူဟု အကျွန်ုပ်ထင်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဤအမှုသည် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ပြုသောအမှုမဟုတ်ပါ။
၂၆း၂၇ အိုအဂြိပ္ပမင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်သည် အနာဂတ္တိကျမ်းစာကို ယုံတော်မူသလော။ ယုံတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါသည်ဟု လျှောက်၏။–
၂၆း၂၈ အဂြိပ္ပမင်းကလည်း၊ သင်သည် ဖြားယောင်းသွေးဆောင်သောအားဖြင့်၊ ငါသည် ခရစ်ယာန်ဖြစ်လုပြီဟု ပေါလုအား ပြောဆိုလျှင်၊–
၂၆း၂၉ ပေါလုက၊ ကိုယ်တော်မှစ၍ ယနေ့တွင် အကျွန်ုပ်၏စကားကို ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည်၊ ဤသံကြိုးကိုထား၍၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သောသူ ဖြစ်လုသည်သာမက၊ လုံးလုံးဖြစ်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်ကို အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။–
၂၆း၃၀ ထိုအခါ မင်းကြီးနှင့် ဗေရနိတ်သည် ထ၍ မြို့ဝန်မင်းမှစသော အပေါင်းအဘော်များတို့နှင့်တကွ၊–
၂၆း၃၁ အခြားသို့ သွားပြီးလျှင်၊ ဤသူသည် အသေသတ်ခြင်း၊ အကျဉ်းထားခြင်း ခံထိုက်သောအမှုကိုမပြုဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။–
၂၆း၃၂ အဂြိပ္ပမင်းကလည်း၊ ဤသူသည် ကဲသာဘုရင်၏အယူတော်ကို ခံပါမည်ဟုမဆို မမိလျှင် လွှတ်သင့်သည်ဟု ဖေတ္တုမင်းအား ဆို၏။

အခန်းကြီး (၂၇)

၂၇း၁ ထိုအခါ ငါတို့သည် ဣတလိပြည်သို့ သင်္ဘောနှင့်ကူးရမည်အကြောင်းကို စီရင်ပြီးမှ၊ ယုလိအမည်ရှိသော ဩဂုတ္တုတပ်နှင့်ဆိုင်သောတပ်မှူး၌ ပေါလုမှစ၍ အကျဉ်းခံသော အခြားသူတို့ကိုအပ်ကြ၏။–
၂၇း၂ အာဒြမုတ္တိသင်္ဘောကိုစီး၍ အာရှပြည်နားသို့ရောက်သွားမည်အကြံနှင့် လွှင့်ကြ၏။ အာရိတ္တခုအမည်ရှိသော မာကေဒေါနိပြည် သက်သာလောနိတ်မြို့သားသည် ငါတို့နှင့် ပါ၏။–
၂၇း၃ နက်ဖြန်နေ့တွင် ဇိဒုန်မြို့၌ ဆိုက်ကြပြီးလျှင်၊ ပေါလုသည် မိမိအဆွေခင်ပွန်းတို့ ထံသို့သွား၍ သူတို့၏လုပ်ကျွေးပြုစုခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း၊ ယုလိသည် ကျေးဇူးပြု၍ အခွင့်ပေးလေ၏။–
၂၇း၄ ထိုမြို့မှ ထွက်၍ လေမသင့်သောကြောင့်၊ ကုပရုကျွန်းမြောက်ဘက်နားသို့ ရှောက်သွားသဖြင့် ကိလိကိပြည်၊–
၂၇း၅ ပံဖုလိပြည်နှင့်စပ်သော ပင်လယ်ကို ကူး၍၊ လုကိပြည်၊ မုရမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။–
၂၇း၆ ထိုမြို့၌ ဣတလိပြည်သို့ကူးသော အာလေဇန္ဒြိ သင်္ဘောကို တပ်မှူးသည်တွေ့၍၊ ထိုသင်္ဘောထဲသို့ ငါတို့ကိုသွင်းထားလေ၏။–
၂၇း၇ နှေးနှေးသာသွား၍ နေ့ရက်ကာလကြာသောအခါ၊ ပင်ပန်းစွာကြိုးစား၍ ကနိဒ်မြို့နှင့်တည့်တည့်ရောက်ပြီးမှ၊ လေမသင့်သောကြောင့် ကရေတေကျွန်း အရှေ့ဘက်၊ သာလမုန်မြို့အနားသို့ ပင်ပန်းစွာရှောက်သွား၍၊–
၂၇း၈ လာသဲမြို့နှင့် အနီး၊ ကာလုလိမင်း အမည်ရှိသောအရပ်သို့ရောက်ကြ၏။
၂၇း၉ ကာလကြာသည်ရှိသော်၊ ကြီးစွာသော ဥပုသ်နေ့လွန်၍ ပင်လယ်မကူးသင့်သော လဥတုအချိန်ဖြစ်သည်ကို ပေါလုသည်ထောက်၍၊–
၂၇း၁၀ အချင်းလူတို့၊ ယခုမှာ ပင်လယ်ကူးလျှင် သင်္ဘောနှင့် ကုန်များတို့သည် ဆုံးရှုံးသည်သာမက၊ ငါတို့အသက်ပျက်စီးရာသော ဘေးအန္တရာယ် ရောက်မည်ကို ငါထင်မြင်သည်ဟု သတိပေး၏။–
၂၇း၁၁ သို့သော်လည်း၊ တပ်မှူးသည် ပေါလုစကားကိုနားမထောင်ဘဲ၊ တတ်မကိုင်စကားနှင့် သင်္ဘောသူကြီးစကားကိုနားထောင်၏။
၂၇း၁၂ ထိုမြို့ဆိပ်၌ဆောင်းကာလပတ်လုံး မနေသင့်သောကြောင်း တဖန်လွှင့်ပြန်၍ ဖိနိတ်မြို့ဆိပ်သို့မှီနိုင်လျှင်၊ ထိုဆိပ်၌ ဆောင်းကာလကိုလွန်စေသော် သာ၍ကောင်းမည်ဟု လူအများတို့သည်ဆိုကြ၏။ ဖိနိတ်ဆိပ်ကား၊ ကရေတေကျွန်း၌ရှိ၏။ အနောက်မြောက်သို့ငှင်း၊ အနောက်တောင်သို့ငှင်း မျက်နှာပြု၏။–
၂၇း၁၃ တောင်လေသည် ဖြည်းညှင်းစွာလာသောအခါ၊ ယခုမှီနိုင်သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့်လွှင့်၍၊ ကရေတေကျွန်းနားသို့ ရှောက်သွားကြ၏။–
၂၇း၁၄ ကာလမကြာမမြင့်မှီ ဥရုကလုဒုန်အမည်ရှိသော လေပြင်းမုန်တိုင်းသည် သင်္ဘောကိုတိုက်၍၊–

၂၇း၁၅ တဟုန်တည်း ဆောင်သွားသဖြင့်၊ သင်္ဘောသည် ထိုလေကိုမခံနိုင်သောကြောင့်၊ ငါတို့သည် အားလျော့၍ လေတိုက်ရာသို့ ပါလွင့်ကြ၏။–
၂၇း၁၆ ကလောဒေကျွန်းနားမှာ ပြေးစဉ်တွင်၊ သမ္ဗန်ကို မပျက်စေခြင်းငှါ ပင်ပန်းစွာကြိုးစား၍၊–
၂၇း၁၇ သင်္ဘောပေါ်သို့တင်ပြီးလျှင်၊ သင်္ဘောကို ခိုင်ခံ့စေခြင်းငှါ ကြိုးနှင့် ပတ်စည်းကြ၏။ သောင်ပေါ်မှာတင်မည်ကိုလည်း စိုးရိမ်သောကြောင့် ရွက်ကို သိမ်းသဖြင့် လေတိုက်ရာသို့ ပါလွင့်ကြ၏။–
၂၇း၁၈ လှိုင်းထအားကြီးသောကြောင့် အလွန်တုန်လှုပ်၍၊ နက်ဖြန်နေ့၌ ဝန်ကိုထုတ်ပစ်ကြ၏။
၂၇း၁၉ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ သင်္ဘောတန်ဆာများကို ကိုယ်လက်နှင့် ကိုင်ယူ၍ ပစ်လိုက်ကြ၏။–
၂၇း၂၀ နေ၊ လ၊ ကြယ်နက္ခတ်တို့ကို တာရှည်စွာမမြင်ရ၍ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းအားကြီးသေးသဖြင့်၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်မည်ဟု မြော်လင့်စရာ အခွင့်အလျှင်းမရှိ။
၂၇း၂၁ အစာကိုမစားဘဲ ကြာမြင့်စွာနေကြပြီးမှ၊ ပေါလုသည် ထိုသူတို့၏အလယ်၌ထ၍၊ အချင်းလူတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်၍ ကရေတေကျွန်းမှ မလွှင့်ဘဲနေလျှင် ဤပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ရကြ၏။–
၂၇း၂၂ ယခုတွင် စိတ်သက်သာခြင်း ရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်္ဘောဆုံးခြင်းမှတပါး သင်တို့တွင် အဘယ်သူမျှ အသက်မဆုံးရ၊–
၂၇း၂၃ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ငါ့ကိုပိုင်တော်မူ၍၊ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်သည် ယနေ့ညဉ့်၌တွင် ငါ့အနားမှာ ပေါ်လာလျက်၊–
၂၇း၂၄ ပေါလု၊သင်သည်မစိုးရိမ်နှင့်။ ကဲသာဘုရင်ရှေ့သို့ရောက်ရမည်။ သင်နှင့်အတူ ပင်လယ်ကူးသောသူအပေါင်းတို့ကို ဘုရားသခင်သည် သင့်အား ပေးတော်မူပြီဟုဆို၏။–
၂၇း၂၅ ထိုကြောင့် အချင်းလူတို့၊ သက်သာခြင်းရှိကြလော့။ ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ငါသည် ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍ ယုံခြင်းရှိ၏။–
၂၇း၂၆ သို့သော်လည်း တစုံတခုသောကျွန်းပေါ်မှာ သင်္ဘောတင်၍ ပျက်ရမည်ဟု ပေါလုဆို၏။
၂၇း၂၇ တဆယ်လေးရက်မြောက်သော နေ့ညဉ့်ရောက်သောအခါ၊ ငါတို့သည် အာဒြိပင်လယ်တွင် အရပ်လေးမျက်နှာသို့ လူးလာသွားကြစဉ်၊ သန်းခေါင် အချိန်၌ တစုံတခုသောကမ်းအနီးသို့ ရောက်လုသည်ဟု သင်္ဘောသားတို့သည် ထင်မှတ်သဖြင့်၊–
၂၇း၂၈ ရေကိုစမ်းလျှင် အလံနှစ်ဆယ်ရှိသည်ကိုတွေ့ကြ၏။ ထိုမှ စိုးစည်းလွန်ပြန်လျှင်၊ တဖန် ရေကိုစမ်း၍ တဆယ်ငါးလံရှိသည်ကို တွေ့ကြ၏။–
၂၇း၂၉ ကျောက်ကို တိုက်မိမည် စိုးရိမ်သောကြောင့် သင်္ဘောပဲ့မှ ကျောက်ဆူးလေးလက်ကိုချ၍ မိုဃ်းလင်းပါစေဟု ဆုတောင်းကြ၏။–
၂၇း၃၀ သင်္ဘောသားတို့သည် သင်္ဘောကို စွန့်သွားမည်ဟု အကြံရှိသည်နှင့် သင်္ဘောဦးသို့သွား၍ ကျောက်ဆူးချဟန်ပြုလျက် သမ္ဗန်ကိုလျှော့စဉ်တွင်၊–
၂၇း၃၁ ပေါလုက၊ ဤသူတို့သည် သင်္ဘောပေါ်၌မနေလျှင် သင်တို့သည် ချမ်းသာမရနိုင်ကြဟု တပ်မှူးမှစ၍ စစ်သူရဲတို့အား ဆို၏။–
၂၇း၃၂ ထိုအခါ စစ်သူရဲတို့သည် သမ္ဗန်ကြိုးကို ခုတ်ဖြတ်၍ ချလိုက်ကြ၏။
၂၇း၃၃ မိုဃ်းလင်းလုသောအခါ အစာကိုစားစေခြင်းငှါ ပေါလုသည် လူအပေါင်းတို့ကိုတိုက်တွန်းလျက်၊ သင်တို့သည် တဆယ်လေးရက်ပတ်လုံး မြော်လင့်၍ ယနေ့တိုင်အောင် အစာမစားဘဲ ငတ်မွတ်လျက်နေကြ၏။–
၂၇း၃၄ ထိုကြောင့် အစာစားကြလော့။ စားလျှင် ချမ်းသာရခြင်းအကြောင်းဖြစ်လိမ့်မည်။–
၂၇း၃၅ သင်တို့ဆံခြည်တပင်မျှ မပျက်စီးရဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ပေါလုသည် မုန့်ကိုယူ၍ ထိုသူများရှေ့၌ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍စားလေ၏။–
၂၇း၃၆ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်း စိတ်သက်သာခြင်းရှိ၍ အစာကိုစားကြ၏။–
၂၇း၃၇ ထိုသင်္ဘော၌ ပါသောသူများတို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့် နှစ်ရာခုနစ်ကျိပ် ခြောက်ယောက်ရှိသတည်း။–
၂၇း၃၈ ဝစွာစားပြီးမှ ဆန်စပါးကို ပင်လယ်ထဲသို့ပစ်ချ၍ သင်္ဘောကို ပေါ့စေကြ၏။
၂၇း၃၉ မိုဃ်းလင်းသောအခါ ထိုအရပ်ကိုမသိသော်လည်း၊ ထောင့်ကွေ့တခု၌ သင်္ဘောဆိပ်ရှိသည်ကိုမြင်သောကြောင့်၊ သင်္ဘောကို အထဲသို့သွင်းနိုင်လျှင် သွင်းမည်ဟု အကြံရှိကြ၏။–
၂၇း၄၀ ကျောက်ဆူးတို့ကိုလွှတ်၍ ပင်လယ်ထဲသို့ချလိုက်ပြီးမှ တက်မတို့ကို ဆိုင်းသောကြိုးများကိုဖြည်၍၊ ရွက်ကို လေ၌ဖြန့်ဖွင့်လျက် ကမ်းနားသို့ တိုက်သွားကြ၏။–
၂၇း၄၁ ရေဆိုင်ရာသို့ရောက်လျှင်၊ သင်္ဘောကို သောင်ပေါ်မှာတင်စေ၍ ဦးမလှုပ်ဘဲနေသဖြင့်၊ ပဲ့ကိုလှိုင်းတံပိုးရိုက်သောကြောင့် ကျိုး၏။
၂၇း၄၂ ထိုအခါ အကျဉ်းခံသောသူတို့သည် ကုန်းသို့ကူး၍ပြေးမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် စစ်သူရဲတို့သည် သတ်မည်ဟု အကြံရှိကြ၏။–
၂၇း၄၃ တပ်မှူးသည် ပေါလုကိုချမ်းသာစေခြင်းငှါ အလိုရှိသဖြင့်၊ စစ်သူရဲတို့၏အကြံကိုမြစ်တား၍၊ ကူးနိုင်သောသူတို့သည် အရင်ဆင်း၍ ကုန်းသို့ သွားစေခြင်းငှါ၎င်း၊–
၂၇း၄၄ ကြွင်းသောသူတို့သည် ပျဉ်ပြားမှစ၍ သင်္ဘောတန်ဆာများကို စီးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ စီရင်လေ၏။ ထိုသို့ လူအပေါင်းတို့သည် ဘေးနှင့်လွတ်၍ ကုန်းပေါ်သို့ရောက်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၈)

၂၈း၁ ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ထိုကျွန်းကား မေလိတေကျွန်းဖြစ်သည်ကို သိကြ၏။–
၂၈း၂ မိုဃ်းရွာ၍ ချမ်းသောကြောင့် လူရိုင်းတို့သည် မီးမွေးပြီးလျှင်၊ ငါတို့အပေါင်းကို လက်ခံ၍ အထူးသဖြင့် ကျေးဇူးပြုကြ၏။–
၂၈း၃ ပေါလုသည် ထင်းကို စုသိမ်း၍ မီးပေါ်မှာ ထည့်စဉ်တွင်၊ မြွေဆိုးသည် မီးငွေ့ထဲက ထွက်၍ ပေါလု၏လက်ကို တွယ်လျက်နေ၏။–
၂၈း၄ ထိုလူရိုင်းတို့သည် မြင်လျှင်၊ ဤသူကား၊ လူအသက်ကိုသတ်သောသူ အမှန်ဖြစ်၏။ ပင်လယ်ဘေးမှ လွတ်သော်လည်း၊ အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ တရားသည် အခွင့်မပေး ဟု အချင်းချင်းဆိုကြ၏။–
၂၈း၅ ပေါလုသည် မြွေကို မီးထဲသို့ ခါချ၍ အဘယ်ဘေးမျှမသင့်။–
၂၈း၆ သူသည် တကိုယ်လုံးရောင်မည်။ တခဏခြင်းတွင်လဲ၍ သေမည်ဟု ထိုသူတို့သည် ကြာမြင့်စွာငံ့လင့်သော်လည်း၊ သူ၌မကောင်းသော

အပြစ်တစုံတခုကိုမျှ မမြင် လျှင် သဘောပြောင်းလဲ၍ ဤသူကားနတ်ဘုရားဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

၂၈း၇ ထိုအရပ်နှင့် မနီးမဝေး ပုဗလိအမည်ရှိသော ကျွန်းသူကြီး၏နေရာရှိ၏။ ထိုသူကြီးသည် ငါတို့ကိုလက်ခံ၍၊ သုံးရက်ပတ်လုံး ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကျွေးပြုစုလေ၏။–

၂၈း၈ ပုဗလိမင်း၏အဘသည် ဖျားနာနှင့် ဝမ်းကျသွေးသွန်နာစွဲ၍၊ တုံးလုံးနေသည်ကို ပေါလုဝင်၍ဆုတောင်းပြီးမှ၊ သူ့အပေါ်၌ လက်တင်၍ အနာကိုငြိမ်းစေ၏။–

၂၈း၉ ဤသို့ပြုသောကြောင့်၊ ထိုကျွန်း၌ အနာရောဂါစွဲသော အခြားသူရှိသမျှတို့သည် လာ၍ ချမ်းသာခြင်းကိုရကြ၏။–

၂၈း၁၀ ထိုသူတို့သည် များစွာသောလက်ဆောင်တို့ကိုပေး၍၊ ငါတို့သည် လွှင့်ပြန်သောအခါ၊ ရိက္ခာများကိုလည်း သင်္ဘောပေါ်သို့တင်ကြ၏။

၂၈း၁၁ သုံးလလွန်လျှင်၊ နတ်သားအမြွှာတို့၏ ရုပ်တုပါသော ထိုကျွန်း၌ ဆောင်းကာလပတ်လုံးနေခဲ့ဘူးသော အာလေဇန္ဒြိသင်္ဘောကို ငါတို့သည် စီးပြန်၍။–

၂၈း၁၂ သုရကုတ်မြို့သို့ဆိုက်လျှင် သုံးရက်နေကြ၏။–

၂၈း၁၃ ထိုမြို့မှလွှင့်ပြန်၍ ဝိုက်သွားသဖြင့်၊ ရေဂျုန်မြို့သို့ရောက်၍ တရက်နေပြီးမှ တောင်လေလာသောကြောင့်၊ နှစ်ရက်တွင် ပေါတယောလိမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။–

၂၈း၁၄ ထိုမြို့၌ ညီအစ်ကိုအချို့တို့ကိုတွေ့၍ ခုနစ်ရက်နေကြပါဟု သူတို့သည် တောင်းပန်သည်အတိုင်း၊ နေပြီးမှ၊ ရောမမြို့သို့ခရီးသွားကြ၏။–

၂၈း၁၅ ရောမမြို့သား ညီအစ်ကိုတို့သည် ငါတို့လာကြောင်းကိုကြားသိလျှင်၊ ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ အချို့တို့သည် အပ္ပိဈေးတိုင်အောင်၎င်း၊ အချို့တို့သည် သုံးစရပ်တိုင်အောင်၎င်း၊ လာကြပါ၏။ ပေါလုသည် ထိုသူတို့ကိုမြင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း၍ စိတ်သက်သာခြင်းသို့ရောက်လေ၏။–

၂၈း၁၆ ရောမမြို့သို့ရောက်ကြသောအခါ တပ်မှူးသည် အကျဉ်းခံသောသူတို့ကို ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူး၌ အပ်လေသော်၊ ပေါလုသည် မိမိကိုစောင့်သော စစ်သူရဲတယောက်နှင့်အတူ မိမိအလိုအလျောက် နေရသောအခွင့်ကိုရ၏။

၂၈း၁၇ သုံးရက်လွန်သောအခါ၊ ပေါလုသည် ယုဒလူအကြီးအကဲတို့ကိုခေါ်၍ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ အကျွန်ုပ်သည်ယုဒလူမျိုးကိုမပြစ်မှား၊ မိစဉ်ဘဆက်ကျင့်သောထုံးတမ်းကို မပယ်သောသူဖြစ်လျက်ပင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အကျဉ်းထား၍ ရောမလူတို့လက်သို့ အပ်လိုက်ကြ၏။–

၂၈း၁၈ ရောမလူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုစစ်ကြောပြီးမှ၊ သေထိုက်သော အပြစ်တစုံတခုကိုမျှမတွေ့သဖြင့် လွှတ်ခြင်းငှါအလိုရှိကြ၏။–

၂၈း၁၉ ထိုအလိုကို ယုဒလူတို့သည် ဆီးတားသောအခါ၊ ကဲသာဘုရင်၏ အယူတော်ကိုခံပါမည်ဟု အကျွန်ုပ်ဆိုရ၏။ ထိုသို့ဆိုသော် အမျိုးသားချင်းတို့ကို အပြစ်တင်စရာ တစုံတခုရှိသောကြောင့် ဆိုသည်မဟုတ်။ ထိုကြောင့် သင်တို့ကို မြင်၍ နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်ခေါ်ပါပြီ။–

၂၈း၂၀ ဣသရေလအမျိုး၏ မြော်လင့်ရာအတွက်ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံရပါ၏ဟု ပြောဆိုလျှင်၊–

၂၈း၂၁ ထိုသူတို့က၊ သင်၏ အကြောင်းကို ကြားလိုက်သောစာကို ယုဒပြည်မှ အကျွန်ုပ်တို့မရကြ။ ထိုပြည်မှလာသော ညီအစ်ကိုတို့တွင် အဘယ်သူမျှ သင်၌ အပြစ်ရှိကြောင်းကို မကြားမပြောပါ။–

၂၈း၂၂ သို့သော်လည်း ဤဘာသာသည် အရပ်ရပ်တို့၌ ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ခြင်းကိုခံရသောဘာသာဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သိကြသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏ အယူဝါဒကို သင်သည် ကိုယ်တိုင်ဘော်ပြသောစကားကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နားထောင်သင့်သည် ထင်ပါ၏ဟုဆိုကြလျှင်၊–

၂၈း၂၃ နေ့ရက်ကိုချိန်းချက်၍ လူများတို့သည် ပေါလုတည်းခိုရာအရပ်သို့ လာကြသည်ရှိသော်၊ ပေါလုသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို သက်သေခံသဖြင့်၎င်း၊ ထိုသူတို့သည် ယေရှု၏အကြောင်းများကို ယုံကြည်စေခြင်းငှါ၊ မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်းတို့ကိုအမှီပြု၍ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်သဖြင့်၎င်း၊ နံနက်အချိန်မှစ၍ ညအချိန်တိုင်အောင် ထုတ်ဘော်ဟောပြောလေ၏။

၂၈း၂၄ အချို့တို့သည် ပေါလု၏စကားကိုယုံကြ၏။ အချို့တို့သည် မယုံဘဲနေကြ၏။–

၂၈း၂၅ ထိုသို့ အချင်းချင်း သဘောကွဲပြား၍သွားကြ၏။ သွားကြစဉ်တွင် ပေါလုသည် စကားတခွန်းကိုပြောလိုက်သည်မှာ၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ပရောဖက်ဟေရှာယအားဖြင့် မိန့်တော်မူချက်ဟူမူကား၊–

၂၈း၂၆ သင်တို့သည် ကြားလျက်ပင် အနက်ကိုနားမလည်ဘဲ ကြားကြလိမ့်မည်။ မြင်လျက်ပင် အာရုံမပြုဘဲမြင်ကြလိမ့်မည်ဟု ထိုလူမျိုးရှိရာသို့သွား၍ ပြောလော့။–

၂၈း၂၇ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့မျက်စိမမြင်၊ နားမကြား၊ စိတ်နှလုံးမသိ၊ အကျင့်မပြောင်းလဲသူတို့ အနာရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေရသည်တိုင်အောင် သူတို့၏ စိတ်နှလုံးသည် မိုက်လျက်၊ နားသည်ထိုင်းလျက်၊ ကိုယ်မျက်စိကိုပိတ်လျက်ရှိကြ၏ဟု ငါတို့ဘိုးဘေးများအား လျောက်ပတ်စွာမိန့်တော်မူ၏။–

၂၈း၂၈ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကို တပါးအမျိုးသားတို့အား ပေးလိုက်သည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် နားထောင်မည် အရာကို သင်တို့သိမှတ်ကြလော့ဟု၊–

၂၈း၂၉ ပေါလုပြောဆိုပြီးမှ၊ ယုဒလူတို့သည်သွား၍ အချင်းချင်းများစွာသော ဆွေးနွေးနီးနှောခြင်းရှိကြ၏။

၂၈း၃၀ ထိုနောက်မှ ပေါလုသည် နှစ်နှစ်ပတ်လုံး မိမိငှါးသောအိမ်၌နေသဖြင့်၊ မိမိထံသို့ လာသောသူအပေါင်းတို့ကို ညှေ့ခံ၍၊–

၂၈း၃၁ အဘယ်သူမျှ မမြစ်တားဘဲ၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို အတည့်အလင်းဟောပြော၍ သခင်ယေရှုခရစ်၏ အကြောင်းများကို သွန်သင်ပြသလျက်နေ၏။

ရှင်လုကာစီရင်ရေးထားသော တမန်တော်ဝတ္ထု ပြီး၏။

ရောမသြဝါဒစာ။
ROMANS.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆				

ရောမဩဝါဒစာ။
ROMANS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ လူဇာတိအားဖြင့် ဒါဝိဒ်အမျိုးဖြစ်တော်မူထသော၊ –
၁း၂၊၃ သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူ၍၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်အားဖြင့်၊ –
၁း၄ တန်ခိုးနှင့်တကွ ဘုရားသခင်၏သားတော်ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသော ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်တည်းဟူသော မိမိသားတော်ကိုအကြောင်းပြု၍
ဘုရားသခင်သည် ရှေးကမိမိပရောဖက်များအားဖြင့်၊ သန့်ရှင်းသောကျမ်းစာ၌ ဂတိထားတော်မူသော ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောစေခြင်းငှါ၊
ရွေးချယ်ခွဲထား၍ တမန်တော်အရာ၌ခန့်ထားသော ယေရှုခရစ်၏ကျွန် ငါပေါလုသည်၊ –
၁း၅ ဘုရားသခင်ချစ်တော်မူ၍၊ –
၁း၆ သန့်ရှင်းသူအရာ၌ခန့်ထားသော ရောမမြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ –
၁း၇ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။
သခင်ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်ကိုအမှီပြု၍ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်နားထောင်စေခြင်းငှါ၊ ထိုသခင်ထံ၌ ကျေးဇူးတော်နှင့် တမန်တော်
အရာကို ငါတို့သည်ခံရကြပြီ။ ထိုသခင် ခေါ်ထားတော်မူသောသင်တို့သည်လည်း ထိုလူမျိုးတို့၌အပါအဝင်ဖြစ်ကြ၏။
၁း၈ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းအရာသည် မြေတပြင်လုံး၌ အနှံ့အပြားကျော်စောသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ယေရှုခရစ်အားဖြင့်၊ ငါ၏
ဘုရားသခင်ကျေးဇူးတော်ကို ရှေ့ဦးစွာငါချီးမွမ်း၏။ –
၁း၉ ငါသည်သင်တို့ကိုမခြားမလပ်အောက်မေ့၍ အစဉ်မပြတ်ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုသည်ဟု သားတော်၏ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောလျက်၊ အမှုတော်ကို
စိတ်ဝိညာဉ်နှင့်တကွ ငါဆောင်ရွက်၍ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်သည် ငါ၏သက်သေခံဖြစ်တော်မူ၏။ –
၁း၁၀ မကြာမမြင့်မှီ ဘုရားသခင်အလိုတော်အားဖြင့် အဆင်သင့်၍၊ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါလာရသောအခွင့် တစုံတခုရှိပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်း
ပဋ္ဌနာပြု၏။ –
၁း၁၁ သင်တို့သည် မြဲမြံခိုင်ခံ့မည်အကြောင်း၊ ငါသည် သင်တို့၌ ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးတစုံတခုကိုအပ်ပေးခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကိုအလွန်တွေ့မြင်ချင်ပါ၏။ –
၁း၁၂ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ငါနှင့်သင်တို့သည် ယုံကြည်သောအားဖြင့် အချင်းချင်း အားရသက်သာခြင်းသို့ရောက်ကြမည်အကြောင်းကိုဆိုလိုသတည်း။
၁း၁၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည် အခြားသောတပါးအမျိုးသားတို့တွင် အကျိုးကိုရသကဲ့သို့ သင်တို့တွင်လည်း အကျိုးတစုံတခုကိုရခြင်းငှါ၊ သင်တို့ရှိရာသို့
သွားမည်ဟု အဖန်ဖန်အကြံရှိကြောင်းကို သင်တို့မသိဘဲနေစေခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ။ ထိုသို့အကြံရှိသော်လည်း၊ ယခုတိုင်အောင်မြစ်တားသောအ
ကြောင်းရှိ၏။ –
၁း၁၄ ဟေလသလူဖြစ်စေ၊ လူရိုင်းဖြစ်စေ၊ ပညာရှိဖြစ်စေ၊ ပညာမဲ့ဖြစ်စေ၊ လူအမျိုးမျိုးတို့၏ကြွေးသည် ငါ၌တင်လျက်ရှိ၏။ –
၁း၁၅ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါတတ်နိုင်သမျှအတိုင်း ရောမမြို့သားဖြစ်သောသင်တို့အား ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောခြင်းငှါ စေတနာစိတ်ရှိ၏။ –
၁း၁၆ ငါသည် ခရစ်တော်၏ဧဝံဂေလိတရားကြောင့်၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုတရားသည် ရှေ့ဦးစွာ၌ ယုဒလူ၊ နောက်၌
ဟေလသလူ၊ ယုံကြည်သမျှသောသူအပေါင်းတို့ကို ကယ်တင်စေသော ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ဖြစ်၏။ –
၁း၁၇ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟု ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီ၊
ယုံကြည်ခြင်း၌တည်သော ဘုရားသခင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည်၊ ယုံကြည်ခြင်းအဘို့အလိုငှါ ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့် ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။
၁း၁၈ သမ္မာတရားကို အဓမ္မဖြင့် ဆီးတားနှိပ်စက်သောသူတို့ပြုတတ်သော ဘုရားမဲ့နေခြင်းအမှု၊ တရားကိုလွန်ကျူးခြင်းအမှုအမျိုးမျိုးတို့တဘက်၌
ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်သည် ကောင်းကင်မှထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ –
၁း၁၉ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သိအပ်သောဘုရားသခင်၏အကြောင်းအရာတို့သည် သူတို့တွင်ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည်
သူတို့အားပြတော်မူပြီ။ –
၁း၂၀ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရာများကို ထောက်ရှုသဖြင့်၊ ထာဝရတန်ခိုးတော်နှင့် ထာဝရအဖြစ်တော်တည်းဟူသော
မျက်မြင်မရ သောဘုရားသခင်၏အရာတို့သည် ကမ္ဘာတည်သည်ကာလမှစ၍ ထင်ရှားလျက်ရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကို
မဖုံးနိုင်ရာ။ –
၁း၂၁ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုသိလျက်ပင်၊ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းသင့်သည်အတိုင်း မချီးမွမ်း၊ ကျေးဇူးတော်ကိုလည်းမသိမမှတ်၊
အချည်းနှီးတွေးဆခြင်း၊ သတိမရှိသော စိတ်နှလုံးမိုက်မဲခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ –
၁း၂၂ ပညာရှိယောင်ဆောင်လျက်နှင့် လူမိုက်အရာ၌တည်ကြသည်ဖြစ်၍၊ –
၁း၂၃ မဖေါက်ပြန် မပျက်စီးနိုင်သော ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုပယ်လျက်၊ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သောလူ၏ရုပ်တု၊ သားငှက်အစရှိသော
တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်၏ရုပ်တုတို့ကို ဘုရားသခင်အရာ၌ချီးမြှောက်ကြ၏။
၁း၂၄ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကာယ၏အသရေကို အချင်းချင်းရှုတ်ချမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို သူတို့၏ကိလေသာ
စိတ်ညစ်ညူးခြင်းလက်သို့ အပ်လိုက်တော်မူ၏။ –
၁း၂၅ သူတို့သည် မှန်သောဘုရားသခင့်အရာ၌ အမှားကိုထားလျက်၊ ဖန်ဆင်းတတ်သောသခင်ကိုပယ်၍၊ ဖန်ဆင်းအပ်သောအရာကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်
သောသူဖြစ်ကြ၏။ ထိုသခင်သည် ထာဝရမင်္ဂလာရှိတော်မူ၏။ အာမင်။ –
၁း၂၆ ထိုသို့ပြုကြသောကြောင့် ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို ရှက်ကြောက်ဘွယ်သော ကိလေသာလက်သို့ အပ်လိုက်တော်မူ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊
မိန်းမတို့သည် ပကတိထုံးစံကိုစွန့်၍၊ ပကတိနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ထုံးစံကိုလိုက်ကြ၏။ –

၁း၂၇ ထိုအတူ၊ ယောကျ်ားတို့သည်လည်း မိန်းမနှင့်ဆက်ဆံခြင်းပကတိထုံးစံကိုစွန့်၍ အချင်းချင်းကိလေသာစိတ် ပူလောင်သဖြင့်၊ ရှက်ကြောက်ဘွယ်သောအမှုကို ယောကျ်ားချင်းပြုလျက်၊ မိမိတို့မှားယွင်းခြင်းနှင့်အလျောက် မိမိတို့အပြစ်ဒဏ်ကိုခံရကြ၏။–
၁း၂၈ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မသိမမှတ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ မလျောက်ပတ်သောအမှုကိုပြုစေမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို မောဟလက်သို့ အပ်လိုက်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊–
၁း၂၉ သူတို့သည် အလုံးစုံသောအဓမ္မကျင့်ခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်ကိုပြုခြင်း၊ ဆိုးညစ်ခြင်း၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ ငြူစူခြင်း၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ လှည့်ဖြားခြင်း၊ သူတပါးကိုမြင်ပျင်းခြင်းတို့နှင့်ပြည့်စုံသောသူ၊ ချောစားသောသူ၊–
၁း၃၀ ဆဲရေးသောသူ၊ ဘုရားသခင်ကိုမုန်းသောသူ၊ ကြမ်းတမ်းသောသူ၊ မာနထောင်လွှားသောသူ၊ ဝါကြွားသောသူ၊ မတတ်ကောင်းသောအတတ်ကိုစီရင်သောသူ၊ မိဘစကားကိုနားမထောင်သောသူ၊ သတိမရှိသောသူ၊ သစ္စာပျက်သောသူ၊–
၁း၃၁ မိဘသားမယားစသည်တို့ကိုမချစ်သောသူ၊ ရန်ငြိုးထားသောသူ၊ သနားခြင်းကရုဏာစိတ်မရှိသောသူ ဖြစ်ကြ၏။–
၁း၃၂ ထိုသို့ကျင့်သောသူတို့သည် သေပြစ်ကိုခံထိုက်သည်ဟု ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် သိလျက်ပင် ကိုယ်တိုင်ကျင့်သည်သာမက၊ ထိုသို့ကျင့်သောသူတို့၌ အားရဝမ်းမြောက်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ သူတပါးကို စစ်ကြောစီရင်တတ်သောသူ၊ သင်သည် ကိုယ်အပြစ်ကိုမဖုံးနိုင်ရာ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် စစ်ကြောစီရင်သောအမှုကိုပင်ကိုယ်တိုင်ပြုသည်ဖြစ်၍၊ သူတပါးကိုစစ်ကြောစီရင်သည်တွင် ကိုယ်အပြစ်ရှိကြောင်းကိုစီရင်ဆုံးဖြတ်ရာရောက်၏။–
၂း၂ ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့ပြုသောသူတို့ကို စီရင်တော်မူခြင်းအရာသည် သမ္မာတရားနှင့်ညီသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။–
၂း၃ ထိုသို့သောအမှုကို ကိုယ်တိုင်ပြုလျက်ပင်၊ သူတပါးပြုသည်ကို စစ်ကြောစီရင်သောသူ၊ သင်သည် ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူခြင်းနှင့်လွတ်မည်ဟု ထင်မှတ် သလော။–
၂း၄ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သည် သင့်ကိုနောင်တလမ်းသို့ သွေးဆောင်သည်ကို မသိမမှတ်ဘဲ၊ ကြွယ်ဝစွာကျေးဇူးပြုတော်မူခြင်း၊ သည်းခံတော်မူခြင်း၊ စိတ်ရှည်တော်မူခြင်းတို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြုသလော။–
၂း၅ ထိုသို့ပြုလျှင် စိတ်ခိုင်မာ၍ နောင်တမရသည်နှင့်အညီ ဒေါသနေ့တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏တရားတော် ထင်ရှားသောနေ့၌ ကိုယ်ခံစရာဘို့အမျက်ဒေါသကိုဆည်းဖူးသလော။–
၂း၆ ဘုရားသခင်သည် လူအသီးအသီးတို့အား မိမိတို့အကျင့်နှင့်အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးတော်မူလတံ့။–
၂း၇ ကောင်းသောအကျင့်ကိုအမြဲကျင့်၍၊ ဘုန်းအသရေကိုငှ်း၊ မဖေါက်ပြန်သောဇာတိကိုငှ်း၊ ရှာသောသူတို့အား ထာဝရအသက်ကိုပေးတော်မူလတံ့။–
၂း၈ ငြင်းဆန်သောသဘောရှိ၍၊ သမ္မာတရားကိုနားမထောင်ဘဲ မတရားသဖြင့်ကျင့်သောသူတို့ကိုကား၊ ပြင်းစွာသောဒေါသအမျက် ထွက်တော်မူလတံ့၊–
၂း၉ ရှေ့ဦးစွာ၌ ယုဒလူ၊ နောက်၌ဟေလလသလူ၊ ဆိုးညစ်သောအမှုကိုပြုသောသူရှိသမျှတို့သည် ကြီးစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာကို ခံရကြလတံ့၊–
၂း၁၀ ရှေ့ဦးစွာ၌ ယုဒလူ၊ နောက်၌ဟေလလသလူ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူရှိသမျှတို့သည် ဘုန်းအသရေချမ်းသာကို ခံစားရကြလတံ့။–
၂း၁၁ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သူ၏မျက်နှာကိုမျှမှတ်တော်မမူ။
၂း၁၂ ပညတ်တရားကိုမသိဘဲ ပြစ်မှားသောသူတို့သည် ပညတ်တရားမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ပညတ်တရားကိုသိလျက်ပင် ပြစ်မှားသောသူတို့သည် ပညတ်တရား၏စီရင်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။–
၂း၁၃ အကြောင်းမူကား၊ တရားနာသောသူသည်ဘုရားသခင်ရှေ့၌ဖြောင့်မတ်သည်မဟုတ်။ တရားကိုကျင့်သောသူသာလျှင် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်လိမ့်မည်။–
၂း၁၄ သာသနာပလူတို့သည် ပညတ်တရားတော်ကိုမသိဘဲ၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် တရားတော်ကိုကျင့်သောအခါ၊ သူတို့သည် ပညတ်တရားတော်ကမသိဘဲ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားကိုအမှီပြုသဖြင့်ငှ်း၊–
၂း၁၅ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်နှလုံးသည် သက်သေခံသဖြင့်ငှ်း၊ အချင်းချင်းဆွေးနွေးဆင်ခြင်၍ အပြစ်တင်လျက်၊ လွှတ်လျက်နေသဖြင့်ငှ်း၊ မိမိတို့စိတ်နှလုံး ထဲ၌ မှတ်သားသောတရား၏အကျိုးကို ထင်ရှားစွာပြကြ၏။–
၂း၁၆ ငါဟောပြောသော ဧဝံဂေလိတရားအတိုင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် လူတို့၏မထင်ရှားသောအမှုအရာတို့ကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူသော နေ့၌ ထိုသို့စီရင်တော်မူလတံ့။
၂း၁၇ သင်သည် ယုဒလူဟုသမုတ်ခြင်းကိုခံသောသူ၊ ပညတ်တရားတော်ကို ကိုးစားသောသူ၊ ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍ ဝါကြွားသောသူ၊–
၂း၁၈ အလိုတော်ကိုသိသောသူ၊ ပညတ်တရားတော်ကိုလေ့ကျက်သဖြင့် ခြားနားသောအရာတို့ကို ပိုင်းခြားတတ်သောသူဖြစ်သည်နှင့်၊–
၂း၁၉ လူကန်းတို့အား လမ်းပြသောသူ၊ မှောင်မိုက်၌နေသောသူတို့ကို လင်းစေသောသူ၊–
၂း၂၀ လူမိုက်တို့ကိုဆုံးမတတ်သောသူ၊ သူငယ်တို့ကိုနည်းပေးသောသူ၊ ပညတ်တရားတော်အားဖြင့် ပညာကိုငှ်း၊ သမ္မာတရားကိုငှ်း ရိပ်မိသောသူဖြစ်သည်ဟူ ၍၊ ကိုယ်ကိုထင်မှတ်တတ်သည်မှန်လျှင်၊–
၂း၂၁ သူတပါးကိုဆုံးမလျက်ပင် ကိုယ်ကိုမဆုံးမသလော။ သူ့ဥစ္စာကိုမခိုးနှင့်ဟု တရားဟောလျက်ပင် ကိုယ်တိုင်ခိုးသလော။–
၂း၂၂ သူ့မယားကိုမပြစ်မှားနှင့်ဟု ဆိုလျက်ပင် ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားသလော။ ရုပ်တုကို စက်ဆုပ်ရွံရှာလျက်ပင် ဗိမာန်တော်ကိုလုယူဖျက်ဆီးသလော။–
၂း၂၃ ပညတ်တရားတော်ကိုအမှီပြု၍ ဝါကြွားလျက်ပင် ထိုတရားကိုလွန်ကျူး၍ ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်အသရေတော်ကိုရှုတ်ချသလော။–
၂း၂၄ အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းစာ၌လာသည်နှင့်အညီ၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သင်တို့အကျင့်ကိုထောက်၍ ဘုရားသခင်၏နာမတော်ကိုကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။
၂း၂၅ သင်သည် ပညတ်တရားကိုကျင့်လျှင်၊ အရေဖျားလှီးခြင်းအားဖြင့်အကျိုးရှိ၏။ ပညတ်တရားကိုလွန်ကျူးလျှင်၊ သင်၏အရေဖျားလှီးခြင်းသည်အရေဖျားမလှီးဘဲဖြစ်ပြန်၏။–

၂း၂၆ ထိုမှတပါး၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောသူသည် တရား၌ပါသောပညတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်လျှင်၊ ထိုသူ၏အရေဖျားမလှီးဘဲအဖြစ်ကို အရေဖျားလှီးခြင်းအဖြစ်ကဲ့သို့ မှတ်ရသည်မဟုတ်လော။–

၂း၂၇ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောသူသည်လည်း ကိုယ်အလိုအလျောက်ပညတ်တရားကိုကျင့်လျှင်၊ ကျမ်းစာနှင့်အရေဖျားလှီးခြင်းရှိလျက်ပင် ပညတ်တရားကိုလွန်ကျူးသောသင်ကို တရားတွေ့၍ အရှုံးခံစေမည်မဟုတ်လော။–

၂း၂၈ အကြောင်းမူကား၊ အပြင်အားဖြင့်သာ ယုဒလူဖြစ်သောသူသည် ယုဒလူမှန်မဟုတ်။ အပြင်အားဖြင့်သာ ကိုယ်အသား၌ အရေဖျားလှီးခြင်းသည် အရေဖျားလှီးခြင်းအမှန်မဟုတ်။–

၂း၂၉ အတွင်းအားဖြင့် ယုဒလူဖြစ်သောသူသည် ယုဒလူမှန်၏။ အရေဖျားလှီးခြင်းလည်း ကျမ်းဟောင်းတရားအားဖြင့်မဟုတ်ဘဲ၊ ဝိညာဉ်တော် တရားအားဖြင့် စိတ်နှလုံးနှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ထိုသို့ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူ၏အချီးအမွမ်းသည် လူအလိုနှင့်မဆိုင်၊ ဘုရားသခင့်အလိုတော် နှင့်ဆိုင်သတည်း။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ယုဒလူသည် အဘယ်သို့သာသနည်း။ အရေဖျားလှီးခြင်းအားဖြင့် အဘယ်အကျိုး ရှိသနည်း။–

၃း၂ အထွေထွေသောအကျိုးများစွာရှိ၏။ ထူးမြတ်သောအကျိုးဟူမူကား၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောယုဒတို့သည် ဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်တော် များကိုခံရကြ၏။–

၃း၃ သူတို့တွင် အချို့မယုံသော်လည်း၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။ သူတို့မယုံဘဲနေခြင်းအရာသည် ဘုရားသခင်၏သစ္စာတော်ကို ဖျက်နိုင်သလော။–

၃း၄ မဖျက်နိုင်ရာ။ သို့ဖြစ်၍ မိန့်တော်မူချက်သည် ဖြောင့်ပါ၏။ တရားစီရင်သောအခါ အောင်မြင်တော်မူ၏ဟု ကျမ်းစာ၌ လာသည်နှင့်အညီ၊ လူခပ်သိမ်းတို့သည် သစ္စာပျက်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ သစ္စာတော်သည် တည်စေသတည်း။–

၃း၅ ငါတို့၏ မတရားသောအမှုသည် ဘုရားသခင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကို ထင်ရှားစေလျှင်၊ အဘယ်သို့ဆိုရသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် ဒဏ်ပေးတော်မူလျှင်၊ မတရားသောအမှုကို ပြုတော်မူသလော။ ထိုသို့ဆိုသော် လူသဘောအတိုင်း ငါဆိုသတည်း။–

၃း၆ ထိုသို့မဟုတ်ရာ။ ဟုတ်လျှင် လောကသားတို့ကို အဘယ်သို့ စစ်ကြောစီရင်တော်မူမည်နည်း။–

၃း၇ ထိုမှတပါး ငါသည် သစ္စာပျက်သောအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏သစ္စာတော်သည် ဂုဏ်အသရေတော်ကို တိုးပွားစေလျှင်၊ ငါ့ကို အပြစ်ရှိသောသူကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် စီရင်သေးသနည်းဟူ၍ မေးပြန်လျှင်၊–

၃း၈ ကောင်းသောအကျိုး ရှိစေခြင်းငှါ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်ကြကုန်အံ့ဟု လူအချို့တို့သည် ငါတို့ကိုကဲ့ရဲ့လျက်၊ ငါတို့စကားကိုပြန်ပြော သည်အတိုင်း ဆိုဦးမည်လော။ ထိုသို့ဆိုသောသူတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ဒဏ်ကို ခံထိုက်ကြ၏။

၃း၉ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့သည် မြတ်သလောဟု မေးပြန်သော်၊ အလျှင်းမမြတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ယုဒလူ၊ ဟေလသလူ အပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိကြောင်းကို အထက်ကပြခဲ့ပြီ။–

၃း၁၀ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ဖြောင့်မတ်သောသူမရှိ၊ တယောက်မျှမရှိ။–

၃း၁၁ နားလည်သောသူမရှိ။ ဘုရားသခင်ကို ရှာသောသူမရှိ။–

၃း၁၂ လူအပေါင်းတို့သည် လမ်းလွဲကြပြီ။ တညီတညွတ်တည်း အသုံးမရသောသူဖြစ်ကြပြီ။ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူမရှိ၊ တယောက် မျှမရှိ။–

၃း၁၃ သူတို့၏ လည်ချောင်းသည် ဖွင့်ထားသောသင်္ချိုင်းတွင်းဖြစ်၏။ သူတို့သည် လျှာနှင့်လှည့်စားတတ်ကြ၏။ သူတို့နှုတ်ခမ်းအထဲမှာ မြွေဆိုးအဆိပ် အတောက်ရှိ၏။–

၃း၁၄ သူတို့နှုတ်သည် ကျိန်ဆဲသောစကား၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားနှင့် ပြည့်ဝ၏။–

၃း၁၅ သူတို့ခြေသည် လူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါ လျင်မြန်၏။–

၃း၁၆ သူတို့သွားရာလမ်း၌ ပျက်စီးခြင်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းရှိ၏။–

၃း၁၇ ချမ်းသာလမ်းကို သူတို့မသိကြ။–

၃း၁၈ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရသောအကြောင်းသည် သူတို့မျက်စိ၌မထင်ဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။–

၃း၁၉ ပညတ်တရား၌ ပါသမျှသောစကားတို့သည် ပညတ်တရားကိုခံသောသူတို့နှင့်စပ်ဆိုင်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ထိုသို့ဖြစ်၍၊ လောကီသား အပေါင်းတို့သည် စကားတခွန်းကိုမျှ မပြောနိုင်ဘဲ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ အပြစ်သင့်သောသူဖြစ်ကြ၏။–

၃း၂၀ ထိုသို့ ပညတ်တရားသည် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ထင်ရှားစေသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ပညတ်တရား၏အကျင့်အားဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ်ရာသို့မရောက်ရာ။

၃း၂၁ ယခုမူကား၊ ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်းတို့သည် သက်သေခံသည်နှင့်အညီ၊ ပညတ်တရားနှင့်မစပ်ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားတည်းဟူသော၊–

၃း၂၂ ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်၊ ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့အဘို့ဖြစ်၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့အပေါ်သို့ ရောက်သော ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည် ထင်ရှားခဲ့ပြီ။ ခြားနားခြင်းအလျှင်းမရှိ။–

၃း၂၃ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ လူအပေါင်းတို့သည် ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ အသရေပျက်ကြပြီ။–

၃း၂၄ ယေရှုခရစ်ရွေးနှုတ်တော်မူသောအားဖြင့် အဘိုးကိုမပေးဘဲ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ရကြ၏။–

၃း၂၅ ဘုရားသခင်သည် သည်းခံတော်မူ၍၊–

၃း၂၆ လွန်ခဲ့ပြီးသော ဒုစရိုက်အပြစ်များကို မှတ်တော်မမူရာတွင်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ယခုကာလ၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားတော်ကို ထင်ရှားစေ၍၊ ယေရှုကို ယုံကြည်သောသူတို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူသော်လည်း၊ တရားသဖြင့်ပြုတော်မူခြင်းငှါ၎င်း၊ ယေရှုခရစ်၏အသွေးတော်ကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်၊ ထိုခရစ်တော်ကို အပြစ်ဖြေရာအကြောင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူပြီ။

၃း၂၇ သို့ဖြစ်လျှင် ဝါကြွားစရာအကြောင်းကား အဘယ်သို့နည်းဟုမေးသော်၊ ဝါကြွားစရာအကြောင်းကိုပယ်ပြီ။ အဘယ်တရားအားဖြင့်ပယ်သနည်း။

အကျင့်တရားအားဖြင့် ပယ်သလော။ အကျင့်တရားအားဖြင့် ပယ်သည်မဟုတ်။ ယုံကြည်ခြင်း တရားအားဖြင့်ပယ်ပြီ။–

၃း၂၈ ထိုကြောင့် လူမည်သည်ကား၊ ပညတ်တရား၏အကျင့်မရှိဘဲ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်တတ်သည်ဟု ယူရ၏။–

၃း၂၉ ဘုရားသခင်သည် ယုဒလူတို့၏ ဘုရားသာဖြစ်တော်မူသလော။ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်လော။ ဟုတ်ပေ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားလည်းဖြစ်တော်မူ၏။–

၃း၃၀ အကြောင်းမူကား၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူနှင့် မခံသောသူနှစ်ဦးကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေတော်မူသော ဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိတော်မူ၏။–

၃း၃၁ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ငါတို့သည် ပညတ်တရားကိုပယ်ကြသလော။ အလျှင်းမပယ်၊ သာ၍ တည်စေကြ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါတို့အဘ အာဗြဟံသည် ဇာတိပကတိအားဖြင့် အဘယ်အကျိုးကိုရသနည်း။–

၄း၂ အာဗြဟံသည် အကျင့်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်သည်မှန်လျှင် ဝါကြွားစရာအကြောင်းရှိ၏။ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ထိုသို့မဟုတ်။–

၄း၃ ကျမ်းစာ၌ အဘယ်သို့လာသနည်း။ အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏။–

၄း၄ အကျင့်ရှိသောသူမည်သည်ကား၊ ကျေးဇူးအားဖြင့် အကျိုးကိုခံရသည်မဟုတ်။ ခံထိုက်သောအားဖြင့် ခံရ၏။–

၄း၅ အကျင့်မရှိသောသူမည်သည်ကား၊ မတရားသောသူ၏အပြစ်ကို ဖြေသောသူကို ယုံကြည်လျှင်၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်လျက်ရှိ၏။–

၄း၆ ထိုအတူ၊ ဘုရားသခင်သည် အကျင့်ကိုမထောက်ဘဲလျက် ပေးတော်မူသော ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုရသောသူ၏မင်္ဂလာကို ဒါဝိဒ်သည် ရည်မှတ်၍ ဆိုသည်ကား၊ –

၄း၇ အပြစ်မှလွတ်ခြင်း၊ ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုဖုံးအုပ်ခြင်းသို့ရောက်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။–

၄း၈ ထာဝရဘုရား အပြစ်တင်တော်မူခြင်းနှင့် လွတ်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု ပြောဆိုသတည်း။

၄း၉ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတို့သာလျှင် ထိုမင်္ဂလာကို ရကြသလော။ သို့မဟုတ် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူတို့သည်လည်း ရကြသလော။ အဘယ်ကြောင့်မေးသနည်းဟူမူကား၊ ယုံကြည်ခြင်းကို အာဗြဟံ၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့မှတ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။–

၄း၁၀ ထိုသို့ဆိုသော် အဘယ်သို့မှတ်သနည်း။ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံပြီးမှမှတ်သလော။ မခံမှီမှတ်သလော။ ခံပြီးမှ မှတ်သည်မဟုတ်။ မခံမှီမှတ်သတည်း။–

၄း၁၁ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံဘဲ ယုံကြည်သောသူတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိသည်ဟု မှတ်စရာအကြောင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ –

၄း၁၂ ငါတို့အဘ အာဗြဟံသည် ထိုသူအပေါင်းတို့၏အဘဖြစ်အံ့သောငှါ၎င်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသည်သာမက၊ ငါတို့အဘအာဗြဟံသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံမှီရှိသော ယုံကြည်ခြင်းလမ်းသို့လိုက်သောသူတို့၏အဘ ဖြစ်အံ့သောငှါ၎င်း၊ အာဗြဟံသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံမှီရှိသော ယုံကြည်ခြင်း၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတံဆိပ် တည်းဟူသော အရေဖျားလှီးခြင်း၏ လက္ခဏာကို ခံရသတည်း။–

၄း၁၃ ထိုမှတပါး၊ ဤလောကကိုအမွေခံစေမည်ဟု ဂတိတော်ကို အာဗြဟံမှစသော သူ၏အမျိုးအနွယ်တို့သည် ပညတ်တရားအားဖြင့် ရကြသည်မဟုတ်။ ယုံကြည်ခြင်း၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်ရကြ၏။–

၄း၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရားနှင့်ဆိုင်သောသူတို့သည် အမွေခံဖြစ်သည်မှန်လျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်းတရားကိုပယ်ပြီ။ ဂတိတော်လည်း အချည်းနှီးဖြစ်၏။–

၄း၁၅ ပညတ်တရားသည်ကား အမျက်ဒေါသနှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ပညတ်တရားမရှိလျှင်၊ လွန်ကျူးခြင်းအပြစ်မရှိ။–

၄း၁၆ ထိုကြောင့်၊ ဂတိတော်သည် ပညတ်တရားနှင့်ဆိုင်သော အမျိုးအနွယ်တို့၌ ပြည့်စုံသည်သာမက၊ အာဗြဟံ၏ ယုံကြည်ခြင်းတရားနှင့်ဆိုင်သော သူတို့၌ ပြည့်စုံလျက်၊ အာဗြဟံ၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့၌ ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ယုံကြည်ခြင်းတရားကိုသာ အမှီပြု၍ရောက်နိုင်၏။–

၄း၁၇ ငါသည် သင့်ကို လူမျိုးအများတို့၏အဘဖြစ်စေ၏ဟု ကျမ်းစာ၌လာသည်နှင့်အညီ၊ ထိုအာဗြဟံသည်ကား၊ သေလွန်သောသူတို့ကို ရှင်စေတော်မူထသော၊ မဖြစ်သေးသောအရာတို့ကို ဖြစ်သောအရာကဲ့သို့ မှာထားတော်မူသော ဘုရားသခင်တည်းဟူသော၊ ကိုယ်တိုင်ယုံကြည်သော ဘုရားရှေ့တော်၌ ခပ်သိမ်းသောငါတို့၏အဘဖြစ်သတည်း။–

၄း၁၈ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူသောဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း၊ မိမိသည် လူမျိုးအများတို့၏အဘဖြစ်မည်ဟု မြော်လင့်စရာအကြောင်း မရှိဘဲလျက် ယုံကြည်၍ မြော်လင့်လေ၏။–

၄း၁၉ ယုံကြည်အားကြီးသည်ဖြစ်၍ မိမိအသက်သည် အနှစ်တရာလောက်ရှိသဖြင့်၊ မိမိကိုယ်သည် အသေကဲ့သို့ရှိကြောင်းကို၎င်း၊ မိမိခင်ပွန်းစာရာ၏ ဝမ်းသည် သေကြောင်းကို၎င်း မအောက်မေ့၊ –

၄း၂၀ ယုံမှားသောစိတ်နှင့်ကင်း၍ ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်ကို တွေးတောခြင်းမရှိ၊ ယုံကြည်အားကြီးသဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း၍၊ –

၄း၂၁ ဂတိထားတော်မူသောသူသည် ဂတိတော်အတိုင်း တတ်နိုင်တော်မူသည်ကို စိတ်စွဲလမ်းလေ၏။–

၄း၂၂ ထိုကြောင့်၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို သူ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။

၄း၂၃ ထိုသို့ မှတ်တော်မူသည်ဟု အာဗြဟံအကျိုးအလို့ငှါသာ ကျမ်းစာ၌ရေးထားသည်မဟုတ်။–

၄း၂၄ ငါတို့အကျိုးအလို့ငှါ ရေးထားသတည်း။ ငါတို့သခင်ယေရှုကို သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသောသူကို ငါတို့သည် ယုံကြည်လျှင်၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းကို ငါတို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းဟု မှတ်တော်မူလတ္တံ့။–

၄း၂၅ ထိုသခင်ယေရှုသည် ငါတို့အပြစ်ကြောင့် အပ်နှံခြင်းကိုခံတော်မူ၏။ ငါတို့သည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်မည်အကြောင်း ထမြောက်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်လျှင်၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကိုခံစားကြ၏။–

၅း၂ ထိုကျေးဇူးတော်ကို ခံစားရသည်အကြောင်းမှာ ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍၊ ထိုသခင်အားဖြင့်သာ ခံစားသောအခွင့်ကိုရကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို မြော်လင့်၍ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။–

၅း၃ ထိုမျှမက၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကိုခံ၍ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းသည် သည်းခံခြင်းကိုပြုစုတတ်၏။–

၅း၄ သည်းခံခြင်းသည်လည်း သက်သေထင်ရှားခြင်းကိုပြုစုတတ်၏။ သက်သေထင်ရှားခြင်းသည်လည်း မြော်လင့်ခြင်းကို ပြုစုတတ်၏။–

၅း၅ ထိုမြော်လင့်ခြင်းသည် ရှက်ကြောက်စရာအကြောင်းနှင့် ကင်းလွတ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့အား ပေးတော်မူသော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်ကို ငါတို့စိတ်နှလုံးထဲသို့ ညွန်းလောင်းတော်မူ၏။–

၅း၆ ငါတို့သည် အကျိုးနည်းရှိစဉ်တွင် အချိန်တန်မှ ခရစ်တော်သည် မတရားသောသူတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံတော်မူ၏။–

၅း၇ ဖြောင့်မတ်သောသူအတွက်ကြောင့် အသေခံမည့်သူရှိခဲ၏။ သူတော်ကောင်းအတွက်ကြောင့် အသေခံဝံ့သောသူ ရှိကောင်းရှိလိမ့်မည်မှန်စေတော့။–

၅း၈ ငါတို့သည် အပြစ်ရှိစဉ်ပင်၊ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို အဘယ်မျှလောက်ချစ်တော်မူသည်ကို ငါတို့အား ထင်ရှားစွာပြတော်မူ၏။–

၅း၉ သို့ဖြစ်၍ ယခုတွင် အသွေးတော်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ပြီးမှ၊ ထိုသခင်အားဖြင့် အပြစ်ငရဲမှကယ်နှုတ်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု သာ၍ မြော်လင့်စရာရှိ၏။–

၅း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ရန်သူဖြစ်လျက်ပင် ဘုရားသခင်၏သားတော် အသေခံတော်မူခြင်းအားဖြင့်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုခံရသည်မှန်လျှင်၊ မိဿဟာယဖွဲ့ပြီးမှ၊ အသက်တော်အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်မည်ဟု သာ၍ မြော်လင့်စရာရှိ၏။–

၅း၁၁ ထိုမျှမက၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် မိဿဟာယဖွဲ့ရာ ကျေးဇူးကို ယခုခံပြီးလျှင်၊ ထိုသခင်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။

၅း၁၂ ဤအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ အပြစ်တရားသည် တယောက်သောသူအားဖြင့် ဤလောကသို့ဝင်၍၊ အပြစ်တရားအားဖြင့် သေခြင်းတရားဝင်သည်နှင့်အညီ၊ လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိသောကြောင့် သေခြင်းသို့ရောက်ရကြ၏။–

၅း၁၃ ပညတ်တရားကို မထားမှီတိုင်အောင် ဤလောက၌ အပြစ်ရှိ၏။ အဘယ်ပညတ်တရားမျှမရှိလျှင်၊ အပြစ်ရှိသည်ဟုမှတ်စရာမရှိ၊–

၅း၁၄ သို့သော်လည်း အာဒံလက်ထက်မှစ၍ မောရှေလက်ထက်တိုင်အောင် သေခြင်းတရားသည် အစိုးရ၏။ အာဒံပြစ်မှားသည်နည်းတူ မပြစ်မှားသောသူတို့ကိုပင် အစိုးရ၏။ ထိုအာဒံသည် နောက်လာလတံ့သောသူ၏ ပုံပမာဖြစ်သတည်း။

၅း၁၅ သို့သော်လည်း၊ ပြစ်မှားခြင်းသဘောနှင့် ကျေးဇူးတော်သဘောမတူ။ အကြောင်းမူကား၊ လူတယောက်သည် ပြစ်မှားသောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည် သေခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ တယောက်သောသူတည်းဟူသော ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်နှင့် ကျေးဇူးတော်၏ အကျိုးသည် လူများတို့၌ သာ၍ကြွယ်ဝပြည့်စုံ၏။–

၅း၁၆ ထိုမှတပါး၊ လူတယောက်ပြစ်မှားသောအရာနှင့် ကျေးဇူးတော်အရာမတူ။ အကြောင်းမူကား၊ တရားစီရင်သောအရာမှာ၊ အပြစ်တခုကြောင့်၊ ဒဏ်ခံစေဟုစီရင်၏။ ကျေးဇူးတော်အရာမှာ၊ အပြစ်များလျက်ပင် လွတ်စေဟုစီရင်၏။–

၅း၁၇ ထိုမှတပါး၊ လူတယောက်သည် ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထိုတယောက်သောသူအားဖြင့် သေခြင်းတရားသည် အစိုးရ၏။ ကျေးဇူးတော်၏ ကြွယ်ဝခြင်းကို၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ သွင်းပေးတော်မူခြင်းကို၎င်း ခံရသောသူတို့သည် တယောက်သောသူ တည်းဟူသောယေရှုခရစ်အားဖြင့် အသက်ရှင်လျက် သာ၍စိုးစံရကြလတံ့။–

၅း၁၈ ထိုကြောင့်၊ တယောက်သောသူ၏ပြစ်မှားခြင်းအားဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံရကြသည်နည်းတူ၊ တယောက်သောသူ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် အသက်နှင့်ယှဉ်သော ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ခြင်းအခွင့်ကိုရကြ၏။–

၅း၁၉ အကြောင်းမူကား၊ တယောက်သောသူသည် နားမထောင်သောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည် အပြစ်ရောက်သည်နည်းတူ၊ တယောက်သောသူသည် နားထောင်သောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ရကြ၏။–

၅း၂၀ ထိုမှတပါး၊ ပညတ်တရားသည် တဖန်ဝင်သဖြင့် ပြစ်မှားသောအပြစ်ပွါးများ၏။ သို့သော်လည်း အပြစ်ပွါးများသည်အရာမှာ ကျေးဇူးတော် သာ၍ကြွယ်ဝ၏။–

၅း၂၁ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ အပြစ်တရားသည် သေခြင်းအားဖြင့် အစိုးရသည်နည်းတူ၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ပြုစုတော်မူ၍ ကျေးဇူးတရားသည် ထာဝရအသက်နှင့်ယှဉ်သော ဖြောင့်မတ်ရာသို့သွင်းခြင်းအားဖြင့် အစိုးရလေအံ့သတည်း။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ထိုသို့မှန်လျှင်၊ အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ ကျေးဇူးတော်ပွါးများစေခြင်းငှါ အပြစ်တရားကိုကျင့်၍ နေရမည်လော။–

၆း၂ ထိုသို့မနေရ။ အပြစ်တရားမှ စုတေ့သောသူတို့သည် ထိုတရား၌ အဘယ်သို့ရှင်ရဦးမည်နည်း။–

၆း၃ ယေရှုခရစ်၌ ဗတ္တိဇံကိုခံသောသူရှိသမျှတို့သည် အသေခံတော်မူခြင်း၌ ဗတ္တိဇံကိုခံကြသည်ဟု သင်တို့မသိသလော။–

၆း၄ ထိုကြောင့်၊ အသေခံတော်မူခြင်း၌ ဗတ္တိဇံကိုခံသောအားဖြင့်၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော် သည် ခမည်းတော်၏ဘုန်းတန်ခိုးအားဖြင့် သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူသည်နည်းတူ၊ ငါတို့သည်လည်း အသစ်သောအသက်၌ ကျင်လည်ရကြသတည်း။–

၆း၅ တနည်းကား၊ အသေခံတော်မူခြင်း၏ပုံသဏ္ဍာန်ကိုဆောင်၍၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ ငါတို့သည် စိုက်ပျိုးလျက်ရှိသည် မှန်လျှင်၊ ထမြောက်တော်မူခြင်း၏

ပုံသဏ္ဍာန်ကိုဆောင်၍ စိုက်ပျိုးလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။–
၆း၆ ထိုမှတပါး၊ ငါတို့၏လူဟောင်းသည် ထိုသခင်နှင့်အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေသတ်ခြင်းကိုခံပြီဟု ငါတို့သိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် နောက်မှ အပြစ်တရား၏အစေကိုမခံစေခြင်းငှါ၊ အပြစ်တရား၏ကိုယ်ကို ဖျက်ဆီးမည် အကြောင်းတည်း။–
၆း၇ သေသောသူသည် အပြစ်တရား၏လက်မှ လွတ်လျက်ရှိ၏။–
၆း၈ ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှထမြောက်သောအခါ၊ သေခြင်းနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်တော်မူ၏။–
၆း၉ သေခြင်းတရားသည် နောက်တဖန် ကိုယ်တော်ကို မအုပ်စိုးရသည်ကိုထောက်သော်၊ ငါတို့သည်ခရစ်တော်နှင့်အတူသေလျှင်၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ ရှင်လိမ့်မည်ဟုသဘောရှိကြ၏။–
၆း၁၀ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူရာမှာ၊ အပြစ်တရားကြောင့် တကြိမ်သာ ခံတော်မူ၏။ အသက်ရှင်တော်မူရာမှာ၊ ဘုရားသခင့်အဘို့ရှင်တော်မူ၏။–
၆း၁၁ ထိုနည်းတူ သင်တို့သည် အပြစ်တရားနှင့်ဆိုင်သောအရာ၌ကား၊ အသေဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ဘုရားသခင်နှင့် ဆိုင်သောအရာ၌ကား၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် အသက်ရှင်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ထင်မှတ်ကြလော့။
၆း၁၂ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့၏သေတတ်သောကိုယ်ခန္ဓာ၏ တပ်မက်ခြင်းအလိုသို့ လိုက်ရသည်တိုင်အောင်၊ အပြစ်တရားသည် ထိုကိုယ်ခန္ဓာ၌ အစိုးမရစေနှင့်။–
၆း၁၃ သင်တို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများကို ဒုစရိုက်လက်နက်ဖြစ်စေ၍၊ အပြစ်တရားအား မဆက်ကြနှင့်။ သေခြင်းမှထမြောက်၍ အသက်ရှင်သောသူကဲ့သို့ ဘုရားသခင်အား ကိုယ်ကိုကိုယ်ဆက်ကြလော့။–
၆း၁၄ ကိုယ်အင်္ဂါများကိုလည်း သုစရိုက်လက်နက်ဖြစ်စေ၍၊ ဘုရားသခင်အား ဆက်ကြလော့။ သင်တို့သည် ပညတ်တရားလက်၌မရှိ၊ ကျေးဇူးတရား လက်၌ရှိသောကြောင့် အပြစ်တရားသည် သင်တို့ကိုမအုပ်စိုးရ။
၆း၁၅ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့သည် ပညတ်တရားလက်၌မရှိ၊ ကျေးဇူးတရားလက်၌ရှိသောကြောင့်၊ ဒုစရိုက်ကိုပြုရမည်လော။ ထိုသို့မပြုရ။–
၆း၁၆ အကြင်သူ၏အထံ၌ အစေခံကျွန်ဖြစ်ခြင်းငှါ သင်တို့ဝင်၍ အစေခံ၏၊ ထိုသူသည် သေခြင်းနှင့်ယှဉ်သော အပြစ်တရားဖြစ်စေ၊ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော နားထောင်ခြင်းတရားဖြစ်စေ၊ သင်တို့၏သခင်ဖြစ်သည်ကို မသိကြသလော။–
၆း၁၇ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏ကျွန်ဖြစ်ဘူးသော်လည်း၊ ယခုတွင် ခံခဲ့ပြီးသောသြဝါဒ နည်းဥပဒေသစကားကို စေတနာစိတ်နှင့် နားထောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပေ၏။–
၆း၁၈ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏လက်မှလွတ်ကြပြီဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၏ ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။–
၆း၁၉ ထိုသို့ ငါဆိုသော်၊ သင်တို့သည် ဇာတိ ပကတိအတိုင်း ဉာဏ်နည်းသောကြောင့်၊ လောကီဝေါဟာရအားဖြင့် ဆိုသတည်း။ သင်တို့သည် မိမိတို့ကိုယ်အင်္ဂါများကို အဓမ္မအလို့ငှါ ညစ်ညူးခြင်းတရား၊ အဓမ္မတရား၌သွင်း၍ ကျွန်ခံစေဘူးသည်နည်းတူ၊ ယခုမှာ ကိုယ်အင်္ဂါများကို သန့်ရှင်းခြင်းအလို့ငှါ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၌သွင်း၍ ကျွန်ခံစေကြလော့။–
၆း၂၀ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏ ကျွန်ဖြစ်စဉ်ကာလ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၏လက်မှလွတ်ကြ၏။–
၆း၂၁ ယခု သင်တို့ ရှက်ကြောက်သောထိုအကျင့်တို့ကို ကျင့်စဉ်အခါ၊ အဘယ်အကျိုးကိုရကြသနည်း။ ထိုသို့သောအကျင့်သည် သေခြင်း၌ လမ်းဆုံးသတည်း။–
၆း၂၂ ယခုမူကား၊ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏လက်မှလွတ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ကျွန်ဖြစ်ကြသည်နှင့်အညီ၊ သန့်ရှင်းခြင်းအကျိုးကိုရကြ၏။ အဆုံး၌လည်း ထာဝရအသက်ကိုရကြလိမ့်မည်။–
၆း၂၃ အပြစ်တရား၏အခကား သေခြင်းပေတည်း။ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောဆုကျေးဇူးတော်ကား၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ထာဝရအသက်ပေတည်း။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ပညတ်တရားကိုသိသောညီအစ်ကိုတို့၊ ပညတ်တရားသည် လူကိုအသက်ထက်ဆုံးမျှသာ ပိုင်သည်ကို မသိကြသလော။–
၇း၂ ဥပမာကား၊ လင်ရှိသောမိန်းမသည် လင်မသေမီတိုင်အောင်၊ ပညတ်တရားအားဖြင့် လင်၌ ချည်နှောင်လျက်ရှိ၏။ လင်သေလျှင်မူကား လင်ဝတ်နှင့်လွတ်၏။–
၇း၃ ထိုကြောင့်၊ မိမိလင်မသေမီ အခြားသောသူ၏မယားဖြစ်လျှင်၊ မျောက်မထားသောမိန်းမဟု ခေါ်ထိုက်၏။ လင်သေလျှင်မူကား၊ ထိုတရားနှင့် လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ အခြားသောသူ၏မယားဖြစ်သော်လည်း၊ မျောက်မထားသောမိန်းမဟု ခေါ်စရာအကြောင်းမရှိ။–
၇း၄ ထိုနည်းတူ၊ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အခြားသောသူတည်းဟူသော၊ သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူသော သူ၏မယားဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ တိုးပွါးမည်အကြောင်း၊ ခရစ်တော်၏ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် သေ၍ ပညတ်တရားနှင့်ကွာကြ၏။–
၇း၅ ငါတို့သည် ဇာတိပကတိ၌ ကျင်လည်သောအခါ၊ အပြစ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောစိတ်တို့သည် ပညတ်တရားအားဖြင့် ပေါက်၍ သေခြင်းတရား၏ အလိုနှင့်အညီ တိုးပွါးမည်အကြောင်း၊ ငါတို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများ၌ ပြုပြင်ကြ၏။–
၇း၆ ယခုမူကား၊ ကျမ်းစာ၌ပါသောတရားဟောင်းကိုမမှီဘဲ၊ ဝိညာဉ်တော်တရားသစ်ကိုမှီ၍ အမှုဆောင်ရွက်ခြင်းအလို့ငှါ၊ ငါတို့သည်သေသဖြင့် အုပ်ချုပ်သောပညတ်တရား၏လက်မှ လွတ်ခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ။
၇း၇ သို့ဖြစ်၍အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ ပညတ်တရား၌အပြစ်ရှိသလော။ အပြစ်မရှိနိုင်ရာ။ သို့ရာတွင် ပညတ်တရားအားဖြင့်သာ အပြစ်သဘောကို ငါသိရ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ လောဘစိတ်မရှိစေနှင့်ဟု ပညတ်တရားမဆိုလျှင်၊ လောဘသဘောကို ငါမသိ။–
၇း၈ အပြစ်တရားသည် ပညတ်တရားအားဖြင့် အခွင့်ရ၍၊ ငါ၌ အမျိုးမျိုးသောလောဘတို့ကိုဖြစ်စေ၏။ ပညတ်တရားမရှိလျှင်၊ အပြစ်တရားသေ၏။–
၇း၉ အထက်က ပညတ်တရားမရှိသဖြင့်၊ ငါသည် အသက်ရှင်၏။ ပညတ်တရားပေါ်သောအခါ အပြစ်တရားသည် ရှင်ပြန်၏။ ငါလည်းသေ၏။–
၇း၁၀ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ပညတ်တရားသည် သေခြင်းနှင့်ဆိုင်သည်ကိုငါတွေ့၏။–
၇း၁၁ အပြစ်တရားသည် ပညတ်တရားအားဖြင့် အခွင့်ရလျှင်၊ ငါ့ကိုလှည့်ဖြား၍ ထိုတရားအားဖြင့် ငါ့ကိုသတ်လေ၏။–

၇း၁၂ ထိုကြောင့်၊ တရားတော်သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိ၏။ ပညတ်တရားလည်း သန့်ရှင်းခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်းရှိ၏။–
၇း၁၃ သို့ဖြစ်လျှင် ကောင်းမြတ်သောအရာသည် ငါ၌ သေခြင်းအကြောင်းဖြစ်သလော။ မဖြစ်နိုင်ရာ။ အပြစ်တရားသည် မိမိ သဘောကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ကောင်းမြတ်သောအရာအားဖြင့် ငါ၌ သေခြင်းကိုပြု၍ သေခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့် အပြစ်တရားသည် ပညတ်တော်အားဖြင့် အလွန်အပြစ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းရှိသတည်း။
၇း၁၄ ထိုမှတပါး၊ ပညတ်တရားသည် ဝိညာဉ်ပကတိနှင့်စပ်ဆိုင်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ငါမူကား ဇာတိပကတိရှိ၏။ အပြစ်တရားလက်၌ ကျေးကျွန်ဖြစ်၏။–
၇း၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်ကို မနှစ်သက်။ ကျင့်ချင်သောအကျင့်ကို မကျင့်၊ ရွံရှာသောအကျင့်ကို ကျင့်၏။–
၇း၁၆ ထိုသို့ ငါသည် မကျင့်ချင်သောအကျင့်ကိုကျင့်လျှင်၊ ပညတ်တရားဖြောင့်သည်ဟု ငါဝန်ခံ၏။–
၇း၁၇ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ထိုမကောင်းသောအကျင့်ကို ငါ့ကိုယ်တိုင်ကျင့်သည်မဟုတ်။ ငါ့အထဲ၌နေသော အပြစ်တရားသည် ကျင့်၏။–
၇း၁၈ ငါ့အထဲမှာ ငါ့ဇာတိပကတိ၌ ကောင်းသောအရာတစုံတခုမျှ မတည်သည်ကို ငါသိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကျင့်ချင်သောစိတ်ရှိသော်လည်း၊ ကောင်းစွာကျင့်တတ်သောအခွင့်ကို ရှာ၍မတွေ့နိုင်။–
၇း၁၉ ငါသည် ကျင့်ချင်သော အကျင့်ကောင်းကိုမကျင့်၊ မကျင့်ချင်သော အကျင့်ဆိုးကိုကျင့်၏။–
၇း၂၀ ထိုသို့ ငါသည်မကျင့်ချင်သောအကျင့်ကိုကျင့်လျှင်၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်ကျင့်သည်မဟုတ်။ ငါ့အထဲ၌နေသောအပြစ်တရားသည် ကျင့်၏။–
၇း၂၁ ထိုသို့ကောင်းသောအကျင့်ကို ငါကျင့်ချင်သောအခါ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်စေတတ်သောတရားကို ငါတွေ့၏။–
၇း၂၂ ငါသည် အတွင်းလူအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားတော်ကိုနှစ်သက်၏။–
၇း၂၃ သို့သော်လည်း ငါ့ကိုယ်အင်္ဂါများ၌ရှိသော တရားတပါးသည် စိတ်ဝိညာဉ်တရားကို ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်သဖြင့်၊ ငါ့ကိုယ်အင်္ဂါများ၌ရှိသော အပြစ်တရားလက်သို့ ငါ့ကို ဘမ်းသွားအပ်နှံသည်ကို ငါမြင်၏။–
၇း၂၄ ငါသည် ငြိုငြင်သောသူဖြစ်ပါသည်တကား။ ဤအသေကောင်မှ ငါ့ကို အဘယ်သူကယ်လွှတ်မည်နည်း။–
၇း၂၅ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ကယ်လွှတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပေ၏။ ထိုသို့စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ တရားတော်အလိုသို့၄င်း၊ ဇာတိပကတိအားဖြင့် အပြစ်တရားအလိုသို့၄င်း၊ ငါလိုက်တတ်၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ဘုရားသခင် ကယ်လွှတ်တော်မူသောကြောင့် ယေရှုခရစ်၌တည်၍၊ ဇာတိပကတိအတိုင်းမကျင့်၊ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်း ကျင့်သောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် လွတ်ကြ၏။–
၈း၂ ယေရှုခရစ်၌တည်၍ အသက်ရှင်စေသောဝိညာဉ်တော်၏တရားသည် အပြစ်တရား၏လက်မှ၄င်း၊ သေခြင်းတရား၏လက်မှ၄င်း၊ ငါ့ကို ကယ်လွှတ်ပြီ။–
၈း၃ ဇာတိပကတိကြောင့် ပညတ်တရားသည်အားနည်း၍ မတတ်နိုင်သောအမှုကို ဘုရားသခင်ပြုတော်မူခြင်းငှါ၊ အပြစ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဇာတိပကတိ၏သဏ္ဌာန်ကိုဆောင်သော မိမိသားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူ၍၊ အပြစ်ဖြေဘို့ရာ ဇာတိပကတိ၌ အပြစ်ကို ဒဏ်ပေးတော်မူ၏။–
၈း၄ အကြောင်းမူကား၊ ဇာတိပကတိအတိုင်းမကျင့်၊ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်း ကျင့်သောငါတို့သည်၊ တရား၌ပါသောပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်းတည်း။–
၈း၅ ဇာတိပကတိရှိသောသူတို့သည် ဇာတိပကတိနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကို စွဲလမ်းသောစိတ်သဘောရှိကြ၏။ ဝိညာဉ်ပကတိ ရှိသောသူတို့မူကား၊ ဝိညာဉ်ပကတိနှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကို စွဲလမ်းသောစိတ်သဘောရှိကြ၏။–
၈း၆ ဇာတိပကတိ စိတ်သဘောသည် သေခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်ပကတိစိတ်သဘောသည် အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်းနှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။–
၈း၇ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဇာတိပကတိ စိတ်သဘောသည် ဘုရားသခင်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏ တရားတော်အလိုသို့မလိုက်တတ်။ ထိုမျှမက မလိုက်နိုင်။–
၈း၈ ထိုကြောင့် ဇာတိပကတိ၌ ကျင်လည်သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏စိတ်တော်နှင့် မတွေ့နိုင်ကြ။–
၈း၉ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် ဇာတိပကတိဘက်၌ ရှိကြသည်မဟုတ်။ ဝိညာဉ်ပကတိဘက်၌ရှိကြ၏။ ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်ကို မရသောသူမည်သည်ကား ခရစ်တော်နှင့်မဆိုင်။–
၈း၁၀ ခရစ်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ရှိတော်မူလျှင်၊ ကိုယ်ကာယသည် အပြစ်ကြောင့် အသေဖြစ်သော်လည်း ဝိညာဉ်မူကား ဖြောင့်မတ်ခြင်းကြောင့် အသက်ရှင်လျက်ရှိ၏။–
၈း၁၁ ထိုမျှမက၊ ယေရှုကို သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသော ဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်၊ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသောဘုရားသည် သင်တို့အထဲ၌ကျိန်းဝပ်သော မိမိဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်၊ သေတတ်သော သင်တို့၏ ကိုယ်ကာယကိုပင် ရှင်စေတော်မူမည်။
၈း၁၂ သို့ဖြစ်၍ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် ဇာတိပကတိအတိုင်း ကျင့်ရမည်အကြောင်း၊ ဇာတိပကတိ၏ကျွန် ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်။–
၈း၁၃ သင်တို့သည် ဇာတိပကတိအတိုင်း အသက်ရှင်လျှင် သေရကြမည်။ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ကိုယ်ကာယ၏အကျင့်တို့ကို သေစေလျှင် အသက်ရှင်ကြလိမ့်မည်။–
၈း၁၄ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော် ဆုံးမပဲ့ပြင်တော်မူသမျှသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြ၏။–
၈း၁၅ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် တဖန်ကြောက်ရွံ့တတ်သော ကျွန်၏သဘောကိုရကြသည်မဟုတ်။ အဗ္ဗအဘဟုခေါ်ရသောအခွင့်နှင့် သားဖြစ်ခြင်း၏သဘောကိုရကြပြီ။–
၈း၁၆ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြသည်ဟု ဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့၏ဝိညာဉ်နှင့်အတူ သက်သေခံတော်မူ၏။–
၈း၁၇ သားမှန်လျှင် အမွေခံ၊ ဘုရားသခင်၏အမွေခံဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်နှင့်အတူ ဘုန်းဝင်စားမည်အကြောင်း၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံရလျှင်၊

ထိုသခင်နှင့်ဆက်ဆံသောအမွေခံလည်းဖြစ်ကြ၏။
၈း၁၈ ငါတို့အား ပေါ်ထွန်းလတံ့သောဘုန်းကိုထောက်သော်၊ ယခုမျက်မှောက်ကာလ၌ ခံရသောဆင်းရဲဒုက္ခကို ပမာဏမပြုထိုက်ဟု ငါသဘောရှိ၏။–
၈း၁၉ ဤလောကသည် ဘုရားသခင့်သားတို့၏ ပေါ်ထွန်းခြင်းအရာကို အလွန်တောင့်တမြော်လင့်လျက်နေ၏။–
၈း၂၀ ဤလောကသည် အနိစ္စနိုင်ငံသို့ အလိုလိုလိုက်သည်မဟုတ်။–
၈း၂၁ ဘုရားသခင်သားတို့၏ ထူးမြတ်သော လွတ်ခြင်းချမ်းသာတည်းဟူသော ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းအနှောင်အဖွဲ့မှ ကယ်လွှတ်ခြင်းချမ်းသာကို ဝင်စားမည်ဟု မြော်လင့်ရသောအခွင့်ကိုပေး၍ အနိစ္စနိုင်ငံသို့ လိုက်စေတော်မူသောသူ၏ အလိုတော်ကြောင့်သာ လိုက်ရ၏။–
၈း၂၂ ဤလောကတနိုင်ငံလုံးသည် ယခုတိုင်အောင် တညီတညွတ်တည်းညည်းတွား၍ ဆင်းရဲခြင်းဝေဒနာကိုခံရသည်ဟု ငါတို့သိကြ၏။–
၈း၂၃ ထိုမျှမက ဝိညာဉ်တော်၏ကျေးဇူးတော်အစအဦးကို ခံပြီးသောငါတို့သည်လည်း၊ သားအရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းအကြောင်းတည်းဟူသော ကိုယ်ခန္ဓာရွေးနှုတ်ခြင်း ချမ်းသာကိုမြော်လင့်၍၊ စိတ်နှလုံးအထဲ၌ ညည်းတွားလျက်နေကြ၏။–
၈း၂၄ ငါတို့သည် မြော်လင့်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ မြော်လင့်သောအရာကို တွေ့မြင်လျှင် မြော်လင့်စရာ အကြောင်းမရှိ။ တွေ့မြင်သောအရာကို အဘယ်ကြောင့်မြော်လင့်ရမည်နည်း။–
၈း၂၅ ငါတို့သည် မတွေ့မမြင်သောအရာကို မြော်လင့်လျှင်မူကား၊ ထိုအရာကို သည်းခံသောစိတ်နှင့် ငံ့လင့်၍နေကြ၏။–
၈း၂၆ ထိုမှတပါး၊ ငါတို့မတတ်နိုင်သောအရာမှာ ဝိညာဉ်တော်သည် မစတော်မူ၏။ ငါတို့သည် ဆုတောင်းသင့်သည်အတိုင်း၊ အဘယ်ဆုကို တောင်းရမည်ဟု မသိကြ။ သို့ရာတွင် ငါတို့ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို နှုတ်မမြွက်နိုင်သော ညည်းတွားခြင်းအားဖြင့် ဝိညာဉ်တော်သည် စောင့်မတော်မူ၏။–
၈း၂၇ စိတ်နှလုံးကိုစစ်တော်မူသောသူသည်လည်း ဝိညာဉ်တော်၏စိတ်သဘောကိုသိတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဝိညာဉ်တော်သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ စောင့်မတော်မူ၏။
၈း၂၈ ဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူတည်းဟူသော ကြံစည်တော်မူခြင်းအတိုင်း ခေါ်တော်မူသောသူတို့၏အကျိုးကို ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် တညီတညွတ်တည်းပြုစုကြသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။–
၈း၂၉ ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် အများသောညီတို့တွင် သားဦးဖြစ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ရှေ့မဆွက သိတော်မူသောသူတို့ကို သားတော်၏ပုံသဏ္ဌာန်နှင့် တညီတည်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ရှေ့မဆွက ခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူ၏။–
၈း၃၀ ထိုသို့ ခွဲခန့်မှတ်သားနှင့်သောသူတို့ကို ခေါ်တော်မူ၏။ ခေါ်တော်မူသောသူတို့ကိုလည်း ဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေတော်မူ၏။ ထိုသို့ တည်စေတော်မူသောသူတို့ကိုလည်း ချီးမြှောက်တော်မူ၏။
၈း၃၁ သို့ဖြစ်၍ ဤအရာများတို့၌ အဘယ်သို့ပြောစရာရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘက်၌ရှိတော်မူလျှင်၊ အဘယ်သူသည် ငါတို့တဘက်၌ နေနိုင်မည်နည်း။–
၈း၃၂ မိမိသားတော်ရင်းကို မနှမြောဘဲ၊ ငါတို့ရှိသမျှအဘို့အလိုငှါ စွန့်တော်မူသောသူသည်၊ သားတော်နှင့်တကွ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ငါတို့အား မပေးဘဲ အဘယ်သို့နေတော်မူမည်နည်း။–
၈း၃၃ ဘုရားသခင်ရွေးကောက်တော်မူသောသူတို့ကို အဘယ်သူသည် အပြစ်တင်မည်နည်း။ ဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေသောသူကား၊ ဘုရားသခင် ပေတည်း။–
၈း၃၄ အပြစ်စီရင်သောသူကား အဘယ်သူနည်း။ အသေခံ၍ ခံသည်သာမက၊ သေခြင်းမှထမြောက်၍ ဘုရားသခင်၏လက်ျာတော် ဘက်၌နေလျက်၊ ငါတို့အဘို့ ဆုတောင်းသောသူကား ခရစ်တော်ပေတည်း။–
၈း၃၅ ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ငါတို့ကို အဘယ်သူကွာစေမည်နည်း။–
၈း၃၆ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်အတွက် အကျွန်ုပ်တို့သည် အစဉ်မပြတ် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရကြပါ၏။ သတ်ဘို့ရာထားသောသိုးကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို သူတပါး မှတ်တတ်ကြပါ၏ဟု ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်း၊ ဘေးနှင့်တွေ့ကြုံခြင်း၊ ကွပ်မျက်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ ထိုအမှုတို့တွင် အဘယ်အမှုသည် ခရစ်တော်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ကို ကွာစေမည်နည်း။–
၈း၃၇ မကွာစေသည်သာမက၊ ငါတို့ကို ချစ်တော်မူသောသူ၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ငါတို့သည် ထိုအမှုခပ်သိမ်းတို့ကိုခံစဉ်တွင်ပင် အထူးသဖြင့် အောင်မြင်ကြ၏။–
၈း၃၈ အကြောင်းမူကား၊ သေခြင်းဖြစ်စေ၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ၊ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်စေ၊အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်စေ၊ အာဏာတန်ခိုးဖြစ်စေ၊ မျက်မှောက်အရာဖြစ်စေ၊ နောင်လာလတ့ံသောအရာဖြစ်စေ၊–
၈း၃၉ အမြင့်ဖြစ်စေ၊ အနိမ့်ဖြစ်စေ၊ ဤအရာမှစ၍အဘယ်နိမ္မိတအရာမျှသည်၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ခံရသော ဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ကို မကွာစေနိုင်ဟု ငါသည် သဘောကျလျက်ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ငါ့ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောစိတ်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်တကွ ငါ့ဘက်၌ သက်သေခံလျက်၊ ငါသည်မုသာမပါ၊ ခရစ်တော်ရှေ့၌ မှန်ကန်စွာပြောသည်ကား၊–
၉း၂ ငါသည် အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိ၏။ စိတ်နှလုံးထဲ၌ မခြားမလပ် ပူပန်ခြင်းဝေဒနာရှိ၏။–
၉း၃ အကြောင်းမူကား၊ ဇာတိအားဖြင့် ငါ့အမျိုးသားချင်းဖြစ်သော ငါ့ညီအစ်ကိုတို့အတွက်၊ ငါသည် ကိုယ်တိုင် ခရစ်တော်နှင့်ခွါ၍ ကျိန်ခြင်းကိုခံချင်လောက်အောင်စိတ်ရှိ၏။–
၉း၄ ထိုသူတို့သည်ဣသရေလလူဖြစ်၍၊ သားအရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ ဘုန်းအာနုဘော်တော်နှင့်၎င်း၊ ပဋိညာဉ်တရားတို့နှင့်၎င်း၊ ပညတ်တရား ထားခြင်းနှင့်၎င်း၊ ဝတ်ပြုခြင်းနှင့်၎င်း၊ ဂတိတော်တို့နှင့်၎င်း၊ ဆိုင်ကြ၏။–
၉း၅ ဘိုးဘေးများတို့နှင့် ဆက်နွှယ်သောသူလည်းဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်သည်လည်း၊ ဇာတိအမျိုးအားဖြင့် ထိုသူတို့၏အမျိုးဖြစ်တော်မူ၏။

ထိုခရစ်တော်သည်လည်း ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို အစိုးရတော်မူ၍ ထာဝရ မင်္ဂလာရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ အာမင်။
၉း၆ ထိုသို့ဆိုသော် ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်မတည်ဟုငါမဆိုလို။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလနှင့် ဆက်နွယ်သောသူအပေါင်းတို့သည် ဣသရေလလူမှန်မဟုတ်။–
၉း၇ ထိုနည်းတူ အာဗြဟံ၏အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သောသူအပေါင်းတို့သည် အာဗြဟံ၏သားမှန်မဟုတ်။ ဣဇာက်၌သာ သင်၏အမျိုးတည်လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။–
၉း၈ ထိုကြောင့်၊ ဇာတိအမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားမှန်မဟုတ်။ ဂတိတော်နှင့်ဆိုင်သောသားတို့သည် အမျိုးအနွယ်မှန်သည်ဟု မှတ်တော်မူ၏။–
၉း၉ ဂတိတော်အချက်ဟူမူကား၊ ယခုမှစ၍ ကာလအချိန်စေ့သောအခါ၊ ငါလာ၍ စာရာသည် သားကိုရလိမ့်မည်ဟု လာသတည်း။–
၉း၁၀ ထိုမျှမက၊ ရေဗက္ကသည် ငါတို့အဘ ဣဇာက်နှင့် စုံဘက်၍ ပဋိသန္ဓေ စွဲယူသောအခါ–
၉း၁၁ ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော်မူခြင်းနှင့်ယှဉ်သော အကြံတော်သည် အကျင့်အားဖြင့်မတည်၊ ခေါ်တော်မူသောသူ၏အလိုတော်အားဖြင့် တည်မည်အကြောင်း၊ သားမဘွားမှီ၊ ထိုသားတို့သည် ကောင်းသောအကျင့်၊ မကောင်းသောအကျင့်ကိုမကျင့်မှီ၊–
၉း၁၂ သားအကြီးသည် သားအငယ်၌ ကျွန်ခံရလိမ့်မည်ဟု ထိုမိန်းမအား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏။–
၉း၁၃ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ယာကုပ်ကို ငါ ချစ်၏၊ ဧသောကို မုန်း၏ဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။
၉း၁၄ သို့ဖြစ်၍၊ အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ ဘုရားသခင်သည် မတရားသောအမှုကိုပြုတော်မူသလော။ ထိုသို့မပြောရ။–
၉း၁၅ ဘုရားသခင်က၊ ငါသည် ကျေးဇူးပြုလိုသောသူကို ကျေးဇူးပြုမည်။ သနားလိုသော သောသူကိုလည်း သနားမည်ဟု မောရှေကို မိန့်တော်မူ၏။–
၉း၁၆ ထိုကြောင့်၊ လိုချင်သောသူသည် တတ်နိုင်သည်မဟုတ်။ ပြေးသောသူသည်လည်း တတ်နိုင်သည်မဟုတ်။ ကျေးဇူးပြုတော်မူသော ဘုရားသခင်သာလျှင် တတ်နိုင်တော်မူ၏။–
၉း၁၇ ကျမ်းစာ၌ ဖာရောဘုရင်ကို ဆိုသည်ကား၊ ငါ့တန်ခိုးကို သင်၌ ငါပြခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ့နာမကိုမြေကြီးတပြင်လုံးတွင် ကျော်စောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင့်ကိုချီးမြှောက်ခဲ့ပြီဟု ဆိုသတည်း။–
၉း၁၈ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ကျေးဇူးပြုလိုသောသူကို ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ခိုင်မာစေလိုသောသူကိုလည်း ခိုင်မာစေတော်မူ၏။
၉း၁၉ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်ကြောင့်အပြစ်တင်တော်မူသေးသနည်း။ အဘယ်သူသည် အလိုတော်ကို ဆီးတားဘူးသနည်းဟု ဆိုမည်လော။–
၉း၂၀ ဘုရားသခင်ကို ငြင်းဆန်သောအချင်းလူ၊ သင်သည်ကား အဘယ်သူနည်း။ လုပ်အပ်သောအရာသည် လုပ်တတ်သောသူအား၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို ဤသို့လုပ်သနည်းဟု ဆိုရမည်လော။–
၉း၂၁ အိုးထိန်းသမားသည် အိုးမြေကိုပိုင်သည်မဟုတ်လော။ အိုးမြေတပုံတည်းနှင့် အိုးမြတ်၊ အိုးယုတ်ကို လုပ်ပိုင်သည်မဟုတ်လော။–
၉း၂၂ ဘုရားသခင်သည် မိမိအမျက်တော်ကိုပြ၍၊ တန်ခိုးတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျက်၊ ပျက်စီးခြင်းအဘို့ ပြင်ဆင်သော အမျက်ခံရာ အိုးများတို့ကို အလွန်သည်းခံခြင်းခန္တီနှင့် သည်းခံတော်မူသည်မှန်လျှင် အဘယ်ပြောဘွယ်ရှိအံ့နည်း။–
၉း၂၃ ချီးမြှောက်ခြင်းအဘို့ ပြင်ဆင်တော်မူနှင့်သော ကရုဏာခံရာ အိုးများတည်းဟူသော၊–
၉း၂၄ ယုဒအမျိုးသားတို့အထဲမှသာမဟုတ်၊ တပါးအမျိုးသားတို့အထဲမှ ပရောဖက်ဟောရှေဆိုသည်အတိုင်း ခေါ်တော်မူသော ငါတို့၌ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကြွယ်ဝခြင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသည်မှန်လျှင်၊ အဘယ်ပြောဘွယ်ရှိအံ့နည်း။–
၉း၂၅ ဟောရှေ၏ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ ငါ၏လူ မဟုတ်သောသူကို ငါ၏လူဟူ၍ ငါခေါ်မည်။ မချစ်သောသတို့သမီးကိုလည်း အချစ်ဟူ၍ ငါခေါ်မည်။–
၉း၂၆ သင်တို့သည် ငါ၏လူမဟုတ်ဟု ပြောဆိုရာအရပ်၌နေသောသူတို့သည်၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏သားဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု လာသတည်း။–
၉း၂၇ ပရောဖက်ဟေရှာယသည်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးကိုရည်မှတ်၍ ကြွေးကြော်သည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှများသော်လည်း၊ ကြွင်းသောသူတို့သာလျှင် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။–
၉း၂၈ အမှုတော်ကို တရားသဖြင့် ပြီးစီးစေခြင်းငှါ ဆုံးဖြတ်တော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည် မြေပေါ်မှာ ဆုံးဖြတ်တော်မူသောအမှုကို ပြုတော်မူလိမ့်မည်ဟုဆိုသတည်း။–
၉း၂၉ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ဟေရှာယသည် အထက်က ဆိုပြန်သည်ကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌ မျိုးစေ့ကိုကြွင်းစေတော်မမူလျှင်၊ ငါတို့သည် သောဒုံမြို့ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဂေါမောရမြို့နှင့်တူကြပြီ။
၉း၃၀ ထိုကြောင့်၊ အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်းဟူမူကား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို မှီအောင်မလိုက်သော တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုမှီကြ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်မှီသော ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ဆိုလိုသတည်း။–
၉း၃၁ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုမှီအောင်လိုက်သော ဣသရေလလူတို့မူကား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မမှီကြ။–
၉း၃၂ အဘယ်ကြောင့် မမှီကြသနည်း။ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်မလိုက်၊ ပညတ်တရား၏အကျင့်အားဖြင့်သာ လိုက်ကြသတည်း။–
၉း၃၃ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ ထိမိ၍ လဲစရာကျောက်၊ မှားယွင်းစရာကျောက်ကို ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ငါချထား၏။ ထိုကျောက်ကိုအမှီပြုသောသူမည်သည်ကား၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိနိုင်ရာဟုလာသည်နှင့်အညီ၊ ထိုကျောက်ကို ဣသရေလလူတို့သည် ထိမိ၍ လဲကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ဣသရေလလူတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ငါ၏စေတနာအလိုရှိ၍ ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။–
၁၀း၂ ထိုသူတို့သည်မှန်သောပညာမရှိသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်ဘက်၌ စိတ်အားကြီးသည်ဟု သူတို့အဘို့ ငါသက်သေခံ၏။
၁၀း၃ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုမသိဘဲ၊ ကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုတည်စေခြင်းငှါ ရှာကြံသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ဝန်မခံကြ။–

၁၀း၄ ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်မည်အကြောင်း၊ ပညတ်တရားသည် ခရစ်တော်အားဖြင့် စုံလင်ခြင်းရှိ၏။—

၁၀း၅ မောရှေကလည်း၊ ထိုအကျင့်ကိုကျင့်သောသူသည် ထိုအကျင့်အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟု ပညတ်တရားနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ရည်မှတ်၍ ရေးထားသတည်း။—

၁၀း၆ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားဆိုသည်ကား၊—

၁၀း၇ ကောင်းကင်သို့ အဘယ်သူတက်လိမ့်မည်နည်း။ နက်နဲရာထဲသို့ အဘယ်သူဆင်းလိမ့်မည်နည်းဟု စိတ်ထဲမှာမအောက်မေ့နှင့်ဟုဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ခရစ်တော်ကိုဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ကောင်းကင်သို့ အဘယ်သူတက်လိမ့်မည်နည်း။ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှထမြောက်စေခြင်းငှါ နက်နဲရာထဲသို့ အဘယ်သူ ဆင်းလိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုလိုသတည်း။—

၁၀း၈ တဖန်ဆိုသည်ကား၊ တရားတော်သည် သင်နှင့်နီး၏။ သင်၏နှုတ်၌၎င်း၊ သင်၏နှလုံး၌၎င်း ရှိသည်ဟုဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ငါတို့ဟောသော ယုံကြည်ခြင်းတရားကိုဆိုလိုသတည်း။—

၁၀း၉ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်သည် သခင်ယေရှုကို နှုတ်ဖြင့်ဝန်ခံ၍၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုသေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူပြီဟု စိတ်နှလုံးထဲ၌ ယုံကြည်လျှင်၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။—

၁၀း၁၀ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ခြင်းငှါ စိတ်နှလုံးဖြင့် ယုံကြည်ရ၏။—

၁၀း၁၁ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းငှါ နှုတ်ဖြင့်ဝန်ခံရ၏။ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထိုကျောက်ကို အမှီပြုသောသူမည်သည်ကား၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိနိုင်ရာဟု လာသတည်း။—

၁၀း၁၂ ယုဒအမျိုး၊ ဟေလသအမျိုးကိုမရွေး၊ လူအပေါင်းတို့ကို အစိုးရသောအရှင်တပါးတည်းရှိ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ပဋ္ဌနာပြုသောသူအပေါင်းတို့၌ ကျေးဇူးကြွယ်ဝတော်မူ၏။—

၁၀း၁၃ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားကို ပဋ္ဌနာပြုသောသူရှိသမျှတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်ရကြလတံ့။

၁၀း၁၄ သို့ရာတွင်၊ မယုံကြည်လျှင် အဘယ်သို့ပဋ္ဌနာပြုနိုင်မည်နည်း။ သိတင်းမကြားလျှင် အဘယ်သို့ယုံကြည်နိုင်မည်နည်း။ ဟောပြောသောသူမရှိလျှင် အဘယ်သို့ကြားနိုင်မည်နည်း။—

၁၀း၁၅ လူကိုမစေလွှတ်လျှင် အဘယ်သို့ဟောပြောနိုင်မည်နည်း။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်း၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ၏ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ကြားပြောသောသူ၏ခြေတို့သည် အလွန်တင့်တယ်စွတကားဟု လာသတည်း။—

၁၀း၁၆ သို့သော်လည်း၊ လူအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို နားထောင်ကြသည်မဟုတ်။ ပရောဖက်ဟေရှာယစကားဟူမူကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ဟောပြောသောသိတင်းစကားကို အဘယ်သူယုံပါသနည်းဟုဆို၏။—

၁၀း၁၇ သို့ဖြစ်၍၊ ယုံကြည်ခြင်းသည် ကြားနာခြင်းအားဖြင့်ဖြစ်၏။ ကြားနာခြင်းသည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏စကားတော်အားဖြင့်ဖြစ်၏။—

၁၀း၁၈ သို့ရာတွင် လူအပေါင်းတို့သည် မကြားရကြပြီလော။ အမှန်ကြားရကြပြီ။ သူတို့၏အသံသည် မြေတပြင်လုံး၌နှံ့ပြား၍၊ သူတို့၏စကားသည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ရောက်လေပြီဟု ငါဆို၏။—

၁၀း၁၉ တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ဣသရေလလူတို့သည် ဤအမှုကို မသိကြသလော။ မောရှေက၊ မရေရသော လူမျိုးအားဖြင့် သင်တို့သည် ငြူစူသောစိတ် ရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ပညာမရှိသော လူမျိုးအားဖြင့် စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါပြုမည်ဟု ရှေ့ဦးစွာဆို၏။—

၁၀း၂၀ ဟေရှာယသည် သာ၍ ရဲရင့်စွာဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကိုမရှာသောသူတို့သည် ငါ့ကိုတွေ့ရကြ၏။ ငါ၏အကြောင်းကို မမေးမြန်းသောသူတို့၌ ငါထင်ရှားသည်ဟုဆို၏။—

၁၀း၂၁ ဣသရေလလူတို့ကို ရည်မှတ်၍ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နားမထောင်ငြင်းဆန်တတ်သောလူမျိုးသို့ တနေ့လုံး ငါသည် လက်ဝါးကိုဖြန့်ရပြီဟု ဆိုသတည်း။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူမျိုးကို ပယ်တော်မူပြီလောဟုမေးသော်၊ ပယ်တော်မမူဟုဆိုရ၏။ ငါပင် ဣသရေလလူဖြစ်၏။ အာဗြဟံအမျိုး၊ ဗင်္ယာမိန်အနွယ်ဖြစ်၏။—

၁၁း၂ ဘုရားသခင်သည် အထက်ကသိမှတ်တော်မူသော မိမိလူတို့ကိုပယ်တော်မမူ။ ပရောဖက်ဧလိယက၊ အို ထာဝရဘုရား၊—

၁၁း၃ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ပရောဖက်များကိုသတ်ကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်၏ယဇ်ပလ္လင်များကို ဖြိုဖျက်ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တယောက်တည်း ကျန်ရစ်၍၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုပင် ရှာကြပါ၏ဟု ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ ဣသရေလအမျိုးတဘက်၌ လျှောက်ထားသည်ဟု ကျမ်းစာ၌ပါသောအကြောင်းကို သင်တို့သည် မသိကြသလော။—

၁၁း၄ ထိုသို့လျှောက်သောအခါ၊ အဘယ်သို့ ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဗာလရှေ့၌ ဒူးမထောက်သောလူခုနစ်ထောင်တို့ကို ငါအဘို့ ငါကျန်ကြွင်းစေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။—

၁၁း၅ ထိုနည်းတူ၊ ယခုကာလတွင်ပင် ကျေးဇူးတော်အတိုင်း ရွေးကောက်တော်မူသော အကြွင်းအကျန်ရှိသေး၏။—

၁၁း၆ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ရှိလျှင်၊ ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်အားဖြင့်မရှိ။ ရှိလျှင် ကျေးဇူးသည် ကျေးဇူးမဟုတ်။ ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်အားဖြင့်ရှိလျှင်၊ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်မရှိ။ ရှိလျှင် ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်သည် အကျင့်မဟုတ်။—

၁၁း၇ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့နည်း၊ ဣသရေလလူတို့သည် ရှာသောအရာကို မတွေ့မရကြ။ ရွေးကောက်တော်မူသောသူတို့သာ တွေ့ရကြ၏။ ကြွင်းသောသူတို့ကို မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်း၏။—

၁၁း၈ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည် အိပ်ချင်သောသဘောကို၎င်း၊ မမြင်နိုင်သောမျက်စိကို၎င်း၊ မကြားနိုင်သောနားကို၎င်း၊ ထိုသူတို့အား ပေးတော်မူပြီဟု လာ၏။ ထိုကျမ်းစာချက်သည် ယနေ့တိုင်အောင် ပြည့်စုံသတည်း။—

၁၁း၉ ဒါဝိဒ်၏စကားဟူမူကား၊ သူတို့စားပွဲသည် သူတို့၌ ကျော့ကွင်းသော်၎င်း၊ ဂျမ်းသော်၎င်း၊ ထောင်ချောက်သော်၎င်း၊ ခံထိုက်သောအပြစ်သော်၎င်း ဖြစ်ပါစေ၊—

၁၁း၁၀ သူတို့သည် မမြင်နိုင်အောင် မျက်စိကွယ်ပါစေ။ သူတို့ကျောသည်လည်း အစဉ်ကုန်းပါစေဟု လာသတည်း။

၁၁း၁၁ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဣသရေလလူတို့သည် လဲ၍နေရသည်တိုင်အောင် ထိမိကြပြီလောဟုမေးသော်၊ လဲ၍မနေရကြ။ သူတို့၏စိတ်ကို နှိုးဆော်စရာအကြောင်း ရှိစေခြင်းငှါ၊ သူတို့၏လဲခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးသည် တပါးအမျိုးသားတို့၌ သက်ရောက်လေ၏။–

၁၁း၁၂ သူတို့၏လဲခြင်းအရာသည် လောကီသားတို့၏စီးပွါးကိုငှင်း၊ သူတို့၏ရှုံးခြင်းအရာသည် တပါးအမျိုးသားတို့၏စီးပွါးကိုငှင်း ပြုစုလျှင်၊ သူတို့၏ပြည့်စုံခြင်းအရာသည် သာ၍ပြုစုမည်မဟုတ်လော။–

၁၁း၁၃ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ငါသည် တပါးအမျိုးသားတို့နှင့်ဆိုင်သော တမန်တော်ဖြစ်သည်နှင့်

၁၁း၁၄ အညီ၊ ထိုတမန်တော်၏အရာကိုချီးမွမ်းလျက်၊ ငါ့အမျိုးသားချင်းတို့၏စိတ်ကို တခုခုအားဖြင့် နှိုးဆော်၍၊ အချို့တို့ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ တပါးအမျိုးသားဖြစ်သောသင်တို့အား ဆိုရသတည်း။–

၁၁း၁၅ ထိုသူတို့ကို ပယ်တော်မူခြင်းအရာသည် လောကီသားတို့၏ မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်းအကြောင်းဖြစ်လျှင်၊ သူတို့ကို သိမ်းဆည်းတော်မူခြင်းအရာသည် သေခြင်းမှထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်လော။–

၁၁း၁၆ အဦးနယ်သော မုန့်စိမ်းသည် သန့်ရှင်းလျှင်၊ တပုံလုံးသန့်ရှင်းလိမ့်မည်။ အမြစ်သန့်ရှင်းလျှင်၊ အခက်အလက်များလည်း သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၁၇ အချို့သောအခက်တို့ကို ချိုးဖဲ့ပြီးမှ၊ ရိုင်းသော သံလွင်ပင်တည်းဟူသော သင်ကို အထက်ငုတ်၌ ဆက်၍စိုက်သဖြင့်၊ အခက်များနှင့်အတူ သံလွင်ပင် အမြစ်ကိုငှင်း၊ အဆီသြဇာကိုငှင်း ဆက်ဆံလျှင်၊ ချိုးဖဲ့သောအခက်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ဝါကြွားခြင်းမရှိနှင့်။–

၁၁း၁၈ ဝါကြွားလျှင်မူကား၊ သင်သည် အမြစ်ကိုမဆောင်၊ အမြစ်သည် သင့်ကိုဆောင်၏။–

၁၁း၁၉ ငါ့ကိုဆက်၍ စိုက်ခြင်းငှါ ထိုအခက်တို့ကို ချိုးဖဲ့ပြီဟု သင်ဆိုပြန်လျှင်၊ မှန်စေတော့။–

၁၁း၂၀ မယုံကြည်သောစိတ်ရှိသောကြောင့် သူတို့ကိုချိုးဖဲ့သည်ဖြစ်၍၊ သင်သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာတည်၏။ မာနစိတ်မရှိစေနှင့်။ ကြောက်ခြင်းစိတ် ရှိစေလော့။–

၁၁း၂၁ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ပကတိအခက်များကို နှမြောတော်မမူလျှင် သင်တို့ကိုနှမြောတော်မူမည်လော၊–

၁၁း၂၂ သို့ဖြစ်၍၊ လဲသောသူတို့၌ ပြင်းစွာစီရင်တော်မူခြင်းကိုငှင်း၊ ကျေးဇူးတော်၌ သင်သည်တည်နေလျှင်၊ သင်၌ပြုတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကိုငှင်း၊ ဤနှစ်ပါးကို အောက်မေ့လော့။ ကျေးဇူးတော်၌ မတည်မနေလျှင်၊ သင်သည်လည်း ခုတ်ပစ်ခြင်းကိုခံရမည်။–

၁၁း၂၃ သူတို့သည် မယုံကြည်သောစိတ်ပျောက်လျှင်၊ အပင်၌ တဖန် ဆက်၍စိုက်သောအခွင့်ကိုရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို တဖန်ဆက်၍စိုက်ခြင်းငှါ ဘုရားသခင် တတ်နိုင်တော်မူ၏။–

၁၁း၂၄ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ပကတိရိုင်းသော သံလွင်ပင်မှ သင့်ကိုခုတ်ယူ၍၊ ကောင်းသောသံလွင်ပင်၌ ပကတိကိုမလိုက်ဘဲ ဆက်၍ စိုက်သည်မှန်လျှင်၊ ပကတိအခက်ဖြစ်သောထိုသူတို့သည် မိမိတို့သံလွင်ပင်၌ ဆက်၍စိုက်သောအခွင့်ကို သာ၍ရကြမည်မဟုတ်လော။

၁၁း၂၅ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ဝါကြွားသောစိတ်မရှိစေမည်အကြောင်း၊ တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် မဝင်မီတိုင်အောင်၊ ဣသရေလ လူအချို့တို့ကို မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်းခြင်းအကြောင်းတည်းဟူသော နက်နဲသောအရာကို မသိဘဲနေစေခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ၊–

၁၁း၂၆ ထိုသို့ကျမ်းစာနှင့်အညီ၊ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ကျမ်းစာချက်ဟူမူကား၊ ကယ်လွှတ်သော သခင်သည် ဇိအုန်တောင်၌ ပေါ်ထွန်း၍၊ မတရားသောအမှုကို ယာကုပ်အမျိုးသားတို့မှ လွှဲတော်မူလတံ့။–

၁၁း၂၇ သူတို့အပြစ်များကို ငါပယ်ရှင်းသောအခါ၊ သူတို့၌ ငါပေးသောပဋိညာဉ်တရားသည် ထိုသို့သောတရားဖြစ်၏ဟု လာသတည်း။–

၁၁း၂၈ သူတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့်မူကား သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ရန်သူဖြစ်ကြ၏။ ရွေးကောက်တော်မူခြင်းအားဖြင့်မူကား၊ ဘိုးဘေးများ အကြောင်းကြောင့် ချစ်သူဖြစ်ကြ၏။–

၁၁း၂၉ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူခြင်း၊ ခေါ်ထားတော်မူခြင်းကျေးဇူးသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောမရှိ။–

၁၁း၃၀ သင်တို့သည် အထက်က၊ ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကိုနားမထောင်ဘဲနေသော်လည်း၊ ယခုတွင် သူတို့နားမထောင်ခြင်းအမှုအားဖြင့် သနား တော်မူခြင်းကိုခံရသကဲ့သို့၊–

၁၁း၃၁ ထိုနည်းတူ၊ သင်တို့ခံရသောသနားတော်မူခြင်းအားဖြင့် သူတို့လည်း သနားတော်မူခြင်းကိုခံရမည်အကြောင်း၊ ယခုတွင် သူတို့သည် နားမထောင် ဘဲ နေရကြ၏။–

၁၁း၃၂ ဘုရားသခင်သည် လူအပေါင်းတို့ကိုသနားတော်မူခြင်းအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ လူအပေါင်းတို့ကို နားမထောင်ခြင်းအဖြစ်၌ ချုပ်ထားတော်မူ၏။–

၁၁း၃၃ ဘုရားသခင်၏ပညာနှင့် ဉာဏ်တော်သည် အလွန်ကျယ်ဝန်းနက်နဲစွတကား။ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို အဘယ်သူမျှ စစ်၍မကုန်နိုင်။ ကြွတော်မူရာလမ်းတို့ကို လိုက်၍ရှာသော်လည်း မတွေ့မမှီနိုင်။–

၁၁း၃၄ ထာဝရဘုရား၏စိတ်တော်ကို အဘယ်သူသိသနည်း။ ထာဝရဘုရားနှင့် အဘယ်သူသည် တိုင်ပင်ဘက်ပြုသနည်း။–

၁၁း၃၅ ကျေးဇူးဆပ်တော်မူရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၌ အဘယ်သူသည် ကျေးဇူးပြုဘူးသနည်း။–

၁၁း၃၆ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ကိုယ်တော်အထဲကငှင်း၊ ကိုယ်တော်အားဖြင့်ငှင်း၊ ကိုယ်တော်အဘို့အလိုငှါငှင်း ဖြစ်ကြ၏။ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ အသက်ရှင်ခြင်းလက္ခဏာ၊ သန့်ရှင်းခြင်းလက္ခဏာ၊ ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မူဘွယ်သော လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသောယဇ်ကို သင်တို့သည် ပူဇော်၍၊ မိမိကိုယ်ခန္ဓာကို ဘုရားသခင်အား ဆက်ကပ်ခြင်းတည်းဟူသော သင်တို့ပြုအပ်သောဝတ်ကို ပြုမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော်ကို ထောက်ထား၍၊ သင်တို့ကို ငါတိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပေ၏။–

၁၂း၂ သင်တို့သည် လောကီပုံသဏ္ဌာန်ကို မဆောင်ကြနှင့်။ ကောင်းမြတ်သောအရာ၊ နှစ်သက်ဘွယ် သောအရာ၊ စုံလင်သောအရာတည်းဟူသော ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိသောအရာသည် အဘယ်အရာဖြစ်သည်ကို သင်နိုင်မည်အကြောင်း၊ စိတ်နှလုံးကို အသစ်ပြင်ဆင်၍ ပုံသဏ္ဌာန် ပြောင်းလဲခြင်းသို့ရောက်ကြလော့။–

၁၂း၃ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုထင်သင့်သည်အတိုင်းထက်လွန်၍ မထင်ဘဲ၊ ဘုရားသခင်သည် လူအသီးအသီးတို့အား ယုံကြည်ခြင်းကို ဝေပေးတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ကိုယ်ကိုလျောက်ပတ်စွာ ထင်ရမည်အကြောင်း ငါသည် ကိုယ်ခံရသောကျေးဇူးတော်ကိုအမှီပြုလျက်၊ သင်တို့တွင်

ရှိသမျှသောသူတို့ကို မှာထား၏။
၁၂း၄ ဥပမာကား၊ ကိုယ်တခု၌ အင်္ဂါအများရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအင်္ဂါအများသည် ဆောင်ရွက်စရာအမှုတခုတည်းမရှိသကဲ့သို့၊–
၁၂း၅ ထိုအတူ၊ အများဖြစ်သောငါတို့သည် ခရစ်တော်၌တကိုယ်တည်းဖြစ်၍၊ အသီးအသီး အင်္ဂါချင်းဖြစ်ကြ၏။–
၁၂း၆ ထိုသို့ပေးတော်မူသောကျေးဇူးတော်အတိုင်း ငါတို့သည် အသီးသီးအပြားပြားသောဆုများကိုခံရသည်ဖြစ်၍၊ ပရောဖက်အရာရှိလျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်း၏ပမာဏကိုရသည်အတိုင်း ပရောဖက်ပြုကြကုန်အံ့။–
၁၂း၇ ဓမ္မဆရာအရာရှိလျှင်၊ ဓမ္မဆရာ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြကုန်အံ့။ ဆုံးမဩဝါဒပေးသောသူသည် ထိုအမှုကိုဆောင်ရွက်စေ။–
၁၂း၈ နှိုးဆော်သွေးဆောင်သောသူသည် ထိုအမှုကိုဆောင်ရွက်စေ။ အစွန့်အကြဲဝေငှသောသူသည် လျစ်လျူသောစိတ်နှင့် ဝေငှစေ။ အုပ်ချုပ်သောသူသည် လုံ့လဝီရိယနှင့်အုပ်ချုပ်စေ။ မစသနားခြင်းအမှုကိုပြုသောသူသည် စေတနာစိတ်နှင့်ပြုစေ။
၁၂း၉ မေတ္တာစိတ်သည် လျှို့ဝှက်ခြင်းနှင့်ကင်းစေလော့။ ဆိုးညစ်သောအမှုကို စက်ဆုပ်ရွံရှာကြလော့။ ကောင်းမွန်သောအမှု၌ မှီဝဲဆည်းကပ်ကြလော့။–
၁၂း၁၀ ညီအစ်ကိုချစ်ခြင်းအရာမှာ၊ ပကတိပေါက်ဘော်ကဲ့သို့ တယောက်ကိုတယောက်စုံမက်ကြလော့။ ချီးမွမ်းခြင်းအရာမှာ၊ သူတပါးကို ကိုယ်ထက်ချီးမြှောက်ကြလော့။–
၁၂း၁၁ အားထုတ်ခြင်းအရာမှာ ပျင်းရိခြင်းမရှိဘဲလျက်၊ စိတ်တန်းသဖြင့် သခင်ဘုရား၏အလိုတော်သို့လိုက်၍ အားထုတ်ကြလော့။–
၁၂း၁၂ မြော်လင့်လျက် ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်သောအခါ သည်းခံကြလော့။ ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်းအမှုကို အမြဲပြုကြလော့။–
၁၂း၁၃ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ဆင်းရဲသောအခါ ဝေငှပေးကမ်းကြလော့။ အာဂန္တုတို့အား ဧည့်သည်ဝတ်ကို ကြိုးစား၍ပြုကြလော့။–
၁၂း၁၄ သင်တို့ကိုညှဥ်းဆဲသောသူတို့အဘို့ မေတ္တာပို့ကြလော့။ ကျိန်ဆဲခြင်းကိုမပြု၊ မေတ္တာပို့ခြင်းကိုသာပြုကြလော့။–
၁၂း၁၅ ဝမ်းမြောက်သောသူတို့နှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၄င်း၊ ငိုကြွေးသောသူတို့နှင့်အတူ ငိုကြွေးခြင်းကို၄င်း ပြုကြလော့။–
၁၂း၁၆ အချင်းချင်း စိတ်သဘောတညီတညွတ်တည်းရှိကြလော့။ ဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ နှိမ့်ချသောသူတို့ကို အပေါင်းအဘော်လုပ်ကြလော့။ ငါသည် ပညာရှိ၏ဟု ကိုယ်ကိုမထင်ကြနှင့်။–
၁၂း၁၇ အဘယ်သူကိုမျှ ရန်တုံ့မမူကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ တင့်တယ်လျောက်ပတ်သောအကျင့်ကို ကြံစည်ကြလော့။–
၁၂း၁၈ သင်တို့သည် တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း လူအပေါင်းတို့နှင့် အသင့်အတင့်နေကြလော့။–
၁၂း၁၉ ချစ်သူတို့၊ သူတပါးသည် သင်တို့ကိုပြစ်မှားလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်အပြစ်ပြန်၍ မတုံ့ကြနှင့်။ အမျက်တော်ကို အခွင့်ပေးကြလော့။ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ငါသည် အပြစ်တရားကိုစီရင်ပိုင်၏။ အပြစ်နှင့်အလျောက် ငါဆပ်ပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–
၁၂း၂၀ ထိုကြောင့် သင်၏ရန်သူသည် မွတ်သိပ်လျှင်လုပ်ကျွေးလော့။ ရေငတ်လျှင် သောက်စရာဘို့ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ မီးခဲကို ပုံထားလိမ့်မည်။–
၁၂း၂၁ အဆိုးအားဖြင့် အရှုံးမခံနှင့်။ အကောင်းအားဖြင့် အဆိုးကိုနိုင်လော့။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ အစိုးရသော မင်းအာဏာစက်၏အုပ်စိုးခြင်းကို လူတိုင်းဝန်ခံစေ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏အခွင့်မရှိလျှင်၊ မင်းအာဏာစက်မရှိ။ အာဏာစက်ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူရာဖြစ်သတည်း။–
၁၃း၂ ထိုကြောင့်၊ မင်းအာဏာကိုဆန်သောသူသည် ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူရာကို ဆန်သောသူဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဆန်သောသူသည် ရာဇဝတ်ကိုခံရမည်။–
၁၃း၃ မင်းမူကား၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူကြောက်ဘို့ဖြစ်သည်မဟုတ်။ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူကြောက်ဘို့ဖြစ်၏။ မင်းအာဏာကို မကြောက်ဘဲ နေချင်သလော။ ကောင်းသော အကျင့်ကိုကျင့်လော့။ ကျင့်လျှင် မင်းအာဏာကြောင့် ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။–
၁၃း၄ မင်းသည်ကား၊ သင်၏အကျိုးအလို့ငှါ ဘုရားသခင်၏အစေခံဖြစ်၏။ မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်လျှင်၊ ကြောက်ခြင်းရှိစေလော့။ အကြောင်းမူကား၊ မင်းသည် အချည်းနှီး ထားကို ဆောင်သည်မဟုတ်။ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့ကို အပြစ်တရားစီရင်၍ ရာဇဝတ်ပေးပိုင်သော သူတည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏အစေခံဖြစ်သတည်း။–
၁၃း၅ ထိုကြောင့်၊ ရာဇဝတ်ကိုကြောက်သောကြောင့်သာ မင်းအာဏာစက်၏အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံရမည်မဟုတ်။ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်ကို ထောက်၍ဝန်ခံရမည်။–
၁၃း၆ ထိုအကြောင်းကြောင့် အခွန်အတုတ်ကို ပေးကြလော့။ မင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏အမှုစောင့်ဖြစ်၍၊ အမှုတော်ကို အမြဲထမ်းကြ၏။–
၁၃း၇ ထိုကြောင့်၊ လူအသီးအသီး ခံထိုက်သည်အတိုင်းပေးကြလော့။ အခွန်ကိုခံထိုက်သောသူအား အခွန်ကို၄င်း၊ အကောက်ကိုခံထိုက်သောသူအား အကောက်ကို၄င်း ပေးကြလော့။ ကြောက်ထိုက်သောသူကိုကြောက်ကြလော့။ ရိုသေထိုက်သောသူကို ရိုသေကြလော့။
၁၃း၈ အချင်းချင်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာမှတပါး အဘယ်ကြွေးမျှ မတင်စေနှင့်။ သူတပါးကိုချစ်သောသူသည် အကျင့်တရားနှင့် ပြည့်စုံပြီ။–
၁၃း၉ အကြောင်းမူကား၊ သူ့မယားကို မပြစ်မှားနှင့်၊ လူအသက်ကို မသတ်နှင့်၊ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်၊ မမှန်သောသက်သေကို မခံနှင့်၊ သူ့ဥစ္စာကို တပ်မက်လိုချင်သောစိတ်မရှိစေနှင့်ဟူသောပညတ်မှစ၍ အခြားသောပညတ်ရှိသမျှတို့သည်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟူသော ပညတ်တခု၌ အပါအဝင်ဖြစ်ကြ၏။–
၁၃း၁၀ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိသောသူသည် ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏အကျိုးကိုမဖျက်ဆီးတတ်။ ထိုကြောင့်၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အကျင့်တရား ပြည့်စုံရာဖြစ်သတည်း။
၁၃း၁၁ ထိုမှတပါး၊ ငါတို့ကိုကယ်တင်သောကျေးဇူးတော်သည် ငါတို့ယုံကြည်သောနေ့ရက်၌ နီးသည်ထက် ယခုသာ၍နီးသောကြောင့်၄င်း၊–
၁၃း၁၂ ညဥ့်အချိန် ကုန်လု၍ နေ့အချိန်ရောက်လုသောကြောင့်၄င်း၊ ယခုအခါ အိပ်ပျော်ရာမှနိုးရသောအချိန်ရောက်ခဲ့ပြီဟု ငါတို့သည် သိ၍ ကာလအချိန်ကို ထောက်လျက်၊ မှောင်မိုက်၏အကျင့်ကို ပယ်ရှား၍၊ အလင်း၏လက်နက်စုံကို ဝတ်ဆင်ဆောင်ရွက်ကြကုန်အံ့။–
၁၃း၁၃ ပွဲလုပ်ခြင်း၊ ယစ်မျိုးသောက်ကြူးခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း၊ ကိလေသာညစ်ညူးခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်းအမှုတို့ကိုကြဉ်ရှောင်၍၊ နေ့အချိန်၌ကဲ့သို့ တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်ဆောင်ပြုမူကြကုန်အံ့။–
၁၃း၁၄ သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင်ကြလော့။ ကိုယ်ကာယ၏တပ်မက်ခြင်းအလို့ငှါ မကြံစည်ကြနှင့်။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့ကို လက်ခံကြလော့။ သို့ရာတွင် ယုံမှားဘွယ်သောပြဿနာတို့ကို ထိုသူနှင့် မဆွေးနွေးကြနှင့်။ အစာအမျိုးမျိုးကို စားအပ်သည်ဟု လူအချို့ယုံ၏။–

၁၄း၂ အားနည်းသောသူမူကား၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကိုသာစား၏။–

၁၄း၃ အမျိုးမျိုးကို စားသောသူသည် မစားသောသူကို မထီမဲ့မြင်မပြုစေနှင့်။ မစားသောသူသည်လည်း၊ စားသောသူကို မစစ်ကြောမစီရင်စေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုလက်ခံတော်မူပြီ။–

၁၄း၄ သူတပါး ပိုင်သောလူကို စစ်ကြောစီရင်သော သင်သည် အဘယ်သူနည်း။ သူသည် မိမိသခင် စီရင်သောအားဖြင့်သာ အပြစ်လွတ်ခြင်း၊ အပြစ်ခံခြင်းသို့ရောက်ရ၏။ သူသည် အပြစ်လွတ်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် သူ၏အပြစ်ကိုလွှတ်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူ၏။–

၁၄း၅ နေ့ရက် တရက်ထက်တရက် သာ၍မြတ်သည်ဟု လူအချို့ ထင်တတ်၏။ လူအချို့မထင်။ လူတိုင်း မိမိစိတ်သဘောကျပါစေ။–

၁၄း၆ နေ့ရက်ကို စောင့်သောသူသည် သခင်ဘုရားကိုထောက်၍ စောင့်၏။ နေ့ရက်ကို မစောင့်သောသူသည်လည်း၊ သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ မစောင့်ဘဲနေ၏။ စားသောသူသည် သခင်ဘုရားကို ထောက်သောစိတ်နှင့်စား၍ ကျေးဇူးတော်ရှိသည်ဟု ဝန်ခံ၏။ မစားသောသူသည်လည်း၊ သခင်ဘုရားကို ထောက်သောစိတ်နှင့် မစားဘဲနေ၍၊ ကျေးဇူးတော်ရှိသည်ဟု ဝန်ခံ၏။–

၁၄း၇ ငါတို့တွင် အဘယ်သူမျှ ကိုယ်အဘို့အလိုငှါ အသက်မရှင်။ အဘယ်သူမျှ ကိုယ်အဘို့အလိုငှါ မသေ။–

၁၄း၈ အသက်ရှင်လျှင်၊ သခင်ဘုရားအဘို့အလိုငှါ ရှင်၏။ သေလျှင်လည်း၊ သခင်ဘုရားအဘို့အလိုငှါ သေ၏။ ထိုကြောင့် အသက်ရှင်သည်ဖြစ်စေ၊ သေသည်ဖြစ်စေ၊ သခင်ဘုရားဆိုင်တော်မူ၏။–

၁၄း၉ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည်၊ သေသောသူတို့ကိုငှင်း၊ ရှင်သောသူတို့ကိုငှင်း၊ အစိုးရသောအရှင်ဖြစ်လိုသောငှါ အသေခံ၍၊ ခံပြီးမှ အသက်ရှင်ပြန်တော်မူ၏။

၁၄း၁၀ သင်သည် ညီအစ်ကိုချင်းကို အဘယ်ကြောင့်စစ်ကြောစီရင်သနည်း။ ညီအစ်ကိုချင်းကို အဘယ်ကြောင့်မထီမဲ့မြင်ပြုသနည်း။ ငါတို့ရှိသမျှသည် ခရစ်တော်၏တရားပလ္လင်တော်ရှေ့သို့ ရောက်ရကြမည်။–

၁၄း၁၁ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ရှေ့၌လူတိုင်းဒူးထောက်ရမည်။ ဘုရားသခင်အား လူတိုင်း မိမိနှုတ်နှင့် သစ္စာခံရမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၁၄း၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင်စစ်ကြောတော်မူခြင်းကို ခံရကြမည်။

၁၄း၁၃ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ယခုမှစ၍ အချင်းချင်းမစစ်ကြောမစီရင်ဘဲ နေကြကုန်အံ့။ ညီအစ်ကိုချင်းထိမိ၍ လဲစရာအခွင့်၊ မှားယွင်းစရာအခွင့် မရှိစေမည်အကြောင်း သာ၍ စီရင်ကြကုန်အံ့။–

၁၄း၁၄ အဘယ်အစာမျှ ပကတိအတိုင်း မညစ်ညူးကြောင်းကို၊ ငါသည် သခင်ယေရှုကိုအမှီပြုလျက် သဘောကျ၍အမှန်သိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ညစ်ညူးသည်ဟု အကြင်သူသည် ထင်၏၊ ထိုသူ၌ ညစ်ညူး၏။–

၁၄း၁၅ သင်၏ညီအစ်ကိုသည် သင်စားသောအစာကြောင့် စိတ်နာရလျှင်၊ သင်သည် မေတ္တာတရားကိုမကျင့်။ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကိုခံသောသူကို သင်၏အစာအားဖြင့် အကျိုးမနည်းစေနှင့်။–

၁၄း၁၆ သင်တို့သည် အခွင့်ရသည်အမှုမှာ ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းမရှိစေနှင့်။–

၁၄း၁၇ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် အစားအသောက်၌မတည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ခံရသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း၌ တည်၏။–

၁၄း၁၈ ထိုသို့ကျင့်၍ ခရစ်တော်၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူသည် ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ နှစ်သက်ဘွယ်၊ လူတို့တွင် ချီးမွမ်းဘွယ်ဖြစ်၏။–

၁၄း၁၉ ထိုကြောင့်၊ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်ငှင်း၊ အချင်းချင်း တည်ဆောက်ခြင်းနှင့်ငှင်း ယှဉ်သောအရာတို့ကို မှီအောင်လိုက်ကြကုန်အံ့။–

၁၄း၂၀ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို သင်၏အစာအလိုငှါ မဖျက်ဆီးနှင့်။ အစာအမျိုးမျိုးတို့သည် စင်ကြယ်၏။ သို့သော်လည်း သူတပါးထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်းနှင့် စားသောသူသည် အပြစ်ရှိ၏။–

၁၄း၂၁ အမဲသားကိုစားခြင်း၊ စပျစ်ရည်ကိုသောက်ခြင်းကိစ္စမှစ၍၊ ညီအစ်ကိုထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်း၊ မှားယွင်းစရာအကြောင်း၊ အားနည်းစရာ အကြောင်းများကို ရှောင်အပ်၏။–

၁၄း၂၂ သင်သည် ယုံခြင်းရှိလျှင် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ရှိစေလော့။ ကိုယ်လက်ခံသောအမှုမှာ ကိုယ်ကိုမစစ်ကြော မစီရင်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။–

၁၄း၂၃ ယုံမှားသောသူသည် စားလျှင်၊ ယုံသောစိတ်မရှိဘဲ စားသောကြောင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရ၏။ ယုံသောစိတ်မရှိဘဲ ကျင့်သမျှသောအကျင့်တို့သည် အပြစ်ရှိကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ သို့ဖြစ်၍၊ အားရှိသော ငါတို့သည် ကိုယ်အလိုသို့မလိုက်၊ အားနည်းသောသူတို့၏ အားနည်းခြင်းကို သည်းခံရကြမည်။–

၁၅း၂ ထိုသို့ ငါတို့ရှိသမျှသည် ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏အကျိုးကိုထောက်၍၊ သူ့ကိုတည်ဆောက်စေခြင်းငှါ သူ၏အလိုသို့လိုက်ကြကုန်အံ့။–

၁၅း၃ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည် ကိုယ်အလိုသို့မလိုက်။ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောသူတို့၏ စကားသည် အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ရောက်ပါ၏ဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။–

၁၅း၄ ငါတို့သည် ကျမ်းစာ၌ပါသောသည်းခံခြင်း၊ သက်သာခြင်းအကြောင်းများကိုအမှီပြု၍ မြော်လင့်ရသော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ကျမ်းစာ၌ အထက်က ရေးထားသမျှသည် ငါတို့ကို ဆုံးမသြဝါဒပေး၍ ရေးထားသတည်း။–

၁၅း၅ သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ခမည်းတော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်ကို တညီတညွတ်တည်း နှုတ်မြွက်၍ ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊–
၁၅း၆ ယေရှုခရစ်၏အလိုတော်အတိုင်း အချင်းချင်း စိတ်တညီတညွတ်တည်းရှိကြမည်အကြောင်း၊ သည်းခံခြင်း၊ သက်သာခြင်း၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကယ်မသနားတော်မူပါစေသော။–
၁၅း၇ ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေလျက်၊ သင်တို့ကိုလက်ခံတော်မူသည်နည်းတူ၊ သင်တို့သည် တယောက်ကိုတယောက် လက်ခံကြလော့။
၁၅း၈ တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ယေရှုခရစ်သည် ဘုရားသခင်၏သစ္စာတော်ကိုထောက်၍၊ ဘိုးဘေးများခံရသော ဂတိတော်တို့ကိုတည်စေခြင်းငှါ၊–
၁၅း၉ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူတို့၏အမှုကို ဆောင်ရွက်တော်မူ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော်ကို အံ့သြ ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထိုကြောင့် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်း၍၊ နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်ဟု လာသတည်း။–
၁၅း၁၀ တဖန်လာသည်ကား၊ တပါးအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏လူမျိုးနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့ဟုလာ၏။–
၁၅း၁၁ တဖန်ကား၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ လူအန္တယ်အပေါင်းတို့၊ အလွန်ချီးမွမ်းကြလော့ဟု လာ၏။–
၁၅း၁၂ တဖန် ဟေရှာယဆိုသည်ကား၊ ယေရှဲ၏ အမြစ်ပေါက်၍ တပါးအမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုးခြင်းငှါ ပေါ်ထွန်းသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသူကို တပါးအမျိုးသားတို့သည်၊ ကိုးစားကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။–
၁၅း၁၃ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏တန်ခိုးအားဖြင့် မြော်လင့်ခြင်းပါရမီနှင့် ကြွယ်ဝစေခြင်းငှါ၊ ယုံကြည်သောစိတ်ရှိ၍ ဝမ်းမြောက်သက်သာခြင်း အမျိုးမျိုးတို့နှင့်ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ မြော်လင့်ခြင်း၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကယ်မသနားတော်မူပါစေသော။
၁၅း၁၄ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ကောင်းသောပကတိသဘောနှင့်ပြည့်စုံ၍ အရာရာတို့ကိုသိနားလည်သဖြင့်၊ အချင်းချင်းဆုံးမခြင်းငှါ တတ်နိုင်သည်ကို ငါ သဘောကျလျက်ရှိ၏။–
၁၅း၁၅ သို့သော်လည်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သန့်ရှင်းစေတော်မူသောနှစ်သက်
၁၅း၁၆ ဘွယ်ရာပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော တပါးအမျိုးတို့ကိုပူဇော်ခြင်းငှါ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောပြောသောအမှုကို ဆောင်ရွက်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ယေရှုခရစ်၏အမှုဆောင်ဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ၌ အပ်ပေးတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို ငါအမှီပြု၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ကို သတိပေးလျက် သာ၍ ရဲရင့်စွာရေးလိုက်ပါ၏။–
၁၅း၁၇ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့၌ ငါသည် ယေရှုခရစ်ကိုအမှီပြု၍ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းရှိ၏။–
၁၅း၁၈ တပါးအမျိုးသားတို့သည် စကားအားဖြင့်၎င်း၊ အကျင့်အားဖြင့်၎င်း၊ နားထောင်
၁၅း၁၉ စေခြင်းငှါ၊ ခရစ်တော်သည် နိမိတ်လက္ခဏာ၊အံ့ဘွယ်သောအမှုများ၌ပါသောတန်ခိုး၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ တန်ခိုးကိုပြ၍၊ ငါ့အားဖြင့် ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုသာ ငါပြောဝံ့၏။ ထိုကျေးဇူးတော်ကိုအမှီပြုလျက်၊ ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ဣလုရိတ်ပြည်တိုင်အောင် ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို အကုန်အစင်ဟောပြောခဲ့ပြီ။–
၁၅း၂၀ ထိုသို့ အခြားသူတည်သောတိုက်မြစ်အပေါ်မှာ ငါထပ်၍မတည်မဆောက်။ ခရစ်တော်၏နာမကို မကြားဘူးသောအရပ်၌ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောခြင်းငှါ စေတနာစိတ်နှင့် ငါကြိုးစားအားထုတ်လေ့ရှိ၏။–
၁၅း၂၁ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထိုသူ၏အကြောင်းကို အဘယ်သူမျှမပြောဘူးသော်လည်း၊ သူတို့သည် မြင်ကြလိမ့်မည်။ မကြားဘူးသော သူတို့သည် နားလည်ကြလိမ့်မည်ဟု လာသတည်း။
၁၅း၂၂ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါလာရသောအခွင့်မရှိ၊ အဆီးအတားများလှပြီ။–
၁၅း၂၃ ယခုမူကား၊ ဤအရပ်တို့၌အခွင့်မရသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ရှိရာသို့သွားခြင်းငှါ တာရှည်စွာကာလပတ်လုံး အလိုရှိသောကြောင့်၊–
၁၅း၂၄ စပါနိပြည်သို့ငါသွားသောအခါ၊ လမ်းခရီး၌ သင်တို့ကိုတွေ့မြင်၍ သင်တို့နှင့်အတူပေါင်းဘော်လျက် အတန်အရာအလိုပြည့်စုံပြီးမှ၊ ထိုပြည်သို့ သင်တို့ ပို့ဆောင်ခြင်းကျေးဇူးကိုခံမည်ဟု မြော်လင့်၏။–
၁၅း၂၅ ယခုအခါ သန့်ရှင်းသူတို့ကိုလုပ်ကျွေး၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါသွားရမည်။–
၁၅း၂၆ အကြောင်းမူကား၊ မာကေဒေါနိပြည်သားတို့နှင့် အခါယပြည်သားတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဆင်းရဲသောသန့်ရှင်းသူတို့အား ဥစ္စာကိုဝေမျှ၍ စေတနာစိတ်နှင့်လှူကြပြီ။–
၁၅း၂၇ စေတနာစိတ်ရှိသည်ဟုဆိုသော်၊ ထိုသူတို့သည် ကျေးဇူးတင်သောသူဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဓမ္မဥစ္စာကို ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့်ဆက်ဆံ၍ ခံရသည်မှန်လျှင်၊ လောကီဥစ္စာကိုလှူ၍ လုပ်ကျွေးအပ်၏။–
၁၅း၂၈ ထိုကြောင့်၊ ဤအမှုကိုငါဆောင်ရွက်၍ ဤအလှူလက်ဆောင်ကို လုံခြုံစေပြီးလျှင်၊ သင်တို့အနားမှာ ရှောက်၍ စပါနိပြည်သို့သွားမည်။–
၁၅း၂၉ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါရောက်သောအခါ၊ ခရစ်တော်၏ဧဝံဂေလိတရား၌ပါသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာပြည့်စုံခြင်းနှင့် ရောက်လာမည်ကို ငါသိ၏။
၁၅း၃၀ ငါသည် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အတိုင်း ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် သင်တို့ရှိ
၁၅း၃၁ ရာသို့ရောက်၍ သင်တို့နှင့်အတူ သက်သာခြင်းကိုခံစားလိုသောငှါ၊ ယုဒပြည်၌ ငြင်းဆန်သောသူတို့လက်မှ ငါလွတ်မည်အကြောင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့အား ငါလုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကို သန့်ရှင်းသူတို့သည် နှစ်သက်မည်အကြောင်း၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ငါနှင့်အတူ ကြိုးစားအားထုတ်၍ ငါ့အဘို့အလိုငှါ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းပဌနာပြုကြလော့ဟု ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ဝိညာဉ်တော်၏ မေတ္တာကရုဏာကိုအကြောင်းပြု၍ သင်တို့ကို ငါ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပါ၏။–
၁၅း၃၂ ငြိမ်သက်ခြင်း၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ရှိသမျှနှင့်အတူ တည်နေတော်မူပါစေသော။ အာမင်။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ ကင်ခြေမြို့အသင်းတော်၌ သင်းထောက်မိန်းမဖြစ်သောငါတို့နှမ ဖိဗေကို သင်တို့ထံသို့ ငါသွင်းပေး၏။–
၁၆း၂ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ပြုသင့်သည်အတိုင်း၊ သခင်ဘုရားကိုထောက်၍ ထိုသူကိုလက်ခံကြလော့။ သူသည်အကူအမ လိုသမျှသော အမှုတို့၌သူ့ကိုကူမကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် များစွာသောသူတို့ကို၎င်း၊ ငါ့ကို၎င်း၊ မစသောသူဖြစ်၏။–

၁၆း၃ ငါနှင့်အတူ ယေရှုခရစ်၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သောသူ၊ ပြစ်ကိလနှင့် အာကုလကိုနှုတ်ဆက်ကြလော့။–
၁၆း၄ ထိုသူတို့သည် ငါ့အသက်အဘို့ မိမိတို့လည်ပင်းကိုချထားသောသူဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ကျေးဇူးရှိသည်ဟု ငါတယောက်တည်းသာ ဝန်ခံသည်မဟုတ်။ တပါးအမျိုးသား အသင်းတော်အပေါင်းတို့သည် ဝန်ခံကြ၏။–
၁၆း၅ သူတို့အိမ်၌ရှိသောအသင်းတော်ကိုလည်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။ အာရှိပြည်တွင် ခရစ်အဘို့ အဦးသီးသောအသီးဖြစ်သော ငါ့ချစ်သားဧပဲနက်ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။–
၁၆း၆ ငါတို့အမှုကိုကြိုးစား၍ ဆောင်ရွက်သော မာရိကိုနှုတ်ဆက်ကြလော့။–
၁၆း၇ ငါနှင့်အတူအကျဉ်းခံရသောသူ၊ ငါ့အမျိုးသားချင်း အန္ဒြောနိတ်နှင့်ယုနိကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ထိုသူတို့သည် တမန်တော်များတွင် အသရေထင်ရှားသောသူဖြစ်ကြ၏။ ငါ့အရင် တပည့်တော်အဖြစ်သို့ ရောက်သောသူလည်းဖြစ်ကြ၏။–
၁၆း၈ သခင်ဘုရား၌ ငါ့ချစ်သား အမ္ပလိကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။–
၁၆း၉ ငါတို့နှင့်အတူ ခရစ်တော်၏အမှုကိုဆောင်ရွက်သော ဥရဗန်နှင့် ငါ့ချစ်သား သတာခုကိုနှုတ်ဆက်ကြလော့။–
၁၆း၁၀ တပည့်တော်စစ်ဖြစ်သော အပေလေနှင့် အာရိတ္တောဗုလု၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။–
၁၆း၁၁ ငါ၏အဆွေအမျိုး ဟေရောဒျုန်နှင့် တပည့်တော်ဖြစ်သော နာကိသု၏အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။–
၁၆း၁၂ သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကိုကြိုးစားသော မိန်းမ၊တရုဖဲနနှင့်တရုဖေါသကိုငှင်း၊ သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကို အလွန်ကြိုးစား၍ ချစ်အပ်သော မိန်းမ ပေရသိကိုငှင်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။–
၁၆း၁၃ မြတ်သောတပည့်တော်ရုဖုနှင့် သူ၏အမိတည်းဟူသော ငါ၏အမိကိုနှုတ်ဆက်ကြလော့။–
၁၆း၁၄ အသုံကြိတ်၊ ဖလေကုန်၊ ဟေရမ၊ ပတ်ရောဘ၊ ဟေရမေမှစ၍ သူတို့နှင့်အတူနေသော ညီအစ်ကိုတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။–
၁၆း၁၅ ဖိလောလုပ်၊ ယုလိ၊ နေရု၊ နေရုနှမနှင့် သြလုမ္ပမှစ၍ သူတို့နှင့်အတူနေသော သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။–
၁၆း၁၆ အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် သန့်ရှင်းသောနမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ခရစ်တော်၏အသင်းတော်အပေါင်းတို့သည် သင်တို့နှင့် နှုတ်ဆက်ကြ၏။
၁၆း၁၇ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ခံရပြီးသော ဆုံးမသြဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သင်းခွဲခြင်း၊ မှားယွင်းခြင်းအကြောင်းကို ပြုတတ်သောသူတို့ကို မှတ်၍ ရှောင်ကြလော့ဟု ငါသတိပေး၏။–
၁၆း၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့သောသူတို့သည် ငါတို့သခင်ခရစ်တော်၏အမှုကိုမဆောင်ရွက်ဘဲလျက်၊ မိမိတို့ဝမ်း၏အမှုကိုသာ ဆောင်ရွက်၍၊ လောကဝတ်စကားနှင့် ချော့မော့သောစကားအားဖြင့် စိတ်ကောင်းသောသူတို့ကို လှည့်ဖြားတတ်ကြ၏။–
၁၆း၁၉ သင်တို့ယုံကြည်နားထောင်ခြင်းအကြောင်းအရာသည် လူအပေါင်းတို့တွင် ကျော်စောသည်ဖြစ်၍၊ ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ကောင်းသောအမှု၌ကား၊ ပညာရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဆိုးသောအမှု၌ကား၊ အပြစ်ကင်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါအလိုရှိ၏။–
၁၆း၂၀ ငြိမ်သက်ခြင်း၏အရှင် ဘုရားသခင်သည် မကြာမမြင့်မှီစာတန်ကို သင်တို့ခြေအောက်၌ နှိပ်စက်တော်မူမည်။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။
၁၆း၂၁ ငါနှင့်အတူ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်သော တိမောသေမှစ၍ ငါ၏အဆွေအမျိုး လုကိ၊ ယာသုန်၊ သောသိပတရုတို့သည် သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။–
၁၆း၂၂ ဤစာကိုရေးသော ကွာရ်တုမ်တေရတိသည် သခင်ဘုရားကိုထောက်၍ သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ပါ၏။–
၁၆း၂၃ ငါ့ကို၎င်း၊ သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ လက်ခံ၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုတတ်သော ဂါယု၊ မြို့စာရေးဧရတ္တု၊ သင်တို့ညီ ကွာတုတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။–
၁၆း၂၄ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အပေါင်း၌ရှိစေသတည်း။ အာမင်။
၁၆း၂၅ ရှေးကပ်ကာလပတ်လုံး ဝှက်ထားပြီးလျှင် ယခုမှာ ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍၊–
၁၆း၂၆ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်နားထောင်ကြမည်အကြောင်း၊ ပရောဖက်တို့၏ကျမ်းစာများလာသည်နှင့်အညီ၊ ထာဝရဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်အတိုင်း ထိုသူတို့အားဘော်ပြရသော နက်နဲရာကိုဖွင့်ထားခြင်းကျေးဇူးတော်နှင့်လျော်စွာ၊ ငါဟောသော ဧဝံဂေလိတရားတည်းဟူသော ယေရှုခရစ်၏အကြောင်းကို ဟောပြောခြင်းအားဖြင့်၊ သင်တို့ကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူသောအရှင်၊–
၁၆း၂၇ တဆူတည်းသာလျှင် ပညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

ရောမသြဝါဒစာပြီး၏။

ကောရိန္သုသြဝါဒစာ ပဌမစောင်။

First Epistle To The Corinthians.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆				

ကောရိန္သုဩဝါဒစာ ပဌမစောင်။
FIRST EPISTLE TO THE CORINTHIANS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အားဖြင့် ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်အရာ၌ခန့်ထားသော ငါပေါလုနှင့် ငါ့ညီသုသင်သည်၊–
၁း၂ ယေရှုခရစ်အားဖြင့်အပြစ်နှင့်ကင်းစင်၍သန့်ရှင်းသူအရာ၌ခန့်ထားသောသူတည်းဟူသော၊ ကောရိန္သုမြို့၌ရှိသော ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်
မှစ၍ ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို ပဌနာပြုသောသူအပေါင်းတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။–
၁း၃ ထိုသခင်သည်ငါတို့၏သခင်သာမဟုတ်၊ သင်တို့၏သခင်လည်းဖြစ်တော်မူ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့်
အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။
၁း၄ အထက်ကခရစ်တော်၏သက်သေကို သင်တို့တွင် တည်စေသည်ရှိသော်၊
၁း၅၊၆ သင်တို့သည် ထိုခရစ်တော်အားဖြင့်၊ အရာရာ၌နှုတ်သတ္တိ၊ ဉာဏ်သတ္တိအပေါင်းနှင့် ကြွယ်ဝပြည့်စုံ ကြသည်ဖြစ်၍၊ ယေရှုခရစ်အားဖြင့်သင်တို့အား
ပေးတော်မူသော ဆုကျေးဇူးတော်ကို ငါထောက်၍၊ သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ငါ့ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ်ချီးမွမ်း၏။–
၁း၇ ထိုကြောင့်သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ပေါ်ထွန်းတော်မူခြင်းကို မြော်လင့်၍နေစဉ်၊ ဆုတော်တစုံတခုမျှမလျော့ဘဲ စုံလင်လျက်ရှိကြ၏။–
၁း၈ သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏နေ့ရက်၌အပြစ်တင်စရာအခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့ကိုအဆုံးတိုင်အောင်ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေတော
်မူလိမ့်မည်။–
၁း၉ ငါတို့သခင်တည်းဟူသောသားတော်မြတ်သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ဆက်ဆံခြင်းကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့အားပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည်
သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။
၁း၁၀ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် စကားတညီတညွတ်တည်းဖြစ်၍ အချင်းချင်းမကွဲပြားဘဲစိတ်သဘောတသံတသမတ်တည်းရှိသည်နှင့်
စေ့စပ်စုံလင်ကြမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်ကိုအမှီပြု၍ သင်တို့ကိုငါနှိုးဆော်တောင်းပန်ပါ၏။–
၁း၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည်အချင်းချင်းမသင့်၊ ရန်တွေ့ခြင်းရှိ သည်ကို၊ ခလောဲအိမ်သားအချို့တို့သည် ပြောကြ၏။–
၁း၁၂ သင်တို့က၊ ငါသည်ပေါလုတပည့်ဖြစ်၏။ ငါသည်အာပေါလုတပည့်ဖြစ်၏။ ငါသည်ကေဖတပည့်ဖြစ်၏။ ငါသည်ခရစ်တော်တပည့်ဖြစ်၏ဟု
အသီးအသီး ပြောကြသောကြောင့် ငါဆိုရ၏။–
၁း၁၃ ခရစ်တော်သည်ကွဲပြားသလော။ ပေါလုသည်သင်တို့အတွက်လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာအသေခံပြီလော။ သို့မဟုတ်သင်တို့သည် ပေါလု၏နာမ၌
ဗတ္တိဇံကို ခံကြပြီလော။–
၁း၁၄ ကရိပ္ပုနှင့်ဂါယုမှတပါး၊ သင်တို့တွင် အဘယ်သူအားမျှဗတ္တိဇံကိုငါမပေးသည်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ရှိပါ၏။–
၁း၁၅ သို့ဖြစ်၍ပေါလုသည် မိမိနာမ၌ဗတ္တိဇံကိုပေးသည်ဟုအဘယ်သူမျှဆိုစရာအကြောင်းမရှိ။–
၁း၁၆ သတေဖန်၏အိမ်သူအိမ်သားတို့အားလည်း ဗတ္တိဇံကိုပေးပြီ။ ထိုမှတပါးအခြားသောသူအား ဗတ္တိဇံပေးသည်ကို ငါမမှတ်မိ။
၁း၁၇ ဗတ္တိဇံကိုပေးစေခြင်းငှါ ခရစ်တော်သည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်မဟုတ်။ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောစေခြင်းငှါ စေလွှတ်တော်မူ၏။ သို့သော်
လည်း၊ ခရစ်တော်၏ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို အချည်းနှီး မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နှုတ်ပညာကိုအခွင့်မပေးဘဲနေတော်မူ၏။–
၁း၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်သောသူတို့၌ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်တရားသည် မိုက်သော တရားဖြစ်၏။ ကယ်တင်ခြင်းသို့
ရောက်သောငါတို့၌ ထိုတရားသည် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ဖြစ်၏။–
၁း၁၉ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ပညာရှိတို့၏ပညာကိုငါဖျက်ဆီးမည်။ ဉာဏ်ကောင်းသောသူတို့၏ ဉာဏ်ကိုလည်း ငါပယ်မည်ဟုလာသတည်း။–
၁း၂၀ ပညာရှိကား အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ကျမ်းပြုဆရာကား အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ပြဿနာ၌လေ့ကျက်သော ဆရာကား အဘယ်မှာရှိသနည်း။
လောကီပညာကို ဘုရားသခင်သည် မိုက်စေတော်မူသည် မဟုတ်လော။–
၁း၂၁ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ပညာတော်စီရင်သည်နှင့်အညီ၊ လောကီသားတို့သည် မိမိတို့ပညာအားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို မသိဘဲ
နေကြသောအခါ၊ ဘုရားသခင်သည် ယုံကြည်သောသူတို့ကို ဒေသနာတော်မိုက်မဲခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းငှါ စေတနာရှိတော်မူ၏။–
၁း၂၂ ယုဒလူတို့သည်နိမိတ်လက္ခဏာကိုတောင်းတတ်ကြ၏။ ဟေလသလူတို့သည် ပညာ ကိုရှာတတ်ကြ၏။–
၁း၂၃ ငါတို့မူကားလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော်မူသောခရစ်တော်၏အကြောင်းအရာကိုဟောပြောကြ၏။ ထိုအကြောင်းအရာသည်ကား၊ ယုဒ
အမျိုးသား ထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်းဖြစ်၏။ တပါးအမျိုးသား၌ကား၊ မိုက်မဲခြင်းဖြစ်၏။–
၁း၂၄ သို့သော်လည်း၊ ယုဒလူဖြစ်စေ၊ ဟေလသလူဖြစ်စေ၊ ခေါ်တော်မူသောသူတို့၌ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်နှင့်ဘုရားသခင်၏ ပညာတော်
တည်းဟူသော ခရစ်တော်၏ တရားဖြစ်၏။–
၁း၂၅ ဘုရားသခင်၏မိုက်မဲခြင်းအရာသည် လူတို့၏ပညာထက်သာ၍ ပညာရှိ၏။ ဘုရားသခင်၏အားနည်းခြင်းအရာသည် လူတို့၏အစွမ်းထက်သာ၍
အစွမ်းရှိ၏။
၁း၂၆ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူခြင်းအကြောင်းအရာကို ဆင်ခြင်ကြလော့။ ခေါ်တော်မူသော သူတို့တွင် လောကီပညာရှိအများမပါ။
ထင်ရှားသောလူကြီးများမပါ။ မင်းအမျိုးအနွယ်ဖြစ်သောသူ အများမပါ။–
၁း၂၇ ဘုရားသခင်သည် ပညာရှိတို့ကိုရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ၊ လောကီအရာ၌မိုက်မဲသောသူတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။ အစွမ်းသတ္တိရှိသောသူတို့ကို
ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ၊ လောကီအရာ၌ အားနည်းသောသူတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။–
၁း၂၈ မြတ်သောသူတို့ကိုရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ လောကီအရာ၌ဆင်းရဲသောသူ၊ မရေရသောသူ၊ ယုတ်သောသူတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။–
၁း၂၉ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့၌ အဘယ်သူမျှ ဝါကြွားစရာအကြောင်းမရှိ။–

၁း၃၀ ထိုဘုရားသခင်အားဖြင့် သင်တို့သည်ယေရှုခရစ်၌တည်နေကြ၏။ ထိုသခင်မူကား၊ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါတို့၌ပညာမှစ၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်း၊ ရွေးနှုတ်ခြင်းဖြစ်တော်မူ၏။–
၁း၃၁ သို့ဖြစ်၍၊ ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီ၊ ဝါကြွားသောသူမည်သည်ကား၊ ထာဝရဘုရား၌သာ ဝါကြွားစေ။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည်သင်တို့ရှိရာသို့ရောက်လာသောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏သက်သေချက်ကို ထူးမြတ်သောစကားနှင့် ထူးမြတ်သောပညာအားဖြင့် သင်တို့အားပြသ၍ ရောက်လာသည်မဟုတ်။–
၂း၂ အကြောင်းမူကား၊ ယေရှုခရစ်တည်းဟူသော လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော်မူသောသခင်မှတပါး၊ အဘယ်အရာကိုမျှသင်တို့တွင် ငါမသိမမှတ်ဟု ငါစိတ် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိ၏။–
၂း၃ သင်တို့နှင့်အတူငါရှိနေသောအခါ၊ အားနည်းခြင်း၊ အလွန်ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်း နှင့်တကွငါရှိနေ၏။–
၂း၄၊၅ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် လူပညာအားဖြင့်မတည်၊ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့် တည်စေခြင်းငှါ၊ ငါ့စကား၊ ငါ့ဒေသနာသည် လူပညာနှင့်ယှဉ်သော ဖြားယောင်းသောစကားနှင့်တကွ ရှိသည်မဟုတ်။ ဝိညာဉ်တော်၏ နိမိတ်လက္ခဏာတန်ခိုးတော်နှင့်တကွရှိ၏။
၂း၆ သို့သော်လည်း၊ စုံလင်သောသူတို့အား ငါတို့သည်ပညာစကားကို ဟောပြော၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ လောကီပညာကိုမဆိုလို။ ပြယ်ပျောက်တတ်သော လောကီမင်းတို့၏ ပညာကိုမဆိုလို။–
၂း၇ ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမှီ၊ ငါတို့၏ဘုန်းအသရေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသောပညာ၊ နက်နဲသောအရာ၌ ဝှက်ထားသောဘုရားသခင်၏ ပညာကို ငါတို့သည်ပြသကြ၏။–
၂း၈ ထိုပညာကိုလောကီမင်းတစုံတယောက်မျှမသိ။ သိလျှင်၊ ဘုန်းကြီးတော်မူသောသခင်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ မကွပ်မျက်ကြပြီ။–
၂း၉ ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီ၊ဘုရားသခင်ကိုချစ်သော သူတို့အဘို့အလို့ငှါ၊ ဘုရားသခင်ပြင်ဆင်တော်မူသော အရာတို့ကိုလူမျက်စိဖြင့်မမြင်၊ နားဖြင့်မကြား၊ စိတ်နှလုံးဖြင့် မကြံစည်သေး။–
၂း၁၀ ထိုအရာတို့ကို ဘုရားသခင်သည် မိမိဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ငါတို့အား ဘော်ပြတော်မူ၏။ ဝိညာဉ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏နက်နဲသော အရာတိုင်အောင် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို စစ်တော်မူ၏။–
၂း၁၁ လူ၏နက်နဲသောအရာကိုလူ၌ရှိသောမိမိစိတ်ဝိညာဉ်မှတပါးအဘယ်သူသိသနည်း။ ထိုနည်းတူ ဘုရားသခင်၏နက်နဲသောအရာကို ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ် တော်မှတပါး အဘယ်သူမျှမသိ။–
၂း၁၂ ငါတို့သည်လောကီဝိညာဉ်ကိုမခံရကြ။ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောအရာတို့ကို သိခြင်းအလို့ငှါဘုရားသခင့်ထံမှကြွလာသော ဝိညာဉ်ကိုခံရကြပြီ။–
၂း၁၃ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောအရာတို့ကို ငါတို့သည်လူပညာကိုအမှီပြု၍ နားလည်သောစကားနှင့် မဟော။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ဝိညာဉ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာကိုဝိညာဉ်စကားအားဖြင့် ဖွင့်ပြ၍ပဲ့ပြင်တော်မူသောစကားနှင့် ငါတို့သည်ဟောကြ၏။–
၂း၁၄ ဇာတိပကတိလူသည် ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်အရာတို့ကိုမခံမယူ။ ထိုအရာတို့သည် မိုက်မဲသော အရာဖြစ်သည်ဟု ထင်တတ်၏။ ထိုအရာတို့ကို ဝိညာဉ်အားဖြင့်သာ ပိုင်းခြား၍နားလည်နိုင်သောကြောင့်၊ ဇာတိပကတိလူသည် နားမလည်နိုင်။–
၂း၁၅ ဝိညာဉ်လူမူကား၊ ထိုအရာအလုံးစုံတို့ကို ပိုင်းခြား၍နာလည်တတ်၏။ သို့သော်လည်း ထိုလူကို အဘယ်သူမျှ ပိုင်းခြား၍မသိနိုင်။–
၂း၁၆ ထိုလူကိုသွန်သင်နိုင်မည်အကြောင်းအဘယ်သူသည် ထာဝရဘုရား၏စိတ်တော်ကို သိသနည်း။ ငါတို့မူကား ခရစ်တော်၏စိတ်ကိုခံရကြ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ အထက်က ငါသည်ဝိညာဉ်လူတို့အား ဟောပြောသကဲ့သို့ သင့်တို့အား ဟောပြောရသောအခွင့်မရှိဘဲ၊ ဇာတိပကတိလူတို့အားငှင်း၊ ခရစ်တော်၌ သူငယ်ကလေးတို့အားငှင်း၊ ဟောပြောသကဲ့သို့ ဟောပြောရ၏။–
၃း၂ ယခုတိုင်အောင်သင်တို့သည် ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို မကြေနိုင်သောကြောင့် ငါမကျွေးရ၊ နို့ကိုသာ တိုက်ရ၏။ ယခုပင်လည်း၊ သင်တို့သည် မကြေနိုင်ကြသေး။
၃း၃ ယခုပင်လည်း၊ ဇာတိပကတိလူဖြစ်ကြသေး၏။ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ အချင်းချင်းကွဲပြားခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ဇာတိပကတိလူဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော။ လောကီထုံးစံအတိုင်း ကျင့်ဆောင်ကြသည်မဟုတ်လော။–
၃း၄ တယောက်က၊ ငါသည်ပေါလုတပည့်ဖြစ်၏ဟူ၍ငှင်း၊ တယောက်က၊ ငါသည် အာပေါလုတပည့်ဖြစ်၏ ဟူ၍ငှင်း၊ အသီးအသီးပြောကြလျှင်၊ ဇာတိပကတိလူဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။။
၃း၅ ပေါလုကားအဘယ်သူနည်း။ အာပေါလုကားအဘယ်သူနည်း။ အခြားသောသူမဟုတ်၊ ထာဝရဘုရားသည် အသီးအသီးတို့အား အခွင့်ပေးသနားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့ကို ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်စေသော ဓမ္မဆရာပေတည်း။–
၃း၆ ငါသည်စိုက်ပျိုးသောသူဖြစ်၏။အာပေါလုသည်ရေလောင်းသောသူဖြစ်၏။ အပင်ကိုကြီးပွားစေသော သူကား၊ ဘုရားသခင်ပေတည်း။–
၃း၇ စိုက်ပျိုးသောသူမတတ်နိုင်။ ရေလောင်းသောသူလည်းမတတ်နိုင်။ ကြီးပွားစေတော်မူသော ဘုရားသခင်သာလျှင် တတ်နိုင်တော်မူ၏။–
၃း၈ သို့သော်လည်း၊ စိုက်ပျိုးသောသူနှင့် ရေလောင်းသောသူသည် တလုံးတဝတည်းဖြစ်၍၊ အသီးအသီးမိမိလုပ်သည်အတိုင်း မိမိအကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။–
၃း၉ ငါတို့သည် ဘုရားသခင့်ထံ၌ အလုပ်လုပ်သောသူချင်းဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဥယျာဉ်တော်ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ ကျောင်းတော်တိုက်လည်းဖြစ်ကြ၏။–
၃း၁၀ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ငါခံရသည်နှင့်အညီ လိမ္မာသောဗိသုကာကဲ့သို့ တိုက်မြစ်ကိုချပြီ။ အခြားသောသူသည် ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်လေ၏။ သို့ရာတွင်၊ အဘယ်သို့ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်သည်ကို လူတိုင်းသတိပြုပါစေ။–

၃း၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ယေရှုခရစ်တည်းဟူသော၊ ချလျက်ရှိသောတိုက်မြစ်မှတပါး အခြားသောတိုက်မြစ်ကို အဘယ်သူမျှမချနိုင်။—
၃း၁၂ ထိုတိုက်မြစ်အပေါ်၌ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်ကောင်း၊ သစ်သား၊ မြက်ပင်၊ ကောက်ရိုးများ ကိုထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်သောသူရှိသမျှ၊—
၃း၁၃ အသီးအသီးလုပ်သောအလုပ်သည်ထင်ရှားလိမ့်မည်။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘော်ပြချိန်နေ့ရက်သည် မီးအားဖြင့်ထင်ရှားစေလိမ့်မည်။ လူတိုင်းလုပ်သောအလုပ်သည် အဘယ်သို့သောအလုပ်ဖြစ် သည်ကို မီးသည်စစ်ကြောစုံစမ်းလိမ့်မည်။—
၃း၁၄ ထိုတိုက်မြစ်အပေါ်၌ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်သောအကြင်သူ၏ အလုပ်သည်မြဲ၏၊ ထိုသူသည် အကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။—
၃း၁၅ အကြင်သူ၏အလုပ်သည် ကျွမ်းလောင်၏၊ ထိုသူသည်အရှုံးခံရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ မီးနှင့်လွတ်သကဲ့သို့ သူသည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။
၃း၁၆ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်ဖြစ်ကြသည်ကိုင်၄း၊ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ကျိန်းဝပ်တော်မူသည်ကိုင်၄း မသိကြသလော။—
၃း၁၇ အကြင်သူသည် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်ကိုဖျက်ဆီး၏၊ ထိုသူကိုဘုရားသခင်ဖျက် ဆီးတော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်သည် သန့်ရှင်းရ၏။ သင်တို့သည်လည်း၊ ထိုဗိမာန်တော်ဖြစ်ကြ၏။—
၃း၁၈ အဘယ်သူမျှ ကိုယ်ကိုမလှည့်ဖြားစေနှင့်။ သင်တို့တွင်အကြင်သူသည် ဤလောက၌ ပညာရှိဖြစ်သည်ဟု ကိုယ်ကိုထင်၏၊ ထိုသူသည် ပညာရှိ အဖြစ်သို့ရောက်လိုသော်ငြားလည်း လူမိုက်ဖြစ်ပါစေ။—
၃း၁၉ အကြောင်းမူကား၊ လောကီပညာသည်ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ မိုက်မဲခြင်းဖြစ်၏။ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည် ပညာရှိတို့ကို သူတို့၏ ပရိယာယ် အားဖြင့်ဖမ်းဆီးတော်မူ၏ဟု လာသတည်း။—
၃း၂၀ တဖန်တုံ၊ ပညာရှိတို့၏အကြံအစည်တို့သည် အချည်းနှီးဖြစ်ကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသိတော်မူ၏ဟု လာသတည်း။—
၃း၂၁ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူမျှလူတို့၌ဝါကြွားခြင်းမရှိစေနှင့်။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် သင်တို့အဘို့ဖြစ်ကြ၏။—
၃း၂၂ ပေါလုဖြစ်စေ၊ အာပေါလုဖြစ်စေ၊ ကေဖဖြစ်စေ၊ ဤလောကဖြစ်စေ၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ၊ သေခြင်းဖြစ်စေ၊ မျက်မှောက်အရာဖြစ်စေ၊ နောက်လာလတံ့သောအရာဖြစ်စေ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် သင်တို့အဘို့ဖြစ်ကြ၏။—
၃း၂၃ သင်တို့သည်လည်း၊ ခရစ်တော်အဘို့ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်သည်လည်း ဘုရားသခင်အဘို့ဖြစ်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ခရစ်တော်၏အစေအပါကဲ့သို့၄င်း၊ ဘုရားသခင်၏နက်နဲသောအရာတို့ကိုစောင့်သော ဘဏ္ဍာစိုးကဲ့သို့၄င်း၊ သူတပါးသည်ငါတို့ကိုမှတ်ပါစေ။—
၄း၂ ထိုမှတပါး၊ ဘဏ္ဍာစိုးမည်သည်ကား၊ သစ္စာရှိရမည်။—
၄း၃ သင်တို့မှစ၍ အခြားသောလူများတို့သည်ငါ့ကိုသစ္စာမရှိဟု စီရင်သော်လည်း၊ ငါသည် အမှုမထား။ ငါ့ကိုယ်ကိုငါမစီရင်။—
၄း၄ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်စိတ်သည်ကိုယ်ကို အပြစ်မတင်။ သို့သော်လည်း၊ ထိုအကြောင်းဖြင့် ငါသည် အပြစ်လွတ်သည်မဟုတ်။ ငါ့ကိုစီရင်သောသူကား၊ ထာဝရဘုရားပေတည်း။—
၄း၅ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် မှောင်မိုက်၌ဝှက်ထားသောအရာတို့ကို ပွင့်လင်းစေ၍၊ စိတ်နှလုံးအကြံအစည်များကို ထင်ရှားစေလတံ့သောသခင်ဘုရား ကြွလာတော်မမူမှီ တိုင်အောင်၊ အဘယ်အမှုကိုမျှ အဆုံးအဖြတ် မစီရင်ကြနှင့်။ ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ အသီးအသီးတို့သည် ဘုရားသခင် ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရကြလတံ့။
၄း၆ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည်ကျမ်းစာကိုလွန်၍ သူတပါးကိုမရှိသေအပ်ဟုငါတို့ကိုထောက်၍ နားလည်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ မာနစိတ်ထောင်လွှားသည်နှင့် တယောက်ကိုမှီဝဲ၍ တယောက်ကိုငြင်းဆန်ခြင်း မရှိစေခြင်းငှါ၄င်း၊ ငါဆိုခဲ့ပြီးသောအချက်၌ သင်တို့၏အကျိုးကိုထောက်၍ ငါနှင့်အာပေါလုကို ပုံဆောင် လျက်ဆိုသတည်း။—
၄း၇ ထိုမှတပါး၊ အဘယ်သူသည် သင့်ကိုထူးခြားစေသနည်း။ သူတပါးလက်မှမခံမယူဘဲ အလိုအလျောက်ရသော အရာတစုံတခုမျှ သင်၌ရှိသလော။ သူတပါးလက်မှခံယူသည်မှန်လျှင်၊ မခံမယူသကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့်ဝါကြွားသနည်း။—
၄း၈ ယခုတွင် သင်တို့သည်ကြွယ်ဝကြ၏။ ငွေရတတ်ကြ၏။ ငါတို့မရှိစဉ်တွင်စိုးစံကြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူ စိုးစံရသောအခွင့်ရှိမည်အကြောင်း၊ သင်တို့ကို အမှန်စိုးစံစေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။—
၄း၉ သတ်ဘို့ရာထားသောသူကဲ့သို့ အခြားသောသူများနောက်၌ တမန်တော်တည်းဟူသောငါတို့ကို ဘုရားသခင်ထုတ်ပြတော်မူသည်ဟု ငါထင်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် လောကီသားများနှင့် ကောင်းကင်တမန်များမျက်မှောက်၌ ပွဲဝင်သောသူဖြစ်ကြ၏။—
၄း၁၀ ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏အကြောင်းကြောင့် လူမိုက်ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့မူကား၊ ခရစ်တော်၌ ပညာရှိဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် အားနည်းသောသူဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့မူကား၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသောသူ၊ အသရေရှိသောသူဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် အရှက်အကြောက်ခံရသောသူဖြစ်၍၊—
၄း၁၁ ယခုတိုင်အောင် အစားအသောက်ငတ်မွတ်ခြင်း၊ အဝတ်နွမ်းပါးခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရကြ၏။ နေရာမကျသောသူ၊—
၄း၁၂ ကိုယ်လက်နှင့် ပင်ပန်းစွာလုပ်ဆောင်ရသောသူဖြစ်ကြ၏။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသောအခါ မေတ္တာပို့ကြ၏။ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရသောအခါ သည်းခံကြ၏။—
၄း၁၃ အသရေရှုတ်ချခြင်းကိုခံရသောအခါ တောင်းပန်ကြ၏။ ဤလောက၏အညစ်အကြေးကဲ့သို့၄င်း၊ အရပ်ရပ်ထဲကလှည်းပစ်သော တန်မြက်ချေး အမှိုက်ကဲ့သို့၄င်း၊ ယခုတိုင်အောင်ဖြစ်ကြ၏။
၄း၁၄ သင်တို့သည်ရှက်စေခြင်းငှါ ဤသို့ငါရေးသည်မဟုတ်။ သင်တို့ကိုချစ်သားကဲ့သို့မှတ်၍ သတိပေး၏။—
၄း၁၅ သင်တို့တွင် ခရစ်တော်၏အကြောင်းကို သင်ပေးသောဆရာတသောင်းရှိငြားသော်လည်း၊ အဘများမရှိ။ ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့် ငါသည် သင်တို့ကို ယေရှုခရစ်၌ဖြစ် ဘွားစေပြီ။—
၄း၁၆ သို့ဖြစ်၍၊ ငါကျင့်သည်နည်းတူသင်တို့သည်ကျင့်ကြမည်အကြောင်းငါနိုးဆော်တောင်းပန်၏။—
၄း၁၇ ထိုအကြောင်းကြောင့်သခင်ဘုရား၌သစ္စာရှိသော ငါ၏ချစ်သားတိမောသေကိုသင်တို့ဆီသို့ငါစေလွှတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌ခပ်သိမ်းသော အသင်းတော် တို့ကိုငါသွန်သင်သည်နှင့်အညီ၊ ငါသည် ခရစ်တော်၌ကျင့်သောအကျင့်ဓလေ့များကို သင်တို့သည် မှတ်မိစေခြင်းငှါ သူသည်

ပြသတိုက်တွန်း လိမ့်မည်။–
၄း၁၈ ငါသည် သင်တို့ဆီသို့ ကိုယ်တိုင်မလာဟု အချို့သောသူတို့သည် ထင်မှတ်သည်နှင့် မာနထောင်လွှားခြင်းရှိကြ၏။–
၄း၁၉ သို့သော်လည်း သခင်ဘုရားသည် အလိုတော်ရှိလျှင် ငါသည်မြန်မြန်လာမည်။ လာသောအခါ မာနထောင်လွှားသူတို့၏စကားကို သိမှတ်မည်မဟုတ်။ သူတို့၏တန်ခိုးကိုသိမှတ်မည်။–
၄း၂၀ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် စကား၌တည်သည်မဟုတ်၊ တန်ခိုး၌တည်၏။–
၄း၂၁ သင်တို့သည် အဘယ်သို့အလိုရှိသနည်း။ ငါသည် နှင်တံနှင့် သင်တို့ဆီသို့လာရမည်လော။ သို့မဟုတ် မေတ္တာနှင့်၎င်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစိတ်နှင့်၎င်း၊ လာရမည်လော။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ မတရားသောမေထုန်သာမညမဟုတ်၊ အဘ၏မယားကို သိမ်းယူခြင်းတည်းဟူသော သာသနာပလူတို့တွင်ပင် မကြားရသောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူသည် သင်တို့တွင်ရှိကြောင်းကို အနှံ့အပြားကျော်စောကြ၏။–
၅း၂ ထိုသို့ပြုသောသူကို သင်တို့အထဲမှနှင်ထုတ်မည်အကြောင်း၊ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်းကိုမပြု၊ မာနထောင်လွှားလျက်နေကြ၏။–
၅း၃ ထိုကြောင့် ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် သင်တို့နှင့်ကွာလျက်ရှိသော်လည်း၊ ဝိညာဉ်အားဖြင့်မကွာ၊ ကိုယ်တိုင်သင်တို့နှင့်အတူရှိသကဲ့သို့ ထိုသို့ကျင့်သောသူကို ယခုပင်ငါစီရင်ပြီ။–
၅း၄ စီရင်ချက်ဟူမူကား၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏အခွင့်အားဖြင့် သင်တို့သည် ငါ့ဝိညာဉ်နှင့်အတူစည်းဝေးပြီးမှ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ တန်ခိုးတော်ကို အမှီပြု၍၊–
၅း၅ ထိုသူ၏ဝိညာဉ်သည် ယေရှုခရစ်၏နေ့ရက်၌ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်မည်အကြောင်း၊ သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာပျက်စီးဘို့ရာ သူ့ကိုစာတန်လက်သို့ အပ်နှံကြစေဟု ငါစီရင်၏။–
၅း၆ သင်တို့၏ဝါကြွားခြင်းသည် မကောင်းမသင့်ဖြစ်၏။ အနည်းငယ်သော တဆေးသည် မုန့်စိမ်းတပုံလုံးကို ဖောင်းကြွစေတတ်သည်ကို မသိကြသလော။–
၅း၇ သင်တို့သည် တဆေးမဲ့ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ အသစ်သောမုန့်စိမ်းဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ဟောင်းသော တဆေးကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်တည်းဟူသော ငါတို့ပသခါ သိုးသငယ်သည် ငါတို့အဘို့ ယဇ်ပူဇော်ရာဖြစ်၏။–
၅း၈ ထိုကြောင့်၊ ဟောင်းသောတဆေး၊ ဆိုးညစ်မိုက်မဲခြင်းတဆေးတို့ကို ပယ်ပစ်၍၊ တဆေးမဲ့မုန့်တည်းဟူသော ကြည်ဖြူခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့် ပွဲခံကြကုန်အံ့။
၅း၉ သင်တို့သည် မတရားသောမေထုန်၌မှီဝဲသောသူတို့နှင့် မပေါင်းဘော်မည်အကြောင်း၊ အထက်ဩဝါဒစာ၌ ငါရေးထားခဲ့ပြီ။–
၅း၁၀ ထိုသို့ရေးထားသော်၊ မတရားသောမေထုန်၌မှီဝဲခြင်း၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ အနိုင်အထက်လုယူခြင်း၊ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကိုပြုသော လောကီသားတို့နှင့် အလျှင်းမပေါင်းဘော်ရဟုမဆိုလို။ ထိုသို့ဆိုလျှင်၊ သင်တို့သည် လောကီမှထွက်သွားရကြမည်။–
၅း၁၁ ယခုမူကား ညီအစ်ကိုဟုခေါ်ဝေါ်သောသူသည် မတရားသောမေထုန်၌မှီဝဲခြင်း၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်း၊ ဆဲရေးကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ သေရည်သေရက်နှင့်ယစ်မူးခြင်း၊ အနိုင်အထက်လုယူခြင်းမှစ၍၊ ထိုသို့သောအမှုကိုပြုသောသူနှင့် မပေါင်းဘော်ရသည်သာမက၊ ထိုသူနှင့်အတူ စားသောက်ခြင်းကိစ္စကိုမျှ မပြုရဟု ငါရေးထား၍ပြည့်တ်၏။–
၅း၁၂ ပြင်လူတို့ကိုစီရင်ခြင်းအမှုနှင့် ငါသည် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အတွင်းလူတို့ကို သင်တို့စီရင်ရသည် မဟုတ်လော။–
၅း၁၃ ပြင်လူတို့ကို ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုဆိုးညစ်သောသူကို သင်တို့အထဲမှ နှင်ထုတ်ကြလော့။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ သင်တို့သည် အချင်းချင်းအမှုရှိလျှင်၊ သန့်ရှင်းသူတို့ရှေ့၌ တရားစီရင်ခြင်းကိုမခံဘဲ သာသနာပလူတို့ရှေ့၌ ခံဝံ့သောသူတစုံတယောက်ရှိသလော။–
၆း၂ သန့်ရှင်းသူတို့သည် လောကီနိုင်ငံကိုတရားစီရင်မည်ဟု မသိကြသလော။ သင်တို့သည် လောကီနိုင်ငံကိုစီရင်ရသည်မှန်လျှင်၊ အငယ်ဆုံးသော အမှုများကို မစီရင်ထိုက်သလော။–
၆း၃ ငါတို့သည်ကောင်းကင်တမန်တို့ကို တရားစီရင်မည်ဟု မသိကြသလော။ သို့ဖြစ်၍ လောကီအမှုကို စီရင်ထိုက်သည်မဟုတ်လော။–
၆း၄ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် လောကီအမှုကိုစီရင်စရာရှိလျှင်၊ အသင်းတော်၌ အသရေနည်းသောသူတို့ကို တရားသူကြီးအရာ၌ခန့်ထားကြလော့။–
၆း၅ ထိုသို့ဆိုသော်၊ သင်တို့ရှက်စေခြင်းငှါပြောဆို၏။ သင်တို့တွင် ပညာရှိတစုံတယောက်မျှမရှိသလော။ ညီအစ်ကိုချင်းတို့၏ အမှုကိုစီရင်ဆုံးဖြတ်နိုင်သောသူ တစုံတယောက်မျှမရှိသလော။–
၆း၆ ညီအစ်ကိုချင်းတို့သည် တရားတွေ့သည်သာမက၊ မယုံကြည်သောသူတို့ရှေ့၌ပင် တရားတွေ့ပါသည် တကား။–
၆း၇ ထိုသို့ သင်တို့သည် အချင်းချင်းတရားတွေ့သည်အမှုမှာ အလွန်ကြီးစွာသောအပြစ်ရှိကြ၏။ တရားမတွေ့ဘဲ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် မခံသနည်း။–
၆း၈ ကိုယ်ဥစ္စာရှုံးခြင်းကို အဘယ်ကြောင့်မခံသနည်း။ ထိုသို့ သင်တို့သည်မခံဘဲ၊ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကိုတယောက်ညှဉ်းဆဲ၍၊ ညီအစ်ကိုချင်းတို့၏ ဥစ္စာကို သိမ်းယူကြသည်တကား။–
၆း၉ မတရားသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို အမွေမခံရသည်ကို သင်တို့မသိကြသလော။ အလွဲမယူကြနှင့်။ မတရားသော မေထုန်၌မှီဝဲသောသူ၊ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်သောသူ၊ သူ့မယားကိုပြစ်မှားသောသူ၊ ယောက်ျားချင်းမေထုန်ကိုပြုသောသူ၊ ထိုအမှုကိုခံသောသူ၊–
၆း၁၀ သူ့ဥစ္စာကိုခိုးသောသူ၊ လောဘလွန်ကျူးသောသူ၊ သေရည်သေရက်နှင့်ယစ်မူးသောသူ၊ ဆဲရေးကဲ့ရဲ့သောသူ၊ အနိုင်အထက်လုယူသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို အမွေမခံရကြ။–
၆း၁၁ အထက်ကသင်တို့တွင်အချို့သောသူတို့သည် ထိုသို့သောသူဖြစ်ကြသော်လည်း၊ ယခုတွင် သခင်ယေရှု၏နာမတော်အားဖြင့်၎င်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်၎င်း၊ ဆေးကြောသန့်ရှင်း၍ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ကြပြီ။

၆း၁၂ ငါသည် အပြစ်မသင့်ဘဲလျက် ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာကိုပြုနိုင်သည်မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာကိုပြုသင့်သည်မဟုတ်။ အပြစ်မသင့်ဘဲလျက် ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာကိုပြုနိုင်သည်မှန်စေတော့။ အဘယ်အမှုအရာ၌မျှ ငါသည်ကျွန်မခံ။–

၆း၁၃ အစားအသောက်တို့သည် ဝမ်းအဘို့၊ ဝမ်းသည်လည်း အစားအသောက်တို့အဘို့ဖြစ်သည်မှန်စေတော့။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ထိုနှစ်ပါးကိုဖျက်ဆီးတော်မူလိမ့်မည်။ ကိုယ်ခန္ဓာသည် မတရားသောမေထုန်အဘို့ဖြစ်သည်မဟုတ်။ သခင်ဘုရားအဘို့ဖြစ်၏။ သခင်ဘုရားသည်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာအဘို့ဖြစ်တော်မူ၏။–

၆း၁၄ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့် သခင်ဘုရားကိုထမြောက်စေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ကိုလည်း ထမြောက်စေတော်မူလိမ့်မည်။–

၆း၁၅ သင်တို့ကိုယ်ခန္ဓာသည် ခရစ်တော်၏အင်္ဂါဖြစ်ကြောင်းကိုမသိကြသလော။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ခရစ်တော်၏အင်္ဂါကိုယူ၍ ပြည်တန်ဆာ၏အင်္ဂါဖြစ်စေအပ်သလော။ မဖြစ်စေအပ်။–

၆း၁၆ အဘယ်သို့နည်း။ ပြည်တန်ဆာ၌မှီဝဲသောသူသည် ထိုပြည်တန်ဆာနှင့် တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ကြောင်းကို မသိကြသလော။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် တသားတကိုယ်တည်းဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု ကျမ်းစာလာ၏။–

၆း၁၇ သခင်ဘုရား၌မှီဝဲသောသူသည် ထိုသခင်နှင့် တစိတ်တဝိညာဉ်တည်းဖြစ်၏။–

၆း၁၈ မတရားသောမေထုန်ကို ကြဉ်ရှောင်ကြလော့။ လူပြုတတ်သောအခြားဒုစရိုက်ရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်ပြင်၌ရှိ၏။ မတရားသောမေထုန်ကိုပြုသောသူမူကား၊ မိမိကိုယ်ကိုပင် ပြစ်မှား၏။–

၆း၁၉ အဘယ်သို့နည်း။ သင်တို့ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသော ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော၊ သင်တို့အထဲ၌ကျိန်းဝပ်၍ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ဗိမာန်ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ မိမိတို့ကို မိမိတို့မပိုင်ကြောင်းကို၎င်း၊ မသိကြသလော။–

၆း၂၀ သင်တို့သည်အဘိုးနှင့်ဝယ်တော်မူသောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်ပိုင်တော်မူသော သင်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ထင်ရှားစေကြလော့။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ သင်တို့သည် ငါ့ထံသို့ပေးလိုက်သောစာ၌ပါသောအရာမှာ၊ ယောကျ်ားသည် မိန်းမနှင့် မဆက်ဆံဘဲ နေလျှင်၊–

၇း၂ ကောင်းသော်လည်း၊ မတရားသောမေထုန်နှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ယောကျ်ားတိုင်း မိမိမယားရှိစေလော့။ မိန်းမတိုင်း မိမိလင်ရှိစေလော့။–

၇း၃ ယောကျ်ားသည် ဆက်ဆံခြင်းဝတ်ကို မိမိမယားအားပြုစေလော့။ ထိုနည်းတူ၊ မိန်းမသည်လည်း ဆက်ဆံခြင်းဝတ်ကို မိမိလင်အားပြုစေလော့။–

၇း၄ မိန်းမသည် မိမိကိုယ်ကိုမပိုင်၊ လင်သည်ပိုင်၏။ ထိုနည်းတူယောကျ်ားသည်လည်း မိမိကိုယ်ကိုမပိုင်၊ မယားသည်ပိုင်၏။–

၇း၅ အချင်းချင်း ခင်ပွန်းဝတ်ကိုမပယ်မရှောင်ကြနှင့်။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ဆုတောင်းခြင်းဝတ်ကိုပြုရသောအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ သဘောတူ၍ ခင်ပွန်းဝတ်ကို ခဏမျှမရှောင်ရဟုမဆိုလို။ ထိုသို့ရှောင်လျှင်၊ ကိုယ်ကိုမချုပ်တည်းနိုင်သောအားဖြင့် စာတန်သည် အပြစ်သို့သွေးဆောင်ရသောအခွင့်မရှိစေခြင်းငှါ၊ နောက်တဖန်အတူနေကြလော့။–

၇း၆ သို့ရာတွင် ပညတ်မထားဘဲ အခွင့်ပေးခြင်းအားဖြင့်သာ ငါဆို၏။–

၇း၇ လူအပေါင်းတို့သည် ငါကဲ့သို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ လူအသီး၊ အသီးတို့သည် ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသည်အတိုင်း အသီးအသီးသောဆုကျေးဇူးကိုခံရကြ၏။–

၇း၈ ထိုကြောင့် မယားမရှိသောသူတို့နှင့် မုဆိုးမတို့ကို ငါဆိုသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် ငါကဲ့သို့နေလျှင် ကောင်း၏။–

၇း၉ သို့သော်လည်း၊ ကာမဂုဏ်ကိုမချုပ်တည်းနိုင်လျှင် ထိမ်းမြားစုံဘက်ခြင်းကိုပြုကြစေ။ ကိလေသာစိတ်ပူပန်ခြင်းရှိသည်ထက် ထိမ်းမြားစုံဘက်ခြင်း ပြုသော် သာ၍ကောင်း၏။

၇း၁၀ ခင်ပွန်းရှိသောသူတို့ကိုလည်း၊ ငါပညတ်သည်သာမက၊ သခင်ဘုရားပညတ်တော်မူသည်ကား၊ မယားသည် မိမိခင်ပွန်းကိုမစွန့်ပစ်စေနှင့်။–

၇း၁၁ စွန့်ပစ်လျှင် ခင်ပွန်းမရှိဘဲနေစေ။ သို့မဟုတ်လျှင်၊ ခင်ပွန်းဟောင်းထံသို့ပြန်၍အသင့်အတင့်နေစေ။ ယောကျ်ားသည်လည်း မိမိမယားနှင့် မကွာစေနှင့်။–

၇း၁၂ ကြွင်းသောသူတို့ကိုသခင်ဘုရားသည် ကိုယ်တိုင်မပညတ်ဘဲ၊ ငါပညတ်သည်ကား၊ တစုံတယောက်သောညီအစ်ကိုသည် မယုံကြည်သော မယားရှိ၍၊ ထိုမယားသည်မိမိ ခင်ပွန်းနှင့်နေခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် မကွာစေနှင့်။–

၇း၁၃ ထိုနည်းတူမိန်းမသည်လည်း၊ မယုံကြည်သောခင်ပွန်းရှိ၍၊ ထိုခင်ပွန်းသည် မိမိမယားနှင့်နေခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်မကွာစေနှင့်။–

၇း၁၄ အကြောင်းမူကား၊ မယုံကြည်သောလင်သည် မိမိမယားအဘို့စင်ကြယ်၏။ မယုံကြည်သော မယားသည်လည်း မိမိလင်အဘို့စင်ကြယ်၏။ သို့မဟုတ်လျှင် သင်တို့၏သား သမီးသည်မစင်ကြယ်။ ယခုတွင်စင်ကြယ်ကြ၏။–

၇း၁၅ သို့သော်လည်းမယုံကြည်သောသူသည် ကွာသွားလိုလျှင်ကွာသွားစေ။ ထိုသို့ပြုလျှင် တပည့်တော်သည်ယောကျ်ားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ၊ ချည်နှောင်ခြင်းမရှိ။ ငါတို့သည် အသင့်အတင့်နေစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ရှိ၏။–

၇း၁၆ အချင်းမိန်းမ၊ သင်သည်ကိုယ်ခင်ပွန်းကိုကယ်တင်မည်၊ မကယ်တင်မည်ကိုအဘယ်သို့သိသနည်း။ အချင်းယောကျ်ား၊ သင်သည်ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ကယ်တင်မည်၊ မကယ်တင်မည်ကို အဘယ်သို့သိသနည်း။

၇း၁၇ သခင်ဘုရားသည် လူအသီးအသီးတို့အား ဝေငှတော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်သည် လူအသီးအသီးတို့ကိုခေါ်တော်မူသည်နှင့်လျော်စွာလူတိုင်းကျင့်နေစေ။ ခပ်သိမ်းသောအသင်းတော်တို့ကို ထိုသို့ငါပညတ်၏။–

၇း၁၈ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူသည် ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရလျှင်၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမစွန့်စေနှင့်။ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောသူသည်လည်း ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရလျှင်၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံစေနှင့်။–

၇း၁၉ အရေဖျားလှီးခြင်းအားဖြင့် အကျိုးမရှိ၊ မခံဘဲနေခြင်းအားဖြင့်လည်း အကျိုးမရှိ။ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအားဖြင့်သာ အကျိုးရှိ၏။–

၇း၂၀ ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရသောသူသည် အကြင်အမှုကိုလုပ်နေ၏၊ထိုသို့လူတိုင်း လုပ်နေစေ။–

၇း၂၁ အစေခံကျွန်ဖြစ်၍ ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရလျှင်စိုးရိမ်ခြင်းမရှိနှင့်။ သို့သော်လည်းလွတ်ခြင်းသို့ရောက်နိုင်လျှင်လွတ်ရသောအခွင့်ကို သာ၍

သုံးဆောင် လော့။—

၇း၂၂ အကြောင်းမူကားကျွန်ဖြစ်စဉ်၊ သခင်ဘုရားခေါ်တော်မူခြင်းကိုခံရသောသူသည် သခင်ဘုရား၏ လူလွတ်ဖြစ်၏။ ထိုနည်းတူ လူလွတ်ဖြစ်စဉ်၊ ခေါ်တော်မူခြင်းကိုခံရသောသူသည် ခရစ်တော်၏ ကျွန်ဖြစ်၏။

၇း၂၃ သင်တို့သည် အဘိုးနှင့်ဝယ်တော်မူသောသူဖြစ်၍၊ လူထံ၌အလိုအလျောက်ကျွန်မခံ ကြနှင့်။—

၇း၂၄ ညီအစ်ကိုတို့၊ ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရသောသူသည်အကြင်အမှုကိုလုပ်နေ၏၊ ထိုသို့ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌လူတိုင်းလုပ်နေစေ။

၇း၂၅ ခင်ပွန်းမရှိသောသူတို့၏အမှုမှာ၊သခင်ဘုရား၏ ပညတ်တော်သည်ငါ၌မရှိသော်လည်း ငါသည်သစ္စာရှိသောသူဖြစ်အံ့သောငှါ၊ သခင်ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော် ကိုခံရသောသူ ကဲ့သို့စီရင်၏။—

၇း၂၆ စီရင်ချက်ဟူမူကား၊ ယခုညှဥ်းဆဲခြင်းအကြောင်းကြောင့် ခင်ပွန်းမရှိလျှင်ကောင်း၏။—

၇း၂၇ သင်သည် မယားရှိလျှင်လွတ်စေခြင်းငှါ မကြံစည်နှင့်။ မယားနှင့်လွတ်လျှင် အခြားသောမယားကို မရှာနှင့်။—

၇း၂၈ သို့သော်လည်း သင်သည် မယားနေလျှင်အပြစ်မရှိ။ လင်မနေဘူးသောမိန်းမသည်လည်း လင်နေလျှင် အပြစ်မရှိ။ သို့သော်လည်း၊ ထိုသို့ပြုသောသူတို့သည် လောကညှဥ်းဆဲခြင်းဒုက္ခကိုခံရကြမည်။ ဤအမှုအရာ၌ ကျပ်တည်းစွာသောပညတ်ကိုငါမထားလို။—

၇း၂၉ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါဆိုသည်ကား၊ ကျန်ကြွင်းသောကာလသည်ကျဉ်းကျပ်သည်ဖြစ်၍၊ မယားရှိသောသူသည် မယားမရှိသကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။—

၇း၃၀ ငိုကြွေးသောသူသည် မငိုကြွေးသကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။ ဝမ်းမြောက်သောသူသည် ဝမ်းမမြောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ ဥစ္စာဝယ်သောသူသည်အလျှင်းမရှိသကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။—

၇း၃၁ ဤလောကကိုသုံးသောသူသည် မသုံးသကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဤလောက၏အဆင်းသဏ္ဌာန်သည် ရွေ့သွားကွယ်ပျောက်တတ်၏။—

၇း၃၂ သင်တို့သည် စိုးရိမ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ခင်ပွန်းမရှိသောသူသည် သခင်ဘုရား၏ စိတ်တော်နှင့်တွေ့စေခြင်းငှါ သခင်ဘုရား၏ အမှုကိုသာသတိထားတတ်၏။—

၇း၃၃ ခင်ပွန်းရှိသောသူမူကား၊ မိမိမယား၏စိတ်နှင့်တွေ့စေခြင်းငှါ လောကီအမှုကို သတိထားတတ်၏။—

၇း၃၄ ထိုနည်းတူ ခင်ပွန်းမရှိသောမိန်းမနှင့် ခင်ပွန်းရှိသောမိန်းမသည် ခြားနားခြင်းရှိ၏။ ခင်ပွန်းမရှိသောမိန်းမသည် ကိုယ်ခန္ဓာစိတ်ဝိညာဉ်နှစ်ပါးကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ သခင်ဘုရား၏အမှုကိုသာ သတိထားတတ်၏။ ခင်ပွန်းရှိသောမိန်းမမူကား၊ မိမိခင်ပွန်း၏စိတ်နှင့်တွေ့စေခြင်းငှါ လောကီအမှုကို သတိထားတတ်၏။—

၇း၃၅ ထိုသို့ငါဆိုသော်၊ သင်တို့အကျိုးကိုသာထောက်၍ဆို၏။ သင်တို့ကို နှောင့်ရက်ချင်သောစိတ်နှင့်ဆိုသည် မဟုတ်။ သင်တို့သည် လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်၍ စိတ်ရှုပ်ထွေးခြင်းမရှိဘဲ၊ သခင်ဘုရား၏ဝတ်ကို အမြဲပြုစေခြင်းငှါသာ ဤသို့ဆို၏။

၇း၃၆ အပျိုကညာသည် ခင်ပွန်းမရှိဘဲ အသက်ရွယ်လွန်လျှင် မလျောက်ပတ်ဟု

ထိုအပျိုကညာကိုပိုင်သောသူသည် ထင်မှတ်၍ ထိမ်းမြားစရာအကြောင်း လည်းရှိလျှင်၊ ထိုသူသည် အလိုလျောက်ပြုစေ။ အပြစ်မရှိထိမ်းမြားကြစေ။—

၇း၃၇ သို့သော်လည်း မိမိစိတ်နှလုံးတည်ကြည်ခြင်းရှိ၍၊ ပြုလိုသည်အတိုင်းပြုနိုင်သောအခွင့်နှင့် ကိုယ်စိတ် အလိုကိုချုပ်တည်းနိုင်သောအခွင့်ရှိသောကြောင့်၊ မထိမ်းမြားဘဲနေမည်ဟု ကိုယ်စိတ်နှလုံးထဲမှာ စီရင်ဆုံးဖြတ်သောသူသည် ကောင်းစွာပြု၏။—

၇း၃၈ သို့ရာတွင် မင်္ဂလာဆောင်သောသူသည် ကောင်းစွာပြု၏။ မဆောင်သောသူမူကား၊ သာ၍ကောင်းစွာပြု၏။

၇း၃၉ မိန်းမသည် မိမိခင်ပွန်းမသေမီကာလပတ်လုံး တရားအားဖြင့်ချည်နှောင်လျက်ရှိ၏။ ခင်ပွန်းသေလျှင်မူကား၊ မိမိအလိုအတိုင်းသခင်ဘုရား၌သာ အခြားသောသူ၏မယားဖြစ်ခြင်းငှါ အခွင့်ရှိ၏။—

၇း၄၀ အခွင့်ရှိသော်လည်း၊ အခြားသောသူ၏မယားမဖြစ်ဘဲနေလျှင်၊ သာ၍မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ငါသဘောရှိ၏။ ငါ၌လည်း ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ရှိတော်မူသည်ဟု ငါစွဲလမ်းခြင်းစိတ်ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ရုပ်တုရှေ့၌ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်အရာမှာ၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် ပိုင်းခြားတတ်သောဉာဏ်ရှိသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ဉာဏ်သည်ထောင်လွှားစေတတ်၏။ မေတ္တာမူကား တည်ဆောက်တတ်၏။—

၈း၂ အကြင်သူသည်၊ ငါကားပညာရှိဖြစ်သည်ဟူ၍စိတ်ထင်၏၊ ထိုသူသည်သိအပ်သည် အတိုင်းအလျှင်းမသိသေး။—

၈း၃ ဘုရားသခင်ကိုချစ်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်သိစေတော်မူသောသူဖြစ်၏။—

၈း၄ ရုပ်တုရှေ့၌ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကိုစားခြင်းအရာမှာ၊ ရုပ်တုသည် ဤလောက၌ အချည်းနှီးသက် သက်ဖြစ်သည်ကိုငှ၄င်း၊ တဆူတည်းသော ဘုရားသခင်မှတပါး အဘယ်ဘုရားသခင်မျှမရှိသည်ကို၎င်း၊ ငါတို့သိကြ၏။—

၈း၅ ဘုရားများ၊ အရှင်များဟုဆိုသည်အတိုင်း ကောင်းကင်ပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ဘုရားဟူ၍ခေါ်ဝေါ် သမုတ်သောသူအများရှိသော်လည်း၊—

၈း၆ အကြင်ဘုရားသခင်အထဲက ခပ်သိမ်းသောအရာဖြစ်၍၊ အကြင်ဘုရားသခင်အဘို့အလိုငှါ ငါတို့သည်ဖြစ်ကြ၏၊ ထိုခမည်းတော်ဘုရားသခင်တပါးတည်းသာ ငါတို့၌ရှိတော်မူ၏။ အကြင်သခင်အားဖြင့် ငါတို့မှစ၍ ခပ်သိမ်းသောအရာဖြစ်ကြ၏၊ ထိုသခင်ယေရှုခရစ်တပါးတည်းသာ ငါတို့၌ရှိတော်မူ၏။—

၈း၇ သို့သော်လည်းထိုဉာဏ်ကိုလူတိုင်းမရ။ အချို့သောသူတို့သည် ယခုတိုင်အောင် ရုပ်တုရှေ့၌ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ကိုစားသော်၊ ရုပ်တုကို ထောက်သောစိတ်နှင့် စားကြသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိ သောစိတ်သည် အားနည်းသောကြောင့် ညစ်ညူးခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။

၈း၈ အစားအသောက်အားဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ မျက်နှာရသည်မဟုတ်။ အစားကိုသုံးကာမျှဖြင့် မြတ်သည်မဟုတ်။ ရှောင်ကာမျှဖြင့် ယုတ်သည်မဟုတ်။—

၈း၉ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့အခွင့်ကိုအားနည်းသောသူတို့၌ထိမိ၍လဲစရာအကြောင်းမဖြစ် စေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။—

၈း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ပိုင်းခြားတတ်သောဉာဏ်ရှိလျက်ပင်၊ ရုပ်တုစင်ထဲ၌ စားပွဲနားမှာလျောင်းသည်ကို သူတပါးမြင်လျှင်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောစိတ်အားနည်းသောသူသည်၊ ရုပ်တုရှေ့၌ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကိုစားခြင်းငှါ ရဲမည်မဟုတ်လော။—

၈း၁၁ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ အကြင်ညီအစ်ကိုအဘို့အလိုငှါ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူ၏၊ အားနည်းသောထိုညီအစ်ကိုသည် သင်၏ဉာဏ်ကြောင့်

ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရပါသည်တကား။ –
၈း၁၂ သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုတို့ကို ထိုသို့ပြစ်မှား၍ သူတို့၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော အားနည်းသောစိတ်ကို ထိခိုက်သောအခါ၊ ခရစ်တော်ကိုလည်း ပြစ်မှားရာသို့ရောက်၏။ –
၈း၁၃ သို့ဖြစ်၍၊ ငါ၏အစားအသောက်သည် ငါ့ညီအစ်ကိုကိုမှားယွင်းစေလျှင်၊ ငါ့ညီအစ်ကို၌ မှားယွင်းစရာအကြောင်းမရှိစေခြင်းငှါ၊ အမဲသားကို အစဉ်မပြတ်ရှောင်မည်။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ငါပေါလုသည်ကျွန်မဟုတ်၊ လူလွတ်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ တမန်တော်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို မြင်ရပြီမဟုတ်လော။ သင်တို့သည် သခင်ဘုရား၌ ငါလုပ်သောအလုပ်ဖြစ် ကြသည်မဟုတ်လော။ –
၉း၂ ငါသည် အခြားသောသူတို့အား တမန်တော်မဖြစ်သော်လည်း၊ သင်တို့အား တမန်တော်အမှန်ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တမန်တော် မှန်သည်ဟု သင်တို့သည် တပည့်တော်ဖြစ်သောအားဖြင့် ငါ့ကိုတံဆိပ်ခတ်ကြ၏။ –
၉း၃ ငါ့ကိုစစ်ဆေးမေးမြန်းသောသူတို့အား ငါအပြစ်ဖြေရာစကားဟူမူကား၊ –
၉း၄ ငါတို့သည် စားသောက်ခြင်းအခွင့်မရှိသလော။ –
၉း၅ ကေဖနှင့်သခင်ဘုရား၏ညီများမှစ၍ ကြွင်းသောတမန်တော်များကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် ဒေသစာရီလှည့်လည်သည်တွင် နှမဖြစ်သောမယားပါစေခြင်းငှါ အခွင့်မရှိသလော။ –
၉း၆ ငါနှင့် ဗာနဗသာ အလုပ်မလုပ်ဘဲ နေရသောအခွင့်မရှိဟုဆိုရသလော။ –
၉း၇ အဘယ်သူသည် ကိုယ်စရိတ်ကိုသုံး၍ စစ်မှုကိုထမ်းရသနည်း။ အဘယ်သူသည် ဥယျာဉ်ကိုစိုက်ပျိုး၍ အသီးကိုမစားဘဲနေရသနည်း။ အဘယ်သူသည် သိုးထိန်းလုပ်၍ သိုးနို့ကိုမသုံးဘဲနေရသနည်း။
၉း၈ လောကီဝေါဟာရအားဖြင့်သာဤသို့ငါဆိုသလော။ ပညတ်တရားသည်လည်း ဤသို့ ပင်ဆိုသည်မဟုတ်လော။ –
၉း၉ မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ စပါးနင်းနယ်သောနွား၏နှုတ်ကို မချုပ်တည်းရဟုလာ၏။ ဘုရားသခင်သည် နွားကိုသာ ပမာဏ ပြုတော်မူသလော။ –
၉း၁၀ သို့မဟုတ် ငါတို့ကြောင့်သာ ဤသို့ပညတ်တော်မူသလော။ လယ်ထွန်သောသူသည် မြော်လင့်လျက် ထွန်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ မြော်လင့်လျက် စပါးနင်းနယ်သောသူသည် မြော်လင့်သည်အတိုင်းရစေခြင်းငှါ၄င်း၊ ငါတို့ကြောင့်သာ ဤသို့ကျမ်းစာလာ၏။ –
၉း၁၁ ငါတို့သည် သင်တို့၌ဓမ္မမျိုးစေ့ကိုစိုက်ပြီးမှ သင်တို့၏လောကီအသီးကိုသုံးဆောင်လျှင် ကျေးဇူးကြီးမည်လော။ –
၉း၁၂ အခြားသောသူတို့သည် သင်တို့ထံမှာ ထိုအခွင့်ကိုရလျှင် ငါတို့သည် သာ၍ရထိုက်သည်မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း ထိုအခွင့်ကို ငါတို့သည်မသုံးဘဲ၊ ခရစ်တော်၏ဧဝံဂေလိတရားကို ဆီးတားခြင်း အကြောင်းမရှိစေခြင်းငှါ အရာရာ၌သည်းခံကြ၏။ –
၉း၁၃ ဓမ္မကိစ္စအမှုကိုဆောင်ရွက်သောသူတို့သည် ဗိမာန်တော်ကိုအမှီပြု၍ စားရသည်ကို၄င်း၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်နှင့် ဆက်ဆံ၍ စားရသည်ကို၄င်း၊ သင်တို့မသိကြသလော။ –
၉း၁၄ ထိုနည်းတူ၊ ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောသောသူတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားကိုအမှီပြု၍ အသက်မွေးရမည်အကြောင်း၊ သခင်ဘုရား၏ပညတ်တော် မူချက်ရှိ၏။
၉း၁၅ သို့သော်လည်း ထိုအခွင့်ကိုငါသည်အလျှင်းမသုံး။ သင်တို့သည် ငါ့အား ထိုသို့ပြုစေခြင်းငှါ ဤစကားကို ငါရေးသည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါဝါကြွားခြင်းအခွင့်ကို သူတပါးဖျက်ဆီးသည်ထက် ငါသေသော် သာ၍ကောင်း၏။ –
၉း၁၆ ငါသည် ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောရုံပြုလျှင် ဝါကြွားခြင်းအကြောင်းမရှိသေး။အဘယ်ကြောင့်နည်း
ဟူမူကား၊ မဟောဘဲမနေနိုင်။ မဟောဘဲနေလျှင် အမင်္ဂလာရှိ၏။ –
၉း၁၇ သို့ဖြစ်၍ အမှုတော်ကို အလိုအလျောက်ဆောင်ရွက်လျှင် အကျိုးရှိ၏။ ကိုယ်အလိုကိုငြင်းဆန်၍ ဆောင်ရွက်လျှင် အရာတော်၌ခန့်ထား သောသူဖြစ်၏။ –
၉း၁၈ သို့ဖြစ်၍ ငါ၏အကျိုးအဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောသောအခါ၊ ဟောခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော အခွင့်ကိုမသုံးဘဲလျက်၊ ခရစ်တော်၏ဧဝံဂေလိတရားကို နာသောသူတို့သည် အဘယ်စရိတ်ကိုမျှ မကုန်ဘဲနေစေခြင်းငှါ ပြုလျှင်ငါ၌အကျိုးရှိ၏။
၉း၁၉ ငါသည်အဘယ်သူ၏ကျွန် မဖြစ်သော်လည်း သာ၍များသောသူတို့ကိုရခြင်းအလိုငှါ လူတကာတို့၏ကျွန်ခံရ၏။ –
၉း၂၀ ယုဒလူတို့ကိုရခြင်းအလိုငှါ ယုဒလူတို့၌ ယုဒလူကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ပညတ်တရားကို ကိုယ်တိုင်မဆည်းကပ် သော်လည်း၊ ပညတ်တရားကို ဆည်းကပ်သောသူတို့ကို ရခြင်းအလိုငှါ၊ ပညတ်တရားကိုဆည်းကပ်သော သူတို့၌ ပညတ်တရားကိုကျင့်သောသူကဲ့သို့ဖြစ်၏။ –
၉း၂၁ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ တရားမဲ့မနေ၊ ခရစ်တော်၏တရားကိုကျင့်သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ ပညတ်တရားမဲ့သောသူတို့ကိုရခြင်းအလိုငှါ ပညတ်တရားမဲ့သောသူတို့၌ ပညတ်တရားမဲ့သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ –
၉း၂၂ အားနည်းသောသူတို့ကိုရခြင်းအလိုငှါ၊ အားနည်းသောသူတို့၌အားနည်းသောသူကဲ့သို့ဖြစ်၏။ အချို့သောသူတို့ကို တစုံတခုသောအမှုအရာအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းအလိုငှါ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ ခပ်သိမ်းသောအရာဖြစ်၏။ –
၉း၂၃ သင်တို့နှင့်အတူ ဧဝံဂေလိတရားကိုဆက်ဆံခြင်းအလိုငှါ၊ ဧဝံဂေလိတရားကိုဆက်ဆံ ခြင်းအလိုငှါ၊ ဧဝံဂေလိတရားကြောင့် ထိုသို့ငါပြုလေ့ရှိ၏။
၉း၂၄ မြေတလင်း၌ပြိုင်၍ ပြေးကြသောသူအပေါင်းတို့သည် ပြိုင်၍ပြေးကြသော်လည်း၊ တယောက်တည်းသာလျှင် ဆုကိုရသည်ဟု သင်တို့မသိကြ သလော။ ဆုကိုရမည် အကြောင်းပြေးကြလော့။ –
၉း၂၅ ပွဲ၌ပြိုင်၍ အချင်းချင်းတိုက်သောသူမည်သည်ကား၊ အရာရာ၌တပ်မက်ခြင်းကိုချုပ်တည်းတတ်၏။ ထိုသူတို့သည် ညှိုးနွမ်းပျက်စီးတတ်သော ပန်းဦးရစ်ကို ရခြင်းအလိုငှါ ပြုကြ၏။ ငါတို့မူကား မညှိုးနွမ်း မပျက်စီးနိုင်သော ပန်းဦးရစ်ကိုရခြင်းအလိုငှါပြုကြ၏။ –
၉း၂၆ ထိုကြောင့် ငါပြေးသောအခါ အမှတ်တမဲ့ပြေးသည်မဟုတ်။ လက်ပွေ့သတ်သောအခါ အာကာသကောင်းကင်ကိုသာ ထိုး၍သတ်သည်မဟုတ်။ –
၉း၂၇ သူတပါးကိုဆုံးမပြီးမှ ကိုယ်တိုင်ရှုံးသောသူမဖြစ်ရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုထိုး၍နှိပ်စက်လေ့ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့ဘိုးဘေးအပေါင်းတို့သည် မိုဃ်းတိမ်အောက်မှာရှိ၍၊ ပင်လယ်အလယ်၌ ရှောက်သွားကြသည်ဟူ၍၄င်း၊ –

၁၀း၂ မိုဃ်းတိမ်နှင့်ပင်လယ်ထဲမှာ မောရှေ၌ဗတ္တိဇံကိုခံကြသည်ဟူ၍၄င်း၊ –

၁၀း၃ ဓမ္မအစာကို အတူစားကြသည်ဟူ၍၄င်း၊ ဓမ္မရေကိုအတူသောက်ကြသည်ဟူ၍၄င်း၊ သင်တို့မသိမမှတ်ဘဲ နေစေခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ။–

၁၀း၄ ထိုသူတို့နောက်၌ လိုက်သောဓမ္မကျောက်မှ ထွက်သောရေကိုသောက်ကြ၏။ ထိုကျောက်ကား ခရစ်တော်ဖြစ်သတည်း။–

၁၀း၅ သို့သော်လည်း ထိုသူတို့တွင် များစွာသောသူတို့ကို ဘုရားသခင်သည် အားရနှစ်သက်တော်မမူ။ သူတို့သည် တော၌သေကြေပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၀း၆ ထိုသူတို့သည် မကောင်းသောအရာတို့ကိုတပ်မက်သကဲ့သို့ ငါတို့သည်မတပ်မက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုအကြောင်းအရာတို့သည် ငါတို့အဘို့ ပုံသက်သေ ဖြစ်ကြ၏။–

၁၀း၇ လူတို့သည် စားသောက်လျက်ထိုင်နေကြ၏။ နောက်တဖန် ကခုန်မြူးထူးခြင်းငှါ ထကြ၏ဟု ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း၊ –

၁၀း၈ ထိုသူအချို့တို့သည်ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သကဲ့သို့မကိုးကွယ်ကြနှင့်။ ထိုသူအချို့တို့သည် မတရားသောမေထုန်အမှုကိုပြု၍ တနေ့ခြင်းတွင် လူနှစ်သောင်းသုံးထောင်လဲ၍ သေသကဲ့သို့မပြုဘဲ၊ မတရားသောမေထုန်ကိုရှောင်ကြကုန်အံ့။–

၁၀း၉ ထိုသူအချို့တို့သည် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုပြု၍၊ မြွေဖြင့်ပျက်စီးသကဲ့သို့ ငါတို့သည်မပြု၊ ခရစ်တော်ကို မစုံစမ်းမနှောင့်ရှက်ဘဲနေကြကုန်အံ့။–

၁၀း၁၀ ထိုသူအချို့တို့သည်မြည်တမ်းခြင်းကိုပြု၍၊ ဖျက်ဆီးသောသူ၏လက်ဖြင့် ပျက်စီးသကဲ့သို့မဟုတ်၊ မြည်တမ်းခြင်းကိုမပြုကြနှင့်၊ –

၁၀း၁၁ ထိုအကြောင်းအရာရှိသမျှတို့သည် ပုံသက်သေဖြစ်အံ့သောငှါ ထိုသူတို့၌ရောက်ကြ၏။ ကပ်ကာလအဆုံးတွင်ဖြစ်သောငါတို့ကို ဆုံးမစရာဘို့ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားလျက်ရှိသတည်း။–

၁၀း၁၂ ထိုကြောင့်အကြင်သူသည် မိမိတည်ကြည်လျက်နေသည်ဟု မိမိထင်မှတ်၏၊ ထိုသူသည် မလဲခြင်းငှါ သတိပြုစေ။–

၁၀း၁၃ လူ၌ဖြစ်တတ်သော စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုသာ သင်တို့သည်ခံရကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့မခံနိုင် သောစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို သင်တို့၌ရောက်စိမ့်သောငှါ အခွင့်ပေးတော်မမူ။ သင်တို့သည်ခံနိုင်မည်အကြောင်း စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းအရာနှင့် တကွ၊ ထွက်မြောက်သောလမ်းကိုလည်း စီရင်ပြုပြင်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၀း၁၄ ထိုကြောင့် ငါ့ချစ်သူတို့၊ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကိုကြဉ်ရှောင်ကြလော့။–

၁၀း၁၅ သင်တို့ကို ပညာရှိကဲ့သို့မှတ်၍ ပြောမည်။ ငါ့စကားကိုဆင်ခြင်ကြလော့။–

၁၀း၁၆ ငါတို့သည် ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းရာမင်္ဂလာခွက်ဖလားမူကား၊ ခရစ်တော်၏အသွေးကို ဆက်ဆံခြင်းဖြစ် သည်မဟုတ်လော။ ငါတို့ဖဲ့သော မုန့်မူကား၊ ခရစ်တော်၏ကိုယ်ကို ဆက်ဆံခြင်းဖြစ်သည်မဟုတ်လော။–

၁၀း၁၇ မုန့်တလုံးတည်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် တလုံးတည်းဖြစ်သော ထိုမုန့်ကိုဆက်ဆံလျက် ခံယူကြသောကြောင့်၊ အများဖြစ်သောငါတို့သည် တလုံးတကိုယ်တည်းဖြစ်ကြ၏။–

၁၀း၁၈ ဇာတိအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးဖြစ်သောသူတို့ကိုကြည့်ရှုကြလော့။ ယဇ်ကောင်ကိုစားသောသူတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်နှင့် ဆက်ဆံသောသူ ဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော။–

၁၀း၁၉ ထိုသို့ဆိုသော် အဘယ်သို့ငါဆိုလိုသနည်း။ ရုပ်တုကားမှတ်စရာရှိသည်၊ ရုပ်တုရှေ့၌ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကား မှတ်စရာရှိသည်ဟု ဆိုလို သလော။–

၁၀း၂၀ ထိုသို့မဆိုလို။ သာသနာပလူတို့သည် ပူဇော်သောယဇ်ကို ဘုရားသခင်အားပူဇော်ကြသည်မဟုတ်။ နတ်ဆိုးတို့အားပူဇော်ကြ၏။ သင်တို့သည် နတ်ဆိုးတို့နှင့်ဆက်ဆံစေခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ။–

၁၀း၂၁ သခင်ဘုရား၏ခွက်ဖလား၊ နတ်ဆိုးတို့၏ခွက်ဖလားနှစ်ပါးကို သင်တို့မသောက်နိုင်ကြ။ သခင်ဘုရား၏စားပွဲ၊ နတ်ဆိုးတို့၏စားပွဲနှစ်ပါးကို သင်တို့ဝင်၍ မစားနိုင်ကြ။–

၁၀း၂၂ သခင်ဘုရားအမျက်တော်ထွက်စေခြင်းငှါ ငါတို့ပြုရကြသလော။ ငါတို့သည် သခင်ဘုရားထက်သာ၍ တန်ခိုးကြီးကြသလော။

၁၀း၂၃ ငါသည်အပြစ်မသင့်ဘဲ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာကိုပြုနိုင်သည်မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာကို ပြုသင့်သည်မဟုတ်။ အပြစ်မသင့်ဘဲ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာကို ပြုနိုင်သည်မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့သည် သူတပါးကိုတည်ဆောက်တတ်သည်မဟုတ်။–

၁၀း၂၄ ကိုယ်အကျိုးကိုအဘယ်သူမျှမရှာစေနှင့်။ သူ့အကျိုးကိုကိုလူတိုင်းရှာစေ။–

၁၀း၂၅ သြတ္တပ္ပစိတ်ကိုထောက်ရသောကြောင့်၊ ဈေး၌ရောင်းသမျှကို မစစ်ကြောမမေးမြန်းဘဲစားကြလော့။–

၁၀း၂၆ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်မြေကြီးနှင့် မြေကြီးတန်ဆာကိုပိုင်တော်မူ၏။

၁၀း၂၇ မယုံကြည်သောသူသည် သင်တို့ကိုခေါ်ဘိတ်၍ သင်တို့သည်သွားလိုလျှင်၊ သြတ္တပ္ပစိတ်ကိုထောက်ရသောကြောင့်၊ သင်တို့ရှေ့၌ထည့်သမျှကို မစစ်ကြောမမေးမြန်းဘဲစားကြလော့။–

၁၀း၂၈ သို့သော်လည်း ဤမည်သောအရာသည် ရုပ်တုရှေ့၌ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ဖြစ်၏ဟု တစုံတယောက်သောသူဆိုလျှင်၊ ထိုသို့ဆိုသောသူ၏ မျက်နှာကို၄င်း၊ သြတ္တပ္ပစိတ်ကို၄င်း၊ ထောက်၍မစားကြနှင့်။–

၁၀း၂၉ သြတ္တပ္ပစိတ်ဟုဆိုသော် ကိုယ်စိတ်ကိုမဆိုလို၊ သူ့စိတ်ကိုဆိုလို၏။ အခြားသောသူ၏ စိတ်သည် ငါ၏အခွင့်ကို အဘယ်ကြောင့်စစ်ကြောစီရင်ရ မည်နည်း။–

၁၀း၃၀ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ငါသုံးဆောင်ရလျှင်၊ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း၍ သုံးဆောင်သည်တွင် အဘယ်ကြောင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကိုခံရမည်နည်း ဟု ဆိုလျှင်မူကား၊ –

၁၀း၃၁ သင်တို့စားသော်၄င်း၊ သောက်သော်၄င်း၊ မည်သည့်အမှုကိုပြုသော်၄င်း၊ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကို ထောက်၍ ခပ်သိမ်းသောအမှုကိစ္စကို ပြုကြလော့။–

၁၀း၃၂ လူများတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်စိမ့်သောငှါ၊ ငါသည် ကိုယ်အကျိုးကိုမရှာဘဲ သူ့အကျိုးကိုရှာ၍၊ –

၁၀း၃၃ ခပ်သိမ်းသောလူတို့၏အလိုသို့ အရာရာ၌လိုက်သည်နည်းတူ၊ သင်တို့လည်း ယုဒလူ၊ ဟေလသလူ၊ ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်ဝင်သူတို့၌ ထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်းကိုမပြုဘဲ၊

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ငါသည် ခရစ်တော်၏နည်းတူကျင့်သကဲ့သို့ သင်တို့လည်း ငါ့နည်းတူကျင့်ကြလော့။–

၁၁း၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အရာရာ၌ငါ့ကိုအောက်မေ့၍၊ ငါအပ်ပေးသောနည်းဥပဒေသတို့ကို စွဲလမ်းကြသည်ဖြစ်၍ သင်တို့ကိုငါချီးမွမ်း၏။–

၁၁း၃ ယောက်ျား၏ခေါင်းကား ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ကိုင်၄း၊ မိန်းမ၏ခေါင်းကားယောက်ျားဖြစ်သည်ကို၄င်း၊ ခရစ်တော်၏ခေါင်းကား ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ကို၄င်း၊ သင်တို့သိမှတ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။–

၁၁း၄ ယောက်ျားမည်သည်ကား၊ မိမိခေါင်းကိုဖုံးလျက်ဆုတောင်းသော်၄င်း၊ ပရောဖက်ပြုသော်၄င်း၊ မိမိခေါင်းအသရေကိုရှုတ်ချ၏။–

၁၁း၅ မိန်းမမည်သည်ကား၊ မိမိခေါင်းကို မဖုံးဘဲ ဆုတောင်းသော်၄င်း၊ ပရောဖက်ပြုသော်၄င်း၊ မိမိခေါင်းအသရေကိုရှုတ်ချ၏။–

၁၁း၆ ထိုသို့ပြုလျှင် ဆံပင်ရိတ်သည်နှင့်တူ၏။ မိန်းမသည် မိမိခေါင်းကိုမဖုံးလျှင် ဆံပင်ကိုဖြတ်စေ။ ဆံပင်ဖြတ်ခြင်း၊ ဆံပင်ရိတ်ခြင်းအရာသည် ရှက်စရာရှိလျှင်ခေါင်းကိုဖုံးစေ။–

၁၁း၇ ယောက်ျားသည် ဘုရားသခင်၏ပုံသဏ္ဍာန်၊ ဘုန်းအသရေတော်ဖြစ်သောကြောင့် မိမိခေါင်းကိုမဖုံးရ၊ မိန်းမမူကား ယောက်ျား၏ဘုန်းအသရေ ဖြစ်၏။–

၁၁း၈ ယောက်ျားသည် မိန်းမကြောင့်ဖြစ်သည်မဟုတ်။ မိန်းမသည် ယောက်ျားကြောင့်ဖြစ်၏။

၁၁း၉ ယောက်ျားကို မိန်းမဘို့ဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်။ မိန်းမကို ယောက်ျားဘို့ဖန်ဆင်း၏။–

၁၁း၁၀ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်တမန်များကိုထောက်၍၊ မိန်းမသည် မိမိခေါင်းကိုဖုံးရမည်။

၁၁း၁၁ သို့သော်လည်း သခင်ဘုရား၌ယောက်ျားမပါဘဲ မိန်းမဖြစ်သည်မဟုတ်။ မိန်းမမပါဘဲ ယောက်ျားဖြစ်သည်မဟုတ်။–

၁၁း၁၂ မိန်းမသည် ယောက်ျားကြောင့်ဖြစ်သကဲ့သို့ ယောက်ျားသည်လည်း မိန်းမအားဖြင့်ဖြစ်၏။ အလုံးစုံတို့သည်လည်း ဘုရားသခင်ကြောင့်ဖြစ်ကြ၏။–

၁၁း၁၃ မိန်းမသည် ခေါင်းကိုမဖုံးဘဲလျက် ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းလျှင်၊ လျောက်ပတ်သည် မလျောက်ပတ်သည်ကို သင်တို့အလိုအလျောက် ဆင်ခြင် စီရင်ကြလော့။–

၁၁း၁၄ ယောက်ျားသည် ရှည်သောဆံပင်ရှိလျှင်၊ ရှက်ဘွယ်သောအကြောင်းဖြစ်သည်ကို သင်တို့အား ပကတိတရားပင် ဆုံးမသွန်သင်သည်မဟုတ်လော။–

၁၁း၁၅ မိန်းမမူကား၊ ရှည်သောဆံပင်ရှိလျှင်၊ သူ၏ဘုန်းအသရေဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ မိန်းမဆံပင်သည် မိမိခြုံစရာတို့ဖြစ်၏။–

၁၁း၁၆ သို့သော်လည်း တစုံတယောက်သောသူသည် ငြင်းခုံလျှင်၊ ငါတို့၌၄င်း၊ ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်တို့၌၄င်း၊ ထိုသို့သောထုံးစံမရှိ။

၁၁း၁၇ တဖန်တုံ၊ သင်တို့သည် အကျိုးကိုပြုစုခြင်းငှါ စည်းဝေးကြသည်မဟုတ်။ အကျိုးကိုနည်းစေခြင်းငှါ စည်းဝေးကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ပညတ်ထားစဉ်တွင် သင်တို့ကိုမချီးမွမ်းရ။–

၁၁း၁၈ ပဌမအကြောင်းဟူမူကား၊ သင်တို့သည် အသင်းတော်၌ စည်းဝေးကြသောအခါ၊ အချင်းချင်း ကွဲပြားခြင်း ရှိသည်ကို ငါကြားရ၏။–

၁၁း၁၉ ကြားရသည်အတိုင်း မှန်ကောင်းမှန်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့တွင် ကောင်းမွန်သောသူတို့ကို ထင်ရှားစိမ့်သောငှါ သင်းခွဲခြင်းရှိရမည်။–

၁၁း၂၀ သင်တို့သည် အတူစည်းဝေးကြသောအခါ၊ သခင်ဘုရား၏ပွဲတော်ကိုစားအံ့သောငှါ စည်းဝေးကြသည် မဟုတ်။–

၁၁း၂၁ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် စားကြသည်တွင် ကိုယ်စီကိုယ်စီ မိမိအစာကိုအရင်ယူ၍၊ တချို့ကား ဆာမွတ်လျက်၊ တချို့ကားစားသောက် ကြူးလျက်ရှိကြ၏။–

၁၁း၂၂ သင်တို့သည် စားသောက်ရာဘို့ ကိုယ်အိမ်မရှိသလော။ သို့မဟုတ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်ကို မထီမဲ့မြင်ပြု၍၊ ဆင်းရဲသောသူတို့ကို ရှက်ကြောက်စေသလော။ အဘယ်သို့ငါဆိုရမည်နည်း။ ဤအမှုမှာ သင်တို့ကိုချီးမွမ်းရမည်လော။ မချီးမွမ်းရ။

၁၁း၂၃ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၌ ငါအပ်ပေးသောအရာကို သခင်ဘုရားထံ၌ငါခံရပြီ။ ခံရသောအရာ ဟူမူကား၊ သခင်ယေရှုသည် ရန်သူလက်သို့ အပ်နှံခြင်းကိုခံသောနေ့ညမှာ မုန့်ကိုယူ၍၊–

၁၁း၂၄ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍၊ ဤမုန့်ကား၊ သင်တို့အဘို့အလိုငှါချိုးဖဲ့သော ငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ယူ၍စားကြလော့။ ငါ့ကိုအောက်မေ့ဘို့ရာ ဤသို့ပြုကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၁း၂၅ ထိုနည်းတူ၊ ညစာစားပြီးမှခွက်ကိုလည်းယူ၍၊ ဤခွက်ကားငါ၏အသွေး၌တည်သော ပဋိညာဉ်တရားသစ်ဖြစ်၏။ ဤခွက်ကိုသောက်သောအခါခါ၊ ငါ့ကိုအောက်မေ့ဘို့ရာသောက်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၁၁း၂၆ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ထိုမုန့်ကိုစား၍ ထိုခွက်ကိုသောက်သောအခါခါ၊ သခင်ဘုရားအသေခံ တော်မူခြင်းကို ကြွလာတော်မမူမှီ တိုင် အောင်ပြကြ၏။–

၁၁း၂၇ ထိုကြောင့်သခင်ဘုရား၏မုန့်နှင့်ခွက်ကို မထိုက်မတန်ဘဲ စားသောက်သူမည်သည်ကား၊ သခင်ဘုရား၏ကိုယ်တော်နှင့်အသွေးတော်ကို ပြစ်မှားရာ ရောက်၏။–

၁၁း၂၈ သို့ဖြစ်၍ လူတိုင်းကိုယ်ကိုကိုယ်စစ်ကြောပြီးမှ မုန့်ကိုစားစေ။ ထိုနည်းတူခွက်ကို လည်းသောက်စေ။–

၁၁း၂၉ အကြောင်းမူကား၊ မထိုက်မတန်ဘဲ စားသောက်သောသူသည် သခင်ဘုရား၏ကိုယ်တော်ကိုပိုင်းခြား၍ မသိသောကြောင့်၊ မိမိအပေါ်သို့ အပြစ်ရောက်စေ ခြင်းငှါ စားသောက်သောသူဖြစ်၏။

၁၁း၃၀ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သင်တို့တွင်အားနည်းသောသူ၊ မကျန်းမမာသောသူအများရှိ ကြ၏။ သေသောသူအများလည်းရှိကြ၏။–

၁၁း၃၁ ငါတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်စစ်ကြောစီရင်လျှင်၊ စစ်ကြောစီရင်တော်မူခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။–

၁၁း၃၂ စစ်ကြောစီရင်တော်မူခြင်းကိုခံရကြသောအခါ၊ လောကီသားတို့နှင့်အတူ အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ဆုံးမတော်မူခြင်းကို ခံရကြ၏။–

၁၁း၃၃ ထိုကြောင့် ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် စားအံ့သောငှါ စည်းဝေးသောအခါ၊ အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက်ငံ့လင့်ကြလော့။–

၁၁း၃၄ တစုံတယောက်သောသူသည်ဆာမွတ်လျှင်၊ သင်တို့သည် အပြစ်ခံလျက် မစည်းဝေးစေခြင်းငှါ ထိုသူသည် မိမိအိမ်၌စားစေ။ ကြွင်းသောအမှုများကို ငါလာသောအခါ စီရင်မည်။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည်ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးအကြောင်းများကို မသိဘဲနေစေခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ။–

၁၂း၂ သင်တို့သည် အထက်ကသာသနာပလူဖြစ်၍၊ သူတပါးသွေးဆောင်သဖြင့်၊ စကားမပြောနိုင်သောရုပ်တု ရှိရာသို့ ပါသွားသောသူဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိကြ၏။–

၁၂း၃ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဟောပြော၍ အဘယ်သူမျှ ယေရှုကိုမကျိန်ဆဲနိုင်သည်ကိုင်း၊ ယေရှုသည် သခင်ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ဟု သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုအမှီမပြုလျှင်၊ အဘယ်သူမျှမပြောနိုင်သည်ကိုင်း၊ သင်တို့သည် သိနားလည်စေခြင်းငှါ ငါသတိပေး၏။–

၁၂း၄ ဆုကျေးဇူးတော် အထူးထူးအထွေထွေရှိကြသော်လည်း ဝိညာဉ်တော်တပါးတည်းရှိ၏။–

၁၂း၅ ဓမ္မဆရာအမှုအထူးထူးအထွေထွေရှိကြသော်လည်း သခင်တပါးတည်းရှိ၏။–

၁၂း၆ ပြုပြင်ခြင်းအမှု အထူးထူးအထွေထွေရှိကြသော်လည်း၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ ပြုပြင်သမျှကိုပြုပြင်တော် မူသော ဘုရားသခင်တပါးတည်းရှိ၏။–

၁၂း၇ ကောင်းသောအကျိုးအလို့ငှါသာ ဝိညာဉ်တော်ကို လူအသီးအသီးတို့အား ထင်ရှားစွာပေးတော်မူလျက် ရှိ၏။–

၁၂း၈ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် တယောက်သောသူအား ပညာတရားကိုပေးတော်မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် တယောက်သောသူအား ထိုးထွင်းခြင်းတရားကို ပေးတော်မူ၏။–

၁၂း၉ ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် တယောက်သောသူအား ယုံကြည်ခြင်းကိုပေးတော်မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် တယောက်သောသူအား အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေနိုင်သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။–

၁၂း၁၀ တယောက်သောသူအား၊ တန်ခိုးကိုပြုနိုင်သောအခွင့်ကိုင်း၊ တယောက်သောသူအား ပရောဖက်ပြုနိုင် သောအခွင့်ကိုင်း၊ တယောက်သောသူအား စိတ်ဝိညာဉ်တို့ကိုပိုင်းခြား၍ သိနိုင်သောအခွင့်ကိုင်း၊ တယောက်သောသူအား အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားကို ပြောနိုင်သောအခွင့်ကိုင်း၊ တယောက်သောသူအား ထိုဘာသာစကား၏ အနက်ကိုဘော်ပြနိုင်သောအခွင့်ကိုင်း ပေးတော်မူ၏။–

၁၂း၁၁ ဤအခွင့်ရှိသမျှတို့ကို တပါးတည်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ပြုပြင်၍ လူအသီးအသီးတို့အား အသီးအသီးခံရသောအခွင့်ကို အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ဝေငှ၍ပေးတော်မူ၏။

၁၂း၁၂ ဥပမာကား၊ ကိုယ်တခုတည်း၌ အင်္ဂါအများရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုတခုတည်းသောကိုယ်၏အင်္ဂါအပေါင်းတို့သည် များလျက်နှင့် ကိုယ်တခုတည်းဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ ခရစ်တော်ဖြစ်၏။–

၁၂း၁၃ အကြောင်းမူကား၊ ယုဒလူဖြစ်စေ၊ ဟေလသလူဖြစ်စေ၊ ကျွန်ဖြစ်စေ၊ လူလွတ်ဖြစ်စေ၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် ဝိညာဉ်တော်တပါးတည်းအားဖြင့် တကိုယ်တည်းထဲသို့ ဗတ္တိဇံကိုခံကြ၏။ ငါတို့ရှိသမျှသည် တစိတ်တဝိညာဉ်တည်းထဲသို့လည်း သောက်ကြ၏။–

၁၂း၁၄ ကိုယ်သည် အင်္ဂါတခုတည်းရှိသည်မဟုတ်၊ အများရှိသည်ဖြစ်၍၊–

၁၂း၁၅ ခြေက၊ ငါသည် လက်မဟုတ်သောကြောင့် ကိုယ်နှင့်မစပ်ဆိုင်ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့် မစပ်ဆိုင်သည်မှန်သလော။–

၁၂း၁၆ နားကလည်း၊ ငါသည် မျက်စိမဟုတ်သောကြောင့် ကိုယ်နှင့်မစပ်ဆိုင်ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့် မစပ်ဆိုင်သည်မှန်သလော။–

၁၂း၁၇ တကိုယ်လုံးသည်မျက်စိဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့ကြားနိုင်မည်နည်း။ တကိုယ်လုံးသည် နားဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့နမ်းနိုင်မည်နည်း။–

၁၂း၁၈ ယခုမူကား၊ ဘုရားသခင်သည်အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း အင်္ဂါများအသီးအသီးတို့ကို ကိုယ်၌စီရင်ခန့်ထားတော်မူ၏။–

၁၂း၁၉ ထိုမှတပါး၊ အင်္ဂါအပေါင်းတို့သည် အင်္ဂါတခုတည်းဖြစ်လျှင် ကိုယ်သည် အဘယ်မှာရှိလိမ့်မည်နည်း။–

၁၂း၂၀ ယခုတွင် အင်္ဂါအများရှိလျက်နှင့် ကိုယ်တခုတည်းရှိ၏။–

၁၂း၂၁ မျက်စိက၊ သင့်ကိုငါအလိုမရှိဟု လက်ကိုမဆိုရ။ ထိုနည်းတူ၊ ဦးခေါင်းက၊သင်တို့ကို ငါအလိုမရှိဟု ခြေတို့ကိုမဆိုရ။ ထိုမျှမကအားနည်းဟန်ရှိသောအင်္ဂါတို့သည် သာ၍အသုံးဝင်ကြ၏။–

၁၂း၂၂ အသရေနည်းဟန်ရှိသောအင်္ဂါတို့အားလည်း၊ သာ၍ကြီးသောအသရေကိုပေးတတ်၏။

၁၂း၂၃ တင့်တယ်ခြင်းမရှိသောအင်္ဂါတို့သည် သာ၍ကြီးသော တင့်တယ်ခြင်းကိုခံရကြ၏။–

၁၂း၂၄ တင့်တယ်လျက်ရှိသောအင်္ဂါတို့သည် အခြားသောတင့်တယ်ခြင်းကိုမလိုကြ။–

၁၂း၂၅ ကိုယ်ခန္ဓာ၌အချင်းချင်းကွဲပြားခြင်းမရှိဘဲ၊ အင်္ဂါများတို့သည် အချင်းချင်း သူ့ကိုကိုယ်နှင့်အမျှ သတိပြုစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်ခန္ဓာကိုမျှစေ၍၊ ယုတ်သောအင်္ဂါအား သာ၍များသော အသရေကိုပေးတော်မူ၏။–

၁၂း၂၆ သို့ဖြစ်၍၊ အင်္ဂါတခုတည်း ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရလျှင်၊ အင်္ဂါအပေါင်းတို့သည် အတူခံရကြ၏။ အင်္ဂါတခုသည် ချီးမြှောက်ခြင်းကိုခံရလျှင်၊ အင်္ဂါအပေါင်းတို့သည် အတူဝမ်းမြောက်ရကြ၏။

၁၂း၂၇ သင်တို့သည်ခရစ်တော်၏ကိုယ်ဖြစ်ကြ၏။ အသီးအသီးအင်္ဂါတော်ဖြစ်ကြ၏။–

၁၂း၂၈ ဘုရားသခင်သည် ပဌမအရာ၌ တမန်တော်တို့ကိုင်း၊ ဒုတိယအရာ၌ပရောဖက်တို့ကိုင်း၊ တတိယအရာ၌ ဆရာတို့ကိုင်း၊ ထိုနောက် တန်ခိုးပြသောသူတို့ကိုင်း၊ ထိုနောက် အနာရောဂါကိုငြိမ်းစေနိုင်သော အခွင့်ရှိသောသူတို့ကိုင်း၊ သင်းထောက်တို့ကိုင်း၊ စီရင်အုပ်စိုးသော သူတို့ကိုင်း၊ အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားကိုပြောနိုင်သောသူတို့ကိုင်း၊ အသင်းတော်၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။–

၁၂း၂၉ သင်းဝင်သူရှိသမျှတို့သည် တမန်တော်ဖြစ်ကြသလော။ ရှိသမျှတို့သည် ပရောဖက်ဖြစ်ကြသလော။ ရှိသမျှတို့သည် ဆရာဖြစ်ကြသလော။ ရှိသမျှတို့သည် တန်ခိုးကိုပြနိုင်ကြသလော။–

၁၂း၃၀ ရှိသမျှတို့သည် အနာရောဂါကိုငြိမ်းစေနိုင်သောအခွင့်ရှိကြသလော။ ရှိသမျှတို့သည် အမျိုးမျိုးသော ဘာသာစကားကို ပြောနိုင်ကြသလော။ ရှိသမျှတို့သည် ထိုဘာသာစကား၏အနက်ကို ဘော်ပြနိုင်ကြသလော။–

၁၂း၃၁ သင်တို့သည် အမြတ်ဆုံးသောဆုကျေးဇူးတော်တို့ကို အလွန်အလိုရှိကြသည်တွင်၊ သာ၍မြတ်သောလမ်းကို ငါပြဦးမည်။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ငါသည်လူဘာသာစကားကိုင်၄င်း၊ ကောင်းကင်တမန်ဘာသာစကားကို၄င်း ပြောနိုင်သော်လည်း မေတ္တာမရှိလျှင် အသံမြည်သောတံပိုးခရာကဲ့သို့၄င်း၊ တီးသံကိုသာပေးတတ်သော လင်းကွင်းကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်၏။–

၁၃း၂ ပရောဖက်ဉာဏ်ကိုငါရ၍၊ နက်နဲသောအရာရှိသမျှတို့နှင့် သိပ္ပံအတတ်အမျိုးမျိုးကိုတတ်သော်၄င်း၊ တောင်များကိုရွေ့နိုင်သော ယုံကြည်ခြင်း အမျိုးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော်၄င်း၊ မေတ္တာမရှိလျှင် အချည်းနှီး သက်သက်ဖြစ်၏။–

၁၃း၃ သူတပါးကိုငါကျွေးမွေး၍ ဥစ္စာရှိသမျှကိုစွန့်ကြဲသည်သာမက၊ ကိုယ်ခန္ဓာကိုမီးရှို့စေခြင်းငှါ အပ်သော်လည်း၊ မေတ္တာမရှိလျှင်ငါ၌အကျိုးမရှိ။–

၁၃း၄ မေတ္တာသည်စိတ်ရှည်တတ်၏။ ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ မေတ္တာသည်ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်းမရှိ၊ ဝါကြွားခြင်းမရှိ၊ မာန်မာနမရှိ။–

၁၃း၅ မလျောက်ပတ်စွာ မကျင့်တတ်၊ ကိုယ်အကျိုးကိုမရှာတတ်၊ ဒေါသအမျက်မထွက်တတ်၊ အပြစ်ရှိသည်ဟုမထင်တတ်၊–

၁၃း၆ မတရားသောအမှု၌ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိတတ်၊ သမ္မာတရား၌ဝမ်းမြောက်တတ်၏။–

၁၃း၇ ခပ်သိမ်းသောအရာကိုဖုံးအုပ်တတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကိုယုံတတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကိုမြော်လင့်တတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကို သည်းခံတတ်၏။–

၁၃း၈ မေတ္တာသည် ဖေါက်ပြန်ခြင်းသဘောနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်၏။ ပရောဖက်ဉာဏ်သော်၄င်း၊ အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားကို ပြောနိုင်သော အခွင့်သော်၄င်း၊ သိပ္ပံအတတ်သော်၄င်း၊ ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်။

၁၃း၉ ယခုမူကား၊ ငါတို့သည်မစုံမလင် သိတတ်ကြ၏။ ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့်မစုံမလင်ဟော တတ်ကြ၏။–

၁၃း၁၀ စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်သောအခါမူကား၊ မစုံလင်သမျှတို့သည် ကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၃း၁၁ ငါသည် သူငယ်ဖြစ်စဉ်အခါ သူငယ်လိုစကားပြော၏။ သူငယ်လိုစိတ်ထင်၏။ သူငယ်လိုကြံစည်၏။ အသက်ကြီးသောအခါမူကား သူငယ်၏ အရာများကို ငါပယ်ရှား၏။–

၁၃း၁၂ ယခုတွင် ငါတို့သည် မှန်အားဖြင့်ရိပ်မိလျက်သာနေကြ၏။ ထိုအခါမူကား၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်မြင်ရ ကြလိမ့်မည်။ ယခုတွင်ငါအသိအမြင် မစုံမလင်ဖြစ်၏။ ထိုအခါမူကား၊ သူတပါးသည် ငါ့ကိုသိသကဲ့သို့ ငါသိရလိမ့်မည်။–

၁၃း၁၃ ယခုတွင် ယုံကြည်ခြင်း၊ မြော်လင့်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ ဤသုံးပါးတည်လျက်ရှိ၏။ ဤသုံးပါးတို့တွင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို မှီအောင်လိုက်ကြလော့။ ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးတို့ကို အလွန်အလိုရှိသည်တွင် ပရောဖက်ပြုရသောအခွင့်ကို သာ၍လိုချင်သော စိတ်ရှိကြလော့။–

၁၄း၂ အကြောင်းမူကား၊ အခြားသောဘာသာစကားအားဖြင့် ပြောသောသူသည် လူတို့အားမပြော၊ ဘုရားသခင်အားပြော၏။ သူ၏စကားကို အဘယ်သူမျှနားမလည်။ နက်နဲသောအရာတို့ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ပြော၏။–

၁၄း၃ ပရောဖက်ပြုသောသူမူကား၊ တည်ဆောက်ခြင်း၊ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်း၊ သက်သာခြင်းအလိုငှါ လူတို့အားဟောပြော၏။–

၁၄း၄ အခြားသောဘာသာစကားအားဖြင့်ပြောသောသူသည်ကိုယ်ကိုသာတည်ဆောက်၏။ ပရောဖက်ပြုသောသူမူကား၊ အသင်းတော်ကို တည် ဆောက်၏။–

၁၄း၅ သင်တို့ရှိသမျှသည် အခြားသောဘာသာစကားဖြင့် ပြောစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ပရောဖက်ပြုခြင်းငှါ သာ၍အလိုရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အခြားသော ဘာသာစကားဖြင့်ပြောသောသူသည် အသင်းတော်ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ အနက်ကိုမဘော်မပြလျှင်၊ သူ့ထက် ပရောဖက်ပြုသော သူသည် သာ၍မြတ်သတည်း။

၁၄း၆ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည်သင်တို့ရှိရာသို့လာ၍ အခြားသောဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြောသော်လည်း၊ ဗျာဒိတ်တော်ကိုပြန်ခြင်း၊ ပညာအတတ်ကို သင်ခြင်း၊ ပရောဖက်ပြုခြင်း၊ ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်း တခုခုကိုမပြုဘဲလျက်၊ သင်တို့အားပြောလျှင် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။–

၁၄း၇ ထိုနည်းတူ၊ အသံမြည်တတ်သောအဝိညာဏကစောင်း၊ ပုလွေတို့သည် သေချာသောအသံနှင့်မမြည်လျှင်၊ စောင်းသံ၊ ပုလွေသံတို့ကို အဘယ်သို့သိနိုင်မည်နည်း။–

၁၄း၈ တံပိုးခရာသည်လည်း၊ မမှန်သောအသံနှင့်မြည်လျှင်၊ အဘယ်သူသည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ မိမိကိုယ်ကိုပြင်ဆင်မည်နည်း။–

၁၄း၉ ထိုနည်းတူ၊ သင်တို့သည် နားလည်လွယ်သောစကားကို နှုတ်ဖြင့်မမြွက်လျှင်၊ မြွက်သောစကား အဘယ်သို့သိနိုင်မည်နည်း။ အာကာသကောင်း ကင်ကို ပြောသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။–

၁၄း၁၀ လူပြည်၌ ဘာသာစကားမျိုးတို့သည် ဤမျှလောက်များ၍ ရှိသမျှတို့သည် အနက်နှင့်ပြည့်စုံသည် မှန်စေတော့။–

၁၄း၁၁ ဘာသာစကား၏အနက်ကို ငါနားမလည်လျှင်၊ ပြောသောသူအား ငါသည်လူရိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ပြောသောသူသည်လည်း ငါ့အားလူရိုင်းဖြစ် လိမ့်မည်။–

၁၄း၁၂ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးတော်တို့ကို အလွန်အလိုရှိကြသည်တွင်၊ အသင်းတော်ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အ ကြောင်း ကြိုးစားကြလော့။–

၁၄း၁၃ ထိုကြောင့် အခြားသောဘာသာစကားကိုပြန်ပြောသောသူသည်၊ အနက်ကိုလည်း ဘော်ပြနိုင်မည် အကြောင်း ဆုတောင်းစေ။–

၁၄း၁၄ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အခြားသောဘာသာစကားဖြင့် ငါဆုတောင်းလျှင်၊ ငါ့စိတ်နှလုံးဆုတောင်းသော်လည်း၊ ငါ့ဉာဏ်သည် အကျိုး ကိုမပေး။–

၁၄း၁၅ သို့ဖြစ်လျှင်၊ အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ စိတ်နှလုံးနှင့်၄င်း၊ ဉာဏ်နှင့်၄င်း၊ ဆုတောင်းရမည်။ စိတ်နှလုံးနှင့်၄င်း၊ ဉာဏ်နှင့်၄င်း သီချင်းဆိုရမည်။–

၁၄း၁၆ သို့မဟုတ် သင်သည် စိတ်နှလုံးနှင့် ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းသောအခါ၊ မတတ်သော လူစုအဝင်ဖြစ်သော သူသည် သင်၏စကားကို နားမလည်သောကြောင့်၊ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းသို့လိုက်၍၊ အာမင်ဟု အဘယ်သို့ဝန်ခံနိုင်မည်နည်း။–

၁၄း၁၇ သင်သည် ကျေးဇူးတော်ကို ကောင်းမွန်စွာချီးမွမ်းသည်မှန်စေတော့။ အခြားသောသူမူကား၊ တည်ဆောက်ခြင်းအကျိုးမရှိ။–

၁၄း၁၈ ငါသည် သင်တို့ရှိသမျှထက်၊ အခြားသောဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြောသောအရာကိုထောက်၍၊ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း၏။–

၁၄း၁၉ သို့သော်လည်း၊ အသင်းတော်၌ အခြားသောဘာသာစကားဖြင့် စကားတသောင်းကိုပြောနိုင်သည်ထက်၊ သူတပါးတို့ကိုသွန်သင်ခြင်းငှါ စကားငါးခွန်းကို ဉာဏ်နှင့်တကွ ပြောနိုင်သောအခွင့်ကို သာ၍အလိုရှိ၏။

၁၄း၂၀ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည်ဉာဏ်အရာ၌ သူငယ်မဖြစ်ကြနှင့်။ မတရားသောအမှုအရာ၌ နို့စို့သူငယ်ဖြစ်ကြလော့။ ဉာဏ်အရာ၌ အသက်ကြီးသောသူဖြစ်ကြလော့။–

၁၄း၂၁ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ အခြားသောတပါးသောလျှာ၊ အခြားတပါးသောနှုတ်နှင့် ဤလူမျိုးကိုငါပြောမည်။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် နားမထောင်ကြဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–

၁၄း၂၂ သို့ဖြစ်၍ အခြားသောဘာသာစကားတို့သည် ယုံကြည်သောသူတို့အား နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်သည်မဟုတ်။ မယုံကြည်သောသူတို့အား နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်သတည်း။ ပရောဖက်ပြုခြင်းအမှုမူကား၊ မယုံကြည်သော သူတို့အဘို့မဟုတ်၊ ယုံကြည်သောသူတို့အဘို့ဖြစ်သတည်း။–

၁၄း၂၃ ထိုကြောင့် သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့သည် စည်းဝေး၍ အခြားသောဘာသာဖြင့်ဟောပြောလျက်နေကြစဉ်တွင် မယုံကြည်သောသူ၊ မတတ်သော သူသည် ဝင်လာလျှင်၊ သင်တို့ကို သူရူးဖြစ်ကြသည်ဟု ပြောမည် မဟုတ်လော။–

၁၄း၂၄ သို့မဟုတ် သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့သည် ပရောဖက်ပြု၍နေကြစဉ်တွင်၊ မယုံကြည်သောသူ၊ မတတ်သောသူသည် ဝင်လာလျှင်၊ သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့သည် သူ၏အပြစ်ကိုဘော်ပြ၍ သူ့ကိုစစ်ကြောစီရင်ကြ၏။–

၁၄း၂၅ ထိုသို့သူ၏စိတ်နှလုံး၌ မထင်ရှားသောအရာတို့သည် ထင်ရှားပြန်၍ သူသည်ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့တွင် အမှန်ရှိတော်မူသည်ဟု သက်သေခံလိမ့်မည်။

၁၄း၂၆ ညီအစ်ကိုတို့၊ အဘယ်သို့နည်း။ သင်တို့စည်းဝေးကြသောအခါ၊ ဆာလံသီချင်းကိုရသောသူ၊ ဆုံးမဩဝါဒစကားကိုရသောသူ၊ အခြားသောဘာသာ စကားကိုရသောသူ၊ ဗျာဒိတ်တော်ကိုရသောသူ၊ အနက်ဘော်ပြရာကိုရသောသူ၊ အသီးအသီးရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ စီရင်ကြလော့။–

၁၄း၂၇ အခြားသောဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြောသောသူရှိလျှင်၊ နှစ်ယောက်ဖြစ်စေ၊ အများဆုံးဆိုသော် သုံးယောက်ဖြစ်စေ၊ တယောက်နောက် တယောက်ပြော၍ တယောက်သောသူသည် အနက်ကို ဘော်ပြစေ။–

၁၄း၂၈ စကားပြန်မရှိလျှင်၊ ဟောပြောသောသူသည် အသင်းတော်၌ တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ မိမိအားငှင်း၊ ဘုရားသခင်အားငှင်းပြောစေ။–

၁၄း၂၉ ပရောဖက်နှစ်ယောက်ဖြစ်စေ၊ သုံးယောက်ဖြစ်စေ၊ ဟောပြော၍အခြားသောသူတို့သည် စစ်ကြောဆင်ခြင်ကြစေ။–

၁၄း၃၀ ထိုင်လျက်နေသောသူအား တစုံတခုကိုဖွင့်ပြတော်မူလျှင်၊ အရင်ဟောပြောသောသူသည် တိတ်ဆိတ်စွာနေစေ။–

၁၄း၃၁ အကြောင်းမူကား၊ ရှိသမျှတို့သည်သင်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ရှိသမျှတို့သည် သက်သာခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့အသီးအသီး တယောက်နောက်တယောက် ပရောဖက်ပြုရသောအခွင့်ရှိကြ၏။–

၁၄း၃၂ ပရောဖက်တို့သည်လည်း၊ မိမိတို့စိတ်ဝိညာဉ်ကိုချုပ်တည်းနိုင်ကြ၏။–

၁၄း၃၃ ဘုရားသခင်သည် ရုန်းရင်းခတ်သောအမှုကိုပြုစုတော်မမူ။ သန့်ရှင်းသူတို့၏ အသင်းတော်အပေါင်းတို့၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ အသင့်အတင့်ငြိမ်ဝပ်ခြင်းကို ပြုစုတော်မူ၏။

၁၄း၃၄ သင်တို့၏မိန်းမတို့သည် အသင်းတော်၌ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြစေ။ သူတို့သည် ဟောပြောရသော အခွင့်မရှိကြ။ ပညတ်တရားစီရင်သည်အတိုင်း သူတို့သည် ယောကျ်ား၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံရကြမည်။–

၁၄း၃၅ မိန်းမတို့သည် တစုံတခုကိုသင်လိုလျှင်၊ အိမ်၌မိမိခင်ပွန်းတို့ကို မေးမြန်းကြစေ။ မိန်းမသည် အသင်းတော်၌ဟောပြောလျှင် ရှက်ဘွယ်သော အကြောင်းဖြစ်၏။–

၁၄း၃၆ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်သည် သင်တို့မှထွက်သလော။ သို့မဟုတ် သင်တို့သို့သာ ရောက်သလော။–

၁၄း၃၇ ငါသည် သင်တို့အားရေး၍ပေးလိုက်သောစကားတို့သည် သခင်ဘုရား၏ ပညတ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ပရောဖက်ဖြစ်သောသူ၊ ဝိညာဉ် ဆုကျေးဇူးကို ခံရသောသူမည်သည်ကား ဝန်ခံပါစေ။ တစုံတယောက်သောသူသည် မသိလျှင် မသိဘဲနေစေ။–

၁၄း၃၈ အချုပ်အခြာဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ပရောဖက်ပြုခြင်းငှါ အလွန်အလိုရှိကြလော့။–

၁၄း၃၉ အခြားသောဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြောခြင်းအမှုတို့ကိုလည်း မမြစ်တားကြနှင့်။–

၁၄း၄၀ ခပ်သိမ်းသောအမှုကို တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာ အစဉ်အတိုင်းစီရင်ကြလော့။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည်သင်တို့အားဟောပြောဘူးသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့သည်ခံယူ၍ မှီဝဲဆည်းကပ်သောဧဝံဂေလိတရားကို သင်တို့အားတဖန် ငါကြားလိုက်၏။–

၁၅း၂ အထက်ကငါဟောပြောသည်အကြောင်းများကို သင်တို့သည်အကျိုးမဲ့မယုံဘဲစိတ်စွဲလမ်းလျှင်၊ ထိုဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်း သို့ ရောက်ကြ၏။–

၁၅း၃ ငါသည် ကိုယ်တိုင်ခံယူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့အား ရှေ့ဦးစွာအပ်ပေးသောအကြောင်း အရာဟူမူကား၊ ခရစ်တော်သည် ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း ငါတို့အပြစ်ကြောင့် အသေခံတော်မူ၏။–

၁၅း၄ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ၊ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ထမြောက်တော်မူ၏။–

၁၅း၅ ကေဖသည်ကိုယ်တော်ကိုမြင်ပြီးမှ၊ တကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့သည် မြင်ရကြ၏။–

၁၅း၆ ထိုနောက်ညီအစ်ကိုငါးရာမက၊ တပြိုင်နက်မြင်ရကြ၏။ ထိုသူတို့တွင် အများသောသူတို့သည် ယခုတိုင်အောင်အသက်ရှင်ကြသေး၏။ အချို့တို့ သည် အိပ်ပျော်ကြပြီ။–

၁၅း၇ ထိုနောက်ယာကုပ်မြင်ရ၏။– ထိုနောက် တမန်တော်အပေါင်းတို့သည် မြင်ရကြ၏။–

၁၅း၈ နောက်ဆုံး၌ အချိန်မတော်မတန်ဘွားသောသူကဲ့သို့ဖြစ်သော ငါပင်မြင်ရ၏။–

၁၅း၉ ငါသည်အထက်က ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်ကို ညှဥ်းဆဲသောကြောင့်၊ အညံ့ဆုံးသော တမန်တော်ဖြစ်၏။ တမန်တော်ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို မခံထိုက်။–
၁၅း၁၀ သို့သော်လည်းဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာ ငါဖြစ်သည်အတိုင်း ငါဖြစ်၏။ ငါခံရသောကျေးဇူးတော်ကိုလည်း အကျိုးမဲ့ခံရသည်မဟုတ်။ အခြားသောတမန်တော်အပေါင်းတို့ထက်၊ ငါသည် သာ၍ကြိုးစားခြင်းကိုပြု၏။ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ ငါကြိုးစားသည်မဟုတ်။ ငါနှင့်အတူရှိသော ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သည် ကြိုးစားတော်မူ၏။–
၁၅း၁၁ ထိုကြောင့်၊ ငါဖြစ်စေ၊ သူတို့ဖြစ်စေ၊ ဤသို့ငါတို့သည် ဟောပြောကြ၏။ ဤသို့လည်း သင်တို့သည် ယုံကြည်ကြ၏။
၁၅း၁၂ ယခုမှာ၊ ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူကြောင်းကို ဟောပြောရသည်ဖြစ်၍၊ သေသောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းမရှိဟု သင်တို့တွင် အချို့သောသူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုရကြသနည်း။–
၁၅း၁၃ သေသောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင်၊ ခရစ်တော်သည် ထမြောက်တော်မမူ။–
၁၅း၁၄ ခရစ်တော်သည် ထမြောက်တော်မမူလျှင်၊ ငါတို့ဟောပြောခြင်း၌အကျိုးမရှိ သင်တို့ယုံကြည်ခြင်း၌လည်း အကျိုးမရှိ။–
၁၅း၁၅ ထိုမျှမက၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏အမှုမှာ မမှန်သောသက်သေခံဖြစ်ကြ၏။–
၁၅း၁၆ အကြောင်းမူကား၊ သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည်ခရစ်တော်ကို ထမြောက်စေတော်မမူ။ ယခုမှာ၊ ခရစ်တော်ကိုထမြောက်စေတော်မူပြီဟု ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အကြောင်းကို သက်သေခံကြ၏။ သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင်၊ ခရစ်တော်သည် ထမြောက်တော်မမူ။–
၁၅း၁၇ ခရစ်တော်သည် ထမြောက်တော်မမူလျှင်၊ သင်တို့သည် ယုံကြည်သော်လည်း အကျိုးမရှိ၊ ဒုစရိုက်အပြစ်အောက်၌ရှိကြသေး၏။–
၁၅း၁၈ ထိုမှတပါး၊ ခရစ်တော်ကိုယုံကြည်၍ အိပ်ပျော်သောသူတို့သည်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ။–
၁၅း၁၉ ငါတို့သည် ခရစ်တော်ကိုအမှီပြု၍ ယခုဘဝ၌သာ မြော်လင့်စရာရှိလျှင်၊ အခြားသောသူအပေါင်းတို့ထက် သာ၍ဆင်းရဲသောသူဖြစ်ကြ၏။
၁၅း၂၀ ယခုမူကား၊ ခရစ်တော်သည်သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူ၍၊ အိပ်ပျော်သောသူတို့တွင် အဦးသီးသောအသီးဖြစ်တော်မူပြီ။–
၁၅း၂၁ သို့ဖြစ်၍ လူအားဖြင့် သေခြင်းတရားသည် တည်သကဲ့သို့၊ သေသောသူတို့၏ ထမြောက်ခြင်းတရားသည် လူအားဖြင့်တည်လျက်ရှိ၏။–
၁၅း၂၂ လူအပေါင်းတို့သည် အာဒံအားဖြင့် သေခြင်းသို့ရောက်သည်နည်းတူ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် အသက်ရှင်ခြင်းသို့ရောက်ရကြလတံ့၊–
၁၅း၂၃ သို့ရာတွင် လူအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့အလှည့်အတိုင်းလိုက်ရကြလိမ့်မည်။ ခရစ်တော်သည် အဦးသီးသောအသီးဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုနောက်ခရစ်တော်သည် ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ တပည့်တော်ဖြစ်သောသူတို့သည် ရှင်ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။
၁၅း၂၄ ထိုအခါခရစ်တော်သည် အထွဋ်အမြတ်အာဏာတန်ခိုးအမျိုးမျိုးကိုပယ်ရှင်း၍၊ မိမိနိုင်ငံကို ဘုရားသခင်တည်းဟူသောခမည်းတော်၌ အပ်ပြန်တော်မူပြီးမှ ကမ္ဘာကုန်ရလတံ့။–
၁၅း၂၅ ခရစ်တော်သည် ရန်သူအပေါင်းတို့ကို ခြေဘဝါးတော်အောက်၌ ချထားတော်မမူမှီတိုင်အောင် အုပ်စိုးတော်မူရမည်။–
၁၅း၂၆ နောက်ဆုံးသောရန်သူတည်းဟူသော သေမင်းသည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ရလတံ့။–
၁၅း၂၇ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို လူသား၏ခြေအောက်၌ ချထားတော်မူသည်ဟု ကျမ်းစာလာ၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ချထားလျက်ရှိကြောင်းကိုဆိုသော်၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို လူသားအောက်၌ချထားတော်မူသောသူသည် ကြွင်းတော်မူကြောင်း ထင်ရှားသတည်း။–
၁၅း၂၈ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် လူသားအောက်၌ချထားလျက်ရှိသောအခါ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သူ့အောက်၌ချထားတော်မူသောသူ၏ အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကို သားတော်သည် ကိုယ်တိုင်ဝန်ခံလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် အလုံးစုံဖြစ်တော်မူမည်အကြောင်းတည်း။
၁၅း၂၉ သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းအလျှင်းမရှိလျှင်၊ သေလွန်သောသူတို့၏ကိုယ်စား ဗတ္တိဇံကိုခံသောသူတို့သည် အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ သေလွန်သောသူတို့၏ကိုယ်စား အဘယ်ကြောင့် ဗတ္တိဇံကိုခံရကြသနည်း။–
၁၅း၃၀ ငါတို့သည်လည်း ဘေးရောက်အံ့သောအခြင်းအရာနှင့် အဘယ်ကြောင့်တွေ့ရကြသနည်း။–
၁၅း၃၁ ငါသည် နေ့တိုင်းအသေခံရ၏ဟု ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၌ သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ငါဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းကို တိုင်တည်၍ငါဆိုဝံ့၏။–
၁၅း၃၂ သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင်၊ ဖေက်မြို့၌လောကီဝေါဟာရအားဖြင့်၊ အထက်က ငါသည် သားရဲတို့နှင့်တိုက်သော်လည်း၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ စားကြကုန်အံ့၊ သောက်ကြကုန်အံ့၊ နက်ဖြန်သေရကြမည်။–
၁၅း၃၃ အလွဲမယူကြနှင့်။ မကောင်းသောသူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ခြင်းအားဖြင့် ကောင်းသောအကျင့်ဓလေ့ ယိုယွင်းတတ်၏။–
၁၅း၃၄ တရားသဖြင့် နိုးကြလော့။ ဒုစရိုက်ကိုမပြုကြနှင့်။ အချို့သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုမသိကြ။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ သင်တို့ကိုရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ ငါဆို၏။
၁၅း၃၅ သေလွန်သောသူတို့သည် အဘယ်သို့ထမြောက်ကြမည်နည်း။ အဘယ်သို့သောကိုယ်နှင့် ပေါ်လာကြမည်နည်းဟု တစုံတယောက်သောသူ မေးလိမ့်မည်။–
၁၅း၃၆ အချင်းလူမိုက်၊ သင်စိုက်သောမျိုးစေ့မပျက်လျှင် မရှင်တတ်။–
၁၅း၃၇ ထိုမှတပါး မျိုးစေ့ကိုစိုက်သောအခါ၊ နောက်ဖြစ်လတံ့သောကိုယ်ကိုမစိုက်။ ဂျုံစပါးဖြစ်စေ၊ အခြားသောစပါးဖြစ်စေ၊ အစေ့သက်သက်ကို စိုက်တတ်၏။–
၁၅း၃၈ ဘုရားသခင်သည် အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ကိုယ်ကိုပေးတော်မူ၏။ မျိုးစေ့အသီး အသီးတို့အားလည်း၊ မိမိတို့မျိုးအတိုင်း ကိုယ်ကိုပေးတော်မူ၏။–
၁၅း၃၉ အသားရှိသမျှတို့သည် တမျိုးတည်းမဟုတ်။ လူသားတမျိုး၊ အမဲသားတမျိုး၊ ငှက်သားတမျိုး၊ အသီးအသီးရှိကြ၏။–
၁၅း၄၀ ကောင်းကင်အကောင်အထည်လည်းရှိ၏။ မြေကြီးအကောင်အထည်လည်းရှိ၏။ ကောင်းကင်အကောင်အထည်၏ ဂုဏ်အသရေလည်းတမျိုး၊ မြေကြီး အကောင်အထည်၏ဂုဏ်အသရေလည်းတမျိုးဖြစ်၏။–
၁၅း၄၁ နေ၏ဂုဏ်အသရေတမျိုး၊ လ၏ဂုဏ်အသရေတမျိုး၊ ကြယ်တို့၏ဂုဏ်အသရေတမျိုး၊ အသီးအသီးရှိကြ၏။ ကြယ်တို့၏ဂုဏ်အသရေသည်လည်း အသီးသီး အခြားခြားဖြစ်ကြ၏။–
၁၅း၄၂ ထိုနည်းတူ၊ သေသောသူတို့၏ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းအရာဖြစ်၏။ ကိုယ်သည် စိုက်သောအခါ၊ ပုပ်တတ်သောသဘောရှိ၏။ ထမြောက်သော

အခါ မပုပ်နိုင်သောအဖြစ်၌တည်၏။–
၁၅း၄၃ စိုက်သောအခါ ဂုဏ်အသရေပျက်၏။ ထမြောက်သောအခါဂုဏ်အသရေနှင့်ပြည့်စုံ၏။ စိုက်သောအခါအစွမ်းမရှိ။ ထမြောက်သောအခါအစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။–
၁၅း၄၄ စိုက်သောအခါဇာတိပကတိကိုယ်ဖြစ်၏။ ထမြောက်သောအခါ ဝိညာဏကိုယ်ဖြစ် ၏။ ဇာတိပကတိကိုယ်တမျိုး၊ ဝိညာဏကိုယ်တမျိုးရှိ၏။–
၁၅း၄၅ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ရှေ့ဦးစွာသောလူအာဒံသည် အသက်ရှင်သောသတ္တဝါဖြစ်၏ဟုလာသတည်း။ ယခုတွင်နောက်ဆုံးဖြစ်သောအာဒံမူကား၊ အသက် ရှင်စေတတ်သော ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။–
၁၅း၄၆ ဝိညာဏကိုယ်သည် ရှေ့ဦးစွာဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဇာတိပကတိကိုယ်သည်ရှေ့ဦးစွာ ဖြစ်၏။ နောက်မှဝိညာဏသည်ကိုယ်ဖြစ်၏။–
၁၅း၄၇ ရှေ့ဦးစွာသောလူသည် မြေကြီးကဖြစ်သောကြောင့် မြေသားဖြစ်၏။ ဒုတိယလူမူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံကဖြစ်တော်မူသော သခင်ပေတည်း။–
၁၅း၄၈ မြေသားတို့သည် ထိုမြေသားကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ကောင်းကင်သားတို့သည် ထိုကောင်း ကင်သားကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–
၁၅း၄၉ ငါတို့သည် မြေသား၏ပုံသဏ္ဌာန်ကိုဆောင်သကဲ့သို့၊ ကောင်းကင်သား၏ပုံသဏ္ဌာန် ကိုဆောင်ကြလိမ့်မည်။
၁၅း၅၀ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါဆိုသည်ကား လူအသွေးအသားသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို အမွေမခံနိုင်။ ပုပ်တတ်သောအရာသည် မပုပ်နိုင်သောအဖြစ်ကို အမွေမခံနိုင်။–
၁၅း၅၁ နက်နဲသောအရာတခုကို ငါပြဦးမည်။ ငါတို့ရှိသမျှသည်အိပ်ပျော်ရကြမည်မဟုတ်။–
၁၅း၅၂ သို့သော်လည်း၊ နောက်ဆုံးသောတံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ တခဏခြင်းတွင် မျက်စိတမှိတ်၌ ငါတို့ရှိသမျှသည် ပြောင်းလဲခြင်းသို့ရောက်ရကြမည်။ ထိုတံပိုးမှုတ်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ သေလွန်သောသူတို့သည်၊ မပုပ်နိုင်သောအဖြစ်၌တည်လျက် ထမြောက်၍၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် ပြောင်းလဲခြင်းသို့ရောက်ရကြမည်။–
၁၅း၅၃ ယခုမျက်မှောက် ပုပ်တတ်သောအရာသည် မပုပ်နိုင်သောအဖြစ်သို့ဝင်စားရမည်။ ယခုမျက်မှောက် သေတတ်သောအရာသည် မသေနိုင်သော အဖြစ်သို့ဝင်စားရမည်။–
၁၅း၅၄ ဤပုပ်တတ်သောအရာသည် မပုပ်နိုင်သောအဖြစ်သို့၄င်း၊ ဤသေတတ်သောအရာသည် မသေနိုင်သော အဖြစ်သို့၄င်း၊ ဝင်စားသောအခါ၊ သေခြင်းသည် အောင်ခြင်း၌နှစ်မြုပ်ပြီဟု ကျမ်းစာ၌လာချက်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။–
၁၅း၅၅ အိုသေမင်း၊ သင်၏လက်နက်သည်၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ အိုမရဏာနိုင်ငံ၊ သင်၏အောင်ခြင်းသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။–
၁၅း၅၆ သေမင်း၏လက်နက်ကား၊ ဒုစရိုက်အပြစ်ပေတည်း။ ဒုစရိုက်အပြစ်၏တန်ခိုးကား၊ ပညတ်တရားပေတည်း။–
၁၅း၅၇ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့အား အောင်ခြင်းအခွင့်ကိုပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်သည် ကြီးလှစွတကား။–
၁၅း၅၈ ထိုကြောင့် ငါချစ်သောညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်၍ အကျိုးကြီးသည်ကိုသိမှတ်သဖြင့် တည်ကြည်သော စိတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ မရွေ့လျော့မတိမ်းယိမ်းဘဲလျက်၊ သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကို ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ သန့်ရှင်းသူတို့အဘို့ လှူဒါန်း၍စုထားခြင်းအမှုမှာ၊ ဂလာတိပြည်၌ အသင်းတော်များကို ငါမှာထားသည်အတိုင်း သင်တို့ပြုကြလော့။–
၁၆း၂ ငါရောက်လာသောအခါ လှူဒါန်း၍စုထားစရာမရှိစေခြင်းငှါ၊ ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက်၌ အသီးအသီးကောင်းစားသည်အတိုင်း၊ မိမိတို့ဥစ္စာ တဘို့ကို ထုတ်၍စုထားကြလော့။–
၁၆း၃ ငါရောက်လာသောအခါ၊ သင်တို့အလိုရှိသောသူတို့ကို ငါသည် လက်မှတ်စာပေး၍၊ သင်တို့လှူသောအလှူကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ပို့စိမ့်သောငှါ စေလွှတ်ပြီ။–
၁၆း၄ သို့မဟုတ် ငါ့ကိုယ်တိုင်သွားသင့်လျှင်၊ သူတို့သည် ငါနှင့်အတူလိုက်ရကြမည်။–
၁၆း၅ မာကေဒေါနိပြည်လမ်းကို ငါသွားမည်ဖြစ်၍၊ ထိုပြည်မှထွက်ပြီးလျှင် သင်တို့ရှိရာသို့လာမည်။–
၁၆း၆ နောက်မှအခြားသို့ ငါသွားသောအခါ၊ သင်တို့ပို့သောကျေးဇူးကိုခံခြင်းငှါ၊ သင်တို့ဆီမှာငါတည်းခို၍ ဆောင်းကာလပတ်လုံး နေကောင်းနေလိမ့်မည်။–
၁၆း၇ ယခုသွားစဉ်တွင် သင်တို့ကိုတွေ့မြင်ခြင်းငှါသာအလိုမရှိ။ နောက်မှ သခင်ဘုရားသည် အခွင့်ပေးတော်မူလျှင်၊ သင်တို့နှင့်အတူ ကြာမြင့်စွာ နေမည်ဟု မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။–
၁၆း၈ ပင်တေကုတ္တေပွဲနေ့တိုင်အောင် ဖေက်မြို့၌ငါနေရမည်။–
၁၆း၉ အကြောင်းမူကား၊ အလွန်ကြီးစွာသောတံခါးသည် အဆင်သင့်၍ ငါ့အားဖွင့်လျက်ရှိ၏။ ဆီးတားသောသူ အများလည်းရှိကြ၏။
၁၆း၁၀ တိမောသေသည် သင်တို့ဆီသို့ရောက်လျှင်၊ သူသည် စိုးရိမ်ခြင်းအကြောင်းမရှိဘဲ၊ သင်တို့နှင့်အတူနေစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။ သူသည် ငါကဲ့သို့ပင် သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်၏။–
၁၆း၁၁ ထိုကြောင့် အဘယ်သူမျှသူ့ကို မထီမဲ့မြင်မပြုစေနှင့်။ သူသည် ငါ့ထံသို့ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်ရမည် အကြောင်းပို့ဆောင်ခြင်းကျေးဇူးကိုပြုကြလော့။ သူသည် အခြားသောညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ လာလိမ့်မည်ဟု ငါမြော်လင့်လျက်နေ၏။–
၁၆း၁၂ ငါ့ညီအာပေါလု၏အကြောင်းမှာ၊ ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ သင်တို့ဆီသို့သွားမည်အကြောင်း ငါသည် များစွာချော့မော့၍တောင်းပန်သော်လည်း၊ သူသည် ယခုတွင်သွားခြင်းငှါ အလျှင်းအလိုမရှိ။ နောက်မှ အဆင်သင့်လျှင် သွားလိမ့်မည်။
၁၆း၁၃ သင်တို့သည် သတိနှင့်စောင့်နေကြလော့။ ယုံကြည်ခြင်း၌တည်ကြလော့။ ယောကျ်ား အစွမ်းသတ္တိနှင့်တကွ ခွန်အားစုံလင်လျက်နေကြလော့။–
၁၆း၁၄ သင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာစိတ်နှင့်ဆောင်ရွက်ကြလော့။–
၁၆း၁၅ ညီအစ်ကိုတို့၊ သတေဖန်၏အိမ်သူအိမ်သားတို့သည် အခါယပြည်တွင် အဦးသီးသောအသီးဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏အမှုကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ ကိုယ်ကိုကိုယ်အပ်ကြောင်း ကိုသင်တို့သိကြသည်နှင့်အညီ၊–
၁၆း၁၆ ထိုသို့သောသူတို့၏အုပ်စိုးခြင်းကို၄င်း၊ ငါတို့နှင့်အတူလုပ်ကိုင်၍အမှုဆောင်သောသူရှိသမျှတို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကို၄င်း၊ သင်တို့ဝန်ခံကြမည်အကြောင်း ငါတောင်းပန်၏။–

၁၆း၁၇ သတေဖန်၊ ဖော်တုနတ်၊ အခါယကုတို့သည် ရောက်လာသောကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။–
၁၆း၁၈ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်ပြုစု၍ မပြည့်စုံသမျှကို သူတို့သည် ထပ်၍ပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ ငါ့စိတ်နှင့် သင်တို့စိတ်ကိုသက်သာစေကြပြီ။ ထိုသို့သောသူတို့ကိုလက်ခံကြလော့။
၁၆း၁၉ အာရှပြည်၌ အသင်းတော်များတို့သည် သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ အာကုလနှင့်ပြစ်ကိလတို့သည် သူတို့အိမ်၌ရှိသောအသင်းတော်နှင့်တကွ၊ သခင်ဘုရားကိုထောက်၍ သင်တို့ကိုများစွာနှုတ်ဆက်ကြ၏။–
၁၆း၂၀ ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် သန့်ရှင်းသောနမ်းခြင်းနှင့်နှုတ်ဆက်ကြလော့။
၁၆း၂၁ ငါပေါလုသည် နှုတ်ဆက်ခြင်းအချက်ကို ကိုယ်လက်နှင့်ရေးထား၏။–
၁၆း၂၂ အကြင်သူသည် သခင်ယေရှုခရစ်ကိုမချစ်၊ ထိုသူသည် အနသေမာဖြစ်စေသတည်း။ သခင်ဘုရားသည် ကြွလာတော်မူ၏။–
၁၆း၂၃ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၌ရှိစေသတည်း။ ယေရှုခရစ်၏တပည့်တော် ဖြစ်သမျှသောသင်တို့၌ ငါ၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိ၏။ အာမင်။

ကောရိန္သုဩဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

ကောရိန္သုသြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်။

First Epistle To The Corinthians.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃							

ကောရိန္သုသြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်။

FIRST EPISTLE TO THE CORINTHIANS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အားဖြင့် ယေရှုခရစ်၏တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုနှင့် ငါ့ညီတိမောသေသည်၊ ကောရိန္သုမြို့၌ရှိသော ဘုရားသခင်၏
အသင်းတော်မှစ၍၊ အခါယပြည် အရပ်ရပ်တို့၌ရှိသော သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကိုကြားလိုက်ပါ၏။–
၁း၂ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။
၁း၃ သနားခြင်းကရုဏာ၏အဘ၊ သက်သာခြင်းအမျိုးမျိုးတို့၏အရှင်တည်းဟူသောငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏ခမည်းတော်ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိ
တော်မူစေသတည်း။–
၁း၄ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကိုယ်တိုင်သက်သာခြင်းရှိသကဲ့သို့၊ ဆင်းရဲခြင်းအမျိုးမျိုးကို ခံရသောသူတို့အား သက်သာ
စေနိုင်မည်အကြောင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းအမျိုးမျိုးတို့၌ဘုရားသခင်သည်ငါတို့အား သက်သာစေတော်မူ၏။–
၁း၅ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ခရစ်တော်ကြောင့်ငါတို့ခံရသော ဆင်းရဲခြင်းသည်အလွန် များပြားသည်နည်းတူ၊ ခရစ်တော်၏ကျေးဇူးအားဖြင့်
ငါတို့ခံရသောသက်သာခြင်းသည် အလွန်များပြား၏။–
၁း၆ သို့ဖြစ်၍ငါတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရသော်၎င်း၊ သက်သာခြင်းသို့ရောက်သော်၎င်း၊ သင်တို့၏သက်သာခြင်းနှင့်ကယ်တင်ခြင်းအကျိုး
အလို့ငှါဖြစ်၏။ ငါတို့သည်ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရသကဲ့သို့ သင်တို့သည်သည်းခံသောစိတ်နှင့်ခံရသောအားဖြင့်၊ ထိုသက်သာခြင်းနှင့်ကယ်တင်ခြင်းသ
ည် ပြည့်စုံတတ်၏။–
၁း၇ သင်တို့အတွက်ကြောင့်ငါတို့သည် မရွေ့နိုင်သောမြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကိုဆက်ဆံသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူသက်သာခြင်းကို
ဆက်ဆံကြ၏ဟု ငါတို့သည်သိကြ၏။
၁း၈ ညီအစ်ကိုတို့၊ အာရှိပြည်၌ငါတို့ခံရသောဆင်းရဲခြင်းတည်းဟူသောအသက်မလွတ်နိုင်ဟု ထင်ရ၍၊ မခံနိုင်အောင် အတိုင်းထက်အလွန်လေးသော
ဆင်းရဲခံရကြောင်းကို သင်တို့မသိဘဲနေစေခြင်းငှါ ငါတို့အလိုမရှိ။–
၁း၉ ငါတို့သည် မိမိကိုယ်ကိုအစဉ်မကိုးစားဘဲ၊ သေသောသူတို့ကို ထမြောက်စေတော်မူ သောဘုရားသခင်ကိုကိုးစားမည်အကြောင်း သေစေဟု
စီရင်ခြင်းကိုကိုယ် တိုင်ခံရသကဲ့သို့ဖြစ်၏။–
၁း၁၀ ထိုဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုထိုမျှလောက်ကြီးစွာသော သေဘေးမှကယ်လွှတ်တော်မူပြီ။ ယခု၌လည်း ကယ်လွှတ်တော်မူသေး၏။–
၁း၁၁ သင်တို့သည်ကူညီ၍ ငါတို့အဘို့ဆုတောင်းလျှင်၊ နောက်၌လည်း ကယ်လွှတ်တော်မူလတံ့ဟု ငါတို့သည် ယုံကြည်မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။
ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အများသောသူတို့သည်ကူညီသောအားဖြင့် ငါတို့၌ရောက်သောဆုကျေးဇူးကို အများသောသူတို့သည် ထောက်၍ ငါတို့အတွက်
ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။
၁း၁၂ ငါတို့ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းဟူမူကား၊ လောကီပညာကိုအမှီမပြု၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုအမှီပြု၍ လျစ်လျူသောစိတ်နှင့်
၎င်း၊ ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိသောကြည်ဖြူခြင်းနှင့်၎င်း၊ ငါတို့သည်ဤလောက၌ကျင့်ကြံပြုမူ၍သင်တို့ဆီ မှာလည်းထိုသို့ အထူးသဖြင့်ကျင့်ကြံမှု
သည်ဟု ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်သည် သက်သေခံသတည်း။–
၁း၁၃ သင်တို့သည်ဘတ်၍ဝန်ခံသောအရာမှတပါး၊
၁း၁၄ အခြားသောအရာကိုငါတို့သည်ရေး၍ ပေးလိုက်သည်မဟုတ်။ သင်တို့သည် သခင်ယေရှုခရစ်၏နေ့၌ ငါတို့၏ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းအ‌ေ
ကြာင်းဖြစ်သကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် သင်တို့၏ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်းဖြစ်ကြသည်ဟု သင်တို့သည်ငါတို့ကိုအနည်းငယ်အားဖြင့်
ဝန်ခံသည်အတိုင်း အစဉ်ဝန်ခံကြလိမ့်မည်ဟု ငါတို့သည် မြော်လင့်လျက်နေကြ၏။
၁း၁၅ အစဉ်ဝန်ခံမည်ဟု ငါသဘောကျလျက်ရှိ၍၊ သင်တို့သည် တဖန်ဆုကျေးဇူးတော်ကို ခံရစေခြင်းငှါ ငါသည်သင်တို့ဆီသို့ အရင်လာမည်ဟု
အကြံရှိ၏။–
၁း၁၆ သင်တို့အနားမှာ ရှောက်၍မာကေဒေါနိပြည်သို့သွားပြီးလျှင်၊တဖန်မာကေဒေါနိပြည်မှ သင်တို့နေရာသို့လာ၍၊ ယုဒပြည်တိုင်အောင်သင်တို့
ပို့ခြင်းကျေးဇူးကို ခံမည်ဟုအကြံရှိ၏။–
၁း၁၇ ထိုသို့အကြံရှိသောအခါ၊ လျှပ်ပေါ်သောစိတ်ရှိသလော။ သို့မဟုတ်ငါ့စကားမှာ ဟုတ်မှန်၏၊ ဟုတ်မှန်၏ဟူ၍၎င်း၊ မဟုတ်မမှန်၊ မဟုတ်
မမှန်ဟူ၍၎င်း၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါကြံ စည်သောအရာကို ဇာတိပကတိအတိုင်း ကြံစည်သလော။–
၁း၁၈ ဘုရားသခင်သည်သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသကဲ့သို့၊ သင်တို့ဆီသို့ငါတို့ပေးလိုက်သော စကားသည်ဟုတ်မှန်၏ဟူ၍၎င်း၊ မဟုတ်မမှန်ဟူ၍၎င်း
မဆိုလို။–
၁း၁၉ ငါမှစ၍သိလွာနုနှင့်တိမောသေတို့သည် သင်တို့အားဟောပြောသောဘုရားသခင်၏ သားတော်ယေရှုခရစ်သည် ဟုတ်မှန်၏ဟူ၍၎င်း၊ မဟုတ်
မမှန်ဟူ၍၎င်း မဆိုလိုဘဲ၊ ကိုယ်တော်မှာ ဟုတ်မှန်၏ဟူ၍သာ ဆိုလိုသတည်း။–
၁း၂၀ ထိုသခင်မှာ ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော်ရှိသမျှတို့သည် ငါတို့အားဖြင့်ဘုန်းအသရေ တော်ကိုထင်ရှားစေခြင်းအလို့ငှါ၊ ဟုတ်မှန်၏ဟူ၍၎င်း၊
အာမင်ဟူ၍၎င်း ဖြစ်သတည်း။–
၁း၂၁ သင်တို့နှင့်ငါတို့ကိုခရစ်တော်၌တည်စေ၍ ဘိသိတ်ပေးသောသူကား၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်သတည်း။–
၁း၂၂ ထိုဘုရားသခင်သည်ငါတို့ကိုတံဆိပ်ခတ်၍ ငါတို့စိတ်နှလုံးထဲ၌ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသောစားရန်ကို သွင်းပေးတော်မူ၏။–
၁း၂၃ ငါသည်သင်တို့ကိုသနားသောကြောင့်သာ ယခုတိုင်အောင်ကောရိန္သုမြို့သို့မလာဟု ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်ဘက်၌ ဘုရားသခင်ကိုငါတိုင်တည်၏။–
၁း၂၄ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ ငါတို့သည်သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကိုအစိုးရသည်မဟုတ်။ သင်တို့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းကို ကူမ၍သာပြုကြ၏။
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့သည် တည်နိုင်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ထိုမှတပါး၊ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တကွ သင်တို့ဆီသို့နောက်တဖန်ငါမလာဟု ငါစိတ်ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပြီ။–

၂း၂ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်သင်တို့ကိုဝမ်းနည်းစေလျှင်၊ ထိုသို့ငါဝမ်းနည်းစေသောသူ တို့မှတပါးအဘယ်သူသည်ငါ့ကိုဝမ်းမြောက်စေမည်နည်း။–

၂း၃ ငါဝမ်းမြောက်ခြင်း၏အကြောင်းသည် သင်တို့ရှိသမျှ၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သည်ကို ငါသဘောကျသည်ဖြစ်၍၊ ငါရောက်သောအခါ ငါ့ကိုဝမ်းမြောက်စေအပ်သောသူတို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကို မပြုစေခြင်းငှါ၊ အထက်စာကိုငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။–

၂း၄ အလွန်ညှိုးငယ်ပူပန်သောစိတ်နှင့် မျက်ရည်အများကျလျက်၊ သင်တို့အားငါရေး၍ပေးလိုက်၏။ သင်တို့ကိုစိတ်နာစေခြင်းငှါ ငါရေးသည်မဟုတ်။ ငါသည်သင် တို့အားအလွန်ချစ်သောမေတ္တာစိတ်ကို သင်တို့သိစေခြင်းငှါငါရေး၏။–

၂း၅ တစုံတယောက်သောသူသည် ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကိုပြုသည်မှန်လျှင်၊ သင်တို့တွင် အချို့သောသူတို့အားဖြင့်သာ ငါ့ကိုဝမ်းနည်းစေ၏။ သင်တို့ရှိသမျှကို ကျပ်တည်းစွာမစီရင်လို။–

၂း၆ အများသောသူတို့စီရင်သောဒဏ်သည် ထိုသူ၏အပြစ်နှင့်တန်ပြီ။–

၂း၇ သို့ဖြစ်၍ထိုသို့သောသူသည် ဝမ်းနည်းခြင်းအားကြီးလျက်၊ မိန်းမောတွေဝေခြင်းမရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည်ခြားနားသောအားဖြင့် သူ၏အပြစ်ကိုလွှတ်၍ သူ့ ကိုနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ ပြုသင့်၏။–

၂း၈ ထိုကြောင့်သင်တို့သည် သူ့ကိုအမှန်ချစ်ကြသည်ကို ထင်ရှားစွာပြမည်အကြောင်း ငါတောင်းပန်၏။–

၂း၉ ထိုမှတပါး၊ သင်တို့သည် အရာရာ၌နားထောင်သည်၊ နားမထောင်သည်ကိုငါသိလို၍၊ သင်တို့ကိုစုံစမ်းသောအားဖြင့် အထက်ကရေး၏။–

၂း၁၀ အကြင်သူ၏အပြစ်ကို သင်တို့သည်လွှတ်၏၊ ထိုသူ၏အပြစ်ကိုငါသည်လည်းလွှတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်တစုံတယောက်သောသူ၏ အပြစ်ကို လွှတ်ဘူးလျှင်၊ သင်တို့ကိုထောက်၍ ခရစ်တော်၏အခွင့်နှင့် လွှတ်ဘူး၏။–

၂း၁၁ သို့မဟုတ်လျှင်၊ စာတန်သည်ငါတို့ကိုနိုင်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ သူ၏အကြံအစည်များကိုငါတို့သိကြ၏။

၂း၁၂ ထိုမှတပါး၊ ခရစ်တော်၏ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောခြင်းငှါ တရောမြို့သို့ငါရောက်၍၊ သခင်ဘုရားသည် ငါ့အားတံခါးကိုဖွင့်တော်မူသောအခါ၊–

၂း၁၃ ငါ့ညီတိတုကို ငါမတွေ့သောကြောင့် စိတ်မသက်သာသဖြင့်၊ထိုသူတို့ကိုအခွင့်ပန်ပြီးမှ မာကေဒေါနိပြည်သို့ ထွက်သွားလေ၏။

၂း၁၄ ငါတို့သည်ခရစ်တော်နှင့်အတူ အောင်ပွဲကိုအစဉ်ခံစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထိုသခင်ကိုသိခြင်း၏ အမွှေးအကြိုင်သည် ငါတို့အားဖြင့် အရပ်ရပ်တို့၌ နံ့ပြားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ပြုတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းရှိစေသတည်း။–

၂း၁၅ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့သည်ကယ်တင်သောသူတို့၌၎င်း၊ ဆုံးရှုံးသောသူတို့၌၎င်း၊ ဘုရားသခင်အားခရစ်တော်၏အမွှေးအကြိုင်ဖြစ်ကြ၏။–

၂း၁၆ ဆုံးရှုံးသောသူတို့၌ကား၊ သေခြင်းတိုင်အောင်သေခြင်း၏အမွှေးအကြိုင်ဖြစ်ကြ၏။ ကယ်တင်သောသူတို့၌ကား၊ အသက်ရှင် ခြင်းတိုင်အောင် အသက်ရှင်ခြင်း၏ အမွှေးအကြိုင်ဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤအမှုအရာတို့နှင့်အဘယ်သူထိုက်တန်သနည်း။–

၂း၁၇ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို မှောက်လှန်သောသူများတို့နှင့် ငါတို့သည်မတူဘဲ ကြည်ဖြူသောစိတ်ရှိ၍ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ခရစ်တော်၏တရားကိုဟောပြောကြ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ငါတို့သည်တဖန် ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမွမ်းကြသလော။ သို့မဟုတ်ချီးမွမ်းသောစာကို သင်တို့ထံသို့ သူတပါးပေးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့သည် သူတပါးထံသို့ပေး စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါတို့သည်အချို့သောသူကဲ့သို့ အလိုရှိကြသလော။–

၃း၂ သင်တို့သည် ငါတို့စိတ်နှလုံးပေါ်၌ရေးထားသောစာ၊ လူအပေါင်းတို့ သိ၍ဘတ်တတ်သောငါတို့စာပင်ဖြစ် ကြသတည်း။–

၃း၃ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့သည်မှင်နှင့်ရေးထားသောစာမဟုတ်။ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့်ရေး၍၎င်း၊ ကျောက်ပြားပေါ်၌မရေးဘဲ အသားနှင့်ပြည့်စုံသော နှလုံးပြားပေါ်၌ရေး၍၎င်း၊ ငါတို့ပြုစုသော ခရစ်တော်၏စာ ထင်ရှားစွာဖြစ်ကြ၏။–

၃း၄ ငါတို့သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ထိုသို့သောယုံမှတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏။

၃း၅ သို့ရာတွင်ငါတို့သည် ကိုယ်တန်ခိုးကိုအမှီပြု၍၊ ကိုယ်အလိုအလျောက်တစုံတခုကို ကြံစည်ခြင်းငှါ၊ တတ်နိုင်သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍သာ တတ်နိုင်သည်နှင့်အညီ၊–

၃း၆ ပဋိညာဉ်တရားသစ်၏ဆရာဖြစ်နိုင်သောအစွမ်းသတ္တိကို ဘုရားသခင်သည်ငါတို့အားပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ဆိုသော် ကျမ်းဟောင်းတရားကိုမဆိုလို၊ ဝိညာဉ် တော်တရားကိုဆိုလို၏။ ကျမ်းဟောင်းတရားသည်အသက်ကိုသတ်တတ်၏။ ဝိညာဉ်တော်တရားမူကား ရှင်စေတတ်၏။–

၃း၇ ထိုမှတပါး ပျောက်တတ်သောရောင်ခြည်တည်းဟူသော မောရှေ၏မျက်နှာမှထွက်သော ရောင်ခြည်ကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သူ၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့မကြည့်ရှုနိုင်သည်တိုင်အောင်၊ ကျောက်ပြားပေါ်၌အက္ခရာတင်၍ ရေးထားသော သေခြင်း၏တရားသည် ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံသည်မှန်လျှင်၊–

၃း၈ ထိုမျှမက ဝိညာဉ်တော်တရားသည် ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် အလွန်ပြည့်စုံရလိမ့်မည် မဟုတ်လော။–

၃း၉ အပြစ်စီရင်တတ်သောတရားသည် ဘုန်းအာနုဘော်ရှိလျှင်၊ ထိုမျှမက ဖြောင့်မတ်စေတတ်သောတရားသည် ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် သာ၍ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။–

၃း၁၀ နောက်ဖြစ်သောဘုန်းသည် အလွန်မြတ်သောကြောင့်၊ ဘုန်းရှိဘူးသောအရာသည် ဘုန်းကွယ်လျက် ရှိ၏။–

၃း၁၁ ပယ်ရှင်းရသောအရာသည် ဘုန်းရှိလျှင်၊ တည်နေသောအရာသည် သာ၍ဘုန်းရှိလိမ့်မည်။

၃း၁၂ ထိုသို့သောယုံကြည်မြော်လင့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ငါတို့သည်ထိမ်ဝှက်ခြင်းအလျှင်းမရှိ။ အတည့်အလင်း ဟောပြောကြ၏။–

၃း၁၃ ပယ်ရှင်းသောအရာ၏အဆုံးကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် စေ့စေ့မကြည့်ရှုစေခြင်းငှါ မောရှေသည် မိမိမျက်နှာကိုဖုံးအုပ်သကဲ့သို့ ငါတို့သည် မပြုကြ။–

၃း၁၄ သူတို့စိတ်နှလုံးသည်မိုက်မဲလျက်ရှိ၍၊ ယခုတိုင်အောင်ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာကိုဘတ်ကြသောအခါ အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်ဖုံးအုပ်လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်အားဖြင့်သာ ထိုဖုံးအုပ်ခြင်း အကြောင်းကို ပယ်ရှင်းရ၏။–
၃း၁၅ ယခုတိုင်အောင်လည်း၊ မောရှေ၏ကျမ်းစာကိုဘတ်ကြသောအခါ၊ သူတို့စိတ်နှလုံးသည် ဖုံးအုပ်လျက် ရှိသေး၏။–
၃း၁၆ သို့သော်လည်း သခင်ဘုရားထံတော်သို့ ပြောင်းလဲသောအခါ၊ ထိုဖုံးအုပ်ခြင်းအကြောင်းကို ပယ်ရှင်းလိမ့်မည်။–
၃း၁၇ သခင်ဘုရားဟုဆိုသော် ဝိညာဉ်တော်တရားကို ဆိုလိုသတည်း။ သခင်ဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်တရားသည် လွတ်ခြင်းချမ်းသာကိုပေးတတ်၏။–
၃း၁၈ ငါတို့ရှိသမျှသည် မျက်နှာဖုံးကိုဖွင့်လျက်မှန်ကိုကြည့်သကဲ့သို့၊ သခင်ဘုရား၏ဘုန်းအသရေတော်ကို ကြည့်မြင်၍၊ ဝိညာဉ်တော်တရား၏ အရှင်သည် ရောင်ခြည်တော်ကို လွှတ်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါတို့သည် ဘုန်းအသရေတိုးပွါး၍ ပုံသဏ္ဍာန်တော်နှင့်အညီ ပြောင်းလဲခြင်းရှိရကြ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ထိုသို့သောတရား၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်၍၊ ကရုဏာကျေးဇူးတော် ကိုခံရသည်နှင့်အညီ၊ အားလျှော့ စိတ်ပျက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။–
၄း၂ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ပြုသော ရှက်ဘွယ်သောအမှုများကိုပယ်ကြ၏။ ပရိယာယ်ကိုမသုံး၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ထိမ်ဝှက် မှောက်လှန်ခြင်းမရှိ၊ သမ္မာတရားကို အတည့်အလင်းဘော်ပြ၍၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ လူအပေါင်းတို့၏စိတ်ထင်အတိုင်း ချီးမွမ်းဘွယ်သော အကျင့်ဓလေ့ကိုကျင့်ကြ၏။–
၄း၃ ငါတို့ဟောပြောသော ဧဝံဂေလိတရားသည် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိလျှင်၊ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်သောသူတို့ အားသာ ဖုံးအုပ်လျက်ရှိ၏။–
၄း၄ ထိုသို့မယုံကြည်သောသူတို့ကား၊ ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်တော်တည်းဟူသော ခရစ်တော်၏ ဘုန်းအသရေနှင့်ပြည့်စုံသော ဧဝံဂေလိတရား၏ အရောင်သည် အလင်းကိုမပေးစေခြင်းငှါ၊ ဤလောကကိုအစိုးရသောဘုရားသည် သူတို့၏ဉာဏ်မျက်စိကိုကွယ်စေ၏။–
၄း၅ ငါတို့သည် ကိုယ်အကြောင်းကိုဟောပြောကြသည်မဟုတ်။ ယေရှုခရစ်သည် သခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုငှင်း၊ ငါတို့သည် ယေရှုအတွက် သင်တို့၏ကျွန်ဖြစ်ကြောင်းကိုငှင်း ဟောပြောကြ၏။–
၄း၆ မှောင်မိုက်ထဲက အလင်းထွန်းလင်းမည်အကြောင်း မိန့်တော်မူသောဘုရားသခင်သည်၊ ယေရှုခရစ်၏ မျက်နှာ၌ ထွန်းလင်းသော ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကိုသိသော ဉာဏ်၏အရောင်ကို ပေးလိုသောငှါ၊ ငါတို့စိတ်နှလုံးထဲ၌ အလင်းကိုထွန်းလင်းစေတော်မူ၏။
၄း၇ သို့သော်လည်း တန်ခိုးတော်၏ဂုဏ်အသရေသည် ငါတို့နှင့်မဆိုင်၊ ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်မည်အကြောင်း၊ ထိုဘဏ္ဍာသည် မြေအိုးထဲမှာ ထည့်ထားလျက် ငါတို့၌ရှိ၏။–
၄း၈ ငါတို့သည် အမျိုးမျိုးသောနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ အကျိုးနည်းခြင်းသို့မရောက်။ မကြံစည်နိုင်အောင်ရှိသော်လည်း စိတ်မပျက်။–
၄း၉ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသော်လည်း ရှုံးခြင်းမရှိ။ အောက်သို့လှဲခြင်းကိုခံရသော်လည်း ဆုံးရှုံးရာသို့မရောက်။–
၄း၁၀ သခင်ယေရှုသည်အသက်ရှင်တော်မူကြောင်းကို ငါတို့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ယေရှု၏သေတော်မူခြင်းကို အစဉ်မပြတ် ငါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ဆောင်ရကြ၏။–
၄း၁၁ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ယေရှုသည် အသက်ရှင်တော်မူကြောင်းကို၊ ငါတို့၏သေတတ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့သည် အသက်ရှင်စဉ်တွင် ယေရှုကြောင့် သေခြင်းလက်သို့ အစဉ်အပ်နှံခြင်းကိုခံရကြ၏။–
၄း၁၂ သို့ဖြစ်၍ သေခြင်းတရားသည် ငါတို့၌ပြုပြင်တတ်၏။ သင်တို့၌ကား၊ အသက်ရှင်ခြင်းတရားသည် ပြုပြင်တတ်၏။–
၄း၁၃ ထိုသို့သောယုံကြည်ခြင်းစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ယုံကြည်သောကြောင့် မြွက်ဆို၏ဟု ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းစိတ်ရှိသောကြောင့် မြွက်ဆိုဟောပြောကြ၏။
၄း၁၄ သခင်ယေရှုကိုထမြောက်စေတော်မူသောသူသည် ယေရှုအားဖြင့်ငါတို့ကိုလည်း ထမြောက်စေ၍၊ သင်တို့နှင့်အတူ အထံတော်၌ သွင်းတော် မူမည်ဟု ငါတို့သိကြ၏။–
၄း၁၅ အများသောသူတို့သည် ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းသည်နှင့်၊ ထိုကြွယ်ဝသောကျေးဇူးတော်သည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေမည်အကြောင်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် သင်တို့အဘို့အလိုငှါ ဖြစ်သတည်း။–
၄း၁၆ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် အားလျှော့စိတ်ပျက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ကြ၏။ ငါတို့၏ပြင်လူသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း၊ အတွင်း လူမူကား တနေ့ထက်တနေ့ ပြုပြင်ခြင်းကိုခံရ၏။–
၄း၁၇ အကြောင်းမူကား၊ မျက်မှောက်၌ ထင်ရှားသောအရာတို့သည် ခဏသာတည်၍၊
၄း၁၈ မထင်ရှားသောအရာတို့သည် အစဉ်အမြဲတည်ကြောင်းကို ငါတို့သည်ထောက်လျက်၊ ထင်ရှားသောအရာတို့ကို မကြည့်မမှတ်ဘဲ မထင်ရှား သောအရာတို့ကို ကြည့်မှတ်ကြစဉ်အခါ၊ ယခုဏာခံရ၍ ပေါ့ပါးသောဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခသည် အတိုင်းထက်အလွန် ကြီးမြတ်လေးလံသော နိစ္စထာဝရဘုန်းအသရေကို ငါတို့ အဘို့ဖြစ်စေတတ်၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ယာယီတဲဖြစ်သောငါတို့နေအိမ်သည်ပျက်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌လူလက်ဖြင့်မလုပ်ဘဲ၊ ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော နိစ္စထာဝရအိမ်ရှိ ကြောင်းကို ငါတို့သိကြ၏။–
၅း၂ ငါတို့သည်မြေအိမ်၌ရှိစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်အိမ်ထဲသို့ဝင်စားခြင်းငှါ အလွန်တောင့်တလိုချင်သောစိတ်ရှိ၍၊ ညည်းတွားမြည်တမ်းလျက်နေကြ၏။–
၅း၃ ထိုသို့ဝင်စားလျှင် နေရာမဲ့ဖြစ်မည်မဟုတ်။–
၅း၄ ဤတဲ၌နေသော ငါတို့သည်လေးသောဝန်ကိုထမ်း၍ ညည်းတွားမြည်တမ်းကြ၏။ နေရာထဲက ထွက်ချင်သောကြောင့် ညည်းတွားသည်မဟုတ်။ သေတတ် သောအရာကိုအသက်ရှင်ခြင်း၌ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ မြဲသောနေရာထဲသို့ ဝင်စားချင်သောကြောင့် ညည်းတွားကြ၏။–

၅း၅ ထိုသို့သောအကျိုးကိုခံစေခြင်းငှါ ငါတို့ကိုပြင်ဆင်သောသူကား၊ ဘုရားသခင်ပေတည်း။ ထိုဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော စားရန်ကိုငါတို့အား ပေးတော်မူပြီ။–

၅း၆ ထိုကြောင့်ငါတို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌နေမြဲနေစဉ်ကာလ၊ သခင်ဘုရားနှင့်ကွာဝေးရာအရပ်၌ နေသည်ကို ငါတို့သည်သိလျက်၊ အစဉ်ရဲရင့်သော စိတ်ရှိကြ၏။–

၅း၇ မျက်မှောက်မမြင်ဘဲ ယုံကြည်မြော်လင့်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ ငါတို့သည်ကျင့်ဆောင်ပြုမူသည်ဖြစ်၍၊–

၅း၈ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်ကွာဝေးရာအရပ်သို့သွား၍၊ သခင်ဘုရားထံတော်၌ နေမြဲနေခြင်းငှါ အလိုရှိလျက်၊ ရဲရင့်သောစိတ်နှင့်ပြည့်စုံကြ၏။–

၅း၉ ထိုကြောင့်ငါတို့သည် နေမြဲအရပ်၌နေသည်ဖြစ်စေ၊ ကွာဝေးရာအရပ်၌ နေသည်ဖြစ်စေ၊ သခင်ဘုရားနှစ်သက်တော်မူသောသူဖြစ်ခြင်းငှါ စေတနာစိတ်ရှိ၍ ကြိုးစားအားထုတ်ကြ၏။–

၅း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ငါတို့ရှိသမျှသည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ကျင့်သောအကျင့်၊ ကောင်းမကောင်း ရှိသည်အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကိုအသီးအသီးခံခြင်းငှါ၊ ခရစ်တော်၏ တရားပလ္လင်ရှေ့၌ ပေါ်လာရကြမည်။

၅း၁၁ သို့ဖြစ်၍သခင်ဘုရားနှင့်ဆိုင်သောကြောက်မက်ဘွယ်သောအကြောင်းအရာတို့ကို ငါတို့သည်သိလျှင်၊ လူများကိုနှိုးဆော်သွေးဆောင်ရသည် ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားကြ၏။ သင်တို့၏စိတ်ရှေ့၌လည်း ထင်ရှားကြသည်ဟု ငါထင်မှတ်၏။–

၅း၁၂ ငါတို့သည်သင်တို့ရှေ့၌ တဖန်ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမွမ်းကြသည်မဟုတ်။ စိတ်သဘောကိုမထောက်၊ အသွေးအဆင်းကိုထောက်၍ ဝါကြွားသော သူတို့၏စကားကို သင်တို့သည်ချေနိုင်မည်အကြောင်း၊ ငါတို့ကြောင့်ဝါကြွားခြင်းအခွင့်ကိုသာပေးကြ၏။–

၅း၁၃ ငါတို့သည် သူရူးဖြစ်လျှင် ဘုရားသခင်အဘို့ဖြစ်ကြ၏။ စိတ်ကောင်းသောသူဖြစ်လျှင် သင်တို့အဘို့ဖြစ်ကြ၏။–

၅း၁၄ အကြောင်းမူကား၊ တယောက်သောသူသည် လူအပေါင်းတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံသည်မှန်လျှင်၊–

၅း၁၅ လူအပေါင်းတို့သည် သေလျက်နေကြသည်ဟူ၍၄င်း၊ အသက်ရှင်သောသူတို့သည် တဖန် ကိုယ်အလိုသို့ လိုက်၍မရှင်၊ သူတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံပြီးမှ ထမြောက်တော်မူသောသူ၏ အလိုသို့လိုက်၍ ရှင်စေမည်အကြောင်း၊ လူအပေါင်းတို့အတွက်ကြောင့်အသေခံတော်မူသည်ဟူ၍ ၄င်း၊ ငါတို့သည် သဘောထားလျက်၊ ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်သည် ငါတို့ကိုအနိုင်အထက်သွေးဆောင်၏။–

၅း၁၆ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ယခုမှစ၍ ငါတို့သည် ဇာတိအမျိုးကိုထောက်၍အဘယ်သူကိုမျှမသိမမှတ်။ ဇာတိအမျိုးကို ထောက်၍ ခရစ်တော်ကို အထက်ကသိမှတ်သော်လည်း၊ ယခုမှစ၍ ထိုသို့သောသိမှတ်ခြင်းမရှိ။

၅း၁၇ လူမည်သည်ကား၊ ခရစ်တော်၌ရှိလျှင်အသစ်ပြုပြင်သောသတ္တဝါဖြစ်၏။ ဟောင်းသောအရာတို့သည်ပြောင်းလဲ၍ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် အသစ်ဖြစ်ကြပြီ။–

၅း၁၈ ထိုသို့ဖြစ်သော် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့၏ရန်ကိုငြိမ်းစေ၍ ကိုယ်တော် နှင့်မိဿဟာယ ဖွဲ့စေတော်မူ၏။ ထိုမိဿဟာယတရားကို ဟောရသောအခွင့်အရာကို ငါတို့၌အပ်ပေးတော်မူ၏။–

၅း၁၉ ထိုတရားဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်အထဲ၌ရှိနေလျက်၊ လောကီသားတို့၏အပြစ်များကိုမှတ်တော်မမူ၊ ရန်ကိုငြိမ်းစေ၍ ကိုယ်တော် နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့စေတော်မူ၏။ ထိုမိဿဟာယတရားကိုလည်း ငါတို့၌အပ်ပေးတော်မူ၏။–

၅း၂၀ ထိုကြောင့်ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏ သံတမန်ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည်ရန်ငြိမ်း၍ ဘုရားသခင်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ကြလော့ဟု ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အားဖြင့် နှိုးဆော် သွေးဆောင်တော်မူသကဲ့သို့၊ ငါတို့သည်ခရစ်တော်၏ကိုယ်စားဖြစ်၍ သင်တို့ကို တောင်းပန်သွေးဆောင်ကြ၏။–

၅း၂၁ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည်အပြစ်နှင့်ကင်းစင်သောသူကိုငါတို့ အတွက်ကြောင့် အပြစ်ရှိသောသူဖြစ်စေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ထိုသူအားဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ဖြောင့်မတ်သောသူဖြစ်မည်အကြောင်းတည်း။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ သင်တို့သည်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို အကျိုးမဲ့မခံကြနှင့်ဟု ငါတို့သည် အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်သောသူချင်းဖြစ်၍ သင်တို့ကို နှိုးဆော် သွေးဆောင်ကြ၏။–

၆း၂ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအချိန်၌ သင်၏စကားကို ငါနားထောင်ပြီ။ ကယ်တင်ရာနေ့ရက်ကာလ၌ သင့်ကိုငါမစပြီဟု လာသည်နှင့်အညီ ယခုပင် နှစ်သက်ဘွယ်သော အချိန်ရှိ၏။ ယခုပင် ကယ်တင်ရာနေ့ရက်ကာလရှိ၏။–

၆း၃ တရားဟောခြင်းအခွင့်အရာကို အပြစ်တင်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်စိမ့်သောငှါ၊ ထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်း တစုံတခုကိုမျှမပြု။–

၆း၄ ညှဉ်းဆဲခံခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ မလွတ်နိုင်သောဘေးဥပဒ်နှင့်တွေ့ခြင်း၊–

၆း၅ အရိုက်အပုတ်ခံခြင်း၊ ထောင်ထဲ၌နေခြင်း၊ သူတပါးရုန်းရင်းခတ်ပြုခြင်း၊ အမှုကိုလုပ်ဆောင်ခြင်း၊ မအိပ်ဘဲစောင့်နေခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်းကို အလွန်သည်းခံလျက်၊–

၆း၆ စိတ်နှလုံးစင်ကြယ်ခြင်း၊ ပညာရှိခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုခံခြင်း၊ ချစ်ယောင်မဆောင်အမှန်ချစ်ခြင်း၊–

၆း၇ သမ္မာတရားကိုဟောခြင်း ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ကိုပြခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်တည်းဟူသော လက်နက်များကို လကျ်ာဘက်လက်ဝဲ ဘက်၌ဝတ် ဆောင်ခြင်းအားဖြင့်၄င်း၊–

၆း၈ အသရေထင်ရှားခြင်းနှင့်ရှုတ်ချခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံသဖြင့်၄င်း၊ လှည့်စားသောသူကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ဟုတ်မှန်သောသူ၊–

၆း၉ အဘယ်သူမျှမသိသောသူကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်း ကျော်စောသောသူ၊ အသေခံသော သူကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်း၊ အသက်ရှင်သောသူ၊ ဆုံးမခြင်းကိုခံသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ အသေသတ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်သောသူ၊–

၆း၁၀ ဝမ်းနည်းသောသူကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်း၊ အစဉ်ဝမ်းမြောက်သောသူ၊ ဆင်းရဲသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ လူများကို ရတတ်စေသောသူ၊ ဥစ္စာတစုံတခုက မျှမပိုင်သော သူကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်း၊ အလုံးစုံတို့ကိုပိုင်သောသူဖြစ်သဖြင့်၄င်း၊ ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူသော ဓမ္မဆရာ မှန်ကြောင်းကို အရာရာ၌ ထင်ရှားစွာပြကြ၏။

၆း၁၁ အချင်းကောရိန္သုလူတို့၊ ငါတို့နှုတ်သည်သင်တို့အားဖွင့်လျက်ရှိ၏။ စိတ်နှလုံးသည်လည်း ကျယ်ဝန်း၏။–

၆း၁၂ ငါတို့၌သင်တို့သည် ကျဉ်းမြောင်းသည်မဟုတ်။ ကိုယ်မေတ္တာကရုဏာ၌သာ ကျဉ်းမြောင်းကြ၏။–

၆း၁၃ ငါတို့ကျေးဇူးကို ဆပ်ခြင်းအလိုငှါ ကျယ်ဝန်းသောစိတ်ရှိကြလော့။ ထိုသို့ဆိုသော် ကိုယ်သားတို့ကိုဆိုသကဲ့သို့ငါဆို၏။

၆း၁၄ မယုံကြည်သောသူတို့နှင့်တွဲဘက်၍ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောထမ်းဘိုးကို မထမ်းကြနှင့်။ တရားသောအမှုသည် မတရားသောအမှုကို အဘယ်သို့ လက်ခံနိုင်မည်နည်း။ အလင်းသည် မှောင်မိုက်နှင့် အဘယ်သို့ဆက်ဆံနိုင်မည်နည်း။–

၆း၁၅ ခရစ်တော်သည်ဗေလျာလနှင့် အဘယ်သို့သင့်တင့်နိုင်မည်နည်း။ ယုံကြည်သောသူသည် မယုံကြည်သောသူနှင့်အတူ အဘယ်အကျိုးအပြစ်ကို ခံရမည်နည်း။–

၆း၁၆ ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်သည် ရုပ်တုတို့နှင့်အဘယ်သို့စပ်ဆိုင်ရမည်နည်း။ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့တွင် ငါကျိန်းဝပ်မည်။ သူတို့တွင် လှည့်လည်၍ သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်ဖြစ်ကြ၏။–

၆း၁၇ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ သင်တို့သည် ထိုသူတို့အထဲမှထွက်၍ အသီးအခြားနေကြလော့။ မစင်ကြယ်သော အရာကိုလက်နှင့် မျှမတို့ကြနှင့်။ ထိုသို့ပြုလျှင်သင်တို့ကိုငါသည် လက်ခံမည်။–

၆း၁၈ သင်တို့၏အဘဖြစ်မည်။ သင်တို့သည်လည်းငါ၏သားသမီးဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟုအနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ထိုကြောင့်ချစ်သူတို့၊ ထိုဂတိတော်များနှင့်ငါတို့သည် ဆိုင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏အညစ်အကြေး၊ စိတ်ဝိညာဉ်၏အညစ်အကြေးရှိသမျှတို့နှင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်ကင်းစင်စေလျက်၊ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့၍ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီနှင့်ပြည့်စုံကြကုန်အံ့။

၇း၂ ငါတို့ကိုလက်ခံကြလော့။ ငါတို့သည်အဘယ်သူကိုမျှမပြစ်မှား။ အဘယ်သူကိုမျှမယိုယွင်းစေ။ အဘယ်သူ၏ဥစ္စာကိုမျှ ပရိယာယ်အားဖြင့်မယူ။–

၇း၃ သင်တို့ကိုအပြစ်တင်၍ ဤသို့ငါဆိုသည်မဟုတ်။ သင်တို့နှင့်အတူအသက်ရှင်ခြင်းငှါ၄င်း၊ သေခြင်းငှါ၄င်း၊ အလိုရှိသည်တိုင်အောင်၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကိုချစ်ကြ၏ဟု အထက်ကငါပြောခဲ့ပြီ။–

၇း၄ သင်တို့ကြောင့် အလွန်ရဲရင့်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့ကြောင့် အလွန်ဝါကြွားခြင်းရှိရ၏။ သက်သာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံလေရာရာ၌ အတိုင်းထက် အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။–

၇း၅ ငါတို့သည် မာကေဒေါနိပြည်သို့ရောက်သောအခါ၊ ကိုယ်ကာယငြိမ်ဝပ်ခြင်းအလျှင်းမရှိ။ အရာရာ၌ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရကြ၏။ ပြင်၌ကား တိုက်လှန်ခြင်းရှိ၏။ အတွင်း၌ကား စိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။

၇း၆ သို့သော်လည်း နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကိုသက်သာစေတော်မူတတ်သော ဘုရားသခင်သည်၊ တိတုရောက်လာသောအားဖြင့် ငါတို့ကိုသက်သာ စေတော်မူ၏။–

၇း၇ တိတုရောက်လာခြင်းအားဖြင့်သာ သက်သာစေတော်မူသည်မဟုတ်။ တိတုသည် သင်တို့ဆီမှာ ရသောသက်သာခြင်းအားဖြင့်လည်း သက်သာ စေတော်မူ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့၏ တောင့်တခြင်း၊ ညည်းတွားခြင်း၊ ငါ၏အကျိုးအလိုငှါ စေတနာစိတ်အားကြီးခြင်း အကြောင်းအရာများကို သူသည် ငါတို့အားကြားပြော၏။ထိုကြောင့် ငါသည် သာ၍ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။–

၇း၈ အထက်ကပေးလိုက်သောစာအားဖြင့် သင်တို့ကိုဝမ်းနည်းစေသောကြောင့်၊ ငါသည် ယခင်အခါ၌ နောင်တရှိသော်လည်း ယခုအခါ၌မရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုစာသည် သင်တို့ကို ခဏသာဝမ်းနည်း စေသည်ကို ငါမြင်၏။

၇း၉ သင်တို့ကိုဝမ်းနည်းစေသောကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်သည်မဟုတ်။ ဝမ်းနည်းစေ၍ နောင်တရသော ကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ငါတို့အားဖြင့် သင်တို့၏ အကျိုးအလျှင်းမပျက်ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီ ဝမ်းနည်းစေကြ၏။–

၇း၁၀ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်ညီသောဝမ်းနည်းခြင်းသည် ကယ်တင်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော နောင်တစိတ်တည်းဟူသော၊ မပြောင်းလဲနိုင်သော နောင်တစိတ်ကိုပြုပြင်တတ်၏။ လောကီဝမ်းနည်းခြင်းမူကား၊ သေခြင်းကိုပြုပြင်တတ်၏။–

၇း၁၁ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်ညီသော သင်တို့၏ဝမ်းနည်းခြင်းသည်သင်တို့၌ အဘယ်သို့သော သတိပြုခြင်း၊ ကိုယ်အပြစ်ကိုဖြေခြင်း၊ အမျက် ထွက်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ အလွန်တောင့်တခြင်း၊ ငါ၏ အကျိုးအလိုငှါ စိတ်အားကြီးခြင်း၊ တရားသဖြင့်ဒဏ်စီရင်ခြင်းတို့ကိုပြုပြင်သည်ကို ကြည့်ရှုကြလော့။ သင်တို့သည် ဤအမှု၌ အပြစ်ကင်းသည်ကို အရာရာအားဖြင့် ထင်ရှားပြကြပြီ။–

၇း၁၂ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ငါသည်သင်တို့အားရေး၍ပေးလိုက်သောအခါ၊ ပြစ်မှားသောသူနှင့် ပြစ်မှားခြင်းခံရသော သူကိုသာထောက်၍ ရေးသည်မဟုတ်။ သင်တို့အကျိုးကို ငါတို့သည် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ပြုစုချင် သောစေတနာစိတ်ရှိကြောင်းကို သင်တို့အား ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ရေးသတည်း။–

၇း၁၃ ထိုကြောင့်သင်တို့၏ သက်သာခြင်းအကြောင်းအားဖြင့်၊ ငါတို့သည်လည်း သက်သာခြင်းသို့ ရောက်သည်သာမက၊ တိတု၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းအ ကြောင်းအားဖြင့် သာ၍အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ သင်တို့ရှိသမျှသည် ထိုသူ၏စိတ်နှလုံးကို သက်သာဝမ်းမြောက်စေကြသည်ဖြစ်၍၊–

၇း၁၄ အထက်ကငါသည် သင်တို့ကိုအကြောင်းပြု၍ ဝါကြွားသောစကားကိုထိုသူအားပြောပြီးလျှင် ယခု ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ ငါတို့သည်အရာရာ၌ သင်တို့အား ဟုတ်မှန်စွာပြောသည်နည်းတူ၊ တိတုရှေ့၌ ငါဝါကြွားသောစကားသည်လည်း မှန်သောစကားဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။–

၇း၁၅ သင်တို့သည်ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့် သူ့ကိုလက်ခံ၍ နားထောင်ကြသည်ကို သူသည်အောက်မေ့ သဖြင့်၊ သင်တို့ကိုချစ်သနားခြင်းမေတ္တာ ကရုဏာစိတ်နှင့် အလွန်ပြည့်စုံ၏။–

၇း၁၆ ငါသည်အရာရာ၌ သင်တို့ကိုယုံနိုင်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ဘုရားသခင်သည် မာကေဒေါနိပြည်၌ရှိသော အသင်းတော်များတို့အား ပြုတော်မူသော ကျေးဇူးတော်အကြောင်းကို ငါတို့သည် သင်တို့အားကြားပြောကြ၏။–

၈း၂ ထိုအသင်းတော်တို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းအားဖြင့် များစွာသောစုံစမ်းခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ အလွန်ကြီးသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်၊ဥစ္စာပြုန်းတီးသော ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းသည် သူတို့၏စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းစည်းစိမ်ကို ဖြစ်စေ၍ ကြွယ်ဝပြည့်စုံ၏။–

၈း၃ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် တတ်နိုင်သမျှထက်မက၊ အလိုအလျောက်စွန့်ကြဲချင်သော စေတနာစိတ်ရှိ ကြသည်ဟု ငါသည်သက်သေခံ၏။–

၈း၄ သူတို့အလှူဒါနကိုငါတို့သည် ယူ၍သူတို့နှင့်ကူညီလျက်၊ သန့်ရှင်းသူတို့အားလုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် တိုက်တွန်းသွေးဆောင်သော စကားများအားဖြင့် ငါတို့ကို တောင်းပန်ကြ၏။–

၈း၅ ထိုသို့ပြုကြသော်၊ ငါတို့မြော်လင့်သည်အတိုင်းထက်မကပြု၍၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီ ရှေ့ဦးစွာ သခင်ဘုရား၌၎င်း၊ ငါတို့၌၎င်း၊ မိမိတို့ကိုမိမိတို့လှူကြ၏။–

၈း၆ ထိုကြောင့်၊ တိတုသည်သင်တို့၌အဦးပြုနှင့်သကဲ့သို့ထိုအလှူကျေးဇူးကိုပြီးစီးစေမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည်သူ့ကိုတောင်းပန်ကြ၏။–

၈း၇ ထိုသို့နှင့်အညီ သင်တို့သည်ယုံကြည်ခြင်း၊ တရားဟောခြင်း၊ ဉာဏ်ရှိခြင်း၊ အမျိုးမျိုးသောသတိနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ငါတို့ကိုချစ်ခြင်းမှစသော အလုံးစုံတို့နှင့် ကြွယ်ဝပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ထိုကျေးဇူးနှင့်လည်း ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်း ဖြစ်စေသတည်း။–

၈း၈ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ပညတ်အားဖြင့်ငါဆိုသည်မဟုတ်။ အခြားသောသူတို့၏ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းကို အစွဲပြု၍၊ သင်တို့၏မေတ္တာသည် မှန်သည်မမှန်သည်ကို စုံစမ်းသောအားဖြင့်ဆိုသတည်း။–

၈း၉ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်သည် စည်းစိမ်ရှိသော်လည်း၊ ဆင်းရဲတော်မူခြင်းအားဖြင့် သင်တို့သည်စည်းစိမ်ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့အတွက်ကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းကိုခံတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့သိကြ၏။

၈း၁၀ ဤအမှု၌ငါသည် ကိုယ်သဘောကိုပြု၏။ မနှစ်ကပင်အဦးပြုသည်သာမက၊ စေတနာစိတ်နှင့် ပြည့်စုံသောသင်တို့သည် ဤအမှုကိုပြီးစီးစေလျှင် သာ၍ကောင်းလိမ့်မည်။–

၈း၁၁ သို့ဖြစ်၍၊ အထက်ကစေတနာစိတ်ရှိသည်နှင့်အညီ၊ ယခုတွင်သင်တို့သည်တတ်နိုင်သည်အတိုင်းပြု၍ ဤအမှုကိုပြီးစီးစေကြလော့။–

၈း၁၂ အကြောင်းမူကား၊ စေတနာစိတ်သည် အသင့်ရှိလျှင်၊ မတတ်နိုင်သောအမှုကိုမထောက်ဘဲ၊ တတ်နိုင်သော အမှုကိုထောက်၍နှစ်သက်တော်မူဘွယ်ဖြစ်၏။–

၈း၁၃ ဤအမှုအရာ၌ အခြားသောသူတို့သည်ချမ်းသာရ၍ သင်တို့သည်ဆင်းရဲစေခြင်းငှါ၊ ငါအကြံရှိသည် မဟုတ်။–

၈း၁၄ များများရသောသူမပို။ နည်းနည်းရသောသူမလိုဟူသောကျမ်းစကားနှင့်အညီ၊

၈း၁၅ မျှခြင်းတရားကိုထောက်၍၊ ယခု၌သင်တို့၏စည်းစိမ်သည် သူတို့၏ဆင်းရဲကိုမစသဖြင့်၎င်း၊ နောင်၌သူတို့၏စည်းစိမ်သည် သင်တို့၏ဆင်းရဲကို မစသဖြင့်၎င်း၊ အညီအမျှဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါအကြံရှိ၏။

၈း၁၆ ထိုသို့သင်တို့၏အကျိုးကိုပြုစုချင်သောစေတနာစိတ်ကို ဘုရားသခင်သည်တိတုအားလည်း ပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပေ၏။–

၈း၁၇ ထိုသူသည်ငါတိုက်တွန်းသောစကားကို နားထောင်သည်သာမက၊ အလွန်စေတနာစိတ်အားကြီး၍ သင်တို့ဆီသို့ အလိုအလျောက်သွား၏။–

၈း၁၈ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြော၍ အသင်းတော်အပေါင်းတို့၌ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံရသောညီကိုလည်း တိတုနှင့်အတူ ငါတို့စေလွှတ်ကြ၏။–

၈း၁၉ ထိုညီမူကား၊ သခင်ဘုရား၏ဂုဏ်အသရေတော်ကို၎င်း၊ ကိုယ်စေတနာစိတ်ကို၎င်း၊ ငါတို့သည်ထင်ရှားစေ၍၊ အသင်းတော်များ၏အလှူကျေးဇူးကိုပြုစုသည်အမှုမှာ ငါတို့နှင့်အတူသွားစေခြင်းငှါ၊ အသင်းတော်တို့သည် ရွေးကောက်၍ ခန့်ထားသောသူဖြစ်သတည်း။–

၈း၂၀ ငါတို့သည်ထိုများစွာသောအလှူကျေးဇူးကိုပြုစုရာတွင် အပြစ်တင်စရာအကြောင်း အလျှင်းမရှိစေခြင်းငှါ သတိပြုကြ၏။–

၈း၂၁ သခင်ဘုရားရှေ့တော်၌မက၊ လူတို့ရှေ့၌တင့်တယ်လျောက်ပတ်သောအကျင့်ကို ကြံစည်ကြ၏။–

၈း၂၂ ထိုသူနှစ်ယောက်နှင့်အတူ အခြားသောညီကိုလည်း စေလွှတ်ကြ၏။ ထိုညီမူကား၊ ငါတို့သည်အရာရာ၌ အဖန်ဖန်စုံစမ်း၍သိသည်အတိုင်းလုံ့လပြုသောသူဖြစ်၏။ယခု၌ သင်တို့ကိုအလွန်ယုံသောကြောင့် သာ၍ လုံ့လပြု၏။–

၈း၂၃ တိတုသည် အဘယ်သို့သောသူနည်းဟု တစုံတယောက်မေးလျှင်၊ ငါ၏အပေါင်းအဘော်ဖြစ်၏။ သင်တို့အမှုကိုငါနှင့်အတူ ဆောင်ရွက်သောသူလည်းဖြစ်၏။ အခြားသောညီအစ်ကိုတို့မူကား၊ အဘယ်သို့သောသူ နည်းဟုမေးလျှင်၊ အသင်းတော်များ၏ တမန်ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်၏ဘုန်းအသရေလည်းဖြစ်ကြ၏။–

၈း၂၄ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို၎င်း၊ ငါတို့သည်သင်တို့ကြောင့် ဝါကြွားခြင်းအကြောင်းကို၎င်း၊ အသင်းတော်များမျက်မှောက်၌ ထိုသူတို့အား ထင်ရှားစွာပြကြလော့။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ သန့်ရှင်းသူတို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်း၏အမှုအရာများကို သင်တို့အားငါရေး၍ကြားလိုက်သော်အကျိုးမရှိ။–

၉း၂ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏စေတနာစိတ်ကိုငါသိ၏။ သင်တို့၌ရှိသောထိုစေတနာစိတ်ကို ငါဝါကြွား၍ အခါယပြည်သူပြည်သားတို့သည် မနှစ်ကပင် အသင့်ရှိကြပြီဟု မာကေဒေါနိလူတို့အားငါဆိုတတ်၏။ ထိုသို့သင်တို့ စေတနာစိတ်အားကြီးခြင်း အကြောင်းအရာသည် အများသောသူတို့ကို နှိုးဆော်တိုက် တွန်းလေပြီ။–

၉း၃ သို့သော်လည်း ငါတို့သည် သင်တို့ကိုဝါကြွားသောစကားသည် ဤအမှု၌အချည်းနှီးမဖြစ်စေဘဲ၊ ထိုစကားနှင့် အညီသင်တို့သည် အသင့်ရှိစေခြင်းငှါ ညီအစ်ကိုအချို့တို့ကို ငါစေလွှတ်၏။–

၉း၄ သို့မဟုတ်မာကေဒေါနိလူတို့သည် ငါနှင့်အတူလာ၍ သင်တို့သည် အသင့်မရှိကြသည်ကိုတွေ့လျှင်၊ သင်တို့ရှက်ကြလိမ့်မည်ဟု မဆိုဘဲ၊ ငါတို့သည် ရဲရင့်စွာဝါကြွားခဲ့ပြီးသည်ကို အရှက်ခံရကြလိမ့်မည်။–

၉း၅ ထိုကြောင့် အထက်ကကြားပြောသော သင်တို့၏အလှူကျေးဇူးသည် အနိုင်အထက်လှူရသော ဥစ္စာကဲ့သို့ မဟုတ်။ အလှူကျေးဇူးကဲ့သို့ အသင့်ရှိ

စေခြင်းငှါ၊ ညီအစ်ကိုတို့သည် သင်တို့ဆီသို့အရင်သွားစေ၍ ထိုအလှူကျေးဇူးကို အရင်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ငါ သည်မတိုက်တွန်းဘဲမနေကောင်းဟု သဘောရှိ၏။

၉း၆ အနည်းငယ်သောမျိုးစေ့ကိုကြဲသောသူသည် စပါးအနည်းငယ်သာရိတ်ရမည်။ များစွာကြဲသော သူသည် များစွာရိတ်ရမည်ဟု မှတ်ကြလော့။ လူတိုင်း ကိုယ်အလိုအလျောက်လှူရ၏။–

၉း၇ နှမြောသောစိတ်နှင့်မလှူရ၊ မလှူဘဲမနေရဟုစိတ်ထင်နှင့်မလှူရ၊ အကြောင်းမူကား၊ စေတနာစိတ်နှင့် လှူသောသူကိုသာ ဘုရားသခင် နှစ်သက်တော်မူ၏။–

၉း၈ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သူသည်စွန့်ကြဲပြီ။ ဆင်းရဲသောသူတို့အားပေးကမ်းပြီ။–

၉း၉ သူ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် အစဉ်အမြဲတည်တတ်၏ဟုလာသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့သည် အရာရာ၌ သုံးလောက်သောဥစ္စာအမျိုးမျိုးအစဉ် ရှိ၍၊ ကောင်းသောအကျင့်အမျိုးမျိုးနှင့် အထူးသဖြင့်ပြည့်စုံမည်အ ကြောင်း၊ အမျိုးစုံသောမင်္ဂလာကျေးဇူးနှင့် အထူးသဖြင့်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်တတ်နိုင်တော်မူ၏။–

၉း၁၀ မျိုးစေ့ကြဲသောသူအားမျိုးစေ့ကိုင်း၊ အစာအာဟာရကိုင်း၊ ပေးတော်မူသောသူသည်၊ သင်တို့အား မျိုးစေ့ကိုပေး၍ ပွားများစေတော်မူမည်။ သင်တို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုလည်း ကြွယ်ဝစေတော်မူမည်။–

၉း၁၁ ထိုသို့သင်တို့သည် စေတနာစိတ်နှင့်အမျိုးမျိုးသောစွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းအလိုငှါ အရာရာ၌ကြွယ်ဝခြင်းရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းစရာအကြောင်းရှိလိမ့်မည်။–

၉း၁၂ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဤလုပ်ကျွေးခြင်းအမှုသည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို မစသည်သာမက၊ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းစရာအကြောင်းအများနှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏။–

၉း၁၃ သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားအလိုသို့ ထင်ရှားစွာလိုက်ခြင်းအရာကိုင်း၊ ထိုသန့်ရှင်းသူ တို့မှစသော လူအပေါင်းတို့အား ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ်နှင့် စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းအရာကိုင်း၊ သူတို့သည်အောက်မေ့သောအခါ၊ ဤလုပ်ကျွေးခြင်းအမှု၏လက္ခဏာ သက်သေကိုထောက်၍ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းတတ်ကြ၏။–

၉း၁၄ သင်တို့၌ထူးမြတ်သော ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုလည်း သူတို့သည်ထောက်လျှင်၊ သင်တို့အဘို့ အလိုငှါ ဆုတောင်း၍၊ အလွန်ချစ်ခင် မြတ်နိုးခြင်းစိတ်ရှိကြ၏။–

၉း၁၅ ပြော၍မကုန်နိုင်သော ဘုရားသခင်၏ဆုကျေးဇူးတော်ကို အောက်မေ့၍ ချီးမွမ်းခြင်းရှိစေသတည်း။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ သင်တို့၏မျက်မှောက်၌ နှိမ့်ချခြင်း၊ မျက်ကွယ်၌ သင်တို့အမှုကိုစီရင်၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိသော ငါပေါလု သည်၊ ခရစ်တော်၏ နူးညံ့ သိမ်မွေ့ ဖြည်းညှင်းတော်မူခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ သင်တို့ကိုတောင်းပန်ပါ၏။–

၁၀း၂ ငါတို့သည်ဇာတိပကတိအလိုသို့လိုက်၍ ကျင့်သောသူဖြစ်ကြသည်ဟုထင်မှတ်သောသူတို့အား၊ ငါကြံစည်သောရဲရင့်ခြင်းအတိုင်း သင်တို့ဆီသို့ ရောက်လာသောအခါ၊ ထိုမျှလောက်ရဲရင့်ခြင်းမရှိမည် အကြောင်း ငါတောင်းပန်ပါ၏။–

၁၀း၃ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့သည်လူဇာတိ၌ ကျင်လည်သော်လည်း၊ ဇာတိပကတိ အလိုသို့ လိုက်၍ စစ်တိုက်ကြသည်မဟုတ်။–

၁၀း၄ ငါတို့စစ်တိုက်၍ သုံးစွဲသောလက်နက်သည် ဇာတိပကတိလက်နက်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့် မြို့ရိုးမြို့ပြတို့ကို ဖြိုဖျက် နိုင်သောလက်နက်ဖြစ်၏။–

၁၀း၅ ထိုလက်နက်အားဖြင့် လူတို့၏အကြံအစည်တို့ကိုင်း၊ ဘုရားသခင်ကိုသိသောပညာကို ဆီးတားသော မာန်မာနရှိသမျှတို့ကိုင်း၊ နှိမ့်ချမှောက် လှန်၍၊ ခပ်သိမ်းသောစိတ်တို့ကို ဘမ်းသွားချုပ်ထားလျက်၊ ခရစ်တော်၏စကားကို နားထောင်စေကြ၏။–

၁၀း၆ သင်တို့၏နားထောင်ခြင်းအမှုသည် ပြည့်စုံပြီးမှ၊ နားမထောင်ဘဲနေသောသူအပေါင်းတို့ကို ဒဏ်ပေးခြင်းငှါ ငါတို့သည် အသင့်ရှိကြ၏။

၁၀း၇ မျက်နှာကိုသာ ကြည့်မှတ်ကြသလော။ အကြင်သူက၊ ငါသည်ခရစ်တော်၏လူဖြစ်သည်ဟု မိမိ၌စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏။ ထိုသူသည်ခရစ်တော်၏ လူဖြစ်သကဲ့သို့၊ ငါတို့လည်း ခရစ်တော်၏လူဖြစ်ကြောင်းကို တဖန် အလိုအလျောက် ဆင်ခြင်သိမှတ်စေ။–

၁၀း၈ သင်တို့ကို ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းအလိုငှါမဟုတ်၊ တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ သခင်ဘုရားသည် ငါတို့၌ အပ်ပေးတော်မူသောတန်ခိုးကို ငါသည် သာ၍ ဝါကြွားသော်လည်း၊ ရှက်ကြောက်စရာအကြောင်းမရှိ –

၁၀း၉ ငါရေး၍ပေးလိုက်သောစာအားဖြင့်သာ သင်တို့ကိုခြိမ်းချောက်သကဲ့သို့ငါမပြုလို။–

၁၀း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ၏စာသည်လေးလံသောစာ၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသောစာဖြစ်၏။ ကိုယ်တိုင်ရှိလျှင်မူကား၊ သတ္တိမရှိသောသူ၊ အချည်း နှီးသောစကားကိုပြောသောသူ ဖြစ်သည်ဟုဆိုတတ်သောသူရှိ၏။–

၁၀း၁၁ ငါတို့သည် ကိုယ်တိုင်မရှိ၍ စာ၌ပါသောစကားအားဖြင့် ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက်ရှိသောအခါ အမှုအားဖြင့်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထိုသူသည် ဆင်ခြင်သိမှတ်စေ။

၁၀း၁၂ ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမွမ်းသောသူတို့နှင့် ရောတွက်ဝင်ခြင်းကိုင်း၊ ပြိုင်နိုင်းခြင်းကိုင်း၊ ငါတို့မပြုဝံ့။ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်းတယောက်နှင့်တယောက် ခိုင်းနှိုင်းခြင်း၊ ပြိုင်နိုင်းခြင်းကိုပြု၍ ပညာမဲ့ဖြစ်ကြ၏။–

၁၀း၁၃ ထိုမှတပါး၊ ကိုယ်ငန်းကိုယ်တာကိုလွန်ကျူး၍ပြုသောအမှုအရာကိုငါတို့ဝါကြွားခြင်းမရှိဝံ့၊ ဘုရားသခင် ဝေငှတော်မူသော အငန်းအတာ၏ အတိုင်းအရှည်အတွင်းတွင် ပြုသောအရာကိုသာ ဝါကြွားခြင်းရှိဝံ့၏။ ထိုအတိုင်းအရှည်သည် သင်တို့တိုင်အောင်ပင် မှီသတည်း။–

၁၀း၁၄ သင်တို့တိုင်အောင်မမှီလျှင်၊ ငါတို့သည်လွန်ကျူး၍ပြုကြသည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောပြော၍၊ သင်တို့ရှိရာ သို့တိုင်အောင် ရောက်ကြပြီ။–

၁၀း၁၅ ငါတို့သည် ကိုယ်ငန်းကိုယ်တာကိုလွန်ကျူး၍၊

၁၀း၁၆ သူတပါးအလုပ်ထဲသို့ဝင်ခြင်းကြောင့် ဝါကြွားလေ့ရှိကြသည်မဟုတ်။ ထိုသို့ သူ့ငန်းသူ့တာအတွင်းတွင် ပြင်ဆင်ပြီးသောအမှုအရာကို ဝါကြွားခြင်းမရှိဘဲ၊ သင်တို့ပြည်တဘက်သို့ကူး၍ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းပါရမီရင့်ပြီးမှ၊

ငါတို့၏အင်္ခနန်းအတာသည် အလွန်ကျယ်ဝန်းမည်ဟု မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။–
၁၀း၁၇ သို့ဖြစ်၍ ဝါကြွားသောသူမည်သည်ကား၊ သခင်ဘုရား၌သာ ဝါကြွားစေ။–
၁၀း၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမွမ်းသောသူသည် ဝန်ခံတော်မူသောသူဖြစ်သည်မဟုတ်။ သခင်ဘုရားချီးမွမ်းတော်မူခြင်းကို ခံရသောသူသာလျှင် ဝန်ခံတော်မူသောသူ ဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ငါမိုက်မဲသောအပြစ်ကို သင်တို့သည်ခဏသည်းခံစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ခဏသည်းခံကြပါလော့။–
၁၁း၂ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင်တို့ကို သီလနှင့်ပြည့်စုံသော သတို့သမီးကညာကဲ့သို့ ခရစ်တော်အား ဆက်အံ့သောငှါ၊ သင်တို့ကို လင်တဦးနှင့် ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းပြီးသောကြောင့် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်း စိုးရိမ်သောစိတ်နှင့် သင်တို့ကိုစောင့် ရှောက်လျက်နေ၏။–
၁၁း၃ မြွေသည် မိမိပရိယာယ်အားဖြင့် ဧဝကိုလှည့်စားသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် စိတ်ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း၍၊ ခရစ်တော်ကို အကြွင်းမဲ့ချစ်သောစိတ်ပျောက်မည်ဟု စိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။–
၁၁း၄ သင်တို့ရှိရာသို့ရောက်လာသောသူသည် ငါတို့မဟောမပြောသေးသော ယေရှုတပါးကို ဟောပြောသော်၎င်း၊ သင်တို့သည် မခံရသေးသော ဝိညာဉ်တော်တပါးကို ခံရသော်၎င်း၊ နားမထောင်သေးသော ဧဝံဂေလိတရား စကားကို နားထောင်သော်၎င်း၊ ထိုသူကို သည်းခံကောင်း၏။
၁၁း၅ ငါသည်အကြီးဆုံးသောတမန်တော်အောက်အလျှင်းမယုတ်သည်ကို ငါသဘောရှိ၏။–
၁၁း၆ စကားအားဖြင့် လူရိုင်းဟုတ်သော်လည်း၊ ပညာအားဖြင့် လူရိုင်းမဟုတ်။ သင်တို့တွင် အရာရာ၌ ငါတို့သည် အစဉ်ကိုယ်ကိုကိုယ် ထင်ရှားစွာ ပြကြပြီ။–
၁၁း၇ သင်တို့ကိုချီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချလျက်၊ ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းကိုမခံဘဲ၊ သင်တို့အား ဘုရားသခင်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောသည်အရာမှာ ငါသည်အပြစ်ရှိသလော။–
၁၁း၈ သင်တို့အမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ အခြားသောအသင်းတော်များပေးသော စရိတ်ကိုငါခံ၍၊ သူတို့ကိုလုယူရာသို့ ရောက်လေပြီတကား။–
၁၁း၉ သင်တို့နှင့်အတူရှိနေ၍ တစုံတခုကိုလိုသောအခါ အဘယ်သူကိုမျှငါမနှောင့်ရှက်။ အကြောင်းမူကား၊ မာကေဒေါနိပြည်ကလာသော ညီအစ်ကိုတို့သည် ငါလိုသမျှကိုပေးကြ၏။ သင်တို့ကိုအလျှင်းမနှောင့်ရှက်ဘဲ သတိနှင့်နေခဲ့ပြီ။ နောင်၌လည်းသတိနှင့်နေဦးမည်။–
၁၁း၁၀ ခရစ်တော်၏သစ္စာတရားသည် ငါ၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အခါယပြည်များတို့၌ ဤသို့ငါဝါ ကြွားသည်အမှုကို အဘယ်သူမျှမဆီးတားရ။–
၁၁း၁၁ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ သင်တို့ကိုငါမချစ်သလော။ ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။
၁၁း၁၂ အခွင့်ရလိုသောသူတို့သည် အခွင့်မရစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဝါကြွားခြင်းအရာ၌သူတို့သည် ငါကဲ့သို့ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါပြုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း အစဉ်ပြုဦးမည်။–
၁၁း၁၃ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် မိစ္ဆာတမန်တော်ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်၏တမန်ဖြစ်ယောင်ဆောင်၍ လှည့်ဖြားတတ်သောအမှုစောင့်ဖြစ်ကြ၏။–
၁၁း၁၄ ဤအမှုသည် အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်သည်မဟုတ်။ စာတန်ပင်လျှင် လင်းသောကောင်းကင်တမန် ဖြစ်ယောင်ဆောင်တတ်၏။–
၁၁း၁၅ သို့ဖြစ်၍ သူ၏ဆရာတို့သည်လည်း ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ဟောသောဆရာဖြစ်ယောင်ဆောင်လျှင်၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။ သူတို့သည် ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်အတိုင်း နောက်ဆုံး၌ အကျိုးအပြစ်ကို ခံရကြလတံ့။–
၁၁း၁၆ တဖန်ငါဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကို သူရူးဖြစ်သည်ဟု ဘယ်သူမျှမထင်စေနှင့်။ သို့မဟုတ် ငါဝါကြွားစရာအခွင့် အနည်းငယ်ရှိစေခြင်းငှါ ငါ့ကို သူရူးကဲ့သို့မှတ်၍ သည်းခံကြလော့။–
၁၁း၁၇ ဤသို့ငါပြောသောစကားမှာ သခင်ဘုရား၏နည်းတူ ငါပြောသည်မဟုတ်။ သူရူးကဲ့သို့ ရဲရင့်စွာဝါကြွားလျက် ပြောဆို၏။
၁၁း၁၈ လူများတို့သည် လောကီအချင်းအရာ၌ဝါကြွားသောကြောင့် ငါသည်လည်းဝါကြွားရ၏။–
၁၁း၁၉ သင်တို့သည် လိမ္မာသောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ သူရူးတို့ကို စေတနာစိတ်နှင့်သည်းခံကြ၏။–
၁၁း၂၀ သူတပါးသည် သင်တို့ကို ကျွန်ခံစေခြင်း၊ ရောင်း၍စားခြင်း၊ ဥစ္စာကိုလုယူခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ ပါးပုတ်ခြင်းကိုပြုလျှင် သင်တို့သည်သည်းခံကြ၏။–
၁၁း၂၁ ငါတို့သည် အစွမ်းသတ္တိမရှိဟု ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုအမှတ်ပြု၍ ငါပြော၏။ အကြင်အရာကို သူတပါးမိုဝံ၍ ရဲရင့်၏၊ ထိုအရာကိုငါမိုဝံ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိ၏ဟု သူရူးကဲ့သို့ ငါဆို၏။–
၁၁း၂၂ သူတို့သည် ဟေဗြဲလူဖြစ်ကြသလော။ ငါသည်လည်းဖြစ်၏။ သူတို့သည် ဣသရေလလူဖြစ်ကြသလော။ ငါသည်လည်းဖြစ်၏။ သူတို့သည် အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်ကြသလော။ ငါသည်လည်းဖြစ်၏။–
၁၁း၂၃ သူတို့သည်ခရစ်တော်၏ ဓမ္မဆရာဖြစ်ကြသလော။ ငါသည်အထူးသဖြင့်ဖြစ်၏ဟု သူရူးကဲ့သို့ဆိုရ၏။ ပင်ပန်းစွာအမှုကိုအထူးသဖြင့်ဆောင်ရွက်သောသူ၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထားခြင်းကို အထူးသဖြင့်ခံရသောသူ၊ သေဘေးနှင့်အကြိမ်ကြိမ် တွေ့ကြုံသောသူဖြစ်၏။–
၁၁း၂၄ ငါးကြိမ်မြောက်အောင် ယုဒလူတို့လက်တွင် ဒဏ်ချက်လေးဆယ်တခုယုတ် ငါခံခဲ့ရပြီ။–
၁၁း၂၅ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်ခြင်းကို၎င်း၊ တကြိမ်ခဲနှင့်ပစ်ခြင်းကို၎င်း ငါခံရပြီ။ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် သင်္ဘောပျက်ခြင်းကိုခံရပြီ။ တနေ့နှင့်တညဉ့်ပတ်လုံး ပင်လယ်ထဲမှာနေရပြီ။–
၁၁း၂၆ အကြိမ်ကြိမ် ဒေသစာရီလှည့်လည်ပြီ။ မြစ်ကိုကူးသောဘေး၊ ထားပြတိုက်သောဘေး၊ အမျိုးသားချင်း ပြုသောဘေး၊ တပါးအမျိုးသား ပြုသောဘေး၊ မြို့ရွာ၌ရောက်သောဘေး၊ တော၌ရောက်သောဘေး၊ ပင်လယ်ဘေး၊ ညီအစ်ကိုဖြစ်ယောင်ဆောင်သော သူတို့ပြုသောဘေး၊ ဤဘေးများကိုငါတွေ့ခဲ့ပြီ။–
၁၁း၂၇ ပင်ပန်းစွာအမှုဆောင်ရွက်ခြင်း၊ အကြိမ်များစွာမအိပ်ဘဲ စောင့်နေခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ အကြိမ်ကြိမ်အစာရှောင်ခြင်း၊ အချမ်းအအေးခံရခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်း၊ ဤဆင်းရဲခြင်းများကို ငါခံခဲ့ပြီ။
၁၁း၂၈ ထိုအပမှုမှတပါး၊ အသင်းတော်အပေါင်းတို့ကိုစိုးရိမ်သောစိတ်နှင့်ကြည့်ရှုပြုစု၍ နေ့တိုင်း အစဉ်နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ငါခံရ၏။–
၁၁း၂၉ ငါ မနွမ်းရိဘဲ အဘယ်သူနွမ်းရိသနည်း။ ငါသည် စိတ်မပူပန်ဘဲ အဘယ်သူဖေါက်ပြန်သနည်း။–

၁၁း၃၀ ငါသည် မဝါကြွားဘဲမနေရသည်မှန်လျှင်၊ ကိုယ်နွမ်းရိသောအဖြစ်ကိုသာ အကြောင်းပြု၍ဝါကြွားမည်။–
၁၁း၃၁ ငါသည် မုသာမပြောသည်ကို ထာဝရမင်္ဂလာရှိတော်မူသော ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော် ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။
၁၁း၃၂ ဒမာသက်မြို့၌ အရေတမင်းကြီးခန့်ထားသောမြို့ဝန်သည် ငါ့ကိုဘမ်းဆီးခြင်းငှါအလိုရှိ၍၊ ဒမာသက်မြို့ကို စောင့်စဉ်တွင်၊ –
၁၁း၃၃ တပည့်တော်တို့သည် ငါ့ကို တောင်း၌ထည့်ပြီးလျှင်၊ ပြတင်းပေါက်မှထုတ်၍ မြို့ရိုးအပေါ်ကလျှော့ချသဖြင့် ထိုမြို့ဝန်လက်မှ ငါပြေး၍လွတ်ရ၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂း၁ ငါသည်ဝါကြွားခြင်းကို မပြုသင့်လျှင်၊ သခင်ဘုရားပြတော်မူသော ထူးဆန်းသောရူပါရုံနှင့် ဗျာဒိတ်တော်များကို တဖန်ပြောဦးမည်။–
၁၂း၂ တဆယ်လေးနှစ်အထက်က၊ ခရစ်တော်၏တပည့်ဖြစ်သော လူတယောက်ကို တတိယကောင်းကင်သို့ တိုင်အောင် ချီဆောင်သည်အကြောင်းကို ငါသိ၏။ ထိုအခါ သူ၌ ကိုယ်ခန္ဓာပါသည် မပါသည်ကို ငါမသိ။ ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။–
၁၂း၃ ထိုသူသည် ပရဒိသုဘုံသို့ ချီဆောင်ခြင်းကိုခံရ၍၊
၁၂း၄ လူမပြောအပ်မပြောနိုင်သောစကားကို ကြားသည်အကြောင်းကိုငါသိ၏။ ထိုအခါ ကိုယ်ခန္ဓာပါသည် မပါသည်ကို ငါမသိ။ ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။–
၁၂း၅ ထိုသို့သောသူကိုဝါကြွားမည်။ နွမ်းရိအားနည်းခြင်းမှတပါး ကိုယ်ဂုဏ်ကိုမဝါကြွား။–
၁၂း၆ ဝါကြွားခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်လည်း၊ သူရူးဖြစ်သည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဟုတ်မှန်စွာပြော တတ်၏။ တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့ကိုမြင်သည်ထက်၊ ငါ့သိတင်းကိုကြားသည်ထက်၊ ငါ့ကိုသာ၍ မထင်စေခြင်းငှါငါမပြောဘဲနေ၏။–
၁၂း၇ ငါခံရသောဗျာဒိတ်တော်အလွန်ထူးမြတ်၍ ငါသည်ထောင်လွှားသောစိတ်မရှိစေခြင်းငှါ၊ ငါ့ကိုဒဏ်ခတ်သော စာတန်၏ တမန်တည်းဟူသော ငါ့ကိုယ်၌စူးသောဆူးကို ပေးတော်မူ၏။–
၁၂း၈ ထိုဆင်းရဲခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း သုံးကြိမ်မြောက်အောင် သခင်ဘုရားကို ငါဆုတောင်း၍ အသနားတော်ခံပြီးလျှင်၊ –
၁၂း၉ ငါ့ကျေးဇူးသည် သင့်အဘို့လောက်ပေ၏။ ငါ့တန်ခိုးသည် အားနည်းခြင်းအဖြစ်၌ စုံလင်တတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ခရစ်တော်၏ တန်ခိုးသည် ငါ့အပေါ်၌ကျိန်းဝပ်မည်အကြောင်း ငါ့ကိုယ်၌ အားနည်းခြင်းအဖြစ်ကို ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ဝါကြွားခြင်းငှါ သာ၍ငါအလိုရှိ၏။–
၁၂း၁၀ သို့ဖြစ်၍ ခရစ်တော်ကြောင့်ခံရသော အားနည်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊ ကျပ်တည်းစွာသောဒုက္ခဝေဒနာခံခြင်းတို့ကို ငါနှစ်သက်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်အားနည်းသောအခါ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏။–
၁၂း၁၁ ငါသည် ဝါကြွားတတ်သောသူရူးဖြစ်သလော။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုအနိုင်အထက်ဖြစ်စေကြပြီ။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့ချီးမွမ်းခြင်းကို ငါခံသင့်၏။ ငါသည်ဘာမျှမဟုတ်သော်လည်း၊ အကြီးဆုံးသောတမန်တော်အောက် အလျှင်းမယုတ်မည့်။–
၁၂း၁၂ အကယ်စင်စစ် သည်းခံခြင်းနှင့်တကွ နိမိတ်လက္ခဏာအံ့ဘွယ်သောအမှု၊ ထူးဆန်းသောတန်ခိုးများအားဖြင့် တမန်တော်၏လက္ခဏာတို့ကို သင်တို့တွင် ထင်ရှားစွာပြပြီ။–
၁၂း၁၃ ငါသည် သင်တို့ကို မနှောင့်ရှက်သောအရာတခုကိုထားလျှင်၊သင်တို့သည် အခြားသောအသင်းတော်ထက် အဘယ်သို့ယုတ်ညံ့သနည်း။ ထိုသို့ငါပြစ်မှားသောအပြစ်ကို သည်းခံကြလော့။–
၁၂း၁၄ ဤတတိယအကြိမ် သင်တို့ဆီသို့သွားခြင်းငှါ ငါသည်အသင့်ရှိ၏။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက်မည်ဟု အကြံမရှိ။ သင်တို့ဥစ္စာကိုငါရှာသည်မဟုတ်။ သင်တို့ကိုသာရှာ၏။ သားသမီးတို့သည် မိဘအတွက် ဥစ္စာကိုဆည်းဖူးရသည်မဟုတ်။ မိဘတို့သည် သားသမီးတို့အတွက်ဆည်းဖူးရ၏။–
၁၂း၁၅ ငါသည် သင်တို့ကိုချစ်ခြင်းမေတ္တာစိတ်တိုးပွားသည်အတိုင်း သင်တို့သည် ငါ့ကိုချစ်ခြင်းမေတ္တာစိတ် ဆုတ်ယုတ်သော်လည်း၊ သင်တို့စိတ်ဝိညာဉ်၏ အကျိုးအလိုငှါ ငါသည် ကိုယ်ဥစ္စာကိုငှင်း၊ ကိုယ်ကိုငှင်း၊ ကုန်စေခြင်းငှါ အလွန်စေတနာရှိ၏။
၁၂း၁၆ သင်တို့ကို ငါမနှောင့်ရှက်သည်မှန်စေတော့။ သို့သော်လည်း၊ လိမ္မာသောသူဖြစ်၍ ပရိယာယ်အားဖြင့် သင်တို့ကိုဘမ်းဆီးပြီဟုဆိုလျှင်၊–
၁၂း၁၇ တစုံတယောက်သောသူကို သင်တို့ဆီသို့စေလွှတ်၍ သင်တို့၏ဥစ္စာကိုပရိယာယ်အားဖြင့် ငါယူသလော။–
၁၂း၁၈ တိတုသည် သင်တို့ဆီသို့သွားမည်အကြောင်း ငါတောင်းပန်၍၊ သူနှင့်တကွ အခြားသောညီတယောက်ကိုစေလွှတ်၏။ တိတုသည် ပရိယာယ်အားဖြင့် သင်တို့၏ဥစ္စာကို ယူသလော။ ငါတို့သည် စိတ်သဘောချင်း တူ၍ ကျင့်ကြသည်မဟုတ်လော။ တလမ်းတည်းလိုက်ကြသည်မဟုတ်လော။
၁၂း၁၉ တဖန်တုံ၊ ငါတို့သည် သင်တို့ရှေ့၌ ကိုယ်အပြစ်ဖြေရာစကားကိုပြောသည်ဟု ထင်ကြသလော။ ခရစ်တော်ကိုထောက်၍ ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ ငါတို့ပြောကြ၏။ ချစ်သူတို့၊ ငါတို့ပြုသမျှမှာ သင်တို့ကို တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ ပြုကြ၏။––
၁၂း၂၀ ငါရောက်လာသောအခါ၊ သင်တို့သည်ငါနှစ်သက်သောသူမဖြစ်၊ ငါသည်လည်း သင်တို့မနှစ်သက်သောသူ ဖြစ်မည်ဟူ၍၎င်း၊ သင်တို့၌ရန်တွေ့ခြင်း၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်း၊ သူ့အသရေကို ရှုတ်ချခြင်း၊ ချောစားခြင်း၊ မာနထောင်လွှားခြင်း၊ အချင်းချင်းအမှုလုပ်ခြင်း ဖြစ်မည်ဟူ၍၎င်း၊ –
၁၂း၂၁ အထက်ကပြစ်မှား၍၊ ညစ်ညူးစွာကျင့်ခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်၌မှီဝဲခြင်း၊ ကိလေသာလွန်ကျူးခြင်း အမှုတို့ကိုပြုမိ၍၊ ယခုတိုင်အောင် နောင်တမရသောသူအများကြောင့် ငါစိတ်မသာညည်းတွားရသဖြင့်၊ သင်တို့ရှေ့၌ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုနှိမ့်ချတော်မူမည်ဟူ၍၎င်း စိုးရိမ်ခြင်း ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ဤတတိယအကြိမ်တွင် သင်တို့ဆီသို့ ငါလာမည်ဖြစ်၍၊ သက်သေခံနှစ်ဦးသုံးဦးအားဖြင့် စကားရှိသမျှတို့သည် တည်ရလိမ့်မည်။–
၁၃း၂ တဖန် ငါရောက်လာလျှင် သင်တို့ကိုမသနားရဟု ပြစ်မှားသောသူမှစ၍ ကြွင်းသောသူအပေါင်းတို့အား အထက်ကငါပြောသည်သာမက၊ ယခုပင် သင်တို့နှင့်အတူမရှိသော်လည်း၊ တဖန် ရှိဘိသကဲ့သို့ ငါပြောနှင့်၏။–
၁၃း၃ သင်တို့တွင်အားနည်းတော်မမူ၊ အားကြီးတော်မူသော ခရစ်တော်သည် ငါ၌ဗျာဒိတ်ပြတော်မူခြင်း သက်သေကို သင်တို့သည် ရှာသောကြောင့်၊ ငါရောက်လာသောအခါ မသနားရ။–
၁၃း၄ အကြောင်းမူကား၊ ထိုခရစ်တော်သည် အားနည်းခြင်းနှင့် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာအသေခံသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်နှင့် အသက်ရှင်တော်မူ၏။ ငါတို့သည်လည်း ခရစ်တော်၏နည်းတူ အားနည်းသော်လည်း၊ သင်တို့တွင် ပြသောဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ခရစ်တော်နှင့်အတူ အသက်ရှင်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။–
၁၃း၅ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌တည်သလော၊ မတည်လောဟု ကိုယ်ကိုကိုယ်စစ်ကြောကြလော့။ ကိုယ်ကိုကိုယ်စုံစမ်းကြလော့။ အစစ်မခံနိုင်သောသူမမှန်လျှင်၊ ယေရှုခရစ်သည် သင်တို့၌တည်တော်မူ သည်ဟု ကိုယ်အကြောင်းကို ကိုယ်မသိကြသလော။–
၁၃း၆ ငါတို့သည် အစစ်ခံနိုင်သောသူဖြစ်သည်ကို သင်တို့သိကြလိမ့်မည်ဟု ငါထင်မှတ်မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။–
၁၃း၇ ငါတို့သည် အစစ်ခံနိုင်ကြောင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိသည်မဟုတ်။ အစစ်မခံနိုင်သောသူကဲ့သို့ ထင်သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ကောင်းမွန်စွာကျင့်စေခြင်းငှါ၊ မကောင်းသောအကျင့်တစုံတခုကိုမျှ မကျင့်မည်အကြောင်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။–
၁၃း၈ ငါတို့သည် သမ္မာတရားကိုဆီးတားခြင်းငှါ အလျှင်းမတတ်နိုင်ကြ။–
၁၃း၉ သမ္မာတရားဘက်၌ နေ၍သာ တတ်နိုင်ကြ၏။ ငါတို့သည်အားနည်း၍ သင်တို့သည်အားကြီးသောအခါ၊ ငါတို့သည်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ သင်တို့သည် စုံလင်မည်အကြောင်းကိုသာ အလိုရှိကြ၏။–
၁၃း၁၀ ထိုကြောင့် ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းအလိုငှါမဟုတ်၊ တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ သခင်ဘုရားသည် ငါ၌အပ်ပေးတော်မူသော တန်ခိုးရှိသည်အတိုင်း ငါသည်ရောက်လာသောအခါ ပြင်းစွာသောဒဏ်ကို မပေးလို၍၊ ယခုပင် သင်တို့နှင့်ကွာဝေးသေးသည်ကာလ ဤသို့ငါရေးလိုက်၏။
၁၃း၁၁ ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့၌မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ စုံလင်ခြင်း၊ သက်သာ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။ စိတ်တညီတညွတ်တည်းဖြစ်၍၊ အချင်းချင်း အသင့်အတင့်နေကြလော့။ သို့ဖြစ်၍ မေတ္တာကို၎င်း၊ အသင့်အတင့်နေခြင်း ချမ်းသာကို၎င်း ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် သင်တို့နှင့်အတူရှိတော်မူလတံ့။–
၁၃း၁၂ အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် သန့်ရှင်းသောနမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။–
၁၃း၁၃ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။–
၁၃း၁၄ သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ မိတ်သဟာယတော်၎င်း၊ သင်တို့အပေါင်း၌ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ကောရိန္သုဩဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

ဂလာတိြသဝါဒစာ။

GALATIANS.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆

ဂလာတိသြဝါဒစာ။

GALATIANS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ လူနှင့်မစပ်ဆိုင်၊ လူ၏အခွင့်မရှိဘဲလျက်၊ ယေရှုခရစ်၏အခွင့်နှင့်၎င်း၊ ထိုသခင်ကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသော ခမည်းတော် ဘုရား
သခင်၏အခွင့်နှင့်၎င်း၊ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလု မှစ၍၊–
၁း၂ ငါ့ထံမှာရှိသောညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့သည် ဂလာတိပြည်၌ရှိသောအသင်းတော်များ ကိုကြားလိုက်ပါ၏။–
၁း၃ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ခမည်းတော်ဘုရားထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။–
၁း၄ ထိုသခင်သည် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီ ဆိုးညစ်သော ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ ငါတို့ကိုကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ၊ ငါတို့
အပြစ်ကြောင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်အပ်ပေးတော်မူ၏။–
၁း၅ ထိုဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။
၁း၆ ခရစ်တော်၏ကျေးဇူးအားဖြင့် သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူသောသူနှင့် ဤမျှလောက်မြန် မြန်ခွါ၍ သင်တို့သည် အခြားသောဧဝံဂေလိတရားကို
ခံယူကြသောကြောင့် ငါသည် အံ့ဩခြင်းရှိ၏။–
၁း၇ ထိုဧဝံဂေလိတရားသည် ဧဝံဂေလိတရားမဟုတ်။ သင်တို့ကိုနှောင့်ရှက်၍ ခရစ်တော်၏ဧဝံဂေလိတရား ကိုမှောက်လှန်ချင်သောသူအချို့ရှိ
ကြ၏။–
၁း၈ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့အားငါတို့ဟောပြောသော ဧဝံဂေလိတရားမှတပါး အခြားသောဧဝံဂေလိ တရားကို ငါတို့သည်ဟောပြောသော်၎င်း၊
ကောင်းကင်ဘုံမှလာသော ကောင်းကင်တမန် ဟောပြောသော်၎င်း၊ ဟောပြောသောသူသည် ကျိန်တော်မူခြင်းကိုခံစေ။–
၁း၉ တဖန်တုံ၊ သင်တို့ခံယူပြီးသောဧဝံဂေလိတရားမှတပါး အခြားသော ဧဝံဂေလိတရားကို တစုံတယောက် သောသူဟောပြောလျှင်၊ ထိုသူသည်
ကျိန်တော်မူခြင်းကို ခံစေဟု ငါတို့ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ယခု ငါထပ်၍ဆိုသေး၏။–
၁း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ယခုတွင် ငါသည်လူ၏အလိုသို့လိုက်သလော။ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်သို့ လိုက်သလော။ လူတို့စိတ်ကိုနှုးညွတ်စေခြင်းငှါ
ရှာကြံသလော။ လူတို့စိတ်ကို နှုးညွတ်စေခြင်းငှါ ရှာကြံသေးလျှင်၊ ခရစ်တော်၏အစေခံကျွန်မဟုတ်ပြီ။
၁း၁၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါဟောပြောသောဧဝံဂေလိတရားသည် လူတို့၏တရားမဟုတ်။–
၁း၁၂ လူထံမှာ ငါခံရသည်မဟုတ်။ ယေရှုခရစ်၏ဗျာဒိတ်တော်မှတပါး အခြားသောဥပဒေသကို ငါမခံသည်အကြောင်းကို သင်တို့အားငါကြားလိုက်ရ၏။–
၁း၁၃ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ အထက်ကယုဒဘာသာ၌နေ၍ ငါကျင့်သောအကျင့်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်ကို အတိုင်းထက်
အလွန် ညှဉ်းဆဲဖျက်ဆီးကြောင်းကို၎င်း၊–
၁း၁၄ ဘိုးဘေးတို့၏လက်မှ ငါခံရသောနည်းဥပဒေသဘက်၌ အထူးသဖြင့်စိတ်အားသန်လျက်၊ ငါ၏လူမျိုးထဲတွင် ငါ့ရွယ်တူချင်းအများတို့ထက်
ယုဒဘာသာကို ကျင်လည်လေ့ကျက်ကြောင်းကို၎င်း သင်တို့ကြားသိရကြပြီ။–
၁း၁၅ သို့သော်လည်း၊ ငါ့ကို အမိဝမ်းထဲကပင်ရွေးချယ်ခွဲထား၍ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ခေါ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊–
၁း၁၆ သားတော်၏ဧဝံဂေလိတရားကို တပါးအမျိုးသားတို့၌ဟောပြောစေမည်အကြောင်း၊ မိမိအလိုတော်နှင့် အညီ သားတော်ကို ငါ့အားပြတော်မူသော
အခါ၊ ငါသည်အသွေးအသားနှင့် တိုင်ပင်ခြင်းကိုမပြု၊–
၁း၁၇ ငါ့အရင်တမန်တော်ဖြစ်နှင့်သောသူတို့ရှိရာ ယေရုရှလင်မြို့သို့လည်းမသွား၊ အာရပ်ပြည်သို့ ချက်ခြင်းသွား၍ တဖန် ဒမာသက်မြို့သို့ပြန်လေ၏။–
၁း၁၈ ထိုနောက်သုံးနှစ်လွန်ပြီးမှ ပေတရုကို အကျွမ်းဝင်လိုသောငှါ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍ သူနှင့်အတူ တဆယ်ငါးရက်နေ၏။–
၁း၁၉ သူနှင့်သခင်ဘုရား၏ညီတော်ယာကုပ်မှတပါး အခြားသောတမန်တော်တယောက်ကို မျှငါမတွေ့မမြင်။–
၁း၂၀ ဤသို့သင်တို့အားငါရေး၍ကြားလိုက်သည်တွင်မုသာစကားကိုငါမပြောမသုံးဟုဘုရား သခင့်ရှေ့တော်၌ ငါဆို၏။–
၁း၂၁ ထိုနောက်ရှုရိပြည်၊ ကိလိကိပြည်သို့ငါသွား၍၊–
၁း၂၂ ယုဒပြည်၌ ခရစ်တော်၏ဘာသာကို ခံယူသောသင်းဝင်သူတို့သည် ငါ့မျက်နှာကိုမျှ မသိမမှတ်ဘဲနေ၍၊–
၁း၂၃ ငါတို့ကိုညှဉ်းဆဲဘူးသောသူသည် အထက်ကမိမိဖျက်ဆီးသော ယုံကြည်ခြင်းတရားကို ယခုမိမိဟောပြောသည်ဟု သူတို့ကြားရုံရှိကာမျှနှင့်၊–
၁း၂၄ ငါ့အကြောင်းကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ထိုနောက်တဆယ်လေးနှစ်လွန်ပြီးမှ၊ ငါသည်တိတုကိုခေါ်၍ ဗာနဗနှင့်အတူ ယေရုရှလင်မြို့သို့ တဖန်သွားလေ၏။–
၂း၂ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်းပင် သွားသည်ဖြစ်၍၊ တပါးအမျိုးတို့၌ ဟောပြောသောဧဝံဂေလိတရားကို ထိုအခါ ငါကြားပြောလေ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်
ငါဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးသောအမှုနှင့် နောက်၌ဆောင်ရွက်လတံ့သော အမှုကို အချည်းနှီးမဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသရေထင်ရှားသောသူတို့အားသာ
တိတ်ဆိတ်စွာကြားပြော၏။–
၂း၃ သို့သော်လည်း ငါနှင့်အတူပါသော ဟေလသအမျိုး တိတုကို အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံစေကြ။–
၂း၄ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့ခံစားသော လွတ်ခြင်းအခွင့်ကိုချောင်းကြည့်၍ ငါတို့ကိုကျွန်ခံစေမည်အကြံနှင့်၊ ပရိယာယ်အားဖြင့် သူတပါးသွင်း၍
ငါတို့အထဲသို့ဝင်သော ညီအစ်ကို၏အယောင်ကိုဆောင်သောသူတို့ အကြောင်းကြောင့် ထိုသို့ပြုကြ၏။–
၂း၅ မှန်သောဧဝံဂေလိတရားသည် သင်တို့၌တည်နေမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် ထိုသူတို့စီရင်ခြင်းကို ခဏမျှ ဝန်မခံကြ။–

၂း၆ အသရေထင်ရှားသောသူတို့သည် အထက်ကအဘယ်သို့သောသူဖြစ်ကြသည်ကို ငါမဆိုင်။ ဘုရားသခင်သည် လူမျက်နှာကိုမှတ်တော်မမူ။ ထိုသူတို့နှင့်ငါသည် ပေါင်းဘော်၍ ထူးခြားသောအရာကို မခံရသည်သာမက၊–

၂း၇ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူတို့တွင် ပေတရုကိုတမန်တော်ဖြစ်စေခြင်ငှါ၊

၂း၈ ပေတရု၌ ပြုပြင်တော်မူသောသူသည်၊ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ငါ့ကို တမန်တော်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါ၌လည်း ပြုပြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အရေဖျားလှီးခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဧဝံဂေလိတရားကို ပေတရု၌ အပ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ အရေဖျားလှီးခြင်းနှင့်မစပ်ဆိုင်သော ဧဝံဂေလိတရားကို ငါ၌အပ်တော်မူ ကြောင်းကို သူတို့သည် သိမြင်ကြ၍၊–

၂း၉ အမှီတကဲဖြစ်သော ယာကုပ်၊ကေဖ၊ ယောဟန်တို့သည်လည်း၊ ငါရသောကျေးဇူးတော်ကိုသိကြသော အခါ၊ မိမိတို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတို့ဆီသို့ သွားမည်အကြောင်းနှင့်၊ ငါတို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့ဆီသို့သွားမည်အကြောင်း၊ လက်ျာလက်ခံခြင်းကို ဗာနဗနှင့် ငါ့အားပေးကြ၏။–

၂း၁၀ ငါတို့သည်ဆင်းရဲသောသူများကို အောက်မေ့စေခြင်းငှါ သူတို့အလိုတခုတည်းရှိ၏။ ထိုအမှုကိုငါသည်အလိုအလျောက် ကြိုးစားအားထုတ်လေ့ရှိ၏။

၂း၁၁ ထိုနောက်ပေတရုသည် အန္တိအုတ်မြို့သို့ရောက်လာသောအခါ၊ သူ၌အပြစ်တင်စရာ အခွင့်ရှိသောကြောင့် သူ့ကိုယ်တိုင်ကို ငါငြင်း၍ဆီးတားရ၏။–

၂း၁၂ အကြောင်းမူကား၊ လူအချို့တို့သည် ယာကုပ်ထံကမရောက်မလာမှီ၊ ပေတရုသည် တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် အတူစား၏။ သူတို့ရောက်လာသောနောက်၊ ပေတရုသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူတို့၏ မျက်နှာကိုထောက်၍ တပါးအမျိုးသားတို့နှင့်မပေါင်းဝံ့။ တယောက်တခြားစီနေ၏။–

၂း၁၃ ကြွင်းသောယုဒလူတို့သည် ပေတရုနှင့်အတူ လျှို့ဝှက်၍၊ သူတို့လျှို့ဝှက်ခြင်းအားဖြင့် ဗာနဗသည်လည်း သူတို့ဘက်သို့ပါသွား၏။–

၂း၁၄ သူတို့သည် မှန်သောဧဝံဂေလိတရားနှင့်အညီ ဖြောင့်မတ်စွာမကျင့်ကြောင်းကို ငါသည်မြင်လျှင်၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပေတရုအား ငါဆိုသည်ကား၊ သင်သည်ယုဒလူဖြစ်လျက်ပင် ယုဒထုံးစံအတိုင်းမကျင့် ဘဲ၊ တပါးအမျိုး၏ထုံးစံအတိုင်းကျင့်လျှင်၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ယုဒထုံးစံအတိုင်းကျင့်စေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် သူတို့ကိုအနိုင်အထက်ပြုသနည်း။–

၂း၁၅ လူတို့သည် ပညတ်တရား၏အကျင့်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့မရောက်၊–

၂း၁၆ ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ကြသည်ကို၊ အပြစ်ထင်ရှားသော တပါးအမျိုးသားမဟုတ်ဘဲ၊ ဇာတိအမျိုးအားဖြင့် ယုဒလူဖြစ်သောငါတို့သည် အမှန်သိသည်နှင့်အညီ၊ ပညတ်တရား၏အကျင့်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့မရောက်၊ ခရစ်တော်ကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ ငါတို့ပင် ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်ကြပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရား၏အကျင့်အားဖြင့် အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ်ရာသို့မရောက်နိုင်ရာ။–

၂း၁၇ ခရစ်တော်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ခြင်းငှါ ငါတို့သည်ကြိုးစားလျက်ပင်၊ အ ပြစ်ထင်ရှားသောသူဖြစ်သေးသည်မှန်လျှင်၊ ခရစ်တော်သည် အပြစ်တရားကို ပြုစုသောသူဖြစ်သလော။ ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ရာ။–

၂း၁၈ အထက်ကငါဖြိုဖျက်သောအရာကိုနောက်တဖန် ငါတည်ဆောက်ပြန်လျှင်၊ ကိုယ်အ ပြစ်ရှိသည်ကို ကိုယ်ထင်ရှားစွာပြ၏။–

၂း၁၉ ထိုမှတပါး၊ ငါသည်ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သောအရာ၌ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ ပညတ်တရားနှင့်ဆိုင်သောအရာ၌ပညတ်တရားအားဖြင့် သေလျက်နေ၏။–

၂း၂၀ ငါသည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာအသေခံပြီ။ သို့သော်လည်း အသက်ရှင်သေး၏။ ထိုသို့ဆိုသော် ငါသည် ကိုယ်တိုင်မရှင်၊ ခရစ်တော်သည် ငါ၌ရှင်တော်မူ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ယခုငါရှင်သော အသက်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် တည်၏။ သားတော်သည် ငါ့ကိုချစ်၍ ငါ့အဘို့ ကိုယ်ကိုကိုယ်စွန့်တော်မူ၏။–

၂း၂၁ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုငါမပယ်။ ပညတ်တရားကိုအမှီပြု၍ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်နိုင်လျှင် ခရစ်တော်သည် အချည်းနှီးအသေခံတော်မူပြီ။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ပညာမဲ့သောဂလာတိလူတို့၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော်မူသော ယေရှုခရစ်ကို သင်တို့မျက်မှောက်၌ ထင်ရှားစွာပြပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာတရားကိုနားမထောင်စေခြင်းငှါ သင်တို့ကို အဘယ်သူပြုစားသနည်း။–

၃း၂ ပညတ်တရား၏အကျင့်အားဖြင့် ဝိညာဉ်တော်ကိုခံရကြသလော။ သို့မဟုတ် ယုံကြည်ခြင်းတရားကို ကြားနာခြင်းအားဖြင့် ခံရကြသလောဟူသောအရာတခုကိုသာ သင်တို့၌ငါသိလို၏။–

၃း၃ ဤမျှလောက် ပညာမဲ့ကြသလော။ ဝိညာဉ်တော်ကိုအမှီပြု၍ လုပ်စရှိပြီးမှ၊ ဇာတိကိုအမှီပြု၍ ပြီးစေကြသလော။–

၃း၄ ဤမျှလောက်သော ဆင်းရဲခြင်းကို အချည်းနှီးခံကြပြီလော။ အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်ရမည်လော။–

၃း၅ ထိုမှတပါး ဝိညာဉ်တော်ကို သင်တို့အားပေး၍၊ သင်တို့၌ တန်ခိုးများကိုပြသောသူသည် ပညတ်တရား၏ အကျင့်အားဖြင့် ပြသလော။ ယုံကြည်ခြင်းတရားကိုနာခြင်းအားဖြင့် ပြသလော။–

၃း၆ ထိုနည်းတူအာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏။–

၃း၇ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသူသည် အာဗြဟံ၏သားဖြစ်သည်ဟု အမှန်သိမှတ်ကြလော့။–

၃း၈ ဘုရားသခင်သည် ယုံကြည်ခြင်းကိုထောက်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကိုဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေတော်မူ မည်ဟု ကျမ်းစာသည် မြော်မြင်လျက်၊ အာဗြဟံအားအမိန့်ရှိ၍၊ သင့်အားဖြင့် လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောနှင့်လေ၏။–

၃း၉ သို့ဖြစ်၍ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသူတို့သည် ယုံကြည်သောအာဗြဟံနှင့်အတူ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြ၏။–

၃း၁၀ ပညတ်တရား၏အကျင့်ကို အမှီပြုသောသူရှိသမျှတို့သည် အကျိန်နှင့်စပ်ဆိုင်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ပါသမျှသောစကားတို့ကို အမြဲမကျင့်သောသူတိုင်း ကျိန်တော်မူခြင်းကို ခံစေသတည်းဟု ကျမ်းစာလာ၏။–

၃း၁၁ တဖန်တုံ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။–

၃း၁၂ ပညတ်တရားမူကား ယုံကြည်ခြင်းနှင့်မစပ်ဆိုင်။ ထိုအကျင့်ကိုကျင့်သောသူသည်၊ ထိုအကျင့်အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟုဆိုသတည်း။–

၃း၁၃ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ပညတ်တရားအားဖြင့် အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်နိုင်ဟု ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ သစ်တိုင်၌ဆွဲထားခြင်းကိုခံရသောသူတိုင်း ကျိန်ခြင်းကိုခံရသောသူ ဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီ၊ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက်ကြောင့် ကျိန်ခြင်းကိုခံရသောသူ ဖြစ်၍၊ ငါတို့ကို ပညတ်တရား၏ကျိန်ခြင်းမှ ရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။–

၃း၁၄ အကြောင်းမူကား၊ အာဗြဟံခံရသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် တပါးအမျိုးသားတို့၌ သက်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ဂတိတော်နှင့်ယှဉ်သော ဝိညာဉ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ခံရကြမည်အကြောင်းတည်း။

၃း၁၅ ညီအစ်ကိုတို့၊ လောကီဝေါဟာရအားဖြင့် ငါပြောမည်။ လူသော်လည်း ဝန်ခံစာကိုချုပ်ပြီးမှ အဘယ်လူမျှမပယ်ရ၊ ထပ်ဆင့်၍ စကားကိုမသွင်းရ။–

၃း၁၆ ဂတိတော်တို့ကို အာဗြဟံနှင့်သူ၏အမျိုးအနွယ်၌ ထားတော်မူ၏။ အမျိုးအနွယ်တို့ဟု အများသောသူ တို့ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်မဟုတ်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်ဟု တယောက်သောသူကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုတယောက်သောသူကား ခရစ်တော်ဖြစ်သတည်း။–

၃း၁၇ ငါဆိုသည်ကား၊ ခရစ်တော်ကိုရည်မှတ်၍ ဘုရားသခင်တည်စေတော်မူနှင့်သော ပဋိညာဉ်တရားကို အနှစ်လေးရာသုံးဆယ်လွန်ပြီးမှ နောက်ဖြစ်သော ပညတ်တရားသည်မပယ်နိုင်။ ဂတိတော်ကို အချည်းနှီးမဖြစ်စေနိုင်။–

၃း၁၈ ထိုမှတပါး၊ အမွေတော်သည် ပညတ်တရားနှင့်စပ်ဆိုင်လျှင် ဂတိတော်နှင့်မစပ်ဆိုင်။ ဘုရားသခင်သည် ဂတိတော်အားဖြင့် အာဗြဟံအား ထိုအမွေတော်ကိုသနားတော်မူ၏။–

၃း၁၉ သို့ဖြစ်၍ ပညတ်တရားသည် အဘယ်အကျိုးရှိသနည်းဟူမူကား၊ ဂတိတော်ကိုခံသော အမျိုးအနွယ်မဖြစ်မီတိုင်အောင်၊ ဒုစရိုက်များကြောင့် ထိုတရားကိုထပ်၍ပေးတော်မူ၏။ ထိုတရားကို ကောင်းကင်တမန်များအားဖြင့် အာမခံ၏လက်၌ ထားတော်မူ၏။–

၃း၂၀ အာမခံမည်သည်ကား၊ တဘက်နှင့်သာဆိုင်သည်မဟုတ်။ဘုရားသခင်မူကားတဘက် ဖြစ်တော်မူ၏။–

၃း၂၁ သို့ဖြစ်၍ ပညတ်တရားသည် ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်တို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သလော။ ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ရာ။ အသက်ရှင်စေနိုင်သော ပညတ်တရားကိုပေးတော်မူသည်မှန်လျှင်၊ အကယ်စင်စစ် ထိုတရားအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုရလိမ့်မည်။–

၃း၂၂ ယခုမူကား၊ ယုံကြည်သောသူတို့သည် ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဂတိတော်ကိုရမည်အကြောင်း ကျမ်းစာသည် လူအပေါင်းတို့ကို အပြစ်၌ချုပ်ထား၏။–

၃း၂၃ ယုံကြည်ခြင်းတရားမရောက်မီ ပညတ်တရားသည် စောင့်နေသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအခါ ငါတို့သည်နောက်၌ ထင်ရှားလတံ့သော ယုံကြည်ခြင်းတရားကို မြော်လင့်၍ ချုပ်ထားလျက်ရှိကြ၏။–

၃း၂၄ ထိုကြောင့် ငါတို့သည်ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ပညတ်တရားသည် ခရစ်တော်ထံသို့ ငါတို့ကိုပို့ဆောင်၍ ငါတို့၏အထိန်းဖြစ်သတည်း။–

၃း၂၅ ယုံကြည်ခြင်းတရားသည် ရောက်လာသောအခါ၊ ငါတို့သည် ထိုအထိန်းလက်မှလွတ်ကြ၏။–

၃း၂၆ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့အပေါင်းသည် ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်သဖြင့် ဘုရားသခင်၏သားဖြစ် ကြ၏။–

၃း၂၇ ခရစ်တော်၌ ဗတ္တိဇံကိုခံသောသူရှိသမျှတို့သည် ခရစ်တော်ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင်သောသူဖြစ်ကြ၏။–

၃း၂၈ ယေရှုခရစ်၌ ယုဒလူမရှိ၊ ဟေလသလူမရှိ၊ ကျွန်မရှိ၊ လူလွတ်မရှိ၊ ယောကျ်ားမရှိ၊ မိန်းမမရှိ၊ ထိုသခင်၌ သင်တို့အပေါင်းသည် တလုံးတဝတည်းဖြစ်ကြ၏။–

၃း၂၉ ခရစ်တော်နှင့်စပ်ဆိုင်လျှင် အာဗြဟံ၏အမျိုးအနွယ်ပင်ဖြစ်၍၊ ဂတိတော်အတိုင်း အမွေခံ၏အရာ၌ တည်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ တဖန်တုံ၊ အမွေခံမည်သည်ကား၊ ဥစ္စာရှိသမျှကိုပိုင်ထိုက်သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ အရွယ်မရောက်မီကာလပတ်လုံး အစေအပါးကျွန်နှင့်တူ၏။–

၄း၂ အဘစီရင်နှင့်သောအချိန်ကာလ မရောက်မီတိုင်အောင် အစောင့်အထိန်းအအုပ် အချုပ်တို့လက်၌ရှိ၏။–

၄း၃ ထိုနည်းတူငါတို့သည် အရွယ်မရောက်မီ လောကီတရားနုလက်၌ ကျွန်ခံရကြ၏။–

၄း၄ အချိန်ကာလစေ့သောအခါ၊ ငါတို့သည် သား၏အခွင့်အရာကိုခံရမည်အကြောင်း၊ –

၄း၅ ပညတ်တရားလက်၌ရှိသောငါတို့ကို ရွေးနှုတ်စေခြင်းငှါ၊ မိန်းမဝမ်း၌ပဋိသန္ဓေယူ၍ ပညတ်တရားအောက် ၌ဘွားမြင်ရသော သားတော်ကို ဘုရားသခင်သည် စေလွှတ်တော်မူ၏။–

၄း၆ ထိုသို့သင်တို့သည် သားဖြစ်သောကြောင့် အဗ္ဗအဘဟုခေါ်တတ်သောသားတော်၏ ဝိညာဉ်တော်ကို သင်တို့စိတ်နှလုံးထဲသို့ ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူ၏။–

၄း၇ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည်နောက်တဖန်အစေအပါကျွန်မဖြစ်၊ သားပင်ဖြစ်ကြ၏။ သားဖြစ်လျှင် ခရစ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏အမွေခံလည်း ဖြစ်ကြ၏။

၄း၈ သို့သော်လည်း အထက်ကသင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို မသိသောအခါ၊ ဇာတိအားဖြင့် ဘုရားမဟုတ်သောသူတို့၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြ၏။–

၄း၉ ယခုမူကား သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကိုသိပြီးမှဟူ၍မဆို၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကိုသိတော်မူပြီးမှ၊ အားမရှိ၊ ချမ်းသာမပေးနိုင်သောတရားနုဘက်သို့ အဘယ်ကြောင့် တဖန်ပြောင်းလဲကြသနည်း။ ထိုလောကီတရား၌ တဖန်ကျွန်ခံခြင်းငှါ အလိုရှိကြပြီတကား။–

၄း၁၀ နှစ်၊ လ၊ နေ့ရက်၊ အချိန်ကာလများကိုစောင့်ကြပြီတကား။–

၄း၁၁ ငါသည်သင်တို့ဆီမှာ အချည်းနှီးကြိုးစားအားထုတ်သည်ဟု သင်တို့၏အကြောင်းကြောင့် စိုးရိမ်လျက်ရှိ၏။–

၄း၁၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ကဲ့သို့ ငါဖြစ်၏။ ငါကဲ့သို့သင်တို့ဖြစ်ကြလော့ဟု ငါတောင်းပန်၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုအလျှင်းမပြစ်မှားကြ။–

၄း၁၃ ငါသည်ကိုယ်နာခြင်းရောဂါနှင့်တကွ၊ ဧဝံဂေလိတရားကို သင်တို့အား အထက်ကဟောပြောကြောင်းကို သင်တို့သိကြ၏။–

၄း၁၄ ကိုယ်ကာယ၌ ငါခံရသောစုံစမ်းခြင်းကို သင်တို့သည်မထီမဲ့မြင်မပြု၊ ငါ့ကိုမပယ်၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့၄င်း၊ ယေရှုခရစ်ကဲ့သို့၄င်း၊ လက်ခံကြ၏။–

၄း၁၅ သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့ခံရသောမင်္ဂလာကားအဘယ်မင်္ဂလာနည်း။ အထက်ကကိုယ်မျက်စိကိုထုတ်၍ ငါ့အားပေးနိုင်လျှင်၊ ပေးခြင်းငှါ သင်တို့ အလိုရှိသည်ဟု ငါသက်သေခံ၏။–

၄း၁၆ ယခုမူကား၊ ငါသည်သမ္မာတရားကိုသင်တို့အားဟောပြောသောကြောင့် သင်တို့၏ ရန်သူဖြစ်သလော။–

၄း၁၇ သူတထူးတို့သည် သင်တို့ကိုအလွန်ချစ်ကြသည်မှန်စေတော့။ လျောက်ပတ်စွာချစ်ကြသည်မဟုတ်။ သင်တို့သည်သူတို့ကို အလွန်ချစ်မည် အကြောင်း၊ သူတို့သည်သင် တို့ကိုပယ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။–

၄း၁၈ သို့သော်လည်း သင်တို့နှင့်အတူငါရှိစဉ်တွင်သာကောင်းသောအရာကိုအလွန်ချစ်အပ် သည်မဟုတ်။ အစဉ်မပြတ်အလွန်ချစ်အပ်၏။–

၄း၁၉ ခရစ်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌တည်လျက်ရှိတော်မူသည်တိုင်အောင် သင်တို့အဘို့ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို ငါခံရသောငါ့ချစ်သားတို့၊–

၄း၂၀ သင်တို့ကိုငါယုံမှားခြင်းရှိသောကြောင့်၊ ယခု သင်တို့ကို ကိုယ်တိုင်တွေ့၍ ထူးခြားသောစကားကို ပြောခြင်းငှါအလိုရှိ၏။

၄း၂၁ ပညတ်တရားအောက်၌ နေချင်သောသူတို့၊ သင်တို့သည်ပညတ်တရားကိုနားမလည် ကြသလော။–

၄း၂၂ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ အာဗြဟံ၌သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သားတယောက်ကား၊ ကျွန်မ၏သားဖြစ်၏။ တယောက်ကား၊ ကျွန်မမဟုတ်သော မိန်းမ၏သားဖြစ်၏ဟု လာသတည်း။–

၄း၂၃ ကျွန်မ၏သားသည် ဇာတိပကတိအားဖြင့် ဘွားသောသားဖြစ်၏။ ကျွန်မမဟုတ်သောမိန်းမ၏သားသည် ဂတိတော်အားဖြင့် ဘွားသော သားဖြစ်၏။–

၄း၂၄ ထိုအကြောင်းအရာကို ပုံပမာအားဖြင့်ဆိုသော်၊ ထိုမိန်းမနှစ်ယောက်ကား၊ ပဋိညာဉ် တရားနှစ်ပါးကိုဆိုလိုသတည်း။ ဟာဂရအမည်ရှိသော မိန်းမတည်းဟူသော ပဋိညာဉ်တရားတပါးသည် သိနာတောင်ပေါ်မှာစီရင်၍၊ ကျွန်များကို ဘွားတတ်သောတရားဖြစ်၏။–

၄း၂၅ အကြောင်းမူကား၊ ဟာဂရသည် အာရပ်ပြည်၌ရှိသော သိနာတောင်ဖြစ်၏။ ယခုရှိသော ယေရုရှလင်မြို့နှင့်တူ၏၊ မိမိသားများနှင့်တကွ ကျွန်ခံရ၏။–

၄း၂၆ အပေါ်မှာရှိသော ယေရုရှလင်မြို့မူကား၊ ခပ်သိမ်းသောငါတို့၏ အမိတည်းဟူသော ကျွန်မမဟုတ်သော မိန်းမဖြစ်သတည်း။–

၄း၂၇ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သားမဘွားသောအမြုံမ၊ ဝမ်းမြောက်လော့။ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို မခံသေးသောမိန်းမ၊ ကြွေးကြော်အော်ဟစ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ စွန့်ထားသောမိန်းမသည် လင်ရှိသောမိန်းမထက်သာ၍ များသောသားတို့ကိုဘွားမြင်ပြီဟု လာသတည်း။–

၄း၂၈ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် ဣဇာက်ကဲ့သို့ ဂတိတော်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသားဖြစ်ကြ၏။–

၄း၂၉ ထိုအခါ ဇာတိပကတိအားဖြင့် ဘွားသောသားသည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ဘွားသော သားကိုညှဉ်းဆဲသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူယခုပင်ဖြစ်၏။–

၄း၃၀ သို့သော်လည်းအဘယ်သို့ ကျမ်းစာလာသနည်းဟူမူကား၊ ကျွန်မနှင့်သူ၏သားကိုနှင်ထုတ်လော့။ ကျွန်မ၏သားသည် ကျွန်မမဟုတ်သော မိန်းမ၏သားနှင့်အတူ အမွေမခံရဟုလာသတည်း။–

၄း၃၁ ယခုတွင်ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် ကျွန်မ၏သားမဟုတ်၊ ကျွန်မမဟုတ်သောမိန်းမ၏သားဖြစ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ထိုကြောင့်ခရစ်တော်သည် ငါတို့ကိုလွှတ်တော်မူသော လွတ်ခြင်းအခွင့်၌ တည်နေသဖြင့်၊ ကျွန်ခံရာထမ်းဘိုးကိုထမ်း၍ ချည်နှောင်ခြင်းကို တဖန်မခံကြနှင့်။

၅း၂ ငါပေါလုဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံလျှင်၊ ခရစ်တော်အားဖြင့် အဘယ်အကျိုးကိုမျှမရနိုင်ကြ။–

၅း၃ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူအပေါင်းတို့အား ငါတဖန်သက်သေခံသည်ကား၊ ထိုသို့သောသူသည် ပညတ်တရားကိုအကြွင်းမဲ့ကျင့်အံ့သောငှါ ကြွေးတင်သောသူဖြစ်၏။–

၅း၄ ပညတ်တရားအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်သမျှသောသင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့်ကွာ၍ ကျေးဇူးတရား၌မတည်၊ ရွေ့လျော့ကြပြီ။–

၅း၅ ငါတို့မူကား၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်မည်ဟု မြော်လင့်သောကျေးဇူးတော်ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ငံ့လင့်၍နေကြ၏။–

၅း၆ ယေရှုခရစ်ထံ၌အရေဖျားလှီးခြင်းအကျိုးမရှိ။မခံဘဲနေခြင်းလည်းအကျိုးမရှိ။ မေတ္တာအားဖြင့် ပြုပြင်တတ်သော ယုံကြည်ခြင်းသာ အကျိုးရှိ၏။–

၅း၇ အထက်က သင်တို့သည်ကောင်းမွန်စွာပြေးကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ သမ္မာတရားကိုနားမထောင်စေခြင်းငှါ အဘယ်သူဆီးတားသနည်း။–

၅း၈ ယခုယူသောအယူကား၊ သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူသောသူ၏ ဩဝါဒကိုအမှီပြု၍ ယူသောအယူမဟုတ်။–

၅း၉ အနည်းငယ်သောတဆေးသည် မုန့်စိမ်းတပုံလုံးကို ဖေါင်းကြွစေတတ်၏။–

၅း၁၀ သင်တို့သည် ကွဲပြားသောအယူရှိသမျှကိုပယ်လိမ့်မည်ဟု သခင်ဘုရားကိုငါအမှီပြု၍ စိတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏။ သင်တို့ကိုနှောင့်ရှက်သော သူမည် သည်ကား၊ မိမိအပြစ်ဒဏ်ကိုခံရလိမ့်မည်။–

၅း၁၁ တဖန်တုံ၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည်အရေဖျားလှီးခြင်းတရားကို ဟောပြောသေးသည်မှန်လျှင်၊ အဘယ်ကြောင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသေးသနည်း။ ထိုသို့ဟောပြောလျှင်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ကိုထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်း ပယ်ရှင်းလျက်ရှိ၏။–

၅း၁၂ သင်တို့ကိုမှောက်မှားစေသောသူတို့ကို ပယ်ရှားနှင်ထုတ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။

၅း၁၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည်လွတ်ခြင်းအခွင့်ကိုရသောသူဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ဇာတိပကတိအား အခွင့်ကိုပေး၍၊ ထိုလွတ်ခြင်းကိုမသုံးကြနှင့်။ အချင်းချင်းချစ်၍ အမှုချင်းကိုဆောင်ရွက်ကြလော့။–

၅း၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟူသော ပညတ်တပါးကို ကျင့်လျှင်၊ ပညတ်တရားရှိသမျှကို အကြွင်းမဲ့ ကျင့်ရာရောက်၏။–

၅း၁၅ သို့မဟုတ် အချင်းချင်းကိုက်စားလျှင် အချင်းချင်းဖျက်ဆီးမည်ဟု စိုးရိမ်၍သတိရှိကြလော့။

၅း၁၆ ငါပညတ်သည်ကား၊ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်းကျင့်ကြလော့။ ထိုသို့ကျင့်လျှင်ဇာတိပကတိ၏အလိုသို့မလိုက်ဘဲနေကြလိမ့်မည်။–

၅း၁၇ အကြောင်းမူကား၊ ဇာတိပကတိနှင့်ဝိညာဉ်ပကတိသည် တပါးနှင့်တပါးဆန့်ကျင်သော အလိုရှိကြ၏။ တပါးနှင့်တပါး ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ကျင့်ချင်သောအကျင့်ကို မကျင့်နိုင်ကြ။–

၅း၁၈ သို့သော်လည်း ဝိညာဉ်ပကတိအလိုသို့လိုက်လျှင် ပညတ်တရားနှင့်လွတ်ကြ၏။–

၅း၁၉ ဇာတိပကတိအကျင့်တို့သည် ထင်ရှားကြ၏။ ထိုအကျင့်တို့မူကား၊ သူ့မယားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်၌မှီဝဲခြင်း၊ ညစ်ညူးစွာကျင့်ခြင်း၊ ကိလေသာလွန်ကျူးခြင်း၊–

၅း၂၀ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်း၊ သူတပါးကိုပြုစားခြင်း၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းရန်တွေ့ခြင်း၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်း၊ အချင်းချင်းကွဲပြားခြင်း၊ သင်းခွဲခြင်း၊ –

၅း၂၁ သူ့အကျိုးကိုငြူစူခြင်း၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ ယစ်မျိုးကိုသောက်ကြူးခြင်း၊ ပွဲလုပ်ခြင်းမှစ၍ ထိုသို့သောအကျင့်ပေတည်း။ ထိုသို့သောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို အမွေမခံရကြဟု အထက်ကငါပြောနှင့်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ယခုပင်လည်းငါပြောနှင့်၏။–

၅း၂၂ ဝိညာဉ်ပကတိ၏အကျိုးမူကား၊ ချစ်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ –

၅း၂၃ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်းပေတည်း။ ထိုသို့သောအကျင့်ကိုအဘယ်တရားမျှ မမြစ်တား။–

၅း၂၄ ခရစ်တော်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူတို့သည် ဇာတိပကတိကို၎င်း၊ ဇာတိပကတိစိတ်များနှင့်အလိုဆန္ဒများကို၎င်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားကြပြီ။–

၅း၂၅ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ဝိညာဉ်ပကတိကြောင့်အသက်ရှင်လျှင်၊ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်း ကျင့်ကြကုန်အံ့။–

၅း၂၆ အချည်းနှီးသောကျော်စောကိတ္တိကိုတပ်မက်ခြင်း၊ အချင်းချင်းချုပ်ချယ်နှောင့်ရှက်ခြင်း၊ အချင်းချင်းငြူစူခြင်းတို့ကို ရှောင်၍နေကြကုန်အံ့။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ လူသည်သတိလစ်၍တစုံတခုသောဒုစရိုက်ကိုပြုမိလျှင်၊ ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးကိုခံရသော သင်တို့သည် အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်းနှင့် ကိုယ်တိုင်လွှတ်မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုသတိပြုလျက် သိမ်မွေ့နူးညံ့သောသဘောနှင့် ထိုသို့သောသူကိုမစ၍၊ သူ၏နေရာ၌ တည်မြဲတည်စေပြန်ကြလော့။–

၆း၂ ထမ်းရွက်စရာဝန်ချင်းတို့ကို အချင်းချင်းကူညီ၍ ထမ်းရွက်သောအားဖြင့် ခရစ်တော်၏တရားကို ကျင့်ကြလော့။–

၆း၃ အကြင်သူသည် ဘာမျှမဟုတ်ဘဲလျက်၊ ဤမျှလောက်ငါဖြစ်သည်ဟု စိတ်ထင်လျှင်၊ ထိုသူသည် ကိုယ်ကိုလှည့်ဖြားသောသူဖြစ်၏။–

၆း၄ လူတိုင်းကိုယ်ပြုသောအမှုကိုစစ်ကြောစေ။ သို့ပြုလျှင် သူတပါး၌မဆိုဘဲကိုယ်၌သာ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းရှိလိမ့်မည်။–

၆း၅ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ လူအသီးအသီးတို့သည်မိမိတို့ဝန်ကိုဆောင်ရွက်ရကြမည်။

၆း၆ နှုတ်ကပတ်တရားကို သင်သောသူသည် သင်ပေးသောသူအား ကောင်းသောအရာရှိ သမျှတို့ကိုဝေမျှစေ။–

၆း၇ အလွဲမယူကြနှင့်။ ဘုရားသခင်သည်မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို ခံတော်မမူ။ လူသည်မျိုးစေ့ ကြဲသည်အတိုင်း အသီးအနှံကိုရိတ်ရလိမ့်မည်။–

၆း၈ မိမိဇာတိပကတိ၌မျိုးစေ့ကြဲသောသူသည် ဇာတိပကတိအားဖြင့် ပုပ်ပျက်ခြင်းအသီးအနှံကိုရိတ်ရလိမ့်မည်။ ဝိညာဉ်ပကတိ၌ မျိုးစေ့ကြဲသောသူသည် ဝိညာဉ်ပကတိအားဖြင့် ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်း အသီးအနှံကိုရိတ်ရလိမ့်မည်။–

၆း၉ ငါတို့သည်အားမလျော့၊ စိတ်မပျက်ဘဲ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့တည်ကြည်၍ ကျင့်လျှင် အချိန်တန်သောကာလ၌ အသီးအနှံကိုရိတ်ရကြလိမ့်မည်။–

၆း၁၀ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် အခွင့်သင့်သည်အတိုင်းယုံကြည်ခြင်း၏အိမ်သူအိမ်သားတို့၌ အထူးသဖြင့် ကျေးဇူးပြုလျက်၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုကြကုန်အံ့။

၆း၁၁ အဘယ်မျှလောက်ကြီးသောစာကို ကိုယ်လက်နှင့် သင်တို့အားငါရေးလိုက်သည်ကို သင်တို့မြင်ကြ၏။–

၆း၁၂ မိမိတို့အသွေးအဆင်းတင့်တယ်စေချင်သောသူရှိသမျှတို့သည် ခရစ်တော်၏လက်ဝါးကပ်တိုင်ကြောင့် ခံရသောညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် မိမိတို့ကင်းလွတ်လို၍၊ သင်တို့ကို အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါ အနိုင်အထက်သွေးဆောင်တတ်ကြ၏။–

၆း၁၃ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူတို့သည် ပညတ်တရားကိုကိုယ်တိုင်မကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့၏ အသွေးအဆင်းကိုအမှီပြုလျက် ဝါကြွားလို၍ သင်တို့ကို အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။–

၆း၁၄ ငါဖြစ်လျှင်၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်မှတပါး အဘယ်အရာ၌မျှ ဝါကြွားခြင်းမရှိပါ စေနှင့်။ ထိုလက်ဝါးကပ်တိုင်တော်မှာ ဤလောကသည် ငါ့အဘို့ရိုက်ထားခြင်းကိုခံလျက်ရှိ၏။ ငါသည်လည်း ဤလောကအဘို့ ရိုက်ထားခြင်းကိုခံလျက်ရှိ၏။–

၆း၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ယေရှုခရစ်ထံ၌အရေဖျားလှီးခြင်းအကျိုးမရှိ၊ မခံဘဲနေခြင်းလည်း အကျိုးမရှိ။ သတ္တဝါသစ်ဖြစ်ခြင်းသာအကျိုးရှိ၏။–

၆း၁၆ ဤနည်းဥပဒေသအတိုင်း ကျင့်သောသူရှိသမျှတို့အပေါ်၌၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ ဣသရေလအမျိုး အပေါ်၌၎င်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် သနားတော်မူခြင်းသက်ရောက်ပါစေသော။–

၆း၁၇ ယခုမှစ၍အဘယ်သူမျှငါ့ကို မနှောင့်ရှက်စေနှင့်။ ငါ့ကိုယ်၌သခင်ယေရှု၏ဒဏ်ချက် ရာကို ငါဆောင်၏။–

၆း၁၈ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၏စိတ်နှလုံး၌ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဂလာတိသြဝါဒစာပြီး၏။

ဧဖက်သြဝါဒစာ။

EPHESIANS.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆

ဖေက်သြဝါဒစာ။

EPHESIANS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အားဖြင့်၊ ယေရှုခရစ်၏တမန်တော်ဖြစ်သောပေါလုသည် ဖေက်မြို့၌နေသော သန့်ရှင်းသူတည်းဟူသော
ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်သော သူတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။–
၁း၂ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။–
၁း၃ ငါတို့သည် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌မေတ္တာအားဖြင့် သန့်ရှင်းလျက်၊အပြစ်ကင်းလွတ် လျက်ဖြစ်မည်အကြောင်း၊–
၁း၄ ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမှီ ငါတို့ကို ခရစ်တော်၌ရွေးကောက်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဆိုင်သောအရာတို့၌ ခပ်သိမ်းသောဓမ္မမင်္ဂလာ
တို့ကို ခရစ်တော်အားဖြင့် ငါတို့အား ပေးသနားတော်မူသော ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။–
၁း၅ ထိုဘုရားသခင်သည် ချစ်တော်မူသောသားတော်ကြောင့်၊
၁း၆ ငါတို့အား ပေးတော်မူသောကျေးဇူးတော်၏ ဘုန်းအသရေကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့သည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သားအရာကိုရမည်အကြောင်း၊
အလိုတော်ရှိသော စေတနာ အတိုင်း ရှေးမဆွကခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူ၏။–
၁း၇ ခပ်သိမ်းသောသတိပညာတော်နှင့် လျော်စွာငါတို့၌ အတိုင်းထက်အလွန်များလှစွာသော ကျေးဇူးတော်သည် ကြွယ်ဝပြည့်စုံသည်နှင့်အညီ၊
ထိုသားတော်၏အသွေးအားဖြင့် အပြစ်လွတ်တော် မူခြင်းတည်းဟူသော ရွေးနှုတ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုငါတို့သည်ခံရကြ၏။–
၁း၈ ဘုရားသခင်သည် နှလုံးသွင်းတော်မူသော စေတနာတော်နှင့်လျော်သော အလိုတော်၏ နက်နဲသောအရာကို ငါတို့အားပြတော်မူ၏။–
၁း၁၀ ထိုနက်နဲသောအရာဟူမူကား၊ ကာလအချိန်စေ့စုံခြင်း၏ သာသနာတွင်ကောင်းကင်ပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိရှိသမျှတို့ကိုပေါင်း၍ ခရစ်တော်၌
ချုပ်ခြာစေတော်မူလိမ့်သတည်း။–
၁း၁၁ မိမိစေတနာ၏အလိုတော်သို့လိုက်၍ အလုံးစုံတို့ကို စီရင်ပြုပြင်တော်မူတတ်သောသူ၏ ကြံစည်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ ရှေးမဆွကခွဲခန့်မှတ်သားေ
တာ်မူသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့သည် ထိုခရစ်တော်အားဖြင့် အမွေခံဖြစ်ကြ၏။–
၁း၁၂ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်ကိုမြော်လင့်နှင့်သော ငါတို့အားဖြင့် ဘုန်းတော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်း အကြောင်းဖြစ်သတည်း။–
၁း၁၃ သင်တို့သည်လည်း ကယ်တင်တော်မူခြင်းအကြောင်းနှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားတည်းဟူသော သမ္မာတရားကိုကြားနာရ၍ ထိုခရစ်တော်ကို
ယုံကြည်ပြီးမှ၊ဂတိတော် နှင့်ယှဉ်သော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ခံရကြပြီ။–
၁း၁၄ ပိုင်ထိုက်တော်မူသောသူတို့သည် ဘုန်းတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းအကြောင်းနှင့် ရွေးနှုတ်တော်မူခြင်းသို့ မရောက်မှီကာလပတ်လုံးထိုဝိညာဉ်တော်
သည် ငါတို့အမွေ၏ စားရန်ဖြစ်တော်မူ၏။
၁း၁၅ ထိုကြောင့်သင်တို့သည် သခင်ယေရှုကိုယုံကြည်ခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကို ချစ်ခြင်းအကြောင်းကို ငါသည်ကြားပြီးလျှင်၊–
၁း၁၆ သင်တို့ကိုအကြောင်းပြု၍ ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ်ချီးမွမ်းလျက်၊ သင်တို့အဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုလျက်နေ၏။–
၁း၁၇ ဆုတောင်းသောအချက်ဟူမူကား၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသော ဘုန်းကြီးသောအဘခမည်းတော်သည်
ကိုယ်တော်မြတ်ကိုသိခြင်းအလိုငှါ ပညာကိုငှင်း၊ ထိုးထွင်းသောဉာဏ်ကိုငှင်း၊ သင်တို့အားပေးပါမည်အကြောင်း၊–
၁း၁၈ ခေါ်တော်မူသောကြောင့် မြော်လင့်ရသောအရာကား အဘယ်အရာဖြစ်သည်ကိုငှင်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ခံရသောအမွေတော်၏ ဘုန်းစည်းစိမ်
ကား အဘယ်မျှလောက်ကြီးသည်ကိုငှင်း၊–
၁း၁၉ ယုံကြည်သော ငါတို့၌ ပြတော်မူသော အလွန်ကြီးလှစွာသော တန်ခိုးတော်ကား အဘယ်မျှလောက် ကြီးသည်ကိုငှင်း၊ သင်တို့သည်သိစေခြင်းငှါ၊
သင်တို့၏ဉာဏ်မျက်စိကိုလင်းစေပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြု၏။–
၁း၂၀ ထိုတန်ခိုးတော်ကား၊ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူ၍ ခရစ်တော်၌ ပြုပြင်သော မဟာတန်ခိုးအာနုဘော်အရှိန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။–
၁း၂၁ ခပ်သိမ်းသောအထွဋ်အမြတ်၊ အာဏာစက်၊ တန်ခိုး၊ အစိုးရခြင်းမှစ၍၊ ယခုဘဝနောင်ဘဝ၌ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်သောဘွဲ့နာမအလုံးစုံတို့ အထက်၊
ကောင်းကင်အရပ်၌ မိမိလက်ျာတော်ဘက်မှာ အလွန်မြင့်မြတ်သောနေရာကို ခရစ်တော်အားပေးတော်မူ၍၊–
၁း၂၂ ခြေဘဝါးတော်အောက်သို့ အလုံးစုံတို့ကိုချထားသဖြင့်၊ အသင်းတော်အဘို့အလိုငှါ၊ သူ့ကို အလုံးစုံတို့၏အချုပ်အခြာဦးခေါင်းဖြစ်စေတော်မူ၏။–
၁း၂၃ ထိုအသင်းတော်ကား၊ အလုံးစုံတို့ကို အလုံးစုံတို့နှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူသောသူ၏ ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူသော ခရစ်တော်၏ကိုယ်ဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ သင်တို့သည် အထက်ကလောကီတရားသို့လိုက်၍ အာကာသကောင်းကင်၏တန်ခိုး
၂း၂ ကိုအစိုးရသောမင်းတည်းဟူသော ငြင်းဆန်သောသူတို့၌ ပြုပြင်သောဝိညာဉ်၏အလိုနှင့်အညီ၊ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့၌ကျင်လည်ကြ၍၊ ထိုဒုစရိုက်
အပြစ်၌ သေလျက်ရှိနေ သောသင်တို့ကိုပင် ဘုရားသခင်သည် အသက်ရှင်စေတော်မူပြီ။–
၂း၃ ထိုငြင်းဆန်သောသူတို့နှင့်တကွ၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် အထက်ကကိုယ်ကာယ၏အလိုသို့ငှင်း၊ စိတ်၏အလိုသို့ငှင်း၊ လိုက်သဖြင့်၊ ကာမဂုဏ်
တို့၌ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ကြွင်းသောသူတို့ကဲ့သို့ပင် ပကတိအတိုင်းအမျက်တော်ကိုခံရသောသူဖြစ်ကြ၏။–
၂း၄ သို့သော်လည်း ကရုဏာတော်နှင့်ကြွယ်ဝတော်မူသောဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုချစ် တော်မူသော မဟာမေတ္တာတော်အားဖြင့်၊–

၂း၅ ဒုစရိုက်အပြစ်၌ သေလျက်ရှိနေသော ငါတို့ကိုခရစ်တော်နှင့်အတူ အသက်ရှင်စေတော်မူပြီ။ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။–

၂း၆ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့ကိုထမြောက်စေ၍ ကောင်းကင်အရပ်၌ နေရာပေးတော်မူ ပြီ။–

၂း၇ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသခင်အားဖြင့် ငါတို့၌ကျေးဇူးပြု၍၊ ကျေးဇူးတော်၏အလွန် ကြွယ်ဝခြင်းကို နောင်ကပ်ကာလတို့၌ ထင်ရှားစေမည် အကြောင်းဖြစ်သတည်း။–

၂း၈ ယုံကြည်သောအားဖြင့်ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ရ၏။ ကိုယ်အလိုအလျောက် ရောက်သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သနားတော်မူရာဖြစ်သတည်း။–

၂း၉ ကိုယ်ကုသိုလ်ကြောင့်ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်သည်မဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သူမျှ ဝါကြွားစရာအခွင့်မရှိ။–

၂း၁၀ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့သည် ကောင်းသောအကျင့်တို့ကိုကျင့်ရမည်အကြောင်း၊ ယေရှုခရစ်၌ပြုပြင်၍ ဖန်ဆင်းတော်မူရာဖြစ်ကြ၏။ ထိုကောင်းသောအကျင့်တို့၌ငါတို့သည် ကျင်လည်ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုပြင်ဆင်တော်မူနှင့်ပြီ။

၂း၁၁ ထိုကြောင့်၊ လက်ဖြင့်ကိုယ်ကာယ၌ပြုသော ဝေါဟာရအရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသော သူတို့ခေါ်ဝေါ်သောအားဖြင့်၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြသော သာသနာပလူတို့အထဲ၌ သင်တို့သည် အထက်ကပကတိအတိုင်းဖြစ်ကြသည်ကိုင်း၊–

၂း၁၂ ထိုအခါ သင်တို့သည် ခရစ်တော်ကိုမသိ၊ ဣသရေလအပေါင်းအသင်း၌မဝင်၊ ဂတိတော် ပါသောပဋိညာဉ်တရားတို့နှင့်မဆိုင်၊ မြော်လင့်ခြင်းမရှိ၊ လောက၌ ဘုရားမဲ့နေကြသည်ကိုင်း၊ အောက်မေ့ကြလော့။–

၂း၁၃ သင်တို့သည် အထက်ကဝေးလျက်ရှိသော်လည်း၊ ယခုမှာ ယေရှုခရစ်၌ဖြစ်၍အသွေးတော်အားဖြင့် အနီးသို့ရောက်ကြပြီ။–

၂း၁၄ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ထိုသခင်သည် ငါတို့၏ရန်ငြိမ်းခြင်းအကြောင်းဖြစ်တော်မူ၏။

၂း၁၅ ဝိနည်းအထုံးအဖွဲ့နှင့်စပ်ဆိုင်သော ပညတ်တရားတည်းဟူသော ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်းကို ကိုယ်ခန္ဓာတော်တွင် ပယ်ရှင်းတော်မူသဖြင့်၊ ပိုင်းခြားလျက်ရှိသော စပ်ကြားအုတ်တန်တိုင်း နံရံကိုဖြိုဖျက်၍ လူမျိုးနှစ်စုတို့ကို တစုတည်းဖြစ်စေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရန်ကိုငြိမ်းစေပြီးလျှင်၊–

၂း၁၆ ကိုယ်တော်၌ ထိုလူနှစ်စုတို့ကို လူသစ်တဦးတကိုယ်တည်းဖြစ်စေခြင်းငှါပြင်ဆင်၍၊ တလုံးတဝတည်းဖြစ်ပြီးသော ထိုလူနှစ်စုတို့ကို၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်အားဖြင့် ရန်ကိုသတ်ဖြတ်လျက်၊ ဘုရားသခင်နှင့်မိဿဟာယဖွဲ့စေမည်အကြောင်းတည်း။–

၂း၁၇ ထိုခရစ်တော်သည်လည်း ကြွလာ၍၊ ဝေးလျက်ရှိသောသင်တို့အားငှင်း၊ နီးလျက်ရှိ သောငါတို့အားငှင်း၊ ရန်ငြိမ်းခြင်းတရားတည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောတော်မူ၏။–

၂း၁၈ ထိုသို့ခရစ်တော်အားဖြင့်ငါတို့နှစ်ဦးသည် စိတ်ဝိညာဉ်တလုံးတဝတည်းဖြစ်၍၊ ခမည်းတော်ထံသို့ တိုးဝင်ရမည်အခွင့်ကိုရကြပြီ။

၂း၁၉ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည်တကျွန်းတနိုင်ငံသားမဟုတ်၊ ဧည့်သည်လည်းမဟုတ်၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ အမျိုးသားချင်းဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သားလည်းဖြစ်ကြ၏။–

၂း၂၀ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ တမန်တော်တို့မှစ၍ ပရောဖက်များတည်းဟူသော တိုက်မြစ်အပေါ်၌ သင်တို့သည်ထပ်ဆင့်၍၊ တည်ဆောက်လျက်ရှိကြ၏။–

၂း၂၁ ထိုတိုက်ထောင့်အမြစ်ကျောက်ကား၊ ယေရှုခရစ်ဖြစ်သတည်း။ ထိုကျောက်နှင့်တ တိုက်လုံးသည် စေ့စပ်၍ကြီးပွါးသဖြင့်၊ သခင်ဘုရားအဘို့အလိုငှါ သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်ဖြစ်၏။–

၂း၂၂ ထိုဗိမာန်တော်၌လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ကျိန်းဝပ်တော်မူခြင်းအလိုငှါ၊ သင်တို့သည် ငါတို့နှင့်အတူတည်ဆောက်လျက်ရှိကြ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ထိုအကြောင်းကြောင့်ငါပေါလုသည် ယေရှုခရစ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအားဖြင့်အကျဉ်းခံရ၏။–

၃း၂ သင်တို့အကျိုးကိုထောက်၍ ငါ့အားအပ်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော် သာသနာကို သင်တို့ကြားသိရသည်နှင့်အညီ၊ တပါးအမျိုးဖြစ်သော သင်တို့အတွက်ကြောင့် ငါခံရ၏။–

၃း၃ ကျေးဇူးတော်သာသနာကိုအပ်ပေးသည်အကြောင်းဟူမူကား၊ ငါသည် အထက်က အနည်းငယ် ရေးထားခဲ့သည်အတိုင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် နက်နဲသောအရာကို ငါ့အားပြတော်မူ၏။–

၃း၄ ထိုစကားကိုဘတ်ရွတ်လျှင်၊ ခရစ်တော်၏နက်နဲသောအရာ၌ ငါလေ့ကျက်သည်ကို သင်တို့သည်သိရကြမည်။–

၃း၅ ထိုနက်နဲသောအရာကို သန့်ရှင်းသောတမန်တော်တို့နှင့် ပရောဖက်တို့အား၊ ယခုကာလ၌ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဖွင့်လှစ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ အခြားသောကာလတို့၌ လူမျိုးတို့အားပြတော်မမူ။–

၃း၆ ထိုနက်နဲသောအရာဟူမူကား၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည်ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့် ယုဒအမျိုးသား တို့နှင့်အတူအမွေခံ၍၊ တလုံးတဝတကိုယ်တည်းဖြစ်လျက်၊ ခရစ်တော်နှင့်ဆိုင်သောဂတိတော်ကို ဆက်ဆံရကြသတည်း။–

၃း၇ တန်ခိုးတော်ပြုပြင်သောအားဖြင့် ငါ့အားပေးသနားတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသည်နှင့်အညီ၊ ထိုတရားကိုဟောပြောသော ဆရာ၏အဖြစ်သို့ ငါရောက်ရပြီ။–

၃း၈ စစ်၍မကုန်နိုင်သောခရစ်တော်၏ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်း၏ ဧဝံဂေလိတရားကို တပါးအမျိုးသားတို့အား ဟောပြောခြင်းငှါငှင်း၊ အလုံးစုံတို့ကို ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသခင်၌ ရှေးကပ်ကာလပတ်လုံး ဝှက်ထားလျက်ရှိသော ထိုနက်နဲသောအရာနှင့်စပ်ဆိုင်သောသာသနာသည် အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို လူအပေါင်းတို့အား ထင်ရှားစေခြင်းငှါငှင်း၊ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့တွင် အငယ်ဆုံးသောသူထက်သာ၍ငယ်သောငါအား ထိုကျေးဇူးတော်ကို ပေးတော်မူပြီ။–

၃း၁၀ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို အကြောင်းပြု၍ထာဝရအ

၃း၁၁ ကြံတော်ရှိသည်နှင့်အညီ၊ ကောင်းကင်အရပ်တို့၌အထွဋ်အမြတ်အာဏာစက်တို့သည်၊ ဘုရားသခင်၏ထူးဆန်းသောပညာတော်ကို အသင်းတော်အားဖြင့် ယခုသိရကြမည်အကြောင်းတည်း။–

၃း၁၂ ထိုသခင်ကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ငါတို့သည် ရဲရင့်သောစိတ်နှင့်တိုးဝင်၍ အသနားတော်ခံရသော အခွင့်ကိုရကြပြီ။ –
၃း၁၃ ထိုကြောင့် သင်တို့၏အသရေကိုပြုစု၍ သင်တို့အတွက်ကြောင့် ငါခံရသောဆင်းရဲခြင်းကိုမြင်လျှင်၊ ရွေ့လျော့သောစိတ်မရှိကြပါစေနှင့်။
၃း၁၄ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောအကြောင်းကြောင့်၊ ကောင်းကင်ပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော
၃း၁၅ တအိမ်ထောင်လုံးတည်းဟူသော သားတော်အပေါင်းတို့၏အချုပ်အခြာဖြစ်တော်မူသော ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်ရှေ့မှာ ငါသည် ဒူးထောက်၍ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။ –
၃း၁၆ ဆုတောင်းသောအချက်ဟူမူကား၊ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်သင်တို့၏ အတွင်းလူကိုခွန် အားနှင့်မြဲမြံခိုင်ခံ့စေ၍၊ –
၃း၁၇ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ခရစ်တော်သည် သင်တို့၏စိတ်နှလုံးအထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ဘုန်းတော်ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်းနှင့် ညီလျော်စွာ သင်တို့အားပေးသနားတော်မူ၍၊ မေတ္တာ၌စိုက်ပျိုးခြင်း၊ တိုက်မြစ်လည်းကျတည်ခြင်းရှိသဖြင့်၊ –
၃း၁၈ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့၏နည်းတူ၊ အနံအလျားအနက်အမြင့်တို့ကိုပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ၄င်း၊ –
၃း၁၉ ကိုယ်ဥာဏ်နှင့်မသိနိုင်သောခရစ်တော်၏မေတ္တာတော်ကို သိနားလည်ခြင်းငှါ၄င်း၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်သဖြင့် ဘုရားသခင်၏ပြည့်စုံတော်မူခြင်းရှိသမျှနှင့်အညီ ပြည့်စုံကြပါမည်အကြောင်း၊ ငါသည်ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။ –
၃း၂၀ ငါတို့၌ ပြုပြင်သောတန်ခိုးတော်အတိုင်း၊ ငါတို့တောင်းပန်ကြံစည်သမျှထက် အလွန်ထူးခြားစွာပြုခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူသောဘုရားသခင်သည်၊ –
၃း၂၁ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် အသင်းတော်၌ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့သည် ခံရသည်နှင့်အထိုက်အလျောက်ကျင့်ဆောင်မည် အကြောင်း၊ သခင်ဘုရားအတွက်ကြောင့် အကျဉ်းခံရသောငါသည် သင်တို့ကိုတိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပါ၏။ –
၄း၂ အရာရာ၌စိတ်နှိမ့်ချခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ မေတ္တာစိတ်နှင့် တယောက်ကိုတယောက်သည်းခံခြင်းရှိကြ၍၊ –
၄း၃ အသင့်အတင့်ပေါင်းဘော်ခြင်းအဖွဲ့အစည်းအားဖြင့်၊ သင်တို့သည်အချင်းချင်းစိတ်သဘောမခြားမနား တလုံးတဝတည်းဖြစ်အံ့သောငှါ ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။ –
၄း၄ သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော မြော်လင့်ခြင်းတပါးထဲသို့ခေါ်သွင်းတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ကိုယ်တကိုယ်၊ ဝိညာဉ်တဝိညာဉ်တည်းရှိ၏။ –
၄း၅ သခင်တပါး၊ ယုံကြည်ခြင်းတပါး၊ ဗတ္တိဇံတပါး၊ –
၄း၆ ခပ်သိမ်းသောငါတို့၏အဘဖြစ်သော ဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိတော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောငါတို့၏အပေါ်မှာရှိတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောငါတို့ကိုနှံ့ပြားတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသော ငါတို့၏အထဲ၌လည်းရှိတော်မူ၏။ –
၄း၇ သို့သော်လည်း ခရစ်တော်သည်ဆုပေးတော်မူသည်အတိုင်း ငါတို့သည်ကျေးဇူးတော်ကို အသီးအသီး ကိုယ်စီခံရကြပြီ။ –
၄း၈ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ မြင့်သောအရပ်သို့တက်ကြွတော်မူသဖြင့်၊ များစွာသောသူတို့ကို ဘမ်းသွားတော်မူ၍၊ လူတို့အားဆုလပ်များကိုပေးတော်မူသည်ဟု လာသတည်း။ –
၄း၉ တက်ကြွတော်မူသည်ဟုဆိုသော်၊ အစစွာမြေကြီးအောက်အရပ်သို့ဆင်းသက်တော်မူကြောင်းကို ရည်မှတ်၍ဆိုသည်မဟုတ်လော။ –
၄း၁၀ ဆင်းသက်တော်မူသောသူသည် အခြားသောသူမဟုတ်၊ အလုံးစုံတို့ကိုပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ခပ်သိမ်းသောကောင်းကင်တို့၏အထွဋ်ကိုလွန်၍ တက်ကြွတော်မူသောသူဖြစ်သတည်း။
၄း၁၁ ခရစ်တော်၏ကိုယ်တော်ကိုတည်ဆောက်၍၊ ဓမ္မဆရာ၏အမှုကိုပြုတတ်မည်အကြောင်း၊ –
၄း၁၂ သန့်ရှင်းသူတို့ကိုပြင်ဆင်ခြင်းအလိုငှါ၊ ထိုသခင်သည် လူအချို့တို့ကိုတမန်တော်အရာ၌၄င်း၊ အချို့တို့ကို ပရောဖက်အရာ၌၄င်း၊ အချို့တို့ကို သာသနာပြုအရာ၌၄င်း၊ အချို့တို့ကိုသင်းအုပ်အရာ၊ ဆရာအရာ၌၄င်း၊ ခန့်ထားတော်မူ၏။ –
၄း၁၃ ငါတို့ရှိသမျှသည် ယုံကြည်ခြင်းသို့၄င်း၊ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကိုသိကျွမ်းခြင်းသို့၄င်း၊ တညီတညွတ်တည်းရောက်၍ ခရစ်တော်၏ပြည့်စုံခြင်း ပမာဏအရပ်တည်းဟူသော ကြီးရင့်သောလူ၏ အဖြစ်သို့ရောက်ကြသည်တိုင်အောင်ဖြစ်သတည်း။ –
၄း၁၄ အကြောင်းမူကား၊ သူတပါးတို့သည် လူပရိယာယ်နှင့်အပြစ်သို့သွေးဆောင်ခြင်းငှါ လှည့်ဖြားပြောဆိုသဖြင့်၊ ငါတို့သည် နောက်တဖန်ခပ်သိမ်းသောဩဝါဒလေတိုက်၍ ဖရိုဖရဲလွင့်သွားသောသူငယ်မဖြစ် ဘဲလျက်၊ –
၄း၁၅ မေတ္တာစိတ်နှင့်သမ္မာတရားကို ဟောပြောသဖြင့်၊ ဦးခေါင်းတည်းဟူသောခရစ်တော်မှာ အရာရာတို့၌ ကြီးပွါးကြမည်အကြောင်းတည်း။ –
၄း၁၆ ထိုဦးခေါင်းမှ၊ အဆစ်အပိုင်းများတို့သည်အားဖြည့်သဖြင့်၊ တကိုယ်လုံးသည်စေ့စပ် ထုံးဖွဲ့လျက်၊ အသီးအသီးအင်္ဂါများ ကိုယ်ငန်းကိုယ်တာအတိုင်း ပြုပြင်သည်နှင့်အညီ၊ မိမိကိုယ်ကို မေတ္တာ၌တည်ဆောက်ခြင်းငှါ ကြီးပွါးစေတတ်၏။
၄း၁၇ ထိုကြောင့်ကြွင်းသောတပါးအမျိုးသားတို့သည် လျှပ်ပေါ်သောစိတ်နှင့် ကျင့်သည်နည်းတူ၊ သင်တို့သည်နောက်တဖန် မကျင့်မည်အကြောင်း သခင်ဘုရားအခွင့်နှင့် ငါမှာလိုက်၏။ –
၄း၁၈ ထိုသူတို့သည် ဥာဏ်အလင်းကွယ်သည်ဖြစ်၍၊ စိတ်နှလုံးမိုက်မဲသောအားဖြင့်အလျှင်း မသိသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏အသက်နှင့် ကွာရှင်းလျက်ရှိကြ၏။ –
၄း၁၉ ထိုသူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ၊ တပ်မက်ခြင်းအလွန်ပြင်းသည်နှင့် ညစ်ညူးသောအကျင့်အမျိုးမျိုးကို ကြိုးစား၍ကျင့်လိုသောငှါ၊ မိမိတို့ကို ကိလေသာလက်သို့အပ်လိုက်ကြ၏။ –
၄း၂၀ ထိုသို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့သည် ခရစ်တော်တရားကို သင်ကြပြီမဟုတ်ဘဲ၊ –
၄း၂၁၊၂၂ အထက်ကကျင့်လည်ကြသည်အရာမှာ လှည့်ဖြားတတ်သောလောဘစိတ်တို့ဖြင့် ပုပ်ပျက်သောလူဟောင်းကိုချွတ်ပယ်၍၊
၄း၂၃ စိတ်နှလုံးသဘောသစ်ကိုရပြီးလျှင်၊
၄း၂၄ မှန်သောဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီအားဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့် အတူအမျှဖန်ဆင်းသော လူသစ်ကိုယူတင်ဝတ်ဆောင်မည်အကြောင်း၊ ခရစ်တော်၏စကားကိုကြားနာရသည်ဖြစ်၍၊ ယေရှု၌ သမ္မာတရားရှိသည်နှင့်အညီ၊ ထိုသခင်ထံ၌ နည်းခံကြပြီသတည်း။

၄း၂၅ ထိုကြောင့် မုသာစကားကိုပယ်ရှား၍၊ မှန်သောစကားကိုသာ အချင်းချင်းတယောက်နှင့် တယောက်ပြောကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် အချင်းချင်းအင်္ဂါချင်းဖြစ်ကြ၏။–

၄း၂၆ အမျက်ထွက်ရာတွင်အပြစ်မရှိစေနှင့်။–

၄း၂၇ အမျက်မပြေဘဲနေမဝင်စေနှင့်။ မာရ်နတ်ကိုအခွင့်မပေးကြနှင့်။–

၄း၂၈ ခိုးတတ်သောသူသည် နောက်တဖန်မခိုးဘဲ၊ ဆင်းရဲသောသူအားပေးကမ်းဝေငှရန်ရှိစေခြင်းငှါ၊ မိမိလက်နှင့် ကောင်းသောအလုပ်ကို လုပ်ဆောင်အားထုတ်စေ။–

၄း၂၉ ညစ်ညူးသောစကားတခွန်းကိုမျှ သင်တို့နှုတ်ထဲကမထွက်စေနှင့်။ ကြားနာသောသူတို့၏ အကျိုးကိုပြုစုစေခြင်းငှါ၊ တည်ဆောက်စရာဘို့ ကောင်းသောစကားကိုသာ သုံးဆောင်ကြလော့။–

၄း၃၀ ရွေးနှုတ်ခြင်းနေ့ရက်တိုင်အောင် သင်တို့ကိုတံဆိပ်ခတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို စိတ်မနာစေကြနှင့်။–

၄း၃၁ ခပ်သိမ်းသောစိတ်တိုခြင်း၊ စိတ်ဆိုးခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ အော်ဟစ်ငေါက်ငေါခြင်း၊ သူ့အသရေပျက်အောင်ပြောဆိုခြင်းတို့ကိုင်း၊ ခပ်သိမ်းသောမနာလိုခြင်းကိုင်း၊ သင်တို့မှပယ်ရှားကြလော့။–

၄း၃၂ အချင်းချင်းကျေးဇူးပြုခြင်း၊ သနားစုံမက်ခြင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်ကြောင့် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူသကဲ့သို့ အချင်းချင်း အပြစ်လွှတ်ခြင်းရှိကြလော့။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ထိုသို့ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ချစ်သားဖြစ်ကြသည်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်ကျင့်တော်မူသည် နည်းတူကျင့်ကြလော့။–

၅း၂ ခရစ်တော်သည် ငါတို့ကိုချစ်တော်မူသောအားဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ မွှေးကြိုင်သောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ဆက်ကပ်၍ ယဇ်ပူဇော်လျက်၊ ငါတို့အတွက် စွန့်တော်မူသည်နည်းတူ၊ သင်တို့သည် မေတ္တာတရား၌ကျင်လည်ကြလော့။

၅း၃ မတရားသောမေထုန်၌မှိုဝဲခြင်း၊ အမျိုးမျိုးသောကိလေသာညစ်ညူးခြင်း၊ လောဘလွန် ကျူးခြင်းအမှုတို့ကို သန့်ရှင်းသူတို့သည် ရှောင်သင့်သည် အတိုင်း၊ စကားဖြင့်မျှမဆက်ဆံကြနှင့်။–

၅း၄ မတော်မလျော်သော ညစ်ညူးပြက်ပြယ်ပြက်ယယ်သော စကားများကိုလည်းပယ်၍ ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်းစကားကိုသုံးကြလော့။–

၅း၅ မတရားသောမေထုန်၌မှိုဝဲသောသူ၊ ညစ်ညူးစွာပြုသောသူ၊ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်သောသူဖြစ်သော လောဘလွန်ကျူးသောသူ တစုံတယောက်မျှ ခရစ်တော်နှင့် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ၌ အမွေမခံရသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။–

၅း၆ လျှပ်ပေါ်သောစကားဖြင့် အဘယ်သူမျှ သင်တို့ကိုမလှည့်ဖြားစေနှင့်။ ထိုအမှုကြောင့် ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်သည် ငြင်းဆန်တတ်သော သူတို့အပေါ်သို့ သင့်ရောက်ပေ၏။–

၅း၇ ထိုကြောင့် သူတို့နှင့်ဆက်ဆံ၍ မကျင့်ကြနှင့်။–

၅း၈ အထက်ကာလ၌ သင်တို့သည် မှောင်မိုက်အတိဖြစ်ကြ၏။ ယခုမူကား၊ သခင်ဘုရား၌ အလင်းဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ အလင်း၏သားကဲ့သို့ ကျင့်နေကြလော့။–

၅း၉ အလင်းတော်၏အကျိုးမူကား၊ အလုံးစုံသောကောင်းမွန်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်း ဖြစ်သတည်း။–

၅း၁၀ သခင်ဘုရားနှစ်သက်တော်မူသောအရာသည် အဘယ်အရာဖြစ်သည်ကို သင်ကြလော့။–

၅း၁၁ အကျိုးမဲ့သောမှောင်မိုက်အမှုတို့နှင့်မဆက်ဆံသည်သာမက၊ ထိုအမှုတို့၏အပြစ်ကိုပြကြလော့–

၅း၁၂ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ပြုသောအမှုအရာတို့ကို စကားပြောကာမျှ၌ ညစ်ညူးခြင်းပါသေး၏။–

၅း၁၃ အပြစ်ထင်ရှားသောအရာရှိသမျှတို့သည် အလင်းဖြင့်ထင်ရှားကြ၏။ ထင်ရှားစေတတ်သော အရာရှိသမျှသည်လည်း အလင်းဖြစ်၏။–

၅း၁၄ ထိုကြောင့် အိပ်ပျော်သောသူနိုးလော့။ သေခြင်းမှထမြောက်လော့။ သို့ပြုလျှင် ခရစ်တော်သည် အလင်းကို သင့်အားပေးတော်မူမည်ဟုဆိုသတည်း။

၅း၁၅ ထိုကြောင့် ပညာမဲ့ကဲ့သို့မဟုတ်၊ ပညာရှိကဲ့သို့ စေ့စေ့မြဲမြဲကျင့်ဆောင်မည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့။–

၅း၁၆ ယခုနေ့ရက်ကာလတို့သည် ဆိုးယုတ်သောကြောင့် ကာလအချိန်ကိုရွေးနှုတ်ကြလော့။–

၅း၁၇ ထိုကြောင့်သတိမရှိသောသူမဖြစ်၊ သခင်ဘုရား၏အလိုတော်ရှိရာကို ပိုင်းခြား၍သိသောသူ ဖြစ်ကြလော့။–

၅း၁၈ လွန်ကျူးစေတတ်သောစပျစ်ရည်နှင့်ယစ်မူးခြင်းကိုရှောင်၍ ဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စုံလျက်ရှိကြလော့။–

၅း၁၉ ဆာလံသီချင်းမှစသော ဓမ္မသီချင်းအမျိုးမျိုးတို့ကိုအချင်းချင်းပြောဆိုဘတ်ရွတ်၍၊ နူးညွတ်သော စိတ်နှလုံးနှင့် သခင်ဘုရားရှေ့တော်၌ကျူး၍ သီချင်းဆိုကြလော့။–

၅း၂၀ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါ၏ဟု ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏နာမ တော်ကိုထောက်၍၊ ခမည်းတော်ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ ကာလ အစဉ်မပြတ်ဝန်ခံကြလော့။

၅း၂၁ ခရစ်တော်ကိုခန့်ညားသောအားဖြင့်၊ အချင်းချင်းတယောက်အောက်တယောက်ကိုယ် ကိုနှိမ့်ချလျက်နေကြလော့။–

၅း၂၂ အချင်းမိန်းမတို့၊ သခင်ဘုရား၏အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကို ဝန်ခံသကဲ့သို့၊ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံကြလော့။–

၅း၂၃ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည်အသင်းတော်၏အပေါ်မှာ ခေါင်းဖြစ်တော်မူ သကဲ့သို့၊ ယောက်ျားသည် မိမိခင်ပွန်း၏ အပေါ်မှာ ခေါင်း ဖြစ်၏။ခရစ်တော်သည်လည်း မိမိကိုယ်ကို ကယ်တင်သောသူဖြစ်တော်မူ၏။–

၅း၂၄ အသင်းတော်သည် ခရစ်တော်၏အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကိုဝန်ခံသကဲ့သို့၊ မိန်းမတို့လည်း ကိုယ်ခင်ပွန်း၏အုပ်စိုးခြင်းကို အရာရာ၌ဝန်ခံရကြမည်။–

၅း၂၅ အချင်းယောက်ျားတို့၊ ခရစ်တော်သည် အသင်းတော်ကိုချစ်တော်မူသကဲ့သို့၊ သင်တို့လည်း ကိုယ်ခင်ပွန်းကိုချစ်ကြလော့။–

၅း၂၆ ထိုအသင်းတော်သည် သန့်ရှင်းလျက် အပြစ်ကင်းလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အညစ်အကြေး

၅း၂၇ တင်ခြင်း၊ အရေတွန့်ခြင်းမှစသည်တို့နှင့် လွတ်လပ်သဖြင့်၊ အသရေတင့်တယ်လျက် ရှိသောအသင်းတော်ကို ခရစ်တော်သည်မိမိအား ဆက်သအံ့သောငှါ၊ နှုတ်ကပတ် တော်ရေ၌ဆေးကြောခြင်းအားဖြင့် စင်ကြယ်သန့်ရှင်းစေမည်အကြောင်း၊ ထိုအသင်းတော် အဘို့အလိုငှါ ကိုယ်ကိုကိုယ်စွန့်တော်မူ၏။–

၅း၂၈ ထိုနည်းတူ၊ ယောကျ်ားတို့သည် မိမိကိုယ်ကိုချစ်သကဲ့သို့ မိမိခင်ပွန်းတို့ကိုချစ်ရကြမည်။ ခင်ပွန်းကိုချစ်သောသူသည် ကိုယ်ကိုချစ်သောသူဖြစ်၏။–

၅း၂၉ ကိုယ်အသားကို မုန်းသောသူတယောက်မျှမရှိ။ ခရစ်တော်သည်အသင်းတော်ကို ကျွေးမွေးပြုစုတော်မူသကဲ့သို့၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် မိမိတို့အသားကို ကျွေးမွေးပြုစုတတ်ကြ၏။–

၅း၃၀ အကယ်စင်စစ်ငါတို့သည် သခင်ဘုရား၏အသားတော်၊ အရိုးတော်တို့အဝင်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏အင်္ဂါဖြစ်ကြ၏။–

၅း၃၁ ထိုအကြောင်းကြောင့် ယောကျ်ားသည် ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌မှီဝဲသဖြင့်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် တသားတကိုယ်တည်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။–

၅း၃၂ ဤအရာသည်အလွန်နက်နဲသောအရာဖြစ်ပေ၏။ ထိုသို့ငါဆိုသော်၊ ခရစ်တော်နှင့် အသင်းတော်ကို ရည်မှတ်၍ ဆိုသတည်း။–

၅း၃၃ သို့ရာတွင် သင်တို့သည် အသီးအသီးကိုယ်ကိုကိုယ်ချစ်သကဲ့သို့ ကိုယ်ခင်ပွန်းကိုချစ်ကြလော့။ မိန်းမသည်လည်း ကိုယ်ခင်ပွန်းကိုရိုသေခြင်း ရှိစေလော့။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ သားသမီးတို့၊ သခင်ဘုရား၏အလိုတော်နှင့်အညီ မိဘစကားကိုနားထောင်ကြလော့။ မိဘစကားကိုနားထောင်ခြင်းအမှုသည် တရားသောအမှုဖြစ်၏။–

၆း၂၊၃ မိဘကိုရိုသေစွာပြုလော့။ ဤပညတ်တော်ကား၊ သင်သည် ပြည်တော်၌ကောင်းစား၍ အသက်တာရှည်မည်အကြောင်းဟူ၍ ဂတိတော်နှင့်ဆိုင်သောပဌမပညတ်ဖြစ်၏။–

၆း၄ အဘတို့၊ ကိုယ်သားသမီးကို စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါမပြုကြနှင့်။ သခင်ဘုရား၏အလိုတော်နှင့်ညီသော ဆုံးမသွန်သင်ခြင်းကိုပြုလျက် ကျွေးမွေးကြလော့။

၆း၅ အစေခံကျွန်တို့၊ ခရစ်တော်၏စကားကိုနားထောင်သကဲ့သို့ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လျက်၊ စိတ်နှစ်ခွမရှိဘဲ လောကီသခင်၏စကားကိုနားထောင်ကြလော့။–

၆း၆ လူတို့၏စိတ်ကိုနှုးညွတ်စေသောသူကဲ့သို့ မျက်မှောက်၌သာနားထောင်သည်မဟုတ်၊ ခရစ်တော်၏ကျွန်ကဲ့သို့ စေတနာစိတ်နှင့် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကိုစောင့်၍၊–

၆း၇ လူ၏အစေကိုသာခံသကဲ့သို့မဟုတ်၊ သခင်ဘုရား၏အစေကိုခံသကဲ့သို့ ကြည်ညိုသောသဘောနှင့် အစေကိုခံကြလော့။–

၆း၈ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူမည်သည်ကား၊ ကျွန်ဖြစ်စေ၊ လူလွတ်ဖြစ်စေ၊ သခင်ဘုရား၏လက်တော်မှ အကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်ဟုသိမှတ်ကြလော့။–

၆း၉ သခင်တို့၊ ခြိမ်းချောက်ခြင်းကိုချုပ်တည်း၍၊ ကိုယ်ကျွန်တို့ကို ထိုနည်းတူပြုကြလော့။ သင်တို့၏သခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသည်ကိုငှင်း၊ ထိုသခင်သည်အဘယ် သူ၏မျက်နှာကို မှတ်တော်မမူသည်ကိုငှင်း သိမှတ်ကြလော့။

၆း၁၀ ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သခင်ဘုရားအားဖြင့်ငှင်း၊ တန်ခိုးတော် အရှိန်အားဖြင့်ငှင်း၊ ခိုင်ခံ့ခြင်းရှိကြလော့။–

၆း၁၁ မာရ်နတ်၏ပရိယာယ်တို့ကို ဆီးတားနိုင်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်ပြင်ဆင်တော်မူသော လက်နက်စုံကိုဝတ်ဆောင်ကြလော့။–

၆း၁၂ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် အသွေးအသားရှိသော ရန်သူတို့နှင့်ဆိုင်ပြိုင် တိုက်လှန်ရကြသည်မဟုတ်။ အထွဋ်အမြတ်တို့နှင့်ငှင်း၊ အာဏာစက်တို့နှင့်ငှင်း၊ လောကီမှောင်မိုက်၌ အစိုးတရပြုလုပ်သော မင်းတို့နှင့်ငှင်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်၌နေသောနတ်ဆိုးတို့နှင့်ငှင်း၊ ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်ရကြ၏။–

၆း၁၃ ထိုကြောင့်၊ ခဲယဉ်းဆိုးယုတ်သောနေ့ရက်ကာလ၌ ဆီးတားနိုင်သဖြင့်၊ ကိစ္စအလုံးစုံတို့ကို ပြီးစီး၍ခံရပ်နိုင်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်ပြင်ဆင်တော်မူသောလက်နက်စုံကိုယူဆောင်ကြလော့။–

၆း၁၄ သစ္စာတည်းဟူသောခါးပန်းကိုစည်းလျက်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီတည်းဟူသော ရင်အုပ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်လျက်၊–

၆း၁၅ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောပြောအံ့သောငှါ ပြင်ဆင်သောအဖြစ်တည်းဟူသော ခြေစွပ်ကိုစွပ်လျက်ခံရပ်ကြလော့။–

၆း၁၆ မာရ်နတ်ပစ်ခတ်သောမီးစက်လက်နက်ကို ကာသတ်နိုင်သော ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသောလွှားကိုလည်း ခပ်သိမ်းသောလက်နက်တို့အပေါ်မှာထပ်ဆင့်၍ ယူဆောင်ကြလော့။–

၆း၁၇ ကယ်တင်ခြင်းတည်းဟူသော သံခမောက်လုံးကိုငှင်း၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တည်းဟူသော ဝိညာဉ်တော်၏ထားကိုငှင်း ယူကြလော့။–

၆း၁၈ ကာလအစဉ် စိတ်နှလုံးပါလျက် ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်ဆုတောင်းကြလော့။ ထိုသို့ဆုတောင်းခြင်းငှါ အားမလျော့ဘဲလျက်၊ ငါမှစ၍သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့အဘို့ ဆုတောင်းလျက်စောင့်ရှောက်ကြလော့။–

၆း၁၉ ငါသည် ဧဝံဂေလိတရားကြောင့် သံကြိုးနှင့်ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံလျက်၊

၆း၂၀ သံတမန်အမှုကိုပြုရသည်ဖြစ်၍၊ ထိုတရား၏နက်နဲသောအရာကို ဘော်ပြခြင်းငှါ ငါသည် နှုတ်ကိုရဲရင့်စွာ ဖွင့်လှစ်ခြင်းအခွင့်ရှိမည် အကြောင်းကိုငှင်း၊ ထိုတရားကိုဟောပြောအပ်သည်နှင့်အညီ၊ ရဲရင့်စွာဟောပြောမည်အကြောင်းကိုငှင်း၊ ငါ့အဘို့လည်းဆုတောင်းကြလော့။

၆း၂၁ သင်တို့သည် ငါ၌ဖြစ်သောအကြောင်းအရာများကိုသိစေခြင်းငှါ၊ သခင်ဘုရားထံ၌ သစ္စာရှိသော ဆရာတည်းဟူသော ငါချစ်သောညီတုခိတ်သည် အလုံးစုံတို့ကို သင်တို့အားဘော်ပြလိမ့်မည်။–

၆း၂၂ သင်တို့သည် ငါတို့၏အကြောင်းအရာများကိုသိမည်အကြောင်းနှင့်၊ ထိုသူသည် သင်တို့စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေမည်အကြောင်း၊ ထိုသူကို သင်တို့ဆီသို့ငါစေလွှတ်၏။–

၆း၂၃ ညီအစ်ကိုတို့၌ငြိမ်သက်ခြင်းရှိပါစေသော။ ခမည်းတော်ဘုရားနှင့် သခင်ယေရှုခရစ်ပေးတော်မူသော ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိပါစေသော။–

၆း၂၄ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို အမှန်ချစ်သောသူအပေါင်းတို့၌ ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဧဖက်သြဝါဒစာပြီး၏။

ဖိလိပ္ပိသြဝါဒစာ။
PHILIPPIANS.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄

ဖိလိပ္ပိသြဝါဒစာ။
PHILIPPIANS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ယေရှုခရစ်၏ကျွန်ဖြစ်သော ပေါလုနှင့်တိမောသေသည်၊ ဖိလိပ္ပိမြို့၌ရှိသော သင်းအုပ်တို့နှင့် သင်းထောက်တို့မှစ၍ ယေရှုခရစ်၏ သန့်ရှင်းသူ
အပေါင်းတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။–
၁း၂ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။
၁း၃ ငါသည် ဆုတောင်းပဌနာပြုသောအခါခါ၊
၁း၄ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် သင်တို့ရှိသမျှအဘို့ကို အစဉ် ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက်၊ သင်တို့ကို အောက်မေ့သောအခါခါ၊
၁း၅ သင်တို့သည် ရှေ့ဦးစွာသောနေ့ရက်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် ဧဝံဂေလိတရားကို ဆက်ဆံ၍ ခံစားကြောင်းကို ငါထောက်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏
ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါ၏။–
၁း၆ သင်တို့တွင် ကောင်းသောအမှုကိုပြုစပြုတော်မူသောသူသည်၊ ယေရှုခရစ်၏နေ့ရက်တိုင်အောင် ပြီးစီးလျက် ပြုတော်မူမည်ဟု ငါသဘောကျ၏။–
၁း၇ ရှိသမျှသောသင်တို့၏အမှုအရာ၌ ဤသို့ငါယူအပ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါခံရသောကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့အပေါင်းသည် ဆက်ဆံကြသည်ဖြစ်၍၊
ငါသည် အကျဉ်းခံရသော်၎င်း၊ ဧဝံဂေလိတရားဘက်၌ သက်သေခံ၍ ထိုတရားကိုတည်စေသော်၎င်း၊ သင်တို့ကိုအောက်မေ့၏။–
၁း၈ ငါသည် သင်တို့အပေါင်းကို ယေရှုခရစ်၏မေတ္တာကရုဏာနှင့် အဘယ်မျှလောက်လွမ်းသည်ဟု ဘုရားသခင်သည် ငါ့သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။–
၁း၉ ငါသည် အဘယ်သို့ဆုတောင်းသနည်းဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ခြားနားသောအရာတို့ကို ပိုင်းခြားစေခြင်းငှါ ဉာဏ်ပညာအမျိုးမျိုးရှိလျက်၊–
၁း၁၀ မေတ္တာပါရမီတိုးပွါး၍ ပြည့်စုံမည်အကြောင်းကို၎င်း၊–
၁း၁၁ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေတတ်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်း အကျင့်နှင့် သင်တို့သည် ပြည့်စုံ၍
ခရစ်တော်၏နေ့ရက်တိုင် အောင်စိတ်ကြည်ဖြူလျက်၊ တိမ်းလဲခြင်းအမှုနှင့် ကင်းလွတ်လျက်ရှိမည်အကြောင်းကို၎င်း၊ ငါဆုတောင်းပဌနာပြု၏။
၁း၁၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါ၌ရောက်သော အမှုအရာတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားကို မမြစ်တားသည်သာမက၊ ပြုစုရာဖြစ်သည်ဟု သင်တို့သိစေခြင်းငှါ
ငါအလိုရှိ၏။–
၁း၁၃ ထိုသို့သောအားဖြင့် ခရစ်တော်ကြောင့် ငါခံရသော ချည်နှောင်ခြင်းအမှုအရာသည်၊ နန်းတော်၌ အနှံ့အပြားထင်ရှားသည်သာမက၊ ခပ်သိမ်း
သောအရပ်၌ ထင်ရှား၏။–
၁း၁၄ သခင်ဘုရား၌ ညီအစ်ကိုအများတို့သည် ငါခံရသောချည်နှောင်ခြင်းကြောင့် ယုံမှားသောစိတ်နှင့် ကင်းလွတ်၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိဘဲ၊
နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို သာ၍ဟောပြောဝံ့ကြ၏။–
၁း၁၅ လူအချို့တို့သည် ငြူစူရန်တွေ့ချင်သော သဘောနှင့် ခရစ်တော်၏တရားကို ဟောပြောကြ၏။ အချို့တို့သည် စေတနာစိတ်နှင့် ဟောပြောကြ၏။–
၁း၁၆ ငါသည် ဧဝံဂေလိတရားကိုထောက်မဘို့ရာ ခန့်ထားသောသူဖြစ်ကြောင်းကို ဤသူတို့သည်သိ၍ ခရစ်တော်၏တရားကို မေတ္တာစိတ်နှင့် ဟော
ပြောကြ၏။–
၁း၁၇ ထိုသူတို့သည် ကြည်ဖြူသောစိတ်မရှိ၊ ချည်နှောင်ခြင်းကို ငါခံရသည့်တွင် သာ၍ဆင်းရဲစေမည်ဟု အကြံရှိ၍၊ ရန်တွေ့ချင်သောစိတ်နှင့်
ဟောပြောကြ၏။
၁း၁၈ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့နည်း။ လျို့ဝှက်၍ဟောပြောသည်ဖြစ်စေ၊ သစ္စာရှိ၍ဟောပြောသည်ဖြစ်စေ၊ အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ဟောပြောသည်ဖြစ်စေ၊
ခရစ်တော်၏တရားကို ဟောပြောခြင်းရှိ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါသည် ယခုဝမ်းမြောက်၏။ နောင်၌လည်း ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။–
၁း၁၉ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊
၁း၂၀ ငါသည် အလျှင်းရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ၊ ရဲရင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍ အသက်ရှင်သည်ဖြစ်စေ၊ သေသည်ဖြစ်စေ၊ ငါ့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ခရစ်တော်သည်
အစဉ်မပြတ် ဂုဏ်အသရေထင်ရှားတော်မူသကဲ့သို့၊ ယခုပင် ထင်ရှားတော်မူမည်ဟု ငါမြော်လင့်အားကြီး၍ တောင့်တသည်နှင့်အညီ သင်တို့
ဆုတောင်းသဖြင့်၎င်း၊ ယေရှုခရစ်၏ဝိညာဉ်တော်မစသဖြင့်၎င်း၊ ဤအကြောင်းအရာသည် ငါ့ကိုကယ်တင်သောအကြောင်း အရာဖြစ်မည်ဟု
ငါသိ၏။–
၁း၂၁ ငါအသက်ရှင်သည်အရာမှာ ခရစ်တော်ဖြစ်၏။ သေလျှင်မူကား၊ သာ၍အကျိုးရှိ၏။–
၁း၂၂ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌ငါသည် အသက်ရှင်လျှင်၊ ငါပြုသောအမှု၏အကျိုးကား ထိုသို့သောအကျိုးဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အဘယ်အကျိုးကိုရွေးယူရမည်ဟု
ငါမသိ။–
၁း၂၃ ထိုအကျိုးနှစ်ပါး၏အကြား၌ ငါသည် ယခုကျဉ်းမြောင်းစွာနေရ၏။ စုတေ၍ ခရစ်တော်နှင့်အတူနေခြင်းငှါ တောင့်တလိုချင်သောစိတ်ရှိ၏။
သာ၍ အလွန်ထူးမြတ်သောအကျိုးဖြစ်၏။–
၁း၂၄ သို့သော်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာ၌နေရလျှင် သင်တို့၌ သာ၍အကျိုးရှိလိမ့်မည်။–
၁း၂၅ ထိုသို့ရှိလိမ့်မည်ဟု ယုံမှားခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍၊
၁း၂၆ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါတဖန် ရောက်လာသောအားဖြင့်၊ သင်တို့သည် ယေရှုခရစ်ကိုအမှီပြု၍ ငါ့အတွက်ကြောင့် သာ၍ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိစေခြင်း
ငှါ၊ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ တိုးပွါးဝမ်းမြောက်မည်အကြောင်း၊ ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌နေ၍ သင်တို့ရှိသမျှနှင့် ပေါင်းဘော်ရမည်ဟု ငါသိ၏။
၁း၂၇ သင်တို့သည် ရန်သူများကြောင့် အလျှင်းမကြောက်ရွံ့ မတုန်လှုပ်ဘဲ၊ တပါးတည်းသောစိတ်ဝိညာဉ်၌ တည်၍၊ ဧဝံဂေလိတရားနှင့်ဆိုင်သော
ယုံကြည်ခြင်းအဘို့အလိုငှါ တညီတညွတ်တည်း ကြိုးစားအား ထုတ်ကြသည်အကြောင်းအရာကို ငါရောက်လျှင် သင်တို့နှင့် မျက်မှောက်

တွေ့သည်ဖြစ်စေ၊ ကွာလျက် နေသည်ဖြစ်စေ၊ ငါကြားသိရပါမည်အကြောင်း၊ ခရစ်တော်၏ဧဝံဂေလိတရားနှင့် အထိုက်အလျောက် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်များကိုပြု၍သာ နေကြလော့။–

၁း၂၈ ထိုသို့ ရန်သူများကြောင့် အလျှင်းမကြောက်ရွံ့၊ မတုန်လှုပ်သောအကြောင်းအရာသည်၊ သူတို့၌ ပျက်စီးခြင်း၏နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသောအားဖြင့် သင်တို့၌ကား၊ ကယ်တင်ခြင်း၏နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်၏။–

၁း၂၉ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် အထက်ကမြင်သည်အတိုင်း၊ ယခုလည်း ကြားသည်အတိုင်း ငါခံရသော တိုက်လှန်ခြင်းကို ခံရသည်နည်းတူ၊ သင်တို့သည် ခံရကြသည်ဖြစ်၍၊ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်း အခွင့်မှတပါး၊ ခရစ်တော်အတွက်ကြောင့် ဆင်းရဲခံရခြင်းအခွင့်ကို ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ရကြ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ထိုကြောင့် ခရစ်တော်၌ သက်သာခြင်း၊ မေတ္တာနှင့်စပ်ဆိုင်သော ချမ်းသာခြင်း၊ ဝိညာဉ်တော်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်း၊ သနားစုံမက်ခြင်းတည်းဟူသော အရာတစုံတခုရှိလျှင်၊–

၂း၂ သင်တို့သည် အချင်းချင်းချစ်ကြ၍၊ စိတ်မကွဲပြားဘဲ တလုံးတဝတည်း ကြံစည်ခြင်းနှင့်တကွ၊ သဘောတညီတညွတ်တည်း ရှိသောအားဖြင့်၊ ငါဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်းကို စုံလင်စေကြလော့။–

၂း၃ ရန်တွေ့လိုသောစိတ်၊ အချည်းနှီးကျော်စောကီတ္တိကို တပ်မက်သောစိတ်ရှိ၍ အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုကြနှင့်။ သူတပါးသည် ကိုယ်ထက်သာ၍ ကောင်းမြတ်သည်ဟု နှိမ့်ချသောစိတ်ရှိ၍ တယောက်ကို တယောက်ထင်မှတ်ကြလော့။–

၂း၄ ကိုယ်အမှုအရာကိုသာ မရှုမမှတ်ဘဲ၊ သူ့အမှုအရာကို အချင်းချင်းရှုမှတ်ကြလော့။–

၂း၅ ယေရှုခရစ်၌ရှိသော ထိုစိတ်သဘောကို သင်တို့၌လည်း ရှိစေကြလော့။–

၂း၆ ထိုသခင်သည် ဘုရားသခင်၏သဏ္ဌာန်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်နှင့် ပြိုင်သောအမှုကို လုယူခြင်းအမှုဟူ၍ မထင်မမှတ်လျက်ပင်၊–

၂း၇ မိမိအသရေကိုစွန့်၍ အစေခံကျွန်၏သဏ္ဌာန်ကိုယူဆောင်လျက်၊ လူကဲ့သို့သောအဖြစ်၌ ဘွားမြင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။–

၂း၈ ထိုသို့ လူ၏ဂုဏ်အင်္ဂါလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ အသေခံခြင်းသာမဟုတ်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံခြင်းတိုင်အောင် အစေကျွန်ခံ၍ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချတော်မူ၏။–

၂း၉ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကို အလွန်ချီးမြှောက်၍ ဘွဲ့နာမတကာတို့ထက် ကြီးမြတ်သောဘွဲ့နာမကို ပေးသနားတော်မူ၏။–

၂း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်သတ္တဝါ၊ မြေကြီးသတ္တဝါ၊ မြေကြီးအောက်၌ရှိသော သတ္တဝါတည်းဟူသော ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည် ယေရှု၏ဘွဲ့နာမတော်ကို ဒူးထောက်၍၊–

၂း၁၁ ယေရှုခရစ်သည် သခင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု နှုတ်နှင့်ဝန်ခံသဖြင့်၊ ခမည်းတော်ဘုရား၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေကြမည် အကြောင်းတည်း။

၂း၁၂ သို့ဖြစ်၍ ငါချစ်သူတို့၊ သင်တို့သည် ငါ့မျက်မှောက်၌ နားထောင်သည်သာမက၊ မျက်ကွယ်၌လည်း အစဉ်နားထောင်ကြသည်နှင့်အညီ၊ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်သောစိတ်နှင့်၊ ကိုယ်ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါ ကိုယ်တိုင်ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။–

၂း၁၃ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် အလိုရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ အကျင့်ကျင့်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့အထဲ၌ စေတနာတော်အားဖြင့် ပြုပြင်တော်မူသောသူကား ဘုရားသခင်ပေတည်း။–

၂း၁၄ သင်တို့သည် ပြုလေသမျှတို့၌ မြည်တမ်းခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိဘဲ ပြုကြလော့။–

၂း၁၅ သို့ပြုလျှင် အပြစ်တင်ခွင့်မရှိ၊ အဘယ်သူကိုမျှ မပြစ်မှားဘဲနေ၍၊

၂း၁၆ မဖြောင့်မမှန် ဖောက်ပြန်သောလူမျိုးအထဲ၌ အဘယ်အပြစ်မျှမပါသော ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြလိမ့် မည်။ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုပြသ၍၊ စကြဝဠာ၌ နေ၊ လ၊ ကြယ် နက္ခတ်ကဲ့သို့ ထိုလူမျိုးအထဲ၌ ထွန်းလင်းကြ၏။ သို့ပြုလျှင် ငါသည် အကျိုးမရှိဘဲလျက် ပြေးသည် မဟုတ်၊ အကျိုးမရှိဘဲလျက် ကြိုးစားအားထုတ်သည်မဟုတ်ကြောင်းကို ငါထောက်၍ ခရစ်တော်၏ နေ့ရက်၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။

၂း၁၇ ထိုမျှမက၊ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို တင်လှူပူဇော်သော ယဇ်အပေါ်မှာ ငါ့ကိုလောင်းသော်လည်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့ရှိသမျှနှင့်အတူ ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။–

၂း၁၈ ထိုနည်းတူ သင်တို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ငါနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။–

၂း၁၉ သင်တို့အကြောင်းအရာများကို ငါသိ၍ စိတ်သက်သာခြင်းငှါ၊ တိမောသေကို သင်တို့ရှိရာသို့ များမကြာ စေလွှတ်မည်အကြောင်း၊ သခင်ယေရှုခရစ်၌ ငါမှီဝဲခြင်းရှိ၏။–

၂း၂၀ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် သင်တို့အကျိုးကို ကြည့်ရှုချင်သောစေတနာစိတ်ရှိသကဲ့သို့ စိတ်သဘောတူသောသူတယောက်မျှ ငါတို့၌မရှိ။–

၂း၂၁ လူခပ်သိမ်းတို့သည် ယေရှုခရစ်၏အကျိုးကိုမရှာ၊ ကိုယ်အကျိုးကိုသာရှာကြ၏။–

၂း၂၂ သို့သော်လည်း သားသည် အဘနှင့်အတူဆောင်ရွက်သကဲ့သို့၊ သူသည် ငါနှင့်အတူ ဧဝံဂေလိတရားအမှုကို အမှန်ဆောင်ရွက်သည်ဟု သူ့ပြုသောသက်သေကို သင်တို့သိကြ၏။–

၂း၂၃ ထိုကြောင့် ငါ၌ အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ဟု ငါသိသောအခါ၊ သူ့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ ချက်ခြင်းစေလွှတ်မည်ဟု ကြံစည်မြော်လင့်လျက် ငါနေ၏။–

၂း၂၄ ထိုမျှမက၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် သင်တို့ရှိရာသို့ များမကြာလာမည်ဟု သခင်ဘုရားအားဖြင့် ယုံမှတ်စွဲလမ်းသော စိတ်ရှိ၏။

၂း၂၅ သို့သော်လည်း ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ စစ်တိုက်ခြင်းအမှု၌ ငါ၏အပေါင်းအဘော်၊ ငါ့ကိုပြုစုသောသူ တည်းဟူသော သင်တို့တမန်၊ ငါ့ညီဧပေဖြောဒိတ်ကို သင်တို့ရှိရာသို့ ယခုစေလွှတ်သင့်သည်ဟု ငါထင်မှတ်၏။–

၂း၂၆ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် နာကြောင်းကို သင်တို့ကြားသိသောကြောင့်၊ သူသည် သင်တို့အပေါင်းကို လွမ်းဆွတ်၍ စိတ်မသာလျက်နေ၏။–

၂း၂၇ သူသည် သေလုအောင်နာသည်မှန်၏။ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုသနားတော်မူ၏။ သူ့ကိုသာ သနားတော်မူသည်မဟုတ်။ ငါ၌ ဝမ်းနည်းခြင်း အဆင့်ဆင့်အထပ်ထပ်မရှိစေခြင်းငှါ၊ ငါ့ကိုလည်း သနားတော်မူ၏။–

၂း၂၈ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သူ့ကို တဖန်တွေ့မြင်၍ ဝမ်းမြောက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါသည်လည်း သက်သာခြင်းငှါ၎င်း၊ သူ့ကို သာ၍ကြိုးစားသည်နှင့် ငါစေလွှတ်၏။–
၂း၂၉ သို့ဖြစ်၍ သခင်ဘုရားကိုထောက်လျက်၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် သူ့ကိုလက်ခံကြလော့။ ထိုသို့သောသူတို့ကို ရိုသေလေးမြတ်ကြလော့။–
၂း၃၀ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုပြုစု၍ မပြည့်စုံသေးသောဝတ်ကို သူသည် ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်စား၍ ခရစ်တော်၏ အမှုကြောင့် သေခြင်းသို့ရောက်လုနီးပြီ။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ကြွင်းသေးသော စကားဟူမူကား၊ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သခင်ဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။ အထပ်ထပ် ငါရေးလိုက်သော်လည်း ပင်ပန်းခြင်း မရှိ။ သင်တို့မူကား လုံခြုံခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။–
၃း၂ ခွေးတို့ကိုရှောင်ကြလော့။ မကောင်းသော အကျင့်ကိုကျင့်သောသူတို့ကို ရှောင်ကြလော့။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံယောင်ဆောင်သောသူတို့ကို ရှောင်ကြလော့။–
၃း၃ ငါတို့သည် စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်၍၊ ဇာတိ၌ ကိုးစားခြင်းမရှိဘဲ၊ ယေရှုခရစ်၌သာ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်သောသူဖြစ်၍၊ မှန်သော အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူဖြစ်ကြ၏။–
၃း၄ သို့သော်လည်း ငါဖြစ်လျှင် ဇာတိ၌ ကိုးစားစရာအကြောင်းရှိ၏။ အခြားသူမည်သည်ကား၊ ဇာတိ၌ ကိုးစားစရာအကြောင်းရှိသည်ဟုထင်လျှင်၊ ငါမူကား သာ၍ရှိ၏။–
၃း၅ ငါသည် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံရ၏။ ဣသရေလအမျိုး၊ ဗယ်္ယာမိန်အနွယ်ဖြစ်၏။ ဟေဗြဲလူမှ ဆင်းသက်သော ဟေဗြဲလူစစ်ဖြစ်၏။ တရားအားဖြင့် ဖာရိရှဲဖြစ်၏။–
၃း၆ စိတ်အားကြီးခြင်းကိုမေးသော်၊ ငါသည် အသင်းတော်ကိုညှဉ်းဆဲသောသူဖြစ်၏။ ပညတ်တရားအားဖြင့် ရသော ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုမေးပြန်သော်၊ ငါသည် အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်သောသူဖြစ်၏။–
၃း၇ သို့သော်လည်း ငါ၏အကျိုးစီးပွါးကိုပြုစုသော အရာရှိသမျှတို့ကို ရှုံးစေသောအရာကဲ့သို့ ခရစ်တော်ကြောင့် ငါထင်မှတ်၏။–
၃း၈ ထိုမျှမက ငါ၏
၃း၉ သခင်ယေရှုခရစ်ကို သိသောပညာသည် အဘယ်မျှလောက်မြတ်သည်ကိုထောက်၍၊
၃း၁၀ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ရှုံးစေသောအရာကဲ့သို့ ငါထင်မှတ်၏။–
၃း၁၁ ထိုသခင်ကြောင့် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို အရှုံးခံရပြီ။ သေခြင်းမှထမြောက်သောအခွင့်ကို ငါရနိုင်ကောင်းလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် အသေခံတော်မူသည်နည်းတူ၊ ငါသည်လည်း အသေခံ၍ ထိုသခင်ကို၎င်း၊ ထမြောက်တော်မူခြင်း၏တန်ခိုးကို၎င်း၊ ဆင်းရဲခံတော်မူခြင်းကိုဆက်ဆံ၍ ခံခြင်းကို၎င်း၊ သိကျွမ်းခြင်းငှါ၊ ပညတ်တရားအားဖြင့်ရသော ကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုမကိုးစားဘဲ၊ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ရသော ဖြောင့်မတ်ခြင်းတည်းဟူသော ယုံကြည်ခြင်းအတွက်ကြောင့် ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ကိုးစားသဖြင့်၊ ခရစ်တော်ကို အမြတ်ရ၍ ထိုသခင်၌ တည်ပါမည်အကြောင်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့က မစင်ကဲ့သို့ငါထင်မှတ်၏။–
၃း၁၂ ထိုသို့ဆိုသော် အကျိုးကိုခံရပြီ၊ စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်ရပြီဟု ငါမဆိုလို၊ အကြင်အကျိုးကိုပေးခြင်းငှါ ခရစ်တော်သည် ငါ့ကို ကိုင်ဘမ်းတော်မူ၏၊ ထိုအကျိုးကိုကိုင်မိခြင်းငှါ ငါပြေး၍ လိုက်သေး၏။
၃း၁၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါကိုင်မိပြီဟု ကိုယ်ကိုကိုယ် မထင်သော်လည်း၊ ငါပြုသောအမှုတခုဟူမူကား၊ နောက်ကျသောအရာတို့ကိုမမှတ်ဘဲ၊ ရှေ့၌ရှိသော အရာတို့ကို လှမ်းကမ်း၍၊–
၃း၁၄ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် အထက်အရပ်မှခေါ်တော်မူခြင်းနှင့် ဆိုင်သောဆုကိုရခြင်းငှါ၊ ပန်းတုံးတိုင်သို့ ငါလိုက်ပြေး၏။–
၃း၁၅ ထိုကြောင့် စုံလင်သောသူရှိသမျှတို့သည် ဤသို့သောသဘောကို စွဲလမ်းရကြမည်။ သင်တို့သည် တစုံတခုသောအရာ၌ သဘောခြားနားလျှင်၊ ထိုအရာကိုပင် ဘုရားသခင်ဘော်ပြတော်မူလိမ့်မည်။–
၃း၁၆ သို့မဟုတ်သော်လည်း၊ ယခုမှီသမျှအတိုင်း တနည်းတည်းကျင့်၍ တသဘောတည်းရှိရကြမည်။–
၃း၁၇ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါကျင့်သည်နည်းတူ သင်တို့သည် တညီတညွတ်တည်းကျင့်ကြလော့။ ငါတို့ပေးသော ပုံသက်သေနှင့်အညီ ကျင့်သောသူတို့ကိုလည်း ရှုမှတ်ကြလော့။–
၃း၁၈ အကြောင်းမူကား၊ အထက်အဖန်ဖန် ငါပြော၍၊ ယခုပင် မျက်ရည်ကျလျက်နှင့်ပြောသည်အတိုင်း၊ ခရစ်တော်၏လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ရန်ဘက်ပြု၍ ကျင့်သောသူအများရှိကြ၏။–
၃း၁၉ ထိုသူတို့သည် ပျက်စီးခြင်း၌ လမ်းဆုံးတတ်ကြ၏။ သူတို့၏ဘုရားမူကား၊ မိမိတို့ဝမ်းပေတည်း။ မိမိတို့ ရှက်ကြောက်ဘွယ်သောအကျင့်၌သာ မိမိတို့ဝါကြွားကြ၏။ လောကီအရာတို့ကိုသာ စိတ်စွဲလမ်းခြင်း ရှိကြ၏။–
၃း၂၀ ငါတို့ကျင့်သောအကျင့်မူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံနှင့်စပ်ဆိုင်လျက်ရှိ၏။ ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင်ယေရှုခရစ်သည် ကောင်းကင်ဘုံမှ ကြွလာတော်မူမည်ဟု ငါတို့သည် မြော်လင့်လျက် နေကြ၏။–
၃း၂၁ ထိုသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာကိုပင် မိမိအောက်၌ နှိမ့်ချနိုင်တော်မူသော ပြုပြင်အားထုတ်ခြင်း အားဖြင့် ယုတ်ညံ့သော ငါတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာကိုပင်၊ ဘုန်းအသရေနှင့်ပြည့်စုံသော ကိုယ်ခန္ဓာတော်၏ နည်းတူဖြစ်စေခြင်းငှါ အသစ်ပြင်ဆင်တော်မူလတံ့။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ထိုကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း၊ ငါ့ဦးရစ်သရဖူတည်းဟူသော ငါချစ်၍ အလွန်လွမ်းသော ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း သခင်ဘုရား၌ တည်နေကြလော့၊ ငါ့ချစ်သူတို့။

၄း၂ ဧဝေါဒိနှင့် သုန္တုတ်တို့သည် သခင်ဘုရား၌ သဘောတညီတညွတ်တည်း ဖြစ်ရကြ မည်အကြောင်းကို ငါတောင်းပန်သွေးဆောင်ပါ၏။–

၄း၃ အချင်းငါ့လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်စစ်၊ သင့်ကိုလည်း ငါတောင်းပန်၏။ ငါနှင့် ကလေမင်မှစ၍ အသက်စာရင်းဝင်သော အခြားသော ငါ၏လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်တို့နှင့်အတူ၊ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောသောအမှု၌ ကူညီ၍ ကြိုးစားအားထုတ်သောမိန်းမတို့ကို မစထောက်ပံ့ပါလော့။

၄း၄ သခင်ဘုရား၌ အစဉ်မပြတ် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။ တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ –

၄း၅ လူအပေါင်းတို့ရှေ့၌ သင်တို့၏ဖြည်းညှင်းခြင်းသဘောကို ထင်ရှားစေကြလော့။ သခင်ဘုရားသည် အနီးအပါး၌ရှိတော်မူ၏။–

၄း၆ အဘယ်အမှုကိုမျှ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိဘဲ အရာရာ၌ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းနှင့်တကွ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာ ပြုသောအားဖြင့်၊ သင်တို့တောင်းပန်လိုသောအရာများတို့ကို ဘုရားသခင်အား ကြားလျှောက်ကြ လော့။–

၄း၇ ထိုသို့ပြုလျှင် အဘယ်သူမျှ ကြံ၍မမှီနိုင်သော ဘုရားသခင်၏ငြိမ်သက်ခြင်းသည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သင်တို့၏စိတ်နှလုံးတို့ကို စောင့်မလိမ့်မည်။

၄း၈ ကြွင်းသေးသော စကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သမ္မာတရားနှင့်ဆိုင်သောအကျင့်၊ လျောက်ပတ် သောအကျင့်၊ ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်၊ စင်ကြယ်သောအကျင့်၊ သူတပါးနှစ်သက်ဘွယ်သောအကျင့်၊ ချီးမွမ်းဘွယ်သောအကျင့်ရှိသမျှတို့ကိုင်း၊ ပါရမီတပါးပါးကောင်းသော သိတင်းတပါးပါးနှင့်ဆိုင်သော အကျင့်တို့ကိုင်း၊ နှလုံးသွင်းကြလော့။–

၄း၉ သင်တို့သည် အထက်ကသင်ယူ၍ ငါ၌ ကြားမြင်ခဲ့ပြီးသမျှတို့ကို ကျင့်ကြလော့။ ထိုသို့ကျင့်လျှင်၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၏အရှင် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့နှင့်အတူရှိတော်မူလိမ့်မည်။

၄း၁၀ ယခု၌လည်း သင်တို့သည် ငါ့ကို ကြည့်ရှုပြုစုချင်သောစေတနာစိတ်နှင့် ပြည့်စုံပြန်သည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် သခင်ဘုရား၌ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ထိုစေတနာစိတ်သည် အထက်ကရှိသော်လည်း ပြုစုရသောအခွင့်မရှိပြီ။–

၄း၁၁ ထိုသို့ ငါဆိုသော်၊ ကိုယ်တိုင် ဆင်းရဲခြင်းကိုရည်မှတ်၍ ဆိုသည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တွေ့ကြုံသမျှသော အခြင်းအရာတို့၌ ရောင့်ရဲသောစိတ်ရှိအံ့သောငှါ သင်မိပြီ။–

၄း၁၂ ရှုတ်ချခြင်းကိုင်း၊ ကြွယ်ဝခြင်းကိုင်း ခံတတ်၏။ ဝစွာစားခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်း၊ စည်းစိမ်ရှိခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့ကို ခံရအံ့သောငှါ၊ အရပ်ရပ်တို့တွင် အရာရာ၌သင်မိပြီ။–

၄း၁၃ ငါ့ကို ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူသော ခရစ်တော်အားဖြင့် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို ငါတတ်စွမ်းနိုင်၏။–

၄း၁၄ သို့သော်လည်း ဆင်းရဲဒုက္ခကို ငါခံရစဉ်အခါ၊ သင်တို့သည် ငါနှင့်ဆက်ဆံသောအားဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ ပြုကြပြီ။–

၄း၁၅ အချင်းဖိလိပ္ပိမြို့သားတို့၊ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောစပြု၍၊ မာကေဒေါနိပြည်မှ ငါထွက်ဆဲရှိသောအခါ အလှူလှူခြင်း၊ အလှူခံခြင်းအမှု၌၊ သင်တို့မှတပါး အဘယ်အသင်းတော်မျှ ငါနှင့်မဆက်ဆံကြ။–

၄း၁၆ သက်သာလောနိတ်မြို့၌ ငါရှိစဉ်ပင်၊ ငါလိုသောအရာကို သင်တို့သည် နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ပေးလိုက်ကြ၏။–

၄း၁၇ ထိုသို့ ငါဆိုသော်၊ အလှူကိုရှာသည်မဟုတ်၊ သင်တို့၌ ကြွယ်ဝသောအကျိုးကိုရှာ၏။–

၄း၁၈ ယခုအခါ အရာရာ၌ ငါရတတ်၏။ ဥစ္စာကြွယ်ဝ၏။ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ဘုရားသခင် နှစ်သက်အားရတော်မူသော ယဇ်တည်းဟူသော သင်တို့ပေးလိုက်သောအရာတို့ကို ပေဖြောဒိတ်လက်မှ ငါခံရသည်ဖြစ်၍ ကြွယ်ဝလျက်ရှိ၏။–

၄း၁၉ ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ဘုန်းအာနုဘော်၌ စံပယ်တော်မူသော စည်းစိမ်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်တို့ အလိုရှိသမျှတို့ကို ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ပြည့်စုံစေတော်မူလိမ့်မည်။–

၄း၂၀ ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၄း၂၁ ယေရှုခရစ်၌ ရှိသော သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။–

၄း၂၂ ငါနှင့်အတူရှိသော ညီအစ်ကိုမှစ၍ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ ကဲသာဘုရင်၏နန်းတော်၌နေသော သန့်ရှင်းသူတို့သည် အထူးသဖြင့် နှုတ်ဆက်ကြ၏။

၄း၂၃ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အပေါင်း၌ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဖိလိပ္ပိသြဝါဒစာပြီး၏။

ကောလောသဲသြဝါဒစာ။

COLOSSIANS.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄

ကောလောသဲဩဝါဒစာ။

COLOSSIANS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အားဖြင့် ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုနှင့် ငါ့ညီတိမောသေသည်၊–
၁း၂ ကောလောသဲမြို့၌နေသော သန့်ရှင်းသူတည်းဟူသော၊ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်သော ညီအစ်ကိုတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်
ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။
၁း၃ သင်တို့သည် ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်၍၊
၁း၄ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကို ချစ်ကြသည်ဟု ငါတို့သည် ကြားသဖြင့်၄င်း၊
၁း၅ သမ္မာတရားတည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကို သင်တို့သည် အထက်ကကြားသိကြသည်အတိုင်း၊ သင်တို့အဘို့ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သိုထားသော
မြော်လင့်ရာကိုထောက်သဖြင့်၄င်း၊ သင်တို့အဘို့ အစဉ်မပြတ်ဆုတောင်း၍၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏
ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။–
၁း၆ ထိုတရားသည် လောကီနိုင်ငံတရှောက်လုံးကို နှံ့ပြားသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့ရှိရာသို့ရောက်ခဲ့ပြီ။ သင်တို့၌ အသီးသီးခြင်း၊ တိုးပွါးခြင်းကို
ပြုသည်နည်းတူ အရပ်ရပ်၌ပင် ပြုတတ်၏။–
၁း၇ သင်တို့အမှုကို စောင့်၍၊ ခရစ်တော်ထံ၌ သစ္စာရှိသော ဆရာတည်းဟူသော ငါတို့ချစ်သောကျွန်ချင်း ပေဖြသည် သင်တို့ကိုသွန်သင်သည်အတိုင်း
သင်တို့သည် ကြား၍၊ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို မှန်ကန်စွာဝန်ခံသောနေ့မှစ၍ ထိုသို့သောအကျိုးရှိ၏။–
၁း၈ သင်တို့၌ရှိသော ဝိညာဉ်ပကတိမေတ္တာကို ပေဖြသည် ငါတို့အား ပြခဲ့ပြီ။
၁း၉ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ကြားရသည်နေ့မှစ၍၊
၁း၁၀ သင်တို့အဘို့အလိုငှါ အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက်နေကြ၏။
၁း၁၁ ဆုတောင်းသောအချက်ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ကောင်းသောအကျင့်အမျိုးမျိုးတည်းဟူသော အသီးကိုသီးခြင်း၊ ဘုရားသခင်ကို သိသော
ဉာဏ်တိုးပွါးခြင်းရှိသဖြင့်၄င်း၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် အရာရာ၌သည်းခံခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်းအလိုငှါ၊ ဘုန်းကြီးသောတန်ခိုးတော်အတိုင်း
ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၄င်း၊ ခမည်းတော်ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းလျက်၊ သခင်ဘုရားနှင့် ထိုက်လျောက်စွာကျင့်၍ အရာရာ၌ နှစ်သက်
တော်မူစေခြင်းငှါ၊ ပညာအမျိုးမျိုး၊ ဓမ္မဉာဏ်အမျိုးမျိုးအားဖြင့် အလိုတော်ကို အကုန်အစင်နားလည်ပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။–
၁း၁၂ အလင်း၌နေသော သန့်ရှင်းသူတို့၏အမွေကို ငါတို့သည် ဆက်ဆံဝင်စားထိုက်မည်အကြောင်း ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။–
၁း၁၃ မှောင်မိုက်တန်ခိုးမှလည်း ငါတို့ကိုနှုတ်၍၊ ချစ်တော်မူသော သားတော်၏နိုင်ငံထဲသို့ သွင်းတော်မူ၏။–
၁း၁၄ ထိုသားတော်၏အသွေးအားဖြင့် အပြစ်လွှတ်တော်မူခြင်းတည်းဟူသော ရွေးနှုတ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ငါတို့သည် ခံရကြ၏။
၁း၁၅ ထိုသားတော်သည် မျက်မြင်မရသော ဘုရားသခင်၏ပုံသဏ္ဌာန်တော်ဖြစ်၏။ ဝေနေယျသတ္တဝါ အပေါင်းတို့တွင်လည်း သားဦးဖြစ်တော်မူ၏။–
၁း၁၆ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသားတော်သည် ကောင်းကင်ပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသမျှသော ရူပအရာ၊ အရူပအရာ၊ ရာဇပလ္လင်ဖြစ်စေ၊ အစိုး ရခြင်း
တန်ခိုးဖြစ်စေ၊ အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်စေ၊ အာဏာစက်ဖြစ်စေ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုသခင်အားဖြင့်၄င်း၊ ထိုသခင်
အဘို့အလိုငှါ၄င်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ဖန်ဆင်းလျက်ဖြစ်ကြ၏။–
၁း၁၇ သားတော်သည်လည်း ခပ်သိမ်းသောအရာမဖြစ်မီ ဖြစ်တော်မူ၍ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့်သာ တည်ကြ၏။–
၁း၁၈ အသင်းတော်တည်းဟူသော ကိုယ်၏ဦးခေါင်းဖြစ်တော်မူ၏။ အရာရာ၌ ထူးမြတ်ခြင်းငှါ မူလအရင်းဖြစ်၍၊ သေသောသူတို့တွင် သားဦး
ဖြစ်တော်မူ၏။–
၁း၁၉ အကြောင်းမူကား၊ ခပ်သိမ်းသောပြည့်စုံခြင်းကို သားတော်၌ကျိန်းဝပ်စေခြင်းငှါ၄င်း၊–
၁း၂၀ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သွန်းသောအသွေးတော်အားဖြင့် ရန်ကိုငြိမ်းစေ၍၊ ကောင်းကင်အရာဖြစ်စေ၊ မြေကြီးအရာဖြစ်စေ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို
သားတော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့စေခြင်းငှါ၄င်း အလိုရှိတော်မူ၏။
၁း၂၁ အထက်က ဘုရားသခင်နှင့်ကွာရှင်း၍၊ ဆိုးညစ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သဖြင့် စိတ်နှလုံး၌ ရန်သူဖြစ်သော သင်တို့ကို၊ ကိုယ်ခန္ဓာတော်၌ အသေခံ
တော်မူသောအားဖြင့်၊ ယခုမိဿဟာယဖွဲ့စေတော်မူ၏။–
၁း၂၂ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်အောက်၌ ရှိသမျှသော ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား ဟောပြောသဖြင့်၊
၁း၂၃ သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်ကြားရပြီးသော ဧဝံဂေလိတရား၏ မြော်လင့်ခြင်းမှ မရွေ့လျော့ဘဲ၊ တိုက်မြစ်ကျခြင်း၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့်တကွ
မြဲမြံစွာယုံကြည်ကြလျှင်၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်လျက် အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်လျက်ရှိသော သင်တို့ကို ရှေ့တော်၌ ဆက်သမည်အကြောင်းတည်း။
၁း၂၄ ငါပေါလုသည် ထိုတရားကိုဟောသောဆရာဖြစ်သည်နှင့် သင်တို့အဘို့အလိုငှါ ဆင်းရဲခံခြင်း၌ ယခုဝမ်းမြောက်၍၊ ခရစ်တော်၏
ဆင်းရဲဒုက္ခအကြွင်းအကျန်ကို အသင်းတော်တည်းဟူသော ကိုယ်တော်အဘို့အလိုငှါ ငါ့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ပြည့်စုံစေ၏။–
၁း၂၅ ရှေးကပ်ကာလပတ်လုံး ဝှက်ထားလျက်ရှိသော်လည်း၊
၁း၂၆ ယခုတွင် သန့်ရှင်းသူတို့အားဘော်ပြသော နက်နဲရာတည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို အကုန်အစင်ဟောပြောစေခြင်းငှါ၊
သင်တို့အကျိုးကိုထောက်၍၊ ငါ့အားအပ်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်၏သာသနာတော်နှင့်အညီ၊ ငါသည် အသင်းတော်၌ ဓမ္မဆရာ၏အဖြစ်သို့
ရောက်ရပြီ။–

၁း၂၇ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ဤနက်နဲသောအရာနှင့်ဆိုင်သော မဟာစည်းစိမ်ကား၊ အဘယ်မျှလောက်ကြီးသည်ကို သန့်ရှင်းသူတို့သည် သိစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်အလိုရှိတော်မူ၏။ ထိုစည်းစိမ်ကား၊ ဘုန်းအသရေကို မျှော်လင့်ခြင်းအကြောင်းတည်းဟူသော သင်တို့အထဲ၌ တည်တော်မူသော ခရစ်တော်ပေတည်း။-
၁း၂၈ ခရစ်တော်အားဖြင့် လူတိုင်း စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်၍ လူ့ခပ်သိမ်းတို့ကို ဆက်သအံ့သောငှါ၊ ငါတို့သည် လူခပ်သိမ်းတို့ကို သတိပေး၍ ပညာအမျိုးမျိုးနှင့် ဆုံးမသွန်သင်လျက် ခရစ်တော်၏တရားကို ဟောပြောကြ၏။-
၁း၂၉ ထိုသို့အလိုငှါ ငါသည် အမှုဆောင်ရွက်၍၊ ငါ၌ တန်ခိုးတော်ပြုပြင်အားထုတ်တော်မူသည်အတိုင်း ကြိုးစားအားထုတ်လေ့ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ သင်တို့နှင့် လောဒိကိမြို့သူမြို့သားတို့မှစ၍၊ ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ဘူးသောသူရှိသမျှတို့သည်၊-
၂း၂ မေတ္တာချင်း ထုံးဖွဲ့၍၊ ခမည်းတော်ဘုရားနှင့် ခရစ်တော်၏နက်နဲသောအရာကို နားလည်နိုင်သော ဝိစိကိစ္ဆာနှင့် ကင်းစင်သောဉာဏ်၏ စည်းစိမ်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ စိတ်နှလုံးသက်သာစေမည်အကြောင်း အဘယ်မျှလောက်ကြီးသော တိုက်လှန်ခြင်းကို ငါခံရသည်ဟု သင်တို့ သိစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ -
၂း၃ ထိုနက်နဲသောအရာ၌ ပညာဘဏ္ဍာ၊ ဉာဏ်ဘဏ္ဍာရှိသမျှတို့သည် ဝှက်ထားလျက်ရှိကြ၏။-
၂း၄ အဘယ်မည်သောသူမျှ ဖြားယောင်းသောစကားအားဖြင့် သင်တို့ကို မလှည့်ဖြားစေခြင်းငှါ၊ ဤစကားကို ငါပြောဆို၏။-
၂း၅ ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် သင်တို့နှင့်ကွာ၍နေသော်လည်း၊ စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် သင်တို့နှင့်အတူရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် လျောက်ပတ်စွာစီရင်ပြုပြင်တတ်သည်ကိုငှ၄း၊ ခရစ်တော်၌ ခိုင်ခံ့စွာယုံကြည်သည်ကိုငှ၄း မြင်လျှင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။-
၂း၆ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သခင်ယေရှုခရစ်ကို ခံယူပြီးသည်ဖြစ်၍၊
၂း၇ ထိုသခင်၌ စိုက်ပျိုးခြင်း၊ တည်ဆောက်ခြင်းရှိလျက်၊ နည်းဥပဒေသကိုခံပြီးသည်အတိုင်း ယုံကြည်ခြင်း၌ မြဲမြံစွာစွဲလမ်းလျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းနှင့်တကွ ယုံကြည်ခြင်း တိုးပွါးပြည့်စုံလျက်၊ ထိုသခင်၌ ကျင်လည်ကြလော့။
၂း၈ ခရစ်တော်၏တရားကိုမလိုက်၊ လူ့အဆက်ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသနှင့် လောကီတရားနုကိုလိုက်၍၊ လောကီပညာနှင့် အချည်းနှီးသော ပရိယာယ်အားဖြင့် သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မလုယူမဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။-
၂း၉ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ဇာတိအဖြစ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းအပေါင်းသည် ခရစ်တော်၌ ကိုယ်ထင်ရှား၍ ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။-
၂း၁၀ အထွဋ်အမြတ်အာဏာစက်ရှိသမျှကို အုပ်စိုးတော်မူသောထိုသခင်၌ သင်တို့သည် စုံလင်ခြင်းရှိကြ၏။-
၂း၁၁ ခရစ်တော်၏ အရေဖျားလှီးခြင်းအားဖြင့် ဇာတိပကတိအပြစ်၏ ကိုယ်ကိုပယ်ရှင်း၍၊ လက်ဖြင့်မလုပ်သော အရေဖျားလှီးခြင်းကို ထိုသခင်၌ သင်တို့သည် ခံကြသည်ဖြစ်၍၊-
၂း၁၂ ဗတ္တိဇံအားဖြင့် ထိုသခင်နှင့်အတူ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံကြ၏။ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ပြုပြင်အားထုတ်တော်မူခြင်းကို ယုံကြည်သောအားဖြင့်၊ ဗတ္တိဇံကိုခံ၍ ထိုသခင်နှင့်အတူ ထမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။-
၂း၁၃ ဒုစရိုက်အပြစ်၌၎င်း၊ ဇာတိပကတိ၏ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောအဖြစ်၌၎င်း သေလျက်ရှိနေသော သင်တို့ကို ခရစ်တော်နှင့် အတူ အသက်ရှင်စေ၍၊ သင်တို့အပြစ်ရှိသမျှတို့ကို လွှတ်တော်မူ၏။-
၂း၁၄ ငါတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဝိနည်းအထုံးအဖွဲ့နှင့်စပ်ဆိုင်သော လက်မှတ်ကိုချေ၍၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားလျက်၊ ငါတို့စပ်ကြားထဲက ပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။-
၂း၁၅ အထွဋ်အမြတ်၊ အာဏာစက်များကိုလုယူလျှင်၊ ထင်ရှားစွာထုတ်ပြ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်အားဖြင့် အောင်ပွဲကိုခံတော်မူပြီ။
၂း၁၆ ထိုကြောင့် စားသောက်ခြင်းအမှု၊ ပွဲနေ့၊ လဆန်းနေ့၊ ဥပုသ်နေ့တို့ကို စောင့်ခြင်းအမှုတွင် သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မစစ်ကြောမစီရင်စေနှင့်။-
၂း၁၇ ထိုအရာတို့သည် နောက်ဖြစ်လတံ့သောအရာတို့၏အရိပ်ဖြစ်ကြ၏။ ကိုယ်မူကား ခရစ်တော်၏ ကိုယ်ဖြစ်၏။-
၂း၁၈ ဦးခေါင်းတော်ကိုအမှီမပြု၊ ဇာတိပကတိ၏ စိတ်နှလုံးအချည်းနှီးထောင်လွှားလျက်၊ မိမိမသိမမြင်သောအရာကို စူးစမ်းလျက်၊ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း၌၎င်း၊ ကောင်းကင်တမန်ကို ကိုးကွယ်ခြင်း၌၎င်း မွေ့လျော်သောသူတစုံတယောက်မျှ သင်တို့ဆုကို မလုမယူစေနှင့်။-
၂း၁၉ ဦးခေါင်းတော်မှ တကိုယ်လုံးသည် အဆစ်အပိုင်းအထုံးအဖွဲ့များအားဖြင့်၊ အားဖြည့်၍ ထုံးဖွဲ့လျက်၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီ ကြီးပွါးတတ်၏။
၂း၂၀ သင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူသေ၍၊ လောကီတရားနုမှ စုတေ့ကြသည်မှန်လျှင်၊-
၂း၂၁ မတို့နှင့်၊ မမြည်းနှင့်၊ မကိုင်နှင့်ဟူသော ပညတ်စကားကို လောကီအသက်ရှင်သေးသကဲ့သို့၊ အဘယ်ကြောင့် နားထောင်ကြသနည်း။-
၂း၂၂ လူတို့၏ ပညတ်ဩဝါဒအတိုင်း စောင့်ရှောက်သော ထိုပညတ်ရှိသမျှတို့သည် ပုပ်ပျက်စေခြင်းအကြောင်းဖြစ်ကြ၏။-
၂း၂၃ ထိုသို့သောပညတ်တို့သည် ကိုယ်အသားကို ဝပြောစွာကျွေးမွေးခြင်းနှင့်မဆိုင်၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် ကိုးကွယ်ခြင်း၊ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း၊ ကိုယ်ကာယကို နှိပ်စက်ခြင်းနှင့်ဆိုင်၍၊ ပညာရှိယောင်ဆောင်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ ထမြောက်ကြသည်မှန်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော်ဘက်မှာ ခရစ်တော်သည် ထိုင်နေတော်မူရာအရပ်၌ရှိသော အထက်အရာတို့ကို ရှာကြလော့။-
၃း၂ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသောအရာတို့ကို စွဲလမ်းသောစိတ်မရှိကြနှင့်။ အထက်အရာတို့ကိုသာ စိတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိကြလော့။-
၃း၃ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် သေသောသူဖြစ်၍ သင်တို့အသက်သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ ဘုရားသခင်၌ ဝှက်ထားလျက်ရှိ၏။-
၃း၄ ငါတို့အသက်တည်းဟူသော ခရစ်တော်သည် ထင်ရှားတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့သည်လည်း ထိုသခင်နှင့်အတူ ဘုန်းကြီး၍ ထင်ရှားကြလတံ့။

၃း၅ ထိုကြောင့် မတရားသောမေထုန်၌မှီဝဲခြင်း၊ ညစ်ညူးစွာကျင့်ခြင်း၊ ကိလေသာပူပန်ခြင်း၊ ဆိုးညစ်သောတပ်မက်ခြင်း၊ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်းဖြစ်သော လောဘလွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသော၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော သင်တို့၏ကိုယ်အင်္ဂါတို့ကို သေစေကြလော့။–
၃း၆ ထိုအမှုများကြောင့် ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်သည် ငြင်းဆန်သောသူတို့အပေါ်၌ သင့်ရောက်ပေ၏။–
၃း၇ ထိုသူတို့နှင့် သင်တို့သည်လည်း အထက်ကပေါင်းဘော်သောအခါ၊ ထိုအမှုများ၌ ကျင်လည်ကြ၏။–
၃း၈ ယခုမူကား၊ ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကိုငှင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ စိတ်ဆိုးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ သူ့အသရေပျက်အောင်ပြောဆိုခြင်း၊ ညစ်ညူးသောစကားကို သုံးခြင်းတို့ကိုငှင်း၊ သင်တို့နှုတ်မှ ပယ်ရှင်းကြလော့။–
၃း၉ အချင်းချင်း မုသာစကားကို မပြောမသုံးကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် လူဟောင်း၏အကျင့်တို့နှင့် လူဟောင်း၏ကိုယ်ကိုချွတ်ပယ်၍၊–
၃း၁၀ ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူ၏ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်အညီ၊ မှန်သောပညာအားဖြင့် အသစ်ပြုပြင်သော လူသစ်ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင်သောသူဖြစ်ကြ၏။–
၃း၁၁ ထိုဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူရာ၌ ဟေလသလူမရှိ၊ ယုဒလူမရှိ၊ အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာခံခြင်းမရှိ၊ မခံခြင်းမရှိ၊ လူရိုင်းမရှိ၊ သကုသိလူမရှိ၊ ကျွန်မရှိ၊ လူလွတ်မရှိ၊ ခရစ်တော်သည် အလုံးစုံတို့၌ အလုံးစုံဖြစ်တော်မူ၏။
၃း၁၂ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ရွေးကောက်သောသူ၊ သန့်ရှင်းသောသူ၊ ချစ်အပ်သောသူကဲ့သို့၊ သနားစုံမက်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်းတို့ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင်ကြလော့။ –
၃း၁၃ တယောက်၌တယောက် အပြစ်တင်စရာအခွင့်ရှိလျှင်၊ အချင်းချင်းသည်းခံ၍ အပြစ်ကိုလွှတ်ကြလော့။ ခရစ်တော်သည် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ ပြုကြလော့။–
၃း၁၄ စုံလင်ခြင်းအဖွဲ့အစည်းတည်းဟူသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုထပ်၍ ယူတင်ဝတ်ဆောင်ကြလော့။–
၃း၁၅ သင်တို့စိတ်နှလုံးအထဲ၌ ခရစ်တော်၏ငြိမ်သက်ခြင်း အုပ်စိုးစေ။ ထိုသို့အလို့ငှါ သင်တို့သည် တလုံးတကိုယ်တည်း၌ ခေါ်ထားတော်မူခြင်းကို ခံကြသည်ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကိုသိသောစိတ်ရှိကြလော့။
၃း၁၆ ခရစ်တော်၏နှုတ်ကပတ်တရားသည် ပညာအမျိုးမျိုးနှင့် သင်တို့အထဲ၌ ကြွယ်ဝစွာတည်နေ၍ သင်တို့သည် ဆာလံသီချင်းမှစသော ဓမ္မသီချင်းအမျိုးမျိုးအားဖြင့်၊ အချင်းချင်းတို့ကိုဆုံးမသွန်သင်ခြင်း၊ သတိပေးခြင်းကိုပြု၍၊ နူးညွတ်သောစိတ်နှလုံးနှင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာ သီချင်းဆိုကြလော့။–
၃း၁၇ စကားပြောသော်ငှင်း၊ အမှုဆောင်ရွက်သော်ငှင်း၊ သခင်ယေရှု၏နာမတော်ကိုထောက်၍ ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကိုပြုမူလျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကြီး လှပါ၏ဟု ထိုသခင်ကိုအမှီပြု၍ ခမည်းတော်ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ ဝန်ခံကြလော့။
၃း၁၈ အချင်းမိန်းမတို့၊ သခင်ဘုရား၌ လျောက်ပတ်သည်အတိုင်း၊ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။–
၃း၁၉ အချင်းယောက်ျားတို့၊ ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ချစ်ကြလော့။ ကြမ်းတမ်းစွာမပြုကြနှင့်။–
၃း၂၀ သားသမီးတို့၊ မိဘစကားကို အရာရာ၌ နားထောင်ကြလော့။ မိဘစကားကို နားထောင်ခြင်းအမှုသည် သခင်ဘုရား နှစ်သက်တော်မူသော အမှုဖြစ်၏။–
၃း၂၁ အဘတို့၊ ကိုယ်သားသမီးကို စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ မပြုကြနှင့်။ ထိုသို့ ပြုလျှင်၊ သူတို့သည် အားလျော့စိတ်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။–
၃း၂၂ အစေခံကျွန်တို့၊ သခင်ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့လျက်၊ လူတို့၏စိတ်ကို နူးညွတ်စေသောသူကဲ့သို့၊ မျက်မှောက်၌သာ နားထောင်သည်မဟုတ်၊ စိတ်နှစ်ခွမရှိဘဲ၊ လောကီသခင်၏စကားကို အရာရာ၌နားထောင်ကြလော့။–
၃း၂၃ လူ၏အမှုကိုသာဆောင်ရွက်သကဲ့သို့မဟုတ်၊ သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်သကဲ့သို့၊ ပြုလေသမျှတို့၌ စေတနာစိတ်နှင့်ပြုကြလော့။–
၃း၂၄ သင်တို့သည် သခင်ခရစ်တော်၏အစေကိုခံကြသည်ဖြစ်၍၊ အမွေတော်တည်းဟူသောအကျိုးကို၊ ထိုသခင်ဘုရား၏လက်တော်မှ ခံရလိမ့်မည်ဟု သိမှတ်ကြလော့။–
၃း၂၅ မတရားသောအမှုကို ပြုသောသူမည်သည်ကား၊ မိမိပြုသောအမှု၏ အကျိုးအပြစ်ကိုခံရလိမ့်မည်။ အဘယ်သူ၏မျက်နှာကိုမှတ်တော်မမူ။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ သခင်တို့၊ သင်တို့၏သခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသည်ကိုသိမှတ်၍၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၊ မျှတခြင်းတရားနှင့်အညီ ကိုယ်ကျွန်တို့ကိုပြုကြလော့။
၄း၂ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုခြင်းအမှုကို အမြဲပြု၍၊ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းလျက် စောင့်ရှောက်ကြလော့။–
၄း၃ ငါသည် ခရစ်တော်၏နက်နဲသောအရာကြောင့် အချုပ်အနှောင်ခံရသည်ဖြစ်၍၊–
၄း၄ ထိုနက်နဲသောအရာကို ဟောပြောခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် တရားဟောရာတံခါးကို ငါတို့အားဖွင့်တော်မူမည်အကြောင်းကိုငှင်း၊ ထိုနက်နဲသော အရာကို ဟောပြောအပ်သည်နှင့်အညီ ငါဘော်ပြမည်အကြောင်းကိုငှင်း၊ ငါတို့အဘို့လည်း ဆုတောင်းကြလော့။–
၄း၅ ပြင်ပလူတို့၏ မျက်နှာကိုထောက်လျက်၊ ပညာနှင့်ကျင့်ဆောင်၍ ကာလအချိန်ကိုရွေးနှုတ်ကြလော့။–
၄း၆ လူအသီးအသီးတို့အား အဘယ်သို့ ပြန်ပြောရမည်ကို သိနိုင်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့စကားသည် ဆားအားဖြင့် ငန်သောအရသာနှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ အစဉ်မပြတ် တင့်တယ်လျောက်ပတ်ပါစေ။
၄း၇ သခင်ဘုရား၌ သစ္စာရှိသောဆရာ၊ ငါတို့ကျွန်ချင်းတည်းဟူသော၊ ငါချစ်သောညီတုခိတ်သည် ငါ၏အကြောင်းအရာရှိသမျှကို သင်တို့အားဘော်ပြ လိမ့်မည်။–
၄း၈ သူသည် သင်တို့၏ အကြောင်းအရာများကိုသိ၍၊
၄း၉ သင်တို့စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူကိုငှင်း၊ သင်တို့အထဲကဖြစ်၍ သစ္စာရှိသောငါချစ်သောညီ သြနေသိမ်ကိုငှင်း၊ သင်တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ်၏။ သူတို့သည် ဤမြို့၌ ဖြစ်သမျှသောအကြောင်းအရာကို သင်တို့အား ဘော်ပြကြလိမ့်မည်။
၄း၁၀ ငါနှင့်အတူ အကျဉ်းခံရသောသူ အာရိတ္တာခု၊ ဗာနဗ၏တူမာကု၊ ယုတ္တုဟုခေါ်ဝေါ်သော ယေရှုတို့သည် သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ မာကုအတွက် သင်တို့ကို ငါမှာလိုက်ခဲ့ပြီ။ သူသည် သင်တို့ဆီသို့ရောက်လာလျှင် လက်ခံကြလော့။–

၄း၁၁ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသော သူတို့တွင် ဤသူတို့သာ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အဘို့ ငါနှင့်အတူ အမှုဆောင်သောသူဖြစ်၍၊ ငါ့စိတ်ကိုသက်သာစေကြ၏။–

၄း၁၂ သင်တို့အထဲကဖြစ်သော ခရစ်တော်၏ ကျွန်ပေဖြသည် သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်၏။ သင်တို့သည် စုံလင်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကို အကုန်အစင် လေ့ကျက်လျက် တည်ကြည်မည်အကြောင်း သူသည် သင်တို့အဘို့ ကာလအစဉ်ကြိုးစား၍ ဆုတောင်းတတ်၏။–

၄း၁၃ သင်တို့မှစ၍ လောဒိကိမြို့နှင့် ဟေရပေါလိမြို့၌ရှိသော သူတို့အဘို့သူသည် အလွန်စေတနာစိတ်အားကြီးသည်ဟု ငါသည် သူ၏သက်သေဖြစ်၏။–

၄း၁၄ ငါချစ်သော ဆေးသမားလုကာနှင့် ဒေမသည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။–

၄း၁၅ လောဒိကိမြို့၌ရှိသော ညီအစ်ကိုတို့ကို၄င်း၊ နံဖမှစ၍ သူ၏အိမ်၌ရှိသော အသင်းတော်ကို၄င်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၄း၁၆ ဤစာကို သင်တို့သည် ဘတ်ပြီးမှ လောဒိကိမြို့အသင်းတော်ကို ဘတ်စေကြလော့။ ထိုမြို့မှရသောစာကိုလည်း သင်တို့ဘတ်ကြလော့။–

၄း၁၇ အာခိပ္ပုကိုလည်း၊ သင်သည် သခင်ဘုရား၏လက်တော်မှ ခံရပြီးသော ဓမ္မဆရာ၏အမှုအရာကို ပြည့်စုံခြင်းငှါ သတိပြုပါဟုပြောကြလော့။

၄း၁၈ ငါပေါလုသည် သင်တို့အား နှုတ်ဆက်သောအချက်ကို ကိုယ်လက်ဖြင့်ရေးထား၏။ ငါခံရသောချည်နှောင်ခြင်းကို အောက်မေ့ကြလော့။ သင်တို့၌ ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ကောလောသဲဩဝါဒစာပြီး၏။

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာပဌမစောင်။

FIRST THESSALONIANS.

အခန်းကြီး –

၁ ၂ ၃ ၄ ၅

သက်သာလောနိတ်ပြည်ဝါဒစာပဌမစောင်။

FIRST THESSALONIANS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ပေါလု၊ သိလွာနု၊ တိမောသေတို့သည် ခမည်းတော်ဘုရားနှင့် သခင်ယေရှုခရစ်၌တည်ရှိသော သက်သာလောနိတ်မြို့သား အသင်းတော်ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်း ဟူသော ဘုရားသခင့်အထံတော်ကကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

၁း၂ ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌၊

၁း၃ သင်တို့သည် ယုံကြည်သော စိတ်နှင့် အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း၊

၁း၄ ချစ်သောစိတ်နှင့် ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို မြော်လင့်သောစိတ်နှင့် တည်ကြည်ခြင်းတို့ကို ငါတို့သည် အစဉ် မပြတ်အောက်မေ့လျက်၊ ဘုရားသခင်ချစ်တော်မူသော ညီအစ် ကိုတို့၊ သင်တို့ခံရသော ရွေးကောက်တော်မူခြင်းကိုသိလျက်၊ သင်တို့အပေါင်း ကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ကာလအစဉ်ချီးမွမ်း၍၊ သင်တို့အဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက် နေကြ၏။

၁း၅ ငါတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူနေသောအခါ သင်တို့အတွက် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သည်ကို သင်တို့ သိကြသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့ဟောပြောသော ဧဝံဂေလိတရားသည်၊ သင်တို့၌ စကားသက်သက်ဖြစ်သည် မဟုတ်။ တန်ခိုးနှင့်၄င်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်၄င်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာမရှိဘဲ အမှန်သိခြင်းနှင့်၄င်း၊ ပြည့်စုံ သောတရားဖြစ်၏။–

၁း၆ သင်တို့သည် ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ဆိုင်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်တကွ နှုတ်ကပတ်တရား တော်ကိုခံယူ၍၊ ငါတို့ကဲ့သို့သောသူ၊ သခင်ဘုရားကဲ့သို့သောသူဖြစ်ကြ၏။–

၁း၇ သို့ဖြစ်၍၊ မာကေဒေါနိပြည်၊ အာခါယပြည်၌ ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့အား သင်တို့သည် ပုံသက်သေပေးသောသူဖြစ်ကြ၏။–

၁း၈ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့ထံက၊ သခင်ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်အသံသည်၊ မာကေဒေါနိပြည်၊ အခါယပြည်၌ ကျော်စော သည်သာမက၊ ဘုရားသခင်ကို သင်တို့ယုံကြည်ခြင်း၏ သိတင်းသည် အရပ်ရပ်တို့၌နှံ့ပြားလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည် တစုံတခုကိုမျှ ပြောစရာအကြောင်းမရှိ။–

၁း၉ ငါတို့သည် သင်တို့အထဲသို့ အဘယ်သို့ဝင်ကြသည်အကြောင်းအရာကို သူတို့သည် ကိုယ်တိုင်ကြား ပြောကြ၏။ အသက်နှင့်ပြည့်စုံလျက် မှန်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို သင်တို့သည် ဆောင်ခြင်းငှါ၄င်း၊–

၁း၁၀ ရောက်လတံ့သောဘေးဒဏ်မှ ငါတို့ကိုကယ်နှုတ်သော သခင်ယေရှုတည်းဟူသော သေခြင်းမှဘုရားသခင်ထမြောက်စေတော်မူသော သား တော်သည်၊ ကောင်းကင်ဘုံမှကြွလာတော်မူမည်အရာကို ငံ့လင့်ခြင်းငှါ၄င်း၊ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုပစ်ပယ်၍၊ ဘုရားသခင့်အထံတော်သို့ ပြောင်းလဲကြသည် အကြောင်းအရာကိုလည်း ကြားပြောကြ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် သင်တို့အထဲသို့ဝင်ခြင်းအမှုသည် အချည်းနှီးမဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်သိကြ၏။–

၂း၂ သင်တို့သိကြသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့သည် ဖိလိပ္ပိမြို့၌ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ညှဥ်းဆဲခြင်းကိုခံပြီးမှ၊ ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍ ကြီးစွာသောတိုက်လှန် ခြင်းနှင့်တကွ၊ ဘုရားသခင်၏ဧဝံဂေလိတရားကို သင်တို့အား ရဲရင့်စွာဟောပြောကြ၏။–

၂း၃ ငါတို့သည် မှားယွင်းခြင်း၊ ညစ်ညူးခြင်း၊ လှည့်ဖြားခြင်းအားဖြင့် သင်တို့ကို တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ သည်မဟုတ်။

၂း၄ ဧဝံဂေလိတရားကို စောင့်ထိုက်သောသူဟု ငါတို့ကို ဘုရားသခင်လက်ခံတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ လူကိုနှစ်သက်စေသကဲ့သို့မဟုတ်၊ ငါတို့စိတ် နှလုံးကို စစ်ကြောစုံစမ်းတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို နှစ်သက်စေသကဲ့သို့ ဟောပြောကြ၏။–

၂း၅ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့သိကြသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့သည် ချော့မော့သောစကားကိုတခါမျှမသုံး၊ ဝှက်ထားသောလောဘစိတ်အလျှင်း မရှိကြောင်းကို ဘုရားသခင်သည် ငါတို့သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။

၂း၆ ထိုမှတပါး၊ ခရစ်တော်၏တမန်တော်ဖြစ်၍၊ လေးသောဝန်ကိုတင်ပိုင်သော်လည်း၊ လူပေးသောဘုန်းအသရေကို သင်တို့တွင်မရှာ၊ အခြားသူ တို့တွင်လည်း မရှာဘဲ၊–

၂း၇ သင်တို့တွင်ဖြည်းညှင်းစွာပြုကြ၏။ သင်တို့ကိုချစ်သောကြောင့်

၂း၈ နို့ထိန်းသည် မိမိသူငယ်ကိုကျွေးမွေးပြုစုသကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကိုနှမြောစုံမက်ခြင်းနှင့်တကွ၊ ဘုရားသခင်၏ဧဝံဂေလိတရားကိုမျှမက၊ ကိုယ်အသက် ကိုပင် ပေးချင်သောစေတနာစိတ်ရှိကြ၏။

၂း၉ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် ပင်ပန်းစွာလုပ်ဆောင်၍ ကြိုးစားအားထုတ်ကြောင်းကို သင်တို့မှတ်မိကြ၏။ သင်တို့တွင် တယောက်ကိုမျှ မနှောင့် ရှက်ခြင်းငှါ၊ ငါတို့သည် နေ့ညဥ့်လုပ်ဆောင်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို သင်တို့အားဟောပြောကြ၏။–

၂း၁၀ မိမိနိုင်ငံတော်နှင့် ဘုန်းတော်ထဲသို့၊

၂း၁၁ သင်တို့ကို ခေါ်သွင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်နှင့်

၂း၁၂ အထိုက်အလျောက် သင်တို့သည် ကျင့်ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ အဘသည် မိမိသားတို့ကိုပြုသကဲ့သို့ ငါတို့သည် သင်တို့ရှိသမျှကို အဘယ်သို့ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်၍မှာထားသည်ကို သင်တို့သိကြသည်နှင့် အညီ၊ ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်သောသင်တို့တွင် ငါတို့သည် အဘယ်သို့

သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်လျက်၊ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်လျက်နေကြသည်ကို သင်တို့သည် သက်သေဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။

၂း၁၃ ငါတို့ဟောပြောသော ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားကို သင်တို့သည် ခံယူကြသောအခါ၊ လူ၏ နှုတ်ထွက်စကားကိုမခံမယူဘဲ၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အမှန်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ ယုံကြည်ခြင်း သို့ရောက်သော သင်တို့အထဲ၌ပြုပြင်သော ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားကို ခံယူကြသည် အကြောင်းအရာကို ငါတို့သည်ထောက်၍၊ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ်ချီးမွမ်းကြ၏။–

၂း၁၄ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ယုဒပြည်၌ ယေရှုခရစ်၏ ဘာသာကိုခံယူသော ဘုရားသခင်၏သင်းဝင်သူတို့သည် ယုဒလူတို့လက်မှ ဆင်းရဲခံရသကဲ့သို့၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် မိမိတို့အမျိုးသားချင်းတို့လက်မှ ထိုနည်းတူခံရသောအားဖြင့်၊ ယုဒပြည်၌ရှိသော တပည့်တော်ကဲ့သို့သောသူဖြစ်ကြ၏။–

၂း၁၅ ယုဒလူတို့သည် သခင်ယေရှုမှစ၍ ပရောဖက်များကိုအသေသတ်ကြပြီ။ ငါတို့ကိုလည်းညှဉ်းဆဲကြပြီ။ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်သို့မလိုက်၊ ခပ်သိမ်းသောလူတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကြ၏။–

၂း၁၆ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်စေခြင်းငှါ ငါတို့သည် ဟောပြောကြသည်ကို သူတို့သည် ဆီးတား၍၊ မိမိတို့အပြစ်ကို အစဉ်ပြည့်စုံစေကြ၏။ သူတို့အပေါ်၌ အမျက်တော်သည် အကုန်အစင်ရောက်ရ၏။

၂း၁၇ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် စိတ်နှလုံးအားဖြင့်မဟုတ်၊ ကိုယ်အားဖြင့်သာ သင်တို့နှင့်ခဏကွာသည်ရှိသော်၊ သင်တို့မျက်နှာကိုမြင်ခြင်းငှါ အလွန်လွမ်းသောစိတ်နှင့် သာ၍ကြိုးစားအားထုတ်ကြ၏။–

၂း၁၈ ထိုကြောင့်၊ ငါပေါလုသည် သင်တို့ရှိရာသို့လာခြင်းငှါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်အောင်အလိုရှိသော်လည်း၊ စာတန်သည် ဆီးတားလေ၏။–

၂း၁၉ ငါတို့မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း၊ ဝါကြွားခြင်း၏ဦးရစ်သရဖူကား၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းအရာနည်း။ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ် ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ ရှေ့တော်၌ သင်တို့သည် ထိုသို့သောအကြောင်းအရာဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။–

၂း၂၀ သင်တို့သည် ငါတို့၏ဘုန်းအသရေ၊ ငါတို့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်ကြသတည်း။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ထိုကြောင့် ငါသည် တဖန်မအောင့်နိုင်သောအခါ၊ အာသင်မြို့၌ တယောက်တည်းကျန်ရစ်၍ နေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။–

၃း၂ ခရစ်တော်၏ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောပြော၍၊ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက် ဖြစ်သော ငါ့ညီတိမောသေကိုလွှတ်လိုက်၏။–

၃း၃ ငါတို့ခံရသောဆင်းရဲခြင်းကြောင့် အဘယ်သူမျှ မရွေ့လျော့မည်အကြောင်း၊ သင်တို့ကိုမြဲမြံစေ၍၊ ယုံကြည်ခြင်းအရာ၌ သင်တို့ကိုတိုက်တွန်းနှိုးဆော်စေခြင်းငှါ၊ သူ့ကိုငါလွှတ်လိုက်၏။–

၃း၄ ထိုဆင်းရဲခြင်းကိုခံစေမည်အကြောင်း၊ ငါတို့ကိုခန့်ထားတော်မူသည်ဟု သင်တို့ကိုယ်တိုင်သိကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်ဟု သင်တို့နှင့်အတူရှိစဉ်အခါ ငါတို့ပြောနှင့်ကြပြီ။ ထိုသို့ပြောသည်အတိုင်းဖြစ်သည်ကို သင်တို့လည်းသိကြ၏။–

၃း၅ စုံစမ်းသွေးဆောင်တတ်သောသူသည် သင်တို့ကို စုံစမ်းသွေးဆောင်သဖြင့်၊ ငါတို့ပင်ပန်းစွာလုပ်ဆောင်ခြင်းအမှုသည် အချည်းနှီးဖြစ်မည်ဟုစိုးရိမ်၍၊ မအောင့်နိုင်သောအခါ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကိုသိလိုသောငှါ ငါစေလွှတ်၏။

၃း၆ ယခုမူကား၊ တိမောသေသည် သင်တို့ထံကပြန်လာ၍၊ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းတည်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကိုလွမ်းသကဲ့သို့ သင်တို့သည် ငါတို့ကိုလွမ်း၍၊ အစဉ်မပြတ် ကောင်းမွန်စွာအောက်မေ့ကြသည်ဟူ၍၎င်း၊ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ကြားပြောသည် ရှိသော်၊–

၃း၇ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် အရာရာ၌ဆင်းရဲ၍ ခက်ခဲစွာခံရသည်တွင်၊ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် သက်သာခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။–

၃း၈ ယခုမှာ သင်တို့သည် သခင်ဘုရား၌တည်ကြည်လျှင်၊ ငါတို့သည်အသက်ရှင်ကြ၏။–

၃း၉ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ရှေ့၌ သင်တို့၏အကြောင်းကြောင့် ငါတို့ခံရသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းအပေါင်းကို ထောက်၍၊ သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို အဘယ်သို့ဆပ်နိုင်သနည်း။–

၃း၁၀ သင်တို့မျက်နှာကိုမြင်၍၊ သင်တို့ယုံကြည်ခြင်းလိုသေးသမျှကို စုံလင်စေမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် နေ့ညဉ့်မပြတ်အလွန်တရာဆုတောင်း ပဌနာပြု၍ နေကြ၏။

၃း၁၁ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါတို့သွားရာလမ်းကို ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်နှင့် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်သည် ပြင်ဆင်တော်မူပါစေသော။–

၃း၁၂ ထိုသခင်သည် မိမိသန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့နှင့်အတူ ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်သော သင်တို့၏စိတ်နှလုံးကို ကိုယ်တော်သည် သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီ၌ မြဲမြံခိုင်ခံ့စိမ့်သောငှါ၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကိုချစ်သကဲ့သို့ သင်တို့သည် အချင်းချင်းကို၎င်း၊ သူတပါးအပေါင်းတို့ကို၎င်း ချစ်၍၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် အထူးသဖြင့်ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်း သခင်ဘုရား ပြုတော်မူပါစေသော။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ကြွင်းသေးသော စကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ကျင့်ရမည်၊ ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့နှစ်သက်စေရမည်ကို ငါတို့ထံ၌ နည်းခံကြသည်နှင့်အညီ တိုးပွါး၍ ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ သခင်ယေရှုကိုအမှီပြုလျက်၊ ငါတို့သည် တောင်းပန်၍ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။–

၄း၂ အဘယ်သို့သောပညတ်တို့ကို သခင်ယေရှု၏အခွင့်တော်နှင့် ငါတို့သည် အပ်ပေးသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။–

၄း၃ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် မတရားသောမေထုန်ကိုကြဉ်ရှောင်၍ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊–

၄း၄ ဘုရားသခင်ကိုမသိသော သာသနာပ လူတို့သည် ကိလေသာတပ်မက်ခြင်းရှိသကဲ့သို့မရှိ၊–

၄း၅ သင်တို့အပေါင်းသည် သန့်ရှင်းခြင်း၊ အသရေတင့်တယ်ခြင်းနှင့် မိမိကိုယ်ကို မိမိထိန်းတတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊–

၄း၆ ဤအမှုအရာ၌ လွန်ကျူး၍ ညီအစ်ကိုကို ပရိယာယ်အားဖြင့် မပြစ်မှားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ အလိုတော်ရှိ၏။ ငါတို့သည် အထက်ကဟောပြော၍ သစ္စာပေးနှင့်သည် အတိုင်း၊ သခင်ဘုရားသည် ထိုသို့သောပြစ်မှားခြင်းကိုခံသောသူအပေါင်းတို့ဘက်၌ တရားစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။–
၄း၇ ဘုရားသခင်သည် ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ ငါတို့ကိုခေါ်တော်မူသည်မဟုတ်၊ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ခေါ်တော်မူ၏။–
၄း၈ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့ကိုငြင်းပယ်သောသူသည် လူကိုသာငြင်းပယ်သည်မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ငါတို့အား ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုငြင်းပယ်၏။
၄း၉ ညီအစ်ကိုချင်း ချစ်ခြင်းအရာကို သင်တို့အားရေး၍ပေးလိုက်စရာအကြောင်းမရှိ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ချစ်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်ဆုံးမသွန်သင်တော်မူသောသူဖြစ်ကြ၏။–
၄း၁၀ ထိုမျှမက၊ မာကေဒေါနိပြည်တွင် အရပ်ရပ်၌ရှိသော ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို ထိုသို့ပြုကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် တိုးပွါး၍ ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်းနှင့်၊–
၄း၁၁ ပြင်ပလူတို့ရှေ့၌ လျောက်ပတ်စွာကျင့်၍အဘယ်မျှ မလိုရအောင်၊
၄း၁၂ ငါတို့သည် အထက်ကမှာထားသည်နှင့်အညီ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍၊ ကိုယ်အမှုကိုဆောင်ရွက်လျက်၊ ကိုယ်လက်နှင့်လုပ်ဆောင်ခြင်းငှါ စေတနာစိတ်နှင့် ကြိုးစား အားထုတ်မည်အကြောင်းကို၊ ငါတို့သည် တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။
၄း၁၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ မြော်လင့်ခြင်းမရှိသောအခြားသူတို့သည် ဝမ်းနည်းသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည်ဝမ်းမနည်းမည်အကြောင်း၊ အိပ်ပျော်သောသူတို့၏အမှု အရာကို မသိဘဲနေစေခြင်းငှါ ငါတို့အလိုမရှိ။–
၄း၁၄ ယေရှုသည်သေပြီးမှ တဖန်ထမြောက်တော်မူသည်ကို ငါတို့သည်ယုံလျှင်၊ ထိုနည်းတူ ယေရှု၌အိပ်ပျော်သောသူတို့ကိုလည်း၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ ဘုရားသခင် ပို့ဆောင်တော်မူလိမ့်မည်။–
၄း၁၅ သခင်ဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် တဖန် ငါတို့ဆိုသည်ကား၊ သခင်ဘုရားကြွလာတော်မူသောအခါ၊ အသက်ရှင်၍ ကျန်ကြွင်းသောငါတို့သည် အိပ်ပျော်ပြီးသောသူတို့၏ အရင်အဦးနေရာကျရကြမည်မဟုတ်။–
၄း၁၆ သခင်ဘုရားသည် ကြွေးကြော်ခြင်း၊ ကောင်းကင်တမန်မင်းအသံပေးခြင်း၊ ဘုရားသခင်၏တံပိုးတော်ကို မှုတ်ခြင်းနှင့်တကွ၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ကိုယ်တိုင်ဆင်းသက်တော်မူ၍၊ ခရစ်တော်၌ သေလွန်သောသူတို့သည် အဦးထမြောက်ကြလိမ့်မည်။–
၄း၁၇ ထိုအခါ အသက်ရှင်၍ ကျန်ကြွင်းသောငါတို့သည် အာကာသကောင်းကင်၌ သခင်ဘုရားထံတော်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုသူတို့နှင့်တကွ မိုဃ်းတိမ်ပေါ်သို့ ချီဆောင်ခြင်းကိုခံရသောအားဖြင့် သခင်ဘုရားနှင့်အတူ အစဉ်မပြတ်နေရကြလိမ့်မည်။–
၄း၁၈ သို့ဖြစ်၍၊ ဤစကားများအားဖြင့် အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် သက်သာစေကြလော့။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ကပ်ကာလအချိန်များကို သင်တို့အားရေး၍ ပေးလိုက်စရာအကြောင်းမရှိ။–
၅း၂ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သူခိုးသည် ညဉ့်အခါလာသကဲ့သို့၊ သခင်ဘုရား၏ နေ့ရက်သည်လာလိမ့်မည်ကို သင်တို့သည် သေချာစွာ သိကြ၏။–
၅း၃ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိ၏။ ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ကင်းလွတ်၏ဟုဆိုစဉ်တွင်၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမ၌ သားဘွားခြင်းဝေဒနာရောက်သကဲ့သို့၊ သူတို့အပေါ်၌ လျင်မြန်စွာသောပျက်စီးခြင်းရောက်၍ လွတ်ခြင်းအခွင့်မရှိရကြ။–
၅း၄ သို့သော်လည်း၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ထိုနေ့ရက်သည် သူခိုးကဲ့သို့ သင်တို့အပေါ်သို့ ရောက်လာမည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် မှောင်မိုက်၌ နေကြသည်မဟုတ်။–
၅း၅ သင်တို့အပေါင်းသည် အလင်း၏သား၊ နေ့၏သားဖြစ်ကြ၏။ ညဉ့်၏သား၊ မှောင်မိုက်၏သားမဟုတ်။–
၅း၆ သို့ဖြစ်၍၊ အခြားသော သူတို့သည်အိပ်ပျော်သကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် အိပ်မပျော်ဘဲ သမ္မာသတိရှိ၍ စောင့်ကြကုန်အံ့။–
၅း၇ အကြောင်းမူကား၊ အိပ်ပျော်သောသူတို့သည် ညဉ့်အခါအိပ်ပျော်တတ်ကြ၏။ သေရည်သေရက်နှင့် ယစ်မူးသောသူတို့သည်လည်း ညဉ့်အခါ ယစ်မူးတတ်ကြ၏။–
၅း၈ နေ့၏သားဖြစ်သော ငါတို့မူကား၊ သမ္မာသတိရှိကြကုန်အံ့။ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းတည်းဟူသော ရင်အုပ်တန်ဆာကို၎င်း၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု မြော်လင့်ခြင်းတည်းဟူသော သံခမောက်လုံးကို၎င်း၊ ဝတ်ဆောင်ကြကုန်အံ့။–
၅း၉ အမျက်တော်ကိုခံစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုခန့်ထားတော်မူသည်မဟုတ်။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းကိုပိုင်ရစေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူ၏။–
၅း၁၀ ငါတို့သည် နိုးလျက်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ အိပ်ပျော်သည်ဖြစ်စေ၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ ငါတို့အဘို့အသေခံတော်မူပြီ။–
၅း၁၁ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် ယခုပင်ပြုသည်နည်းတူ၊ အချင်းချင်းတိုက်တွန်း၍ တယောက်ကိုတယောက် တည်ဆောက်ကြလော့။
၅း၁၂ ထိုမှတပါး၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့တွင် အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်း၊ သခင်ဘုရားအခွင့်နှင့်အုပ်စိုးခြင်း၊ သတိပေးခြင်းအမှုကိုပြုသောသူတို့ကို သိမှတ်၍၊–
၅း၁၃ သူတို့ပြုသောအမှုကြောင့် မေတ္တာစိတ်နှင့် အလွန်ချစ်ခင်လေးမြတ်မည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် တောင်းပန်ကြ၏။ အချင်းချင်း အသင့်အတင့်နေကြလော့။
၅း၁၄ တဖန်တုံ၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ မတရားစွာပြုသောသူတို့ကို သတိပေးကြလော့။ စိတ်ငယ်သောသူတို့ကို အားပေးကြလော့။ အားနည်းသောသူတို့ကို ထောက်မကြလော့။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ရှည်သောစိတ်ရှိစေကြလော့။
၅း၁၅ သူတပါး၌ အဘယ်သူမျှ ရန်တုံ့မပူစေခြင်းငှါ သတိပြု၍၊ အချင်းချင်းတို့၌၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌၎င်း၊ ကာလအစဉ်ကြိုးစား၍ ကျေးဇူးပြုကြလော့။
၅း၁၆ အစဉ်မပြတ် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။–
၅း၁၇ မခြားမလပ် ဆုတောင်းပဌနာပြုကြလော့။–

၅း၁၈ အရာရာ၌ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ထိုသို့ကျင့်စေခြင်းငှါ၊ ယေရှုခရစ်၌ ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိ၏။–
၅း၁၉ ဝိညာဉ်တော်၏အရှိန်ကို မငြိမ်းစေကြနှင့်။–
၅း၂၀ ပရောဖက်ပြုခြင်းကို မထီမဲ့မြင်မမှတ်ကြနှင့်။–
၅း၂၁ ခပ်သိမ်းသောအရာကိုစုံစမ်း၍၊ ကောင်းသောအရာကို အမြဲကိုင်စွဲကြလော့။–
၅း၂၂ မကောင်းသောအမှုအမျိုးမျိုးရှိသမျှကို ရှောင်ကြလော့။–
၅း၂၃ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ အရှင်ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင်လည်း၊ သင်တို့ကို အကုန်အစင် သန့်ရှင်းစေတော်မူပါစေသော။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်
ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ သင်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာ၊ စိတ်၊ ဝိညာဉ်အပေါင်းကို အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ စောင့်မတော်မူပါစေသော။–
၅း၂၄ သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူသောသူသည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသို့ပြုတော်မူလိမ့်မည်။
၅း၂၅ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့အဘို့ဆုတောင်းကြလော့။–
၅း၂၆ ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို သန့်ရှင်းသောနမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။–
၅း၂၇ ဤစာကို သန့်ရှင်းသောညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့အား ဘတ်စေခြင်းငှါ၊ သခင်ဘုရားကိုတိုင်တည်၍ ငါသည် သင်တို့ကိုဓိဋ္ဌာန်သစ္စာပေး၏။–
၅း၂၈ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၌ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။

SECOND THESSALONIANS.

အခန်းကြီး –

၁ ၂ ၃

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။

SECOND THESSALONIANS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ပေါလု၊ သိလွာနု၊ တိမောသေတို့သည်၊ သင်တို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်နှင့် သခင်ယေရှုခရစ်၌ တည်ရှိသော သက်သာလောနိတ်မြို့သား
အသင်းတော်ကို ကြားလိုက်ပါ၏။–
၁း၂ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။
၁း၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် အလွန်တိုးပွါး၍၊ လူတိုင်းအသီးအသီးတို့သည် အချင်းချင်းချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ပြည့်စုံကြသည်ဖြစ်၍၊
ငါတို့ သည်ပြုသင့်သည်အတိုင်း သင်တို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်းကြ၏။–
၁း၄ သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို ခံရသမျှတို့၌ သည်းခံ၍ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်ကို ငါတို့သည် ထောက်၍၊ ဘုရားသခင်၏
အသင်းတော်များတွင် သင်တို့ကြောင့် ဝါကြွားကြ၏။–
၁း၅ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အတွက် ဆင်းရဲခံရ၍၊ ထိုနိုင်ငံတော်ကို ဝင်စားထိုက်သည်ဟု မှတ်တော်မူခြင်းကို ခံရစေခြင်းငှါ၊ တရား
သဖြင့် ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူခြင်းအမှုသည် ထိုသို့သောအားဖြင့် ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။–
၁း၆ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊
၁း၇ သခင်ယေရှုသည် တန်ခိုးရှိသောကောင်းကင်တမန်တို့နှင့်အတူ၊
၁း၈ ကောင်းကင်ဘုံက ပေါ်ထွန်းတော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်ကိုမသိသောသူ၊ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို နားမထောင်သော
သူတို့ကို မီးလျှံအားဖြင့် ဒဏ်ပေးတော်မူသောအခါ၊ သင်တို့ကို ဆင်းရဲစေဘူးသော သူတို့၌ ဆင်းရဲခြင်းကိုငှင်း၊ ဆင်းရဲခံရဘူးသော သင်တို့၌
ငါတို့နှင့်အတူ ချမ်းသာခြင်းကိုငှင်း၊ ဘုရားသခင်ဆပ်ပေး၍ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။–
၁း၉ ထိုသခင်သည် မိမိသန့်ရှင်းသူတို့အားဖြင့် ဂုဏ်အသရေတော် ထင်ရှားခြင်းကိုငှင်း၊
၁း၁၀ ငါတို့သက်သေကို သင်တို့သည် ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့အားဖြင့် အံ့ဩချီးမွမ်းခြင်းကိုငှင်း၊ ခံအံ့သောငှါ
ကြွလာတော်မူသောနေ့ရက်၌၊ ထိုသူတို့သည် သခင်ဘုရား၏ မျက်နှာတော်နှင့်ငှင်း၊ တန်ခိုးရှိသောဘုန်းတော်နှင့်ငှင်း ကွာ၍၊ ထာဝရပျက်စီးခြင်း
တည်းဟူသော အပြစ်ဒဏ်ကိုခံရကြလတံ့။
၁း၁၁ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့ဘုရားသခင်နှင့် အရှင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်အတိုင်း၊
၁း၁၂ ထိုသခင်၏နာမတော်ကို သင်တို့အားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားစေခြင်းငှါငှင်း၊ သင်တို့ကိုလည်း ထိုသခင်အားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားစေခြင်းငှါငှင်း၊
သင်တို့သည် ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံထိုက်ကြသည်ဟု မှတ်တော်မူ၍၊ ကောင်းမြတ်တော်မူခြင်း၏ စေတနာအပေါင်းနှင့် သင်တို့၏
ယုံကြည်ခြင်းအမှုကို တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူမည် အကြောင်း၊ ငါတို့သည် သင်တို့အဘို့ အစဉ်ဆုတောင်းပဌနာပြုကြ၏။–

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ် ကြွလာတော်မူ၍၊
၂း၂ ငါတို့သည် အထံတော်၌ စည်းဝေးခြင်းအရာမှာ၊ သခင်ဘုရား၏ နေ့ရက်သည် ချက်ခြင်းရောက်မည်ဟူ၍ စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့်ဖြစ်စေ၊
နှုတ်ထွက်စကားအားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ငါတို့စာကဲ့သို့သော စာအားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ သင်တို့သည် စိတ်ရွေ့လျော့ခြင်း၊ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ အလျင်တဆော
မရှိမည်အကြောင်း ငါတို့သည် တောင်းပန်ကြ၏။–
၂း၃ အဘယ်သူမျှ သင်တို့ကို အဘယ်သို့သောအားဖြင့် မလှည့်ဖြားစေနှင့်။ ထိုနေ့ရက်မရောက်မီ ဖေါက်ပြန်သင်းခွဲခြင်းသည် အရင်ဖြစ်၍၊
ဒုစရိုက်လူတည်းဟူသော ပျက်စီးခြင်း၏သားသည် ပေါ်လာရလိမ့်မည်။–
၂း၄ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်ဟူ၍ငှင်း၊ ဘုရားဟူ၍ငှင်း၊ ခေါ်ဝေါ်သမျှသော အရာတို့ကို ရန်ဘက်ပြု၍၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမြှောက်သောအားဖြင့်၊
ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်၌ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ ထိုင်၍၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်ယောင်ဆောင်လျက် ကိုယ်ကိုပြသောသူဖြစ်သတည်း။
၂း၅ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိစဉ်အခါ၊ ထိုအကြောင်းအရာများကို ပြောပြီဟု သင်တို့သည် သတိမရကြသလော။–
၂း၆ ထိုသူသည် မိမိကာလအချိန်၌ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ယခုဆီးတားသော အကြောင်းကိုလည်း သင်တို့သိကြ၏။–
၂း၇ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝှက်ထားလျက်ရှိသော ထိုအဓမ္မအရာသည် ယခုပင် ပြုပြင်ဆဲရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဆီးတားသောသူသည် ပယ်ရှင်း
ခြင်းသို့မရောက်မှီတိုင်အောင် ဆီးတားလိမ့်မည်။–
၂း၈ ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်သောအခါ၊ ထိုအဓမ္မလူသည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ထိုအဓမ္မလူကို သခင်ယေရှုသည် နှုတ်ထွက်ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်
ဖျက်ဆီး၍၊ ကြွလာတော်မူခြင်း၏ ရောင်ခြည်အားဖြင့် ပယ်ရှားတော်မူလိမ့်မည်။–
၂း၉ ထိုအဓမ္မလူ၏ လာခြင်းအကြောင်းဟူမူကား၊ စာတန်ပြုပြင်သောအားဖြင့် မုသာနှင့်စပ်ဆိုင်သော ထူးဆန်းသောတန်ခိုး၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊
အံ့ဘွယ်သော အမှုအမျိုးမျိုးနှင့်ငှင်း၊ –
၂း၁၀ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သောသူတို့တွင်၊ မတရားသော လှည့်ဖြားခြင်းအမျိုးမျိုးနှင့်ငှင်း လာလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည်
ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်အံ့သောငှါ သမ္မာတရား၌ မွေ့လျော်သော စိတ်ကိုမခံမယူကြ။–
၂း၁၁ ထိုကြောင့်၊ သမ္မာတရားကိုမယုံဘဲ၊ မတရားသောအမှု၌ မွေ့လျော်သောသူအပေါင်းတို့သည်၊ –
၂း၁၂ တရားရှုံးခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း၊ မုသာစကားကို ယုံစိမ့်သောငှါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပြုပြင်အားထုတ်ခြင်း အခွင့်ကို သူတို့၌

ဘုရားသခင်လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။

၂း၁၃ သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရား ချစ်တော်မူသော ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် စိတ်သန့်ရှင်းခြင်း၊ သမ္မာတရားကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်စိမ့်သောငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် ရှေးဦးစွာကပင်သင်တို့ကို ရွေးကောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ်ချီးမွမ်းရကြမည်။–

၂း၁၄ ထိုသို့အလိုငှါ ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့် သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ဘုန်းကို ပိုင်ရမည်အကြောင်း တည်း။–

၂း၁၅ ထိုကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့နှုတ်ထွက်စကားအားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ စာအားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ သင်တို့သည် သင်ခဲ့ပြီးသော နည်းဥပဒေသများကို တည်ကြည်လျက် ကိုင်ယူစွဲလမ်းကြလော့။–

၂း၁၆ ငါတို့ကိုချစ်တော်မူ၍၊ ထာဝရသက်သာခြင်းအကြောင်းကိုငှင်း၊ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကောင်းသောမြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းကိုငှင်း ပေးတော်မူသော ငါတို့ အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်နှင့်၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်သည် ကိုယ်တော်တိုင်၊–

၂း၁၇ သင်တို့စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေ၍၊ ကောင်းသောစကား၊ ကောင်းသောအမှုအမျိုးမျိုး၌ သင်တို့ကို မြဲမြံစေတော်မူပါစေသော။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သခင်ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားသည် သင်တို့တွင် နှံ့ပြား၍ ဘုန်းထင်ရှားခြင်းရှိသကဲ့သို့၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ထင်ရှားမည်အကြောင်းနှင့်၊–

၃း၂ အကျိုးအကြောင်းကို မသိမမှတ်၊ ဆိုးညစ်သော သူတို့လက်မှ ငါတို့ကိုကယ်လွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ငါတို့အဘို့ ဆုတောင်းကြလော့။ လူတိုင်းသစ္စာရှိသည်မဟုတ်။–

၃း၃ သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရားသည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သင်တို့ကို မြဲမြံစေ၍၊ မကောင်းသောအမှုအရာနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ စောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။–

၃း၄ ငါတို့ပညတ်သည်အတိုင်း သင်တို့သည် ယခုကျင့်ကြ၏။ နောက်၌လည်း ကျင့်ကြလိမ့်မည်ဟု သခင်ဘုရားကိုအမှီပြု၍ ငါတို့သည် ယုံမှားခြင်းမရှိ။–

၃း၅ ဘုရားသခင်ကို ချစ်စေခြင်းငှါငှင်း၊ ခရစ်တော်၏နည်းတူ သည်းခံစေခြင်းငှါငှင်း၊ သခင်ဘုရားသည် သင်တို့စိတ်နှလုံးကို ပြင်ဆင်တော်မူပါစေသော။

၃း၆ တနည်းကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့ထံ၌ခံသော နည်းဥပဒေသအတိုင်းမကျင့်ဘဲ၊ မတရားစွာပြုသော ညီအစ်ကိုရှိသမျှတို့ကို ရှောင်ကြလော့ဟု ငါတို့သခင်ယေရှု ခရစ်၏ နာမတော်အားဖြင့် ငါတို့သည် ပညတ်ထားကြ၏။–

၃း၇ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ပေးသော ပုံသက်သေကိုလိုက်၍ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ကျင့်ရမည်ဟု သင်တို့ကိုယ်တိုင်သိကြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့တွင် မတရားစွာပြုကြသည်မဟုတ်။–

၃း၈ အဘယ်သူ၏ အစာကိုမျှ အလိုအလျောက်မစား။ သင်တို့တွင် တယောက်ကိုမျှ မနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊ ပင်ပန်းစွာ ကြိုးစားအားထုတ်၍ နေ့ညဉ့်မပြတ် လုပ်ဆောင်ကြ၏။–

၃း၉ ထိုသို့ပြုသော်လည်း၊ မခံမယူပိုင်သောကြောင့် ပြုသည်မဟုတ်။ သင်တို့လိုက်စရာဘို့ ပုံသက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ပြုကြ၏။–

၃း၁၀ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့နှင့်အတူ ရှိစဉ်အခါ၊ အလုပ်မလုပ်ချင်သောသူ မည်သည်ကား၊ အစာကိုလည်း မစားစေနှင့်ဟု ပညတ်ထားကြပြီ။–

၃း၁၁ မတရားစွာပြု၍ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ဘဲ၊ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သော အမှု၌ ရောနှောသောသူ အချို့တို့သည် သင်တို့တွင်ရှိကြောင်းကို ငါတို့ကြားရကြ၏။–

၃း၁၂ ထိုသို့သောသူတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ လုပ်ဆောင်၍၊ ကိုယ်အစာကိုစားမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့သည် ပညတ်ထား၍၊ တိုက်တွန်း သွေးဆောင်ကြ၏။–

၃း၁၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ အားလျော့စိတ်ပျက်ခြင်း မရှိဘဲ၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်ကြလော့။

၃း၁၄ ဤစာ၌ ငါတို့ရေးထားသော ပညတ်စကားကို တစုံယောက်သောသူသည်နားမထောင်ဘဲနေလျှင်၊ ထိုသူကို မှတ်ကြလော့။ ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ အပေါင်း အဘော်မလုပ် ကြနှင့်။–

၃း၁၅ သို့သော်လည်း၊ ရန်သူကဲ့သို့မမှတ်၊ ညီအစ်ကိုကဲ့သို့ မှတ်၍ သတိပေးကြလော့။–

၃း၁၆ ငြိမ်သက်ခြင်း၏သခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင် သင်တို့၌အစဉ်မပြတ် ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာအားဖြင့် ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပေးသနားတော်မူပါစေသော။ သခင်ဘုရားသည် သင်တို့အပေါင်းနှင့်အတူ ရှိတော်မူပါစေသော။

၃း၁၇ ငါပေါလုသည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ခြင်းအချက်ကို ကိုယ်လက်နှင့်ရေးထား၏။ ဤသို့ရေးထားလေ့ရှိ၍၊ ငါရေးသမျှသော ဩဝါဒစာ၏ လက္ခဏာ ဖြစ်၏။–

၃း၁၈ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အပေါင်း၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

တိမောသေသြဝါဒစာပဌမစောင်။

First Timothy.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆

တိမောသေသြဝါဒစာပဌမစောင်။
FIRST TIMOTHY.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်ဘုရားသခင်နှင့်၊ ငါတို့မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော ယေရှုခရစ်၏ပညတ်တော်အားဖြင့်၊ ထိုသခင်၏
တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုသည်၊–
၁း၂ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်၊ ငါ့သားစစ်ဖြစ်သော တိမောသေကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့်
အထံတော်က ကျေးဇူး၊ ဂရုဏာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိပါစေသော။
၁း၃ ခြားနားသောအယူဝါဒသစ်ကို မသွန်သင်ကြနှင့်ဟူ၍၎င်း၊
၁း၄ ဒဏ္ဍာရီစကားကို နားမထောင်ကြနှင့်ဟူ၍၎င်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၌တည်သော ဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်ကို ပြုစုသည်ထက်၊ အချင်းချင်း
ငြင်းခုံခြင်းကို သာ၍ပြုစုတတ်သော၊ ပြင်ဆင်၍မကုန်နိုင်သော ဆွေစဉ်မျိုးဆက်စာရင်းများကို ပမာဏမပြုကြနှင့်ဟူ၍၎င်း၊ သင်သည်
အချို့သောသူတို့ကို ပညတ်ထား၍၊ ဖေက်မြို့၌ နေရစ်စေခြင်းငှါ၊ ငါသည် မာကေဒေါနိပြည်သို့ သွားသောအခါ၊ တောင်းပန်သည်အတိုင်း
နေရစ်လော့။
၁း၅ ထိုသို့ပညတ်ထားခြင်း၏အချုပ်အခြာဟူမူကား၊ စင်ကြယ်သောစိတ်နှလုံးနှင့်၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ် ကြည်လင်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ မှန်သော
ယုံကြည်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ စပ်ဆိုင်သောချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်သတည်း။–
၁း၆ ထိုသို့သောအကျင့်ကို လူအချို့တို့သည် အမြဲမကျင့်၊ အချည်းနှီးသောစကားပြောခြင်းသို့လွဲသွားကြပြီ။ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ပြောသော
အရာကိုနားမလည်။–
၁း၇ အဘယ်သို့သောတရားဘက်၌ မိမိတို့ခိုင်မာစွာနေသည်ကိုမသိဘဲလျက်၊ နိဿရည်းဆရာ လုပ်ချင်ကြသည်တကား။–
၁း၈ ပညတ်တရားကို တရားသဖြင့် ကျင့်သောသူအဘို့မထား၊
၁း၉ မတရားသဖြင့်ကျင့်သောသူ၊ နားမထောင်သောသူ၊
၁း၁၀ ဘုရားကို မကိုးကွယ်သောသူ၊ အပြစ်ထင်ရှားသောသူ၊ မသန့်ရှင်းသောသူ၊ ဘုရားတရားကို မရိုမသေ ပြုသောသူ၊ မိဘကို ညှဉ်းဆဲသောသူ၊
လူအသက်ကို သတ်သောသူ၊ မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူ၊ ယောက်ျားချင်း မေထုန်ကို ပြုသောသူ၊ လူကိုခိုးသွားသောသူ၊ မုသာ
စကားကိုသုံးသောသူ၊ မဟုတ်မမှန်ဘဲ ကျိန်ဆိုသောသူမှစ၍၊ စင်ကြယ်သောသြဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သမျှတို့အဘို့ ပညတ်တရားကို
ထားသည်ဟု သိမှတ်၍၊ ထိုတရားကိုတရားသဖြင့် သုံးသောသူ၌ ပညတ်တရားသည် အကျိုးကိုပေးတတ်သည်ဟု ငါတို့သိကြ၏။–
၁း၁၁ ထိုသို့ဆိုသော်၊ မင်္ဂလာရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းကြီးသော ဧဝံဂေလိတရားနှင့်ညီသတည်း။
၁း၁၂ ထိုတရားကို ငါ၌ အပ်ပေးတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ငါ့ကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသော ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်း၏။
၁း၁၃ ငါသည် ကဲ့ရဲ့သောသူ၊ ညှဉ်းဆဲသောသူ၊ ကြမ်းကြုတ်သောသူဖြစ်ဘူးသော်လည်း၊ သစ္စာရှိသောသူဟု ထိုသခင်သည်မှတ်၍၊ ဓမ္မဆရာအရာ၌
ခန့်ထားတော်မူ၏။ ထိုသို့ငါပြုသောအခါ၊ ယုံခြင်းမရှိ၊ အမှန်မသိဘဲပြုသောကြောင့်၊ ဂရုဏာတော်ကို ငါခံရပြီ။–
၁း၁၄ ငါတို့သခင်ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်သည်လည်း ယေရှုခရစ်၌ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းနှင့်တကွ၊ အတိုင်းအထက်အလွန် ကြွယ်ဝပြီ။–
၁း၁၅ ယေရှုခရစ်သည် အပြစ်ရှိသောသူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ ဤလောကသို့ ကြွလာတော်မူသည်ဟူသော စကားသည် သစ္စာစကားဖြစ်၏။
အကြွင်းမဲ့ခံယူအပ်သော စကားလည်းဖြစ်၏။ အပြစ်ရှိသောသူတို့တွင် ငါသည်အကြီးဆုံးဖြစ်၏။–
၁း၁၆ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရအသက်အလိုငှါ ယုံကြည်လတံ့သောသူတို့လိုက်စရာပုံသက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အကြီးဆုံးသောအပြစ်ရှိသောငါ၌
ယေရှုခရစ်သည် ခပ်သိမ်းသောခန္တီတော်ကို ပြတော်မူမည်အကြောင်း၊ ငါ့ကိုသနားတော်မူပြီ။–
၁း၁၇ လောကဓါတ်တို့၏ဘုရင်တည်းဟူသော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်တော်မူထသော၊ မျက်မြင်မရ၊ အရူပဖြစ်တော်မူထသော၊ တဆူ
တည်းသောဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဂုဏ်အသရေ၊ ဘုန်းအာနုဘော်ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။
၁း၁၈ ငါ့သားတိမောသေ၊ သင့်ကိုရည်မှတ်၍ ဟောပြောခဲ့ပြီးသောအနာဂတ္တိစကားကို သင်သည်အမှီပြု၍၊ ယုံကြည်ခြင်းကို၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော
စိတ်ကြည်လင်ခြင်းကို၎င်း၊ စွဲလမ်း၍ကောင်းသောစစ်ကို တိုက်စေခြင်းငှါ၊ ထားခဲ့ပြီးသော ထိုအနာဂတ္တိစကားနှင့်အညီ၊ အထက်ငါဆိုခဲ့ပြီးသော
ပညတ်ထားခြင်းအခွင့်ကို သင်၌ငါအပ်ပေး၏။–
၁း၁၉ ထိုယုံကြည်ခြင်းမှ စသည်တို့ကို အချို့သောသူတို့သည် ပယ်ပြီးလျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်းသင်္ဘောပျက်၍ ဆုံးရှုံးကြပြီ။–
၁း၂၀ ထိုသူတို့တွင် ဟုမေနဲနှင့် အာလေဇန္ဒြုပါသတည်း။ ထိုသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့သောစကားကိုကြဉ်ရှောင်ခြင်းငှါ သင်ရမည်အကြောင်း၊ စာတန်၏
လက်သို့ ငါအပ်လိုက်ခဲ့ပြီ။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ငါတို့သည် ဘုရားဝတ်၌ မေ့လျော့ခြင်း၊
၂း၂ လျောက်ပတ်စွာကျင့်ခြင်း အမျိုးမျိုးကိုပြု၍၊ ငြိမ်ဝပ်ဆိတ်ညံ့စွာနေရမည်အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်မှစ၍ မင်းအာဏာရှိသောသူ အပေါင်းတို့နှင့်လူအ
မျိုးမျိုးတို့အဘို့ ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းကို ရှေ့ဦးစွာပြုစေခြင်းငှါ ငါတိုက်တွန်းသွေးဆောင်၏။–
၂း၃ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့သောအမှုသည် ကောင်းသောအမှု ဖြစ်၏။ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသောအရှင်ဘုရားသခင် နှစ်သက်တော်မူသော

အမှုလည်း ဖြစ်၏။–
၂း၄ လူအပေါင်းတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်၍ သမ္မာတရားကိုသိစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိ၏။–
၂း၅ ဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်နှင့် လူတို့၏စပ်ကြားမှာ၊ လူဖြစ်သော ယေရှုခရစ်တည်းဟူသော အာမခံတဦးတည်းရှိ၏။–
၂း၆ ထိုအာမခံသည် လူအပေါင်းတို့ကိုရွေးအံ့သောငှါ ကိုယ်ကိုကိုယ်စွန့်တော်မူပြီ။ ကာလအချိန်တန်မှ သက်သေခံခြင်းရှိ၏။–
၂း၇ ငါသည် ထိုသက်သေခံသောသူအရာ၌၎င်း၊ တမန်တော်အရာ၌၎င်း၊ ယုံကြည်ခြင်းတရားနှင့် သမ္မာတရားကို တပါးအမျိုးသားတို့အား ဟောပြောသောဆရာအရာ၌၎င်း ခန့်ထားတော်မူသောသူ ဖြစ်သည်ဟု ငါဆိုသော်၊ မုသာစကားကိုမဆို၊ မှန်သောစကားကိုဆို၏။
၂း၈ သို့ဖြစ်၍၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ယောကျ်ားတို့သည် အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိဘဲ၊ သန့်ရှင်းသောလက်ကိုချီ၍ ဆုတောင်းစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။–
၂း၉ ထိုနည်းတူ၊ မိန်းမတို့သည် ကျစ်သောဆံပင်၊ ရွှေတန်ဆာ၊ ကျောက်ပုလဲ အဘိုးထိုက်သောအဝတ်နှင့် ကိုယ်ကိုမဆင်ဘဲ၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း၊ ဣန္ဒြေစောင့်ခြင်းအားဖြင့်၊ လျောက်ပတ်သောအဝတ်နှင့်၎င်း၊ –
၂း၁၀ ဘုရားသခင်အား ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းကိုဝန်ခံပြုစုသော မိန်းမဆင်သင့်သည်အတိုင်း ကောင်းသောအကျင့်နှင့်၎င်း၊ ကိုယ်ကိုတန်ဆာဆင်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။–
၂း၁၁ မိန်းမသည် အုပ်စိုးခြင်းကို အစဉ်ဝန်ခံ၍ တိတ်ဆိတ်စွာသင်စေ။–
၂း၁၂ မိန်းမသည် ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်း၊ ယောကျ်ားကိုအစိုးတရပြုစေခြင်းအခွင့်ကို ငါမပေး။ သူသည် တိတ်ဆိတ်စွာနေအပ်၏။
၂း၁၃ အကြောင်းမူကား၊ အာဒံကို ရှေ့ဦးစွာဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ နောက်မှ ဧဝကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။–
၂း၁၄ ထိုမှတပါး၊ အာဒံသည် လှည့်ဖြားခြင်းကိုမခံ၊ မိန်းမသည် လှည့်ဖြားခြင်းကိုခံ၍ လွန်ကျူး၏။–
၂း၁၅ သို့သော်လည်း၊ ဣန္ဒြေစောင့်ခြင်းနှင့်တကွ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်း၌တည်လျှင်၊ သားဘွားခြင်းအမှု၌ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ သင်းအုပ်အရာကို တောင့်တသောသူသည် ကောင်းသောအမှုအရာကို တောင့်တသည်ဟူသော စကားသည် မှန်သောစကားဖြစ်၏။–
၃း၂ ထို့ကြောင့်၊ သင်းအုပ်သည် အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်သောသူ၊ မယားတယောက်တည်းရှိသောသူ၊ သမ္မာသတိရှိသောသူ၊ ဣန္ဒြေစောင့်သောသူ၊ လျောက်ပတ်စွာကျင့်သောသူ၊ ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုတတ်သောသူ၊ ဆုံးမဩဝါဒပေးတတ်သောသူဖြစ်ရမည်။–
၃း၃ စပျစ်ရည်နှင့်ပျော်မွေ့ခြင်း၊ သူတပါးကိုရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ မစင်ကြယ်သောစီးပွါးကိုတပ်မက်ခြင်းမရှိ၊ စိတ်ဖြည်းညှင်းသောသူ၊ ရန်မတွေ့တတ်သောသူ၊ ငွေကိုမတပ်မက်သောသူဖြစ်ရမည်။–
၃း၄ မိမိအိမ်ကို ကောင်းမွန်စွာအုပ်စိုး၍ သမ္မာသမာဓိရှိသည်နှင့်၊ မိမိသားသမီးကို ဆုံးမနိုင်သောသူ ဖြစ်ရမည်။–
၃း၅ မိမိအိမ်ကိုမအုပ်စိုးတတ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်ကို အဘယ်သို့ပြုစုလိမ့်မည်နည်း။–
၃း၆ မာနနှင့်ယစ်မူးလျက်၊ မာရ်နတ်၏အပြစ်ရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၍၊ ဘာသာဝင်လူသစ်မဖြစ်ရ။–
၃း၇ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်း၊ မာရ်နတ်ဘမ်းမိခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ပြင်ပလူတို့တွင် အသရေရှိသောသူဖြစ်ရမည်။
၃း၈ ထိုနည်းတူ၊ သင်းထောက်တို့သည် တည်ကြည်သောသူဖြစ်ရကြမည်။ လျှာနှစ်ခွနှင့်ပြောသောသူ၊ စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြူးသောသူ၊ မစင်ကြယ်သောစီးပွါးကို တပ်မက်သောသူမဖြစ်ရကြ။–
၃း၉ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ် စင်ကြယ်သည်နှင့်၊ ယုံကြည်ခြင်း၏ နက်နဲသောအရာကို စွဲလမ်းသောသူ ဖြစ်ရကြမည်။–
၃း၁၀ သူတို့သည်လည်း ရှေ့မဆွက စုံစမ်းခြင်းကိုခံကြစေ။ နောက်မှ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်လျှင်၊ သင်းထောက်လုပ်ကြစေ။–
၃း၁၁ ထိုနည်းတူ မိန်းမတို့သည် တည်ကြည်သောသူဖြစ်ရကြမည်။ ချောစားတတ်သောသူမဟုတ်။ သမ္မာသတိရှိသောသူ၊ အရာရာ၌ သစ္စာရှိသောသူဖြစ်ရကြမည်။
၃း၁၂ သင်းထောက်သည် မယားတယောက်တည်းရှိရမည်။ မိမိသားသမီးနှင့်အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ကောင်းမွန်စွာအုပ်ချုပ်သောသူဖြစ်ရမည်။–
၃း၁၃ အကြောင်းမူကား၊ သင်းထောက်အမှုကို ကောင်းစွာရွက်ဆောင်သောသူတို့သည် မိမိတို့အဘို့ ကောင်းသောအရာကို၎င်း၊ ယေရှုခရစ်၏ ယုံကြည်ခြင်း၌ ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိကို၎င်း အမြတ်ရကြ၏။
၃း၁၄ သင်တို့ရှိရာသို့ငါမြန်မြန်လာမည်ဟုမြော်လင့်ခြင်းရှိသော်လည်း တာရှည်စွာနေလျှင်၊
၃း၁၅ သင်သည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်၌ အဘယ်သို့ကျင့်ကြံပြုမူရမည်ကိုသိစေခြင်းငှါ ဤသို့ ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။ ထိုအိမ်တော်ကား၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်ဖြစ်၏။ ထိုအသင်းတော်ကား၊ သမ္မာတရား၏ အမှီတကဲဖြစ်၏။ သမ္မာတရား၏ တည်ရာလည်းဖြစ်၏။–
၃း၁၆ မှန်သော ကိုးကွယ်ခြင်း၏ နက်နဲသောအရာသည် ကြီးစွာသောအရာဖြစ်သည်ဟု ငြင်းခုံရန်မရှိ။ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ပေါ်ထွန်းတော်မူပြီ။ ဟုတ်မှန်တော်မူခြင်းအကြောင်းသည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ထင်ရှားပြီ။ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုရှုမြင်ရကြပြီ။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သိတင်းတော်ကိုကြားရကြပြီ။ လောကီသားတို့သည် ယုံကြည်ရကြပြီ။ ဘုန်းအသရေနှင့်တကွ အထက်သို့ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူပြီ။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ဝိညာဉ်တော်သည် အတည့်အလင်း ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်ကား၊
၄း၂ နောင်ကာလ၌ သြတ္တပ္ပစိတ်တွင် သံပူနှင့်ခတ်ခြင်းကိုခံပြီးလျှင်၊ မုသာစကားကိုပြောတတ်သောသူတို့၏ လျှို့ဝှက်ခြင်းအားဖြင့်၊ လူအချို့တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းကိုစွန့်ပယ်၍၊ လှည့်ဖြားတတ်သော စိတ်ဝိညာဉ်တို့၌၎င်း၊ နတ်ဘုရားတို့နှင့်စပ်ဆိုင်သော ဩဝါဒတို့၌၎င်း မှီဝဲဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။–
၄း၃ မင်္ဂလာဆောင်ခြင်းအမှုကို မပြုရဟူ၍၎င်း၊ ယုံကြည်၍ သမ္မာတရားကိုသိသောသူတို့သည် ကျေးဇူးတော်ကိုသိသောစိတ်နှင့်တကွ သုံးဘို့ရာ၊ ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော အစာမျိုးကိုရှောင်ရမည်ဟူ၍၎င်း ပညတ်ထားကြလိမ့်မည်။–
၄း၄ ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှသည် သုံးစရာကောင်း၏။

၄း၅ ကျေးဇူးတော်ကိုသိသောစိတ်နှင့်ခံယူလျှင်၊ အဘယ်အရာကိုမျှ မပယ်မရှောင်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်အားဖြင့်၄င်း၊ ဆုတောင်းခြင်းအားဖြင့်၄င်း၊ အရာရာတို့သည် စင်ကြယ်လျက်ရှိကြ၏။

၄း၆ ဤစကားများကို သင်သည် ညီအစ်ကိုတို့အားကြားပြောလျှင်၊ ယုံကြည်ချက်စကား၊ ကိုယ်တိုင် ရှာဖွေလေ့ကျက်သော သမ္မာဩဝါဒစကားနှင့် မွေးမြူခြင်းကိုခံသော ယေရှုခရစ်၏ဓမ္မဆရာကောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။–

၄း၇ မိန်းမအိုပြောတတ်သော တရားမဲ့ဖြစ်သော ဒဏ္ဍာရီစကားကိုပယ်ရှား၍ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်ဆုံးမလော့။–

၄း၈ ကိုယ်ကာယကို ဆုံးမခြင်းသည် များစွာသောအကျိုးကိုမပေးတတ်။ ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ခြင်းမူကား၊ ယခုဘဝ၊ နောင်ဘဝနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဂတိတော်ကို ရသည်ဖြစ်၍၊–

၄း၉ အရာရာ၌ အကျိုးကိုပေးတတ်သည်ဟူသောစကားသည် သစ္စာစကားဖြစ်၏။ အကြွင်းမဲ့ခံယူအပ်သောစကားလည်းဖြစ်၏။–

၄း၁၀ ထိုကြောင့်၊ အသက်ရှင်တော်မူထသော၊ လူအပေါင်းတို့ကို ကယ်မတော်မူ၍၊ ယုံကြည်သောသူတို့ကို အထူးသဖြင့် ကယ်မတော်မူသောဘုရားသခင်၌ ငါတို့သည် ကိုးစားသည်နှင့်အညီ၊ ပင်ပန်းစွာအမှုဆောင်ရွက်ကြ၏။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းခံရကြ၏။

၄း၁၁ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ပညတ်ထားခြင်း၊ ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်းကိုပြုလော့။

၄း၁၂ သင်၏အသက်အရွယ်နုပျိုသည်ကို အဘယ်သူမျှမထီမဲ့မြင်မပြုစေနှင့်။ စကားပြောခြင်း၊ ကျင့်ကြံပြုမူခြင်း၊ သူတပါးကိုချစ်ခြင်း၊ ဝိညာဉ်သဘောရှိခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ စင်ကြယ်ခြင်းအရာမှာ၊ ယုံကြည်သောသူတို့အား ပုံသက်သေကိုပြလော့။–

၄း၁၃ ငါမလာမီတိုင်အောင်၊ ကျမ်းစာကိုဘတ်ခြင်း၊ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်း၊ ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်းကို ကြိုးစား၍ပြုလော့။–

၄း၁၄ ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံ၍၊ သင်းအုပ်များတို့သည် လက်တင်ခြင်းနှင့်တကွ၊ သင်၌အပ်ပေးသော ဆုကျေးဇူးကို မပြုစုဘဲမနေနှင့်။–

၄း၁၅ သင်၏တိုးပွါးခြင်းကို လူအပေါင်းတို့အား ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ဤအရာများကို စိတ်စွဲလမ်း၍ ကြိုးစားအားထုတ်လော့။–

၄း၁၆ ကိုယ်ကိုင်၄င်း၊ ကိုယ်ဆုံးမဩဝါဒကို၄င်း သတိပြု၍ အမြဲတည်နေလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ကိုယ်ကို၄င်း၊ နားထောင်သောသူတို့ကို၄င်း ကယ်တင်လိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ အသက်ကြီးသောသူကို ကျပ်တည်းစွာ မဆုံးမနှင့်။ အဘကဲ့သို့မှတ်၍ တောင်းပန်လော့။ လူပျိုတို့ကို ညီအစ်ကိုကဲ့သို့၄င်း၊–

၅း၂ အသက်ကြီးသောမိန်းမတို့ကို အမိကဲ့သို့၄င်း၊ မိန်းမပျိုတို့ကို အလွန်စင်ကြယ်သော အခြင်းအရာနှင့်တကွ၊ နှမကဲ့သို့၄င်း မှတ်၍ ကျင့်လော့။–

၅း၃ မုတ်ဆိုးမအမှန်ဖြစ်သော မိန်းမတို့ကို မစလုပ်ကျွေးလော့။–

၅း၄ သားမြေးရှိသော မုတ်ဆိုးမဖြစ်လျှင်၊ ထိုသားမြေးတို့သည် ရှေ့ဦးစွာ ဘုရားဝတ်ကို ရည်မှတ်လျက်၊ မိမိအိမ်ကို ပြုစု၍ မိဘဘိုးဘွား၌ ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းငှါ သင်ကြစေ။ ထိုအမှုသည် ဘုရားသခင် နှစ်သက်တော်မူသောအမှုဖြစ်၏။–

၅း၅ မုတ်ဆိုးမအမှန်ဖြစ်၍ တယောက်တည်း ကျန်ရစ်သောမိန်းမသည်၊ ဘုရားသခင်ကို ကိုးစား၍ ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်း၌ နေ့ညမပြတ် တည်နေတတ်၏။–

၅း၆ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်၌ ပျော်မွေ့သောမုတ်ဆိုးမမူကား၊ အသက်ရှိလျက်ပင် အသေဖြစ်၏။–

၅း၇ ထိုသူတို့ကို အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ ဤသို့ပညတ်ထားလော့။–

၅း၈ မိမိလူတို့ကို မပြုစု၊ ထိုမျှမက၊ မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့ကို မပြုစုသောသူမည်သည်ကား၊ ယုံကြည်ခြင်းတရားကိုငြင်းပယ်၏။ မယုံကြည်ဘူးသောသူထက် သာ၍ယုတ်မာ၏။

၅း၉ မုတ်ဆိုးမသည် အသက်ခြောက်ဆယ် မပြည့်လျှင်၊ စာရင်းအင်းမဝင်စေနှင့်။ လင်တယောက်တည်း ရှိဘူးသောသူ၊–

၅း၁၀ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်၍ အသရေရှိသောသူ၊ သူငယ်တို့ကို ကျွေးမွေးခြင်း၊ ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုခြင်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ခြေကိုဆေးခြင်း၊ ဆင်းရဲသောသူတို့ကိုလုပ်ကျွေးခြင်း၊ ကောင်းသောအမှုရှိသမျှတို့၌ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းကို ပြုဘူးသောသူဖြစ်လျှင်၊ စာရင်းအင်းဝင်စေ။–

၅း၁၁ အသက်အရွယ်နုပျိုသောမုတ်ဆိုးမတို့ကို ပယ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ခရစ်တော်၏ဆုံးမခြင်းကို သည်းမခံ။ အိမ်သင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊–

၅း၁၂ အရင်သစ္စာကိုဖျက်သောကြောင့် အပြစ်သင့်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။–

၅း၁၃ ထိုမှတပါး၊ တအိမ်မှတအိမ်သို့လည်၍ ပျင်းရိတတ်ကြ၏။ ပျင်းရိသည်သာမက၊ စကားများ၍ မပြောအပ်သောအရာကို ပြောသဖြင့်၊ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သော အမှု၌ ရောနှောသောသူ ဖြစ်တတ်ကြ၏။–

၅း၁၄ ထိုကြောင့်၊ အသက်အရွယ်နုပျိုသော မုတ်ဆိုးမတို့သည် အိမ်သင့်ခြင်း၊ သားဘွား ခြင်း၊ အိမ်မှုကိုကြည့်ရှုပြုစုခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့စရာအခွင့်ကို ရန်သူတို့အား မပေးဘဲနေခြင်း အမှုများကိုပြုစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။–

၅း၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ယခုပင် အချို့တို့သည် လမ်းလွဲ၍ စာတန်နောက်သို့လိုက်သွားကြပြီ။–

၅း၁၆ ယုံကြည်သောယောကျ်ားမိန်းမ၌ မုတ်ဆိုးမရှိလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်လုပ်ကျွေးစေ။ သို့ပြုလျှင်၊ အမှန်ဖြစ်သော မုတ်ဆိုးမတို့ကို အသင်းတော်သည် အနှောင့်အရှက်မရှိစေဘဲ လုပ်ကျွေးနိုင်လိမ့်မည်။

၅း၁၇ ကောင်းမွန်စွာအုပ်သော သင်းအုပ်တို့သည် အလျှုနှစ်ဆကို ခံထိုက်သောသူ ဖြစ်သည်ဟူ၍၄င်း၊ တရားဟောခြင်း၊ ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်းအမှုကို ကြိုးစားအား ထုတ်သော သူတို့သည်၊ အလှူနှစ်ဆကို အထူးသဖြင့် ခံထိုက်သောသူဖြစ်သည်ဟူ၍၄င်း မှတ်ရမည်။

၅း၁၈ အကြောင်းမူကား၊ စပါးနင်းနယ်သောနွား၏နှုတ်ကိုမချုပ်တည်းရဟုကျမ်းစာလာ၏။ တချက်ကား၊ လုပ်ဆောင်သောသူသည် အခကိုခံထိုက်ပေသည်ဟု လာပြန်၏။–

၅း၁၉ သက်သေခံနှစ်ဦး သုံးဦးမရှိလျှင်၊ သင်းအုပ်၌ အပြစ်တင်သောစကားကို နားမထောင်နှင့်။–

၅း၂၀ ကြွင်းသောသူတို့သည် ကြောက်စေခြင်းငှါ အပြစ်ရှိသောသူတို့ကို လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ အပြစ်တင်၍ဆုံးမလော့။–

၅း၂၁ ရှေ့မဆွကမစီရင်၊ ငဲ့ကွက်သောစိတ်နှင့်အလျှင်းမပြုဘဲ၊ ဤပညတ်များကို စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်နှင့် သခင်ယေရှုရှေ့မှာ၄င်း၊ ရွေးကောက်တော်မူသော ကောင်းကင်တမန်တို့ရှေ့မှာ၄င်း၊ ငါသည် သင်တို့ကို သစ္စာပေး၏။

၅း၂၂ အဘယ်သူ၏အပေါ်၌ လက်ကို အလျင်တဆောမတင်နှင့်။ သူတပါးအပြစ်၌ မဆက်ဆံနှင့်။ ကိုယ်ကိုကိုယ် စင်ကြယ်စေလော့။–

၅း၂၃ သင်၏ရင်ထဲ၌ အကျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ မကြာမကြာ ခံရသောရောဂါကြောင့်၄င်း၊ ယခုမှစ၍ ရေကိုသာ မသောက်ဘဲ၊ စပျစ်ရည်အနည်းငယ်ကို သုံးလော့။–

၅း၂၄ အချို့သောသူတို့၏ဒုစရိုက်သည် ရှေ့မဆွကထင်ရှား၍၊ အပြစ်စီရင်ခြင်းသို့ အရင်အဦး သွားတတ်၏။ အချို့သော သူတို့၏ဒုစရိုက်သည် နောက်သို့လိုက် တတ်၏။–

၅း၂၅ ထိုနည်းတူ၊ အချို့သောသူတို့၏သုစရိုက်သည် ထင်ရှားနှင့်တတ်၏။ မထင်ရှားသေးသောသုစရိုက် ကိုလည်း ဝှက်၍မထားနိုင်။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ဘုရားသခင်၏နာမတော်နှင့် တရားတော်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ အစေခံကျွန်မည်သည်ကား၊ မိမိသခင်ကို အလွန်ရိုသေထိုက်သောသူဟူ၍မှတ်စေ။–

၆း၂ သခင်သည် ယုံကြည်သောသူဖြစ်လျှင်၊ ညီအစ်ကိုဖြစ်သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့်၊ မခန့်မညားမပြုစေနှင့်။ အစေခံခြင်း၏အကျိုးကိုခံရသောသူသည် ယုံကြည်သောသူ၊ ချစ်အပ်သောသူဖြစ်သောကြောင့် သာ၍အစေခံစေ။ ဤသို့ဆုံးမသြဝါဒပေး၍ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်လော့။

၆း၃ ခြားနားသောသြဝါဒကို သင်ပေး၍၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ စကားတည်းဟူသော စင်ကြယ်သောစကားကို၄င်း၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းနှင့်အညီဖြစ်သော သြဝါဒကို၄င်း ဝန်မခံသောသူ မည်သည်ကား၊–

၆း၄ မာနနှင့်ယစ်မူး၍ အလျှင်းနားမလည်ဘဲ၊ ပုစ္ဆာအမေးကိုဆွေးနွေး၍ စကားကြောင့်သာ ငြင်းခုံသောအားဖြင့် စိတ်ပေါ့သောသူဖြစ်၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ငြူစူခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ သူ့အသရေကို ရှုတ်ချခြင်း၊ မနာလိုသောကြံစည်ခြင်း၊–

၆း၅ စိတ်နှလုံးယိုယွင်း၍၊ သမ္မာတရားနှင့်ကင်းသောသူတို့၏ အချည်းနှီးဆွေးနွေးခြင်းဖြစ်တတ်၏။ ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ခြင်းသည် အကျိုးစီးပွါး ဖြစ်သည်ဟု သူတို့သည် စိတ်ထင်ကြ၏။ ထိုသို့သောသူတို့ကို ရှောင်လော့။–

၆း၆ ရောင့်ရဲသော စိတ်ပါလျှင်၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ကြီးစွာသောအကျိုးစီးပွါးမှန်၏။–

၆း၇ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ဤလောကထဲသို့အဘယ်အရာမျှမပါဘဲလာသည်ဖြစ်၍၊ ထွက်သွားလျှင်လည်း၊ အဘယ်အရာကိုမျှယူ၍မသွားနိုင်ဟု ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။–

၆း၈ သို့ဖြစ်၍၊ စားရန်၊ ဝတ်ရန် ရှိသမျှနှင့်ရောင့်ရဲလျက် နေကြကုန်အံ့။–

၆း၉ ငွေရတတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူတို့သည် အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်း၊ ဘမ်းမိခြင်း၊ မိုက်မဲဖျက်ဆီးတတ်သောတပ်မက်ခြင်းများထဲသို့ ကျရောက်တတ်ကြ၏။ ထိုသို့သောအားဖြင့် လူတို့သည် အကျိုးနည်းခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်း၌ နစ်မွန်းတတ်ကြ၏။–

၆း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ငွေကို တပ်မက်ခြင်းသည် မကောင်းသော အမှုအပေါင်းတို့တွင် မူလအမြစ်ဖြစ်သတည်း။ လူအချို့တို့သည် ငွေကိုတပ်မက်သောကြောင့် ယုံကြည်ခြင်းတရားလမ်းမှ လွဲသွား၍၊ ပူပန်ခြင်းဝေဒနာများနှင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ထုတ်ချင်းခပ်အောင်ထိုးကြပြီ။

၆း၁၁ သို့ဖြစ်၍၊ အိုဘုရားသခင်၏လူ၊ သင်သည် ထိုအပြစ်များကိုကြဉ်ရှောင်လော့။ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းတို့ကို မှီအောင်လိုက်လော့။–

၆း၁၂ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ဆိုင်၍ ကောင်းစွာသောတိုက်လှန်ခြင်းကိုပြုလော့။ ထာဝရအသက်ကိုကိုင်ယူလော့။ ထိုအသက်ကို ရမည်အကြောင်း ၊ သင်သည် ခေါ်တော်မူခြင်းကိုခံရ၍၊ သက်သေအများတို့ရှေ့၌ ကောင်းမွန်စွာဝန်ခံပြီ။–

၆း၁၃ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသည်တိုင်အောင်၊ သင်သည်အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းစင်၍ အပြစ်တင်ခွင့်မရှိဘဲလျက်၊ ပညတ်တော်ကို စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊–

၆း၁၄ အလုံးစုံတို့ကို အသက်ရှင်စေတော်မူသော ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ၄င်း၊ ပုန္တိပိလတ်မင်းထံ ကောင်းသောဝန်ခံခြင်းဘက်၌ သက်သေခံတော်မူသော ယေရှုခရစ်ရှေ့မှာ၄င်း၊ ငါသည် သင့်ကိုပညတ်ထား၏။–

၆း၁၅ မရဏာနှင့်ကင်းလွတ်သောသူ တပါးတည်း ဖြစ်တော်မူထသော၊

၆း၁၆ အဘယ်သူမျှ မချဉ်းကပ်နိုင်သောအလင်းထဲ၌ နေတော်မူထသော၊ အဘယ်သူမျှ မမြင်ဘူးရာ၊ မမြင်နိုင်ရာဖြစ်တော်မူထသော၊ မင်္ဂလာရှိသော တပါးတည်းသောအရှင်ဖြစ်တော်မူထသော၊ ဘုရင်တကာတို့၏ဘုရင်၊ သခင်တကာတို့၏သခင်သည်၊ ကာလအချိန်ရောက်သောအခါ၊ သခင်ယေရှုခရစ်၏ထင်ရှားပေါ်ထွန်းခြင်းကို ပြတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင်သည် ထာဝရဂုဏ်အသရေအစွမ်းသတ္တိရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၆း၁၇ ဤဘဝ၌ ငွေရတတ်သောသူတို့သည် မာန်မာနစိတ်နှင့်ကင်းလွတ်၍၊ မမြဲသောစည်းစိမ်ကို မကိုးစားဘဲ၊ ငါတို့ခံစားဘို့ရာ အလုံးစုံတို့ကို ကြွယ်ဝစွာပေးသနားတော်မူသော၊ အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကိုကိုးစားရမည်အကြောင်းနှင့်၊–

၆း၁၈ သူတပါးအား ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ ကောင်းသောအကျင့်၌ ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်း၊ စွန့်ကြဲ ချင်သောစေတနာစိတ်ရှိခြင်း၊ အချင်းချင်းဆက်ဆံခြင်း၊–

၆း၁၉ မှန်သောအသက်ကို ဝင်စားလိုသောငှါ၊ နောင်ဘဝ၌ ကောင်းသောဘဏ္ဍာကို မိမိတို့အဘို့ ဆည်းဖူးခြင်းတို့ကိုပြုရမည်အကြောင်း ပညတ်ထားလော့။

၆း၂၀ အိုတိမောသေ၊ သင်၌အပ်ထားသောအရာကို စောင့်ရှောက်လော့။ တရားမဲ့ဖြစ်သော အချည်းနှီးစကားပြောခြင်းကို၄င်း၊ သိပ္ပံအတတ်ဟူ၍ အလွဲခေါ်ဝေါ်သော သိပ္ပံအတတ်ဆီးတားနှောင့်ရှက်ခြင်းကို၄င်း ရှောင်လော့။

၆း၂၁ ထိုသိပ္ပံအတတ်ကို လူအချို့တို့သည် ဝန်ခံပြုစုသောအားဖြင့်၊ ယုံကြည်ခြင်းတရားလမ်းမှလွဲကြပြီ။ သင်၌ ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

တိမောသေသြဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

တိမောသေသြဝါဒစာဒုတိယစောင်။

First Timothy.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄

တိမောသေသြဝါဒစာဒုတိယစောင်။
FIRST TIMOTHY.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ယေရှုခရစ်၌ တည်သော အသက်ကို ပေးမည်ဟု ဂတိတော်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အားဖြင့်၊ ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်ဖြစ်သော
ငါပေါလုသည် ငါ့ချစ်သား တိမောသေကို ကြားလိုက်ပါ၏။–
၁း၂ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ခမည်းတော် ဘုရားသခင့် အထံတော်က ကျေးဇူး၊ ကရုဏာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိပါစေသော။
၁း၃ သင်၏မျက်ရည်ကို ငါအောက်မေ့သောအခါ၊
၁း၄ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ သင့်ကိုတွေ့မြင်ခြင်းငှါ အလွန်လွမ်းသောစိတ်ရှိသဖြင့်၄င်း၊
၁း၅ သင်၏အဘွား လောဣ၊ အမိဥနိတ်၌အရင်တည်သော ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော၊ ငါသဘောကျသည်အတိုင်း၊ သင်၌လည်း တည်သော
ယုံကြည်ခြင်းစစ်ကိုမှတ်မိသဖြင့်၄င်း၊ နေ့ညဥ့်မပြတ် ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုသည်တွင်၊ သင့်ကို မခြားမလပ်အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ဘိုးဘေးကိုး
ကွယ်သည်အတိုင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်စင်ကြယ်ခြင်းနှင့်တကွ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်း၏။
၁း၆ ထိုသို့ဖြစ်၍၊ ငါလက်တင်သောအားဖြင့်၊ သင်၌ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောဆုကို နှိုးဆော်မည်အကြောင်း၊ ငါသည် သင့်ကိုသတိပေး၏။–
၁း၇ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ကြောက်တတ်သော စိတ်သဘောကို ငါတို့အား ပေးတော်မူသည်မဟုတ်။ တန်ခိုးပါသောစိတ်၊
ချစ်တတ်သောစိတ်၊ ရှင်းလင်း သောစိတ်သဘောကို ပေးတော်မူ၏။–
၁း၈ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သခင်ဘုရား၏ သက်သေကို၄င်း၊ ထိုသခင်ကြောင့် အကျဉ်းခံရသောသူဖြစ်သော ငါကို၄င်း ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိနှင့်။
ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော တန်ခိုးကိုရသည်အတိုင်း ဧဝံဂေလိတရားနှင့်ဆက်ဆံ၍ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံလော့။–
၁း၉ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကျင့်သောအကျင့်ကို ထောက်တော်မမူ။ ရှေးကပ်ကာလမရောက်မီ၊ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့အဘို့ကိုယ်တော်တိုင်ကြံ
စည်တော်မူသော ကျေးဇူးတော်နှင့်အညီ ငါတို့ကို ကယ်တင်၍၊ သန့်ရှင်းသောအရာ၌ ခေါ်သွင်းတော်မူ၏။–
၁း၁၀ ထိုကျေးဇူးတော်ကား၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်သော သခင်ယေရှုခရစ် ပေါ်ထွန်းသည့် အရာမှာယခုထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ထိုသခင်သည်
သေခြင်းအကြောင်းကို ပယ်ရှား၍၊ အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်းနှင့် မဖောက်ပြန်ခြင်းအကြောင်းကို ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့် ထင်ရှားစေတော်မူပြီ။–
၁း၁၁ ထိုတရားကို ဟောပြောသောသူအရာ၌၄င်း၊ တမန်တော်အရာ၌၄င်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဆရာအရာ၌၄င်း ငါ့ကိုခန့်ထားတော်မူပြီ။–
၁း၁၂ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဤဆင်းရဲဒုက္ခကို ငါခံရ၏။ သို့သော်လည်း ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ အဘယ်သူကို ငါယုံကြည်သည်ဟု ငါသိ၏။ သူ၌
ငါအပ်ထားသော အရာကိုလည်း၊ ထိုနေ့ရက်တိုင်အောင် စောင့်နိုင်တော်မူသည်ဟု ငါသဘောကျ၏။–
၁း၁၃ ငါ့ထံ၌ ကြားရပြီးသော၊ စင်ကြယ်သော တရားစကားအချုပ်အခြာကို၊ ယေရှုခရစ်၌ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းနှင့်တကွ စွဲလမ်းလော့။–
၁း၁၄ သင်၌ အပ်ထားသော အရာမြတ်ကိုငါတို့၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် စောင့်ရှောက်လော့။
၁း၁၅ အာရှိပြည်၌နေသောသူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ကိုပယ်ကြပြီဟု၊ သင်သည်ကြားသိ၏။ ထိုသူတို့တွင် ဖုဂေလုနှင့်ဟေရမောဂင်ပါသတည်း။–
၁း၁၆ ဩနေသိဖော်၏အိမ်၌ သက်ရောက်ပါစေသော။ သူသည်ငါ့ကို အဖန်ဖန်သက်သာစေပြီ။ ငါ၌
ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော်သည်
သံကြိုးချည်နှောင်လျက် ရှိသော်လည်း၊ သူသည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိဘဲ၊–
၁း၁၇ ရောမမြို့သို့ရောက်သောအခါ သာ၍ကြိုးစားလျက် ငါ့ကိုရှာ၍တွေ့၏။–
၁း၁၈ သူသည် ထိုနေ့ရက်၌ သခင်ဘုရား၏လက်မှ ကရုဏာတော်ကိုခံရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ပေးသနားတော်မူပါစေသော။ သူသည်
ဖေက်မြို့၌ လည်း ငါ့ကိုအဘယ်မျှလောက်ပြုစုသည်ကို သင်သည်အမှန်သိ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ငါ့သား၊ သင်သည် ယေရှုခရစ်၌ရှိသော ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ခိုင်ခံ့ခြင်းရှိလော့။–
၂း၂ သက်သေခံအများ ရှိသည်နှင့် ငါ့ထံ၌ ကြားရပြီးသောအရာတို့ကို၊ သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ၍ သူတပါးတို့ကို သွန်သင်ခြင်းငှါ၊ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူတို့၌
အပ်ပေးလော့။–
၂း၃ ထိုသို့အလိုငှါ သင်သည်၊ ယေရှုခရစ်ထံ၌ ကောင်းသောစစ်သူရဲကဲ့သို့၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကို သည်းခံလော့။–
၂း၄ စစ်သူရဲမည်သည်ကား၊ မိမိကို စစ်သူရဲအရာ၌ ခန့်ထားသောသူကို နှစ်သက်စေခြင်းငှါ၊ လောကီမှုရေးနှင့် ပြွမ်းနှော၍ရှုပ်ထွေးခြင်းကို
ပယ်ရှားတတ်၏။–
၂း၅ ပွဲ၌ လုချင်းတိုက်သောသူမည်သည်ကား၊ ထုံးတမ်းအတိုင်းမတိုက်လျှင် ပန်းဦးရစ်ကိုမရ။–
၂း၆ လယ်လုပ်သောသူသည်လည်း အရင်လုပ်ပြီးမှ အသီးအနှံကိုခံရမည်။–
၂း၇ ငါ့စကားကို ဆင်ခြင်လော့။ ထာဝရဘုရားသည် အရာရာတို့၌ ဥာဏ်ကို သင့်အားပေးသနားတော်မူပါ စေသော။
၂း၈ ဒါဝိဒ်အမျိုးဖြစ်သော ယေရှုခရစ်သည်၊ ငါဟောသော ဧဝံဂေလိတရားအတိုင်း၊ သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည်ဟု အောက်မေ့လော့။–
၂း၉ ထိုတရားကြောင့် ငါသည်လူဆိုးကဲ့သို့ ချည်နှောင်ခြင်းတိုင်အောင် ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံရ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်
တရားတော်သည် ချည်နှောင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၏။–

၂း၁၀ ထိုကြောင့် ရွေးကောက်တော်မူသော သူတို့သည်၊ ထာဝရဘုန်းအသရေနှင့်တကွ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်စိမ့်သောငှါ၊ သူတို့အဘို့ အရာရာကို ငါသည်းခံရ၏။–
၂း၁၁ သစ္စာစကားဟူမူကား၊ ထိုသခင်နှင့်အတူသေလျှင်၊ အတူရှင်လိမ့်မည်။–
၂း၁၂ သည်းခံလျှင်၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ စိုးစံလိမ့်မည်။ ထိုသခင်ကို ငါတို့သည် ငြင်းပယ်လျှင်၊ ငါတို့ကို ငြင်းပယ်တော်မူလိမ့်မည်။–
၂း၁၃ ငါတို့သည် မယုံကြည်သော်လည်း၊ ထိုသခင်သည် သစ္စာတည်သဖြင့် ကိုယ်ကိုငြင်းပယ်တော်မမူနိုင်။
၂း၁၄ ဤအကြောင်းအရာများကို သူတပါးတို့အား သတိပေးလော့။ အဘယ်အကျိုးကိုမျှမပြုစု၊ ကြားနာသောသူတို့၏စိတ်ကို ဖောက်လွှန်လိုသောငှါ၊ စကားကြောင့်သာ ငြင်းခုံခြင်းကို မပြုမည်အကြောင်း၊ သခင်ဘုရားရှေ့၌ သစ္စာပေးလော့။–
၂း၁၅ သင်မူကား၊ ဝန်ခံတော်မူသောသူ၊ ရှက်ကြောက်စရာအကြောင်းမရှိဘဲ၊ သမ္မာတရားကိုမှန်ကန်စွာ ပိုင်းခြားတတ်သော ဆရာသမားဖြစ်လျက်၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆက်သခြင်းငှါ ကြိုးစားအားထုတ်လော့။–
၂း၁၆ တရားမဲ့ဖြစ်သော အချည်းနှီးစကားကိုရှောင်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုစကားသည် မတရားသောအမှုတို့ကို ပွါးများစေလိမ့်မည်။–
၂း၁၇ သူတို့၏စကားသည် ခူနာကဲ့သို့ စားလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့တွင် ဟုမေနဲနှင့် ဖိလက်ပါသတည်း။–
၂း၁၈ သူတို့က၊ သေလွန်သော သူတို့သည် ထမြောက်ကြပြီဟု ပြောလျက်၊ သမ္မာတရား လမ်းမှလွဲသွား၍၊ အချို့သော သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဖောက်လွှန်တတ်ကြ၏။–
၂း၁၉ သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို သိကျွမ်းတော်မူ၏ဟူ၍၎င်း၊ သခင်ဘုရား၏ နာမတော်ကို ဝန်ခံသောသူ မည်သည်ကား၊ မတရားသောအမှုကို ရှောင်ရမည်ဟူ၍၎င်း၊ တံဆိပ်ခတ်လျက်ရှိသော ဘုရားသခင်၏တိုက်မြစ်သည် ခိုင်ခံ့၍တည်၏။–
၂း၂၀ ကြီးစွာသောအိမ်၌ ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာသာရှိသည်မဟုတ်။ သစ်သားတန်ဆာ၊ မြေတန်ဆာရှိ၏။ အသရေရှိသောတန်ဆာ၊ အသရေမရှိသောတန်ဆာရှိ၏။–
၂း၂၁ သို့ဖြစ်၍၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောအကျင့်တို့ကိုပယ်၍၊ မိမိကိုစင်ကြယ်စေသောသူမည်သည်ကား၊ အသရေရှိသောတန်ဆာ၊ သန့်ရှင်း၍ အိမ်ရှင်သုံးစရာကောင်းသောတန်ဆာ၊ ကောင်းသောအမှုများအဘို့အလိုငှါ ပြင်ဆင်သောတန်ဆာဖြစ်လိမ့်မည်။
၂း၂၂ လူပျိုတို့၏ တပ်မက်ခြင်း ကိလေသာစိတ်ကို ကြဉ်ရှောင်လော့။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သစ္စာရှိခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိ၍၊ သခင်ဘုရားကို ပဌနာပြုသောသူတို့နှင့် အသင့်အတင့်နေခြင်းတို့ကို မှီအောင်လိုက်လော့။–
၂း၂၃ မိုက်မဲ၍ ပညာကင်းသော ပုစ္ဆာအမေးတို့သည် ရန်ပွါးစေတတ်သည်ဟု သိမှတ်၍ ပယ်ရှားလော့။–
၂း၂၄ သခင်ဘုရား၏ကျွန်သည် ရန်မတွေ့ရ။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ဖြည်းညှင်းစွာပြုသောသူ၊ ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်း အမှု၌လိမ္မာသောသူ၊ သည်းခံနိုင်သောသူဖြစ်ရမည်။–
၂း၂၅ ဆီးတားငြင်းခံသောသူတို့ကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာဆုံးမရမည်။ သမ္မာတရားကိုဝန်ခံခြင်းအလိုငှါ၊ နောင်တကို ဘုရားသခင်ပေးကောင်းပေးတော်မူ၍၊–
၂း၂၆ မာရ်နတ်၏အလိုအတိုင်း ဘမ်းမိသောထိုသူတို့သည် သတိရ၍၊ ထိုဘမ်းမိရာမှ လွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကောင်းရောက်ကြလိမ့်မည်။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ နောင်ကာလသည် ခဲယဉ်းသောကာလဖြစ်မည်ဟု သိမှတ်လော့။ အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊–
၃း၂ လူတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်ချစ်သောသူ၊ ငွေကိုတပ်မက်သောသူ၊ ဝါကြွားသောသူ၊ ထောင်လွှားစော်ကားသောသူ၊ သူ့အသရေကို ရှုတ်ချသောသူ၊ မိဘစကားကိုနားမထောင်သောသူ၊ ကျေးဇူးမရှိသောသူ၊ သန့်ရှင်းခြင်းမရှိသောသူ၊–
၃း၃ ပကတိကြင်နာစုံမက်ခြင်းနှင့်ကင်းသောသူ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့သောသူ၊ ချောစားတတ်သောသူ၊ ကိုယ်ကာြေန္ဒကိုမချုပ်တည်းနိုင်သောသူ၊ ပြင်းထန်သောသူ၊ သူတော် ကောင်းကိုမုန်းသောသူ၊–
၃း၄ သစ္စာကိုဖျက်တတ်သောသူ၊ သတိပေးခြင်းကို မခံသောသူ၊ မာန်မာနနှင့်ယစ်မူးသောသူ၊ ဘုရားသခင်ကိုနှစ်သက်သည်ထက် ကာမဂုဏ် ခံစားခြင်းကို သာ၍ နှစ်သက်သောသူ၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ယောင်ဆောင်၍၊–
၃း၅ မွေ့လျော်ခြင်းတန်ခိုးကို ငြင်းပယ်သောသူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့ကိုရှောင်လော့။–
၃း၆ ဒုစရိုက်အပြစ်ဝန်ကို ထမ်းရွက်၍၊
၃း၇ အထူးထူးအပြားပြားသော လောဘကိလေသာသွေးဆောင်ရာသို့လိုက်၍၊ အစဉ်သင်သော်လည်း၊ သမ္မာတရားကိုလေ့ကျက်ခြင်းသို့ အလျှင်းမရောက်နိုင် သောမိန်းမမိုက်တို့ကို၊ အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ ဘမ်းသွားသောသူတို့သည် ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်ကြ၏။–
၃း၈ ယန္နေနှင့်ယံဗြေသည် မောရှေကိုဆီးတားသကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့သည်သမ္မာတရားကို ဆီးတားကြ၏။ စိတ်နှလုံးယိုသွင်း၍ ယုံကြည်ယောင် ဆောင်သောသူဖြစ် ကြ၏။–
၃း၉ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့၏ မိုက်မဲခြင်းသည် လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ထင်ရှားသကဲ့သို့၊ ဤသူတို့၏ မိုက်မဲခြင်းသည်လည်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍သူတို့ သည် တိုး၍မလွန်မသွားရကြ။
၃း၁၀ ငါဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်း၊ အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊ ကြံစည်ခြင်း၊
၃း၁၁ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်းတို့ကို၎င်း၊ အန္တိအုတ်မြို့၊ ဣကောနိမြို့၊ လုတ္တရမြို့တို့၌ ငါခံရသကဲ့သို့၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ခံရသောညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့ကို၎င်း၊ သင်သည်ရှာဖွေနားလည်ရပြီ။ ထိုသို့သောအမှုတို့ကို ငါတွေ့ရသော်လည်း၊ တွေ့သမျှတို့မှ သခင် ဘုရားသည် ငါ့ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပြီ။–
၃း၁၂ ယေရှုခရစ်၏တရားတော်နှင့်အညီ၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်၍နေခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။–
၃း၁၃ ဆိုးညစ်သောသူ၊ လှည့်ဖြားသောသူတို့မူကား၊ သူတပါးကို၎င်း၊ ကိုယ်ကို၎င်း လှည့်ဖြား၍ ဆိုးညစ်ခြင်း၌ တရွေ့ရွေ့တိုးပွါးကြလိမ့်မည်။
၃း၁၄ သင်သည် အဘယ်သူထံ၌ နည်းခံခဲ့ပြီးသည်ကို၎င်း၊
၃း၁၅ ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းအလိုငှါ ပညာကိုပေးနိုင်သော ဓမ္မကျမ်းစာကို ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ လေ့ကျက်သည်ကို၎င်း သိမှတ်သည်နှင့်၊ အထက်က သင်၍ နှလုံးသွင်းမိသောအယူဝါဒ၌ တည်နေလော့။–

၃း၁၆ ထိုကျမ်းစာရှိသမျှသည် ဘုရားသခင်မှုတ်သွင်းတော်မူသောအားဖြင့် ဖြစ်၍၊–
၃း၁၇ ဘုရားသခင်၏လူသည် စုံလင်သောသူ၊ ကောင်းသောအမှုအမျိုးမျိုးတို့ကို ပြုစုခြင်းအလို့ငှါ ပြင်ဆင်သောသူဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ဩဝါဒပေးခြင်း၊ အပြစ်ကိုဘော်ပြခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာပြုပြင်ခြင်း၊ တရားကိုသွန်သင်ခြင်း ကျေးဇူးများကိုပြုတတ်၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ကိုယ်တော်တိုင်ပေါ်ထွန်း၍ နိုင်ငံတော်ထင်ရှားသောကာလ၊ အသက်ရှင်သောသူ၊ သေသောသူတို့ကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူသော သခင်ယေရှုခရစ်ရှေ့မှာ၎င်း၊ ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ၎င်း၊ ငါသည် သင့်ကိုသစ္စာပေးသည်ကား၊–
၄း၂ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောလော့။ အချိန်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ကြိုးစားအားထုတ်လော့။ အပြစ်ကိုဘော်ပြလော့။ ဆုံးမခြင်းကိုပြုလော့။ အလွန်ရှည်သောစိတ်နှင့် ဩဝါဒမျိုးကိုပေး၍ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်လော့။–
၄း၃ အကြောင်းမူကား၊ နောင်ကာလ၌လူတို့သည် စင်ကြယ်သောဩဝါဒကို နားမခံနိုင်ဘဲ၊ ယားတတ်သောနားရှိလျှင်၊ မိမိတပ်မက်ခြင်းအတိုင်း များပြားသောဆရာတို့နောက်သို့ လိုက်ကြလိမ့်မည်။–
၄း၄ သမ္မာတရားကိုနားမထောင်ဘဲ၊ ဒဏ္ဍာရီစကားကိုနားထောင်၍လွဲသွားကြလိမ့်မည်။–
၄း၅ သင်မူကား၊ အရာရာ၌ သမ္မာသတိရှိစေလော့။ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုသည်းခံလော့။ သာသနာပြုဆရာ ဆောင်ရွက်ရသောအမှုကို ဆောင်ရွက်လော့။ ဓမ္မဆရာအရာ၌ခန့်ထား၍ ပြုရသောဝတ်များကို အကုန်အစင်ပြုလော့။–
၄း၆ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ကိုယဇ်ပေါ်မှာ လောင်းရသောအချိန်ရှိပြီ။ စုတေ့ရသောအချိန် ရောက်လေပြီ။–
၄း၇ ကောင်းစွာသောတိုက်လှန်ခြင်းကို ငါပြုပြီ။ ပြေးရသောလမ်းကို အဆုံးတိုင်အောင်ပြေးပြီ။ ယုံကြည်ခြင်းတရားကို စောင့်ရှောက်ပြီ။–
၄း၈ ယခုမှစ၍ ဓမ္မသရဖူသည် ငါ့အဘို့သိုထားလျက်ရှိ၏။ ထိုနေ့ရက်၌ တရားသဖြင့် စီရင်သောသူတည်းဟူသော သခင်ဘုရားသည် ထိုသရဖူကိုငါ၌ အပ်ပေးတော်မူမည်။ ထိုမျှမက၊ ပေါ်ထွန်းတောက်တော်မူခြင်းကို တောင့်တသောသူအပေါင်းတို့၌လည်း အပ်ပေးတော်မူမည်။–
၄း၉ ငါ့ထံသို့ မြန်မြန်လာခြင်းငှါ ကြိုးစားလော့။–
၄း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ဒေမသည် ယခုဘဝကို နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်နှင့် ငါ့ကိုစွန့်ပစ်၍၊ သက်သာလောနိတ်မြို့သို့သွားပြီ။ ကရက္ကေသည် ဂလာတိပြည်သို့၎င်း၊ တိတုသည်ဒါလမာတိပြည်သို့၎င်း သွားပြီ။–
၄း၁၁ လုကာတယောက်တည်းသာ ငါ့ထံမှာရှိ၏။ မာကုကို သင်နှင့်အတူခေါ်ခဲ့လော့။ သူသည်ဆရာအမှုကိုပြုရာမှာ ငါအကျိုးရှိ၏။–
၄း၁၂ တုခိတ်ကိုလည်း ဖေက်မြို့သို့ ငါစေလွှတ်ပြီ။–
၄း၁၃ တရောမြို့တွင် ကာပုလက်၌ ငါထားခဲ့သောဝတ်လုံကို၎င်း၊ စာစောင်ကို၎င်း၊ အထူးသဖြင့် သားရေစာကို၎င်း၊ သင်သည်လာသောအခါ ယူခဲ့လော့။–
၄း၁၄ ပန်းတိမ်သမား အာလေဇန္ဒြုသည် ငါ၌မကောင်းသောအမှုအများကို ပြုလေပြီ။ ထိုသူ ကျင့်သောအကျင့်တို့၏ အကျိုးအပြစ်ကို သခင်ဘုရားဆပ်ပေးတော်မူပါစေသော။–
၄း၁၅ သူ့ကိုသတိပြုလော့။ ငါတို့စကားကို အလွန်ငြင်းလေပြီ။–
၄း၁၆ ပဌမအချိန်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကိုဖြေ၍ ငါသည် အစီရင်ခံရသောအခါ၊ ငါ့ဘက်၌ အဘယ်သူမျှမနေ။ လူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်ပစ်ကြ၏။–
၄း၁၇ သူတို့၌ အပြစ်တင်တော်မမူပါစေနှင့်။ လူအပေါင်းတို့သည် စွန့်ပစ်ကြသော်လည်း၊ ဒေသနာတော်ကို အကုန်အစင်ဟောပြော၍၊ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့သည် ကြားသိစေခြင်းငှါ၊ သခင်ဘုရားသည် ငါ့ဘက်၌နေ၍ ငါ့ကိုခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေ တော်မူသောကြောင့်၊ ခြင်္သေ့ခံတွင်းမှ ကယ်နှုတ်ခြင်းချမ်းသာကို ငါရ၏။–
၄း၁၈ ထိုမျှမက၊ သခင်ဘုရားသည် မကောင်းသောအမှုရှိသမျှတို့မှ ငါ့ကိုကယ်နှုတ်၍၊ မိမိကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့တိုင်အောင် မစပို့ဆောင် တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။
၄း၁၉ ပြစ်ကိလနှင့် အာကုလမှစ၍ ဩနေသိဖော်၏ အိမ်သူအိမ်သားများကို နှုတ်ဆက်လော့။–
၄း၂၀ ဧရတ္တုသည်ကောရိန္တုမြို့၌နေ၏။ တရောဖိမ်သည် နာ၍ မိလက်မြို့၌ ငါထားခဲ့၏။–
၄း၂၁ ဆောင်းကာလ မရောက်မှီ ကြိုးစား၍လာခဲ့လော့။ ဥဗုလု၊ ပုဒေ၊ လိနု၊ ကလောဒိမှစ၍ ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့သည် သင့်ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။–
၄း၂၂ သခင်ယေရှုခရစ်သည် သင်၏စိတ်ဝိညာဉ်နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါစေသော။ သင်၌ကျေးဇူးတော် ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

တိမောသေဩဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

တိတုသြဝါဒစာ။
Titus.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃

တိတုသြဝါဒစာ။

TITUS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ မုသာနှင့်ကင်းစင်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊
၁း၂ ရှေးကပ်ကာလမရောက်မှီ ဂတိထားတော်မူ၍၊
၁း၃ ငါတို့ကိုကယ်တင်သော အရှင်ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်အတိုင်း၊ ငါ၌အပ်ထားသော တရားဟောခြင်း အခွင့်အားဖြင့် တော်လျော်သောအချိန်၌၊
နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ထင်ရှားစေတော်မူသောအရာနှင့် စပ်ဆိုင်သော ထာဝရအသက်ကိုမြော်လင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း
နှင့်ဆိုင်သော သမ္မာတရားကို ဝန်ခံခြင်းအလိုငှါ၄င်း၊ ဘုရားသခင်ရွေးကောက်တော်မူသော သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်း အလိုငှါ၄င်း၊ ဘုရားသခင်၏
ကျွန်တည်းဟူသော၊ ယေရှုခရစ်၏တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုသည်၊–
၁း၄ ဆက်ဆံသော ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ငါ့သားစစ်ဖြစ်သော တိတုကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင် သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်
ခမည်း တော် ဘုရားသခင့်အထံတော်က ကျေးဇူး၊ ကရုဏာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိပါစေသော။
၁း၅ ငါသည် သင့်ကို မှာထားခဲ့နှင့်သည်အတိုင်း၊ ကရေတေကျွန်း၌ မစုံလင်သမျှတို့ကို ပြင်ဆင်၍၊ မြို့ရွာများ၌ သင်းအုပ်တို့ကိုခန့်ထားစေခြင်းငှါ၊
ထိုကျွန်း၌ သင့်ကို ငါထားခဲ့သတည်း။–
၁း၆ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်သောသူ၊ မယားတယောက်တည်းရှိသောသူဖြစ်လျှင်၄င်း၊ သူ၏ သားသမီးတို့သည် ကာမဂုဏ်၌ လွန်ကျူးသည်ဟု
အပြစ်တင်ခြင်း၊ နားမထောင်ခြင်းနှင့် လွတ်၍ ယုံကြည်လျှင်၄င်း၊ ထိုသို့သောသူကို ခန့်ထားအပ်၏။–
၁း၇ အကြောင်းမူကား၊ သင်းအုပ်သည် ဘုရားသခင်၏ ဘဏ္ဍာစိုးကဲ့သို့၊ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်သောသူ ဖြစ်ရမည်။ ကိုယ်အလိုသို့ လိုက်တတ်
သောသူ၊ စိတ်တိုသောသူ၊ စပျစ်ရည်နှင့်ပျော်မွေ့သောသူ၊ သူတပါးကိုရိုက်ပုတ်သောသူ၊ မစင်ကြယ်သောစီးပွါးကို တပ်မက်သောသူမဖြစ်ရဘဲ၊–
၁း၈ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုတတ်သောသူ၊ သူတော်ကောင်းနှင့် အဆွေဖွဲ့သောသူ၊ ကျိန္ဒြေစောင့်သောသူ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ၊ သန့်ရှင်းသောသူ၊
ကာမဂုဏ်ကို ချုပ်တည်းသောသူဖြစ်ရမည်။–
၁း၉ စင်ကြယ်သော သြဝါဒအားဖြင့် တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်းငှါ၄င်း၊ ငြင်းခုံသောသူတို့၏စကားကို ချေခြင်းငှါ၄င်း တတ်နိုင်မည် အကြောင်း၊
ကိုယ်တိုင်သင်ပြီးသော သစ္စာစကားတော်ကို အမြဲစွဲလမ်းသောသူဖြစ်ရမည်။
၁း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ နားမထောင်ဘဲ အချည်းနှီးသော စကားကို ပြော၍၊ လှည့်ဖြားတတ်သောသူ အများရှိကြ၏။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို
ခံသောသူတို့တွင် လည်း အထူးသဖြင့်ရှိကြ၏။–
၁း၁၁ ထိုသူတို့၏ နှုတ်ကိုပိတ်ရမည်။ သူတို့သည် မစင်ကြယ်သောစီးပွါးကိုတပ်မက်လျက်၊ မပေးအပ်သော သြဝါဒကိုပေး၍၊ တအိမ်ထောင်လုံးကို
မှောက်လှန်တတ်ကြ၏။–
၁း၁၂ သူတို့အပါအဝင်၊ အမျိုးသားချင်း ပရောဖက်ဆရာတယောက်က၊ ကရက်သားမြဲ၊ မုသာစွဲလမ်း၊ သားရဲကြမ်းကြုတ်၊ စားကြူးတုတ်တုတ်၊
လူယုတ်ပေဟုစပ် ဆိုသတည်း။–
၁း၁၃ ဤသက်သေမှန်၏။
၁း၁၄ ထို့ကြောင့်၊ သူတို့သည် ယုဒ ဒဏ္ဍာရီစကားကို၄င်း၊ သမ္မာတရားကို စွန့်သော လူတို့၏ ပညတ်တို့ကို၄င်း၊ အမှုမထားဘဲ ယုံကြည်ခြင်းအမှု၌
စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကို ကျပ်တည်းစွာဆုံးမပြစ်တင်လော့။–
၁း၁၅ စင်ကြယ်သောသူတို့အား ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် စင်ကြယ်လျက်ရှိကြ၏။ မစင်ကြယ်၊ မယုံကြည်သောသူတို့အား အဘယ်အရာမျှမစင်ကြယ်။
သူတို့၏ နှလုံးလည်းမစင်ကြယ်။ ကိုယ်ကိုယ်သိသောစိတ်လည်း မစင်ကြယ်။–
၁း၁၆ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို သိယောင်ဆောင်သော်လည်း၊ အကျင့်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ကြ၏။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောသူ၊
နားမထောင်သောသူ၊ ကောင်းသောအမှုတခုကိုမျှ ပြုတတ်သောဉာဏ်မရှိသောသူဖြစ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ သင်မူကား၊ စင်ကြယ်သော သြဝါဒနှင့် ထိုက်တန်သမျှတို့ကို ဟောပြောလော့။–
၂း၂ အသက်ကြီးရင့်သော ယောက်ျားတို့သည် သမ္မာသတိရှိသောသူ၊ တည်ကြည်သောသူ၊ ကျိန္ဒြေစောင့်သောသူ၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊
သည်းခံခြင်း၌ စိတ်သန် သောသူ ဖြစ်ရကြမည်အကြောင်း၊–
၂း၃ ထိုနည်းတူ၊ အသက်ကြီးရင့်သော မိန်းမတို့သည် ကျင့်ကြံပြုမူရာမှာ ဓမ္မအမှုနှင့် ထိုက်တန်သောသူ၊ မချောစားတတ်သောသူ၊ စပျစ်ရည်၌
မလွန်ကြူးတတ် သောသူ၊ ကောင်းသော အတတ်ကို သင်ပေးတတ်သောသူ ကိုယ်တိုင် ဖြစ်၍၊–
၂း၄ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စိမ့်သောငှါ၊ အသက်ပျိုသော မိန်းမတို့သည် ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ချစ်သောသူ၊
သားသမီးကို ချစ်သောသူ၊–
၂း၅ ကျိန္ဒြေစောင့်သောသူ၊ စင်ကြယ်သောသူ၊ မိမိအိမ်ကို ပြုစုသောသူ၊ ကောင်းမွန်သောသူ၊ ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံသောသူဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
အသက်ကြီးရင့်သောမိန်းမတို့သည် ဆုံးမပေးရကြမည် အကြောင်း၊–
၂း၆ ထိုနည်းတူ၊ အသက်ပျိုသောယောက်ျားတို့သည်လည်း၊ ကျိန္ဒြေစောင့်ရကြမည်အကြောင်း တိုက်တွန်းသွေးဆောင်လော့။

၂း၇ အရာရာ၌ ကောင်းသောအကျင့်တို့၏ ပုံသက်သေကို ကိုယ်တိုင်ပြလော့။ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးသောအခါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်ကင်းခြင်း၊ တည်ကြည်ခြင်း၊ –
၂း၈ အပြစ်တင်ဘွယ်မရှိ၊ စင်ကြယ်သောတရားစကားကို ဟောပြောခြင်းတို့ကိုပြုလော့။ သို့ဖြစ်၍၊ တဘက်၌ နေသောသူသည်၊ ငါတို့ကို ကဲ့ရဲ့စရာ အခွင့်မရနိုင်သောကြောင့်၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။
၂း၉ အစေခံကျွန်တို့သည်၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသောအရှင် ဘုရားသခင်၏ဩဝါဒကို အရာရာ၌ တန်ဆာဆင်ခြင်းငှါ၊ မိမိတို့သခင်၏ အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံ၍၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိဘဲ၊ အရာရာ၌ သခင်၏ အလိုသို့လိုက်မည်အကြောင်းနှင့်၊ –
၂း၁၀ တိတ်ဆိတ်စွာ ခိုးယူခြင်းကိုမပြုဘဲ၊ ခပ်သိမ်းသောသစ္စာကို ထင်ရှားစွာပြမည်အကြောင်း တိုက်တွန်းသွေးဆောင်လော့။
၂း၁၁ အကြောင်းမူကား၊ မင်္ဂလာရှိသော မြော်လင့်ရာကိုငှင်း၊
၂း၁၂ ကြီးမြတ်သောဘုရားသခင်တည်းဟူသော၊
၂း၁၃ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင်ယေရှုခရစ်၏ ဘုန်းအသရေတော် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းခြင်းကိုငှင်း၊ ငါတို့သည် မြော်လင့်လျက်၊ ဘုရားမဲ့ တရားမဲ့နေခြင်း၊ လောကီတပ်မက်ခြင်းကို ပယ်ရှားလျက်၊ ယခုဘဝ၌ကျင့်ကြံစောင့်ခြင်း၊ တရားသဖြင့်ကျင့်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းတို့ကို ပြုနေရမည်အကြောင်း၊ ငါတို့ကို ဆုံးမသွန်သင်၍၊ လူအပေါင်းတို့ကို ကယ်တင်တတ်သော ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သည် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏။ –
၂း၁၄ ထိုသခင်ယေရှုခရစ်သည် ခပ်သိမ်းသောဒုစရိုက်မှ ငါတို့ကိုရွေးနှုတ်ခြင်းငှါငှင်း၊ ကောင်းသောအကျင့်ဘက်၌ စိတ်အားကြီး၍၊ ပိုင်ထိုက်တော်မူသောအမျိုးကို မိမိအဘို့စင်ကြယ်စေခြင်းငှါငှင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်စွန့်ကြဲတော်မူပြီ။ –
၂း၁၅ ဤတရားစကားကိုဟောပြောခြင်း၊ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်း၊ ဆုံးမပြစ်တင်ခြင်းတို့ကို ခပ်သိမ်းသောအာဏာနှင့်တကွ ပြုလော့။ အဘယ်သူမျှ သင့်ကို မထီမဲ့မြင်မပြုစေနှင့်။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ လူတို့သည် အထွဋ်အမြတ်အာဏာစက်၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံစေခြင်းငှါငှင်း၊ မင်း၏စကားကို နားထောင်စေခြင်းငှါငှင်း၊ ကောင်းသောအမှုအမျိုးမျိုးတို့ကိုပြု၍ အသင့်ဖြစ်စေခြင်းငှါငှင်း၊ –
၃း၂ အဘယ်သူကိုမျှ မကဲ့ရဲ့၊ ရန်တွေ့ခြင်းကိုမပြု၊ ဖြည်းညှင်းသောသဘောရှိ၍၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာပြုစေခြင်းငှါငှင်း သတိပေးလော့။ –
၃း၃ အကြောင်းမူကား၊ အထက်က ငါတို့သည် ပညာမဲ့သောသူ၊ နားမထောင်သောသူ၊ မှားယွင်းသောသူ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော တပ်မက်ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်းအမှုတို့ကို ဆောင်ရွက်သောသူ၊ မနာလိုခြင်း၊ ငြူစူခြင်း၌ ကျင်လည်သောသူ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောသူ၊ အချင်းချင်းမုန်းသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ –
၃း၄ ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသော အရှင်ဘုရားသခင်၏ စေတနာတော်နှင့် လူတို့ကိုချစ်တော်မူသော မေတ္တာတော်သည် ပေါ်ထွန်းသောအခါ၊ –
၃း၅ ငါတို့ကျင့်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကျင့်အားဖြင့် မဟုတ်ဘဲ၊ မိမိသနားခြင်း ကရုဏာတော်နှင့်အညီ ဒုတိယမွေးခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ဆေးကြောခြင်းအားဖြင့်ငှင်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ အသစ်ပြုပြင်ခြင်းအားဖြင့်ငှင်း၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။ –
၃း၆ ငါတို့ကိုကယ်တင်သော အရှင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့အပေါ်သို့ ထိုဝိညာဉ်တော်ကို ကြွယ်ဝစွာ သွန်းလောင်းတော်မူ၏။ –
၃း၇ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်၍ ထာဝရအသက်ကို မြော်လင့်သည်နှင့်အညီ အမွေခံဖြစ်ကြမည်အကြောင်းတည်း။
၃း၈ ဤစကားသည် သစ္စာစကားဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သောသူတို့သည် ကောင်းသော အကျင့်တို့ကို အမြဲကျင့်အံ့သောငှါ သတိပြုရကြမည် အကြောင်း၊ သင်သည် ဤအရာများကိုကြိုးစား၍ ဟောပြောစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ထိုအကျင့်တို့သည် ကောင်းသည်သာမက၊ လူတို့၏ အကျိုးကို ပြုစုတတ်သောအကျင့်ဖြစ်ကြ၏။ –
၃း၉ မိုက်မဲသောပုစ္ဆာအမေးတို့ကိုငှင်း၊ ဆွေစဉ်မျိုးဆက်စာရင်းတို့ကိုငှင်း၊ ပညတ်တရားကြောင့် ရန်တွေ့ခြင်း၊ တိုက်လှန်ခြင်းတို့ကိုငှင်း ရှောင်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရာတို့သည် အကျိုးမရှိ။ အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ –
၃း၁၀ သင်းခွဲသောသူကို နှစ်ကြိမ်မြောက်အောင်ဆုံးမပြီးမှ ပယ်ရှားနှင်ထုတ်လော့။ –
၃း၁၁ ထိုသို့သောသူသည် ကိုယ်အပြစ်ကိုသိလျက်ပင် အပြစ်ပြု၍ မှောက်လှန်သောစိတ်ရှိသောသူ ဖြစ်သတည်း။
၃း၁၂ အာတေမသော်ငှင်း၊ တုခိတ်သော်ငှင်း၊ သင့်ဆီသို့ ငါစေလွှတ်သောအခါ နိကောပလိမြို့တိုင်အောင် ငါ့ထံသို့လာခြင်းငှါ ကြိုးစားလော့။ ဆောင်းကာလပတ်လုံး ထိုမြို့၌ ငါနေမည်ဟု အကြံရှိ၏။ –
၃း၁၃ ကျမ်းဆရာဇေနနှင့်အာပေါလု၌ အဘယ်အရာမျှ မလိုစေခြင်းငှါ ကြိုးစား၍ လမ်း၌ပို့လော့။ –
၃း၁၄ ငါတို့၏လူများသည်လည်း အသီးမဲ့သောသူမဖြစ်၊ ကိုယ်သုံးစရာဘို့ ရှိရမည်အကြောင်း၊ ကောင်းသောအကျင့်တို့ကို အမြဲကျင့်အံ့သောငှါ သင်ကြစေ။
၃း၁၅ ငါ့ထံမှာရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် သင့်ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်တကွ ငါတို့ကို ချစ်သောသူများကို နှုတ်ဆက်လော့။ သင်တို့ အပေါင်း၌ ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

တိတုဩဝါဒစာပြီး၏။

ဖိလေမုန်သြဝါဒစာ။

PHILEMON.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ယေရှုခရစ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအားဖြင့် အကျဉ်းခံရသော ငါပေါလုနှင့် ငါ့ညီတိမောသေသည်၊ ငါတို့ချစ်သော လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်ချင်း
ဖိလေမုန်၊–
၁း၂ ငါတို့ချစ်သော နှမအပ္ပိ၊ ငါတို့ စစ်သူရဲချင်း အာခိပ္ပု မှစ၍ သင်၏အိမ်၌ရှိသော အသင်းတော်ကို ကြားလိုက်ပါ၏။–
၁း၃ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့ အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။
၁း၄ သင်သည် သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်၍
၁း၅ သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့ကို ချစ်သည်ဟု ငါသည် ကြားလျှင်၊ ငါ၏ဘုရားသခင့်ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်ချီးမွမ်း၍၊ သင့်အဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်း
ပဌနာပြုလျက်နေ၏။–
၁း၆ ဆုတောင်းသောအချက်ဟူမူကား၊ သင်သည် ယုံကြည်ခြင်းကိုဆက်ဆံသောအရှိန်ကြီး၍၊ သူတပါးတို့ သည် ယေရှုခရစ်အဘို့အလိုငှါ ငါတို့၌
ကောင်းသောအရာရှိသမျှတို့ကို ဝန်ခံမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။––
၁း၇ အချင်းငါ့ညီ၊ သင်သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေသောကြောင့်၊ သင်၏ မေတ္တာကိုထောက်၍ ငါတို့သည် အလွန်
ဝမ်းမြောက်ချမ်းသာခြင်း ရှိ၏။
၁း၈ ထိုကြောင့်၊ သင်သည် ပြုသင့်သော အမှုအရာကို ပညတ်ထားခြင်းငှါ၊ ငါသည် ခရစ်တော်အားဖြင့် အလွန် ရဲရင့်စရာ အခွင့်ရှိသော်လည်း၊–
၁း၉ အသက်ကြီးသော ပေါလုတည်းဟူသော ယေရှုခရစ်ကြောင့် အကျဉ်းခံရသောသူဖြစ်လျက်ပင်၊ မေတ္တာအားဖြင့်သာ သင့်ကို တောင်းပန်ပါ၏၊–
၁း၁၀ ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံစဉ်တွင် ငါဖြစ်ဘွါးစေသော သားတည်းဟူသော၊–
၁း၁၁ သင်သည် အထက်က အသုံးမရသောသူ၊ ယခုတွင် ငါနှင့်သင်သည် အသုံးရသောသူ သြနေသိမ်အဘို့ ငါတောင်းပန်ပါ၏။–
၁း၁၂ ထိုသူကို သင့်ထံသို့ ငါပြန်စေသည်ဖြစ်၍၊ သူ့ကို ငါ့ရင်သွေးကဲ့သို့မှတ်လျက် လက်ခံလော့။–
၁း၁၃ ဧဝံဂေလိတရားကြောင့် ချည်နှောင်ခြင်းကို ငါခံစဉ်တွင်၊ သူသည် သင်၏ကိုယ်စား ငါ့ကိုပြုစုစေမည် အကြောင်း သူ့ကိုငါထားချင်သော်လည်း၊–
၁း၁၄ သင်သည် ငါ၌ ကျေးဇူးပြုရာတွင် အနိုင်ပြုရသကဲ့သို့မဟုတ်၊ အလိုအလျောက် ပြုစေချင်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏အခွင့်မရှိလျှင်
အလျှင်းမပြုလို။–
၁း၁၅ ထိုမှတပါး၊ သင်သည် သူ့ကို အစဉ်ရစေခြင်းငှါ၊ သူသည် သင်နှင့်ခဏကွာသွားသည်ဟု ဆိုစရာရှိ၏။–
၁း၁၆ ထိုသို့ဆိုသော်၊ အစေခံကျွန်ကဲ့သို့ရမည်ဟုမဆိုလို။ ငါ၌အထူးသဖြင့် ချစ်သောညီ၊ သင်၌ကား၊ ဇာတိအားဖြင့်၎င်း၊ သခင်ဘုရားအားဖြင့်၎င်း၊
သာ၍ ချစ်သောညီကဲ့သို့ ရမည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။–
၁း၁၇ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ငါ့ကို အပေါင်းအဘော် ကဲ့သို့ မှတ်လျှင်၊ သူ့ကို ငါကဲ့သို့ပင် လက်ခံလော့။–
၁း၁၈ သူသည် သင်၌ပြစ်မှားခြင်း၊ ကြွေးတင်ခြင်း တစုံတခုရှိလျှင်၊ ငါ့အတွက်အတာ မှတ်လော့။–
၁း၁၉ ဆပ်ပေးမည်ဟု ငါပေါလုသည် ကိုယ်လက်နှင့် ရေးထား၏။ သို့ရာတွင် သင်၏ကိုယ် တည်းဟူသော ကြွေးကိုပင် ငါ့အား ဆပ်ပေးရသော
အကြောင်းရှိသည်ဟု ငါမဆို။–
၁း၂၀ အချင်းငါ့ညီ၊ သခင်ဘုရား၌ ငါ့ကို ကျေးဇူးပြုပါလော့။ ခရစ်တော်၌ ငါ့စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေပါလော့။–
၁း၂၁ သင်သည် နားထောင်မည်ဟု ယုံမှားခြင်းမရှိသည် သာမက၊ ငါပြောသည်ထက် သာ၍ပြုမည်ဟု အမှန်သိလျက် ငါရေးလိုက်ပါ၏။
၁း၂၂ ထိုမှတပါး၊ ငါတည်းခိုစရာအရပ်ကိုလည်း ပြင်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဆုတောင်းပဌနာပြုသောအားဖြင့်၊ သင်တို့ရှိရာသို့
ငါရောက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူမည်ဟု မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။–
၁း၂၃ ယေရှုခရစ်ကြောင့် ငါနှင့်အတူ အကျဉ်းခံရသော ပေဖြမှစ၍၊–
၁း၂၄ ငါ၏လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက် မာကု၊ အာရိတ္တာခု၊ ဒေမ၊ လုကာတို့သည် သင့်ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။–
၁း၂၅ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၏စိတ်ဝိညာဉ်နှင့်အတူ ရှိပါစေသတည်း။ အာမင် ။

ဖိလေမုန်သြဝါဒစာပြီး၏။

ဟေဗြဲသြဝါဒစာ။
Epistle To The Hebrews.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃							

ဟေဗြဲသြဝါဒစာ။

EPISTLE TO THE HEBREWS.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ပရောဖက်များအားဖြင့် ဘိုးဘေးတို့အား အထပ်ထပ် အနည်းနည်း ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊
ဤနောက်ဆုံးကာလအခါ မိမိသားတော်အားဖြင့် ငါတို့အား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။–
၁း၂ ထိုသားတော်ကို အလုံးစုံတို့၏အမွေခံ သခင်အရာ၌ခန့်ထားတော်မူ၏။ သားတော်အားဖြင့်လည်း လောကဓာတ်တို့ကို တည်တော်မူ၏။–
၁း၃ ထိုသားတော်သည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ရောင်ခြည်နှင့် ဇာတိအဖြစ်တော်၏ ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်၍၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသော မိမိအမိန့်တော်အားဖြင့်
ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို မစတော်မူသောသူဖြစ်လျက်၊ ငါတို့အပြစ်များကို ကိုယ်တော်တိုင်အားဖြင့် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီးလျှင်၊ မြင့်သောအရပ်မှာ
တန်ခိုးအာနုဘော်တော်၏ လက်ျာဘက်၌ ထိုင်တော်မူ၏။–
၁း၄ ကောင်းကင်တမန်တို့ရသော ဘွဲ့နာမထက် ထူးမြတ်သောဘွဲ့နာမတော်ကိုခံရသည်နှင့်အညီ၊ ကောင်းကင်တမန်တို့ထက် ကြီးမြတ်သောသူ
ဖြစ်တော်မူ၏။–
၁း၅ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ငါ့သားဖြစ်၏။ ယနေ့ပင် သင့်ကို ငါဖြစ်ဘွါးစေပြီးဟူ၍၎င်း၊ ငါသည် သူ၏အဘဖြစ်မည်၊ သူသည်လည်း ငါ၏
သားဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ ၍၎င်း၊ အဘယ်မည်သော ကောင်းကင်တမန်ကို တခါမျှ မိန့်တော်မူသနည်း။
၁း၆ တနည်းကား၊ သားဦးကိုဤလောကသို့သွင်းတော်မူသောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန် အပေါင်းတို့သည် ထိုသူကို ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်
ကြစေဟု လာသတည်း။–
၁း၇ တနည်းကား၊ မိမိတမန်တို့ကိုလေကဲ့သို့၎င်း၊ မိမိအစေအပါတို့ကိုမီးလျှံကဲ့သို့၎င်း၊ ဖြစ်စေတော်မူထသောဟု ကောင်းကင်တမန်တို့ကို ရည်ဆောင်
၍ ဆိုသတည်း။–
၁း၈ သားတော်ကိုကား၊ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ပလ္လင်သည် နိစ္စထာဝရပလ္လင်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ နိုင်ငံသည် တရားသဖြင့် စီရင်သောနိုင်ငံ
ဖြစ်ပါ၏။–
၁း၉ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို နှစ်သက်၍၊ မတရားသောအမှုကို မုန်းတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏
ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၏အပေါင်းအဘော်တို့ထက် ကိုယ်တော်ကို ချီးမြှောက်၍၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဆီနှင့် ဘိသိက်ပေးတော်မူပြီဟု လာ
သတည်း။
၁း၁၀ တဖန် ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ရှေ့ဦးစွာ၌ မြေကြီးကိုတည်တော်မူပြီ။ မိုဃ်းကောင်းကင်သည်လည်း
လက်တော်နှင့် ဖန်ဆင်းသောအရာဖြစ်ပါ၏။–
၁း၁၁ ထိုအရာတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် အမြဲတည်တော်မူ၏။ ထိုအရာ ရှိသမျှတို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့
ဟောင်းနွမ်းခြင်းသို့ရောက်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဝတ်လုံကိုလိပ်သကဲ့သို့ လိပ်တော်မူသဖြင့် ပြောင်းလဲခြင်းရှိကြသော်လည်း၊–
၁း၁၂ ကိုယ်တော်သည် ပြောင်းလဲတော်မမူပါ။ အသက်တော်လည်း မကုန်မဆုံးရပါဟု လာသတည်း။–
၁း၁၃ ထိုမှတပါး၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာ ငါမချထားမှီတိုင်အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့ဟု၊ အဘယ်မည်သော ကောင်းကင်
တမန်ကို တခါမျှ မိန့်တော်မူဘူးသနည်း။–
၁း၁၄ ကောင်းကင်တမန်များတို့ကား၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို အမွေခံလတံ့သော သူတို့ကို ပြုစုစေခြင်းငှါ၊ စေလွှတ်တော်မူသော အစေခံ
နံဝိညာဉ် ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ကြားရသော ဒေသနာတော်ကို မမေ့မလျော့မည်အကြောင်း၊ စိတ်နှလုံး၌ သာ၍မှတ်မိစွဲလမ်းခြင်းရှိရကြမည်။–
၂း၂ ကောင်းကင်တမန်များအားဖြင့် ထားတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော်သည် တည်၍ ပြစ်မှားလွန်ကျူးခြင်း အမှုအမျိုးမျိုးတို့သည် ခံထိုက်သော
အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရသည်မှန်လျှင်၊–
၂း၃ အစအဦး၌ သခင်ဘုရားဟောတော်မူ၍ ဒေသနာစကားတော်ကို ကြားရသောသူတို့သည်၊ ယုံလောက်သော သက်သေအားဖြင့် ငါတို့အား
ဆင့်ဆို၍ဟောပြောသော၊ ဤမျှလောက်ကြီးစွာသော ကယ်တင်တော်မူခြင်း တရားကို ငါတို့သည် နားမထောင်ဘဲနေလျှင်၊ အပြစ်ဒဏ်နှင့်
အဘယ်သို့ လွတ်ကြလိမ့်မည်နည်း။–
၂း၄ ထိုသက်သေခံသော သူတို့နှင့်အတူ ဘုရားသခင်သည် နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုအားဖြင့်၎င်း၊ ထူးဆန်းသော တန်ခိုးအထူးထူး
အပြားပြားအားဖြင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် မိမိအလိုတော်အတိုင်း ဝေငှသောဆုကျေးဇူးအားဖြင့်၎င်း သက်သေခံတော်မူပြီ။–
၂း၅ ငါတို့ပြောဆိုသော နောင်ကပ်ကမ္ဘာကို အုပ်စိုးရသောအခွင့်ကို ကောင်းကင်တမန်တို့၌ အပ်ပေးတော်မူသည် မဟုတ်။–
၂း၆ ကျမ်းစာတချက်၌ တယောက်သောသူက၊ လူသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် အောက်မေ့တော်မူရသနည်း။ လူသားသည်
အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူရသနည်း။–
၂း၇ သူ့ကို ကောင်းကင်တမန်တို့အောက်၌ အနည်းငယ်နှိမ့်တော်မူပြီ။ သူ၏ခေါင်းကို ဘုန်းအသရေနှင့် ပတ်ရစ်တော်မူပြီ။ ဖန်ဆင်းတော်မူသော
အရာများကို အုပ်စိုးစေ၍၊–

၂း၈ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သူ၏ခြေအောက်၌ ချထားတော်မူပြီဟု သက်သေခံသတည်း။ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ချထားတော်မူ၏ဟုဆိုသော်၊ မချမထားဘဲ ကျန်ရစ်သောအရာ တစုံတခုမျှမရှိရ။ ယခုမူကား၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ချထားလျက်ရှိသည်ကို ငါတို့မမြင်ရကြသေး။–

၂း၉ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် လူအပေါင်းတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံရသော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်တမန်တို့အောက်၌ အနည်းငယ်နှိမ့်ပြီးမှ၊ အသေခံရသောကြောင့် ခေါင်းတော်၌ ဘုန်းအသရေပတ်ရစ်လျက်ရှိသည်ကို ငါတို့မြင်ကြ၏။–

၂း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ များစွာသော သားတို့ကို ကယ်တင်၍၊ ဘုန်းစည်းစိမ်စံစားရာသို့ ပို့ဆောင်သော အရှင်သည် ဒုက္ခဝေဒနာ အားဖြင့် စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်ရမည်အကြောင်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်း၍ အုပ်စိုးတော်မူသောဘုရားသည် စီရင်တော်မူအပ်၏။

၂း၁၁ သန့်ရှင်းစေတတ်သောသူနှင့် သန့်ရှင်းစေအပ်သောသူများတို့သည် တပါးတည်းသော ပကတိရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သန့်ရှင်းစေတတ်သောသူသည် သန့်ရှင်းစေအပ်သောသူတို့ကို ညီအစ်ကိုဟူ၍ ခေါ်ခြင်းငှါ ရှက်ကြောက်တော်မမူ။ ထိုသို့ခေါ်သောအချက်ဟူမူကား၊ –

၂း၁၂ သိတင်းတော်ကို အကျွန်ုပ်ညီအစ်ကိုတို့အား အကျွန်ုပ်ကြားပြောပါမည်။ ပရိသတ်အလယ်မှာ ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်း၍ သီချင်းဆိုပါမည်ဟု လာသတည်း။–

၂း၁၃ တချက်ကား၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ကိုးစားမည်ဟု လာသတည်း၊ တဖန်ကား၊ ငါမှစ၍ ငါ့အား ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောသူငယ်တို့သည်ရှိကြ၏ဟု လာသတည်း။

၂း၁၄ ထိုသူငယ်တို့သည် အသွေးသားနှင့် ဆက်ဆံကြသောကြောင့်၊

၂း၁၅ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူသောအားဖြင့်၊ သေခြင်းတရားကို အစိုးရသောသူတည်းဟူသော မာရ်နတ်၏တန်ခိုးကို ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၎င်း၊ သေဘေးကိုကြောက်၍တသက်လုံးကျွန်ခံရသော သူတို့ကို ကယ်လွှတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ထိုသူငယ်တို့၏နည်းတူ အသွေးအသားကိုဆောင်ယူတော်မူ၏။–

၂း၁၆ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည် ကောင်းကင်တမန်တို့ကို မစတော်မူသည်မဟုတ်၊ အာဗြဟံအမျိုးကို မစတော်မူ၏။–

၂း၁၇ ထိုကြောင့်၊ ခရစ်တော်သည် လူတို့၏အပြစ်ဖြေစရာ အကြောင်းကို စီရင်၍၊ ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာတို့၌ ကရုဏာနှင့်၎င်း၊ သစ္စာနှင့်၎င်း ပြည့်စုံသော ယဇ်ပုယောဟိတ်အကြီး ဖြစ်အံ့သောငှါ၊ မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့် လုံးလုံးတူရသောအကြောင်းရှိ၏။–

၂း၁၈ ထိုသို့ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ကိုယ်တော်တိုင်ခံ၍ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၌ ကျင်လည်သောကြောင့်၊ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း အမှုနှင့် တွေ့ကြုံသောသူတို့ကို မစခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံနှင့် စပ်ဆိုင်သော ခေါ်ဘိတ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရသောသူ၊ သန့်ရှင်းသောညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့ဝန်ခံသော တမန်တော်နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းတည်းဟူသော ယေရှု၏အကြောင်းကို စေ့စေ့ဆင်ခြင်ကြလော့။–

၃း၂ မောရှေသည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်တအိမ်လုံး၌ သစ္စာစောင့်သကဲ့သို့၊ ယေရှုသည် မိမိကို ခန့်ထားတော်မူသောသူ၏အမှုတော်၌ သစ္စာစောင့်တော်မူ၏။–

၃း၃ အိမ်ကိုဆောက်သောသူသည် အိမ်ထက်သာ၍ကြီးသော အသရေရှိသကဲ့သို့၊ ယေရှုသည် မောရှေထက်သာ၍ ကြီးသောအသရေကို ခံထိုက်သောသူဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်စရာအကြောင်းရှိ၏။–

၃း၄ အိမ်မည်သည်ကား၊ တစုံတယောက်သောသူဆောက်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ အလုံးစုံတို့ကို တည်ဆောက်သောသူကား၊ ဘုရားသခင်ပေတည်း။–

၃း၅ မောရှေသည်၊ နောက်ဟောပြောလတံ့သောအရာတို့ကို သက်သေခံခြင်းအလိုငှါ၊ အစေခံကဲ့သို့ အိမ်တော်တအိမ်လုံး၌ သစ္စာစောင့်၏။–

၃း၆ ခရစ်တော်မူကား၊ သားကဲ့သို့ အိမ်တော်ကိုအုပ်စိုး၍ သစ္စာစောင့်တော်မူ၏။ ငါတို့သည်ကား၊ ရဲရင့်ခြင်း၌၎င်း၊ မြော်လင့်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်း၌၎င်း၊ အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်လျှင်၊ ထိုအိမ်တော်ဖြစ်သတည်း။

၃း၇ ထိုကြောင့်၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယနေ့တွင် သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်တော် အသံကို ကြားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊–

၃း၈ ခိုင်မာသောစိတ်နှလုံး မရှိကြနှင့်။–

၃း၉ သင်တို့အဘများသည် အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး ငါ့ကို အနည်းနည်းစုံစမ်း၍၊ ငါ၏အမှုတို့ကိုမြင်ရသော တောတွင် ငါ့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ စုံစမ်းရာကာလ၌ ရှိသကဲ့သို့ မရှိစေကြနှင့်။–

၃း၁၀ ထိုလူမျိုးကို ငါရွံသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် အစဉ် စိတ်သဘောမှားယွင်းတတ်ကြ၏။ ငါ၏အလေ့အလာတို့ကို နားမလည်ကြဟု ငါဆိုရ၏။–

၃း၁၁ ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည် ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့ မဝင်ရကြဟု အမျက်ထွက်၍ ငါကျိန်ဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူချက် ရှိသည်နှင့်အညီ၊–

၃း၁၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင့်ထံတော်မှ ထွက်သွားသောအားဖြင့် မယုံကြည်တတ်၊ ဆိုးညစ်သော စိတ်နှလုံးမရှိစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။–

၃း၁၃ ဒုစရိုက်၏ လှည့်ဖြားခြင်းအားဖြင့် သင်တို့စိတ်နှလုံး မခိုင်မာစေခြင်းငှါ၊ ယနေ့ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သောအချိန်၊ နေ့တိုင်းအစဉ် အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြလော့။

၃း၁၄ ငါတို့သည် စိတ်စွဲလမ်းခြင်းကို အစပြုသကဲ့သို့ အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်လျှင်၊ ခရစ်တော်နှင့် ဆက်ဆံသောသူဖြစ်ကြ၏။–

၃း၁၅ ယနေ့တွင် သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံကို ကြားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုရာကာလ၌ ရှိသကဲ့သို့၊ ခိုင်မာသောစိတ်နှလုံးမရှိကြနှင့်ဟု ကျမ်းစာလာသည်အရာမှာ၊ –

၃း၁၆ ကြားပြီးမှ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောသူတို့ကား၊ အဘယ်သူနည်း။ မောရှေနောက်သို့လိုက်၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသောသူအပေါင်းတို့သည် ထိုသို့ပြုကြသည် မဟုတ်လော။–

၃း၁၇ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး နှစ်သက်တော်မမူသောသူတို့ကား၊ အဘယ်သူနည်း။ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပြုသောကြောင့် တော၌လဲ၍သေသော သူပင်မဟုတ်လော။–

၃း၁၈ သင်တို့သည် ငါ၏ ချမ်းသာထဲသို့ မဝင်ရကြဟု ကျိန်ဆိုတော်မူသောသူတို့ကား၊ မယုံကြည်သောသူမှတပါး အဘယ်သူနည်း။–

၃း၁၉ သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် မယုံကြည်သောကြောင့်သာ မဝင်နိုင်သည်ကိုငါတို့သိမြင်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ချမ်းသာထဲသို့ဝင်ရသော အခွင့်ကိုပေးသောဂတိတော်သည် ငါတို့၌ရှိရစ်လျက်နှင့်၊ သင်တို့တွင် အချို့တို့သည် မမှီဘဲနေမည်ကို စိုးရိမ်ကြကုန်အံ့။—
၄း၂ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ထိုသူတို့ကဲ့သို့ကြားရကြပြီ။ သို့ရာတွင် သူတို့ကြားရသော တရားစကားသည်၊ ကြားရသောသူတို့အထဲ၌ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် မရောနှောသောကြောင့် အကျိုးကို မပေး။—
၄း၃ ငါတို့မူကား၊ ယုံကြည်သောသူဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ချမ်းသာထဲသို့ဝင်ရကြ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ ဗျာဒိတ်တော်ကား၊ သူတို့သည် ငါ၏ ချမ်းသာထဲသို့မဝင်ရကြဟု အမျက်ထွက်၍ ငါကျိန်ဆိုသည်ဟု လာ၏။ ချမ်းသာဟုဆိုသော်၊ ကမ္ဘာဦးကပင် အမှုအရာတို့ကိုပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ် တော်မူရာ ချမ်းသာဟု ဆိုလိုသတည်း။—
၄း၄ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့ကိုအကြောင်းပြု၍ ကျမ်းစာတချက်၌ လာသည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကိုပြီးစီး၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတော်မူ၏ဟု လာသတည်း။—
၄း၅ ထိုကျမ်းစာ၌ တဖန်လာသည်ကား၊ သူတို့သည် ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့မဝင်ရကြဟု လာသတည်း။—
၄း၆ ထိုကြောင့်၊ အချို့တို့သည် ဝင်ရကြ၏။ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ရှေ့ဦးစွာကြားရသောသူတို့သည် မယုံကြည်သောကြောင့် မဝင်ရကြပြီ။
၄း၇ တဖန်တုံ၊ ယနေ့တွင် သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံကို ကြားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုင်မာသော စိတ်နှလုံးမရှိကြနှင့်ဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ဤမျှလောက်ကာလကြာပြီးမှ၊ ယနေ့ဟု ဒါဝိဒ်ကျမ်းစာ၌ လာသောအခါ၊ တစုံတခုသောနေ့ရက်ကို သေချာစွာမှတ်သားသတည်း။—
၄း၈ ယေရှုသည် ထိုသူတို့ကို ချမ်းသာပေးသည်မှန်လျှင်၊ ထိုနောက် အခြားသောနေ့ရက်ကို အဘယ်ဆိုဘွယ် ရှိသနည်း။—
၄း၉ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ လူတို့အဘို့အလိုငှါ ငြိမ်ဝပ်ခြင်း ချမ်းသာတမျိုးသည် ကျန်ရစ်သေး၏။—
၄း၁၀ ဘုရားသခင်သည် မိမိအမှုအရာတို့ကိုပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတော်မူသည်နည်းတူ၊ ထိုချမ်းသာထဲသို့ ဝင်ရသောသူသည်လည်း မိမိအမှုအရာတို့ကို ပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရ၏။
၄း၁၁ ထိုကြောင့်၊ ဤသရေလလူတို့သည် မယုံကြည်သောစိတ်ရှိသဖြင့် လဲသကဲ့သို့ ငါတို့သည်မလဲ၊ ထိုချမ်းသာထဲသို့ဝင်ရမည်အကြောင်း ကြိုးစား အားထုတ်ကြကုန်အံ့။—
၄း၁၂ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်သည် အသက်ရှင်ခြင်း၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ သန်လျက်တကာတို့ထက် ထက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အသက်နှင့်စိတ်ဝိညာဉ်ကိုင်၄း၊ အရိုးဆစ်နှင့်ခြင်ဆီကို၄င်း ပိုင်းခြား၍ ထုတ်ချင်းခွင်းတတ်၏။ စိတ်နှလုံးအကြံအစည်များကိုလည်း သိမြင် တတ်၏။—
၄း၁၃ ငါတို့ကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူသောသူရှေ့၌ မထင်ရှားသောအရာတစုံတခုမျှမရှိ။ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် အကွယ်အကာမရှိဘဲ၊ မျက်မှောက်တော်၌ လှန်ထားလျက်ရှိကြ၏။—
၄း၁၄ ယခုမူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံထဲသို့ကြွဝင်တော်မူသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းအကြီးတည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှုသည် ငါတို့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါတို့သည်ဝန်ခံခဲ့ပြီးသောအရာ၌ တည်ကြည်ကြကုန်အံ့။—
၄း၁၅ ငါတို့ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် ငါတို့ခံရသောဆင်းရဲဒုက္ခများကြောင့် မကြင်နာနိုင်သောသူမဟုတ်။ ငါတို့ခံရသည်နည်းတူ၊ အမျိုးမျိုးသော စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းတို့ကို ခံဘူးသောသူဖြစ်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင်၊ ဒုစရိုက်အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်တော်မူ၏။—
၄း၁၆ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် သနားခြင်းကရုဏာကို၄င်း၊ တော်လျော်သော မစခြင်းကျေးဇူးတော်ကို၄င်း ခံရမည်အကြောင်း၊ ရဲရင့်သောစိတ်နှင့် ကျေးဇူးပလ္လင်တော်သို့ တိုးဝင်ချဉ်းကပ်ကြကုန်အံ့။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ လူတို့တွင် ရွေးကောက်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းမည်သည်ကား၊ ပူဇော်သက္ကာကို၄င်း၊ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ကို၄င်း ပူဇော်၍၊ လူတို့အတွက် ဘုရားဝတ်ကိုပြုစေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူသောသူဖြစ်၏။—
၅း၂ သူသည် ကိုယ်တိုင်နွမ်းရိအားနည်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မိုက်သောသူ၊ မှားယွင်းသောသူတို့ကိုသည်းခံခြင်းငှါ တတ်နိုင်၏။—
၅း၃ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ လူများအပြစ်နှင့် မိမိအပြစ်ကိုဖြေခြင်းငှါ ပူဇော်ရ၏။—
၅း၄ ဘုရားသခင်သည် အာရုန်ကိုခေါ်တော်မူသကဲ့သို့၊ ခေါ်တော်မူသောသူမှတပါး အဘယ်သူမျှ ထိုအရာမြတ်ကို မသိမ်းမယူရ။—
၅း၅ ထိုနည်းတူ၊ ခရစ်တော်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းအရာ၌ မိမိကိုမိမိချီးမြှောက်သည်မဟုတ်။ သင်သည် ငါ့သားဖြစ်၏။ ယနေ့ပင် သင့်ကို ငါဖြစ်ဘွားစေပြီဟု မိန့်တော်မူသောသူသည် ခရစ်တော်ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။—
၅း၆ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာတချက်လာသည်ကား၊ သင်သည် မေလခိဇေဒက်နည်းတူ ထာဝရယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်သည်ဟု လာသတည်း။—
၅း၇ ထိုခရစ်တော်သည် လူဇာတိအဖြစ်၌ နေစဉ်ကာလ၊ သေခြင်းမှကယ်လွှတ်နိုင်တော်မူသောသူကို၊ ကြီးစွာသောကြွေးကြော်ခြင်း၊ မျက်ရည်ကျခြင်း နှင့် ဆုတောင်းပဌနာပြုသဖြင့်၊ ကြောက်ရွံ့ရာအမှု၌ ချမ်းသာရသည်ဖြစ်၍၊—
၅း၈ ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်သော်လည်း၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံသောအားဖြင့် နားထောင်ခြင်း အကျိုးအကြောင်းကိုသင်တော်မူ၏။—
၅း၉ ထိုသို့ စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်ပြီးမှ၊ ယုံကြည်နားထောင်သောသူအပေါင်းတို့အား ထာဝရကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးကိုပြုသောသူဖြစ်တော်မူ၍၊—
၅း၁၀ မေလခိဇေဒက်ကဲ့သို့သော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဟု ဘုရားသခင်သမုတ်တော်မူခြင်းကိုခံရ၏။
၅း၁၁ ထိုမေလခိဇေဒက်၏ အကြောင်းကို ငါတို့ ပြောစရာစကားအများရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ဉာဏ်နုန့်သောကြောင့် အပြောခက်လှ၏။—
၅း၁၂ သင်တို့သည် ကာလကြာသောကြောင့် ဆရာအဖြစ်သို့ရောက်သင့်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်၌ ရှေးဦးစွာသင်ရသောတရားနုတို့ကို သူတပါးထံ၌ တဖန်သင်ရသော အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကြေခဲသောအစာကို မသုံးဆောင်၊ နို့ကိုသာ သုံးဆောင်ရသောသူဖြစ်ကြ၏။—
၅း၁၃ နို့ကိုသာ သုံးဆောင်သောသူမည်သည်ကား၊ သူငယ်ဖြစ်သောကြောင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၌ လေ့လာခြင်းမရှိ။—

၅း၁၄ ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကိုပိုင်းခြား၍ သိနိုင်သော ဥာဏ်ပေးတတ်သော၊ အကြားအမြင် အတွေ့အစမ်းများသောသူတည်းဟူသော၊ စုံလင်သောအရွယ်ရှိသောသူတို့မူကား၊ ကြေခဲသော အစာအာဟာရကို သုံးဆောင်ရကြ၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ ထိုကြောင့်၊ သေခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော အကျင့်ကို နောင်တရခြင်း၊
၆း၂ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ခြင်း၊ ဗတ္တိဇံတရားကို သွန်သင်ခြင်း၊ လက်ကိုတင်ခြင်း၊ သေလွန်သောသူတို့၏ ထမြောက်ခြင်း၊ ထာဝရ စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းတည်းဟူသော မူလအမြစ်ကို ငါတို့သည် ပြန်၍မတည်ဘဲ၊ ခရစ်တော်၏ ဘာသာ၌ အစအဦးဖြစ်သော အကြောင်းအရာတို့ကိုထား၍၊ စုံလင်သောအဖြစ်သို့ တက်ကြကုန်အံ့။–
၆း၃ ဘုရားသခင်အခွင့်ပေးတော်မူလျှင်၊ ငါတို့သည် ထိုသို့ပြုကြမည်။–
၆း၄ အလင်းသို့ တခါရောက်၍ ကောင်းကင်ဆုကျေးဇူးကို မြည်းစမ်းခြင်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခံယူခြင်း၊–
၆း၅ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းမြတ်သော တရားစကားကို၎င်း၊ နောက်ကပ်ကာလ၏ တန်ခိုးများကို၎င်း၊ မြည်းစမ်းခြင်းရှိပြီးမှ၊–
၆း၆ ရွေ့လျော့ဖေါက်ပြန်သောသူတို့သည်၊ မိမိတို့တွင် ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ကွပ်မျက်၍ အသရေတော်ကိုရှုတ်ချသောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ နောက်တဖန် နောင်တရအံ့သောငှါ အသစ်ပြုပြင်ခြင်းသို့မရောက်နိုင်ကြ။–
၆း၇ ဥပမာကား၊ အကြင်မြေသည် မိမိအပေါ်သို့ အဖန်ဖန်ကျသောမိုဃ်းရေကိုသောက်၍၊ လုပ်သောသူ သုံးဘို့ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုမြေသည် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံတတ်၏။–
၆း၈ အကြင်မြေသည် ဆူးပင်အမျိုးမျိုးကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုမြေသည် ပြုစုခြင်းကို မခံထိုက်။ ကျိန်ခြင်းကို ခံရသောအချိန်နီးသည်ဖြစ်၍၊ နောက်ဆုံး၌ မီးရှို့ခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။–
၆း၉ ထိုသို့ပြောသော်လည်း၊ ချစ်သူတို့၊ သင်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သောအရာ၊ သာ၍ကောင်းသောအရာတို့နှင့်ဆိုင်သည်ကို၊ ငါတို့သည် သဘောကျလျက်ရှိကြ၏။–
၆း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသူတို့ကို အထက်ကလုပ်ကျွေးသည် သာမက၊ ယခုပင် လုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကို၎င်း၊ ထိုသို့ပြုသောအားဖြင့် နာမတော်ကိုထောက်၍ ပြသောမေတ္တာကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်သည် မေ့လျော့သည်တိုင်အောင် အဓမ္မအမှုကို ပြုတော်မူသည်မဟုတ်။–
၆း၁၁ သင်တို့ရှိသမျှသည် ပျင်းရိခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၍၊
၆း၁၂ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် သည်းခံခြင်းအားဖြင့် ဂတိတော်တို့ကို အမွေခံရသောသူတို့နည်းတူ ကျင့်နိုင်မည် အကြောင်း၊ ထိုသို့သောလုံ့လဝီရိယကိုထုတ်၍၊ အဆုံးတိုင်အောင် ယုံမှားခြင်းနှင့်ကင်းသော မြော်လင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ငါတို့သည် အလိုရှိကြ၏။
၆း၁၃ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ၌ ဂတိထားတော်မူသောအခါ၊ ကိုယ်တော်ထက် သာ၍ ကြီးမြတ်သော သူကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုရန်မရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို တိုင် တည်၍၊–
၆း၁၄ ငါသည် သင့်အား အစဉ်အမြဲ ကောင်းကြီးပေးမည်။ သင့်ကို အစဉ်အမြဲပွါးများစေမည်ဟု ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။–
၆း၁၅ ထိုသို့နှင့်အညီ အာဗြဟံသည် သည်းခံလျက် စောင့်နေပြီးမှ၊ ဂတိတော်ကိုဝင်စားလေ၏။
၆း၁၆ လူတို့သည် မိမိထက်ကြီးမြတ်သောသူကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလေ့ရှိကြ၏။ မြဲမြံစေတတ်သော အကျိန်သည် ငြင်းခုံခြင်းရှိသမျှကိုဖြေတတ်၏။–
၆း၁၇ ထိုကြောင့်၊ ဂတိတော်ကို အမွေခံရသောသူတို့သည်၊ ဘုရားသခင်၏ အကြံအစည်တော် မဖေါက်ပြန်နိုင်ကြောင်းကို အတပ်သိစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် အကျိန်အားဖြင့် အာမခံတော်မူ၏။–
၆း၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် မုသာမသုံးနိုင်သော အရာတည်းဟူသော မဖောက်ပြန် မပြောင်းလဲနိုင်သော အရာနှစ်ပါးကို အမှီပြု၍၊ ကိုယ်ရှေ့၌ထားသော မြော်လင့်ရာကိုခိုလှုံခြင်းငှါ ပြေးသောငါတို့သည် သက်သာအားကြီးကြမည်အကြောင်းတည်း။–
၆း၁၉ ထိုမြော်လင့်ခြင်းမူကား၊ ကုလားကာအတွင်း၌ချ၍၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သောစိတ်နှလုံး၏ကျောက်ဆူးကဲ့သို့ ငါတို့၌ ရှိသတည်း။–
၆း၂၀ မေလခိဇေဒက်နည်းတူ၊ ထာဝရယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်သော ယေရှုသည်၊ ငါတို့အတွက်၊ ထိုအတွင်းအရပ်ထဲသို့ ရှေ့ဆောင်၍ ဝင်သောသူဖြစ်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ မင်းကြီးများကို လုပ်ကြံရာမှ ပြန်လာသော အာဗြဟံကို ခရီးဦးကြိုပြု၍ ကောင်းကြီးပေးပြီးလျှင်၊–
၇း၂ အာဗြဟံလှူသော လက်ရည်စွာရှိသမျှကို ဆယ်ဘို့တဘို့ခံယူသော ထိုရှာလင်မင်းကြီးတည်းဟူသော အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် မေလခိဇေဒက်သည်၊ နာမရင်း အနက်အားဖြင့် တရားမင်း၊ ထိုမှတပါး၊ ငြိမ်သက်ခြင်းမင်းဟုဆိုလိုသော ရှာလင်မင်းဖြစ်လျက်၊–
၇း၃ အဘမရှိ၊ အမိမရှိ၊ ရှေးမျိုးစဉ်မရှိ၊ အသက်အပိုင်းအခြားမရှိဘဲ၊ ဘုရားသခင်၏ သားတော်နှင့်တူ၍၊ ယဇ်ပုဟိတ်အရာ၌ အစဉ်အမြဲတည်၏။–
၇း၄ အမျိုး၏အဘ အာဗြဟံသည်၊ လက်ရည်စွာများကို ဆယ်ဘို့တဘို့လှူ၍ အလှူခံသော ထိုမင်းသည် အဘယ်မျှလောက်ကြီးမြတ်သည်ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။–
၇း၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို ခံသော လေဝိသားတို့သည် အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်သောသူတည်းဟူသော၊ မိမိတို့ ညီအစ်ကိုများလက်မှ ပညတ်တရားအတိုင်း ဆယ်ဘို့တဘို့ကို ခံရသောအခွင့်ရှိကြ၏။–
၇း၆ သူတို့အမျိုး မဟုတ်သော ထိုမင်းမူကား၊ အာဗြဟံ၏လက်မှ ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုခံလေ၏။ ဂတိတော်တို့ကို ခံရသောသူကိုလည်း ကောင်းကြီးပေးလေ၏။–
၇း၇ ကြီးသောသူသည် ငယ်သောသူကို ကောင်းကြီးပေးတတ်သည်ကို ငြင်းခုံဘွယ်မရှိ။–
၇း၈ ထိုမှတပါး၊ သေတတ်သော သူတို့သည် ယခုအခါ ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုခံလေ့ရှိ၏။ ထိုအခါမူကား အသက်ရှင်သည်ဟု သက်သေခံခြင်းကိုရသောသူသည် ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုခံရ၏။–

၇း၉ ထိုမှတပါး၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို ခံတတ်သော လေဝိသည် အာဗြဟံအားဖြင့် ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုပေးပြီဟု ဆိုစရာအခွင့်ရှိ၏။–
၇း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ မေလခိဇေဒက်သည် အာဗြဟံကိုတွေ့သောအခါ၊ လေဝိသည် မိမိအဘ၏ ကိုယ်၌ ရှိသတည်း။–
၇း၁၁ တနည်းကား၊ လေဝိမှ ဆင်းသက်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးနှင့် စပ်ဆိုင်လျက် လူများတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အမျိုးနှင့်စပ်ဆိုင် လျက် လူများတို့သည် ပညတ်တရားတော်ကိုခံကြသောကြောင့်၊ ထိုအမျိုးအားဖြင့် စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်နိုင်သည်မှန်လျှင်၊ အခြားသောယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ အာရုန်နည်းတူ မခေါ်ဝေါ်ဘဲ၊ မေလခိဇေဒက်နည်းတူ ပေါ်ထွန်းစရာအကြောင်း အဘယ်သို့ ရှိသေးသနည်း။–
၇း၁၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးသည် ပြောင်းလဲလျှင်၊ ပညတ်တရားသည် မပြောင်းလဲဘဲ မနေနိုင်ရာ။–
၇း၁၃ ထိုဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသောသူသည်၊ ယဇ်ပလ္လင်ဝတ်ကို တယောက်မျှမပြုရသောအမျိုးနှင့် စပ်ဆိုင်ပေ၏။–
၇း၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သခင်သည်ယုဒအမျိုးထဲ၌ပေါ်ထွန်းသည်ဟုထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ထိုအမျိုးသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာနှင့်စပ်ဆိုင်သည်ဟု မောရှေသည် တခွန်းကိုမျှမပြော။–
၇း၁၅ ထိုမှတပါး၊ မေလခိဇေဒက်နည်းတူ အခြားသောယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ပေါ်ထွန်းသည်မှန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုး ပြောင်းလဲပြီဟု သာ၍ထင်ရှား၏။–
၇း၁၆ ထိုယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စပ်ဆိုင်သောတရားအတိုင်း ခန့်ထားလျက်ရှိသည်မဟုတ်။ ထာဝရအသက်၏ တန်ခိုးအာနုဘော်အတိုင်း ခန့်ထားလျက်ရှိသတည်း။–
၇း၁၇ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် မေလခိဇေဒက်နည်းတူ၊ ထာဝရယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံတော်မူသတည်း။
၇း၁၈ ပညတ်တရားသည် အဘယ်သူကိုမျှ စုံလင်ခြင်းသို့ မပို့နိုင်သည်ဖြစ်၍၊–
၇း၁၉ ရှေးပညတ်တရားဟောင်းသည်၊ အားမရှိ။ အကျိုးကိုမပေးနိုင်သောကြောင့်။ ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်ရ၏။ သို့သော်လည်း၊ သာ၍ မြတ်သော မြော်လင့်ခြင်းအခွင့်သည် နေရာကျ၏။ ထိုမြော်လင့်ခြင်းအားဖြင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင့် အထံတော်သို့ တိုးဝင်ချဉ်းကပ်ရကြ၏။–
၇း၂၀ ထိုသူတို့သည် အကျိန်တော်မရှိဘဲ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကိုရကြ၏။–
၇း၂၁ ယေရှုမူကား၊ အကျိန်တော်မရှိဘဲ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကိုမရ။ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် မေလခိဇေဒက်နည်းတူ ထာဝရ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်သည်ဟု ကျိန်ဆို၍၊ နောက်တဖန် စိတ်ပြောင်းလဲခြင်း ရှိတော်မမူသည်နှင့်အညီ၊ ယေရှုသည် အကျိန်တော်ကိုခံ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကိုရသည်အတိုင်း၊–
၇း၂၂ သာ၍မြတ်သော ပဋိညာဉ်တရား၏အာမခံဖြစ်၏။–
၇း၂၃ ထိုသူတို့သည်လည်း သေရသောကြောင့် အစဉ်မတည်နိုင်သည်ဖြစ်၍ အများရှိကြ၏။–
၇း၂၄ ယေရှုမူကား၊ နိစ္စထာဝရတည်သောကြောင့် မပြောင်းမလဲသော ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားလျက်ရှိ၏။–
၇း၂၅ ထိုကြောင့်၊ အကြင်သူတို့သည် ယေရှုအားဖြင့် ဘုရားသခင့်အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ထိုသူတို့၏ အမှုကို ကိုယ်တော်သည်စောင့်လျက်၊ ကာလအစဉ် အသက်ရှင်သောကြောင့်၊ သူတို့ကို အစဉ်ကယ်တင်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူ၏။
၇း၂၆ ထိုသို့သော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၍၊ အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းလွတ်လျက် အပြစ်ရှိသောသူတို့နှင့် မဆက်ဆံ၊ ကောင်းကင်သားအပေါင်းတို့ ထက်မြင့်မြတ်သောသူဖြစ်၍၊ ငါတို့နှင့် တော်သင့်တော်မူ၏။–
၇း၂၇ အခြားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ လူများအပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ နေ့တိုင်း ယဇ်ပူဇော်ရသကဲ့သို့၊ ထိုသခင်သည် ယဇ်ပူဇော်စရာအကြောင်းမရှိ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ မိမိကိုယ်ကို တခါတည်း ယဇ်ပူဇော်၍ ထိုအမှုကို ပြီးစေတော်မူပြီ။–
၇း၂၈ ပညတ်တရားသည် အပြစ်ရှိသော သူတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထား၏။ ပညတ်တရားနောက်၌ ကျိန်ဆိုတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော်မူကား၊ အစဉ်အမြဲ စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်သော သားတော်ကို ခန့်ထားသတည်း။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသော အကြောင်းအရာတို့၏ အချုပ်အခြာဟူမူကား၊ ထိုသို့သော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် ငါတို့၌ရှိ၏။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်၏ ပလ္လင်လက်ျာဘက်မှာ ထိုင်နေတော် မူ၏။–
၈း၂ လူမဆောက်ဘဲ ထာဝရဘုရား ဆောက်တော်မူသော တဲတော်စစ်တည်းဟူသော၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ဘုရားဝတ်ကို ပြုသောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။–
၈း၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းမည်သည်ကား၊ ပူဇော်သက္ကာနှင့် ယဇ်ကိုပူဇော်စေခြင်းငှါ ခန့်ထားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည်လည်း ပူဇော်စရာယဇ် တစုံတခုရှိရ၏။–
၈း၄ ပညတ်တရားအတိုင်း ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်များရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသခင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိနေလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မလုပ်ရ။–
၈း၅ မောရှေသည် တဲတော်ကို ဆောက်လုပ်အံ့သောအခါ၊ တောင်ပေါ်မှာ သင့်အား ပြခဲ့ပြီးသောပုံနှင့် ညီလျော်စွာ အလုံးစုံတို့ကို လုပ်ခြင်းငှါ သတိပြုရမည်ဟု ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသည်ဖြစ်၍၊ ထိုယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ကောင်းကင်အရာတို့၏ ပုံပမာ အရိပ်နှင့်သာ ဆိုင်လျက် ဝတ်ကိုပြုနေကြ၏။
၈း၆ ထိုမှတပါး၊ ယေရှုသည် သာ၍မြတ်သော ဂတိတော်တို့၌ တည်သော၊ သာ၍မြတ်သော ပဋိညာဉ်တရား၏ အာမခံဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ သာ၍ မြတ်သော ဝတ်ပြုခြင်း အခွင့်အရာကို ရတော်မူ၏။–
၈း၇ ပဌမ ပဋိညာဉ်တရားသည် အပြစ်တင်ခွင့်မရှိသည်မှန်လျှင်၊ ဒုတိယပဋိညာဉ်တရား တည်ရသောအခွင့်ကို အဘယ်ကြောင့်ရှာရသနည်း။–
၈း၈ ပဌမပဋိညာဉ်တရားကို ထာဝရဘုရားသည် အပြစ်တင်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊
၈း၉ ငါသည် ဤလူမျိုး၏ ဘိုးဘေးတို့ကို လက်ဆွဲ၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဆောင်သွားသောအခါ၊ သူတို့၌ငါပေးသော ပဋိညာဉ်တရားနှင့် ခြားနားသော ပဋိညာဉ်တရားသစ်ကို ဣသရေလအမျိုးသား၊ ယုဒအမျိုးသားတို့၌ ငါပေးသောအချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ အရင်ငါပေးဘူးသော ပဋိညာဉ် တရား၌ သူတို့သည် မတည်ကြ။ ငါသည်လည်း သူတို့ကို မကြည့်ရှု မပြုစုဘဲနေ၏။–
၈း၁၀ နောင်ကာလအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ငါပေးအံ့သော ပဋိညာဉ်တရားဟူမူကား၊ ငါထာဝရဘုရားသည် ငါ့ပညတ်တို့ကို သူတို့

စိတ်ဝိညာဉ်ထဲသို့သွင်းမည်။ သူတို့နှလုံးပေါ်မှာ ရေးထားမည်။ ငါသည် သူတို့၏ဘုရားဖြစ်မည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–
၈း၁၁ ထိုသူတို့က၊ ထာဝရဘုရားကို သိလော့ဟု အမျိုးသားချင်း၊ ညီအစ်ကိုအချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက် ဆုံးမသြဝါဒမပေးရကြ။ အကြောင်းမူကား၊ အငယ်ဆုံးသောသူမှစ၍ အကြီးဆုံးသောသူ တိုင်အောင် ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ကိုသိကြလိမ့်မည်။–
၈း၁၂ ထိုအခါ ငါသည် သူတို့အပြစ်များကို သည်းခံမည်။ သူတို့ပြစ်မှားခြင်း၊ လွန်ကျူးခြင်းများကို မအောက်မေ့ဘဲနေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–
၈း၁၃ ပဋိညာဉ်တရားသစ်ဟူ၍ မိန့်တော်မူသည်တွင် ပဌမပဋိညာဉ်တရားကို ဟောင်းစေတော်မူ၏။ ရွေ့လျော့၍ ဟောင်းသောအရာမည်သည်ကား၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်လုနီးသတည်း။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ တနည်းကား၊ ပဌမပဋိညာဉ်တရားသည် ဝတ်ပြုရာစီရင်ချက်နှင့်၄င်း၊ လောကီ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်နှင့်၄င်း စပ်ဆိုင်၏။–
၉း၂ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဟဂျာဟုခေါ်ဝေါ်သော ပဌမတဲတော်သည်၊ ဆီမီးခုံ၊ စားပွဲ၊ ရှေ့တော်မုန့်နှင့် ပြင်ဆင်လျက်ရှိ၏။–
၉း၃ ဒုတိယကုလားကာအတွင်း၌၊ ဟဂျာဟဂျန်ဟုခေါ်ဝေါ်သော တဲတော်ရှိ၏။–
၉း၄ ထိုတဲတော်၌ ရွှေလင်ပန်းနှင့် ရွှေဖြင့်မွမ်းမံသော ပဋိညာဉ်တရားသေတ္တာရှိ၏။ ထိုသေတ္တာ၌ မန္နကိုထားသော ရွှေအိုး၊ အပွင့်ပွင့်သော အာရုန်၏လှံတံ၊ ပဋိညာဉ်တရားကို ရေးထားသော ကျောက်ပြားတို့သည် ရှိကြ၏။–
၉း၅ ထိုသေတ္တာပေါ်မှာ ဘုန်းကြီးသော ခေရုဗိမ်တို့သည် အပြစ်ဖြေရာပလ္လင်ကို လွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြ၏။ ထိုအရာများကို ယခု သေချာစွာ ပြောစရာအကြောင်းမရှိ။
၉း၆ ထိုသို့ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ပြင်ဆင်လျက်ရှိသောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဝတ်ပြု၍ ပဌမတဲတော်အတွင်းသို့ အစဉ်ဝင်ရကြ၏။–
၉း၇ ဒုတိယတဲတော်အတွင်းသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းတပါးတည်းသာ မိမိအပြစ်ကြောင့်၄င်း၊ လူများအပြစ်ကြောင့်၄င်း၊ ပူဇော်သော အသွေးကိုဆောင်၍ တနှစ်လျှင် တခါတည်းသာ ဝင်ရ၏။–
၉း၈ ပဌမတဲတော် မပျက်မီတိုင်အောင်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနသို့သွားသော လမ်းမဖွင့်သေးသောအကြောင်းကို ထိုအမှုအရာအားဖြင့် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် အရိပ်ပေးတော်မူ၏။–
၉း၉ ထိုတဲတော်ကား၊ ပူဇော်သက္ကာနှင့် ယဇ်များကိုပူဇော်သော ကာလတည်းဟူသော မျက်မှောက်ကာလ ပတ်လုံး ပုံပမာဖြစ်၏။ ထိုပူဇော်သက္ကာနှင့် ယဇ်များတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောစိတ်ကို ထောက်လျှင်လည်း၊ ဝတ်ပြုသောသူအား စုံလင်ခြင်းအကျိုးကို မပေးနိုင်သည်ဖြစ်၍၊–
၉း၁၀ စားစရာ၊ သောက်စရာ၊ အမျိုးမျိုးသော နှစ်စရာတည်းဟူသော၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်ဆိုင် သောအထုံးအဖွဲ့များနှင့်တကွ အသစ်ပြုပြင်ခြင်း ကာလတိုင်ရုံမျှသာ တည်ရကြ၏။
၉း၁၁ ယခုမှာ လူလက်ဖြင့်မလုပ်၊ ဤလောကဓါတ်နှင့် မစပ်ဆိုင်၊ သာ၍ ကြီးမြတ်စုံလင်သော တဲတော်၌၊ နောက်မင်္ဂလာအကျိုးတို့၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဖြစ်သောခရစ်တော်သည်၊–
၉း၁၂ ငါတို့အဘို့ ထာဝရရွေးနှုတ်ခြင်းကျေးဇူးကိုခံရ၍ ဆိတ်အသွေး၊ နွားကလေး အသွေးနှင့်မဟုတ်၊ မိမိအသွေးတော်နှင့် သန့်ရှင်းရာ ဌာနထဲသို့ တခါတည်းဝင်တော်မူ၏။–
၉း၁၃ အကြောင်းမူကား၊ အညစ်အကြေးရှိသောသူတို့အပေါ်၌ ဖြန်းသော နွားအသွေး၊ ဆိတ်အသွေး၊ နွားမကလေး၏ပြာသည်၊ သူတို့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုနိုင်သည်မှန်လျှင်၊–
၉း၁၄ ထိုမျှမက၊ အပြစ်ကင်းသောကိုယ်တော်ကို၊ ထာဝရဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ တင်လှူပူဇော်သော ခရစ်တော်၏အသွေးသည်၊ သေခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော အကျင့်ကိုပယ်ရှင်း၍၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုဝတ်ပြုမည်အကြောင်း၊ သင်တို့၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်ကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ သာ၍ တတ်နိုင်တော်မူသည် မဟုတ်လော့။–
၉း၁၅ ထိုကြောင့် ပဌမပဋိညာဉ်တရားလက်ထက်၌ ပြစ်မှားသောအပြစ်ကိုလည်း လွှတ်စေခြင်းငှါ၊ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ခေါ်တော်မူသောသူတို့သည် ဂတိတော်နှင့်ယှဉ်သော ထာဝရအမွေကိုခံရမည်အကြောင်း၊ ထိုသခင်သည် ပဋိညာဉ်တရားသစ်၏ အာမခံဖြစ်တော်မူ၏။–
၉း၁၆ အမွေခံစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေး၍ စာချုပ်သည် အမှုမှာလည်း စာချုပ်တည်လျှင် စာချုပ်သောသူသည် ကေန်သေရမည်မှန်ပြီ။–
၉း၁၇ အကယ်၍ မသေလျှင်၊ ထိုစာချုပ်သည် မတည်၊ သေမှသာတည်၏။–
၉း၁၈ ထိုကြောင့် ပဌမပဋိညာဉ်တရားကိုစီရင်သောအခါ၊ အသွေးနှင့်ကင်း၍ မစီရင်။–
၉း၁၉ တရားတော်၌ ပါသမျှသောပညတ်တို့ကို မောရှေသည် လူအပေါင်းတို့အား ဟောပြောပြီးမှ၊ ရေနှင့်ရောနှောသောနွား၊ ဆိတ်၏အသွေးကိုယူ၍၊ အနီဆိုးသောသိုးမွေးတပ်သော ဟုသုပ်ပင်ညွန့်နှင့်၊ ကျမ်းစာကို၄င်း လူအပေါင်းကို၄င်း ဖြန်းလျက်၊–
၉း၂၀ ဤအသွေးကား၊ သင်၌ ဘုရားသခင်ဝန်ခံတော်မူသော ပဋိညာဉ်၏အသွေးဖြစ်သည်ဟု ပြောဆို၏။–
၉း၂၁ တဲတော်နှင့်ဝတ်ပြုသော တန်ဆာများကိုလည်း ထိုနည်းတူ အသွေးနှင့်ဖြန်းရ၏။–
၉း၂၂ ပညတ်တရားအတိုင်း ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ကုန်မတတ် အသွေးအားဖြင့် စင်ကြယ်စေတတ်၏။ အသွေးမသွန်းလောင်းဘဲ အပြစ်လွှတ်ခြင်းမရှိ။–
၉း၂၃ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသောအရာတို့၏ပုံများကို ထိုသို့သော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် စင်ကြယ်စေရသည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်အရာတို့ကို သာ၍မြတ်သော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် စင်ကြယ်စေရ၏။
၉း၂၄ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ မှန်သော သန့်ရှင်းရာဌာနတို့၏ ပုံဖြစ်သော၊ လူတို့လက်ဖြင့်လုပ်သော သန့်ရှင်းရာ ဌာနထဲသို့ ခရစ်တော်သည် မဝင်ဘဲ၊ ငါတို့အတွက်ကြောင့် ယခု ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကို ပြခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်ကိုယ်ထဲသို့ ဝင်တော်မူပြီ။–
၉း၂၅ သို့သော်လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ သူတပါး အသွေးနှင့် နှစ်တိုင်းအစဉ် ဝင်ရသကဲ့သို့ ခရစ်တော်သည် အဖန်များစွာ ကိုယ်ကိုပူဇော်ရသည်မဟုတ်။–
၉း၂၆ ထိုသို့ ပူဇော်ရသည်မှန်လျှင်၊ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ အဖန်များစွာ အသေခံတော်မူရ၏။ ယခုမူကား၊ ဤကပ်ကာလအဆုံး၌ တခါတည်း

ကိုယ်ကိုပူဇော်သောအားဖြင့် အပြစ်များကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ပေါ်ထွန်းတော်မူ၏။–
၉း၂၇ လူသည် တခါတည်းသေ၍ ထိုနောက်မှ တရားစီရင်တော်မူခြင်းကိုခံရသကဲ့သို့၊–
၉း၂၈ ထိုနည်းတူ၊ ခရစ်တော်သည် လူများအပြစ်တို့ကိုခံခြင်းငှါ တခါတည်း ကိုယ်ကိုပူဇော်ပြီးမှ၊ နောက်တဖန် ထိုသခင်ကို မြော်လင့်လျက်နေသောသူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းအလိုငှါ၊ အပြစ်နှင့်မဆိုင်ဘဲ ပေါ်ထွန်းတော်မူလတံ့။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ တနည်းကား၊ ပညတ်တရားသည် နောက်ဖြစ်လတံ့သော မင်္ဂလာအကျိုးတို့၏ သေချာသော ပုံသဏ္ဌာန်ကိုမပြ၊ အရိပ်ကိုသာပြသည်ဖြစ်၍၊ နှစ်စဉ်မပြတ် ပူဇော်သော ယဇ်အားဖြင့် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်သောသူတို့ကို စုံလင်ခြင်းအဖြစ်၌ မတည်စေနိုင်ရာ။–
၁၀း၂ တည်စေနိုင်လျှင်၊ ဝတ်ပြုသောသူတို့သည် တခါတည်းနှင့် စင်ကြယ်ခြင်းသို့ရောက်ပြီးမှ၊ နောက်တဖန် သံဝေဂတရား ရစရာအကြောင်း အလျှင်းမရှိသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုယဇ်တို့ကို တခါတည်းသာ ပူဇော်၍၊ နောက်တဖန် မပူဇော်ဘဲနေရကြမည်မဟုတ်လော။–
၁၀း၃ ယခုမူကား ယဇ်ပူဇော်သည်တွင် အပြစ်များကို နှစ်တိုင်းအောက်မေ့ခြင်းရှိ၏။–
၁၀း၄ အကြောင်းမူကား၊ နွား၊ ဆိတ်၏အသွေးသည် အပြစ်ကိုမပယ်နိုင်ရာ။
၁၀း၅ ထိုကြောင့်၊ ခရစ်တော်သည် ဤလောကသို့ကြွလာသောအခါ၊ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ယဇ်နှင့်ပူဇော်သက္ကာကို အလိုတော်မရှိသည် ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်အဘို့ ကိုယ်ခန္ဓာကိုပြင်ဆင်တော်မူပြီ။
၁၀း၆ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် အပြစ်ဖြေရာယဇ်များကို အားရနှစ်သက်တော်မမူသောအခါ၊–
၁၀း၇ ကျမ်းစာလိပ်၌ အကျွန်ုပ်ကိုအမှတ်ပြု၍ ရေးထားသည်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏အလိုကို ဆောင်အံ့သောငှါ သွားပါမည်ဟု အကျွန်ုပ်ဝန်ခံပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။
၁၀း၈ ပညတ်တရားအတိုင်းပြုရသောဝတ်ကိုရည်ဆောင်လျက် ခရစ်တော်က၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ် အစရှိသော ယဇ်များနှင့် ပူဇော်သက္ကာများ တို့ကို ကိုယ်တော်သည် အလိုတော်မရှိ၊ အားရနှစ်သက်တော်မမူဟု အထက်ကဆိုနှင့်ပြီးမှ၊–
၁၀း၉ တဖန်တုံ၊ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏အလိုကိုဆောင်အံ့သောငှါ သွားပါမည်ဟု ဆိုသည်တွင်၊ ဒုတိယဝတ်ကို တည်စေခြင်းငှါ ပဌမဝတ်ကိုပယ်၏။
၁၀း၁၀ ထိုအလိုတော်နှင့်အညီ ယေရှုခရစ်၏ ကိုယ်တော်ကို တခါတည်း ပူဇော်သောအားဖြင့်၊ ငါတို့သည် စင်ကြယ်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။
၁၀း၁၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်မည်သည်ကား၊ နေ့တိုင်းဝတ်ပြုလျက်၊ အပြစ်ကိုမဖြေနိုင်သောယဇ်ကို အထပ်ထပ် အဖန်ဖန်ပူဇော်လျက် ရပ်နေရ၏။–
၁၀း၁၂ ထိုသခင်မူကား၊ အပြစ်ကိုဖြေခြင်းငှါ ယဇ်တခုတည်းကိုပူဇော်ပြီးမှစ၍၊ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော်ဘက်၌ အစဉ်အမြဲထိုင်၍၊–
၁၀း၁၃ မိမိရန်သူတို့ကို မိမိခြေတင်ရာမချမထားမှီတိုင်အောင် မြော်လင့်လျက်နေတော်မူ၏။–
၁၀း၁၄ အကြောင်းမူကား၊ စင်ကြယ်သောသူတို့သည် ထာဝရစုံလင်ခြင်းအကျိုးကိုရစေခြင်းငှါ၊ တခါတည်း ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် ပြုတော်မူ၏။–
၁၀း၁၅ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့အား သက်သေပေးတော်မူသည်မှာ၊–
၁၀း၁၆ နောင်ကာလအခါ သူတို့၌ ငါပေးသော ပဋိညာဉ်တရားဟူမူကား၊ ငါထာဝရဘုရားသည် ငါ့ပညတ်တို့ကို သူတို့နှလုံးထဲမှာပေးသွင်းမည်။ သူတို့ စိတ်ဝိညာဉ်၏အပေါ်မှာ ရေးထားမည်ဟု အထက်က မိန့်တော်မူပြီးမှ၊–
၁၀း၁၇ တဖန်တုံ၊ သူတို့ပြစ်မှားခြင်း၊ လွန်ကျူးခြင်းအမျိုးမျိုးကို ငါမအောက်မေ့ဘဲနေမည်ဟု လာသတည်း။–
၁၀း၁၈ ထိုအပြစ်တို့ကိုလွှတ်ပြီးလျှင် နောက်တဖန် အပြစ်ဖြေသော ပူဇော်သက္ကာကို ပြုစရာအကြောင်းမရှိ။
၁၀း၁၉ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့၊ ယေရှု၏ကိုယ်ခန္ဓာတော်တည်းဟူသော ကုလားကာအားဖြင့်
၁၀း၂၀ ထိုသခင်ပြင်ဆင်တော်မူသော အသက်လမ်းသစ်တွင်၊ ငါတို့သည်သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့၊ အသွေးတော်ကို အမှီပြု၍ အဆီးအတားမရှိ၊ ဝင်ရသော အခွင့်ရှိသဖြင့်၎င်း၊–
၁၀း၂၁ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ကိုအုပ်စိုးသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းရှိသဖြင့်၎င်း၊–
၁၀း၂၂ ငါတို့သည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသောသဘောရှိ၍၊ ဝိစိကိစ္ဆာနှင့်ကင်းသော ယုံကြည်ခြင်း၌တည်လျက်၊ စိတ်နှလုံးကို သံဝေဂတရားနှင့်လွတ်အောင် ဖြန်းခြင်း၊ ကိုယ်ကာယကိုလည်း ကြည်သာရေဖြင့် ဆေးကြောခြင်းရှိပြီးမှ၊ အထံတော်သို့ တိုးဝင်ချဉ်းကပ်ကြကုန်အံ့။–
၁၀း၂၃ မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းကိုဝန်ခံ၍၊ မတိမ်းယိမ်းမရွေ့လျော့ဘဲ တည်ကြည်ကြကုန်အံ့၊ အကြောင်းမူကား၊ ဂတိထားတော်မူသောသူသည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။–
၁၀း၂၄ ထိုမှတပါး၊ မေတ္တာစိတ်ရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ရသောအခွင့်ကိုရှာ၍၊ အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် ထောက်စာကြည့်ရှုကြကုန်အံ့။–
၁၀း၂၅ လူအချို့တို့၏ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ အချင်းချင်း စည်းဝေးခြင်းအမှုကို မရှောင်မလွှဲကြနှင့်။ အချင်းချင်းတို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြလော့။ ကာလအချိန်ရောက်လုနီးသည်ကိုထောက်သဖြင့်၊ သာ၍ကြိုးစားကြလော့။
၁၀း၂၆ အကြောင်းမူကား၊ သမ္မာတရားကိုသိပြီးမှ ကိုယ်အလိုသို့လိုက်၍ ပြစ်မှားပြန်လျှင်၊ နောက်တဖန် အပြစ်ဖြေသော ယဇ်ကိုပူဇော်ရာ အခွင့်မရှိဘဲ၊–
၁၀း၂၇ ဒဏ်စီရင်ခြင်းကိုခံရမည်ဟု ကြောက်မက်ဘွယ်သော မြော်လင့်ရသောအကြောင်း၊ ငြင်းဆန်သော သူတို့ကို ဖျက်ဆီးဘို့ရာ အမျက်တော် မီးလောင်ခြင်းကို ခံရသောအကြောင်းရှိ၏။–
၁၀း၂၈ မောရှေ၏တရားကို ပယ်သောသူမည်သည်ကား၊ သက်သေခံနှစ်ဦးသုံးဦးရှိလျှင်၊ သနားခြင်းကိုမခံရဘဲ သေရ၏။–
၁၀း၂၉ ထိုမျှမက၊ ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ခြေဖြင့်ကျော်နင်းလျက်၊ မိမိကို စင်ကြယ်စေသော ပဋိညာဉ်တရား၏အသွေးကို အပြစ်တင်လျက်၊ ဆုကျေးဇူးကိုပေးသော ဝိညာဉ်တော်ကို မထီမဲ့မြင် ပြုလျက်ရှိသောသူသည်၊ အဘယ်မျှလောက် ကြီးစွာသောဒဏ်ဖြင့်ခံထိုက်သည်ကို သင်တို့ ထင်ကြသနည်း။–
၁၀း၃၀ ငါသည် အပြစ်တရားကိုစီရင်ပိုင်၏။ အပြစ်နှင့်အလျောက် ငါဆပ်ပေးမည်ဟူ၍၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့အဘို့ တရားစီရင်မည်ဟူ၍၎င်း မိန့်တော်မူသောသူကို ငါတို့သည် အမှန်သိကြ၏။–

၁၀း၃၁ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏လက်တော်သို့ကျရောက်ခြင်းအမှုသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သောအမှုဖြစ်သတည်း။

၁၀း၃၂ သင်တို့သည် အလင်းသို့ရောက်ပြီးသည်နောက်၊

၁၀း၃၃ လူများ‌ရှေ့မှာ ကဲ့ရဲ့ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသဖြင့်၎င်း၊ ထိုသို့ခံရသောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံသောအပေါင်း အဘော်ဖြစ်သဖြင့်၎င်း၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာများကို ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်ခြင်းနှင့်တွေ့ကြုံသော အထက်ကာလအချိန်ကိုအောက်မေ့ကြလော့။–

၁၀း၃၄ ထိုအခါ သင်တို့သည် အကျဉ်းခံရသောသူတို့အတွက်ကြောင့် ကြင်နာသောစိတ်ရှိရသည်သာမက၊ ကိုယ်ပစ္စည်းဥစ္စာများကို သူတပါးလုယူဖျက်ဆီးသော်လည်း၊ ကိုယ်သုံးစရာဘို့ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သာ၍ မြတ်သော အမြဲတည်သော ဘဏ္ဍာရှိသည်ကိုသိ၍၊ လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကို ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ဝန်ခံကြ၏။–

၁၀း၃၅ ထိုကြောင့်၊ ကြီးစွာသော အကျိုးနှင့်ယှဉ်သော သင်တို့၏ရဲရင့်ခြင်းစိတ်ကို မစွန့်ကြနှင့်။–

၁၀း၃၆ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကိုဆောင်ပြီးမှ၊ ဂတိတော်အတိုင်း အကျိုးကိုရမည်အကြောင်း သည်းခံခြင်းစိတ်ရှိရမည်။–

၁၀း၃၇ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ကြွလာလတံ့သောသူသည် မဆိုင်းမလင့်ဘဲ၊ မကြာမမြင့်မီ ရောက်တော်မူလိမ့်မည်။–

၁၀း၃၈ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ရှေ့လျော့လျှင်၊ ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်သည် ထိုသူကိုအားရနှစ်သက်ခြင်းမရှိဟု ဘုရားသခင်အမိန့်တော်ရှိ၏။–

၁၀း၃၉ ငါတို့မူကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်အံ့သောငှါ ရှေ့လျော့သောသူမဟုတ်။ စိတ်ဝိညာဉ်သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်အံ့သောငှါ ယုံကြည်သောသူဖြစ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ ယုံကြည်ခြင်းသည် မြော်လင့်သောအရာတို့ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းဖြစ်၏။ မမြင်သေးသော အရာတို့ကို သိမှတ်စွဲလမ်းခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။–

၁၁း၂ ထိုပါရမီကြောင့်၊ ရှေးလူဟောင်းတို့သည် ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းကို ခံရကြ၏။–

၁၁း၃ ယခုမြင်ရသော အရာတို့သည်၊ အရင်ထင်ရှားသောအရာထဲကမဖြစ်ဘဲ၊ လောကဓါတ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကြောင့်သာ တည်သည်ကို ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သိကြ၏။–

၁၁း၄ အာဗေလသည်၊ ကာဣန ပူဇော်သောယဇ်ထက်သာ၍ မြတ်သောယဇ်ကို၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်အား ပူဇော်၏။ ထိုသို့သော ယဇ်ကိုပူဇော်၍၊ မိမိဖြောင့်မတ်သည်ဟု သက်သေခံတော်မူခြင်း ကိုရလေ၏။ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊ သူလှူသောအလှူကို ဘုရားသခင်သည် လက်ခံတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ အာဗေလသည် သေလွန်သော်လည်း ယခုပင်တရားဟောသေး၏။–

၁၁း၅ ဧနောက်သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် သေခြင်းနှင့်လွတ်၍ဘဝပြောင်းရ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို ဘဝပြောင်းစေတော်မူသောကြောင့်၊ သူသည် နောက်တဖန် မပေါ်မရှိ။ သူသည် ဘဝမပြောင်းမှီ ဘုရားသခင်၏ စိတ်တော်နှင့် တွေ့သောသူဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံခြင်းကိုရလေ၏။–

၁၁း၆ ယုံကြည်ခြင်းမရှိလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ စိတ်တော်နှင့် မတွေ့နိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင့် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်သောသူသည်၊ ဘုရားသခင်ရှိတော်မူသည်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကိုရှာသောသူအား အကျိုးပေးတော်မူသည်ကို၎င်း၊ ယုံကြည်ရမည်။–

၁၁း၇ နောဧသည် မမြင်သေးသော အမှုအရာတို့ကိုဘော်ပြသော ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရပြီးမှ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကြောက်ရွံ့သောစိတ်ရှိ၍၊ မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ သင်္ဘောကိုတည်လေ၏။ ထိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် လောကီသားတို့ကို အပြစ်တင်၍ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်း ကိုလည်း အမွေခံရ၏။–

၁၁း၈ အာဗြဟံသည် အမွေခံရလတံ့သောပြည်သို့ထွက်သွားမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် ခေါ်တော်မူသောအခါ၊ သူသည် အဘယ်အရပ်သို့သွားသည်ကို ကိုယ်တိုင်မသိဘဲလျက်၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် နားထောင်၍ ထွက်သွားလေ၏။–

၁၁း၉ သူတပါးပိုင်သော ပြည်၌ ဧည့်သည်နေသကဲ့သို့၊ ဂတိတော်နှင့်စပ်ဆိုင်သောပြည်၌ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဧည့်သည်ဖြစ်၍နေ၏။ ထိုဂတိတော်ကို အမွေခံရသော အဘော်အဘက်တည်းဟူသော ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့နှင့်အတူ တဲ၌နေလေ၏။–

၁၁း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်တည်ထောင်ပြုစုတော်မူသော၊ ခိုင်ခံ့မြဲမြံသောမြို့ကို မြော်လင့်သတည်း။–

၁၁း၁၁ သူ၏ခင်ပွန်းစာရာသည်လည်း အရွယ်လွန်သောအခါ၊ ပဋိသန္ဓေယူနိုင်သော အခွင့်တန်ခိုးကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ခံရလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဂတိထားတော်မူသောသူသည် သစ္စာရှိသည်ဟု စိတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏။–

၁၁း၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ ထိုအမှုအရာ၌ လူသေနှင့်တူသောသူတယောက်သည်၊ အရေအတွက်အားဖြင့် ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သမုဒ္ဒရာကမ်းနား၌ မရေတွက်နိုင်သော သဲလုံးကဲ့သို့၎င်း၊ များစွာသော သူတို့၏အဘဖြစ်သတည်း။–

၁၁း၁၃ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသောသူအပေါင်းတို့သည်၊ ဂတိတော်နှင့်စပ်ဆိုင်သော အကျိုးကျေးဇူးကိုမခံရဘဲ၊ အဝေးက မြော်မြင်လျက်၊ စိတ်နှလုံးနှင့်ဘက်ယမ်းလျက်၊ မိမိတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ တကျွန်းသူတနိုင်ငံသား၊ ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်သည်ကို ထင်ရှားစွာဝန်ခံလျက်၊ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်နှင့် သေလွန်ကြ၏။–

၁၁း၁၄ ထိုသို့ဝန်ခံသော သူတို့သည် မိမိတို့အဘပြည်ကို ရှာကြသည်ဟု အတည့်အလင်းပြောဆိုကြ၏။–

၁၁း၁၅ ထိုသူတို့သည် အထက်ကထွက်သွားသောပြည်ကို အောက်မေ့သည်မှန်လျှင်၊ ထိုပြည်သို့ပြန်ရသော အခွင့်ရှိကြ၏။–

၁၁း၁၆ ထိုပြည်ကို မအောက်မေ့ဘဲ၊ ကောင်းကင်ပြည်တည်းဟူသော သာ၍မြတ်သောပြည်ကိုတောင့်တခြင်း ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏ဘုရားဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ရှက်တော်မမူ။ သူတို့ နေစရာဘို့ မြို့ကိုတည်ထောင်တော်မူပြီ။

၁၁း၁၇ အာဗြဟံသည် စုံစမ်းတော်မူခြင်းကို ခံရသောအခါ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဣဇာက်ကိုပူဇော်၏။–

၁၁း၁၈ ဣဇာက်၌သာ သင်၏အမျိုးတည်လိမ့်မည်ဟူသော ဗျာဒိတ်တော်မှစ၍ ဂတိတော်များကို ခံရသောသူသည်၊ မိမိ၌ တယောက်တည်းသော ထိုသားကိုပူဇော်၏။–

၁၁း၁၉ ထိုသို့ပူဇော်သောအခါ သေခြင်းမှထမြောက်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်တတ်နိုင်တော်မူသည်ကို သူသည် အောက်မေ့၏။ ထိုသားကို ပုံစကားအားဖြင့် သေခြင်းထဲကရ၏။–

၁၁း၂၀ ဣဇာက်သည်လည်း၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အနာဂတ်အရာတို့ကိုအမှတ်ပြု၍ ယာကုပ်နှင့် ဧသောကို ကောင်းကြီးပေး၏။–

၁၁:၂၁ ယာကုပ်သည်လည်း၊ သေချိန်နီးသောအခါ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ယောသပ်၏ သားနှစ်ယောက်ကိုကောင်းကြီးပေး၍၊ တောင်ဝေးထိပ်အပေါ်မှာ ကိုးကွယ်လေ၏။–

၁၁:၂၂ ယောသပ်သည် သေဆဲရှိသောအခါ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ ထွက်မြောက်ခြင်းအရာကိုပြ၍၊ မိမိအရိုးတို့၏ အကြောင်းကို မှာထားလေ၏။–

၁၁:၂၃ မောရှေကိုဘွားမြင်ပြီးမှ အဆင်းလှသောသူငယ်ဖြစ်သည်ကို မိဘတို့သည် မြင်လျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ကိုမကြောက်ဘဲ
၁၁:၂၄ သုံးလပတ်လုံး သူ့ကိုဝှက်ထားလေ၏။–

၁၁:၂၅ မောရှေသည် အသက်အရွယ်ကြီးသောအခါ အပြစ်ရှိသော ကာမဂုဏ်ကို ခဏခံစားခြင်းထက်၊

၁၁:၂၆ ဘုရားသခင်၏ လူတို့နှင့်အတူ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို သာ၍အလိုရှိသဖြင့်၄င်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၏ စည်းစိမ်ထက် ခရစ်တော်ကြောင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းဒုက္ခသည် သာ၍ မြတ်သောစည်းစိမ်ဖြစ်သည်ကို စိတ်ထင်သဖြင့်၄င်း၊ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်ရှိ၍ ဖာရောဘုရင်သမီး၏သားဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းအခွင့်ကိုပယ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ နောက်ရလတံ့သောအကျိုးကို ထောက်စာမြော်လင့်လျက်နေ၏။–

၁၁:၂၇ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ရှင် ဘုရင်အမျက်ကိုမကြောက်ဘဲ၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကိုစွန့်သွား၏။ အကြောင်းမူကား၊ မျက်မြင်မရသော ဘုရားသခင်ကို မြင်ရဘိသကဲ့သို့ တည်ကြည်ခြင်းရှိ၏။–

၁၁:၂၈ သားဦးများကို ဖျက်ဆီးသောသူသည် ဣသရေလလူတို့ကို ဒဏ်မခတ်စေခြင်းငှါ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ပသခါပွဲကို၄င်း၊ အသွေးဖြန်း ဆွတ်ခြင်းကို၄င်း စောင့်လေ၏။–

၁၁:၂၉ ဣသရေလလူတို့သည် ကုန်းကြောင်းသွားသကဲ့သို့၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဒေး ပင်လယ် အလယ်၌ ရှောက်သွားရကြ၏။ ထိုသူတို့နည်းတူ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သွားမည် အားထုတ်သောအခါ နစ်မြုပ်ကြ၏။–

၁၁:၃၀ ယေရိခေါမြို့ကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဝိုင်း၍ လှည့်ပြီးမှ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် မြို့ရိုးသည်ပြိုလဲ၏။–

၁၁:၃၁ ပြည်တန်ဆာရာခပ်သည် သူလျှိုတို့ကို အဆွေဖွဲ့၍ လက်ခံသောကြောင့်၊ မယုံကြည်သောသူတို့နှင့်အတူ မပျက်စီးဘဲ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ချမ်းသာရ၏။

၁၁:၃၂ ထိုမှတပါး၊ အဘယ်သို့ပြောစရာရှိသေးသနည်း။ ဂိဒေါင်၊ ဗာရက်၊ ရှံဆုံ၊ ယေဖသ၊ ဒါဝိဒ်၊ ရှမွေလမှစ၍ ပရောဖက်တို့အကြောင်းများကို ပြော၍ မကုန်နိုင်။–

၁၁:၃၃ ထိုသူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အခြားသောတိုင်းနိုင်ငံကိုအောင်ခြင်း၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ ဂတိတော်ကိုဝင်စားခြင်း၊ ခြင်္သေ့နှုတ်ကို ပိတ်ခြင်း၊–

၁၁:၃၄ မီးအရှိန်ကိုငြိမ်းစေခြင်း၊ ထားလက်နက်ဘေးနှင့် ကင်းလွတ်ခြင်း၊ အနာမှ ထမြောက်၍ ကျန်းမာခြင်း၊ စစ်တိုက်သောအခါ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏တပ်များကို ဖျက်ဆီးခြင်းအမှုများကို ပြုကြ၏။–

၁၁:၃၅ မိန်းမတို့သည်လည်း၊ သေခြင်းမှထမြောက်သော မိမိတို့သားကိုရပြန်ကြ၏။ အချို့သောသူတို့သည်၊ သာ၍မြတ်သော ထမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်လိုသောငှါ၊ လွတ်ခြင်းကိုမခံမယူဘဲ ပြင်းစွာသောညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံကြ၏။–

၁၁:၃၆ အချို့သောသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံ၍ ထောင်ထဲမှာနေရသဖြင့်၊ စုံစမ်းခြင်းကို ခံရကြ၏။–

၁၁:၃၇ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ခြင်း၊ လွှနှင့်အပိုင်းပိုင်းတိုက်ဖြတ်ခြင်း၊ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း၊ ထားလက်နက်နှင့် ကွပ်မျက်ခြင်းကို ခံရကြ၏။ အလွန်ဆင်းရဲလျက် ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံလျက်၊ သိုးရေ၊ ဆိတ်ရေကို ဝတ်၍ လှည့်လည်ရကြ၏။–

၁၁:၃၈ ဤလောကသည် ထိုသူတို့နှင့်မထိုက်မတန်။ သူတို့သည် တောကြိုတောင်ကြား၊ ဥမင်မြေတွင်းထဲမှာ အပြောင်းပြောင်း အလည်လည်နေရကြ၏။–

၁၁:၃၉ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း၊ ဂတိတော်အတိုင်း အကျိုးကျေးဇူးကို မခံရကြ။

၁၁:၄၀ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ငါတို့မပါဘဲ စုံလင်ခြင်းသို့ မရောက်ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အဘို့အလိုငှါ သာ၍မြတ်သောကျေးဇူးကို ကြံစည်တော်မူ၏။–

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂:၁ ထို့ကြောင့်၊ ဤမျှလောက်များစွာသော သက်သေအပေါင်းတို့သည် ငါတို့ကိုဝန်းရံလျက် ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ခပ်သိမ်းသော ဝန်တို့ကို၄င်း၊ နှောင့်ရှက်တတ်သော ဒုစရိုက်ကို၄င်း ပယ်ရှား၍၊ ငါတို့မျက်မှောက်၌ထားသော ပန်းတုံးတိုင်သို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ အားမလျော့ဘဲ ပြေးကြကုန်အံ့။

၁၂:၂ ယုံကြည်ခြင်းကို အစအဦးစီရင်၍ စုံလင်စေတော်မူသော သခင်ယေရှုကို စေ့စေ့ထောက်ရှုကြကုန်အံ့။ ထိုသခင်သည် မိမိရှေ့၌ထားသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းကြောင့်၊ ရှက်ကြောက်သောအရာကို မမှတ်ဘဲ လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ခံပြီးမှ၊ ဘုရားသခင်၏ ပလ္လင်တော်လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။–

၁၂:၃ အပြစ်ရှိသောသူတို့လက်တွင်၊ ထိုမျှလောက် ကြီးစွာသော ဆီးတားနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံတော်မူသော သခင်ကို ထောက်ရှုဆင်ခြင်သောအားဖြင့်၊ အားလျော့စိတ်ပျက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်အံ့သောငှါ ကြိုးစားကြလော့။

၁၂:၄ သင်တို့သည် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်၍ ကိုယ်အသွေးထွက်သည်တိုင်အောင် မခံရကြသေး။–

၁၂:၅ ထိုမှတပါး၊ ငါ့သား၊ ထာဝရဘုရားဆုံးမတော်မူခြင်းကိုမမှတ်ဘဲမနေနှင့်။ သင်၏အပြစ်ကို စစ်ဆေးတော်မူသောအခါ စိတ်မပျက်နှင့်။–

၁၂:၆ ထာဝရဘုရားသည် ချစ်တော်မူသောသူကို ဆုံးမတော်မူတတ်၏။ လက်ခံတော်မူသမျှသောသားတို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူတတ်၏ဟု သူငယ်တို့ကို ဆိုသကဲ့သို့၊ သင်တို့ကိုပြောဆိုသော ဩဝါဒစကားကို မေ့လျော့ကြသလော။–

၁၂:၇ သင်တို့သည် ဆုံးမတော်မူခြင်းကိုခံလျှင်၊ သားတို့ကိုပြုသကဲ့သို့၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ပြုတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အဘမဆုံးမသော သားတစုံတယောက်ရှိသလော။–

၁၂:၈ သားအပေါင်းတို့သည် ခံတတ်သော ဆုံးမခြင်းကို သင်တို့သည် မခံဘဲနေလျှင်၊ သားရင်းမဟုတ်၊ မင်းဦးမင်းလွင်ရသော သားဖြစ်ကြ၏။–

၁၂း၉ တနည်းကား၊ ကိုယ်ကာယနှင့်စပ်ဆိုင်သော အဘတို့လက်ဖြင့် ငါတို့သည် ဆုံးမခြင်းကိုခံရသောအခါ၊ သူတို့ကိုရိုသေကြ၏။ ထိုမျှမက၊ စိတ်ဝိညာဉ်တို့၏အဘအလိုသို့လိုက်၍၊ အသက်ချမ်းသာရကြမည် မဟုတ်လော။–

၁၂း၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအဘတို့သည်မိမိအလိုသို့လိုက်၍ တခဏသာဆုံးမပေးကြ၏။ ကိုယ်တော်မူကား၊ မိမိသန့်ရှင်းခြင်းပါရမီတော်ကို ငါတို့သည် ဆက်ဆံစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့အကျိုးကိုထောက်၍သာ ဆုံးမပေးတော်မူ၏။–

၁၂း၁၁ ဆုံးမခြင်းမည်သည်ကား၊ ခံရစဉ်အခါ ဝမ်းမြောက်စရာမထင်၊ ဝမ်းနည်းစရာထင်တတ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ဆုံးမခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည်၊ နောက်မှ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကျိုးကို ခံရကြ၏။

၁၂း၁၂ ထိုကြောင့်၊ တွဲလွဲနေသော လက်တို့နှင့် အားမရှိသော ဒူးတို့ကို ခိုင်ခံ့စေကြလော့။–

၁၂း၁၃ ခြေမစွမ်းသောသူတို့သည် အဆစ်မပြုတ်သည်သာမက၊ ချမ်းသာရစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သွားဘို့ရာ ဖြောင့်သောလမ်းတို့ကို ပြင်ဆင်ကြလော့။–

၁၂း၁၄ လူအပေါင်းတို့နှင့် အသင့်အတင့်နေ၍ ငြိမ်သက်ခြင်းကိုငှင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီကိုငှင်း၊ မှီအောင်လိုက်ကြလော့။ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီမရှိလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ ထာဝရဘုရားကိုမဖူးမမြင်ရ။–

၁၂း၁၅ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်မျှ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို မရဘဲ မနေစေခြင်းငှါငှင်း၊ ခါးစွာသော ပင်မြစ်ပေါက်၍ သင်တို့နှောင့်ရှက်သဖြင့်၊ လူအများတို့သည် အပြစ်နှင့် မညစ်ညူးစေခြင်းငှါငှင်း၊–

၁၂း၁၆ မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူမရှိစေခြင်းငှါငှင်း၊ တနပ်စာအဘိုးနှင့် သားဦးအရာကိုရောင်းသော ဧသောကဲ့သို့ ဘုရားတရားကို မရိုမသေပြုသောသူမရှိစေခြင်းငှါငှင်း၊ သတိနှင့် ကြည့်ရှုကြလော့။–

၁၂း၁၇ သင်တို့သိသည်အတိုင်း၊ ဧသောသည် နောက်မှ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုအမွေခံခြင်းငှါ အလိုရှိသောအခါ၊ ငြင်းပယ်ခြင်းကိုခံရ၏။ မျက်ရည်ကျ၍ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အလွန်ရှာသော်လည်း၊ မိမိအဘ၏စိတ် ပြောင်းလဲခြင်းအခွင့်ကိုမတွေ့မရ။

၁၂း၁၈ ထိုမှတပါး၊ သင်တို့သည်လက်နှင့်တွေ့နိုင်သောတောင်သို့ငှင်း၊ လောင်သောမီးသို့ငှင်း၊ မည်းသောတိမ်တိုက်၊ မှောင်မိုက်၊ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းကဲသို့ငှင်း၊–

၁၂း၁၉ တံပိုးမှုတ်ခြင်းအသံကိုငှင်း၊ နှုတ်ကပတ်တော်အသံကိုငှင်း၊ ရောက်ကြသည်မဟုတ်။ ထိုအသံတော်ကို ကြားသောသူတို့သည်၊ ထပ်၍ မိန့်တော်မမူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။–

၁၂း၂၀ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တိရိစ္ဆာန်သော်လည်း ထိုတောင်ကိုထိမိလျှင်၊ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ သေစေဟု ပညတ်တော်မူသံကို လူတို့သည် နားမခံနိုင်ကြ။–

၁၂း၂၁ ထိုသို့ ထင်ရှားသောအရာသည် အလွန်ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်၍၊ မောရှေက၊ ငါသည် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသည်ဟု ဆို၏။–

၁၂း၂၂ သင်တို့သည် ဇိအုန်တောင်သို့ငှင်း၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏မြို့တော်တည်းဟူသော ကောင်းကင်ယေရုရှလင်မြို့သို့ငှင်း၊ အတိုင်းမသိများစွာသော ကောင်းကင်တမန်တို့၏ စည်းဝေးခြင်းသို့ငှင်း၊–

၁၂း၂၃ ကောင်းကင်စာရင်း၌ ဝင်သောသားဦးတို့၏ အသင်းတော်သို့ငှင်း၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို တရားစီရင်တော်မူသော ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ငှင်း၊ စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်သော သူတော်ကောင်းတို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်တို့ထံသို့ငှင်း၊–

၁၂း၂၄ ပဋိညာဉ်တရားသစ်၏ အာမခံတည်းဟူသော ယေရှုထံတော်သို့ငှင်း၊ အာဗေလ၏ အသွေးပြောဆိုသော အရာထက် သာ၍ မြတ်သောအရာကို ပြောဆိုသော ဖြန်းဆွတ်ခြင်း၏အသွေးထံသို့ငှင်း ရောက်ကြ၏။

၁၂း၂၅ သင်တို့သည် မိန့်တော်မူသောသူ၏စကားတော်ကို မငြင်းမပယ်မည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့။ မြေကြီးပေါ်မှာ ဗျာဒိတ်တော်ကို ဆင့်ဆိုသောသူ၏စကားကို ငြင်းပယ်သောသူတို့သည် အပြစ်မလွတ်ရသည်မှန်လျှင်၊ ထိုမျှမက၊ ကောင်းကင်ဘုံကမိန့်တော်မူသောသူ၏စကားကို ငါတို့သည် နားမထောင်ဘဲနေလျှင်၊ သာ၍ ကြီးစွာသောအပြစ်နှင့် အဘယ်သို့ကင်းလွတ်နိုင်မည်နည်း။–

၁၂း၂၆ အထက်က ဗျာဒိတ်တော်အသံသည် မြေကြီးကိုလှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယခုတဖန် ငါသည် မြေကြီးနှင့် ကောင်းကင်ကိုလှုပ်ဦးမည်ဟု ဂတိတော်ရှိ၏။–

၁၂း၂၇ တဖန်ဟူသော စကား၏အဓိပ္ပါယ်ကား၊ မလှုပ်သောအရာတို့ကိုတည်စေခြင်းငှါ၊ လှုပ်သောအရာတို့ကို လောကီအရာကဲ့သို့ ပယ်ဖျက်လိမ့်မည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။–

၁၂း၂၈ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် မလှုပ်နိုင်သော နိုင်ငံကိုရသည်ဖြစ်၍၊ ခန့်ညားကြောက်ရွံ့သောသဘောနှင့် ဘုရားသခင်ကို လျှောက်ပတ်စွာ ဝတ်ပြုနိုင်မည်အကြောင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကိုစွဲလမ်းကြကုန်အံ့။–

၁၂း၂၉ ငါတို့ဘုရားသခင်သည် လောင်သောမီးဖြစ်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ညီအစ်ကိုချင်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ တည်ကြလော့။ ဧည့်သည်ဝတ်ပြုခြင်းအမှုကို မမေ့မလျော့ကြနှင့်။–

၁၃း၂ အချို့သောသူတို့သည် ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုသည့်တွင်၊ ကောင်းကင်တမန်တို့ကို အမှတ်တမဲ့ဧည့်ခံကြပြီ။–

၁၃း၃ အကျဉ်းခံရသောသူတို့နှင့်အတူ ကိုယ်ခံရသကဲ့သို့မှတ်၍၊ သူတို့ကိုအောက်မေ့ကြလော့။ သင်တို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် မကင်းမလွတ်သောသူဖြစ်၍၊ ညှဉ်းဆဲခံရသောသူတို့ကိုအောက်မေ့ကြလော့။–

၁၃း၄ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ မင်္ဂလာဆောင်ခြင်းအမှုနှင့် သစ္စာသံဝါသပြုခြင်းအမှုသည် အသရေရှိစေလော့။ မတရားသောမေထုန်ကိုပြုသောသူနှင့် သူ့မယားကိုပြစ်မှားသောသူကို ဘုရားသခင် စစ်ကြောစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။–

၁၃း၅ သင်တို့၏ကျင့်ကြံပြုမူခြင်းသည် ငွေကိုတပ်မက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်၍၊ ကိုယ်၌ရှိသောဥစ္စာနှင့် ရောင့်ရဲခြင်း ရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင့်ကိုမစွန့်၊ သင့်ကို အလျှင်းပစ်၍မထားဟု ဂတိတော်ရှိ၏။–

၁၃း၆ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုမစတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ လူသည် ငါ၌ ပြုနိုင်သမျှကို ငါမကြောက်ဟု၊ ငါတို့သည် ရဲရင့်သောစိတ်နှင့် ပြောဆိုရသောအခွင့်ရှိကြ၏။

၁၃း၇ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို သင်တို့အားဟောပြော၍၊ သင်တို့ကိုအုပ်သောသူတို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။ သူတို့သည် အဘယ်သို့ကျင့်ကြံပြုမူ၍ စုတေ့သည်ကို စေ့စေ့ဆင်ခြင်လျက်၊ သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို မှီအောင်လိုက်ကြလော့။–

၁၃း၈ ယေရှုခရစ်သည်မနေ့၊ ယနေ့၊ နောင်ကာလ အစဉ်အမြဲမပြောင်းမလဲနေတော်မူ၏။–

၁၃း၉ အထူးထူးအပြားပြားသော အယူဝါဒသစ်ကိုလိုက်၍ မဖေါက်ပြန်ကြနှင့်။ အစာများအားဖြင့် စိတ်ခိုင်ခံ့မြဲမြံခြင်းမရှိဘဲ၊ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ခိုင်ခံ့မြဲမြံလျှင် အကျိုးရှိ၏။ အစာများကိုအမှုထားသော သူတို့သည် အကျိုးကိုရကြပြီမဟုတ်။–

၁၃း၁၀ တဲတော်၌ ဝတ်ပြုသောသူတို့ စားရသောအခွင့်မရှိသော ယဇ်ပလ္လင်သည် ငါတို့၌ရှိ၏။–

၁၃း၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် အပြစ်ဖြေသော ယဇ်ကောင်၏အသွေးကို သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့သွင်းပြီးမှ၊ ယဇ်အသေကောင်တို့ကို တပ်ပြင်၌မီးရှို့ရ၏။–

၁၃း၁၂ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ယေရှုသည် မိမိအသွေးအားဖြင့် လူများကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ မြို့တံခါးပြင်၌ အသေခံတော်မူ၏။–

၁၃း၁၃ သို့ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ထိုသခင်နှင့်အတူ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံ၍၊ တပ်ပြင်၊ အထံတော်သို့ ထွက်သွားကြကုန်အံ့။–

၁၃း၁၄ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ဤဘဝ၌ အမြဲတည်သောမြို့မရှိ၊ နောက်ဖြစ်လတံ့သော မြို့ကိုရှာကြ၏။–

၁၃း၁၅ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုဝန်ခံလျက်၊ နှုတ်ခမ်းအသီးတည်းဟူသော ချီးမွမ်းခြင်းယဇ်ကို သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အစဉ်ပူဇော်ကြကုန်အံ့။–

၁၃း၁၆ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ ဥစ္စာဝေမျှခြင်း၊ အမှုတို့ကိုမမေ့မလျော့ကြနှင့်။ ထိုသို့သောယဇ်ကို ဘုရားသခင်သည် အားရနှစ်သက်တော်မူ၏။

၁၃း၁၇ သင်တို့ကို အုပ်သောသူတို့၏စကားကို နားထောင်၍၊ နှိမ့်ချလျက်နေကြလော့။ သူတို့သည် ကိုယ်တိုင်စစ်ကြောခြင်းကိုခံရသောသူကဲ့သို့၊ သင်တို့စိတ်ဝိညာဉ်၏အကျိုးအလိုငှါ စောင့်နေကြ၏။ သင်တို့အကျိုးကို မဖြစ်စေတတ်သော ဝမ်းနည်းခြင်းမရှိ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၍၊ သူတို့သည် စစ်ကြောခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း သတိပြုလျက်နေကြလော့။–

၁၃း၁၈ ငါတို့အဘို့ဆုတောင်းကြလော့။ ငါတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်ကြည်လင်လျက်၊ အရာရာတို့၌ ကောင်းမွန်စွာကျင့်နေခြင်းငှါ အလိုရှိသော သူဖြစ်သည်ဟု စိတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိကြ၏။–

၁၃း၁၉ ငါသည် သင်တို့ရှိရာသို့ အလျင်အမြန်ပြန်ရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့အဘို့ဆုတောင်းမည်အကြောင်း ငါသည် သာ၍နှိုးဆော်တောင်းပန်၏။

၁၃း၂၀ ထာဝရပဋိညာဉ်တရား၏ အသွေးတော်အားဖြင့်၊ သိုးများကိုထိန်းသော သိုးထိန်းကြီးဖြစ်သော ငါတို့သခင်ယေရှုကို သေခြင်းမှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသော၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၏အရှင် ဘုရားသခင်သည်၊–

၁၃း၂၁ မိမိနှစ်သက်တော်မူသော အမှုအရာကို ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သင်တို့၌ပြုတော်မူ၍၊ သင်တို့သည် အလိုတော်သို့လိုက်မည်အကြောင်း၊ ကောင်းသော အကျင့်အမျိုးမျိုး၌ သင်တို့ကို ပြုပြင်တော်မူပါစေသော။ ထိုသခင်ယေရှုခရစ်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၁၃း၂၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည် အကျဉ်းအားဖြင့်ရေးထား၍ ကြားလိုက်သော ဤဆုံးမခြင်းဩဝါဒစကားကို သည်းခံမည်အကြောင်း၊ ငါသည် သင်တို့ကို နှိုးဆော်တောင်းပန်၏။–

၁၃း၂၃ ငါတို့ညီ တိမောသေကို အခြားသို့လွှတ်လိုက်သည်အရာကိုသိမှတ်ကြလော့။ သူသည် မကြာမမြင့်မီရောက်လျှင်၊ ငါသည် သူနှင့်အတူလာ၍ သင်တို့ကိုတွေ့မြင်လိမ့်မည်။–

၁၃း၂၄ သင်တို့ကို အုပ်သောသူအပေါင်းတို့ကိုင်၄င်း၊ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကို၄င်း၊ နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ဣတလိပြည်သူပြည်သားတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။–

၁၃း၂၅ သင်တို့အပေါင်း၌ ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဟေဗြဲသြဝါဒစာပြီး၏။

ရှင်ယာကုပ်ဩဝါဒစာ။

The Epistle Of James.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅

ရှင်ယာကုပ်ဩဝါဒစာ။
THE EPISTLE OF JAMES.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ဘုရားသခင်နှင့် အရှင်ယေရှုခရစ်၏ကျွန် ငါယာကုပ်သည်၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ကွဲပြားသော တဆယ်နှစ်ပါးသောအမျိုးတို့ကို မေတ္တာနှင့်ကြားလိုက်ပါ၏။–
၁း၂ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို စစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းအရာသည်
၁း၃ သည်းခံခြင်းကိုပွားစေတတ်သည်ဟုသိမှတ်လျက်၊ အထူးထူးအပြားပြား စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ၊ ဝမ်းမြောက်စရာ
အကြောင်းသက်သက်ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ကြလော့။–
၁း၄ သင်တို့သည် အလျှင်းမချို့တဲ့ဘဲ စေ့စပ်စုံလင်မည်အကြောင်း၊ သည်းခံခြင်းစိတ်သည် အကုန်အစင်ပြုပြင်ပါစေ။
၁း၅ သင်တို့တွင်တစုံတယောက်သောသူသည် ပညာကိုလိုလျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကိုပြုတော်မမူဘဲ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား စေတနာစိတ်နှင့်
ပေးသနားတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို တောင်းစေ၊ တောင်းလျှင်ရလိမ့်မည်။–
၁း၆ သို့ရာတွင် တွေးတောခြင်းမရှိဘဲ ယုံကြည်သောစိတ်နှင့်တောင်းရမည်။ တွေးတောခြင်းရှိသောသူ သည်ကား၊ လေခတ်၍ လှုပ်ရှားတတ်သော
လှိုင်းတံပိုးနှင့်တူ၏။–
၁း၇ ထိုသို့သောသူသည် စိတ်နှစ်ခွရှိသောသူ၊
၁း၈ ပြုလေသမျှတို့၌ မတည်ကြည်သောသူဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်မှ တစုံတခုကိုရမည်ဟု မထင်မမှတ်စေနှင့်။
၁း၉ အောက်လျှိုးနှိမ့်ချသောညီအစ်ကိုသည် မိမိချီးမြှောက်ခြင်းအရာ၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်စေ။–
၁း၁၀ ငွေရတတ်သောညီအစ်ကိုသည် မိမိနှိမ့်ချဆင်းရဲခြင်းအရာ၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်စေ။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် မြက်ပွင့်ကဲ့သို့ဖေါက်ပြန်ခြင်း
သဘောရှိ၏။–
၁း၁၁ နေသည်ပူသောအရှိန်နှင့်ထွက်သောအခါ၊ မြက်ပင်သည် သွေ့ခြောက်ခြင်းသို့ရောက်၍ အပွင့်လည်းကြွေတတ်၏။ တင့်တယ်သောအသွေး
အဆင်းလည်း ပျောက်ပျက်တတ်၏။ ထိုနည်းတူ၊ ငွေရတတ်သောသူသည် မိမိအမှုအရာတို့၌ ညှိုးနွမ်းပျောက်ပျက်ခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။
၁း၁၂ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုသည်းခံသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ စစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းကို ခံပြီးမှ သခင်ဘုရားကိုချစ်သောသူတို့အား
ဂတိထားတော်မူသော အသက်သရဖူကိုရလိမ့်မည်။–
၁း၁၃ အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်းကိုခံရသောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို သွေးဆောင်တော်မူသည် ဟု မပြောစေနှင့်။ မကောင်းသော
အရာသည် ဘုရားသခင်ကိုမသွေးဆောင်နိုင်ရာ။ ကိုယ်တော်သည် လည်း အဘယ်သူကိုမျှ အပြစ်သို့သွေးဆောင်တော်မမူ။–
၁း၁၄ မိမိတပ်မက်သောစိတ် ဆွဲငင်ဖြားယောင်းခြင်းကိုခံသောသူမည်သည်ကား၊ အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။–
၁း၁၅ တပ်မက်သောစိတ်သည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ ဒုစရိုက်ကိုဘွားတတ်၏။ ဒုစရိုက်သည်လည်းပြည့်စုံလျှင် သေခြင်းကိုဘွားတတ်၏။–
၁း၁၆ ငါချစ်သော ညီအစ်ကိုတို့၊ အလွဲမယူကြနှင့်။–
၁း၁၇ ကောင်းမြတ်စုံလင်သော ဆုကျေးဇူးရှိသမျှတို့သည် အလင်းတို့၏ အဘထံတော်က သက်ရောက်သည် ဖြစ်၍၊ အထက်အရပ်မှလာကြ၏။
ထိုအဘသည် ရွေ့လျော့တိမ်းယိမ်းခြင်းမရှိ၊ ပြောင်းလဲခြင်းအရိပ်နှင့် ကင်းလွတ်တော်မူ၏။–
၁း၁၈ နိမ္မိတသတ္တဝါတို့တွင် ငါတို့သည် အဦးသီးသောအသီးကဲ့သို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သမ္မာတရားစကားအားဖြင့် မိမိအလိုတော်အတိုင်း ငါတို့ကိုဖြစ်ဘွား
စေတော်မူ၏။
၁း၁၉ သို့ဖြစ်၍၊ ငါချစ်သောညီအစ်ကိုတို့၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် နားကြားခြင်းငှါ လျင်မြန်ကြစေ။ စကားပြောခြင်းငှါငှင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်းငှါ
ငှင်းနှေးကြစေ။–
၁း၂၀ လူ၏ဒေါသအမျက်သည် ဘုရားသခင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုမပြုစုတတ်။–
၁း၂၁ ထိုကြောင့်၊ ခပ်သိမ်းသောညစ်ညူးခြင်း၊ မနာလိုသောစိတ်လွန်ကျူးခြင်းကိုပယ်ရှား၍၊ သင်တို့စိတ်ဝိညာဉ်ကိုကယ်တင်နိုင်သော၊ အထဲ၌
စိုက်ပျိုးသော နှုတ်ကပတ်တရားကို နူးညံ့သိမ်မွေ့သော စိတ်နှင့်ခံယူကြလော့။–
၁း၂၂ ကိုယ်ကိုကိုယ်လှည့်ဖြား၍၊ နှုတ်ကပတ်တရားကို နာရုံမျှသာပြုသောသူမဟုတ်၊ တရားကို ကျင့်သောသူ ဖြစ်ကြလော့။–
၁း၂၃ တရားကိုမကျင့်ဘဲ နာရုံမျှသာပြုသောသူမည်သည်ကား၊ မှန်၌ မိမိပကတိမျက်နှာကိုကြည့်သောသူနှင့် တူ၏။–
၁း၂၄ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ကြည့်ပြီးမှ၊ အခြားသို့သွား၍ မိမိအဆင်းသဏ္ဌာန်ကို ချက်ခြင်းမေ့လျော့ တတ်၏။–
၁း၂၅ လွတ်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်၍ စုံလင်သောတရား၌ စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ တည်ကြည်သောသူမူကား၊ တရားနာ၍ မေ့လျော့သောသူမဟုတ်၊ အကျင့်ကျင့်
သောသူဖြစ်သဖြင့်၊ မိမိကျင့်သောအကျင့်၌ မင်္ဂလာရှိသောသူဖြစ်၏။–
၁း၂၆ သင်တို့တွင် အကြင်သူသည် သီလဆောက်တည်ဟန်ပြုသော်လည်း၊ မိမိနှုတ်ကိုမချုပ်တည်း၊ မိမိနှလုံးကိုလှည့်ဖြား၏။ ထိုသူ၏သီလသည်
အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်၏။–
၁း၂၇ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်၏ရှေ့၌ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသောသီလဟူမူကား၊ မိဘမရှိသောသူငယ်တို့နှင့် မုတ်ဆိုးမတို့သည် ဆင်းရဲခံရသောအခါ၊
သူတို့ကို ကြည့်ရှုပြုစုခြင်း၊ ကိုယ်တိုင်လည်း လောကီ အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းစင်အံ့သောငှါ စောင့်ရှောက်ခြင်းပေတည်း။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ ဘုန်းကြီးတော်မူသော ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းအမှုမှာ၊ လူမျက်နှာကိုထောက်ခြင်းမရှိကြနှင့်။–
၂း၂ ရွှေလက်စွပ်နှင့်တင့်တယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်သောသူ၊ ညစ်သောအဝတ်ကိုဝတ်၍ ဆင်းရဲသောသူနှစ်ဦးသည် သင်တို့၏တရားဇရပ်ထဲသို့ဝင်သောအခါ၊–
၂း၃ တင့်တယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်သောသူကိုကြည့်၍၊ ကောင်းမွန်သော ဤအရပ်မှာ ထိုင်ပါဟူ၍၎င်း၊ ဆင်းရဲသောသူကို၊ ဟိုမှာနေလော့၊ သို့မဟုတ် ဤအရပ်မှာ ငါ့ခြေတင်ခုံအောက်၌ထိုင်လော့ဟူ၍၎င်း၊ သင်တို့သည်ပြောဆိုလျှင်၊–
၂း၄ တဘက်၌ ငဲ့ကွက်သောစိတ်ရှိ၍ မကောင်းသောအကြံအစည်နှင့် စီရင်သောသူဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော့။–
၂း၅ ငါချစ်သောညီအစ်ကိုတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ လောကတွင် ဆင်းရဲသောသူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း ရတနာကို ရတတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘုရားသခင်ကိုချစ်သောသူတို့အား ပေးမည်ဟုဝန်ခံတော်မူသော နိုင်ငံတော်၏အမွေခံဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထိုသူတို့ကိုရွေးကောက်တော်မူသည်မဟုတ်လော။–
၂း၆ သင်တို့သည် ဆင်းရဲသောသူကိုမထီမဲ့မြင်ပြုကြသည်တကား။ ငွေရတတ်သောသူတို့သည် သင်တို့ကိုညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ကြသည်မဟုတ်လော။ တရားပလ္လင်ရှေ့သို့ ဆွဲငင်ကြသည်မဟုတ်လော။–
၂း၇ သင်တို့ကို သမုတ်သောနာမတော်မြတ်ကို သူတို့သည်ကဲ့ရဲ့ကြသည်မဟုတ်လော။
၂း၈ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟု ကျမ်းစာ၌ပါသော ရွှေပညတ်တော်ကို သင်တို့သည် စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်ရာသို့ရောက်ကြ၏။–
၂း၉ သို့မဟုတ်လူမျက်နှာကိုထောက်လျှင်၊ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူဖြစ်ကြ၏။ တရားကိုလွန်ကျူးသောသူဟုပညတ်တော်အားဖြင့် ထင်ရှားစွာဖြစ်ကြ၏။–
၂း၁၀ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ပညတ်တရားအလုံးစုံကို စောင့်ရှောက်သည်တွင် တစုံတခု၌မှားမိလျှင်၊ ပညတ်တရားအလုံးစုံကို လွန်ကျူးသောအပြစ်ရှိ၏။–
၂း၁၁ သူ့မယားကိုမပြစ်မှားနှင့်ဟုပညတ်တော်မူသောသူက၊ လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်ဟုပညတ်တော်မူသေး၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည်သူ့မယားကိုမပြစ်မှားဘဲ နေသော်လည်း၊ လူအသက်ကိုသတ်လျှင်၊ ပညတ်တရားကိုလွန်ကျူးသောသူဖြစ်၏။–
၂း၁၂ လွတ်ခြင်းတရားအတိုင်း စီရင်ခြင်းကိုခံရလတံ့သောသူကဲ့သို့၊ စကားပြောခြင်း၊ အမှုပြုခြင်းကိုစီရင်ကြလော့။–
၂း၁၃ ကရုဏာမရှိသောသူသည် ကရုဏာကိုမရဘဲ၊ တရားစီရင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ကရုဏာသည် တရားစီရင်ခြင်းကိုအောင်၍ဝါကြွားတတ်၏။
၂း၁၄ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ တစုံတယောက်သောသူက၊ ငါသည် ယုံကြည်ခြင်းရှိ၏ဟုပြောလျက်၊ အကျင့်ကိုမကျင့်ဘဲနေလျှင် အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ထိုယုံကြည် ခြင်းသည် ထိုသူကိုကယ်တင်နိုင်သလော။–
၂း၁၅ ညီအစ်ကိုနှမတို့သည် အဝတ်အချည်းစည်းရှိ၍၊ နေ့တိုင်းစားရသောအစာမရှိသောအခါ၊–
၂း၁၆ သင်တို့တွင်တစုံတယောက်သောသူက၊ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားကြလော့။ နွေးကြလော့။ ဝကြလော့ဟုပြောလျက်၊ သူတို့ကိုယ်နှင့်တော်လျော်သောအသုံးအဆောင်ကို မပေးဘဲနေလျှင် အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။–
၂း၁၇ ထိုနည်းတူ၊ အကျင့်နှင့်ကင်းသောယုံကြည်ခြင်းသည် တပါးတည်းရှိသောကြောင့် အသေဖြစ်၏။–
၂း၁၈ တနည်းကား၊ သင်သည်ယုံကြည်ခြင်းရှိ၏။ ငါသည်အကျင့်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည်အကျင့်မရှိဘဲ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းကိုပြလော့။ ငါမူကား၊ အကျင့်အားဖြင့် ငါ၏ယုံကြည်ခြင်းကိုပြမည်ဟု ပြောစရာရှိ၏။–
၂း၁၉ ဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိသည်ဟု သင်သည်ယုံ၏။ ကောင်းပေ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည် ယုံ၍ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ကြ၏။
၂း၂၀ လျှပ်ပေါ်သောလူ၊ အကျင့်နှင့်ကင်းသောယုံကြည်ခြင်းသည် အသေဖြစ်သည်ကိုသိချင်သလော။–
၂း၂၁ ငါတို့အဘအာဗြဟံသည်၊ မိမိသားဣဇာက်ကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာတင်လှူပူဇော်သောအခါ၊ အကျင့်အားဖြင့်ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်သည်မဟုတ်လော့။–
၂း၂၂ ယုံကြည်ခြင်းသည် အကျင့်နှင့်အတူပြုပြင်၍၊ အကျင့်အားဖြင့် စုံလင်သည်ကိုသိမြင်ရ၏။–
၂း၂၃ အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကိုဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏ဟူသော ကျမ်းစကားပြည့်စုံလေ၏။ အာဗြဟံ သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏အဆွေဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုခံရ၏။–
၂း၂၄ လူသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်သည်မဟုတ်။ အကျင့်အားဖြင့်ရောက်သည်ကို သင်တို့သိမြင်ရကြ၏။–
၂း၂၅ ထိုနည်းတူ၊ ပြည်တန်ဆာရာခပ်သည်၊ တမန်တို့ကိုလက်ခံပြီးမှ အခြားသောလမ်းဖြင့်လွှတ်လိုက်၍၊ အကျင့်အားဖြင့်ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်သည်မဟုတ်လော။–
၂း၂၆ ဝိညာဉ်နှင့်ကင်းသောကိုယ်သည် အသေဖြစ်သကဲ့သို့၊ အကျင့်နှင့်ကင်းသောယုံကြည်ခြင်းသည် အသေဖြစ်၏။–

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် သာ၍ ကျပ်တည်းသော စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကိုခံရမည်ဟု သင်တို့သိ၍ အများသောဆရာမဖြစ်ကြနှင့်။–
၃း၂ ငါတို့ရှိသမျှသည် အများသောအားဖြင့် မှားတတ်ကြ၏။ စကားအားဖြင့် မှားခြင်းမရှိသောသူမည်သည်ကား၊ စုံလင်သောသူဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်တကိုယ်လုံးကို ချုပ်တည်းနိုင်သောသူဖြစ်၏။–
၃း၃ မြင်းကိုနိုင်ခြင်းငှါ ပစပ်ကိုဇက်ခွံ့တတ်၏။ သို့ပြု၍ မြင်းကိုယ်တကိုယ်လုံးကိုလှည့်စေတတ်၏။–
၃း၄ ထိုမှတပါး၊ အလွန်ကြီးသောသင်္ဘောသည် ပြင်းစွာသောလေဟုန်နှင့်လွင့်သွားသော်လည်း၊ တက်မကိုင်အလိုရှိသည်အတိုင်း၊ ငယ်သောတက်မဖြင့်လှည့် တတ်၏။–
၃း၅ ထိုနည်းတူ၊ လျှာသည် ငယ်သောအင်္ဂါဖြစ်သော်လည်း အလွန်ဝါကြွားတတ်၏။ အဘယ်မျှလောက် များစွာသောထင်းကို အနည်းငယ်သောမီးသည် ညှိနိုင်သည်ကိုကြည့်ပါလော့။–
၃း၆ လျှာသည် မီးဖြစ်၏။ ဒုစရိုက်၏လောကဓာတ်လည်းဖြစ်၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ လျှာသည် ငါတို့၏ အင်္ဂါတို့တွင်တည်၍ တကိုယ်လုံးကိုညစ်ညူးစေ၏။

ဇာတိစက်ကိုလည်းရှို့တတ်၏။ မိမိသည်လည်း ငရဲမီးရှို့ခြင်းကိုခံလျက်ရှိ၏။–
၃း၇ သားရဲမျိုး၊ ငှက်မျိုး၊ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်မျိုး၊ ငါးမျိုးတို့ကို လူမျိုးသည် အောင်တတ်သည်အတိုင်း၊ အောင်ခဲ့ပြီ။–
၃း၈ လျှာကိုကား၊ အဘယ်သူမျှမအောင်နိုင်၊ မဆုံးမနိုင်သောအဆိုးအညစ်ဖြစ်၏။ သေစေတတ်သော အဆိပ်အတောက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။–
၃း၉ ငါတို့သည် လျှာဖြင့် ခမည်းတော်ဘုရားသခင်ကို ကောင်းကြီးပေးတတ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဌာန်တော်နှင့်အညီ ဖန်ဆင်းသောလူတို့ကို လျှာဖြင့်ကျိန်ဆဲတတ်ကြ၏။–
၃း၁၀ နှုတ်တပါးတည်းအထဲက၊ ထောမနာချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ကျိန်ဆဲခြင်းထွက်တတ်ပါသည်တကား။ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ ထိုသို့မဖြစ်ကောင်းရာ။–
၃း၁၁ စမ်းရေပေါက်တပေါက်တည်းအထဲက ချိုသောရေနှင့် ခါးသောရေထွက်တတ်သလော။–
၃း၁၂ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် သံလွင်သီးကိုသီးနိုင်သလော။ စပျစ်ပင်သည် သင်္ဘောသဖန်းသီးကိုသီးနိုင်သလော။ ထိုအတူ၊ ငန်သောရေသည် ချိုသောရေကိုမဖြစ်စေနိုင်။
၃း၁၃ သင်တို့တွင် အတတ်အလိမ္မာနှင့်ပြည့်စုံသော ပညာရှိတစုံတယောက်ရှိလျှင်၊ ထိုသူသည် ပညာ၏နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းနှင့်တကွ၊ ကောင်းမြတ်သောကျင့်ကြံပြုမူခြင်းအားဖြင့် မိမိအမှုတို့ကိုပြပါစေ။–
၃း၁၄ သို့မဟုတ် သင်တို့စိတ်ထဲမှာ ခါးစွာသောဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းရှိလျှင်၊ သမ္မာတရားကို မုသာဖြင့် ဆန့်၍ မဝါကြွားကြနှင့်။–
၃း၁၅ ထိုသို့သောပညာသည် အထက်မှသက်ရောက်သောပညာမဟုတ်။ မြေကြီးပညာ၊ ဇာတိပကတိပညာ၊ နတ်ဆိုးပညာဖြစ်၏။–
၃း၁၆ အကြောင်းမူကား၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းရှိလျှင်၊ မငြိမ်မဝပ်ရုန်းရင်းခတ်ခြင်း၊ ဆိုးညစ်စွာပြုမူခြင်း အမျိုးမျိုးရှိတတ်၏။–
၃း၁၇ အထက်မှ သက်ရောက်သောပညာမူကား၊ ရှေးဦးစွာစင်ကြယ်၏။ ထိုမှတပါး၊ အသင့်အတင့်နေတတ်၏။ ဖြည်းညှင်းသောသဘောရှိ၏။ သွေးဆောင်လွယ်၏။ ကရုဏာနှင့်၎င်း၊ ကောင်းကျိုးနှင့်၎င်းပြည့်စုံ၏။ လျစ်လျူသောစိတ်ရှိ၏။ လျို့ဝှက်ခြင်းနှင့်ကင်းစင်၏။–
၃း၁၈ အသင့်တင့်နေခြင်း၌ ပြုစုတတ်သောသူတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၏မျိုးစေ့ကို ငြိမ်သက်စွာကြဲတတ် ကြ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ သင်တို့တွင် စစ်တိုက်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းသည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သနည်း။ သင်တို့အင်္ဂါများ၌ စစ်ပြိုင်သောကိလေသာကာမစိတ်ကြောင့် ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။–
၄း၂ သင်တို့သည် တပ်မက်၍မရကြ၏။ လူအသက်ကိုသတ်၍၎င်း၊ အလွန်လိုချင်သောလောဘစိတ်ရှိ၍၎င်း၊ အလိုမပြည့်စုံနိုင်ကြ။ ရန်တွေ့ခြင်း၊ စစ်တိုက်ခြင်းကို လည်းပြု၍မရကြ။ အကြောင်းမူကား၊ ဆုမတောင်းဘဲနေကြ၏။–
၄း၃ ဆုတောင်းလျှင်လည်း ကာမဂုဏ်ခံစားစရာဘို့ရှိစေခြင်းငှါ၊ အလွဲတောင်းသောကြောင့်မရကြ။–
၄း၄ မတရားသောမေထုန်၌မှီဝဲသောယောက်ျားမိန်းမတို့၊ လောကီမိဿဟာယသည် ဘုရားသခင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်ကိုမသိကြသလော။ ဤလောကနှင့် မိဿဟာယဖွဲ့လိုသောသူသည် ဘုရားသခင်၏ရန်သူဖြစ်၏။–
၄း၅ ကျမ်းစာချက်အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ငါတို့၌တည်နေသောဝိညာဉ်တော်သည် ငြူစူစေချင်သောသဘောရှိသည်ဟူ၍၎င်း ထင်ကြသလော။–
၄း၆ ထိုဝိညာဉ်တော်သည်သာ၍များသောကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထောင်လွှားစော်ကားသောသူတို့ကို ဘုရားသခင် ဆီးတားတော်မူ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏ဟု လာသတည်း။
၄း၇ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်သို့လိုက်ကြလော့။ မာရ်နတ်ကို ဆီးတားကြလော။ သို့ပြုလျှင်၊ သူသည် သင်တို့ထံကပြေးသွားလိမ့်မည်။–
၄း၈ ဘုရားသခင်၌ချဉ်းကပ်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ သင်တို့၌ချဉ်းကပ်တော်မူလိမ့်မည်။ အပြစ်ရှိသောသူတို့၊ သင်တို့လက်ကိုစင်ကြယ်စေကြလော့။ စိတ်နှစ်ခွရှိ သောသူတို့၊ သင်တို့စိတ်နှလုံးကိုသန့်ရှင်းစေကြလော့။–
၄း၉ ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်း၊ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်း၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းရှိကြလော့။ သင်တို့ရယ်ခြင်းကို စိတ်မသာညည်းတွားခြင်းဖြစ်စေကြလော့။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်း ဝမ်းနည်းခြင်းဖြစ်စေကြလော့။–
၄း၁၀ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ သင်တို့ကိုချီးမြှောက်တော်မူလိမ့်မည်။–
၄း၁၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုမပြုကြနှင့်။ ညီအစ်ကိုချင်းကိုကဲ့ရဲ့၍၊ သူ၌အပြစ်ရှိသည်ဟုစီရင်သောသူသည် တရားကိုကဲ့ရဲ့၏။ တရား၌အပြစ်ရှိသည်ဟုစီရင်၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သင်သည်တရားကိုကျင့်သောသူမဟုတ်၊ တရားကိုစစ်ကြောစီရင်သောသူဖြစ်၏။–
၄း၁၂ ပညတ်တရားကိုထားပိုင်သောသူ၊ စစ်ကြောစီရင်ပိုင်သောသူတပါးတည်းရှိတော်မူ၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၎င်း၊ တတ်နိုင်တော်မူ၏။ သူတပါးကိုစစ်ကြောစီရင်သောသင်သည်ကား အဘယ်သူနည်း။
၄း၁၃ ယနေ့နက်ဖြန် ဤမည်သောမြို့သို့သွားကြကုန်အံ့။ ထိုမြို့၌ တနှစ်ပတ်လုံးနေ၍ ကုန်သွယ်သဖြင့် အမြတ်ရအောင်ပြုကြကုန်အံ့ဟုဆိုတတ်သောသူတို့၊ နားထောင်ကြလော့။–
၄း၁၄ နက်ဖြန်နေ့၌ အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကို သင်တို့မသိကြ။ သင်တို့အသက်သည် အဘယ်သို့သောအရာဖြစ်သနည်း။ ခဏထင်ရှားပြီးမှ ကွယ်ပျောက်တတ်သော အခိုးအငွေ့ဖြစ်၏။–
၄း၁၅ ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော်ရှိ၍၊ ငါတို့သည်လည်း အသက်ရှင်လျှင်၊ ဤသို့ပြုကြကုန်အံ့။ ထိုသို့ပြုကြကုန်အံ့ဟု သင်တို့ဆိုသင့်ရာဖြစ်၏။–
၄း၁၆ ယခု သင်တို့သည် မိမိထောင်လွှားခြင်း၌ ဝါကြွားကြသေး၏။ ထိုသို့သော ဝါကြွားခြင်းရှိသမျှသည် မကောင်းမသင့်ဖြစ်၏။–
၄း၁၇ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုသိလျက် မကျင့်ဘဲနေသောသူသည် အပြစ်ရှိ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ အချင်းသူဌေး၊ သူကြွယ်တို့၊ ယခုလာကြ။ သင်တို့အပေါ်၌ ရောက်လတံ့သော ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာ ကြောင့် ငိုကြွေးအော်ဟစ်ကြ။
၅း၂ သင်တို့ဥစ္စာပစ္စည်းသည် ပုပ်စပ်လျက်ရှိ၏။ အဝတ်ကိုလည်းပိုးကိုက်စားလေပြီ။—
၅း၃ ရွှေငွေလည်း အချေးတက်၍ပျက်ကုန်ပြီ။ ထိုအချေးသည် သင်တို့တဘက်၌သက်သေဖြစ်၍၊ မီးကဲ့သို့ သင်တို့အသားကိုစားလိမ့်မည်။ နောက်ဆုံးသော နေ့ရက်ကာလအဘို့ ဘဏ္ဍာကိုဆည်းဖူးကြပြီတကား။—
၅း၄ နားထောင်ကြ။ သင်တို့လယ်ကွက်၌ရိတ်သောသူတို့ကိုလှည့်စား၍၊ အခမပေးဘဲနေသောကြောင့်၊ ထိုအခသည်ကြွေးကြော်လေ၏။ ရိတ်သောသူတို့၏ အော်ဟစ်ခြင်းအသံသည်လည်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ နားတော်ထဲသို့ဝင်လေပြီ။—
၅း၅ သင်တို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ကာမဂုဏ်ခံစား၍၊ အလွန်ပျော်မွေ့ကြပြီ။ သတ်ရသောနေ့၌ကဲ့သို့၊ မိမိတို့နှလုံးကိုမွေးမြူကြပြီ။—
၅း၆ ဖြောင့်မတ်သောသူကို အပြစ်စီရင်၍ကွပ်မျက်ကြပြီ။ သူသည်လည်း သင်တို့ကိုမဆီးတား။
၅း၇ ထိုကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သခင်ဘုရားကြွလာတော်မူသည်တိုင်အောင် သည်းခံလျက်စောင့်နေကြလော့။ အကယ်၍ လယ်လုပ်သောသူသည် အရင်မိုးယ်း၊ နောက်မိုးယ်းကိုရသည်တိုင်အောင်၊ အဘိုးထိုက်သောမြေအသီးကို သည်းခံလျက်စောင့်နေ၍ မြော်လင့်တတ်၏။—
၅း၈ သင်တို့သည်လည်း သည်းခံလျက်စောင့်နေကြလော့။ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကိုမြဲမြံစေကြလော့။ သခင်ဘုရားကြွလာတော်မူသောအချိန်ရောက်လုနီးပြီ။—
၅း၉ ညီအစ်ကိုတို့။ စစ်ကြောစီရင်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ အချင်းချင်းငြင်းခုံပြစ်တင်ခြင်းကိုမပြုကြနှင့်။ တရားစီရင်ပိုင်သောသူသည် တံခါးနားမှာရှိ တော်မူ၏။—
၅း၁၀ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုအမှီပြု၍ ဟောပြောသောပရောဖက်တို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ့ခြင်း၊ သည်းခံခြင်း ပုံသက်သေကို ပြကြပြီဟု မှတ်ကြလော့။—
၅း၁၁ သည်းခံနိုင်သောသူတို့သည်မင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍ ငါတို့သည်ခေါ်ကြ၏။ ယောဘသည်သည်းခံကြောင်းကို သင်တို့ကြားရကြပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိအမှုကိုလက်စသတ်တော်မူရာမှာ အလွန်သနားစုံမက်တော်မူကြောင်းကိုလည်း သိမြင်ရကြပြီ။—
၅း၁၂ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့တွင် ကျိန်ဆိုခြင်းကိုသာ၍ရှောင်ကြလော့။ ကောင်းကင်ဘုံကိုတိုင်တည်၍မကျိန်ကြနှင့်။ မြေကြီးကိုတိုင်တည်၍ မကျိန်ကြနှင့်။ ထိုမှတပါး၊ အဘယ်အကျိန်အားဖြင့်မျှ မကျိန်ကြနှင့်။ အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့စကားမှာ၊ ဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်၊ မဟုတ်သည်ကို မဟုတ်ဖြစ်စေကြလော့။
၅း၁၃ သင်တို့တွင် ဆင်းရဲခံရသောသူရှိလျှင်၊ ဆုတောင်းစေ။ ရွှင်လန်းသောသူရှိလျှင် ဆာလံသီချင်းကိုဆိုစေ။—
၅း၁၄ နာသောသူရှိလျှင်၊ သင်းအုပ်တို့ကိုခေါ်၍ သူတို့သည် သခင်ဘုရား၏နာမတော်ကိုအမှီပြုလျက်၊ လူနာကို ဆီနှင့်လူး၍ သူ့အပေါ်မှာ ဆုတောင်းကြစေ။—
၅း၁၅ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်း၏ ပဌနာသည် လူနာကိုကယ်ဆယ်၍၊ သခင်ဘုရားသည် သူ့ကိုထမြောက်စေတော်မူမည်။ သူသည် အပြစ်ပြုမိသော်လည်း ထိုအပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူမည်။—
၅း၁၆ အချင်းချင်း တယောက်နှင့်တယောက်၊ ကိုယ်အပြစ်ကိုဘော်ပြတောင်းပန်ကြလော့။ ချမ်းသာရမည်အကြောင်း၊ အချင်းချင်းတို့အဘို့ ဆုတောင်းကြလော့။ သူတော်ကောင်းဆုတောင်း၍အရှိန်ကြီးသောပဌနာသည် အလွန်တန်ခိုးပါ၏။—
၅း၁၇ ဧလိယသည် ငါတို့ကဲ့သို့ လောကဓံတရား၌ ကျင်လည်သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ မိုယ်းမရွာမည်အကြောင်း အထူးသဖြင့်ဆုတောင်းသောအခါ၊ သုံးနှစ်နှင့် ခြောက်လပတ်လုံး မြေပေါ်သို့ မိုယ်းမရွာဘဲနေ၏။—
၅း၁၈ တဖန်ဆုတောင်းသောအခါ၊ မိုယ်းကောင်းကင်သည် မိုယ်းရွာစေ၏။ မြေကြီးသည်လည်း မိမိအသီးကို သီးလေ၏။
၅း၁၉ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့တွင်တစုံတယောက်သောသူသည် သမ္မာတရားလမ်းမှလွဲသွား၍ သူတပါးသည် ထိုသူကိုပြန်စေလျှင်မူကား၊—
၅း၂၀ အပြစ်ရှိသောသူကို မှားယွင်းသောလမ်းမှပြန်စေသောသူသည်၊ ဝိညာဉ်ကို သေခြင်းမှကယ်တင်၍ များစွာသောအပြစ်တို့ကို ဖုံးအုပ်တတ်သည်ဟု ထိုသူသည် သိမှတ်စေ။

ရှင်ယာကုပ်ဩဝါဒစာပြီး၏။

ရှင်ပေတရုသြဝါဒစာပဌမစောင်။

THE FIRST EPISTLE OF PETER.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅

ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာပဌမစောင်။

THE FIRST EPISTLE OF PETER.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော် ငါပေတရုသည်၊
၁း၂ နားထောင်ခြင်းကျေးဇူး၊ ယေရှုခရစ်၏အသွေးတော်နှင့်ဖြန်းခြင်းကျေးဇူးကိုခံရမည်အကြောင်း၊ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်၍၊
ခမည်းတော်ဘုရားသခင်၏ အနာဂတံသဉာဏ်တော်အတိုင်း ရွေးကောက်တော်မူသောသူတည်းဟူသော၊ ပုန္တုပြည်၊ ဂလာတိပြည်၊
ကပ္ပဒေါကိပြည်၊ အာရှိပြည်၊ ဗိသုနိပြည်၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ကွဲပြားသော ဧည့်သည်အာဂန္တုတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ကျေးဇူးတော်နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်း
သည် သင်တို့၌များပြားပါစေသော။
၁း၃ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ ညစ်စွန်းခြင်း၊ ညှိုးနွမ်းခြင်းနှင့်ကင်းစင်သောအမွေ
တော်ကို ငါတို့သည်ခံရစေမည်အကြောင်း၊ ယေရှုခရစ်ကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသောအားဖြင့်၊ ကြီးစွာသောကရုဏာတော်နှင့်အညီ
ငါတို့ကို တဖန်ဖြစ်ဘွားစေတော် မူသော၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။–
၁း၄ ထိုအမွေတော်သည်ကား၊
၁း၅ နောက်ဆုံးသောကာလ၌ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ပြင်ဆင်သော ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်စေမည်အကြောင်း၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏
တန်ခိုးတော် သည် စောင့်ရှောက်တော်မူသောသင်တို့အဘို့ ကောင်းကင်ဘုံ၌သိုထားလျက်ရှိသောအမွေတည်း။–
၁း၆ အရည်ကျို၍ စုံစမ်းခြင်းကိုခံနိုင်သော်လည်း၊
၁း၇ ပျက်စီးတတ်သောရွှေကို စစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းထက်၊ သင်တို့ယုံကြည်ခြင်းကိုစစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းအရာသည် သာ၍မြတ်သည်နှင့်၊ ယေရှုခရစ်
ပေါ်ထွန်း တော်မူသောအခါ အချီးအမွမ်း၊ ဂုဏ်အသရေ၊ ဘုန်းအာနုဘော်အလိုငှါဖြစ်မည်အကြောင်း၊ အထူးထူးအပြားပြားသော စုံစမ်း
နှောင့်ရှက်ခြင်း ကိုခံရသော အကြောင်းရှိလျှင်၊ သင်တို့သည် ယခုခဏခံရ၍ဝမ်းနည်းသော်လည်း၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးတော်ကိုထောက်၍
ရွှင်လန်းသောစိတ်ရှိကြ၏။ –
၁း၈ ထိုသခင်ကို သင်တို့သည်မမြင်ဘူးသော်လည်းချစ်ကြ၏။ ယခုမှာလည်းမမြင်ဘဲလျက်၊ ယုံကြည်သောအားဖြင့် ဘုန်းအသရေနှင့်စပ်ဆိုင်သော၊
ပြော၍မမှီနိုင် သော ရွှင်လန်းခြင်းစိတ်နှင့် ဝမ်းမြောက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ –
၁း၉ စိတ်ဝိညာဉ်ကိုကယ်တင်ခြင်းတည်းဟူသော ယုံကြည်ခြင်း၏အကျိုးကိုခံရကြ၏။
၁း၁၀ ထိုကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းအရာကို ပရောဖက်တို့သည် စေ့စေ့စစ်ကြောမေးမြန်းရှာဖွေ၍၊ သင်တို့ခံရသောကျေးဇူးတော်အကြောင်းကို ဟော
ပြောကြပြီ။–
၁း၁၁ ခရစ်တော်ခံတော်မူရသော ဆင်းရဲကိုင်း၊ ဆင်းရဲခံပြီးမှဝင်စားတော်မူရသော ဘုန်းစည်းစိမ်ကိုင်း၊ သင်တို့အထဲ၌ရှိသော ခရစ်တော်၏
ဝိညာဉ်သည် သက်သေခံနှင့်သောအခါ၊ အဘယ်မည်သောသူကိုင်း၊ အဘယ်သို့သောအချိန်ကာလကိုင်း ဆိုလိုတော်မူသည်ဟု မေးမြန်းရှာဖွေ
ကြ၏။–
၁း၁၂ ကိုယ်ဟောပြောပြုစုသောအရာများတို့သည်၊ ကိုယ်အဘို့မဟုတ်၊ သင်တို့အဘို့ဖြစ်သည်ဟု ထိုသူတို့အား ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဘုံမှ
စေလွှတ်တော်မူသော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ပါလျက်၊ သင်တို့အား ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောပြောသောသူတို့သည်၊ ထိုအရာများကို
သင်တို့အား ယခုကြားပြောကြပြီ။ ထိုအရာတို့ကို ကောင်းကင်တမန်တို့သည် စေ့စေ့ကြည့်ရှုစဉ်းစားချင်သောစေတနာစိတ်ရှိကြ၏။
၁း၁၃ သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့စိတ်နှလုံးကိုခါးပန်းစည်း၍ သမ္မာသတိရှိကြလော့။ ယေရှုခရစ်ပေါ်ထွန်းတော်မူသော အခါ၊ သင်တို့ဆီသို့ရောက်လတံ့သော
ဆုကျေးဇူးကို အဆုံးတိုင်အောင်မြော်လင့်ကြလော့။–
၁း၁၄ အထက်က သင်တို့သည် မှောင်မိုက်ထဲမှာကျင့်သောတပ်မက်ခြင်းတရားကို ယခုမလိုက်မကျင့်ဘဲ၊ နားထောင်တတ်သောသူငယ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊–
၁း၁၅ သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူသောသူသည် သန့်ရှင်းတော်မူသည်နည်းတူ၊ ကျင့်ကြံပြုမူသမျှတို့၌ သန့်ရှင်းခြင်း ရှိကြလော့။–
၁း၁၆ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်သန့်၏ရှင်းတော်မူသောကြောင့်၊ သင်တို့သည်လည်း သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလော့ဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။–
၁း၁၇ လူမျက်နှာကိုမငဲ့၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့၏အကျင့်အတိုင်းစီရင်တော်မူသော ခမည်းတော်ကို သင်တို့သည်ဆုတောင်းကိုးကွယ်လျှင်၊ ဧည့်သည်
ဖြစ်စဉ်ကာလပတ်လုံး ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့် ကျင့်နေကြလော့။–
၁း၁၈ မိစဉ်ဘဆက်ကျင်လည်သော အချည်းနှီးကျင့်ကြံပြုမူခြင်းမှ၊ ရွှေငွေအစရှိသော ဖောက်ပြန်ပျက်စီး တတ်သောဥစ္စာနှင့် သင်တို့ကိုရွေးတော်မူ
သည်မဟုတ်။–
၁း၁၉ အဘယ်အပြစ်မျှမရှိ၊ အညစ်အကြေးနှင့်ကင်းစင်သော သိုးသငယ်ကဲ့သို့သော ခရစ်တော်၏ အသွေးတော်မြတ်နှင့်ရွေးတော်မူသည်ကိုသိမှတ်ကြ
လော့။–
၁း၂၀ ထိုခရစ်တော်ကား၊ ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမီ ခန့်ထားတော်မူခြင်းကိုခံနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်သောသင်တို့
အဘို့၊ ဤနောက် ဆုံးသောကာလ၌ ထင်ရှားတော်မူပြီ။–
၁း၂၁ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကိုထောက်လျက် ယုံကြည်ခြင်း၊ မြော်လင့်ခြင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိုသခင်ကို ဘုရားသခင်သည် သေခြင်းမှထမြောက်စေ၍
ဘုန်းအသ ရေကိုပေးသနားတော်မူပြီ။
၁း၂၂ သင်တို့သည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သောမျိုးစေ့အားဖြင့် ဖြစ်ဘွားသည်မဟုတ်၊–
၁း၂၃ မဖောက်ပြန်မပျက်စီးတတ်သော မျိုးစေ့တည်းဟူသော အသက်ရှင်၍အစဉ်အမြဲတည်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့်
ဖြစ်ဘွားသောကြောင့် ညီအစ်ကိုများကိုချစ်ယောင်မဆောင်၊ အမှန်ချစ်ခြင်းအလိုငှါ၊ စိတ်ထဲမှာသမ္မာတရားကိုနားထောင်လျက်၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံး

ကိုစင်ကြယ်စေပြီး သည်နှင့်အညီ၊ စင်ကြယ်သောစိတ်နှင့် အချင်းချင်းအားကြီးသောချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိကြလော့။–
၁း၂၄ လူမျိုးရှိသမျှသည် မြက်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ လူမျိုး၏ ဘုန်းရှိသမျှသည်လည်း မြက်ပွင့်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ မြက်ပင်သည် ညှိုးနွမ်းသွေ့ခြောက်တတ်၏။ အပွင့်လည်းကြွေတတ်၏။–
၁း၂၅ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားမူကား၊ ကာလအစဉ်အမြဲတည်၏။ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည်၊ သင်တို့အားဟောပြောသော ဧဝံဂေလိတရားဖြစ်သတည်း။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် သခင်ဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကို မြည်းစမ်းကြသည်ဖြစ်၍၊
၂း၂ အမျိုးမျိုးသောမနာလိုခြင်း၊
၂း၃ လှည့်ဖြားခြင်း၊ လျှို့ဝှက်ခြင်း၊ ငြူစူခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းရှိသမျှကိုပယ်ရှား၍၊ ကယ်တင်ခြင်းအလိုငှါ နှုတ်ကပတ်တရား၏နို့စစ်အားဖြင့် ကြီးပွါးမည်အကြောင်း၊ ဘွားစသောသူငယ်ကဲ့သို့၊ ထိုတရားနို့ကို အလွန်လိုချင်သောစိတ်ရှိကြလော့။–
၂း၄ လူတို့ပယ်ထား၍ဘုရားသခင်ရွေးချယ်တော်မူသော အသက်ကျောက်မြတ်တည်းဟူသော ထိုသခင်ထံသို့ သင်တို့သည်ရောက်၍၊–
၂း၅ အသက်ကျောက်များကဲ့သို့ အဆင့်ဆင့်အထပ်ထပ် တည်ဆောက်လျက်ရှိသဖြင့် ဓမ္မတိုက်ဖြစ်ကြ၏။ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မူရာ ဓမ္မယဇ်ကိုပူဇော်ရသော သန့်ရှင်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မျိုးလည်းဖြစ်ကြ၏။–
၂း၆ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ရွေးချယ်သော တိုက်ထောင့်အမြစ်ကျောက်မြတ်ကို ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာငါချထား၏။ ထိုကျောက်ကို အမှီပြုသောသူသည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိနိုင်ရာဟု လာသတည်း။–
၂း၇ သို့ဖြစ်၍ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသင်တို့၌ကား ဘုန်းအသရေရှိ၏။ နားမထောင်သောသူတို့၌ကား၊ တိုက်ကိုတည်လုပ်သောသူများပယ်ထားသောကျောက်သည် နောက်တဖန် တိုက်ထောင့်အထွဋ်ဖျားသို့ ရောက်ပြန်၏။
၂း၈ နားမထောင်ဘဲ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုထိမိ၍လဲသောသူတို့သည် ထိမိ၍လဲစရာကျောက်၊ မှားယွင်းစရာကျောက်လည်းဖြစ်၏။ ထိုအမှုနှင့်တွေ့စေခြင်းငှါ ထိုသူတို့ကိုခန့်ထားတော်မူသတည်း။
၂း၉ သင်တို့မူကား၊ မှောင်မိုက်ထဲမှ အံ့ဘွယ်သောအလင်းတော်သို့ခေါ်သွင်းတော်မူသော သူ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးများကိုဘော်ပြစေခြင်းငှါ၊ ရွေးချယ်တော်မူသောအမျိုးဖြစ်ကြ၏။ မင်းစည်းစိမ်ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မျိုး၊ သန့်ရှင်းသောလူမျိုး၊ ပိုင်ထိုက်တော်မူသောအပေါင်းအသင်းဖြစ်ကြ၏။–
၂း၁၀ အထက်ကအပေါင်းအသင်းမဟုတ်။ ယခုတွင် ဘုရားသခင်၏အပေါင်းအသင်းဖြစ်ကြ၏။ ကရုဏာကျေးဇူးတော်ကို အထက်ကမခံရသော်လည်း ယခုတွင်ခံရကြ၏။
၂း၁၁ ချစ်သူတို့၊ ဝိညာဉ်နှင့်စစ်ပြိုင်တတ်သော ကိုယ်ကာယတပ်မက်ခြင်းတို့ကိုရှောင်မည်အကြောင်း၊ ဧည့်သည်အာဂန္တုကဲ့သို့သောသင်တို့ကို ငါတောင်းပန်၏။–
၂း၁၂ သာသနာပလူတို့သည် သင်တို့ကိုကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြသည်အမှုမှာ၊ ဘုရားသခင်ကြည့်ရှုစီရင်တော်မူသော နေ့ရက်၌၊ သင်တို့၏ကောင်းသောအကျင့်ကို သူတို့သည်ထောက်ရှု၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းမည်အကြောင်း၊ သူတို့ရှေ့၌ တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာကျင့်နေကြလော့။
၂း၁၃ သခင်ဘုရား၏မျက်နှာတော်ကိုထောက်လျက်၊ အထွဋ်အမြတ်တည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်ဖြစ်စေ၊ လူဆိုးတို့ကိုဒဏ်စီရင်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ လူကောင်းတို့ကိုချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၄င်း၊ –
၂း၁၄ ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားသောဝန်မင်းဖြစ်စေ၊ လူတို့တွင်စီရင်ခန့်ထားသမျှသော မင်း၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။–
၂း၁၅ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောအားဖြင့် လူမိုက်တို့၏ မိုက်မဲသောစကားကိုချေစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သောအလိုတော်ရှိ၏။–
၂း၁၆ လူလွတ်ဖြစ်သော်လည်း၊ လွတ်ခြင်းအကြောင်းဖြင့် မကောင်းသောအမှုတို့ကိုဖုံးအုပ်သောသူကဲ့သို့ မကျင့်၊ ဘုရားသခင်၏ကျွန်ကဲ့သို့ ကျင့်နေကြလော့။–
၂း၁၇ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို ရိုသေကြလော့။ ညီအစ်ကိုများကိုချစ်ကြလော့။ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ရှင်ဘုရင်ကိုရိုသေခြင်းရှိကြလော့။
၂း၁၈ အစေခံငယ်သားတို့၊ အလွန်ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်တကွ ကိုယ်သခင်တို့၏အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံကြလော့။ သခင်သည် စိတ်ကောင်း၍ ဖြည်းညှင်းသောသဘောရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ကြမ်းတမ်းသောသဘောရှိသည် ဖြစ်စေ၊ ဝန်ခံကြလော့။–
၂း၁၉ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏မျက်နှာတော်ကိုထောက်၍၊ မတရားသောညှဉ်းဆဲခြင်းကို နာကျင်စွာခံရလျှင် ကျေးဇူးရှိ၏။–
၂း၂၀ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ဒဏ်ခံရသောအခါ သည်းခံလျှင်၊ အဘယ်ချီးမွမ်းစရာရှိသနည်း။ ကောင်းမွန်စွာပြု၍ ဆင်းရဲခံရသောအခါ သည်းခံလျှင်၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ကျေးဇူးရှိ၏။–
၂း၂၁ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့အလိုငှါ သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူပြီ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက် ခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ခြေတော်ရာကိုရှောက်လိုက်စေခြင်းငှါ ပုံသက်သေကိုထားတော်မူပြီ။–
၂း၂၂ ထိုသခင်သည် ဒုစရိုက်ကိုမပြု။ နှုတ်တော်၌လည်းမုသာကိုရှာမတွေ့။–
၂း၂၃ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသောအခါပြန်၍မကဲ့ရဲ့။ အသေခံရသောအခါ ခြိမ်းချောက်ခြင်းကိုမပြု။ တရားသဖြင့်စီရင်တော်မူသောသူ၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်အပ်နှံတော်မူ၏။–
၂း၂၄ ငါတို့သည် အပြစ်နှင့်ဆိုင်သောအရာ၌အသေဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအရာ၌ အသက်ရှင်စေမည် အကြောင်း၊ ငါတို့အပြစ်များကို ကိုယ်တော်တိုင်သစ်တိုင်မှာခံတော်မူပြီ ဒဏ်ချက်တော်များအားဖြင့် သင်တို့သည် အနာပျောက်လျက်ရှိကြ၏။–
၂း၂၅ သင်တို့သည် အထက်ကလမ်းလွဲ၍ပျောက်သောသိုးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ယခုမူကား၊ သိုးထိန်းတည်းဟူသော သင်တို့၏ဝိညာဉ်တို့ကို အုပ်စိုးကြည့်ရှုတော်မူသော အရှင်ထံသို့ပြန်ရောက်ကြပြီ။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသည်နည်းတူ မိန်းမတို့၊ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။–

၃း၂ သို့ပြု၍၊ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုနားမထောင်သောယောကျ်ားအချို့ရှိလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် တရားမနာသော်လည်း၊ သင်တို့၏ကြောက်ရွံ့ခြင်း နှင့်စင်ကြယ် သောအကျင့်တို့ကိုထောက်ရှု၍၊ မိမိမယား၏အကျင့်အားဖြင့် သွေးဆောင်လျက် အတူပါမည်အကြောင်းရှိ၏။–

၃း၃ သင်တို့၌ တန်ဆာဆင်ခြင်းမူကား၊ ဆံပင်ကျစ်ခြင်း၊ ရွှေဆင်ခြင်း၊ အဝတ်ဝတ်ခြင်းတည်းဟူသော အပြင်တန်ဆာဆင်ခြင်းမဖြစ်စေဘဲ၊–

၃း၄ ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ အဘိုးများစွာထိုက်သော နူးညံ့ငြိမ်သက်ခြင်းသဘောတည်းဟူသော မဖောက်ပြန်မပျက်စီးတတ်သောတန်ဆာဆင်ခြင်းရှိ သော စိတ်နှလုံး ၏အတွင်းလူဖြစ်စေကြလော့။–

၃း၅ ဘုရားသခင်ကိုကိုးစား၍ သန့်ရှင်းသောမိန်းမတို့သည်

၃း၆ ရှေးက ထိုသို့ ကိုယ်ကိုတန်ဆာဆင်လျက်၊ စာရာသည် အာဗြဟံကို သခင်ဟုခေါ်ဝေါ်၍ သူ၏စကားကိုနားထောင်သကဲ့သို့၊ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြ၏။ သင်တို့သည် ကောင်းမွန်စွာကျင့်၍၊ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းအလျှင်းမရှိဘဲနေလျှင် စာရာ၏သမီးဖြစ်ကြ၏။–

၃း၇ ထိုနည်းတူ၊ ယောကျ်ားတို့၊ ဆုတောင်းခြင်းအမှု၌အဆီးအတားမရှိစေခြင်းငှါ အသက်ရှင်ခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုဆက်ဆံ၍အမွေခံရသောသူချင်းကဲ့သို့ သတိ ပညာနှင့်လျော်စွာ ကိုယ်ခင်ပွန်းနှင့်အတူနေ၍၊ အားနည်းသောသူကိုပြုသင့်သည်အတိုင်း သူ့ကိုစောင့်မပြုစုလော့။

၃း၈ အချုပ်အခြာစကားဟူမူကား၊ သင်တို့အပေါင်းသည် စိတ်တညီတညွတ်တည်းရှိကြလော့။ စိတ်ကြင်နာခြင်း၊ ညီအစ်ကိုချင်းကဲ့သို့ချစ်ခြင်း၊ သနား စုံမက်ခြင်း၊ စိတ်နှိမ့်ချခြင်းရှိကြလော့။–

၃း၉ သင်တို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုအမွေခံစေခြင်းအလိုငှါ ခေါ်တော်မူသောသူဖြစ်သည်ဟုသိမှတ်၍၊ အချင်းချင်းရန်တုံ့မမူ၊ ပြန်၍မကဲ့ရဲ့၊ မေတ္တာပို့ခြင်းကို ပြုကြလော့။–

၃း၁၀ အသက်ကိုမွေ့လျော်စေ၍၊ ကောင်းမွန်သောနေ့ရက်တို့ကိုတွေ့မြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူသည်၊ မိမိလျှာကို မကောင်းသောအရာနှင့်ကင်းလွတ်စေ။ မိမိနှုတ်ခမ်းလည်း မုသာစကားကိုမပြောစေနှင့်။–

၃း၁၁ ဒုစရိုက်ကိုလွှဲရှောင်၍ သုစရိုက်ကိုပြုစေ။ သူတပါးနှင့်အသင့်အတင့်နေခြင်းကိုရှာ၍ မှီအောင်လိုက်စေ။–

၃း၁၂ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကိုကြည့်ရှုတော်မူ၏။ သူတို့ဆုတောင်းခြင်းကိုလည်းနားထောင်တော်မူ၏။ ဒုစရိုက် ပြုသောသူတို့ကိုကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မျက်နှာလွှဲတော်မူ၏။–

၃း၁၃ သင်တို့သည် ကောင်းသောတရားကိုကျင့်သောသူဖြစ်လျှင်၊ အဘယ်သူညှဉ်းဆဲမည်နည်း။–

၃း၁၄ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကြောင့် ဆင်းရဲခံရလျှင်မူကား၊ မင်္ဂလာရှိကြ၏။ သူတို့၏ခြိမ်းချောက်ခြင်းကိုမကြောက်ကြနှင့်။ မထိတ်လန့်ကြနှင့်။–

၃း၁၅ စိတ်နှလုံးထဲ၌ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ကိုရိုသေခြင်းရှိကြလော့။ သင်တို့မြော်လင့်ခြင်း၏အကြောင်းကို မေးမြန်းသောသူရှိသမျှတို့အား၊ နူးညံ့ သောသဘော၊ ကြောက်ရွံ့သောသဘောနှင့်ပြန်ပြောခြင်းငှါ၊ ကာလအစဉ်မပြတ် အသင့်ရှိနေကြလော့။–

၃း၁၆ ခရစ်တော်၌ သင်တို့ကျင့်သောအကျင့်ကောင်းကိုရှုတ်ချသောသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သောအခါ၊ ကိုယ်တိုင်ရှက်ကြောက်ခြင်းရှိမည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်ကြည်လင်လျက် နေကြလော့။–

၃း၁၇ ဘုရားသခင့်အလိုတော်ရှိလျှင်၊ သုစရိုက်ကိုပြု၍ဆင်းရဲခံခြင်းသည်၊ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ခံခြင်းထက်သာ၍ကောင်း၏။–

၃း၁၈ ခရစ်တော်သည် ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် အသေသတ်ခြင်းကိုခံ၍၊ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် အသက်ရှင်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ကို ဘု ရားသခင့်အထံတော်သို့ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူသောသူသည်၊ မဖြောင့်မတ်သောသူတို့အတွက်၊ ဒုစရိုက်အပြစ်များကြောင့် တခါ ခံတော်မူ၏။–

၃း၁၉ ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်လည်း ကြွသွားတော်မူ၍၊ ယခု ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားသောဝိညာဉ်တို့အား တရားဟောတော်မူ၏။–

၃း၂၀ ထိုဝိညာဉ်တို့မူကား၊ ရှေးကာလ၊ နောလက်ထက်၌၊ နည်းသောသူတည်းဟူသောလူရှစ်ယောက်တို့ကို ရေအားဖြင့်ကယ်ဆယ်သော သင်္ဘော တည်လုပ်စဉ်တွင်၊ ဘုရားသခင်၏ခန္တီတော်သည် ဆိုင်းလင့်တော်မူသော်လည်း၊ နားမထောင်သောဝိညာဉ်ဖြစ်သတည်း။–

၃း၂၁ ထိုသို့သောဥပမာအတိုင်း၊ ယခုတွင် ဗတ္တိဇံသည် ယေရှုခရစ်ထမြောက်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ငါတို့ကိုကယ်တင်တတ်၏။ ဗတ္တိဇံဟုဆိုသော်၊ ကိုယ်ကာယ၏ အညစ်အကြေးဆေးကြောခြင်းကိုမဆိုလို။ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်ကြည်လင်၍ ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ဝန်ခံခြင်းကိုဆိုလို သတည်း။–

၃း၂၂ ထိုသခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ကြွတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်တမန်အစရှိသော အာဏာစက် တန်ခိုးများတို့ကိုအုပ်စိုးလျက်၊ ဘုရား သခင်၏လက်ျာတော်ဘက်၌ရှိတော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ထိုသို့ ခရစ်တော်သည် ကိုယ်ခန္ဓာတော်၌ ငါတို့အတွက်ခံတော်မူသည်မှန်သောကြောင့်၊ သင်တို့လည်း ထိုသို့သောသဘောကို လက်နက်ပြု၍ သုံးစွဲကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ခံသောသူသည် ဒုစရိုက်တို့နှင့်လွတ်ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊–

၄း၂ နောက်တဖန် သူတို့၏တပ်မက်ခြင်းတရားကိုမကျင့်၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အတိုင်းကျင့်လျက်၊ ကိုယ်ခန္ဓာအသက်အပိုင်းအခြားကျန်ရစ် သောကာလကို လွန်စေတတ်၏။–

၄း၃ သာသနာပလူတို့၏အလိုသို့လိုက်၍၊ ကိလေသာညစ်ညူးခြင်း၊ ကာမတပ်မက်ခြင်း၊ စပျစ်ရည်နှင့်ယစ်မူးခြင်း၊ ပွဲလုပ်ခြင်း၊ သောက်ကြူးခြင်း၊ အဓမ္မရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်း၌ကျင်လည်၍၊ ငါတို့လွန်စေပြီးသောအသက်ကာလသည် ငါတို့အားလောက်ပေ၏။–

၄း၄ ယခုမှာသင်တို့သည် သူတို့နှင့်အတူမဆက်ဆံ၊ ကာမဂုဏ်၌ လွန်ကျူးညစ်ညူးစွာမပြုသည်အရာကို သူတို့သည် အံ့ဩ၍ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။–

၄း၅ သို့ဖြစ်၍၊ အသက်ရှင်သောသူတို့ကိုငှင်း၊ သေသောသူတို့ကိုငှင်း တရားစီရင်ခြင်းငှါ အသင့်ရှိတော်မူသော သူ့ရှေ့၌၊ ထိုသူတို့သည် စစ်ကြောခြင်း ကိုခံရကြလတံ့။–

၄း၆ ထိုအကြောင်းကြောင့် လူတို့ရှေ့၌ ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့်အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် အသက်ရှင် မည်အကြောင်း၊ သေသောသူတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားကိုကြားရကြ၏။

၄း၇ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့သည် အဆုံးသို့ရောက်လုသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ သမ္မာသတိရှိကြလော့။ ဆုတောင်းခြင်းအလိုငှါ စောင့်နေကြလော့။–

၄း၈ အခြားသောအမှုအရာထက်မက၊ အချင်းချင်းအားကြီးသောချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိကြလော့။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် များစွာသောအပြစ်တို့ကိုဖုံးအုပ်တတ်၏။–

၄း၉ မြည်တမ်းခြင်းမရှိဘဲ အချင်းချင်းဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုကြလော့။–

၄း၁၀ သင်တိုသည် ဆုကျေးဇူးတော်ကို အသီးအသီးခံရကြသည်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်၏ အထူးထူးအပြားပြားသော ကျေးဇူးတော်ဘဏ္ဍာ စိုးကောင်းကဲ့သို့၊ အချင်းချင်းဝေငှပေးကမ်းကြလော့။–

၄း၁၁ ဘုရားသခင်သည် အရာရာ၌ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုန်းတော်ထင်ရှားစေမည်အကြောင်း၊ ဟောပြောသောသူသည် ဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်တော်နှင့်အညီ ဟောပြောစေ။ အခြားသောအမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူသည်၊ ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသော အစွမ်းသတ္တိအတိုင်းဆောင်ရွက်စေ။ ထိုဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘုန်းအသရေအစွမ်းသတ္တိရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၄း၁၂ ချစ်သူတို့၊ သင်တို့ကိုစုံစမ်းစရာဘို့ ယခုခံရသောမီးစစ်ခြင်းအရာကိုကား၊ သင်တို့၌အံ့ဩဘွယ်သောအရာဖြစ်သည်ဟုထင်မှတ်၍၊ အံ့ဩခြင်းမရှိကြနှင့်။–

၄း၁၃ သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏ဆင်းရဲကိုဆက်ဆံကြသည်ဖြစ်၍၊ ဘုန်းတော်ပေါ်ထွန်းသောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းမည်အကြောင်း၊ ယခုပင်ဝမ်းမြောက်ကြလော့။–

၄း၁၄ ခရစ်တော်၏နာမကြောင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရလျှင်မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းကြီးသောဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။ သူတို့၌ကား ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ သင်တို့၌ကား ချီးမွမ်းခြင်းရှိတော်မူ၏။–

၄း၁၅ လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်၊ သူ့ဥစ္စာကိုခိုးသောအပြစ်၊ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောအပြစ်၊ သူတပါးအမှု၌ရောနှောသောအပြစ်ရှိ၍၊ သင်တို့တွင်အဘယ်သူမျှမခံစေနှင့်။–

၄း၁၆ ခရစ်ယာန်ဖြစ်သောကြောင့် ခံရလျှင်မူကား၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိစေနှင့်။ ထိုအမှုကြောင့်ခံရလျှင် ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းစေ။–

၄း၁၇ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သားတို့ကို ရှေ့ဦးစွာစစ်ကြောစီရင်ရသောအချိန်ရှိပြီ။ ငါတို့ကို ရှေ့ဦးစွာ စစ်ကြောစီရင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ဧဝံဂေလိတရားစကားကို နားမထောင်သောသူတို့၏အမှုသည် အဘယ်သို့ပြီးလိမ့်မည်နည်း။–

၄း၁၈ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်နိုင်ခဲသည်မှန်လျှင်၊ ဘုရားသခင်ကို မကိုးကွယ်သောသူ၊ အပြစ်ထင်ရှားသောသူသည် အဘယ်မှာပေါ်လိမ့်မည်နည်း။–

၄း၁၉ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အတိုင်း ဆင်းရဲခံရသောသူတို့သည်၊ ဘုရားသခင်ကိုသစ္စာရှိသော အသက်သခင်ကဲ့သို့မှတ်လျက်၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်နေ၍၊ ကိုယ်တော်၌ မိမိတို့အသက်ဝိညာဉ်ကိုအပ်နှံကြစေ။–

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ သင်းအုပ်အရာ၌ငှင်း၊ ခရစ်တော်၏ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာကို သိမြင်သောသက်သေအရာ၌ငှင်း ခန့်ထားသောသူ၊ ထင်ရှားစေတော်မူလတံ့သော ဘုန်းအသရေတော်ကိုဆက်ဆံသောသူဖြစ်သော ငါပေတရုသည်၊ သင်တို့တွင်ရှိသော သင်းအုပ်ချင်းတို့ကိုတောင်းပန်ပါ၏။–

၅း၂ သင်တို့နှင့်အတူရှိသော ဘုရားသခင်၏သိုးတော်စုကိုထိန်းခြင်းအမှုမှာ၊ အနိုင်ထိန်းရသောကြောင့် မဟုတ်၊ မစင်ကြယ်သောစီးပွါးကို တပ်မက်သောကြောင့်မဟုတ်ဘဲ၊ အလိုလိုစေတနာစိတ်ရှိ၍ ကြည့်ရှု့အုပ်ထိန်းကြလော့။–

၅း၃ အသီးအသီးအုပ်သောအသင်းတော်တို့ကို အာဏာထား၍ အစိုးတရပြုသည်မဟုတ်ဘဲ၊ သိုးတော်စုရှေ့မှာ ပုံသက်သေကိုပြသောသူဖြစ်ကြလော့။–

၅း၄ သို့ဖြစ်လျှင်၊ သိုးထိန်းအကြီးပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ၊ သင်တို့သည် မညှိုးမနွမ်းတတ်သော ဘုန်းကြီးသောပန်းဦးရစ်သရဖူကိုခံရကြလိမ့်မည်။

၅း၅ ထိုနည်းတူ၊ အသက်ပျိုသောသူတို့၊ အသက်ကြီးသောသူတို့၏စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ထိုမျှမက၊ အချင်းချင်း တယောက်အောက်တယောက်နှိမ့်ချလျက်နေ၍၊ နှိမ့်ချခြင်းတန်ဆာကိုဆင်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထောင်လွှားစော်ကားသောသူတို့ကို ဘုရားသခင်ဆီးတားတော်မူ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။–

၅း၆ ထိုကြောင့်၊ ကာလအချိန်တန်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကိုချီးမြှောက်တော်မူမည်အကြောင်း၊ တန်ခိုးကြီးသောလက်တော်အောက်၌ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချကြလော့။–

၅း၇ သင်တို့ကို သတိနှင့်ကြည့်ရှုတော်မူသောကြောင့်၊ သင်တို့၌ စိုးရိမ်ခြင်းအမှုရှိသမျှတို့ကို ကိုယ်တော်၌ အပ်နှံကြလော့။

၅း၈ သမ္မာသတိရှိလျက် မအိပ်ဘဲစောင့်နေကြလော့။ သင်တို့၏ရန်သူတည်းဟူသောမာရ်နတ်သည်၊ ဟောက်သောခြင်္သေ့ကဲ့သို့ အဘယ်သူကိုမျိုရမည်နည်းဟူ၍ လှည့်လည်ရှာဖွေလျက်ရှိ၏။–

၅း၉ သို့ဖြစ်၍၊ လူပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ရှိသော သင်တို့ညီအစ်ကိုများတို့သည် ထိုသို့သောဆင်းရဲကိုခံရကြ သည်ဟုသိမှတ်လျက်၊ ယုံကြည်ခြင်း၌တည်၍ မာရ်နတ်ကိုဆီးတားကြလော့။

၅း၁၀ ခရစ်တော်ယေရှုအားဖြင့် ငါတို့ကို ထာဝရဘုန်းအသရေတော်သို့ခေါ်တော်မူသော ခပ်သိမ်းသော ကျေးဇူးကိုပြုတော်မူသောဘုရားသခင်သည် ခဏဆင်းရဲခံပြီးသောသင်တို့ကို စုံလင်တည်ကြည် ခိုင်ခံ့မြဲမြံ စေတော်မူလိမ့်မည်။–

၅း၁၁ ထိုဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းအသရေအစွမ်းသတ္တိရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၅း၁၂ ငါသည် သင်တို့ကိုတိုက်တွန်းသွေးဆောင်လျက်၊ သင်တို့မှီဝဲဆည်းကပ်သောဤအရာများသည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်အမှန်ဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံလျက်၊ ဤစာကိုအကျဉ်းအားဖြင့်ရေးပြီးမှ၊ ငါစိတ်ထင်သည်အတိုင်း သင်တို့အမှု၌သစ္စာရှိသောညီအစ်ကို သိလွာနုလက်ဖြင့် ယခုပေးလိုက်၏။–

၅း၁၃ ငါ့သားမာကုမှစ၍ ဗာဗုလုန်မြို့၌ရှိသော သင်တို့နှင့်အတူ ရွေးချယ်တော်မူသောအသင်းတော်သည် သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။–

၅း၁၄ အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် မေတ္တာနမ်းခြင်းနှင့်နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ခရစ်တော်နှင့်ဆိုင်သော သင်တို့အပေါင်း၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။

THE SECOND EPISTLE OF PETER.

အခန်းကြီး –

၁ ၂ ၃

ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။

THE SECOND EPISTLE OF PETER.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ယေရှုခရစ်၏ကျွန်တမန်တော် ငါရှိမုန်ပေတရုသည် ကယ်တင်တော်မူသောအရှင်၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ယေရှုခရစ်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို
ငါတို့ယုံကြည်သည်နည်းတူ၊ မြတ်စွာသောယုံကြည်ခြင်းကိုရသောသူတို့အား ကြားလိုက်ပါ၏။–
၁း၂ ဘုရားသခင်ကိုင်း၊ ငါတို့သခင်ယေရှုကိုင်း၊ သိသောဉာဏ်အားဖြင့်၊ ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်း သည် သင်တို့၌များပြားပါစေသော။
၁း၃ ထိုသို့နှင့်အညီ ငါတို့ကိုဘုန်းတန်ခိုးတော်နှင့်ခေါ်တော်မူသော ဘုရားကိုသိသောဉာဏ်အားဖြင့်၊ ငါတို့အားအသက်ရှင်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌
မွေ့လျော်ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာရှိသမျှတို့ကို ဘုရားတန်ခိုးတော်သည် ပေးသနားတော်မူပြီ။–
၁း၄ ထိုသို့သောအားဖြင့်လည်း အလွန်ကြီးမြတ်၍ အဘိုးထိုက်သောဂတိတော်များကို ငါတို့၌အပ်ပေးတော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဂတိတော်
များကိုအမှီပြု၍ သင်တို့သည် လောကီတပ်မက်ခြင်း အညစ်အကြေးနှင့်ကင်းလွတ်သဖြင့်၊ ဘုရားပကတိကိုဆက်ဆံရသောသူဖြစ်ကြ
မည်အကြောင်းတည်း။–
၁း၅ ထိုသို့အလိုငှါ၊ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌သီလကိုင်း၊ သီလ၌ပညာကိုင်း၊ –
၁း၆ ပညာ၌ ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်းကိုင်း၊ ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်း၌ သည်းခံခြင်းကိုင်း၊ သည်းခံခြင်း၌ ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍ မွေ့လျော်ခြင်းကိုင်း၊–
၁း၇ ထိုမွေ့လျော်ခြင်း၌ ညီအစ်ကိုစုံမက်ခြင်းကိုင်း၊ ညီအစ်ကိုစုံမက်ခြင်း၌ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုင်း၊ အလွန်ကြိုးစားအားထုတ်၍ထပ်ဆင့်ကြလော့။–
၁း၈ အကြောင်းမူကား၊ ထိုပါရမီတို့သည် သင်တို့၌ရှိ၍ကြွယ်ဝလျှင်၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကိုသိကျွမ်းခြင်း၌မပျင်းရိစေခြင်းငှါင်း၊ အကျိုးမဲ့မဖြစ်
စေခြင်းငှါင်း ပြုပြင်တတ်ကြ၏။
၁း၉ ထိုပါရမီနှင့်ကင်းသောသူမူကား၊ မျက်စိကန်း၏။ ကိုယ်မျက်စိကိုကိုယ်ပိတ်၏။ မိမိအပြစ်ဟောင်း ဆေးကြောကြောင်းကိုမေ့လျော့၏။–
၁း၁၀ ထိုကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ခံရသောခေါ်တော်မူခြင်းနှင့်ရွေးချယ်တော်မူခြင်းကိုတည်မြဲစေခြင်းငှါ သာ၍ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။ သို့ပြု
လျှင်၊ ရွေ့လျော့ခြင်းနှင့်အစဉ်ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍၊–
၁း၁၁ ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင်ယေရှုခရစ်၏ ထာဝရနိုင်ငံတော်ထဲသို့ဝင်စားခြင်းအခွင့်ကို သင်တို့အားကြွယ်ဝစွာပေးသနားတော်မူ
လတံ့။
၁း၁၂ ထိုကြောင့်၊ ယခုဟောပြောသောသမ္မာတရားကို သင်တို့သည်နားလည်၍တည်ကြည်ခြင်းရှိသော်လည်း၊ ဤသို့သောစကားများနှင့် သင်တို့အား
အစဉ်မပြတ် သတိပေးမည်အမှုကို ငါမမေ့မလျော့။–
၁း၁၃ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်သည် ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်အတိုင်း၊
၁း၁၄ ငါတည်းခိုရာတဲကို မကြာမမြင့်မှီ ငါပစ်သွားရမည်အရာကိုငါသိမှတ်၍၊ ဤတဲ၌ရှိနေစဉ်ကာလပတ်လုံး၊ သင်တို့ကိုသတိပေး၍နှိုးဆော်အပ်သည်
ဟုငါသ ဘောရှိ၏။–
၁း၁၅ ထိုမှတပါး၊ ငါစုတေ့သည်နောက်၊ သင်တို့သည် ဤအရာများကိုအစဉ်မှတ်မိစေခြင်းငှါ ငါကြိုးစားအားထုတ်မည်။
၁း၁၆ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ တန်ခိုးတော်ကိုင်း၊ ကြွလာတော်မူခြင်းကိုင်း၊ သင်တို့အားကြားပြောသောအခါ၊ ငါတို့သည် ပရိယာယ်နှင့်ပြင်ဆင်
သောဒဏ္ဍာရီ စကားကိုမလိုက်၊ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကိုကိုယ်တိုင်မြင်သောသူဖြစ်ကြ၏။–
၁း၁၇ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဤသူသည် ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားပေတည်းဟူသော အသံတော်သည်၊ ထူးမြတ်သောအရောင်
အဝါတော်ထဲက၊ ထိုသခင်သို့ရောက်သောအခါ၊ ခမည်းတော်ဘုရားသခင့်အထံတော်မှ ဂုဏ်အသရေဘုန်းအာနုဘော်ကိုခံရတော်မူ၏။–
၁း၁၈ ကောင်းကင်ကရောက်လာသောထိုအသံတော်ကို ငါတို့သည် သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်မှာ သခင်ဘုရားနှင့်အတူရှိသောအခါ ကြားရကြ၏။
၁း၁၉ ထိုမှတပါး၊ သာ၍မြဲမြံသောအနာဂတ္တိစကားတော်သည် ငါတို့၌ရှိသေး၏။ စိတ်နှလုံးထဲ၌အာရုဏ်တက်၍၊ ကြယ်နီပေါ်ထွက်သည်ကာလတိုင်အောင်၊
ထိုအနာဂတ္တိစကားတော်ကို မှောင်မိုက်အရပ်၌ ထွန်းလင်းသောဆီမီးကဲ့သို့မှတ်၍၊ သင်တို့သည်အမှီပြုသင့်ကြ၏။–
၁း၂၀ ကျမ်းစာ၌ပါသော အနာဂတ္တိစကားမည်သည်ကား၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် အနက်မပေါ်ဟု ရှေ့ဦးစွာသိမှတ်ကြလော့။–
၁း၂၁ အကြောင်းမူကား၊ အနာဂတ္တိစကားသည် လူအလိုအားဖြင့်ဖြစ်ဘူးသည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသူတို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏
တိုက်တွန်းတော်မူခြင်းကိုခံရ၍ ဟောပြောကြ၏။–

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ သို့သော်လည်း၊ ယုဒလူတို့တွင် မိစ္ဆာပရောဖက်ရှိကြ၏။ ထိုနည်းတူ ဖျက်ဆီးတတ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူများကို ပရိယာယ်အားဖြင့်သွင်း၍၊
မိမိတို့ကို ဝယ်တော်မူသောအရှင်ကိုငြင်းပယ်လျက်၊ မိမိတို့အပေါ်သို့ လျင်စွာသောဖျက်ဆီးခြင်းကိုရောက်စေသော မိစ္ဆာဆရာတို့သည်
သင်တို့တွင်ရှိကြလိမ့်မည်။–
၂း၂ သူတို့ညစ်ညူးသောအကျင့်ဓလေ့တို့ကို အများသောသူတို့သည် လိုက်သောအားဖြင့် သမ္မာတရားလမ်းအသရေသည် ပျက်စီးလိမ့်မည်။–
၂း၃ သူတို့သည်လောဘလွန်ကျူးလျက် ချော့မော့သောစကားနှင့် သင်တို့ကို ကုန်သွယ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့အပြစ်စီရင်ခြင်းသည် ရှေးကာလမှစ၍
မဖင့်မနွှဲ၊ သူတို့ ဖျက်ဆီးခြင်းသည်လည်းအိပ်၍မပျော်။
၂း၄ အကြောင်းမူကား၊ ပြစ်မှားသောကောင်းကင်တမန်တို့ကို ဘုရားသခင်သည် နှမြောတော်မမူ၊ ငရဲထဲသို့ချလိုက်ပြီးမှ စစ်ကြောစီရင်ခြင်းအလိုငှါ
ချုပ်ထား၍၊ မှောင်မိုက်သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်တော်မူ၏။–

၂း၁၅ ရှေးလောကဓာတ်ကိုလည်းနှမြောတော်မမူ။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုဟောသော နောနှင့်လူခုနစ်ယောက်တို့ကို စောင့်မတော်မူ၍၊ ဘုရားကို မကိုးကွယ်သော လောကီသားအပေါင်းတို့ကို ရေလွှမ်းမိုးစေတော်မူ၏။–

၂း၆ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့တို့ကို မီးရှို့၍ဖျက်ဆီးရာ၊ ဒဏ်စီရင်တော်မူသဖြင့် နောင်၌ မတရားသောအကျင့်ကို ကျင့်အံ့သောသူတို့အား ပုံသက်သေကိုထားတော်မူ၏။–

၂း၇ ထိုအခါ မတရားသောသူတို့၏ ညစ်ညူးသောအကျင့်အားဖြင့် နှောင့်ရှက်ခြင်းကိုခံရသောသူ၊ ဖြောင့်မတ်သောလောတကို ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။–

၂း၈ ထိုဖြောင့်မတ်သောသူသည် မတရားသောသူတို့တွင် နေစဉ်အခါ၊ သူတို့၏မတရားသောအမှုများကို နေ့တိုင်းမပြတ်မျက်စိမြင်လျက်၊ နားကြား လျက်ရှိသဖြင့်၊ မိမိဖြောင့်မတ်သောစိတ်နှလုံးကို ပြင်းစွာညှဉ်းဆဲခဲ့၏။–

၂း၉ ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်သောသူတို့ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းအထဲကကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊

၂း၁၀ မတရားသောသူတို့ကို ဒဏ်ခံစေမည်အကြောင်း၊ ညစ်ညူးသောတပ်မက်ခြင်းကိလေသာနှင့်တကွ၊ ကာမဂုဏ်အလိုသို့လိုက်၍၊ အာဏာစက်ကို မထီမဲ့ မြင်ပြုသောသူတို့ကို အထူးသဖြင့်ဒဏ်ခံစေမည်အကြောင်း၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့အဘို့ ချုပ်ထားခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် တတ်နိုင်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် ရဲရင့်သောသူ၊ ကိုယ်အလိုသို့လိုက်တတ်သော သူဖြစ်၍၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသောသူတို့ကို ကဲ့ရဲ့ဝံ့ကြ၏။–

၂း၁၁ ကောင်းကင်တမန်တို့မူကား၊ သူတို့ထက်ခွန်အားတန်ခိုးကြီးသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သူတို့အား ကဲ့ရဲ့စွာသောပြစ်တင်ခြင်းကိုမပြု ကြ။–

၂း၁၂ သူတို့မူကား ဘမ်း၍ဖျက်ဆီးဘို့ရာဖန်ဆင်းသောတိရစ္ဆာန်သက်သက်ကဲ့သို့၊ မိမိတို့နားမလည်သော အရာကိုကဲ့ရဲ့လျက်၊ မိမိတို့ပုပ်ပျက်သော အားဖြင့် အကုန်အစင်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍၊ မတရားသောအမှု၏အပြစ်ကိုခံရကြလိမ့်မည်။–

၂း၁၃ နေ့အချိန်၌ပင်လွန်ကျူးစွာကာမဂုဏ်ခံစားခြင်းအမှုသည် ပျော်မွေ့ရာဖြစ်သည်ဟု သူတို့သဘောရှိ၏။ သင်တို့နှင့်အတူစားသောက်ပွဲလုပ်သောအ ခါ မိမိတို့မှားယွင်းသောသဘောနှင့် လွန်ကျူးစွာကာမဂုဏ် ခံစား၍၊ သင်တို့၌ အညစ်အကြေးအစွန်းအကွက်ဖြစ်ကြ၏။–

၂း၁၄ သူတို့သည် သူ့မယားကိုပြစ်မှားသောကိလေသာနှင့်ပြည့်စုံသောမျက်စိရှိ၍၊ ဒုစရိုက်ကိုမပြုဘဲမနေနိုင်ကြ။ စိတ်နှလုံးမတည်ကြည်သောသူတို့ကို အပြစ်သို့ သွေးဆောင်တတ်ကြ၏။ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၌ ကျင်လည်၍၊ ကျိန်တော်မူခြင်း၏သားဖြစ်ကြ၏။–

၂း၁၅ ဖြောင့်မတ်သောလမ်းထဲကထွက်၍ လွဲသွားသဖြင့်၊ ဗောသော်၏သား ဗာလမ်၏လမ်းကိုလိုက်ကြ၏။–

၂း၁၆ ထိုဗာလမ်သည် မတရားသောအမှု၏အခကို တပ်မက်၍၊ မိမိဒုစရိုက်အတွက်ကြောင့် ဆုံးမခြင်းကိုခံရ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ စကား မပြောနိုင်သော မြည်းသည်လူဘာသာအားဖြင့်မြွက်၍၊ ထိုပရောဖက်၏မိုက်မဲခြင်းကို မြစ်တားလေ၏။–

၂း၁၇ ထိုသူတို့သည် ရေမရှိသောရေတွင်းကဲ့သို့၎င်း၊ လေတိုက်၍လွင့်သောမိုဃ်းတိမ်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့အဘို့တခဲနက်သောထာဝရမှောင်မိုက် ကို သိုထားလျက်ရှိ၏။–

၂း၁၈ အကြောင်းမူကား၊ မှားယွင်းခြင်း၌ ကျင်လည်သောသူတို့အထဲက ပြေးထွက်လုသောသူတို့ကို၊ ထောင်လွှားသောအချည်းနှီးစကားပြောသည် နှင့်၊ ဇာတိပကတိတပ်မက်ခြင်း၊ ကိလေသာလွန်ကျူးခြင်း အားဖြင့် အပြစ်သို့သွေးဆောင်တတ်ကြ၏။–

၂း၁၉ လွတ်ခြင်းအခွင့်ရှိသည်ဟုဝန်ခံလျက်ပင်၊ ကိုယ်တိုင်ပုပ်ပျက်ခြင်း၏ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ လူကိုနိုင်သောအရာသည် လူ၏ သခင်ဖြစ်၏။–

၂း၂၀ ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင်ယေရှုခရစ်ကိုသိကျွမ်းခြင်းအားဖြင့်၊ လောကီညစ်ညူးခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ပြီးမှ၊ တဖန်ကျော့မိ၍ရှုံးလျှင်၊ နောက်ဖြစ်ဟန် သည်ရှေးဖြစ်ဟန်ထက်သာ၍ဆိုး၏။–

၂း၂၁ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားလမ်းကိုသိ၍၊ မိမိခံခဲ့ပြီးသော သန့်ရှင်းသောပညတ်ကို တဖန်စွန့်ပစ်သည်ထက်၊ ထိုလမ်းကိုမသိဘဲနေသော် သာ၍ ကောင်း၏။–

၂း၂၂ ခွေးသည် မိမိအန်ဖက်ကိုပြန်၍စား၏။ ဝက်သည်လည်း ဆေးပြီးမှရွံ့တွင်လူးပြန်၏ဟု မှန်သောစကားပုံသည် ထိုသူတို့၌ပြည့်စုံသတည်း။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ချစ်သူတို့၊ ဤဒုတိယဩဝါဒစာကို သင်တို့အား ယခုငါရေး၍ပေးလိုက်၏။–

၃း၂ သန့်ရှင်းသောပရောဖက်တို့သည်၊ အထက်ကဟောပြောသောစကားများကို၎င်း၊ ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင်ဘုရား၏တမန်တော် ဖြစ်သော ငါတို့၏ပညတ်ကို၎င်း၊ သင်တို့သည် အောက်မေ့စေခြင်းငှါ၊ ဤစာနှစ်စောင်၌ သင်တို့၏ကြည်ဖြူသောစိတ်ဝိညာဉ်တို့ကို ငါသတိပေး၍ နှိုးဆော်၏။–

၃း၃ ရှေးဦးစွာသိမှတ်အပ်သောအရာဟူမူကား၊ နောက်ဆုံးသောကာလ၌ ပြက်ယယ်ပြုတတ်သော သူတို့သည်၊ မိမိတို့တပ်မက်ခြင်းအတိုင်းကျင့် နေ၍၊–

၃း၄ သခင်ဘုရားကြွလာမည်ဟူသောဂတိတော်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဘိုးဘေးများအိပ်ပျော်သည်နောက်၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ဖန်ဆင်းစကဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဖြစ်မြဲဖြစ်ကြ၏ဟုဆိုလျက်၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်တကွပေါ်လာကြလိမ့်မည်။–

၃း၅ ရှေးကာလ၌ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို၎င်း၊ ရေထဲကထွက်၍ ရေဖြင့်တည်သောမြေကြီးကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဖြစ်စေတော်မူ ကြောင်းနှင့်၊–

၃း၆ ဖြစ်ဘူးသောလောကဓာတ်ကို ထိုသို့အားဖြင့် ရေနှင့်လွှမ်းမြှုပ်၍ဖျက်ဆီးကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် မှတ်မိချင်သောစိတ်မရှိကြ။

၃း၇ ယခုရှိသော မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးမူကား၊ တရားဆုံးဖြတ်၍ အဓမ္မလူတို့ကို ဖျက်ဆီးသောနေ့ရက်တိုင်အောင်၊ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် သိုထား လျက်ရှိ၍၊ မီးရှို့ခြင်းအဘို့အလို့ငှါ နေရစ်သတည်း။

၃း၈ ချစ်သူတို့၊ ထာဝရဘုရားမှာ ကာလတရက်သည်၊ အနှစ်တထောင်ကဲ့သို့၎င်း၊ အနှစ်တထောင်သည် တရက်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်သည်အရာတခုကို မမေ့လျော့ကြနှင့်။–

၃း၉ လူအချို့တို့သည်၊ နှေးခြင်းကိုမှတ်သည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်ဂတိတော်အရာမှာနှေးတော်မမူ။ ငါတို့တွင် အဘယ်သူမျှမပျက်စီးဘဲ၊ ရှိသမျှတို့သည် နောင်တရစေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ၍၊ ငါတို့ကို သည်းခံတော်မူ၏။–

၃း၁၀ သူခိုးသည် ညဉ့်အခါလာသကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည်လာလိမ့်မည်။ ထိုနေ့၌ မိုဃ်းကောင်းကင်သည် ကြီးစွာသောအသံနှင့်တကွ ပျောက်သွားလိမ့်မည်။ လောကဓာတ်တို့သည် ပူအားကြီး၍ပျက်ကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးကိုယ်မှစ၍ မြေကြီးပေါ်မှာပြုလုပ်သမျှသောအရာတို့သည် ကျွမ်းလောင်ကြလိမ့်မည်။
၃း၁၁ သို့ဖြစ်၍၊ ဤအရာအလုံးစုံတို့သည် ကုန်စင်မည်မှန်သောကြောင့်၊
၃း၁၂ မိုဃ်းကောင်းကင်သည်မီးနှင့်ပျက်၍ လောကဓာတ်တို့သည်ပူအားကြီးလျက်၊ အရည်ကျိုခြင်းကိုခံရသောနေ့တည်းဟူသော၊ ဘုရားသခင်၏ နေ့ရောက်လိမ့်မည်ဟု သင်တို့သည် မြော်လင့်တောင့်တလျက်၊ သန့်ရှင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ခြင်းအားဖြင့်၊ အဘယ် သို့သောသူဖြစ်အပ်ကြသနည်း။–
၃း၁၃ ယခုရှိသမျှသောအရာတို့သည် ပျက်ရသော်လည်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတည်နေရာ မိုဃ်းကောင်းကင်သစ်နှင့်မြေကြီးသစ်ကို ငါတို့သည် ကတိတော်နှင့် အညီမြော်လင့်ကြ၏။
၃း၁၄ ထိုသို့မြော်လင့်ခြင်းရှိသောကြောင့်၊ ချစ်သူတို့၊ သင်တို့သည် အညစ်အကြေးနှင့်ကင်းစင်၍ အဘယ်အပြစ်မျှမပါဘဲ၊ ရှေ့တော်သို့ငြိမ်ဝပ်စွာရောက်မည် အကြောင်းကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။–
၃း၁၅ ငါတို့ချစ်သောညီပေါလုသည်၊ မိမိခံရသောဉာဏ်ပညာအတိုင်း သင်တို့အားရေး၍ပေးလိုက်သောစာ၌၎င်း၊ သူသည် ဤအရာများကိုပြော၍ စီရင်သော သြဝါဒစာရှိသမျှတို့၌၎င်း ပါသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့သခင်ဘုရားသည်းခံတော်မူခြင်းသည် ကယ်တင်မည်အကြောင်းဖြစ်သည်ဟုမှတ် ကြလော့။–
၃း၁၆ ထိုစာတို့၌ ခက်ခဲသောအရာအချို့ရှိ၏။ မတတ်သောသူ၊ တည်ကြည်ခြင်းမရှိသောသူတို့သည်၊ ထိုအရာမှစ၍ ကြွင်းသောကျမ်းစာ၏အနက်ကို မှောက်လှန်၍၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ဖျက်ဆီးတတ်ကြ၏။
၃း၁၇ သို့ဖြစ်၍၊ ချစ်သူတို့၊ မတရားသောသူတို့၏ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ သင်တို့သည်လည်း သွေးဆောင်ရာသို့လိုက်၍၊ သင်တို့တည်ကြည်ခြင်းမှ မရွေ့လျော့မည်အကြောင်း၊ ဤအရာများကိုသိနှင့်ပြီးဖြစ်၍၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်စောင့်ရှောက်ကြလော့။–
၃း၁၈ ကျေးဇူးတော်၌၎င်း၊ ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင်ယေရှုခရစ်ကိုသိကျွမ်းခြင်း၌၎င်း ကြီးပွါးကြလော့။ ထိုသခင်သည်ယခုမှစ၍ ထာဝရနေ့ရက်ကာလပတ်လုံး ဘုန်းအသရေရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

ရှင်ပေတရုသြဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာပဌမစောင်။

The First Epistle Of John.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာပဌမစောင်။

THE FIRST EPISTLE OF JOHN.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ရှေးဦးစွာကပင်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည်ကိုယ်တိုင်ကြားလျက်၊ ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်လျက်၊ စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ လက်နှင့်စမ်းသပ်ခဲ့ပြီးသောအရာတည်း
ဟူသော အသက်ရှင်သော နှုတ်ကပတ်တော်နှင့်ဆိုင်သော အရာကို သင်တို့အားပြသကြ၏။–
၁း၂ ထိုအသက်သည် ထင်ရှားခဲ့ပြီ။ ငါတို့လည်းမြင်ရကြပြီ။ ခမည်းတော်နှင့်အတူရှိဘူး၍၊ ငါတို့အား ထင်ရှားခဲ့ပြီးသော ထိုထာဝရအသက်ကို၊
ငါတို့သည် သင်တို့အား သက်သေခံ၍ပြသကြ၏။–
၁း၃ ငါတို့သည်ခမည်းတော်နှင့်၎င်း၊ သားတော်ယေရှုခရစ်နှင့်၎င်း၊ မိဿဟာယဖွဲ့ရသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ငါတို့နှင့်မိဿဟာယဖွဲ့စေခြင်းငှါ၊ ငါတို့
ကြားမြင်ရသော အရာကို သင်တို့အားပြသကြ၏။–
၁း၄ သင်တို့၏ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း စုံလင်စေခြင်းငှါလည်း၊ ဤအရာများကို ငါတို့သည်ရေးလိုက်ကြ၏။
၁း၅ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်ထံ၌ ငါတို့သည်ကြားရ၍၊ သင်တို့အား ပြသသောတရားစကားဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် အလင်းဖြစ်တော်မူ၏။
ဘုရားသခင်၌ မှောင်မိုက်အလျှင်းမရှိ။–
၁း၆ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ပြီဟုဆိုလျက်ပင်၊ မှောင်မိုက်၌ကျင်လည်လျှင်၊ သစ္စာတရားကိုမကျင့်၊ မုသာကိုသုံးသောသူဖြစ်ကြ၏။–
၁း၇ ဘုရားသခင်သည် အလင်း၌ရှိတော်မူသကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် အလင်း၌ကျင်လည်လျှင်၊ အချင်းချင်း မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်းရှိကြသည်ဖြစ်၍၊
ဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှုခရစ်၏အသွေးတော်သည်၊ ငါတို့အပြစ်ရှိသမျှကိုဆေးကြောတော်မူ၏။–
၁း၈ ကိုယ်အပြစ်မရှိဟု ငါတို့သည်ဆိုလျှင်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်လှည့်ဖြားကြ၏။ ငါတို့၌သစ္စာတရားမရှိ။–
၁း၉ ကိုယ်အပြစ်တို့ကိုဘော်ပြတောင်းပန်လျှင်၊ ငါတို့အပြစ်များကိုလွှတ်၍ ဒုစရိုက်ရှိသမျှနှင့်ကင်းစင်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာတရားနှင့်၎င်း၊
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့်၎င်း ပြည့်စုံတော်မူ၏။–
၁း၁၀ ဒုစရိုက်ကိုမပြုပြီဟု ငါတို့သည်ဆိုလျှင်၊ ဘုရားသခင်ကိုမုသာအပြစ်တင်ကြ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်လည်း ငါတို့၌မရှိ။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ချစ်သားတို့၊ သင်တို့သည် ဒုစရိုက်ကိုမပြုစေခြင်းငှါ ဤအရာများကိုသင်တို့အား ငါရေး၍ပေးလိုက်၏။ တစုံတယောက်သောသူသည် ဒုစရိုက်ကို
ပြုမိလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူသော အရှင်ယေရှုခရစ်တည်းဟူသော ငါတို့အမှုဆောင်သခင်သည် ခမည်းတော်ထံ၌ရှိတော်မူ၏။–
၂း၂ ထိုသခင်သည် ငါတို့၏အပြစ်မက၊ လောကီသားအပေါင်းတို့၏ အပြစ်ဖြေစရာအကြောင်းဖြစ်တော်မူ၏။–
၂း၃ ထိုသခင်ကို ကိုယ်တိုင်သိကျွမ်းသည်ကို အဘယ်သို့သိရသနည်းဟူမူကား၊ ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်လျှင် သိရသတည်း။–
၂း၄ ထိုသခင်ကိုငါသိ၏ဟု ပညတ်တော်တို့ကိုမစောင့်ဘဲလျက် ဆိုသောသူသည် မုသာကိုသုံးသောသူဖြစ်၍ ထိုသူ၌သစ္စာမရှိ။–
၂း၅ ထိုသခင်၏စကားတော်ကို နားထောင်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်အမှန်ပြည့်စုံ၏။ ငါတို့သည် ထိုသခင်၌
ရှိကြောင်းကို ထိုသို့အားဖြင့်သိရကြ၏။–
၂း၆ ထိုသခင်၌ ငါတည်၏ဟုဆိုသောသူသည်၊ ထိုသခင်ကျင့်တော်မူသည်နည်းတူကျင့်ရမည်။
၂း၇ ချစ်သူတို့၊ သင်တို့အား ငါရေးထားသောပညတ်သည် ပညတ်သစ်မဟုတ်။ ရှေးဦးစွာကပင်သင်တို့၌ရှိသော ပညတ်ဟောင်းဖြစ်၏။ ပညတ်ဟောင်း
ကား၊ ရှေးဦးစွာကပင်သင်တို့ကြားရသော ဒေသနာတော်ဖြစ်၏။–
၂း၈ တဖန်တုံ၊ ပညတ်သစ်ကို သင်တို့အား ငါရေးထား၏။ ထိုသခင်အားဖြင့်၎င်း၊ သင်တို့အားဖြင့်၎င်း၊ အသစ်မှန်ပေ၏။ အကြောင်းမူကား၊
မှောင်မိုက်ပျောက် လွင့်၍ မှန်သောအလင်းသည် ထွန်းတောက်လျက်ရှိ၏။–
၂း၉ မိမိညီအစ်ကိုကိုမုန်းလျက်ပင်၊ ငါသည် အလင်း၌ရှိ၏ဟုဆိုသောသူသည် ယခုတိုင်အောင် မှောင်မိုက်၌ရှိသေး၏။–
၂း၁၀ မိမိညီအစ်ကိုကိုချစ်သောသူသည် အလင်း၌တည်နေ၏။ ထိမိ၍လဲစရာအကြောင်းသည် ထိုသူ၌မရှိ။–
၂း၁၁ မိမိညီအစ်ကိုကိုမုန်းသောသူသည် မှောင်မိုက်၌ရှိ၏။ မှောင်မိုက်၌လည်းကျင်လည်သွားလာ၏။ မှောင်မိုက်ကြောင့် သူ၏မျက်စိမမြင်နိုင်သဖြင့်၊
အဘယ်အရပ်သို့ ကိုယ်သွားသည်ကိုကိုယ်မသိ။
၂း၁၂ ချစ်သားတို့၊ သင်တို့သည် ထိုသခင်၏နာမတော်အားဖြင့် အပြစ်များနှင့်ကင်းလွတ်သောကြောင့်၊ သင်တို့အားငါရေး၍ပေးလိုက်၏။
၂း၁၃ အဘတို့၊ သင်တို့သည်ရှေ့ဦးစွာကပင် ရှိတော်မူသောသူကိုသိသောကြောင့်၊ သင်တို့အားငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။ လူပျိုတို့၊ သင်တို့သည်
မာရ်နတ်ကိုအောင်သောကြောင့်၊ သင်တို့အားငါရေး၍ပေးလိုက်၏။ သူငယ်တို့၊ သင်တို့သည် ခမည်းတော်ကိုသိသောကြောင့်၊ သင်တို့အား
ငါရေး၍ပေးလိုက်၏။–
၂း၁၄ အဘတို့၊ သင်တို့သည်ရှေ့ဦးစွာကပင် ရှိတော်မူသောသူကိုသိသောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ပေးလိုက်ခဲ့ပြီ။ လူပျိုတို့၊ သင်တို့သည်ခွန်အား
နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်၌ မှီဝဲဆည်းကပ်သဖြင့် မာရ်နတ်ကိုအောင်သောကြောင့်၊ သင်တို့အားငါရေး၍ပေးလိုက်ခဲ့ပြီ။–
၂း၁၅ လောကကို၎င်း၊ လောက၌ရှိသောအရာတို့ကို၎င်း၊ မချစ်ကြနှင့်။ လောကကိုချစ်သောသူမည်သည်ကား၊ ခမည်းတော်ကိုချစ်ခြင်းမေတ္တာမရှိ။–
၂း၁၆ လောက၌ရှိသမျှသောအရာတည်းဟူသော ကိုယ်ကာယတပ်မက်ခြင်း၊ မျက်စိတပ်မက်ခြင်း၊ လောကီစည်းစိမ်၌ ဝါကြွားခြင်းတို့သည် ခမည်းတော်
နှင့်မစပ်ဆိုင်၊ လောကနှင့်သာစပ်ဆိုင်ကြ၏။–

၂း၁၇ လောကနှင့်လောကီတပ်မက်ခြင်းသည် ရွေ့သွားကွယ်ပျောက်တတ်၏။ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့် အညီကျင့်သောသူမူကား၊ နိစ္စထာဝရ တည်၏။

၂း၁၈ ချစ်သားတို့၊ ယခုကာလသည် နောက်ဆုံးသောကာလဖြစ်၏။ ခရစ်တော်၏ရန်သူတည်းဟူသော အန္တိခရစ်ပေါ်လာကြောင်းကို သင်တို့ကြားရသည် အတိုင်း၊ ယခုပင် အန္တိခရစ်အများရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ ယခုကာလသည် နောက်ဆုံးသောကာလဖြစ်သည်ကိုသိရ၏။–

၂း၁၉ ထိုသူတို့သည် ငါတို့ထံမှထွက်သွားကြ၏။ သို့သော်လည်း အထက်ကငါတို့နှင့်မစပ်ဆိုင်ကြ။ ငါတို့နှင့်စပ်ဆိုင်လျှင် ငါတို့နှင့်အတူနေကြလိမ့်မည်။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ငါတို့နှင့်မစပ်ဆိုင်ကြောင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့ထံမှထွက်သွားကြ၏။–

၂း၂၀ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရား၏လက်မှ ဘိသိက်ကျေးဇူးတော်ကိုခံရ၍၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သိကြ၏။–

၂း၂၁ သမ္မာတရားကို သင်တို့မသိသောကြောင့်၊ ငါရေး၍ပေးလိုက်သည်မဟုတ်။ သင်တို့သည် သမ္မာတရားကိုငှင်း၊ မုသာရှိသမျှတို့သည် သမ္မာတရား နှင့်မစပ် ဆိုင်သည်ကိုငှင်း၊ သိသောကြောင့် ငါရေး၍ပေးလိုက်၏။–

၂း၂၂ မုသာကိုသုံးသောသူကားအဘယ်သူနည်း။ ယေရှုသည် ခရစ်တော်မဟုတ်ဟု ငြင်းပယ်သောသူ ဖြစ်သတည်း။ ခမည်းတော်နှင့်သားတော်ကို ငြင်းပယ်သောသူသည် အန္တိခရစ်ဖြစ်၏။–

၂း၂၃ သားတော်ကိုငြင်းပယ်သောသူမည်သည်ကား၊ ခမည်းတော်ကိုမသိ။ သားတော်ကိုဝန်ခံသောသူမည်သည်ကား၊ ခမည်းတော်ကိုသိ၏။–

၂း၂၄ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည်ရှေ့ဦးစွာကပင် ကြားရသောဒေသနာကို သင်တို့၌တည်စေကြလော့။ ထိုဒေသနာသည် သင်တို့၌တည်လျှင်၊ သင်တို့ သည်သားတော်၌ငှင်း၊ ခမည်းတော်၌ငှင်း၊ တည်ရကြလိမ့်မည်။

၂း၂၅ ငါတို့အားပေးတော်မူသော ဂတိတော်မူကား၊ ထာဝရအသက်ကိုဝန်ခံတော်မူသော ဂတိတော်ပေတည်း။–

၂း၂၆ သင်တို့ကိုလှည့်ဖြားသောသူတို့၏အကြောင်းကို ဤသို့ သင်တို့အားငါရေး၍ပေးလိုက်၏။–

၂း၂၇ သို့သော်လည်း သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရား၏လက်မှ သင်တို့ခံရသောဘိသိက်ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူမျှ သင်တို့ကို ဆုံးမဩဝါဒပေးစရာအကြောင်းမရှိ။ ထိုဘိသိက်ကျေးဇူးတော်သည် ဖြစ်ယောင်ဆောင်သည်မဟုတ်၊ အမှန်ဖြစ်လျက် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သင်တို့အား သွန်သင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည် သားတော်၌တည်နေကြလော့။–

၂း၂၈ ချစ်သားတို့၊ သားတော်သည် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့သည်အထံတော်သို့ရောက်လျှင်၊ ရဲရင့်ရသောအခွင့်ရှိ၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း သားတော်၌တည်နေကြလော့။

၂း၂၉ ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူသည်ကို သင်တို့သည်သိလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ကျင့်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်ဖြစ် ဘွားစေတော်မူသောသူဖြစ်သည်ကို သိရကြ၏။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ ဘုရားသခင်၏သားတော်ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းအခွင့်ကို ငါတို့သည်ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည်ငါတို့ကို အဘယ်မျှလောက်ချစ်တော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။ လောကီသားတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုမသိသောကြောင့်၊ ငါတို့ကိုလည်းမသိကြ။–

၃း၂ ချစ်သူတို့၊ ယခုတွင်ငါတို့သည်ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြ၏။ နောက်မှအဘယ်သို့သောသူဖြစ်မည်ဟု မထင်ရှားသေး။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်တူကြလတံ့ဟု ငါတို့သိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်ဖြစ် တော်မူသည်အတိုင်းကို ငါတို့သည်မြင်ရကြလတံ့။–

၃း၃ ထိုသို့မြော်လင့်သောသူမည်သည်ကား၊ ကိုယ်တော်သန့်ရှင်းတော်မူသည်နည်းတူ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သန့်ရှင်းစေတတ်၏။

၃း၄ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူမည်သည်ကား၊ ပညတ်တော်ကိုလွန်ကျူး၏။ ဒုစရိုက်သည်ကား ပညတ်တော်ကိုလွန်ကျူးခြင်းဖြစ်သတည်း။–

၃း၅ ကိုယ်တော်သည် ငါတို့၏အပြစ်များကိုဆောင်ခြင်းငှါ ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ကိုယ်တော်၌လည်းအပြစ်မရှိ။–

၃း၆ ကိုယ်တော်၌တည်နေသောသူမည်သည်ကား၊ ဒုစရိုက်ကိုမပြုတတ်။ ဒုစရိုက်ကိုပြုတတ်သောသူမည်သည်ကား၊ ကိုယ်တော်ကိုမသိမမြင်ရသေး။–

၃း၇ ချစ်သားတို့၊ သင်တို့ကိုအဘယ်သူမျှမလှည့်ဖြားစေနှင့်။ အကြင်သူသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုကျင့်၏။ ကိုယ်တော်ဖြောင့်မတ်တော်မူသည်န ည်းတူ၊ ထိုသူ သည်ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိ၏။–

၃း၈ မာရ်နတ်သည်ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ အကြင်သူသည်ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ထိုသူသည် မာရ်နတ်နှင့်ဆိုင်၏။ မာရ်နတ်အမှုတို့ကို ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူ၏။–

၃း၉ ဘုရားသခင်ဖြစ်ဘွားစေတော်မူသောသူမည်သည်ကား၊ ဒုစရိုက်ကိုမပြုတတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ၌ မျိုးစေ့တော်တည်လျက်ရှိ၏။ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်ဘွားစေတော်မူသောသူဖြစ်သောကြောင့် ဒုစရိုက်ကိုမပြုနိုင်။–

၃း၁၀ ထိုသို့သောလက္ခဏာအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏သားတို့နှင့်မာရ်နတ်၏သားတို့သည်ထင်ရှားကြ၏။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုမကျင့်သောသူ၊ မိမိ ညီအစ်ကိုကို မချစ်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်နှင့်မဆိုင်။–

၃း၁၁ သင်တို့သည် ရှေ့ဦးစွာကပင် ကြားရသောတရားစကားဟူမူကား၊

၃း၁၂ မာရ်နတ်နှင့်ဆိုင်၍ မိမိညီကိုသတ်သောကာဣနကဲ့သို့မဟုတ်၊ ငါတို့သည် အချင်းချင်း ချစ်ရကြမည်ဟုလာသတည်း။ ကာဣနသည်မိမိညီကို အဘယ်ကြောင့်သတ်သနည်းဟူမူကား၊ မိမိအကျင့်သည်ဆိုးယုတ်၍၊ ညီ၏အကျင့်သည်ဖြောင့်မတ်သတည်း။–

၃း၁၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကိုမုန်းသော်လည်း အံ့ဩခြင်းမရှိကြနှင့်။–

၃း၁၄ ငါတို့သည် ညီအစ်ကိုချင်းတို့ကိုချစ်သောကြောင့်၊ သေခြင်းမှအသက်ရှင်ခြင်းသို့ ကိုယ်ကူးပြောင်းသည်ကို ကိုယ်သိရကြ၏။ မိမိညီအစ်ကိုကို မချစ်သောသူသည် သေခြင်း၌တည်၏။–

၃း၁၅ မိမိညီအစ်ကိုကိုမုန်းသောသူမည်သည်ကား၊ လူအသက်ကိုသတ်သောသူဖြစ်၏။ လူအသက်ကိုသတ်သောသူတစုံတယောက်၌မျှ ထာဝရအသက် မတည်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။–

၃း၁၆ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အဘို့အလိုငှါ အသက်တော်ကိုစွန့်တော်မူသည်အရာကို ငါတို့သည်ထောက်၍၊ မေတ္တာတော်ကိုသိရကြပြီ။ ငါတို့သည်လည်း ညီအစ်ကိုချင်းတို့အဘို့အလိုငှါ အသက်ကိုစွန့်ရကြ၏။–

၃း၁၇ အကြင်သူသည် လောကီစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိလျက်ပင်၊ မိမိညီအစ်ကိုဆင်းရဲခြင်းကိုမြင်၍၊ သနားခြင်းကရုဏာစိတ်ကိုချုပ်တည်း၏။ ထိုသူ၌ ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာသည် အဘယ်သို့တည်မည်နည်း။–

၃း၁၈ ချစ်သားတို့၊ ငါတို့သည် စကားပြောကာမျှအားဖြင့်သာမချစ်ဘဲ၊ စိတ်ပါကိုယ်ရောက် ကေန်အမှန်ချစ်ကြကုန်အံ့။–

၃း၁၉ ထိုသို့ချစ်လျှင်၊ ကိုယ်တိုင်သမ္မာတရားနှင့်ဆိုင်သည်ကို ကိုယ်သိရ၍၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကိုသက်သာစေကြလိမ့်မည်။–

၃း၂၀ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်ကိုအပြစ်တင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၏စိတ်နှလုံးထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်ဖြစ်၍၊ အလုံးစုံတို့ကို သိတော်မူသည်ကို ငါတို့သည်သိကြ၏။–

၃း၂၁ ချစ်သူတို့၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်ကိုအပြစ်မတင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ရဲရင့်ရသောအခွင့်ရှိကြ၏။–

၃း၂၂ ငါတို့သည် ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်၍၊ နှစ်သက်တော်မူသောအကျင့်တို့ကိုကျင့်သောကြောင့်၊ ဆုတောင်းသမျှတို့ကို ဘုရားသခင့် ထံတော်မှရကြ၏။–

၃း၂၃ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ဟူမူကား၊ သားတော်ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်ရမည်။ သားတော်ပညတ်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အချင်းချင်းချစ်ရမည် ဟူသော ပညတ်တော်ပေတည်း။–

၃း၂၄ ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်သောသူသည် ဘုရားသခင်၌တည်၏။ ထိုသူ၌လည်း ဘုရားသခင်တည်တော်မူ၏။ ငါတို့အားပေးတော်မူသောဝိညာဉ်တော်ကို ငါတို့သည် အမှီပြု၍၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၌တည်တော်မူသည်ကိုသိရကြ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ချစ်သူတို့၊ ခပ်သိမ်းသောစိတ်ဝိညာဉ်တို့ကိုမယုံကြနှင့်။ စိတ်ဝိညာဉ်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သည် မစပ်ဆိုင်သည်ကို စုံစမ်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ မိစ္ဆာပရောဖက်အများတို့သည် ဤလောကသို့သွားကြပြီ။–

၄း၂ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ကို အဘယ်သို့သိနိုင်သနည်းဟူမူကား၊ လူဇာတိအားဖြင့်ကြွလာတော်မူသော ယေရှုခရစ်ကိုဝန်ခံသော ဝိညာဉ်မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်၏။–

၄း၃ လူ့ဇာတိအားဖြင့် ကြွလာတော်မူသော ယေရှုခရစ်ကို ဝန်မခံသော ဝိညာဉ်မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်နှင့်မစပ်ဆိုင်။ ထိုသို့သောဝိညာဉ်ကား၊ သင်တို့သည် ကြားခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ဤလောကသို့လာမည်ဖြစ်၍၊ ယခုပင်လာလျက်ရှိသော အန္တိခရစ်၏ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။–

၄း၄ ချစ်သားတို့၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်ကြ၏။ ထိုသူတို့ကိုလည်းအောင်ကြပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ဘက်၌ရှိသောသူသည် လောကဘက်၌ ရှိသောသူထက် သာ၍ကြီးတော်မူ၏။–

၄း၅ ထိုသူတို့သည် လောကနှင့်စပ်ဆိုင်သောကြောင့်၊ လောကီအကြောင်းအရာကိုပြောတတ်ကြ၏။ လောကီသားတို့သည်လည်း သူတို့စကားကို နားထောင်တတ်ကြ၏။–

၄း၆ ငါတို့မူကား၊ ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်ကြ၏။ ဘုရားသခင်ကိုသိသောသူသည် ငါတို့စကားကိုနားထောင်တတ်၏။ ဘုရားသခင်နှင့်မစပ်ဆိုင်သောသူသည် ငါတို့ စကားကိုနားမထောင်တတ်။ ထိုအရာကို ငါတို့သည်ထောက်၍၊ သမ္မာဝိညာဉ်ကိုင်း၊ မိစ္ဆာဝိညာဉ်ကိုင်း သိရကြ၏။–

၄း၇ ချစ်သူတို့၊ ငါတို့သည်အချင်းချင်းချစ်ကြကုန်အံ့၊ အကြောင်းမူကား၊ ချစ်ချင်းမေတ္တာသည် ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ချစ်တတ်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်ဖြစ်ဘွားစေတော်မူသောသူဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကိုသိသောသူလည်းဖြစ်၏။–

၄း၈ ချစ်ခြင်းမရှိသောသူသည် ဘုရားသခင်ကိုမသိ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်တော်မူ၏။–

၄း၉ သားတော်အားဖြင့် ငါတို့သည် အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် တပါးတည်းသောသားတော်ကို ဤလောကသို့ စေလွှတ်တော်မူသော အရာ၌၊ ငါတို့ကိုချစ်တော်မူသော မေတ္တာတော်သည် ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။–

၄း၁၀ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုချစ်ကြသည်ဟုမဆို။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုချစ်၍၊ ငါတို့၏အပြစ်ဖြေစရာအကြောင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သားတော်ကို စေလွှတ် တော်မူသောအရာ၌ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိ၏။–

၄း၁၁ ချစ်သူတို့၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုဤမျှလောက်ချစ်တော်မူသည်မှန်လျှင်၊ ငါတို့သည်လည်း အချင်းချင်းချစ်ရကြမည်။–

၄း၁၂ ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူမျှမမြင်စဖူး။ သို့သော်လည်း၊ အချင်းချင်းချစ်ကြလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၌တည်တော်မူ၍၊ ငါတို့သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော် နှင့်ပြည့်စုံလျက်ရှိကြ၏။–

၄း၁၃ ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်၏ကျေးဇူးကို ငါတို့အားပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၌တည်သည်ကိုင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၌ တည်တော်မူသည်ကိုင်း သိရကြ၏။–

၄း၁၄ လောကီသားတို့ကို ကယ်တင်သောသခင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ခမည်းတော်သည်သားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူသည်ကို ငါတို့သည် သိမြင်၍ သက်သေခံကြ၏။

၄း၁၅ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ကို ဝန်ခံသောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၌တည်၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း ထိုသူ၌တည်တော် မူ၏။–

၄း၁၆ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ချစ်တော်မူခြင်းမေတ္တာတော်ကို ငါတို့သည်သိ၍ ယုံကြည်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်တော်မူ၏။ ချစ်ခြင်း မေတ္တာ၌တည်သောသူသည် ဘုရားသခင်၌တည်၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း ထိုသူ၌တည်တော်မူ၏။–

၄း၁၇ ထိုသို့ငါတို့သည် ချစ်ခြင်မေတ္တာနှင့်ပြည့်စုံသောအားဖြင့်၊ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောနေ့၌ ရဲရင့်ရသောအခွင့်ရှိကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ကိုယ်တော်၏နည်းတူ ဤလောက၌ဖြစ်ကြ၏။–

၄း၁၈ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ကြောက်ခြင်းသံဝေဂနှင့်မပေါင်းနိုင်ရာ။ သံဝေဂသည် ပူပန်ခြင်းဝေဒနာကိုဖြစ်စေသောကြောင့်၊ စုံလင်သောမေတ္တာသည် သံဝေဂကိုပယ်ရှားတတ်၏။ သံဝေဂရှိသောသူသည် မေတ္တာနှင့်မပြည့်စုံသေး။–

၄း၁၉ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုရှေ့ဦးစွာချစ်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုချစ်ကြ၏။–

၄း၂၀ တစုံတယောက်သောသူက၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ကိုချစ်၏ဟုဆိုလျက်ပင်၊ မိမိညီအစ်ကိုကိုမုန်းလျှင်၊ ထိုသူသည် မုသာကိုသုံးသောသူဖြစ်၏။ မိမိမြင်ရသော မိမိညီအစ်ကိုကိုမချစ်လျှင်၊ မမြင်သေးသောဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့ချစ်နိုင်မည်နည်း။–

၄း၂၁ ဘုရားသခင်ကိုချစ်သောသူသည် မိမိညီအစ်ကိုကိုချစ်ရမည်ဟူသော ပညတ်တော်ကို ငါတို့သည် ခရစ်တော်ထံ၌ခံရကြပြီ။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူသည်ကို ယုံကြည်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်ဘွားစေတော်မူသောသူဖြစ်၏။ အဘကိုချစ်သောသူသည် သားကိုလည်းချစ်တတ်သည်နှင့်အညီ၊ –
၅း၂ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုချစ်၍၊ ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ကြလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏သားတို့ကို ချစ်ကြသည်ကို ငါတို့သိရကြ၏။ –
၅း၃ ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ခြင်းအရာသည် ဘုရာသခင်ကိုချစ်ရာရောက်၏။ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ခဲသည်မဟုတ်။ –
၅း၄ ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်သောသူမည်သည်ကား၊ လောကကိုအောင်တတ်၏။ လောကကိုအောင်ခြင်းအကြောင်းမူကား၊ ငါတို့၏ယုံကြည်ခြင်းပေတည်း။ –
၅း၅ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်သည်ကို ယုံကြည်သောသူမှတပါး၊ အဘယ်သူသည်လောကကိုအောင်နိုင်သနည်း။
၅း၆ ထိုသခင်ကား၊ ရေအားဖြင့်၄င်း၊ အသွေးအားဖြင့်၄င်း ကြွလာသောသူတည်းဟူသော ယေရှုခရစ်ပေတည်း။ ရေအားဖြင့်သာမဟုတ်၊ ရေအားဖြင့်၄င်း၊ အသွေးအားဖြင့်၄င်း ကြွလာတော်မူ၏။ သက်သေခံဟူမူကား၊ ဝိညာဉ်တော်သည် သမ္မာတရားဖြစ်၍ သက်သေခံတော်မူ၏။ –
၅း၇ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ခမည်းတော်တပါး၊ နှုတ်ကပတ်တော်တပါး၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်တပါး၊ သက်သေခံသုံးပါးရှိ၍ ထိုသုံးပါးတို့သည် တလုံးတဝတည်းဖြစ်တော်မူ၏။ –
၅း၈ မြေကြီးပေါ်၌လည်း ဝိညာဉ်တော်တပါး၊ ရေတပါး၊ အသွေးတပါး၊ သက်သေခံသုံးပါးရှိ၍ ထိုသုံးပါးတို့သည် တညီတညွတ်တည်းဖြစ်၏။ –
၅း၉ လူ၏သက်သေကိုယုံရလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏သက်သေတော်ကို သာ၍ယုံဘွယ်ရာအကြောင်းရှိ၏။ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသောသက်သေကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်၏အကြောင်းကို သက်သေခံတော်မူချက်ဖြစ်သတည်း။ –
၅း၁၀ ဘုရားသခင်၏သားတော်ကိုယုံကြည်သောသူသည်၊ မိမိအထဲ၌ ထိုသက်သေကိုရ၏။ ဘုရားသခင်ကိုမယုံကြည်သောသူမူကား၊ ဘုရားသခင်ကို မုသာအပြစ် တင်၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်၏အကြောင်းမှာ သက်သေခံတော်မူသော စကားတော်ကို ထိုသူသည်မယုံဘဲနေ၏။ –
၅း၁၁ သက်သေခံတော်မူချက်ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည်ငါတို့အား ထာဝရအသက်ကိုပေးတော်မူ၍၊ ထိုအသက်သည်လည်း သားတော်၌ပါ၏။ –
၅း၁၂ သားတော်ကိုရသောသူသည် အသက်ကိုရ၏။ ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို မရသောသူမူကား အသက်ကိုမရ။
၅း၁၃ ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်သောသင်တို့သည် ထာဝရအသက်ကိုကိုယ်တိုင်ရသည်ဟု သိစေခြင်းငှါ၊ ဤအရာများကို သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။ –
၅း၁၄ ငါတို့သည် ဘုရားသခင့်အထံတော်၌ ရဲရင့်ခြင်းအကြောင်းဟူမူကား၊ ငါတို့သည်အလိုတော်နှင့်အညီ တစုံတခုသောဆုကို တောင်းလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် နားထောင်တော်မူ၏။ –
၅း၁၅ ဆုတောင်းသမျှသောစကားတို့ကို နားထောင်တော်မူသည်ကိုငါတို့သိလျှင်၊ အထံတော်၌ တောင်းသောဆုတို့ကိုရမည်ဟု သိကြ၏။ –
၅း၁၆ ညီအစ်ကိုချင်းသည် သေပြစ်မသင့်သောဒုစရိုက်ကိုပြုမိသည်ကို တစုံတယောက်သောသူသည် မြင်လျှင်၊ ထိုသူသည်ဆုတောင်းရမည်။ သေဖြစ်ကို မပြုသောသူတို့အဘို့အလို့ငှါ။ ဘုရားသခင်သည် ထိုသူအား အသက်ကိုပေးတော်မူမည်။ သေပြစ်သင့်သောဒုစရိုက်ရှိ၏။ ထိုဒုစရိုက်အပြစ်ကိုလွှတ် စေခြင်းငှါ ဆုတောင်းရမည်ဟုငါမဆို။ –
၅း၁၇ မတရားသောအမှုမည်သည်ကား ဒုစရိုက်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း သေပြစ်မသင့်သောဒုစရိုက်ရှိ၏။ –
၅း၁၈ ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်သမျှသောသူတို့သည် ဒုစရိုက်မပြုတတ်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ဘုရားသခင်ဖြစ်ဘွားစေတော်မူသောသူသည်၊ မိမိကိုမိမိစောင့်ရှောက်သဖြင့်၊ မာရ်နတ်သည် ထိုသူကိုမထိမခိုက်နိုင်ရာ။ –
၅း၁၉ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်သည်ကို၄င်း၊ လောကီသားအပေါင်းတို့သည် မာရ်နတ်၏လက်၌ရှိကြသည်ကို၄င်း ငါတို့သိကြ၏။ –
၅း၂၀ ဘုရားသခင်၏သားတော်သည်ကြွလာ၍ မှန်သောဘုရားသခင်ကို သိသောဉာဏ်ကိုငါတို့အား ပေးတော်မူသည်ကိုလည်း ငါတို့သိကြ၏။ မှန်သောဘုရားသခင်၌၄င်း၊ သားတော်ယေရှုခရစ်၌၄င်း ငါတို့သည်တည်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုသူသည် မှန်သောဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရအသက်လည်းဖြစ်တော်မူ၏။ –
၅း၂၁ ချစ်သားတို့ ရုပ်တုဆင်းတုကိုကြဉ်ရှောင်ကြလော့။ –

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။

The Second Epistle Of John.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ အသက်ကြီးသူသည် မြတ်သောသခင်မကိုင်၄င်း၊ သားသမီးတို့ကိုင်၄င်း ကြားလိုက်ပါ၏။
၁း၂ ငါတို့၌တည်၍ ငါတို့တွင်အစဉ်မပြတ်ရှိလတံ့သောသမ္မာတရားကြောင့်၊ ငါမှစ၍ သမ္မာတရားကို သိသောသူအပေါင်းတို့သည်၊ သခင်မနှင့်
သားသမီးတို့၌ မှန်ကန်သောချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိပါ၏။–
၁း၃ ခမည်းတော်ဘုရားထံတော်က၄င်း၊ ခမည်းတော်၏သားတော်ယေရှုခရစ်အထံက၄င်း၊ သမ္မာတရား၊ မေတ္တာတရားနှင့်တကွ၊ ကျေးဇူး၊ ဂရုဏာ၊
ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။
၁း၄ ငါတို့သည် ခမည်းတော်ဘုရားထံ၌ ပညတ်တော်ကိုခံရသည်အတိုင်း၊ သင်၏သားသမီးအချို့တို့သည် သမ္မာတရား၌ကျင်လည်၍နေသည်ကိုငါတွေ့
သောအခါ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။–
၁း၅ ယခုတွင်ပညတ်တော်သစ်ကိုမရေးဘဲလျက်၊ ငါတို့၌ ရှေ့ဦးစွာကပင်ရှိသော ပညတ်တော်ကိုရေးထား၍၊ သခင်မ၊ အချင်းချင်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာ
ရှိကြကုန်အံ့ဟု ငါတောင်းပန်၏။–
၁း၆ ပညတ်တော်တို့အတိုင်းကျင့်စောင့်ခြင်းအရာသည်ချစ်ရာရောက်၏။ သင်တို့သည် ပညတ်တော်နှင့်အညီကျင့်မည်အကြောင်း၊ ရှေ့ဦးစွာကပင်
သင်တို့ကြားရသည်အတိုင်း၊ ပညတ်တော်သည် ထိုသို့သောသဘောရှိ၏။
၁း၇ လူဇာတိအားဖြင့်ကြွလာတော်မူသောယေရှုခရစ်ကိုငြင်းပယ်လျက်၊ လှည့်ဖြားသောသူအများတို့သည် လောကထဲသို့ဝင်ကြပြီ။ ထိုသို့သောသူသည်
လှည့်ဖြားသောသူဖြစ်၏။ အန္တိခရစ်လည်းဖြစ်၏။–
၁း၈ ငါတို့သည်ကိုယ်ပြုစုသောအရာမပျောက်မပျက်၊ စုံလင်သောအကျိုးကိုရမည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည်ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြု၍ စောင့်ရှောက်
ကြလော့။–
၁း၉ ခရစ်တော်၏ဒေသနာ၌မတည်ဘဲလွန်ကျူးသောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်ကိုမသိ။ ခရစ်တော်၏ ဒေသနာ၌တည်သောသူသည် ခမည်း
တော်နှင့်သားတော်ကိုသိ၏။–
၁း၁၀ ထိုဒေသနာတော်မပါသောသူသည် သင်တို့ထံသို့လာလျှင်၊ သူ့ကိုသင့်အိမ်၌လက်မခံနှင့်။ မင်္ဂလာရှိစေသောဟုနှုတ်မဆက်နှင့်။–
၁း၁၁ မင်္ဂလာရှိစေသောသူဟု ထိုသူကိုနှုတ်ဆက်လျှင်၊ သူ၏ဆိုးယုတ်သောအကျင့်တို့နှင့် ဆက်ဆံရာသို့ရောက်၏။
၁း၁၂ သင်တို့အားငါရေးစရာအကြောင်းအများရှိသော်လည်း၊ စက္ကူပေါ်၌မှင်နှင့်ရေးခြင်းငှါအလိုမရှိ။ သင်တို့ဆီသို့ငါလာ၍ အချင်းချင်း အားရဝမ်းမြောက်
ခြင်းစုံလင်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့နှင့်နှုတ်ဆက်၍ စကားပြောမည်ဟုမြော်လင့်လျက်နေ၏။–
၁း၁၃ သင်၏မြတ်သောညီမ၏သားသမီးတို့သည် သင့်ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာတတိယစောင်။

THE FHIRD EPISTLE OF JOHN.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ အသက်ကြီးသူသည် ချစ်အပ်သော ဂါယုကိုကြားလိုက်ပါ၏။ ငါသည် သင်၌ မှန်ကန်သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိ၏။–

၁း၂ အချင်းချစ်သူ၊ သင်၏စိတ်နှလုံးသည် ကောင်းစားသကဲ့သို့၊ သင်သည် အရာရာ၌ ကောင်းစားခြင်းနှင့် ကျန်းမာခြင်းရှိမည်အကြောင်း
ငါဆုတောင်း၏။–

၁း၃ သင်သည် သမ္မာတရား၌ ကျင်လည်သည်အတိုင်း သင်၌ရှိသော သမ္မာတရား၏အကြောင်းကို ညီအစ်ကိုတို့သည် လာ၍ သက်သေခံကြသောအခါ၊
ငါသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။–

၁း၄ ငါ၏သားသမီးတို့သည် သမ္မာတရား၌ကျင်လည်သည်ကို ငါကြား၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းထက်သာ၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိ။

၁း၅ အချင်းချစ်သူ၊ သင်သည် ညီအစ်ကိုတို့အားငှင်း၊ အာဂန္တုတို့အားငှင်း၊ ပြုသမျှသောဝတ်တို့ကို သစ္စာနှင့် အညီပြုတတ်၏။

၁း၆ ထိုသူတို့သည် သင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာအကြောင်းကို အသင်းတော်ရှေ့၌ သက်သေခံကြ၏။ သင်သည် ထိုသူတို့ကို ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်
အညီ ပို့လိုက်ပြန်လျှင်၊ ကောင်းသောအမှုကိုပြုလိမ့်မည်။–

၁း၇ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် နာမတော်ကိုထောက်၍၊ သာသနာပလူတို့တွင် အလှူမခံဘဲ သွားကြ၏။–

၁း၈ ငါတို့သည် သမ္မာတရားကို ကူမသောသူ ဖြစ်အံ့သောငှါ၊ ထိုသို့သောသူတို့အား ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုအပ်ကြ၏။

၁း၉ အသင်းတော်ထံသို့ မှာစာကိုငါရေး၍ပေးလိုက်လေပြီ။ သို့သော်လည်း၊ အကဲအမှူးလုပ်ချင်သော ဒယောတရပ်သည် ငါတို့အား အခွင့်မပေး။–

၁း၁၀ ထိုကြောင့်၊ ငါလာသောအခါ သူသည် မိမိပြုသောအမှုကို မိမိသတိရစေခြင်းငှါ ငါပြုမည်။ ထိုသူသည်ငြူစူသောစကားနှင့် ငါတို့ကိုကဲ့ရဲ့သည်
သာမက၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်စိတ်မပြေဘဲလျက်၊ ညီအစ်ကို တို့ကို ကိုယ်တိုင်လက်မခံ၊ လက်ခံချင်သောသူတို့ကိုလည်း မြစ်တား၍၊ အသင်းတော်
ထဲကနှင်ထုတ်တတ်၏။–

၁း၁၁ အချင်းချစ်သူ၊ မကောင်းသောနည်းကိုမလိုက်နှင့်၊ ကောင်းသောနည်းကိုသာလိုက်လော့။ ကောင်းသော အကျင့်ကိုကျင့်သောသူသည် ဘုရား
သခင်နှင့်စပ်ဆိုင်၏ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူမူကား ဘုရားသခင်ကိုမသိမမြင်ရပြီ။–

၁း၁၂ လူအပေါင်းတို့သည် ဒေမေတရိ၏သက်သေဖြစ်ကြ၏။ သမ္မတရားသည်လည်း သူ၏သက်သေဖြစ်၏။ ငါတို့သည်လည်း ထိုသူဘက်၌
သက်သေခံကြ၏။ ငါတို့၏သက်သေခံခြင်းသည် ဟုတ်မှန်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။

၁း၁၃ ငါရေးစရာအကြောင်းအများရှိသော်လည်း၊ မှင်နှင့် မှင်တံဖြင့်ရေးခြင်းငှါ အလိုမရှိ၊–

၁း၁၄ မကြာမမြင့်မှီ သင့်ကိုငါတွေ့မြင်လျှင် အချင်းချင်းနှုတ်ဆက်၍ စကားပြောမည်ဟု မြော်လင့်လျက်နေ၏။ သင်၌ငြိမ်သက်ခြင်းရှိပါစေသော။
အဆွေတို့သည် သင့်ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ သင်၌ရှိသော အဆွေတို့၏ နာမည်ကို ထုတ်၍ နှုတ်ဆက်လော့။–

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာတတိယစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယုဒသြဝါဒစာ။
THE EPISTLE OF JUDE.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ယေရှုခရစ်၏ကျွန်ဖြစ်သော ယာကုပ်ညီငါယုဒသည် ခမည်းတော်ဘုရားသခင် သန့်ရှင်းစေတော်မူ၍၊ ယေရှုခရစ် ခေါ်ထားစောင့်မတော်မူသော သူတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။—

၁း၂ သင်တို့၌ ကရုဏာရှိပါစေသော။ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းများပြားပါစေသော။

၁း၃ ချစ်သူတို့၊ အညီအမျှဆက်ဆံသော ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းအရာကို သင်တို့ထံသို့ရေး၍ ပေးလိုက်ခြင်းငှါ ငါသည် အလွန်ကြိုးစားသည်တွင်၊ သန့်ရှင်းသူတို့၌ အထက်ကအပ်ပေးခဲ့ပြီးသော ယုံကြည်ခြင်းတရားဘက်မှာ သင်တို့သည် ကြိုးစား၍တိုက်လှန်စေခြင်းငှါ၊ နှိုးဆော်သွေးဆောင်၍ ရေးလိုက်ရသောအကြောင်းရှိ၏။—

၁း၄ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ကိလေသာ၏ညစ်ညူးခြင်းအလိုငှါ မှောက်လှန်လျက်၊ တပါးတည်း အစိုးရတော်မူ သောအရှင်၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို ငြင်းပယ်လျက်၊ အပြစ်ခံစေခြင်းငှါ ရှေးကစီရင်မှတ်သားနှင့်သော အဓမ္မလူအချို့တို့သည် ပရိယာယ်နှင့် အမှတ်တမဲ့ ဝင်ကြပြီ။—

၁း၅ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည်သိနှင့်သော်လည်း၊ ငါသည် သတိပေး၍ပြောချင်သောအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ လူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှကယ်လွှတ်တော်မူပြီးလျှင်၊ မယုံကြည်သော သူတို့ကို တဖန်ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။—

၁း၆ ထိုမှတပါး၊ မိမိတို့အခွင့်အရာကိုမစောင့်၊ မိမိတို့နေရာအရပ်ကို စွန့်ပစ်သောကောင်းကင်တမန်တို့ကို၊ ကြီးစွာသောနေ့၌စစ်ကြောစီရင်ခြင်းအလို ငှါ၊ ထာဝရချည်နှောင်ခြင်းအားဖြင့် မှောင်မိုက်ထဲမှာ ချုပ်ထား တော်မူ၏။—

၁း၇ ထိုနည်းတူ၊ သောဒုံမြို့နှင့်ဂေါမောရမြို့မှစ၍ ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသောမြို့တို့သည်၊ အထက်ကဆိုခဲ့ပြီးသော လူဆိုးကဲ့သို့ မတရားသောမေထုန် ကိုအလွန်ပြု၍၊ ကိုယ်ခင်ပွန်းမဟုတ်သောသူတို့နှင့်မှားယွင်းခြင်းအမှု၌ ကျင်လည်သောကြောင့်၊ ထာဝရမီးနှင့်ကျွမ်းလောင်ခြင်းဒဏ်ကိုခံရ၍ ပုံသက်သေထင်ရှားလျက်ရှိကြ၏။—

၁း၈ ယခုယောင်ယမ်းသောအဓမ္မလူတို့သည်၊ ရှေးနည်းတူ မိမိတို့ကိုယ်ကိုညစ်ညူးစေ၍၊ အာဏာစက်ကို ပယ်လျက်၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသောသူတို့ကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။—

၁း၉ ကောင်းကင်တမန်မင်းမိက္ခေလမူကား၊ မောရှေ၏ကိုယ်ကိုအကြောင်းပြု၍ မာရ်နတ်နှင့်ငြင်းခုံသောအခါ၊ ကဲ့ရဲ့စွာသော ပြစ်တင်ခြင်းကိုမပြုဝံ့ဘဲ၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုဆုံးမတော်မူစေသတည်းဟူ၍သာ ပြောဆို၏။—

၁း၁၀ ထိုသူတို့မူကား၊ မိမိတို့နားမလည်သောအရာများကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ပကတိအတိုင်း မိမိတို့နားလည်သောအရာများဖြင့် မိမိတို့ကိုယ်ပုပ်ပျက်စေတတ်ကြ၏။—

၁း၁၁ သူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကာဣနနောက်သို့လိုက်ကြ၏။ အခကိုရခြင်းငှါ ဗာလမ်မှားယွင်းသကဲ့သို့ အလွန် မှားယွင်းခြင်းရှိကြ၏။ ကောရ၏ငြင်းခုံခြင်းအပြစ်နှင့် ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။—

၁း၁၂ မေတ္တာပွဲလုပ်၍ သင်တို့နှင့်အတူစားသောက်သောအခါ၊ အားမနာဘဲ၊ မိမိတို့ကိုဝစွာကျွေး၍ ပွဲ၌အစွန်းအကွက် ဖြစ်ကြ၏။ ရေမရှိ၊ လေတိုက်၍ လွင့်သောမိုဃ်းတိမ်ကဲ့သို့၎င်း၊ ညှိုးနွမ်း၍အသီးမတင်၊ နှစ်ကြိမ်သေ၍ နှုတ်ပစ်သောသစ်ပင်ကဲ့သို့၎င်း၊—

၁း၁၃ မိမိရှက်ခြင်းအကြောင်းကို ပွက်စေတတ်သော လှိုင်းတံပိုးရိုင်းကဲ့သို့၎င်း၊ ကြယ်ပျံကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။ ထိုကြယ်ပျံတို့အဘို့တခဲနက်သော ထာဝရ မှောင်မိုက်ကိုသိုထားလျက်ရှိ၏။

၁း၁၄ အာဒံမှဆင်းသက်၍ ခုနစ်ဆယ်မြောက်သောသူဧနောက်က၊

၁း၁၅ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို တရားစီရင်တော်မူ၍၊ မတရားသောသူတို့သည် မတရားသဖြင့် ပြုသောအဓမ္မအမှုရှိသမျှတို့၏ အပြစ်ကို၎င်း၊ မတရားသောလူဆိုးတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှား၍ ပြောသောကြမ်းတမ်းသော စကားရှိသမျှ တို့၏အပြစ်ကို၎င်း ဘော်ပြခြင်းငှါ၊ အတိုင်းမသိ များစွာသော မိမိသန့်ရှင်းသူတို့နှင့်တကွ ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်ဟု ပရောဖက်ပြု၍ဟောပြောလေ၏။—

၁း၁၆ ထိုသူတို့သည် မြည်တမ်း၍အပြစ်တင်တတ်သောသူ၊ ကိုယ်တပ်မက်ခြင်းအတိုင်းကျင့်တတ်သောသူ၊ ထောင်လွှားသောစကားကိုပြောတတ်သော သူ၊ ကိုယ်အကျိုးစီးပွားကြောင့် သူ့မျက်နှာကို ထောက်ထားခန့်ညားတတ်သောသူဖြစ်ကြ၏။—

၁း၁၇ ချစ်သူတို့၊ နောက်ဆုံးသောကာလ၌၊

၁း၁၈ မိမိတို့မတရားသော တပ်မက်ခြင်းအတိုင်းကျင့်နေ၍၊ ပြက်ယယ်ပြုတတ်သောသူတို့သည် ပေါ်ကြလိမ့်မည်ဟု ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်တို့သည် ဟောပြောနှင့်သောစကားများကို အောက်မေ့ကြလော့။—

၁း၁၉ ထိုသူတို့သည် သင်းခွဲသောသူ၊ ဝိညာဉ်တော်နှင့်ကင်းသောဇာတိပကတိလူဖြစ်ကြ၏။

၁း၂၀ ချစ်သူတို့၊ သင်တို့သည် မိမိတို့အလွန်သန့်ရှင်းသော ယုံကြည်ခြင်းအပေါ်မှာ မိမိတို့ကို တည်ဆောက်လျက်၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက်၊—

၁း၂၁ ဘုရားသခင်ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်စောင့်ရှောက်၍၊ ထာဝရအသက်အလိုငှါ၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကရုဏာတော်ကိုမြော်လင့် ၍နေကြလော့။—

၁း၂၂ ပိုင်းခြား၍သိတတ်သောဉာဏ်ရှိ၍၊ အချို့တို့ကိုသနားကြလော့။—

၁း၂၃ ကိုယ်ကာယနှင့်ညစ်ညူးစွန်းကွက်သော အဝတ်ကိုပင် စက်ဆုပ်ရွံရှာ၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်တကွ၊ အချို့တို့ကို မီးထဲမှဆယ်နှုတ်ကယ်တင်ကြလော့။

၁း၂၄ ထိမိ၍ လဲခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်စေမည်အကြောင်း သင်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၄င်း၊ အပြစ်မရှိဘဲ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံလျက်ရှိသောသင် တို့ကို ဘုန်းအသရေတော်ရှေ့၌ ဆက်သခြင်းငှါ၄င်း တတ်နိုင်တော်မူသောသူတည်းဟူသော၊ –

၁း၂၅ ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသောအရှင်၊ တဆူတည်းသောဘုရားသခင်သည်၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်၊ ယခုမှစ၍ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် အစွမ်းသတ္တိ အာဏာစက်ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

ရှင်ယုဒသြဝါဒစာပြီး၏။

ဗျာဒိတ်ကျမ်း။

The Revelation Of John.

အခန်းကြီး –

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
၂၁	၂၂								

ဗျာဒိတ်ကျမ်း။

THE REVELATION OF JOHN.

အခန်းကြီး (၁)

၁း၁ ကာလမကြာမမြင့်မှီ ဖြစ်ရမည်အမှုအရာများကို ယေရှုခရစ်သည် မိမိအစေခံကျွန်တို့အား ပြစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်အပ်ပေးတော်မူသော
ထိုသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်ကိုဆိုပေအံ့။ ထိုသခင်သည် မိမိကောင်းကင် တမန်ကိုစေလွှတ်၍၊ မိမိအစေခံကျွန် ယောဟန်အား ဗျာဒိတ်တော်
အရိပ်ကိုပြတော်မူ၏။–
၁း၂ ယောဟန်သည်လည်း ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်နှင့် ယေရှုခရစ်၏သက်သေခံတော်မူချက်ကို၊ မြင်သမျှအတိုင်း သက်သေခံ၏။–
၁း၃ ကာလအချိန်ရောက်လုနီးပြီဖြစ်၍၊ ဤအနာဂတ္တိကျမ်းစကားကို ကြည့်ရှုဘတ်ရွတ်နားထောင်၍၊ ရေးထားသမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်သောသူတို့သည်
မင်္ဂလာရှိကြ၏။
၁း၄ ငါယောဟန်သည် အာရှိပြည်၌ရှိသော အသင်းတော်ခုနစ်ပါးကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ် ကာလအစဉ်ရှိတော်မူသော
ဘုရားသခင့်အထံတော်ကငင်း၊ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌ရှိသော ဝိညာဉ်ခုနစ်ပါးအထံကငင်း၊–
၁း၅ သစ္စာစောင့်သော သက်သေခံဖြစ်တော်မူထသော၊ သေသောသူတို့တွင် သားဦးဖြစ်တော်မူထသော၊ လောကီဘုရင်တို့၏အထွဋ်ဖြစ်တော်မူသော
ယေရှုခရစ်အထံတော်ကငင်း၊ ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။ ငါတို့ကိုချစ်၍ မိမိအသွေးနှင့် ငါတို့အပြစ်များကို
ဆေးကြောတော်မူ၍၊–
၁း၆ မိမိခမည်းတော်ဘုရာသခင့်ရှေ့၌ ငါတို့ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ငင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ငင်း ခန့်ထားတော်မူသောသူသည်၊ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
ဘုန်းအသရေ၊ အစွမ်းသတ္တိရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။
၁း၇ ကြည့်ရှုလော့။ မိုဃ်းတိမ်နှင့်တကွကြွလာတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ထိုးဖောက်သောသူတို့နှင့် ရှိသမျှသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို
ရှုမြင်ရကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးသားအမျိုးမျိုးရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းရကြလိမ့်မည်။ မှန်ပေ၏။ အာမင်။–
၁း၈ ငါသည်အာလဖဖြစ်၏။ ဩမေဃလည်းဖြစ်၏ဟု အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၍၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်ကာလအစဉ် ရှိတော်မူသော
ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူ၏။
၁း၉ ယေရှုခရစ်၏ ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခမှစ၍ နိုင်ငံတော်ကိုငင်း၊ သည်းခံတော်မူခြင်းကိုငင်း၊ သင်တို့နှင့်အတူဆက်ဆံသော အဘော်အဘက်၊ သင်တို့
အစ်ကို ငါယောဟန်သည်၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်နှင့် ယေရှုခရစ်၏သက်သေခံတော်မူချက်ကြောင့်၊ ပတ်မုကျွန်းမှာနေရစဉ်တွင်၊–
၁း၁၀ သခင်ဘုရားနေ့၌ ဝိညာဉ်တော်ကိုခံရ၍၊ တံပိုးခရာအသံကဲ့သို့ ငါ့နောက်၌ မြည်သောအသံကြီးကို ကြား၏။–
၁း၁၁ မြည်သောအချက်ဟူမူကား၊ သင်သည် မြင်သောအရာကို စာစောင်၌ရေးထား၍၊ ဖေက်မြို့၊ စမုရနမြို့၊ ပေရဂံမြို့၊ သွာတိရမြို့၊ သာဒိမြို့၊
ဖိလဒေလဖိမြို့၊ လောဒိကိမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်ခုနစ်ပါးထံသို့ ပေးလိုက်လော့ဟု ဆိုသတည်း။
၁း၁၂ ထိုသို့ ငါနှင့်စကားပြော၍ အသံမြည်သောသူကိုမြင်ခြင်းငှါ ငါသည်လှည့်ကြည့်လျှင်၊ ရွှေမီးခွက်ခုနစ်လုံးကိုငင်း၊–
၁း၁၃ ထိုမီးခွက်ခုနစ်လုံးအလယ်၌ လူသားတော်နှင့်တူသောသူတဦးကိုငင်း မြင်၏။ ထိုသူသည် ခြေသို့တိုင်အောင်ဝတ်ခြုံလျက်၊ ရင်တော်၌
ရွှေခါးပန်းကို စည်းလျက်ဖြစ်၏။–
၁း၁၄ ခေါင်းတော်နှင့်ဆံပင်တော်သည် ဖြူသောသိုးမွေးကဲ့သို့ငင်း၊ မိုဃ်းပွင့်ကဲ့သို့ငင်း ဖြူ၏။ မျက်စိတော်သည်လည်း မီးလျှံကဲ့သို့ ဖြစ်၏။–
၁း၁၅ ခြေတော်သည်လည်း မီး၌ ချွတ်ပြီးသောကြေးဝါစစ်နှင့်တူ၏။ အသံတော်သည်လည်း သမုဒ္ဒရာသံကဲ့သို့ဖြစ်၏။–
၁း၁၆ လက်ျာလက်တော်သည်လည်း ကြယ်ခုနစ်လုံးကိုကိုင်၏။ ခံတွင်းတော်ထဲကလည်း ထက်သော သန်လျက်ထွက်၏။ မျက်နှာတော်သည် အရှိန်
တန်ခိုးနှင့် ထွန်းတောက်သော နေကဲ့သို့ ဖြစ်၏။
၁း၁၇ ထိုသူကို ငါမြင်သောအခါ၊ သေမတတ်ဖြစ်၍ ခြေတော်ရင်း၌လဲလျက်နေ၏။ ထိုသူသည် လက်ျာလက်တော်ကို ငါ့အပေါ်သို့တင်လျက်၊
ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။ ငါသည် အဦးဆုံးသောသူ၊ နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။–
၁း၁၈ အသက်ရှင်သောသူလည်းဖြစ်၏။ ငါသည် အရင်သေသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အသက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ မရဏာနှင့် မရဏာနိုင်ငံကိုလည်း
အစိုးရ၏။–
၁း၁၉ ထိုကြောင့်၊ သင်သည် မြင်ပြီးသောအရာတို့ကိုငင်း၊ ယခုရှိသောအရာတို့ကိုငင်း၊ နောင်ဖြစ်လတံ့သော အရာတို့ကိုငင်း ရေးထားလော့။–
၁း၂၀ ငါ့လက်ျာလက်၌ထင်ရှားသောကြယ်ခုနစ်လုံးနှင့် ရွှေမီးခွက်ခုနစ်လုံး၏နက်နဲခြင်းအရာဟူမူကား၊ မီးခွက်ခုနစ်လုံးသည် အသင်းတော်ခုနစ်ပါးဖြစ်၏။
ကြယ်ခုနစ်လုံးသည်လည်း ထိုခုနစ်ပါးသော အသင်းတော်တို့ကို အုပ်သောတမန်ဖြစ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၂)

၂း၁ ဖေက်မြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏တမန်ကို ဤသို့ရေး၍မှာလိုက်လော့။ လက်ျာလက်၌ ကြယ်ခုနစ်လုံးကိုကိုင်၍၊ ရွှေမီးခွက်ခုနစ်လုံးအလယ်၌
သွားလာသောသူ၏အမိန့်တော်ကား၊ သင်အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလုပ်ဆောင်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်းကိုငါသိ၏။–
၂း၂ သင်သည် မတရားသောသူတို့ကို လက်မခံနိုင်ကြောင်းကိုငင်း၊ တမန်တော်မဟုတ်ဘဲ၊ တမန်တော်ဖြစ်ယောင်ဆောင်သောသူတို့ကိုစစ်ဆေး၍
လှည့်ဖြားသောသူဖြစ်သည်ဟု သိကြောင်းကိုငင်း၊–
၂း၃ ခန္တီနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ငါ၏နာမကြောင့်ဆင်းရဲခံ၍ အားမလျော့ကြောင်းကိုငင်း ငါသိ၏။–
၂း၄ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် ရှေ့ဦးစွာသောချစ်ခြင်းမေတ္တာလျော့ပြီဟု သင်၌အပြစ်တင်စရာရှိ၏။–

၂း၅ ထိုကြောင့်၊ သင်သည်မရွေ့လျော့မှီ၊ အရင်နေရာအရပ်ကိုအောက်မေ့လော့။ နောင်တရလော့။ ရှေ့ဦးစွာသောအကျင့်ကိုကျင့်လော့။ သို့မဟုတ် သင်ရှိရာ သို့ ငါသည်အလျင်အမြန်လာမည်။ နောင်တမရလျှင်၊ သင်၏မီးခွက်ကို နေရာမှရွေ့မည်။–

၂း၆ သို့သော်လည်း၊ ငါမုန်းသောနိကောလတပည့်တို့၏အကျင့်ကို သင်လည်းမုန်းသည်ဟု ပြောစရာရှိ၏။–

၂း၇ ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အားအဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို၊ နားရှိသောသူမည်သည်ကားကြားပါစေ။ အကြင်သူသည်အောင်မြင်၏၊ ထိုသူ သည် ငါ၏ဘုရားသခင် ပရဒိသုဥယျာဉ်၌ရှိသော အသက်ပင်၏ အသီးကိုစားစေခြင်းငှါ ငါအခွင့်ပေးမည်။

၂း၈ စမုရနမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏တမန်ကို ဤသို့ရေး၍မှာလိုက်လော့။ အဦးဆုံးသောသူ၊ နောက်ဆုံးသောသူတည်းဟူသော၊ အရင်သေ၍ အသက်ရှင်လျက်ရှိသောသူ၏အမိန့်တော်ကား၊ –

၂း၉ သင်အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊ ဒုက္ခခံခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းကိုငါသိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်းရှိ၏။ ယုဒလူဖြစ်ယောင်ဆောင်၍ ယုဒလူမှန် မဟုတ်၊ စာတန်၏အပေါင်းအသင်းဖြစ်သော သူတို့၏ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းငါသိ၏။–

၂း၁၀ သင်သည် ခံရမည့်အရာ တစုံတခုကိုမျှမကြောက်နှင့်။ သင်တို့သည် စုံစမ်းခြင်းကိုခံရမည်အကြောင်း၊ မာရ်နတ်သည် သင်တို့တွင် အချို့ကို ထောင်ထဲ၌လှောင်ထား၍၊ သင်တို့သည် ဆယ်ရက်ပတ်လုံး ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံရကြလိမ့်မည်။ သေသည်တိုင်အောင် သစ္စာစောင့်လော့။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ အသက်သရဖူကို ငါပေးမည်။–

၂း၁၁ ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကို နားရှိသောသူမည်သည်ကားကြားပါစေ။ အောင်မြင်သောသူကို ဒုတိယသေခြင်း သည် မညှဥ်းဆဲရ။

၂း၁၂ ပေရဂံမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏တမန်ကို ဤသို့ရေး၍မှာလိုက်လော့။ ထက်သောသန်လျက်ရှိသောသူ၏ အမိန့်တော်ကား၊ –

၂း၁၃ သင်အကျင့်ကျင့်ခြင်းကိုငှင်း၊ စာတန်၏ရာဇပလ္လင်ရှိရာ အရပ်တည်းဟူသော သင်၏နေရာအရပ်ကိုငှင်း ငါသိ၏။ စာတန်၏နေရာအရပ်၌ သင်တို့ တွင် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသောအန္တိပသည် သစ္စာရှိ၍ ငါ့ဘက်၌သက်သေခံရသော နေ့ရက်ကာလတွင်ပင်၊ သင်သည် ငါ၏နာမကိုစွဲကိုင်၏။ ငါ၏ ယုံကြည်ခြင်းတရားကိုမစွန့်မပယ်။–

၂း၁၄ သို့သော်လည်း ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ရုပ်တုရှေ့မှာပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ကို စားစေခြင်းငှါငှင်း၊ မတရားသော မေထုန်ကို ပြုစေခြင်းငှါငှင်း၊ ထိမိ၍လဲစရာအရာကို သူတို့ရှေ့၌ ချထားမည်အကြောင်း၊ ဗာလက်မင်းကို အကြံပေး သောသူတည်းဟူသော ဗာလမ်၏ အယူကို စွဲလမ်းသောသူတို့သည် သင်၏နေရာ၌ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ သင်၌အနည်းငယ်သော အပြစ်တင်စရာရှိ၏။–

၂း၁၅ ထိုအယူနှင့် သဘောတူသော နိကောလတပည့်တို့၏အယူကို စွဲလမ်းသောသူတို့သည် ထိုနည်းတူ သင်၌ရှိကြ၏။–

၂း၁၆ ထိုကြောင့်နောင်တရလော့။ မရလျှင် သင်ရှိရာသို့ ငါသည်အလျင်အမြန်လာမည်။ ထိုသူတို့ကို ငါ့ခံတွင်း၏သန်လျက်နှင့် စစ်တိုက်မည်။–

၂း၁၇ ဝိညာဉ်တော်သည်အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကို၊ နားရှိသောသူမည်သည်ကားကြားပါစေ။ အကြင်သူသည်အောင်မြင်၏၊ ဝှက်ထားသောမန္နကိုငှင်း၊ ကျောက်ဖြူလက်ဖွဲ့ကိုငှင်း၊ ထိုကျောက်ပေါ်၌ အက္ခရာတင်သော နာမသစ်ကိုငှင်း ထိုသူအားငါပေးမည်။ ထိုကျောက်ကို ရသောသူမှတပါး အဘယ်သူမျှ ထိုနာမကိုမသိနိုင်ရာ။

၂း၁၈ သွာတိရမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏တမန်ကို ဤသို့ရေး၍မှာလိုက်လော့။ မီးလျှံကဲ့သို့သော မျက်စိနှင့်ငှင်း၊ ကြေးဝါစစ်နှင့်တူသောခြေနှင့်ငှင်း၊ ပြည့်စုံသော ဘုရားသခင့်သားတော်၏အမိန့်တော်ကား၊ –

၂း၁၉ သင်အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ အမှုဆောင်ခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်းကိုငှင်း နောက်ကျင့်သောအကျင့်တို့သည် အရင်ကျင့်သော အကျင့်ထက်သာ၍ များကြောင်းကိုငှင်း ငါသိ၏။–

၂း၂၀ သို့သော်လည်း၊ ငါ၏အစေခံကျွန်တို့သည် မတရားသောမေထုန်ကိုပြုစေခြင်းငှါငှင်း၊ ရုပ်တုရှေ့မှာ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို စားစေခြင်းငှါငှင်း၊ ပရောဖက်မဟူ၍ ကိုယ်ကိုခေါ်ဝေါ်သော သင်၏ခင်ပွန်းယေဇဗေလသည် သွန်သင်၍ မှားယွင်းစေရသောအခွင့်ကို သင်သည် ပေးသောကြောင့်၊ သင်၌ အပြစ်တင်စရာရှိ၏။–

၂း၂၁ နောင်တရသင့်သောကာလကို ငါပေးသော်လည်း၊ သူသည် မိမိမတရားသောမေထုန်ကို နောင်တရချင်သောစိတ်မရှိ။–

၂း၂၂ ထိုကြောင့်၊ သူ့ကိုအိပ်ရာ၌ ငါချထားမည်။ သူနှင့်အတူ မတရားသောမေထုန်ကိုပြု၍၊ ထိုသို့သောအကျင့်ကို နောင်တမရသောသူတို့ကိုလည်း၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်စေမည်။–

၂း၂၃ သူ၏သားသမီးတို့ကိုလည်း အသေသတ်မည်။ ငါသည် နှလုံးကျောက်ကပ်ကို စစ်ဆေးတော်မူသော သူဖြစ်ကြောင်းကို၊ ထိုသို့သောအားဖြင့် ခပ်သိမ်းသောအသင်းတော်တို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အသီးအသီးကျင့်သော အကျင့်နှင့်အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ငါပေးမည်။

၂း၂၄ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကိုယူသော သူတို့ခေါ်ဝေါ်သည်နှင့်အညီ၊ စာတန်၏နက်နဲသောအရာဟု ခေါ်ဝေါ်သောအရာတို့ကိုမကျွမ်း၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူကို မယူ၊ ကြွင်းသောသွာတိရမြို့သားတို့ကို ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည်ရသမျှကို ငါလာသည်တိုင်အောင် စွဲကိုင်ကြလော့။–

၂း၂၅ ထိုမှတပါး အခြားသောဝန်ကို သင်တို့အပေါ်၌ ငါမတင်။–

၂း၂၆ အကြင်သူသည် အောင်မြင်၍ အဆုံးတိုင်အောင် ငါ့အကျင့်ကိုကျင့်၏၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့အား အခွင့်ပေးတော်မူသကဲ့သို့၊ လူမျိုးတို့ကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ထိုသူအား ငါသည်အခွင့်ပေးမည်။–

၂း၂၇ ထိုသူသည် သူတို့ကို သံလှံတံနှင့်အုပ်စိုး၍၊ မြေအိုးကိုခွဲဖျက်သကဲ့သို့ ခွဲဖျက်လိမ့်မည်။–

၂း၂၈ မိုဃ်းသောက်ကြယ်ကိုလည်း ထိုသူအား ငါပေးမည်။–

၂း၂၉ ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကို နားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။

အခန်းကြီး (၃)

၃း၁ သာဒိမြို့၌ရှိသောအသင်းတော်၏တမန်ကို ဤသို့ရေး၍မှာလိုက်လော့။ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်ခုနစ်ပါးနှင့် ကြယ်ခုနစ်လုံးရှိသောသူ၏ အမိန့် တော်ကား၊ သင်၏အကျင့်ကို ငါသိ၏။ သင်သည် အသက်ရှင်ဟန်ရှိသော်လည်း သေလျက်နေသည်ကို ငါသိ၏။–

၃း၂ မအိပ်ဘဲစောင့်၍နေလော့။ ကျန်ရစ်၍သေလုသောအရာတို့ကိုပြုစုလော့။ သင်၏အကျင့်သည် ငါ၏ဘုရားသခင်ရှေ့၌ မစုံမလင်ရှိသည်ကို ငါတွေ့ပြီ။–

၃း၃ ထိုကြောင့်၊ သင်သည်ခံယူ၍ နားထောင်ပြီးသည်အရာကို အောက်မေ့၍ စောင့်ရှောက်လော့။ နောင်တရလော့။ စောင့်၍မနေလျှင်၊ သူခိုးကဲ့သို့ သင်ရှိရာသို့ ငါလာမည်။ လာမည့်အချိန်နာရီကိုလည်း သင်မသိရ။ –

၃း၄ သို့သော်လည်း၊ သာဒိမြို့၌ပင် သင်တို့တွင် ကိုယ်အဝတ်ကိုမညစ်ညူးစေသောသူ နည်းနည်းရှိသေး၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုက်တန်သောသူဖြစ်၍၊ အဖြူဝတ်လျက် ငါနှင့်အတူသွားလာကြလိမ့်မည်။ အောင်မြင်သောသူသည် ဖြူသောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်လိမ့်မည်။ –

၃း၅ ထိုသူ၏နာမကို အသက်စာစောင်မှ ငါသည် အလျှင်းမချေ။ ငါ့ခမည်းတော်ရှေ့၌၎င်း၊ ကောင်းကင်တမန်တော်တို့ရှေ့၌၎င်း၊ သူ၏နာမကို ငါဝန်ခံမည်။ –

၃း၆ ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကို နားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။

၃း၇ ဖိလဒေလဖိမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏တမန်ကို ဤသို့ရေး၍မှာလိုက်လော့။ သန့်ရှင်းသောသူ၊ ဟုတ်မှန်သောသူ၊ ဒါဝိဒ်မင်း၏တံခါးသော့ ကိုကိုင်သောသူ၊ အဘယ်သူမျှမပိတ်နိုင်အောင်ဖွင့်၍၊ အဘယ်သူမျှမဖွင့်နိုင်အောင် ပိတ်သောသူ၏အမိန့်တော်ကား၊ –

၃း၈ သင်၏အကျင့်ကို ငါသိ၏။ အဘယ်သူမျှ မပိတ်နိုင်သောတံခါးကို သင့်ရှေ့၌ငါဖွင့်ထားပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် အနည်းငယ်သော ခွန်အားရှိသည်နှင့်၊ ငါ၏နှုတ်ကပတ်ကိုစောင့်ရှောက်ခဲ့ပြီ။ –

၃း၉ ငါ၏နာမကိုလည်းမစွန့်မပယ်။ ယုဒလူဖြစ်ယောင်ဆောင်၍ အမှန်မဟုတ်ဘဲ၊ မုသာစကားကို ပြောသောသူတည်းဟူသော စာတန်၏ အပေါင်းအသင်းဝင်သူအချို့တို့ကို သင်၌ငါအပ်ပေးမည်။ သူတို့သည်လာ၍ သင်၏ခြေရင်း၌ပြပ်ဝပ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါသည်သင့်ကိုချစ်သည်ဟု သိစေခြင်းငှါ၎င်း ငါပြုမည်။ –

၃း၁၀ သင်သည် ငါ၏သည်းခံခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော နှုတ်ကပတ်တရားကို စောင့်ရှောက်သောကြောင့်၊ မြေကြီးအပေါ်၌ နေသောသူတို့ကိုစုံစမ်းစေခြင်း ငှါ၊ လောကီနိုင်ငံအရပ်ရပ်တို့ကို နှံ့ပြားလတံ့သော စုံစမ်းရာကာလတွင်၊ သင့်ကိုငါစောင့်ရှောက်မည်။ –

၃း၁၁ ငါသည်အလျင်အမြန်လာမည်။ သင်၏သရဖူကို အဘယ်သူမျှမယူစေခြင်းငှါ၊ ရခဲ့ပြီးသောအရာကိုစွဲကိုင်လော့။ –

၃း၁၂ အကြင်သူသည်အောင်မြင်၏၊ ထိုသူကိုငါသည် ငါ၏ဘုရားသခင့်ဗိမာန်တော်၌ တိုင်ဖြစ်စေမည်။ နောက်တဖန် သူသည်ပြင်သို့မရွေ့ရ။ ငါ၏ ဘုရားသခင့် နာမတော်ကို၎င်း၊ ငါ၏ဘုရားသခင့်အထံတော်မှထွက်၍၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းသက်သောယေရုရှလင်မြို့သစ်တည်းဟူသော၊ ငါ၏ဘုရားသခင့် မြို့တော်၏နာမကို၎င်း၊ ငါ၏နာမသစ်ကို၎င်း၊ ထိုသူအပေါ်၌ ငါသည်အက္ခရာတင်မည်။ –

၃း၁၃ ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကို နားရှိသောသူမည်သည်ကားကြားပါစေ။

၃း၁၄ လောဒိကိမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏တမန်ကို ဤသို့ရေး၍မှာလိုက်လော့။ ဘုရားသခင်၏ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အထွဋ်၊ သစ္စာရှိ၍ ဟုတ်မှန်သောသက်သေခံ၊ အာမင်၏အမိန့်တော်ကား၊ –

၃း၁၅ သင်၏အကျင့်ကိုငါသိ၏။ သင်သည်အေးမဟုတ်၊ အပူမဟုတ်သည်ကိုငါသိ၏။ ခြေင်းဖြစ်စေ၊ ပူခြင်းဖြစ်စေ၊ တခုခုကိုငါအလိုရှိ၏။ –

၃း၁၆ ထိုသို့ အေးမဟုတ်၊ အပူမဟုတ်၊ နွေးရုံရှိသောကြောင့် ငါ၏ခံတွင်းသည် သင့်ကိုထွေးလုပြီ။ –

၃း၁၇ သင်ကလည်း၊ ငါသည် ဥစ္စာရတတ်၏။ ဘဏ္ဍာများကိုဆည်းဖူးပြီ။ တစုံတခုကိုမျှ မလိုဟုပြောဆို၍၊ ကိုယ်တိုင်ပင်ပန်းခြင်း၊ သနားဘွယ်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ မျက်စိကန်းခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်းဖြစ် သည်ကို မသိမိတကား၊ –

၃း၁၈ သင်သည် ဥစ္စာရတတ်ခြင်းငှါ၊ မီးနှင့်ချွတ်ပြီးသောရွှေကို၎င်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိ၍၊ သူတပါးရှေ့တွင် မရှက်စေခြင်းငှါ ခြုံစရာဘို့၊ ဖြူသော အဝတ်ကို၎င်း ငါ့ထံမှာဝယ်လော့။ သင်၏မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါ၊ မျက်စိ၌မျက်စဉ်းခတ်လော့ဟု သင့်အား ငါသည် အကြံပေး၏။ –

၃း၁၉ ငါချစ်သမျှသောသူတို့၏အပြစ်ကို ငါစစ်ဆေး၍ သူတို့ကိုဆုံးမတတ်၏။ ထိုကြောင့် ကိုယ်စိတ်ကိုကိုယ် နှိုးဆော်လော့။ နောင်တရလော့။ –

၃း၂၀ ငါသည်တံခါးရှေ့မှာရပ်၍ ခေါက်လျက်နေ၏။ အကြင်သူသည်ငါ၏အသံကိုကြား၍ တံခါးကိုဖွင့်အံ့၊ ထိုသူရှိရာသို့ငါဝင်၍ သူနှင့်အတူ စားသောက်မည်။ သူသည်လည်း ငါနှင့်အတူစားသောက်ရလိမ့်မည်။ –

၃း၂၁ ငါသည်အောင်မြင်၍၊ ငါ့ခမည်းတော်၏ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ခမည်းတော်နှင့်အတူထိုင်နေသကဲ့သို့၊ အောင်မြင်သောသူသည် ငါ၏ပလ္လင်ပေါ်မှာ ငါနှင့်အတူ ထိုင်နေရသောအခွင့်ကိုငါပေးမည်။ –

၃း၂၂ ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကို နားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေဟုမိန့်တော်မူ၏။

အခန်းကြီး (၄)

၄း၁ ထိုနောက်မှငါကြည့်လျှင်၊ ကောင်းကင်၌တံခါးဖွင့်ထားလျက်ရှိ၏။ ရှေဦးစွာကြားရသောအသံဟူမူကား၊ ဤအရပ်သို့တက်လော့။ နောင်ကာလ၌ ဖြစ်ရမည်အရာတို့ကို ငါပြမည်ဟု ငါနှင့်ပြောလျက်ရှိသော တံပိုးခရာသံကဲ့သို့ မြည်လေ၏။ –

၄း၂ ထိုအခါဝိညာဉ်တော်ကိုငါသည်ချက်ခြင်းခံရ၍၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ပလ္လင်တခုတည်လျက်ရှိ၏။ ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သောသူလည်းရှိ၏။ –

၄း၃ ထိုသူ၏အဆင်းအရောင်သည် နဂါးသွဲ့ကျောက်၊ ပတ္တမြားကျောက်နှင့်တူ၏။ ပလ္လင်၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ကား၊ မြကျောက်အဆင်းအရောင်နှင့်တူသော သက်တံ့ရှိ၏။ –

၄း၄ ထိုပလ္လင်၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ အခြားသောပလ္လင်နှစ်ဆယ်လေးပလ္လင်ရှိ၏။ ထိုပလ္လင်တို့အပေါ်၌ အသက်ကြီးသူနှစ်ဆယ်လေးပါးတို့သည် ဖြူသောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်လျက်၊ ခေါင်းပေါ်၌ ရွှေသရဖူကိုဆောင်းလျက် ထိုင်နေကြ၏။ –

၄း၅ ပလ္လင်တော်ထဲက လျှပ်စစ်ပြက်၏။ စကားပြောသံ၊ မိုဃ်းကြိုးသံလည်းမြည်၏။ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်ခုနစ်ပါးတည်းဟူသော မီးခွက်ခုနစ်လုံးတို့သည် ထွန်းလျက်ရှိကြ၏။

၄း၆ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌လည်း၊ ကျောက်သလင်းနှင့်တူသော ဖန်ရေကန်ရှိ၏။ ပလ္လင်တော်၏အတွင်း၌၎င်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌၎င်း၊ မျက်စိနှင့် တကိုယ်လုံး ပြည့်သောသတ္တဝါလေးပါးရှိ၏။ –

၄း၇ ပဌမသတ္တဝါသည် ခြင်္သေ့နှင့်တူ၏။ ဒုတိယသတ္တဝါသည် နွားသငယ်နှင့်တူ၏။ တတိယသတ္တဝါသည် လူမျက်နှာရှိ၏။ စတုတ္ထသတ္တဝါသည် ပျံလျက်ရှိသော ရွှေလင်းတနှင့်တူ၏။ –

၄း၈ ထိုသတ္တဝါလေးပါးတို့၏ ကိုယ်ပတ်ဝန်းကျင်၌ တပါးတပါးလျှင် အတောင်ခြောက်ခုစီရှိ၍၊ အတွင်း၌မျက်စိနှင့်ပြည့်ကြ၏။ သူတို့ကလည်း၊ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ် ကာလအစဉ်ရှိတော်မူသော ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းတော်မူ၏၊ သန့်ရှင်းတော်မူ၏၊ သန့်ရှင်းတော်မူ၏ဟု နေ့ညဉ့်မပြတ်ငြိမ်၍မနေဘဲ ပြောဆိုကြ၏။–

၄း၉ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်၍၊ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်အသက်ရှင်တော်မူသောသူ၏ ဘုန်းအသရေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ထိုသတ္တဝါတို့သည် ချီးမွမ်းကြသောအခါ၊–

၄း၁၀ အသက်ကြီးသူ နှစ်ဆယ်လေးပါးတို့သည် ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူရှေ့၌ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသောသူကို ကိုးကွယ်လျက်၊–

၄း၁၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ ထိုအရာတို့သည် အလိုတော်ကြောင့်ဖြစ်၍ ဖန်ဆင်းလျက်ရှိကြပါ၏။ ထို့ကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုန်းအသရေ တန်ခိုးတော်ကို ခံစားထိုက်တော်မူ၏ဟုလျှောက်ဆို၍၊ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌ မိမိတို့ သရဖူများကိုချထားကြ၏။

အခန်းကြီး (၅)

၅း၁ ထိုအခါ တဘက်တချက်၌အက္ခရာတင်၍ တံဆိပ်ခုနစ်ချက်ခတ်သောစာစောင်ကို ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောသူ၏ လက်ျာလက်၌ ငါမြင်၏။–

၅း၂ အားကြီးသောကောင်းကင်တမန်တပါးက၊ ထိုစာစောင်ကိုဖွင့်၍ တံဆိပ်တို့ကိုခွါခြင်းငှါ အဘယ်သူထိုက်သနည်းဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။–

၅း၃ ထိုစာစောင်ကိုဖွင့်၍ကြည့်ခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ မြေကြီးအောက်၌အဘယ်သူမျှမတတ်နိုင်။ ထိုစာစောင်ကိုဖွင့်၍ ကြည့်ထိုက်သောသူ တယောက်ကိုမျှ ရှာ၍မတွေ့သောကြောင့်၊ ငါသည်များစွာငိုကြွေးလေ၏။–

၅း၄ ထိုအခါ အသက်ကြီးသောသူတပါးက၊ မငိုကြွေးနှင့်။ ယုဒအမျိုးခြင်္သေ့တည်းဟူသောဒါဝိဒ်၏

၅း၅ အမြစ်သည် ထိုစာစောင်ကိုငှင်း၊ တံဆိပ်ခုနစ်ချက်တို့ကိုငှင်း၊ ဖွင့်ခြင်းငှါ အောင်မြင်လေပြီဟု ငါ့ကိုပြောဆို၏။

၅း၆ ထိုအခါ ပလ္လင်တော်မှစသောသတ္တဝါလေးပါးနှင့် အသက်ကြီးသူတို့အလယ်၌၊ အသေသတ်ပြီးသကဲ့သို့သော သိုးသငယ်သည် ရပ်လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။ ထိုသိုးသငယ်သည် မြေကြီးတပြင်လုံး၌ လွှတ်သော ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်ခုနစ်ပါးတည်းဟူသော မျက်စိခုနစ်လုံးနှင့် ချိုခုနစ်ချောင်းရှိ၏။–

၅း၇ သူသည်လာ၍ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောသူ၏ လက်ျာလက်မှ စာစောင်ကိုခံယူလေ၏။–

၅း၈ ထိုစာစောင်ကိုခံယူသောအခါ၊ သတ္တဝါလေးပါးနှင့် အသက်ကြီးသူနှစ်ဆယ်လေးပါးတို့သည်၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ပဌနာတည်းဟူသော မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်သော ရွှေဖလားတို့ကိုငှင်း၊ စောင်းတို့ကိုငှင်း၊ အသီးအသီးကိုင်၍၊ သိုးသငယ်ရှေ့၌ပြပ်ဝပ်လျက်၊–

၅း၉ ကိုယ်တော်သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံတော်မူသောအားဖြင့်၊

၅း၁၀ အသီးအသီးဘာသာစကားကိုပြောသော လူအမျိုးအနွယ်ခပ်သိမ်းတို့အထဲမှ အကျွန်ုပ်တို့ကိုယူ၍၊ အသွေးတော်နှင့် ဘုရားသခင်အဘို့ ရွေးနှုတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ၊ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ငှင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ငှင်း၊ ခန့်ထား၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာစိုးစံရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည် စာစောင်ကိုခံယူ၍ တံဆိပ်တို့ကိုဖွင့်ထိုက်တော်မူ၏ဟု အသစ်သောသီချင်းကိုသီ၍ လျှောက်ဆိုကြ၏။–

၅း၁၁ ထိုအခါ ငါကြည့်၍၊ ပလ္လင်တော်မှစသောသတ္တဝါတို့နှင့် အသက်ကြီးသူတို့၏ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ ကုဋေသချေမက အတိုင်းမသိများစွာသော ကောင်းကင်တမန်တို့၏ အသံကိုငါကြား၏။–

၅း၁၂ ထိုသူတို့ကလည်း၊ အသေသတ်ခြင်းကိုခံခဲ့ပြီးသောသိုးသငယ်သည်၊ တန်ခိုး၊ စည်းစိမ်၊ ပညာ၊ အစွမ်းသတ္တိ၊ ဂုဏ်အသရေ၊ ဘုန်းအာနုဘော်၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံထိုက်တော်မူ၏ဟု၊ ကြီးသောအသံနှင့်ပြောဆိုကြ၏။–

၅း၁၃ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ မြေကြီးအောက်၊ သမုဒ္ဒရာအထဲ၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိရှိသမျှသောဝေနေယျသတ္တဝါ အပေါင်းတို့က၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူနှင့် သိုးသငယ်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ၊ ဂုဏ်အသရေ၊ ဘုန်း အာနုဘော်၊ အစွမ်းသတ္တိ ရှိတော်မူစေသတည်းဟု ပြောဆိုကြသည်ကို ငါကြားလေ၏။–

၅း၁၄ သတ္တဝါလေးပါးတို့ကလည်း၊ အာမင်ဟုခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ အသက်ကြီးသူတို့သည်လည်း ပြပ်ဝပ်၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၆)

၆း၁ သိုးသငယ်သည် တံဆိပ်ခုနစ်ချက်တွင် တချက်ကိုဖွင့်သောအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ မိုယ်းကြိုးသံမြည်သကဲ့သို့၊ သတ္တဝါလေးပါးတွင်တပါးက၊ လာ၍ကြည့်လော့ဟု ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။–

၆း၂ ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ မြင်းဖြူတစီးရှိ၏။ မြင်းစီးသောသူသည် လေးကိုကိုင်၏။ သူ၌ သရဖူကိုပေးတော်မူ၏။ အောင်မြင်လျက်ငှင်း၊ အောင်မြင်ခြင်းငှါငှင်း ထွက်သွား၏။

၆း၃ ဒုတိယတံဆိပ်ကိုဖွင့်သောအခါ၊ ဒုတိယသတ္တဝါက လာ၍ကြည့်လော့ဟုဆိုသည်ကို ငါကြား၏။–

၆း၄ ထိုအခါ မြင်းနီတစီးထွက်၍၊ စီးသောသူသည်ငြိမ်ဝပ်ခြင်းကို မြေကြီးကရုပ်သိမ်းခြင်းငှါငှင်း၊ မြေကြီးသားတို့ကို အချင်းချင်းအသေသတ်စေခြင်းငှါငှင်း အခွင့်ရ၏။ သူ၌ ထားကြီးကိုပေးတော်မူ၏။

၆း၅ တတိယတံဆိပ်ကိုဖွင့်သောအခါ၊ တတိယသတ္တဝါက၊ လာ၍ကြည့်လော့ဟုဆိုသည်ကို ငါကြား၏။ ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ မြင်းနက်တစီးရှိ၏။ မြင်းစီးသောသူသည် ချိန်ခွင်ကိုကိုင်၏။–

၆း၆ သတ္တဝါလေးပါးအလယ်၌ပြောသံဟူမူကား၊ ဒေနာရိတပြားနှင့် ဂျုံဆန်တခွက်ကိုရ၏။ မုယောဆန် သုံးခွက်ကိုရ၏။ ဆီနှင့်စပျစ်ရည်ကိုမပျက်စေနှင့်ဟု ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

၆း၇ စတုတ္ထတံဆိပ်ကိုဖွင့်သောအခါ၊ စတုတ္ထသတ္တဝါက၊ လာ၍ကြည့်လော့ဟုဆိုသည်ကို ငါကြား၏။-

၆း၈ ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ မြင်းမွဲတစီးရှိ၏။ မြင်းစီးသောသူသည် မရဏာဟူသောအမည်ရှိ၏။ မရဏာနိုင်ငံသည် ထိုသူနောက်သို့လိုက်လေ၏။ သူသည် မြေကြီးလေးစိတ်တစိတ်ကိုအစိုးရ၍ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ နာ၍သေဘေး၊ မြေသားရဲဘေးအားဖြင့် သတ်ပိုင်သောအခွင့်ကိုရ၏။

၆း၉ ပဉ္စမတံဆိပ်ကိုဖွင့်သောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ကြောင့်၎င်း၊ မိမိတို့သက်သေခံချက်ကြောင့်၎င်း၊ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့၏ဝိညာဉ်များကို ယဇ်ပလ္လင်အောက်၌ငါမြင်၏။-

၆း၁၀ သူတို့ကလည်း၊ သန့်ရှင်းဟုတ်မှန်၍ အစိုးပိုင်တော်မူသောအရှင်၊ မြေပေါ်မှာနေသောသူတို့သည် ငါတို့အသွေးကိုသွန်းကြသောအပြစ်နှင့် အလျောက် ဒဏ်မပေးဘဲ အဘယ်မျှလောက်ကာလပတ်လုံး နေတော်မူမည်နည်းဟု ကြီးသောအသံနှင့်ကြွေးကြော်ကြ၏။-

၆း၁၁ ထိုသူတို့၌ ဖြူသောဝတ်လုံကိုပေးတော်မူ၏။ သူတို့နည်းတူ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရလတံ့သော မိမိလုပ်ဘော်ဆောင်ဘက် ညီအစ်ကိုတို့သည် ပြည့်စုံခြင်းသို့မရောက်မှီ၊ ခဏငြိမ်သက်စွာနေရကြဦးမည်ဟု သူတို့အားမိန့်တော်မူ၏။

၆း၁၂ ဆဋ္ဌမတံဆိပ်ကိုဖွင့်သောအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ ကြီးစွာသောမြေလှုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ နေသည် အမွေးဖြင့်ရက်သော အဝတ်ကြမ်းကဲ့သို့မည်း၏။ လအလုံးသည် အသွေးကဲ့သို့ဖြစ်၏။-

၆း၁၃ သင်္ဘောသဖန်းပင်ကို ပြင်းစွာသောလေတိုက်လျှင်၊ အချိန်မတန်သောအသီးကြွေသကဲ့သို့၊ ကောင်းကင်ကြယ်တို့သည် မြေပေါ်သို့ကျကြ၏။-

၆း၁၄ မိုဃ်းကောင်းကင်သည် စာစောင်လိပ်သကဲ့သို့လွင့်သွား၏။ တောင်များ၊ ကျွန်းများ အပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာအရပ်မှရွေ့ကြ၏။-

၆း၁၅ လောကီဘုရင်၊ မှူးမတ်၊ စစ်သူကြီး၊ သူဌေး၊ သူကြွယ်၊ ခွန်အားကြီးသောသူမှစ၍ ကျွန်များ၊ လူလွတ်များအပေါင်းတို့သည် မြေတွင်း၌၎င်း၊ တောင်ပေါ်မှာရှိသော ကျောက်များ၌၎င်း၊ ပုန်းရှောင်လျက်နေ၍၊ ထိုတောင်များ၊ ကျောက်များတို့ကိုခေါ်လျက်၊-

၆း၁၆ ငါတို့အပေါ်သို့ကျကြပါ။ ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောသူ၏မျက်နှာနှင့် သိုးသငယ်၏အမျက်တော်ကို ကွယ်ကာ၍၊ ငါတို့ကိုဖုံးအုပ်ကြပါ။-

၆း၁၇ အမျက်တော် ထင်ရှားသောနေ့ကြီးရောက်ပါပြီတကား။ အဘယ်သူသည် ခံရပ်နိုင်မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။

အခန်းကြီး (၇)

၇း၁ ထိုနောက်မှ မြေကြီး၊ ပင်လယ်၊ သစ်ပင်များတို့၌လေမလာစေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်တမန် လေးပါးတို့သည် မြေ၏လေးမျက်နှာလေတို့ကိုကိုင်၍၊ မြေလေးမျက်နှာ၌ ရပ်နေသည်ကိုငါမြင်၏။-

၇း၂ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏တံဆိပ်ပါသော ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် အရှေ့မျက်နှာကတက်လာသည်ကိုငါမြင်၏။ သူသည်လည်း မြေနှင့် ပင်လယ်ကိုညှဉ်းဆဲရသော အခွင့်ရှိသောကောင်းကင်တမန်လေးပါးကို အသံလွှင့်၍၊-

၇း၃ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ကျွန်တို့ကို နဖူး၌တံဆိပ်မခတ်မှီတိုင်အောင်၊ မြေ၊ ပင်လယ်၊ သစ်ပင်တို့ကို မညှဉ်းဆဲပါနှင့်ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်လေ၏။-

၇း၄ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကိုခံရသောသူအရေအတွက်ကို ငါကြား၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ အသီးအသီးသောအမျိုးအနွယ်ထဲက လူတသိန်း လေးသောင်း လေးထောင်တို့သည် တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကိုခံရကြ၏။-

၇း၅ ယုဒအမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်၊ ရုဗင်အမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ ဂဒ်အမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်။-

၇း၆ အာရှာအမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ နဿလိအမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ မနာရှေအမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊-

၇း၇ ရှိမောင်အမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ လေဝိအမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ ဣသခါအမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊-

၇း၈ ဇာဗုလုန်အမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ ယောသပ်အမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်တို့သည် တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကိုခံရကြ၏။

၇း၉ ထိုနောက်မှ ငါကြည့်လျှင်၊ အသီးအသီးဘာသာစကားကိုပြောသော လူအမျိုးအနွယ်ခပ်သိမ်းတို့အထဲမှထွက်၍၊ အဘယ်သူမျှ မရေတွက်နိုင်သော လူများအပေါင်းတို့သည် ဖြူသောဝတ်လုံကိုဝတ်ဆင်လျက်၊ စွန်ပလွံခက်ကိုကိုင်လျက်၊ ပလ္လင်တော်ရှေ့၊ သိုးသငယ်ရှေ့မှာရပ်နေကြ၏။-

၇း၁၀ သူတို့ကလည်း၊ ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသော ငါတို့၏ ဘုရားသခင်နှင့်သိုးသငယ်သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း ချမ်းသာရှိတော်မူစေသတည်းဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။-

၇း၁၁ ပလ္လင်တော်မှစသော အသက်ကြီးသူတို့နှင့် သတ္တဝါလေးပါး၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ရပ်နေသော ကောင်းကင်တမန်အပေါင်းတို့သည်၊ ပလ္လင်တော်ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ်၍ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်လျက်၊-

၇း၁၂ အာမင်။ ငါတို့၏ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ၊ ဘုန်း၊ ပညာနှင့်တကွ ကျေးဇူးချီးမွမ်းခြင်း၊ ဂုဏ်အသရေ၊ တန်ခိုး သတ္တိ ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၇း၁၃ အသက်ကြီးသူတပါးကလည်း၊ ဖြူသောဝတ်လုံကိုဝတ်ဆင်သောဤသူတို့သည် အဘယ်သူနည်း။ အဘယ်အရပ်က လာကြသနည်းဟု ငါ့အား မေးမြန်းလျှင်၊-

၇း၁၄ ငါက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သိပါ၏ဟု ပြန်လျှောက်၏။ သူကလည်း၊ ဤသူတို့သည် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခအထဲက ထွက်မြောက်၍၊ မိမိတို့ဝတ်လုံကို သိုးသငယ်၏အသွေး၌ လျှော်၍ ဖြူစေသောသူ ဖြစ်ကြသတည်း။-

၇း၁၅ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ပလ္လင်တော်ရှေ့မှာ နေရာကိုရ၍၊ ဗိမာန်တော်၌ ဘုရားဝတ်ကို နေ့ညဉ့်မပြတ်ပြုရကြ၏။ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူသည် သူတို့တွင်ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်။-

၇း၁၆ သူတို့သည် နောက်တဖန် ရေစာကို မငတ်မမွတ်ရကြ။ နေရောင်ခြည်အလျှင်းမထိရ။ အဘယ်အပူကိုမျှ မခံရကြ။-

၇း၁၇ အကြောင်းမူကား၊ ပလ္လင်တော်အတွင်း၌ရှိသော သိုးသငယ်သည် သူတို့ကိုလုပ်ကျွေး၍ အသက်စမ်းရေတွင်းသို့ လမ်းပြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည်လည်း သူတို့မျက်စိ၌ မျက်ရည်ရှိသမျှတို့ကို သုတ်တော်မူမည်ဟု ဆိုလေ၏။

အခန်းကြီး (၈)

၈း၁ သတ္တမတံဆိပ်ကိုဖွင့်သောအခါ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နာရီဝက်မျှ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။–

၈း၂ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ရပ်နေသောကောင်းကင်တမန်ခုနစ်ပါးကို ငါမြင်၏။ သူတို့၌ တံပိုးခုနစ်လုံးကိုပေး၏။–

၈း၃ ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် လာ၍ ရွှေလင်ပန်းကိုကိုင်လျက် ယဇ်ပလ္လင်နားမှာရပ်နေ၏။ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌ရှိသော ရွှေယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့၏ ပဌနာနှင့်အတူဆက်ကပ်ခြင်းငှါ၊ မီးရှို့သောနံ့သာပေါင်းအများကို ထိုသူ၌ပေး၏။–

၈း၄ မီးရှို့သောနံ့သာပေါင်း၏အခိုးအငွေ့သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ ပဌနာများနှင့်အတူ ကောင်းကင်တမန် လက်ထဲက ဘုရားသခင့် ရှေ့တော်သို့ တက်လေ၏။–

၈း၅ ကောင်းကင်တမန်သည် လင်ပန်းကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်၏မီးနှင့်ပြည့်စေပြီးမှ၊ မြေကြီးအပေါ်သို့ချလိုက်သည် ဖြစ်၍၊ အသံမြည်ခြင်း၊ မိုယ်းချုန်းခြင်း၊ လျှပ်စစ် ပြက်ခြင်း၊ မြေကြီးလှုပ်ခြင်းဖြစ်ကြ၏။

၈း၆ တံပိုး ခုနစ်လုံးရှိသော ကောင်းကင်တမန်ခုနစ်ပါးတို့သည် မှုတ်အံ့သောငှါ မိမိတို့ကိုပြင်ဆင်ကြ၏။–

၈း၇ ပဌမသူသည်တံပိုးမှုတ်သောအခါ မိုယ်းသီးဖြစ်၏။ အသွေးနှင့်ရောနှောသောမီးလည်းဖြစ်၏။ မြေကြီးအပေါ်သို့ချလိုက်၍၊ မြေသုံးစုတစု၊ သစ်ပင်သုံးစုတစု၊ စိမ်းသောမြက်ပင်ရှိသမျှတို့ကို ကျွမ်းလောင်လေ၏။–

၈း၈ ဒုတိယကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ မီးလောင်သောတောင်ကြီးကို ပင်လယ်ထဲသို့ချလိုက်သကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ပင်လယ်သုံးစုတစုသည် အသွေးဖြစ်၏။–

၈း၉ ပင်လယ်၌ အသက်ရှင်သောသတ္တဝါသုံးစုတစုလည်း သေ၏။ သင်္ဘောသုံးစုတစုလည်း ပျက်၏။–

၈း၁၀ တတိယကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ မီးခွက်ကဲ့သို့ ထွန်းတောက်သောကြယ်ကြီးသည် ကောင်းကင်ကကျ၍၊ မြစ်သုံးစုတစု သို့၎င်း၊ စမ်းရေတွင်းသို့၎င်း ရောက်၏။–

၈း၁၁ ထိုကြယ်သည် ဒေါနရွက်ဟူသောအမည်ရှိ၏။ ရေသုံးစုတစုသည် ဒေါနရွက်ဖြစ်၍ ရေခါးသောကြောင့်၊ လူအများတို့သည် သေကြ၏။–

၈း၁၂ စတုတ္ထကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ နေသုံးစုတစု၊ လသုံးစုတစု၊ ကြယ်သုံးစုတစုကြတ်၍ သုံးစုတစုမိုက်လေ၏။ နေ့သုံးစုတစု၊ ညဥ့်သုံးစု တစုသည် အလင်းမရှိ၊–

၈း၁၃ ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ ရွှေလင်းတတကောင်က၊ ကြွင်းသေးသော ကောင်းကင်တမန်သုံးပါးမှုတ်လု လတံ့သောတံပိုးသံကြောင့် မြေကြီးသားတို့ သည် အမင်္ဂလာ၊ အမင်္ဂလာ၊ အမင်္ဂလာရှိကြ၏ဟု ကောင်းကင်အလယ်၌ပျံဝဲ၍ ကြီးသောအသံနှင့်ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

အခန်းကြီး (၉)

၉း၁ ပဉ္စမကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ ကြယ်တလုံးသည် ကောင်းကင်က မြေကြီးပေါ်သို့ကျသည်ကို ငါမြင်၏။ သူ၌ အနက်ဆုံး သောတွင်း၏သော့ကို အပ်ပေးသည်ဖြစ်၍၊–

၉း၂ သူသည် အနက်ဆုံးသောတွင်းကိုဖွင့်လျှင်၊ ကြီးစွာသောမီးဖို၏အခိုးကဲ့သို့သောအခိုးသည် တွင်းထဲကတက်လေ၏။ ထိုတွင်း၏မီးခိုးကြောင့်၊ နေနှင့် အာကာသကောင်းကင်သည် မှောင်မိုက်လေ၏။–

၉း၃ ကျိုင်းကောင်တို့သည် မီးခိုးအထဲက မြေကြီးအပေါ်သို့ထွက်၍၊ မြေကင်းမြီးကောက်တန်ခိုးကဲ့သို့သော တန်ခိုးကိုရကြ၏။–

၉း၄ မြေ၏မြက်ပင်မှစ၍ စိမ်းသောအရာများ၊ သစ်ပင်များအပေါင်းတို့ကိုထား၍၊ နဖူး၌ ဘုရားသခင်၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကိုမခံသော လူတို့ကိုသာ ညှဉ်းဆဲမည်အကြောင်း သူတို့အားပညတ်ထား၏။–

၉း၅ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကိုမခံသောသူတို့ကိုကား သတ်ရသောအခွင့်မရှိ။ ငါးလပတ်လုံးပြင်းစွာသော ဝေဒနာဖြစ်စေသောအခွင့်ရှိ၏။ ထိုကျိုင်းကောင် ဖြစ်စေသော ဝေဒနာသည်ကား၊ ကင်းမြီးကောက်သည် လူကိုထိုးသောဝေဒနာကဲ့သို့ဖြစ်သတည်း။

၉း၆ ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ လူတို့သည်သေခြင်းကိုရှာကြလိမ့်မည်။ ရှာသော်လည်းမတွေ့ရကြ။ အလွန်သေချင်သော်လည်း သေမင်းသည်သူတို့ထံမှ ပြေးသွားလိမ့်မည်။–

၉း၇ ထိုကျိုင်းကောင်တို့၏အဆင်းသဏ္ဍာန်သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါပြင်ဆင်သော မြင်း၏အဆင်းသဏ္ဍာန်နှင့်တူ၏။ ခေါင်းပေါ်မှာရွှေသရဖူကို ဆောင်း ဟန်ရှိ၏။ မျက်နှာသည် လူမျက်နှာကဲ့သို့ဖြစ်၏။–

၉း၈ ဆံပင်သည် မိန်းမဆံပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သွားသည်လည်း ခြင်္သေ့သွားကဲ့သို့ဖြစ်၏။–

၉း၉ ရင်အုပ်တန်ဆာသည် သံရင်အုပ်တန်ဆာကဲ့သို့ဖြစ်၏။ အတောင်ခတ်သောအသံသည် စစ်တိုက်၍ပြေးလာသော မြင်းရထားအများ၏အသံကဲ့သို့ ဖြစ်၏။–

၉း၁၀ အမြီးသည် ကင်းမြီးကောက်နှင့်တူ၏။ အမြီး၌လည်း ဆူးရှိ၏။ လူတို့ကို ငါးလပတ်လုံး ညှဉ်းဆဲရသောအခွင့်တန်ခိုးရှိ၏။–

၉း၁၁ သူတို့၏ရှင်ဘုရင်မူကား၊ ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့် အဗဒ္ဒုန်ဟူ၍၎င်း၊ ဟေလသဘာသာအားဖြင့် အပေါလျုန်ဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ်သော အနက်ဆုံး သော တွင်းတမန်ဖြစ်၏။–

၉း၁၂ အမင်္ဂလာတပါးလွန်ပြီ။ ထိုနောက်မှ အမင်္ဂလာနှစ်ပါး လာလေဦးမည်။

၉း၁၃ ဆဋ္ဌမကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ရှိသော ရွှေယဇ်ပလ္လင်၏ချိုလေးချောင်းထဲက ထွက်သောအသံကား၊–

၉း၁၄ ဥဖရတ်မြစ်ကြီးနားမှာချည်နှောင်လျက်ရှိသော ကောင်းကင်တမန်လေးပါးကိုလွှတ်လော့ဟု တံပိုးရှိသော ဆဋ္ဌမကောင်းကင်တမန်အားဆို သည်ကို ငါကြား၏။–

၉း၁၅ ထိုအခါ လူသုံးစုတစုကို အသေသတ်ခြင်းငှါ၊ တနာရီ၊ တရက်၊ တလ၊ တနှစ်အဘို့ ပြင်ဆင်သောကောင်းကင်တမန်လေးပါးတို့ကို လွှတ်လေ၏။–

၉း၁၆ မြင်းစီးသူရဲတို့၏အရေအတွက်ကား၊ နှစ်သန်းချီဖြစ်၏။ ထိုအရေအတွက်ကို ငါကြားရ၏။

၉း၁၇ ထိုအတူ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ၌ ထင်ရှားသောမြင်းတို့ကို၎င်း၊ ကန့်၊ မီး၊ ဂေါ်မိဒ်ကျောက်နှင့်ပြီးသော ရင်အုပ်တန်ဆာရှိသောမြင်းစီးသူရဲတို့ကို၎င်း ငါမြင်ရ၏။ မြင်းတို့၏ခေါင်းသည် ခြင်္သေ့ခေါင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူတို့၏ခံတွင်းထဲကလည်း ကန့်၊ မီးလျှံ၊ မီးခိုးထွက်ကြ၏။–

၉း၁၈ သူတို့၏ခံတွင်းထဲကထွက်သော ကန့်၊ မီးလျှံ၊ မီးခိုးတည်းဟူသော ဘေးသုံးပါးကြောင့်၊ လူသုံးစုတစုသေကြ၏။–
၉း၁၉ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့တန်ခိုးသည် ခံတွင်း၌၎င်း၊ အမြီး၌၎င်းတည်၏။ အမြီးသည်ခေါင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍ မြွေနှင့်တူ၏။ အမြီးအားဖြင့် ညှဉ်းဆဲတတ်ကြ၏။–
၉း၂၀ ထိုဘေးဒဏ်ကြောင့် မသေဘဲ ကြွင်းသောလူတို့သည် နတ်တို့ကို၎င်း၊ မမြင်နိုင်၊ မကြားနိုင်၊ မသွားလာနိုင်သောရွှေရုပ်တု၊ ငွေရုပ်တု၊ ကြေးနီရုပ်တု၊ ကျောက်ရုပ်တု၊ သစ်သားရုပ်တုတို့ကို၎င်း မကိုးကွယ်ဘဲနေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်လက်နှင့်လုပ်သောအရာများကို နောင်တမရဘဲ နေကြ၏။–
၉း၂၁ ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်တည်းဟူသော လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ သူတပါးကိုပြုစားခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်၌မှီဝဲခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကိုခိုးခြင်း၊ အမှုများကိုလည်း နောင်တမရဘဲနေကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၀)

၁၀း၁ ခွန်အားကြီးသော ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် မိုဃ်းတိမ်ကိုဝတ်လျက်၊ ကောင်းကင်က ဆင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။ သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ သက်တံ့ရှိ၏။ သူ၏မျက်နှာသည် နေကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူ၏ခြေသည်လည်း မီးခဲတိုင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။–
၁၀း၂ ဖွင့်ထားသောစာစောင်ငယ်ကိုကိုင်လျက်ရှိ၏။ လက်ျာခြေသည် ပင်လယ်ပေါ်မှာ၎င်း၊ လက်ဝဲခြေသည် မြေကြီးပေမှာ၎င်း နင်း၍၊–
၁၀း၃ ခြင်္သေ့ဟောက်သကဲ့သို့ ကြီးသောအသံနှင့်ကြွေးကြော်လေ၏။ ကြွေးကြော်ပြီးမှ မိုဃ်းကြိုးသံခုနစ်ချက်မြည်လေ၏။–
၁၀း၄ မိုဃ်းကြိုးသံခုနစ်ချက်မြည်ပြီးမှ ငါသည်ရေးမှတ်မည်ဟုအားထုတ်သော်၊ ကောင်းကင်မှထွက်သော အသံကား၊ မိုဃ်းကြိုးသံခုနစ်ချက်မြည်သောအရာကို တံဆိပ်ခတ်လော့။ မရေးမမှတ်နှင့်ဟုဆိုသည်ကို ငါကြား၏။–
၁၀း၅ ထိုအခါငါမြင်၍ မြေနှင့်ပင်လယ်ပေါ်မှာ ရပ်နေသောကောင်းကင်တမန်သည်၊ လက်ျာလက်ကို ကောင်းကင်သို့ချီပြီးလျှင်၊–
၁၀း၆–၇ ဘုရားသခင်၏ကျွန်တော်မျိုး ပရောဖက်တို့အား ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်နှင့် စပ်ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏ နက်နဲသောအရာသည်၊ ကာလမနေးဘဲ သတ္တမကောင်းကင်တမန် တံပိုးမှုတ်ခြင်း အသံမြည်သောနေ့ရက်ကာလ၌ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်မည်ဟု ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာကို၎င်း၊ အရပ်ရပ်၌ရှိရှိသမျှတို့ကို၎င်း၊ ဖန်ဆင်း၍ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသောသူကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလေ၏။
၁၀း၈ ငါကြားရသောကောင်းကင်အသံသည် တဖန်ငါ့အားပြောသည်ကား၊ မြေနှင့်ပင်လယ်ပေါ်မှာရပ်နေသော ကောင်းကင်တမန်၏လက်၌ ဖွင့်ထားလျက်ရှိသော စာစောင်ငယ်ကို သွား၍ယူလော့ဟုဆိုလျှင်၊–
၁၀း၉ ငါသည် ကောင်းကင်တမန်ထံသို့သွား၍ စာစောင်ငယ်ကိုပေးပါဟုတောင်း၏။ သူကလည်း ယူ၍စားလော့။ ဝမ်းကိုခါးစေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ပစပ်၌ ပျားရည်ကဲ့သို့ချိုလိမ့်မည်ဟုဆိုလျှင်၊ ငါသည် စာစောင်ကို ကောင်းကင်တမန်၏လက်မှယူ၍စား၏။ ပစပ်၌ ပျားရည်ကဲ့သို့ချို၏။ စားပြီးမှ ဝမ်း၌ခါး၏။–
၁၀း၁၀ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သင်သည် အသီးအသီးဘာသာစကားကိုပြောသော လူအမျိုးမျိုးတို့၌၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်တို့၌၎င်း၊ တဖန်ပရောဖက်ပြု၍ဟောပြောရမည်ဟု ဆိုလေ၏။

အခန်းကြီး (၁၁)

၁၁း၁ တဖန် လှံတံနှင့်တူသောကျူပင်တလုံးကို ငါ့အားပေး၍ ငါ့ကိုပြောဆိုသည်ကား၊ ထလော့။ ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်နှင့်ယဇ်ပလ္လင်ကို တိုင်းလော့။ ဗိမာန်တော်၌ ကိုးကွယ်သောသူတို့ကိုလည်း ရေတွက်လော့။–
၁၁း၂ ဗိမာန်တော်တန်တိုင်းကိုမတိုင်းနှင့်၊ ပယ်ထားလော့။ တပါးအမျိုးသားတို့၌အပ်ပေးပြီ။ သူတို့သည်သန့်ရှင်းသောမြို့တော်ကို၊ လလေးဆယ်နှစ်လ ပတ်လုံး နင်းကြလိမ့်မည်။–
၁၁း၃ ငါ၏သက်သေခံနှစ်ပါးကို ငါအခွင့်ပေးမည်။ သူတို့သည်လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ အရက်တထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်ပတ်လုံး ပရောဖက်ပြုကြ လိမ့်မည်။–
၁၁း၄ ထိုသူတို့သည်ကား၊ မြေကြီးအရှင်၏ရှေ့တော်၌ စိုက်ထားသောသံလွင်ပင်နှစ်ပင်နှင့် မီးခွက်နှစ်လုံးဖြစ်သတည်း။–
၁၁း၅ တစုံတယောက်သောသူသည် သူတို့ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းငှါအလိုရှိလျှင်၊ သူတို့၏ခံတွင်းထဲကမီးထွက်၍ ရန်သူတို့ကိုမျိုတတ်၏။ တစုံတယောက်သောသူသည် ထိုသူတို့ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းငှါအလိုရှိလျှင်၊ ထိုသို့အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။–
၁၁း၆ ထိုသူတို့သည် ပရောဖက်ပြုသောနေ့ရက်ကာလ၌ မိုဃ်းမရွာစေခြင်းငှါ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုပိတ်ရသောအခွင့်၊ မြစ်ရေ၊ တွင်းရေကို အသွေးဖြစ်စေရသော အခွင့်၊ မိမိတို့အလိုရှိသမျှသောအခါ၌ ဘေးအမျိုးမျိုးဖြင့်မြေကြီးကို ဒဏ်ခတ်ရသောအခွင့်ကို ရကြ၏။
၁၁း၇ သူတို့သည် သက်သေခံပြီးသောအခါ၊ အနက်ဆုံးသောတွင်းထဲကတက်သော သားရဲသည် သူတို့ကိုစစ်တိုက်၍ အောင်လိမ့်မည်။ အသက်ကို သတ်ပြီးမှ၊–
၁၁း၈ သူတို့သခင်သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာအသေခံတော်မူသောအရပ်တည်းဟူသော သောဒုံဟူ၍၎င်း၊ အဲဂုတ္တုဟူ၍၎င်း အတွင်းအနက်အားဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သော မြို့ကြီး၏လမ်း၌ အလောင်းကောင်တို့သည် နေရစ်ကြလိမ့်မည်။–
၁၁း၉ အသီးအသီးဘာသာစကားကိုပြောသော လူအမျိုးအနွယ်တို့သည် သုံးရက်ခွဲပတ်လုံး အလောင်းကောင်တို့ကိုမြင်ရ၍၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုမြစ်တားကြလိမ့်မည်။–
၁၁း၁၀ မြေကြီးပေါ်မှာနေသောသူတို့သည် ထိုအလောင်းကောင်တို့ကိုမြင်သောအခါ၊ ဝမ်းမြောက်၍ ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုကြလိမ့်မည်။ တယောက်ကို တယောက် လက်ဆောင်ပေးလိုက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အထက်က ထိုပရောဖက်နှစ်ပါးတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာနေသောသူတို့ကို ပြင်းစွာနှောင့်ရှက်ညှဉ်းဆဲကြ သည်ဟု ငါ့အားပြောဆိုလေ၏။–

၁၁:၁၁ ထိုနောက် သုံးရက်ခွဲလွန်ပြီးလျှင်၊ ဘုရားသခင့်အထံတော်ကအသက်ဝိညာဉ်သည် သူတို့၌ဝင်သဖြင့်၊ သူတို့သည်မတ်တတ်ထ၍ မြင်သမျှသော သူတို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၏။-
၁၁:၁၂ ကောင်းကင်ကထွက်သောအသံကြီးကား၊ ဤအရပ်သို့တက်ကြလော့ဟု မိမိတို့အားပြောဆိုသည်ကို သူတို့သည်ကြားလျှင်၊ မိုဃ်းတိမ်ဖြင့် ကောင်းကင်သို့ တက်၍ ရန်သူတို့သည်မြင်ကြ၏။-
၁၁:၁၃ ထိုအချိန်နာရီ၌ ကြီးစွာသောမြေလှုပ်ခြင်းဖြစ်၍၊ မြို့ရိုးဆယ်စုတစုပြိုလေ၏။ ထိုမြေလှုပ်ခြင်း၌ လူခုနစ်ထောင်သေကြ၏။ ကြွင်းသောသူတို့သည် ကြောက်ရွံ့၍ ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။-
၁၁:၁၄ ဒုတိယအမင်္ဂလာလွန်ပြီ။ တတိယအမင်္ဂလာသည် အလျင်အမြန်လာလိမ့်မည်။
၁၁:၁၅ သတ္တမကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကြီးသောအသံတို့ကား၊ လောကီနိုင်ငံသည်ငါတို့အရှင်၏နိုင်ငံဖြစ်လေပြီ။ ထိုအရှင်၏ ခရစ်တော်နိုင်ငံဖြစ်လေပြီ။ သူသည်လည်းကမ္ဘာအဆက်ဆက်စိုးစံတော်မူမည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။-
၁၁:၁၆ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ မိမိတို့ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သော အသက်ကြီးသူနှစ်ဆယ်လေးပါးတို့သည်ပြပ်ဝပ်၍ ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်လျက်၊-
၁၁:၁၇ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ် ကာလအစဉ်ရှိတော်မူသော ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏မဟာတန်ခိုးတော်ကို ယူဆောင်၍ စိုးစံတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည်ချီးမွမ်းပါ၏။-
၁၁:၁၈ လူမျိုးတို့သည် အမျက်ထွက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ အမျက်တော်သည်လည်းရောက်ပါပြီ။ သေလွန်သော သူတို့ကိုတရားစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တည်းဟူသော ပရောဖက်တို့အားငှင်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့အားငှင်း၊ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့ရိုသေသောသူအကြီးအငယ်တို့အား ငှင်း၊ ဆုကျေးဇူးကို ပေးသနားတော်မူ၍၊ မြေကြီးကိုဖျက်ဆီးသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူသောအချိန်ရောက်ပါပြီဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။-
၁၁:၁၉ တဖန် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်ကိုဖွင့်ထား၍၊ ဗိမာန်တော်ထဲမှာ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ထင်ရှားလေ၏။ လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်း၊ အသံမြည်ခြင်း၊ မိုဃ်းချုန်းခြင်း၊ မြေလှုပ်ခြင်း၊ အလုံးကြီးစွာသော မိုဃ်းသီးကျခြင်းဖြစ်ကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၂)

၁၂:၁ ကောင်းကင်၌ ကြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား၊ မိန်းမတဦးသည် နေကိုဝတ်လျက်၊ လကိုခြေဖြင့်နင်းလျက်၊ မိမိခေါင်းပေါ်၌ ကြယ်ဆယ်နှစ်လုံးဖြင့် ပြီးသောသရဖူကိုဆောင်းလျက် ပေါ်လာ၏။-
၁၂:၂ ထိုမိန်းမသည်ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍ဘွားအံ့သောဝေဒနာ ပြင်းသောကြောင့် အော်ဟစ်လေ၏။-
၁၂:၃ ကောင်းကင်၌ အခြားသောနိမိတ်လက္ခဏာပေါ်လာသည်ကား၊ အဆင်းနီသောနဂါးကြီးသည် ခေါင်းခုနစ်လုံး၊ ချိုဆယ်ချောင်းနှင့်တကွ ခေါင်းပေါ်၌ သရဖူခုနစ်ဆူကို ဆောင်းလျက်ရှိ၏။-
၁၂:၄ သူ၏အမြီးသည် ကောင်းကင်ကြယ်သုံးစုတစုကိုဆွဲငင်၍ မြေကြီးသို့ချလိုက်လေ၏။ သားကိုဘွားလုသောမိန်းမသည် ဘွားသောအခါ၊ နဂါးသည် ထိုသားကိုကိုက်စားမည့်အကြံနှင့် မိန်းမရှေ့၌ရပ်နေ၏။-
၁၂:၅ ထိုမိန်းမသည် လူမျိုးတကာတို့ကို သံလှံတံနှင့်အုပ်စိုးလတံ့သောသားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်၏။ ထိုသားကိုဘုရားသခင့်ထံသို့ငှင်း၊ ပလ္လင်တော်သို့ ငှင်း ချီယူ တော်မူ၏။-
၁၂:၆ မိန်းမသည် အရက်တထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်ပတ်လုံး တော၌ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံရမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်ပြင်ဆင်တော်မူသောအရပ်သို့ ပြေး လေ၏။
၁၂:၇ ကောင်းကင်၌စစ်ဖြစ်၏။ မိက္ခေလနှင့်သူ၏ကောင်းကင်တမန်တို့သည် နဂါးကိုစစ်တိုက်ကြ၏။ နဂါးနှင့်သူ၏တမန်တို့သည် စစ်တိုက်၍မနိုင်ကြ။
၁၂:၈ ကောင်းကင်၌လည်းသူတို့နေစရာမရှိ။-
၁၂:၉ ထိုအခါ၊ ဤလောကတနိုင်ငံလုံးကိုလှည့်ဖြား၍ မာရ်နတ်စာတန်အမည်ရှိသော ရှေးမြွေဟောင်းတည်း ဟူသော နဂါးကြီးကိုငှင်း၊ သူနှင့်အတူ သူ၏တမန်တို့ကိုငှင်း၊ မြေကြီးသို့ချလိုက်ကြ၏။-
၁၂:၁၀ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကြီးသောအသံကား၊ ယခုမှာကယ်တင်ခြင်းဖြစ်၏။ တန်ခိုးတော်လည်းဖြစ်၏။ ငါတို့ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်သူ၏ ခရစ်တော်၏အာဏာတော်စက်လည်းဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ညီအစ်ကိုများကို ငါတို့ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌နေ့ညဉ့်မပြတ် အပြစ်တင်သောရန်သူကို အောက်သို့ချလေပြီ။-
၁၂:၁၁ သူတို့သည် သိုးသငယ်၏အသွေးအားဖြင့်ငှင်း၊ မိမိတို့သက်သေခံချက် နှုတ်ကပတ်တရားအားဖြင့်ငှင်း အောင်မြင်၍၊ အသေခံသည်တိုင်အောင် ကိုယ်အသက်ကိုမနှမြောကြ။-
၁၂:၁၂ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်နှင့်ကောင်းကင်သားတို့ရွှင်လန်းကြလော့။ မြေကြီးနှင့် ပင်လယ်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မာရ်နတ်သည် မိမိကာလတခဏသာရှိသည်ကိုသိ၍၊ ပြင်းစွာသောဒေါသအမျက်နှင့်တကွ သင်တို့ရှိရာသို့ဆင်းလေပြီဟုဆိုကြသည်ကို ငါကြား၏။
၁၂:၁၃ ထိုနဂါးသည် မြေကြီးသို့ ကိုယ်ကျသည်ကိုသိမြင်လေသော်၊ သားယောကျ်ားကိုဘွားမြင်သော မိန်းမကိုညှဉ်းဆဲ၏။-
၁၂:၁၄ မိန်းမသည်ထိုမြွေနှင့်လွတ်၍၊ တကာလ၊ နှစ်ကာလ၊ ကာလတဝက်ပတ်လုံး ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံရာ အရပ်တည်းဟူသော တောအရပ်သို့ ပျံနိုင် မည်အကြောင်း၊ ရွှေလင်းတကြီး၏အတောင်နှစ်ဘက်ကို ရလေ၏။-
၁၂:၁၅ ထိုအခါ၊ မိန်းမကို ရေအဟုန်ဖြင့်မျောသွားစေခြင်းငှါ၊ နဂါးသည် မိမိခံတွင်းထဲက မြစ်ရေစီးသကဲ့သို့ရေကို မိန်းမနောက်၌ ထုတ်ပစ်လေ၏။-
၁၂:၁၆ မြေကြီးသည် မိန်းမကိုမစ၍ မိမိခံတွင်းကိုဖွင့်ပြီးလျှင်၊ နဂါး၏ခံတွင်းထဲကထုတ်ပစ်သော မြစ်ရေကိုမျိုလေ၏။-
၁၂:၁၇ နဂါးသည်မိန်းမကိုအငြိုးထား၏။ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်တို့ကိုကျင့်၍၊ ယေရှု၏သက်သေခံတော်မူ ချက်ကို စွဲလမ်းသောသူတည်းဟူသော ထိုမိန်းမ၌ ကြွင်းသောအမျိုးအနွယ်ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါသွား၏။

အခန်းကြီး (၁၃)

၁၃း၁ ပင်လယ်နား၌သဲပေါ်မှာငါရပ်၍၊ သားရဲတကောင်သည်ခေါင်းခုနစ်လုံး၊ ချိုဆယ်ချောင်းနှင့်တကွ ချိုပေါ်၌သရဖူဆယ်ဆူကိုဆောင်းလျက်၊ ခေါင်းပေါ်၌လည်း ဘုရားသခင်၏အသရေတော်ကို ရှုတ်ချသောနာမရှိလျက်၊ ပင်လယ်ထဲကတက်သည်ကိုမြင်၏။–

၁၃း၂ ထိုသို့ ငါမြင်သောသားရဲသည် ကျားသစ်နှင့်တူ၏။ သူ၏ခြေသည် ဝံခြေကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူ၏နှုတ်သည်လည်း ခြင်္သေ့နှုတ်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ နဂါးသည် မိမိတန်ခိုးနှင့် မိမိပလ္လင်ကိုင်၄င်း၊ ကြီးစွာသောအာဏာစက်ကို၄င်း သားရဲ၌အပ်ပေး၏။–

၁၃း၃ သားရဲ၏ခေါင်းတလုံးသည် သေအောင်ကွပ်မျက်ပြီးသကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သေစေသောဒဏ်ချက်သည် ပျောက်လျက်ရှိ၏။ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် သားရဲနောက်သို့လိုက်၍ အံ့သြကြ၏။–

၁၃း၄ ထိုသားရဲ၌ အာဏာစက်ကိုအပ်ပေးသော နဂါးကိုကိုးကွယ်ကြ၏။ သားရဲကိုလည်းကိုးကွယ်၍၊ အဘယ်သူသည်သားရဲနှင့်တူသနည်း။ အဘယ်သူသည် သူ့ကိုစစ်ပြိုင်နိုင်သနည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။–

၁၃း၅ ထိုသားရဲသည်လည်း ကြီးစွာသောစကားကို၄င်း၊ ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှားသောစကားကို၄င်း ပြောတတ်သောနှုတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ လလေးဆယ်နှစ်လ ပတ်လုံး စီရင်ရသောအခွင့်ကိုရ၏။–

၁၃း၆ ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှားသောစကားအားဖြင့် နာမတော်နှင့်တဲတော်ကို၄င်း၊ ကောင်းကင်သားတို့ကို၄င်း၊ ပြစ်မှားခြင်းငှါ နှုတ်ကိုဖွင့်ထား၏။–

၁၃း၇ သန့်ရှင်းသူတို့ကိုစစ်တိုက်၍ နိုင်ရသောအခွင့်ကိုရ၏။ အသီးအသီးဘာသာစကားကိုပြောသော လူအမျိုးအနွယ်ခပ်သိမ်းတို့ကို အုပ်စိုးရသော အခွင့်ကိုလည်းရ၏။–

၁၃း၈ ကွပ်မျက်သောသိုးသငယ်၏အသက်စာစောင်၌ ကမ္ဘာဦးကပင် စာရင်းမဝင်သော မြေကြီးသားအပေါင်း တို့သည် သားရဲကိုကိုးကွယ်ကြ၏။–

၁၃း၉ နားရှိသောသူမည်သည်ကားကြားပါစေ။–

၁၃း၁၀ သူတပါးကိုဘမ်းဆီးယူသွားသောသူသည် ကိုယ်တိုင်ဘမ်းဆီးယူသွားခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ထားဖြင့်သတ်တတ်သောသူသည်လည်း ကိုယ်တိုင် ထားဖြင့်သေရမည်။ ဤအရာ၌သန့်ရှင်းသူတို့လည်း သည်းခံစရာအကြောင်း၊ ယုံကြည်စရာအကြောင်းရှိ၏။

၁၃း၁၁ အခြားသောသားရဲတကောင်သည်၊ သိုးသငယ်၏ချိုနှင့်တူသော ချိုနှစ်ချောင်းရှိ၍၊ နဂါးကဲ့သို့စကားပြောလျက်၊ မြေကြီးထဲကထွက်သည်ကို ငါမြင်၏။–

၁၃း၁၂ ထိုသားရဲသည် သူ့အရင်ဖြစ်သော ပဌမသားရဲ၏အာဏာစက် ရှိသမျှကိုသုံးစွဲ၏။ သေစေသောဒဏ်ချက် ပျောက်ခဲ့ပြီးသော ပဌမသားရဲကို မြေကြီးမှစ၍ မြေကြီးသားတို့သည် ကိုးကွယ်စေခြင်းငှါပြု၏။–

၁၃း၁၃ ကြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုလည်း ပြ၏။ လူတို့မျက်မှောက်၌ ကောင်းကင်က မြေကြီးအပေါ်သို့ မီးကိုဆင်းစေ၏။–

၁၃း၁၄ ပဌမသားရဲရှေ့၌ ပြုပိုင်သောနိမိတ်လက္ခဏာတို့အားဖြင့် မြေကြီးသားတို့ကိုလှည့်ဖြား၏။ ထားနှင့်ခုတ်သောဒဏ်ချက်ကိုခံရ၍ အသက်ရှင်သေးသော သားရဲ၏ရုပ်တုကိုလုပ်စေခြင်းငှါ မြေကြီးသားတို့ကိုမှာထား၏။–

၁၃း၁၅ သားရဲ၏ရုပ်တုသည် စကားပြောနိုင်မည်အကြောင်းနှင့်၊ မိမိကို မကိုးကွယ်သောသူရှိသမျှတို့ကို သတ်ခြင်းငှါ ပြုနိုင်မည်အကြောင်း၊ ရုပ်တု၌ အသက်ကိုသွင်းပေးရသောအခွင့်ကိုလည်းရ၏။–

၁၃း၁၆ ငွေရတတ်သောသူ၊ ဆင်းရဲသောသူ၊ ကျွန်ခံရသောသူ၊ လွတ်သောသူ၊ အကြီးအငယ်ရှိသမျှတို့သည် လက်ျာလက်၌ဖြစ်စေ၊ နဖူး၌ဖြစ်စေ၊ တံဆိပ်လက်မှတ်ကိုခံစေခြင်းငှါ၄င်း၊–

၁၃း၁၇ ထိုတံဆိပ်လက်မှတ်တည်းဟူသော သားရဲ၏နာမဖြစ်စေ၊ နာမ၏အရေအတွက်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကိုမခံသောသူတယောက်မျှ မရောင်းမဝယ်စေခြင်း ငှါ၄င်း စီရင်၏။–

၁၃း၁၈ ဤအရာ၌ပညာရှိ၏။ ဥာဏ်ရှိသောသူသည် သားရဲ၏အရေအတွက်ကို ရေတွက်စေ။ လူ၏အရေအတွက်ဖြစ်၏။ ခြောက်ရာခြောက်ဆယ် ခြောက်လည်းဖြစ်၏။

အခန်းကြီး (၁၄)

၁၄း၁ ထိုနောက်မှငါကြည့်လျှင်၊ သိုးသငယ်သည်ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာရပ်နေ၏။ သူ၏နာမနှင့် ခမည်းတော်၏နာမကို နဖူး၌ အက္ခရာတင်သောသူ တသိန်းလေးသောင်းလေးထောင်လည်း သူနှင့်အတူရှိကြ၏။–

၁၄း၂ သမုဒ္ဒရာရေသံ၊ ကြီးစွာသောမိုယ်းကြိုးသံကဲ့သို့ ကောင်းကင်ကအသံကိုငါကြား၏။ ထိုသို့ငါကြားသောအသံသည် စောင်းသမားများ စောင်းတီးသောအသံ ကဲ့သို့ဖြစ်၏။–

၁၄း၃ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌၄င်း၊ သတ္တဝါလေးပါးနှင့်အသက်ကြီးသူတို့ရှေ့၌၄င်း၊ သူတို့သည် အသစ်သောသီချင်းကိုဆိုကြ၏။ မြေကြီးမှရွေးနှုတ်သောသူ တသိန်း လေးသောင်းလေးထောင်မှတပါး၊ အဘယ်သူမျှ ထိုသီချင်းကိုသင်၍မရနိုင်။–

၁၄း၄ ထိုသူတို့သည် ကညာဖြစ်၍ မေထုန်အမှုနှင့်မညစ်ညျူးသောသူဖြစ်ကြ၏။ သိုးသငယ်သွားလေရာရာ အရပ်သို့ နောက်တော်၌လိုက်သောသူဖြစ်ကြ၏။ လူတို့အထဲကရွေးနှုတ်၍ ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်အဘို့ အဦးသီးသောအသီးဖြစ်ကြ၏။–

၁၄း၅ အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်ကြသည်ဖြစ်၍ သူတို့နှုတ်၌မုသာမရှိ။

၁၄း၆ မြေကြီးပေါ်မှာနေသောသူတည်းဟူသော အသီးအသီးဘာသာစကားကိုပြောသောလူအမျိုးအနွယ် ခပ်သိမ်းတို့အား ထာဝရဧဝံဂေလိတရားကို ဟောရသော ကောင်းကင်တမန်တပါးက၊–

၁၄း၇ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့၍ချီးမွမ်းကြလော့။ တရားစီရင်တော်မူသောအချိန်ရောက်လာပြီ။ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာနှင့် စမ်းရေတွင်းတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်ကို ကိုးကွယ်ကြလော့ဟု ကြီးသောအသံနှင့်ပြောဆို၍ ကောင်းကင်အလယ်၌ပျံဝဲလျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။–

၁၄း၈ ကောင်းကင်တမန်တပါးကလည်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးပြိုလဲပြီ။ မိမိမတရားသောမေထုန်၏ အဆိပ်အတောက်တည်းဟူသောစပျစ်ရည်ကို လူမျိုး အပေါင်း တို့အား တိုက်လေပြီးသော ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးပြိုလဲပြီဟု လိုက်၍ပြောဆို၏။–

၁၄း၉ ထိုမှတပါး၊ တတိယကောင်းကင်တမန်က၊ အကြင်သူသည်သားရဲနှင့်သူ၏ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်၍၊ သူ၏တံဆိပ်လက်မှတ်ကိုနဖူး၌ခံသည်ဖြစ်စေ၊ လက်၌ခံသည်ဖြစ်စေ၊ –

၁၄း၁၀ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏ဒေါသဖလား၌လောင်းသော အမျက်တော်စပျစ်ရည်စစ်ကို သောက်ရလိမ့်မည်။ သန့်ရှင်းသောကောင်းကင်တမန်တို့ ရှေ့၊ သိုးသငယ်ရှေ့တွင်၊ ကန့်နှင့်ရောသောမီးထဲမှာ ပြင်းစွာသောညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ –

၁၄း၁၁ ထိုညှဉ်းဆဲခြင်း၏မီးခိုးသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တက်လျက်ရှိ၏။ သားရဲနှင့်သူ၏ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်၍၊ သူ၏ နာမတံဆိပ်လက်မှတ်ကိုခံသော သူတို့သည် နေ့ညဉ့်မပြတ် သက်သာမရကြဟု၊ လိုက်၍ ကြီးသောအသံနှင့်ပြောဆို၏။ –

၁၄း၁၂ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တို့ကိုငှင်း၊ ယေရှု၏ယုံကြည်ခြင်းကိုငှင်း၊ စောင့်ရှောက်သောသန့်ရှင်းသူတို့သည် ဤအရာ၌ သည်းခံစရာအကြောင်းရှိ၏။ –

၁၄း၁၃ တဖန်တုံ၊ ကောင်းကင်ကအသံကား၊ ယခုမှစ၍ သခင်ဘုရား၌သေသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏ဟု ရေးထားလော့ဟု ပြောဆိုသည်ကိုငါကြား၏။ ဝိညာဉ်တော်ကလည်း၊ ထိုသို့မှန်ပေ၏။ ထိုသူတို့သည် ပင်ပန်းခြင်းငြိမ်းမည်အကြောင်းရှိ၍၊ သူတို့၏အကျင့်တို့သည်လည်း သူတို့နှင့်အတူလိုက်ကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄း၁၄ တဖန်ငါကြည့်လျှင်၊ ဖြူသောမိုဃ်းတိမ်ရှိ၏။ လူသားတော်နှင့်တူသောသူသည် ခေါင်းတော်ပေါ်၌ ရွှေသရဖူကိုဆောင်းလျက်၊ ထက်သော တံစဉ်ကိုကိုင်လျက်၊ မိုဃ်းတိမ်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူ၏။ –

၁၄း၁၅ ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် ဗိမာန်တော်ထဲကထွက်၍၊ ကိုယ်တော်၏တံစဉ်ကိုလွှတ်၍ စပါးကိုရိတ်တော်မူပါ။ ရိတ်ရသောအချိန်ရောက်ပါပြီ။ မြေကြီးရိတ်စရာ စပါးမှည့်ပါပြီဟု မိုဃ်းတိမ်ပေါ်မှာထိုင်သောသူကို ကြီးသောအသံနှင့်ဟစ်လေ၏။ –

၁၄း၁၆ မိုဃ်းတိမ်ပေါ်မှာထိုင်သောသူသည် မိမိတံစဉ်ကိုမြေကြီး၌သွင်း၍ မြေကြီး၏စပါးကို ရိတ်တော်မူ၏။ –

၁၄း၁၇ ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသော ဗိမာန်တော်ထဲကထွက်၍ သူ၌လည်း ထက်သောတံစဉ်ပါ၏။ –

၁၄း၁၈ မီးကိုအစိုးရသောကောင်းကင်တမန်တပါးသည် ယဇ်ပလ္လင်ထဲကထွက်၍ ထက်သောတံစဉ်ပါသောသူကို ကြီးစွာသောကြွေးကြော်ခြင်းနှင့် ခေါ်လျက်၊ သင်၏ထက်သောတံစဉ်ကိုလွှတ်၍ မြေကြီး၏ စပျစ်သီးပွတ်တို့ကိုရိတ်လော့။ အသီးမှည့်ပြီဟုပြောဆို၏။ –

၁၄း၁၉ ကောင်းကင်တမန်သည်လည်း မိမိတံစဉ်ကိုမြေကြီး၌သွင်း၍ မြေကြီး၏စပျစ်သီးကိုရိတ်ပြီးမှ၊ ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်တည်းဟူသော နယ်ရာတန်ဆာကြီးထဲသို့ချလေ၏။ –

၁၄း၂၀ မြို့ပြင်၌ နယ်ရာတန်ဆာကိုဖိနင်း၍ အသွေးသည် တဆယ်ခြောက်ယူဇနာခရီးတရှောက်လုံး၌ မြင်းဇက်ကြိုးကိုမှီသည်တိုင်အောင် နယ်ရာတန်ဆာထဲကထွက်လေ၏။

အခန်းကြီး (၁၅)

၁၅း၁ တဖန်တုံ၊ ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ကိုပြီးစီးစေသော နောက်ဆုံးဘေးဒဏ်ခုနစ်ပါးရှိသော ကောင်းကင်တမန်ခုနစ်ပါးတည်းဟူသော၊ ကောင်းကင်၌ အံ့ဘွယ်သောနိမိတ်ကြီးအခြားတပါးကို ငါမြင်ရ၏။ –

၁၅း၂ မီးနှင့်ရောသော ဖန်ရေကန်ကဲ့သို့ရှိသည်ကိုလည်း မြင်ရ၏။ သားရဲနှင့်ငှင်း၊ သူ၏ရုပ်တုနှင့်ငှင်း၊ သူ၏နာမအရေအတွက်နှင့်ငှင်း၊ လွတ်၍အောင်မြင်သောသူတို့သည်၊ ဘုရားသခင်၏ စောင်းတော်တို့ကိုကိုင်လျက်၊ ဖန်ရေကန်နားမှာ ရပ်နေကြသည်ကိုမြင်ရ၏။ –

၁၅း၃ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ကျွန်မောရှေ၏သီချင်းနှင့် သိုးသငယ်၏သီချင်းကိုသီ၍၊ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏အပြုအမူတို့သည် ကောင်းမြတ်၍ အံ့သြဘွယ်ဖြစ်ကြပါ၏။ လူမျိုးတို့၏ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်၏အကျင့်ဓလေ့တို့သည် ဖြောင့်မတ်ဟုတ်မှန်ကြပါ၏။ –

၁၅း၄ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုမကြောက်ရွံ့ဘဲ၊ နာမတော်ကိုမချီးမွမ်းဘဲ အဘယ်သူ နေရပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင် သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ တရားသဖြင့်စီရင်တော်မူခြင်းအရာတို့သည် ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်လာ၍ ရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ်ကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။

၁၅း၅ ထိုနောက်ငါကြည့်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သက်သေခံတော်မူချက်ဌာပနာရာ တဲတော်ရှိသောဗိမာန်တော်ကို ဖွင့်ထားပြီ။ –

၁၅း၆ ဘေးဒဏ်ခုနစ်ပါးရှိသော ကောင်းကင်တမန်ခုနစ်ပါးတို့သည် စင်ကြယ်ပြောင်လက်သော ပိုက်ဆန်အဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ ရင်၌ရွှေရင်စည်းကို စည်းလျက် ဗိမာန်တော်ထဲက ထွက်လာကြ၏။ –

၁၅း၇ သတ္တဝါလေးပါးတွင်တပါးသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်နှင့်ပြည့်သော ရွှေဖလားခုနစ်လုံးကို ကောင်းကင်တမန်ခုနစ်ပါးတို့အား ပေး၏။ –

၁၅း၈ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကြောင့်၊ ဗိမာန်တော်သည် မီးခိုးနှင့်ပြည့်၍ ကောင်းကင်တမန် ခုနစ်ပါး၏ ဘေးဒဏ်ခုနစ်ပါး မကုန်မီတိုင်အောင် ဗိမာန်တော်ထဲသို့ အဘယ်သူမျှမဝင်နိုင်။

အခန်းကြီး (၁၆)

၁၆း၁ ဗိမာန်တော်ထဲကကြီးသောအသံကား၊ သွားကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်ဖလားခုနစ်လုံးကို မြေကြီးပေါ်သို့သွန်းလောင်းကြလော့ဟု ကောင်းကင်တမန်ခုနစ်ပါးတို့အားပြောဆိုသည်ကို ငါကြား၏။ –

၁၆း၂ ပဌမသူသည် သွား၍ မိမိဖလားကိုမြေကြီးပေါ်သို့သွန်းလောင်းလျှင်၊ သားရဲ၏တံဆိပ်လက်မှတ်ကိုခံ၍ သူ၏ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်သောလူတို့၌ အလွန်ဆိုးသော အနာစိမ်းပေါက်လေ၏။ –

၁၆း၃ ဒုတိယကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို ပင်လယ်ပေါ်သို့သွန်းလောင်းလျှင်၊ ပင်လယ်သည် လူသေ၏အသွေးကဲ့သို့သော အသွေးဖြစ်၏။ ပင်လယ်၌ အသက်ရှင်သောသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် သေကြ၏။ –

၁၆း၄ တတိယကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကိုမြစ်ပေါ်သို့ငှင်း၊ စမ်းရေတွင်းပေါ်သို့ငှင်း သွန်းလောင်းလျှင်၊ ထိုအရာတို့သည် အသွေးဖြစ်ကြ၏။ –

၁၆း၅ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်ကာလအစဉ်ရှိတော်မူသောအရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ဤသို့တရားစီရင်တော်မူသည်အမှုမှာ ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။–

၁၆း၆ ထိုသူတို့သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏အသွေး၊ ပရောဖက်တို့၏အသွေးကို သွန်းလောင်းကြသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့အား အသွေးကိုတိုက်တော်မူပြီ။ သူတို့လည်း ခံထိုက်ကြပါ၏ဟုလျှောက်ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။–

၁၆း၇ ယဇ်ပလ္လင်ကလည်း၊ မှန်ပါ၏။ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်စီရင်တော်မူခြင်းအရာတို့သည် ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်ကြပါ၏ဟု လျှောက်ဆိုသော အသံကိုငါကြား၏။

၁၆း၈ စတုတ္ထကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို နေပေါ်သို့သွန်းလောင်းလျှင်၊ နေသည်လူတို့ကို မီးလောင်ရသောအခွင့်ကိုရ၏။–

၁၆း၉ ပူအားကြီးသောအရှိန်ဖြင့် လူတို့သည် လောင်ခြင်းကိုခံရ၍၊ ထိုဘေးဒဏ်တို့ကို အစိုးပိုင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏နာမတော်ကိုကျိန်ဆဲကြ၏။ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းခြင်းအလိုငှါ နောင်တမရကြ။–

၁၆း၁၀ ပဉ္စမကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို သားရဲ၏ပလ္လင်ပေါ်သို့သွန်းလောင်းလျှင်၊ သူ၏နိုင်ငံသည် မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လေ၏။ နိုင်ငံသားတို့သည် ပင်ပန်းအားကြီးသည်နှင့် မိမိတို့လျှာကိုကိုက်ခဲကြ၏။–

၁၆း၁၁ မိမိတို့ခံရသောဝေဒနာနှင့် အနာစိမ်းများကြောင့် ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ဘုရားသခင်ကို ကျိန်ဆဲကြ၏။ မိမိတို့အကျင့်ကိုလည်း နောင်တမရကြ။

၁၆း၁၂ ဆဋ္ဌမကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို ဥဖရတ်မြစ်ကြီးပေါ်သို့ သွန်းလောင်းလျှင်၊ အရှေ့မျက်နှာဘုရင်တို့သွားရာလမ်းကို ပြင်ဆင်စေခြင်းအလိုငှါ ထိုမြစ်ရေသည် ခန်းခြောက်လေ၏။–

၁၆း၁၃ ထိုအခါ၊ နဂါး၏ခံတွင်းထဲကငှင်း၊ သားရဲ၏ခံတွင်းထဲကငှင်း၊ မိစ္ဆာပရောဖက်၏ခံတွင်းထဲကငှင်း၊ ဘားကောင်ကဲ့သို့ ညစ်ညူးသောဝိညာဉ်သုံးပါး ထွက်သည်ကို ငါမြင်၏။–

၁၆း၁၄ နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုပြသော နတ်ဆိုး၏ဝိညာဉ်ဖြစ်သတည်း။ ထိုဝိညာဉ်တို့သည် လောကီတနိုင်ငံလုံးတွင် ရှိသော ရှင်ဘုရင်တို့ထံသို့ထွက်သွား၍၊ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသခင်၏နေ့ကြီး၌ စစ်တိုက်ခြင်းအလိုငှါ စုဝေးစေကြ၏။–

၁၆း၁၅ ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့် အာမဂေဒုန်အမည်ရှိသောအရပ်၌ စုဝေးစေကြ၏။–

၁၆း၁၆ အသံတော်ကား၊ သူခိုးကဲ့သို့ငါလာ၏။ အဝတ်အချည်းစည်းနှင့်သွားလာ၍ သူတပါးရှေ့၌ ရှက်စရာ အကြောင်းမရှိစေခြင်းငှါ နိုးလျက်နေ၍၊ ကိုယ်အဝတ်ကိုစောင့်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၁၆း၁၇ သတ္တမကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို အာကာသကောင်းကင်ပေါ်သို့သွန်းလောင်းလျှင်၊ ပြီးပြီဟုကြီးသောအသံသည် ကောင်းကင်ဗိမာန်တော်၌ရှိသော ပလ္လင်တော်ထဲကထွက်၏။–

၁၆း၁၈ လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်း၊ အသံမြည်ခြင်း၊ မိုယ်းချုန်းခြင်း၊ ကြီးစွာသောမြေလှုပ်ခြင်းဖြစ်ကြ၏။ မြေကြီးအပေါ်မှာ လူတို့ဖြစ်သည့်ကာလမှစ၍ ထိုသို့သောလက္ခဏာ နှင့် ထိုမျှလောက်ပြင်းထန်စွာသောမြေလှုပ်ခြင်းသည် မဖြစ်စဖူး။

၁၆း၁၉ မြို့ကြီးသည်သုံးဖြာကွဲပြား၍ လူအမျိုးမျိုးနေသောမြို့တို့သည် ပြိုလဲကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ပြင်းစွာသောဒေါသအမျက်တော်၏ စပျစ်ရည် ဖလားကို တိုက်ခြင်းငှါ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးကို အောက်မေ့တော်မူ၏။ ကျွန်းရှိသမျှတို့သည် လွင့်ပြေးကြ၏။ တောင်များတို့သည် ကွယ်ပျောက်ကြ၏။–

၁၆း၂၀ အချိန်အခွက်တဆယ်ရှိသောမိုယ်းသီးသည် ကောင်းကင်ကလူတို့အပေါ်သို့ ကျလေ၏။–

၁၆း၂၁ ထိုမိုယ်းသီးဘေးဒဏ်အလွန်ကြီးသည်ဖြစ်၍၊ လူတို့သည် မိုယ်းသီးဘေးဒဏ်ကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုကျိန်ဆဲကြ၏။

အခန်းကြီး (၁၇)

၁၇း၁ ဖလားခုနစ်လုံးရှိသော ကောင်းကင်တမန်ခုနစ်ပါးတို့တွင် တပါးသည်လာပြီးလျှင်၊ ငါ့ကိုနှုတ်ဆက်၍၊ လာခဲ့ပါ။ ရေအပေါ်မှာထိုင်သော ပြည်တန်ဆာကြီး၌ စီရင်ခြင်းအမှုကိုငါပြမည်။–

၁၇း၂ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် မတရားသောမေထုန်ကို သူနှင့်ပြုကြပြီ။ မြေကြီးသားတို့သည် သူ၏မတရားသော မေထုန်၏စပျစ်ရည်နှင့်ယစ်မူးကြပြီဟုပြောဆို လျက်၊–

၁၇း၃ ငါ့ကိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် တောသို့ဆောင်သွားလေ၏။ ခေါင်းခုနစ်လုံးနှင့်ချိုဆယ်ချောင်းရှိ၍၊ ဘုရားသခင်၏အသရေတော်ကိုရှုတ်ချသော နာမတို့နှင့်အပြည့်ရှိသော သားရဲနီအပေါ်မှာထိုင်လျက်ရှိ သောမိန်းမတဦးကို ငါမြင်၏။–

၁၇း၄ ထိုမိန်းမသည် အဝတ်နီ၊ အဝတ်မောင်းကိုဝတ်လျက်၊ ရွှေတန်ဆာ၊ ကျောက်မြတ်တန်ဆာ၊ ပုလဲတန်ဆာကိုဆင်လျက်ရှိ၏။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအရာနှင့်၎င်း၊ မိမိမတရားသောမေထုန်၏ ညစ်ညူးခြင်းနှင့်၎င်း ပြည့်သောရွှေဖလားကိုကိုင်လျက်ရှိ၏။–

၁၇း၅ နဖူး၌ အက္ခရာတင်သောဘွဲ့မူကား၊ နက်နဲသောအရာ၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီး၊ ပြည်တန်ဆာတို့၏အမိ၊ မြေ၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအရာတို့၏ အမိပေတည်း။–

၁၇း၆ ထိုမိန်းမသည် သန့်ရှင်းသူတို့၏အသွေး၊ ယေရှု၏သက်သေခံတို့၏အသွေးနှင့် ယစ်မူးသည်ကိုငါမြင်၏။ ထိုသို့မြင်သောအခါ အလွန်အံ့ဩ မိန်းမော၍နေ၏။

၁၇း၇ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့်အံ့ဩသနည်း။ ထိုမိန်းမ၏နက်နဲသောအရာကို၎င်း၊ ခေါင်းခုနစ်လုံးနှင့်ချိုဆယ်ချောင်းရှိ၍ ထိုမိန်းမကိုဆောင်သော သားရဲ၏နက်နဲသောအရာကို၎င်း ငါပြောမည်။–

၁၇း၈ ယခုမြင်သောသားရဲသည်ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဖြစ်ဆဲမရှိ၊ အနက်ဆုံးသောတွင်းထဲကတက်၍ ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ကမ္ဘာဦးကပင် အသက်စာစောင်၌ စာရင်းမဝင်သောမြေကြီးသားတို့သည် ဖြစ်ဘူး၍၊ ဖြစ်ဆဲမရှိ၊ ဖြစ်လတံ့သောသားရဲကိုမြင်ရသောအခါ၊ အံ့ဩကြလိမ့်မည်။–

၁၇း၉ ဤအရာ၌ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောဉာဏ်ရှိ၏။ ခေါင်းခုနစ်လုံးကား၊ မိန်းမထိုင်သောတောင်ခုနစ်လုံးဖြစ်၏။–

၁၇း၁၀ ရှင်ဘုရင်ခုနစ်ပါးလည်းဖြစ်၏။ ငါးပါးကျပြီ၊ တပါးရှိသေး၏၊ တပါးဖြစ်လေဦးမည်။ ဖြစ်သောအခါ တခဏသာတည်လိမ့်မည်။–

၁၇း၁၁ ဖြစ်ဘူး၍ ဖြစ်ဆဲမရှိသောသားရဲသည် ရှစ်ပါးမြောက်သောရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။ ခုနစ်ပါးအဝင်လည်းဖြစ်၏။ ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။–

၁၇း၁၂ ယခုမြင်သောချိုဆယ်ချောင်းကား၊ မင်းအာဏာစက်ကိုမရသေးသော ရှင်ဘုရင်ဆယ်ပါးဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင်၏အာဏာစက်ကိုသားရဲနှင့်အတူ တချက်တည်း ရကြလိမ့်မည်။–

၁၇း၁၃ ထိုသူတို့သည်သဘောတူ၍ မိမိတို့တန်ခိုးအာဏာစက်ကို သားရဲ၌အပ်ပေးကြလိမ့်မည်။–

၁၇း၁၄ သူတို့သည် သိုးသငယ်ကိုစစ်တိုက်၍ သိုးသငယ်သည်နိုင်တော်မူမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သိုးသငယ်သည်သခင်တို့၏သခင်၊ ဘုရင်တို့၏ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိသော သူတို့သည်လည်း ခေါ်တော်မူသောသူ၊ ရွေးချယ်တော်မူသောသူ၊ သစ္စာရှိသောသူဖြစ်ကြ၏။–

၁၇း၁၅ ယခုမြင်၍ ပြည့်တန်ဆာထိုင်သောရေကား၊ အသီးအသီးဘာသာစကားကိုပြောသောလူအမျိုးမျိုး အစုစုဖြစ်သတည်း။–

၁၇း၁၆ ယခုမြင်သောချိုဆယ်ချောင်းနှင့်သားရဲသည် ပြည့်တန်ဆာကိုမုန်း၍ သူ၏စည်းစိမ်ကိုဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ သူ၏အဝတ်တန်ဆာကိုချွတ်၍ သူ၏အသားကို ကိုက်စားလိမ့်မည်။–

၁၇း၁၇ သူ၏ကိုယ်ကိုလည်းမီးရှို့လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကိုပြုခြင်းငှါ၎င်း၊ နှုတ်ကပတ်တော်မပြည့်စုံမှီတိုင်အောင်သဘော တူ၍ မိမိတို့နိုင်ငံများကို သားရဲ၌အပ်ပေးခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့၌အကြံပေးတော်မူ၏။–

၁၇း၁၈ ယခုမြင်သောမိန်းမသည်လည်း၊ လောကီရှင်ဘုရင်တို့ကိုအုပ်စိုးသော မြို့ကြီးဖြစ်သတည်းဟု ကောင်းကင်တမန်ပြောဆို၏။

အခန်းကြီး (၁၈)

၁၈း၁ ထိုနောက်မှ ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် ကြီးစွာသောတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၍ ကောင်းကင်က ဆင်းသက်သည်ကိုငါမြင်၏။ သူ၏ရောင်ခြည်အားဖြင့် မြေကြီးထွန်းလင်းလျက်ရှိ၏။–

၁၈း၂ သူသည် ကျယ်သောအသံနှင့်ကြွေးကြော်၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးပြိုလဲပြီ၊ ပြိုလဲပြီ။ နတ်ဆိုးနေရာဖြစ်လေပြီ။ ညစ်ညူးသောဝိညာဉ်မျိုး၏ တွင်းဖြစ်လေပြီ။ ညစ်ညူး၍ စက်ဆုပ်ဘွယ်သောငှက်မျိုး၏ မှီခိုရာဖြစ်လေပြီ။–

၁၈း၃ အကြောင်းမူကား၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် သူ၏မတရားသောမေထုန်၏ အဆိပ်အတောက် တည်းဟူသော စပျစ်ရည်ကိုသောက်ကြပြီ။ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် မတရားသောမေထုန်ကို သူနှင့်ပြုကြပြီ။ လောကီကုန်သည်တို့သည် သူ၏ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကြွယ်ဝခြင်းအားဖြင့် ဥစ္စာရတတ်ကြပြီဟု ပြောဆို၏။

၁၈း၄ အခြားသောကောင်းကင်အသံကား၊ ငါ၏လူမျိုးတို့၊ သူ၏အပြစ်တို့ကိုဆက်ဆံခြင်းနှင့်၎င်း၊ သူ၏ဘေးဒဏ်များကိုခံခြင်းနှင့်၎င်း ကင်းလွတ်အံ့သောငှါ၊ သူ၏အထဲကထွက်ကြလော့။–

၁၈း၅ သူ၏အပြစ်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံတိုင်အောင် မှီကြသည်ဖြစ်၍၊ သူ၏မတရားသောအမှုတို့ကို ဘုရားသခင်သတိရတော်မူပြီ။–

၁၈း၆ သူသည် အကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးသည်နည်းတူ သူ၌ဆပ်ပေးကြလော့။ သူ၏အကျင့်အတိုင်း နှစ်ဆထပ်၍စီရင်ကြလော့။ သူလောင်းသောဖလား၌ သူ့အဘို့ နှစ်ဆတိုး၍လောင်းကြလော့။–

၁၈း၇ သူသည် ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်၍ ကာမဂုဏ်၌ပျော်မွေ့သည်အတိုင်း သူ၌ပြင်းစွာသောဆုံးမခြင်း၊ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်းကိုဖြစ်စေကြလော့။ ငါကား မိဖုရားဖြစ်၏။ မုတ်ဆိုးမမဟုတ်။ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်းကိုမသိရဟု သူသည်အောက်မေ့တတ်၏။–

၁၈း၈ ထိုကြောင့်၊ သူခံရသောသေခြင်းဘေး၊ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်းဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဒဏ်များတို့နှင့် တနေ့ခြင်းတွင်တွေ့၍၊ မီးဖြင့်လည်း ကျွမ်းလောင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သူ့ကိုစီရင်တော်မူသော ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် ခွန်အားဗလကြီးတော်မူ၏။

၁၈း၉ မတရားသောမေထုန်ကိုသူနှင့်ပြု၍ ကာမဂုဏ်၌ပျော်မွေ့သော လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည်၊ သူကျွမ်းလောင်ရာမီးခိုးကိုမြင်သောအခါ၊–

၁၈း၁၀ သူခံရသောညှဉ်းဆဲခြင်းဝေဒနာကိုကြောက်၍ အဝေးကရပ်လျက်၊ ဖြစ်ရလေခြင်း။ ဖြစ်ရလေခြင်း။ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီး၊ မြို့စွမ်း၊ သင်သည် တနာရီခြင်းတွင် အပြစ်စီရင်ခြင်းသို့ရောက်ပါပြီတကားဟူ၍ သူ့ကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။–

၁၈း၁၁ လောကီကုန်သည်တို့သည် ထိုအတူငိုကြွေး၍ စိတ်မသာညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ကုန်သွယ်ဥစ္စာတည်းဟူသော၊–

၁၈း၁၂ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်ကောင်း၊ ပုလဲ၊ ပိတ်ချော၊ ကတ္တီပါ၊ ဖဲ၊ ပုဆိုးနီ၊ အမျိုးမျိုးသောသွိန်သစ်သား၊ အမျိုးမျိုးသောဆင်စွယ်တန်ဆာ၊ အမျိုးမျိုးသောသွိန်သစ်ကောင်းတန်ဆာ၊ ကြေးဝါတန်ဆာ၊ သံတန်ဆာ၊ ကျောက်ဖြူတန်ဆာ၊–

၁၈း၁၃ သစ်ကြံပိုး၊ အမေမုန်၊ နံ့သာပေါင်း၊ ဆီမွှေး၊ လောဗန်၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ မုန့်ညက်၊ ဂျုံဆန်၊ နွား၊ သိုး၊ မြင်း၊ ရထား၊ အစေခံကျွန်၊ လူဝိညာဉ်တို့ကို အဘယ်သူမျှ နောက်တဖန်မဝယ်ရ။–

၁၈း၁၄ သင်သည် အလွန်တပ်မက်သောသစ်သီးမျိုးလည်း ပျောက်ကုန်ပြီ။ ဆူဖြိုးသောအရာ၊တင့်တယ်သောအရာရှိသမျှတို့လည်း ပျောက်ကုန်ပြီ။ နောက်တဖန် မတွေ့ရ။–

၁၈း၁၅ သူ့ကိုအမှီပြု၍ ထိုအရာများကိုရောင်းဝယ်သဖြင့်၊ ငွေရတတ်သောကုန်သည်တို့သည် သူခံရသောညှဉ်းဆဲခြင်းဝေဒနာကိုကြောက်၍ အဝေးက ရပ်လျက်၊–

၁၈း၁၆ ဖြစ်ရလေခြင်း၊ ဖြစ်ရလေခြင်း၊ ပိတ်ချော၊ အဝတ်နီ၊ အဝတ်မောင်းကိုဝတ်၍၊ ရွှေတန်ဆာ၊ ကျောက်မြတ်တန်ဆာ၊ ပုလဲတန်ဆာကိုဆင်သောမြို့ကြီး၊–

၁၈း၁၇ ဤမျှလောက်ကြီးစွာသောစည်းစိမ်သည် တနာရီခြင်းတွင် ပျက်စီးပါပြီတကားဟုငိုကြွေး၍ စိတ်မသာ ညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်းသောသင်္ဘောသူကြီး၊ အရပ်ရပ်သို့လွှင့်ကူးတတ်သောသူ အပေါင်းတို့နှင့် သင်္ဘောသား၊ ပင်လယ်ကုန်သည်ရှိသမျှတို့သည် အဝေးကရပ်၍၊–

၁၈း၁၈ သူကျွမ်းလောင်ရာမီးခိုးကိုမြင်လျှင်၊ ထိုမြို့နှင့်အဘယ်မြို့တူသနည်းဟူ၍၎င်း၊–

၁၈း၁၉ ဖြစ်ရလေခြင်း၊ ဖြစ်ရလေခြင်း၊ ပင်လယ်ကူးသောသင်္ဘောကိုပိုင်သောသူအပေါင်းတို့အား ကိုယ်စည်းစိမ်ကိုပေး၍ ငွေရတတ်စေသောမြို့ကြီး၊ တနာရီခြင်းတွင် ပျက်စီးပါပြီတကားဟူ၍၎င်း အော်ဟစ်လျက်၊ မြေမှုန့်ကို မိမိတို့ခေါင်းပေါ်မှာပစ်တင်လျက် ငိုကြွေး၍ စိတ်မသာ ညည်းတွားကြလိမ့်မည်။–

၁၈း၂၀ ကောင်းကင်မှစ၍ သန့်ရှင်းသူတမန်တော် ပရောဖက်တို့၊ သူ့ကိုကြည့်ရှု၍ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ဘက်၌နေ၍၊ သူ့ကို တရားစီရင် တော်မူပြီဟုပြောဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

၁၈း၂၁ ခွန်အားကြီးသောကောင်းကင်တမန်တပါးသည် ကြီးစွာသော ကြိတ်ဆုံကျောက်ကဲ့သို့သောကျောက်ကိုချီယူ၍ ပင်လယ်ထဲသို့ချပစ်ပြီးလျှင် ထိုနည်းတူ၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးကို ပြင်းထန်စွာချပစ်၍ နောက်တဖန်မပေါ်မရှိရ။–

၁၈း၂၂ စောင်းသမား၊ အငြိမ့်သမား၊ ပုလွေသမား၊ တံပိုးသမားများ တီးမှုတ်သောအသံလည်း သင့်အထဲ၌ နောက်တဖန်မမြည်ရ။ အမျိုးမျိုးသော လက်တတ်သမားတို့တွင် တယောက်မျှ သင့်အထဲ၌ နောက်တဖန်မပေါ်မရှိရ။ ကြိတ်ဆုံသံလည်း သင့်အထဲ၌ နောက်တဖန်မမြည်ရ။–

၁၈:၂၃ ဆီမီးအလင်းလည်း သင့်အထဲ၌ နောက်တဖန်မထွန်းမလင်းရ။ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား သတို့သမီးအသံ ကိုလည်း သင့်အထဲ၌ နောက်တဖန်မကြားရ။ အကြောင်းမူကား၊ လောကီမှူးမတ်တို့သည် သင်၏ကုန်သည်ဖြစ်ကြပြီ။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် သင်၏ပြုစားခြင်းပရိယာယ်အားဖြင့် လှည့်ဖြားခြင်းကို ခံရကြပြီဟု ကောင်းကင်တမန်ပြောဆို၏။—

၁၈:၂၄ ပရောဖက်တို့၏အသွေး၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏အသွေး၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ကွပ်မျက်သောသူအပေါင်းတို့၏ အသွေးကို ထိုမြို့၌တွေ့၏။

အခန်းကြီး (၁၉)

၁၉:၁ ထိုနောက်မှ ကောင်းကင်ဘုံ၌ စည်းဝေးသောသူအများတို့၏အသံကြီးကား၊ ဟာလေလုယ၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ကယ်တင်တော်မူခြင်းချမ်းသာ၊ ဘုန်းအသရေတန်ခိုးတော်ပေတည်း။—

၁၉:၂ စီရင်တော်မူခြင်းအရာတို့သည် ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်ကြ၏။ မိမိမတရားသောမေထုန်အားဖြင့် မြေကြီးကို ပုပ်ပျက်စေသော ပြည်တန်ဆာကြီးကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူပြီ။ ကိုယ်တော် ကျွန်တို့၏အသွေးကို သူ၏လက်ဖြင့်သွန်းသောအပြစ်နှင့်အလျောက် ဒဏ်ပေးတော်မူပြီဟု ပြောဆိုကြသည်ကို ငါကြား၏။—

၁၉:၃ တဖန်တုံ၊ ဟာလေလုယဟူ၍၎င်း၊ သူ၏မီးခိုးသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တက်သည်ဟူ၍၎င်း ပြောဆိုကြ၏။—

၁၉:၄ အသက်ကြီးသူနှစ်ဆယ်လေးပါးနှင့်သတ္တဝါလေးပါးတို့သည် ပြပ်ဝပ်၍၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်လျက်၊ အာမင်၊ ဟာလေလုယဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။—

၁၉:၅ ပလ္လင်တော်ပေါ်ကထွက်သောအသံကား၊ ဘုရားသခင်၏ကျွန်အပေါင်းတို့နှင့် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူအကြီးအငယ်အပေါင်းတို့၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြလော့ဟု ဆိုသတည်း။

၁၉:၆ တဖန်တုံ၊ ဟာလေလုယ။ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောထာဝရအရှင်၊ ငါတို့ဘုရားသခင်သည် စိုးစံတော်မူ၏။—

၁၉:၇ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြကုန်အံ့၊ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြကုန်အံ့ အကြောင်းမူကား၊ သိုးသငယ်၏မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကို ခံချိန်ရှိပြီ။ သူ၏မိန်းမသည် ကိုယ်ကိုတန်ဆာဆင်ပြီဟု စည်းဝေးသောသူအများတို့၏အသံ၊ သမုဒ္ဒရာသံ၊ ပြင်းစွာသောမိုဃ်းကြိုးသံကဲ့သို့ ငါကြား၏။—

၁၉:၈ ထိုမိန်းမသည် စင်ကြယ်ပြောင်လက်သော ပိတ်ချောကိုဝတ်ဆင်ရသောအခွင့်ကိုရ၏။ ထိုပိတ်ချောမူကား၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းဖြစ်သတည်း။—

၁၉:၉ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သိုးသငယ်၏မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့ ခေါ်ဘိတ်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏ဟုရေးထားလော့ဟူ၍၎င်း၊ ဤစကား သည် ဘုရားသခင်၏နှုတ်တော်ထွက်စင်စစ်ဖြစ်၏ဟူ၍၎င်း ငါ့အားပြောဆို၏။—

၁၉:၁၀ ငါသည် ထိုသူကိုကိုးကွယ်ခြင်းငှါ သူ၏ခြေရင်း၌ပြပ်ဝပ်၏။ သူကလည်း၊ မပြုပါနှင့်၊ ငါကားသင်၏လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်ဖြစ်၏။ ယေရှု၏သက်သေခံတော်မူ ချက်ကိုဆောင်သော သင်၏ ညီအစ်ကိုတို့၏လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်လည်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက်ဟောသော စကားချက်သဘောသည် ယေရှု၏သက်သေဖြစ်သတည်းဟု ငါ့အားပြောဆို၏။

၁၉:၁၁ ထိုအခါ ကောင်းကင်ဘုံဖွင့်လှစ်လျက်ရှိသည်ကိုငါမြင်လျှင်၊ မြင်းဖြူရှိ၏။ မြင်းစီးသောသူသည်သစ္စာဟူသောအမည်၊ သမ္မာဟူသော အမည်ရှိသတည်း။ ထိုသူသည်တရားသဖြင့်စီရင်တတ်၏။ တရားသဖြင့်စစ်တိုက်တတ်၏။—

၁၉:၁၂ မျက်စိတော်သည် မီးလျှံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ခေါင်းတော်ပေါ်၌သရဖူများကိုဆောင်း၏။ ကိုယ်တိုင်မှတပါး၊ အဘယ်သူမျှမသိသောနာမတော်သည် ရေးထားလျက် ရှိ၏။—

၁၉:၁၃ အသွေး၌ နှစ်ပြီးသောအဝတ်ကိုဝတ်၏။ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူသောအမည်ရှိ၏။—

၁၉:၁၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတို့သည် မြင်းဖြူကိုစီးလျက်၊ စင်ကြယ်သောပိတ်ချောဖြူကိုဝတ်လျက်၊ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။—

၁၉:၁၅ လူမျိုးတို့ကိုဒဏ်ခတ်စရာဘို့၊ ထက်သောသန်လျက်သည်ခံတွင်းတော်ထဲကထွက်၏။ သူတို့ကိုသံလှံတံနှင့်အုပ်စိုးတော်မူမည်။ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ဒေါသအမျက်တော်၏စပျစ်သီးနယ်ရာ တန်ဆာကိုဖိနင်းတော်မူမည်။—

၁၉:၁၆ ဘုရင်တို့၏ဘုရင်၊ သခင်တို့၏သခင်ဟု ဘွဲ့နာမတော်သည် အဝတ်တော်၌၎င်း၊ ပေါင်တော်၌၎င်း ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁၉:၁၇ ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် နေထဲမှာရပ်လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။—

၁၉:၁၈ သူသည် မိုဃ်းကောင်းကင်အလယ်၌ ပျံတတ်သောငှက်အပေါင်းတို့ကို ကြီးသောအသံနှင့်ခေါ်၍၊ လာကြလော့။ ရှင်ဘုရင်အသား၊ စစ်သူကြီးအသား၊ သူရဲ အသား၊ မြင်းအသား၊ မြင်းစီးသောသူအသား၊ အစေခံကျွန်၊ လူလွတ်၊ အကြီးအငယ်အမျိုးမျိုးသောလူတို့၏အသားကို စားအံ့သောငှါ၊ ကြီးမြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ပွဲတော်သို့ စည်းဝေးကြလော့ဟု ဟစ်ကြော်၏။—

၁၉:၁၉ သားရဲမှစ၍ လောကီရှင်ဘုရင်တို့နှင့် သူတို့၏ဗိုလ်ခြေများတို့သည်၊ မြင်းစီးတော်မူသောသူနှင့် ဗိုလ်ခြေတော်ကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ စည်းဝေးကြသည်ကို ငါ မြင်၏။—

၁၉:၂၀ သားရဲကိုဘမ်းမိကြ၏။ သားရဲ၏တံဆိပ်လက်မှတ်ကိုခံ၍၊ သူ၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သောသူတို့ကို လှည့်ဖြား၍ သားရဲရှေ့၌ နိမိတ်များကိုပြတတ်သော မိစ္ဆာပရောဖက်ကိုလည်း ဘမ်းမိကြ၏။ အသက်ရှင်လျက်ရှိသောထိုသူနှစ်ဦးကို ကန့်နှင့်လောင်သော မီးအိုင်ထဲသို့ချပစ်ကြ၏။—

၁၉:၂၁ ကြွင်းသောသူတို့သည်၊ မြင်းစီးတော်မူသောသူ၏ခံတွင်းတော်ထဲက ထွက်သောသန်လျက်နှင့် ကွပ်မျက်ခြင်းကိုခံရကြ၏။ သူတို့၏အသားကို ငှက်အပေါင်းတို့သည် ဝစွာစားရကြ၏။

အခန်းကြီး (၂၀)

၂၀း၁ တဖန် ကောင်းကင်တမန်သည် အနက်ဆုံးသောတွင်း၏ သော့နှင့်သံကြိုးကြီးကိုကိုင်လျက် ကောင်းကင်ကဆင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။–

၂၀း၂ ရှေးမြွေဟောင်း၊ မာရ်နတ်စာတန်တည်းဟူသောနဂါးကိုကိုင်ဘမ်း၍၊ အနှစ်တထောင်ဘို့ ချည်နှောင် လေ၏။–

၂၀း၃ အနှစ်တထောင်မကုန်မှီတိုင်အောင်၊ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို မလှည့်ဖြားရမည်အကြောင်း၊ အနက်ဆုံးသော တွင်းထဲသို့ချပစ်လှောင်ထား၍တံဆိပ်ခတ်လေ၏။ အနှစ်တထောင်ကုန်ပြီးမှ တဖန်ခဏလွှတ်ရဦးမည်။

၂၀း၄ ပလ္လင်များကိုလည်းငါမြင်၏။ ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သောသူတို့သည် တရားစီရင်ရသောအခွင့်ကိုရကြ၏။ သားရဲနှင့်သူ၏ရုပ်တုကိုမကိုးကွယ်၊ သူ၏တံဆိပ် လက်မှတ်ကိုနဖူး၌မခံ၊ လက်၌မခံဘဲနေ၍၊ ယေရှု၏ သက်သေခံတော်မူချက်နှင့် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ကြောင့်၊ လည်ပင်းဖြတ်ခြင်းကိုခံရသော သူတို့၏ဝိညာဉ်များကို ငါမြင်၏။ သူတို့သည် အသက်ရှင်၍ အနှစ်တထောင်ပတ်လုံး ခရစ်တော်နှင့်အတူ စိုးစံရကြ၏။–

၂၀း၅ ကြွင်းသောလူသေတို့သည် ထိုအနှစ်တထောင်မကုန်မှီ အသက်မရှင်ရကြ။ ဤထမြောက်ခြင်းကား၊ ပဌမထမြောက်ခြင်းဖြစ်သတည်း။–

၂၀း၆ ပဌမထမြောက်ခြင်းကိုဝင်စားသောသူသည် မင်္ဂလာရှိသောသူ၊ သန့်ရှင်းသောသူဖြစ်၏။ ထိုသို့သောသူသည် ဒုတိယသေခြင်း၏လက်နှင့်ကင်းလွတ်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ခရစ်တော်၏ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၍၊ အနှစ်တထောင်ပတ်လုံး ခရစ်တော်နှင့်အတူစိုးစံရကြလိမ့်မည်။

၂၀း၇ ထိုအနှစ်တထောင်ကုန်ပြီးမှ၊ စာတန်သည် ထောင်ထဲကလွတ်သောအခွင့်ကိုရ၍၊–

၂၀း၈ အရေအတွက်အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှများသောဂေါဂ၊ မာဂေါဂတည်းဟူသော မြေကြီးလေးမျက်နှာပေါ်မှာနေသောလူအမျိုးမျိုးတို့ကိုလှည့်ဖြားအံ့သောငှါ၎င်း၊ စစ်တိုက်ဘို့ စည်းဝေးစေခြင်းငှါ၎င်း တက်လိမ့်မည်။

၂၀း၉ ထိုသူများတို့သည် မြေကြီးမျက်နှာပေါ်သို့တက်၍၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏တပ်ကို၎င်း၊ ချစ်ဘွယ်သောမြို့တော်ကို၎င်း၊ ဝိုင်းကြ၏။ ထိုအခါ ဘုရားသခင့်အထံတော်၊ ကောင်းကင်မှမီးကျ၍ သူတို့ကိုမျိုလေ၏။–

၂၀း၁၀ သူတို့ကိုလှည့်ဖြားသောမာရ်နတ်ကိုလည်း၊ သားရဲနှင့်မိစ္ဆာပရောဖက်ရှိရာ၊ ကန့်နှင့်ရောနှောသော မီးအိုင်ထဲသို့ချပစ်လျှင်၊ သူတို့သည် နေ့ညဥ့်မပြတ် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ပြင်းစွာသောဝေဒနာကို ခံရကြလတံ့။

၂၀း၁၁ တဖန်တုံ၊ ဖြူသောပလ္လင်ကြီးကို၎င်း၊ ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောသူကို၎င်း ငါမြင်၏။ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးသည် မျက်နှာတော်ရှေ့မပြေးလွင့်၍ သူတို့နေစရာအရပ်မရှိ။–

၂၀း၁၂ သေလွန်သောသူအကြီးအငယ်တို့သည် ပလ္လင်တော်ရှေ့မှာရပ်နေကြသည်ကို ငါမြင်၏။ စာစောင်များကိုဖွင့်ထား၏။ အသက်စာစောင်တည်းဟူသော အခြားတပါးသောစာစောင်ကိုလည်း ဖွင့်လေ၏။ သေလွန်သောသူတို့သည် မိမိတို့အကျင့်အတိုင်း၊ စာစောင်တို့၌ရေးထားချက်များနှင့်အညီ တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရကြ၏။–

၂၀း၁၃ သမုဒ္ဒရာသည် မိမိ၌ရှိသောလူသေတို့ကိုအပ်ပေး၏။ မရဏာနှင့်မရဏာနိုင်ငံသည်လည်း မိမိတို့၌ရှိသော လူသေတို့ကိုအပ်ပေးကြ၏။ လူအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့အကျင့်အတိုင်း တရားစီရင်ခြင်းကိုခံရကြ၏။–

၂၀း၁၄ ထိုအခါ မရဏာနှင့်မရဏာနိုင်ငံကို မီးအိုင်ထဲသို့ချပစ်လေ၏။ ထိုသေခြင်းကား ဒုတိယသေခြင်း ဖြစ်သတည်း။–

၂၀း၁၅ အသက်စာစောင်၌ စာရင်းမဝင်သောသူရှိသမျှတို့ကိုလည်း မီးအိုင်ထဲသို့ချပစ်လေ၏။

အခန်းကြီး (၂၁)

၂၁း၁ ကောင်းကင်သစ်နှင့်မြေကြီးသစ်ကိုလည်းငါမြင်၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ရှေးကောင်းကင်နှင့် ရှေးမြေကြီးသည် ရွှေ့သွားကြပြီ။ ထိုအခါမှစ၍ သမုဒ္ဒရာမရှိ။–

၂၁း၂ သန့်ရှင်းသောမြို့တည်းဟူသောယေရုရှလင်မြို့သစ်သည် မိမိခင်ပွန်းဘို့ တန်ဆာဆင်သောမင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးကဲ့သို့ ပြင်ဆင်လျက်၊ ဘုရားသခင့်အထံတော်၊ ကောင်းကင်ဘုံမှဆင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။–

၂၁း၃ ကောင်းကင်မှ ကြီးသောအသံကား၊ ဘုရားသခင်၏တဲတော်သည် လူတို့တွင်ရှိ၏။ လူတို့နှင့်အတူ ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်။ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင် သူတို့နှင့်အတူရှိနေ၍ သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူမည်။–

၂၁း၄ ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏မျက်စိ၌ မျက်ရည်ရှိသမျှတို့ကို သုတ်တော်မူမည်။ နောက်တဖန် သေဘေးမရှိရ။ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်း၊ အော်ဟစ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းခြင်းလည်းမရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ ရှေးဖြစ်ဘူးသောအရာတို့သည် ရွှေ့သွားကြပြီ။–

၂၁း၅ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောသူကလည်း၊ ငါသည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို အသစ်ဖန်ဆင်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တဖန်တုံ၊ ရေးထားလော့။ ဤ စကားသည်သစ္စာစကား၊ ဟုတ်မှန်သော စကားဖြစ်၏ဟူ၍၎င်း၊–

၂၁း၆ အမှုပြီးပြီ။ ငါသည်အာလဖဖြစ်၏။ ဩမေဃလည်းဖြစ်၏။ အစနှင့်အဆုံးလည်းဖြစ်၏။ ရေငတ်သောသူအား အသက်စမ်းရေကိုအဘိုးမယူဘဲ ငါပေးမည်။–

၂၁း၇ အောင်မြင်သောသူသည် ဤအရာတို့ကိုအမွေခံရလိမ့်မည်။ ငါသည် သူ၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သူသည်လည်း ငါ၏သားဖြစ်လိမ့်မည်။–

၂၁း၈ ကြောက်တတ်သောသူ၊ မယုံကြည်သောသူ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောသူ၊ လူအသက်ကိုသတ်သောသူ၊ မတရားသောမေထုန်၌မှီဝဲသောသူ၊ ပြုစားတတ်သောသူ၊ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်သောသူ၊ သစ္စာပျက်သောသူအပေါင်းတို့မူကား၊ ဒုတိယသေခြင်းတည်းဟူသော ကန့်နှင့်လောင်သောမီးအိုင်ထဲ၌ မိမိတို့အဘို့ကို ရကြလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။

၂၁း၉ နောက်ဆုံးသော ဘေးဒဏ် ခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်သော ဖလားခုနစ်လုံးကိုဆောင်သော ကောင်းကင်တမန် ခုနစ်ပါးတွင် တပါးသည် လာပြီးလျှင်၊ ငါ့ကိုနှုတ်ဆက်၍၊ လာခဲ့ပါ။ သိုးသငယ်၏ခင်ပွန်းတည်းဟူသော မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးကို ငါပြမည်ဟုပြောဆိုလျက်၊–

၂၁း၁၀ ကြီးမြင့်သောတောင်သို့ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ငါ့ကိုဆောင်သွား၍ သန့်ရှင်းသောယေရုရှလင်မြို့သည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ ဘုရားသခင့်အထံတော်၊ ကောင်းကင်ဘုံမှဆင်းသက်သည်ကို ငါ့အားပြလေ၏။–

၂၁း၁၁ ထိုမြို့၏အရောင်အဝါသည်၊ ကျောက်သလင်းနဂါးသွဲ့ကဲ့သို့၊ အမြတ်ဆုံးသောကျောက်မြတ်မွန်နှင့်တူ၏။–

၂၁း၁၂ ကြီးမြင့်သောမြို့ရိုးလည်းရှိ၏။
၂၁း၁၃ အရှေ့ဘက်၌တံခါးသုံးပေါက်၊ မြောက်ဘက်၌သုံးပေါက်၊ တောင်ဘက်၌သုံးပေါက်၊ အနောက်ဘက်၌ သုံးပေါက်၊ တံခါးတဆယ်နှစ်ပေါက်ရှိ၏။ ထိုတံခါးတဆယ်နှစ်ပေါက်၌ ကောင်းကင်တမန် တဆယ်နှစ်ပါး ရှိ၏။ ဣသရေလအမျိုး တဆယ်နှစ်မျိုး၏နာမတို့သည် ထိုတံခါးပေါ်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။—
၂၁း၁၄ မြို့ရိုးအမြစ်သည် တဆယ်နှစ်ထပ်ရှိ၏။ သိုးသငယ်၏ တမန်တော်တဆယ်နှစ်ပါး၏နာမတို့သည် မြို့ရိုးအမြစ်ပေါ်၌ ရေးထားလျက်ရှိကြ၏။
၂၁း၁၅ ငါနှင့်စကားပြောသောသူသည်၊ မြို့ကိုင်၎င်း၊ တံခါးတို့ကို၎င်း၊ မြို့ရိုးကို၎င်းတိုင်းခြင်းငှါ၊ တိုင်းစရာရွှေကျူလုံးပါ၏။—
၂၁း၁၆ မြို့သည်စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ကျူလုံးနှင့် မြို့ကိုတိုင်း၍ မြို့၏အနံ၊ အလျား၊ အမြင့်၊ ယူဇနာတရာနှစ်ဆယ်စီရှိ၏။—
၂၁း၁၇ မြို့ရိုးဒုကိုတိုင်း၍၊ လူအတောင်ကဲ့သို့သော ကောင်းကင်တမန်အတောင်အားဖြင့်၊ တရာလေးဆယ်လေးတောင်ရှိ၏။—
၂၁း၁၈ မြို့ရိုးကိုယ်သည် နဂါးသွဲ့ကျောက်ဖြစ်၏။ မြို့သည်လည်း ကြည်လင်သောဖန်နှင့်တူသောရွှေစင်ဖြစ်၏။—
၂၁း၁၉ မြို့ရိုးအမြစ်တို့သည် ကျောက်မြတ်အမျိုးမျိုးနှင့်ပြည့်စုံကြ၏။ ပဌမအမြစ်ကား နဂါးသွဲ့ဖြစ်၏။ ဒုတိယအမြစ်ကား နီလာ၊ တတိယအမြစ်ကား မဟူရာ၊ စတုတ္ထအမြစ်ကား မြ၊—
၂၁း၂၀ ပဉ္စမအမြစ်ကားကြောင်၊ ဆဋ္ဌမအမြစ်ကားကျောက်နီ၊ သတ္တမအမြစ်ကားခရုသုလိတ်၊ အဋ္ဌမအမြစ်ကားမျက်ရွဲ၊ နဝမအမြစ်ကားဥဿဖရား၊ ဒသမအမြစ် ကားခရုသုပြတ်၊ ကေဒသမအမြစ်ကားဝိုက်ရှူ၊ ဒွါဒသမအမြစ်ကားဂေါ်မုတ်ဖြစ်သတည်း။
၂၁း၂၁ တံခါးရှက်တဆယ်နှစ်ရှက်အသီးအသီးတို့သည်ပုလဲတပြားစီဖြင့်ပြီး၍ပုလဲတဆယ်နှစ်ပြားဖြစ်ကြ၏။မြို့လမ်းမသည်ကြည်လင်သောဖန်ကဲ့သို့သော ရွှေစင်ဖြစ်၏။—
၂၁း၂၂ မြို့ထဲ၌ ဗိမာန်တော်ကိုငါမမြင်။ အကြောင်းမူကား၊ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်သည် ထိုမြို့၏ ဗိမာန်ဖြစ်တော်မူ၏။—
၂၁း၂၃ ထိုမြို့သည် နေ၏အရောင်၊ လ၏အရောင်ကိုအလိုမရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်သည် ထိုမြို့ကိုလင်းစေ၏။ သိုးသငယ်သည်လည်း ထိုမြို့၏ဆီမီးဖြစ်၏။—
၂၁း၂၄ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ထိုမြို့၏အလင်းကိုအမှီပြု၍ သွားလာကြလိမ့်မည်။ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည်လည်း မိမိတို့ဘုန်းအသရေကို ထိုမြို့ထဲသို့ ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။—
၂၁း၂၅ မြို့တံခါးတို့ကိုနေ့အချိန်၌အလျှင်းမပိတ်တတ်။ ညဥ့်မူကားမရှိ။—
၂၁း၂၆ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် မိမိတို့ဘုန်းအသရေကို ထိုမြို့ထဲသို့ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။—
၂၁း၂၇ ညစ်ညူးသောအရာ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်သောအရာ၊ သစ္စာပျက်သောအရာတစုံတခုမျှ မဝင်ရဘဲ၊ သိုးသငယ်၏အသက်စာစောင်၌ စာရင်းဝင်သော သူတို့သာလျှင် ဝင်ရ၏။

အခန်းကြီး (၂၂)

၂၂း၁ တဖန်၊ ကျောက်သလင်းကဲ့သို့ကြည်လင်၍၊ ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်၏ပလ္လင်တော်ထဲက ထွက်သော၊ အသက်ရေစီးရာမြစ်ကို ကောင်းကင် တမန်သည်ငါ့အားပြလေ၏။—
၂၂း၂ မြို့လမ်းမအလယ်၌၎င်း၊ ထိုမြစ်နှစ်ဘက်၌၎င်း အသက်ပင်ရှိ၏။ ထိုအသက်ပင်သည် အသီးတဆယ်နှစ်မျိုးကိုသီးတတ်၏။ မိမိအသီးကို လည်းလတိုင်းပေးတတ်၏။ အရွက်သည်လည်း လူအမျိုးမျိုးတို့၏အနာရောဂါငြိမ်းစရာဘို့ဖြစ်၏။—
၂၂း၃ နောက်တဖန် ကျိန်ခြင်းဒဏ်း တစုံတခုမျှမရှိ။ ထိုမြို့၌ ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်၏ပလ္လင်တော်ရှိ၍၊ ဘုရားသခင်၏ကျွန်တို့သည်ဘုရားဝတ် ကိုပြုကြလိမ့်မည်။—
၂၂း၄ မျက်နှာတော်ကိုမြင်ရ၍၊ သူတို့နဖူး၌လည်း နာမတော်ရေးထားလျက်ရှိလိမ့်မည်။—
၂၂း၅ ထိုမြို့၌ညဉ့်မရှိရ၊ ဆီမီးကိုအလိုမရှိ။ နေ၏အရောင်ကိုလည်းအလိုမရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် သူတို့၌ ရောင်ခြည် တော်ကိုလွှတ်တော်မူ၍၊ သူတို့သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်စိုးစံရကြလတံ့။
၂၂း၆ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ဤစကားသည်သစ္စာစကား၊ ဟုတ်မှန်သောစကားဖြစ်၏။ ပရောဖက်တို့၏ဝိညာဉ်ကို အစိုးရသောထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည်၊ ကာလမကြာမမြင့် မှီဖြစ်ရမည့်အမှုအရာများကို မိမိကျွန်တို့အားပြစေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်တမန်တော်ကိုစေလွှတ်တော် မူပြီ။—
၂၂း၇ ငါသည် အလျင်အမြန်လာမည်။ ဤစာစောင်၏အနာဂတ္တိစကားကို စောင့်ရှောက်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟုပြောဆို၏။—
၂၂း၈ ငါယောဟန်သည် ဤအရာများကိုကြားမြင်၏။ ကြားမြင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရာများကိုပြသော ကောင်းကင်တမန်၏ခြေရင်း၌ ကိုးကွယ်အံ့သောငှါ ပြပ်ဝပ်၏။—
၂၂း၉ သူကလည်း၊ မပြုပါနှင့်။ ငါကား၊ သင်၏လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်ဖြစ်၏။ သင်၏အစ်ကိုပရောဖက်တို့နှင့် ဤစာစောင်၏စကားကို စောင့်ရှောက်သော သူတို့၏ လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်လည်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်လော့ဟုပြောဆို၏။
၂၂း၁၀ တဖန်တုံ၊ ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤစာစောင်၏အနာဂတ္တိစကားကို တံ ဆိပ်မခတ်နှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ကာလအချိန် ရောက်လုနီးပြီ။—
၂၂း၁၁ မတရားသောသူသည် မတရားသဖြင့်ပြုစေဦး။ ညစ်ညူးသောသူသည်ညစ်ညူးစေဦး။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဖြောင့်မတ်စေဦး။ သန့်ရှင်းသော သူသည် သန့်ရှင်းစေဦး။—
၂၂း၁၂ ငါသည် အလျင်အမြန်လာမည်။ ငါသည်အကျိုးအပြစ်ကိုဆောင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ လူအသီးအသီးတို့အား မိမိတို့အကျင့်အတိုင်း ဆပ်ပေးမည်။—
၂၂း၁၃ ငါသည်အာလဖဖြစ်၏။ ဩမေဃလည်းဖြစ်၏။ အဦးဆုံးသောသူ၊ နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ အစနှင့်အဆုံးလည်းဖြစ်၏။—
၂၂း၁၄ အသက်ပင်နှင့်ဆိုင်၍၊ မြို့တံခါးအတွင်းသို့ဝင်အံ့သောငှါ ပညတ်တော်တို့ကိုကျင့်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။—
၂၂း၁၅ ပြင်၌ကား၊ ခွေးဖြစ်သောသူ၊ ပြုစားတတ်သောသူ၊ မတရားသောမေထုန်ကိုမှီဝဲသောသူ၊ လူအသက်ကိုသတ်သောသူ၊ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်သောသူ၊ သစ္စာပျက်ခြင်းကိုနှစ်သက်၍ ပြုသောသူအပေါင်းတို့သည်ရှိကြ၏။—

၂၂း၁၆ ငါယေရှုသည်၊ အသင်းတော်တို့အဘို့ ဤအရာများကိုသင်တို့အားသက်သေခံစေခြင်းငှါ၊ ငါ၏ကောင်းကင်တမန်ကိုစေလွှတ်၏။ ငါသည်ကား၊ ဒါဝိဒ်၏အမြစ်ဖြစ်၏။ အနွယ်လည်းဖြစ်၏။ ထွန်းတောက်သောမိုဃ်းသောက်ကြယ်လည်းဖြစ်၏။–
၂၂း၁၇ ဝိညာဉ်တော်နှင့်မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးက၊ လာခဲ့ပါဟုဆိုကြ၏။ ကြားသောသူကလည်း၊ လာခဲ့ပါဟုဆိုပါစေ။ ရေငတ်သောသူသည်လာပါစေ၊ အလိုရှိသောသူသည်အဘိုးကိုမပေးဘဲ အသက်ရေကိုယူပါစေ။
၂၂း၁၈ ဤစာစောင်၏အနာဂတ္တိစကားကိုကြားသောသူအပေါင်းတို့အား ငါသက်သေခံသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ဤအရာတို့၌ထပ်၍အသစ်သွင်း၏။ ဤစာစောင်၌ရေးထားသောဘေးဒဏ်တို့ကိုထိုသူအပေါ်သို့ဘုရားသခင်သက်ရောက်စေတော်မူမည်၊–
၂၂း၁၉ အကြင်သူသည် ဤစာစောင်၏ အနာဂတ္တိစကားအချို့ကိုနှုတ်ပယ်၏၊ ဤစာစောင်၌ ရေးထားသောအသက်ပင်နှင့်ငှင်း၊သန့်ရှင်းသောမြို့တော်နှင့်ငှင်း၊ ထိုသူစပ်ဆိုင်သောအခွင့်ကို ဘုရားသခင်နှုတ်ပယ်တော်မူမည်။–
၂၂း၂၀ ငါသည် အလျင်အမြန်လာမည်မှန်ပေ၏ဟု၊ ဤအရာများကိုသက်သေခံသောသူ
၂၂း၂၁ မိန့်တော်မူ၏။ အာမင်။ သခင်ယေရှုကြွလာတော်မူပါ။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်သည် သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့၌ ရှိစေသတည်း။

ဓမ္မသစ်ကျမ်းတို့တွင် နောက်ဆုံးကျမ်းတည်းဟူသော ရှင်ယောဟန်စီရင်ရေးထားသော
ဗျာဒိတ်ကျမ်းပြီး၏။

ကျွန်ုပ်တို့အား ယနေ့ပေးသနားတော်မူပါ

ကျွန်ုပ်တို့၏နေ့စဉ်အစာ	မဿဲ၊ ၆း၁၁။ ယော၊ ၆း၃၅။ မဿဲ၊ ၄း၄။ ဆာ၊ ၁၁၉း၁၈။
ဘုရားသခင်အားနားထောင်ခြင်း	၁ရာ၊ ၃း၁၀။ ဆာ၊ ၈၅း၈။ ဗျာ၊ ၂း၇။
ဘုရားရှင်ထံသို့လမ်း	ယော၊ ၁း၁၂။ ၁၄း၆။ မဿဲ၊ ၁၁း၂၈။
ဘုရားထံမှနားထောင်ခြင်း	မဿဲ၊ ၆း၃၃။ လု၊ ၁၁း၉။ ဆာ၊ ၆၆း၁၈။
ဘုရားရှင်၏လမ်းညွှန်ချက်	ယော၊ ၁၆း၁၃။ ၂တိ၊ ၃း၁၆၊ ၁၇။ ယော၊ ၇း၁၇။
လူသား၏အခြေအနေ	ဟေရှာ၊ ၅၃း၆။ ရောမ၊ ၃း၂၃။ ၅း၈။
ခရစ်တော်၏မစ်ရှင်	ယော၊ ၃း၁၆။ မဿဲ၊ ၉း၁၃။ ယော၊ ၁၀း၁၀။
စစ်မှန်သောအသိဉာဏ်ပညာ	ယောဘ၊ ၂၈း၂၈။ သုတ္တံ၊ ၄း၇။ မဿဲ၊ ၇း၂၄။
မင်္ဂလာရှိသောသူ	ဆာ၊ ၁း၁၊၂။ ၃၂း၁။ ယာကုပ်၊ ၁း၁၂။
ဘုရားသခင်သည်ကျွန်ုပ်၏သိုးထိန်း	ဆာ၊ ၂၃း၁။ ဖိ၊ ၄း၁၉။ ယော၊ ၁၀း၁၁။
ဘုရားသခင်သည်ကျွန်ုပ်၏အလင်း	ဟေရှာ၊ ၉း၂။ ယော၊ ၈း၁၂။ ၂ကော၊ ၄း၆။
ဘုရားသခင်သည်ကျွန်ုပ်၏သမားတော်	ထွ၊ ၁၅း၂၆။ ဆာ၊ ၁၀၃း၃။ ယာကုပ်၊ ၅း၁၅။
ဘုရားသခင်သည်ကျွန်ုပ်၏ခွန်အား	ဟေရှာ၊ ၄၀း၃၁။ ၄၁း၁၀။ ၂ကော၊ ၁၂း၉။
ဘုရားသခင်သည်ကျွန်ုပ်၏မျှော်လင့်ခြင်း	ရော၊ ၁၅း၄။ ၁သော၊ ၃း၃။ တိတု၊ ၂း၁၃။
ဘုရားသခင်သည်ကျွန်ုပ်၏ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ	ယော၊ ၁၄း၁၆။ ၁၆း၇၊ ၈။ ၁၆း၁၃။
နောင်တရရန်ဆင့်ခေါ်ခြင်း	ဟေရှာ၊ ၁း၁၈။ မဿဲ၊ ၃း၂။ တမန်၊ ၃း၁၉။
မကြောက်နှင့်။	ဟေရှာ၊ ၄၁း၁၀။ ၄၃း၂။ မဿဲ၊ ၁၀း၃၀၊ ၃၁။
ငြိမ်းချမ်းခြင်း၏လှိုင်းလုံးများ	ဆာ၊ ၄း၈။ ယော၊ ၁၄း၂၇။ ဖိ၊ ၄း၇။
ကျွန်ုပ်တို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း	ဟောရှေ၊ ၁၀း၁၂။ မဿဲ၊ ၅း၂၀။ ၁ကော၊ ၁၅း၃၄။
တောင့်တသောဝိညာဉ်	ဆာ၊ ၄၂း၁။ ဟေရှာ၊ ၅၅း၁။ မဿဲ၊ ၅း၆။
စိတ်နှလုံးအတွင်းရှိဘုရားသခင်၏ဥပဒေ၊တရားတော်	ဆာ၊ ၁၁၉း၁၁။ ရောမ၊ ၇း၂၂။ ၁၀း၁၀။
ဝိညာဉ်တော်၏ကတိတော်	လု၊ ၁၁း၁၃။ တမန်၊ ၁း၈။ ၂း၃၈။
ဘုရားသခင်၏ပြဋ္ဌာန်းချက်	မိက္ခာ၊ ၆း၈။ ယာကုပ်၊ ၁း၂၇။ ၁း၉။
ဘုရားရှင်သည်ကောင်းမြတ်၏။	နာဟုံ၊ ၁း၇။ ယော၊ ၁၀း၁၀။ ရောမ၊ ၂း၄။
(သခင်ယေရှုက) “ငါ့ထံသို့ လာပါ”	ဟေရှာ၊ ၁း၁၈။ မဿဲ၊ ၁၁း၂၈။ ဗျာ၊ ၃း၂၀။
ယုံကြည်ခြင်း၏လိုအပ်ချက်	လု၊ ၁၇း၅။ ရော၊ ၁၄း၂၃။ ဟေဗြဲ၊ ၁၁း၁။ ၁ယော၊ ၅း၄။
သေလွန်ပြီးသည့်နောက်အသက်တာ	ယော၊ ၁၁း၂၅။ ၁း၄။ ၂တိ၊ ၁း၁၀။ ၁ယော၊ ၅း၁၂။
ကျွန်ုပ်တို့၏ထာဝရအိမ်	မဿဲ၊ ၆း၂၀။ ယော၊ ၁၄း၂။ ၂ကော၊ ၅း၁။
လုံလောက်သောကျေးဇူးတော်	ဆာ၊ ၈၄း၁၁။ ၂ကော၊ ၈း၉။ ၁၂း၉။
ဘုရားသခင်သည်ချစ်ခြင်းမေတ္တာ	၁ယော၊ ၄း၈။ ရော၊ ၅း၈။ ၁ယော၊ ၃း၁။
ယုံကြည်ခြင်း၏အောင်ပွဲ	ရော၊ ၁၀း၁၇။ ယာကုပ်၊ ၂း၁၇။ ရော၊ ၅း၁။
ခွင့်လွှတ်သောကယ်တင်ရှင်	ဆာ၊ ၁၀၃း၃။ မဿဲ၊ ၆း၁၄။ ဧဖက်၊ ၁း၇။

မည်ကဲ့သို့ ခွန်အားတိုးပွားမည်နည်း

မိမိကိုယ်ကိုသိပါ။	ရောမ၊ ၃း၂၃။
ကယ်တင်ရှင်ထံပြန်လှည့်ပါ။	ယော၊ ၆း၃၇။
မိမိ၏အပြစ်များကိုဝန်ချပါ။	၁ယော၊ ၁း၉။
နှုတ်ကပတ်တော်ကိုလေ့လာသင်ယူပါ။	၂တိ၊ ၂း၁၅။
နေ့စဉ်ဆုတောင်းပါ။	၁သက်၊ ၅း၁၇။ ၁၈။
ဝိညာဉ်ရေးရာလေ့ကျင့်ခန်းများပြုပါ။	၁တိ၊ ၄း၇။
ဝန်ထမ်းလုပ်ဆောင်မှုဖြင့်ပျော်ရွှင်မှုကိုရှာဖွေပါ။	တ၊ ၂၀း၃၅။
တပါးသူများကိုအောင်နိုင်ပါ။	တ၊ ၁း၈။

ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာအခက်အခဲပြဿနာများအတွက် နှုတ်ကပတ်တော်၏ဖြေကြားချက်

ညည်းငွေ့ခြင်း	ယေမြည်၊ ၃း၂၂။
စိတ်ကယောက်ကယက်ဖြစ်ခြင်း	ဆာ၊ ၄၃း၅။
ရှုံးနိမ့်ခြင်း	ဆာ၊ ၂၇း၁၄။
ငြင်းဆိုခြင်း	ဟေဗြဲ၊ ၁၃း၁၃။
လိမ်ညာခြင်း	သုတ္တံ၊ ၁၂း၂၂။
မနာလိုခြင်း	ထွ၊ ၂၀း၁၇။
မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်း	မဿဲ၊ ၆း၃၃။
အသရေပျက်ခြင်း	သုတ္တံ၊ ၂၂း၂၉။
ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်း	ဆာ၊ ၁၈း၄၈။
ကြောက်ရွံ့ခြင်း	ဟေရှာ၊ ၂၆း၃။
ဒုက္ခဆင်းရဲခံရခြင်း	ရော၊ ၈း၁၈။
နာခံမှုမရှိခြင်း	ဧဖက်၊ ၆း၁။
ဖျားနာခြင်း	ယာ၊ ၅း၁၅က။
ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ခြင်း	သုတ္တံ၊ ၁၁း၁၇။
ထိခိုက်လွယ်ခြင်း	၁ကော၊ ၁၃း၅။
ဒေါသထွက်ခြင်း	သုတ္တံ၊ ၁၆း၃၂။
မာန်မာနထောင်လွှားခြင်း	သုတ္တံ၊ ၂၉း၂၃။
ရိုင်းပြခြင်း	ရောမ၊ ၁၂း၁၀။
စိတ်ကောက်ခြင်း	ကော၊ ၃း၁၃။
နားလည်မှုလွဲခြင်း	ဆာ၊ ၁၃၉း၂။
ခိုးယူခြင်း	ဧ၊ ၄း၂၈။
အထီးကျန်ခြင်း	တရား၊ ၃၁း၁၆။
ရှက်ကြောက်ခြင်း	သုတ္တံ၊ ၂၉း၂၅။
သည်းမခံနိုင်ခြင်း	ယာကုပ်၊ ၅း၈။
တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ခြင်း	ရော၊ ၁၅း၁။
ဆုံးရှုံးခြင်း	ယောရှု၊ ၁း၈။
ဝမ်းနည်းခြင်း	ဗျာ၊ ၂၁း၄။
မကျေနပ်ခြင်း	ဆာ၊ ၁၀၃း၅။

ထင်ရှားသောသမ္မာကျမ်းပိုဒ်များ

ပတ္တနာတော်	မဿဲ၊ ၆း၉–၁၃။
ပညတ်တော်ဆယ်ပါး	ထွ၊ ၂၀း၃–၁၇။
မင်္ဂလာတရားတော်	မဿဲ၊ ၅း၃–၁၆။
သိုးထိန်းဆာလံ	ဆာ၊ ၂၃။
ချီးမွမ်းဓမ္မတေး	ဆာ၊ ၁၀၃း၁–၆။
အသစ်သောမွေးဖွားခြင်း	ယော၊ ၃း၁–၁၆။
ခရစ်ယာန်တာဝန်ဝတ္တရား	ရော၊ ၁၂း၁–၁၃။
ဘဝ၏ကတိသစ္စာ	၁ကော၊ ၁၅း၁–၈။ ၅၀–၅၇။
ခိုင်မာသောဘဝအာမခံချက်တာ	ယော၊ ၁၅း၁–၁၃။
အကြီးမြတ်ဆုံးလက်ဆောင်	၁ကော၊ ၁၃။
ခရစ်တော်ဖွားမြင်ခြင်း	မဿဲ၊ ၁း၁၈–၂၅။
ခရစ်တော်အသေခံခြင်း	မဿဲ၊ ၂၇း၃၅–၅၀။
ခရစ်တော်သေခြင်းကို အောင်နိုင်ထမြောက်ခြင်း	မဿဲ၊ ၂၈း၁–၁၀။
ဘဝ၏လမ်းစဉ်	ယော၊ ၁၄း၁–၆။
မဟာစေစားမိန့်မှာချက်	မဿဲ၊ ၂၈း၁၆–၂၀။
အသင်းတော်မွေးဖွားအစပြုခြင်း	တ၊ ၂း၁၈–၄၇။
စစ်မှန်သောအခြေခံအုတ်မြစ်	၁ကော၊ ၃း၁၁–၁၆။
ပျောက်သောသား	လု၊ ၁၅း၁၁–၃၂။
ဉာဏ်ပညာရှိသူ	မဿဲ၊ ၇း၂၄–၂၉။
မင်္ဂလာရှိသူ	ဆာလံ၊ ၁။
ကမ္ဘာသစ်	ဗျာ၊ ၂၁း၁–၈။

အဒိုနိုင်ရမ်ဂျဒ်ဆင် (Adoniram Judson)

အဒိုနိုင်ရမ်ဂျဒ်ဆင်ကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ မက်ဆာချူးဆက်ပြည်နယ်၊ မော်လဒင်မြို့နေ ဝွန်ဂရီဂေးရှင်းနယ် သင်းအုပ် အဘ–ဂျဒ်ဆင် (Adoniram Judson Senior) နှင့် အမိ အဘီဂေးလ်ဘရောင်း (Abigail Brown) တို့မှ ၁၇၈၈–ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်ဘ (၉)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသည်။ အဘိုး အဒိုနိုင်ရမ် – ၃ရာ ၄း၆၊ ၅း၁၄ ကိုအစွဲပြု၍ အဒိုနိုင်ရမ်ဂျဒ်ဆင်ဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။ မွေးချင်းလေးဦးတွင် အကြီးဆုံးသားဖြစ်ပြီး၊ ညီမ အဘီဂေး(လ်)ဘရောင်း ဂျဒ်ဆင် (Abigail Brown Judson)၊ ညီ အယ်လ်နာသန်ဂျဒ်ဆင် (Elnathan Judson) နှင့် ညီမငယ် မေရီဂျဒ်ဆင် (Mary Judson) တို့ဖြစ်ကြသည်။

ကလေးဘဝကတည်းကပင် အသိဉာဏ်ပညာထက်မြက်သည်ကို မိခင်၏ယုယပိုက်ထွေး သင်ကြားပေးမှုအားဖြင့်၊ သမ္မာကျမ်းစာ အခန်းကြီး တစ်ခုလုံးကို အလွတ်ရွတ်ဆိုပြနိုင်ခြင်းဖြင့်၊ ထုတ်ဖော်ပြသခဲ့သည်။ သက်တူ ရွယ်တူများနှင့် ဆော့ကစားလျှင်လည်း အဒိုနိုင်ရမ်က သင်းအုပ်ဆရာလုပ်ကစားလေ့ရှိသည်။ ကလေးဘဝ သူ၏အနှစ်သက်ဆုံး ဓမ္မတေးမှာ "သွား၍ ငါ၏ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောလော့။ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။" (Go preach my Gospel, saith the Lord) ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်ကပင် စူးစမ်းလိုစိတ် ပြင်းထန်ခဲ့ပြီး၊ စာအုပ်စာပေများကို စိတ်ပါဝင်စားစွာ ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့ရာ၊ ဂရိနှင့် လက်တင်စာပေနှင့် သဒ္ဒါတို့ကို ကောင်းမွန်စွာတတ်မြောက်ခဲ့သည်။ ၁၈၀၄–ခုနှစ်၊ အသက် ၁၆–နှစ်တွင် Rhodes Island Christian College (ယခု Brown University) တွင် စတင်၍ ပညာဆည်းပူးခဲ့ရာ၊ အမြဲသူများထက်သာရမည်ဟူသော စိတ်ဓါတ်ဖြင့် ကြိုးစား၍ တစ်ခါမျှ စာပေးပွဲမကျခဲ့။ ၁၈၀၇–ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့(ဘီအေ)ရရှိခဲ့ပြီး၊ မိမိအိမ်သို့ပြန်ကာ ပလိုင်းမောက်မြို့တွင် ပုဂ္ဂလိကကိုယ်ပိုင်ကျောင်းဖွင့်ကာ၊ တစ်ချိန်တည်းလိုလိုတွင် အင်္ဂလိပ်သဒ္ဒါနှင့် ဂဏန်းသင်္ချာဘာသာအတွက် အရည်အသွေးမြင့်မားသော ဖတ်စာအုပ်နှစ်အုပ်ကို ပြုစုရေးသားပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ငယ်ရွယ်နုနယ်သေးသော အဒိုနိုင်ရမ်အတွက် ဤသည်မှာ ထူးခြားပြောင်မြောက်သော လုပ်ဆောင်နိုင်မှု အောက်မြင်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်ကာလတွင် ဘုရားမဲ့ဝါဒလွှမ်းမိုးနေချိန်ဖြစ်ရကား၊ အဒိုနိုင်ရမ်ဂျဒ်ဆင်မှာလည်း တက္ကသိုလ်မှ သူငယ်ချင်း ဂျေးကော့အိမ်း(စ်) (Jacob Eames) အား အထင်ကြီးနားဝင်ကာ၊ တစ်ယူသန်စွာ ဧဝံဂေလိတရားကို ငြင်းငယ်ပြီး၊ ဘာသာအယူဝါဒ မယုံကြည်သူတစ်ဦးအနေဖြင့်၊ အသက်ရှင်ခဲ့သည်။ စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ဘဝကို စူးစမ်းရှာဖွေမည်ဟုဆိုကာ၊ မိဘများနှင့်အတူ မနေဘဲ၊ ထွက်ခွာခဲ့ရာ၊ တည်းခိုခန်းတစ်ခုသို့ရောက်ခဲ့သည်။ မိုးချုပ်နောက်ကျနေ၍၊ အခန်းလွတ်တစ်ခန်းသာ ကျန်တော့ကြောင်း၊ ထိုအခန်းမှာလည်း အလွန်နေမကောင်းဖြစ်နေသူ အခန်းနှင့် ကပ်လျက်ဖြစ်ကြောင်းသိရသည်။ ထိုအခန်းကို အဒိုနိုင်ရမ်ငှားယူခဲ့ရာ၊ တစ်ညလုံးလိုလိုပင် တစ်ဖက်ခန်းမှ လူ၏ညည်းသံကျယ်တစ်လှည့်၊ တိုးသွားတစ်ခါ ကြားနေရသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ဝေဒနာခံနေရသူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်အဆင့်မည်သို့ရှိမည်။ ထိုညည်းတွားနေသူအတွက် မည်သို့သော ထာဝရကာလရှိနေမည်၊ စသည်တို့ကို အဒိုနိုင်ရမ်တွေးနေမိခဲ့သည်။ သေခြင်းနှင့် ထာဝရအမြဲကာလအကြောင်းများကို အဒိုနိုင်ရမ် မစဉ်းစားဘဲ မနေနိုင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် တည်းခိုခန်းရှင်အား ညည်းတွားနေသူမည်သို့ရှိကြောင်း အဒိုနိုင်ရမ် မေးကြည့်ရာ သေဆုံးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသူမှာ ပြည်နယ်ကောလိပ်မှ ဂျေးကော့အိမ်း(စ်)ဖြစ်ကြောင်း ကြားရသောအခါ၊ အဒိုနိုင်ရမ်အဖို့ မိုးချုန်းသံကြားသလို ခံစားလိုက်ရသည်။ သူ၏စိတ်တွေ ကြေကွဲ၊ ဝရုန်းသုန်းကားဖြစ်၊ ကြောက်စိတ်တွေ ပြည့်လျှံသွားပြီး၊ မိဘအိမ်သို့ပြန်လှည့်ခဲ့သည်။

အင်ဒိုဗားဓမ္မတက္ကသိုလ် (Andover Theological Seminary) ၌ ၁၈၀၈–ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ(၁၂)ရက်တွင် ဓမ္မပညာလေ့လာဆည်းပူးခဲ့ပြီး၊ ဒီဇင်ဘာလ(၂)ရက်တွင် မိမိအသက်တာကို ဘုရားရှင်ထံ ဆက်ကပ်အပ်နှံခဲ့သည်။ Andover ၌ ပညာဆည်းပူးစဉ်၊ ဗြိတိသျှ အရှေ့အိန္ဒိယကုမ္ပဏီ British East India Company တွင် ဘာသာရေးမှူး (Chaplain) အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော၊ Dr. Claudius Buchanan ဟောကြားသော The Star in the East ခေါင်းစဉ်ရှိ တရားဟောချက်ပုံနှိပ်စာကို ရရှိဖတ်ရှုအပြီး၊ ၆–လအကြာတွင် သာသနာပြုအဖြစ် ဘုရားအမှုဆောင်ရန် ဆုံးဖြတ်ချခဲ့သည်။

ဝီလီယမ်ကောလိပ် (William College) မှ ဘွဲ့ရသော ဆယ်မြူရယ်ဂျေမေးလ် (Samuel J.Mill)၊ ဂျိမ်းစ်ရစ်ချက်ဒ် (James Richard)၊ လူသာရိုက်စ် (Luther Rice)၊ ဂေါ်ဒွန်ဟောလ် (Gordon Hall) တို့နှင့် Andover တွင် ဆုံမိပြီး၊ ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်းကို မှန်မှန်ပြုလေ့ရှိသည်။ အဒိုနိုင်ရမ်ဂျဒ်ဆင်သည် Brown University မှ ကထိကအဖြစ် ကမ်းလှမ်းခြင်း၊ ဘော်စတွန်မြို့ အသင်းတော်မှ တွဲဖက်သင်းအုပ်အဖြစ် ကမ်းလှမ်းချက်များကို လက်ခံခြင်းမပြုခဲ့ပေ။

၁၈၁၂–ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ(၅)ရက်တွင် အဲ(န်)ဟာဆယ်(လ်)တိုင်း (Ann Hasseltine) နှင့် ဘရက်ဖော့ဒ်မြို့ အသင်းတော်၌ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခဲ့ပြီး၊ ၁၈၁၂–ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ(၆)ရက်တွင် ၊ ဆေလမ်မြို့ရှိ တယ်ဘာနီကာအသင်းတော်တွင် လက်တင်မင်္ဂလာခံယူခဲ့သည်။

၁၈၁၂–ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ(၂၉)ရက်နေ့တွင်၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ဆေလမ်မြို့ဆိပ်ကမ်းမှ ကယ်ရာဗန် (Caravan) သင်္ဘောဖြင့် ထွက်ခွာခဲ့ရာ၊ ယင်းနှစ်ဩဂုတ်လတွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ကာလကတ္တားမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်သည်။ သင်္ဘောနှင့် ခရီးရှည်ပြုစဉ် သမ္မာကျမ်းစာ ဖတ်ရှုလေ့လာခြင်းနှင့်အတူ၊ ကော်ကရီကေးရှင်းနယ် ဂိုဏ်းဂဏဆိုင်ရာအယူဝါဒများကို လေးလေးနက်နက်စဉ်းစားမိပြီး၊ ကာလကတ္တားမြို့ရှိ လားဘဇားအသင်းတော်တွင် ဆရာကြီးဝတ်ဒ် (Rev. William Ward) လက်ဖြင့် အဒိုနိုင်ရမ်နှင့် အဲန်ဂျဒ်ဆင်တို့သည် ၁၈၁၂–ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ(၆)ရက်နေ့တွင် ရေနှစ်ခြင်းမင်္ဂလာခံယူခဲ့သည်။

ကာလကတ္တားတွင် ဆက်နေရန်အခွင့်မသာသဖြင့်၊ ၁၈၁၃–ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ(၁၇)ရက်တွင် မောရစ်ရှပ်စ်ကျွန်း (Mauritius) ပေါ့လူးဝိ(စ်) (Port Louis) ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သည်။ အရှေ့အိန္ဒိယကုမ္ပဏီ၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင်ရှိသော ယင်းကျွန်း၌ ဆက်မနေထိုင်နိုင်သောကြောင့်၊ ၁၈၁၃–ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၂ရက်နေ့တွင် မောရစ်ရှပ်စ်မှ ပီနန်သို့ ထွက်ခွာသော ဂျော်ဂျီယားနား (Georgiana) သင်္ဘောနှင့်လိုက်ပါခဲ့ရာ၊ မုန်တိုင်းခက်ထန်သောပင်လယ်ခရီးကြမ်းကို ဖြတ်ကျော်အပြီး၊ မြန်မာနိုင်ငံဆိပ်ကမ်းသို့ ၁၈၁၃–ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ(၁၃)ရက်တွင် ဆိုက်ရောက်ခဲ့သည်။

ဦးစွာမြန်မာစကားနှင့် မြန်မာစာကို သင်ကြားခံယူခဲ့ပြီး၊ ဝေစာများကို ဘာသာပြန်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း၊ သမ္မာကျမ်းပိုင်းအချို့ကို ဘာသာပြန်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်းများပြုခဲ့သည်။ တစ်ဦးချင်းကို ချဉ်းကပ်၍ သက်သေခံရာမှလူအများစုဝေးစေပြီး ဟောပြောလိုသောသဘောဖြင့်၊ ဇရပ်တံတစ်ဆောင်ကို မြန်မာဆန်ဆန်ပုံစံနှင့်၊ ရွှေတိဂုံစေတီ အသွားလမ်းပေါ်တွင် တည်ဆောက်၍ သာသနာပြုခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံရောက်ပြီး (၃)နှစ်အကြာတွင် မြန်မာသဒ္ဒါစာအုပ်ကို ရေးသားပြုစုနိုင်ခဲ့သည်။ ဂျဒ်ဆင်ကို မြန်မာဘာသာနှင့် ယုဒသန်ဟုခေါ်တွင်ခဲ့သည်။

ရာသီဥတုဒဏ်ကြောင့် ဆရာနှင့် မမယုဒသန်တို့၏ သားငယ် ရော်ဂျာဝီလီယမ်သည် ၁၈၁၅–ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ(၁)ရက် အသက်(၄)နှစ်နှင့် (၂၃)ရက်အရွယ်တွင် သေဆုံးခဲ့သည်။

A view of the Christian religion: Three Parts, Historic, Dialectic and Preceptive ဟူသော စေစာကို ၁၈၁၆–ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ(၃၀)ရက်တွင် အဦးဆုံးထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။ ၁၈၁၇–ခုနှစ်၊ မေလ(၂၀)ရက်တွင် ရှင်မဿဲခရစ်ဝင်ကျမ်းကို ယုဒသန်မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်နိုင်ခဲ့ပြီး၊ ရန်ကုန်မြို့ရောက်ရှိသည် ၆–နှစ်နီးပါးကာလ အသက်၃၀–နှစ်တွင် မြန်မာဘာသာစကားဖြင့် စတင်ဟောပြောနိုင်ခဲ့သည်။ ၁၈၁၉–ခုနှစ်၊ ဇွန်လ(၂၇)ရက်တွင် 'မောင်နော' ဟုအမည်ရသော ပထမဦးဆုံး တိုင်းရင်းသားယုံကြည်ပြောင်းလဲသူကို နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာပေးခဲ့သည်။ ယင်းနောက် မောင်သာလှ၊ မောင်ရွှေငုံနှင့် မောင်အင်းတို့လည်း ယုံကြည်ပြောင်းလဲလာသည်။ ၁၈၂၂–ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ(၂၈)ရက်တွင် ဘုရင်ဘကြီးတော်၏အမိန့်တော်ကြောင့် ယုဒသန်သည် Dr.Price နှင့်အတူ အင်းဝနေပြည်တော်သို့ သွားခဲ့ရသည်။ ၁၈၂၃–ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၂–ရက်တွင် ဓမ္မသစ်ကျမ်းကို မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုပြီးစီးပြီး၊ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို စတင်ဘာသာပြန်သည်။

၁၈၂၄–ခုနှစ်၊ ဇွန်လ(၈)ရက်နေ့တွင် အင်းဝအကျဉ်းထောင်၌(၁၁)လအကြာ အကျဉ်းကျခဲ့ရာ၊ (၉)လတိုင်တိုင် သံခြေကျဉ်း(၃)ထပ်ခြင်း ချုပ်နှောင်ခံခဲ့ရပြီး၊ ကျန်(၂)လမှာ သံခြေကျဉ်း(၅)ထပ်ဖြင့် ချုပ်နှောင်ခံခဲ့ရသည်။ ၁၈၂၆–ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ(၂၄)ရက်တွင် ရန္တပိုစာချုပ်ကို ဘာသာပြန်ပေးခဲ့သည်။ ရန်ကုန်၌နေထိုင်ရန် အခြေအနေမပေးတော့၍ ၁၈၂၆–ခုနှစ်၊ ဇွန်လ(၂၉)ရက်တွင် Phoenix အမည်ရှိသင်္ဘောဖြင့် ထွက်ခွာခဲ့ရာ ဇူလိုင်လ(၂)ရက်နေ့တွင် ကျိုက္ခမီသို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သည်။ ယင်းနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၄–ရက်တွင် ဇနီးအဲန်(၃၇–နှစ်) ခရစ်တော်၌အိပ်ပျော်ပြီး၊ များမကြာမီပင် သမီးငယ်မာရီယာ (၂–နှစ်၊ ၃–လ)မှာ ခရစ်တော်၌ အိပ်ပျော်သည်။ ၁၈၂၇–ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ(၁၀)ရက်တွင် မစ္စတာဘော့ဒ်မဲန် (Mr. Boardman) မိသားစုများရှိရာ မော်လမြိုင်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ရတော့သည်။ ၁၈၂၈–ခုနှစ်၊ မေလ(၁၆)ရက်တွင် စကောကရင်တိုင်းရင်းသား ကိုသာဖြူကို မစ္စတာဘော့ဒ်မဲန် နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာပေးသည်။ ၁၈၃၀–ခုနှစ်၊ ဇွန်လ(၁၁)ရက်တွင် ဆရာယုဒသန် ပြည်မြို့သို့သွားရောက်ခဲ့ပြီး၊ ခရီးလမ်းတစ်လျှောက် တရားဟောခြင်း၊ ဝေစာဝေခြင်းပြုလုပ်ခဲ့ပြီး၊ ပြည်မြို့၊ ရွှေဆံတော်စေတီအနီးရှိ ဇရပ်တစ်ခုတွင် (၃)လတိုင်တိုင် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ကယ်တင်ခြင်းတရားကို ဟောပြောခဲ့သည်။ ၄င်းနှစ် စက်တင်ဘာလ(၂၅)ရက်တွင် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်ရောက်ရှိရာ၊ မစ္စတာဘော့ဒ်မဲန်နှင့် ၄င်း၏သမီးတို့သေဆုံးကြောင်း ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ်သတင်းကို ကြားသိလိုက်ရသည်။ မစ္စတာဘော့ဒ်မဲန်မှာ ကရင်လူမျိုး(၃၄)ဦးကို နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာပေးရန် တောသို့သွားခြင်းဖြစ်ပြီး၊ ၄င်းတောရွာ၌ သေဆုံးခြင်းဖြစ်သည်။

၁၈၃၁–ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ(၃၁)ရက်တွင် ဆရာယုဒသန် ရန်ကုန်မှ မော်လမြိုင်သို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ ထိုအချိန်၌ သာသနာပြုဆရာများ၏ ကြိုးပမ်းမှုဖြင့် မွန်မြန်မာအသင်းတော်၊ အင်္ဂလိပ်တပ်ရင်းမှ ဥရောပသားများပါဝင်သော အသင်းတော်နှင့် အိန္ဒိယအမျိုးသားတမီလ်အသင်းတော်ဟူ၍ အသင်းတော် သုံးပါးဖွဲ့စည်းနိုင်ပြီးဖြစ်သည်။ ၁၈၃၂–ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ(၁၅)ရက်တွင် ဓမ္မသစ်ကျမ်းကို ပုံနှိပ်ပြီးစီးပြီး၊ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို ဆက်လက်ပြန်ဆိုသည်။

၁၈၃၄–ခုနှစ်၊ ဧပြီလ(၁၀)ရက်တွင် ဆရာယုဒသန်နှင့် စာရာဟောလ်ဘော့ဒ်မဲန် (Mrs. Sarah Boardman)၊ မစ္စတာဖရန်စစ်မေဆင်အားဖြင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်သည်။ ယင်းနှစ်တွင်ပင် သမ္မာကျမ်းစာတစ်အုပ်လုံးကို ဆရာယုဒသန် ဘာသာပြန်ဆိုပြီးစီးပြီး၊ ၁၈၄၀–ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ(၂၄)ရက် မော်လမြိုင်ရှိ သာသနာပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်ပြီးစီးသည်။ ၁၈၃၇–ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ(၁၈)ရက်တွင် သမ္မာကျမ်းချုပ်ကို ဘာသာပြန်ပြီးသည်။ ဆရာယုဒသန်၏ ယုံကြည်ခံယူချက်မှာ ''ခရစ်ယာန် ယုံကြည်မှုဘာသာသည် သမ္မာကျမ်းစာ၌ တည်ရှိသောကြောင့်၊ သမ္မာကျမ်းတစ်အုပ် ရွာတစ်ရွာသို့ ရောက်သွားခြင်းသည်ပင်၊ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ရောက်သွားသကဲ့သို့ဖြစ်သည်။'' ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

စာရာဂျဒ်ဆင်၏ ကျန်းမာရေး ကျဆင်းလာသဖြင့် ဆေးကုသရန် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့အပြန်၊ လမ်းခရီး၌ စိန့်ဟယ်လင်နာကျွန်း (St. Halena) အရောက်၊ ၁၈၄၅–ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ(၁)ရက်၊ နံနက်ပိုင်းတွင် ခရစ်တော်၌အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။ ဆိုဖီလာဝေါလ့်ကာ သင်္ဘောနှင့် ခရီးဆက်ခဲ့ရာ၊ ၁၈၄၅–ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ(၁၅)ရက်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ဘော်စတွန်ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရာ၊ (၃၃)နှစ်မျှခွဲခွာအပြီး မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် များပြားလှသော မိသားစုဝင်ဆွေမျိုးများက ဆရာယုဒသန်အားကြိုဆိုခြင်းကို ခံရကာ၊ မြန်မာနိုင်ငံမှ ကြီးမြတ်သော သာသနာပြုအဒိုနိုင်ရမ်ဂျဒ်ဆင် The great missionary Adoniram Judson ဟု ကင်ပွန်းတပ်ခံရသည်။ ဆရာယုဒသန်နှင့်အတူပါလာသော ကလေး(၃)ဦးကို ၄င်းတို့၏အဒေါ် အဘီဂေးလ်ဘရောင်းဂျဒ် ရှိရာ၊ ပလိုင်းမောက်သို့ ပို့လိုက်သည်။

၁၈၄၆–ခုနှစ်၊ ဇွန်လ(၁)ရက်တွင် Emily Chubbuct နှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပြီး၊ ဇူလိုင်လ(၁၁)ရက်တွင် ဘော်စတွန်မှ ထွက်ခွာခဲ့ရာ၊ ကျိုက္ခမီသို့ ၁၈၄၆–ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ(၂၇)ရက်တွင် ရောက်ရှိသည်။ ၁၈၄၇–ခုနှစ်၊ ဖော်ဖော်ဝါရီလ(၁၅)ရက်တွင် ရန်ကုန်သို့ရောက်သော်လည်း၊ ဘာသာရေးဟောပြောခြင်းကိုလက်မခံသည့်အပြင်၊ နိုင်ငံခြားသားများကို ညှဉ်းဆဲနေသောကာလဖြစ်၍ ယုံကြည်ပြောင်းလဲသူများကို လျှို့ဝှက်စွာနှစ်ခြင်းပေးခဲ့ရသည်။ ၁၈၄၉–ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၂၄)ရက်တွင် မြန်မာစာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးနှင့် ပြုစုရေးသားခဲ့သော အင်္ဂလိပ်–မြန်မာအဘိဓါန်မှာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသပြီးစီးပြီဖြစ်သည်။

ဆရာယုဒသန်၏ ကျန်းမာရေးမှာ တဖြည်းဖြည်းကျဆင်းလာခဲ့ရာ၊ ကျိုက္ခမီတွင် တစ်လကြာနေသော်လည်း၊ မသက်သာ၍ မော်လမြိုင်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ဒေါက်တာမော်တွန်၏ အကြံပြုတိုက်တွန်းချက်အရ၊ ၁၈၅၀–ခုနှစ်၊ ဧပြီလ(၃)ရက်တွင် ပြင်သစ်သင်္ဘောဖြင့် မော်လမြိုင်မှ ပင်လယ်သို့ ထွက်ခွာခဲ့ရာ၊ ယင်းနှစ် ဧပြီလ(၁၂)ရက်၊ အသက်(၆၂)နှစ်တွင် ခရစ်တော်၌အိပ်ပျော်သွားရာ၊ ပယ်လယ်ပြင်၌ပင် သင်္ဂြိုလ်ခြင်းခံရသည်။ ၁၈၅၄–ခုနှစ်၊ ဇွန်လ(၁)ရက် Emily Chubbuct ဘုန်းတော်ဝင်စားသည်။

ဆရာယုဒသန်အောက်မေ့ဘွယ်ရာအဖြစ်၊ ရန်ကုန်မြို့ ယုဒသန်တက္ကသိုလ်မှ ယုဒသန်ဘုရားရှိခိုးကျောင်း၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ပဲင်စယ်ဗေးနီးယား Valley Forge ရှိ ယုဒသန်စာပုံနှိပ်တိုက်တို့ ဆက်လက်တည်ရှိနေသည်။

ဆရာကြီးယုဒသန်၏ မှတ်သားဖွယ်စကားများ

''အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ဟာ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ရှိပါလျက်နဲ့ ဘာဖြစ်လို့ဒီလောက်ပြင်းပြတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားနေရတာလဲ။ ခရစ်တော်အတွက်သာ မဟုတ်ခဲ့ရင် ......။''

"In joy or sorrow, health or pain, Our course be onward still; We sow on Burma's (Myanmar's) barren hill, We reap on Zion's hill."

ကမ္ဘာ့ဖြစ်ရပ်များနှင့် သမ္မာကျမ်းစာ၏သမိုင်းကာလ အပိုင်းအခြားများ ဆက်စပ်မှုအခြေအနေ

မှတ်ချက် ။ ။ နေ့ရက်များသည် ခန့်မှန်းခြေဖြစ်သော်လည်း၊ ဘီစီ ၁၀၅၀ နောက်ပိုင်းတွင် ယေဘုယျအားဖြင့် ပိုမိုတိကျ သေချာလာသည်။ သမ္မာကျမ်း နေ့စွဲများသည် အခြေခံအားဖြင့် New International Version Study Bible, တစ်ဆယ်နှစ်ပြည့် နှစ်ပတ်လည် Zondervan ၁၉၉၅ ပုံနှိပ်ခြင်းမှ ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့ဖြစ်ရပ်များ

၃၅၀၀ ဘီစီ	Sumerian မြို့နိုင်ငံများအစပြုသည်။
၂၆၈၅–၂၁၈၀	ပိရမစ်များထွန်းကားသော အီဂျစ်ရှေးဟောင်းနိုင်ငံတော်။
၁၉၉၀–၁၇၈၅	အီဂျစ်၏အလယ်ပိုင်းနိုင်ငံတော်။
၁၇၉၀–၁၇၅၀	ဟာမူရာဘီအုပ်စိုးသော ရှေးဗာဗုလုန်အင်ပါယာ။
၁၇၆၅	တရုတ်ပြည်၏ ပထမဆုံးမင်းဆက် Shang စတင်သည်။
၁၅၅၅	အီဂျစ်နိုင်ငံတော်သစ် စတင်သည်။
၁၅၀၀	အိန္ဒိယသို့ Aryans များ ကျူးကျော်သည်။ ဟိန္ဒူတို့၏ ဝေဒဥပဒေကို နှောင်နှစ် (၁၀၀၀) အတွင်း ရေးသားခြင်း။
၁၀၇၀	အီဂျစ်နိုင်ငံတော်သစ် နိဂုံးချုပ်သည်။
၈၀၀'s	အဆီးရီးယန်းအင်ပါယာပေါ်ပေါက် လာသည်။
၆၁၂	အဆီးရီးယားမြို့တော် နိနေဝေမြို့ ကျဆုံးသည်။ ဗာဗုလုန်အင်ပါယာသစ် ပေါ်ပေါက်လာသည်။
၆၀၀	အမေရိကအလယ်ပိုင်းတွင် Mayans လူမျိုးများ ကြီးမားသော ပိရမစ်များကို စတင်တည်ဆောက်သည်။
၅၆၃–၄၈၃	သိဒ္ဓတ္ထဂေါဓမ(ဗုဒ္ဓ)။
၅၅၁–၄၇၉	ကွန်ဖြူးရှပ်။
၅၃၉	ပါရှန် နှင့် Medes လက်အောက်သို့ ဗာဗုလုန်ကျဆုံးသည်။
၅၀၉	ရောမသမ္မတနိုင်ငံစတင်သည်။
၄၈၆–၄၆၅	Xerxes II, ပါရှန်ကေရာဇ်။
၄၇၀–၃၉၉	ဆိုခရေးတီးစ်။
၃၃၆–၃၂၃	ကြီးမြတ်သောအလက်ဇန္ဒားမှုဂရိပြည်၊ ပါရှန်အင်ပါယာနှင့် အိန္ဒိယမြောက် ပိုင်းကို သိမ်းပိုက်သည်။
၃၂၀–၁၈၅	အိန္ဒိယ၏Mauryaအင်ပါယာ။
၂၂၁–၂၁၀	ပထမဆုံးသော တရုတ်ကေရာဇ် Shi Huangdi မဟာတံတိုင်းကို တည်ဆောက်သည်။

သမ္မာကျမ်းစာဖြစ်ရပ်များ

၂၁၆၅–၁၉၉၀	အာဗြဟံ (ကမ္ဘာ၊ ၁၂–၂၅)
၁၉၉၀	အီဂျစ်နိုင်ငံသို့ ယောသပ် ရောင်းစားခံခဲ့ ရသည်။ (ကမ္ဘာ၊ ၃၇)
၁၄၄၅	မောရှေဦးဆောင်၍ အီဂျစ်ပြည်မှ ဣသရေလ လူမျိုးများအား ထုတ်ဆောင်သည်။ (ထွ၊ ၁၁–၁၅)
၁၄၀၅	မောရှေသေဆုံးသည်။ ယောရှု ခါနာန်ပြည် ကို သိမ်းပိုက်သည်။ (တောလည်၊ ၃၄–ယောရှု၊ ၆)
၁၃၇၅–၁၀၅၅	ဣသရေလတို့၏တရားသူကြီးများ။ (တရားသူကြီးမှတ်စာ)
၁၀၅၀–၁၀၁၀	ဣသရေလဘုရင်ရှောလု (၁ရာ၊ ၉–၃၁)။
၁၀၁၀–၉၇၀	ဒါဝိဒ်မင်းကြီး (၂ရာ၊ ၁ – ၃ရာ၊ ၂)။
၉၇၀–၉၃၀	ရှောလမုန်မင်းကြီး (၃ရာ၊ ၂–၁၁)။
၉၃၀	နိုင်ငံတော်ပြိုကွဲသည် (၃ရာ၊ ၁၂)။
၈၇၅–၈၄၈	ဧလိယ (၃ရာ၊ ၁၇ – ၄ရာ၊ ၂)။
၈၄၈–၇၉၇	ဧလိရှဲ (၄ရာ၊ ၂–၁၃)။
၇၆၀–၆၈၁	ဟောရှာယ (ဟောရှာ။ ၄ရာ၊ ၁၉း၂၀။ ၆ရာ၊ ၂၆း၂၂)။
၇၂၂	အာရှုရိများ Samaria ကို သိမ်းပိုက်ပြီး၊ ဣသရေလ မြောက်ပိုင်းနိုင်ငံ နိဂုံးချုပ်သည်။ (၄ရာ၊ ၁၇)။
၆၂၆–၅၈၅	ယေရမိ (ယေရမိအနာဂတ္တိကျမ်း)။
၆၀၅–၅၃၀	ဒံယေလ (ဒံယေလအနာဂတ္တိကျမ်း)။
၅၉၃–၅၇၁	ယေဇကျေလ (ယေဇကျေလအနာဂတ္တိကျမ်း)။
၅၈၆	ဗာဗုလုန်မှ နေဗုခဒ်နေဇာမင်း ယေရုရှလင်မြို့ကို သိမ်းယူသည်။ ယုဒတောင်ပိုင်း နိုင်ငံတော် အဆုံးသတ်သည်။ (၄ရာ။ ၆ရာ၊ ၃၆။ ယေရမိ၊ ၃၉)
၅၃၉	ပါရှားမှ ဆိုင်းရပ်သည် ဂျူးလူမျိုးများကို ဗာဗုလုန်မှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်ခွင့်ပြုသည်။ (ဒံယေလ၊ ၅။ ၆ရာ၊ ၃၆)။
၅၂၀–၄၈၀	ဇာခရိ (ဇာခရိအနာဂတ္တိကျမ်း။ ဧဇ၊ ၅း၁)။
၄၈၆–၄၆၅	ဧသတာ (ဧသတာဝတ္ထု)။
၄၄၀–၄၃၀	မာလခိ။ နေဟမိ (မာလခိအနာဂတ္တိကျမ်း။ နေဟမိမှတ်စာ)။
၄၃၀–၅ဘီစီ	ဓမ္မဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်းကြားကာလ။

ကမ္ဘာ့ဖြစ်ရပ်များ		သမ္မာကျမ်းစာဖြစ်ရပ်များ	
၂၀၀ ဘီစီမှ ၂၀၂ အေဒီ	တရုတ်ပြည်၏ဟန်မင်းဆက်။		
၁၆၈–၃၈ဘီစီ	ရောမတို့၏အကူအညီဖြင့် ဂျူး Maccabeean နိုင်ငံတော် အလက်ဇန္ဒား၏ မင်းဆက်များကို ပါလက်စတိုင်းဒေသတွင် ဆန့်ကျင်တော်လှန်သည်။		
၁၄၆–၁၃၃ဘီစီ	ရောမများ Carthage ကိုဖျက်ဆီးပြီး ဂရိနှင့် အနောက် အာရှမိုင်းနားကို ထိန်းချုပ်သည်။		
၃၈ဘီစီ	မဟာဟေရုဒ်သည် ရောမ၏ အကူအညီဖြင့် ပါလက်စတိုင်း တွင် နိုင်ငံတော်ကို တည်ထောင်သည်။		
၂၇ ဘီစီမှ ၁၄ အေဒီ	ရောမ၏ပထမကေရာဇ်မင်း ဩဂုတ်စတပ်	၅ ဘီစီ	ယေရှုခရစ်တော်မွေးဖွားသည်။ (မဿဲ၊ ၁–၂။ လု၊ ၁–၂)။
၄ ဘီစီ	မဟာဟေရုဒ်သေဆုံးသည်။ ရောမက သူ၏သား များဖြစ်သော Archeleus၊ Herod Antipas နှင့် Philip တို့ကို နိုင်ငံတော်အားခွဲဝေပေးသည်။		
အေဒီ ၆	ရောမက Archeleus အား ဂျေရုဆလင် ယုဒဘုရင်ခံ နေရာ၌ အစားထိုးသည်။	အေဒီ ၇	ယေရှုခရစ်တော်အသက် (၁၂ နှစ်အရွယ်၌ ဗိမာန်တော်သို့ သွားသည်။ (လု၊ ၂)။
အေဒီ၁၄–၃၇	ရောမကေရာဇ် တိုင်းဗေးရီးယပ်စ်။	အေဒီ ၂၆	ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်လက်ဖြင့် ယေရှု ခရစ်တော် ဗတ္တိဇံခံယူသည်။ (မ၊ ၃၊ မာ၊ ၁။ လု၊ ၃။ ယော၊ ၁)။
အေဒီ ၂၆–၃၆	Judea၏ရောမဘုရင်ခံ ပုန္တိပိလတ်။	အေဒီ၂၈–၂၉	ဂါလိလဲနှင့် Perea၏ ဘုရင်ဟေရုဒ် အန္တိပ နှစ်ခြင်းဆရာ ယောဟန်ကို ကွပ်မျက်သည်။ (မ၊ ၁၄။ မာ၊ ၆။ လု၊ ၃၊ ၉။)
		အေဒီ ၃၀	ပုန္တိပိလတ်သည် သေခြင်းမှ ရှင်ပြန် ထမြောက်ပြီး ကောင်းကင်သို့ တက်ကြွသော ယေရှုခရစ်တော်ကို သေဒဏ်ပေး သည်။ (မ၊ ၂၇–၂၈။ မာ၊ ၁၅–၁၆။ လု၊ ၂၂–၂၄။ ယော၊ ၁၈–၂၁။ တမန်၊ ၁)။
		အေဒီ ၃၅	ရှင်ပေါလုခရစ်တော်နောက်လိုက်ဖြစ်လာသည်။ (တ၊ ၉၊ ၂၂၊ ၂၆)။
၃၇–၄၁	ရောမကေရာဇ် Caligula ။		
၃၇–၄၄	ရောမက Herod Agrippa I ကို ၄င်း၏အဘိုး ဟေရုဒ် အုပ်ချုပ်ခဲ့သောနေရာ၌ ဆက်လက် အုပ်ချုပ် ရန်တဖြည်း ဖြည်းခွင့်ပြုသည်။	အေဒီ ၄၄	အဂြိပဟေရုဒ်(၁)သည် တမန်တော် ယောဟန် အစ်ကို ယာကုပ်အား ကွပ်မျက်ပြီး၊ လွတ်သွားသော ပေတရုကို ထောင်ချသည်။ ဟေရုဒ်သေဆုံးသည်။ (တမန်၊ ၁၂)။
၄၁–၅၄	ရောမကေရာဇ်ကလောဒီးယပ်စ်။		
၄၄–၁၀၀	Herod Agrippa(I) ၏သား Herod Agrippa(II) ကို မြောက်ပိုင်း ပါလက်စတိုင်းအား အုပ်ချုပ်ရန် ခွင့်ပြုသည်။	၄၆–၄၈	ရှင်ပေါလု ဆိုက်ပရပ်စ်နှင့် အာရှမိုင်းနား၌ အသင်းတော်များကို အစပြုသည်။ (တ၊ ၁၃–၁၄)
		၄၉–၅၀	ယေရုရှလင်ကောင်စီ။ (တ၊ ၁၅)
၅၄–၆၈	ရောမကေရာဇ် Nero	၅၀–၅၇	အာရှမိုင်းနား၊ မာကေဒေါနိနှင့် ဂရိစ်တို့တွင် ရှင်ပေါလု အသင်းတော်များ ပိုမိုအစပြုသည်။ (တ၊ ၁၅–၂၀)။
		၅၇–၅၉	ရှင်ပေါလုယေရုရှလင်မြို့တွင် အဖမ်းခံရ သည်။ ပါလက်စတိုင်းတွင် အကျဉ်းချခံရသည်။ အဂြိပဟေရုဒ် (II)ရှေ့ ဆောင်ယူခံရပြီး ရောမမြို့သို့ အပို့ခံရသည်။ (တ၊ ၂၁–၂၈)။
၇၀	ရောမဗိုလ်ချုပ် Titus ၏ ဖျက်ဆီးခြင်း ကို ယေရုရှလင်မြို့ ခံရသည်။	၆၇?/၆၈?	ရှင်ပေါလုအား နီရိုဘုရင်က ဖြစ်နိုင်ချေ ရှိသောကွပ်မျက် မှုပြုသည်။
၈၁–၉၆	ရောမကေရာဇ် Domitian	၉၀–၉၅	Aegean ပင်လယ်ရှိ Patmos ကျွန်းသို့ တမန်တော် ရှင်ယောဟန် ပြည်နှင်ဒဏ်ပေးခံရပြီး၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်း၏ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဗျာဒိတ်ကျမ်းကို ရေးသားသည်။ (ဗျာ၊ ၁း၉)။

"သမ္မာကျမ်း၏ရာဇဝင်သမိုင်းကြောင်း" (History of the Bible)

မြန်မာဘာသာနှင့် ခရစ်ယာန်သမ္မာကျမ်းစာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းနှင့်ဓမ္မသစ်ကျမ်းတည်းဟူ သောထာဝရဘုရား၏သမ္မာကျမ်း ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပဋိညာဉ်တရားတော်ဟောင်းနှင့် တရားတော်သစ်ပါသည့် သမ္မာကျမ်းဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်သောစာအုပ်ကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာနှင့် Bible ဟုခေါ်သည်။ Bible ဟူသော စကားလုံးသည် ဂရိစကားလုံး Biblia (အနက်အားဖြင့် စာအုပ်များ books) မှဆင်းသက်လာသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ခရစ်ယာန်သမ္မာကျမ်းစာ The Bible သည် စာအုပ်များစွာကို စုစည်းထားခြင်း (သို့မဟုတ်) စာအုပ်များစွာ၏စာကြည့်တိုက်။ ပိဋကတ်တိုက်ဖြစ်သည်။ ဤစာအုပ်များကို အဓိကအားဖြင့် နှစ်ပိုင်းစုစည်းထားရာ ဓမ္မ ဟောင်းကျမ်း – ပဋိညာဉ် တရားတော်ဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်း–ပဋိညာဉ်တရားတော်သစ်ဟုခေါ်ဝေါ်သည်။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို ဟေဗြဲ ဟီးဘရူးဘာသာနှင့် ရေးသားထားပြီး၊ အစ္စရေးလူများ၏သမိုင်းအကြောင်း အရာများကိုဖော်ပြထားသည်။ ထိုသမိုင်းအကြောင်းအရာမှာ အစ္စရေးတို့၏ ဘုရားသခင်၌ ယုံကြည်သက်ဝင်မှု အပေါ်တွင် အခြေပြုထားပြီး၊ အစ္စရေးတို့ မည်သို့ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၊ ဘုရား၏မိန့်မှာ ချက်များကို နားထောင်နာခံ တုန့်ပြန်သည်ကို ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို မတူညီသောစာအုပ် အစုများနှင့် ဖွဲ့စည်းပါဝင်ပြီး၊ စုစုပေါင်း ၃၉–အုပ်ရှိသည်။

(The Law) ဥပဒေသ	–	ကမ္ဘာဦးကျမ်း၊ ထွက်မြောက်ရာကျမ်း၊ ဝတ်ပြုရာကျမ်း၊
tora, the Pentateuch	–	တောလည်ရာကျမ်း၊ တရားဟောရာကျမ်း။
(the five books of Moses)		
(History) သမိုင်းရာဇဝင်	–	ယောရှုမှတ်စာ၊ တရားသူကြီးမှတ်စာ၊ ရုသဝတ္ထု၊ ဓမ္မရာဇဝင်ပဌမစောင်– ဒုတိယစောင် – တတိယစောင်နှင့် စတုတ္ထစောင်၊ ရာဇဝင်ချုပ်ပဌမစောင် – ဒုတိယစောင်၊ ဧဇရမှတ်စာ၊ နေဟမိ မှတ်စာ၊ သေတာဝတ္ထု။
(Poetry and Wisdom)	–	ယောဘဝတ္ထု၊ ဆာလံကျမ်း၊ သုတ္တံကျမ်း၊ ဒေသနာကျမ်း၊
the Writings ကဗျာလင်္ကာနှင့် အသိဉာဏ်ပညာအမြော်အမြင်	–	ရှောလမုန်သီချင်း။
(Major Prophets) Former အဓိကကျသောပရောဖက်များ	–	ဟေရှာယအနာဂတ္တိကျမ်း၊ ယေရမိအနာဂတ္တိကျမ်း၊ ယေရမိမြည်တမ်းစကား၊ ယေဇကျေလအနာဂတ္တိကျမ်း၊ ဒံယေလအနာဂတ္တိကျမ်း။
(Minor Prophets) Latter သာမညဖြစ်သောပရောဖက်များ	–	ဟောရှေအနာဂတ္တိကျမ်း၊ ယောလအနာဂတ္တိကျမ်း၊ အာမုတ်အနာဂတ္တိကျမ်း၊ ဩဗဒိအနာဂတ္တိကျမ်း၊ ယောနဝတ္ထု၊ မိက္ခာ အနာဂတ္တိကျမ်း၊ နာဟုံအနာဂတ္တိကျမ်း၊ ဟဗက္ကုတ် အနာဂတ္တိကျမ်း၊ ဇေဖနိအနာဂတ္တိကျမ်း၊ ဟဂ္ဂဲအနာဂတ္တိကျမ်း၊ ဇာခရိ အနာဂတ္တိကျမ်း၊ မာလခိအနာဂတ္တိကျမ်း။

ဓမ္မသစ်ကျမ်းကို ယေရှုခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်တပည့်တော်များ ရေးသားခဲ့သည်။ ဤနောက်လိုက် တပည့်များသည် ယေရှုခရစ်တော် တည်းဟူသော ဧဝံဂေလိသတင်းကောင်းအကြောင်း၊ ယေရှုခရစ်တော်၏ အသေခံခြင်းနှင့် သေခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းအားဖြင့် ဘဝအသက်တာ အသစ်ရရှိနိုင်ခြင်း အလားအလာအကြောင်း၊ တစ်ပါးသူများသိရှိရန် လိုလားခဲ့သည်။ အောက်ပါအတိုင်း မတူညီသော စာအုပ်အစုများ ခွဲနိုင်ပြီး၊ စုစုပေါင်း ၂၇–အုပ်၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် ပါဝင်ပါသည်။ ပညာရှင်ဆန်သောအမြင်ရှုထောင့်များ အဖုံဖုံရှိသော်လည်း၊ အစဉ်အလာအားဖြင့် ပေါလုသည် ဖော်ပြထားသည့်စာအုပ်များကို ရေးသားသူအဖြစ် လက်ခံထားကြသည်။

(The Gospel) ဧဝံဂေလိကျမ်းများ	–	ရှင်မဿဲ၊ ရှင်မာကု၊ ရှင်လုကာ၊ ရှင်ယောဟန်။
(Paul's Letters) ပေါလု၏စာများ	–	ရောမသြဝါဒစာ၊ ကောရိန္သုသြဝါဒစာပဌမစောင်နှင့် ဒုတိယစောင်၊ ဂလာတိသြဝါဒစာ၊ ဧဖက်သြဝါဒစာ၊ ဖိလိပ္ပိသြဝါဒစာ၊ ကောလောသဲသြဝါဒစာ၊ သက်သာလောနိတ်သြဝါဒစာ ပဌမစောင် နှင့် ဒုတိယစောင်၊ တိမောသေသြဝါဒစာ ပဌမစောင်နှင့် ဒုတိယစောင်၊ တိတုသြဝါဒစာ၊ ဖိလေမုန်သြဝါဒစာ။
(History) သမိုင်းရာဇဝင်	–	တမန်တော်ဝတ္ထု။
(General Letters) အထွေထွေစာများ	–	ဟေဗြဲသြဝါဒစာ၊ ရှင်ယာကုပ်သြဝါဒစာ၊ ရှင်ပေတရုသြဝါဒစာ ပဌမစောင် နှင့် ဒုတိယစောင်၊ ရှင်ယောဟန် သြဝါဒစာ ပဌမစောင်၊ ဒုတိယစောင်နှင့် တတိယစောင်၊ ရှင်ယုဒ သြဝါဒစာ။
(Prophecy) ပရောဖက်ပြုခြင်းဗျာဒိတ်	–	ဗျာဒိတ်ကျမ်း။

ရောမကာသိုလိပ်အသင်းတော်သုံး Bible တွင်မူ အထက်ဖော်ပြပါကျမ်းများအပြင် – တိုးဘိယဝတ္ထု (The Book of Tobias)၊ ယုဒိသဝတ္ထု(The Book of Judith)၊ အက်စ်တာဝတ္ထု(The Book of Esther)၊ ပညာပါရမီကျမ်း(The Book of Wisdom)၊ နီတိဒေသနာကျမ်း (The Book of Ben Sirach or Ecclesia-sticus)၊ ဘာရုစ်ဟောစာတမ်း(The Prophecy of Baruch)၊ မက္ကာဘီသမိုင်း–ပဌမတွဲ (The First Book of Machabees)၊ မက္ကာဘီသမိုင်း–ဒုတိယတွဲ (The Second Book of Machabees)နှင့် ဒါနီယေအဲလ်ဟောစာတမ်း(The Prophecy of Daniel) တို့ပါဝင်ပါသည်။

ခရစ်ယာန်သမ္မာကျမ်းစာ၏အဓိကဗဟိုချက်သတင်းစကားမှာ "The Story of Salvation - ကယ်တင်ခြင်းဖြစ်စဉ်" ဖြစ်ပြီး၊ ဓမ္မဟောင်းသာမက ဓမ္မသစ်ကျမ်းများတစ်လျှောက် "ပေါင်းစုပါဝင်နေသောအချက်အလက် ၃–ရပ်" ကို ထုတ်ဖော်ဖွင့်ဟသည့်ဇာတ်ကြောင်း၌ ခွဲခြားသိမြင်နိုင်သည်။ ကယ်တင်ခြင်းအား သယ်ဆောင်လာသူ (The bringer of salvation)၊ ကယ်တင်ခြင်းလမ်းကြောင်း (The way of salvation) နှင့် ကယ်တင်ခြင်း၏ အမွေစား၊ အမွေခံများ(The heirs of salvation)ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ခရစ်ယာန်သမ္မာကျမ်းစာ၏အဓိကဗဟိုချက်

သတင်းစကားမှာ – ဘုရားသခင်လူသားများနှင့်ပြုသော ပဋိညာဉ်ဖြစ်ပြီး၊ ''ပေါင်းစု ပါဝင်နေသောအချက်အလက်'' များသည် ပဋိညာဉ်အတွက် ဆက်သွယ် ဆောင်ရွက်ပေးသူ(Mediator)၊ ပဋိညာဉ် လူသားများနှင့် ပဋိညာဉ်၏အခြေခံအကြောင်းရင်းဖြစ်သည်။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို ဟေဗြဲ–ဟီးဘရူးဘာသာ (a shemitic language) နှင့် ရေးသားခဲ့ပြီး၊ ဧဇရ မှတ်စာ ၅း၈၊ ၆း၁၂၊ ၇း၁၂–၁၆၊ ဒံယေလ၊ ၂း၄–၇း၂၈၊ ယေရမိ၊ ၁၀း၁၁ တို့ကို Aramic အာရမိဘာသာ (Chaldee language) နှင့်ရေးသားထားသည်။ ဓမ္မသစ်ကျမ်းတစ်ခုလုံးကိုမူ ဂရိဘာသာဖြင့် ရေးသားခဲ့သည်။

ခရစ်ယာန်သမ္မာကျမ်း ဓမ္မဟောင်းအပိုင်းကို ဂရိဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခြင်းကို သုတကြွယ်စာပေနှံ့စပ်သော ဂျူးလူမျိုးတစ်စု၊ အယ်လက်ဇန်းဒြီးယားမြို့၌ B.C ၂၈၆–ခန့်တွင် စတင်လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ၎င်းကို လက်တင် စကားလုံး Septuagint အားဖြင့် ခုနစ်ဆယ် (၇၀) ဟုခေါ်ပြီး၊ ရောမသင်္ချာနံပါတ်အနေနှင့် LXX ဟု အတိုကောက် ဖော်ပြလေ့ရှိသည်။ ထုံးတမ်းအစဉ်အလာအားဖြင့် ဘာသာပြန်သူပညာရှင် ၇၀–ဦးဟု ဖော်ပြသော်လည်း၊ စင်စစ်အားဖြင့် ဘာသာပြန်သူ ၇၂–ဦးဖြစ်သည်။ ဓိ(၃၈၅–၄၀၅)အတွင်း Jerome က လက်တင်ဘာသာသို့ ဘာသာပြန်ဆိုခဲ့ပြီး၊ ၎င်းသည် ရောမကာသိုလိတ်အသင်းတော်၏တရားဝင်ခွင့်ပြုသော သမ္မာကျမ်း စာမူဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာတစ်အုပ်လုံးအား ပထမဦးဆုံးအကြိမ်ဘာသာပြန်ခြင်းကို John de Wickliffe (၁၃၂၄–၁၃၈၄) ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ပြီးနောက် William Tyndale (၁၅၂၅)နှင့် အခြားပုဂ္ဂိုလ်များ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ထိုမှနေ၍ Authorized Version (သို့မဟုတ်) Kings James Version ပေါ်ပေါက်လာသည်။